Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Google Livres

LUCIANI
SAMOSATENSIS
OPERA.

GRAECE ET LATINE.

Tomus Tertius.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ ΑΠΑΝΤΑ.

LUCIANI SAMOSATENSIS OPERA.

BIBL. UNIV. FRANCEQUEN.

CUM NOVA VERSIONE

TIBER. HEMSTERHUSII, & IO. MATTHIAE GESNERI,

GRAECIS SCHOLIIS, AC NOTIS

omnium proximae editionis Commentatorum, additis
Io. Brodaei, Io. Iensii, Lud. Kusteri, Lamb. Bosii,
Hor. Vitringae, Ioan. de la Faye, Ed. Leedes,
aliisque ineditis, ac praecipue

MOSIS SOLANI & I. M. GESNERI.

TOMUS III.

Curavit, notasque suas adjecit

IOANNES FREDERICUS REITZIUS.

AMSTELODAMI,
Sumptibus JACOBI WETSTENII.
CIↃ IↃ CC XLIII.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ

Δ Ι Α Λ Ο Γ Ο Ι.

LUCIANI SAMOSATENSIS

D I A L O G I.

RHETORUM PRAECEPTOR.

QUAERIS, adolescens, quomodo fieri possis Rhetor, atque honestissimum illud & omnium ore celebratum nomen, Sophista ipse esse vi-

ΡΗΤΟΡΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ.

ΕΡωτᾷς, ὦ μειράκιον, ὅπως ἂν ῥήτωρ γένοιο, καὶ τὸ σεμνόταλον τοῦτο καὶ [a] πάνδημον ὄνομα, [b] σοφιστὴς αὐτὸς εἶναι δό-

VARIANTES LECTIONES.

a Πάνδημον] Sic *Fl. Ald. B*1. & 2. *H. P.* &c. Πάντιμον *J. V*2. Mſ. *Graev.* & L. b Σοφιστὴς] Ὁ σοφιστὴς *J.* ſola.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ΡΗΤΟΡΩΝ] Φασὶν οἱ περὶ * Πολυδεύκη τὸ ὀνοματολόγον λαπτεινόψυχον Λυκιανὸν, τοῦτον γράψαι τὸν λόγον. τίχνῃ μὲν οὖν ὧν τινα † λόγῳ ὠφελιδόντα, σαφῆ δὲ λέξιν ἀδιάκριτον ‡ ὑφιςάντα, καὶ ἴσως οὐκ ἀπὸ σκοποῦ ταῦτα τοῖς φίσασιν εἰρῆται· ἐπεὶ ὁ συγχρόνως ἄμφω Λυκιανὸς ὁ Πολυδεύκης. ἐπὶ γὰρ Μάρκου τοῦ Αὐτοκράτορος. *V.*

ΡΗΤΟΡ.] Taxat Rhetores ſui temporis ut Luxuriosos nugacesque, & plenos oſtentationis & ampulloſos fluentesque deliciis. *G.* (Scholion hoc ego ad *Lexiph.* pertinere judico. *M. du S.*) Ideoque & illuc utrumque jam tranſtuli. *J. F. R.*

* Pollux non tantum ſcripſerat Onomaſticon, de quo hic Noſter, ſed etiam declamationes, aliosque ejusmodi libellos, inter quos fuit oratio contra Socratem, ut auctor eſt Suidas, unde ſibi Sophiſtae, quatenus in malam partem ea vox ſumitur, nomen meruit. At ſi eidem Suidæ crederemus, tempora non convenirent, cum Lucianus ſub Trajano, ut ait, vixerit; Pollux vero ſub Marco & Commodo Impp. Verum *Suidam* erraſſe oſtendit *Voſſius* de Hiſt. Graecis Lib. II. c. 15. cujus rationibus in poſterum addetur Scholiaſtae noſtri auctoritas. *J. Cler.*

† Λόγῳ] Ita dedit *Solan.* neſcio unde; obſecundavi tamen, quia vulgatum ſtare non poterat Cl. *Hemſt.* in Praef. ad *Poll.* p. 31. pr. ὃ λόγον corrigebat, quod praeferat cui lubet. *J. F. R.*

‡ Ὑφιςάντα] Συνιςάντα, *corradentem* pro ὑφιςάντα corrigi jubet Cl. *Hemſt.* l. d. & pro ἀδιάκριτον ἀδιακρίτων malit; licet —ον non damnet. Ego quoque —ων praeferrem. Sed συνιςάντα & ὑφιςάντα ratione accentus eum ſcribere voluiſſe, tamen credo, qui lubens admiſiſſem correctionem, ſi ex Cod. firmaretur. *J. F. R.*

A D N O T A T I O N E S.

ΡΗΤΟΡΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ] Scriptus videtur Dialogus in *Julium Pollucem*, cujus exſtat onomaſticum. Hinc illud (p. 453.) ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς ὁ Λυδὸς. &c. Sic infra Dial. Ψευδολογ. in Polycnetum Sophiſtam (p. 814.) *Th. M.*

ΡΗΤΟΡΩΝ] In *J.* Pollucem ſcriptum hunc libellum ajunt Scholiaſtes & *Marcilius*, eum ſc. cujus hodieque Ὀνομαστικὸν extat: ſane quod extremo libro ſcribit de nomine c. 24. ut recte conjeciſſe videantur, facit. Ægyptium fuiſſe *Palmerius* inde elicit, quod Pater (eodem c. 24.) ſerviiſſe dicitur. Naucratites autem Poliux. *Philoſtr.* 592. quanquam Ἀρδυήνας σοφιστὴς aliquando audit. Vid. *Suid.* Πολυδ. & Ναυκρατ. In alia ſententia eſt Cl. *Hemſterhuſius* in praef. & ad c. 1. Pollucis, de quo optime meritus eſt. Haec ego obiter. Ille ex profeſſo, ideoque magis audiendus. *M. du S.*

1. Ἐρωτᾷς, &c.] Ἐρωτᾷς, ὦ μειράκιον, ὅπως ἂν ῥήτωρ γένοιο, καὶ τὸ σεμνόταλον τοῦτο ὁ πάνδημον ὄνομα σοφιστὴς αὐτὸς εἶναι δόξῃς. *Sciſcitaris, adoleſcens, quo pacto Rhetor evadere, & venuſtiſſimum illud, vulgoque celebratum nomen ſophiſta ipſe cenſeri poſſis.* Sic interpres. Sed in Mſ. eſt πάντιμον ὄνομα vertendum, *illud & quod ab omnibus colitur nomen.* *J. G. G.*

2. Τὸ σεμνόταλον τοῦτο ὁ πάνδημον ὄνομα] Hæc duo in unam rem coire omnino nequeunt, & latet certe aliud, quod ex vetuſtis libris exſpectandum. Interim ſolitus fui hic legere πάνδεινον, quod vocabulum in Philopſeude quidem uſurpat auctor ad malum πάνδεινα πάσχειν ἱερόσυλον ὄντα, ſed in bonum occurrit, & quidem in hac ipſa materia in Rhetorum praeceptore πάνδεινόν τινα ἐν τοῖς λόγοις ἀγωνιςὴν. *J. G.*

3. Πάντιμον] Ita Mſ. Gr. L. & Ed. *J.* ac *V*2. recte; nec ulla amplius mutatione indiget locus. Reliqui

(Ancien) B700. 1743

OCT -7 1902 165759

δόξης. ἀβίωτα γὰρ εἶναί σοι φῂς, εἰ μὴ τοιαύτην τινὰ τὴν δύναμιν περιβάλλοιο ἐν τοῖς λόγοις, ὡς ἄμαχον εἶναι, καὶ ἀνυπόστατον, καὶ θαυμάζεσθαι πρὸς ἁπάντων, καὶ ἐπιβλέπεσθαι, περιπόθητόν τε ἄκουσμα τοῖς Ἕλλησι δοκοῦντα. καὶ δὴ τὰς ὅπῃ τοῦτο ἀγούσας ὁδοὺς, αἵ τινές ποτέ εἰσιν, ἐθέλεις ἐκμαθεῖν. ἀλλὰ ὑδεὶς φθόνος, ὦ παῖ· καὶ μάλιστα ὁπότε νέος τις αὐτὸς ὢν ὀρεγόμενος τῶν ἀρίστων, οὐκ εἰδὼς ὅθεν ἂν ταῦτα ἐκπορίσαιτο, ἱερόν τι χρῆμα καὶ συμβουλὴν οὖσαν, καθάπερ νῦν σὺ, τοῦτο [a] αἰτοίη προσελθών. ἴθι ἄκουε τό γε ἐπ' ἐμοί, καὶ πάνυ θαρρῶν, ὡς [b] τάχιστα δεινὸς [c] ἀνὴρ ἔσῃ γνῶναί τε τὰ δέοντα, καὶ ἑρμηνεῦσαι αὐτὰ, ἢν τὸ μὴ τοῦτο ἐθελήσῃς αὐτὸς ἐμμένειν οἷς ἂν [d] ἀκούσῃς παρ' ἡμῶν, καὶ φιλοπόνως αὐτὰ μελετᾶν, καὶ προθύμως ἀνύειν τὴν ὁδὸν, ἕως ἂν ἀφίκῃ πρὸς τὸ τέρμα.

Τὸ μὲν οὖν θήραμα οὐ σμικρὸν, οὐδὲ ὀλίγης τῆς σπουδῆς δεόμενον· ἀλλὰ ἐφ' ὅτῳ καὶ πονῆσαι πολλὰ, καὶ ἀγρυπνῆσαι, καὶ πᾶν

dearis. Nec vitam enim tibi dulcem esse ais, nisi talem quandam in dicendo facultatem assequaris, ut invictus sis, neque quisquam consistere te contra audeat, admirabilis porro apud omnes, & conspicuus, & quem audire Graeci omnes vehementer studeant. Vias ergo, quae ad hoc ducant, quaecumque tandem sint, studes edisce re. Verum nulla, puer, invidia est: in primis ubi juvenis aliquis, optimarum ipse rerum cupidus, ignarus autem unde haec petat, illud *tanquam* consilium, rem sanctam, uti tu modo, rogatum veniat. Audi ergo quod in mea potestate est, & cum fiducia, ut quam celerrime vir acer fias, tum ad cognoscendum quae opus est, tum ad explicandum, si postea manere in illis, quae a nobis audies, volueris, & diligenter ea meditari, & studiose viam pergere, donec ad metam perveneris.

2. Atque illud quod venaris non parvum est, neque parvae curae indigum, sed in quo multum laborare, & vigilare, & nihil non

a Αἰτοίη] Αἰτοίης *Fl.* sine commate post σὺ. b Τάχιστα] Ita dedit *Solan.* ex L. Μάλιστα Edd. priores. Τάχιστα etiam marg. *Al.* c Ἀνὴρ] Omittit *Fl.* d Ἀκούσῃς] Ἀκούσῃ *Fl.*

Impr. πάνδημον. *M. du S.*

Πάνδημον ὄνομα] Non possum damnare lectionem impressorum, credo, omnium. Ut in fine hujus libelli Venus πάνδημος, quam omnis populus veneratur; sic πάνδημον ὄνομα non minus mihi rectum videtur, quam πάντιμον. *J. M. G.*

Πάνδημον] *Solan.* πάντιμον praefert, ex *J.* & *V2.* Ceterasque male habere πάνδημον, margini adscripsit. Ego, quia utrumque eodem redit, numerum Edd. potiorem sequor, & sine necessitate vulgatum movere non sustinui. Immo re accuratius examinata, πάνδημον veram esse lectionem video, quod ideo per πάνδημον Venerem juret in fin. hujus Dial. (vid. §. 25. f.) quod ipse voti hujus compos jam πάνδημος sibi factus videatur, & conclusio ita propositioni respondeat. His scriptis video Cl. *Gesnerum* mecum plane consentire. *J. F. R.*

14. Ἱερόν] (Ex Pythagoricorum schola haustum. V. *Jambl.* de V. Pyth. No. 85.) *Kust. Platonis* aetate jam inter proverbia numerabatur. Theag. p. Ed. *Bas.* 239. 1. Ad Menandri senarium alludit Ἱερὸν ἀληθῶς ἐστιν ἡ συμβουλία. Vid. *Steph. γνωμ.* p. 278. *M. du S.*

Ἱερόν τι χρ. τὴν συμβ.] Rursus infra *Adv. Ind.* c. 25. σπάνιον πάνυ ὂν ἱερὸν χρῆμα συμβουλὴν *Long. Past.* IV. pr. ὁ Ἡσίοδος πάγκαλόν τι χρῆμα. *Aristoph.* Plut. 895. πολὺ χρῆμα τιμάχων. *Aelian.* V. H. I. 3. σοφόν τι χρῆμα ἦν γνῶναι βατράχων. Plura Commentt. ad utrumque. At quis hoc loquendi genus ignorare potest? *J. F. R.*

16. Ἐπ' ἐμοί] Ἄκουε ἐπ' ἐμοί junxit *Birchvimer.* vertens: *audi ex me*, quod defendi posset ex *Phalar.* Ep. 18. ubi ἐπὶ σοὶ, *quem tibi commisi.* Sed rectius *Gesn.* cum *Benedicto.* τόγε ἐπ' ἐμοὶ jungit, pro κατὰ τό γε, i. e. *quantum in me.* *J. F. R.*

17. Τάχιστα] Sic L. In Impr. μάλιστα. Ex *Thucydide* autem verba haec mutuo accepit L. II. 60. quem & alibi eorum auctorem nominat; Ὀχ. c. 36. *M. du S.*

Τάχιστα] Non placebit haec emendatio illis, qui pr. c. 2. legerint, ubi multo labore opus esse ad hoc ipsum, videtur innui; sed placebit porro legentibus c. 3. ubi promittit, se non ordinaria ac difficili, sed compendiosissima ipsum via ducturum. Magisque probabitur conferentibus c. 5. ubi unius diei rhetorem illum futurum promittit, & c. 10. quo loco τάχιστα ἰοῦσι τὴν ῥητορικὴν ὁδὸν, & τάχιστα — τὴν ῥητορικὴν συνείναι itidem habemus. *J. F. R.*

33. Ἰδρῶτος μοῖραν] *Hesiod.* Ἔργ. 290. *F. G.*

35. Ἐπὶ ὁδὸν] *L. Bos* de Ellipsi p. 108. vertit, *aliquid — differremus*, quum ante versum esset: *si quidem*

non ſuſtinere aequum ſit. Vide enim, quot homines, qui antea nihil eſſent, nobiles, & divites, &, per Jovem, generoſiſſimi, ob dicendi facultatem viſi ſint.

3. Interim tamen noli metuere, neque te magnitudo eorum, quorum ſpes propo-3 nitur, ipſa aſſequendi difficultate rejiciat, qui putes, infinitos tibi ante ſubeundos labores. Neque enim aſperam te neque arduam & plenam ſudoris viam ducemus, ut in media illa fatigatus retro eas: alioqui nulla parte meliores eſſemus reliquis, qui 3 conſuetae illius duces ſunt, longae, & praeruptae, & laborioſae, & ut plurimum deſperatae. Verum eximium in conſilio noſtro illud eſt, quod *per* jucundiſſimam ſimul & maxime compendiariam, & equos 4 etiam capientem *viam*, atque declivem, multa cum voluptate atque oblectatione, per prata florida & umbram ſolidam, otioſe incedens, ſine ſudore ſtabis in ſummo, & praedam nullo labore capies, &, ita me Jupiter, epulabere jam accumbens, cum 4 anhelantes, quotquot alteram illam viam ſecuti ſunt, ab alto videbis, circa imum

ὁτιῶν ὑποδεεστέρων ἄξιον. σκόπει γὰρ ὁπόσοι τέως μηδὲν ὄντες, ἔνδοξοι, καὶ πλούσιοι, καὶ, νὴ Δί', εὐγενέσταλοι ἔδοξαν διὰ τὸν λόγον.

Ὅμως δὲ μὴ δέδιθι, μηδὲ πρὸς τὸ μέγεθος τῶν ἐλπιζομένων ἀποδυσπετήσῃς, μυρίους τινὰς τοὺς πόνους προπονήσειν οἰηθείς. οὐ γάρ σε τραχεῖάν τινα, οὐδὲ ὄρθιον, καὶ ἱδρῶτος μεστὴν ἡμεῖς γε ἄξομεν, ὡς ἐκ μέσης αὐτῆς ἀναστρέψαι καμόντα. ἐπεὶ οὐδὲν ἂν διαφέρομεν τῶν ἄλλων, ὅσοι τὴν συνήθη ἐκείνην ἡγεμόνες, μακρὰν, καὶ ἀνάντη, καὶ καμαλπρὰν, καὶ ὡς τὸ πολὺ ἀπεγνωσμένην. ἀλλὰ τόγε παρ' ἡμῶν ἐξαίρετον καὶ συμβολῆς, τοῦτό ἐστιν, ὅτι ἡδίστην τε ἅμα καὶ ὀπτομωτάτῃ, καὶ ἱππήλατον καὶ κατάντη, σὺν πολλῇ τῇ θυμηδίᾳ καὶ τρυφῇ, διὰ λειμώνων εὐανθῶν καὶ σκιᾶς ἀκριβοῦς, σχολῇ καὶ βάδην ἀνιόν, ἀνδρατὶ ἐπιστήσῃ τῇ ἄκρᾳ, καὶ ἀγρεύσεις ἐν καμοῦσιν, καὶ, νὴ Δί', εὐωχήσῃ καλακαίρῳ, ἐκείνους, ὁπόσοι τὴν ἑτέραν ἐτράποντο, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ἐπισκοπῶν ἐν τῇ ὑπωρείᾳ τὸν ἀνόδου.

ε Γε] Abeſt a *Fl.* f Τὸ πολὺ] Sic *Fl. Ald. H. P.* &c. Ἐπίπαν *F.* g Ἀγρεύσεις] Αἱρήσεις L. & marg. *Alii.* h Ἐκείνους] Reſtitutum ex *Fl.* & *S.* Ἔκπνους cett. male. Ἔκπωμα *Marcil.* fruſtra. Ἐκείνους etiam marg. *Al.* Sed deletum deinde. *Geſner.* vulgatum tueri conatur.

dem differimus. Sed Cl. *Geſnerus* jam ſua ſponte emendavit. *J. F. R.*

40. Ὑπήλατον δὲ κατάντη] *Facilem & acclivem* reddiderat *Birkheimerus*, quum deberet: *equitabilem ac declivem* vel *pronam.* Cl. *Hemſt.* illud *equitabilem* ſuperſcripſerat, quod Cl. *Geſn.* per circuitionem dedit. *J. F. R.*

44. Αἱρήσεις] Ex Codice L. hoc, qui αἱρήσεις, pro vulgato ἀγρεύσεις, habet. *M. du S.*

45. Καὶ νὴ Δί', εὐωχήσῃ καλακαίρῳ, ἐκείνους, ὁπόσοι τὴν ἑτέραν ἐτράποντο, διὰ τοῦ ὑψηλοῦ ἐπισκοπῶν] Inducit hic Lucianus quempiam, qui faciliori & breviori via aliquem ad artis Rhetoricae ſcientiam ſuſcipit perducere. Mirifice itaque in exordio commendat & extollit hic διδάσκαλον, viae, qua diſcipulum ſuum ducturus eſſet, brevitatem, & commoditatem; ita ut ſine ullo ſudore & moleſtia ad ſummum pervenire diſcipulus poſſit: *quo cum veneris*, inquit, *hilariter profecto vives, decumbens, eos omnes, qui ad aliam ſe flexerunt viam, e ſummo deſpiciens, etiamnum haerentes in difficilibus & lubricis rupibus, aegre adſcendentes, & ſubinde in caput devolutos*, &c. *Marcilius* legit καλακαίρῳ ἔκπωμον pro ἐκείνους. Quae mutatio cur ſit neceſſaria, equidem nullus video. Ipſum illud εὐωχήσῃ καλακαίρῳ ſatis efficax eſt ad denotandum eum, qui omni labore immunis, & ſolutus vivat. Adde quod haec locutio, ἐκείνους, ὁπόσοι, &c. eſt nimis rotunda, & Luciano noſtro familiaris, quam ut ſit ſollicitanda. Noſter in *Hippiae* initio, Τῶν σοφῶν ἐκείνους μάλιστα ἄγωγί φημι δεῖν ἑπεσθαι, ὁπόσοι, &c. & eadem pag. Τῶν μηχανικῶν ἐκείνους ἄξιον θαυμάζειν, ὁπόσοι, &c. ac paſſim. *J. F.*

46. Ἔκπνους] Ἔκπωμον ut ἔκνομον, ἔκδικον, ἔκτοπον, & id genus alia. Sic paucis interjectis, μουσικὴ καθεύδων λαβών. Et p. 440. ἀπνοῆτι. *Th. M.*

Ἐκείνους] Ante *Benedictum* jam *Fl.* Ed. recte habebat. Reliqui libri, quod mireris, ἔκπνους. *M. du S.*

Ἔκπνους, ὁπόσοι] Sanus mihi videtur locus, tentatus, ut videtur, propter verbum nondum relatum in Lexica. Ut ἄπνους eſt, qui non reſpirat, δύσπνους qui difficulter: ſic ἔκπνους, qui labore, curſu, multum ſpiritus effudit, & nunc aegre eum recipit, verbo, *anhelus.* Jungo igitur ἐπισκοπῶν ἔκπνους & deinde ἀνίπποδας κ. τ. λ. *J. M. G.*

δυ. ἔτι χῖ δυσβάτων ϗ ὀλιθηρῶν τ̃ κρημνῶν μόλις ἀνέρπουσας, ἀποκυλιομένους ὅτι κεφαλὴν ἐνίοτε, ϗ πολλὰ τραύματα λαμβάνουσας ἐν τραχείαις ταῖς πέτραις· σὺ δὲ πρὸ πολλοῦ ἄνω ἐστεφανωμένος, εὐδαιμονέστατος ἔσῃ, ἅπαντα ἐν βραχεῖ, ὅσα ἐστὶν ἀγαθὰ πρὸς τ̃ ῥητορικῆς μονονουχὶ καθεύδων λαβών.

55

Ἡ μὲν δὴ ὑποσχεσις οὕτω μεγάλη· [a] ἀλλὰ πρὸς Φιλίου [b] Διός, μὴ [c] ἀπιστήσῃς, εἰ ῥᾳστά τε ἅμα ϗ ἡδιστά σοι ταῦτα ἐπιδείξειν φαμέν. εἰ γὰρ Ἡσίοδος μὲν ὀλίγα φύλλα ἐκ τοῦ Ἑλικῶνος λαβὼν, αὐτίκα μάλα ποιητὴς ἐκ ποιμένος κατέστη, καὶ ἤδε θεῶν ϗ ἡρώων γένη, κατοχος ἐκ Μουσῶν γενόμενος· ῥήτορα δὲ, ὃ πολὺ ἔνερθε τ̃ ποιητικῆς μεγαληγορίας ἐστὶν, ἐν βραχεῖ καλαστῆναι ἀδύνατον, εἴ τις ἐκμάθοι τὴν ταχίστην ὁδὸν;

Ὡς ἔγωγε ϗ διηγήσασθαί σοι βούλομαι Σιδωνίου τινὸς ἐμπόρου ἐπίνοιαν, δι' ἀπιστίαν ἀτελῆ γενομένην, καὶ τῷ ἀκούσαντι ἀνόνητον. ἦρχε μὲν γὰρ ἤδη Ἀλέξανδρος Περσῶν, μετὰ τὴν ἐν Ἀρβήλοις μάχην, Δαρείου καθηρηκώς. ἔδει δὲ πανταχόσε τ̃ ἀρχῆς ἁλᾶσθαι τοὺς γραμματοφόρους, τὰ ἐπιτάγματα τοῦ Ἀλεξάνδρου κομίζοντας· ἐκ Περσῶν δὲ πολλὴ ἐς Αἴγυπτον ἐγίγνετο ἡ ὁδός· ἐκπερίεναι γὰρ

adscensum, adhuc per difficilia & lubrica praecipitia vix repentes, devolutos nonnunquam in caput, & vulnera multa asperis in rupibus accipientes: tu contra ea olim supra coronatus, felicissimus eris, qui brevi tempore, quaecumque bona sunt a Rhetorice tantum non dormiens acceperis.

4. Promissio sane quam magna; Sed per ego te amicitiae praesidem Jovem *rogo*, ne fidem nobis deneges, si facillima simul & suavissima haec tibi nos ostensuros esse dicimus. Si enim Hesiodus, paucis ex Helicone sumtis foliis, poëta statim de pastore factus est, & Deorum genera atque hominum, a Musis obsessus cecinit: Rhetoremne, quod multum infra poëticam magniloquentiam est, brevi tempore fieri posse negabimus, si celerrimam quis viam ediscat?

5. Quorsum ego etiam enarrare tibi volo Sidonii cujusdam mercatoris inventum, quod ob negatam illi fidem caruit successu, & utilitatem audienti nullam attulit. Imperabat jam Persis Alexander, post devictum praelio ad Arbela Darium. Opus autem erat per omnes imperii partes discurrere tabellarios, perferentes Alexandri imperia. Porro multum erat ex Persis in Aegyptum viae. Circumeundi enim montes, deinde per

a Ἀλλὰ] Σὺ δὴ L. & marg. *A1*. b Διὸς] Non habet *Fl*. c Ἀπιστήσῃς] Ἀποστήσῃς marg. *A1W*.

57. Πρὸς Φιλίου Διὸς] Etsi supra *Tim*. c. 1. Ὦ Ζεῦ φίλιε necessario additur; hic tamen Διὸς cum *Fl*. omittere malim, vereorque ne ex interpretamento huc irrepserit: nam & alibi solet sine Jovis mentione *Philium* solum dicere, ut *Tox*. c. 11. fin. ἆρ' ἱκανὸς ὁ Φίλιος; & alibi. Quin vel in jurandi formulis omitti solet Ζεύς. *Aristoph*. Acharn. 730. Ναὶ τὸν Φίλιον, quod cum Scholiast. ibi exponat τὸν τοῦ φίλου Δία, facile ex simili glossa illud Διὸς huc irrepserit. *J.F.R.*

59. Εἰ γὰρ] Ἢ γὰρ. *Am*. *F.G*. Non plane opus esse arbitror, quia ex sequenti interrogatione sensus etiam τῷ εἰ est apertus. *J.F.R.*

Ibid. Ἡσίοδος μὲν ὀλίγα φύλλα] *Hesiod*. Θεογ. 30. *M.du S*.

65. Ἀδύνατον] Subaudi ἔσται, nisi fortasse exciderit reponendum post τὸ ἀδύνατον. Vett. libri inspiciendi. *F G*. Nihil in Codd. subsidii reperio; sed nec adeo desidero. *J.F.R.*

68. Σιδωνίου] Absurda haec fabula, quam *Sidonio* mercatori ideo affingere puto, quia *Sidonium Sophistam* petebat, de quo in *Demon*. vita, c. 14. *M du S*.

70. Ἤδη] Conf. supra Σκυθ. c. ult. versus fin. *M. du S*. Nihil peculiare hoc habet; hac enim potestate τὸ ἤδη saepius occurrit, ut *Quom. Hist*. c. 1. Λυσιμάχου ἤδη βασιλεύοντος. Ne plura. *J.F.R.*

77. Ἐλαύσαντας] Ἐλαύνειν γῆν pro *vagari*, *peragrare* regionem, etiam supra *Alex*. c. 46. γῆν περὶ γῆς ἐλαύνεσθαι. Vide & *Gall*. c. 14. No. 8. ubi nonnulla addidi. *J F R.*

80. Διανύσαντας] Sic *J*. & *V2*. melius quam quod in

per Babyloniam pergendum in Arabiam, tum, deserta regione multa superata, pervenire denique in Aegyptum, viginti maximas expedito viro istas mansiones emensum. Molestе hoc ferebat Alexander, quia, audito, moliri aliquid Aegyptios, non poterat satis celeriter mittere ad Satrapas, quid de illis sibi placeret. Tum ergo Sidonius mercator, *Ego tibi*, inquit, *Rex, promitto me ostensurum viam non longam e Persis in Aegyptum. Si quis enim montes istos superet, superaverit vero triduo, ille statim est in Aegypto.* Et res ita se habuit. Verum non credidit Alexander, sed impostorem esse mercatorem putavit. Itaque quod praeter spem promittebatur, incredibile visum vulgo.

ἔδει τὰ ὄρη, εἶτα ἀφ' ἧ Βαβυλωνίας εἰς τὴν Ἀραβίαν ἐλθεῖν· εἶτα ἐρήμην πολλὴν ἐλάσαντας, ἀφικέσθαι ποτὲ μόλις ἐς Αἴγυπτον, εἴκοσι μηκίστους ἀνδρὶ εὐζώνῳ σταθμοὺς τούτους [d] διανύσαντας. ἤχθετο ὧν Ἀλέξανδρος ὅτι τοῦτο, διότι Αἰγυπτίους τι φαρμακεύειν ἀκούων, οὐκ εἶχε ἀφαρπάζειν ἐκπέμπειν τοῖς σατράπαις τὰ δοκοῦντα οἱ περὶ αὐτοῦ. τότε [c] δὴ ὁ Σιδώνιος ἔμπορος, Ἐγώ σοι, ἔφη, ὦ βασιλεῦ, ὑπισχνοῦμαι δείξειν ὁδὸν, ἣ πολλὴν ἐκ Περσῶν εἰς Αἴγυπτον· εἰ γάρ τις ὑπερβαίη τὰ ὄρη ταῦτα, ὑπερβαίη δ' ἂν τριταῖος, αὐτίκα μάλα ἐν Αἰγύπτῳ ἦτός ἐστι· ἢ εἶχεν οὕτω. πολὺν ὄγε Ἀλέξανδρος οὐκ ἐπίστευσεν, ἀλλὰ γόητα εἶναι τὸν ἔμπορον ᾤετο. οὕτω τὸ παράδοξον τῆς ὑποσχέσεως ἄπιστον ἐδόκει τοῖς πολλοῖς.

6. Tibi vero ne tale quid in mentem veniat. Experimento enim scies, nihil obstare, quin Rhetor videaris, intra unum nec solidum diem alis trajecto monte ex Persia in Aegyptum. Volo autem tibi prius, ut ille Cebes, imagine verbis depicta utramque viam ostendere. Duae enim sunt, quae ducunt ad Rhetoricen, quam non mediocriter adamasse mihi videris. Nimirum ipsa

Ἀλλὰ μὴ σύ γε πάθῃς τὸ αὐτό· εἴσῃ γὰρ πειρώμενος ὡς οὐδέν σε [f] κωλύσει ῥήτορα δοκεῖν μιᾶς οὐδ' ὅλης ἡμέρας, ὑπερπελάσαντα τὸ ὄρος ἐκ Περσῶν ἐς Αἴγυπτον. ἐθέλω δέ σοι πρῶτον, ὥσπερ ὁ Κέβης ἐκεῖνος, εἰκόνα γραψάμενος τῷ λόγῳ, ἑκατέραν ἐπιδεῖξαι τὴν ὁδὸν (δύο γάρ ἐστον, αἱ πρὸς τὴν ῥητορικὴν ἄγουσαι) ἧς ἐρᾷν οὐ μετρίως μοι δοκεῖς. ἴσθι δῆτα, ἢ μὲν ἐφ' ὑψηλοῦ καθήσθω, πά-

d Διανύσαντας] Restituimus ex *J.* & *V2.* Διανύσαντα enim cett. *e* Δὴ] Δὲ *Fl.* *f* Κωλύσει] Sic *Fl. Ald. H. P.* &c. Κωλύοι *J.* & marg. *AIW.*

in reliquis διανύσαντα, nisi etiam quod praecessit ἐλάσαντας, mutes. *M. du S.*

88. Αὐτίκα μάλα] Si veram narrat historiam Lucianus, merito fides non est habita homini vano ab Alexandro, quem alia omnia edocere nempe poterant mensores sui. Inter fines occidentales Persidis & Orientales Aegypti intersunt gradus non minus xv, id est milliaria Germanica minimum cc, expedito etiam homini xx mansiones denorum milliarium. Itaque puto hanc ipsam narrationem vel fictam vel veram pertinere ad ironiam Luciani, demonstrandumque τὸ ἀδύνατον τῆς ὑποσχέσεως potius, quam eo, quo verba, illa praesertim, ᾗ εἶχεν οὕτω, ducunt. *J. M. G.*

98. Κέβης] Cebes Thebanus Pythagorae fuit, discipulus Socratis, quem scripsisse dialogos tres, qui inscribuntur Ἑβδόμη, Φρύνιχος, Πίναξ, auctores sunt *Laert.* L. 2. & *Suid.* Sed praeter πίνακα nihil extat. *G. C.*

3. Ἐφ' ὑψηλοῦ καθήσθω] Augent interpretes *in eminenti solio sedet.* At non utique, quum sic loquuntur Graeci, de solio intelligunt: & ipse paulo ante citatus Cebes, quum de Beatitudine agit, ὑψηλὸν agnoscit non de solio, sed de loco, ubi illa fingitur morari, & in illo ὑψηλῷ, quod statuit esse ἀκρόπολιν τοῦ παραδείσου, ista καθήσθω ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ. Denique Lucianus non respexit ad solium, sed ad situm loci, unde mox inquit, πρόσει δὴ σὺ ἱμείρων, ἐπιθυμῶν δηλαδὴ ὁπωσοῦν γενέσθαι ἐπὶ τῆς ἄκρας, quae quidem ἄκρα non erit demonstrata nisi in solo hoc ὑψηλῷ, ita ut mihi certe videatur temere addi vox tertia. *J. G.*

πάνυ καλὴ, καὶ εὐπρόσωπος, τὸ δ' Ἀμαλθείας κέρας ἔχουσα ἐν τῇ δεξιᾷ παντοίοις [a] καρποῖς ὑπόβρυον· ἐν θατέρᾳ δέ μοι δόκει τὸν πλοῦτον παρεστῶτα ὁρᾶν, χρυσοῦν ὅλον ὄντα, καὶ ἐπέραστον. καὶ ἡ δόξα δὲ, καὶ ἡ ἰσχὺς παρέστασαν, καὶ οἱ ἔπαινοι περὶ πᾶσαν αὐτὴν, ἔρωσι μικροῖς ἐοικότες, πολλοὶ ἀπαλαχόθεν περιπλεκέσθωσαν ἐκπετόμενοι. [b] εἴ που τὸν Νεῖλον εἶδες γραφῇ μεμιμημένον, αὐτὸν μὲν κείμενον ἐπὶ κροκοδείλου τινὸς ἢ ἱπποποτάμου, οἷον οἱ πολλοὶ γράφουσιν ἐν αὐτῷ· μικρὰ δέ τινα παιδία περὶ [c] αὐτὸν παίζοντα (πήχεις αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσι) τοιοῦτοι καὶ περὶ τὴν ῥητορικὴν αἱ ἔπαινοι. πρόσελθε δὴ σὺ ὁ ἐραστὴς, ἐπιθυμῶν δηλαδὴ ὅτι τάχιστα γενέσθαι ἐπὶ τὰ ἄκρα, ὡς γαμήσειάς τε αὐτὴν ἀνελθὼν, καὶ πάντα ἐκεῖνα ἔχοις, τὸν πλοῦτον, τὴν δόξαν, τοὺς ἐπαίνους. νόμῳ γὰρ ἅπαντα γίγνεται τοῖς γεγαμηκόσιν.

jam in alto ſedeat, pulchra undique, Amaltheae cornu dextra gerens, fructibus abundans omnigenis: ad alteram vero manum imaginare adſtantem Plutum, aureum totum atque amabilem: adſtent vero etiam Gloria, & Vis, & Plauſus circa illam undique, parvis Cupidinibus ſimiles, multi, amplexi ſe mutuo, circumvolent. Si quando Nilum depictum vidiſti, ipſum quidem jacentem in crocodilo quodam aut hippopotamo, ut plerique in eo *repraeſentando* pingunt: parvos autem ludentes circa illum puerulos, Cubitos illos vocant Aegyptii: talos etiam circa Rhetoricam ſunt Plauſus. Accede jam tu, amator, cupiens nimirum quam celerrime in ſummo eſſe, ut & ipſam uxorem ducas ubi eſcenderis, & omnia illa habeas, Plutum, Gloriam, Plauſus: lege enim fiunt omnia mariti.

7. Dein-

a Καρποῖς] Omiſit *Vl.* b Εἴ που] Recte *El. Fr. B. H. S.* &c. Ἤκου male *J.* cum *Va.* c Αὐτὸν] Αὐτῷ *J.*

4. Ἀμαλθείας κέρας] Rhea Jovem enixa metu patris infantem in Creta occuluit, nutriendum a duabus Nymphis, Adraſtea & Isda Meliſei filiabus, hae nutricaverunt illum capræ cujusdam lacte, cujus nomen fuerat Amalthea, eam capram Jupiter jam adultus in ſidera retulit, vocaturque a Grœcis αἴξ ὑράνιος, hujus alterum cornu Nymphis nutricibus dedit, videlicet officii præmium, hanc adjiciens facultatem, ut, quidquid optaſſent, id illis ex eo ſuppullularet. Hinc adagium: Ἀμαλθείας κέρας. *G.C.*

12. Εἴ που] Ut Συγγρ. c. 23. ἐοικότας παιδίῳ εἴ που Ἔρωτα &c. *Ven.* utraque ἴσως, prave. De Hippopotamo conſule omnino *Spanh.* 172. . . qui in nummis formam ejus exhibet. De Crocodilis etiam eundem vide p. 175. At in nummis non inſidet Nilus Crocodilo, ſed adſidet. Πήχεις vero illi-comparent recumbenti Nilo adſtantes, in nummo *Hadriani* a *Spanhemio* memorato p. 174. Verba ipſa viri illuſtriſſimi, cum nummum ipſum videre non licuerit, accipe. [Extat quoque in eadem *Gaza* (Regis Galliae) hujus Adriani nummus, in quo *Nilus recumbens*, ſphingi innixus, *circum autem pueruli quatuor*, quorum unus hippopotamo inſidet. Haut aliter ac *circumſtantes* etiam *pueros* praefert *ſtatua Nili* Vaticana; & ejusdem fluvii, uti a *Diodoro* alicubi (I. 9.) dicitur πολυγόνου, effigies apud *Philoſtratum* (Icon. I. p. 737. Ed poſtr. p. 769.) traditur, quos alias *in Ægyptiis Nili picturis familiares* notavit *Heliodorus*. (l. IX.) Adde quod de dedicata a Veſpaſiano in templo Pacis inſigni quadam Nili e biſalte ſtatua docet Plinius; ac ubi ſimul tangit, quid *liberi illi Nili ſimulacris addi ſoliti*, & quos alibi Νάνους τοῦ Νείλου dictos legiſſe memini, denotarent (XXXVI. 7.) *Argumento NILI XVI. LIBERIS CIRCA LUDENTIBUS per quos totidem CUBITA ſummi incrementi augentis ſe amnis intelliguntur.*] Quae omnia hunc locum mire illuſtrant; nam & res ipſa inde luculenter confirmatur; & ſimul vocis Πήχεις, quae apud Philoſtr. etiam occurrit, ratio manifeſte aperitur. Vide omnino *Philoſtratum* l. c. & 525. ubi eo alludit. *M. du S.*

14. Ἐν αὐτῷ] Id eſt, in Nili fluminis deſcriptione, ſive pictura, icone. F.G. Vid. Addenda.

Ἐν αὐτῷ] Abſurde hae duae voces adduntur: nolui tamen, cum in omnibus inveniantur, expungere. *M. du S.*

16. Πήχεις] Amores dicti πήχεις a ſtatura. *Philoſtrat.* tabula Nili, περὶ δὲ Νείλου οἱ πήχεις ἀθύρουσι, παιδία ξύμμικρα τοῦ σώματος. *J.B.*

Πήχεις αὐτοὺς] Si quis inſpicere velit *Philoſtrati* Icona 1, 5. & quae ibi dedit ὁ πάνυ Olearius, nihil ad explanationem hujus loci deſiderabit. Caeterum Πήχεις ibi in verſione Latina reliquit, *Peches*, Olearius; ego non dubitavi dare *Cubitos*, cum *Dactylos Idaeos Digitos* vocare non refugerint *Cicero* de Nat. Deor. 3, 16. at-

7. Deinde cum ad montem accedis, primo quidem desperas ascensum, & similis tibi res videtur, qualis Aornus visa Macedonibus, cum praeruptam undique cernerent, neque avibus adeo ad transvolandum facilem, Baccho quodam aut Hercule, si capienda sit, indigentem. Haec tibi primum videntur. Tum post paullo vides duas quasdam vias: quin altera semita modo est angusta & spinis obsita, & aspera, sitim multam ostentans ac sudorem. Et jam occupavit illam pulchre ostendere Hesiodus, itaque nihil mea opera indigebit. Altera autem lata, florida, irrigua, talis, qualem paullo ante dicebam; ne etiam eadem dicendo saepius retineam te, cum jam Rhetor esse posses.

8. Verum illud modo adjiciendum puto, asperam illam atque arduam, non multa ha-

Εἶτα ἐπειδὰν πλησιάσῃς τῷ ὄρει, τὸ μὲν πρῶτον ἀπογιγνώσκεις τὴν ἄνοδον· καὶ τὸ πρᾶγμα ὅμοιόν σοι εἶναι δοκεῖ, οἷα ἡ Ἄορνος ἐφάνη τοῖς Μακεδόσιν, ἀδύνατον αὐτοῖς ἀπαίρειν ἀχόθεν ἰδοῦσιν, ἀτεχνῶς ὑδὲ ὀρνέοις ὑποπτῆναι ῥᾳδίαν, Διονύσου τινὸς, ἢ Ἡρακλέους, εἰ μέλλοι καθαιρεθήσεσθαι, δεομένην. ταῦτά σοι δοκεῖ τὸ πρῶτον· εἶτα μετ' ὀλίγον ὁρᾷς δύο τινὰς ὁδούς· μᾶλλον δὲ ἡ μὲν ἀτραπός ἐστι στενὴ, καὶ ἀκανθώδης, καὶ τραχεῖα, πολὺ τὸ δίψος ἐμφαίνουσα, καὶ ἱδρῶτα. καὶ ἔφθη γὰρ ἤδη Ἡσίοδος, εὖ μάλα ἐπιδείξας αὐτοῖς, ὥστε ἐμοῦ δεήσει· ἡ ἑτέρα δὲ πλατεῖα, καὶ ἀνθηρὰ, καὶ εὔυδρος, τοιαύτη, οἵαν μικρῷ πρόσθεν εἶπον, ἵνα μὴ καὶ τὰ αὐτὰ λέγων πολλάκις, ἐπέχω σε ἤδη ῥήτορα εἶναι δυνάμενον.

Πλὴν τό γε τοσοῦτο προσθήσειν μοι δοκῶ, ὅτι ἡ μὲν τραχεῖα ἐκείνη, καὶ ἀνάντης,

d Ἀτόξυρον] Ἀτόξηρον *Fl.* male. e Οὐδὲν ἐμοῦ δεήσει] Οὐδὲν ἐπ' ἐμοῦ δεήσει *F.* & L. Quod edidimus est in reliquis. f Καὶ] Abest a *Fl.* g Καὶ τὰ] Pro καὶ πολλάκις hic habet *Fl.* postea τὸ πολλάκις omittens. h Τοσοῦτο] Ita *Fl. F. B. S.* Τοσοῦτον *P.* etiam recte.

atque *Arnobius* 3. p. 124. seq. Nempe utrobique ad significationem nominis respicitur, quod de Digitis docet *Pollux* 2, 156. Cubitos *Philostratus* l. c. παιδία vocat ξύμμιτρα τῷ ὀνόματι. Et quod Noster de Aegyptiis dicit, sine dubio illi nomine suae linguae, cubitum notante, utebantur. *F.M.G.*

18. Πρόσει] *Ades.* *F.G.*

19. Ὅτι τάχιστα &c.] Adfert haec *Th. Mag.* verbo βούλομαι. p. m. 31. ubi cum ὅτι τάχιστα recte sejungitur, uti & in Ed. Lucian. *H.* & ego sic dedi, cum ὁτιτάχιστα junctim exaratum invenirem in Edd. *P. F. S.* aliisque. Pleonasmum autem hunc τῷ ὅτι esse frequentissimum, quid opus est multis confirmare. Vid. mox c. 15. φασὶν ὅτι μαγίς-ιν. *Aesop.* Fab. 128. ὅτι πλεῖστοι χρυσὸς. Adde *Bud.* Comment. L. Gr. p. 688. Et ὡς ὅτι μάλιστα sive πάνυ τα, ap. *Aelian.* V. H. 2. 13. versus fin. ibique Cl. *Periz.* *F.F.R.*

26. Ἡ Ἄορνος] Confer *Philostr.* L. 2. vit. Apoll. p. 58. ibique *Olear.* No. 2. & 4. docentem *Aornum* esse, quam *Sisimithri petram* Plutarch. vocat in vita Alexandri, nomenque traxisse ab avibus, quibus careret, vel ad quas aves evolare nequirent. Adde *Curt.* VIII. c. 11. pr. narrantem qua ratione haec petra ab Hercule frustra obsessa, tamen a Macedonibus occupata fuerit, ibique *Cellarium*, docentem Ἄορνος & Ἄορνις scribi. Quare in re nota plura non congeram. Conf. si vis *Dial. Mort.* XIV. f. ubi jam demum video idem de diversa orthogr. jam traditum a Cl. *Hemst.* Ἄφορνος etiam scribitur *Herm.* c. 4. *F.F.R.*

35. Ἡσίοδος] *Hesiod.* I. Ἔργ. ait asperam esse ad virtutem viam, cacumen vero molle; hinc Pythagorae litera, de qua *Virg.* *G.C.*

Ἡσίοδος] *Hesiod.* Ἔργ. 290. *M. du S.*

38. Εὔυδρος] Sic jam constanter Edd. Ut supra quoque I. *Ver. Hist.* c. 28. Neque Codd. dissentiunt. Alias facile variari inter εὔυδρος & ὕδωρ, alibi vidimus. Variatur & in *Diod Sic.* V. c. 2. p. 332. pr. *F.F.R.*

41. Τό γε τοσοῦτο] An pro τοσοῦτό γε positum est? τὸ, τοσοῦτό γε magis hic placeret. *F.G.*

Τό γε τοσοῦτο] Τοσοῦτον quod *Par.* habet, fere usitatius est. *Phal.* Ep. 28. Τοσοῦτον ἀπέχω. Item 42. & alibi. *Epict.* Sent. 78. μὴ τοσοῦτον τῆς πολυτελείας φρόντιζε. *Aelian.* V. H. I. 8. τοσοῦτον καλὸν; Noster fere ubique. Sic παρὰ τοσοῦτον 2. *Ver. Hist.* c. 26. ubi plura in nott. Item in *Tim.* §. 41. χρυσίον τοσοῦτον. Et hoc ipsum τό γε τοσοῦτον in eod. *Tim.* §. 45. med. Quare nihil opus erit correctione *Gujetii*; nisi quis forte & cum *Paris.* γ. addere velit, nihil veritus κακοφωνίαν, cum & π. sequatur illic, τόγε τοσοῦτον ὑποφευγόμενον enim legitur. Et sic τοιοῦτον quoque Nostro frequentius esse quam τοιοῦτο, non semel alibi vidimus. Atque ita τοιοῦτον & τοσοῦτον pro τοιοῦτο ac τοσοῦτο rursus infra hoc *Dial.* c. 13. *F.F.R.*

49. Τὸν

ὐ πολλὰ ἴχνη τ̃ ὁδοιπόρων εἶχεν· εἰ δέ τινα, πάνυ παλαιά· χ̀ ἔγωγε κατ' ἐκείνην ἄθλιος ἀνῆλθον, τοσαῦτα καμὼν, ὐδὲν δέον· ἡ ἑτέρα δὲ ἅτε ὁμαλὴ ὖσα, χ̀ ἀγκύλον ὐδὲν ἔχουσα, πόρρωθέν μοι ἐφάνη, οἵά ἐστιν, ὐχ ὁδεύσαντι αὐτῷ. ὐ γὰ ἑώρων νέος ἔτι ὢν, τὸ βέλτιον· ἀλλὰ τ̃ ποιητὴ ἐκεῖνον ἀληθεύειν ᾤμην, λέγοντα, ἐκ τ̃ πόνων φύεσθαι τὰ ἀγαθά. τὸ δ' οὐκ εἶχεν ὕτως. πονητὶ γὰν ὁρῶ τὺς πολλὺς μειζόνων ἀξιωμάτων, εὐμοιρίᾳ τ̃ αἱρέσεως τ̃ τ̃ λόγων χ̀ ὁδῶν. [a] ἐπεὶ δ' ὖν εἰς τ̀ ἀρχὴν ἀφικόμενος, εὖ οἶδα ὅτι ἀπορήσεις, χ̀ ἤδη ἀπορεῖς ὁποτέραν χὴ τραπητέον. [b] ὡς ὖν ποιήσας ἤδη, ῥᾴστα ὅπι τὸ ἀκρόταλον ἀναβήσῃ, χ̀ εὐδαιμονήσεις, χὴ γαμήσεις, χ̀ θαυμαστὸς πᾶσι δόξεις, ἐγώ σοι φράσω· ἱκανὸν γὰ τὸ [c] ἑαυτὸν ἐξαπαληθῆναι, χ̀ πονῆσαι. σοὶ δὲ ἄσπορα χ̀ ἀνήροτα φυέσθω πάντα, καθάπ̃ ὅπι τ̃ Κρόνου.

Εὐθὺς ὖν προσεισί σοι καρτερός τις ἀνὴς, buisse viatorum vestigia: si verò quaedam, ea omnino antiqua. Et ego etiam miser per illam ascendi, tot susceptis sine caussa laboribus. Altera vero, utpote aequabilis, anfractum habens nullum, e longinquo mihi, qualis sit, conspecta est: non qui ipse ea iverim, nec enim, juvenis cum essem, videbam, quod sit melius, sed vera dicere poëtam illum putabam, ex laboribus nasci bona, dicentem. At illud non ita habebat. Video enim sine labore plerosque majora consequutos quadam eligendarum rationum viarumque felicitate. Ad initium igitur *utriusque viae* delatus, dubitabis, scio, & jam dubitas in utram te vertas? Quid igitur jam faciendo facillime escendas in summum, & beatus sis, & *illam* ducas, & admirabilis omnibus videare, ego tibi dicam. Satis enim est, quod ipse deceptus laboravi. At tibi sine semine & aratro nascantur omnia, ut sub Saturno.

9. Statim ergo accedit ad te robustus vir qui-

a Ἐπεὶ] Melius ita *Fl. J. V2. P. S.* Ἐπὶ male L. *H. Fr. B1.* & 2. & *Ald.* Sed correctum in marg. Ἐπεὶ ὃ ἔσχ *Pell.* b Ὡς ὖν] Ὡς ἂν *J.* sola. Ὃ ἂν L. c Ἑαυτὸν] Αὐτὸν marg. *A1.*

49. Τὸν ποιητὴν ἐκεῖνον] *Hesiod.* l. c. *M. du S.*

54. Ἐπὶ ὃ' ὖν εἰς τὴν ἀρχὴν] Ἐπεὶ ὃ' ὖν εἰ τὴν ἀρχὴν. *Th. M.*

Ἐπὶ ὃ' ὖν εἰς] Haec corrupta esse bene vidit *Marcilius.* Sed ἐπεὶ non habet, quo satis commode referatur: sequitur enim ὡς ὖν. Equidem aut ἔπειτ' ὖν legendum putem, aut dicam, τὴν εἰς esse glossam τ̃ ἐπὶ, proinde omittendam. Atque hoc interpretando expressi. Forte certiora dabunt libri. *J. M. G.*

Ἐπὶ ὃ' ὖν &c.] Ἐπεὶ jam habebant Edd. nostrae; sed quod *Marcil.* & εἰ' scribat, pro εἰς, si modo scripserit, nihili est. Interim cum *Gesnero* malim ἔπειτ' pro ἔπειδα. & paullo post ἂν receperim, ne illud repetitum ὖν difficultatem pariat. *J. F. R.*

56. Ὡς ἂν] Ὃ ὖν L. In omnibus etiam, excepta *J.* ὖν. *M. du S.*

Ὡς ὖν ποιήσας] *Quemadmodum igitur.* &c. *F. G.* Recte; nisi ὅπως quis malit; quod tamen non opus esse credo, quia utrumque non semel confunditur. *J. F. R.*

60. Ἑαυτὸν] Praeter variationem αὐτὸν, quam in sola marg. *Aldinae Wess.* invenio, adscriptum erat eidem: ἐμαυτὸν legisse videtur Bilibaldus. Quod inde conjecit, quia priscus hujus Dialogi Interpres Latinus Bilibaldus dedit, *me ipsum.* Id quod licebat, servata etiam vulgata. Vid. ad *Paras.* c. 8. No. 68. *J. F. R.*

61. Ἄσπορα ἠ ἀνήροτα] *Homer.* Od. I. 109. *M. du S.* Sed ἄσπαρτα ap. *Homer.* est, & sic apud Nostrum jam crebro quoque ante adlegatur hic versus. Vid. ad 2. *Phal.* c. 8. adde *Parasit.* §. 24. ubi etiam ἄσπαρτα: ita ut mirum videatur, cur id jam variaverit. *J. F. R.*

64. Ἀνδρώδης τὸ βάδισμα] Conf. supra *Tim.* c. 32. *M. du S.* Ex divisione *Hemsterhusii* jam est §. 54. *J. F. R.*

73. Φήσει] Non improbabit hanc mutationem vulgatae, qui sequens κελεύσει, & iterum sequens φήσει post ἀπαραίτητα conferet. *J. F. R.*

79. Εἶτά σε κελεύσει ζηλοῦν ἐκείνους τοὺς ἀρχαίους ἄνδρας, ἴσως παραδείγματα ἀδρατίθεις τ̃ λόγων, ἃ ῥᾴδια μιμεῖσθαι, οἷα τὰ τ̃ παλαιᾶς ἐργασίας ἐστὶν Ἡγησίᾳ, χ̀ τ̃ ἀμφὶ Κράτητα, χ̀ Νησιώτῃ] Vertunt: *Inde te priscos illos viros imitari jubebit, inutilia orationum proponens exempla, nec imitatu facilia, qualia vetustae sunt constructionis, Hegesii, Cratetis, Nesiotae.* Primum vertendum *Hegesiae.* Ἡγησίας enim Magnesius intelligitur ille orator qui, ut Cicero de eo ait in Bruto de claris oratoribus, Charisii voluit similis esse, ac se ita putavit Atticum, ut viros illos prae se pene agrestes putaret. *At*, inquit Cic. *quid est tam fractum, tam imminutum, tam in ipsa, quam tamen consequitur, con-*

quidam, ſubdurus, virili inceſſu, multum in corpore ſolem oſtendens, maſculo vultu, vigilax, aſperae illius dux viae, nugas quasdam ſtolidus ille apud te enarrans, uti ſe ſequaris adhortans, monſtrans tibi Demoſthenis & Platonis, & aliorum quorundam veſtigia, magna illa quidem, & his, quae nunc ſunt, majora, ſed obſcura jam, & pleraque a tempore evanida: ac dicet, beatum te futurum, & lege ducturum eſſe Rhetoricen, per haec ſi incedas, ut qui per funes eunt; ſi vero vel pauxillum quidam aut transgrediare extra lineam, aut in alterutram partem magis inclines veſtigium, futurum eſſe, uti ducente ad nuptias recta via excidas. Deinde imitari te jubebit antiquos illos viros: obſoletis orationum exemplis propoſitis, nec facilibus ad imitandum, qualia ſunt de illa veteri officina, Hegeſiae, & Cratetis, & Inſulani illius, adſtricta, & nervoſa, & aſpera, ὑπόσκληρος, ἀνδρώδης τὸ βάδισμα, πολὺν τ' ἥλιον ὅπι τῦ σώματος δεικνὺς, ἀρρενωπὸς τὸ βλέμμα, ἐγρηγορὼς, τ τραχείας ἐκείνης ὁδῦ ἡγεμὼν, λήρους τινὰς ὁ μάταιος διεξιὼν πρὸς σὲ, ἔπειτ οἱ πορεύεσθαι κελευόμενος, ὑποδεικνὺς τὰ Δημοσθένους ἴχνη, καὶ Πλάτωνος, καὶ ἄλλων τινῶν, μεγάλα μὲν, καὶ ὑπὲρ τὰς νῦν, ἀμαυρὰ δὲ ἤδη, καὶ ἀσαφῆ τὰ πολλὰ ὑπὸ τῦ χρόνυ, καὶ [d] Φήσει εὐδαίμονά σε ἔσεσθαι, καὶ νόμῳ γαμήσειν τ ῥητορικὴν, εἰ χρὴ [e] τούτων ὁδεύσειας, ὥσπερ οἱ ὅπι τ κάλων βαίνοντες. εἰ δὲ καὶ μικρόν τι παραβαίης, ἢ ἔξω τ εὐθείας, ἢ ὅπι θάτερα μᾶλλον κλιθείης τῇ [f] βάσει, ἐκπεσεῖσθαί σε τ ὀρθῆς ὁδῦ, καὶ ἀγύσης ὅπι τ γάμον. εἶτά σε κελεύσει ζηλῶν ἐκείνους τοὺς ἀρχαίους ἄνδρας, ἔωλα παραδείγματα παρατιθεὶς τ λόγων, ἃ ῥᾴδια μιμεῖσθαι, οἷα τὰ τ παλαιᾶς ἐργασίας ὄντα, Ἡγησίου, καὶ τ ἀμφὶ [g] Κράτητα, καὶ Νησιώτου, ἀπεσφιγμένα, καὶ νευρώδη, καὶ σκληρὰ,

[d] Φήσει] Recepi ex *F.* Φησὶν cett. [e] Τούτων] Τοῦτον *Fl.* male. [f] Βάσει] Ῥοπῇ marg. *AiW.* [g] Κράτητα] Sic Edd. omnes. Κρίτιαν L. Κρίτωνα male in nota *Graevii.*

12. Τῇ ῥοπῇ] Τῇ βάσει. *V.* Inverte.

concinnitate puerile? in Oratore dicit, eum Lyſiam voluiſſe imitari, ſed particulas incidiſſe, numeros infregiſſe, & concidiſſe, non minus ſententiis peccaſſe, quam verbis, ut non poſſit quaerere, quem appellet ineptum, qui illum cognorit. *Strabo* XIV. Geograph. tradit eum principem fuiſſe ſtyli Aſiatici, & corrupiſſe receptam conſuetudinem Atticorum oratorum. Fragmentum ex ejus oratione laudat idem *Strabo* lib. IX. Ὁρῶ τὸν Ἀκρόπολιν, καὶ τὸ περὶ τ τριαίνης ἔχει τὸ σημεῖον. ὁρῶ τὸν Ἐλευσῖνα, καὶ τ ἱερῶν γένεσιν μύστης. Ἔκεῖσε Λεωκόριον. τοῦτο Θησεῖον. ἃ δύναμαι διηγήσασθαι καθ' ἓν ἕκαστον. *Video arcem, & quod in illo eſt tridentis ſignum. Video Eleuſinem, & ſacrorum ſum myſtes. Ibi eſt Leocorium, hic Theſeum. Non poſſum enarrare ſingula.* Dein legitur in Mſ. Καὶ τ ἀμφὶ Κρίτωνα & Νησιώτην. quod eſt verius. Fuit quidem Crates Tralianus Rhetor, cujus meminit inter decem hujus nominis claros viros *Diogenes Laërtius*, lib. IV. in Cratete, ſed is fuit obſcurus. Critias vero celebris fuit diſcipulus Socratis, corruptus a Theſſalis, & unus ex triginta tyrannis. *Cic.* de claris Oratoribus, cum diciſſet de Themiſtocle, Pericle, Cleone, *hinc*, inquit, *aetati ſuppares Alcibiades, Critias, Theramenes, quibus temporibus quod dicendi genus viguerit, ex Thucydidis ſcriptis, qui ipſe tum fuit, intelligi maxime poteſt. grandes erant verba, crebri ſententiis, compreſſione rerum breves, & ob eam ipſam cauſam interdum ſubobſcuri.* Vide *Philoſtratum* lib. I. de vitis Sophiſtarum in Critia. Per Νησιώτην vero intelligit Gorgiam Leontinum ex Sicilia, quae κατ' ἐξοχὴν νῆσος dicitur, quia inſularum maris mediterranei fuit maxima, is fuit Empedoclis diſcipulus, & principatum inter antiquiſſimos Sophiſtas tenuit. Vide *Philoſtratum* lib. I. de Sophiſtis, & Plutarchum in vitis Rhetorum. *J. G. G.*

82. Παλαιᾶς ἐργασίας] Sic infra Ἰσαῖ. c. 5. f. *M. du S.*

83. Κρίτιαν] Ita L. etiam, quod probo. In Impr. Κράτητα. Vide omnino φιλοψ. c. 18. Quo loco rite perpenſo patet, ni fallor, delendam eſſe conjunctionem καὶ, ut Critias hic etiam νησιώτης dicatur. *M. du S.*

84. Νησιώτην] (I. e. Gorgiam.) *Kuſt.* Ego vero qui non de Rhetoribus haec dicta puto, ſed pictoribus aut potius ſculptoribus, ad Critiamque confugio, qui φιλοψ. c. 18. νησιώτης iterum vocatur, & inter ſculptores recenſetur. *M. du S.*

σιληρὰ, καὶ ἀκριβῶς ἀποτεταμμένα ταῖς γραμμαῖς· πόνον δὲ καὶ ἀγρυπνίαν, καὶ ὑδατοποσίαν, καὶ τὸ [a] λιπαρὲς, ἀναγκαῖα ταῦτα, καὶ ἀπαραίτητα φησί. ἀδύνατον γὰρ εἶναι ἄνευ τούτων ἀφικνεῖσθαί τι ὁδόν. ὁ δὲ πάντων ἀνιαρότατον, ὅτι σοι καὶ τὸ χρόνου πάμπολυν ὑπογράψει τῆς ὁδοιπορίας, ἔτη πολλὰ, οὐ κατ' ἡμέρας, οὐ κατὰ τριακάδας, ἀλλὰ κατ' Ὀλυμπιάδας [b] ὅλας ἀριθμῶν, ὡς προαποκαμεῖν τε ἀκούοντα, καὶ ἀπαγορεῦσαι, πολλὰ χαίρειν φράσαντα τῇ ἐλπιζομένῃ ἐκείνῃ εὐδαιμονίᾳ· πρὸς δὲ τούτοις μηδὲ μισθὸς ὀλίγος [c] ἀπαιτεῖ τῶν τοιούτων κακῶν· ἀλλὰ οὐδὲ ἂν ἡγήσαιτό σοι, εἰ μὴ μεγάλα πρότερον λάβοι.

Ὁ μὲν ταῦτα φήσ ἀλαζὼν, καὶ ἀγχαῖος ὡς ἀληθῶς, καὶ Κρονικὸς ἄνθρωπος, νεκροὺς εἰς μίμησιν παλαιοὺς [d] προτιθεὶς, καὶ ἀνορύττειν ἀξιῶν λόγους πάλαι καλορυγμένους, ὥς τι μέγιστον ἀγαθὸν, μαχαιροποιοῦ υἱὸν, καὶ ἄλλον Ἀτρομήτου τινὸς γραμματιστοῦ,

85 & accurate intentis *quasi* lineis descripta: laborem porro & vigiliam, & potum aquae, & cultum neglectiorem, necessaria esse dicet, & quae deprecari non liceat; fieri enim non posse, ut viam absque his emetiare. Quod vero omnium est molestissimum, *illud est*, quod plurimum etiam tibi temporis itineris hujus praescribet, annos multos, non secundum dies aut menses, sed secundum totas Olympiades numerans, adeo ut, qui audit, ante succumbat & renunciet labori, & longum valere speratam illam felicitatem jubeat. Praeter haec etiam mercedes non exiguas poscere ausit talium malorum, neque viae se ducem praestiterit, nisi magnum quiddam ante acceperit.

10 Ille quidem ista dicet, insolens homo & obsoletus vere & Saturnum olens, qui mortuos antiquos ad imitationem proponat, & eruere te postulet rationes olim sepultas, tanquam maximum quoddam bonum gladiorum fabri filium, & alium Atrometi grammatistae, aemulari te jubens; id-

a Λιπαρὲς] Ex Mſ. *Graev.* & marg. *A1W.* Ἀλιπαρὲς Edd. priores. b Ὅλας] Desideratur in *Fl.* c Ἀπαιτεῖ] Ex marg. *A1.* recepi pro vulgato ἀπαιτεῖν. d Προτιθεὶς] Προτίθησι *Fl.*

5. Μαχ. υἱὸν] Δημοσθένην λέγει. *G.*

6. Ἀτρομ. — γραμμ.] Αἰσχίνην λέγει. *G.*

85. Ἀκριβῶς ἀποτεταμμένα] A pictura ducta est metaphora. *F.G.*

86. Πόνον δὲ & ἀγρυπνίαν, καὶ ὑδατοποσίαν, καὶ τὸ ἀλιπαρὲς, ἀναγκαῖα ταῦτα & ἀπαραίτητα φησί. Interpres: *Laborem autem, vigilias, aquae potum, & squalorem, haec omnia necessaria, & inevitabilia dicet.* Squalor non desideratur in studiosis eloquentiae. Mſ. λιπαρὲς *assiduitatem*, quod reponendum. superius idem mendum ope codicis antiqui delevimus. *J.G.G.*

87. Λιπαρὲς] Hoc ex Mſ. Gr. In Impressis enim ἀλιπαρὲς legitur. *M. du S.*

Ibid. Τὸ λιπαρὲς] Supra T. 2. *Quom. Hist.* c. 1. λιπαρεῖ τῷ πυρετῷ *febri continua*, i. magna, ubi & ex *Abdic.* c. 4. προθυμίᾳ λιπαρεῖ adduxi, quod *Gesn.* reddidit, *multo studio.* At quum hic dedit, *cultum neglectiorem*, credo ἀλιπαρὲς ei placuisse. Jam vero verterem, *adsiduitatem*, immo *indigentiam*, cum *Hesychio*, qui eadem ratione λιπαρὲς, τὸ ἀθάμβητον exponit, καὶ τὸ παρεσκολιὸν, ἀπὸ τῆς λίαν παρεῖναι; unde & λιπαρεῖν ἐλέγετο, κολακεύειν. Non adeo per *indigentiam* hic intelligo paupertatem; sed aliorum gratiam auxiliumve rogandi necessitatem. (Sed vid. Addenda.) *J.F.R.*

92. Τριακάδας] Conf. supra *de Luct.* c. 16. *J.F.R.*

97. Ἀπαιτεῖ] Puto scriptum fuisse ἀποτίσειν, ut cum reliquis ad discipulum referatur. In Impr. nihil hic subtilidii. *M. du S.*

Ἀπαιτεῖ] Nihil sani possum excsculpere ex infinito, quod habent, quorum inspiciendorum mihi fuit copia. Interpretatus sum, quasi legeretur ἀπαιτοῦ, tenui mutatione. *J.M.G.*

Ἀπαιτεῖ] Quia ἀπαιτεῖν sensum commodum non fundit, quod & pristinus Interpres sensit, *expetet mercedem* reddens, non dubitavi recipere ἀπαιτεῖ, nec invito, credo, Cl. *Gesnero*, cujus versio eodem redit, licet ἀπαιτοῦ ab literis vulgati longius abeat. *J.F.R.*

2. Κρονικὸς ἄνθρωπος] Κρόνιος forte. *F.G.* Quare? Cum idem sit. Nihil igitur mutandum. Vid. *Spanh.* ad *Aristoph.* Pl. vſ. 581. *J.F.R.*

5. Μαχαιροποιοῦ υἱὸν] Τὸν Δημοσθένη. *F.G.*

Μαχαιροποιοῦ υἱὸν] Demosthenem designat, de cujus patre diximus ad *Enunt.* c. 7. *M. du S.*

6. Ἀτρομήτου] Τὸν Αἰσχίνην. *F.G.* Idem etiam adscripserat *M. V. La Croze.*

Ἀτρομήτου] Æschinem, de cujus patre multa *Demosthenes* in Oratione de Corona c. 40. p. m. 170. & seqq. quae cum leges, memento tamen paullo inclemen-

idque in pace, neque Philippo invadente, neque imperante Alexandro, ubi illorum ratio utilis tum videbatur; nescius quae nunc recens inventa sit, brevis, & minime laboriosa, & directa via Rhetorices. At tu noli credere, neque attendere illi, ne te forte assumtum evertat, aut denique ante tempus ut consenescas laboribus, efficiat. Verum si omnino amas Rhetoricen, & quam celerrime illa vis potiri, plena adhuc vigore dum frueris, ut etiam ab illa colare; videlicet hirsutum illum & ultra mediocritatem virilem, longum valere jube, escendere ipsum, & alios, quotquot decipere potest, educere; anhelantesque & multo sudore diffluentes relinque.

11. Ad alteram vero viam transgressus, cum alios multos invenies, tum in his omnium quendam & usquequaque pulchrum hominem, fluctuante incessu, in-

ζηλῶν ἀξιῶν, καὶ ταῦτα ἐν εἰρήνῃ, μήτε Φιλίππου ἐπιόντος, μήτε Ἀλεξάνδρου [e] ἐπιτάττοντος, ὅτε τὰ ἐκείνων τέως ἐδόκει χρήσιμα· οὐκ εἰδὼς ὁποία νῦν κεκαινοτόμηται, [f] ταχεῖα καὶ ἀπράγμων, καὶ ἐς τὸ εὐθὺ τῆς ῥητορικῆς [g] ὁδός. σὺ δὲ μήτε πείθεσθαι, μήτε προσέχειν αὐτῷ, [h] μή σε ἐκτραχηλίσῃ τις τῶν ἀθελαβῶν, ἢ τὸ τελευταῖον, προγηράσαι τοῖς πόνοις ἀδρασκευάσῃ. ἀλλὰ εἰ πάντως ἐρᾷς, καὶ τάχιστα ἐθέλεις τῇ ῥητορικῇ συνεῖναι, ἀκμάζων ἔτι, [i] ὡς καὶ σπουδάζοιο πρὸς αὐτῆς, [k] ἴθι τῷ [l] δασεῖ τούτῳ, καὶ [m] πέραν τῆς μετρίου ἀνδρικῷ, μακρὰ χαίρειν λέγε ἀναβαίνειν αὐτὸν καὶ ἄλλους, ὁπόσους ἂν ἐξαπατᾶν δύνηται, ἀνάγειν, καλαλιπὼν [n] ἀθυμαίνοντας καὶ πολλῷ ἱδρῶτι συγόντας.

[o] Πρὸς δὲ τῇ ἑτέραν ἐλθὼν, εὑρήσεις [p] πολλοὺς μὲν καὶ ἄλλους, ἐν τούτοις δὲ καὶ πάνσοφόν τινα, καὶ πάγκαλον ἄνδρα, ἀδιασεσαλευμένον τὸ βάδισμα, ἐπικεκλασμένον τὴν αὐχέ-

e Ἐπιτάττοντος] Nihil variant Edd. nec O. f Ταχεῖα καὶ ἀπρ.] Βραχέα καὶ ἀπράγμονα O. g Ὁδὸς] Ἡ ὁδὸς O. h Μή σε] Καί σε O. i Ὡς] Non habet O. k Ἴθι] Recepi ex O. Ἴσθι Edd. l Δασεῖ] Λασεῖ male O. m Πέραν] Et sic Fl. n Ἀθυμαίνοντας] Ἀσθμαίνοντα καὶ id. π. συνόντα O. & Fl. o Πρὸς δὲ] Σὺ δὲ πρὸς O. & marg. A1. p Πολλοὺς μὲν καὶ] Sic O. Mὶν in Edd. aberat.

12. Σὺ δὲ μήτε πείθεσθαι] Συνῆθες τοῦτο καὶ ποιηταῖς καὶ λογογράφοις ἀπαρεμφάτοις χρῆσθαι ἀντὶ προσκλιτικῶν, ὡς καὶ νῦν ἔτι ἀντὶ τοῦ μὴ πείθου, εἶπε πείθεσθαι. τοῦτο δὲ οὐκ ὀρθῶς γίνεται, ἀλλ' ἡνίκα μὴ ἀπαγορεύσεως ἡ ἔννοια πρόσωπον, οἷον ἀλλά σε κελεύω μὴ τοῦτο ποιεῖν, ἀντὶ τοῦ μὴ τοῦτο ποίει, καὶ ὡς τῷ Θεολόγῳ Γρηγορίῳ, ἢ μὴ διδάσκειν τῷ τρόπῳ· ἀντὶ γὰρ προσακτικοῦ τὸ ἀπαρέμφατον κεῖται. V.

* Καὶ] Non aderat in editis. Addidit M. du S.

mentius ab inimico dicta. Ibi autem Τρόμης verum ejus nomen fuisse dicitur, non Ἀτρομήτης, quod ab Æschine mutatum fuisse ait. Sed, ut ut sit, hoc obtinuit. Vid. *Philostr.* p. 506. *M. du S.*

Ibid. Γραμματείου] Supra Mid. c. 4. *M. du S.*

10. Καινοτόμηται] Τὸ καινολογεῖν ἀπὸ τῆς γεντολογικῆς translatum videtur. *F. G. Viam secare*, ab aratoribus potius translatum puto. *J. J. Wetst.*

13. Ἐκτραχηλίσῃ] Ab equestri arte metaphora. *F. G.*

18. Ἴθι] Edd. & Ox. Mss. ἴσθι, mendose. Vide etiam Ἀναιδ. c. 28. *M. du S.*

19. Πέραν τῆς μετρίου] Πέρα sine dubio, propter sequentem consonam quaesivit *Solan.* quia sic tum scribi amat, ut *de Salt.* c. 21. & pro *Imag.* c. 17. Sed quia nihil varietatis invenio, nihil muto. *J. F. R.*

20. Χαίρειν λέγε] An legendum λέγειν, ut sit, ἴσθι λέγειν. *F. G.* Jam vero invento ἴθι nihil indigemus τῷ λέγειν. Et quam belle sonarent tres illi infinitivi junctι χαίρειν ἀναβαίνειν λέγειν; ego commate sublato quod post χαίρειν erat, jam facile ita construo, λέγε μακρὰ χαίρειν, λέγε ἀναβαίνειν &c. *J. F. R.*

25. Μὲν] Ex Mss. O. ante καὶ ἄλλους. *M. du S.*

Ibid. Πάνσοφον] Quem hisce designari credam, nota nostra ad Titulum hujus opusculi indicavit. *M. du S.*

26. Πάγκαλον — διασ. — ἐπικεκλ. &c.] Jam eleganti rursus asyndeto haec enuntiat, de quo pauca monuimus ad 2. *Ver. Hist.* c. 35. Adde *Asin.* c. 16. m. *Icar.* 12. Conf. *Parasit.* c. 13. μάθησιν, πόνον, φόβον, πληγάς. Quod ideo moneo, ne semper accusetur nimis repetiti καὶ. *J. F. R.*

Ibid. Διασεσαλδωμένον] Sic supra *de Merced.* c. 33. f. διασεσαλδωμένον τὸ βλέμμα. *J. F. R.*

χέτα, γυναικεῖον τὸ βλέμμα, μελιχρὸν τὸ φώνημα, μύρων ἀποπνέοντα, τῷ δακτύλῳ ἄκρῳ ψ κεφαλὴν κνώμενον. ὀλίγας μὲν ἔτι, ἄλλας δὲ καὶ ὑακινθίνας τὰς τρίχας εὐθετίζοντα, τρυφερόν τινα Σαρδανάπαλον, ἢ Κινύραν, ἢ αὐτὸν Ἀγάθωνα, τὸ δ' τραγῳδίας ἐπέραστον ἐκεῖνον ποιητήν. λέγω δὲ ὡς ἀπὸ τούτων γνωρίζοις αὐτὸν, μηδέ σε ὕπω θεσπέσιον χρῆμα, καὶ φίλον Ἀφροδίτῃ καὶ Χάρισι, ἀλαλάθοι. καίτοι τί φημι; κἂν εἰ μούνῃ γάρ σοι προσελθὼν εἴποι τι, τὸ Ὑμήττιον ἐκεῖνο ἀνοίξας στόμα, καὶ τὴν συνήθη φωνὴν ἀφῇ, μάθοις ἂν ὡς οὐχὶ τῶν καθ' ἡμᾶς [a] τίς ἐστιν, οἳ ζείδωρος ἄρουραν ἔδομεν, ἀλλά τι ξένον φάσμα δρόσῳ ἢ ἀμβροσίᾳ τρεφόμενον. τούτῳ τοίνυν προσελθὼν καὶ ὁδηγὸς [b] σεαυτὸν, αὐτίκα μάλα ῥᾳστα [c] ἔσῃ, καὶ σεβλεπτος, καὶ, ὡς ὀνομάζῃ αὐτὸς, βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις ἀπονητὶ καλαζήσῃ, τὰ τέ-

fracta cervice, vultu femineo, mellita voce, unguenta ſpirantem, ſummo digito ſcalpentem caput, paucos illos jam quidem, ſed criſpos ferrugineo colore capillos ſtudioſe componentem, delicatiſſimum quendam Sardanapalum, aut Cinyram, aut Agathonem ipſum, venuſtum illum poëtam Tragoediae. Dico autem ideo, ut his illum indiciis agnoſcas, neque fugiat te res adeo divina, adeo Veneri cara atque Gratiis. Quamquam quid dico? Si enim ad te claudentem oculos accedens dicat aliquid, Hymettio illo aperto ore, & conſuetam vocem emittat, ſtatim agnoſcas, non eſſe de noſtro genere aliquem, qui terrae fructum edimus, ſed peregrinum quoddam monſtrum, rore paſtum vel ambroſia. Ad hunc igitur ſi acceſſeris, huic te ſi tradideris, e veſtigio Rhetor eris, & conſpicuus, & ut ipſe appellat, rex in dicendo ſine labore conſtitueris, quadrigis orationis invectus: aſſum-

a Τίς] Abeſt ab O. b Σεαυτὸν] Ἑαυτὸν Fl. c Ἔσῃ] Non adeſt in O.

33. Ἀγάθωνα] Ἀγάθων τραγῳδίας ποιητὴς, εἰς μαλακίαν σκωπτόμενος. V.

31. Ὑακινθίνας τὰς τρίχας] Conf. ſupra *Amor.* c. 26. Adde Cl. *J. Arntzen.* de tinct. & colore comar. *J. F. R.*

32. Κινύραν] *Pindar.* in Nemæis & *Plat.* L. 2. de leg. meminerunt Cinyræ. Item *Suid.* in dict. κατηγορέσκω. *G. C.*

Κινύραν] Myrrhae patrem; alium enim famoſum non novi: nec de muliere intelligi facile extorquebis. *M. du S.*

33. Ἀγάθωνα] Agathonis poëtæ tragici ſplendidi & liberalis meminit *Ariſtoph.* in Theſmoph. cujus carminum mollitiem multis modis deridet. Meminerunt *Suidas* & Plato. *G. C.*

Ἀγάθωνα] De hoc conſule eruditiſſimi *Bentleji* Diſſertationem de Epiſt. *Eur.* & *Philoſtr.* p. 493. cum not. Vid. etiam *Lil. Gyral.* 299. f. *Ariſtoph.* p. 766. *Athen.* XIII. c. 4. II. 21. Varia ejus vitia taxat *Ariſt.* de Poetic. c. 16. & Schol. *Ariſtoph.* Vide & *Voſſium* de Poëtis Gr. *M. du S.*

41. Ἀρούρης καρπὸν ἔδομεν] *Homer.* Il. Z. 142. *M. du S.*

43. Σεαυτὸν] Florentinam male ἑαυτὸν habere adleverat *Solan.* Non adeo male; quin vel ſic ederem, ſi plures addicerent. Vid. ad *Paraſ.* c. 8. *Aſin.* 13. & modo ad c. 8. hujus Dialogi indicata; at quia vulgatum eſt ad normam, quis id moveret? *J. F. R.*

45. Βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις] *Julium Pollucem*, Onomaſtici auctorem non tangi hoc libello, cum ſatis luculenter oſtenderit V. Cl. *Hemſterhuſius*, non opus eſt ut operam ea in re ponamus: ſed illud tamen indicare placet, neque hanc formulam, neque illam alteram de τεθρίπποις τῦ λόγυ in Onomaſtico exſtare, ut ſcilicet nec reliqua, quae hic ridet Lucianus. Nec eſt quod quis dicat, in aliis libris iis verbis uſum: non enim profecto talia omiſiſſet in Onomaſtico. Illius porro ſingulorum librorum praefationes longiſſime abſunt ab ea dicendi forma, quam Lucianus reprehendit. Sed praeclare actum a Viro doctiſſimo, non agimus. *J. M. G.*

53. Φαίη ἂν τοιγαροῦν πρὸς τὸ ὦδὶ πῶς ἀσπασάμενος ὅπόσον ἔτι λοιπὸν τῆς κόμης, καὶ ὑπομειδιάσας τὸ γλαφυρὸν ἰκτῖνο] Vertunt: *Te igitur ita compellabit, reliquam adhuc tibi comam demulcens, & tenerum illud ac jucundum ſubridens.* Ubi eſt in Graeco *tibi? Theod. Marcilius* legit ἀποσπασάμενος, *dimota nempe a fronte in tempora*, inquit. ſed Mſ. legit ἐπισπασάμενος, hoc eſt capillos promittens, pectendo ſcilicet & comendo, non diſcipuli, ſed ſuos, ut pulchrior & comtior videretur, majoreque polleret auctoritate. Sic in Anthol. ἐπισπᾶσθαι πώγωνα dicitur, qui barbam comit & expandit. Diſcipulus non multum comae amiſerat, ſed magiſter erat calvaſter, ideoque dicit ὅπόσον ἔτι λοιπὸν τῆς κόμης. Mox pro αὐτοβαίδα Mſ. αὐτὸς βαίδα. *J. G. G.*

54. Ἀσπασάμενος] Ἀσπηνάμενος legendum omnino

assumtum enim te prima statim ista docebit.

12. Potius vero ipse te alloquatur: ridiculum enim fuerit pro eo me Rhetore verba facere, malum forte talium tantorumque actorem, *ut metus sit* ne lapsus alicubi *personam* Herois quam ago, conteram. Dicat ergo ad te ita fere, ubi prius quantum adhuc supereſt comae demulserit, ac venustulum illud atque molle, ut solet, subriserit, Comicam Autothaidem, aut Malthacen, vel Glyceram quandam blanditia vocis imitatus: rusticus enim est virilis ille vultus, nec delicatum amabilemque Rhetorem decens.

13. Dicet igitur modeste admodum de se, *Numquid te, vir optime, Pythius misit ad me, quem Rhetorum vocarit optimum; ut Chaerephonti se interroganti ostendit, quis es-*

θριπτα ἐλαύνων τῆ λόγῳ. διδάξει γάρ σε ταχέως τὰ πρῶτα μὲ ἐκεῖνα.

Μᾶλλον δὲ αὐτὸς εἰπάτω πρὸς σέ. γελοῖον γὰρ ὑπὲρ τοιούτῳ ῥήτορος ἐμὲ ποιεῖσθαι τοὺς λόγους, φαῦλον ὑποκριτὴν ἴσως τοιούτων καὶ τηλικούτων, μὴ καὶ συντρίψω πως πρὸς τὴν ἥρωα, ὃν ὑποκρίνομαι. Φαίη [d] ἂν τοιγαροῦν πρός σὲ ὧδέ πως, [e] ἐπισπασάμενος ὁπόσον ἔτι λοιπὸν τῆς κόμης, καὶ ὑπομειδιάσας τὸ γλαφυρὸν ἐκεῖνο, καὶ ἁπαλόν, οἷον εἴωθεν, [f] Αὐτοθαΐδα τὴν κωμικὴν, ἢ Μαλθάκην, ἢ Γλυκέραν τινὰ μιμησάμενος τῷ προσηνεῖ τοῦ φθέγματος. ἄγροικον γὰρ τὸ ἀρρενωπὸν, καὶ ἐπὶ πρὸς [g] ἀβρῷ καὶ ἐρασμίῳ ῥήτορι.

Φήσει [h] δ' ἂν πάνυ μελιρίζων ὑπὲρ ἑαυτοῦ· μῶν σε, [i] ὦ ἀγαθὲ, ὁ Πύθιος [k] ἔπεμψε πρὸς μὲ, ῥήτορα τὸν ἄριστον προσειπών, [l] ὅστις ὅτε Χαιρεφῶντι ἤρετο αὐτὸν, ἔδειξεν αὐ-

d [A] Desideratur haec particula in O. *e* Ἐπισπασάμενος] Restitutum ex L. G. O. & marg. *A1.* Ἀσπασάμενος Edd. Ἐσπασάμενος *Fl.* etiam recte. *f* Αὐτοθαΐδα] Αὐτὴν Θαΐδα G.O. *g* Ἁβρῷ] Τῷ ἁβρῷ O. *h* Δ' ἄν] Sic *Fl. B1.* & 2. *H. P. S.* Δ' ἑ male *F.* Τοίνυν O. *i* Ὦ ἀγαθὲ] Ὦ γαθὲ magis Attice O. *k* Ἔπεμψε πρὸς μὲ] Ἔπεμψεν ἐπ' ἐμὲ O. *l* Ὅστις] Ὃ O.

no videtur. *F.G.*

Ἐπισπασάμενος] Ita G. O. & L. In Impr. ἀσπ—, nisi quod *Fl.* ἐσπ— mendose habet. Confer Z. τρ. c. 16. *M. du S.*

Ἀσπασάμενος — τὴν κόμης] Est inter gestus eorum, qui dicere incipiunt. *Quintil.* II, 3, 158. *In hac cunctatione sunt quaedam non indecentes, ut appellant scenici, morae,* caput mulcere, *manum intueri, infringere articulos, simulare conatum, suspiratione solicitudinem fateri* &c. Retineo autem ἀσπάσασθαι, & refero ad primam & propriam notionem verbi, qua blandum aliquem manus vel oris contactum significat, quam declarat *Eustath.* ad Odyss. Γ, 35. χερὶν ἠσπάζοντο, ἀντὶ τοῦ ἐπισπῶντο ἐ εἶλκον ἀφ' ἑαυτῶν δεξιώσεως εἵ ἰαυτοὺς κ. τ. λ. plusquam enim sunt p. 111, 11. Similia habet ad Od. Τ. p. 705, 8. *J.M.G.*

Ἀσπασάμενος] Ἀποσπασάμενος. Dimota nempe a fronte in tempora. *Th.M.* At jam invento ἐπισπασάμενος placati erunt *Martilii* manes. Lubens quidem cum Cl. *Gesn.* retinuissem vulgatum ἀσπ— si ἀσπάζεσθαι κόμην aut κόμης dici posse, noviſſem; nam cum ablat. χερὶν alia res est. Cumque vel quatuor Codd. probent ἐπισπ— nemo me temeritatis arguet ex iis adsumsisse id quod intelligo; nec enim ex libidine novandi sic egi. Florentinae quippe illud ἐσπασάμενος proxime quoque ad ἐπισπ— accedit; quia hoc ipsum poterit dici natum esse ex compendio scribendi τῆ ἐπισπ. Codicum ergo scripturam praeferre debui. *J.F.R.*

57. Αὐτοθαΐδα] Conf. supra *Tim.* c. 54. ubi Αὐτοβορίας, aliaque similia composita obiter indicantur. No. 86. *J.F.R.*

62. Δ' ἄν] Mſ. O. τοίνυν. *Ven.* utraque mendose δ' ἐ. *M. du S.*

65. Ὅτι Χαιρεφῶν] *Diog. Laërt.* p. 42. D. E. πρὸς τὴν Πυθίας ἐμαρτυρήθη,

Χαιρεφῶντι ἀντιλούσας ἐκεῖνο δὴ τὸ ἐξιφρόμβων,
Ἀνδρῶν ἁπάντων Σωκράτης σοφώτατος.

Hujus Oraculi meminit & *Plato* in Apol. Minime tamen spernendum quod ex antiquo Scriptore *Aristophanis* Scholiastes observat ad Nub. τοῦτον τὸν χρησμὸν ὁμολογῶν ὁ τῆ κατὰ φιλοσόφων, ψευδίσθαί φησι τὴν Πυθίαν· τοὺς γὰρ Πυθικοὺς χρησμοὺς ἐξαμέτρους εἶναι. Idem integrum Oraculum sic exhibet:

Σοφὸς Σοφοκλῆς, σοφώτερος δ' Εὐριπίδης.
Ἀνδρῶν δὲ πάντων Σωκράτης σοφώτατος.

Emendare conatur *Menagius* verba haec Scholiastae ad *Diog. Laërt.* p. 56. D. *M. du S.*

[a] αὐτῷ ὅστις ἦν ὁ σοφώτατος ἐν τοῖς τότε; εἰ δὲ μὴ τοῦτο, ἀλλὰ κλέος αὐτὸς ἥκεις ἀκούων ἁπάντων ὑπερπεπληγμένων τὰ ἡμέτερα, καὶ ὑμνούντων, καὶ τεθηπότων, καὶ [b] ὑποπεπηχότων, αὐτίκα μάλα εἴσῃ πρὸς οἷόν τινα δαιμόνιον ἄνδρα ἥκεις. προσδοκήσεις δὲ μηδὲν τοιοῦτον ὄψεσθαι, οἷον τῷδε ἢ τῷδε [c] παραβαλεῖν, ἀλλ' εἴ τις ἢ Τιτυὸς, ἢ Ὦτος, ἢ Ἐφιάλτης, ὑπὲρ ἐκείνους πάνυ φανεῖταί σοι τὸ πρᾶγμα ὑπερφυὲς, καὶ τερατῶδες. ἐπεὶ τούς γε ἄλλους τοσοῦτον ὑπερφωνοῦντα εὑρήσεις, ὁπόσον ἡ σάλπιγξ τοὺς αὐλοὺς, καὶ οἱ τέττιγες τὰς μελίττας, καὶ οἱ [d] χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας.

Ἐπεὶ δὲ καὶ ῥήτωρ αὐτὸς [e] ἐθέλεις γενέσθαι, καὶ τοῦτο οὐκ ἂν παρ' ἄλλου ῥᾷον μάθοις, ἕπου μόνον, ὦ [f] Κλυτίου μέλημα, οἷς ἂν εἴπω, καὶ ζήλου πάντα, καὶ τοὺς νό-

set eorum, qui tum viverent, ſapientiſſimus? Si vero non iſtud, ſed gloria invitatus ſponte venis, cum omnes undias ſupra modum ad noſtra percelli, & decantare eadem, atque obſtupere, & faſces nobis ſubmittere: ſtatim ſane ſcies, ad quam divinum virum veneris. Expectabis vero nihil te eorum viſurum, quae de huic vel illi queat comparari: ſed ſi quis aut Tityus, aut Otus, aut Ephialtes, ſupra illos omnino ingens tibi noſtrum opus & prodigioſum videbitur: quandoquidem ita ſuperari meis clamoribus invenies alios, quantum a tuba tibiae, & apes a cicadis, & a choris, qui tonos accinunt.

14. *Quando autem ipſe quoque Rhetor vis fieri, & ſane a nemine facilius hoc didiceris, ſequere tantum, o cura Clytii, ea quae dicam, & aemulare omnia. Et leges quibus te*

uti

a Αὐτῷ] Abeſt ab O. *b* Ὑποπεπηχότων] Ὑποπτ. O. *c* Παραβαλεῖν] Adſcivi ex *J. Fl. S.* Παραλαβεῖν L. *Ald.* cett. male. *d* Χοροὶ] Χορικοὶ *J.* Vulgato adſentitur O. *e* Ἐθέλεις] Ἐθελήσεις O. *f* Κλυτίου] Κλυτίου *Pell.* quod probo. In O. plane deeſt.

82. Ὦ μέλημα] Ἀντὶ τοῦ φρόντισμα. οἱονεὶ • ὑπὲρ ἐμοὶ πολλὴ φροντὶς ἔσται. *V.*

• Ὑπὲρ ἐμοί] Ita ex V. reſtitutum, cum ante ederetur ὑπὲρ σοῦ.

66. Ὁ σοφώτατος] Σωκράτης. *F.G.*

73. Παραλαβεῖν] Παραβαλεῖν. *Th.M.*

Ibid. Ἀλλ' εἴ τις] *Si quis unquam fuit aut Tityus* &c. *F.G.*

74. Ὦτος] V. Ἐπικτ. c. 3. cum Schol. & *Odyſſ.* loco hic in margine citato. *M. du S.*

Ὦτος ἢ Ἐφιάλτης] *Homer.* Od. Λ. 307. Et Il. E. 385. *M. du S.* In Luciani Edd. Ὦτος exarabatur: ego accentu circumflexo notavi, ut oportebat. *J. F. R.*

79. Χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας] Sola *J.* hic pro χοροὶ habet χορικοί. Vid. *Diog. Laërt.* p. 146. B. *M. du S.*

Ibid. Τοὺς ἐνδιδόντας] *Ordientes cantionem, auſpicantes.* ἐνδύσιμον *auſpicatus*, ἀρχὴν ἢ ᾠδῆς. *F.G.*

Τοὺς ἐνδιδόντας] Verſum eſt, *qui remiſſe canunt.* Et eſt ſane verbo ἐνδιδόναι etiam illa concedendi & remittendi notio, ſumta ab his qui poculum, ut hoc utar, miniſtrant & praebent bibenti, atque ad eum ſe accommodant, vid. *Xenoph.* Cyrop. I, 3. Unde deinde ἐνδιδόναι & ἐπιτιθέναι opponuntur apud *Plut.* de diſcr. adul. p. 95. fin. *H. Steph.* 8. Verum haud paullo melius huc convenire videtur ille intellectus, quem monſtrat nomen τὸ ἐνδύσιμον, late a *Budaeo* explicatum. Nempe ἐνδιδόναι dicitur praecentor, cum ſubmiſſa voce choro tonum indicat, quo jam ſtatim utendum ſit. Etiam noſtri vocant **den ton angeben** / cum praecentor tenui voce, ut nemo praeter proxime adſtantes exaudiat, harmonicam tetractyn c, e, g, c, vel ſimilem accinit, quam illi deinde legem carminis habent. Hinc demum vis illa comparationis apparet. *J. M. G.*

Τοὺς ἐνδιδόντας] De tono muſico etiam dici, probavimus ſupra ad *Salt.* c. 10. Adde *Alex.* c. 19. ubi bis τὸ ἐνδύσιμον λαβεῖν eod. modo. Cl. *Hemſterh.* orae *Graevianae* adpinxerat, adeundum *L. Bos* Obſ. Crit. p. 78. Hujus igitur verba addam: „ Καὶ οἱ χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας, *& chori eos qui remiſſe canunt*, habet Interpres. Significat quidem ἐνδιδόναι *remittere*; ſed „ quando de cantione & choro ſermo eſt, dicitur ἐνδιδόναι & ἐνδύσιμον διδόναι de chorodidaſcalo, qui „ cantionis exordium faciebat, cui chorus accinebat. „ Exempla paſſim occurrunt. Malim itaque verba „ Luciani reddere: *& chori eos qui cantionem auſpicantur*, vel *canendi exordium faciunt.* Facile enim „ totus chorus multitudine vocum ſuperabat unam „ magiſtri & chorodidaſcali vocem. Pari modo erraverant ſaepe Interpretes reddendo vocem ἐνδύσιμον *remiſſum*, ubi reddenda erat *incentivum*, ut apud *Artemidorum* ᾄσματα ἐνδύσιμα (vel ἐνδυσιμαῖα) καὶ μελῳδικὰ καὶ πρὸς ὄργια, *cantilena incentiva & hortatoria ad*

„ *ope-*

uti jussero, accurate mihi observa. Quin potius jam procede, nihil cunctatus, neque perterritus, si non initiatus ante sis illis, quae ante Rhetoricen altera illa praevia disciplina dementibus & vanis hominibus multo cum labore tanquam viam substernit. Nihil enim iis opus erit. Sed illotis pedibus, ait proverbium, ingredere, nihilo propter hoc deteriore conditione futurus, etiam si neque communissimum illud scias scribere literas. Aliud enim quid Rhetor, supra ista omnia.

15. *Dicam vero prius, quae oporteat ipsum te viatici instar ad hoc iter domo afferre, & quomodo commeatum parare, ut quam celerrime emetiri illud possis. Tum ipse quoque partim progredienti in via ostendens, partim admonens ante solem occasum Rhetorem supra omnes efficiam, qualis ipse sum, qui extra*

μους, οἷς ἂν ὑπτάξω χρῆσθαι, ἀκριβῶς μοι φυλάττε. μᾶλλον δὲ ἤδη προχώρει, μηδὲν ὀκνήσας, μηδὲ προληθεὶς, εἰ μὴ προετελέσθης ἐκεῖνα τὰ πρὸ τῆς ῥητορικῆς, ὁπόσα ἡ ἄλλη προπαιδεία τοῖς ἀνοήτοις καὶ ματαίοις μετὰ πολλῆς καμάτου ὁδοποιεῖ· ἔσται αὐτῷ δέησις. ἀλλ' ἀνίπτοις τοῖς ποσὶν (ἡ παροιμία φησὶν) ἔμβαινε, εἰ μέλλοις ἔξειν καλῶς τοῦτο, ἐπ' ἂν τὸ κοινόταλον, μηδὲ γράφειν τὰ γράμματα εἰδῇς. ἄλλο γάρ τι ὁ ῥήτωρ πάντα ταῦτα ὁ ῥήτωρ.

Λέξω δὲ πρῶτον μὲν ὁπόσα χρὴ αὐτόν σε οἴκοθεν ἔχοντα ἥκειν ἐφόδια πρὸς τὴν πορείαν, καὶ ὅπως ὑπισιτίσασθαι, ὡς ἂν τάχιστα διανύσαι δυνηθείης. ἔπειτα καὶ αὐτὸς, ἅμα μὲν προϊόντι ὑποδείκνυς τὴν ὁδὸν, ἅμα δὲ καὶ παραινῶν, πρὶν ἥλιον δῦναι, ῥητορά σε ὑπὲρ τοὺς πάντας ἀποφανῶ, οἷος αὐτός εἰμι, ἀναμε-

g Παραφύλαττε] Φύλαττε O. *h* Μηδὲ προληθεὶς] Μὴ δὲ προηθῆς O. Μὴ δὲ discretim etiam *F.* aliaeque quaedam, hic & fere ubique. *i* Δέησις] Δείσει O. *k* Τοῖς] Omittit O. *l* Παρὰ] Restitut. ex *Fl.* & O. Nam περὶ Edd. vulgo. In O. vero Παρὰ ταῦτα, omisso πάντα. *m* Ἔπειτα ϛ] Ἔπειτα δὲ ϛ *Thom. Mag.*

98. Ἅ μὲν — ἃ δὲ] Ἅ μὲν, ἃ δὲ μὴ εἴπῃς· ἀλλά τινα μὲν, τινὰ δὲ. εἰ ϛ Λυκιανὸς λέγει ἐνταῦθα σὺν οἴδε εἴτε πωίζων, εἴτε σπουδάζων. καὶ πάλιν ἐν Τίμωνι, διδοὺς ἅπασι τοῖς δημόσιοις, ὧν μὲν πέντε δραχμὰς, ἃ δὲ μίαν, ἃ δὲ ἡμιτάλαντον. ὁ δὲ αὐτὸς ἔτι ἐξελέγχει τοῦτο ἐν τῷ †Φιλολοιποῖς αὐτοῦ. *V.*

† Φιλολοιποῖς] Lege Φιλοσοφοῖς, & sic *Th. Magister*, unde totum habet Scholion. *M. du S.* Reste quidem in *Th. Mag.* Φιλολογοῖς edidit *Blankh.* At in aliis *Thomae* exemplaribus male legi φιλολοιποῖς, adscriptum habeo in marg. *Thomae*; quare & Scholiast. ex aliquo corrupto Cod. φιλολοιποῖς quoque dedisse, suspicari licet. *F. F. R.*

n opera. Perperam ibi Cornarius, *remissa*. *F. F. R.*

82. Ἔστω μόνον, ὦ Κλητίδη μείλημα οἷς ἂν εἴπω, καὶ ζήλου πάντα] Interpres insulse: *solum o gloriolae studium, ea, quae dico, sequere, ac omnia imitare.* Num κλήτιος est *gloriola?* Verte *O Clytii deliciae*, qui curae cordique eris Clytio. Sic & φιλότης amor, pro homine quem amamus tenerrime. sic μείλημα cura, pro qui nobis curae est. Clytius est Rhetoris nomen. *F. G. G.*

Ibid. Ὦ κλητίδη] An κλητίου Mercurii, aut Dei cujuspiam nomen, ut ξένιος, φύξιος, & simil.? Interpres κλήτιον a κλέος gloriolam exponit,] sed qua analogia? *F. G.*

Ibid. Κλητίδη μείλημα] M— amatorium esse jam observavit *Casaub.* ad Ath. 845. *Mea cura.* V. *Eur.* Or. 478. & 481. κάδηνμ' ἐμὸν, σύγημ' ἐμὸν. Vid. etiam *Eur.* Ip. A. p. 309. A. *Anacr.* Od. εἰς ῥόδον ῥόδον ἔαρος μέλημα. *Pind.* Pyth. X. ἴν τι παλαισταῖσιν Νικασίου τε παρθένοις μέλημα. Κέλτων με— legere jubet *Kuhnius* praef. ad *Pollucem*; quod Cl. *Hemsterhusio* non placet praef. ad *Poll.* p. 26. *M. du S.*

90. Δείσῃ] Hoc praefero; licet & alterum imper-

sonaliter, ut dicimus, acceptum, non sit absurdum. Vid. ad *Imag.* c. 5. & hic c. 18. *F. F. R.*

Ibid. Ἀνίπτοις τοῖς ποσὶν] *Erasm.* Parœmiogr. *F. B.*

Ἀνίπτοις τοῖς ποσὶν] Latini, *illotis manibus.* Sed ἀνίπτοις γε ποσὶ habuimus etiam supra *Demon.* §. 4. pr. *F. F. R.*

94. Περὶ πάντα] Παρὰ πάντα. *Th. M.* Idem praecipiunt schedae *F. Gujeti.*

Παρὰ] Ed. *Fl.* uti conjecerat *Marc.* Mſ. Ox. etiam ὧδε, & πάντα omittit. Impr. περί. *M. du S.*

98. Ἅ μὲν — ἃ δὲ] *Th. Mag.* Lit. A. p. 1. Ἅ μὲν, ἃ δὲ, μὴ εἴπῃς, &c. totidem verbis habet ea quae Scholiastes noster. Sed vid. T. I. *Tim.* c. 57. ubi cum nemo *Th. Magistro* objecerit, & alios ita quoque solere, paucis id videamus. Evang. *Matth.* XXI. 35. ὃν μὲν — ὃν δὲ — ὃν δὲ. *Diod. Sic.* IV. 31. οὓς μὲν & οὓς δὲ. Item c. 50. No. 85. ubi Cl. *Wessel.* aeque ac loco superiore plura indicavit, ac modo οὓς μὲν, οὓς δὲ, modo τοὺς δὲ scribi ostendit. Quare addo tantum *Herodian.* VIII. 1. 8. Ἃ μὲν ἐκφοβήσαντες, ἃ δὲ καὶ ἀπρόσιτα. Et V. 7. 11. οὓς μὲν ἀπέκτειναν, οὓς δὲ ἐφυγάδευσαν. Item III. 8. 12.

ὃν

ἀναμφιλέκτως τὰ πρῶτα, καὶ μέσα, καὶ τελευταῖα τῶν λέγειν ἐπιχειρούντων [a] ἔχων. κόμιζε τοίνυν τὸ μέγιστον μὲν ἀμαθίαν, εἶτα θράσος· ὅπι [b] τούτοις· καὶ ἄλλως δὲ τόλμαν καὶ ἀναισχυντίαν. αἰδῶ δὲ ἢ ἐπιείκειαν, ἢ μετριότητα, ἢ ἐρύθημα, οἴκοι ἀπόλιπε. ἀχρεῖα γάρ, καὶ ὑπεναντία τῷ πράγματι. ἀλλὰ [c] μὴν καὶ βοὴν ὅτι μεγίστην, καὶ μέλος ἀναίσχυντον, καὶ βάδισμα, οἷον τὸ ἐμόν. ταῦτα δὲ ἀναγκαῖα πάνυ, καὶ [d] μόνα ἐστὶν ὅτε ἱκανά. [e] ἡ ἐσθὴς δὲ ἔστω εὐανθὴς, καὶ λευκὴ, [f] ἔργον Ταραντίνης ἐργασίας, ὡς ἀμφαίνειν τὸ σῶμα· καὶ ἡ κρηπὶς Ἀττικὴ [g] καὶ γυναικεία, τὸ πολυχιδές· ἡ ἐμβὰς Σικυωνία, πίλοις τοῖς λευκοῖς ὑπιπρέπουσα, καὶ ἀκόλουθοι πολλοὶ, καὶ βιβλίον ἀεί. ταῦτα μὲν αὐτὸν χρὴ συλλεῖν.

controversiam primas & medias & ultimas ferram eorum qui audent dicere. Affer igitur maximum quidem insciti am, deinde confidentiam post haec, & praesertim audaciam atque impudentiam: pudorem vero, aut aequitatem, aut modestiam, aut ruborem domi relinque: inutilia enim & contraria negotio. Verum enimvero clamorem quam maximum affer, & modulationem impudentem, incessumque qualis meus est. Haec vero necessaria omnino, & quae sola interdum sufficiant. Vestis autem sit florida, & candida, de Tarentino textrino, ut corpus perlucear: crepida Attica, & muliebris, illa sciissilis: aut calceus Sicyonius, qui in albis coactilibus magis deceat. Sint etiam pedissequi multi, & semper liber. Et haec ipsum te conferre oportet.

16. *Re-*

a Ἔχων. κόμιζε] Deest ἴσχων in O. & pro κόμιζε, legit νόμιζε. b Τούτοις καὶ ἄλλ. δέ] Pro his τούτῳ ϵ tantum O. c Μὴν] Omittit O. d Μόνα] Et hoc deest in O. e Ἡ ἐσθὴς] Καὶ ἡ ἐσθὴς O. f Ἔργον] Ἔργα O. Et mox male Ταραντινῆς. g Καὶ] Non habet O.

16. Πολυχιδὴς] Πολυχιδὴς, τὸ τῶν γρήκτων. ἐμβάδες δὲ τὰ ὑφ' ἡμῶν καλλίγια. καὶ δίλον ἀφ' ὧν πίλους αὐτὴν * ἐπιπρίπειν τοῖς λευκοῖς † ὅγ' οὐκ ἂν ἐπὶ ἄλλῳ γένοιτ' ἂν ὑποδήματος. V.

* Ἐπιπρίπειν] In Impress. σπιτρίπειν erat. In textu Luciani recte legitur ὑπιπρίπτουσα, unde legendum & hic ὑπιπρίπτειν, ad quod propius accedit, quod in V. & Exc. G. legitur ἐπιτρίπειν. *M. du S.*

† Ὅ γ'] Ἡ edita. Correxit *M. du S.*

ἂν μὲ ἐπιστολὰς προκομίζων — οἷς δὲ δῶρα ἐνειδίζων πιμφθέντα. Ergo non joci caussa hic scripsit Lucianus; si non prorsus Attice, at κοινῶς, & usitate. *J. F. R.*

5. Ἀμαθίαν] Simile quid infra (Δραπ. c. 12.) ubi pariter Sophistas & declamatores exagitat. *L. K.*

6. Τούτῳ καὶ] Ita Codex Ox. In *Fl.* Ed. τούτοις. In reliquis τούτοις. καὶ ἄλλως δέ. *M. du S.*

14. Τῆς Ταραντίνης ἐργασίας] Sic *D. Meretr.* VII. commendat Ταραντινίδιον. Est autem Ταραντινίδιον, ὕφασμα ἀμφανὲς ϵ λεπτὸν τῶν Ταραντίνων· ἐφαίνετο γὰρ τοῦτο καὶ διασκιαζόντων. Sic ad oram Codicis Memmiani. *J. B.*

Ibid. Ταραντίνης ἐργασίας] *Pollux* 7, 77. τὸ Ταραντινίδιον ἀμφανὲς ἐσθὴς ἐνδύμα, ἀνομασμένον ἀπὸ τῶν Ταραντίνων χρόσεως ϵ τρυφῆς. Laudatus ibi *Mercer.* ad *Aristaen.* I, 25. qui alia ibi Luciani, *Alciphronis*, *Philostrati* loca adhibuit. *J. M. G.*

15. Ὡς ἀμφαίνειν τὸ σῶμα] Dixi de his vestibus ad illud *Petronii*,

Palam prostare nudam in nebula linea?

J. B.

Ὡς ἀμφαίνειν τὸ σῶμα] Similiter *Anacreon* Ode 28.

Στόλισον τὸ λοιπὸν αὐτὸν
Ὑπὸ πορφύροισι πίπλοις·
Διαφαινέτω δὲ σαρκῶν
Ὀλίγον τὸ σῶμ' ἐλιγνόν.

Plura similia congessit in Animadv. ad *Anacr.* p. 81. non omisso hoc Luciani loco *L. Bos.*

16. Τὸ πολυχιδὴς] Vix dubium, idem esse genus calceamenti, de quo *Pollux* 7, 85. Σχιστὰ πολυτελῆ ὑπόδημα, καὶ θρυπτικόν· ταύτας δὲ ϵ λεπτοχιδεῖς ὀνόμαζον. Porro ita interpungo hunc locum, καὶ ἡ κρηπὶς Ἀττικὴ καὶ γυναικεία, τὸ πολυχιδές· ἡ ἐμβὰς Σικυωνία κ. τ. λ. Κρηπίδας & ἐμβάδας uno tempore ut induat aliquis, non videtur posse fieri: quare pro ἡ ἐμβὰς legendum puto ἤ. Denique πίλους intelligo tibialia e lana condensata vel conciliata. Unice huc facit *Pollux*, & quem is laudat Plato. Adscribamus verba 7, 171. Οὐ μόνον δὲ ὁ ἐπὶ τῇ κιφαλῇ ὑπιτιθέμενος πῖλος ὕτως ἐκαλεῖτο, ἀλλὰ ϵ ὁ τοῖς ποσὶν, ὡς δηλοῖ Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς (ut verisimile est ergo, in descriptione hominis μαλθακοῦ, qualis hic noster) λέγων, λάσιους (ut hic) ἐκεῖ ποσὶν ἔχων πίλους. ὁ δὲ Πλάτων ἐν συμποσίῳ (sub fin. p. m. 335. B.) — ἐνειλιγμένων τοὺς πόδας εἰς πίλους τε ϵ ἀφικνουμένους. *J. M. G.*

17. Ἐμβὰς Σικυωνία] De hoc calceamenti genere,

pag.

16. *Reliqua in via jam inter progredien-*
dum vide atque audi. Nimirum leges tibi ex-
plico, quibus utentem agnoscet te Rhetorice at-
que admittet, neque aversabitur & jubebit
facessere, tanquam non initiatum & mysterio-
rum exploratorem. Sed primo maxima habi-
tus cura habenda est, & decentis amictus.
Deinde quindecim circiter, non plura certe
viginti, Attica nomina undecumque collecta,
eaque diligenti meditatione comprehensa, in
promtu & extrema lingua habeto, illud ἄττα
& κᾶτα & μῶν, & ἀμηγέπη, & λῶτε, &
similia, & in unaquaque oratione, tanquam
condimentum illorum adsperge: reliquorum
vero nulla cura sit, si dissimilia his, & ex
alia quasi tribu sint, & absona. Purpura mo-

Τὰ δ' ἄλλα καθ' ὁδὸν ἤδη προϊόν, ὅρα
καὶ ἄκουε. καὶ [h] δή σοι τοὺς νόμους δίειμι, οἷς
χρώμενόν σε ἡ Ῥητορικὴ γνωριεῖ καὶ προσήσε-
[i] ται δὲ ἀποτραφήσε-ται καὶ σκορακιεῖ, καθάπερ
[k] ἀτέλεστόν τινα καὶ κατάσκοπον τῶν ἀπορρή-
των. [l] ἀλλὰ σχήματος μὲν τὸ πρῶτον ἐπι-
μεληθῆναι χρὴ μάλιστα, καὶ εὐμόρφου τῆς ἀνα-
βολῆς, [m] ἔπειτα πεντεκαίδεκά που, [n] ἢ μὲν
πλείω γε τῶν εἴκοσιν [o] Ἀττικὰ ὀνόματα ἐκ-
λέξας ποθὲν, καὶ ταῦτα ἀκριβῶς ἐκμελετή-
σας, πρόχειρα ἐπ' ἄκρας τῆς γλώττης ἔχε,
τὸ ἄττα, [p] καὶ κᾶτα, καὶ μῶν, καὶ ἀμηγέ-
πη, καὶ λῶτε, καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ ἐν ἅπαντι
λόγῳ, καθάπερ τι ἅδυσμα ὀπιπάτει αὐ-
τοῖς. μελέτω δὲ μηδὲν τῶν ἄλλων, [q] ἐὰν
ἀνόμοια τούτοις, καὶ [r] ἀσύμφυλα καὶ ἀπῳδά.

[h] Δή σοι] Σοὶ δὴ *Fl.* [i] Οὐ δή] Quaedam ὁδὸ ut solent. [k] Ἀτέλεστον] Ἀτελέστατον O. [l] Ἀλλὰ] Deest in *Fl.* [m] Ἔπειτα] Ἔπειτα δὴ O. [n] Ἢ] Omisit *Fl.* [o] Ἀττικὰ ὀνόμ.] Ἀττικῶν ὀνομάτων O. [p] Καὶ κᾶτα &c.] Καὶ τὸ κᾶτα, καὶ τὸ μῶν O. [q] Ἐὰν] Εἰ O. & marg. *A1.* [r] Ἀσύμφυλα] Recte sic *P. S. J.* Ασύμφηλα male *Fl. Ald. B1. H. Fr.*

pag. 989. (i. e. *D. Meretr.* XIV.) *J.B.*
Ἐμβὰς Σικυωνία] V. Ἐτ. Δ. XIV. & *Leopard.* 7. *M. du S.*

23. Σκορακιεῖ] Quasi tu dicas *incorvabis*, h. e. in corvorum praedam cedere jubebit, iracunde rejiciet, a vulgari illo ἐς κόρακας. Illustrat *Bergler.* ad *Alciphr.* p. 177. *J.M.G.*

Σκορακιεῖ] *Alciphr.* I. Ep. 38. τί δὲ τὸ Αἰγύπτιον ἔμπορον ὡς ἀπισκορακίσειν; vid. *Bergl.* p. 177. Sed video *Gesnerum* eodem jam remisisse. *J.F.R.*

31. Ἄττα] Eundem vocum Atticarum usum affectatum perstringit *Themistius* Or. I. Vide plura eam in rem collecta a *Cresollio* Theat. Rhet. III. p. 335. & de λῶτε, *Philostr.* p. 497. cum notis. *M. du S.*

Ἄττα] Κᾶττα & ἄττα habuimus *Lexiph.* c. 21. Sed & ἄττα ibid. c. 5. Nec alibi abstinet Lucianus, Ἄττα etiam utens *Tim.* c. 28. *Imag.* 13. *Icar.* 25. &c. Ἄττα vero *Amor.* c. 17. *Hermot.* 30. f. *Lexiph.* 14. 21. ac frequenter eod. Dial. adfectatum Atticarum vocum usum etiam perstringi a *Themistio*, Or. I. pluraque in eam rem collecta a *Cresoll.* in theatr. rhetor. jam notarat *Olear.* ad *Philostr.* Sophist. L. I. p. 497. No. 6. Quae *Solanus* ei sublegit. *J.F.R.*

33. Ἐκίπατε] Supra *Reviv.* c. 22. f. ἐκίπατε ὦ ἐς τὰς εἰρωνείας. *J.F.R.*

35. Ἀσύμφυλα ἐς ἀπῳδά] Λεξικοβρέμονι non ἀσύμφηλον legunt, sed ἀσύφηλον. Proferunt *Homeri* locum ex Iliad. IX. & alterum Luciani ex Lib. *de Hist. scribenda.* Et quidem apud Homerum etiam *Cic.* ἀσύφηλον legisse videri potest, *Tusc.* III. in Latina interpretatione illius loci *Homerici.* Sed verum si amamus, non nauci utraque vox ἀσύμφυλον & ἀσύφυλον, neque *Cicero* ἀσύφυλον magis quam ἀσύφυλον legisse, ex illa interpretatione argui potest. Scriptura vero illa ἀσύμφηλος & ἀσύφηλος ex Criticae gentis delirationibus orta est, quas apud Etymologistam legere licet. Oratoria vox est ἀσύμφυλος, & Poëtica, necessitate carminis ἀσύφυλος, ὁ ἔξω τῆς φυλῆς αὐτοῦ, ἢ οὐκ ἐν τῷ φύλῳ αὐτοῦ, qui extra gentem suam, sive extraneus genti suae, ut nunc ἀσύμφυλα ἐς ἀπῳδά, quasi quae extra gentem suam, atque extra chorum. Et vero etiam Luciani loco illo de hist. scribenda, rectius fuerit ἀσύμφυλον ἐς ἀνάρμοστον, quam ut nunc est, ἀσύφηλον, aut ἀσύφιλον, quia, ut praemonui, ἀσύφηλον non nauci vox, ἀσύφυλον poëtica. *Hesychius* tamen ἀσύφηλος inquit, ἀδόκιμος, μηδενὸς ἄξιος, ἄτιμος. Sed ea omnia etiam recte interpretamenta vocis ἀσύμφυλος. Etiam illud Iliadis XXIV. Ἀλλ' ἴπα σοι ἄκυσα πανὸν ἔπος, ἠδ' ἀσύφηλον, rectius legeris, ἠδ' ἀσύφυλον, quasi dicat Helena, verbum erga me quasi extraneam, aut quasi peregrinam, neque gentis ejusdem. Patescet locum ipsum inspectanti: & illud Iliad. IX. ἀσύφηλόν μ' ἔρεξε, melius ἀσύφυλόν μ' ἔρεξε, *infamem fecit me* nempe quasi de gente mea ejectum, aut exulem. Vetus itaque scriptura illa fateor ἀσύμφηλος & ἀσύφηλος: sed etiam Saturniae Lemae veteres sunt. *Th. M.*

Ἀσύμφυλα] Lubens edoceri me passus sum a viris doctis ad πῶς ἴσῃ. c. 11. ἀσύμφυλον & illic & hic in bonis libris esse, idque interpretando secutus sum. *J.M.G.*

ἡ πορφύρα μόνον ἔστω καλὴ, καὶ εὐανθὴς, καὶ σισύρα τῶν παχειῶν τὸ ἱμάτιον ἡ.

Μετὰ δὲ ἀπόρρητα καὶ ξένα ῥήματα, καὶ παντοδαπὰ ἐκ τῆς [a] πάλαι εἰρημένα. καὶ ταῦτα συμφορήσας ἀποτόξευε προχειρίζόμενος [b] ἐς τοὺς προσομιλοῦντας. οὕτω γάρ σε ὁ λεὼς ὁ πολὺς ἀποβλέψονται, καὶ θαυμαστὸν ἀποφανοῦσιν, καὶ τὴν παιδείαν ὑπὲρ αὐτοὺς. εἰ δὲ ἀποσλεγγίσασθαι [c] μὴ τὸ ἀποξύσασθαι λέγοις, τὸ δὲ ἡλίῳ θέρεσθαι, εἰλιθερεῖσθαι, τὴν [d] ἀρράβωνα δὲ [e] προτίμιον, τὸ ὄρθρον δὲ ἀκραχνεφές· ἐνίοτε δὲ καὶ αὐτὸς ποίει καινὰ καὶ ἀλλόκοτα ὀνόματα, καὶ [f] ὀνομαθέτει τὸ μὴ ἑρμηνεῦσαι δεινὸν, εὔλεξιν [g] καλῶν, τὸ συνετὸν, σοφόνην, τὸν ὀρχηστὴν δὲ χειρίσοφον. ἂν σολοικίσῃς δὲ, ἢ βαρβαρίσῃς, ἓν ἔστω φάρμακον, ἡ ἀναισχυντία.

do pulchra ſit, & florida, licet craſſa de pellibus penula ſit ipſum veſtimentum.

17. *Poſtea abſtruſa ſunto & peregrina verba, & rarenter a veteribus dicta. Atque haec collecta in promtu habe, ut jaculari poſſis in eos, qui tecum loquuntur: ita enim vulgus te reſpicient, atque admirandum hominem putabant, cujus ſupra captum ſuum ſit eruditio, ſi ἀποσλεγγίσασθαι dicas pro deſtringi & pro ſole uti εἰλιθερεῖσθαι, & arrhabonem, nomine προτίμιον, & diluculum ἀκραχνεφές. Interdum vero & ipſe facies, ac pones rebus nova & abſurda nomina, vocans eum, qui* eloquendo valet, εὔλεξιν, *& prudentem* σοφόνουν, *ſaltatorem vero* χειρόσοφον. *Si vero vel in jungendis verbis peccaveris, vel barbara ſingula protuleris; unum ſit remedium, im-*

a Πάλαι] Et ſic habere *Fl.* cum *J. Fr.* & Ox. notat *Solan.* b Ἐς] Πρὸς O. c Μὴ] Omittit O. d Ἀρραβῶνα] Recte ſic *Fl.* Ἀρραβῶνα male *J. Ald. Bl. H. P. S.* e Προτίμιον] Προπώμιον G. O. & marg. Ox. In vulgato conſpirant Edd. f Ὀνομαθέτει] Νομοθετεῖ O. g Καλῶν] Καλεῖν O.

36. Ἡ πορφύρα] Ἡ πάρυφος ſcilicet. Hæc μεταφορικῶς accipienda. *F.G.*

Ἡ πορφύρα] Nimirum ad clavum illum purpureum tunicarum reſpicit, & ad praetextam togae purpuram, ſ. ἰδιῶτα ἀποφορτικόν. Abſurdam nempe hujus Praeceptoris orationem ſic declarat, ut dicat ſimilem centoni miſero, de levidenſi panno, filo craſſo, vel de pellibus adeo hirſutis, cui attexta vel aſſuta ſit purpura. Nempe σισύρας nomen non ſatis definitam habet notionem, & iſta complecti poteſt omnia; quod apparet, ſi quis conferre velit, quae ad *Ariſtoph.* Nub. 10. attulit *Spanhemius*, & antiquus Schol. ad Ejusd. Ran. 1507. *J.M.G.*

37. Σισύρα] Gl. Mſſ. σισύρα χιτὼν βαρβαρικὸς ἢ διφθέρα. Ruſticorum indumentum, ſic *Long.* lib. 2. σισύρας ἐνδυμένους, penula ſcortea ex pellibus ovillis conſarcinata, de qua *Caſaub.* ad *Apol. Apul. Jungere* ad *Long.* dicitur etiam σίσυρα, & σισύρα *Tzetz.* ad Lycophron. *J.B.*

44. Ἀποσλεγγίσασθαι] Ea vox, Xenophontis aetate proba, uſurpari jam deſierat. *M. du S.*

Ἀποσλεγγίσασθαι] Habet, verum eſt, hoc verbum *Pollux* 7, 179. illud vero alterum ἀποξύσασθαι non habet. Sed hoc nimis parvum argumentum eſt, quo nihil contra *Hemſterhuſianam* diſputationem, quam ante probavimus, efficitur. Caeterum niſi conſultum videretur in ipſa interpretatione ſignare, quorundam lectorum cauſa, voces dammatas, poſſit forte etiam effingendis de Latino fonte verbis oſtendi, quid de Graecis judicet Lucianus. Sic ἀποσλεγγίσασθαι eſſet *deſtrigilari*, εἰλιθερεῖσθαι (quod tamen alias probum & Hippocratis verbum eſſe, Foeliana oſtendit oeconomia) *ſolicalere*, προτίμιον *propretium*, ἀκραχνεφὶς *ſummicrepuſculum*, εὔλεξιν *benedicum*, σοφόνουν *doctanimum*, χειρόσοφον *manudoctum*. *J.M.G.*

46. Τὸν ἀρράβωνα δὲ προτίμιον] Mſ. τὸν ἀρράβωνα δὲ προνόμιον. *pro arrabo dicunt* προνόμιον. Προτίμιον, ἐπιτίμιον, προστίμιον, προστίμημα, eſt *mulcta*. ſed προνομία ἡ, & προνόμιον τὸ eſt praerogativa, ut conſtat ex *Suida*, & *Heſychio*. Videtur tempore Luciani a male loquentibus acceptum eſſe pro ἀρραβῶν, quod tamen a politioribus improbabatur. Cum tamen τιμὴ ſit pretium, & ἐπιτιμᾶν pretium intendere, προτιμᾶν pluris aeſtimare, non repudiandam duco vulgatorum librorum ſcripturam; videntur enim tum temporis non emendate loquentes προτίμιον dixiſſe, quod penditur pro re emta ante τιμὴν, ante juſtum pretium. *J.G.G.*

49. Ὀνοματοθ.] Vox ab Oratore quem inducit procuſa. *M. du S.*

51. Χειρίσοφον] Ita Edd. hic unanimi conſenſu. Et ſic *de Salt.* c. 69. At *Lexiph.* c. 14. f. χειρόσοφος legas. Utrum igitur rectius? Utrumque analogia admittit, ſive a genit. χειρὸς vel dat. χειρὶ formatum velis; ſed in compoſitis uſus magis ſpectandus, qui ab analogia ſaepe recedit, ut bene monet Cl. *Caſaub.* ad Athen. VII. c. 9. p. notar. 322. docens, compoſitas voces originem ſaepe diſſimulare, mutatis, adjectis, detractis literis aliquot — Sic ἠμιτροφόμους ait, dicimus, non ἠμιτραφόμους: ſic ἠμιτόκαστος, non ἠμιτέκαστος, δεξίκαστος, ἁλιποτέκατος, & ſimilia multa.

Er-

impudentia, ac in promtu ſtatim nomen, alicujus, qui neque ſit, neque fuerit unquam, poëtae, vel ſolutae orationis ſcriptoris, qui ita dicendum probaverit, vir doctus, & linguae ad ſummam accurationem peritus. Verum leges etiam non tu quidem vetera, neque ſi quid nugator ille Iſocrates, aut expers Graziarum Demoſthenes, aut frigidus Plato, ſcripſere: ſed libros paullo ante noſtram aetatem editos, & iſtas quas declamationes vocant, ut commeatu ab iis inſtructus habeas, quo in tempore abuturis, atque inde, tanquam e penu depromas.

18. *Si vero etiam dicendum ſit, & argumenta quaedam praeſentes ſubjiciant, atque dicendi materiem; quaecumque difficilia ſunt, facilia dicantur, & contemnantur, quaſi virile omnino nihil ipſi elegerint: tu vero nihil*

τία· ἢ πρόχειρον εὐθὺς ὄνομα, ἔτε ὁντινοῦν, ἔτε γενομένου ποτὲ [h] ἢ ποιητῆ, ἢ συγγραφέως, ὃς ἔτω λέγειν ἐδοκίμαζε σοφὸς ἀνὴρ, καὶ τὴν φωνὴν ἐς τὸ ἀκριβέστατον [i] ἀπηκριβωμένος. ἀλλὰ καὶ [k] ἀναγίγνωσκε τὰ παλαιὰ μὴ σύ γε, [l] μηδὲ εἴ τι ἐλήρησεν Ἰσοκράτης, ἢ ὁ χαρίτων ἄμοιρος Δημοσθένης, ἢ ὁ ψυχρὸς Πλάτων, ἀλλὰ τὰς πρὸ ἡμῶν ὀλίγον λόγους, καὶ ἃς φασι ταύτας μελέτας, ὡς ἔχῃς ἀπ' ἐκείνων ὁπόσιλισάμενος ἐν καιρῷ [m] καλαχρῆσθαι, καθάπερ ἐκ ταμείου πρόσιρων.

Ἐπειδὰν δὲ [n] καὶ δέῃ λέγειν, καὶ οἱ παρόντες [o] ὑποβάλωσί τινας ὑποθέσεις, καὶ ἀφορμὰς [p] τοῦ λόγου, ἅπαντα μέν, ὁπόσα ἂν ᾖ δυσχερῆ, [q] λεγέσθω, καὶ ἐκφαυλιζέσθω, ὡς εἰδέναι ὅλως ἀνθρώπους αὐτῶν ἐλομένων.

[h] Ἢ] Abeſt ab O. [i] Ἀκριβωμένος] Ἠκριβωμένος O. & *Fl.* [k] Ἀνάγίγνωσκε] Ἀναγίνωσκε O. [l] Μηδὲ εἴ] Μήδ' εἰ O. Μὴ δὲ εἴ *F.* & aliae quaedam. [m] Καλαχρῆσθαι] Καὶ χρήσασθαι marg. *A1.* [n] Καὶ] Deeſt in O. [o] Ὑποβάλωσι] Ὑπολάβωσι male O. [p] Τῶν] Sine articulo *Fl.* [q] Λεγέσθω] An ἐκλεγέσθω *Pell.*

58. Τὰ παλαιὰ] Δημώνας ἄγαν ὁ βωμολόχος ἐγὼ τοῦ λόγου παθίκετο τῶν θαυμασίων ἀνδρῶν, ὡς τὸ ἐναντίον σὺν ἐμοὶ σε λοιδορησάμενον ἀφετήν. τῷ μὲν γὰρ τὸ ἐπιμελὲς ἐ ὕφηται, λῆρον ἐκάλεσε· τῷ δὲ τὸ γοργὸν ἐ πυκνὸν, ὡς τὸ ἄχαρι ἐπέσκηψε· τῷ δὲ τὸ ἄφετόν τε ἐ ἐλεύθερον ἐ κατὰ πᾶσαν ἰδέαν εὐμαθαχώρησεν, ὡς ψυχρολογίαν δίδαλε. *V.*

Ergo contra hanc analogiam uſu receptum eſt, ut dicamus κεφαλῖνος, non κεφαλοῦς, ut & ἀγγειλιαφόρος, non ἀγγειλιοφόρος. Ita ἀργυραμοιβικὴ ſupra *Bis Accuſ.* 13. & 24. ubi Schol. ἀργυρομοιβική. Utrum autem uſus magis comprobet, χειρίσοφος an χειρόσοφος non habeo dicere. Cetera certe a χείρ compoſita o praeferunt, ut χειρόγραφον, χειροδαρής, χειρόδοτος & reliqua omnia; nam quod α ſit in χειραγωγὸς & ſimil. aliud eſt. Βιβλιαφόρος & βιβλιοφόρος poſt dicetur. *J.F.R.*

53. Οὔτε ὁντινοῦν — ἔτε γ.] *Thucyd.* VI. 38. *J. J. Weiſſ.*

63. Καλαχρῆσθαι] Vulgatum recte habere, nec opus eſſe καὶ χρήσασθαι legere, facile eſt viſu; nam & *malus uſus*, & *nimius*, eodem hic redit; ut Latini *abuti* pro multum uti, ita & hic τὸ καλαχρῆσθαι accipere licebit. Exempla darem, ſi quid neceſſe eſſet. *J.F.R.*

67. Ὁπόσα ἂν ᾖ δυσχερῆ] Editi, quorum inſpiciendorum mihi copia fuit, miſere hic corrupti omnes: verſio nec cum Graecis conveniens, nec ſani ſenſus. Quomodo legendum cenſeam, jam interpretatio ſupra poſita indicat, nempe hunc in modum: Ἅπαντα μὲν, ὁπόσα ἂν ᾖ δυσχερῆ, σύχερῆ λεγέσθω, καὶ — αὐτῶν ἐλομένων. Καὶ μὴ μελλήσας λέγε, ὅττι καν ἐπί γε γλώττας ῥῆμα ἔλθῃ. Sententiam ſic exiſtere bonam, & huic loco aptam, facile nobis, puto, viri docti conceſſerint. Videamus de mutationis ratione ſingulatim. Poſt δυχερῆ ob ſimilitudinem maximam excidiſſe ajo σύχερῆ. Parum novit genus hominum, de quo hic ſermo, quod nondum totum κατὰ γνῶσιν κάλυψε, qui neſciat, primam artem eſſe contemnere, facilia nimis dicere, quae ipſi neſciant: poſtulat hoc ſupplementum ſequens ἐκφαυλιζέσθω. Quam imperite divulſa ſint αὐτῶν & ἐλομένων, ita apertum mihi videbatur, ut reverentia quadam lectorum nihil ea de re dicendum putem. Sed admiſſa ſemel prava interpunctione, καὶ in δὲ facile abiit. Μελλήσας an ullo modo huc conveniat, valde dubito; μελλήσας aptum eſſe, apparet. Rhetor non permittit longum deliberandi ſpatium auditoribus, ſed fortiter occupat argumentum, de quo ipſo mavult dicere. Cui κε in γε mutatum audacius videtur, illum rogo, uti me doceat, ecquid poſſit κε poſt καν, proximae voci adjectum, orationi addere? Denique ῥῆμα eſſe nominativum caſum, & ab ἐπὶ regi γλῶττας, dubio caret. Supereſt, ut ἐπὶ ad γλῶττας admoveatur. Quemadmodum non auſim, niſi ſuffragantibus libris, aut uno certe antiquo, verba, quae propoſui, in contextum orationis Luciani referre: ſic non metuo, ne redux ab inferis Samaſotenus noſter, non malit legi, quod nos dedimus, quam quod adhuc editum eſt. *J.M.G.*

69. Ἐλομένων] Ἐλόμενον legiſſe videtur Interpres. *F.G.*

μῶν· ἢ [a] μὴ μελλήσας, λέγε ὅ, τι ἂν ἔλθῃ [b] ἐπὶ τὴν γλῶτταν, μηδὲν ἐκείνων ἐπιμεληθείς, ὡς τὸ πρῶτον, ὥσπερ ἔν ἐστι πρῶτον, ἐρεῖς ἐν καιρῷ [c] προσηκόντι, καὶ τὸ δεύτερον μετὰ τοῦτο, καὶ τὸ τρίτον μετ' ἐκεῖνο· ἀλλὰ τὸ πρῶτον ἐμπεσὸν, πρῶτον λεγέσθω, καὶ ἂν οὕτω τύχῃ, ἐπὶ τῷ μετώπῳ μὲν ἡ κνημὶς, ἐπὶ τῇ κνήμῃ δὲ ἡ κόρυς. πλὴν ἀλλ' ἔπειγε, καὶ σύνειρε, καὶ μὴ σιώπα μόνον. κἂν ἐπὶ ὑβριστῇ τινι, ἢ μοιχῷ λέγῃς Ἀθήνησι, τὰ ἐν Ἰνδοῖς, καὶ τὰ ἐν Ἐκβατάνοις λεγέσθω. ἐπὶ πᾶσι δὲ ὁ Μαραθὼν, καὶ ὁ Κυναίγειρος, ὧν ὅπως ἄν τι ἄνευ γένοιτο. καὶ ἀεὶ ἡ Ἄθως πλείσθω, καὶ ὁ Ἑλλήσποντος περιευέσθω, καὶ ὁ ἥλιος ὑπὸ τῶν [d] Περσικῶν βελῶν σκεπέσθω, καὶ Ξέρξης φευγέτω, καὶ [e] ὁ Λεωνίδας θαυμαζέσθω, καὶ τὰ Ὀθρυάδου γράμματα ἀναγιγνωσκέσθω, καὶ ἡ Σαλαμὶς, καὶ τὸ Ἀρτεμίσιον, καὶ αἱ [f] Πλαταιαὶ, πολλὰ ταῦτα καὶ πυκνά, καὶ [g] ἐπίπαστα [h] τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα ὀνό-

cunctatus dicito, quodcumque tandem verbum in linguam venerit, nihil curans ista, ut primum, ſicut nempe primum eſt, ſuo tempore dicas, & ſecundum poſt hoc, & poſt illud tertium: ſed quod ſubierit primum, primum dicatur; ac ſi ita uſu veniat, fronti ocrea circumdetur, & galea cruri. Verum inſta, & verba continua, & modo ne tace. Et ſi de ſtupratore aliquo aut adultero dicas Athenis, quae apud Indos aguntur & Ecbatanis, dicantur: praeter omnia vero Marathon & Cynaegirus, ſine quibus nihil fiat: & ſemper navigetur Athos, & pedibus tranſcatur Helleſpontus, tegaturque ſol a ſagittis Perſicis, & fugiat Xerxes, & Leonidas in admiratione ſit, & legantur ſanguineae Othryadis literae, & audiantur Salamis, & Artemiſium, ac Plateaeae. Multa haec ſunto & crebra: tum adſperſa pauca illa nomina in ſummo quaſi na-

a Μὴ μελλήσας] Μηδὲν ἐπιμελήσας O. & marg. *A1.* δὲ μὴ μελήσας Edd. b Ἐπὶ τὴν] Sine τὴν *Fl.* c Προσήκοντι] Τῷ προσηκοῦτι O. d Περσικῶν] Μαδικῶν O. e Ὁ Λεωνίδας] Sine artic. *Fl.* Λεωνίδης marg. *A1.* f Πλαταιαὶ] Reſtitutum ex O. Πλατειαὶ Edd. ma'e. g Ἐπίπαστα] Ἐπὶ πᾶσι *Fl.* & marg. *A1.* h Τὰ ὀλίγα] Articulum habent *J. Fl. V2.* Omittunt cett. & O.

81. Ἐπὶ πᾶσι δὲ ὁ Μαραθὼν] Ταῦτα πάντα παρ' Ἡροδότῳ ἱστόρηται, ἡ ἐν Μαραθῶνι τῶν Περσῶν μάχη, Περσῶν μὲν Δάτιδος ἡγεμόνος, Ἀθηναίων δὲ Μιλτιάδου, ἐν ᾗ ὁ Καλλίμαχος πολεμῶν, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεθεὶς, ἐπὶ πολὺ νεκρὸς εἰστήκει· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ τὸ πόλεμον προθυμίας, ἐδή τι παθοὶ αἰδόμενος. ἡ Ἑλλησπόντου ἐπὶ ζεύξει γεφύρωσις· καὶ ἡ τῷ Ἄθῳ διόρυξις, ἵν' ἡ θάλασσα ἀσφαλῶς πλωτὸν * ἀπεργάσαιτο τοῖς ἔμπροσθεν τοῦ ἰσθμοῦ τοῖς ἔμπροσθεν στόλοις, καὶ ἕτερα ἄλλα. *V.*

* Ἀπεργάσαιτο] In editis ἀπεργάσαι. Mutavit *M. du S.*

70. Μὴ μελήσας] Vide notam noſtram ad Ἀποκ. c. 5. Mſ. O. μηδὲν ἐπιμελήσας. Impr. omnes hic μελήσας, quod in alio illo ſupra laudato loco a *Benedicto* recte mutatum fuerat. *M. du S.*

Ibid. Ὅπλισαι &c.] Haec verba ex aliquo poëta deſumta videntur. *F. G.*

Ὅπλισαι] Vid. Not. ad Συγκρ. c. 32. *M. du S.*

81. Μαραθὼν] Vid. Not. ad Ζ. τρ. c. 32. *M. du S.*

86. Λεωνίδης] Non male Λεωνίδης marg. *A1.* quia idem eſt, credo, qui *Aeliano* III. 25. memoratur Lacedaemonius, cum trecentis ſuorum civium ad Pylas mortem vaticinio ſibi denuntiatam ſponte ſubiiſſe. Λεωνίδης eidem ib. c. 14. Dux Byzantiorum audit. Sed Λεωνίδης praepoſitus educando Alexandro ſcribitur *Plutarcho* in Al. p. 667. B. Item *Ag.* & *Cleom.* p. 797. A. & ubique ſic ap. eumdem; etſi non ubique idem homo deſignatur. *J. F. R.*

87. Καὶ τὰ Ὀθρυάδου γράμματα] *Plutarch.* in Parallelis c. 3. *Th. M.*

Ibid. Ὀθρυάδου] Vid. ſupra Ἔπισκ. c. ult. *M. du S.*

89. Αἱ Πλαταιαὶ] Orthographia, tritiſſimus ſaltem uſus, poſtulat Πλαταιαί· nobis ſane, hoc nomen aliter efferri, non compertum eſt. Accidit quidem ut ſicut ſaepe perperam diphthongus αι permutatur in ε, & contra, quemadmodum in ἕτερος, & ἑταῖρος, &c. ita inquam, accidit, ut etiam uſu conſtanti & ratione proba, utique uſitata, αι in ε mutetur: ſic notat Scholiaſtes *Theocriti* ad Eid. I. vſ. 12. pro γαῖα antiquos dixiſſe γεα, unde γεωλόφος, ἀνώγεων, κατώγεων, &c. E contrario apud *Heſychium* legas Φαυακίζει, Φαυα-

mutent ; & florum inſtar praeniteant : perpetuumque ſit illud ἄττα , atque δήπουθεν , licet nusquam illis ſit opus : pulchra enim ſunt , etiam cum dicuntur temere.

μαλα ἐπιπολαζέτω , καὶ [i] ἐπαυθείτω , καὶ συνεχὲς τὸ ἄτλα καὶ τὸ δήπουθεν , κἂν [k] μηδαμοῦ αὐτῷ δέῃ· καλὰ γὰρ ὄντι καὶ εἰκῆ λεγόμενα.

19. *Si vero aliquando etiam cantandi tempus eſſe videatur , cantentur omnia & ſiant cantilena. Et ſi quando non habeas , quod cantari aptum ſit , appellandis , flexa in cantum voce , judicibus impletam tibi harmoniam exiſtima. Atque illud hei malorum ! frequens eſto , & percutiatur femur , tum modulanti gutture pronuncia , & ſcreatu verba diſtingue , & inter agendum fluctuante podice ingredere. Et ſi te non laudent , indignator illis , & maledicito : ſin pudore quodam ſtent ſuſpenſi , ad abeundum parati , aſſidere illos jubeto , atque in univerſum , regnum quoddam exerceto.*

Ἢν δέ ποτε καὶ ᾄσαι καιρὸς εἶναι δοκῇ , [l] πάντα ᾀδέσθω , καὶ μέλος γινέσθω. κἂν ποτε ἀπορήσῃς πράγματος ᾠδικοῦ , τὰς ἄνδρας τὰς δικαστὰς ὀνομάσας ἐμμελῶς , πεπληρωκέναι οἴου τὴν ἁρμονίαν. τὸ δὲ οἴμοι τῶν κακῶν , πολλάκις· καὶ ὁ μηρὸς παλαστέσθω , καὶ λαρύγιζε , καὶ ἐπιχρέμπτου τοῖς λεγομένοις , καὶ βάδιζε μεταφέρων τὴν πυγήν. καὶ ἢν μή σε μὴ ἐπαινῶσιν , ἀγανάκτει , καὶ λοιδορῶ αὐτοῖς· ἢν δὲ ὀρθοὶ [m] ἑστήκωσιν , ἐὰν δ' αἰχύνης ἤδη πρὸς τὴν ἔξοδον ἕτοιμοι , καθέζεσθαι κέλευε , καὶ ὅλως , τυραννὶς τὸ πρᾶγμα ἔστω.

20. *Ut vero vulgus etiam admiretur orationem tuam , ab Iliacis inde temporibus facto initio , aut , per Jovem , a Deucalionis & Pyrrhae nuptiis , ſi videatur , ad illum qui*

Ὅπως δὲ καὶ τὸ πλῆθος θαυμάζωσι τὴν τῶν λόγων , ἀπὸ τῶν Ἰλιακῶν ἀρξάμενος , ἢ καὶ , νὴ Δία , ἀπὸ τῶν Δευκαλίωνος καὶ Πύρρας γάμων , ἂν δοκῇ , καταβίβαζε τὸν λόγον ἐπὶ τὰ

i Ἐπαυθείτω] Σπαυθείτω O. k Μηδαμοῦ] Sic Edd. omn. Μηδὲν Θ. l Πάντα ᾀδέσθω] Πάντα σοὶ ᾀδ. O. m Ἑστήκωσιν] Ἑστήκασιν male *Fl.*

1. Καὶ μηρὸς παλαστέσθω] Οὐκ ἔμοιγε ταυτὶ τὸ μιαρὸν ἐστὶ κατάστυγον ἔργον τὸ τὸν μηρὸν παλαίειν , ἀρχαῖόν τι ὄφλον. *V.*

2. Καλάρυζε] Λαρύγιζε. *V.* Inverte. In altero *Voſſ.* hoc Scholion plenius legitur ſic : Λαρύγιζε] Λαρυγγίζειν τὸ πλατύνειν τὸν φάρυγα ἐστὶ μὴ κατὰ φύσιν φθέγγεσθαι , ἀλλ' ἐπιτηδεύειν ἀπεργαστέρου τοῦ λάρυγγος χρῆσθαι. Sequebantur ibid. quinque alia Scholia ad 2. *Ver. Hiſt.* pertinentia, quae eo retulimus.

ναισθεὶς , Φανακισμὸς· ubi tamen Φανακίζω , &c. ſoleat vulgo dici. (In Luciani tamen *Amoribus* legitur Φανακίζον᾽) , at in Mſ. *Wittii* extat Φανακίζον᾽.) *J. F.*

Ibid. Πλατιαὶ] Mſ. Ox. ut ſcribendum eſſe monuerat *Fenſius*. Reliqui corrupte Πλατειαί. *M. du S.*

Πλατιαὶ] Πλατειαὶ hic omnino legendum videtur. R.G. Vid. Interpretes ad C. Nep. *Pauſan.* c. 1. §. 1. *J. F. R.*

90. Τὰ ὀλίγα] *Fl.* & *Ven.* utraque articulum habent. In reliquis abeſt. *M. du S.*

Ibid. Ἐκεῖνα ὀμοῦμαι] Supra dicta illa ἄττα , κάτα , μοῦν , &c. *F. G.*

92. Μηδὲν] Sic Mſ. Ox. In Impr. μηδαμοῦ. *M. du S.*

Μηδαμοῦ] *Solan.* μηδὲν ex Ox. recipi voluit , & recte credo ; ſic enim ſolet Noſter aliique verbum δῆτα vel ὀμοῦμαι conſtruere cum οὐδὲν & μηδὲν. Ut modo c. 14. οὐδὲν γὰρ αὐτῶν δέομαι. *Tim.* c. 48. οὐδὲν δέομαι &c. *Icar.* c. 14. οὐδὲν γε — ἐμοῦ δέομαι. Infra *Dial. Meretr.* 2. a. m. οὐδὲν δέομαι. *Alciphr.* III. Ep. 56. pr. Ἐπαίρεις σεαυτὸν , οὐδὲν δέον. At μηδαμοῦ proprie eſt *nusquam* , ut *Epict.* Man. c. 42. pr. Μηδαμοῦ σεαυτὸν εἰπῇς φιλόσοφον ut alia obvia non addam. Interim quia non auſim improbam adfirmare vulgatam lect. nec enim abſurda eſt, intactam eam ſervavi. *J. F. R.*

1. Ὁ μηρὸς παλαστέσθω] Geſtus antiquus dicentium. Quid igitur ſibi vult hic Scholiaſtes? *Quintil.* II, 3, 123. *Femur ferire , quod Athenis primus feciſſe creditur Cleon , & uſitatum eſt* &c. *J. M. G.*

2. Λαρύγιζε] Vid. *Demoſth.* p. m. 195. BC. ubi vitio id Æſchini datur. *M. du S.*

Λαρύγιζε] Quod Aeſchini objicit *Demoſthenes* pro Coro. c. 90. repetit *Plinius* Epiſt. 4, 7, 6. Videtur autem λαρυγγίζειν , qui imum patulumque guttur, quantum poteſt, ad pronunciandum adhibet, & inde tanquam ex ἠχείῳ quodam augere modulatioremque reddere ſonum ſtudet. *J. M. G.*

τὰ νῦν καθεστῶτα. οἱ μὲν γὰρ συνιέντες, ὀλίγοι, [a] οἱ μάλιστα μὲν σιωπήσουσι ὑπὸ εὐγνωμοσύνης· ἢν δὲ [b] καὶ λέγωσί τι, ὑπὸ φθόνου αὐτὸ δόξουσι δρᾶν· οἱ πολλοὶ δὲ [c] τὸ σχῆμα, καὶ φωνήν, [d] καὶ βάδισμα, καὶ περίπατον, καὶ μέλος, καὶ χρηπῖδα, καὶ τὸ ἄπτα σε ἐκεῖνο [e] θαυμάσονται, καὶ τὸ ἱδρῶτα ὁρῶντες, καὶ τὸ ἄθυμα, [f] οὐκ ἔξουσιν ὅπως ἀπιστήσουσι μὴ οὐχὶ πάνδεινόν τινα ἐν τοῖς λόγοις ἀγωνιστὴν εἶναί σε. ἄλλως τε καὶ τὸ ταχὺ τοῦτο, καὶ [g] σμικρὰν ἔχει τὴν ἀπολογίαν, καὶ θαῦμα παρὰ τοῖς πολλοῖς· ὥστε ὅρα μήποτε γράψῃς, ἢ σκεψάμενος παρέλθῃς. ἔλεγχος γὰρ σαφὴς ταῦτά γε.

Οἱ φίλοι δὲ πηδάτωσαν ἀεί, καὶ μιαθὸν [h] τῶν δείπνων ἀποτινέτωσαν, εἴ ποτε αἰσθοιντό σε καλαπεσόμενον, χεῖρα ὀρέγοντες, καὶ παρέχοντες εὑρεῖν τὸ λεχθησόμενον ἐν τοῖς μέλεσι τῶν ἐπαίνων ἀφελίμμασι. καὶ γὰρ αὖ καὶ τόδε μελέτω σοι τὸν χορὸν ἔχειν [i] οἰκεῖον, καὶ συνάδοντα. ταῦτα μὲν σοι τὰ ἐν τοῖς λόγοις. μετὰ ταῦτα δὲ [k] προϊόντα σε δορυφορείτωσαν, ἐγκεχαλυμμένον αὐτὸν, καὶ πεὶ ὧν ἔφης μέλεσι [l] διαλαμβάνοντα. καὶ ἤν τις ἐντύχῃ, θαυμάσια [m] ὑπὲρ σαυτοῦ λέγε, *nunc est status rerum orationem deducito. Nam qui intelligunt, pauci; iique maximam partem bonitate quadam reticebunt: si quid vero dicant etiam, invidia quadam videbuntur facere. Sed vulgus habitum, & vocem, & incessum, & inambulationem, & cantillationem, & crepidam, & illud tuum ἄπτα admirabuntur, ac viso sudore tuo atque anhelatione, non poterunt non credere, formidandum te in dicendo certatorem esse. In primis vero etiam illa extemporalitas excusationem non parvam praestat, atque apud populum admirationem. Itaque vide, ne unquam scribas, aut post aliquam cogitationem ad dicendum prodeas: in ista enim aperte deprehendaris.*

21. *Amici autem semper plaudant pedibus, & mercedem solvant coenarum, si quando labare te sentiant, praebentes manum, & inter moras laudationum inveniendi quid dicas occasionem suppeditantes. Nam illud quoque tibi curae sit, chorum tibi tuum ut habeas, qui concinat. Haec quidem observanda tibi in ipsis orationibus. Post ea vero prodeuntem te deducant, suo tectum satellitio, & de his, quae dixisti, disputantem. Et si quis forte fiat obviam, admiranda de te dicito, & supra*

a Οἱ] Καὶ O. *b* Καὶ] Hic vero abest καὶ ab O. *c* Καὶ σχῆμα] Τὸ σχῆμα sine καὶ O. *d* Καὶ βάδισμα] Utrumque omisit *Fl.* *e* Θαυμάσονται] Θαυμάσουσι O. *f* Οὐκ ἔξουσιν] Οὐκ ἴσχουσιν O. Vulgatum tuetur *Fl. J.* &c. *g* Σμικρὰν] Μικρὰν O. *h* Τῶν δείπνων] Τὸν δεῖπνον male O. *i* Οἰκεῖον] Omisit O. *k* Προϊόντα] Προϊόντα male *Fl.* *l* Διαλαμβάνοντα] Nihil mut. Edd. nec O. *m* Ὑπὲρ] Sic *Fl. Ald. H. B1. P.* &c. Περὶ *J.*

20. Ἀπιστήσουσι μὴ οὐχί] Adleverat Cl. *Hemsterh.* adeundum Cl. *Duker.* ad *Thucyd.* II. p. 165. No. 35. Ubi cum *Thucyd.* dicat, ἀπιστοῦντες αὐτὸν μὴ ἔξειν, ille ex Scholiaste observat, μὴ post ἀπιστεῖν Atticas abundare, Lucianumque in *Rhet. Praec.* h. l. ei duas negationes adponere. Eumdem vero pleonasmum post ἀπαγορεύω, κωλύω, ἀρνοῦμαι & alios observare *Stephanum* ad Corinth. artic. 8. & 43. Addo etiam praemissa negatione post ἀπαρνοῦμαι sequi negationem, ut *Soph.* Aj. 96. οὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή. *Non nego me fecisse.* At in Dialecto communi abest μή, ut ὃν πάλαι ἀρνοῦντο εἰδῆναι, ap. LXX. in Libro *Sap.* XII. 27. & passim. *J.F.R.*

23. Σμικρὰν] Etsi eodem redit, μικρὰν an σμικρὰν legas, hoc tamen servo, quia hoc *Dial.* c. 2. pr. alibique Cod. Ox. cum Edd. consentit. At infra c. ult. μικρὰν Edd. pariter & Codd. Et Noster promiscue utitur. Faciunt idem alii nonnulli. Sed quis hoc nescit? *J.F.R.*

30. Ἐν τοῖς μέλεσι] *Sen.* Controv. IX. *Quid quod laudationibus crebris sustinentur, & memoria illorum assuevit certis intervallis quiescere?* *M. du S.*

31. Τῶν ἐπαίνων ἀφελίμμασι] *Moras laudationum* vocat *Quintil.* II, 3, 126. & 131. Illud artificium dissimulandi haesitationem tanto felicius procedebat non nunquam, quod solebant interdum oratores ejus notae, quam describit noster, *resistere subito, & laudem silentio poscere*, ut ait *Fabius* l. c. s. 121. Hoc ut ponerem, dedi amico meo *Fabio*, e quo etiam illud πηδήτωσαν explicari potest, cum reprehendit 2, 2, 9. *assurgendi* exsultandique *in laudando licentiam.* Alioquin omnes hic Sophistarum rationes & fraudes persequi longum fuerit, in quo juvare volentem poterit *Cressolius* in Theatro Rhetorum, qui pleraque etiam hu-

pro modum te ipse landa, ut gravis ei sis: Quid enim ad me ille Paeanienſis? *Et,* Ad unum forte veterum mihi certamen eſt? *& id genus alia.*

22. *Quod autem maximum, & ad famam parandam in primis neceſſarium, fere praetermiſiſſem. Quicumque dicunt eos deride. Et ſi quis bene dixerit, aliena, non ſua, proferre videatur: ſi feratur mediocriter, reprehenſione digna ſint omnia. In recitationibus ultimus omnium ingredere; facit enim te conſpicuum: & tacentibus omnibus peregrinam quandam laudationem ſubjicere memento, quae aures praeſentium advertat & offendat, ut nauſeent omnes ad verborum inſolentiam, & aures obturent. Neque vero manum ſaepe ad laudandum moveas, vide enim id eſt: neque aſſurgas, niſi ſemel forte aut bis ad ſummum. Subride autem frequenter, & oſtende, non placere tibi, quae dicuntur. Ancipites autem ſunt reprehendendi occaſiones apud eos, qui pronas ad calumniandum aures habent. Caeterum confidendum eſt: audacia enim, & impudentia, & mendacium in promtu, & juſjurandum in extremis ſemper labiis, & invidia contra omnes, & odium, & maledicen-*

χὴ ὑποφαίνῃ, καὶ ἐπαχθὴς γίγνῃ αὐτῷ. τί γὰρ ὁ Παιανιεὺς πρὸς ἐμέ; καὶ, πρὸς ἕνα ἴσως μοι τῶν παλαιῶν ὁ ἀγών; καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ὁ δὲ μέγιστον, καὶ πρὸς τὸ εὐδοκιμεῖν ἀναγκαιότατον, ὀλίγου δεῖν παρέλιπον, ἁπάντων καταγέλαστον λεγόντων, καὶ ἣν μυθ τις καλῶς εἴπῃ; ἀλλότρια, καὶ οὐχ ἑαυτοῦ δεικνύειν δοκεῖτ· ἢν δὲ μέτριος ἐνεχθῇ, πάντα ἔστω ὑπόπτευμα. καὶ ἐν ταῖς ἀκροάσεσι μὴ πάντας εἰσιέναι χρὴ, ὕστερον καὶ σιωπησάντων ἁπάντων, ξένον τινὰ ἔπαινον ἐπαινεῖν, τὰς ἀκοὰς τῶν παρόντων ὑπερέφουσα, καὶ ἐνοχλήσουσα, ὡς ναυτίαν ἅπασας ὑπὸ τῷ φορτικῷ τῶν ὀνομάτων, καὶ ὑπτιάσει τὰ ὦτα. ὑπείσεισης δὲ μὴ πολλάκις τὴν χεῖρα, εὐτελὲς γάρ, μηδ' ἀναστῇς, πλὴν ἅπαξ γε ἢ δὶς τὸ πλεῖστον. ὑπομειδία δὲ τὰ πολλὰ, καὶ δῆλος γίγνῃ μὴ ἀρεσκόμενος τοῖς λεγομένοις. ἀμφιλαφεῖς δὲ αἱ ἀφορμαὶ τῶν μέμψεων τοῖς συκοφαντικοῖς τὰ ὦτα, τὰ δὲ ἄλλα, χρὴ θαρρεῖν· ἡ τόλμα γάρ, καὶ ἡ ἀναισχυντία, καὶ τὸ ψεῦσμα πρόχειρον, καὶ ὅρκος ἐπ' ἄκροις ἀεὶ τοῖς χείλεσι, καὶ φθόνος πρὸς ἅπαντας, καὶ μῖσος, καὶ βλασφημία, καὶ

n Δακέτω] Δάκοι τῶν O. o Ἐνοχῇ] Ἐνοχθέντων O. male. r Ἐπαινέσῃς] Καὶ ἐπαινέσ. O. s Ρίψῃς] Γίνῃ O. in *Fl.* x Τὸ ψεῦσμα] Ψεῦδος, & fine artic. O.

p Ἐπαινεῖν] Εἰπεῖν O. q Ἐνοχλήσουσα] Ἐνοχλέσουσα *Fl.* t Τῶν μίμψεων] Τῆς μίμψεως O. v Τὰ ὦτα] Deſunt

hujus libelli, dum adhibet, illuſtrat. Locus claſſicus de *choro* laudantium paraſitorum eſt *Plin.* epiſt. 2, 14. *J. M. G.*

36. Διαλαμβάνουσα] Forſan Δολοῦσα. *M. du S.*

39. Ὁ Παιανιεὺς] Quid per hanc dictionem ſit intelligendum, nemo facile divinabit. Eſt tamen, qui Platonem intelligit, & fortaſſe recte, quum Παιανιεὺς tribus quasdam Athenienſis fuerit. *G. C.*

Ὁ Παιανιεὺς] *Gilbertus Cognatus* commentator miſere hoc loco prodit memoriae ſuae defectum, dum neſcire videtur Demoſthenem debere intelligi. *Plutarchus* in vitis decem Rhetorum & in Demoſthene nos docet, plebiſcita a Demoſthene promulgata ſemper ita coepiſſe: Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεὺς τάδε εἶπεν, id eſt, *Demoſthenes Demoſthenis filius Paanius haec dixit.* *J. P. a G.*

Ὁ Παιανιεὺς] Demoſthenem intelligendum jam ſupra monuit *Solan. Bis Accuſ.* c. 31. *J. F. B.*

Ibid. Καὶ πρὸς ἵππους] Haec interrogative pronuntianda videntur. *F. G.* Idem viſum Cl. *Geſnero*, ideoque ſignum interrogandi addidi. *J. P. R.*

48. Τινα ἔπαινον] Laudabant itaque, non plaudebant ſolum, & in ipſa etiam recitatione. *M. du S.*

50. Ἐπισρίφουσα] Ἀποσρίφουσα legit Interpres. *F. G.*

52. Ἐπιφράττειν τὰ ὦτα] Idem ſupra *Imag.* c. 14. *M. du S.*

Ibid. Ἐπισείσῃς — τὴν χεῖρα] Supra Δικ. c. 28. & Σκυθ. c. ult. *M. du S.*

56. Ἀμφιλαφεῖς] Et etymon hujus nominis, & rem ipſam praeclare explicat *Epictetus* Enchir. c. 65. Πᾶν πρᾶγμα δύο ἔχει λαβάς, τὸν μὲ φορτὸν, τὸν δὲ ἀφόρητον κ. τ. λ. Sed poteſt hic quidem ἀμφιλαφὴς ſimpliciter *opportunum* notare: qui reprehendere volunt, anſam ubique accipiunt. *J. M. G.*

57. Τοῖς συκοφαντικοῖς] Legend. *Plutarch.* de curios. *G. C.*

70. Καὶ

καὶ ἀγροῖκαι πιθαναί. ταῦτά σε ἀοίδιμον ἐν βραχεῖ [a] καὶ περίβλεπτον ἀποφανεῖ. τοιαῦτα μὲν τὰ φανερὰ καὶ τὰ ἔξω.

[b] Ἰδίᾳ δὲ πάντα πράγματα ποιεῖν σοι δεδόχθω, κυβεύειν, μεθύσκεσθαι, λαγνεύειν, μοιχεύειν, [c] αὐχεῖν [d] γε, κἂν μὴ ποιήσῃς, καὶ πρὸς ἅπαντας λέγειν, καὶ γραμμάτια [e] ὑποδεικνύναι τῶν γυναικῶν δῆθεν γραφέντα· καλὸς γὰρ εἶναι θέλε, καὶ σοι μελέτω τῶν γυναικῶν σπουδάζεσθαι δοκεῖν· ἐς τὴν [f] ῥητορικὴν γὰρ καὶ τοῦτο ἀνοίσουσιν οἱ πολλοί, ὡς ἀφ' τούτου [g] σὺ καὶ ἄχρι τῆς γυναικωνίτιδος εὐδοκιμῇς· καὶ [h] τὸ δεῖνα δὲ μὴ [i] αἰδεσθῇς, [k] κἂν πρὸς ἀνδρῶν ὀπὶ τῷ ἑτέρῳ ἐρᾶσθαι δοκοίης· καὶ ταῦτα γενειήτης, ἢ καὶ, νὴ Δία, φαλακρὸς ἤδη ὤν. ἀλλ' ἔστωσαν οἱ καὶ ὀπὶ τούτῳ συνόντες· ἢν δὲ μὴ ὦσιν, [k] οἱ οἰκέται ἱκανοί. πολλὰ γὰρ καὶ ἐκ τοιούτου πρὸς τὴν ῥητορικὴν χρήσιμα προσγίγνεται. πλείων ἡ ἀναισχυντία, καὶ θράσος· ὁρᾷς ὡς λαλίστεραι αἱ γυναῖκες, καὶ λοιδορῶν τοσοῦτος, καὶ ὑπὲρ τοὺς ἄνδρας; εἰ δὴ τὰ ὅμοια [l] πάσχοις, [m] διοίσεις τῶν ἄλλων· καὶ μὴν καὶ πιττοῦσθαι χρὴ μάλιστα μὲν

tia, & calumniae probabiles. Haec celebrem te brevi & conſpicuum facient. Atque talia ſunto quae extra ſunt & apparent.

23. *In privato autem facinora omnia committere tibi decretum ſit, aleatorem eſſe, inebriari, libidinari, moechari, gloriarique etſi non feceris, idque apud omnes dicere, & litterulas oſtendere ſcriptas a mulieribus. Etenim pulcher eſſe velle debes, & hoc agere, ut mulieres ſtudioſe videantur te ſectari. Nam hoc quoque ad Rhetoricen vulgo referent, quaſi ea cauſſa in ipſa quoque gynaeconitide gratioſus ſis. Verum nec illud, quod dicere nolo, tibi pudori ſit, etſi a viris alterius rei cauſſa amari videare, idque barbatus cum jam ſis, aut, ita me Jupiter, calvus. Sed ſint, qui etiam hac ipſa cauſſa ſemper tecum ſint. Si vero non ſint, ſervi certe ſufficient. Multa enim ex hac etiam re commoda facultati dicendi utilia accedunt: major certe impudentia atque audacia. Vides, ut loquaciores ſint mulieres, & abunde maledicant ac ſupra viros. Si ergo idem quod illae patiaris, praecelles reliquis. Verum etiam pice velli oportet maxime ſa-*

[a] Καὶ περίβλεπτον] Omiſerat O. ſed in marg. additum. [b] Ἰδίᾳ] Bene ſic *Ald. H. P.* &c. Male ſine puncto *F.* & *Fl.* [c] Αὐχεῖν] Ἢ αὐχεῖν O. [d] Γε] Hoc repoſuit *Solan.* ex O. pro τε, quod Edd. habebant. [e] Ὑποδεικνύναι] Ἐπιδεικνύειν O. [f] Σὺ — εὐδοκιμῇς τοῦτο] Σοὶ — εὐδοκιμοῦντι male *Fl.* [g] Τὸ] Τὸν *Fl.* [h] Αἰδεσθῇς] Sic dedi ex *F. Vat.* O. L. Αἰδεσθεὶς Edd. cett. [i] Κἂν] Εἰ Ϲ O. [k] Οἱ] Caret artic. O. [l] Πάσχοις] Ex O. ſic dedi, cum πάσχεις Edd. [m] Διοίσεις] Καὶ παλαυτίγε διοίσεις male *Fl.*

70. Ὑπὸ τῶν γυναικῶν σπουδάζεσθαι] Vid. ſi tanti eſt, *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 120. ſimiles phraſes adferentem, quibus probet ὑπὸ τινὸς σπουδάζεσθαι dicendum, non ἀπὸ, ut in *Alciphr.* editum. *J. F. R.*

75. Τὸ δεῖνα] Scilicet τὸ περαίτεσθαι. *F. G.*

76. Αἰδεσθεὶς] Lege αἰδεσθῇς. *F. G.*

Αἰδεσθῇς] Ox. L. & *Ven.* utraque. In reliquis αἰδεσθεὶς. *M. du S.*

82. Πλείων ἡ ἀναισχυντία Ϲ θράσος] *Buchanan.* de concionatore Franciſcano:

Nec mihi diſpliceat primo muliebria paſſus
Flore evi, hinc effrons audacia, &c.

F. G.

83. Ὡς λαλίστεραι αἱ γυναῖκες] *Liban.* *J. B.*

Ibid. Λαλίστεραι] Mulier animal natura loquax. *Plaut.* in Aulul. *Nam multum loquaces merito omnes habemur.* Idem in Ciſtell. *Largiloqua exemplo ſumus, plus loquimur quam fas eſt.* *Eurip.* in Phoeniſſ.

Φιλόψογον δὲ χρῆμα θήλειον ἔφυ,
Σμικρὰς ὀλ' ἀφορμὰς ἢν λάβωσι τῶν λόγων·
Πλείας ἐπισφέρουσιν· ἡδονὴ δέ τις
Γυναιξὶ, μηδὲν ὑγιὲς ἀλλήλαις λέγειν.

G. C.

85. Πάσχοις] Cod. Ox. In reliquis πάσχεις. Dein addit *Fl.* καὶ παλαυτίγε. Legendum καὶ κατὰ ταυτίγε. *M. du S.*

86. Πιττοῦσθαι] Qui mos hodieque in Oriente obtinet. Factitant enim id ſedulo in Balneis plerique. Qua de re jam aliquid ad *Mort.* c. 33. dictum eſt. *M. du S.*

94. Ὑποτιλᾶν] *Fellare*, obſcoenae ſignificationis. *F. G.*

95. Ἔρωτας] Ἐρῶντας legit Interpres. *F. G.*

97. Γοητεύειν] Τὸ τὴν γοητὰν ἐκμυζᾶν ſcil. *F. G.*

Γε-

ſane per omnia ; ſi vero minus , omnino quidem illa. . . Ipſum vero os tibi ad omnia hiet facile , & miniſtret lingua cum ad ſermones , tum ad alia quaecunque poterit. Poteſt autem non ſoloeciſmos tantum committere aut barbariſmos , neque nugari ſolum , aut pejerare , aut male dicere , aut calumniari ac mentiri ; ſed noctu aliud quoque ſubire miniſterium , in primis ad multos adeo amores ſi non ſufficias. Omnia quidem illa norit , & nativa magis fiat , neque quidquam averſetur.

τὰ πάντα· εἰ δὲ μὴ, πάντως ἐκεῖνα. ᾗ αὐτὸ δέ σοι τὸ στόμα πρὸς ἅπαντα [n] ἡδέως κεχηνέτω , ᾗ ἡ γλῶττα ὑπηρετείτω καὶ πρὸς τοὺς λόγους, ᾗ πρὸς τὰ ἄλλα, ὁπόσα ἂν δύνηται. δύναται δὲ οὐ σολοικίζειν μόνον, [o] οὐδὲ βαρβαρίζειν, οὐδὲ ληρεῖν, ἢ ὀπτορχεῖν, ἢ λοιδορεῖσθαι, ἢ ψαβάλλειν, ᾗ ψεύδεσθαι, ἀλλὰ ᾗ νύκτωρ τι ἄλλο ὑπόλεειν· ᾗ μάλιστα ἂν πρὸς ὕτω πολλοὺς τοὺς ἐρῶντας μὴ [p] ἀφορκέσῃς, πάντα αὐτὴ [q] γε ἐπιτάττῃ, ᾗ γοητικώτερα γιγνέσθω, ᾗ μηδὲν ἀποτρεπέσθω.

24. *Haec ſi , puer , diligenter edidiceris , potes vero ; neque enim quidquam eſt in illis difficile : confidenter tibi polliceor , non longo interjecto tempore optimum te Rhetora & nobis ſimilem redditum iri. Quod ſequitur, non opus eſt uti ego dicam , quot brevi bona a Rhetorice adfutura tibi ſint. Vides enim me , qui ignobili patre natus ſim , & ne pure quidem libero , ut qui ultra Xoin & Thmuin ſervierit , matre autem ſarcinatrice triviali. Ipſe vero qui forma viderer eſſe non omnino con-*

[r] Ἦν ταῦτα, ὦ παῖ, καλῶς ἐκμάθῃς (δύνασαι δὲ οὐδὲν ᾗ ἐν αὐτοῖς βαρὺ) θαῤῥῶν ἐπαγγέλλομαι οὐκ εἰς μακρὰν σε ἄριστον ῥήτορα , ᾗ ἡμῖν ὅμοιον ἀποτελεσθήσεσθαι. τὸ μὲν τοῦτο δὲ οὐκ ἐμὲ χρὴ λέγειν ὅσα ἐν βραχεῖ παρέσται σοι τὰ ἀγαθὰ καὶ ἐκ Ῥητορικῆς. ὁρᾷς [s] γὰρ ἐμὲ, ὃς πάλαι μὲ ἀφανῆς, ᾗ οὐδὲ καθαρῶς ἐλευθέρου ἐγενόμην, ὑπὲρ Ξόϊν ᾗ Θμοῦϊν δεδουλευκότος , μήτηρ δὲ ἀκεστρίας, [t] ἐπ' ἀμφοδίου τινός· αὐτὸς δὲ τὴν ὥραν οὐ πανταπασιν [v] ἀδόκιμος εἶναι δό-

n Ἡδέως] Ὁμοίως O. o Οὐδὲ] Καὶ O. p Διαμείσῃς] Διαμείσῃ O. & marg. *A*1. q Γε] Τε *Fl.* r Ἦν] Ἂν male O. s Γὰρ] Omiſit O. t Ἐπ' ἀμφοδίου] Sic Edd. omn. Ἐπαφροδίτου G. Ἀμφροδίου O. Ἐπ' ἀφροδίτου marg. *A*1. v Ἀδόκιμος] Recepi ex *Fl.* quum ἀδόκιμον eſſet in cett.

Τοιμωτέρα γιγνέσθω] Non eſt noſtrum , haec ἀπόῤῥητα & ἄῤῥητα declarare. Sed illud monemus, etiam apud *Longinum* ſ. 31. γόημον eſſe orationis virtutem, quam forte commodiſſime expreſſit Pearcius , cum *nativam* reddidit, *fecundam ſublimitatis* alii , alii *puram*, *genuinam*. *J.M.G.*

8. Ὑπὲρ Ξόϊν ᾗ Θμοῦϊν] Ex hoc loco patet Lucianum traducere quendam Rhetorem Ægyptium; ſunt enim *Xois* & *Thmuis* urbium nomina in inferiore Ægypto , unde nomi duo Ξοΐτης & Θμυΐτης nominabantur. *J.P.* a *G.*

Ibid. Ξόϊν ᾗ Θμοῦϊν] Τοὺς Αἰγυπτίους δούλους. *F.G.*

Ξόϊν] Urbis nomen apud *Plut.* 656. 1. ſupra Ægyptum in Abyſſinia , ubi hodieque regio eſt idem ferme nomen retinens. *M.du S.*

Ibid. Μητρὸς δὲ ἀκεστρίας ἐπ' ἀμφοδίου τινός] Vertitur: *Matre vero ſartrice, in bivio quodam natus ſum.* Haec *natus ſum* inferciunt interpretes , ut ſententiam conficiant. In Graecis , ut vides, non habentur. Dein ἄμφοδον & ἄμφοδος eſt δοδον , *bivium* , non ἀμφοδίου. Sed moror. leg. ut Mſſ. ἀκεστρίας ἐπαφροδίτου τινὸς, *quae fuit ſartrix hominis venuſti.* *J.G.G.*

Μητρὸς δὲ ἀκεστρίας ἐπ' ἀμφοδίου τινός] Puto ab eodemerrore haec corrupta eſſe, qui Tom. I. *Piſc.* c. 19. fecit ἐπ' Εὐφραντιδίων pro ἐπαυφραντιδίων. Certe enim vulgata non ſatis bene ſe habent , quae quidem fient optima , ſi legas ἀκεστρίας ἐπαμφοδίου τινός. Nam Lucianus gaudet quoque commentis talium vocum. Sic & initio Herculis Gallici agnoſcit ὑποταρταρίους , licet hi apud poëtas praecipuos quoque exſtent. Sed maxime miror , cur mox illa σιωπῇ τινι καχεδαίμονι ᾗ γλίχρᾳ ἱρασῇ interpretentur *cum infelici , ſuavi tamen amatore* , quum certiſſime talis ſit inſuavis, & putidum eſt haec corrigere, quae nullius , niſi horum interpretum, oculos fugere poſſunt. *J.G.*

10. Ἀδόκιμος] Forſan & ſupra *Paraſit.* c. 5. praeſtiterit nominativus πολυπραγμοσύνη εἶναί σοι δοκεῖ, ubi πολυπραγμοσύνῃ edi paſſus ſum , quia nulla editio praeibat, & quia tolerabilius erat, quam hic. Eſt quidem, ubi tam accuſativus quam nominativus infinito verbo adjungi queat , vid. *Jenſii* notata ad *Prometh.* Sive Lectt. Lucian. p. 71-73. At hic ſi accuſativum

δόξας, τὸ μὲν πρῶτον ὅτι φιλῷ τῷ τρέφοντι συνῆν τινι κακοδαίμονι, καὶ γλίσχρῳ ἐραστῇ. ἐπεὶ δὲ τὴν ὁδὸν ταύτην ῥᾳστην οὖσαν κατεῖδον, καὶ [a] διεκπεράσας, ἐπὶ τῷ ἄκρῳ ἐγενόμην (ὑπῆρχε γάρ μοι, ὦ φίλη Ἀδράστεια, πάντα ἐκεῖνα, ἃ πρόσθεν ἐφόδια, τὸ θράσος, ἡ ἀμαθία, ἡ ἀναισχυντία) πρῶτον μὲν οὐκ ἔτι [b] Ποθεινὸς ὀνομάζομαι, ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς καὶ Λήδας παισὶν ὁμώνυμος γεγένημαι· ἔπειτα δὲ γραῒ [c] συνοικήσας, τὸ πρῶτον μὲν ἐγαστριζόμην πρὸς αὐτῆς, ἐρᾷν προσποιούμενος γυναικὸς [d] ἑβδομηκοντούτιδος, [e] τέτταρας ἔτι [f] λοιποὺς ὀδόντας ἐχούσης, χρυσίῳ καὶ τούτους ἐνδεδεμένους. πλὴν ἀλλά γε ἀφ' ἧς πενίαν ὑφίστάμην τὸν ἆθλον, καὶ τὰ ψυχρὰ ἐκεῖνα τὰ ἐκ τοῦ σοροῦ φιλήματα, ὑπορρίγα μοι ἐποίει

temnenda, prime ſolorum alimentorum pretio fui cum amatore miſero atque avaro. Cum autem viderem, hanc viam eſſe facillimam, eamque emenſus in ſumma jam eſſem, (Adſerant mihi enim, parce cara Adraſtea! praeſidia illa, quae modo dicebam, omnia, confidentia, inſcitia, impudentia) primo quidem non amplius Pothinus nominor, ſed jam Jovis & Ledae pueris cognominis factus ſum. Deinde adjunxi me ad anum mulierem, a qua primum laute alebar, amare dum ſimulo mulierem ſeptuagenariam, dentes adhuc quatuor habentem reliquos, auro revinctos & ipſos. Veruntamen paupertatis cauſſa laborem ſuſtinui, cum frigida illa de cadulo oſcula ſuaviſſima mihi fa-

a Διεκπεράσας] Διεκπαίσας O. b Ποθεινὸς] Bene *J. H. P. S.* &c. Ποτεινὸς male *B1.* & 2. c Συνοικήσας] Συνοικίσας male O. d Ἑβδομηκοντ.] Ἑβδομηκοντούτιδος *Th. Mag. V.* τριακοντούτης. Vulgatum tuetur *Fl.* &c. e Τέτταρας] Τέσσαρας O. f Λοιποὺς] Λοιπόν O.

15. Ὦ φίλη Ἀδράστεια] Δαίμων ἡ Ἀδράστεια παρ' Ἕλλησι τοῖς μεγάλα καυχωμένοις ἐπιφυομένη. ἐπεὶ ἂν καυχώμενός εἰσάγῃ ὁ μοιρῶν ἕτερος διδάσκαλος, ὥσπερ ἐκμειλιττόμενος τὴν δαίμονα * ἀνδρόμαχος τῶν ἄνω αὐτὴν, ἤτοι ἐπεύχεσθε. *V.*

19. Ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς] Ἐντεῦθεν ἀναντιῤῥήτως ἤδη ὡς Πολυδεύκει Δράσυρις ὁ παρὼν λόγος, εἴγε Κάστορος ἀδελφὸς Πολυδεύκης ὁ Λήδας, ᾧ ἕτερος ὁμώνυμος ὁ Δράσυρόμος ῥητόρων διδάσκαλος. *V.*

* Ἀνδρόμαχος] Ita, pro vulgato ἀνδρόμεως dedit *M. du S.*

admiſeris, ad ὥραν pertinebit, minus commoda ſententia. Ceterum nominativ. habes *Dial. Mort.* XVI. 2. ὥστε αὐτὸς ἐκεῖνος ἦσθα. *Bis Accuſ.* c. 2. f. μόνῳ τῷ δεσπότῃ εἶναι δοκεῖν. &c. Accuſativum *Paraſ.* c. 5. δοκεῖ σοι εἶναι πολυπραγμοσύνη. *Jov. Conf.* c. 7. f. ὃ δὴ ἔπαθες αὐτοὺς τὸ ἀθανάτους εἶναι. Notabilior contra nominativus eſt ap. *Dion. Hal.* Ant. VII. p. 473. 10. ἡ αἰσχύνη λαβοῦσα, ἅτε αὐτουργὸς ἐν γήρᾳ ὀνείδεσι πρὸς τὸν βίαιον ἐκφέρειν. Niſi ibi legendum ἐκφέρων. *J. F. R.*

11. Ἐπὶ ψιλῷ τῷ τρίφωνι] Non ſatis accuratus & hic fuit interpres, qui vertit *ob victus penuriam*, cum potius ſit *nudi* vel *ſolius victus gratia*. *H. V.*

12. Γλίσχρᾳ] Vertunt *ſuavi*. Redde, *tenaci*, *parco*. *F. G.*

18. Οὐκ ἔτι Ποθεινὸς ὀνομάζομαι, ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς καὶ Λήδας παισὶν ὁμώνυμος γεγένημαι] Et ex hoc loco patet, Rhetorem, quem ſubſannat Lucianus, primum Ποθεινὸν (ſic enim legendum, non πολιὸν.) Deinde Διόσκορον vel Διοσκορίδην vocatum fuiſſe. *J. P. a G.*

Ibid. Ποθεινὸς ὀνομάζομαι] Primo *Photinus* dictus fuit, deinde *Pollux*. *M. V. La Croze*. Sed jam ſub init. dictum contra Pollucem haec non ſcripta. *J. F. R.*

19. Διὸς καὶ Λήδας π. ὁμών.] Pollux eatenus deſignari hic credi poterat, qui Naucratites erat, atque adeo Ægyptius. V. *Suid.* Ναυκρατίκιος. Sed Pater Pollucis *Rhetor*, non *ſervus*, Philoſtrato tradente, erat, p. m. 313. A. *M. du S.*

21. Ἐγαστριζόμην] Vertunt *laute accipiebar*, cum ſit, *in ventrem caedebar*, i. e. nimio coitu vexabar. *F. G.*

Ἐγαστριζόμην] Recte Attici *Phrynichus*, *Thomas Magiſter*, ipſe etiam *Heſychius*, ac *Suidas*, cum ajunt ſignificare hanc vocem λαμπρότερον τρέφεσθαι, ὑπερπλήσθαι, κορύσσεσθαι, χορτάσαι, λαθρότερον τρέφεσθαι. Sic certe hic Lucianus, in libello, ubi Sophiſticam licentiam reprehendit. Sed in hoc falluntur quidam eorum, quod hanc ſolam ſignificationem antiquorum eſſe ajunt, & prohibent adhibere hoc verbum de ventris percuſſione: cum nondum, quod ſciam, antiquioris Luciano (qui utitur etiam Ἑταιρ. *Dial.* Chelid. & Droſ. verſ. fin.) teſtimonium, pro hac ventris implendi notione, prolatum ſit; pluſcula autem ſint apud ipſum parentem Atticiſmi Ariſtophanem, ubi

ver-

fames redderet. Deinde parum aberat, quin heres conſtitutus eſſem, quae habebat, omnium, niſi ſervus exſecrabilis indicaſſet, venenum a me, quod illi darem, eſſe emtum.

25. *Praeceps igitur ejectus, neceſſariis tamen ne ſic quidem carui. Sed Rhetor eſſe videor, & in judiciis probandum me praebeo, praevaricans ſaepe, & judicum corruptionem imprudentibus pollicens. Et plerumque cauſſa equidem cado: ſed palmae tamen in janua virides, in coronam plexae. Illa enim ad infelices eſca utor. Sed id ipſum quoque, quod odio ſum omnibus, & quod inſignis ſum ob morum perverſitatem, & prius etiam orationis, quodque digito oſtendor, atque ipſe princeps in omni malitia dicor, non parvum mihi*

ὁ λιμός. εἶτα ὀλίγυ δεῖν, κληρονόμ[ος] ὧν εἶχεν ἁπάντων κατέστην, εἰ μὴ κατάρατός τις οἰκέτης ἐμήνυσεν, ὡς φάρμακον εἴην ἐπ' [g] αὐτῷ ἐωνημένος.

Ἐξωσθεὶς δὲ ἐπὶ κεφαλὴν, ὅμως οὐδὲ τότε ἠπόρησα τ῀ ἀναγκαίων, ἀλλὰ καὶ ῥήτως δικῶ, [h] καὶ ταῖς δίκαις ἐξετάζομαι, προδιδοὺς τὰ πολλὰ, καὶ τοὺς δικαστὰς τοῖς ἀνοήτοις καθυπισχνούμενος. καὶ ἥττωμαι μὲν τὰ πλεῖστα· οἱ Φοίνικες δὲ ἐπὶ τῇ θύρᾳ χλωροὶ [i] ἐστεφανωμένοι· τούτοις γὰρ ἐπὶ τοὺς δυστυχεῖς χρῶμαι τοῖς δελέασιν. ἀλλὰ καὶ τὸ μισεῖσθαι [k] πρὸς ἁπάντων, καὶ ἐπίσημον εἶναί με ἐπὶ τῇ μοχθηρίᾳ τ῀ τρόπου, καὶ πολὺ πρότερον τ῀ λόγων, καὶ τὸ δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ τοῦτον ἐκεῖνον τ῀ ἀπρόσκλητον ἐν πάσῃ κακίᾳ λεγόμενον, ὃ μικρὸν [l] ἔμοιγε δο-

g Αὐτῷ] Αὐτῇ O. Sed vulgatum praeſtat. *h* Καὶ] Recte *J. Ald. Fr. H. S.* ſine accentu; κᾀν male *Fl. P. Bl.* *i* Ἐστεφανωμένοι] Καὶ ἐστεφ. O. *k* Πρὸς] Πρὸ male O. *l* Ἔμοιγε] Μοι tantum O.

ventrem vel alterius, laedendi cauſſa, vel ſuum inter ſaltandum, ferire ſignificat. Vid. *Kuſter.* ad Eq. 273. & quem laudat, *Menag.* ad *Laërt.* 7, 172. Senſit hoc jam *Euſtathius* & contra dixiſſe videtur vulgo, ad Od. Υ. p. 720, 1. Baſ. Ἰσέον, inquit, ὅτι γαστρίζεσθαι κατὰ τοὺς παλαιοὺς, οὐ μόνον ὡς ἐρᾶσθαι χορτάζεσθαι, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ τὸ κατὰ γαστρὸς τύπτεσθαι. Reſpicit nempe ea, quae dixerat ad Od. Σ. p. 656, 21. τὸ γαστρίσαι δηλοῖ μὲν καὶ τὸ χορτάσαι, σημαίνει δὲ φησι καὶ τὸ εἰς γαστέρα πλῆξαι. Nec alterius ſignificationis, quam hujus mentionem facit *Sextus Empir.* M. I, 217. *J. M. G.*

Ἐγκαρτερῶμεν] Pro ſagina ventris utitur etiam *Alciphr.* III. Ep. 45. f. Τίς ἴτι ἀνὴρ τ῀ καταδεδιωκότων τοῦτον; εἰ τοσοῦτο τὸ γαστρίζεσθαι πολύτιμον, ἀνύμνητα κινδύνου τὸ ζῆν, & ne quisquam de hoc ſignificatu dubitet, videat idem ab ipſo auctore exponi per πλησμονήν, nam illico ſubjungit, καὶ τ῀ σὺν λιμοῦ θάνατον διδύτες, τὴν μὲν κινδύνου πλησμονὴν ἀσπαζόμεθα. Quare minime adſentior *Gujeto* priſtinam verſionem rejicienti. *J. F. R.*

26. Τὸν ἄθλον] I. e. laborem Venereum, coitum. *F. G.*

34. Καὶ ταῖς δίκαις ἐξετάζομαι] Vertitur: *& in judiciis contendo*; mallem *in judiciis verſor.* ſic loquitur *Corn. Nep.* in Themiſtocle. *H. V.*

Καὶ ταῖς δίκαις ἐξετ.] Cauſidici illius aetatis Sophiſtae etiam fere erant. V. Ἀ. Μισθ. finem. *M. du S.*

Ibid. Ἐξετάζομαι] *Contendo* adſcripſit. *F. G.* Quum in *Pariſ.* verſum eſſet *me oſtento.* Contra, cum *Bened.* dederit *contendo*, Cl. *Vitringa* vult *verſor.* Tu vide an Cl. *Geſn.* melius rem tetigerit. *J. F. R.*

37. Οἱ φοίνικες δὲ] Advocatorum palmae aliquando ſine lemniſcis & corona, ut apud *Juvenal.* Sat. 7.

Ut tibi laſſo
Figantur virides, ſcalarum gloria, palma.

Et *Martial.* Epig. 27. lib. 7.

Sic fora mirentur, ſic te palatia laudent;
Excolat & geminas plurima palma fores.

Palmas coronatas ut hoc loci ἐπὶ τ῀ θύρᾳ χλωροὶ ἐστεφανωμένοι, tangit *Arrianus* Epicteti cap. 12. lib. 3. *J. B.*

Οἱ φοίνικες δὲ] De palmis ad januas Rhetorum & cauſſidicorum *Caſaub.* ad *Sueton.* Domit. 23. ubi ex hoc ipſo loco lucem affundit *Juvenali* 7, 138. Caeterum cogitabam, an forte melius legatur ἐστεφανωμένη, ut ad θύρα referatur: ſed neceſſe quidem non eſt. *J. M. G.*

42. Πολὺ πρότερον τ῀ λόγων] Ἐπὶ μοχθηρίᾳ ſcilicet τ῀ λόγων. *M. du S.*

Ibid. Καὶ πολὺ πρότερον τ῀ λόγων] Repeto λόγῳ τοῦ κοινοῦ verba, ἐπίσημον ἐπὶ τῇ μοχθηρίᾳ. Qui nondum vitam hominis norunt, odio tamen illum habent ob orationis perverſitatem, cum primum audiere. Neſcio cur maluerit Birckheimerus, *morum pravitate longe prius quam ſermonum eſſe inſignem.* *J. M. G.*

Ibid. Δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ] Habuimus hoc ſaepe, ut *Harmon.* pr. *Gymn.* c. 36. &c. *J. F. R.*

δοκεῖ. ταῦτά σοι τῷ Ἔρωτι, [a] μὴ τὴν πάνδη-
μον, πολὺ πρότερον ἐμαυτῷ παραινέσας,
καὶ χάριν ἐμαυτῷ οὐ μικρὰν ἐπισπασά-
μην.

Εἶεν· ὁ μὲν [b] γεννάδας εἰπὼν ταῦτα [c] πε-
παύσεται· σὺ δὲ ἴσθι τοῖς εἰρημένοις,
καὶ δὴ παρεῖναι νόμιζε οἷσπερ ἐξαρχὴς ἐπόθεις
ἐλθεῖν. καὶ οὐδέν σε κωλύσει ἑπόμενον [d] τῷ νό-
μῳ ἔντε τοῖς δικαστηρίοις [e] κρατεῖν, καὶ ἐν
τοῖς πλήθεσιν εὐδοκιμεῖν, καὶ ἐπέραστον εἶναι,
καὶ γαμεῖν καὶ γραῦν τινα τῶν κωμικῶν, καθ-
άπερ ὁ νομοθέτης καὶ διδάσκαλος, ἀλλὰ
καλλίστην γυναῖκα τὴν Ῥητορικήν, ὡς τὸ τοῦ
Πλάτωνος [f] ἐκεῖνο πρηνὲς ἅρμα ἐλαύνουσα
φέρεσθαι, σοὶ μᾶλλον [g] πρέπειν φασὶ σεαυ-
τῆς εἰπεῖν, ἢ ἐκείνῳ φασὶ τοῦ Διός· ἐγὼ δὲ
(ἀγεννὴς γὰρ καὶ δειλός εἰμι) ἐκχήσομαι ὑμῖν
τὴν ὁδόν, καὶ παύσομαι τῇ ῥητορικῇ ὀπιπολά-
ζων, [h] ἀσύμβολος ὢν πρὸς αὐτὴν τὰ
ἡμέτερα. μᾶλλον δὲ ἤδη [i] πέπαυμαι.
ὥστε ἀκονιτὶ ἀνακηρύττεσθε, καὶ θαυμάζεσθε,
μόνον τοῦτο μεμνημένοι, ὅτι μὴ τῷ τάχει
ἡμᾶς κεκρατήκατε, ἀκύτεροι φανέντες, ἀλ-
λὰ τῷ ῥᾴστην καὶ πρανῆ τραπέσθαι τὴν ὁδόν.

quidem videtur. Haec tibi, ita me popularis Venus! praecipio, quae multo prius ipse mihi praecepi, eaque ratione, gratiam mihi non parvam conciliavi.

26. Sint *ista satis!* Generosus ille post haec dicta tacebit. Tu vero si dictis ab illo moveare, etiam adesse te puta, quorsum venire initio desiderabas; neque quidquam te prohibebit, quo minus legi *illi* obsecutus cum in judiciis vincas, tum bene audias apud multitudinem, & amabilis sis, ducasque non anum quandam comicam, ut tuus ille legislator & magister, sed mulierem pulcherrimam Rhetoricen, adeo ut magis te deceat de te dicere, te Platonis illo volucri curru vectum ferri, quam ipsum de Jove *dicere decuit*. Ego vero, ignavus enim & timidus sum, de via vobis decedam, & desinam Rhetoricen sectari, qui consiliis ad eam *obtinendam* vestris uti non possim. Vel potius jam desii. Itaque sine pulvere praedicandos vos atque admirandos praebete, illud solum recordati, non celeritate vos vestra vicisse, qui velociores judicati sitis, verum quod facillimam & declivem viam elegistis.

PHI-

a Μὴ] Μὰ O. b Γενάδας] Γενάσθαι male O. c Πεπαύσεται] Πάπαυσαι male O. d Τῷ νόμῳ] Τοῖς νόμοις O. e Κρατεῖν] Κρατεῖν male O. f Ἐκεῖνο] Omissum in O. g Πρέπειν] Et hoc neglexit O. h Ἀσύμβολος] Restitui ex Va. Ἀσύμβολον cett. & O. i Πέπαυμαι] Πεπαύσομαι O. minus recte.

45. Μὴ τὴν πάνδημον] Τὴν Ἀφροδίτην φησί. ὁμωνυμεῖ δὲ τοιαύτην νῦν, ἢ διὰ τὴν προηγησαμένην αἰσχρότητα τῆς γραὸς, ἢ διὰ τὸ ἀναιδές. ἐπεὶ ἐν τούτῳ μὴ τῶν ἄλλων κακῶν ἔχουσιν αἱ πόρναι, ὃ μιμεῖσθαι ἐν αὐτὸς ὑποβάλλει ἐν τοὺς ἄλλους διδάσκει. *V.*

47. Καὶ χάριν] Γράφει ἐν χάριν ὑ σμικρὰν ἐπισάμην ἑαυτοῖς. *V.*

• Προηγησαμένην] Non dubitavi cum eodem ita edere, pro vulgato προηγησαμένην, quod nihili erat. *J. F. R.*

45. Μὴ τὴν πάνδημον] Conf. supra c. 1. hujus *Dial.* ubi paucis disquiritur sitne & ibi sic legendum, an πάντιμον. Hic vero *Venerem* Deam quidem intelligi, notum est; at respicitur simul ad eam orationis venustatem, qua celebritatem per totum orbem, vel saltem universam suam nationem orator adipiscitur. Μὴ vero hic potius esse, quam μὰ, quod μὰ frequentius negationem adjunctam aut intellectam habet, dictum supra ad *Icar.* c. 14. Adde *Gall.* c. 11. Etsi μὰ quoque interdum adfirmat, ut *Gall.* c. 29. f. aliisque locis, supra jam indicatis. *J. F. R.*

49. Εἶεν] Hoc verbo excipit relatum a se sermonem Dioscoridis, s. Clytii, Lucianus. *Plato* de Rep. 1. p. 419. E. Ἐγὼ δέ σοι ὥσπερ ταῖς [al. παῖς] γραυσὶ τοὺς μύθους λεγούσαις, εἶεν ἐγὼ ἐν καλαυσόμαι κ. τ. λ. Vid. ad princ. Κατάπλ. *J. M. G.*

51. Οἷσπερ ἐξαρχὴς &c.] *Th. Mag.* v. Βέλομαι. *M. du S.*

58. Πρηνὲς ἅρμα] Supra Ἀνάχ. c. 22. Δικ. 33. *Plat.* Phaed. 344. G. H. *M. du S.*

Ibid. Ἐλαύνουσα] Sic forte legendum: ἐλαύνουσί σοι μᾶλλον &c. *F. G.*

59. Φέρεσθαι] Glossema est. *F. G.* Non est glossema. Nam non modo etiam sic supra *Bis Acc.* c. 33. ὁ μύγας ἐν ὑραιῷ Ζεὺς πτηνὸν ἅρμα ἐλαύνων φέρεται, sed & hic φέρεσθαι ad sensum requiritur; construendum enim, ὡς μᾶλλον πρέπειν σοὶ εἰπεῖν περὶ σεαυτῆς τὸ ἐκείνου

τῷ

PHILOPSEUDES, SIVE INCREDULUS.

ΦΙΛΟΨΕΥΔΗΣ, Η ΑΠΙΣΤΩΝ.

TYCHIADES AC PHILOCLES.

ΤΥΧΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΚΛΕΙΣ.

T Y C H.

POtesne mihi, Philocles, dicere, quid sit tandem illud, quod ad mentiendi libidinem homines allicit, ut & ipsi gaudeant, cum nihil sani dicunt, & narrantibus talia maxime attendant? PHIL. Multa sunt, Tychiade, quae cogunt homines quosdam mendacia dicere, utilitatis suae respectu. TYCH. Nihil haec ad rem, neque de his ego rogabam, quotquot usus alicujus causſa mentiuntur. Etenim venia hi potius, quidam etiam laude digni sunt, qui vel hostes deceperunt, vel ad salutem tali remedio in malis usi sunt, qualia etiam Ulysses multa fecit, dum vel suam vitam redimeret, vel reditum sociorum. Verum de illis dico, vir optime, qui praeter necessitatem longe mendacium veritati praepo-

T Y X.

1 ΕΧεις μοι, ὦ Φιλόκλεις, εἰπεῖν, τί ποτε ἄρα τοῦτό ἐστιν, ὃ τοὺς πολλοὺς εἰς ἐπιθυμίαν τοῦ ψεύδεσθαι προάγει, ὡς αὐτούς τε χαίρειν μηδὲν ὑγιὲς λέγοντας, καὶ τοῖς τὰ τοιαῦτα διεξιοῦσι μάλιστα προσέχειν τὸν νοῦν; ΦΙΛ. Πολλὰ, ὦ Τυχιάδη, ἐστίν, ἃ τοὺς ἀνθρώπους ἐνίους ἀναγκάζει τὰ ψευδῆ λέγειν, ἐς τὸ χρήσιμον ἀποβλέποντας. ΤΥΧ. Οὐδὲν πρὸς ἔπος ταῦτα, ἃ φασὶν, οὐδὲ περὶ τούτων ἠρόμην, ὁπόσοι τῆς χρείας ἕνεκα ψεύδονται. συγγνώμης τοιγαροῦν οὗτοί γε μᾶλλον καὶ ἐπαίνου τινὲς αὐτοῖς ἄξιοι, ὁπόσοι ἢ πολεμίους ἐξηπάτησαν, ἢ ὅτι σωτηρίᾳ τῷ ταύτῃ φαρμάκῳ ἐχρήσαντο ἐν τοῖς δεινοῖς, οἷα πολλὰ καὶ Ὀδυσσεὺς ἐποίει, τιμῶν τε αὐτοῦ ψυχὴν ἀγούμενος, καὶ τὸν νόστον τῶν ἑταίρων. ἀλλὰ περὶ ἐκείνων, ὦ ἄριστε, φημὶ, οἳ αὐτὸ ἄγουσι τῆς χρείας τὸ ψεῦδος [a] περὶ πολλοῦ τῆς ἀληθείας

[a] Περὶ πολλοῦ τ᾽ ἀληθείας τίθ.] Nil mut. Edd. neque *Coll.*

9. Οὐδὲν πρὸς ἔπος] Ἀντὶ τοῦ οὐδὲν πρὸς τὸν λόγον, ὡς † ἐρόμην. *V.*

19. Περὶ πολλοῦ] Ἀντὶ τοῦ περὶ πλείονος. *G.*

1 † Ἠρόμην] Sic dedit *M. du S.* pro edito εἰρόμην.

τῷ Πλάτωνι, φέροιτο ἐλαύνοιτο πτηνὸν ἅρμα. Jam age omittas φέροιτο, non habebit unde pendeat accusativus ἐλαύνοιτο. *J. F. R.*

62. Παύσομαι] Haec Lucianus Rhetoricae jam valedicens. *M. du S.*

Ibid. Ἐπισκολάζ.] Ἐπισκλάζων forsan legendum. *F. G.*

63. Ἀσύμβολος] Ita *Vr.* recte. In reliquis ἀσύμβυλος. *M. du S.*

Ἀσύμβολος] Versionem Cl. *Gesneri* ad vulgatum ἀσύμβυλος esse factam, quilibet videt; nec ego eam immutavi; sed alterum potius esse credens, jam verterem: *qui vestra ad illam* spectata, (i. e. *eum illa*) *conciliare nequeam.* ἀσύμβολος enim a συμβάλλομαι *conjicio*, hic est, qui conjectura adsequi nequit; & licet ἀσύμβυλος quoque bonum esset, si solum poneretur; tamen haud adsequor, quo modo cum πρὸς αὐτὴν & ὑμέτερα construi possit; ideo id adripui quod intelligo. *J. F. R.*

8. Ἐς τὸ χρήσιμον] Dives ille apud Juvenalem: *quid enim salvis infamia nummis?* Oreſt. in Elect. *Sophoclis*, Δοκῶ μὲν οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν. *G. C.*

9. Οὐδὲν πρὸς ἔπος] Proverb. *J. B.*

15. Ὀδυσσεὺς — ἀριθμῶν] *Hom.* Od. A. 5. *M. du S.*

19. Περὶ πολλοῦ τ᾽ ἀληθείας τίθ.] An quaesivit aliam

θείας τίθεν), ἡδόμενοι τῷ πράγματι, καὶ ἐνδιατρίβοντες ἐπ' ἀδήμιᾳ προφάσει ἀναγκαίᾳ. τούτους ὦν ἐθέλω εἰδέναι, τίνος ἀγαθοῦ τοῦτο ποιοῦσιν.

onunt, eaque re delectantur; & nulla cauſſa neceſſaria in ea verſantur. De his ſcire velim ego, cujus boni cauſſa hoc faciant.

ΦΙΛ. Ἦ που καλαμενόηκας ἤδη τινὰς τοιούτους, οἷς ἔμφυτος ἔρως ἔστ' ὀν πρὸς τὸ ψεῦδος; ΤΥΧ. Καὶ μάλα πολλοί [a] εἰσιν οἱ τοιοῦτοι. ΦΙΛ. Τί δ' ἂν ἄλλο, ἢ ἄνοιαν χρὴ αἰτίαν εἶναι αὐτοῖς φάναι τοῦ μὲν ἀληθῆ λέγειν, εἴ γε τὸ χεῖριστον ἀντὶ τοῦ βελτίστου προαιροῦνται; ΤΥΧ. Οὐδὲν τοῦτο· ἐπεὶ πολλούς ἂν ἐγώ σοι δείξαιμι, συνετοὺς τἄλλα, καὶ τὴν γνώμην θαυμαστούς, οὐκ οἶδ' ὅπως ἑαλωκότας τούτῳ τῷ κακῷ, καὶ φιλοψευδεῖς ὄντας, ὡς ἀπολοῦσί με, εἰ τοιοῦτοι ἄνδρες ἄριστοι τὰ πάντα, ὅμως χαίρουσιν αὐτούς τε καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας ἐξαπατῶντες. ἐκείνους μὲν γοῦν τοὺς παλαιοὺς πρὸ ἐμοῦ σε χρὴ εἰδέναι, τὸν Ἡρόδοτον, καὶ Κτησίαν τὸν Κνίδιον, καὶ πρὸ τούτων, τοὺς ποιητάς, καὶ τὸν Ὅμηρον αὐτόν, ἀοιδίμους ἄνδρας, ἐγγράφῳ τῷ ψεύσματι κεχρημένους, ὡς μὴ μόνον ἐξαπατᾶν τοὺς τότε ἀκούοντας

2. PHIL. Numquid noſti tales quosdam, quibus inſitus ſit talis amor mendacii? TYCH. Et plurimi quidem ſunt tales. PHIL. Quid ergo aliud cauſſae illis eſſe, quam amentiam, dicendum eſt, quod verum non dicunt, quando quod peſſimum eſt pro optimo eligunt? TYCH. Hoc nihil eſt: quandoquidem plurimos ego tibi oſtenderim, prudentes alioqui, & admirabili ſapientia, neſcio quomodo illo malo captos & mendaciorum ſtudioſos, adeo ut male me habeat, ſi tales viri, optimi *reliqua* omnia, tamen gaudent ſeque & illos, in quos incidunt, decipere. Illos enim antiquos prius quam ego, ut noveris, oportet, Herodotum, & Cteſiam Cnidium, & ante hos, poëtas, Homerumque adeo ipſum, viros celeberrimos, ſcripto uſos mendacio, adeo ut non modo, qui tum erant, auditores ſuos deceperint, ſed ad nos etiam

[a] Εἰσιν] Abeſt a *Fl.*

29. Εἰ γε τὸ χεῖρον] *Αὐτὸς καθ' ἑαυτοῦ • κόσμου ἅμα τούτου δεῖται. V.*

• Κόσμου] Aut corrupta haec vox, aut verba aliquot exciderunt. *M. du S.*

ſtructuram *Solan?* an πρὸ τῆς ἀληθείας, quod quidem apertius, ſed non opus, quia τῆς ἀληθείας genitivus eſt a comparatione pendens, adeoque idem quod πρὸ, quod & Scholiaſtes videtur ſenſiſſe. Latini etiam poſitivo interdum utuntur pro comparativo, uti ex *Liv.* VII. 8. adfert Cl. *Fenſ.* in Obſ. ſtyli Lat. quas adjecit repetitis collectan. pur. & impur. latin. p. 38. *Multiplex quam pro numero damnum eſt*, ad quae Livii verba plura ſimilia indicant Cl. *Dukerus* ac *Drakenb.* Addo ex *Evang. Matth.* XVIII. 9. Καλόν σοι ἐστὶν — εἰσελθεῖν — ἢ βληθῆναι. Alia vid. ap. *L. Bos* de Ellipſi p. 327. v. μᾶλλον. Et nos ad *Quem. Hiſt.* c. 17. f. Ac *Gall.* c. 18. *Eurip.* Androm. vſ. 80. Γέρων ἑκεῖθεν, ὅστις σ' ἐφέλκεται πυρόν. *Senex eſt iſte*, pro *ſenior, quam ut te juvare poſſit praeſens.* Sed quid ſi πρὸ cum *Euſtath.* accipias pro ἐξωτέρω; hoc diſquiram in Addendis. *J.F.R.*

22. Τούτους ὦν ἰδίλαι] *Theophr.* Eth. Ch. c. περὶ λογοποιίας. Τῶν τοιούτων ἀνθρώπων τοὺς μὲν ψεύσματα, τί πολὺ βούλονται λογοποιοῦντες; ἃ δ' μόνον ψεύδονται, ἀλλὰ καὶ ἀλυσιτελῆ ἀπαλλάττουσι. *M. du S.*

33. Ἑαλωκότας] Hoc exemplum Cl. *Fenſ.* ad *Tyrann.* c. 12. adlegat, quo probet hoc particip. activum, aeque ac ἁλοὺς valere paſſive. Recte; & quidem perpetuo ap. alios etiam, vid. *Bud.* Comment. L. Gr. & *Scheidii* Indicem Herodiani, qui ſolus vel decem exempla adnotavit. Sic etiam ap. LXX. in *Ferem.* L. 2. Et LI. 31. Quare plura in re, quam & ipſe *Fenſius* fatetur notiſſimam, non addam, niſi & activum προσκρούσας itidem paſſive accipi ap. *Æſop* Fab. 128. προσκρουσάσης δὲ τῇ κεφαλῇ — καὶ κλασθείσης. *J.F.R.*

38. Τὸν Ἡρόδοτον] Herodotum verius mendaciorum, quam hiſtoriae parentem nuncupaveris. Mira enim ab eo de Xerxis expeditione & tranſitu, id Lucian. L. 2. *Ver. Hiſt.* inter mendaces Cteſiam, Cnidium & Herodotum ponit. *G.C.*

Τὸν Ἡρόδοτον] Notam *Cognati* ita exhibeo, ut in Ed. *Pariſ.* & *Graev.* erat, (excepto quod *mendacium*, pro mendaciorum haec habebat) quid autem deſit, faci-

etiam mendacium succeſſione quadam verbis, verſibusque pulcherrimis commendatum, pervenerit. Itaque ſaepe ſubit illorum vicem pudere, cum Caeli caſtrationem & vincula Promethei enarrant, & ſeditionem Gigantum, & totam inferorum tragoediam, & ut propter amorem Jupiter ſit taurus vel cycnus factus, & ut ex muliere in avem aut urſam aliqua mutata ſit. Ad haec vero Pegaſos, & Chimaeras, & Gorgones, & Cyclopes, & quae ſunt ex eo genere, abſurdae omnino & portentoſae fabellae, puerulorum mentes mulcere aptae, qui Larvam Lamiamque metuunt.

3. Quamquam poëtarum forte tolerabilia fuerint *mendacia*. Quod vero jam civitates & gentes multae, communiter, & publice, mentiuntur, quî non ridiculum? Si Cretenſes Jovis ſepulcrum oſtendentes non erubeſcunt, Athenienſes vero Erichthonium de terra exſtitiſſe ajunt, primosque homines, olerum inſtar, de Attico ſolo enatos: multo hi quidem ſpecioſius quam Thebani, qui de ſerpentis dentibus Spartos (*ſatives*)

αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ μέχρις ἡμῶν διϊκνεῖται τὸ ψεῦδος, ἐκ παιδὸς ἐν καλλίστοις ἔπεσι καὶ μέτροις φυλαττόμενον. ἐμοὶ γοῦν πολλάκις αἰδεῖται ὑπὲρ αὐτῶν ἔπεσιν, ὁπόταν ἱερανῶ τομὴν καὶ Προμηθέως δεσμὰ διηγῶνται, καὶ Γιγάντων ἐπανάστασιν, καὶ τὰ ἐν Ἅιδου πᾶσαν τραγῳδίαν, καὶ ὡς διὰ ἔρωτα ὁ Ζεὺς ταῦρος ἢ κύκνος ἐγένετο, καὶ ὡς ἐκ γυναικός τις εἰς ὄρνεον ἢ εἰς ἄρκτον μετέπεσεν· ἔτι δὲ Πηγάσους καὶ Χιμαίρας, καὶ Γοργόνας, καὶ Κύκλωπας, καὶ ὅσα τοιαῦτα, πάνυ ἀλλόκοτα καὶ τερατώδη μυθίδια, παίδων ψυχὰς κηλεῖν δυνάμενα, ἔτι τὴν Μορμὼ, καὶ τὰς Λάμιας δεδιότων.

Καίτοι τὰ μὲν τῶν ποιητῶν ἴσως μέτρια· τὸ δὲ καὶ πόλεις ἤδη, καὶ ἔθνη πολλὰ, κοινῇ καὶ δημοσίᾳ ψεύδεσθαι, πῶς οὐ γελοῖον; εἰ Κρῆτες μὲν τοῦ Διὸς τάφον δεικνύοντες οὐκ αἰσχύνονται, Ἀθηναῖοι δὲ τὸν Ἐριχθόνιον ἐκ τῆς γῆς ἀναδοθῆναί φασι, καὶ τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ἐκ τοῦ Ἀττικοῦ ἀναφῦναι, καθάπερ τὰ λάχανα· πολὺ σεμνότερον ἦσαν τῶν Θηβαίων, οἱ ἐξ ὄφεως ὀδόντων, Σπαρτούς τινας ἀνα-

βε-

b Τῆς Ἀττικῆς] Τῆς γῆς Ἀττικῆς G. Γῆς etiam additum in marg. *A*1.

50. Καὶ ὡς ἐκ γυναικός τις] Ὡς Πρόκνη μὲν Φιλομήλα καὶ Καλλιστώ. ἢ μὲν εἰς ἄρκτον Πρόκνη δὲ Φιλομήλα εἰς ὄρνεον μεταβληθεῖσαι. *V.*

cile eſt conjicere. Herodotus vero mihi non eſt mendaciorum pater, quando narrat ab aliis accepta, ipſeque praemonet, ſe non omnibus fidem adhibere. *J.F.R.*

Ibid. Ἡρόδοτος δὲ κτ.] Ingens inter hos, quamquam hic conjuncti legantur, diſcrimen eſt. Herodotus enim, ſicubi a vero aberrat, non id agit ut mentiatur: Cteſias vero, qui multos in Perſia vixerat annos, ea ſcripſit quae ipſe quin falſa & vana forent, ignorare non poterat, certe non debuerat. *M. du S.*

55. Τὴν Μορμὼ δὲ τὴν Λάμιαν] Μορμὼ, οὖς ſ. μορμὼν, ἄδος larvam eſſe, pueris terrendis confictam a nutricibus, unde μορμολύττομαι eſt, & μορμολύκειον, pervulgatum eſt, neque opus ut hic obſervetur. Sed illud videbatur paullo diſertius adnotandum, quod jam indicavit ad *Ariſtoph.* Equ. 690. Scholiaſtes, illa verba μορμὼ τὸ θράσος ſic eſſe accipienda, ut ἀποτροπιασμοῦ exclamatio, vel interjectio eſſe intelligatur. Et videtur ipſa illa vox adhibita ad terrorem injiciendum pueris, ſine reſpectu ad illam larvam: quod firmat locus jam laudatus ad *Ariſtophanem*, *Caſaubono*, ex dulciſſimo *Theocriti Idyllio* Ἀδωνιάζουσαι. vſ. 40. ubi mulier, ut deterreat puerulum, prodire una cupientem ad pompam, οὐκ ἄξω, inquit, τὸ τίκτον. Μορμὼ, δέκται ἵππος. Hic certe, ut in illo Ariſtophanis nihil aliud ſpectatur quam ipſe ſonus quaſſo capite & turbato vultu proferendus. *J.M.G.*

60. Διὸς τάφον] Vide quae ad Τιμ. c. 4. obſervata ſunt. Non videtur credere Lucianus. *M. du S.*

61. Ἐριχθόνιον] Mira ſane ratione, quam tu, ſi jubet, apud *Orig.* c. Celſ. videas l. VIII. effuſo nempe in terram Vulcani Minervam petentis ſemine. V. & *Lactant.* I. 17. Fabulam tetigit Noſter Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

62. Τοὺς πρώτους] Rectius Mſ. τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀναφῦναι, καθάπερ τὰ λάχανα. *Primos illos homines ex Attica terra olerum inſtar provenisſe.* Vulgo γῆς omittitur. itaque vertit interpres *in Attica.* τὸ abſorpſerat γῆς. *J.G.G.*

65. Σπαρτούς τινας ἀναβεβλαστηκέναι] *Satives quaſdam pro-*

βεβλαστηκέναι διηγῶν. ὃς δ' ἂν ὧν ταῦτα καταγέλαστα ὄντα, μὴ οἴηται ἀληθῆ εἶναι, ἀλλ' [a] ἐμφρόνως ἂν ἐξετάζων ταῦτα, Κοροίβου τινὸς, ἢ Μαργίτου νομίζοι τὸ ψεῦδος, ἢ Τριπτόλεμον ἐλάσαι διὰ τοῦ ἀέρος ὑπὸ δρακόντων πτανῶν, ἢ Πᾶνα ἥκειν ἐξ Ἀρκαδίας σύμμαχον ἐς Μαραθῶνα, ἢ Ὠρείθυιαν ὑπὸ τοῦ Βορέου ἁναρπασθῆναι, ἀσεβὴς ἔτός γε, καὶ ἀνόητος αὐτοῖς ἔδοξεν, ὕτω προδήλοις καὶ ἀληθέσι πράγμασιν ἀπιστῶν· ἐς τοσοῦτον ἐπικρατεῖ τὸ ψεῦδος.

quosdam germinasse narrant. Si quis vero haec tam ridicula non putet vera esse, sed, iis prudenter examinatis, Coroebi cujusdam aut Margitae judicet, credere, aut Triptolemum per aëra vectum alatis draconibus, aut Panem venisse ex Arcadia auxiliatum in Marathonem, aut raptam a Borea Orithyiam: ille impius & amens illis videri solet, qui manifestis adeo & veris rebus fidem neget. Eo usque mendacium invaluit.

ΦΙΛ. Ἀλλ' οἱ μὲ ποιηταὶ, ὦ Τυχιάδη, καὶ αἱ πόλεις δὲ συγγνώμης τυγχάνοιεν ἄν. οἱ μὲ τὸ ἐκ τοῦ μύθου τερπνὸν ἐπαγωγόταλον ὂν, ἐγκαλαμιγνύντες τῇ γραφῇ, ὅτῳ μάλιστα δέον πρὸς τοὺς ἀκροατάς· Ἀθηναῖοι δὲ καὶ Θηβαῖοι, καὶ εἴ τινες ἄλλοι, σεμνοτέρας ἀποφαίνουσι τὰς πατρίδας ἐκ τοιούτων. εἰ γοῦν τις ἀφέλοι τὰ μυθώδη ταῦτα ἐκ τῆς Ἑλλάδος, οὐδὲν ἂν κωλύσῃ λιμῷ τοὺς ξενιγητὰς αὐτῶν ἀφθαρῆναι, μηδὲ ἀμισθὶ τῶν ξένων τὰληθὲς ἀκούειν

4. PHIL. Sed poëtae, Tychiade, & civitates veniam consequantur; alteri suavitatem ex fabulis, quae tantam habeat illecebram, suae scriptioni admiscentes, qua scilicet maxime, ad auditores suos opus habent: Athenienses vero ac Thebani, & si qui alii, augustiores talibus *commentis* reddunt patrias. Si quis enim tollat e Graecia fabulosa ista, nihil prohibuerit fame eorum monstratores perire, cum ne gratis quidem hospi-

[a] Ἐμφρόνως] Εὐφρόνως H.

68. Ταῦτα Κορο. τινὸς] Ὁ μὲ Κόροιβος μωρός τις ἀπομνημονεύει ἄνθρωπος καὶ ἄτης, ὅστε γυναῖκα * ἀγαγόμενος μὴ ἂν ἐλίσθαι συγκαθεύδησαι αὐτῇ, διὰ τὸν εἰς τὴν πανθορίαν αἰτιῶδη φόβον. καὶ ἄτης ἐχόμενον τοῦτον παρθενεύειν αὐτὸν, μίγμα; ἂν τὸ γυναικὸς † σκηψαμένης, τὸ ἄρθρον ὀδύνη συνέχεσθαι, καὶ οὐκ ἄλλως ἀπολυθῆναι, εἰ μὴ τοῦ μορίου τοῦ ἀνδρὸς καταψηθίσαι, ὕτω τὴν καινωνίαν τότε τῆς γάμου γενέσθαι. ὁ δὲ Μαργίτης μωρὸς ὢν αὐτὸς, τὰ κύμασα μιστρεῖν ἐπιχειρῶν. V.

* Ἀγαγόμενος] Hoc recepi ex Exc. & C. ac G. pro vulgato ἀγαγών. J. F. R.

† Σκηψαμένης] Apud Cl. *Graevium* ἐν — vid. not. M. du S.

progerminasse. Ita interpretes. Sed ab Latinis hos eosdem æque ac ab Græcis Spartos appellatos fuisse discimus ex fragmento *Varronis*, & ideo non debuerunt boni viri appellationem celebrem & propriam sua versione obscurare. Idem occurrit Tom. I. *de Salt.* c. 41. J. G.

Σπαρτούς τινας] Vid. supra *de Salt.* c. 41. J. F. R.

69. Κορο.] De Coroebo in scholiis Mss. lepida legitur historia. Κόροιβος ἦν μωρός τις ἀπομνημονεύει. ὅστε γυναῖκα ἀγαγόμενος μὴ ἀνιλίσθαι συγκαθευδῆσαι αὐτῇ διὰ τὸ πρὸς πανθορίαν αὐτοῦ φόβον, καὶ ἄτης ἐχόμενον παρθενεύειν αὐτὸν· μίγμα; ἂν τὸ γυναικὸς ἀψαμένης τὸ ἄρθρον ὀδύνη συνέχεσθαι, καὶ οὐκ ἄλλως ἀπολυθῆναι, εἰ μὴ τοῦ μορίου τοῦ ἀνδρὸς καταψηθῶσι, ὕτω τὴν κοινωνίαν τῆς γάμου γενέσθαι. Nulla est causa cur haec interpretemur. Apud *Eustachium* in Odyss. K. p. 413. edit. *Basil.* eadem historia legitur, sed tribuitur Margitae. J. G. G.

Ibid. Μαργίτου] Conf. supra Ἑρμ. c. 17. M. du S.

70. Τριπτόλεμον] Adi T. I. Ἐνύπν. c. 9. (i. e. *Somn.* §. 15.) M. du S.

71. Πᾶνα] Pan, cum Athenienses duce Miltiade cum Persis essent dimicaturi in campo Marathonio, eo in loco Græcis auxilium tulit, atque repressit Persarum ferociam. Meminit *Theocr.* in Syring. G. C.

Πᾶνα] In Jove Tragœdo. *Long.* lib. 3. J. B.

Ibid. Ἡ Πᾶνα] Conf. Θ. Διαλ. XXII. versus fin. & Δικ. c. 9. M. du S.

92. Εὐκράσους τῶ πάρυ] (Ad *Palmerii* notam addidit *Kust.*) Sed is (ap. *Aristoph.*) vocatur Epicrates, non Eucrates. Dinonis filius dicitur c. 17. Si idem sit, de quo in Ἀλ. infanda illa narravit, quid de Luciano cen-

hoſpites audire verum velint. At qui nulla tali cauſſa inducti tamen gaudent mendacio, illi merito plane videantur ridiculi.

5. TYCH. Recte iſtuc dicis. Ego enim ab Eucrate tibi adſum, praeclaro viro, ubi incredibilibus multis & fabuloſis auditis; vel potius in media eorum enarratione diſceſſi, qui ferre egreſſam modum licentiam non poſſem. Sed tanquam Furiae quaedam me ejecerunt, illo portentoſa multa & abſurda enarrante. PHIL. Atqui, Tychiade, fide dignus Eucrates eſt, neque quisquam temere crediderit, illum, qui prolixam adeo barbam ſubmiſerit, hominem ſexagenarium, & in Philoſophia diu verſatum, vel ſuſtinere poſſe, ut audiat alium ſe praeſente mentientem, nedum ut ipſe tale quid audeat. TYCH. Nempe neſcis, ſodalis, qualia dixerit, quomodo fidem illis facere ſtuduerit, quomodo dejeraverit ad pleraque, pueros etiam ſuos (*per quorum caput juraret*) interponens, ut etiam vultu in illum defixo varia cogitarem: jam quidem furere hominem, & mente non conſtare; nunc, impoſtorem

ἐθελησάντων. οἱ δὲ μηδὲ μιᾶς ἕνεκα τοιαύτης αἰτίας ὅμως χαίροντες τῷ ψεύσμαλι, πανγέλοιοι εἰκότως δοκοῖεν ἄν.

ΤΥΧ. Εὖ λέγεις. ἐγὼ γὰρ τὸν Εὐκράτη ἦκω σοι τὸν ἄνδρα, πολλὰ τὰ ἄπιστα καὶ μυθώδη ἀκούσας· μᾶλλον δὲ μεταξὺ λεγομένων ἀπιὼν ᾠχόμην, ὑπὲρ φέρων τὸ πρᾶγμα καὶ ὑπορβολήν, ἀλλά με ὥσπερ αἱ Ἐριννύες ἐξήλασαν, πολλὰ τεράτια καὶ ἀλλόκοτα [b] διεξιόντα. ΦΙΛ. Καίτοι, ὦ Τυχιάδη, ἀξιόπιστος ὁ Εὐκράτης ὢν, καὶ ἰδεῖν ἂν ἥδιστος, ὡς ἔχειν, ὕτω βαθὺν πώγωνα καθειμένος, ἑξηκοντούτης ἀνήρ, ἔτι καὶ φιλοσοφίᾳ ξυνὼν τὰ πολλὰ, ὑπομείνειεν ἂν καὶ ἄλλου τινὸς ψευδομένου ἀκοῦσαι παρὼν, μὴ ὅπως αὐτός τι τολμῆσαι τοιοῦτον. ΤΥΧ. Οὐ γὰρ οἶσθα, ὦ ἑταῖρε, οἷα μὲ εἶπεν, ὅπως δὲ αὐτὰ ὑπισχνοῖτο, ὡς δὲ καὶ ἐπώμνυτο τοῖς πλείστοις, ὡμόσησάμενος τὰ παιδία, ὥστε με καὶ ἀποβλέποντα ἐς αὐτὸν, ποικίλα ἐννοεῖν. ἄρτι μὲν ὡς μεμηνότι, καὶ ἔξω εἶναι τοῦ καθεστηκότος, ἄρτι δὲ ὡς γόητι ὄντι, ἄρα τοσοῦτον χρόνον ἐλε-

[b] διεξιόντα] Sic Edd. nec quidquam varietatis hab. Codd. διεξιόντες vult *Solanus*: Et ſic textui *Ald.* ſuperſcriptum eſt.

conſendum, qui talia efferat, aut de aetatis illius hominibus, qui talia ſine pudore & infamia audirent? *M. du S.*

98. διεξιόντες] In omnibus Libris antea legebatur διεξιόντος, nullo prorſus ſenſu. Vid. c. 29. eandem phraſin. *M. du S.*

διεξιόντα] Primo intuitu διεξιόντες blanditur, quaſi ad Ἐριννύς pertineret narrantes. Sed adcurate rem ponderanti vulgatum omnino ſervandum adparebit: nam neque Erinnyes quidquam narrant, nec alia multitudo; ſed *Eucrates*, ad hunc igitur ſpectat διεξιόντος abſolute poſitum; neque quisquam de populo Noſtrum expuliſſe refertur; ſed ipſa illa monſtroſa dicta illum abegerunt, eademque ei fuere quaſi Erinnyes; cumque ſollicitudines atque anxietates mentis re vera per furias deſignari docuit *Cicero*, recte & Noſter indignationem & averſionem ſuam hoc nomine vocat, quae non paſſa ſit ipſum diutius iſthic loci conſiſtere. *J. F. R.*

99. Ἀξιόπιστος ὁ Εὐκράτης ἐστὶ — πώγωνα βαθὺν καθειμένος] Eucrates quidam Athenienſis olim fuit prolixa barba inſignis, & eo nomine traducitur ab *Ariſtophane* in Concionantibus, dum inducit mulierem barbam factitiam afferentem & dicentem: Κἀγὼ γ' Εὐκράτους οὐκ ὀλίγα καλλίονα. Ad quae ſic Scholiaſtes: ὅτι εἰς δασύτητα κωμῳδεῖται, ἢν δὲ ῥητωρ καὶ δημαγωγὸς, ὅτι μέγαν πώγωνα ἔχων ἐπεκαλεῖτο σακισφόρος. Ergo ſi quendam Eucratem prolixa & ampla barba inſignem ſuo tempore noverat Lucianus, & in nomine, & in piloſitate cum antiquo illo conveniebat. Nam illum antiquum non debuit inducere, quando in eo dialogo de Peripateticorum ſectis & cum Eucrate diſſerentem Cleodemum Peripateticum inducit. At Peripateticae ſectae auctor Ariſtoteles poſt Ariſtophanem & Eucratem vixit. *J. P. a G.*

8. Παρασησάμενος τὰ παιδία] Rever. *Jac. Elſn.* ad *Evang. Matth.* XXVII. 25. ubi legitur: Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν, haec Luciani ita exponit: Eucrates ille ὁ φιλοψιόδης, ut dictis majorem fidem conciliaret, jurare ſolebat ὠμοσησάμενος τὰ παιδία· *Admotis etiam liberis*, quos nempe diris devovebat, pluribusque teſtimoniis docet, in foro Athenienſi conſuetudinem obtinuiſſe, ut is, qui alium gravioris criminis reum ageret, ſe ac liberos ſuos diris de-

ἐλελήθη με ὑπὸ τῇ λεοντῇ γελοῖόν τινα πίθηκον φερόμενον, ἕως ἄτοπα διηγεῖτο. ΦΙΛ. Τίνα ταῦτα πρὸς τὴν Ἑστίας, ὦ Τυχιάδη; ἐθέλω γὰρ εἰδέναι ἥν τινα τὴν ἀλαζονείαν ὑπὸ τηλικούτῳ τῷ πώγωνι ἔσκεπεν.

ΤΥΧ. Εἴωθα μὲν ἔγωγε ἄλλοσε, ὦ Φιλόκλεις, φοιτᾶν πρὸς αὐτὸν, εἰ πόσε πολλὴν τὴν σχολὴν ἄγοιμι. τήμερον δὲ Λεοντίχῳ συγγενέσθαι δέομενος (ἑταῖρος δέ μοι, ὡς οἶσθα) ἀνήσας πρὸς τοῦ παιδὸς ὡς πρὸ Εὐκράτους ἔωθεν ἀπέλθοι, νοσοῦντα ἐπισκεψόμενος, ἀμφοῖν ἕνεκα, ὡς καὶ τῷ Λεοντίχῳ συγγενοίμην, κἀκεῖνον ἴδοιμι (ἠγνοήκειν γὰρ ὡς νοσοίη) παραγίγνομαι πρὸς αὐτόν· εὑρίσκω δὲ αὐτόθι τὸν μὲν Λεόντιχον οὐκ ἔτι (ἐφθάκει γὰρ ὡς ἔφασκον, ὀλίγον προεξεληλυθὼς) ἄλλους δὲ συχνούς, ἐν οἷς Κλεόδημός τε ἦν ὁ ἐκ τοῦ Περιπάτου, καὶ Δεινόμαχος ὁ Στωϊκὸς, καὶ Ἴων· οἶσθα τὸν ὅτι τοῖς Πλάτωνος λόγοις θαυμάζεσθαι ἀξιοῦντα, ὡς μόνον ἀκριβῶς καταμενοηκότα τὴν γνώμην τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποφητεῦσαι δυνάμενον. ὁρᾷς οἵους ἄνδρας σοι φημὶ, πανσόφους, καὶ πανάρετους; ὅ, τι περ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἐξ ἑκάστου

esse ac tamdiu me fugisse, qui leonina pelle simium tegeret ridiculum; adeo absurda narrabat. PHIL. Quaenam ista? per ego te Vestam *rogo*, Tychiade. Volo enim scire, ecquam sub tanta barba tegat vanitatem.

6. TYCH. Solebam etiam alias, Philocles, ventitare ad illum, si valde otiosus essem. Hodie vero cum Leonticho convento mihi opus esset, qui meus, ut nosti, sodalis est, audissemque ab ejus puero, mane abiisse ad Eucratem, ut aegrotantem viseret; utriusque causa, ut *nempe* & Leontichum convenirem, & viderem ipsum, ignarus aegrotum esse, eo venio. Ac Leontichum quidem non amplius ibi invenio, qui paullo ante, uti dicebant, discessisset: sed alios frequentes, in quibus Cleodemus erat Peripateticus, & Stoicus Dinomachus, atque Ion: nosti illum qui Platonicarum disputationum causa admirationi esse postulat, tanquam qui solus accurate sententiam viri perceperit, & interpretari possit aliis. Vides, quos tibi viros narrem sapientia omni & virtute praeditos, quodque caput rei

15. Πρὸς τὴν Ἑστίας, ὦ Τυχιάδη] Τὴν Ἑστίαν εἰς ὅρκον παρίλαβεν, ὡς κάτοικον αὐτοῦ πιθανόμυθον, καὶ τὸ πρόχειρον κατὰ τὴν ἰφιτίου ἐχάρας αὐτὸν ἐξορκῶν. *V.*

36. Καὶ πανάριστος; ὅτι περ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἐξ ἁπάσης προαιρέσεως, ἀδιστίμους ἀπαίδας] Haec *V.* Forsan ut restitueret integritati textum: Scholii vero nihil. *M. du S.*

devoveret, si falso accusasset. *J. F. R.*

13. Ὑπὸ τῇ λεοντῇ] Proverb. *J. B.*

Ὑπὸ τῇ λεοντῇ] Plane inaudita res, Simia cum leonis exuviis, ineptumque exiguo animali, quale simia, bene amplas aptare exuvias. Nempe ad duo simul Lucianus eo loco respicit proverbia. Alterum est ὄνος ὑπὸ λεοντῇ, alterum πίθηκος ἡρῷος προσωπεῖον φερόμενος. Luculenter rem firmat locus in *Piscatore*, ubi similiter conjungit utrumque, sed paulo clarius. (V. c. 32.) *Olearius* ad *Philostr.* p. 432. Idem Lucianus in eodem opusculo Ἀναβ. c. 37. Proverbium ipsum affert, ad quod hic alludit, nempe si recte Codd. habent, Ἡρακλῆς ὁ πίθηκος. *M. du S.*

24. Νοσοῦντα ἐπισκεψόμενος] Ἐπισκέψασθαι proprie esse *invisere aegros*, hoc Luciani testimonio, aliisque docet Rev. *Jac. Elsner.* ad *Evang. Matth.* XXV. 36. ubi habemus, ἠσθένησα, καὶ ἐπισκέψασθέ με. *J. F. R.*

30. Κλεόδημος] V. de eodem, Συμπ. c. 6. *M. du S.*

31. Δεινόμαχος] Nomen videtur fictitium. *M. du S.*

32. Ἴων] Plura de eodem vid. Συμπ. c. 7. &c. *M. du S.*

Ibid. Οἶσθα] Cum in *Amst.* male esset οἶσα, Cl. *La Croze* id emendarat. Sed recte οἶσθα jam habebant al. Edd. *J. F. R.*

48. Τί μέλλεις σιγᾶν ἐπήκοον] Sic rursus infra hoc *Dial.* c. 29. med. Quod ideo moneo; quia ibi ὑπήκοον nonnemo emendarat; quod jam nihil opus erit; vid. ibi dicenda. *J. F. R.*

Ibid. Καίγε μάλα περιφυλαγμόρως μὴ ψαύσαιμι τῶν ποδῶν αὐτοῦ] Corrige, ut recte Basileensis, περιφυλαγμόρος. *Et ego studiose cavens, ne pedes ejus attingerem.* *J. J.*

49. Περιφυλαγμόνως] Receptam scripturam secutus sum; περιφυλαγμόρως, uti περισσμόνως usurpat *Aelianus*

H

rei est ; de unaquaque secta , venerabiles omnes , ac tantum non adspectu ipso terribiles. Insuper vero aderat Antigonus Medicus, morbi caussa, puto, advocatus. Ac jam mollius videbatur habere Eucrates, eratque familiaris illi morbus : defluxio enim iterum in pedes illi descenderat. Igitur assidere me apud se in lectulo jussit Eucrates , submissa paullum ad infirmitatem significandam voce , cum me vidisset , quamquam clamantem illum , & contenta voce aliquid dicentem , in ipso ingressu audirem. Et ego summa cautione adhibita, ne forte pedes illius attingerem , excusatione illa vulgari prolata , me morbum ipsius ignorasse, audito autem , cursim statim venisse, prope illum assedi.

7. Illi forte jam de morbo partim dixerant , partim adhuc disputabant , insuper vero etiam curationes unusquisque nonnullas subjiciebant. Nam Cleodemus, *si ergo*, inquit , *sinistra aliquis humi tollat dentem mustelae , ita uti dixi interfectae , & excoriati modo leonis pelle deliget , ac deinde circumponat cruribus ; statim cessat dolor. Non*

τῆς προαιρέσεως, αἰδεσίμους ἅπαντας, καὶ μονονουχὶ φοβερὸς τὸ πρόσωπον. ἔτι δὲ ὁ ἰατρὸς Ἀντίγονος παρῆν, καὶ χρείαν, οἶμαι, τοῦ νόσου ὀπτληθείς, ᾗ ῥᾷον ἐδόκει ἤδη ἔχειν ὁ Εὐκράτης, καὶ τὸ νόσημα τοῦ συνήθους ἦν. τὸ ῥεῦμα γὰρ, ἐς τοὺς πόδας αὖθις αὐτῷ καταληλύθει. καθέζεσθαί τε οὖν με παρ' αὐτὸν ὅτι τῇ κλίνῃ ὁ Εὐκράτης ἐκέλευεν, ἠρέμα ἐγκλίνας τὴν φωνὴν ἐς τὸ ἀσθενικὸν, ὁπότε εἶδέ με, καίτοι βοῶντος αὐτοῦ καὶ μεγαλαυχουμένου, τί μέλλοι εἰσιὼν ἐπήκουον· κἀγὼ μάλα [a] περιφυλαγμένως μὴ ψαύσαιμι τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ἀπολογησάμενος τὰ συνήθη ταῦτα, ὡς ἀγνοήσαιμι νοσοῦντα, καὶ ὡς ἐπεὶ ἔμαθον, δρομαῖος [b] ἔλθοιμι, ἐκαθεζόμην πλησίον.

Οἱ μὲν δὴ ἐτύγχανον ἤδη [c] ὑπὲρ τοῦ νοσήματος τὰ μὲν ἤδη προειρηκότες, τὰ δὲ καὶ τότε διεξιόντες, ἔτι δὲ καὶ θεραπείας τινὰς ἑκάστου ὑποβάλλοντες. ὁ γοῦν Κλεόδημος, εἰ τοίνυν, φησὶ, τῇ ἀριστερᾷ τις ἀνελόμενος χαμόθεν τὸ ὀδόντα τῆς μυγάλης, οὕτω φονευθείσης, ὡς προεῖπον, ἐνδήσειεν εἰς δέρμα λέοντος, ἄρτι ἀποδαρέντος, εἶτα περιάψειε περὶ τὰ σκέλη, αὐτίκα παύεται τὸ

[a] Περιφυλαγμένως] Περιφυλαγμένος B2. sola. [b] Ἔλθοιμι] Ἐξέλθοιμι marg. A1W. [c] Ὑπὲρ] Περὶ Fl. sola.

H. Anim. I. 8. Mutavit tamen B2. Editor , fecitque περιφυλαγμένος. M. du S.

Περιφυλαγμένως] Non ausus sum hoc mutare ob solam *Basil.* 2. Nam persaepe non modo adverbia ex particip. praeterit. formantur , ut ἐγρηγόρως (de quo frustra dubitavi T. I. *Hermot.* c. 1. quandoquidem & *Alciphr.* III. p. 356. id habet.) aliaque similia passim occurrentia , ut περιλαμπόμενος, περιπλασμένως, περιπεφορημένως, &c. Sed & adverbia ponuntur , ubi adjectivo locus esset , ut ap. *Phalar.* Ep. 34. Διὰ πάντα πολυπόνως ἐπιγνούς. *Omnia miseriarum plena videns. Liban.* Ep. 28. pr. Οὐκ ἀγεννῶς μοι προκεῖσθαι τοῖς λόγοις. Pro ἀγεννῶς, i. e. *Non ignobile mihi* (est , videtur) *incumbere in dicendi studium.* Ita ibid. 29. ἄλλως pro ἄλλο. Nam ait: εἰ γὰρ ὄνομα ἄλλως, τὸ Ἀττικόν. Quod Interpres recte: *neque enim aliud nomen habet , Atticum.* Ita & ἴσα adverbii more, pro adj. ἴσον, in N. T. *Epist.* ad *Philippens.* II. 6. οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ. Taceo vulgatissima illa ὁ ἀεὶ χρόνος, ἡ πάνυ τρυφή, non plane huc pertinentia , de quibus ad *Amor.* c. 16. dictum , ad verba τὴν πρὸν ἀσχολίαν. Omitto alium adverbiorum cum adjectivis promiscuum usum , in ὅλος & ὅλως εἰμὶ σὺ πράγματος, de quo Cl. *Jens.* etiam egit ad *Hermot.* sub init. Sed & vicissim adjectivum adhibetur, ubi usitatius adverbio locus est, ut *Diod. Sic.* V. 13. f. Φυομένων τούτων δενδρίλλων pro δενδρυλλίων, ad quae peritissimus *Wesseling.* plura similia producit, quem etiam vid. ad V. c. 21. No. 93. Interim non satis conveniens est Luciano exemplum quod *Solan.* ex *Aelian.* modo adduxit, legitur enim: τὰ δὲ τελεσταῖα μονονουχὶ τοὺς παριόντας ἡρέμα ἐς περισμόν κατὰ τὸ ἱματίων δάκνοντες. nec aliud demonstrat, quam adverbia sic a participio formari solere, dum structura ap. Lucian. est alia. Nec ego , etsi dedi quae propius accedunt , περιφυλαγμένως esse sanum adfirmo, propter illico adjunctum ἀπολογησάμενος , licet ad postremum ἐκαθεζόμην referendo stare queat , atque ideo nihil immutarim. J.F.R.

57. Κλεόδημος] Vid. *Reines.* Ep. ad Hofm. p. 381. M.V. *La Croze.*

τὸ ἄλγημα. Οὐκ εἰς λέοντα, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, ἐγὼ ἤκουσα ἐλάφου δὲ θηλείας, ἔτι παρθένου καὶ ἀδάτου· καὶ τὸ πρᾶγμα ὕστω πιθανώτερον· ὠκὺ γὰρ ἡ ἔλαφος, καὶ ἔρρωται μάλιστα ἐκ τῶν ποδῶν· καὶ ὁ λέων ἄλκιμος μέν, καὶ τὸ λίπος αὐτοῦ, καὶ ἡ χεὶρ ἡ δεξιὰ, καὶ αἱ τρίχες ἐκ τοῦ γόνατος αἱ ὀρθαὶ, μεγάλα δύναιντο, εἴ τις ὀπίσαιλα αὐτοῖς χρῆσθαι μὴ τὰ οἰκείας ἐπῳδῆς ἑκάστῳ. ποδῶν δὲ ἴασιν ἥκιστα [a] ἐπαγγέλλεται. καὶ αὐτὸς, ἦδ' ὃς ὁ Κλεόδημος, ὕστω πάλαι ἐγίγνωσκον ἐλάφου χρῆναι [b] τὸ δέρμα εἶναι, διότι ὠκὺ ἔλαφος. ἔναγχος δὲ Λίβυς ἀνὴρ σοφὸς τὰ τοιαῦτα, μέλεδίδαξέ με εἰπὼν ὠκυτέρους εἶναι τῶν ἐλάφων τοὺς λέοντας. ἀμέλει, ἔφη, καὶ αἱροῦσιν αὐτὰς διώκοντες. ἐπῄνεσαν οἱ παρόντες, ὡς εὖ εἰπόντα τοῦ Λίβυος.

leonina, inquit Dinomachus; *audivi equidem, ſed cervae virginis & nondum initae: & probabilior ſic res eſt: celere enim cerva & robuſtum maxime pedibus. Et leo fortis ille quidem, atque adeps illius & manus dextra, & pili de barba recti, multum valeant, ſi quis cum ſuo quodque carmine adhibere poſſit. Pedum vero curationem minime promittit. Ipſe quoque*, inquit Cleodemus, *ita olim putabam, cervae oportere pellem eſſe, propterea quod velox cerva. Sed nuper e Libya vir ſapiens talium, aliter me docuit, cum diceret, velociores eſſe leones cervis. Nimirum, dicebat, capiunt illos etiam perſecuti.* Laudabant praeſentes Libyn, qui recte dixiſſet.

Ἐγὼ δὲ, οἴεσθε γὰρ, ἔφην, ἐπῳδαῖς τισὶ τὰ τοιαῦτα παύεσθαι, ἢ τοῖς ἔξωθεν φαρμάκοις, τοῦ κακοῦ ἔνδον ἀφαιρήσοντος; ἐγέλασαν ὀπὶ τῷ λόγῳ μου, καὶ δῆλοι ἦσαν καταγνωσόμενοι με πολλὴν τὴν ἄνοιαν, ἐπεὶ μὴ ὀπισαίμην τὰ προδηλότατα, καὶ ὧν ἂν οὐδεὶς φρονῶν ἀντείποι, μὴ οὐχὶ οὕτως ἔχειν. ὁ μέντοι ἰατρὸς Ἀντίγονος ἐδόκει μοι ἡδεσθῆναι τῇ ἐρωτήσει μου· πάλαι γὰρ ἠμελεῖτο, οἶμαι, βοηθεῖν ἀξιῶν τῷ Εὐκράτει μὲν τὰ τέχνης, οἴνου τε ἀπέχεσθαι ἀγγέλλων, καὶ λάχανα σιτεῖσθαι, καὶ ὅλως ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου. ὁ γοῦν Κλεόδημος, ὑπομειδιῶν ἅμα, Τί λέγεις, ἔφη, ὦ Τυχιάδη;

8. At ego, *Putatis enim*, dicebam, *incantationibus quibusdam talia ſedari, aut rebus extra appenſis, cum tamen intus habitet malum?* Ridebant in hoc ſermone meo, ac manifeſtum erat condemnari ab illis multam meam inſcitiam, quando neſcirem, quae eſſent manifeſtiſſima, ac de quibus nemo ſanus contradiceret, quaſi non ita ſe haberent. Verumtamen Antigonus Medicus videbatur delectari mea interrogatione, olim enim, puto, negligebatur, qui auxilium de arte ſua afferre vellet Eucrati, & vino illum abſtinere jubens, & veſci oleribus, & in univerſum de contentione remittere. Cleodemus ergo ſubridens, *Quid ais*, inquit, *Tychia-*

a Ἐπαγγέλλεται] Δύνασθαι marg. *A1*. b Τὸ δέρμα] Διὰ τὸ δέρμα *J*. ſola fruſtra, cum marg. *A1*.

84. Καταγνωσόμενοι μου] Καταγνωσόμενοι πολλὴν τὴν ἄνοιαν. αἰτιατικὴ ἀντὶ γενικῆς Ἀττικῶς. *V*.

74. Χρῆναι — εἶναι] Nonnihil incommodi praeferunt hi infinitivi; verum quia recte εἰ χρῆναι *licet mihi*, vel *utendum eſt*, dicitur; non offendet peritum, utrumque infinite, ut ſtructura poſtulabat, hic efferri. Difficilioris ſtructurae infinitivos tres videbimus infra c. 39. Et δεῖν ἐπαινεῖν occurret mox *Hipp.* ipſo initio, atque alibi non ſemel. *J. F. R.*

77. Ἀμέλει] Conf. ſupra *Συγγρ.* c. 29. med. *M. du S.*

84. Καταγνωσόμενοι μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν] Eadem ruſſus infra c. 32. pr. *J. F. R.*

91. Ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου] Videtur exprobrare tacite Eucrati intemperantiam, ut circa *vinum* & *carnes*, ſic etiam circa res venereas, quorſum τόνου hic reſpicere ſuſpicor, licet generalius nomen ad omnem contentionem vehementiorem pertinere non ignorem. *J. M. G.*

Ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου] Vix dubito quin ſimul ad tenſionem Veneream adludat; interim vult videri Medice lo-

chiade? *Incredibile tibi videtur, quasdam exiſtere e talibus utilitates ad morbos?* *Mihi vero*, inquam; *niſi omnino pituita plenus mihi ſit naſus, ut credam, externa, & quae nihil communicent cum internis rebus, morbos excitantibus, cum voculis quibusdam, ut dicitis, praeſtigiisque operoſa eſſe, & ſanationem, ſi appendantur, immittere? Enimvero hoc non contigerit, neque ſi quis in pelle de Nemeaeo leone ſexdecim totas muſtelas deliget. Ego enim leonem ipſum ſaepe claudicantem prae dolore in integra ſua pelle vidi.*

9. *Omnino nimirum idiota es*, ait Dinomachus, *neque talia diſcere curaſti, quemadmodum, cum morbis adhibentur, proſint: ac videris mihi ne manifeſtiſſima quidem iſta recipere, febrium intermittentium depulſiones, & ſerpentium mulcedines, & tumorum inguinalium ſanationes, & reliqua, quae jam & anus faciunt? Si vero illa fiunt omnia, quidni & iſta putabis fieri a ſimilibus? Ea quae non conſequuntur*, inquam, *concludis, Dinomache, & clavo, quod ajunt, clavum ejicis. Neque enim, quae dicis, ea tali potentia fieri manifeſtum eſt. Niſi enim prius eo converſa diſputatione perſuaſeris, quomodo fieri iſta poſſint, metuente febri aut tumore, vel divinum nomen, vel ſermonem Barbaricum, & pro-*

ἄπιστον εἶναί σοι δοκεῖ τὸ ἐκ τοιούτων γίγνεσθαί τινας ὠφελείας ἐς τὰ νοσήματα; ἔμοιγε ἦν δ' ἐγώ· εἰ μὴ πάνυ τὴν ῥῖνα κορύζης μεστὸς εἴην, ὡς πιστεύσειν τὰ ἔξω καὶ μηδὲν κοινωνοῦντα τοῖς ἔνδοθεν ἐπεγείρουσι τὰ νοσήματα μετὰ ῥηματίων, ὡς φατέ, καὶ γοητείας τινὸς ἐνεργεῖν, καὶ τὴν ἴασιν ὑπιπέμπειν προσαρτώμενα. τὸ δ' [c] οὐκ ἂν γένοιτο, εὖ ἴσθι ἐς τὸν Νεμεῖον λέοντα τὸ δέρμα [d] ἐνδήσῃ τις ἑκκαίδεκα ὅλας μυγαλᾶς. ἐγὼ γοῦν αὐτὸν τὸν λέοντα εἶδον πολλάκις χωλεύοντα ὑπ' ἀλγηδόνων, ἐν [e] ὁλοκλήρῳ τῷ αὐτοῦ δέρματι.

Πάνυ γὰρ ἰδιώτης, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, εἶ, καὶ τὰ τοιαῦτα οὐκ ἐμέλησέ σοι ἐκμαθεῖν, ὅν τινα τρόπον [f] ὠφελεῖ τοῖς νοσήμασι προσφερόμενα. καί μοι δοκεῖς, εὖ δὲ τὰ προφανέστατα ἂν ὡδὶ δέξαιο ταῦτα, τὴν ἐκ περιόδου πυρετοῦ τὰς ἀποπομπάς, καὶ τὴν ἑρπετοῦ τὰς καταθέλξεις, καὶ βυβώνων ἰάσεις, καὶ τἆλλα ὁπόσα καὶ αἱ γρᾶες ἤδη ποιοῦσιν. εἰ δὲ ἐκεῖνα γίγνεται ἅπαντα, [g] τί δὴ ποτε οὐχὶ ταῦτα οἴῃσῃ γίγνεσθαι ὑπὸ τῶν ὁμοίων; ἀπέραντα, ἢν δ' ἐγὼ, ξυμπεραίνῃ, ὦ Δεινόμαχε, καὶ ἥλῳ, φασὶν, ἐκκρούεις τὸν ἧλον. εὖ δὲ γ' ἂν ᾖς, ταῦτα δῆλα μὴ τοιαύτης δυνάμεως γιγνόμενα. ἦν γοῦν μὴ πείσῃς πρότερον ἐπάγων [h] τὸν λόγον διότι φύσιν ἔχει γίγνεσθαι, [i] τοῦ τε πυρετοῦ, καὶ τοῦ οἰδήματος δεδιότος, ἢ ὄνομα θεσπέσιον, ἢ ῥῆσιν βαρβαρικὴν, καὶ ἅμα τοῦτο ἐκ τοῦ βυ-

[c] Οὐκ ἂν] Οἷς ἂν male *f.* οὐκ cett. Δὲ οἷς ἂν etiam marg. *Ar.* [d] Ἐνδήσῃ] Ἐνδύσῃ *f.* ſola, minus recte, vid. c. 7. Ἐνδύσεις pejus marg. *A1.* [e] Ὁλοκλήρῳ] Sic Edd. magno conſenſu. Ὁλόγῳ male *f.* & marg. *A1.* [f] Ὠφελεῖ] Ὠφελεῖ *Fl.* [g] Τί] Ὅτι marg. *A1.* & *Fl.* male. [h] Τὸν λόγον] Τῷ λόγῳ *Fl.* [i] Τοῦ τε] Οὔτω τε τοῦ *f.* cum *V2.* & marg. *A1.*

19. Καὶ ἥλῳ φασὶν ἐκκρούεις τὸν ἧλον] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀσυμφόρους ἀσύμφορα πειρωμένων, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ψευδοῦς εἴρηται τῷ λίνῳ λίνον συνάπτεις. *V.*

loqui, ut intelligatur *relaxatio toni*, ut hi loquuntur, i.e. quo tenſio fibrarum minuatur, ad ſedationem doloris podagrici, qui maxime in tenſione membranarum, perioſteorum atque fibrillarum conſiſtit, ac rigidos ineptosque ad motum reddit muſculos, & hinc ad ambulationem & curſum ineptos, unde relaxationem tenſionis ſanatio infert. *J. F. R.*

1. Ἐκφυγεῖν] Hanc vocem interpretatur vir Cl. *Gilbert. Gaulminus* ad Pſellum. *J. B.*

19. Ἥλῳ — ἐκκρούεις τὸν ἧλον] Habuimus idem ſupra *pro Merc. Cond.* c. 9. *J. F. R.*

βυβῶν δραπετεύοντα, ἔτι σοι γραῶν μῦθοι τὰ λεγόμενά ἐστι.

Σύ μοι δοκεῖς, ἦ δ' ὃς ὁ Δεινόμαχος, τὰ τοιαῦτα λέγων, οὐδὲ θεοὺς εἶναι πιστεύειν, εἴγε μὴ οἴει τὰς ἰάσεις οἷόν τε εἶναι ἀπὸ ἱερῶν ὀνομάτων γίγνεσθαι. τοῦτο μέν, ἦν δ' ἐγώ, μὴ λέγε, ὦ ἄριστε· κωλύει γὰρ οὐδέν, καὶ θεῶν ὄντων, ὅμως τὰ τοιαῦτα ψευδῆ εἶναι. ἐγὼ δὲ καὶ θεοὺς σέβω, καὶ ἰάσεις αὐτῶν ὁρῶ, καὶ ἃ εὖ ποιοῦσι τοὺς κάμνοντας, ἀπὸ φαρμάκων καὶ ἰατρικῆς, ἀνιάντες. ὁ γοῦν Ἀσκληπιὸς αὐτὸς, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, ἥπια φάρμακα πάσοντες, ἐθεράπευον τοὺς νοσοῦντας, οὐ λέοντας καὶ μυγάλας θηριάποντες.

Ἕα τοῦτον, ἔφη ὁ Ἴων, ἐγὼ δὲ ὑμῖν θαυμάσιόν τι διηγήσομαι. ἦν μοι ἐγὼ μειράκιον ἔτι, ἀμφὶ τὰ τέτταρα καὶ δέκα ἔτη κεδόν· ἦκε δέ τις ἀγγέλλων τῷ πατρὶ, Μίδαν τ' ἀμπελουργόν, ἐρρωμένον ἐς τὰ ἄλλα οἰκέτην, καὶ ἐργαλικόν, ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγοράν, ὑπὸ ἐχίδνης δηχθέντα, κεῖσθαι ἤδη σεσηπότα τὸ σκέλος. ἀναδοῦντι γὰρ αὐτῷ τὰ κλήματα, καὶ ταῖς χάραξι περιπλέκοντι, προσερπύσαν τὸ θηρίον, δακεῖν κατ' μέγαν δάκτυλον, καὶ τὸ μὲν φθάσαι, καὶ καταδῦναι αὖθις ἐς [a] τ' φωλεόν, τ' δὲ

pterea de inguinibus aufugiente ; adhuc quae dicis aniles ſunt fabulae.

10. *Videris tu mihi*, ait Dinomachus, *talia qui dicas, neque Deos credere, ſi quidem non putas fieri poſſe, ut per divina nomina ſanationes contingant. Illud quidem*, inquam, *noli dicere, vir optime. Nihil enim prohibet, etiam ſi Dii ſunt, tamen talia eſſe mendacia. Ego vero & colo Deos, & curationes illorum video, & quae bene faciant laborantibus, quos medicamentorum & medicinae opera reſtituant. Aeſculapius enim ipſe, ejusque filii, medicamentis bonis miſcendis ſanabant aegrotos, non leonibus muſtelisque alligandis.*

11. *Omitte iſtum*, inquit Ion. *Ego mirabile quiddam vobis enarrabo. Adoleſcentulus eram circa quatuor & decem fere annos. Venit autem aliquis patri nuntians, Midam vinitorem, robuſtum caetera ſervum, & efficacem, pleno foro a ſerpente morſum, jacere jam putreſcente crure. Deliganti enim palmites, & palis applicanti, adrepentem viperam, morſu appetiiſſe pollicem, ac ſubito ſuam rurſus cavernam ſubiiſſe : illum vero plorare, qui*

a Τὸν] Recte ſic *Fl. Fr. P.* &c. Τὴν *J.* & *Va.*

37. Ἥπια φάρμακα πάσοντες] *Homer.* Il. Δ. 218. *M.du S.*

45. Ἀμφὶ πλήθουσιν ἀγοράν] Vertunt *circa forum plenum* Latine valde obſcure. potius dicendum fuiſſet, *circa tempus fori pleni*, quo frequentiſſimum eſt forum, circa meridiem, noſtris mercatoribus **omtrent de Beurstijdt.** *J.G.G.*

Ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγοράν] Firmant *Graevianam* obſervationem *Kuſterus* ad *Suid.* V. ἀγορᾶς ὥραν. Add. Venerab. *Wolfius* ad *Liban.* Epiſt. 1036. a. No. 4. qui Sophiſta accuratiſſime forte definit tempus, quod hac formula deſignant, Ep. 1084. Καὶ ταῦτα σὺ τετάρτῃ μόλις τετέλεσαι σοι τὰ ἡμίσεα, ἀπὸ πληθούσης ἀγορᾶς εἰς μεσημβρίαν καθεράν. Eo magis haec nota temporis forte poſita eſt ab auctore, quia verſus meridiem aucto calore irritantur magis, & plus proinde nocent, venenata. Vid. *Plin.* II, 25. ſ. 30. *J.M.G.*

Ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγοράν] *Thucyd.* (quem conferendum in marg. ſuaſit Cl. *Hemſterh.*) VIII. c. 92. pr. σὺν τῇ ἀγορᾷ πληθούσῃ ait, ibique Cl. *Duker.* „ *Suidas:* „ περὶ πλήθουσαν ἀγοράν. περὶ ὥραν τετάρτην, ἢ πέμπτην „ καὶ ἕκτην· τότε γὰρ μάλιστα πληθύει ἡ ἀγορά. Poſtremam „ interpretationem ſecuti Viri doctiſſimi in Luciani „ *Philopſ.* (h. l.) ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγοράν, & in *Philoſtr.* „ vit. *Apollonii* II. 36. Ὁπότε ἀγορὰ πλήθει. & VII. 29. „ περὶ πλήθουσαν ἀγοράν vertunt: *circa meridiem.* Sed „ *Suidas* ipſe deinde πλήθουσαν ἀγοράν exponit ὥραν „ τρίτην. Et ſcriptor *Anonymus* apud *Phavorinum* in „ πλήθουσα ἀγορά· ὥρα τρίτη ἠκροάζοντο περὶ πλήθουσαν „ ἀγοράν. *Herald.* I. Adverſar. 10. Interpretes *Aeliani* ad XII. V. Hiſt. 30. & *Kuhnius* in Indice *Aeliani* „ pluribus oſtenderunt, his phraſibus deſignari tempus quod eſt inter mane & meridiem, & tempus „ quod πληθούσης ἀγορᾶς, & περὶ πλήθουσαν ἀγοράν vocant Graeci, a μεσημβρίᾳ diſtingui. Itaque hoc „ recte inchoari poteſt ab hora tertia, quae, ut *Martialis* dicit, cauſſidicos exercere incipiebat ; nec „ *Brodaeus* IV. Miſcell. 33. ſatis adcurate illud cum „ Gal-

qui periret doloribus. Haec igitur nunciabantur : ac Midam videbamus ipſum in grabato adferri a conſervis , totum tumoribus inflatum , luridum , putreſcentem jam , quod oculis cerneres , aegre adhuc ſpirantem. Triſti autem patri amicorum aliquis , qui forte aderat, Bono es animo , inquit , ego enim tibi Babylonium hominem , de Chaldaeis , quos vocant , ſtatim arceſſo , qui ſanabit hominem. Et ne moras narrandi faciam , venit Babylonius , reſtituit Midam , carmine quodam ejiciens de corpore venenum , cum alligaret inſuper pedi illius lapidem , quem de columella ſepulcrali virginis defunctae exciderat. Atque hoc fortaſſis mediocre videatur : quamquam ipſe Midas , ſublato in quo portatus fuerat grabato , diſcedens rus abiit. Tantum carmen illud valuit & ille lapis de ſepulcro.

δὲ οἰμώζειν , πολλύμενον ὑπ' ἀλγηδόνων. ταῦτά τε ἦν ἀπηγγέλλετο , καὶ τ Μίδαν ἐωρῶμεν αὐτὸν ὀπὶ σκίμποδος ὑπὸ τῶν συμοδίλων προσκομιζόμενον , ὅλον ᾠδηκότα , πελιδνὸν , μυδῶντα τ ὄψιν , ὀλίγον ἔτι ἐμπνέοντα. λελυπημένῳ δὴ τῷ πατρὶ , τ φίλων τις [b] παρὼν , Θάρρει , ἔφη , ἐγὼ γάρ σοι ἄνδρα Βαβυλώνιον τ Χαλδαίων , ὡς φασιν , αὐτίκα μέτειμι , ὃς [c] ἰάσεται τ ἄνθρωπον. καὶ ἵνα μὴ μάτριβω λέγων , ἦκεν ὁ Βαβυλώνιος , καὶ ἀνέστησε τ Μίδαν , ἐπῳδή τινι ἐξελάσας τ ἰὸν ἐκ τοῦ σώματος , ἔτι καὶ προσαναρτήσας τῷ ποδὶ τεθνηκυίας παρθένου λίθον ἀπὸ τ στήλης ἐκκόψας. καὶ τοῦτο μὲν ἴσως μέτριον , καίτοι ὁ Μίδας αὐτὸς χάμψας τ σκίμποδα , ἐφ' ᾧ ἐκεκόμιστο , ᾤχετο ἐς τ ἀγρὸν ἀπιών. τοσοῦτον ἡ ἐπῳδὴ ἐδυνήθη , καὶ ὁ στήλιτης ἐκεῖνος λίθος.

12. *At ille alia quoque patravit vere divina. In praedium enim cum abiiſſet , mane , pronunciatis ex veteri libro ſanctis ſeptem nominibus , loco per ſulphur & facem tribus circuitibus luſtrato , quotquot intra fines illos fuerant ſerpentes ejecit. Veniebant igitur vellut tracti ad incantationem angues multi & aſpides , & viperae , ac ceraſtae , & jaculi ,*

Ὁ δὲ καὶ ἄλλα ἐποίησε θεσπέσια , ὡς ἀληθῶς. ἐς γοῦν τ ἀγρὸν ἐλθὼν ἔωθεν , ἐπειπὼν [d] ἱερατικά τινα ἐκ βίβλου παλαιᾶς ὀνόματα ἑπτὰ , θείῳ καὶ δαδὶ καθαγίσας τ τόπον , περιελθὼν ἐς τρὶς , ἐξήλασεν ὅσα ἦν ἑρπετὰ ἐντὸς [e] τ ὅρων. ἦκον δὴ ὥσπερ ἑλκόμενοι πρὸς τ ἐπῳδὴν ὄφεις πολλοὶ , καὶ ἀσπίδες , καὶ ἔχιδναι , καὶ κεράσται , καὶ ἀκοντίαι ,

b Παρὼν] Παριλθὼν *Fl.* *c* Ἰάσεται] Ἴασαιτο *Fl.* Ἴάσετο marg. *AIW.* *d* Ἱερατικὰ] Ἱερὰ *Ven.* & marg. *A1.* *e* Τῶν] Omittit articulum *Fl.*

„ Gallorum hora undecima componit. Adde *Kuſterum* „ ad *Suidam* in ἀγορᾶς ὥραν." Vid. etiam Cl. *Caſaub.* ad Athen. VI. c. 20. p. m. 292. qui jocum in πληθύσης ἀγορᾶς captatum exponit , & περὶ ἀγορὰν λυθῆναι refert ad horam decimam , quo deſinerent homines eſſe frequentes in foro. Sed non adeo horam nobis indicare vult Lucianus , quam id actum eſſe in frequentiſſimo populi conſpectu , ut res coram tot teſtibus acta eo minus negari queat. *J. F. R.*

46. Ὑπὸ ἰχθύος δηχθέντα — τὸ θηρίον] Cl. *Bos* ad Act. Ap. p. 90. quem admonitu Cl. *Hemſterhuſii* evolvi, haec Luciani comparat cum verbis Apoſtoli c. 28. 4. ἰδὼν οἱ βάρβαροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τ χειρὸς αὐτοῦ, aliaque ſimilia adfert. Quae non exſcribam, quia magis nota. *J. F. R.*

66. Αὐτὸς ἐράρθμος] Ut paralyticus in Evangelio. *M. V. La Croze.*

72. Ἱερατικά τινα] Non poſſum quin adſcribam hic, quae in margine veteris Codicis hic ſunt adnotata ἱερατικὰ. εἶα εἰκὸς τὰ τελεστικὰ φέσι Ἰουλιανοῦ, ἃ Πρόκλος ὑπομνηματίζει, οἷς ὁ Προκόπιος ἀντιφθέγγεται πάνυ δεξιῶς καὶ γενναίως. *J. G. G.*

73. Θείῳ δὲ δαδὶ καθαγίσας] Vid. *C. Barthii* Adverſ. L. VII. c. 3. *Alm.* Nimirum ſulphur ad faſciinationes adhibitum aliquot poëtarum teſtimoniis ibi docet *Barthius.* Hodie vero & fures fumum ſulphuris adhibent in furandis porcis , qui eo ſtupefacti obmuteſcunt, & ſe quocumque abſtrahi patiuntur. Confer *Necyom.* c. 7. ibique notas 74. & 76. *J. F. R.*

74. Ἐς τρὶς] Vid. de hac locutione Fratris Conſultiſſ. *G. O. Reitzii* Belg. Graec. p. 464. Adde *Theocr.* Eid. I. 25. *J. F. R.*

77. Κεράσται] Vid. Διψ. c. 3. De phyſalo Rubri maris vide *Ælianum* de anim. III. 18. qui *piſcem* vocat. De ἀκοντίαις idem VI. 18. *M. du S.*

85. Συν-

τίαι, φρῦνοί τε, καὶ φύσαλοι· ἐλείπετο δὲ εἷς δράκων παλαιὸς, ὑπὸ γήρως, οἶμαι, ἐξερπύσαι μὴ δυνάμενος, παραχθεὶς τῷ προστάγματι· ὁ δὲ μάγος, οὐκ ἔφη παρεῖναι ἅπαντας, ἀλλ' ἕνα τινὰ τῶν ὄφεων τὸν νεώτατον χειροτονήσας, πρεσβευτὴν ἐπεμψεν ὅπως τὸν δράκοντα, καὶ μὴ μικρὸν ἥκειν χαλκεῖον. ἐπεὶ δὲ [a] συνηλίσθησαν, ἐνεφύσησε μὲν [b] αὐτοῖς ὁ Βαβυλώνιος, τὰ δὲ αὐτίκα μάλα κατεκαύθη ἅπαντα ὑπὸ τῷ φυσήματι, ἡμεῖς δὲ ἐθαυμάζομεν.

Εἰπέ μοι, ὦ Ἴων, ἦν δ' ἐγὼ, ὁ ὄφις, ὁ πρεσβευτὴς ὁ νέος, ἆρα καὶ ἐχειραγώγει τὸν δράκοντα τὸν ἥδη, ὡς φῂς, γεγηρακότα, ἢ σχίπωνα ἔχων ἐκεῖνος, ἐπεστηρίζετο; σὺ μὲν παίζεις, ἔφη ὁ Κλεόδημος, ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς ἀπιστότερος ὢν σοῦ πάλαι τὰ τοιαῦτα (ὤμην γὰρ οὐδενὶ λόγῳ δυνατὸν γίγνεσθαι [c] ἂν αὐτὰ πιστεῦσαι) ὅμως ὅτε τὸ πρῶτον εἶδον πετόμενον τὸν ξένον τὸν βάρβαρον (ἐξ Ὑπερβορέων δὲ ἦν ὡς ἔφασκεν) ὑπίστευσα, καὶ ἐνικήθην, ὑπὸλυτος ἀντιλέγων. τί γὰρ ἔδει ποιεῖν, αὐτὸν ὁρῶντα διὰ τοῦ ἀέρος φερόμενον, ἡμέρας ὕσης, καὶ ἐφ' ὕδατος βαδίζοντα, καὶ διὰ πυρὸς διεξιόντα, καὶ χολῇ, καὶ βάθῃ; σὺ ταῦτα, ἦν δ' ἐγὼ, εἶδες, τὸν Ὑπερβόρεον ἄνδρα πετόμενον, ἢ ὅπως τοῦ

& rubetae ac bufones. Remanſerat draco unus vetulus, qui prae ſenio, arbitror, non poterat erepere, ac propterea dicto audiens non fuerat. At Magus negat omnes adeſſe, atque unum ſerpentium minimum natu electum, legatum mittit ad draconem. Et venit paullo poſt iſte etiam. Cum vero congregati eſſent, afflavit illos Babylonius: at illi confeſtim ab illo ipſo flatu, nobis admirantibus, combuſti ſunt.

13. *Dic mihi, Ion*, dicebam ego, *ſerpens ille legatus, junior, numquid manu ducebat draconem vetulum, ut dicebas? an ille ſcipione nixus ingrediebatur? Tu quidem ludis*, Cleodemus inquit: *ego vero & ipſe magis etiam quam tu incredulus circa talia cum eſſem, (fieri enim nullo modo poſſe putabam, ut ea crederem) tamen, ut primum volantem vidi peregrinum, barbarum; erat autem, ut dictitabat ex Hyperboreis, credidi, & diu reluctatus tandem vinci me paſſus ſum. Quid enim facerem, qui viderem illum, ſudo die, per aërem ferri, ſuper aqua incedere, per ignem transire otioſe & gradatim. Tu haec*, inquam ego, *vidiſti, Hyperboreum hominem ve-*

a Συωηλίσθησαν] Ex emendatione *Solani* Συνηλίσθησαν Edd. Nec quidquam variet. ex Codd. notatum invenio. *b* Αὐτὰ] Αὐτοῖς *Fl.* & marg. *Al.* *c* Ἂν αὐτὰ πιστ.] Πιστεῦσαι αὐτὰ *Fl.* omiſſo ἂν. Deerant in uno Cod. Coll. Et pro γιγν. πιστ. erat. In margine *Ald. Weſſ.* duo haec adſcripta: δυνατῷ πιστεῦσαι αὐτὰ, additumque: *vel ſic*, λόγῳ δυνατὸν γίγνεσθαι ἂν αὐτὰ.

95. Δυνατὸν πιστεῦσαι] Γρ. δυνατὸν γίγνεσθαι. *G.*

85. Συωηλίσθησαν] Sic emendandum omnino duximus, ut Παθ. c. 7. Vid. *Kuſt.* Not. ad *Jambl.* No. 58. Incantationibus ſerpentes e latibulis vulgo elicitos tradit *Ælian.* de An. VI. 33. *M. du S.*

Συωηλίσθησαν] Pro correctione *Solani* non ſolum facit, quod & ſupra *de Luct.* §. 7. legas: ἐπειδὴ συναλισθῆσι πολλοί. Sed quia συωηλ— a συναυλίζομαι *commoror* hic ſenſum nullum exhibet. Aliud foret, ſi, quod neſcio, συηυλήθησαν daretur a συναυλοῦμαι, ſibilando congrego, vel fiſtula convoco, ut paſtores ſolent congregare oves; tum nihil ſine auctoritate Codd. immutaſſem. *J. F. R.*

95. Γίγνεσθαι ἂν αὐτὰ πιστεῦσαι] In Collectaneorum *Gal.* uno Codice deerant poſteriores duae voces, & pro γίγνεσθαι, πιστεῦσαι erat. Ego πιστεῦσαι prorſus ejiciendum cenſeo. *M. du S.*

15. Ἐν Γλαυκίᾳ τῷ Ἀλεξικλέους] Video verti *in Glaucia Alexiclis filio*. At tales hi interpretes debuerunt quoque lectori demonſtrare, quid in eo factum fuerit; quod quidem in hac relatione prorſus nihil dicitur. Quid enim aliud, quam retinuit ſemel conceptum amorem, donec potiretur amato. At haec omnia, quae narrantur, contigerunt in domo Glauciae, ut patet ex duobus locis, vel dum hic adjutor dicit ſe

volare ; & super aqua incedere ? Ego vero, inquit, calceatum quidem crudo corio, ut plerumque illi calceantur. Nam parva illa quid dicere opus est, quae ostendit, immittendis amoribus, daemonibus evocandis, mortuis veteribus revocandis in vitam, ipsa Hecate manifesto sistenda, ac detrahenda Luna.

14. Ego enim enarrabo vobis, quae vidi ab eo fieri apud Glauciam Alexiclis. Glaucias enim cum patre vix mortuo adiisset hereditatem, amore captus est Chrysidis Demaeneti filiae. Me autem philosophiae tum magistro utebatur : ac nisi amor illum detinuisset, omnia jam Peripateticae scholae placita didicisset, qui duodeviginti annorum adolescens jam analysi uteretur, & acroamaticos de natura libros ad finem usque pertractasset. Attamen consilii circa suum amorem inops, omnia mihi indicat. Ego vero, quod magistrum decebat, Hyperboreum illum magum ad eum deduco, quatuor in praesens minarum mercede interposita ; oportebat enim statim numerare aliquid ad sacrificia : sexdecim vero, si frui daretur Chryside. Ille vero plenam cum servasset Lunam, tum enim plerumque talia sacra perase ἄγειν ἐκεῖνον μάγον πρὸς αὐτὸν, & quod tum hic dicitur βάθρον ἐρύσαι ἐκ αἰθέρος νυκὶ ἀπὸ αἰκίας nempe ejusdem, vel quod tandem ipsa Chrysis ἐκίστη κέντησα τὴν θύραν ἐκ ἐπιλαθοῦσα versata est cum Glaucia. Itaque ἐν Γλαυκίᾳ nunc accipe, ut circa finem harum infaniarum ἐν Ἀμφιλόχῳ, ἐν Εὐκράτει. Praeterea viri docti, qui Lucianum publico dederunt, vereor ut bene contemplati sint libros scriptos, dum eum, quem nunc dicunt filium Ἀλεξικλέους, mox ab Luciano scribi faciunt, quasi patrem habuerit Ἀναξικλέα ; ex quibus verum eligere sine auctoritate vetustatis nequimus. *J.G.*

Ἐν Γλαυκίᾳ] Sic infra c. 38. ἐν Ἀμφιλόχῳ, quod videat cui opus est. *J.F.R.*

ὕδατος βεβηκότα ; καὶ μάλα, ἦ δ' ὅς, ὑποδεδεμένον γε χαρβατίνας, οἷα μάλιστα ἐκεῖνοι ὑποδοῦνται. τὰ μὲν γὰρ σμικρὰ ταῦτα, τί χρὴ καὶ λέγειν, ὅσα ἐπεδείκνυτο, ἔρωτας ἐμπέμπων, καὶ δαίμονας ἀνάγων, καὶ νεκροὺς ἐώλους ἀνακαλῶν, καὶ τὴν Ἑκάτην αὐτὴν ἐναργῆ παριστὰς, καὶ τὴν Σελήνην καθαιρῶν.

Ἐγὼ γὰρ διηγήσομαι ὑμῖν ἃ εἶδον γενόμενα ὑπ' αὐτοῦ ἐν Γλαυκίᾳ τῷ [d] Ἀλεξικλέους. ἄρτι γὰρ ὁ Γλαυκίας, τοῦ πατρὸς ἀποθανόντος, παρέλαβε τὴν οὐσίαν, ἠράσθη Χρυσίδος [e] Δημαινέτου θυγατρός. ἐμοὶ δὲ διδασκάλῳ ἐχρῆτο πρὸς τοὺς λόγους· καὶ εἰ γε μὴ ὁ ἔρως ἐκεῖνον ἀπηχόλησεν αὐτὸν, ἅπαντα ἂν ἤδη τὰ τοῦ Περιπάτου ἠπίστατο· ὃς καὶ ὀκτωκαιδεκαέτης ὢν, ἀνέλυε, καὶ τὴν Φυσικὴν ἀκρόασιν μεμελετήκει εἰς τέλος· ἀμηχανῶν δὲ ὅμως τῷ ἔρωτι, μηνύει μοι τὸ πᾶν. ἐγὼ δὲ ὥσπερ εἰκὸς ἦν, διδάσκαλον ὄντα, τὸν Ὑπερβόρεον ἐκεῖνον μάγον ἄγω πρὸς αὐτὸν, ὅτι μναῖς τέτταρσι μὴ τὸ παρὰυτίκα. ἔδει γὰρ προελέσθαι τι πρὸς τὰς θυσίας) ἐκκαίδεκα δὲ εἰ τύχοι τὴν Χρυσίδος. ὁ δὲ αὐξομένην τηρήσας τὴν σελήνην (τότε γὰρ ὡς [f] ἐπιτοπολὺ τὰ τοιαῦτα

[d] Ἀλεξικλέους] Ita Edd. hic, sed paullo post Ἀναξ— habent. [e] Δημαινέτου] Sic *Fl. J. Fr.* &c. Δημέου Schol. [f] Ἐπιτοπολὺ] Sic *J. P. H. S.* &c. Ἐπιπολὺ *Fl.*

7. Καρβατίνας] Καρβατῖναι τὰ τραχέα ἐκ πτοιμικὰ ὑποδήματα, ἃ ἐκ ἀμβύλας φασίν. *V.*

18. Δημαινέτου] Γράφε ἐκ Δημέου. *V.*

Ibid. Ἀναξικλέους] Aut ita hic, ut infra Ἀναξ— legendum ; aut illic Ἀλεξ— quod hic in Impr. erat, reponendum. *M. du S.*

Ἀλεξικλέους] *Solan.* in nott. nihil definit. In *Junt.* vero Ἀλεξ— deleto, Ἀναξ— rescripserat. Ego Ἀλεξικλέα γραψαγὸν invenio apud *Thucyd.* VIII. c. 92. num vero idem sit, de quo hic, non habeo dicere. *J. F. P.*

23. Ἀνίλυε] Optimo sane consilio sic apud veteres comparatum erat, ut priusquam Logicam docerentur, quae maturum jam, certo rerum cognitione instructum, judicium requirit, Physica audirent. Stoici vero non secundo tantum loco, sed tertio & ultimo videntur Logicam docuisse. Vid. *Diog. Laërt.* p. 173. D. quanquam idem (174. A.) docet alios Stoi-

τοιαῦτα τελεσιουργεῖται) βόθρον τε ὀρυξάμενον ἐν αἰθρίῳ τινὶ τῆς οἰκίας, καὶ μέσας νύκτας ἀνεκάλεσεν ἡμῖν πρῶτον μὲν τὸν [a] Ἀναξικλέα τὸν πατέρα τῆς Γλαυκίδος, πρὸ ἑπτὰ μηνῶν τεθνεῶτα· ἠγανάκτει δὲ ὁ γέρων ὅτι τῷ ἔρωτι, καὶ ὠργίζετο, τὰ τελευταῖα δὲ ὅμως ἐφῆκεν αὐτῷ ἐρᾶν. μετὰ δὲ τὴν Ἑκάτιλλα τε ἀνήγαγεν ἐπαγομένην τὸν Κέρβερον, καὶ τὴν Σελήνην κατέσπασε, πολύμορφόν τι θέαμα, καὶ ἄλλοτε ἀλλοῖόν τι φαντάζόμενον. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον γυναικείαν μορφὴν ἐπεδείκνυτο, εἶτα βοῦς ἐγένετο πάγκαλον, εἶτα σκύλαξ ἐφαίνετο. τέλος δὲ ἦν ὁ Ὑπερβόρεος ἐκ πηλοῦ ἐρώτιόν τι ἀναπλάσας, Ἄπιθι, ἔφη, καὶ ἄγε Χρυσίδα. καὶ ὁ μὲν πηλὸς ἐξέπτατο, καὶ μικρὸν δὲ ἐπέσχε κόπτουσα τὴν θύραν ἐκείνη, καὶ εἰσελθοῦσα προσβάλλει τῇ Γλαυκίᾳ, ὡς ἂν ἐμμανέστατα ἐρῶσα, καὶ συνῆν ἄχρι δὴ ἀλεκτρυόνων ἠκούσαμεν ᾀδόντων. τότε δὴ ἅτε σελήνη ἀνέπτατο ἐς τὸν οὐρανόν, καὶ ἡ Ἑκάτη ἔδυ κατὰ γῆς, καὶ τὰ ἄλλα φάσματα ἠφανίσθη, καὶ τὴν Χρυσίδα ἐξεπέμψαμεν πρὸς αὐτὸ πυκνὸν τὸ λυκαυγές.

Εἰ ταῦτα εἶδες, ὦ Τυχιάδη, οὐκ ἂν ἔτι ἠπίστησας εἶναι πολλὰ ἐν ταῖς ἐπῳδαῖς χρήσιμα. [b] εὖ λέγεις, ἦν δ' ἐγὼ, ὅτι-

guntur, fossa in subdivali domus depressa, circa mediam noctem evocavit nobis primo quidem Anaxiclem, patrem Glauciae, ante menses septem defunctum. Graviter autem ferebat senex amorem, atque irascebatur: denique vero tamen amare illi permisit. Post vero Hecaten evocavit, quae Cerberum secum duceret, & Lunam detraxit, multiforme spectaculum, diversamque prae se speciem ferens. Primo quidem muliebrem prae se formam gerebat: tum bos fiebat pulcherrima: deinde catella videbatur. Tandem Hyperboreus de luto cum finxisset parvulum Cupidinem, Abi, inquit, adduc Chrysidem! Avolat lutum, nec ita multo post adstitit illa pulsans januam: & ingressa Glauciam amplectitur, ut quae ad summum furorem usque amaret hominem, fuitque cum illo dum gallorum cantum audiremus. Tunc nempe Luna evolavit in caelum, & terram Hecate subiit, & reliqua spectra evanuere, & emisimus, circa ipsum fere diluculum, Chrysidem.

15. *Haec si vidisses, Tychiade, non amplius fidem negares dicentibus, esse multa in incantationibus utilia. Recte*, inquam, *mones. Crede-*

a Ἀναξίκλεια] Sic jam *J. Fl. Fr. P. H. S.* &c. nec quidquam Codd. juvant. b Εὖ λέγεις] Aliam personam hic addendam monet marg. *AtW.*

cos primum docuisse Logicam, 2. Phys. 3. Mor. Phil. *M. du S.*

32. Βόθρον τε ὀρυξάμενον] *Heliod.* lib. 6. *J. B.*

42. Γυναικείαν μορφὴν] Nempe species humana pertinet ad Dianam, bos est Isis, canis Hecate, quae nomina ad Lunam referri constat. *J. M. G.*

49. Ἐμμανέστατα] Supra T. 2. Ἰσ. β. ἐπιμανῶς ἀγαπῶσα. Infra Ἀποφρ. c. 21. ἐπιμανέστερα. *M. du S.*

55. Τὸ λυκαυγὲς] I. e. τὸ λυκόφως, ex λύχνος seu λύχνη utrumque compositum λυχόφως, λυκαυγὲς, pro λυχνόφως, λυχναυγές. *F. G.*

58. Εὖ λέγεις] Paruissem hic margini *Aldinae*, personae novae nomen praemittere jubentis, quam Edd. omisere; sed quia idem plus triginta vicibus in uno hoc Dialogo jubet, & conjectura tantum est, non Codicis lectio, non tantum ei tribuendum duxi, ut nimia mutatione contra auctoritatem Edd. & Nostrorum Codd. grassarer. Immo re penitius inspecta, saepissime personarum nomina studio omissa ab Auctore video; quia sponte patet ubi incipiat nova persona, quando illud *inquam ego, inquit ille*, additur. Ita Cicero e contrario evitaturus illa repetita *inquam* & *inquit*, personarum nomina adscribit, quod disertis verbis monet de Amicit. c. 1. *Quasi enim ipsos induxi loquentes, ne*, inquam, *&*, inquit, *saepius interponerentur: atque ut tamquam a praesentibus coram haberi sermo videretur.* Quare terque quaterque insertionem illam marginis *Ald.* indicasse contentus, ceteras omitto. *J. F. R.*

75. Ὁ δὲ τεττάρων μνῶν, πάνυ σμικρολόγος ὤν, Γλαυκίαν ἐπίρρατον ἐργάζεται] Interpres, *Is quatuor minarum, tantilli lucri avidus, Glauciam amoris compotem fecerit.*

Me-

dertm enim, en si vidissem. Nunc autem venia, puto, parata est, si non ita acute ut vos 60 *videre talia possum. Verum enim vero, novi enim Chrysidem, quam dicis, amatricem mulierem, facilemque & promtam, non video quam ob causſam opus habueritis legato ad illam luteo, aut mago ex Hyperboreis, ipsaque adeo luna; quam viginti drachmis ad ipsos abducere licebat Hyperboreos. Omnino tali tarmini cedit mulier, & contrario spectris ingenio est. Nam illa si strepitum audiant aeris aut ferri, fugiunt; nempe & haec vos dicitis: haec autem argentum si qua tinniat,* 65 *venit ad sonum. Alioquin ipsum quoque Magum admiror, si cum possit ipse amari a ditissimis mulieribus, & solida ab illis talenta accipere; pro quatuor minis sordidus homo Glauciam reddit amabilem. Ridicule facis,* inquit Ion, *qui fidem neges omnibus.*

16. *Itaque lubens interrogaverim te, de illis quid sentias, qui daemoniacos liberant terro-* 70 *ribus, aperte adeo ipsa quoque spectra excantantes? Et haec me dicere nihil opus est: sed norant omnes Syrum illum e Palaestina, taliam curationum Sophistam: quot ille traditos sibi* 75

ϛευον γὰρ ἂν εἴγε εἶδον αὐτὰ, νῦν δὲ συγγνώμη, οἶμαι, εἰ μὴ τὰ ὅμοια ὑμῖν ὀξυδερκεῖν ἔχω· πλὴν ἀλλ' οἶδα γὰρ ἡ Χρυσίδα ἣν λέγεις, [c] ἐρασ͂τὴν γυναῖκα καὶ πρόχειρον· ἐγὼ δὲ τίνος ἕνεκα ἐδεήθητε ἐπ' αὐτὸν τῆς πολίτου πρεσβευτῆς, καὶ μάγου τοῦ ἐξ Ὑπερβορέων, καὶ σελήνης αὐτῆς, ἣν εἰκοσι δραχμῶν ἀγαγεῖν ἐς Ὑπερβορέους δυνατὸν ἦν. πάνυ γὰρ ἐνδίδωσι πρὸς ταύτην ἡ ἐπῳδὴν ἡ γυνὴ, καὶ τὸ ἐναντίον τοῖς φάσμασι πέπονθεν. ἐκεῖνα μὲν γὰρ ἢν ψόφον ἀκούσῃ χαλκοῦ, ἢ σιδήρου φέυγει. καὶ ταῦτα γὰρ ὑμεῖς φατε. αὐτὴ δὲ ἂν ϗεγύριόν που ψοφῇ, ἔρχεται πρὸς τὸν ἦχον· ἄλλως τε καὶ θαυμάζω αὐτὸν τοῦ μάγου, εἰ δυνάμενος αὐτὸς ἐραθῆναι πρὸς τῶν πλουσιωτάτων γυναικῶν, καὶ τάλαντα ὅλα παρ' αὐτῶν λαμβάνειν, ὁ δὲ τεττάρων μνῶν, πάνυ σμικρολόγος ὤν, Γλαυκίαν ἐπέρασ͂τον ἐργάζεται. [d] γελοῖα ποιεῖς, ἔφη ὁ Ἴων, ἀπιστῶν ἅπασιν.

Ἐγὼ γὰρ ἡδέως ἂν ἐροίμην σε τί περὶ τούτων φῂς, ὅσοι τοὺς δαιμονῶντας ἀπαλλάττουσι τῶν δεινῶν, οὕτω σαφῶς ἐξάδοντες καὶ τὰ φάσματα. καὶ ταῦτα οὐκ ἐμὲ χρὴ λέγειν, ἀλλὰ [e] πάντες ἴσασι τὸν Σύρον τὸν ἐκ τῆς Παλαισ͂τίνης, τὸν ὅτι [f] τούτων σοφισ͂τὴν, ὅσους ποτὲ λάβοι καλαπίποντας πρὸς

c Ἐρασ͂τὴν] Et sic *Fl.* cum cett. d Γελοῖα] Et hic personam inserendam ait marg. *A*1. e Πάντες] Abest a *Fl.* f Τούτων] Τούτῳ *Fl.*

Merae nugae. Ad historiam de amore Glauciae (qui nimirum Chrysidem quamdam amans, ea potitus dicitur esse ope Magi cujusdam, qui jactaret, se, si vellet, ab ditissimis feminis sollicitatum iri, & integra ab eis talenta accepturum esse, ubi tamen quatuor minis Glauciae Chrysidem conciliasset) respondet Tychiades inter alia, se mirari Magum ipsum, quod ille, dum possit ipse ditissimarum feminarum amore frui, & insuper integris talentis ab eis donari, tamen *quatuor minis, lucelli oppido exigui rationem habens, Glaucian reddiderit amabilem*, Chrysidi nempe. *J. J.*

80. Δαιμονῶντας] Vid. *Plut.* Symp. VIII. 5. p. 1257. *M. du S.*

Δαιμονῶντας] *L. Bos* (de quo adeundo Cl. *Hemst.* in marg. admonuit) in *Evang. Joan.* VII. 20. plura similia adfert, quibus demonstret δαιμονᾶν & κακοδαιμονᾶν profanis scriptoribus idem esse quod sacris δαιμόνιον ἔχειν. *J. F. R.*

83. Τὸν Σύρον τὸν] Christianum intelligere videtur. *F. G.*

Τὸν Σύρον —— τὸν —— σοφισ͂τὴν] Non dubito quin per Syrum illum e Palæstina intellexerit aliquem ex Apostolorum discipulis Christianum: iis enim, ut Dominus *Christus* prædixerat, subjecta erant dæmonia, & talia miracula passim fiebant in prima illa ætate ecclesiæ. *J. P. a G.*

84. Ἐπὶ τούτων σοφισ͂τὴν] Florentinum τούτῳ minus placet. Ἐπὶ enim cum secundo casu hic notat eum qui praecst, praepositus est illi negotio, ut in *Evang. Luc.* XII. 42. ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ. Ac sine verbo, ut hic, *Joseph.* Ant. XII. 1. ὁ ἐπὶ βιβλιοθηκῶν, *Bibliothecarius*. Et apud Nostrum *Tox.*

πρὸς τὴν σελήνην, καὶ τὸ ὀφθαλμὼ διαστρέφοντας, καὶ ἀφρῷ πιμπλαμένους τὸ στόμα, ὅμως ἀνίστησι καὶ ἀποπέμπει ἀρτίους, ὅτι μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τῶν δεινῶν. ἐπειδὰν γὰρ ὀπίσω χειμένοις, καὶ ἔρηται ὅθεν εἰσεληλύθασιν εἰς τὸ σῶμα, ὁ μὲν νοσῶν αὐτὸς σιωπᾷ, ὁ δαίμων δὲ ἀποκρίνεται ἑλληνίζων, ἢ βαρβαρίζων, ἢ ὅθεν ἂν αὐτὸς ἦ, ὅπως τε καὶ ὅθεν ἐπῆλθεν ἐς τὸν ἄνθρωπον· ὁ δὲ ὅρκοις ἐπάγων, εἰ δὲ [a] μὴ πειθοίη, καὶ ἀπειλῶν, ἐξελαύνει τὸν δαίμονα. ἔγωγ' οὖν καὶ εἶδον ἐξιόντα μέλανα, καὶ καπνώδη τὴν χροιάν. [b] ὦ μέγα, ἦν δ' ἐγὼ, τὰ τοιαῦτά σε ὁρᾶν, ὦ Ἴων, ὥγε καὶ αἱ ἰδέαι αὐταὶ φαίνονται, [c] ἃς ὁ πατὴρ ὑμῖν Πλάτων δείκνυσιν, ἀμαυρόν τι θέαμα, ὡς πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀμβλυώττοντας.

[d] Μόνος γὰρ Ἴων, ἔφη ὁ Εὐκράτης, τὰ τοιαῦτα εἶδεν, οὐχὶ δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ δαίμοσιν ἐντετυχήκεσαν, οἱ μὲν νύκτωρ, οἱ δὲ μεθ' ἡμέραν; ἐγὼ δὲ οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ μυριάκις ἤδη τὰ τοιαῦτα τεθέαμαι. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐταραττόμην πρὸς αὐτὰ, νῦν δὲ

cadentes ad Lunam, distorquentes oculos, spuma os repletum habentes, tamen suscitat, & sanos dimittit magna mercede malis liberatos. Cum enim adstat jacentibus, & interrogat, unde intraverint in corpus? ipse quidem tacet aegrotus: respondet vero Graece vel Barbare daemon, tum unde sit ipse, tum quomodo atque unde venerit in hominem: tum iste adjuratione, &, si non pareat, minis daemonem expellit. Atque ego vidi etiam exeuntem nigro colore & fumoso. Non erat magnum, inquam, *talia te videre, Ion, cui ipsae etiam ideae appareant, quas Plato, paver vester, ostendit, evanidum ac tenue spectaculum, quantum ad nos qui caecutimus.*

17. *Nempe solus talia*, Eucrates inquit, *vidit Ion? nonne etiam alii multi incidérunt in daemones, noctu partim, partim interdiu? Ego vero non semel, sed decies millies jam vidi talia. Ac primo quidem ad ea perterrebar.*

[a] Μὴ πειθοίη] Ἀπειθοίη *Fl.* sine μὴ. [b] Οἱ μέγα] Et hic alius personae nomen praemittendum monet marg. *A1.* [c] Ἃς] Ὅσα *J.* & marg. *A1.* Vulgatum tenet *Fl. Fr. P.* &c. [d] Μόνος] Hic rursum aliam person. inserit. marg. *A1.*

c. 29. pr. *ὁ ἐπὶ δεσμῶν praefectus carceris*, ubi & alia dedimus. *J. F. R.*

88. Ὅμως ἀνίστησι, καὶ ἀποπέμπει ἀρτίους, ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τῶν δεινῶν.] Sermo est de Syro quodam (Christiano forte, ut judicat *Palmerius*) qui eos, qui ad Lunam concíderent, oculos distorquentes, & os spuma impleti, tamen erigeret, sanosque ac integros dimitteret, non magna mercede malo isto liberatos. Sic enim suspicor, id potius exigua mercede fuisse praestitum, voluisse Auctorem, quam magna, ut vulgo legitur in Graecis; atque adeo intercidisse σὺκ quod facile ex affinitate ultimae in ἀρτίους syllabae potuit evenire. Legendum itaque mea sententia, ἀποπέμπει ἀρτίους, σὺκ ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τῶν δεινῶν. *J. J.*

Ibid. Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] Cave quicquam mutassis: genuina enim haec scriptura. Nec de Christianis laborés, qui *gratis* miracula sua edebant. De aliis consule, si lubet *Orig.* c. Cels. p. 53, 2. quo in loco Ægyptios videbis & ipsos talia a se patrata jactasse. *M. du S.*

Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] Haec verba faciunt; ut non credam de Christiano Exorcista sermonem esse, quos de Magistri sui voluntate χαρίσματα illa sua etiam gratis dedisse satis constat: nec unquam objecta illis, quod sciam, aut depulsa avaritia. Video, quid in mentem venerit Doctissimo *Jensio*: sed non ausim ei assentiri, cum praesertim ipsa nos Christi & Apostolorum historia doceat, fuisse in Palaestina etiam Exorcistas non Christianos. *J. M. G.*

Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] De phrasi egimus supra I. *Ver. Hist.* c. 19. De re haec tantum habeo monenda: emendationem Cl. *Jensii*, σὺκ inserentis, etsi de Christiano sermo non fuerit, nondum improbo; quia fin. cap. proxime praemissi miratur magum exigua quatuor minarum mercede talia facere; idque novo jam exemplo confirmatum ire censeri potest. *J. F. R.*

93. Ὅθεν ἂν αὐτὸς] Patriam daemonis ipsius linguam intelligit. V. *Bellum*, de op. daemonum, de daemone Armenice loquente. *M. V. La Croze.*

Ὅθεν ἂν αὐτὸς] Qui nobilissimi *Croxii* notulas descripsit, dilucide *Bellum* auctorem indicavit; cum ve-

bar. *Jam vero ob consuetudinem insitatum nihil videre mihi videor : & nunc maxime, a quo tempore anulum mihi dedit Arabs, de ferro patibulorum factum, & carmen me multorum nominum docuit : nisi forte nec mihi credis, Tychiade. Et quomodo*, inquam, *non credam Eucrati Dinonis F. sapientissimo viro, & libere quae sibi videntur, & cum auctoritate, domi suae dicenti?*

18. *Illud enim de statua*, inquit Eucrates, *quod domesticis omnibus quot noctibus apparet, & pueris, & adolescentibus, & sen*ibus, *illud igitur non ex me solo audias, sed ex nostris omnibus. De qua*, inquam, *statua? Non vidisti*, inquit, *ingrediens, in aula stans signum pulcherrimum, Demetrii opus statuarum humanarum artificis? Num discobolon*, inquam, *dicis, incurvantem se ad habitum emittendi jam disci, reflexo vultu ad eam quae discum attulit, paullum submisso genu altero, ut in ipso statim jactu surrecturus una videatur? Non*, inquit, *illud*

ἐχω τῦ ἔθους, ὑδέν τι ϖαλόγον ὁρᾶν μοι δοκῶ, ϗ νῦν μάλισ᾽α, ἐξ ὗ μοι τ δακτύλιον ὁ Ἄραψ ἔδωκε, σιδήρυ τῦ ἐκ τ̃ σαυρῶν ϖεποιημένον, ϗ τ [e] ἐπῳδὴν ἐδίδαξε τ ϖολυώνυμον, ἐκτὸς εἰ μὴ ϗ ἀπίσ᾽ησεις, ὦ Τυχιάδη. ϗ ϖῶς ἂν, ἦν δ᾽ ἐγὼ, ἀπισ᾽ήσαιμι Εὐκράτ῀ τῷ Δείνωνος, σοφῷ ἀνδρὶ [f] μάλισ᾽α, ϗ ἐλευθερίως τὰ δοκοῦντα [g] οἱ λέγοντι οἴκοι ϖαρ᾽ αὑτῷ μετ᾽ ἐξουσίας;

Τὸ γοῦν ϖερὶ τῦ ἀνδριάντος, ἦδ᾽ ὃς ὁ Εὐκράτης, ἅπασι τοῖς ὀπὶ τ οἰκίας, ὅσαι νύκτες [h] Φαινόμυον, ϗ ϖαισὶ, ϗ νεανίαις, ϗ γέρυσι, τῦτο ὐ ϖαρ᾽ ἐμοῦ μόνον ἀκύσεσθαι ἂν, ἀλλὰ ϗ ϖαρὰ τ ἡμετέρων ἁπάντων. ϖοίυ, ἦν δ᾽ ἐγὼ, ἀνδριάντος; Οὐχ ἑώρακας, ἔφη, εἰσιὼν ἐν τῇ αὐλῇ ἑσ᾽ηκότα ϖάγκαλον ἀνδριάντα, Δημητρίυ ἔργον τῦ ἀνθροϖοποιῦ; μῶν τ δισκεύοντα, ἦν δ᾽ ἐγὼ, φὴς, τ ὀπικεκυφότα ϗ τὸ σχῆμα τ ἀφέσεως, ἀπεσ᾽αλμένον εἰς [i] τ δισκοφόρον, ὀπρέμα ὀκλάζοντα τῷ ἑτέρῳ, ἐοικότα [k] ξυναναστησομένῳ μᾶλ τ βολῆς· Οὐκ ἐκεῖνον, ἦδ᾽ ὃς,

[e] Ἐπῳδὴν] Ἐπαοιδὴν *Fl.* [f] Μάλισ᾽α] Καὶ μάλισ᾽α ἴλεως. *Fl.* [g] Οἱ λέγοντι οἴκοι ϖαρ᾽ αὐτ. μ. ἐξ.] Σοὶ λέγοντι ἐπ᾽ ἐξουσίας *Fl.* [h] Φαινόμυον] Sic Edd. omnes. Φανομένυ corrigit *Soulius.* [i] Τ῀ν] Sic Edd. omnes. Excepta *Amst.* quae τ̃. casu magis, quam consilio. [k] Συναναστησομένῳ] Συναντησομένῳ *Fl.* male.

vero suspicarer eum non bene adsecutum *Crozii* manum, Clariss. virum *J. Odé* consului, qui eruditissimo libro de Angelis conscripto, in hac materia est versatissimus : isque mihi indicavit, sine dubio *Psellum* rescribendum, qui de Daemonum operationibus libellum confecit, editum Paris. 1576. & an. 1615. notis illustratum a *Gilberto Gaulmino*, recusumque Graece ac Latine in forma minore. *J.F.R.*

98. Οὐ μέγα] Sic supra Δημων. c. 30. f. *M. du S.*

12. Ἐκ τ̃ σαυρῶν] Cave & hoc ad Christianos referas, nondum eo fatuitatis dicam an superstitionis devolutos, ut ligno virtutem tribuerent. Circulatores isti nempe faciebant quod hodieque fere a stultis hominibus fit, qui suspensorum adipi, & cui non rei, virtutem magicam affingunt. Pudet in tanta Christianismi luce hujusmodi etiamnum superstitiones, ab ipsis derisas Ethnicis, apud ipsos Reformatos multis in locis conspici, quas Romanensibus relinqui par erat, inter quos tot Monachis aliisque quaestui sunt. *M. du S.*

21. Φανομένυ] In omnibus Libris erat φαινόμυον. Ego audacter, quia ita sententia postulabat, mutavi. *M. du S.*

Φαινόμυον] Etsi φανομένυ non improbo ; nihil tamen sine auctoritate muto, quia τὸ φαινόμυον quasi substantive, pro *adparitione* acceptum intelligi potest eod. modo, ut *Phaenomena* philosophi ponere solent; & sic τὸ φαινόμυον τῷ ἀνδριάντος nihil habebit incommodi. *J.F.R.*

26. Δημητρίυ] Ἀλωπεκήθεν oriundus dicitur, infra c. 20. *M. du S.*

28. Τῆς ἀφέσεως] Leg. *Casaub.* ad lib. 1. *Athen.* *J.B.*

29. Τ῀ν δισκοφόρον] De manu discum gestante & vibratura intellige. De ὀκλάζω vide Ζευξ. c. 4. *M. du S.*

Εἰς τ̃ν δισκοφόρον] Fuerint igitur statuae duae, feminae ministrantis discum, & jaculantis viri. Sed non satis placet haec δισκοφόρος, cum ad certamina ejusmodi non admissae videantur mulieres. Itaque cogitabam, an ἡ δισκοφόρος possit esse via & quasi linea, ad quam projiciendus est discus, ut dicatur hic discobolus tanquam metas respicere & superare conari signa aliorum, qui ante ipsum projecere. Putabam ut ἡ λεωφόρος est via, qua commeat ὁ λεώς· sic δισκοφόρος posse vocari viam, & lineam ad quam discus dirigitur. *J.M.G.*

Τ῀ν δισκοφόρον] Ignoscet Cl. *Gesnerus*, si recte sensisse

ὸς, ἐπεὶ τ̃ Μύρωνος ἔργων ἐν ᾧ τοῦτό ἐστιν ὁ δισκοβόλος, ὃν λέγεις· οὐδὲ τ̃ παρ' αὐτόν, φημι, τ̃ λαβόμενον τ̃ κεφαλὴν τῇ ταινίᾳ τ̃ καλόν· Πολυκλείτου γὰρ τοῦτο ἔργον. ἀλλὰ τὰς μὴ ὅπη τὰ δεξιὰ εἰσιόντων, ἄφες, ἐν οἷς καὶ τὰ Κριτίου τοῦ Νησιώτου πλάσματα ἕστηκεν; οἱ τυραννοκτόνοι. σὺ δὲ εἴ τινα εἶδες πρὸ τὸ ὕδωρ τὸ ἐπιῤῥέον εἰδες προγάστορα, φαλαντίαν, ἡμίγυμνον τ̃ ἀναβολὴν, ἠμεμωμένον τοῦ πώγωνος τὰς τρίχας ἐνίας, ὑπόσημον τὰς φλέβας, αὐτοανθρώπῳ ὅμοιον, ἐκεῖνον λέγω, Πέλιχος ὁ Κορινθίων στρατηγὸς εἶναι δοκεῖ.

Νὴ Δί, ἦν δ' ἐγὼ, εἶδόν τινα ὅπῃ [a] τὰ δεξιὰ τοῦ Κρόνου, ταινίας καὶ στεφάνους ξηρὰς ἔχοντα, [b] κεχρυσωμένον μετάλλοις τὸ στῆθος. ἐγὼ δὲ, ὁ Εὐκράτης ἔφη, ἐκεῖνα ἐχρύσωσα, ὁπότε [c] μ' ἰάσατο ἀπὸ τριτης ὑπὸ τοῦ ἱππίου ἀπολλύμενον. ἦν γὰρ καὶ ἰατρὸς, ἦν δ' ἐγὼ, ὁ βέλτιστος Πέλιχος; ἔστι, καὶ μὴ σκῶπτε, ἦδ' ὃς ὁ Εὐκράτης· ἢ σε οὐκ εἰς μακρὰν μέτεισιν ὁ

quandoquidem Myronis opérum & ipſum eſt, diſcobolus, quem dicis. Neque illud juxta ſtans dico, illud taenia redimitum caput, pulchrum; iſtud enim Polycleti opus. Sed omitte, quae ſunt ad dextram introeuntium, in quibus Critiae Neſiotae opera ſtant, Tyrannicidae. Tu vero ſi quam vidiſti ſtatuam ad influentem aquam, ventre prominulo, calvam, ſeminudam amictu, cujus barbae pilos aliquot ventus videtur jactare, inſignes habentem venas, indiſcreta hominis ſimilitudine, illam dico: Pelichus Corinthiorum dux videtur.

19. *Per Jovem*, inquam, *vidi quandam ad dextram Saturni, vittas habentem & corollas aridas, cujus pectus bracteis inauratum eſt. At ego*, inquit Eucrates, *inauravi illa, cum me ſanaſſet, tertium jam febri querquera pereuntem. Fuit nempe medicus etiam optimus ille Pelichus? Eſt; & noli irridere*, inquit Eucrates, *aut non ita multo poſt ille te*

a Τὰ] Caret artic. *Fl.* ὁ Κεχρυσωμένον] Sic *P. H. B1. S.* Κεχρυσωμ. male *J. Fl. Ald.* c Μ' ἰάσατο] Nihil mutant *Fl. J. Fr. P.* &c.

35. Πολυκλείτου γὰρ] Γραφὶς ὁ Πολύκλειτος ὥσπερ ἐν ὁ Εὐφράνωρ. καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς ὢν εἰσάγει; Θαυμάζω. *V.*

50. Ἱππίου] Ἱππίου ἰδίου πυρετοῦ ἢ παροξυσμοῦ. *G.*

fiſſe *Solanum*, dixero; nam intellecto χεῖρα ſenſus eſt facilis. Id autem ſubſtantivi ſaepe intelligi, ſatis ipſe novit. Vid. *Bos* de Ell. p. 184. Vel p. 247. Ed. *Schoetg.* *J. F. R.*

32. Μύρωνος —— δισκοβ.] Hujus ipſius ſtatuae meminit *Quintilianus* II. 13. *Quid tam diſtortum & elaboratum, quam eſt ille* DISCOBOLOS *Myronis?* *M. du S.*

33. Δισκοβόλου] Barbarum hoc foret, ſi *Th. Magiſtro* fides, ſcribenti: ΔΙΣΚΟΒΟΛΟΣ ὁ δῆ λέγειν, ἀλλὰ δισκευτής. *J. F. R.*

35. Πολυκλείτου γὰρ τοῦτο] Ubi mentio fit Polycleti, miror veterem Luciani Scholiaſten Mſ. notare Polycletum fuiſſe pictorem, non ſtatuarium, itaque ſe non intelligere, qui in ſtatuariorum numerum referatur a Luciano, niſi forte ſit alius Polycletus. Verba enim ſunt. Γραφὶς ὁ Πολύκλειτος ὥσπερ ἐν ὁ Εὐφράνωρ, καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς ὢν εἰσάγεται, Θαυμάζω ἢ μήπερ ἕτερος ἦν ὁ Πολύκλειτος. Verum quis neſcit Polycletum Sicyonium Angeladae diſcipulum, & ejus Canonem, & tot ſtatuas, quas in coelum extulerunt veteres. Vide *Plin.* XXXIV. c. 8. & de Canone ſive norma Polycleti, Galenum de Hippocratis & Platonis decretis, & in primo de temperamentis. Euphranor & pictor & fictor fuit, uti ex eodem *Plinio* conſtat. vide lib. XXXV, 11. Critiae quoque Plinius meminit. *J. G. G.*

Πολυκλείτου ἐν τοῦτο ἔργον] Statua nimirum illa, de qua in praecedentibus ſermo fuit. Ad hunc locum Scholiaſtes, Γραφὶς ὁ Πολύκλειτος ὥσπερ ὁ Εὐφράνωρ, καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς ὢν εἰσάγει; Θαυμάζω. Inciditiſſime quidem hoc, ſi umquam ab ullo quidpiam, ab Scholiaſte ſcriptum eſt. Quid? Nonne fictor & revera ἀγαλματοποιὸς fuit Polycletus? *Cicero* certe III. de Oratore, *Una fingendi eſt ars*, inquit, *in qua praeſtantes fuerunt Myro, Polycletus, Lyſippus.* Idem *Plutarcho* in Sympoſio audit Πλάστης. Idem ab eodem hoc Luciano inter πλάστας nobiles memoratur in *Somnio* T. I. §. 9. & in *Sacrificiis* c. 11. Omitto quamplurima ex *Aeliano*, *Plinio*, aliis innumeris, loca, in quibus

re vir ulciſcetur. Novi ego quid poſſit iſta deriſa a te ſtatua. Aut non putas ejusdem eſſe immittere, quibus velit, querqueras, ſi expellere poteſt? Propitia, inquam, *ſit & placata virilis adeo ſtatua! quid igitur aliud quoque facientem quicunque in domo eſtis, videtis? Cum primum*, inquit, *nox oritur, deſcendens de ſua baſi, in qua ſtat, domum orbe quodam circumit, & omnes illi occurrunt, nonnunquam etiam cantanti, neque eſt, quem laeſerit: modo opus eſt, ut illi deceda-tur: ſic praeterit, nulla moleſtia afficiens videntes. Quin etiam lavat ſaepe, & tota nocte ludit, ut ſtrepitus aquae exaudiatur. Vide ergo, dicebam, ne non Pelichus ſit illa ſtatua, ſed Cretenſis Talus, Minois F. Nam & ille aeneus erat Cretae circuitor. Si vero non ex aere, ſed ex ligno factus eſſet, Eucrates; nihil prohiberet non Demetrii eſſe opus, ſed*

ἀνής· οἶδα ἐγὼ ὅσον δύναται ὅτος ὁ λίθος καὶ γελῶμεν ἀνδριάς, ἢ ὃ νομίζεις τῷ αὐτῷ εἶναι καὶ ἐπιπέμπειν ἠπιάλους, οἷς ἂν ἐθέλοι, εἴγε καὶ ἀποπέμπειν δυνατὸν αὐτῷ; ἵλεως, ἦν δ' ἐγὼ, ἔστω ὁ ἀνδριὰς, καὶ ἥπιος ὅτως ἀνδρεῖος ὤν, τί δ' ἂν καὶ ἄλλο [d] ποιοῦντα ὁρᾶτε αὐτὸν ἅπαντες οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ; ἐπειδὰν τάχιστα, ἔφη, νὺξ γένηται, ὁ δὲ καταβὰς ἀπὸ τῆς βάσεως, ἐφ' ἧς ἕστηκε, περίεισιν ἐν κύκλῳ τὴν οἰκίαν, καὶ πάντες ἐντυγχάνουσιν αὐτῷ, ἐνίοτε καὶ ᾄδοντί· καὶ οὐκ ἔστιν ὅντινα ἠδίκησεν, ἐκτρέπεται γοῦν χρὴ μόνον· ὁ δὲ παρέρχεται, μηδὲν ἐνοχλήσας τοὺς ἰδόντας· καὶ μὴν καὶ λούεται τὰ πολλὰ, καὶ παίζει δι' ὅλης νυκτὸς, ὥστε ἀκούειν τοῦ ὕδατος φυομένου. ὅρα τοίνυν, ἦν δ' ἐγὼ, μὴ ἐχὶ Πέλιχος ὁ ἀνδριὰς, ἀλλὰ Τάλως ὁ Κρὴς ὁ [e] τοῦ Μίνω ἢ. καὶ γὰρ ἐκεῖνος χαλκοῦς τις ἦν, περιπολῶν τὴν Κρήτην τρίτος. εἰ δὲ μὴ χαλκοῦς, ὦ Εὐκράτες, ἀλλὰ ξύλου ἐπεποίητο, οὐδὲν αὐτὸν ἐκώλυεν ὑπὸ Δημητρίου ἔργον

d Ποιοῦντα] Bene *Fl. H. P. S.* &c. Πεποιῆντα male *J.* *e* Τοῦ] Τὸν Exc. Τῷ *Fl. J.* &c. & L.

bus Statuarius memoratur Polycletus; quaeque, ut & opera ejus ab Auctoribus celebrata, diligenter congeſſit *Junius* in artificum Catalogo. Quid quod & Euphranor non Pictor tantum, ut hic ab Scholiaſte ſtatuitur, verum etiam Fictor fuit; ut ex eodem Catalogo ſtudioſus Lector poſſit diſcere. *J. J.*

Πολυκλείτου] Vid. *Jenſ.* Et *Daviſ.* not. ad pag. 4. Tuſc. *M. du S.*

37. Κριτίου] Idem hic Critias cum eo qui Ῥητ. c. 9. memoratur. *M. du S.*

40. Φαλαντίου] Supra T. I. *Tim.* §. 47. ἀναφαλαντίας, *recalvaſter*, ubi vid. quae Cl. *Hemſterh.* notavit. *J. F. R.*

42. Αὐτοσκληρότῳ ὁμοίου] Vid. Cl. *Hemſterhuſius* ad T. I. *Tim.* §. 52. No. 86. ubi αὐτοβορέας occurrit, i. e. *verus & ipſiſſimus boreas*, aliaque obiter indicantur; at cum ibid. promiſit, ſe hic dicturum quid ſit αὐτάνθρωπος, nulla tum divinatione praevidit hanc ſibi facultatem ereptum, & ſucceſſorem tam feſtinantem, ipſoque tanto inferiorem datum iri. Quare paucis tantum defungar: omnis ſtatua humana vel levi arte facta ſimilis eſt homini; talem ſi diceret hanc, ὅμοιον ἀνθρώπῳ πλάσμα dixiſſet; at jam vult eam ita referre vivum ac ſpirantem i. e. verum hominem, ut nihil differentiae adpareat, quin ſit *ipſe homo*. Talia autem praeter philoſophorum αὐταρχὴ, αὐτοσοφία etiam aliis frequentantur, ut αὐτόκαις, quod *Heſych.* adfert, αὐτόλυκος *fur* pecudes lupi inſtar furari ſolitus. Nec refert, num ab avo Ulyſſis *Autolyco* derives, an ab ipſo λύκος, quia & prior ille cognomen inde traxit. *Ovid.* Metam. XI. 313. *Naſcitur Autolycus furtum ingenioſus ad omne: Qui facere adſuerat patriae non degener artis.* *J. F. R.*

43. Πέλιχος] Conſule *Thucyd.* I. 29. ubi ſaniores Godd. ita legunt. *M. du S.*

46. Στεφάνους] Honor divinus, inquit *Barthius*, 719. *M. du S.*

50. Ἠπιάλου] Vid. *Schol.* adde ſupra eumdem ad *Gall.* c. 9. ibique notata: item *Theogn.* vſ. 174. *J. F. R.*

70. Τάλως] V. Ὀρχ. c. 49. & *Platon.* Minoe verſus fin. p. m. 510. ὁ δὴ Τάλως τρὶς περιὼν τὴν ἰδιωτικὴν κατὰ τοὺς κώμους φυλακὴν τοὺς νόμους ἐν αὐταῖς ἐν χαλκοῖς γραμματείοις ἔχων γεγραμμένους τοὺς νόμους, ὅθεν χαλκοῦς ἐκλήθη. *Athenaeus*, ex Ibyco, amatorem Rhadamanthi fuiſſe ait, 603. D. *M. du S.*

72. Τῆς Κρήτης περίπολος] Habuimus T. 2. *de Salt.* c. 49. & Il. *Ver. Hiſt.* c. 6. *J. F. R.*

73. Χαλκοῦ — ἐπεποίητο] Sic ſupra Ὑπ. Εἰκ. c. 23. *M. du S.*

88. Κη-

γον εἶναι, ἀλλὰ τ Δαιδάλε τεχνημάτων. 75 *unum de Daedali artificiis. Nam, ut ais, fugit de ſua baſi hic quoque.*
δραπετεύει γᾶν, ὡς φῄς, ἀπὸ τ [a] βάσεως ᾗ ἕτ.

Ὅρα, ἔφη, ὦ Τυχιάδη, μή σα μελαμελήσῃ τᾷ σκώμματ ὕστερον. οἶδα ἐγὼ, οἷα ἔπαθεν ὁ τὰς ὀβολὰς ὑφελόμεν, ἃς τ' ἀμηνίαν ἑκάστῳ τίθεμεν αὐτῷ· πάνδεινα ἐχρῆν, ὁ Ἴων ἔφη, ἱερόσυλόν γε ὄντα. πῶς ἂν αὐτὸν ἠμύναλο, ὦ Εὐκρατες; ἐθέλω γὰρ ἀκοῦσαι, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα ἑτοῖσι Τυχιάδης ἀπιστήσῃ. πολλοὶ, ἦ δ' ὅς, ἔκειντο ὀβολοὶ [b] πρὸς τοῖν ποδοῖν αὐτοῦ, καὶ ἄλλα νομίσματα ἔνια [c] ἀργυρᾶ πρὸς τ μηρὸν, κηρῷ κεκολλημένα, καὶ πέταλα ἐξ ἀργύρε, εὐχαί τινος, ἢ μισθὸς ὅτι τᾷ ἰάσῃ, ὁπόσοι δ' αὐτὸν ἐπαύσαντο πυρετῷ ἐχόμενοι. ἦν δὲ ἡμῖν Λίβυς τις οἰκέτης, κατάρατ ἱπποκόμ. οὗτ ἐπεχείρησε νυκτὸς ὑφελέσθαι πάντα ἐκεῖνα, καὶ ὑφείλετο καλαβεβηκότα ἤδη τηρήσας τ ἀνδριάντα. ἐπεὶ δὲ ἐπανελθὼν τάχιστα ἔγνω ἐσεσυλημένος ὁ Πέλιχ, ὅρα ὅπως ἠμύναλο, καὶ καλεφώρασε τ Λίβυν. δι' ὅλης γὰρ τ νυκτὸς ἐκεῖνος ἐν κύκλῳ τ αὐλὴν [d] ἄθλι, ἐξελθεῖν δ δυνάμενος, ὥσπερ ἐς Λαβύρινθον ἐμπεσών, ἄχρι δὴ καλελήφθη ἔχων τὰ φώγια, γενομένης [e] τ ἡμέρας. καὶ τότε μὲ

20. *At tu vide*, inquit, *Tychiade, ne dicti te poſtea poeniteat. Novi ego quid uſu venerit ei qui obolos furatus fuerat, quos ſingulis noviluniis ipſi offerimus. Graviſſima quidem oportuit evenire*, inquit Ion, *ſacrilego. Quomodo igitur ultus eſt illum, Eucrates? volo enim audire, etſi fidem vel maxime hic Tychiades negaturus ſit. Multi*, inquit, *oboli ad pedes illius jacebant, & nummi aliquot alii argentei ad femur ipſius cera agglutinati, & argenti bracteolae, votum cujusdam, aut ſanationis merces eorum, qui per ipſum febri erant liberati. Erat vero nobis ſervus e Libya, ſacer homo, equiſo. Hic auſus eſt nocte ſuffurari omnia illa, & ſuffuratus eſt, obſervato tempore, ubi deſcenderat ſtatua. Cum primum vero rediens cognovit ſe ſpoliatum eſſe Pelichus, vide quomodo ultus ſit Libyn, ac deprehenderit. Tota enim nocte in aula in orbem circumiit infelix, qui exire non poſſet, velut in Labyrinthum delapſus, dum die exorto deprehenderetur cum rebus furtivis. Ac tum quidem deprehenſus plagas accepit non pau-*

a Βάσεως] Στάσεως *Fl.* & marg. *Ai.* b Πρὸς] Et ſic *Fl.* cum *J.* ceterisque. c Ἀργυρᾶ] Omittit *Fl.* d Ἄθλι] Nihil mutare *Fl.* addidit *Solan.* e Τῆς] Abeſt a *Fl.*

75. Ἀλλὰ * τ Δαιδάλε τεχνημάτων] Τοῦτο ἐ μάτ λέγειν. ἀλλ' ἐπειδὴ † πρῶτ Δαίδαλ ἄγαλμα εἰργάσαλο ἐξεπηδήσ, τ πρὸ αὐτοῦ πάντων τεχνιτῶν ‡ συμβεβληκότα τὸν ποδὶ λίθον τὸν ἀριστερόν, πάρεχε φάρμακον, ὡς § τὸ τᾷ Δαιδάλε ἀγάλματα κινεῖται αὐτόματα ¶. *V.*

* Τῶν —— τεχνημάτων] Τὰ τεχνήματα ante edebatur.
† Πρῶτ] Πάντων eſt in V. quo forſan Παρὸς voluit. In Impreſſis ſic mutatum eſt. *M. du S.*
‡ Συμβεβληκότα] Συμβεβηκότα *Kuſterus* legi jubet. *M. du S.*
§ Τὰ] Non aderat in editis. Adjecit *M. du S.*
¶ Idem habet *Palaephatus* de Incredibilibus c. XXII. & *Tzetzes* Chil. I. c. 19. *J. Chr.*

88. Κμῷ] V. *Jani Rutg.* Var. Lect. V. p. 461. *M. du S.*
90. Πυρετῷ ἰχόμενοι] Πυρετῷ συνέχεσθαι usitate dici, oſtendit Rev. *Jac. Elſn.* ad *Evang. Luc.* IV. 38. Sed & ἐχόμενος πυρετῷ Lucianum dixiſſe refert. At verbo ſimplici ἔχεσθαι *Hippocrates* ita utitur frequentiſſime, ut ὑπὸ πυρετοῦ ἐχομένῳ, Sect. IV. aph. 34. & 35. &c. Aliisque locis ab *Foëſio* in Oecon. *Hippocr.* v. ἔχειν indicatis, cum praepoſ. ὑπὸ. Sed & ſine ea, ἀνὴρ νούσῳ εἶχετο, idem ex V. Epidem. p. 335. Nolim plura adcumulare in re nimis nota. *J. F. R.*
12. Ἀλαστικῶδες] Ut Τεξ. c. 27. & Ετ. Δ. II. Quod ideo moneo, quia hic prave in omnibus Impreſſis antea ſcriptum erat Ἀλαστικόδες, quamvis iidem Libri recte in illis locis habeant. *M. du S.*
Ἀλαστικῶδες] Recte *Solan.* reſtituit, quia non ſolum ſic amat ſcribi locis ab eo indicatis, ſed & ap. alios, ut

ex

paucas. Non diu vero cum ſupervixiſſet, malus male periit, qui diceret, ſingulis ſe noctibus flagellari, adeo ut vibices etiam poſtridie illius in corpore apparerent. Poſt haec, Tychiade, & Pelichum deride, & me, ut Minois aequalem, delirare puta. Verum, Eucrates, inquam, *quam diu quod aes eſt, aes erit, & opus illud Demetrius Alopecienſis elaboraverit, non Deorum faber, ſed hominum ſtatuarius; nunquam ego ſtatuam Pelichi timuero, quem, neque ſi vivus mihi minatus eſſet, valde metuiſſem.*

21. Poſt haec Antigonus Medicus ait: *Etiam mihi, Eucrates, aeneus Hippocrates eſt, cubitali circiter magnitudine, qui tantum, ubi linum lampadis exſtinctum eſt, totam orbe domum circumit, perſtrepit, pyxides evertit, medicamenta confundit, convertit jamnam, praeſertim ubi rem ſacram differimus, quam ſingulis annis ei facimus. Poſtulat ergo,* inquam, *modo etiam Hippocrates ſacrificari ſibi, & indignatur, ſi non ſuo tempore opimis epuletur hoſtiis? Quem contentum*

πληγὰς ὀκ ὀλίγας ἔλαβεν ἀλλ' ὃ πολὺν δὲ ὕπτιος χρόνον, κακὸς κακῶς ἀπέθανε, μαστιγούμενος, ὡς ἔλεγε, τ̀ νύκτα ἑκάστην, ὥστε ἐμφανεῖς ἐπιῦσαι φαίνεσθαι [f] αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ σώματος. πρὸς ταῦτα, ὦ Τυχιάδη, μὴ τ̀ Πέλιχον σκῶπτε, κἀμὲ, ὥσπερ [g] τ̀ Μίνω ἡλικιώτην, παίειν ἤδη δόκει. ἀλλ', ὦ Εὔκρατες, ἦν δ' ἐγὼ, ἕως ἂν ὁ χαλκὸς μὲν χαλκὸς, τὸ δὲ ἔργον Δημήτριος ὁ [h] Ἀλωπεκῆθεν εἰργασμένος ᾖ, ὁ θεοποιός τις, ἀλλ' ἀνθρωποποιὸς ὤν, οὔποτε φοβήσομαι τ̀ ἀνδριάντα Πελίχου, ὃν οὐδὲ ζῶντα πάνυ ἐδεδίειν, ἀπειλοῦντά μοι.

Ἐπὶ τούτοις [i] Ἀντίγονος ὁ ἰατρὸς εἶπε· καὶμοὶ, ὦ Εὔκρατες, Ἱπποκράτης ἔστ χαλκοῦς, ὅσον πηχυαῖος τὸ μέγεθος, ὃς μόνον ἐπειδὰν ἡ [k] θρυαλλὶς σβεσθῇ, σείεισι τ̀ οἰκίαν ὅλην ἐν κύκλῳ φοφῶν, τὰς πυξίδας ἀνατρέπων, τὰ φάρμακα συγχέων, τ̀ θύραν πειρέπων, καὶ μάλιστα ἐπειδὰν τ̀ θυσίαν ὑφαλώμεθα, ἣν τ̀ τὸ ἔτος ἕκαστον αὐτῷ θύομεν. ἀξιοῖ γοῦν, ἦν δ' ἐγὼ, καὶ Ἱπποκράτης ἤδη [l] ὁ ἰατρὸς θύειν αὐτῷ, καὶ ἀγαναχτεῖ, ἂν μὴ τ̀ χρόνον [m] ἐφ' ἱερῶν τελείων ἑστιᾶται· ὃν ἔδει ἀγα-

f Αὐτοῦ] Τοῦ marg. *A*1. Forſan τοῦ voluit. *g* Τὸν] Ita *Fl. P. H. B*1. *S.* Τῦ *F.* Sed eodem redit. *h* Ἀλωπεκῆθεν] Ἀλωπεκίθεν Edd. priores. *i* Ἀντίγονος] Ἀντίγων male *Fl. k* Θρυαλλὶς] Bene *Fr. S. Amſt.* Θρυαλλὶς male cett. *l* Ὁ ἰατρὸς] Non habet *Fl.* Nec opus eſt. *m* Ἐφ'] Sic *F. Va.* marg. *A*1. & G. Ἀφ' Edd. cett. demtis *Fl.* quae ὐφ'.

ex Alciphr. demonſtravi ad *Tox.* c. 27. Adde *Suid.* Ἀλωπεκῆθεν quoque ſcribentem. *F. F. R.*

15. Ἐδιδίειν] Lege ἰδιδίειν ἂν. *M. V. La Croze.*

27. Ἀγαναχτεῖ &c.] Scribe ἀγαναχτεῖ ἢν μὴ κατὰ καιρὸν ἐφ' ἱερῶν τελείων ἑστιᾶται indignatur *niſi ſtato tempore eximiis victimis paſcatur.* Sic ſcribendus Mſ. volente hic locus & vertendus. Vulgo legitur ἀφ' ἱερῶν invito Graecae linguae genio. vertitur ſatis inepte: *niſi in tempore juſtorum ſacrificiorum epulis excipiatur.* Ἱερὰ ſunt victimae, hoſtiae & eorum exta, quae diis adolentur. Τέλεια ἱερὰ ſunt eximiae hoſtiae, quod ἱερὰ ῥίζαι Homero eſt, hoc *Thucydidi* ἱερὰ θύειν, *ſacra facere, victimas caedere.* apud quem etiam legitur ἱερὰ τέλεια. dicuntur & ἱερεῖα, hoſtiae, inde ἱερεῖα ſunt quaevis animalia, quae mactantur. *Polyb.* lib. 2. ὗες ἱερεῖα caro ſuilla, *Athen.* lib. 1. τροφὴ τ̀ πυγμῆν ἱερείων caro *tenerarum pecudum.* Sic & ἱερεύειν & θύειν non tantum eſt ſacrificare, ſed & mactare. ſic & *ſacrificare* apud *Plinium* lib. 28, 19. *F. G. G.*

28. Ἐφ'] Sic *Ven.* utraque. Vid. & *Tim.* c. 5. Reliquae ἐφ'. niſi quod *Fl.* habet ὐφ'. *M. du S.*

Ἐφ' ἱερῶν — ἑστιᾶται] Facile ſecutus ſum, id quod verum eſt. Quod tamen Cl. *Graev.* dicit ἀφ' invito linguae Graecae genio ſcribi, hoc non plane perſpicio; nam quum recte dicatur λαὸν τ̀ σὺν θεοῖσιν, & ſimilia, quae *Stephan.* notavit; vel abundet interdum ὑ λαὸς, ut λαὸς μιᾶς ὁρμῆς, *uno impetu, Thucyd.* VII. c. 71. f. Et ἀφ' ἑνὸς κελεύσματος *Diod. Sic.* III. 15. 67. ubi plura Cl. *Weſſel.* non eſſet adeo contra analogiam ἑστιᾶσθαι λαὸν ἱερῶν, quando λαὸς id ſignificaret, *unde* excipiare; ſed quia διαιτᾶν λαὸν τ̀ τινος partitivum potius eſt, & ἐφ' hic melius ſatisfacit tempori, totumque ſa-

ἀγαπᾶν, εἴ τις ἐναγίσειεν αὐτῷ, ἢ μελίκραλον ὀπισπείσειεν, ἢ στεφανώσειε τὴν κεφαλήν.

esse decebat, si quis inferias illi mittat; aut libet mulsum, aut caput coronet.

Ἄκουε τοίνυν, ἔφη [a] ὁ Εὐκράτης, τοῦτο μὲν καὶ ὑπὸ μαρτύρων, ὃ πρὸ ἐτῶν πέντε εἶδον. ἐτύγχανε μὲν ἀμφὶ τρυγητὸν τὸ ἔτος ὄν· ἐγὼ δὲ ἀμφὶ τὸν ἀγρὸν μεσούσης τὴν ἡμέρας τρυγῶντας ἀφεὶς τοὺς ἐργάτας, κατ' ἐμαυτὸν εἰς τὴν ὕλην ἀπήειν, μέλαξὸ φροντίζων τι, καὶ ἀνασκοπούμενος. ἐπεὶ δ' ἐν τῷ συνηρεφεῖ ἦν, τὸ μὲν πρῶτον ὑλαγμὸς ἐγένετο κυνῶν· καίγὼ εἰκάζον Μνάσωνα τὸν υἱὸν, ὥσπερ εἰώθει, παίζειν καὶ κυνηγετεῖν εἰς τὸ λάσιον μετὰ τῶν ἡλικιωτῶν παρελθόντα. τόδ' οὐκ εἶχεν ὅπως, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον σεισμῶ τινι γενομένῳ, καὶ βοῆς οἷον ἐκ βροντῆς, γυναῖκα ὁρῶ προσιοῦσαν Φοβερὰν, ἡμιστα-θμίαιαν σχεδὸν τὸ ὕψος· εἶχε δὲ καὶ δᾷδα ἐν τῇ ἀριστερᾷ, καὶ ξίφος ἐν τῇ δεξιᾷ, ὅσον εἰκοσάπηχυ· καὶ τὰ μὲν ἔνερθεν ὀφιόπους ἦν, τὰ δὲ ἄνω γοργόνι ἐμφερὴς τὸ βλέμμα, φημὶ, καὶ τὸ [b] φρικῶδες τῆς προσόψεως, καὶ ἀντὶ τῆς κόμης τοὺς δράκοντας [c] βοστρυχηδὸν περιέχειτο, εἰλυμένους περὶ τὸν αὐχένα καὶ ὑπὸ τοὺς ὤμους ἐνίους ἐσπειραμένους. ὁρᾶτε, ἔφη, ὅπως ἔφριξα, ὦ φίλοι, μέλαξὺ διηγούμενος; καὶ ἅμα λέγων, ἐδείκνυεν ὁ Εὐκράτης τοῖς ὑπὸ τῷ πήχει τρίχας [d] πᾶσιν, ὀρθὰς ὑπὸ τοῦ φόβου.

22. *Audi ergo*, inquit Eucrates, *idque sub testibus, quod ante quinque annos vidi. Erat tempus anni circa vindemiam: ego vero, relictis in agro circa meridiem operis, solus abii in silvam, cogitans interim aliquid & commentans. Jam in opaco eram, cum primo quidem latratus exoritur canum: & ego arbitrabar Mnasonem filium pro more ludere, & venatus caussa in densam silvae partem progressum. At illud non ita se habebat. Sed post paullo motu quodam terrae facto, & sono qualis est in tonitru, mulierem accedentem video terribilem, dimidii fere stadii altitudine. Habebat vero facem etiam in sinistra, & in dextra gladium, viginti circiter cubitorum. Ac quantum ad inferiora anguipes erat: supra autem Gorgoni similis, vultu inquam, & adspectu horribili: & pro coma dracones erant cincinnorum in modum circumjacentes, & implexi circa collum, quidam etiam in humeris spirarum in modum se volventes.* Hic, *Videte*, inquit, *amici, quam inter narrandum perhorruerim!* & cum his verbis simul ostendit Eucrates omnibus pilos in brachio horrentes a terrore.

Οἱ μὲν οὖν ἀμφὶ τὸν Ἴωνα, καὶ τὸν Δεινόμαχον, καὶ τὸν Κλεόδημον, κεχηνότες ἀτενὲς, προσεῖχον αὐτῷ γέροντες ἄνδρες, ἑλκόμενοι

23. Ion igitur, & Dinomachus & Cleodemus hiantes atque intenti hominem audiebant, viri senes, qui naso se trahendos prae-

a ὁ] Ὡ male *Fl.* b Φρικῶδες] Φρυκῶδες male *Fl.* c Βοστρ. περ.] Περιέκειτο· βοστρυχηδὸν εἰλ— *Fl.* d Πᾶσιν] Sic Edd. πάσας *Solan.* Sed in nott. mutavit sententiam.

45. Ἡμισταδιαίαν] Πεντήκοντα ὀργυιῶν. *V.*

52. Περιέκειτο] Γράφεται, καθεῖτο. *V.*

sacrificium complectitur, id cum Viro Clariss. praetuli: ac tricari amplius nolim. *J.F.R.*

53. Ἐσπειραμένους] Conf. supra Συγγρ. c. 29. med. Infra Διψ. c. 6. m. Et Εὐχ. c. 2. f. *M. du S.*

Ἐσπειραμένους] Etsi in locis ab *Solano* indicatis non ἐσπειρ— sed περισπειρ. legas, tamen ad probandam hanc scripturam & versionem valent; nam a σπείρω μαι *in gyrum contraho*, formatum est, pro quo *Th. Morus* Interpres Parisinae Ed. *sparsis* dedit, quasi ἐσπαρμένους a σπείρω legisset. Sed Cl. *Gesnerus* id sponte ad Graeca rectius composuit. *J.F.R.*

56. Πᾶσιν] De emendatione cogitaram; sed trajectio est, quamvis duriuscula, Luciano tamen familiaris. Neque adhuc dum aderant Eucratis filii. Vid.

c.

praeberent ; & tacite adorabant coloſſum plane improbabilem , mulierem dimidium ſtadium altam , giganteum quoddam terriculamentum. Ego vero interea cogitabam, quales hi homines & verſentur ſapientiae cauſſa cum adoleſcentulis , & multis admirationi ſint , qui tamen ſolo capillitio cano & barba diſtent a puerulis , quibus ipſis caeteroqui facilius mendacio ductari ſe patiantur.

24. Igitur Dinomachus , *Dic mihi*, inquit , *Eucrates , canes Deae quanti erant ? Elephantis*, inquit ille, *Indicis altiores , nigri & ipſi , hirſuti , villis ſordidis ac ſqualidis. Ego itaque cum viderem , conſtiti , converſa ad interiorem partem digiti pala anuli, quem Arabs mihi dedit. Hecate vero , cum percuſſiſſet anguino pede ſolum , hiatum effecit maximum , Tartarea magnitudine : tum paullo poſt in illum deſiliens evanuit. Ego ſumto animo , protenſoque capite introſpexi , apprehenſa tamen arbore in proximo enata , ne vertigine oborta praeceps inciderem. Tum vidi, quae ſunt apud inferos omnia , Pyriphlegethontem , lacum , Cerberum , mortuos , adeo quidem , ut quosdam illorum agnoſcerem. Patrem quidem meum accurate noram , iisdem adhuc indutum , in quibus eum ſepeliveramus. Quid vero agebant* , inquit Ion , *animae , mi Eucrates ? Quid aliud* , inquit , *quam pergentes & tribus cum amicis & cognatis agunt, accumbentes in aſphodelo ? Contradicant ergo*

Τ ῥινὸς, ἠρέμα προσκυνοῦντες ὕτως ἀπίθανον Κολοσσὸν , ἡμιστadιαίαν γυναῖκα , γιγάντειόν τι μορμολύκειον. ἐγὼ δὲ ἐνενόουν μέλαξυ οἷοι ὄντες αὐτοὶ νέοις τε ὁμιλοῦσιν ὅτι σοφία, καὶ ὑπὸ πολλῶν θαυμάζονται , μόνῃ τῇ πολιᾷ καὶ τῷ πώγωνι διαφέροντες τῶν βρεφῶν· τὰ δ' ἄλλα καὶ αὐτῶν ἐκείνων εὐαγωγότεροι πρὸς τὸ ψεῦδος.

Ὁ γοῦν Δεινόμαχος, εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Εὐκράλες , οἱ κύνες δὲ τῆς θεοῦ πηλίκοι τὸ μέγεθος ἦσαν ; ἐλεφάντων, ἦ δ' ὅς, ὑψηλότεροι τῶν Ἰνδικῶν, καὶ μέλανες [e] καὶ αὐτοὶ, καὶ λάσιοι, [f] πιναρᾶ καὶ αὐχμώσῃ τῇ λάχνῃ. ἐγὼ μὲν οὖν ἰδὼν ἔσην, ἀναστρέψας ἅμα τὴν σφραγῖδα, ἣν μοι ὁ Ἄραψ ἔδωκεν, εἰς τὸ εἴσω τοῦ [g] δακτύλου. ἡ Ἑκάτη δὲ πατάξασα τῷ δρακοντείῳ ποδὶ τοὔδαφος, ἐποίησε χάσμα παμμέγεθες , ἡλίκον ταρτάρειον τὸ μέγεθος· εἶτα ὤχετο μετ' ὀλίγον ἀλλομένη ἐς [h] τὸ αὐτό· ἐγὼ δὲ θαρσήσας ἐπέκυψα, λαβόμενος δένδρου τινὸς πλησίον πεφυκότος, ὡς μὴ σκολοδινιάσας ἐμπέσοιμι ὅτι κεφαλήν· εἶτα ἑώρων τὰ ἐν Ἅιδου ἅπαντα, τὸν Πυριφλεγέθοντα, τὴν λίμνην, τὸν Κέρβερον, τοὺς νεκροὺς, ὥστε γνωρίζειν ἐνίους αὐτῶν. τὸν γοῦν πατέρα εἶδον ἀκριβῶς αὐτὰ ἐκεῖνα ἔτι ἀμπεχόμενον, ἐν οἷς αὐτὸν καλέσαμεν. τί δὲ ἔπραττον, ὁ Ἴων ἔφη, ὦ Εὐκράλες, αἱ ψυχαί; τί ἄλλο, ἦδ' ὅς, ἢ χαίρουσι φῦλα καὶ φρήτρας μετὰ τῶν φίλων καὶ συγγενῶν διατρίβουσιν ὅτι [i] τοῦ ἀσφοδέλου καλαχείμενοι, ἀντι-

[e] Καὶ αὐτοὶ] Sine καὶ *Fl.* [f] Πιναρᾶ] Bene *V2.* Πιναρᾷ reliquae. [g] Δακτύλου] Sic *Fl. B1. Ald. H. P. S.* Δακτυλίου *J.* [h] Τὸ] Deeſt in *Fl.* [i] Τοῦ] Omittit *Fl.*

c. 27. *M. du S.*

Πᾶσιν,] Ego comma adjeci , ut ad ἰδιώτῃσιν referatur. Trajectiones nonnullas ejusmodi conſtructionis oportuiſſet additas ab eo, qui tam diu in evolvendo Luciano eſt verſatus. Nos dedimus aliquot ſupra, *Paraſit.* §. 16. Addimus hic *Imag.* c. XI. f. ἀλλ' οἷς προεῖπον ἐκείνοις. *Rhet. Praec.* c. 18. ὥσπερ ἐπί τι ῥῆμα γλῶττάν τις ἔλθῃ. *Bis Accuſ.* 34. πάντα γοῦν μᾶλλον ἢ ἡλπικὼς τὸ Δικύλλειον, ἢ τοιαῦτα ἐρεῖν περὶ ἐμοῦ. Plura ex aliis jam addere non vacat. *J. F. R.*

71. Ἐλεφάντων — Ἰνδικῶν] Magnitudine enim Indici Elephanti Africis praeſtant, teſte *Livio* XXXVII. 39. *M. du S.*

73. Πιναρᾶ] Ita *V2.* Reliquae πιναρᾶ. *M. du S.*

76. Ἑκάτη] Videnda hic Vita Marini a *Proclo* ſcripta p. 68. φάσμασι μὲν Ἑκατικοῖς φωτοειδέσι αὐτοπτουμένοις ὡμίλησεν. *M. du S.*

89. Κατὰ φῦλα & φρήτρας] *Homer.* Il. B. 362. *M. du S.*

ἀντιλεγέτωσαν ἢν ἔτι, ἦδ' ὃς ὁ Ἰων, οἱ ἀμφὶ τὸν Ἐπίκουρον τῷ ἱερῷ Πλάτωνι, καὶ τῷ περὶ τῶν ψυχῶν λόγῳ. σὺ δὲ μὴ καὶ τὸν Σωκράτη αὐτὸν, καὶ τὸν Πλάτωνα εἶδες ἐν τοῖς νεκροῖς; τὸν Σωκράτη ἔγωγε, ἦδ' ὃς, οὐδὲ τοῦτον σαφῶς, ἀλλὰ εἰκάζων, ὅτι φαλακρὸς, καὶ προγάστωρ ἦν· τὸν Πλάτωνα δὲ οὐκ ἐγνώρισα· χρὴ γὰρ, οἶμαι, πρὸς φίλους ἄνδρας τἀληθῆ λέγειν. ἅμα γοῦν ἔγωγε ἅπαντα ἀκριβῶς εἶδον, καὶ τὸ χάσμα συνέμυε, καί τινες τῶν οἰκετῶν ἀναζητοῦντές με, καὶ Πυρρίας οὗτος ἐν αὐτοῖς, ἐπέστησαν [a] ὅπου τέλεον μεμυκότος τοῦ χάσματος· εἰπὲ, Πυρρία, εἰ ἀληθῆ λέγω; νὴ Δί, ἔφη ὁ Πυρρίας, καὶ ὑλακῆς δὲ ἤκουσα διὰ τοῦ χάσματος, καὶ πῦρ τι ὑπολάμπειν ἐδόκει μοι ἐκ τοῦ δαδός. καὶγὼ ἐγέλασα, [b] ἐπιμειδήσαντος τοῦ μάρτυρος τὴν ὑλακὴν καὶ τὸ πῦρ.

Ὁ Κλεόδημος δὲ, Οὐ καινὰ, εἶπεν, οὐδὲ ἄλλοις ἀόρατα ταῦτα εἶδες, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὁ πρὸ πολλοῦ νοσήσας, τοιόν δέ τι ἐθεασάμην. ἐπεσκόπει δέ με, καὶ ἐθεράπευεν Ἀντίγονος οὗτος. ἑβδόμη μὲν ἦν ἡμέρα, ὁ δὲ πυρετὸς, οἷος [c] καύσωνος σφοδρότερος· ἅπαντες δέ με ἀπολιπόντες ἐπ' ἐρημίας, [d] ἀπεκλεισάμην τὰς θύρας, ἔξω περιέμενον. οὕτω γὰρ ἐκέλευσας, ὦ Ἀντίγονε, εἴ πως δυνηθείην εἰς ὕπνον τρέπεσθαι. τότε οὖν ἐφίσταταί [e] μοι νεανίας [f] ἐγρηγορόσι adhuc, inquit Ion, *Epicurei divino Platoni & libro de animis. Tu vero numquid ipsum etiam Socratem & Platonem vidisti inter mortuos? Socratem equidem*, inquit, *neque hunc dilucide, sed conjecturam inde faciens, quod calvus erat & ventricosus. Platonem vero non agnovi: oportet enim, arbitror, vera dicere apud amicos. Simul ergo ut omnia accurate ego vidi, & hiatus clausus est, & quidam servorum requirentes me, & in illis hic ipse Pyrrhias, adstitere, nondum plane clauso hiatu. Dic Pyrrhia, utrum verum dicam? Per Jovem*, ait Pyrrhias, *etiam latratum audivi per hiatum, & ignis sublucere de face mihi videbatur.* Et ego risi, corollarium addente teste latratum atque ignem.

25. Cleodemus autem, *Non nova*, inquit, *neque non visa aliis haec spectasti: cum ipse quoque non ita pridem aegrotans tale quid viderim. Visebat me autem & curabat hic Antigonus. Dies erat septimus. Febris talis, ut ipsa ardentissima esset vehementior. Omnes autem, me solo relicto, clausis foribus extra expectabant: ita enim jusseras, Antigone, si qua possem somnum capere. Tunc igitur adstat mihi juvenis vigilanti undique pulcherri-*

a Οὕπω] Recte sic *Fl. Fr. P.* &c. Οὕτω *J.* b Ἐμειδιάσαντος] Alii ἐπιμαρτυρήσαντος *Coll.* Vulgatam tenent *Fl. J.* &c. c Καύσωνος σφοδ.] Nihil mut. Edd. Καῦσος σφοδρότατος θερμότερος G. d Ἐπικλεισάμην] Ἐγκλεισ. marg. *A1.* e Μοι] Omittit *Fl.* f Ἐγρηγορόσι] Ἐγρηγορῶντι *Fl.*

2. Ἀκριβῶς εἶδον] Γράφε, ἱκανῶς * εἶδον. *V.* 9. Ἐπιμειδιάσαντος] Ἀντὶ τοῦ προσθέντος. *V.* In *G.* vero Ἐπιμαρτυρήσαντος] Γρ. ἐπιμειδιάσαντος.

* Εἶδον] Sic etiam Exc. *G.* Lege εἶδεν, vel εἶδεμεν. *M. du S.*

93. Ἰφῷ Πλάτωνι] *Plat. π. ψυχ.* *M. du S.*

97. Εἰκάζων] Forsan εἰκαζον. Sed si per ellipsin accipias, ut intelligatur εἶδον ex praemisso εἶδες, mutatione non opus erit. *J. F. R.*

1. Πρὸς φίλους] *Lucilius: homini amico non est mentiri meum. Lact.* VI. 18. *Sed etiam inimico atque ignoto existimabit non esse mentiri sumum.* *M. du S.*

9. Ἐπιμειδιάσαντος] Quid proprie significet, patet ex *Dial. Mort.* V. *Plutonis & Mercur.* §. 1. ἐπὶ τοῖς ἐπαινέσαι ἔτεσιν, ἀ βιβλίοις, ἐπιμειδιάσας ἄλλα τοιαῦτα. Hic igitur jocose usurpatum, pro *testimonio superfluo admetiris, superaddis*, idque magis placet, quam ἐπιμαρτυρήσαντος. *J. F. R.*

15. Ὁ δὲ πυρετὸς, οἷος καύσωνος σφοδρότερος] Bene-

rimus, veſte candida indutus : deinde ſurgere me juſſum deducit per hiatum quendam ad inferos, ut ſtatim conſpectu primo agnoſcerem Tantalum, & Tityum, & Siſyphum. Ac re-2liqua quid vobis dicam? Cum vero eſſem apud tribunal (aderat autem Aeacus quoque & Charon, & Parcae, & Furiae) aliquis velut rex, Pluto ut mihi videtur, aſſidebat, pronuntians eorum, qui paullo poſt morituri eſ-30ſent, nomina, quos ultra diem ipſis dictum in vita manere castigerat. At juvenis me illi ſiſtebat. Sed Pluto indignabundus ad ductorem meum, Nondum, *inquit*, impletum illius filum eſt : abeat igitur. Tu vero jam fa-3brum adduc Demylum : jam enim ſupra colum vivit. *Et ego laetus recurrens ipſe quidem jam ſine febri eram, denuntiabam vero omnibus, moriturum mox eſſe Demylum: in vicinia autem noſtra habitabat, aegrotans40ipſe quoque, ut nunciabatur. Et paullo poſt audiebamus planctum eorum, qui illum deplorarent.*

26. *Quid mirabile*, ait Antigonus? *Ego enim novi quendam viceſimo die poſt, quam ſe-45pultus fuerat, revixiſſe, qui & ante mortem, & cum rediiſſet in vitam, hominem curaverim. Et quomodo*, inquam, *viginti diebus neque putruit corpus, neque aliequin fame periit? niſi forte tu Epimenidem quendam cu-50raſti.*

τι, πάγχαλον, λευκὸν ἱμάτιον ἐνδεδεμένος· εἶτα ἀναστήσας, ἄγε δή, ἔφη, μετά τινος χάσματος εἰς τὸν Ἅιδην, ὡς αὐτίκα ἐγνώρισα Τάνταλον ἰδὼν, καὶ Τιτυὸν, καὶ Σίσυφον. καὶ τὰ μὲν ἄλλα τί ἂν ὑμῖν λέγοιμι; ἐπεὶ δὲ καὶ τὸ δικαστήριον ἐγενόμην (παρῆν δὲ καὶ ὁ Αἰακὸς, καὶ ὁ Χάρων, καὶ αἱ Μοῖραι, καὶ αἱ Ἐριννύες) ὁ μέν τις ὥσπερ βασιλεὺς (ὁ Πλούτων μοι δοκεῖ) καθῆστο, ὑπολεγόμενος τῶν τεθνηξομένων τὰ ὀνόματα, ὡς ἤδη ὑπερημέρους τῆς ζωῆς συνέβαινεν εἶναι· ὁ δὲ νεανίσκος ἐμὲ φέρων παρέστησεν αὐτῷ· ὁ δὲ Πλούτων ἠγανάκτησε τότε, καὶ πρός με ἀγαγόντα, Οὔπω πεπλήρωταί, φησὶ, τὸ νῆμα αὐτῷ, ὥστε ἀπίτω. σὺ δὲ δὴ τὸν χαλκέα Δημύλον ἄγε· ὑπὲρ γῆς τὸν ἄτραχλον ἤδη βιοῖ. κἀγὼ ἄσμενος ἀναδραμών, αὐτὸς μὲν ἤδη ἀπύρετος ἦν, ἀπήγγειλον δ' ἅπασιν, ὡς τεθνήξει Δημύλος. ἐν γειτόνων δὲ ἡμῖν ᾤκει, νοσῶν τι καὶ αὐτὸς ὡς ἀπηγγέλλετο. καὶ μετ' οὐ μικρὸν ἠκούομεν οἰμωγῆς ὀδυρομένων ἐπ' αὐτῷ.

Τί θαυμαστὸν, εἶπεν ὁ Ἀντίγονος; ἐγὼ γοῦν οἶδά τινα μετ' εἰκοστὴν ἡμέραν, ἢ ἐτάφη, ἀναστάντα, θεραπεύσαντα καὶ πρὸ τοῦ θανάτου, καὶ ἐπεὶ ἀνέστη, τὸν ἄνθρωπον. καὶ πῶς, ἦν δ' ἐγὼ, ἐν εἴκοσιν ἡμέραις ἔτε ἐμύδησε τὸ σῶμα, ἔτε ἄλλως ὑπὸ λιμοῦ διεφθάρη, εἰ μή τινά γε Ἐπιμενίδην σύ γε ἐθεράπευες.

Ἅμα

g Μοὶ δοκεῖ] Conſtans lectio. *h* Ἤδη] Deeſt in *Fl.* *i* Ἀπήγγελλον] Ἀπήγγελλον *Fl.* *k* Αὐτῷ] Αὐτὸν *Fl.* *l* Ἦν] Ἦν *Fl.* ac marg. *Ald.* *m* Ἐθεράπευες] Ἐθεράπευσας marg. *Ald.*

nedictus: *Febris, o qualis! incendio certe vehementior.* Mſ. ὁ δὲ πυρετὸς, οἷος πολὺς σφοδρότατος, θερμότερος. *Febris, tanquam incendium vehementiſſimum, ardentior.* *J.G.G.*

24. Χάσματος] Conf. ſupra *de Luct.* c. 2. *J.F.R.*

30. Δοκεῖ] Mallem δοκοῦν. *M.du S.*

Ibid. Μοι δοκεῖ] Verum eſt, μοι δοκοῦν hic locum habere. Vid. ſupra notata *de Luct.* c. 5. At non plane opus eſt mutatione, quia & μοι δοκεῖ, intellecto ὀφ, non incommodum ſenſum exhibet. *J.F.R.*

Ibid. Ἐπιλεγόμενος] *Th. Mag.* v. ἐπιλέγομαι hanc eod. modo adfert. In quo tamen male admodum interpunctio facta in Ed. *Blankardi*, dum dedit: Αὐκιανὸς ἐν τῷ Φιλοψεύδει· ἢ ἀσιγῶν ἐπιλεγόμενος, quaſi ἢ ἀσιγῶν pertineret ad verba Luciani. Quare punctum quod poſt Φιλοψεύδει eſt, poſt ἀσιγῶν collocandum, jam quisque videt, vel ne non monente. *J.F.R.*

35. Οὕπω πεπλ. φ. τὸ νῆμα] Divus *Auguſtinus* c. 12. De cura pro mortuis. *Caſarius Monachus* hiſtoriar. memorabil. c. 42. L. XII. *Th.M.*

50. Ἐπιμενίδην] Poëta hic Cretenſis, quem 50. annos perpetuos dormiſſe fama eſt; *Plut.* 1403. f. Vid. *Tom.* c. 4. *M.du S.*

Ἅμα ταῦτα λεγόντων ἡμῶν, ἐπεισῆλθον οἱ τῦ Εὐκράτους υἱοὶ ἐκ τ παλαίστρας· ὁ μὲν ἤδη ἐξ ἐφήβων, ὁ δὲ ἕτερος ἀμφὶ τὰ πενταικαίδεκα ἔτη, καὶ ἀσπασάμενοι ἡμᾶς, ἐκαθέζοντο ὅπι τ κλίνης παρὰ τῷ πατρί· ἐμοὶ δὲ εἰσεκομίσθη θρόνος. καὶ ὁ Εὐκράτης, ὥσπερ ἀναμνησθεὶς πρὸς τ ὄψιν τ [a] υἱέων, Οὕτως ὀναίμην, ἔφη, τούτων (ὑπέβαλλον [b] αὐτοῖν τ χεῖρα) [c] ὡς ἀληθῶς, ὦ Τυχιάδη, πρὸς σὲ ἐρῶ. τ [d] μακαρίτιν μου γυναῖκα, τ τούτων μητέρα, πάντες ἴσασιν ὅπως ἠγάπησα, ἐδήλωσα δὲ οἷς περὶ αὐτὴν ἔπραξα οὐ ζῶσαν μόνον, ἀλλ' ἐπεὶ καὶ ἀπέθανε, τόν τε κόσμον ἅπαντα συγκαλαχαύσας, καὶ τ ἐσθῆτα ἣ ζῶσα ἔχαιρεν. ἑβδόμῃ δὲ μετὰ τ τελευτὴν ἡμέρᾳ, ἐγὼ μὲν ἐνταῦθα ἐπὶ τ κλίνης, ὥσπερ νῦν, ἐκείμην πενθῶν τὸ γε πένθος· ἀνεγίγνωσκον γοῦν τὸ περὶ ψυχῆς τοῦ Πλάτωνος βιβλίον ἐφ' ἡσυχίας. ἐπεισέρχεται δὲ μέλαξις ἡ Δημαινέτη αὐτὴ ἐκείνη, καὶ [e] καθέζεται πλησίον, ὥσπερ νῦν Εὐκρατίδης οὑτοσί, δείξας τ νεώτερον τ υἱέων· ὁ δὲ αὐτίκα ἔφριξε μάλα παιδικῶς, καὶ πάλαι ἤδη ὠχρὸς ἦν πρὸς τ διήγησιν. ἐγὼ δὲ, ἦδ' ὃς ὁ Εὐκράτης, ὡς εἶδον, περιπλακεὶς αὐτῇ ἐδάκρυον ἀναχω-

27. Haec dum loquimur, superveniunt filii Eucratis *redeuntes* de palaestra, quorum alter jam ex ephebis excessit, alter circa quintum decimum annum est. Hi, cum salutassent nos, assident in lecto apud patrem: mihi vero illata est sella. Et Eucrates, quasi admonitus ad conspectum filiorum, *Ita*, inquit, *hisce fruar*, injecta utrique manu, *ut vera tibi, Tychiade, narrabo. Uxorem meam, nunc felicem, horum matrem, norunt omnes quantum amaverim: declaravi autem iis, quae illius caussa feci non viventis modo, sed etiam vita functae, qui mundum illius omnem una cremaverim, & eam, qua viva gaudebat, vestem. Septimo autem a morte illius die, ego hic in lectulo, uti nunc, jacebam, luctus solatia quaerens: silentio enim legebam Platonis de anima librum. Inter haec supervenit Demaeneta ipsa illa, & prope assidet, ut nunc Eucratides hic*, ostendens filium suum juniorem: qui statim puerili more cohorruit, pallidus jam ante ad hanc narrationem. *Ego vero*, pergit Eucrates, *cum viderem, complexus illam cum ejulatu lacrumma-*

a Υἱῶν] Nihil mut. *F. Fl. Fr. P.* b Αὐτοῦ] Αὐτοῖς *Fl.* c Ὡς] Abest a *Fl.* d Μακαρίτιν] Μακαρίτην *P.* male. e Καθίζεται] Καθίσει marg. *AIW.* An καθίζει; adscripsit *J. J. Wetst.*

58. Υἱῶν] Sic pro υἱῶν etiam paullo post & alibi scriptum invenio. Alios amare υἱῶν, qui dubitat, adeat *Herodian.* III. 14. 17. *Evang. Matth.* XX. 20. *Luc.* I. 16. &c. *J. F. R.*

59. Οὕτως ὀναίμην — τούτων] Formula bene precandi & adfirmandi. *Alciphr.* III. Ep. 19. pr. Κοινωνικὸς ὢν & φιλέταιρος ὄναιο σαυτοῦ — *bene tibi sit ex te ipso.* Ubi plura exempla, non omisso hoc Luciani, dedit peritissimus Graeci idiomatis *Berglerus.* Sed in malam partem, per ironiam, idem habuimus T. 2. *Asin.* c. 36. f. ὄναιο τούτων τ καλῶν γάμων. Τούτων autem pertinere ad υἱῶν, monuit Rev. *Jac. Elsn.* in Epist. ad *Philem.* I. 20. ubi legimus Ναί ἀδελφέ, ἐγώ σου ὀναίμην ἐν Κυρίῳ. Ad quae ille alia etiam similia adfert, *Majumque* merito reprehendit; qui illa ex Venerea phrasi, *frui aliquo*, interpretetur. *J. F. R.*

70. Τὸ περὶ ψυχῆς τοῦ Πλ.] Alio ordine infra *Muse. Enc.* c. 7. *M. du S.*

85. Κυνίδιον — Μελιταίων] Vid. supra T. I. *Mort.* c. 34. Et infra *Sympos.* c. 19. *M. du S.*

90. Παιδάριόν γε χρυσῷ ἰς τὰς πυγὰς — παίσδ] De puerili, item servili & contumeliosa hac solearum ac sandaliorum castigatione veteribus usitatissima, multa habet *Gataker.* in Cinno c. 19. med. *J. F. R.*

95. Ἀριγνωτ] De hoc nihil invenio. *M. du S.*

1. Πέλικυν] Confer *Sympos.* c. 6. ξιφοῦν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ & κοπίδα καλοῦσιν. Sed aliud hic est. *M. du S.*

4. Θεὸν λάθ μηχανῆς] Proverb. *J. B.*

Ibid. Ἐπεισκληθῆναι] Ἐπεισκυκληθῆναι legendum videtur. *F. G.*

Ἐπεισκυκληθῆναι] Aliter antea hic in omnibus Libris nostris legebatur, nempe ἐπεισκληθ—. Sed certa est Cl. *Kusteri* emendatio. Vid. Ἐκκλ. c. 9. ubi recte habet *Fl.* [Lego ἐπεισκυκληθῆναι, aderat enim invocatus & inexpectatus. *Aristoph.* Thesmoph. vs. 272. εἴσω τις ὡς τάχιστα μ' εἰσκυκλησάτω.] *L. K.*

Ἐπει-

mabar. Illa non paſſa me clamare, ſed accuſavit, quod reliquis in rebus omnibus ſibi gratificatus, alterum ſandaliorum, erant autem aurea, non cremaverim: decidiſſe vero illud dicebat juxta arcam; ac propter hoc nos cum non invenisſemus, alterum modo cremaveramus. Adhuc loquentibus nobis, exſecrabilis quaedam ſub lecto canicula Melitenſis latravit; ad quem illa latratum evanuit. Sandalium tamen, ſub arca repertum, poſtridie ejus diei crematum eſt.

κύσας· ἡ δὲ οὐκ εἴα βοᾶν, ἀλλ' ἠτιᾶτο με ὅτι τὰ ἄλλα πάντα χαρισάμενος αὐτῇ, θάτερον τοῖν σανδάλοιν χρυσοῖν ὄντοιν, ὃ καλαχαύσαιμι. εἶναι δὲ αὐτό, ἔφασκε, παρὰ τὴν κιβωτῷ, καὶ ἀφ' τοῦτο ἡμεῖς οὐχ εὑρόντες, θάτερον μόνον ἐκαύσαμεν. ἔτι δὲ ἡμῶν ἀλαλεγομένων, κατάραβδός τις κυνίδιον ὑπὸ τὴν κλίνην οὖσα, Μελιταῖον, ὑλάκτησεν· ἡ δὲ ἠφανίσθη πρὸς τὴν ὑλακήν. τὸ μέντοι σανδάλιον εὑρέθη ὑπὸ τὴν κιβωτῷ· καὶ καλεκαύθη ὕστερον.

28. *Adhuc ne fidem negare talibus, Tychiade, aequum cenſes, manifeſtis adeo, & quae ſingulis diebus appareant? Non per Jovem*, inquam: *quandoquidem digni fuerint, quorum aureo ſandalio nates, puerulorum inſtar, caedantur, ſi qui recuſent credere, & impudenter adeo veris repugnent.*

Ἔτι ἀπιστεῖν τούτοις, ὦ Τυχιάδη, ἄξιον ἐναργέσιν οὖσι, καὶ καθ' ἡμέραν ἑκάστην φαινομένοις; μὰ Δί', ἦν δ' ἐγώ· ἐπεὶ σανδάλῳ γε χρυσῷ ἐς τὰς πυγάς, ὥσπερ τὰ παιδία, παίεσθαι ἄξιοι ἂν εἶεν οἱ ἀπιστοῦντες, καὶ οὕτως ἀναισχυντοῦντες πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

29. Inter haec Pythagoricus Arignotus intravit, comatus, vultu venerabili: noſti illum ſapientiae cauſſa celebrem, divini cognomine inſignem. Atque ego illo conſpecto reſpirabam, illud ipſum venire mihi ratus, ſecurim contra mendacia. *Os enim*, cogitabam, *iſtis hic obturabit vir ſapiens, prodigioſa adeo narrantibus.* Et, quod eſt in proverbio, e machina Deum advocatum

Ἐπὶ τούτοις, ὁ Πυθαγορικὸς Ἀρίγνωτος εἰσῆλθεν, ὁ κομήτης, ὁ σεμνὸς ἀπὸ τοῦ προσώπου, οἶδα τὸν ἀοίδιμον ἐπὶ τῇ σοφίᾳ, τὸν ἱερὸν ἐπονομαζόμενον. κἀγὼ μέν, ὡς εἶδον αὐτόν, ἀνέπνευσα, τοῦτ' ἐκεῖνο ἥκειν μοι νομίσας, τὸ ἐλεγχύν τινα τῶν ψευσμάτων. ὑπερῳμεῖν γὰρ αὐτούς, ἔλεγον, ὁ σοφὸς ἀνὴρ, οὕτω τερατία διεξιόντας· καὶ τὸ τοῦ λόγου, θεὸν ἀπὸ μηχανῆς [f] ἐπεισκληθῆναί μοι τοῦτον

[f] Ἐπεισκληθῆναι] Ἐπεισκυκληθῆναι *Kuſt.* recte; ſed non addicunt Codd.

4. * Θεὸν ἀπὸ μηχανῆς] Ἐπὶ τῶν θεάτρων, ἡνίκα † τὸ παράδεξον ἐπιτελεῖσθαι ἔδει, καὶ πλέον ‡ ἔχειν πίστεως, ἄνωθεν ὑπὸ τὰς παρ' ἑκάτερα τοῦ μέσου τοῦ θεάτρου θύρας, αὖται δὲ πρὸς τὴν εὐθεῖαν τοῦ θεάτρου πλαγίαν ἀνεῳγέσαν, ἧ δὲ ἡ σκηνὴ δὲ τὸ προσκήνιον δὲ μηχανῶν δύο μετεωριζομένων ἡ ἐξ ἀριστερῶν θεοὺς δὲ ἥρωας ἐπιφάνιζε παρευθὺ, ὥσπερ λύσιν φέροντας τῶν ἀμηχάνων, καὶ τοῦτο παρεθλιμμένως, ὡς ἐχρὴ ἀπιστεῖν τοῖς θρυλουμένοις, ἐπεὶ θεὸς πάρεστι τῷ ἔργῳ, ᾧ μηδὲν ἀδύνατον ἐκτελεῖν· ὃν τούτου δὲ ἐπὶ πάντων τῶν παρὰ § προσδοκίαν δὲ συμφερόντως τινὶ συμβαινόντων ἐπιφέρεται τὸ ἐκ μηχανῆς θεός. C.

* Θεὸν ἀπὸ] Ad alia verba ante relatum hoc ſcholion jam in ſedem ſuam retractum eſt.

† Τὸ παράδεξον] Lege τι. In C. enim eſt [παράδεξον quid.] Niſi malis παρὰ δόξαν τι. *M. du S.*

‡ Ἔχειν πίστεως] Lacuna pro his erat in Edd. in V. & G. quam ex C. ſupplevit *Solan.* Addiditque: „ Eaedem in Exc. „ G. quae in V. reperiuntur lacunae. Sed ſcholion extat in„ tegrum in C. unde ſupplevimus." Sexdecim quippe lacunis hiabant edita, quas jam impletas non indicabimus cum lectoris taedio. Ἔχον legit Cl. *J. J. Weiſſ.* *J. F. R.*

§ Προσδοκίαν] Sic V. προσδοκίας Exc. *G.*

Ἐπεισκληθῆναί μοι] Nihil equidem abſurdi video in vulgata lectione. Quid enim prohibet, quo minus ab ipſa Fortuna advocatus veniſſe dicatur Arignotus? Sed non diſſimulanda tamen oppido elegans doctiſſimi *Kuſteri* conjectura, qui ad *Ariſtoph. Θεσμοφορ.* 774. ſuſpicatur legendum ἐπεισκυκληθῆναι. Probaverat jam ad vſ. 102. εἰσκυκλεῖν eſſe theatralis machinationis verbum, qua θεοὶ ἀπὸ μηχανῆς, in ſcenam deſcendentes de caelo Dii, repraeſentantur. Quod ſi admittamus; ita hic locus interpretandus fuerit, *tanquam Deum e ma-*

τον ὥμην [a] ἀπὸ τ τύχης. ὁ δὲ ἐπεὶ ἐκαθέζετο, ὑπερφάντ@ αὐτῷ τῷ Κλεοδήμῳ, πρῶτα μὲ φησὶ τ νόσου ἤρετο· κ ὡς ῥᾷον ἤδη ἔχειν ἤκουσε παρὰ τοῦ Εὐκράτους, Τί δὲ, ἔφη, πρὸς [b] ἀλλήλους [c] ἐφιλοσοφεῖτε; μέλλειν γὰρ εἰσιὼν [d] ἐπήκουσα. καί μοι δοκεῖτε εἰς καλὸν διατεθήσεσθαι τ διατριβήν. τί δ' ἄλλο, εἶπεν ὁ Εὐκράτης, ἢ τοῦτο τ ἀδαμάντινον πείθομεν (δείξας ἐμὲ) ἡγεῖσθαι δαίμονάς τινας εἶναι, κ φαντάσματα, καὶ νεκρῶν ψυχὰς περιπολεῖν ὑπὲρ γῆς, κ φαίνεσθαι οἷς ἂν ἐθέλωσιν; ἐγὼ μὲν οὖν ἠρυθρίασα, κ κάτω ἔνευσα αἰδεσθεὶς τ Ἀρίγνωτον. ὁ δὲ, ὅρα, ἔφη, ὦ Εὐκράτες, μὴ τοῦτο φησὶ Τυχιάδης, τὰς τ βιαίως ἀποθανόντων μόνας ψυχὰς περιοργεῖν, οἷον εἴ τις ἀπήγξατο, ἢ ἀπετμήθη τ κεφαλὴν, ἢ ἀνεσκολοπίσθη, ἢ ἄλλῳ γέ τῳ τρόπῳ τοιούτῳ ἀπῆλθεν ἐκ τοῦ βίου, τὰς δὲ τ κτ' αἶσαν ἀποθανόντων οὐκέτι; ἦν γὰρ τοῦτο λέγῃ, εὖ πάνυ ἀποβλήτα φήσεις. μὰ Δί', ἦ δ' ὃς ὁ Δεινόμαχος, ἀλλ' οὐδὲ ὅλως εἶναι τὰ τοιαῦτα, οὐδὲ συνεστῶτα ὁρᾶσθαι οἴεσθαι.

Πῶς λέγεις, ἦν δ' ὃς ὁ Ἀρίγνωτος, δριμὺ ἀπιδὼν εἰς ἐμέ. οὐδέν σοι τούτων γίγνεσθαι δοκεῖ, κ ταῦτα πάντων, ὡς εἰπεῖν, ὁρώντων; [e] ἀπολελόγησαι, ἦν δ' ἐγὼ, ὑπὲρ ἐμοῦ, εἰ μὴ πιστεύω, διότι μηδὲ ὁρῶ μόνος τ ἄλλων· εἰ δὲ ἑώρων, κ ἐπίστευον ἂν δηλαδὴ ὥσπερ ὑμεῖς. ἀλλὰ, ἦ δ' ὃς, ἦν ποτε εἰς Κόρινθον ἔλθῃς, [f] ἐρῶ ἔνθα ἐστὶν ἡ Εὐβατίδου οἰκία, κ ἐπειδάν σοι δειχθῇ πάλιν τὸ [g] Κράνειον, παρελθὼν ἐς ταὐτὸν λέγε

5 mihi hunc a Fortuna putabam. Ille vero cum assedisset, assurgente illi Cleodemo, primo quidem percontari de morbo, & cum mollius jam habere, ab Eucrate audisset, *Ecquid vero*, inquit, *inter vos philosophabamini? dum enim intro, audivi: & videtur mihi, bene vos esse disputationem collocaturos. Quid vero aliud*, inquit Eucrates, *quam adamantino huic*, me autem ostendebat, *persuadere studemus, uti putet daemones quosdam esse, & spectra, & vita functorum animas vagari in terra, & quibus velint apparere.* Igitur erubui equidem, & vultum Arignoti verecundia dejecit. *Atque is, vide*, inquit, *Eucrates, num hoc dicat Tychiades, solas eorum, qui violenta morte perierunt, animas eberrare, ut si quis se suspenderit, aut capite truncatus, aut palo fixus, aut alia qua simili ratione de vita egressus sit; fato autem suo mortuorum non item? Hoc enim si dicat, non plane rejicienda dixerit. Non ita est, per Jovem*, respondebat Dinomachus, *sed plane non esse talia, neque consistere ita, ut videri possint, arbitratur.*

30. *Quid ais?* inquit Arignotus, tornum me intuens: *nihil tibi horum videtur fieri, idque, cum omnes, pene dixero, videant? Jam caussam pro me dixisti*, inquam, *si non credo, quia solus inter alios non video: si vero vidissem, crederem nimirum, uti vos. Verum*, dicebat ille, *si quando Corinthum veneris, interroga, ubi sit Eubatidae domus: & cum ostensa tibi fuerit, ad Cranenm, ingres-*

a. Ἀπὸ] Et sic *Fl.* b Ἀλλήλους] *Αὐτοὺς* marg. *Δ1.* cum *Fl.* c Ἐφιλοσοφεῖτε] Admisi ex *Fl.* Φιλοσοφεῖτε cett. d Ἐπήκουσα] Sic Edd. Ὑπηκ. vult *Solan.* e Ἀπολελόγησαι] Ἀπολογήσομαι L. Ἀπολογῇ *Fl.* ac marg. *Δ1.* Vulgatum servant cett. f Ἐρῶ] Ἔρω, accentu mutato, marg. *Δ1.* g Κράνειον] Ita *Fl. Fr. J. B1. H. Ald. S.* Κράνιον *P.*

machina in hanc scenam a Fortuna demissum. Si unus codex addiceret in verbo paullo reconditiore, & captum librariorum superante, non dubitarem sic, ut jubet *Kusterus*, reponere. *J.M.G.*

11. Ἐπήκουσα] Forsan *ὑπήκουσα* legendum, adscripserat *Solan.* Nescio num ex suo ingenio, an monitu alterius. Verum quia supra c. 6. versus fin. etiam habuimus, τί μέλλειν εἰσιὼν ἐπήκουσε; nihil hic quoque mutare consultius fuerit. Adde & *Prometh.* T. I. §. 20. μὴ & ὁ Ζεὺς ταῦτα ἐπήκουσέ σου. Ac *de Salt.* c. 64. μὴ ἐπακούσῃ τ ἀδμήτου. Et jam tanto minus de mutatione sollicitus erit. *J.F.R.*

27. Συνεστῶτα ὁρᾶσθαι] Συστῆναι etiam deinde c. 32. med. sic accipitur, ut significet idem fere quod *ὑφεστηκέναι*,

greſſus in eam dic ad janitorem Tibium, velle te videre unde daemonem Pythagoricus Arignotus, effoſſo loco, exegerit, & habitabilem ab eo inde tempore domum praeſtiterit?

31. *Quid vero hoc erat? o Arignote*, interrogabat Eucrates. *Deſerta fuerat*, inquit, *din propter terrores. Si quis vero immigraret, mox perculſus fugiebat, a terribili & tumultuoſo ſpectro ejectus. Ergo jam collabi domus, & defluere tectum; nec omnino quisquam erat, qui auderet in illam ingredi. At ego his auditis, ſumo mecum libros, ſunt autem mihi Aegyptii plures de talibus; ingredior domum circa primam quietem, dehortante meo hoſpite, ac tantum non manum injiciente, cum quorſum irem audiſſet, in praeſentem, ut ipſe putabat, perniciem. Ego vero ſumta lucerna ingredior ſolus, & in maximo conclavi depoſito lumine, lego tacite, humi ſedens. Adeſt daemon, ad unum ſe de multis venire putans, & futurum ſperans, ut me quoque ſicut reliquos perterreat, ſqualidus, comatus, caligine nigrior: atque adſtans tentat ab omni parte me invadere, ſi forte poſſet vincere: & nunc quidem canis, nunc taurus fit, aut leo. Ego vero depromta allocutione maxime horribili, Aegyptiorum ſermone uſus, incantando illum adegi in angulum quendam tenebricoſi conclavis. Animadverſo autem ubi ſubierat, reliquum noctis dormivi. Mane, cum deſperaſſent omnes, & mortuum me in-*

πρὸς τ̃ θυρωρὸν Τίβιον, ὡς ἐθέλοις ἰδεῖν ὅθεν τ̃ δαίμονα ὁ Πυθαγορικὸς Ἀρίγνωτ[ος] [h] ἀνορύξας ἀπήλασε, κ̀ πρὸς τὸ λοιπὸν οἰκείαν τ̃ οἰκίαν ἐποίησε.

Τί δὲ τοῦτο ἦν, ὦ Ἀρίγνωτε; ἤρετο ὁ Εὐκράτης. ἀοίκητ[ος] ἦν, ἦδ' ὅς, ἐκ πολλοῦ διὰ δεμάτων. εἰ δέ τις οἰκήσειεν, εὐθὺς ἐκπλαγεὶς ἔφευγεν, ἐκδιωχθεὶς ὑπό τινος φοβερᾶς κ̀ ταραχώδους φάσματ[ος]. συνέπιπτεν ἤδη, κ̀ ἡ στέγη κατέῤῥει. κ̀ ὅλως ἀδεὴς ἦν ὁ θαῤῥήσων παρελθεῖν εἰς αὐτό. ἐγὼ δὲ ἐπεὶ ταῦτα ἤκουσα, τὰς βίβλους λαβὼν (εἰσὶ δέ μοι Αἰγύπτιαι μάλα πολλαὶ περὶ τ̃ τοιούτων) ἦκον ἐς τ̃ οἰκίαν περὶ πρῶτον ὕπνον, παροτρέποντ[ος] τοῦ ξένου, κ̀ μόνον οὐκ ἐπιλαμβανομένου, ἐπεὶ ἔμαθεν οἷ βαδίζοιμι, εἰς πρᾶγμα κακὸν, ὡς ᾤετο. ἐγὼ δὲ λύχνον λαβὼν, μόν[ος] εἰσέρχομαι. κ̀ ἐν τῷ μεγίστῳ οἰκήματι καθαθεὶς τὸ φῶς, ἀνεγίγνωσκον ἡσυχῇ, χαμαὶ καθεζόμεν[ος]. ἐφίστα δὲ ὁ δαίμων, ἐπί τινα τ̃ πολλῶν ἥκειν νομίζων, κ̀ δεδίξεσθαί με ἐλπίζων, ὥσπερ τοὺς ἄλλους, αὐχμηρὸς, [k] κ̀ κομήτης, κ̀ μελάντερ[ος] τοῦ ζόφου. κ̀ ὁ μὲ ἐπιστὰς ἐπειρᾶτό μου πανταχόθεν προσβάλλων, εἴ πόθεν κρατήσειε, κ̀ ἄρτι μὲν κύων, ἄρτι δὲ ταῦρ[ος] γιγνόμεν[ος] ἢ λέων. ἐγὼ δὲ προχειρισάμεν[ος] τ̃ φρικωδεστάτην ἐπῤῥῆσιν, αἰγυπτιάζων τῇ φωνῇ, συνήλασα καταδὼν αὐτὸν εἰς τινα γωνίαν σκοτεινὴν οἰκήματ[ος]. ἰδὼν δὲ αὐτὸν, οἷ κατέδυ, τὸ λοιπὸν ἀνεπαυόμην· ἕωθεν δὲ πάντων ἀπεγνωκότων, κ̀ νεκρὸν εὑρήσειν με οἰομένων, καθάπερ

h Ἀνορύξας] Recepi ex L. marg. *A1. Fl.* & *S.* Ἀνοίξας *Ald. J. H. P.* &c. *i* Μόνον οὐκ] Sic *J.* & marg. *A1.* Μονονὸ *Fl. P. H. S. Ald. B1. Fr. k* Καὶ] Abeſt ab *Fl.*

κήναι, φύσιν ἴχειν. Nimirum συνίσταται vel συνίστηκε, quidquid poteſt cum aliis ſtare, quidquid nec ſibi nec aliis repugnat, non involvit, ut ajunt, contradictionem, vel implicat. Obſervata *Budaeo* verbi notio, ſed exemplis, quod ſciam, nondum firmata. *J. M. G.*

38. Κρέαιτον] Sic ſcribitur etiam N. Δ. I. ubi vid. not. *M du S.*

Κρέαιτον] Hoc praeferendum eſſe vid. ad *Quom. Hiſt.* c. 3. & ultimum ibid. *J. F. R.*

39. Τίβιον] Vid. ſupra T. I. *Tim.* c. 14. (jam c. 22.) *M. du S.*

40. Ἀνορύξας] L. *Fl.* & *S.* cum *A.* Reliquae ἀνοίξας, abſurde. *M. du S.*

44. Ἀοίκητ[ος] ἦν, ἦδ' ὅς, ἐκ πολλοῦ ὑπὸ δημάτων] *C. Plinius* epiſt. XXVII. L. VII. Scriptor vitae S. Germani Antiſiodorenſis Epiſcopi c. XVII. *D. Antoninus* Archiepiſc. Florentin. T. II. c. IX. Tit. XII. paragr. VIII. *Th. M.*

πεζ τὲς ἄλλες, προλαβὼν ἀπροσδόκητον ἅπασι, [a] πρόσειμι τῷ Εὐβατίδῃ, εὐαγγελιζόμενος αὐτῷ, ὅτι καθαρὰν [b] αὐτῷ ἡ ἀδείμαντον ἤδη ἔξει τὴν οἰκίαν οἰκεῖν. ἡ προσλαβὼν αὐτόν τε, καὶ τὲς ἄλλους πολλὲς (εἵποντο γὰρ τῇ προθυμίᾳ ἕνεκα) ἐκέλευον ἀγαγὼν ἐπὶ τὸν τόπον, ἔνθα καλαδεδικότα τὸν δαίμονα ἑωράκεσαν, σκάπτειν, λαβόντας ἀξίνας καὶ σκαφεῖα· καὶ ἐπειδὴ ἐτοίμασαν, εὑρέθη ὡς ἐπ' ὀργυιὰν καλοφωρυγμένος τις νεκρὸς ἕωλος, μόνα τὰ ὀστᾶ κατ' ὀλίγα συγκείμενος. ἐκεῖνον μὲν οὖν ἐθάψαμεν ἀνορύξαντες, ἡ οἰκία δὲ τὸ ἀπ' ἐκείνε ἐπαύσατο ἐνοχλεμένη ὑπὸ τῶν φασμάτων.

Ὡς δὲ ταῦτα εἶπεν ὁ Ἀρίγνωτος, ἀνὴρ δαιμόνιος τὴν σοφίαν, καὶ ἅπασιν αἰδέσιμος, οὐδεὶς ἦν ἔτι τῶν παρόντων, ὃς οὐκὶ κατεγίγνωσκέ μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν, τοῖς τοιούτοις ἀπιστοῦντος, καὶ ταῦτα Ἀριγνώτῳ λέγοντος. ἐγὼ δὲ ὅμως οὐδὲν τρέσας ὅτε τὴν κόμην, οὔτε τὴν δόξαν τὴν περὶ αὐτοῦ, Τί τοῦτ', ἔφην, ὦ Ἀρίγνωτε, καὶ σὺ ταῦτος εἶ οἷα, ἢ μόνη ἐλπὶς τῆς ἀληθείας, καπνῷ μεστὸς καὶ ἐνδαλμάτων; τὸ γοῦν τῷ λόγῳ ἐκεῖνο, Ἄνθρακες ἡμῖν ὁ θησαυρὸς φέρηνας. σὺ δὲ, ἦ δ' ὃς ὁ Ἀρίγνωτος, εἰ μήτε ἐμοὶ πιστεύεις λέγοντι, μήτε Δεινομάχῳ, ἢ Κλεοδήμῳ τούτῳ, μήτε αὐτῷ Εὐκράτει, φέρε,

ventum iri putarent, sui reliquos, progressus praeter spem omnium, accedo ad Eubatidem, bonum ipsi nuncium allaturus, puram & metus expertem domum habitare illi in posterum licere. Atque assumtis cum ipso tum aliis pluribus, sequebantur enim rei miraculo moti, deductisque ad ipsum locum, ubi subire daemonem videram, jussi rastris & ligonibus humum fodi. Quo facto inventum est ad passus altitudinem defossum cadaver antiquum, cujus sola ossa sua figura composita jacerent. Hoc igitur effossum sepelivimus. Caeterum domus ab eo inde tempore infesta spectris esse desiit.

32. Haec cum dixisset Arignotus divina vir sapientia & venerabilis omnibus; nemo jam erat praesentium, quin magnae me accusaret amentiae, qui fidem talibus non haberem, idque ipso dicente Arignoto. Ego vero nihil trepidans, neque ob comam, neque ob opinionem de viro, *Quid istuc*, inquam, *Arignote, tune etiam talis es, sola spes veritatis, idem tamen fumi & spectrorum plenus? Ergo tu nobis, qui thesaurus eras, nunc est in proverbio, carbones appares?* Tu vero, inquit Arignotus, *si neque mihi credis dicenti, neque Dinomacho, aut huic Cleodemo, neque ipsi Eucrati; age dic, ecquem fide di-*

a Πρόσειμι] Προσίρχομαι marg. *A1*. Sed glossa est. b Αὐτῷ] Αὐτοῦ *Fl.*

81. Ἕωλον] Τὸ ἕωλον λαμβάνει ἐπὶ τοῦ χθεσινοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἤδη διεφθορότος. *V.*

73. Καθαρὰν] *Diod. Sic.* 2. c. 39. pr. καθαρὰν ποιῆσαι τὴν θηρίων γῆν τε καὶ θάλατταν. *Plutarch.* Thes. p. m. 3. C. οὐδὲν μᾶλλον καθαρὸν οὐδὲ ἀκίνδυνον ἴσως λῃστῶν. Ibid. p. seq. A. καθαίρειν γῆν καὶ θάλατταν. *J.F.R.*

86. Δαιμόνιον τὴν σοφίαν] Facete ludit in duplici significatu; quum & pro *valde sapiens*, & quasi pro eo qui in spectrorum negotio callidus est, accipi queat. Sic δαιμονίως ἐπιθυμῶν, *misere*, i. e. *valde cupiens*, *Aristoph.* Plut. vs. 675. Adde *Ælian.* V. H. II. 4. ἐσπουδακὼς δαιμονίως. Et *Spanh.* ad *Aristoph.* l. d. *J.F.R.*

5. Μνῆμα] V. *Diog. Laert.* p. 246. F. & *Hesych.* v. σοφῶν. Sed pro ὥστε hic apud Nostrum lege ὥστε. *M. du S.*

9. Στιλπνῷμοι νεκρικῶς] Ad ista verba στιλπνῷμοι νεκρικῶς ἐσθῆτι μελαίνῃ, notat antiquus Scholiastes ineditus, veteres solitos cadavera nigrae vesti insuere. Ὅτι, inquit, τοὺς νεκροὺς οἱ παλαιοὶ μελαίναις στολαῖς ἀμφίεννυσαν. & ad sequentia, μηδὲν εἶναι τὰς ψυχὰς haec adjecit ὅτι δὲ τὰς ψυχὰς θνητὰς φασὶ εἶναι, ἄσκεψαι δὲ τὰ σώματα. *J.G.G.*

10. Καὶ προσωπεῖοις ἐς τὰ κράνια μετρυμμένοις] In *Salmuriensi* editione simul & in hac ipsa vitiose edi video in Latinis *ac personis in capitis adfictis*, ignorans utrum sic praeses ejus & editionis & versionis de industria scripserit ac interpolare voluerit *Th. Mori* versionem, an eam ipsam retinere, quae est *in capita*, ut sit typorum error. Certe neutrum placet. Neque enim Graeca id modo volunt, adsumsisse eos personas

vel

dignissimum putas contraria nobis dicentem? Per Jovem, inquam, *admirabilem virum, Abderitanum illum Democritum, qui nempe adeo certus erat, nihil horum consistere posse, ut cum inclusisset se in monumentum extra portas, ibique perpetuo scriberet & commentaretur nocte atque interdiu; adolescentulis quibusdam ludificari illum & perterrere volentibus, quod mortuorum instar nigra veste ornati, & personis ad craniorum similitudinem effictis illum circumstarent, crebris passibus exsultantes: nihil ipse hanc illorum assimulationem metuerit, nec omnino ad illos respexerit, sed inter scribendum illud solum dixerit, Desinite ludere! Adeo firmiter credebat, nihil amplius esse animas, cum sint extra corpora. Hoc ais*, inquit Eucrates, *amentem hominem etiam Democritum fuisse, si quidem ita statuit.*

εἰπὲ, τίνα σὲ τῶν τοιούτων ἀξιοπιστότερον ἡγῇ τἀναντία ἡμῖν λέγοιλα; νὴ Δί', ἦν δ' ἐγὼ, μάλα θαυμαστὸν ἄνδρα τὸν Ἀβδηρίτην ἐκεῖνον Δημόκριτον, ὃς ὕτως ἄρα ἐπέπειστο μηδὲν οἷόν τε εἶναι συστῆναι τοιοῦτον· ἔασον, ἐπειδὴ καθείρξας ἑαυτὸν ἐς μνῆμα ἔξω πυλῶν, ἐνταῦθα διετέλει γράφων καὶ συντάττων καὶ νύκτως καὶ μεθ' ἡμέραν καί τινες τῶν παίδων, ἐρεθιζόντων αὐτὸν καὶ δεδιττόντων, σκιλάμενοι νεκρικῶς ἐσθῆτι μελαίνῃ, καὶ προσωπείοις ἐς τὰ χρανία μεμιμημένοις περιάντες αὐτὸν, περιεχόρευον ὑπὸ τυπανῳ τῇ βάσει ἀναπηδῶντες· ὁ δὲ οὔτε ἔδιστε τὴν προσποίησιν αὐτῶν, οὔτε ὅλως ἀνέβλεψε πρὸς αὐτούς· ἀλλὰ μέλαν γράφων, Παύσασθε, ἔφη, παίζοντες· οὕτω βεβαίως ὑπίστευε μηδὲν εἶναι τὰς ψυχὰς ἔτι, ἔξω γενομένας τῶν σωμάτων. τοῦτο φὴς, ἦ δ' ὃς ὁ Εὐκράτης, ἀνόητόν τινα ἄνδρα καὶ τὸν Δημόκριτον γενέσθαι, εἴ γε οὕτως ἐνίγνωσκεν.

33. *Ego autem vobis etiam aliud quid enarrabo, quod mihi usu venit, non auditum ab alio. Fortasse enim tu quoque, Tychiade, audiens vi quadam ad narrationis veritatem adigaris. Cum in Aegypto viverem juvenis adhuc, doctrinae caussa eo missus a patre, cupido incessit animum, Coptum inde adverso*

Ἐγὼ δὲ ὑμῖν καὶ ἄλλο διηγήσομαι, αὐτὸς παθὼν, ἢ παρ' ἄλλου ἀκούσας. τάχα γὰρ ἂν καὶ σὺ, ὦ Τυχιάδη, ἀκούων, προσβαθείης πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ διηγήματος. Ὁπότε γὰρ ἐν Αἰγύπτῳ διῆγον, ἔτι νέος ὤν, ὑπὸ τοῦ πατρὸς ὑπὲρ παιδείας προφάσει ἀποσταλείς, ἐπεθύμησα ἐς Κοπτὸν ἀνα-

---

e Ὧσγε] Sic Edd. Lege ὅσα. *d* Αὐτῶν] Αὐτὸν male *J.* sola. *e* Ἀνέβλεψε] Hoc recepi ex *Fl.* idque etiam adpictum marg. *A1.* Ἐνέβλεψε vulgo. *f* Τάχα] Sic *Fl. Ald. Er. B1.* & 2. *H. S.* recte. Ταχὺ *J. V2.* & L. cum marg. *A1.*

9. Ἐσθῆτι μελαίνῃ] Ὅτι τοὺς νεκροὺς οἱ παλαιοὶ μελαίναις στολαῖς ἀμφιέννυσιν. *V.*

27. Ἐς Κοπτὸν] Κοπτὸς πόλις Αἰγύπτου, ἣς ἔν φασι τὸν Ἶσιν ἀφαιρεθέντα Ὄσιρι τὸν υἱὸν ἀνεζητεῖν μαθοῦσαν δὲ αὐτὸν διεσπαρκέναι, τὸν κόλπον * τὸν ἑαυτῆς ἐκπώμασι, παρ' ὃ & Κοπτὸς ὠνομάσθη ἡ πόλις. ἰδιάζουσι δὲ & οἱ πλέκαμοι τοῖς ἐπιδημοῦσιν αὐτόθι, ἄκρον τι τριχῶν πλέθοντες, ὅσον ἐκ ἀνθρώπου σφαλῆς ἀκάσαι. † *V.*

* Τὸν ἑαυτῆς] Alterum hoc τὸν in editis non comparens inseruit *M. du S.*

† A Graecis hoc fictum, qui prius debuissent offendere, Isidem Graece locutam. Sed solent etiam barbarorum nominum etymologias Graecas tradere. *J. Cler.*

vel larvas in capita, sed clare sumpsisse larvas tales, quae in speciem simul & formam cranii vel calvariae, vel diu mortui capitis fictae essent. *J. G.*

22. Τάχα] L. & *Ven.* utraque ταχὺ, quod non placet. *M. du S.*

27. Κοπτὸν] Hinc *Coptica* lingua. Inde terrestri jam itinere Thebas petunt, ubi Memnonis statuam fuisse diximus ad Τοξ. c. 27. V. *Plut.* de Isid. p. 356. *Spanh.* *M. du S.*

ἀναπλεύσας, ἐκεῖθεν ὅπῃ τὴν Μέμνονα ἐλθὼν, ἀκοῦσαι τὸ θαυμαστὸν ἐκεῖνο ἠχοῦντα, πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον. ἐκείνου μὲν οὖν ἤκουσα, οὐχ τὸ κοινὸν τοῖς πολλοῖς ἄσημόν τινα φωνὴν, ἀλλά μοι καὶ ἔχρησεν ὁ Μέμνων αὐτὸς, ἀνοίξας τὸ στόμα ἐν ἔπεσιν ἑπτά. καὶ εἰ γε μὴ περιττὸν ἦν, αὐτὰ ἂν ὑμῖν εἶπον τὰ ἔπη.

flumine petere, ad Memnonem audiendum, mirabiles illos ſonos oriente ſole edentem. Atque illius quidem audivi non, ut vulgus, vocem nullius ſenſus: ſed oraculum mihi ipſe aperta ore Memnon reddidit verſibus ſeptem: ac niſi ſupervacaneum eſſet, ipſos vobis recitarem verſus.

Κατὰ δὲ τὴν ἀνάπλουν ἔτυχεν ἡμῖν συμπλέων Μεμφίτης ἀνὴρ τῶν [a] ἱερῶν γραμματέων, θαυμάσιος τὴν σοφίαν, καὶ τὴν παιδείαν πᾶσαν εἰδὼς τὴν [b] Αἰγύπτιον. ἐλέγετο δὲ τρία καὶ εἴκοσιν ἔτη ἐν τοῖς ἀδύτοις ὑπογεγειῶσθαι, μαγεύειν παιδευόμενος ὑπὸ τῆς Ἴσιδος. Παγκράτιόν, ἔφη, λέγεις, ὦ Ἀρίγνωτε, ἐμὸν διδάσκαλον, ἱερὸν ἄνδρα ἐξυρημένον, [c] ἐν ὀθονίοις, νόημονα, [d] καθαρῶς ἑλληνίζοντα, ὀπιμήκη, σιμὸν, [e] πρόχειλον, ὑπόλεπτον τὰ σκέλη. αὐτὸν, ἦδ' ὅς, ἐκεῖνον τὸν Παγκράτιον· καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἠγνόουν ὅστις ἦν· ἐπεὶ δὲ ἑώρων αὐτὸν, εἴποτε ὁρμίσαιμεν τὸ πλοῖον, ἄλλά τε πολλὰ τερατώδη ἐργαζόμενον, καὶ δὴ καὶ ὅπῃ κροκοδείλων ὀχούμενον, καὶ συννέοντα τοῖς θηρίοις, καὶ τοιαῦτα ἐπιτηδεύοντα, ἐπῄειμεν ἐπὶ τὸν ἄνδρα, καὶ ἐπυνθανόμεθα ὅστις τε εἴη καὶ ὁπόθεν ὁρμώμενος τοιαῦτα σοφὸς γέγονε. καὶ ὃς ἐπεδείκνυτο ἡμῖν τὰ γράμματα, καὶ ἐξηγεῖτο ἃ ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀναγράφεται, καὶ ἐδίδασκεν ἡμᾶς ὅσα τε καὶ ὅπως ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐπιτελεῖται. ἐπεὶ δὲ ἐπεθύμησεν ἀκοῦσαι καὶ ἡμᾶς ἃ ἐπιστάμεθα, ἐπεδείξαμεν ἡμεῖς τὰ ἡμέτερα, καὶ ἐπῄνεσεν ἐπὶ τῇ σοφίᾳ, καὶ ἐκέλευσεν ἐπιμελεῖσθαι τῆς ἀρετῆς, ὡς ἐν ὀλίγῳ τὸν ἄνδρα ἐσόμενον.

34. *In reditu autem navigabat forte nobiscum homo Memphiticus, de ſacris ſcribis unus, ſapientia admirabili, & doctrinae omnis Aegyptiae conſultus. Dicebatur autem tres & viginti annos in adytis ſub terra habitaſſe, Magicis artibus dum inſtruitur ab Iſide. Pancraten dicis, inquit Arignotus, meum praeceptorem, virum divinum, raſum, linea indutum, cogitabundum, pure loquentem Graece, procerum, ſimum, labioſum, extenuatis cruribus. Ipſum illum, inquit, Pancratem. Ac primo quidem, quis eſſet, ignorabam. Cum vero viderem illum, ſi quando appelleremus navigium, cum alia multa prodigioſe facere, tum inequitare Crocodilis, & natare inter belluas, has vero illi ſe ſub-*

a Ἱερῶν γραμματέων] Ita *F. Ald. H. P. B1. Fr. S.* Ἱερῶν γραμμάτων G. Ἱερογραμματέων *Fl.* b Αἰγύπτιον] Nil mutare *Fl. Fr.* addit *Solan.* Sed volens legi Αἰγυπτίων fruſtra. c Ἐν ὀθονίοις] Ἀεὶ pro his duobus verbis habet *Fl.* ſcribens ἐξυρημένον ἀεὶ νόημονα, ὃ καθαρῶς ἑλλ. &c. d Καθαρῶς] Οὐ καθαρῶς *Fl.* e Πρόχειλον] Προχειλῆ *Fl.*

28. Μέμνονα] Saxeus ille Memnon, a Germanico etiam viſus apud *Tac.* A. II. 61. Sed hic noſter ἐπιμετρῶται, cum voces ſibi ait prolatas, &c. Vid. & Τοξ. c. 27. Adde *Philoſtr.* p. 232. & *Strabonem*, qui ipſe ſtatuam vidit, ſtrepitumque audivit; ſed a quo editum, an nempe ab alio, ut credi ab incolis narrat, pulſatae ſtatuae, an vero ab aliquo qui tum adeſſet, aut ſub baſi lateret, a Sacerdotibus ei rei, quod ſubinnuere videtur, praefecto, non affirmat. XVII. p. 816. Audi etiam, ſi lubet, *Pauſaniam* (p. 40, 26.) *Strabone* judicio longe inferiorem. *M. du S.*

Μέμνονα — ἠχοῦντα] Cl. *Hemſt.* adſcripſerat: vid. *Strab.* XVII. p. 1170. ubi *Caſaub.* utitur hoc loco. Verba autem *Strabonis* ſunt: τὸ Μεμνόνιον — Πετίσῃ δ' ὅτι ἅπαξ καθ' ἡμέραν ἑκάστην ψόφος — ἀποτελεῖται. Ad quae laudatus *Caſaub.*: „ *Plinius* ait quotidiano ſolis „ ortu contactum radiis crepare Lib. XXXVI. c. 7. „ & ita *Corn.* quoque *Tacitus* L. ſecundo c. 61. An„ nal. referens viſam fuiſſe Germanico hanc Memno„ nis ſaxeam effigiem (meminit & *Euſebius* in Chro„ nicis, & *Dionyſ. Periegeta* vſ. 250. Vid. omnino Lu„ cianum Ἀπίσων" p. 349. T. 2. Ed. *Amſt.*) Adde *Scalig.* Animadv. ad *Euſeb.* p. 25. Meminit & *Juvenal.* Sat. XIV. 5. *Dimidio Magicae reſonant ubi Memnone chordae*, ubi vet. Scholiaſt. ait: Memnonis ex aere ſtatua, citharam tenens, certis horis canebat. Hanc Cambyſes Rex juſſit aperiri, exiſtimans Mechanici aliquid eſſe intra ſtatuam lateret: nihilominus tamen aperta ſtatua, quae erat magice conſecrata, horis ſtatutis ſonum reddidit. Ideo *dimidio* dixit, id eſt aperto & diviſo. *F. F. R.*

32. Ἀνοίξας τὸ στόμα ἐν ἔπεσιν ἑπτὰ] Prorſus eadem locutio eſt in *Evang. Matth.* XIII. 35. ἀνοίξω τὸ στόμα ἐν παραβολαῖς. Et ad idem *Evang.* V. 2. ubi ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς, Rever. *F. Elſner.* phraſin ἀνοίγειν τὸ στόμα firmat ex *Æſchylo* aliisque. De pleonaſmo autem τὸ ἐν, vid. ſupra T. I. ad *Herod.* c. 5. Adde huc propius convenientem *Long. Paſt.* 2. p. 81. σύριγξ ἐν στόμασι παιδὸς ἡμπνεομένη. Et *Alciphr.* I. 31. p. 138. ἀμυνοῦμαι αὐτὰς, ὅτι ἐν σκώμμασιν, ὅτι ἐν βλα-

submittere, & adulari caudis; divinum quendam hominem esse agnovi: & cum paullatim blanditiis ad illius amicitiam adspirarem, opinione celerius sodalis ipsius ac familiaris factus sum. Itaque omnia mihi impertivit arcana, & tandem persuasit mihi, ut, servis omnibus Memphi relictis, solus ipse se sequerer, neque enim defuturos ministros. Ac postea ita viximus.

θηρίοις, τὰ δὲ ἐποπτήσοντα, καὶ σαίνοντα ταῖς οὐραῖς, ἔγνων ἱερόν τινα ἄνθρωπον ὄντα, καὶ κατὰ μικρὸν φιλοφρονούμενός τε, ἔλαθον ἑταῖρός τε αὐτῷ, καὶ συνήθης γενόμενος. ὥστε πάντων ἐκοινώνει μοι τῶν ἀπορρήτων· καὶ τέλος πείθει με, τοὺς μὲν οἰκέτας ἅπαντας ἐν τῇ Μέμφιδι καταλιπεῖν, αὐτὸν δὲ μόνον ἀκολουθεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ γὰρ ἀπορήσειν ἡμᾶς τῶν ἀφθονησομένων. καὶ τὸ μὲν τοῦτο οὕτω διήγομεν.

35. *Quoties in stabulum quoddam veneramus, sumtum ille vir vectem de janua, aut scopas, aut pistillum, vestibus induebat, & carmine quodam pronuntiato, ut incederet efficiebat, ut aliis omnibus homo esse videretur: isque abiens & aquam hauriebat, & obsonabat, parabatque, omnibusque in rebus dextre operam nobis dabat, ministrabatque. Tum ubi satis ministerio illius usus esset, rursus scopas scopas, aut pistillum pistillum, carmine alio pronunciato reddidit. Hoc ego maximo studio non potui tamen impetrare ab eo uti discerem, illo enim invidebat, licet ad alia esset*

Ἐπειδὴ δὲ ἔλθοιμεν εἴς τι καταγώγιον, λαβὼν ἂν ὁ ἀνὴρ τὸν μοχλὸν τῆς θύρας, ἢ τὸ κόρηθρον, ἢ καὶ τὸ ὕπερον, ῥιβαλὼν ἱματίοις, ἐπειπών τινα ἐπῳδὴν ἐποίει βαδίζειν, τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἄνθρωπον εἶναι δοκοῦντα· τὸ δὲ ἀπελθὸν ὕδωρ τε ἀπήντλει, καὶ ὀψώνει, καὶ ἐσκεύαζε, καὶ ἐς πάντα δεξιῶς ὑπηρέτει καὶ διηκονεῖτο ἡμῖν. εἶτα δὲ ἐπειδὴ ἄλις ἔχοι τῆς ἀφθονίας, αὖθις κόρηθρον τὸ κόρηθρον, ἢ ὕπερον τὸ ὕπερον, ἄλλην ἐπῳδὴν ἐπειπών, ἐποίει ἄν. τοῦτο ἐγὼ πάνυ ἐσπουδακὼς, οὐκ εἶχον ὅπως ἐκμάθοιμι παρ' αὐτοῦ, ἐβάσκαινε γὰρ ἐξ αὐτοῦ, καίτοι πρὸς

f Ὑπηρέτει] Ὑπηρέτησεν *Th. Mag.* g Αὐτοῦ] Non adest in *Fl.*

βλασφημίαις. Permulta alia non absimilia adferre liceret, ut ex *Homer.* Batrach. ante med. Κοσμήσαντες οἷ ἴστασι διδασκάλοισι. *Diod. Sic.* V. c. 57. pr. οἱ παιδεία διήνεγκαν. Vel IV. 78. pr. ἐν ὑπερβολῇ τῆς τέχνης θαυμαζόμενοι Δαίδαλοι. Item ex Nostro, *Phalar.* I. c. 5. ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρᾶν, ubi & alia jam dedi; nec non *Amor.* 29. pr. ἐν ὄμμασιν ὑποβλέπων. *Timon.* c. 15. ἐν θύραις καθαπτεῖσιν. *Evang. Matth.* V. 13. ἐν τίνι ἁλισθήσεται; sed satis esto. *J.F.R.*

36. Μεμφίτης ἀνὴρ τῶν ἱερῶν γραμματίων, θαυμάσιος τὴν σοφίαν] *Memphiticus vir, quidam ex sacris illis scribis, mirabili sapientia.* Sic *Benedictus.* Meminit & alibi scribarum Aegyptiorum, in libello de sacrificiis, ubi cum Prophetis eos conjungit, & *Appul.* Metam. 11. *Tunc ex his unus, quem cuncti Grammatea dicebant, pro foribus assistens, coetu pastophororum, quod sacrosancti collegii nomen est, velut in concionem vocato,* ut fuerint inter sacerdotes Aegyptios, qui reconditam illorum sapientiam docebant, aliisque muneribus sacris fungebantur. Sic & in libro de *Macrobiis* cap. 4. recenset inter longaevos Aegyptios ἱερογραμματεῖς. Nec repudio lectionem editam. In Florentina tamen legitur ἱερογραμματέων, sed in Mss. ἱερῶν γραμμάτων, quod non puto fastidiendum esse, ut sit τῶν ἱερῶν γραμμάτων σοφίαν θαυμάσιος. admirabili sacrarum litterarum sapientia praeditus. sacras litteras vocabat illam mysticam Aegyptiorum sapientiam, quae non nisi initiatis tradebatur, & circumsectis, magiam scilicet, & litteras Hieroglyphicas, de quibus tam multa apud *Herodotum, Diodorum Siculum, Clementem Alexandrinum* aliosque habentur. *J.G.G.*

Ibid. Ἱερῶν γραμματέων] Infra *Macrob.* c. 4. pr. ὥσπερ Αἰγυπτίων οἱ καλούμενοι ἱερογραμματεῖς. Adde & supra *Vit. Auct.* c. 14. Quare & hic rectius γραμματέων, quam γραμμάτων. Intelligi autem εἷς vel τις, in vulgus notum, & monuimus alibi, ex *Aristoph.* Plut. εἷς γὰρ τῶν φίλων, aliisque. *J.F.R.*

38. Αἰγύπτιον] Mallem Αἰγυπτίων. *M.du S.*

Αἰγύπτιον] Non modo sic *Fl.* & *Fr.* Sed & *J.H.P. B1.* &c. Et recte, nec opus Αἰγυπτίων legere; quia παιδεία Αἰγύπτιος bene connectitur. *J.F.R.*

39. Ἀδύτοις] Conf. supra Ἀλκητ. c. 18. *M.du S.*

67. Δεξιῶς ὑπερήτει & διηκονεῖτο ἡμῖν] *Th. Mag.* sic: ΔΙΑΚΟΝΟΥΜΑΙ καὶ ἀφθονῶ. Λυκιανὸς ἐν τῷ Φιλοψευδεῖ, ἢ ἀπίστῳ· δεξιῶς ὑπηρέτησεν & διηκονεῖτο ἡμῖν. *J.F.R.*

πρὸς τὰ ἄλλα πρεσβύτατος ὤν. μιᾷ δὲ τοῦ ἡμέρᾳ λαβὼν, ἐπήκουσα [a] τὸ ἐπῳδῆς, ἣν δὲ τρισύλλαβος, καθεδὼν ἐν σκοτεινῷ ὑποδᾶς. καὶ ὁ μὲν ἀφίκετο εἰς τὴν ἀγοράν, ἐντειλάμενος τῷ ὑπέρῳ ἃ [b] ἔδει ποιεῖν.

Ἐγὼ δὲ, εἰς τὴν ὑστεραίαν ἐκείνου τι καὶ τὴν ἀγορὰν πραγματευομένου, λαβὼν τὸ ὑπερον, κεκοσμημένον, ὁμοίως ἐπειπὼν τὰς συλλαβὰς, [c] ἐκέλευον ὑδροφορεῖν. ἐπεὶ δὲ ἐμπλησάμενος τὴν ἀμφορέα ἐκόμιζε, Πέπαυσο, ἔφην, καὶ μηκέτι ὑδροφόρει, ἀλλ' ἴσθι αὖθις ὑπερον. τὸ δὲ ἐκέτι μοι πείθεσθαι οὐκ ἤθελεν, ἀλλ' ὑδροφόρει ἀεὶ, ἄχρι δὴ ἐνέπλησεν ἡμῖν ὕδατος τὴν οἰκίαν [d] ἐπαύλεων. ἐγὼ δὲ ἀμηχανῶν τῷ πράγματι (ἐδεδίειν γὰρ μὴ ὁ Παγκράτης ἐπανελθὼν ἀγανακτήσῃ, ὅπερ καὶ ἐγένετο) ἀξίνην λαβὼν, διακόπτω τὸ ὑπερον εἰς δύο μέρη· τὰ δὲ, [e] ἑκάτερον τὸ μέρος, [f] ἀμφορέα λαβόντα ὑδροφόρει, καὶ ἀνθ' ἑνὸς δύο μοι ἐγένοντο οἱ διάκονοι. ἐν τούτῳ καὶ ὁ Παγκράτης ἐφίσταται, καὶ συνεὶς τὸ γενόμενον, ἐκεῖνα μὲ αὖθις ἐποίησε ξύλα, ὥσπερ ἦν πρὸ τῆς [g] ἐπῳδῆς· αὐτὸς δὲ ἀπολιπών με λαθὼν, οὐκ οἶδ' ὅποι ἀφανὴς ᾤχετο ἀπιών. νῦν οὖν, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, οἶσθα καὶ ἐκεῖνο ἄνθρωπον ποιεῖν ἐκ τοῦ ὑπέρου; νὴ Δί', ἦδ' ὅς, ἐξ ἡμισείας γε· ἐκέτι γὰρ εἰς τὸ ἀρχαῖον οἷόν τέ μοι ἄγειν αὐτὸ, ἦν ἅπαξ γένηται ὑδροφόρος, ἀλλὰ δεήσῃ

praestissimus. At certo tandem die clanculum sublegi incantationem, erat vero trium syllabarum, prope adstans in angulo tenebricoso. Atque ille in forum abiit, cum praecepisset pistillo, quid facto opus esset.

2 36. *Ego vero postridie illius diei, ipse aliquid in foro negotii habente, sumo pistillum, exornatumque, dictis similiter syllabis, aquam afferre jubeo. Cum vero plenam amphoram attulisset;* desine, *inquam*, nec amplius adfer aquam, sed rursus esto pistillus. *At ille non amplius parere mihi voluit, verum adferre aquam perrexit, donec aqua hauriendo domum opplevisset. Ego consilii inops (metuebam enim, ne aegre ferret rediens Pancrates, quod etiam factum est) securi arrepta bifariam pistillum disseco. Sed utraque illa pars, captis amphoris, aquam ferebat, ac pro uno duo mihi jam erant ministri. Inter haec adest etiam Pancrates, intellectoque quid factum esset, illos iterum ligna fecit, ut ante incantationem fuerant; ipse vero clam me relicto, subduxit se nescio quorsum, & conspici desiit. Nunc igitur*, inquit Dinomachus, *adhuc illud nosti certe, hominem facere ex pistillo? Per Jovem*, inquit, *ex dimidia quidem parte. Nec enim licet mihi in pristinam eum formam reducere, cum semel factus est aqua-*

a Τῆς ἐπῳδῆς] Τὴν ἐπῳδὴν *Fl.* b Ἔδει] Sic *P. S.* Ἔδοι *Fl. J. Ald. H.* &c. Lege igitur δοι. c Ἐκέλευον] Ita *Fl. Ald. P. S.* aliaeque. Ἐκέλευσα *J.* d Ἐπαυλεῶν] Ἀπαυλεῶν male *Fl.* e Ἑκάτερον] Ἑκάτερα marg. *A1.* f Ἀμφορέα] Ἀμφορέας *Fl.* g Ἐπῳδῆς] Ἐπῳδὴς marg. *A1.*

76. Ἐν σκοτεινῷ ὑποδᾶς] Sic & *Th. Mag.* v. ὑφίσταμαι. *M. du S.*

3. Ἀλλὰ δοκεῖ μοὶ ἐπικλεισθῆναι τὴν οἰκίαν ἐπαυτλημένῳ] Et quae venustas in hoc Luciani ἐπιμυθίῳ, quod tamen nunquam his narrationibus nisi venustissimum subjicit, residebit, si claudatur domus aquâ referta? Immo an claudi potest? Periit omne auctoris ingenium, quod restitues scribendo ἐπικλυσθῆναι, sed, inquit, oportebit domum horum aquariorum hausta refertam mergi & inundari. Res ipsa dictat. *J. G.*

Ἀλλὰ δοκεῖ μοὶ ἐπικλεισθῆναι τὴν οἰκίαν ἐπαυτλημένην] Certissima est meo judicio, Eruditissimi *Gronovii* mei emendatio, rescribentis ἐπικλυσθῆναι. Id namque verbi hic requiritur. Noster in *Timone* T. I. §. 18. φθάσαι βυλόμενον τὴν ἐπιῤῥοὴν, μὴ διαφυγὼν αἰσχυνθῇ, ἐπικλύσῃ αὐτόν. *J. J.*

4. Ἐπικλυσθῆναι] Secuti sumus Emendationem Cl. *Gronovii* omnino necessariam. *M. du S.*

Ἐπικλυσθῆναι] Sic legendum etiam probe monuit Cl. *Wess.* ad *Diod. Sic.* IV. c. 51. No. 39. Quare tot Viris eruditis consentientibus ita edere, non exspectata Codd. auctoritate, nullus haesitavi. *J. F. R.*

24. Ἐγὼ δὲ ὅτι μὲ ὀλιγοστόν τινα ἰκρὸν ἔχω, Ἀπόλλωνι τῷ Πυθίῳ αὐτὸν ἐκτυποῦσα τὴν σφραγῖδα, καὶ ὅτι

i

aquarius: sed eluceretur nobis illo semper hauriente domus.

37. *Non desinitis*, inquam, *talia portenta loqui senes viri? Sin minus, at certe horum adolescentulorum caussa in aliud tempus differte incredibiles istas horribilesque narrationes, ne sensum impleantur terroribus, & absurdis fabulis. Parcere igitur illis oportet, neque adsuefacere talibus audiendis, quae per totam vitam turbabunt illos retenta animo, & ad unumquemque strepitum meticulosos facient, variaque superstitione implebunt.*

38. *Recte me mones*, inquit Eucrates, *superstitionem dum nominas. Quid enim, Tychiade, de talibus tibi videtur, de oraculis dico, & divinis vocibus, & quae a Deo agitati quidam proclamant, aut audiuntur ex adytis, aut virgo versibus devincta loquens futura significat? Nimirum etiam talibus fidem negabis? Ego vero, esse mihi sacrum quendam annulum, cujus sigillum Pythii Apollinis imaginem exprimat, eumque Apollinem loqui mecum, non dico, ne tibi incredibilia de me ipse gloriari videar. Quae vero in Amphilochi templo audivi, in Mallo, Heroë praeterea mecum loquente, & de rebus mihi meis consulente, quaeque ipse vidi, dicere vobis volo:*

ἡμῖν [h] ἐπικλυσθῆναι τὴν οἰκίαν ἐπαντλουμένην.

Οὐ παύεσθε, ἦν δ' ἐγώ, τὰ τοιαῦτα τερατολογοῦντες γέροντες ἄνδρες; εἰ δὲ μή, ἀλλὰ καὶ τῶν μειρακίων τούτων ἕνεκα εἰς ἄλλον χρόνον ὑπερβάλλεσθε τὰς τοσαύτας καὶ φοβερὰς διηγήσεις, μήπως λάθωσιν ἡμῖν ἐμπλησθέντες δεισμάτων καὶ ἀλλοκότων μυθολογημάτων. Φείδεσθαι οὖν χρὴ αὐτῶν, μηδὲ τοιαῦτα ἐθίζειν ἀκούειν, ἃ ἅπαντος τοῦ βίου ἐνοχλήσει συνόντα, καὶ ψοφοδεεῖς ποιήσει, ποικίλης τε δεισιδαιμονίας ἐμπιπλάσῃ.

Εὖγε ὑπέμνησας, ἦδ' ὃς ὁ Εὐκράτης, εἰπὼν τὴν δεισιδαιμονίαν. τί γάρ σοι, ὦ Τυχιάδη, καὶ τῶν τοιούτων δοκεῖ, λέγω δὴ χρησμῶν, καὶ θεσπεσίων, καὶ ὅσα θεοφορούμενοί τινες ἀναβοῶσιν, ἢ ἐξ ἀδύτων ἀκούεται, ἢ παρθένος ἔμμελές τι φθεγξαμένη, προθεσπίζει τὰ μέλλοντα; ἢ δηλαδὴ καὶ τοῖς τοιούτοις ἀπιστήσεις; ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν καὶ δακτύλιόν τινα ἱερὸν ἔχω, Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου εἰκόνα [i] ἐκτυπούσης τὴν σφραγῖδα, καὶ ὅτι ὁ Ἀπόλλων φθέγγεται πρὸς ἐμέ, καὶ λέγω, μή σοι [k] ἄπιστα δόξω περὶ ἐμαυτοῦ μεγαλαυχεῖσθαι· ἃ δὲ ἐν Ἀμφιλόχου τε ἤκουσα ἐν Μαλλῷ, τοῦ Ἥρωος ὑπερδιαλεχθέντος μοι, καὶ συμβουλεύσαντος ὑπὲρ τῶν ἐμοῦ, καὶ ἃ εἶδον αὐτὸς, ἐθέλω ὑμῖν εἰπεῖν.

h Ἐπικλυσθῆναι] Ἐπικλισθῆναι Edd. priores. i Ἐκτυπούσης τὴν σφραγῖδα] Ἐκτυπώσας τὴν σφραγῖδα Fl. k Ἄπιστα] Ἀπιστοῦντι G. & L. Nihil mutant Edd.

24. Ἐν Μαλλῷ] Ἀμφίλοχον θυσιάζειν περὶ τῶν μελλόντων ἐν Μαλλῷ. V.

θυσιάζειν] Ἀμφιλοχόν τι σπίζειν antea lectum misere. J. F. R.

ὁ Ἀπόλλων φθέγγεται πρὸς ἐμὲ, καὶ λέγω, μή σοι ἄπιστα δόξω περὶ ἐμαυτοῦ μεγαλαυχεῖσθαι] Benedictus: *At non dico me sacrum annulum habere, cujus sigillum exprimit Apollinis Pythii imaginem, nec mecum loqui Apollinem, ne videar ad gloriam meam res incredibiles narrare.* Pro ἄπιστα Mſ. ἀπιστοῦντι ſcribit. Sic autem interpretare hunc locum: *At non dico me ſacrum annulum habere, cujus ſignum Apollinis Pythii imaginem exprimat, qui Apollo mecum loquatur, ne tibi, qui haec non credis, videar de me ipſo elate loqui, ne tibi videar me oſtentare, & jactare.* J. G. G.

29. Ἀμφιλόχου] V. Ἀλεξ. c. 19. & not. &c. 29. & Paus. Att. p. 33. Orig. c. Celſ. 131. B. M. du S.

Ibid. Ἐν Ἀμφιλόχου] Scil. οἴκῳ. Dictum ſatis ante. Sic ſupra c. 14. ἐν Γλαυκίου. Vid. Bos de Ellipſ. J. F. R.

30. Ὑπερδιαλεχθέντος] Mira vox & mihi ſuſpecta. M. du S.

35. Τὸ

πεῖν. εἶτα ἑξῆς ἃ ἐν Περγάμῳ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἐν Πατάροις. ὁπότε γὰρ ἐξ Αἰγύπτου ἐπανήειν οἴκαδε, ἀκούων τὸ ἐν Μαλλῷ τοῦ μαντείου ἐπιφανέστατόν τε, καὶ ἀληθέστατον εἶναι, καὶ χρᾶν ἐναργῶς πρὸς ἐπερωτῶντα, οἷς ἂν ἐγγράψας τις εἰς τὸ γραμματεῖον δοίη τῷ προφήτῃ, καλῶς ἂν ἔχειν ἡγησάμην ἐν παρέργῳ πειραθῆναι τοῦ χρηστηρίου, καί τι περὶ μελλόντων συμβουλεύσασθαι τῷ θεῷ.

Ταῦτα ἔτι τοῦ Εὐκράτους λέγοντος, ἰδὼν [a] οἱ τὸ πρᾶγμα προχωρήσειν ἔμελλε, καὶ ὡς ὐ περὶ μικρᾶς ἐνήρχετο τὸ περὶ τὰ χρηστήρια τραγῳδίας, ὐ [b] δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν μόνος ἀντιλέγειν ἅπασιν, ἀπολιπὼν αὐτὸν ἔτι πλεονάζοντα ἐξ Αἰγύπτου εἰς τὸ Μαλλὸν (καὶ γὰρ [c] συνίην ὅτι μοι ἄχθονται παρόντι, καθάπερ ἀντισοφιζῇ τὰ ψευσμάτων) Ἀλλ' ἐγὼ ἄπειμι, ἔφην, Λεόντιχον ζητήσων· δέομαι γὰρ αὐτῷ τι συγγενέσθαι. ὑμεῖς δὲ ἐπεὶ οὐκ ἱκανὰ [d] ἡγεῖσθε τὰ ἀνθρώπινα εἶναι, καὶ αὐτοὺς ἤδη τοὺς θεοὺς καλεῖτε συνεπιλημψομένους ὑμῖν τῶν μυθολογημένων· καὶ ἅμα λέγων, ἐξῄειν. οἱ δὲ ἄσμενοι ἐλευθερίας λαβόμενοι, εἰκότως, ὡς τὸ εἰκός,

tum deinceps, quae Pergami vidi, & audivi Pataris. Cum enim ex Aegypto domum redirem, audito, illud Malli oraculum illustrissimum esse verissimumque, & dilucida fundere oracula, dum ad verbum respondeat his, quae in tabellis scripta Prophetae tradat aliquis; optimum factu putabam, ut obiter tentarem oraculum, & de futuris aliquid deliberarem cum Deo.

39. Haec adhuc dicente Eucrate, cum viderem quorsum res evaderet, utque inciperet non parvam illam oraculorum tragoediam; ratus, non decere me solum contradicere omnibus, relinquens illum navigantem adhuc ex Aegypto versus Mallum, (etenim sentiebam illos praesentiam meam gravari, ut qui contra illorum mendacia disputarem) *Ego vero*, inquam, *discedo requisiturus Leontichum: etenim illo mihi convento opus est. Vos vero, quandoquidem satis vobis non esse humana putatis, ipsos jam vocate Deos, fabulosarum disputationum vestrarum adjutores:* & cum dicto exivi. Illi vero libertatem eam lubenter arripientes, tanquam epulis, credibile est, se tractarunt invicem

&

a Οἱ] Οἱ *F.* male. b Δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν] Pro his tribus δοκιμάσας tantum *Fl.* Οὐ δοκιμάσας μόνος ἀντιλέγειν marg. *A1.* sine dubio ex *Fl.* c Συνίην] Sic & *Fl.* cum cett. Anne συνίειν; d Ἡγεῖσθε] Ἡγεῖσθαι *Fl.* male.

35. Τὸ ἐν Μαλλῷ — ἀληθέστ.] Huc facit *Pausaniae* locus (p. 33. in Att.) ἀψευδέστατον τῶν ἐμοῦ &c. De Alexandri Abonoteichitae Oraculo nihil habet, quia homo tum potentior erat, quam ut eum tangere Lucianus auderet. Maluit itaque silentio rem totam involvere. *M. du S.*

38. Ἐγγράψας] Quod Alexander Pseudomantis imitatus est. V. Ἀλεξ. c. 19. A Jove Heliopolitano etiam factitatum tradit *Macrob.* I. 23. *M. du S.*

46. Δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν] Florentinae lectio concinnior & facilior est vulgata, quae satis intricata tribus infinitis δοκεῖν δεῖν ἀντιλέγειν, tamen sic resolvi potest: οἰηθεὶς ὐ δεῖν δοκεῖν μόνος ἀντιλέγειν ἅπασιν *Existimans non oportere videri velle*, (vel *speciem praebere*) *ac si solus contradicerem omnibus.* Mallem tamen ejecto alterutro vel δοκεῖν vel δεῖν, stilum concinniorem reddere, vel Florentinae lectionem cum vulgata commiscendo scribere: ὐ δοκιμάσας δεῖν μόνος &c. Duplex infinitivus nihil habet incommodi, vid. supra c. 7. χρῆναι εἶναι. Cl. *J. J. Wetsten.* malin ἀντιλέγων. *J. F. R.*

67. ΦΙΛ.] Continuabantur haec antea in plerisque Impr. ego distinxi, suadente *Fl.* Ed. lacuna, *B2.* & *S.* *M. du S.*

ΦΙΛ.] Interpres *Thom. Morus* latinae versioni personam *PHIL.* & mox *TYCH.* inseruerat, etsi in Graecis aberat. Necessitate igitur postulante etiam Graecis inserui, & ἀτίλαυστ quoque dedissem, si vel nulla Ed. praeisset. *J. F. R.*

68. Ἀτίλαυστα] Ita *Fl.* Ed. recte. In reliquis ἀτηλαυστα. *M. du S.*

69. Λυττᾶν] Λυσσᾶν supra *Nigr.* in fin. οὐκ αὐτοὶ μόνοι λυσσῶσιν. At λυττώντων κυνῶν contra rursus *Dial. Mort.* XVII. ad f. Sed eodem redire, quis nescit? *J. F. R.*

77. ΤΥΧ.] Et hic priore mutata, iterum nova reponenda fuit persona. *M. du S.*

80. Οἱ-

& ingurgitarunt mendaciis. Talibus tibi, Philocles, apud Eucratem auditis venio, ut qui mustum biberunt ventre inflato, vomitorii indigens. Lubens autem alicunde & magno emerim medicamentum oblivionem inducens eorum quae audivi, ne quid mali mihi faciat in me residens illorum memoria. Portenta enim, & Daemones, & Hecatas videre mihi videor.

αὐτὸς, ᾗ ἐπεφορῆντο τ῀ ψευσμάτων. τοιαῦτά σοι, ὦ Φιλόκλεις, παρὰ Εὐκράτ῀ ἀκούσας ἥκω, ὴ τ῀ Δία, ὥσπερ οἱ τὸ γλεῦκος πιόντες, ἐμπεφυσημένος τ῀ γαστέρα, ἐμέτου δεόμενος. ἡδέως δ' ἂν ποθεν ὅτι πολλῷ ἐπριάμην λησμονόν τι φάρμακον, ὥστε μὴ ἥκουσα, ὡς μή τι κακὸν ἐργάσηταί με ἡ μνήμη αὐτῶν ἐναπερεισαμένη. τέρατα γὰρ, ᾗ δαίμονας, ᾗ Ἑκάτας ὁρᾶν μοι δοκῶ.

40. PHIL. Ipse etiam ego, Tychiade, tale quid de narratione tua abstuli. Dicunt certe, non solum insanire & aquam metuere, quos canes rabiosi momorderint; sed etiam, si quem homo morsus mordeat, eandem quam canis, vim habere illum morsum, eademque illum quoque metuere. Et tu igitur morsus in Eucratis domo a multis mendaciis, mihi videris aliquid illius morsus impertiisse, ita daemonibus mihi mentem oppleviſti. TYCH. Sed bono simus animo, amice, magnum talibus noxis depellendis remedium habentes, veritatem, & rectam in omnibus rationem, qua usos nos de vanis hisce atque inanibus mendaciis nullum turbabit.

[e] ΦΙΛ. Καὶ αὐτὸς, ὦ Τυχιάδη, τοιοῦτόν τι [f] ἀπέλαυσα τ῀ διηγήσεως. Φασὶ γέ τοι μὴ μόνον λυττᾶν, ᾗ τὸ ὕδωρ φοβεῖσθαι, ὅσους ἂν οἱ λυττῶντες κύνες δάκωσιν, ἀλλὰ κἂν τινα ὁ δηχθεὶς ἄνθρωπος δάκῃ, ἴσα τῷ κυνὶ δύνασθαι τὸ δῆγμα· ᾗ τὰ αὐτὰ κἀκεῖνον φοβεῖται. ᾗ σὺ τοίνυν ἔοικας αὐτὸς ἐν Εὐκράτους δηχθεὶς ὑπὸ πολλῶν ψευσμάτων, μεταδεδωκέναι κἀμοὶ τοῦ δήγματος. ὥστε δαιμόνων μοι τ῀ ψυχὴν ἐνέπλησας. [g] ΤΥΧ. Ἀλλὰ θαῤῥῶμεν, ὦ φιλότης, μέγα τ῀ τοιούτων ἀλεξιφάρμακον ἔχοντες τ῀ ἀλήθειαν, ᾗ τ῀ ὅτι πᾶσι λόγον ὀρθόν. ᾧ χρωμένους ἡμᾶς, [h] οὐδὲν ἃ μὴ ταράξῃ τ῀ κενὴ ᾗ ματαίων τούτων ψευσμάτων.

e ΦΙΛ.] Persona haec omissa erat in Edd. At in *Fl.* designabatur lacuna, ut solet. f Ἀπέλαυσα] Restitui ex *Fl.* quod marg. *Alw.* etiam adscivit. Ἀπέλαυσα cett. male. g ΤΥΧ.] Et haec persona aberat tam ab Edd. cett. quam *Fl.* h Οὐδὲν ἃ] Μηδὲν sine ἃ *Fl.*

80. Οὐδὲν ἃ μὴ] Nondum adsentior Florentinae. Triplex enim illa negatio intensissime negat. Vid. modo supra *Rhet. Praec.* c. 20. οὐχ ἧττον ὅπως ἀπιστήσεις μὴ οὐχὶ — ἀγαπᾶν εἶναί σε, ibique notata. *J. F. K.*

ΙΠΠΙΑΣ, Η ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ. HIPPIAS, SEU BALNEUM.

Τῶν σοφῶν ἐκείνους μάλιστα ἔγωγε φημὶ δεῖν ἐπαινεῖν, ὁπόσοι μὴ λόγους μόνον δεξιοὺς παρέχονται ὑπὲρ ἑκάστων πραγμάτων, ἀλλὰ καὶ ἔργοις ὁμοίοις τοὺς λόγους ἐπισφραγίσεις ὅπως ἔσονται. καὶ γὰρ ἐπὶ ἰατρῶν ὅτῳ τις ἔχων ἐντύχοι ἄριστα ὑπὲρ ἑκάστης τέχνης εἰπεῖν δυναμένοις μέλλοι τελεῖται νοσῶν, ἀλλὰ τοὺς πράξαι τι κατὰ ταῦτα μεμελετηκότας. ἀρείνων δὲ καὶ μουσικός, οἶμαι, τὸ διακρίνειν ῥυθμοὺς καὶ ἁρμονίας ὅπως δεήσειεν, ὁ καὶ ψάλαι καὶ κιθαρίσαι αὐτὸς δυνάμενος. τί γὰρ ἄν σοι τοὺς ῥαθύμους λέγοιμι τοὺς εἰκότως δικαίους κριθέντας, ὅτι οὐ τάττειν μόνον καὶ παρακελεύειν ἦσαν ἀγαθοί, ἀλλὰ καὶ προμάχεσθαι τοῖς ἄλλοις, καὶ χειρὸς ἔργα ἐπιδείκνυσθαι; οἷον ὁ τῶν ψάλαι τὸ Ἀ-

E Ruditorum ex numero illos maxime laudandos ajo equidem, quotquot non disputationes modo acutas de negotio unoquoque attulerunt, sed operibus similibus firmarunt promissiones verborum. Etenim de medicis, si quis sapiat aegrotus non eos arcesset, qui optime dicere de arte possunt, sed qui ad faciendum ex arte exercitatione se paraverint. Melior etiam musicus, arbitror, ac, qui numeros & harmonias norit discernere, ille fuerit, qui cantare etiam & citharam pulsare ipse possit. Quid enim duces tibi narrem, qui merito suo optimi judicati sunt, non in ordinanda modo acie & adhortandis *militibus* praestantes, sed etiam ut in prima acie pugnarent & manu rem gererent? qualem ex

τῶν] Omisit *Fl.*

1. Τῶν σοφῶν ἐκείνους] Οὕτω & Φιλοκλείδης φησὶν ὁ Τῶν σοφῶν σοφὸς εἰδέναι τέχνας δ' ἀμάχητον. *M.*

ΙΠΠΙΑΣ Η ΒΑΛΑΝ.] Προσλαλιὰ, ut aliae nonnullae, de quibus ante dixi. *Th. M.*

[ΙΠΠΙΑΣ] Cl. *Olearius* eundem censet cum Platonico, illo decantatissimo, ad *Philostr.* p. 495. Sed vide c. 3. unde longe alium multoque recentiorem esse luculenter patet. Sophista ille merus, (& ita audit eo ipso in loco) hic mathematicus summus, non oratione tantum, sed opere ipso probatissimus, in Geometria, Mechanica, Musica, Astronomia summus. Quod autem ibi Vir Eruditissimus de rebus ab eo Olympiae factis testem Nostrum adducere videtur, μνημονικὸν σφάλμα est, nisi forsan respiciat Ἡρ. c. 3. ubi primus inter eos numeratur, qui Olympiae declamando inclaruerunt. *M. du S.*

14. Ἀγαθοὶ] Ἀγαθός τι ποιῶν, *aptus ad aliquid praestandum*, esse Graecissimum usitatissimum, ut *Ælian.* V. H. I. 10. Κρῆτες τοξεύειν ἀγαθοὶ, eo minus opus est dici, quo pluribus potest. Vid. *Homer.* sexcentis locis ἀγαθὸς βοὴν exhibentem, & Fratris *G. O. Reitzii* Belg. Graec. Lit. A. *J. F. R.*

16. Τῶν πάλαι] Male omissum in *Fl.* articulum quisque fatebitur, qui mox τὸ κάτω adspexerit, noveritque τοὺς πάλαι significare *antiquos*, quod vel ex Syntaxi sciunt pueri. Sic supra *de Gymn.* c. 21. τὸ ὕστερον *posterorum*. Quare in re tritissima plura adferendo Lectori gravis non ero. *J. F. R.*

19. Οὐ γὰρ ἄλλως ἱστορίαν ἐπιδείκνυσθαι βυλόμενος] *Non quod aliter historiam edere velim.* Sic Salmuriensis. Sed per Musas! cui bono hic illud *aliter?* Immo, *non quod temere* & futiliter *historiae narratione me ostentare velo.* *J. G.*

28. Καὶ τὸ Κνίδιον Σώστρατον τὸ μὲ Πτολεμαίῳ χειρωσάμενον, καὶ τὴν Μέμφιν] Sostratus ille Cnidius fuit celeberrimus ille Architectus, qui turrim in Pharo insula ædificavit, de quo *Strabo* L. XVII. *Plin.* L. XXXVI. c. 12. Ipse vero Noster Lucianus supra, Lib. *Quom. Hist. Scrib.* Sed quod ait hoc loco Lucianus de Ptolemæo & Memphi capta per Nili diversionem, exspecto, qui hoc me doceat: nullibi enim unquam legi hanc historiam, & quis fuerit ille Ptolemæus, omnino me latet, & de ea Memphis rebellione silent historiae. Tentabam me extricare legendo: τῷ μὲ Πτολεμαίῳ χειρωσάμενον τὴν Μέμφιν, id est, *qui Ptolemaeo subjecit Memphin.* Nam Ptolemæus Philadelphus, cujus tempore vixit ille Sostratus, & quo imperante & sumptus suppeditante extruxit illam celebrem turrim in Pharo insula, inter amicos habuit illum Sostratum Cnidium, nec unquam, quod sciam, nec ab illo nec ab alio captus est. De Ptolemæo Cerauno dicto incidit mihi quædam suspicio hæc intelligenda esse, sed sine auctoritate. Nam Ptolemæus ille Ceraunus dictus vir præceps fuit, & ad audacia facinora promptus,

&

ex antiquis Agamemnonem atque Achillem, sequioris autem aetatis Alexandrum & Pyrrhum fuisse cognovimus.

χαμέμνονα ϗ Ἀχιλλέα, τὸν κάτω δὲ τ Ἀλέξανδρον ϗ Πύρρον ἴσμεν γεγονότας.

Quorsum vero ista dixi? Non enim temere illorum mentionem feci, ut historiae peritum me ostenderem, sed hoc me ostenderem, etiam inter mechanicos admiratione dignos esse, quotquot inspectione & scientia clari, tamen etiam monumenta artis & opera posteris reliquere. Quando-2quidem sola in disputatione exercitati, sophistas potius quam sapientes dici meruerunt. Talem audimus Archimedem fuisse, & Cnidium Sostratum, quorum hic Ptolemaeum subegerit atque Memphin, sine obsidione, aversione sola ac dispersione fluvii: ille vero triremes hostium arte sua combus-

Πρὸς ϗ τί ταῦτ' ἔφην; ϗ γὰ ἄλλως ἱστορίαν ἐπιδείκνυσθαι βυλόμενος, ἐπεμνήσθην αὐτῶν, ἀλλ' ὅτι ϗ τ μηχανικῶν ἐκείνας ἀξίους θαυμάζειν, ὁπόσοι δι' ὅλης τῆς θεωρίας λαμπροὶ γενόμενοι, ϗ μνημόσυνα ἔμελλον τ τέχνης, ϗ παράδειγματα τοῖς μετ' αὐτοὺς κατέλιπον. ἐπεὶ οἵ γε τοῖς λόγοις μόνοις ἐγγεγυμνασμένοι, σοφισταὶ ἂν εἰκότως μᾶλλον, ἢ σοφοὶ καλοῖντο. τοιοῦτον ἀκούομεν τ Ἀρχιμήδη γενέσθαι, ϗ τ Κνίδιον Σώστρατον· τ μὲν Πτολεμαῖον χειρωσάμενον, καὶ τ Μέμφιν, ἄνευ πολιορκίας, ἀποτροφῇ καὶ ἀναιρέσει τῆς φορᾶς· τ δὲ τὰς τ πολεμίων τριήρεις d καταφλέξαντα τῇ τέχνῃ. ϗ θα-

δ Ἐπὶ] Ἐν *Fl.* ε Πτολεμαῖον] Sic Edd. omnes, praeter *J.* quae Πτολεμαίων. d Καταφλέξαντα] Nihil abit *Fl.* nec *W.* id est *Wecheliana* Ed. aliquot Dialogorum.

32. Καταφλέξαντα] Ὁ Ἀρχιμήδης ὁ Συρακόσιος ὧν κατασκευάσειν ὁπόσα χαλκοῦ πυροφόρα κάτοπτρα, ἅπερ ἀπηώρησεν ἀντικρὺ τῆ ἐναντίᾳ πόλει μηχανήσατο εἶτ' ἀναπυλάντος τῆ ἡλίῳ, ϗ προσβαλόντος τοῖς κατόπτροις τὰς ἀκτῖνας κατεπάλαυμένας πρὸς τ πόλον, ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῶν πῦρ, ϗ ἔφθειρε τὰς ναῦς κατέσας τ ἐναντίων. *V.*

* Καὶ] Τῆ legebatur in Edd. Mutavit *M. du S.*

& qui, cum natu major filiorum Ptolemaei I. Soteris dicti esset, a minore natu Philadelpho supplantatus fuerat patre communi favente Philadelpho, non dubito, quin omnia tentaverit, ut Philadelphum expelleret. Itaque suspicor eum Memphin occupasse, in qua obsessus a fratre jam regnante fuit, & captus. Sed tamen, si captus fuit, credendum est patre adhuc vivente Ptolemaeo Sotere seu Lagi dicto, id accidisse, scilicet jam privato, & regnante Philadelpho, cui regnum reliquerat. Nam si patre jam mortuo rebellasset & captus fuisset, non est credibile Philadelphum eum vivum dimisisse, qui post patris mortem duos fratres Leontiscum & Argaeum, (quorum hic ultimus ex eadem matre Berenice natus erat) occidi curavit, non tam praecipitis audaciae Viros, nec tanta injuria affectos. Si conjecturae credendum est, ista haec mea non est sine verisimilitudine. Si quis super hoc loco certiora docuerit, gratias agam lubentissime. *J. P. a G.*

29. Τὸν μὲν Πτολεμαῖ᾽] Donec lux major affulgeat, Πτολεμαίου legendum censeo, non ut in libris est, Πτολεμαῖον. Narrat *Pausanias*, in Att. sub Philadelpho defeciisse Gallos mercenarios, & ab eo in Insula Nili fame consumptos. Vide an inde aliquid elici possit, quo hujus facti pateat veritas. *M. du S.*

32. Τριήρεις] *Combustas* ab Archimede hostium na-

ves, nec *Plutarchus* in Marcello, nec *Livius* auctores sunt, qui tamen praeclara ejus facta data opera memorantes haud temere quicquam omissuri censendi sunt. Mendum esse hic in κ—— suspicor. Ut ut sit, extare *Venetiis* audivi instrumentum ustorium ad quingentos usque passus vim suam exerens. Sed an veteribus speculi ustorii usus jam cognitus fuerit, ego sane ignorare me non invitus fateor; quanquam nuper concionatorem audierim, non infimi inter Gallos nostros nominis, de speculo ustorio locum S. Scripturae, qui excidit, intelligentem. Eo tamen non incommode referri posse videtur, quod alicubi apud *Aristophanis* Scholiastam de lapide φιγγίτῃ legere me memini, qua de re ad Ἀλιξ. c. 21. dictum est. *Lactantius* autem diserte ait lib. de ira Dei c. 10. p. m. 630. *C. orbem vitreum plenum aqua si teneris in sole, de lumine, quod ab aqua refulget, ignis accenditur, etiam in durissimo frigore.* *M. du S.*

Τριήρεις καταφλέξαντα] De Archimede hoc puto primus omnium Lucianus dixit. *M. V. La Croze.* Mirandis ab se inventis machinis hostium naves repulisse atque demersisse narratur a *Plutarcho* in Marcello pluribus in locis. Ita ut *Marcellus*, cum Geometricum Briarea vocarit, contra quem frustra Romani fabri machinas suas adhiberent.

Θαλῆς δὲ ὁ Μιλήσιος πρὸ αὐτῶν, ὑποσχόμενος Κροίσῳ ἄβροχον διαβιβάσειν τὸν στρατὸν, ἐπινοίᾳ κατόπιν τοῦ στρατοπέδου μιᾷ νυκτὶ τὸν Ἅλυν παρήγαγεν, ὁ μηχανικὸς ὢν ὁ γενόμενος, σοφὸς δὲ ἐπινοῆσαι, καὶ συνεῖναι πιθανώτατος. τὸ μὲν γὰρ τοῦ Ἐπειοῦ πάνυ ἀρχαῖον, ὡς ὁ μόνον τεχνήσασθαι τοῖς Ἀχαιοῖς τὸν ἵππον, ἀλλὰ καὶ συγκαταβῆναι αὐτοῖς ἐς αὐτὸν λέγεται.

Ἐν δὲ τούτοις καὶ Ἱππίας τουτὶ τὸ καθ' ἡμᾶς, μεμνῆσθαι ἄξιον ἀνδρὸς, λόγοις μὲν παρ' ὃν τινα βέλτιον τῶν πρὸ αὐτοῦ γεγυμνασμένου, καὶ συνεῖναί τε ὀξέως, καὶ ἑρμηνεῦσαι σαφεστάτου, τὰ δὲ ἔργα πολὺ τῶν λόγων ἀμείνονα παρεχομένου, καὶ τῆς τέχνης ὑποσχέσιν ἀποπληροῦντος, οὐκ ἐν τοιαύταις μὲν ὑποσχέσεσιν, ἐν αἷς οἱ πρὸ αὐτοῦ γενέσθαι τυχόντες, τὸ δὲ γεωμετρικὸν λόγον, ferit. Atque ante hos Milesius Thales, cum promisisset Croeso, se siccum trajecturum exercitum, commento quodam a tergo castrorum intra unam noctem circumduxit Halyn; non quod ipse machinandi artifex esset, sed homo acutus ad inveniendum, & in sermone vehementer probabilis. Nam illud de Epeo antiquum nimis, qui non tantum machinatus esse Achivis equum, sed etiam cum reliquis descendisse in illum dicitur.

3. In his vero Hippiae quoque hujus, qui nostra aetate fuit, mentionem injicere aequum est, viri literarum exercitatione cuivis antiquorum comparandi, in disputando acuti, disertissimi in explicando, opera autem verbis multo meliora praestantis, & artis suae professionem implentis, non in argumentis *modo* talibus, in quibus bona quadam fortuna superiores jam versati sunt; sed, ex Geometrico proverbio, in-

a Ηὐτύχησαν] Εὐτύχησαν Bl.

33. Θαλῆς δὲ ὁ Μιλ. &c.] In marg. *Ald. Wess.* adscriptum: idem *Baërtius* in vita Thaletis. Sed Cl. *Gesn.* locum jam indicavit, addam tantum verba *Diogenis*. Κροῖσον, ᾧ ἐπ' Ἅλυν ποταμὸν ἄνευ γεφύρας στρατεύσαι, τὸ μέσον παραστήσασθαι. *J. F. R.*

34. Ἄβροχον διαβιβάσειν] (Ante narrat *Herodotus* I, 75. & ita ut fidem se adjungere narrationi diserte neget: asseverate, ut videtur, *Apollodorus* apud *Diogenem Laërtium* I, 38. plane sine ulla dubitatione Schol. ad *Aristoph.* Nub. 180. Illud κατόπιν nostri diserte, ut solet, explicat Herodotus, ὄπισθεν τοῦ στρατοπέδου ἀρξάμενον, διάβροχα βαθέων ὁρίοισιν, ὄγκοῦσι μουνοῦσθαι, ὅσος δὲ τὸν στρατὸν ἐξορμᾶσθαι κατὰ τάχος λόφου, κ. τ. λ. Etiam illud observandum. Qui narrabant *Herodoti* aetate, ii 1) non dicebant ἄβροχον traductum exercitum, sed divisum in duo brachia Halyn ob ipsam illam divisionem utrinque vadosum factum, ut pedibus transiri posset: 2) nec dicebant, una nocte id opus effectum esse. Et tamen Herodotum patrem fabularum vulgo appellamus: & noster dedit praecepta scribendae historiae. Cautius paullo ante de Archimede, cui incendia modo navium, non specula tribuat. *J. M. G.*

36. Οὐ μηχανικὸς] Atqui Mechanicum hinc probat *Aristoph.* Scholiastes. Sed hoc vult Lucianus, non eam fuisse Thaleti artem, sed virum industrium & sagacem, ingenii felicitate id assecutum quod earum rerum artifices non viderant. Narrat etiam Herodotus. *M. du S.*

42. Ἐκεῖνο] Nemone de hoc quicquam? Conf. *Voss.* de Mathem. Caeterum cave hunc cum Platonis Hippia confundas; quod miror a viro doctissimo factum in Catalogo Philosophorum. Hic enim Luciani aetate vixit, uti hoc ipso in loco vides, τὸ καθ' ἡμᾶς. *M. du S.*

48. Οὐκ ἐν τοιούτοις — τοιαυτομίαν] Spuria haec videntur & insititia. *F. G.*

49. Προσέοικεν] Repetiit, puto, librarius improvide vocem, quae paullo ante adfuerat: legendumque ἐοικέναι, ut non ita multo post, καὶ μὴ τῷ ὑποθέσεις. Est duplex genus artificum. Alii, & major quidem pars, ad imitationem tota conversa, quae ab aliis elaborata sunt, quae magister ostendit, ea satis feliciter imitatione adsequuntur: sed nihil novi ipsi inveniunt, quoties non est, quod imitentur; tanquam deprehensi, haerent. Talis non est Hippias: non expectat exempla aliena: ipse sibi & aliis exemplum est. Non tantum designatam omnibus lineis figuram describere & transferre puerili industria potest, sed indata quacunque linea, ex praeceptis artis, quodcumque triangulum postularum fuerit construere. *J. M. G.*

50. Ἠὐτύχησαν] Etsi Florentinae scripturam probo, quod augmentum saepissime omitti soleat, secutus tamen sum numerum majorem illarum quae πίν— habent. Vid. supra dicta ad *Alex.* c. 22. Pro *Imag.* c. 3. & c. 19. f. ubi εὐδοκίμουν. Item *Amor.* c. 6. pr. ubi & εὐρίσκω, non ηὑρ— adde dicta ad *Gall.* c. 3. f. Ita εὐόγγελα in *Evang. Matth.* XIV. 19. Et *Luc.* II. 28. atque ubivis. Εὐφράνθη *Act.* II. 26. ac passim. *J. F. R.* *Ibid.*

data quacumque recta triangulum accurate conſtruentis. Atqui reliquorum unusquisque, ſi in uno quodam artis opere, ſibi deſumto, bene rem geſſiſſet, tamen eſſe aliquid viſus eſt: hunc vero & mechanicorum principem, & geometrarum, & harmonicorum, muſicorumque eſſe apparet: & tamen unumquodque horum adeo perfecte *in ſe eſſe* oſtendit, quaſi illud ipſum unum modo ſciret. Scientiam de radiis & refractionibus & ſpeculis, inſuper etiam Aſtronomiam, in qua effecit ut pueri videantur ſuperiores, laudare, non parvi temporis fuerit.

4. Quae vero illius opera nuper cum ſtupore viderim, enarrare non pigrabor. Argumentum quidem commune, & in vita noſtra ſatis frequens balnei aedificatio, at ingenium, & intelligentia in re ita vulgari admirabilis. Locus erat non aequabilis planitiei, ſed acclivis admodum & erectus, quem cum accepiſſet ab una parte vehemen-

ὅλῃ ἢ δοθείσης, φασὶν, εὐθείας τὸ τρίγωνον ἀκριβῶς [b] συνιστάμενον. καίτοι τῶν γε ἄλλων ἕκαστον ἔν τι τῶν ἐπιτηδευμάτων ἔργον ἀποτελούμενον, ἐν ἐκείνῳ εὐδοκιμήσας, εἶναί τις ὅμως ἔδοξεν. ὁ δὲ μηχανικῶν τε ὢν τὰ πρῶτα, καὶ γεωμέτρων, ἔτι δὲ ἁρμονικῶν καὶ μουσικῶν φαίνεται· καὶ ὅμως ἕκαστον τούτων οὕτως ἐντελῶς δείκνυσιν, ὡς ἐν αὐτὸ μόνον ἐπιστάμενον. τὰ μὲν περὶ ἀκτίνων καὶ ἀνακλάσεων, καὶ κατόπτρων θεωρίαν, ἔτι δὲ καὶ ἀστρονομίαν, ἐν ᾗ παῖδας τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἀπέφηνεν, οὐκ ὀλίγου χρόνου ἂν εἴη ἐπαινεῖν.

Ἃ δὲ ἔναγχος ἰδὼν αὐτοῦ τὰ ἔργων κατεπλάγην, οὐκ ὀκνήσω εἰπεῖν. κοινὴ μὲν γὰρ ἡ κατασκευὴ, καὶ τῷ καθ' ἡμᾶς βίῳ πάνυ πολλὴ, βαλανείου καλοκαγαθία· θεῖα δὲ, καὶ ἐν τῷ κοινῷ τούτῳ [c] σύνεσις θαυμαστή. Τόπος μὲν γὰρ οὐκ ὀπίπεδος, ἀλλὰ πάνυ προσάντης, καὶ ὄρθιος, ὃν παραλαβὼν κατὰ θάτερα

b Συνιστάμενον] Et ſic *H.* cum *W.* ceterisque. *c* Σύνεσις] Σύντεσις male *H.* cum marg. *A.*

66. Περίνοια] Τέχνη μνημονική. *V.*

Ibid. Κοινὸν δὲ] Matheſin minime cultam fuiſſe a Luciano, alibi docuimus. V. Πτω. c. 5. & Ἐρω. c. 74. Hic autem vides & iniquum rerum earum aeſtimatorem & imperitum, ut qui primum omnium geometriae problema quaſi ſummum artis culmen afferat: quaſi quis dicat litterarum decus ſummum in eo verſari, ut quis elementum primum a ſcite pingat, niſi forſan Scholium inſulſum textui Luciani intruſum eſt. Certe niſi aliunde conſtaret hiſce in rebus Luciani & imperitia & iniquitas, ut ab eo haec profecta crederem, a me impetrare non poſſem. Ex his autem verbis ut aliquis ſenſus exprimatur, primo dele illud δὲ, deinde lege συνεπάρμενον. *M. du B.*

51. Ἐπὶ δὲ δοθείσης, φασὶν, εὐθείας] Proverbiale fuiſſe videtur. *F. G.*

55. Ὁ δὲ μηχανικῶν — καὶ γεωμέτρων, ὅτι δὲ ἁρμονικῶν καὶ μουσικῶν &c.] De admiranda Hippiae peritia in artibus ac ſcientiis vid. *Philoſtr.* L. I. Vit. Soph. XI. ibique *Olearium*, qui ex Platone, & Luciano plura de eodem adfert, artemque ſibi memoriam comparaſſe dicit, ita ut quinquaginta vocabula ſemel audita eodem ordine recitare poſſet, eſſeque inſigne memoriae argumentum, quod omnes fere artes percalluerit, oſtenderitque in Olympiis annulum, ſigillum, ſtrigilem, vaſculum unguentarium, ſaccos, pallium, interulam, cingulum, propriis manibus confecta, ex *Plat.* in Hippia majore p. 97. Cetera vid. ibid. & lege *Philoſtratum* opificia artesque ejus enumerantem. Verum magis ſtupenda, de memoria non arte parata, ſed a natura donata, legi quondam, ni fallor, in Epiſt. *Mureti*, de puero qui aliquot centena vocabulorum, peregrina, cujuscumque linguae, vel nihil etiam ſignificantia ſemel audita potuerit recitare eodem ordine, dein retro, denique per ſaltus, ut tertium, ſextum, nonum, & quomodocumque jusſeris. De arte autem mnemonica, de qua *Lamb. Th. Schenkelius* ac *Bruno* in Idea hiſt. univerſalis aliique egere, nihil addam, quia ad delirium ſectatores ſuos adegit. *J. F. R.*

69. Ὃν παραλαβὼν κατὰ θάτερα] Reddunt interpretes, *quem ex utraque parte mirum in modum humilem accipiens*, ut apparet, non animadvertentes, quemadmodum ipſi evertant pronſus hanc ſuam narrationem. Si enim fuit talis, hoc eſt, ex utraque parte humilis, quomodo fuit acclivis? Utique hic debuiſſet addere auctor acclivem fuiſſe in medio. Sed clarius ſe deſtruunt per ea, quae mox ſequuntur, quum ſtatuunt eum locum talem fuiſſe alteri aequatum: Cui illi alteri? an loco? non certe, nec enim plures loci agnoſcuntur, ſed unius modo facies deſcribitur. Quid quod in fine hujus ipſius paginae ἀναπλάσσειν interpretantur *ex utraque parte*, & recte. Nempe κατὰ θάτερα eſt in alteram partem. Na-

θάτερα εἰς ὑφολὴν ταπεινὸν, ἰσόπεδον θατέρῳ ἀπέφηνε, κρηπῖδα μὲ βεβαιοτάτῳ ἅπαντι τῷ ἔργῳ [a] βαλλόμενος, καὶ θεμελίων θέσει τὸ ἐπιθεμένων ἀσφάλειαν ἐμπεδωσάμενος, [b] ὕψεσι δὲ πάνυ ἀποτόμοις, καὶ πρὸς ἀσφάλειαν συνεχομένοις τὸ ὅλον κραλυναμένος· τὰ δὲ ἐποικοδομηθέντα τῷ τε τοῦ τόπου μεγέθει σύμμετρα, καὶ τῷ εὐλόγῳ [c] καὶ καλασκευῆς ἁρμοδιώτατα, καὶ τὸ τῶν φώτων λόγον φυλάττοντα.

Πυλὼν μὲ ὑψηλὸς, ἀναβάσεις πλατείας ἔχων, ὕπτιος μᾶλλον ἢ ὄρθιος πρὸς τὸ τῶν ἀνιόντων εὐμάρειαν. εἰσιόντα δὲ τοῦτον ἐκδέχεται χοινὸς οἶκος εὐμεγέθης, ἱκανὴν ἔχων ἀκολούθοις καὶ ὑπηρέταις διατριβήν· ἐν δεξιᾷ δὲ τὸ ἐς τρυφὴν παρεσκευασμένων οἰκημάτων. βαλανείῳ δ' ἂν καὶ ταῦτα πρεπωδέστατα, χαίρεται, καὶ φωτὶ πολλῷ καταλαμπόμενα ὑποχωρήσεις· εἶτ' ἐχό-

ter humilem, solo alterius aequavit, subjecta toti operi firmissima crepidine, eorumque quae imponenda erant securitate, positis rite fundamentis, stabilita. Altitudinibus autem *montium* praeruptis valde, & ad securitatem continuis, totum opus roboravit. Quae porro inaedificavit, ea cum ad loci magnitudinem congruunt, tum propter observatam in tota structura proportionem maxime sunt concinna, & respondentem sibi fenestrarum rationem servant.

5. Vestibulum altum, gradus ad ascendendum latos habens, supinum magis quam arduum, ad ascendentium commoditatem. Per hoc qui ingressus fuerit, eum excipit Oecus communis, bene magnus, ubi morari commode pedissequi & ministri possint, *situs* ad sinistram paratorum ad delicias cubiculorum: balneo enim etiam haec pulchre conveniunt, secessus jucundi & multo lumine collustrati. Tum contenus illis oe-

cus,

a Βαλλόμενος] Βαλόμενος *Fl.* b Ὕψεσι] Ἄψισι *Pell.* c Τῆς] Καὶ τῆς *Fl.*

ctus locum ab uno latere perquam humilem ac declivem, eum alteri lateri æquavit aggerando. In sequentibus Latine reddendis difficilior ratio est. Dicit Lucianus simple satis, Κρηπῖδα μὲ βεβαιοτάτῳ ἅπαντι τῷ ἔργῳ βαλλόμενος, καὶ θεμελίων θέσει τὸ ἐπιτιθεμένων ἀσφάλειαν ἐμπεδωσάμενος. Id describendi genus quum Salmurii proximum tautologiæ existimaretur, vide qui compegerit & contraxerit sua, *posito operi firmissimo fundamento, quo superstructi edificii certitudinem confirmaret.* At religiosior in his Oplopœus æquare voluit Græca, *firmamentumque munitissimum omni futuro operi subjaciens, fundamentorum positione substruendi edificii certitudinem confirmavit.* Sed nos liquido & merito censemus hos floccifaciendos. Locus hic balneis fabricandis electus videtur fuisse prope rivum aut fontem, ad quem spectans alterum latus fuit declive, ut solet. Hunc locum adeptus Hippias planavit, *crepidinem* (vel marginem ripæ, qui extollendus erat) *quidem firmissimam omni operi ponens, & fundamentorum positione stabiliens securitatem imponendæ ædificationis.* Crepidinis firmitas vel maxime requirebatur, ne deinde pressa ventrem faceret & extrinsecus paulatim cedens ruinam toti operi afferret. *J.G.*

70. Θάτερα — θ.] Alterum alteri aequavit. *M. du S.*

74. Ὕψεσι — κραλυναμένος] Et haec intitia videntur. *F.G.*

Ὕψεσι δὲ πάνυ ἀποτ.] Non accipio haec de tectorum fastigiis; de quibus si hic diceret, importunus mihi videretur: sed de montium jugis circumpositis, quae portu quasi quodam facto tutum a ventis undique praestarent balneum. Laudatur hic prudentia Hippiae in eligendo loco, & quatenus opus erat, accommodando. *J. M. G.*

Ὕψεσι δὲ πάνυ ἀποτ.] Adscripserat *Solan.* conferend. *Διαν.* p. 236. Id est *Διακρ.* s. *Bis Accus.* c. 33. Ibi vero legas: *κατὰ τὸν ἀψῖδα πεσόντων*, quod non video quid huc faciat, nec quidquam juvare ad emendationem arbitror, nisi pro ἀποτόμους quoque aliud adjectivum substitueris. Nam etsi ὕψεσι — κραλυναμένος non intelligo, & ἀψῖσι hac ratione melius conveniret, non tamen adsequor quid ἀποτόμους, proprium celli ac praerupti epitheton tum faciat. Quare in Cl. *Gesneri* expositione adquiescemus, donec meliores Codd. nacti rerum apertius videamus. At si, quod jam suspicor, ἀψῖδες substructiones, sive murorum projectiones, magnis aedificiis sustinendis extrorsum adjectae, quas *contreforten* adpellamus, significent, belle procedet ἀψῖσι ἀποτόμοις. *J. F. R.*

80. Πυλὼν μὲ ὑψηλὸς] Consuetudo fere & sensus communis virorum insignium rutos ab reprehensione facit hos interpretes, dum πυλῶνα vertunt *vestibulum*: ita ubique id fieri deprehendo. Sed quae similitudo Graeci πυλῶν ad Romanum vestibulum? & maxime hujus, qui dicitur fuisse ὑψηλὸς, & ἀναβάσεις ἔχων, & ὕπτιος μᾶλλον ἢ ὄρθιος, quae omnia ab Romano vestibulo sunt alieniissima. Res ipsa clamat. Sequentia sic distinguenda sunt, ὦν ἀριστερᾷ δὲ τὸ ἐς τρυφὴν παρεσκευα-

cus; superveniens illa quidem quantum ad balneum, ut necessarius, quatenus beatis hominibus recipiendis destinatum est. Post hunc ab utraque parte, quae sufficiant exuere se volentibus, spoliaria; & medius inter ea oecus altissimus & multa luce laetissimus, aquae frigidae descensiones habens tres, Lacedaemonio lapide exornatas. Statuae in illo de candido lapide vestisti operis Hygeae una, altera Aesculapii.

6. Progressos excipit oecus leniter tepidus, calore non molesto occurrens, longus, utrinque rotundus: post quem in dextra parte hilaris admodum oecus ungendi facultatem comiter praebens, januas utrinque habens Phrygio lapide politas, intrantes de palaestra recipiens. Tum post hunc oecus

μενος αὐτῷ οἶκος, ἐσιόντος μὲν ὡς πρὸς τὸ λουτρὸν, ἀναγκαῖος δὲ ὡς πρὸς τὸ τῶν εὐδαιμονεστέρων ὑποδοχήν. μετὰ δὲ τοῦτον ἑκατέρωθεν ἀφαιρεῖς τοὺς ἀποδυτηρίους ἀποθέσεις, καὶ μέσος οἶκος ὑψηλότατος, καὶ φωτὶ φαιδρότατος, ψυχρῷ ὕδατος ἔχων τρεῖς κολυμβήθρας, λακαίνῃ λίθῳ κεκοσμημένους, καὶ εἰκόνες ἐν αὐτῷ λίθου λευκοῦ τοῦ ἐξ Ἀχαΐας ἐργασίας, ἡ μὲν Ὑγείας, ἡ δὲ Ἀσκληπιοῦ.

Εἰσελθόντας δὲ ὑποδέχεται προέμα χλιαρὸν Ἰνδικὸς οἶκος, ὃν οὐκ ἀπωκεῖ τῇ θέρμῃ προσπαντῶν, ὁπλιμαχικὸς, ἀμφιστρόγγυλος, μεθ' ὃν ἐν δεξιᾷ οἶκος, εὐμάλακα φαιδρὸς, ἀλείψασθαι παρθενικῶς παρεχόμενος, ἑκατέρωθεν εἰσόδους ἔχων, φρυγίοις λίθοις κεκαλλωπισμένας, τοὺς ἀπὸ παλαίστρας εἰσιόντας δεχόμενος, εἶτ' ὑπὲρ τούτῳ ἄλλος οἶκος,

d Φωτὶ] Bene *H. P. S.* male Φοτὶ *El. Fl. F. J. W.* e Κεκοσμημένους] Restitui ex *Fl. J. Ald. S.* Κεκομισμένους male *W. P.* Κεκομισμοῦς *H1.* & 2. Unde κεκομισμένους deinde natum videtur.

ἐκδέχομένων οἰκημάτων (βαλανεῖῳ δ' ἂν ἓ ταῦτα πρεπωδέστατα) χαρίσεται ἓ φωτὶ πολλῷ καλλαμπόμενα ὑποχωρήσεσι. Et vertit *Ald. Verum vere conclavium ad delicias comparatorum (quippe & hoc balneo aptissima) venusti & multa luce fulgentes recessus.* Vulgo enim vides arenas, sine calce. Et sicut nunc οἰκήματα non veterum *aedicula*, (ut inepte interpretes, & jam alibi monere debuimus) sed *conclavia*; ita quoque οἶκος, quae vox frequenter ab Luciano in hac descriptione usurpatur, non *domus* aut *habitatio* verti debuit (& quaeso quot ab illis domus hic supponuntur?) sed cubiculum aut conclave, aut *aedes*, ut eam vocem in ista significatione proprium sibi vindicarunt Latini architecti, quod & ipsum passim non observatur. Denique quum dicit εἰκόνες λίθου λακωνοῦ utique non sufficit, si cum Salmuriensi reddas *marmorea imagines* (an credidit marmor non esse nisi candidum?) sed potius cum Opsopoeo *ex albo lapide*. *J. G.*

82. Εἰσιόντα δὲ τοῦτον] Intellige ἄνθρωπον. Ἀνθρώπου εἰσιόντος τοῦτον ἢ πυλῶνα ἐνδέχεται οἶκος. &c. *F. G.*

83. Οἶκος] Oecos *Plinius* etiam & *Vitruvius* vocant. Vid. *Casaub.* ad Theophr. Char. p. 224. *M. du S.*

84. Ἐν ἀριστερᾷ δὲ] Oecus ille, (vid. noster περὶ τὸ οἶκον) atrium illud magnum & commune, ita constitutum est, ut sinistrum sit conclavium, sive quod eodem redit, ad dextram ingredientium per vestibulum habeat conclavia illa voluptuaria. De his conclavibus primo dicit auctor, ea decere balneum, deinde laudat a jucunditate & multa luce. Nempe eadem sunt, nisi fallor, οἰκήματα & ὑποχωρήσεις, quae non recte distinxit doctissimus *Gronovius*, bene alioqui de hoc loco meritus. *J. M. G.*

85. Τῶν ἐς] Aut hic aliquid deest, aut legendum τὰ ἐς τρυφὴν παρεσκευασμένα οἰκήματα. *F. G.*

Τῶν ἐς] Adeuntior *Gujeto*, aut ex praemisso iterum intelligendum ἔχων ἀλατριῶνα; quo facto, vulgatum nondum rejicio, meliorem tamen lectionem quaero, quia ἀλατριῶν non satis convenit alteri huic membro. *J. F. R.*

97. Τῆς ἀρχαίας ἐργασίας] Sic supra Ντ. c. 9. *M. du S.*

99. Εἰσελθόντας δὲ ὑποδέχεται] Cum videatur non continuare descriptionem oeci, in quo adhuc versatus est, sed ad novum membrum transire, velim legeretur in libro bono ἐξελθόντας. *Exeuntes* ex oeco adhuc descripto *excipit* &c. Si hoc non placet, certe εἰσελθόντας significare debet, *progressos* ad interiora: & hoc secuti sumus. *J. M. G.*

Εἰσελθόντας] Nihil varietatis invenio; nam si ἐξελθ— reperirem, lubentissime id cum *Gesnero* reciperem; quod enim paullo ante dixit εἰσιόντα δὲ τοῦτον ἐνδέχεται, alia ratio est. *J. F. R.*

7. Ἐπὶ τούτῳ] *Supra hanc. Post. F. G.* I. c. *Benedictus* dederat: *supra hanc*, quod Noster recte corrigit, *post hanc*; sive quae deinceps sequitur. Nam ἐπὶ cum casu dandi, saepissime τὸ sequens notare qui nescit, adeat *Homer.* Il. Η. 163. —64. 65. ubi vel quater ita positum est, Τῷ οἱ ἐπ. Τυδείδης ἔφετο — Τοῖσι οἱ ἐπ' Ἀθήνης — Τοῖσι οἱ ἐπ' Ἰδομενῆος — Et 367. Τοῖσι δ' ἐπ' Ἐυ-

κῶν, οἴκων ἁπάντων κάλλιστον, ἥκιστά τε ἐγκαθέζεσθαι προσηνέστατον, καὶ ἐμβραδῦναι ἀδιαβεστατον, καὶ ἐγκυλίσασθαι ὠφελιμώτατον, Φρυγίῳ καὶ αὐτὸς εἰς ὀροφὴν ἄκραν ἀποστίλβων. ἐξῆς δὲ ὁ θερμὸς ὑποδέχεται λάφυρον, Νομάδι λίθῳ ἀμφικολλημένῳ. ὁ δὲ ἔνδον οἶκος κάλλιστος, φωτός τε πολλοῦ ἀνάμεστος, καὶ ὡς πορφύρα διηθισμένος.

Τρεῖς καὶ ὕδατος θερμὰς πυέλους παρέχεται λεσαμένῳ δέ, ἔνεστί σοι μὴ διὰ τῶν αὐτῶν οἴκων αὖθις ἐπανιέναι, ἀλλὰ ταχεῖαν διὰ τοῦ ψυχροῦ, δι' ἠρέμα θερμοῦ οἰκήματος, καὶ ταῦτα πάντα ὑπὸ φωτὶ μεγάλῳ, καὶ πολλῇ τῇ ἔνδον ἡμέρᾳ· ὕψη πρὸς τούτοις ἀνάλογα, καὶ πλάτη τοῖς μήκεσι σύμμετρα, καὶ παίλαχθι πολλὴ Χάρις καὶ Ἀφροδίτη ἐπανθεῖ. κατὰ γὰρ τὸν καλὸν Πίνδαρον, [a] Ἀρχομένους ἔργου, πρόσωπον χρὴ θέμεν τηλαυγές. τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τοῦ [b] αὐγῆς μάλιστα, καὶ τοῦ θέρμου, καὶ τῆς [c] φωταγωγῶν μεμηχανημένου. ὁ γὰρ σοφὸς ὡς

alius, oecorum omnium pulcherrimus; ad ſtationes ac ſeſſiones jucundiſſimus, ad commorandum minime noxius, ad volutationes commodiſſimus, Phrygio lapide & ipſe ad ſummum usque tectum fulgens. Deinde tranſitus excipit calidus, Numidico lapide incruſtatus. Interior deinde oecus pulcherrimus, luce multa plenus, & purpurae inſtar floridus.

7. Tria hic labra calida praebet. Cum vero laveris, licet tibi non per eosdem redire oecos, ſed celeri via ad frigidam per conclave mediocriter calidum, idque in multa luce, & multo intus die. Ad haec altitudines congruentes, & latitudines longitudinibus pro portione reſpondentes, & multa ubique Gratia atque Venus enitet. Etenim ex praeclari Pindari praecepto, *Qui opus incipiunt, faciem ponant e longinquo fulgentem.* Haec autem contigerit maxime, e ſplendore, & luce, & feneſtris, ſi quis machinetur. Sapiens enim vere Hip-

a Ἀρχομένους] Ἀρχομένου marg. *Aldi*. Ἀρχομένου voluit. b Αὐγῆς] Reſtitui ex L. & Fl. Αἰτῆς Edd. cett. c Φωταγωγῶν] Φωταγ. male S. A. Recte Fl. J. P. &c.

Εἰρύσιλος — Addatque notata ad Noſtri *Aſin.* c. XI. *J. F. R.*

10. Ἐγκυλίσασθαι] Non jacebant tantum nudi, ſed & volutabantur. Nunc etiam in oriente a balnei miniſtro artus fricantur, extenduntur, premuntur, & quaſſantur. Quod ab eruditiſſ. Syro Theochari Dadichi nunc Hagae comitum (ann. MDCCXXII. deſinente) ſitim orbis viſendi explente; a quo viro aliquando, ſi Deus vitam & poſt labores tot itinerum ſtudiorumque exantlatos requiem conceſſerit, magna orbi literato & curioſa exſpectanda ſunt, quibus & veterum ſcriptis lux magna accedat, & artes hiſtoriaque recentiorum ſeculorum excolantur. *M. du S.*

13. Νομάδι λίθῳ ἀμφικολλημένῳ] Sic vertit Obſopocus: *Nomadio lapide coagmentatus.* De Nomade lapide in Latinis auctoribus nihil legi. *Numidico lapide* debebat credo vertere; nam Numidae dicuntur Graece Νομάδες. Tum ἀμφικολλημένῳ male vertitur *extructus*, melius, ſi incruſtatus dixiſſet. *J. P. a G.*

17. Πινδάρου] Conf. ſupra Ἰσ. β. c. XI. f. *M. du S.*

26. Ἀρχομένους ἔργου] *Pindar.* Ol. VI. 4. *M. du S.* Ubi in Ed. *Steph.* lego — ἀρχομένου δ' ἔργου &c. quod idcirco addo, ut adpareat non male marginem *Ald. Weſſelingi* habere ἀρχομένου, modo jam addas δ', ex quo male picto, in Luciani quodam Codice, vulgatum ἀρχομένους forſan eſt natum. Nec alienum eſt ἀρχομένου ſic abſolute poni, ut ἄρχει ἐνιαυτοῦ. *Annus incipitur*, vel *incipit ſe.* Vel ἀπὸ νυκτὸς ἀρχομένου, *ab incipiente usque nocte*, ſive *prima de nocte*, ut (monente *Steph.*) interpretatur *Cicero.* Cui addo *Theogn.* vſ. 586. Πεῖ χρεὼν μέλλει, πράγματος ἀρχομένου. Sed quia accuſandi caſus ad χρὴ relatus, non eſt abſurdus, nihil ſine auctoritate Lucianeorum Codicum immutarim. *J. F. R.*

27. Τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τοῦ αὐγῆς μάλιστα] Cur ſic potiſſimum loquatur auctor, & non maluerit ἐκ τοῦ αὐτοῦ, plane non capio, quum nihil vel praecedat, vel ſequatur, unde iſtud fœminininum dependeat. Sed eſt vitium, legendumque ἐκ τοῦ αὐγῆς, orto errore, ut videtur, ex codice majuſculis literis ſcripto, & illic confuſo charactere T & Γ. *J. G.*

Τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τοῦ αὐτῆς μάλ.] Ubi legitur, τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τοῦ αὐτῆς μάλιστα, καὶ τῆ θέρμης, ſagaciſſime pro αὐτῆς vidit Cl. *Gronovius* corrigendum eſſe αὐγῆς. Utique αὐγῆς clare habet editio Florentina. Sequitur continuo, καὶ τῶν φωταγωγῶν; corrige φωταγωγῶν, ut iti-

Hippias oecum frigidarium fecit, ut in boream procurrat, nec meridiani tamen aëris expertem: eos autem qui tepore multo indigent, noto & euro atque zephyro subjecit.

8. Quid deinde tibi dicam Palaestras, & communes eorum, qui vestes custodiunt, commorationes, celerem habentes ad lavacra nec per ambages transitum, utilitatis pariter caussa & salubritatis? Et ne putet aliquis, parvum me opus oratione exornandum suscepisse. In communibus enim excogitare nova pulchritudinis specimina, non parvae sapientiae esse arbitror equidem. Quale sane hoc quoque opus nobis admirabilis ille Hippias eduxit, quod omnes habeat virtutes balnei, utilitatem, opportunitatem, claritatem, proportionem; quod loci ingenio accommodatum sit, quod usum sui securum praebeat: sellarum familiaricarum duo-

ἀληθὴς Ἱππίας ἡ μὲν ψυχροδόχον οἶκον, εἰς [d] βορρᾶν προκεχωρηκότα ἐποίησεν, ὃς οὐκ ἄμοιρον ὑδὲ τῆ μεσημβρινῆ ἀέρος· τοὺς δὲ πολλῆ τῆ θάλπους δεομένους, νότῳ, καὶ εὔρῳ, καὶ ζεφύρῳ ὑπέθηκε.

Τί ἂν σοι [e] τὸ ὅτι τούτῳ λέγοιμι παλαίστρας, καὶ τὰς κοινὰς τῶν ἱματιοφυλακούντων καλασκευὰς, ταχεῖαν τὴν ὅτι τὸ λουτρὸν, καὶ μὴ διὰ μακρῆ τὴν ὁδὸν ἐχούσας, τῆ χρησίμῳ τε καὶ ἀβλαβεῖ ἕνεκα; καὶ μή με [40] τις ὀλίγην μικρὸν ἔργον προθέμενον, κοσμεῖν τῷ λόγῳ προαιρεῖται. τὸ γὰρ ἐν τοῖς κοινοῖς, καινὰ ὑπονοῆσαι κάλλους δείγματα, ἐμὶ μικρᾶς σοφίας ἔγωγε τίθεμαι, οἷον καὶ τόδε τὸ ἔργον ὁ θαυμάσιος ἡμῖν Ἱππίας ἐπε- [45] δείξατο, [f] πάσας ἔχον τὰς βαλανείου ἀρετὰς, τὸ χρήσιμον, τὸ εὔκαιρον, τὸ εὐφυγὲς, τὸ σύμμετρον, τὸ τῷ τόπῳ ἡρμοσμένον, τὸ τὴν χρείαν ἀσφαλῆ παρεχόμενον· καὶ προσέτι τῇ ἄλλῃ δεινότητι κεκοσμημένον, [50] ἀφόδων [g] καὶ ἀναγκαίων [h] δυοῖν ἀναχωρήσε-

d Βορρᾶν] Βορὰν Edd. priores male. *e* Τὸ] Omittit *Fl.* & merito. *f* Πάσας] Πᾶσας male *F.* *g* Ἀφόδων] Sic dedi ex *Fl.* & Schol. Ἀμφίδων Edd. cett. *h* Δυοῖν] Sic recte L. *B1. P.* Δυσὶν *Fl. F. Va. H. Fr. S.*

50. Ἀφόδων] Ἀφοδῶν ὁ ἀπέκων. *V.*

itidem recte Florentina. Post paullo, ἡ μὲν ψυχροδόχον οἶκον, εἰς βορᾶν προκεχωρηκότα ἐποίησεν. repone βορέαν (vel βοῤῥᾶν, siquidem & βοῤῥᾶς dicitur) *fecit conclave frigori excipiendo aptum, in boream spectans.* Quod hic εἰς βορέαν προκεχωρηκὸς, id infra in *De Syria Dea* c. 28. εἰς ἄνεμον Βορέαν ἀπηκριβωμένος dicitur. *F.F.*

Ibid. Τῆς αὐτῆς] Lege τῇ αὐγῇ. *F.G.*

28. Φιλαγωγῶν] Quod Cl. *Fenf.* monet sic scribendum, id praeter *Fl.* etiam recte habebat *F. H. P.* aliaeque. *F.F.R.*

31. Βορέων] Cl. *Fenf.* Prave antea in omnibus βορέων legebatur. *M. du S.*

Βοῤῥᾶν] Non potui quin hoc invitis Edd. mutarem. Βορὰν enim *esca* est, *Long. Past.* 2. p. 74. ἀλλ' ὑμᾶς βορὰν ἰχθύων θήσω. Vel *opsonia*, ut vertit Cl. *Hemst.* T. I. *Tim.* c. 8. med. *F.F.R.*

Ibid. Οὐκ ἄμοιρον ὑδὲ τῆ μεσημβρίᾳ.] Ut nempe non quiescens aër esset, sed copiose a Septentrionibus adfluens, angustum versus meridiem exitum haberet, eaque ratione ventilatus esset salubrior. *F. M.G.*

50. Ἀμφίδων] *Fl.* Ed. & Schol. ἀφίδων. Mox L. & *B2.* δυσὶν pro corrupto ceterorum δυσὶ. *M. du S.*

Ἀφίδων ἢ ἀναγκαίων] Non tam Scholiastae auctoritas me movet, quamquam illa quoque, ut legendum fine dubio putem ἀφίδων ἢ ἀναγκαίων δυοῖν ἀναχωρήσεων quam attentior loci ipsius atque rei consideratio. *Bivium*, quod adhuc dederunt, plane ἀπροσδιόνυσον. *Circuitus* forte possit applicari ad balneum: sed repugnat quod ἀναγκαῖαι vocantur, quod ἀναχωρήσεις. Architecti laus non minima (*Cic.* de nat. Deor. 2, 56.) *avertere ab oculis & naribus dominorum, ea quae profluentia necessario tetri aliquid essent habitura.* Sed res est manifesta, & quae subolere unicuique potest. Nec minus δυοῖν legendum esse, non δυσὶν, quod libros occupavit. *F.M.G.*

Ἀμφίδων] Ego cum Schol. ἀφίδων legendum censeo; qui recte de secessibus ad exonerandam alvum interpretatur, idque suadet additum ἀναγκαίων. quo tamquam honestiore vocabulo, significari solere alvi dejectionem, notum arbitror ex *Epict.* Sent. 88. p. 134. καί τι τῶν ἀναγκαίων ποιήσαλα, λούσω ἐκεῖθεν τὸ μέτρ. Adde *Diod. Sic.* IV. p. 297. pr. χρεία ἀναγκαία, ubi Cl. *Wess.* & illa Epicteti addidit. *F.F.R.*

σιαν, ἐξόδους τε πολλαῖς τεθυρωμένον. [a] ὡρῶν δὲ διττὰς δηλώσεις, τὴν μὲν δι' ὕδατος καὶ μυκήματος, τὴν δὲ δι' ἡλίου ἐπιδεικνύμενον. ταῦτα ἰδόντα μὴ ἀποδῦναι τὸν πρέποντα ἔπαινον τῷ ἔργῳ, σὸκ ἀνοήτου μόνον, [b] ἀλλὰ καὶ ἀχαρίστου, μᾶλλον δὲ βασκάνου [c] μοι εἶναι ἔδοξεν. ἐγὼ μὲν οὖν εἰς δύναμιν καὶ τὸ ἔργον, καὶ τὸν τεχνίτην, καὶ δημιουργὸν ἠμειψάμην τῷ λόγῳ. εἰ δὲ θεὸς πόθεν ὄχοι καὶ λούσασθαί ποτε, πολλοὺς οἶδα [d] καὶ ἄλλους ἕξων τοὺς κοινωνήσοντάς μοι τῶν ἐπαίνων.

bus ſeceſſibus, & januis pluribus, apertum horarum gemina indicia, alterum per aquam & mugitum, alterum per ſolem, exhibens. Haec ſi quis viderit, neque dignam operi laudem tribuerit, ille non ſtupidus modo, ſed ingratus etiam, vel invidus potius mihi videatur. Ego proinde pro viribus & opus, & artificem, atque auctorem muneris oratione remuneratus ſum. Si vero fortuna praebuerit, ut etiam lavare quandoque hic poſſim, multos novi & alios in partem laudum mearum venturos.

ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ, Η ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

PRAEFATIO, SEU BACCHUS.

ΟΤε ὁ Διόνυσος ἐπ' Ἰνδοὺς στρατιὰν ἤλασε (κωλύει γὰρ οὐδέν, οἶμαι, καὶ

CUm exercitum contra Indos duceret Bacchus, nihil enim, opinor, prohibet

a Ὡρῶν] Bene *W. P.* Ὁρῶν male cett. b Ἀλλὰ καὶ ἀχαρ. &c.] Ἀλλὰ καὶ βασκάνου καὶ ἀχαρίστου μοι μᾶλλον marg. *A1.* c Μοι] Μὴ male *F.* d Καὶ ἄλλους] Omiſit *Fl.* ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ] Sic Edd. Προλαλιὰ *Schol.* Index *H.* & *Wech.* Ἡ] Sic *Fl.* &c. Ὁ *Schol.*

51. Ἐξόδους τε πολλαῖς τεθυρωμένον] Non notant haec verba, ut credidit Benedictus, *multis januarum egreſſibus munitum* (& quaeſo quid eſt *muniri egreſſibus januarum?*) ſed ut recte Opſopoeus, *multarumque januarum egreſſibus patens.* *F.G.*

Ibid. Τεθυρωμένον] *Pervium. F.G.* Bene; nam θυρόω eſt *januam* vel *januas facio*, *Ariſtoph.* Av. 614. — ἰδοὺ θυρῶσι χρυσαῖσι θύραις. *F.F.R.*

52. Ὡρῶν] Corrige ὡρῶν. *F.G.* Idem Cl. *Jenſ.* quoque monet in Lect. Lucian. p. 362. Et vel ſine librorum auctoritate ſic edi curaſſem, adeo res eſt manifeſta. *F.F.R.*

Ὡρῶν — μυκήματος] Non igitur ſimplex clepſydra hic indicatur, ſed operoſior & magis artificioſa machinatio Cteſibiana, de quo genere *Vitruvius* 9, 9. ubi inter *multa deliciarum genera etiam horologiorum ex aqua comparationes* memorat, in quibus praeter caetera etiam *buccinae canunt*, qui eſt ipſe μυκηθμὸς, bubulae vocis imitatio. *F.M.G.*

Ibid. Δι' ὕδατος καὶ μυκήματος] Qua ratione haec horologia aquatica fuerint conſtructa, ut murmure ac ſonitu ſimul horas indicarent, adcurate exponere nequeo, nec feſtinatio ſinit addere aut examinare quae ſuper his adnotavi. Quare videat curioſus Lector *Panciirol.* memorab. ab *H. Salmuth* converſa, T. 2. Tit. X. de *horologiis*, figurasque clepſydrarum antiquarum ap. *Peraltinum* in *Vitruv.* Gallico. Item *Caſaub.* ad Athen. IV. c. 17. p. 294. *Philip. Carol.* animadv. 2. in *A. Gell.* III. c. 3. *Salmaſ.* ad Solin. a p. 447. ad 458. atque alibi; aliosque quos indicat *Pinellus* in additamentis Tom. IX. Theſauri *Graev.* inſertis p. 514. f. & ſeq. De horolog. Solari Romae in foro, *Memoir. de Literat.* T. II. p. 271. ac *Bargaeum* de obeliſcis, Theſ. *Graev.* T. IV. p. 1905. & potiſſimum p. 1922. Et Interpretes *Petron.* ad Sat. 26. fin. & 71. fin. Ut alios omittam. Sonitum etiam excitatum fuiſſe a calculo ſingulis horis in pelvim decidente, cum *Panciirollo* Tit. X. de horologiis, probabile credo. *F.F.R.*

60. Πολλοὺς δὲ ἄλλους] Male poſteriora in *Fl.* eſſe omiſſa, teſtatur Luciani conſuetudo. Conf. ſupra *Philopſ.* c. 19. ubi & γε ante ἄλλο. Τί γὰρ δὲ ἄλλο ποιοῦντα ὁρῶντες; ſed πολλοὺς δὲ ἄλλους plane uti hic, in *Rhet. Praec.* c. XI. ipſo init. ac ſaepe alibi. Item in *Tab. Cebet.* ſtatim in pr. τὸ μὲν πολλὰ μὲν δὴ καὶ ἄλλα ἀνεθήμασα ἐθεωροῦμεν. *F.F.R.*

9. Ὑπὲρ τῆς στρατιᾶς] Etſi περὶ quod *Solan.* vult, uſitatius: tamen ὑπὲρ verum credo, quod reliquorum ὑπὸ idem ſuadeat, & περὶ longius a literarum ductu recedit, quod potius cum παρὰ confundi amat. Sed, recte ὑπὲρ pro περὶ uſurpari, adeoque & hoc nomine nihil opus eſſe correctione, vid. ſupra dicta ad *Gall.* c. 18. med. Quin & *Homer.* ὑπὲρ cum accuſ. pro περὶ. Il. Z. 524. — Ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω. *quando de te probra audio.* Sed praeter exempla ad *Gall.* l. d. adle-

bet etiam Bacchicam vobis fabulam enarrare; ita ajunt contemta esse ab illis hominibus ipsius principia, ut adventantem deriderent, vel potius ipsius audaciae miserererentur, qui statim ab elephantis conculcandus esset, si aciem contra auderet instruere. Audierant enim, puto, exploratores absurda quaedam de illius exercitu narrare, Phalangem ipsius & ordines esse mulieres insanas & furentes, hedera coronatas, praecinctas hinnulorum pellibus, hastis quibusdam parvis instructas, sine ferro, hedera ornatis & ipsis, levibusque parmulis, bombos, si quis modo attingeret, reddentibus; nempe clypeis assimulabant etiam tympana: paucos autem quosdam inter eos versari rusticos juvenes, nudos, saltantes cordacem, qui caudas haberent, cornutos *corniculis*, qualia recens natis haedis subnascuntur.

μῦθον ὑμῖν διηγήσασθαι Βακχικὸν) Φασὶν οὕτω καταφρονῆσαι αὐτῶν τὰ πρῶτα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἐκεῖ, ὥστε καταγελᾶν ὀπτόντος, μᾶλλον δὲ ἐλεεῖν ἢ τόλμαν, [a] ὡς αὐτίκα μάλα [b] συμπατηθησομένου ὑπὸ τῶν ἐλεφάντων, εἰ ἀντιτάξαιτο. ἦκουον γάρ, οἶμαι, τῶν σκοπῶν ἀλλόκοτα [c] ὑπὲρ τῆς στρατιᾶς αὐτῶν ἀγγελλόντων, ὡς ἡ μὲν Φάλαγξ αὐτῷ καὶ οἱ λόχοι γυναῖκες εἶεν ἔκφορες καὶ μεμηνυῖαι, κιττῷ ἐστεμμέναι, νεβρίδας ἐνημμέναι, δόρατά τινα μικρὰ ἔχουσαι, ἀσίδηρα, κισσοποίητα καὶ ταῦτα, καί τινα στρογγύλα κύφα, βομβοῦντα, εἴ τις μόνον προσάψαιτο (ἀσπίσι γὰρ εἴκαζον καὶ τὰ τύμπανα) ὀλίγους δέ τινας ἀγροίκους νεανίσκους ἐνεῖναι γυμνοὺς, κόρδακα ὀρχουμένους, οὐρὰς ἐχούσας, [d] κεράστας, οἷα τοῖς ἄρτι γεννηθεῖσιν ἐρίφοις ἐκφύεται.

Καὶ

a Ὡς] Abest a *Fl.* b Συμπαληθησομένου] Sic recte *Fl. Fr. B2. P. S.* Συμπατησομένου *J.* c Ὑπὲρ] Hoc dedi ex *J.* & L. Ὑπὸ *Fl. Ald. H. P. S.* &c. male. Περὶ vult *Solan.* d Κεράστας] Καὶ κέρατα *Marc.* & L. In vulgato consspirant Edd.

9. * Σκοπῶν] Τῶν κατασκόπων. *G.*
17. Ἀγροίκους νεαν.] Εἰδ. Σατύρων. *G.*
18. † Κόρδακα] Εἰδ. ἀπρεπῶς ἐν αἰχμαῖς ὀρχήσεως ὠφελησίας ‡ τῇ συρίγγι. *V.*

* Titulus horum scholior. in Editis erat Προλαλιὰ ὁ Διόνυσος. In C. vero Προλαλιὰ ἢ Διόνυσος. *J. F. R.*
† Κόρδακα] Κόρδαξ Edita male, quod ad Lucianum accommodavi. *J. F. R.*
‡ Τῇ συρίγγι] Ita ex C. correctum, quum in Editis esset συρίγγις; & sine articulo. In eodem C. autem additur: ὡς φασιν ἰδιῶται κέρυδες. *J. F. R.*

legata, non longe quoque abit hoc *Epicteti* p. 149. Ed. Rel. ἄμεινον ὑπὲρ ὑμῶν βουλεύσῃ, quod etsi *super nobis consuleris* recte ad verbum reddas, tamen revera ὑπὲρ in talibus significat, id quod ad nos spectat, & ita eumd. sensum haec Luciani admittunt. *J. F. R.*

14. Ἀσίδηρα] Contra *Diod. Sicul.* III. c. 64. ait ferrum latuisse sub hedera. Sed quis in hujusmodi fabulis consensum requirat? *J. F. R.*

16. Ἀσπίσι γὰρ εἰκάζον] Interpositio (εἰκάζον γὰρ ἔγωγε ἐκάλουν δὲ τὰ τύμπανα.) *Th. M.*

17. Νεανίσκους] Τοὺς Σατύρους. *Satyros.* *F. G.*

18. Οὐρὰς ἔχοντας κεράστας] Οὐρὰς ἔχοντας δὲ κέρατα. *Th. M.*

19. Κεράστας] In L. καὶ κέρατα, uti volebat vir Clarissimus; sed ego vulgatam genuinam puto, sic enim iterum infra Ἔκλ. c. 4. f. de iisdem Satyris κεράστας οἷα τοῖς ἄρτι γεννηθεῖσιν ἐρίφοις τὰ κέρατα ὑποφύεται. Sic autem loqui amat Noster. Vide Διάλ. c. 3. ὑμνούντων δὴ, οἷα ταῖς — τοιαῦτα τὰ πατρά. *M. du S.*

Κεράστας, οἷα] Vereor, ut vera sit, quam *Martinius* hic ex librone an ex ingenio? profert, lectio, καὶ κέρατα & ob id ipsum vereor, quia nimis facilis est, quam nemo librarius in alteram, quae libros obtinet, mutaturus fuerat. Κεράστας jungendum eum accusativis reliquis: οἷα per synesin s. syllepsin dicere malis aut ellipsin adeo (omnia enim ista nomina huic figurae accommodari videas) refertur ad κέρατα quae in κεράστας latent: id qui concoquere non poterant, mutationem susceperunt. *J. M. G.*

Κεράστας οἷα] Optime judicat Cl. *Gesn.* sanum esse vulgatum; tacite enim respicitur ad κέρατα intellectum, qualibus gaudent Graeci pariter ac Latini. *Cic.* vel durius *ad Fam.* XII. 1. *Ut ego quidem & urbi & otio differem urbano; sed ita COMPRESSA EST, ne videamur — tuti futuri.* Ubi post *compressa est* intelligitur turba vel seditio, cujus tamen nulla praecessit nec sequitur expressa mentio. *Philostr.* I. XXV. p. 536. pr. Περὶς Ἡράκλεια — ἐκαινοῦντις. Noster *Tim.* c. 9. ad Ἀτλικὸν refert αὐτοῦς. Adde *Hemst.* ad *Nigr.* c. 1. pr. Nos ad 2. *Ver. Hist.* c. 37. No. 97. ubi πλοῖα κλαδοκόπτοντα sequente αὐτοῦ. *Pro Imag.* a. 9. Et *Cl. Wassil.* ad *Diod. Sic.* I. 93. No. 4. & XI. 25. No. 65. Ac mi-

Καὶ τὸ μὲν πρᾶγμα αὐτὸς, ἐφ' ἅρματος ὀχεῖος παρδάλεων ὑπεζευγμένων, ἀγένειον ἀκριβῶς, καὶ ἐπ' ὀλίγον χνοῶντα τὴν παρειάν, κερασφόρον, βοτρύοις ἐστεφανωμένον, μίτρᾳ τε κόμην ἀναδεδεμένον, ἐν πορφυρίδι, καὶ χρυσῇ ἐμβάδι. ὑποστρατηγεῖν δὲ δύο, ἕνα μὲν τινα [a] βραχὺν πρεσβύτην, σατραπαχύν, προγάστορα, ῥινόσιμον, ὦτα μεγάλα ἄρθια ἔχοντα, σατύρου, νάρθηκι ἐπερειδόμενον, ἐπ' ὄνου τὰ πολλὰ ἱππεύοντα, ἐν [b] κροκωτῷ, καὶ τῶτον πάνυ [c] σιβαρόν τινα συντάγματάρχην αὐτῆς. ἕτερον δὲ τερατῶδες ἄνθρωπον, τράγῳ τὰ νέρθεν ἐοικότα, κομήτην τὰ σκέλη, κέρατα ἔχοντα, βαθυπώγωνα, ὀργίλον καὶ θυμικὸν, θατέρᾳ μὲν σύριγγα φέροντα, τῇ δεξιᾷ δὲ ῥάβδον καμπύλην ἐπηρμένον, καὶ σείοντα τὸν ὅλον τὸ στρατόπεδον. καὶ τὰ γύναια δὲ φοβεῖσθαι αὐτὸν, καὶ σείειν ἠνεμαμένας τὰς κόμας, ὁπότε προσίοι, καὶ βοᾶν, [d] εὖ οἱ

2. Ac ducem quidem ipsum curru vehi junctis pardalibus, plane imberbem, ne parva quidem lanugine vestitum genas, cornutum, coronatum uvis, mitra revinctum comas, amictum purpura, & auro calceatum: duces sub ipso duos, unum brevem, senem, crassiusculum, ventricosum, simum naribus, auribus longis & erectis, tremulum, innixum baculo, asino vectum plerumque, crocota indutum, atque adeo congruentem plane agminis sub illo ductorem; alterum porro prodigiosum hominem, capro inferiori parte similem, cruribus hirsutis, cornutum, barba prolixa, iracundum & vehementem, qui altera manu ferat fistulam, dextra vero baculum incurvum intentans, exercitum totum circumsaltet: territas autem ab illo mulierculas, jactare permissos ventis capillos ad illius adventum, & clamare Evoe; suspicari autem, hac

a Βραχὺν] Sic *Fl. Ald. V2. Fr. H. B1. P. S.* Τραχὺν *J.* & marg. *A1.* b Κροκωτῷ] Recte *S.* sola. Κροκωτῷ; media correpta cett. omnes male. c Σιβαρὸν] Constans lectio. Ἀσιδανὸν vult *Selan.* d Εὖ οἱ] Sic *J. Ald. S. B1.* Εὐοῖ *Wech.* Εὖ ἅ. *Fl.* Εὖ οἷ *P. H.*

25. Μίτρα] Μίτρα ἡ ἐπὶ μετώπου ἄκρα χρυσοῦν ἔχουσα φύλλον, ἀρχὴς ἂν εἴη. Ε βασιλείας σύμβολον. *V.*
27. Τρ. πρεσβύτην] * Εἰδ. Ἰκαρίου. *V.*
28. Προγάστορα] Μεγαλογάστορα. *V.*
32. Ἕτερον δὲ τερατῶδες] Εἰδ. Πανός. *V.*

* Εἰδ. Ἰκαρίου] Sic V. prave. Quem enim Icarium somniavit, is Silenus est. Vide & Scholion 2. ubi veram & genuinam scripturam habemus; & 9. ubi Scholiasten erasse parebit. *M. du S.*

rare *Stephanum* & *Rhodom.* talia corrigentes. *J.F.B.*

25. Μίτρα τὸν κόμην ἀναδεδεμένον ἐν πορφυρίδι] Fieri non potuit, quin dum hæc sic junguntur ab interpretibus, in iis intelligendis errarent. Et tamen quam ingenioſe ista verterunt *mitra purpurea comam revinctum?* Sed duo prædicantur ab auctore, cujus verba sic distingue: ἀναδεδεμένον, ἐν πορφυρίδι, & verte *mitra comam revinctum, purpurea in veste.* *J.G.*

Ibid. Ἐν πορφυρίδι] Interpres: *mitra purpurea comam revinctum.* Verte: *in veste purpurea & aureo calceatum.* *F.G.*

27. Βραχὺν πρεσβύτην] Sileni imaginem & descriptiones persequitur, neque hoc loco praetermisso. *Perizonius* ad *Aelian.* V. H. 3, 18. *J.M.G.*

Βραχὺν] Ne suspicere τραχὺν melius esse, quod barbatus senex intelligatur; nam id paullo post sequitur. Et quia demum ignorat brevitatem corporis in bello contemni haberi solitam, qui *Tacitum*, *Curtium* ac *Caesarem* legerit; quare unum hoc tantum ex *Caes.* 21. B. *Gall.* c. 30. adferam: *quibus viribus, praesertim homines tantulae staturae (nam plerisque hominibus Gallis, prae magnitudine corporum suorum,* brevitas *nostra contemptui est) tanti oneris turrim in muros sese collocare confiderent?* Ubi & Graecus Interpres priora reddidit: ἄλλως τε βραχέσιν ἀνδράσι. Sic τὴν βραχὺ *Thucyd.* VII. c. 29. *J.F.B.*

Ibid. Προσβύτην] Σιληνὸν. *F.G.*

28. Ὦτα μεγάλα &c.] Cauda non instruxit hunc Bacchi nutritorem Lucianus, quod tamen facit *Diod. Sic.* III. c. 72. ubi id observat *Wess.* eumque rarius conspici in nummis & gemmis, ait. Sed si hoc tanti est, adderem, conspici in marmoribus; At quum plurimum asino insideat, cauda non adparet. Ceteram formae Sileni, Panis ac Satyrorum descriptionem vid. etiam infra *Deor. Conc.* c. 4. & 5. Et supra T. I. *Deor. Dial.* XXII. *J.F.R.*

32. Ἀσι-

Hac voce appellari ab illis dominum. Greges porro jam direptos a mulieribus, & dilaceratas vivas adhuc pecudes; esse enim illis crudivoras.

τοῦτο δ' εἰκάζειν καλεῖας αὐτὸν τὸν δεσπότην· τὰς δ' ἔτι προίεναι, διηρπάσας ἤδη παρὰ τῶν γυναικῶν, καὶ διεσπάσας ἔτι ζώντα τὰ θρέμματα· ὠμοφάγους γὰρ τινας αὐτὰς εἶναι.

3. Audientes ista Indi & rex illorum, ridebant, ut probabile est, neque contra educere exercitum, aut aciem struere, operae pretium censebant. Sed, (si modo *omnino educere contra eos placeat*) mulieres iis immittere, si prope venissent; ipsis autem *viris* etiam vincere indecorum videbatur; & interficere mulieres furentes, & mitratum muliebriter ducem, & ebrium parvum seniculum, & alium semimilitem, & saltatores nudos, omnes ridiculos. Cum vero nunciaretur jam igne vastare regionem Deus, & cum ipsis hominibus cremare urbes, & silvas incendere, & Indiam universam brevi tempore implere incendiis (nam Bacchi arma ignis, patrius illi & de fulmine) hic

Ταῦτα οἱ Ἰνδοὶ καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν ἀκούοντες, ἐγέλων ὡς τὸ εἰκὸς, καὶ οὐδ' ἀντεπεξάγειν, ἢ παρατάττεσθαι ἠξίουν ἀλλ' εἴπερ ἄρα τὰς γυναῖκας ἐπαφήσειν αὐτοῖς, οἷον πλησίον γένοιντο, σφίσι δὲ καὶ νικᾶν αἰσχρὸν δόξειε, καὶ φονεύειν γύναια μεμηνότα, καὶ θηλύμιτρον ἄρχοντα, καὶ μεθύοντα σμικρὸν γεγόντιον, καὶ ἡμιστρατιώτην ἄλλον, καὶ γυμνητας ὀρχηστὰς, πάντας γελοίους. ἐπεὶ δὲ ἠγγέλλετο πυρπολῶν ὁ θεὸς ἤδη τὴν χώραν, καὶ πόλεις αὐτάνδρους καταφλέγων, καὶ ἀνάπλεων τὰς ὕλας, καὶ ἐν βραχεῖ πᾶσαν τὴν Ἰνδικὴν πυρὸς ἐμπεπληκὼς (ὅπλον γάρ τοι Διονυσιακὸν τὸ τοῦ πατρῴου αὐτῷ, καὶ κεραυνοῦ) ἐνταῦθα ἤδη σπουδὴ ἀνελαμ-

e Τοῦτο] *Τούτου Pell.* *f* Θηλύμιτρον] Nil mut. Edd. Sic *Fl. W. P.* &c. Φλογὸς *J.* & L. *g* Ἠγγέλλετο] Ἠγγελτο *Fl.* & marg. *Aldi.* *h* Πυρὸς] *Sic*

32. Ἀπιθάνως] In omnibus libris nostris antea legebatur ἀπιθανῶν, nullo aut absurdo sensu. Certissima est emendatio haec nostra; nihil enim tali legato *absurdius.* *M. du S.*

Πιθανῶς] Lubens dedissem ἀπιθανῶς, si ullus Cod. aut Ed. praeiret. Jam potest ironice intelligi, etsi paullo aegrius ita accipiam, quia primarium ducem aperte contemtum inducit, adeoque & alterum serio despectum proponi verisimile est. *J. F. R.*

Ibid. Ἕτερον δὲ] Τὸν Πᾶνα. *F. G.*

33. Τριέτιον ἄνθρωπον] Sic infra Ἐπιλ. c. 5. γελοίους θεοὺς ἢ τριετίους. *M. du S.*

34. Κέρατα] Cornua Pani ab antiquis afficta putat *Polyaenus*, quia is cornuum in exercitu inventor Strat. I. p. 9. *M. du S.*

Κέρατα ἴσχοντα] De Baccho cornuto vid. *Diod. Sic.* L. III. aliquoties. *J. F. R.*

35. Ὀρχίλον] Sic de eodem Pane *Theocr.* I. 17. ἰσόμαν πιπρὸς. Καὶ οἱ ἀεὶ ἁμερίων χαλὸς ποτὶ ῥὶν κάθηται. *J. M. G.*

40. Εἰσὶ — διατόνῳ] Omissa viris summis *Bocharti* atque Huetii observatio, quam aeque facile ipsis fuisset exornare, ac reliquas conjecturas, quas proponunt, ille in Canaan 1, 18. hic Demonstr. Evang. Prop. 4. n. 3. Nempe ipsum nomen יהוה hic latere, dicerunt, tetragrammatum & ipsum, solis vocalibus & spiritibus constans, cui respondet apud septuaginta interpretes κύριος. Qui divisserunt hanc vocem & ὦ οἱ vel τὸ οἱ scripsere, quod factum video in editis, qui mihi patent, omnibus; illi votum forte, *Bene illi!* interpretati sunt, qua ratione cum nobili illo יהוה — conveniret, quod in Judaica illa thyriophoria (Βακχεῖον & hanc vocat *Plutarchus* Sympos. 4, 5.) ingeminatum novimus. *J. M. G.*

Εἶ οἱ] Vid. *Redi* in notis ad Dithyramb. p. 17. *M. V. La Croze.*

36. Τοῦτο δὲ εἰκάζων καλεῖας αὐτῶν τὸν διατόνῳ] Mirror, cur vertant, *quo nomine earum dominum vocari conjice*, quum non moneat vel jubeat auctor, sed nasrot speculatores conjicere ita vocari earum dominum. *J. G.*

48. Ἀλλ' ὕπερ] Ἀλλ' ὑπὲρ. *F. G.*

52. Θηλύμιτρον] Hinc emendandus *Suidas*, apud quem suo ordine θηλύμιτρις legendum, pro θηλύμιτρας. Confer Ἐπιλ. c. 4. *M. du S.*

Θηλύμιτρον] Mitram ut effeminatum quid Rex Jarbas quoque exprobrat Aeneae ap. *Virg.* Aen. IV. 215. *Et nunc ille Paris cum semiviro comitatu Maeonia mentum mitra subnixus* — *J. F. R.*

λάμβανον τὰ ὅπλα, καὶ τοὺς ἐλέφαντας ἐπεσάξαντες, καὶ ἐγχαλινώσαντες, καὶ τοὺς πύργους ἀναθέμενοι, ἐπ' αὐτοὺς ἀντεπεξήεσαν, καίπερ φρονοῦντες μὲν καὶ τότε, ὀργιζόμενοι δὲ ὅμως, καὶ συνορῶντες σπεύδοντες αὐτῷ τραλλοπέδῳ τὸ ἀγέννητον ἐκεῖνον τραλληλάτῃ.

Ἐπεὶ δὲ πλησίον ἐγένοντο, καὶ εἶδον ἀλλήλους, οἱ μὲν Ἰνδοὶ [a] προτάξαντες τοὺς ἐλέφαντας, ἐπῆγον τὴν φάλαγγα, ὁ Διόνυσος δὲ τὸ μέσον μὲν αὐτὸς εἶχε, τοῦ κέρως δὲ [b] αὐτῷ τοῦ δεξιοῦ μὲν ὁ Σειληνὸς, τοῦ εὐωνύμου δὲ ὁ Πάν, ἡγεῖντο· λοχαγοὶ δὲ καὶ ταξίαρχοι Σάτυροι ἐγκαθεῖς ἧκεισαν. καὶ τὸ μὲν σύνθημα ἦν ἅπασι τὸ, [c] εὖ οἱ. εὐθὺς δὲ τὰ τύμπανα ἐπαλαγεῖτο, καὶ τὰ κύμβαλα τὸ πολεμικὸν [d] ἐσήμαινε, καὶ τῶν Σατύρων τις λαβὼν τὸ κέρας ἐπήλει τὸ Ὄρθιον, καὶ ὁ τοῦ Σειληνοῦ ὄνος ἐνυάλιόν τι ὠγκήσατο, καὶ αἱ Μαινάδες σὺν ὀλολυγῇ ἐνεπήδησαν αὐτοῖς, δράκοντας ὑπεζωσμέναι, καὶ κατὰ τῶν θύρσων ἄκρων ἀποκυμνῶσαι τὸν σίδηρον. οἱ Ἰνδοὶ δὲ καὶ ἐλέφαντες αὐτῆς αὐτίκα

jam festinanter sumere arma, & ornatis elephantis, atque frenatis, impositisque in illos turribus, contra illos educere, contemnentes illi quidem tum quoque, sed irati tamen, & atterere festinantes suo cum exercitu imberbem istum imperatorem.

4. Cum vero prope & in conspectum venissent, Indi constitutis in prima acie elephantis, phalangem inducunt. At Bacchus mediam ipse tenet aciem, dextrum illius cornu Silenus ducit, Pan sinistrum: ordinum vero & agminum ductores constituti Satyri: tessera omnibus illud Evoe. Simul pulsantur tympana, & classicum cymbala sonant, ac Satyrorum aliquis cornu sumto incinit orthium, & Sileni asinus Martium quiddam rudit, & insultant illis cum ululatu Maenades, succinctae draconibus, & de summis thyrsis ferrum nudantes. At Indi & illorum elephantes, inclina-

a Προτάξαντες] Ita dedi ex *J. H. Ald. Bl.* & *S.* Προστάξαντες *Fl. P.* quod & adscripsit marg. *Al.* b Αὐτῷ] Αὐτῶν *Fl.* & marg. *Al.* sine dubio ex eadem. c Εὖ οἱ] Sic jam & *P.* quae ante ἰὼ οἱ habebat. Εὖ οἱ *J.* etiam & *W.* aliaeque. Εὐοῖ. *Fl.* d Ἐσήμαινε] Ita *Fl. Fr. J. Wech. P.* &c. Ἐσήμηνε vult *Solan.*

61. Ἐπεσάξαντες] * Στρώσαντες. *V.* Σύγμα τὸ ἰδιωτικῶς λεγόμενον σαμφόρι. *G.*

71. † Σειληνὸς] Ἄνω τοὺς ὑποστρατηγοὺς, ὅσον ἀπὸ τοῦ αὐδὺς ‡ εἰκάσαι τὸν Ἰκάριον ἤδειξε καὶ τὸν Πάνα· ἐνταῦθα ἀνεμιμνήσκετο τοῦ Σειληνοῦ παιδιᾶς. καινὸν τοῦτο, εἰ μήπω τοιοῦτον οἶσθα τὸν Σειληνὸν τῷ Ἰκαρίῳ (cur de Icario somniaret, nihil erat: quod & ipse sui Interpres optimus Lucianus hic ostendit. *M. du S.*)

* Στρώσαντες] Τρώσαντες Edit. *Cler.* Mutavit *M. du S.*
† Σειληνὸς] Ad alia verba relatum hoc scholion huc recte retraxit *M. du S.*
‡ Εἰκάσαι] Εἰκάσθαι legebatur, quod correxit *M. du S.*

62. Ἐγχαλινώσαντες] Absurda haec omnino; nec cum haec scriberet, aut Elephantem viderat, aut usum rationemve regendi fando audiverat. *M. du S.*

75. Τύμπανα ἐπαταγεῖτο] Alibi πλαταγεῖν dicitur, vid. *Lampe* de cymbalis vett. c. 9. L. I. p. 48. seqq. Sed alias non utebantur veteres tympanis in bello; verum quia adparatus est Bacchicus, etiam Bacchica instrumenta ad pugnam adhibentur, cymbalis enim ac tympanis in festo Cybeles & Bacchi utebantur; & sic *Terentius* ridiculam aedium expugnationem describens coquum cum peniculo etiam inducit. *J. F. R.*

77. Τὸ Ὄρθιον] Conf. supra notata ad *Bis Accus.* c. XI. ubi *Pell.* τὸ ὄρθιον volebat, quod νόμον intelligatur; sed quia & μέλος potest intelligi, & saepius neutro gen. ab Nostro ponitur ὄρθιον, nihil mutandum. *J. F. R.*

78. Σειληνοῦ] Quamquam haec ad risum movendum comparata leviore cura sint tractanda; vid. tamen *Plut.* 646. 2. σάλπιγξιν ἐχρῶν τὸ παράπαν, ὡς ὄνου φθεγξομένου ἀμφορεύς. *M. du S.*

95. Οἰόμενοι — ἀκούεσθαι] Quae ista est connexio: *dum putant a nobis audiri ridicula, talia credunt?* quis, inquam, sic loquitur de una quadam re, *dum putant, credunt?* Corrupta haec esse, mihi non est dubium, ac lenissima mutatione unius prope apicis posse restitui, ἀϊόμενοι *dum audiunt* ex aliis, ut illi Indi ex suis exploratoribus, *credunt*. Quae audiunt, ab invidis forte sparsa, iis nimis temere assentiuntur. Audacter recipi inter indubia Luciani verba suaderem, si praesto esset vel libri unius auctoritas, vel succurreret saltem, Lucianum aut alium bonum scriptorem verbo

nato ſtatim agmine; ſine more & modo fugiunt, nec intra teli jactum venire auſi, ac tandem vi ſuperati captique abducuntur ab his, quos modo deriſerant, experimento docti, non eſſe ex prima fama deridendos externos exercitus.

5. Verum enim vero, *Quid ad Bacchum iſte Bacchus?* aliquis forte dixerit. Quod mihi videtur, (& per ego vos Gratias oro, ne me fanatico furore agi aut plane ebrium eſſe putetis, ſi me cum Diis comparem) ſimili ratione quosdam, atque Indos illos, ad novitatem diſputationum affectos eſſe, ut ad mearum quoque. Nam cum audiunt Satyrica, & ridicula quaedam, & plane Comica a nobis recitari, talia *ea eſſe* credunt, neſcio qua de me ſententia imbuti. Ac partim quidem eorum plane non veniunt, quaſi non oporteat deſcendentes de elephantibus aures praebere comiſſationibus muliebribus, & Satyricis ſaltationibus: alii vero cum ad tale quid veniant, invento pro hedera ferro, neque ſic redire audent, inoexκλίναντες, σὺν ὑδενὶ κόσμῳ ἔφευγον, ὐδ' ἐντὸς βέλους γενέσθαι τολμήσαντες, ἀλλὰ τελευτῶντες κρατηθέντες ἑαλώκεσαν, καὶ αἰχμάλωτοι ἀπήγοντο ὑπὸ τῶν τέως καταγελωμένων, ἔργῳ μαθόντες ὡς οὐκ ἐχρῆν ὑπὸ τὴν πρώτην ἀκοὴν καταφρονεῖν ξένων στρατοπέδων.

Ἀλλὰ τί πρὸς τὸν [a] Διόνυσον οὗτος ὁ Διόνυσος; εἴποι τις ἄν. ὅτι μοι δοκοῦσι (καὶ πρὸς Χαρίτων, μή με κορυβαντιᾶν, ἢ τελέως μεθύειν ὑπολάβητε, εἰ τἀμὰ εἰκάζω τοῖς θεοῖς) ὅμοιόν τι πάσχειν οἱ πολλοὶ πρὸς τοὺς καινοὺς τῶν λόγων τοῖς Ἰνδοῖς ἐκείνοις, οἷον καὶ πρὸς τοὺς ἐμούς. οἰόμενοι γὰρ Σατυρικά, καὶ γελοιά τινα, καὶ κωμῳδῇ κωμικὰ παρ' ἡμῶν [f] ἀκούσεσθαι, τοιαῦτα παρεσκεύασαν, οὐκ οἶδ' ὅ, τι δόξαν αὐτοῖς ὑπὲρ ἐμοῦ. οἱ μὲν ὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἀφικνοῦνται, ὡς ὐδὲν ἰδέσθαι παρέχειν τὰ ὦτα κώμοις γυναικείοις, καὶ σκιρτήμασι Σαλυακοῖς, καταβάντας ἀπὸ τῶν ἐλεφάντων· οἱ δὲ ὡς ὅτι τοιοῦτό τι ἥκοντες, ἀντὶ τοῦ κιττοῦ σίδηρον εὑρόντες, ὐδ' ὅπως ἐπαινεῖν τολμῶσι τῷ ὑπερδόξῳ τοῦ πρά-

[a] Διόνυσον] Λόγον *Fl.* Sed ex gloſſa natum. [f] Ἀκούσεσθαι] Ἀκροάσεσθαι *Fl.* quod *Solan.* recipi voluit.

91. Κορυβαντιᾶν] Μαίνεσθαι. *V.*

bo ἀίομαι, pro αἴω, quod ipſum poëticum eſt, uſum eſſe. Sed ideo non damno conjecturam; cum facile obſervationem eorum qui Lexicis ſcribendis poliendisve operam dedere, & meam, qui pauca nimis adnotare conſuevi, fugerit. Praeſto etiam cauſſa eſt, ob quam verbo alio quam ἀκούειν uſus eſſe poteſt Lucianus; quia ſtatim ſequitur ἀκούσεσθαι. Ipſa deinde raritas verbi fecit, ut in αὔρωμαι mutaretur. *J. M. G.*

97. Ἀκούσεσθαι] Ego vulgatum ſervo; nec enim Florentina ſemper ſupra ceteras ſapit, ſed infra *Muſc. Enc.* c. 6. vel male, fatente ipſo *Solano*, ἀκουσόμεθα habet, pro ἀκουσόμεθα. Nexus autem ipſe ſatis docet ἀκούσεσθαι bene procedere. Sed αὔρωμαι ſuſpectum. *J. F. R.*

98. Οὐκ οἶδ' ὅτι δόξαν] Leviculum eſt mendum, cui ſimilia jam in ſuperioribus notavimus. Inde tamen factum, ut Interpres quoque parem dederit verſionem, hoc eſt, mendoſam. Vertit ille, *neſcio, quod ita illis de me viſum eſſet.* Sed reſcribendum οὐκ οἶδ' ὅ, τι, &c. ac vertendum, *Neſcio quid illis de me viſum fuerit*, Neſcio quid illi de me ſenſerint, opinati ſint. *J. J.*

99. Οἱ μὲν ὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἀφικνοῦνται] Interpretes, *alii ne principium quidem attingunt*; qui ſi eſſet Lucianus ſenſus, ſaltem ſcripſiſſet εἰς τὴν ἀρχήν. Sed innuit *alii omnino non veniunt*. Et ſic rectius attenderunt in Fugitivis cap. 15. Ἀρχὴν δὲ μηδὲ τῶν ἐλεγχων δέχονται. Et in Sympoſio c. 28. fin. Ὥστε ὐδὲ τὴν ἀρχὴν πειρᾶσθαι ἥξειν. *J. G.*

2. Καταβάντας ἀπὸ τῶν ἐλεφ.] Cum alluſione ad Indos intelligit ſuperbo quodam faſtidio quosdam venire nolle ad audiendas ſuas recitationes vel declamationes. *J. M. G.*

5. Ἐπαινεῖν τολμῶσι] Non eſt hic ſermo de laudibus ac plauſu, ſed ſimpliciter de audiendi ſtudio. Videtur ſenex Lucianus forte ad primam fortunam Rhetoris, ex procuratore partis Aegypti, relapſus, (quod idem ſuadet proxima praefatio ſ. Hercules) denuo ſtudia audientium hac praefatione excitare voluiſſe. Queritur, quosdam, audito, ludicra a ſe dici, plane non venire; alios, qui ludicra audiendi conſilio veniant, ſeriis praeter ſpem turbatos, non audere . . . quid expectamus? *laudare ne* an *redire? Redire* profecto, niſi vehementer me fallit animus. Illud unum agit hic, ut inauditum ſe contemni deprecetur. Legendum er-

πράγματος τεθορυβημένοι· ἀλλὰ θαῤῥῶν ἐπαγγέλλομαι αὐτοῖς, ὅτι ἢν νῦν ὡς πρότερόν ποτε τὰ [a] τελετὰ ἐθελήσωσιν ὀπαδεῖν πολλάκις, καὶ ἀναμνησθῶσιν οἱ παλαιοὶ συμπόται [b] κώμων κοινῶν τοῦ τότε χαρῶν, καὶ μὴ καταφρονήσωσι τῶν Σατύρων καὶ Σειληνῶν, πίωσι δὲ ἐς κόρον τοῦ κρατῆρος τούτου, [c] ἐκβακχεύσειν καὶ αὐτούς, καὶ πολλάκις μεθ' ἡμῶν ἐρεῖν τὸ, [d] εὖ οἱ.

pinata re perturbati. Verum audacter illis denuntio, si nunc etiam, ut prius olim, cerimoniam inspicere voluerint saepius antiqui nostri convivae, & recordati fuerint commissationum illius temporis communium, neque contemserint Satyros ac Silenos, biberintque ad satietatem de hoc cratere; futurum, ut ipsi quoque occupentur Baccho, & saepe nobiscum Evoe illud ingeminent.

Οὗτοι μὲν οὖν (ἐλεύθερον γὰρ ἀκοὴ) ποιείτωσαν ὅ, τι καὶ φίλον. ἐγὼ δὲ, ἐπειδήπερ ἔτι ἐν Ἰνδοῖς ἐσμεν, ἐθέλω καὶ ἄλλο ὑμῖν διηγήσασθαί τι τῶν ἐκεῖθεν, [e] οὐκ ἀπροσδιόνυσον οὐδ' αὐτὸ, οὐδ' ὧν ποιοῦμεν ἀλλότριον. Ἐν Ἰνδοῖς τοῖς Μαχλαίοις, οἳ τὰ λαιὰ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, εἰ κατ' ῥοῦν αὐτοῦ βλέπεις, ὀπισθομένοις, μέχρι πρὸς τὸν Ὠκεανὸν καθήκουσι· πρὸς τούτοις ἄλσος ἐστὶν ἐν περιφράκτῳ, οὐ πάνυ μεγάλῳ χωρίῳ, συνηρεφὲς δέ. κισσὸς γὰρ πολὺς, καὶ ἄμπελοι, σύσκιον αὐτὸ ἀκριβῶς ποιοῦσιν. ἐνταῦθα πηγαί εἰσι τρεῖς καλλίστου καὶ [f] διειδεστάτου ὕδατος, ἡ μὲν Σατύρου, ἡ δὲ Πανὸς, ἡ δὲ Σειληνοῦ. καὶ εἰσέρχονται [g] εἰς αὐτὸ οἱ Ἰνδοὶ ἅπαξ τοῦ ἔτους, ἑορτάζοντες τῷ θεῷ· καὶ πίνουσι τῶν πηγῶν ἐκ πασῶν ἅπαντες, ἀλλὰ καθ' ἡλικίαν, τὰ μὲν μειράκια τοῦ Σατύρου· οἱ ἄνδρες δὲ τοῦ Πανικοῦ· τοῦ δὲ Σειληνοῦ οἱ κατ' ἐμέ.

6. Atque hi quidem, liberum enim audire, faciant, quidquid placuerit. Ego vero, quando adhuc inter Indos versamur, volo etiam aliud vobis de illis rebus enarrare, nec ipsum abhorrens a Baccho, nec ab instituto nostro alienum. Apud Indos Machlaeos, qui ad sinistra Indi amnis, si secundum flumen respicias, pascentes ad Oceanum usque perveniunt: apud hos *igitur* nemus est in consepto, regione non admodum magna, sed opaca, hedera enim multa & vites plane illam inumbrant. Hic fontes sunt tres, pulcherrimae & pellucidissimae aquae, Satyri unus, alter Panis, tertius Sileni. Intrant illud nemus Indi quotannis semel, sacrum facientes Deo, bibuntque de fontibus non omnibus omnes, sed pro *diversa* aetate, adolescentes nimirum de Satyrorum fonte, de Panico viri, de Sileni autem mei aequales.

7. Quae

a Τελετὰ] Bene *Fl. Fr. Weeb. P.* &c. Τελοῦντα male *J.* b Κώμων] Κῶμον male *J.* sola. c Ἐκβακχεύσειν] Ἐμβακχεύσειν male *Fl.* d Εὖ οἱ] Εὐοὶ rursus *Fl.* Εὖ οἱ *P.* e Οὐκ ἀπροσδιόνυσον] Restitutum ex *L.* & *B.* Οὐχ ἃ πρὸς τὸν Διόνυσον cett. f Διειδεστάτου] Διειδεστάτου male *Ba.* Recte cett. g Οἱ] Male abest ab *J.*

6. Τεθορυβημένοι] Ἐκπλαγόντες. *V.*

go pro ἰταμοῦ levi discrimine ἰταμίους vel ἰταμοῦσι. Infiniti enim circumflexi, quale esset ἰταμοῦν, quod vix apice distaret ab ἰταμοῦν, exemplum desidero. Certe sine fraude fuerit interpretationem dedisse, quae non ex ἰταμοῦν, sed ex ἰτάσιμι tracta sit. Reditum hic peti, ex frequentiore reditu demum laudem sperari, sequentia satis declarant. *J. M. G.*

18. Οὐχ ἃ πρὸς τὸν Διόνυσον] Οὐκ ἀπροσδιόνυσον hic omnino legendum videtur. *F. G.*

Οὐκ ἀπροσδιόνυσον] Ita ut ego ante conjeceram, *Cod. L.* & *Bas.* Reliquae corrupte οὐχ ἃ πρὸς τὸν Διόνυσον. *M. du S.*

Οὐχ ἃ πρὸς τὸν Διόνυσον] Miror, qui sustinere se ita diu potuerit tam absurda lectio & ἀπροσδιόνυσον. Ausim ego vel contra omnes libros restituere, quod vix dubito quin in aliquo supersit, ἀπροσδιόνυσον. Verbum jam *Ciceronis* aetate (vid. Att. 16, 13.) ne de Athenaeo dicamus, notam adagii habebat: hic unice convenit, cum quae sequitur narratio, non minus, quam quae praecessit, ad Bacchi Comites & opera pertineat. *J. M. G.*

19. Οὐδ' ὧν ποιοῦμεν ἀλλότριον τοῦ Ἰνδοῦ] Οὐδ' ὧν ποιοῦμεν ἀλλ. τοῦ Ἰνδ. Patescit narratione sequenti. *Th. M.*

Ibid. Ἐν Ἰνδοῖς] Conf. Cl. *Hemsterh.* T. I. ad *Nigr.* §. 5.

7. Quae igitur adoleſcentulis, cum biberunt, eveniant, aut quae viri audeant occupati a Baccho, longum fuerit dicere. Sed quae ſenes faciant aqua illa ebrii, narrare haud alienum. Cum bibit ſenex, & occupavit illum Silenus, primo aliquamdiu mutus eſt, & crapula laboranti atque bene madido ſimilis. Deinde ſubito vox ſplendida, & loquela vehemens, & ſpiritus modulatus illi contingit, & eſt ex plane muto loquaciſſimus, quem nec ore obturando ad quietem redigas, ne perpetuo loquatur, & longos ſermones continuet: prudentia tamen omnia, & decentia, &, ad Homerici illius oratoris exemplum, *nivibus ſimilia hibernis*, proferunt. Neque ſatis fuerit cycnis illos propter aetatem comparare, ſed cicadarum more confertum quiddam & volubile ad ſeram usque veſperam perpetuant. Inde autem, jam dimiſſa ebrietate, tacent, & ad priſtinam rationem redeunt. Verum, quod maxime admirabile eſt, nondum dixi. Si enim ſenex imperfectam abrumpat, quam explicare coepit, orationem, occidente ſole impeditus illam ad finem ſuum perducere: altero anno bibens rurſus illa adnectit, quae ſuperiore anno dicentem deſtituerat ebrietas.

8. Iſta Momi illius exemplo in me ipſum

[a] Ἃ μὲν ἐν πάχυσιν οἱ παῖδες ἐπειδὰν γένωνται, ἢ οἷα οἱ ἄνδρες τολμῶσι καλεχόμενοι τῷ Πανὶ, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. ἃ δ' οἱ γέροντες ποιῶσιν, ὅταν μεθυσθῶσι τοῦ ὕδατος, οὐκ ἀλλότριον εἰπεῖν· ἐπειδὰν πίῃ ὁ γέρων, ἡ κατάσχῃ αὐτὸν ὁ Σειληνὸς, αὐτίκα ἐπιπολὺ ἄφωνός ἐστι, καὶ [h] καρηβαρεῦντι καὶ βεβαπισμένῳ ἔοικεν, εἶτα ἄφνω φωνή τε λαμπρὰ, καὶ φθέγμα τορὸν, καὶ πνεῦμα λιγυρὸν ἐγγίνεται αὐτῷ, καὶ λαλίστατος ἐξ ἀφωνοτάτου ἐστὶν· καὶ ἂν ὑπομίσας παύσειας αὐτὸν μὴ ἔχει συνεχῶς λαλεῖν, καὶ ῥήσεις μακρὰς συνείρειν. συνετὰ μὲν τοίνυν πάντα καὶ κόσμια, καὶ κατὰ τὸν Ὁμήρου ἐκεῖνον ῥήτορα, νιφάδεσι γὰρ ἐοικότα χειμερίῃσι διεξέρχονται. ἐπὰν δὲ ἀποχρήσασθαι κύκνοις κατὰ τὴν ἡλικίαν εἰκάσαι αὐτούς, ἀλλὰ τεττιγώδές τι πυκνὸν καὶ ὑπίτροχον συνάπτουσιν ἄχρι βαθείας ἑσπέρας. τέως δὲ ἤδη ἀφεθείσης αὐτοῖς τῆς μέθης σιωπῶσι, καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἀνατρέχουσι. τὸ μὲν οὖν δοξοτάλιον ἔτι λέγω. ἂν γὰρ ἀτελῆ ὁ γέρων μεταξὺ καταλίπῃ ὃν διεξῄει [i] τὸν λόγον, [k] δύντος ἡλίου κωλυθεὶς ἐπὶ τέρας αὐτὸν [l] ἐπεξελθεῖν, ἐς νέωτα πιὼν αὖθις ἐκεῖνα συνάπτει, ἃ πέρυσι λέγων ἡ μέθη αὐτὸν κατέλιπε.

8. Ταῦτά μοι τὸν Μῶμον εἰς ἐμαυτὸν ἀπε-

h Καρηβαρεῦντι] Καρηβαρῶντι *Fl.* i. Τὸν] Deeſt in *Fl.*

l Ἐπεξελθεῖν] Ἐξελθεῖν *Fl.* ſola.

k Δύντος] Recte *Fl. J. W. P.* Δύοντος Cod. *Abb.*

57. * Δύοντος ἡλίου] Πάνυ ψυχρὸν ἐστὶ τὸ ὅτι (lege ὁ) ψυχρόμυθος ὢν ἐστὶ κάτω ἀμφότερα. *G.* (In Cod. *Abb.* δύνατος erat, quod non placet. *M. du S.*)

* Δύοντος] In Luciano δύντος. Sed quia & δύοντος recte dicitur, nihil mutavi; nam forſan ita in ſuo Cod. legit Scholiaſtes. Ex errore autem Cod. *Abb.* qui δύνατος fecit, adparet eum δύντος quoque voluiſſe. *J. F. R.*

5. No. 94. ubi pauca quaedam de Bacchi expeditione ad Indos exorſus, plura hic dicere minabatur; ſed quae ille Vir acturus erat, ego non attingam. Poteſt interim curioſis adiri *Diod. Sic.* non uno loco. *J. F. R.*

20. Τοῖς Μαχλαίοις] Ignorabile nomen Geographis: non puto tamen a Noſtro confictum. *J. M. G.*

42. Τορὸν] *Perſant. F. G.* Conf. ſupra *Gall.* ſub init. Δότορον eod. modo. *J. F. R.*

45. Αὐτὸν] Sic omnes libri. Recte olim legendum putabam αὐτῷ, ſed nunc ita alibi etiam a Noſtro uſurpari animadverto, ut in libris legitur. Vid. Z. τρ. c. 17. *M. du S.*

48. Νιφάδεσι] *Hom.* Il. Γ. 222. *M. du S.*

51. Τεττιγῶδές τι &c.] *Hom.* Il. Γ. 151. *M. du S.*

Τεττιγῶδες] Quales Ucalegon & Antenor *Homer.* Il. Γ, 151. Ἀγορηταὶ ἠδὲ τεττίγεσσιν ἐοικότες κ. τ. λ. *J. M. G.*

ἀπεσκώφθω, ἦ, μὰ τὴν Δία, οὐκ ἂν ἔτι ἐπαγάγοιμι τὸ ἐπιμύθιον. ὁρᾶτε γὰρ ἤδη καθότι τῷ μύθῳ ἔοικα. ὥστε ἢν μέν τι παραπαίσωμεν, ἡ μέθη αἰτία· εἰ δὲ τι νυτὰ δόξει τὰ λεγόμενα, ὁ Σειληνὸς ἄρα ἦν ἵλεως.

dicta sunto, nec ego, ita me Jupiter. quorsum pertineat fabula adjunxero: jam enim videtis qua in re similis illi sim. Itaque si quid deliremus, caussa ebrietas: si prudentia quae diximus videantur, Silenus erat propitius.

ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ, Η ΗΡΑΚΛΗΣ.

Τὸν Ἡρακλέα οἱ Κελτοὶ Ὄγμιον ὀνομάζουσι φωνῇ τῇ ἐπιχωρίῳ· τὸ δὲ εἶδος τοῦ θεοῦ, πάνυ ἀλλόκοτον γράφουσι. γέρων ἐστὶν αὐτοῖς ἐς τὸ ἔσχατον, ἀναφαλαντίας, πολιὸς ἀκριβῶς, ὅσαι λοιπαὶ τῶν τριχῶν, ῥυσὸς τὸ δέρμα, καὶ ἀφηκεκαυμένος ἐς τὸ μελάνταλον, οἷοί εἰσιν οἱ θαλαττουργοὶ γέροντες· μᾶλλον δὲ Χάρωνα, ἢ Ἰαπετόν τινα τῶν Ὑπερταρτάριον, καὶ πάντα μᾶλλον ἢ Ἡρακλέα εἶναι ἂν εἰκάσειας. ἀλλὰ καὶ τοιοῦτος ὢν, ἔχει ὅμως τὴν σκευὴν τοῦ Ἡρακλέους. καὶ γὰρ τὴν διφθέραν ἐνήπται τοῦ λέοντος, καὶ τὸ ῥόπαλον ἔχει ἐν τῇ δεξιᾷ, καὶ τὸν γωρυτὸν παρήρτηται, καὶ τὸ τόξον ἐντεταμένον ἡ ἀριστερὰ προδείκνυσι, καὶ ὅλως Ἡρακλῆς ἐστί.

PRAEFATIO, SEU HERCULES.

1 HErculem Galli Ogmium sua voce appellant: sed figuram Dei plane monstrosam pingunt. Ultimae aetatis senex illis est, recalvus, plane canis qui supersunt capillis, rugosa cute, & ad nigerrimum colorem perustus, quales sunt senes, qui in mari opus faciunt. Potius Charontem quendam aut Japetum de tartareis specubus, & omnia potius quam Herculem, esse suspiceris. Verum talis cum sit, habet tamen paratum Herculis. Etenim pellem leonis suspensam gerit, & clavam dextra praefert, & pharetra appensa, & intentum arcum sinistra ostendit: atque in universum est Hercules.

2. Ita-

ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ] Προλαλιὰ *Schol.* Prius Edd. Η] Ὁ *Schol.* Vulgatum servant *Fl. J. W. P.* &c. a Ἐνῆπται] Ἐνῖται G. Vulgatam tenaciter servant Edd.

1. Ὄγμιον] Haec vox Graeca est, contra quam multi censent, ab ὄγμος *sulco*; sic *Aelian.* V. H. L. IV. c. 8. p. 320. τὸν Ὄχον οἱ Αἰγύπτιοι τῇ ἐπιχωρίῳ φωνῇ ὄγμον ἐκάλουν. *M. V. La Croze.*

Ὄγμιον] *Coel. Rhodig.* L. VI. p. 278. haec omnia ad verbum descripsit, addita hic illic de suo vocula. Pluraque de variis Herculis nominibus praemisit. *J. F. R.*

3. Εἶδος — γράφουσι] Hanc imaginem non ad solius vim eloquentiae, sed ad hanc, & ad rem militarem simul repraesentandam referunt auctores historiae literariae Galliae *Benedictini* 1, 1. p. 7. & commode huc referunt locum ex *Catonis originum* secundo, laudatum Charisio l. 2. p. 181. extr. Putsch. *Pleraque Gallia duas res industriosissime persequitur, rem militarem, & argute loqui.* *J. M. G.*

9. Πάντα μᾶλλον ἢ Ἡρ.] Sic supra *Deor. Dial.* XVIII. 1. καὶ ὅλως παντὶ μᾶλλον ἐοικὼς ἢ σοί. *J. F. R.*

12. Καὶ γὰρ τὴν διφθέραν ἐνῆπται τὸν τοῦ λέοντος] *Ut qui leonis exuviis sit indutus*, bene interpres. Nec reficio hanc scripturam. nam & sic alibi loquitur Lucianus. Non frustra tamen in antiquo codice Mf. legitur ἐνῖται. Nam sicut apud Homerum est ἕσται *indutus esse*, sic & ἐνῖται hic accepit, si haec ejus manus est, Lucianus. Nam Poëticis verbis saepe, sed suo loco, uti hunc scriptorem nemini latet. *J. G. G.*

15. Ὅλως Ἡρακλῆς] *Junt.* καὶ ὅλως, Ἡρακλῆς ἐστι. At supra *Dial. Mort.* XVI. §. 1. ὅλος Ἡρακλῆς ἐστι, & *Necyom.* 1. Μενίππου ὅλως. Adeoque & hic suspicari liceret

2. Itaque ſuſpicabar, ut contumelia afficerent Graecorum Deos, talia Gallos in figuram Herculis deſignaſſe, quem tali pictura ulciſci vellent, qui ſuam quondam regionem invaſerit, ac praedas ibi egerit, cum quaerens Geryonis greges multas per occidentem gentes percurreret.

3. Verum quod inſolentiſſimum in illa pictura, nondum dixi. Nempe ſenex ille Hercules, hominum magnam multitudinem trahit, auribus omnes revinctos. Vincula autem illi ſunt tenues catenae, ex auro atque electro elaboratae, monilibus pulcherrimis ſimiles. Et tamen ab infirmis adeo *catellis* tracti, neque fugam moliuntur, cum poſſint facile, neque omnino contra tendunt, aut obnituntur pedibus, reſupinati in contrariam ei qua ducuntur partem: ſed ſequuntur hilares, & gaudentes, & ductorem ſuum laudant, atque urgent omnes, & dum praevenire ſtudent, laxant vinculum, quaſi aegre laturi, ſi ſolvantur. Quod vero omnium maxime portentoſum mihi videtur, non pigrabor ipſum quoque dicere. Cum non haberet pictor unde principia catenae ſuſpenderet, quippe cum dextra clavam, arcum vero ſiniſtra haberet: perfora-

[b] Ταῦτά γε ὤμην ἂν ἐφ' ὕβρει τ' [c] Ἑλληνίων θεῶν τοιαῦτα ἀνδρομεῖν τὸς Κελτὸς ἐς τ' μορφὴν τ' τῦ Ἡρακλέους, ἀμυνομένους αὐτὸν τῇ τοιαύτῃ γραφῇ, ἅτι τ' χώραν ποτὲ αὐτῶν ἐπῆλθε [d] λείαν ἐλαύνων, ὁπότε τὰς Γηρυόνυ ἀγέλας ζητῶν, κατέδραμε τὰ πολλὰ, τ' ἑσπερίων γενῶν.

Καίτοι τὸ πάνδοξόταλον ἐδέπω ἔφην εἰκόνος. ὁ γὰρ δὴ γέρων Ἡρακλῆς ἑκεῖνος ἀνθρώπων πάμπολύ τι πλῆθος ἕλκει ἐκ τῶν ὤτων ἁπάντας δεδεμένους. δεσμὰ δέ εἰσιν οἱ σειραὶ λεπταὶ χρυσῦ καὶ ἠλέκτρυ εἰργασμέναι, ὅρμοις ἐοικυῖαι τοῖς καλλίστοις. καὶ ὅμως ἀφ' ὅτων ἀσθενῶν ἀγόμενοι, ὅτε δρασμὸν βυλεύσι, δυνάμενοι ἂν εὐμαρῶς, ὅτε ὅλως ἀντιλείνουσιν, ἢ τοῖς ποσὶν ἀντερείδυσι, πρὸς τὸ ἐναντίον τ' ἀγωγῆς ἐξυπτιάζονλες, ἀλλὰ φαιδροὶ ἕπονται καὶ γεγηθότες, καὶ τ' ἄγονλα ἐπαινῦντες ἑπειγόμενοι ἅπαντες, καὶ τῷ φθάνειν ἐθέλειν τ' δεσμὸν ἐπιχαλῶντες, ἐοικότες ἀχθεσθησομένοις, εἰ λυθήσονται. ὁ δὲ πάντων ἀτοπώταλον εἶναί μοι ἔδοξεν, οὐκ ὀκνήσω καὶ τῦτο εἰπεῖν. ἐπεὶ γὰρ ἔχων ὁ ζωγράφος ὅθεν ἐξάψῃ ταῖς σειραῖς τὰς τ' δεσμῶν χεῖρας, ἅτε τ' δεξιᾶς μὲν ἤδη τὸ ῥόπαλον, τ' λαιᾶς δὲ τὸ τόξον ἐχούσης, τρυπήσας τῦ θεῦ

b Ταῦτά γε] Haec priori §. connectere malit Cl. *J. J. Weſſelingius.* *c* Ἑλλήνων] Sic & *Fl.* cum *J. Fr. W. P.* &c. *d* Λιμὸν] Λίμν male *Wech.*

17. * Ταῦτά γε] Ἀντὶ τῦ κατὰ ταῦτα. *V.*

* Titulus horum Scholior. in V. erat Πρεσβεία, ἢ Ἡρακλῆς. In C. πρεσβεία ἢ Ἡρακλῆς. *J. F. R.*

ret ὅλος ſcribendum. Sed adeo indifferens eſt, & utrumque ſanum, ut quidnam praeferendum, non liqueat. *Liban.* Ep. 113. pr. χαίρει γὰρ ἑκάτερος καλούμενος, pro ἕκατερος, quod non prorſus immerito ibi malit *Wolf.* Sed notum eſt, modo adjectivis, modo adverbiis uti Graecos aeque ac Latinos, in hujusmodi locutt. Sic infra *Adv. Indoct.* c. 9. ὅλος φιλομαθής, ubi multae Edd. ὅλως. Adde ſupra *Philopſ.* c. 6. ubi πιφυλαγμένως pro πιφυλαγμένος, ſi proba lectio. qua occaſione tamen plura dedimus. Sed potius adi *Hermot.* §. 2. ubi ſimiliter in ὅλος & ὅλως varietur, & utrumque probum eſſe Cl. *Jenſ.* No. 34. docet. *J. F. R.*

17. Ἑλλήνων] Miror nullam Ed. habere Ἑλλησιῶν, non quod ſic velim, ſed quia facilis eſt aberratio. At vulgatum recte habet. *Aelian.* V. H. XII. 1. ante med. Θεοὺς πάντας ἐκάλει Ἕλληνίος ὁ Ἐλευθερίους τοὺς αὐτούς. atque alibi; quare plura non addam, niſi quod & Ἑλλήνιος Ζεὺς erat. V. *Ariſtoph.* Eq. 1250. *J. F. R.*

41. Ταῖς σειραῖς] Obſcura conſtructionis ratio, propter quam aliquando oprabam legi τ' σειρᾶς. Sed plurali numero ante extulit: & poteſt Dativus hic intelligi poſitus pro Genitivo. Certe non opus eſſe putabam, interpretationem ad hanc difficultatem accommodari. *J. M. G.*

θεῦ τ γλῶτταν ἄκραν, ἐξ ἐκείνης ἑλκομένους αὐτοὺς ἐποίησε, κ ἐπέστραπταί γε εἰς τοὺς ἀγομένους μειδιῶν.

Ταῦτ' ἐγὼ μὲν ὅπη πολὺ εἰστήκειν ὁρῶν, κ θαυμάζων, κ ἀπορῶν, κ ἀγανακτῶν· Κελτὸς δέ τις παρεστὼς οὐκ ἀπαίδευτος τὰ ἡμέτερα, ὡς ἔδειξεν, ἀκριβῶς Ἑλλάδα φωνὴν ἀφιείς, φιλόσοφος, οἶμαι, τὰ βαρβαρικά, Ἐγώ σοι, ἔφη, ὦ ξένε, λύσω τ γραφῆς τὸ αἴνιγμα, πάνυ γὰρ ταραττομένῳ ἔοικας πρὸς αὐτῷ. τ λόγον ἡμεῖς οἱ Κελτοί, οὐχ ὥσπερ ὑμεῖς οἱ Ἕλληνες, [a] Ἑρμῆν οἰόμεθα εἶναι, ἀλλ' Ἡρακλεῖ αὐτὸν εἰκάζομεν, ὅτι πολλῷ τῷ Ἑρμῇ ἰσχυρότερος ἐστι. εἰ δὲ γέρων πεποίηται, μὴ θαυμάσῃς· μόνος γὰρ ὁ λόγος ἐν γήρᾳ φιλεῖ ἐντελῆ ἐπιδείκνυσθαι τ ἀκμήν, εἴγε ἀληθῆ ὑμῶν οἱ ποιηταὶ λέγουσιν,

Ὅτλι μ' αἰ τ' ἀπλατέρων φρένες ἠερέθονται.

Τὸ δὲ γῆρας

Ἔχει τι λέξαι τ νέων σοφώτερον.

Οὕτω γέ τοι κ τῷ Νέστορος ὑμῖν ἀπορρεῖ ἐκ τ γλώττης τὸ μέλι, κ οἱ ἀγορηταὶ τ Τρώων τ ὄπα τ λειριόεσσαν ἀφιᾶσιν εὐανθῆ τινα. λείρια γὰρ καλεῖται, εἴγε μέμνημαι, τὰ ἄνθη.

Ὥστε εἰ τ ὤτων ἐκδεδεμένους τοὺς ἀνθρώπους πρὸς τ γλῶτταν ὁ γέρων οὗτος Ἡρακλῆς [b] ὁ λόγος ἕλκει, μηδὲ τοῦτο θαυμάσῃς, εἰδὼς τ τῶν ὤτων κ γλώττης συγγένειαν· διὰ ὕδρις εἰς αὐτόν, εἰ ταύτῃ τέτρυται

ta Dei lingua extrema, tractos ex illa fecit; & retorquet *Hercules* ad illos, qui ducuntur, vultum subridentem.

4. Haec ego ſtabam intuens nec ſine admiratione, dubius ſimul, & indignatus. Sed Gallus aliquis adſtans, non ineruditus etiam noſtris literis, quod declaravit, accurate loquens Graece, popularium ſuorum more, ut arbitror, philoſophus, *Ego vero*, inquit, *ſolvam tibi, hoſpes, picturae hujus aenigma, videris enim plane in illa perplexus. Vim dicendi nos Galli non, uti vos Graeci, Mercurium putamus eſſe, ſed Herculi illam aſſimilamus, quod hic Mercurio multum eſt fortior. Si vero ſenex repraeſentatus eſt, noli mirari. Sola enim eloquentia in ſenectute ſolet plenam vim & maturitatem oſtendere, ſi quidem verum dixere veſtri poëtae,*

Suſpenſa incerto eſt juvenum ſententia motu:

Dicit ſenex meliora junioribus.

Ita quidem etiam Neſtoris apud vos lingua mel defluit. Et concionatores Trojanorum vocem emittunt liliaceam, *hoc eſt* floridam; (florum inſtar ſuavem) flores *enim, ſi recte memini, ſunt* lilia.

5. *Itaque neque illud mireris, ſi auribus revinctos hic Hercules, h. e. eloquentia trahit, qui noris illam aurium atque linguae cognationem. Neque vero contumelia in ipſum eſt, hac parte perforatum eſſe. Memini enim,* per-

a Ἑρμῆν] Et ſic Fl. cum cett. b Ὁ λόγος] Ὁ λόγι conjicit Cl. *J. J. Weiſtenius.*

63. Τὸ δὲ γῆρας] Εὐριπίδης. *V.*

62. Ὅτλι μ' &c.] *Homer.* Il. Γ. 108. *M. du S.*

63. Τὸ δὲ γῆρας ἔχει] *Eurip.* Phoen. 533. *M. du S.* Immo, ſi Τὸ δὲ γῆρας abſcideris, quod male in unum verſum compactum eſt in *P.* in aliis plane non diſtinctum; tum ſenarius erit Euripideus, ut jam edi curavimus. *J. F. R.*

65. Νέστορος — γλώττης] *Hom.* Il. Α. 249. Et quod ſequitur vid. Γ. 152. *M. du S.*

67. Λειριόεσσαν] Reſpicit ad Il. Γ, 152. ubi, quod ad finem praecedentis opuſculi jam vidimus, laudantur Ucalegon & Antenor ſenes, comparanturque cicadis, οἵ τε καθ' ὕλλα Δώδῃ ἐφεζόμεναι ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσιν. Proxime itaque cicadis tribuit λειριόεσσαν vocem. Non puto autem generatim ἄνθος eſſe λείριον, ſed ut recte hic *Euſtathius*, εἶδος ἄνθους, & ſpeciatim *lilium*. *J. M. G.*

74. Ταύτῃ] I. e. *hac parte*, ſcil. τῇ γλώττῃ. *F. G.*

77. Τοῖς γὰρ λάλοισιν ἐξ ἄκρης Ἡ γλ &c.

pergebat, *etiam quorundam de comoedia jamborum, quos a vobis didici,*

Extrema enim loquacibus
Pertusa lingua est omnibus foramine.

6. *In universum autem putamus, oratione Herculem perfecisse omnia, sapientem virum, & eloquentiae viribus pleraque expugnasse. Et tela ipsius orationes puto sunt, acutae, collineantes ad scopum, celeres, quibusque vulnerentur animi. Alata nempe verba vos quoque esse dicitis.* Haec *tum* Gallus.

7. Mihi vero, cum apud me considerarem, deceretne huc me progredi, hoc aetatis hominem, quique hoc declamandi genus olim desiissem, & rursus de me calculum dare tot judicibus; opportune in mentem venit ejus imaginis memoria. Ante enim metuebam, ne cui vestrum viderer plane adolescentuli more istuc facere, & praeter aetatem juvenari; ac deinde Homericus aliquis juvenis increpare mihi illud,

Jam periit tua vis, gravis arripuitque senectus,
Invalidusque tibi famulus, tardique caballi,

In pedes hoc *ultimum* jaciens. Sed ubi recordor senis illius Herculis, ad agenda omnia provehor, nec me pudet talium ausorum, qui imaginis propositae aequalis sim.

75 πη). μέμνημαι γὰρ ἔφη κ) κωμικῶν τινων ἰαμβείων, ὰς' ὑμῶν μαθών,

Τοῖς γὰρ λάλοις
Ἐξ ἄκρας ἡ γλῶττα πᾶσίν c ἐστιν τετρυπημένη.

Τὸ δ' ὅλον κ) αὐτὸν ἡμεῖς τ Ἡρακλέα λόγῳ τὰ πάντα ἡγούμεθα ἐξεργάσασθαι, σοφὸν γενόμενον, κ) πείθοι τὰ πλεῖστα βιάσασθαι. κ) τά γε βέλη αὐτῷ οἱ λόγοι εἰσὶν, οἶμαι, ὀξεῖς, κ) εὔστοχοι, κ) ταχεῖς, κ) τὰς ψυχὰς τιτρώσκοντες· πτερόεντα γὰρ τὰ ἔπη κ) ὑμεῖς φάσκετε εἶναι. τοσαῦτα μὲν ὁ Κελτός.

Ἐμοὶ δὲ ἡνίκα περὶ τ δεῦρο παρόδου ταύτης ἐσκοπούμην πρὸς ἐμαυτὸν, εἰ μοι καλῶς ἔχοι, τηλικῷδε ὄντι κ) πάλαι τ ὀπαδείξεων πεπαυμένῳ, αὖθις ὑπὲρ ἐμαυτοῦ ψῆφον διδόναι τοσούτοις δικασταῖς, κ) χαιρὸν ἐπῆλθεν ἀναμνησθῆναι τ εἰκόνος. τέως μὲν γὰρ ἐδεδίειν, μή τινι ὑμῶν δόξαιμι κομιδῇ μειρακιώδη ταῦτα ποιεῖν, κ) ὰς' ἡλικίαν νεανιεύεσθαι· κατά τις Ὁμηρικὸς νεανίσκος ἐπιπλήξει μοι, εἰπὼν τὰ,

Σὴ δὲ βίη λέλυται. κ),
Χαλεπὸν γῆρας καλείληφέ σε,
Ἠπεδανὸς δὲ νύτοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι·

ἐς τὰς πόδας τοῦτο ἀποσκώπτων. ἀλλ' ὅταν ἀναμνησθῶ τοῦ γέροντος ἐκείνου Ἡρακλέους, πάντα ποιεῖν προάγομαι, κ) οὐκ αἰδοῦμαι τοιαῦτα τολμῶν, ἡλικιώτης ὢν τ εἰκόνος.

Ὥστε

c Ἐστι] Ἐστι melius legas.

&c. *Casaub.* ad Theophr. Char. 203. *M. du S.*

Τοῖς γὰρ λάλοις] Facile suis pedibus restitues laborantes versiculos, si ita legas

— — τοῖς γὰρ λάλοισιν ἐξ ἄκρας
Ἡ γλῶττα πᾶσιν ἐστὶ τετρυπημένη.

J.M.G.

78. Ἡ γλῶττα — τετρυπημένη] Senarius cum dimidio, sic forte legendus:

Τοῖς λάλοις
Γὰρ ἐξ ἄκρας
Ἡ γλῶσσα πᾶσίν ἐστι τετρυπημένη.

F.G.

88. Παρόδου] Conf. supra *Alex.* c. 48. εὐδοκιμοῦντα πάροδον. *M. du S.* Πάροδον etiam esse *aditum*, vid. *Diod. Sic.* III. c. 20. & XI. c. 12. pr. *J.F.R.*

97. Ἐπιπλήξει] Non ausim damnare hic futurum indicativi: sed melius cohaeret cum superioribus, & verbo δόξαιμι, aoristus optativi ἐπιπλήξαι. Versus ex Il. Θ, 103. seq. laudasse videtur ex memoria; prioris enim hemistichium posterius apud *Homerum* ita se habet, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ἐπαέξει. Usus sum horum versiculorum versione *Obsopoeiana*, qua meliorem a me dari posse desperabam. *J.M.G.*

98. Σὴ δὲ βίη λέλυται &c.] *Hom.* Il. Θ. 103. *M. du S.*

Ὥστε ἰσχὺς μὲ καὶ τάχος, καὶ κάλλος, καὶ ὅσα σώματος ἀγαθὰ χαιρέτω, καὶ ὁ ἔρως ὁ σὸς, ὦ Τήϊε ποιητὰ, εἰσιδών με ὑποπόλιον γένειον, [a] χρυσοφαέννων εἰ βάλοι πτερύγων, ἢ ἀετοῖς ὑποπετέσθω, καὶ ὁ Ἱπποκλείδης ἐ φροντιεῖ. τῷ λόγῳ δὲ νῦν ἂν μάλιστα ἀνηβᾶν, καὶ ἀρθεῖν, καὶ ἀκμάζειν καθ' ὥραν εἴη, καὶ ἕλκειν τ' ὤτων, ὅσους ἂν πλείστους δύνῃ, καὶ [b] τοξεύειν πολλάκις, ὡς εὐθέν γε δέος, μὴ κενωθεὶς λάθοι ὁ γωρυτὸς αὐτῷ. ὁρᾷς ὅπως παραμυθοῦμαι τὴν ἡλικίαν, καὶ τὸ γῆρας τὸ ἐμαυτοῦ. καὶ ἀφ' τούτου ἐτόλμησα, πάλαι νενεωλκημένον τὸ ἀκάτιον καλασπάσας, καὶ ἐκ τῶν ἐνόντων ἐπισκευάσας, αὖθις ἀφεῖναι ἐς μέσον τὸ πέλαγος. εἴη δ', ὦ θεοὶ, καὶ τὰ πρὸς ὑμῶν ἐμπνεῦσαι δεξιὰ, ὡς νῦν γε μάλιστα πλησίστιά τε, καὶ εὐδρόῳ, καὶ ἑταίρῳ ἀνέμῳ δεόμεθα. Sed quod addit ἢ ex Ionismo oriri potuisse: pro ἀφ' ὁ, nempe aliquem notasse ἀφ' ὁ, adeoque pro ἢ ἀετοῖς quoque legendum ἀφ' ὁ, nondum video. Florentinae χρυσοφαέννων modo vox proba sit, aptius ad senarium foret, si certum esset versum referri ab Luciano, quod minus credibile, quia nimia de suo intermiscet. *J.F.R.*

8. Itaque robur, & celeritas, & pulchritudo, & quaecumque corporis bona sunt, valeant: ac tuus, Teie Poëta, Cupido, *intuens me, senssim canente mento, auratis vectus*, si voluerit, *alis*, aut *aquilis praetervolato*: ac *non curabit Hippoclides*. At dicendi facultate vel maxime rejuveneſcere, & florere, & vigere tempestivum fuerit, & auribus trahere, quam *fieri* possit, plurimos, & sagittas emittere saepius, cum metus non sit, ne imprudenti vacua fiat pharetra. Vides, quomodo meam ipse aetatem senectutemque consoler. Et hac ipsa caussa ausus sum subductum olim navigiolum iterum deducere, & pro copia instructum, in medium mare dimittere. Adspiret modo a vobis, Dii, dextra aura! Nunc enim vel maxime implente vela, & bono, & secundo vento indigemus, ut, si quidem

a Χρυσοφαέννων] Χρυσοφαίων *Fl.* Idem adscriptum margini *Ald.* *b* Τοξεύειν] Τοξεύει *Fl.*

9. Ὦ Τήϊε ποιητὰ] Τὸν Ἀνακρέοντα λέγει ὡς λυρικόν. *V.* ἐπεὶ οὐ μὰν παίγνια ἡμῶν λεγομένη, ἀλλὰ κατὰ τὸ εὐκαταφρόνητον παρεγχωριζομένων. *V.*
12. Ἱπποκλείδης] Παροιμία ἐ φροντὶς * Ἱπποκλείδῃ,

* Ἱπποκλείδῃ] In V. Ἱπποκλείδη prave; sed in Impressis recte emendatum est. *M. du S.*

9. Εἰσιδών μὲ] An εἰσιδὼν μὲ ὑποπόλιον γένειον. Vel sic potius; εἰσιδὼν μὲ ὑποπόλιον ita ut τὸ γένειον, quod glossema videtur, ejiciatur. Sed ἰσχύν. Lectio certe vulgata non placet. *F.G.*

Εἰσιδών μὲ] Si τὸ γένειον legeretur, forsan non quaesisset mutationem *Gujetus*, planior enim foret sententia, *meum* intelligi. Verum anne eod. modo construi poterit absente articulo? quem tamen facile admitterem si alicubi invenirem. *J.F.R.*

10. Χρυσοφαέννων] Senarius ex *Anacreonte* aut alio quodam poëta. χρυσῷ φαεινῶν εἰ βουλοῖ πτερῶν. Sed a Luciano interpolatus videtur. *F.G.*

Χρυσοφαέννων] *Anacreontis* esse satis indicat, cum Tejum poëtam vocat, sed nullibi apud eum in iis, quae supersunt, reperio. Vid. *Eur.* (p. 230. A. B.) *Hipp.* 1276. de cupidine dictum χρυσοφαής. *M. du S.*

Χρυσοφαέννων — πτερύγων] Non apparet, quomodo hic locus sit genitivo. Fuit, credo, apud *Anacreontem* πτερύγων χρυσοφαέννων, sic enim respondet dativus dativo ἀετοῖς. *J.M.G.*

Χρυσοφαέννων] Non legitur in carminibus *Anacreontis*, sed ad fragmenta ejus retulit doctiss. Anacreontis Editor *J.C. de Pauw*, legendumque suspicatur χρυσοφαίνοις πτέρυξι; quod & ego malim, ac reciperem, si libri addicerent. vel potius χρυσοφαίνοιν cum Cl. *Gesne-*

17. Αὐτῷ] Τῷ λόγῳ scilicet. *F.G.*
27. Οἷον ὁκ] *Homer.* Odyss. Σ. 73. *M. du S.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΔΕΚ. Η ΤΩΝ ΚΥΚ.] Praefatiuncula est orationis alicujus habitae a Luciano in judicio, priusquam rhetoris sive causidici persona depositа, induisset sophisticam. De qua versione pallii narrat historiam ipse in his accusato. Propterea que orationem illam ipsam suppressit, ne inter declamationes & dialogos illa exstaret, quasi inter aviculas noctua, & pristinae causidicinae vestigium. Dicta vero illa apud Praesidem provinciae causa videtur, & concilium ejus coronamque populi circumstantis. Atque inde in numeris personarum evariatio illa in fine praefationis, cum modo ut multos, modo ut unum adfatur. Multos ut ὑμεῖς ἐλπίσαιτε, ὁρᾶτε &c. unum ut ὅρα ὅρα &c. ἐλπίσας &c. σαυτόν. Judicialem vero distinctionem fuisse etiam illud arguit ἤδη δ' ἂν σοι προλέγω ἐκχέας τὸ ὕδωρ. &c. Respicit nempe ad clepsydram. Signanter ve-

dem digni videamur, etiam nobis Homeri-
cum illud inclamet aliquis,

Quod femur e pannis senior tam vilibus effert!

25 μεθα, ἵνα, εἰ ἄξιοι φαινόμεθα, καὶ [c] ἡμῖν τὸ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο [d] ἐπιφθέγξηταί τις,

Οἵην ἐκ ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγυνίδα φαίνει.

DE ELECTRO, SEU CYCNIS.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΟΥ, Η ΤΩΝ ΚΥΚΝΩΝ.

DE electro nimirum nobis etiam fabula persuasit, populos ad Eridanum flumen eam stillare lacrimam, quae deplorent Phaëthontem, & sorores quidem esse populos illas Phaëthontis, deinde dum deflent adolescentulum mutatas esse in arbores, & stillare adhuc de illis lacrimam, nimirum electrum. Talia nempe ipse quoque cum audissem poëtis canentibus, sperabam, si quando essem ad Eridanum, me subiturum

ΗΛέκτρῳ περὶ καὶ [c] ἡμᾶς δηλαδὴ ὁ μῦθος πέπεικεν, αἰγείρους ὅτι τῷ Ἠριδανῷ πολαμῷ δακρύειν αὐτὸ, θρηνήσας τ' Φαέθοντα, καὶ ἀδελφὰς γε εἶναι τὰς αἰγείρους ἐκείνας τῷ Φαέθοντι, εἶτα ὀδυρομένας τὸ μειράκιον, ἀλλαγῆναι ἐς τὰ δένδρα, καὶ ἀποστάζειν ἔτι αὐτοῦ δάκρυον δῆθεν τὸ ἤλεκτρον. τοιαῦτα γὰρ ἀμέλει καὶ αὐτὸς ἀκούων τ' ποιητῶν ᾠδόντων ἤλπιζον, εἴ ποτε γενοίμην ὅτι τῷ Ἠριδανῷ, ὑπελθὼν μίαν τῶν αἰ-

c Ἡμῖν] Ὑμῖν male *Fl.* d Ἐπιφθέγξηται] Ἐπιφθέγξοιτό *Fl.* e Ἡμᾶς] Rescripsi ex *J.* marg. *A1.* & *V2.* Ὑμᾶς cett. male cum *Ald.* & *Fl.*

27. Ἐπιγυνίδα] Ἐπιγωνὶς ἡ ἐπιτραφεῖσα δι' εὐεξίαν σαρκὶ τῷ γόνατι. *Q.*

vero, non dixit ἰγχίας. Sed ἰκχίας. *Th. M.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚ.] Nescio quid in mentem fuerit viro docto cum ista scriberet. Est πρωταλαιὰς caeteris similis, tota Sophistica. Illud de clepsydra infra videbimus. *J. M. G.*

1. Ἠλέκτρῳ] Vid. *Herod.* III. p. 128. f. & *Plin.* XXXVII. *M. du S.*

Ἠλέκτρῳ] Vid. si lubet, *Olear.* ad *Philostr.* Icon. I. p. 780. *J. F. R.*

Ibid. Ἡμᾶς] Ita L. & *Ven.* utraque, recte. In reliquis ὑμᾶς. *M. du S.*

Ἡμᾶς] Etsi ὑμᾶς quoque *Paris.* tamen ejus Interpres *Obsop. nobis fidem fecit* dederat. Et sic solet in hoc pronomine sequi quod verum existimat, licet Graeca aliter edantur, quod non ubique repetemus. *J. F. R.*

7. Καὶ ἀποστάζειν — δάκρυον] Conf. supr. *Deor. Dial.* XXV. f. *M. du S.* Sed ibi legas, ἤλεκτρον ἐκ αὐτοῦ δακρύσαι. Re quidem eodem redeunte; nihil tamen ad verba probanda faciente; nam suspicio hic possit esse, δάκρυα legendum, quum & mox bis ter plur. numero efferatur; sed nihil opus est; nam *electrum* ipsum vocatur δάκρυον, eodem modo, ut alibi *gummi* audit. Magis, si quid mutandum, ferret animus legere τῶν δακρύων, ut constructio invertatur, & ἤλεκτρον fiat nominativus, plane ut infra c. 6. med. οὐκ ἤλεκτρον, ἀλλὰ χρυσὸς αὐτὸς ἀποστάζει τ' λόγων. *J. F. R.*

10. Ἐπὶ τῷ Ἠριδανῷ] Culpa tua factum est, Luciane, ut tua te spes falleret. Legisses *Plinium* 37, 3. & alia te docuissent. Quin tuum consuluisses *Herodotum*, qui 3, 115. jam monuerat, esse qui dicant, Ἠριδανὸν καλεῖσθαι πρὸς βαρβάρων ποταμὸν, ἐκδιδόντα ἐς τὴν θάλασσαν τὴν πρὸς βορέην ἄνεμον (loquitur autem de extremis Europae) ἀπὸ τοῦ τὸ Ἤλεκτρον φοιτᾷν λόγος ἐστὶ κ. τ. λ. Probabile est in illa vicinia litorum Prussicorum, ubi invenitur hodieque succinum, fuisse appellationem, quae ob similitudinem qualemcumque soni locum narrationi de *Eridano* faceret. Ac memini me legere *Radaunae* vel simile nomen, quod jam quaerere non vacat. Caeterum in Eridani arenis inveniri ἤλεκτρον αὐτόματον, ita simpliciter dicit *Pausanias* Eliac. I. p. 159, 39. ut videri possit ipse quoque hujus erroris, cujus se accusat Lucianus, non immunis fuisse. Quod ut fatemur, sic depellendam censuimus injuriam, qua affecit illum Gallicus interpres, cum e Latina versione, male intellecta, illum confudisse insimulat electrum s. succinum gemmam, cum electro metallo factitio. Vid. *Act. Erud. Lips.* 1733, p. 109. seqq. *J. M. G.*

15. Ἠιόνι]

αἰγείρων, ἐκπετάσας τὸ προκόλπιον, ὑποδέξεσθαι τῶν δακρύων ὀλίγα, ὡς ἤλεκτρον ἔχοιμι.

populorum unam, & expanſo ſinu excepturum paucas lacrimas, ut electrum habeam.

Καὶ δὴ ὑπὸ πολλῆς, κατ' ἄλλο μέντοι χρέος, [a] ἦκον δὲ ὅμως ἐς τὰ χωρία ἐκεῖνα, ἔδει γὰρ ἀναπλεῖν κατὰ τὸν Ἠριδανόν, ὅτ' αἰγείρους εἶδον, πάνυ περισκοπῶν, ὅτε τὸ ἤλεκτρον, ἀλλ' οὐδὲ τὄνομα τῆς Φαέθοντος ἤδεσαν οἱ ἐπιχώριοι. ἀναζητοῦντος γὰρ ἐμοῦ καὶ πυνθανομένου, πότε δὴ τὰς αἰγείρους ἀφιξόμεθα, τὰς τὸ ἤλεκτρον [b] ἐκδιδούσας; ἐγέλων οἱ ναῦται, καὶ ἠξίουν σαφέστερον λέγειν ὅ, τι καὶ θέλοιμι· κἀγὼ τὸν μῦθον διηγούμην αὐτοῖς, Φαέθοντα γενέσθαι Ἡλίου παῖδα, καὶ τοῦτον ἐς ἡλικίαν ἐλθόντα, αἰτῆσαι μὲν τὸ παιρὸς ἐλάσαι τὸ ἅρμα, ὡς ποιήσειε καὶ αὐτὸς μίαν ἡμέραν· τὸν δὲ δοῦναι, τὸν δὲ ἀπολέσθαι ἐκδιφρευθέντα· καὶ τὰς ἀδελφὰς αὐτοῦ περιθύσας ἐνταῦθά που, ἔφην, παρ' [c] ἡμῖν, ἵνα δὴ καὶ κατέπεσεν ὅτι τῷ Ἠριδανῷ, αἰγείρους γενέσθαι, καὶ δακρύειν ἐπ' αὐτῷ τὸ ἤλεκτρον.

2. Et ſane non ita diu eſt, cum alterius quidem rei cauſſa, ſed veni tamen in loca illa: oportebat enim adverſo Eridano navigare. ſed nec populos vidi, diligenter licet circumſpiciens, neque electrum. quin neque nomen Phaëthontis noverant incolae. Requirente enim me atque interrogante, quando veniremus ad populos, electrum reddentes? ridebant nautae, poſtulabantque, uti clarius, quid mihi vellem, dicerem. Hic ego fabulam ipſis enarro, Phaëthontem fuiſſe Solis filium, & hunc, adultus cum eſſet, petiiſſe a patre currus ipſius agendi facultatem, ut & ipſe diem unum faceret: illum dediſſe, hunc excuſſum curru periiſſe, & ſorores ipſius dum lugerent hic circiter, dicebam, apud nos, ubi etiam cecidit, apud Eridanum, populos factas eſſe, & lacrimari propter eum ſuccina.

Τίς ταῦτά σοι, ἔφασκον, διηγήσατο ἀπατεὼν καὶ ψευδολόγος ἄνθρωπος; ἡμεῖς δὲ οὔτε ἡνιόχου τινὰ ἐκπίπτοντα εἴδομεν, οὔτε τὰς αἰγείρους, ἃς φῂς, ἔχομεν. εἰ δὲ ἦν τι τοιοῦτον, οἴει ἡμᾶς δυοῖν ὀβολοῖν ἕνεκα ἐρέτας ἂν, ἢ ἕλκειν τὰ πλοῖα πρὸς ἐναντίον τὸ ὕδωρ, οἷς ἔξην πλουτεῖν, ἀναλέγοντας τὰ αἰγείρων τὰ δάκρυα; τοῦτο λεχθὲν μέντοι μου καθῖκτο· καὶ ἐσιώπησα βαρυχυθεὶς, ὅτι

3. *Quis haec tibi*, dicebant, *narravit impoſtor & mendax homo? Nos vero neque aurigam quemquam excidere vidimus, neque habemus, quas, ais populos. Si vero quid eſſet tale, putasne nos duorum obolorum cauſſa remigaturos, aut tracturos adverſo flumine navigia, cum divitibus nobis eſſe liceret, legendis populorum lacrimis?* Hic ſermo non mediocriter me momordit. Et tacui cum pude-

a Ἦκον] Nihil mut. Edd. Ἧκον vult *Solan.* b Ἐκδιδούσας] Omittit *Fl.* c Ἡμῶν] Reſtitut. ex L. & *Venet.* Ἰμῶν cett.

15. Ἦκον] In omnibus libris noſtris antea ἧκον legebatur. Ego ſic neceſſario mutandum duxi. *M. du S.*

17. Αἰγείρους] *Populos nigras* etiam recte vertitur in *Diod. Sic.* V. c. 23. in quas illas mutatas is quoque refert, totamque fabulam enarrat, quam tamen & ipſe contemnit. *J. F. R.*

21. Ἐκδιδούσας] Male *Fl.* hoc omittere adpinxerat *Soulius* noſter. At quis dixerit adeo male omiſſum? nam quia ſatis ante jam dixerat has arbores electrum δακρύειν, & ἀποστάζειν, forſan id jam per ellipſin vult intelligi, aut ἰχῶσας tacite ſupplendum, quod frequentiſſime omitti, abunde oſtenſum ſupra. Vid. *Gall.* c. 14. ὁ τὰ πτερὰ, *Bis Accuſ.* c. 9. & 20. ἡ τὰ ποικίλα, notasque ad *Mort. Dial.* X. §. 4. *J. F. R.*

30. Ἡμῶν] Ita L. & *Ven.* utraque optime. Vid. notam noſtram ad §. 1. in reliquis ὑμῶν. *M. du S.*

39. Οἷς ἔξην πλουτεῖν, ἀναλεγοντας] Tranſitus ille ab dativo ad accuſ. etiam eſt in *Diod. Sic.* XI. c. 9. p. 410. f. Τούτους παρεγγείλας ταχέως ἀριστοποιεῖσθαι, ὡς σὺν ἄνδρασι διατησομένους, quod fruſtra ſuſpectum eſſe *Stephano* & *Rhodomano* docet *Weſſel.* ex *Plutarch.* Apopht. p. 225. iisdem plane verbis utente. Addo *Thucyd.* IV. c. 2.

Ei-

deret me, cui re vera accidiſſet quod puero, ut poëtis crederem improbabilia adeo mentientibus, ut ſanum nihil illis placeat. Una igitur hac ſpe non parva falſus, aegre ferebam quaſi ex ipſis manibus electrum perdidiſſem, qui jam imaginatus fueram, ad quot res & quomodo illo uſurus eſſem.

4. Illud tamen, & quidem certo, putabam me apud illos reperturum, cycnos multos canentes in ripis fluvii: ac rurſus interrogabam nautas (nam adhuc adverſo flumine navigabamus) *Verum cycni certe quando nobis modulatum illud carmen canunt adſtantes hinc & hinc fluvio? Ajunt enim illos Apollinis comites, homines canendi peritos, hic aliquando in volucres abiiſſe, & propterea adhuc canere, non oblitos Muſicae.*

5. At illi cum riſu, *Tu homo*, inquiunt, *non deſines hodie mentiri de regione noſtra atque fluvio? Nos vero ſemper navigantes, & a pueris inde fere opus facientes in Eridano, paucos quidem cycnos interdum videmus in paluſtribus ripis fluminis, & crocitant hi quidam plane alienum a Muſis, & imbecillum, adeo ut corvi vel graculi Sirenes ſint ad illos. Canentes autem ſuaviter, atque ut tu ais, ne per ſomnium quidem audivimus. Itaque mirari ſubit unde iſta de nobis ad vos pervenerint.*

παιδίᾳ τινὸς ὡς ἀληθῶς ἔργον ἐπεπόιθειν, πιστεύσας τοῖς ποιηταῖς ἀπίθανα ὕτω ψευδομένοις, ὡς μηδὲν ὑγιὲς λέγεσθαι αὐτοῖς. μιᾶς μὲν δὴ ταύτης ἐλπίδος καὶ μικρᾶς ἐψευσμένος ἠνιώμην, καθάπερ ἐκ τῶν χειρῶν τὸ ἤλεκτρον ἀπολωλεκώς· ὅσα γε ἤδη ἀνέπλαττον ὅσα καὶ οἷα χρήσομαι αὐτῷ.

Ἐκεῖνο δὲ καὶ πάνυ [d] ἀληθῶς ᾤμην εὑρήσειν παρ' αὐτοῖς, κύκνους πολλοὺς ᾀδοντας ὀπὶ ταῖς ὄχθαις τοῦ ποταμοῦ. καὶ [e] αὖθις ἠρώτων τοὺς ναύτας (ἀνεπλέομεν γὰρ ἔτι) Ἀλλ' οἵ γε κύκνοι, φήσαντες [f] ἡμῖν τὸ λιγυρὸν ἐκεῖνο [g] ᾄδουσιν ἐφεστῶτες τῷ ποταμῷ, ἔνθεν καὶ ἔνθεν; Φασὶ γὰρ Ἀπόλλωνος παρέδρους αὐτοὺς ὄντας, ᾠδικοὺς ἀνθρώπους, ἐνταῦθά που ἐς τὰ ὄρνεα μεταπεσεῖν, καὶ ἀφ' οὗτο ᾄδειν ἔτι, οὐκ ἐκλαθομένους τῆς μουσικῆς.

Οἱ δὲ σὺν γέλωτι, Σὺ, ἔφησαν, ὦ ἄνθρωπε, ἀπ' αὐτῆς τῆς ἡμέρας καὶ ψευδόμενος τὴν χώραν ἡμῶν, καὶ τὸν ποταμόν; ἡμεῖς δὲ ἀεὶ πλέοντες, καὶ σχεδὸν ἐκ παίδων ἐργαζόμενοι ἐν τῷ Ἠριδανῷ, ὀλίγους μὲν κύκνους ἐνίοτε ὁρῶμεν ἐν τοῖς ἕλεσι τοῦ ποταμοῦ, καὶ κρώζουσιν ὅτοι πάνυ ἄμουσον καὶ ἀσθενές, ὡς τοὺς κόρακας ἢ τοὺς κολοιοὺς Σειρῆνας [h] μὲν εἶναι πρὸς αὐτούς· ᾀδόντων δὲ ἡδύ, καὶ οἷον σὺ φῂς, οὐδὲ ὄναρ ἀκηκόαμεν, ὥστε θαυμάζομεν πόθεν ταῦτα εἰς ὑμᾶς ἀφίκετο περὶ ἡμῶν.

Πολ-

d Ἀληθῶς] Ἀληθὲς *Fl.* *e* Αὖθις] Bene *Fl. Fr. W. P.* Αὖτις male *J.* *f* Ἡμῖν] Recte L. & *J.* Ὑμῖν *Fl.* cum cett. male. *g* Ἄδουσιν] *Fl.* ἄδουσιν ſine puncto ſubſcripto. *h* Μὲν] Non habet *Fl.*

Ἔξεστι δὲ τούτοις — ὠδοποιλόντας ἐπιμελεῖσθαι. Ubi *Duker.* ex *Ariſtoph.* Eq. 1391. σοι ὠδοποιῶμαι — εἶναι λαβόντα, tum & hoc Luciani adfert. Sed, ut verum fatear, non eſt ſemper ejusmodi diſſimilis caſus anomalus, quando duo verba adſunt, quae diverſum caſum admittunt; ita οἷς hic regitur ab ἔξεστι, & ἀναλίσκοντας ab infinito πλυτεῖν, propter conjunctionem omiſſam, i. e. ὥστε ἀναλίσκοντας πλυτοῦσι. Idque patet itidem ex hoc *Lyſiae* pro Corinth. Sociis, p. Ed. *Lond.* 28. Ἄξιον δὲ πᾶσιν ἀνθρώποις παρεῖναι μεμνῆσθαι, ὑμᾶς μὲν τὰ ταῖς ᾠδαῖς, λέγοντας δ' τὰ ταῖς τῶν ἀγαθῶν μνήμαις, τιμῶντας &c. Merentur interim talia obſervari, quia & continuatur alias dativus praemiſſus, ut ead. Orat. p. ſeq. Μόναις δ' αὐταῖς οὐκ ἐξεγένετο τὰ τῶν ἡμαρτημένων μαθούσαις περὶ τῶν λοιπῶν ἄμεινον βουλεύσασθαι. *J. F. R.*

55. Ἀπόλλωνος παρέδρους] Cygnorum fabulam vulgo aliter narrant; prae luctu enim Phaëthontis mutatos ferunt. Vid. *Ovid.* Met. II. 367. & *Virgil.* Æn. X. 186. *Plat.* Phaed. p. 387. g. & *Stob.* ſerm. CXIX. p. 607. *Cic.* Tuſc. I. 30. & *Davis.* not. *M. du S.*

56. Παρέδρους] Addendi hi παρέδροι illis, quos magna diligentia, nec ſine felicis ingenii ſpeciminibus colligit Doctiſſ. *Ge. Arnaldus*, forte cap. 5. aut 25. *J. M. G.*

Πολλὰ τοιαῦτα ἐξαπαληθῆναι [a] ἔνι, πιστεύοντας τοῖς πρὸς τὸ μεῖζον ἕκαστα ἐξηγουμένοις. ὥστε κἀγὼ νῦν δέδια ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, μὴ ὑμεῖς ἄρτι ἀφιγμένοι, καὶ τοῦτο πρῶτον ἀκροασάμενοι ἡμῶν, ἤλεκτρά τινα καὶ κύκνους ἐλπίσαντες εὑρήσειν παρ' ἡμῖν, ἔπειτα μετ' ὀλίγον ἀπέλθητε καταγελῶντες τῶν ὑποσχομένων ὑμῖν, τοιαῦτα πολλὰ κειμήλια ἐνεῖναι τοῖς λόγοις. ἀλλὰ μαρτύρομαι, ὡς ἐμοῦ τοιαῦτα μεγαλαυχουμένου περὶ τῶν ἐμῶν ὅτε ὑμεῖς, ὅτε ἄλλον πω ἀκήκοεν, οὐδ' ἂν ἀκούσειέ ποτε. ἄλλοις μὲν γὰρ οὐκ ὀλίγοις [b] ἐντύχοις ἂν Ἠριδανοῖς τισι, καὶ οἷς οὐκ ἤλεκτρον, ἀλλὰ χρυσὸς αὐτὸς ἀποτάζει τῶν λόγων, πολὺ τῶν κύκνων τῶν ποιητικῶν λιγυροτέροις. τὸ δὲ ἐμὸν ὁρᾶτε ἤδη ὁποῖον ἁπλοϊκὸν καὶ [c] ἄμουσον, οὐδέ τις ὠδὴ προσεστιν. ὥστε ὅρα μὴ τοιοῦτό τι πάθῃς μεῖζω περὶ ἡμῶν ἐλπίσας, οἷόν τι πάσχουσιν οἱ τὰ ἐν τῷ ὑδάτι ὁρῶντες· οἰόμενοι γὰρ τηλικαῦτα εἶναι αὐτὰ οἷα διεφαίνετο

6. Multum decipi in talibus poteſt, ſi quis credat iis, qui in majus extollunt narrando omnia. Itaque ego etiam pro me nunc ſum ſolicitus, ne qui modo veniſtis & jam primum nos auditis, electra quaedam & cycnos invenire apud nos cum ſperaretis, diſcedatis paullo poſt irridentes illos, qui pretioſa id genus multa ineſſe noſtris in orationibus, vobis fuerant polliciti. At ego teſtor, talia me de meis rebus gloriantem neque vos, neque alium quemquam unquam audiviſſe, neque auditurum unquam eſſe. Alios quidem invenias non paucos, Eridanos quosdam, quibus non electrum, ſed aurum ipſum orationis ſtillat, multum poëticis cycnis modulatiores. Ego vero qualis ſim jam videtis, ſimplex, literarum expers; neque cantus adeſt. Igitur vide, ſi quis majora de nobis ſperas, ne tibi accidat, quod his, qui aquis ſubmerſa vident. Arbitrati enim, tanta eſſe illa, quanta deſuper adſpicientibus videbantur,

a Ἔνι] Ἔστι L. b Ἐντύχοις ἄν] Ἐντύχῃς ſine ἄν Fl. c Ἄμουσον] Sic G. L. marg. A1. & J. Ἀμυθον Fl. Wech. P. &c.

80. Ἀλλὰ μαρτύρομαι] Ἀντὶ τοῦ βεβαιῶ. V. (Nota δοτικῇ συντάγματος habet C.)

72. Ἔνι] Recte habere vulgatum, vix operae erit multis docere, adeo id eſt frequens. Noſter ſupra Paraſ. §. 17. ἔστι γὰρ αἰσχύνη ἐπὶ Ariſtoph. Plut. 348. ἔνι γάρ τις ἔνι κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι, ubi Illuſtr. Spanh. ex Demoſth. aliisque idem adfert, quem etiam ad partes vocat Rev. J. Elſn. ad Galat. III. 28. Οὐκ ἔστι Ἰουδαίῳ — οὐκ ἔνι δούλῳ &c. Adde Theogn. vſ. 1000. — ἐν προμάχοισιν ἔνι, & frequenter alibi. Ita ἔνι pro ἔνεστι vel ἔξεστι Ael. V. H. XII. 21. Item Diod. Sic. Athen. & Plato, quos adlegat Cl. Periz. in Addend. ad Ael. p. 981. Ed. minor.' J.F.R.

87. Τὸ δὲ ἐμὸν ὁρᾶτε ἤδη ὁποῖον ἁπλοϊκὸν ἐ ἄμουσον, οὐδέ τις ὠδὴ προσεστιν] *Mea vero dicendi ratio quam ſit ſimplex, & a fabulis aliena, videtis, neque ipſi inſit modulatio.* Haec eſt verſio Salmurienſis. Sed in Mſ. eſt ἄμυσον pro ἄμυθον, quod magis probo, & verto: *mea videtis oratio quam ſit ſimplex & inerudita*, ſic ſua ipſe per modeſtiam elevat, *& quam nihil in ipſa ſit canori.* Sic enim recte verti puto ὠδή. Ut Craſſus apud *Cic.* III. de orat. de C. Carbone: *Profluens quiddam habuit Carbo, & canorum.* Et Gellius de eodem in Bruto de claris oratoribus: *L. Gellius qui ſe illi contubernalem, in conſulatu fuiſſe narrabat, canorum oratorem, & volubilem*, &c. *fuiſſe dicebat.* Ubi *volubilis* eſt, cui facile profluit oratio. Plutarchus de auditione, ſic circumſcribit, *τὴν φωνὴν ἡμμελίαις τισὶ & μαλακότησι & πειθοῖ ἡδύνειν. Vocem accuratis quibusdam ſonis ac mollitie & modulationibus edulcare.* Μύθοι pertinent ad poëtas, non ad oratores. Quoniam tamen Sophiſtae ſuis orationibus adſpergebant fabulas, non contendam, ſi quis pro vulgata ſtet acrius. J.G.G.

93. Σκιᾶς — αὐγὴν] Non ſatis opticarum rationum, etiam in quantum illa aetate erant cognitae, peritum fuiſſe noſtrum, non negaverim. Sed nec obeſſe illi debet uſus horum nominum. Nempe σκιὰ eſt ſpecies in oculos incurrens, praeſertim, cui nihil ſolidi ſubeſt, ut illa εἴδωλα tum Opticorum, tum quae apud manes, quas etiam Latine *umbras* vocari, notum eſt: αὐγὴ ſunt radii varie reflexi & refracti, quibus augetur illa umbra, illa ſpecies. Sic poſuit αὐγὰς Euclides, vel quisquis eſt, in principio Opticorum: εἴδωλον autem & ἰμφασιν hic pariter & Heliodorus Lariſſaeus dicunt eam, quae hic σκιὰ eſt. *Plin.* 36, 26. ſ. 67. ima-

tur, dilatata a radiis umbra; cum extracta multo minora deprehendunt, indignantur. Jam igitur tibi praedico, effusa aqua, & detegens me, ne quid magni te hausturum speres, aut spei *vanae* culpam in te ipse conferas.

αὐτοῖς ἄνωθεν, εὐρυνομένης τ σκιᾶς πρὸς τ αὐγὴν, ἐπειδὰν ἀναστάσωσι, πολλῷ μικρότερα εὑρίσκοντες, ἀνιῶνται· ἤδη σοι προλέγω, ἐκχέας τὸ ὕδωρ, κ ἀποκαλύψας τἀμὰ, μηδὲν μέγα προσδοκήσης ἀνιμήσεσθαι, ἢ σαυτὸν αἰτιάσῃ τ ἐλπίδος.

MUSCAE ENCOMIUM.

NOn est minima volucrium musca, in quantum culicibus diversi generis, & minoribus etiam insectis comparatur: sed tantum istaec magnitudine superat, quantum ipsa ape minor est. Pennata est non eadem ratione, qua aliae volucres, ut plumis toto corpore velut comata sit, majores autem pennas habeat in alis; verum instar locustarum,

ΜΥΙΑΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

1 ΗΜυῖα ἔστι μὲ [d] οὐ τὸ σμικρόταλον τ ὀρνέων, ὅσον ἐμπίσι, κ κώνωψι, κ τοῖς ἔτι λεπτοτέροις παραβάλλειν· ἀλλὰ τοσοῦτον ἐκείνων μεγέθει πρόσχει, ὅσον αὐτὴ μελίττης ἀπολείπεται. ἐπτέρωται δὲ οὐ κατὰ [e] αὐτὰ τοῖς ἄλλοις, ὡς τοῖς μὲ ἁπανταχόθεν κομᾶν τῷ σώματι, τοῖς δὲ ὠκυπτέροις χρῆσθαι· ἀλλὰ κατὰ τὰς ἀκρίδας,

[d] Οὐ τὸ] Sic & *Fl.* cum *J. P.* &c. Οὔτω L. [e] Τὰ] Omisit *J.* Non item *Fl.* aliaeque.

2. Ἐμπίσι] * Ἕτερα κώνωψ ἰμπίδος. καίτοι Ἀριστοφάνης ὁ καμικὸς τ αὐτὸν φησὶ † κώνωπα ϵ ἰμπίδα, ὡ Μυφίλας. *V.* (Οἷον πῶλι τὴν γνάμψιν ἔχων τοὺς ἰμπίδας κατὰ τὸ σόμ' ἄδιν ἢ κατ' ἐρεπόγιον. *G.*) In V. altero legitur sic: Ἐμπίσι] Ἐμπὶς ὁ ὡ τοῖς ὕδασι κώνωψ. ὁ δὲ κώνωψ εἶδος ζωΐου.

* Ἕτερον] Ἕτερος C. Sed vulgatum praestat. *J. F. R.*

† Κώνωπα] Κώνωπας καὶ ἰμπίδας Edita. Mutavit *M. du S.*

imaginem, quam reddit Obsidianus lapis, *umbram* vocat, & magis diserte *Isidor.* Orig. 16, 4. *imaginum umbras.* *J. M. G.*

96. Ἐκχέας τὸ ὕδωρ] Nihil minus quam ad judicialem clepsydram hoc pertinet, quod cum putaret *Marsilius*, profecto dormitarit necesse est. Dixerat, quae sub aqua sint, ea apparere majora: ac simili ratione judicare quosdam de operibus ingenii. Jam subjicit, se hac ingenua de se professione, velut aquam illam effundere, quae hominum judiciis officere posset, & nudum se praebere spectandum. *J. M. G.*

2. Ἐμπίσι ϵ κώνωψι] Non inveniebam diversa nomina horum insectorum. Utrumque culicis genus esse video. *Muscellas*, quod dederunt interpretes, vel *musculas*, quo nomine Augustinus κώνωπας Aegyptiorum reddit, muscis adscribendas; *tabanos*, *asilos*, *oestros*, muscarum genera ipsa quoque esse, putabam. Igitur contentus fui *culicum genera* indiscretim dicere. Caeterum magnificentius aliquanto encomium futurum erat, si nostri aevi praesidiis, & *Leeuwenhoeckio* aliquo vel *Reaumurio* praemonstratore usus esset Lucianus, v. g. in oculorum numero & admirabili structura, in proboscide. *J. M. G.*

5. Ἑτέρως δὲ οὐ κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις, ὡς τοῖς μὲ ἁπανταχόθεν κομᾶν τῷ σώματι· τοῖς δὲ ὠκυπτέροις χρῆσθαι] Non accuratus satis fuit Interpres in hisce vertendis hoc modo: *est autem alata non eo modo quo ceterae volucres, quarum aliae pennas in toto habent corpore, aliae pernicibus alis utuntur.* Posteriorum verborum hic est sensus: *ut aliis pennis ab omni parte ornatum habeat corpus, aliis in volando utatur.* Ita *L. Bos*, in schedis Mss. Plura in Obs. Crit. p. 64. f. & 65. *J. F. R.*

Ibid. Κατὰ τὰ αὐτὰ] Male *Fl.* omisisse τὰ, patet ex c. 3. ubi & ipsa cum cett. κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἐλέφασι. *J. F. R.*

6. Ὡς τοῖς μὲ — χρῆσθαι] Haec insititia videntur. *F. G.* Mox pro *pennas* esse vertendum *plumas* monuit Idem. *J. F. R.*

8. Κατὰ τὰς ἀκρίδας] Confer Nostrum infra Δίψ. c. 3. *L. K.*

καὶ τέτιγας, καὶ μελίττας, ἔστι [a] μὲν ὑμενόπτερον, τοσοῦτον ἁπαλώτερα ἔχουσα τὰ πτερὰ, ὅσον τῆς Ἑλληνικῆς ἐσθῆτος ἡ Ἰνδικὴ λεπτοτέρα, καὶ μαλακωτέρα· καὶ μὴν [b] διήνθισταί τις τοὺς ταῶνας, εἴ τις ἀτενὲς βλέποι ἐς αὐτὸν, ὁπόταν ἐκπετάσασα πρὸς τὸν ἥλιον, ἐκπερύσηται.

Ἡ δὲ πτῆσις οὔτε τὰς κυκλερίδας εἰρεσίᾳ συνεχεῖ τῶν πτερῶν, οὔτε τὰς ἀκρίδας μετὰ πηδήματος, οὐδὲ ὡς οἱ σφῆκες μετὰ ῥοιζήματος, ἀλλ' εὐκαμπὴς πρὸς ὅ, τι ἂν μέρος ὁρμήσῃ τοῦ ἀέρος. καὶ μὴν καὶ κεῖνο πρόσεστιν αὐτῇ, τὸ μὴ καθ' ἡσυχίαν, ἀλλὰ μετ' ᾠδῆς πέτεσθαι, οὐκ [c] ἀπηνῶς οἷα κωνώπων, καὶ ἐμπίδων, οὐδὲ τὸ βαρύβρομον τῶν μελιττῶν, ἢ τῶν σφηκῶν τὸ φοβερὸν, καὶ ἀπειλητικὸν ἐνδεικνυμένης· ἀλλὰ τοσοῦτόν ἐστι λιγυρώτερα, ὅσον σάλπιγγος καὶ κυμβάλων αὐλοὶ μελιχρότεροι.

Τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ἡ μὲν κεφαλὴ λεπτοτάτῃ τῷ αὐχένι συνέχεται, καὶ ἔστιν εὐπεριάγωγον, ὡς συμπεφυκυῖα ὥσπερ ἡ τῶν ἀκρίδων· ὀφθαλμοὶ δὲ προπαγεῖς, πολὺ τοῦ κέρατος ἔχοντες τέρνον ὑπαγές· καὶ ἐκπεφύκασιν αὐτῇ οἱ πόδες, ὡς καὶ τοὺς σφῆκας πάνυ ἐσφιγ-

& cicadarum, apiumque, pinnas habet membrana, tanto quidem molliores alis aliis, quanto Graeca veſte Indica eſt tenuior & delicatior. Et ſane floreos pavonum inſtar colores habet, ſi quis intente illam reſpiciat, cum expanſis ad ſolem pennis volatum meditatur.

2. Volatus illius eſt non qualis veſpertilionum in perpetuo alarum remigio, neque locuſtarum inſtar cum ſaltu *conjunctus*, neque cum perſtrepero impetu, ut veſparum, ſed flexilis in quamcumque partem aëris tendat. Etiam hoc illi ineſt, quod non ſilentio, verum cum cantu quodam volat, non infeſto, qualis eſt culicum, neque graves fremitus apum, aut terribiles minacesque veſparum imitante, ſed in tantum eſt modulatior, quantum tuba atque cymbalis tibiae ſunt placidiores.

3. Quantum ad reliquum corpus, caput tenuiſſimo canali continetur cervicibus, & circumactu eſt facile, non adnatum quale locuſtarum: oculi autem ſolide eminentes multum habentes de cornu: pectus compactum, e quo enati pedes non omnino ut in

a Μὲν] Non comparet in *Fl.* b Διήνθισται] Διάνθισται *Wech.* c Ἀπηνῶς] Sic Edd. conſtanter. Ἀπηνοῦς vult *Solan.*

9. Μελίττας] (Dele punctum) *Kuſt.* Non hoc tantum, ſed dele etiam μὲν cum *Fl.* quod in reliquis odioſe occurrit, & ſenſum perturbat. *M. du S.*

Ibid. Ἔστι μὲν] Recte abeſſe μὲν in *Fl.* adlevit *Solan.* idque in *ſ.* delerat. Ego etſi abeſſe poſſe credo, nondum tamen deleo, quum in al. Codd. non deleatur, atque & alibi implendae orationis gratia abundet, & vel hic durior ſit pronuntiatio, ſi μὲν deleas. Abundat ſimiliter μὲν ap. *Long. Paſt.* IV. p. 147. (vere 139.) Ed. *Moll.* Αἰγὶ δ' ἄρρεν μὲν παιδίον ὑπέθηκαν, καὶ θυγάτριον γενόμενον δούτερον. Neque opus eſſe ut δὲ ſemper ſequatur, patet etiam ex *Ariſtoph.* Pl. 58. Ἐγὼ μὲν αὐτοῦ ζῆν λέγω σοι — vid. reliqua. Non diſſimile etiam eſt hoc *Diod. Sic.* XI. c. 39. τοὺς λόγῳ μὲν συμβαλλομένους κατὰ τὸ παρὸν μὴ τειχίζειν τὴν πόλιν &c. ubi δὲ quoque non ſequitur, niſi poſt aliquot periodos, nec ad illud μὲν pertinens. Nec Apoſtoli in *Act.* c. XXVII. 21. Ἔδει μέν, ὦ ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι, μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης, ubi nec adverſativa ſequitur, ſed tacite intelligitur, in oppoſito verbo κερδῆσαι mox adjuncto. *Herodian.* I. 4. 2. Ἀχθεσθεὶς μὲν ὑμῶν — θαυμαστὸν ὅσον, & ſic bis ter alibi. Interdum etiam ſimpliciter μὲν pro adſeverationis nota poni, notum arbitror ex *Ael.* V. H. IV. 10. ἰμοὶ μὲν δοκεῖ. Quin & μὲν praemiſſo μὲν habuimus haud ſemel, ut *Paraſ.* c. 15. & 21. Nec tamen adeo abundare hic videtur, quin augeat aliquantum, ut Latinum *vel*, quando dicimus, ille *vel major* eſt, *vel centies*, & ſimil. Ita & ap. eosdem τὸ *quidem* nullo ſequente *ſed* adhiberi, hodie vix quemquam fugit, licet id male negarit *Sanctius* L. III. p. 514. f. quem permultis teſtimoniis probe refutavit Cl. *Perizon.* *ſ. F. R.*

22. Ἀπηνοῦς] Sic neceſſario corrigendum fuit, propter ſequens εἶτα. legebatur enim in omnibus ἀπηνῶς. *M. du S.*

30. Οὐ συμπεφυκυῖαι ὥσπερ ἡ τῶν ἀκρίδων] Vertunt *non cervici affixum, ut eſt locuſtarum*; quod unde potuerunt effingere? De cervice nihil eſt in Luciano. Et qualis quae-

in vespis adstricti. Alvus munita ipsa quoque est, thoraci similis, zonas latas & squamas habens. Ulciscitur se non circa noviſſimam alvi partem, uti vespa, & apis, sed ore ac proboscide, qua eo modo quo elephanti instructa & ante se pascitur, & comprehendit, & adhaerescens continet, quum acetabulo extrema parte sit similis. Ex illa vero dens emicat, quo ubi pupugit, potat sanguinem. Nam bibit quidem lactem quoque: sed suavis illi etiam sanguis, cum dolore non magno eorum, qui punguntur. Sex pedes cum habeat, quatuor solis incedit, anterioribus autem duobus, velut manibus utitur. Videas igitur illam quadrupedem ingredi, ferentem manibus sublatum esculentum quiddam humano plane more; atque ut nos.

4. Nascitur non statim talis, sed vermis primum, sive ex hominibus, sive animalibus aliis demortuis. Deinde paullatim & pedes profert, & pinnas gignit & ex repente fit volucris: fit etiam gravida & vermiculum parit, muscam paullo post futurum. Cum autem nutriatur cum hominibus, eo-

μένοι. ἡ γαστὴρ δὲ ὠχύρωται καὶ αὐτὴ, καὶ θώρακι ἔοικε ζώνας πλατείας, καὶ φολίδας ἔχουσα. ἀμύνεται μέντοι καὶ τὸ ὀρροπύγιον ὡς σφῆξ, καὶ μέλιττα, ἀλλὰ τῷ στόματι, καὶ τῇ προβοσκίδι, ἣν καὶ τὰ αὐτὰ τοῖς ἐλέφασι καὶ αὕτη ἔχουσα προνομεύει τε καὶ ὑπολαμβάνει, καὶ προσφῦσα κατέχει, κοτυληδόνι καὶ τὸ ἄκρον ἐοικυῖα, ἐκ δὲ αὐτῆς ὀδὼς προκύπτει, ᾧ κεντοῦσα πίνει τὸ αἷμα, πίνει μὲν γὰρ καὶ γάλακτος, ἡδὺ δὲ αὐτῇ καὶ τὸ αἷμα, καὶ μὴ μεγάλης ὀδύνης τοῖς κεντηθεῖσιν. ἐξάπους δὲ ὖσα, τοῖς μὲν τέτρασι βαδίζει μόνοις, τοῖς δὲ προσθίοις δυσὶ καὶ ὅσα χερσὶ χρῆται. ἴδοις ἂν ὃν αὐτὸν ὅτι τεττάρων βεβηκυῖαν, ἔχουσάν τι ἐν ταῖν χεροῖν μετέωρον ἐδώδιμον ἀνθρωπίνως ποιοῦντα, καὶ καθ' ἡμᾶς.

Γίγνεται δὲ οὐκ εὐθὺς τοιαύτη, ἀλλὰ σκώληξ τὸ πρῶτον ἤτοι ἐξ ἀνθρώπων, ἢ ἄλλων ζώων ἀποθανόντων· εἶτα κατ' ὀλίγον πόδας τε ἐκφέρει, καὶ φύει τὰ πτερὰ, καὶ ἐξ ἑρπετοῦ ὄρνεον γίγνεται, καὶ κυοφορεῖ δὲ, καὶ ἀποτίκτει σκώληκα μικρὸν τὴν μυῖαν ὕστερον. σύντροφος δὲ ἀνθρώποις ὑπάρχουσα, καὶ

d Προνομεύει] Προνομεύει *Wech.* male. e Ὀδὼς] Ὀδοὺς adspirate *Fl.*

40. Κοτυληδόνι] Κοτυληδόνες *al* τῷ πολύποδι πλησιάσαι. *V.*

quæso cervix locustarum? Certe Lucianus ullam esse prorsus per has voces negat, quæ verti debent, *non agnata* reliquo corpori, *ut est locustarum*, non est continuus tractus corporis a capite ad caudam, ut in locustis, sed post caput est velut intervallum, ita tamen, ut tenui fauce caput reliquo corpori annectatur, & sic possit converti alia parte corporis immota & quieta. Paulo post etiam potuit vocem φολίδας lenius interpretari, quam per vocem *cortices*, præcipue quum loricas squammatas dixerint, & laminas ex ferro in eis agnoverint. Tum & εἰ κατὰ τὸ ὀρροπύγιον reddidit insicite, *non aculeo*, quasi vocis hujus significatio & discrimen, quod inter muscam & alia insecta notat auctor, respiceret formam, & non potius locum ubi situs ejus, in extrema nempe parte diversa, quam est in vespis & apibus. *J. G.*

42. Ὀδὼς] Florentinam recte ὀδοὺς habere adpinxit *Salm.* nescio quare; nam si dentis significatum retinere voluit, cur scripturam ap. omnes receptam novaremus? Et quum dentes etiam vocentur aculei furcarum, quae ideo *tridentes* ac *bilentes* audiunt, nec τρίοδες de fuscina Neptuni Graecis ignotum: item pinnae rastrorum, dentes vocantur, quid obstat quo minus & proboscidem muscae aculeatam dentis nomine insigniret Noster? Ita & vertebram primam colli ὀδόντα vocari *Hippocrati*, monet *Poll.* L. 2. S. 131. quem tamen refellit *Foes.* in Oecon. Hipp. secundam Hippocrati hoc nomine insigniri docens; sed nihil hic refert, dum a similitudine dentis canini aculeati tamen traxisse nomen fatetur. Et quamquam ὀδόντα quoque adspirate habet Mſ. unum *Pollucis*, Editores id recte spreverunt. Ap. LXX. 1. *Sam.* 13. 21. ὀδόντες adhibentur de dentibus *falcium*; (nam dentatae falces veterum) aut de furcis, ut alii verterunt, (*Lutherus* omisit) Nostri *limas dentatas* dedere ex Hebraeo, quam recte, non inquiro. *J. F. R.*

56. Καὶ ἀποτίκτει σκώληκα] Non satis ex fide historiae. *Th. M.*

καὶ ὁμοδίαιτος, καὶ ὁμοτράπεζος ἁπάντων γεύεται πλὴν ἐλαίου. θάνατος γὰρ αὐτῇ τοῦτο πιεῖν· καὶ μύται ὠχύμορος ὅσα (πάνυ γὰρ ἐς γενὸν ὁ βίος αὐτῆς συμμεμέτρηται) τῷ φωτὶ χαίρει μάλιστα, καὶ τούτῳ πολλεύεται. νυκτὸς δὲ εἰρήνην ἄγει, καὶ ὅτε πέτεται, ὅτε ᾄδει ἀλλ' ὑπέπτηκε, καὶ ἀτρεμεῖ.

rumque contubernio & menſa utatur, omnia guſtat praeter oleum, quippe quod bibiſſe illi mors eſt. Verum brevis aevi cum ſit, omnino enim arctis vita illius terminis circumſcripta eſt; luce gaudet maxime, & in ea verſatur: noctu autem quietem agit, & neque volat, neque canit, ſed contrahit ſe & nusquam movet.

Σύνεσιν δὲ ὐ μικρὰν αὐτῆς εἰπεῖν ἔχω, ὁπόταν τὸ ὀπίθυλον καὶ πολέμιον αὐτῇ τὴν ἀράχνην ἀφανιδράσκῃ· λοχᾶντά τε γὰρ ὀπιτηρεῖ, καὶ ἀντίον αὐτῷ ὁρᾷ, ἐκκλίνουσα τὴν ὁρμὴν ὡς μὴ ἁλίσκοιτο σαγηνευθεῖσα, καὶ περιπεσοῦσα ταῖς τοῦ θηρίου πλεκτάναις. τὴν γὰρ ἀνδρίαν καὶ τὴν [a] ἀλκὴν αὐτῆς, οὐχ ἡμᾶς χρὴ λέγειν, ἀλλ' ὁ μεγαλοφωνότατος τῶν ποιητῶν Ὅμηρος· τὸν γὰρ ἄριστον τῶν ἡρώων ἐπαινέσαι ζητῶν, οὐ λέοντι, ἢ παρδάλει, ἢ συὶ τὴν ἀλκὴν αὐτοῦ εἰκάζει, ἀλλὰ

5. Prudentiam illius non parvam in eo dico *inesse*, cum inſidiatorem & hoſtem ſuum araneum effugiat. Inſidiantem enim obſervat, & contra intuetur, devitans impetum, ne reti illius capiatur, & in cirros beſtiae incidat. Fortitudinem illius & robur nos dicere nihil attinet, ſed poëtarum magniloquentiſſimum. Nam laudare ſtudens Heroum praeſtantiſſimum, non leoni, aut pardali, aut apro robur illius comparat, ſed

[a] Ἀλκὴν] Alii ἰχὼν, ajunt *Coll.* In noſtris nihil varietatis eſt.

71. Ἰχὼν] Γρ. ἀλκήν. G.

62. Πολιτεύεται] Vertunt, *obverſatur*. Verte, *negotiatur*. F.G. Idem addit *ὑπέπτηκε ſubſidit* eſſe vertendum, ac dein pro *contrahit*, *ſubſidentes*. *J.F.R.*

63. Νυκτὸς δὲ εἰρήνην ἄγει, καὶ ὅτε πέτεται, ὅτε ᾄδει] Pugnat ſecum ipſe fine encomii, nam eis pauca dicturus eſt, eam πᾶσι τοῖς κεκμωμένοις τὸ ὕπνου φθονεῖν, &c. nempe quia turbat eis ſomnum morſu & cantu. Sed dici poteſt, generatim accepto muſcae nomine, & muſcas & culices contineri, & ſomni turbationem referri ad culices, noctis quietem ad muſcas alias. *Th.M.*

64. Ἀτρεμεῖ] Supra T. I. *Prometh.* §. 7. (jam §. 11.) *M.du S.*

71. Ἀνδρίαν] Si *Rhodomanno* credimus in addend. ad *Diod. Sic.* ἀνδρεία ſemper ſcribendum, & ſic *Diod. Sic.* XI. c. 4. Sed quum ibid. c. 6. bis legatur ἀνδρίαν, atque alibi frequenter, nihil & hic in orthographia mutandum. Ἀνδρεία *Herodianus* ubique, item οἱ LXX. *Aelian. Epict. Thucyd.* etiam plerumque; ſed & ἀνδρία idem III. c. 82. Ac Noſter T. II. *de Sale.* c. 12. ubi ἀνδρίας quoque ex Edd. optimis ſervavimus. Ut igitur friuſtra Rhodomanus contendit ἀνδρεία ſemper ſcribendum, ita jam minus etiam certam habeo obſervationem *Stephani* contrarium docentis; ſed utrumque inveniri in editis libris video; ἀνδρείαν tamen multo frequentius. *J.F.R.*

72. Ἀλλ' ὁ μεγαλοφωνότατος τῶν ποιητῶν Ὅμηρος] Ὑποσόλοικον fuiſſet enim ἄλλα τὸν μεγαλοφωνότατον τῶν ποιητῶν ὁ Ὅμηρος τὸν γὰρ &c. Ὀλίσθημα ſtili properantis. *Th.M.*

Ἀλλ' ὁ] Vid. *Marvilii* notam, cui ſubſcribo, quamquam delendo ſequens γὰρ conſuli ſententiae poſſit. *M.du S.*

73. Τὸν γὰρ ἄριστον] Atqui Menelaum ibi laudat *Homerus*, ne cum Luciano erres, non Achillem; quod Clar. *Barneſium*, ibi de Luciano aliquid monentem fugit. Turbatque is nonnihil, dum tragici c. 11. allata verba pro his affert, & apponit ad rem quidem ſuam ibi facientia, ſed minime indicantia ad hunc Homeri locum a Luciano alluſum. *M.du S.*

76. Τῷ θάρσει δὲ μενίας] *Hom.* Il. P. 570. *M. du S.*

77. Οὐδὲ γὰρ θρασὺν, ἀλλὰ θάρσον] Firmat itaque etiam Lucianus diſcrimen inter θρασὺν & θάρσον, idque ait antiquiſſimum eſſe, & *Homero* jam obſervatum Il. P. 570. ubi Menelao Minerva *μενίν τε θάρσον ἐνὶ στήθεσσιν ἐθῆκεν*, κ. τ. λ. quam accurate, non dixerim. Certe ad Euripidis Alceſtin 604. obſervat *Barneſius*, non nimis religioſe id eſſe poëtis notatum, defenditque poëtam ſuum contra reprehenſionem veteris ſcholiaſtae ad *Medeae* vſ. 469. ubi θάρσον vocatur παράσημον ἐ ψυχῆς μὴ λογισμοῦ, θράσον δὲ ἡ ἀλόγιστον τόλμη. His ſimilia *Euſtath.* ad Il. E, 3. ubi Diomedi Minerva *δῶκε μένος τε θάρσος τε*. it. ad Od. Ε. p. 547, 28. *Baſ.* & *Pollux* 3, 135. atque *Ammonius* h.v. Cumque θάρρος ſit pla-

sed audaciae muscae, & intrepidis illius improbisque conatibus. Neque enim audaciam ait illi inesse, sed fortitudinem. Nam etiam repulsa, ait, tamen non desistit, sed morsum appetit. Ita autem omnino laudat atque amplectitur muscam, ut non semel, neque paucis mentionem illius injiciat, sed saepe: adeo commemoratione illius ornantur versiculi. Nunc enim gregarium illius ad lac volatum enarrat; nunc Minervam, cum defendit a Menelao telum, ne in vitalia illius labatur, comparans matri dormientem infantem suum curanti, muscam rursus comparationi inducit. Quin etiam appellatione pulcherrima eas ornavit, dum *frequentes* dixit, & turbam illarum vocavit *gentes*.

6. Adeo autem robusta est, ut morsu

[b] τῷ θάρσει τῆς μυίας, καὶ τῷ ἀτρέστῳ, καὶ λιπαρεῖ τῆς ἐπιχειρήσεως· οὐδὲ γὰρ θράσος, ἀλλὰ θάρσος φησὶν αὐτῇ προσεῖναι. καὶ γὰρ εἰργομένη, φησὶν, ὅμως οὐκ ἀφίστα, ἀλλ' ἐφίεται τοῦ δήγματος. οὕτω δὲ πάνυ ἐπαινεῖ καὶ ἀσπάζεται τὴν μυῖαν, ὥστε οὐχ ἅπαξ, οὐδ' ἐν ὀλίγοις μέμνηται αὐτῆς, ἀλλὰ πολλάκις, οὕτω κοσμεῖ τὰ ἔπη μνημονευομένη, ἄρτι μὲν γὰρ τὴν ἀγελαίαν προσηγορίαν αὐτῆς ἐπὶ τὸ γάλα διέρχεται, ἄρτι δὲ τὴν Ἀθηνᾶν ὁπότε τοῦ Μενέλεω τὸ βέλος [c] ἀποκρούεται, ὡς μὴ ἐπὶ τὰ ψυχιώτατα ἐμπέσοι, εἰκάζων μητρὶ κηδομένῃ κοιμωμένου αὐτῇ τοῦ βρέφους, τὴν μυῖαν αὖθις ἐπεισάγει τῷ παραδείγματι. μὴν καὶ ἐπιθέτῳ καλλίστῳ αὐτὰς ἐκόσμησεν, ἀδινὰς προσειπών, καὶ τὴν ἀγέλην αὐτῆς ἔθνη καλῶν.

Οὕτω δὲ ἰσχυρά ἐστιν, ὥστ' ὁπόταν τι δά-

[b] τῷ] Τὸ male *Ald.* [c] Ἀποκρούεται] Ἀπωθεῖται *Fl.* male, ex qua tamen idem adscriptum marg. *A1.*

plane idem, quod θάρσος, huc pertinet etiam auctor περὶ ἑρμηνείας, vulgo *Demetrius Phal.* f. 114. ubi παραπαίεται, ait, φαῦλά τινα ἀσεμνότερα τιθεὶς μὲν τῷ θράσει, ἡ δὲ αἰσχύνη τῇ αἰδοῖ. Observavit hoc discrimen *Thucydides*, qui 1, 121. θράσει ἀπίστῳ ἐπαίροντας dicat, *fallaci audacia*, & nobile illud 2, 40. ἀμαθίᾳ μὲν θράσος, λογισμὸς δὲ ὄκνον φέρει· contra ea 6, 68. θάρσος εὐψυχίᾳ de honesta fiducia. Observavit *Aristophanes*, &, puto, ut quisque est accuratissimus. Ista paullo copiosius non ad lucem modo Luciani, sed ad emendandum *Plutarchum*, apud quem in comparatione Periclis & Fabii Maximi prope finem sic legitur, in ipsa quoque splendidissima Briani editione p. 414. Μία γὰρ ὡς ἔοικεν ἀπειρία καὶ θράσος νεανικὸν, καὶ θράσος ἀφαιρεῖται. Nulla ratione dubito, quin legendum sit, καὶ θάρσος ἀφαιρεῖται. Pulchre sententiam expressit interpres, *Una temeritatem gignit, & eripit audaciam imperitia.* Eadem plane sententia, cum *Hippocrates* in Νόμῳ extr. ἡ ἀπειρίη, inquit, κακὸς ξυνεστρὸς — δειλίης τε καὶ θρασύτητος τιθήνη. Sic praeclare nuper Ven. *Wolfius* apud *Liban.* ep. 1036, b. No. 4. in varietate librorum, θράσος τῷ θάρσει praetulit. Ne quid superiit apud Plutarchum dubitationis, ponamus unum alterumque locum ex ipsa vita Fabii. De Minucio ejusque insolentia ait p. 321. extr. *H. Steph.* ὁ δὲ μᾶλλον εἰς φρόνημα καὶ θράσος ἀνῃρεῖτο. De eodem p. 325. post med. αὐτόν τε μεγαλαυχίας ἀμύητον, καὶ θράσους τὸ τραπεζιτικὸν ἐμπεπλησμένον. Denique p. 328. extr. αὐτοῦ τε τοῦ Μινουκίου τὸ θράσος καθαπέπλαγε. Contra de vera fortitudine p. 332. extr. τοῦτο τοῖς Καρχηδονίοις ἰδοῦσι θάρρος παρῆγε. Sed nimium forte diligentiae in re non dubia. *J. M. G.*

Ibid. Θράσος ἀλλὰ θάρσος] Vid. *Diod. Sic.* V. c. 29. ubi Cl. *Wessel.* etiam profert distinguentem inter θράσος & θάρσος *Gregor. Naz.* Or. IV. p. 113. qui ait: ὅτι θάρσος μὲν θράσος, κἂν εἰ τοῖς ὀνόμασι πλησιάζοι, πλεῖστον ἀλλήλων τῇ δυνάμει κεχώρισται — τὸ μὲν γὰρ οὐ τοῖς τολμητίοις θαρρεῖν ἀνδράσιν ἐστίν. — ἔστι δὲ πλείων ὁ κίνδυνος ὁμόσε χωρεῖν ἢ ἀθλίοις — θράσος. Sed quia Cl. *Gesner.* hoc diligenter egit, plura non addo. *J. F. F.*

81. Οὐχ ἅπαξ — μέμνηται] &c.] Il. B. 469. Π. 641. Δ. 130. *M. du S.*

91. Ἀδινὰς προσειπὼν] *Hom.* Il. B. 469. *M. du S.*

Ἀδινὰς προσειπὼν] Vaga admodum est notio hujus epitheti. *Eustath.* Od. Ψ, 326. p. 817, 35. *Bas.* ad verba poëtae Σειρήνων ἀδινάων, Ἔνθα φασὶν οἱ παλαιοὶ τὸ ἀδινάων ἀντὶ τοῦ ἡδυφώνων, ᾠδικῶς. παρὰ τὸ ἄδειν, ἢ μᾶλλον παρὰ τὸ ἡδύ. πάντα γάρ φασι τὸ ἀδινὸν σημαίνειν. ἀθρόον, ὡς ἐν τῷ μιλτοπάων ἀδινάων. εἰκτὸν, ὡς ἐν τῷ ἀδινὸν γοήσασθαι ἦδος, ἤγουν ἡδὺ γλυκύ, ὡς ἐν τῷ στειρήνων ἀδινάων πυκνὸν ἐχόντων, οἷον ἀμφ' ἀδινὸν κῦρ. καὶ ἀραιὸν, ὡς ἐν τῷ ἀδινὰς ἀνανύκαλε φώνησέν τε. Inter haec ipse *Eustathius* ad locum, quem tractat Lucianus, nempe Il. B, 469. p. 194, 48. *Bas.* eligit ἢ τὰς λεπτὰς, ἢ τὰς πυκνὰς ἐν ἀθρόοις πλεμόναις. Posterior intellectus ad Luciani mentem aptior: nisi tamen malis *canoras*, quod praeferrem, nisi de fortitudinis laude ageretur, cujus etiam est densare ordines. *J. M. G.*

5. Ἀπο-

δάκνη, τίλρώσκῃ οὐκ ἀνθρώπε δέρμα μόνον, ἀλλὰ καὶ βοὸς, καὶ ἵππε, καὶ ἐλέφαντα λυπεῖ ἐς τὰς ῥυτίδας αὐτῦ παρεισδυομένη, καὶ τῇ αὐτῆς προνομαίᾳ κατ' λόγον τῦ μεγέθες ἀμύσσουσα. μίξεως δὲ καὶ Ἀφροδισίων, καὶ γάμων πολλή τις αὐταῖς ἡ ἐλευθερία· καὶ ὁ ἄῤῥην ὐ κατ' τὺς ἀλεκτρυόνας ὄπισθας εὐθὺς ἀπεπήδησεν, ἀλλ' ἐποχεῖται τῇ θηλείᾳ πολύ· καὶκείνη φέρει τ νυμφίον, καὶ συμπέτον) τ ἐναέριον ἐκείνην μίξιν τῇ πτήσῃ μὴ διαφθείρασαι. ἀποτμηθεῖσα δὲ τ κεφαλὴν μυῖα, ἐπιπολὺ ζῇ τῷ ἄλλῳ σώματι, καὶ ἔμπνες ἐστίν.

vulneret non hominis modo cutem, ſed bovis etiam & equi. Quin elephantem dolore afficit intra rugas illius dum repit, & ſua proboſcide proportione magnitudinis ſuae ſauciat. Coitus, & Veneris, & nuptiarum multa illis eſt libertas: ac mas non, ut in genere gallinaceo, cum inſcendit, ſtatim iterum deſilit; ſed diu inequitat feminae, atque illa fert ſponſum, volantque una, neque illum in aëre coitum volatu diſturbant. Praeciſo capite muſca diu vivit corpore reliquo, & ſpirat.

Ὁ δὲ μέγιστον ἐν τῇ φύσῃ αὐτῇ ὑπάρχει, τῦτο δὴ βύλομαι εἰπεῖν. καί μοι δοκεῖ ὁ Πλάτων μόνον [a] αὐτὸ παριδεῖν ἐν τῷ περὶ ψυχῆς καὶ ἀθανασίας [b] αὐτῆς λόγῳ. ἀποθανῦσα γὰρ μυῖα τέφρας ἐπιχυθείσης ἀνίστα), καὶ παλιγγενεσία τις αὐτῇ, καὶ βίος ἄλλος ἐξ ὑπαρχῆς γίγνε). ὡς ἀκριβῶς πεπεῖσθαι πάντας, ὅτι κἀκείνων ἀθάνατός ἐστιν ἡ ψυχὴ, εἴγε καὶ ἀπελθῦσα ἐπανέρχε) πάλιν, καὶ γνωρίζει, καὶ ἐπανίστησι τὸ σῶμα, καὶ πέτεα τ μυῖαν ποιεῖ· καὶ [c] ἐπαληθεύει τ περὶ Ἑρμοτίμε τῦ Κλαζομενίε μῦθον, ὅτι πολλάκις [d] ἀφεῖσα αὐτὸν ἡ ψυχὴ ἀπεδήμε καθ' ἑαυτό· εἶτα ἐπανελθῦσα ἐπλήρε αὖθις τὸ σῶμα, καὶ ἀνίστα τ Ἑρμότιμον.

7. Quod autem maximum in natura illarum eſt, hoc jam volo dicere. Ac videtur mihi ſolum illud Plato praetervidiſſe in ſuo de anima illiusque immortalitate libro. Mortua enim muſca inſperſo cinere refurgit, & inſtaurata illi nativitas, atque alia de novo vita, contingit, adeo ut plane perſuaſum eſſe debeat, illarum quoque immortalem eſſe animam, ſiquidem etiam cum diſceſſit, redit, & agnoſcit & ſuſcitat corpus, &, ut volet muſca, efficit, & fidem conciliat illi de Clazomenio Hermotimo fabulae, animam illius ſaepe, ipſo relicto, prae ſe peregrinatam: deinde reducem impleviſſe corpus, ſuſcitaſſe Hermotimum.

8. Jam

a Αὐτὸ] Αὐτῷ male *Fl.* b Αὐτῆς] Αἰτοῦ *Fl.* recte, adjecit *Solan.* At nec vulgatum improbo. c Ἐπαληθεύει] Ἐπαληθεύοι male *Fl.* d Ἀφεῖσα] Sic *Fl. Ald. H. B1. P. S.* Ἀφιῶσα *J.* & marg. *Ald.*

15. Ἀθάνατον] Ἐμὲ ἐς μυίας, βωμολόχε. *G.*
18. Πέτεα τ μυῖαν ποιεῖ] Ὥσπερ ἡ * περὶ τῦ τοῦς ἐχινωμένοις ὠὸς ἐσφομένη μυῖα σὺν ἀφίσα) τῦ δέγματος λιπαρᾶς, ἔτω δὴ κ αὐτὸς σὺν αὐτῇ, βωμολόχι, ἐδέστι τῦ φλυαρεῖν κ λανσκάπλιν ἐς ἄνδρας τοὺς ἀγαθούς, ἀλλ' † ἐς μυίας. *V.*

* Περὶ τῦ] Lege ὑπὸ σῦ, vel ſimile quid. *M. du S.* † Ἐς μυίας] Quid exciderit facile ex ſcholio praemiſſo perſpicies. *M. du S.*

5. Ἀποτμηθεῖσα] Papilionem memini capite amputato ultra ſeptiduum vitae ſigna dediſſe, motis cum tangebatur, alis pedibusque humo firmiter haerentem. Adde quae *Aelianus* de teſtudinis marinae capite ſimilia profert de anim. IV. 28. *M. du S.*
12. Τέφρας ἐπιχυθείσης ἀνίστα)] Narravit etiam *Aelian.* de Anim. L. 2. 29. Μυῖα ἐμπεσοῦσα εἰς ὕδωρ, καὶ ἐν αὐ (malim καὶ ἐν ᾧ καὶ) ζώων ἐστὶ θρασυτάτη — καὶ ἀφ' ταῦτα λαμπρύνεται). αὐ δὲ αὐτῆς ἐξέλοις τ νεκρὸν, καὶ τέφραν ἐμπάσας, καὶ παλαθήσας ὡς ἥλιε αὐγῇ, ἀναβιώσας τὴν ῥοπὴν. Cretae inſperſione idem fieri, omnes norunt, quo citius humor exſiccetur; alioqui & ſine hac inſperſione id contingit ad ſolem & fornacem. Sed forſ. & τὸ νεκρὸν legendum. Niſi ex *Geneſ.* 23. 4. prius probes. *J. F. R.*
13. Παλιγγενεσία] Vocabulum hoc in Epiſt. ad *Tit.* III. 5. occurrens, hoc Luciani alioque *Joſephi* teſti-

mo-

8. Jam ipsa musca vacua opere & solum alieno labore partis fruitur, ac plena illi ubique mensa. Nam & capraе illi mulgentur, & non minus muscis quam hominibus laborat apis: & coqui huic condiunt opsonia, & regibus ipsis praegustat, mensisque inambulans cum illis epulatur, & una fruitur omnibus.

9. Pullitiem vero suam aut nidum non uno loco constituit, sed volatum erraticum Scytharum more suscipiens, ubicumque a nocte deprehenditur, ibi & larem sibi & cubile facit. Verum noctu, uti dixi, nihil agit, neque occulte cupit agere quidquam; neque putat quidquam se turpe facere, quod in luce factum pudori esse sibi debeat.

10. Fertur etiam fabula, mulierem quandam, Muscam, olim fuisse, pulcherrimam, loquacem vero eandem atque argutam, & cantus amantem; rivalem autem Lunae in amando Endymione fuisse. Deinde cum dormientem adolescentem subinde ludibriis suis, & cantionibus, & comissationibus, excitaret, aegre tulisse illum; iratam vero Lunam in hoc illam *animal* mutasse: atque adeo omnibus illam nunc invidere somno,

ε Ἀργὸς δὲ αὐτὴ ἡ ἄνετος ἅπασα, τὰ ἀπὸ τῶν ἄλλων πονήματα καρπῶται, ἡ πλήρης αὐτῇ πανταχῆ τράπεζα. ἡ γὰρ αἶγες αὐτῇ ἀμέλγονται, ἡ ἡ μέλιττα οὐχ ἥκιστα μυίαις ᵍ ἡ ἀνθρώποις ἐργάζεται, ἡ ᵍ οἱ ὀψοποιοὶ ταύτῃ τὰ ὄψα ἡδύνουσι, ἡ βασιλέων αὐτῶν προγεύεται, ἡ ταῖς τραπέζαις ἐμπεριπατοῦσα συνεστιᾶται αὐτοῖς, ἡ συναπολαύει πάντων.

Νεοττιὰν δὲ ἡ καλιὰν οὐχ ἑνὶ τόπῳ καλεσήσατο, ἀλλὰ πλάνητα ἔτι πᾶσιν ἅτε Σκύθαις ἐπαμπημυῖα, ὅπου ἂν τύχῃ ὑπὸ τῆς νυκτὸς καταληφθεῖσα, ἐκεῖ ἡ ἑστίαν ἡ εὐνὴν ποιεῖται. ὑπὸ σκότου μὲν οὖν, ὡς ἔφην, οὐδὲν ἐργάζεται, ὅτε ἀξιοῖ λανθάνειν τι πράττουσα, οὐδὲ ἡγεῖταί τι αἰσχρὸν ποιεῖν, ὃ ἐν φωτὶ ʰ ὁρώμενον αἰσχυνεῖ αὐτήν.

Φησὶ δὲ ὁ μῦθος ἡ ἄνθρωπόν τινα Μυῖαν τὸ ἀρχαῖον γενέσθαι πάνυ καλὴν, λάλον μέντοι γε ἡ φωνήεσσαν, ἡ ᾠδικὴν, ἡ ἀντεραστῆναί γε τῇ Σελήνῃ περὶ τὸν αὐτὸν ἀμφοτέραις τῷ Ἐνδυμίωνι. εἶτ' ἐπειδὴ κοιμώμενον τὸ μειράκιον συνεχῶς ἐπήγειρεν ἐρεθίζουσα, καὶ ᾄδουσα, καὶ κωμάζουσα ἐπ' αὐτόν, τὸν μὲν ἀγανακτῆσαι, τὴν δὲ Σελήνην ὀργισθεῖσαν, εἰς τοῦτο τὴν Μυῖαν μεταβαλεῖν· καὶ ἀφ' τούτου πᾶσι νῦν τοῖς κοιμωμένοις αὐτὴν τοῦ ὕπνου φθονεῖν, μεμνημένην ἔτι τῆς Ἐν-

ε Ἀργὸς] Sic Edd. & *Th. Mag.* f ᾗ] Ita dedit *Solan.* Καὶ Edd. priores. g Οἱ] Abest a *Fl.* h Δρώμενον] Forsan ὁρώμενον, adpinxit *Solan.*

46. Ἐρεθιζούσα] Ἡ φλυαρία, ὡς τὸ ἦρα ἐν τοῖς χείλεσιν ἔχειν. *V.*

monio probantem vid. *J. Elsnerum* in Obs. Phil. ad N. T. T. 2. p. 327. Adderem, si quid opus, *Long. Pas.* III. p. 94. Ἐκ δυσάρεστος ἀκολουθούσης. *J. F. R.*

19. Ἐμπεσόντος] De eo *Plin.* VII. 52. & *Plut.* 1051, 2. ubi corrupte *Hermodorus* pro *Hermotimo* legitur. Historiam habet *Apollonius Dyscolus* c. 3. & *Orig.* c. Cels. p. 129. f. *M. du S.*

Ἐμπεσόντος τοῦ Κλαζομ.] De hoc, & aliis, qui revixisse narrantur apud antiquos, quaerere volentem juvabunt, quae ad *Plin.* 7, 52. f. 53. dedit Harduinus: copiose in primis id jam egit *Huetius* demonstr. Evang. Prop. 9. c. 142. *J. M. G.*

22. Ἡ ἀνθρώποις] Antea in omnibus legebatur καὶ; quod cum ferri non posset, mutavi. *M. du S.*

35. Ἐπαμπημυῖα] An ἐπαμπιὰν, sublato akero ας certe sic debet, si ab ἄμπω compositum est; ita τοὺς ἐξαμπιάνας ab ἐξαίρω *extollo*, ap. LXX. in *Syr.* XVI. 10. & ἐπαμπιάσθαι *elatus Diod. Sic.* 2. c. 34. p. 147. f. & I. *Maccab.* 8. 5. Contra ἀφαμπιάνα ab ἀφαμπίω, in I. *Reg.* V. 4. Ex ἀφαμπιάσθαι. *Esai.* XVI. 2. Quid multis? simplex αἰράμπω facit ἀναμπιάσθαι, vid. *Herodian.* V. 5. 3. & VIII. 7. 6. Sed αἴρω, ἄρραι, ἀρμαι, vid. *Aelian.* VI. 1. Ceterum ἐπαμπιῶν φιλίαν habuimus etiam in *Tox.* c. 8. at hoc aliud quid est. *J. F. R.*

43. Ἀντεραστῆναι] Include κατὰ τὸ αὐτὸ ἀμφοτέραις parenthesi, ut aliquatenus sensui consulas. *M. du S.*

Ἐνδυμίωνος, καὶ μάλιστα τοῖς νέοις, καὶ ἀπαλοῖς· καὶ τὸ δῆγμα δὲ αὐτὸ, καὶ ἡ τοῦ αἵματος ἐπιθυμία, οὐκ ἀγριότητος, ἀλλ' ἔρωτός ἐστι σημεῖον καὶ φιλανθρωπίας. ὡς γοῦν δυνατὸν ἀπολαύει, καὶ τοῦ κάλλους τι ἀπαρύεται.

Endymionis nimirum memorem, maxime vero junioribus, tenerioribusque. Morsus autem ipse, & illa sanguinis cupiditas, non feritatis signum, sed amoris est, atque humanitatis. Quantum enim potest fruitur, & de pulchritudine decerpit aliquid.

Ἐγένετο δὲ καὶ τῶν παλαιῶν καὶ γυνή τις ὁμώνυμος αὐτῇ, ποιήτρια, πάνυ καλὴ καὶ σοφή· καὶ ἄλλη ἑταῖρα τῶν Ἀθηναίων ἐπιφανής, περὶ ἧς καὶ ὁ κωμικὸς ποιητὴς ἔφη, Ἡ Μοῦσα ἔδακεν αὐτὸν ἄχρι τῆς καρδίας· ἔτως οὐδὲ ἡ κωμικὴ χάρις ἀπηξίωσεν, οὐδὲ ἀπέκλεισε τῆς σκηνῆς τὸ τῆς μυίας ὄνομα, οὐδ' οἱ γονεῖς ἠδοῦντο τὰς θυγατέρας οὕτω καλοῦντες. ἡ μὲν οὖν τραγῳδία καὶ σὺν μεγάλῳ ἐπαίνῳ μέμνηται τῆς μυίας, ὡς ἐν τούτοις,

Δεινόν γε τὴν μὲ μυῖαν ἀλκίμῳ δορὶ
Πηδᾶν ἐπ' ἀνδρῶν σώματ', ὡς πληθῇ φόνου.

Ἀνδρας δ' ὁπλίτας πολέμιον ταρβεῖν δόρυ.

Πολλὰ ἂν εἶχον εἰπεῖν καὶ περὶ μυίας τῆς Πυθαγορικῆς, εἰ μὴ γνώριμος ἦν ἅπασιν ἡ κατ' αὐτὴν ἱστορία.

11. Fuit autem apud antiquos etiam mulier quaedam illi cognominis Poëtria, pulchra sane, & docta; & alia nobilis apud Athenienses meretrix, de qua Comicus poëta dixit, *Istaec momordit Musca ad usque cor viri.* Ita neque Comica venustas dedignata est, aut scena excluſit nomen muscae, neque puduit parentes ita vocare filias. Quin tragoedia multa cum laude muscae memoriam usurpat, ut in illis

Proh dedecus, si musca forti robore
Corpus virorum amore caedis insilit:
Armatus hastam sed veretur hosticam.

Multa haberem dicere de Musca (Myia) etiam Pythagorica, nisi nota omnibus esset illius historia.

Γίγνονται δὲ καὶ μέγιστάι τινες μυῖαι, ἃς τραλιώτιδας οἱ πολλοὶ καλοῦσιν, οἱ δὲ κύνας, τραχύταται τὸ βόμβου, καὶ τὴν ὠκὴν ὠκύταται. αἴγε καὶ μακροβιώτατοί εἰσι, καὶ τοῦ χειμῶνος ὅλου ἄσιτοι διαχαρίεσσιν, ὑπεπήχυιαι τοῖς ὀρόφοις μάλιστα. ἐφ' ὧν

12. Nascuntur etiam maximae quaedam muscae, *militares* vulgo vocant, alii vero *canes*, bombo asperrimo, velocissimo volatu, quae etiam longaevae admodum sunt, & tota hieme sine cibo durant, lacunaribus se insinuantes maxime, in quibus illud prae-

71. Ταρβεῖν] Φοβεῖσθαι. *V.*

59. Ποιήτρια] De Myia poëtria & hoc ipso loco Luciani vid. *Olear.* Diss. de poëtriis Graecis §. 48. p. 166. editionis, quam debemus elegantissimi atque honestissimi ingenii, doctrinae autem solidae, viro, *Joh. Christ. Wolfio*, qui etiam cum *Menagii* libello de mulieribus Philosophis Muscae Pythagoricae vitam reddidit, non ille quidem *cineribus adsperſis*, quod de vulgaribus muscis Lucianus modo dicebat, sed sale candido atque puro. Caeterum versiculus comici ita legendus est,

Ἡ Μοῦ' ἔδακεν αὐτὰν ἄχρι καρδίας.

J. M. G.

68. Δεινόν] *Euripidem* haec sapere videntur. *M. du S.*

72. Μυίας τῆς Πυθαγορικῆς] Pythagorae haec filia, de qua consule *Menag.* de mul. Phil. & *Phot.* Cod. CCXLIX. meminit *Jamblichus* in catalogo pag. 218. C. Milonis uxor. *Porphyr.* etiam No. 4. & *Anonym.* No. 2. Miror a Luciano omissum quod de muscis Pisatidibus ab *Aeliano* traditur de anim. V. 17. supra foeminas enim ille intelligentes facit. *M. du S.*

83. Ἐν τῷ μίμῳ] Pro *vicissim*, saepe utitur Noster, vid. ad *Gymn.* c. 19. Adde notam *Hemst.* p. 45. Edit. Luciani minoris, qui & aliorum testimonia addidit; nam non inseruit eadem huic Ed. Vid. tamen *Dial. Mort.* XII. 1. ἐκεῖνοι τὸ μίμῳ ἐκάτερον ἐκάτερα. *J. F. R.*

15. Τοὺς σίας] Εἰ μὴ τὰ λεβιδόω ἐ καλαικιόφθαλμα αὐτὰ τεκμαίρου, καὶ συμβούλευε τοὺς σίας ἐπὶ τὴν ἐξέτασιν

praesertim mirabile est, quod utrumque & marium opus & feminarum peragunt, mutuo se inscendentes, ut Veneris ille & Mercurii *Hermaphroditus* filius, mixta natura, pulchritudine duplici. Multa cum supersint quae dicam, desinam, ne, quod est in proverbio, *elephantem facere ex musca* videar.

κἀκεῖνο θαυμάζειν ἄξιον, ὅτι ἀμφότερα τὰ θηλειῶν καὶ τὰ ἀρρένων δρῶσι, [a] βαίνοντες ἐν τῷ μέρει, τὸν Ἑρμῆ καὶ Ἀφροδίτης παῖδα τὸν μικτὸν τὴν φύσιν, καὶ διττὸν τὸ σκάλλον. πολλὰ δ' ἔτι ἔχων εἰπεῖν καταπαύσω τὸν λόγον, μὴ καὶ δόξω τὴν παροιμίαν, Ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν.

ADVERSUS INDOCTUM, ET LIBROS MULTOS EMENTEM.

QUin contrarium est consilio tuo, quod nunc facis. Putas enim, in doctrina te ipsum quoque visum iri esse aliquid, si studiose pulcherrimos quosque libros coëmas. At illud nequiter tibi evenit, & ipsum valet quodammodo ad convincendam ignorantiam tuam. In primis vero, *quod* nec emis optimos, sed credis temere laudantibus: & Mercurio immolant te invento, qui talia mentiuntur de libris, ac thesaurus paratus es eorum mangonibus. Aut unde tu dignoscere posses, qui sint veteres & multi pretii, qui autem viles & temere futiles: nisi ex eo, quod exesi & pertusi sunt, judices, & consiliarias ad hanc inquisitionem tineas adhibeas? Quan-

ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔΕΥΤΟΝ, ΚΑΙ ΠΟΛΛΑ ΒΙΒΛΙΑ ΩΝΟΥΜΕΝΟΝ.

ΚΑὶ μὴν ἐναντίον ἐστὶν ἃ ἐθέλεις, ὃ νῦν ποιεῖς. οἴει γὰρ ἐν παιδείᾳ καὶ αὐτὸς εἶναί τις δόξειν, σπουδῇ συνωνούμενος τὰ κάλλιστα τῶν βιβλίων. τὸ δέ σοι πρὸ τὰ σκάτω χωρεῖ, καὶ ἔλεγχος γίγνεται τῆς ἀπαιδευσίας πως τοῦτο. μάλιστα δὲ οὐδὲ τὰ κάλλιστα ὠνῇ, ἀλλὰ πιστεύεις τοῖς ὡς ἔτυχεν ἐπαινοῦσι, καὶ Ἑρμαίου εἶ τῷ τὰ τοιαῦτα ὑπευδομένοις τοῖς βιβλίοις, καὶ θησαυρὸς ἕτοιμος τοῖς καπήλοις αὐτῷ. ἢ πόθεν γάρ σοι διαγνῶναι δυνατὸν, τίνα μὲν παλαιὰ, καὶ πολλοῦ ἄξια, τίνα δὲ φαῦλα, καὶ ἄλλως σαπρὰ, εἰ μὴ τῷ διαβεβρῶσθαι, καὶ καλακεκόφθαι αὐτὰ τεκμαίροιο, καὶ συμβούλους τοὺς [b] σέας ὑπὲρ τῆς ἐξέτασιν ποιῇ-

[a] Βαίνοντες] Καὶ βαίνοντες marg. *Aiw.* ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔ.] Πρὸς τὸν ἀπ— *Schol.* Non habent artic. *Fl. Fr. J. H. P. B.* &c. [b] Σέας] Conf. *Th. Mag.* h. v. Σῆς marg. *Aiw.*

ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔΕΥΤΟΝ] Ὡς ὑποτοῦ εἰκάσαι βιβλίον, αἰτίσας τινὰ, Λυκιακὸν, καὶ μὴ λαβὼν, καλῷ τούτῳ δικαιμαλὶ δ' αἰῶνος * ἡμαίῳ αὐτόν. *V.*

15. Καὶ συμβούλους τοὺς σέας] Ἀπὸ εὐθείας τὸν σεὺς, σημαίνει δὲ τοὺς † σῆτας. *V.*

* Ἡμαίῳ] Ita emendarat *Solan.* non addens unde, cum editum esset ἀμαίῳ. Obsecundavi tamen, ut fieret secund. pers. ab ἡμαίομαι. *J.F.R.*

† Σῆτας] Σῆτας misere edita.

ἀδιαλαβόντως; Benedictus: *Nisi inde conjicias quod corrosi sint ac mutili: tineasque his dijudicandis in consilium adhibeas?* Miror hoc vitii tolerari in omnibus editionibus. Atqui σέας non sunt *tineae*, sed σῆτες. Nam quod nonnulli ajunt σεὺς quoque inveniri, saltem in casibus obliquis, falluntur, & videntur hoc loco corrupto esse decepti. Glossae veteres: Σὴς, ἡ σῆψις, *haec tinea, robigo.* In addendis adjecerat *J.G.G.*

Ibid. Σέας] Occurrit σέων gen. plur. apud *Aristoph.* in Lysistr. vs. 731. ubi σητῶν per versum stare non potest. *L.K.*

* παραλαμβάνεις; ἐπεὶ τῶ ἀκριβῶς, ἢ τῶ ἀσφαλῶς ἐν αὐτοῖς, τίς, ἢ ποία προ-γνωσις;

doquidem curae exquisitae, & certae fidei, quae aut qualis a te proficiscatur dijudicatio?

Ἵνα δέ σοι δῶ αὐτὰ ἐκεῖνα κεκρικέναι, ὅσα ὁ Καλλῖνος ἐς κάλλος, ἢ ὁ ἀοίδιμος Ἀττικὸς σὺν ἐπιμελείᾳ τῇ πάσῃ γράψαιεν, σοὶ τί ὄφελος, ὦ θαυμάσιε, τῆς κτήματος, ὅτε εἰδότι τὸ κάλλος αὐτῆς, ὅτε χρησαμένῳ ποτὲ ἥδιον μᾶλλον, ἢ τυφλὸς ἄν τις ἀπολαύσειε κάλλους παιδικῶν; σὺ δὲ ἀνεῳγμένοις μὲν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁρᾷς τὰ βιβλία, καὶ, νὴ Δία, κάλαχόρως, καὶ ἀναγιγνώσκεις ἔνια πάνυ ἐπιτρέχων, φθάνοντος τῶ ὀφθαλμῶ τὸ στόμα· ἡδέπω δὲ τοῦτό μοι ἱκανόν, ἢν μὴ εἰδῇς τὴν δρᾶσιν καὶ κακίαν ἑκάστου τῶν ἐγγεγραμμένων, καὶ συνίῃς ὅστις μὲν ὁ νοῦς σύμπασι, τίς δὲ ἡ τάξις τῶν ὀνομάτων, ὅσα τε πρὸς τὸ ὀρθὸν κανόνα

2. Ut autem tibi dem, ipsa illa te judicare posse, quae Callinus pulchre, aut celebris ille Atticus summa cura scripserint: quid tibi prodest, mirabilis homo, eorum possessio, qui nec pulchritudinem illarum noris, neque unquam illis usurus sis, non magis quam caecus forma fruatur amorum suorum? Tu vero apertis quidem oculis inspicis libros, & sane ad satietatem; alios etiam cursim oculo os praeveniente perlegis. Illud vero mihi nondum satis est, nisi virtutem etiam vitiumque uniuscujusque eorum, quae scripta sunt agnoscas, atque intelligas, quae sit sententia universis, quis ordo verborum, quae ad rectam regulam scri-

* Παραλαμβάνεις] Et sic *Th. Mag.* cum Edd.

19. Κεκρικέναι] Κεκριμένα. *G.*

20. Ὅσα ὁ Καλλῖνος ἐς κάλλος] Καλλιγράφοι ἔτυχον γεγόνασιν ἄριστοι. *V.*

29. Φθάνοντος] * Προλαμβάνοντος. *V.*

* Προλαμβ.] Προσλαμβ. Edita. Bene correxit *M. du S.*

Τοὺς σάους] Parvula vox, parvuli animalis nomen, offendit hic magnum *Graevium*: & ostenderat se eam ignorare etiam *Bisetus* ad *Aristoph.* Lysistr. 731. ubi sunt ἴρια ἐστὶ τὰ σῖον καλαμοτόρδια, quo ipso verbo etiam Lucianus hic utitur. Reduxit utrumque in viam Doct. *Kusterus* ad l. c. *Bisetus* hic post Schol. *Hesiodi* Ἔργ. 420. collegit vermiculos varii generis, monosyllabos plerosque, suae quemque materiae hostes & destructores. Nempe lanas & vestes perdit σής, δὴξ ligna, cornua ἦψ, vineas ἶξ, τρὴξ legumina, ficus ψὴν. Omissa θρὶψ lignis infesta, σὴψ carnium vivarum pernicies, haec credo, quod non insectum, sed major serpens. *J. M. G.*

16. Παραλαμβάνεις] Παραλαμβάνοις. *F. G.* Adscisceres, si vel una Ed. praeiret. *J. F. R.*

20. Καλλῖνος] Nobiles illius aetatis librarii; certe ut vivorum meminisse videtur. De alio Callino legimus apud *Diog. Laërt.* in *Theophrast.* p. 126. E. & Lycone p. 131. B. *M. du S.*

21. Ἀττικὸς] Conf. infr. c. 244 Supra Συλλ. c. 7. *M. du S.*

38. Κλῶπα] Vide *Hesiodum* Theog. 39. *M. du S.*

Ibid. Ὁ ποιμὴν ἰχθῦς] *Hesiodus* Theog. vs. 29. seq. ad quem locum cum in Rhetorum magistro, non procul ab initio, respicit, tum infra in disput. cum Hesiodo prima. *J. M. G.*

41. Οὐδὲ ἀγαθρίδας τοιούτους] Τὰς αὐτὰς. sic paullo ante καὶ τοῦτα μὴ μαθὼν ἡμῶν εἰδέναι. *Th. M.*

Ibid. Ἡμῶν γε ποιεῖν] Forsan ἢ μὴν. *Hesych.* ἢ μὴν, ἔντως δή. Ita legisse Interpres videtur. *F. G.*

Ἡμῶν γε ποιεῖν] Τὸ ἡμῶν hic locum habere non videtur. An legendum ἢ μὴν id est *revera, omnino. Hesychius* ἢ μὴν, ὄντως. *AE. M.*

Ἡμῶν γε ποιεῖν] Tuetur vulgatum Cl. *Jensius* in Lect. Lucian. p. 62. contra *Menagium*, (cui semper concinit *Gujetus*) qui ἢ μὴν hic corrigit: exemplaque similia ex Nostri *Necyom. Contempl.* & *Sacrif. Jens.* adfert, aliosque pronominum pleonasmos producit, de quibus quum abunde viderimus alibi, & res sit notissima, hic nihil repetemus. Et video pleraque *Jensii* jam inserta T. I. hujus Ed. p. 168. No. 53. *J. F. R.*

42. Σοὶ δ' ἐμοιμήσαιτο] Σοὶ δὲ ἐμοιμήσαιτο. *Th. M.*

46. Πρὸς τὴν Λιβανῖτιν] Jurat Numen ei, quem hic lacerat, familiare, Venerem, & simul summa illius, quae deinde objecturus est, scelera complectitur, ut cum in *Pseudologista* c. p. 438. pr. per πάνδημον, & γυναικυλλίδα & κακίστην, inimicum obtestatur. Nimirum vix dubito, quin *Libanitis*, quod nondum alias inveni nomen, a loco sui cultus dicta sit Venus illa, *Aphacitidis* appellatione decantata ante, quam illius templum, in Libano monte positum, everteret Constantinus M. Locus classicus est *Eusebii* de Vita Constant.

ſtriptor exegerit, quae ſubleſtae fidei, parum genuina, adulterata.

3. Quid igitur ais? haeccine etiam, licet non didiceris, tamen nobis ſcire? Unde? niſi forte a muſis lauri ramum, ut ille paſtor, accepiſti. Nam Heliconem, ubi commorari Deae dicuntur, nec audiſti, puto, unquam, neque ibi puerili aetate moratus es. Tibi ne meminiſſe quidem Muſarum fas eſt. Illae enim paſtori apparere non ſunt dedignatae, duro homini & hirſuto, & multum in corpore ſolem prae ſeferenti. Tali vero, qualis tu es, homini (&, per ego te Libanitidem, permitte in praeſens, ne diſerte dicam omnia) ne prope quidem venire, bene novi, unquam dignentur: ſed pro lauro, murtea virga, aut malvae foliis, flagellatum relinquant, ne vel Holmeum, vel Hippocrenen polluant,

τῷ συγγραφεῖ ἀπηκρίβωϑ, καὶ ὅσα κίβδηλα
35 καὶ νόθα, καὶ [b] παρακεκομμένα.

Τί δῆτα φῄς, καὶ ταῦτα μὴ μαθὼν ἡμῖν εἰδέναι; πόθεν εἰ μὴ πόλε παρὰ τῶν Μουσῶν κλῶνα δάφνης, καθάπερ ὁ ποιμὴν ἐκεῖνοϑ, λαβών; Ἑλικῶνα γὰρ, ἵνα ἀθανατρίβειν αἱ
40 θεαὶ λέγονϑ, οὐδὲ ἀκήκοας, οἶμαι, πόλε, οὐδὲ ἀθανατριβὰς [c] τοιαύτας [d] ἡμῖν ἐν παισὶν ἐποιοῦ σοι καὶ μεμνῆσθαι Μουσῶν ἀνόσιον. ἐκεῖναι γὰρ τῷ ποιμένι μὲν οὐκ ἂν ὤκνησαν φανῆναι σκληρῷ ἀνδρὶ, καὶ δασεῖ, καὶ πολὺν τὸν
45 ἥλιον ὅτι τῷ σώματι ἐμφαίνοντι, οἵῳ δέ σοί, καί μοι, πρὸς τὸν Λιβανίτιδονϑ, ἄφες ἐν τῷ παρόντι τὸ μὴ σύμπαντα σαφῶς εἰπεῖν, οὐδὲ ἐγγὺς γενέσθαι ποτ' ἂν εὖ οἶδ' ὅτι καλῆξίωσαν, ἀλλ' ἀντὶ τῆς δάφνης μυρρίνῃ ἂν ἢ
50 καὶ μαλάχης φύλλοις μαστιγῶσαι, ἀπήλαξαν ἂν τοιούτων, ὡς μὴ μιᾶναι μήτε τὸν [e] Ὁλμειὸν, μήτε τὸν τῆς ἵππου κρήνην, ἅ-

[b] Παρακεκομμένα] Et ſic *Colt.* cum Edd. [c] Τοιαύτας] Nil mut. *Fl. Fr. J. P.* &c. Τὰς αὐτὰς *Marcil.* [d] Ἡμῖν] Ἢ μὴν *Menag.* Nihil abit a vulg. *Fl.* [e] Ὁλμειὸν] Spir. leni *J. Fl.* & *Heſiod.* Sine ſpir. *Ald. P. S.* &c. Adſpirate *Geſn.* & *Strab.*

39. Ἑλικῶνα μὲ] Ὅρος ἐστὶ αἱ Μοῦσαι ἀθανατρίβειν λέγονται. *V.*

46. † Λιβαν.] Ἔοικε Σύρος εἶναι ὁ βιβλιοκάπηλος οὗτος καὶ Δαμασκηνὸς, ὅσον δὲ τὸν Λιβανίτιδονϑ ‡ εἰκάσαι. *V.*

52. § Ὁλμειὸν] Ποταμοί εἰσιν ἔτοι πρὸς αὐτῇ τῇ κορυφῇ τῆς Ἑλικῶνοϑ· ὁ δὲ Ἑλικὼν, ὄρος ἐγγὺς Βοιωτίων, ἃ πρὸς τοὺς πρόποδας Θεσπιαὶ πόλις κατῴκηται, ὧν ἦν ὁ Ἔρως, ὃν Ἀλκαμένης ἐξεἰργασαι, θαυμάσιόν τι ἔργον ἰδεῖν. περὶ τῆς Ἑλικῶνος δὲ φησι ὁ Ἡσίοδοϑ νύμφας τὰς Μούσας ἰδεῖν, καὶ τὴν ποιητικὴν σοφίαν λαβεῖν. *V.*

† Λιβαν.] Huc remlit hoc Schol. *Salm.* quum ante ad alia verba referretur.

‡ Εἰκάσαι] Εἶναι ante vulgatum fuit.

§ Ὁλμειὸν] Μυρίνῃ ἂν. Ed. *Cler.* Et mox ἐξήργασαι, item τῇ Ἑλικῶνα. Quae monente *Solano* facile correxi, nec librorum fidem exſpectare neceſſe habui. *J. Fl R.*

ſtant. 3, 53: de quo ponamus quaedam, unde & Libanitidis nomen intelligatur, & quantum in hac jurandi formula amaritudinis inſit. Erat ergo Ἄλσοϑ ἐν τύμβοϑ — αἰχρᾷ δεῖμονι Ἀφροδίτης, ὃ ἀκμαιρίας μόρῳ τῷ Λιβάνῳ ἐν ἀφάκοις ἱδρυμβρον. Σχολή τις ἦν αὐτῷ κατεργάς πᾶσιν ἀκολάστοις, πολλῇ τε ῥᾳστώνῃ (sic Ro. *Steph.* Sed malim πολλή τε ῥᾳστώνη, ut referatur ad σχολὴ) διαφθορέσι τὸ σῶμα. Γύναιξ γοῦν τινες ἄνδρες ὄντες ἄνδρες, τὸ σεμνὸν τῆς φύσιος ἀπαρνησάμεναι, θηλείᾳ τόσῳ τὸν διάμονα ἐλεοῦντο. Γυναικῶν δὴ αὖ παρέτεμνον ὁμιλίαι, πλανήτιδες τε ὁμιλίαι, ἄῤῥητά τε ἐπῤῥήτοι πράξεις, ὡς ἐν ἀνέρων ἐν ἀσφάτῳ χάρμῃ κατὰ τόδε τὸν νέον ἐπιχειροῦντο. Φορεῖς τε ἐδεῖς ἦν τὸ πρωτόμενον, τῷ μηδεὶς σεμνῶν ἀνδρῶν αὐτόθι τολμᾷν παρεῖναι. Reliqua de hoc templo *Bochartus* Chanan. 2, 14. Videtur idem eſſe, de quo in libello de *Dea Syr.* c. p. 659. extr. *J. M. G.*

Ibid. Λιβανίτιδονϑ] Venus. *M. du S.*

Λιβανίτιδονϑ] An Veneris? *F. G.* Quidni? *J. F. R.*

49. Μυρίνῃ] An μυρίκῃ? *F. G.* Non male, ut ludibrii cauſſa major ſit oppoſitio inter laurum & vilem myricam atque malvam, quam quae jam eſt inter laurum & myrtum. *J. F. R.*

50. Μαλάχης φύλλοις] Nempe ferulacei generis eſt malva, de qua *Plin.* 19, 4. ſ. 22. *in Arabia ſeptimo menſe arboreſcere* baculorumque uſum *praebere extemplo*, ex *Theophr.* hiſt. pl. 1, 5. Itaque adhibet ad eam rem noſter etiam Δραπετ. extr. *J. M. G.*

Ibid. Ἀπήλλαξαν] Forſan ἀπήλασαν. *F. G.*

52. Ὁλμειὸν] De his fontibus *Heſiod.* Θ. 6. *M. du S.*

Ibid. Τὸν Ὁλμειὸν] Cum nullam fontis hujus & rivi mentionem fecerit Cellarius, juvat annotare eum ab *Heſiodo* Theogon. vſ. 5. & 6. jungi cum Hippocrene & Permeſſo. Etymon ex oriente arceſſit laudatus modo *Bochartus* Chanan. I, 16. *Strabo* lib. 9. p. 281. pr.

ῳ ἢ ποιμνίοις διψῶσιν, ἢ [a] ποιμαίων σόμασι καθαροῖς πότιμα. καίτοι εἰ μὲν εἰ πάνυ ἀναίσχυντος εἶ, καὶ ἀνδρείως τὰ τοιαῦτα, τολμήσειας ἂν ποτε εἰπεῖν ὡς ἐπαιδεύθης, ἢ ἐμέλησέ σοι πώποτε περὶ τὸν χρῶτα πρὸς τὰ βιβλία συνουσίας, ἢ ὡς διδασκάλου σοι ὁ δεῖνα, [b] ἢ τῷ δεῖνι ξυνεφοίτας.

fontes gregibus ſitientibus alioquin, & puris paſtoribus opportunos. Verum quantumcumque impudens ſis, & eatenus virilis, non tamen audebis unquam dicere, te eruditum eſſe, aut unquam curae tibi fuiſſe arctiorem cum libris conſuetudinem, aut hunc magiſtrum tuum fuiſſe, aut illum condiſcipulum.

Ἀλλ' ἐνὶ [c] τούτῳ μόνῳ πάντα ἐκεῖνα ἀναδραμεῖσθαι νῦν ἐλπίζεις, [d] τῷ κτᾶσθαι πολλὰ βιβλία. [e] καίτοι δὴ ταῦτα ἔχε ξυλλαβὼν ἐκεῖνα τὰ τοῦ Δημοσθένους, ὅσα τῇ χειρὶ τῇ αὐτοῦ ὁ ῥήτωρ ἔγραψε, καὶ τὰ τοῦ Θουκυδίδου, ὅσα περὶ τοῦ Δημοσθένους, καὶ αὐτὰ ὀκτάκις μεμελανγραμμένα εὑρεθῇ καλῶς. εἰ ἅπαντα ἐκεῖνα [f] κτήσῃ, ὅσα ὁ Σύλλας Ἀθήνηθεν εἰς Ἰταλίαν ἐξέπεμψε, τί ἂν ἐκ τούτου πλέον εἰς παιδείαν κτήσαιο; καὶν ὑποβαλλόμενος αὐτὰ ὑπαναθεύδῃς, ἢ ξυγκολλήσας, καὶ περιβαλλόμενος περινοστῇς; πίθηκος γὰρ ὁ πίθηκος, ἡ παροιμία φησί, κἂν χρύσεα ἔχῃ σύμβολα. καὶ σὺ τοίνυν βιβλίον μὲν ἔχεις ἐν τῇ χειρὶ, καὶ ἀναγιγνώσκεις ἀεί· [g] τὰ δὲ ἀναγιγνωσκόμενα οἶδα ὅτου ἕνεκα, ἀλλ' ὄνος λύρας ἀκούεις κινῶν τὰ ὦτα. ὡς εἴγε τὸ κεκτῆσθαι τὰ βιβλία, καὶ πεπαιδευμένον ἀπέφαινε τὸν ἔχοντα,

4. Sed uno hoc ſolo omnia te illa jam emenſurum ſperas, multis libris comparandis. Hactenus ſane habe tibi collecta illa Demoſthenis *exemplaria*, quae ſua manu ſcripſit orator, & illa Thucydidis, quae a Demoſthene & ipſa octies deſcripta pulchre inventa ſunt. Si omnia illa habeas, quae Sulla Athenis miſit in Italiam: quae tandem ea ex re ad eruditionem tibi fiat acceſſio? etſi ſubſtratis tibi indormias, aut ea tibi agglutinata vel veſtis inſtar circumpoſita circumferas. *Simia enim ſimia eſt*, ait proverbium, *etiam ſi aurea geſtet crepundia.* Etiam tu igitur librum quidem habes in manu, & legis ſemper: eorum vero quae legis neſcis nihil, ſed aſinus lyram audis movens auriculas. Nam ſi eruditum redderet dominum librorum poſſeſſio, quantivis certe

a Ποιμαίων] Reſcripſi ex L. *V2. S.* Ποιμαίνων enim cett. male. b Ἢ τῷ] Ἢ σὺ τῷ *Th. Mag.* melius. c Τούτῳ] Τοῦτο male *Fl.* d Τῷ] Τὸ male *Fl.* e Καὶ τὰ] Καὶ *Graev.* Κἄτα *Fl.* In vulgato conſpirant cett. mox ἔχε recte *Fl. J. H. S.* ἴσχε *P.* f Κτήσῃ] Omiſit *Fl.* g Τὰ] Abeſt a *Fl.*

70. Κἂν ὑποβαλλόμενος αὐτὰ] Οὕτω γάρ φασι τὸν Μακεδόνα Ἀλέξανδρον ἐπικοιμᾶσθαι τοῖς Ὁμήρου ποιήμασιν. *V.*

ὁ Περμησσὸς ἢ ὁ Ὀλμειὸς σὺν τῇ Ἑλικῶνι συμβάλλοιτο ἀκμάζοντες εἰς τὴν αὐτὴν ἐμπίπτουσι λίμνην τὴν Κωπαΐδα τῇ Ἀλιάρτῳ πλησίον. *J. M. G.*

57. Ἐν χρῷ πρὸς] A coitu metaphora. *F. G.*
Ἐν χρῷ] Supra Ζεύξ. c. 6. f. &c. *M. du S.*

59. Ἢ τῷ δεῖνι ξυνεφοίτας] Ἢ σὺ τῷ δεῖνι ξ. *Th. M.*

62. Κατὰ δὴ ταῦτα, ἔχε ξυλλαβὼν ἐκεῖνα τὰ τοῦ Δημοσθένους, ὅσα τῇ χειρὶ τῇ αὐτοῦ ὁ ῥήτωρ ἔγραψε] Vertunt: *ſi hoc es animo, age conquire quaecunque Demoſthenes orator propria manu ſcripſit.* Num κατὰ δὴ ταῦτα eſt Graecis, *ſi hoc es animo?* Videtur ſcribendum: καὶ δὴ ταῦτα ἔχε, *Habe ſane iſta, conquiſitis quaecunque Demoſthenes propria manu ſcripſit.* Haec in addendis ſupplevit *J. G. G.*

66. Αὐτὰ ὀκτάκις] Thucydidis hiſtoria a Demoſthene octies deſcripta. *F. G.*

68. Σύλλας] Vid. ſupra Ζεύξ. c. 3. & quae ibi de ſtatuis a Sulla Romam miſſis annotata ſunt. *Plutarchus* de libris de quibus & hic Noſter; ſed Plutarchus rem tantam non ſatis docere videtur in *Imperatoris hujus vita*; cum enim narraſſet Apelliconis Teii bibliothecam ab eo Athenis ſepoſitam miſſis aliis, ait tantum *Ariſtotelis* & *Theophraſti* opera in ea fuiſſe multa ea aetate non ſatis nota, quae Romam ab eo translata & a Tyrannione grammatico compilata, ex iisque codicibus a Tyrannione comparatis deinde Rhodium Andronicum catalogos, qui Plutarchi aetate circumferebantur, concinnaſſe. p. 856. A. *M. du S.*
Ibid.

te illa poſſeſſio pretii eſſet, & veſtrum ſolorum qui eſtis divites; ſi nempe velut de foro liceret emere, atque pauperes nos ſuperare. Quis vero cum mercatoribus, ac bibliopolis de eruditione contenderet, tot libros habentibus vendentibusque? Verum ſi volueris examinare; videbis, neque illos multum quam tu es eruditione praeſtantiores, ſed lingua barbaros, velut te, & quantum ad cognitionem nihil intelligentes; quales eſſe credibile eſt, qui nihil vel turpium vel honeſtorum perſpiciunt. Quamquam tu duos forte aut tres *libros* ab illis ipſis emtos habes: at illi die pariter ac noctu manibus illos tractant.

5. Cujus igitur boni cauſa illos emis, niſi ipſas quoque librorum capſas eruditas eſſe putas, quae tot veterum virorum ſcripta contineant? Ac mihi reſponde ſodes: vel potius, cum hoc non poſſis, annue certe aut renue ad ea quae interrogabo. Si quis tibiarum inflandarum ignarus, Timothei tibias emat aut Iſmeniae, quas hic ſeptem talentis emit Corinthi; numquid propter ea tibiis etiam poterit canere? an nihil ipſi poſſeſſio profuerit, qui ex arte illis uti non poſſit? Recte tu quidem renuis. Ne-

τα, πολλῶ ἂν ὡς ἀληθῶς τὸ κτῆμα ἦν ἄξιον, ᾧ μόνον ὑμῖν τ πλησίον, εἰ ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἦν πρίασθαι, τὺς πένητας ἡμᾶς ὑπερβάλλοιτο. τις δὲ τοῖς ἐμπόροις, καὶ τῶς βιβλιοκαπήλοις ἤρισεν ἂν περὶ παιδείας, τοσαῦτα βιβλία ἔχουσι καὶ πωλοῦσιν; ἀλλ' εἴγε διελέγχειν [h] ἐθέλοις, ὄψει μηδ' ἐκείνους πολύ σε τὰ ἐς παιδείαν ἀμείνους, ἀλλὰ βαρβάρους μὲ τ φωνὴν, ὥσπερ σὺ, ἀξυνέτους δὲ τῆ γνώσει, οἵους εἰκὸς εἶναι τὺς μηδὲν τ καλῶν καὶ αἰσχρῶν καθεωρακότας. καίτοι σὺ μὲ δύο ἢ τρία πρᾶγ' αὐτῆς ἐκείνων πριάμενος ἔχεις· οἱ δὲ νύκτως καὶ μεθ' ἡμέραν ἁπαλὰ χειρὸς ἔχουσιν αὐτά.

Τίνος οὖν ἀγαθῆ ὠνῆ ταῦτα, εἰ καὶ μὴ τὰς ἀποθήκας αὐτὰς τ βιβλίων ἡγῆ πεπαιδεῦσθαι, τοσαῦτα περιεχούσας παλαιῶν ἀνδρῶν ξυγγράμματα; καί μοι, εἰ δοκεῖ, ἀπόκριναι· μᾶλλον δὲ ἐπεὶ τοῦτό σοι ἀδύνατον, ὀπίνευσον γοῦν, ἢ ἀνάνευσον πρὸς τὰ ἐρωτώμενα. εἴ τις αὐλεῖν μὴ ὀπιταμένος, κτήσαιτο τὺς Τιμοθέου αὐλὺς, ἢ τὺς Ἰσμηνίου, ὃς ἑπτὰ ταλάντων ὁ Ἰσμηνίας ἐν Κορίνθῳ ἐπρίατο, ἆρα ἁπαλὰ τοῦτο καὶ αὐλεῖν δύναιτο; ἢ οὐδὲν ὄφελος αὐτῷ τοῦ κτήματος, οὐκ ὀπιταμένῳ χρήσασθαι τῆ τ τέχνη; εἶγε ἀνέ-

b Ἐθέλοις] Ἐθέλεις *Fl.* minus recte.

93. Ἀγαθοῦ ἀνῆ ταῦτα] Προσυπακουτέον τὸ χάριν ἢ ἕνεκεν, ὥσπερ τίνος ἂν ἀγαθοῦ χάριν, ἢ ἕνεκεν. *V.*

1. * Ἰσμηνίου] Ἰσμηνίας ἔτω καλούμενος ὁ αὐτὸς Κορίνθιος. καὶ αὐτὸς ἐλπίσας οὐ τ ὁμωνυμίας, ἀ ὁ τοὺς αὐλοὺς κτίσαιτο Ἰσμηνίου, εὐθὺς αὐτοπροσώπως ἴσασι Ἰσμηνίας, ἰώνηται μὲ, ἀ μέντοι ὁ πλείω τῶ † ἐλπίσαι τετύχηκεν. *V.*

* Ἰσμενίου] Ad Lucian. adcommodavi, cum ante ederetur Ὁ Ἰσμηνίας. *J. F. R.*

† Ἐλπίσας] Ita ex C. reſcripſit *Solan.* In Editis erat ἀπατηπίσας. In V. ἐπιλπίσας.

Ibid. Ὁ Σύλλας Ἀθήνηθεν] Narrat *Plutarchus* in Sulla p. 856. *H. Steph.* Nimirum Apelliconis Teii bibliothecam Romam deportavit: in quibus Ariſtotelis praeſertim atque *Theophraſti* ſcripta. V. *Fabric.* Bibl. Gr. 3, 6. p. 175. ſeq. *J. M. G.*

72. Πίθηκος γὰρ ὁ πίθηκος] Proverb. *J. B.*

92. Διὰ χειρὸς] Conf. ſupra, ſi tanti eſt, T. I. *Nigr.* §. 2. p. 40. ibique *Hemſterh.* ex *Alciphr.* ἀφ' χειρὸς adferentem. Adderem Noſtrum infra *Pſeudol.* c. 24. f. ἂς ἀφ' χειρὸς ἔχεις, niſi rem notam ſcirem. *Long. Paſſ.* I. p. 19. ἀφ' χειρῶν ἐπιθέσθαι τῆ Χλόῃ. *Æl.* V. H. VII. I. ἀφ' χειρὸς ὁ γνώμης ἔχουσα πάντα. *J. F. R.*

1. Ἰσμηνίου] Dives is Thebanus, muſices cultor. Vid. *Plut.* Πολ. Α. 5. Ed. *Ald.* & *Plutarchus* paſſim. Fuit & ejusdem nominis tibicen clarus. *Plut.* 595. 2. 839. f. 925. f. 1123. f. *Diog. Laërt.* p. 193. f. ſed is ab hoc diverſus. Vid. *Xen.* pag. 294, 13. & 326. & ſeqq. *Citharam* non *tibiam* vocat alicubi Vir doctiſſimus (*Spanh.* p. 4.) Conf. ſupra Ἀμοιβ. c. 1. *M. du S.*

6. Ὀλύμ-

ἀνένευσας, ἢδὲ γὰρ τὸν Μαρσύᾳ ἢ Ὀλύμπῳ κλησάμενον, αὐλήσειεν ἂν μὴ μαθών. τί δ' εἴ τις τῷ Ἡρακλέους τὰ τόξα κτήσαιτο, μὴ Φιλοκτήτης ὤν, ὡς δύναιτ' ἂν ἐντείνασθαί τε αὐτὰ, καὶ [a] ἐπὶ σκοπῷ τοξεῦσαι, τί σοι καὶ ἔστιν δοκεῖ; ἆρ' ἂν [b] ἐπιδείξασθαί τι ἔργον τοξότου ἄξιον; ἀνένευσας καὶ τοῦτο. χρὴ ταῦτα δὴ καὶ ὁ κυβερνᾶν οὐκ εἰδὼς, καὶ ἱππεύειν μὴ μεμελέτηκὼς, εἰ ὁ μὲν ναῦν καλλίστην ἅπασι, καὶ εἰς κάλλος καὶ εἰς ἀσφάλειαν κάλλιστα ἐξειργασμένην, ὁ δὲ ἵππον κτήσαιτο Μῆδον, ἢ κενταυρίδην, ἢ [c] κοππαφόρον, ἐλέγχοιτο ἂν, οἶμαι, ἑκάτερος οὐκ εἰδὼς ὅ, τι χρήσαιτο ἑκατέρῳ. [d] ἐπινεύεις καὶ τοῦτο; πείθου δὴ, καὶ τοῦτό μοι ἐπίνευσον, εἴ τις ὥσπερ σὺ ἀπαίδευτος ὢν ἀνοῖτο πολλὰ βιβλία, ἐσκώμμαλα ὅτου εἰς ἀπαιδευσίαν καθ' ἑαυτοῦ ἐκφέροι; τί ὀκνεῖς καὶ τοῦτο ἐπινεύειν; ἔλεγχος γὰρ, οἶμαι, σαφὴς ὅτου, καὶ τὸ ὁράν-

que enim si vel Marsyae aut Olympi *tibias* quis possideat, canat, nisi didicerit. Quid vero si quis Herculis cum arcu sagittas habens, ipse non sit Philoctetes, qui possit contendere, & collineare ad metam; quid hic tibi videtur? an perfecturus opus sagittatore dignum? Renuis hoc quoque. Eadem ratione qui gubernare nescit, & equestrem rationem non exercuit, si iste quidem pulcherrimam navem accipiat rebus omnibus ad decus pariter ac firmitatem elaboratam pulcherrime; hic vero equum emat Medicum, aut centauri de stirpe, aut coppa insignem: deprehendatur, puto, uterque; qui neutra re recte uti possint. Annuis etiam hoc? Crede ergo, & hoc etiam mihi annue, si quis, qualis tu, indoctus homo, multos emat libros; nonne dicteria hic in ruditatem suam contra se ipsum *elicit*, & publicat? Quid annuere hic etiam cunctaris? Clarum enim istud est argumentum, videntiumque unusquisque statim

a Ἐπὶ σκοπῷ] Ἐπίσκοπα marg. *A1*. b Ἐπιδείξασθαι] Constanter ita legi addit *Solan*. c Κοππαφόρον] Ex emend. *Solan*. Κοππαφόρον *Fl. P. H.* marg. *A1*. Καππαφόρον *J. B1. S.* &c. d Ἐπινεύεις] Sic *Fl. Fr. B1. P. H. S.* Ἐπινεύσεις *J.* & marg. *A1*.

17. * Κενταυρίδην ἢ κοππαφόρον] Ἐπίσημον τοῦτο τὸ ἵππον ἐπὶ τῷ μηρῷ ἐγκαιόμενον παρὰ τῶ παλαιῶν, καὶ ἦσαν αὗτοι οἱ ἵπποι τῶν σφυγῶν, οὓς ἐπὶ τῷ μηρῷ τὸ ‡ ζήσιμον † κάππα τὸ σφυγῶν, ἢ ‡ σίγμα, ἀφ' ὧν ἐκ παρονομάζοιτο λοιπὸν τῷ κάππα κοππατίαι, λοιπὸν δὲ τῷ § σίγμα σαμφόραι. Μῆδον δὲ ἵππον ὁ Νισαῖον ἢ Νίσαι δὲ πεδίον Μηδίας, ἃ αἱ βασιλικαὶ ἱπποφορβάδες νεμόμεναι τοῖς Μήδων βασιλεῦσιν ἵππους ἔτρεφον γυναῖκες κενταυρίδαι δὲ ἵπποι, οἱ ἀπὸ ¶ Λαρίσης τῆς Θετταλίας, τάχα λοιπὸν τῶν Κενταύρων ὀνόματος. *V.*

* Κενταυρ.] Ex hoc ad alia verba relatum erat.
† Κάππα] Lege κόππα, utroque loco. *M. du S.*
‡ Σίγμα] Lege Σάμπι. *M. du S.*
§ Σίγμα σαμφόραι] Pro σίγμα igitur σάμπι legendum monet *Solan*. nil tamen mutavit; sed σαμφόραι in textum fecit ex C. cum σαμφόραι tantum editum esset. in V. vero σ. (pro ϡ) mox etiam Νισαῖον pro Νισαῖον, item Νῖσα pro Νίσα, ac Μηδίας pro Μηδίας legebatur, quod eodem duce mutavi. *J. F. R.*
¶ Λαρίσης] Λαρίσσης V.

6. Ὀλύμπου] Vid. *Plut.* de Muſ. 1075. . . Marſyae hic diſcipulus, qui muſicae ſacrorum Graeciae fere omnium auctor, in quam primus muſicam *Canonicam* invexit. De hujusce Olympi calamo ſeu tibia vid. *Eur.* Ἰφ. A. p. 267. B. Utriusque meminit *Baſilius* de Leg. Graec. lib. (*Gron.* ed. 99.) *Philoſtr.* 574. Μαρσύας ἢ Ὀλύμπος, καὶ Ὄλυμπος τῷ αὐλῷ. *M. du S.*

12. Κατὰ ταῦτα] Nihil mutare *Fl.* adſcripſit *Solan*. An τ' αὐτὰ maluit? Conf. mox ad c. 7. ubi id potius requirerem, quam hic. *J. F. R.*

17. Ἵππον — Μῆδον, ἢ Κενταυρίδην, ἢ Κοππαφόρον] Per equum Centauridem intelligit credo Theſſalum: nam & equi Theſſali olim in pretio, & Centauri Pelium Theſſaliae montem & loca vicina habitabant. Cappophorum vero intelligit, cui inuſta erat nota K. talis *Ariſtophanes* Κοππατίας vocabat in Nebulis, ad quem locum vide Scholiaſten. *J. P.* 2 *G.*

18. Κοππαφόρον] Omnes quos vidi libri Καππαφόρον, niſi quod *Fl. P.* forte κοππόφορον. Ego cur mutaverim, audi. quia apud *Ariſtophanem* & *Philoſtratum* p. 334. etiam de equo, cui Κοππατίας nomen eſt, legimus ipſo fere *Nubium* initio; ubi Scholiaſtes, quamquam depravatiſſimus, inde dictos docet, quia ſignum *Coppae* gerebant; qua figura apud Graecos nonagenarius numerus ſignabatur. Ea autem figura erat P. inverſum in hunc modum [q.] rem totam egregie enucleavit Doctiſſimus *Scaliger* in ea, quam de *litteris Iunicis* operi ſuo ad *Euſebii* Chron. inſerui *diſſertatione*, poſter.

tim illud, quod maxime in promtu esse solet, subjicit, *Quid commune cani & balneo?*

6. Et fuit non ita pridem in Asia aliquis vir dives, calamitate quadam utroque pede truncatus, qui ex frigore, puto, sphacelo essent corrupti, cum per nivem iter ei faciendum fuisset. Huic ergo miserabilis ille casus obvenit: quod infortunium uti consolaretur, ligneos sibi pedes fecerat: iisque subligatis, servis simul innixus, incedebat. At hoc factitabat ridicule, quod crepidas semper pulcherrimas emebat, recenti opere, & multum sibi negotii circa illas habebat, ut quam pulcherrimis semper calceis ornata haberet ligna illa, hoc est, suos pedes. Non igitur eadem tu facis? mentem qui habeas claudam & ficulneam, aureos vero tibi cothurnos compares, in quibus vix rectis pedibus aliquis incedat.

των ἑκας· εὐθὺς τὸ προχειρότατον ἐκεῖνο ἐπιφθέγγεται, τί κοινὸν κυνὶ καὶ βαλανείῳ;

[e] Καὶ ἐγένετό τις ἐν πρὸ πολλοῦ ἐν Ἀσίᾳ πλούσιος ἀνὴρ, ἐκ συμφορᾶς ἀποτμηθεὶς ἀμφοτέρους τοὺς πόδας, ἀπὸ κρύους, οἶμαι, ἀποσπάντας, ἐπειδὴ πολὺ χιὼν ὁδοιπορῆσαι ξυνέβη αὐτῷ· ἵνα τοίνυν τοῦτο μὴ ἐλεεινὸν ἐπεπόνθει, καὶ θεραπεύων τὴν δυσχίαν ξυλίνους πόδας πεποίητο, καὶ τούτοις ὑποδήμενος, ἐβάδιζεν, ἐπιστρώμενος ἅμα τοῖς οἰκέταις· ἐκεῖνο δὲ γελοῖον ἐποίει, κρηπίδας μὲν καλλίστας ἐωνεῖτο νεοτμήτους ἀεὶ, καὶ τὴν πλείστην πραγματείαν περὶ ταύτας εἶχεν, ὡς καλλίστοις ὑποδήμασι κεκοσμημένα εἴη αὐτῷ τὰ ξύλα, οἱ πόδες δή. ἃ ταῦτα ὢν καὶ σὺ ποιεῖς; χωλὴν μὲν ἔχων καὶ συκίνην τὴν γνώμην, ὠνούμενος δὲ [f] χρυσοῦς ἐμβάτας, οἷς μόλις ἄν τις καὶ ὀρθοῖς ἐμπεριπατήσειεν.

Ἐπεὶ

e Καὶ] Nil mut. Edd. Καίτοι vult *Marcil.* f Χρυσοῦς ἐμβάτας] Legend. χρυσᾶς ἐμβάδας addit *Solan.*

siter. edit. p. 110. quam omnino consule. Quam in rem ut & ego aliquid de meo amplius conferam, accipe simul figurae illius descriptionem, si ulla, liquidissimam a *Quintiliano* exhibitam, & eadem opera in ejus textu non poenitendam emendationem. Is itaque lib. I. c. 4. *Inst. de litteris redundantibus* agens sic scribit. *Et* K. *quae & ipsa quorundam nominum nota est, &* Q. *cui similis effectus speciesque, nisi quod paulum a nostris obliquatur,* Κόππα *apud Graecos, nunc tantum in numero manet.* Hic si *COPPA* legas pro ΚΑΠΠΑ quod tamen omnes libri, quos quidem viderim, praeferunt, tam impressi quam Mss. habebis & mentem *Quintiliani*, & id quod volumus, hujus signi imaginem speciemque, quam limpidissime potuit descriptam, cum doceat *Coppa* Graecorum Romano Q simile, nisi quod a suis obliquetur, id est, pro recta linea, qua Graeci efformabant [q] Romanos curva uti [Q] unde liquido conficitur idem ab eo signum describi, quod Scholiastes *Aristophanis* optime etiam per P. inversum designavit, hanc nempe formam, q. Ne ultra te morer, duo haec observes velim; figuram litterae Latinae Q. antiquis illis temporibus a dextro latere caudam gestasse, quam nos fere scribentes a sinistro ducere incipimus. Deinde male & jam a prisco more longe diverso, istud ἐπίσημον in Graecis nostris libris pingi; cum vera forma ea sit, quam *Scaliger* primus restituendam docuit, nempe inversum Rho, P. seu circulus a cujus latere intuenti dextro ducitur, inferne recta linea tangens q, minusculo nostro q prorsus simile, in nummis tamen varia est hujus Epi-

semi, literae etiam aliquando forma. Adi *Spanhem.* de usu & praest. numism. apud quem tres hae occurrunt ϙ. Ϙ. ϥ. Pro K in aliquot nummis invenitur (p. 92. 95.) deinde pro numero XC. (p. 92. & 97.) Hactenus de *Coppa*. Equorum autem femori inurebatur: vid. *Anacr.* Ed. *Steph.* p. 73.

Ἐν ἰχίοις μὲ ἵππου
Πυρὸς χαράγμ' ἔχουσι

V. Ἀναϐ. c. 47. πιθηκαφόρους. *M. du S.*

28. Καὶ ἐγένετό τις πρὸ πολλοῦ] Καί τοι ἐγένετό τις πρὸ π. *Th. M.*

Καὶ ἐγένετο] Tollendum censeo illud καὶ, odiose hic, ut puto, initio sententiae affixum. V. *Plut.* 1216. C. & 1239. C. *M. du S.*

37. Νεοτμήτους] Non ausim damnare nomen, quod libri tuentur & analogia, cum praesertim τίμιον esse proprium hac in re verbum σκυτοτόμοι doceant. Venit tamen in mentem, an non posuerit Lucianus verbum paullo generalius, νεοκμήτους. Certe Latine non ausus sum dicere crepidas *recens sciss*as, cum a *suendo* potius *sutores* dicti sint, quam a *scindendo*. *J. M. G.*

41. Οὐ ταῦτα] Et ita habere *Fl.* adlevit *Solan.* Quare? quia forsan τἀυτὰ quaesivit, quod non improbarem, si alicubi invenirem, sed est ταῦτα etiam in cett. Conf. modo c. 5. ubi eadem suspicio. *J. F. R.*

42. Συκίνην] Proverbium est, de quo *Eras.* adagio *ficulnus. G. C.* Conf. supra *Alex.* c. 47. Infra *Peregr.* c. 24. *J. F. R.*

43. Χρυσοῦς ἐμβάτας] Misere aberratum est supra in

Ἐπεὶ δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ Ὁμήρου ἐπρίω πολλάκις, ἀναγνώτω σοί τις αὐτῷ λαβὼν τὴν Βῆτα τὴν Ἰλιάδος ῥαψῳδίαν, ἧς τὰ μὲν ἄλλα μὴ ἐξετάζειν· οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς πρὸς σέ. πεποίηται δέ τις αὐτῷ δημηγορῶν παγγέλοιος ἄνθρωπος, ἀλφοφος τὸ σῶμα καὶ λελωβημένος. ἐκεῖνον τοίνυν [a] ὁ Θερσίτης ὁ τοιοῦτος, εἰ λάβοι τὰ Ἀχιλλέως πανοπλίαν, οἴει ὅτι αὐτίκα ἀλφὸς τοῦτο καὶ καλὸς ἅμα καὶ ἰσχυρὸς ἂν γένοιτο, καὶ ὑποπτήξαι μὲν τὸν σολαμὸν, ἐπιθολώσει δὲ αὐτοῦ τὸ ῥεῖθρον τῷ φόνῳ τῶν Φρυγῶν, ἀποκτενεῖ δὲ τὸν Ἕκτορα, καὶ πρὸ αὐτοῦ τὸν Λυκάονα, καὶ τὸν Ἀστεροπαῖον, μηδὲ φέρειν ὑπὸ τῶν ὤμων τὴν μελίαν δυνάμενος; οὐκ ἂν εἴποις. ἀλλὰ καὶ γέλωτα ἂν ὀφλισκάνοι χαλεύων ὑπὸ τῆς ἀσπίδι, καὶ ὅτι στόμα καλαπίπτων ὑπὸ τοῦ βάρους, καὶ ὑπὸ τῷ κράνει, ὁπόταν ἀναπνεύσειε, δεικνὺς τοὺς γοργωπικοὺς ἐκείνους [b] αὐτοῦ ὀφθαλμούς, καὶ τὸν θώρακα ἐπαίρων τῷ τοῦ μεταφρένου κυρτώματι, καὶ τὰς κνημῖδας ἐπισυρόμενος, καὶ ὅλως αἰσχύνων ἀμφοτέρους, καὶ τὸν δημιουργὸν αὐτοῦ, καὶ τὸν δεσπότην.

7. Quandoquidem vero inter alios Homerum etiam emisti saepe, capiat aliquis & legat tibi secundum Iliadis librum, cujus reliqua examinare noli; nihil enim eorum ad te. Fingitur autem ab illo concionari ridiculus undique homo, distorto corpore atque debili. Ille ergo Thersites, talis, Achillis arma si capiat, putasne illum propterea statim & pulchrum simul & fortem futurum, & trajecti saltu fluminis aquas Phrygum caede infecturum? interfecturumque Hectorem, atque ante illum Lycaonem & Asteropaeum, qui neque humeris ferre fraxineam illam *Achillis hastam* possit? Non sane dixeris. Sed risum quoque debeat, claudicans sub scuto, & prae gravitate pronus prolabens, ac sub galea, si quando suspiciat, strabos illos oculos ostendens, & illa dorsi curvitate thoracem elevans, trahensque ocreas, qua re pudorem & artifici & domino armorum objiciat. Idem

a Ὁ Θερσίτης] Non comparet in *M.* b Αὐτοῦ] Αὐτῷ marg. *A1.*

54. Καὶ ὑποπτήξαι μὲν τὸν σολαμὸν] Ταῦτα πάντα λέγει Ὁμήρου τὸν Ἀχιλλέα ποιῶσαι. *K.*

Ὑποπτήξαι] Ὑποπτήσειν Edita, mutavit *M. du S.*

T. 2. *Jov. Trag.* c. 41. tam in textu Luciani, ubi p. 688. τοὺς ἰμβάδας ex *P.* editum, quum *F. B1. H. S.* ut jam video, recte *ἰμβάτας* habent; quam in nota ad *Schol.* ubi & *ai* male exaratum pro *οἱ ἰμβάται.* In differentia τῶν ἰμβάδων & ἰμβάται, misere quoque sibi contradicunt Lexicogr. & Grammatici, sed genus tamen est certum; nam ἡ ἰμβὰς dicendum, ὁ ἰμβάτης. *Ammonius* p. 49. Ἐμβάδες, ait, κωμικὰ ὑποδήματα ἰμβάτα (immo ἰμβάται) δὲ τὰ τραγικά. Idem ait *Th. Mag. Budaeus* contra *ἰμβὰς calceamentum tragic. ἰμβάται comica. Stephanus*, idem ἰμβάδες quod *ἰμβάται*, ait, ex Luciani *Gall.* (c. 26. f.) *Pollux* vero a se ipso dissentit, L. IV. c. 18. seg. 115. scribens: Κόθορνοι μὲν τὰ τραγικὰ ἢ ἰμβάδες. Ἐμβάται δὲ τὰ κωμικά. Et VII. f. 91. Ἐμβάται δὲ, ὅτομα τοῖς κωμικοῖς ὑποδήμασιν. Sed ibid. f. 85. Ἐμβάδες, αὐτελὲς μὲν ὑπόδημα — κοθόρνοις ταπεινοῖς ἔοικε. Cl. *Hemsterh.* rem non expedivit ad T. I. *Necyom.* c. 16. f. ubi καταβὰς ἀπὸ τῶν ἰμβατῶν habemus, dum ad *Spanh.* nos ablegat. Nam is ad *Aristoph.* Plut. 759. eumdem Luciani ex *Necyom.* locum adlegat acsi ἰμβάδις legeretur, aeque ac in *Gall.* c. 26. f. dum tamen, ut modo vidimus, ipso volente Cl. *Hemsterh.* ἰμβατῶν ibi editum, inque eo Edd. vett. illic consentire video, veluti in *ἰμβάδων* consentiunt in altero loco, ubi tamen diserte de tragicis agit. At quia infra *Epist.* Sat. §. 19. τραγικοὶ ἰμβάται aeque ac in *Necyom.* l. d. Item *Jov. Trag.* sic quoque ex consensu Edd. optimar. legendum est; potius & in *Gall.* c. 26. f. forsan ἰμβατῶν jam corrigendum, etsi ibi Edd. *ἰμβάδων* praeferunt. Tumque non male *Solanus* conjecerit, hoc loco pro χρυσοῦς ἰμβάτας, legendum χρυσᾶς ἰμβάδας, quod calceos humiliores designet, non plane tragicos. Sic supra *Bacch.* §. 2. χρυσῇ ἰμβάδι. *Rhet. Praec.* c. 15. ἰμβὰς Σικυωνίας. *Aristoph.* Plut. 759. ἰμβὰς γερόντων. ubi *Spanhem.* eo usque recte consulitur, quo exempla alia tria ex *Aristoph.* adfert, ubi *ἰμβὰς* de solea

Idem vero tibi quoque usu venire non vides, cum librum in manu habes pulcherrimum, pelle purpurea, aureo umbilico, ornatum; legis autem ita ut pronuntiatione barbara illum deformes atque distorqueas, deridentibus eruditis, laudantibus autem, qui tecum sunt, adulatoribus, qui tamen & ipsi ad se invicem conversi frequenter ridentⁿ?

8. Volo tibi etiam narrare aliquid Pythone factum. Tarentinus quidam, Evangelus nomine, domi non ignobilis, animum adjecerat ad victoriam Pythiorum. Ac nudorum illud certamen statim supra se esse videbat, qui neque ad robur neque ad celeritatem natura aptus esset: cithara vero & cantu facile se victurum, persuaderi sibi a sacerrimis hominibus, familiaribus suis, passus fuerat, laudantibus, clamantibus, quoties vel minimum ille chordas attingeret. Venit ergo Delphos, cum cetera splendidus, tum quod intextam auro vestem sibi fecerat, & coronam ex aurea lauro pulcherrimam, ut pro fructu lauri sma-

σπόπει. τὸ αὐτὸ δὴ καὶ σὺ πάσχων, οὐχ ὁρᾷς ὁπόταν τὸ βιβλίον ἐν τῇ χειρὶ ἔχῃς πάγκαλον, [c] πορφυρᾶν μὲν ἔχον τὴν διφθέραν, χρυσῆν δὲ τὸν ὀμφαλόν, ἀναγιγνώσκεις δὲ αὐτὸ βαρβαρίζων, καὶ καλαικύων, καὶ διαστρέφων, τοτὲ μὲν τοῖς πεπαιδευμένοις καταγελώμενος, τοτὲ δὲ τοῖς ξυνοῦσι σοι κολάκων ἐπαινούμενος. οἱ καὶ αὐτοὶ πρὸς ἀλλήλους ἐπιστρεφόμενοι, γελῶσι τὰ πολλά;

Θέλω δέ σοι διηγήσασθαί τι Πυθοῖ γενόμενον. Ταραντῖνος, Εὐάγγελος τοὔνομα, τὸν νοῦν ἀφανῶς ἐν τῷ Τάραντι, ἐπεθύμησε νικῆσαι Πύθια. τὰ μὲν οὖν τῆς γυμνῆς ἀγωνίας αὐτίκα ἐδόκει αὐτῷ ἀδύνατον εἶναι, μήτε πρὸς ἰσχύν, μήτε πρὸς ἀκύτητα εὖ πεφυκότι· κιθάρᾳ δὲ καὶ ᾠδῇ, ῥᾳδίως κρατήσειν ἐπείθη τοῖς καλαράταν ἀνθρώποις, οἷς εἶχε δὴ αὐτὸν, ἐπαινέταις καὶ βοῶσιν, ὁπότε καὶ τὸ σμικρότατον ἐκεῖνος ἀνακρούσαιτο. ἦλθεν οὖν εἰς τοὺς Δελφοὺς τά τε ἄλλα λαμπρὸς, καὶ δὴ καὶ ἐσθῆτα χρυσόπαστον ποιησάμενος, καὶ στέφανον δάφνης χρυσῆς καλλιστον, ὡς ἀντὶ καρπῶν τὰ δάφνης σμαράγ-

ⁿ Ridentⁿ] Sic emendavit *Solan.* Ridentⁿ Edd. vulgo.

lea calceove senum adhibetur. Sed spatii angustia non finit haec fusius exponere; alioqui pluribus traderem, τὸ ἰμβάτης generalius esse, τὸ ἰμβάτης tragicis cothurnis magis proprium, & *Ammonium* adeo melius sensisse, quam *Pollucem*. *J.F.R.*

47. Βῆτα — ῥαψῳδ.] Hinc usu receptam jamtum fuisse eam rationem constat, qua nos hodieque in dividendis *Homeri* carminibus utimur. *M. du S.*

Βῆτα τ' Ἰλιάδ.] Si certa est scriptura, patet hinc non solum libros Homericos jam tempore Luciani sic divisos, sed literas illas adpositas non mere numerales fuisse, verum elementarias. Et ita ap. *Eustath.* ad Il. A. Nota 1. διὸ καὶ τὰ εἴκοσι τέσσαρα τμήματα τῆς Ὁμηρικῆς ποιήσεως — τὰ μὲν ἄλφα καὶ βῆτα καὶ γάμμα ὀνομάζονται, καὶ τὰ ἑξῆς, ἀπὸ καὶ γράμματα καλοῦνται). atque apud alios Schol. non semel Ἰλ. ἄλφα, βῆτα, &c. plene legitur. Non tamen ab ipso *Homero* profectam divisionem, satis norunt eruditi. A Grammaticis Homero posterioribus ortam monet Cl. *Duker.* in Latin. Vet. Jurisc. p. 203. Vulgo *Aristarcho* tribuitur, vid. quos ille adlegat *Casaub.* & *Fabric.* *J.F.R.*

49. Δημηγορῶν, παγγέλοιος] *Hom.* Il. B. 212. *M. du S.*

54. Ὑπερπηδήσεται] *Hom.* Il. Φ. 268. *M. du S.*

57. Ἕκτορα, — Λυκ. — Ἀτερ.] *Hom.* Il. Φ. 34. & seqq. it. 179. *M. du S.*

60. Γέλωτα ἂν ὀφλισκάνοι] Supra T. I. *Deor. Dial.* XXII. §. 2. f. καὶ γέλωτα ὀφλήσων παρὰ πᾶσιν. Ac *Dial. Mort.* XV. f. Item *Bis Accus.* c. 15. Et persaepe alibi. *Dion. Hal.* VII. p. m. 473. μὴ ὀφλῇ γέλωτα. *Aristoph.* Nub. 1031. καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσῃς. *J.F.R.*

70. Πορφυρᾶν — διφθέραν &c.] Supra Συγγρ. c. 19. *M. du S.*

77. Πυθοῖ] Πυθοῖ & Πυθοῖσι non esse adverbia, uti vulgus Grammaticorum statuit, sed ablativos obsoletorum nominum Πυθὼ & Πυθοῖ, quae in tertio & sexto casu habent οῖ, contracte οῖ, ut Λυδοῖ, αἰδοῖ, atque in illis intelligi ὦ, contendit *L. Bos* de Ellipsi p. 282. & seq. ubi plura ex aliis exempla, & hoc Luciani quoque adfert. Adscripserat *Hemsterh.* adnotaveratque simul, quod versum erat *in Pythiis*, reddendum, *Delphis*. *J.F.R.*

78. Εὐάγγελος] Similem Histor. vid. apud *Cic.* ad Heren. IV. 47. *M. du S.*

ραγδος εἶναι ἰσομεγέθεις τῷ καρπῷ. Ἡ μέν γε κιθάραν αὐτὸν, ὑπερφυές τι χρῆμα εἰς κάλλος, ἐκ πολυτέλειαν χρυσοῦ μὲν τὸ ἀκριβέστατον πᾶσαν, σφραγῖσι δὲ [a] καὶ λίθοις ποικίλοις κατακεκοσμημένην, Μουσῶν μέλαξύ, καὶ Ἀπόλλωνος, καὶ Ὀρφέως ἐντέλουμένων· θαῦμα μέγα τοῖς ὁρῶσιν.

Ἐπεὶ δ' ἦν πόλε καὶ ἦκεν ἡ τοῦ ἀγῶνος ἡμέρα, τρεῖς μὲν ἦσαν· ἔλαχε δὲ μέσος αὐτοῖς ὁ Εὐάγγελος ᾄδειν, καὶ μὴ Θέσπιν τὸν Θηβαῖον ὁ Φαύλος ἀγωνισάμενον. εἰσέρχεται οὖν [b] ὅλος περιλαμπόμενος τῷ χρυσῷ, καὶ τοῖς σμαράγδοις, καὶ βηρύλλοις, καὶ ὑακίνθοις· καὶ ἡ πορφύρα δὲ ἐνέπρεπε τῇ ἐσθῆτος, ἢ μεταξὺ τοῦ χρυσοῦ διεφαίνετο. τούτοις ἅπασι προεκπλήξας τὸ θέατρον, καὶ θαυμαστῆς ἐλπίδος ἐμπλήσας τοὺς θεατὰς, ἐπειδὴ πολε καὶ ᾆσαι καὶ κιθαρίσαι πάντως ἔδει, ἀνακρούεται μὲν ἀνάρμοστόν τι, καὶ ἀσύνταχτον, ἐμπορρήγνυσι δὲ τρεῖς ἅμα χορδὰς, σφοδρότερον τοῦ δέοντος ἐμπεσὼν τῇ κιθάρᾳ, ᾄδειν δὲ ἄρχεται πόμυσόν τι, καὶ λεπτὸν, ὥστε γέλωτα μὲν πάντων γενέσθαι τοῦ θεάτρου· τοὺς ἀθλοθέτας δὲ ἀγανακτήσαντας ὅτι τῇ τόλμῃ, μαστιγώσαντας αὐτὸν, ἐκβαλεῖν τοῦ θεάτρου. ὅτε δὴ καὶ γελοιότατος ὤφθη δακρύων ὁ χρυσοῦς Εὐάγγελος, καὶ ὑπὸ τῶν μαστιγοφόρων συρόμενος διὰ μέσης τῆς σκηνῆς, καὶ τὰ σκέλη καθημαλωμένος ἐκ τῶν μαστίγων, καὶ συλλέγων

ragdi essent aequali fructus illius magnitudine. Citharam autem ipsam *fecerat* admirandum opus, pulchritudine & pretio, ex auro totam solido, sigillisque & gemmis variis ornatam, cum Musae inter alia & Apollo & Orpheus insculpti essent: ingens videntibus miraculum.

9. Cum vero tandem aliquando venisset dies certaminis, tres erant, quorum media canendi sors exiit Evangelo, & quidem post Thebanum Thespin, qui non male certaverat. Ingreditur ergo, auro relucens totus, & Smaragdis, & Beryllis, atque Hyacinthis. Decora quoque vestimenti purpura, inter aurum interlucens. His omnibus cum ante perculisset theatrum, & admirabili expectatione spectatores implevisset, ac tandem canere etiam & citharam pulsare omnino oporteret: pulsare incipit inconcinnum quiddam & incongruum; abrumpit autem chordas simul tres, vehementius justo in citharam dum irruit; incipitque cantare adeo alienum quiddam a Musis atque extenuatum, ut risus spectatorum omnium cooriretur, praesides autem certaminis indigne ferentes hominis audaciam, flagris caesum theatro ejicerent. Quo quidem tempore maxime ridiculus visus est aureus ille Evangelus, qui ploraret tractus a virgatoribus per mediam scenam, cruenta a flagellis crura habens, humi colligens sigi-

a Καὶ] Omisit *Fl.* b Ὅλος] Ὅλως *J.* & *V2.* Prius reliquae.

94. Σφραγῖσι] Conf. fin. c. seq. Et *Tragop.* vs. 79. Et *Ovid.* Met. XI. 167. *M. du S.*

2. Εἰσέρχεται — ὅλος] Nihil referre, ὅλος ne an ὅλως recipias, vid. supra hoc Tom. *Herc.* c. 1. ὅλως Ἡρακλῆς. *J. F. R.*

30. Κατὰ τὸν νόμον τοῦ τίχτης] Vide haec copiose illustrantem *Gataker.* in Cinno p. 246. Ed. minor. P. 303. Ed. major. *J. F. R.*

33. Σφραγῖσι] I. e. *gemmis.* *F. G.*

37. Ὦμοσε] Ὠμόσω legisse videtur Interpres. *F. G.*

40. Περὶ πόδα] *Hesych.* ἔτως ἐκέλευε τὸ ἁρμόζον, μεταφέροντες ἀπὸ τῶν συμμέτρων τοῖς ποσὶν ὑποδημάτων ἢ ἀκριβῶς. *J. M. G.*

45. Θρᾷττιαι] *Thraciae*, quas depingit *Ovid.* 2. Metam. *G. C.*

47. Εἰς τὸν Ἕλλον ἐμπεσοῦσαν ἐμβληθῆναι εἰς τὸν μέλανα πόντον] Exhibuit quoque interpres *in nigrum pontum*, nec intercedo, quo minus ab poëta aliquo sic scriptum credatur. Sed Lucianum nunc simpliciter narrantem non respexisse opinor ad talem quandam imitationem, & intellexisse Melan sinum, ut illam maris partem appellari novimus ab ingrediente eam *Mela* fluvio. Vide Geographos. *J. G.*

48 Μέ-

gilla citharae, quae exciderant scilicet cum vapularet una cum ipso etiam cithara.

χαμόθεν τ̃ κιθάρας τὰς σφραγίδας (ἐξεπεπτώκεισαν γ̃, κἀκείνης [c] ξυμμαστιγωμένης αὐτῷ.)

10. Parvo autem post illum intervallo, Eumelus aliquis intrat Eliensis, citharam habens veterem, cujus lignei essent verticilli, vestem vero vix cum ipsa corona drachmis decem dignam. At hic, qui dextre cantasset, & lege artis tractasset citharam, vicit, & praeconio ornatus est, & derisit Evangelum, frustra sibi placentem cithara illa sua & sigillis, ac dixisse illi fertur, *Tu quidem, Evangele, aurea lauro cinctus es, quippe dives: ego vero pauperculus Delphica. Ceterum illum solum tui apparatus fructum tibi habe, quod, neque miserante quoquam te victum, hinc discedis, sed exosus omnibus propter artis illam expertem atque supervacuam luxuriem.* Apprime tibi Evangelus ille congruit, quatenus plane non curas risum spectatorum.

Μικρὸν δὲ ὕστερον μετ' αὐτὸν Εὔμηλός τις Ἠλεῖος εἰσέρχεται, κιθάραν μὲν παλαιὰν ἔχων, ξυλίνους δὲ [d] κόλλοπας ἐπικειμένην· ἐσθῆτα δὲ καὶ μόγις σὺν τῷ στεφάνῳ δέκα δραχμῶν ἀξίαν· ἀλλ' οὗτός γε ἆσας δεξιῶς, καὶ κιθαρίσας κατὰ τὸν νόμον τῆς τέχνης, ἐκράτησε, καὶ ἀνεκηρύχθη, καὶ τῷ Εὐαγγέλιῳ καταγέλα, μάτην ἐμπομπεύσαντος τῇ κιθάρᾳ, καὶ ταῖς σφραγῖσιν ἐκείναις. καὶ εἰπεῖν γε λέγεται πρὸς αὐτόν· ὦ Εὐάγγελε, σὺ μὲν χρυσῆν δάφνην περίκεισαι, πλουτεῖς γάρ, ἐγὼ δὲ ὁ πένης τ̃ Δελφικήν· πλὴν τοῦτό γε μόνον ὄνησο τ̃ σκευῆς, ὅτι μηδ' ἐλεούμενος ὑπὸ τῆς ἥττης ἀπέρχῃ, ἀλλὰ μισούμενος προσέτι ἀφῃρημένος τ̃ ἀτεχνόν σε ταύτῃ καὶ περιττῇ τρυφήν. [e] καὶ πάνυ δή σοι καὶ Εὐάγγελος ἦν, καθ' ὅσον σοί γε καὶ ὀλίγον μέλει τοῦ γέλωτος τ̃ θεατῶν.

11. Neque vero intempestivum fuerit Lesbiam tibi fabulam enarrare, antiquam. Cum Orpheum Thressae mulieres discerpsissent, caput illius una cum lyra in Hebrum delapsum in sinum Melana delatum esse, ajunt; atque innatasse caput lyrae, canens, ut ferunt, threnum de Orpheo, cui lyra, ventis chordas impellentibus, suc-

Οὐκ ἄκαιρον δ' ἂν γένοιτο, καὶ Λέσβιον μῦθόν τινα διηγήσασθαί σοι πάλαι γενόμενον. Ὅτε τ̃ Ὀρφέα διεσπάσαντο αἱ Θρᾷτται, φασί, τ̃ κεφαλὴν αὐτοῦ σὺν τῇ λύρᾳ [f] εἰς τ̃ Ἕβρον ἐμπεσοῦσαν, ἐμβληθῆναι εἰς τ̃ μέλανα πόντον, καὶ ἐπιπλεῖν γε τ̃ κεφαλὴν τῇ λύρᾳ, τ̃ μὲν ᾄδουσαν θρῆνόν τινα [g] τὸν Ὀρφεῖ, ὡς λόγος, τ̃ λύραν δὲ αὐτοῦ ὑπηχεῖν τοῖς ἀνέμων ἐμπιπτόντων ταῖς

[c] Συμμαστιγωμ.] Συμμαστιγωμ. male *B1.* [d] Κόλλοπας] Recte Edd. praeter *J.* & *V2.* quae κόλλοπες. [e] Πανὶ] Ita bene *Ald. J. H. P B1. S.* Παρὰ *Fl.* L. & marg. *A1.* [f] Εἰς τ̃ Ἕβρον] Haec & seqq. a λύρᾳ ad λύρᾳ desunt in *Fl.* [g] Ἐπὶ τῷ Ὀρφεῖ, ὡς λόγος] Ἐπὶ τῷ Ὀρφεῖῳ λόγῳ marg. *A1.*

27. Κόλλοπας ἐπικειμένην] Κόλλοπες οἱ πασσαλίσκοι τ̃ κιθάρας, ὧν ἐκδέδηται αἱ νόθραι. *V.*
37. Ὄνησο] Γράφ. Ὤνησο. *G.*
40. Περὶ πόδα δή σοι] Περὶ πόδα, ἀντὶ τοῦ κατὰ πόδας, πλησίον, ἐγγύς. ἢ ἀληθέστερον ἐρεῖν, περὶ πόδα αὐτῷ * καλαπεφρονημένως ἐπεὶ ἓν τὰ παρ' ἡμῖν εὐκαταφρόνητα περὶ τοὺς πόδας ῥίπτει. *V.* (Ῥιπτεῖται C. Ῥιπτεῖται V.)

* Καλαπεφρονημένως] Sic dedit *Solan.* pro vulgato καλαπεφρονημένῳ, & παρ' ἡμῖν, pro edito παρ' ὑμῖν.

48. Μέλανα πόντον] Mare nigrum Luciano notum. Sed de Propontide hic intelligendum videtur, *F.G.* Μέλανα πόντον] Quando ita appellari mare hoc coeperit, alii docebunt. *M. du S.*

ταῖς χορδαῖς· ᾠδὴν προσεπεχθῆναι τῇ Λέσβῳ· κἀκείνους ἀπελομένους τὴν κεφαλὴν καλαθάψαι, ἵναπερ νῦν τὸ Βακχεῖον αὐτοῖς ἐστι· τὴν λύραν δὲ ἀναθῆναι εἰς τὸν τῷ Ἀπόλλωνι τὸ ἱερὸν, καὶ ὅλως πολύ γε σώζεσθαι αὐτήν.

cinuerit, & sic cum cantu appulsam Lesbo: illosque sublatum caput sepeliisse, ubi nunc Baccheum illis est, lyram vero Apollinis in templo dedicasse, ubi diu servata sit.

Χρόνῳ δὲ ὕστερον Νέανθον τὸν τοῦ Πιττακοῦ τοῦ τυράννου ταῦτα ὑπὲρ τὴν λύρας [a] φυσαινόμενον, ὡς ἐκήλει μὲν τὰ θηρία, καὶ φυτὰ, καὶ λίθους, ἐμελῴδει δὲ καὶ μετὰ τὸν Ὀρφέως συμφορὰν μηδενὸς ἁπτομένου, πρὸς ἔρωτα τῆς κτήματος ἐμπεσεῖν, καὶ διαφθεῖραι τὴν ἱερέα μεγάλοις χρήμασι, πεῖσαι δὲ ὑποθέντα ἑτέραν ὁμοίαν λύραν, δοῦναι αὐτῷ τὴν τοῦ Ὀρφέως· λαβόντα δὲ μεθ' ἡμέραν μὲν ἐν τῇ πόλει χρῆσθαι, οὐκ ἀσφαλὲς οἰόμενον εἶναι· νύκτωρ δὲ ὑπὸ κόλπου ἔχοντα, μόνον προελθεῖν εἰς τὸ προάστειον, καὶ προχειρισάμενον κρούειν καὶ συνταράττειν τὰς χορδὰς, ἄτεχνον καὶ ἄμουσον νεανίσκον, ἐλπίζοντα καὶ μέλη τινὰ θεσπέσια ὑπηχήσειν τὴν λύραν, ὑφ' ὧν πάντας καλαθέλξειν, καὶ κηλήσειν, καὶ μακάριον ἔσεσθαι, κληρονομήσαντα τὴν Ὀρφέως μουσικήν· ἄχρι δὴ ξυνελθόντας τοὺς κύνας

12. Interjecto tempore Neanthum Pittaci tyranni filium, qui istaec de lyra audisset, ut animalia, & plantas, & saxa demulserit, ac post Orphei mortem, nemine illam tractante cecinerit, in cupiditatem illius habendae incidisse, corruptoque magna vi pecuniae sacerdoti persuasisse, ut subjecta alia simili, Orphei sibi lyram daret. Cum vero accepisset, interdiu quidem in urbe ea uti non satis tutum putasse; noctu vero illa sinu condita solum progressum esse in locum suburbanum, eaque depromta, pulsasse & perturbasse fides adolescentem artis & Musarum expertem, qui speraret, carmina quaedam divina reddituram esse lyram, quibus delinire omnes ac mulcere cum posset, beatum se fore Musicae Orphei heredem; donec convenientes ad sonum

[a] Πυθαιόμβροτον] Ita *Fl. B1. H.* &c. Πυθαιόμβροτον *J.* & *Fr.* Forsan πυθόμβροτον voluere.

74. Κληρονομήσαντα] Κληρονομῶ σε Ἀττικῶς. *V.*

58. Νέανθον] De hoc Politianus *in Nutritia. M. du S.*

74. Κληρονομήσαντα τ' &c.] Attice cum genitivo ait Schol. bene. Ita & supra T. 2. *Quom. Hist.* c. 20. Verum & cum accusandi casu *Alciphr.* I. Ep. 39. p. 192. f. ἐτυγχάνω τὸ πλούσιον κεκληρονόμηκα πατέρα τὸ μυράκιον. *J. F. R.*

83. Τῶν ἄλλων βαρβίτων] Hinc videtur colligi posse, lyram & barbiton idem fuisse. *Longol.*

88. Τριχιλίων δραχμῶν] A solo Luciano hoc memoratur; sed facile fidem facit. Quoniam autem de lucerna fictili venerandi senis sermo incidit, operae pretium est ex ipso Epicteto apud *Arrianum* p. m. 72. B. cur fictili ea usus sit, audire. *Ego*, inquit, *nuper cum apud Lares ferream haberem lucernam, audito strepitu sublatam accurrens animadverti. Rem deinde reputans, furtique causam satis obviam; cras*, inquam, *fictilem invenies.* At, o bone, quam tu tam vilem comparabas, ut qui furaretur neminem inventum iri putares, inventus est eo usque fatuus, ut ter mille drachmis emeret. Libros Pythagoricos a Platone; Speusippi Philosophi ab Aristotele, immenso pretio emtos narrat *A. Gellius* III. 17. Sed horum alia prorsus ratio est. *M. du S.*

90. Τῶν νυκτῶν] Subaudi τὸ δέ. *F. G.*

93. Τῷ θαυμαστῷ ἐκείνῳ γέροντι] Serio Epictetum laudat: neque enim semper ridet Lucianus, neque omnia. Qui si Socratem ipsum aliquando inclementius tractarit, suspiciebat tamen. Senem fuisse docent & alii Scriptores, & ipse apud *Arrianum* p. 66. A. *Aul. Gell.* II. 18. *De Epicteto autem Philosopho nobili — recentior est memoria, quam ut scribi quasi obliteratum debuerit.* Ad *M. Aurelii* usque tempora vitam produxisse, auctor est *Suidas*. *M. du S.*

94. Χθὲς] Paulo post Peregrini mortem itaque haec scripta sunt. Vid. Περιγρ. c. 36. *M. du S.*

Ibid. Πρωτέως] I. e. Peregrini. *F. G.*

98. Τετιάται τῇ Καλυδωνίᾳ] Memorat inter ἀναθήματα ejus verbis etiam *Pausan.* Arcad. p. 275, 38. *Wech.*

Ἐπὶ

sum canes, multos autem ibi fuisse, miserum laniaverint. Hactenus ergo Orphei simile fatum habuisse, ut solos in se convocaret canes. Ubi illud quidem manifestissime apparuit, non lyram fuisse, quae demulserit, sed artem & cantum, quae sola eximia Orpheo a matre contigerant. Caeterum lyra supellex erat non melior barbitis aliis.

πρὸς τ' ἦχον (πολλοὶ δὲ ἦσαν αὐτόθι) διασπάσαι αὐτόν· ὡς τοῦτο γοῦν ὅμοιον τῷ Ὀρφεῖ παθεῖν, καὶ μόνης [b] ἐφ' ἑαυτὸν ξυγκαλέσαι τὰς κύνας. ὅτι δὲ καὶ σαφέστατα ὤφθη, ὡς οὐχ ἡ λύρα θέλγουσα ἦν, ἀλλὰ ἡ τέχνη καὶ ἡ ᾠδή, αἷ μόναι ἐξαίρετα τῷ Ὀρφεῖ παρὰ τ' μητρὸς ὑπῆρχεν. ἡ λύρα δὲ ἄλλως κτῆμα ἦν οὐδὲν ἄμεινον τ' ἄλλων βαρβίτων.

13. Et quid Orphea tibi aut Neanthum narro, cum nostra aetate fuerit, & forte adhuc sit, qui Epicteti Stoici lucernam fictilem tribus drachmarum millibus emerit? Sperabat, puto, ille etiam, si noctu ad illam lucernam legeret, continuo sapientiam Epicteti adstituram sibi per quietem, seque similem seni admirabili futurum.

Καὶ τί σοι τ' Ὀρφέα, ἢ τ' Νέανθον λέγω, ὅπου καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐγένετό τις, καὶ ἔτι ἔστιν, οἶμαι, ὃς τ' Ἐπικτήτου λύχνον τοῦ Στωϊκοῦ, κεραμοῦν ὄντα, τριχιλίων δραχμῶν ἐπρίατο; ἤλπιζε γὰρ, οἶμαι, κἀκεῖνον, εἰ τ' νυκτὸς ὑπ' ἐκείνῳ τῷ λύχνῳ ἀναγιγνώσκοι, αὐτίκα μάλα καὶ τ' Ἐπικτήτου σοφίαν ὅλαν ἐπιστήσεσθαι, καὶ ὅμοιον ἔσεσθαι τῷ θαυμαστῷ ἐκείνῳ γέροντι.

14. Heri vero & nudius tertius alius quis Cynici Protei baculum, quem deposuerat, cum in ignem desiliret, talento ipse quoque emit, & habet pignus illud atque ostentat, ut Tegeatae Calydonii *apri* exuvias, & Geryonis ossa Thebani,

Χθὲς δὲ καὶ πρώην ἄλλος τις τ' Πρωτέως τοῦ Κυνικοῦ βακτηρίαν, ἣν καταθέμενος ἤλατο εἰς τὸ πῦρ, τάλαντου καὶ αὐτὸς ἐπρίατο, καὶ ἔχει μὲ τὸ κειμήλιον τοῦτο καὶ δείκνυσιν, ὡς Τεγεᾶται τοῦ Καλυδωνίου τὸ δέρμα, καὶ Θηβαῖοι τὰ ὀστᾶ τοῦ [c] Γηρυόνου,

καὶ

[b] Ἐφ'] Ἐφ' male *Fl.* [c] Γηρυόνου] Sic *Fl. Fr. Ald. J. H1.* & 2. *B1. P. S. Amst.*

77. Διασπάσαι αὐτὸν] Ἐπὶ κεφαλῆς ἰὼν τ' κυνῶν διεσπάσθη. *V.*

82. †Παρὰ τ' μητρὸς] Καλλιόπης δὲ τ' Μούσης μυθεύουσι γενέσθαι τοῦτον. *V.*

94. Καὶ πρώην] Λέγεται ἐ ὅτι πρώην, ὡς ἐχρήσατο ἐ Πλούταρχος. *V.*

Ibid. Πρωτέως] Περὶ τοῦ Περιγρίου λέγει. *V.*

* Κυνῶν] Ita merito emendarat *Solan.* cum legeretur Κωῶν.

† Παρὰ τ' μητ.] Ante ad verba αἷ μόναι ἐξαίρετα male referebantur hoc Schol. & schol. sequens, ad Ἐπικτήτου γέροντος.

Ἔστι μὲ, inquit, τὸ δέρμα ὑὸς τοῦ Καλυδωνίου διεσπάσθη δὲ ὑπὸ τοῦ χρόνου ἐ εἰς ἄκρον ἦν τριχῶν ἤδη ψιλόν. *J.M.G.*

99. Τὰ ὀστᾶ τοῦ Γηρυόνου] An factum de Geryonis ossibus, quod Sanctorum reliquiis contigisse cum admiratione legimus, ut vel multiplicatae sint, vel translatae? *Pausanias* enim in Atticis p. 34, 20. in Lydiae urbe non magna, Τμώλου θύραις, inventa, narrat, post nudatum a tempestatibus collem, ὀστᾶ τὸ χῆμα ἐξεφάνη ἐς μάκος ὡς ὀκτὼ ἀνθρώπου· ἐπεὶ λόγῳ μέγιστόν ἐστιν ὡς ὀκτὼ πήχεις ἂν ὕψει. (conformatio suasit humana esse, magnitudo elephantum potius aut cetum suasisset) Αὐτίκα δὲ λόγος ἦλθεν ἐς τοὺς πολλοὺς, Γηρυόνου τοῦ χρυσοκέρω εἶναι μὲ τ' νεκρὸν κ. τ. λ. Dicemusne lacunam esse post Θηβαῖοι, aut post ὀστᾶ adeo. Sed hariolari nolo. Magnam vim ejusmodi reliquiarum, (κειμήλια, θαύματα, ἀναθήματα pro diverso respectu vocant Graeci) breviter indicat *Ex. Spanhemius* in ipso ingressu magni operis p. 3. *J.M.G.*

Ibid. Γηρυόνου] Γηρυόνος diserte scripsit Cl. *Gesn.* in nota sua; an quia Latini amant *Geryon, onis?* Dubito tamen num & sic in Luciano corrigi velit, quum etiam Γηρυόνου in *H2.* qua utebatur, intactum reliquit. Et cum nihil varietatis notatum reperirem, Edd. decem evolvi, easque in Γηρυόνος consentire deprehendi, nempe ab recto Γηρυόνης, quam formationem esse usitatissimam, vel ex *Loydii* Lex. poët. notum, qui id vel quater ex *Paleph.* & Γηρυονῆς a Γηρυονεύς ex aliis profert. Addo *Conon*, Apollodoro adnexum p. m. 247. τοῦ Γηρυόνου

καὶ Μεμφῖται τὸν Ἰσιδος τοὺς πλοκάμους. αὐτὸς δὲ ὁ τῆς θαυμασίης κτήματος δεσπότης, καὶ αὐτὸν σὲ τῇ ἀπαιδευσίᾳ καὶ βδελυρίᾳ ὑπερηκόντισεν. ὁρᾷς ὅπως κακοδαιμόνως ἀφίκεισαι, βακτηρίας ἐς τὴν κεφαλὴν ὡς ἀληθῶς δεόμενος.

Λέγεται γοῦν καὶ Διονύσιον τραγῳδίαν ποιεῖν φαύλως πάνυ, καὶ γελοίως, ὥστε τὸν Φιλόξενον πολλάκις δὶ αὐτοῦ ἐς τὰς λαλομίας ἐμπεσεῖν, ὃ δυνάμενον κατέχειν τὸν γέλωτα. ἔστιν τοίνυν πυθόμενος ὡς [a] ἐγγελᾶται, τὸ Αἰσχύλου συξίον, εἰς ὃ ἐκεῖνος ἔγραφε, σὺν πολλῇ σπουδῇ κἠσάμενος αὐτό, ᾤετο ἔνθεος ἔσεσθαι, καὶ κάτοχος ἐκ τοῦ συξίου, ἀλλ' ὅμως ἐν αὐτῷ ἐκείνῳ μακρῷ γελοιότερα ἔγραφεν· οἷον καὶ ἐκεῖνο τὸ Δωρικὸν, ἦκεν ἡ Διονυσίου γυνὴ, καὶ πάλιν· οἴμοι, γυναῖκα χρησίμην ἀπώλεσα. καὶ τοῦτο γοῦν ἐκ τοῦ συ-

& Memphitae cincinnos Iſidis. Ipſe verò admirabilis rei dominus, vel ipſum te inſcitia atque impuritate vicerit. Vide quam infeliciter te habeas, baculo in caput (*inſcuſſo*) revera indigens.

15. Dicitur etiam Dionyſius tyrannus ſcripſiſſe tragoediam, male ſane & ridicule, adeo ut ſaepe propter eam in Lautumias inciderit Philoxenus, qui riſum continere non poſſet. Hic ergo derideri ſe audiens, pugillares Aeſchyli, in quibus ille ſcribere ſolitus fuerat, ſtudioſe emit, futurum ratus, ut divino quodam ad poëticen ſtudio inde animaretur. Verum enim vero in illis ipſis *tabellis* longe etiam magis ridicula ſcripſit, quale illud Doricum, *Advenit Dionyſii mulier:* & illud, *Hei conjugem quam commodam deperdidi:* nam iſtuc etiam de pu-

a Ἐγγελᾶται] Hoc pertinaciter ſervant Edd. Ἤγγελται adſcript. marg. *J.*

ρώνου ἀφεκκλησῖς ὅσαι βόες. Et *Ptol. Hephaeſt.* p. 310. f. Ἥρα συμμαχοῦσα τῷ Γηρύονι. *Parth. Nic.* c. 30. τὰς Γηρύονι βοῦς. Nec aliter *Suidas*, nec *Ariſtoph.* quem vid. Acharn. vſ. 1081. Ideoque jam nulla mendi ſuſpicio: nec ſcio ubi Γηρύων aut Γήρυον inveniatur. *J.F.R.*

7. Λέγεται — Διονύσιον] Ut Latini verbis paſſivis impersón. poſitis nominativum addere magis amant, ita contra Graeci accuſativum iis frequentius adjungunt. *Died. Sic.* I. c. 95. pr. Λέγε) πρεσβεῦσαι Ἄμασιν τὸν Βασιλέα. Ib. med. λέγε) τὸν Ξέρξε πατέρα — ἐπιστῆναι. I. 2. c. 21. λέγε) τὸν Μέμνονα, & millies ap. eumdem deinde. *Parth. Nic.* c. 30. Λέγε) δὲ τὸν Ἡρακλέα — ἀφικέσθαι. Et c. 31. Λέγεται δὲ τὸν Διομήδη. Item c. 36. Λέγεται δὲ τὸν Ῥῆσον εἶναι. *Aeſop.* f. 86. Λέγεται ταῦτα. *Arrian.* Exp. Al. in praef. λέγε) Φίλιππον μὲ τελέσαι, ubi Cl. *Gronov.* ſex, ſeptem alia ſimil. ex *Æl.* & *Xen.* Interdum tamen & nominativum reperias, ut *Diog. Laërt.* T. 2. p. 582. Λέγε) ὁ Πλάτων υἱὸς γενέσθ. *Diod. Sic.* V. c. 55. Λέγε) δ' ὅτι τοὺς γόητας γεγενῆσθαι. Mox ibid. Ζεὺς λέγε) ἐρασθῆναι. *J.F.R.*

Ibid. Διονύσιον] Meminit Cic. ad Att. L. IX. unde proverbium factum eſt: Διονύσιος ἐν Κορίνθῳ. *G.C.*

Διονύσιον] Dionyſius tyrannus. *F.G.*

Διονύσιον] *Seniorem* intelligit, qui tragoedias & comoedias edidit. Vid. *Plut.* 838. 2. 1276. 1532, 1. De tragoediis ejus vide *Suid.* & *Plut.* Timol. 442. 2. & 602. f. ubi fragmentum hoc etiam habet, ἡ δὲ Τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἦν, quod apud *Stobaeum* etiam reperitur, *Grot.* Flor. 187. B. adde *Philoſtr.* p. 499. *M. du S.*

Διονύσιον τραγῳδίαν ποιεῖν φαύλως] Adleverat Cl. *Hemſterh.* adeundum *Daviſ.* ad *Cic.* Tuſc. Diſp. V. p. 350. Ed. 2. Ibi Cicero de eodem Dionyſio tyranno: *muſicorum vero perſtudioſo poetae etiam tragico quam bene, nihil ad rem.* Daviſ. autem: „ *Themiſt.* Or. IX. p. 126. Τραγῳδίας δὲ, inquit, ἰκανῶς γράφειν, καὶ Διονύσιος „ ὁ Τυράννος ἰκανὸς ἦν. De poëtica ejus facultate non „ tam bene ſentiunt reliqui, & in horum ſententia „ fuiſſe ſe non obſcure docet *Tullius. Ammian. Marcel.* L. XV. c. 5. *Legimus Dionyſium intentaſſe Poëtae Philoxeno mortem, cum eum recitantem* proprios „ verſus abſurdos & inconcinnos, *laudantibus cunctis, ſolus audiret immobilis.* Dein additis etiam his „ Luciani, pergit: alia de Philoxeno in lapicidinas con„ jecto teſtimonia corralit *Jac. Perizon.* ad *Ælian.* V. „ H. L. X. c. 9. At de Dionyſii tragoediis vide *Scheffer.* & *Kuhnium* ad L. XIII. c. 18. Haec *Daviſii* „ adſcribere non piguit. *J.F.R.*

8. Τὸν Φιλόξενον] Nota Philoxeni hiſtoria diſertiſſime enarrata a *Diodor. Sic.* l. 15. poſt pr. brevius a *Stobaeo* Serm. 13. περὶ παιδεύσεως. Tangit *Cic.* ad Att. 4, 6. med. Aliam cauſſam conjecti a Dionyſio in Lautumias Philoxeni, corruptam nempe ab illo Galateam, tyranni pellicem, indicat *Athenaeus* L. I. p. 6. F. & Schol. *Ariſtoph.* ad Plut. 290. Tragoedia ſunt Dionyſii nomina, & quae ad hoc argumentum alia pertinent, vid. apud *Fabric.* B. G. 2, 19. p. 675. in quo Catalogo Tragicorum etiam Philoxenus illuſtratur p. 686. Add. Viri docti ad *Aelian.* V. H. 10, 9. & 12, 44. *J.M.G.*

10. Οὐ δυνάμενον κατ. τὸν γέλωτα] Aliam cauſſam aſſignat

pugillaribus : & illud , *Stulti sibi illudunt enim mortalium.* Atque hoc quidem apte dictum in te videri potest a Dionysio , ac propter hoc carmen inaurare decebat illos pugillares.

16. Qua enim ipse spe de libris concepta, eos volvis semper , & glutinas , & circumcidis , & croco cedroque inungis , & pelles circumdas , & apponis umbilicos , tanquam fructum aliquem illorum capturus ? Nempe melior omnino jam ipsa illa emtione factus es , qui sic dicas , *ut libri praecipiunt ?* Quin piscibus magis mutus es. Vivis autem ut neque dicere honestum sit , sed *immane* , ut in proverbio est , *odium* omnium sustines propter impuritatem. Itaque si talem libri efficerent , curriculo quam longissime fugiendum ab illis erat.

ξίᾳ, ϗ τὸ, αὐτοῖς γὰρ ἐμπαίζουσιν οἱ μωροὶ βροτοί. τοῦτο μὲν γε πρὸς σὲ μάλιστα εὐστόχως ἂν εἰρημένον εἴη, [b] ἢ τῷ Διονυσίῳ. ϗ διὰ τοῦτο χρυσοῦσαι αὐτοῦ ἔδει ἐκεῖνο τὸ πυξίον.

Τίνα γὰρ ἐλπίδα ϗ αὐτὸς ἔχων εἰς τὰ βιβλία, ϗ [c] ἀνελίττεις ἀεὶ, ϗ διαχολλᾷς, ϗ περικόπτεις, ϗ ἀλείφεις τῷ κρόκῳ, ϗ τῇ κέδρῳ, ϗ διφθέρας περιβάλλεις, ϗ ὀμφαλοὺς [d] ἐντίθεις, ὡς δή τι ἀπολαύσων αὐτοῦ; πάνυ γοῦν ἤδη βελτίων γεγένησαι διὰ τὴν ὠνὴν, ὃς τοιαῦτα μὲ φθέγγῃ· μᾶλλον δὲ τῶν ἰχθύων ἀφωνότερος εἶ, βιοῖς δὲ, ὡς οὐδ' εἰπεῖν καλόν· μισος δὲ ἄγριόν, [e] φασι, διὰ πάντων ἔχεις ὅπου τῆς βδελυρίας· ὡς εἰ τοιοῦτος ἀπεργάζοιτο τὰ βιβλία, φυγῆ φευκτέον ἂν ἦν ὅτι ποῤῥωτάτω ἀπ' αὐτοῦ.

Δυοῖν

b [b] Ἢ] ἢ delet *Gesn.* *c* Ἀνελίττεις] Et hoc Edd. constanter. Ἀνατυλίττεις *Graev.* & marg. *Alw.* *d* Ἐντίθεις] Ἔντιθης vult *Guiet.* *e* Φασι] Sic *F. P.* aliaeque. Φασὶ *Fl.*

32. Ὡς οὐδ' εἰπεῖν καλὸν] Καινοτρεπὴς ὁ τοῦτο, ὡς οὐδ' εἰπεῖν καλὸν τὸ γὰρ κοινὸν ὡς οὐδὲ καλὸν εἰπεῖν. *V.*

signat *Plut.* 595. f. Tragoedia nempe Tyranni ei ut emendaret data , a principio ad finem ab eo est obliterata. *M. du S.*

11. Ἐγγιλᾶται] Lege ἠγγιλῶσθαι & vid. Παρασ. c. 40. vel potius ἠγγιλᾶτο, ut *Diog. Laërt.* p. 159. F. quamvis de alio illic sermo. De hac veterum curiositate vid. *Spanh.* p. 4. ed. ult. Adde his ob similitudinem *Silii Italici* factum , qui in *Virgilii* monumento decubuisse fertur, quasi eodem afflatu inspirandus. Narrat *Jacob. Pontanus* 281. Philoc. *M. du S.*

16. Δωριὸν] Ubinam hoc Doricum invenies? Corruptum censeo ; necdum quid reponam satis video. Aliquid tamen habeo quod afferam. Fuit altera Dionysii uxor nomine Doris ; v. *Ælian.* V. H. IX. 8. & XIII. 10. *Val. Maxim.* IX. 14. de qua haud dubie hic sermo est. Adde *Cic.* Tusc. V. Locra erat, Xeneti viri civium suorum nobilissimi filia. sed ibi Loris dicitur. Vid. not. ad *Cornel. Nep.* in Dione. *M. du S.*

Ibid. Ἦκεν ὁ Διονυσίῳ] Non puto, ridiculum quaerendum esse in his versiculis , prout hic recitantur, in quibus humile quiddam forte videas , & minime Tragicum ; ridiculum nescio an quis hodie observet? sed citari arbitror carminum principia eorum , quae miserum poëtam praeter caetera declarent. *J. M. G.*

20. Μάλιστα εὖς. — ἢ τοῦ Διον.] Aut μᾶλλον scribi debuit, aut εὐστοχώτερον. *M. du S.*

25. Καὶ ἀνελίττεις] Hæc omnia *Pers.* ejusque Interpretes ad Sat. 3. *J. B.*

Καὶ ἀνελίττεις ἀεὶ] Perinde quidem est sive legas, ut in editis habetur ϗ ἀνελίττεις ἀεὶ, sive , ut in Mſ. extat, ϗ ἀνατυλίττεις ἀεὶ. Utrumque enim significat *libros , versus , evolvis* , utrumque verbum hunc apud scriptorem alibi quoque occurrit in hac notione. sed cum ἀνατυλίττειν , quod hic codex vetustus prae se fert, sit verbum rarius , credibile est librarios pro eo substituisse notius & tritius. Proprie ἀνατυλίττειν dicitur de voluminibus, quae evolvuntur. In sequentibus mox ineptissime vertitur , ϗ διαχολλᾷς ὁ περικόπτεις, *coagmentas , spolias* , cum vertendum sit *conglutinas , circumcidis.* Chartae enim glutine jungebantur , deinde frontes librorum circumcidebantur, capiti vero voluminis adglutinabatur membrana purpurea , cui plerumque litteris aureis index libri inscribebatur, ut erudite docuit maximus vir *Isaacus Vossius* ad Catullum pag. 52. vide quae ibi notavit, quae maxime faciunt huic loco illustrando. *J. G. G.*

Ibid. Καὶ διαχολλᾷς, ϗ περικόπτεις] I. e. recidis. *tu le rognes.* *F. G.*

28. Ἐντίθεις] Ἔντιθης. *F. G.* Ni Atticum foret ις pro ης, ut c. 19. f. παρέτιθεις. *J. F. R.*

31. Τῶν ἰχθύων ἀφωνότερος] Proverb. *J. B.*

Ibid. Ἰχθύων ἀφωνότερος] Supra Z. Tp. c. 35. Ἀλκιστ. c. 1. *M. du S.*

Δυοῖν δὲ ὄντοιν, ἅττ' ἂν ᾧ τις τῶν παλαιῶν τις κτήσαιτο, λέγειν τε δύνασθαι, καὶ πράττειν τὰ δέοντα ζήλῳ τῶν ἀρίστων, καὶ φυγῇ τῶν χειρόνων· ὅταν μήτε ἐκεῖνα, μήτε ταῦτα φαίνηταί τις παρ' αὐτῶν ὠφελημένος, τί ἄλλο ἢ τοῖς μυσὶ παιγνιὰς ὠνεῖται, καὶ ταῖς τίλφαις οἰκήσεις, καὶ πληγὰς ὡς ἀμελοῦσι τοῖς οἰκέταις;

17. Cum vero duo fere sint, quae a veteribus parare sibi possit aliquis, ut & dicere possit & facere quae oportet, optimorum aemulatione, & fuga deteriorum: si neque istuc neque hoc utilitatis percepisse aliquem inde appareat; quid aliud quam exercitationes muribus parabit, aut habitacula blattis, aut servis plagas tanquam istorum negligentibus?

Πῶς δὲ οὐ καὶ ἐκεῖνο αἰσχρὸν, εἴ τις ἐν τῇ χειρὶ ἔχοντά σε βιβλίον ἰδὼν (ἀεὶ δέ τι πάντως ἔχεις) ἔροιτο ἢ τίνος, ἢ ῥήτορος, ἢ ξυγγραφέως, ἢ ποιητοῦ ὄφι; σὺ δὲ ἐκ τοῦ ὀπιγραφῆς εἰδὼς, πράως εἴποις τοῦτό γε εἶτα ὡς φιλεῖ τὰ τοιαῦτα ἐν ξυνουσίᾳ προχωρεῖν ἐς μῆκος λόγων, ὁ μὲ ἐπαινοῖ τι, ἢ αἰτιῶτο τῶν ἐγγεγραμμένων, σὺ δὲ ἀπορίᾳ, καὶ μηδὲν ἔχοις εἰπεῖν, οὐκ εὔξῃ[a] τότε χανεῖν σοι τὴν γῆν ἐφ' ἑαυτῷ, ὡς ὁ Βελλεροφόντης ἀφέρων τὸ βιβλίον;

18. Quomodo vero turpe esse illud negabis, si quis te videns in manu librum habere, semper autem omnino habes aliquem, interroget, cujus aut oratoris, aut historici, aut poëtae sit? tu vero, qui ex titulo noris, placide illud certe respondeas: deinde vero, ut solent talia in consuetudine familiari ad longos sermones procedere, ille laudet aliquid aut vituperet de his, quae ibi scripta sunt; tu vero consilii inops non habeas quod dicas: non tibi tum dehiscere tellurem optabis, qui librum eo modo, ut *literas* Bellerophontes circumferas?

Δημήτριος δὲ ὁ Κυνικὸς, ἰδὼν ἐν Κορίνθῳ ἀπαίδευτόν τινα βιβλίον καλλίστων ἀναγινώσκοντα, τὰς [b] Βάκχας, οἶμαι, τοῦ Εὐριπίδου, καὶ τὸν ἄγγελον δὲ τὸν τὰ διηγούμενον τὰ τοῦ Πενθέως πάθη, καὶ τὸ τῆς Ἀγαυῆς ἔργον, ἁρπάσας διέσπασεν αὐτὸ, εἰπὼν, Ἀμεινόν ὄφι τῷ Πενθεῖ ἅπαξ σπαραχθῆναι ὑπ' ἐμοῦ, ἢ ὑπὸ σοῦ πολλάκις. ζητῶν

19. Cynicus Demetrius cum videret Corinthi indoctum quendam, qui librum legeret pulcherrimum, Bacchas, puto, Euripidis, esset autem *in ea parte fabulae* ubi nuncius Penthei factum enarrat, & opus Agavae: raptum *librum* discerpsit, dicens, *Melius est Pentheo semel a me lacerari, quam a te saepe.* Diu autem multum apud me quae-

a Τότε &c.] Τὴν γῆν χανεῖν σοι τότε *Coll.* b Βάκχας] Βάπτας *Fl.* male, quod tamen & adscriptum marg. *Ald.*

43. Καὶ τοῦς τιλφους αὐτους] Τίλφη ζωύφιόν τι τοῖς βιβλίοις ἐκ ἐπίπαν ἐπιτήδειον πεφυκὸς, * ἐπιμήκη κέφαλα ἔχον, ὡς ὁ μικρῷ κατιδῶν, λάβοι ἂν πάλιον· εἰ τις † τοῦτο ‡ ἐγχρίψαιτο, κοσμιώτερον § ἀποβάλλοι. *V.*

53. Οὐκ εὔξῃ τὴν γῆν χανεῖν σοι τότε] *G.*

* Ἐπιμήκη] Ἐπίμηκες dederat *Solan.* non adjiciens unde. Ideo non satis caussae cur vulgatum defererem videns, non obsecutus sum, nec enim comma addiderat: at si post ἐπίμηκες distinguas, constructasque ζωύφιον ἐπίμηκες, κέφαλα ἔχον, *Solani* conjectura non displicebit; non tamen certum erit. Scholiasten sic dedisse. *J. F. R.*

† Τούτῳ] Sic *Solan.* pro vulgato τοῦτο, quod ei facilius dedi, quia ex C. est, etsi neque ἀπόπατον vulgatum ab Scholiasta profectum. *J. F. R.*

‡ Ἐγχρίψαιτο] Legendum existimo ἐγχρίμψαιτο. *J. F. R.*

§ Ἀποβάλλοι] Exc. *G.* eadem, nisi quod habent ἀποβάλλοιτο. C. etiam, nisi quod τούτῳ pro τοῦτο quod in reliquis est. Sed legendum φοβοῖτο, non βάλοι. *M. du S.*

43. Τίλφους] Lege σίλφους, ut Ἀλ. c. 31. mutare tamen nolui, quia sic etiam usurpari notat Scholiastes ad illum locum. *M. du S.*

53. Χανεῖν σοι] *Hom.* Il. Θ. 150. *M. du S.*

56. Δημήτριος] Vide Ὀρχ. c. 63. Δημων. 1. c. 3. & Τοξ. c. 27. *M. du S.*

Δημήτριος] De hoc aliisque XX. Demetriis vid. *Philostr.* IV. 25. notasque *Olear.* p. 163. b. 1. *J. F. R.*

58. Τὰς Βάκχας] *Eur.* Bacch. 1041. Quae fabula etiamnum extat. In *Fl.* βάπτας, prave. *M. du S.*

64. Τήμερον] *Usque ad hanc diem.* *F. G.*

73. Μῦ] Lege μῦν. *M. du S.*

76. Καὶ-

quærens, hodie nondum reperire possum, cujus rei caussa tantum studii in emendis libris colloces. Utilitatis enim aut usus cujusquam ex illis percipiendi caussa *fieri*, nemo putaverit qui vel minimam tui notitiam habuerit; non magis, quam calvus pectinem emerit, aut speculum caecus, aut surdus tibicinem, aut pellicem castratus, aut mediterraneus remum, aut aratrum gubernator. Verum ostentationem forte divitiarum ea res habet? & hoc vis declarari omnibus, te in ea etiam, quae nullam tibi utilitatem adferant, tamen de multa illa affluentia aliquid impendere? Verum enim vero, quantum ego etiam, Syrus homo, scire potui, nisi te ipse in illas senis istius tabulas per fraudem inscripsisses, jam perisses fame, & auctionem librorum tuorum propositisses.

20. Relinquitur nempe illud te inductum ab adulatoribus, uti credas, non modo pulchrum te esse atque amabilem; sed doctum atque oratorem, & historicum, qualis nemo alius, libros emere ideo, ut laudes illorum asseras. Ajunt vero te illis recitare in conviviis, atque illos terrestrium ranarum instar prae siti clamare, aut non bibere, nisi dirumpantur clamoribus. Nescio enim quomodo opportunus es, qui naso ducaris, & credas illis omnia; qui aliquando illud etiam persuaderi tibi passus sis, regi te cuidam similem vultu esse, sic-

δὲ ἀεὶ πρὸς ἐμαυτὸν, εἴπω ἢ τήμερον εὑρεῖν δεδύνημαί τίνα ἕνεκα ἡ σπουδὴν ταύτην ἐσπούδακας περὶ τὴν αὐτὴν τῶν βιβλίων· ὠφελείας μὲν γὰρ, ἢ χρείας τῆς ἀπ' αὐτῶν, οὐδ' ἂν οἰηθείη τις τῶν ἐπ' ἐλάχιστόν σε εἰδότων. εἰ μᾶλλον, ἢ φαλακρὸς ἂν τις πρίαιτο κτένιον, ἢ κάτοπτρον ὁ τυφλὸς, ἢ ὁ κωφὸς αὐλητὴν, ἢ θαλλαττίην ὁ εὐνοῦχος, ἢ ὁ ἠπειρώτης κώπην, ἢ ὁ κυβερνήτης ἄροτρον. ἀλλὰ μὴ ἐπίδειξιν πλούτου σοι τὸ πρᾶγμα ἔχει, καὶ βούλῃ τοῦτο ἐμφῆναι ἅπασιν, ὅτι καὶ εἰς τὰ μηδέν σοι χρήσιμα, ὅμως ἐκ πολλῆς τῆς οὐσίας ἀναλίσκεις; καὶ μὴν ὅσα γε Χαρμὲ Σύρον ὄντα εἰδέναι, εἰ μὴ σαυτὸν φέρων ταῖς τοῦ γέροντος ἐκείνου ἀφυήκαις παρενέγραψας, ἀπολώλεις ἂν ἤδη, καὶ ἀγορὰν πρυτίθεις τῶν βιβλίων.

Λοιπὸν οὖν ἐκεῖνο πεπεισμένον τοῦ κολάκων, ὡς οὐ μόνον καλὸς εἶ, καὶ ἐράσμιος, ἀλλὰ σοφὸς, καὶ ῥήτωρ, καὶ συγγραφεὺς, οἷος οὐκ ἕτερος, ἀνεῖσθαι τὰ βιβλία, ὡς ἀληθεύοις τοὺς ἐπαίνους αὐτῶν. φασὶ δέ σε καὶ λόγους ἐπιδείκνυσθαι αὐτοῖς ἐπὶ δείπνῳ, καὶ κείνους χερσαίων βατράχων δίκην διψῶντας, ἐκκεκραγέναι, ἢ μὴ πίνειν, ἢν μὴ διαῤῥαγῶσι βοῶντες. καὶ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅπως ῥᾳστος εἶ τοῦ ῥινὸς ἕλκεσθαι, καὶ πιστεύεις αὐτοῖς ἅπαντα, ὃς πόλε καλεῖτο ἐπειόθης, ὡς βασιλεῖ τινι ὁμοιώθης τὴν ὄψιν,

c Κτίσιον] Κτίσας *Fl.* d Καμοὶ] Non habet *Fl.* e Δὴ] Restitui ex L. & *Fl.* Δεῖ Edd. cett. male. f Εἶ] Εἶναι *Fl.* & marg. *A*1. g Οὐχ ἕτερος] Sic pleraeque recte. Οὐδέτερος Schol. Οὐδ' ἕτερος *Fl.* h Ὡς ἀληθεύοις] Ὡς εἰ ἀληθεύοις marg. *A*1. i Ἐκκεκραγέναι] Κεκραγέναι *Fl.* k Ὡμοιώθης] Ὡμοιωθεὶς *Fl.*

84. Οὐδέτερος ἀνεῖσθαι τὰ βιβλία] Τὸ οὐδέτερος ἐπὶ δύο λαμβάνει· πῶς οὖν τοῦτο; εἰ μέσως ἔσφαλται τὰ τῆς γραφῆς, καὶ ἀντὶ τοῦ οὐχ ἕτερος, γέγραπται οὐδέτερος, ἢ ἐκτέθλιπται τὸ Ε τῆς συνδέσμου. *V.* Extat etiam in C.

76. Καμοὶ Σύρον ὄντα] Syrus ergo & ille indoctus. *M. du S.*

88. Ἐκκεκραγέναι] Delerat *cum Salmasio*, praeeunte *Fl.* Facerem idem, si plures addicerent, etsi posses *ἐγκεκραγέναι* conjicere, quod similia frequentet Noster, ut *ἐμβοᾶν*, *ἐμφαγεῖν* &c. Sed quia supra de *Merced. Cond.* §. 28. quoque *χερσαίου βατράχου δίκην διψῶντα κεκραγέναι*, neque compositum *ἐκκεκραγέναι* in Nostro observavi, *Solano* adsentior. *J. F. R.*

Ibid. Ἢ μὴ] Καὶ μὴ. *F. G.* Probo; sed ne sine auctoritate librorum grassari videar, vulgatum exhibui. *J. F. R.*

92. Βασιλεῖ τινι] *M. Aurelio*; *eruditum* enim paulo post dicit c. 22. Sapientem etiam &c. quod & a Scholiaste probe fuerat animadversum, quem vide a me emendatum. Praeterea post Peregrini mortem scripta; vide supra. *M. du S.*

ὄψιν, καθάπερ ὁ ψευδαλέξανδρος, καὶ ψευδοφίλιππος ἐκεῖνος καναφεύς, καὶ ὁ κατὰ τοὺς προπάτορας ἡμῶν ψευδονέρων, καὶ εἴ τις ἄλλος ὑπὸ τὸ ψεῦδος τέλαγμώων.

ut commenticius ille Alexander; & fullo ille Pseudo-Philippus, & qui proavorum nostrorum memoria fuit, simulatus Nero, & si quis alius praefixam suo nomini mendacii notam gerit.

Καὶ τί θαυμαστὸν, εἰ τοῦτο ἔπαθες, ἀνόητος καὶ ἀπαίδευτος ἄνθρωπος, καὶ προῆεις ἐξυπιάζων, καὶ μιμούμενος βάδισμα, καὶ σχῆμα, καὶ βλέμμα ἐκείνου, ᾧ σεαυτὸν εἰκάζων ἔχαιρες, ὅπου καὶ Πύρρον φασὶ τὸν Ἠπειρώτην τὰ ἄλλα θαυμαστὸν ἄνδρα, οὕτως ὑπὸ κολάκων ὑπὸ τῷ ὁμοίῳ ποτὲ διαφθαρῆναι, ὡς πιστεύειν ὅτι ὅμοιος ἦν Ἀλεξάνδρῳ ἐκείνῳ; καίτοι [a] τὸ τῶν Μυσικῶν τοῦτο· δὶς διὰ πασῶν τὸ πρᾶγμα ἦν· εἶδον γοῦν καὶ τοῦ Πύρρου εἰκόνα, καὶ ὅμως ἐπέπειστο ἐκμεμάχθαι τοῦ Ἀλεξάνδρου τὴν μορφήν. ἀλλ' ἕνεκα μὲν δὴ τούτων ὕβριστάι μοι εἰς τὸν Πύρρον, ὅτι σε εἴκασα καὶ τοῦτο αὐτῷ. τὰ

21. Et quid mirum, si hoc tibi usu venit, dementi atque indocto homini, si processisti supina cervice, incessum imitatus & habitum & vultum illius, cui assimilare te gaudebas; cum etiam Pyrrhum narrent Epirotam, admirabilem alioquin virum, adeo quondam ab adulatoribus, quantum ad similitudinis judicium, corruptum, ut Alexandro se illi similem putaret: cum tamen ea res, quantum Musicorum illud summum intervallum, distaret. Vidi enim Pyrrhi etiam imaginem. Et tamen putabat *in se* expressam Alexandri formam. Sed hactenus in Pyrrhum fui injurius, quod te illi, quantum ad hanc rem, com-

[a] Τὸ τῶν Μυσικῶν τοῦτο· δὶς διὰ πασῶν] Sic redditum Luciano ex L. & *V2*. quae δὶς tantum omisit. Cett. male: τῶν Μυσῶν τοῦτο, διὰ πάντων.

6. Καίτοι τὸ τῶν *Μυσῶν] Ἀντὶ τοῦ ὁμοίου τῇ παροιμίᾳ τῇ ἀλογωτατούσῃ χωρὶς τὰ Μυσῶν ἐς Φρυγῶν ὁρίσματα. *V.*

* Μυσῶν] Ex interpretatione falsâ vides corruptum etiam fuisse Luciani Codicem, quo Scholiasta utebatur. Ideoque ad Luciani textum nunc emendatum id accommodare non licuit. Vid. notas. *J.F.R.*

93. Ὁ ψευδαλέξανδρος] Ille *sortis extremae juvenis, qui Syriae regnum velut paternum* (Antiochi Epiphanis filium mentitus) *armis repeteret* a Demetrio Sotere. Vid. *Justin.* 35, 1, 6. *J.M.G.*

Ibid. Καὶ ψευδοφίλιππος ἰκτῖνος καναφεύς] *Ammian.* L. XIV. c. 19. etiam hunc Pseudophilippum in fullonio natum testatur: *Haec*, inquit, *fortuna mutabilis & inconstans fecit Agathoclem Siculum ex figulo regem, & Dionysium gentium quondam terrorem, Corinthi literario ludo praefecit. Haec Adramyttenum Andriscum in fullonio natum, ad Pseudophilippi nomen evexit.* L. Bos.

Ibid. Ψευδοφίλιππος] Andriscus ille, *vir ultimae sortis* apud Flor. 2, 14, 3. sive *stirpis.* Vell. Pat. 1, 11, 1. qui quod vulgo *ex similitudine Philippi* (Persei Macedoniae Regis filii) *Pseudophilippus vocabatur, regiam formam, regium nomen animo quoque regio implevit.* In *fullonio natum* etiam *Ammianus Marcellinus* dicit 14, 11. *J.M.G.*

95. Ψευδονέρων] De Pseudoneronibus tribus vid. *Casaubonus* ad *Suetonii* Neronem extremum. *J.M.G.*

Ibid. Καὶ εἴ τις ἄλλος ὑπὸ τὸ ψεῦδος τεταγμένων] Benedictus, *qui mendacio subditi sunt.* Cedo, quos tales intelligam. Quin etiam quum conditionem hujusmodi innuit auctor, usurpat casum tertium; ut in principio Fugitivorum. ἀξιοῦσι γοῦν τοῦ ἴσου ἐμοὶ τάττεσθαι. Et rursus: Κράτητα ἐπιγραφομένων ἐς τὸ τοῦ καὶ νῦν τεταγμένων. In Revivisc entibus. οἱ δὲ ὑπὸ τῇ ἐναντίᾳ τύχῃ τεταγμένοι. Anastasius apud Basileenses, *& si qui alii hoc modo mentiti sunt*, sententiam, ut videtur, non voces crassius considerans. Puto velle auctorem, *& si quis alius eorum, qui post vocem* ψεῦδος *nomen positum habent.* Tales enim sunt illi, qui praecedunt Pseudonero & Pseudophilippis. Similiter lusit in citato loco ex Revivisc entibus in verbo multis praeposito φίλος. *J.G.*

96. Ὑπὸ τὸ ψεῦδος τέλαγμένων] I. e. vocem ψεῦδος nomini proprio praepositum habentium, quales sunt isti, ψευδαλέξανδρος, ψευδοφίλιππος, & sim. *F.G.* Nam *Bened.* dederat, *qui mendacio subditi sunt. Anastasius: si qui alii mentiti sunt.* *J.F.R.*

6. Μυσικῶν τοῦτο· δὶς διὰ πασῶν] Emendationem hanc nostram firmat L. proxime etiam accedit *V2.* in qua tantum desideratur δὶς, in aliis depravate prorsus legitur Μυσῶν τοῦτο διὰ πάντων. Confer ἀ. μωθ. c. 11. si forte adhuc dubites: vide etiam, si lubet, *Plut.* 212. 2. ubi Μυσῶν ἐς Φρυγῶν ὁρίσματα. Proverbium quidem est, de rebus a se invicem discretis. Ita ut edidimus, emendasse etiam in suo codice Cel. *Kusterum.*

comparavi. Quod autem sequitur, etiam tibi maxime conveniret. Cum enim ita animum induxisset Pyrrhus, eaque de se ipse crederet; nemo erat, quin accederet illius sententiae, & in societatem hujus morbi veniret, donec quaedam Larissae anus peregrina, verum dicendo, ista ipsum pituita liberavit. Pyrrhus enim postquam ostendisset illi imaginem Philippi, & Perdiccae, & Alexandri, & Cassandri, aliorumque regum, interrogabat, *cui ipse similis esset?* persuasum omnino habens venturam ad Alexandrum. At illa diu cunctata *Batrachio-si*, inquit, *coquo.* Etenim erat aliquis in urbe Larissa Batrachion nomine, coquus, Pyrrho similis.

22. Tu sane cui de cinaedis illis, saltatorum libidini servientibus, similis sis, non equidem dixerim: te vero furorem robustum nunc adhuc furere videri omnibus ista

δὲ ἀπὸ τούτου, ᾧ πάνυ σοι πρέπον ἂν εἴη· ἐπεὶ γὰρ οὕτω διέκειτο ὁ Πύρρος, καὶ ταῦτα ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐπέπειστο, εὐδὺς ὅστις ἐνεστίθελο, καὶ ξυνέπαχεν αὐτῷ, ἄχρι δή τις ἐν Λαρίσῃ πρεσβύτις ξένη αὐτῷ τὰληθὲς εἰποῦσα ἔπαυσεν αὐτὸν τῆς κορύζης. ὁ μὲν γὰρ Πύρρος ἐπιδείξας αὐτῇ εἰκόνα Φιλίππου, καὶ Περδίκκου, καὶ Ἀλεξάνδρου, καὶ Κασσάνδρου, καὶ ἄλλων βασιλέων ἤρετο τίνι ὅμοιος εἴη, πάνυ πεπεισμένος ὅτι τῷ Ἀλεξάνδρου ἥξειν αὐτίκα· ἡ δὲ πολὺν χρόνον ὀκνήσασα, Βαλραχίωνι, ἔφη, τῷ μαγείρῳ· καὶ γὰρ ἦν τις ἐν τῇ πόλει Λαρίσῃ, Βαλραχίων [b] ὄνομα, μάγειρος τῷ Πύρρῳ ὅμοιος.

Καὶ σὺ δὴ ᾧ τινι μὴ τῶν τοῖς ὀρχηστοῖς συνόντων κιναίδων ἔοικας, οὐκ ἂν εἴποιμι· ὅτι δὲ μανίαν ἐρρωμένην ἔτι καὶ νῦν μαίνεσθαι δοκεῖς ἅπασιν, ἐπ' ἐκείνῃ τῇ εἰκόνι πάνυ σα-

[b] Ὄνομα] Abest a Fl. Adest in cett. Forsan τὄνομα adscript. marg. J.

rum video, qui proverbium de re, quae alteri, e diametro, ut ajunt, opposita est, dici notat. *M. du S.*

Ibid. Τῶν Μυσῶν τοῦτο] Quae Scholiasta de Mysorum & Phrygum terminis dicit, declarari possunt e *Strabone* Lib. 13. p. 432, 33. τὰ δὲ ἑξῆς ἐπὶ τὰ νότια μέρη τοῖς τόποις τούτοις ἐμπλοκὴν ἔχει μέχρι πρὸς τὴν Ταῦρον, ὅσα τὰ Φρύγια, καὶ τὰ Λύδια, καὶ τὰ Καρικά, καὶ ἔτι τὰ τῶν Μυσῶν διωνομασμένα εἶναι συμπίπτοντα εἰς ἄλληλα κ.τ.λ. ubi apparet, de rebus parum distinctis & ad discernendum difficilibus, dici potuisse illud proverbium. At noster de maxima & in sensus facile incurrente dissimilitudine hic agit. Deinde quis putet Lucianum scriptorem si quis alius disertum, & verborum minime parcum, quin περίεργον potius quam obscurum, ita abrupte ad illud proverbium allusurum fuisse? Quid ergo? corruptum jam olim putamus locum e compendio scribendi, pro μυσῶν legendum μυσικῶν. Nam illud alterum, quod ἀλλ' πάντων dictum putamus, pro vulgatiore ἀλλ' πασῶν, non habebit difficultatem, arbitror; cum etiam ἀλλ' παντὸς (intell. ἀκατήματος) dici observaverimus ab *Hippocr.* de diaeta 1, 9, 17. *J. M. G.*

Τῶν Μυσικῶν τοῦτο· δὶς δὶς πασῶν] Vulgatum τῶν Μυσῶν &c. non esse sanum, *Gujetus* quoque animadverterat, non vero qui sanandum. Sed jam inventa veritate ab *Solan.* & *Gesner.* aliis conjecturis non indigemus. Cumque & Cl. *Wessel.* in Observ. p. 35. eodem modo emendandum viderit, ὅμοιος forem, si his viris non auscultarem. Habuimus id proverbii supra in de *Merced. Cond.* T. I. p. 719, ubi ad *Ptolem. Harmon.* remisi. Item in *Prometh.* c. 6. p. 34. T. I. Et in *Quom. Hist.* c. 7. T. 2. Et expositum est de summa distantia, maximaque differentia. *J. F. R.*

8. Τῷ Πύρρῳ] Pyrrhus Alexandro similis. *F. G.*

17. Ἔπαυσεν αὐτὸν τῆς κορύζης] *Obsae naris*, itemque contra ea *emunctae naris* homines, simili translatione dicunt Latini. Sed κόρυζαν satis ad verbum reddere num liceat, dubito. Frequentissime ludunt in hoc verbo Graeci ad infantiam exprobrandam & ἀσελγείαν. Antiquissimam esse eam rationem, ostendit *Plato*, apud quem de rep. 1. p. 416. C. Thrasymachus Socratem sic superbe tractat, Τί σοι ἐσί; cum respondisset Socrates τί δή; ὅτι τοι σὶ, inquit, κορυζῶντα ἀφεωρᾷ, καὶ οὐκ ἀπομύττει δέοντα. Sed haec copiosissime jam olim & magno apparatu Cl. *Hemsterhusius* in dialogis nostri selectis p. 25. *J. M. G.*

Ibid. Κορύζης] Supra T. I. *Dial. Mort.* XX. §. 4. κενοδοξίας, καὶ τύφου, καὶ πολλῆς κορύζης. Et *Dial.* IV. §. 2. κορύζης μὲ τὴν ῥῖνα, λήμης δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὄντα. Ubi *Hemsterh.* hoc paucis exponit, promittens se opportuniore loco plura daturum; unde conjicio eum h. l. id acturum fuisse; quum loco priore non repetierit quae super κορύζῃ copiose dedit in Ed. Dialogor. Luciani minore, p. notar. 24—30. At quum & alibi similes minoris Edit. observationes non recudi in hacce curarit, nolim jam istam notam tam longam huc inferere, quia praescriptum foliorum numerum excedere non licet, & altera editio plurimorum in manibus versatur. Hoc solum repetam, prae aliis Lucianum κορύζῃ pro *stultitia* frequenter uti, ut praeter superiora,

σαφῶς οἶδα. ἔχειν θαυμαστὸν, εἰ ἀπίθανος ὢν, ἥτις ζωγράφος ὢν, τοῖς ἀπαιδεύτοις ἐξομοιοῦσθαι ἐθέλεις, πιστεύειν τοῖς τὰ τοιαῦτά σε ἐπαινοῦσι. καὶ τί ταῦτα λῆρος; πρόδηλος γὰρ ἡ αἰτία περὶ τὰ [a] τοιαῦτα βιβλία σπουδῆς, εἰ καὶ ὑπὸ νωθείας ἐγὼ μὴ πάλαι κατέιδον. σοφὸν γὰρ, ὡς γοῦν οἴει, τοῦτ' ἐπινόησας, καὶ ἐλπίδας ἐμικρὰς ἔχεις περὶ τῷ πράγματος, εἰ βασιλεὺς μάθοι ταῦτα σοφὸς ὤν, καὶ παιδείαν μάλιστα τιμῶν· εἰ δὲ ταῦτα ὑπὲρ σοῦ ἐκεῖνος ἀκούσειεν, ὡς ἀνὴρ βιβλία, καὶ ξυνάγεις πολλὰ, πάντα ἐν βραχεῖ παρ' αὐτοῦ ἔσεσθαί σοι νομίζεις.

Ἀλλ', ὦ καλαπύγων, οἴει τοσοῦτον μανδραγόραν καλαικχύσθαι αὐτοῦ, ὡς ταῦτα μὲν ἀκοῦσαι, ἐκεῖνα δὲ μὴ εἰδέναι, οἷος μέν σου ὁ μεθ' ἡμέραν βίος, οἷοι δέ σοι πότοι, ὁποῖαι δὲ νύκτες, καὶ οἵοις καὶ ἡλίκοις ξυγκαθεύδεις; Οὐκ οἶσθα ὡς ὦτα καὶ ὀφθαλμοὶ πολλοὶ βασιλέως; τὰ δὲ σὰ ἔργα πεφανῆ ἐστιν, ὡς καὶ τυφλοῖς εἶναι καὶ κωφοῖς γνώριμα· εἰ γὰρ καὶ φθέγξαιο μόνον, εἰ γὰρ [b] καὶ λούμενος ἀποδύσαιο, μᾶλλον δὲ μὴ ἀποδύσῃ, εἰ [c] δοκεῖ, οἱ δ' οἰκέται μόνον ἂν ἀποδύσωνταί σου, τί οἴει, μὴ αὐτίκα ἔσεσθαι πάντα σου πρόδηλα τὰ τῆς νυκτὸς ἀπόῤῥητα; εἰπὲ γοῦν μοι καὶ τόδε, εἰ Βάσσος ὁ ὑμέτερος ἐκεῖνος

de imagine, illud plane scio. Itaque admirandum est, te malum adeo pictorem eruditis videri velle similem, & his fidem habere, qui eo te nomine laudant. Et quid ista nugor? Manifesta enim caussa tui circa tales libros studii, licet ego prae tarditate non olim perspexerim. Sapiens enim, ut quidem putas, hoc tuum commentum est, & spes non parvas ea de re concepisti, si Imperator ista audiat, vir sapiens, & in honore habens eruditionem maximo. Si vero ista de te ille audiat, ut emas libros & conducas multos, brevi te tempore ab ipso impetraturum speras omnia.

23. Sed putasne, impudice, tam copiose illum mandragora perfusum, ut haec quidem audiat, nesciat vero idem, qualis sit diurna vita tua, quales tuae potationes, quae noctes, cum qualibus & cujus aetatis hominibus cubes? nescis multas esse aures, oculos regis multos? Tua autem *facta* ita sunt aperta, ut caecis etiam atque surdis innotuerint. Si enim vocem modo mittas, si enim exuaris in balneo; quin, ne exuaris ipse, si videtur, si servi modo tui exuantur: quid putas? nonne statim manifesta futura tuarum secreta noctium? Dic igitur mihi hoc etiam, si vester ille, Bassus, Sophi-

a Τοιαῦτα] Et hoc omittit *Fl.* b Καὶ] Neglexit *M.* c Δοκεῖ] Δοκεῖ *J.* sola.

39. * Σοφὸς ὢν] Κατὰ † Μάρκον γὰρ ἔτος ὁ Λουκιανὸς ἦν. *V.*

* Σοφὸς ὢν] Σοφὸν γὰρ edebatur, quod ad Lucian. aptavit *M. du S.*

† Μάρκον] Μαρκὸν Edita ridicule; sed & sic V. Recte Μάρκου C. & G.

de *Mort. Peregr.* sub init. & in *Navig.* §. 45. &c. *J. F. R.*

38. Εἰ βασιλεὺς μάθοι] Marcus Antoninus Philosophus. *F. G.*

57. Βάσσος] De quodam Basso legimus apud *Philostratum* p. 166. & ad quem Apollonii Epistolae extant XXXVI. & XXXVII. & apud *Suidam*, sed alius is videtur ab eo, qui hic notatur, de hoc vid. *Ovid.* Trist. II. 417. *M. du S.*

Βάσσος] Variorum quidem Bassorum meminit *Tacit.* nullius, quem hujus Sophistae nomine insignire queam; fuit & Bassus Neronis tempore, homo dicacissimus; qui *Asinus albus* vocabatur, ut refert *Quintil.* L. VI. c. 3. p. 545. *Asinumque* ob ineptias, *album* ob jucunditatem dictum vult *Turneb.* At *Burman.* ob stuporem vel magnas aures, & colorem cutis. Hunc designari non ineptum foret, si tempus conveniret. *J. F. R.*

58. Βάτταλος] De hoc apud auctores ambigitur, aliis *Tibicinem*, *Poëtam* aliis facientibus. Vid. *Plut.* v. De-

phista, & Batalus tibicen, & cinaedus Sybaritanus Hemitheon, qui nobiles illas leges vobis scripsit, quomodo furere, velli, pati & agere ista deceat; si, inquam, illorum aliquis leonina pelle indutus, cum fusti ambulet; quid visum iri putas spectantibus? Herculemne illum esse? Non, si totas etiam ollas lippiant. Sexcenta enim sunt, quae testimonium adversus illum habitum perhibeant, incessus, conjectus oculorum, & vox, & cervix infracta, & cerussa, & mastiche, & fucus, quibus vos ornamini. Et omnino facilius, quod est in proverbio, quinque sub axilla elephantos tegas, quam unum cinaedum. Tum leonina talem non tegat: tu vero speras futurum, uti libro tectus delitescas? Sed fieri id quidem non potest. Prodent enim te ac detegent reliqua indicia vestra.

24. Quod caput est, ignorare mihi videris, bonas spes non a bibliopolis esse petendas, sed a se ipso unicuique, atque a quotidiana vita sua, sumendas. Tu vero putas advocatum tibi communem testemque futurum Atticum, & Callinum librarios? Non, sed crudeles quosdam homines, qui te obterent, ubi Dis visum erit,

σοφιστὴς, ἢ Βάταλος ὁ αὐλητὴς, ἢ ὁ χίναιδος Ἡμιθέων ὁ Συβαρίτης, ὃς τοὺς δαυμαστοὺς ὑμῖν νόμους συνέγραψεν, ὡς χρὴ μαίνεσθαι, ἢ ἀποτίλλεσθαι, ἢ πάσχειν, ἢ ποιεῖν ἐκεῖνα, εἰ τούτων τις νῦν λεοντῆν ἀμπεχόμενος, ἢ ῥόπαλον ἔχων βαδίζοι, τί οἴει φαίνεσθαι τοῖς ὁρῶσιν; Ἡρακλέα εἶναι αὐτόν; Οὐκ εἴ γε ἢ χύτραις λημῶντες τυγχάνοιεν. μυρία γὰρ ἔστι τὰ ἀντιμαρτυροῦντα τῷ σχήματι, βάδισμα, ἢ βλέμμα, ἢ φωνὴ, ἢ τράχηλος ὑπτιοκλασμένος, ἢ ψιμύθιον, ἢ ματίχη, ἢ φῦκος, οἷς ὑμεῖς κοσμεῖσθε, ἢ ὅλως, ἵνα τὴν παροιμίαν, ῥᾷστον ἂν εἴη πέντε ἐλέφαντας ὑπὸ μάλης κρύψαντα, ἕνα κίναιδον. εἶτα ἡ λεοντῆ μὲν τοῦτον οὐκ ἂν ἔκρυψε, σὺ δ' οἴει λήσειν σκεπόμενος βιβλίῳ; ἀλλ' ἐ δυνατόν. προδώσουσι γάρ σε, ἢ ἀποκαλύψουσι τὰ ἄλλα ὑμῶν γνωρίσματα.

Τὸ δ' ὅλον ἀγνοεῖν μοι δοκεῖς, ὅτι τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας ἐ παρὰ τῶν βιβλιοπαπήλων δεῖ ζητεῖν, ἀλλὰ παρ' αὐτοῦ, ἢ τῆς καθ' ἡμέραν βίου λαμβάνειν. σὺ δ' οἴει συνήγορον κοινὸν ἢ μάρτυρα ἔσεσθαί σοι τὸν Ἀττικὸν, ἢ Καλλίνον τοὺς βιβλιογράφους; Οὐκ ἀλλ' ὠμούς τινας ἀνθρώπους ἐπιτρίψοντάς σε, ἢν οἱ θεοὶ ἐθέλωσι, ἢ πρὸς ἔσχατον πενίας ξυνε-

δ Σκεπόμενος] Σκεπόμενος male *Fl.* e Οἴει] Omittit *Fl.* f Ἐπιτρίψοντάς] Ἐπιτρίψοντά *Fl.*

65. Οὐχί γε χύτραις λημῶντες] Χύτραις λημῶντες, ἀντὶ τῶ χύτραις ἴσως φλεγμαίνειν λήμας. *V.*

Demosth. 1554. I. qui monet ita dictum ab obscaenitate Demosthenem. *Libanius* in *vita Demosth.* Tibicinem Ephesium fuisse ait supra modum mollem, a quo deinde molles omnes B. dicti sint. Consule etiam *Suidam*, & in eum Eruditissimi editoris notam. Ipse Demosth. ejus opprobrii meminit. p. m. 179. B. C. Poëtam mollem facit *Jos. Barberius* AG. X. 823. Vid. etiam *Brodaeum* Miscell. I. 20. *M. du S.*

59. Ἡμιθέων] *Ovid.* Trist. II. *Ep. ad Aug. Nec qui composuit nuper Sybaritida fugit.* Hujus, ut videtur, auctor Hemitheon. Alludit *Philo Hebraeus* in vita Mosis; *Comoedias*, inquit, *& Sybariticas nequitias componentes. Mart.* etiam XII. Thes. Crit. *Grut.* p. 27. 1. *Lil. Gyrald.* p. 482. *M. du S.*

65. Χύτραις λημῶντες] Comicus in Nub. p. 144. ἢ μὰ λημᾶς κελεκύπτας. Ad quae verba vetus Schol. Ὁ δὲ Λυσιανὸς ἐν τῷ πρὸς ἀπαίδευτον ἐ πολλὰ βιβλία ἀναγνόντα, οὐκ ἔκτησεν ἐαυτῷ χύτρας λημώντας. *Hesych.* Κρονικαὶ λῆμαι, παρὰ τὴν παροιμίαν τῶν χύτρας λημώσας, ἢ κελεκύπτας ἐπὶ τῶ ἀμβλυωττόντων. *L. Bos.*

Χύτραις λημῶντες] V. Scholiast. *Aristoph.* Nεφ. ad v. 326. p. 144. & *Hesych.* Κρονικαὶ λῆμαι. *M. du S.*

66. Μυρία γὰρ] Sic *de Caesare* c. 10. & 29. Sic apud *Aristen.* Epist. 19. lib. 2. *J. B.*

69. Ματίχη] Ad depilanda corpora adhibebant molles isti; quod & hodieque facitant Asiatici. Vide supra notam ad *Mus.* c. 33. *M. du S.*

81. Ἀττικὸν ἐ Καλλῖνον] Supra cap. 2. pr. *M. du S.*

91. Κά-

ξυνελάσονλας· δέον ἔτι νῦν [a] σωφρονήσαντα ἀποδόσθαι μού τινι τῶν πεπαιδευμένων τὰ βιβλία ταῦτα, καὶ σὺν αὐτοῖς τὴν [b] νεόκτιστον ταύτην οἰκίαν· ἀποδοῦναι δὲ τοῖς ἀνδραποδοκαπήλοις μέρος γοῦν ἀπὸ πολλῶν τῶν ὀφειλομένων.

Καὶ γὰρ καὶεῖνα περὶ δύο ταῦτα δεινῶς ἐσπούδασας, βιβλίων τε τῶν πολυτελῶν κτῆσιν, καὶ μειρακίων τῶν ἐξώρων, καὶ ἤδη καρπερῶν ὠνὴν, καὶ τὸ πρᾶγμά σοι πάνυ σπουδάζεται, καὶ θηρεύεται. ἀδύνατον δὲ πένητα ὄντα, πρὸς ἄμφω σχολὴν ἄγειν. σκόπει τοίνυν ὡς ἱερὸν χρῆμα συμβουλή. ἀξιῶ γάρ σε ἀφέμενον τῶν μηδὲν προσηκόντων, τὸν ἕτερον νόσον θεραπεύειν, καὶ τοὺς ὑπηρέτας ἐκείνους ὠνῇ δ' ὅμως μὴ ἐπιλειπόντων σε τῶν οἰκοθεν, μεταγέλλοιό τινας τῶν ἐλευθέρων, οἷς [c] οὐδ' ἀκίνδυνον ἀπελθεῖν, ἢν μὴ λάβωσιν, ἅπαντα ἐξαγορεῦσαι τὰ πραχθέντα ὑμῖν μοῦ τὸν πότον, οἷα καὶ πρώην αἴσχιστα περὶ σοῦ διηγεῖτο ἐξελθὼν ὁ πόρνος, ἔτι καὶ [d] δείγματα ἐπιδεικνύς. ἀλλ' ἔγωγε καὶ μάρτυρας ἂν παρασχοίμην τοὺς

& ad extremum paupertatis adigent : qui debebas vel nunc ad ſanitatem revocatus vendere eruditorum alicui libros iſtos, & cum his recens aedificatam illam domum, ac reddere mangonibus partem certe de multis, quae illis debentur.

25. Etenim in duobus iſtis ſtudioſiſſime elaboraſti, in libris magni pretii exquirendis & in adoleſcentulis exoletis, jamque robuſtis coëmendis : eamque rem calide admodum tractas & venaris. Fieri autem non poteſt, ut homo pauper utrique *ſtudio* par ſis. Vide ergo quam divina res ſit conſilium. Cenſeo enim te relictis, quae nihil ad te pertinent, alteri tantum morbo vacare, & illius miniſtros pretio emere, ne deficientibus ſervis, liberos homines arceſſas, quibus nempe non *aeque ac ſervis* periculoſum, niſi acceperint *quantum volunt*, eliminare omnia quae poſt compotationem a vobis fiunt. Qualia nuper turpiſſima de te ſcortum illud effutiebat, qui ipſa indicia *ſceleris* oſtenderet. Ac poſſum ego teſtes etiam praebere, qui tum aderant, quam indi-

a Σωφρονήσαντα] Ita dedit *Solan.* ex *Fl.* Habet & *S.* Σωφρονίσαντα *B1. Y. P.* Σωφρονίσαντα *H.* b Νέοκτιστον] Νέοκτητον *Fl.* ſola. c Οὐδ'] Deeſt in *Fl.* d Δείγματα] Conſtans lect. Δείγματα *Marcil.*

91. Καὶεῖνα] Non liquet. *M. du S.* In marg. *Vat.* notarat Idem, nihil variare Edd. Sed in phraſi καὶεῖνα nihil eſt vitii; tam ſaepe enim habuimus illud καὶ γὰρ καὶ, ut neque repetere velim, neque credere poſſim ad id haeſiſſe *Solanum*; verum aliud in ſenſu quaeſivit vitium; nam vel καὶεῖνα, vel ſequens ταῦτα melius abeſſet. Scio quidem αὐτὸς ἐκεῖνος haud infrequens eſſe, ut *Aelian.* V. H. IV. 9. ἀλλ' ἐγώ, φησιν, αὐτὸς ἐκεῖνος εἰμι. *Herodian.* III. 13. 7. αὐτήν τε ἐκείνην & τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς. *Ariſtot.* de Gen. Animal. III. 6. pr. τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο ποιεῖ & ſimilia Noſtro etiam familiaria, vid. ad *Abdic.* c. 6. Habeoque in promptu multos pleonaſmos, veluti hoc *Lyſiae* in Ἀπολ. δωροδ. p. 378. Ed. *Lond.* ἢ τῶν ἰδίων τῶν ὑμετέρων αὐτῶν, aliaque partim exhibita ad *Gall.* c. 20. *Icar.* c. 1. atque alibi, partim alia occaſione expromenda; non tamen ad verbum huic loco reſpondentia. Sed & prope accedentia adferuntur a Viris doctis ad *Dial. Mar.* III. §. 1. p. 296. T. I. nec tamen mihi ſatisfacio; quare pro ταῦτα leviſſima mutatione legerim τάυτὰ, tumque τάυτὰ ἐκεῖνα idem erit quod αὐτὰ ἐκεῖνα, *illa ipſa*, ſ. *eadem illa*; nam qui oppoſita illa pronomina eodem ſpiritu jungantur, nondum capio, dum ταῦτα ἐκεῖνα idem ſonat atque : *haec illa*, & ſi δύο accedit, erit : *illa haec duo*, quod dici poſſe, nondum obſervavi. At ſi oratio poſſit fieri bimembris, & conſtrui, καὶ γὰρ καὶεῖνα δεινῶς ἐσπούδακας, *& in iſta valide incubuiſti, περὶ δύο ταῦτα, circa haec duo*, ſalva res foret. At vix patiuntur ſequentia. *Y. F. R.*

93. Ἐξώρων] *Validos* dederant, cum ſit *exoletos*. Vid. *Suid.* Et *Philoſtr.* Ep. 14. Οἱ ἰατρικοὶ τῶν ποιητῶν ἀγαθὴ ἀκρόασις ἐξώρους. i. e. *ſenioribus, quam ut amatoria exerceant*. Generaliter enim ſignif. aetatem juſtam egreſſos, quod ſatis jam docuit *Steph.* *Y. F. R.*

96. Ἱερὸν χρῆμα συμβουλή] Supra *Rhet. Praec.* §. 1. habuimus : Ἱερόν τι χρῆμα τὴν συμβουλὴν ἔσαν. *Y. F. R.*

97. Ἀξιῶ γάρ σε ἀφέμενον] Longe hic a ſententia Luciani Latinus interpres. Locus enim hic totus ſic Latinus fieri debuit, *auctor enim tibi ſum, ut omiſſis quae nihil ad te attinent*, nempe librorum emptione, *alterum illum morbum tuum cures, & miniſtros illos*, nempe libidinis tuae, *dimittas, qui liberi ſunt, cum verna tibi non deſint, quibus, ſi fugerint, non ſit tutum, eliminare omnia quae poſt epulas & vinum agitis vos, etſi a te nihil acceperint.* Quare non tutum vernis potius quam liberis, aperta res. *Th. M.*

99. Τοὺς

digne tulerim, & tantum non plagis hominem mulcaverim, tuam vicem nimirum iratus. Praesertim cum alium quoque testem advocaret similium, & alium, eadem multis verbis enarrantes. Ad haec igitur, vir bone, repone tibi pecuniam, & serva, ut domi & secure talia facere & pati possis. Ut enim plane non amplius facias, quis ita in aliam te sententiam transducat? Nec enim canis desinat temere, corium semel docta rodere.

τότε παρόντας, ὡς ἠγανάκλησα, καὶ ὀλίγου πληγὰς ἐνέτριψα αὐτῷ, χαλεπαίνων ὑπὲρ σοῦ. καὶ μάλιστ' ὅτε καὶ ἄλλον ἐπεκαλέσατο μάρτυρα τῶν ὁμοίων, καὶ ἄλλον, ταὐτὰ καὶ [e] λόγοις διηγεμένους. πρὸς δὴ ταῦτα, ὦ γαθὲ, ταμιεύου τἀργύριον, καὶ φύλαττε, ὡς οἷοι καὶ ἐπὶ πολλὴν ἀσφάλειαν ταῦτα ποιεῖν καὶ πάσχειν ἔχῃς. ὥστε μὴ γὰρ μηκέτι ἐργάζεσθαι, τίς ἂν μεταπείσειέ σε; ἐδὲ γὰρ κύων ἅπαξ παύσαιτ' ἂν, σκυτόδραγεῖν μαθοῦσα.

26. At alterum facile, ut libros non amplius emas. Satis eruditus es: satis tibi sapientiae: tantum non supremis in labiis habes antiqua omnia. Historiam nosti omnem: artes omnes dicendi, & elegantias, & vitia, & Atticorum nominum usum. Omnino sapiens quiddam, & summum in eruditione, librorum ista multitudine factus es. Nihil enim prohibet, quo minus ego quoque tempus in te *illudendo* fallam, quandoquidem imponi tibi gaudes.

Τὸ δ' ἕτερον ῥᾴδιον, τὸ μηκέτι ὠνεῖσθαι βιβλία. ἱκανῶς πεπαίδευσαι, ἄλις σοι τῆς σοφίας, μόνον οὐκ ἐπ' ἄκρῳ τῷ χείλει ἔχεις τὰ παλαιὰ πάντα, πᾶσαν μὲν ἱστορίαν οἶδα, πάσας δὲ λόγων τέχνας, καὶ κάλλη αὐτῆς, καὶ κακίας, καὶ ὀνομάτων χρῆσιν Ἀττικῶν· πάνυ σοφόν τι χρῆμα καὶ ἄκρον ἐν παιδείᾳ γεγένησαι, σχεδὸν τὸ πλῆθος τῶν βιβλίων· κωλύει γὰρ ἐδὲν κἀμέ σοι ἐνδιατρίβειν, ἐπειδὴ χαίρεις ἐξαπατώμενος.

27. Lubens autem te interrogem, tot li-

Ἡδέως δ' ἂν καὶ ἐροίμην σε, τὰ τοσαῦτα βι-

e Λόγοις] Sic Edd. omn. Λοιποῖς *Marcil.*

99. Τοὺς ὑπηρέτας] Sensum ex verbis Graecis ut nunc quidem se habent, haud facile elicias. Ego corruptissima existimo, sed absque Mss. Codd. ope quid reponam nondum satis video. *M. du S.*

Ibid. Ὧν δ' ὅμως μὴ ἐπιλιπόντων σε τῶν οἰκοθεν] Ut cis pauca, καὶ φύλαττε ὡς οἷοι. *Th. M.*

Ὧν δ' ὅμως] Locus difficilis, quem interpretando magis obscuravit *Marcilius*. Nempe corruptum esse illud indicat, quod infinitum, postulante constructione, non sequitur. Ait, ἐξιῶ σε ἀφίδρυον — θεραπεύειν, καὶ τοὺς ὑπηρέτας — quid expectamus? non profecto ὧν δὲ, sed ἀπιέσθαι, nec ὅμως, sed ὅπως. Blandissimam esse, utramque emendationem agnoscet, qui manus librariorum non ignorat. Denique ἐδὲ mutandum censeo in ἕν. Non mirum, plura in uno loco esse corrupta. Cum enim semel in illo ἀπιέσθαι peccatum esset, nube objecta loco alioquin claro, reliquis quoque corrumpendis nata opportunitas. Sententiam huic loco aptissimam esse, quam in versione expressimus, nemo in dubium vocabit, arbitror. Suadet, ut servis ad malam libidinem abutatur potius, quam liberis; illos obnoxios, hos sine suo periculo enuntiare turpitudinem illius posse. Hoc satis declarant, quae sequuntur. *J. M. G.*

1. Μιλησίλλοιο] Μιλησίλλειος forsan legendum. Sed locus mendosus videtur. *F. G.*

Μιλησίλλοιο] Ante hanc vocem excidisse puto μηδέ. *M. du S.*

3. Λάβωσιν] Subaudi τι, δῶρα, aut quid simile. *F. G.*

6. Ἔτι δὲ διήγματα ἐπιδεικνὺς] Ἔτι δὲ δήγματα ἐπ. Morsiunculas nempe amatorias. *Th. M.*

11. Ταῦτα δὲ λόγοις διηγεμένοις] Ταῦτα δὲ λοιποῖς. *Th. M.*

16. Οὐδὲ γὰρ κύων &c.] Utitur & *Alciphr.* III. Ep. 47. fin. verborum ordine aliter collocato. ἔστι γὰρ κύνα σκυτοτραγεῖν μαθοῦσαν τὴν τέχνης ἐπιλήσεσθαι, ubi peritiss. *Bergler.* & haec Luciani addit, cetera ad *Erasmum* remittens. *J. F. R.*

17. Σκυτοτραγεῖν] Proverbium hoc expressit *Horat.* Sat. 5. L. II. vs. 8.

Ut canis a corio numquam abſterrebitur uncto.

M. du S.

27. Ἐνδιατρίβειν] Sumitur hic pro *celebrare, virtutes laudare*, uti Οἰκ. c. 2. aut potius *palpere*, ut Ἀλεξ. c. 33. *M. du S.*

βιβλία ἔχων, τί μάλιστα ἀναγιγνώσκεις ἀυτῷ; τὰ Πλάτωνος; τὰ Ἀντισθένους; τὰ Ἀντιλόχου; τὰ Ἱππώναχτος; ἢ τούτων μὲν ὑπερφρονεῖς, ῥήτορες δὲ μάλιστά σοι τούτων ἀφ' χειρός; εἰπέ μοι, καὶ Αἰσχίνου τὸν κατὰ Τιμάρχου λόγον ἀναγιγνώσκεις; ἢ ἐκεῖνά γε πάντα οἶδα, καὶ γιγνώσκεις αὐτῷ ἕκαστον; τὸ δὲ Ἀριστοφάνην καὶ τὸ Εὔπολιν ὑποδέδυκας; ἀνέγνως καὶ τὰς Βάπτας τὸ δρᾶμα ὅλον; εἶτ' οὐδέν σε τάχει καθίκετο, οὐδ' ἠρυθρίασας γνωρίσας αὐτά; τοῦτο γοῦν καὶ μάλιστα θαυμάσειεν ἄν τις, τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἔχων [a] ἅπτῃ τῶν βιβλίων, οἵοις αὐτὰ χερσὶν ἀνελίττεις; πότε δὲ ἀναγιγνώσκεις; μεθ' ἡμέραν; ἀλλ' οὐδείς σε ἑώρακε ποιοῦντα τοῦτο; ἀλλὰ νύκτωρ; πότερον [b] ὑπτιάζων ἤδη ἐκείνοις; ἢ πρὸ τῶν λόγων, ἀλλὰ καὶ πρὸ σκότους, μηκέτι μὴ τολμήσεις τοιοῦτο μηδέν.

obros cum habeas, quem potissimum inter eos legas? Platonisne, an Antisthenis, Antilochi, an Hipponactis? An hos quidem contemnis, sed oratores potius quam illi in manibus tibi sunt? Dic mihi, an Aeschinis etiam contra Timarchum orationem legis? An illa quidem nosti omnia, & unumquodque illorum agnoscis? Aristophanem & Eupolin egisti? legisti etiam fabulam totam Baptas? Tum nihil ea, quae ibi sunt, te movere, neque *in te* agnoscens illa erubuisti? Itaque vel maxime illud admiretur aliquis, quo tandem animo libros attingas? quibus illos evolvas manibus? quando illos legas? Interdiu? At nemo te vidit hoc facere? Sed noctu? utrum, cum jam istis intentus es? An ante studia, immo ante tenebras, nihil quidquam istorum audes?

28. Quin

a Ἅπτει] Ἅπτει *Fl.* & L. male. prius *Ald. J.* &c. Ἅπτῃ vult *Solan.* b Ἐπιτιλαμώνων] Ἐπιστιγμώνων *Fl.* sola, quod & adscivit marg. *A1.*

31. Ἀντισθένους] Periere haec omnia, non mala tamen, si rite hic cum Platonicis recensentur. *M. du S.*

32. Ἀντιλόχου] Forsan Ἀρχιλόχου. *F.G.* Idem adscripserat etiam *La Croze.*

34. Αἰσχίνου] Supra *de Merced.* c. 7. pr. *J.F.R.*

35. Τιμάρχου] Τῶ καταπύγωνι scil. *F.G.*

Ibid. Κατὰ Τιμάρχου] Haec oratio hodieque extat. *M. du S.*

38. Ὑποδέδυκας] Cum omnium, qui modo laudabantur, auctorum commemoratio acerbum quid habeat, ut qui aspere invecti sint in ea flagitia, quae Indocto bibliothecae possessori objicit Lucianus; tum in *Aristophanis* atque Eupolidis comoediis utitur vocabulo ὑποδεδυκέναι, puto ut indicet, eum personas turpes V. G. Hyperboli, & similium *subiisse*, & histrionis instar *egisse*: quem intellectum verbi hic tanto magis adnotandum putavi, quod adhuc nondum mihi observatus est. *J.M.G.*

Ibid. Τὰς Βάπτας] Τοὺς Βάπτας esse nomen hujus comoediae evincit Platonius ille, cujus περὶ διαφορᾶς κωμῳδιῶν libellus *Aristophani* praefigi solet, post princ. Ἴσμεν γοῦν τὸν Εὔπολιν, ἐπὶ τῷ διδάξαι τοὺς Βάπτας, ἀποπνιγέντα εἰς τὴν θάλασσαν ὑπ' ἐκείνων· εἰς ἃς καθικέτο τοὺς Βάπτας: & magis etiam *Juvenalis* 2, 92. *Cecropiam soliti Baptae lassare Cotytto.* Vetus Scholiastes ad h. l. supplet Platonii narrationem, & dubitationem, si qua esse poterat, eximit, simulque Lucianum unice declarat: Baptae *titulus libri, quo impudici describuntur ab Eupolide, qui inducit viros Athenienses ad imitationem feminarum saltantes, lassare psaltriam.* Baptae *ergo molles, quo titulo Eupolis comoediam scripsit, ob quam ab Alcibiade, quem inprimis perstrinxerat, necatus est.* An hi βάπται gestarunt βαπτά; de quibus Cl. *Hemsterh.* ad *Nigrin.* c. 40. *J.M.G.*

Τὰς Βάπτας] Τοὺς Βάπτας legend. videtur. Βάπται Eupolidis drama, in quo τὸ βαπτῶν τῆ Κοττυτοῦς sacerdotum libidinem exagitat. *Juven. F.G.* Recte conjicit *Gujet.* nam Baptae sacerdotes mares erant Deae Cotyttus, cui nocturnis & impudicis saltationibus sacra faciebant. *Juvenal.* Sat. 2. vs. 92. *Cecropiam soliti Baptae lassare Cotytto,* ubi vid. Interprett. quos non exscribo. Et quamvis *molles* eo nomine etiam insigniantur, adeoque per jocum femineus articulus addi posse videatur, tamen id hic locum habere nequit, ubi titulus dramatis ipse indicatur. *J.F.R.*

41. Τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἔχων, ἅπτει τῶν βιβλίων, οἵοις αὐτὰ χερσὶν ἀνελίττεις] Ridiculissime Latinus interpres, *quali animo, qualibus manibus libros verses.* Non intellecta locutione Attica, ἀπὸ ψυχῆς ἔχειν, ut ἀπὸ θυμοῦ ἔχειν, *aversari, avoir a contre coeur.* Hoc dicit Lucianus, *quem tu mollium tuorum aversatus, libros adtingis, aut quibus eos manibus evolvis?* Perinde ut si diceret, molles tui tibi tam προσθύμιοι, tam προσκάρδιοι, manus tuae tam rebus obscoenis occupatae, ut libris vacare nullo modo possis. Haec intelligi non magni refert, sed neque ubi maxime βιωφελὴς Lucianus,

28. Quin tu relinquis libros & tuam solum rem agis! Quamquam nec istuc amplius oportebat, sed Euripidis illam Phaedram revereri, indignantem pro mulieribus ac dicentem:

Tenebras nec horret ulla lecti conscias,
Vocemve, si gravis prorumpat, parietum.

Sin omnino perseverare in morbo *tibi* decretum est, abi, eme libros, & domi conclusos tibi habe, & fruere gloria possessionis. Satis tibi hoc quoque. Sed noli unquam illos attingere, nec lege, nec linguae *isti tuae* veterum virorum orationes & poëmata subjicito, quae nihil tibi mali fecerint. Novi equidem frustra me ista nugatum esse, meque Aethiopem, quod est in proverbio, lavare conatum esse. Etenim tu emes, & nihil uteris, & deridebere ab eru-

Ἄφες [c] δὲ τὰ βιβλία, καὶ μόνα ἐργάζου τὰ σαυτοῦ. καίτοι ἐχρῆν μηκέτι μηδ' ἐκεῖνα, αἰδεσθῆναι δὲ τὴν τοῦ Εὐριπίδου Φαίδραν, καὶ ὑπὲρ τῶν γυναικῶν ἀγανακτοῦσαν, καὶ λέγουσαν,

Οὐδὲ σκότον φρίσσουσι συνεργάτιν,
Τέρεμνά τ' οἴκων μήποτε φθογγὴν ἀφῇ.

Εἰ δὲ πάντως ἐμμένειν τῇ ὁμοίᾳ νόσῳ διέγνωσται, [d] ἴθι, ὠνοῦ μὲ βιβλία, καὶ [e] οἴκοι καταλείσας ἔχε, καὶ καρποῦ τὴν δόξαν τῶν κτημάτων. ἱκανόν σοι καὶ τοῦτο· προσάψῃ δὲ μηδέπω, μηδὲ ἀναγνῷς, μηδὲ ὑπαγάγῃς τῇ γλώττῃ παλαιῶν ἀνδρῶν λόγους, καὶ ποιήματα, μηδὲν δεινόν σε εἰργασμένα. οἶδα ὡς μάτην ταῦτά μοι λελήρηκα, καὶ τὴν παροιμίαν, Αἰθίοπα σμήχειν ἐπιχειρῶ· σὺ γοῦν ὠνήσῃ, καὶ χρήσῃ ἐς ὕδωρ, καὶ καταγελασθήσῃ πρὸς τῶν πεπαιδευμένων, οἷς ἀπόχρη

e Δὲ] Sic Edd. omn. Δὴ vult *Marcil.* *d* Ἴθι] Bene *Fl. Fr. H. P.* aliaeque. Ἴσθι male *J.* *e* Οἴκοι] Οἶκον *Fl.*

aus, interpretes Latini magnopere aliquid intellexere. *Th. M.*

Τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἴσχων] Pro τίνα βιβλία ἀπὸ ψυχῆς ἴσχων, ἄπτῃ τούτων. Nam & ἄπτῃ pro ἅπτει legendum. *F. G.*

Τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἴσχων] Etiam hic infeliciter rem cessisse arbitror *Marcilio.* Vult sine dubio hic dicere Lucianus *quo animo, qua mente?* Sed nimirum non scripsisse videtur τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἴσχων. verum τίνα ποτὲ ψυχὴν ἴσχων, vel τί ποτε ψυχῆς ἴσχων. Lysias in narratione, quam refert in ipsius vita Halicarnassensis Dionysius, ex persona mulieris pro filiis suis, contra suum patrem, agentis, interrogat, τίνα ποτὲ ψυχὴν ἴσχων ἀξιοῖ περὶ τῶν παίδων τοιαύτην γνώμην χρῆσθαι; *quo tandem animo?* Vid. p. 193. extr. *Ald.* *J. M. G.*

42. Ἄπτῃ] Sic emendare necesse duximus pro vulgato ἅπτει, quod ferri non poterat. In *Fl.* quidem & L. ἅπει. sed quid hoc ad rem, quaeso? Contra aptissimum est illud ἄπτῃ, facillimusque librariorum lapsus, qui ἅπτει inde fecerant; quod tot Editorum diligentiam fugisse miror; cum statim recte ἀνελίττεις eodem halitu sequatur. Ut enim ἅπτεις, quod unum restat, scripserit, a me impetrare non possum, ut credam. *M. du S.*

Ἅπτει] Delerat posteriorem syllabam *Solan.* & ἅπτῃ sua auctoritate dederat. Fateor sensus perspicuitati ita consuli; verum quia ex seq. ἀνελίττεις facile intelligitur, etiam secundam pers. requiri, eaque Atticis saepe formatur in ει pro η, nihil mutem; nam ut βούλομαι, οἴομαι, ὄψομαι fere perpetuo faciunt βούλει, οἴει, ὄψει pro οὐῃ, in secunda sing. forsan & ἅπτομαι, ἅπτει formavit Noster. In multis enim aliis quoque verbis id obtinere, ut ἐπιτυθεῖσι *scisciteris* ap. *Aristoph.* Plut. 60. Item τύπτει, ψεύδει ac permulta similia, vide larga manu indicata ap. Cl. *Maittair.* de Dial. p. 63. Et licet *Suid.* ad recentiores Atticos haec referat, tamen hoc ipsum ἅπτει quod hic occurrit, indicat ab iis usurpatum, dum ait: ἅπτει, καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος χρόνου διὰ τοῦ ει λεγόμενα τῶν νεωτέρων μᾶλλον Ἀττικῶν ἐστιν. *J. F. R.*

46. Ἥδη ἐκείνοις] Libidinibus illis probrosis. *F. G.*

47. Τῶν λόγων] Quid est? *F. G.*

Ibid. Λόγων] Mallem, si per Codd. liceret, ἔργων. Quorsum enim illud λόγων, nisi cum *Fl.* pro ἐπιτετυμβίῳ, ἐπιτεταγμένῳ legas? quod ferri hic non posse ego quidem existimo. *M. du S.*

Ibid. Μηκέτι μὴ — μηδὲν] De triplici illa negatione vid. supra *Philops.* c. ult. ὀδὲν ὁ μὴ παράξῃ. Et T. I. *de Merced. Cond.* §. 4. No. 33. Item *Reviv.* c. 18. Οὐδὲν ὁ μὴ γένηται ἄδικον. *J. F. R.*

49. Ἄφες δὴ τὰ βιβλία] Ἄφες δή. *Th. M.*

51. Τὴν τοῦ Εὐριπίδου Φαίδραν] Cum nondum satis probatum sit, fuisse fabulam Euripidis hoc nomine, de quo vid. *Barnesius*; hic autem locus sit in Hippolyto vs. 418. & ibi ex persona Phaedrae proferatur: nolim Luciani verba sic accipere, quasi is Phaedram, fabulae Euripideae nomen, laudare voluerit. *J. M. G.*

54. Οὐδὲ σκότον] *Eurip.* Hipp. 417. *M. du S.*

57. Ἴθι] Conf. supra Pisc. c. 10. *M. du S.*

61. Τῇ γλώττῃ] Lingua, supple impura, a fellatione scil. *F. G.*

64. Αἰθίοπα σμήχειν ἐπιχειρῶ] Paroemiogr. *J. B.*

χρη ὠφελῆαι, οὐκ ἐκ τῦ κάλλυς τ βιβλίων, οὐδ' ἐκ τ πολυτελείας αὐτῶν, ἀλλ' ἐκ τ φωνῆς καὶ τ γνώμης τ γεγραφότων.

ditis, quibus utilitatem percipere satis est; non e pulchritudine librorum, neque ex magno illorum pretio, sed e sermone & sententia auctorum.

Σὺ δὲ οἴει θεραπεύσειν τ ἀπαιδευσίαν, καὶ ὀπιχαλύψειν τῇ δόξῃ ταύτῃ, καὶ ἐκπλήξειν τῷ πλήθει τ βιβλίων, οὐκ εἰδὼς ὅτι καὶ οἱ ἀμαθέσταλοι τ ἰατρῶν τὸ αὐτό σοι ποιῦσιν, ἐλεφαντίνυς κάρθηκας, καὶ σικυίας ἀργυρᾶς ποιούμενοι, καὶ σμίλας χρυσοκολλήτυς· ὁπόταν δὲ καὶ χρήσαι τούτοις δέῃ, οἱ μὲν οὐδὲ ὅπως χρὴ μεταχειρίσαι αὐτὰ, ἴσασι. παρελθὼν δέ τις εἰς τὸ μέσον τ μεμαθηκότων, φλεβότομον εὖ μάλα ἠκονημένον ἔχων, ἴῦ τἄλλα μεστὸν, ἀπήλλαξε τ ὀδύνης τ νοσοῦντα. ἵνα δὲ καὶ γελοιοτέρῳ τινὶ τὰ σὰ εἰκάσω, τυὺς κυρέας τούτυς ὀπίσκεψαι, καὶ ὄψει τυὺς μὲ τεχνίτας αὐτῶν, ξυρὸν καὶ [a] μαχαιρίδας, καὶ κάτοπτρον σύμμετρον ἔχοντας· τυὺς δὲ ἀμαθεῖς καὶ ἰδιώτας πλῆθος μαχαιριδίων προβιβέντας, καὶ κάτοπτρα μεγάλα, ὡ μὴν λήσειν γε ἀμφὶ ταῦτα οὐδὲν εἰδότας. ἀλλὰ τὸ γελοιότατον ἐκεῖνο πάσχυσιν, ὅτι κείρονται μὲ οἱ πολλοὶ οὐδὲ τοῖς γείτοσιν αὐτῶν, πρὸς δὲ τὰ

29. Tu vero putas curari a te posse insciti am tegique ista opinione, percellique *posse homines* librorum multitudine, ignarus, idem, quod tu, facere etiam imperitissimos quosque medicos, qui eburneas medicamentorum capsulas, & cucurbitas argenteas sibi faciunt, & scalpra auro ferruminata: cum vero iis utendum est illi, neque quomodo tractanda sint, norunt. At progressus in medium aliquis eorum, qui didicere, scalpellum habens probe acutum, de caetero rubigine obsitum, dolore aegrum liberat. Ut vero ridiculae magis rei tuam rationem comparem, tonsores mihi istos considera, & videbis, eos, qui sunt in illo genere artifices, novaculam, & cultellos, & speculum modicum habere; imperitos autem atque indoctos multitudinem cultellorum exponere, & specula magna: nec tamen propterea obscurum esse, illos nihil scire. Sed illud ipsis usu venit, quod oppido ridiculum est, ut vulgo quidem homines apud vicinos illorum tondendos se curent,

a *Μαχαιρίδας*] *Μαχαιρίδων* marg. *AIW.*

Αἰθίοπα σμήχειν] In Schotti *Adagio* legendum *ἀνόητον*. *M. du S.*

84. *Μαχαιρίδας*] Conf. supra *Ἀναβ.* c. 45. *M. du S.*

96. *Τὸ τ κυνὸς*] Supra idem *Τιμ.* c. 9. (jam §. 14.) nota Æsopi fabula. *M. du S.*

3. *Αὖθις ἀκούσῃ πολλάκις*] Ubinam? nisi forsan *ἀποφρ.* eundem spectat. *M. du S.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ] Huic libello *Th. Mag.* titulum fecit *περὶ ἀγνοίας*. V. *μὰ*. *M. du S.*

ΔΙΑΒΟΛΗ] Haesi aliquantum in hac voce, utrum possit retineri pervulgatus titulus, *non credendum Calumniae*. Sed cum *calumnia* semper falsa sit, cui proinde non modo non temere, sed nunquam sit credendum; ac praeterea latius multo pateat quam *ἀμφιβολὴ*, & ad omne genus *cavillationum, pravarumque interpretationum* referatur: in titulo malui illud ponere, quod Apellis historia, & definitio auctoris, ac tota disputatio maxime postulare videbatur. In contexto tamen orationis non abstinui interdum *calumniae* appellatione, quoties ea videbatur commodior. Nempe hic etiam experimur, quod singulis paginis; non satis sibi respondere voces singulas binarum linguarum; non esse temere nomina plane synonyma. *J. M. G.*

1. *Δεινόν γε ἡ ἄγνοια*] Ita ferme *Plato* in Philebo. *Οὐκοῦν τὴν ἄγνοιαν εἰποῦμεν ὅτι κακὸν πᾶσιν; Nonne igitur ignorantiam dicemus omnibus esse malum?* & huc forsan respiciens noster interpres vertit: *mala res est ignorantia*: sed vim vocis *δεινὸν* non satis expressit, quae diritatem innuit. malim igitur vertere, *Dira res est ignorantia*. Est enim ab illo Graeco hoc Latinum vocabulum derivatum, ν in r mutato. *J. T.*

2. *Ὥσπερ ἀχλύν τινα*] Atque haec est ratio, cur anima nostra (aut eorum saltem, qui non penitus obbrutuerunt) quae lumen est, ut Philosophi voluere, ignorantiam non secus horreat, atque corpus mortem. Sunt enim lux & tenebrae ita inter se oppositae, ut altera alteram destruat, atque dissolvat. Hinc *Plutarchus* Graecos veteres hominem *φῶτα*, id est, lumen, dixisse existimat, *ὅτι τῷ γινώσκεσθαι, καὶ γινώσκειν ἑκάστῳ διὰ συγγένειαν ἴρως ἰσχυρὸς ἐμπίφυκεν αὐτὴν τε τὴν ψυχὴν εἶναι τ φιλοσόφων φῶς εἶναι τῇ ὑσίᾳ νομίζουσιν, ἄλλοις τε χρώμασι τεκμηρίοις, καὶ ὅτι τ ὄντων μάλιστα τὴν μὲ ἄγνοιαν ἡ ψυχὴ δυσανασχετεῖ, καὶ πᾶν τὸ ἀφεγγὲς ἐξαιρεῖ, καὶ*

τὸν

rent, ad illorum vero ſpecula accedentes, diſponant comas.

30. Quare tu quoque alii roganti commodare poſſis libros, ipſe uti illis nequeas. Quamquam librum nemini unquam commodaſti, ſed facis quod canis incumbens praeſepio; quae nec ipſa edit de hordeo, neque equum edere, qui poteſt, patitur. Haec in praeſens de ſolis libris libere apud te diſputo: de aliis quae deſpuenda & flagitioſa facis, ſaepe in poſterum audies.

ἐκείνων κάτοπτρα προσελθόντες, τὰς κόμας εὐθετίζουσι.

Καὶ σὺ τοίνυν ἄλλῳ μὲ δεηθέντι χρήσεως ἂν τὰ βιβλία· χρήσασθαι δὲ αὐτὸς οὐκ ἂν δύναιο. καίτοι οὐδὲ ἔχρησας οὐδενὶ βιβλίον πώποτε, ἀλλὰ τὸ τῆς κυνὸς ποιεῖς, ἡ ἐν τῇ φάτνῃ [b] καλαχειμώνης, ἣ οὔτε αὐτὴ τὴν κριθῶν ἐσθίει, οὔτε τῷ ἵππῳ δυναμένῳ φαγεῖν ἐπιτρέπει. ταῦτα, τόγε νῦν εἶναι, ὑπὲρ μόνων τῶν βιβλίων παῤῥησιάζομαι πρὸς σέ, περὶ δὲ τῶν ἄλλων ὅσα κατάπυστα καὶ ἐπονείδιστα ποιεῖς, αὖθις ἀκούσῃ πολλάκις.

NON TEMERE CREDENDUM ESSE DELATIONI.

GRave ſane malum ignorantia, & incommodorum plurium cauſſa hominibus, quae velut caliginem quandam rebus offundat, & obſcuret verum, & umbram vitae uniuscujusque objiciat. Per tenebras enim oberrantibus ſimiles ſumus o-

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΡΑΔΙΩΣ ΠΙΣΤΕΥΕΙΝ ΔΙΑΒΟΛΗι.

1 ΔΕινόν γε ἡ ἄγνοια, καὶ πολλῶν κακῶν ἀνθρώποις αἰτία, ὥσπερ ἀχλύν τινα καλαχέουσα τῶν πραγμάτων, καὶ τὴν ἀλήθειαν ἀμαυροῦσα, καὶ τὴν ἑκάστου βίον ὀπισκιάζουσα. ἐν σκότῳ γὰρ πλανωμένοις πάντες ἐοί-κα-

[b] Καλαχειμώνης] Κειμώνης *Fl.* ΔΙΑΒΟΛΗι] Bene ſic *Fl.* Διαβολῇ etiam *Bz.S.* ΔΙΑΒΟΛΗ male *J.P.H. Ald. Fr.*

93. Καὶ σὺ τοίνυν ἄλλῳ μὲ δεηθέντι] Καλῶς ἂν εἶχε τῷ δυσχερεστάτῳ τούτῳ μισραίμ, μὴ καθ' ἓν τῶν βιβλίων, ἀλλὰ πᾶσαν τὴν βιβλιοθήκην προῖκα Λυκιανῷ τῷ παρόντι ἐπιδοῦναι, ἢ τοιαύτην σφηκίαν καθ' ἑαυτοῦ κινῆσαι ἐνὸς

* Ἐγκρατῆσαι] V. Codicis compendium obſcurum eſt. Forſan ἐγκρατήσαντα. *M. du S.*

† Ἐπιλυγάζουσα] In V. referebatur ad verba ἐν σκότῳ. Ex C. vero ἐπισκιάζουσα] repoſuerat *M. du S.* Sed addidit legendum ἐπιλυγάζουσα] „ Nam C. ἐπισκιάζουσα] γράφεται, ἐπιλυ„ γάζουσα. Deinde ex Cod. D. Marci, qui fuit Georgii An-

*ἐγκρατῆσαι βιβλίῳ. *V.*

4. † Ἐπιλυγάζουσα] Αἰτεῖ τὸ ἐπισκιάζουσα ἢ ἐπικρύπτουσα ἢ ἐπισκοτίζουσα. ἠλύγη γὰρ ἡ νὺξ λέγεται. *V.*

„ ton. Veſpucii, huic ſcholio praemittitur vox ἐπιλυγάζουσα. „ Unde etiam ἠλύγη repoſuimus, pro eo quod legebatur in „ V. & Impr. ἄχλυα". Ego recepi illud ἐπιλ—— etſi cum textu Luciani non convenit; ſed ſenſus Scholii neceſſario ſic poſtulabat; quid enim eſſet ἐπισκιάζουσα ponitur pro ἐπισκιάζουσα? *J. F. R.*

καράττει) τὰ σκοτεινὰ, φόβου ἢ ὑποψίας ὄντα πλήρη πρὸς αὐτήν. *Quod unicuique noſtrum ob cognationem cum lumine acris eſt inſitus amor cognoſcendi & innoteſcendi. Ipſam vero animam nonnulli Philoſophorum LUMEN ſuapte natura eſſe ſtatuunt, cum aliis utentes argumentis, tum quod nullam rem anima magis averſetur, quam ignorantiam; & omnia lucis expertia vitet, tenebrisque turbetur, eas metuat, ac ſuſpectas habeat.* Familiaris eſt autem illa ignorantiae cum tenebris & caligine comparatio. Sic *Lucretius* lib. II.

O miſeras hominum mentes! o pectora caeca!
Qualibus in tenebris vitae, quantisque periclis,
Degitur hoc aevi quodcunque eſt!

Phaedrus f. XI. l. III. de Auguſto:

Qui poſtquam tenebras diſpulit calumniae.

Cicero lib. I. Tuſc. Qu. c. 26. *Philoſophia ab anima, tamquam ab oculis, caliginem diſpulit.* *J. Ti.*

χαμεν, μᾶλλον δὲ τυφλοῖς ὅμοια πεπόνθαμεν, τῷ μὴ προσπαίοντες ἀλόγως, [a] τὸ δὲ ὑπερβαίνοντες ἀδέον δέον, καὶ τὸ μὴ πλησίον [b] καὶ ἐν ποσὶ πόδας οὐχ ὁρῶντες, τὸ δὲ πόρρω [c] καὶ πάμπολυ διεστηκὸς, ὡς [d] ἐνοχλεῖν δεδιότες. καὶ ὅλως ἐφ' ἑκάστῳ τῶν πραττομένων οὐ λειπόμεν τὰ πολλὰ ὀλισθαίνοντες. τοιγάρτοι μυρίας ἤδη τοῖς [e] τραγῳδιοδιδασκάλοις ἀφορμὰς εἰς τὰ δράματα τὸ [f] τοιοῦτον παρέσχηται, τοὺς Λαβδακίδας, καὶ τοὺς Πελοπίδας, καὶ τὰ τούτοις ἐοικότα πλήσια. σχεδὸν γὰρ τὰ πλεῖστα τῶν ἐν τῇ σκηνῇ ἀναβαινόντων κακῶν [g] εὕροι τις ἂν ὑπὸ τῆς ἀγνοίας, καθάπερ ὑπὸ τραγικοῦ [h] δαίμονός τινος κεχορηγημένα. λέγω δὴ καὶ ἐς τὰ ἄλλα μὴ ἀποβλέπων, μάλιστα δὲ εἰς τὰς οὐκ ἀληθεῖς καὶ τῶν συνήθων καὶ φίλων διαβολάς. ὑφ' ὧν ἤδη καὶ οἶκοι ἀνάστατοι γεγόνασι, καὶ πόλεις ἄρδην

mnes ; potius autem caecorum more affecti partim offendimus praeter rationem, partim ultra quam par est progredimur, non videntes quod ante pedes est ; quod vero procul est, & longe distat, tanquam molestum quiddam metuentes. Atque in universum, in unoquoque negotio labi multum non intermittimus ; licet infinita jam tragoediarum scriptoribus scribendarum fabularum argumenta haec res praebuerit, Labdaci Pelopisque progeniem, & horum similia. Pleraque enim fere, quae in scenam ascendunt, mala inveniat aliquis ab ignorantia, velut a tragico quodam daemone, submiuistrata. Dico autem istuc cum ad alia respiciens, tum maxime ad alienas a vero contra familiares atque amicos delationes : quarum opera jam & eversae domus sunt, & urbes vastatae funditus, patresque in

a Τὸ δὴ] Ita *J. V2.* L. & Mſ. *Bar.* Τῷδὴ Edd. cett. b Καὶ] Abeſt in B. c Καὶ] Iterum abeſt in B. d Ἐνοχλοῦν] Ἐνοχλοῦντες B. male. e Τραγῳδιοδ.] Τραγῳδιδασκάλοις B. male. f Τοιοῦτον] Τοιοῦτο B. g Εὕροι] Εὕρῃ *Fl.* h Δαίμονός τινος] Τινος δαίμονος B.

6. Μᾶλλον δὲ τυφλοῖς] Ita paulo ante Lucretius : *ô pectora caca!* ſic *Plato* τοῖς ἀγνοοῦσι κακὸν εἶναι dixit τὴν ἄγνοιαν, ὥσπερ τὴν τυφλότητα μὴ βλέπουσι ; teſte *Plutarcho* in Lyſandro. Id eſt, *ignorantiam, ignorantibus haud minus eſſe malum, quam cacitatem non videntibus.* *J.T.*

7. Τοῦ δὴ] Forſan τὸ δὴ. *F.G.*

Τὸ δὴ] Sic *Ven.* utraque, Mſ. Ox. & L. In Impr. reliquis τοῦ δὴ. *M. du S.*

8. Τὸ μὴ πλησίον] *Tertullianus:* in Apologetico: *Sed cacitatis duæ ſpecies facile concurrunt, ut, qui non vident quæ ſunt, videre videantur, quæ non ſunt.* *J.T.*

10. Ὡς ἐνοχλοῦν δεδιότες] *Lucretius* l. II. & VI.

Nam veluti pueri trepidant, atque omnia cæcis
In tenebris metuunt : ſic nos in luce timemus
Interdum, nihilo quæ ſunt metuenda magis, quam
Quæ pueri in tenebris pavitant, finguntque futura.
J.T.

15. Τοὺς Λαβδακίδας] Notiſſima fabula eſt, e Mythologis & Poëtis, Oedipi patrem per ignorantiam interficientis, matremque ducentis uxorem : filiorum item ad Thebas mutuis vulneribus concidentium. *J.T.*

16. Τοὺς Πελοπίδας] Atrea & Thyeſten, eorumque filios. Adeantur Tragici Græci & Latini, apud quos hæc fuſius. *J.T.*

Ibid. Πελοπίδας] Non repeterem, recte *Tollium* dicere, Atrea & Thyeſten intelligi, i. e. Pelopis filios, Tantali Nepotes ; niſi viderem aberraſſe Doct. *J. C. Schroderum*, qui in Epiſt. *Cic.* ſelectt. L. 2. Ep. 32. verba *Ciceronis* ad eosdem ſpectantia, quando ait : *ut ibi eſſes, ubi nec Pelopidarum*, ad Ducem Pelopidam Thebanum, de quo *C. Nepos* male refert. *J.F.R.*

23. Καὶ οἶκοι ἀνάστατοι] Ita fere & *Photius*, in præſtantiſſima illa ad Michaëlem Bulgariæ Principem epiſtola : χείλη δὲ, inquit, κατήγορα, καὶ συκοφαντίας ἀποῤῥίψω· πολλάκις γὰρ παῖδας κατὰ πατέρων, καὶ πατέρας ἐξέμηνε κατὰ παίδων, καὶ βίᾳ ἔχουσι συζυγίας, καὶ συγγενεῖς ἐπανέστησε κατ' ἀλλήλων· καὶ τί λέγω ; πόλεις ὅλας, καὶ οἰκίας ἀνέτρεψε μία φωνὴ συκοφάντου. *Labia accuſatoria & Sycophantica aſpernere : nam non raro & liberos furere in parentes, & parentes in liberos adegerunt, vitæ vincula & connexiones diſruperunt, & in ſe invicem conſanguineos concitarunt. Quid autem illa minora commemoro? vel unica Sycophantæ vox civitates & domos integras ſubvertit ſæpe.* Qui locus hinc deſumtus eſſe videtur ; ita omnia quadrant. Nec multum diverſa ſunt, quæ apud *Themiſtium* in Orat. III. leguntur : ἀλγεινὸν δὲ χαλεπὸν μὲν, inquit, ἀπαίλαχοῦ ἐν πολέμοις οἰον, ἐν ἀντιπαρισπῇ, καὶ πρὸς παῖδα πατρὶ, καὶ πρὸς ἀδελφὸν ἀδελφῷ, καὶ τὸ δρᾶμα ἐκείνης ἐν Ἱππολύτῳ. *Calumnia porro ubique permoleſta eſt, rixasque & contentiones ubique provocat, quocunque ſe inſinuaverit : ac cum patre filium, cum fratre fratrem commit-*

in furorem acti contra liberos, & contra fratres germani, & liberi adversus parentes, & contra amatores suos amasii. Multae vero etiam amicitiae resciſſae, & confuſae domus ſunt ab illa calumniarum probabili ſpecie.

2. Ut igitur quam minime in illas incidamus, hoc libello quaſi in tabula quadam oſtendere volo, quale quid ſit delatio, unde incipiat, quid efficiat. Quin Apelles Epheſius olim imaginem illam occupavit. Nam ipſe quoque delatus fuerat apud Ptolemaeum, ut qui conjurationis illius, quam Tyri conflaverat Theodotas, ſocius fuiſſet. At neque Tyrum unquam viderat Apelles, neque, quis eſſet Theodotas, noverat, niſi quatenus audierat Ptolemaei quendam Legatum eſſe, cui Phoenice commiſſa eſſet. Interim tamen aemulorum aliquis, Antiphi-

ἀπολώλασι, πατέρες τε καὶ παίδων ἐξεμάνησαν, καὶ ἀδελφοὶ καὶ τῶν ὁμογενῶν, καὶ παῖδες καὶ τῶν γειναμένων, καὶ ἐρασταὶ καὶ τῶν ἐρωμένων. πολλαὶ δὲ [i] καὶ φιλίαι συνεκόπησαν, καὶ οἶκοι συνεχύθησαν ὑπὸ τῆς καὶ τὰς διαβολὰς πιθανότητος.

Ἵν' οὖν ὡς ἥκιστα [k] περιπίπτωμεν αὐταῖς, ὑποδείξαι βούλομαι τῷ λόγῳ, καθάπερ ὅτί τινος γραφῆς, οἵα τίς ἐστιν ἡ διαβολὴ, καὶ πόθεν [l] ἄρχεται, καὶ οἷα ἐξεργάζεται. μᾶλλον δὲ Ἀπελλῆς ὁ Ἐφέσιος πάλαι ταύτην πρόβλαβε τὴν εἰκόνα. καὶ γὰρ αὐτὸς καὶ ὅτος διαβληθεὶς πρὸς [m] Πτολεμαῖον, ὡς μετεχηκὼς Θεοδότᾳ τῆς συνωμοσίας ἐν Τύρῳ· ὁ δὲ Ἀπελλῆς οὐκ ἑωράκει ποτὲ τὴν Τύρον, οὐδὲ τὸν Θεοδότην, ὅστις ἦν, ἐγίγνωσκεν, ἢ καθόσον ἤκουε [n] Πτολεμαίου τινὰ ὕπαρχον εἶναι, τὰ καὶ τὴν Φοινίκην ἐπιτέτραμμένον· ἀλλ' ὅμως τὴν ἀντιτέχνων τις Ἀν-

mittit: *a qua illa eſt de Hippolyto Tragoedia excitata.* Praeclare igitur *Menander*: *Ψεύδους διαβολὴ τὸν βίον λυμαίνεται. Mendacii calumnia vitam labefactat.* Exemplum praeter cetera egregium eſt apud *Phaedrum* fab. 2. lib. v. ut ne quid de Philippis dicam Macedoniae regibus, quorum alterius F. Alexandro exilii, alterius Demetrio necis cauſa fuit. Sed & ipſe Alexander vel ſolus poſſit ſufficere, ut, quantum mali mortalibus adferat calumnia, oſtendatur. *J. T.*

32. Καθάπερ ὅτί τινος γραφῆς] Velut in tabella. Sic *Velleius* lib. 11. *Nos memores profeſſionis univerſam imaginem principatus ejus oculis animisque ſubjecimus.* Ubi τὸ *animisque* ab aliena manu, adeoque inducendum videri poſſit; neque eſt tamen. ὃν διαβολῶν. *J. T.*

35. Ἀπελλῆς ὁ Ἐφέσιος] Ad diſtinctionem iſtius Apellis, qui ſub Alexandro & Ptolemaeo Lagi vixit, maximi nominis & artis, Coi patria. Hic autem patria Colophonius, verum θέσει, id eſt adoptione, fuit Epheſius, teſte *Suida*, Pamphili Amphipolitae diſcipulus. *J. T.*

37. Πρὸς Πτολεμαῖον] Φιλοπάτορα, Evergetae filium, qui quartus Ptolemaeorum Ægypti Rex fuit, *Gallus* dictus: uti ex Excerptis Chronici *Caſauboniani*, *Scaliger* in notis ad *Euſebium* docet. citat idem ibidem Etymologicon: ubi quum locus mihi videatur parum emendatus, una eum opera reſtituam: Γάλλος, inquit, ὁ φιλοπάτωρ Πτολεμαῖος, διὰ τὸ φύλλα κισσοῦ καλεῖσθαι, ὡς οἱ Γάλλοι· ἀεὶ γὰρ ταῖς Διονυσιακαῖς τελεταῖς κισσῷ ἐστεφανοῦντο. Addit Scaliger: *& Gallos Magnae Matris foliis hederae, & Ptolemaeum quoque compunctum fuiſſe, hoc eſt, ſtigmata foliorum hederae inuſta ipſi fuiſſe.* Fateor me numquam tale quid de Gallis legiſſe: nec video quomodo aliquis foliis compungi poſſit, aut quomodo foliorum ſtigmata alicui inuri queant: niſi pejore, quam peſſimi στιγματίαι, conditione futuri ſint. Lego igitur, φύλλοις κισσοῦ καλεῖσθαι. Et hoc liquet e ſequenti voce ἐστεφανοῦντο. Nam, ſi vera erit futura ratio, illic quoque ἐστίζοντο legendum erit. *J. T.*

38. Ὡς μετεχηκὼς Θεοδότᾳ τῆς συνωμοσίας] Quem hic vocat bis Θεοδότην; *Polybius* ſemper Θεοδότου vocat, Ætolum praecipitis audaciae virum, eum vide libro 5. hiſtoriarum. *Palm.* *Theodotus* Polybio vocatur, qui hanc hiſtoriam lib. v. fuſe narrat. *J. T.*

Ibid. Θεοδότᾳ] Aetolus qui a Ptolemaeo Philopatore deficiens Tyrum Antiocho prodidit, hiſtoriam habes apud *Polybium* L. V. p. 404. & ſeqq. Vide etiam *Prideaux* p. II. L. II. p. Angl. 100. Gail. T. III. p. 164. & ſeqq. *M. du S.*

39. Ἐν Τύρῳ] Quam per Panaetolum Theodotus occupaverat. *J. T.*

44. Ἀν-

Ἀντίφιλος τὸν ὄνομα, ὑπὸ φθόνου τῆς παρὰ βασιλεῖ τιμῆς, καὶ τῆς ἐπὶ τέχνην ζηλοτυπίας, καθεῖπεν αὐτοῦ πρὸς τὸν Πτολεμαῖον, ὡς εἴη κεχοινωνηκὼς τῶν ὅλων, καὶ ὡς θεάσαιτό τις αὐτὸν ἐν Φοινίκῃ συνεστιώμενον Θεοδότᾳ; [a] καὶ παρ' ὅλον τὸ δεῖπνον πρὸς τὸ ὦς αὐτὸ κοινολογούμενον· καὶ τέλος ἀπέφηνε τὴν Τύρου ἀπόστασιν, καὶ τὴν Πηλουσίου κατάληψιν ἐκ τῆς Ἀπελλοῦ συμβουλῆς γεγονέναι.

lus nomine, qui inviderit illi honorem, quo apud regem erat, & artis obtrectatione, illum Ptolemaeo detulerat, quasi omnium esset conscius, &, esse qui illum viderit in Phoenice coenantem cum Theodota, & quam diu duraret convivium, caput cum ipso conferentem. Breviter, defeciſſe Tyrum & Peluſium captam de Apellis conſilio, indicavit.

Ὁ δὲ Πτολεμαῖος ὡς ἂν [b] κάρτα, καὶ τἄλλα οὐ πάνυ φρενήρης τις ὤν, ἀλλ' ἐν

3. Ptolemaeus, vir alioquin etiam non admodum prudens, ſed adulationi innutritus

[a] Καὶ παρ'] Haec & ſeqq. octo verba a καὶ ad καὶ omiſit B. Sed margini inferiori adſcripta ſunt. [b] Κάρτα, καὶ τἄλλα οὐ πάνυ] Κατα ἀλλ' οὐ πάνυ Cod. B. Κάρτα ἀλλ' οὐ πάντα *Graev.* In vulgato conſentiunt Edd.

47. *Τῶν ὅλων] Δηλονότι πραγμάτων τῶν ἐκείνης ἀσυσίας τοῦ Θεοδότας. *V.*

53. Κάρτα] Σημειοῦ πῶς τὸ κάρτα κεῖται. *V.* (Sed in V. altero: Κάρτα] λέγεται λίαν, μεγάλως.

54. Φρενήρης] Ὁ φρόνιμος, *V.*

* Τῶν ὅλων] Antea ad κεχοινωνηκὼς relatum legebatur, & ſeq. Scholion κάρτα ad οὐ πάνυ φρενήρης τις ὤν. utrumque abſurde. Quare id ſequi, detecto errore, non potui. In V. altero prius refertur ad Θεοδότας. *J. F. R.*

44. Ἀντίφιλος] Non ignobilis pictor. Meminit ejus *Plinius* lib. XXV. cap. x. opera ejus aliquot recenſent perquam eximia. *J. T.*

49. Παρ' ὅλον τὸ δεῖπνον] Neglexit hæc interpres. Verte: *toto cœnæ tempore.* *J. T.*

Ibid. Πρὸς τὸ ὡς αὐτῷ κοινολογούμενον] Probabile ſit mendacium oportet. ergo a conſuetudine eorum, qui, quæ alios neſcire volunt ſecreta, in aurem dicunt, deſumta ſimilitudo veri, qua calumnia exornaretur. Noſter in Gallo, de regum curis: λυπεῖ δ' ἄλλον Δίων πρὸς οὓς τισι τῶν Συρακουσίων κοινολογούμενος. *Alium Dio angit, cum Syracuſanorum quibusdam in aurem conſilia communicans.* Sic *Homerus:*

Ἀγχι χὼν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πυθοίατο ἄλλοι.
Prope admovens caput, ne alii audirent.

Plura collegit *Eraſmus* in Adagiis, qui reſpici poterit. *J. T.*

51. Πηλουσίου κατάληψιν] Non Peluſii, ſed Ptolemaidis: ut ex *Polybio* conſtat. nam Peluſii caſtrametatum Ptolemæum refert Polybius, cum adverſus Antiochum proficiſceretur. *J. T.*

53. Ὁ δὲ Πτολεμαῖος, ὡς ἂν κάρτα ἐ τἄλλ' οὐ πάνυ φρενήρης τις ὤν] Salmuriensis: *Tum Ptolemaeus ut qui praeter cetera non eſſet admodum prudens.* In hac verſione κάρτα omittitur, inepte, etiam ſi *φρενήρης prudens* exponas, opponuntur κάρτα & οὐ πάνυ, ineptius interponitur & ſine ſententia καὶ τἄλλα. Locus laborat, cui ſuffragante Mſ. ſic ſanitatem reddes: ὡς ἂν κάρτα ἀλλ' οὐ πάντα φρενήρης τις ὤν. *qui quidem valde, ſed non in omnibus deſipiebat.* Nam φρενήρης etiam eſt παράφρων, ut *Suidas* oſtendit, fruſtra repugnante *Stephano*, quum & hic locus Suidae & Etymologici magis ſententiam firmet. Nam ſi hic φρενήρης eſt prudens, quam quaeſo ſententiam ex Graecis verbis conficias? Quid enim eſt? *qui quidem ſummopere, & in aliis non omnino, aut non valde prudens erat.* Sic neminem ſanum loqui, nec ſanus juret Oreſtes. Vides igitur recte locum inquinatiſſimum eſſe purgatum, & φρενήρης eſſe *imprudens.* *J. G. G.*

Ibid. Ὡς ἂν — φρενήρης] Primo illud feſtinanter nimis affirmat vir magnus, φρενήρη etiam eſſe *imprudentem.* Apud *Suidam*, ubi etiam παράφρων eſſe dicitur, manifeſtus error eſt, forte nec ipſi auctori tribuendus, qui περίφρων voluit. Certe exempla Agathiae potius ad oppoſitum intellectum pertinere, praeclare vidit *Kuſterus.* Quatuor locis *Homeri* (quae facile Index dabit) *Euſtathius*, ita explicat, ut ἀρηρότα τὰς φρένας, ἀντίφρονα dicat. Quatuor locis ſic utitur *Herodotus*, nempe 3, 30. & 35. 5, 42. & 9, 54. Sic Scholiaſtae *Eurip.* ad Heracl. 151. φρενήρης eſt ἀντίφρων, ἀρτίας φρένας ἔχων, φρένας ἀρηρμένας. Sic ipſum hunc locum Luciani interpretatur *Schol.* φρόνιμος. Atque ad *Herodoti* locum aliquem reſpici hic etiam a Luciano, ſuadet etiam illud Ionicum & Herodoteum κάρτα. Quare optabam illum ipſum locum invenire, ſperabamque inde aliquid ad hunc, quem tractamus, emendandum praeſidii. Sed non licebat tantum ab aliis decerpere, ut totum legerem *Herodotum.* Itaque proponere interim placet conjecturam, quam forte ſerius ocius vel firmabit locus iſte, vel nihili eſſe oſtendet. Nempe appoſuiſſe aliquem puto gloſſam τὸ κάρτα, vocabulum πάνυ. Poſteriorum aliquis eam forte aſſumſit, & eadem ordinem verborum aliquantum turbavit, ſic reſtituendum, ὁ δὲ Πτολεμαῖος, ὡς ἂν ἐ τἄλλα

tus tyrannicae; adeo ad absurdam calumniam exarsit & perturbatus est, ut nihil eorum, quae in mentem venire debebant, reputans, neque, aemulum esse delatorem, neque, minorem esse pictorem, quam qui tantam proditionem sustinere posset, eum praesertim, qui beneficio illius affectus, & omnibus artis ejusdem hominibus praelatus esset; quin neque explorato ante, navigassetne omnino Tyrum Apelles? furere statim vellet, & clamore impleret regiam, in-

55 χολακείᾳ δεσποτικῇ τεθραμμένος, ὥστε ἐξεκαύθη καὶ συνελαράχθη πρὸς τὴν ἀβδόξου ταύτης ἀληθείας, ὥστε μηδὲν τῶν εἰκότων [c] λογισάμενος, μηδ' ὅτι ἀντίτεχνος ἦν ὁ Ἀπελλῆς, μηδ' ὅτι μικρότερος ἢ κατὰ 60 [d] τοιαύτην προδοσίαν ζωγράφος· καὶ ταῦτα, εὖ πεπονθὼς ὑπ' αὐτοῦ, καὶ [e] παρ' ὀντινοῦν τῶν ὁμοτέχνων τετιμημένος, ἀλλ' οὐδὲ τὸ πρόσταγμα, [f] ὡς εἰ ἐξέπλευσεν Ἀπελλῆς εἰς Τύρον, ἐξετάσας, εὐθὺς [g] ἔασε μηνίειν, καὶ βοῆς ἐνεπίμπλα τὰ βασίλεια, τὴν ἀχά-

65

[c] Λογισάμενος] Συλλογισάμενος B. [d] Τοιαύτην] Τηλικαύτην idem Cod. B. [e] Παρ' ὀντινοῦν] Παρά τιν' ὄν, B. [f] Ὡς εἰ] Nil variat *Fl.* &c. [g] Ἔασε] Ἔαδε adspirat *Schol.* Non Edd. nostrae.

64. Ἔαδε] Ἀντὶ τοῦ †ἤρσκειν. *V.*

†Ἤρσκειν] Ἤρσεν edita. Ἤρσκεν C. & V. unde ἤρσκειν dedit *M. du S.*

λα ἢ κάρτα Φρενήρης τις ὢν κ. τ. λ. Sic certe converti, eaque Interpretatione sententiam auctoris reddi, persuasum habeo. *J.M.G.*

Ibid. Καὶ τἄλλα] Ante has voces antea legebatur κάρτα in omnibus Impressis: sed in O. evanidis quidem litteris extat tantum κα τα ἄλλ', unde conjicio fuisse tantum καὶ τὰ ἄλλ', quod, misso odioso illo κάρτα, sequutus sum. Φρενήρης enim apud *M. Aur.* IX. 51. significat *prudentem*. Apud *Plutarchum* etiam in Alex. 487. 2. sic autem satis consultum esse hujus loci sanitati, exulare tantum jusso κάρτα, existimo. V. *Eur.* Ἀλκ. p. 261. A. *M. du S.*

Ibid. Κάρτα, καὶ τ' ἄλλ' ἢ πάνυ] Κάρτα delerat *Solan.* in *Junt.* adscripseratque: „ Cod. B. κα τα ἄλλ' ἢ πά-„ νυ. Unde conjicio fuisse tantum, καὶ τὰ ἄλλ' ἢ πά-„ νυ. Sed adeo evanida erat ejus loci scriptura, ut le-„ gere non valerem, an κάρτα vel καὶ τὰ scriptum es-„ set. Ego igitur in lectione tam incerta vulgatam retinere satis habui. *J.F.R.*

54. Οὐ πάνυ Φρενήρης] Fatuitatem ejus, & socordiam, vitamque luxui, compotationibus, & insanis amoribus deditam cognosces e *Polybio* lib. v. Historiarum, apud quem & aliud calumniae in Cleomenem, & stultitiae regis exemplum invenias. Item ex *Justino* lib. XXX. cap. 1. nec non *Plutarcho* in vita Cleomenis. Pro *praeter caetera*, verterim *alias*. *J.T.*

Ibid. Ἐν κολακείᾳ δεσποτικῇ] Quippe rex, & regis filius. Vide quae infra ad cap. VII. (nobis c. 10.) notavimus. *J.T.*

55. Τεθραμμένος] *Fractus* verterat Interpres *Parisinae*, quasi legerit τετριμμένος. Sed potius errante oculo sic vidit; nam inepta foret illa lectio. *J.F.R.*

56. Τῆς παραδόξου ταύτης ἀληθείας] Malim, *minimeque verisimili ista calumnia*. *J.T.*

57. Ὥστε μηδὲν τῶν εἰκότων λογισάμενος] *Ut nihil eorum, quae reputare aequum fuerat, animo perpendens, non, quod aemulus illius esset auctor calumniae; non, quod ea proditio supra pictoris fortunam esset: non, quod & magnis a se beneficiis, & supra ceteros artis amulos honoribus auctus esset, &c.* *J.T.*

Ὥστε μηδὲν τῶν εἰκότων λογισάμενος] *Quoniam nihil rationis est, ubi semel affectus inductus est, jusque illi aliquod voluntate nostra datum est:* teste *Seneca* lib. 1. de ira cap. VIII. *J.T.*

58. Ὅτι ἀντίτεχνος] Acrius namque urit invidia eandem artem profitentes. Notum illud *Hesiodium*:

Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ φθονέει, καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.
Et figulus figulo invidet, & cantor cantori.

Themist. Orat. III. σφαλερὰ γὰρ ἡ ὁμοιότης ἔρωτα ἐντίθησι τῶν αὐτῶν ἐπαίνων ἁρίμα ἀντιπαρεξάγειν εἰς ἄμιλλαν. *Periculosa enim res est similitudo, facileque, dum earundem laudum amorem occulte animis inserit, ad certamen & contentionem impellit.* *J.T.*

59. Ὅτι μικρότερος] Quid enim pictori cum re militari, praesertim tanti momenti, & periculi? tantam igitur-caliginem hominum oculis ignorantia offundit, ut nihil plane cernant, sed velut in densissimis tenebris oberrent. *J.T.*

61. Εὖ πεπονθὼς] Quippe minime erat verisimile, ipsum in regem tam bene de se meritum eam fraudem, ac tantum scelus esse machinatum. Sed hoc dispicere irato regi non licebat. *J.T.*

63. Ὡς εἰ] Redundat ὡς in omnibus nostris libris. Vox ἔασε, quae mox sequitur, mihi valde suspecta est. *M. du S.*

Ὡς εἰ ἐξέπλ.] Παρέλκειν videtur ἡ ὡς. *J.M.G.*

64. Εὐθὺς ἔασε μηνίειν] Ex aliquo Poëta senarii dimidium videtur. *F.G.*

Ibid. Ἔασε μηνίειν] Ἧσις videtur e Dorico poëta sumta. *J.M.G.*

ἀχάριστον κεκραγὼς, καὶ ἐπίβουλον, καὶ συνωμότην. καὶ εἰ γε μὴ τῶν συνειλημμένων τις, ἀγανακτήσας ἐπὶ τῇ τοῦ Ἀντιφίλου ἀναισχυντίᾳ, καὶ τὸν ἄθλιον Ἀπελλῆν καταλεήσας, ἔφη μηδενὸς αὐτοῖς κεκοινωνηκέναι τὸν ἄνθρωπον, ἀπετέτμητο ἂν τὴν κεφαλὴν, καὶ Πτολεμαίου τοῦ ἐν Τύρῳ κακῶν, οὐδὲν αὐτὸς αἴτιος γεγονώς.

gratum clamans, & insidiatorem, & conjuratum. Et nisi comprehensorum aliquis, indigne ferens illam Antiphili impudentiam, & miseri Apellis misericordia motus, dixisset, nihil quidquam causſae ipsi secum fuisse, capite plexus Tyriorum mala ipse luisset innocens.

Ὁ μὲν οὖν Πτολεμαῖος οὕτω [a] λέγεται [b] μεταγνῶναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, ὥστε τὴν μὲν Ἀπελλῆν ἑκατὸν ταλάντοις ἐδωρήσασθαι· τὸν δὲ Ἀντίφιλον δουλεύειν αὐτῷ [c] παρέδωκεν. ὁ δὲ Ἀπελλῆς, ὧν παρεκινδύνευσε μεμνημένος, τοιᾷδέ τινι εἰκόνι ἠμύναστο τὴν διαβολήν.

4. Ptolemaeus itaque adeo dicitur actorum poenitentia tactus esse, ut centum talentis donaret Apellem, & in servitutem illi Antiphilum traderet. Apelles autem periculi sui memor tali pictura delationem illam ultus est.

5. Ad

a Λέγεται] An ἦχται? *Coll.* b Μεταγνῶναι] Διαγνῶναι G. B. & marg. *A*1. c Παρεδόθη] Παρεδίδου B.

Ibid. Μηδὲν] Male hæc interpres verterat. quare nonnulla immutavi. *J.T.*

74. Οὕτω λέγεται μεταγνῶναι] *Isocrates* in Orat. de Permutatione, loquens de Athenienſibus: Οἶμαι δ' ὑμᾶς οὐκ ἀγνοεῖν, ὅτι τὴν πόλιν πολλάκις ἤδη μετεμέλησε τῶν κρίσεων τῶν μετ' ὀργῆς, καὶ μὴ μετ' ἐλέγχου γενομένων, ὥστε ἐν πολὺν χρόνον διαλιποῦσα, παρὰ μὲν τῶν ἐξαπατησάντων δίκην λαβεῖν ἐπιθυμήσει· τοὺς δὲ διαβληθέντας ἤδιον ἂν ἰδεῖν ἀμείνους ἢ πρότερον πράττοντας. *Arbitror autem vos non ignorare, noſtram urbem ſaepe poenituiſſe judiciorum, quae per iracundiam potius, quam re examinata facta fuerunt; adeo ut paulo poſt & impoſtores punire deſideraverit, &, calumniis oppreſſos rebus uti ſecundioribus quam prius, optaverit.* Longe aliter atque Piſo apud *Senecam* de Ira lib. I. cap. XVI. qui non modo falſo accuſatum militem, ac ſi commilitonem, qui deſiderabatur, occidiſſet; illoque in ipſo ſupplicii articulo reverſo, innoxium deprehenſum, duci juſſit, ſed & ipſum commilitonem, ut & centurionem, qui primum illum a ſupplicio ad Piſonem reduxerat, capitali poena affecit. *J.T.*

Οὕτω λέγεται μεταγνῶναι] Parum refert, utrum legas, quod editi prae ſe ferunt, οὕτω λέγεται μεταγνῶναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, *tantopere poenituiſſe eorum quae egerat*; an quod in Mſ. eſt, οὕτω λέγεται αἰσχυνθῆναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, *tantopere puduiſſe factorum.* nec tamen codicis antiqui ſcripturam teſtatam feciſſe lectoribus poenitet. *J.G.G.*

75. Μεταγνῶναι] *Tanta ſubiiſſe regem poenitentia dicitur.* *J.T.*

Μεταγνῶναι] Mſ. Ox. etiam αἰσχυνθῆναι. ſed nihil muto; proba enim eſt & hic aptiſſima vulgata. *M. du S.*

78. Ὧν παρεκινδύνευσε] *Aditi periculi memor.* *J.T.*

82. Τοῖς τοῦ Μίδου] Aures Midæ etiam adagio notatae ſunt. Perſius:

Auriculas aſini Mida rex habet.

Fabulam habes apud *Ovid.* in Metamorph. XI. fab. IV.

— Nec Delius aures
Humanam ſtolidas patitur retinere figuram:
Sed trahit in ſpatium, villisque albentibus implet,
Inſtabilesque illas facit, & dat poſſe moveri.
Cetera ſunt hominis; partem damnatur in unam:
Induiturque aures lente gradientis aſelli.

Alii ad regum aures hujus fabellae referunt originem: qui per exploratores ſuos etiam procul audiant. Sunt autem aſini acriore hoc ſenſu quam cetera animalia praediti. Unde Apulejus, *quamquam graviter ſuccenſens errori Fotidis, iſto tamen vel unico ſolatio aerumnabilis deformitatis ſuae recreabatur, quod auribus grandiſſimis praeditus cuncta longule etiam diſſita facillime ſentiebat*; lib. IX. Mileſiacorum. *J.T.*

85. Ἀγωνία] De qua in initio hujus libelli plura. *J.T.*

86. Ὑπόληψις] *Arnobius* lib. II. adv. gentes: *quid eſt autem ſuſpicio, niſi opinatic rerum incerta, & in mi expoſitum jaculatio mentis illata? Ergo, qui ſuſpicatur, non tenet, nec in lumine poſitus cognitionis incedit.* *J.T.*

88. Ὑπόθερμον] Qualis iratorum ſolet eſſe vultus: quibus *flagrant & micant oculi, multus toto ore rubor, exaeſtuante ab imis praecordiis ſanguine*; ut eſt apud *Senecam* lib. I. de Ira, cap. I. *Nilus Monachus* in Narrationibus: τεθυμωμένοι, καὶ τὸ βλέμμα πυῤῥωτὸν πλαγίως ὑπελίττοντες. *Ira accenſi, & micantes oculos obliqueque volventes.* *J.T.*

Ibid. Καὶ διεκεκινημένον] *Et commota.* *J.T.*

89. Τῶν λύττων] *Prudentius* in Pſychomachia, de ira:

San-

7. Ad dextram vir ſedet, ingentes aures habens, parum abeſt quin Midae auriculis ſimiles, protendens manum e longinquo adhuc accedenti Delationi. Circa illum vero ſtant mulieres duae, Ignorantia, ut mihi videtur, & Suſpicio. Accedit ab altera parte Delatio, pulcherrima ultra fidem muliercula, ſed calidiuſcula, & emota, ut quae furorem atque iram oſtendat, ſiniſtra manu accenſam facem geſtans, altera juvenem quendam trahens capillis, manus caelo tendentem, teſtantemque Deos. Praecedit vir pallidus & deformis, acutum

Ἐν δεξιᾷ τις ἀνὴρ κάθηται, τὰ ὦτα μεμεγέθηκεν ἔχων, μικρῷ δεῖν τοῖς τοῦ Μίδου προσεοικότα, τὴν χεῖρα προτείνων πόρρωθεν ἔτι προσιόσῃ τῇ Διαβολῇ. παρὶ δὲ αὐτὸν ἑστᾶσι δύο γυναῖκες, ἄγνοιά μοι δοκεῖ, καὶ Ὑποψία· ἑτέρωθεν δὲ προσέρχεται ἡ Διαβολή, γύναιον ἐς ὑπερβολὴν θάρσαλον, ὑπόθερμον δὲ καὶ παρακεκινημένον, οἷον δὴ τὴν λύτταν, καὶ τὴν ὀργὴν δεικνύουσα, τῇ μὲν ἀριστερᾷ δᾷδα καιομένην ἔχουσα, τῇ ἑτέρᾳ δὲ νεανίαν τινὰ τῶν τριχῶν σύρουσα, τὰς χεῖρας ὀρέγοντα εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ μαρτυρόμενον τοὺς θεούς. ἡγεῖται δὲ ἀνὴρ ὠχρὸς, καὶ ἄμορ-

d Δὴ] Διὰ B.

81. Ἀνὴρ κάθηται τὰ ὦτα μεμεγέθηκεν ἔχων] Περιεργότερον τοῦ Μίδου τῇ ἀρχῇ κεχρημένου, καὶ ὑπὲρ τοῦ πάντα μακρὰ πλάττειν ἔχοντος· κατὰ πᾶσης τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, ἱμυθολόγησέν τινες τὸν ἀρχόμενον, ὡς ὅτι ἔχει ὁ Μίδας ὦτα· ἢ ὅτι μακρὰ ὦτα ἔχει. Διὸ καὶ τὰ μήκιστα γινόμενα ἀκούει, ἢ ὅτι καὶ ὁ ὄνος τὸ ζῶον ὦτας εὐμήκεις, ὡς καὶ τὸν λαγωὸν τὸν ψόφων αἰσθάνεσθαι. *v.

Ibid. Τὰ ὦτα — τοῦ Μίδου] Midas aures habuiſſe aſelli dicitur, quod ut longas manus reges habere dicuntur, ſic & longas aures. Vel quod &c. Ita habent C. & G. Multas aures oculosque regibus tribuit *Xenoph.* Cyr. VIII. p. 144. Ed. *Baſ.* *J.F.R.*

* Similia legas apud laudatum jam Palaephatum. *J. Cler.*

Sanguinea intorquens ſuffuſo lumina fello. *J.T.*

Ibid. Τῇ μὲν ἀριστερᾷ] Huc mihi facere videntur illa Cypriani de Zelo & Livore: *Hinc vultus minax, torvus aſpectus, pallor in facie, in labiis tremor, ſtridor in dentibus, verba rabida, effrenata convicia, manus ad caedis violentiam promta, etiamſi gladio interim vacua, odio tamen furioſa mentis armata.* *J.T.*

90. Δᾷδα καιομένην] Non ſecus ac furiae ſolent. Queis in irritandis inflammandisque credulorum aut iratorum hominum animis perquam ſimilis eſt. *Apulejus* de Pſyches ſororibus Cupidinem calumniantibus: *Tali*, inquit, *verborum incendio flammata viſcera ſororis jam prorſus ardentis deferentes, ipſa* &c. *protinus pernici ſe fuga proripiunt. Phaedrus* l. III. *Incenſus ille falſo uxoris crimine.* *J.T.*

91. Τῶν τριχῶν σύρουσα] *Apulejus* lib. VI. *Et audaciter in capillos ejus immiſſa manu, trahebat eam nequaquam renitentem*; de Conſuetudine Pſychen ad Venerem pertrahente. *Ariſtaenetus* lib. II. epiſt. 7. Καὶ ζηλοτυποῦσα τὴν παιδίσκην τὸ κόμης ἐξέλκει. *J.T.*

Ibid. Τὰς χεῖρας ὀρέγοντα] Uti in indignatione fieri amat, ubi vis atque injuria plus, quam jus & aequum valent. Sic apud *Dion. Halicarn.* l. XI. Antiq. Rom. cum Appius Claudius Virginii filiam clienti ſuo addixiſſet, ὅσοι μὲν ἦσαν ἀκέραιοι, καὶ τὰ δίκαια λογίζοντο παράκλητοι, τὰς χεῖρας ἀράντες εἰς τὸν οὐρανὸν, ἀνέκραγον ὀδυρμῷ καὶ ἀγανακτήσει μεμιγμένην κραυγήν. *Quotquot erant integris judiciis & juſta cauſa advocati, ſublatis in caelum manibus mixtum ploratu & indignatione clamorem ſuſtulerunt.* Sic *Juſtinus* lib. XIX. cap. 3. *Ipſe quoque* (Imilco) *manus ad caelum tendens, nunc ſortem ſuam, nunc publicam fortunam deflet; nunc Deos accuſat, qui tanta belli decora, & tot ornamenta victoriarum, quae ipſi dederant, abſtulerint.* *J.T.*

92. Καὶ μαρτυρόμενον τοὺς θεούς] Sic ſolent homines teſtes Deos invocare, quum nullum adverſus mendacium in innocentia praeſidium eſt. *J.T.*

93. Ἀνὴρ ὠχρὸς δ' ἄμορφος &c.] Deſcribitur eleganter ab *Ovidio* in Metamorph. ſub feminae habitu, quod Latinis femineo genere *Invidia* dicatur, uti contra Graecis maſculino φθόνος; ſicut & *Livor* Latinis:

Pallor in ore ſedet, macies in corpore toto.
Nusquam recta acies: livent rubigine dentes:
Pectore fella virent; lingua eſt ſuffuſa veneno, &c.

Syneſius in I. de providentia, ubi de invidia Typhonis agit: ὡς ἤδη τὸ πρᾶγμα παροιμίαν εἶναι, καὶ ἐρώτημα πρὸς τοὺς ἀχρῶντας, μή τι τῷ ἀδελφῷ σε καλόν; *ita ut jam res in proverbium abiret, & hac familiaris eſſet ad pallentes interrogatio, Numquid fratri tuo boni evenit?* Ideo autem macies in corpore, quia

Τήκει δὲ φθονεροῦς ὄμματα, καὶ κραδίην.
Contabeſcere facit invidentium & oculos, & cor.

Uti eſt apud poëtam Graecum in *Anthol.* lib. I. c. 83. *Quid infelici viro praeſtat invidia*, inquit Auguſtinus ſerm.

ἀχάριστον κεκραγὼς, καὶ τὸν ἐπίβουλον, καὶ συνωμότην. καί εἴγε μὴ τῶν συνειλημμένων τις, ἀγανακτήσας ἐπὶ τῇ τοῦ Ἀντιφίλου ἀναισχυντίᾳ, καὶ τὸν ἄθλιον Ἀπελλῆν καλεσήσας, ἔφη μηδενὸς αὐτοῖς κεκοινωνηκέναι τὸν ἄνθρωπον, ἀπετέτμητο δὲν τὴν κεφαλὴν, καὶ τῇ Τυριοπολελαυκὼς τὸν ἐν Τύρῳ κακῶν, οὐδὲν αὐτὸς αἴτιος γεγονώς.

Ὁ μὲν οὖν Πτολεμαῖος οὕτω [a] λέγεται [b] μεταγνῶναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, ὥστε τὸν μὲν Ἀπελλῆν ἑκατὸν ταλάντοις ἐδωρήσασθαι· τὸν δὲ Ἀντίφιλον δουλεύειν αὐτῷ [c] παραδέδωκεν. ὁ δὲ Ἀπελλῆς, ὧν παρεκινδύνευσε μεμνημένος, τοιᾷδέ τινι εἰκόνι ἠμύναλο τὴν ἀβολίην.

gratum clamans, & insidiatorem, & conjuratum. Et nisi comprehensorum aliquis, indigne ferens illam Antiphili impudentiam, & miseri Apellis misericordia motus, dixisset, nihil quidquam caussae ipsi secum fuisse, capite plexus Tyriorum mala ipse luisset innocens.

4. Ptolemaeus itaque adeo dicitur actorum poenitentia tactus esse, ut centum talentis donaret Apellem, & in servitutem illi Antiphilum traderet. Apelles autem periculi sui memor tali pictura delationem illam ultus est.

5. Ad

a Λέγεται] An ἤχετο? Coll. b Μεταγνῶναι] Αἰχυνθῆναι G. B. & marg. A1. c Παραδέδωκεν] Παραδώκειν B.

Ibid. Μηδὲν] Male haec interpres verterat. quare nonnulla immutavi. *J.T.*

74. Οὕτω λέγεται μεταγνῶναι] *Isocrates* in Orat. de Permutatione, loquens de Athenienſibus: Οἶμαι δ' ὑμᾶς οὐκ ἀγνοεῖν, ὅτι τὴν πόλιν πολλάκις οὕτως ἤδη μετεμέλησε τῶν κρίσεων τῶν μετ' ὀργῆς, καὶ μὴ μετ' ἐλέγχου γινομένων, ὥστε καὶ πολὺν χρόνον ἀλγοῦσα, παρὰ μὲν τῶν ἐξαπατησάντων δίκην λαβεῖν ἐπεθύμησε· τοὺς δὲ ἀληθεῖς ἥδιον ἂν ἴδειν ἅμεινον ἢ πρότερον πράττοντας. *Arbitror autem vos non ignorare, noſtram urbem ſaepe poenituiſſe judiciorum, quae per iracundiam potius, quam re examinata facta fuerunt; adeo ut paulo poſt & impoſtores punire deſideraverit, &, calumniis oppreſſos rebus uti ſecundioribus quam prius, optaverit.* Longe aliter atque Piſo apud *Senecam* de Ira lib. I. cap. XVI. qui non modo falſo accuſatum militem, ac ſi commilitonem, qui deſiderabatur, occidiſſet; illoque in ipſo ſupplicii articulo reverſo, innoxium deprehenſum, duci juſſit, ſed & ipſum commilitonem, ut & centurionem, qui primum illum a ſupplicio ad Piſonem reduxerat, capitali poena affecit. *J.T.*

Οὕτω λέγεται μεταγνῶναι] Parum refert, utrum legas, quod editi prae ſe ferunt, οὕτω λέγεται μεταγνῶναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, *tantopere poenituiſſe eorum quae egerat*; an quod in Mſ. eſt, οὕτω λέγεται αἰχυνθῆναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, *tantopere puduiſſe factorum.* nec tamen codicis antiqui ſcripturam teſtatam feciſſe lectoribus poenitet. *J.G.G.*

75. Μεταγνῶναι] *Tanta ſubiiſſe regem poenitentia dicitur.* *J.T.*

Μεταγνῶναι] Mſ. Ox. etiam αἰχυνθῆναι. ſed nihil muto; proba enim eſt & hic aptiſſima vulgata. *M. du S.*

78. Ὧν παρεκινδύνευσε] *Aditi periculi memor.* *J.T.*

82. Τῶν τῆ Μίδη] Aures Midae etiam adagio notatae ſunt. Perſius:

Auriculas Aſini Mida rex habet.

Fabulam habes apud *Ovid.* in Metamorph. XI. fab. IV.

— Nec Delius aures
Humanam ſtolidas patitur retinere figuram:
Sed trahit in ſpatium, villisque albentibus implet,
Inſtabilesque illas facit, & dat poſſe moveri.
Cetera ſunt hominis; partem damnatur in unam:
Induiturque aures lente gradientis aſelli.

Alii ad regum aures hujus fabellae referunt originem: qui per exploratores ſuos etiam procul audiant. Sunt autem aſini acriore hoc ſenſu quam cetera animalia praediti. Unde Apulejus, *quamquam graviter ſuccenſens errori Fotidis, iſto tamen vel unico ſolatio arumnabilis deformitatis ſuae recreabatur, quod auribus grandiſſimis praeditus cuncta longule etiam diſſita facillime ſentiebat*; lib. IX. Mileſiacorum. *J.T.*

85. Ἄγνοια] De qua in initio hujus libelli plura. *J.T.*

86. Ὑπόληψις] *Arnobius* lib. II. adv. gentes: *quid eſt autem ſuſpicio, niſi opinatio rerum incerta, & in nil expoſitum jaculatio mentis illata? Ergo, qui ſuſpicatur, non tenet, nec in lumine poſitus cognitionis incedit.* *J.T.*

88. Ὑπόθερμον] Qualis iratorum ſolet eſſe vultus: quibus *flagrant & micant oculi, multus toto ore rubor, exaeſtuante ab imis praecordiis ſanguine*; ut eſt apud *Senecam* lib. I. de Ira, cap. I. *Nilus Monachus* in Narrationibus: τεθυμωμένοι, καὶ τὸ βλέμμα πυρῶδες πλαγίως ὑπαλίττοντες. *Ira accenſi, & micantes oculos obliqueque volventes.* *J.T.*

Ibid. Καὶ παρακεκινημένον] *Et commota.* *J.T.*

89. Τὸν λόγον] *Prudentius* in Pſychomachia, de ira:

Saua

7. Ad dextram vir ſedet, ingentes aures habens, parum abeſt quin Midae auriculis ſimiles, protendens manum e longinquo adhuc accedenti Delationi. Circa illum vero ſtant mulieres duae, Ignorantia, ut mihi videtur, & Suſpicio. Accedit ab altera parte Delatio, pulcherrima ultra fidem muliercula, ſed calidiuſcula, & emota, ut quae furorem atque iram oſtendat, ſiniſtra manu accenſam facem geſtans, alterra juvenem quendam trahens capillis, manus caelo tendentem, teſtantemque Deos. Praecedit vir pallidus & deformis, acutum

Ἐν δεξιᾷ τις ἀνὴρ κάθηται, τὰ ὦτα πεμμεγέθη ἔχων, μικρῷ δεῖν τοῖς τῦ Μίδου προσοικότα, τ χεῖρα προτείνων πόρρωθεν ἔτι προσιόσῃ τῇ Διαβολῇ. παρὶ δὲ αὐτὸν ἑστᾶσι δύο γυναῖκες, ἄγνοιά μοι δοκεῖ, καὶ ὑπόληψις· ἑτέρωθεν δὲ προσέρχεται ἡ Διαβολὴ, γύναιον εὖ μάλα καλὸν, ἐπιθερμον δὲ καὶ προκεκινημένον, οἷον δὴ τ λύσσαν, καὶ τ ὀργὴν δεικνύουσα, τῇ μὲν ἀριστερᾷ δᾳδα καιομένην ἔχουσα, τῇ ἑτέρᾳ δὲ νεανίαν τινὰ τ τριχῶν σύρουσα, τὰς χεῖρας ὀρέγοντα εἰς τ οὐρανὸν, καὶ μαρτυρόμενον τὺς θεύς. ἡγεῖται δὲ ἀνὴρ ὠχρὸς, καὶ ἄμορ-

d Δὴ] Διὰ B.

81. Ἀνὴρ κάθηται τὰ ὦτα πεμμεγέθη ἔχων] Περιεργότερον τῦ Μίδου τῇ ἀρχῇ κεχρημένος, καὶ ὑπὲρ τὸ πᾶσα μακρὰν πᾶδιᾶς ἔχοντος κατὰ πᾶσης τ ἀρχῆς αὐτοῦ, ἰμυθολόγησέ τινες τ ἀρχομένων, ὡς ὄντι ἔχει ὁ Μίδας ὅτε ἦ ὅτι μακρὰ ὦτα ἔχει. Διὸ & τὰ μάκιστα γινόμενα ἀκούει. ἦ ὅτι & ὁ ὄνος τὸ ζῶον ὦτας εὐήκοον, ὡς & τ λανθανόντων ψόφων αἰσθάνεται. *V.

Ibid. Τὰ ὦτα —— τῦ Μίδου] Midas aures habuiſſe aſſelli dicitur, quod ut longas manus reges habere dicuntur, ſic & longas aures. Vel quod &c. Ita habent C. & G. Multas aures oculosque regibus tribuit *Xenoph.* Cyr. VIII. p. 144. Ed. *Baſ.* *J.F.R.*

* Similia legas apud laudatum jam Palaephatum. *J. Cler.*

Sanguinea intorquens ſuffuſo lumina fello. *J.T.*

Ibid. Τῇ μὲ ἀριστερᾷ] Huc mihi facere videntur illa Cypriani de Zelo & Livore: *Hinc vultus minax, torvus aſpectus, pallor in facie, in labiis tremor, ſtridor in dentibus, verba rabida, effrenata convicia, manus ad caedii violentiam promta, etiamſi gladio interim vacua, odio tamen furioſa mentis armata.* *J.T.*

90. Δᾷδα καιομένην] Non ſecus ac furiae ſolent. Queis in irritandis inflammandisque credulorum aut iratorum hominum animis perquam ſimilis eſt. *Apulejus* de Pſyches ſororibus Cupidinem calumniantibus: *Tali*, inquit, *verborum incendio flammata viſcera ſororis jam prorſus ardentis deſerentes, ipſa* &c. *protinus pernici ſe fuga proripiunt. Phaedrus* l. III. *Incenſus ille falſo uxoris crimine.* *J.T.*

91. Τῶν τριχῶν σύρουσα] *Apulejus* lib. VI. *Et audaciter in capillos ejus immiſſa manu, trahebat eam nequaquam renitentem*; de Conſuetudine Pſychen ad Venerem pertrahente. *Ariſtaenetus* lib. II. epiſt. 7. Καὶ ζηλοτυποῦσα τὴν παιδίσκην τ κόμης ἐξείλκυεν. *J.T.*

Ibid. Τὰς χεῖρας ὀρέγοντα] Uti in indignatione fieri amat, ubi vis atque injuria plus, quam jus & æquum valent. Sic apud *Dion. Halicarn.* l. XI. Antiq. Rom. cum Appius Claudius Virginii filiam clienti ſuo addixiſſet, ὅσοι μὲ ἦσαν ἀκίρατοι, καὶ τ τὰ δίκαια λεγόντων παράκλησιν, τὰς χεῖρας ἄραντας εἰς τ ὑρανὸν, ἀνύπαρκτον ὀδυρμῷ & ἀγωνιστικῇ μαρτυρομένην κραυγήν. *Quotquot erant integris judiciis & juſta cauſa advocati, ſublatis in caelum manibus mixtum ploratu & indignatione clamorem ſuſtulerunt.* Sic *Juſtinus* lib. XIX. cap. 3. *Ipſe quoque* (Imilco) *manus ad caelum tendens, nunc ſortem ſuam, nunc publicam fortunam deflet; nunc Deos accuſat, qui tanta belli decora, & tot ornamenta victoriarum, qua ipſi dederant, abſtulerint.* *J.T.*

92. Καὶ μαρτυρόμενον τὺς θεύς] Sic ſolent homines teſtes Deos invocare, quum nullum adverſus mendacium in innocentia praeſidium eſt. *J.T.*

93. Ἀνὴρ ὠχρὸς & ἄμορφος &c.] Deſcribitur eleganter ab *Ovidio* in Metamorph. ſub feminae habitu, quod Latinis femineo genere *Invidia* dicatur, uti contra Graecis maſculino φθόνος; ſicut & *Livor* Latinis:

Pallor in ore ſedet, macies in corpore toto.
Nusquam recta acies: livent rubigine dentes:
Pectore fella virent; lingua eſt ſuffuſa veneno, &c.

Syneſius in I. de providentia, ubi de invidia Typhonis agit: ὡς ἴδῃ τὸ πρᾶγμα παροιμίαν εἶναι, καὶ ἐρώτημα πρὸς τὺς ἀχριῶντας, μή τι τῷ ἀδελφῷ συ καλόν; *ita ut jam res in proverbium abiret, & hac familiaris eſſet ad pallentes interrogatio, Numquid fratri tuo boni evenit?* Ideo autem macies in corpore, quia

Τήκει & φθονερῶν ὄμματα, καὶ κραδίην.
Contabeſcere facit invidentium & oculos, & cor.

Uti eſt apud poëtam Graecum in *Anthol.* lib. I. c. 83. *Quid infelici viro praeſtat invidia*, inquit Auguſtinus

ἄμορφος, ὀξὺ διεδορκὼς, καὶ ἐοικὼς τοῖς ἐκ νόσου μακρᾶς καταισχυνθεῖσι. τοῦτον [a] γοῦν φθόνον εἶναι τὸν φθόνον ἄν τις εἰκάσειε. καὶ μὴν καὶ ἄλλαι τινὲς δύο [b] παρομαρτοῦσι, προτρέπουσαι, καὶ συνεξέλλουσαι, καὶ καλλωπιζόμεναι τὴν ἀληθολήν. ὡς δέ μοι καὶ ταύτας ἐμήνυσεν ὁ προηγητὴς τῆς εἰκόνος, ἡ μὲν [c] Ἐπιβουλή τις ἦν, ἡ δὲ Ἀπάτη· κατόπιν δὲ ἠκολούθει πάνυ πενθικῶς τις ἐσκευασμένη, μελανείμων, καὶ καταπαραγμένη, Μετάνοια [d] δὲ καὶ αὐτὴ ἐλέγετο. ἐπιστρέφετο γοῦν ἐς τὰ ὀπίσω δακρύουσα, καὶ μετ' αἰδοῦς πάνυ τὴν Ἀλήθειαν προσιοῦσαν ὑπέβλεπεν. οὕτω μὲ ὁ Ἀπελλῆς τὸν ἑαυτοῦ κίνδυνον ὅτι τὸ γραφῆς ἐμιμήσατο.

cernens, similis eis, qui a magno morbo exaruerunt. Hunc Livorem esse facile aliquis conjecerit. Verum aliae quoque duae sequuntur hortantes, & componentes, ornantesque Delationem. Ut vero mihi illas quoque indicavit Mystagogus *atque interpres* imaginis, altera quidem Insidiarum quaedam erat, altera Fallacia. A tergo sequebatur lugubri quaedam habitu, pullata, lacera: Poenitentia haec dicebatur. Respiciebat enim retrorsum lacrumans, & cum pudore omnino intuebatur accedentem Veritatem. Atque ita suum periculum pictura expressit Apelles.

6. Age

a Γοῦν] Abest a B. b Παρομαρτοῦσι] Παρομαρτοῦσαι male B. c Τις] Adest in *Fl. Fr. J. P.* &c. d Δὲ] Non habet CB.

97. Δύο μαρτυροῦσαι] Γράφε) * ὀμαρτοῦσαι. *V.*
99. Ὁ προηγητὴς] Ἀντὶ τοῦ ὁ ἑρμηνεύς. *V.*
3. Μελανείμων] Ἡ μετάνοια μελανείμων. *V.*

* Ὀμαρτοῦσαι] Ὁ καρτοῦσαι misere edita, & pro δύο μαρτυροῦσαι etiam δύο καρτοῦσαι. utrumque emendame *M. du S.*

serm. 83. de Tempore, *quem in secretis conscientiae quibusdam angulis livor ipse discerpit, & alienam felicitatem tormentum illius facit, quam inquam mercedem ex odio suo recipiet, nisi horribiles animae tenebras, & confusa mentis horrorem, qui vultu semper animoque moerente voto, quo vult alii nocere, se cruciat: quem saevissimis exagitatum stimulis ab omni consilio, ac mentis sobrietate deturbat? quod malum laedit parum aliquid etiam eos, in quos intenditur, gravius tamen, & perniciosius, eos prius, a quibus procedit, affligit. Sicut enim arugo ferrum, ita invidia illam ipsam animam, in qua est, interimit & consumit. Horatius* l. I. Epist. 2. *Invidus alterius macrescit rebus opimis.* J.T.

94. Ὀξὺ διεδορκὼς] Ut enim paulo post dicit Auctor, invidi πάντες ἀλλήλας ὀξὺ διεδορκασι. *Invicem sese acute intuentur*: ut scilicet vitia aliqua in adversariis deprehendant. *Themistius* Orat. I. ὡς εὐθὺς ἄρα ἄλλο χαλεπώτερον τίκτει ψυχὴ νόσημα φθόνου τε & βασκανίας· καὶ μᾶλλον ὅσῳπερ ὁ νοσῶν ὀξύτερον βλέπει μὴ τὰ πρὸς αὐτὸν μόνον, καὶ τὰ ἐγγὺς, ἀλλὰ & τὰ πόρρω, καὶ τὰ μακρὰν ἀφεστῶτα. *Adeo nullus morbus invidia ac livore molestior gignitur: eoque magis, quo qui eo laborat, acutius pervidet; non ea tantum, quae juxta se atque in proximo sita sunt; verum etiam quae longinqua sunt, & magno a se intervallo semota. Plutarchus* lib. de Securitate: τί τ' ἀλλότριον ἄνθρωπε βασκαίνεις κακὸν ὀξυδερκὴς, τὸ δ' ἴδιον ὀλιγωρεῖς: *Quid alienum malum homo invidentissime acute intueris, tuum vero pervides?* J.T.

96. Τὸν φθόνον] Recte sine livor calumniae comes additur, *Hesiodus* in Operib.

Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν ἀιζυροῖσιν ἅπασιν
Δυσκέλαδος, κακόχαρτος, ὁμαρτήσει συγερώτης.
Livor autem homines miseros omnes
Malos rumores spargens, malis gaudens, comitabitur invisu vultu.

J.T.

99. Ὁ προηγητὴς τῆς εἰκόνος] Περιηγηταὶ proprie sunt illi, qui hospites ad perlustranda urbis praecipua loca & monumenta circumducunt, iisque singula exponunt. Hinc per translationem de explanatoribus & interpretibus ea vox usurpatur. Familiare autem fuit istiusmodi tabellis vitam humanam describere, iisque interpretandis senem aliquem addere, aut affingere enarratorem. Ut in Tabula Cebetis factum, & in illa Herculis Prodicii fabula: quam aliquantulum immutans Themistius haud aliter Simulationem, & eodem ferme comitatu suffultam subnixamque descripsit, atque hic noster Calumniam. Nam & ipsa fucati medicamentis candoris & ruboris, pigmentisque aliis exornata, comtaque eleganter, fraudem & insidias, dolum & perjurium, & emissariam adulationem secum trahit, quas tandem tristis ac demissa consequitur poenitentia. Locus est in extrema oratione tertia perquam elegans, lectuque dignissimus. J.T.

1. Περιηγητὴς] Conf. supra *Dial. Mort.* XX. pr. προηγήσαι μοι τὰ ἐν ᾅδου πάντα. Et infra *Navig.* c. 2. *M. du S.*

Ibid. Τις]

6. Age vero nos etiam, si videtur, secundum Ephesii pictoris artem ea, quae insunt delationi, persequamur, cum fine quodam illam ante descripserimus. Est ergo delatio accusatio quaedam, absente altera parte facta, ignota accusato, uni parti, nemine contradicente, credita. Hoc argumentum erit nostrae disputationis. Cum vero tres sint, velut in comoediis personae, delatoris, ejus, quem defert, & illius, apud quem delatio instituitur; singulatim eas inspiciamus, qualia ab iis fieri verisimile sit.

Φέρε δὲ κ᾽ ἡμεῖς, εἰ δοκεῖ, κατὰ τὴν τῆ Ἐφεσίᾳ ζωγράφᾳ τέχνην, διέλθωμεν τὰ προσόντα τῇ διαβολῇ, πρότερόν γε ὅρῳ τινὶ προγράψαντες αὐτήν. ὕτω γὰρ ἂν ἡμῖν ἡ εἰκὼν γένηται. Ἔστι τοίνυν διαβολὴ καταγορία τις, ἐξ ἐρημίας γιγνομένη, τοῦ καταγορευομένου λεληθυῖα, ἐκ μονομερῶς ἀναπλεκτως πεπιστευμένη. τοιαύτη μὲν ἡ ὑπόθεσις τοῦ λόγου. τριῶν δ᾽ ὄντων προσώπων, καθάπερ ἐν ταῖς κωμῳδίαις, τοῦ διαβάλλοντος, καὶ τοῦ διαβαλλομένου, καὶ τοῦ πρὸς ὃν ἡ διαβολὴ γίγνεται, καθ᾽ ἕκαστον αὐτῶν ἐπισκοπήσωμεν, οἷα εἰκὸς εἶναι τὰ γιγνόμενα.

Πρῶ-

e Γενήσεται] Γίνηται B. In vulgato consentiunt Edd. f Τὸν καταγορεύμενον] Τοῦ καταγορευμένου B.

Ibid. Τις] Redundare videtur post ἐπιβουλὴ. *M. du S.*

4. Μετώποια] *Nam judicia festinata*, inquit *Sarisberiensis* in Policratico, cap. XII. lib. v. *pœnitentiam pariunt.* Vel ut in *Anthologia* l. I. c. 88. Lucianus:

Ἡ βραδύπους βουλὴ μετ᾽ ἀμυήτων· ἡ δὲ ταχεῖα
Αἰεὶ ἰφιλκομένη τὴν μετάνοιαν ἔχει.

Id est,

Lento incedens pede consultatio multo præstat. Sed festinans
Semper pœnitentiam secum trahit.

P. Syrus,

Ad pœnitendum properat, cito qui judicat. *J. T.*

5. Ἐπεστρέφετο γοῦν] *Quæ convertens retro vultum, flens, & pudore suffusa, accedentem veritatem respectabat.* *J. T.*

6. Τὴν Ἀλήθειαν προσιοῦσαν] Præclare hoc Apelles. Namque, utut oppressa aliquamdiu, emergit tandem victrix veritas, & mendaciorum nebulas sua luce dissipat. *O magna vis veritatis*, (exclamat disertissimus Romuli nepotum) *quæ se contra hominum ingenia, calliditatem, sollertiam, contraque fictas omnium insidias facile per se ipsa defendat!* Ita enim leg. uberius aliquanto *Polybius* lib. XIII. Καί μοι δοκεῖ μειζόνως θεὸν τοῖς ἀνθρώποις ἡ Φύσις ἀποδεῖξαι τὴν ἀλήθειαν, καὶ μειζόνως αὐτῇ προσθεῖναι δύναμιν· πάντων γοῦν αὐτὴν καταγωνιζομένων, ἐνίοτε δὲ καὶ πασῶν τῶν πιθανοτήτων μὴ τὸ ψεύδος ταπεινούντων, οὐκ οἶδ᾽ ὅπως αὐτὴ δι᾽ αὑτῆς εἰς τὰς ψυχὰς εἰσδύεται τῶν ἀνθρώπων· καὶ ποτὲ μὲν παραχρῆμα δείκνυσι τὴν αὑτῆς δύναμιν, ποτὲ δὲ πολὺν χρόνον ἐπισκοτισθεῖσα, τέλος αὐτὴ δι᾽ ἑαυτῆς ἐπικρατεῖ, καὶ καταγωνίζεται τὸ ψεῦδος. *Equidem existimo Naturam mortalibus Veritatem constituisse Deam maximam, maximamque illi vim attribuisse. Nam hæc cum ab omnibus oppugnetur, atque adeo omnes nonnunquam verisimiles conjecturæ a mendacio sient: ipsa per se nescio quomodo in animos hominum se insinuat, & modo repente illam suam vim exserit: modo, tenebris obtecta longo tempore, ad extremum suapte vi ipsa vincit, obtinetque, & de mendacio triumphat.* Ad hoc exemplum, apud *Apulejum* lib. X. Milesiacor. quum novercæ scelus privignum falso infimulantis patefactum esset, *procedit in medium nuda veritas*, victrix scilicet intentatæ calumniæ. *J. T.*

11. Τὰ προσόντα τῇ διαβολῇ] Clarius aliquanto vertere potuisset interpres; *quæ in calumnia spectanda sunt:* vel, *quæ calumniæ adsunt.* *J. T.*

14. Γενήσεται] Excidit hic haud dubie aliqua vox, quam absque Mss. Codd. ope inserere ex conjectura non ausim. *M. du S.*

18. Τριῶν δ᾽ ὄντων] Recte. Duo scilicet injuria afficientes, tertius autem, qui injuria afficitur, ut ait apud *Herodotum* lib. VII. c. 10. ad Xerxem Artabanus: Διαβολὴ γάρ ἐστι, inquit, διστάλωτον· ἐν τῇ δύο μὲν εἰσὶ οἱ ἀδικέοντες, εἷς δὲ ὁ ἀδικεόμενος· ὁ μὲν δὴ διαβαλὼν ἀδικέει ἐν παρόντι καταγορίῃ· ὁ δὲ ἀδικέει ἀπαπεθόμενος, πρὶν ἢ ἀτρεκίως ἐκμάθῃ· ὁ δὲ δὴ ἀπὼν τοῦ λόγου τάδε ἐν αὐτοῖσι ἀδικέεται, διαβληθεὶς τε ὑπὸ τοῦ ἑτέρου, καὶ νομισθεὶς πρὸς τοῦ ἑτέρου κακὸς εἶναι. *Calumnia res est omnium pessima: in qua duo sunt, qui injuriam faciant; unus, cui fiat injuria. Nam qui calumniatur, ea de causa injurius est, quod absentem accusat: at qui calumniam audit, quia illi credit, priusquam rem certo cognoverit, atque exploraverit. Contra, qui absens accusatur, injuria afficitur, tum quod ab altero falso accusatur, tum quod ab altero vir malus esse judicatur.* *J. T.*

19. Καθάπερ ἐν ταῖς κωμῳδίαις] Unde apud *Horatium* in Arte:

— *Nec quarta loqui persona laborat.* *J. T.*

Πρῶτον μὲν δή, εἰ δοκεῖ, ϖροαγάγωμεν τὸν ϖρωταγωνιστὴν τῆς δράματος, λέγω δὲ τὸν ϖοιητὴν τῆς ἀληθοληξίας. ὅτι δὲ δὴ, ὡς μὲν οὐκ ἀγαθὸς ἄνθρωπός ἐστι, ϖᾶσιν, οἶμαι, γνώριμον. οὐδεὶς γάρ, ὃν ἀγαθὸς, κακῶν αἴτιος γένοιτο τῷ ϖλησίον. ἀλλ' ἔστιν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ἀφ' ὧν εὖ ϖοιοῦσιν αὐτοὶ τοὺς φίλους, οὐκ ἀφ' ὧν τοὺς ἄλλους [a] ἀδικοῦντες αἰτιῶνται, καὶ μισείας ϖροσκευάζουσιν, εὐδοκιμεῖν, δόξαν εὐνοίας [b] ϖροσλαβόντες.

Ἔπειτα δὲ ὡς ἄδικος ὁ τοιοῦτος, καὶ ϖανόμος ἐστὶ, καὶ ἀσεβὴς, καὶ τοῖς χρωμένοις ἐπιζήμιος, ῥᾴδιον καταμαθεῖν. τίς γὰρ οὐκ ἂν ὁμολογήσειε μὴ μόνον τὴν ἰσότητα ἐν ἅπασι, καὶ τὸ μηδὲν ϖλέον, δικαιοσύνης ἔργα

7. Ac primo quidem, si videtur, inducamus primarum partium actorem, ipsum dico auctorem calumniae. Hunc sane virum bonum non esse, omnibus puto, manifestum est. Neque enim bonus quisquam malorum auctor alteri fuerit. At est bonorum virorum, suis in amicos benefactis, non accusandis aliorum injuriis, conciliandaque illis invidia, bene audire, & benivolentiae sibi parare opinionem.

8. Tum vero quam injustus sit talis homo, & iniquus, & impius, & noxius illis, qui se utuntur, discere facile est. Quis enim eat inficias, aequalitatem in unaquaque re, & nihil plus *sibi arrogandi moderationem*, justitiae munera esse; sed inaequa-

a Ἀδικοῦντες] Recepi ex B. Cod. & *Fl.* Ἀδικοῦντας Edd. cett. b Προσλαβόντες] Et hoc ex B. & *Fl.* restitutum, pro vulgato προσλαβόντας.

24. Τὸν ϖρωταγωνιστὴν τῆς δράματος] Πρωταγωνιστὴς in fabula dicebatur, qui plurima recitabat: sive, qui *primas partes agebat*, ut in Phormionis prologo *Terentius* loquitur: *Quia primas partes qui aget, is erit Phormio Parasitus, per quem res geretur maxime.* Huic proximus vocabatur δευτεραγωνιστὴς; tertiarum vero partium τριταγωνιστὴς; quod Æschini quondam a Demosthene objectum fuit convicium. Erat autem τῆς ϖρωταγωνιστοῦ, clariore voce uti: sic ut ceteri, etiamsi clarius possent, tamen vocem suam summitterent, ut ille princeps quam maxime excelleret. Ita *Cicero* in Verrinis. *J.T.*

28. Οὐδεὶς γὰρ ἂν ἀγαθὸς] *Cicero* l. I. de offic. cap. 7. *In justitia virtutis est splendor maximus, ex qua viri boni nominantur.* Hujus *primum munus est, ut ne cui quis noceat, nisi lacessitus.* *Plato* in Gorgia: Οὐδεὶς γὰρ ἂν χρηστὸς μὴ ἀδικοῦντ' ἄνθρωπον εἰσάγοι. *Nemo namque bonus hominem, a quo nullam acceperit injuriam, accuset.* *J.T.*

31. Ἀδικοῦντες — ϖροσλαβόντες] Ita *Bav.* & *Fl.* In reliquis ἀδικοῦντας & προσλαβόντας, prave. *M. du S.*

Ἀδικοῦντες] Non obsecundassem *Solano* vulgatum ἀδικοῦντας rejicienti, quia in se spectatum, tolerabile erat; at quia mox εὐνοίας ϖροσλαβόντας absurdum erat, & ad ἄλλους nullo modo referendum, sed ad αὐτοὶ, scil. ἄνδρες ἀγαθοὶ, ideo non amplius haesitavi etiam prius ex iisdem fontibus corrigere. *J.F.R.*

34. Ἄδικος ὁ τοιοῦτος] *Isocrates* in Oratione de Permutatione: Οὐ θαυμάζω τῶν λεγόντων, ὡς ἐστι μέγιστον κακὸν ἀληθολήξ· τί γὰρ ἂν γένοιτο ταύτης πανουργότερον; ἢ ϖοιεῖ τοὺς μὲν ψευδομένους εὐδοκιμεῖν, τοὺς δὲ μηδὲν ἠδικηκότας δοκεῖν ἀδικεῖν, τοὺς δὲ δικαζομένους ἐπιορκεῖν· ὅλως δὲ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀφανίζει, ψευδῆ δὲ δόξαν ϖαρέστησε τοῖς ἀκούουσιν, ὧν ὧν τύχῃ τις ϖολιτῶν, ἀδίκως ἀπόλωσεν; *Non miror illos, qui dicunt summum malum esse calumniam, quid enim ea fieri posse maleficentius? qua facit, ut de mentientibus bene existimetur; ut plane innocentes injurii esse videantur; ut judices pejerent: qua denique veritatis lucem extinguit, & caligine mendaciorum auditoribus involutis quemvis civium per injuriam interficit?* *J.T.*

35. Καὶ τοῖς χρωμένοις ἐπιζήμιος] *Themistius* Orat. III. καὶ ἅμα ἀδικεῖ ἀμφοτέρους, ὅτε ἐπιβουλεύει, καὶ ὃν ἐξαπατᾷ· τὸν μὲν ὅτι ϖάσχει ὑπὲρ δίκην, τὸν δὲ ὅτι ἐργάζεται ἀναγκάζει. *Et ex aquo utrumque laedit, tam eum, cui insidias molitur, quam qui ab eo decipitur: illum quod inique perpeti aliquid cogitur: hunc, quod inferre eam ipsam injuriam compellit.* *J.T.*

37. Τὴν μὲν ἰσότητα] Eam initium esse justitiae statuebat Pythagoras. Vide *Jamblichum* cap. 30. *Cicero* lib. II. de offic. cap. 12. *Jus enim semper quaesitum est aequabile. Neque enim aliter esset jus.* *J.T.*

38. Καὶ τὸ μηδὲν ϖλέον] Malim, *nec plura sibi appetere.* *J.T.*

Ibid. Τὸ μηδὲν ϖλέον] Definitur enim justitia, *quae suum cuique distribuit*, apud *Ciceronem* lib. III. de Natura Deor. cap. 15. *J.T.*

43. Ἀποφράττων] Mutant Commentatores interdum in ἐπιφράττων. Conf. mox ἀποφράξαντες — τὰ ὦτα, & *Themist.* ἀποτειχίσεσι, ἀποκρύσεσι, ἀποκλείων in not. *Toll.* adlegatum. Item Nostr. infra *Pseudol.* c. 27. ἀπόφραξί σοι τὸ στόμα. Ne plura. *J.F.R.*

48. Ἕνεκεν ϖοιησόμενοι] *Demosthenes*, in initio Orat. de Corona, rogat Deos, ut judicibus eam mentem dent, ut non adversarium suum, sed leges & *jusjurandum* in consilium adhibeant, ὃν ὑπὲρ ἁπάντων τῶν ἄλ-

sequalitatem, & plus *sibi sumendi audaciam* injustitiae? At qui delatione clanculum utitur contra absentes, quomodo non plus justo, totum nempe auditorem, sibi vindicat? cujus aures occupet, atque obturet, & alteri orationi plane reddat impervias, quippe ante jam a delatione oppletas? Extremae id quidem injuriae, ut optimi etiam Legislatores dixerint, uti Solon & Dracon, qui juris jurandi religione obstrinxerint judices, ad similiter utrosque audiendos, aequalemque his qui judicantur tribuendam benivolentiam, donec comparata alterius causa, vel deterior altera vel melior appareat. Ante vero quam comparata esset cri-

εἶναι· τὸ δὲ ἄνισόν τε καὶ πλεονεκτικὸν, ἀδικίας; ὁ δὲ τῇ διαβολῇ καὶ τῷ ἀπόντων λάθρα χρώμενος, πῶς οὐ πλεονέκτης ἐστὶν ὅλον τὸν ἀκροατὴν σφετερίζόμενος, καὶ προκαταλαμβάνων αὐτοῦ τὰ ὦτα, καὶ ἀποφράττων, καὶ τῷ δευτέρῳ λόγῳ παντελῶς ἄβατα καθιστὰς, ἔτι δὲ διαβολῆς προεμπεπλησμένα; ἐλάττης ἀδικίας τοιοῦτον, ὡς φαίεν ἂν καὶ οἱ ἄριστοι τῶν νομοθετῶν, οἷον ὁ Σόλων, καὶ ὁ Δράκων, ἔνορκον ποιησάμενοι τοῖς δικασταῖς τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, καὶ τὸ τὴν εὔνοιαν ἴσην τοῖς κρινομένοις ἀπονέμειν, ἄχρις ἂν ὁ τοῦ δευτέρου λόγου προσκατεθεὶς, θατέρου χείρων ἢ ἀμείνων φανῇ. πρὶν δέ γε ἀντεξετάσαι τὴν ἀπο-

ἄλλοις δικαίοις ἐν τούτῳ γεγράπται; τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, in quo praeter cetera, qua aequa forent, & illud adscriptum; ut utramque partem pari benevolentia audirent. Qui & rationem paulo post subjungit, cur a judicibus legislator jusjurandum praestari voluerit, videns scilicet, *ὅτι τοὺς αἰτίους ἐν τοῖς διαβολαῖς, αἷς ἂν τοῦ πρότερον λέγειν ὁ δίκαιον ἐχέτω, σὺν ἴσῃ τῷ φεύγοντι παραλάβῃ, εἰ μὴ τὸ δικαίοτατον ἕκαστον ὁμῶν τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν διαφυλάττων, καὶ τὰ τοῦ λέγοντος ὕστερον δίκαια εὐνοϊκῶς προσδέξεται, καὶ παρασχὼν ἑαυτὸν ἴσον καὶ κοινὸν ἀμφοτέροις ἀκροατὴν, ἔτω τὴν διάγνωσιν ποιήσεται περὶ πάντων. Fieri non posse, ut reus criminationes & calumnias adversarii, quibus, quod prior verba faciat, pravalet, superet; nisi vestrum quisque, qui judicaturi sedetis, pietatis erga Deum memores, & rei posteriore loco dicentis rationes benivolis auribus accipiat, & se ipsum aequum, & utrique parti communem auditorem exhibens, ita tandem de tota re sententiam ferat.* Senior ille e curia apud *Apulejum* lib. X. Milesiacor.: *Nec patiar falsis criminibus petito reo manifestum homicidium perpetrari: nec vos, qui jurejurando adstricti judicatis, inductos fervuli mendacio pejerare.* Solebant autem Judices Athenis id jusjurandum quotannis repetere, quo sanctius judicarent. *Isocrates* in Orat. de permutatione: *ἀλλ' ὁμῶσαι μὲν καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν, ἃ μὲν ὁμοίως ἀκροᾶσθαι τῶν καλῶς γεγραμμένων, καὶ τῶν ὁμολογουμένων. Quum quotannis juretis, vos eadem aequitate audituros tam reos, quam accusatores.* Unde & *Plato* lib. XII. de leg. *Νόμῳ δὲ κεῖσθω, δικασὴν μὲν ὁμῶσαι δικάζειν μέλλοντα. Lex autem sit constituta, ut judex de re quapiam cogniturus prius jusjurandum det.* Nec aliter Christiani. *Sarisberiensis* in Policratico lib. V. cap. 12. *Et quidem judices sacramento legibus alligantur jurati, quia omni modo judicium cum veritate & legum observatione disponent. Ipso quoque jure cautum est, ut sacrorum Evangeliorum scriptura terribiles ante sedem judicialem deponantur, ibique ab initio litium ad finem usque permaneant, nec amoveantur nisi sententia recitata: quo totius consistorii latitudo, Dei ipsius repleta praesentia, omnibus ad sacrosanctas scripturas metum incutiat & reverentiam; & ab inquisitione veritatis omnis iniquitas propulsetur.* Vide *Rittershus.* ad tit. Instit. de Oblig. Salvian. epist. 4. & de illis *A. Gell.* lib. 14. cap. 2. *J. T.*

Ἕνορκον] Extat ea de re locus apud *Demosth.* de Cor. ipso initio disertissimus, is nempe, quem *Tollius* exhibet. *M. du S.*

49. *Ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι*] *Aristophanes:*

Πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς, σὺν ἂν δικάσαις.
Priusquam utramque audieris partem, ne pronuncies.

Item Euripides:

Τίς ἂν δίκλην κρίνειεν, ἢ γναὶ λόγω,
Πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον ἐκμάθῃ σαφῆ;
Quis autem litem dijudicet, aut sermonem cognoscat,
Qui non prius utriusque partis clare perceperit verba?

Seneca Medea, v. 199.

Qui statuit aliquid parte inaudita altera,
Aequum licet statuerit, haud aequus fuit.

Unde Magistratus apud *Apulejum* l. X. *partim decuriones deprecari, partim popularis compescere, ut rite & more majorum judicio reddito, & utrimque secus allegationibus examinatis, civiliter sententia promeretur: nec ad instar barbarica feritatis, vel tyrannica impotentia, damnaretur aliquis inauditus; & in pace placida tam dirum saeculo proderetur exemplum.* P. Syrus:

In judicando semper criminosa est coleritas.
J. T.

53. *Πρὶν δέ γε ἀντεξετάσαι*] *Menander:*

Ὁ προκαλαμῶσκων δὲ πρὶν ἀκοῦσαι σαφῶς,

Αἰ-

ἀπολογίαν τῇ καλῃγορίᾳ, παιδελῶς ἀσεβῆ καὶ ἀνόσιον ἡγήσαιλο ἔσεσθ τ κρίσιν. καὶ γὰ ἂν αὐτὸς ἀγαναχτῆσαι τὸς θεὸς εἴποιμεν, εἰ τῷ [a] μὴ καλῃγόρῳ μετ' ἀδείας ἃ θέλ λέγειν ἐπιτρέποιμεν, ἀποφράξαιλες δὲ τῷ καλῃγορυμένῳ τὰ ὦτα, ἢ τῷ τόμαλι σιωπῶιλες, καλαψηφιζοίμεθα τῷ προτέρῳ λόγῳ κεχειρωμένοι. ὥστε ἐ χτ τὸ δίκαιον, καὶ τὸ νόμιμον, καὶ τ ὅρκον τ δικαστικὸν, φαίη τις ἂν γίγνεσθ τὰς ἀβολάς. εἰ δέ τῳ μὴ ἀξιόπιστοι δοκοῦσιν οἱ νομοθέται, παραιγοῦντες ὕτω δικαίας καὶ ἀμερεῖς ποιεῖσθ τὰς κρίσεις, ποιητῇ μοι δοκῶ τ ἄριστον [b] ἐπαmini defensio, impium plane & profanum fore judicium arbitrati sunt. Etenim ipsos quoque indignari Deos dixerimus, si accusatori sine metu dicere permittamus, quae velit, obturatis vero defendenti auribus, vel ipso oris silentio calculum contra alterum, priore oratione subacti feramus. Igitur non ex justo, neque ex lege, neque ex judicialis jurisjurandi religione, delationes fieri aliquis dixerit. Si cui vero non satis digni fide videantur legislatores, cum jubent sic justa & in neutram partem propensa judicia facere; Poëta optimus inducendus

a Μὴν] Non habet B. b Ἐπαγαγὼν] Ἐπαγεῖν P.

65. Δικαίας ἐ ἀμερεῖς] Ἀντὶ τοῦ μηδὲν μᾶλλον καλειληφυίας. V. Ἤτοι μὴ ἱτεροῤῥεπεῖς. G.

Αὐτὸς ποιηρός ἐσι πιςεύσας ταχῶς.
Qui prius damnat, quam causam recte cognoverit, Is homo improbus est, ut qui temere crediderit.
J.T.

57. Εἰ τῷ μὲν κατηγόρῳ] Egregium est Juliani Imperatoris responsum apud *Ammianum Marcellin.* lib. XVIII. *Numerium*, inquit auctor, *Narbonensis paulo ante rectorem, accusatum ut furem, inusitato censorio rigore pro tribunali palam admissis volentibus audiebat: qui cum inficiatione defenderet objecta, nec posset in quoquam confutari, Delphidius orator acerrimus, vehementer impugnans, documentorum inopia percitus, exclamavit: Ecquis, florentissime Caesar, nocens esse poterit usque, si negare sufficerit? Circa quem Julianus: Ecquis, ait, innocens esse poterit, si accusasse sufficiet?*
J.T.

58. Ἀποφράξαιλες δὲ τὰ ὦτα] Contra Alexander M. apud *Plutarchum* in ejus vita: λέγεται δὲ ἐ τὰς δίκας ἀμελεῖσθαι ἐ ἀρχῆ τὰς θαναλικὰς, τὴν χεῖρα τ ὤτων τῷ ἑτέρῳ προστιθέναι, τῷ κατηγόρῳ λέγοντ, ὅπως τῷ κινδυνεύοντι καθαρὸν φυλάξῃ) ἐ ἀδιάλῃλον. *Jam initio, quum judicia capitalia disceptaret, fama tenet, manum eum alteri auri, dum diceret accusator, admovere solitum, reo ut alteram integram & intactam servaret a calumniis.* A qua tamen consuetudine postea desivit. *J.T.*

63. Εἰ δὲ τῳ μὴ ἀξιόπιστοι] Hic non tam *fide dignos*, ut interpres voluit, quam *auctoritate pollentes*, quibus obtemperandum sit, τὸ ἀξιόπιστοι significat. Latini *idoneos auctores* dicerent. *J.T.*

66. Ποιητήν μοι δοκῶ τ ἄριστον] Paulo ante eadem ferme haec verba ex *Aristophane* citavimus, qui ea ab *Homero* accepit. *J.T.*

69. Φησὶ δὲ, Μήτε δίκλω δικάσης πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης] Excidit particula ἄν. Sic enim integrum memini me (locus nunc non succurrit) hunc versum legere,

Μήτε δίκλω δικάσης πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς.

Corruptius hoc habet editio Florentina, πρὶν ἄμφω μῦθον ἀκούσῃς. Porro praecipuum, quod observare soleant Calumniatores, illud esse Noster ait, quod ubi in quempiam amici sui odium velint concitare, ea fingant, quae probe norint abhorrere a mente & inclinatione audientis. Puta, si quis sit pietati summopere addictus, ut tum eum, quem calumniari velint, dicant Atheum, & pietati infestum: quo ita exacerbent audientis animum, ut nullam amici sui defensionem auribus velit admittere; inopinato crimine tamquam vero praeoccupatus. Haec ultima Graece ita effert c. 15. (praecedit autem ὥστε) ἀλλὰ καὶ θέλῃ τις ἀπολογεῖσθαι, μὴ προσίεσθαι, τῷ τ θεραπεύειν τ ἀκροατὴν (dictae calumniae) ὡς ἀληθεῖ προκαλειλημμένον. Cur hic haesitet *Tollius* pag. 417. edit. *Amst.* nihil causae. Τὸ, ἀληθεῖ eodem, quo praecedens παραδόξῳ, modo se habet; satisque sensus patet; eumque recte interpretatus est Interpres. *J.J.*

Ibid. Μήτε δίκλω δικ.] Haec verba apud *Platonem* eadem prorsus leguntur in Demodoco suspecto. 737. C. apud *Plutarchum* etiam 1901, 2. Extant etiam, sed paulo aliter, apud *Aristophanem* in Vesp. 484. AB. ἄπτ σοφὸς ἦν, ὅστις ἔφασκε, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς εἰκ ἂν δικάσαις; sunt etiam qui *Hesiodo* tribuant. V. *Muret.* Var. lect. VII. 18. *Eur.* paulo aliter idem effert. Ἡρ. p. 590. C. Vid. & *Demosth.* de Cor. ipso initio ex quo patet jurejurando adstrictos judices τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθ, ex quo autem Poëta habeat, incertum esset, nisi Scholiastes Phocylideum esse doceret: nam quod in Phocylide hodierno non reperitur; cum genuinus non sit, movere nos non debet. Pro ea sententia Christianam hanc personatus hic Phocylides sup-

dus orationi videtur, qui praeclare de his pronuntiavit, vel legem tulit potius. Ait autem, *Judicium cave ferre, prius quam dixit uterque.* Noverat enim, puto, ille etiam, cum multa sint injusta in vita facinora, nullum inveniri posse deterius nec injustius, quam si sine judicio, & indicta caussa quidam damnentur, quod omni studio delator conatur efficere, indemnatum objiciens eum, quem petit calumnia, irae audientis, & clandestina accusatione caussae dicendae facultatem illi intercipiens.

9. Etenim fiduciae in dicendo expers &

γαγεῖν τῷ λόγῳ, εὖ μάλα περὶ τούτων ἀποφηνάμενον, μᾶλλον δὲ νομοθετήσαντα. φησὶ δὲ, Μήτε δίκην δικάσῃς, πρὶν [c]ἀμφοῖν μῦθον [d]ἀκούσῃς. ἠπίστα|λο γὼ, οἶμαι, ἡ ὅτ|ος, ὡς πολλῶν ὄντων ἐν τῷ βίῳ ἀδικημάτων, οὐδὲν ἂν τις εὕροι χεῖρον οὐδὲ ἀδικώτερον, ἢ [e]ἀκρίτους τινὰς, καὶ ἀμοίρους λόγων καταδεδικάζ|σθαι· ὅπερ ἐξ ἅπαντος τρόπου ὁ ἀλιβάλλων ἐπιχειρεῖ ποιεῖν, ἄκριτον ὑπάγων τὸν ἀλιβαλλόμενον τῇ τοῦ ἀκούοντος ὀργῇ, καὶ τὴν ἀπολογίαν τῷ λαθραίῳ τῆς κατηγορίας ἀφαιρούμενος.

Καὶ γὼ ἀπαρρησίας|τος καὶ δειλὸς ἅπας ὁ τοιοῦ-

c Ἀμφοῦ] Ἄμφω B. Cod. *Schol.* & *Fl.* d Ἀκούσῃς] Ἀκούσεις *Fl.* e Ἀκρίτους] Ἀμυήτους B.

69. Φησὶ δὲ] Φακυλίδης. *V.* Τὸν Φακυλίδου ποιητήν μοι δοκεῖ. C.

Ibid. Ἄμφω μῦθον ἀκούσῃς] Ἀττικὸς σολοικισμός. *V.*

Πλούταρχος ἐν τῷ περὶ Στοϊκῶν ἐναντιωμάτων (p. m. 1901.) πρὸς τὰ εἰρήμενα. μηδενὶ (*Plut.* μηδὲ) δίκην δικάσῃς, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς, ἀντέλεγεν ὁ Ζήνων (*Plut.* τοιούτῳ inserit) τινὶ λόγῳ χρώμενος. εἶτε ἀπέδειξεν ὁ πρότερος εἰπὼν, οὐκ ἀκυρίον τὸν δευτέρου λόγου· πέφυκε γὰρ ἔχειν τὸ ζητούμενον. εἶτ' οὐκ ἀπέδειξεν, ὁμοίως γὰρ ὡς [εἰ] μηδὲν ὑπήκουσε κληθείς, ἢ ὑπακούσας ἑτερήτισεν. ἤτοι (δὲ *Plut.*) ἀπέδειξεν ἢ οὔ. (*Plut.* οὐκ ἀπέδειξεν.) οὐκ ἀκυρίον ἄρα τὸν δευτέρου λόγου. Τοῦτον δὲ τὸν λόγον ἐρωτήσας αὐτὸς ἀντέγραφε (Pl. ἀντέγραψε) μὲν πρὸς τὴν Πλάτωνος πολιτείαν. ἴλυς δὲ σοφίσματα, καὶ τὴν διαλεκτικὴν, ὡς τοῦτο ποιοῦν δυναμένην, ἐκέλευε παραλαμβάνειν τοὺς μαθητάς. καίτοι ἀπέδειξε (Pl. ἢ ἀπέδειξε Πλάτων) ἢ οὐκ ἀπέδειξε τὰ ἐν τῇ πολιτείᾳ. κατ' ἐδίτερον ἂν ἀναγκαῖον ἀντιγράφειν, ἀλλὰ πάντως ἄδικτον ἐστὶ μάταιον. *G.*

76. Ὑπάγων] Ὑποφέρων. *G.*

Ibid. Τῇ τοῦ ἀκούοντος ὀργῇ] Αὐτό που τὸ ὀργὴ φάσκεις; Λουκιανέ. *V.*

suppoſuit; vſ. 8. ἀδίκως μὴ κρῖνε πρόσωπον [Ἢν σὺ κακῶς δικάσῃς, σὺ θεὸς μετέπιτα δικάσει.] *M. du S.*

Ibid. Πρὶν ἀμφοῖν] Nondum cum Cl. *Jenſio* ἂν inſero; nam vel ſine eo verſus conſtat, quum πρὶν etiam ſit ſyllaba longa ap. *Homer.* Il. B. 348. Πρὶν Ἄρηος δ' ἰέναι — Et Z. 81. Πάντη ἐποιχομένοις, πρὶν αὖτ' ἐς χεῖρας γυμνὰς Etſi brevis quoque B. 413. Μὴ πρὶν ἐπ' ἠέλιον δῦναι — Et ap. *Theogn.* vſ. 957. ubi & ἂν additur: Μή πω' ἐπαινήσῃς, πρὶν ἂν εἰδῇς ἄνδρα σαφηνῶς. Tamen quia *Plutarchus* loco ſcholiis hic inſerto, qui in Ed. *Fr.* eſt p. 1034. E. non addit ἂν, etiam ego non ingero. *Solanus* noſter in *Juntina* ἂν quoque inſeruerat, adleveratque ex ſcholiaſta, *Phocylidis* eſſe; ſed cum non inveniatur in ejus editis carminibus; quis dixerit quid is reliquerit? At quia in *Ariſtoph.* tamen additur, liberum eſto legentis arbitrium in re nullius momenti. Sed ἄμφω forſan non contemnendum. *J.F.R.*

72. Κεῖρον ἴδοι ἀδικώτερον] Cleanthus apud *Stobaeum* Serm. XL.

Κακοεργότερον οὐδὲν ἀλιβόλας ἔστι πω,
Λάθρα γὰρ ἀπατήσασα τὸ πιστεισμένον,
Μόνον ἀναπλήττει πρὸς τὸ οὐδὲν αἴτιον.
Nihil fere tam eſt malignum, quam calumnia.
Haec enim ubi clam aliquem a ſe perſuaſum decepit,

Odium excitat adverſum eum, qui nihil eſt commeritus. *J.T.*

73. Ἢ ἀκρίτους τινὰς] *Seneca* de Ira lib. II. cap. 29. *De parvula ſumma judicaturo tibi res ſine teſte non probaretur; teſtis ſine jurejurando non valeret. Utrique parti dares advocationem, dares tempus, ne ſemel audires. Magis enim veritas elucet, quo ſaepius ad manum venit. Amicum condemnas de praeſentibus, antequam audias, antequam interroges? illi, antequam accuſatorem ſuum noſſe liceat, aut crimen, iraſceris?* Menander:

Ὁ προκαλαγινώσκων δὲ, πρὶν ἀκοῦσαι σαφῶς,
Αὐτὸς ποιητὴς ἴσι πιστεύσας κακῶς.

J.T.

79. Ἀπαρρησίας] Idem *Seneca* ibidem: *Hic ipſe, qui ad te detulit, deſinet dicere, ſi probare debuerit. Non eſt*, inquit, *quod me protrahas: ego productus negabo: alioqui nihil umquam tibi dicam. Eodem tempore & inſtigas, & ipſe ſe certamini & pugnae ſubtrahit. Quid dicere tibi niſi clam non vult, pane non dicit.* Verumtamen ubi deprehenſi jubentur incoram accuſare, ab impudentia audaciam mutuantur. Uti Apelles fecit, cum a Philippo delatos falſo Aratos cogeretur praeſentes arguere. Hiſtoria eſt apud *Polyb.* lib. IV. *J.T.*

τοιῦτος ἄνθρωπος, ὑδὲν ἐς [a] τὸ ἐμφανὲς ἄγων, ἀλλ' ὥσπερ οἱ λοχῶντες, ἐξ ἀφανοῦς πόθεν τοξεύων, ὡς μηδὲ ἀντιτάξασθαι δυνατὸν εἶναι, μηδὲ ἀνταγωνίσασθαι, ἀλλ' ἐν ἀπορίᾳ καὶ ἀγνοίᾳ τοῦ πολέμου διαφθείρεσθαι. ὃ μέγιστον ὄφελος σημεῖον, τοῦ μηδὲν ὑγιὲς τοὺς διαβάλλοντας λέγειν. ἐπεὶ εἴ τις γε τἀληθῆ καταγορεύοντι ἑαυτῷ συνεπίσταιτο, οὕτως, οἶμαι, καὶ εἰς τὰ φανερὸν [b] διελέγχει, καὶ διευθύνει, καὶ ἀντεξετάζει τῷ λόγῳ· ὥσπερ ὑδεὶς ἂν ἐκ τοῦ προφανοῦς νικᾶν δυνάμενος, ἐνέδρᾳ ποτὲ καὶ ἀπάτῃ χρήσαιτο τῷ πολεμίῳ.

Ἴδοι δ' ἄν τις τοὺς τοιούτους μάλιστα ἐν τε βασιλέως αὐλαῖς, καὶ περὶ τὰς τῶν

ometiculosus unusquisque hujus farinae homo nihil aperte molitur, sed, instar collocatorum in insidiis, ex obscuro alicunde jaculatur, ut neque contra consistendi in acie facultas sit, neque repugnandi; sed inopia consilii & belli ignorantia pereundum: quod quidem maximo est indicio, sani nihil a delatoribus proferri. Si quis enim vera a se accusari, sibi conscius sit, ille, puto, etiam aperte convincit, & ad rationem dicendam vocat, & oratione contra contendit: quemadmodum nemo, qui aperto Marte se vincere posse speret, insidiis unquam & fraude contra hostes temere utatur.

10. Videas vero tales maxime in Regum aulis, & principum atque potentium virorum

[a] Τὸ ἐμφανὲς] Τἐμφανὲς B. magis Attice. [b] Διελέγχει] Ἐλέγχει B.

81. Ἐξ ἀφανοῦς] *Alcaeus*: τῷ δ' ἀφανεῖ πᾶς ἕπεται δόλος. *Obscura quivis comitatur dolus.* J.T.

82. Τοξεύων] Ut Nisus apud *Virgilium* lib. VII. Æn: Unde

Savit atrox Volscens, nec teli conspicit usquam Auctorem, nec quo se ardens immittere possit. J.T.

Ibid. Ὡς μηδὲ ἀντιτάξασθαι] Verte: *ut nec ex adverso consistere, nec repugnare detur.* J.T.

85. Ὁ μέγιστον ἐστι σημεῖον] Ita & Cassander Alexandro nimium facili ad credendas de patre ejus Antipatro calumnias respondit, τοῦτο αὐτὸ σημεῖόν ἐστι τῷ συκοφαντεῖν, ὅτι μακρὰν ἥκουσι τοῦ ἐλέγχου, *esse id ipsum calumniae indicium, quod procul probationibus venissent:* ut est apud Plutarchum in ejus vita. J.T.

88. Εἰς τὸ φανερὸν διελέγχει] *Cicero* pro Cælio, cap. 3. *Accusatio crimen desiderat, rem ut definiat, hominem ut notet, argumento probet, teste confirmet.* J.T.

89. Διευθύνει & ἀντεξετάζει] Potius, *persequitur, seque adversarium professus rem judicio committit*: vel, *judicio cum eo experitur.* J.T.

90. Ὥσπερ ὑδεὶς ἄν] Nobile est Alexandri M. ad Parmenionem & Polysperchontem responsum apud *Curtium*, lib. IV. cap. 13. nam cum Parmenio furto, non prælio opus esse censeret, assentiente præ ceteris Polysperchonte, *Latrunculorum*, inquit, *& furum ista sollertia est*, &c. J.T.

Ὥσπερ ὑδεὶς ἄν] Melius, ni fallor, vertisset interpres: *uti neminem tam ignavi abjectique animi reperias, qui, quum hostem aperto marte vincere possit, dolo eum ac insidiis circumvenire malit.* J.T.

91. Ἐνέδρᾳ ποτὲ] Q. *Calaber.* l. III. v. 76.

Κρύβδα δ' ἀναλκίδες αἰὲν ἀγαυοτέρους λοχόωσι.

Clanculum autem imbelles semper praestantioribus insidiantur. J.T.

93. Ἔν τε βασιλέων αὐλαῖς] *Sarisberiensis* in Policratico lib. VII. cap. 24. *Ceterum detractores & invidos sic in curia videbis abundare, ac si in eam, quasi totius orbis sentinam, confluxerint.* De adulatoribus autem *Plutarch.* in libello, de discrimine amici & adulatoris ita loquitur: ἔτι δὲ ὥσπερ ὁ Σιμωνίδης τὴν ἱπποτροφίαν φησὶν οὐ λεκύθων ὀπαδῶν, ἀλλ' ἀρούσιοις πυροφόροις, ὕτω τὴν κολακείαν ὀρθῶς ἂν εἴποιμεν οὐ πένησιν, οὐδὲ ἀδόξοις, οὐδὲ ἀδυνάτοις ἀκολουθοῦσαν, ἀλλ' οἴκων τε & πραγμάτων μεγάλων ὀλίθημα & ὄσημα γινομένην, πολλάκις δὲ & βασιλείας καὶ ἡγεμονίας ἀνατρέψασαν. *Atque ut Simonides ait, equos alendi studium non lecythos comitari, sed agros frugiferos: ita videmus adulatores non pauperibus se adjungere, aut ingloriis & plebeiis, sed magnarum familiarum rerumque amplarum ruinam hanc morbumque esse, qui saepe etiam regna imperiaque subvertat.* Plato in epist. ad Dionysium: Ἐώρων γὰρ & τότε, καὶ νῦν ὁρῶ, τὰς μεγάλας οὐσίας, καὶ ὑπερόγκους, & τὰ ἰδιωτῶν, καὶ & μοναρχῶν, κρεῖττον ὅσῳπερ ἂν μείζους ὦσι, τοσούτῳ πλείους & μείζους τοὺς διαβολέας, καὶ πρὸς ὀλίγον μὲν αἰσχρᾶς βλάβης ὁμιλοῦντας τρισθούσας, & κακοῦ οὐδὲν μείζον γεγονὸς πλεῖστός τε & ἀ ἄλλης ἐξουσίας δύναμις. *Videbam id temporis, & adhuc video, magnas & immensas opes tum privatorum hominum, tum monarcharum, quo fuerint abundantiores, ea plures majoresque calumniatores alere, quique cum turpi damno ad gratiam loquuntur: quo nihil deterius divitiae, altaeque potentiae generant.* Q. *Curtius* adulationem *perpetuum malum regum* vocat, *quorum opes saepius assentatio, quam hostis everterit:* lib. VIII. cap. 5. Unde *Galenus* de Dignotione & Curat. proprior. affectuum, virum veridicum explorare docens: Καὶ πρῶτον, inquit, ἴσως οὐδὲ αὐτὸν ἐπὶ τοὺς

rum amicitiis florere, ubi invidia multa, suspiciones sexcentae, adulationumque & delationum argumenta quam plurima. Ubi enim spes semper majores, ibi etiam graviores invidiae, & odia periculosiora, & maleficentiores obtrectationes. Quare intentis se invicem speculantur oculis, & tanquam gladiatores observant, si quam nudam corporis partem conspiciant, dumque unusquisque primus esse cupit, detrudit & cubito dimovet alterum, eumque qui ante se est, si possit, detrahit & supplantat. Hic vir bonus statim videlicet eversus trahitur,

95 χόντων ϗ δυναστευόντων φιλίας εὐθυμοῦντας, ἔνθα πολὺς ἡ ὁ φθόνος, μυρίαι δὲ ὑποψίαι, πάμπολλαι δὲ κολακειῶν ϗ διαβολῶν ὑποθέσεις. ὅπου γὰρ ἀεὶ μείζους [c] ἐλπίδες, ἐνταῦθα ϗ οἱ φθόνοι χαλεποὶ τεροι, ϗ τὰ μίση ὀπισθαλέστερα, ϗ ζηλοτυπίαι κακοήθεις ἔσονται. πάντες ἂν ἀλλήλους ὀξὺ δεδόρκασι, ϗ ὥσπερ οἱ μονομαχοῦντες ὀπτηρεῦσιν, εἴ που τι γυμνωθὲν μέρος θεάσαιντο τοῦ σώματος. ϗ πρῶτος αὐτὸς ἕκαστος εἶναι βουλόμενος, παραθεῖται, ϗ παραγκωνίζει τὸν πλησίον, ϗ τὸν πρὸ [e] αὐτοῦ εἰ δύναιτο, ὑποσπᾷ, ϗ ὑποσκελίζει. ἔνθα ὁ μὴ χρηστὸς ἀτεχνῶς εὐ-

[a] Ἐλπίδες] Deest in B. [d] Πλησίον] Πόλεμον marg. A1. [e] Αὐτοῦ] Ἑαυτοῦ B.

9. Ἔνθα ὁ μὴ χρηστὸς] Οἷον τοῦτο εἴποις ἀληθέστατον. V.

τὸν πλησίον τι ἢ πολὺ δυναμένων, ἢ ἐν τοῖς τῶν μοναρχῶν οἰκίαις ἀκούοντα σωτικῶς, γνῶναι μάτην ἀνηκοίαν τὴν ἀνθρώπου τοῦτον ἀληθεύειν ἀπαίδευτος γὰρ τοιαύτας κολακείας ἴσται ἐν τῷ ψεύδεσθαι. *Ac primum quidem, si eum videris divitum domos aut potentium, sive etiam regum, frequentantem, certo tibi persuadeas velim, frustra rumorem illum ad aures tuas accidisse, qui de ejus integritate in dicendo verum ferebatur. Hujusmodi enim adulationibus mentiri cognatum est.* J. T.

1. Ζηλοτυπίαι κακοτεχνέστεραι] Sed nulla versutior aut fraudulentior supplantandi calumniandique ratio, quam laudando. Nam & hanc invidia reperit aulicorum. Καινὸς γὰρ δή τις, inquit *Polyb.* IV. ὑπὸ εὑρηται τρόπος διαβολῆς, τὸ μὴ ψέγοντας, ἀλλ' ἐπαινοῦντας λυμαίνεσθαι τοὺς πέλας· εὑρηται δὲ μάλιστα ἐν πρώτοις τοιαύτη κακοτεχνία, ϗ βασιλεία, ϗ δόλος ἐν τοῖς περὶ τὰς αὐλὰς διατρίβουσιν, ϗ τὰ τούτων πρὸς ἀλλήλους ζηλοτυπίας ϗ πλεονεξίας. *Novus enimvero calumniandi modus hic est inventus, cum non obtrectando, sed laudando alicui nocetur. Qua malignitas, invidia, & fraus ab illis primo fuit excogitata, qui in aulis principum vitam degunt: ea est illorum hominum aemulatio inter ipsos, ea avaritia.* Quare jure *Tacitus* in Agricolae vita *pessimum genus* vocat *inimicorum, laudantes.* J. T.

4. Ἐπιτρῶσαι εἴ που] *Homerus* de Achille cum Hectore pugnante, Il. X. v. 319.

Ὡς εἰπὼν ἀπέλαμπε· σὺν ὀξέϊ, ὦρτο δ' Ἀχιλλεὺς
Πάλλων δεξιτερῇ, φρονέων κακὸν Ἕκτορι δίῳ,
Εἰσορόων χρόα καλὸν, ὅπῃ εἴξειε μάλιστα, &c.
Sic ex cuspide fulgor splendebat bene acuta, quam Achilles
Vibrabat dextera, cogitans malum Hectori divino.
Inspiciens corpus pulchrum, ubi cederet maxime.

Similiter fere *Virgil.* de Darete l. V. Æneidos:

Ille, velut celsam oppugnat qui molibus urbem,
Aut montana sedet circum castella sub armis,
Nunc hos, nunc illos aditus, omnemque pererrat
Arte locum, & variis assultibus irritus urget.
J. T.

5. Καὶ πρῶτος αὐτὸς ἵκας ἶναι βουλόμενος] *Seneca* lib. III. de Ira, cap. 31. *Nulli ad aliena respicienti sua placent. Inde diis quoque irascimur, quod aliquis nos antecedat, obliti quantum hominum retro sit; & paucis invidentes quantum a tergo sequatur ingentis invidentia.* J. T.

7. Παραγκωνίζεται] *Alciphr.* I. p. 26. παραγκωνίσασθαι τοὺς ἀντερασὰς βουλόμενος, ubi *Bergl.* idem verbum ex *Heliod.* & hoc Luciani loco adfert. J. F. R.

9. Ἔνθα ὁ μὴ χρηστὸς] *Plutarch.* de discrim. amici & adulatoris: ὅτε δὲ τοὺς ἀληθινοὺς ἀποσοβεῖ φίλους, ϗ οὐκ ἐᾷ πλησιάζειν· οὐ δὲ μὴ δύηται, φανερὰς μὲν ὑποσκάπτει, ϗ ἀφαιρεῖται, ϗ τίθησιν, ὡς ἀμαθίαν, λάθρα δ' ὑφίσταί τινας ἐν ὑποστιβεῖ ἀβοὰς κρυφίου δὲ λόγου κινήσαντος ἕλκος, κἂν μὴ παντελῶς εὐθὺς ἐξεργάσηται, τὸ τῆς Μηδείας φυλάττει μιμνημεῖον· ἦν δὲ ὁ Μήδειος τῆς περὶ τὸν Ἀλέξανδρον χορείας πολέμιον οἷον ἔξαρχος, ϗ σοφιστὴς κορυφαῖος ἐπὶ τοὺς ἀρίστους σωτηλαγμός. ἐκέλευσεν ἐν θαλάττῃ ἄστεσι ϗ δίκνιον ταῖς διαβολαῖς, ἀδύσκιον, ὅτι κἂν θερμοτάτη τὸ ἕλκος ὁ διθυραμβός, ἡ ὕλη μίσει τὸ διαβολῆς· ταύταις μέντοι ταῖς ὕλαις, μᾶλλον δὲ γαγγραίναις ϗ καρκινώμασι διαβρωθεὶς Ἀλέξανδρος ἀπάλυσι ϗ Καλλισθένη, ϗ Παρμενίωνα, ϗ Φιλώτην, &c. *Adulator autem veros amicos arcet, neque appropinquare sinit: aut, si hoc non potest, palam quidem eos demulcet, colitque, & admiratur, ut meliores: clanculum autem submittit aliquas & spargit calumnias. Ubi autem occultus sermo ulceris prurigo*

εὐθὺς ἀπατέτραπ), καὶ ὑπὸ σφῶν ἐσύρ), καὶ τὸ ὀκτελευταῖον ἀτίμως ἐξέωσται. ὁ δὲ κολακευλικώτερος, καὶ πρὸς τὰς τοιαύτας κακοηθείας πιθανώτερος, εὐδοκιμεῖ. καὶ ὅλως [a] ὁ φθάσας κρατεῖ. τὰ γοῦν τοῦ Ὁμήρου πάνυ ἐπαληθεύουσιν, ὅτι

Ξυνὸς ἐνυάλιος, καὶ [b] τ' ἀτάλαντα κατέκτα.

τοιγαροῦν ὡς ἐπὶ μικροῖς τοῖς ἀγῶσιν ὄντος, ποικίλας κατ' ἀλλήλων ὁδοὺς ἐπινοοῦσιν, ὧν ταχίστη καὶ ἐπισφαλεστάτη ἐστὶν ἡ ἀφορμὴ ἡ ἐκ φθόνου [c] ἡμισυέλπιδος λαμβάνουσα· οἰκτροτέρα δὲ, καὶ τραγικὰ ἐπάγουσα τὰ τέλη, καὶ πολλῶν συμφορῶν ἀνάπλεα.

Οὐ μέντοι μικρὸν, οὐδὲ ἁπλοῦν ἐστι τοῦτο, ὡς ἄν τις ὑπολάβοι, ἀλλὰ πολλῆς μὲν

expelliturque tandem cum ignominia: floret contra ea, qui plus adulando valet, & ad malas id genus artes est probabilior. In universum vincit, qui alterum occupat, veraque deprehenduntur Homerica illa:

Nam communis amat caedentem caedere Mavors.

Igitur cum de rebus non parvis certamen sit, varia comminiscuntur contra se invicem compendia, quorum celerrimum & periculosissimum est delatio, quae initium sumit ab invidia bonae aliquid spei reliquum habente, sed miseriores longe tragicosque exitus, & multis refertos calamitatibus inferens.

11. Verum enim vero non parvum, neque simplex quiddam hoc est, ut suspicetur

[a] Ὁ] Artic. addunt *J.* & *V2.* Omittunt B. Cod. & Edd. *Fl. Fr. P. S.* &c. [b] Τὸν] Τε *Homer.* [c] Ἡμισυελπίδος] Nil mut. Edd. neque Cod. B. ἢ μισοῦ ἢ ἐλπίδος forsl. legend. adpinxit aliquis margini.

tum excitavit, si non statim rem perfecit, memoria tamen tenet atque observat Medii dictum. Fuit is Medius chori adulatorum, qui Alexandrum cingebat, veluti princeps, & calumniatorum summus, praestantissimis imminens. Jubebat autem suos audacter calumnias jacere, iisque mordere alios: docens, tametsi admorsus ulcus sanarit, tamen calumniae cicatricem manseram. His quidem cicatricibus, ac vomicis, aut gangraenis potius & cancris corrosus Alexander Callisthenem perdidit, & Parmenionem & Philotam, &c. Cujus quidem Philotae historiam ab aemulo Cratero per calumniam subversi operae pretium est legisse apud *Curtium* lib. VI. cap. 8. quae mirum in modum haec, & sequentia illustrat. *J.T.*

13. Εὐδοκιμεῖ, καὶ ὅλως φθάσας κρατεῖ] Haec ita potius interpretarer: *primas tenet, & illum denique praevertens superat: quandoquidem exemplo suo hujus Homerici dicti veritatem confirmant.*

Mars dubius saepe & victorem stravit ovantem.
J.T.

14. Ὁ φθάσας] *Ven.* utraque agnoscunt hunc articulum; reliquae respuunt. *M. du S.*

Ibid. Τὸ γοῦν τοῦ Ὁμήρου] Sic fere in Ep. ad *Roman.* 2. 14. Ὅταν — τὰ τοῦ νόμου ποιῶ. quibus verbis *Elsner.* haec Luciani aliaque similia addit. *J.F.R.*

16. Ξυνὸς ἐνυάλιος] Hectoris verba sunt *Iliad.* Σ. v. 309. *Livius* lib. XXVIII. cap. 19. *ubi Mars communis & victum saepe erigeret, & affligeret victorem. Propert.* II. 27. *Cum Mavors dubias miscet utrimque manus. Ovid.* I. Amor. el. 9. *Mars dubius*, &c. *J.T.*

Ξυνὸς ἐνυάλιος] *Hom.* Il. Σ. 309. *M. du S.*

Ibid. Τὸν κταν.] Adscripserat *Solan.* τε in *Homero* esse pro τὸν, recte; sed quod etiam adleverat *B.* i. e. Basilienses, sic habere, erravit; nam utraque *Bas.* aeque τ' habet, ac reliquae. Forsan Codicem B. significare voluit, quod credo, non tamen recipio, quia etiam τ' in ipso Homero legi potest. *J.F.R.*

19. Ποικίλας — ὁδοὺς ἐπινοοῦσιν] Unde invidiam πολυμήχανον & πάντολμον δημίου *Photius* vocat, epist. prima, commate νς'. *J.T.*

22. Ἡμισυέλπιδος] Scriptum fuisse ἢ μισοῦ ἢ ἐλπίδος, minime dubito. Vulgatam tamen tuentur omnes libri & ipse Codex Ox. *M. du S.*

26. Ἀλλὰ πολλῆς μὲν τίχνης] Vere. nam, ut ait *Plautus* Captiv. II. 1.

Doli non doli sunt, nisi astu colas:
Sed malum maximum, si id palam provenit.
J.T.

30. Οὐδ' ἂν κατίσχυσι] *Cicero* pro Cluentio, cap. 65. *Hoc uno modo saepe multorum improbitate depressa veritas emergit, & innocentia defensio intercluса respirat: quod aut ii, qui ad fraudem callidi sunt, non tantum audent, quantum excogitant: aut illi, quorum eminet audacia, atque projecta est, a consiliis malitiae deseruntur. Quod si aut considens astutia, aut callida esset audacia, vix ullo resisti modo posset.* *J.T.*

35. Ὁ τιμώμενος] *Sarisberiensis* lib. VII. Policratici, cap. 24. *Ubique tamen, qui illustrioribus claruerunt meritis, acrius invidia toxicato dente roduntur. Vellejus Paterc.* lib. II. c. 40. *Numquam eminentia invidia carens.*

tur aliquis, ſed arte multa, nec ingenio pauco, exquiſitaque cura indigens. Neque enim tantum noceret delatio, niſi probabili quadam ratione fieret: neque valeret aliquid, contra valentiorem omnibus veritatem, niſi allectamenti plurimum, & probabilitatis, & ſexcenta alia ad audientes machinaretur.

12. Defertur ergo ut plurimum ille, qui maximo in honore eſt, atque ob id ipſum eorum, quos poſt ſe reliquit, invidiae expoſitus. In hunc enim tela omnes dirigunt, tanquam obſtaculum quoddam atque impedimentum ipſum intuentes, dum putat unusquisque, primum ſe ſe futurum, expugnato illo principe, & de amicitia regis amoto. Quale quid in gymnico etiam certamine fit in curſoribus. Nam ibi quoque bonus curſor, ubi primum decidit repagu-

τέχνης, οὐκ ὀλίγης δὲ ἀγχινοίας, ἀκριβοῦς δέ τινος ἐπιμελείας δέομενον. εἰ γὰρ ἀν τοσαῦτα ἔβλαπτεν ἡ διαβολὴ, εἰ μὴ πιθανόν τινα τρόπον ἐγίγνετο. εἰδ' ἀν [d] κατίσχυσε τῶν πάντων ἰσχυροτέραν ἀλήθειαν, εἰ μὴ πολὺ τὸ ἐπαγωγὸν, καὶ πιθανὸν, καὶ μυρία ἄλλα παρεσκεύαστο τῶν ἀκουόντων.

Διαβάλλεται μὲν οὖν ὡς τὸ πολὺ μάλιστα ὁ τιμώμενος, καὶ διὰ τοῦτο τοῖς ὑπολειπομένοις αὐτοῦ ὀπίσθιος· ἅπαντες γὰρ τῷ δ' ἐπιτοξάζουσι, καθάπερ τι κώλυμα καὶ ἐμπόδιον προορώμενοι. καὶ ἕκαστος οἴεται πρῶτος αὐτὸς ἔσεσθαι, τὸ κορυφαῖον ἐκεῖνον ἐκπολιορκήσας, καὶ τὴν φιλίας ἀποσκευασάμενος. οἷόν τι καὶ ἐπὶ τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν [e] ὑπὸ τῶν δρομέων γίγνεται. καὶ γὰρ ὁ μὲν ἀγαθὸς δρομεὺς, καὶ ὕσπληξ εὐθὺς καλα-

d Κατίσχυσε] Κατίσχυε *Coll.* & Schol. e Ὑπὸ] Ἐπὶ Edd. priores, & B.

30. Κατίσχυε] Καθεδυνάστευε. *G.*
43. Τῆς ὕσπληγος] Καὶ ὁ τόπος καὶ ὁ στ. ο. ο. γ. λ. φ. ἐνταῦθα μὲν τὴν ἀφετηρίαν σημαίνει. σημαίνει δὲ καὶ φραγέλλιον, καὶ βούκεντρον, καὶ μύσπα. *G.*

rent. Livius lib. XLV. cap. 35. de Paulo Macedonico, cui triumphus negabatur: *Intacta invidia media ſunt; ad ſumma fere tendit.* Apollodorus Comicus:

Πρὸς γὰρ τὸ λαμπρὸν ὁ φθόνος βιάζεται.
Nam rebus obſtat praeluſtribus invidia.

Cyprianus de Zelo & Livore: *Quanto ille, cui invidetur, ſucceſſu meliore profecerit, tanto invidus in majus incendium livoris ignibus inardeſcit.* Philo περὶ Ἰωσήφ· φθόνος δὲ ἀεὶ ταῖς μεγάλαις εὐπραγίαις ἀντίπαλος. *Invidia ſemper magna felicitatis adverſaria eſt. Lucret.* lib. III.

Conſimili ratione ab eodem ſaepe timore
Macerat invidia, ante oculos illum eſſe potentem,
Illum adſpectari, clarus qui incedit honore:
Ipſi ſe in tenebris volvi, caenoque queruntur.

Infinita porro ſunt, quae in hanc ſententiam cum apud Graecos, tum apud Latinos Scriptores belle dicta reperias. *J. T.*

Ibid. Τοῖς ὑπολειπομένοις] *Nam qui invidet, minor eſt*, ut ait *Plinius* lib. VI. epiſt. 17. Et, ſecundum *Plautum* in Captiv. Act. III. Sc. 4.

Eſt miſerorum, ut malevolentes ſint, atque invideant bonis. *J. T.*

Τοῖς ὑπολειπομένοις] Melius, dignatione inferioribus. *J. T.*

37. Τῷ δ' ἐπιτοξάζουσι] Ita recte pleraeque editiones. uti eſt apud *Homerum* Il. Γ. O. tamen & *Fl.* τὸν δὲ, prave. *M. du S.*

39. Τὸν κορυφαῖον ἐκεῖνον] Verto, *modo principem illum & in faſtigio dignationis collocatum, expugnaverit, ac de illo amicitia gradu deturbaverit.* *J. T.*

41. Καὶ ἐπὶ τοῖς γυμνικοῖς] *Pindarus* Iſthm. Carm. IV.

Ἔστιν δ' ἀφάνεια τύχας
Καὶ μεταμώνιον,
Πρίν τέλος ἄκρον ἐκεῖν.
Τῶν τε γὰρ διδοῖ τέλος,
Καὶ κρέσσον ἀνδρῶν χειρόνων
Ἔσφαλε τίχνα καλαμάρψασα.

Id eſt,

Eſt tamen incertitudo fortunae etiam pugnantium, priusquam ad finem ſummum veniant. Horum enim dat finem, & virorum deteriorum ars corripiens praeſtantiorem ſupplantat. *J. T.*

42. Ὑπὸ] In omnibus Impreſſis & Mſſ. ἐπὶ, quod ego mutare non ſum cunctatus. *M. du S.*

Ἐπὶ τῶ δρομέων] Non ſuſtinui vulgatum ἐπὶ repetere, quod ex praemiſſo ἐπὶ, & ſcribendi compendio natum locum hic habere nequit. Quare audaciae veniam dabit ipſa neceſſitas. *J. F. R.*

43. Τῆς ὕσπληγος εὐθὺς καλαπτισούσης] Ὕσπληξ ſive βαλ-

χαλαπεσθείης, μόνον τῷ πρόσω ἐφιέμενος, καὶ τὴν ἀφύλακτον ἀποτείνας πρὸς τὸ τέρμα, καὶ τοῖς ποσὶ τὴν ἐλπίδα τῆς νίκης ἔχων, τῷ πλησίον οὐδὲν κακουργεῖ, οὐδέ τι τῶν κατὰ τοὺς ἀγωνιστὰς πολυπραγμονεῖ. ὁ δὲ κακὸς ἐκεῖνος, καὶ ἄναθλος ἀνταγωνιστὴς, ἀπογνοὺς τὴν ἐκ τοῦ τάχους ἐλπίδα, ὅπῃ τὴν κατοχλειχνίαν ἐτράπελο· καὶ τοῦτο μόνον ἐξ ἅπαντος σκοπεῖ, ὅπως τὸν τρέχοντα ἐπισχὼν, [b] ἢ ἐμποδίσας, ἐπισφομιεῖ, ὡς, εἰ τοῦτο ἁμάρτοι, οὐκ ἄν ποτε νικῆσαι δυνάμενος. [c] ὁμοίως δὲ τούτοις, καὶ ταῖς φιλίαις τῶν [d] εὐδαιμόνων γίγνεται· ὁ γὰρ προέχων, αὐτίκα ἐπιβουλεύεται· καὶ ἀφύλακτος ἐν μέσῳ

lum, ſolum anteriora petens, & ad metam intendens animum, ſuisque in pedibus ſpem victoriae reponens, nihil mali infert alii, neque quidquam adverſus certatores machinatur. At ille malus, abjecta ſpe celeritatis, ad malas artes converſus, illud ſolum omnino ſpectat, quomodo retentum impeditumve illum curſorem ſufflaminet, ut qui, ſi hoc non ſuccedat, vincere nunquam poſſit. Simile quid hiſce in amicitiis beatorum ſolet evenire. Qui enim primas tenet, inſidiantibus ſtatim expoſitus eſt, & ſi incautus deprehendatur inter medios inimicos,

a Καὶν] Recte *J. S.* Καὴν male *P.* Καὶ etiam male Cod. B. b Ἢ] Καὶ B. c Ὁμοίως] Ὁμοῖος male *Fl.* d Εὐδαιμ. γίγνεται] Εὐδαιμόνων τούτων γίγν. B.

βαλβὶς, item γραμμὴ Polluci, repagula, quæ Latini *Carceres* vocabant, quibus apertis, non *fractis*, ut interpres habet, emittebantur currus. Videtur hic extentus funis fuiſſe, quo velut repagulo curſores continebantur; eoque remiſſo procurrebant. *J. T.*

Τῆς ὑσπληγος — καλαστασούσης] Conſtat jam ſatis, docente praeſertim *Salmaſio* Plin. exercit. p. 648. ὑσπληγα eſſe *repagulum*, vectim transverſum, qui aequaret vel equos vel curſores, jam in linea ſtantes, ac paratos ad curſum. Haec ὑσπληξ ſubito utrinque laxata decidebat in ſubjectam γραμμὴν, βαλβίδα, lineam cavatam, ad cujus modulum ita attemperate facta erat, ut decidens illam cavitatem impleret, & reliquo ſolo aequaret. Unice huc facit *Statii* locus Theb. 6, 593.

Ut ruit, atque nequum ſubmiſit regula limen,
Corripuere leves ſpatium.

ad quem caeteros laudat *Barthius*. Diſertus etiam *Harpocrationis* locus in βαλβίς. Haec faciunt etiam ad ſimilem locum noſtri, ſupra *Timon.* c. 20. *J. M. G.*

44. Μόνον τῷ πρόσω] Interpres vertit *primas affectare*, ac ſi τὴν πρωτεῖον legeretur. Τῷ πρόσω ἐφιέμενος, eſt: *tota mente intentus in ſpatium, quod curſu conficiendum reſtat, quo id abſolvat.* Nemo hunc locum melius interpretabitur, quam *Virgil.* lib. V. Æneidos:

— — Signoque repente
Corripiunt ſpatia audito, limenque relinquunt
Effuſi, nimbo ſimiles: ſimul ultima ſignant.

Quod ad verbum eſt, τὴν ἀφύλακτον ἀποτείνας πρὸς τὸ τέρμα. *J. T.*

47. Οὐδέ τι τῶν κατὰ τοὺς ἀγωνιστὰς] Οὐδέν τι κατὰ τὸν συναγωνιστὴν legendum videtur. *F. G.*

49. Καὶ ἄναθλος ἀνταγωνιστὴς] *Cicero* Philippica X. cap. 1. *Declaraſti enim verum eſſe id, quod ego ſemper ſenſi, Neminem alterius, qui ſua conſideret, virtuti invidere.* *J. T.*

53. Ἐπισφομιεῖ] An in os cadere faciat? Supra *pro Imag.* c. 10. μὴ δὲ ὑπὲρ τὸ πόδε ἴσω τὸ ὑπόδημα, μὴ ἐπισφομήσῃ μοί φησιν ἐμπεριπατοῦσαν. *F. G.* Alias eſſe *os obturo*, niſi notum, vid. notata ad l. d. & *Jov. Trag.* c. 35. ac *Liban.* Ep. 12. f. *J. F. R.*

56. Ὁ γὰρ προέχων] Peſſime interpres expoſuit, *qui prominet.* Repone, *qui ceteris antiſtat*: ut apud Catullum:

Veranni, omnibus e meis amicis
Antiſtans mihi millibus trecentis.

J. T.

57. Καὶ ἀφύλακτος] Cyprianus de ſimplicitate Praelatorum: *Facilior cautio eſt, ubi manifeſta formido eſt; & ad certamen animus ante praeſtruitur, quando ſe adverſarius confitetur.* Verum, ut bene Seneca, *Profeſſa perdunt odia vindictae locum.* *J. T.*

Ibid. Ἐν μέσῳ λαφθεὶς] Non ſatisfacit mihi interpres. Malim, *circumventus rapitur.* Eleganter Auſonius in Cupidine Crucifixo locum hunc illuſtrat:

— Hoſtemque unum loca non ſua nactum
Facta nube premunt. Trepidantem, & caſſa parantem
Suffugia, in coetum media traxere caterva.
Eligitur moeſto, &c.

Contra apud *Ciceronem* pro Cluentio c. 65. *Innocentiae defenſio ſaepe multorum improbitate intercluſa reſpirat.* *J. T.*

64. Ἡ ἐ ἀλλότριον] Sic *Ven.* utraque: reliqui Impreſſi & Cod. Ox. μηδὲ vel μὴ δ'. *M. du S.*

Ibid. Μηδὲ ἀλλότριον] Lege ἠδὲ, i. e. καὶ. Τὸ μηδὲ hic locum non habet. *F. G.* Adeo placet, ut putem in con-

cos, abripitur. At isti amantur & videntur amici ob id ipsum, quod laedere visi sunt alios.

13. Fidem autem delationi non temere excogitant, sed in eo omni elaborant studio, veriti, ne quid absonum affingant aut alienum. Quare plerumque iis, quae insunt huic, quem calumniari volunt, in pejorem partem detortis, crimina faciunt non improbabilia: medicum, ut hoc utar, calumniantur veneficum, divitem vero tanquam dominationis appetentem; ministrum denique dominationis *suspectum* proditionis *faciunt*.

ληφθεὶς τῶν δυσμενῶν, ἀνηρπάσθη· οἱ δὲ ἀγαπῶνται, καὶ [e] φίλοι δοκοῦσιν, ἐξ ὧν ἄλλους βλάπτειν ἔδοξαν.

Τό, τε ἀξιόπιστον τὸ διαβολῆς οὐχ ὡς ἔτυχεν ἐπινοοῦσιν, ἀλλ' ἐν τούτῳ τὸ πᾶν αὐτοῖς ἐστιν ἔργον, δεδοικόσι τι [f] προσάψαι ἀπρεπὲς, [g] ἢ ἐς ἀλλότριον. ὡς γοῦν ἐπὶ πολὺ τὰ προσόντα τῷ διαβαλλομένῳ πρὸς τὸ χεῖρον μεταβάλλοντες, οὐκ ἀπιθάνους ποιοῦσι τὰς κατηγορίας, οἷον τὸν μὲν ἰατρὸν διαβάλλουσιν ὡς φαρμακέα, τὸν πλούσιον δὲ ὡς τύραννον, τὸν τυραννικὸν δὲ ὡς προδοτικόν.

Ἐνίοτε

[e] Φίλοι] Φίλον B. cetera desunt usque ad ἀξιόπιστον, ex quo πίστιν tantum adscivit. [f] Προσάψαι] Προσάψασθαι B. [g] Ἢ ἐς] Recepi ex marg. *A1.* & *Va.* & *J. Mad.* *P. S Amst. Ma. Bi Fl. Ald. Fr. H.* aeque male. *Mad.* B.

contextum recipiendum. *J.F.R.*

65. Τὰ προσόντα] Hic sunt vel fortunae, vel ingenii, vel quaecunque alia bona, commoda, conditio: quae alicui adsunt, quibusve conspicuus est. *J.T.*

66. Πρὸς τὸ χεῖρον μεταβάλλοντες] *Basilius Magnus* de Invidia: *Δεινὸν δὲ τοῖς μὲν τὸ χεῖρον ἐπιστροφὰς τὸ ἐπαινετὸν διαπτύσαι, καὶ οὐ μᾶλλον κακίας τὴν ἀρετὴν διαβαλεῖν. Improbum autem est, in pejus deflectendo, quod laudabile est, culpare, & e malitia vitiis virtutem criminari.* Sarisberiensis lib. VII. Policratici, capite 24. de calumnia loquens: *Et nunc quidem*, inquit, *bona aliena pervertit, nunc minuit: mala autem fingit, quae non sunt; aut magnificat, & extollit, si qua sunt.* Contra ea *Quintilianus* lib. II. cap. 12. *Est praeterea quaedam virtutum vitiorumque vicinia, qua maledicus pro libero, temerarius pro forti, effusus pro copioso accipitur.* Sic & in amore, & in amicitia vitia proximarum virtutum appellationibus velantur. *Lucretius* lib. IV.

Nigra μελίχρως *est, immunda & fœtida* ἄκοσμος.
Caesia παλλάδιον, *nervosa & lignea* δρυάς, &c.

Et apud *Theocritum* Battus Idyl. X.

Βομβύκα χαρίεσσα, Σφὼν καλίοντι τὸ πάντες,
Ἰχνᾶν, ἁλίπαος ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον.
O *Bombyce venusta, omnes te* Syram *vocant,*
Tenuem, sole adustam. ego vero solus flavam mellis instar.

Est item apud *Aristaenetum* illius vitiorum in melius interpretationis amatorium exemplum, lib. I. epist. 18. Καὶ ὁ μέν τις τὴν νίνον, ὅτι σιμὸς, ἐπίχαρις παρὰ σοὶ ἐλήλυθεν ἐπαινεῖται· τῇ δὲ τὸ γρυπὸν βασιλικὸν ἔφης· τὸ δὲ λεπτὸν τούτων ἐμοῦ μᾶλλον ἔχειν μέλανας δὲ ἀνδικοὺς ὀνομάζεις, λευκοὺς δὲ Θεῶν παῖδας προσείρηκας· μελιχρώτας δὲ οὐ τύφου τινός, ἀλλ' ὁ ποιμὴν εἶναι. Ubi nisi & in Platone ita legeretur, & a Plutarcho in προσποίημα mutatum esset, χρῶμα pro ποίημα legerem. Neque vel ita tamen Platonis mihi locus sanus esse videtur. Μελαγχλώρους δὲ τὸν τύφωμα οὐκ τινὸς ἄλλου ποίημα, ἢ ἐμοῦ ὑποκορίζομένου τι καὶ εὐχερῶς φέροντος τὴν ἀχρότητα, ἐὰν ἐπὶ ὥρᾳ ᾖ. Lege, μελιχλώρους, (sive μελίχρως, ut alii malunt) δὲ καὶ τύφωμα οὐδὲ ἀλλ' ὁ χρῶμα οὖσα ἐμοῦ &c. ad plures illi sermo institutus est. Hic ut τὸ εἶναι vitiosum esse, quivis facile deprehendat. Ceterae mendae manifestae sunt. Posset autem τὸ ποίημα *facies* verti: nisi quis προσποίημα cum Plutarcho malit: cujus vocis vim *Cicero* pluribus explicat, lib. II. de Oratore cap. XIV. *ut cum in sole ambulem, etiamsi aliam ob causam ambulem, fieri natura tamen, ut colorer.* De Amicitia locus est eximius, sed prolixior, apud *Horatium* lib. I. Sat. 3. ubi tandem livorem nostrum, & animi æruginem perstringit, dicens:

At nos virtutes ipsas invertimus; atque
Sincerum cupimus vas incrustare. probus *quis*
Nobiscum vivit? multum demissus homo. *illi*
Tardo *cognomen* pingui damus. *pro* bene sano,
Ac non incauto, fictum, astutumque *vocamus*, &c.

Plura ad Lucret. & Horatium *Lambinus* congessit, quae describere nolo, ne alienae fructum diligentiae videar velle intercipere. *J.T.*

69. Τὸν τυραννικὸν] Malim, *tyrannidis*, vel *tyranni ministrum*, quam *tyrannum*, vertere. *J.T.*

Τὸν τυραννικὸν] Mutuo se explicant ὁ βασιλικὸς apud *Joannem* Evangelistam 4, 46. & hic noster τυραννικός. Non est tyrannus ipse ὁ τυραννικὸς, sed minister tyrannidis, humilis apud tyrannum, ad opprimendos cives operam suam illi commodans, certe pollicens, atque opportunus ob id ipsum suspicioni, illum adeo sedulo agere omnia, uti proditionis consilium tegat:

ut

Ἐνίοτε μέντοι καὶ ὁ ἀκροώμενος αὐτὸς ἐπιβάλλει τὰς διαβολὰς τὰς διαφοράς. καὶ πρὸς τὰ ἐκείνου τρόπον οἱ κακοήθεις αὐτοὶ ἁρμοζόμενοι, εὐστοχοῦσιν. ἢν μὲν γὰρ ζηλότυπον αὐτὸν ὄντα ἴδωσι, Διένευσέ, [a] φασι, τῇ γυναικί σου πρὸς τὸ δεῖπνον, καὶ ἀπιδὼν ἐς αὐτὴν, [b] ἀπεστέναξε. καὶ ἡ Στρατονίκη πρὸς αὐτὸν ἡδέως [c] ἀνῆκε, καὶ ὅλως ἐρωτικήν· καί τινες καὶ μοιχικαὶ πρὸς αὐτὸν αἱ διαβολαί. ἢν δὲ ποιητικὸς ᾖ, καὶ ὅπερ [d] τούτῳ μέγα φρονῇ, μὰ Δί', ἐκέλευσέ σου Φιλόξενος τὰ ἔπη, καὶ διέστρεψε, καὶ ἄμετρα εἶπεν αὐτὰ, καὶ κακοσύνθετα. πρὸς δὲ τὸν εὐσεβῆ, καὶ φιλόθεον, ἄθεος καὶ ἀνόσιος ὁ φίλος διαβάλλεται, καὶ ὡς τὸ θεῖον παροιθούμενος, καὶ τὴν πρόνοιαν ἀγνοούμενος. ὁ δὲ

14. Interdum vero ipse, qui audit, diversam calumniandi rationem subjicit, ut maligni, ad ipsius se mores dum componunt, scopum feriant. Si enim Zelotypum esse videant, *In coena*, inquiunt, *innuit uxori tuae, & intuitus eam ingemuit: vicissim ad illum Stratonice respexit non sane injucunde, & vultu omnino amatorio.* Et *praesto sunt*, quaedam etiam aliae de ipsius adulteriis calumniae. Si vero valeat poëtica facultate, eaque in re sibi placeat, *Per Jovem*, ait, *risit versus tuos Philoxenus, & traduxit, & immodulatos esse dixit, & male compositos.* Apud religiosum autem atque pium, pro atheo & profano amicus defertur, qui Deum respuat, & neget providen-

a Φασι] Sic restituit *Solan.* Vulgo φησι. In B. erat φῆ per compend. pro φασι. b Ἀπισήναξε] Sic Edd. Ἐσήναξε B. Forsan ὑπισήναξε. c Ἀνῆκε] Sic B. Cod. ut *Toll.* voluit. Ἀνδῶς Edd. d Τούτῳ] Τοῦτο per compend. B.

77. Καὶ Στρατονίκη] Τὴν Σελεύκου Στρατονίκην λέγει, ἧς ὁ υἱὸς * Σελεύκου Ἀντίοχος † ἐρασθεὶς παθεῖν τὸ πατέρα ‡ ταύτης ἀπαλλαγῆναι τῷ υἱῷ· πεῖσαι δὲ νόσῳ ἀλοὺς καὶ § εἰς αὐτὸ γενόμενος τὸ θανεῖν ἀφῆ τὸν εἰς τὴν Στρατονίκην ἔρωτα. εἰ ἀμηχανίᾳ ¶ τοῦ πατρὸς γενομένου Σελεύκου, ἀφῆ τὸν υἱὸν Ἀντίοχον, εἶτα σοφίᾳ ¶ Ἐρασιστράτου τοῦ ἰατροῦ γνωσθέντος τοῦ παραπτώματος τὸ νόσου τοῦ ἔρωτος, ὑπιξίση ταύτης ὁ πατὴρ τῷ υἱῷ. *V.*

* Σελεύκου] Καὶ Σελεύκου C. Sed errat Scholiastes; mater enim non erat. Pro καὶ ergo legendum τοῦ. *M. du S.*

† Ἐρασθεὶς] In C. ἐράσθη . . . ὡς νοσῶσαι καὶ θανεῖν ἀπειλεῖν τῷ πατρὶ.

‡ Ταύτης παραχωρῆσαι] C. D. male αὐτῇ παραχωρῆσαι. *M. du S.* In editis male etiam legebatur παραχωρησθῆναι. *J. F. R.*

§ Εἰς αὐτὸ γενόμενος —] C. D. male πρὸς αὐτὴν γ. τῷ θανάτῳ διὰ τὸν πρός. *M. du S.*

¶ Ἐρασιστρ.] Omissum erat in editis: addidit *M. du S.*

ut ille Callicrates, qui dum se τυραννικὸν simulat apud Dionem Syracusanum, illum evertit. Vid. *Nepos* 10, 8. *J. M. G.*

75. Φασί] In omnibus libris nostris φησὶ, quamvis vertant, *inquiunt*, ego mutavi. *M. du S.*

77. Ἡ Στρατονίκη] Alludit partim ad historiam Antiochi Seleuci R. filii, qui novercae amore flagrans ope Medici voti compos fuit factus: partim ad calumniam, qua Combabus fuit impugnatus apud eundem Seleucum, ac si Stratonices manifestarius adulter esset. Utramque noster fuse exponit in libello de Dea Syria: illam *Plutarchus* in vita Demetrii Poliorcetae: quam breviter item noster attigit in Icaromenippo: Σελεύκου δὲ Ἀντίοχον ἐρῶντα Στρατονίκης διαπύοντα λάθρα τῇ μητρυιᾷ. *Seleuci autem filium Antiochum videbam clam Stratonicae novercae innuentem.* Ex hac historia effictam habes narratiunculam apud *Aristaenetum* lib. I. epist. XIII. Reposui autem, ejecta *uxoris* voce, nomen proprium, in quo ad historiam respicitur, quam exposuimus. Mox legam ἀνδῶς. Interpres non nimis bene vertit. *J. T.*

Ibid. Στρατονίκη] Adversantur haec fidei historiae; nemo enim vel tantillum Antiochi amorem subodoratus erat; quem ars Herasistrati sola detexit: sed & alibi noster in eundem incidit errorem. V. Ἰκαρ. c. 15. *M. du S.*

78. Ἀηδῶς] Mss. Ox. uti conjecerat *Tollius.* In reliquis ἀνδῶς. *M. du S.*

Ἀηδῶς] Cl. *Jens.* ad *Hermot.* sub init. vulgatam contra *Toll.* defendit, & potest mihi etiam ea ratione defendi, quod ἐῶσα intelligi queat, vel aliud verbum, quale Cl. *Gesner.* addit. Verum quando Cod. bonae notae habemus conjecturae *Tollianae* faventem, & melius procedit oratio, id recepi. *J. F. R.*

79. Ἐρωτικὴ] Ἐρωτικῶς. *F. G.*

81. Μὰ Δί'] *Th. Mag.* v. Μὰ haec adferens observat rarissime adfirmare τὸ μὰ. Sed vid. supra ad *Icarom.* c. 14. notata. *J. F. R.*

82. Φιλόξενος] Nobilis poëta Lyricus, qui cum Dionysii tyranni carmina liberius damnaret, ab eo in Latumias detrusus est: unde Tarentum aufugiens Dionysio revocanti epistolam misit una litera O, id est *non*.

dentiam. Alter autem audiens, oestro statim in aure percussus, incenditur, ut facile est ad intelligendum, & aversatur amicum, non expectata accurata demonstratione.

15. Talia enim omnino excogitantque & dicunt, quibus maxime norunt ad iram provocari audientem. Cumque sciant, ubi quisque vulneri maxime sit opportunus, eo collineant, & feriunt: adeo ut praesenti ira turbatus, non amplius veritati inquirendae vacet; sed etiam si causam dicere velit aliquis, non admittat, qui nec opinata auditione, tanquam vera, jam ante occupatus sit.

16. Efficacissimum enim profecto genus

ἀκούσας, εὐθὺς μύωπι ἀφὶ τῷ ὠτὸς τυπεὶς, ἀφαπέχαυ ὡς τὸ εἰκὸς, καὶ ἀπέγραπται τ φίλον, ὑ πλημμέλειας τ ἀκριβῆ 90 ἔλεγχον.

Ὅλως γὰ τὰ τοιαῦτα ἐπινοοῦσι καὶ λέγουσιν, ἃ μάλιστα ἴασιν ἐς ὀργὴν δυάμενα προκαλέσασθ τ ἀκροώμενον· καὶ ἔνθα [c] πρωτός ἐστιν ἕκαστ ἐπισάμενοι, ἐπ' [f] ἐκεῖνο τοξεύουσι, καὶ ἀκοντίζουσιν ἐς [g] αὐτό, 95 ὥστε τῇ παραυτίκα ὀργῇ τέλαραγμένον, μηκέτι χολὴν ἄγειν τῇ ἐξετάσῃ τ ἀληθείας· ἀλλὰ κἂν θέλῃ τις ἀπολογεῖσθαι, μὴ προσίεσθ τῷ ὠσθαδόξῳ τ ἀκροάσεως, ὡς [h] ἀληθεῖ προκαλειλημμένον.

Ἀνυσιμώταλον γὰ [i] ὂν τὸ εἶδ τ διαβο-

[e] Πρωτός] Ex emendatione *Toll.* quam recepit etiam *A.* Πρῶτός Edd. vulgo male. [f] Ἐκεῖνο] Recte sic Ed. *Toll.* & *A.* Ἐκεῖνον male cett. [g] Αὐτὸ] Bene sic *Pell.* Αὐτὸν Edd. male, ne *Tolliana* quidem excepta. [h] Ἀληθεῖ] Ἀληθῆ *Fl.* ἀληθείᾳ *Toll.* [i] Ὄν] Omittit B. Ὄντως vult *Jens.*

2. Ἀνυσιμώτατον] Δυνάμενον ἀνύσαι. *G.*

notatam. plura *Suidas*. Meminit & *Plutarchus* de fortuna Alexandri, Orat. II. in initio. *J.T.*

Ibid. Καὶ ἄμετρα] *Hiulca*, interpres. Rectius, *immodulata*, ut *Horatius* in Arte:

Non quivis videt immodulata poëmata judex.

J.T.

84. Ὁ φίλ ἀφεάσας] Hæc ad Lucianum ipsum spectare videntur impietatis accusatum. *M.V. La Croz.*

86. Ὁ δὲ ἀκούσας] Verte: *quo ille*, sc. amicus, *audito, statim velut œstro percitis auribus, uti par est, inflammatur, & moram accuratæ inquisitionis non ferens, aversatur amicum, repellitque. Plane enim istiusmodi mendacia confingunt, quibus maxime norunt audientis animum ad iram posse provocari.* *J.T.*

93. Καὶ ἔνθα πρωτός ἐστιν] Sic Alexander Parmenionis auctoritatem molestè ferens, a Cratero in Philotam, invidiosa illius & suspicionis commemoratione accenditur: *Curtius* l. VI. cap. 8. Sic Nero a Capitone Cossutiano in Thraseam inflammatus, quod non adfuisset in Poppeæ Sabinæ consecratione, quam Nero præ ceteris dilexerat: *Tacitus* lib. XVI. cap. 22. Sic apud Phædrum libertus ille,

Adjecit id, quod sentiebat maxime
Deliturum amanti.

Ceterum exemplorum ὅσα κόνις. Benedictus male legit πρῶτ, pro πρωτὸς, vertitque *& qua parte præstat.* nos emendavimus & contextum, & interpreta-

tionem, vertentes, *& qua quisque parte maxime vulneri patet.* *J.T.*

Ibid. Πρωτός] Certa est *Tollii* haec emendatio. Quid enim est, quod ante eum in omnibus Impr. & O. Mf. legebatur πρῶτ? *M du S.*

94. Ἐπ' ἐκεῖνον] Ἐπ' ἐκεῖνο Interpres legisse videtur. *F.G.*

95. Ἐς αὐτὸν] Glossema videtur. *F.G.*

97. Μηκέτι χολὴν ἄγειν] Verterim: *indaganda, seu perscrutanda, veritati non modo non vacet: verum etiam, si quis objectum crimen diluere voluerit, non admittat defensionem, insolentia audita criminationis, tamquam veritate præoccupatus.* *J.T.*

99. Ὡς ἀληθεῖ] Nisi ἀληθεῖ hic neutro genere accipitur pro substantivo, legendum hic ve. ἀληθείᾳ, quod malim; vel ἀληθοῦς, ut ad ἀκροάσεως referatur. *J.T.*

1. Ἀληθεῖ] Nescio quid *Tollius* haesitarit; ἀληθεῖ enim certe neutrum est, & sanum, ac de mutatione ne cogitandum quidem. Vid. paullo supra notam *Jensii.* *J.F.R.*

2. Ἀνυσιμώταλον γὰ ὄν] Atticismus, pro ἀνυσιμώταλον γάρ ἐστι. Sic *Homer.* Iliad. Θ. v. 306.

Μήκων δ' ὡς ἑτέρωσε κάρη βάλεν, ἥτ' ἐνὶ κήπῳ
Καρπῷ βριθομένη, νοτίῃσί τε εἰαρινῇσιν.

Pro βρίθεται. Pro ἐπότε malim, ὅς ποτε. *J.T.*

Ἀνυσιμώταλον γὰ ὂν τὸ εἶδ τ ἀφεολῆς, τὸ ὑπεναντίον τ τῷ ἀκούοντ ἐπιθυμίας, ἐπότε ἐ ὠσθᾷ Πτολεμαίῳ τῷ Διονύσῳ ἐπικληθέντι, ἐγένετό τις, &c.] Pessime, nisi ve-

βολῆς, [a] τὸ ὑπεναντίον τῆ ἀκούοντος ἐπιθυμίας, [b] ὁπότε καὶ τῷ Πτολεμαίῳ τῷ Διονύσῳ ἐπικληθέντι, ἐγένετό τις, ὃς ἤνεγκε τὸ Πλατωνικὸν Δημήτριον, ὅτι ὕδωρ τε πίνει, καὶ μόνος τῶν ἄλλων γυναικεῖα οὐκ ἐνεδύσατο ἐν τοῖς Διονυσίοις. καὶ εἰ γε μὴ [c] κληθεὶς ἔωθεν ἔπινέ τε πάντων ὁρώντων,

calumniae, quod contrarium est audientis cupiditati: cum etiam apud Ptolemaeum illum qui Dionysus appellatus est, fuerit, qui deferret Platonicum Demetrium, quod aquam biberet, & solus muliebrem vestem non indueret Dionysiis. Et nisi ille vocatus postridie bibisset in conspectu omnium, &

a Τὸ ὑπεναντίον] Τῷ ὑπεναντίῳ B. b Ὁπότε] Ὡς ποτὲ vult *Toll.* Sed nil mut. Edd. nec B. c Κληθεὶς] Recte BC. *Fl. Fr. P.* &c. Κληθεὶς male *J.* cum *V2.*

hementer me animus fallit, haec sese habent. Luxata est plane oratio, & male conjuncta, quae omnino est dividenda. Primo pro ὃν τὸ, scripsisse Lucianum existimo ὄντας. Dein post ἐπιθυμίας ponenda τελεία στιγμή, nec aliter video fecisse Florentinos; recte. Quae sequitur, est nova historia. Primum horum verborum membrum pertinet ad superius memorata, quemadmodum nimirum quis apud muliebriter pium accusatus, licet falsissime, impietatis, nullius veniae, immo ne defensionis quidem locum obtinere queat. *Revera enim* (addit Lucianus pro caussa) *haec est efficacissima calumniae species, quae alienum quid ab animi affectione audientis contineat. Quin etiam cum apud Ptolemaeum*, &c. *J. J.*

Ἀνυποστάτου γὰρ] Facile probaverim emendationem doctissimi *Jensii*. Sed in eo aliter mihi videtur, quod illud ὁπότε καὶ τῷ Πτολεμαίῳ κ. τ. λ. sejungit a praecedentibus, & interpretatur, *Quin etiam cum apud Ptolemaeum*. Immo, quod ipsa etiam relativa particula ὁπότε indicat, artissime ista connexa sunt. Exemplum subjicitur illius observationis, quod dixerat τὸ παράδοξον τῆς ἀκροάσεως movere beatulos illos, τὸ ὑπεναντίον τῆς ἐπιθυμίας. Nempe quod vehementer optant homines, illud facile credunt, V. G. amari se: at cum semel adversantis huic persuasioni suspicionis, paradoxae initio, scintilla in animum incidit; ilicet ardent toti, a zelotypia in furorem ruunt. Sic Ptolemaei ἐπιθυμία est, Bacchum videri: hinc facile credit, bacchaturos in suam gratiam suos amicos. Παράδοξον est, Demetrium huic cupiditati regis adversari, in ea re, quam cordi adeo regi esse norit. Sed cum illud παράδοξον, illud ὑπεναντίον τῇ ἐπιθυμίᾳ, semel percussit aliqua fidei specie animum: actum est, periit Demetrius, nisi praesenti & extemporali remedio sibi succurrat. Huc etiam alterum de Alexandro & Hephaestione exemplum convenit. *J. M. G.*

Ibid. Τὸ εἰδὸς] Impressi omnes ὃν τὸ εἰδὸς. Cl. *Jensius* ὄντως scribendum putat; deinde post ἐπιθυμίας ponendam τελείαν στιγμήν. Ox. Cod. ὃν non agnoscit, recte. *M. du S.*

Ibid. Ὃν] *Solanus* ὃν delerat: ego certe non intruderem, si & in cett. abesset. At nondum rejicio, cum probabile non sit Librarios id quod difficilius est tam diligenter ingessisse; nam neque insolitus est Atticismus, sive πλεονάζειν putes, sive participium pro ἐστὶ positum accipias, (cujus exempla satis dedimus alibi) adde *Herodian.* III. 12. 2. εἰδὼς δὲ ἀδύνατον ὂν δίχα διαχειρίζειν βασιλείας. Sed vel magis abundat verbum εἶναι ibid. V. 8. 8. εἰδὲν ἂν εἶναι αὐτὴν ἐλάνθανε, quod *Steph.* expungendum censet, vel mutand. in ἂν ἦ. At forsan eodem modo hic in Luciano abundat ὂν atque infra *Pseudol.* c. 6. ἡ ἀναισχυντία ὄντα, quod ibi expositum vide; aliaque etiam de abundante verbo εἶναι addita. Conf. mox c. 20. ἐστὶ — ἀδελφή τις ὄντα. *J. F. R.*

4. Πτολεμαίῳ] Δ. Νίκῳ v. not. *Toll.* & *Herodian.* I. qui Antigoni etiam meminit Bacchum imitantis. Adde de hoc cognomento *Spanh.* 435. qui ex *Euseb.* Chron. confirmat. 61. 73. 194. Diserte apud *Clem. Alex.* IV. Ptolemaeorum dicitur, p. 22. A. ubi plures memorantur Reges deorum nomina usurpantes. At neque *quartus* neque *undecimus*, sed *decimus* erat. Vid. Tabulam Chronol. Cl. *Humphr. Prideaux.* Idem enim est cum *Aulete*, cui successit Cleopatra Regum Ægypti ultima, primo tamen una cum Fratre regnans. Nisi forte hic Διόνυσος Νίκῳ ideo Νίκῳ dicatur, quia jam ante eum alius, nempe quartus ille, Διόνυσος dictus fuerit, qua de re nunc inquirere non vacat. Certe uterque Bacchi nomine non indignus, si id nominis non ab Ethnicis Bacchum ut numen colentibus, sed a nobis esset inditum, qui execramur. *M. du S.*

5. Τῷ Διονύσῳ ἐπικληθέντι] Qui undecimus fuit Ptolemaeorum. *J. T.*

6. Τὸν Πλατωνικὸν Δημήτριον] Cujus & Antoninus Imp. meminit lib. VIII. cap. 22. adeatur Jonsius in Histor. Philosophica. *J. T.*

Ibid. Πλατ. Δημήτρ.] Quis ille Platonicus Demetrius, de quo nihil Diogenes? Adi *Tollium*. *M. du S.*

7. Γυναικεῖα] De eo more multa apud *Euripidem* in Bacchis p. 545. & seq. *M. du S.*

9. Ἔωθεν ἔπινε] Quo nihil viro gravi turpius, nisi cum res poscit, aut jubet valetudo: antiquis autem tam rarum & insuetum, ut etiam Apostolos illud diei tempus ab ebrietatis potuerit suspicione vindicare. Res igitur erat extremae luxuriae, quam & feminae adamabant nequiores. *Apulejus* lib. IX. *Quanto me felicior Daphne vicina, qua mero & prandio matutino saucia cum suis adulteris voluptatur.* Idem eodem libro: *matutino mero, & continuo stupro corpus emancipavat.* *J. T.*

10. Ταραντινίδιον] *Pollux* lib. VII. cap. 17. καὶ μὴν τόγε ταραντινίδιον ἀλφαβήτου ἐστὶν ἔνδυμα, ἀπομιμούμενον ἀπὸ τῆς

Τὰρας-

& Tarentinula indutus saltasset cum cymbalis; perierat homo, qui non delectaretur vita regis, sed aemulatione quadam ductus sententiis, vitae, luxuriae, Ptolemaei contradiceret.

17. Apud Alexandrum vero maximum omnium crimen dictum esset, si quis neque

10 καὶ λαβὼν [d] ταραντινίδιον, ἐκυμβάλισέ [e] τε καὶ προσωρχήσαλο, ἀπολώλει ἂν, ὡς ἐγὼ ἡδόμην τῷ βίῳ τῷ βασιλέως, ἀλλ' ἀντισοφιστὴς ὢν, καὶ ἀντίτεχνος τῆς Πτολεμαΐδος τρυφῆς.

15 Παρὰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ, μεγίστη [f] τότε ἂν ἁπασῶν ἀβουλὴ λέγοιτο, εἴ τις μὴ

d Ταραντινίδιον] Ταραττινίδιον male B. *e* Τε] Omittit B. *f* Τότε ἂν ἁπ.] Ποτὲ πασῶν ἂν B. Αν ποτὲ ἁπ. *El.* Vulgatum tenent cett.

10. Ταραντινίδιον] Θέριστρον λεπτὸν ἐ διαφανὲς ἱμάτιον ἃ πάντες πορφυροῦν. *V.*

Ταραντίνων χρῆσιος ἐ τρυφῆς. *Est autem pellucida vestis, Tarantinidion, ita a Tarentinorum usu luxuque appellata.* Hesychius: Ταραντινὸν, sive, ut alii legunt, ταραντινίδιον, ἱμάτιον γυναικῶν λεπτὸν, κρόσσας ἔχον ἐπὶ τῷ ἑνὸς μέρους. *Tarantinidium, vestimentum muliebre tenue, fimbrias, seu villos habens ab una parte.* Utebantur eo plerumque meretrices. Lucian. in *Dial. Merétr.* VII. Οὐκ αἰσχύνῃ μόνη τῶν ἑταιρῶν σὺ ἐλλόβιον, ἐχ ὅρμον, ἐ ταραντινίδιον ἔχουσα. Apud *Pollucem* cap. XIII. lib. VII. fragmentum est veteris poëtæ, Παρθένον δ' εἶναι δικαίως, φαῖεν προσωπεῖα, ἐ γυναικείαν στολήν. *Virgo esse videtur, gerens fimbriatas vestes, & muliebrem stolam.* Muliebri autem veste Bacchus amiciebatur. Vide Senecam. Et Tragœdi, omnesque Dionysiaci artifices, quorum nota *Syrmata.* Apud eundem *Pollucem*, Λαβὼν χιτῶνά τις βασσάρα, διονυσιακὸς, ποδήρης. Et apud *Hesych.* βασσάραι χιτῶνες, ἃς ἐφόρουν αἱ Θράκιαι βάκχαι. Hinc & Bacchus βασσαρεὺς dictus. Commentator vetus *Horat.* l. I. Od. XVIII. Bassareus *dictus est liber pater a genere vestis Baccharum:* unde & *Bacchae* Bassarides *dictae Pers.* Bassaris & *Lyncem.* Bassaris *enim genus vestis est, ad pedes usque demissa; dicta a* Bassara, *loco Lydiae*, ubi fit. Ubi *Bassara* pro *Bassaris* legendum videtur. Verum Etymologici auctor & in etymologia, & in ipsa nominis denotatione variat. Quamquam etiam *Bassaris* apud Persii Scholiasten inveni, ad Sat. I. v. 101. *Bassarides*, inquit, *Bacchae. Quibusdam videtur a genere vestis, qua Liber pater utitur, demissa ad talos, quam Thraces* Bassarin. *Quidam a vulpibus, quarum pellibus Bacchae succingebantur. Vulpes Thraces* Bassares *dicunt.* *J.T.*

Ibid. Ἐκυμβάλισέ τε] Cymbala namque cum saltatione jungebantur in Deorum effeminato cultu: præsertim in festis Bacchi, Herculis, & Matris Deûm Cybeles. *Justinus* de Ptolemæo Philopatore, lib. XXX. *adduntur instrumenta luxuriae, tympana & crepundia;* sive, ut alii malunt, *crepitacula.* Ubi tamen τὸ *crepundia* ab interprete esse censuerim. Nam de eodem loquens *Plutarch.* tympani tantum meminit. Sed, uti dixi, & cymbala in ejusmodi festis solemnia fuere. *Apulejus* de Gallis Cybeles, lib. VIII. Milesi. *Qui per plateas & oppida cymbalis & crotalis personantes, Deamque Syriam circumferentes mendicare compellunt.* *Lucretius* lib. III.

Tympana tenta tonant palmis, & cymbala circum
Concava, raucisonoque minantur cornua cantu.
Et Phrygio stimulat numero cava tibia mentis.

Erant autem ea vel ex ære, vel e buxo, quæ mutuo collisu non ingratum sonum edebant. *Ausonius* in Epist. ad Paulinum XXV.

Cymbala dant flictu sonitum: dant pulpita saltu
Icta pedum: tentis reboant cava tympana tergis.

Propert. lib. III. el. XVI. ad Bacchum:

Levis odorato cervix manabit olivo,
Et series nudos veste fluente pedes.
Mollia Dircaeae pulsabunt tympana Thebae;
Capripedes calamo Panes hiante canent.
Vertice turrigero juxta Dea magna Cybelle
Fundet ad Idaeos cymbala rauca choros.

Anthol. lib. IV. de Herc. & Baccho:

Ἀμφοῖν δὲ σῆλαι σωτήριοι· εἰκέλα δ' ὅπλα
Νεβρὸς, λισσοτὴ, κύμβαλα δὲ, πλαδαγή.
Sudorumque pares meta, paria arma: leonis
Exuvia, hinnuleus, cymbala cum strepitu.

Eleganter ad rem *Tertullian.* de Pallio: *At quin alius & fericatus & crepidam eratus incessit, & ut digne quidem Bacchantibus indumentis aliquid subtinniret, cymbalo incessit.* *J.T.*

12. Ἀντισοφιστὴς] Exprobrator. *Lactant.* lib. V. cap. 6. *Et quoniam mores ac vitia regis imitari genus obsequii judicatur, abjecerunt omnes pietatem; ne exprobrare regi scelus viderentur, si aliter viverent.* Vid. *Tacit.* XVI. 22. Et *Lactant.* l. V. cap. 9. p. 482. *Isocr.* p. 10. *J.T.*

15. Παρὰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ] Malim ita vertere: *Ita & apud Alexandrum haec omnium maxime valebat calumnia, si quis neque colere ut Deum, neque adorare velle Hephaestionem deferebatur.* *J.T.*

μὴ σέβειν, μηδὲ προσκυνεῖν τ' Ἡφαιστίωνα. ἐπεὶ γὰρ ἀπέθανεν Ἡφαιστίων, ὑπὸ τῦ ἔρωτος Ἀλέξανδρος ἐβουλήθη προθεῖναι καὶ τῦτο τῇ λοιπῇ μεγαλυργίᾳ, καὶ θεὸν χειροτονῆσαι τ' τελευτηκότα. εὐθὺς οὖν νεώς τε [a] ἀνέστησαν αἱ πόλεις, καὶ τεμένη καθιδρύετο, καὶ βωμοὶ, καὶ θυσίαι, καὶ ἑορταὶ τῷ καμνῷ τύτῳ θεῷ ἐπετέλεῦντο, καὶ ὁ μέγιστος [b] ὅρκος ἦν ἅπασιν, Ἡφαιστίων. εἰ δέ τις ἢ μειδιάσειε πρὸς τὰ γιγνόμενα, ἢ μὴ φαίνοιτο πάνυ εὐσεβῶν, θάνατος ἐπέκειτο ἡ ζημία. ὑπολαμβάνοντες δὲ οἱ κόλακες ἢ μειρακιώδη ταύτην τῦ Ἀλεξάνδρυ ὄρεξιν, [c] προσεξέκαιον εὐθὺς, καὶ ἀνεζωπύρουν, ὀνείρατα διηγύμενοι τῦ Ἡφαιστίωνος, ὀπτασίας τινὰς, καὶ ἰάματα προσάπτοντες αὐτῷ, καὶ μαντείας ἐπιφημίζοντες. καὶ τέ-

colendum ſibi neque adorandum ſumſiſſet Hephaeſtionem. Cum enim deceſſiſſet Hephaeſtion, prae amore illius Alexander reliquae ſuae hoc etiam adſtruere magnificentiae voluit, & Deum ſuo ſuffragio facere defunctum. Statim ergo & templa excitare urbes, & loca conſecrari & arae, atque ſacrificia, feſtique dies novo Deo parari, ſanctiſſimumque omnibus jusjurandum eſſe Hephaeſtion. Si quis vero ſubrideret ad iſta, aut non ſatis religioſus eſſe videretur; mortis illi poena erat propoſita. Excipientes porro puerilem hanc Alexandri cupiditatem adulatores, magis ſtatim eam incenderunt, excitaruntque, qui immiſſa ſibi ab Hephaeſtione inſomnia narrarent, praeſentiamque ſibi illius oblatam, & ſanationes quasdam illi tribuerent, vulgarentque edita ab illo oracula. Tandem ſacrificarunt velut

Aſ-

a Ἀνέστησαν] Ἀνήσαν marg. *Ald.* b Ὅρκος ἦν ἅπασιν] Ἅπασιν ἦν ὁ ὅρκος B. c Προσεξέκαιον] Ἐξέκαιον male B.

28. Ὑπολαμβάνοντες] Αὐτὶ τῦ *προλαμβάνοντες. *V.*

29. Τὴν Ἀλεξάνδρυ ἐπιθυμίαν προσεξέκαιον] Ὡς ὁ Μάγιστρος †Συλοκάκας ‡ λέγεται Λέοντα τ' βασιλέα ὅτι ἐξ-

βάκχδυς περὶ Θεοφάνυς πολλὰ § τραπόδη διξέων ἐνύπνια, § ἄτε κ' ἄκη, ἵνα μόνον εὐδοκιμοίη ψευδόμενος. *V.*

* Προλαμβάνοντες] Recepi ex C. Προσλαμβ—— *V.*

† Συλοκάκας] C. D. male Σελευκίδας λ. ὄντα τ. β. Φακλάκχυς. *M. du S.*

‡ Magiſtri fuit ſumma dignitas in aula Conſtantinopolitana, de qua vide *Meurſium* in Lexico Graeco barbaro. Quis autem hic Leo intelligatur, Thrax, Iſauricus, vel Coprony-

mi filius, quaerent quibus per otium licebit. Interea hinc liquet, Scholiaſtam noſtrum ſaltem ante 1229. annos non viviſſe, quandoquidem tum regnare coepit Leo Thrax. *J. Cler.*

§ Ἄτε καὶ ἄκη] Exc. G. ἅτε καὶ ἄκη. Barbare. Sed tamen genuinam puto eſſe ſcripturam. In C. ἅτε καὶ ἄκη, ut in V. *M. du S.*

19. Ἐβουλήθη προθεῖναι ἐπὶ τύτοις τῇ λοιπῇ μεγαλυργίᾳ] Praeceſſit Melanchthon in vertendo *ad reliquam funeris magnificentiam additum voluit.* Et ſequitur prompte Benedictus verba haec ipſa ſic exprimens, quod miror ab aliis, qui hunc dialogum & verſionem ejus tam accurate exegerunt, pro bono acceptum, quum nulla prorſus in Graecis fiat mentio illius funeris. Quin etiam μεγαλυργία non patitur, ut de impenſa pecuniaria intelligatur, Graecis ad eam exprimendam alia voce utentibus. Immo nec conſideratio magnificentiae funeris poteſt hic locum habere. Majora deſiderantur, quae habebis, ſi recte vertas mecum *ad reliquam rerum ſuarum magnitudinem addi voluit, ut & Deum crearet eum, qui erat mortuus.* Inter alia ingentia acta ſua referri voluit, ipſum ex mortuo feciſſe Deum. *J. G.*

20. Καὶ θεὸν χειροτονῆσαι] Pluribus haec Arrianus, Curtius, Plutarchus in vita Alex. M. *J. T.*

24. Καὶ ὁ μέγιστος ὅρκος] De Caligula *Suetonius* refert, eum inter cetera amoris erga Druſillam documenta nunquam deinceps niſi *per numen Druſillae* de-

jeraſſe. Idem in morte Julii Caeſaris narrat, controverſias quasdam a plebe *interpoſito per Caeſarem jurejurando* diſtractas: & Claudium Imp. *jusjurandum* ſibi *neque ſanctius*, neque *crebrius* inſtituiſſe, quam *per Auguſtum*: quin & violata perjurio numina iſta gravius vindicata, quam ſi quis per ipſum Jovis numen, aut majorum gentium Deos pejeraret. Sicut vere dixerit *Tertullianus* in Apologetico: *Citius denique apud vos per omnes Deos, quam per unum genium Caeſaris pejeratur.* *J. T.*

31. Ὀνείρατα] Id enim inter divinitatis ſigna. Unde & aegrotantes, & futura praenoſcere cupientes, in Deûm, Aeſculapii praecipue, & Serapidis, nec non Apollinis, ſeſe templa conferebant, per ſomnium illorum voluntatem, reſponſave expiſcaturi. *J. T.*

32. Ἐπιφανείας] Illuſtravit hanc vocem, locumque Luciani, Vir illuſtris Ex. *Spanhemius* in V. Diſſertatione de re Nummaria: quod opus a me juventuti nunquam non erit commendatiſſimum. *J. T.*

33. Μαντείας] Et oracula ad auctoritatem novo Deo conciliandam efficta. Aemulatus eſt in Antinoo Hadria-

Assessori Depulsorique malorum Deo. His audiendis delectari Alexander, ac tandem credere, & placere sibi, qui non Dei modo filius esset, sed facere etiam posset Deos. Quot ergo amicis Alexandri putamus eo tempore, male expetiisse Hephaestionis divinitatem? cum deferrentur, ut qui non colerent communem omnium Deum, ejiciendi ea caussa, atque benivolentia regis excidentes.

18. Tum etiam Agathocles Samius qui ordines duxerat apud Alexandrum, & in honore fuerat, parum abfuit quin cum leone concluderetur, delatus nempe, ut qui sepulcrum Hephaestionis praeteriens flevisset. Verum succurrisse illi dicitur Perdiccas, dejerans per omnes Deos, ipsumque

λῶν ἔθυον παρέδρῳ, καὶ ἀλεξικάκῳ θεῷ. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἥδετό τε ἀκούων, καὶ τὰ τελευταῖα ὑπίστευε, καὶ μέγα [d] ἐφρόνει, ὡσανεὶ καὶ θεῶν παῖς ὢν μόνον, ἀλλὰ καὶ θεοὺς ποιεῖν δυνάμενος. [e] πόσους τοίνυν [f] οἰόμεθα τῶν Ἀλεξάνδρου φίλων [g] ἄρα τὸν παρόντα ἐκεῖνον ἀπολαῦσαι τῆς Ἡφαιστίωνος θειότητος; ἀγαθληθέντας, ὡς δὲ τιμῶσι τὸν κοινὸν ἁπάντων θεὸν, καὶ ἀγαθὸν τοῦτο ἐξελαθέντας, καὶ τῆς τοῦ βασιλέως εὐνοίας ἐκπεσόντας.

[h] Τότε καὶ Ἀγαθοκλῆς ὁ Σάμιος ταξιαρχῶν παρ' Ἀλεξάνδρῳ, καὶ τιμώμενος παρ' αὐτοῦ, μικρῷ δεῖν συγκαλείρχθη λέοντι, ἀγαθληθεὶς ὅτι δακρύσειε παριὼν τὸν Ἡφαιστίωνος τάφον. ἀλλ' ἐκείνῳ μὲ λέγεται βοηθῆσαι Περδίκκας, ἐπομοσάμενος ἐπὶ πάντων [i] τῶν θεῶν, καὶ ἐπὶ Ἡφαιστίωνι,

[d] Ἐφρόνει] Εὐφρόνει male P. [e] Πόσους] Ὅσους B. [f] Οἰόμεθα] Οἶει B. [g] Παρὰ] Et sic El. cum cett. [h] Τότε] Ὅτε B. recte, ait Solan. [i] Τῶν] Sine articulo B.

drianus, quem non secus ipse, ac Hephæstionem Alexander, dilexerat. *Spartianus* in ejus vita: *Et Graeci quidem volente Hadriano eum consecraverunt, oracula per eum dari asserentes, quae Hadrianus ipse composuisse jactatur.* *J.T.*

34. Παρέδρῳ] *Servius* in VII. Æneid. *Revera Viribius est numen conjunctum Diana, ut matri Deûm Attis, Minerva Erichthonius, Veneri Adonis.* Id est πάρεδρῳ. Πάρεδροι etiam σύνθρονοι dicti, teste *Hesychio*, quamquam viri docti τοὺς παρέδρους τοῖς συνθρόνοις inferiores existimant, & ordine, & dignatione. quin & Gallus sese apud nostrum in dialogo sui nominis πάρεδρον Ἑρμοῦ jactat. *J.T.*

Παρέδρῳ] *Ælianus* de Demade V. 12. ἱερησίαλο θεὸν τ' Ἀλέξανδρον τριτοκαισίλαον, id est πάρεδρον τ' δώδεκα θεῶν. Συνθρόνους etiam vocabant; *Salmasius*. Unicuique Deorum suos tribuebant παρέδρους. Matri Deûm Idaeos Dactylos, Æsculapio Ὑγίειαν, Ἰασὼ & Τελεσφόρον. Et sic aliis alios assessores. *M. du S.*

Παρέδρῳ ἐ ἀλεξικάκῳ] Πάρεδρον hic esse praesentem auxilio, & tanquam *assidentem mortalibus aegris* Deum vel Heroëm, recte monuit Vir doctus *Ger. d'Arnaud* de Diis παρέδροις c. 27. cujus observatis adjiciendum, quod *Salmas.* docuit Exere. *Plin.* p. 248, b, B. ex Justino M. & Eusebio, jungi etiam solere παρέδρους & ἀνακτορικοὺς δαίμονας. Ἐπιφάνιον etiam de somniis dici, ibidem monet vir summus. Verum de hac quidem omnia jam laudatus *Tollio*, *Spanhem.* diss. 7. divini operis p. 425. seq. *J.M.G.*

Ibid. Ἀλεξικάκῳ] Quod Herculi, quem æmulabatur Alexander, cognomen datum in Deorum numerum cooptato. Fuit item Apollinis cognomen, de quo videndus *Pausanias* in Atticis, pag. VI. *J.T.*

36. Ἐπίστιος] *Juvenal.* Sat. IV.

— *Quid apertius? Et tamen illi*
Surgebant cristae. Nihil est, quod credere de se
Non possit, cum laudatur dis aequa potestas.
J.T.

41. Τὸν κοινὸν ἁπάντων θεὸν] Erant enim & peculiares vel populis, vel familiis, seu gentibus Dii; *Auson.* in Cæsaribus:

Aeneadum generis qui sextus & ultimus heros,
Pollux, & clausit Julia sacra Nero.

Inprimis heroes in Deûm numerum relati; ut populo Romano Quirinus. Ceterum, qui plura Deorum nomina desiderat, uni tantum culta vel cognita populo, legat cap. XXIV. *Apologetici Tertulliani*, & lib. IV. *Augustini* de Civitate Dei, cap. 8. & passim. *Sermon.* VIII. *Theodoreti* ad infideles Græcos, &c. *J.T.*

44. Ταξιαρχῶν] Verte; *Ordinum ductor, quique magno apud Alexandrum in honore erat.* *J.T.*

46. Συγκατείρχθη λέοντι] Alludit ad historiam Lysimachi, quem Alexander Leoni objecerat. *J.T.*

49. Ἐπομοσάμενος] Eodem ferme dolo, quo Julius Proculus ulus, interfecto, seu discerpto a Patribus Romulo, quo desiderium plebis leniret. Adi *Livium* lib. I. & Florum, cap. 1. *J.T.*

51. Ὅτι

ρ, ὅτι δὴ κυνηγετοῦντι οἱ, φανέντα ἐναργῶς τὸν θεὸν ἐπισκῆψαι εἰπεῖν Ἀλεξάνδρῳ, φείσασθαι Ἀγαθοκλέους. ὁ γὰρ ὡς ἀπιστοῦντα, οὐδὲ ὡς ὅτι νεκρῷ δακρύσαι, ἀλλὰ τὸ πάλαι συνηθείας [a] μνημονεύοντα.

adeo Hephaestionem, venanti sibi apparuisse manifestum Deum, ac jussisse dicere Alexandro, parceret Agathocli; neque enim quod fidem non haberet, vel tanquam de mortuo, sed veteris consuetudinis memoria, flevisse.

Ἡ γοῦν κολακεία καὶ ἡ διαβολὴ τότε μάλιστα χώραν ἔσχε πρὸς τὸ Ἀλεξάνδρου πάθος συντιθεμένη. καθάπερ γὰρ ἐν πολιορκίᾳ οὐκ ὅτι τὰ ὑψηλὰ, καὶ ἀπόκρημνα, καὶ ἀσφαλῆ τοῦ τείχους προσίασιν οἱ πολέμιοι, ἀλλ' [b] ἐν ᾗ ἀφύλακτόν τι μέρος ἢ σαθρὸν [c] αἴσθωνται, ἢ ταπεινὸν, ὅτι τοῦτο πάσῃ δυνάμει χωροῦσιν, ὡς ῥᾷστα παρεισδῦναι καὶ ἑλεῖν δυνάμενοι· οὕτω καὶ οἱ διαβάλλοντες, ὅ, τι ἂν ἀδυνατοῦντα ἴδωσι τὸ ψυχῆς, καὶ εὐσάθρητον, καὶ εὐεπίβατον, τούτῳ προσβάλλουσι, καὶ προσάγουσι τὰς μηχανάς· καὶ τέλος ἐκπολιορκοῦσι, μηδενὸς ἀντιλαμβομένου, [d] μηδὲ τὴν ἔφοδον [e] αἰσθομένου. εἶτ' ἐπειδὰν ἐντὸς ἅπαξ τειχῶν γένωνται, πυρπολοῦσι πάντα, καὶ καίουσι, καὶ σφάττουσι,

19. Adulatio igitur atque calumnia tum maxime locum invenere apud Alexandrum, cum ad illius se affectionem animi componerent. Quemadmodum enim in obsidione non ad excelsa, & praerupta, & tuta murorum accedunt hostes, sed si qua incustoditam partem aliquam corruptamve animadvertunt, aut humilem; hanc viribus omnibus invadunt, ubi nempe facillime subire, & capere urbem possint: sic delatores quamcumque imbecillam viderint animi, vitiosamque partem, & superatu facilem, hanc oppugnant, huic machinas adhibent, & expugnant denique, cum objiciat se nemo, quin oppugnationem neque sentiat. Deinde cum semel sunt intra moenia; igne vastant omnia, urunt, caeduntque & abigunt,

a Μνημονεύοντα] Μνημονεύσαντα B. & Fl. b Ἐν] Etiam adest in Fl. c Αἴσθωνται] Αἴσθονται B. d Μηδὲ] Μὴ δὲ Edd. vett. ut semper. e Αἰσθομένου] Et sic Fl. B1. P. &c. An αἰσθανομένου; adscripsit Solan.

51. Ὅτι δὴ] Legebam initio, ὅτι ἴδῃ. verum τὸ ὅτι eleganter saepe παρελκει. J.T.

58. Καθάπερ γὰρ ἐν πολιορκίᾳ] Eadem in Halieuticis similitudine usus est Oppianus lib. V.

Ὡς δ' ὅτε δυσμενέων βριαρὸς λόχος ἀντιβίοισι
Λάθρῃ ἐμπελάσῃ μεσάτῳ ἐπὶ νύκτα δοκεύσας,
Εὐδούσας δὴ κίχησι φυλακτῆρας πρὸ πυλάων
Ἄρῃ εὐμενέοντος, ἐπιπλήξας δ' ἐδάμασσεν.
Ἔνθεν ἔπειτ' ἄκρῳ τε πόλιν, καὶ τύρσιν ἐπ' αὐτὴν
Φαρσαλίοι σπεύδουσι, πυρὸς βέλος, ἄσιν ἄτιμον,
Δαλὸν ἐυδμήτων μιγάρων αἰσσῆρα φέροντες
Ὡς τότε &c.

Ac veluti insidia media sub nocte propinquant
Hostibus occulto, & curis somnisque solutas
Excubias arcis nacta sub Marte quieto,
Cadunt; & sternunt custodum corpora passim:
Hinc propere vadunt summa ad vestigia muri,
Audacesque locant flammas in arce micantes,
Urbis casura signum, torremque ferentes,
Qui sit robustus jam prensa malleus arcis:
Sic tunc &c.

Ut & *Apulejus* ex parte lib. V. Metam. *Tunc nocte jam portis patentibus nudatum sororis animum facinorosa mulieres, omissis tecta machina latibulis, destrictis gladiis fraudium simplicis puella paventes cogitationes invadunt.* J.T.

61. Ἀλλ' οὐ φῂ] Non satis placere mihi fateor hoc οὐ φῂ. Possis quidem intelligere χώρας· sed usum formulae hujus desidero: ac malim legi ἀλλ' ἔνθα, vel, quod magis probo, ᾗ ἂν vel εἴ πῃ, quod forte omnium proxime ad scripturam receptam accedit, ἀφύλακτόν τι μέρος κ. τ. λ. & sic interpretatus sum. J.M.G.

65. Ὅτι ἂν εὐδυνῇς] *Themistius* Orat. III. Καὶ ὅταν ἂν εὐδηται αὐτὴν εὐπραγοῦσαν, ἠρέμα παρεισκυκλήσῃ κατὰ σμικρὸν ὑπαφύττει ἐ ἐλέγχει τὸ ἀφρακτόν τε καὶ ἀσθενές. *Quae ubi ad votum succedere sibi conatus suos senserit, perblande irrepens paulatim eum subruit, & scrutatur, qua parte minime munitus, ac minime valens est.* J.T.

67. Καὶ προσάγουσι τὰς μηχανάς] *Eique suas machinas admovent.* J.T.

76. Προσλιπάρησις] Non est *obsecratio*, uti reddidit interpres: sed est *assiduitas* in calumniando; aut si ita mavis, in assentando simul & calumniando, qua quasi obtunditur ille, quem in amicum veterem volunt concitare. J.T.

78. Συγγενὴς] Πρόδρομον ὑποκρίσεως vocat Themistius, *emissariam simulationis.* J.T.

82. Διατριβὰς] Et hic secutus sum Ed. J. quod enim

gunt, qualia nempe victo animo & in servitutem redacto, fieri probabile est.

20. Machinae autem illis contra absentem fraus, & mendacium, & perjurium, & improba assiduitas, & impudentia & sexcenta alia maleficia. Maxima autem omnium adulatio est, cognata vel soror potius delationis. Nemo enim tam generosus est, & adamantino muro sic munitum pectus habet, quin concedat adulationis calumniis: cum praesertim velut cuniculis quibusdam fundamenta subruat delatio.

21. Et extra quidem sunt ista. Intus vero proditiones multae *hostem* adjuvant, quae manum praebent, & portas aperiunt, & omni modo expugnationi audientis favent. Primo quidem novitatis amor, qui natura inest omnibus hominibus; & illud celere eorum, quae vix attigimus, fastidium: tum quod mirabiles auditiones sectamur. Gaudemus enim, nescio quomodo, universi

Μηχανήματα δὲ αὐτοῖς κατὰ τοῦ [f] ἀπόντος ἥτε ἀπάτη, καὶ τὸ ψεῦδος, καὶ ἡ ἐπιορκία, καὶ προσλιπάρησις, καὶ ἀναισχυντία, καὶ ἄλλα μυρία ῥαδιουργήματα· ἡ δὲ μεγίστη πασῶν ἡ κολακεία ἐστί, συγγενὴς, μᾶλλον δὲ ἀδελφή τις οὖσα τῆς διαβολῆς. οὐδεὶς γοῦν οὕτω γεννάδας ἐστὶ, καὶ ἀδαμάντινον τεῖχος τὴν ψυχὴν προβεβλημένος, ὃς οὐκ ἂν ἐνδοίη πρὸς τὰς τῆς κολακείας καὶ διαβολὰς καὶ ταῦτα ἐκπορευτικὰς, καὶ τὰς θεμελίους ὑφαιρούσης τὴν διαβολήν.

Καὶ τὰ μὲν ἐκτὸς ταῦτα. ἔνδοθεν δὲ πολλαὶ προδοσίαι συναγωνίζονται, τὰς χεῖρας ἀρέγουσαι, καὶ τὰς πύλας ἀναπετῶσαι, καὶ πάντα τρόπον τῇ ἁλώσει τοῦ ἀκούοντος συμπροθυμούμεναι. πρῶτον μὲν τὸ φιλόκαινον, ὃ φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει, καὶ τὸ [h] ἀψίκορον. ἔπειτα δὲ τὸ πρὸς τὰ παράδοξα τῶν ἀκουσμάτων ἐπόμενον. εἰ γὰρ οἶδ' ὅπως ἡδόμεθα πάντες [i] λαθρηδὰ, καὶ πρὸς

[f] Ἀπόντος] Sic *Fl. Fr. H. P.* &c. & B. Ἀκούοντος *J.* & *V2.* [g] Διαβολάς] Sic B. cum *Fl. Fr. H. V2.* &c. Διατριβὰς *J.* sola, & marg. *A1.* [h] Ἀψίκορον] Sic *J. Ald. Fr. H. S.* Adspirate *El. B. P.* [i] Λαθρηδὰ] Constans lectio, ait *Solan. Ald.* 2. tamen aliter, v. not. *Gesn.*

91. Τὸ ἀψίκορον] Παρὰ ἄψ, ὃ σημαίνει τὸ αὖθις, καὶ τὸ κόρος, ὁ αὖθις κόρου λαμβάνων, καὶ ταχέως πληρούμενος. καινοπρεπὲς τὸ χῆμα· * οὐκ οἶδα ἢ ὅπως τὸ κοινὸν ἐκπαθομιλημένον. *V.*

92. Οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως] Καινοπρεπὲς τὸ χῆμα. οὐκ οἶδα ἢ ὅπως τὸ κοινὸν ἐκπαθομιλημένον. *V.* alter. (In Ed. ad Λαθρηδὰ relatum, & post χῆμα omnia omissa.)

* Οὐκ οἶδα] In C. hic novum scholion constitutum, quod jam supra alicubi habuimus. In Editis vero οὐκ omissum implevit aliaque menda correxit *M. du S.*

nim in aliis erat διαβολὰς, ferri nequaquam potest, cum statim sequatur καὶ ταῦτα ἐκπορευτικὰς καὶ τὰς θεμελίους ὑφαιρούσης τὴν διαβολήν. *M. du S.*

89. Τὸ φιλόκαινον] *Plin.* lib. XII. Nat. Hist. cap. 1. *Est natura hominum novitatis avida.* *Plin.* Junior lib. VIII. epist. XVIII. *aures hominum novitate laetantur.* Hinc *Homerus:*

Τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,
Ἥτις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται.

F. T.

91. Τὸ ἀψίκορον] *Propert.* lib. II. eleg. 33.

Elevat assiduos copia longa viros.

Monetque *Isocrates* ad evitandam illam satietatem, τοὺς ἐπεισόδους μὴ πυκνοὺς ποιεῖν τοῖς αὐτοῖς, *ne saepius eosdem alloquamur*, in orat. ad Demonicum. Eximium hac de re praeceptum est apud *Ciceronem* de amicitia cap. 19. *Non enim*, inquit, *amicitiarum esse debent, sicut aliarum rerum, satietates. Veterrima quaque, ut ea vina, quae vetustatem ferunt, esse debent suavissima: verumque illud est, quod dicitur, multos modios salis simul edendos esse, ut amicitiae munus expletum sit, novitates autem, si spem afferunt, ut tamquam in herbis non fallacibus fructus appareat, non sunt illae quidem repudiandae: vetustas tamen suo loco conservanda est. F. T.*

92. Οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως] Locus depravatus. *F. G.*

Λαθρηδὰ καὶ πρὸς τὰς λεγομένας] Locus depravatus.

Λαθρηδὰ ἐκ πρὸς τὸ ὡς λεγόμενα καὶ μετὰ ὑποψίας ἀκ.] Ita locum hunc fere conclamatum refinxi fausti, ni vehementer divinatio me fallit, avibus. Vide quid in

[a] πρὸς τὰς λεγομένας καὶ μετὰς ὑπονοίας [b] ἀκούοντες. οἶδα γὰρ τινας ὕτως ἡδέως γαργαλιζομένους τὰ ὦτα ὑπὸ τῶν [c] ψιθολῶν, ὥσπερ [c] τοῖς πτεροῖς κινουμένους.

audire, quae clanculum atque ad aurem dicuntur, & plena sunt suspicionum. Novi enim quosdam, quorum aures non minus suaviter titillantur a calumniis, quam si plumis tangerentur.

Ἐπειδὰν τοίνυν ὑπὸ τούτων ἁπάντων συμμαχούμενοι προσπέσωσι, καὶ κράτος αἱρήσουσιν, οἶμαι, καὶ οὐδὲ δυσχερὴς ἡ νίκη γένοιτο, μηδενὸς ἀντιπαρατασσομένου, μηδὲ ἀμυνομένου τὰς προσβολάς. ἀλλὰ τῷ μὲν ἀκούοντι ἑκόντι ἑαυτὸν ἐνδιδόντι· τὸν δὲ ψιθυριζόμενον δὲ ἡ ὀπισθεν ἀγνοοῦντος. ὥσπερ γὰρ ἐν νυκτὶ πόλεως ἁλούσης, καθεύδοντες οἱ ψιθυριζόμενοι φονεύονται.

22. Cum igitur tantis undique auxiliis Inixi ingruunt, vi vincunt, puto, nec difficilis victoria fuerit, cum nemo stet in contraria acie, nec impetum repellat; sed ille qui audit sua se sponte dedat; qui vero petitur, ignoret insidias. Velut enim capta noctu urbe, dormientes caeduntur quos petit delatio.

23. Et

[a] Πρὸς τὰς &c.] Sic Edd. omn. & B. Πρὸς τὸ ὃς λεγόμενα καὶ μετὰς vult *Solan.* ac *Gesn.* optime. [b] Ἀκούοντες] Ἀκοὰς *Ald.* 2. [c] Τοὺς] Τοῖς B.

in omnibus nostris libris antea fuerit. *ὃ. γ. ὁ. ὁ. ἡδόμεθα πάντες λαθραῖα, καὶ πρὸς τὰς λεγομένας & μετὰς ὑπονοίας ἀκούοντες.* Nullo prorsus sensu. Quid ad id Viri docti? quid *Tollius?* Conatus est quidem emendare; eo usque laudem meritus est; sed friget ejus emendatio. Nostra scribentis mentem ipsam jam liquido praestat. Nec ullus jam scrupulus, pauculis tantum litteris mutatis, supereſt. Quod jam Lucianus dicit, nemo est, qui non a se dictum, aut scriptum hoc in loco credat aut velit, quod certae emendationis signum est. Haec autem cum scriberet Lucianus, ob oculos hunc *Demosthenis* l. habuisse videtur, *π. εἰφ.* circa initium p. Ed. *Wolf.* 473. *φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει τὸ μὴ λοιδορεῖν & τὸ παρηγορεῖν ἀκούειν ἡδέως, τοῖς ἐπαινοῦσι δ' αὐτοὺς ἄχθεσθαι. Tacit.* Hist. I. 1. *Obtrectatio & livor pronis auribus accipiuntur.* M. du S.

Ibid. Καὶ πρὸς τὰς λεγομένας] Hunc locum esse corruptum ipsa insignis varietas indicat. *Ald.* 2. sic, *ἡδόμεθα πάντες, λαθραῖα καὶ πρὸς τὰς λαθραῖα λεγομένας καὶ μετὰς ὑπονοίας ἀκοάς.* Hanc lectionem exhibet etiam *Jo. Caselius*, qui separatim hunc libellum dedit Helmstadii 1594. 4. Vertit autem anno proximo sic: *Nescio enim qui fiat, ut omnes clandestinis sermonibus capiamur, & avide arripiamus, quaecunque suspicionum plena ab aliis insusurrantur.* Melanchthon transtulerat, *Nescio enim, qui fit, ut omnes amore sui immodico admiratio furtim rapiat, & suspicionibus illectet.* Benedictus: *Nescio quo pacto gaudemus omnes clanculum, eum plenas suspicione delationes accipimus.* Scilicet certi quid negat contextum Graecae orationis. Varietas illa orta, nisi fallor, ex quo τὸ ὃς vel τ' ὃς adeo obscure scriptum, transiit in τάς. Nempe dedisse puto, vel ita, vel non multo aliter, Lucianum Οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως ἡδόμεθα πάντες λαθραῖα καὶ πρὸς τ' ὃς λεγόμενα, καὶ μετὰς ὑπονοίας ἀκούοντες. J. M. G.

94. Πρὸς τὰς λεγομένας & μετὰς] Vix mihi tempero, quin *Solani* emendationem in contextum recipiam; ac miror cur ad confirmandam suam sententiam non addiderit idem occurrere supra c. 2. καὶ παρ' ὅλον τὸ δίπτυον πρὸς τὸ ὃς αὐτῷ κοινολογούμενον. Cumque Cl. *Gesnero* eadem emendatio in mentem venerit, iste consensus magnum veritatis indicium. Proinde igitur habeat Lector, ac si πρὸς τὸ ὃς λεγόμενα & μετὰς edi curassem, quamquam corruptam lectionem propter nonnullos retinui, quia in tribus verbis aliquid mutandum erat; quod me tamen non moraretur; nam cum τὸ ὃς vel τὰς semel transisset in τὰς, quid mirum, sequentes Librarios etiam genus adjectivorum ad id adcommodando corrupisse? J. F. R.

Ibid. Μετὰς ὑπονοίας] Guome Gr.

Ὑπόνοια δεινὸν ἐστιν ἀνθρώποις κακόν.
Suspicio grave est hominibus malum.

Vide quae ad cap. 111. P. Syrus:

Ad tristem partem strenua est suspicio.

J. T.

Ibid. Ὑπονοίας] Recte igitur *Seneca* in irae devitatione monet *tollendam ex animo suspicionem & conjecturam, fallacissima irritamenta*; lib. II. de Ira, cap. XXIV. Idem lib. III. cap. XXX. *Taurum color rubicundus excitat: ad umbram aspis exsurgit: ursos leonesque mappa proritat. Omnia, quae natura fera ac rabida sunt, consteruantur ad vana. Idem inquietis & stolidis ingeniis evenit; rerum suspicione feriuntur.* Ausonius in epist. ad Paulinum:

Nec quae compositis male suada & credula causis
Concinnat verisimilis suspicio culpas.

Ita

23. Et quod omnium miſerrimum eſt, hic quidem, rerum omnium ignarus, accedit ad amicum hilaris, ut qui nullius mali ſibi ſit conſcius; & conſueta loquiturque ac facit, undique inſidiis circumventus miſer. Alter vero, ſi quid generoſi pectoris habeat ac liberalitatis, & fiduciae, ſtatim erumpit iram, & impetum animi effundit, tandemque admiſſa defenſione intelligit, ſe fruſtra contra amicum incitatum fuiſſe.

Καὶ τὸ πάντων οἰκτιστον, ὁ μὲ ὸδκ εἰδὼς τὰ γεγενημμένα, προσέρχεϑ τῷ φίλῳ φαιδρὸς, ἅτε μηδὲν φαῦλον ἑαυτῷ [d] συνεπιστάμενϑ, καὶ τὰ συνήθη λέγϛ, καὶ ποιεῖ, παντὶ τρόπῳ ὁ ἄθλιϑ [e] ἐνηδρευμμένϑ. ὁ δὲ, ἢν μὲ [f] ἔχῃ τι γενναῖον, καὶ ἐλεύθερον, καὶ παῤῥησιαστικὸν, εὐθὺς [g] ἐξέῤῥηξε τ ὀργὴν, καὶ ϑυμὸν ἐξέχεε, καὶ τέλϑ, [h] τ ἀπολογίαν προαιϑόμενϑ, ἔγνω μάτην κτ τῦ φίλυ [i] παρωξυμένϑ.

24. Si vero minus generoſus ſit atque humilior, admittit ille quidem, & ſummis labris arridet; ſed idem odit, & clanculum frendit dentibus, &, ut ait poëta, iram te-

Ἢν δὲ ἀγεννέστερϑ καὶ ταπεινότερϑ, προσίεται μὲ καὶ προσμειδιᾷ τοῖς χείλεσιν ἄκροις, μισεῖ δὲ, καὶ λάθρα τὺς ὀδόντας ἀλαπρίει, καὶ, ὡς ὁ ποιητὴς φησι, βυσσοδο-

d Συνεπισάμμϑ] Ἐφισάμμϑ B. *e* Ἐνηδρευμένϑ] Ita Edd. & B. Ἐνεδρευόμενϑ *V2*. *f* Ἔχῃ] Ἔχει B. *g* Ἐξέῤῥηξε] Διέῤῥηξε *Coll.* *h* Προαισθόμενϑ] Nil mut. Edd. nec B. An προσισόμενϑ; marg. *J.* *i* Παρωξυμένϑ] Παρωξυμμένϑ B. Nil mut. Edd.

12. Τὰ συνήθη] Πίστευε τοῦτο ἐγὼ, ὦ θεία δίκη, καὶ πάντα, εἰ καὶ μὴ, πρὸς βραχὺ, νικῶσα Ἀλήθεια. *G.*

Ita enim illic legendum: non, *male ſuade credula cauſſis*, uti partim Cel. *Graev.* vidit, partim nos emendandum judicamus. *Compoſita cauſa* ſunt fictæ calumniæ. Sic *Phaedr.* f. 1.

Qui fictis cauſſis innocentes opprimunt.

Hic autem lubens legam; ἰδὲ· πάντες πρὸς τὰς λαθρηδὸν λεγομμένας, καὶ μ. ὑπ. ἀλαζόνας. *J.T.*

6. Τὴν ἐπιβουλὴν ἀγνοοῦντϑ] Egregie *Cicero* Verrina II. cap. 15. *Eum qui palam eſt adverſarius, facile cavendo vitare poſſis: hoc vero occultum, inteſtinum, ac domeſticum malum non modo non exiſtit, verum etiam opprimit, antequam perſpicere atque explorare potueris.* Facete Hiſpani,

Del agua manſa me guarde Dios, que de la brava me guardaré.

Id eſt,

A flumine leni ac placido me Deus tutum praeſtet: A torrente facile me ipſe tutabor.

J.T.

15. Ἐξέῤῥηξε τὴν ὀργὴν] *Seneca* de Ira l. II. cap. 29. *Quid eſt iniquius, quam ſecreto credere, palam iraſci?* *J.T.*

17. Προσιέμϑ] In omnibus libris noſtris hic legebatur antea προαισθόμϑ, quo quid abſurdius dici poteſt? Immo vero προσιέμϑ, ut c. 15. & 25. *M. du S.*

Προαισθόμϑ] Si *praeſentit*, *praecipit*, cur adjicitur τέλϑ; Suſpicor ſcripſiſſe Lucianum προσιέμενος, *admittens*, vel ſi quod verbum ejusdem poteſtatis propius ad literas verbi προαισθόμϑ accedit. *J. M. G.*

Προαισθόμϑ] Et hic *Solani* emendationem recipiendam duco; verum quia & aliud verbum effingi poteſt, quod ſatisfaciat, vitioſam lectionem exhibeo, donec Codd. ſubſidio veniant. *J. F. R.*

20. Τοῖς χείλεσιν ἄκροις] Hoc eſt, non ex animo. Sic *ſummis labiis hoſpitem invitare*, dixit *Hieronymus*. Noſter autem, ἀπ' ἄκρυ χειλυς φιλοσοφεῖν, in *Apologia* & in *Dialog. Meretr.* ἐπ' ἄκρυ τῦ χείλυς τὺς ὁρκυς ἔχειν. plura *Eraſm.* in Adagiis. *J.T.*

22. Ὡς ὁ ποιητὴς φησι] *Homer.* Ὀδυσ. ε.

Ἐσθλὰ ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδόμευον.

Bona praedicantes, mala autem in pectoribus occultabant loquentes.

& Ὀδυσ. ϑ. in adult. Martis & Ven. de Vulcano: κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων. Eſt & apud *Heſiod.* δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων. *Dolum mente occultens. Heſych.* βυσσοδομεύσι, ἐνθυμεῖται, μηχανᾶται, ἀπεκρυμμένως βυλεύϑ), καὶ ἐκ βάθυς. Noſter in Philopatride, c. 1. μύχιον δὲ βυσσοδομεύεις, ἄνω Ϲ κάτω ϖερισκοπῶν, κερδαλεόφρονι ἰοικώς. *J.T.*

Ibid. Βυσσοδομεύει τὴν ὀργὴν] Namque, ut in Medea *Seneca*,

Ira qua tegitur, nocet: Profeſſa perdunt odia vindictae locum.

J.T.

Βυσσοδομεύσι] Utitur hoc verbo *Heſiodus*, ἀ. 3. δόλον φρεσὶ —— ων. Utitur etiam *Homer.* Od. Δ. 676. & alibi. Sed apud neutrum tota occurrit phraſis. *Mumm.*

δομεύει τὴν ὀργήν. ὃ δὴ ἐγὼ οὐδὲν οἶμαι ἀδικώτερον, οὐδὲ δυλοπρεπέστερον, ἐνδακόντα τὸ χεῖλος ἐκτρέφειν τὴν χολήν, καὶ τὸ μῖσος [a] ἐν αὐτῷ κατάκλειστον αὔξειν, ἕτερα μὲν κεύθοντα ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλα δὲ λέγοντα, καὶ [b] ὑποκρινόμενον ἱλαρῷ καὶ κωμικῷ προσώπῳ, μάλα δεινοπαθῆ τινα καὶ [c] τραγῳδίαν γέμουσαν τραγῳδίαν. μάλιστα δὲ τοῦτο

net alta mente repoſtam. Qua ſane re nihil equidem injuſtius eſſe arbitror, aut ſervilius; commorſo labio, clanculum alere bilem, & concluſum intra ſe augere odium, aliud ſub pectore tectum habere, aliud vero dicere, atque ſimulare, ſub hilari & comica perſona, triſtem plenamque tragoediam. Maxi-

a Ἐν αὐτῷ] Ἑαυτῷ ſine ὦ Fl. b Ὑποκρινόμενον] Recepi ex V2. & B. & marg. A1. Ὑποκινούμενον Edd. cett. c Παθῆ τινα] Reſtitui ex J. Omiſſum enim in cett. & B.

23. Ἀδικώτερον] Cæcilius apud *A. Gellium* lib. XV. cap. 9.

Nam ii ſunt inimici peſſimi, fronte hilari,
Corde triſti: quos neque ut apprehendas, neque ut mittas, ſcias. J.T.

24. Ἐνδακόντα τὸ χεῖλος] More indignantium. Vide *Eraſm.* in Adag. *Mordere Labium.* J.T.

26. Ἕτερα μὲν κεύθοντα] Achillis verba ſunt apud *Homerum* Iliad. I.

Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν,
Ὅστις ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.
Ille mihi inviſus, non ſecus ac inferni porta,
Qui aliud in animo verſat, aliud autem loquitur.

Hinc *Phocylides:*

Μηδ' ἕτερον κεύθῃς κραδίῃ νόον, ἀλλ' ἀγορεύων.
Neque aliam occultes in corde ſententiam, alia proloquens.

Et tamen, ut *P. Syrus* ait:

Homo ſemper in os fert aliud, aliud cogitat. J.T.

Ἕτερα μὲν κεύθοντα] *Iliad.* I. 312. M.du S.

28. Καὶ ὑποκινούμενον] Non cepit hæc interpres. Repone igitur; *& hilari mimicoque vultu triſtia & tragica conſilia verſat.* Lege autem cum Cel. *Graevio* ὑποκρινόμενον. mox lego: *κακῶν γέμουσαν. Val. Flaccus:*

Fingit placidis fera pectora dictis. J.T.

Ibid. Ὑποκινούμενον ἱλαρῷ & κωμικῷ προσώπῳ μάλα δεινοπαθῆ τινα & γέμουσαν τραγῳδίαν] Salmurienſis interpolator: *plenam affectibus tragoediam in ſe commovet.* Quanto rectius & elegantius Philippus Melanchthon: *agitque laeta & comica facie tragoediam meram, & nihil non triſte patientem.* Sed tamen δεινοπαθὴς non eſt *triſte patiens*, ſed potius cum de homine loquuntur, eſt graviter commotus, & affectus. Περιπαθὴς ἐν τοῖς ἔπεσι apud *Athenaeum* lib. I. Dipnoſoph. eſt qui obſoniis valde movetur & delectatur, obſoniorum valde avidus. δεινοπαθὴς τραγῳδία eſt tragoedia acerba in eum, de quo agitur. ὑποκινεῖν τραγῳδίαν, Græcis eſt inſolens loquendi genus. Sed ſcribendum ſine dubio & mora, ut olim conjeceram, & nunc in Mſ. meam conjecturam veram eſſe deprehendi, ὑποκρινούμενον τραγῳδίαν *tragoediam agendam.* ὑποκρίνειν eſt propriam hiſtrionum fabulam agentium in ſcena, unde ὑποκριτὴς eſt hiſtrio. In *Pſeudologiſta* cap. 19. καίτοι μέμνησαι ὡς τὸ εἰκὸς, ἃ πρὸς τὸ θέατρον ὑπεκρίνου, τοῖς ὀρχησταῖς ὑποκρινόμενος, καὶ συνταγματάρχης ἀξιῶν εἶναι. Salmurienſis: *Ea etiam meminerunt, ut eſt conſentaneum, quae in theatro juvenis agebas, cum ſaltatoribus reſpondebas, atque una chori dux eſſe cupiebas.* Ultima verba non recte vertuntur. ὑποκρίνειν non eſt *reſpondere*, ſed eſt hoc loco *ſecundas agere* ſeu *facere.* ſic interpretandum, *cum hiſtrionibus ſecundas faceres, & gregis dux eſſe cuperes.* Plautus Aſin. II, 1. *Jam nunc ſecundas mihi facis.* Proprie autem *grex* de hiſtrionibus. *Petron.*

Grex agit in ſcena mimum, pater ille vocatur,
Filius hic, nomen divitis ille tenet.

Grex Romanus in antiqua inſcriptione de pantomimis. Ὀρχησταὶ autem dicebantur pantomimi, ut *cantores* hiſtriones. Nondum tamen locus eſt ab omni mendo purgatus. Quid enim γέμουσαν *plena tragoedia?* Cujus rei erat plena? Excidit vocula. Credo Lucianum ſcripſiſſe γέμουσαν μίσους *plenam odii.* Et ſic totum locum vertendum, *agentem ſub perſona laeta & comica tragoediam valde aſperam & plenam odii. aſpera tragoedia* ut apud Sueton. in Auguſto: *aſperrimae litterae.* ſed *ſub perſona*, ut apud Mimum Syrum:

Heredis fletus ſub perſona riſus eſt.

Clariſſimus Vir *Jacob. Tollius*, conjecit legendum eſſe κακῶν γέμουσαν. quod non improbo. J.G.G.

Ὑποκρινόμενον] Mſ. Gr. & V2. In reliquis prave ὑποκινούμενον. M.du S.

Ὑποκινούμενον — προσώπῳ] Favet *Graevio* etiam Caſeliana lectio ὑποκρινόμενον. Ac de ſententia nullum eſt dubium. Illud non autim negare, ὑποκινεῖν forte ipſum quoque aptum huic rei verbum, cui tanquam rariori ſubſtituerit aliquis alterum ſolenne. Κε-

μῶ-

Maxime vero ita afficiuntur, cum delator qui olim amicus videtur fuisse ejus quem defert, tamen hoc facit. Tum enim neque vocem audire amplius volunt eorum, quos calumnia petiit, dum causſam dicunt: quod fide dignam accusationem ex longa, quam putant, amicitia praesumunt, neque hoc cogitant, multas saepe inter amicissi-

πάσχουσι, ἐπειδὰν πάλαι φίλος ὁ ἐνδιαβάλλων δοκῶν εἶναι τῷ ἐνδιαβαλλομένῳ, ποιῆται ὁμοίως. τότε γὰρ [d] ὅτε φωνὴν ἀκούειν ἔτι θέλουσι τῶν διαβαλλομένων, ἢ τῶν ἀπολογουμένων, τὸ ἀξιόπιστον τῆς καταγορίας ἐκ τῆς πάλαι δοκούσης φιλίας προειληφότες· οὐδὲ τοῦτο λογιζόμενοι, ὅτι πολλαὶ πολλάκις ἐν τοῖς φιλτάτοις μίσους ἐμπίπτουσι

[d] Οὔτε] Οὐδὲ marg. *A1.*

37. Ὅτι πολλάκις] Οἶον ἰδοὺ πατὴρ, λοιμιᾶν, κατὰ τὴν καρδίαν, οὕτως *ἀσαρτίας τὸ μέρος πᾶσαν ὑπόνοιαν τῶν ἀληθινῶν. *V.*

* Ἀσαρτίας καὶ] In editis fuit ἀλαζόνα, quod emendavit *Salm.* addens: C. D. ἀσαρτίας καὶ, & sic V. quo nomine unguentum aliquod haud dubie designare voluit. Cete sic tacite mutare, & ἀλαζόνα edere, ut in Impr. factum est, non decet.

πῆδας certe ad saltantes referri; nemo, puto, dubitat. Sic *Aristoph.* Νεφ. 296. Μέγα γάρ τι θεῶν πομπεῖται σεμνὸν ἀοιδαῖς, loqui videtur de modulato ingressu & saltatione, id est choro, nubium. Jam ὑποκινεῖσθαι ἰλαρῶ προσώπῳ τραγῳδίαν videtur idem significare quod κινεῖσθαι ὑπὸ προσώπῳ τραγῳδίαν, motus tragicos edere sub persona ridente. Τραγῳδίαν γέμουσαν simpliciter verti *plenam*, quod probabilis videretur *Gronoviana* interpretatio, licet quibus argumentis atque exemplis usus est vir doctissimus, de illis non idem per omnia existimem. *J. M. G.*

Ὑποκριθέν] Hoc recepi, quia verissime respondet κωμικῷ προσώπῳ; nam comoedorum propria hypocrisis, cujus mentio etiam hoc *Dial.* frequens. Cl. *Gesner.* vulgatum ὑποκινοῦν verterat *agere*: Ego *simulare* reposui. *J. F. R.*

Ibid. Ἱλαρῶ δὲ κωμικῷ] *Claudianus* in 1. Cons. Stiliconis lib. II. v. 34.

Invisos odisse palam; non virtus in alto
Condere; non laetam speciem praetendere fraudi:
Sed certum mentique parem componere vultum.
J. T.

29. Παρατιθεὶς τοῖς δὲ γέμουσιν τραγῳδίαν] Quum simpliciter & pari vocum ordine reddidisset Melanchthon *agitque laeta & comica facie tragoediam meram & nihil non triste patientem:* Benedictus illud nudum γέμουσιν gravatus *plenam affectibus tragoediam* dedit, abolito modo, quo per copulativam se extendit Lucianus. Id exemplum video placere aliis, qui putant suppleudam orationem, ut legatur κακῶν γέμουσιν. Quod omnino nequeo probare, etsi videatur prima fronte blandiri. Nam quum dicit Lucianus τὴν γέμουσαν τραγῳδίαν, simul tacite intelligit *plenam* eorum casuum, qui solent esse proprii tragoediarum. Quod ipsum solent saepe omittere. Sic paulo ante dixit μετὰς ὑποκρίσεως, non addito quibus rebus essent repletae. Sic in Sympos. οἱ σοφοὶ δὲ ἐπήλυσιν, τὴν ἐλευθερώτητα τὴν ὑπερπίμπλασθε ἐκπεφύγασιν. Utique nec hic spectatis mutare, & ἀλαζόνα edere, ut in Impr. factum est, non decet.

ciatim quidquam addit. Quin etiam *Polybius* libro I. de praelio ad Ægates dicit, nunc πρὸς Ἄννωνα ποιούμενος τὸ ἄγωνα & πρὸς αὐτοὺς τοὺς ναυτικοὺς δυνάμεις καὶ προσέτι γέμοντα τὸ σκάφη, nunc αἱ δὲ τῶν γέμουσαι δυσχρήστως διέκειντο πρὸς πόλεμον. Idem fit apud Græcos in aliis verbis. *J. G.*

Ibid. Πέφυκε] Sic *Ven.* utraque; in reliquis omnibus omissum, tam Mss. quam impressis. Sed genuina omnino scriptura, ut Συγγρ. c. 31. Epicurus apud *Diog. Laërt.* p. 301. B. ὁ δίκαιος ἀταραχώτατος. ὁ δὲ ἄδικος πλείστης ταραχῆς γέμων. Cl. *Benlejus* reposuit, & pro γέμουσαν, σύσσαν, aut tale quid reponit. *M. du S.*

30. Γέμουσαν] Lege σύσσαν. *F. G.*

Ibid. Μάλιστα δὲ τοῦτο πάσχουσιν] Verte: *Hoc autem tum illis maxime evenit, cum hic, qui calumniam struit, illi, qui calumnia appetitur, antehac amicus esse visus, eodem modo facit.* *J. T.*

31. Ἐπειδὰν πάλαι φίλος] *Palladas* lib. I. Anthol. cap. 42.

Οὐχ ὅτω βλάπτει μισῶν ὁ λέγων ἀναφανδόν,
Ὅσπερ ὁ τὸν καιρὸν ψευδόμενος φιλίαν.
Τὸν μὲν γὰρ μισοῦντα προειδότες ἐκτρεπόμεσθα.
Τὸν δὲ λέγοντα φιλεῖν ἐκ προφυλασσόμεθα.
Ἔχθρὸν ἐγὼ κεῖνον κρίνω βαρύ, ὃς ποτε λάθρᾳ
Τὴν κλὶς ἐν φιλίᾳ πίστιν ἔχων ἀδικεῖ.
Non ita nocet, qui odium suum pro se fert,
Atque ille, qui sinceram simulat amicitiam.
Nam inimicum praescientes evitamus.
At ab eo, qui se amicum profitetur, nobis non cavemus.
Illum ego gravem judico inimicum, qui clanculum
Per amicitia fidem injuriam facit.
J. T.

33. Ποιῶνται ὁμοίως] Interpretatus sum, quasi legeretur ὅμως, quod placuit etiam Caselio. *J. M. G.*

Ibid. Τότε γὰρ ὅτε φωνὴν] *Seneca* de Ira lib. I. cap. 7. *Commota enim semel & concussa mens ei servit, a quo impellitur.* *J. T.*

σιν αἰτίαι, τὰς ἄλλας λανθάνουσαι. ᾗ ἐνίοτε οἷς αὐτός τις ἔνοχός ἐστι, ταυτὶ φθάσας καλήγορησε τῷ πλησίον; ἐκφυγεῖν οὕτω πειρώμενος τὴν διαβολήν. ᾗ ὅλως, ἐχθρὸν μὲ οὐδεὶς ἂν τολμήσειε διαβάλλειν· ἀπιστος γὰρ [a] αὐτόθι ἡ καλήγορία, πρόδηλον ἔχουσα τὴν αἰτίαν· τοῖς δοκοῦσι δὲ μάλιστα φίλοις ἐπιχειροῦσι, τὴν πρὸς τοὺς ἀκούοντας εὔνοιαν ἐμφῆναι προαιρούμενοι, ὅτι ἐπὶ τῷ ἐκείνων συμφέροντι οὐδὲν τῶν οἰκειοτάτων ἀπέχουσι.

Εἰσὶ δέ τινες, οἳ καὶν μάθωσιν ὕστερον ἀδίκως διαβεβλημένους παρ' αὐτοῖς τοὺς φίλους, ὅμως ὑπ' αἰσχύνης, ὧν ἐπίστευσαν, [b] οὐδ' ἔτι προσίενται, οὐδὲ [c] προσβλέπειν τολμῶσιν [d] αὐτοὺς, ὥσπερ ἠδικημένοι, ὅτι μηδὲν ἀδικοῦντας ἐπέγνωσαν.

Τοιγαροῦν πολλῶν κακῶν ὁ βίος ἐπλήσθη τοὺς οὕτω ῥᾳδίως καὶ ἀνεξετάστως πεπιστευμένους διαβολῶν. ἡ μὲν γὰρ Ἀντεια,

mos cauſſas odii incidere; quae fugiant alios. Nonnunquam etiam, quorum aliquis ipſe reus eſt, eorum accuſare occupat alium, effugere ita criminationem tentans. Atque in univerſum inimicum criminari nemo auſit. Fidem enim ſtatim amittit delatio, quae cauſſam manifeſtam habeat. Sed illos aggrediuntur, qui maxime videntur amici, qua re ſuam adverſus audientes benivolentiam oſtentatum eunt, qui ipſorum utilitatis cauſſa ne familiariſſimis quidem parcant.

25. Sunt vero qui etiam cum deinde dicerunt, injuria delatos apud ſe amicos, tamen verecundia quadam fidei temere habitae, neque admittere quidquam *excuſationis*, nec adſpicere illos audent, tanquam injuria affecti *eo ipſo*, quod nihil injuſte egiſſe illos deprehenderunt.

26. Itaque malis multis impleta eſt vita, a creditis ita temere & ſine examine delationibus. Antia enim,

Aut

a Αὐτόθι] Sic Edd. fere omnes & B. Αὐτόθεν *F.* & *V2.* ac marg. *A1.* b Οὐδ' ἔτι] Ex emendat. *Solan.* Οὐδέ τι Edd. priores. c Προσβλέπειν τολμῶσιν] Ita *Solan.* reſcripſit ex B. Vulgo inverſe: τολμῶσι προσβλέπειν. d Αὐτοὺς] Αὐτοῖς male *Fl.*

40. Οἷς αὐτὸς] Εἰς τὸ Ἰωσὴφ αἰνίττεσθαί μοι δοκεῖ. *V.* * Οὐ κακῶς σοι δοκεῖ, ᾧ † ἑρμηνεῦ· ἡ γὰρ εἰς Ἰωσὴφ ὁ λόγος αἰνίττεται, ἀλλ' εἰς Βελλεροφόντην, ὃς ‡ αὐτὸς παρὰ ὁμοίου αὐτοῦ πέπονθεν ὑπὸ τῆς τοῦ Προίτου γυναικὸς Ἀντειας, ὡς φησιν Ὅμηρος· οὐ ‡ Ζ, ᾗ τὴν χύμωσιραν ἀντιγράφει αὐτὸς. ἡ πολὺ δὲ τὸ οὐ μέσον διαφορ. *V.*

* Οὐ κακῶς] Novum Scholium eſt; ſed ad eadem verba relatum. *M. du S.* Καλῶς legend. probe monet Cl. *Weſſenius.*

† Ἑρμηνεῦ] Ὠσμηνεῦ edita, ad quae haec nota addita: ſic clare legitur in Mſ. Videtur hoc ſcholion alterius eſſe Grammatici, qui auctori praecedentis ſcholii contradicat. Quid ſit ὠσμηνεῦ plane ignoro; niſi forte legendum ſit ἑρμηνεῦ, i. *interpres*, quo nomine praecedentem Scholiaſtam appellaret hujus ſcholii auctor. *J. Cler.* Immo ἑρμηνεῦ legitur, ε & ρ ita conjunctis, ut facile ὡς credas, non ἑρ expreſſum. *M. du S.*

‡ Ζ] ϛ V. male. (vid. Il. Z. 164.) *M. du S.*

40. Αὐτός τις ἔνοχος] Sic apud *Senecam* in Hippolyto v. 720.

Regeramus ipſi crimen, atque ultro impiam
Venerem arguamus. Scelere vincendum eſt ſcelus.
Tutiſſimum eſt inferre, cum timeas, gradum.

Ita & Antoninus Caracalla, quum Getam fratrem obtruncaſſet, per totam regiam currens, clamabat μέγαν κίνδυνον ἐκπεφυγέναι, μόλις τε σωθῆναι. *Magnum ſe effugiſſe periculum, vixque evaſiſſe incolumem*, parricidio immanem ſuperaddens calumniam, ut eſt apud *Herodian.* lib. IV. cap. 4. Sic Jugurtha, cum Hiempſalem interfici curaſſet, & Atherbalem bello invaliſſet, ſcelere velabat ſcelus, mentitus, *Hiempſalem ob ſaevitiam ſuam ab Numidis interfectum: Atherbalem ultro bellum inferentem, poſtquam ſuperatus ſit, queri, quod injuriam facere nequiſſet*; teſte *Salluſtio* cap. XV. belli Jugurth. *J. T.*

46. Τὴν πρὸς τοὺς ἀκούοντας εὔνοιαν] *Themiſtius* Oratione III. Φύονται δὲ τινες ἐν ἀνθρώποις ἀλάστικες, μᾶλλον δὲ ἀνθρώπια σμικρά τε καὶ ἀνελεύθερα, τὰς ἀλάστικας ὄπισθεν ἑφελκόμενα· οἱ δὲ αὐτῶν οὐκ ἀλάστικες, ἀλλὰ δράκοντας ἐκ χαλεποῦ ἐκ ἀτόπου μισοῦς ὑπήρουλας, καὶ κρυπτομένους εὐναίας καὶ φιλανθρωπίας ὑποδιαπιτάσμασιν, ἐς ἀπιλαύσεις χρεὼν καὶ ἀποσοβεῖν πορρωτάτω. *Exiſtunt autem etiam inter homines Vulpeculae quaedam, ſive homunciones potius exigui & illiberales, pone vulpes ſecum attrahentes: alii vero non vulpes, ſed ſerpentes difficilis & horribilis veneni plenos, adrepentes, & benevolentiae & humanitatis involucris obtectos, qui longiſſime abigendi & expellendi ſunt.* Ita apud Synefium Typhonis uxor ad uxorem praefecti peregrinae militiae ventitans, & per calumniam Oſiridi necem ſtruens, ſeorum

Aut morere, inquit, *o Proete, aut interfice Bellerophontem*
Qui nostrum invitae voluit conscendere lectum:

cum tamen ipsa prius pudore illius tentato repulsam tulisset. Et parum abfuit quin in certamine cum chimaera periret juvenis, qui hanc mercedem retulit suae temperantiae, & pudoris adversus hospitem, ut libidinosae mulieris insidiis peteretur. Phaedra autem ipsa quoque similia cum detulisset contra suum privignum, effecit ut exsecrabilis fieret patri, nihil, Dii boni! nihil nefandum cum patrasset.

27. *Sane quam!* dicet aliquis. *Sed fide dignus nonnunquam est delator, qui justus caetera & prudens esse videatur: & oportebat rationem illius habere, qui nunquam tale maleficium commiserit.* Numquid ergo est aliquis Aristide justior? Sed tamen ille etiam coivit

Τεθναίης, φησὶν, ὦ Προῖτε, ἢ κάκλαυε Βελλεροφόντιλω,
Ὃς μ' ἔθελεν φιλότητι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ·

αὐτὴ πρότερα ἐπιχειρήσασα, καὶ ὑποφθεῖσα. καὶ μικρῦ ὁ νεανίας ἐν τῇ πρὸς Χίμαιραν συμπλοκῇ διεφθάρη, ἐπιτίμιον σωφροσύνης ὑποσχών, καὶ τὸ πρὸς τὸν ξένον αἰδῶς ὑπὸ μάχλυ γυναικὸς ἐπιβεβλευμένου. ἡ δὲ Φαίδρα, κἀκείνη τὰ ὅμοια καλειπῦσα τῷ προγόνῳ, ἐπάραλον ἐποίησε τὸν Ἱππόλυτον γενέαλ, ὑπὸ τῦ πάτρος, οὐδὲν, ὦ θεοὶ, οὐδὲν ἀνόσιον εἰργασμένον.

Ναὶ, φήσῃ τις. ἀλλ' ἀξιόπιςός ἐςιν ἐνίοτε ὁ διαβάλλων ἀνὴρ, τότε ἄλλα δίκαιος, καὶ συνετὸς εἶναι δοκῶν, καὶ χρὴν προσέχειν αὐτῷ, ὅτε μηδὲν ἂν τοιῦτο κακουργήσαντι. ἆρ' ὃν τῦ Ἀριςείδυ ἔςι τις δικαιότερος; ἀλλ' ὅμως κἀκεῖνος συνέςη

ὅτι

c Κάκτανε] Al. male κάτθανε *Coll.* f Μάχλυ] Μάχλης *Th. Mag.* g Ἐχρῆν] Χρὴν B. h Τοιοῦτο] Τοιοῦτον B.

58. Κάτθανε] Γρ. κάκτανε. *G.*

rum sese fingit misereri, quibus cum liberis & uxoribus certa immineret ab Oiride pernicies; καὶ ἅμα ἐδάκρυσεν ἂν ὑπογυμνάζουσα τὰ παιδάρια, εὐνοίαν οἰκτῳ προστοιμάσῃ. *Simulque ejus complexa tenellos liberos lacrumari coepit, benivolentiam hac commiseratione assimulans.* *J.T.*

47. Ἐπὶ τὸ ἧττον συμφέρον] *Cicero* l. I. de Offic. cap. 13. *Totius autem injustitia nulla capitalior est, quam eorum, qui tum, cum maxime fallunt, id agunt, ut viri boni esse videantur. Origines* lib. VI. contra Celsum: Τότε μάλιςα τὸ φαῦλον ἐν τῇ χύσει τῆς κακίας, καὶ τῇ ἀκρότητι αὐτῆς εἶναι χαρακτηρίζεται, ὅτε ὑποκρίνεται τὸ κρῆττον. *Tum maxime nequitia ad cumulum & culmen improbitatis pervenisse notatur, cum speciem sibi virtutis induit.* P. Syrus:

Malus bonum ubi se simulat, tunc est pessimus.
J.T.

52. Οὐδ' ὅτι] In omnibus antea οὐδέ τι corrupte. Statim etiam ex Mſ. Ox. ordinem vulgatum Impressorum mutavimus, in quibus prave legebatur τολμῶσι προσδόκιμον. *M. du S.*

58. Τεθναίης] *Homer.* Il. Z. 164. *M. du S.*

60. Ἔθελε] Corrige ἤθελεν. *F.G.* Necessario, ideoque vel sine auctoritate alia parui. *J.F.R.*

Ἔθελεν] Ita apud *Homerum* legitur, melius quam ut in libris nostris est ἤθελε. *M. du S.*

62. Αὐτὴ πρότερα ἐπιχειρ.] Nota Hippodamiæ & Myrtili fabula; notissima Faustæ & Crispi Cæsaris; minus celebris illa Damasippes & Hebri apud Plutarchum de flumin. est & aliud novercæ privignum in amore immorigerum ad patrem deferentis exemplum apud *Heliodorum* in Æthiopicis, ut & apud *Apulejum* lib. X. Milesiacor. Plura exempla *Muretus* congessit cap. XII. lib. I. Var. Lect. *J.T.*

64. Ἐπιτίμιον] Conf. T. I. Μωϑ. c. 4. T. II. Ὀρχ. c. 4. Et Τοξ. c. 10. f. *M. du S.*

66. Μάχλυ] *Thomas Magister* μάχλης in suo codice videtur legisse. Sic iterum usurpat Noster Ὀρ. c. 4. *M. du S.*

Μάχλυ] Pro vulgato facit, quod & supra, Ἀσὶν. c. 4. habuimus μάγον γὰρ ἴσι δῆτα ἡ μάχλη. quare & hic nihil mutaverim. *J.F.R.*

70. Οὐδὲν ἀνόσιον εἰργασμένον] Unde ipsa Phædra apud *Senecam*:

— *Falsa memoravi, & nefas,*
Quod ipsa demens pectore insano hauseram,
Mentita finxi. Vana punisti, pater:
Juvenisque castus crimine incesta jacet,
Pudicus, insons.
J.T.

76. Ἀλλ' ὅμως κἀκεῖνος] Unde hoc Lucianus acceperit, nescio. *Plutarchus* certe, in Aristidis vita, negat

ὄζηλ τ Θεμιστοκλέα, ᾗ συμπαρώξυνε τ δῆμον, ἧς [a] φησιν ἐκεῖνος πολιτικῆς φιλοτιμίας ὑποκεκνισμένος. δίκαιος μὲν γὰρ ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους Ἀριστείδης, ἄνθρωπος δὲ καὶ αὐτὸς ἦν, καὶ [b] χολὴν εἶχε, καὶ ἠγάπα [c] τινὰς, καὶ ἐμίσει.

Καὶ εἴγε ἀληθὴς ὁ περὶ τοῦ Παλαμήδους λόγος, [d] ὃ συνετώτατος τ Ἀχαιῶν, καὶ τοῖς ἄλλοις ἄριστος, τ ἐπιβουλὴν καὶ ἐνέδραν ὑπὸ φθόνου φαίνῃ συγκεκροτημένος τ ἀνδρὸς ὁμαίμου, καὶ φίλου, καὶ ὄζηλ τ αὐτὸν κίνδυνον ἐκπεπλευκότος· ἔτως ἔμφυτον ἅπασιν ἀνθρώποις ἡ περὶ τὰ τοιαῦτα ἁμαρτία.

contra Themiſtoclem; & concitavit una populum, eodem nempe, ajunt, quo iſte civilis ambitionis pruritu ſolicitatus. Scilicet juſtus, ſi cum aliis comparetur, Ariſtides: at homo erat ipſe quoque, & bilem habebat, & amabat quosdam atque oderat.

28. Et, ſi vera eſt illa de Palamede narratio, Græcorum ille prudentiſſimus, & aliis rebus optimus, machinationem illam atque inſidias invidia compoſuiſſe deprehenditur contra virum conſanguineum, & amicum, & qui ad ejusdem ſocietatem periculi una navigaverat. Adeo inſitum eſt hominibus omnibus in tali re peccare.

29. Quid

a Φησιν] Vulgo male φασιν, ſed φ̄ per compend. B. N. Fr. b Χολὴν] Bene ſic P. A. χολὰς male S. Fl. B1. & 2. χολᾶν Ald. Fr. & H. ſine puncto ſubſcripto, item B. c Τινὰς] Τινὰ Fl. & B. d Ὃ] Sine artic. B.

78. Φιλοτιμίας ὑπεκκεκνισμένος] Τὸ λόγιον τοῦτο ταὐτὸν ἐστὶ τῷ ὑπεξεκνισμένος ἀντὶ τοῦ λέγ ταύτην λέγ φθονεούσῃ· αὐτῷ ἐχθρὸς δὲ ἦν [*] καὶ Θεμιστοκλέης Ἀριστείδης. διὸ ἐν τῷ αὐτῷ

* Καὶ Θεμισ.] C. Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδ. δὲ. At in C. D. M. eodem quo in Ed. A. modo legitur, niſi quod δὲ recte habet, non δὲ, ut illa. M. du S.

πραγδὸν πιμφθὶς Ἀριστείδης, βούλη, φησὶ, ἐπὶ τῶν †ὁμοίων, Θεμιστόκλεες, τὸν ἔχθρον ἀποδίωμεν, ἐν γὰρ δικῇ πάλιν αὐτὸν ἐπανιόντες ‡ἀναλαμβάνομεν. V.

† Ὁμοίων] Nullo ſenſu hic antea legebatur ἐχθρῶν. Vox quam repoſui ex C. eſt, & V. ipſo. M. du S. Fors ὅμοιον. ‡ Ἀναλαμβάνομεν] Ἀναλαμ. editum antea. Emendavit M. du S.

gat ab eo Themiſtoclem vel dicto, vel facto læſum. J.T.

78. [f]Ἧς φασιν ἐκεῖνος πολιτικῆς φιλοτιμίας] [f]Ἧς φασιν ἐκεῖνος εἶχε πολιτικῆς φιλοτιμίας. Th. M.

[f]Ἧς φασιν ἐκεῖνος] Vertendum fuerat: *ejusdem, cujus ille, ut ferunt, popularis gloriæ cupidus: vel eadem, qua ille, ut ajunt, ambitione populari flagrans.* J.T.

[f]Ἧς φασιν ἐκεῖνος] Poſt inventum φησιν, quod jam ad ἐκεῖνος referendum, commate quod ante & poſt φασιν in plerisque erat, ſublato, nihil opus eſt *Marciliana* τῷ εἶχε inverſione, *Aldina* & H. uno tenore ἧς φασιν ἐκεῖνος π. φ. ὑ. quo facilius medicinam admittunt. J.F.R.

[f]Ἧς φασιν ἐκεῖνος &c.] An ſic leg. videtur: [f]Ὡς φασιν, ὑπὸ πολ. φιλ. κεκνισμένος. Vel ſic: πολιτικῆς φιλοτιμίας ὑπεκκεκνισμένος. Sic *Electr.* 1. ἀλέκτρυ πάρ. F.G. Sed dein vidit vulgatam ſanam eſſe, addens: πολιτικῆς φιλοτιμίας ὑπεκκεκνισμένος. Sic infra: τὸν δὲ ὧν ἡμῖν διολισθάνειν τ καιρόν. Plura adderem, ſi ſpatium daretur. J.F.R.

Ibid. Φησιν ἐκεῖνος] Legebatur antea φασιν, ἐκεῖνος in Impr. & Mſ. Ox. ſed verba hæc, cum Luciani non ſint, ſed ſcriptoris Anonymi, ita reſcribendum fuit. De horum autem inimicitia *Polyæn.* Strat. I. p. 45. M. du S.

79. Ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους] *Ad alios comparatus.* J.T.

81. Χολὴν εἶχε] An χολὰς εἶχε? F.G.

83. Εἴγε ἀληθὴς ἦν ὁ περὶ τοῦ Παλαμήδους λόγος] In dubium etiam vocat *Strabo* VIII. p. 368. D. quia de eo ſilet *Homerus*: cui objectioni quid reſpondeatur, apud *Philoſtratum*, docebit te Caſaubonus in nota; nempe factum id ab Homero, ut honori Ulyſſis, cujus fraude perierat Palamedes, conſuleretur. M. du S.

84. Ὁ συνετώτατος] Qui tamen ὅτως ψεύδεα πολλὰ λόγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα. *Noverat mendacia multa dicere veris ſimilia*, ut ait Poëta. Fecit autem has inſidias Palamedi, adjuvante Diomede. *Dictys Cretenſis* lib. II. *Per idem tempus Diomedes & Ulyſſes conſilium de interficiendo Palamede ineunt, more ingenii humani, quod imbecillum adverſum dolores animi, & invidiæ plenum, anteiri ſe a meliore haud facile patitur. Apuleius* lib. X. Mileſ. *Vel cum falſis inſimulationibus eruditionem doctrinaque præpollens Palamedes proditionis damnatur.* J.T.

Ὁ συνετώτ.] Ulyſſes. Hiſtoriam hanc tangit etiam *Polyæn.* in Prooem. L. I. M. du S.

87. Ὁμαίμου] Quomodo conſanguinei Palamedes & Ulyſſes, alii docebant, ego ignoro. M. du S.

Ibid. Ἐπὶ τ αὐτὸν κίνδυνον] *In eandem expeditionem profecto.* vel: *ejusdem expeditionis ac periculorum ſocio.* J.T.

88. Ἔμφυτον — ἡ ἁμαρτία] Ita ex *Polyb.* τὴν ἔμφυτον ἀδικίαν, ut ex *Alciphr.* τὴν ἔμφυτον ἁμαρτίαν adfert Rev. J. Elſn. ad Ep. Divi *Jacobi* I. 21, ubi τ ἐμφύτον

λόγ-

29. Quid enim de Socrate dicamus, injuste delato apud Athenienses pro impio atque insidiatore? vel de Themistocle aut Miltiade, post tantas victorias proditionis Graeciae suspectos? Infinita enim numero sunt exempla, & pleraque fere jam cognita.

Τί γὰρ ἄν τις ἢ τὸν Σωκράτην λέγοι, τὸν ἀδίκως πρὸς τοὺς Ἀθηναίους διαβεβλημένον ὡς ἀσεβῆ καὶ ἐπίβουλον; ἢ τὸν Θεμιστοκλέα, ἢ τὸν Μιλτιάδην τοὺς μετὰ τηλικαύτας νίκας ἐπὶ προδοσίᾳ τῆς Ἑλλάδος ὑποπτους γενομένους; μυρία γὰρ τὰ παραδείγματα, καὶ σχεδὸν τὰ πλεῖστα ἤδη γνώριμα.

30. Quid ergo facere par est prudentem, cum de *alicujus* virtute aut veritate disceptat? Quod, puto, Homerus etiam fabula de Sirenibus obscure significavit, praetervavigare jubens pernicioſas illas auditionum voluptates, & obturare aures, nec ita temere illas pandere iis qui perturbatione quadam

Τί οὖν χρὴ ποιεῖν τὸν γε νῦν [e] ἔχοντα, ἢ ἀρετῆς, ἢ ἀληθείας ἀμφισβητούμενα; ὅπερ, οἶμαι, καὶ Ὅμηρος ἐν τῷ περὶ Σειρήνων μύθῳ ἠνίξατο, παραπλέειν κελεύσας τὰς ὀλεθρίους ταύτας τῆς ἀκουσμάτων ἡδονὰς, καὶ ἀποφράττειν τὰ ὦτα, καὶ μὴ ἀνεδην αὐτὰ παραπετάννυσθαι τοῖς [f] πάθει προειλημμένοις, ἀλλ'

[e] Ἔχοντα] Et hoc & ἀμφισβητούμενα, esse in omn. Edd. ac B. adlevit *Solan.* [f] Πάθει] Πάθοις male *Fl.*

1. Ἐν τῷ περὶ Σειρήνων μύθῳ ἠνίξατο] Οὐκοῦν τὸ τῶν Ὀδυσσέως περὶ Σειρήνας ἀλληγορικῶς λέγεται, ὃ μὴν αἰσθητῶς, ὡς φησιν Ὅμηρος. *V.* (v. Odyss. M.)

λόγου pluribus illustrat, non omisso etiam hoc Luciani testimonio. *J. F. R.*

92. Ἀδίκως] Neglexit vertere interpres: *immerito, injuria.* *J. T.*

93. Ὡς ἀσεβῆ] Quod per hircum, canem, gallum, quercum juraret. Sed nota satis hæc sunt, nec indigent explanatore. At, sicubi pœnitentia locum habuit, sicubi sera licet in iræ locum successit, in hujus sanctissimi viri damnatione se totam ostendit. Non enim hæc tantum rescissa est, sed & illius damnati sunt ab Atheniensibus accusatores, ipsiusque imago aurea in templo collocata. Vide quæ *Plutarchus* in libello de odio & invidia, nec non *Tertullianus* in Apologetico. *J. T.*

Ibid. Ἐπίβουλον] Hoc vult, accusatum esse *corruptae ab eo juventutis.* *M. du S.*

98. Τί ἂν χρῆναι ποιεῖν] Legendum puto χρῆν, quod etiam dedit *Caselius*, & interpretes. *J. M. G.*

Ibid. Χρῆναι ποιεῖν] Adscripserat Vir Doct. χρῆν legendum; (forsan pro ἐχρῆν) *Gujetus* vero χρὴ adposuit legendum, non male. Ego tamen nihil mutem; nam alterum horum infinitivorum pendere queat a præmisso τις λέγοι. Ni malis χρὴ ⟨ἐ⟩ ποιεῖν. Vid. *Nav.* c. 1. *J. F. R.*

99. Ἀμφισβητούμενα] Corruptum hunc locum censeo. Mihi certe, quid velis, non liquet. *M. du S.*

1. Ὅμηρος — περὶ Σειρήνων] Odyss. M. *M. du S.*

4. Ἀποφράττειν τὰ ὦτα] *Themistius* Orat. III. Ἀναστυλοῦσι γὰρ αὐτὴν, καὶ ἀπακριβοῦσι τὴν ἀπιστίαν, ἰσχυρὸν οὐναῦς ἄμοσθεν κλεῖθρον ἀναβιβασάμενοι τὸ φυλακτήριον· ἄρα πόρρωθεν αὐτὴν ἀφιστᾶσαι τὰς ὑποψίας, καὶ μάλιστα μὲν ἀπαλλάττουσι προσώπων, καὶ ἀκοαῖς· εἰ δ' ἄρα τι καὶ λάθοι παρεισδῦναι, μήτοι καλλικρύπτειν εἰσδεξάμενον, μηδὲ ἐντὸς ἔχειν ἐργαζόμενον, (Lego, ἐπηλυγαζόμενον) ἀλλ' εἰς φανερὸν προάγειν, καὶ διελέγχειν ὕψει τῷ ἐλεγχίῳ σαφῶς, καὶ λυγίζοντα ἐλέγχειν, καὶ βασκαίνοντα, εἴ, τι χρὴ εἰδέναι. καὶ εἰ τοῦτο ὑπομείναιεν ἅπαξ, ἐμπόδιοι ἐσόμενοι λοιπὸν, ἀλλ' οὐδ' ἂν ἀποπειράσειεν, οὐδ' ἂν προσέλθοι πλησίον· ὅσοι δ' αὐτῇ τῇ ἀνοίᾳ ἡδονήν τινα προσιούσῃ, καὶ τὸ θυρίον εὐμενῶς ἀνεπέτασαν, ὅταν δὲ ἥκωσι ἀπολακύσωσι τὴν φιλανθρωπίαν· ἐξίστανται γὰρ αὐτῆς, καὶ οὐδὲν ἀμφίρρυτον τὸ μεμηνὸς, &c. *Obstruendus igitur illi est, atque incredulitate prohibendus aditus, valida in auribus nostris arce constructa, ut procul illius impetus arceantur. Atque ut maxime in ipso accessu rejicienda ac propulsanda sit, tamen si forte clam in interiora penetraverit, cave illam exceptam oculis, aut intra ades tuas admittere procures, sed in apertum illico profer, ac redargue. Videbis enim illam subita vertigine correptam, ac tergiversantem, & verbis hæsitantem, ac prorsus attonitam. Quod si semel perpessa fuerit, in posterum molesta esse desinet, sed ne tentabit quidem, nec propius accedet. Quicunque vero accedente illa stolidi atque inepti homines gaudent, benigneque suas illi fores aperiunt, fructum humanitatis suæ minime ferunt. de potestate enim ab ea dejiciuntur, ut nihil ab furiosis dissideant*, &c. *P. Syrus* in mimis:

Difficilem oportet aurem habere ad crimina.

Nilus Epist. in Admonitionibus: Ἀσφαλίζου τὴν ἀκοὴν, καὶ τοὺς ὀφθαλμούς· δι' αὐτῶν γὰρ πάντα τὰ βέλη κακίας εἰσίσχυται. *Muni auditum & oculos: per ipsa enim omnia tela malitia ingreditur.* *J. T.*

3. Τὰ

ἀλλ' ὅπισθεν ἀκριβῆ θυρωρὸν τὸ λογισμὸν ἅπασι τοῖς λεγομένοις, τὰ μὲν ἄξια προσιέναι καὶ παραβάλλειν, τὰ φαῦλα δὲ ἀποκλείειν καὶ ἀπωθεῖν. καὶ γὰρ ἂν εἴη γελοῖον, τὰς μὲν οἰκίας θυρωροὺς [a] καθιστάναι, τὰ δὲ ὦτα καὶ τὴν διάνοιαν ἀνεῳγμένα ἐᾶν.

dam sunt occupati: sed apponere curiosi janitoris instar rectam rationem his quae dicuntur omnibus, quae admittat digna *admissione*, atque adsumat, mala autem excludat repellatque. Ridiculum enim fuerit, domus quidem janitores constituere, aures autem ac mentem apertas sinere.

Ἐπειδὰν [b] τοίνυν τοιαῦτα προσίῃ τις λέγων, αὐτὸ ἐφ' [c] αὑτῷ χρὴ τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν· μήτε ἡλικίαν τοῦ λέγοντος ὁρῶντα, μήτε τὸν ἄλλον βίον, μήτε τὸν ἐν τοῖς λόγοις ἀγχίνοιαν. ὅσῳ γὰρ τις πιθανώτερος, τοσούτῳ [d] ἐπιμελεστέρας δεῖται τῆς ἐξετάσεως. καὶ δεῖ τοίνυν [e] πιστεύειν ἀλλοτρίᾳ κρίσει, μᾶλλον δὲ [f] μίσει τοῦ καθηγορήσαντος, ἀλλ' ἑαυτῷ τὴν ἐξέτασιν φυλακτέον, καὶ τὴν ἀληθείας ἀποδόντα καὶ τῷ διαβάλλοντι τὸν φθόνον, καὶ ἐν φανερῷ ποιησάμενον τὸν ἔλεγχον τῆς ἑκατέρου διανοίας, καὶ [g] μισεῖν ὕστερον, καὶ ἀγαπᾶν τὸν δεδοκιμασμένον. πρὶν δὲ τοῦτο ποιῆσαι ἐκ τῆς πρώτης

31. Cum igitur dicens talia aliquis accesserit, ipsum per se explorare negotium oportet, neque aetate considerata dicentis, neque vita alia, neque ea, quae in sermonibus illius forte inest, solertia. Quo enim quis probabilior est, eo curiosiore exploratione opus habet. Non oportet igitur credere alieno judicio, vel odio potius accusantis, sed examen veritatis sibi servare, suamque sibi invidiam delatori reddere, & qua quisque mente sit in claram lucem protrahere, ac sic demum vel amare vel odisse, prout quemque probaveris. Prius autem hoc facere prima permotum delatio-

a Καθιστάναι] Καθεστάναι Fl. & B. b Τοίνυν] Omisit B. c Αὐτοῦ] Ἑαυτοῦ B. d Ἐπιμελεστέρας] Ἐπιμελέστερον B. e Πιστεύειν] Neglexit B. f Μίσει] Μίσους B. g Μισεῖν] Μίσους iterum B.

7. Τὰ μὲν ἄξια προσίεσθαι] *Photius* epist. 1. sectione λή: ἔχε τὰ ὦτα τοῖς μὲν ἀδικουμένοις ἠνεῳγμένα, πρὸς δὲ τὰς τῶν ἀδικούντων εἰσαγωγὰς καὶ πιθανολογίας ἀποκεκλεισμένα. *Aures praebe patulas injuria affectis; clausas contra ad afficientium injuria lenocinia, & probabiles inductiones.* J. T.

8. Παραβάλλεσθαι] Leg. περιβάλλεσθαι, i. e. *amplecti, solligere.* πλοῦτον περιβάλλεσθαι *Polybius.* F. G.

13. Αὐτὸ ἐφ' αὑτῷ] Interpres, *rem ipsam apud te.* malim: *rem ipsam per se expendas.* J. T.

Ibid. Χρὴ τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν] *Phaedrus* fab. XI. lib. III.

Quod si damnanda perscrutatus crimina
Paterfamilias esset; si mendacium
Subtiliter limasset a radicibus,
Non evertisset scelere funesto domum.
Ergo exploranda veritas multum prius;
Quam stulta prave judicet sententia.

Et mox:

Nil spernat auris, nec tamen credat statim.
Quandoquidem & illi peccant, quos minime putes;
Et, qui non peccant, impugnantur fraudibus.
Hoc admonere simplices etiam potest,
Opinione alterius nequid ponderent,
Ambitio namque dissidens mortalium
Aut gratia subscribit, aut odio suo.
Erit ille notus, quem per te cognoveris.

Sic Aratus senior Philippum Regem Maced. monet, μηδενὶ τῶν λεγομένων εἰκῆ μηδ' ἀκρίτως μηδενὸς πιστεύειν. ὅταν δὲ κατά τινος τῶν φίλων ἢ συμμάχων προσπίπτῃ τις αὐτῷ λόγος, τὸν ἀκριβέστερον ἔλεγχον ποιεῖσθαι, πρὶν ἢ δέξασθαι τὴν ἀγγελίαν. καὶ γὰρ βασιλικὸν εἶναι τὸ τοιοῦτο, καὶ πρὸς πᾶν συμφέρον. *Ne quicquam temere, aut inconsiderate eorum, qua audiverit, credat: tum vero quoties aut amici, aut socii accusatio aliqua delata fuerit, diligentissime ut omnia prius inquirat, quam accusationi fidem habeat. nam & regium hoc esse, & ad omnia conducibile. Polybius* lib. IV. *Justinus Martyr.* Parænet. 1. ad Græcos: Ἡ γὰρ τῶν χρημάτων ἀκρίβεια ἐξέτασις, καὶ τὰ δίκαια καλῶς ἔχειν πολλάκις ἀλλοτρίᾳ δόξαν, ἀκριβεστέρᾳ πείρᾳ τὰληθὲς βασανίσασα. *Accurata namque rerum inquisitio etiam ea, qua antea bene se habere videbantur, sæpe aliter affecta esse ostendit, accuratiore experimento veritate indagata, exploratoque.* J. T.

22. Τὸν φθόνον] An λόγον. I. e. *dicendi facultatem.* F. G.

26. Κεκινημένον] Forte κεκινημένον εἶναι. Sic Interpres legisse videtur. F. G.

29. Ὅπερ ἐν ἀρχῇ εἴρηκεν] Hæc omissa sunt ab interprete. Id est, *ut in initio diximus.* J. T.

34. Ὡς

tione ; quam puerile eſt , bone Hercules! & humile , & non minime inter omnia inhoneſtum.

32. At harum rerum omnium cauſſa , quam principio dicebamus , ignorantia , & quod mores uniuscujusque in obſcuro ſunt. Quae cum ita ſint , utinam Deorum aliquis vitas noſtras aperiat ! iret ſane fuga praeceps in barathrum delatio , locum nempe , rebus a veritate colluſtratis, non jam habitura.

ἀμαθολῆς κεχινημθμόν, Ἡράκλεις, ὡς μειραχιῶδες, ϗ ταπεινὸν, ϗ πάντων [h] οὐχ ἥκιστα ἄδικον.

Ἀλλὰ τύτων ἁπάντων αἴτιον, ὅπερ ἐν ἀρχῇ ἔφημεν, ἡ ἄγνοια, ϗ τὸ ἐν σκότῳ πᾶ εἶναι τ ἑκάστ τρόπον. ὡς εἴγε θεῶν τις ἀποκαλύψειεν ἡμῖν τὰς βίας, οἴχοιτο ἂν φεύγουσα [i] ἐς τὸ βάραθρον. ἡ ἀμαθολὴ, χώραν ὁδὸν ἔχουσα, ὡς ἂν πεφωλισμθμένων τ πραγμάτων ὑπὸ τ ἀληθείας.

PSEUDOLOGISTA. *SIVE DE DIE NEFASTO. CONTRA TIMARCHUM.*

VErum enim vero ignotum tibi fuiſſe nomen Apophras, unicuique manife-

ΨΕΥΔΟΛΟΓΙΣΤΗΣ, Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΡΑΔΟΣ. ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ.

1 ΑΛΛ' ὅτι μ ἠγνόεις τὄνομα † Ἀποφράδα, παντί πᾶ δῆλον. πῶς γὰρ δὴ

h Οὐχ] Non comparet in B. i Ἐς] Καὶ ἐς B. ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ] *Junt.* & *Va.* ſolae & *Schol.* hoc addunt. Cett. non habent, nec M.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΡΑΔΟΣ ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ] Ἀποφράδας ἡμέρας, ϗ ἀποφράδες * ἁπλῶς καλοῦμεν τὰς σεσημειωμένας. παρήχθη δὲ ἡ λέξις ἀπὸ ἱστορίας τοιᾶσδε· ἔθος ἦν τοῖς Ἀθηναίοις τοὺς κακούργους καθαδικαζομένους ἔξω φέρειν τ πόλεως, ϗ διδόναι αὐτοῖς τὴν ἀνήκεσταν δίκην· ἐξῆγον γοῦν † αὐτοὺς ἀπὸ τινῶν σεσημειωμένων πυλῶν, ϗ οὕτω ἀπὸ τ συνήθων τοῖς ἄλλοις πολίταις, ὡς τινας ἐκάλουν ἀποφράδας. *V.* Romanis dicebatur porta ſcelerata & ſcelerata via. *G.*

* Ἁπλῶς καλοῦμεν τὰς σ.] Exc. *G.* ἀθρόους π. τὰς σεσημαμμένας. Etiam C. niſi quod ἀνδρας habet. *M. du S.*

† Αὐτὸς] Αὐτῶν edita. Emendavit *M du S.*

34. Ὡς ἂν πεφωτισμένων] Menti namque , (ut ait *Cicero* lib. II. Academ. Qu. cap. 10.) *nihil eſt veritatis luce dulcius.* *J.T.*

ΨΕΥΔΟΛ. &c.] Scriptus in Polyeuctum Sophiſtam. L. *Suidas* in ἰσίχ, & in Πολύευκτ. *Th.M.*

ΨΕΥΔΟΛ.] Quod titulo adjicit liber *Voſſianus* verba κατὰ Τιμάρχ, non eſt temere. Reſpicit enim illa, c. 27. Ἀθηναῖοι γράμματ ἐνὸς προσθήκῃ τιμήσαντές σε Ἀτίμαρχον ἐπώνασον, ubi vid. not. ſed quod *Marcilius* Polyeuctum eſſe, qui hic laceratur, pronunciat, in eo fefellit eum attentio. Polyeuctum aliquem ſuae aetatis hominem, (καθ' ἡμᾶς) ἀποφράδα, Luciani forte exemplo, ibi *Suidas* appellat. Neque video quid impediat, quo minus intelligatur ille Polyeuctus, qui Conſtantinopolitanus Patriarcha fuit ab A. C. 956. ad 970. Accuratiſſime ſane cum aetate *Suidae* a *Kuſtero* conſtituta convenit. Interim *Marcilius* in errorem etiam, parvum illum quidem, & ingentibus meritis redemtum, induxit *Fabricium* B. G. Vol. 9. p. 773. qui etiam p. 709. eadem forte ratione impulſus, negat credibile eſſe, Polyeuctum *Suidae* eſſe Conſtantinopolitanum illum Patriarcham. *J. M. G.*

ΚΑΤΑ ΤΙΜ.] Haec verba in ſolis *Venetis* extant; niſi quod ſcholia etiam agnoſcunt ; v. c. 27. *Marcilius* de alio cogitavit in quem haec tam acerba quadrarent. *M. du S.*

ΚΑΤΑ ΤΙΜ.] Nolui omittere, licet in omnibus fere abſit, ſuſpicioque ſit, Editorem *Juntinae* id adjeciſſe ex cap. 27. ubi ipſe ſignificat in quem haec direxerit; quod etiam animadverterat Cl. *La Croze*, notae *Marcilianae* adſcribens: Immo in Timarchum, ut ipſe infra p. 446. Ed. *Graev.* *J. F. R.*

1. Ἀποφράδα] Apophradis vocabulum in uſu eſſe probat. Heniochus enim Comicus fabulam conſcripſit, cui titulus eſt ἀποφράς. i. dies inauſpicatus. Olim vocabantur inauſpicati, quibus publica non licebat agere. Ἀθροι ἀποφρὰς ἐ βλέπων ἀπιφίαν. *G.C.*

ἀν ἠτιῶ βάρβαρον εἶναί με τ̔ φωνὴν ἐπ' αὐτῷ ῥιπτόντα [a] ὑπὲρ σοῦ, ὡς Ἀποφράδι ὅμοιος εἴης; ([b] τ̔ γὰρ τρόπον σου, νὴ Δία, μέμνημαι, εἰκάσας τῇ τοιαύτῃ ἡμέρᾳ) εἰ μὴ καὶ παντάπασιν ἀνήκοος ἦσθα τοῦ ὀνόματος; ἐγὼ δὲ τ̔ μὲ Ἀποφράδα, ὅ, τι καὶ βούλει εἶναι, διδάξω σε μικρὸν ὕστερον· τὸ δὲ τοῦ Ἀρχιλόχου ἐκεῖνο ἤδη σοι λέγω, ὅτι τέττιγα τοῦ στερροῦ συνείληφας. εἴπερ τινὰ ποιητὴν ἰάμβων ἀκούεις Ἀρχίλοχον, Πάριον τὸ γένος, ἄνδρα κομιδῇ ἐλεύθερον, καὶ παῤῥησίᾳ συνόντα, μηδὲν ὀκνοῦντα ὀνειδίζειν, εἰ καὶ [c] ὅτι μάλιστα λυπήσειν ἔμελλε τοὺς [d] ἐμπεσεῖς ἐσομένους τῇ [e] χολῇ τ̔ ἰάμβων αὐτοῦ. ἐκεῖνος τοίνυν πρός τινος τ̔ τοιούτων ἀκούσας κακῶς, Τέττιγα, ἔφη, τ̔ ἄνδρα εἰληφέναι τοῦ στερροῦ, εἰκάζων ἑαυτὸν τῷ τέττιγι ὁ Ἀρχίλοχος, φύσει μὲ λάλῳ ὄντι καὶ ἄνευ τινὸς ἀνάγκης· ὁπόταν δὲ καὶ τοῦ στερροῦ ληφθῇ, γεγωνότερον βοῶντι. καὶ σὺ δή, ἔφη, ὦ κακόδαιμον ἄνθρωπε, τί βουλόμενος ποιητὴν λάλον παροξύνεις [f] ὑπὲ

stum. Quî enim accuſares me hoc ipſo nomine barbariei circa linguam, qui dixerim, eſſe te Apophradi, *hoc eſt atro diei* ſimilem? (Memini enim profecto tuos me mores tali diei aſſimilare) ſi omnino nomen illud intelligeres? Ego vero, Apophras quid ſibi velit, paullo poſt te docebo. Jam vero illud tibi Archilochi dicam, *Cicadam alis prehendiſti!* ſi quidem jamborum quendam poëtam noſti Archilochum, Parium genere, virum omnino liberum, & fiducia quadam uti ſolitum, nec cunctantem maledicere, ſi vel maxime laeſurus videretur eos, qui in bilem jamborum ſuorum incidiſſent. Hic igitur, cum male ipſi a quodam ex illo genere dictum eſſet, dicebat, alis prehenſam ab eo eſſe cicadam, ipſum ſe cicadae comparans Archilochus, ſtrepero natura ſua, etiam nemine cogente, *animali*, ſi vero etiam ala prehendatur, clamanti ſonantius. *Sic tu*, inquiebat, *infelix, quid tibi vis, cum loquacem in te poëtam concitas,* oc-

a Ὑπὲρ] Περὶ *Fl.* Et marg. *A1.* ex eadem, credo. b Τὸν γὰρ τρόπον] Reſtitui ex W. *Fl. B1.* Τῶν γ̔ τρόπων enim *Ald. H. P. S.* &c. minus recte. c Ὅτι μάλιστα] Sic *P. J.* Ὁτιμάλιστα junctim *Fl. H. S.* d Περιπετεῖς] Περιπαθεῖς *Menag.* & *Gujet.* conjiciunt. Nihil mut. Edd. nec M. e Χολῇ] Recte W. & *Schol.* ut voluit *Palm.* ac res ipſa clamat. Σχολῇ Edd. miſere. f Ἐπὶ σαυτὸν] Ἑαυτῷ ſine ἐπὶ *Fl.* quod etiam adſcivit marg. *A1.*

22. Γεγωνότερον] Τρανώτερον. *V.*

3. Ἐπ' αὐτῷ] Gloſſema videtur. *F.G.*
Ἐπ' αὐτῷ ῥιπτόντα] Sententia manifeſta. Sed aliine etiam ita, pro ἐπ' αὐτῷ ὅτι εἶπον; *J.M.G.*
5. Τῶν γὰρ τρόπων] Lege τ̔ γὰρ τρόπον. *F.G.*
Τὸν γὰρ τρόπον] Sic recte W. *Fl.* & *B2.* In reliquis prave legebatur τ̔ γὰρ τρόπων. *M. du S.*
Τῶν γὰρ τρόπων σου] Aut legendum videtur τ̔ τρόπον σου, aut τ̔ τρόπων (εἴκα) σε κ. τ. λ. Certe accuſativus, ad εἰκάσας qui referatur, requiritur. *J.M.G.*
9. Βούλεταί εἶναι] De hac phraſi cum Belgiciſmo conveniente, frater Conſult. *G.O. Reitz.* in Belg. Graeciſſ. agens p. 447. Noſtrum adlegat in *Prometh.* T. I. c. 2. dicentem, καὶ σίγε σοι τοῦτο βούλεται εἶναι ὁ Προμηθεύς. Sed vid. ibi notam Cl. *Hemſterh.* ac rurſus fratrem eumdem in Θέλω. p. 484. plura adferentem; addo tantum *Herodot.* Eut. p. m. 105. τόδε ἔπος τοῦτο βούλεται λέγειν. *J.F.R.*
11. Τέττιγα] Proverb. *J.B.*
16. Περιπετεῖς] *Jambl.* N. 184. τοσοκομήσαν τι αὐτὸν ἐμπετῆ γενόμενον τῷ ἰσχυρῶς τ̔ φθειριάσεως πάθει. & iterum n. 252. vid. *Suid.* Πολυεύκτης ἠίοχος & Τίμαρχος, & *Athen.* *M. du S.*
Ibid. Χολῇ] Ita W. Mſ. Hipponactis χωλοὶ ἰάμβοι ab antiquis memorantur; unde ſubierat fortaſſe hic a Luciano nominatos; at nunc Luciani acumine res indigna videtur. In omnibus Impreſſis prave ante hoc ſcriptum eſt χολῇ. *M. du S.*
22. Γεγωνότερον] Conf. ſupra *Gall.* c. 1. *J.F.R.*
27. Ταῦτά σοι] An τἀυτά? *F.G.* Bene, & quia tam levis eſt mutatio, ſic edi curavi. *J.F.R.*
29. Πόθεν;] Forſan πόθεν γ̔ quaeſivit *Solan.* Nec adeo immerito. Vid. de hac formula *Bergl.* ad *Alciphr.* I. Ep. 23. p. 92. Et *Hemſterh.* T. I. *Tim.* §. 2. & 8. Nihil hic tamen adderem; nam & ſic infra, c. 29. πόθεν; τίς ἔτως ὦ λόγοις μεγαλότολμος; *J.F.R.*
Ibid. Ποῖ γῆς δῆτα] Hujus phraſeos exempla compluria adfert Clar. *J. Taylor* in nota 2. ad *Lyſiae* Orat. adverſ. delationem, p. 405. & recte quidem exponit

cam-

occasiones & argumenta jambis quaerentem?

2. Haec ipse quoque tibi comminor, non profecto, quasi Archilocho me comparem. Unde *enim?* multum sane ab eo absum: sed quod novi sexcenta tua facinora jambis digna, quibus ne ipse quidem sufficere mihi Archilochus videtur, etiam si Simonidem & Hipponactem advocet, ut secum vel unum eorum, quae tibi insunt, malorum carmine describant: adeo tu pueros in omni impuritate ut videantur effecisti Orodoecides, & Lycambûs, & Bupalûs, jamborum illorum argumenta. Ac videtur Deorum aliquis in labia tum adduxisse tibi risum de dicta *a me* Apophrade, ut ipse quidem manifestius quam Scythae ruditatis omnium rerum convinceris, qui communia ista & quae ante pedes sunt ignores; occasionemque & principium praeberes contra te scribendi viro libero, quique te domo inde accurate novit, neque metuat quidquam, quo minus omnia proferat, vel praeconio vulget potius, quaecumque, praeσεαυτὸν, αἰτίας ζητοῦντα, καὶ ὑποθέσεις τοῖς ἰάμβοις;

8 Ταῦτά σοι γὰ αὐτὸς ἀπειλῶ, ὦ, μὰ Δία, τῷ Ἀρχιλόχῳ εἰκάζων ἐμαυτόν· [h] πόθεν; πολλοῦ γε καὶ δέω· σοὶ δὲ μυρίας συνειδὼς ἰάμβων ἄξια βεβιωμένα, πρὸς ἃ μοι δοκεῖ οὐδ' ἂν ὁ Ἀρχίλοχος αὐτὸς ἀρκέσαι, προσπαρακαλέσας καὶ Σιμωνίδην, καὶ Ἱππώνακτα συμποιεῖν μετ' αὐτοῦ καὶ ἕν τι τῶν προσόντων σοι κακῶν. οὕτω σύ γε παῖδας ἀπέφηνας ἐν πάσῃ βδελυρίᾳ, [i] Ὀροδοικίδην, καὶ Λυκάμβην, καὶ [k] Βύπαλον, τοὺς ἐκείνων ἰάμβους. καὶ ἔοικε θεῶν τις ὅπῃ χεῖλος ἀγαγεῖν σοι τότε τὸ γέλωτα ὅπῃ τῇ Ἀποφράδι λεχθείσῃ, ὡς αὐτὸς μὲν Σκυθῶν καλαφανέστερος γένοιο, κομιδῇ ἀπαίδευτος ὤν, καὶ τὰ κοινὰ ταῦτα, καὶ τὰ ἐν ποσὶν ἀγνοῶν, δέχειν δὲ εὔλογον πολλοῖς τοῦ κατὰ σὲ λόγων ἀνδρὶ ἐλευθέρῳ, καὶ οἰκοθεν σε ἀκριβῶς εἰδότι, καὶ μηδὲν [l] ὑποστελλομένῳ τὸ μὴ οὐχὶ πάντα ἐξειπεῖν· μᾶλλον δὲ κηρύξαι ἃ πράττεις νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέ-

g Ταῦτὰ] Ταῦτα Edd. priores. *h* Πόθεν;] Nihil mut. Edd. nec M. *i* Ὀροδοικίδην] Ὀροκίδην *Fl.* Ὀροδοικίδην W. Vulgatum tenent Edd. *k* Βύπαλον] Βυκόλον male *Fl.* *l* Ὑποστελλομένῳ] Ὑποστελομένῳ *Fl.*

eam significare, *longe absum*, veluti contra, ὀλίγου δεῖν λέγειν. *Parum abesse quin dicam.* Verum frustra mihi videtur haerere in verbis *Lysiae*, quibus is orationem orditur, dicens: Πολλοῦ δεῖν χάριν ἔχειν, ὦ βουλή, τῷ κατηγόρῳ. Quae verba certe ibi significare debent: *Plurimas gratias debeo accusatori*; (quod scilicet diu optatam occasionem praebuerit, meae vitae rationes exponendi) ut bene vidit ipse: quando autem addit: „ sed profecto πολλοῦ δεῖν & δεῖν tam est huic „ sententiae adversum, quam quod maxime", videtur non adtendisse eodem redire, si negative ad Graeca reddideris: *Non satis possum gratias habere adversario*, quo facto, nihil contrarii video. Nam qui profitetur, se multum abesse, non necessario dicit, se alienum esse ab illa re agenda, vel se nolle facere, verum, se *imparem*, sive, *non sufficientem* declarat: adeoque cum se numquam sufficientes gratias habere posse adversario declarat, eo ipso fatetur, se maximas ei debere. *J.F.R.*

32. Σιμωνίδην] A Ceïo hic diversus. *M. du S.*

33. Ἱππώνακτα] Hic in pictorem quendam tam atrociter scripserat, ut suspendio vitam finiverit. *M. du S.*

36. Ὀροδοικίδην] *Horat.* Epod. VI.

Qualis Lycambae spretis infido gener,
Aut acer hostis Bupalo.

Ubi quod de Bupalo habet, ad Hipponactem pertinet, cujus in eum Jambos nominat Tzetzes, non ad hunc. Vid. etiam *Orig.* c. Celsi. 74. f. (ubi in margine perperam legitur Λυκάμβαιτα, laudato etiam Luciano) *H. Steph.* Lyr. 144. C. & Marm. Ox. 209. In W. scribitur Ὀροδοκίδην. In *Fl.* ὀροκίδην. *M. du S.*

37. Τοὺς ἐκείνων ἰάμβους] Jamborum illorum caussam, i.e. qui malitia sua jambos illorum provocarunt. Τὸ ὑποκείμενον, objectum. *F.G.*

40. Σκυθῶν] Ridicule, lege σκυτέων. Vult enim dicere Lucianus, Pseudologistam ignorare etiam ea quae vel vilissimi opifices sciant; quod clare patet ex cap. seq. *L.K.*

41. Τὰ ἐν ποσὶν] Eadem phrasis supra T. 2. in *Quom. Hist.* c. 2. Et T. I. *Nigr.* c. 7. Item ap. *Long. Past.* I. p. 14. & II. p. 64. *J.F.R.*

43. Οἰκοθεν] Populares ergo erant. Vid. not. ad c. 10. *M. du S.*

ἡμέραν ἔτι καὶ νῦν, ὅτι πολλοῖς τοῖς πρὶν ἐκείνοις.

[a] Καίτοι μάταιον ἴσως, καὶ περιττὸν, ἐν παιδείας νόμῳ παρρησιάζεσθαι πρὸς σέ. ὅτῳ γὰρ ἂν αὐτὸς πολὺ βελτίων γένοιο πρὸς τὴν ἐπιτίμησιν, ὃ μᾶλλον ἢ κάνθαρος μεταπεισθείη ἄν, μηκέτι τοιαῦτα κυλινδεῖν, ἅπαξ αὐτοῖς συνήθης γενόμενος. ὅτ' εἰναί τινα νομίζω τὰ ἀγνοοῦντα ἔτι τὰ σὰ σοῦ τολμώμενα, καὶ ἃ γέρων ἄνθρωπος ἐς [b] ἑαυτὸν πολυνομεῖς. [c] οὐχ οὕτως ἀσφαλὴς, οὐδὲ ἀφανὴς βδελυρὸς εἶ· οὐδὲ δεῖ τινος τῷ ἀποδύσοντος τὴν λεοντῆν, ὡς φανερὸς γένοιο, κανθήλιος ὤν, εἰ μή τις ἄρα ἐξ Ὑπερβορέων ἄρτι ἐς ἡμᾶς ἥκοι, ἢ ἐς τοσοῦτον Κυμαῖος εἴη, ὡς μὴ ἰδὼν, εὐθὺς εἰδέναι ὄνων ἁπάντων ὑβριστότατόν σε ὄντα, μὴ θεμείνας ὀγκωμένου προσέτι ἀκοῦσαι. ὅτῳ πάλαι καὶ πρὸς ἐμὲ, καὶ πολὺ πᾶσι καὶ πολλάκις κεκήρυκται τὰ σὰ, καὶ δόξαν οὐ μικρὰν ἔχεις ἐπ' αὐτοῖς ὑπὲρ τὴν Ἀριφράδην, ὑπὲρ τὴν Συβαρίτιδα [d] Μίσθωνα, ὑπὲρ τὴν Χίων

ter multa illa antiqua, nunc etiam noctu atque interdiu perpetras.

3. Quamquam vanum fortasse & supervacuum fuerit, libertate illa, quae eruditos decet, apud te uti: neque enim ipse unquam a reprehensione fias melior, non magis quam scarabaeus dediscat volvere talia, cum semel iis assueverit; neque puto quemquam esse, qui adhuc ignores, quae audeas, quaeque senex homo in te ipsum designes. Non ita securus, non ita obscure impurus es: neque opus est, qui leoninam tibi detrahat, ut appareat te asinum esse, nisi quis forte ab Hyperboreis inde modo ad nos venerit, aut adeo sit Cumanus, ut non ad primum statim conspectum cognoscat, asinorum te omnium esse insolentissimum, neque exspectet, dum rudentem etiam audiat, adeo olim & a me, & apud omnes, & saepe, tua vita praeconio vulgata est; & famam eo nomine non parvam habes supra Ariphradem, supra Sybaritam Misthonem, supra Chium illum Bastam, il-

a Καίτοι] Καίτοι male *J.* b Ἑαυτὸν] Et sic *H.* cum cett. c Οὐχ οὕτως ἀσφαλὴς] Nihil mut. Edd. nec M. d Μίσθωνα] Sic Edd. & M. Forsl. Ἡμιθίωνα.

67. Τὸν Ἀριφράδην] Ἀριφράδης ἔτος λοιδορεῖται ἀεὶ γυναικὶ συνὼν, κιθαρῳδὸς δὲ ἦν Ἀριστοφάνης· Ἀριφράδης ἐστὶ μὲ ποιητὴς, ἀλλὰ τοῦτο μὲν βούλεται· ἔστι δὲ, ὁ μόνον πονηρὸς, ὁ δὲ ὁ ἐς ἀθάμιλον ὁδὶ * πανοῦργος, ἀλλὰ καὶ προσεξεύρηκέ τι. τὸν δὲ αὐτῷ γλαῦκα † αἰσχρῶς ἥδω. τυτίσκος τὸ αἰδοῖον τῷ ἀνθρώπῳ ἐστὶ τὸ σπέρμα. Ἀριφράδης γὰρ Πολύμνης ἐστὶν Οἰάνιχος ‡ ἁρπτοποιός. καὶ πολυμήχανα ἐστὶ τὴν κωμῳδεῖται ἐπ' αἰσχροτηλί. εἴ τις ἦν τοιοῦτον ἄνδρα καὶ σφόδρα φυλάττοι, μήποτε ὃν τῷ αὐτοῦ § πίνας πατρίᾳ, καὶ αὖθις. Ἀριφράδης παῦσαι λαρῶν. *V.*

* Πανοῦργος] Exc. *G.* Πανοῦργος. † Αἰσχρῶς ἥδω] Exc. *G.* αἰσχρὸς ἰδεῖν. ‡ Ἁρπτοποιός] Lege ἁ—οὐ *M. du S.* § Πίνας] Exc. *G.* σίνεται.

48. Ἐκείνοις] Rebus turpibus. *F.G.*

52. Οὐ μᾶλλον ἢ κάνθαρος] Impurum animal, & turpitudinis, quam inimico objicit Lucianus, symbolum. *Arist.* Hist. anim. 5, 19. Οἱ κάνθαροι ὧν κυλίσουσι κόπρον, εἰς ταύτην φαλεύσουσί τε τὰ χειμῶνα, καὶ ἐντίκτουσι σκώληκας, ἐξ ὧν γίνονται κάνθαροι. Disertius etiam *Aelian.* Hist. Anim. 10, 25. Ὁ κάνθαρος ἄθηλυ ζῷόν ἐστι. σπείρει δὲ εἰς τὸν σφαῖραν, ἣν κυλίει. ὀκτὼ δὲ ἢ εἴκοσι ἡμερῶν τοῦτο ἐφέσας, καὶ θάλψας αὐτὸν, εἶτα μόνος τῇ ἐπὶ ταύτας, προάγει τὸν γεννητόν. Quo loco recte utuntur viri docti ad interpretandum illud *Ausonii* Epigr. 70, 7. *Perversae Veneris* &c. per μείρωψύχωσιν

Non taurus, non malus erit, non hippocamelus,
Non caper, aut aries, sed scarabaeus erit.

J.M.G.

57. Οὐχ οὕτως ἀσφαλὴς] Οὔτως ἀσφαλὴς, delata negatione. *Th.M.*

Ibid. Ἀσφαλὴς] Ἀσαφὴς omnino legendum videtur. Supra pluribus locis idem error sublatus. *F.G.*

Ἀσαφὴς] *Menagii* emendationem in textum recepit. Mf. tamen cum Impress. omnibus ἀσφαλής. *M. du S.*

Ἀσφαλὴς] Ἀσαφὴς memini jubere legere *Gujetum*, dum ad *Jov. Trag.* c. 28. ἀσφαλῶς λαρρίπτων similiter in ἀσαφῶς mutaret. *Solan.* quoque ἀσαφὴς praefert, me hic non refragante, sed sine auctoritate nihil mutante. *J.F.R.*

59. Τὴν λεοντῆν] Conf. supra, Ἀνακ. c. 32. *M. du S.*

61. Κυμαῖος] I. e. ὁ Κύμης τῆς Αἰολίδος. Vid. *Erasm.* in proverb. *Sero sapiunt Cumani.* *F.G.*

Κυμαῖος] Vid. Ἀνακ. c. 32. & Δραπ. c. 23. In *Æsop.*

illum similibus in rebus doctum. Dicendum tamen, licet obsoleta dicere videar, ne reprehendar, qui solus ea ignorem.

4. Vel potius advocandus erit Menandri prologorum unus, Elenchus, amicus Veritati & Libertati in dicendo Deus, non obscurissimus eorum, qui in scenam prodeunt, solis vobis inimicus, qui linguam ipsius timetis, qui & novit omnia, & diserte, quae de vobis novit, eloquatur. Lepidum sane fuerit, si velit ille ad nos accedere, & enarrare spectatoribus totam fabulae rationem. Age igitur, Prologorum atque Geniorum optime, Elenche, vide ut diserte auditores edoceas, quam non temere, neque animo ad inimicitias prono, neque illotis, quod ajunt, pedibus ad hanc disputationem devenerimus, sed cum propriam injuriam ulciscentes, tum communi quodam odio hominem impuritatis caussa persequentes. Haec sola ubi dixeris, & aperte exposueris, propitius e vestigio discedere hinc poteris, & reliqua nobis permit-

ἐκεῖνον [e] Βάσαν, τ' ὅτι τοῖς ὁμοίοις σοφόν. ὀρητέον δὲ ὅμως, εἰ καὶ ἑωλα δόξω λέγειν, ὡς μὴ αἰτίαν ἔχοιμι μόνος αὐτὰ ἀγνοεῖν.

Μᾶλλον δὲ προκλητέος ἡμῖν τ' Μενάνδρου προλόγων εἷς, ὁ Ἔλεγχος, φίλος ἀληθείᾳ καὶ παῤῥησίᾳ θεὸς, οὐκ ὁ ἀσημότατος τ' ὅτι τ' σκηνὴν ἀναβαινόντων, μάνοις ὑμῖν ἐχθρὸς τοῖς δεδιόσι τ' γλῶτταν αὐτῦ, πάντα καὶ εἰδότος, καὶ σαφῶς διεξιόντος, ὁπόσα ὑμῖν σύνοιδε. χάριεν γᾶν τῦτο γένοιτ' ἂν, εἰ ἐθελήσειεν ἡμῖν προεισελθὼν ὅτος διηγήσασθαι τοῖς θεαταῖς σύμπαντα τῦ δράματος τ' λόγον. Ἄγε τοίνυν, ὦ προλόγων καὶ δαιμόνων ἄριστε Ἔλεγχε, ὅρα ὅπως σαφῶς προδιδάξῃς τὺς ἀκούοντας, ὡς ὐ μάτην, οὐδὲ φιλαπεχθημόνως, οὐδ' ἀνίπποις ποσὶ, χτ' τ' παροιμίαν, ὅτι τόν δε τ' λόγον ἀπηντήκαμεν, ἀλλὰ καὶ ἰδίόν τι ἀμυνόμενοι, καὶ τὰ κοινὰ μισοῦντες τ' ἄνθρωπον ὅτι τῇ βδελυρίᾳ. ταῦτα μόνα εἰπὼν, καὶ σαφῶς προδιηγησάμενος, ἵλεως ἄπιθι ἐκποδὼν, τὰ δὲ ἄλλα, ἡμῖν [f] κατάλει-

[e] Βάσαν] Et hoc Edd. atque M. Βάσσον adscripsit *Solan.* [f] Κατάλειπε] Recepi ex W. Κατάλιπε Edd. priores.

85. Ἀνίπποις ποσὶν] Ἀνίπποις ποσὶ, ἀντὶ τῦ ¶ ἀνεπιτρόπους, καὶ χωρὶς τινὸς ὑφαιρέσεως. παροιμία ἐπὶ τ' ἀμαθῶς ἐπί τινα ἔργα καὶ πράξεις ἀφικνουμένων. *V.*

88. Βδελυρίᾳ] Ἀκρασίᾳ. *V.*

¶ Ἀπιτρόπους] Lege ἀνεπιτρόπους. *M. du S.*

sop. quae hodie circumferuntur *fabulis*, Cumarum nulla mentio. Vid. Delect. fab. 123. & 157. *M. du S.*

65. Πρὸς ἱμεῦ] Quos nunc extantes libellos innuat, primo quidem ambigebam. Nunc ad *Rhetorem* suum respicere video. Sophistes enim hic audit c. 5. & 8. *Celebris Sophista* c. 9. *Rhetor & Sophista*. c. 19. *M. du S.*

67. Ἀριφράδῃ] Impurus hic, teste *Aristophane* in Equit. & Lesbiorum morbo, quem adinvenisse videtur, infamis. V. p. 359. *M. du S.*

68. Μίσθωνα] Vid. not. ad *Ovid.* Trist. II. 417. & *Amid.* c. 23. *M. du S.*

69. Βάσαν] De hoc nihil invenio. Vide an non potius legendum sit Βάσσον, de quo ad *Amid.* c. 23. *M. du S.*

73. Προλόγων εἷς ὁ Ἔλεγχος] Sine dubio est, hic non indicari Comoediae nomen, non laudari versus ipsius Menandri, recte (quantum ad caussam, demta verborum asperitate) eo nomine reprehensum *Joh. Clericum* a Philel. Lipsi. ad Menandri reliqu. hoc tit. Porro Elenchi, h. e. *convictionis*, personam jam adhibuit noster in fine *Piscatoris* c. 48. *J. M. G.*

Ibid. Ἔλεγχος] Μενάνδρου προλόγου. *F. G.*

Ἔλεγχος] Hinc in nupera fragmentorum Menandreorum editione p. 58. fragmentum hoc concinnatum est.

Ἔλεγχος γὰρ θεὸς
Τῇ παῤῥησίᾳ, τῇ τ' Ἀληθείᾳ φίλος.

totique fabulae, si diis placet, nomen ΕΛΕΓΧΟΣ inditum. Parum feliciter utrumque, ut ab illius editionis censore Anonymo jam observatum est p. 26. sed ante Cl. *Clericum*, *Menagius*, ut in not. edit. *Amstel.* videre est. senarium esse pronunciarat, φίλος Ἀληθείᾳ ϵ παῤῥησίᾳ θεὸς. *M. du S.*

Ibid. Φίλος ἀληθείᾳ ϵ παῤῥησίᾳ θεὸς] Senarius. *F. G.*

85. Ἀνίπποις ποσὶ] Habuimus supra *Dem.* c. 4. Et *Rhet. Praec.* c. 14. *J. F. R.*

90. Ἔκποδὼν] Conf. supra *pro Imag.* 2. postremo. *J. F. R.*

λειπε· μιμησόμεθα γάρ σε, ἢ διελέγξομεν τὰ πολλὰ, ὡς παῤῥησίας τε ἢ ἀληθείας ἕνεκα, [a] μηδένα αἰτιάσασθαί σε. μήτε δὲ ἐμὲ πρὸς αὐτοὺς ἐπαινέσῃς, ὦ φίλταλε ἔλεγχε, μήτε τὰ ἐκείνων προσόντα προεχχέῃς αὔτως· ἢ γὰρ ἄξιον θεῷ ὄντι ὅτι [b] τόμα σοι ἐλθεῖν τὸς περὶ τοῦτο καταπτύστων λόγους.

Ὁ γὰρ σοφιστὴς οὗτος εἶναι λέγων, ὁ πρόλογος ἤδη φησὶ ταῦτα, ἐς Ὀλυμπίαν ποτὲ ἦκε, λόγον τινὰ πρὸ πολλοῦ συγγεγραμμένον ἐπιδειξόμενος τοῖς πανηγυριστῆς. ἦν δὲ ὑπόθεσις τῷ συγγράμματι, ὅ Πυθαγόρας κωλυόμενος ὑπό τινος Ἀθηναίων, οἶμαι, μετέχειν τ [c] ἐν Ἐλευσῖνι τελετῆς, ὡς βάρβαρος, ὅτι ἔλεγεν αὐτὸς ὁ

tere. Te enim imitabimur, & convincemus *eum* in plerisque, ut libertatis veritatisque *neglectae* nemo te accusare possit. Neque vero me laudaveris apud illos, Elenche carissime, neque isti quae insunt, temere effundas. Neque enim dignum fuerit, tibi, qui Deus es, in os venire sermones de rebus adeo despuendis.

4. *Nimirum iste, qui Sophistam se esse* Iait, ista jam loquitur Prologus, *Olympiam venit aliquando, orationem olim conscriptam habiturus in panegyri. Erat autem argumentum libelli, Pythagoras prohibitus ab aliquo, Atheniensium puto, Sacris Eleusiniis interesse, tanquam Barbarus, quod ipse dictitaverat* Py-

a Μηδένα αἰτιάσασθαί σε] Nil mutare Edd. nec M. addit *Solan.* b Στόμα] Recte sic M. *Fl. H. P. S.* &c. Στόματος *J.* & marg. *A1.* c Ἐν] Neglexit praepos. W.

96. Αὔτως] *Matthaeus. V.*

99. Ὁ γὰρ σοφιστὴς] *Τίμαρχος. V.*

* Τίμαρχος] Lege Ἀτίμαρχος, quamvis etiam in C. reperiatur τ—— *M. du S.*

93. Αἰτιασ. σε] Sic libri omnes impressi & Mss. M. ideo autem repetit, ne de se intelligatur dictum. *M. du S.*

Αἰτιάσασθαί σε] Obscuriusculum facit locum actio comica. *Nemo te, Elenche, accusabis veritatis & libertatis caussa*, h. e. nemo meam narrationem, qua in pudorem dare inimicum, & turpitudinis convincere studebo, ut parum veram, vel ut parum liberam accusabit. Ita, quae sequuntur, intelligenda: *non laudabis me, Elenche*, h. e. non admiscebo ego quidquam meae laudis. Ut res ipsa lectori festinanti fieret manifestior, ipsam Elenchi prosopopoeian Prologi instar argumentum & occasionem dramatis, ut ille apud Menandrum, narrantis, alio genere typorum curamus, in Latina interpretatione exprimi. *J. M. G.*

94. Πρὸς αὐτοὺς] Scil. τοὺς ἀκουσομένους. *F. G.*

2. Λόγον τινὰ — ἐπιδ. τοῖς πανηγ.] Mos ea aetate frequens, cujus originem apud nostrum in *Herod.* habes. cap. 1. *Philostratus* passim meminit in vitis Sophistarum & Apoll. vita. *M. du S.*

10. Τὸν Αἰσχίνε κολοιὸν] Conf. Ἀπολ. μισθ. c. 4. *M. du S.*

12. Ἔωλα] I. e. *Vetera, meditata.* F. G. Conf. supra *Bis Accus.* c. 25. μὴ ἴωλον εἶναι τὴν κρίσιν. Et *Schol.* in No. 6. ἰωλους ἄρτους exponentem χθιζινούς. *J. F. R.*

15. Αἰτίαν τινὰς ὑποθέσεις] Sicut ille apud *Plinium* ep. 2, 3, 1. *Isaeus*, qui & ipse *poscebat controversias plures, electionem auditoribus permittebat. Poscebat*, inquam, non *ponebat*; quam sententiam nostram contra illustrem *Cuperum* nuper ibi defensam, mirifice confirmat hic locus, de quo in mentem tum nobis non veniebat. Nempe poscebant Sophistae plures controversias aut ὑποθέσεις, argumenta declamationum; & inter illas deinde optionem quoque auditoribus permittebant. Quidam forte bona fide. Hic noster quidem fraude usus, quae hic describitur. *J. M. G.*

18. Καὶ συνίστησι τὸ θέατρον ἀκούειν τοῦ ὑπὲρ τοῦ Πυθαγόρα ἐκεῖνον λόγου] Quum nihil haberet τοῦ quo referretur, omnino censebam scribendum τὸν, λόγον nimirum, quod perspicuum est. Sed non dissimulanda est scripturae Florentinae editionis, Καὶ συνίστησι τὸ θέατρον ἀκούειν τοῦ ὑπὲρ τοῦ Πυθαγόρα ἐκείνου λόγου. In quibus verbis profecto nihil est, quod non probes; & ἐκείνου potest ἐμφάσεως caussa esse additum, quemadmodum notum est, hanc vocem de magnis & admiratione dignis viris sic adhiberi. Sed si locum ipsum, & praecedentia praesertim, inspicias, forte vulgatiorem scripturam, pro τοῦ lecto τὸν, praeferas, quum ἐκείνου λόγου sic necessario videatur debuisse dici, quandoquidem spectat singularem quamdam de Pythagora historiam, cujus mentio supra fuerat facta. *J. F.*

Ibid. Τὸν] Ed. *Fl.* τοῦ ἐκείνου λόγου. Reliquae τ—— ἐκείνου λόγου. Si *Fl.* sequaris, ἐκείνου non Pythagoram, sed stolidum illum oratorem notabit. Sed magis placet W. in quo τ—— ἐκείνου λόγου. *M. du S.*

20. Ἀτίθανος ὁ τῇ ὑποκρίσει] Ita egit hic Sophista,

Pythagoras, se quondam Euphorbum fuisse. Erat porro oratio illa, ad Aesopicae cornicnlae instar consarcinata ex multis pennis alienis. Cum autem vellet non antiqua videri dicere, sed velut ex tempore proponere quae de libro edidicerat: rogat sodalium aliquem (erat ille Patrensis, in caussis multum versatus homo) cum argumenta posceret dicendi, Pythagoram ut ipse deligeret. Idque facit homo, ac persuadet theatro, ut audire vellent homines illam pro Pythagora orationem.

Πυθαγόρας πρὸ τέτε ποτὲ, ϗ Εὔφορβος γεγονέναι. ἐτύγχανε δὲ ὁ λόγος [d] αὐτῷ τ Αἰσώπε κολοιὸν, συμφορητὸς ὢν ἐκ [e] ποικίλων ἀλλοτρίων πτερῶν. βελόμενος δὴ μὴ ἔωλα δόξαι λέγειν, ἀλλ' [f] αὐτοσχεδιάζειν τὰ ἐκ τῆς βιβλίε, δεῖται τ συνήθων τινός (ἦν δὲ ἐκ Πατρῶν ἑκεῖνος, ἀμφὶ δίκας ἔχων τὰ πολλὰ) ἐπειδὰν αἰτήσῃ τινὰς [g] ποθέσεις τοῖς λόγοις, τ Πυθαγόραν αὐτῷ προελέσθαι. ϗ ἕτως ἀνὴρ ἐποίησε, ϗ συνέπεισε τὸ θέατρον ἀκέειν [h] τ ὑπὲρ τῆς Πυθαγόρε ἐκείνου λόγον.

5. *Postea iste in actione valde improbabilis, qui connecteret orationem, qualem videri necesse est a longo inde tempore commentatam & meditatam, etsi quam maxime praesens homini impudentia pro illo pugnaret, & manum*

Ἦν δὴ τὸ ἐπὶ τέτῳ, ὁ μὲν πάνυ ἀπίθανος ἐν τῇ [i] ποκρίσῃ, συνείρων οἷον εἰκὸς ἐκ πολλῆς ἐσκεμμένης, ϗ μεμελετημένα, εἰ ϗ ὅτι μάλιστα ἡ ἀναισχυντία ἅπερ ἐπήμυνε, ϗ χεῖ-

[d] Αὐτῷ] Sic W. *J.* & marg. *Al.* Αὐτοῦ *H P. S. Fl. Br. Ald. Fr.* [e] Ποικίλων] Ποικίλλων *J.* & *Ald.* [f] Αὐτοσχεδιάζειν] Σχεδιάζειν Schol. & *Coll.* [g] Τὸν] Receptum ex W. Τῶν Edd. pessime, quum tamen λόγοις mox haberent. Τῶν — ἐμῶν λόγων *Fl.* Ἐμοῦ Edd. cett. & M.

13. Σχεδιάζειν] Ἤτοι χύδην λέγειν, τὰ μὴ μετ' ἐκλογῆς γινόμενα. *V.*

23. Ἐπήμυνε] † Ἐπεβοήθει. C.

† Ἐπεβοήθει] Recepi ex C. Ἐπιβάντες V. & edita. Ἐπιβάντες Exc. *G.* quod propius accedit ad C.

sta, ut actio ipsa fidem sibi derogaret extemporalitatis: quod diversis modis accidere posse constat. V. G. recitabat, ut adolescentuli cum pensa reddunt: aberat ille aestus, illa solicitudo, illa vicissim quarundam rerum incuria, extemporalis orationis comites: plena omnia testimoniis, argutiis, sententiolis &c. Porro illud *connectere*, quo reddidimus τὸ συνείρειν, debemus *Quinctilian.* 10, 3, 20. *J. M. G.*

23. Ὅτι μάλιστα] Forsan μιγίστη. *F. G.* Non reprehendo. Sed nec vulgatum damnare ausim: nam licet ὅτι sic per pleonasmum amet adjectivis addi, ut ὅτι πλεῖστος χρυσὸς Æsop. fab. 128. ὅτι μιγίστη φωνὴ apud Nostr. c. 6. & 15. ubi nos vide; & *Thucyd.* VII. c. 69. vs. 62. ὅπως ὑπιμιγίσῃ ἀφίλεια χένοιτο. tamen & adverbia saepe pro adjectivis poni, non solum in tritissimis illis locutionibus ὁ πάλαι λόγος, ὁ πρὶν ἀσυχία, sed & in aliis, satis jam saepe indicatum. Ὅτι μάλιστα quoque conjungi, notum arbitror, ut supra c. 1. & ap. *Thucyd.* V. c. 36. ὁτιμάλιστα una voce exaratur. Et ibid. c. 46. vs. 13. ὅτι τάχιστα ἐῤῥῆμα εἶναι ἀλαχινδυνῶσαι. Quae tamen non ita similia fateor, ut nihil regeri possit. *J. F. R.*

Ibid. Ἡ ἀναισχυντία ἅπερ] Locus mihi, & Cl. *Kustero* suspectus. *M. du S.*

Ἡ ἀναισχυντία ἅπερ] Nisi aliud quid hic desit, V. G. nomen παράκλητος, συνήγορος, vel tale quiddam; certe excidisse puto syllabam, s. praepositionem participio praemissam, legendumque παρῆσα, atque ita interpretatus sum. *J. M. G.*

Ἡ ἀναισχυντία ἅπερ] Etsi Cl. *Gesn.* non male παρῆσα conjicit, & ego quoque vellem in aliquo libro sic invenire, nondum tamen vulgatum muto; quia potest pleonasmus esse, ut supra *de Calum.* c. 16. ubi τὸ ἂν etiam abundare vidimus. Adde εἶναι abundans ap. *Alciphr.* Ep. 1. p. 1. χρῆσιν ἡμῖν ἡ θάλασσα τὸ τίμιον εἶναι τὴν γαλήνην ἐσόμενον. ubi *Bergl.* plura simila. Addo etiam *Long. Past.* I. p. 18. ὕδωρ εἶναι ἅπαν. Nostrumque infra hoc *Dial.* c. 25. σοφιστὴν εἶναι δεινὸν ἐποίησα. Omitto quae satis multa de hoc pleonasmo notata servo. Sufficient, si addas duo illa, quae Cl. *Hemst.* T. I. *Jud. Voc.* p. 98. dedit, ubi Noster. ὁ δὲ σαυρὸς εἶναι ὑπὸ τέτε μὴ ἐδημιεργήθη. Sed si haec non esse prorsus similia huic ἅπερ, dixeris, superius ὃν tamen *in Calumn.* vel cod. modo abundabat, vel videndum, an τὰ ἅπερ, hic non efficax plane sit, pro *vera*, uti ex *Demosth.* ἡ ἅπερ ἀρχὴ, *verus principatus*, & ὁ ἅπερ, *falsus*, ab Lexicogr. adfertur, quodque aliis etiam auctoritatibus firmare possem, si liceret plura commentari. *J. F. R.*

χεῖρα ὄρεγε, καὶ συνηγωνίζετο αὐτῷ. γέλως δὲ πολὺς ἦν τῶν ἀκουόντων. καὶ οἱ μέν, εἰς τὸν Πατρέα ἐκεῖνον μεταξὺ ἀποβλέποντες, ὑπεδήλουν ὡς ὁ λέληθε συμπράξας αὐτῷ τὸν ῥᾳδιουργίαν, οἱ δὲ καὶ αὐτὰ γνωρίζοντες τὰ λεγόμενα, πᾶσαν ὅλην τὴν ἀκρόασιν διετέλεσαν, ἓν τοῦτο μόνον ἔργον ἔχοντες ἀλλήλων πειρώμενοι, ὅπως μνήμης [a] ἔχωσι πρὸς τὸ διαγιγνώσκειν, ὅτου ἕκαστον ἦν τῶν ὀλίγον πρὸ ἡμῶν εὐδοκιμησάντων ἐπὶ ταῖς καλαμβαίαις μελέταις σοφιστῶν.

illi porrigeret & certamen illius adjuvaret. *Risus interim multus apud auditores, cum alii in Patrensem illum intuentes, subindicarent, auxilium istius impostorae ab illo praestitum non latere: alii vero qui agnoscerent quae dicebantur, toto quo audiebant tempore illud unum agebant, ut alter alterius memoriam tentaret in agnoscendo cujus esset unumquodque eorum Sophistarum, qui paullo ante nostram aetatem in declamationibus floruerunt.*

Ἐν δὲ τούτοις ἅπασι καὶ ὁ τὸν λόγον τόνδε συγγράψας ἦν ἐν τοῖς γελῶσι καὶ αὐτός. τί δ' οὐκ ἔμελλε γελᾶν ἐφ' ὅτῳ τοσοῦτος φανεῖ, καὶ ἀπιθάνῳ, καὶ ἀναισχύντῳ τολμήματι; καί πως (ἔστι δὲ [b] ἀκρατὴς γέλως) ὁ μὲν φωνὴν ἐντρέψας εἰς μέλος, ὡς ᾤετο, θρῆνόν τινα ἐπῳδὴν τῷ Πυθαγόρᾳ, ὁ δὲ τοῦτο δὲ τὸ τοῦ λόγου, ὄνον κιθαρίζειν [c] πειρώμενον ὁρῶν, ἀνεκάγχασε μᾶλλον ἢ ὁ ποιητὴς ἔστω ὁ ἐμός· ὁ δὲ εἰδὲν ὅπισθεν στραφείς. τοῦτο [d] ἐξεπολέμωσε τότε αὐτοὺς ἔναγχος.

6. *Inter hos autem omnes, qui riderent, ipse quoque fuit, qui hunc libellum scripsit. Qui enim non rideret auso tam manifesto, & improbabili atque impudenti? Qui, inquam? Est autem alioqui risus impotens. Atque ille quidem inflexa ad modulationem voce, threnum quendam, uti putabat, accinebat Pythagorae: at hic poëta meus, in suaves cachinnos solvi, asinum videns citharam tractare conantem. Verum iste conversus hoc observat. Hoc illos tum nuper inimicos reddidit.*

Ἐνθέν δὲ ἦν μὲν ἡ τοῦ ἔτους ἀρχὴ, μᾶλλον δὲ ἡ ἀπὸ τῆς μεγάλης νουμηνίας τρίτη, ἐν ᾗ οἱ Ῥωμαῖοι, κατὰ τὸ ἀρχαῖον, εὔχονταί τε αὐτοὶ ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ ἔτους εὐχάς τι-

7. *Deinde fuit principium anni, vel potius dies a magnis illis Kalendis tertius, quo Romani prisco quodam more, & ipsi vota quaedam*

a Ἔχωσι] Ἔχωσι *Fl.* Nihil a vulgata abit M. b Ἀκρατὴς] Ἀκρατὴς male *Coll.* Vulgatum tuetur M. c Πειρώμενον] Recte M. *Fl. P.* &c. Πειρόμενον male *J. Ald.* d Ἐξεπολέμωσε] Ἐξεπολέμωσε male *Coll.* Vulgatum servant M. & *Fl.*

35. Ὁ τὸν λόγον] Λυκιακὸς. *G.*
39. Ἀκρατὴς γέλωτος] Γέλως γὰρ ἦν ὅλον τὸ σύγγραμμα. *G.*
45. Ἐξεπολέμωσε. Πολεμίους ἐποίησε. (ἴσως ἐξεπολέμωσε) *G.*

35. Λόγον τόνδε συγγράψας] Lucianus scilicet. *F. G.*
39. Καί πως] Quo πως illud referri debeat, incertum est. *M. du S.*
43. Ὁ ποιητὴς ἔστω] I. e. Lucianus, cujus ego sum prologus. *F. G.*
Ὁ ποιητὴς ἔστω ὁ ἐμὸς] Hic est ipse Lucianus ὁ τὸν λόγον τόνδε συγγράψας, ut modo dicebat. Loquitur enim Prologus dramatis Elenchus, qui Lucianum *poëtam suum* vocat, ut Terentiani v. g. prologi Terentium. *J. M. G.*
45. Ἐξεπολέμωσε] V. *Th. Mag.* v. πεπολέμωμαι, ait: πεπολέμωμαι), ὁ εἰς ἔχθραν πραχθείς τινι, καὶ πολέμιος γενόμενος. ἐξεπολέμωσε δὲ, ὁ πολέμιόν τινα ἑτέρῳ ποιήσας. πεπολέμηται δὲ ὁ πολεμηθείς. *J. F. R.*
48. Ἡ ἀπὸ τῆς μεγάλης νουμηνίας τρίτη] Romano stilo III Non. Jan. solennis ille *Votorum* dies, *Vota* etiam s. Βῶτα dictus in antiquis monumentis. Quae dici possunt ea de re, occupavit omnia, nec ipsum hunc locum praetermisit, felix diligentia *Exech. Spanhemii* ad *Julian.* Orat. I. p. 276. seq. Caeterum quod hic ipse dies quoque *ἱερομηνία* vocatur, nihil insoliti. Vid. quae in fine *Icaromen.* ea de re annotavimus. *J. M. G.*

48. Τρί-

dam pro toto anno, & sacra faciunt, a Numa rege praescripta, creduntque, Deos illo maxime die operam dare precantibus. Hoc igitur festo die atque sacro, is qui riserat Olympiae insiticium illum Pythagoram, cum videret accedere conspuendum istum atque superbum alienae orationis histrionem, cujus etiam mores accurate nosset, & reliquam vitae istius libidinem atque impuritatem, quaeque facere diceretur, & in quibus deprehensus fuerat, Suadeo, inquit ad sodalium quendam, devitemus infelicis occursus hoc spectaculum, qui sua praesentia jucundissimum nobis diem atrum (Apophrada) videtur facturus. Hoc ipsum nomen Apophrada *audiens Sophista, tanquam peregrinum & alienum Graecis nomen statim risit, & prioris illius risus nomine virum ulius est, ut quidem sibi videbatur, & apud omnes usurpabat hoc ipsum,* Apophras! *Quid vero id rei est? fructusne aliquis? an herba quaedam? an vas? an esculentorum quiddam vel poculentorum est Apophras?* Equidem nec audivi unquam, neque intelligebam unquam, quid sibi velit.

9. *Talia iste contra hunc meum se disputare opinabatur, multumque* Apophradi *risum conflabat, ignarus nempe, ultimum se hoc ru-*

ναις, καὶ [c] θύσαι, Νομᾶ τοῦ βασιλέως καλαστησαμένου τὰς ἱερουργίας αὐτοῖς, καὶ πεπιστεύκασι τοὺς θεοὺς ἐν ἐκείνῃ μάλιστα τῇ ἡμέρᾳ χρηματίζειν τοῖς εὐχομένοις. ἐν τοιαύτῃ τοίνυν ἑορτῇ καὶ ἱερομηνίᾳ, ὁ τότε γελάσας ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐκεῖνος [f] ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ, ἰδὼν προσιόντα τὸν κατάπτυστον, καὶ ἀλαζόνα, καὶ τὰ ἀλλότρια λόγων ὑποκριτήν (ἐτύγχανε δὲ καὶ τὸν τρόπον ἀκριβῶς εἰδὼς αὐτοῦ, καὶ τὴν ἄλλην ἀσέλγειαν, καὶ μιαρίαν τοῦ βίου, καὶ ἃ ποιεῖν ἐλέγετο, καὶ ἃ ποιῶν κατείληπτο) Ὥρα ἡμῖν, ἔφη πρός τινα τῶν ἑταίρων, ἐκτρέπεσθαι τὸ δυσάντητον τοῦτο θέαμα, ὡς φανεὶς ἔοικε ἥδιστην ἡμέραν ἀποφράδα ἡμῖν ποιήσειν. [g] τοῦτ' ἀκούσας ὁ σοφιστὴς τὸν Ἀποφράδα, ὥς τι ξένον καὶ ἀλλότριον τῶν Ἑλλήνων ὄνομα, ἐγέλα εὐθύς, καὶ τὸν ἄνδρα τοῦ πάλαι ἐκείνου γέλωτος ἠμύνετο, ὡς γοῦν ᾤετο, καὶ πρὸς ἅπαντας ἔλεγεν, Ἀποφράς, τί [h] δέ τοῦτό ἐστι; καρπός τις, ἢ βοτάνη τις, ἢ σκεῦός; ἆρα τῶν ἐδιομένων ἢ πινομένων τί ἐστιν ἀποφράς; ἐγὼ μὲν ὅτε ἤκουσα πώποτε, οὐδ' ἂν συνίην ποτὲ ὅ, τι καὶ [i] λέγει.

Ταῦθ' ὁ μὲν ᾤετο χρῆναι τοῦτον διεξιέναι, καὶ πολὺν ἐπῆγε τῷ Ἀποφράδι τὸν [k] γέλων. ἐλελήθει δὲ [l] καθ' αὐτοῦ τὸ ὕστατον τεκμήριον ἀπαι-

c Θύσαι Νομᾶ] Θύσαν ἅμα W. male. f Ἐπὶ] Ita dedit *Solan.* ex *Graev.* Ἐπὶ etiam marg. *A1.* Ὑπὸ Edd. & M. g Τοῦτ'] Ταῦτ' marg. *A1.* h Δὲ] Δαὶ W. solus. i Λέγει] Ita dedit *Solan.* ex W. Λέγοι Edd. priores. k Γέλων] Constare lectionem notat *Solan.* l Καθ' αὐτοῦ] Sic dedi ex *P.* Κατ' αὐτοῦ cett. & M.

77. Ὕστατον τὸ μέγα] Euripides: οἱ δ', ὡς τάχιστ' ἤκουσαν ὑστάτῳ ὄπα, ἤτοι τὸν ὑπερέχοντα, τὸν βασιλικήν. *G.*

48. Τρίτῃ] *Plutarchus* initio vitae *Ciceronis* p. 1578. f. ἡμέρᾳ τρίτῃ τῶν νέων Καλανδῶν ὃν ἡ νῦν οἱ ἄρχοντες εὔχονται καὶ θύουσιν ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίας. V. *Schol.* Obs. 245. *Fab.* Mag. Rom. 198. *Herodian.* I. f. anni ineuntis diem primum ἱερομηνίαν vocat, ubi III. *Non.* accipit Lipsius, quod non probo, vid. *Lips.* excurs. ad *Tac. Ann.* XVI. AB. Ubi virum summa & eruditione, & industria conspicuum miror hunc Luciani locum fugisse, eo magis, quia nulli eorum quos laudat, scriptorum, hujus moris origo prima, a Luciano hic addita traditur. Vide *Strenarum orig.* *M. du S.*

55. Ὁ τότε γελάσας] Lucianus. *F. G.*

Ὁ τότε γελάσας ὃν Ὀλυμπίᾳ ἐκεῖνος ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ] *Is qui tunc in Olympia risit super supposititio Pythagora* Vulgari ὑπὸ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ sub *suppositicio illo Pythagora*, inquiunt interpretes, quod quid sibi velit, nemo dixerit. *F. G. G.*

56. Ὑπὸ τῷ] Forte ἐπὶ. Sic autem distinguendum. ὁ τότε γελάσας ὃν Ὀλυμπίᾳ ἐκεῖνος ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθ. &c. I. e. *super Pythagora. F. G.* Recte, ideoque ἐπὶ recepi & comma post ἐκεῖνον sustuli. *F. F. R.*

77. Καθ' αὐτοῦ] In omnibus libris nostris κατ' αὐτοῦ. *M. du S.*

ἀπαιδευσίας ἐκφέρων, ἐπὶ τούτῳ [a] τόνδε τὸν λόγον συνέγραψεν, ἐμὲ προεισπέμψας ὑμῖν, ὡς δείξειε τὴν ἀοίδιμον σοφιστὴν τὰ κοινὰ τῶν Ἑλλήνων ἀγνοοῦντα, καὶ ὁπόσα καὶ οἱ ἐπὶ τῶν ἐργαστηρίων καὶ τῶν καπηλείων εἰδεῖεν. ταῦτα μὲν ὁ ἔλεγχος.

ditatis contra se indicium proferre. Haec igitur caussa hunc libellum conscripsit ille Poëta meus, qui me ad vos praemisit, ut ostenderet nobilem Sophistam communia Graecorum ignorare, quaeque de officinis etiam & cauponis homines norunt. Ista quidem Elenchus.

Ἐγὼ δὲ (ἤδη γὰρ αὐτὸς παρείληφα τὴν δράματος τὰ λοιπὰ) δίκαιος ἂν εἴην, τὰ ἐκ τοῦ Δελφικοῦ τρίποδος ἤδη λέγειν, οἷα μέν σου τὰ ἐν τῇ πατρίδι, οἷα δὲ τὰ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ, οἷα δὲ τὰ ἐν Αἰγύπτῳ, οἷα δὲ τὰ ἐν Φοινίκῃ, καὶ Συρίᾳ, εἶτα ἑξῆς τὰ ἐν Ἑλλάδι, καὶ Ἰταλίᾳ, καὶ ἐπὶ πᾶσι τὰ ἐν Ἐφέσῳ νῦν, ἄκρα κεφαλαιωδέστατα τῆς ἀνοίας τῆς σῆς, καὶ κορυφὴ, καὶ κορωνὶς τοῦ τρόπου. ἐπεὶ γὰρ κατὰ τὴν παροιμίαν, Ἰλιεὺς ὢν, τραγῳδοὺς ἐμοὶ ὤσω, χαίρων ἤδη σοι ἀκουέτω τὰ σαυτοῦ κακά.

10. Ego vero (jam enim ipse susceptum quod reliquum est fabulae) jure meo jam possem, ista *velut* e Delphico tripode dicere, quid in patria egeris, quid in Palaestina, quid in Aegypto, quid in Phoenice & Syria, quid deinde in Graecia & Italia: ac super omnia, quae nunc Ephesi, quae quidem maxime capitalia & fastigium amentiae tuae, & *imposita* moribus tuis coronis. Cum enim, quod est in proverbio, *Ilienses ipse tragoedos conduxeris*; jam decebat tua te mala audire.

Μᾶλλον δὲ ταῦτα μὲν μηδέπω· περὶ

11. Sed potius ista nondum: de *Apo-*

[a] Τόνδε τὸν λόγον] Τὸν λόγον τόνδε W.

86. Ἐκ τοῦ Δελφικοῦ] Ὡς κεκρυμμένα μοι, ἐλλιπῆ δή. G. (Corrupte scriptum erat κεκρυμένα)

79. Συνέγραψεν, ἐμοὶ] Legendum videtur συνέγραψε ὁ ἐμοὶ προεισπέμψας ὑμῖν. F.G.

81. Καὶ ὁπόσα καὶ] Forsan καὶ ἐπόσα ἂν ἐ οἱ ἐπὶ τῶν, &c. F.G.

87. Πατρίδι] Infra c. 19. καλείσθω ἐ μογίσθω τ' ὦ Φοινίκη ἐπασῶν vocat. Vide etiam Ἀπαιδ. c. 19. M. du S.

90. Ἐφέσῳ νῦν] Hinc est quod Ephesi hunc libellum scriptum fuisse colligo; vid. etiam c. 22. M. du S.

93. Ἰλιεὺς ὢν τραγῳδοὺς] Proverb. pag. 892. J. B.

Ἰλιεὺς] Vid. Ἀπαιδ. c. 38. Polyaen. Strat. III. p. 229. Ilienſium meminit. M. du S.

96. Εἰπὲ γάρ μοι πρὸς Πανδήμου, καὶ Γενετυλλίδος, καὶ Κυβέβης] Benedictus: *Dic mihi per Pandemum, & Genetyllidem, & Cybiben*, absurde. Recte vidit *Palmerius* πάνδημον esse Veneris epitheton, nimirum est quae Lucretio dicitur *Vulgivaga Venus*. Hinc & in Mſ. legitur πρὸς τ' Πανδήμου, καὶ Γενετυλλίδων. sic sane & *Aristoph.* in Θεσμοφοριαζούσαις.

Ὡς ἡδὺ μέλος, ὦ πότνια Γενετυλλίδες,
Καὶ θηλυθριῶδες, καὶ κατιγλωττισμένον.

Quam suavis cantilena, o venerandae Genetyllides, & effoeminata & lasciva. Sed tamen Γενετυλλὶς etiam legitur apud eundem in Nubibus:

Ἦ δ', αὖ μύρῳ, φήσει καλαγλωττισμάτων,
Ἀπάτης, λαφυγμοῦ, καλιάδος, Γενετυλλίδος ſc. ὄζειν.

Haec vero unguentum, crocum obscoena basia.
Et sumtus, & Crapulam, & Venerem, & Genetyllidem olet.

Dicuntur esse dii sive Deae praesides generationis. Vide antiqua scholia. Recte vero κυβέβη docti viri emendarunt. Non est Venus sed magna mater, Cybele, quae & Graecis & Latinis *Cybebe* dicitur. Nam & in inscriptionibus, & in antiquis membranis sic appellatur, ut apud Phaedrum in codice Rementi, u- olim mihi ostendit vir dignitate & doctrina praecellens *Marquardus Gudius*, qui Regi Daniae est a consiliis. Is etiam ubicunque *Cybele* legatur apud Poëtas secunda longa, aut *Cybelle* corrupte, libris antiquis auctoribus, rescribendum affirmat *Cybebe*, aut *Cubebe*, quod verissimum, & in Prudentio jam emendavit *Nicolaus Heinsius*. Illius autem hic meminit propter ejus amorem erga Attin, & quia lasciviſſima fertur fuisse, ut ipse Lucianus in dialogis Deorum indicavit. J.G.G.

Ibid. Πανδήμου] *Xenophontem* audi συμπος. p. St. Ed. 522. L. g. — Εἰ μὲν οὖν μία ἦν Ἀφροδίτη, ἡ δίττα, Οὐρανία τε ἐ Πάνδημος, οὐκ οἶδα — ἴσως μέντοι χωρὶς ἑκατέρᾳ βωμοί τε ἱδρῦσθαι ἐ καὶ ἐ θυσίαι, τῇ μὲ Πανδήμῳ ῥᾳδιουργοτέραι, τῇ δ' Οὐρανίᾳ ἁγνοτέραι, οἶμαι. De cujus templo Athenis vide *Athen.* XIII. p. 569. Confer & Noſtrum, Ἑτ. Δ. VII. & Δημοσθ. c. 13. M. du S.

97. Πρὸς Πανδήμου, καὶ Γενετυλλ.] Eandem vim habet haec

phrade autem prius. Nam dic mihi, per ego te Vulgivagam, & Genetriculam, & Cybeben oro, quare tibi reprehenſione aut riſu dignum *Apophradis* nomen viſum eſt? Ita ſane. Nec enim erat Graecorum proprium; ſed alicunde quaſi comiſſatum venit illis a Celtarum, aut Thracum, aut Scytharum colluvie. Tu vero (noſti enim Athenienſium omnia) ſtatim hoc excluſiſti, & praeconio de Graeco *ſolo* ejeciſti. Hinc riſus, quod barbare loquor, & peregrinum in morem, & terminos Atticos egredior. Verum enim vero quod aliud ita Athenienſibus patrium ſit, atque hoc nomen, qui magis quam tu norunt talia, dixerint: adeo ut citius Erechtheum & Cecropem peregrinos atque advenas eſſe Athenis oſtendas, quam *Apophrada* demonſtres non domeſticam eſſe indigenamque Atticae.

δὲ τ' ἀποφράδα πρότερον. εἰπὲ γάρ μοι πρὸς [b] Παυδήμου, καὶ [c] Γενέτυλλίδα, καὶ [d] Κυβήβης, ᾗ σοι μεμπτὸν, καὶ γέλωτος ἄξιον τέκμωρ εἶναι ἔδοξεν ἡ ἀποφράς; νὴ Δί', ἐγὼ γὰρ οὐ τῆς Ἑλλήνων ἴδιον, ἀλλά πόθεν [e] ἐπεισκωμάσαν αὐτοῖς ἀπὸ τ πρὸς Κελτὸς ἢ Θρᾷκας, ἢ Σκύθας, ὀπτιμίξιας. σὺ δὲ (ἄπαιδα γὰρ οἶδα τὰ τ' Ἀθηναίων) ἐξέκλεισας τοῦτο εὐθὺς, καὶ ἐξεκήρυξας τῆς Ἑλληνικῆς. καὶ ὁ γέλως ὅτι τοῦτο, ὅτι βαρβαρίζω, καὶ ξενίζω, καὶ ὑπερβαίνω τοὺς ὅρους τοὺς Ἀττικούς. καὶ μὴν τί ἄλλο ἔστως Ἀθηναίοις ἐπιχώριον, ὡς τοῦτ' τέκμωρ, φαίης ἂν εἴγε σῷ μᾶλλον τὰ τοιαῦτα εἰδότες; ὥστε ῥᾷττον ἂν Ἐρεχθέα, καὶ τ Κέκροπα, ξένους ἀποφήναις, καὶ ἐπήλυδας εἶναι τῆς Ἀθηνᾶς, ἢ τ ἀποφράδα δείξειας σὺκ οἰκείαν καὶ αὐτόχθονα τ Ἀττικῆς.

Πολ-

b Παυδήμου] Τῆς addit *Solan.* non dicens unde. *c* Γενετυλλίδα] Γενετυλλίδων male *J.* & marg. *A1.* *d* Κυβήβης] Recte ſic *J.* Κυβίδης male Edd. cett. & M. *e* Ἐπεισκωμάσαν] Nil mut. Edd. & M.

97. Καὶ Γενετυλλίδων] Εἰς ἀφροδίσια συκῶσαι βουλόμενον τ καλοδαίμονα τοῦτον, τοῖς τοιούτοις αὐτὸν ὀνόμασιν ἐρεθίσαι δέγματος, ἃ προβλῆτο τ αἰσχρᾶς Ἀφροδίτης ὀνόματα. *V.*

Γενετυλλὶς δαίμων ἐστὶν ἡ τὴν Ἀφροδίτην γενέσεως αἰτία. ob quod & appellata ſic. οἱ δὲ περὶ τὸν Ἄρτεμιδώρου φασὶν τ τοιούτων ἰόφρυς. καὶ πάλιν ἐστὶν ἡ τὴν γένεσιν. *Ariſtoph.* ἐστὶ τὸ μόλυβδος, ὦ πότνια Γενετυλλίδες, καὶ ψηλυφιῶδες ἐκ παίδων λαστὶ σῶμα, καὶ μαινόλυστον. Γενέτυλλις, ἤτοι ἡ Ἀφροδίτη, ὡς γενέσεως αἰτία. *G.*

12. Ἐπήλυδας] Ξένους, ἐποίκους. *G.*

haec obteſtatio, ſeu adjurationem malis, quam in libello *contra Indoctum* c. 3. illa *Libanistidis* mentio. Videtur autem etiam Γενετυλλὶς parum honeſta jam *Ariſtophanis* aetate fuiſſe, cujus loca jam laudata *Graevio*. Hanc ipſam ob cauſſam auſus ſum non *Genetricem* hic reddere, quod honeſtum Romae, ac tantum non ſeverum numen eſt, ſed *Genetriculam*. *J.M.G.*

Πρὸς Παυδήμου] Non ſatis video cur articulum neceſſario inſertum velit *Solan.* Nam in his formulis articulus frequentius omitti amat, ut ſupra *Bacch.* c. 5. πρὸς Χαρίτων. infra c. 16. πρὸς Ἀδύνιδος, quae adſeverratio eadem eſt, atque hic. Dein c. 26. pr. Πρὸς Θεῶν. item c. 28. πρὸς Θεῶν αὐτό μοι. & c. 31. f. πρὸς Διός. Ac *Diſp.* c. 9. πρὸς Φιλίου. Et crebro alibi. Verum & addi interdum articulum, quis inficiabitur? nam & paullo ſupra, *Adv. Indoct.* c. 3. Πρὸς τ Λυδιάδος. Sed ideo non inſerendus, ubi ab Libris abeſt. *J.F.R.*

Ibid. Γενετυλλίδων] In *J.* uti in Mſ. Gr. Γενετυλλίδων. quam ſcripturam ſciolus aliquis invexerit, qui cum Ἔρωτ. c. 42. Γενετυλλίδες plurali numero legiſſet, & hic ita legendum eſſe credidit: ſed longe alia ratio eſt; ſervandaque omnino vulgata, quamvis *Pauſanias* etiam plurali numero habeat p. 2. 3. *M. du S.*

98. Κυβίδος] Corrige Κυβήβης. *Heſych.* Κυβήβη, ἡ μήτηρ τ θεῶν, καὶ ἡ Ἀφροδίτη. Depravate apud *Heſych.* Κυβίμη legitur, pro Κυβήβη. *Suid. Euſt.* *F.G.*

Κυβήβης] Conf. infra Τραγοπ. vſ. 30. *M. du S.*

99. Νὴ Δία] Ἀποσιώπησις hic notanda eſt. *M. du S.* 5. Ἐλληνικοῦ] Ἔθνους aut ſimile quid ſubauditur. *F.G.*

13. Ἀποφράδα] Ad hoc verbum *J. Brod.* Miſc. p. 2. c. 17. p. m. 498. haec commentatur: Notatus eſt, (ait:) a quodam Lucianus, ut ex ejus ſcriptis cognoſcimus, quod vocem hanc ἀποφράς, perinde ac barbaram uſurpaſſet: quam vel uno hoc argumento ἐλληνιστάτην probare poſſem, quod eam *Plato* νόμων ζ in ore habuerit: ἐπόταν ἡμέραι μὴ καθαραί τινες, ἀλλ' ἀποφράδες ὦσι. *Plutarch.* σὺκ ἂν ἔφη σήμερον ἀγωνισάμενα προθύμως, ἵνα ἐκ τούτων ἐξ ἀποφράδος ἐκ σκυθρωπῆς ἱλαρὰν, καὶ προσφιλῆ Ῥωμαίοις ποιήσωμεν. *Dionyſ. Halic.* Τὰν δὲ ἡμέραν ἐκείνην, ἐν ᾗ τὸ πάθος ἐγένετο, μιλεσιάν τε ἐκ ἀποφράδα τίθενται. Id eſt atram, inauſpicatam & nefaſtam. Dicitur & ἀποφὰς ἄνθρωπος, meo judicio parum ſcite. *Aul. Gell.* L. IV. c. 19. *Religioſi dies dicun-*

Πολλὰ γὰρ ἔστιν, ἃ καὶ αὐτοὶ καὶ τἄλλα ταὐτὰ τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις ὀνομάζουσιν, ἀποφράδα δὲ μόνοι ἐκεῖνοι τὴν μιαρὰν, καὶ ἀπευκτὸν, καὶ ἀπαίσιον, καὶ ἄπρακτον, καὶ σοὶ ὁμοίαν ἡμέραν. ἰδοὺ καὶ μεμάθηκας ἤδη ὁδῷ πάρεργον, τί βούλεται αὐτοῖς ἡ ἀποφὰς ἡμέρα, ὅταν μήτε αἱ ἀρχαὶ χρηματίζωσι, μήτε εἰσαγώγιμοι αἱ δίκαι ὦσι, μήτε τὰ ἱερὰ ἱερουργῆται, μήθ' ὅλως τι τῶν αἰσίων τελῆται, αὕτη ἀποφὰς ἡμέρα.

Ἐνομίσθη δὲ τοῦτο ἄλλοις ἐπ' ἄλλαις αἰτίαις, ἢ γὰρ ἂν ἡττηθέντες μάχαις μεγάλαις, ἔπειτα ἔταξαν ἐκείνας τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς τὰ τοιαῦτα ἐπεπόνθεισαν, ἀπράκτους καὶ ἀκύρους τῶν ἐννόμων πράξεων εἶναι, ἢ καὶ, νὴ Δία. καίτοι ἄκαιρον ἴσως, καὶ ἔξωρόν γε ἤδη, γέροντα ἄνδρα μεταπαιδεύειν, καὶ ἀναδιδάσκειν τὰ τοιαῦτα, μηδὲ τὰ πρὸ τούτων εἰδότα. πάνυ γοῦν τοῦτ' ἔστι τὸ λοιπὸν, κἂν ἐκμάθῃς αὐτὸ, πᾶν ἡμῖν εἰδὼς ἔσῃ. πόθεν γὰρ, ὦ ἑταῖρε; τὰ μὲν γὰρ ἄλλα καὶ ἀγνοῆσαι συγγνώμη, ὁπόσα ἔξω τοῦ πολλοῦ πάτου, καὶ ἄδηλα τοῖς ἰδιώταις· τὴν ἀποφράδα δὲ, εἰδὲ βουληθεὶς ἦν, ἄλλως εἴποις. ἓν γὰρ τοῦτο καὶ μόνον ἁπάντων τοὔνομα ἔστω, φησί τις.

Ἀλλὰ καὶ τῶν παλαιῶν ὀνομάτων τὰ μὲν

12. Multa enim sunt, quae ipsi eodem modo, ac reliqui homines, appellant. *Apophrada* autem soli isti, atrum, & abominandum, & infaustum, & inauspicatum, & similem tibi diem. Ecce jam obiter didicisti, quid sibi velit apud illos dies *Apophras*: cum neque magistratus sui copiam faciunt, neque in jure aliquis conveniri potest, neque sacra peraguntur, neque omnino rerum, quas faustas esse volumus, quidquam peragitur: illa dies *Apophras* est.

13. Illud vero aliis aliisque de caussis receptum est. Aut enim magnis superati praeliis, deinde dies hosce, quibus talia illis evenerant, nefastos esse constituerunt, quibus nihil legitimae actionis, ita quidem ut ratum deinde esset, posset suscipi: aut etiam per Jovem .... Quamquam intempestivum forte, & serum nimis jam, aliter instituere senem hominem, ac de novo docere talia, qui neque ea, quae praecedunt, noverit. Nimirum, *dicas forte*, hoc est *solum* reliquum: & hoc si discas, futurum ut omnia deinde noveris. Unde enim, mi homo? Reliqua enim si ignores, condonandum fuerit, quae extra communem *quasi* viam, & plebejis incognita: sed *apophrada*, ne si velis quidem, aliter dixeris. Unum nempe hoc & solum omnium nomen hoc esto, dicit *forte* aliquis.

14. Sed de veteribus quoque nominibus alia

a Καὶ] Καὶ Fl. b Φησί] Nil mut. Edd. & M. Leg. φήσει.

tur tristi omine infames, impeditique, in quibus & res divinas facere, & rem quampiam novam exordiri temperandum est. Ego, pace Gellii, fastos dies voco, quibus fari licet praetori tria verba solemnia: *Do, dico, addico:* quorum primum ad actiones, quibus rem dari petimus: secundum ad facta vel rei vindicationem; postremum ad exsecutiones pertinet, sicut & *adjudico*. His contrarios *nefastos* recte Latineque nominari pugno. Ovid. *Ille nefastus erit, per quem tria verba silentur.* Horat. *Ille & nefasto te posuit die.* Varro: *vocantur dies nefasti per quos dies nefas fari praetorem, do, dico, addico.* &c. (*Horatii* ille locus est 2. Od. 13. 1. *Ovidii* 1. Fast. 47. Sed haec posteriora jam pueri sciunt. Addidi tamen, quia *Brodaeus* commentator primus Luciani dixit, & illo tempore nondum cuilibet nota erant. *J.F.R.*

30. Νὴ Δία] Hic aliquid desiderari videtur. *F.G.* Desideratur quidem; sed studio omissum, ἀποσιώπησις enim est. Et in marg. Parisinae additum: *Praecisio.* *J.F.R.*

Ibid. Ἔξωρον] Idem quod ἀφῆλιξ, de quo v. c. 15. *J.F.R.*

35. Καὶ ἀγνοῆσαι] Καὶ ἀγνοήσεις legendum videtur. *F.G.* Non male; sed non plane necessarium, si comma, quod feci, auferatur, ut construatur συγγνώμη τοῦ ἀγνοῆσαι. *J.F.R.*

39. Τοὔνομα] Post τὸ, τοὔνομα, τἄλλα συγγνώμη ponenda videtur. *F.G.*

40. Φησὶ] Ita emendandum fuit, pro φησὶ, quod in omnibus libris nostris est, etiam in M. *M. du S.*

Φησὶ] Φησὶ *Solan.* edi voluit. Facerem, si auctoritas librorum accederet. Interea cum eo sentio, cum li-

ebia dicenda ſunt, alia minus: quae nimirum non uſitata vulgo, ne perturbemus audientes, auresque eorum quibuscum verſamur, vulneremus. Ego vero, bone vir, peccaveram, ſi ad te iſta de te dixiſſem; oportebat enim, oportebat aut Paphlagonum, aut Cappadocum, aut Bactrianorum vernacula tecum agere, ut intelligeres, quae dicerentur, & auditu tibi eſſent jucunda. Sed apud Graecos reliquos Graeca, puto, lingua utendum eſt. Deinde cum Attici etiam diverſis temporibus multa in lingua ſua mutaverint, hoc inter praecipua nomen remanſit, ita ſemper dictum, & ab omnibus.

15. Dicerem etiam eos, qui ante nos hoc nomine uſi ſunt, niſi & ea ratione te perturbaturus eſſem, peregrina tibi & incognita poëtarum, ac rhetorum, & hiſtoricorum nomina recenſendo. Potius nec ego tibi, qui dixerint, nominabo. Omnes enim norunt. At tu mihi unum ſi oſtenderis antiquorum non uſum eo nomine, aureus, ajunt, ſtabis Olympiae. Etſi, quisquam ſenex & devexa aetate haec talia ignorat, idem mihi videtur ignorare, Athenas urbem eſſe in Attica, & in Iſthmo Corinthum, & Spartam in Peloponneſo.

16. Reliquum illud forte tibi fuerit, uti

λεκτέα, τὰ δ' ἕ, ὁπόσα αὐτῷ μὴ συνήθη τοῖς πολλοῖς, ὡς μὴ ταράττωμεν τὰς ἀκοὰς, ϗ τιλρώσκωμεν τ συνόντων τὰ ὦτα. 45 ἐγὼ δὲ, ὦ βέλτιστε, πρὸς μ σὲ ἴσως ταῦτα πρὸς σ εἰπὼν, ἥμαρτον, ἐχρῆν γ, ἐχρῆν ἢ χ τὰ Παφλαγόνων, ἢ Καππαδοκῶν, ἢ Βακτρίων πάτρια διαλέγεσθαί σοι, [c] ἕως ἐκμάθῃς τὰ λεγόμενα, ϗ σοὶ ἀκούειν ἡδέα· 50 τοῖς δ' ἄλλοις Ἕλλησιν, οἶμαι, καθ' Ἑλλάδα γλῶτταν συνεῖναι χρὴ. εἶτα ϗ τῶν Ἀττικῶν χ χρόνους τινὰς πολλὰ ἐντρεψάντων τ αὐτῶν φωνῆς, τοῦτο ἐν τοῖς μάλιστα τοῦνομα διετέλεσεν, ὅτως ἀεὶ, ϗ 55 πρὸς ἁπάντων αὐτῶν λεγόμενον.

Εἶπον ἂν ϗ τοὺς πρὸ ἡμῶν κεχρημένους τῷ ὀνόματι, εἰ μὴ ϗ ταύτῃ σε παραράξειν ἔμελλον, ξένα σοι ϗ ἄγνωστα ποιητῶν, ϗ ῥητόρων, ϗ συγγραφέων ὀνόματα [d] διεξιών. 60 μᾶλλον δὲ οὐδ' ἐγώ σοι τοὺς εἰπόντας ἐρῶ· πάντες γ ἴσασιν. ἀλλὰ σύ μοι ἕνα τ πάλαι δείξας ϗ κεχρημένον τῷ ὀνόματι, Χρυσοῦς, φασὶν, ἐν Ὀλυμπίᾳ [e] τάθηται. καίτοι, ὅστις γέρων ὢν, ϗ ἀφῆλιξ, τὰ τοιαῦτα ἀγνοεῖ, δοκεῖ μοι ὅτι ϗ Ἀθῆναι πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ, ϗ Κόρινθος ἐπὶ τῷ Ἰσθμῷ, ϗ Σπάρτη ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, μὴ εἰδέναι.

Λοιπὸν ἴσως ἐκεῖνό σου λέγειν, ὡς τὸ μ ὄνο-

c Ἕως] Sic Edd. & M. Ὡς emendat *Solan.* d Διεξιών] Bene &c plurimae. Διεξιόν *F.* e Τάθηται] Τεύχονται *W.* male.

64. Ἀφῆλιξ] Προσώπου *V.*

librorum vulgo ſcribo. *F.F.R.*

42. Οὐ, ὀπόσα] Cur ſequente vocali adſpirata non ſcriptum eſt ἐχ; vid. Codd. vett. *F.G.*

Οὐ, ὀπόσα] Nihil varietatis reperio. Sed quia periodus claudituri, vel ſaltem vox quieſcit poſt οὐ, & vel punctum minus potuiſſet poni, ideo non opus erat οὐχ ſcribere, quia ſic adſpiratio ſequens non conjungitur cum οὐ. *F.F.R.*

48. Ὡς] In omnibus libris noſtris ὡς, quod cum ferri non poſſet, ego mutavi. *M. du S.*

51. Συνῆται] A σύνειμι, unde σύνεσις, non a συνίημι, συνῆκα &c. *converſor, converſatio.* *F.G.*

52. Ἐντρεψάντων] Sic T. II. *Quom. Hiſt.* c. 15. εἰ ὀλίγον ἐντρέψας. *M. du S.*

53. Ἐν τοῖς μάλιστα] Supra T. II. *Gall.* c. 24. κάλλει τ πόλεων ἐν τοῖς μάλιστα. Vid. de hac phraſi Cl. *Hemſterh.* T. I. p. 3. ἐν τοῖς μάλιστα εὐδοκιμῶ. *F.F.R.*

62. Χρυσοῦς, φασὶν, ἐν Ὀλυμπίᾳ τάθηται] Proverb. *F.B.*

Χρυσοῦς] Virg. *Es eris mihi magnus Apollo. M. du S.*

Χρυσοῦς &c.] Vid. *Bergl.* ad *Alciphr.* I. ep. 30. f. Nam habuimus erebro, ut plura addere nolim. *F.F.R.*

64. Ἀφῆλιξ] *Alciphr.* I. Ep. 6. etiam comparativo utitur ſcribens: ἀλλ' ὡς ἀφηλικέστερος, ϗ γυναικὶ πάλαι συνών. *F.F.R.*

ὄνομα ἤδεις, τὸ δὲ χρῆσιν αὐτῷ ἄκαιρον ἠτιάσω· φέρε δὴ κἀγὼ ὑπὲρ τούτου πρὸς σὲ ἀπολογήσομαι τὰ εἰκότα, σὺ δὲ πρόσεχε τὸν νοῦν, εἰ μὴ πάνυ ὀλίγου σοι μέλῃ τοῦ μηδὲν εἰδέναι. [a] εἰ οἱ πάλαι πολλὰ τοιαῦτα πρὸ ἡμῶν ἀπέρριψαν εἰς τοὺς σοὶ ὁμοίους ἕκαστοι τοὺς τότε· ἦσαν γὰρ καὶ τότε, ὡς τὸ εἰκὸς, βδελυροί τινες ἐς τὰ ἤθη, καὶ μιαροὶ, καὶ κακοήθεις τὸν τρόπον. καὶ ὁ μὲν Κόθορνόν τινα εἶπεν, εἰκάσας αὐτοῦ τὸν βίον, ἀμφίβολον ὄντα τοῖς τοιούτοις ὑποδήμασιν· ὁ δὲ Λυπάνην, ὅτι τὰς ἐκκλησίας θορυβώδης ῥήτωρ ὢν, ἐπετάραττεν· ὁ δὲ Ἑβδόμην, ὅτι ὥσπερ οἱ παῖδες ἐν ταῖς ἑβδόμαις, καίπερ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἔπαιζε, καὶ διεγέλα, καὶ παιδιὰν ἐποιεῖτο τὸν σπουδὴν τοῦ δήμου· [b] μὴ δῆτα ἂν καμοὶ, πρὸς Ἀδώνιδος, εἰκάσαι

odicas, nomen quidem te ſciviſſe, ſed uſum intempeſtivum a te eſſe reprehenſum. Age igitur, pro hoc etiam, ut par eſt, cauſſam dicam, tu vero animum adverte, ſi non nimis parum tua referre putas, nihil ſcire. Si antiqui multa id genus ante nos jecerunt in tui ſimiles ſuae quisque aetatis: (fuerunt enim tum quoque, ut vero ſimile eſt, abominandi quidam moribus, & impuri, & malefica vita) & alius Cothurnum quendam appellavit, vitam illius depingens, quae talibus calceamentis comparari poſſet; alius Rabiem, quod conciones tumultuoſus orator perturbaret; alius ſeptimum, quod ut pueri ſeptimis *cujusque menſis* diebus, ſic ille in concionibus luderet, rideretque, ac ludibrio ſibi ſeriam rem populi haberet: nonne igitur mihi etiam hoc, per Adonidem, dederis, uti comparem hominem undi-

a Εἰ] Deeſt in *Fl.* & W. b Μὴ] Delet *Marcil.* adeſt in Edd. & M.

71. Ἠτιάσω] Ἐμέμφω. *V.*

77. Βδελυροὶ] Αἰχροποιοί. *G.*

78. Κόθορνον] Theramenem ita dictum fuiſſe veterum multi prodidere. V. *Suid.* & ſupra Ἐρωτ. c. 50. *M. du S.*

Κόθορνον] *Pollux* 7, 90. ſeq. inter genera calceorum, ἃ δὲ κόθορνοι ἑκάτερθεν ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν, ὅθεν καὶ τὸν Θηραμένην κόθορνον ἐκάλουν, ἀφ' ὧν περὶ τὴν πολιτείαν ἀμφοτεριστής. *J. M. G.*

80. Λυπάνην] Ἀπὸ Δυπάνης i. quaſi δυσπαῆ ἄντρων. Placet. F. G.

Λυπάνην] Quo hic reſpexerit, ut & in ſequenti exemplo, ignoratur. Legimus apud *Ælianum* de Deoeimo Athenienſi, qui χώνη etiam audiebat. V. H. II. 41. *M. du S.*

Λυπάνην] Quid rei aut vocis aut formae ſit λυπάνη, neſcio an aliquis temere dixerit. Illud ſatis docet orationis tenor, poſtulari primo nomen appellativum rei, non hominis; deinde tale nomen, quod ad ſignificandum hominem *turbulentum in concionibus* aptum ſit. Dum quis melius quid vel ex libris vel ex ingenio proferat, ſuſpicari licebit, fuiſſe a Luciani manu λύσσαν. Qui ad luxuriem librariorum circa ductus geminati ſigma & caſus in ν attendit, ei non improbabilis, puto, hac parte conjectura noſtra videbitur, quam reſpectu ipſius rei commendat ſimilitudo, quae intercedit, inter illud furoris genus, quod λύσσαν Graeci vocant, quod nempe levi morſus aut ſalivae contagio communicatur ac transfunditur; atque inter ſeditioſos demagogi alicujus aut tribuni *furores*, quibus implere & quaſi inficere velut contagione quadam alios ſolent. Vid. inſignis locus ſupra *Nigrin.* c. 38. it. alius in fine *Philopſeudis*, & tertius in *Philopatr.* c. 22. *J. M. G.*

82. Ὁ δὲ ἑβδόμην, ὅτι ὥσπερ οἱ παῖδες τὸ ταῖς ἑβδόμαις, καίπερ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἔπαιζε] Interpres: *Rurſus alius Hebdomam, quod perinde atque pueri ſeptimis diebus, ille etiam in concionibus luderet.* Hae ſeptimae dies non ſunt ſabbata, quorum *Sueton.* in Tib. meminit: *Diogenes Grammaticus diſputare ſabbatis Rhodi ſolitus, venientem, ut ſe extra ordinem audiret, non admiſerat: ac per ſervulum ſuum in ſeptimum diem diſtulerat*, ut exiſtimat vir magnus. ſed ſeptimos dies cujuscunque menſis, quos hebdomades lunae dixit *Gellius* XV, 2. Illi dies ſacri erant Apollini, quia ſeptima luna Thurgalionis natus erat, ut conſtat ex *Heſiodo* in ἔργοις ὑ ἡμέραις, v. 770. Vide ibi Proclum Convivia tum agitabant, & pueri ludebant. Septimus quoque dies poſt recens natum infantem a patribus familias celebrabatur, quippe quo nomen ei imponebatur, quamvis hoc alii decima facerent. Vide *Harpocrationem* in ἑβδομαγόρου. Sed haec ſeptima dies huc non pertinet, ſed illa ſeptima menſis. De qua vide viros doctiſſimum *Meurſium* Graecia feriata in ἑβδόμῃ, & *Seldenum* de jure naturae & gentium III, 17. *J. G. G.*

Ibid. Ἑβδόμην] Fruſtra ſunt, qui ex hoc Luciani loco, aliisve ſimilibus, morem per ſeptimanas numerandi elicere conantur. Septimus enim hic dies, menſis ſeptimus eſt, ut ex *Gellio* patet L. XV. c. 2. Apol-

dique malum, flagitio omni innutritum, inauſpicato diei atque infauſto.

17. Nos etiam claudos dextro pede averſamur, & maxime ſi mane illos videamus: & ſi quis aut exſectum videat aut caſtratum, aut ſimiam, ad primum domo egreſſum, in ſua veſtigia reverſus redit, auguratus non bonas ſibi futuras illius diei actiones, poſt malum illud atque obſcenum primum omen. In principio vero, atque in foribus, primoque egreſſu, ſummoque velut mane totius anni, ſi quis videat cinaedum, facientem infanda patientemque, notabilem hac ipſa re, ruptumque & vietum, & tantum non nomine ſuorum operum appellatum, impoſtorem, praeſtigiatorem, perjurum, perniciem, πανπόνηρον ἄνθρωπον, ἁπάσῃ κακίᾳ σύντροφον, ἡμέρᾳ δυσφήμῳ καὶ ἀπαισίῳ;

Ἡμεῖς δὲ τοὺς χωλοὺς τῷ δεξιῷ ἐντρεπόμεθα, καὶ μάλιστα εἰ ἔωθεν ἴδοιμεν αὐτούς. κἂν εἴ τις βάκηλον ἢ εὐνοῦχον ἴδοι, ἢ πίθηκον, εὐθὺς ἐξιὼν τῆς οἰκίας, ὅπῃ πόδα ἀναστρέφει, καὶ ἐπανέρχεται, οὐκ ἀγαθὰς μαντευόμενος τὰς ἐφημέρους ἐκείνας πράξεις ἔσεσθαι αὐτῷ, ὑπὸ πομπῷ τῷ πρώτῳ καὶ δυσφήμῳ κλεδονίσματι. ἐν δὲ χειρὶ δὲ, καὶ ἐν θύραις, καὶ ὅπῃ τῇ πρώτῃ ἐξόδῳ, καὶ ἔωθεν τοῦ ἄπαντος ἔτους, εἴ τις ἴδοι κίναιδον, καὶ ἀπόρρητα ποιοῦντα, καὶ πάσχοντα, ὀπίσημον ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἀπερώγοτα, καὶ μονοτυχὶ τέκνα τῶν ἔργων αὐτοῦ ὀνομαζόμενον, ἀπατεῶνα, γόητα, ἐπίορκον, ὄλεθρον, κύ-

c Τούτῳ] Τούτου W.

pollini ſacer; (v. *Graev.* not. ad Heſ. ἔργ. 770.) non in orbem recurrens ſeptimus quisque. Quod eo magis monitum oportuit, quia ſummo viro *H. Grotio* fraudi fuiſſe video. Adde *Plut.* Συμπ. VIII. 1. 1277, a. Et 1467. f. *Meurſ.* Gr. fer. in ἑβδόμῃ. Et *Spanh.* 657. Et Noſtr. Δισ. c. 12. *M. du S.*

85. Μὴ δῆς ὖν καίμοὶ] Δῶς ὖν καίμοὶ, extrita negatione. *Th. M.*

Μὴ δῆς &c.] *Non dederis?* &c. interrogative. *F.G.* Bene, & ſecutus ſum; adeoque μὴ jam ſervandum. *J.F.R.*

Μὴ δῆς ὖν καίμοὶ πρὸς Ἀδώνιδ· εἰκάσας πανπόνηρον ἄνθρωπον, ἁπάσῃ κακίᾳ σύντροφον, ἡμέρᾳ δυσφήμῳ & ἀπαισίῳ] Vindicanda eſt prima hujus orationis vocula μὴ, quam exteri jubet *Marcilius*. Etenim ſi recte attendatur, adeo ea non exterenda eſt, ut ſi abeſſet, inculcanda neceſſario foret, ad fulciendum ſenſum. Diſputat Lucianus contra eum, a quo accuſatus fuerat, inepte & barbare locutus eſſe, qui ipſum appellaſſet λοιφάδα. Poſt multa tamdem dicta, ita pergit pag. praecedenti, D. *Tu vero animum adverte (niſi plane non curae tibi ſit, ignorantem eſſe) ſi veteres ante nos in eos, qui tibi ſimiles tum erant, talia multa, quale eſt* λοιφᾶς, *jactarunt (erant enim etiam tum, ut verosimile eſt, aliqui abominandis moribus, peſſima & ſiniſtra indole; atque alius quidem dixit quempiam Cothurnum, vitam ejus ambiguam comparans his calceamentis; alius vero dixit alium Lypaën, quod orator tumultuoſus conciones ſoleret turbare: alius dixit alium Hebdomen, quod perinde atque pueri ſeptimis diebus, ipſe etiam in concionibus luderet & rideret, ſeriumque populi ſtudium in ludum verteret) nonne itaque, per Adonin, & mihi conceſſeris, hominem, omni malitiae conſuetum, comparare dixi aſtro ac inauſpicato?* Operae fuit, totam hanc periodon ponere, ut ei univerſae lux accederet, quam non nimia interpretum diligentia offuſcarat. Duae, quarum notas inſerui, parentheſes inſunt, & eis conſideratis, ſenſus eſt planiſſimus. Liquet quoque, per ſignum interrogandi hanc orationem claudendam eſſe; quod & in Graecis fieri debet; idque diligenter obſervatum eſſe video a Florentinis. *J.J.*

86. Πρὸς Ἀδώνιδ·] Similis obteſtatio iis, quas per Πάνδημον & Genetyllida conceptas, itemque per Libanitida, jam vidimus hic c. 11. *J.M.G.*

89. Τοὺς χωλοὺς τῷ δεξιῷ] Intell. ποδί. *Plin.* 28, 3. f. 7. *Deſpuimus comitiales morbos, hoc eſt contagia regerimus. Simili modo & faſcinationes repercutimus.* & dextrae clauditatis occurſum. *J.M.G.*

Ibid. Χωλοὺς τῷ δεξιῷ] Sic libri omnes noſtri; haud ſane commode. *M. du S.*

Ibid. Τῷ δεξιῷ] An a dextra vel ad dextram, intellecto converſi, an dexteritate? Ἐπίχω. *F.G.*

91. Ἢ εὐνοῦχον ἴδοι] Vid. ſupra *Enn.* c. 6. *M. du S.* Adde *Brod.* Miſcel. P. 2. p. 509. qui veterum de hac ſuperſtitione teſtimonia, Chryſoſtomi, Luciani, Appiani, Plutarchi, Senecae, Xenophontis, Juvenalis, Suetonii, ac Ciceronis, profert. *J.F.R.*

96. Κλεδονίσματι] Nihil hic varietatis invenio. At ſupra *Amor.* c. 39. in δυσκλεδονίσμῳ fluctuabat ſcriptura, quam ad hanc adcommodavi, quia & conſtans, & cum *Suida* aliisque convenit. *J.F.R.*

98. Τοῦ ἄπαντος ἔτους] Subaudi τὸ, ἄλλο, i. e. τοῦ παντὸς ἔτους. *F.G.*

4. Κύ-

κύφωνα, βάραθρον, μὴ φύγῃ, μηδ' εἰκάσῃ τοῦτον ἀποφράδι ἡμέρᾳ;

carcerem, barathrum, non fugiat? non atro hunc diei comparet?

Ἀλλ' οὐχὶ σὺ τοιοῦτος; οὐκ ἂν ἔξαρνος γένοιο, εἰ ἐγὼ τὴν ἀνδρίαν οἶδα τὴν σὴν, ὅσγε καὶ μέγα φρονεῖν ἐπὶ τούτῳ μοι δοκεῖς, ὅτι μὴ ἀπόλλυταί σοι ἡ δόξα τῶν ἔργων, ἀλλὰ πᾶσι δῆλος εἶ καὶ φανερός. εἰ δὲ καὶ ὁμόσε χωρήσειας, καὶ ἀρήσαιο μὴ τοιοῦτος εἶναι, τίσι πιστὰ ἐρεῖς; τοῖς πολίταις τοῖς σοῖς (ἐκεῖθεν γὰρ ἄρχεσθαι δίκαιον) ἀλλ' ἴσασιν ἐκεῖνοι τὰς πρώτας σου [a] τροφὰς, καὶ ὡς ποθὲν [b] σεαυτὸν τῷ ὀλέθρῳ ἐκείνῳ συναλιώτῃ, συμπεριεφθείρου πάντα ὑπηρετῶν, ἄχρι δή σε τὸ τῆς λόγου τοῦτο, ῥάκος πολυχειδὲς ἐργασάμενος, ἐξέωσε.

18. Verum nonne talis tu es? Non negaveris, si fortitudinem tuam novi, qui etiam multum tibi ea in re placere videaris, quod non periit tibi fama operum, sed manifestus es omnibus & famosus. Si vero manum conferere velis ac negare te talem esse: quibus fidem dictorum facies? civibusne tuis? inde enim incipere aequum est. Sed norunt illi prima tua alimenta, & quomodo deditus tua voluntate perdito illi militi cum illo corruptus fueris, in omnibus ei subserviens, donec te lacerum, quod ajunt, pannum cum effecisset, exegit.

Καὶκεῖνα [c] μέμνηται, ὡς τὸ εἰκὸς, ἃ πρὸς τὸ θέατρον ἐνεανιεύου, τοῖς ὀρχησταῖς συγκρινόμενος, καὶ συναγματάρχης ἀξιῶν εἶναι. οὐδεὶς γὰρ πρὸ σοῦ ἀνεισῆλθεν εἰς τὸ θέατρον, οὐδ' ἂν ἐμήνυσεν, ὅ, τι τοὔνομα τῷ δράματι· ἀλλὰ σὺ κοσμίως πάνυ, χρυσᾶς ἐμβάδας ἔχων, καὶ ἐσθῆτα τυραννικὴν, προ-

19. Etiam illa meminerunt, ut probabile est, quomodo in scena adolescentem te validum ostenderis, cum saltatoribus accommodares operam tuam, & dux gregis esse postulares. Nemo enim te prius in theatrum prodibat, neque quod nomen esset fabulae indicabat. Sed tu decenti habitu, aureis indutus calceis, vesteque tyrannica prae-

a Τροφὰς] Nil mut. Edd. nec M. Τρυφὰς C. b Σαυτὸν] Σαυτὸν W. c Μέμνηται] Bene Edd. longe pluri-mae & M. Μέμνηται male *V2.* ait *Solan.* sed fluctuante scriptura.

4. Κύφωνα] Κύφωνες ξύλα ἦσαν ἐπιτιθέμενα εἰς τοὺς τραχήλους τῶν παλαιόντων, ἵνα μὴ ὑπῶσιν (1) ἀνακύψαι. Ἀμεψάνης Πλούτῳ, ὦ τύμπανα, ὦ κύφωνες, οὐκ ἀρέσκετε; καὶ φων δέ ἐστι δεσμὸς ξύλινος, ὃν οἱ μὲν κλοιὸν, οἱ δὲ (2) καλοιὸν ὀνομάζουσιν. ἔνθεν καὶ ὁ ποιητὴς ἄνθρωπον κύφωνα τέσσεται καὶ ἐπὶ πάντων δυσχερῶν καὶ ὀλεθρίων. καὶ (3) κυφανισμὸς ἐπὶ τῶν τιμωριῶν. (4) Ἀρχίλοχος δὲ, ἀντὶ τοῦ κακὸς, καὶ ὀλέθριος. εἴρηται κύφων παρὰ τὸ ἀναγκάζειν τοὺς δεσμίους

(1) Erat in Mſ. prima duntaxat hujus vocis ſyllaba, ſed reliquas ex *Suida* ſupplevimus, indidemque quaedam in ſequentibus manifeſto corrupta emendavimus: utrobique enim res iisdem verbis exprimebatur, exceptis pauculis, ut ex collatione ſatis liquebit. Superiora etiam de Ariphrade ex *Suida* emendata. *J. Cler.*

(2) Καλοιὸν] Exc. *G.* κλοιὸν, οἱ δὲ καλοιὸν. C. κλοιὸν, οἱ δὲ καλοιὸν.

(3) Κυφανισμὸς] Exc. *G.* κυφανισμὸς. Lege κυφονισμός. C. φρανισμός.

(4) Ἀρχ. δὲ, ἀντὶ τοῦ κακὸς, καὶ ὀλ.] Κύφων δυσχερὴς καὶ ὀλέθριος. ἵνα δέ τις θρασυνόμενος τὰ οὐ τῷ νόμῳ παρ' ὑδὸν (5) ποιήσηται, διδάσκω οὐ κύφωνι πρὸς τοὺς ἀρχείου ἡμερῶν κ'. ἐπιβρίσομεν μίλιτι γυμνὸς ἐν γάλακτι, ἵνα μιλίτ[illegible] καὶ μυίαις δώσῃτον. (6) τῷ δὲ χρόνῳ διελθόντος κατὰ κρημνῶν ἀθεῖσθαι, σολὴν γυναικείαν (7) φοροῦντα. *V.*

20. (8) Νεανιεύεσθαι] Νέα ἔργα ποιεῖν, κομπάζεσθαι, καινὰ (9) τολμᾶν, ἐγκαυχᾶσθαι. *V.*

(5) Ποιήσηται] Ποιήσεται Edita, mutavit *T. H.*

(6) Τῷ δὲ χρόνῳ] In Exc. *G.* Τὸν δὲ χρόνον δη—— καὶ κημνῶν. niſi quod pro voce ultima legit κριμνὸν, mendoſe τ. θ. χ. διελθόντος, *n. n.* C.

(7) Περιβαλόντας] Περιβαλόντας edita. Mutavit *M. du S.* Περιβάλλοντας emendarat *T. H.*

(8) Νεανιεύεσθαι] Νεανιεύσεται edita; ſed ex mendoſa Codicis ſcriptura.

(9) Τολμᾶν] Ita dedit *Solan.* pro vulgato τολμᾷν.

4. Κύφωνα] Κύφων κυρίως eſt κυρτὸς ſeu τὸ κυρτὸν. a κύφω κυφὸς, κύφων, &c. Κύφων ab Etym. exponitur κύρτωμα. Ponitur pro cataſta, ſeu numella, aut collari aliove inſtrumento, quo vinciebantur nocentes, aut etiam torquebantur. Hic μιλαφορικῶς de ſcelerato dicitur & malefico; ſic Latine *carcer*, *crux*, *ſcelus*, & ſim. *F. G.*

Κύφωνα] De propria vocis ſignificatione, in quantum

praemittebare ; benevolentiam petiturus a theatro , coronas ferens , discedens cum plausu , jam tum honoratus ab illis ; sed modo orator ac Sophista. Itaque cum audient quondam talia de te illi , illud sane quod est in Tragoedia , duo sibi soles videre videbuntur ac Thebas duplices : atque in promtu statim erit omnibus , *Istene ? qui tum ? post ista ?* Itaque ipse , prudenti sane consilio , omnino non accedis ad illos , neque in ista regione versaris , sed sponte exulas e patria , nec mala per hiemem , neque gravi per aestatem , sed pulcherrima & maxima earum quae in Phoenice sunt omnium. Nempe redargui , & versari cum scientibus & recordantibus antiquorum illorum , vere tibi suspendium est. Verum quid ita deliro ? Quem enim tu verereris ? Quid ultimorum turpe putares ? Audio vero etiam possessiones apud illos magnas tibi esse , miseram illam turriculam adeo , ut Sinopensis

εισεπέμπετο , εὐμοίρειαν αἰτήσων τὸν δῆμον τῷ θεάτρῳ , στεφάνους κομίζων , καὶ κρότῳ ἀπιὼν , ἤδη τιμώμενος πρὸς αὐτῶν. ἀλλὰ νῦν ῥήτωρ καὶ σοφιστὴς. καὶ ἆρα τοῦτο ἦν σύνθημα τοῖς τοιαῦτα ὑπὲρ σοῦ ἐκείνοις , τοῦτο δὲ τὸ ἐκ τῆς τραγῳδίας , δύο μὲν ἡλίους ὁρᾶν δοκοῦσι , διοσὰς δὲ Θήβας. καὶ πρόχειρον ἅπασιν εὐθὺς τὸ , Ἐκεῖνος , ὁ τότε , καὶ μετ' ἐκεῖνα. τοιγαροῦν καὶ αὐτὸς τῶν σεαυτοῦ , οὐκ ἐπιβαίνεις τοῦ σήματος , οὐδ' ἐπιχωριάζεις αὐτοῖς , ἀλλὰ φεύγεις ἑκὼν παλιρρίδα , ὅτε χεῖμα κακὸν , ὅτε θέρος [d] δριμαλέον , ἀλλὰ καλλίστην καὶ μεγίστην τῶν ἐν Φοινίκῃ ἁπασῶν. τὸ γὰρ ἐλέγχεσθαι , καὶ τοῖς εἰδόσι καὶ μεμνημένοις τῶν πάλαι ἐκείνων συνεῖναι , βρόχος ὡς ἀληθῶς ἔστι σοι. καίτοι τί ταῦτα λήρω ; τίνα γὰρ ἂν αἰδεσθείης σύ ; τί δ' ἂν αἰσχρὸν ἡγήσαιο τῶν ὑστάτων ; συνθάνομαι δὲ καὶ κτήματα εἶναί σοι μεγάλα παρ' αὐτοῖς , τὸ δύστηνον ἐκεῖνο πυργίον , ὡς τοῦ [e] Σινωπέως σίθωνος ,

[d] Ἀργαλέῳ] Ἀργαλέων W. Nil abit a vulgato *Fl.* [e] Σινωπέως] Consentiunt Edd. & M.

46. Τοῦ Σινωπέως] Διογένους. *V.*

tum notat lignum , cui collum inseritur , ut κύφων cogatur , qui ita vinctus est , plura *Salmas.* de Mod. Usur. p. 814. seq. *J.M.G.*

15. Ὀλίθρῳ] Barbaro. *M.V.La Croze.*

Ὀλίθρῳ ἰκτίνῳ] Cur *Gujetus* jam non corrigit ὀλιθρίῳ? ut supra fecit T. 2. *Alex.* c. 11. ubi pro ὄλεθροι ἰκτῖνοι Παφλαγόνες malit ὀλίθριοι. An quia ibi pluralis intolerabilior erat , quam hic singularis ? At substantivum hic ab Luciano adhibitum , non modo ex praemisso ὀλέθριον , κύφωνα , patet ; sed & alibi sic solet , ut *de Salt.* c. 5. ὀλέθρου τινὶ ἀνθρώπου. *Jov. Trag.* c. 43. ὁ Σαρδιανὸς ἰκτῖνος ὄλεθρος. Ac *Paras.* c. 42. Et quis nescit substantiva ejusmodi efficaciter adhiberi pro adjectivis, ut *pestis* pro homine pestilente *Act. Apost.* XXIV. 5. εὑρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμὸν. Et sexcenta similia. *J.F.R.*

16. Συμπεριφθείρῃ] Scholium ad hanc vocem habet *Constantinus* in Lexico pro συμπεριπόσεις αὐτῷ μὴ φθορᾶς καὶ μιαρᾶς ἀφηγήσεις. Ego tamen συμπεριφύρῃ legendum censeo. *M.du S.*

18. Ῥάκος πολυχιδὲς ἐργασάμενος] Proverb. *J.B.*

Ῥάκος πολυχιδὲς] Conf. supra T. I. *Tim.* c. 32. ἀποδῶ πάλιν ἐμοὶ ῥάκος ἤδη γεγενημένον. De homine voluptatibus corrupto & ad nihil amplius apto , de qua proverbiali locutione vid. plura l. c. in nott. Cl. *Hemsterhusii* No. 38. *J.F.R.*

19. Μέμνηται] Sic necessario scribendum , non μίμνηται , quia non ad ἰκτῖνα , sed ad πολίτας pertinet , de quibus ἴσασιν plur. num. jam dixit. *J.F.R.*

30. Τὰ τοιαῦτα ὑπὲρ σοῦ] *Talia de te*, te rhetorem esse & Sophistam scilicet. *F.G.*

31. Δύο μὲν ἡλίους] Ex *Euripide* Baccho 915. unde & *Virg.* Aen. IV. 470.

Et solem geminum , & duplices se ostendere Thebas.

Adde *Plut.* T. II. p. 1083. E. Ed. Gr. *L. Xyl. M.du S.*

Δύο μὲν ἡλίους ὁρᾶν] Pentheus furens apud *Eurip.* Bacchis 916. seq. Καὶ μὴν ὁρᾶν μοι δύο μὲν ἡλίους δοκῶ , Διοσὰς δὲ Θήβας κ. τ. λ. quod imitatus *Virg.* Aeneid. 4, 469. ubi reliquas imitationes dedit Lacerda. Add. *Ovid.* Artis 3, 764. ubi de ebrietate. Furiosos & ebrios hac in re jungit *Lactant.* de Opif. Dei 9, 1. *J.M.G.*

37. Πατρίδα] Phoenicius ergo hic , uti & *Indoctus*, de quo ad cap. 19. illius opusculi dictum est. *M.du S.*

Ibid. Χεῖμα κακὸν] *Hesiod.* Ἔργ. 638. *M.du S.*

Χεῖμα κακὸν] Alludit ad *Hesiodi* Ἔργ. 640. qui patrem suum habitasse dicit , οὔτε θέρει ἐπὶ καύματι , Ἄσκρην , χεῖμα κακῇ , οὔτε πρὸς ὠραίῃ , οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ. *J.M.G.*

38. Καλλίστην καὶ μεγίστην] Ἀντιόχειαν scilicet. *F.G.*

τ' Διὸς αὐλὴν εἶναι πρὸς αὐτό. τὸς μὲ δὴ πολίτας ὐδαμῆ ὐδαμῶς μελαπείσειας ἂν, μὴ ὐχὶ τ' ἁπάντων βδελυρώτατόν σε ἡγεῖσθαι, ὄνειδος κοινὸν ἁπάσῃ τῇ πόλῃ.

dolium cum illa comparatum Jovis aula esse videatur. Civibus ergo tuis nulla unquam ratione persuadeas, quo minus omnium te putent impurissimum, commune totius civitatis opprobrium.

Τάχα δ' ἂν τὸς ἄλλους τὸς ἐν τῇ Συρίᾳ προσλάβοις ὁμοψήφους, εἰ λέγοις μηδὲν πονηρὸν μηδὲ ἐπαίτιον βεβιῶσθαί σοι. Ἡράκλεις, ἡ μὲ Ἀντιόχεια ϗ τὸργον αὐτὸ εἶδεν, ὅτε τ' Ταρσόθεν ἤχουλα ἐκεῖνον νεανίσκον ἀπαγαγών. ἀλλὰ ϗ [a] ἀναδέρειν αὐτὰ, αἰσχρὸν ἴσως ἐμοί. πλὴν ἀλλὰ ἴσασί γε, ϗ μέμνηνται οἱ τότε ὑμῖν ὀπισάντες, ϗ σὲ μὲ ἐς γόνυ συγκαθήμενον ἰδόντες, ἐκεῖνον δὲ, οἶσθα [b] ὅ, τι ϗ ποιοῦντα, εἰ μὴ παντάπασιν ὀπιλήσμων τις εἶ.

20. Fortasse autem reliquorum in Syria suffragia feras, si dicas, nihil tibi malum neque obnoxium patratum esse? At Hercule ipsum opus vidit Antiochia, cum venientem illum e Tarso adolescentem abduxisti. . . . Verum etiam detegere ista turpe forte mihi fuerit. Interim norunt & meminere, qui tum adstiterunt, ac te conquiniscentem viderunt, illum autem, facientem illud, quod tu nosti, nisi omnino obliviosus es.

Ἀλλ' οἱ ἐν Αἰγύπτῳ ἴσως ἀγνοοῦσί σε, οἱ μὴ τὸς ἐν Συρίᾳ θαυμασὸς ἄθλους ἐκείνους ὑποδεξάμενοι φεύγουλα, ἐφ' οἷς εἶπον, ὑπὸ τ' ἱματιοκαπήλων διωκόμενον, παρ' ὧν ἐσθῆτας πολυτελεῖς πριάμενος, ἐφόδια εἶχες. ἀλλ' οὐκ ἐλάττω σοι ἡ Ἀλεξάνδρεια σύνοιδεν, ὐδὲ, μὰ Δί', ἐχρῆν δευτέραν τ' Ἀντιοχείας κεκρίσθαι αὐτῶν· ἀλλ' ἥτε ἀκολασία γυμνοτέρα, ϗ ἡ αἰσχρεργία σοι ἐκεῖ ὀπιμανεστέρα, ϗ τὔνομα ὀπὶ τούτοις μεῖζον, ϗ ὀπὶ πᾶσιν ἀκάλυπτος ἡ κεφαλή· εἷς μόνος ἂν ὀπίστευσέ σοι ἐξάρνῳ γιγνομένῳ μηδὲν τοιοῦτον [c] ἐργάσασθαι, [d] ϗ

21. Sed Aegyptii forte te ignorant, qui post praeclara illa in Syria certamina fugientem ob ea, quae dixi te, receperunt, cum vestiarii te mercatores persequerentur, a quibus emtas vestes pretiosas habebas pro viatico. Sed nec minorum tibi Alexandria conscia est, nec oportebat, ita me Jupiter, illam Antiochia inferiorem judicari. Verum libido magis nuda, & turpitudo flagitiorum furiosa magis, & major propter ista celebritas, & super omnia caput apertum. Unus solus neganti tibi credidit, nihil te tale feciisse; & auxilio tibi fuit,

a Ἀναδέρειν] Sic Edd. & M. b Ὅ, τι] Recte sic W. P. Ὅτι male pleraeque. c Ἐργάσασθαι] Εἰργάσθαι marg. A1. d Καὶ βοηθὸς] Τῆς male Amst. sola. Καὶ cum cett. etiam M.

56. Ἀπαγαγὼν] Verbum de industria suppressum videtur propter rei turpitudinem. F.G.

Ἀπαγαγὼν] Conf. supra *Bis Accus.* c. 16. Et *Jens.* ad T. I. *Tim.* §. 16. No. 84. J.F.R.

59. Ἐς γόνυ συγκαθήμενον] I. e. εἰς τὰ γόνατα. Infra: ἐν γόνασι κείμενον dixit. F.G.

Ibid. Ἐκεῖνον δὲ, οἶσθα ὅτι ϗ ποιοῦντα] Legendum & hic ὅ, τι. J.J.

71. Ἐπιμανεστέρα] (An forte ἐπιφανεστέρα? nam altera vox est insolens.) *Cyst.* Ἐπιμανῶς habes *Is.* β. 25. ἐπιμανέσθαι autem *Philops.* c. 14. Quare non est sollicitanda haec scriptura. Certe consentiunt Codices, & aptissima est vox. M. du S.

Ἐπιμανέστερον] Cum praecedat γυμνοτέρα ἀκολασία, sequatur τὔνομα μεῖζον, & ἀκάλυπτος κεφαλή, credibile mihi fit non ἐπιμανεστέρα legendum, sed ἐπιφανεστέρα. Caeterum ἀκάλυπτον κεφαλὴν refero ad notum morem obnubendi in turpitudine & pudore caput. Vid. interpretes *Petroniani* ad illud c. 7. *operui caput.* J.M.G.

74. Τῆς βοηθὸς ἂν κατίσῃ ὁ τελούταιος] Καὶ βοηθὸς ἂν κατίσῃ ὁ τέλειος. Illud autem εἷς μόνος ἂν ἐπίστευσέ σοι &c. accipe cum ironia. *Unus ille solus*, qui contra tibi unguis in ulcere, cujus tu domui. Th.M.

75. Μισθοδότης] Quaestorne an tantum, qui mercede nefas hoc emerit? Posterius verum esse existimo; nec ubi pro quaestore sumatur, reperio. M. du S.

87. Καθάρσιον] Supra *Amor.* c. 3. & 29. M. du S.

91. Καὶ

fuit, ultimus, qui te conduxit, vir inter principes Romanorum. Nomen ipsum tacere mihi permittes, idque cum sciant omnes, quem designem. Ille igitur quot alias res sustinuerit in *tua* consuetudine a te perpetratas, quid attinet dicere? Sed cum deprehendisset te pueri pocillatoris Oenopionis in genibus jacentem, quid putas? crediditne tibi, te non esse talem? ipsum opus cum videret? Non: nisi caecus omnino fuit. Verum indicavit nempe sententiam suam, qui statim domo te ejiceret, & purgamina quaedam, ut ajunt, post excessum tuum circumferret.

22. Ergo Achaia quidem & omnis Italia tuorum plena facinorum, & partae inde famae. Ac fruaris, opto, ista gloria. Itaque ad eos, qui mirantur, quae nunc fiunt Ephesi, illud equidem dico, quod est verissimum, quam non admiraturi tum essent, si priora tua nossent? Verum etiam novum quiddam hic, circa mulieres, addidicisti.

23. Nonne ergo tali homini convenit, dic mihi, *Apophrada* vocari. Sed quid, per Jovem, etiam osculum offerre nobis adhuc audes post isthaec facinora? hoc enim facis contumeliosissime, & illis maxime, quibus minime oportebat, tuis sodali-

75 βοηθὸς ἂν κατέστη ὁ τελευταῖος μισθοδότης ἀνὴρ ἐν τοῖς ἀρίστοις Ῥωμαίων. τὸ ὄνομα δὲ αὐτὸ δώσεις ἀποσιωπῆσαί μοι, καὶ ταῦτα πρὸς πάντας εἰδότας, ὃν λέγω ἐκεῖνον. τοίνυν τὰ μὲν ἄλλα ὁπόσα ἔτλη ἐν τῇ
80 συνουσίᾳ τολμηθέντα ὑπὸ σοῦ, τί χρὴ λέγειν; ἀλλ' ἡνίκα σε κατέλαβε τῶν μειρακίων τῶν οἰνοχόων τῶν Οἰνοπίωνος ἐν γόνασι κείμενον, τί οἴει; ὑπέστευσεν ἄν σοι μὴ εἶναι τοιοῦτον, αὐτὸ τὸ ἔργον ὁρῶν; οὐκ, εἴγε
85 μὴ πανταπάσι τυφλὸς ἦν, ἀλλ' ἐδήλωσε τὴν γνώμην, αὐτίκα ἐξελάσας σὲ οἰκίας, καὶ καθάρσιόν γε, ὡς φασι, περιενεγκὼν ὑπὲρ τῆς σῆς ἐξόδου.

Ἀχαΐα μὲν δὴ καὶ Ἰταλία πᾶσα ἐμπέ-
90 πλησται τῶν σῶν ἔργων, καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῖς δόξης, καὶ ὄναιό γε τῆς εὐκλείας. ὥστε πρὸς τοὺς θαυμάζοντας ἔγωγε τὰ ἐν Ἐφέσῳ νῦν πραττόμενα ὑπὸ σοῦ, ἐκεῖνο λέγω, ὅπερ ἀληθέστατον, [f] πῶς οὐκ ἂν ἐθαύμαζον, εἰ
95 τὰ πρῶτά σου ἤδεισαν; καίτοι καινόν τινα ἐνταῦθα καὶ τὸ πρὸς τὰς γυναῖκας προσέμαθες.

Οὐ [g] περὶ πόδα οὖν τῷ τοιούτῳ, εἰπέ μοι, ἀποφράδα ὀνομάζεις; ἀλλὰ τί, πρὸς Διός, καὶ φιλῆσαι τῷ στόματι προσέτι
1 [h] ἀξιώσειας ἡμᾶς ἐπ' ἐκείνοις τοῖς ἔργοις; τοῦτο γοῦν τὸ ὑβριστότατον ποιεῖς, καὶ μάλιστα πρὸς οὓς ἥκιστα ἐχρῆν, καὶ τοὺς ὁμιλητὰς,

e Οἰνοπίων] Οἰνοπίου penultima brevi W. *f* Πῶς] Ὡς L. & *Fl.* Nil mut. cett. & Exc. *g* Περὶ] Παρὰ *Schol. Fl.* & *Coll.* Vulgatum tuetur M, qui & mox ὃν cum cett. *h* Ἀξιώσειας] Ἀξιώσεις W. *Fl.* & marg. *A1.*

97. Παρὰ πόδα] Ἐγγὺς, πλησίον. *G.*

91. Καὶ ὄναιό γε τῆς εὐκλείας] *Grand bien te fasse.* F.G. Conf. supra *Philops.* c. 27. *J.F.R.*

92. Ἐν Ἐφέσῳ] Ubi & hoc scriptum oportet; quod superius jam ad cap. 10. annotatum est. *M. du S.*

95. Πρῶτά σου ἤδεισαν] Interpres οὐκ ἤδεισαν legisse videtur. An legendum: πῶς ἂν ἂν ἐθαύμαζον &c. F.G.

Πρῶτά σου] *Non nossent* Bened. dederat. *Nossent* Micyllus. Lectio quidem *Guieti* adjuvatur signo etiam interrogandi addito. Potest interim & οὐκ ita accipi, quasi: *quomodo non mirarentur, si priora nossent?* (Et in interrogatione οὐκ interdum additur, sensu eodem manente ac si omitteretur. Exempla dedi in libro *de Ambiguis*) sed vulgata hic tamen rectius exponitur, *qui fieri posset, ut non admirarentur*, ut ap. *Herodian.* III. 6. 14. πῶς ἔχει νῦν, καὶ προσελθούσης ὑμῖν τοσαύτης συμμαχίας δυνάμεως, — ῥᾴστα κρατήσαι. *quis dubitet, quin nunc tantarum accessione virium — facile profligaturi sitis?* Nec ibi potest abesse negativa, neque in vulgato illo τις οὐκ ἂν ἀγάσαιτο τὴν ἀρετήν; quare neque hic in Luciano quidquam mutaverim. *J.F.R.*

97. Περὶ πόδα] Hoc verum esse, vid. ad *Asin.* c. 20. Etsi & alibi cum ὥσπερ confunditur in Edd. ut ibi indicatum. *J.F.R.*

τὰς, οἷς ἱκανὰ ἦν ἐκεῖνα μόνα τὰ κακὰ τῆ σῆ στόματος ἀπολαύειν, τὸ βάρβαρον τῶν ὀνομάτων, τὸ τραχὺ τῆς φωνῆς, τὸ ἄκριτον, τὸ ἄτακτον, τὸ πάντη ἄμουσον, καὶ τὰ τοιαῦτα· φιλῆσαι δέ σε ὀπὶ τούτοις μὴ γένοιτο, ὦ ἀλεξίκακε· ἀσπίδα μᾶλλον ἢ ἔχιδναν φιλῆσαι ἄμεινον, δῆγμα ἐκεῖ τὸ κινδύνευμα, καὶ ἄλγημα, καὶ ὁ ἰατρὸς εἰσκληθεὶς, ἐπήμυνεν· ἀπὸ δὲ τοῦ σοῦ φιλήματος, καὶ τοῦ ἰοῦ ἐκείνου, τίς ἂν ἢ ἱερεῖς ἢ βωμοῖς προσέλθοι; τίς δ' ἂν θεὸς ἐπακούσειεν ἔτι εὐχομένου; πόσων ῥαντηρίων, πόσων ποταμῶν δεῖ;

Καὶ τοιοῦτος αὐτὸς ὢν, καὶ ἐλέγχας τῶν ἄλλων ἐπ' ὀνόμασι, καὶ ῥήμασιν, ἔργα τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἐργαζόμενος. καίτοι ἐγὼ μὲ ἀποφράδα μὴ εἰδὼς, ἠχυνόμην ἂν μᾶλλον, ἢ ὅπως εἰπὼν ἀχνηθείην ἄν· σὲ δὲ οὐδεὶς ἠτιάσατο ἡμῶν βρωμολόγους λέγοντα, καὶ τροπομάδλησας, καὶ ῥησιμέλρειν, καὶ Ἀθηνιῶ, [a] τὸ Ἀθηνῶν ὀπιθυμῶ, καὶ [b] ἀνθοχραλεῖν, καὶ [c] σφενδικίζειν, καὶ χειροβλημάδλ. κακὸν κακῶς σε ὁ λόγιος Ἑρμῆς

bus, quos satis erat illa sola oris tui mala exhaurire, nomina barbara, vocem asperam, nihil discretum, nihil ordinatum, a musis aliena omnia, & quae his similia sunt. Osculum autem te ferre insuper, absit, Depulsor malorum! natricem aut viperam osculari potius est. Morsus hic periculum, & dolor, quem advocatus depellit medicus. A tuo vero osculo, & isto veneno, quis ad templa accedat vel altaria? Quis Deus amplius precantem exaudiat? quot adspersionibus, quot fluminibus opus erit?

24. Ac talis ipse cum esses, risisti alios de nominibus ac verbis, facinora talia ac tanta perpetrans? Verum ego si nescissem *Apophrada*, pudore afficerer potius, tantum abest, ut me usum eo nomine, negem: at te nemo nostrum adhuc accusavit, cum *verbicrepos* diceres, & *morefutiles*, & *vocimetiri*, & *Athenurio* h. e. Athenas cupio, & *floripotentem esse*, & σφενδικίζειν, & χειροβλημᾶσθαι. Male te malum hominem dicendi

a Τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθ.] Absunt a *Fl.* b Ἀνθοκρατεῖν] Sic *J. B1. P. H. S.* &c. Ἀνθοχροτεῖν *Fl.* ex qua se id quoque adsciviisse notat marg. *A1.* Ἀνθοκρατῶ W. c Σφενδικίζειν] Σφενδακίζειν *Fl.* Vulgato favet M.

4. Τὰ κακὰ ἀπολαύειν] De hoc verbo in bon. & mal. partem valente vid. Cl. *Hemsterh.* T. I. ad *Nigr.* c. 30. p. 70. 71. Item ad *Tim.* c. 2. p. 101. Ac *Solani* notam ibi praemissam, vel potius *Jensii*, qui etsi refutatur ab *Hemsterhusio*, habet tamen exempla quaedam haud inepta. Adde *Philops.* T. 2. c. 40. ubi ἀπέλαυσα per *abstuli* recte *Gesnerus* reddit; quum & ibi in mal. partem valeat. *J. F. R.*

22. Βρωμολόγους] Forsan *βρομολόγους. βρόμος sonitus, fragor.* *F. G.*

Βρωμολόγους] Tenui hanc in interpretando rationem, ut quae verba sola compositionis insolentia peccare viderentur, ea similibus, quoad possem Latinis redderem; ultima vero, quae plane barbara sunt, Graece scripta apponerem. Nempe pro σφενδονίζειν *funda emittere*, σφενδικίζειν dixerat homo, quasi esset nomen σφένδιξ, & χειροβλημᾶδλ voluit esse *manu projicere*, quod formavit contra omnem analogiam ex βέβλημαι. Caeterum observo, verborum quae hic reprehenduntur, nullum apud *Pollucem* esse, quem alias fugillari a Luciano, falso id quidem, creditum est. Vid. ad *Lexiphanem.* *J. M. G.*

23. Τροπομάδλησας] *Μάδλης lorum, flagrum.* *F. G.*

24. Τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθυμῶ] Glossema videtur. *F. G.*

Τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθυμῶ] Omisit *Fl.* & sane Scholium sapit. Agnoscit tamen Codex M. cum Impr. omnibus. *M. du S.*

25. Χειροβλημᾶδλ] Ψηλαφᾶν, χειροτρίβειν. *F. G.*

26. Ὁ λόγιος Ἑρμῆς] Habuimus non semel. Sed videri etiam potest Rev. *J. Elsn.* ad *Act. Apost.* XIV. 12. *J. F. R.*

28. Τῶν Ἰαλέμων] V. *Zenob.* IV. 39. & Pantin. *ad Apostol. adag.* X. 39. *Menandr.* Fr. p. 84. No. 3. εἰς τοὺς ἰαλέμους δὲ τοῦτον ἐγγράφω. *M. du S.*

Τῶν ἰαλέμων] Jalemum frigidum fuisse poëtam, facile credimus *Hesychio*, *Eustath.* ad Il. Z. p. 494, 43. *Bas.* atque adeo Ἰαλέμου ψυχρότερος, quod refertur etiam ab Apostolio 10, 39. Sed luctus etiam, θρῆνος, πένθος notionem illi nomini adjunctam negari non potest. Vid. *Eurip.* Orest. 1391. Supplic. 281. Troad. 600. it. *Eustath.* ad Il. Σ. p. 1223, 8. & Apostolius l. c. itemque 6, 54. Quare facile condono *Joh. Clerico*, etsi forte verum non vidit, cum ad *Menandr.* p. 85. putavit Ἰαλέμους in fragmento Comici esse *frigidos* i. e. lu-

di arbiter Mercurius ipsis tuis cum verbis conterat. Ubi enim librorum ista invenis? In angulo forte Ialemorum poëtarum cujusdam defossa, rubiginis & aranearum plena, aut forte de Philaenidis tabulis, quas prae manu habes; te tamen ac tuo ore digniſſima.

25. Cum vero in mentionem oris incidi, quid dicas, ſi tecum in jus vocato lingua (ita enim ponamus) injuriae, aut minimum contumeliae agat, dicens, *Ego te, ingrate, pauperem & omnium inopem cum accepiſſem, & victus indigum, primo in theatris ut floreres effeci, quae modo Ninum te, modo Metiochum, & paullo deinde poſt Achillem conſtituerim. Poſtea ſyllabas colligere docentem pueros diu alui. Jam vero, alienas agens orationes, Sophiſta ut videreris, effeci, gloriamque tibi, quae nihil ad te pertineat conciliavi. Quid igitur tantum habes, quod mihi objicias, quod ita mecum agis, & imperia*

ἐπιτρίψειεν αὐτοῖς λόγοις. πῶς γὰρ ταῦτα τὰ βιβλίων εὑρίσκεις; ἐν γωνίᾳ που τάχα τῶν Ἰαλέμων τινὸς ποιητοῦ καλορωρυγμένα, εὐ-ορῶτος καὶ ἀραχνίων μεστὰ, ἢ που ἐκ τῶν Φιλαινίδος δέλτων, ἃς ἀρτίως χειρὸς ἔχεις· σὺ μέντοι, καὶ τῷ σῷ στόματος ἄξια.

[d] Ἐπεὶ δὲ τοῦ στόματος ἐμνήσθην, τί φαίης ἄν, εἴ σε ἡ γλῶττα [e] εἰς δικαστήριον προκαλεσαμένη (θῶμεν γὰρ ὕτως) ἀδικήματος, ἢ, τὸ μειρακιωτάτιον, ὕβρεως διώκοι, λέγουσα; Ἐγώ σε, ὦ ἀχάριστε, πένητα καὶ ἄπορον παραλαβοῦσα, καὶ βίου δεόμενον, τὰ μὲν πρῶτα ἐν τοῖς θεάτροις εὐδοκιμεῖν ἐποίησα, νῦν μὲν Νῖνον, νῦν δὲ [f] Μητίοχον, εἶτα μικρὸν Ἀχιλλέα τιθεῖσα, μετὰ ταῦτα δὲ, παῖδας συλλαβίζειν διδάσκουσα, μακρῷ χρόνῳ ἔβοσκον, ἤδη δὲ καὶ τὰς ἀλλοτρίας ταύτας λόγους ὑποκρινόμενον, σοφιστὴν εἶναι δοκεῖν ἐποίησα, καὶ τὴν μηδὲν προσήκουσαν δόξαν περιῆψα· τί τοίνυν τηλικοῦτον ἔχων ἐγκαλεῖν, τοιαῦτά με παθὼν, καὶ ἐπιτάττεις ἐπιτάγματα αἰ-

χι-

d Ἐπεὶ] Bene M. & Edd. plurimae. Ἐπὶ male *J.* e Εἰς] Ἐς W. f Μητίοχον] Sic M. & Edd. excepta *Fl.* quae Μητίχον, cum marg. *A1.*

lugendos, quia mortui nimirum. *J.M.G.*

29. Ἰαλέμων] Κακοδαιμόνων, δυσήνων, ἀθλίων, οἰκτρῶν ἀξίων. *Heſych.* *F.G.*

Ἰαλέμων] In Pariſina Ἰαλέμων erat majuſculo I exaratum, ut nomen proprium, atque ita etiam converſum: *Jalemo frigidioribus.* Adluſione facta ad Proverb. *Jalemo frigidior.* Sed cum tranſierit in adjectivum, ſervo ceterarum Edd. morem, etſi ab *Jalemo* Calliopes filio poëta ineptiſſimo, ortum traxiſſe videtur. *J.F.R.*

30. Φιλαινίδος] Τῆς ἑταίρας. *F.G.*

Φιλαινίδος] V. Ἔρωτ. c. 28. *M.du S.*

35. Ἀδικήματος] Subaudi ἕνεκα. *F.G.*

Ἀδικήματος ἢ τὸ μητριάτατον ὕβρεως] Si haec vera eſt lectio, oportet ἀδίκημα etiam ſpeciale, & gravis quidem criminis, nomen fuiſſe, forte *impietatis*, ut in illa Socratis accuſatione, ἀδικεῖ ὁ Σωκράτης κ. τ. λ. cujus reſpectu ὕβρις poſſit μητριώτατον videri. Lingua, res ſancta ac divina, turpiſſime profanata &c. Alioquin transpoſitione levi ita concinnari poſſit hic locus, ut nihil, quod offendere quemquam poſſit, relinquatur, ὕβρεως, ἢ τὸ μητριάτατον, ἀδικήματος, διώκοι. Caeterum ὕβρις ad impudicas praeſertim & Venereas contumelias pertinere, monuerat *Caſaub.* ad Athen. 6, 19. & pluribus docuit *Dan. Heinſ.* ad *Heſiod.* p. 210. ſeq. ubi etiam ἀδικίαν ead. ratione dictam obſervat. *J.M.G.*

40. Μητίοχον] Forſan Ἀντίοχον. Immo vero erat Athenis τὸ Μυτίχε tribunal; de quo conſule *Potterum.* Fuit & Metiochus Miltiadis filius, de quo hic locus intelligi non poteſt. *Fl.* Ed. Μητίχον. M. cum reliquis Impr. facit. Mihi quid decernam N. L. *M.du S.*

Μητίοχον] Ἀντίοχον. *M.V.La Croze.*

45. Εἶναι δοκεῖν] De εἶναι abundante dictum paullo ſupra ad c. 6. ad ἀναισχυντίαν ἔσω. De duplici infinitivo ad *Philopſ.* c. 7. & 39. Item *Hipp.* c. 1. pr. δεῖν ἐπαινεῖν. *J.F.R.*

47. Τοιαῦτά με παθὼν] Eandem quam hic noſter, turpitudinem tangit & *Lactantius* V. 9. cum de iis loquitur, *qui ſanctiſſimam quoque ſui corporis partem contra fas omne pollnant & profanent.* Rurſus L. VI. 23. *Quid dicam de iis, qui abominandam, non libidinem, ſed inſaniam potius exercent? Piget dicere: ſed quid his fore credamus, quos non piget facere? Et tamen dicendum eſt, quia fit. De iſtis loquor, quorum teterrima libido & exſecrabilis furor, ne capiti quidem parcit. Quibus hoc verbis, aut qua indignatione tantum*

αχιστα, ἢ ὑπουργίας καλαπτύστους; οὐχ ἱκανά μοι τὰ ὅπη τ' ἡμέρας ἔργα, ψεύδεσθαι, ἢ ἐπιορκεῖν, ἢ τοὺς τοσούτους ὕθλους ἢ λήρους ἀφυλεῖν, μᾶλλον δὲ τ' βόρβορον τ' λόγων ἐκείνων ἐμεῖν; ἀλλ' οὐδὲ νυκτὸς τ' κακοδαίμονα σχολὴν ἄγειν ἐᾷς· ἀλλὰ μόνη σοι πάντα ποιῶ, ἢ πατοῦμαι, ἢ [a] μαίνομαι, ἢ [b] ἀντὶ γλώσσης, ὅσα ἢ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας, ἢ ὥσπερ ἀλλοίριαν ὑβρίζεις, ἢ ἐπικλύζεις τοσούτοις κακοῖς. λαλεῖν μοι ἔργον ὅτι μόνον· τὰ δὲ τοιαῦτα ποιεῖν ἢ πάσχειν, ἄλλοις μέρεσι προστέτακται. ὡς ὄφελε κἀμέ τις, ὥσπερ τ' τ' Φιλομήλας, ἐκτεμεῖν. μακαριώτεραι γὰρ μοι αἱ γλῶτται τ' τὰ τέκνα καταδηδοκότων.

Πρὸς θεῶν, ἢν λέγῃ ταῦτα ἡ γλῶττα, ἰδίαν αὐτῇ φωνὴν λαβοῦσα, ἢ τ' πώγωνα συνήγορον ἐπικαλεσαμένη, τί ἂν ἀποκρίναιο αὐτῇ; ἐκεῖνα δηλονότι, ἃ ἢ πρὸς τ' Γλαῦκον ἔναγχος εἴρηταί σοι, ὅτι πεπραγμένα ἤδη τῷ ἔργῳ αἰτιώμενον, ὡς ὅτι τάχιστα ἔνδοξος ἐν βραχεῖ, ἢ γνώριμος ἅπασι γεγένησαι. πόθεν ἂν οὕτω ῥᾳδίως ὅτι τοῖς λόγοις γενόμενος; ἀγαπητὸν δὲ ὁπωσοῦν κλεινὸν ἢ ὀνομαστὸν εἶναι; εἶτα καταριθμήσεις

mihi imperas ſpurciſſima, ac deſpuenda miniſteria? Nonne ſatis mihi erant diurna illa opera, mentiri, pejerare, tot nugas & deliramenta exhaurire, vel potius coenum orationum illarum vomere? At tu neque noctibus infelicem me otioſam eſſe pateris: ſed ſola tibi facio omnia & conculcor, & inſanio. Et pro eo quod lingua nata ſum, ut manu uti me decreviſti: meque tanquam alienam contumelioſe tractas, & tot malis obruis. Loqui meum opus unicum eſt: iſta vero talia & facere ac pati aliis membris a natura injunctum eſt. Itaque utinam me quoque aliquis, ut illam Philomelae exſecet! Beatiores enim me ſunt linguae eorum, qui ſuos ipſi pueros devorarunt.

26. Per Deos! ſi iſta dicat ſuum ſibi ſermonem ſumens lingua, & advocatam ſibi adſciſcat barbam tuam, quid illi reſpondeas? Illa nempe, quae etiam ad Glaucum nuper a te dicta ſunt, de perpetrato jam facinore expoſtulantem, te hac ipſa re nobilem brevi tempore & conſpicuum omnibus factum. Unde enim tantum celebritatis dicendo conſecutus eſſes? Optabile autem eſt, quacumque demum ratione celebrem eſſe atque nobilem. Tum enumera-

res

a Μαίνομαι] Bene *S.* & *A.* ſolae. *Μαίνομαι* male *J. H P. B1. Fr. Fl. Ald.* b Ἀντὶ] Nil mut. Edd. nec M. Ἀντί; vult *Gron.*

aeſas proſequar. vincit officium linguae ſceleris magnitudo. *M. du S.*

Τοιαῦτά μοι ἀληθῆς] Vid. ſupra T. I. *Nigr.* c. ult. τὰ αὐτὰ τοῦτο ἀληθῶσι, notamque Cl. *Hemſterh.* 45. Et Noſtrum in locis ibid. ab *Solano* indicatis, qui fruſtra δικαῶσι ibi tentat, quum & cod. modo duplici accuſ. jungat Noſter *Gymn.* c. 6. ſcribens ἐμὲ δὲ εἴ τις ὑμῶν τοιοῦτό τι ἀληθεύει, ubi alia quoque ſimilia dedi. *J.F.R.*

52. Διαντλεῖν] An *exſequi?* *F.G.*

55. Μαίνομαι] Excidiſſe in Edd. prius ι. errore typogr. facile quidem divinaveris; mirere tamen, qui tam diligenter propagetur error, etiam in iis Edd. ubi Latina verſio habet *contaminor*; nam nemo, credo, *μαίνομαι furo* hic volet legere, quando πατοῦμαι praemittitur, furentes enim ſe non ita conculcari ſinunt. *J.F.R.*

56. Καὶ ἀντὶ γλώσσης, ὅσα ἢ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας] An hæc paria eſſe poſſunt illis, quæ apponuntur ab Micyllo & Benedicto *ac lingua perinde ut manu uti decreviſti?* Certe ſic illi penitus omittunt voculam ἀντὶ. Quæ quidem ſane perincommoda eſt, niſi bene inſpexeris. Legendum enim καὶ ἀντὶ γλώσσης ὅσα ἢ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας; Eſt enim exprobratio per interrogationem excitatior, *& quid lingua aque ut manu uti decreviſti?* *F.G.*

Ibid. Ἀντὶ γλώσσης] Verſionem *Benedicti* caſtigat Cl. *Gron.* Sed & ipſe alium errorem committit, vertens: *quid lingua aeque ut manu uti decr.* An γλώσσης & χειρὶ igitur jungenda, & ad idem verbum χρῆσθαι referenda? Quin γλώσσῃ ſaltem etiam tum ſcribendum fuerat, ubi ἀντὶ mutaveris. At nihil opus erit, modo lectionem *Gronovianam* reddas: *Et quae pars linguae eſt, qua ceu manu uti decreveris?* At vereor ut acutioribus adrideat iſta & verſio & emendatio. Mihi certe difficultas quaedam reſtare videtur, quam tollere in re tam turpi non laboro. *J.F.R.*

71. Πόθεν ἂν] Mallem πόθεν γὰρ. *F.G.* Propius ad literas accederet, ſi πόθεν ἄν legas. *J.F.R.*

73. Καταριθμήσεις αὐτῇ] Καταριθμήσεις αὐτὴ, ſubaudiſo

res illi multas illas tuas appellationes, quas per gentes accepisti. Qua in re miror, te Apophrade audita indignatum esse, illis autem nominibus non fuisse offensum.

27. In Syria rhododaphne vocatus es: qua vero causa, ita me Pallas amet! enarrare pudet; itaque quantum ad me, obscurum porro sit: in Palaestina vero sepes, propter barbae spinas arbitror, quae interea pungeret, tum enim adhuc eam radebas: in Aegypto angina, quod manifestum est; parum enim abfuisse ajunt, quin suffocarere, cum in nautam quendam, de iis qui trium velorum naves habent, incidisses, qui irruens ipsum tibi os obturaverit. Athenienses quidem, viri optimi, nulla circuitione usi, sed unius te literae additione honorantes Atimarchum (*principem infamium*) appellabant: oportebat enim illo etiam amplius quiddam tibi inesse. In Italia autem vah! Heroicum illud cognomen adeptus es, Cyclops, cum supra veterem illum apparatum, ad Homericae fabulae imitationem peragere impuritatem velles. Atque ipse quidem jacebas ebrius jam, poculum illud manu tenens libidinans Polyphemus. Adodito ἡ γλῶσσα. Sic autem cum superioribus' connectitur: πρὸς θεῶν, ἵν' λέγῃ ταῦτα ἡ γλῶττα, &c. εἶτα καλαριθμήσειεν αὐτὴ τὰς πολλὰς προσηγορίας, &c. Καλαριθμήσειεν omnino legendum videtur pro καλαριθμήσειν. *F.G.*

Καλαριθμήσειεν] Non apparet, unde hoc infinitum, pendeat. Connexa est oratio cum illo τί ἂν ἀπεκρίνατο; Itaque suspicor καλαριθμήσαις vel καλαριθμήσειας. *J.M.G.*

84. Ἔξυρις] Quia deinde barbam promisit; vide & c. 31. *M.du S.*

90. Ἀτίμαρχον] Nomen ergo *TIMARCHUS*; mirarique subit cur mutatum iverint, cum famosus Aeschinis *Timarchus*, qui vitam tandem laqueo finivit, satis notus esset. Vid. *Plut.* 1545. *M.du S.*

Ibid. Κἀκείνῳ τι θᾶττότερον] Athenienses (dicit ad Timarchum) literae unius appositione te honorantes Atimarchum appellarunt; εἰδὲ γὰ κἀκείνῳ τι θᾶττότερον προσεῖναί σοι. h. e. *nam & illo amplius quid habere debebas.* obscurius Interp. *Nam hoc tibi illo insignius decebat esse.* Nihil aliud vult Auctor, quam, non satis erat, appellari te Timarchum; sed nomen tuum augeri debebat una litera, ut Ἀτίμαρχον appellareris. q. d. ἀτίμων ἄρχον. *H.V.*

Κἀκείνῳ τι θᾶττότερον] Ambigua oratio, non satis clarum, quo referatur κἀκείνῳ. Nihil mihi videtur magis convenire, quam ut dicamus comparari hic inimicum Luciani cum Timarcho illo, contra quem habita exstat *Aeschinis* oratio, qua eadem fere illi, quae hic nostro objiciuntur, summa praesertim perversae libidinis impuritas. Dicit igitur, in mentem venisse Athenientibus, cum spurcissimum hunc mortalem viderent, sui Timarchi illius antiqui: sed cum vellent indicare, hunc illo multum esse pestilentiorem, non Timarchum vocasse, sed aucto aliquantum nomine Atimarchum, ut simul πάντων τῶν ἀτίμων πρῶτον dicerent. Utrum autem nomen verum hujus hominis fuerit Timarchus, quod indicat *Vossiani* codicis inscriptio; an ex hoc ipso loco tracta suspicio ejus, qui illum titulum posuit; non facile dixerim: nisi quod melius apparet ratio auctoris nostri, si re vera Timarchus appellatus est, quem lacerat. *J.M.G.*

2. Κώ-

Ἀθήνησιν αὐτῇ τὰς πολλάς σε προσηγορίας, ὁπόσας κτλ. ἔθνη προσείληφας, ὁ κἀγὼ θαυμάζω, ὅτι τὴν Ἀποφράδα ἐδυσχέρανας ἀκούσας, ἐπ' ἐκείνοις δὲ τοῖς ὀνόμασιν οὐκ ἠγανάκτεις.

Ἐν Συρίᾳ μὲν ῥοδοδάφνη κληθείς, ἐφ' ᾧ δὲ, νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, αἰσχύνομαι διηγεῖσθαι· ὥστε τόγε ἐπ' ἐμοὶ, ἀσαφὲς ἔτι ἔστω. ἐν Παλαιστίνῃ δὲ, φραγμὸς ἐς τὰς ἀκάνθας τῶν πώγωνος, οἶμαι, ὅτι ἔνυσσε μέλαξύ· ἔτι γὰρ ἔξυρες αὐτόν. ἐν Αἰγύπτῳ δὲ συνάγχη, πρόδηλον τοῦτο· μικρῷ γὰν φασιν ἀποπνιγῆναί σε ναύτῃ τινὶ τῶν τριαρμένων ἐντυχόντα, ὃς ἐμπεσὼν ἀπέφραξέ σοι τὸ στόμα. Ἀθηναῖοι μὲν γὰρ βέλτιστοι, αἰνιγματῶδες ἁδὲν, ἀλλὰ γράμματος ἑνὸς προθήκῃ τιμήσαντές σε, Ἀτίμαρχον ὠνόμαζον· ἔδει γὰρ καὶ κείνῳ τι θᾶττότερον προσεῖναί σοι. ἐν Ἰταλίᾳ δὲ, βαβαὶ, ἡρωϊκὸν ἐκεῖνο ἐπεκλήθης, ὁ Κύκλωψ, ἐπειδὴ πόλε καὶ πρὸς ἀρχαίαν ἀσκευὴν παρ' αὐτὰ τὰ τοῦ Ὁμήρου ῥαψῳδῆσαι, καὶ σὺ τὴν αἰσχρεργίαν ἐπεθύμησας. καὶ αὐτὸς μὲν ἔκειτο μεθύων ἤδη, κισσύβιον ἔχων ἐν τῇ χειρὶ βινηθιῶν Πολύφημος, νεανίας

97. Βινητιῶν] Συνουσιάζων.

νίας δὲ ὑπόμισθος, ὀρθὸν ἔχων τὸ μοχλὸν, εὖ μάλα ἠκονημένον, ὅτι σε Ὀδυσεύς τις ἐπήει, ὡς ἐκκόψων τὸ ὀφθαλμόν·

Καὶκείνῃ μὲ ἄμαρτε, [a] παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος.

Αἰχμὴ δ' [b] ἐξελύθη ποδὸς νείατον ἀνθερεῶνα.

καὶ γὰρ οὐδὲν ἄτοπον ὑπὲρ σοῦ λέγοντα ψυχρολογεῖν· σὺ δὲ ὁ Κύκλωψ, ἀναπετάσας τὸ στόμα, καὶ ὡς ἔνι πλατύτατον κεχηνὼς, ἠνείχου τυφλούμενος ὑπ' αὐτοῦ τοῦ γνάθου. μᾶλλον δὲ, ὥσπερ ἡ Χαρύβδις, αὐτοῖς ναύταις, καὶ πηδαλίοις, καὶ ἱστίοις, ὅλον ζητοῦσα καταπιεῖν τὸν Οὖτιν. καὶ ταῦτα ἑώρων καὶ ἄλλοι παρόντες. εἶτά σοι ἐς τὴν ὑστεραίαν μία ἦν ἀπολογία, ἡ μέθη, καὶ εἰς τὸ ἄκρατον ἐνέφευγες.

Τοιούτοις δὴ καὶ τοσούτοις ὀνόμασι πλουτοῦσι, αἰσχύνῃ τὴν ἀποφράδα; πρὸς θεῶν εἰπέ μοι τί πάσχεις, ἐπειδὰν καὶκείνα [c] λέγωσιν οἱ πολλοὶ, λεσβιάζειν σε καὶ φοινικίζειν; ἆρα καὶ ταῦτα ὥσπερ τὴν ἀποφράδα ἀγνοεῖς, καὶ οἴει τάχα που ἐπαινεῖσθαι πρὸς αὐτῶν; ἢ

lescens vero mercede conductus, rectum gestans vectem probe acutum, te velut Ulysses aliquis invasit, ut exterebraturus oculum:

Hinc at aberravit: aliorsum vertitur hasta,
Cuspisque ad menti extremas effunditur oras.

Nec enim absurdum est, de te qui dicat, frigide dicere. Tu vero Cyclops, aperto ore & quam poteras latissime hians, buccas tibi ab illo excoecari patiebaris, vel potius ut Charybdis, ipsis cum nautis & gubernaculis ac velis, totum glutire Utin cupiens. Atque haec alii quoque videbant praesentes. Deinde postridie illius diei sola tibi pro defensione ebrietas, confugiebasque ad merum.

28. His ergo talibus ac tantis cum nominibus abundes, *Apophradis* te pudet? Per Deos dic mihi, quid tibi est animi, cum etiam illa vulgus ait, Lesbio te & Phoenicio morbo laborare? Numquid ista quoque, ut *Apophrada* ignoras, & putas forte illis te laudari? An ista quidem, ut familia-

a Παραὶ] Sic dedi ex M. & *Homer.* Παρὰ Edd. Luciani. b Ἐξελύθη] Sic Edd. & M. Ἐξιχάνθη *Hom.* v. not. Ἐξιστάνθη marg. *A1.* male duplicato σ. c Λέγωσιν] Λίγυσιν W. quod verum credo.

2. Καὶκείνῃ] Parodia est ex variis *Homeri* locis concinnata. Vid. Iliad. N. 605. A. 233. & E. 293. *M. du S.*

Καὶκείνῃ μὲ ἄμαρτε] *Homer.* Il. A, 233.

Ἀτρεΐδης μὲ ἄμαρτε, παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος

Il. E, 293.

Αἰχμὴ δ' ἐξιχάνθη ποδὸς νείατον ἀνθερεῶνα.

Versus sublimitate & magnitudine rerum, de quibus agitur, digni, dum ad rem ita spurcam ac despuendam adhibentur, ψυχρολογία inde oritur, quae nihil aliud est, quam μίγιθος διημαρτημένον, grandia ad speciem verba intempestive rebus adhibita futilibus. Vid. *Demetrius* de Eloc. §. 114. Sed nimirum ψυχρολογία eo ipso esse ratione ipsius Luciani desinit, quod committitur a sciente & volente. *J. M. G.*

Ibid. Παραὶ δὲ] Conf. infra *Lapith.* c. 44. *J. F. R.*

4. Ἐξελύθη] At in *Homer.* Il. E. l. d. legas ἐξιχάνθη, quod verum esse, *Scholiast.* Homeri probat, qui id interpretatur ἐξώρμησε, διῆλθε. Nam si ἐξελύθη invenisset, non, credo, exposuisset id eodem verbo. Sed quum in nonnullis *Homeri* libris ἐξεσύθη legatur, vide an hoc magis placeat; nam & sic alibi solet, ut Il. O. 542. Αἰχμὴ δὲ τέρετρον διέσυθε μαιμώωσα. Verum quando nec ἐξελύθη absurdum est, quid prohibet hoc servasse? *J. F. R.*

6. Ψυχρολογεῖν] An αἰσχρολογεῖν? Τὸ ψυχρολογεῖν hic non placet. *F. G.*

19. Λεσβιάζειν σε καὶ φοινικίζειν] *Hesych.* in voce σκύλαξ. Σκύλαξ χῆμα ἀφροδισιακὸν ὡς τὸ τὴν φοινικίζοντα. *Gal.* ἀλλὰ καὶ τὴν αἰσχρυγῶν μᾶλλον βδελυττόμεθα τοὺς φοινικίζοντας καὶ λεσβιάζοντας. *Erasm.* in Chiliadib. pro *phoenicissare*, memoria lapsus, *phicidissare*, & φικιδίζειν pro φοινικίζειν scribit. Ortum autem est adagium a spurcissima Phoenicum libidine, quam Graeci merito ἄῤῥητον μίξιν nominant. *Plutarch.* in vita Caesaris: ἐδόκει γὰρ αὐτὸς τῇ ἑαυτοῦ μητρὶ μίγνυσθαι τὴν ἄῤῥητον μίξιν. Haec in Miscel. Crit. P. 2. p. 482. *J. Br.*

Ibid. Φοινικίζειν] Vid. *Cogn.* 633. T. III. *M. du S.*

Φοινικίζειν] Quod *Cognatum* adlegat *Solanus*, spectat Edit. *Basil.* an. 1619. cui notae *Cognati* & *Sambuci* adnexae; sed cum ex *Cognato* selectum tantum iniit

Pa-

liaria tibi ; noſti , *Apophrada* autem ſolam ut ignotam reſpuis , & tuorum catalogo nominum excludis ? Haec cum ita ſint, non leves nobis poenas luis , ſed ad Gynaeconitidem usque celebraris. Nuper enim cum nuptias quasdam Cyzici ambire auderes , bene edocta de omnibus optima illa mulier , *Non admiſerim* , inquit , *virum, qui virum ipſe quaerat.*

29. Deinde cum hic loci ſint res tuae, nomina curas , & rides , & deſpuis alios ? Merito ſane. Nec enim, qualia tu , dicere omnes poſſumus. Unde ? Quis ita audax in verbis , ut *contra tres moechos* pro gladio *tridentem* poſcat ? aut ut Theopompum de Tricarano judicantem dicat , *tricuſpide oratione deſtruxiſſe eminentes urbes :* & rurſus, *extridentaſſe illum* (tridente illo expugnaſſe) *Graeciam* , & eſſe *in dicendo Cerberum?* Nuper quidem etiam *accenſa lucerna quaerebas* fratrem quendam , puto , perditum : & ſexcenta alia , quorum neque meminiſſe operae

ταῦτα μὲν δὴ τὸ σύντροφον οἶδα, τὴν δὲ Φράδα δὲ ὡς ἀγνῶτα μόνην ἀτιμάζεις καὶ ἀποκλείεις τῆς καταλόγου τῶν ὀνομάτων; τοιγαρῶν δὲ μεμπτὰς ἡμῖν τίνεις τὰς δίκας, ἀλλὰ μέχρι καὶ τῆς γυναικωνίτιδος θεᾶσθαι εἶ. πρώην γοῦν ἐπειδή τινα γάμον ἐν Κυζίκῳ μνᾶς ἐτόλμησας, εὖ μάλα ἐκπεπυσμένη πάντα ἡ βελτίστη ἐκείνη γυνὴ, Οὐκ ἂν προείμην, ἔφη, ἄνδρα, ὃς αὐτὸν ἀνδρὸς δέομενον.

Εἶτα ἐν τοιούτοις ὄντι σοι, ὀνομάτων μέλει, καὶ γελᾷς, καὶ τῶν ἄλλων καταπτύεις, εἰκότως. δὲ γὰρ ἂν ἅπαντες ὁμοιά σοι λέγειν δυναίμεθα. πόθεν; τίς ὕτως ἐν λόγοις μεγαλότολμος, ὡς ὅτι μὲν τὰς τρεῖς μοιχὰς, ἀντὶ ξίφους, τρίαιναν αἰτεῖν; τὸν δὲ Θεόπομπον ὅτι τῷ Τριχαράνῳ κρίνοντα Φάναι, τριγλώχινι λόγῳ καθηρηκέναι αὐτὸν τὰς πρὸ χώσας πόλεις; καὶ πάλιν, ἐκλιαινῶσαι αὐτὸν τὴν Ἑλλάδα, καὶ εἶναι Κέρβερον ἐν τοῖς λόγοις; πρώην γὰρ καὶ λύχνον ἅψας ἐζήτεις ἀδελφόν τινα, οἶμαι, ἀπολωλότα· καὶ ἄλλα μυρία, ὧν οὐδὲ μεμνῆσθαι ἄξιον, ἢ μόνα ἐκεῖ-

38. Τριχαράνῳ] Τριχάρανος φρούριόν ἐστι τῆς Ἀργείας ὕστερον λεγόμενον. *V.*

39. Τριγλώχινι] Τριγλώχινα τάξις, τρίγωνα. *V.*

Pariſ. eamque ſecutus *Graev.* plurima omittentes, poſſem haec addere ; verum in re tam turpi nolim. *J.F.R.*

35. Πόθεν;] Item γὰρ ſuppreſſum , ut ſupra c. 2. *J.F.R.*

36. Ἐπὶ — τρεῖς μοιχούς] Nempe in declamatione finxerat , a marito tres uxoris ſuae moechos deprehenſos : maritum poſcere non gladium , ſed ita magnum tridentem , uti tres uno ictu poſſet confodere. *J.M.G.*

37. Θεόπομπον] V. Δραπ. c. 32. Tricaranum urbs, cujus meminit *Dem.* 43. A. *M. du S.*

Ibid. Τὸν δὲ Θεόπομπον] Locus obſcurus, cui tamen ſi non plenam lucem adferre , at tenebrarum aliquid diſcutere forte licebit. Theopompus hic eſſe videtur nobilis hiſtoricus Chius, qui Macedonicis temporibus Philippi , Alexandri , Ptolemaei vixit, & rebus gerendis interfuit. Hujus libros hiſtoriarum LIII. legit *Photius* Cod. 176. quinque jam tum ait fuiſſe perditos : multas ibi παρεκβάσεις παιδικὰς ἱστορίας idem commemorat. Reliqua *Fabric.* B. G. vol. 9. p. 434. ſeq. Add. Viri docti ad *Longin.* 42, 3. Huc praeſertim facit, quod *Stephanus* in Τριχάρανα, quod φρούριον eſſe ait τῆς Φλιασίας , laudat Θεόπομπον πεντηκοστῷ πέμπτῳ. Videtur ergo in illo libro, (quo ſuae aetatis hiſtoriam tractavit , cum a fine *Thucydidis* incepiſſet) commemoraſſe actionem aliquam ſuam Theopompus , qua de Tricarano (quaſi tu *Tricipitem* dicas , quorſum & *tridens* deinde & *Cerberus* refertur) judicaverit : hanc porro illius actionem laudaſſe inimicus Luciani iis verbis , quorum ipſa eum τρίαινα modo commemorata admonere potuit : nam τριγλωχὶν & τρίαινα ejusdem ſignificationis ſunt: & ad tridentem illum piſcatorium pertinent, quo majores piſces percutiunt ; a quo etiam fictum eſt illud ἰκτριαινῶσαι h. e. τριαίνᾳ ἐκπολιορκεῖν, quod nos, ut id genus alia quaedam, ad verbum ideo reddidimus , ut etiam Graeci ſermonis non ſatis periti , quid reprehendatur ſentire melius poſſint. *J.M.G.*

42. Λύχνον ἅψας] Alludere videtur ad Diogenis hiſtoriam. *F.G.*

43. Ἀδελφόν τινα] An fratrem, i. e. amaſium? *Petronius.* *F.G.*

ἐκεῖνα, ὅτε οἱ ἀκούσαντες ἀπεμνημόνευον. πλούσιός τις, οἶμαι, καὶ δύο πένητες ἦσαν ἐχθροί. εἶτα μελαγχολῶν περὶ τοῦ πλουσίου λέγων, Ἀπέκτεινεν, ἔφης, θάτερον τῶν πενήτων· γελασάντων δὲ, ὡς τὸ εἰκὸς, τῶν παρόντων, ἐπανορθούμενος δὴ σὺ, καὶ ἀναστιθέμενος τὸ ἁμάρτημα, Οὐμενοῦν, ἔφης, ἀλλὰ ἄτερον αὐτῶν ἀπέκτεινεν. ἐῶ τὰ ἀρχαῖα, τὸ τριῶν μηνοῖν, καὶ τὸ ἀνεμία, καὶ τὸ πέταμαι, καὶ τὸ [a] ἐκχύνειν, καὶ ὅσα ἄλλα καλὰ τοῖς σοῖς λόγοις ἐπανθεῖ.

pretium est, praeterquam istius solius, quod auditores referebant. *Dives aliquis*, puto, *& duo pauperes inimici erant*. Deinde, cum de divite diceres, *Interfecit*, ajebas, *θάτερον pauperum* (alterum, *τὸν ἕτερον*) Ridentibus autem, ut facile est ad credendum, qui aderant, emendaturus peccatum tuum, & repositurus in quo peccatum erat, *Non ita volebam*, dicebas, *sed interfecit ἄτερον*. Omitto antiqua illa *τριῶν μηνοῖν*, (*trium duorum mensium*) & *ἀνεμία* (pro *νηνεμία* tranquillitas a ventis) & illud *πέταμαι* (*volo*) & *ἐκχύνειν*, (*effundere*) & quae alia pulchra tuis in orationibus efflorescunt.

Ἃ μὲν γὰρ ὑπὸ τῆς πενίας ἐλαυνόμενος ποιεῖς, Ἀδράστεια φίλη, οὐκ ἄν τινι ὀνειδίσαιμι. συγγνωστὰ γὰρ, εἴ τις λιμῷ πιεζόμενος, δανεισάμενος παρ' ἀνδρὸς πολίτου λαβών, εἶτα ἐπιορκήσειν, ἢ μὴν μὴ παρειληφέναι· ἢ εἴ τις ἀναισχύντως αἰτεῖ,

30. Quae enim paupertate stimulante facis, illa ego, o save Adrastea! nemini exprobraverim. Ignoscendum enim, si quis fame subactus depositum a cive acceptum, deinde perjurio interposito abneget; aut si quis impudenter roget, vel mendicet potius,

a Ἐκχύνειν] Ἐκχύσας *Coll.* Vulgatum tenet *Fl.* & M.

48. Θάτερον] Καλῶς τὸ θάτερον εἶπε. *V.*

Θάτερον τῶν πενήτων] Καλῶς γὰρ τὸ θάτερον εἶπεν, ἐπὶ μηδὲ ἡ οὐσίας θατέρου, ἀλλ' ἑτέρου λοιπὸ γὰρ τῷ ὁ ἑτέρου (1) συναλειφθὲν ἑτέρου λέγεται, καὶ ἕτερον ἡ αἰτιατική. ἀεὶ γὰρ αὕτη τῇ οὐσίᾳ ἀκολουθεῖ. τὸ δὲ τριῶν μηνοῖν, προδήλως βάρβαρον δίχα τοῦ τριῶν ἐπαγόμενον. ἀσαύτως δύσφημον καὶ τὸ ἀνεμία. τίς γὰρ χρεία τοῦ ερωτικοῦ, μηδὲν πλέον τοῦ (2) τὴ δηλοῦντος; τὸ δὲ τοι ἐκχύνειν, καὶ ἀδιόρθωτον. ἐπεὶ χίου μὲν ἐπίσα) ἡ Ἑλληνικὴ χρῆσις, χίνα δὲ ἑδάτου ἐγκέκριται τῇ Ἑλλάδι γλώσσῃ, ὥσπερ ἐδὲ τὸ πέταμαι. ἐ γὰρ ἔχει πίτημι, ἀλλὰ πίτω βαρύτονον, ἀφ' ἧ πίτομαι ἴσως ἂν λιχθείη. ἔ δὲ ἡ (3) μετοχὴ πιτόμενος, ὡς δὲ Πλάτων Εὐθύφρονι, τί δαὶ πιτόμενον τινὰ διώκεις; πίταμαι δὴ, ἑδαμῶς, ἀλλ' ἡ ἆρα ἵπταμαι, ὡς ἀπὸ τοῦ ἵπτημι, ὡς δὲ ἀπὸ τοῦ ἵστημι λιχθείη ἂν ἵσταμαι. *V.* alter.

53. Τὸ τριῶν μηνοῖν] Τριῶν μηνῶν προδήλως βάρβαρον. (4) δυϊκοῦ τοῦ τριῶν ἐπαγομένου· ὥσπερ πάλιν δύσφημον δὲ τὸ ἀνεμία. τίς γὰρ χρεία τοῦ ερωτικοῦ μηδὲν πλέον τοῦ (5) τὴ δηλοῦντος; τὸ δὲ τοι ἐκχύνειν δὲ ἀδιόρθωτον, (6) χίνα γὰρ ὧδε ἐπίσαται ἡ (7) Ἑλληνίζουσα χρῆσις. ὥσπερ ἐδὲ τὸ πέταμαι· ἐ γὰρ ἔχει πέτημι, ἀλλὰ πέτω, ἀφ' ἧ πέτομαι ἴσως ἂν λιχθείη, ἔ δὲ ἡ μετοχὴ ὁ πετόμενος ὡς οὐ Εὐθύφρονι Πλάτων, (8) τί δαί; πετόμενον τίνα διώκεις; ἐ μὴν πέταμαι, ἀλλ' ἡ ἆρα ἵπταμαι ὡς ἀπὸ τοῦ ἵπτημι δίχα τοῦ ἵστημι ἵσταμαι. *V.*

54. Ἐκχύνειν] Καὶ ἀδιόρθωτον· χίνα (sic scriptum erat) γὰρ ὧδε ἐπίσαται ἡ Ἑλληνικὴ χρῆσις· χίνα δὲ ἑδάτου ἐγκέκριται τῇ Ἑλλάδι γλώσσῃ. G.

58. Ἀδράστεια] Δοκίμασα εἶναι λέγουσι ταύτῃ τοὺς πάνυ μεγάλα ἐγκαυχωμένους ὑπονοεῖσθαι. *V.*

(1) Συναλειφθὲν] Συλληφθὲν. C.
(2) Τὴ] In Schol. seq. legitur μὴ in Impr. & V. Sed legendum τὴ, quod in compositione privationem notat. Immo hic ibi C. & G. Cod. V. v. tantum habebat, ex quo τῶν in Impr. factum est. *M. du S.*
(3) Μετοχὴ] Μυτοχὴ V. quod in Impr. recte mutatum est ex Scholio sequenti. *M. du S.*

(4) Δυϊκοῦ] Sic etiam C. Lege tamen δυϊκῶ. *M. du S.* (vel τῷ pro τοῦ.)
(5) Τὴ] Μὴ edita. Τὴ C. recte. Vid. Schol. praecedens. *M. du S.*
(6) Χίνα γὰρ ὧδε] Ἐπὶ χίου μὲν M. ut Scholio praecedenti editum est.
(7) Ἑλληνίζουσα] Ita dedit *Sal.* pro vulgato Ἑλληνικὴ. *J. F. R.*
(8) Τί δαί;] Sic rescriptum ex M. Τί δὴ Edita.

48. Θάτερον τῶν πενήτων] Abrupta nimis & ex parte falsa sunt, quae hic Scholiasta habet. Juvat itaque e *Thoma Magistro* regulam Atticorum hic ponere. Articulus cum pronomine ἕτερος coalescit hac lege, ut vocalis articuli quaecumque, & prima ε, contrahantur in α· τ vero articuli, ob adspiratam ε transeat in θ. Haec quoties articulus in vocalem exit. Sed ubi in ρ vel σ, non fit crasis, verum integre declinatur. Dicitur ergo, ἑτέρου, ἑτέρᾳ, θάτερον, θατέρᾳ, τᾰ ἑτέρᾱ, θατέρᾱ, τὰ ἕτερα, ἄτερα, τῶν ἑτέρων κ. τ. λ. Hinc apparet, quam infeliciter errorem suum Sophista emendaverit. *J. M. G.*

54. Πό-

tius; & ſpoliet alios veſtibus, & telonium *humile* exerceat. Non dico ſane talia. Nulla eſt invidia paupertatem omni ope depel-65 lere. At illud jam ferri non poteſt, pauperem te hominem in ſolas id genus libidines effundere impudentiae tuae lucra. Verum ſi quid etiam laudare mihi permittis, illud urbane admodum a te factum eſt, 70 cum Tiſiae artem, noſti quomodo, bis Coracis (*corvi*) opus ipſe feciſti, triginta aureis illum imprudentem ſenem emungens: at ille propter Tiſiam pro libro quinquaginta & ſeptingentas *drachmas* aſtu circum-75 ventus exſolvit.

31. Multa cum dicenda adhuc habeam, reliqua tibi remitto lubens. Illud vero ſolum adjicio. Age iſtaec ut lubitum fuerit, ne deſine ebrios in te ipſum furores exercere. At illud, *quod dicere nolo*, ne 80

μᾶλλον δὲ προσαιτεῖ, καὶ λωποδυτεῖ, καὶ τελωνεῖ. [b] εἰ δὴ λέγω ταῦτα. Φθόνος γὰρ ἐξ ἅπαντος ἀμύητα καὶ ἀπορίαν· ἐκεῖνο δὲ ἐκέτι φορητὸν, πένητά σε ὄντα, εἰς μόνας τὰς τοιαύτας ἡδονὰς ἐκχεῖν τὰ ἐκ τῆς ἀναισχυντίας περιγιγνόμενα. πλὴν εἴ γέ τι καὶ [c] ἐπαινέσαι μοι δώσεις πάνυ ἀστείως τοῦτο σὺ πεπραγμένον, ὁπότε τῷ Τισίᾳ τὴν τέχνην οἶδα, ὡς τὸ [d] δισκόρακος ἔργον αὐτὸς ἐποίησας, ἐξαρπάσας τῷ ἀνόητῳ ἐκείνῳ προσβύτῃ χρυσοῦς τριάκοντα· ὁ δὲ ἀντὶ τῆς βιβλίου πεντήκοντα καὶ ἑπτακοσίας ἐξέτισε, καλασοφιστείς.

Πολλὰ ἔτι ἔχων εἰπεῖν, τὰ μὲν ἄλλα ἐκὼν ἀφίημί σοι. ἐκεῖνο δὲ μόνον προσλέγω, πράττε μὲν ταῦτα, ὅπως σοι φίλον, καὶ μὴ παύσαιο τὰ τοιαῦτα ἐς ἑαυτὸν παροινῶν, ἐκεῖ-

b Οὐ δή] Sic Edd. & M. Forſ. ὐδή, adlevit *Solan.* *c* Ἐπαινέσαι μοι] marg. *A1. Ven.* 2. & *J.* Ἐπαινέσαιμι, ſine μοι. ſed reliquae quod edidimus, cum M. *d* Δισκόρακος] Δυσκόρακος W. *Fl. B1.* & 2. Δισκ. cett.

63. Προσαιτεῖ] Πολλὰ αὐτοῦ. *G.*

70. Τισίᾳ] Τισίᾳ λέγει τῷ Κόρακος τῷ Σικελοῦ μαθητοῦ. τάχα γάρ τι τοιοῦτον ὁ αὐτὸς καλασοφισάμενος τινα προσβύτην εἰργάσατο. *V.* Eadem habet *V.* alter, niſi quod pro λέγει τῷ Κόρακος, ſcribat: Τοῦτο λέγει τῷ Κορ. &c. & pro τάχα, τάχει, (ſed cui bono, corrupta repetere?)

54. Πέπαμαι] Τὸ πέπαμαι, *volo*, rectum eſt & uſitatum; ſed pro πεπώνημαι inuſitatum videtur. *F.G.*

Ibid. Ἐκχόνω] Τὸ ἐκχόνω inuſitatum fuiſſe notandum. Ἐκχῶ uſitatum. *F.G.*

64. Οὐ δή] Aut οὐδὲ legendum, aut ὐ δή, quod in Impr. aliquot & M. neglectum eſt. *M. du S.*

70. Ὁπότε τῷ Τισίᾳ τὴν τέχνην οἶδα, ὡς τὸ Δισκόρακος] An legendum, ὁπότε τῷ Τ. τὴν τέχνην οἶδας, τὸ Δ. &c. *F.G.*

Ὁπότε τῷ Τισίᾳ τὴν τέχνην οἶδα, ὡς τὸ Δισκόρακος ἔργον αὐτὸς ἐποίησας] Tiſiae ars eſt Sophiſtice. Fuit enim Tiſias inter primos Sophiſtas, quem *Ariſtotel.* περὶ ἐλέγχων σοφιστικῶν cap. ult. cum dixiſſet omne omnis artis principium eſſe tenue ac difficile, ſed illo reperto, facile poſtea creſcere & augeri, quod & factum ſit in orationibus politicis, Τισίας μὲν μὴ τοὺς πρώτους, Θρασύμαχος δὲ μὴ Θετταλὸς, Θεόδωρος δὲ μὴ τούτων. *Tiſias quidem poſt primos* ſc. *Sophiſtas*, *Thraſymachus autem poſt Tiſiam*, *Theodorus autem poſt hunc.* *J.G.G.*

Ibid. Τισίᾳ] Adde *Quintil.* II. 17. p. 111, 1. & III. 1, p. 125. f. *Iſocr.* p. 525. & *Plut.* Alcib. Corax Tiſias. *Cic.* de Or. I. 2. & in Brut. 12. in W. *Fl.* & *B.* δυσκ—— quod minime ſpernendum, quamvis (verum & genuinum putem δισκ——, ut alium illum nequitia antecedebat Timarchus. *M. du S.*

Ibid. Τῆς Τισίου τὴν τέχνην] Narrat intelligentibus, & ſcientibus aliunde hiſtoriam, quam nobis divinare difficile, ac ne tanti quidem, eſt. Modo hoc meminerint, qui acumen Luciani volunt aſſequi, *primo* fraudem commiſſam, circa Artem, h. e. librum de inſtitutione Rhetorica Tiſiae illius Siculi, qui diſcipulus fuit Coracis: *deinde* Coracem, κόρακα, eſſe *corvum* Graecis furax, ut notum, animal; cum itaque δὶς κόρακα vocat Lucianus inimicum ſuum, *bis-furem* appellare: *tertio* luſum verborum eſſe in τισίας & ἐξέτισε. *J.M.G.*

73. Χρυσοῦς τριάκοντα] Eadem ſumma in drachmis enunciata πεντήκοντα & ἑπτακοσίας aequat. Inſignis locus ad confirmandam auri & argenti comparationem: nempe *aureus* Romanus continebat *drachmas* XXV., quod etiam docet Zonaras apud *Gronov.* a, 8. p. 109. *J.M.G.*

ἐκεῖνο δὲ μηκέτι, ἄπαγε. οὐ γὰρ ὅσιον ὅπῃ τὴν αὐτῷ ἑστίαν τοὺς ταῦτα διαθεμένους καλεῖν, καὶ φιλοφησίας προπίνειν, καὶ ὄψων τῶν αὐτῶν ἅπτεσθαι. ἀλλὰ μηδὲ ἐκεῖνο ἔστω τὸ ἐπὶ τοῖς λόγοις, φιλήματα· καὶ ταῦτα πρὸς τοὺς οὐ πρὸ πολλοῦ ἀποφράδα σοι ἐργασαμένους τὸ στόμα, καπειδήπερ ἄπαξ φιλικῆς παρεμπέσοιμεν ἠρξάμην, καἰκεῖνα, εἰ δοκεῖ, ἄφελε, τὸ μύρῳ χρίεσθαι τὰς πολιὰς, καὶ τὸ σιττᾶσθαι μόνα ἐκεῖνα. εἰ μὲν γὰρ νόσος τις ἐπείγει, ἅπαν τὸ σῶμα θεραπευτέον· εἰ δὲ μηδὲν νοσεῖς τοιοῦτον, τί σοι βούλεται καθαρὰ, καὶ λεῖα, καὶ ὀλιγήρα ἐργάζεσθαι, ἃ μηδὲ ὁρᾶσθαι θέμις; ἐκεῖνό σοι μόνον σοφὸν, αἱ πολιαὶ, καὶ τὸ μηκέτι μελαίνεσθαι, ὡς προκάλυμμα εἶεν τῆς βδελυρίας. φείδου δὴ αὐτῶν πρὸς Διὸς, καὶν τύπτῃ, καὶ μάλιστα τῆς πώγωνος αὐτῆς, μηδὲ μιᾶς ἔτι, μηδὲ ὑβρίσῃς· εἰ δὲ μὴ, ἐν νυκτί γε, καὶ σὺν σκότῳ. τὸ δὲ μεθ' ἡμέραν, ἄπαγε, κομιδῇ ἄγριον καὶ θηριῶδες.

amplius. Apage. Neque enim fas eſt ad eandem menſam vocare, qui ita ſe inſtituunt, & amicitiae illis poculum propinare, & eosdem attingere cibos. Verum nec illud fiat *quod* poſt ſermones *ſolet*; oſcula: eaque apud illos, qui paullo ante ipſum tibi os ut *Apophras* (*obſcenum*, *deteſtabile*) fieret, effecere. Et quando ſemel amice te cohortari coepi, etiam illa, ſi videtur, aufer, ut unguento ungas canos, ac vellas iſta ſola. Si quis enim morbus urget, totum corpus curandum eſt: ſin tale nihil aegrotas, quid ſibi vult quod pura, & levia, & lubrica facis, quae nec videri fas eſt? Illud ſolum in te ſapiens, cani, & quod non amplius niger es. Itaque velum ſit *patere* tuae impuritatis. Parce ſane illis, per Jovem, vel-hactenus, & in primis barbae ipſi, nec amplius illam pollue, vel contumelioſe tracta. Si vero minus *hoc pates*, certe noctu & in tenebris *fac quae facis*: interdiu enim, apage, nimis ferum & belluinum eſt.

32. Vi-

90. Μόνα ἐκεῖνα] Barbam ergo promittebat. Vid. cap. 27. *M. du S.*

3. Ἀκίτητον τὴν Καμαρίναν ἐᾷν] Proverb. *J. B.*

6. Ὡς τό γε ἐμοὶ] Pro κατὰ τὸ ἐμὸν μέρος. *De ma part, quant à moi.* *F. G.*

8. Τὴν ἄμαξαν ἐπεστράφη] Proverb. *J. B.*

Ibid. Ὦ παπάλημα, καὶ κίναιδος] Irridet ſtultitiam hominis, qui aſtutus ſibi videretur, nominibus Atticis ab *Ariſtophane* repetitis, qui Ὀρ. 429. ſeq. in deſcriptione magni rhetoris haec ita jungit, πυκνόταλον κίναδος, σόφισμα, κύρμα, τρίμμα, παπάλημ' ὅλον qua notione etiam παπάλην dixerat Νεφ. 259. Nempe παπάλημα pollen eſt: eo nomine ſubtiliratem quandam a tritura fori & uſu rerum ortam indicant: qua re etiam nomen Latinum, ut *Friſchlinus* in Nubibus, ſervavi. Κίναδος vulpes eſt. Nempe κίναδος legendum, non κίναιδος, ex ipſo vocum Atticarum connubio jam ſuſpicaretur aliquis. Sed inſuper τὸ κίναδος & caſus prodit, & praeſertim illud, quod ignotum aeque ac παπάλημα imperito Sophiſtae nomen dicit: κίναιδος autem nimis quam notum omnibus: hinc etiam factum ut librarius illud ignotiori ſubſtitueret: cum praeſertim *operum* inimici ſui *nomina* ea paullo poſt appellet auctor: quae res etiam Scholiaſten videtur moviſſe, ut retineret κίναιδος, & παπάλημα etiam ad obſcenum ſenſum traheret. Nos non tam ſententia hujus loci detinuit, quam ea moleſtia, quod non occurreret Latinum, idque abſtruſius paullo nomen, quod τῷ κίναδος ſatis reſponderet. *Cercops* veniebat in mentem: ſed nimis videbatur vel ambiguum vel incertum. Itaque *vulpem* retinui. *J. M. G.*

9. Κίναιδος] Forſan κίναδος. i. e. bellua. *Heſych.* κίναδος, θηρίον, ὄφις. *Suid.* Κίναδος πᾶν μὲν θηρίον κίναδος ἀξιοῦσι καλεῖσθαι. ἰδίως δὲ τὴν ἀλώπεκα. κακοῦργος ὡς ἀλώπηξ. &c. *F. G.*

Κίναιδος] Conjecturam *Gujetii* juvat *Alciphr.* II. Ep. 28. Ubi ancilla Heri graveolentis amores deteſtata ait: ἐγώ σε, ὦ Γέλλι, συγῶ, τοῦτο μὲν βδελυττομένη τὸ βάρος τῆς σάρκος, καὶ ὥσπερ τι κίναδος ἐκφεύγουσα, quae *Bergl.* vertit *velut aliquam tetram belluam aversans.* Et ap. *Ariſtoph.* frequenter inter convicia numeratur κίναδος. Quod etſi & ibi *Scholiaſt.* eodem modo exponit quo *Suid.* tamen pro ἀλώπεκι potiſſimum eidem ponitur. Sed & Lucianum dediſſe κίναδος, quia generale hoc veteratorum, & ſcortatorum opprobrium, non abſimile vero eſt: neque ideo ajo κίναιδος illico proſcribendum eſſe; verum id forſan a recentioribus ſcribis profectum, qui hoc aptius putarent, quod cum Latino hinc formato *cinaedus* conveniens, melius intelligerent. *J. F. R.*

12. Παπάλημα] *Heſych.* Παπάλημα, ποικίλον τὸ πανοῦργον. *F. G.*

13. Κίναιδος] Forſan Κίναδος. *F. G.*

18. Εὐριπίδης] *Eurip.* Bacch. vſ. 385. *M. du S.*

Εὐριπίδης] Hodie ſic legitur *Bacch.* 385. ſeq. Ἀχαλίνων γομφίων, Ἀνόμου τ' ἀφροσύνας, Τὸ τίλος δυσχερές.

Et

32. Vides, quanto melius tibi fuisset non movisse Camarinam, nec derisisse *Apophrada*, quae tibi, *apophrada*, *detestabilemque* totam vitam reddet? Aut deest forte adhuc *ad eam rem* aliquid? Quantum in me est, nunquam deficiet. Nondum enim scis, quam totum in te plaustrum attraxeris, qui deberes, o pollen, o vulpes, metu trepidare, si quis vir hirsutus, &, ut veteres dicebant, nigro podice, vel torvum te intueretur? Forte jam haec etiam ridebis, cum illud *pollen* & illud *vulpes* tanquam aenigmata quaedam & griphos audieris. Incognita enim tibi sunt operum tuorum nomina. Itaque haec etiam licet calumnieris, nisi jam tripli aut quadrupli poenas tibi dedit Apophras. Tibi nimirum imputabis omnia. Ut enim praeclarus Euripides docere solet, *Effrenis oris, & stupor. is impii solet esse finis infortuniis.*

Ὁρᾷς, ὡς ἄμεινον ἦν σοι ἀκίνητον ☩ Καμαρίναν ἐᾶν, μηδὲ καλαγελᾶν ☩ ἀποφράδ◎, ἥ σοι ἀποφράδα ☩ βίον ὅλον ἐργάσεται; ἢ ἔτι προσδεῖ τιν◎, ὡς τό γε ἐμὸν οὔποτ' ἐλλείψει; οὐδέπω γὰν οἶδα ὡς ὅλην ☩ ἅμαξαν ἐπεσπάσω, δέον, ὦ παιπάλημα, καὶ [a] κίναιδ◎, ἐπτοῆσθαι εἴ τις ἀνὴρ δασὺς, καὶ τοῦτο δὴ τὸ ἀρχαῖον, μελάμπυγ◎, δριμὺ μόνον εἰς σὲ ἀποβλέψειεν. ἴσως ἤδη καὶ ταῦτα γελάσῃ, τὸ παιπάλημα, καὶ τὸ κίναιδ◎, ὥσπερ τινὰ αἰνίγματα, καὶ γρίφους ἀκούσας. ἄγνωστα γάρ σοι τὰ σῶν ἔργων τὰ ὀνόματα. ὥστε ὥρα ἤδη καὶ ταῦτα συκοφαντεῖν, εἰ μὴ τριπλῆ καὶ τετραπλῆ σοι ἡ ἀποφρὰς ἐκτέτικεν. αἰτιῶ δ' ἂν σεαυτὸν ἐπὶ πᾶσιν. ὡς γὰρ ὁ καλὸς Εὐριπίδης λέγειν εἴωθεν, Ἀχαλίνων στομάτων, καὶ ἀφροσύνης, καὶ ἀνομίας τὸ τέλ◎ δυστυχία γίγνε◎.

a Κίναιδ◎] Sic & M. cum Edd.

3. Τὴν Καμαρίναν] *Λίμνην φασὶ τὴν Καμαρίνην πόλεως ἐκκειμένου, ὁμώνυμον αὐτῇ· ἣν βυλομένους Καμαρινταίους μεταχειρίσασθαι, ἔχρησεν ὁ Θεὸς, μὴ κινεῖν Καμαρίναν. Οἱ δὲ τοῦ Θεοῦ παρακούσαντες ἐπλάτυναν, ὅθεν ἡ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν βλαβερῶς τι ποιούντων. τινὲς δέ φασι φυτὸν δυσῶδες εἶναι τὴν Καμάριναν, ἧ τοὺς πλάδας ἀμαυρουμένους ἀηδέστερον ὄζειν. V.*

8. Παιπάλημα] *Παιπάλημα ὁ παιδοῦργ◎ ἄνθρωπ◎*

* Ὁ ἀστυρὶ] Ὡς σαφὲ Edita: ex *Voss.* utroque mutavit *M. du S.*

† Συκαλλισμοῖ◎] Sic V. & M. Συκαλλισμοῖ◎ Exc. *G.*

‡ Διατετριμμένον] Διατεθρυμμένον Exc. *G.* V. M.

κυρίως. * ὁ ἀστυρὶ ἄλυπον τοῖς κακοῖς † συκαλλισμοῖ◎, καὶ συντέθριμμένο◎. ὧν δὲ ἕ τοῦτο βούλεται δηλοῦν, ἀλλὰ ☩ ὑπὸ ἀνανδρίας μιστηρίας ὥσπερ ἄλυπον ‡ ἀφαιτετριμμένον. Κίναιδ◎ δὲ ὅ τι ποιῶν, ὅ τι πάσχων, ὡς ἐκ τοῦ τὴν αἰδῶ κινῶν. *V.* (Eadem in *V.* altero; sed ante βούλεται inserit: τῷ γλωσσαλγεῖ, & pro πάσχων habet πυθών. At πάσχειν etiam in G. V. & M.)

Et sic laudatur etiam supra Ἀλ. c. 3. *J. M. G.*

19. Ἀχαλίνων] *Gell.* I. 15. *M. du S.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ.

DE OECO.

ΕΙτα Ἀλέξανδρος μὲ ἐπεθύμησεν ἐν τῷ Κύδνῳ λεσαθῆ, καλόν τε καὶ διαυγῆ τὸ ῥόλαμὸν ἰδὼν, καὶ ἀσφαλῶς βαθὺν, καὶ προσηνῶς ὀξὺν, καὶ νήξασθαι ἡδὺν, καὶ θέρους ὥρᾳ ψυχρὸν, ὥστε καὶ ὑπὸ προδήλῳ τῇ νόσῳ, ἣν ἐνόσησεν ἀπ' αὐτοῦ, δοκεῖ μοι οὐκ ἂν τῆς λουτρῶ ἀποχέσθαι· οἶκον δέ τις ἰδὼν μεγέθει μέγιστον, καὶ κάλλει κάλλιστον, καὶ φωτὶ φαιδρόταλον, καὶ χρυσῷ σιλπνόταλον, καὶ γραφαῖς ἀνθηρόταλον, οὐκ ἂν ἐπιθυμήσειε λόγους ἐν αὐτῷ διαθέσθαι, εἰ τύχοι τοῦτο τῆς διατρίβων, καὶ ἐνευδοκιμῆσαι, καὶ ἐλλαμπρύνασθαι, καὶ βοῆς ἐμπλῆσαι, καὶ ὡς ἔνι μάλιστα καὶ αὐτὸς μέρος τοῦ κάλλους αὐτοῦ γενέσθαι, ἀλλὰ θεασκοπήσας ἀκριβῶς, καὶ θαυμάσας μόνον, ἄπεισι, κωφὸν αὐτὸν καὶ ἄλογον καταλιπών, μήτε προσειπὼν, μήτε προσομιλήσας, ὥσπέρ τις ἄναυδος, ἢ φθόνῳ σιωπᾶν ἐγνωκώς;

Ἡράκλεις, ὡ φιλοκάλου τινὸς, οὐδὲ θέλει τὰ εὐμορφόταλα ἐρᾶν τὸ ἔργον, ἀγροικία δὲ πολλὴ, καὶ ἀπειροκαλία, καὶ προσέτι γε ἀμουσία, τὰ ἡδίστων αὐτὸν ἀπαξιῶν, καὶ τὰ καλλίστων ἀποζευγνύναι, καὶ μὴ συνιέναι ὡς οὐχ ὁ αὐτὸς θεὸς τὰ θεάματα νόμος ἰδιώταις τε καὶ πεπαιδευμένοις ἀνδράσιν, ἀλλὰ τοῖς μὲ ἀπόχρη τὸ κοινὸν τοῦτο ἰδεῖν μόνον, καὶ θιβλέψαι, καὶ τὼ ὀφθαλμὼ περιενεγκεῖν, καὶ πρὸς τὴ ὀροφὴν ἀνακύψαι, καὶ τὴ χεῖρα ὑπασείσαι, καὶ καθ' ἡσυχίαν ἡδῆναι,

1 ERgo Alexander lavare in Cydno cupiit, cum pulchrum videret & pellucidum amnem, & ſine periculo profundum, & blande celerem, & ad natandum jucundum, & frigidum aeſtate; adeo ut videatur mihi ne praeſenti quidem morbi, quem inde nactus eſt, periculo a lavandi voluptate revocari potuiſſe: Oecum autem aliquis conſpicatus magnitudine ingentem, & ſpecie pulcherrimum, & luce multa hilarem, & fulgentem ab auro, & picturis floridum; non concupiſcat orationem (ſi haec forte illius ſit profeſſio) in eo habere, & in illo probari, & claritatem ſibi in eo parare, & clamoribus eum implere, & quantum licet, & ipſe pars illius pulchritudinis fieri? ſed perſpectis cum cura omnibus, & admiratus ſolum, abeat, ſurdum relinquens & orationis *ſuae* expertem, nec allocutus eum, neque ſermone cum illo habito, ut mutus aliquis, aut qui invidia tacere decreverit?

2. Non elegantis iſtuc, Hercules, neque amore pulcherrimorum capti fuerit, ſed ruſticitas multa, & ſtupor quidam circa pulchra, ipſasque inſuper muſas, rebus jucundiſſimis ſe indignum judicare, & alienum oſtendere a rebus pulcherrimis, nec intelligere, non eandem circa ſpectacula legem eſſe imperitis literarum, atque eruditis hominibus: cum illis ſufficiat commune illud, videre ſolum, & circumſpicere, & circumferre oculos, & ad lacunar ſuſpicere, & movere *ab admiratione* manum, & tacite oblectari prae metu, ut quidquam di-

1. Ἀλέξανδρος μὲ ἐπεθύμησεν] Ὅτι Ἀλέξανδρος σὺ τῷ Κύδνῳ λουσάμενος, ὑ μικρῶς ἠρρώστησεν, ὡς φησιν Ἀρριανός. Στράβων δὲ ὁ γεωγράφος ἱστορεῖ περὶ τοῦ ποταμοῦ Κύδνου, ὅτι διὰ ψυχρότητα τὰ * πλατυτριχοῦντα τῶν ζώων ἴσασι ἐμποιεῖν τὴ † ῥεύματι τούτου ἐγχρονίζοντα. V. (Sed & tu lege Q. Curtium ſuper hoc. C.)

* Πλατυτριχοῦντα] Sic V. C. & G. In Impreſſ. erat πλατυτριχοῦντα, uti apud Strab. XIV. p. 693. C. in Ed. Caſauboni editum eſt; cujus vide notas p. 241. emendationem ſuam firmantes. M. du S.

† Ῥεύματι] Ῥεύματι male edita, quod emendare non dubitavi. J. F. R.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ] Προσλαλιά. Th. M.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ] Non totam *domum* eſſe, quae hic

dignum iis quae ſpectantur proferre poſſint. Qui vero eruditus pulchrarum rerum ſpectator eſt, non, puto, ſatis habeat oculis tantum fructum illius jucunditatis percipere, neque ſuſtineat mutus pulchri ſpectator eſſe: ſed tentabit, quantum poteſt immorari ſpectaculo, & oratione illud *quaſi* penſare.

3. Pretium vero illud non laus modo conclavis. Hoc forte inſulanum illum adoleſcentulum decuerit, ut admiratione domus Menelai percellatur, & cum caeleſtium rerum pulchritudine ebur atque aurum illius comparet, ut qui nihil in terra pulchrum aliud viderit. Sed ipſum illud dicere in eo, & convocatis praeſtantiſſimis hominibus, orationis facultatem oſtendere, id ipſum, inquam, pars forte laudis fuerit. Ac res meo judicio jucundiſſima, pulcherrimus oecus ad accipiendam orationem apertus, laude & faventium vocibus plenus, placide & ipſe antrorum inſtar reſonans, & ſubſequens quae dicuntur, & ultima vocis protendens, extremisque orationis immorans, vel potius ut docilis auditor memorans quae dicta ſunt, laudansque dicentem, & aliquid non alienum a Muſis reddens. Quale quiddam excelſis rupibus accidit, quae tibiarum paſtoriciarum cantum reſonant, redeunte per repercuſſionem voce, & in ſe ipſam revertente. Imperiti autem putant, virginem quandam eſſe, quae canentibus reſpondeat clamantibusve, in mediis alicubi praeruptis habitantem, & intus loquentem e rupibus.

δέει τῦ μὴ ἂν δυνηθῆναι ἄξιόν τι τ βλεπομένων εἰπεῖν· ὅστις δὲ μὴ παιδείας ὁρᾷ τὰ καλὰ, οὐκ ἂν, οἶμαι, ἀγαπήσειεν, ὄψει μόνῃ καρπωσάμενος τὸ τερπνὸν, ἀλλ' ἂν ἐπιμεῖναι ἄφωνος θεατὴς τῦ κάλλους γενέσθαι. πειράσε δὲ, ὡς οἷόν τε, καὶ ἐνδιατρίψαι, καὶ λόγῳ ἀμείψασθαι τ θέαν.

Ἡ δὲ ἀμοιβὴ, οὐκ ἔπαινος τῦ οἴκου μόνον (τῦτο μὲν γὰρ ἴσως ἐκείνῳ τῷ νησιώτῃ μειρακίῳ ἔπρεπε, τ Μενέλεω οἰκίαν ὑποπεπλῆχθαι, καὶ πρὸς τὰ ἐν ὑρανῷ καλὰ, τ ἐλέφανθα καὶ τ χρυσὸν αὐτῆς ἀπεικάζειν, ἅτε μηδὲν ἐν γῇ καλόν τι ἄλλο ἑωρακότι) ἀλλὰ καὶ τὸ εἰπεῖν ἐν αὐτῷ, καὶ τὺς βελτίστυς συγκαλέσαντα λόγων ἐπίδειξιν ποιήσασθαι, μέρος τῦ ἐπαίνυ καὶ τῦτο γένοιτο ἄν. καὶ τὸ πρᾶγμα ὑποφηδίστον, οἶμαι, οἴκων ὁ κάλλιστος ἐς ὑποδοχὴν λόγων ἀναπεπταμένος, καὶ ἐπαίνυ καὶ εὐφημίας μεστὸς ὤν, ἠρέμα καὶ αὐτὸς ὥσπερ τὰ ἄντρα συνεπηχῶν, καὶ τοῖς λεγομένοις παρακολυθῶν, καὶ παρατείνων τὰ τελευταῖα τ φωνῆς, καὶ τοῖς ὑστάτοις τ λόγων ἐμβραδύνων, μᾶλλον δὲ ὡς ἄν τις εὐμαθὴς ἀκροατὴς ἀπομνημονεύων τὰ εἰρημένα, καὶ τ λεγόμενα ἐπαινῶν, καὶ ἀντίδοσιν οὐκ ἄμουσον ποιούμενος πρὸς αὐτά· οἷόν τι πάσχουσι πρὸς τὰ αὐλήματα τ ποιμένων αἱ σκοπιαὶ ἐπαυλοῦσαι, τ φωνῆς ἐπανιούσης τὸ ἀντίτυπον, καὶ πρὸς αὐτὸ ἀναστρεφούσης· οἱ δὲ ἰδιῶται νομίζουσι παρθένον τινὰ εἶναι τ ἀμειβομένην τὺς ᾄδοντας, ἢ βοῶντας, ἐν μέσοις τοῖς χρημνοῖς καλοικοῦσαν, καὶ λαλοῦσαν ἐκ τ πέτρων ἔνδοθεν.

Ἔμοι

hic laudatur, i. e. *aedes* plurium conclavium; ſed eam quae proprie οἶκος vocatur, nomine etiam Latinis retento, *oecus*; tota deſcriptio loquitur. Conf. *Gronov.* ad Hippiam c. *J.M.G.*

5. Νόσῳ ἢ ὑσέρησεν] Ita & *Ariſtoph.* Av. vſ. 31. Νόσον νοσοῦμεν. De repetitione hujusmodi verbi cognati conf. ſupra *Alex.* c. 32. *Gall.* c. 5. & alibi. Nam adeo eſt frequens, ut pluribus non opus ſit. *J.F.R.*

30. Κατ' ἠχήν ἀθῆναι] Reſpondet Gallicum proverb. *Les plus grandes paſſions ſont muettes.* *J.F.R.*

36. Ἐνδιατρίψαι] Plus eſt, quam ſolo viſu immorari; ſed quaſi non poſſe ſatiari admirando atque laudando. Conf. ſupra *Adv. Ind.* c. 26. & *Alex.* c. 33. f. *J.F.R.*

39. Νησιώτῃ μειρακίῳ] *Hom.* Od. Δ. 71. *M. du S.*

59. Πρὸς αὐτὸ] Lege αὐτὸν. *F.G.* Id ut fieret, curavi. *J.F.R.*

65. Ὁ

[a] Ἔμοι γῶν δοκεῖ καὶ συνεξαίρεσθαι οἴκοθεν τὴν τοῦ λέγοντος γνώμην, καὶ πρὸς τοὺς λόγους ἐπεγείρεσθαι, καθάπερ τι ὑπὸ τοῦ θεάτρου. σχεδὸν γὰρ εἰσρεῖ τι διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἅμα καὶ τὴν ψυχὴν καλόν. εἶτα πρὸς αὐτὸ κοσμῆσαν ἐκπέμπει τοὺς λόγους. ἢ τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ πιστεύομεν, ὡς ὄψιν τῶν ὅπλων ὑπομείναι καὶ τὴν Φρυγῶν τὴν ὁρμήν, καὶ ἐπειδὴ ἐνέδυ αὐτὰ πειρώμενος, ἐπαρθῆναι καὶ πτερωθῆναι πρὸς τὴν τοῦ πολέμου ἐπιθυμίαν· λόγους δὲ σπουδὴν μὴ ὑπειδέσθαι πρὸς κάλλη χωρίων; καίτοι Σωκράτει μὲν ἀπέχρησε πλάτανος εὐφυὴς, καὶ πόα εὐθαλὴς, καὶ πηγὴ διαυγὴς, μικρὸν ἀπὸ τοῦ Ἰλισσοῦ· κἀνταῦθα καθεζόμενος, Φαίδρου τε τοῦ Μυρρινουσίου καλειρωνεύετο, καὶ τὴν Λυσίου τοῦ Κεφάλου λόγον διήλεγχε, καὶ τὰς Μούσας ἐκάλει, καὶ ὑπέπτευεν ἥξειν αὐτὰς ὑπὸ τὴν ἐρημίαν, συμπεριληψομένας τὸν περὶ τοῦ ἔρωτος λόγον. καὶ οὐκ ἠχύνετο γέρων ἄνθρωπος, παρθένους καλοῦν, [b] συνεσομένας τὰ παιδεραστικά. ἐς δὲ οὕτω καλὸν χωρίον, οὐκ ἂν οἰώμεθα καὶ ἀκλήτους αὐτὰς ἐλθεῖν;

Καὶ μὴν ἢ κατά γε σκιὰν μόνην, ἀλλὰ καὶ πλατάνου κάλλος, ἢ ὑποδοχὴ, ἀλλ'

65. Videtur enim mihi; cum pretioso conclavi efferri etiam animus dicentis & ad orandum excitari, quasi subjiciente aliquid spectaculo. Fere enim per oculos pulchrum quiddam in ipsum etiam animum influit, quod exornatam ad illud *exemplum* orationem deinde emittit. Nisi credimus, Achilli ab ipso conspectu armorum auctum esse impetum contra Phryges, & cum tentandi caussa illa induissent, elatum esse & quasi alatum ad belli cupiditatem; dicendi autem studium non intendi ad pulchritudines locorum? Verum Socrati satis ad hoc erat platanus bene nata, & herba florida, & fons pellucidus parum *distans* ab Iliisso: atque ibi assidens Phaedrum Myrrhinusium dissimulatae sermonibus sapientiae lusit, & Lysiae Cephali F. orationem redarguit, & Musas vocavit, ratus, in illud desertum venturas, adjuturasque illam de amore disputationem. Nec puduit hominem senem vocare virgines, audituras de puerorum amore sermones: in locum autem adeo pulchrum non putemus etiam non vocatas illas venire?

5. Atqui non umbram modo habet, aut platani pulchritudinem, hoc diversorium, etiam

[a] Ἔμοι] Rescripsi ex *Fl.* L. marg. *A*1. & *V*2. Ὅ μοι Edd. vulgo. Ὁμοίως *Pell.* [b] Συνεσομένας] Sic *Fl. Fr. P. H. S.* B1. & 2. Συνεψομένας *J.* & *V*2. Συνησομένας *Pell.* Forsi. συνεψ— adlevit *Solan.*

65. Ὅ μοι γοῦν] In omnibus, praeter Florentinam, editionibus sine ullo sensu legas, Ὅ μοι γοῦν δοκεῖ ἐ ξυνεξαίρεσθαι οἴκοθεν πολυτελείᾳ ἡ τοῦ λέγοντος γνώμη. At plane sicut conjeceram, in antiquissima illa editione legitur, ἐμοί γ' ἔν δοκεῖ &c. *J.J.*

Ἔμοι] Antea legebatur ὅ μοι in omnibus Impr. excepta *Fl.* & *V*2. In L. etiam recte ἔμοι. *M. du S.*

Ὅ μοι] Ἔμοι legendum videtur. *F.G.* Omnino. Ideoque sic jam dedi. *J.F.R.*

70. Πρὸς αὐτὸ κοσμῆσαν] Lege πρὸς αὐτὸ κοσμήσασα. Infra: λόγους δὲ σπουδὴν μὴ ὑπειδέσθαι πρὸς κάλλη χωρίων. *F.G.* Vellem libri addicerent, & prompte reciperem. Sed vel sine iis ita legendum. *J.F.R.*

71. Τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ] *Hom.* Il. T. 16. & 365. *M. du S.*

Τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ] Il. T, 15. Attulerat Thetis arma filio suo. Reliqui fulgorem eorum ferre non possunt. Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς.

Ὡς εἶδ', ὡς μιν μᾶλλον ἴδεν χάλκος, ἐν δὲ οἱ ὄσσε

Δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων, ἀστὶ σέλας, ἐξεφάανθεν. *J.M.G.*

77. Πλάτανος εὐφυὴς] Haec de platano, de Iliisso, de musis &c. omnia pertinent ad Platonis Phaedrum, in principio cum totius dialogi, tum ipsius disputationis Socraticae, quae Lysiae opposita est. *J.M.G.*

83. Συμπεριληψομένας] Lege συνεπιληψομένας. *F.G.*

86. Συνεψομένας] Impr. plerique συνεσομένας. Ad veram & genuinam Luciani vocem magis accedit scriptura *Fl.* & *V*2. quam secutus sum. Ab ejus enim manu credo fuisse συνεψομένας. *M. du S.*

Συνεσομένας τὰ παιδερασικά] Legendumne συνησομένας, an συνίημι potest etiam esse futurum medium συνίσομαι; illud enim puto certum, ad hanc originem atque intellectum pertinere. *J.M.G.*

Συνεσομένας] Συνησομένας a συνίημι legendum videtur. *F.G.* Recte; nam licet Cl. *Gesn.* & συνεσομένας a συνίημι forte formari posse suspicetur, malim tamen, vi-

etiam si relicta ista ad Ilissum, illam Regis auream dicas. Istius enim in solo pretio inerat miraculum: ars vero, aut pulchritudo, aut delectatio, aut commensurata proportio, non una elaborata aut permixta auro erat: sed barbaricum spectaculum, divitiae solum, quibus inviderent spectantes, beati possidentes judicarentur. Laus autem inerat nusquam. Neque enim pulchra curabant Arsacidae, neque ad delectationem hominum visui exponere sua solebant, neque curabant, laudaturine essent spectatores; sed id solum, ut percellerentur. Neque enim elegantiarum, sed divitiarum studiosi sunt barbari.

6. Hujus autem pulchritudo oeci non ad barbaricos oculos *exacta est*, neque ad Persicam superbiam, aut jactationem regiam, neque pauperem solum sed ingeniosum spectatorem postulat, cui non in solis oculis sit judicium, sed ratiocinatio etiam dicta consequatur. Quod enim pulcherrimam diei partem spectat (est autem pulcherrima, & amabilissima pars principium) & tollentem statim caput solem excipit; quod valvis apertis luce ad satietatem repletur; quo positu templa faciebant antiqui: quod longi-

ἀν ἢ ὅτι τῷ Ἰλιατῷ καλαλιπὼν, ἢ βασιλέως λέγῃς ἢ χρυσῆν. ἐκείνης μὲ γὼ ἐν τῇ πολυτελείᾳ μόνη τὸ θαῦμα· τέχνη δὲ, ἢ κάλλος, ἢ τέρψις, ἢ τὸ σύμμετρον, ἢ τὸ εὔριθμον, ἢ συνείργαστο, οὐδὲ καταμεμιγμένον τῷ χρυσῷ, ἀλλ' ἦν βαρβαρικὸν τὸ θέαμα, πλοῦτος μόνον, καὶ φθόνος τῶν ἰδόντων, καὶ εὐδαιμονισμὸς τῶν ἐχόντων. ἔπαινος δὲ οὐδαμοῦ πρόσην· οὐδὲ γὼ ἔμελε τοῖς Ἀρσακίδαις τῶν καλῶν, οὐδὲ πρὸς τὸ τερπνὸν ἐποιοῦντο τὰς ἐπιδείξεις, οὐδὲ ἐφρόντιζον, εἰ ἐπαινέσονται οἱ θεαταί, ἀλλ' ὅπως ἐκπλάγήσονται. ἢ φιλόκαλοι γὼ, ἀλλὰ φιλόπλουτοί εἰσιν οἱ βάρβαροι.

Τούτου δὲ τοῦ οἴκου τὸ κάλλος, ἢ οὐ βαρβαρικοὺς τινας ὀφθαλμοὺς, οὐδὲ οὐ Περσικὴν ἀλαζονίαν, ἢ βασιλικὴν μεγαλαυχίαν, οὐδὲ πένητος μόνον, ἀλλὰ εὐφυοῦς θεατοῦ δεόμενον, καὶ ὅτῳ μὴ ἐν τῇ ὄψει ἡ κρίσις, ἀλλά τις ἢ λογισμὸς ἐπακολουθεῖ τοῖς λεγομένοις. τὸ γὼ ἦρ τε ἡμέρας πρὸς τὸ κάλλιστον ἀποβλέπειν (κάλλιστον δὲ αὐτῆς ἢ σθεινόταλον ἡ ἀρχὴ) ἢ τὸν ἥλιον ὑποφύσαντα εὐθὺς ὑποδέχεσθαι, καὶ τοῦ φωτὸς ἐμπίπλασθαι ἐς κόρον, ἀναπεπταμένων τῶν θυρῶν, καθ' ὃ ἢ τὰ ἱερὰ βλέπουσα ἐποίουν

ε Οὐδὲ] Οὐδὲν *Pell.* d Ἔμελε] Sic *S.* & *A.* Ἔμελλε cett. e Ἀλαζονίαν] Et sic *Fl.* cum cett. f Ὑπαφύψαντα] Ὑπανύψαντα *Fl.*

99. Τοῖς Ἀρσακίδαις] Ἀρσακίδας τοὺς τῶν Περσῶν φησι βασιλεῖς, ἀπὸ Ἀρσάκου τοῦ * παλαιοτάτου τῆς γενεᾶς ἔλκοντας. *V.*

* Παλαιοτάτου] Παλαιστάτου. *V.*

vitandae ambiguitatis ergo, consueto more ᵃ adhibere; maxime cum & sic habeat *Pell.* Verum quia alii *aliud* suppeditant, vulgatum exhibeo. *J. F. R.*

91. Βασιλέως] Quam regiam designet, invenire non possum, cum Arsacidarum mox meminerit. *M. du S.*

Ibid. Τῶν βασιλέως — τὸν χρυσοῦν] Haec est illa aurea platanus, quam cum vite ejus generis Dario, Xerxis patri, donarat Pythius Lydus. *Herod.* 7, 27. Bithynum pro Lydo facit *Plin.* 33, 10. s. 47. ubi reliquos qui hujus utriusque muneris mentionem fecere, laudat *Harduinus.* *J. M. G.*

99. Ἔμελε] Sic *S.* & *A.* recte. In reliquis ἔμελλε, Sacpissime in hac voce peccatur. *M. du S.*

Ibid. Ἀρσακίδαις] De his vide *Tacit.* An. II. 1. & enarratores. *M. du S.*

Ibid. Τοῖς Ἀρσακίδαις] Anachronismus ingens. Neque enim Darius, cui oblata illa platanus, Arsacides. *J. M. G.*

8. Ἀλαζονίαν] Forsan ἀλαζονείαν quaesivit *Solan.* haud immerito. Nam sic scribi amat. At quia scribae ει & ι saepe promiscue in aliis exarant, nihil mutare sustinui. *J. F. R.*

14. Ἡ ἀρχὴ] Oriens. *F. G.* Quid mirum, quando ἡμέρας intelligitur, quod est praemissum? *J. F. R.*

17. Τῶν θυρῶν] An θυρίδων? *F. G.*

ἐποίουν οἱ παλαιοὶ, καὶ τὸ τῆς μήκους πρὸς τὸ πλάτος, καὶ ἀμφοῖν πρὸς τὸ ὕψος εὐρυθμον, καὶ τὰς φωταγωγῶν τὰ [a] ἐλεύθερον, καὶ πρὸς ὥραν ἑκάστην [b] εὔτοχον, πῶς οὐχ ἁδέα ταῦτα πάντα, καὶ ἐπαίνων ἄξια;

Ἔτι δὲ θαυμάσειεν ἄν τις καὶ τὸ ὀροφῆς ἐν τῷ εὐμόρφῳ τὸ ἀπέριττον, [c] καὶ τῷ εὐκόσμῳ τὸ ἀνεπίληπτον, καὶ τὸ τῆς χρυσῆς ἐς τὸ εὐπρεπὲς σύμμετρον, ἀλλὰ μὴ [d] πρὸς τὰς χρείας ὀπίσθιον, ἀλλ' ὁπόσον ἂν γυναικὶ σώφρονι καὶ καλῇ πρέποι ὀπισθομότερον ἐργάσασθαι τὸ κάλλος, ἢ περὶ τῇ δειρῇ λεπτός τις ὅρμος, ἢ περὶ τῷ δακτύλῳ σφενδόνη εὔφορος, ἢ ἐν τοῖν ὠτοιν ἑλλόβια, ἢ πόρπη τις, ἢ ταινία τὸ ἄφετον τῆς κόμης συνδέουσα, τοσοῦτον τῇ εὐμορφίᾳ προστιθεῖσα, ὅσον τῇ ἐσθῆτι ἡ πορφύρα· αἱ δέ γε ἑταῖραι, καὶ μάλιστα αἱ ἀμορφότεραι αὐτῶν, καὶ τὴν ἐσθῆτα ὅλην πορφυρᾶν, καὶ τὴν δειρὴν χρυσῆν πεποίησθαι, τῷ πολυτελεῖ θηρώμεναι τὸ ἐπαγωγὸν, καὶ τὸ ἐνδέον τῷ καλῷ, προσθέσει τῇ ἔξωθεν τερπνῇ προμυθούμεναι. [e] ἠγοῦνται γὰρ καὶ τὴν ὠλένην [f] αὐτῶν φιλοποτέραν [g] φαίνεσθαι, συναπολάμπουσαν τῷ χρυσῷ, καὶ τὸν πόδα τὸ μὴ εὐπερίγραφον, λήσειν ὑπὸ χρυσῷ σανδάλῳ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτὸ ἐρασμιώτερον γενήσεσθαι, τῷ φαιδροτάτῳ συνορώμενον. ἀλλ' ἐκεῖναι μὲν ὕστως, ἡ δέ γε σώφρων γυνὴ χρυσῷ μὲν τὰ δεκτὰ, καὶ μόνον τὰ ἀναγκαῖα προχρῆται, τὸ δ' αὐτῆς κάλλος, οὐκ ἂν αἰσχύνοιτο, οἶμαι, καὶ γυμνὸν δεικνύουσα.

tudo latitudini & utrisque altitudo decora proportione respondet: quod fenestrae sunt liberae, & ad unamquamque partem anni recte dispositae: quî non jucunda haec omnia & digna laudibus?

7. Insuper admiretur aliquis, quod in formoso lacunari nihil superfluum, in ornato nihil quod reprehendi possit, illa auri decora & commensurata distinctio, nihil habens in usu invidiosum; sed quantum etiam in muliere pudica & pulchra ad formam insigniorem reddendam sufficiat, aut circa collum monile, aut in digito anulus habilis, aut inaures in auribus, aut fibula quaedam, aut cohibens comam fluctuantem taenia, quae tantum addat formae, quantum vesti purpura. At meretrices, praesertim si qua est deformior, & vestem totam purpuream, & collum sibi faciunt aureum; ipso pretio venantes illecebras, & quod pulchritudini deest, extra apponendis, quae aliquam suavitatem habent, solantes. Putant enim, & brachium sibi candidius visum iri, aurum si una refulgeat; & pes quod minus circumscripte formosus est, illud occultatum iri sub aureo sandalio; ipsam faciem visum iri amabiliorem, si una cum eo, quod splendidissimum est, adspiciatur. Atque istae quidem hoc modo. Verum modesta mulier auro, quantum satis est, & ad necessaria tantum utitur: suam vero pulchritudinem neque nudam ostendere erubescat.

8. Igi-

a Ἐλεύθερον] Forsan αἴθριον adpictum margini *J.* b Εὔτοχον] Recepi ex *J.* marg. *A1.* & L. Εὖ ἴσχον Edd. vulgo. c Καὶ τῷ] Nihil variant Edd. d Πρὸς] Et sic *Fl.* cum reliquis. e Ἠγοῦνται] Ἠγοῦν male *Coll.* f Αὐτῶν] Αὐταῖς *Fl.* g Φαίνεσθαι] Ἔστω *Coll.* Vulgatum firmant *Fl. Fr. J. P.* &c.

40. Ἠγοῦν γὰρ ἡ τὴν ὠλένην αὐταῖς φιλοποτέραν ἴστω σ. τ. χ. κ. τ. *G.*

26. Περὶ τὰς χρείας] Non damno penitus hanc lectionem: sed magis placeret, si reperiatur in libro bono ὠφελίμους *praeter usus necessarios, certo decoros.* *J.M.G.*

31. Εὔφορος] I. e. modicus, levis, non gravitate incommodus annulus. *F.G.*

34. Ἡ πορφύρα] Ἡ πάρυφος πορφύρα scil. *F.G.*

47. Τὰ ἀναγκαῖα] Subaudi κατὰ. *F.G.*

56. Διαλείμματος] Lege Ἀλλήμματος. *F.G.* Non video quare. *J.F.R.*

69. Ὑψό-

8. Igitur lacunar oeci hujus, vel caput potius, formosum quidem per se quoque, auro eatenus ornatum est, quatenus etiam caelum noctu a stellis per intervalla collustratum, & ignibus per interstitia quaedam a se remotis floret. Si vero totum esset ignis, non pulchrum nobis, sed terrible videatur. Videat autem hic aliquis neque otiosum aurum, neque solius delectationis caussa reliquo ornatui adspersum; verum splendore etiam quodam jucundo relucet, totique domui rutilum quendam colorem adjicit. Cum enim incidens lumen attigit aurum, permistumque illi est, commune quiddam refulgent, ac duplicem ruboris serenitatem reddunt.

Καὶ τοίνυν ἡ τῇδε τῇ οἴκῃ ὀροφὴ, μᾶλλον δὲ κεφαλὴ, εὐπρόσωπός γε καὶ καθ' ἑαυτὴν, τῷ χρυσῷ δὲ ἐς τοσοῦτον κεκόσμηται, ἐς ὅσον ὁ οὐρανὸς ἐν νυκτὶ ὑπὸ τῶν ἀστέρων ἐκ διαστημάτων διειλαμπόμενος, καὶ ἐκ διαλειμμάτων ἀνθῶν τῷ πυρί. εἰ δέ γε πῦρ ἦν τὸ πᾶν, οὐ καλὸς ἂν, ἀλλὰ φοβερὸς ἡμῖν ἐδόκει. ἴδοι δ' ἄν τις οὐδ' ἀργὸν ἐνταῦθα τὸ χρυσόν, οὐδὲ μόνον τῆς τέρψεως ἕνεκα τῷ λοιπῷ κόσμῳ συνεσταρμένον, ἀλλὰ καὶ αὐγήν τινα ἡδεῖαν ἐπιλάμπει, καὶ τὸν οἶκον ὅλον ὑποχρώννυσι τῷ ἐρυθήματι. ὁπόταν γὰρ τὸ φῶς προσπεσὸν ἐφάψηται, καὶ ἀναμιχθῇ τῷ χρυσῷ, κοινόν τι ἀπαστράπτουσι, καὶ διπλασίαν τῆς ἐρυθήματος ἐκφαίνουσι τὴν αἰθρίαν.

9. Excelsa ergo oeci & fastigio proxima talia sunt, Homero quodam laudatore indigentia, qui illam aut alte-fastigiatam, ut Helenae thalamum, aut splendidam, ut Olympum, forte dicturus esset. Ornatum vero reliquum, & picturas parietum, & colorum pulchritudinem, & evidentiam uniuscujusque, accurationemque, & veritatem, adspectui veris, & prato floridocomparare rectum fuerit: nisi quod ista deflorent, marcescuntque, & mutantur, ac pulchritudinem amittunt; hoc vero perpetuum ver, & nunquam marcescens pratum, & flos aeternus, quem solus attingat visus, & spectaculi illam suavitatem demetat.

Τὰ μὲν δὴ ὑψηλὰ καὶ κορυφαῖα τῇ οἴκῃ τοιάδε, Ὁμήρου τινὸς δέομενα ἐπαινέτου, ἵνα αὐτὸν ἢ ὑψόροφον, ὡς τὸν Ἑλένης θάλαμον, ἢ αἰγλήεντα, ὡς τὸν Ὄλυμπον, εἴποι. τὸν δὲ ἄλλον κόσμον, καὶ τὰ τῶν τοίχων γράμματα, καὶ τὰ τῶν χρωμάτων τὰ κάλλη, καὶ τὸ ἐναργὲς ἑκάστῳ, καὶ τὸ ἀκριβὲς, καὶ τὸ ἀληθὲς, ἔαρ γε ὄψει καὶ λειμῶνι δὲ εὐανθεῖ καλῶς ἂν ἔχοι παραβαλεῖν· πλὴν ὅσα ἐκεῖνα μὲν ἀπανθεῖ, καὶ μαραίνεται, καὶ ἀλλάττεται, καὶ ἀποβάλλει τὸ κάλλος, τοῦτο δὲ τὸ ἔαρ ἀίδιον, καὶ ὁ λειμὼν ἀμάραντος, καὶ τὸ ἄνθος ἀθάνατον, ἅτε μόνης τῆς ὄψεως ἐφαπτομένης, καὶ δρεπομένης τὸ ἡδὺ τῆς [h] δρεπομένων.

10. Haec igitur tanta ac talia quis non

Τὰ δὴ τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα, τίς οὐκ ἂν

[h] Δρεπομένων] Δερομένων *Marcil.* Nil mut. Edd. nec Codd. Leg. tamen βλεπομένων.

71. Καὶ τὰς τῶν τοίχων γράμματα] Τὰς γραφὰς φησὶν, * ἤτοι τὰς ζωγραφίας, ὑφ' αἷς ἀνθῶν καὶ φυτῶν μιμήματα εἴργασται, καὶ εἴ τι τοιοῦτο ἄλλο. *V.*

* Ἤτοι] In editis εἴ τι. Correxit *M. du S.*

69. Ὑψόροφον] *Homer.* Od. Δ. 121. Et mox αἰγλήεντα, v. Iliad. A. 532. *M. du S.*

80. Τῶν δρεπομένων] Δερομένων. *Th. M.*

Ibid. Τὸ ἡδὺ τῆς δρεπομένων] Legendum videtur βλεπομένων quod inter dictantem & excipientem facillime in δρεπομένων mutari potuit. Eandem vim habet δέρειν apud poëtas, & significatione activa legere meminerim. *J. M. G.*

ἀν ἡδείᾳ βλέπων, ἢ τίς οὐκ ἂν προθυμηθείη καὶ αὐτὸς τὴν δύναμιν ἐν αὐτοῖς λέγειν, εἰδὼς αἴσχιστον ὂν ἀπολειφθῆναι τῶν ὁρωμένων; ἐπαγωγότατον γάρ [a] τι ἡ ὄψις τῶν καλῶν, οὐκ ἐπ' ἀνθρώπων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἵππος [b] ἥδιον ἂν, οἶμαι, δράμοι καὶ πρανῆ πεδίᾳ, καὶ μαλακῷ, προσηνῶς δεχομένῳ τὴν βάσιν, καὶ ἠρέμα ὑπείκοντι τῷ ποδὶ, καὶ μὴ ἀντιλυποῦντι τῇ ὁπλῇ. ἅπαντι γὰρ τότε χρῆται τῷ δρόμῳ· [c] καὶ ὅλον ἐπιδοὺς ἑαυτὸν τῷ τάχει, ἁμιλλᾶται καὶ πρὸς τὸ πεδίον τὸ κάλλος.

Ὁ δὲ ταὼς, ἦρος ἐχομένου, πρὸς λειμῶνά τινα ἐλθὼν, ὁπότε καὶ τὰ ἄνθη πρόεισιν, ἐμφανέστερα μόνον, ἀλλὰ καὶ ὡς ἂν εἴποι τις ἀνθηρότερα, καὶ τὰς βαφὰς καθαρώτερα, τότε καὶ ὑπτιάσας τὰ πτερὰ, καὶ ἀναδείξας τῷ ἡλίῳ, καὶ τὴν ὑρὰν ἐπάρας, καὶ πάντοθεν αὐτῷ περιήσας, ἐπιδείκνυσι τὰ ἄνθη τὰ αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔαρ τῶν πτερῶν, ὥσπερ αὐτὸν προκαλούμενος τοῦ λειμῶνος ἐς τὴν ἁμιλλαν. ἐπιστρέφει γοῦν ἑαυτὸν, καὶ περιάγει, καὶ [d] ἐκπομπεύει τῷ κάλλει. ὅτε δὴ καὶ θαυμασιώτερος φαίνεται πρὸς τὴν αὐγὴν, ἀλλαττομένων αὐτῷ τῶν χρωμάτων, καὶ μεταβαινόντων ἠρέμα, καὶ πρὸς ἕτερον εὐμορφίας εἶδος τρεπομένων. πάσχει δὲ αὐτὸ μάλιστα ἐπὶ τῷ κύκλῳ, οὗς ἐπ' ἄκροις ἔχει τοῖς πτεροῖς, ἴριδός τινος ἕκαστον περιθέσης. ὁ μὲν τέως χαλκὸς ἦν, τοῦτο ἐγκλίναντος ὀλίγον, χρυσὸς ὤφθη, καὶ

cum voluptate videat? aut quis non cupiat, etiam praeter vires, inter haec verba facere? qui sciat turpissimum esse non paria facere his quae videmus. Est enim res illecebrarum plena pulchrarum rerum adspectus, non in hominibus modo, sed equus etiam lubentius, puto, decurrat per pronum campum ac mollem, placide accipientem gressus, & molliter pedi cedentem, nec repellentem ungulas. Omnibus enim tum utitur viribus ad currendum, totumque se celeritati impendit, eaque cum campi pulchritudine certat.

11. Ac pavo sub veris initia in campum veniens, cum flores etiam prodeunt non desiderabiliores tantum, verum etiam, ut dicat aliquis, floridiores, coloribusque purioribus; ipse quoque passis pennis ac soli ostensis, elata cauda & in orbem circa se erecta, suos itidem flores exponit, suarumque ver pennarum, prato velut ad certamen ipsum provocante. Convertit se itaque & circumagit, & pulchritudinis suae quandam velut pompam agit: ubi sane admirabilior etiam videtur, mutantibus subinde ad lucem coloribus, & sensim *in alios* transeuntibus, atque in aliam se pulchritudinis speciem vertentibus. Maxime hoc illi accidit in illis orbibus, quos in extremis habet pennis, quorum unumquemque velut iris quaedam circuit. Quod enim modo aes erat, hoc, modice illo inclinante, aurum videtur: atque ille caeruleus ad solem splen-

a Τι] Του *Fl.* & marg. *Al.* b Ἥδιον] Recepi ex L. & S. Ἴδιον Edd. cett. c Καὶ ὅλον] Ὀλίγον δὺς *Fl.* Al. ὀργίλον. al. ὀλίγον. *Coll.* Sed nostrae Edd. in vulgato consentiunt. d Ἐκπομπεύει] Ἐμπομπεύει *Ff.* & marg. *Al.*

92. Καὶ ὀργίλον ἐπιδοὺς i.] Γρ. καὶ ὀλίγον. *G.*

9. Μεταβαινόντων] Μεταβαλλόντων forsan legendum. *F.G.*

20. Ὅτε] Mallem ὅτι. *M. du S.*

24. Ἀποστάσαι] Ἀποστᾶσ legendum videtur. τὸ ἀποστάσαι hic locum habere non videtur. *F.G.* Ἀποστάσαι] Errat *Gujetus*; offenderunt ad id verbum etiam Cl. *Graev.* ac *Grev.* Vid. T. 2. *Icarom.* c. XI. πάμπολυ τῶν ποδῶν ἀποστάσας, ubi ἀποστᾶν pro recedere, abire recte defenditur ab Clar. *Jens.* adde & a nobis ibi indicatam Cl. *Hemsterh.* notam ad *Dear. Dial.* XX. No. 63. aliaque. *J. F.R.*

28. Καὶ τοίνυν — ὠθισκευάσαι] Haec insititia videntur & spuria. *F.G.*

33. Ἴσχνα] V. *Xen. Ἀπομν.* III. p. 457. Ed. *Steph.*

χρῆ-

ſplendor ſi inumbretur, viridem lucem ſpargit : ita alium atque alium ornatum pennae illius ad lucem induunt.

12. Quin ipſum etiam mare habere, quo nos alliciat, & cupidine quadam, cum tranquillum eſt, ad ſe trahat, vel me tacente noſtis ; cum etiam ſi aliquis plane mediterraneus ſit & navigandi imperitus, tamen & ipſe conſcendere navim velit, & circumnavigare, & multum diſcedere de terra, idque in primis ſi videat ab aura ſecunda leniter inflari vela, navim autem blando leviqué motu per ſummos labi fluctus.

13. Itaque hujus etiam pulchritudo oeci apta eſt, quae impellat ad dicendum, & dicentem excitet, & plauſum illi omni ratione paret. Equidem his ipſis moveor, & jam ſum motus, & in oecum dicendi cauſſa ingreſſus ſum, tanquam ab iynge quadam aut Sirene tractus a pulchritudine, ſpe non parva fretus, etiamſi ad hunc diem informis noſtra fuit oratio, pulchram viſum iri, velut veſte honeſta ornatam.

14. Verum enim vero etiam alia non ignava oratio, ſed generoſa, ut videri vult, cum inter dicendum me interpellavit & abrumpere dictionem conata eſt, tum poſtquam deſii, non vera, ait, me dixiſſe, ſed mirari ſe, ſi aptiorem eſſe ad edenda eloquentiae ſpecimina dicam pulchritudinem

15 τὸ ὑπὸ τῷ ἡλίῳ χυαναυγὲς, εἰ σκιαθείη, χλοαυγές ἐστιν, οὕτω μεταχοσμεῖται πρὸς τὸ φῶς ἡ πτέρωσις.

Ὅτι μὲν γὰρ ἡ θάλαττα ἱκανὴ προσκαλέσασθαι, καὶ εἰς ἐπιθυμίαν ἐπισπάσασθαι ἐν γαλήνῃ φανεῖσα, ἴστε, κἂν μὴ εἴπω· ᵉ ὥστε, εἰ καὶ παντάπασιν ἀπειρόπλους τις εἴη, πάντως ἂν ἐθελήσειε καὶ αὐτὸς ἐμβῆναι, καὶ περιπλεῦσαι, καὶ πολὺ ἀπὸ τῆς ἀποσπάσαι, καὶ μάλιστα εἰ βλέποι μὲν αὔραν κύφως ἐπυριάζουσαν τὸ ὀθόνιον, τὸ δὲ ναῦν προσηνῶς τε καὶ λείως ἐπ' ἄκρων ἠρέμα διολισθαίνουσαν τῶν κυμάτων.

Καὶ τοίνυν καὶ τῇδε τῇ οἴκῃ τὸ κάλλος ἱκανὸν καὶ παρορμῆσαι ἐς λόγους, καὶ λέγοντα ἐπεγεῖραι, καὶ πάντα τρόπον εὐδοκιμῆσαι παρασκευάσαι. ἐγὼ μὲν δὴ τούτοις πείθομαι, καὶ ἤδη ᶠ πέπεισμαι, καὶ ἐς τὸν οἶκον ὑπὸ λόγοις παρελήλυθα, ὥσπερ ὑπὸ ἴυγγος τινὸς ἢ Σειρῆνος τῷ κάλλει ἑλκόμενος, ἐλπίδα μικρὰν ἔχων, εἰ καὶ τέως ἡμῖν ἄμορφοι ἦσαν οἱ λόγοι, καλῶς αὐτοὺς φανεῖσθαι, καθάπερ ἐσθῆτι καλῇ κεκοσμημένους.

Ἕτερος δέ τις οὐκ ἀγεννὴς λόγος, ἀλλὰ καὶ πάνυ γενναῖος, ᵍ ὡς φησι, καὶ μεταξύ μου λέγοντος ὑπέκρουε, καὶ διακόπτειν ἐπειρᾶτο τὸν ῥῆσιν. καὶ ἐπειδὴ παυσαίμην, οὐκ ἀληθῆ ταῦτα λέγειν φησί με, ἀλλὰ θαυμάζειν, εἰ φάσκοιμι ἐπιδεέστερον εἶναι πρὸς λόγων ἐπίδειξιν οἴκου καλλος, γρα-

ᵉ Ὥστε] Ex emendatione *Solan.* Ὅτι Edd. priores. *Marc.* Nil mut. Edd.

ᶠ Πέπεισμαι] Πέπυσμαι male *Fl.* ᵍ Ὡς] Ὅς vult

27. * Διολισθάνουσαν τῶν κυμάτων] Ὡς καινά σε εἰ ὠδολίξεις, Δικαιοσύνη; *V.*

* Διολισθάνουσαν] Sic erat in Editis *Schol.* at in textu Luciani διολισθάνουσαν. Sed ita variatur & alias in hoc verbo. Conf. *Gymn.* c. 28. Verum recte eſſe in textu Luciani, nemo dubitet. Vid. *Contempl.* c. 1. *J. F. R.*

33. Ἀπὸ ἴυγγος] Ex Theocrito ; ἴυγξ ἕλκει τυ τῆνον ἐμὸν πόσιν δεῦρο τᾶνδε. *G.*

χρῆσόν μοι τὴν ἴυγγα, ἴυγξ. Scholiaſtes *Theocriti* filiam Ἡλιοῦς facit. Alius ibidem Πυθοῦς. ad Id. II. *M. du S.*

Ibid. Ἀπὸ ἴυγγος] Mirum, ni ὑπὸ hic legendum. Etſi memini ſupra dicta ad T. I. *Tim.* p. 103. 104. Et *Gymn.* c. 20. No. 51. ubi vidimus ἀπὸ ſaepe poni ubi ὑπὸ locum potius haberet. At quia ideo differentia non tollenda inter has praepoſitt. & facillima ſcribarum ac typothetarum in his eſt aberratio, ſuſpicio non eſt diſſimulanda, & hic ὑπὸ praeſtare. *J. F. R.*

39. Ὡς φησι] Ὅς φησι. *Th. M.*

Ὡς φησι] *Ut ait.* Immo, *ut ait ipſe.* *F. G.*

γραφῇ καὶ χρυσῷ κεκοσμημένον. αὐτὸ γὰρ τοῦτο τοὐναντίον ἀποβαίνειν. μᾶλλον δὲ, εἰ δοκεῖ, αὐτὸς παρελθὼν ὁ λόγος ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καθάπερ ἐν δικαστηρίοις ὑμῖν, εἰπάτω, ὅπῃ λυσιτελέστερον ἡγεῖται τῷ λέγοντι εὐτέλειαν οἴκου καὶ ἀμορφίαν. ἐμοῦ μὲν ἀκηκόατε. ἤδη λέγοντος, ὥστε οὐδὲν δέομαι δὶς περὶ τῶν αὐτῶν εἰπεῖν. ὁ δὲ παρελθὼν ἤδη λεγέτω, κἀγὼ σιωπήσομαι, καὶ πρὸς ὀλίγον αὐτῷ μεταστήσομαι.

oeci pictura & auro ornatam. Contrarium enim quodammodo evenire. Quin, si videtur, ipsa in medium progressa oratio pro se apud vos, tanquam judices, dicat, quare commodiorem esse putet dicenti vilitatem loci atque deformitatem. Me quidem orantem jam audistis: ergo non opus est, me bis de eadem re verba facere. Ista vero jam progressa in medium dicat, tacebo interim ego, & paullulum illi decedam.

Ἄνδρες τοίνυν δικασταί, φησὶν ὁ λόγος, ἃ μὲν προειπὼν ῥήτως, πολλὰ καὶ μεγάλα τόνδε τὸν οἶκον ἐπῄνεσε, καὶ τῷ ἑαυτοῦ λόγῳ ἐκόσμησεν· ἐγὼ δὲ τοσοῦτον δέω φόγον αὐτοῦ διεξελεύσεσθαι, ὥστε καὶ τὰ ὑπ' ἐκείνου παραλελειμμένα προδήσειν μοι δοκῶ. ὅσῳ γὰρ ἂν ἡμῖν καλλίων φαίνηται, τοσῷδε ἀ ὑπεναντίως τῇ τοῦ λέγοντος χρείᾳ δειχθήσεται. καὶ πρῶτόν γε ἐπειδὴ γυναικῶν, καὶ κόσμου, καὶ χρυσοῦ ἐκεῖνος ἐμνημόνευσε, κἀμοὶ ἐπιτρέψατε χρήσασθαι τῷ παραδείγματι. φημὶ γὰρ ἔγωγε καὶ γυναιξὶ καλαῖς οὐχ ὅπως συλλαμβάνειν εἰς τὸ εὐμορφότερον, ἀλλὰ καὶ ἐναντίον εἶναι τὸν κόσμον τὸν πολὺν, ὁπόταν τις ἐντυγχανόντων ἕκαστος τοῦ χρυσοῦ, καὶ τῶν λίθων τῶν πολυτελῶν ἐκπλαγείς, ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν ἢ [b] χρόαν, ἢ βλέμμα, ἢ δεξιὰν, ἢ τῆχυν, ἢ δάκτυλον. ὁ δὲ ταῦτ' ἀφείς, εἰς τὸν σαρδῶ, ἢ [c] τὸν σμάραγδον, ἢ τὸν ὅρμον, ἢ τὸ φέλλιον ἀποβλέπει, ὥστε ἄχθοιτο ἂν εἰκότως παρορωμένη, καὶ τὸν

15. Sic igitur oratio: *Qui modo dixit orator, Judices, multis & magno opere laudavit hunc oecum, suaque illum oratione ornavit. Ego vero tantum abest, ut reprehensionem illius velim dicere, ut etiam praetermissa ab illa additurus mihi videar. Quo enim ille vobis pulchrior videbitur, tanto magis contrarius dicentis usui ostendetur. Ac primum quandoquidem mulierum, & mundi & auri mentionem iste fecit, etiam mihi, ut ea similitudine utar, permittite. Ajo enim ego pulchris etiam mulieribus non modo nihil ad hoc, ut formosiores videantur, conferre, sed contrarium etiam esse mundum copiosum, cum videntium unusquisque ab auro & lapidibus pretiosis perculsus, pro eo quod laudare debebat aut colorem, aut oculorum conjectum, aut collum, aut brachium, aut digitum; relictis hisce ad Sardam aut Smaragdum, aut monile, aut armillam respicit; adeo ut illa habeat, quod indigne ferat, se propter mundum*

a Ὑπεναντίως] Ὑπεναντίῳ *Pell.* b Χρόαν] Χρόα male *Fl.* c Τὸν] Τὼν L. & *Fl.*

54. Μεταστήσομαι] *Migrabo, secedam, ipsi locum dabo secedens.* F. G.

Μεταστήσομαι] Olim notavi ad hunc locum, non satis notam fuisse hanc significationem verbi docto Athenaei interpreti, qui 12, 5. p. 523, B. μεθίστασθαι τοῖς κρείττοσι reddiderit *ad praestantiores commigrare*, cum deberet, *cedere fortioribus*. Sed quis finis fuerit, si quis castigare velit optimorum etiam interpretum peccata? quot adnotationes in Lucianum scribendae essent? Caveamus nobis eo diligentius, in simili stadio qui decurrimus. J. M. G.

58. Φόγον αὐτοῦ] Τοῦ οἴκου scil. F. G.

59. Τὰ ὑπ' ἐκείνου] Τοῦ ῥήτορος προειπόντος. F. G.

62. Ὑπεναντίως] Ὑπεναντίῳ legit Interpres. F. G.

73. Εἰς τὸν Σαρδῶ] Σάρδιον λίθον. *Sardam* Plinio. *corneolam vulgo. corgnivola* Italice. Σαρδὼ, σάρδιος λίθος, σάρδινος, & Sarda, παρὰ τὴν Σάρδιν πόλιν omnia, ut & Σαρδόνυξ, seu Σαρδόνυξ. F. G.

Ibid. Τὸν Σμάραγδον] Τὸν Σμ. P. H. & J. plene. Τ aliae per compendium, quod facile permutatur cum τὸν. Sed τὸν pleniſſime *Fl.* ſine compendio. At genus nondum muto, quia & Latinis saepe masculi. est. Vid. Cl.

dum praetervideri, non habentibus otium ad eam laudandam spectatoribus, sed obiter tantum ad ipsam respicientibus.

16. *Quod quidem necessario etiam accidere arbitror illi, qui inter opera adeo pulchra dicendi facultatem velit ostendere. Delitescit enim quidquid dicitur in magna vi rerum pulcherrimarum, & obscuratur, atque una abripitur, quasi lucernam quis magnum in incendium injiciat, aut formicam in elephanto vel camelo ostendat. Hoc ergo cavendum dicenti. Ad haec vox etiam ipsa confunditur, in vocali adeo & sonoro oeco dicentis. Resonat enim, & reclamat & contra dicit, aut potius occultat clamorem, quale quid etiam tuba facit tibiae, si una canant, aut celeusma canentibus mare, si per fluctus illum sonum accinere remigio velint. Vincit nimirum sonus magnus, & ad silentium illum qui minor est redigit.*

17. *Quin illud ipsum, quod dicebat adversarius, excitari a pulchro oeco dicentem, & alacriorem reddi, illius, mea quidem sententia, fit contrarium. Percellit enim ac terret, & cogitationem perturbat, facitque timidiorem; dum cogitat, omnium turpissimum esse, si in loco formoso habita non similis ei videatur oratio. Sic enim manifestissime aliquis deprehendatur. Velut si quis armis indutus pulcherrimis deinde fugiat ante alios, cujus nempe ignavia ipsis ab armis fiat apertior. Hoc ipsum perpendens*

κόσμων, οὐκ ἀγόντων σχολὴν ἐπαινεῖν αὐτῷ τ̃ θεατ̃, ἀλλὰ παράργων αὐτῆς ποιουμένων τ̃ θέαν.

Ὅπερ ἀνάγκη, οἶμαι, παθεῖν καὶ τ̃ ἐν οὕτω καλοῖς ἔργοις λόγους δεικνύοντα. λανθάνει γὰρ ἐν τ̃ μεγέθει τ̃ καλῶν τὸ λεχθὲν, καὶ ἀμαυροῦται, καὶ συναρπάζεται. καθάπερ εἰ λύχνον τις εἰς πυρκαϊὰν μεγάλην φέρων ἐμβάλοι, ἢ μύρμηκα ἐπ' ἐλέφαντ̃ ἢ καμήλῳ δεικνύοι. τοῦτο χρὴ φυλακτέον τ̃ λέγοντι. καὶ προσέτι [d] γε μὴν καὶ τ̃ φωνὴν αὐτῷ ἐπιλαμβάνεται, ἐν οὕτως εὐφώνῳ καὶ ἠχήεντι οἴκῳ λέγων. ἀντιφθέγγεται γὰρ, καὶ ἀντιφωνεῖ, καὶ ἀντιλέγει, μᾶλλον δὲ ἐπικαλύπτει τ̃ βοὴν, οἷόν τι ἡ σάλπιγξ δρᾷ τ̃ αὐλὸν, εἰ συναυλοῖεν, ἢ τὺς κελευστὰς ἡ θάλαττα, ὁπόταν πρὸς κύματ̃ ἦχον ἐπάδειν τῇ εἰρεσίᾳ θέλωσιν. ἐπικρατεῖ γὰρ ἡ μεγαλοφωνία, καὶ καλασιωπᾷ τὸ ἧττον.

Καὶ μὴν κἀκεῖνο, ὅπερ ἔφη ὁ ἀντίδικος, ὡς ἄρα ἐπεγείρει ὁ καλὸς οἶκ̃ τ̃ λέγοντα, καὶ προθυμότερον παρασκευάζει· ἐμοὶ δοκεῖν, τὸ ἐναντίον [e] ποιεῖ. ἐκπλήττει γὰρ, καὶ φοβεῖ, καὶ τ̃ λογισμὸν ἀφαιρεῖται, καὶ δειλότερον ἐργάζεται ἐνθυμούμενον ὡς ἁπάντων ὄντων αἴσχιστον ἐν εὐμόρφῳ χωρίῳ μὴ ὁμοίους φαίνεσθαι τὺς λόγους. ἐλέγχων γὰρ ἔστός γε ὁ φανερώτατ̃, ὥσπερ ἂν εἴ τις πανοπλίαν καλὴν ἐνδὺς, ἔπειτα φεύγοι πρὸ τ̃ ἄλλων, ἐπισημότερ̃ ὢν δειλὸς ἀπὸ τ̃ ὅπλων. τοῦτο δέ μοι δοκεῖ λογισάμενος καὶ

[d] γε] Omittit *Fl.* [e] Ποιεῖ] Rescripsi ex *B2.* ac *Pell.* quum Edd. cett. ποιεῖν haberent.

Cl. *Burm.* ad *Ovid.* 2. Met. 24. Inveniri etiam ζωάεγδος, vid. supr. T. I. *Jud. Voc.* c. 9. p. 90. Veluti & *Burm.* zmaragdis edidit, vide ibid. ab Cl. *Heusd.* notatum, cui tamen adsentior, euphoniam cum *Rescriano* servandam, neque consonantes hic triplicandas. *J.F.R.*

98. Ἐμοὶ δοκεῖν — ποιεῖν] Vitiose quoque scribitur, ἐμοὶ δοκεῖν, τὸ ἐναντίον ποιεῖν. ἐκπλήττει γὰρ, καὶ φοβεῖ, καὶ τ̃ λογισμὸν ἀφαιρεῖται. Vel δοκεῖ, vel ποιεῖ legendum omnino: potius ποιεῖ, Domum nimium, quae ad artem exactissime exstructa sit, largam eloquenti spectatori praebere laudandi materiam, & admirationem suam eleganti oratione exponendi, dixerat alius quis: at hic, *Ut mihi videtur*, inquit, *contrarium facit* istiusmodi domus. *Percellit enim & terret, ac mentem conturbat*, &c. *J.F.*

99. Ποιεῖ] Ποιεῖν omnes fere libri nostri, sed ita emendarat jam *B2.* *M. du S.*

Ibid. Ἐκπλήττει] Subaudi τ̃ λέγοντα. *F.G.*

καὶ ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ ἐκεῖνος, εὐμορφίας ἐλάχιστον φροντίσαι, μᾶλλον δὲ καὶ παντελῶς αἰδρῆ φωτὶ ἑαυτὸν ἀπεικάσαι, ἵνα αὐτῆς τῆς καλλονῆς ἀδοξότερον φαίνηται τὸ λόγων τὸ καλόν, ἐκ τῆς πρὸς τὸ ἀμορφότερον ἐξετάσεως. ἄλλως τε ἀνάγκη πᾶσα καὶ τῦ λέγοντος αὐτῦ διάνοιαν ἀχολεῖν, ὅταν ἡ θέαν, καὶ τῆς φροντίδος τὸ ἀκριβὲς ἐκλύειν, τῆς ὄψεως ἐπικρατύσης, καὶ πρὸς αὐτὴν καλύσης, καὶ τῷ λόγῳ προσέχειν οὐκ ἐώσης. ὥστε τίς μηχανὴ μὴ οὐχὶ πάντως ἔλαττον ἐρεῖν αὐτὸν, τῆς ψυχῆς διατριβύσης περὶ τὰ ὁρωμένων ἔπαινον;

Homericus ille orator videtur minimam curam habuisse pulchritudinis; potius imperite omnium homini se assimilasse, ut ipsius pulchritudo orationis tanto admirabilior ex ipsa ad illam deformitatem comparatione appareret. Alioqui necesse est, ipsum dicentis animum occupari in spectaculo, & exquisitam illam curam remittere, cum vincat illa species & ad se vocet, atque attendere ad orationem non patiatur. Quomodo ergo fieri potest, ut non omnino dicat deterius, occupato circa laudem eorum, quae videntur, animo?

18. Εὖ γὰρ λέγειν, ὅτι καὶ οἱ παρόντες αὐτοὶ, καὶ πρὸς τὴν ἀκρόασιν παρειλημμένοι, ἐπειδὰν εἰς [a] τὴν τοιῦτον οἶκον παρέλθωσιν, ἀντὶ ἀκροατῆς θεαταὶ καθίστανται. καὶ οὐχ ὕτω Δημοδόκος, ἢ Φήμιος, ἢ Θάμυρις, ἢ Ἀμφίων, ἢ Ὀρφεύς τις λέγων ἔστιν, ὥστε ἀποσπάσαι τὴν διάνοιαν αὐτῆς ἀπὸ τῆς θέας. ἀλλ' ἓν ἕκαστος, ἐπειδὰν μόνον ὑπερβῇ τὴν αὐλὸν, ἀθρόῳ τῷ κάλλει περιχυθεὶς, λόγων μὲ ἐκείνων, ἢ ἀκροάσεως, ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἀίοντι ἔοικεν· [b] ὅλος δὲ πρὸς τοῖς ὁρωμένοις ἔστιν, εἰ μὴ τύχοι τις παντελῶς τυφλὸς ὢν, ἢ ἐν νυκτὶ, ὥσπερ ἡ ἐξ Ἀρείυ πάγυ βυλὴ, ποιοῖτο τὴν ἀκρόασιν.

18. *Omitto dicere, quod ipsi etiam praesentes & ad audiendum assumti, cum intrant in talem oecum, spectatores fiunt pro auditoribus. Neque quisquam ita vel Demodocus est, vel Phemius in dicendo, vel Thamyris, vel Amphion, vel Orpheus adeo, qui abstrahere mentem illorum a spectaculo possit: verum unusquisque transmisso solum limine, conferta illa pulchritudine circumfusus, orationem illam, sive auditionem, nec omnino audire videtur: sed totus est in his, quae videntur, nisi quis forte plane caecus sit, aut noctu, ut illud Areopagitarum consilium, audiat.*

Ὅτι γὰρ οὐκ ἀξιόμαχον λόγων ἰσχὺς ὄψει ἀνταγωνίσασθαι, καὶ ὁ Σειρήνων μῦθος παρα-

19. *Neque enim satis valere vim verborum, quoties cum visu pugnandum est; Sirenum*

a Τὸν] Omittit art. *Fl.* ὁ Ὅλος] Ὅλως marg. *A1.*

9. Καὶ ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ ἐκεῖνος] * Εἰς Πάριν Ἀλεξανδρον, ὡς φησιν Ὅμηρος, Ἀλέξανδρον θεοειδῆ, ὁ λόγος φησί. *V.*

26. Δημοδόκος, καὶ Φήμ.] Ὀνόματα μυστικῶν τινα ἐστὶ μιλωδῶν. *G.*

* Errat *Scholiast.* nisi ad fugientem, de quo paulo ante dixerat, referas. Heic enim de Ulysse sermo est. Vide l. c. in nott. *M. du S.*

9. Ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ] Ulysses. *F. G.*
Ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ] Nimis pulchri, nimis divini sunt versus de Ulysse *Homeri* Il. Γ, 217.

Στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἰδῶσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας,
Σκῆπτρον δ' ὔτ' ὀπίσω ὔτε προπρηνὲς ἰνάμα,
Ἀλλ' ἀσιμφὶς ἔχεσκεν, ἀίδρει φωτὶ ἐοικώς.
Φαίης κεν ζάκοτόν τινα μιμνέμεναι, ἄφρονα δ' αὔτως.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὄπα τε μεγάλῳ ἐκ στήθεος ἵει,
Καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσι,
Οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆι γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος
Οὐ τότε γ' ὧδ' Ὀδυσῆος ἀγακλειτοῦ ἐσάκουες.

Totos adscripsi, cum quod nimis mihi videntur amabiles, quos proinde dimittere statim quin lectori commendarem, non potui; tum propter ultimum praestertim versum, qui plane sententiam, quae hic proponitur confirmat: *Loquente Ulysse, nemo amplius speciem*

num etiam fabula ; cum altera Gorgonum composita , doceat. Nam illae quidem praeternavigantes mulcebant , canendo & adulando carminibus , detinebantque appulsos , & mora omnino quadam opus illarum indigebat. Et aliquando aliquis praeternavigavit , & inaudita praetermisit illorum carmina. At Gorgonum pulchritudo , quae esset violentissima , & ad principes animae partes pertineret , statim videntes extra se rapiebat , faciebatque mutos: ut vero vult fabula , ac dicitur , lapidei prae admiratione facti sunt. Igitur & quae de pavone paullo ante ad vos iste dixit , ea pro me dicta arbitror. Etenim illius quoque quod delectat in specie inest , non in voce. Et si quis juxta collocatos hinc lusciniam & cygnum canere jubeat , hinc inter ipsum cantum tacentem ostendat pavonem ; novi ego transituram ad hunc mentem , longum valere jussis illorum cantibus : adeo invictum quid esse videtur ea , quae per visum voluptas contingit.

20. *Et ego , si vultis , testem ad vos allegabo virum sapientem , qui statim testimonium mihi perhibebit , multo , quae videntur , his quae auditu percipiuntur esse validiora. Et mihi tu jam , praeco , huc voca ipsum Herodotum Lyxi F. Halicarnasso. Et quando ,*

τεθεὶς , τῷ καὶ τ' Γοργόνων διδάξειν ἂν ἐκεῖναι μᾶ Δ' [c] ἐκήλουν τὺς παρπλέοντας , μελῳδοῦσαι , καὶ κολακεύουσαι τοῖς ἄσμασι , καὶ καλαπλεύσαντας ἐπιπολὺ κατεῖχον , καὶ ὅλως τὸ ἔργον αὐτῶν ἐδεῖτό τινος ἀγατριβῆς· καί τις αὐτὰς καὶ παρέπλευσε , καὶ τὰ μέλη παρῆκεν. τὸ δὲ τ' Γοργόνων κάλλος , ἅτε βιαιότατόν τε ὂν , καὶ τοῖς κυριωτάτοις τ ψυχῆς ὁμιλοῦν , εὐθὺς ἐξίστη τὺς ἰδόντας , καὶ ἀφώνους ἐποίει· ὡς δὲ ὁ μῦθος βούλεται , καὶ λέγεται , λίθινοι ἐγίγνοντο ἀπὸ τοῦ θαύματος. ὥστε καὶ ὃν ὑπὲρ τοῦ ταὼ λόγον εἶπε πρὸς ὑμᾶς μικρὸν ἔμπροσθεν , ὑπὲρ ἐμαυτοῦ εἰρῆσθαι νομίζω. καὶ γὰρ ἐκείνου ἐν τῇ ὄψει , οὐκ ἐν τῇ φωνῇ τὸ τερπνόν. καὶ εἴ γέ τις παρεσκάμμα τ ἀηδόνα ἢ τ κύκνον , ἆδειν κελεύοι , μεταξὺ δὲ ἀδόντων παραδείξειε τ ταὼ σιωπῶντα , εὖ οἶδ' ὅτι ἐπ' ἐκεῖνον μεταβήσεται ἡ ψυχὴ , [d] μακρὰ χαίρειν φράσασα τοῖς ἐκείνων ἄσμασιν. ἔστως ἄμαχόν τι ἔοικεν εἶναι ἡ δι' ὄψεως ἡδονή.

Καὶ ἔγωγε , εἰ βούλεσθε , μάρτυρα ὑμῖν παρασκήσομαι σοφὸν ἄνδρα , ὃς αὐτίκα μοι μαρτυρήσει , ὡς πολὺ ἐπικρατέστερά ἐστι τ ἀκουομένων τὰ ὁρώμενα. καί μοι σὺ ἤδη , ὦ κήρυξ , προσκάλει αὐτὸν Ἡρόδοτον τὸν [e] Λύξου Ἁλικαρνασσόθεν κάπειδὴ καλῶς ποιῶν ὑπή-

[c] Ἐκήλουν] Ἐσύλων marg. *A*1. & *Fl.* [d] Μακρὰ] Sic *J. P. H.* &c. Μακρὰν *Fl.* [e] Λύξου] Et sic *Fl.* cum cett. Ξύλου vult *Gron.*

38. Τῶν Γοργῶν κάλλος] Ὅτι αἱ Γοργόνες κάλλει & εὐμορφίᾳ ἐξίστασαι οἵαις ἀστράπτειν τοὺς ἀνθρώπους. *V.*

cient illam & habitum cogitat : toti sunt in verborum ipsius consideratione. *J. M. G.*

11. Αἴδηι φασὶ] *Hom.* Γ. 216. *M. du S.*

17. Πρὸς αὐτὸν] Αὐτὸν. *F. G.* Itaque sic edidi invitis Edd. *J. F. R.*

21. Ἔπαινον] Minus commode dictum ; nam id agit quod in rem est, maxime , qui dicturus laudem de laude cogitat, in eoque totus est ; pro ἔπαινον ergo dicere debuit θαῦμα vel tale quid. *M. du S.*

26. Δημοδόκῳ] De hoc & sequente *Suidas* in ἀοιδός. Hunc Agamemnon apud uxorem , Phernicum Ulisses apud Penelopen reliquerat. *M. du S.*

31. Ἀλλ' — ἔοικεν] E Poëta quopiam sumpta videntur. *F. G.*

Ἀλλ' ἴδε &c.] *Hom.* Il. Φ. 430. *M. du S.*

64. Λύξου] *Ursinus* apud *Gronovium* AG. II. 71. monet Herodoti Patrem *Xylum* nominatum , non *Lyxum*, quod ex epigrammate apud *Steph. Byz.* V. Θήρα conficit. Illud enim epigramma integrum de vetere libro Tzetzae descripsisse se testatur , qui *Xylum* nominandum doceat , adductis multorum testimoniis , & imprimis Zenonis auctoritate , a qua id accepisse se Tzetzes scribit. Unde & Lucianum emendare jubent. *M. du S.*

ὑπόμεσον, μαρτυρείτω παρελθών, ἀναδέξασθε δὲ αὐτὸν, Ἰαστὶ πρὸς ὑμᾶς λέγοντα, ὥσπερ αὐτῷ ἔθος. Ἀληθέα τάδε ὁ λόγος ὑμῖν, ἄνδρες δικασταὶ, μυθεῖται, καὶ οἱ πείθεσθαι ἄσα ἂν λέγῃ τυτέων πέρι, ὄψιν ἀκοῆς προτιμέων. ὦτα γὰρ τυγχάνει ἐόντα ἀπιστότερα ὀφθαλμῶν. ἀκούετε τοῦ μάρτυρος, ἃ φησιν, ὡς τὰ πρῶτα τῇ ὄψει ἐπιδέδωκεν εἰκότως. τὰ μὲν γὰρ ἔπεα πτερόεντά ἐστι, καὶ οἴχεται ἅμα τῷ προελθεῖν ἀποπταμένα· τὰ δὲ τῶν ὁρωμένων τέρψις, ἀεὶ παρεστῶσα, καὶ ἐνδιαμένουσα, πάντως τι θεατὴν ὑπάγεται.

Πῶς οὖν ὁ χαλεπὸς τῷ λέγοντι ἀνταγωνιστὴς, οἷος οὕτω καλὸς, καὶ περίβλεπτος ὤν, μᾶλλον δὲ τὸ μέγιστον οὐδέπω φημί· ὑμεῖς γὰρ αὐτοὶ οἱ δικασταὶ, καὶ μέλαξυ λεγόντων [a] ἡμῶν, εἰς τὴν ὀροφὴν ἀπεβλέπετε, καὶ τοὺς τοίχους [b] ἐθαυμάζετε, καὶ τὰς γραφὰς [c] ἐξητάζετε, πρὸς ἑκάστην διαστρεφόμενοι. καὶ μηδὲν αἰσχυνθῆτε· συγγνώμη γὰρ, εἴ τι ἀνθρώπινον πεπόνθατε, ἄλλως τε, καὶ πρὸς οὕτω καλὰς καὶ ποικίλας τὰς ὑποθέσεις. τὴν γὰρ τέχνης τὸ ἀκριβὲς, καὶ τὴν ἱστορίας μετὰ τοῦ ἀρχαίου τὸ [d] ὠφέλιμον, ἐπαγωγὸν ὡς ἀληθῶς, καὶ πεπαιδευμένων θεατῶν δέομενον. καὶ ἵνα μὴ πάντα ἐκεῖσε ἀποβλέπητε, ἡμᾶς ἀπολωτόντες, φέρε, ὡς οἷόν τε [e] γράψωμαι αὐτὰ ὑμῖν τῷ λόγῳ. ἡδήσεσθε γὰρ,

praeclare ille quidem, obscenus est, in medium progressus jam dicat testimonium. Patiemini autem illum Ionice vobiscum pro more suo loqui: Vera ista haec oratio apud vos, judices, loquitur, & credite illi, quae in hanc sententiam dixerit, visum esse praeferendum auditui, aures enim oculis fere sunt infideliores. *Auditis testem, quae dicat, ut primas tribuat visui. Merito sane. Verba enim alata sunt & abeunt, & simul dum prodeunt, avolant. Verum delectatio ex his, quae videntur, adstans semper ac manens, subit omnino spectatorem.*

21. *Quî igitur non validus dicenti adversarius sit oecus adeo pulcher, adeo spectabilis? Quin quod maximum est nondum dico. Vos enim ipsi, judices, dum nos dicimus, lacunar respiciebatis, muros admirabamini, picturas examinabatis conversi ad singulas. Nec est, quod vos pudeat. Ignoscendum enim, si quid humani vobis acciderit: praesertim in argumentis ita pulchris ita variis. Ars enim exquisita, & historiae cum antiquitate utilitas, illecebras habent vere, & eruditis spectatoribus indigent. Et ne omnino relictis nobis eo respiciatis, age, quantum ejus fieri potest, verbis illa vobis depingam. Delectabimi-*

a Ἡμῶν] Restitui ex *J. S. Fr.* nam ὑμῶν *Bl. Fl. P. H.* aliaeque male. b Ἐθαυμάζετε] Sic Edd. omn. recte. c Ἐξητάζετε] Ita erat in *Fr. Fl. P. Bl. H. S.* Ἐξετάζετε *J.* d Ὠφέλιμον] Bene *El. Er. P. S. Amst.* Ὠφέλημον male *J. H.* &c. e Γράψωμαι] Et sic *Fl.*

71. Ὥτα γὰρ &c.] *Herodot.* I. 8. p. 3. *M. du S.*

74. Ἔπεα πτερόεντα] *Homer.* passim. *M. du S.*

Ἔπεα πτερόεντα] Cur verba alata vocentur hanc rationem reddit *Julian.* in Epistt. ad Eugen. p. 141. Collectionis Epistt. Graecanic. πάντως δὲ ὁ Ὅμηρος — πτερόεντας ὠνόμαζε, διότι δύνανται ταχέως φοιτᾶν, ὥσπερ οἱ ταχύτατοι τῶν ὀρνίθων, ἢ ἂν ἐθέλωσιν, ἔστιν ὅτε. Non addam quae Scholiast. *Hom.* atque *Eustath.* habent. *J. F. R.*

83. Ἡμῶν] Ὑμῶν esse sphalma typogr. suspicor ex P. quae *nos dicimus* tamen exhibuit in Latinis, etsi ἡμῶν Graece exhiberet. *J. F. R.*

ibid. Ἀπεβλέπετε, καὶ τοὺς τοίχους ἐθαυμάζετε, καὶ τὰς γραφὰς ἐξητάζετε] Male profecto *Marcilius* corrigit Θαυμάζετε; quod per se, ut cuivis facile pateat, redarguitur. *Nam vos ipsi, judices, interea dum nos dicebamus, ad tectum suspiciebatis, parietes mirabamini, picturasque examinabatis. J. F.*

84. Ἐθαυμάζετε] Θαυμάζετε. *Th. M.* Male, ut *Jens.* recte sentit; nam praeterita imperfecta & praecedunt, & sequuntur, & narrat quid factum sit, fierique soleat. *J. F. R.*

93. Γράψωμαι] Lege Γράψομαι. *F. G.* Recte, & parum aberat, quin invitis Edd. ita dedissem, licet sciam aor. subjunct. habere vim futuri. *J. F. R.*

1. Σχημάτων ὁ τύπος] Σχ. ὁ τύπ. *Th. M.* Ego in

mihi enim, puto, iis audiendis, quae spectantibus admirationi sunt. At forte illo ipse nomine me laudabitis, & adversaria praeponetis, ut qui & ipse ostendam oscum, & voluptarem vobis geminum. Difficultatem autem incepti mei videte, qui audeam sine coloribus, & figuris, & loco, tot imagines constituere. Tenuis nempe est verborum pictura.

22. *Igitur ad dextram intranti Argolicae fabulae Aethiopicus affectus permixtus est. Perseus cetum interficit, & liberat Andromedan, uxorem paullo post sibi habiturus, abitque illam ducens. Agit hoc obiter in suo ad Gorgonas volatu. In brevi autem tabella multa expressit artifex; pudorem virginis ac metum: inspicit enim pugnam desuper e scopulo: & ausum juvenis amatorium; & difficilem oppugnatu speciem belluae. Atque haec quidem irruit spinis horrens, ac terribilis rictu: Perseus autem laeva Gorgonem objicit; dextra ferit gladio, & qua parte vidit Medusam cetus, jam lapis est; qua adhuc vivit, falce caeditur.*

23. *Deinde post hanc imaginem, alia tabula picta est plena justitiae, cujus animale exemplum ab Euripide vel Sophocle sumsisse pictor videtur, qui similem & ipsi pinxerunt imaginem: Juvenes duo sodales Pylades Pho-*

ὀϊόμενοι, ἀκμάζοντες, καὶ οὐχ ὁρῶντες θαυμάζετε. καὶ ἴσως ἄν με καὶ δι' αὐτὸ [f] ἐπαινέσαιτε, καὶ τῇ ἀντιθέσει προσιμήσαιτε, [g] ὡς καὶ αὐτὸν ἐπιδείξαιτε, καὶ διπλασιάσαιτε ὑμῖν [h] τὴν ἡδονήν. τὸ χαλεπὸν δὲ τῆς τολμήματος ὁρᾶτε, ἄνευ χρωμάτων, καὶ σχημάτων καὶ τόπου, συστήσασθαι τοσαύτας εἰκόνας· ψιλὴ γάρ τις ἡ γραφὴ τῶν [h] λόγων.

Ἐν δεξιᾷ μὲν ἴσν εἰσιόντι, Ἀργολικῷ μύθῳ ἀναμέμικται πάθος Αἰθιοπικόν, ὁ Περσεὺς τὸ κῆτος φονεύει, καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν καθαιρεῖ, καὶ μέλλοντα μικρὸν γαμήσας, καὶ ἄπεισιν, αὐτὴν ἄγων· παέργον τοῦτο δὲ ὅτι πρὸς Γοργόνας στέλλεται. ἐν βραχεῖ δὲ πολλὰ ὁ τεχνίτης ἐμιμήσατο, αἰδῶ παρθένου καὶ φόβον· ἐπισκοπεῖ γὰρ [i] τὴν μάχην ἄνωθεν ἐκ πέτρας, καὶ νεανίου τόλμαν ἐρωτικὴν, καὶ θηρίου ὄψιν ἀπρόσμαχον· καὶ τὸ μὲν ἔπεισι φρικῶδες ταῖς ἀκάνθαις, καὶ δεδιττόμενον τῷ χάσματι· καὶ ὁ Περσεὺς δὲ τῇ λαιᾷ μὲν προδείκνυσι τὴν Γοργόνα· τῇ δεξιᾷ δὲ καθικνεῖται τῷ ξίφει. καὶ τὸ μὲν ὅσον τοῦ κήτους εἶδε τὴν Μέδουσαν, ἤδη λίθος ἐστί· τὸ δ' ὅσον ἔμψυχον μένει, τῇ ἅρπῃ κόπτεται.

Ἑξῆς δὲ μετὰ τοῦτο τὴν εἰκόνα, ἕτερον [k] γράμμα γέγραπται δικαιοσύνης, ἣν τὸ δεχέτυπον ὁ γραφεὺς πᾶς Εὐριπίδου ἢ Σοφοκλέους δοκεῖ μοι λαβεῖν. [l] ἐκεῖνοι γὰρ ὁμοίαν [m] ἔγραψαν τὴν εἰκόνα, τοὺς νεανίας τοὺς ἑταί-

gus,

f Ἐπαινέσαιτε] Ἐπαινέσητε *Fl.* & προτιμήσαιτε. *g* Ὡς καὶ] Ὡς μὰ καὶ *Fl.* *h* Λόγων] Λόγον *Ald.* male. *i* Τὴν] Articulo caret *Fl.* *k* Γράμμα] Δράμμα *Fl.* quod verum credo. *l* Ἐκεῖνοι] Sic Edd. ἐκείνω vult *Solan.* *m* Ἔγραψαν τὴν] Sic dedi ex *Fl.* ἐγραψάτην cett.

νίαν Edd. consentire video, neque ex Codd. quidquam varietatis notatum reperio. *J. F. R.*

5. Αἰθιοπικὸν] Cepheus, Cassiope, & Andromede Aethiopes. *F. G.*

8. Παέργον τοῦτο δὲ ἐπὶ Γοργόνας στέλλεται] Benedictus, *atque ut extra institutum, volatus ad Gorgonas.* An credimus sic insignem virum distinxisse? Verius crediderim ortum errorem ab typis, & continuo ductu expressisse sententiam, quam largius ediderat Mycillus, *atque hoc parergon quoddam, sive extra propositum rem additum fuit ad eum, quo ad Gorgonas abiit volatum.* Ex Benedicto oportet certe tolli absurda commatis distinctio, ut *volatus* sit genitivo casu. *J. G.*

23. Ἐκεῖνοι] Verbum in Duali numero positum in omnibus, exceptis *Fl.* quae ἔγραψαν τὴν habet, hoc etiam pronomen in duali esse cum postularet, in omnibus libris nostris antea legebatur tamen ἐκεῖνοι. *M. du S.*

Ἐκεῖνοι — ἔγραψαν τὴν] *Fl.* lectionem veram arbitror, quam exhibeo; nam si ἐγραψάτην cum cett. legis, ἐκεῖνοι cum *Solano* in ἐκείνω mutandum fuisset; licet mox ἄμφω φονεύσαι recte legatur; dualis enim nominis recte admittit pluralem verbi, non vicissim. Etsi αἱ κῆρες ἐξέδην *Hom.* Il. Θ. 73. Melius ergo erat lectionem bonam sequi, quae a *Fl.* suppeditatur, quam cor-

ϱω, Πυλάδης τε ὁ Φωκεὺς, καὶ Ὀρέστης, δοκοῦντε ἤδη τεθνάναι, λαθόντε τὰ βασίλεια, καὶ παρελθόντε, Φονεύουσιν ἄμφω τ' Αἴγισθον. ἡ δὲ Κλυταιμνήστρα ἤδη ἀνῃρῆ), καὶ ἐπ' εὐνῆς τινῶ ἡμίγυμνῶ πρόκειῆ), καὶ θεραπεία πᾶσα, ἐκπεπληγμένοι τὸ ἔργον, οἱ μὲ ὥσπερ βοῶσιν, οἱ δέ τινες, ὅπῃ φύγωσι, περιβλέπουσι. σεμνὸν δέ τι ὁ γραφεὺς ἐπενόησε, τὸ μὲ ἀσεβὲς τ' ἐπιχειρήσεως δείξας μόνον, καὶ ὡς ἤδη πεπραγμένον παραδραμὼν, ἐμβραδύνοντας δὲ τοὺς νεανίσκους ἐργασάμενῶ τῷ τῆ μοιχῆ φόνῳ.

censis atque Oreſtes, qui jam putabantur eſſe mortui, atque ſic latentes, in regiam intrant, interficiuntque ambo Aegiſthum. Clytaemneſtra vero jam occiſa in cubili quodam ſeminuda jacet, ac miniſterium omne circumſtat, conſternati facinore, alii clamant, alii quorſum fugiant, circumſpiciunt. Speciose illud commentus eſt pictor, cum impium quod fuit in hoc facinore oſtendit modo, & tanquam perpetratum jam praetercucurrit: ſed immorantes pinxit juvenes in caede adulteri.

Μετὰ δὲ τοῦτο θεός ἐστιν εὔμορφῶ, καὶ μειράκιον ὡραῖον, ἐρωτική τις παιδιά· ὁ Βράγχῶ ἐπὶ πέτρας καθήμενῶ, ἀνέχει λαγὼν, καὶ προσπαίζει τ' κύνα. ὁ δὲ πηδᾷ

24. Poſt haec vero formoſus Deus eſt, & adoleſcentulus pulcher, luſus quidam amatorius. Branchus in petra ſedens, leporem retinet, & alludit cani: hic vero aſſilientis ad ipſum

a Δοκοῦντε] Δοκοῦντε Edd. priores male.

corrigendo aliam formare. Et licet alias permutationes dualis ac pluralis non ſemel viderimus, hic minus tamen convenit ἐκεῖνοι. *J. F. R.*

26. Δοκοῦντε] Δοκοῦντε legendum omnino videtur: totus autem locus ſic corrigendus, Πυλάδης τε ὁ Φωκεὺς, καὶ Ὀρέστης δοκοῦντε ἤδη τεθνάναι, λαθόντε τε ἐς τὰ βασίλεια παρελθόντε Φονεύουσιν ἄμφω. &c. *F. G.*

Ibid. Λαθόντε τὰ βασίλεια, καὶ παρελθ.] Verti ac ſi legeretur καὶ παρελθόντε τε λαθόντε εἰς τὰ βασίλεια. Caſus ſimiles fecerunt, opinor, ut λαθόντε praeponeretur, inde reliqua confuſio. *J. M. G.*

38. Ὁ Βράγχῶ] Branchus Apollinis Amaſius, alias filius. *F. G.*

48. Τὸ δὲ ἔργον] Corruptus hic locus eſt; quem, ſi pro πω, legas οὐ μὴ vel ſimile quid, forſan ſanitati reſtitues. Ulterius abſque Mſſ. ope mihi progredi non licet. *Fl.* τὸ δὲ ἔργον οὐκ ἴσμεν σάπιον ἀπ' ἐκεῖ &c. Unde nondum, quid ſcripſerit Lucianus, ſatis patet. Quin & ante haec verba pro τόλμαν, ego τὸ μὲν ſcriptum fuiſſe non dubito. Totum refingant quibus meliores obtigerint Codices, aut felicior erit conjiciendi facultas. *M. du S.*

49. Οὐκ ἰσμεν πω ἐπὶ τ' ἀσπίδῶ] Qui non ignorat hiſtoriam facti, ille hic aliquid deeſſe ſentit. Pherecydes apud *Schol. Apollo.* Argon. 4, 1515. de Mercurio & Minerva, Perſei in hoc facto adjutoribus, ἐντεῖλαι αὐτῷ ἅτια αἱ θεαὶ, ἅτιας χρὴ τὴν κεφαλὴν λαισπρμεῖν ἀπειρεμμένον καὶ δυσνόητον ὀ τοῦ κατόπτρου (ipſo nimirum clypeo politiſſimo) τὸν Μέδουσαν κ. τ. λ. Ipſe Perſeus narrat apud *Ovid.* Met. 4, 781.

Se tamen horrendae clypei, quod laeva gerebat
Aere repercuſſo formam adſpexiſſe Meduſae &c.

Itaque omiſſam apparet particulam exceptivam, quae hoc forte modo expleri poterit, οὐκ ἴσμεν πω, ἢ μὴ ἐπὶ τ' ἀσπίδῶ. Atque ita interpretatus ſum. *J. M. G.*

51. Τὸ πρόσιμον] Τῷ ἀπολίθωσιν ſcil. *F. G.*

52. Ἄνω τ' ἀντίβυρῶ] Leg. videtur τ' ἀντιβύρα, ſeu potius τῇ ἀντιβύρᾳ. ἀντίβυρῶ ἰλλιπτικῶς pro ἀντίβυρῶ τοίχῶ. Infra p. 848. (Ed. Bened.) ἐς δὲ τ' ἀντίβυρον ἡ ἄλλη πληθύς. &c. vide locum. *F. G.*

Ἄνω τ' ἀντίβυρῶ, Ἀθηνᾶς ναὸς πεπάτηται] Sane quidem poſt vocem tertiam video in editionibus poni parvam diſtinctionem, non ſecus acſi inde ſupponere deberemus viros doctos, qui vel ediderunt vel interpretati ſunt, in Graeco ſermone agnoviſſe ἡ ἀντίβυρ, cujus ſecunda inclinatio foret τ' ἀντίβυρῶ. Sed nunquam eo vecordiae progredi potui, credens illos ſatis bene voces Luciani conſideraviſſe. Itaque quum puer eſſem, inſiſtens illorum veſtigiis cenſui ſcripſiſſe auctorem ἄνω τις ἀντίβυρῶ Ἀθηνᾶς ναὸς, *in mediis parietis ſuperiore parte obverſum oſtia templum Minervae poſitum eſt.* Neque hujus cogitationis nunc poenitet, eo magis quod hunc videam ab viro doctiſſimo infra *Symp.* c. 8. ſic tractari, quaſi vel ἄνω τ' ἀντίβυρα aut potius τῇ ἀντίβυρᾳ legendum eſſet: quorum utrumque non eſt immune vitii; quum nec prius bonam efficiat ſententiam aut ſyntaxin, nec etiam poſterius, quum ſi μίσῶ fuerit ἀντίβυρῶ, non fuerit neceſſe id rurſus exprimi; ſed recte dicit in medio pariete fuiſſe ἄνω aedem Minervae ἀντίβυρον. Quin etiam quum illic ſcribit Lucianus ἐς δὲ τ' ἀντίβυρον ἡ ἄλλη πληθὺς, non debet ſupponi ellipſis pro ἀντίβυρον τοῖχον, qui nullus illic legitur, ſed ἐς δὲ τ' ἀντίβυρον ſcilicet πλινθῖον, qualem alium ad dexteram ingredientibus praeceſſiſſe illic manifeſte legimus. *F. G.*

Ἄνω

ipſum in altum ſpeciem habet. Atque adſtans Apollo ſubridet delectatus utroque, & puero ludente, & tentante capturam cane.

σομβῷ ἔοικεν ἐπ' αὐτὸν εἰς τὸ ὕψος· καὶ Ἀπόλλων παρεστὼς μειδιᾷ, τερπόμενος ἀμφοῖν, καὶ τῷ παιδὶ παίζοντι, καὶ πειρωμένῳ τῷ κυνί.

25. *Poſt iſta iterum Perſeus, auſus illa, quae ante cetum geſta ſunt, & Meduſa cui caput praeciditur, tegensque Perſeum Minerva. At ille peregit facinus, ut opus ipſe ſuum non videret, praeterquam Gorgonis in clypeo ſuo imaginem: noverat nimirum quanti conſtaret directo viſu illam adſpexiſſe.*

Ἐπὶ δὲ τούτοις ὁ Περσεὺς πάλιν τὰ πρὸ τῆς κήτους ἐκεῖνα τολμᾷ, καὶ ἡ Μέδουσα τεμνομένη τὴν κεφαλὴν, καὶ Ἀθηνᾶ σκέπουσα τὸν Περσέα· ὁ δὲ τὸ μὲν τόλμαν εἰργάσατο, τὸ δὲ ἔργον οὐχ ἑώρακέ πω, [b] ἀλλ' ὅτι ἡ ἀσπὶς, καὶ ἡ Γοργὼν ἡ εἰκόνα. οἶδε γὰρ τὸ πρόσιμον τὴς ἀληθοῦς ὄψεως.

26. *In medio pariete, ſuperne, e regione januae aedicula Minervae facta eſt. Dea e candido marmore: habitus non bellicus; ſed qualis fuerit pacem agente Dea bellica.*

Κατὰ δὲ τὸ μέσον τοῖχον, ἄνω [c] τὴς ἀντίθυρος, Ἀθηνᾶς ναὸς πεποίηται, ὁ θεὸς λίθου λευκοῦ, τὸ σχῆμα οὐ πολεμιστήριον, ἀλλ' οἷον ἂν γένοιτο εἰρήνην ἀγούσης θεοῦ πολεμικῆς.

Εἰ-

b Ἀλλ'] Inſerui ex *Fl.* omiſſum erat in cett. Sed pro *ἑώρακέ πω* eadem *Fl.* habet *ἑώρα σκέπων*, quod etiam adſcivit marg. *A1.* At nihili eſt. Pro *πω B1.* & 2. *ποτε.* c Τῆς ἀντίθυρος] Nihil mut. Edd. & *Coll.*

52. * Τῆς ἀντίθυρος] Ὡς λέγει τὴ αἰθούσας †τὴ ἀντίθυρ. *V.*

* Τῆς ἀντίθυρος] Ἀντίθυρος male V.
† Ἡ ἀντίθυρ] In Impreſſis ἡ ἀντίθυρος, quod plane abſurdum. Sed in V. C. & G. ἀντίθυρ, quod item totam aperit. Τῆς ἀντίθυρος, inquit, a nominativo ἡ ἀντίθυρ, ut σωρὸς ὁ σῶρ. *M. du S.*

Ἄνω τῆς ἀντιθύρου] Huc usque de parietis dextri imaginibus a c. 21. pergit nunc ad cubiculi latus intrantibus adverſum, & quod ſupra januam priori oppoſitam erat, deſcribit. Vide autem Ἀλεξ. c. 6. & Συμπ. c. 8. ubi priore in loco videbis τὸ ἀντίθυρον in omnibus libris Noſtris ſcriptum inveniri; in poſteriori autem in Mſſ. O. ſolo; at reliquos prae ſe ferre τὴ ἀντίθυρον. Hic vero omnes τῆς ἀντίθυρος; quod mutavimus. Fateor tamen eo inclinare animum, ut putem hic τῆς ἀντιθύρου ſcriptum fuiſſe; ſicuti ἡ ὠθόνιος *Plut.* 1096, 1. eſt poſticum. Cum enim neutro genere uſurpatur, ſubauditur ſemper τοῖχος. *M. du S.*

Ἄνω τῆς ἀντίθυρος Ἀθηνᾶς ναος] Sine ulla dubitatione recipienda conjectura *Gronovii.* Ἀντίθυρος ναὸς Ἀθηνᾶς eſt aedicula Minervae, in medio pariete, ex adverſo januae, ad ſymmetriam nimirum obtinendam, poſita. Ναὸν vel νεὼν non ſemper eſſe juſtum templum & aedem, ſed machinationem auguſtam, recipiendo ſigno Dei alicujus factam, cum viri docti, *Pricaeus* praeſertim, ad Actuum Apoſtolicorum 19, 24. oſtenderunt, tum luculenter ipſe Lucianus docet ſupra *Amor.* c. 13. f. ubi ἀμφίθυρος, quemadmodum hic ἀντίθυρος, Veneris νεὼς deſcribitur. *Aediculam* e Plinii narratione ibi reddidimus: qui etiam alias illa appellatione utitur. V. G. de *Lyſiae opere quodam, quod in Palatio ſuper arcum Divus Auguſtus dicavit in aedicula columnis adornata* lib. 36, 5. f. 4, 10. Add. 36, 13. f. 19, 2. Non dubito quin illa opera altaribus Chriſtianorum ſuperpoſita, ubi intra thecas quasdam & valvas vel ſigna Divorum, vel reliquiae aſſervantur, itemque illa quae vocantur *tabernacula*, ſtructurae interdum inſignes & magni operis, ab ναῶς hiſce gentilium originem duxerint. *J. M. G.*

Ἄνω τῆς ἀντίθυρος] Τῆς ἀντιθύρου *Solan.* Τῆς pro τῆς *Gron.* ac *Geſn.* quibus adſentior, cum emendatio ſit facilior. Edi tamen paſſus ſum vulgatum, quum & alii conjicere queant, articuli tranſpoſitione haec ſanari poſſe, legendo ἀντίθυρος τῆς Ἀθηνᾶς. Niſi vel ſine tranſpoſitione ita conſtruere velis (quod tamen durius) Neutro gen. τὸ ἀντίθυρον habuimus ſupra, T. 2. *Alex.* c. 16. ubi *Soulius* noſter animadvertit, hic loci idem feminino genere occurrere. Sed qui τῆς ad nominativum ἀντίθυρος pertinere poterit? Maſcul. genere, & uſitatiore, legitur infra *Sympoſ.* c. 8. οἱ δὲ τὸ ἀντίθυρον. Sed & pro ἄνω ἀντὶ legat quis, qui verſionem priſtinam eo tendere viderit, quae dedit: *In medio autem pariete, ex adverſo januae Minervae aedicula quaedam eſt.* At quorſum tot conjecturas? Cedamus *Gronovio*, donec Mſſ. emendatiores nanciſcamur. *J. F. R.*

Εἶτα μὲν ταύτῃ ἄλλη Ἀθηνᾶ, οὐ λίθου αὕτη γε, ἀλλὰ γραφὴ [a] πάλιν. Ἥφαιστος αὐτίκα διώκει ἐρῶν, ἡ δὲ φεύγει· καὶ ἐκ τῆς διώξεως Ἐριχθόνιος γίγνεται.

27. *Tum post hanc Minerva alia; non marmor illa quidem, sed pictura rursus. Persequitur illam Vulcanus amator, illa se subducit, atque ex illa persecutione nascitur Erichthonius.*

Ταύτην ἑπέλαι παλαιά τις ἄλλη γραφή. Ὠρίωνα φέρει τὸν Κηδαλίωνα, τυφλὸς ὤν. ὁ δὲ αὐτῷ σημαίνει τὸν πρὸς τὸ φῶς ὁδόν, ἐποχούμενος.

28. *Hanc sequitur vetus quaedam alia pictura. Caecus Orion fert Cedalionem, hic vero insidens illi viam ad lucem monstrat.*

Καὶ ὁ Ἥλιος φανείς, ἰᾶται τὴν πήρωσιν, καὶ ὁ Ἥφαιστος Λημνόθεν ἐπισκοπεῖ τὸ ἔργον.

29. *Oriensque Sol caecitati illius medetur. Ac Vulcanus e Lemno rem inspicit.*

Ὀδυσσεὺς τὸ μὲν τοῦτο, δῆθεν μεμηνώς, [b] ὅτε συστρατεύειν τοῖς Ἀτρείδαις μὴ θέλων· πάρεισι δὲ οἱ πρέσβεις ἤδη καλοῦντες. καὶ τὰ μὲν τῆς ὑποκρίσεως, πιθανὰ πάντα, ἡ ἀπήνη, τὸ τῶν ὑπεζευγμένων ἀσύμφωνον, ἄγνοια τῶν δρωμένων· ἐλέγχεται δὲ ὅμως τῷ βρέφει. Παλαμήδης γὰρ ὁ τοῦ Ναυπλίου, συνεὶς τὸ γιγνόμενον, ἁρπάσας τὸν Τηλέμαχον, ἀπειλεῖ φονεύσειν, πρόκωπον ἔχων τὸ ξίφος, καὶ πρὸς τὴν τοῦ μανίας ὑπόκρισιν, ὀργὴν καὶ θυμὸν ἀνθυποκρίνεται. ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς πρὸς τὸν φόβον τοῦτον σωφρονεῖ, καὶ πατὴρ γίγνεται, καὶ λύει τὴν ὑπόκρισιν.

30. *Ulysses post ista, nempe furens, ut qui expeditionem suscipere cum Atridis nolit. Adsunt autem legati jam vocantes. Et simulatio ipsius satis illa quidem probabilis: currus, discrepantia jumentorum, eorum quae agerentur ignorantia. At deprehenditur tamen in puero. Palamedes enim Nauplii F. intelligens quid ageretur, raptum Telemachum interfecturum se minatur, stricto jam gladio, & adversus furoris simulationem iram & ipse vicissim simulat. At Ulysses ab hoc metu respicit, & fit pater, & simulationem solvit.*

31. *Ul-*

a Πάλιν] Interpunctio *Gesneri*. Ante edebatur: ἀλλὰ γραφὴ. πάλιν Ἥφ—. b Ὅτε — θέλων] Ὅτι — θέλοι *Pell.* In vulgato consentiunt *J. Ald. B1. Fl. Fr. H. P. S.* πότε *B2.*

58. Πάλιν] Aut tertia est Minerva, aut surreptitium est istud πάλιν. *M. du S.*

Ibid. Γραφὴ πάλιν. Ἥφαιστος] Sic interpungendum. πάλιν indicat, seriem picturarum interceptam ab aedicula Minervae rursus continuari. *J. M. G.*

60. Καὶ ἐκ διώξεως] Fabulam habes apud *Lactantium* I. 17. cujus haec extrema verba sunt: *In illa*, inquit, *colluctatione, Vulcanum profudisse aiunt semen, unde sit Erichthonius natus.* Ad quem locum *Lindenbrogius* Luciani *Philopseuden* pro hoc opusculo adfert; quod ideo moneo, ne frustra illud evolvas; nam ibi quidem cap. 3. *e terra natus Erichthonius* dicitur, sed nihil aliud. Confer etiam Ὀρχ. c. 39. ubi tangitur fabula, non ut hic, narratur. *M. du S.*

62. Ὠρίωνα φέρει τὸν Κηδαλίωνα] Quia haec fabula non est vulgo nota, non erit, credo, ingratum meo lectori, si aliquid de ea dixero. Orion ab Oenopione, qui in Chio regnabat, excæcatus & in littus maris expositus, Cedaliona puerum fabrum rapuit, & humeris impositio eo ductore usus est, ut ad orientem solem ab eo duceretur, ubi solis calore visum recepit. Naxius autem fuit, & ei Juno Vulcanum tradidit, ut fabrilem artem eum doceret. De eo *Eustathius* ad Iliad. Ε, & *Apollodor.* L. I. qui tamen eum non nominat, sed hanc historiam narrat. *J. P. a G.*

66. Ὁ Ἥφαιστος Λημνόθεν] Fuerit itaque pictura talis, ut e Lemno, sua officina, prospiciens Vulcanus oculis prosequi videretur Orionem. Cur autem hoc quod Orion agit, *Vulcanus inspexerit*, Hyginus explicat poët. astron. 2, 34. Excaecatus ob vitiatam Meropen & de insula Chio ejectus, *existimatur Lemnum ad Vulcanum perveniſſe, & ab eo quendam ducem, Cedalionem nomine accepiſſe* &c. *J. M. G.*

68. Ὅτε συστρατ. — μὴ θέλων] Legendum est, nisi vehementer fallor, ἅτε μὴ θέλων. *J. M. G.*

Ὅτε] Ἅτε legendum videtur. *F. G.* Recte, cumque Cl. *Gesn.* idem divinarit, cui multum tribuo, id potius habeo, quam *Pelleti* ὅτι θέλοι. *J. F. R.*

71. Ὑπεζευγμένων] Subaudi ζώων, βοῶν, aut sim. *F. G.*

75. Πρόκωπον] Πρόκωπος idem est quod πρόσκωπος Grammaticis; sed τὸ πρόσκωπος magis placet. *F. G.*

Πρόκωπον] Cur *Gujet.* πρόσκωπον malit, non intelligo;

31. *Ultima Medea picta est zelotypia inflammata, pueros duos torvum adspiciens, & dirum quiddam animo agitans. Jam enim habet gladium. At miselli sedent ridentes, futurorum ignari, idque cum in manu videant gladium.*

32. *Haec omnia, judices, nonne, ut abducant auditorem, videtis, & ad spectaculum averterant, solumque eum qui dicit relinquant? Atque ego ista persecutus sum, non ut adversarium meum, audacem rati ac temerarium, qui difficilibus adeo rebus volens ipse se ingesserit, damnatum habeatis odio, atque in ipsa oratione destituatis: sed mi potius adjuvetis ipsi certamen, & connitentes, quantum ejus fieri potest, verba illius audiatis, perpensa nimirum operis difficultate. Vix enim vel sic potuerit, etiam si non judicibus vobis sed sociis utatur, non usquequaque indignus magnifico isto oeco putari. Quod vero pro adversario ista peto, nolite mirari; Ob amorem enim hujus oeci, quisquis est, qui in eo dicit, velim proburi.*

Ὑστάτη δὲ ἡ Μήδεια γέγραπται, τῷ ζήλῳ ἀμηχανὴς, τὼ παῖδε ὑποβλέπουσα, καί τι δεινὸν ἐννοοῦσα· ἔχει γὰρ ἤδη τὸ ξίφος, τὼ δ' ἀθλίω καθῆσθον γελῶντε, μηδὲν τὰ μελλόντων εἰδότε, καὶ ταῦτα ὁρῶντε τὸ ξίφος ἐν ταῖν χεροῖν.

Ταῦτα πάντα, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὐχ ὁρᾶτε ὅπως ἀπάγει τὴν ἀκροατὴν, καὶ πρὸς τὴν θέαν ἀποστρέφει, μόνον δὲ καταλείπει τὸν λέγοντα; καὶ ἔγωγε διεξῆλθον αὐτὰ, οὐχ ἵνα τὸν ἀντίδικον τολμηρὸν ὑπολαβόντες, καὶ θρασὺν, εἰ τοῖς οὕτω δυσπόλοις ἑαυτὸν ἐκὼν φέρων ἐπέβαλε, καταγνῶτε, καὶ μισήσητε, καὶ ὅπως τῶν λόγων ἐγκαταλίπητε, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον αὐτῷ συναγωνίσησθε, καὶ ὡς οἷόν τε καλαμύσητες, ἀκούητε τῶν λεγομένων, λογιζόμενοι τῷ πράγματι τὴν δυσχέρειαν. μόλις γὰρ ἂν οὕτω δυνηθείη δικασταῖς, ἀλλὰ συναγωνισταῖς ὑμῖν χρησάμενος, μὴ παντάπασιν ἀνάξιος τοῦ οἴκου τοῦδε δόξειεν εἶναι. εἰ δὲ ὑπὲρ ἀντιδίκου ταῦτα δέομαι, μὴ θαυμάσητε· καὶ γὰρ τοῦ τὸν οἶκον φιλεῖν, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ λέγοντα, ὅστις ἂν ᾖ, βουλοίμην ἂν εὐδοκιμεῖν.

πρόκυπτος enim *remex* est, ὁ πρὸς κώπην. *Thucyd.* I. c. 10. *Long. Past.* II. p. 41. ναῦν μικρὰν καθελκύσαντες, καὶ οἰκέτας προκύπτας καθίσαντες, ubi frustra *Mollius* conjicit προκώπτας forsan legendum. Noster T. I. *Contempl.* §. 1. ἀντλεῖν ἐκέλευσα ἢ πρόκυπτον εἶναι ibid. §. 7. ναύτης ἀεὶ ὁ πρόκυπτος ἄν. Quum πρόκυπτος sit, *promptus, strictus, nudus*, ut notum ex *Herodian.* VII. 6. 19. προσελόντες τὰ ξιφίδια — φοινύσσειν, ἔχοντές τε αὐτὰ πρόκυπτα, προτείνειν. Ibid. c. 5. 10. ἔχων πρόκυπτον τὸν δεξιὸν. *manu capulo admota.* Quinam vero Grammatici idem esse dicant, πρόκυπτος & πρόσκωπος, nescio; nisi quod male ap. *Poll.* I. S. 95. πρόκυπτος *remex* legas, ubi πρόσκωπος recte corrigunt Commentt. *J. F. R.*

ΜΑΚΡΟΒΙΟΙ. LONGAEVI.

Ὄναρ τί τοῦτο, λαμπρότατε Κυϊντίλλε, [a] κελευσθεὶς [b] προσφέρω σοι δῶρον, τοὺς μακροβίους, πάλαι μὲ τὸ ὄναρ ἰδὼν, καὶ ἱστορήσας τοῖς φίλοις, ὅτε ἐτίθεσο τῷ δευτέρῳ σου παιδὶ τὄνομα· συμβαλεῖν δὲ οὐκ ἔχων, τίνας ὁ θεὸς κελεύει μοι προσφέρειν σοι τοὺς μακροβίους, τότε μὲ [c] ηὐξάμην τοῖς θεοῖς [d] ὅπως μήκιστον ὑμᾶς βιῶναι, σέ τε αὐτὸν, καὶ παῖδας τοὺς σούς· τοῦτο συμφέρειν νομίζων καὶ σύμπασι μὲ τῷ τῶν ἀνθρώπων γένει, πρὸ δὲ τῶν ἁπάντων αὐτῷ τε ἐμοὶ, καὶ [e] πᾶσι τοῖς ἐμοῖς. καὶ γὰρ καί μοί τι ἀγαθὸν ἐδόκει προσημαίνειν ὁ θεός.

1 SOmnio monitus hoc facere, o Quintille clariſſime, munus ad te defero Longaevos: *ſomnio, inquam*, quod olim vidi, cum nomen poneres filio tuo ſecundo, ac narravi amicis. Sed quod conjicere non poſſem, quosnam Longaevos tibi offerri Deus juberet: tum quidem vota Diis nuncupavi, ut quam longiſſime & tu vivas & tui filii; utile id eſſe ratus cum univerſo hominum generi, tum praeter caeteros & ipſi mihi & meis omnibus: etenim mihi quoque bonum quiddam praeſignificare videbatur Deus.

2. Re

a Κελευσθεὶς] Κελευσθεὶς *Fl.* b Προσφέρω σοι] Bene *P. B. J.* &c. Προσφέρωσι *H.* c Ηὐξάμην] Sic pleraeque. Εὐξάμην *Fl.* d Ὅπως μήκιστον] Sic *Fl.* & *B* 1. 2. 3. Ἐκμήκιστον *J.* Ἐπιμήκιστον junctim aliae. e Πᾶσι] Nil mut. Edd. neque Codd.

5. Συμβαλεῖν] Διαμφίσβητον, τοῦτο. *V.*

ΜΑΚΡΟΒΙΟΙ] Ante mortuum Demonactem ſcriptus videtur hic liber, quem, quo erat in eum favore, catalogo longaevorum non annumerare nefas duxiſſet. De eodem argumento ſcripſit etiam *Phlegon*, cujus liber extat. vide etiam Laevinum Lemnium *de occult. nat. mir.* & Merc. *Hiſt.* 1696. p. 317. & ſeqq. & alibi paſſim. *M. du S.*

1. Ὄναρ τι] Ex ipſa ſomnii commemoratione conjicit *Joh. Clericus* Bibl. Anc. & Mod. T. 22. p. 226. auctorem non eſſe Lucianum; ſed forte Ariſtidem, cujus ſuperſtitio nota eſt. Argumentum nimis imbecillum, quod vel ipſo primo libellorum Luciani refutetur. Caeterum legendum puto non ὄναρ τι, quod libros occupavit; ſed ὀνείρατι. *J. M. G.*

Ὄναρ] Pro κατ' ὄναρ, *per ſomnium*, frequens aliis, frequens Noſtro. T. I. *Tim.* §. 20. f. ὅτι μὴ ὕπαρ πλουτοῦσι. T. 2. *Gall.* c. 1. f. ὥρα ἵππους μὴ, ὄναρ πλουτῶν, λιμώττης ἀνηγόρμην. & vel centies alibi. Probe ſcivit hoc vir Doctiſſ. probe etiam meminit; quare igitur ὀνείρατι malit, neſcio; niſi quod τι forſan alibi non addat Noſter. De accentu V. Κυϊντ. vid. fin. huj. *Dial. J. F. R.*

Ὄναρ] In marg. verſionis *Geſnerianae* moneor, ut notas Clar. *J. Henr. Maji* inſeram, quas ille in *Diſſert.* ſuper hoc Luciani libello, Gieſſae Ao. 1724. defendente Doct. *J. Herm. Bennero*, nunc ibid. Profeſſore Clariſſ. edidit. Sed cum Bibliopolae ſerio monuere, curarem, ne ultra tertium tomum haec editio excurreret; ut utriusque petitioni aliquid dem, potiſſima ſaltem indicando, vel excerpendo, inſeram. Ὄναρ igitur *Majus* hic notat de *vero*, ἐνύπνιον de falſo dici, ex *Macrob.* ad Somn. Scip. I. 3. *Suid. Heliod.* & *Artemid.* Id vero diſcrimen haud eſſe perpetuum, ex *Luciani Somn.* aliisque recte probat. Dein phraſin ὄναρ κελευσθεὶς pro κατ' ὄναρ Noſtro adſerit ex *Pſeudom. Gall. Chronoſol. Theophyl. Ælian.* & *Ach. Tat. J. F. R.*

Ibid. Κυϊντίλλε] [Altercatio fuit inter Herodem Atticum & Quintillios fratres tum Graeciae praefectos (*Philoſtr.* p. 545. & 559.) ea autem coepta eſt circa annum Chr. CLXXI. Pythiaque CLXXXIX. eo anno celebrata; ſiquidem, referente *Philoſtrato* p. 545. l. c. nonnulli dicebant initium illius altercationis fuiſſe Pythiorum ſolemne, quod diverſo judicio concentum muſicum auſcultaſſent. Id enim Pythium ſolemne ad annum CLXXV, quo ſubſequens ſolemne CXC. celebratum, referri nequit; uti ex ſequentibus liquebit. *Philoſtratus* enim veram altercationis hujus cauſam enarrans ibi ſcribit, Herodem tyrannidis apud Imperatorem, Quintilliorum literis accuſatum: poſtea ipſum atque adverſarios Imperatorem, tum in Pannonia bellum gerentem, & Sirmii degentem, adiiſſe; atque coram eo cauſſam egiſſe (558. A.) vivente adhuc *M. Aurelii* uxore, ac filiola adhuc balbutiente, (& modo trienni p. 561.) 558. D. Jam vero Fauſtina A. C. CLXXV. ſub hiemem obiit; atque paulo poſt Marcus epiſtolam ad Herodem ſcripſit, in qua cum de belli hibernis verba feciſſet, in quibus tum erat, & uxorem defleviſſet *recens mortuam*, addebat ἀπολογίαν pro judicio, quod ante adverſus eum in Pannonia

2. Re autem mecum considerata, in cogitationem veni, vere esse simile, Deos, quum viro doctrinae studiis operato haec imperent, jubere, de arte tibi *mea* aliquid ut offeram. Hunc igitur auspicatissimum ratus nataliciorum tuorum diem, dono tibi eos, qui ad longam senectutem perveniisse, cum sana mente & corpore integro, memorantur. Etenim duplex quaedam tibi utilitas ex hoc libello nascatur: hinc animus alacris & bona spes, fieri posse ut ipse quoque vivas quam diutissime, hinc quaedam petita ab exemplis disciplina, si cognoscas, ut quique maxime & corporis sui & animi curam gesserit, ita ad longissimam senectutem, cum valetudine integra, perveniisse.

Σκεπτόμενος δὲ κατ' ἐμαυτὸν, εἰς σύνοιαν ἦλθον, εἰκὸς εἶναι τοὺς θεοὺς, ἀνδρὶ φιλοπαιδείαν ἔχοντι ταῦτα προστάσσοντας, κελεύειν τί προσφέρειν σοι τῶν ἀπὸ τῆς τέχνης. ταύτην οὖν αἰσιωτάτην νομίζων τὴν γε τῶν γενεθλίων ἡμέραν, δίδωμί σοι τοὺς ἱσταμένους εἰς μακρὸν γῆρας ἀφικέσθαι ἐν ὑγιαινούσῃ τῇ ψυχῇ, καὶ ὁλοκλήρῳ τῷ σώματι. καὶ γὰρ ἂν καὶ ὄφελός γένοιτό τί σοι ἐκ τοῦ συγγράμματος διπλοῦν. τὸ μὲν εὐθυμία τις, καὶ ἐλπὶς ἀγαθὴ, καὶ αὐτὸν [f] ἐπιμήκιστον δύνασθαι βιῶναι. τὸ δὲ διδασκαλία τις ἐκ παραδειγμάτων, εἰ ἐπιγνοίης ὅτι οἱ μάλιστα ἑαυτοῦ ἐπιμέλειαν ποιησάμενοι κατά τε σῶμα, καὶ κατὰ ψυχὴν, οὗτοι δὲ εἰς μακρότατον γῆρας ἦλθον, σὺν ὑγείᾳ παντελεῖ.

Né-

[f] Ἐπιμήκιστον] Sic pleraeque. Ἐπὶ μήκιστον *Fl. B*1. ac 2.

nia tulerat (p. 562. coll. cum 560. D.) *J. Masson.* Exc. ined.] Graeciae Praefecti erant sub *M. Aurelio* Clarissimi fratres *Quintilii*, quorum inter ceteros meminit *Lamprid.* in Commodo c. 4. quem vide, & in eum *Casaub.* not. De fratre tam Charo nihil habere Lucianum, miror. Horum alter consul fuit Anno C. 177. alter 180. Prior etiam anno 159. V. etiam *Dion. Cass.* L. LXXII. p. 819. & not. ad *Philostr.* l. c. Κωττίλλιοι vulgo scribitur. Ed. postrema ex Mss. Κυντίλιοι habet. *Cardianum* & *Maximum Dio* nominat l. c. Pro Cardiano *Wottonus* p. 251. *Sext. Q.* Condianum vocari debere docet. *M. du S.*

Κυϊντίλιος] De hujus nominis formatione plura *Majus* & *Bennerus* Diss. dicta, qui demonstrant *Quintillus* & *Quintilius* non discrepare; sed quia nimis multa, & *Solanus* potissima jam dixit, non infero. *J. F. R.*

2. Προσφέρειν δῶρον] Προσφέρω σοι δῶρον. *Th. M.*

Προσφέρειν δῶρον] Libros etiam diebus natal. aliaque occasione donari solitos, ex Lucian. Cronos. *Isocr.* ad Demon. observat Cl. *Majus.* *J. F. R.*

3. Ὅταν ἴδῃς] Sic *Alciphr.* III. Ep. 10. *Theophr.* char. c. 3. & 16. Et Latini: *Somnium videre.* *J. H. Majus.*

4. Ἐτίθεσο τῇ δεξιᾷ] Nominalibus filii tui secundo geniti. *F. G.* Vid. *Elsn.* ad Evang. *S. Luc.* I. 62. *J. F. R.*

5. Συμβαλεῖν] *Divinando adsequi.* De qua signif. leg. Cl. *Jac. Elsn.* ad Evang. *Luc.* 2. 19. qui nec praesentem Auctoris locum indictum praetermisit. *J. H. Maj.*

6. Ὁ θεὸς] *Homer.* Il. A. 63. — καὶ γὰρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν. Et ex illo *Plin.* I. Ep. 18. *Synes.* initio Lib. de Insomniis. *J. H. Majus.*

12. Πᾶσι] Utique scriptum hoc circa *M. Aurelii* extrema necesse est. Vid. not. ad Ἀλεξ. c. 56. *M. du S.*

17. Ἀπὸ τῆς τέχνης] Scil. *litterarum*, ut recte appinxit *Ant. Aemilius* Aquensis in nott. Mss. & res clamat ipsa. *J. H. Majus.*

20. Ἐν ὑγιαινούσῃ τῇ ψυχῇ] *Juven.* X. 356. *Orandum est, ut sit mens sana in corpore sano.* *M. du S.*

24. Αὐτὸν] Ita dedi pro vulgato αὐτὸν, quod ut saepissime feci, ita ne monerem quidem; nisi Cl. *Majus* id animadverti jussisset, qui de αὐτὸν pro ἑαυτὸν suadet videndum *Eustath.* ad Il. E. p. 522. Ed. Roman. & Cl. *Hemsterhuis* ad Dial. Luciani p. 23. ubi indicat, nihil hoc leviculo errore in Luciano aliisque frequentius. *J. F. R.*

Ibid. Ἐπιμήκιστον] Cl. *Majus* in Dissert. super hoc *Dial.* duplici nomine reprehendit *Stephanum*, quod ἐπὶ μήκιστον rectius discretim scribi, & χρόνον intelligi conjiciat. Ego, etsi μήκιστον adverbii vice fungi, *Majo* concedam, immeritam tamen alteram censuram exiitimo. Nam licet & alia sic juncta invenias, ut ἐκπαλάτερον & similia; eadem tamen in Edd. vetustissimis disjuncta reperias, ut jam nonavimus in variantt. lectt. & in ἐκποδών, quod & ὀκ ποδὸν scribitur, non semel vidimus. Talia connectuntur, separantur, pro arbitrio describentis, & de his litigare non majoris est momenti, quam si ambigas *priusquam*, *antequam*, *quomodo*, & sexcenta simil. junctim an separatim sint exaranda. Quod vero *Majus* pro argumento adsumat, etiam *Amstelodamens.* edit. ἐπιμήκιστον jungere, id nihil omnino ad rem facit, ex hac enim omnium vitiosissima & novissima, de vetere orthographia nihil recte concluditur. Nobis placeret analogiam sequi, & *Fl.* lectionem servare, nisi jam alibi ἐπιμήκιστον edi passi simus. Vid. *Gymn.* c. 26. pr. & recte notantem *Hemsterh.* ad *Dial. Mort.* VI. 5. quo vetustiores sint membranae, eo magis talia separare; sed nihil referre, utrovis more scribas. Ita & ὀτιμάλιστα & ὅτι μάλιστα pro-

Νέστορα μὲν οὖν τὸν σοφώτατον τῶν Ἀχαιῶν ὅτι τριῶν ἀνθρωπείων γενεὰς Ὅμηρος λέγει, ὃν συνίστησιν ἡμῖν γεγυμνασμένον ἄριστα καὶ ψυχῇ καὶ σώματι. καὶ Τειρεσίαν δὲ τὸν μάντιν ἡ τραγῳδία μέχρις ἓξ γενεῶν ἀνθρωπείων λέγει. εἰθανὸν δ' ἂν εἴη ἄνδρα θεοῖς ἀνακείμενον, [a] καὶ καθαρωτέρᾳ διαίτῃ χρώμενον τὸν Τειρεσίαν, [b] ὅτι μήκιστον βιῶναι.

Καὶ γένη δὲ ὅλα μακρόβια ἱστορεῖται διὰ τὴν δίαιταν, ὥσπερ Αἰγυπτίων οἱ καλούμενοι ἱερογραμματεῖς, Ἀσσυρίων δὲ καὶ Ἀράβων οἱ ἐξηγηταὶ τῶν μύθων· Ἰνδῶν δὲ, οἱ καλούμενοι Βραχμᾶνες, ἄνδρες ἀκριβῶς φιλοσοφίᾳ σχολάζοντες, καὶ οἱ καλούμενοι δὲ μάγοι, γένος τοῦτο μαντικὸν, καὶ θεοῖς ἀνακείμενον, καθά τε Πέρσαις, καὶ Πάρθοις, καὶ Βάκτροις, καὶ Χωρασμίοις, καὶ Ἀρείοις, καὶ Σάκαις, καὶ Μήδοις, καὶ παρὰ πολλοῖς ἄλλοις βαρβάροις ἐρρωμένοι τέ εἰσι, καὶ πολυχρόνιοι, διὰ τὸ μαγεύειν διαιτώμενοι καὶ αὐτοὶ ἀκριβέστερον.

3. Itaque Neſtorem, Achivorum ſapientiſſimum, ad tria ſaecula extendiſſe *aetatem*, Homerus narrat, quem proponit nobis corpore pariter atque animo exercitatum optime: Tireſiam vero vatem ad ſex usque ſaecula produxiſſe *vitam* ait Tragoedia. Probabile autem fuerit, virum Diis dicatum, & puriore uſum victu, Tireſiam, vixiſſe longiſſime.

4. Commemorantur autem genera quoque hominum integra longaeva propter victus rationem fuiſſe, ut Aegyptiorum, qui ſacri ſcribae vocantur; Aſſyriorum autem & Arabum, qui interpretes fabularum; Indorumque, qui vocantur Brachmanes, viri in ſolidum vacantes philoſophiae; & qui dicuntur magi, genus hominum fatidicum & dicatum Diis, apud Perſas, & Parthos, & Bactros, Choramiosque, & Arios, atque Sacas, & Medos, Barbaros denique multos alios, valentes ſunt ac longaevi, cum ob magiae exercitium exquiſitiore vivendi ratione ipſi quoque utantur.

5. Jam

[a] Καὶ] Omittit *Fl.* & punctum poſt ἀνακείμενον ponit. [b] Ἐπὶ μήκιστον] *Fl.* & *Bl.* diſpeſcunt.

promiſcue invenimus, aliaque de quibus in praefatione forſan monebimus. *J. F. R.*

31. Ὅμηρος λέγει] Il. A. 250. *M. du S.* Addit Od. Γ. 245. *Majus*, & *Martial.* VIII. 6. *Gell.* XIX. 7. *Ovid.* Met. XII. *J. F. R.*

34. Ἐξ γενεῶν] V. *Spanh.* ad Callim. p. 638. *M. du S.* Ἐξ γενεῶν] Sex, ſeptem, immo novem duraſſe aetates Tireſiam, fabulae volunt. Lege *Phleg. Trallian.* c. 4. *Iſ. Tzetz.* ad *Lycophr.* p. 76. *Barneſ.* ad Eurip. Bacch. 175. *Barth.* ad Stat. Theb. IV. p. 1066. De varia notione vocabuli γενεᾶς vid. *J. Alb. Fabric.* Bibl. Gr. I. c. 30. §. 15. *Schmid.* ad *Matth.* XI. 16. *Euſtath.* Il. A. p. 97. & *Cenſorin.* c. 5. *J. H. Majus.*

35. Θεοῖς ἀνακείμενον] Verte: *religioſum, Diis devotum*, auctoritate *Pollucis* I. ſ. 20. Unde ſimul conſtat, quare ſtatim Noſter de magis ſcribat: γένος — θεοῖς ἀνακείμενον. *J. H. Majus.*

40. Ἱερογραμματεῖς] Vid. Cl. *H. Steph.* ad *Diod. Sic.* I. c. 16. No. 26. Et Conſultiſſ. *Trotz.* Diſſert. de ſcribis, *Hugonis* de prim. ſcrib. orig. adnexam. Multa quoque Cl. *Majus* in diſſert. ſaepe dicta hic adfert ex *J. Gul. Steinheilii* nott. Mſſ. ad *Heliod.* II. 28. p. 109. Magicasque in horum libris diſciplinas traditas fuiſſe, item de arte conjectandi atque amuletis. Sed nimia quam ut inſerantur. *J. F. R.*

Ibid. Ἀσσυρ. δὲ καὶ Ἀρ. οἱ ἐξηγηταὶ τῶν μύθων] Hi enim aeque ac Chananaei & Idumaei, fabulatores nuncupantur, quod parabolice ſolerent diſputare, ut ex *Theodoreto* in Baruchi c. 3. notat *Bern. Aldrete* in *Antiguedades de Eſpanna* &c. qui h. l. Luciani proferens ἐξηγητὰς *doctores, commentatores, gloſſularios* exponit; qua ratione opus haud eſt receptam ſollicitare lectionem, & pro μύθων ſubſtituere μυστηρίων, cum *J. Clerico* comment. ad *Geneſ.* V. 27. p. 46. in primis cum conſtet, ipſa rerum & naturalium & ſacrarum myſteria fabulis cooperta fuiſſe ap. Orientales. *J. H. Majus.*

42. Βραχμᾶνες] Centum annos vivere modicum eos putaſſe, ex *Ambroſ.* p. 59. Centum quinquaginta ordinarium, ex *Palladio* de Gentib. Ind. & Brachmanib. p. 3. probat Cl. *J. H. Majus.* *J. F. R.*

43. Μάγοι] Magorum Aegypti longaevorum meminit *Iſocr.* Buſir. p. 534. & Phoeniciae in *Olympiodori vita* Platonis p. 587. Adde *Plin.* hiſt. nat. XXV. 2. Haec ex *Majo*, cetera omitto. *J. F. R.*

50. Ἔθνη ὅλα μακρόβια] Sic *Homeritae* μακρόβιοι dicti ap. *Phot.* cod. 64. p. 38. *Hyperborei*, teſte *Plinio* IV. 12. *Numidae*, fide *Appian.* p. 64. *Arcadum* Reges. vid. *Cenſor.* c. 5. *Serv.* ad Æn. VIII. *Britanni* ſenium anno CXX. inchoantes, *Plut.* de placit. philoſ V. 30. *Cyrnaei*, *Steph. Byz.* in Κύρνος, aliique ap. *Gurtler.* origg. mundi I. c. 20. S. 7. *Eſſeni* olim inter Judaeos, quos ob frugalem vitam centeſimum ut plurimum annum exceſſiſſe ſcribit *Joſephus* de bello Jud. L. 2. p. 729. Ed. *Gr. Baſ.* fuitque illis potus ὕδωρ παραπλήσιον, ſe-

5. Jam vero gentes etiam totae diutiſſime vivunt, ut Seres referunt ad trecentos usque annos vitam proferre, cujus longae ſenectutis cauſſam alii aëri, terrae alii imputant, alii vero etiam rationi victus; aquam enim bibere univerſam gentem, ajunt. Athotes etiam ad triginta & centum annos vivere literis proditum eſt; & Chaldaeos ſupra centum annos fertur vivere, hos etiam pane hordeaceo uti, acuti viſus remedio: quibus nempe dicant ob talem victum reliquos etiam ſenſus ſupra reliquos homines vigere.

6. Sed haec de longaevis & generibus hominum & gentibus, quos longiſſimo durare tempore ajunt, partim propter terram & aërem, partim propter rationem victus, partim propter utrumque. Aequum autem eſt, ut facilem tibi ſpem injiciam, narrando, in omni ſolo, in aëre omni, lon-

Ἤδη δὲ καὶ ἔθνη ὅλα μακροβιώταλα, ὥσπερ Σῆρας μὲν ἱστορεῦσι μέχρι τριακοσίων ζῆν ἐτῶν. οἱ μὲν τῷ ἀέρι, οἱ δὲ τῇ γῇ τὴν αἰτίαν τῆς μακρᾶς γήρως προστιθέντες, οἱ δὲ καὶ τῇ δι᾽ ἀμφοῖν. ὑδροποτεῖν γὰρ φασι τὸ [c] ἔθνος τοῦτο σύμπαν. καὶ Ἀθῶτας δὲ μέχρι τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ἐτῶν βιῶν ἱστόρηται, καὶ τοὺς Χαλδαίους ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη βιῶν λέγουσι. τούτους μὲν καὶ κριθίνῳ ἄρτῳ χρωμένους, ὡς ὀξυδορκίας τοῦτο φάρμακον· οἷς γε φασὶ διὰ τοιαύτην δίαιταν, καὶ τὰς ἄλλας αἰσθήσεις ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἐρρωμένας εἶναι.

Ἀλλὰ ταῦτα μὲν περί τε τῶν μακροβίων γενῶν, καὶ τῶν ἐθνῶν, ἃ τινά φασιν ὡς ὀλιγίστου διατελεῖν χρόνον. οἱ μὲν διὰ τὴν γῆν, καὶ τὸν ἀέρα, οἱ δὲ διὰ δίαιταν, οἱ δὲ καὶ δι᾽ ἄμφω. ἐγὼ δ᾽ ἂν σοι δικαίως τὴν ἐλπίδα ῥᾳδίως παρέχοιμι, ἱστορήσας ὅτι καὶ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ πάντα ἀέρα, μακρόβιον

[c] Ἔθνος] Sic *Fl.* &c. praeter *J.* quae γένος cum *Graev.* Γένος etiam marg. *AIW.*

ſecundum *Philonem Judaeum* de vit. contempl. p. 894. quod mox Noſter de Seribus etiam refert. Excerpſi ex Diſſert. Cl. *Maji*, nonnulla omittens. *J. F. R.*

51. Σῆρας] De his dicenda praeripuit *G. H. Urſinus* Diſſert. miſcellaneis paternis adnexa, p. 360. ſeqq. *J. H. Majus.*

Ibid. Τριακοσίων] Geographus Graecus incertus in Antiq. orb. deſcript. ita de Seribus p. 4. Οἰκοῦσι δὲ πολλὰς ἑκατὸν δύας ἔθνη, καὶ ἑκατὸν ἴδιοι ἐστῶν. *J. H. Majus.*

52. Οἱ μὲν τῷ ἀέρι &c.] Vid. *Amm. Marcel.* L. XVI. & XXVII. Addatur *Hippocratis* Liber de aëre, aquis & locis, & *H. Meibomii* epiſt. de Longaevis ad Sereniſſ. ducem *Auguſtum* Brunsvic. *J. H. Majus.*

54. Ὑδροποτεῖν γάρ φασι τὸ ἔθνος] Mſ. γένος ut paulo ante γένη ἅλα μακρόβια. totae gentes. Sic apud Latinos *genus* frequenter pro populo. *Velox genus* apud Florum de Gallis, & alibi, quin & interdum accipitur pro genere humano, ut docti viri ad *Senecam* Tragicum notarunt. *J. G. G.*

Ὑδροποτεῖν] Theae uſum huic genti hodieque familiarem reſpexiſſe videtur; quamvis non invitus conceſſerim, hac voce vulgo abſtinentiam a vino tantum deſignari. *M. de S.*

55. Καὶ Ἀθῶτας] *Plin.* VII. 2. eos qui in Atho monte habitant, centenis quadragenis vivere, teſtis eſt. Mirum, ſi Noſter hic in mendo non jaceat, ac pro Ἀθῶτας, legendum Ἀθώους. Ita enim *Steph. Byzans.* in Ἄθως. τὸ τοπικὸν Ἄθωος, χωρὶς τοῦ ι, καὶ Ἀθώους τοὺς ἐνοικοῦντας. *J. H. Majus.* Cetera omittere cogor. *J. F. R.*

57. Χαλδαίους] Ecce, quam adcurate magos a Chaldaeis ſejungat, quod & *Strabo* XVI. p. 723. & *Curt.* V. 1. fecere; illi enim ſacris operabantur, *aruſpicum fratres* ideo ab *Arnobio* L. IV. p. 134. dicti: hi aſtrologiae vacabant. V. *Th. Gale* ad *Jamblich.* de myſt. p. 287. & *Cleric.* indice ad *Stanl.* Hiſt. Philoſ. Orient. voce *Magus*. *J. H. Majus.*

59. Ὀξυδορκίας — φάρμακον] Vir inſignis *J. Clericus* art. crit. part. 2. ſ. 1. c. 12. §. 9. ambiguam hanc ait conſtructionem, quia ſignificat *medicamentum, quo perſpicaciores fiant*, non quo demantur perſpicacia; recte quidem, ſed mens Noſtri ex ſeqq. ſatis perſpicietur, & eod. modo *Diod. Sic.* ἀθανασίας φάρμακον nominat L. I. c. 25. *J. H. Maj.* Omitto quae addidit de medio voc. φάρμακον ſignificatu, ſatis noto; ſed ad conſtructionem reciprocam nihil faciente, quae in genitivo potius latet, de cujus conſtructione ambigua ſatis egi in libello *de Ambigg.* ut: *caedes, vulnus illius*, in utramque partem, &c. Adde hic potius *Diod. Sic.* 3. c. 3. f. καὶ τὴν Αἰγυπτίων ἀποικίας. quod & ibi plane oppoſito more, quam alias exponendum, nempe *coloniae in Aegyptum deductae*. *J. F. R.*

βιοι γεγόνασιν ἄνδρες, οἱ γυμνασίοις τοῖς [a] καθήκουσι, καὶ ἀφαίτῃ τῇ ὀπτηδειοτάτῃ πρὸς ὑγίειαν χρώμενοι.

ogaevos fuisse viros, exercitationibus convenientibus, & aptissima ad sanitatem victus ratione usos.

Διαίρεσιν δὲ τῶν λόγων ποιήσομαι τῶν πρώτων κατά γε τὰ ὀπτηδεύματα τῶν ἀνδρῶν· καὶ πρῶτον γέ σοι τοὺς βασιλικοὺς καὶ [b] στρατηγικοὺς ἄνδρας ἱστορήσω, ὧν ἕνα [c] καὶ εὐσεβέστατα μεγάλου θειοτάτου αὐτοκράτορος τύχη εἰς τὸ τελεωτάτῳ ἀγαγοῦσα τάξιν, εὐηργέτηκε τὰ μέγιστα τῆς οἰκουμένης ἅπασαν· οὕτω γὰρ ἂν ἀπιδὼν καὶ σὺ, τὸ μακροβίων ἀνδρῶν πρὸς τὸ ὅμοιον τῆς ἕξεως καὶ τῆς τύχης, ἑτοιμότερον ἐλπίσειας γῆρας ὑγιεινὸν, καὶ μακρὸν, καὶ ἅμα ζηλώσας, ἐργάσαιο σεαυτῷ τὴν ἀφαίτην μέγιστόν τε ἅμα καὶ ὑγιεινότατον βίον.

7. Distribuam vero orationem primo pro vitae generibus virorum, & initio quidem regii fastigii viros, aut exercituum duces, commemorabo (quorum uno etiam pia magni augustique Imperatoris nostri Fortuna in supremum ordinem evecto, maximum beneficium suo terrarum orbi tribuit). Sic enim respiciens tu quoque ad longaevorum similes habitus ac fortunas, senectutem sanam longamque speraveris facilius; simulque aemulatus eos, longissimam pariter atque saluberrimam tibi vitam *eadem servata* victus ratione paraveris.

Πομπίλιος Νομᾶς ὁ εὐδαιμονέστατος τῶν Ῥωμαίων βασιλέων, καὶ μάλιστα περὶ τὴν θεραπείαν τῶν θεῶν ἀσχοληθείς, ὑπὲρ ὀγδοή-

8. Pompilius Numa felicissimus Romanorum regum, & maxime circa Deorum cultum occupatus, supra octoginta annos vi-

a Καθήκουσι] Προσήκουσι marg. *A1.* b Στρατηγικοὺς] Στρατιωτικοὺς *Marcil.* Nil mut. Edd. c Καὶ] Ἢ *Mure.* καὶ postea posito. Non addicunt libri.

73. Τῷ πρώτῳ] *Aemil.* in nott. Mss. τὸ πρώτῳ hic adverbii more accipiendum recte docet &c. *J.H.Maj.*

75. Τοὺς βασιλικοὺς καὶ στρατηγικοὺς ἄνδρας] Τοὺς βασιλικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς ἀνδρ. *Th.M.*

Ibid. Βασιλικοὺς] Eos Noster innuit, qui aut regio sanguine orti, aut regiam dignitatem adepti fuere. Sic *de Salt.* c. 64. βασιλικός τις ὑπηρέτης. Vid. *Raphel.* ex *Polyb.* ad *Joan.* IV. 46. & *Perizon.* ad *Aelian.* II. 20. p. 100. *J.H.Maj.* Adde notam *L. Bos* ad *Salt.* l. d. *J.F.R.*

76. Ὧν ἵνα καὶ εὐσεβεστάτη] Ὧν ἵνα ἡ εὐσεβεστάτη καὶ μεγ. *Th.M.*

Ὧν ἵνα] Vixit *M. Aurelius*, de quo haud dubie hic sermo est, annos LIX. cum haec scriberet Lucianus, annum agebat circiter... *M. du S.*

Ὧν ἵνα] Quis ille *unus?* Neglectum hoc a commentatoribus. Forte *Avidius Cassius* erit strenuus sub M. Antonino Philosopho belli dux. Vel potius *Claudius Pompejanus* gener M. Antonini, qui πρωτοστατῶν vocatur ab *Herodiano* I. 6. addente, ejus dicta ipsum Commodum reveritum fuisse. Et haec vivente ac florente adhuc illo *uno* scripta sunt, quem divellit ab Imperatore Noster, ejusque favore ad supremam dignitatem evectum fuisse scribit. (Cetera quae *Majus* ex *Steinbeilo* suo inseruit, addere non licet.) *J.H.Maj.*

Ibid. Καὶ εὐσεβεστάτη] Mallem cum *Marcil.* ἡ εὐσεβεστάτου τύχη, *benignissimam* fortunam, quia εὐσεβὴς quandoque *benignum*, *clementem*, denotat. v. *G. Cuper.* append. ad *Hom.* apotheosin p. 286. f. Nisi potius legend. ὧν ἵνα ἐ εὐσεβεστάτου ἡ μεγάλη. Porro αὐτοκράτορος τύχη est periphrasis pro *imperator fortunatissimus.* Vid. *Vechn.* Hellenolex. L. 2. c. 8. *Scioppius* ad carm. *Priap.* p. 39. *Phil. Carolum* ad Gell. p. 355. *Muretum* var. lect. III. 4. *J.H.Maj.* Sed quid si solo καὶ transposito sanetur locus? *J.F.R.*

77. Εὐσεβεστάτη μεγάλη] Potest fieri ut hoc nomen speciatim ad *Antoninum Pium* respiciat. Nihil tamen prohibet, quin hic periphrasin esse dicamus tralaticii tituli, *Pius*, *Felix*, *Augustus.* Nam cum μεγάλη τύχη ei tribuitur, potest quidem locum habere illa itidem usitata ratio, qua Fortunam Imperatoris pro ipso Imperatore poni constat; sed neque est, quod impediat, quin ad illam Felicis appellationem referatur. Θειότατον, de vivo acceptum, respondere Augusto, non est dubitandum. Nempe non versamur hic in Plutarcho aliquo aut Dione, qui Romanarum rerum, quas accurate norunt, servant etiam certa nomina: sed in Sophista, quem alias quoque multum sibi indulgere in his novimus, qui ἀρμοστὴν dicat Praesidem provinciae, qui νεμηνίαν μεγάλην Kalendas Januarias &c. Verbo, qui non Graecis commendare Romana, sed Romanis Graeca studeat. *J.M.G.*

81. Ἕξεως] *Habitudo corporis* hic videtur notari, dicit *Aemil.* in not. Mss. nec repugnamus. *J.H.Majus.*

86. Ὁ εὐδαιμονέστατος] Nullum enim bellum gessit, con-

vixiſſe memoratur. Servius Tullius, rex & ipſe Romanorum ſupra octoginta itidem vixiſſe refertur. Tarquinius vero ultimus Romanorum rex, exul Cumis cum ageret, ultra nonageſimum annum firmiſſima valitudine dicitur perveniſſe.

9. Hi Romanorum reges, quibus adjungam reliquos etiam reges longam ſenectutem adeptos, & unius cujusque ſtudia. In fine autem Romanos adſcribam reliquos, qui ad longiſſimam ſenectutem pervenere, additis etiam, qui in reliqua Italia diutiſſime vixerunt. Digna enim literis ratio refutandi eos, qui iſtum aërem criminantur, hiſtoria. Quo meliorem nos quoque ſpem habemus, rata futura vota noſtra, ut in longiſſimamque & pinguem ſenectutem per-

κοσία ἔτη βεβιωκέναι ἱστορεῖται. Σέρβιος δὲ Τύλλιος Ῥωμαίων καὶ οὗτος βασιλεὺς, ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκοντα ἔτη καὶ αὐτὸς βιώσας ἱστορεῖται. Ταρκύνιος δὲ ὁ τελευταῖος Ῥωμαίων βασιλεὺς, φυγαδευθεὶς, καὶ ὢν ἐπὶ Κύμης ἀλατρίβων, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη λέγεται γεγηρακέναι βιῶσαι.

Οὗτοι μὲν ἦν Ῥωμαίων βασιλεῖς, οἷς συνάψω καὶ τοὺς λοιποὺς βασιλέας, τοὺς εἰς μακρὸν γῆρας [d] ἀφικομένους, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ἑκάστου. ἐπὶ τέλει δέ σοι καὶ τοὺς λοιποὺς Ῥωμαίων, τοὺς εἰς μήκιστον γῆρας ἀφικομένους προσαναγράψω, προθεὶς ἅμα καὶ τοὺς κατὰ τὴν λοιπὴν Ἰταλίαν ἐπὶ πλεῖστον βιώσαντας. ἀξιόλογος γὰρ ἔλεγχος ἡ ἱστορία τοὺς διαβάλλειν πειρωμένους τὸν ἐνταῦθα ἀέρα, ὥστε καὶ ἡμᾶς χρηστοτέρας ἔχειν τὰς ἐλπίδας, τελείους ἡμῖν τὰς εὐχὰς ἔσεσθαι πρὸς τὸ εἰς μήκιστόν τε καὶ λιπαρὸν, τὸν πάσης

d Ἀφικομένους] Καὶ μετ' αὐτοὺς inſerit *Fl.*

91. Αὐτὸς βιώσας ἱστορεῖται] Ἀντὶ τοῦ βιῶσαι. Participium pro infinitivo. *G.*

contentus domi res ſuas agere, & ſacra in ordinem cogere. *J. H. Majus.*

88. Ὀγδοήκοντα] Conſentit *Plutarch.* in vita ejus p. 74. Tres & quadraginta annos regnaſſe, vult *Livius* I. 21. ac *Eutrop.* I. 2. Quadraginta vero & unum, *Paullus Diac.* l. pag. 42. & *Caſſiod.* in Chronico, p. 1322. *J. H. Majus.*

89. Σέρβιος δὲ Τύλλιος] Collige annos vitae ex imperii. *Dion. Halic.* IV. p. 242. quadraginta annis circumſcribit magiſtratum ejus. *Liv.* I. 48. adjicit quatuor annos cum *Eutr.* I. 6. & *Sext. Rufo* Breviar. p. 3. Ex quibus emendandi *Paulus Aquilegienſis* diaconus L. I. p. 44. Et *Caſſiod.* l. d. annos 33. tantum tribuentes. *J. H. Majus.*

94. Ἐνενήκοντα] Conſentit *Dion. Halic.* VI. p. 358. *J. H. Majus.*

98. Καὶ τὰ ἑπόμενα.] Excidit hic pars magna ſententiae. *Fl.* quidem habet aliquid; ſcilicet καὶ μετ' αὐτοὺς, ſed nondum ſic expletur lacuna. *M. du S.*

5. Τὸν ἐνταῦθα ἀέρα] Hinc colligere licet, ſcriptum hoc Romae. *M. du S.*

Ibid. Ἐνταῦθα ἀέρα] De Romani coeli qualitatibus ſcripſerunt *Jo. Baptiſta Donus*, *Marcilius*, *Cognatus*, *Alex. Petronius*, & noſtra memoria *Jo. Maria Lancisius* in ampla Diſſert. edita Rom. 1711. qua ſalubritatem aëris iſtius adſtruit. *J. H. Majus.*

7. Τελείους — εὐχὰς] Curavimus excudi τειλείας, ait *Majus.* Ego nondum. Vid. ἀναγκαίῳ τροφῇ, item γυναικεῖοι σύνοδοι, & ſimilia defenſa T. 2. *Amor.* c. 27. *J. F. R.*

8. Πρὸς τὸ εἰς μήκιστόν τε, καὶ λιπαρὸν τὸν πάσης γῆς, καὶ θαλάττης δεσπότην, γῆρας ἀφικέσθαι, τῇ ἑαυτοῦ οἰκουμένῃ βασιλεύοντα ἤδη, καὶ γηροῦντα] Sic diſtinxit Benedictus, addita ineptiſſima verſione, *longiſſimam ac pleniſſimam tota terra marique dominantem ſenectutem, jamque in ſuo ſolo regnantem & ſenescentem aſſequuti.* Quid enim? an Lucianus, terſus ille & liquidus, dicit ſenectutem dominantem terra marique? Porro cur jam in ſuo ſolo regnat? an etiam ante regnavit in alieno? Nihilo melius prior Obſopœus & *longiſſimam ac pleniſſimam tota terra marique dominantem ſenectutem, jamque in ſuis locis regnantem & ſenescentem conſequamur.* Fatue de ſe vel aſſequutis vel conſequentibus loquuntur uterque. Verte, ut clare ſonant verba, & ratio inculcat: *quo ad longiſſimam ac plenam ſenectutem venisti terra univerſa ac maris dominus, orbi ſuo imperans nunc jam ſenex.* Hoc enim intelligit votum, ut princeps, qui jam erat ſenex, maturam quoque adepturus eſſet ſenectutem. *J. G.*

Ibid. Λιπαρὸν, &c.] Ita hunc locum per inciſa diviſimus (uti & ego jam feci) qui ſine ſenſu vertebatur; vidit aliquid *Jac. Gronov.* in totam vero textus diſpo-

σης γῆς καὶ θαλάττης δεσπότῃ, γῆρας ἀφικέσθαι, τῇ ἑαυτῆ οἰκουμένῃ βασιλεύοντα ἤδη, καὶ γέροντα.

veniat terrae totius atque maris dominus, qui jam senex suum terrarum orbem regit.

Ἀργανθώνιος οὖν ὁ [a] Ταρτησσίων βασιλεὺς, πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη βιῶναι λέγεται, ὡς Ἡρόδοτος ὁ λογοποιὸς, καὶ ὁ μελοποιὸς Ἀνακρέων· ἀλλὰ τοῦτο μὲν μύθοις τισὶ δοκεῖ· Ἀγαθοκλῆς δὲ ὁ Σικελίας τύραννος, ἔτη ἐνενηκοντα πέντε τελευτᾷ, καθάπερ Δημοχάρης καὶ Τίμαιος ἱστοροῦσιν· Ἱέρων δὲ ὁ Συρακουσίων τύραννος, δύο καὶ ἐνενήκοντα ἔτη γενόμενος, ἐτελεύτα νοσῶν, βασιλεύσας ἑβδομήκοντα ἔτη, ὥσπερ Δημήτριός τε ὁ [b] Καλατιανὸς, καὶ ἄλλοι λέγουσιν. [c] Ἀντέας δὲ Σκυθῶν βασιλεὺς,

10. Arganthonius ergo Tarteſſiorum rex quinquaginta & centum annos vixiſſe dicitur, ut volunt Herodotus hiſtoricus, & poëta Anacreon. Verum iſta quibusdam videtur fabula. Agathocles autem Siciliae tyrannus *cum eſſet* annorum quinque & nonaginta, mortuus eſt, ſicut Democharis ac Timaeus tradunt. Hiero Syracuſanorum tyrannus, duo & nonaginta annos natus morbo finiit vitam, cum ſeptuaginta annos regnaſſet, ut Calatianus Demetrius & alii perhibent. Anteas Scytharum rex, pugnans con-

a Ταρτησσίων] Ταρτησσίων Edd. priores. *b* Καλατιανὸς] Ex emendat. *Selan.* & *Gujeti.* Καλλιγιανὸς Edd. priores. *c* Ἀντέας] Ἀντέας *f.* ſola, & marg. *A1.* quod verum credo.

ſitionem non penetravit, vidit quoque *Æmil.* in Mſ. monens: refer ad ἰλιάδας vel ὠχὰς. πρὸς τὸ ἀφικέσθαι τὴν διηπότην ὑὶ μάχεσθαι. Ceterum phraſis λιταρὸν γῆρας Homerica eſt, quam illuſtrat *Euſtath.* ad Odyſſ. Λ. p. 1676. *J. H. Majus.*

9. Διηπότην] *M. Aurelium* jam ſenem, paucos ante mortem annos, cum ad ſexageſimum vix perveniſſe tradatur. *M. du S.*

10. Ἑαυτῇ οἰκουμένῃ] Roman. denotat orbem, qui ſic paſſim vocatur ab Hiſtoricis, *Polyb.* VI. 48. *Zoſim.* II. 7. *Herodian.* V. 2. ab Oratoribus, *Libanio* Or. fun. in *Julian.* p. 290. & 366. *Athenag.* in Legatione pro Chriſtianis ſub init. ac p. 14. Adde Commentt. ad *S. Lucae* II. 1. Noſter paullo ante: τὴν αὐτοκράτορα οἰκουμένην. Imperatorem vero innuit *M. Ant.* Philoſ. ſub cujus imperio extremo ſcripſiſſe videtur hunc tractatum, eoque γέροντα eum adpellat &c. *J. H. Majus.*

12. Ἀργανθώνιος] *Herod.* I. p. 42. *M. du S.*

Ibid. Ταρτησσίων] Ita ex *Herodoto* emendandum fuit, pro Ταρτησσίων, quod in omnibus Impreſſis reperio. *M. du S.*

Ταρτησσίων] Sic ſcribendum etiam probavit Cl. *Majus.* Ex *Plin.* III. 1. Ex *Steph. Byz.* *Arrian.* *Strab.* & *Appian.* *Al.* cui addit de ipſa Tarteſſo fuſe differentem *Aldrete*, L. III. c. 12. *Del Origen, y principio de la lengua Caſtillana.* *J. H. Majus.*

13. Πενηκοντα] Atqui *Herodotus*, quem auctorem adducit, CXX. tantum annos in Impreſſis hodiernis ait vixiſſe. *Anacreon* vero in fragm. CL. ei annos tribuit; *Val. Maxim.* VIII. 14. Octoginta annis patriam rexiſſe ait, cum ad imperium ſexaginta annos natus acceſſiſſet. Cujus rei certos eſſe auctores ait. Aſinium tamen Pollionem affert, qui eum CXXX. tantum annos impleviſſe commemorat. *M. du S.*

14. Ὡς Ἡρόδοτος] Sed qui CXX. annis vitam Arganthonii metitur, L. I. S. 163. ex quo *Cic.* de Senect. & *Valer. Max.* VIII. eundem annor. numerum 120. repetunt. *Benner.*

15. Ἀνακρέων] Teſtes adducit non exempla, ne erres; quippe qui hic de regibus agat, non hiſtoricis aut poëtis. De Herodoti loco jam dictum eſt. Extat Anacreontis fragmentum Ed. *Steph.* p. 77. B. C. ubi CL. numerus reperitur. *M. du S.*

Ἀνακρέων] Od. 68. Adde *Strab.* & *Plin.* qui eundem annor. numerum tuentur. *Aſin. Pollio* centum & triginta annos ei tribuit. *Benner.* Plura *Majus* ex *Phleg. Trall.* c. 4. additque: ipſum *Arganthonii* nomen habere quid ominis alludens ad עֶרֶךְ עֲנָתָא, quod ſonat πολυχρόνιον, ex *Sam. Boch.* Geogr. Sacr. part. 2. L. I. c. 34. Adſcripſit *Benner.* Trecentos ei aſſignat *Sil. Ital.* 3. 396. *Vinetus* malit ter quinos, ut ita Silio cum Anacreonte conveniat. *J. F. R.*

16. Ἀγαθοκλῆς] Senem vocat *Juſtin.* 23. 2. *Ael.* V. H. XI. 4. Non niſi 72. annos vixiſſe contendit *Diod. Sic.* in eclogis lib. XXI. *J. H. Majus.*

18. Δημοχάρης] Vid. *Voſſ.* de Hiſt. Gr. I. 11. p. 68. *Periz.* ad *Aelian.* III. 7. *Meurſ.* Biblioth. Att. T. X. Theſaur. Ant. Gr. *Gronov.* col. 1479. *J. H. Majus.*

Ibid. Τίμαιος] Meminit Noſter iterum infra, & *Schol.* ad Aſin. ac *Polyb.* XV. 33. p. 1003. Tauromeni in Sicilia natus, ſcripſit Athenis, *Plut.* de exſilio. p. 605. Vid. omnino *Diod. Sic.* princ. L. V. Sed quid in eo laudandum, quid reprehendendum, vid. *Longin.* de ſublim. S. IV. Conſule & *Voſſ.* & *Meurſ.* ad *Heſych.* Mileſ. p. 203.—4. *J. H. Majus.*

19. Ἱέρων] Nonageſimo obiiſſe anno teſtatur *Liv.* XXIV. 4. & *Val. Max.* VIII. 13. *J. H. Majus.*

22. Δημήτριος — Καλατιανὸς] Mendum eſt in nomi-

contra Philippum circa Istrum flumen cecidit, supra nonaginta annos natus. Bardylis rex Illyriorum ex equo dicitur pugnasse in bello contra Philippum, annos natus nonaginta. Teres Odrysarum rex, ut refert Theopompus, duorum & nonaginta annorum *cum esset*, obiit.

μαχόμενος πρὸς Φίλιππον περὶ τὸν Ἴστρον ποταμόν, ἔπεσεν ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη γεγονώς. [d] Βάρδυλις δὲ ὁ Ἰλλυριῶν βασιλεὺς, ἀφ' ἵππου λέγεται μάχεσθαι ἐν τῷ πρὸς Φίλιππον πολέμῳ, εἰς ἐνενήκοντα τελῶν ἔτη. Τήρης δὲ [e] Ὀδρυσῶν βασιλεὺς, καθά φησι Θεόπομπος, δύο καὶ ἐνενήκοντα ἔτη ἐτελεύτησεν.

11. Antigonus Philippi F. Cocles, rex Macedonum, in Phrygia pugnans cum Seleuco & Lysimacho, vulneribus multis confectus cecidit, annorum cum esset unius & octoginta, ut narrat, qui expeditionis illius socius fuit, Hieronymus. Etiam Ly-

Ἀντίγονος δὲ ὁ Φιλίππου ὁ μονόφθαλμος, βασιλεύων Μακεδόνων, περὶ Φρυγίαν μαχόμενος Σελεύκῳ καὶ Λυσιμάχῳ, τραύμασι πολλοῖς περιπεσὼν, ἐτελεύτησεν ἐτῶν ἑνὸς καὶ ὀγδοήκοντα, ὡς φησὶν ὁ συστρατευόμενος αὐτῷ Ἱερώνυμος ἱστορεῖ. καὶ Λυσί-

d Βάρδυλις] Sic omnes, praeter *J.* quae Βαρδύλλιος. quod etiam adscript. marg. *A1. V2.* Βάρδυλος. e Ὀδρυσῶν] Ita marg. *A1. G. V2.* & *J.* Ὁ δρυσῶν reliquae.

28. Ἐνενήκοντα τελῶν ἔτη] Τελεῖ εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἀντὶ τοῦ Ἕλλην ἦν. τελεῖ εἰς τοὺς ἄνδρας, ἀντὶ τοῦ ἀνὴρ ἦν. τελεῖ * δὲ εἰς ἐννενήκοντα ἔτη, ἀντὶ τοῦ ἐννενήκοντα ἐτῶν ἦν. οὕτως γάρ φασιν οἱ Ἀττικοί. *V.*

* δὲ] Non aderat in Editis. Addidit *M. du S.*

mine hujus Demetrii: nullibi enim de Callista urbe, nec de historico illo Callistiano mentio facta est. Lege confidenter Καλατιανὸς, de quo *Dion. Halic.* περὶ συνθέσεως ὀνομάτων, *Diog. Laërt.* in Demetrio, ubi ait eum scripsisse de Asia & Europa, L. 20. *Theocriti* Schol. ad Idyll. 1. ubi eum de Siciliæ rebus scripsisse patet, alii plures. Calatis vero seu Calatia (nam utrumque invenitur) urbs fuit Thraciæ ad Pontum Euxinum, de qua Scylax, Diodor. Strabo, Memnon, *Steph.* & alii. *J. P. a G.* Corrigendum Καλατιανός. Vide nos ad *Laërt.* *AE. M.*

Ibid. Καλατιανὸς] Variant hic emendatorum sententiae. *Vossius* Καλαντιανὸς legit, de Hist. Gr. 552. vide eundem de Poëtis Gr. ubi Καλατιανὸς, monente *J. de la Faye*, legitur. Et omnino apud *Diog. Laërt.* in Edd. *Steph.* ita scribitur. Vide *Men.* not. p. 131. & p. 13. A. B. Quod & sequuti sumus. In libris enim nostris omnibus hic legebatur Καλαγιανός. De eo *Diog. Laërt.* p. 134. D. Vid. *Dion. Hal.* π. συνθ. Et *Steph. Byzant.* in Ἀττικόπολις. *M. du S.*

23. Ἀττίας] Ἀτίας nondum ausus sum edere, etsi omnino sic legend. credo cum doctiss. *Steinheil.* id etiam in Dissert. *Maji* probante ex *Plut.* Apopht. p. 128. & *de fort. Alex. serm.* p. 248. ac *Justin.* 3. 2. eundemque esse cujus epistolam satis Laconicam profert *Clem. Alex.* L. V. p. 561. licet Ἀτείας ibi vocetur; nam & ibi quidam Codd. Ἀττίας habent, ut monet Ed. Oxon. *J. F. R.*

26. Βάρδυλις] Ita plerique Impressi. *J.* Βαρδύλλιος. *V2.* Βάρδυλος. *M. du S.*

Βάρδυλις] Geminato λ. *Plut.* Vit. Pyrrh. p. 387. & in *Hellad.* Chrestom. col. 955. Βραδύλλις, quod tamen in Βάρδυλλις mutandum. *J. H. Majus.*

28. Εἰς ἐνενήκοντα τελῶν ἔτη] Hoc est *nonagenarius*, ut recte Scholiasta, & locutio τελεῖν εἰς ἄνδρας, quam adfert, exstat ap. Nostrum in *Fugit.* c. 12. *J. H. Maj.* Adde T. I. *Tim.* §. 20. τελῶν ἐπὶ τὸ τέρμα. *J. F. R.*

29. Τήρης δὲ ὁ Δρυσῶν Ὀδρυσῶν. *Th. M.*

Ibid. Ὀδρυσῶν] Uti legendum censuerant viri doctissimi Ὀδρυσῶν βασιλεὺς, sic legitur in Mss. ut tam foeda menda diutius non sit toleranda. *J. G. G.*

Ὀδρυσῶν] Ita recte in *Veneta* utraque legitur, ut Ἐτ. Δ. IX. In reliquis prave ὁ Δρυσῶν. *M. du S.*

Ὀδρυσῶν] Firmat hanc lect. etiam *Majus*, Odrysarumque regem *Teren* nominari a *Xenoph.* Cyr. VII. p. 411. ἀλλὰ Τήρης τῷ Ὀδρύσῃ ἀρχαίῳ τινός. Firmavit *Palm.* ex *Thucyd.* L. 2. ac *Menag.* ad *Diog. Laërt.* L. 2. Ed. I. p. 62. E. Conjecerat etiam *Gujetus.* *J. F. R.*

30. Θεόπομπος] De hoc historico vid. commentt. ad *Longini* Sect. 43. *Meurs.* ad *Hesych.* Milet. p. 185. *Perizon.* ad Æl. III. 18. p. 223. *Voss.* de Hist. Gr. I. 7. De ejus opere Θαυμάσια inscripto *Mauss.* Diss. Crit. p. 387. *J. H. Majus.*

32. Ἀντίγονος — μονοφθ.] Unde & Cyclops cognominatus fuit. *Cael. Rhodig.* ant. Lectt. XXI. 38. p. 838. *J. H. Majus.*

37. Ἱερώνυμος] Et miles, & legatus, & historicus fuit *Diod. Sic.* XVIII. p. 650. Antigoni legatum ad Eumenem fuisse discimus ex *Plut.* Eum. p. 590. Scripsisse de successionibus tradit *Joseph.* I. Adv. Apion. p. 1050.

σίμαχος δὲ Μακεδόνων βασιλεὺς ἐν τῇ πρὸς Σέλευκον ἀπώλετο μάχῃ, [a] ἔτος ὀγδοηκοστὸν τελῶν, ὡς ὁ αὐτός φησιν Ἱερώνυμος. Ἀντίγονος δὲ, υἱὸς μὲν ἦν Δημητρίου, υἱωνὸς δὲ Ἀντιγόνου τοῦ μονοφθάλμου, ἔτος τέσσαρα καὶ τεσσαράκοντα Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ἔτη, ἐβίωσε δὲ ὀγδοήκοντα, ὡς [b] Μήδιός τε ἱστορεῖ, καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς. ὁμοίως δὲ καὶ Ἀντίπατρος ὁ Ἰολάου μέγιστον δυνηθεὶς, καὶ ἐπιτροπεύσας πολλοὺς Μακεδόνων βασιλέας, ὑπὲρ ὀγδοήκοντα ἔτη ἔτος ζήσας, ἐτελεύτα τὸν βίον.

simachus Macedonum rex in praelio contra Seleucum periit annum agens octogesimum, ut idem ait Hieronymus. Antigonus filius Demetrii, Antigoni Coclitis nepos, quatuor & quadraginta annos imperavit Macedonibus, vixit autem octoginta, ut Medius refert, & scriptores alii. Sic etiam Antipater Iolai F. potentissimus vir, aliquot Macedoniae regum tutor, cum supra octoginta annos vixisset, vitam finiit.

Πτολεμαῖος δὲ ὁ Λάγου, ὁ τὸν καθ' ἑαυτὸν εὐδαιμονέστατος βασιλέων, Αἰγύπτου μὲν ἐβασίλευσε, τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα βιώσας ἔτη, ζῶν δὲ παρέδωκε τὴν ἀρχὴν πρὸ [c] δυοῖν ἐτοῖν τὸν τελευτῆς τῷ Πτολεμαίῳ τῷ υἱῷ, Φιλαδέλφῳ δὲ ἐπίκλησιν, ὅστις [d] δεδέξαλο τὴν πατρῴαν βασιλείαν. ἀδελφῶν δὲ [e] Φιλέταιρος, πρῶτος μὲν ἐκτήσαλο τὴν περὶ

12. Ptolemaeus Lagi, regum suae aetatis felicissimus, Aegypti regnum tenuit ad quartum & octogesimum vitae annum: idque duobus ante mortem annis tradidit Ptolemaeo filio, qui Philadelphi cognomen habuit, qui *solus* fratrum in paterno regno successit. Philetaerus, eunuchus, primus

Per-

a Ἔτος] Εἰς ἔτος *Pell.* b Μήδιος] Sic omnes libri nostri. c Δυοῖν] Δύο *Fl.* d Δεδέξατο] Διδέξατο male *P.* e Φιλέταιρος] Ex emend. necessaria; nam Edd. priores: *βασιλείων ἀδελφῶν. Φιλαιτέρου δὲ, πρ.*

10ro. centum & XL. annos a tergo posuisse Noster infra innuit. *J. H. Majus.* Immo de *successoribus* Alex. M. περὶ τῶν Διαδόχων. Vid. *Voss.* de Hist. Gr. I, 11. I. *J. M. G.*

Ibid. Λυσίμαχος — ἔτος ὀγδοηκοστὸν] *Justinus* XVII. 1. *quatuor* & LXX. tribuit. LXX. tantum *App. Alex.* in Syr. p. 209. *J. H. Majus.*

45. Μήδιος] Scias, Medium notari Larissaeum, historicum, & cum Alex. M. militantem. *Strab.* XI. p. 509. Ἀντιγόνου φίλον. *Plut.* in Demetr. p. 896. *J. H. Majus.*

46. Ἀντίπατρος ὁ Ἰολάου] Probo magis Opsopoeum vertentem *Antipater patre Iolao genitus*, quam Benedictum posteriora omittentem, ut apparet, quia & filium Antipatri Iollam vel Iolaum in historia Macedonica audierat. Nam licet id ita sit, & habuerit eo nomine filium, utique & potuit patrem eo nomine habuisse, quod in ejus nepote, filio suo renovavit. *J. G.*

53. Ζῶν δὲ] Idem asserit & *Plut.* 607, 2. sed de duobus Luciani annis, ad rem suam non facientibus, nihil habet. Quod ideo observo, quia, ni me memoria fallit, id inter eos qui de versione LXX. Interpretum litigant, controverti vidi. *M. du S.*

Ibid. Δυοῖν] Non sperno *Fl.* lectionem; nam δύο saepe indeclinabile est, ut T. 2. *Asin.* c. 9. δύο μηρῶν σπάσας. At si quis hoc aliter construendum velit, videat *Aesop* fab. 145. ἀλεκτόρων δύο μαχομένων. *Long. Past.* I. p. 33. δύο βοῶν, δύο κεράτων, ταῖς δύο χερσὶ λαβόμενος. Noster rursus *Alex.* c. 53. ἐν δύο βιβλίοις. & 55. στρατιώτας δύο. 2. *Ver. Hist.* c. 37. δύο πληρωμάτων. Iterum *Asin.* 12. δύο χόνδρους λαβοῦσα. *J. F. R.*

56. Ἀδελφῶν δὲ Φιλέταιρος] Vide *Spanh.* 511. qui recte emendat. Prave enim antea in omnibus nostris libris legebatur Ἀδελφῶν. Φιλαίτερου δὲ, duplici, ut vides, mendo. *M. du S.*

Ibid. Φιλαίτερος] Quod si Illustr. *Spanh.* de Us. & praest. num. Diss. VIII. p. 511. ed. *Lond.* vel maxime non monuisset, mutandum hoc nominis in Φιλέταιρος, tamen hoc ex *Strab.* XIII. p. 595. *Appian.* de bell. Syr. p. 209. aliisque constaret. *J. H. Majus.* Idem jam vidit *Almelov.* in Ed. *Amst.* eundem advocans *Spanh.* Adde supra scholion secundum ad *Tox.* & *Thucyd.* III. c. 82. No. 48. ubi recte editum Φιλέταιρος, licet tres Codd. habeant Φιλαίτερος. *J. F. R.*

57. Περὶ Πέργαμον ἀρχὴν] Ἡ περὶ Πέργαμον ἀρχὴ est ipsum imperium Pergamenum. Sic τὰ περὶ τὸ ἱερὸν, *templum*, in *Heliod.* VII. 11. p. 320. τὰ περὶ τὴν χώραν *regio*, ap. *Isocr.* in Areop. ab init. &c. *J. H. Maj.*

60. Ἄτταλος] De variis Pergamenor. regibus Attali nomen gerentibus, vid. magnum *Scalig.* can. Ilag. XIII. p. 320. 321. & Cl. *Cellar.* hist. antiq. p. 50. seq.

Pergami imperium peperit pariter ac tenuit, annos natus octoginta vitam cum morte commutavit. Attalus is, qui Philadelphi cognomen habuit, Pergamenorum & ipse rex, ad quem etiam Scipio ille Dux Romanus venit, annorum octoginta duorum cum esset, e vita discessit.

Πέργαμον ἀρχὴν, καὶ κατέσχεν, εὐτυχῶν. κατέστρεψε δὲ τὸν βίον, ὀγδοήκοντα ἐτῶν γενόμενος. Ἄτταλος δὲ ὁ ἐπικληθεὶς Φιλάδελφος, τῶν Περγαμηνῶν καὶ αὐτὸς βασιλεύων, πρὸς ὃν καὶ Σκηπίων ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς ἀφίκετο, δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἐξέλιπε τὸν βίον.

13. Mithridates Ponti rex, cognomine Conditor, Antigonum Coclitem fugiens in Ponto mortuus est, cum vixisset quatuor & octoginta annos, ut refert Hieronymus, & scriptores alii. Ariarathes Cappadocum rex, duo & octoginta vixit annos, ut narrat Hieronymus. Poterat forte diutius superstes esse: sed captus in praelio contra Perdiccam, & in crucem actus est.

Μιθριδάτης δὲ ὁ Πόντου βασιλεὺς, ὁ προσαγορευθεὶς Κτίστης, Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον φεύγων, εἰς Πόντον ἐτελεύτησε, βιώσας ἔτη τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα, ὥσπερ Ἱερώνυμος ἱστορεῖ, καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς. Ἀριαράθης δὲ ὁ Καππαδόκων βασιλεὺς, δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἔζησεν ἔτη, ὡς Ἱερώνυμος ἱστορεῖ· ἐδυνήθη δὲ ἴσως καὶ εἰς πλέον ἀφικέσθαι, ἀλλ' ἐν τῇ πρὸς Περδίκκαν μάχῃ ζωγρηθεὶς, ἀνεσκολοπίσθη.

14. Cyrus, Persarum rex, antiquus ille, ut indicant Persarum atque Assyriorum

Κῦρος δὲ ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὁ παλαιὸς, ὡς δηλοῦσιν οἱ Περσῶν καὶ Ἀσσυρίων ὅροι,

59. Κατίστρεψε] Ἐτελεύτησε. *V.*

seq. *J. H. Majus.*

Ἄτταλος δὲ — Φιλάδελφος] Non confundendum hunc, quod factum a *Scaligero*, cum Philometore Attalo Eumenis filio, cujus hic Philadelphus frater fuit, ostendit *Spanhem.* Diss. 8. p. 512. *J. M. G.*

Ibid. Φιλάδελ.] Vide eundem *Spanh.* 512. *M. du S.*

66. Κτίστης] Vide *Spanh.* 479. *M. du S.*

Κτίστης] Hunc titulum egregie illustravit laudatus modo *Spanh.* diss. 9. p. 561. seq. *J. M. G.*

Ibid. Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον φεύγων, ἐπὶ Πόντου ἐτελεύτησε, βιώσας] Sic distinguunt viri docti, & ad hunc distinctionis canonem formant quoque versionem, quasi Lucianus annotari vellet eum in Ponto mortuum fuisse, quod mihi ab hoc sermone alienum videtur, & distinguendum esse φεύγων ἐπὶ Πόντου, ἐτελεύτησε βιώσας &c. *Antigonum Coclitem fugiens in Pontum, mortuus est.* Quam fugae viam quum adnotat, tacite dat intelligendum, qua occasione regni Pontici conditor exstiterit. Et sane sic loquitur rursus auctor in *Navigio*: Προύμνων δὲ ἤδη τὴν ἐπὶ Κορίνθου ἀφ' ἑσπέρης. Et alibi plura de hac constructione dicentur, quum persuaserint sibi viri docti debere hanc poni in quarto casu, sed temere. *J. G.*

67. Φεύγων ἐπὶ Πόντου] Haec jungere & interpretari *fugiens in Pontum*, suasit *Gronov.* non satis recte, cum Graeca vix eum sensum patiantur. Nec juvat virum doctum loc. ex Nostro, ubi προύμνων δὲ ἤδη τὴν ἐπὶ Κορίνθου. Ibi enim ne verbum quidem φεύγειν occurrit, & reticetur ὁδὸν, & syntaxis tota alia est, & haec verborum mens: *procedamus viam ad Corinthum ducentem*, quo pacto bene ἐπὶ cum genit. effertur; at nostrae constructionis alia est necessitudo, ac φεύγειν cum ἐπὶ, quando motum ad locum involvit, post se habet accusandi casum. Sic ἐπὶ τὸ ὄρος ἀναφεύγειν in *Arr.* ἀναβάσει L. III. p. 201. & *S. Matth.* XXIV. 16. quod alias & εἰς & πρὸς τὰ ὄρη φεύγειν dicitur. De ipsa Mithridatis fuga videndus *Appian. Al.* l. c. p. 303. *J. H. Maj.* At possem pro *Gron.* alia adferre, ut *Thucyd.* V. c. 54. ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου. *Domum abierunt*, & c. 55. διελύθησαν ἐπ' οἴκου, aliaque, si opus foret hic ita construere; jam nolim. *J. F. R.*

74. Ἀνεσκολοπίσθη] Creberrime hoc verbo uti Lucianum, in *Jud. Voc.* in *Tim. Contempl. Jov. Conf. Jov. Trag. Philopsi.* Ac *de mort. Per.* idemque esse quod ἐκρίμασε, ostendit *J. H. Maj.* quum *Appian.* p. 302. in eadem historia vice ejus ponat ἐκρίμασε, quod idem valere monstrat *Lipsius* de cruce I. 4. p. 16. 17. Conf. *Jov. Conf.* c. 16. ubi *Gesn.* id reddidit *in palum agi.* *J. F. R.*

76. Κῦρος] Obiit μάλα πρεσβύτης, dixit *Xenoph.* Cyrop. VIII. p. 233. Verum de ejus morte varia narrant scriptores. Adi *Cellar.* Hist. antiq. p. 14. *J. H. Majus.*

ὅροι, οἷς καὶ Ὀνησίκριτος ὁ τὰ περὶ Ἀλεξάνδρου συγγράψας, συμφωνεῖν δοκεῖ, ἑκατοντούτης γενόμενος ἐζήτει μὲν ἕνα ἕκαστον τῶν φίλων· μαθὼν δὲ τοὺς πλείστους διεφθαρμένους ὑπὸ Καμβύσου τοῦ υἱέος, καὶ φάσκοντος Καμβύσου κατὰ πρόσταγμα τὸ ἐκείνου ταῦτα πεποιηκέναι, τὸ μὲν τι πρὸς τὴν ὠμότητα τοῦ υἱοῦ ἀχθεληθείς, τὸ δέ τι, ὡς [a] παρανομοῦντα αὐτὸν αἰτιασάμενος, ἀθυμήσας ἐτελεύτα τὸν βίον.

cippi, quibus etiam Oneſicritus, vitae Alexandri ſcriptor, conſentire videtur, centotum annorum cum eſſet, amicorum unumquemque requiſivit. Comperto autem, plerosque interfectos a Cambyſe filio ſuo, qui ipſius ſe imperio feciſſe diceret, contriſtatus partim, quod male audiret propter crudelitatem filii, partim, quod facinora ipſius coarguiſſet, vitam finiit.

Ἀρταξέρξης ὁ Μνήμων ἐπικληθείς, ἐφ' ὃν Κῦρος ὁ ἀδελφὸς ἐστρατεύσατο, βασιλεύων ἐν Πέρσαις ἐτελεύτησε νοσῶν, ἔξ καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη γενόμενος· ὡς δὲ Δείνων ἱστορεῖ, τεσσάρων καὶ ἐνενήκοντα. Ἀρταξέρξης, ἕτερος Περσῶν βασιλεύς, ὃν φησιν ἐπὶ τῶν πατέρων τῶν ἑαυτοῦ Ἰσίδωρος ὁ Χαρακηνὸς συγγραφεὺς βασιλεύειν, ἔτη τρία καὶ ἐνενήκοντα βιοὺς, ἐπιβουλῇ τοῦ ἀδελφοῦ [b] Γωσίθρου

15. Artaxerxes Memorioſi cognomine notus, contra quem Cyrus frater expeditionem moverat, regnans in Perſis, morbo finiit annos natus ſex & octoginta: ut vero Dino prodidit, quatuor & nonaginta. Artaxerxes Perſarum rex alius, quem patrum ſuorum aetate regnaſſe dicit Iſidorus Characenus hiſtoricus, tres & nonaginta annos cum vixiſſet, inſidiis fratris ſui Goſithris

a Παρανομοῦντα] Παρανοοῦντα *Fl.* b Γωσίθρου] Γοσίθρου *J.* cum *V2.*

78. Ὅροι] Quid hoc ſit, haud facile credo adſtruent, qui hic ad *Cippos* confugiunt. Ego, ſi ſcriptura haec genuina ſit, malo *Chronologiam* intelligere, quam *Cippos*. *M. du S.*

Ὅροι] *Ant. Æmil.* in nott. Mſſ. *Ipſi cippi, qui limites deſignabant, hic intelliguntur.* Tu vero lapides aut columnas intelige, λίθους, στήλας, exponente *Jul. Polluce* III. S. 85. Nam his, aeque ut tabulis aeneis, inventa artium, resque notatu dignas inſcribebant veteres Babylonii, Aegyptii, Graeci, Romani; vid. *Holſtenium* ad Porphyr. de vit. Pythag. p. 5. ſeq. *Reineſ.* var. lectt. I. 22. p. 97. *Huet.* demonſtr. Evang. prop. IV. c. 2. §. 14. *Marsh.* can. chron. ad ſecul. XV. p. 418. *Fabric.* Bibl. Gr. I. 11. p. 73. &c. *J. H. Majus.*

Ibid. Ὀνησίκριτος] Hujus hiſtoria extabat, ut vides, Luciani aetate, ex qua confirmatur Xenophontis de morte Cyri narratio a vulgari tantopere abhorrens, quae a Tomyri obtruncatum tradit. De hoc ſupra ad Συγγρ. c. 40. & infra Περ. c. 25. *M. du S.*

Ὀνησίκριτος] Philoſophus fuit ex Diog. Cynici contubernio, *Plut.* in Alex. p. 701. etiam hiſtoricus, ibid. p. 691. nec non gubernator naviculae, oſtendente *J. Gron.* ad Arr. VI. 2. p. 237. *J. H. Maj.* De Oneſicrito Aeginenſi vid. *Laërt.* 6, 75. & de hoc noſtro (niſi idem eſt) Aſtypalenſi, *Menag.* ad *Laërt.* 6, 84. In ignem ſe conjeciſſe & periiſſe docet Lucian. *Mort. Peregr.* *Benner.*

91. Δείνων] Scripſerat hic *Perſica*; eique plurimum feſe de Perſicis rebus credere ait *Corn. Nepos* in Cononе. Meminerunt *Athenaeus* & *Diog. Laërt.* *Muret.* Var. Lect. XI. 14. Addit etiam his *Ciceronem* a ſe ex Mſ. codice emendatum de Divin. I. p. m. 228. A. recte, ut mihi quidem videtur. V. *Voſſ.* de Hiſt. Gr. & *Periz.* ad *Ælian.* VII. 1. *M. du S.*

94. Ἰσίδωρος ὁ Χαραξ.] Accuratiſſime de hoc agit *Dodwell.* peculiari Diſſert. inſerta T. 2. Geogr. minor. cura *Hudſoni* editorum. *J. H. Majus.*

97. Σιναρβοκλῆς] Quod de hoc Parthorum rege, & ſtatim de *Mnaſcire* habet Noſter, alibi vix reperias, immo vix nomina eorum deprehenduntur. Adeo verum eſt quod *Scalig.* can. Iſag. l. 3. p. 316. pronunciat, multa ex ingenio divinare *Onuſr. Panvinium* in texenda Parthor. regum ſucceſſione, quam ſatis exploratam non habemus &c. *J. H. Majus.*

Ibid. Παρθυαίων] Breviter *Suid.* Παρθυαῖος, ἀπὸ τόπου. Plenius *Steph. Byz.* Παρθυαῖοι ἔθνος πάλαι μὲν Σκυθικὸν, ὕστερον δὲ φυγὸν ἢ μεταστάσαν ἐπὶ Μήδους &c. Mox ait: *Parthyaeos* a Parthis alios haud eſſe, quod uberius probat *Salmaſ.* ad Solin. p. 1196. ſaepe Παρθυαῖοι ap. *Arrian.* Exp. Al. M. p. 179. 205. 207. 208. & ſeqq. itemque p. 352. ed. *Blancard.* *J. H. Majus.*

99. Ἀπὸ Σακαυράκων] Si non poenitet conjecturarum in re obſcura, cogitemus, an non huic populo nomen fecerint forte Graeci σαρακούλων, qui *in Sarracis* ſ. plauſtris *pernoctare*, & habitare adeo atque vivere, ſolent. Fuerint itaque τῶν ἁμαξοβίων cognati. Barbarum plauſtrum *Sarracum*, cujus hunc talem uſum oſtendit *Scheffer.* 2, 31. Firmat praeſertim de Alanis, quo

sithris periit. Sinarthocles Parthorum rex, annum jam agens octogesimum, ab Sacauraeis Scythis reductus, regnare coepit, regnavitque annos septem. Tigranes Armeniorum rex, quicum Lucullus bellum gessit, quinque & octoginta annos natus fuit, cum morbo decederet.

16. Hyspasines, Characis, & locorum Erythraeo mari vicinorum rex, quinto & octogesimo anno ex morbo decessit. Teraeus, tertius ab Hyspasine rex duo & nonaginta annos cum vixisset, morbo finiit. Artabazus a Teraeo septimus qui Characenes regnavit, sexto & octogesimo anno deductus a Parthis, regnum tenuit. Et Mnascires rex Parthorum sex & nonaginta annis vixit.

17. Massinissa Maurorum rex nonaginta

ἐδολοφονήθη. Σιναρθοκλῆς δὲ ὁ Παρθυαίων βασιλεὺς, ἔτ[ῶ]ν ὀγδοηκοστὸν ἤδη γεγονὼς, ὑπὸ Σακαυράκων Σκυθῶν καλαχθεὶς, βασιλεύειν ἤρξατο, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη ἑπτά. Τιγράνης δὲ ὁ Ἀρμενίων βασιλεὺς, πρὸς ὃν [c] Λούκυλλ[ο]ς ἐπολέμησε, πέντε καὶ ὀγδήκοντα ἔτ[ῶ]ν ἐτελεύτα νόσῳ.

[d] Ὑσπασίνης δὲ ὁ Χάρακ[ο]ς, καὶ τῆς κατ' Ἐρυθρὰν Θάλασσαν βασιλεὺς, πέντε καὶ ὀγδήκοντα ἔτ[ῶ]ν νοσήσας ἐτελεύτησε. [e] Τήραι[ο]ς δὲ ὁ μὲν Ὑσπασίνην τρίτ[ο]ς βασιλεύσας, δύο καὶ ἐνενήκοντα βιὺς, ἐτελεύτα νόσῳ. Ἀρτάβαζ[ο]ς δὲ ὁ [f] Τήραιον ἕβδομ[ο]ς βασιλεύσας Χάρακ[ο]ς, ἓξ καὶ ὀγδήκοντα ἔτ[ῶ]ν καλαχθεὶς ὑπὸ Πάρθων ἐβασίλευσε. καὶ Μνασκίρης δὲ βασιλεὺς Παρθυαίων ἓξ καὶ ἐνενήκοντα ἔζησεν ἔτη.

Μασσινισσᾶς δὲ Μαυρουσίων βασιλεὺς, ἐνε-

c Λούκυλλ[ο]ς] Λεύκολ[ο]ς *Fl.* Λούκολ[ο]ς *Fr.* Nil mut. cett. *d* Ὑσπασίνης] Σπασίνης, & paullo post Σπασίνην rursus *P.* Recte cett. Ὑσπ—. *e* Τήραι[ο]ς] Τήρα[ι]ς male *Amst.* *f* Τήραιον] Sic *Amst. Fr. B1. P. S. H.* Τήραιον *Fl.* Γήραιον *J. Ald. V2.*

12. Καλαχθεὶς] Συνοδοχθεὶς. *V.* Καλαπλεύσας. C.

quo nomine fere totam illam Scytharum barbariam comprehendit, *Ammian. Marcell.* 31, 2. p. 671. seq. *Gron.* Sed est etiam *Saraca* Sarmatiae Asiaticae civitas, ab eadem forte origine dicta, e Ptolemaeo apud *Cellarium* p. 756. *J.M.G.*

Ibid. Σακαυράκων] Rara aut nulla hujus populi Scythici alibi mentio. Sed *multitudo Scyth. populor. innumera*, ut ait *Plin.* VI. 17. Sin vero medica manu indiget locus, forsan legas Σακῶν ἐ Ἀριάκων, vel uno nomine Σακαυρακῶν. Vel, ut *Steinheil.* Σακαραύλων, de quibus *Strab.* L. XI. p. 593. *J.H.Majus.*

Ibid. Καλαχθεὶς] *Marini* vita Procli. *M.du S.*

Καλαχθεὶς] Quid sibi velit hoc verbum, in ipsius historiae obscuritate, incertum est. Videtur tamen notare *reditum ab exilio.* Notum est saepe exulare, qui propter spem imperii suspecti aut exosi sunt imperantibus. Puto igitur hunc Parthorum regem exulasse apud Scythas; ut paullo post Artabazum Characenum regulum apud Parthos; utrumque suorum hospitum opera in regnum patrium deductum. *J.M.G.*

5. Ὑσπασίνης] *Leopard.* p. 153. Σπ— legere jubet. *M.du S.*

Ὑσπασίνης] Non ausim damnare diversam Orthographian nominis Barbari. Cui ignotum, *Hispaniae, Spaniae, Espagnae* idem nomen? Quot verbis ab *Sp, Sb, Sch*, incipientibus *I* suum praeposuere Itali? Itaque servet per nos *Hyspasines* spiritum illum suum barbarum, quem Graeci primo per ὑ expressere; alii deinde omiserunt propter asperitatem, quale quiddam in *Hlodovaeo, Chlodovaeo, Ludovico*, factum novimus. *J.M.G.*

Ὑσπασίνης] Sic etiam, pro vulg. Σπασίνης legendum, permultis vincit *Majus* in Differt. saepe laudata. *Menag.* vero in Ed. *Amst.* addiderat: Χάρακ Πασίνου. Ptolemaeo Susianae oppidum ad Sinum Arabicum, inter Tigrim & Eubaeum flumina situm. Male Interpres, *Characus.* De Isidoro Characeno mox sermo erit. *J. F.R.*

6. Ἐρυθρὰν] Recte docere *Reland.* Miscel. part. I. Diss. 2. & Arabicum sinum ita nominari, & vastum id mare, quod Arabiam, Persiam, Indiam, totamque Asiam alluit. Et sinum Persicum, cui *Charax* includebatur, esse maris rubri sinum, contendit *J.H.Majus.*

10. Ἀρτάβαζ[ο]ς] Qui XCV. annum agens tradidit se Alexandro M. *Curt.* VI. 5. *J.H.Majus.*

15. Μασσινισσᾶς] *Valerius Maximus* ad centesimum usque deducit. V. 2. alibi tantum nonagenarii modum excessisse ait, VIII. 14. *M.du S.*

Μασσινισσᾶς] Μασσανάσσης scribitur ap. *Appian.* in Pun. saepissime, & Μασσανάσσης ap. *Suid. Plin.* inter longaevos enumerat, quia LX. annis imperio praefue-

ἐνενήκοντα ἐβίωσεν ἔτη. Ἀσανδρος δὲ ὁ ὑπὸ τῷ Θεῷ Σεβαστῷ ἀντὶ ἐθνάρχου, βασιλεὺς ἀναγορευθεὶς Βοσπόρου, πρὶν ἔτη ὢν ἐνενήκοντα, ἱππομάχων καὶ πεζομάχων ἀδενὸς ἥττων ἐφάνη· ὡς δὲ εἶδε τοὺς [a] ὑπὸ τῇ μάχῃ Σκριβωνίῳ προσιθεμένους, ἀποχόμενος σιτίων, ἐτελεύτησε, βιοὺς ἔτη τρία καὶ ἐνενήκοντα. Γόαισος δὲ, ὡς φησιν Ἰσίδωρος ὁ Χαρακηνὸς, ὅτι τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας [b] Ὁμανῶν τῆς δορυφόρου βασιλεύσας, πενταεκαίδεκα καὶ ἑκατὸν γεγονὼς ἐτῶν, ἐτελεύτησε νόσῳ. Βασιλέας μὲν οὖν τοσούτους ἱστορήκασι μακροβίους οἱ πρὸ ἡμῶν.

Ἐπεὶ δὲ καὶ φιλόσοφοι, καὶ πάντες οἱ περὶ

annos implevit. Aſander ille, qui a Divo Auguſto pro Ethnarcha rex Boſpori renunciatus fuerat, circa annum nonageſimum nullo neque equite neque milite deterior viſus eſt. Cum vero videret ſuos cives ad Scribonii ſe partes conferre, inedia de vita exiit, quam ad tres & nonaginta annos produxerat. Goaeſus, auctore Iſidoro Characeno, ipſius aequali, Omanorum in tuſifera regione rex, quindecim ſupra centum annos cum haberet, e morbo obiit. Tot reges longaevos nobis tradiderunt, qui ante nos ſcripſere.

18. Quando vero etiam Philoſophi, & omni-

a Ὑπὸ τῇ μάχῃ] Et ſic *Fl.* b Ὁμανῶν] Ex emendat. *Kuſt.* Ὁ Μάνων Edd. priores.

fuerit. Per XC. an. mundi incolam cum Noſtro facit *Appian.* p. 107. Et *Suid.* Majorem XC. annis epit. *Liv.* L. Vid. & *Val. Max.* VIII. 13. *J. H. Majus.*

16. Ἀσανδρ] *Spanhem.* 488. *M. du S.*

17. Θεοῦ Σεβαστοῦ] Multa hic *Majus* de nefanda illa adulatione Auguſtos *Dei* titulo ornandi in inſcriptt. & ſermone etiam, dum viverent; ſed quae exſcribere non licet. Adde mox c. 21. *J. F. R.*

20. Ὡς δὲ ἑώρα τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ] An ſic legendum. ὡς δὲ ἑώρα τοὺς ἑαυτοῦ ὑπὸ τὴν μάχην Σκριβ. &c. *F. G.* Ὡς δὲ ἑώρα τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ &c.] Verti debebat: *at autem vidit eos, qui ſub ipſum pugnae tempus ad Scribonium deficiebant.* Ea hiſtoria extat ap. *Dio. Caſſ.* L. 54. Scribonius qui ſe a Mithridate ortum gloriabatur, regnum Boſpori adfectavit, & ut ex hoc loco colligitur, defectione militum ad anguſtias maximas redactus Aſander rex Boſpori inedia mortem ſibi conſcivit, in cujus locum regnavit Scribonius, qui expeditionis ſuae & regni affectati Auguſtum auctorem mentiebatur. Sed paullo poſt a Boſporanis ipſis, qui dolum deprehenderant, caeſus eſt; & in ejus locum regnavit Polemo, quem Vipſanius Agrippa contra Scribonium adornaverat. *J. P. a G.*

Ibid. Τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ] Non puto Graece dici poſſe τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ *milites in procinctu ſtantes*, vel *praelium jam ingreſſos*, quod poſtulat *Palmeriana* interpretatio: neque, quod *Spanhemio* placebat, Diſſ. 8. p. 488. *rem militarem Scribonio creditam.* Neque bene junguntur iſta, *cum videret milites in praelio a ſe deficere; inedia vitam finivit.* Bene jungas, *manus ſibi intulit*, vel aliud celeris mortis genus. Auſim confirmare, neque hic de fortuna unius praelii ſermonem eſſe: neque oſtendi poſſe, qui ſic vel *aciem*, vel *rem militarem* deſcripſerit, οἱ ὑπὸ τῇ μάχῃ. Quid ſi igitur pro μάχῃ, quod profecto huc non convenit, legamus ἀρχῇ; Angebat ſenem τοὺς ὑπὸ τῇ ἀρχῇ *cives ſuos, imperio ſuo ſubjectos*, paullatim ſe conferre ad Scribonium, ventoſum hominem, & ementitis Auguſti promiſſis homines, forte ipſam quoque conjugem Aſandri, Dynamin, ſollicitantem, quod facile colligas e *Dionis* verbis lib. 54. p. 538. B. Sic certe poſſuiſſe in translatione, ſine fraude fuerit. *J. M. G.*

23. Γόαισος δὲ, ὡς φησιν Ἰσίδωρος] Iſidorus hiſtoricus, ut occupavit *Benedict.* vocatur Characenus, quia Charace oriundus fuit: ſed deinde, mea ex ſententia, ſcribendum Ὁμάνων, ita ut *Goaeſus Omanorum*, qui regionem Thuriferam (hoc additur, ut ab aliis ejusdem nominis populis diſtinguantur, quomodo & *Plin. Canam thuriferae regionis* dixit) inhabitans fuerit rex: totusque locus ita vertendus ſit: *Goaeſus vero, Iſidori Characeni, ut ipſe narrat, tempore Omanorum, qui regionem Thuriferam colunt, rex.* Sic ſenſus clariſſimus, qui alioqui nullus. *G. Cuper.* Obſ. L. 4. c. 18. *Almel.*

25. Ὁμανῶν] In Impreſſis ὁ Μάνων, *Kuſterus* Ὁμανῶν reponit Omanenſium, & adire jubet *Steph. Byzant.* V. Ὄμανα, quod ego ſequutus ſum. *M. du S.*

Ὁ Μάνων] An legendum Ὁμάνων plur. genitivo? *AE. M.* Idem habet *Gujet.* in notis Mſſ. *J. F. R.*

27. Βασιλέας] Atticos antiquos eos caſus nominum in ευς non contraxiſſe, nimis multis hic probat Cl. *Majus.* Adde Cl. *Graev.* ad Soloec. c. 8. ubi ἑπτεῦς ſoloeciſmus pronuntiatur. *J. F. R.*

29. Πάντες οἱ περὶ π. ἔχουσι] Nimis aperte falſum, *omnes* literarum ſtudioſos longaevos fuiſſe. Suſpicor itaque legendum πάντως, quo adverbio oſtendat auctor, non philoſophos modo arctiore appellatione ita dictos, verum *omnino*; vel *in univerſum* homines literatos, ſe commemoraturum. Si tamen mutare quis quid dubitet; poteſt πάντας ſumere πάντοτε, ut πάσων νόσων ſanaſſe Dominus noſter dicitur *Matthaei* IV. 23. &c. *J. M. G.*

32. Ἰσο-

omnino literarum cultores, qui curam & ipsi sui ipsorum *exquisitiorem* habent, ad longam senectutem pervenere; scribamus etiam de his quotquot in literarum monumenta relati sunt, & primos quidem Philosophos. Democritus Abderitanus, annos natus quatuor supra centum, abstinens a cibo vitam finiit. Xenophilus musicus, eminens, ut ait Aristoxenus, philosophia Pythagorae, supra quinque & centum annos Athenis vixit. Solon, & Thales, & Pittacus, qui de septem illis qui sapientes vocantur, fuere, centum quisque annos vixerunt.

19. Zeno, Stoicae philosophiae princeps, octo & nonaginta, quem ajunt, cum

παιδείαν ἔχοντες, ἐπιμέλειάν πως ἢ ὅτι ποιούμενοι ἑαυτῶν, εἰς μακρὸν γῆρας ἦλθον, c ἀναγράψωμεν ἢ τούτων τοὺς ἱστορημένους, ἢ πρώτους γε φιλοσόφους. Δημόκριτος μὲν ὁ Ἀβδηρίτης, ἐτῶν γεγονὼς τεσσάρων ἢ ἑκατόν, ἀποχόμενος τροφῆς ἐτελεύτα. Ξενόφιλος δὲ ὁ μουσικὸς, ὡς φησιν Ἀριστόξενος, προσχὼν τῇ Πυθαγόρου φιλοσοφίᾳ, ὑπὲρ τὰ πέντε καὶ ἑκατὸν ἔτη Ἀθήνησιν ἐβίωσε. Σόλων δὲ, ἢ Θαλῆς, ἢ Πιττακὸς, οἵ τινες τῶν καλουμένων ἑπτὰ σοφῶν ἐγένοντο, ἑκατὸν ἕκαστος ἔζησεν ἔτη.

Ζήνων δὲ ὁ τῆς Στωϊκῆς φιλοσοφίας ἀρχηγὸς, ὀκτὼ ἢ ἐνενήκοντα, ὃν φασιν εἰσερχό-

c Ἀναγράψωμεν] Ἀναγράψομεν marg. *AIW.*

32. Ἱστορημένους] Audis profitentem se dicturum de philosophis *Longaevis* ἱστορημένοις, quod hic ideo de iis intelligo, qui ex historia jam noti erant, quia Demonactis, quem mirabatur Lucianus, nulla mentio, cum tamen ad centesimum ferme annum vitam produxerit. *Δημων.* c. 63. Immo in vivis adhuc, cum haec a Luciano scriberentur, fuisse existimo. *M. du S.*

Ἱστορημένους] Ἱστορόμενος scripsi. *Solan.* nescio num casu an de industria. *J. F. R.*

33. Δημόκριτος μὲν ὁ Ἀβ.] Qui omnia ridebat, quemque Noster vicissim ridet in *Vit. Auct.* c. 13. quem toties laudat *Aelian.* & V. H. IV. 20. & de an. XII. c. 16. 17. 18. 19. 20. ejus absque dubio scriptum περὶ φύσεως in animo habens. Ab Hippocrate liberatum insania, relatum in fabulas a *V. C. Heumanno*, in Act. Philos. part. IV. p. 670. *J. H. Majus.*

34. Τεσσάρων ἑ ἑκατ.] Alia de hujus morte fama est apud *Diog. Laërt.* p. 248. B. apud quem etiam mendum esse in numeris, ubi ϱϑ', pro ϱδ', legitur, monuit *Meursius*, qui observat corruptum etiam *Diodorum*, cum annos tantum XC. eidem Democrito tribuit L. XIV. Et male referri in *Chron. Alex.* ad Ol. CV. annum secundum, vid. *Lactant.* p. 298. *M. du S.*

36. Ξενόφιλος — πέντε ἑ ἑκατὸν] Et quidem sine ullo corporis incommodo: quod solitarium esse, & id solitarium reperiri exemplum, ait *Plin.* *AE. M.*

Ξενόφιλος — πέντε ἑ ἑκατὸν] Idem de eo tradit *Val. Max.* VIII. 14. eundemque Aristoxenum auctorem affert, de quo vide *Ciceronem* Tusc. I. 10. & in eum emend. Cl. *Bentleji*, cui illustrandae miror non esse additum scriptoris aetatem. Vixit autem circa Olymp. CXII. In Pythagoraeorum indice comparet, quem ab *Jamblicho* concinnatum habemus, & inter Cyzicenos recensetur. p. Ed. *Kust.* 218. cum alibi, No. 251. Chalcidensem dixisset. Quin ipse Pythagoras CIV. annos vixisse traditur. Vide *Phot.* Cod. CCXLIX. *M. du S.*

Ξενόφιλος] Praeter *Val. Max.* VIII. 13. Vid. *Plin.* VII. 50. & *Aelian.* de an. II. 11. p. 87. *J. H. Majus.*

Ibid. Ἀριστόξενος] Musicus & historicus, de quo, ut alios taceam, videndus est *Rittersh.* ad *Malchi* vit. Pythag. p. 5. *J. H. Majus.*

39. Σόλων] LXXX. tantum tribuunt *Diogen. Laërt.* p. 15. E. & *Suidas.* *M. du S.*

Σόλων] *Meursii* consule libellum de Solone, ubi c. 30. de longa ejus vita, cumulatis veterum testimoniis disserit. *J. H. Majus.*

Ibid. Θαλῆς] LXXVII. vel XC. tribuit *Diogenes* p. 9. E. haud plures. *M. du S.*

Θαλῆς] Conspirat cum Luciano *Syncellus* in Chronico. Verum *Apollod.* anno LXXVIII. & Soscrates nonagesimo ad plures eum abiisse volunt ap. *Laërt.* I. 38. Attigisse annum XCII. contendit *Stanl.* in Solone c. 12. *J. H. Majus.*

Ibid. Πιττακὸς] Non ultra LXXX. concedit *Suidas.* Ultra LXX. *Laërt.* I. 79. *M. du S.*

40. Καλουμένων ἑπτὰ σοφῶν] Itaque de istis sapientibus dubitasse videtur Noster. Nec paria de numero, nomine arteque illorum tradunt auctt. v. *Phil. Carol.* ad *A. Gell.* p. 27. s. *Larraeus* in hist. VII. Graec. sapientum, Gallice edita 1713. pr. part. I. *J. H. Majus.*

42. Ζήνων] Consentit *Laërt.* VII. 28. quamvis aliter Persaeum existimare indicet, quem proinde confutavit *Stanlej.* *J. H. Majus.*

43. Ὀκτὼ ἑ ἐνενήκοντα] *Diog. Laërt.* eundem numerum agnoscit p. 171. B. Quamquam & alium auctorem adducit LXXII. tribuentem. *M. du S.*

Ibid. Εἰσερχόμενον] Aliquantulum discrepat *Diog. Laërt.* loc. cit. e schola enim prodeunti id accidisse, ait, exclamasseque ex fabula *Niobe*, ἤρχομαι τί μάθοις; sed idem in Epigrammate F. eodem modo mortem ejus tradi ait, quo a Luciano hic narratur, nisi quod de concione nihil habet. *M. du S.*

χόμενον εἰς τ̃ ἐκκλησίαν, καὶ προσπταίσαντα, ἀναφθέγξασθαι, τί με βοᾷς; καὶ ὑποστρέψαντα οἴκαδε, καὶ ἀποχόμενον τροφῆς, τελευτῆσαι τ̃ βίον. Κλεάνθης δὲ ὁ Ζήνωνος μαθητὴς, καὶ διάδοχος, ἐννέα καὶ ἐνενήκοντα ἔτη γεγονὼς ἔτη, [a] φῦμα ἔσχεν ἐπὶ τῷ χείλει, καὶ ἀποκαρτερῶν, ἐπελθόντων αὐτῷ παρ' ἑταίρων τινῶν γραμμάτων, προσενεγκάμενος τροφὴν, καὶ πράξας περὶ ὧν ἠξίουν οἱ φίλοι, ἀποχόμενος αὖθις τροφῆς, ἐξέλιπε τ̃ βίον.

in concionem prodiret, & *lapsus* offenderet, exclamasse, *Quid me vocas?* (o terra!) reversumque domum, inedia vitam finiisse. Cleanthes autem discipulus Zenonis & successor novem & nonaginta annos natus, tuber in labio nactus est, jam suscepto moriendi consilio, cum supervenirent ipsi a sodalibus quibusdam literae, cibo assumto perfecit, quae rogaverant amici, tum denuo a cibis se abstinens de vita exiit.

Ξενοφάνης δὲ ὁ [b] Δεξίνου μὲν υἱὸς, Ἀρχελάου δὲ τοῦ Φυσικοῦ μαθητὴς, ἐβίωσεν ἔτη ἕν καὶ ἐνενήκοντα. Ξενοκράτης δὲ Πλάτωνος μαθητὴς γενόμενος, τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα. Καρνεάδης δὲ ὁ τ̃ νεωτέρας Ἀκαδημίας ἀρχηγὸς, ἔτη πέντε καὶ ὀγδοήκοντα. Χρύσιππος ἓν καὶ ὀγδοήκοντα. Διογένης δὲ ὁ Σελευκεὺς ἀπὸ Τίγριος, Στωϊκὸς φι-

20. Xenophanes Dexini filius, Archelai Physici discipulus, annos vixit nonaginta unum. Xenocrates Platonis auditor, quatuor & octoginta: Carneades, junioris Academiae princeps, annos quinque & octoginta: Chrysippus unum & octoginta: Diogenes Seleuciensis ad Tigrim, Stoicus phi-

a Φῦμα] Φόμα Edd. vulgo. b Δεξίνου] Δεξίου *Diog. Laërt.* & *Clem. Alex.*

49. Φῦμα] Φυδράκιον, * ψάρα. *V.*
50. Καὶ ἀποκαρτερῶν] Ἑαυτὸν λιμῷ † ἢ ἀγχόνῃ ἐξάγων. *V.*
* Ψάρα] Φάρα edita. Emendavit *M. du S.*
† Ἢ ἀγχόνῃ] Absurde hoc additur. Extat tamen etiam in C.
62. Ὁ Σελευκεὺς] Ἐν δὲ Σελεύκειᾳ καὶ ἐπὶ Τίγριδι τῷ ποταμῷ. *V.*

48. Ἐτῶν] LXXX. tantum tribuit *Diog. Laërt.* p. 206. F. mortemque aliter narrat. *Valer. Max.* VIII, 7. eundem cum nostro numerum annorum tradit. *M. du S.*

50. Ἀποκαρτερῶν] Quod *Schol.* & *Suid.* de laqueo dicunt, in dubium merito vocat *H. Steph.* Thes. T. 2. 1598. Exstabat titulo Ἀποκαρτερῶντος olim *Philemonis* comoedia, v. ejus fragm. p. 292. Utitur & *Polyaen.* VIII. 32. p. 769. Πορκία — ἀποκαρτερῶν ἐπειρᾶτο, vertente *Vultejo*; *Porcia — inedia vitam finire conabatur.* Eod. sensu est ap. *Dionem* p. 440. διέφθειρεν ἑαυτὴν ἀποκαρτερήσασα. *J. H. Majus.*

54. Ἐξέλιπε τ̃ βίον] Sic plene supra c. 12. f. Et infra de *Isocr. Alciphr.* III. ep. 28. Nonnumquam reticetur βίος, *Dion. Hal.* IV. p. 238. *Arrian.* Exp. Al. VI. 25. *Zozim.* I. 70. *J. H. Majus.*

55. Ξενοφάνης δὲ ὁ Δεξίνου] Vid. *Diog. Laërt.* p. 241. & *Clem. Alex.* apud quos Δεξὶος dicitur pater vel Ὀρθομένης. *M. du S.*

Ξενοφάνης] C. amplius annis vixisse quorundam auctoritate nixus arbitratur *Fabric.* Bibl. Gr. II. 23. p. 757. qui tamen in nott. ad *Sext. Emp.* I. 12. p. 270. XC. amplius annos ex mente *Laërt.* & Luciani eidem tribuit. *J. H. Maj.* Sed in nott. ad *Sext. Emp.* I. p. 58. ait: „ Lucian. in *Macrob.* annos ei tribuit unum „ & nonaginta. At hoc refellit ipse Xenophanes „ XCII. aetatis suae annum commemorans in versi„ bus quos servavit *Laërt.* IX. 19. Itaque in Codd. „ Luciani forte perperam scriptum a Librariis γά pro ξά. *J. F. R.*

Ibid. Δεξίνου] Δεξίου scriptum est ap. *Laërt. AE. M.* Vid. *Diog. Laërt.* in vita Xenophanis, & in eam Commentator eruditissimus *Aegid. Menag.* *Alm.*

Ibid. Ἀρχελάου] Sunt qui nullum ei fuisse praeceptorem tradant, qui concedunt, a Botone Athenienси doctum volunt. *Diog. Laërt.* ib. D. *M. du S.*

57. Ἐν ᾧ ἐτῶν.] *Censorinus* de die natali ultra centesimum vitam produxisse tradit; [Certe Xenophanes ipse in versibus apud *Laërtium* ib. E. ait se vixisse LXVII. & XXV. hoc est XCII. *J. de la Faye.*] Consule *Scalig.* ad *Euseb.* Chron. *M. du S.*

Ibid. Ξενοκράτης] *Diog. Laërt.* LXXXII. tribuit Xenocrati L. IV. p. 99. E. *Meursius* neutrum probat, quem consule de Arch. Ath. IV. c. 12. 113. & 167. Is enim

philoſophus ; octo & octoginta : Poſidonius Apameenſis Syriae , lege autem Rhodius , Philoſophus , & idem Hiſtoricus, quatuor & octoginta : Critolaus Peripateticus , ſupra duos & octoginta.

λόσοφος, ἐχτὼ χαὶ ὀγδήχοντα. Ποσειδώνιος ὁ Ἀπαμεὺς τῆς Συρίας, νόμῳ δὲ Ῥόδιος, φιλόσοφός τε ἅμα, χὴ ἱστορίας συγγραφεὺς, τέσσαρα χαὶ ὀγδήχοντα. Κριτόλαος ὁ Περιπατητιχὸς, ὑπὲρ δύο χὴ ὀγδήχοντα.

21. Plato Divinus , unum & octoginta. Athenodorus Sandonis F. Tarſenſis , Stoicus , qui Divi quoque Caeſaris Auguſti praeceptor fuit , a quo etiam tributis levata eſt Tarſenſium civitas , duo & octoginta annos natus in patria mortuus eſt , cui honorem quotannis habet Tarſenſium populus , tanquam Heroi. Neſtor Stoicus e Tarſo Caeſaris Tiberii praeceptor , annos duo & nonaginta : Xenophon Grylli F. ſupra nonaginta vixit annos.

Πλάτων δὲ ὁ ἱερώτατος, ἓν χὴ ὀγδήχοντα. Ἀθηνόδωρος, Σάνδωνος, Ταρσεὺς, Στωϊχὸς, ὃς χαὶ διδάσχαλος ἐγένετο Καίσαρος Σεβαστῷ θεῷ, ὑφ' ᾧ ἡ Ταρσέων πόλις χὴ φόρων ἐχυφίσθη, δύο χαὶ ὀγδήχοντα ἔτη βιὺς, ἐτελεύτησεν ἐν τῇ πατρίδι, χαὶ τιμὰς ὁ Ταρσέων δῆμος αὐτῷ χατ' ἔτος ἕχαστον ὑπονέμει ὡς ἥρωϊ. Νέστωρ δὲ Στωϊχὸς ἀπὸ Ταρσοῦ, διδάσχαλος Καίσαρος Τιβερίου, ἔτη δύο χὴ ἐνενήχοντα. Ξενοφῶν δὲ ὁ Γρύλλου, ὑπὲρ τὰ ἐνενήχοντα ἐβίωσεν ἔτη.

22. Hi philoſophi nobiles. Inter Hiſto-

Οὗτοι μὲν φιλοσόφων οἱ ἔνδοξοι, συγγραφέων

enim CIII. vixiſſe contendit. *M. du S.*

59. Καρνεάδης] Eundem annorum numerum & *D. Laërt.* habet in ejus vita ; p. 112. E. apud *Ciceronem* & *Val. Max.* VIII. 7. ampliatum ferunt ad XC. usque. *M. du S.*

61. Χρύσιππος] LXXIII. Apud *Diog. Laërt.* p. 209. A. Octogeſimo anno relictam ab eo Logicam , quam ante quadrageſimum inchoaſſet. *Valer. Maxim.* tradit. VIII. 7. *M. du S.*

Ibid. Διογένης δὲ ὁ Σιλάν.] Babylonium vocat *Diog. Laërt.* p. 157. C. ſed de aetate, cum de eo obiter tantum dicat, tacet. *Diogenes* autem Sinopenſis nonagenarius prope deceſſit ; vide eundem p. 156. A. quod miror a Luciano praetermiſſum. *M. du S.*

Διογένης ὁ Σελ.] *Fabr.* Bibl. Gr. III. 15. p. 402. De memorabili ejus ſenecta nihil aſſervatum eſt in antiquis, qui ad nos pervenerunt, auctoribus. *J. H. Maj.*

63. Ποσειδώνιος] *Strabo* XIV. De aetate ſilent. ſed fuit is Ciceronis & Pompeji M. Magiſter, quem cum Alexandrino confundit *Suidas* , vid. *Voſſ.* I. 24. Fuit etiam alius Poſidonius Stoicus Alexandrinus Zenonis diſcipulus, de quo *Diog. Laërt.* p. 173. *M. du S.*

Ποσειδώνιος] Conſulendos de Poſidonio, patria Syro , ex Apamea , ſed Rhodio habito dictoque , quia Rhodi & philoſophiam profeſſus eſt Stoicam , & Remp. rexit , magno numero indicabit *Fabric.* d. l. p. 409. *J. H. Majus.*

66. Κριτόλαος] De quo Plutarchus , Cicero , Clemens Alexandrinus , & S. Empiricus. *M. du S.*

Κριτόλαος] V. eumd. *Fabric.* L. III. 11. p. 294. & *Perizon.* ad *Aelian.* III. 17. p. 210. *J. H. Majus.*

69. Πλάτων] Hinc luſus de quadrato numeri novenarii apud *Diog. Laërt.* p. 70. C. *M. du S.*

70. Ἀθηνόδωρος, Σάνδ.] Male Interpres , *Athenodorus Santonius.* Verte, *Sandonis filius* , & vid. nos ad *Laërt.* p. 15. *AE. M.*

Ἀθηνόδωρος] De hoc apud *Suetonium* nihil. Sandonis filium vertendum eſſe monuit *Menagius* ad *Laërt.* XV. I. Apud *Clem. Alex.* p. 20. A. ὁ τῦ Σάνδωνος dicitur. Meminit hujus etiam *Plut.* Publicol. . ubi prave Σάνδων legitur pro Σάνδωνος. De ſeceſſu hujus in patriam locus eſt *Dion. Chryſoſt.* illuſtris ſane ; in Or. ad Tarſ. fol. Ald. Ed. 274. *M. du S.*

Ἀθηνόδ. Σάνδ. Ταρσ. Στ.] Cuncta ap. *Strab.* XIV. p. 641. *J. H. Majus.*

76. Νέστωρ] Cujus meminit *Strabo*, l. d. *J. H. Majus.*

78. Ξενοφῶν] Aetatis non meminit *Diog. Laërt.* mortuum tantum dicit anno primo Ol. CV. Haec autem Luciani verba omnes rationes *Caſauboni* ad Athen. V. 17. conturbant, Xenophontemque a calumniis Athenaei abunde vindicant , ſi *Caſauboni* emendationem admittas. *M. du S.*

Ξενοφῶν] Noſtrum ſequitur, quod ad aetatis annos. *Stanlej.* ac *Fabr.* Bibl. Gr. III. 4. p. 71. A *Diod. Sic.* XV. p. 497. ἰχθυόγλωσσος vocatur. *J. H. Majus.*

80. Οὗτοι μὲν φιλοσόφων] Omiſit inter alios philoſophos Theophraſtum, qui teſte *Hieronymo* Ep. ad Nepot. ultra ſeptem & centum annos vixit. Quamquam & aliter *Diog. Laërt.* tradit , qui LXXXV. annos ei aſſignat. ſed optime conjecit *Caſaubonus* pro ὀϐ' ſcrib. ρϐ'. ad *Theophr.* Char. p. m. 97. Conſule *Cenſorinum* , qui plerosque longaevos Philoſophos (de die natali c. 15.) nominat. *M. du S.*

φέων δὲ Κτησίβιος μ̄, ἑκατὸν εἰκοσιτεσσάρων ἐτῶν ἐν περιπάτῳ ἐτελεύτησεν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς ἱστορεῖ. Ἱερώνυμος δὲ ἐν πολέμοις γενόμενος, καὶ πολλὰς καμάτους ὑπομείνας καὶ τραύματα, ἔζησεν ἔτη τέσσαρα καὶ ἑκατόν, ὡς Ἀγαθαρχίδης ἐν τῇ ἐννάτῃ τῶν περὶ Ἀσίας ἱστοριῶν λέγει, καὶ θαυμάζει γε τὸν ἄνδρα, ὡς μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας ἄρτιον ὄντα ἐν ταῖς συνουσίαις, καὶ πᾶσι τοῖς ἀνθρωπίνοις μηδενὸς γενόμενον τῶν πρὸς ὑγίειαν ἐλλιπῆ. Ἑλλάνικος ὁ Λέσβιος, ὀγδοήκοντα καὶ πέντε. καὶ Φερεκύδης ὁ [a] Σύριος, ὁμοίως ὀγδοήκοντα καὶ πέντε. Τίμαιος ὁ Ταυρομενείτης, ἓξ καὶ ἐνενήκοντα. Ἀριστόβουλος δὲ ὁ Κασανδρεύς, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη λέγεται βεβιωκέναι· τὴν ἱστορίαν δὲ τέταρτον καὶ ὀγδοηκοστὸν ἔτος γεγονὼς ἤρξατο συγγράφειν, ὡς αὐτὸς ἐν ἀρχῇ τῶν πραγμα-

ricos Cteſibius centum viginti quatuor annos natus in Peripato obiit, ut auctor eſt in Chronicis Apollodorus. Hieronymus in bellis verſatus, multos labores perpeſſus & vulnera, annos vixit quatuor ſupra centum, ut ait Agatharchides nona hiſtoriarum Aſiae, atque admiratur virum, qui ad ultimum vitae diem aptus fuerit conſuetudini hominum, nec in ullius ſenſus uſu aut ſanitate quidquam deſideraverit. Hellanicus Lesbius octoginta & quinque, & Pherecydes Syrus ſimiliter octoginta & quinque. Timaeus Tauromenites ſex & nonaginta: Ariſtobulus Caſſandrinus ſupra nonaginta annos dicitur vixiſſe: hiſtoriam autem quatuor & octoginta annos natus coepit ſcribere, ut ipſe refert in principio ope-

a Σύριος] Σύριος vult *Daviſ.* & *Gujet.* in nott. Mſſ. Nihil mut. libri noſtri. Λέριος *Majus.*

81. Κτησίβιος] Ex *Phlegonte Tralliano* patet, hic legi debere ἑκατὸν τεσσάρων, omiſſo εἴκοσιν, p. 167. (A. G. VIII. 2730.) *M. du S.*

Κτησίβιος &c.] Nemo omnium ex longaevis a Noſtro recenſitis, (ſi Neſtorem, Arganthonium, ac Tireſiam, ad fabulis conſecrata ſaecula pertinentes demas) vivendo Cteſibium ſuperavit, qui ultra CXX. annos ſuperſtes fuit. Eſtque is terminus vitae longiſſimus. *Pollio* in vita D. Claudii poſt init. *Moſen ſolum* CXXV. *an. vixiſſe: qui cum quereretur, quod juvenis interiret, reſponſum ei, neminem plus eſſe victurum.* Adde *Lactant.* Inſt. 2. 12. f. *Serv.* ad Æn. IV. 653. *Auſon.* in Gripho, & in idyllio de aetatibus animalium, item Solonis & Mimnermi verſus ap. *Laërt.* I. 60. At vero haec felicitas non contigit *Cteſibio*, nec ſupergreſſus eſt CIV. annos. Diſerte *Phleg. Trallian.* c. 2. de Longaevis: Κτησίβιος ὁ ἱστοριογράφος, ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα, ὃν ἐν περιπάτῳ δι' ἐτελεύτα, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς διδάσκει. Ad quae *Meurſ.* „ Uterque „ ecce *Apollodorum* auctorem laudat; ergo mendum „ in alterutro. Ac Phlegontem quidem noſtrum lem„ ma capitis tuetur: οἱ λοιπὸν ἑκατὸν τεσσάρων ἐτῶν μέχρι „ ἑκατὸν ἤκμα διαγραψάμενοι. itaque ſine ullo dubio „ corrigendus Lucianus, ſcribendumque: ἑκατὸν τεσ„ σάρων ἐτῶν." De Apollodori χρονικῶν libris evolve *Fabr.* Bibl. Gr. III. 27. p. 668. *J. H. Majus.*

84. Ἱερώνυμος] Conf. ſupra c. XI. Nunc *Phlegontem* addo l. c. ſcribentem: Ἱερώνυμος ὁ συγγραφεὺς πολλοὺς μὲν χρόνους ἐν ταῖς στρατείαις ἀνατλὰς, πολίσεις δὲ τραύμασιν ἐν πολέμοις ἀξιοπίστοις ἐτελεύτησεν, βιώσας ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα, ὡς φησιν Ἀγαθαρχίδης ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν περὶ τὴν Ἀσίαν ἱστοριῶν, de quo Agatharchidis opere vid. Bibl. Gr. *Fabric.* III. 8. p. 207. ſeq. *J. H. Majus.*

92. Ἑλλάνικος ὁ Λέσβιος] Ab *Agathemere* Geogr. I. pag. 2. ἀνὴρ πολυίστωρ vocatur; & talem fuiſſe, conjicimus ex innumeris ejus ſcriptis, quae ubivis laudantur, de quibus fuſe *Voſſ.* de Hiſt. Gr. IV. 5. in compendio autem *Wilhelmus Worth* in Tatiani orationem ad Graecos, pag. 5. *J. H. Majus.*

93. Φερεκύδης] *Voſſius* confundi hic duos Pherecydas a Luciano contendit. Unicum ſtatuit *G Worth.* ad Tatian. 14. Vid. *Salmaſ.* in Solinum 841. Ed. Par. *Diog. Laërt.* I. S. 119. p. 31. & *Fabricius* in Bibl. Gr. 779. Pythagorae praeceptor. *Lactant.* VII. 7. & 8. *Porphyr.* Vit. Pyth. No. 1. & not. *Diog. Laërt.* p. 214. 6. & 31. *Plut.* 1539. f. rem aliter narrat. Adde Cl. *Daviſium* ad Tuſc. I. c. 16. cum add. Et *Bentl.* emend. uterque Σύριος legi debere contendit. *M. du S.*

Φερεκύδης ὁ Σύριος] Vid. *Meurſ.* ad *Heſych.* p. 212. & ad *Hellad.* Chreſtom. 969. Unde conjici poteſt pro Σύριος vel Σύριος (nam utrumque occurrit) in textu noſtro legi poſſe Λέριος. *J. H. Majus.*

96. Κασανδρεύς] Omnino ſcribendum Κασανδρεύς, quamvis vulgata lectio *Aldinam* quoque edit. occuparit. De Ariſtobulo illo vid. *Voſſ.* I. 10. p. 54. 55. Et *Fabric.* Bibl. Gr. III. 8. p. 210. *J. H. Maj.* Nihil repu-

operis. Polybius Lycortae F. Megalopolitanus rure rediens ex equo cecidit, unde morbum nactus diem obiit annorum cum esset duorum & octoginta. Hypsicrates Amisenus scriptor, multiplici doctrina eruditus, *vixit* annos duo & nonaginta.

23. Inter Oratores Gorgias, quem Sophistam quidam nominant, annos octo & centum. Abstinentia vero cibi finiit: quem ajunt interrogatum de caussa longae senectutis, & omnibus sensibus sanae, respondisse, quod nunquam ab aliorum se conviviis passus sit auferri. Isocrates sex & nonaginta annorum cum esset, Panegyricam orationem scripsit: circa annum vero undecentesimum, audito, Athenienses a Philippo pugna ad Chaeroneam victos, lamentabili

ιτείας λέγ. Πολύβιος δὲ ὁ Λυκόρτα, Μεγαλοπολίτης, ἀγρόθεν ἀνελθὼν, ἀφ' ἵππου κατέπεσε, καὶ ἐκ τούτου νοσήσας, ἀπέθανεν ἐτῶν δύο καὶ ὀγδοήκοντα. Ὑψικράτης δὲ ὁ [b] Ἀμισηνὸς συγγραφεὺς, ἀφ' ὅσων μαθημάτων γενόμενος, ἔτη δύο καὶ ἐνενήκοντα.

Ῥητόρων δὲ Γοργίας, ὃν τινες σοφιστὴν καλοῦσιν, ἔτη ἑκατὸν ὀκτώ. τροφῆς δὲ ἀποχόμενος, ἐτελεύτησεν· ὃν φασιν ἐρωτηθέντα τὴν αἰτίαν τοῦ μακροῦ [c] γήρως, καὶ ὑγιεινοῦ ἐν πάσαις ταῖς αἰσθήσεσιν, εἰπεῖν, ἀφ' οὗ μηδέποτε συμπεριενεχθῆναι ταῖς ἄλλων εὐωχίαις. Ἰσοκράτης ἐνενήκοντα καὶ ἐξ ἐτῶν γεγονὼς, τὸν πανηγυρικὸν ἔγραφε λόγον· ἔτη δὲ ἐνὸς δεόντα ἑκατὸν γεγονὼς, ὡς ἤκουσε τοὺς Ἀθηναίους ὑπὸ Φιλίππου ἐν τῇ περὶ Χαιρώνειαν μάχῃ νενικημένους, πο-

b Ἀμισηνὸς] Ἐμισ— conjicit *Bochart.* Nil a vulgato abit *Fl.* c Γήρως] Γήρως *Ed.*

pugno; at nihil muto, quia & Κασάνδρων ap. Nostrum supra *Imag.* c. 7. & alibi, item Κασάνδρῳ uno σ. ap. *Diod. Sic.* p. 297. Ed. *Bas.* ac saepe alibi. Licet Κασσάνδρη *Homer.* ubique. item *Apollod.* XIII. p. 210. &c. *J.F.R.*

1. Πολύβιος] *Voss.* prae aliis adeundus I. 29. ubi hoc confirmatur. *J.H Majus.*

5. Ἀμισηνὸς] Phoenicii Hypsicratis meminit *Tatianus* p. 128. Quem res Phoenicum lingua Ph. scripsisse narrat. Unde conjicit *Bochartus*, legendum hic Ἐμισηνός. vid. Geogr. S. p. 862. A. cum *Emisa* urbs sit Phoenices notissima. *M.du S.*

8. Γοργίας] Novem & centum tribuunt *Quintilianus* III. 1. p. 125. C. & *Suidas*. *Censorinus* cum nostro CVIII. (de die nat.) add. *Val. Max.* VIII. 14. CV. *Pausan.* Ed. poster. c. 17. *M.du S.*

Γοργίας] Vid. *Philostr.* in vitis Sophistar. I. 29. & *Olear.* p. 494. a. *J.F.R.*

9. Ἔτη] Octavum & nonagesimum impleviss annum, a *Quintiliano* dicitur III. 1. p. 126. B. *Suidas* ad CVI. usque perveniss ait. *Philostratus* fere centenarium obiisse p. 506. *Pausanias* XCVIII. Att. I. qui & cetera confirmat. *M.du S.*

Ἔτη ἑκατὸν ὀκτώ] Inter senes collocatur ab *Ælian.* II. 35. *Fulgentio* p. 171. *Cic.* in Cat. Maj. p. 156. CV. an. ei adsignat *Pausan.* Eliac. poster. c. 17. f. CVII. autem *Cic.* l. d. p. 152. & *Val. Max.* VIII. 13. CVIII. *Censorin.* c. 4. *Plin.* VII. 48. *Philostr.* p. 494. Novem supra centum, *Suid.* v. Γοργίας, & *Quintil.* Inst. III. 1. *J.H.Majus.*

14. Ἐνενήκοντα ἓξ.] Discrepat *Valer. Max.* qui L. VIII. c. 7. ita scribit: [Isocrates nobilissimum librum, qui inscribitur παναθηναϊκὸς, quartum & octogesimum agens, ita ut ipse significat, composuit . . . neque hoc stylo terminos vitae suae clausit: namque admirationis ejus fructum quinquennio percepit.] Sed ibi error est in numeris, *nonagesimum* enim pro *octogesimo* legendum esse, ex ipso Isocrate patet; quam veram esse scripturam *Ciceronis* de eo locus confirmat, de senectute. Quid ergo Luciano in mentem venit, ut XCVI. diceret, quem ipse *Isocrates* disserte XCIV. edidit? Dicam. Ex initio ejus libri XCIV. inceptum, ex fine autem ejusdem post exactum XCVI. editum esse, constat. *M. du S.*

Ibid. Ἰσοκράτης &c.] Adi *Photium* Cod. CCLX. p. 793. *Longinum* p. 12. *Voss.* de imit. Poët. p. 96. *Periz.* ad *Ælian.* XIII. 11. *J.H.Majus.*

16. Ἑνὸς δεόντα ἑκατὸν] Ultra XC. annos vixisse haud dubitandum. Quum enim nonagesimum ageret annum interrogatus ut viveret? dixisse fertur, *veluti ille, qui jam nonagenarius mortem judicaret malorum extremum*, referente *Stob.* Serm. CXIV. fol. 108. annos XCVIII. ei adscribit *Plut.* vit. decem orator. p. 837. Junge *Philostr.* vit. Soph. I. 17. p. 506. ἀπέθανε — ἀμφὶ τὰ ἑκατὸν ἔτη, & *Tollium* dicto libro, p. 152. Solus *Suidas* CVI. annos ei tribuit, quem cum secutus fuisset *Dan. Nesselius*, censuram experiri debuit Cl. *Reimmanni* in dissert. praelimiuari ad Commentarios *Lambecii* contractos p. 97. *J.H.Majus.*

ποτνιώμην, τ Εὐριπίδειον στίχον προσηνέγκατο, εἰς ἑαυτὸν ἀναφέρων·

Σιδώνιόν ποτ' ἄστυ Κάδμον ἐκλιπών.

ὡς ἐπειπὼν ὡς δουλεύσῃ ἡ Ἑλλὰς, ἐξέλιπε τ βίον. Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Περγαμηνὸς ῥήτωρ, θεῷ Καίσαρι Σεβαστῷ διδάσκαλος γενόμενος, ὡς σὺν Ἀθηνοδώρῳ τῷ Ταρσεῖ φιλοσόφῳ παιδεύσας αὐτὸν, ἔζησε [a] ταὐτὰ τῷ Ἀθηνοδώρῳ, ἔτη ὀγδοήκοντα δύο. Ποτάμων δὲ οὐκ ἄδοξος ῥήτωρ, ἔτη ἐνενήκοντα.

Σοφοκλῆς ὁ τραγῳδοποιὸς, ῥᾶγα σταφυλῆς καλαπιὼν, ἀπεπνίγη, πέντε καὶ ἐνενήκοντα ζήσας ἔτη. ὃν ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱέος ἐπὶ τέλει τοῦ βίου παρανοίας κρινόμενος, ἀνέγνω τοῖς δικασταῖς Οἰδίπουν τ ἐπὶ Κολωνῷ, ἐπιδεικνύμενος, ἀφ' οὗ τοῦ δράματος, ὅπως τ νῦν ὑγιαίνει· ὡς τὸν

voce Euripidis verſiculum protulit, quem ad ſe referebat,

Quondam Sidonis urbe Cadmus excitus:

Cumque ſubjeciſſet, ſerviturum eſſe Graeciam, e vita diſceſſit. Apollodorus Pergamenus rhetor Auguſti Caeſaris praeceptor, qui cum Athenodoro Tarſenſi philoſopho illum inſtituerat, ſicut Athenodorus annos vixit octoginta duos: Potamo rhetor non ignobilis annos nonaginta.

24. Sophocles Tragicus poëta, glutito uvae acino ſuffocatus eſt, quinque & nonaginta annos cum vixiſſet. Hic ab Iophonte filio ſub finem vitae accuſatus dementiae, recitavit judicibus Oedipum in Colono, oſtendens illa fabula, quam ſibi mente conſtaret, adeo ut judices ipſum qui-

[a] Ταὐτὰ] Sic *El. Tautὰ J. P.* aliaeque.

19. Ποτνιώμην] Ἀνιώμην, ποτνιῶμαι τὸ διαφορῶ, καὶ τὸ μὴ δεινοπαθήσεως ἰκετεύω. *V.*

19. Εὐριπίδειον] Verſus hic etiam adducitur ab *Ariſtoph.* Ran. vſ. 1255. *Heſych.* v. γλυκερῷ. & *Plut.* T. II. p. 837. E. *Kuſt.* Quatridui inedia vitam hac clade perculſum finiiſſe, tradit *Plutarchus* in vita ejus. idemque non hunc verſum tantum Euripidis ab eo tum prolatum, ſed & duo alia fabularum ejusdem initia p. Ed. *Steph.* 1539. Extat inter *Euripidis fragmenta* in Phryx. vſ. 1. Habetur etiam apud *Plut.* 1539. f. qui haec paulo aliter narrat. Adi etiam *Dionys.* *M. du S.*

21. Σιδώνιον] Legitur στίχος ille Euripideus in fragm. fabulae, cui nomen *Phrixus*, p. 503. Ed. *Barneſ.* addantur ejusd. Bacch. 170. *J. H. Majus.*

23. Ἀπολλόδωρος] Vid. *Fabr.* Bibl. Gr. III. 27. p. 670. *J. H. Majus.*

28. Ποτάμων] Multa ſcripſit, etiam περὶ τελείου ῥήτορος. Vid. *Suid. Heſychium Mileſ.* & *Senec.* Suaſor. 2. p. 656. qui *magni nominis declamatorem* appellat. Cave miſceas illum cum Potamone Alexandrino philoſopho, de quo in Act. philoſ. *Heumannianis* part. 2. p. 330. & part. 5. p. 848. ſeqq. *J. H. Majus.*

30. Σοφοκλῆς — π. ϵ ἐν.] Vid. *Marm.* Ox. 150. n. 78. ubi XCI. tantum tribuuntur. Sed pro I. legendum videtur Π. Cujus latere uno obliterato, facile ex quinario unitas facta eſt. V. *Plut.* 1405. 2. f. *Scaliger* Diodorum ſecutus, XC. ſolum tribuit not. ad *Euſeb.* Chron. 108. b. Hoc modo obſervari velim ex *Plut.* L. c. LV. egiſſe annum Sophoclem, cum mortuus eſt Herodotus. *Val. Max.* VIII. 7. prope centeſimum attigiſſe tradit; vid. *fragm. Setadis* apud *Gron.* Flor. p. 399. *M. du S.*

Σοφοκλῆς — ῥᾶγα σταφυλῆς] *Anthol.* III. 25. p. 396. Ἐσθίων γηραιὸς Σοφόκλης, ὦνθος ἀοιδῶν, Οὐκέτι βακχεύει βότρυι ἰρεπτόμενος. Alii aliter narrant, & mortuum gaudio, ob victoriam Tragicam. *J. H. Majus.*

31. Πέντε ϵ ἐνενήκοντα] Annorum hunc numerum firmat *Faber* in vitt. poët. Graec. T. X. Theſ. *Gron.* col. 775. *J. H. Majus.*

32. Οὗτος (Σοφοκλῆς) ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱοῦ &c.] Hujus Iophontis meminit Comicus in *Ran.* p. 214. (i. e. verſ. 73.) ubi Bacchus, δίομαι ποιητοῦ δεξιοῦ. Οἱ μὲν γὰρ οὐκ εἰσ', εἰσὶν δ' οἳ, ὄντες κακοί. Ad quae Hercules: Τί δ' οὐκ Ἰοφῶν ζῇ; illuſtrare poſſunt hunc Luciani locum, quae Scholiaſtes vetus ibi habet de Iophonte: Ἰοφῶν, inquit, υἱὸς ἦν Σοφοκλέους οὐ Νικοστράτης, ὃς δόκησιν παρεῖχεν, ὅτι τοῖς τοῦ πατρὸς ἐχρῆτο ποιήμασιν ὡς οἰκείοις. εἰσήγαγε δέ ποτε Σοφοκλῆς ἐν δράματι τὸν Ἰοφῶντα φθονοῦντα, καὶ πρὸς τοὺς φράτορας ἐγκαλοῦντα τῷ πατρὶ ὡς ὑπὸ γήρως παραφρονοῦντι. οἱ δὲ τῷ Ἰοφῶντι ἐπετίμησαν. Σάτυρος δέ φησιν αὐτὸν εἰπεῖν· Εἰ μὲν εἰμὶ Σοφοκλῆς, οὐ παραφρονῶ· εἰ δὲ παραφρονῶ, Σοφοκλῆς οὐκ εἰμι, καὶ τότε τ Οἰδίποδα παραγράψω. *L. Bos.*

Οὗτος ὑπὸ Ἰοφῶντος &c.] Conf. *Cic.* de Senect. p. 155. *Val Max.* III. 7. & IX. 12. *Camerar.* prolegom. ad Sophocl. p. 16. & in commentar. ad ejusd. Oed. Colon. p. 352. *J. H. Majus.*

34. Οἰδίπουν τ ἐπὶ Κολωνῷ] Quae etiamnum ſuperſtes

quidem vehementer admirarentur, filii autem furorem damnarent.

25. Cratinus Comicus poëta septem supra nonaginta annis vixit, cumque versus finem vitae Pytinen docuisset, vicisseque, non ita multo post obiit. Etiam Philemon Comicus, non minus quam Cratinus septem & nonaginta annos natus, decumbebat quiescens in lectulo. Cum vero videret asinum paratas sibi ficus devorantem, in cachinnos effunditur; vocatoque servo cum multo *itidem* confertoque risu imperat, ut asino etiam merum sorbendum addat: atque ipsum per risum intercluso spiritu moritur. Etiam Epicharmus Comicus septem & nonaginta annos dicitur vixisse.

26. Anacreon canticorum poëta vixit

δικαζὰς, ἢ μὴ ὑφθαυμάσαι, καλαφησίσας δὲ τῦ υἱῦ αὐτῦ μανίαν.

Κρατῖνος δὲ ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὴς, ἑπτὰ πρὸς τοῖς ἐνενήκοντα ἔτεσιν ἐβίωσε, καὶ πρὸς τῷ τέλει τῦ βίυ διδάξας τὴν Πυτίνην, καὶ νικήσας, μετ' ὀ πολὺ ἐτελεύτα. καὶ Φιλήμων δὲ ὁ κωμικὸς, ὁμοίως τῷ Κρατίνῳ, [c] ἑπτὰ καὶ ἐνενήκοντα ἔτη βιὺς, κατέκειτο μὲν ὀπὶ κλίνης ἠρεμῶν, θεασάμενος δὲ ὄνον τὰ [d] παρεσκευασμένα αὐτῷ σῦκα κατεσθίοντα, ὥρμησε μὲν εἰς γέλωτα, καλέσας δὲ τὸν οἰκέτην, καὶ σὺν πολλῷ καὶ ἀθρόῳ γέλωτι εἰπὼν προσδῦναι τῷ ὄνῳ ἀκράτυ ῥοφεῖν, ἀποπνιγεὶς ὑπὸ τῦ γέλωτος ἀπέθανε. καὶ Ἐπίχαρμος δὲ ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὴς, καὶ αὐτὸς ἐνενήκοντα καὶ ἑπτὰ ἔτη λέγεται βιῶναι.

Ἀνακρέων δὲ ὁ τὰ μελῶν ποιητὴς, ἔζησεν ἔτη

[b] ἑπτὰ] Τέσσαρα *Fl.* [c] ἑπτὰ] Τέσσαρα *Fl.* [d] παρεσκευασμένα] Sic *B1.* & 2. παρεσκευασμένα— ceterae.

ties est. *M. du S.*

37. Ὑφθαυμάσαι] Frustra id verbum quaeras in Lexicis, & tamen sumtum illud est ex hominum doctorum sermonibus. Utitur eo Noster in *Zeux.* c. 3. f. *Ver. Hist.* I. c. 34. pr. Pro *Imag.* c. 18. f. *Polyaen.* VIII. 8. p. 708. *Achill. Tat.* VIII. p. 503. *Heliod.* VII. 15. p. 331. *J. H. Majus.*

38. Μανίαν] *Camerarius* in Sophocl. f. 40. hoc rejicit, vid. *Val. Max.* VIII. 7. *M. du S.*

39. Κρατῖνος] Vid. *Meurs.* Bibl. Attic. II. col. 1471. *J. H. Majus.*

40. Ἑπτὰ] Eundem ferme numerum habet *Suidas*, nempe XCVI. sed idem addit, ab aliis XCI. ei tradi. *M. du S.*

43. Φιλήμων] Vixisse annos XCIV. *Suid.* ait, & risu suffocatum obiisse, & mortuum in lectulo jacentem fuisse repertum. Posterius confirmat *Apul.* florid. XVI. quamvis de mortis genere variet. In scena certantem clausisse diem ultimum refert *Plut.* tractatu an seni sit gerenda Resp. p. 785. *J. H. Majus.*

46. Παρεσκευασμένα] Perperam in omnibus aliis editionibus legitur, θεασάμενος δὲ ὄνον τὰ παρεσκευασμένα αὐτῷ σῦκα κατεσθίοντα. Recte Basilecnsis παρεσκευασμένα. *J. F.*

Παρεσκευασμένα] Corruptissime omnes, praeter *B.* habere παρεσκ— adpinxerat etiam *Solan.* Parui igitur, quia facilis in eo librariorum aut editorum aberratio: at si integra augmenti syllaba abjecta fuisset, nihil mutassem; exempla enim tam indubitata & crebra dedimus jam terque quaterque, vid. Indicem, tit. *augmentum.* *J. F. R.*

49. Ἀκράτυ] *Tan. Faber* & *Kenettus* nolunt hic Luciano fidem haberi; quorum ego rationem non assequor. Non ignoro tamen aliter etiam ab aliis narrari ejus mortem. Vide Testimonia de *Philemone* fragmentis ejus, quae nuper prodierunt, praemissa. *Val. Max.* eodem, quo Noster, modo mortem ejus tradit IX. 12. *M. du S.*

51. Ἐπίχαρμος] XC. tribuit *Diog. Laërt.* p. 232. F. *M. du S.*

Ἐπίχαρμος] *Aeliano* V. H. 2. 34. πάνυ σφόδρα πρεσβύτης audit. *Laërt.* VIII. 78. annos XC. ei tribuit. Comoedias illius percensct & *Meurs.* ad *Hellad.* Chrestom. col. 973. seqq. *J. H. Majus.*

54. Ἀνακρέων] Veterum recentiorumque testimonia de numero annor. morteque ejus, congessit praestantiss. *J. Barnes.* in ejus vita §. XL. *J. H. Majus.*

Ibid. Μελῶν] Τὰ μέλη speciatim aliquando notant Lyricum carmen, ut in *Arrian.* Exp. Alex. I. c. 12. ἔτ' ἔν καὶ λογάδην, ἅτε τις ἐν μέτρῳ ἐποίησεν, ἀλλ' ὡδῇ ἐν μέλει ἤδη Ἀλέξανδρος. Conjunctim μέλος καὶ λύρας dixit *Himerius* init. Orat. εἰς βασιλέα, in catalogo *Uffenbachiano*, part. 2. col. 631. & ibid. col. 633. μέλος Τῆιον, carmen est Anacreonticum, sive Lyricum. De Anacreonte *Julian.* Misopog. ipso exordio: Ἀνακρέοντι τῷ ποιητῇ πολλὰ ἐποιήθη μέλη σεμνὰ & χαρίεντα. Thaletem ποιητὴν λυρικῶν μελῶν nuncupat *Plutarch.* vit. Lycurg. p. 41. Unde μελοποιὸς Lyricus, quomodo supra Noster Sect. IX. p. 26. ipsum Anacreontem & statim adpellat Stesichorum, quem aliis

ἔτη πέντε καὶ ὀγδοήκοντα. καὶ Στησίχορος δὲ ὁ μελοποιὸς, [a] ταὐτά. Σιμωνίδης δὲ ὁ Κεῖος, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα.

annos quinque & octoginta, & Stesichorus melicus totidem: Simonides autem Ceus supra nonaginta.

Γραμματικῶν δὲ, Ἐρατοσθένης μὲν ὁ Ἀγλαοῦ Κυρηναῖος, οὐκ ἐμόνον γραμματικὸν, ἀλλὰ καὶ ποιητὴν ἄν τις ὀνομάσειε, καὶ φιλόσοφον, καὶ γεωμέτρην, δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἔτος ἔζησεν ἔτη·

27. Inter Grammaticos Eratosthenes Aglai F. Cyrenaeus, quem non Grammaticum solum, sed etiam poëtam aliquis nominaverit, & Philosophum, & Geometram; duo & octoginta hic vixit annos.

Καὶ Λυκοῦργος δὲ ὁ νομοθέτης τῶν Λακεδαιμονίων, πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη ζῆσαι ἱστορεῖται.

28. Lycurgus Lacedaemoniorum legislator quinque & octoginta annos vixisse narratur.

Τοσούτους ἐδυνήθημεν βασιλέας, καὶ πεπαιδευμένους, ἀθροῖσαι· ἐπεὶ δὲ ὑπεσχόμην καὶ Ῥωμαίων τινὰς, καὶ τῶν Ἰταλίαν οἰκησάντων μακροβίων ἀναγράψαι, τούτους σοι, Θεῶν βουλομένων, ἱερώτατε Κυϊντίλλε, ἐν ἄλλῳ δηλώσομεν λόγῳ.

29. Tot potuimus reges & eruditos homines colligere. Cum vero promiserim etiam Romanorum quosdam, & Italicorum longaevorum referre, eos tibi, Diis volentibus, Quintille sanctissime, alio libello indicabimus.

PA-

[a] Ταὐτὰ Bene *Fl.* Tautà cett.

λογικὸν vocitant. Adde de hoc τῶν μελῶν significatu Cl. *Perizon.* ad *Aeliani* IV. 26. p. 359. *J. H. Majus.*

55. Στησίχορος] Vid. de eo commentt. ad *Longin.* Sect. 13. *Meurs.* ad *Hesych.* Milesi. p. 193. seqq. *Voss.* de poët. Graec. *J. H. Majus.*

56. Σιμωνίδης] Vide *Marm.* Ox. p. 168. Ep. 68. ubi XC. tribuuntur. *Suidas* LXXXIX. Ceium fuisse docent etiam *Strabo* X. & *Suidas*, & ipse Simonides apud *Steph.* Lyr. p. 149. b. B. *Eusebius* inconstans esse videtur vid. *Val. Max.* *M. du S.*

Σιμωνίδης] Octogesimo anno docuit adhuc carmina, & in eorum certamina descendit, *Val. Max.* VIII. 7. teste. Attigisse annum LXXXIX. scribit *Suidas.* *J. H. Majus.*

58. Ἐρατοσθένης] Praefuit hic Bibliothecae Alexandrinae post Zenodotum, unde & *Beta* audit, sive *secundus* vid. *Prideaux.* an. ante Chr. 239. Longaevorum exempla haec addenda suppeditat *J. de la Faye. Andreas Alciat.* Hist. med. col. 51. narrat se *in Verbani pago Malcorabia fabrum vidisse* CXVI. *annos agentem, non integris solum sensibus, sed & tam vegetum, ut ferream quadrupedi soleam parvo negotio apponeret; cujus rei etiam universa illa regio*, inquit, *testis est.* Johannes de temporibus, qui Carolo Magno militasse dicitur, & CCCLX. annos vixisse, anno Chr. 1139. obiisse traditur. Addi meretur qui hoc ipso mense Febr. (dum notas hasce tandem aliquando edendas relego, decessit an. MDCCXXIII.) *Joh. Ernestus Scholts* eques, qui olim sub Carolo Gustavo Sueciae Rege inter ejus Praetorianos militavit, is in Soxonia natus Martii XII. anni 1608. Risvici prope Hagam comitum degens, ad extremum usque prospera usus valetudine, die quaque dominica pedes Hagam, ubi haec scribo, veniebat & remeabat, ut sacris interesset more Lutheri reformatorum. Ultra L annos rude donatus & stipendio publico gaudens ad CXIV. usque annum vitam produxit. *M. du S.*

Ἐρατοσθένης] Pretium operae erit *Censorinum* adire, qui c. 4. & hujus aetatem, & aliorum quorundam a Luciano hactenus expositorum enarrat. *J. H. Majus.*

59. Οὐ μόνον γραμμ. &c.] Ex vero hoc ipsum elogio ornari constabit evolventibus testimonia, quae virorum doctissimus — insignis ille *Fabric.* Bibl. Gr. III. 18. p. 471. seq. plena manu collecta submministrat. *J. H. Majus.*

63. Λυκοῦργος] Ne mirere, hunc ultimum inter doctos Graecos hic obtinere locum. Ipse enim Lycurg. *Strabone* teste X. 464. cum *Homero* in Chio insula congressus est, ejus certe poëmata descripsit, ac primus vulgavit integra, ut *Plus.* in ejus vita, & *Heraclid. Pont.* libello de politiis Graecor. post init. memoriae produnt. Spartanis per XLII. annos praefuit, secundum *Suid.* T. 2. p. 472. Vitae annos *Plutarchus* non exprimit, refert tamen obiisse ea aetate, *qua & vivere & quiescere volentibus maturum est.* *J. H. Maj.*

70. Θεῶν βουλομένων] *Xenoph.* frequenter usurpavit hanc formulam, indicante Cl. *Raphel.* ad Ep. S. Jacobi IV. 25. Item *Lucian.* Tim. *Heliod.* VI. 282. & VII. 5. p. 306. Plura *Grot.* ad I. Corinth. XVI. 7. *Rittersh.* ad Salv. Massil. p. 262. & in sacr. lect. I. c. 1. p. 5. ac *Brisson.* form. I. p. 69. *J. H. Majus.*

Ibid. Ἱερώτατε] Ἱερὸν etiam significare *virtutem*, hic probat Cl. *Majus* ex Inscript. Grut. col. 680. 660. & 1027. Concedit tamen, hic reddi posse: *maxime Quintille*, cum omne praeclarum quandoque vocetur *ἱερὸν*. Vid. *Schol. minora* ad *Hom.* Il. A. 366. Auctor Etymol.

PATRIAE ENCOMIUM. ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

Sua cuique patria nihil esse dulcius, olim illud quidem tritum est. Numquid autem dulcius quidem nihil; sed *tamen* augustius aliud quid est ac divinius? Quin quaecumque augusta & divina putant homines, eorum caussa & magistra patria est, quae genuerit ea, nutriverit, instituerit. Itaque magnitudines urbium & claritates, & sumtus aedificiorum, multi admirantur, patrias vero amant universi. Atque in tantum se errorem abduci nemo passus est eorum etiam, qui valde spectaculorum voluptatibus deliniuntur, ut propter excellentiam spectaculorum apud alios, suae patriae oblivionem caperet.

2. Ac si quis beatae se civitatis civem esse gloriatur, ille, quis honos habendus sit patriae, ignorare mihi videtur, manifestumque est, aegre fuisse laturum, si mediocrem magis patriam sortitus esset. At mihi ipsum nomen honorare patriae dulcius est. Ipsas enim comparare urbes si quis ve-

1 Ὅτι μὲν ἡδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος φθάνει προλεθρυλλημένον. ἆρ' ὃν ἥδιον μὲν ἡδὲν, σεμνότερον δέ τι καὶ θειότερον ἄλλο; [a] καὶ μὴν ὅσα σεμνὰ καὶ θεῖα νομίζουσιν ἄνθρωποι, τούτων πατρὶς αἰτία, καὶ διδάσκαλος γεννησαμένη, καὶ [b] ἀναθρεψαμένη, καὶ παιδευσαμένη. [c] πόλεων μὲν ὃν μεγέθη, καὶ λαμπρότητας, καὶ πολυτελείας καλασκευῶν, θαυμάζουσι πολλοὶ, [d] πατρίδας δὲ φέρουσι πάντες· καὶ τοσοῦτον ἡδεῖς ἐξηπατήθη τῶν [e] καὶ πάνυ κεκραλημένων ὑπὸ τῆς τῶν θέαν ἡδονῆς, ὡς ὑπὸ τῆς τοιαύτης περιβολῆς τῆς παρ' ἄλλοις θαυμάτων λήθην ποιήσασθαι τῆς πατρίδος.

Ὅστις μὲν σεμνύνεται πολίτης ὢν εὐδαίμονος πόλεως, ἀγνοεῖν μοι δοκεῖ τίνα χρὴ τιμὴν ἀπονέμειν τῇ πατρίδι· καὶ ὁ τοιοῦτος, δῆλός ἐστιν ἀχθόμενος ἄν, εἰ μέτριωτέρας ἔλαχε τῆς πατρίδος. ἐμοὶ δὲ ἥδιον αὐτὸ τιμᾶν τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα. πόλεις μὲν γὰρ πα-

a Καὶ μὴν] Ἀλλὰ μὴν *Marcil.* Non addicunt Edd. b Ἀναθρεψαμένη] Sic *Fl.* & pleraeque. Ἀνατρ— *F.* c Πόλεων] Et hoc est in *Fl. H. P. B. S.* Πόλεως *F.* d Πατρίδας] Πατρίδος *F.* sola. e Καὶ] Omittit *Fl.*

1. Ὅτι μὲν ἡδὲν] Τὸ παρὸν ἀναπόδοτον ὃν ἰσφάλθαι δοκεῖ. *G.* Errat. Nam est pleonasm. notus. V. ad *Musc. Enc.* c. 1. *J.F.R.*

mol. in ἱερὸν ἰχθῦν, ac *Fuchs.* ad Nic. Myrepsium de antidot. Sect. I. c. 208. Contraxi ex diss. *Maji. J.F.R.*

Ibid. Κωτίλλα] Hoc accentu Edd. omnes etiam supra, initio hujus *Dial.* Et sic Περίλλος ap. *Suid.* & *Harpocrat.* Mallem tamen Κωτίλλος, ut Πέτιλλος ap. *Plutarch.* recte, de fortuna Rom. p. m. 315. med. *J.F.R.*

Ibid. Ἐν ἄλλῳ — λόγῳ] Iste liber vel periit, vel a Luciano non est scriptus, ut rectissime censet Cl. *Fabric.* Bibl. Gr. IV. part. I. c. 16. p. 497. Quem defectum ex parte supplere potest *Phlegon Trallianus*, qui potissimum μακροβίους Romanos recensuit, nec non *Plin.* VII. 48. & *Val. Max.* VIII. 7. ac 13. Ex recentioribus *Zwingerus* in theatro vitae humanae, vol. XVII. L. 2. p. 2455. seqq. & *Jul. Barbaranus* in officina, sive promtuario rerum electarum T. I. tit. 22. p. 297. ff. Ed. *Venet.* An. 1569. *J.H.Majus.*

ΠΑΤΡΙΔΟΣ] Vid. etiam *Eur. Phoen.* 409. *M. du S.*

ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΕΓΚ.] Antiquiorem Luciano hunc esse Dialogum existimat *Huet.* in praep. Evang. prop. IV, 51. p. 94. (monente Cl. *J. H. Majo*, in dissert. ad Luciani *Macrob.*) Additque consulendum etiam Athenagoram in extremo legationis pro Christianis. *J.F.R.*

1. Οὐδὲν γλύκιον] *Hom.* Od. I. 28. 34. In posteriore cujus versu etiam est ἧς πατρίδος, ne putes γῆς forsan in Luciano legendum. *J.F.R.*

3. Θειότερον ἄλλο; μὴν ὅσα] Καὶ θειότερον ἄλλο; ἀλλὰ μὴν ὅσα. *Th. M.*

9. Πατρίδας δὲ σίργουσι] Etsi *Juntinae* lectio eo blandiatur, quod singularem exhibeat, quali in hoc Encomio plurimum utitur; non tamen recedo ab vulgata, quia τῷ σίργω accusandi casum addere amat. Sic mox infra c. 10. ὄνομα σίργοντας. Nec a plurali abstinuit c. 5. bis, item 10. atque alibi, nec pluralis inusitatus aliis, ut *Diod. Sic.* XI. c. 5. *Herodian.* VII. 6. 7. &c. quare non auscultandum *Juntinae*. *J.F.R.*

πειραθῆναι [a] πειρωμένῳ, προσηκε μέγεθος ἐξετάζειν, καὶ κάλλος, καὶ τὴν τῶν οἰκιῶν ἀφθονίαν. ὅπου δ' αἵρεσίς ἐστι πόλεων, οὐδεὶς ἂν ἕλοιτο τὴν λαμπροτέραν, ἐάσας τὴν πατρίδα, ἀλλ' εὔξαιτο μὲν ἂν εἶναι καὶ ταύτην εὐδαίμοσι πολλῶν ἀπολαύειν, ἕλοιτο δ' ἂν τὴν ὁποιανοῦν.

Τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ οἱ δίκαιοι τῶν παίδων πράττουσι, καὶ οἱ χρηστοὶ τῶν πατέρων. ὅτε γοῦν νέος καλὸς κἀγαθὸς, ἄλλον ἂν προτιμήσαι τοῦ πατρὸς, ὅτε πατὴρ καλὸν μελήσας τοῦ παιδὸς, ἕτερον ἂν σέρξαι νέον, ἀλλὰ τοσοῦτόν γε οἱ πατέρες νικῶμενοι, προσνέμουσι τοῖς παισὶν, ὥστε καὶ κάλλιστοι, καὶ μέγιστοι, καὶ τοῖς πᾶσιν ἄριστα φαίνονται κεκοσμημένοι οἱ παῖδες αὐτοῖς. ὅστις δὲ μὴ τοιοῦτός ἐστι δικαστὴς πρὸς τὸν υἱὸν, οὐ δοκεῖ μοι πατρὸς ὀφθαλμοὺς ἔχειν.

[b] Πατρίδος τοίνυν τὸ ὄνομα, πρῶτον, καὶ οἰκειότατον πάντων· οὐδὲν γάρ ἐστιν, ὅτι τοῦ πατρὸς οἰκειότερον. εἰ δέ τις ἀπονέμει τῷ πατρὶ τὴν δικαίαν τιμὴν, ὥσπερ καὶ ὁ νόμος, καὶ ἡ Φύσις κελεύει, προσηκόντως ἂν τὴν πατρίδα προλιμήσαι. καὶ γὰρ ὁ πατὴρ αὐτὸς τῆς πατρίδος κτῆμα, καὶ ὁ τοῦ πατρὸς πατὴρ, καὶ οἱ ἐκ τούτων οἰκεῖοι πάντες ἀνωτέρω, καὶ μέχρι θεῶν πατρώων πρόεισιν ἀναβιβαζόμενον τὸ ὄνομα.

Χαίρουσι καὶ θεοὶ πατρίοις, καὶ πάντα μᾶλλον, ὡς εἰκὸς, ἐφορῶσι τὰ τῶν ἀνθρώπων, αὐτοῖς ἡγούμενοι κτήματα πᾶσαν γῆν, καὶ θάλασσαν· ἐφ' ἧς δὲ ἕκαστος αὐτοῖς ἐγένετο, προτιμᾷ τῶν ἄλλων ἁπασῶν πόλεων. καὶ πόλεις σεμνότεραι θεῶν πατρίδες, καὶ νῆσοι

lit, conveniens est, ut magnitudinem exigat, & pulchritudinem, & rerum venalium abundantiam: at de optione urbium ubi agitur, nemo sane, relicta sua patria, splendidiorem elegerit: sed optaverit ille quidem esse suam patriam beatis illis proximam; caeterum ipsam qualiscumque demum sit, praetulerit.

3. Idem nempe liberi faciunt, si sunt justi, ac boni parentes. Neque enim honestus bonusque juvenis alium quemcumque patri praetulerit; neque suo neglecto filio pater juvenem alium complectatur. Sed tantum *amore* victi patres ex se natis tribuunt, ut & pulcherrimi, & maximi, & rebus omnibus ornatissimi, sui illis liberi videantur. Si quis vero talis non est filii sui judex, ille non patris mihi oculos videtur habere.

4. Ergo nomen patriae primum omnium & familiarissimum: neque enim patre quidquam familiarius. Si quis vero justum suo patri honorem habet, quod lex pariter ac natura praecipit, convenienter ille patriam praetulerit: quando ipse quoque pater res patriae est, & patris pater, & qui propter hosce ad nos pertinent sursum omnes: atque ad patrios usque deos retro ascendens illud nomen progreditur.

5. Gaudent ipsi quoque *suis* Dii patriis, & cum omnia inspiciant humana, ut credere fas est, qui suae ditionis & terram & mare esse arbitrentur: tum in qua quisque illorum natus est, eam urbibus praefert aliis omnibus. *Itaque* & urbes augustiores, quae Deorum patriae sunt, & diviniores in-

a Πειρωμένῳ] Πειρωμένων *Fl.* b Πατρίδος] Πατρὶς male *J.*

33. Νικώμενοι] Subaudi τῇ στοργῇ. *F. G.*

71. Δικὴ τοῦ πατρὸς] Vulgatum non contemno, quia non modo δικὴ cum genit. etiam caussam instrumentumve notat, ut *Herodian.* I. 3. 5. ὕδρεις τε καὶ βίαι, δι' ὧν τὴν ἐκείνου ἀρχὴν κατήχυναν. *Ptolem.* Harm. c. 3. pr. δι' ἧς ἡ πληγή. *per quem percussio facta.* Sed quia locum potissimum hic significari credo, ubi didicerit, i. e. *in patria*, quod exemplis haud indiget: ideoque Florent. lectionem non recepi, etsi & illa defendi potest, δικὴ τῶν πατρίδα exponendo *patriae beneficio, ope*, ut *Long. Past.* 2. p. 48. f. δικὴ τούτου καὶ πόλεμοι ῥέουσι. I. e. *per hunc Cupidinem flumina fluunt.* sive, ille auctor est. Idem 2. 77. δικὴ τῆς Νυμφῶν ἔζησε. *Nympharum beneficio vixisset.* Atticis autem frequens esse δικὴ accusativum

insulae, in quibus natales celebrantur Deorum. Sacra quippe ea demum grata Diis putantur, quae in domestica illis loca delatus quisque peregerit. Si vero Diis carum est nomen patriae; quid ni multo magis hominibus?

6. Etenim vidit solem primum e sua quisque patria: ut hic quoque Deus, licet communis sit, patrius ille tamen unicuique videatur ideo, quod primum ex illo *sibi* loco conspectus sit. Et vocem mittere ibi auspicatus est, patria loqui lingua cum disceret; & Deos agnovit. Talem vero si quis patriam sortitus est, ut alia quoque ad majorum rerum institutionem opus habuerit: habeat ille sane hujus etiam institutionis patriae gratiam. Neque enim vel nomen illius *alterius* urbis sciviſſet, nisi patriae beneficio, urbem *ejusmodi* esse didicisset.

7. Caeterum eruditionem, puto, doctrinamque omnem colligunt homines, ut ea se utiliores praestent *suis quique* patriis. Opes sibi parant iidem ambitione quadam ad publicas patriae impensas. Idque merito, arbitror. Oportet enim non ingratos esse, qui maximis affecti sunt beneficiis. Verum si quis singulis etiam gratiam, prout justum est, refert obligatus beneficio, multo magis patriae rependere justa convenit. Etenim malae tractationis parentum leges sunt in civitatibus: communem autem parentem putare patriam convenit, & praemia pro alimentis, ipsaque adeo legum cognitione, rependere.

55 θειότεραι, παρ' αἷς ὑμνεῖται γένεσις θεῶν. ἱερὰ γῆν κεχαρισμένα ταῦτα νομίζε τοῖς θεοῖς, ἐπειδὰν εἰς τοὺς οἰκείους ἕκας ἀφικόμεν ἱερυργῇ τόπους. εἰ δὲ θεοῖς τίμιον τὸ τ πατρίδ ὄνομα, πῶς οὐκ ἀνθρώποις πολύ γε μᾶλλον;

Καὶ γὰ εἶδε τ ἥλιον πρῶτον ἕκας ἀπὸ τ πατρίδ· ὡς ᾗ τοῦτον τ θεὸν, εἰ ᾗ κοινός ἐστιν, ἀλλ' ὃν ἑκάστῳ νομίζε πατρῷον, ἀφ' ᾗ πρώτιμα ἀπὸ τοῦ τόπου θέαν· ᾗ φωνῆς ἐνταῦθα ἤρξατο, ὅπ χώριος πρῶτα λαλεῖν μανθάνων, ᾗ θεοὺς ἐγνώρισεν. εἰ δέ τις τοιαύτης ἔλαχε πατρίδ, ὡς ἑτέρας δεηθῆναι πρὸς τ τ μειζόνων παιδείαν, ἀλλ' ὃν ἐχέτω ᾗ τούτων τ παιδευομάτων τῇ πατρίδι τ χάριν· ὃ γὰ ἂν ἐγνώρισεν οὐδὲ πόλεως ὄνομα, μὴ ἀφ' τ πατρίδ, πόλιν εἶναι μαθών.

Πάντα δὲ, οἶμαι, παιδεύματα ᾗ μαθήματα συλλέγουσιν ἄνθρωποι, χρησιμωτέρους αὑτοὺς ἀπὸ τούτων ταῖς πατρίσι παρασκευάζοντες. κτῶν δὲ ᾗ χρήματα, φιλοτιμίας ἕνεκεν τ εἰς τὰ κοινὰ τ πατρίδ δαπανήματα. καὶ εἰκότως, οἶμαι· δεῖ γὰ οὐκ ἀχαρίστους εἶναι τοὺς τ μεγίστων τυχόντας εὐεργεσιῶν. ἀλλ' εἰ καὶ τοῖς καθ' ἕνα τις ἀπονέμοι χάριν, ὥσπ ἐστὶ δίκαιον, ἐπειδὰν εὖ πάθῃ πρός τινος, πολὺ μᾶλλον προσήκει τ πατρίδα τοῖς καθήκουσιν ἀμείβεσθαι. κακώσεως μὲ γὰ γονέων εἰσὶ νόμοι καὶ ταῖς πόλεσι· κοινὴν δὲ προσήκει πάντων μητέρα τ πατρίδα νομίζειν, καὶ χαριστήρια τροφῶν ἀποδιδόναι, ᾗ τ τῶν νόμων αὐτῶν γνώσεως.

Ὠφθη

c Πρῶτος] Πρῶτον Fl. d Τῆς πατρίδ] Τὴν πατρίδα Fl. e Ἀπονέμοι] Ἀπονέμει Fl.

tivum etiam pro genitivo addere, vid. apud *Kuster.* ad *Aristoph.* Plut. 93. 130. & 143. *δι' ἐμὲ θύσειν αὐτῷ. Per me* (Plutum) *ei sacrificant.* Ac plura de illa permutatione, in Obsservatt. *Eckhardi*, ad ejusd. *Plut.* p. 12. & 13. *J.F.R.*

84. Κακώσεως — γονέων] Conf. T. 2. *Bis Accus.* c. 29. ubi de injuria quam uxor a marito passa est. Hic vero constructio illa cum genitivo in se spectata est ambigua, vel reciproca, potestque tam significare injurias a parentibus commissas, quam quas illi patiuntur. Sed si nexum spectes, posterius significari, patebit. *J.F.R.*

1. Ἀν-

Ὤφθη δὲ οὐδεὶς ὕτως ἀμνήμων τ πατρίδ, ὡς ἐν ἄλλῃ πόλ γενόμθ, ἀμελεῖν. ἀλλ' οἵ τε κακοπραγοῦντες ἐν ταῖς ἀποδημίαις, συνεχῶς ἀνακαλοῦσιν ὡς μέγιστον τ ἀγαθῶν ἡ πατρίς· οἵ τε εὐδαιμονοῦντες, ἂν καὶ τὰ ἄλλα εὖ πράττωσι, τοῦτο γοῦν αὐτοῖς μέγιστον ἐνδεῖν νομίζουσι, τὸ μὴ τ πατρίδα οἰκεῖν, ἀλλὰ ξενιτεύειν. ὄνειδ γοῦ τὸ τ ξενιτείας· καὶ τοὺς κτ' τ τ ἀποδημίας χρόνον λαμπροὺς γενομθους, ἢ ἀφ' χρημάτων κτῆσιν, ἢ ἀφ' τιμῆς δόξαν, ἢ ἀφ' παιδείας μαρτυρίαν, ἢ δι' ἀνδρίας ἔπαινον, ἔστιν ἰδεῖν ἐς τ πατρίδα πάντας ἐπειγομθους, ὡς οὐκ ἂν ἐν ἄλλοις βελτίοσιν ὀπιδειξομθους τὰ αὑτῶν καλά. καὶ τοσούτῳ γε μᾶλλον ἕκαστ σπεύδει λαβέσθ τ πατρίδ, ὅσῳπερ ἂν φαίνητ μείζόνων παρ' ἄλλοις ἠξιωμθ. σοθεινὴ μὲν οὖν καὶ νέοις πατρίς.

Τοῖς δὲ ἤδη γεγηρακόσιν, ὅσῳ πλέον τῦ φρονεῖν ἢ τοῖς νέοις μέτεστι, τοσούτῳ καὶ πλείων ἐγγίνετ πόθ ὁ τ πατρίδ. ἕκαστ γοῦν τ γεγηρακότων, καὶ σπεύδει καὶ εὔχετ καλαλῦσαι τ βίον ὅπ τ πατρίδ, ἵν', ὅθεν ἤρξατο βιῦν, ἐνταῦθα πάλιν καὶ τὸ σῶμα προσκατάθητ τῇ θρεφαμθῃ γῇ, καὶ τ πατρώων κοινωνήσῃ τάφων. δεινὸν γοῦ ἑκάστῳ δοκεῖ ξενίας ἁλίσκεσθ, καὶ μὴ θάνατον ἐν ἀλλοτρίᾳ κειμθῳ γῇ.

8. Visus autem est nemo adeo immemor patriae, qui in alia civitate constitutus illius curam abjiciat. Sed cum ii quibus adversa in peregrinatione obveniunt, perpetuo in animum revocent, maximum bonorum esse patriam, tum quibus secunda sunt omnia, quantumvis reliquis rebus felices, tamen hoc sibi maximum putant deesse, quod patriam non inhabitant, sed peregrinantur. Ipsa enim crimen *habet* peregrinitas. Ac videre licet ipsos, qui peregrinationis suae tempore, vel bonorum possessione vel honorum gloria, vel eruditionis testimonio, vel laude fortitudinis, illustrati sunt, in patriam tamen festinare omnes; ut qui inter meliores sua ostendere bona non possint. Ac tanto magis festinat unusquisque ad suam complectendam patriam, quo majoribus rebus dignati ipsum sunt alii. Igitur junioribus etiam amabilis est patria.

9. His vero qui pervenere ad senectutem, quanto major quam juvenibus prudentiae portio obtigit, tanto etiam vehementius inest patriae desiderium. Senum enim unusquisque in patria finire vitam & studet & optat, ut unde coepit vivere, ibi rursus & altrici terrae corpus commendet, & majorum suorum monumentis inferatur. Durum enim unicuique videtur, peregrinitatis damnari in terra aliena jacenti.

10. Quan-

1. Ἀνδρίας] Sic etiam scribitur supra *Muse.* c. 5. atque alibi apud Nostrum, item *Diod. Sic.* ut ibi, ni fallor, indico. Aliis ἀνδρία, ut *Herodian.* plurimis locis, ac *Thucyd.* 2. c. 39. f. ubi tamen Cod. unus ἀνδρίας etiam. Sed ἀνδρίας frequentius eidem; licet III. c. 82. ἀνδρία vicissim in textu, ubi Cod. quidam ἀνδρίαν. *J.F.R.*

17. Ξενίας ἁλίσκεσθ] Subaudi αἰτίας, χρῆσιν. *F.G.*

32. Ἀλλὰ καὶ — ἀνειμένοις — ἐπαινοῦσι] Haec subditicia videntur. *F.G.*

33. Πεδίοις ἀνειμένοις] Nescio cur *interquiescentes agros* dederint interpretes. Certe ea laus non est regionis; major virtus irrequieta fertilitas. Itaque *laxos* & quasi effusos, id est, amplissimos campos intelligere malui. *J.M.G.*

Ibid. Ἀνειμένοις] Ἀνειμένη γῆ, terra inculta, pascua Diis consecrata. *F.G.*

36. Τὴν δὲ ἱππότροφον ὑπερορῶντες, καὶ κυνοτρόφον ἐπαινοῦντες] Adscribam verba *L. Bos* Obs. Crit. p. 79. pessime, ait, haec translata, *sed equorum juventumque altricem suspicientes laudant.* Sensus enim est: *Spernunt autem equorum altricem* (regionem) *juventumque altricem laudant.* Oppolita sunt ὑπερορᾶν & ἐπαινεῖν, quae Interpres pro Synonymis sumsit. ὑπερορᾶν est *contemnere*, ὑπεριδεῖν. Similiter oppositae sunt regiones ἱππότροφος & κυνοτρόφος. & dum dicit auctor ἱππότροφος, respicit ad ea quae paullo ante dixerat, σεμνυνομένους πεδίοις ἀνειμένοις. Sunt autem πεδία ἀνειμένα, *campi patentes*, equis pascendis habiles, non vero *agri interquiescentes*, uti vertit Interpres. Haec ille. Quibus addo; illud καὶ non suspectum fore, si pro ἐπαινοῦσι legas ἐπαινοῦντες. Nam καὶ sic positum inter duo

10. Quantum porro benevolentiae in patriam germanis vere civibus insit, ex indigenis aliquis intelligat. Nam advenae, velut spurii, migrationes facile suscipiunt, qui neque intelligant nomen patriae, neque ament; sed, necessariarum rerum copiam praesto sibi ubique futuram rati, mensuram voluptatis in ventris voluptatibus collocent. Quibus vero parens etiam est patria, hi amant in qua nati sunt & alibi terram, licet parvam habeant, licet asperam, & tenuem: & licet non habeant quam terrae virtutem commendent, laudes certe non desunt illis, quibus ornent patriam. Verum etsi videant gloriantes alios campis laxis, pratisque vario plantarum genere distinctis; ipsi tamen patriae laudum non obliviscuntur, despectaque equorum altrice terra, laudant suae nutriculam pueritiae.

11. Ac festinat in patriam aliquis insulanus etiam, etiam cum felicem apud alios vitam licet agere, nec oblatam sibi immortalitatem admittit, sepeliri praeoptans in patria, fumusque patriae igni apud alios ei clarior videbitur.

12. Adeo autem carum super omnia videtur patria, ut, qui ubique fuere legum

Ὅσον δὲ ἡ εὐνοίας ἡ πρὸς τὰς πατρίδας μέτεστι τοῖς ὡς ἀληθῶς γνησίοις πολίταις, μάθοι τις ἐκ τῶν αὐτοχθόνων. οἱ μὲν γὰρ ἐπήλυδες, καθάπερ νόθοι, ῥᾳδίας ποιοῦνται τὰς μεταναστάσεις, τὸ μὲν τῆς πατρίδος ὄνομα μήτε [a] εἰδότες, μήτε στέργοντες· ἡγούμενοι δ' [b] ἀπαντλαχῆ τῶν ἐπιτηδείων εὐπορήσειν, μέτρον εὐδαιμονίας τὰς τοῦ γαστρὸς ἡδονὰς τιθέμενοι. οἷς δὲ καὶ μήτηρ ἡ πατρὶς, ἀγαπῶσι τὴν γῆν, ἐφ' ἧς ἐγένοντο, καὶ ἐτράφησαν, κἂν ὀλίγην ἔχωσι, κἂν τραχεῖαν, καὶ λεπτόγεων· κἂν ἐπαινέσαι τὴν ἀρετὴν, τοῦ γε ὑπὲρ τῆς πατρίδος οὐκ ἐπαινέσουσιν ἐγκωμίων. ἀλλὰ κἂν ἴδωσιν ἑτέρους σεμνυνομένους, πεδίοις ἀρειμένοις, καὶ λειμῶσι φυτοῖς παντοδαποῖς [c] διειλημμένοις, καὶ αὐτοὶ τῆς πατρίδος ἐγκωμίων οὐκ ἐπιλανθάνονται· τὴν δὲ ἱπποτρόφον ἐπαινοῦντες, καὶ χειροτρόφον ἐπαινέσουσι.

Καὶ σπεύδει τις εἰς τὴν πατρίδα, κἂν νησιώτης ᾖ· κἂν παρ' ἄλλοις εὐδαιμονεῖν δύνηται, καὶ διδομένην ἀθανασίαν οὐ προσήσεται, προτιμῶν τὸν ἐπὶ τῆς πατρίδος τάφον· καὶ ὃ τῆς πατρίδος αὐτῷ καπνὸς λαμπρότερος ὀφθήσεται τοῦ παρ' ἄλλοις πυρός.

Οὕτω δὲ ἄρα τίμιον εἶναι δοκεῖ [d] πᾶσι τοῖς πανταχοῦ νομο-

a Εἰδότες] Ἰδόντες *Fl.* b Ἀπανλαχῆ] Ἀπανλαχοῦ marg. *A1.* c Διειλημμένους] Nihil variant Edd. d Παρὰ] Restitui ex *Fl.* & *Venet.* utraque. Περὶ male cett. Ἐπὶ *S.* & *Amst.*

38. Σπεύδει] De Ulysse. *G.*

duo opposita pro *adversativa* valet. *Demosth.* Init. Or. pr. Coron. τὸ μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν, καὶ πάντα καλῶς θεῶν. Quin & in aliis locutionibus recte *sed* vertitur. *Long. Past.* III. p. 87. πᾶσον — μηδὲν αἰτῶν μέγα, καὶ γαμοῦν πάντως. *Persuade* — *te nihil magni petere, SED ducere velle.* Conf. eumd. L. 2. p. 42. notasque *Mollii* p. 50. 2. Sed quia Cl. *Gesneri* emendatio aeque est facilis, ei cedo. *J.F.R.*

37. Καὶ χειροτρόφον] *Homer.* Od. Δ. 601. & I. 27. *M. du S.*

Καὶ χειροτρόφον ἐπαινοῦσι] Legendum τὴν χειροτρόφον. Opponuntur enim sibi ἱπποτρόφος & χειροτρόφος illud Argorum epitheton, & aliarum urbium, quae latos ac laetos campos habent: hoc Ithacae, quae ab Ulysse suo vocatur *Od.* I, 27. Τραχὺ' ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος. *J.M.G.*

38. Καὶ σπεύδει] *Hom.* Od. E. 219. *M. du S.*

42. Καπνὸς] Quo respexerit, satis indicat locus *Homeri* Odyss. A. 58. *Clementis Alex.* locus est huc apprime faciens προτρ. p. m. 32. B. οἱ δὲ ἄλλοι ἀσπιφυκότες τῷ κόσμῳ; ἆρα φύσιά τινα ἐνάλοις πέτραις ἀθανασίας ὀλιγαρκοῦσιν, καθάπερ ὁ Ἰθακήσιος γεγων, ὃ τὴν ἀληθινὴν & τῆς ὡραίας πατρίδος, πρὸς δὲ καὶ τὸ ὄντως ἱμειρόμενος φωτὸς, ἀλλὰ τοῦ καπνοῦ. Alluduntur & alii ad hunc *Homeri* locum, *Ovid.* de Ponto I. & *Philostratus* 786. *M. du S.*

μοθέτας ἴδοι τίς ἂν ὅπῃ τοῖς μεγίστας ἀδικήμασιν ὡς χαλεπωτάτῳ ὁπιθεληκότας τὴν φυγὴν τιμωρίαν. καὶ οὐχ οἱ νομοθέται μὰ ἄττως ἔχουσιν, οἱ δὲ πιστευόμενοι τὰς στρατηγίας ἑτέρως, ἀλλ' ἐν ταῖς μάχαις τοῦ μέγιστόν ἐστι τῶν δεινῶν παραπροβάλλουσιν, ὡς ὑπὲρ πατρίδος[a] αὐτοῖς ὁ πόλεμος. καὶ οὐδεὶς ὅστις ἂν[b] ἀκούσας τοῦτο, κακὸς εἶναι[c] θέλῃ. ποιεῖ γὰρ καὶ τὸ δειλὸν ἀνδρεῖον τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα.

latores, eos videas maximis quibusque criminibus gravissimam imposuisse poenam; exilium. Nec vero legum modo latores in ea sunt sententia; aliter animatis exercituum ducibus: quin sub ipsa praelia ad eos, qui stant jam in acie, maximum illud adhortamentum est, bellum ipsis esse pro patria: neque quisquam est, qui hoc audito ignavus esse velit: virtutem enim timido etiam addit nomen patriae.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΨΑΔΩΝ.

Τῆς Λιβύης τὰ νότια ψάμμος ἐστὶ βαθεῖα, καὶ γῆ ἀλαχεκαυμένη, ἔρημος ὅπῃ πολὺ, ἀκριβῶς ἄκαρπος,[d] πεδινὴ ἅπασα, καὶ χλόην, καὶ πόαν, καὶ φυτὸν, οὐχ ὕδωρ ἔχουσα, ἢ εἴπερ ἄρα ἐν κοίλοις συνεστηκὸς ὑετῶν ὀλίγων λείψανον, παχὺ καὶ τοῦτο, καὶ δυσῶδες, καὶ πάνυ διψῶντι ἀνθρώπῳ πότιμον. ἀοίκητος γῆν ὅστι ἀλλὰ ταῦτα. ἢ πῶς γὰρ ἂν οἰκοῖτο, ἀνήμερος οὖσα, καὶ ξηρὰ, καὶ ἄφορος οὖσα, καὶ πολλῷ τῷ αὐχμῷ πιεζομένη; καὶ τὸ θάλπος δὲ αὐτὸ, καὶ ὁ ἀὴρ, κομιδῇ πυρώδης, καὶ φλογερὸς ὤν, καὶ ἡ ψάμμος ὑπερζέουσα, πανταχῶς ἄβατον τὴν χώραν τίθησι.

Γαραμάντες μόνοι πρόσοικοι ὄντες, εὐσταλὲς καὶ κοῦφον ἔθνος, ἄνθρωποι σκηνῖται,

DE DIPSADIBUS.

QUae ad austrum spectant Libyae, arena sunt profunda, adusta tellus, deserta majorem partem, infecunda plane, universa campestris, quae non herbam, non gramen, non plantam, non aquam habeat; aut si quae etiam consistentes locis cavis pluviarum tenues reliquiae, crassum & hoc atque odoris mali, nec sitienti licet homini potabile. Ergo propter ista inhabitabilis est: aut quomodo habitetur, quae immanis adeo atque arida sit & sterilis, multoque squalore obsita? cum vapor ipse & aër igneus vehementer atque aestuosus sit, & arena servidissima, inviam omnino regionem reddit.

2. Garamantes soli accolae, gens succincta & levis, in tabernaculis vivere soliti ho-

a Αὐτοῖς] Bene sic *Fl. P.* aliaeque. Αὐτῆς male *J.* b Ἀκούσας] Ἀκούσῃ *Fl.* Forsan melius, etsi vulgatum non malum. c Θέλῃ] Θέλει *Fl.* d Πεδινὴ] Πεδινὴν W. Cod. e Δὲ] Additum ex W. & *Fl.* Aberat ab caet. Edd.

53. Ἀκούσας] Non improbo vulgatum, quod sensum quidem commodum sic exhibet, ἀδὴς, scil. ἐστὶ, ὃς τις ἂν ἀκούσας — θέλῃ. Sed nec Florentina lectio displicet. Quum vero utrumque bonum, numerum sequimur majorem. *J. F. R.*

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΨ.] Προσλαλιὰ περὶ τῶν δψάδων. *Tu. M.*

3. Ἀκριβῶς ἄκαρπος &c.] Sterilitatem Lybiae eodem modo describit *Diod. Sic.* L. III. c. 50. pr. nisi quod nitrum ibi provenire dicat, quod tamen suspectum, neque constantis lectionis est. Vid. Commentatores id varie illic tentantes. *J. F. R.*

19. Ὑπαλλὰ τὸν θεὸν] Nota phrasin poëticam: ὑπὲρ τὸν Διὸς &c. *F. G.*

22. Βατὰ] Mallem βατὸς, ut ad ψάμμος vel χώρα referatur, si vero, quod in omnibus libris est, βατὰ retineas, ad τῆς Λιβύης τὰ νότια referendum, quod valde remotum. Supra v. τὴν χώραν τίθησι c. 1. & mox ἡ ψάμμος διαβατός. *M. du S.*

37. Ἀπὸ-

homines, venatu viventes plerumque; hi igitur per venatus causſam irruunt interdum circa ipſam brumam, obſervato tempore maxime pluvio, cum ardoris major pars exſtincta eſt, & conſperſa arena, itineris copia utcumque contingit. Venatus autem eſt aſinorum agreſtium & marinorum paſſerum, ingentium illorum, qui humo tollere ſe non poſſunt, & ſimiorum maxime, & interdum elephantorum. Haec enim ſola durant ad ſitim, & vexationem a multo acutoque ſole ſuſtinent. Et tamen Garamantes conſumtis cibariis, quibuscum venerant, celeriter revertuntur, veriti, ne ſibi accenſa rurſus arena tranſitum vel difficilem reddat, vel plane neget, ac deinde velut intra retia deprehenſi cum captura ipſi ſua pereant. Neque enim ulla ſupereſt effugiendi ratio, ubi ſol ſurſum tracto humore, exſiccataque celeriter regione, vehementer exarſit, radios jaculatus fortiores, tanquam ab ipſo humore acutos, qui alimentum igni praeſtet.

3. Quamquam iſta quae adhuc commemoravi omnia, vapor, ſitis, ſolitudo, inopia copiarum terreſtrium, minus vobis difficilia videbuntur eo, quod jam dicam: & propter hoc fugienda omnino iſta regio. Serpentes nempe varii, magnitudine ingentes, plurimi numero, formis peregrini, veneno *armati* invicto, terram paſcuntur;

ἀπὸ θήρας τὰ πολλὰ ζῶντες, ἐνίοτε ὅτοι ἐσβάλλουσι, [f] θηρεύοντες ἀμφὶ τροπὰς τὰς χειμερινὰς, μάλιστα [g] ὑσανίης τ' θεὸν τηροῦντες, ὁπότε τὸ πολὺ τῦ καύματος σθεναθείη, καὶ ἡ φλὸξ νοσιωθείη, καὶ ἀμηγέπη [h] βατὰ γένοιτο. ἡ θήρα δέ ἐστιν ὄνων τε τ' ἀγρίων, καὶ στρουθῶν τ' μεγάλων [i] καμαιπετέων, καὶ πιθήκων μάλιστα, καὶ ἐλεφάντων ἐνίοτε. ταῦτα γὰρ μόνα [k] ἀρκεῖ πρὸς τὸ δίψος, καὶ ἀνέχει ὅπου πολὺ ταλαιπωρέμενα ὑπὸ πολλῷ καὶ ὀξεῖ τῷ ἡλίῳ. καίτοι ὅμως οἱ Γαράμαντες ἐπειδὰν τὰ σιτία καταναλώσωσιν, ἅσσα ἔχοντες ἀφίκοντο, ἀπελαύνουσιν εὐθὺς ὀπίσω, δεδιότες μὴ [l] σφίσιν ἡ φλὸξ ἀναφλεγεῖσα δύσβατος καὶ ἄπορος γένηται, εἶτα ὥσπερ ἐντὸς δικτύων ληφθέντες, καὶ αὐτοὶ ἀπόλωνται μετ' ἄγρας. [m] ἄφυκτα γάρ ἐστιν, ἢν ὁ ἥλιος ἀναστάσας τ' ἰκμάδα, καὶ τάχιστα ξηράνας τ' χώραν, ἐκθλίβῃ, ἀκμαιοτέραν τ' ἀκτῖνα προσβαλὼν, ἅτε πρὸς τ' νοτίδα προσπεφορημένην· τροφὴ γὰρ αὕτη τῷ πυρί.

Καίτοι ταῦτα πάντα ὁπόσα εἶπον, τὸ θάλπος, τὸ δίψος, ἡ ἐρημία, τὸ μηδὲν ἔχειν ἐκ τ' γῆς λαβεῖν, πάντα ὑμῖν δυσχερῆ εἶναι δόξει τῦ λεχθησομένου· καὶ [n] διὰ τοῦτο φευκτέα πάντως ἡ χώρα ἐκείνη. ἑρπετὰ γὰρ ποικίλα, μεγέθει τε μέγιστα, καὶ πλήθει πάμπολλα, καὶ τὰς μορφὰς ἀλλόκοτα, καὶ τ' ἰὸν ἄμαχα, ὀπυίεται τ' γῆν.

f Θηρεύοντες] Θηράσοντες *Fl.* *g* Ὑσανίης] Sic *Fl.* cum cett. Ὑσιείης *J.* & marg. *A1.* *h* Βατὰ] Forſan βατὸς. At nil mut. Edd. nec M. Βατὴ conjicit *Guiet.* *i* Καμαιπετέων] Καμαὶ τούτων W. & *Fl.* *k* Διαρκεῖ] Διαρκῆ *Fl.* *l* Σφίσιν] Σφὶν W. *m* Ἄφυκτα] Nil mut. Edd. & M. *n* Διὰ τοῦτο] Διὰ τὸ *Fl.*

38. Τροφὴ] Ὥσπερ γὰρ τὶς τροφὴ ἐστὶ τῷ θερμῷ ἐστὶ τῷ ψυχρῷ τὸ ὑγρόν. ἀλλὰ τῷ ψυχρῷ μὲν ἅτε συγγενεστέρῳ μᾶλλον κρατύνεται ἐπιδίδωσιν· τῷ δὲ θερμῷ μαραίνεταί τε καὶ ἀφανίζει σωματοῦσα τὸ εἰς ἑαυτὴν τὸ θερμόν. ἀεὶ γὰρ πρὸς ὀλίγον αὐτὴ μὲν ἡ ὑγρότης ὀλιγομένη ἀκμάζειν ὑπιεμένη, ὡς οἷα τρέφουσα τῷ θερμῷ. τέλος δὲ ἐξικμαζομένη καὶ πρὸς τὸ μὴ εἶναι χωροῦσα, ὥσπερεὶ παραβραύει καὶ ἀθρανμάζειν ποιεῖ ἐστὶ αὐτὴ τὸ θερμόν. εἰ δὲ μὴ τοῦτο πάσχειν δοκεῖ. ὅσπερ τ' ἤδη κεκρατηκέναι τ' τέως ἐνίκμων τόπων. M.

37. Ἀκτῖνα — διαπεφορημένην] Mirum dicendi genus, *acui ab humore ſolis radios.* Sed, ſi tollas metaphoram, illud relinquitur, intenſiorem ſentiri aeſtum poſt pluviam, ſive quod deſueverunt, per ipſum refrigerationis tempus, corpora, aeſtum ferre: ſive quod vapores copioſius ſane, quam de ſiccis arenis, ſurgentes, ſulphurei praeſertim, magis angunt praecordia. *J. M. G.*

γῆν. τὰ μὲν ὑποβρύχια, φωλεύοντα ἐν μυχῷ τῆ ψάμμῳ· τὰ δὲ ἄνω ἐπιπολάζοντα, φύσαλλοι, καὶ ἀσπίδες, καὶ ἔχιδναι, καὶ κεράσται, καὶ βυπρήστεις, καὶ ἀκοντίαι, καὶ [a] ἀμφίσβαιναι, καὶ δράκοντες, καὶ σκορπίων γένος διττὸν, τὸ μὲν ἕτερον ἐπιγειόν [b] τε καὶ πεζὸν, ὑπέρμεγα, καὶ πολυσφόνδυλον, θάτερον δὲ ἐναέριον, καὶ πτηνὸν, ὑμενόπτερον δὲ οἷα ταῖς [c] ἀκρίσι, καὶ τέττιξι, καὶ νυκτερίσι τὰ πτερά. τοιαῦτα ὄρνεα πολλὰ [d] ἐπιπετόμενα, οὐκ εὐπρόσιτον ἀπεργάζεται τὴν Λιβύην ἐκείνην.

partim submersi, nido in arenae recessibus defosso; alii in summo versantur, bufones, & aspides, & viperae, & cerastae, & buprestae, & jaculi, & amphisbaenae, & dracones, & scorpionum genus duplex, terrestre alterum, pedestre, ingens, vertebras (*in cauda*) habens plures; aërium alterum & volucre, membranaceis quidem alis, quales sunt locustis, & cicadis & vespertilionibus alae. Id genus volucres oberrantes multae difficilem accessu reddunt illam Libyam.

Τὸ δὲ δὴ πάντων ἑρπετῶν δεινότατον, ὧν ἡ ψάμμος τρέφει, ἡ δίψας ἐστὶν, ὄφις ἐκ πάνυ μέγας, ἐχίδνῃ ὅμοιος, τὸ δῆγμα βίαιος, ἰὸν [c] παχὺς, ὀδύνας μὲν [f] ἀλήκτους ἐπάγων εὐθύς· ἐκκαίει τε γὰρ, καὶ σήπει, καὶ πίμπρασθαι ποιεῖ, καὶ βοᾶσιν, ὥσπερ οἱ ἐν [g] πυρὶ κείμενοι. τὸ δὲ μάλιστα καταπονοῦν, καὶ καταπτύσαν αὐτὸς, ἐκεῖνό ἐστιν, ὁμώνυμον πάθος τῷ ἑρπετῷ. διψῶσι

4. Bestiarum vero, quas ea nutrit arena, importunissima est dipsas, serpens non ita magnus, viperae similis, morsu violento, veneno crasso, immedicabiles statim dolores adferens. Nam exurit, & putredinem inducit, & ut ardeant *morsi* efficit. Itaque clamant, ut qui in igni jaceant. Quae autem maxime illos conficit atque atterit, illa est affectio, a qua nomen accepit be-

a Ἀμφίσβαιναι] Ἀμφίσβαναι W. b Τε] Τι W. c Ἀκρίσι] Ex emendatione *Soulii*, Ἰκτῖσι Edd. & M. d Ἐπιπετόμενα] Bene *S.* Ἐπιπτόμενα Edd. illa priores. e Παχὺς] Sic Edd. omn. & M. ταχὺς. *Solan.* f Ἀλήκτους] Ἀλίκτους W. sed supra est ἡ. g Πυρὶ] Πυρᾷ W. L. Ἐν πυρᾷ *El.*

47. Φωλεύοντα ἐν μυχῷ τῆ ψάμμῳ] Credo, hic est ille apud *Lucanum* 9, 715. *Concolor exustis atque indiferetus arenis Ammodytes*, quem in Hammoditen quasi postliminio mutatum nuper nolim. Est omnino *Troglodytis* analogus *Ammodytes*, ὑποδὺς τὴν ἄμμον. Quod ὑφίστου dicas, posteriore parte compositi, quasi *viatorem arenae*, nimis generale est, & omnibus commune harum regionum serpentibus. *J.M.G.*

50. Βυπρήστεις] Βύπρηστις est animalculum ex cantharidum genere, sic dictum, quod in herba a bobus devoratum eos tacto felle ita inflammet, ut rumpat. *Nicand. Plin.* *F.G.*

55. Ἰκτῖσι] Notandum est *ἰκτίδας* seu viverras absurde poni inter animalia. Itaque pro ταῖς ἰκτῖσι καὶ τέττιξι, i. e. *viverris & cicadis*, omnino legendum ταῖς ἀκρίσι & τέττιξι, *locustis & cicadis*, quod miror vidisse neminem. *Bochartus* de Animal. Sacr. script. part. 2. L. IV. c. 29. *Almel.*

Ἰκτῖσι, καὶ τέττιξι.] Si *ἰκτὶς* non alius animalis quam viverrae nomen est; non potest profecto hic locum habere. *Bochart.* summi fane virī, ἀκρῖσι, nimis a scriptura & sono vocis *ἰκτῖσι* recedit. Spem inveniendi melius quiddam videtur prope intercipere *Plinius* 10, 61. f. 81. *Vespertilioni membranaceae pinnae unt.* Sed scilicet conferendus etiam est alter locus II, 39. f. 94. *Membranis volant* (i. e. ὑμενόπτερα sunt) *fragilibus infecta, hirundines in mari, siccis inter tecta vespertilio.* Nimirum *hirundines* illae *in mari*, & *pisces* alii plures volant & ipsi: vid. *Aelian.* de Animal. 9, 52. Πέτονται ἰχθύες ὅταν διώκωσι, καὶ ἐξάλλονται ἀπὸ θαλάττης, αἵ τε τἀθερίδες καὶ οἱ ἱέρακες οἱ θαλάττιοι, καὶ ἡ χελιδὼν ἡ πελαγία κ. τ. λ. Quae cum ita sint, puto Lucianum dedisse τοῖς ἰχθῦσι, καὶ τέττιξι καὶ νυκτερίσι. Corruptio contigisse potuit inter dictantem, qui adspiratas tenuius justo pronuntiaret, & excipientem. Tolle enim adspiratas, & ν pronuntia exilius, ut solent Jotacistae, & pro ἰχθῦσι existet ἰκτῖσι. Ita in Ἑταιρ. VH. post med. ἀπεμύκτισας legitur, quod ἀπεμύχθισας fuisse, non sine caussa suspicatur V. C. *Jensius.* *J.M.G.*

Ἰκτῖσι] *Viverris* Bened. verte *milvis*. *F.G.* Certe ridiculum erat viverris alas tribuere. Sed nec milvorum alae hic conveniunt; vid. notam nostram seq. *J.F.R.*

Ἀκρῖσι] (*Bochartus* recte emendat ἀκρῖσι. vide omnino nostrum supra *Mus.* C. 1. *Kust.*) In omnibus Impr. & ipso M. legebatur *ἰκτῖσι*. *M du S.*

Ἀκρῖσι] Dedi hoc *Solano*, & consuetudini ἀκρῖσι ac τέττιξι conjungendi; nam ut ἰχθῦσι non possim recipere,

beſtia. Sitiunt nempe ſupra modum: quodque maxime mirum eſt, quo plus biberint, tanto magis potum appetunt, multoque magis intenditur eorum bibendi cupiditas: nec unquam ſitim exſtinxeris, neque ſi Nilum ipſum, totumve Iſtrum ebibendum iis praebeas; ſed ipſa illa irrigatione morbum accendas, velut ſi quis oleo exſtinguere ignem tentet.

5. Ajunt medicorum filii iſtam eſſe cauſſam, Venenum illud craſſum potu deinde dilutum, moveri celerius, quippe quod liquidius ſic fiat, & diffundatur maxime.

6. Equidem neminem vidi, cui hoc acciderit, neque, Di boni! videam hominem talibus cruciatum ſuppliciis. Sed, bono conſilio, pedem nunquam omnino intuli in Libyam. Sed Epigramma audivi, quod in ipſo ſe legiſſe cippo viri hoc modo defuncti ſodalium aliquis mihi dixit, qui e Libya, ſic narrabat, dum Aegyptum tranſit, iterque facit ad Syrtim majorem,

σι γὰρ εἰς ὑδρωπικὴν καὶ τὸ ποτιδοξότατον, ὅσῳπερ ἂν πίνωσι, τοσούτῳ μᾶλλον ὀρέγονται τοῦ ποτοῦ. καὶ ἡ ἐπιθυμία πολὺ πλέον ἐπιτείνεται αὐτοῖς. ὥσθ' ἂν σβέσειάς ποτε τὸ δίψος, οὐδ' ἂν τὸν Νεῖλον αὐτὸν, ἢ τὸν Ἴστρον ὅλον ἐκπιεῖν παράσχοις, ἀλλὰ προσεκκαύσεις ἐπάρδων τὸ νόσημα, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἐλαίῳ πῦρ καταβεννύοι.

Λέγουσιν ἰατρῶν παῖδες ἐκείνην τὴν αἰτίαν εἶναι, παχὺν τὸν ὄντα, [h] ἐπειτα δευόμενον τῷ ποτῷ, ὀξυκίνητον γίγνεσθαι, ὑγρότερον, ὡς τὸ εἰκὸς, καθιστάμενον, καὶ ὅτι πλεῖστον διαχεόμενον.

Ἐγὼ μὲν οὖν οὐδένα τοῦτο πεπονθότα εἶδον. μηδὲ, ὦ θεοὶ, ἴδοιμι οὕτω κολαζόμενον ἄνθρωπον, ἀλλ' οὐδὲ ἐπέβην τῆς Λιβύης τὸ παράπαν, εὖ ποιῶν. ἐπίγραμμα δέ τι ἤκουσα, ὅ μοι τῶν ἑταίρων τις ἔλεγεν αὐτὸς ἐπὶ στήλης ἀναγνωκέναι, ἀνδρὸς ὅτου ἐπιθανόντος, [i] ὃς ἐκ Λιβύης, ἔφη, ἀπιὼν εἰς Αἴγυπτον, περὶ τὴν μεγάλην Σύρτιν ἔπλει

[h] Ἐπειτα δευόμενον] Ἐπιδιψιλεόμενον marg. A1. L. & G.-Vulgatum ſervant Edd. & M. [i] Ὃς] Sic Edd. omn. In M. omiſſ. ſed ὡς ſupra ſcriptum a recentiore manu.

pere, ſuadet tam articulus ταῖς, jam recte reſpondens tribus femininis; quam quod ſequitur, his avibus infeſtam Lybiam; quod de *piſciòus* minime praedicari poteſt. *J.F.R.*

62. Παχὺν] Quid hoc ſit, quave ratione cum ſequentibus conciliari poſſit, medicis quorum ea eſt provincia, inquirendum relinquo. Ego interim lego ταχὺς; nec me movet quod mox c. 5. diſerte παχὺν dicat; ibi enim alia ratio eſt. Hic celeritatem, illic naturam veneni notat. *M. du S.*

Ibid. Τὸν ἐὸν παχὺν] Etſi c. ſeq. παχὺν τὸν ἐὸν ὄντα omnino recte legitur, quod expreſſis verbis addit, id potu dilui, & παχὺς etiam aliter defendi poteſt, ut exponatur *tumens veneno*, veluti *Ovid.* de *Pythone* ſerpente III. Met. 33. — *corpus tumet omne veneno*; tamen ταχὺς hic praeferrem, propter adjuncta βαίνων, & ὠθεῖς, inter quae παχὺς poſitum languet. Nihil tamen contra libros auſus ſum, ut *Solanus* π. jam delerit. *J.F.R.*

64. Πίμπραται ποσὶ] Conf. Rev. *Jac. Elſn.* ad *Act. Ap.* XXVIII. 16. Et Cl. *L. Bos* ad eadem Acta, p. 90. *J.F.R.*

77. Παχὺν τὸν ἐὸν ὄντα] De dipſadibus, cauſſam inextinguibilis ſitis eſſe, quae ex morſu dipſadis oriatur, ait Lucianus ex ſententia medicorum, παχὺν τὸν ἐὸν ὄντα, ἔπειτα διυόμενον τοῦ ποτοῦ ὀξυκίνητον γίγνεσθαι, ὑγρότερον ὡς τὸ εἰκὸς καθιστάμενον, καὶ ἔτι πλεῖστον διαχεόμενον. *Quod craſſum cum ſit venenum, quando poſtea potu madefit, celeriter movetur, humidius, ut vero ſimile eſt, redditum, & latiſſime diffuſum.* ſic interpres, nec male. Sed pro ἔπειτα διυόμενον, elegantius vetus codex, ἐπιδιψιλεόμενον ποτῷ, *abundanter potu irrigatum.* Nam ἐπιδιψιλεύω eſt largiter & copioſe praebeo. *J.G.G.*

86. Ἐπὶ στήλης] Columna ſive baſis cui affixa ſtatua: in baſi planicies apta inſcriptioni quam planiciem *Strabo* lib. 14. vocat τὸ πλατὺ τῆς βάσεως. Tangit *Theophr.* Char. περὶ μικροφιλοτιμίας. *J.B.*

87. Ὡς ἐκ Λιβύης] In M. omiſſum prius fuerat, ſed additum eſt ὡς a recentiore manu, quod & Impr. omnes praeferunt. Corrupte omnino; nam de *ſodali Luciani* ſermo eſt, non de *viro morſu dipſadis confecto.* unde ego ὡς reponendum duxi. *M. du S.*

Ὃς ἐκ Λιβύης] Recepiſſem ὡς vel contra libros, ſi ſumma neceſſitas id poſtularet; at quum ὃς ſic ſatis commode intelligi queat, non ſtatim cum *Soulio* ὡς reſcripſi ſine auctoritate; ſed quum nonnulli mox etiam ποσὶν habeant, ſuſpicio tamen ſubeſt eosdem & ὡς voluiſſe; quod ſi itaque ποσὶν adripias, tum ὡς quoque neceſſario recipiendum erit. *J.F.R.*

ἐποιεῖτο τὴν πορείαν· ὁ γὰρ εἶναι ἄλλως. ἔνθα δὴ τάφῳ ἐντυχεῖν, ᾧ δὴ καὶ πίόνα, ἐπὶ αὐτῷ τῷ κλύσμαλι, καὶ στήλην ἐφεστάναι, δηλοῦσαν τὸ ὀλέθρου τὸν τρόπον. κεκολάφθαι γὰρ ἐπ' αὐτῇ ἄνθρωπον μυός τινα, οἷον τὸν Τάνταλον γράφουσιν ἐν λίμνῃ ἑστῶτα, καὶ ἀρυόμενον τοῦ ὕδατος, ὡς φασὶ, δῆθεν τὸ θηρίον δὲ, τὴν δίψαδα, ἐμπεφυκὸς αὐτῷ περιεσπειραμένῃ τοῦ ποδὸς, καὶ τινας γυναῖκας ὑδροφορούσας ἅμα πολλὰς καταχεῖν τὸ ὕδωρ αὐτοῦ. πλησίον δὲ ὰ κεῖσθαι οἷα τὴν τρυθῶν ἐκείνων, οὓς ἔφην θηρᾶν τοὺς Γαραμάντας. γεγράφθαι δὲ πρὸς τὸ ἐπίγραμμα, ὃ χεῖρον δὲ καὶ αὐτὸ εἰπεῖν,

Τοῖα παθόντ', οἶμαι, καὶ Τάνταλον αἰνὸν ἰδόντα
Μηδαμὰ κοιμίσαι δίψαλέην ὀδύνην.

Καὶ Δαναοῖο κόρας τοῖον πίθον οὐκ ἀναπλῆσαι,
Αἰὲν ἐπαντλεύσας ὑδροφόρῳ καμάτῳ.

ἔτι καὶ ἄλλα ἔπη τέτταρά ἐστι περὶ τῶν ὠῶν, καὶ ὡς ἀναιρούμενα αὐτὰ, ἐδήχθη. ἀλλ' οὐκ ἔτι μέμνημαι ἐκείνων.

Συλλέγουσι δὲ ἄρα τὰ ὠὰ, καὶ ἐσπυδάκασι περὶ αὐτὰ οἱ περίοικοι, οὐχ ὡς φαγεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ σκεύεσι χρῶνται κενώσαντες, καὶ ἐκπώματα ποιοῦνται ἀπ' αὐτῶν.

(neque enim posse aliter) ibi in monumentum incidit, ad oram maris, in ipso litore: hic adstare, ait, columellam, quae rationem interitus declaret. Insculptum enim in illa hominem, qualem pingunt Tantalum stantem in litore, haurientemque de aqua, bibendi nempe gratia. Bestiam vero dipsada adhaerescentem ac pedi implexam, & mulieres quasdam, aquam adferentes simul multas, ea hominem perfundere. In proximo autem ova jacere, qualia illorum struthiocamelorum, quos venantur, ut dixi, Garamantes. Adscriptum autem esse epigramma . . nihil vero prohibet ipsum recitare,

Fallor, an haec talis de nigro accensa veneno,
Tantale, vexavit te sine fine sitis.
Tale olim, proles Danai numerosa, replere
Frustrato te hausto vas voluisse, reor.

Adhuc alii versiculi quatuor sunt de ovis, & ut, dum tollit illa, morsus sit; sed eorum non amplius memini.

7. Colligunt nimirum ova illa accolae non cibi modo caussa, sed evacuatis etiam utuntur in supellectile, & pocula sibi inde faciunt, cum fingere de luto non possint, quod

a Ἐποιεῖτο] Ποιεῖσθαι W. & *Fl.* idque etiam adscriptum marg. *Ar.* b Δῆθεν] Δὴ marg. *Ar.* c Δὲ] Δὴ W. d Περιεσπειραμένῃ] Sic *J. Ald. Fr. B. H. P. S.* Περιεσπάρθαι *Fl.* e Ὠὰ] W. ᾠὰ cum puncto subscripto, & sic semper. f Κοιμίσαι] Κοιμῆσαι W. Vulgatae favent *J. Fl.* g Τοῖον πίθον] W. aliter, vid. notas.

89. Οὐ γὰρ εἶναι] I. e. ἐξεῖναι, *licere*. F.G.

97. Περιεσπειρᾶσθαι] Περιεσπειρᾶσθαι augmento deleto dederat in *J. Solan.* & sic etiam scribit *Steph.* hunc Luciani locum adferens; unde tamen minime conficio, *Stephanum* quoque ita corrigere; quia forsan praesenti infin. usus est ad phrasin indicandam, non ipsa Luciani verba; nam ne Dialogum quidem addit. Quare, quum praeteritum infinitivi hic nihil habet absurdi, quandoquidem & κεκολάφθαι praecessit, & mox γεγράφθαι etiam sequitur, ego nihil mutaverim. Sic vero praeteritum verbi σπειρᾶω formari, vid. infra *Navig.* c. 2. f. ubi συνεσπειραμένῳ, & supra *Philops.* c. 22. ἐσπειραμένῳ. *J.F.R.*

4. Τοῖα] Interpres dum legit υἱοῦ pro ἰοῦ, nescio quem patrem Tantali facit. Rectius *Tantalus hoc patitur nigri pravitate veneni.* *J.B.*

Versus *Bourdelotii* in *pravitate* claudicat. *J.F.R.*

7. Τοῖον πίθον] W. Τὰς τὸν πίθον οὐκ ἀναπλήσαιν ἐπαντλοῦσας (sed exstitit puto in Ms. ἐπαντλούσας: nam alia manus iota fecit, extrita alia litera) Haec in ferculo literario *J. Fens.* *J.F.R.*

28. Νίκανδρον] Hujus opera ad nostram usque aetatem pervenerunt. *M. du S.*

Ibid. Πρὸς Νίκανδρον] Cujus versiculi in Theriacis a 339. inde conferri cum hoc libello merentur, ut & *Lucani* 9, 738. seqq. Pluscula sane sunt, de quibus nec inter poetas, nec ipsis cum nostro satis convenit. *J.M.G.*

31. Φύσεις] Sic *Polyaen.* plur. num. Strat. IV. p. 267. B. W. tamen φύσιν habet. *M. du S.* Ac *Diod. Sic.* centies.

quod mera arena illorum solum est. Si vero satis magna inveniantur, etiam pilei ex unoquoque ovo bini parantur. Dimidiatum enim ovum unumquodque capiti cum sufficiat, pileus est.

8. Ibi ergo insidiantur apud ova Dipsades: & cum accedit homo, prorepentes de arena, mordent miserum: at illi eveniunt illa quae paullo ante dicta sunt, ut bibat semper, & magis sitiat, & nunquam satietur.

9. Haec, ita me Jupiter, non contendendi quodam adversus Nicandrum Poëtam studio a me dicta sunt, neque uti vos cognoscerem, non nihil me curae in discendis serpentium Libycorum ingeniis posuisse. Ista enim Medicorum magis laus fuerit, quibus scire talia necesse est, ut etiam depellere illa ex arte possint. Verum ego mihi videor, ac, per ego vos amicitiae praesidem *Jovem rogo*, nolite offendi transsumta a bestiis imagine, similiter erga vos affectus, atque illi a dipsade morsi ad potum affecti sunt. Quo frequentius enim prodeo in conspectum vestrum, tanto magis ejus rei sum cupidus, sitisque me urit, quae reprimi nullo modo potest, nec unquam illo satiari potu mihi posse videor. Nec injuria.

ἐν γῇ ἔχουσι κεραμεύειν, ἀφ' ἧς τὸ ψάμμον εἶναι τὴν γῆν. εἰ δὲ καὶ μεγάλα εὑρεθείη, καὶ πίλοι γίγνονται· δύο ἐκ τοῦ ᾠοῦ ἑκάστου· τὸ γὰρ ἡμίτομον ἑκάτερον ἀποχρῶν τῇ κεφαλῇ, πῖλός ἐστιν.

Ἐκεῖ τοίνυν λοχῶσιν αἱ Διψάδες ἐπὶ τὰ ᾠὰ, καὶ ἐπειδὰν προσέλθῃ ὁ ἄνθρωπος, ἐκ τοῦ ψάμμου ἐξερπύσασαι, δάκνουσι τὸν κακοδαίμονα· ὁ δὲ πάσχει ἐκεῖνα τὰ μικρὸν ἔμπροσθεν εἰρημένα, πίνων ἀεὶ, καὶ μᾶλλον διψῶν, καὶ πιμπλάμενος ὑδρώπους.

Ταῦτα ἐγώ, μὰ Δία, πρὸς Νίκανδρον τὸν ποιητὴν φιλοτιμούμενος διεξῆλθον, ἀλλ' ὅπως ὑμεῖς μάθοιτε ὡς οὐκ ἀμελὲς γεγένηταί μοι, [b] φύσεις τῶν Λιβυκῶν ἑρπετῶν εἰδέναι, ἰατρῶν γὰρ ἂν μᾶλλον ὁ ἔπαινος εἴη, οἷς ἀνάγκη εἰδέναι ταῦτα, ὡς καὶ ἀμύνασθαι αὐτὰ μὴ τῆς τέχνης ἔχοιεν. ἀλλά μοι δοκῶ (καὶ πρὸς [i] Φιλίου μὴ [k] δυσχεράνητε τὴν εἰκόνα θηριώδη οὖσαν) ὅμοιόν τι καὶ αὐτὸς παθεῖν πρὸς ὑμᾶς, οἷον ἐκεῖνοι πάσχουσι πρὸς τὸ ποτὸν οἱ δηχθέντες ὑπὸ τῆς διψάδος. ὅσῳ γὰρ ἂν θᾶττον πλέον παρίω ἐς ὑμᾶς, τοσούτῳ μᾶλλον ὀρέγομαι τοῦ πράγματος, καὶ τὸ δίψος [l] ἄσχετον ὑπεκκαίεταί μοι, καὶ ἔοικα οὐδ' ἐμπλησθήσεσθαί ποτε τοῦ τοιούτου ποτοῦ, καὶ μάλα εἰκότως. τοῦ γὰρ ἂν ὕδατος διεξ-

h Φύσεις] Φύσιν W. Vulgatum tenet *Fl.* cum cett. M. male. *k* Δυσχεράνητε] Sic Edd. recte cum M. Δυσχέρητε male *V1.* & 2. *l* Ἄσχετον] Bene M. *Fl.* &c. Alii ἄσπιλον, ajunt *Coll.*

i Φιλίου] Restitui ex L. G. & *V2.* Φειδίου Edd. cett. &

29. Πίλοι] Εἶδον τοιαῦτα. καὶ ὁ ψόλιξ τὸ λεγόμενον. M.

31. Φύσεις] Δύνασαι * καὶ ὅτως εἶναι, ἵν' ἡ ὅτως] ὡς οὐκ ἀμελὲς πρὸς τὸ εἰδέναι ἡ φύσις τῶν Λιβυκῶν ἑρπετῶν γενήσεταί μοι. δυσχέρητε δέ. M.

41. Ἄχεσθον] Ἄσπιλον habent C. Γραῦ. ἄχεσθον. G.

* Quae his uncinulis inclusa sunt ad compendia codicis quam proxime potui accommodavi: nec quid sibi velint satis assequor. *M. du S.*

Pro priore ὅτως legit φύσις. *J. J. Wetstenius.*

ties. *J. F. R.*

34. Ἀλλά μοι δοκῶ, καὶ πρὸς Φειδίου μὴ δυσχεράνητε τὴν εἰκόνα θηριώδη οὖσαν, ὅμοιόν τι καὶ αὐτὸς παθεῖν πρὸς ὑμᾶς] Benedictus: *Ac mihi videor, per Phidiam, ne hanc imaginem ferinam iniquo animo feratis, eodem modo erga vos affici.* Quid hic Phidias? Quis unquam per istum statuarium juravit? Mf. optime & certissime πρὸς Φιλίου, per Deum amicitiae & amoris praesidem. Ostensurus magnitudinem sui erga eos studii per Φιλίου Ζῆνα, cujus & alibi meminit, jurat, se illorum majore indies flagrare studio, quo saepius eos videat, eo saepius videre desideret. vide *Suidam* in Φίλιος. At εἰκὼν θηριώδης est similitudo a feris sumpta. *J. G. G.*

35. Φιλίου] Sic praeter Mf. Gr. L. & *Veneta* secunda. In M. & reliquis Edd. prave legitur Φειδίου, nihil quod in *J.* est Φιλίου. *M. du S.*

2. Ἄσχε-

διειδεῖ τε καὶ καθαρῷ ὕδατι ἐντύχοιμι; ὥστε σύγγνωτε, εἰ δηχθεὶς καὶ αὐτὸς τὴν ψυχὴν ἡδίστῳ τούτῳ καὶ ὑγιεινοτάτῳ τῷ δήγματι, ἐμφορεῖσθαι χαίδον, ὑποθεὶς τῇ κεφαλῇ· εἴη μόνον μὴ ὀπιλείπειν τὰ παρ' [a] ὑμῶν ὀπῤῥέοντα, μηδὲ κυθεῖσαν τὴν σπουδὴν τῆς ἀκροάσεως, κεχηνότα ἔτι καὶ διψῶντα [b] καταλείπειν· ὡς δίψης γε ἕνεκα τοῦμοῦ πρὸς ὑμᾶς, οὐδὲν ἂν ἐκώλυε πίνειν ἀεί. καὶ γὰρ τὸν σοφὸν Πλάτωνα, Κόρου οὐδεὶς τῶν καλῶν.

Ubi enim in aquam pellucidam adeo & puram incidam? Itaque ignoscite, si morsus & ipse in animo meo morsum istum suavissimum saluberrimumque, pleno me haustu, caput salienti supponens, ingurgitem. Modo illud mihi contingat, ne, quae a vobis adfluunt, deficiant, nec exhaustum vestrum audiendi studium hiantem me & sitientem destituat. Quantum quidem ad meam vestri sitim attinet, nihil obstat, quo minus semper bibam. Platone enim auctore sapientissimo, Pulchrorum nulla satietas.

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΠΡΟΣ ΗΣΙΟΔΟΝ.

Ἀλλὰ ποιητὴν μὲν ἄριστον εἶναί σε, Ἡσίοδε, καὶ τοῦτο παρὰ Μουσῶν λαβεῖν μετὰ δάφνης αὐτός τε δείκνυεις ἐν οἷς ποιεῖς, ἔνθεα γάρ, καὶ σεμνὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν οὕτως ἔχειν· ἐκεῖνο δὲ ἀπορῆσαι ἄξιον, τί δήποτε προειπὼν ὑπὲρ σαυτοῦ, ὡς ἀπὸ τούτου λάβοις τὴν θεσπέσιον ἐκείνην ᾠδὴν παρὰ τῶν θεῶν, ὅπως κλείοις καὶ ὑμνοίης τὰ παρελημλυθότα, καὶ θεσπίζοις τὰ ἐσόμενα, θάτερον μὲν καὶ πάνυ ἐντελῶς ἐξενήνο-

VErum enimvero poëtam quidem optimum esse te, Hesiode, idque a Musis te una cum lauro accepisse, ipse quoque tuis in carminibus ostendis: divina enim omnia atque augusta: & nos, ita rem se habere, credimus. De illo vero disceptare fas fuerit, quid tandem sit, quod cum de te ipso praedixisses, hanc te ob caussam divinum illud a Dis carmen accepisse, uti celebrares cantaresque praeterita, ac divinares futura; alterum quidem, idque perfecte omnino perfecisti, Deorum ge-

a Ὑμῶν] Sic *Fl. H. P. B.* &c. Ἡμῶν male *J.* & *V2.* b Καλαλείπειν] Rescriptum ex *W.* Καλαλειπεῖν *Edd.* ΔΙΑΛΕΞΙΣ] Διάλογος *Fl.* & *Schol.* Vulgatum tenet ceteras & *Coll.*

ΗΣΙΟΔΟΝ] Οὗτος ὁ λόγος ἐνδεῖ τῆς τοῦ Λυκιανοῦ ἰδίας καὶ ἀγχινοίας. *G.*

4. Ἔνθεα] Θεία πνεύματος κινούμενα. *V.*

2. Ἡσίοδε] *Hesiod.* Theog. 30. *M. du S.*

3. Μετὰ δάφνης] Vid. *Hesiod.* Theogn. p. 30. & seqq. de qua tamen, an Hesiodea sit, fuere, qui dubitarent. (*Paus.* IX. p. 581.) sed genuinam probat Cl. *Clericus* ex *Herod.* II. 53. quem vide ad titulum operis, & vs. 211. *M. du S.*

8. Κλείοις] Hinc patet Lucianum legisse κλείοιμι pro κλύοιμι vid. vs. 105. Totum autem versum ut notum, nulla ratione reddita, respuit *Gujetus. M. du S.*

Ibid. Ὅπως κλείοις] Apud *Hesiodum* legitur κλύειν, suadente etiam metri ratione. Sed praestat totum locum apponere Theog. 30. seq.

Καί μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθηλέος ὄζον
Δρέψασαι θητόν, ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
Θεῖαν, ὥστε κλύοιμι τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα
Καί μ' κέλονθ' ὑμνεῖν κ. τ. λ.

J. M. G.

23. Τήλεφον] Quis unquam fando audivit Telephum inter *vates* habitum? Corrupta itaque haec vox. sed quid reponendum sit, non aeque proclive est divinare. De *Polyido* vel ex Nostro constat vaticinatum esse; vide

generationibus enarrandis, usque ad prima illa Chaos, Tellurem, Caelum, & Amorem: insuper etiam mulierum *commemorandis* virtutibus, & praeceptis agriculturae, & quae de Pleiadibus, ac de temporibus arandi, messis, navigationis, reliquarumque rerum omnium, *dici possunt*: alterum vero, quod multo utilius futurum erat vitae, & Deorum muneribus magis simile, dico autem futurarum rerum praedictionem, plane non ostendisti, sed parte illa simpliciter oblivioni tradita, nusquam tua in poësi vel Calchantem, vel Telephum, vel Polyidum, vel Phineum adeo imitatus es, qui non consecuti illud a Musis, tamen divinarunt, nec oracula reddere consulentibus dedignati sunt.

2. Itaque trium horum criminum in uno adhaerescas omnino necesse est. Aut enim, quantumvis id dictu amarum sit, mentitus es, cum non promiserint tibi Musae futura praedicendi facultatem: aut illae dederunt, sicut fuere pollicitae, at tu prae invidia occultas, in sinuque *absconditum* servas munus, non impertiens illud indigentibus: aut scripta quidem tibi sunt etiam in hoc genere multa; tu vero nondum ea saeculo tradidisti, cum usum eorum ad nescio quod aliud tempus reponas. Illud enim neque ausim dicere, Musas, duo tibi praestare

χας· θεῶν τε [a] γενέσεις διηγέμενος, ἄχρι καὶ τῶν πρώτων ἐκείνων, χάεος, καὶ γῆς, καὶ οὐρανοῦ, καὶ ἔρωτος· ἔτι δὲ γυναικῶν ἀρετὰς, καὶ μυθοποιέσεις γεωργικάς· καὶ ὅσα περὶ Πλειάδων, καὶ ὅσα περὶ χειμώνων δύσεις, καὶ ἀμήτου, καὶ πλοῦ, καὶ ὅλως τῶν ἄλλων ἁπάντων. θάτερον δὲ, καὶ ὃ χρησιμώτερον ἦν τῷ βίῳ μυθοποιεῖν, καὶ θεῶν δωρεαῖς μᾶλλον ἐοικὸς, λέγω δὲ τὸ τῶν μελλόντων προαγόρευσιν, οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἐξαπέφηνας, ἀλλὰ τὸ μέρος τοῦτο πᾶν λήθῃ μυθοποιήσας, οὐδαμοῦ τὸ ποιήσεως ἢ τὸν Κάλχαντα, ἢ τὸν Τήλεφον, ἢ τὸν [b] Πολύιδον, ἢ καὶ Φινέα μιμησάμενος, οἳ μηδὲ μυθοποιοὶ Μουσῶν τούτου τυχόντες, ὅμως προεθέσπιζον, καὶ οὐκ ὤκνουν χρᾶν τοῖς δεομένοις.

Ὥστε ἀνάγκη σοι τῶν τριῶν τούτων αἰτιῶν μιᾷ γε πάντως ἐνέχεσθαι. ἢ γὰρ ἐψεύσω, εἰ καὶ πικρὸν εἰπεῖν, [c οὐχ] ὡς ὑποχομένων ὅσοι τὸν Μουσῶν καὶ τὰ μέλλοντα προλέγειν δύνασθαι· ἢ αἱ μὲν ἔδοσαν ὥσπερ ὑπέσχοντο, σὺ δὲ ὑπὸ φθόνου ἀποκρύπτεις, καὶ ὑπὸ κόλπον φυλάττεις τὸν δωρεὰν, καὶ μεταδιδοὺς αὐτῆς τοῖς δεομένοις· ἢ γέγραπταί μοί σοι καὶ τὰ τοιαῦτα πολλὰ, οὐδέπω δὲ αὐτὰ τῷ βίῳ μυθοδέδωκας, οὐκ οἶδα εἰς ὅν χρόνον τινὰ ἄλλον ταμιευόμενος τὴν χρῆσιν αὐτῶν. ἐκεῖνο μὲν γὰρ οὐδὲ τολμήσαιμ' ἂν εἰπεῖν, ὡς αἱ Μοῦσαι δύο σοι παρέξειν ὑποχόμεναι, τὸ

a Γενέσεις] Γένεσιν W. Vulgatae adsentitur *Fl.* b Πολυίδον] Πολυείδον W. male. c Οὐχ ὡς] Sic Edd. Οὐκ pejus *P. H.* In W. abest οὐχ.

36. Εἰς ὃν καιρόν τινα] Ὑπόθεσις τοῦ εἰς ὅντινα ἄλλον καιρὸν, ἵνα μεταλλαγῇ τὸν λόγου ποιήσῃ, ὡς ἐν τῷ, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο. ὁπόταν οἱ ῥήτορες εἰ καὶ μὴ δι' ἓν ἄλλο ὑπερθέντες εἴπωσιν, εἶτι χρὴ Ἑρμογένει πιστεύειν. *V.*

de Ὀρχ. c. 49. De *Phineo* narrant etiam Poëtae in caecitatis solatium concessam ei fuisse divinandi peritiam. *M. du S.*

Ibid. Πολυίδου] Conf. supra *de Salt.* c. 49. ubi quoque sic scribitur. *J. F. R.*

29. Ὡς ὑποχομένων] Locus corruptus in Impr. οὐχ ὡς . . . In W. deest οὐχ, & a recentiore manu superinductum ὡς. Donec aliquid melius inveniatur, dele illud οὐχ. *M. du S.*

Ibid. Οὐχ ὡς ὑποχομένων] Aut abundare ἢ ὡς videtur, aut deficere post ὡς verbum εἶπας vel simile. *J. M. G.*

Οὐχ ὡς] Si οὐχ deleas, salvum erit ὡς, quod sacpissime πλεοναζειν, ac vel vehementius adfirmare, satis notum. At si tamen aliqua ratio habenda particulae οὐχ vel οὐκ, lege ὅτως, & sic forsan adparebit, unde οὐκ natum sit. Interim ut medicinae certiori locus relinquatur, servavi suspectam lectionem, sed uncis secluso negationem. *J. F. R.*

32. Ὑπὸ κόλπου] Et sic esse in *Fl.* aliisque, adscripserat *Solan.* Sed bene habet vulgatum, etsi ὑπὸ κόλπου frequentius alibi, ut *Alex.* c. 26. & 39. p. med. ac *Hermot.* c. 37. med, & 81. a. m. Nec non *Adv. Indoct.*

τὸ μὲ ἔδοσαν, ἐξ ἡμισείας δὲ ἀνεκαλέσαντο ὑπ' αὐτῶν ὑποσχεσιν. λέγω δὲ τὴν τῶν μελλόντων γνῶσιν. καὶ ταῦτα πρότερον αὐτὼ ἐν τῷ ἔπει [a] ὑπεσχημένω.

pollicitas, alterum quidem dediſſe, ex dimidia vero parte promiſſionem ſuam, de futurorum cognitione loquor, revocaſſe, cum tamen prius illam in verſu pollicitae eſſent.

Ταῦτα οὖν πόθεν τίνος ἄλλου, Ἡσίοδε, ἢ παρ' αὐτοῦ σοῦ μάθοι τις ἄν; [b] πρέπον γὰρ ἂν, ὥσπερ οἱ θεοὶ δοτῆρες ἑάων εἰσὶν, οὕτω δὲ καὶ [c] ὑμῖν τοῖς φίλοις καὶ μαθηταῖς αὐτῶν, μὴ πάσης ἀληθείας ἐξηγεῖσθαι πρὸς ὑμῶν [d] ἴστε, καὶ λύειν ἡμῖν τὰς ἀπορίας.

3. Iſta ergo numquid ab alio, Heſiode, quam ab ipſo te, aliquis poteſt diſcere? Decuerit enim, quemadmodum ipſi Dii bonorum ſunt auctores; ita etiam vos illorum amicos atque diſcipulos, cum veritate omni, quae noſtis enarrare, & ſi qua nobis videntur dubia, ea reſolvere.

ΗΣΙΟΔ. Ἐνῆν μὲν μοι, ὦ βέλτιστε, ῥᾳδίαν ἀποκρισιν ἀποκρίνεσθαί σοι περὶ ἁπάντων, ὅτι μηδὲν ὄφελος τῶν ἐρραψῳδημένων ὑπ' ἐμοῦ, ἴδιον ἐμὸν, ἀλλὰ τῶν Μουσῶν. καὶ ἐχρῆν σε παρ' ἐκείνων τὰς λογισμὰς τῶν τε εἰρημένων καὶ τῶν παραλελειμμένων ἀπαιτεῖν· ἐγὼ δὲ ὑπὲρ μὲν ὧν ἰδίᾳ ἠπιστάμην, λέγω δὲ τοῦ νέμειν, καὶ ποιμαίνειν, καὶ ἐξελαύνειν, καὶ βάλλειν, καὶ τῶν ἄλλων, ὅσα ποιμένων

4. HES. Licebat mihi, vir optime, facili reſponſione defungi de omnibus, nihil eſſe eorum carminum, quae a me conſuta ſunt, mihi proprium, ſed Muſarum: ab his proinde rationem dictorum pariter & praetermiſſorum eſſe poſcendam: me vero de his, quae per me ſciebam, de paſcendo, inquam, curandoque grege, & exigendo, & mulgendo, reliquisque, quae paſtorum ope-

a Ὑπεσχημένω] Nil mut. *Fl. Ald.* Ὑποσχόμενω *Pell.* b Πρέπον] Πρέπει W. c Ὑμῖν] Sic *S. A.* M. Cett. ἡμῖν, male. d Ἴστε] Ἴσθι *B1.* Ἴσθι adpictum ejus margini.

50. Ἐνῆν μέν μοι] Δυνατὸν ἦν. *V.*

58. Καὶ βάλλειν] Ἀμέλγειν. καὶ βάλειν τὸ * ἀμολγεῖν. *V.*

* Ἀμολγεῖν] Ἀμοργεῖν C.

doct. c. 12. Sed *Piſcat.* c. 36. etiam ut hic, ὑπὸ κόλπων ἔχων. Item infra *Navig.* c. 20. Θησαυρὸς ὑπὸ τῷ Ἑρμῇ. *Alciphr.* l. Ep. 38. p. 176. ὑπὸ τέμνοι ἡγάπα κοιμωμένην χλανίσκιον. *Herodian.* III. 5. 11. μή τι ξίφος φέροι ὑπὸ κόλπον. *J.F.R.*

46. Δοτῆρες ἑάων] *Heſiod. Theog.* 46. 633. *M. du S.*

Δοτῆρες ἑάων] Δωτῆρες eſt *Theogoni.* 46. & *Homer.* Od. Θ, 325. Meminerimus ſubtilis doctrinae *Dan. Heinſii*; qui in Heſiodi opp. & dies c. 15. p. 154. *Artem*, inquit, *tradidit ἐὺς Prometheus. Ita dicuntur proprie in veteri Theologia Dii ſinguli, cum dona* ſua *largiuntur, quae alio nomine* ἑὰ (id ipſum nempe eſt *ſua*) *dicuntur, & ipſi* δωτῆρες ἑάων. Non excogitaſſe hoc videtur *Heinſius*. Sic enim *Euſtathius* ad Il. Ω, 528. Ἔοικε γένος ὀδοντέρε ἡ λέξις (ἑάων) εἶναι ὡς ἀπὸ τοῦ ἑὸν, τὸ ἴδιον. *J.M.G.*

47. Ὑμῖν τοῖς φίλοις] *Salm.* editor recte emendavit quod in Impr. ante eum erat, ἡμῖν. M. ὑμῶν, optime. *M. du S.*

63. Ὅμως δὲ οὐκ ἀπορήσω — ἀσυνολογίας] Haec verba non agnoſcit Interpres, vel, quod potius credo, eo quod illa non intellexerit, de induſtria ſuppreſſit. Sed procul dubio legendum eſt ἀπολογίας. *J.P.a G.*

Ibid. Οὐκ ἀπορήσω &c.] *Palmerius* conjecit legendum eſſe οὐκ ἀπορήσω πρός σε ποιητικῆς ἀπολογίας. ſic editio Florentina: male in Mſ. & editis ἀσυνολογίας, ut recte doctiſſimus *Palmerius* vidit. *J.G.G.*

Οὐκ ἀπορήσω πρός σε ⊖ ποιητικῆς ἀσυνολογίας] Recte aggreſſus eſt hunc locum *Palmerius*; ſed an procul dubio tetigerit verum, quod putat, valde ambigo. Negari enim nequit, quin ad vulgatam ſcripturam propius accedat αἰτιολογίαν, quomodo ipſe diu eſt quum corrigendum ſuſpicatus fui, quam ἀπολογίαν, quod ille ſupponebat. Quin & ſignificatio vocis meae huc melius convenit, ſi modo examines, & ejus efficaciam ex Quintiliano huc compares. *J.G.*

Οὐκ ἀπορήσω πρός σε ⊖ ποιητικῆς ἀσυνολογίας] Jure ad hoc ἀσυνολογίας offenderunt Eruditi, quorum *Palmerius* conjecerat legendum ἀπολογίας, veram profecto aſſecutus ſcripturam. Prorſus enim ita habet editio Florentina. *J.J.*

64. Ἀσυνολογίας] Ἀπολογίας legendum videtur. Infra c. ult. ὥστε τὰς μὲ τοιαύτας ἀπολογίας καὶ μανίτείας ἄφες. *F.G.*

Ἀπολογίας] Ex W. & Ed. *Fl.* uti legendum conjecerat *Palmerius*. In reliquis ἀσυνολογίας. Confer tamen

opera ſunt ac diſciplina, cauſſam dicere merito: Deas quidem ſua munera, quibuscumque voluerint, & in quantum decere putent, impertiri.

5. Interim tamen neque poëtica mihi apud te defenſio defuerit. Neque enim, puto, decet, a poëtis tenuiter nimis & minuto ſtudio repoſcere, ſyllabarum tenus omnium, perfecta omnino quae dixere, & ſi quid in ipſo poëſeos curſu non animadverſum effluat, acerbe illud exigere; verum ſcire, multa nos & modulorum cauſſa & ſoni inculcare. Quaedam autem carmen ipſum ſaepe, utpote levia *ac polita*, neſcio quomodo adſumit. At tu maximo nos noſtro bono is privatum, libertatem dico, & in fingendo poteſtatem. Et reliqua in poëſi pulchra non vides; ſed ramenta quaedam & ἔργα, καὶ μαθήματα, δίκαιον ἂν εἴην ἀπομερίτως ἀπολογεῖσθαι. αἱ θεαὶ δὲ τὰς αὑτῶν δωρεὰς, οἷς τε ἂν ἐθέλωσι, καὶ ἐφ' ὅσον ἂν οἴωνται καλῶς ἔχειν, μεταδιδόασιν.

Ὅμως δὲ οὐκ ἀπορήσω πρός σε καὶ ποιητικῆς [c] ἀπολογίας· ἃ γοῦν, οἶμαι, χρὴ τὸν ποιητὴν ἐς τὸ λεπτόταλον ἀκριβολογεῖσθαι μύας, ἀπαιτεῖν καὶ [f] τὴν συλλαβὴν ἑκάστην ἐντελῆ πάντως τὰ εἰρημένα, κἂν εἴ τι ἐν τῷ τοῦ ποιήσεως δρόμῳ παραῤῥυὲν λάθῃ, πικρῶς τοῦτο ἐξετάζειν, ἀλλ' εἰδέναι ὅτι πολλὰ ἡμεῖς καὶ τοῦ μέτρων ἕνεκα, καὶ τοῦ εὐφωνίας, ἐπεμβάλλομεν. τὰ δὲ καὶ τὸ ἔπος αὐτὸ πολλάκις λεῖα ὄντα οὐκ οἶδ' ὅπως παρεδέξαλο. σὺ δὲ τὸ μέγιστον ὧν ἔχομεν ἀγαθῶν, ἀφαιρῇ ἡμᾶς, λέγω δὲ τὴν ἐλευθερίαν, καὶ τὸ ἐν τῷ ποιεῖν ἐξουσίαν· καὶ τὰ μὲν ἄλλα, οὐχ ὁρᾷς ὅσα τοῦ ποιήσεως καλά. [g] σκινδαλάμους δὲ, καὶ ἀκάνθας τινὰς ἐκ-

[c] Ἀπολογίας] Reſtitui ex W. marg. *Al.* & *Fl.* Ἀσυλογίας male G. & Edd. vulgo. [f] Τὴν] Omittit *Fl.* [g] Σκινδαλάμους] Sic Edd. omnes & M. Σκινδάλμους corrigit *Solan.* aliique.

77. Σκινδαλάμους] Σκινδάλαμοι τὰ τῶν καλάμων λοπὸν ξύσματα ἢ σκόλοπες, ἢ ἐπιξεργασία τῶν ἀκριβῶν. σκινδάλαμον. †τοῦτο δὲ ἐπὶ μὲ εὐθείας ὀξύνεται ‡ σκινδάλαμους ἢν λεπτολογίας. Ἀριστοφάνης δὲ νεφέλαις, λόγων ἀκριβῶν σκινδαλάμους μαθήσομαι. *V.*

† Videtur hic omiſſum quod extat apud *Suidam*: ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων παροξύνεται. *J. Cler.* Quod etiam agnoſcunt C. G. *M. du S.*

‡ Σκινδαλάμους] Exc. *G.* σκιδαλμές. In C. vero uti & hic ſcribitur.

men cum Ἀναβ. c. 3. ubi ἀντιλογίαι ſcribitur. *Kuſterus* αἰτιολογίας *Gronovii* probat. *M. du S.*

68. Παραῤῥυὲν λάθῃ] Cl. *Hemſt.* margini adleverat videnda. *L. Bos* ad N. T. p. 273. Is igitur ad *Hebr.* 2. 1. ubi legas: μήποτε παραῤῥυῶμεν, docet id reddi non poſſe *perfluere*, quod de garrulis dicitur, & quod verbo ἀλαῤῥεῖν vel ἀλαῤῥυῆν exprimi ſolet, ut *Plutarch.* habet de Garrul. p. 502. Dein ex hoc Luciani loco, εἴ τι — παραῤῥυὲν λάθῃ. i. e. *Si quid in poëſeos curſu per imprudentiam omiſſum fuerit*, aliisque, monet, idem eſſe quod ἀμελεῖν & παρακούειν, oppoſitum τῷ προσέχειν. idque ap. LXX. *Proverb.* III. 21. opponi τῷ τηρεῖν, ubi legimus: υἱὲ, μὴ παραῤῥυῇς, τήρησον τὴν ἐμὴν βουλήν. Haec per compendium. *J. F. R.*

77. Σκινδαλάμους] Alias σκινδάλμους. *F. G.*

Σκινδάλμους] Antea ſcribebatur σκινδαλάμους. Ut emendationis ratio pateat, adi *Ariſtoph.* Nub. p. 130. E. & *Ran.* 250. D. *M. du S.*

Σκινδαλάμους] Σκινδαλμοὺς vocat *Ariſtoph.* Νεφ. 130. ubi docet Schol. proprie ſic dici τὰ λεπτόταλα τῶν ξύλων καὶ τὰ τῶν καλάμων ξύσματα. Utitur etiam Βατραχ. 835. eadem orthographia & notione, pro ſubtilibus nugis. Poterat itaque alicui videri, forte hic etiam σκινδαλμοὺς eſſe reſtituendos. Verum non modo utriusque formae mentionem facit *Heſychius*: ſed eſt etiam, quod huc forte pertineat, in *Schol.* ad Νεφ. l. c. Τοῦτο δὲ (loquitur de nomine σκινδαλμοὺς) ἐπὶ τῶν εὐθείας ὀξύνεται, ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων παροξύνεται. Haec ad verbum ſignificant, dici σκινδαλμὸς & σκινδαλμοὶ ſed σκινδάλμους κ. τ. λ. Verum poteſt fieri ut de σκινδάλαμον & σκινδαλμὸς aliquid dicere voluerit *Scholiaſtes*, quod vel ipſe male explicaverit, vel corruperit alius. Caeterum eadem leguntur apud *Suidam* h. v. *J. M. G.*

Σκινδαλάμους] *Solani* emendationi adverſatur ſcriptura Scholiaſtae. Sed ſi & *Ariſtoph* & ejus *Schol.* ad Nub. vſ. 130. inſpicias, videbis in *Ariſtoph.* σκινδαλμοὺς quidem ob metrum recte legi, omiſſo altero α. Verum *Biſetus* indicat ap. *Suid.* etiam σκινδάλαμοι legi; quod pro vulgata facit. *Heſych.* tripartem ſcripturam

ἐκλέγεις, ϗ λαβὰς τῇ συκοφαντίᾳ ζητεῖς. ἀλλ' ὁ μόνῳ ταῦτα σὺ, οὐδὲ κατ' ἐμὲ μόνῳ, ἀλλὰ πολλοὶ ϗ ἄλλοι τὰ τῶ ὁμοτέχνῳ τῷ ἐμῷ Ὁμήρῳ καλακίζουσι, λεπτὰ ἥτω κομιδῇ, ϗ μάλιστα μικρὰ ἄπαξ διεξιόντες.

spinas eligis, ansasque quaeris calumniae. Neque vero solus tu talia, neque contra me solum, sed multi etiam alii *sunt*, *qui* Homeri, eandem artem professi, carmina vellicant, ita minuta omnino & valde exigua disputantes.

Εἰ δὲ ϗ χρὴ ὁμόσε χωρήσαντα τῇ αἰτίᾳ τὴν ὀρθοτάτην ἀπολογίαν ἀπολογήσασθαι, ἀνάγνωθι, ὦ ἑταῖρε, τὰ ἔργα μου, ϗ τὰς ἡμέρας. εἰσὶ γὰρ ὅσα ἐν τῷ ποιήματι τούτῳ, μαντικῶς ἅμα ϗ προφητικῶς προλεθέσπισταί μοι, τὰς ἀποβάσεις προδηλοῦντα τῶν τε ὀρθῶς ϗ κατὰ καιρὸν πραττομένων, ϗ τῶν παρελειμμένων τὰς ζημίας. ϗ τὸ,

Corbe feres raro, rarus tibi & accola plaudet:

6. Si vero opus est cominus congredi cum crimine, & eam dicere causam quae verissima est, lege, tu homo, Opera mea ac dies. Intelliges enim, quot res in illo carmine, divine & tanquam a vate praedictae a me sint, quae exitus praesignificent cum eorum, quae recte & suo tempore peraguntur, tum illorum quae praetermissa sunt, noxas. Jam illud:

Οἴσεις δ' ἐν Φορμῷ, παῦροι δέ σε θήσονται,

ϗ πάλιν, ὅσα ἀγαθὰ πρόκειται τοῖς ὀρθῶς γεωργοῦσι, [a] χρησιμωτάτη ἐν τῷ βίῳ μαντικὴ νομίζοιτο.

& rursus, quae bona recte colentibus agrum superfutura sint, utilissima vitae divinatio jure habeatur.

ΛΥΚ. Τοῦτο μὲν δή, ὦ θαυμασιὲ Ἡσίοδε, ϗ πάνυ ποιμενικὸν [b] εἰρῆταί σοι, ϗ ἐπαληθεύειν ἔοικας τὴν τῶν Μουσῶν [c] ἀπίπνοιαν, αὐτὸς οὐδ' ἀπολογεῖσθαι ὑπὲρ τῶν ἐπῶν δυνάμενος· ἡμεῖς δὲ, ὁ ταύτην τὴν μαντικὴν παρὰ σοῦ ϗ τῶν Μουσῶν [d] προσεμόμεν. ἐπεὶ τά γε τοιαῦτα πολὺ μαντικώτεροι

7. LYC. Istuc quidem, vir admirabilis Hesiode, plane pro pastore a te dictum est, viderisque confirmare illum Musarum adflatum, qui neque causam dicere pro versibus possis. At non istam nos quidem divinationem a te ac Musis expectabamus: cum ad talia multo vobis diviniores sint rusti-

a Χρησιμ. — ΛΥΚ. Τοῦτο] Sic etiam M. cum Edd. *Gronovius* ΛΥΚ. transponit. b Εἰρῆται] Εἰρήσεται *Fl.* Sed vulgatum praestat. c Ἀπίπνοιαν] Ἐπίνοιαν *Fl.* male. Id tamen & adscriptum marg. *AiW.* d Προσεμόμεν] Παρεμόμεν *Fl.* male.

81. Καλακίζουσι] Κιτῶσι. *V.* Καλατέμνουσι, καλαπατοῦσι. *C.*

82. Ἄτταλα] Τινά. ἢ ἄτινα. ἢ ἀθεμελίωτα. ἢ ἀλίγα. *G.*

92. Φορμῷ] Φορμοὺς, πρακαλυμμένον ἢ πλεκτὸν ἀγγεῖον ἐκ φλοιοῦ, ἐν ᾧ εἰώθεισαν ἰχάδας κομίζειν. *G.*

98. Καὶ πάνυ ποιμενικὸν εἰρῆταί σοι] Ἀντὶ τοῦ ἁπλούστατον ϗ κατὰ ποιμενικὴν εὐήθειαν. *V.*

ram adfert, dicens: Σκινδάλαμος, σκόλοψ, τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ χ. χινδάλαμος (χινδάλομος Ed. *Hag.* male, credo) ἄλλοι σκινδαλμός. Quare nil hic mutavi, etsi σκινδαλμοὺς usitatius. Habet nonnihil de hoc vocabulo *L. Dos* Obs. Crit. p. 186. Sed orthographiam etiam in medio relinquit. *J. F. R.*

79. Ἀλλ' ὁ μόνῳ ταῦτα σὺ] Ἀλλ' ὁ μόνῳ ταῦτα σύ. *Th. M.* Οὐ jam erat in Edd. nostris. *J. F. R.*

86. Ἔργα μου ϗ τὰς ἡμ.] Antiquus ergo hic tibius. *M. du S.*

92. Οἴσεις &c.] *Hesiod.* Ἐργ. 480. *M. du S.*

91. Χρησιμωτάτη ἐν τῷ βίῳ μαντικὴ νομίζοιτο. ΛΥΚ. Τοῦτο μὲν δή &c.] Sic procedit is locus in editionibus. Sed quid priora verba faciant ad praecedentem periodum, haud facile quis diverit. Necessum est omnino, ut persona Luciani his omnibus praeponatur, quippe cujus manifeste apparet has voces esse, qui vult concedere vaticinationem esse utilissimam hominibus, sed longe contendit ab ea abesse Hesiodum, quum pastoralia quaedam monita conscriberet. Sic igitur posthac mutandae editiones. ΛΥΚ. Χρησιμωτάτη ἐν τ. β. μ. νομίζοιτο. τοῦτο μὲν δή &c. Paulo ante etiam interpres vocem προδηλοῦντα vitiose accepit pro singulari accusativo *quum praesignificavi*, quae tamen est

ſtici ; & optime nobis de illis rebus vaticinentur , ſi pluat Deus , florentes futuros eſſe manipulos : (*meſſem copioſam*) ſi vero aeſtus invaleſcat , ſiriantque arva , fieri non poſſe , quin fames ſitim illorum conſequatur : nec oportere media aeſtate arare , alioquin nihil inde utilitatis exoriturum , fuſis fruſtra ſeminibus ; neque metendum ſpicam adhuc viridem , alioquin vanum inventum iri fructum. Neque ſane divinatione ad illud opus eſt , niſi obruas ſemina , & ligone armatus ſervus terram iis inducat , devolaturas aves , omnemque ſpem aeſtatis interceptam devoraturas.

8. Talia enim ſi quis praecepta dicat aut monita , non peccaverit ; a divinatione autem multum abeſſe mihi hoc opus videtur , cujus ſit obſcura & nusquam nullo modo manifeſta ante cognoſcere. Quale eſt illud cum Minoi praedictum eſt , in dolio mellis ſuffocatum iri illius filium , & cum praeſignificata Achivis cauſſa irarum Apollinis , itemque anno decimo captum iri Ilium. Haec enim ſunt divinatio. Alioqui ſi iſta quoque *ſuperiora* ad divinationem aliquis re-

ὑμῖν οἱ γεωργοὶ, ἢ ἄριστα μαντεύσαιντ' ἂν ἡμῖν περὶ αὐτῶν, ὅτι ὕσαντος μὲν τοῦ θεοῦ, εὐθαλῆ ἔσται τὰ δράγματα· ἢν δὲ αὐχμὸς [f] ἐπιλάβῃ, ἢ [g] διψήσωσιν αἱ ἄρουραι, ἀδημία μηχανὴ μὴ οὐχὶ λιμὸν ἑπακολουθῆσαι τῷ δίψει αὐτῶν. ἢ ὅτι ὑ μεσοῦντος θέρους χρὴ ἀρᾶν, ἢ οὐκ ἄν τι ὄφελος γένοιτο, εἰκῆ ἐκχυθέντων τῶν σπερμάτων· ὑδὲ ἀμᾶν χλωρὸν ἔτι τὸ στάχυν, ἢ κενὸν εὑρεθήσεσθαι τὸ καρπόν. ὑ μὴν ὑδ' ἐκείνου μαντείας δεῖται, ὡς ἢν μὴ καλύψῃς τὰ σπέρματα, ἢ θεράπων μακέλλην ἔχων ὑπφοροίη τῆς γῆς αὐτοῖς, καθαπτήσεσθαι τὰ ὄρνεα, ἢ προκαλεδεῖται τὸ ἅπασαν τοῦ θέρους ἐλπίδα.

Τὰ γὰρ τοιαῦτα προδιανέσεις μὲν, ἢ ὑποθήκας λέγων, οὐκ ἄν τις ἁμαρτάνοι. μαντικῆς δὲ πάμπολυ ἀπεδεῖν μοι δοκεῖ, ἧς τὸ ἔργον τὰ ἄδηλα, ἢ ὑδαμῆ ὑδαμῶς φανερὰ προγιγνώσκειν· ὥσπερ τὸ τῷ Μίνωϊ προειπεῖν, ὅτι ἐν τῷ τοῦ μέλιτος πίθῳ ὁ παῖς [h] ἔσται [i] αὐτῷ [k] ἀποπεπνιγμένος, ἢ τὸ τοῖς Ἀχαιοῖς προμηνύσαι τὴν Ἀπόλλωνος ὀργῆς τὴν αἰτίαν, ἢ τῷ δεκάτῳ ἔτει ἁλῶσεσθαι τὸ Ἴλιον. ταῦτα γὰρ ἡ μαντική. ἐπεὶ ἢ τὰ τοιαῦτα εἴ τις αὐτῇ ἀνατιθείη, οὐκ

[f] *e* Ὑμῶν] Recte M. *Fl. H. Fr. P.* Ἡμῶν male *F.* [f] Ἐπιλάδῃ] Λάδῃ W. [g] Διψήσωσιν] Sic & *Fl* cum cett. Διψήσουσιν W. [h] Ἔσαι] Recepi ex L. & W. in quo ἔσαι tamen ab altera manu, cum ἐσιν ante legeretur, quod & Edd. obſidet. [i] Αὐτῷ] Αὐτοῦ *Fl.* [k] Ἀποπεπνιγμένος] Sic reſcriptum ex W. & *Fl.* Ἀποπνιγόμενος Edd. cett.

eſt pluralis & referenda ad ὅσα. Opſopœus ad ipſum poema qui retulit *poëmate ſucceſſus manifeſtante laborum.* *J.G.*

Χρησιμωτάτη] Nihil mutandum eſſe circa interpunctionem hujus loci, ſatis, puto, interpretatio noſtra oſtendit. *J.M.G.*

14. Κενὸν ὑρισ. τὸ καρπόν] Poſſit aliquis ſuſpicari κενὸν (τὸ στάχυν) τοῦ καρπῶν, quod ſane ex libro allatum non reſpuerim. Sed nec alterum damnaverim : κενὸς καρπὸς *vanus, inanis*, qui ſpeciem quidem habet, ſed ob mollitiem & teneritatem paullo poſt exarefcens & corrugatus nihil relinquit praeter cuticulam. *J.M.G.*

24. Μίνωϊ] Fabulam hanc alibi me legere non memini. Confer Ὀρχ. c. 49. unde conjecturam facere licet, praedictum hoc Minoi a Polvido. *M. du S.*

26. Ἔσαι αὐτῷ ἀποπεπνιγμένος] Ἔσαι invenitur in W. & L. pro quo in Impr. eſt ἔσιν. Ἀποπεπνιγμένος vero in W. & *Fl.* melius quam ut in Impr. ἀποπνιγόμενος. *M. du S.*

27. Ἀπόλλωνος ὀργῆς] *Hom.* Il. A. 93. Et ad ſtatim ſequentia conf. Il. B. 300. 332. *M. du S.*

30. Ἐπεὶ ἢ τὰ τοιαῦτα εἴ τις αὐτῇ ἀνατιθείη, οὐκ ἂν φθάνοι καίπερ μάντιν λέγων] Unde potuit Benedictus venire ad talem verſionem *quæ ſi quis illi adſcripſerit, neque me vatem dixerit ?* Eſt enim praeterquam inepta, tum plane contraria ſenſui auctoris, quem longe melius expreſſit Opſopœus. *At ſi quis & ea quæ tu jactas, illi adſcribere voluerit, & ille me quoque vatem rectiſſime dicere poterit.* Eſt enim omnino haec vis ejus loquutionis, ut ipſe novit, unde in principio Fugitivorum illa οὐκ ἂν φθάνοις ἢ Ἐμπεδοκλεῖ πρὸ αὐτοῦ ἐγκαλῶν vertit, *facere non poteris, quin Empedoclem ante*

οὐκ ἂν φθάνοι κἀμὲ μάντιν λέγων. προερῶ γὰρ, καὶ προθεσπιῶ, καὶ ἄνευ Καστα-
λίας, καὶ δάφνης, καὶ τρίποδος Δελφικοῦ, ὅτι ἂν γυμνὸς τῇ κρύᾳ φοιτήσῃ τις, ὕοντος προσέτι καὶ χαλαζῶντος τοῦ θεοῦ, ἠπίαλος καὶ μικρὸς ἐπιπεσεῖται τῷ τοιούτῳ· καὶ τὸ ἔτι γε τούτου μαλλιχώτερον, ὅτι καὶ θέρμη μετὰ ταῦτα, ὡς τὸ εἰκὸς, ἐπιγενήσεται, καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα, ὧν γελοῖον ἂν εἴη μεμνῆσθαι.

Ὥστε τὰς μὲ τοιαύτας ἀπολογίας καὶ μαντείας ἄφες· ἐκεῖνο δὲ ὃ εἴρηκας ἐν ἀρχῇ, ἴσως ἀποδέχεσθαι ἄξιον, ὡς οὐδὲν [a] ἥδεις τῶν λεγομένων, ἀλλά τις ἔμπνοια δαιμονίου ἐνεποίει σοι τὰ μέτρα, καὶ πάνυ οὐδὲ ἐκείνη βέβαιον ὅσα. καὶ γὰρ ἂν τὰ μὲ ἐπετέλεσε τῶν [c] ὑπεσχημένων, τάδ' ἀτελῆ ἀπελίμπανεν. *

ferat, effugere non poterit; quin me quoque vatem dicat. Praedicam enim ac divinabo, idque sine Castalia, & lauro & tripode Delphico, si quis nudus in frigore obambulet, pluvias insuper aut grandines fundente Deo, hunc talem rigor cum tremore non parvus invadet: & quod magis adhuc divinum est, etiam calor postea, ut probabile est, superveniet, & multa in hoc genere, quorum meminisse ridiculum fuerit.

9. Itaque hoc genus defensionis & divinationum omitte. Illud vero, quod initio dicebas, forte dignum fuerit quod recipiatur, nihil te sciviſſe eorum quae diceres, sed afflatu quodam divino subjecta tibi carmina, quamquam ne illud quidem satis firmum est: neque enim ille alia quidem promissorum impleturus erat, alia vero imperfecta relicturus.

NA-

a Ἥδεις] Ἤδεισθα W. & *Fl.* b Ὑπεσχημένων] Ὑπισχνείων W.

35. Ἠπίαλος] Ῥιγοπύρετος. *V.*

ipsum crimineris. Et rursus ibid. c. 26. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων, *ne igitur praeconium enunciare cunctaris.* In Sympos. c. 2. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ἡσυχῶν ἡμᾶς, *Itaque omnino nos excipies.* *J.G.*

31. Οὐκ ἂν φθάνοι] *Non effugiet me vatem dicere.* i.e. *quin me vatem dicat.* *F.G.*

44. Ἥδεις] In W. & *Fl.* ᾔδεισθα. quod observatu dignum est. *M.du S.*

48. *] Si quis illam de divinandi facultate Hesiodi disputationem, an fabellam? tractare velit; illi excutiendus ante omnia fuerit locus *Pausaniae* Boeot. p. 306, 7. *Wechel.* Οἱ δὲ αὐτοὶ τοῦτοι (Heliconis incolae) λέγουσι ὡς μαντικὴν Ἡσίοδος διδαχθείη παρὰ Ἀκαρνάνων καὶ ἔστιν ἔπη μαντικὰ, ὁπόσα τε ἐπελεξάμεθα καὶ ἡμεῖς, καὶ ἐξηγήσεις ἐπὶ τέρασιν. De his aliquid nos docuisse, Lycine. *J.M.G.*

5. Ἀπιέναι ἀφὶ τοῦτο ἄτω] Aut ut fecimus interpungendum, aut ἀφὶ τοῦτο prorsus exterminandum fuit. In *Ven.* 2. pro ἀπιέναι, παρίεναι est. *M.du S.*

Ibid. Διὰ τοῦτο ἄτω] Sic legendum & distinguendum videtur: ἀφὶ τί ἄτω φιλοθεάμων σύγε ἀεὶ τὰ τοιαῦτα; *F.G.*

Διὰ τοῦτο] Haec verba superioribus esse adjungenda; nec, ut adhuc factum est, trahenda ad membrum sequens, apertum, nisi fallor, nostra facit interpretatio. *J.M.G.*

7. Ἐδὲ εἰ ποιεῖ] Etsi commode abesse potest καὶ, minime tamen id cum Ox. omitto, quia ita saepissime abundat ap. Nostrum. Supra *Pseudol.* c. 8. f. ἔστ' ἂν συνὴν ποτὶ ὄ, τι καὶ λέγοι. Ibid. c. 20. f. οἶδα ὅ, τι καὶ ποιοῦντα. Plura jam notata vid. ad *Quom. Hist.* c. 60. Adde *ibid.* c. 46. Et *Paras.* c. 51. f. Item *Long. Past.* III. 106. καὶ ἐζήτουν καὶ αὐτοὶ, *Aelian.* V. H. I. 2. *Phalar.* Ep. 8. δίδους ἐγχωρεῖν — ᾧ τάχα ἂν καὶ ἐπείθην. Et alia quae Cl. *Hemsterh.* jam dedit T. I. *Somn.* c. 7. ubi καὶ τῷ θείῳ ἀμφοτέρῳ καὶ μάλα εὐδοκιμεῖτον δὶ ἡμᾶς. Et sic virorum doctorum conjecturae facile cum scriptura vulgata conciliarentur, si de *Calumn.* c. 30. pr. pro Τί ἂν χρῆναι ποιεῖν; legas, Τί ἂν χρὴ καὶ ποιεῖν; modo mutatione ibi opus fuerit. *J.F.R.*

10. Ἀπ' Αἰγύπτου εἰς Ἰταλίαν σιταγωγῶν] Ex Aegypto & tota Africa Romam frumentum advehebant. Inde Λιβύη πυροφόρος *Pindar.* Isthm. Odyss. 1. *Rutilius* Itiner. lib. 1.

Quin & fecundas tibi conferat Africa messes.

Sic Africa cum spicis. *Claudian.* lib. 2. de laudib. Stilic. Ex aliis etiam provinciis, e Sicilia, Gallia Narbonensi. *J.B.*

11. Σιταγωγῶν] Vid. cap. 13. & vitam Commodi a *Wottone* Anglice scriptam, 211. ubi de classe frumentariarum navium plura. *M.du S.*

15. Εἶπέτε μετ' ἐμοῦ παιδάριον. Ubi *Girard.* existimat servum tamen non respici, sed filium, quia de servo dixisset ἄπε μοι, *sequere me, non mecum.* Sed vellem hanc differentiam exemplis probasset, cui quidem favet

NAVIGIUM, SEU VOTA.

ΠΛΟΙΟΝ, Η ΕΥΧΑΙ.

LYCINUS, TIMOLAUS, SAMIPPUS, ET ADIMANTUS.

ΛΥΚΙΝΟΣ, ΤΙΜΟΛΑΟΣ, ΣΑΜΙΠΠΟΣ, ΚΑΙ ΑΔΕΙΜΑΝΤΟΣ.

L Y C.

NOnne dicebam ego, facilius posse fieri, ut vultures effugiat jacens in propatulo antiquum cadaver, quam Timolao mirabilis spectaculi aliquid *subducatur*, etsi uno spiritu Corinthum abire curriculo propter illud oporteat; adeo tu spectaculorum avidus, & impiger ad talia. T I M. Quid enim agendum erat, Lycine, homini otioso, qui audisset, ingentem adeo, vel immensam potius navem in Piraeeo appulsam, de illarum numero unam, quae annonam ex Aegypto in Italiam advehunt. Puto autem vos quoque, te, *inquam*, & Samippum hunc, non alia, quam spectandae hujus navis caussa ex urbe venire. L Y C. Sic est, per Jovem. Etiam Adimantus nos sequebatur Myrrhinusius. Verum ubi ille nunc sit, nescio, in spectatorum turba errore quodam a nobis distractus: ad navim quidem usque una venimus: cumque in illam ascenderemus, tu quidem, puto, Samippe, praecedebas: post te erat Adimantus, tum ego post illum utraque illum manu tenens, quippe ille me per totum ponticulum manu prehensum ducebat calceatum discalceatus ipse. Abhinc autem illum non

Λ Υ Κ.

ΟΥχ [a] ἐγὼ 'λεγον ὅτι ῥᾴδιον τὸν γύπας ἔωλον νεκρὸν ἐν φανερῷ κείμενον, ἢ θέαμά τι τῶν θαυμαζομένων Τιμόλαον θαλάττοι, καὶ [b] εἰς Κόρινθον δέοι ἀπνευστὶ θέουσα [c] ἀπιέναι διὰ τοῦτο; ὕτω φιλοθεάμων σύ γε καὶ ἄοκνος τὰ τοιαῦτα. ΤΙΜ. Τί γὰρ ἔδει [d] καὶ ποιεῖν, ὦ Λυκῖνε, σχολὴν ἄγοντα, πυθόμενον ὅτως ὑπερμεγέθη ναῦν, καὶ πέρα τοῦ μέτρου εἰς τὸν Πειραιᾶ καταπεπλευκέναι, μίαν τῶν ἀπ' Αἰγύπτου εἰς Ἰταλίαν σιταγωγῶν; οἶμαι δὲ καὶ σφὼ, [e] σέ τε καὶ Σάμιππον τουτονί, μὴ κατ' ἄλλο τι ἐξ ἄστεως ἥκειν, ἢ ὀψομένους τὸ [f] πλοῖον. ΛΥΚ. Νὴ Δία, καὶ Ἀδείμαντος [g] ὁ Μυῤῥινούσιος εἵπετο μεθ' ἡμῶν. ἀλλ' οὐκ οἶδ' [h] ὅπου νῦν ἐκεῖνός ἐστιν, ἀποπλανηθεὶς ἐν τῷ πλήθει τῶν θεατῶν. ἄχρι μὲν γὰρ τοῦ νεὼς ἅμα ἤλθομεν, καὶ ἀνιόντες εἰς αὐτὸν, σὺ μὲν, οἶμαι, Σάμιππε, προῄεις· [i] ὁ δὲ Ἀδείμαντος ἦν· εἶτ' ἐγὼ μετ' ἐκεῖνον ἐχόμενος αὐτοῦ ἀμφοτέραις. καὶ με διὰ τοῦ ἐμβάθρου ὅλης παρέπεμψε χειραγωγῶν, ὑποδεδεμένον, [k] ἀνυπόδητος αὐτὸς ὤν. τὸ ἀπὸ τούτου δὲ οὐκ ἔτι αὖ-

a Ἐγὼ 'λεγον] Sic etiam *Fl.* cum *J. B. P. H.* *b* Εἰς] Ἐς O. *c* Ἀπιέναι] Sic *Fl. Bt. P.* &c. Παριέναι *J.* cum *V2.* *d* Καὶ] Omittit *J.* *e* Σέ τε] Σφᾶς ἴτι O. *f* Πλοῖον] Πλεῖον male *J.* sola. *g* Ὁ] Abest artic. in O. *h* Ὅπου] Ὅποι *Fl.* *i* Ὁ] Sine artic. O. & *Fl.* *k* Ἀνυπόδητος] Nil mut. Edd. nec O.

1. Οὐκ ἐγὼ 'λεγον] Κρᾶσις τοῦ ω καὶ τοῦ ε εἰς τὸ ω τοῦ ἐγὼ καὶ τοῦ ἔλεγον. *V.*

vet *Hom.* Il. K. 516. Ὡς ἴδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἔπεσαν. At nihil certi inde conficias; quum ἀκολουθεῖν μετ' ἐμοῦ, in *Evang. Luc.* IX. 49. Et ἀκολουθεῖ μετ' αὐτοῦ & αὐτῶν in *Apocal.* VI. 8. item XIV. 13. quoque legas eodem sensu quo ἀκολουθεῖν τινι in eadem Apocal. plus decies occurrit. Exempla alia ex Lexico gr. ubi ἕπεσθαι μετά τινος pro τινι, jam dedit Cl. *Bos* ad *Evang. Luc.* l. d. *J. F. R.*

22. Καί με] Pro ὅς με usurpari, pluribus monet Rev. *J. Elsn.* ad *Evang. Luc.* XV. 15. *J. F. R.*

23. Ἀνυπόδητος] Alibi ἀνυπόδετος penult. brevi. Vid. ad *Alsn.* c. 16. ubi utrumque probatur. *J. F. R.*

29. Θαυ-

αὐτὸν εἶδον, ὅτε ἔνδον ὅτε ἐπεὶ [a] καλελη-
λύθειμεν.

ΣΑΜ. [b] Οἶδα, ὦ Λυκῖνε, ὅπου ἡμᾶς ἀπέλειπεν, ὁπότε, οἶμαι, τὸ ὡραῖον ἐκεῖνο μειράκιον ἐκ τῆς θαλάμης προῆλθε, τὸ τὴν καθαρὰν ὀθόνην ἐνδεδυκὸς, ἀναδεδεμένον ἐς τὸ ὀπίσω τὴν κόμην, ἐπ' ἀμφότερα τοῦ μετώπου ἀπηγμένην. εἰ τοίνυν ἐγὼ Ἀδείμαντον οἶδα, οἶμαι, γλαφυρὸν ὕτω [c] ἐκεῖνον θέαμα ἰδὼν, [d] μακρὰ χαίρειν φράσας [e] τῷ Αἰγυπτίῳ ναυπηγῷ, [f] δεδηγμένῳ τὸ πλοῖον, παρέσχηκε δακρύων, ὥσπερ εἰώθει· ταχύδακρυς γὰρ ὁ ἀνὴρ ἐς τὰ ἐρωτικά. ΛΥΚ. Καὶ μὴν ὁ πάνυ καλὸς, ὦ Σάμιππε, ὁ μειρακίσκος ἔδοξέ μοι, ὡς ἂν ὁ Ἀδείμαντον ἐκπλῆξαι, ᾧ τοσοῦτοι Ἀθήνησι καλοὶ ἔπονται, πάντες ἐλεύθεροι, σωμύλοι τὸ φθέγμα, παλαίστρας ἀποπνέοντες, οἷς καὶ δακρύσαι οὐκ ἀγεννές· οὗτος δὲ πρὸς τῷ μελάγχρως εἶναι, καὶ πρόχειλός

25 vidi, neque intus, neque poſtquam deſcendimus.

2. SAM. Noſti, Lycine, ubi nos reliquerit? puto *ego ibi*, ubi formoſus ille puer de diaeta progrediebatur, ille puro linteo indutus, retro comam revinctus, utrinque a fronte abductam. Si ergo Adimantum ego novi, puto *hominem* eleganti adeo ſpectaculo viſo, longum valere juſſo naupego Aegyptio, qui monſtrabat navim, adſtitiſſe lacrimantem, ut ſolet. Facilis enim vir eſt, ubi amat, ad lacrimas. LYC. Quin non admodum pulcher mihi, Samippe, puer videbatur, ut Adimantum etiam percelleret, quem tot Athenis formoſi ſectantur, liberi omnes, jucundi ſermonis, olentes palaeſtram, apud quos forte lacrimari etiam non ignavum fuerit. At iſte, praeterquam quod niger, labioſus etiam eſt,

a Καλελη λύθειμεν] Κατελη λύθαμεν O. b Οἶδα] Οἶσθ' ἔν O. c Ἐκεῖνον θέαμα] Θέαμα ἐκεῖνον O. d Μακρὰ] Μακρὰν Fl. e Τῷ Αἰγυπτίῳ] Τῶν Αἰγυπτίων O. f Περιηγμένῳ] Περιηγμένα male O.

29. Θαλάμης] Θαλάμη καὶ θάλαμον, οἶκον ἢ κοιτῶνα. V.

30. * Ἐνδιδυκὸς] Σημειοῦ τὸ ἐνδιδυκὸς, ἀντὶ τοῦ ἐνδεδυκὸς. V.

* Ἐνδιδυκὸς] Mendoſa ſcriptura ſcholio huic anſam, ut & multis aliis, dedit. M. du S.

29. Θαλάμης] De navis cubiculo dictum vides, cui proximi remiges θαλάμιοι audiebant; conſule *Poll.* & *Baif.* 140. M. du S.

34. Μακρὰ χαίρειν] Nondum probo illud μακράν. Vid. ſupra T. 2. p. 820. *Bis Accuſ.* c. 21. ibique adlegata. Adde *Rhet. Praec.* c. 10. ubi praeter cetera jam indicata, recte etiam μακρὰ χαίρειν legitur. J. F. R.

35. Περιηγμένῳ τὸ πλοῖον] Benedictus *navim circumagenti.* Quod quis intelligat? & quanto melior Micyllus, *per navigium circumcirca praeunte.* J. G.

Περιηγμένῳ τὸ πλοῖον] (Similis phraſis ſupra Διαβ. c. 5. περιηγητὴς τῶν εἰκόνος, ubi vide *Tollium. Kuſt*) vid. N. Δ. XX. ipſo initio. M. du S.

46. Ἐπισεσυρμένον] Puto hunc locum illuſtrari poſſe ex *Philopatride* c. 16. ubi junguntur ὑπόπτης μύξιον, & ἐκρέμπτειλο ἐπισεσυρμένον. Sine dubio ibi ſignificat, *de imo pulmone tractam pituitam emoliri*: itaque hic etiam ad *vocem ex imo quaſi receſſu attractam & prolatam* refero. Illud quidem video, tarditatis aut languoris notionem plane huc non convenire; quid enim ſibi vellet τὸ ἐπίτροχον; Neque tamen *confuſionis* notionem auſim excludere, cum videam in Ἑταιρ. X. p. 540. ἐπισεσυρμένα γράμματα, per feſtinationem varie tractas & ſibi permiſtas. J. M. G.

49. Συνεσπειραμένος] Conf. ſupra hoc Tom. ad *Dipſ.* c. 6. J. F. R.

50. Ἐλεύθεροι] Sic omnino legendum, non ut in omnibus libris noſtris erat, ἐλώθεριόν. De coma Athenienſium. M. du S.

54. Ἐν Παλλήνῃ] Gr. ἔμπαλιν. F. G.

Ἔμπαλιν ἢ] Genuina haec ſcriptura, quam *Ven.* Edd. debemus. Reliquae depravatiſſime ἐν Παλλήνῃ, quod & Interpreti & *Bourdelotio* fraudi fuit. De Pallene vid. *Polyaen.* Strat. VII. p. 537. Apud veteres autem illos Athenienſes ſenes comam alebant, & ornabant, quod locus *Thucydidis* a Noſtro indicatus docet καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτοῖς τῶν εὐδαιμόνων, ἀφ' τὸ ἀβροδίαιτον, ἅ πολὺς χρόνος ἐπειδὴ χιτῶνάς τε λινοῦς ἐπαύσαντο φορεῦντες, καὶ χρυσῶν τεττίγων ὀλίγοις κρωβύλοις ἀναδούμενοι τὰ ἐν τῇ κεφαλῇ τρίχων. ἀφ' οὗ καὶ Ἰώνων τοὺς πρεσβυτέρους κατὰ τὸ ξυγγενὲς ἐπὶ πολὺ αὖτη ἡ σκευὴ κατέσχε. Quo in loco *Stephanus* ἐνέρσει conjunctim legere jubet, ut apud *Suidam* legitur, & Etym. m. auctorem; quod etiam Clariſſimo *Hudſonio* placet, & confirmari luculen-

est, & tenui nimis crure, & tractum quiddam *de imo gutture*, continuatumque nimis & volubile loquitur, Graece ille quidem, sed *ita ut* patrium quiddam sibilo atque tenore vocis *prodat*. Coma vero, & actus ille retro tortusque in spiram cincinnus, non liberalem esse indicat.

3. TIM. Quin illud nobilitatis Aegyptiae signum est, coma, Lycine. Omnes quippe apud illos ingenui eas implectunt, usque dum pubertatem attigerint. Contra ea majores nostri: quibus pulchrum visum est, comam alere seniores, revinctam in cincinnum aurea cicada comprehensum. SAM. Bene *facis*, Timolaë, quod Thucydidis nos scriptorum admones, quae in prooemio dixit de veteri luxu nostro, *ubi* & de Ionibus, quando, qui tum erant, una inde deducti sunt.

4. LYC. Verum, Samippe, jam recor-

ἐστι, καὶ λεπτὸς ἄγαν τοῖν σκελοῖν, καὶ ἐφθέγξατο ὑπεσυρμένον τι, καὶ συνεχὲς, καὶ ὑπίτροχον, Ἑλληνιστὶ μὲ, ἐς τὸ πάτριον δὲ τῷ ψόφῳ, καὶ τῷ τῆ φωνῆς τόνῳ. ἡ κόμη δὲ, καὶ ἐς τὐπίσω ὁ πλόκαμος συνεσπειραμένος, οὐκ ἐλευθέριόν φησιν αὐτὸν εἶναι.

ΤΙΜ. Τοῦτο μὲ εὐγενείας, ὦ Λυκῖνε, σημεῖόν ἐστιν [g] Αἰγυπτίας, ἡ κόμη. ἅπαντες γὰρ αὐτοῖς οἱ ἐλεύθεροι [h] παῖδες ἀναπλέκονται, ἕως τε πρὸς τὸ ἐφηβικόν· [i] ἔμπαλιν ἢ οἱ πρόγονοι ἡμῶν, οἷς ἐδόκει καλὸν εἶναι κομᾶν τὺς γέροντας, ἀναδησάμενους [k] κρώβυλον ὑπὸ τέττιγι χρυσῷ ἀνειλημμένον. ΣΑΜ. Εὖγε, ὦ Τιμόλαε, ὅτι ἡμᾶς ἀναμιμνήσκεις τῶν Θουκυδίδου συγγραμμάτων, ἃ ἐν τῷ προοιμίῳ περὶ τῆς ἀρχαίας ἡμῶν τρυφῆς εἶπεν ἐν τοῖς Ἴωσιν, ὁπότε οἱ τότε συναπῳκίσθησαν.

[l] ΛΥΚ. Ἀτὰρ, ὦ Σάμιππε, νῦν ἀνεμνή-

g Αἰγυπτίας] Αἰγυπτιακῆς O. h Παῖδες] Non est in *Fl.* i Ἔμπαλιν ἢ] Recepi ex *F. V2.* & marg. *A1.* Ἐν Παλλήνῃ οἱ cett. misere. k Κρώβυλον] Recte O. Schol. *Fl. V2.* Κρώβυλλον cett. l ΛΥΚ.] Sic *Solan.* dedit eum ΤΙΜ. ante ederetur.

49. Συνεσπειράμβ] Συνεγραμμένον. *G.*
56. Κρώβυλον] Κρώβυλον εἶδος πλέγματος τῆς τριχῶν, ὃ ἐκάτερον εἰς ὀξὺ καθαλῆγον. *V.* (Εἶδος ἐμπλοκῆς. *Thucyd.* in I. *Suidas.* C.)

lenter potest ex *Clem. Alex.* p. m. 58. A. Ubi ad hunc Thucydidis locum palam alludit. Praeter Thucydidem cum Scholiis vid. etiam *Eustath.* ad *Homer.* Il. Γ. De cicadis istis, & *Meurs.* lect. Att. I. 1. & de fort. Athen. p. 6. *Philostr.* 837. *M. du S.*

Ἔμπαλιν οἱ πρόγονοι ἡμῶν] Si dicam ita emendandum hunc locum necessario; importunam hic esse Pallenen tum Thraciam, tum eam, quae fuit pagus Atticae; laborare constructionem; pessime interpunctum esse: vera dicam equidem, sed idem verear, ne nimium audax videar. Itaque vehementer delectatus sum, cum ipsum illud ἔμπαλιν reperirem in Aldi editione 1522. ubi caeteroquin aeque imperite interpunctum est, ut appareat, non esse a correctore, sed sumtum ab archetypo. Nempe sic optime sibi constant omnia. Apud Aegyptios comas implexas habent ingenui ad pubertatem; contra ea apud Athenienses antiquos id faciebant senum lautiores. Res manifesta nimis. Itaque nihil opus est, quam ut adscribamus verba, ad quae hic respicitur *Thucydidis* I, 6. Καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτοῖς (de Athenientibus loquitur) τὸ εὐδαιμόνων, ἅμα τὸ ἀφροδίσιστον, ἐ πολὺς χρόνος ἔτι ἐν χιτῶνας τε λινοῦς (observa hoc quoque Aegyptium) ἐπανύ-

σαντο Φορεῖντες, καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρωβύλον ἀναδούμενοι τῆ ἐν κεφαλῆ τριχῶν. ἀφ' ὧν ἔτι Ἰάονων τοὺς πρεσβυτέρους κατὰ τὸ ξυγγενὲς ἐπὶ πολὺ αὐτὴ ἡ σκευὴ κατέσχε. Haec ultima de Ionibus etiam utcumque illustrant obscura sane Luciani verba, ἐν τοῖς Ἴωσιν, quorum an vera sit lectio, an ego sententiam assecutus sim, asseverate nolim dicere. Iones antiquam Athenienſium coloniam esse constat, vel ex ipso Thucydidis loco. *J. M. G.*

56. Κρώβυλλον] Crobylus crinium plexus in acumen delinens, de quo *Thucydides* in primo. *Plutarch.* in libello de tacente Pythia. *Tertull.* Lib. de velandis virginibus. De cicada Athenienſium *Greg. Nazianzen.*

Κικροπίδαι τέττιγα πλόκων ὑπὲρ ὠίκα γαίης
Γηγενέες. —

G. C.

Κρώβυλλον ὑπὸ τέττιγι] Legend. Interpr. *Aristophan.* ad Nub. *Tzetz.* histor. 301. Chil. 10. *J. B.*

Κρώβυλλον] Κρώβυλον seu κρωβύλον legendum. *F. G.*

63. ΑΥΚ.] Luciano haec, non Timolao, cui vulgo tribuuntur, conveniunt. *M. du S.*

μνήσθην ὁπόθεν ἡμῖν ἀπελείφθη Ἀδείμαντος, ὅτε πρὸς τὸ ἱστὸν ὑπερολὴν ἔτεμεν ἀναβλέποντες, χειμῶντες τὰς βύρσας τὰς ὑπερολὰς, καὶ θαυμάζοντες ἀνιόντα τὸν ναύτην διὰ τῶν κάλων, εἶτα ὑπὲρ τὸ κεραίας ἄνω ἀσφαλῶς διαθέοντα, τὸν κεροιάκων ἐπειλημμένον. ΣΑΜ. Εὖγε λέγεις. τί δ' ἂν χρὴ ποιεῖν ἡμᾶς ἐνταῦθα; καραδοκεῖν αὐτὸν, ἢ ἐθέλεις ἐγὼ αὖθις ἐπάνειμι ἐς τὸ πλοῖον; ΤΙΜ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ προίωμεν. εἰκὸς γὰρ ἤδη παρεληλυθέναι ἐκεῖνον ὑποσοβοῦντα ἐς τὸ ἄστυ, ἐπεὶ μηκέθ' ἡμᾶς εὑρεῖν ἐδύναλο· εἰ δὲ μὴ, ἀλλ' οἶδε τὴν ὁδὸν Ἀδείμαντος, καὶ δέος οὐδὲν, μὴ ὑπολειφθεὶς ἡμῶν ὑποδυκοληθῇ. ΛΥΚ. Ὁρᾶτε μὴ σκαιὸν ᾖ, φίλον ὑπολιπόντας αὐτὸν ἀπιέναι· βαδίζωμεν δ' ὅμως, εἰ καὶ Σαμίπ-

dor, ubi relictus nobis sit Adimantus, cum ad malum staremus multum suspicientes numerantesque conjectus *telorum* in coriis, atque admirantes ascendentem per rudentes nautam, deinde per antennam in alto prehensis ceruchis transcurrentem. SAM. Recte istuc dicis. Quid ergo hic nobis faciendum est? expectandusne est, an vis in navem ego redeam? TIM. Nequaquam: sed pergamus. Credibile enim est illum per tumultuariam festinationem praeteriisse jam nos in urbem, cum non amplius invenire nos posset. Sin minus; at novit certe viam Adimantus, nec metus est, ne relictus a nobis in devium errorem incidat. LYC. Videte, ne siniſtrum sit, nos relicto amico abire. Abeamus tamen, si idem etiam

a Ἐπειλημμένον] Recte sic *B. S.* & marg. *A1.* Ἐπιλημμένον male cett. Ἀπειλημ— *Fl.*

69. Τῶν κεροιάκων ἐπειλημμένον] Τὰ νῦν * κάρια λεγόμενα πρὸς τοῖς ναυτικοῖς, ἃ ὁ κρίκους καλοῦσιν οἱ παλαιοί. *V.*

* Κάρια] C. Κάμυκ. quod & adscripsit *Vossius*, citato etiam Apollod. in Poliorc. teste *Gronovio*. *M. du S.* Immo κάρυα sine dubio hic legendum. *J. F. R.*

66. Τῶν βυρσῶν τὰς ὑπερολὰς] Quo instructior navis, tanto plures habuit pelles & coria ad usum, quem Pollucis verbis licet describere I, 120. Τὰ δὲ ὅπλα τὰ νεὼς διῤῥεῖς ὁ διφθέραι — πρὸς τὰς ὑπερολὰς (contra tela varia) ἀντεσφίζοντο, βύρσας προσηλοῦντες πρὸς τὰ τειχίσματα τῶν νεῶν, ὅπως ὁ σίδηρος ὀλισθάνῃ πρὸς τὸ ἀντίτυπον ἀντιλαβὴν οὐκ ἔχων. Irritum cadit & aberrat a destinatione ferrum, cum irruit in oppositum sibi quiddam, quod contra niti non potest, sed cedit, vimque adeo teli illati frangit. Interim videri & numerari in coriis istis possunt *ai* ὑπερολαὶ vestigia impetuum, ipsique adeo ictus, ut in scuto scilicet vestigia, quae in iis haesere, telorum. Quod si cui nimis hoc durum videatur, praesertim in navi σιταγωγῷ, non bellica: ille ὑπερολὰς, per nos licet, intelligat simpliciter injectiones vel impositiones coriorum, ipsaque adeo injecta & affixa ad navim tuendam coria. Sic accepisse *Micyllum* video. Sed neque dissimulanda *Schefferi* sententia de mil. nav. 2, 5. p. 141. qui intelligit ipsa vela e pluribus pellibus consuta, quibus proinde numerandis magnitudo navis aestimaretur. Eligat, quod quisque voluerit. Me praesertim movit solemnis illa in nautica re τὰ ὑπερολῆς & ὑμωλῆς significatio, quam illustrat etiam *Scheffer.* p. 235. *J. M. G.*

69. Τῶν κεροιάκων] Hic certe κεροιάκις non sunt extrema s. cornua antennarum, ut interpretantur cum *Micyllo* in Lexicis; nisi putamus posse aliquem percurrere ipsas antennas, & eadem earum extrema comprehendere: quasi tu dicas funambulum extrema ejus funis per quem currit, manibus tenere. Sed sunt ii quos etiam *Lucanus* 8, 177. & 10, 495. Graeca voce *ceruchos* vocavit, rudentes, quibus ab utroque suo cornu suspensa antenna libratur & ad malum alligatur: quod videre licet apud *Schefferum* de mil. nav. lib. 2, 5. p. 145. itemque p. 168. Neque vero notatio vocis repugnat huic significationi, neque enim ipsa tantum extrema s. cornua antennarum sunt οἶακ quidam, clavus, s. gubernaculum: verum vel maxime ille transversus funis ad utrumque cornu alligatus duobus extremis, media autem parte sic adnexus ad malum, ut triangulum efficiatur, cujus basis sit in ipsa antenna, angulus autem vehementer obtusus, unde brevissimum perpendiculum demitti queat, ad malum. Quae quidem luculenter omnia ἀλγραφη *Schefferiana* ostendit. *J. M. G.*

74. Ἀποσοβοῦντα] Subaudi τὰς χεῖρας, i. e. σπεύδοντα. Sic φεύγειν παρασεισαντα, scil. τὰς χεῖρας. *Casaub.* ad Char. Theophr. *F. G.*

Ἀποσοβοῦντα] Hic locus ostendit, apud *Suidam* non male legi ἀποτρέχωμεν, ubi ἀποσοβῶμεν exponit; quamquam aliter Doctissimus editor sentiat. *M. du S.*

Ἀποσοβοῦντα] Non video quid hic χεῖρας intelligi opus sit, etsi id in σοβεῖν, & in παρασείειν interdum lateat. Nam ἀποσοβεῖν εἰς, pro *facessere*, *abire*, non in-

tre-

etiam Samippo videatur. SAM. Omnino ita videtur, si qua apertam adhuc Palaestram inveniamus.

5. Verum, ut interim aliquid loquamur, quanta haec navis! centum & viginti cubitorum longitudinem esse dicebat Naupegus, latitudinem autem supra quartam hujus partem; ac de constrato navis in fundum, ubi profundissima est, ad sentinam, undetriginta. Caeterum quantus est malus! quantam vero sustinet antennam, quanto opus habet & continetur protono! Ut vero puppis adsurgit sensim incurva, cui chenisсus impositus est aureus; ab altera parte justa proportione prora extollitur in adversum porrecta, habens ab utraque parte cognominem navis Deam Isidem.

πῳ τοῦτο δοκεῖ. ΣΑΜ. Καὶ μάλα δοκεῖ, ἢν πως ἀνεωγυῖαν τ' παλαίστραν ἔτι καλαλάβωμεν.

Ἀλλὰ μεταξὺ [b] τ' λόγων, ἡλίκη ναῦς, εἴκοσι καὶ ἑκατὸν πήχεων ἔλεγεν ὁ ναυπηγὸς τὸ μῆκος, εὖρος δὲ ὑπὲρ τὸ τέταρτον μάλιστα τούτου· καὶ ἀπὸ τῆς καλαστρώματος ἐς τ' πυθμένα, ἢ βαθύταλον καὶ [c] τ' ἄντλον, ἐννέα πρὸς τοῖς εἴκοσι. τὰ δ' ἄλλα ἡλίκος μὲν ὁ ἱστὸς, ὅσην δὲ ἀνέχει τ' κεραίαν, οἵῳ δὲ [d] πρωτόνῳ συνέχεται, ὡς δὲ ἡ πρύμνα μὲν ἐπανέστηκεν ἠρέμα καμπύλη, χρυσοῦν [e] χηνίσκον ὑπικειμένη, καλαυλικρὺ δὲ ἀνάλογον [f] ἡ πρῴρα ὑπερέβηκεν, ἐς τὸ πρόσω ἀπομηκυνομένη, τ' ἐπώνυμον τ' νεὼς θεὸν ἔχουσα τ' Ἶσιν ἑκατέρωθεν.

[b] Τῶν] Sine artic. O. & *Fl.* [c] Τὸν ἄντλον] Recte *Fl. P.* aliaeque. Τὸ ἄντλον *J.* [d] Πρωτόνῳ συνέχεται] Vulgo πρωτόνῳ κέχρηται, καὶ συνέχεται. Nos medias duas voces cum *Solan.* duce O. & *Fl.* delevimus. [e] Χηνίσκον] Sic O. Χοινίσκον Edd. hac priores. [f] Ἡ πρῴρα] Omissa in O.

frequens. Vid. supra ad pr. *Imag.* c. ult. Adde *Long. Past.* I. p. 73. f. Ed. *Moll.* ὁρᾷ τ' Δάφνιν ἀνατεθειμένον ἐπὶ τοὺς ὤμους τὴν ἄγραν, καὶ ἀπεσοβεῖν ἐγγυτάτω, quod recte ibi conversum: *citato abire gradu decreverat. Mollius* id rarum ait, & ex *Suid.* tantum addit: καὶ ἀπεσοβοῦμεν Μέναδρον. Adde nostrum infra *Sympos.* & *Thom. Mag.* tria haec Luciani testimonia adferentem, exponentemque ἀπεσοβῶ — θαῤῥαλέως ἀπέρχομαι. Sed & σοβεῖτε παῖς τοὺς πατρίους συγχοὺς, *properat puer* &c. aliaque de σεσοβεῖσθαι κώλικας habet *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 87. *J.F.R.*

85. Εἴκοσι ἑ ἑκατὸν] *Plut. Dem.* navem memorat CCLXXX. &c. (*Baif.* 42.) de qua & *Athen.* V. *M. du S.*

Ibid. Ἔλεγεν] Ἔλαχεν corrigit Rev. *Hasaeus* in nov. Thes. Theol. Philol. T. 2. p. 718. col. 2. (quod mihi humanissime indicavit Clar. Noster *Jac. Odé*) ac plane persuadet; quia navis faber haec Luciano enarrare non potuit, cum navis haec esset Athenis, illa in Aegypto sit fabricata; nec Lucianus cum ναυπηγῷ sed cum ναυκλήρῳ & *nautis* sermocinetur, ut patet deinde. Jam igitur vertendum: *sed interea, dum sermones caedimus, quanta navis? Longitudinem constituit* (tribuit, dedit) *navis fabricator viginti & centum cubitorum* &c. Parisinae Interpres *Micyllus* verba illa: *ajebat navis fabricator*, plane omisit, forsan quia sensum non inesse vidit. *J.F.R.*

91. Πρωτόνῳ] Mirum sane tantae navis malum ita aptatum, ut demitti & restitui posset; sed non aliter veteres. *M. du S.*

Ibid. Συνέχεται] In plerisque Impr. ante hanc vocem legitur κέχρηται καὶ. Sed neque Ox. nec *Fl.* agnoscunt. *M. du S.*

93. Χρυσοῦν χοινίσκον] Sic omnes omnino editiones, legendum tamen est χηνίσκον. De chenisco multa *Colvius* ad Apul. *J.B.*

Ibid. Χηνίσκον] Pro χοινίσκον, quod plerique Impr. praeferunt, facere videtur, quod frumentariae navis aptum esset insigne. Sed Ox. Cod. χηνίσκον agnoscit, uti emendare jusserant bene multi. Vid. *Salmas.* 404. C. *Plin.* Exerc. *M. du S.*

Χηνίσκον] Invitis Edd. sic dudum edi volui; hae enim male, χοινίσκον, cum versiones tamen recte: *anserculum.* Qui dubitat, conferat modo supra, 2. *Ver. Hist.* c. 41. Viderat jam *Brod.* vulgatam sic corrigendam, Thes. Crit. part. 2. p. 457. Jam vero, quum & χηνίσκον in Ox. reperiatur, nullus haesitationi amplius locus. *Gujetus* adscripserat: i. e. ἢ ἐπῆκται χρυσοῦς χηνίσκους. Sed de illa constructione nemo ambigit. *J.F.R.*

95. Τὴν ἐπώνυμον τ' νεὼς] In hac navi & tutela & παράσημον videtur fuisse Isis, quae duo alias distinguuntur. Vid. *Salmas.* Exerc. Plin. p. 403. & de tutelis navium collecta a *Meursio* ad Lycophr. p. 131. seq. Sed omnium disertissime *Scheffer.* de mil. nav. 3, 1. qui neque hunc locum praetermittit p. 175. pr. *J.M.G.*

96. Ἔχουσα] Non agnoscit Ox. Cod. voces ἡ πρῴρα, quae in Impr. omnibus cernuntur; sed abesse sine sententiae damno non possunt; unde conficitur, in prora quandoque signum navis fuisse, & quidem ita positum, ut aut duplex esset, aut ita emineret, ut utrinque facile agnosci posset; quod vulgari ea de re sen-

ὁ μὲν γὰρ ἄλλος κόσμος αἱ γραφαὶ, καὶ τὸ ἱστίον τὸ [a] παράσειον πυραυγὲς, [b] καὶ πρὸ τούτων αἱ ἄγκυραι, καὶ τροφεῖα, καὶ περιαγωγεῖς, καὶ αἱ μὴ τὴν πρύμναν οἰκήσεις, θαυμάσια πάντα μοι ἔδοξε.

Ornatus enim reliquus, picturae, & supparum veli colore flammeo, & ante istaec ancorae, & versoria, & circumactoria, & illae ad puppim habitationes, admirabilia mihi videbantur omnia;

Καὶ τὸ τὴν ναυτῶν πλῆθος τραλοπέδῳ ἄν τις εἰκάσειεν. ἐλέγετο δὲ καὶ τοσοῦτον ἄγειν σῖτον, ὡς ἱκανὸν εἶναι πᾶσι τοῖς ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐνιαύσιον πρὸς τροφήν. καὶ εἶνα πάντα μικρός τις ἀνθρωπίσκος γέρων ἤδη ἔσωζεν, ᾧ πρὸ λεπτῆ κάμακι τὰ τηλικαῦτα πηδάλια περιτρέφων. ἐδείχθη γάρ μοι ἀναφαλαντίας ἦλος, [c] Ἥρων, οἶμαι, τοὔνομα. TIM. Θαυμάσιος τὴν τέχνην, ὡς ἔφασκον οἱ ἐμπλέοντες, καὶ τὰ θαλάττια σοφὸς ὑπὲρ τὸν Πρωτέα.

6. Et nautarum multitudinem exercitui aliquis comparaverit. Dicebatur vero tantam etiam frumenti vim vehere, quae omnibus Atticae incolis ad annua alimenta sufficeret. Atque haec omnia parvus aliquis homuncio, jam senex, servabat, parva pertica tantae molis gubernacula torquens. Ostensus enim mihi est recalvaster aliquis, *caetera* crispus, Heron nomine, arbitror. TIM. Admirabilis artis nomine, ut vectores dicebant, & doctus *circa* maritima supra Proteum.

Ἠκούσατε δὲ ὅπως δεῦρο [d] κατήγαγε τὸ

7. Audistis autem, quomodo huc deduxerit

a Παράσειον] Sic *Fl.* & *Schol.* Παράσιον Edd. O. & Ex. Πράσιον B2. Ἴσως παράσημον adscript. B1. Καρχήσιον L. b Καὶ πρὸ] Abest καὶ ab O. c Ἥρων] In O. ἥρων. d Κατήγαγε] Κατήγαγον *Fl.* & marg. *A1.*

98. Τὸ ἱστὸν τὸ * παράσειον] Τὸ καρχήσιον. *V.*

* Παράσιον] Sic etiam legitur in Exc. *G.*

8. Κάμακι] Κάμακ, χάραξ· ὀρθὸν ξύλον. λέγεται θηλυκῶς. *V.*

sententiae adversatur. Vid. omnino *Virg.* Æn. X. 156.

— — — *Aeneia puppis*
Prima tenet, rostro Phrygios subjuncta leones;
Imminet Ida super profugis gratissima Teucris.

M. du S.

97. Ὁ μὲν γὰρ ἄλλος κόσμος αἱ γραφαὶ, καὶ τὸ ἱστίον παράσειον πυραυγὲς] Salmuriensis, *Cetera enim ornamenta, picturae, veli parasium flammeum.* Quid παράσιον Graecis, Latinis *parasium* sit, quaerant quibus libet horas bonas perdere. Ego ex Florentina editione rescribendum censeo τὸ ἱστὸν καρχήσιον παραυγές. Nam καρχήσιον fuit summa pars mali, per quam funes traducuntur teste *Servio.* Paullo post in hoc ipso dialogo: καί τινα λαμπρὸν ἀστέρα, Διοσκούρων τὸν ἕτερον, ἐπικαθίσαι τῷ καρχησίῳ, *Stellam quandam splendidam, Dioscurorum videlicet alterum, in carchesio consedisse.* vide *Pollux.* l. 9. *Macrob.* lib. 10. *Navalis mali partem inferiorem pternam vocari. At circa mediam ferme partem τράχηλον dici, summam vero partem carchesium nominari.* De τὸ πτίρνα & καρχήσιον idem notavit Pollux, sed de carchesio addit, illud aliter etiam dici ἱλικάτη, & θωράκιον. Fuerant autem carchesia picta & minio illita, ut flammei essent splendoris. *Apul.* XI. Metam. *Malus insurgit, pinus rotunda, splendore sublimis, insignis, carchesio conspicua.* Sic edit. veteres. Sed recentiores: *splendore sublimis, insigni carchesio conspicua.* sed quid splendor facit ad sublimitatem? Puto legendum: *splendore sublimi insignis, carchesio conspicua.* h. e. qui malus in sublimitate, seu in cacumine splendet, conspicuum carchesium ferens. Catullus:

Lucida qua splendent summi carchesia mali.

J. G. G.

Ibid. Αἱ γραφαὶ] Adscripsit Cl. *Hemsterh.* vid. *Duk.* ad *Thucyd.* p. 397. No. 48. Sed nihil aliud ibi agitur, quam quod Scholiast. Thucydideum σημείοις interpretetur καλαγραφίαις τῶν τριηρῶν, quod ex hoc Luciani loco confirmari, sed & de παρασήμοις ac tutelis navium cogitari possit. *J. F. R.*

98. Ἱστὸν τὸ παράσειον] Nomen ignorabile nobis παράσιον, nescio an satis cognitum *Scheffero*, qui *Parasiam* appellat de Mil. Nav. 3, 1. p. 170. ac 175. quod alias παράσημον est. Sed licet ipsum nomen ignoremus, res tamen non videbatur plane obscura. Παράσιον ergo puto illud esse quod alias vocatur σιφάριον, supparum, velum minus, splendidi coloris, majori impositum, quo in portum Puteolanum invehentibus uti licebat solis navibus, ut haec est, Alexandrinis. *Seneca* ep. 77. pr. *Subito hodie nobis Alexandrinae naves apparuerunt — Omnis in pilis Puteolorum turba consistit, & ex ipso genere velorum Alexandrinas, quamvis in magna turba navium intelligit. Solis enim li-*

xerit navem, quae illis inter navigandum acciderint, & quomodo ſtella ipſos ſervarit. LYC. Non, Timolae, ſed jam libenter ex te audiverimus. TIM. Nauclerus ipſe mihi narrabat, vir bonus, & conſuetudini aptus. Dicebat autem, cum ſolviſſent e Pharo vento non valde vehementi, ſeptimo die vidiſſe Acamantem: tum reflante Zephyro obliquos Sidonem usque eſſe delatos. Inde autem magna tempeſtate die decimo per Aulonem veniſſe ad Chelidoneas. Hic vero parum abfuiſſe quin ſubmerſi omnes perirent.

8. Novi autem, cum ipſe aliquando Chelidoneas circumnavigaverim, quantus ibi locorum fluctus ſurgat, & maxime ſpirante Africo, cum Notum etiam aſſumſit.

πλοῖον, οἷα ἔπαθον πλέοντες, ἢ ὡς ὁ ἀρχὴς αὐτοὺς [c] ἔσωσεν; ΛΥΚ. Οὐκ, ὦ Τιμόλαε, ἀλλὰ νῦν ἡδέως [f] δ' ἂν ἀκούσαιμεν. ΤΙΜ. Ὁ ναύκληρος αὐτὸς διηγεῖτό μοι, χρηστὸς ἀνὴρ, καὶ προσομιλῆσαι δεξιός. ἔφη δὲ ἀπὸ τοῦ Φάρου ἀπάραντας ἐπὶ πάνυ βιαίῳ πνεύματι, ἑβδομαίους ἰδεῖν τὸν Ἀκάμαντα· εἶτα ζεφύρου ἀντιπνεύσαντος, ἀπενεχθῆναι πλαγίους ἄχρι Σιδῶνος· ἐκεῖθεν δὲ χειμῶνι μεγάλῳ δεκάτῃ ὕστερον Χελιδονέας ἀφικέσθαι τοῦ Αὐλῶνος ἐλθεῖν· ἔνθα δὴ [g] παρὰ μικρὸν ὑποβρυχίους δῦναι ἅπαντας.

Οἶδα δέ ποτε καὶ αὐτὸς πλεύσας Χελιδονέας, ἥλικον ἐν τῷ τόπῳ ἀνίσταται τὸ κῦμα, καὶ μάλιστα περὶ τὰ Λίβα, ὁπόταν ὑπαλάβῃ καὶ τοῦ Νότου. [h] κατ' ἐκεῖνο γὰρ δὴ

e Ἔσωσεν] Ἔπλωσεν O. Ἔσωζεν B1. & 2. f Δ'] Abeſt ab O. g Παρὰ] Recepi ex O. Fl. J. & V2. Περὶ cett. male, quod Gujet. etiam correxit. h Κατ'] Et hoc receptum ex Fl. & L. pro μετ' quod eſt in Edd. cett. Reſtituta lectio etiam eſt in marg. A1.

licet ſupparum intendere, quod in alto omnes habent naves. Nulla enim res aeque adjuvat curſum, quam ſumma pars veli; illinc maxime navis urgetur — cum intravere Capreas — ceterae velo jubentur eſſe contentae: ſupparum *Alexandrinarum inſigne eſt.* Convenit color ſuppari: Seneca Medea vſ. 325. *Albo rubicunda tremunt ſuppara velo.* Convenit ſitus in ipſo velo, quod declarat idem locus *Senecae*, & ille alter *Lucani* 5, 429. *Summaque pandens Suppara velorum*, ut hic ἰσίῳ τὸ παράσιον. Videtur autem velo ita fuiſſe impoſitum, ut antennam communem haberet, *pede* autem, h. e. extremo ſ. angulo *uno*, ſuperius ad malum alligaretur. Suadet hoc non iſta modo perpetua cum velo ſocietas, (quin *ſummam partem veli* videtur appellare *Seneca* l. c.) ſed illud quoque, quod *Iſidorus* etym. 19, 3. *unum illi pedem* diſerte tribuit, & Scholiaſtes ad *Lucani* l. c. deſcribit ſuppara, *vela minora in modum deltae literae.* Hinc judicabunt viri maritimi, in quantum conveniat *ſupparis* cum Τοξεύειλεν. Unum illud addo, ex hoc ipſo forte loco hauſiſſe *Scheffervum*, ut *Paraſiam* pro παρασήμῳ diceret, quod acciperet aliquam ſpeciem, ſi in *ſupparo*, ut hodie in vexillis ſ. *vlaggis* inſigne quoddam, unde noſci poſſet navis, intextum pictumve fuiſſe, conſtaret. *J. M. G.*

Ibid. Τὸ παράσιον] Cl. *Haſaeus* Theſ. Theol. Phil. T. 2. p. 719. Clar. *Graevium* reprehendit, qui Florentinae καρχήσιον amplectatur; cum id ſit gloſſema vocum τῷ ἰσίῳ παράσιον, nec facile dici ἰσίῳ καρχήσιον, ſed ſolum καρχήσιον, ut Lucian. ipſe mox dicat, & nusquam ſit in navi καρχήσιον, niſi ἐν τῷ ἰσίῳ. Adeoque pro vulgato παράσιον, docet legendum τὸ παράσιον, intellecto μέρος, i. e. *verſatilem mali partem*, verbaque Luciani eſſe periphraſin τῷ καρχησίῳ, ut *Scholiaſt.* bene ceperit. Quare de ſcriptura *Haſaeo* aſſentior, qui eam ex ingenio vidit, licet deceptus fuerit a Cl. *Graev.* plane aberrante, in prodenda *Fl.* ſcriptura, quae non καρχήσιον, ſed παράσιον, aeque ac *Schol.* omnino habet, quod recepi. Plura de navibus Alexandrinis earumque magnitudine, & partibus vid. ap. laudatum *Haſaeum* l. d. *J. F. R.*

99. Στροφεῖα] Nolunt grammatici hanc vocem de Cylindris uſurpari, quorum ope Anchorarum funes, & ipſa demum Anchora tollitur; ego tamen qua ratione de alia re hic uſurpetur, non video. *M. du S.*

3. Στρατιωτίδων ἂν τις εἰκάσειεν] Nihili ergo eſt ſcrupulus, quem mihi movebant nuper ad *Plinii* Paneg. 31, 2. homines CCLXXVI. in una navi frumentaria. Potuit ergo etiam cum tanto hominum numero Alexandrina Paulli navis fuiſſe σιταγωγός. *J. M. G.*

8. Πηδάλια] Plur. num. Conf. ſupra *Toxar.* c. 6. *J. F. R.*

21. Ἀκάμαντα] Cypri promontorium. *Ptol. Ortel.* *F. G.*

Ἀκάμαντα] Mons & promontorium Cypri Occidentale, quod nunc Italis nautis *Capo di San Piphano* dicitur, quod a dextris videtur iis, qui ab Alexandria vel Ægypto verſus Rhodum & Aſiam tendunt. *J. P. a G.*

24. Χελιδονίας] Χελιδονίας πέτρας *Steph.* vocat. *F. G.*

30. Κατ'] Sic L. & *Fl.* optime. In reliquis Impr. μετ'. *M. du S.*

δὴ συμβαίνῃ μερίζεσθαι τὸ Παμφύλιον ἀπὸ τῆς Λυκιακῆς θαλάσσης· καὶ ὁ κλύδων ἅτε ἀπὸ πολλῶν ῥευμάτων περὶ τῷ ἀκρωτηρίῳ σχιζόμενος. (a ἀπόξυροι δέ εἰσι πέτραι, καὶ ὀξεῖαι, προσθηγόμεναι τῷ κλύσμαλι,) καὶ φοβερωτάτῳ ποιεῖ τὸν b κυμαλωγὴν, καὶ τὸν ἦχον μέγαν. καὶ τὸ κῦμα πολλάκις αὐτῷ ἰσομέγεθες τῷ σκοπέλῳ.

Ποst hoc enim evenire ſolet, ut a Lycio mari dividatur Pamphylium: fluctusque, utpote ab undis pluribus circa ipſum ſciſſus promontorium, (ſunt autem petrae abruptae & ab alludentibus aquis acutae) terribili cum ſonitu frangitur: atque ipſi ſaepe ſcopulo magnitudine aequalis eſt.

Τοιαῦτα καὶ σφᾶς καλαλαβεῖν ἔφασκεν ὁ ναύκληρος, ἔτι καὶ νυκτὸς οὔσης, καὶ ζόφου ἀκριβοῦς· ἀλλὰ πρὸς τὸν οἰμωγὴν αὐτῶν ἐπικλασθέντας τοὺς θεοὺς, πῦρ τε ἀναδεῖξαι ἀπὸ τῆς Λυκίας, ὡς γνωρίσαι τὸν τόπον ἐκεῖνον, καί τινα λαμπρὸν ἀστέρα, Διοσκούρων τὸν ἕτερον, ἐπικαθίσαι τῷ καρχησίῳ, καὶ καλεύθυναι τὸν ναῦν ὀρθὴν τὰ λαιὰ c ἐς τὸ πέλαγος, ἤδη τῷ κρημνῷ προσφερομένην. τὸντεῦθεν δὲ ἅπαξ τῆς ὁρθῆς ἐκπεσόντας, μετὰ τὸν Αἰγαίου πλεύσαντας, ἑβδομηκοστὴν ἀπ' Αἰγύπτου ἡμέρα πρὸς ἀντίους τοὺς d Ἐτησίας πλαγιάζοντας, ἐς Πειραιᾶ ἐλθεῖν καθορμίσασθαι, τοσοῦτον ἀποσυρέντας ἐς τὸ κάτω, ὡς ἔδει τὸν Κρήτην δεξιὰν λαβόντας, ὑπερ τὸν e Μαλέαν πλεύσαντας, ἤδη εἶναι ἐν Ἰταλίᾳ. ΛΥΚ. Νὴ Δία, θαυμάσιόν f τινα φῆς κυβερνήτην τὸν Ἥρωνα, ἢ

9. Ab his ſe etiam deprehenſos naucle-rus dicebat, cum nox adhuc eſſet & merae tenebrae. Sed ad ipſorum ploratum fractos *miſericordia* Deos, cum ignem oſtendiſſe de Lycia, ut oram illam agnoſcerent, lucidamque ſtellam quandam, Dioſcurorum alterum, inſedidiſſe carcheſio, ac direxiſſe navim ſiniſtrorſum in mare, cum jam jam ferretur ad ſcopulum. Inde, cum recta via ſemel excidiſſent, transnavigato Aegeo, ſeptuageſimo ab Aegypto die, obliquo ad tenentes ſibi adverſum Eteſias curſu, in Piraeeum heri appuliſſe, tantum ad inferiora detractos, quos oportuerit dextram legentes Cretam, Malea ſuperato, jam eſſe in Italia.

LYC. Admirabilem, ita me Jupiter, mihi gubernatorem narras Heronem, aut aequa-

a Ἀπόξυροι] Ἀπόξηροι O. & *Fl.* ſolemni ſcribarum errore. b Κυμαλωγὴν] Al. *κυμαγωγὴν Coll.* At Noſtrae Edd. in vulgato conſpirant. c Ἐς τὸ πέλαγος] Omiſſa in O. d Ἐτησίας] Sic *F. P. H. S.* Ἐτησίους O. & *Fl.* e Μαλέαν] Sic O. *Fl. P.*, & marg. *A1.* Μαλέα *F. Ald. H. Fr. B1. S.* In articulo autem maſc. *Fl.* conſentit. f Τινα] Τι O.

36. Κυμαλωγὴν] Γραν. κυμαγωγήν. *G.*

34. Ἀπόξυροι] Conf. ſupra T. I. *Prometh.* ſub init. ubi ἀποτομαί τε — πέτραι Edd. Ἀπόξυροι vero Codd. A. P. L. quam varietatem Cl. *Hemſterh.* non retulit in ſuum locum; quia in nota *Solani* indicatur, qui addit etiam ἀπόξυροι eſſe in *Rhet.* c. 7. *F.F.R.*

44. Διοσκούρων — ἐπικαθίσαι] Et ſupra hoc ridens narraverat, *pro Merced.* c. 1. *F.F.R.*

54. Τὸν Μαλέαν] In Impr. ferme omnibus erat τὴν Μαλέα. In O. vero, & *Fl.* τὸ Μαλέαν, quod ſecuti ſumus. *M. du S.*

Ibid. Μαλέαν] *Gujet.* Μαλέα legens adſcripſit eſſe ab ὁ Μαλεύς. Ego Μαλέαν cum *Thucyd.* III. 4. & 6. ſervavi, quod indicat *Caſaub.* ad *Strab.* XIII. 916. Apud *Strab.* Μαλέαν frequenter, interdum & Μαλέαν. *F.F.R.*

56. Ἢ τῆ Νηρέως ἁλ.] Mentem Luciani hic non ſatis aſſequor, aut cur Nereum hic adſciſcat. *M. du S.*

61. Ἐμβοήσωμεν] Ex Cod. Ox. qui ἐμβοήσομεν praefert, cum prave in omnibus Impr. ſit ἐκβοήσωμεν. Vid. Ἔπισκ. c. 21. & ψευδ. c. 15. *M. du S.*

Ἐμβοήσωμεν] In O. quidem ἐμβοήσομεν, penultima brevi. Verum ideo non haeſitravi ἐμβ. ſaltem pro ἐκβ. inde arripere, quia *inclamare* hic poſtulatur, non *exclamare*, idque firmatur etiam locis Noſtri ab *Solano* indicatis, quibus adde mox c. 11. ἐμβοῶσιν. *F.F.R.*

63. Ἢ δυχεραίνει] Infra *Philopatr.* c. δυχεραίνεις καθ' ἡμῶν,

qualem Nerei, qui tantum de via aberraverit.

10. Sed quid istuc? Nonne iste Adimantus est? TIM. Omnino ipse est Adimantus, inclamemus igitur. Adimante, te volo, Myrrhinusium, Strobichi filium. LYC. Alterutrum horum, aut iratus nobis est, aut aurium usum amisit. Adimantus enim est, non alius. Satis jam clare video: & vestimentum ipsius est, & incessus, & brevis ad ipsam cutem tonsura. Acceleremus tamen gradum, ut ipsum adsequamur.

11. Nisi veste te prehensum advertamus, Adimante, non exaudies nos inclamantes; sed videris etiam profundae cogitationi immersus, non parvum neque contemtibile negotium animo agitare ac revolvere. ADIM. Nihil, Lycine, siniſtrum: sed nova me inter eundum cogitatio subiens, ut inaudi-tam praetermitterem vestram vocem effecit, qui defixum totum in illa animum haberem. LYC. Quaenam est illa? Ne enim cunctaris dicere, nisi est de valde secretis. Quamquam initiati, ut nosti, sumus, ac celare *commissa* didicimus. ADIM. Sed pudet me nimirum apud vos dicere, adeo pue-

τῦ Νηρέως ἡλικιώτλω, ὃς τοσῦτον ἀπεσφάλη τ ὁδῦ.

Ἀλλὰ τί τῦτο; οὐκ Ἀδείμαντος ἐκεῖνός ἐϛι; TIM. Πάνυ μὲ ὖν Ἀδείμαντ© αὐτός. [g] ἐμβοήσωμεν ὖν· Ἀδείμανλε, σέ φημι τ [h] Μυῤῥινυσίον, τ [i] Στροβίχυ. ΛΥΚ. [k] Δυοῖν θάτερον, ἢ δυσχεραίνϛ καθ' ἡμῶν, ἢ ἐκκεκώφωλαι· Ἀδείμαντ© γ', οὐκ ἄλλ© τίς ἐϛι, πάνυ ἤδη σαφῶς ὁρῶ, κ) θοιμάτιον αὐτῦ, κ) τὸ βάδισμα ἐκεῖνυ, κ) ἐν χρῷ [l] ἡ κυρά. Ὑπειτείνωμεν δὲ ὅμως τ πεῖπαλον, ὡς καλαλάβωμεν αὐτόν.

Ἢν μὴ τῦ ἱματίυ λαβόμενοί σε ἐπιϛρέψωμεν, ὦ Ἀδείμανλε, οὐχ ὑπακύσεις ἡμῖν [m] ἐμβοῶσιν; ἀλλὰ κ) φροντίζονλί ἔοικας ὅτι συννοίας τινὸς, ὐ μικρὸν ὐδ' εὐκαλαφρόνηϛον πρᾶγμα, ὡς δοκεῖς, ἀνακυκλῶν. ΑΔΕΙΜ. Οὐδὲν, ὦ Λυκῖνε, χαλεπὸν, ἀλλά με χαμή τις ἔννοια μέλαξὺ βαδίζονλα ὑπελθῦσα, πλαγκῦσαι ὑμῶν ἐποίησεν, ἀτενὲς πρὸς αὐτὸ ὥπανλι [n] τῷ λογισμῷ ἀποβλέπονλα. ΛΥΚ. Τίς αὕτη; μὴ γὰ ὀκνήσης εἰπεῖν, εἰ μή τις ἐϛὶ τ πάνυ ἀπορῥήτων. χαίτοι ἐτελέθημεν, ὡς οἶθα, κ) τ [o] τέγειν μεμαθήκαμεν. ΑΔΕΙΜ. Ἀλλ' αἰχύνομαι ἔγωγε εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς· ὕτω γὰ

[g] Ἐμβοήσωμεν] Recepi ex O. Ἐκβ— Edd. [h] Μυῤῥινυσίον] Μυρινούσιον O. [i] Στροβίχυ] Στρομμίχυ O. Στροβίχυ *Fl.* & *Fr.* [k] Δυοῖν] Δυεῖν *Fl.* magis Attice. Sed parvi refert. [l] Ἡ] Omittit *H2.* [m] Ἐμβοῶσιν] Βοῶσιν sola *J.* [n] Τῷ] Omittit O. [o] Στέγειν] Σίγ' ἂν male O. pro σιγᾶν. In vulgato consentiunt Edd.

80. Ἐτελέθημεν] Ὡς * μόνον ἀπορῥήτυ ὄντ© † τῷ τὰ μυςήρια ἀμυήτυ ἐξεπεῖν. τῦτο δ' ἂν αὐτοῦ ἀπολλύοντ©, ‡ φησὶν ὡς σὺ ἐξὸν σοι ὦδὲν πρὸς ἡμᾶς ἔχειν ἀπόῤῥητον, εἰγε § ὐ δεῖ § τοῖς ἄλλοις ἀπορῥήτειν, σὺ ἀκινδύνω σοι τὰ πρὸς ἡμᾶς ἐκφέρειν καθίϛαται; μειμνήμεθα γὰ © αὐτοὶ, κ) τῦτο δὴ τὸ τ τραγῳδῶν πρὸς οἰκεῖον χορὸν ἐρᾶς. *V.*

* Μόνον] Móv antea edebatur, & mox *μυςήμα* male pro *μυςήρια*. *J. F. R.*

† Τῷ] Τῦ V.

‡ Φησὶν] Φασὶν edita. Emendavit *M. du S.*

§ Τοῖς ἄλλοις] Τὰς ἄλλας ἀπ. ἐν ἀκινδύνω σοι habent V. C. D. M. Quare posteriora inde adscivi, quum ante ederetur ἀνακινδυνεύσαι. Sed pro ὐ δεῖ leg. ἃ δεῖ, & pro τὰ L. αὐτὰ. *J. F. R.*

ὑμῶν, ἢ ἐκκεκώφωσαι. *J. F. R.*

66. Ἐκεῖνε] Glossema videtur. *F. G.* Optime. Ejiciendum ergo. *J. F. R.*

67. Ἐν χρῷ ἡ κυρά] Vid. notam ad B. πρ. c. 20. *M. du S.*

71. Ἐμβοῶσιν] Quod *J.* praefixum ἐμ. omisit, operarum tantum culpam non Editoris, credo, quia βοῶσιν novum ibi versum inchoat. *J. F. R.*

72. Οὐ μικρὸν —— ἀνακυκλῶν] Eadem phrasis totidem verbis infra *Philopatr.* c. 2. Sic ἀνακυκλῶν πρὸς ἐμαυτὸν τὰ εἰρημένα. T. I. *Nigrin.* §. 6. f. *J. F. R.*

80. Ἐτελέθημεν] Initiatus ergo Lucianus; nam etsi jocetur, hoc veri subesse oportet. *M. du S.*

81. Στέγειν] Mf. Ox. σίγ' ἂν, pro σιγᾶν. Sed nihil mutato opus est. *M. du S.*

γὼ μειρακιῶδες ὑμῖν [a] δόξει τὸ φρόντισμα.
ΛΥΚ. [b] Μῶν ἐρωτικόν τί ἐστιν; οὐδὲ γὼ οὐδὲ
τοῦτο ἀμυήτοις ἡμῖν ἐξαγορεύσεις, ἀλλ' ἐπὶ
λαμπρᾷ τῇ δᾳδὶ ὑμῖν τελε-
σμένοις.

ΑΔΕΙΜ. Οὐδέν, ὦ θαυμάσιε, τοιοῦ-
τον, ἀλλά τινα πλοῦτον ἐμαυτῷ ἀνε-
πλαττόμην, ἣν κενὴν μακαρίαν [c] οἱ πολ-
λοὶ καλοῦσι· καί μοι ἐν ἀκμῇ τῆς εὐσεβείας
ὑμῖν τρυφῆς ἐπέστηλε. ΛΥΚ. Οὐκοῦν τὸ προ-
χειρότατον τοῦτο, κοινὸς [d] Ἑρμᾶς, φασὶ
καὶ ἐς μέσον καλάτιθει φέρων τὸν πλοῦτον·
ἄξιον γὼ ἀπολαῦσαι τὸ μέρος φίλους ὄν-
τας, τὸν Ἀδειμάντου τρυφῆς. ΑΔΕΙΜ.
Ἀπελείφθην μὲν ὑμῶν εὐθὺς ἐν τῇ πρώτῃ ἐς
τὴν ναῦν ἐπιβάσῃ, ἐπεί σε, ὦ Λυκῖνε, κα-
τέστησα ἐς τὸ ἀσφαλές. συμμετροῦντος
γάρ μου τὴν ἀγκύρας τὸ [e] μέγεθος, οὐκ
οἶδ' ὅπου ὑμεῖς ἀπέστηλε.

Ἰδὼν δ' ὅμως τὰ πάντα, ἠρόμην τινὰ τῶν
ναυτῶν ὁπόσην [f] ἀποφέρει ἡ ναῦς τῷ δε-
σπότῃ ὡς ἐπιτοπολὺ κατ' ἔτος ἕκαστον τὴν
μισθοφορίαν. ὁ δέ μοι, Δώδεκα, ἔφη, Ἀτ-
τικὰ τάλαντα, εἰ πρὸς τὰλάχιστόν τις λο-
γίζοιτο. τοιντεῦθεν ὢν ἐπαινῶν, ἐλογιζόμην,
εἴ τις θεῶν τὴν ναῦν ἄφνω ποιήσειεν εἶ-
ναι, οἷον δὴ ὡς εὐδαίμονα βίον ἐβίωσα, εὖ
ποιῶν τοὺς φίλους, καὶ ἐπιπλέων ἐνίοτε μὲν
αὐτὸς, ἐνίοτε δὲ οἰκέτας ἐκπέμπων· εἶτα

rilis vobis videbitur cogitatio. LYC. Numquid amatorium quid est? neque enim hoc etiam profanis nobis enarraveris, sed *hominibus* ad claram facem ipsis quoque initiatis.

12. ADIM. Nihil tale, o noster. Sed divitias mihi quasdam ipse fingebam animo, quam ficticiam Beatam *insulam* omnes vocant; vosque in ipso mihi divitiarum & voluptatis fastigio superveniistis. LYC. Itaque illud *hic valeat* expeditissimum, communis esto Mercurius! ajunt: atque in medium allatas depone divitias: aequum enim est, in partem venire nos, qui amici sumus, voluptatum Adimanti. ADIM. A vobis quidem relictus sum in primo statim in navim ingressu, cum te, Lycine, in tuto collocassem. Dimetiente enim me anI corae magnitudinem, vos nescio quo discesseratis.

13. Tamen visis omnibus, quaerebam ex nautarum aliquo, *Quantum plerumque mercedis domino singulis annis ea navis referat?* At ille, *Duodecim*, inquit, *talenta Attica, si quis quod minimum est computet.* Hinc ergo rediens ita cogitabam, *Si quis Deorum, hanc navem subito, ut mea sit, faciat; quam ego, quam felicem vitam agam! bene faciens amicis, interdum ipse navigans, emittens non nunquam servos.* Deinde de duo-

a Δόξει] Δόξῃ O. b Μῶν ἐρωτικόν] Τῶν ἐρωτικῶν O. c Οἱ πολλοί] Οἱ παλαιοὶ marg. *AIW.* Idque placet. d Ἑρμᾶς] Nil var. Edd. e Μεγέθος] Πάχος O. & *Fl.* f Ἀποφέρει] Deest in O.

90. Κενὴν μακαρίαν] Τὰ πρὸς ῥαιθύμου € εὐημερίαν τιθέασι, εἴτε ἐγρηγορόντων * εὐθυμία, εἴτε €καθευδόντων ἐνύπνια, κενὴν μακαρίαν οἱ παλαιοὶ κατεφήμισαν. *V.*
7. Πρὸς τὰλάχιστόν τις λογίζοιτο] † Ναυλικά. *V.*

* Εὐθυμία] Ἐνθύμια legend. Cl. *Wesseling.* bene monuit. *J. F. R.* † Ναυλικά] Quid respiciat, incertum. *M. du S.*

93. Κοινὸς Ἑρμᾶς] *Phrynut.* cap. de Mercer. *Theoph.* Charact. 24. Latini *in commune. Seneca* Epistola 120. *Quoties aliquid inveni, non exspecto donec dicas in commune, ipse mihi dico.* *J. B.*
Κοινὸς Ἑρμᾶς] Vid. *Casaub.* ad Theophr. Char. p. 250. *M. du S.*
Ibid. Ἑρμᾶς] Nil quoque Codd. variare video. Alias Ἑρμῆς postularetur. *Casaub.* ad Theoph. l. d. explicat quidem proverbium; sed haec Luciani adlegans Ἑρμῆς quoque scribit. Ego, etsi Doricum est Ἑρμᾶς, nihil muto, quia ex nautarum pronuntiatione sic dedisse videtur. *J. F. R.*
6. Δώδεκα — Ἀτ. τάλ.] Ultra duo millia librarum Anglicanarum, nempe 2335. *M. du S.*
7. Εἰ πρὸς τὰλάχιστόν τις λογίζοιτο] Benedictus, *si quis ad minima usque supputarit.* Ergo putavit ille maxi-

duodecim illis talentis domum jam aedificabam loco opportuno, paullo supra Poecilen, relicta illa ad Ilissum paterna: & servos emebam, & vestes, currusque, & equos. Jamque & navigabam felixque praedicabar a vectoribus omnibus, metuendus nautis, ac tantum non rex *ab illis* habitus. Verum adhuc componenti mihi rem navalem, & in portum prospectanti e longinquo, *tuo*, Lycine, adventu demersisti divitias, evertisti, dum bene & secundo votorum flatu fertur navigium.

14. LYC. Igitur, vir fortis, prehensum me ad Imperatorem abducito, ut piratam aliquem, aut perniciem navium, qui tanti tibi naufragii causa fuerim, idque in terra, ipsaque inter Piraeea atque urbem via. Sed vide, quomodo casum tuum solaturus sim. Habe enim tibi, ecce, quinque, si volueris, pulchriora majoraque Aegyptio illo, navigia, & quod maximum est, quae mergi non possint: ac celeriter tibi, quinquies singulis annis, frumenta unumquodque advehat: te vero, nauclerorum praestantissime, intolerabilem nobis tum futurum apparet. Qui enim modo unius hujusce navigii dominus cum esses, inclamantes non audieris, si quinque possideas, praeter hanc, trium omnes velorum, quae perire non possint, nec respicies ni-

ἐκ τ̃ δώδεκα ἐκείνων ταλάντων, οἰκίαν τε ἤδη ᾠκοδομησάμην ἐν ἐπικαίρῳ μικρὸν ὑπὲρ τ̃ ποικίλην, τ̃ πρὸς τ̃ Ἰλισσὸν ἐκείνην τ̃ πατρῴαν ᵍ ἀφεὶς, καὶ οἰκέτας ὠνούμην καὶ ἐσθῆτας, καὶ ζεύγη, καὶ ἵππους. νυνὶ δὲ ʰ ἤδη καὶ ἔπλεον, ὑφ' ἁπάντων εὐδαιμονιζόμενος τ̃ ἐπιβατῶν, φοβεροὺς τοῖς ναύταις, καὶ μονονουχὶ βασιλεὺς νομιζόμενος. ἔτι δέ μοι τὰ κατ̃ τ̃ ναῦν εὐθετίζοντι, καὶ ἐς λιμένα πόρρωθεν ἀποβλέποντι, ἐπιστὰς, ὦ Λυκῖνε, κατέδυσας τ̃ πλοῦτον, καὶ ἀνέτρεψας εὖ φερόμενον τὸ σκάφος ⁱ οὐρίῳ τ̃ εὐχῆς ᵏ τῷ πνεύματι.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν, ὦ γενναῖε, λαβόμενός μου, ἄπαγε πρὸς τ̃ τραπηγὸν, ὡς τινα ˡ πειρατὴν, ἢ καταποντιστὴν, ὃς τηλικοῦτον ναυάγιον εἴργασμαι, καὶ ταῦτα ἐν γῇ καὶ κατ̃ τ̃ ἐκ Πειραιῶς ἐς τὸ ἄστυ. ἀλλ' ὅρα ὅπως μὴ δραμυθήσομαί σου τὸ πταῖσμα. πέντε γὰρ, εἰ βούλει, καλλίω καὶ μείζω τῶν Αἰγυπτίου ᵐ πλοῖα ἤδη ἔχεις, καὶ τὸ μέγιστον, οὐδὲ καταδῦναι δυνάμενα. καὶ τάχα σοι πεντάκις ἐξ Αἰγύπτου κατ' ἔτος ἕκαστον ⁿ σιταγωγείτω σιταγωγίαν, ᵒ εἰ μὴ, ὦ ναυκλήρων ἄριστε, δῆλος εἶ ἀφορητος ἡμῖν τότε γενησόμενος. ᵖ ὡς γὰρ ἔτι ἑνὸς πλοίου τούτου δεσπότης ὤν, πάρεχες βοώντων, εἰ πέντε κτήσαιο πρὸς τούτῳ τριάρμενα πάντα, καὶ ἀνώλεθρα, οὐδὲ ὄψει δηλαδὴ τοὺς φίλους.

ᵍ Ἀφεὶς] Ἀφ' ἧς *Fl.* ʰ Ἤδη] Omittit O. ⁱ Οὐρίῳ] Recepi ex O. Οὐρίῳ Edd. ᵏ Τῷ] Omittit O. ˡ Πειρατὴν] Πειρατὴν O. male. ᵐ Πλοῖα] Sic *Fl. H. P.* &c. Πλοῖα *J.* & marg. *A1.* ⁿ Σιταγωγείτω] Sic O. *Fl. Fr. P.* aliaeque Σιταγωγήσασα *J.* ᵒ Εἰ μὴ] Sic *Solan.* non habent εἰ Edd. nec O. ᵖ Ὡς] Ὃς *Fl.*

maximam eam summam esse, quousque ascendere queant reditus ejus, &, si omnino nihil, ne minimum quidem, ex lucris in supputatione omittas, nunquam fore ultra duodecim talenta. Aliter censuit Micyllus, qui vertit *etiamsi quis communiora tantum computaret*: quae tamen versio subobscura est, dum vix dicas utrum *communiora* intellexerit talenta, an subintellecto *lucra*. Certe videntur Graeca significare duodecim redigi talenta, si quis crasso modo colligat; si ad minimum, non summum quis subduxerit, si non accuratissime singula in rationem mittantur, sed rudius generaliusque ediderit. *J.G.*

24. Οὐρίῳ] Hanc emendationem nostram confirmat Cod. Ox. In reliquis enim scribitur ὑρίῳ. *M. du S.*

Οὐρίῳ] Sic rescripsi, quia sic solet scribi ap. alios, & ap. Nostrum. Supra T. 2. I. *Ver. Hist.* c. 5. Οὐρίῳ ἀνέμῳ &c. *J.F.R.*

36. Εἰ μὴ] Vocula εἰ quam hic vides, in omnibus maximo sententiae damno, hactenus omissa, a me addita est. *M. du S.*

38. Ὡς γὰρ] Ὃς leg. videtur. *F.G.* Et quia *Fl.* sic bene habet, id omnino recipiendum duco, etsi id non feci, quod & vulgata suos defensores est reperitura. *J.F.R.*

40. Τριάρμενα] I. e. μεγάλα. *F.G.*

λης. σὺ μὲν οὖν εὐπλόει, ὦ βέλτιστε· ἡμεῖς δὲ ἐν Πειραιεῖ καθεδούμεθα· καὶ τοὺς ἐξ Αἰγύπτου ἢ Ἰταλίας καταπλέοντας ἀνακρίνοντες, εἴ που τὸ μέγα Ἀδειμάντου πλοῖον, ἴσμεν, τις οἶδεν.

mirum amicos. Itaque feliciter, amice, naviga, Nos in Piraeeo ſedebimus rogantes qui ex Aegypto aut Italia appellent, Num forte magnum Adimanti navigium, Iſidem, aliquis viderit.

ΑΔΕΙΜ. Ὁρᾷς, διὰ τοῦτο ὤκνουν εἰπεῖν ἃ ἐνενόουν, εἰδὼς ὅτι ἐν γέλωτι καὶ σκώμματι ποιήσεσθέ μου τὴν εὐχήν. ὥστε ὀλίγας μικρὸν, ἕως ἂν ὑμεῖς προχωρήσητε, [a] ἀποπλευσοῦμαι πάλιν ὅπου τὸ πλοῖον. πολὺ γὰρ ἄμεινον τοῖς ναύταις [b] προσλαλεῖν, ἢ ὑφ' ὑμῶν καταγελᾶσθαι. ΛΥΚ. Μηδαμῶς, ἐπεὶ [d] συνεμβησόμεθά σοι καὶ αὐτοὶ ἑστῶτες. ΑΔΕΙΜ. Ἀλλὰ ὑφαιρήσω τὴν [c] ἀποβάθραν, προεισελθών. ΛΥΚ. Οὐκοῦν ἡμεῖς γε προσνηξόμεθα ὑμῖν. μὴ γὰρ οἴει σοὶ μὲ εἶναι ῥᾴδιον τηλικαῦτα πλοῖα κτᾶσθαι, μήτε πριάμενόν μήτε ναυπηγησάμενον· ἡμεῖς δὲ οὐκ αἰτήσομεν παρὰ τῶν θεῶν ὅπως πολλοὺς σταδίους ἀκμῆτες δυνησόμεθα νεῖν. καίτοι [f] πρώτου καὶ εἰς Αἴγιναν ὅτε τὰ [g] τελετὰ, οἶσθα ἐν ἡλίκῳ σκαφιδίῳ πάντες ἅμα οἱ φίλοι τεττάρων ἕκαστος ὀβολῶν διεπλεύσαμεν, καὶ οὐδὲν ἐδυσχέραινες ἡμᾶς συμπλέοντας· νῦν δὲ ἀγανακτεῖς, εἰ συνεμβησόμεθά σοι, καὶ τὴν ἀποβάθραν προεισελθὼν

15. ADIM. Vides? Propterea dicere, quae cogitabam cunctabar, qui ſcirem, riſui vos & ludibrio votum meum habituros. Itaque reſiſtam paullulum, dum vos proceſſeritis, ac navim deinde rurſus ſolvam. Praeſtat enim cum nautis agere, quam a vobis derideri. LYC. Nequaquam, reſiſtemus & ipſi, ut conſcendere tecum poſſimus. ADIM. At ego praegreſſus tollam ponticulum. LYC. Nos itaque ad vos adnatabimus. Numquid enim putas, facile tibi eſſe tot ac tantas poſſidere naves, quas nec emeris neque aedificaveris: nos vero votis non impetraturos a Diis, ut multa ſtadia nihil fatigati natare poſſimus? Quamquam nuper etiam Aeginam ad Hecates cerimonias, noſti, quam parva in ſcaphula omnes ſimul amici quaternis quisque obolis trajecerimus, nec moleſtum tibi tum erat nobiſcum navigare: nunc autem fers graviter, ſi tecum inſcendamus, & praegreſſus au-

a Ἀποπλευσοῦμαι] Nil var. Edd. nec O. b Προσλαλεῖν] Male B2. προσφωνεῖν. c Ὑμῶν] Ἡμῶν male B1. 2. d Συνεμβησόμεθα] Συμβησ. male Fl. e Ἀποβάθραν] Ὑποβάθραν male O. f Πρῶτον] Sic Edd. Lege πρὸ τοῦ. g Τελετὰ] Ἑορτὴ Q.

62. Καὶ εἰς Αἴγιναν] Ἑορτὴ εἰς Αἴγιναν. V.

43. Ἐν Πειραιεῖ] Sic & infra *Dial. Meretr.* VI. recte. Et *Ariſtoph.* Pac. 144. licet metri cauſſa detracto jota, Ἐν Πειραῖ. Eſt enim caſ. rectus ὁ Πειραιεύς. vid. *Strab.* IX. ſub init. *Alciphr.* I. p. 258. ne credas Πειραιεῖ legendum, ut Ἰσθμοῖ & Πυθοῖ c. 20. & alibi. Sed & Πειραιεῖ ſine praepoſ. *Alciphr.* III. Ep. 7. f. καὶ Πειραιεῖ βαδιοῦμαι. *F.F.R.*

48. Ἐν γέλωτι — ποιήσεσθε] Sic ſupra *Quom. Hiſt.* c. 32. *Toxar.* 22. &c. *F.F.R.*

50. Ἀποπλευσοῦμαι] Fut. 1. circumflexum Attice, cujus exempla frequentia vide ap. Cl. *Maitt.* de Dial. p. 359. Qui ea uſui promiſcuo Dialecti Doricae adſcribens, tamen ex *Thucyd.* & *Xenoph.* multa adfert. *F.F.R.*

54. Ὑποστάντες] I. e. *ſubſidentes.* An ἐπιστάντες? ut reſpondeat τῷ ἄνω ἐπίστας μοι ῥοπῇ. *F.G.*

59. Ἡμεῖς δὲ οὐκ αἰτήσομεν] An ſic legend. ἡμᾶς δὲ οὐκ αἰτησομένους — ἀκμῆτας δυνησομένους νεῖν. *F.G.* Non opus eſt mutato. Vidimus ejusmodi nominativos non ſemel. Adde & infra *Geſner.* ad *Philopatr.* c. 23. pr. *F.F.R.*

62. Πρὸ τοῦ] Legebatur antea in omnibus Impr. πρῶτον. Sed ſcribendum eſt aut πρὸ τούτου, aut πρὸ τοῦ ut c. 30. & *Mer.* c. 2. *M. du S.*

Ibid. Ἐνοδίας τελετὰν] Horum myſteriorum meminit *Pauſan.* p. 72. 23. non quidem titulo Ἐνοδίας, ſed *Hecates* tantum. *M. du S.*

68. Ὑπερμαζᾶς] *Th. Mag.* h. v. haec Luciani adferens habet: ὑπερμαζᾶς γὰρ, ὃ Ἀδείμαντε. Sed γε non movendum. Ceterum de phraſi confer *Alciphr.* I. Ep. 18.

auferre vis ponticulum : nimis enim intumescis, Adimante, & in sinum tuum non despuis, neque, quis homo sis, tantus jam nauclerus cogitas. Ita te elatum fecit etiam domus pulcherrimo urbis loco aedificata, & multitudo pediſſequorum. Sed per Isidem, amice, certe Nilotica illa salsamenta, illa tenuia adferre nobis ex Aegypto memento, aut unguentum de Canopo, aut ex Memphide Ibin; si vero navis possit, unam etiam pyramidum.

16. TIM. Satis joci, Lycine. Vides ut ruborem Adimanto injeceris; multo risu ita perfudisti navigium, ut exhauriri jam non possit, nec undarum vim sustinere. Et quando adhuc multum nobis viae ad urbem supereſt, divisa in quatuor partes via, per stadia quisque sibi assignata, quod cuique visum fuerit, a Dis optemus. Sic enim & laborem fefellerimus, & oblectaverimus animum, tanquam in suavissimum voluntate nostra somnium delapsi, quod, quam diu voluerimus, voluptatem nobis adferat. Penes unumquemque enim votorum erit mensura, ponemusque praebituros omnia Deos, licet natura sua ab omni veri similitudine abhorreant. Quod vero maximum est, documento ipsum hoc fuerit, ecquis

ἀφαιρεῖς. ὑπερμαζᾶς [h] γε, ὦ Ἀδείμαντε, καὶ ἐς τὸ κόλπον ὑ πτύεις, οὐδὲ οἶσθα ὅστις ὢν ναυκληρεῖς. οὕτως ἐπῆρέ σε [i] καὶ ἡ οἰκία, ἐν καλῷ τῆ πόλεως οἰκοδομηθεῖσα, καὶ τὸ [k] ἀκολούθων τὸ πλῆθος. ἀλλ', ὦ γαθὲ, πρὸς τὴν Ἶσιδος, καὶ τὰ Νειλῶα ταῦτα ταρίχη τὰ λεπτὰ μέμνησο ἡμῖν ἄγειν ἀπ' Αἰγύπτου, ἢ μῦρον ἀπὸ τῦ Κανώπου, ἢ Ἶβιν ἐκ Μέμφιδος· εἰ δὲ [l] καὶ ἡ ναῦς ἐδύναλο, καὶ τ πυραμίδων μίαν.

TIM. Ἄλις παιδιᾶς, ὦ Λυκῖνε· ὁρᾷς ὡς ἐρυθριᾷν Ἀδείμανλον ἐποίησας, πολλῷ τῷ γέλωλι ὑπεκλύσας τὸ πλοῖον, ὡς ὑπέραντλον εἶναι, καὶ μηκέτι ἀντέχειν πρὸς τὸ ὑπερρέον· καὶ ἐπείσῳ ἔτι πολὺ ἡμῖν τὸ λοιπὸν ὀδοῦ πρὸς τὸ ἄστυ, διελόμενοι τέτραχῆ τὴν ὁδὸν κατὰ τὰς ὑποβάλλονλας ἕκασ ον σα-δίους, αἰτῶμεν ἄρα ἃ ἂν δοκῇ παρὰ τ θεῶν· οὕτω γὰρ ἂν ἡμᾶς ὅ, τε κάματος λάθοι, καὶ ἅμα εὐφρανούμεθα, ὥσπερ ὀνείρατι ἡδίῳ ἐνειρατι ἐκκισίῳ παρεπεσόντες, ἐφ' ὅσον βελόμεθα εὖ ποιήσουσι ἡμᾶς. πᾶς γὰρ αὐτῷ ἑκάστῳ τὸ μέτρον τ εὐχῆς, καὶ οἱ θεοὶ πάντα [m] ὑποκείσονται παρέξονλες, εἰ καὶ τῇ φύσει ἀπίθανα ἔσαι. τὸ δὲ μέγιστον, ἀπόδειξις [n] ἔσαι τὸ πρᾶγμα, ὅστις [o] ἂν ἄριστα [p] χρήσαιλο τῷ

68. Ὑπερμαζᾶς * γὰρ] Λέγεται τοῦτο ἐπὶ τ λίαν τ ἄγαν πυσίας ἀρξαμένων πλεῖν, ἔπειλα σοβαρόν τι τοῖς συνήθεσι τίνες ἱστορῶσιν ἐ ἐπιτραπικὸν, ὅθεν ἐ ὑπερμαζᾶν λέγεται, ὡς μὴ πλέον μάζης πρὸ τῦ ὑπερκύπ@. Ταύτη καὶ τὸ ἐπιφερόμενον ἔνταξε λόγιον ἐ αὐτὸ ἐπὶ τ κοίτης φερομένων, καὶ † ἀλαζόνων φησὶ τὸ μηδὲ εἰς τ κόλπον πτύειν, ὃς ἐ λέγ τοῦτο ἡ συνήθεια μαπροπτύσας σκαπτικῶς ὀνομάζει. V.

* Γὰρ] Sic V. Sed in textu melius γε. M. du S.

† Ἀλαζόνων] Sic V. Ἀλαζονευόντων edita. ἀλαζόνων φασὶ. Exc. G.

18. pr. J.F.R.

69. Ἐς τ κόλπον] Vid. Ἀ. μισθ. c. 6. cum nota nostra, & Theocrit. Schol. VI. εἰώθασιν αἱ γυναῖκες . . . ἐς τ κόλπον πτύειν τὸ νεμεσητὸν ἐκτρεπόμεναι. Vid. Hartsoeng. 657. M. du S.

Ἐς τ κόλπον ὑ πτύεις] Conf. idem supra T. I. Pro Merc. c. 6. f. notamque Solani, id de averruncantibus rem odiosam dici, exponentem. J.F.R.

81. Τὸ ἐπιῤῥέον] Subaudi ὕδωρ. F.G.

84. Σταδίους] Quadraginta stadiis distabat Piraeeus ab urbe. Diog. Laërt. p. 138. C. Unde liquet, decem unicuique, si totum iter ab ipso initio divisissent, assignanda fuisse; sed audis jam magnam partem emensos, antequam id consilii initum est. Triginta jam erant confecta, cum secundus finem dicendi fecit, tamdiuque locutus est tertius, ut Luciano nihil reliqui fuerit. c. 46. eodem ergo res redit, ac si inter quatuor totum esset ab initio divisum. Una nempe

h Γε] Γὰρ Th. Mag. i Καὶ] Abest ab O. k Ἀκολούθων] Ἀκολουθούντων Fl. l Καὶ] Omisit O. m Ὑποκείσονται] Ἀγωνίσονται O. n Ἔσαι] Ἔσω marg. Aldi. o Ἂν] Deest in O. p Χρήσαιλο] Χρήσιτο O. & Fl. & marg. Ald.

τῷ πλούτῳ, καὶ τῇ εὐχῇ. δηλώσει γὰρ οἷος ἂν καὶ πλουτήσας [a] ἐγένετο.

optime usurus sit divitiis, atque voto: ostendet enim qualis homo esset, si dives esset.

ΣΑΜ. Καλῶς, ὦ Τιμόλαε, καὶ πείθομαί σοι, καὶ ὅταν ὁ καιρὸς [b] καλῇ, εὔξομαι ἅμα ἂν δοκῇ. εἰ μὲν γὰρ Ἀδείμαντος βούλεται, οὐδὲ ἐρωτᾶν οἶμαι, ὅς γε [c] δὴ ἐν τῇ νηῒ τὸ ἕτερον πόδα ἔχει· χρὴ δὲ καὶ Λυκίνῳ δοκεῖν. ΛΥΚ. Ἀλλὰ πλουτῶμεν, εἰ τοῦτο ἄμεινον, μὴ καὶ βασκαίνειν [d] ὅτι ταῖς κοιναῖς εὐτυχίαις δοκῶ. ΑΔΕΙΜ. Τίς γοῦν πρῶτος ἄρξει; ΛΥΚ. Σὺ, ὦ Ἀδείμαντε, εἶτα μὲν σὲ, οὗτοσὶ Σάμιππος, εἶτα Τιμόλαος, ἐγὼ δὲ ὀλίγον ὅσον ἡμιστάδιον τὸ πρὸ τῆς Διπύλου ὅτι λήψομαι τῇ εὐχῇ, καὶ τοῦτο ὡς οἷόν τε τροχάδην.

ΑΔΕΙΜ. Οὐκοῦν ἐγὼ μὲν οὐδὲ νῦν ἀποστήσομαι τοῦ νεώς. ἀλλ', [e] εἰ πρόσεστιν, ἐπιμετρήσω τῇ εὐχῇ. ὁ δὲ Ἑρμῆς ὁ κερδῷος ἐπινευσάτω ἅπασιν. ἔστω γὰρ τὸ πλοῖον, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πάντα, ἐμὰ, καὶ ὁ φόρτος, οἱ ἔμποροι, αἱ γυναῖκες, οἱ ναῦται, καὶ ἄλλο [f] εἴ τι ἥδιστον κτημάτων ἁπάντων. ΣΑΜ. Λέληθας σεαυτὸν ἔχων ἐν τῇ νηΐ. ΑΔΕΙΜ. Τὸν παῖδα φῂς, ὦ Σάμιππε, τὸν κομήτην; καλείσθω ἓν ἔστω ἐμός· ὁπόσος δὲ ὁ σῖτος [g] ἔνδον ἐστὶν, οὗτος [h] ὁ ἀριθμὸς ἅπας, χρυσίον ἐπίσημον [i] γενέσθω, τοσοῦτοι Δαρεικοί.

ΛΥΚ. Τί τοῦτο, ὦ Ἀδείμαντε, καταδύσεταί σοι τὸ πλοῖον, καὶ γὰρ ἴσον βάρος

17. SAM. Praeclare *istuc*, Timolaë, equidem tibi obtempero, & cum tempus me vocaverit, quae videbuntur optabo. Utrum enim velit Adimantus, ne quaerendum quidem puto, qui jam alterum in navi pedem habeat. Oportet vero Lycino etiam *idem* videri. LYC. Divites ergo simus, si hoc videtur melius, ne invidere etiam communi felicitati videar. ADIM. Quis ergo primus incipiet? LYC. Tu, Adimante, deinde post te hic Samippus, deinde Timolaus; ego vero parvi semistadii spatio ante portam geminam votum aggressus, quantum potero percurram.

18. ADIM. Proinde ego ne nunc quidem a nave discedam; verum quandoquidem licet, corollarium voto meo adjiciam. Mercurius autem lucrificus ille omnibus annuat. Sit ergo navis mea, & quidquid in illa est, sarcinae, vectores, mulieres, nautae, & si qua ibi alia possessionum omnium suavissima. SAM. Oblivisceris te in navi esse. ADIM. De puero, Samippe, loqueris, comato illo. Et ille ergo meus esto. Quantum vero est tritici, universus ille numerus, aurum signatum fiat, Darici totidem.

19. LYC. Quid hoc, Adimante, mergetur tibi navigium, nec enim idem pondus

a Ἐγένετο] Ἐγένητο O. b Καλῇ] Καλεῖ *Fl.* & marg. *Al.* Forsan ex eadem. c Δὴ] Leg. ἤδη. d Ἐπὶ] Sic O. & Edd. plurimae. Ἐν *J.* e Ἐπείπερ] Ἐπείτερ *J.* forte melius. f Εἴ τι] Ὅτι O. & *Fl.* g Ἔνδον] Additum ex O. Aberat in Edd. h Ὁ] Omittit O. ut saepe solet. i Γενέσθω] Γινέσθω O.

pars ante vota, tres reliquae tribus Luciani sodalibus somnia sua enarrantibus. *M. du S.*

7. Ὀλίγον ὅσον ἡμιστάδιον τὸ πρὸ τῆς Διπύλου ἐπιλήψ.] Benedictus, *paullo ante dimidium stadium quod usque ad Dipylum supereſt.* Micyllus, *paulo ante quam ad Dipylum perveniemus, circa extremum hemistadium.* Nescio cur illis sic placeat obscuris esse & vagari; quum clare dicat *vel exiguum semistadium, quod ante Dipylum* erit nobis progredientibus reliquum, *adsumam.* De morte Peregrini. ὀλίγον ὅσον ἐπτρίψαντες τὸ καλαχλόιον. *J.G.*

11. Ἐπιμετρήσω] Conf. *Philopſ.* c. 24. f. *J.F.R.*

16. Εἴ τι] Praeferrem ὅτι, sed divisum εἴ, τι, ut sit *aliud quodcumque suavissimum*; nam εἴ τι comparativum potius requireret: *si quid suavius.* Verum ideo non illico in contextum recepi; possit tamen recipi, quia ex Codice est. *J.F.R.*

32. Τὸν μὲν ὑμίτριμα] Nimis mihi videbatur rusticus Lycinus, si dicat ὑμίτριμα· vos animae viles, in vobis jactura & periculum exiguum. Sed de omnibus qui una erant, loquitur: omnes se navim Adimanti conscensuros praedixerant. Itaque ὑμίτριμα legendum puto,

dus tritici, & pari numero auri. ADIM. Noli invidere mihi, Lycine: ſed cum ad te optandi ſors delata fuerit, Parnethà illum totum aureum factum tibi habe, & ego tibi praeſtabo ſilentium. LYC. Verum pro tua ego hoc ſecuritate feci, ne cum auro pereamus omnes. Ac quantum ad nos attinet, mediocre illud *periculum* fuerit: at formoſus ille adoleſcentulus periret, qui nare neſciat. TIM. Bono es animo, Lycine. Delphini enim ſubeuntes illum in terram deportabunt. Aut putas, citharoedum quendam ab iis ſervatum cantus ſui mercedem percepiſſe; & mortuum adoleſcentulum alium in Iſthmum Delphini tergo ſimiliter exportatum, Adimanti autem ſervulo recens emto, amatorium delphinum eſſe defuturum? ADIM. Tu etiam, Timolae, Lycinum imitaris, & adjicis ludibria, ipſe auctor *hujus ſermonis* cum fueris.

20. TIM. Nempe melius erat, majori cum probabilitate hoc facere, ac theſaurum quendam invenire ſub lecto, ne tantum negotii tibi faceſſat transferendus e navi in urbem theſaurus. ADIM. Recte mones. Effoſſus eſto theſaurus ſub Mercurio lapideo, quem in aula habemus, medimni mille auri ſignati. Statim ergo de ſententia Heſiodi, *Prima domus*, ut ſplendidiſſime habitem: jam quae circa urbem ſunt emam omnia:

πυρῶ, καὶ τῷ ἰσαρίθμῳ χρυσίῳ. ΑΔΕΙΜ. Μὴ φθόνει, ὦ Λυκῖνε, ἀλλ' ἐπειδὰν εἰς σὲ παρέλθῃ ἡ εὐχὴ, τὴν Πάρνηθα ἐκείνην, εἰ θέλοις, ὅλην χρυσῆν ποιήσας ἔχε, κἀγὼ σιωπήσομαί σοι. ΛΥΚ. Ἀλλ' ὑπὲρ ἀσφαλείας τοῦτο ἔγωγε τῆς σῆς ἐποιησάμην, ὡς μὴ ἀπολέσῃς ἅπαντας μετὰ τοῦ χρυσίου· καὶ τὰ μὲν ὑμέτερα, μέτρια, τὸ μειράκιον δὲ τὸ ὡραῖον, ἀποπνιγήσεσθαι ἄθλιον, νεῖν οὐκ ἐπιστάμενον. ΤΙΜ. Θάρρει, ὦ Λυκῖνε· οἱ Δελφῖνες γὰρ αὐτὸ ὑποδύντες ἐξοίσουσιν ἐπὶ τὴν γῆν. ἢ νομίζεις κιθαρῳδόν μού τινα σωθῆναι παρ' αὐτῶν, καὶ ἀπολαβεῖν τὸν μισθὸν ἀντὶ τῆς ᾠδῆς, καὶ νεκρόν τι ἄλλο παιδίον εἰς τὸν Ἰσθμὸν ὑπὸ Δελφῖνος ὁμοίως παροχομισθῆναι, τὸν δὲ Ἀδειμάντου οἰκέτην τὸν νεώνητον, ἀπορήσειν Δελφῖνος ἐρωτικοῦ; ΑΔΕΙΜ. Καὶ σὺ γάρ, Τιμόλαε, μιμῇ Λυκῖνον, καὶ βδελύττεις τὸ σκωμμάτων, καὶ ταῦτα εἰσηγητὴς αὐτὸς γενόμενος.

ΤΙΜ. Ἄμεινον ἦν πιθανώτερον αὐτὸ ποιεῖν, καί τινα θησαυρὸν ὑπὸ τὴν κλίνην ἀνευρεῖν, ὡς μὴ πράγματα ἔχοις ἐκ τοῦ πλοίου, μεταθεὶς χρυσίον ἐς τὸ ἄστυ. ΑΔΕΙΜ. Εὖ λέγεις. [k] ἀνορωρύχθω θησαυρὸς ὑπὸ τὸν Ἑρμῆν τὸν λίθινον, ὃς ἔστιν ἡμῖν ἐν τῇ αὐλῇ, μέδιμνοι χίλιοι βεβυσμένοι χρυσίου. εὐθὺς ἦν, κατὰ τὸν Ἡσίοδον, οἶκον τὸ πρῶτον, ὡς ἂν [l] βεβυσμότατα οἰκοίην· καὶ τὰ περὶ τὸ ἄστυ πάντα ὠνησάμην ἤδη, πλὴν

[k] Ἀνορωρύχθω] Καὶ ἀνορωρύχθω O. [l] Ἐπισημότατα] Ἐπισημότατον *Fl.* & marg. *A1.*

38. Καὶ νεκρόν τι ἄλλο παιδίον] Μελικέρτου φησὶ τὸν τοῦ Ἰνοῦς παῖδα, ἐπιδιώκοντος τῷ Ἀθάμαντος αὐτόν. *V.*

to, vel contra omnes libros, in lapſu adeo facili, & pronominum horum ſolemni fere confuſione. *J. M. G.*

36. Κιθαρῳδόν] Amphion hic eſt, cujus hiſtoriam habes Ἐν. Δ. VIII. Vid. etiam *Plut.* de Delphinibus 282. f. & *Ælian.* de an. XII. 45. *M. du S.*

38. Ἄλλο παιδίον] Melicertam deſignat, qui Deus factus Palaemon vocitatus eſt. Vid. Ἐν. Δ. IX. & *Philoſtr.* in Herode p. 551. de ſtatuis Iſthmi ab eo poſitis, εἰδὲ τὸν Μελικέρτου παρελθὸν Δελφῖνα. Quia cum in ea ora appuliſſet Melicertus, in ejus honorem Iſthmia Siſyphus Corinthiorum Rex inſtituerat. Add. *Spanh.* qui haec & alia ex nummis illuſtrat. *M. du S.*

49. Ἀνορωρύχθω θησ.] Reſpicit hic Theſaurum ab Attico Herodis patre reperrum, de quo *Philoſtr.* Herod. p. 547. Uti ex quibusdam manifeſto in ſequentibus liquebit. *M. du S.*

52. Ἡσίοδον] Jubet *Heſiodus* Ἐργ. 405. Οἶκον μὲν πρώτιστα, γυναῖκά τε, βοῦν τ' ἀροτῆρα comparare. *M. du S.*

Ibid. Οἶκον] Οἶκον forſ. legend. *Heſiod.* Οἶκον μὲν πρώτιστα, &c. *F. G.*

πλὴν ὅσα Ἰθμοῖ καὶ [a] Πυθοῖ, καὶ ἐν Ἐλευσῖνι· ὅσα ὅπη θαλάττη, καὶ περὶ τὸ Ἰθμὸν ὀλίγα, τῶν ἀγώνων εἵνεκα, εἰ πολε [b] δὴ τὰ Ἴθμια ἐπιδημήσαιμι, καὶ τὸ Σικυώνιον πεδίον, καὶ ὅλως εἴ πῃ τι ἢ συνηρεφὲς, ἢ [c] ἔνυδρον, ἢ εὔκαρπον ἐν τῇ Ἑλλάδι, πάντα ἐν ὀλίγῳ Ἀδειμάντῳ ἔστω. ὁ χρυσὸς δὲ κοίλῳ ἡμῖν ἐμφαγεῖν· τὰ δὲ ἐκπώματα οὐ κύφα, ὡς τὰ Ἐχεκράτους, ἀλλὰ διτάλαντον ἕκαστον τὴν ὁλκήν.

55 quin etiam quae Isthmi, & Pythone; & Eleusines maritima, & pauca circa Isthmum, ludorum causſa, ſi quando ad Isthmia ſpectanda ibi commorer; & campum Sicyonium, & in univerſum, ſi quid usquam aut opacum aut irriguum, aut foecundum in Graecia, brevi tempore Adimanti ſunto omnia. Aurum nobis eſto factum in quo edamus: pocula non levia, qualia Echecratis, ſed talentorum duorum unumquodque pondere.

ΛΥΚ. Εἶτα πῶς [d] ὁ οἰνοχόος ὀρέξει πλῆρες οὕτω βαρὺ ἔκπωμα; ἢ σὺ δέξῃ παρ' αὐτῷ ἀμογητὶ οὐ σκύφον, ἀλλὰ Σισύφιόν τι βάρος ἀναδιδόντος; ΑΔΕΙΜ. Ἄνθρωπε, μή μ' ἀνάλυε τὴν εὐχήν. ἐγὼ δὲ καὶ τραπέζας ὅλας χρυσᾶς [e] ποιήσομαι, καὶ τὰς κλίνας χρυσᾶς· εἰ δὲ μὴ σιωπήσῃ, καὶ τοὺς ἀλεκτρυόνας αὐτούς. ΛΥΚ. Ὅρα μόνον μὴ, ὥσπερ τῷ Μίδᾳ, καὶ ὁ ἄρτος σοι, καὶ τὸ ποτὸν χρυσὸς γένηται, καὶ πλουτῶν ἄθλιος ἀπόλῃ, λιμῷ ἀλφαρεὶς πολυτελεῖ. ΑΔΕΙΜ. Τὰ σὰ ῥυθμεῖς πιθανώτερον, ὦ Λυκῖνε, μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν αὐτὸς αἰτῇς.

21. LYC. Tum quomodo pincerna tibi praebebit plenum grave adeo poculum? aut tu quomodo ab illo capies ſine moleſtia non ſcyphum, ſed Siſyphium quoddam onus tibi praebente? ADIM. Heus tu! noli mihi turbare votum meum. Ego vero menſas etiam ex auro ſolidas mihi faciam, & lectos aureos, ac, niſi tacueris, ipſos quoque famulos. LYC. Vide modo, ne velut Midae etiam panis tibi & potus aurum fiant, atque inter divitias pereas miſer, fame ſumtuoſa enectus. ADIM. Tua paullo poſt probabilius ordinare, Lycine, licebit, cum optabis ipſe.

Ἐσθὴς δὲ ὅπη τούτοις ἁλουργὶς, καὶ ὁ βίος οἷος ἁβρότατος· ὕπνος, ἐφ' ὅσον ἥδιστος

22. Veſtis poſthaec *mihi erit* purpurea, & victus quam molliſſimus, ſomnus quam diu

[a] Πυθοῖ] Λιθοῖ male *Fl.* & O. qui Ἰσθμοῖ etiam omiſit. [b] Δὴ] Δὲ *Fl.* [c] Ἔνυδρον] Nil mut. Edd. nec O. [d] Ὁ οἰνοχόος] Artic. ex O. inſerui. Aberat ab Edd. [e] Ποιήσομαι] Omiſit O.

67. Οὐ σκύφον, ἀλλὰ σισύφιόν τι βάρος] Τάχ᾽ ἂν * Σισύφῳ πίστιν σὺ ἔδου † ἀνοχλίζειν ὁ μοῦς πανῖ. *V.*

* Σισύφῳ] Σκύφῳ male V. quod recte in Impreſſis mutatum eſt. *M. du S.*

† Ἀνοχλίζειν] Sic V. Immo C. mutant in ὠν— quod inoχλίζειν ſcriptum invenerant, & omnino eo ſenſu apud Apollonium Rhodium ajunt reperiri, pro ἀνωμοχλόων. *M. du S.*

55. Ἰθμοῖ & Πυθοῖ] Abſurdum hoc; de Attica enim ſermo eſt. In Ox. Mſ. καὶ λιθοῖ, ſine Ἰσθμοῖ. In *Fl.* Ἰσθμοῖ quidem, ſed etiam λιθοῖ pro πυθοῖ, etiam depravate. Sed quis ejusmodi vulnera abſque Mſſ. Codd. ope ſanare poſſit? *M. du S.*

Ibid. Πλὴν ὅσα Ἰσθμοῖ] Locus obſcurus, forte corruptus. Si πλὴν exceptivum eſt; an Iſthmus, Pytho, ſuburbana ſunt, & comprehendi poſſunt ſub appellatione τῶν περὶ τὸ ἄστυ πάντων; nam de Eleuſi nihil morer: vicina eſt, Dis ſacrata eſt. Si πλὴν ſuperioribus adjicit plura, ut vertendum putavi; cur deinde memorat περὶ τὸν Ἰσθμὸν ὀλίγα; nimirum vix eſt, ut ſanum putem hunc locum. Sed blandam medicinam non habeo: urere & ſecare nolim. *J. M. G.*

60. Ἔνυδρον] Forſan εὔυδρον, quod & *Gujet.* adſcripſit, pro quo tamen crebro ὕνυδρον reperias exaratum, ut vix ſtatuas quid ab Luciani manu ſit profectum. εὐ— tamen hic praefero propter additum εὔκαρπον. Ut recte εὔυδρος ſupra I. *Ver. Hiſt.* c. 28. & *Rhet. Praec.* c. 7. Sed & alibi notavimus ea ſaepe permutari. *J. F. R.*

84. Δημοκράτης] Demoſtratum innuere videtur Herodis inimicum *Philoſtr.* p. 554. & alibi ut 559. . . (ubi quidem Δημοκράτους habent) *M. du S.*

87. Εὐμογγίθοις βάρβαροι] Syri, Medi, ſic enim illos vocabant. Habes praecipuam partem pag. 939. apud *Athen.* lib. 1. *J. B.*

93. Τὴν ὥραν] Subaudi κατὰ, niſi forte ſcribendum ὥκεῖν

diu erit jucundus ; salutationes amicorum & preces, atque illud, ut revereantur omnes ac supplicent. Atque alii a summo mane ad januas inambulabunt sursum deorsum, inter illosque Cleaenetus & Democrates, summi viri: & accedentibus illis, intromittique ante alios volentibus, adstantes janitores septem bene magni, barbari, in ipsam frontem jam impingant januam, ut nunc ipsi faciunt. Ego vero, ubi visum fuerit, solis instar exoriens quosdam illorum neque adspiciam. Si quis vero pauper *adstet*, qualis ego ante thesaurum fueram, hunc tractabo humaniter, & post balneum justo tempore venire ad coenam jubebo. Isti vero rumpentur divites, cum videbunt currus, equos, pueros formosos bis mille circiter, quod ex omni aetate erit florentissimum.

23. Tum coenae in auro; vile enim nimis argentum, nec me dignum: salgama ex Iberia; ex Italia vinum; oleum ipsum quoque ex Iberia; mel autem nostras illud sine igne depuratum; & opsonia undique, & apri, & lepores; & quod ad volucria gallina e Pha-

φίλων πρόσοδοι, καὶ δεήσεις, καὶ τὸ ἄπαντας ἐποπτήσειν, καὶ προσκυνεῖν· καὶ οἱ μὲν ἔωθεν πρὸς ταῖς θύραις ἄνω καὶ κάτω περιπατήσουσιν, ἐν αὐτοῖς δὲ καὶ Κλεαίνετος, καὶ Δημοκράτης οἱ πάνυ. καὶ προσελθοῦσί γε αὐτοῖς, καὶ πρὸ τῶν ἄλλων εἰσδεχθῆναι ἀξιοῦσι, θυρωροὶ ἑπτὰ [f] ἐφεστῶτες, εὐμεγέθεις βάρβαροι προσαραξάτωσαν ἐς τὸ μέτωπον εὐθὺ [g] θύραν, οἷα νῦν [h] αὐτοὶ ποιοῦσιν. ἐγὼ δὲ, ὁπόταν δόξῃ, προκύψας ὥσπερ ὁ ἥλιος, ἐκείνων μὲν οὐδ' ἐπιβλέψομαι ἑνός· εἰ δέ τις πένης, οἷος ἦν ἐγὼ πρὸ τοῦ θησαυροῦ, φιλοφρονήσομαι τοῦτον, καὶ λουσάμενον ἥκειν κελεύσω [i] ὥραν ὅτι τὸ δεῖπνον. οἱ δὲ ἀποπνιγήσονται [h] οἱ πλούσιοι, ὁρῶντες ὀχήματα, ἵππους, καὶ παῖδας ὡραίους, ὅσον [i] διχιλίους ἐξ ἁπάσης ἡλικίας, ὅ, τι πρὸ τὸ ἀνθηρόταλον.

Εἶτα δεῖπνα ὅλα χρυσοῦ (εὐτελὴς γὰρ ὁ ἄργυρος, καὶ ὃ κατ' ἐμὲ) τάριχος μὲν ἐξ Ἰβηρίας, οἶνος δὲ ἐξ Ἰταλίας, ἔλαιον δὲ ἐξ Ἰβηρίας καὶ τοῦτο, μέλι δὲ ἡμέτερον τὸ ἄπυρον, καὶ ὄψα πανταχόθεν, καὶ σῦες, καὶ λαγῶς, καὶ ὅσα πτηνὰ, ὄρνις ἐκ Φάσιδος,

καὶ

[f] Ἐφεστῶτες] Ἑστῶτες marg. *A1.* [g] Αὐτοῦ] Εἰθὺ male O. [h] Οἱ] Omittit *H2.* [i] Διχιλίους] Recte sic Q. *Fr. S. Amst.* Δυχιλίους *J. P. H. Fl.* male.

1. Οἷος δὲ ἐξ Ἰταλίας] ‡ [a]Οἱ Φαληρέων φασὶ. τὸ κάτω δὲ Ἰβηρίας τὸ πρὸς τὰ Γάδειρα λέγει, πολλὰ δὲ ἐκεῖθεν ἐκθύνρια ταρίχη ἐκομίζετο, ἐχθύας φερούσης ἐκ κατὰ τὴν ἄλλην Θάλασσαν, ἀλλὰ παλαῖ καὶ τῇ μαγίδι ἐ τῷ λίπει τὰς ἄλλας παραδιαφθειρούσας. *V.*

‡ [a]Οἱ Φαλ. φ.] In C. non reperio. *M. du S.*

ἄκρον κελεύσω κατὰ τὴν ὥραν. *F.G.*

1. Ἔλαιον] Antiphanes μύρον ἐξ Ἀθηνῶν apud *Athenaeum.* 27. E. Melius conveniret ἄκαπνον quam istud ἄπυρον, quod quam recte melli tribuatur, alii viderint, conf. *Athen.* l. c. *M. du S.*

2. Μέλι — ἄπυρον] Dicit Adimantus, se, si ex voto diteſcat, curaturum sibi ut in promtu sint salsamenta ex Hispania, vinum ex Italia, oleum ex Hispania, μέλι δὲ ἡμέτερον τὸ ἄπυρον, *mel vero nostras sine igne*, ut non male Interpres, hoc est mel Atticum quod sine fumo colligebatur in argenti metallis Atticis, ut Auctor est *Strabo* L. XI. qui id vocat ἀκάπνιστον, & *Plin.* L. XI. 15. *Cum eximuntur mella, apes abigi fumo utilissimum, ne irascantur, aut ipsae avide vorent* &c. *Rursus nimio fumo inficiuntur, quarum injuriam sentiunt mella, vel minimo contactu foris accescentia. Et ob id inter genera servatur quod acapnon dicitur.* Latini scriptores posteriores appellarunt *mel sine fumo*, ut docuit ὁ πάνυ *Ruinesius* L. III. Var. Lect. 4. hoc vero Nostro est μέλι ἄπυρον. *J.G.G.*

3. Καὶ λαγῶς] Λαγὼ scribend. plur. num. Idem erratum c. 40. *F.G.* I. e. ubi νεὸς quoque pro νεὼς legi vult Idem. Ego vero, quia reliqua animalia, ὄρνις, ταὼς, ἀλεκτρυὼν singulari num. proponuntur, λαγῶς quoque ut singulare servari, & σῦς quoque in σῦς contrahi posse putabam; at quia sequentia singularia tamen constituunt plurale πτηνὰ, jam *Gujeto* adsentior. *J.F.R.*

9. Ἀπο-

καὶ ταὼς ἐξ Ἰνδίας, καὶ ἀλεκτρυὼν Νομαδικός· οἱ δὲ σκευάζοντες ἕκαστα, σοφισταί τινες, περὶ πέμματα καὶ χυμοὺς ἔχοντες. εἰ δέ τινι προπίοιμι, σκύφον ἢ φιάλην αἰτήσας, ὁ ἐκπιὼν ἀποφερέτω καὶ τὸ ἔκπωμα.

Οἱ δὲ νῦν πλούσιοι πρὸς ἐμὲ Ἶροι καὶ [a] προσαίται δηλαδὴ ἅπαντες. καὶ οὐκ ἔτι τὸ ἀργυροῦν πινάκιον, ἢ τὸ σκύφον ἐπιδείξεται Διόνικος ἐν τῇ πομπῇ, καὶ μάλιστα ἐπειδὰν ὁρᾷ τοὺς οἰκέτας τοὺς ἐμοὺς ἀργύρῳ τοσούτῳ χρωμένους. τῇ πόλει δὲ ταῦτα παρ' ἐμοῦ ἐξαίρετα [b] ὑπῆρξεν ἂν, αἱ μὲν Διφνομαὶ, κατ' μῆνα ἕκαστον δραχμαὶ τοῖς μὲν αὐτῶν ἑκατὸν, τῷ δὲ μετοίκῳ [c] ἥμισυ τούτων· δημόσια δὲ εἰς κάλλος θέατρα, καὶ βαλανεῖα· καὶ τὴν θάλατταν ἄχρι πρὸς τὸν Δίπυλον ἥκειν, καὶνταῦθά που λιμένα εἶναι, ἐπαχθέντος ὀρύγματι μεγάλῳ τοῦ ὕδατος, ὡς τὸ πλοῖόν μου πλησίον [d] ὁρμεῖν, [e] καλαφανὲς ὂν ἐκ τοῦ Κεραμεικοῦ.

Τοῖς φίλοις δὲ ὑμῖν, Σαμίππῳ μὲν εἴκοσι μεδίμνους [f] ἐπισήμου χρυσίου προμετρῆσαι τὸν οἰκονόμον ἐκέλευσα ἄν, Τιμολάῳ δὲ πέντε χοίνικας, Λυκίνῳ δὲ χοίνικα, ἀπομεμαγμένην καὶ ταύτῃ, ὅτι λάλος ἐστὶ, καὶ ἐπισκώπτει μου τὴν εὐχήν. τοῦτον

side, & ex India pavo, gallus autem Numidicus: qui vero parent singula, sophistae quidem *sunto* in coquendo & succis parandis occupati. Si cui vero propinem scypho postulato aut phiala, qui ebibit, poculum quoque ipsum auferat.

24. Qui vero jam sunt divites, Iri ad me & mendici nimirum *sunto* omnes: nec amplius parvulam illam lancem argenteam, aut poculum, in pompa ostentabit Dionicus; praesertim ubi viderit, servos meos tanto uti argento. Civitati vero haec a me insignia *munera* contigerint. Divisiones menstruae, drachmae civi unicuique centum; inquilino harum dimidium: publica ad pulchritudinem *culta* theatra, & balineae, & ut mare ad Dipylum (*geminam portam*) usque perveniat, atque hic circiter portus sit adducta per magnam fossam aqua, ut prope appellere navis mea possit, ab ipso inde Ceramico jam conspicua.

25. Amicis autem meis, Samippo quidem viginti medimnos auri signati dispensatorem meum admetiri jubeam; Timolao choenices quinque; Lycino autem choenicem, abrasam ipsam quoque, quod garrulus est, meumque votum irridet. Hanc, ego

a Προσαίται] Πτωχοὶ O. quod ex glossa natum videtur. b Ὑπῆρξεν] Ὑπῆρχεν O. & *Fl.* c Ἥμισυ] ϛ ϗ O. d Ὁρμεῖν] Ὁρμᾶν O. e Καλαφανὲς ὂν] Καλαφανὲς ἂν male O. ὂν male *F.* f Ἐπισήμου] Deest in O.

9. Ἀποφερέτω] Sic Verus factitavit, teste *Capitolino*, in magno illo convivio, de quo cap. 5. loquitur. *M. du S.*

13. Διόνικος] Nominatur quidam Dionicus in Συμπ. vid. an idem sit aut nomen fictitium. *M. du S.*

16. Ὑπῆρξεν] Sic Impr. fere omnes. At in Ox. & *Fl.* ὑπῆρχεν. Ego tamen nihil muto. *M. du S.*

Ibid. Αἱ μὲν Διφνομαὶ] Attici Testamentum fugillare hic videtur, qui Herodis pater fuit; is enim minam civibus Atticis viritim distribuendam quotannis reliquerat. vide *Philostr.* v. Herodis p. 549. Quae de publicis aedificiis & de fossa ipsa ad Dipylum continuanda adduntur, eodem spectare puto, lectis iis quae de nave, machinarum latentium ope, super terram navigante apud eundem narrantur p. 550. mecum credo sentient. *M. du S.*

29. Ἀπομεμαγμένην] *Theocr.* in Ἀδωνιάζ. οὐκ ἀλίγα μή μοι κενεὰν ἀπομάξῃς, subaudi χοίνικα. *F. G.*

Ἀπομεμαγμένῳ] Vid. *Casaub.* ad Theophr. Char. 253. *M. du S.*

35. Οἶσθα δή, ὦ Ἀδείμαντε, ὡς πάνυ σοι λεπτῆς κρόκης ὁ παῖς οὗτος πλοῦτος ἀπήρτηται, καὶ ἢν ἐκείνη διαῤῥαγῇ, πάντα οἰχήσεται] Interpres: *ergo scis Adimante, quam tenui de filo puer iste Plutus dependeat, quod si rumpatur, omnia evanescent.* Mendum est insigne in his verbis, quod tamen ab interpretum nullo est animadversum. Nam quid, amabo, est παῖς πλοῦτος? Quis unquam fando audivit de *puero Pluto.* Nescio sane, quem sibi interpretes finxerint puerum Plutum, quem nemo Poëta, nemo fabularum architectus unquam novit. At mendum turpissimum unius literulae litura tolli potest, & necessario debet, quod me docuit Vir Celeberrimus *Antonius Schultingius* Juris Antecessor ordinarius, Collega mihi conjunctissimus, ni-

ego vellem vitam vivere, divitiis supra modum affluens, & deliciis voluptatibusque omnibus fruens liberrime. Dixi: ac perficiat ista mihi Mercurius.

ἐθελόμην βιῶναι τ βίον, πλυτῶν ἐς ὑπερβολὴν, καὶ τρυφῶν, καὶ πάσαις ἡδοναῖς ἀφθόνως χρώμενος. εἴρηκα. καί μοι ὁ Ἑρμῆς τελεσιουργήσειεν αὐτά.

26. LYC. Nosti ergo, Adimante, quam a tenui tibi filo universae istae divitiae suspensae sint, quo rupto, perierint omnia, & carbones tibi pro thesauro relinquantur. ADIM. Quid ais, Lycine? LYC. Quod obscurum est, vir bone, quam diu sis in istis divitiis victurus. Quis enim novit, annon apposita adhuc mensa illa aurea, ante etiam quam manum injicias, ac gustes de pavone, vel de gallo Numidico, efflata animula hinc abeas, vulturibus & corvis relinquens ista omnia? An vis, ut eos tibi recensеam, qui statim, ante quam fruerentur divitiis, mortui sunt; quosdam vero, dum viverent, iis, quae habebant, ab invido quodam ad talia daemone privatos? Audis enim forte Croesum & Polycratem, multum te ditiores, bonis omnibus brevi tempore excidisse?

ΛΥΚ. Οἶδα ἴσν, ὦ Ἀδείμαντε, ὡς πάνυ σοι ἀπὸ λεπτῆς χρόκης ὁ g πᾶς ὑτοσὶ πλοῦτος ἀπήρτηται, καὶ ἢν ἐκείνη διαῤῥαγῇ, πάντα οἴχεται, καὶ ἄνθρακές σοι ὁ θησαυρὸς h ἔσται; ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκῖνε; i ΛΥΚ. Ὅτι, ὦ ἄριστε, ἄδηλον ὁπόσον χρόνον βιώσεις πλυτῶν. τίς γὰρ οἶδεν εἰ ἔτι παρακειμένης σοι τ χρυσῆς τραπέζης, πρὶν ἐπιβαλεῖν τ χεῖρα, καὶ ἀπογευσασθαι τοῦ ταὼ, ἢ τοῦ Νομάδος ἀλεκτρυόνος, ἀποφυσήσας τὸ ψυχίδιον ἄπει, γυπὶ καὶ κόραξι πάντα ἐκεῖνα καταλιπών; ἢ ἐθέλεις καταριθμήσομαί σοι τοὺς μὲ αὐτίκα πρὶν ἀπολαῦσαι τοῦ πλούτου ἀποθανόντας, ἐνίους δὲ καὶ ζῶντας ἀποστερηθέντας ὧν εἶχον, ὑπό τινος βασκάνου πρὸς τὰ τοιαῦτα δαίμονος; ἀκούεις γάρ που τ Κροῖσον καὶ τ Πολυκράτη, πολὺ σοῦ πλουσιωτέρους γενομένους, ἐκπεσόντας ἐν βραχεῖ τ ἀγαθῶν ἁπάντων;

27. Ut autem hos etiam tibi remittam, an valetudinem tibi tanquam sponsore quodam certam firmamque futuram arbitraris? aut non vides multos divitum misere a dolore

Ἵνα δέ σοι καὶ τούτους ἀφῶ, τό, τε ὑγιαίνειν ἐχέγγυον οἴει σοι γενήσεσθαι, καὶ βέβαιον; ἢ οὐχ ὁρᾷς πολλοὺς τ πλουσίων κακοδαιμονῶντας

g Πᾶς] Recepi ex *P. Fl. V2.* pro Παῖς quod male *H. J. S. Amst.* &c. h Ἔσαι] Ἔστιν O. i ΛΥΚ.] Omisit *J. Ald. H. Fl.* Addidit *P. S.* ceteraeque. Inserunt & marg. *A1.*

nimirum si pro παῖς legas πᾶς, hoc sensu; *quam tenui de filo omnes ha divitiae pendeant.* Atque sic sensus planus est & facilis; addam quem ego observavi similem ex *Herodoto* locum, qui est lib. III. cap. 19. καὶ πᾶς ἂν Φοινίκων ἤρητο ὁ ναύλικος στρατός; quam ineptum & ridiculum foret, si isthic legas παῖς στρατὸς; sed aeque ridiculum est illud apud Lucianum παῖς πλοῦτος. *L. BOS.*

36. Ὁ παῖς] Lege ὁ πᾶς. *M. V. La Croze.* Optime; idem & adscripserat *Gujet.* quare id recepi; nec opus est magno conatu ad id probandum, adeo se id sponte probat. *J. F. R.*

39. ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκῖνε; ὅτι, ὦ ἄριστε] ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκῖνε; ΛΥΚ. Ὅτι, ὦ ἄρ. *Th. M.*

42. Εἴ ἔτι] Ἄρτι legendum videtur. *F. G.* Immo si ἔτι simpliciter pro *adhuc* acceperis, locum hic non haberet ἔτι. At si pro *jam tum*, nihil mutato opus erit. Vel, vulgari significatu retento, *ipso momento*; *quo accubas*, sive *coena nondum peracta*, veluti ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος in Nov. Fod. centies, *eo adhuc loquente*, i. e. *inter loquendum.* Ἄρτι tamen non respuerem, sicubi invenirem. Sed possis & ἤδη conjicere, quod dictantes ἰὸι pronuntiabant. *J. F. R.*

53. Ἐκπεσόντας] De hac phrasi agit Rev. *J. Elsner.* Obs. ad *Galat.* V. 4. *J. F. R.*

55. Τό, τε] Τὸ ὑγιαίνειν ἐχέγγυον placet. ἐχέγγυον i. e. ἀσφαλὲς, firmum, constans; sed forte τόγε ὑγιαῖνον legendum. *F. G.* Hoc probem: etsi enim τό, τε cum seq. καὶ bene convenire videtur ad sonum, non tamen adnexum est τε ei verbo, cui debebat; sic enim ὑγιαίνοντός τε καὶ βέβαιον requireretur. *J. F. R.*

νους ἀφαγοίας ὑπὸ τ̃ ἀλγηδόνων, τὰς μ̃ ἐδὲ βαδίζειν δυναμένους, ἐνίους δὲ τυφλούς, ἢ τ̃ [a] ἐντοσθίων τι ἀλγοῦντας; ὅτι μ̃ γὰρ σὲ οὐκ ἂν ἕλοιο, πλουτοῦντ' δὶς τοσοῦτον πλοῦτον, ὅμοια πάσχειν Φανομάχῳ τῷ πλουσίῳ, καὶ θηλύνεσθαι ὡς ἐκεῖνον, εὖ οἶδα κἂν μὴ εἴπῃς. ἐῶ λέγειν ὅσας ἐπιβουλὰς [b] οἶδα μετὰ τοῦ πλούτου, [c] καὶ λῃστὰς, καὶ φθόνον, καὶ μῖσος τοῦ τ̃ πολλῶν. ὁρᾷς οἷον σοι πραγμάτων αἴτιον ὁ θησαυρὸς γίγνεται; ΑΔΕΙΜ. Ἀεὶ [d] σύ μοι, ὦ Λυκῖνε, ὑπεναντίος· ὥστε οὔτε τ̃ [e] χοινικίδα ἔτι λήψῃ, ἐς τέλος με τ̃ εὐχῆς ἐπηρεάζων. ΛΥΚ. Τοῦτο μ̃ ἤδη καθ' τὰς πολλὰς τ̃ πλουσίων ἀναδύῃ, καὶ ἀνακαλεῖς τ̃ ὑποσχεσιν. ἀλλὰ σὺ ἤδη, ὦ Σάμιππος, εὖχου.

ΣΑΜ. Ἐγὼ δὲ (ἠπειρώτης γὰρ εἰμι, Ἀρκὰς, ἐκ Μαντινείας, ὡς ἴστε) ναῦν μ̃ οὐκ αἰτήσομαι γενέσθαι, ἵν γε τοῖς πολίταις ὑποδείξασθαι ἀδύνατον, οὐδὲ μικρολογήσομαι πρὸς τοὺς θεοὺς, θησαυρὸν αἰτῶν, καὶ μεμελημένον χρυσίον· ἀλλὰ (δύνανται γὰρ [f] ἅπαντα οἱ θεοὶ, καὶ τὰ μέγιστα εἶναι δοκοῦντα, καὶ [g] ὁ νόμος τ̃ εὐχῆς, ὃν Τιμόλαος ἔθηκε, φήσας μηδὲν ὀκνεῖν αἰτεῖν, ὡς ἐκείνων πρὸς οὐδὲν ἀνανευόντων) αἰτῶ δὴ βασιλεὺς γενέσθαι, οὐχ οἷος Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου, ἢ Πτολεμαῖος, ἢ Μιθριδάτης, ἢ εἴ τις ἄλλος ἐκδεξάμενος τ̃ βασιλείαν παρὰ πατρὸς, ἦρξεν· ἀλλά μοι τὸ πρῶτον ἀπὸ ληστείας δεξαμένῳ, ἑταῖροι καὶ συνωμόται ὅσον τριάκοντα, πιστοὶ μάλα καὶ πρόθυμοι γενέσθωσαν· εἶτα κατ' ὀλίγον, τριακοσίους παλλακιλίους] Quingenta millia pro quinque m. dederat Bened. F.F.R.

96. Ἄρχων] Interpunctionem mutavi, cum legeretur πρωτοβουλίας, ἄρχων ἄριστος &c. F.F.R.

4. Ὅμοιον] An ὁμοίως; F.G. Ὁμοίως]

loribus habere, quosdam ne incedere quidem valentes, aliquos caecos, aut inteſtino quodam dolore laborantes. Te enim nec cum altero tanto divitiarum optaturum eſſe ea pati, quae dives ille Phanomachus, atque ita, ut iſte effeminari, etiam te tacente bene novi. Mitto dicere, quot inſidias novi cum divitiis *conjunctas*, & latrones, & invidiam, & odium multitudinis. Vides quot tibi negotia faceſſat theſaurus? ADIM. Semper tu mihi, Lycine, adverſaris. Itaque nec choenicem jam accipies, qui perpetuo votum meum calumnieris. LYC. Iſtuc jam pro more vulgi divitum *facis*, *quod* retractas & revocas promiſſum. Sed tu jam, Samippe, opta.

28. SAM. Ego autem, (quippe mediterraneus homo, Arcas, ut noſtis, ex Mantinea,) navem mihi obtingere non optabo, quippe quam oſtendere civibus meis nequeam: neque ita minute cum Dis rationes putabo, uti theſaurum optem ac dimenſum aurum. Verum, (poſſunt enim omnia Dii, etiam quae maxima videntur, & lex optandi *haec eſt*, quam Timolaus poſuit, cum dixit, ne quid verecundemur optare, tanquam nihil illis renuentibus:) opto igitur rex fieri, non qualis Alexander Philippi, aut Ptolemaeus, aut Mithridates, aut ſi quis alius acceptum a patre regnum tenuit. Sed mihi primum a latrociniis auſpicanti ſodales contingant & conjurati circiter triginta, fideles maxime atque alacres. Tum accedentes paullatim trecen-

a Ἐντοσθίων] Sic O. *Fl. Fr. P.* aliaeque. Ἐντοσθιῶν *J.* b Οἶδα] Deeſt in O. c Καὶ] Ἢ O. & *Fl.* d Σύ] Σοι male *P.* e Χοινικίδα] Sic O. & Edd. excepta *J.* quae χοίνικα. f Ἅπαντα] Πάντα O. g Ὁ] Omittit artic. O.

64. Οἶδα μ̃] Non agnoſcit Ox. Et ſane odioſum eſt. *M. du S.*

69. Χοινικίδα] Sic Impr. plerique & Ox. quae vox paullo inſolentior Editori *J.* viſa eſt, adeoque χοίνικα repoſuit. *M. du S.*

70. Τῆς εὐχῆς] Ταῖς εὐχαῖς legend. videtur. τὸ ἐπηρεάζω dativo non genitivo jungitur. *F.G.* Laudo, & εὐχῆς ex mala pronuntiatione dictantis ortum arbitror. *J.F.R.*

centi alii post alios; tum mille, & non ita multo post, decies mille. Et in universum ad quinquaginta millia armatorum, equites vero circiter quinquies mille.

29. Ego vero suffragiis omnium praelatus imperator, qui optime videar hominibus praeesse, & tractare negotia: ut eo ipso jam major sim regibus caeteris, tanquam virtute praelatus ad regendum exercitum, non heres factus alterius, qui in regno *parando* elaborarit: quando hoc thesauro Adimanti valde simile est, neque res aeque jucunda, quam si quis per se sibi partum imperium videat. LYC. Papae, Samippe, nihil parvum, sed ipsum caput bonorum tu quidem petiisti, tantae multitudini armatorum imperare, praestantissimum judicatum a quinquaginta millibus. Talem nobis, tam admirabilem regem a Mantinea enutritum, nesciebamus. Verum regna jam, & duc milites, adorna equitatum, & viros scutatos. Volo enim scire, quo ituri sitis tot homines ex Arcadia, aut ad quos miseros primum accessuri.

30. SAM. Audi, Lycine, vel potius nos si volueris comitare. Quinque enim te millibus equitum praeficiam. LYC. Verum ego honoris tibi, Rex, gratiam facio, inclinatusque Persarum in morem te adoro, reductis in tergum manibus, tiaram illam

κόσιοι προσιόντες ἡμῖν, [h] ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις· εἶτα χίλιοι, καὶ μετ' ὀλίγον πολὺ, μύριοι· καὶ τὸ πᾶν εἰς πέντε μυριάδας [i] τὸ ὁπλιτικὸν, ἱππεῖς δὲ ἀμφὶ τὰς πεντακισχιλίους.

95 Ἐγὼ δὲ χειροτονητὸς ὑφ' ἁπάντων προκριθεὶς ἄρχων, ἄριστος εἶναι δόξας ἀνθρώπων ἡγεῖσθαι, καὶ πράγμασι χρῆσθαι. ὡς τοῦτό [k] γε αὐτὸ ἤδη [l] μεῖζον εἶναι τῶν ἄλλων βασιλέων, ἅτε ἀρετῇ προχειρισθέντα [m] τῆς στρατιᾶς ἄρχειν, καὶ κληρονόμον γενόμενον, [n] ἄλλου πονήσαντος εἰς τὴν βασιλείαν. ἐπεὶ τῷ Ἀδαμάντου θησαυρῷ παραπλήσιον τοῦτο, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐχ [o] ὅμοιον ἡδύ, ὥσπερ ὅταν ἴδῃ τις αὐτὸς δι' αὑτοῦ κτησάμενος τὴν δυναστείαν. ΛΥΚ. Παπαῖ, ὦ Σάμιππε, οὐδὲν μικρὸν, ἀλλὰ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ τῶν ἀγαθῶν ἁπάντων σύγε ᾔτησας, ἄρχειν ἀσπίδος τοσαύτης, ἄριστος ἤδη προκριθεὶς ὑπὸ τῶν πεντακισμυρίων. τοιοῦτον ἡμῖν ἡ Μαντίνεια θαυμαστὸν βασιλέα καὶ στρατηγὸν ἐλελήθει ἀνατρέφουσα. πλὴν ἀλλὰ βασίλευε, καὶ ἡγοῦ τοῦ στρατοῦ, καὶ διακόσμει τό, τε ἱππικὸν, καὶ τοὺς ἀνέρας τοὺς ἀσπιδιώτας. ἐθέλω γὰρ εἰδέναι οἳ βαδιεῖσθε τοσοῦτοι ὄντες [p] ἐξ Ἀρκαδίας, ἢ ὅπῃ τίνας ἀθλίους πρώτους ἀφίξεσθε.

ΣΑΜ. Ἄκουε, ὦ Λυκῖνε, μᾶλλον δὲ, εἴ σοι φίλον, ἀκολούθει μεθ' ἡμῶν, ἵππαρχον γάρ σε τῶν πεντακισχιλίων ἀποφανῶ. ΛΥΚ. Ἀλλὰ σὲ μὲν τιμῶ, ὦ βασιλεῦ, χάριν οἶδά σοι, καὶ ὑποκύψας εἰς τὸ Περσικὸν, προσκυνῶ σε θεραπαγωγὸν εἰς τοὐπίσω τῇ χειρὶ, [q] τιμῶν τὴν τιάραν ὀρθὴν οὖσαν, καὶ

[h] Ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις] Ἄλλοι ἐπ' ἄλλῳ O. [i] Τὸ] Sine artic. O. [k] Γε] Non habet O. [l] Μεῖζον] Nil mut. Edd. nec O. [m] Τῆς] Ὑπὸ τῆς O. male. [n] Ἄλλου πον. εἰς τὴν βασ.] Quinque haec desunt in O. [o] Ὅμοιον] Sic Edd. & O. Lcg. ὁμοίως. [p] Ἐξ Ἀρκαδίας] Ἐξαρδίας male O. [q] Τιμῶν] Τιμῶν male O.

Ὁμοίως] In omnibus scriptum est ὅμοιον, prave haud dubie, ego mutavi. Vid. Προμ. c. 10. *M. du S.*

15. Ἀνέρας] Cur hic a vulgato recederet, olim non videbam. Nunc tandem apud *Homerum* invenio Il. B. 554. *M. du S.*

16. Ἐξ Ἀρκαδίας] Asini nempe, Arcadiae pecuaria Persio. *M. V. La Croze.*

22. Ἐς τὸ Περσικὸν] *A la Persane. F. G.* Sic εἰς τὸ κρεῖττον *optimo modo.* Et sic fere *Aelian* IV. 4. Εἰς τὸ χεῖρόν τινος, vel εἰς ζῆλον τινος ποιεῖν. *ad imitationem, figuram, modum quemdam quid facere*, Herodiano frequens. *J. F. R.*

23. Περιαγαγὼν — τῇ χειρὶ] Vid. *Xenoph.* Cyrop. VIII. 127. 20. & Ἐμ. II. p. 266. 30. quo alludere videtur;

τὸ διάδημα· σὺ δὲ τῶν ἐρρωμένων τούτων τινὰ ποίησον ἵππαρχον. ἐγὼ γάρ σοι [a] δεινῶς ἄφιππός εἰμι, καὶ οὐδὲ ὅλως ἐπέβην ἵππου ἐν τῷ [b] πρὸ τοῦ χρόνῳ. δέδια τοίνυν μὴ τῆς σαλπιγκτοῦ ἐποτρύνοντος, καλαπεσὼν ἔγωγε, συμπατηθῶ ἐν τῇ τύρβῃ ὑπὸ τοσαύταις ὁπλαῖς, ἢ καὶ θυμοειδὴς ὁ ἵππος [c] ὢν, ἐξενέγκῃ με, τὰ χαλινὸν ἐνδακὼν, ἐς μέσους τοὺς πολεμίους, ἢ δεήσῃ καλαδεθῆναί με πρὸς τὸ [d] ἐφίππειον, εἰ μέλλω μένειν τε ἄνω, καὶ ἔχεσθαι τοῦ χαλινοῦ.

ΑΔΕΙΜ. Ἐγώ σοι, ὦ Σάμιππε, ἡγήσομαι τῆς ἱππέων· Λυκῖνος δὲ τὸ δεξιὸν κέρας ἐχέτω. δίκαιος δ' ἂν εἴην τυχεῖν παρὰ σοῦ τῶν μεγίστων, τοσούτοις σε μεδίμνοις δωρησάμενος ἐπισήμου χρυσίου. ΣΑΜ. Καὶ αὐτοὺς ἐρώμεθα, ὦ Ἀδείμαντε, τοὺς ἱππέας, εἰ [e] δέξονταί σε ἄρχοντα σφῶν γενέσθαι. ὅτῳ δοκεῖ, ὦ ἱππεῖς, Ἀδείμαντον ἱππαρχεῖν, ἀνατεινάτω τὴν χεῖρα· πάντες, ὡς ὁρᾷς, ὦ Ἀδείμαντε, ἐχειροτόνησαν. ἀλλὰ σὺ μὲν ἄρχε τῆς ἵππου, Λυκῖνος δὲ ἐχέτω τὸ δεξιόν· εὐτοσὶ δὲ Τιμόλαος ὅπου τοῦ εὐωνύμου τεταγμένος. ἐγὼ δὲ κατὰ μέσον, ὡς νόμος βασιλεῦσι τῶν Περσῶν, ἐπειδὰν αὐτοὶ συμπαρεδρεύειν αὐτοῖς [f] βούλωνται τινας.

[g] Προϊώμεν δὲ ἤδη τοῦ ὅπου Καρίνθου ἀπὸ τοῦ

tuam rectam veneratus ac diadema: at tu de robustis hisce unum fac Praefectum equitum. Ego enim vehementer a re equestri abhorreo, nec omnino equum superiori tempore conscendi. Metuo igitur, ne classicum canente tubicine, delapsus ego in turba conculcer a tot ungulis, aut etiam ne acer equus frena mordens in medios me hostes inferat, aut ne ad ephippium deligandus sim, ut supra manere ac retinere frena possim.

31. ADIM. Ego tibi, o Samippe, equitatui ducam, dextrum vero cornu Lycinus teneat; dignus autem esse videor qui maxima a te consequar, tot tibi auri signati largitus modios. SAM. Ipsos etiam interrogemus, Adimante, equites, utrum te recipiant suum Praefectum futurum. *Qui censetis, equites, Adimantum equitatui praefici, manum tollitote.* Omnes, ut vides, Adimante, sustulerunt. Verum habe tibi equestre imperium. Lycinus vero dextrum *cornu* habeat. At hic Timolaus sinistro praeficietur. Ego ero in media acie, ut mos est Persarum regibus, cum sibi Legatos adesse, fastigio fere aequato, volunt aliquos.

32. Jam vero progrediamur Corinthum ver-

a Δεινῶς] Δεινὸς O. prave. b Πρὸ τοῦ] Bene *B. P. V2.* Προτοῦ *J. Fr. H. S.* c Ὢν] Ὃν O. d Ἐφίππειον] Et sic *Fl.* cum *J. H. P.* &c. e Δέξονται] Δέξωνται *Fl.* f Βούλωνται τινας] Τινὰς βούλονται O. g Προϊώμεν] Προσίωμεν marg. *A1.*

34. Πρὸς τὸ ἐφίππιον] Τὴν ἀσφάλῳ φησὶν, ἤτοι τὴν ἐρεσχίδα, ἣν νῦν σίλλαν καλοῦσι. *V.*

Καλοῦσι] Sic dedit *M. du S.* quum ederetur φασὶ. nescio unde emendationem hauserit. *J. F. R.*

tur; & *Brisson.* Persic. I. Hunc autem morem aperuit mihi Clarissimus vir *Joh. Chardinus*, qui cum apud Persas esset, praetereunte Rege, vidit hodie nos Persas manus ita manicis inserentes, ut altera alteri applicetur. Non assecutus est *Lydiat.* Marm. Ox. p. 68. *M. du S.*

27. Οὐδὲ ὅλως] Mirum sane in tot peregrinationibus equo nunquam usum. *M. du S.*

30. Συμπαρεδρεύειν] Paraphrasi explicandum putavi verbum, cujus hanc vim esse sentio. Forte jam adscripsit hunc locum vir Doctissimus *Ger. d'Arnaud* capiti octavo elegantis opusculi sui de Dîs παρέδροις. *J. M. G.* F. G.

56. Τὰ ὅπλα] Subaudi κατὰ.

59. Κεγχρειᾶς] Sic Edd. Κεγχρειὰς emendat *Solan.* vid. ejus rationes supra *Quom. Hist.* c. 29. At Κεγχρειᾶς sine diphthongo adfert *Wass.* ad *Thucyd.* VIII. c. 10. No. 21. ex *Polyb.* ubi sic semper. Quamvis ap. *Thucyd. Scylac. Strab.* & *Philostr.* ubique recte cum diphthongo reperias. Ego itaque non movi vulgatam scripturam, quia & supra l. d. in *Quom. Hist.* Κεγχρεῶν cum

versus per montana, votis antea Jovi regum custodi nuncupatis. Cumque Graeciam omnem subegerimus, (neque enim quisquam nobis armatus, qui tanto numero simus, occurret, sed citra pulveris jactum superabimus) conscensis triremibus, impositisque in hippagines equis (paratum autem est Cenchreis frumenti multum, & navium quod satis est, & reliqua omnia) per Aegeum navigemus in Ioniam. Deinde ibi sacro Dianae facto, captisque facile urbibus non munitis, relictisque earum praefectis, in Syriam tendemus per Cariam, tum Lyciam, & Pamphyliam, & Pisidas, & maritimam montanamque Ciliciam, donec perveniamus ad Euphratem.

ὀρεινῆς, ἐπευξάμενοι τῷ βασιλείῳ Διὶ καὶ πειδὰν τὰ ἐν τῇ Ἑλλάδι πάντα χειρωσώμεθα (οὐδεὶς γὰρ ὁ ἐναντιωθησόμενος ἡμῖν τὰ ὅπλα τοσούτοις ἔσιν, ἀλλ' [h] ἀκονιτὶ [i] κρατήσομεν) ἐμβιβάσαντες ἐπὶ τὰς τριήρεις, καὶ τοὺς ἵππους εἰς τὰς ἱππαγωγοὺς ἐμβιβάσαντες (παρεσκεύασται δ' ἐν Κεγχρεαῖς καὶ σῖτος ἱκανὸς, καὶ τὰ πλοῖα [k] ἀφορμὴ, καὶ τἄλλα πάντα) [l] διαβάλλωμεν τὸ Αἰγαῖον [m] ἐς τὴν Ἰωνίαν. εἶτα ἐκεῖ τῇ Ἀρτέμιδι θύσαντες, καὶ τὰς πόλεις ἀτειχίστους λαβόντες ῥᾳδίως, ἄρχοντας καταλιπόντες, προχωρῶμεν ἐπὶ Συρίας διὰ Καρίας, εἶτα Λυκίας, καὶ Παμφυλίας, καὶ Πισίδων, καὶ τὴν παράλιον καὶ ὀρεινῆς Κιλικίας, ἄχρις ἂν ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ἀφικώμεθα.

55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65

33. LYC. Me, rex, si videtur, Satrapam relinque Graeciae. Meticulosus enim sum, & longe discedere domo non facile sustinuerim. At tu videris ducturus in Armenios atque Parthos, gentes pugnaces, & sagittis bene collineantes. Igitur dextrum cornu trade alii, me Antipatrum quendam relinque in Graecia, ne me, dum phalangem tibi duco, sagitta aliquis miserum, circa Susa aut Bactra, qua parte intectus sum, trajiciat. SAM. Fugis delectum, Lycine, metu.

ΛΥΚ. Ἐμὲ, ὦ βασιλεῦ, εἰ δοκεῖ, Σατράπην τῆς Ἑλλάδος κατάλιπε. δειλὸς γάρ εἰμι, καὶ τῶν οἴκοι πολὺ ἀπελθεῖν οὐκ ἂν ἡδέως ὑπομείναιμι· σὺ δὲ ἔοικας ἐπὶ Ἀρμενίους καὶ Παρθυαίους ἐλάσειν, μάχιμα φῦλα, καὶ τοξικὴν εὖ τοχα, ὥστε ἄλλῳ παραδοὺς τὸ δεξιὸν, ἐμὲ Ἀντίπατρόν τινα ἔασον ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, μή με καὶ ἀφαπείρῃ τις οἴστῳ, ἄθλιον βαλὼν ἐς τὰ γυμνὰ, [n] ἢ Σοῦσα ἢ Βάκτρα [o] ἡγεμονόν σοι τὸ φάλαγγος. ΣΑΜ. Ἀποδιδράσκεις, ὦ Λυκῖνε, τὸν κατάλογον, δειλὸς ὤν. ὁ δὲ νό-

70 75 80

h Ἀκονιτὶ] Bene *S.* & *Amst.* Ἀκοντὶ male cett. *i* Κρατήσομεν] Κρατοῦμεν O. & *Fl.* Item marg. *Ai.* *k* Διαρκὴ] Διαρκῆ O. male. *l* Διαβάλλωμεν] Ex emendat. *Solan.* Διαλάσωμεν Edd. & O. *m* Ἐς] Καὶ O. *n* Ἢ Σοῦσα ἢ Βάκτρα] Περὶ ἣν Βάκτρα male O. *o* Ἡγούμενόν σοι] Ἡγεμόνα σὺ male O.

75. Ἀντίπατρόν τινα ἔασον] Ἀλεξάνδρῳ τοῦτο τῆς ἱστορίας, κακῶς· ἦν παραιούμενος τὸν Ἑλλησπόντιον, ἐπὶ τὴν Εὐρώπης Ἀντίπατρον ἀντ' αὐτοῦ καταλείπει. *V.*

cum vulgo librorum servavi, & *Th. Mag.* indicante ibid. Cl. *Jensio*, utrovis more scribi, etiam observat. *J. F. R.*

61. Διαλάσωμεν] Corrige Διαβάλωμεν. *F. G.*

Διαβάσωμεν] Sic visum mutare pro Διαβάλωμεν, quod in omnibus Impr. & Ox. erat. *M. du S.*

62. Ἀρτέμιδι θύσαντες, καὶ τὰς πόλεις ἀτειχίστους λαβόντες, ῥᾳδίως ἄρχοντας καταλιπόντες] Sic quoque Benedictus *captis civitatibus immunitis, & praefectis ibidem facile relictis*, quum Micyllus pariter dedisset *ac civitatibus nullo defendente captis, praefectisque ibidem facile relictis.* Mihi ea ratio loquendi videtur absurda, & distinguendum esse λαβόντες ῥᾳδίως, ἄρχοντας κτλ. Sic enim & solent scriptores loqui & sensus communis fert. Mox longe ineptius vertuntur illa καὶ τὴν παράλιον καὶ ὀρεινῆς Κιλικίας *utramque Ciliciae oram maritimam videlicet & montanam.* Si enim ὀρεινὴ non est παράλιος, non potest ferri *ora*: & cur non simpliciter *maritimamque ac montanam Ciliciam?* *J. G.*

79. Ἀποδιδράσκεις — τὸν κατάλογον] Hanc phrasin alibi observare me non memini. *M. du S.*

80. Κατάλογον] Κατάλογον legit Interpres. *F. G.*

νόμος ἀποτετμῆσθαι τὴν κεφαλήν, εἴ τις λιπὼν φαίνοιτο τὴν τάξιν. ἀλλ' ἐπεὶ καὶ τὴν [a] Εὐφράτην ἤδη ἐσμὲν, καὶ ὁ πολεμὸς ἐξευκέναι, καὶ κατόπιν ὅπόσα διεληλύθαμεν ἀσφαλῶς ἡμῖν ἔχει, καὶ πάντα ὑπαρχοι κατέχουσιν, ὑπ' ἐμοῦ ἑκάστῳ ἔθνει ἐπεισαχθέντες, οἱ δὲ καὶ ἀπίασι, τὴν Φοινίκην ἡμῖν ἐν τοσούτῳ, καὶ τὴν Παλαιστίνην, εἶτα καὶ τὴν Αἴγυπτον προσαξόμενοι. σὺ πρῶτος, ὦ Λυκῖνε, ἄφβαινε, [b] τὸ δεξιὸν ἄγων, εἶτα ἐγὼ, καὶ μετ' ἐμὲ ὅτοσὶ Τιμόλαος. ὅπη πᾶσι δὲ τὸ ἱππικὸν ἄγε σὺ, ὦ Ἀδείμαντε.

Καὶ ἅμα μὲν τῆς Μεσοποταμίας οὐδεὶς ἀπήντησεν ἡμῖν πολέμιος, ἀλλ' ἑκόντες αὐτούς τε καὶ τὰς ἀκροπόλεις ἄνθρωποι [c] ἐνεχείρισαν, καὶ ὅτι [d] Βαβυλῶνα ἐλθόντες ἀπροσδόκητοι παρήλθομεν εἰς τὸ εἴσω τῶν τειχῶν, καὶ ἔχομεν τὴν πόλιν. ὁ βασιλεὺς δὲ περὶ [f] Κτησιφῶντα ἄμφω τρίβων, ἤκουσε τὴν ἔφοδον· εἶτα εἰς Σελεύκειαν παρελθὼν, παρασκευάζεται ἱππέας τε ὅτι πλείστους μεταπεμπόμενος, καὶ τοξότας, καὶ σφενδονήτας. ἀπαγγέλλουσι δ' ἡμῖν οἱ σκοποὶ ἀμφὶ τὰς ἑκατὸν [g] ἤδη μυριάδας τῷ μαχίμῳ συνειλέχθαι, καὶ τούτων εἴκοσιν [h] ἱπποτοξότας· καίτοι ὅπω ὁ Ἀρμένιος [i] πάρεστιν, οὔτε οἱ κατὰ τὴν Κασπίαν θάλατταν οἰκοῦντες, οὔτε οἱ ἀπὸ Βάκτρων, ἀλλ' ἐκ τῶν [k] πλησίων καὶ προαστείων τῆς ἀρχῆς· οὕτω ῥᾳδίως τοσαύτας μυριάδας [l] κατέλεξε.

At lex eſt, capite plecti, ſi quis ordines deſeruiſſe deprehendatur. Sed quando jam ſumus ad Euphratem, & junctus eſt *ponte* fluvius, & a tergo quae reliquimus, tuta ſunt omnia: atque omnia tenent praefecti, unicuique populo a me dati: alii vero diſceſſerunt, qui Phoenicen nobis interea, & Palaeſtinam, deinde etiam Aegyptum reducant. Ac tu primus, Lycine, dextro cornu inducto, transjice: tum ego: & poſt me hic Timolaus: poſt omnes autem tu equitatum, Adimante, ducito.

34. Atque per Meſopotamiam nullus nobis obviam venit hoſtis, ſed ſponte ſe cum arcibus viri nobis dediderunt: progreſſique ad Babylonem, ex improviſo intra muros delati urbem habemus. Rex autem qui circa Cteſiphontem haeret, audita impreſſione progreſſus ad Seleuciam parat ſe, equitatu arceſſito quam plurimo, & ſagittariis funditoribusque. Renunciant ergo exploratores, circa millies mille jam viros pugnae aptos collectos eſſe, in his ducenta millia jaculantium ex equis, quamquam Armenius nondum adeſt, neque qui Caſpium mare accolunt, neque Bactriani, ſed de partibus modo vicinis & ſuburbanis quaſi imperii: adeo facile tot millia coegit. Itaque tem-

a Εὐφράτην] Ἐφράτην prave O. b Τὸ] Τὸν male O. c Ἐνεχείρισαν] Ἐνεχείρησαν O. rurſus male. d Βαβυλῶνα] Βαβυλῶνι O. prave. e Δὲ] Omiſit *Fl.* f Κτησιφῶντα] Κτησιφῶντος O. g Ἤδη] Neglectum in O. h Ἱπποτοξότας] Ἱπποτοξόται O. i Πάρεστιν] Πω πάρεστιν O. k Πλησίων] An πλησίον; adſcripſit *Solan.* l Κατέλεξε] Recte ſic *Pell.* Κατέλεξε male Edd. & Codd. noſtri.

87. Οἱ δὲ] Pro *alii vero* uſitatum eſſe, permultis docet Rev. *J. Elſn.* Obſ. ad N. T. I. p. 347. *J. F. R.*

6. Εἴκοσιν] Μυριάδας ſcil. *F. G.*

9. Τῶν πλησίων] Etſi οἱ πλησίον alibi rectius & uſitatius, ut ſupra T. I. *Necyom.* c. 16. med. μηδὲν τῶν πλησίον ἀφέρων, atque alibi, ut indico T. III. *Philopatr.* c. 16. hic tamen nihil mutem, propter nexum cum προαστείων. *J. F. R.*

11. Κατέλεξε] Κατέλεξε legendum videtur. *F. G.* Κατέλεξε] Neque κατάγειν eſſe exercitum cogere vel conducere, novi; neque formam illam Atticam, quam habet ἄγω vel ἄγνυμι aliter frangendi intellectu poſitam memini. Solicitor proinde levicula mutatione legere κατέλεξε, *CONSCRIPSIT, DELEGIT*, quod ſolenne in hac re verbum eſt, unde paullo ante κατάλογον dixerat. Λ facile in Α tranſiit, poſt quod Ε ſequens librarii ſtilo forte confoſſum eſt, factumque ex ΚΑΤΕΛΕΞΕ, ΚΑΤΕΑΞΕ. *J. M. G.*

29. Τριάκοντα] Aberat Pyraeeus portus XL. ſtadiis ab urbe, quorum in quatuor partes diviſorum tres jam emenſi

tempus eſt, ut nos etiam, quid nobis agendum ſit, circumſpiciamus.

35. ADIM. Nimirum ego ajo oportere vos pedites Cteſiphontem petere; nos autem, equitatum, hic manere ad Babylonem tuendam. SAM. Etiam tu, Adimante, metuis conſtitutus prope periculum. Tibi vero, Timolae, quid videtur? TIM. Omni cum exercitu hoſtes aggredi, nec exſpectare, donec parent ſe melius, adfluentibus undique auxiliis. Sed dum adhuc in via ſunt hoſtes, illos aggrediamur. SAM. Bene mones. Tu vero, Lycine, quid cenſes? LYC. Ego tibi dicam. Quandoquidem a contentione itineris fatigati ſumus, qui hodie mane deſcenderimus in Piraeeum, nunc vero jam triginta circiter ſtadia progreſſi ſimus; & ſol (*ardor*) multus: (circa meridiem enim eſt) ut hic alicubi ſub oleis, in everſa illa columella aſſidentes, requieſcamus, ac deinde ſurgentes, ſtudioſe redeamus in urbem. SAM. Scilicet Athenis tibi adhuc eſſe, bone vir, videris, qui circa Babylonem in campo ante muros ſedeas tot inter milites, diſputans de bello. LYC. Repoſuiſti me in memoriam. At ego putabam me ſobrium eſſe. Jam tuum eſt dicere ſententiam.

χαιρὸς ἤδη σκοπεῖν ἡμᾶς ὅ, τι χρὴ ποιεῖν.

ΑΔΕΙΜ. Ἀλλ' ἐγὼ μὲν φημι δεῖν ὑμᾶς τὸ πεζὸν ἀπιέναι τὴν ἐπὶ Κτησιφῶντα, ἡμᾶς δὲ τὸ ἱππικὸν αὐτοῦ μένειν, τὴν Βαβυλῶνα φυλάξοντας. ΣΑΜ. Ἀποδειλιᾷς καὶ σὺ, ὦ Ἀδείμαντε, πλησίον τοῦ κινδύνου γενόμενος. σοὶ δὲ τί δοκεῖ, ὦ Τιμόλαε; ΤΙΜ. Ἁπάσῃ τῇ στρατιᾷ βαδίζειν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, μηδὲ περιμένειν ἕως ἂν ἄμεινον παρασκευάσωνται, παντάχοθεν [m] αὐτοῖς συμμάχων προσγενομένων, ἀλλ' ἕως ἔτι κατ' ὁδὸν εἰσὶν οἱ πολέμιοι, ἐπιχειρῶμεν αὐτοῖς. ΣΑΜ. Εὖ λέγεις· σὺ δὲ τί, ὦ Λυκῖνε, δοκιμάζεις; ΛΥΚ. Ἐγώ σοι φράσω. ἐπειδὴ κεκμήκαμεν συντόνως ὁδεύοντες, ὁπότε κατήειμεν ἔωθεν ἐς τὴν Πειραῖα, καὶ νῦν δὲ ἤδη τριάκοντά που σταδίους προκεχωρήκαμεν, καὶ ὁ ἥλιος πολὺς, καὶ μεσημβρίαν μὲν ἤδη μάλιστα, ἐνταῦθά που [n] ἐπὶ τὰς ἐλαίας [o] ἐπὶ τὴν ἀναγεγραμμένης στήλης καθίσαντας [p] ἀναπαύσασθαι, εἶτα ὕστως ἀναστάντας [q] πορεύεσθαι, καὶ ἀνύειν τὸ λοιπὸν ἐς τὸ ἄστυ. ΣΑΜ. Ἔτι γὰρ Ἀθήνησιν, ὦ μακάριε, εἶναι δοκεῖς, ὃς ἀμφὶ Βαβυλῶνα ἐν τῷ πεδίῳ, πρὸ τοῦ τείχους ἐν τοσούτοις στρατιώταις [r] κάθησαι περὶ τοῦ πολέμου διαλεγόμενος. ΛΥΚ. Ὑπέμνησας· ἐγὼ δὲ νήφειν ᾠόμην, καὶ σὺ [s] παρὰ τὸ φανεῖσθαι τὴν γνώμην.

ΣΑΜ.

m Αὐτοῖς] Αὐτῶν *Fl.* *n* Ἐπὶ τὰς ἐλαίας] Omiſſa in O. *o* Ἐπὶ] Ὑπὸ *Marc.* Nil mut. Edd. & O. *p* Ἀναπαύσασθαι] Ἀναπαύεσθαι O. *q* Πορεύεσθαι καὶ] Deſunt in O. *r* Κάθησαι] Καθίσαι O. *s* Παρὰ] Lege περί.

emenſi erant; quarta reſtabat Luciano vid. c. 16. & notam noſtram. *M. du S.*

32. Ἐπὶ τὴν ἀναγεγρ.] Ὑπὸ στήλης leg. omnino. Sic ὑπὸ γῆς, ὑπὸ μάλης & ſim. *F.G.* Eadem habet *Æ.M.*

Ibid. Ἀναγεγραμμένης] Quid ſibi velit ἀναγεγραμμένη στήλη, non eſt facile dictu. Leges quidem aut verba alia ἀναγεγραμμένα dici poſſunt, στήλη forte ἐπιγεγραμμένη, i. e. *literata*, *inſcripta*, ut adhuc dederunt interpretes. Quid vero ad aſſidendum commoditatis habet, & quidem, ut quatuor homines ſedeant, στήλη, *columella*, *cippus*, altum magis opus, quam longum aut latum? & quid ad eam partem, qua ſedetur, literae? Scilicet impoſuit antiquo alicui librario ſimilitudo maxima quae intercedit inter Τ & Γ literas: viderat idem literata ſaxa frequentia: dedit ergo ἀναγεγραμμένης pro ἀνατετραμμένης. *Columella*, *cippus*, *pila*, cum ſtant, ſcriptis ſervandis, & ingerendis in praetereuntium oculos, idonea: cum everſa jacent, ſive literata ſint, ſive minus, ſeſſionem praebent commodam fatigatis. *J.M.G.*

35. Τὸ λοιπὸν] Subaudi τὴν ὁδοῦ. *F.G.*

40. Καὶ σὺ παρὰ τὸ φανεῖσθαι τὴν γνώμην] Non ſine menda. *Th.M.* Additamentum videtur. An ὦ θαυμάσιε τὴν γνώμην, ἐδὲν ὑγιές. *F.G.*

Καὶ

ΣΑΜ. [a] Πρόσειμεν δή, εἴ σοι δοκεῖ, καὶ ὅπως ἄνδρες ἀγαθοὶ ἐν τοῖς κινδύνοις ἔσεσθε, μηδὲ προδώσετε τὸ πάτριον φρόνημα· ἤδη γάρ που καὶ οἱ πολέμιοι ἐπιλαμβάνουσιν. ὥστε τὸ μὲ σύνθημα ἔστω, Ἐνυάλιος. ὑμεῖς δὲ ἐπειδὰν σημήνῃ ὁ σαλπιγκτὴς, ἀλαλάξαντες, καὶ τὰ δόρατα κρούσαντες πρὸς τὰς ἀσπίδας, ἐπείγεσθε συμμίξαι τοῖς ἐναντίοις, καὶ ἐντὸς γενέσθαι τῶν τοξευμάτων, ὡς μηδὲ πληγὰς λαμβάνωμεν, ἀκροβολίζεσθαι αὐτοῖς διδόντες. καὶ ἐπειδὴ ἐς χεῖρας ἤδη συνεληλύθαμεν, τὸ μὲ εὐώνυμον, καὶ ὁ Τιμόλαος, [b] ἐτρέψαντο τοὺς καθ' αὑτούς, Μήδους ὄντας, τὸ δὲ κατ' ἐμὲ ἰσόπαλον ἔτι. Πέρσαι γάρ εἰσι, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐν αὐτοῖς· ἡ δὲ ἵππος ἅπασα τῶν βαρβάρων ἐπὶ τὸ δεξιὸν ἡμῶν ἐλαύνουσιν, ὥστε, ὦ Λυκῖνε, αὐτός τε ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνου, καὶ τοῖς μὲ σαυτοῦ κελεύου δέχεσθαι τὴν ἐπέλασιν.

36. SAM. Aggredimur ſane, ſi tibi videtur. Et *mementote*, ut viri fortes ſitis in periculis, nec prodatis ſenſum illum patrium: jam enim alicubi invadunt hoſtes. Itaque teſſera erit *Mars!* Vos vero cum claſſicum cecinerit tubicen, clamore ſublato, incuſſis in clypeos haſtis, urgete manus conſerere cum hoſtibus, & intra teli jactum venire, ut nec excipiamus ictus jaculandi facultate illis data: & cum ad manus jam venerimus, ſiniſtrum *cornu* & Timolaus jam in fugam verterunt ſibi oppoſitos Medos, ſed meum agmen aequo adhuc marte pugnat: ſunt enim Perſae & rex inter ipſos. Equitatus autem barbarorum univerſus in dextram *aciem* noſtram invehitur: itaque, Lycine, & ipſe vir fortis eſto, & tuis, ut impetum excipiant, impera.

ΛΥΚ. Ὦ τύχης, ἐπ' ἐμὲ γὰρ οἱ ἱππεῖς ἅπαντες, καὶ μόνῳ μοὶ ἐπιτήδειος αὐτοῖς ἔδοξα [c] ἐπελαύνειν· καί μοι δοκῶ, ἢν βιάζωνται αὐτομολῆσειν, προσδραμὼν ἐς τὴν παλαίστραν, ἔτι πολεμοῦντας ὑμᾶς καταλιπών. ΣΑΜ. Μηδαμῶς. κρατεῖς γὰρ αὐτῶν καὶ σὺ ἤδη τὸ μέρος· ἐγὼ δὲ ὡς ὁρᾷς, καὶ μονομαχήσω πρὸς τὸν βασιλέα, [d] προκαλεῖται γάρ με, καὶ ἀναδῦναι πάντως αἰ-

37. LYC. Vah fortunam! In me enim equites univerſi: & ſolus idoneus ſum viſus, in quem irruant. Videor mihi, ſi vim faciant, fugere curriculo in palaeſtram, & adhuc pugnantes vos deſerturus. SAM. Nequaquam. Vinces enim jam tu quoque tua in parte. Ego autem, ut vides, jam ſolitariam cum rege pugnam pugnabo. Etenim me provocat, & retrocedere omnino tur-

a Πρόσειμεν] Πρόσιμεν O. b Ἐτρέψαντο] Ἔτρεψαν O. c Ἐπελαύνειν] Ἀπελαύνειν male O. d Προκαλεῖται] Recepi ex *J.* & *V2.* Προσκαλεῖται cett. male.

Καὶ σὺ . . .] Corruptus haud dubie locus, ad quem emendandum nihil in libris auxilii, quippe qui omnes conſentiant; forſan ἰσὸν ἐσίγα vel ſimile quid, ſcriptum fuerat, & πρὸ τοῦ, pro ὥσθ' ἅτε. *M. du S.*

42. Καὶ ὅπως] Subaudi ὁρᾶτε, σκοπεῖτε & ſim. *F. G.* Exempla vid. ap. *L. Bos* de Ellipſ. V. ΣΚΟΠΕΙΝ. Adde infra c. 41. *J. F. R.*

69. Προκαλεῖται] Genuina haec lectio, quam ex Mſſ. Ox. & *Ven.* 2. habemus, vulgata προσκαλεῖται nihili eſt. *M. du S.*

82. Προσκυνήσασαι ὑμῶν] Προσκυνῆσαι ὑμῖν. *Th. M.* Προσκυνήσασαι. ὑμῶν] *Marcilii* emendationem omnino neceſſariam hic amplector, nemo enim dandi caſum cum verbo προσκυνέω conjunctum aut apud hunc alibi, aut apud ullum ſcriptorem Graecum oſtendat. Sed ὑμῶν non ὑμῖν poſtulat ἄρξω, moris autem quem tangit, illuſtre habes apud *Xenophontem* exemplum, quod vid. Anab. 1. p. 154. 17. *M. du S.*

Προσκυνήσασαι. ὑμῶν] Relinquo *Marcilio* ſuum προσκυνήσασαι, etſi προσκυνήσασαι forſan dare voluit, pro eo quod aliter alicubi ſcript. invenit. In ὑμῶν autem pro ἡμῶν ei adſentior, modo ὑμῶν dediſſet. *J. F. R.*

Ibid. Κατὰ τὸν Ἑλλήνων νόμον] Oppoſitionis ratio ſuadet, aliquid hic omiſſum; forte quod nollet librarius Ἑλλήνων bis ponere. Nam ita cenſeo dediſſe Lucianum, Ἑλλήνων δὲ κατὰ τὸν Ἑλλήνων νόμον ἄρξω. *J. M. G.*

86. Αἰ ἄν] Etſi aliquis ſenſus ineſt vulgatae, conjicio tamen αἰ delendum. *J. F. R.*

88. Μετ-

turpe est. LYC. Per Jovem etiam mox ab illo vulneraberis, regium enim hoc etiam, vulnerari in pugna pro imperio. SAM. Bene mones. Leve quidem mihi vulnus, minimeque aperto corporis loco, adeo ut neque cicatrix in posterum deformis futura sit. Verum vides, ut invectus ego ictu uno ipsum cum equo emissa hasta trajeci, ac deinde capite abscisso, ablatoque diademate rex jam factus sum.

38. Ac barbari quidem nos adorent: *Graecis autem* Graeco more unici Praetoris nomine imperabo. Post haec igitur cogitate, quot urbes de meo nomine appellatas conditurus sim, quot contra vi captas sim vastaturus, si qua injuria imperium meum affecerint. Omnium vero maxime Cydiam divitem mulcabo, qui, vicinus meus cum esset, agro me, ingressus paullatim intra fines, expulit.

39. LYC. Desine jam Samippe. Tempus enim est, te jam, qui talem pugnam viceris, Babylone epulari victoriae caussa, (extra stadia enim puto tibi esse imperium) ac Timolaum jam suo loco optare, quidquid voluerit. SAM. Quid ergo, Lycine, qualia optasse tibi videor? Multum, maxime admirabilis regum, laboriosiora & magis violenta *votis* Adimanti, quatenus il-

χρόν. ΛΥΚ. Νὴ Δία, ᾧ τετρῶσθαι αὐτίκα μάλα πρὸς αὐτῷ, βασιλικὸν γὰρ ᾧ τὸ τρωθῆναι περὶ τὴν ἀρχῆς μαχόμενον. ΣΑΜ. Εὖ λέγεις, ἐπιπόλαιον μοὶ τὸ τραῦμα, ᾧ οὐκ εἰς τὰ φανερὰ τοῦ σώματος· ὡς μηδὲ τὴν ὕλην ὕστερον ἄμορφον γενέσθαι· πλὴν ἀλλὰ ὁρᾷς [c] ὅπως ἐπελάσας, μιᾷ πληγῇ αὐτόν τε ᾧ τὸν ἵππον διέπειρα, τὴν λόγχην ἀφείς; εἶτα τὴν κεφαλὴν ἀποτεμών, οὐκ ἀφελὼν τὸ διάδημα, βασιλεὺς ἤδη γέγονα, προσκυνούμενος ὑφ' ἁπάντων.

Οἱ βάρβαροι προσκυνείτωσαν· [f] ὑμῶν δὲ τὸν Ἑλλήνων νόμον ἄρξω, εἰς στρατηγὸς ὀνομαζόμενος. Ὅπου τοίνυν ἄρα ἐννοεῖτε ὅσας πόλεις [g] ἐπωνύμους ἐμαυτοῦ οἰκιῶ, ὅσας δὲ ᾧ καθαιρήσω ἐλὼν κρατῶν, [h] αἳ ἂν ὑβρίσωσί τι εἰς τὴν ἀρχήν· ἁπάντων δὲ μάλιστα Κυδίαν τὸν πλούσιον μελετεύσομαι, ὃς ὅμορος ἤδη ὢν μοι, ἐξέωσε τοῦ ἀγροῦ, ἐπιβαίνων κατ' ὀλίγον ἐς τὸ εἴσω τῶν ὅρων.

ΛΥΚ. Πέπαυσο ἤδη, ὦ Σάμιππε, χαιρὸς γάρ σε ἤδη νενικηκότα τηλικαύτῃ μάχῃ, ἐν Βαβυλῶνι εὐωχεῖσθαι τὰ ἐπινίκια, (ἐκτὸς γὰρ, οἶμαί, σοι ἡ ἀρχὴ) Τιμόλαον δὲ ἐν τῷ μέρει εὔχεσθαι ὅτῳ ἂν ἐθέλῃ. ΣΑΜ. Τί δ' ἂν, ὦ Λυκῖνε, οἷά σοι ἠτῆσθαι δοκῶ; ΛΥΚ. Παραπολὺ, ὦ θαυμασιώτατε βασιλέων, ἐπιπορώτερα ᾧ βαιότερα τῶν Ἀδειμάντου, πρὸς ὅσον ἐκεῖ-

[e] Ὅπως ἐπελάσας] Ὅσον ἐπιπελάσας O. [f] Ὑμῶν] Ἡμῶν, Edd. [g] Ἐπωνύμους ἐμαυτοῦ] Ἐπωνύμους ἐπ' ἐμαυτοῦ O. & *Fl.* cum marg. *A1.* [h] Αἳ] Οἳ male O. & *Fl.* Οἳ sine accentu marg. *A1.* [i] Ἐκτάδος] Recte *B1.2. P.* Ἑκτάδος adspirate *f. B1. Fr. H. S. Ald.* Ἐξτάδος pejus L. *Schol.* & *Fl.*

94. Ἐξτάδος γὰρ οἶμαι σοι] Ἐξτάδιον, ἔφατο γὰρ ἤδη αὐτοῖς ὁπόσον σταδίων [k] ἀπίχοι ἂν ἀφεστώσης ἡ κώμη μακαρία. *V.*

[k] Ἀπίχοι] Ἐπίχοι V.

88. Μετελεύσομαι] Negat *Pollux* in ἦκω, ἐλεύσομαι dici, quod tamen habet *Dion. Halic.* Ant. III. p. 151. *f. Hom.* Il. Θ. 12. & alibi. & compositum μετελεύσομαι etiam Noster non semel, ut forsan parebit ex Indice, ne alios addam, quia nemo negat, quod sciam. Sed ἐπελεύσομαι negat etiam *Th. Mag.* V. ΑΠΕΙΣΙΝ, aliquanto meliore jure, vid. *Hemst.* T. I. p. 10. *J. F. R.*

94. Ἐκτάδος] *Extra stadia tua jam es, stadia imperii tui peracta sunt.* Male Interpres cum ἐξτάδος confundit, *sex stadiorum* vertens. *F. G. Sex stadiorum* etiam Cl. *Gesn.* quod mutavi. *J. F. R.*

Ἐκτάδος] Lege omnino uti edi curavimus, ἐκτάδος, uti recte scribitur in *Ven. 2. B1.* & 2. & *P.* ut ἐκτόνδος. Ἐκπρόθεσμος &c. In L. *Schol.* & *Fl.* ἐξ— In O. vero & reliquis ἐκ— neque Graece neque vere, cum unicuique *decem stadia*, ex ratione supra ad c. 16. inita, assignari oporteat. Et re ipsa assignata ex 35. pateat, cum Luciano remanserint *Decem. M. du S.*

ἐκεῖνος μὲ ἐτρύφα, διτάλαντα χρύσεα ἐκπώματα προτείνων τοῖς [a] συμπόταις, σὺ δὲ, καὶ ἐτιτρώσκου μονομαχῶν, καὶ ἐδεδίεις, καὶ ἐφρόντιζες νύκτωρ, καὶ μεθ' ἡμέραν· οὐ μόνον γὰρ σοι τὰ παρὰ τῶν πολεμίων φοβερὰ ἦν, ἀλλὰ καὶ ἐπιβουλαὶ μυρίαι, καὶ φθόνος παρὰ τῶν συνόντων, καὶ μῖσος, καὶ κολακεία, φίλος δὲ οὐδεὶς ἀληθὴς, ἀλλὰ πρὸς τὸ δέος ἅπαντες, ἢ πρὸς τὴν ἐλπίδα εὖνοι δοκοῦντες εἶναι. ἀπόλαυσις μὴν γε, οὐδὲ ὄναρ τῶν ἡδέων, ἀλλὰ δόξα [b] μόνον, καὶ πορφυρὶς χρυσῷ ποικίλη, καὶ ταινία λευκὴ περὶ τῷ μετώπῳ, καὶ δορυφόροι προιόντες. τὰ δ' ἄλλα κάματος ἀφόρητος, καὶ ἀηδία πολλὴ· καὶ ἢ χρηματίζειν τοῖς παρὰ τῶν πολεμίων ἦκουσι δεῖ ἢ δικάζειν, ἢ καλαπέμπειν τοῖς ὑπηκόοις ἐπιτάγματα. καὶ ἤτοι ἀφέστηκέ τι ἔθνος, ἢ ἐπελαύνουσί τινες τῶν ἔξω τῆς ἀρχῆς. δεδιέναι οὖν δεῖ πάντα, καὶ ὑφορᾶσθαι. καὶ ὅλως ὑπὸ πάντων μᾶλλον ἢ ὑπὸ σεαυτοῦ εὐδαιμονίζεσθαι.

Καὶ γὰρ οὖν καὶ τόδε πως οὐ ταπεινὸν, ὅτι καὶ νοσεῖς τὰ ὅμοια τοῖς ἰδιώταις, καὶ ὁ πυρετὸς οὐ [c] διαγιγνώσκει σε βασιλέα ὄντα, οὐδὲ ὁ θάνατος δέδιε τοὺς δορυφόρους, ἀλλ' ἐπιστὰς ὁπόταν αὐτῷ δοκῇ, ἄγει οἰμώζοντα, οὐκ αἰδούμενος τὸ διάδημα; σὺ δὲ ὁ ὕπτιος ὑψηλὸς καλαπεσὼν, ἀνάσπαστος ἐκ τοῦ βασιλείου θρόνου τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἄπει, τοῖς πολλοῖς ἰσότιμος, ἐλαυνόμενος ἐν τῇ ἀγέλῃ τῶν νεκρῶν, χῶμα ὑψηλὸν ὑπὲρ γῆς, καὶ στήλην μακρὰν, ἢ πυραμίδα εὔγραμμον τὰς γωνίας ἀπολιπὼν, ἐκπρόθεσμα καὶ ἀνεπαίσθητα φιλοτιμήματα· εἰκόνες δὲ ἐκεῖναι, καὶ νεὼς, οὓς ἀνιστᾶσιν αἱ πόλεις θεραπεύσασαι, καὶ τὸ μέγα ὄνομα,

Ille quidem luxuriose vivebat, aurea binorum talentorum pocula propinans convivis: at tu & vulneratus es in pugna solitaria, & metuisti, & solicitus noctes diesque fuisti. Neque enim ab hoste tibi solo metuendum erat, sed insidiae sexcentae, & invidia a familiaribus, & odium, & adulatio: amicus autem nemo verus, sed ad metum omnes aut ad spem benevoli qui esse videantur. Fructus rerum suavium ne per somnum quidem, sed gloria sola, & distincta auro purpura, & taenia circa frontem alba, & praecedentes satellites: caeterum labor intolerabilis & multum injucunditatis; cum aut opera danda sit his qui ab hostibus veniunt, aut jus dicendum, aut mittenda civibus imperia. Et aut defecit gens aliqua, aut externi quidam imperium invadunt. Metuere ergo oportet omnia & suspicari, atque in universum omnibus potius, quam tibi ipsi, videri beatum.

40. Etenim illud etiam qui non humile, quod aegrotabis non minus quam privati, nec febris te regem esse internoscit, neque metuit mors satellites; sed cum ipsi visum fuerit supervenientes, plorantem nihil diadema reveritus abducit. Tu vero de loco ita excelso delapsus detractusque de throno regio, eandem abis viam, aequatus vulgo, abactus cum grege mortuorum, tumulum in terra relinquens excelsum, & columnam longam, aut accurate descriptam angulis pyramidem, in quibus fere homines, cum nihil jam inde ad sensum ipsorum perveniat, superbiunt. Statuae autem illae & templa, quae excitant colendi causa civitates, & ma-

a Συμπόταις] Συμπολίταις male O. b Μόνον] Ita Ox. Fl. Fr. &c. Μὸν J. cum V2. c Διαγιγν.] Διαγιν. O.

12. Ταινία λευκὴ] Hoc erat, quod Diadema vocabant, insigne Regium. M. du S.

35. Νεὼς] Νεὼ plurale corrigit Gujet. certiore jure, quam supra c. 23. λαγὼ pro λαγώς. Nam quum οὓς hic addatur, facile suspiceris etiam νεὼ plurale dedisse auctorem. Et quamvis mascul. plurale οὓς per syllepsin alii dicent accipiendum, comprehenso εἰκόνες, eos hic non audio, quia plures civitates non erexere unum sed plura templa. Adeoque vix a me impetro, quin Gujeti emendationem, invitis Edd. recipiam. J. F. R.

38. Ἐπὶ

magnificum illud nomen, paullatim defluunt omnia, & neglecta abeunt. Si vero vel maxime ad longissimum tempus permaneant, quis adhuc fructus ad eum pervenire potest, qui nihil sentiat? Vides, quas molestias vivus adhuc sis habiturus, metuens, solicitus, laborans; & quis post mortem status futurus sit?

41. Sed jam optare tuum est, Timolae, & ut illos superes, ut *factorum* probabile est virum prudentem, & uti rebus scientem. TIM. Vide igitur, Lycine, si quid reprehensione dignum optaturus sim, & quod corrigere aliquis possit. Aurum proinde ac thesauros, & modios numûm, aut regna, & bella & metus pro imperio, quae merito reprehendisti, non poscam. Nam ista quidem infirma, & insidiis exposita multis, & plus, quam suavitatis, in iis molestiarum inest.

42. Ego autem optem ab occurrente mihi Mercurio anulos dari quosdam, qui virtutem habeant hujusmodi: unum, ut valeat semper corpus & salubre sit, & vulneri nulli, aut morbo penetrabile; alterum, cujus auxilio non videatur qui induit, qualis erat ille Gygis: alium rursus, ut plus decies mille hominum robur habeam, & quod onus vix decies mille homines moliri simul queant, hoc ut facile solus transferre possim: insuper volare ut possim, multum elatus de terra, ad hoc quoque sit mihi anulus. Verum somno sopire *ut quem* quoscumque volueto, & janua mihi unaquaeque accedenti sua sponte ut aperiatur, laxato claustro, remoto pessulo; ad hoc utrumque unus idemque valeat anulus.

πάντα κατ' ὀλίγον [d] ἀποῤῥεῖ, καὶ ἄπειστα ἀμελούμενα. ἦν δὲ καὶ ὅτι μάλιστα ὑπὲρ πλείστον [e] βιωμένῳ, τίς ἔτι ἀπόλαυσις ἀναδήτῳ [f] αὐτῷ γενομένῳ; ὁρᾷς οἷα μὲ ζῶν ἔτι ἕξεις πράγματα δεδιὼς, καὶ φροντίζων, καὶ κάμνων, οἷα δὲ καὶ μὴ ἢ ἀπαλλαγὴν ἔσται.

Ἀλλ' ἤδη σοὶ αἰτεῖν, ὦ Τιμόλαε, καὶ ὅπως ὑγιὴς τούτοις, ὥσπερ εἰκὸς ἄνδρα συνετὸν, καὶ πράγμασι χρῆναι εἰδότα. TIM. Σκόπει γῶν, ὦ Λυκῖνε, εἴ τι ὀπτιλήψιμον εὔξομαι, καὶ ὅ, τι ἂν εὐθύναι τις δυνηθείη. χρυσὸν μὲν ὢν, καὶ θησαυρὸς, καὶ μεδίμνους νομίσματος, ἢ βασιλείας, καὶ πολέμους, καὶ δείματα ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς, ἃ εἰκότως διέβαλες, [g] οὐκ αἰτήσομαι, ἀβέβαια γὰρ ταῦτά γε, καὶ πολλὰς τὰς ὀπιθενλὰς ἔχοντα, καὶ πλέον τοῦ ἡδέος τὸ ἀπαρὸν ἐν αὐτοῖς ἔνι.

Ἐγὼ δὲ βέλομαι τὸν Ἑρμῆν ἐντυχόντα μοι δοῦναί τινας δακτυλίους τοιούτους τὴν δύναμιν, ἕνα μὲν, ὅστε ἀεὶ ἐῤῥωμένος καὶ ὑγιαίνειν τὸ σῶμα, καὶ ἄτρωτον εἶναι, καὶ ἀπαθῆ· ἕτερον δὲ, ὃς μὴ ὁρᾶσθαι τὸν περιθέμενον, οἷος ἦν ὁ τοῦ Γύγου· τὸν δέ τινα, ὡς ἰσχύειν ὑπὲρ ἄνδρας μυρίους, καὶ ὅ, τι ἂν ἄχθος ἅμα μυρίοι κινῆσαι μόλις δύναιντο, τοῦτό με ῥᾳδίως μόνον ἀνατίθεσθαι· ἔτι δὲ καὶ πέτεσθαι, ὅλον ἀπὸ τῆς γῆς ἐρθέντα· καὶ πρὸς [h] τοῦτό μοι εἶναι δακτύλιόν τινα, καὶ μὴν καὶ εἰς ὕπνον καλασπᾶν, ὁπόσους ἂν ἐθέλω, καὶ ἅπασαν θύραν προσιόντι μοι ἀνοίγεσθαι, καλωμένου τοῦ κλείθρου, καὶ τοῦ μοχλοῦ ἀφαιρουμένου. ταῦτα ἀμφότερα εἰς δακτύλιον δυνάσθω.

Τὸ

d Ἀποῤῥεῖ] Ὑποῤῥεῖ male *Fl.* *e* Βιωμένῳ] Βιουμένου O. *f* Αὐτῷ] Αὐτοῦ O. & *Fl.* cum marg. *A1.* Sed vulgatum bonum. *g* Οὐκ αἰτήσομαι] Omisit O. *h* Τοῦτό μοι] Τοῦτο male O. & sine μοι.

38. Ἐπὶ πλεῖστον] Glossema videtur τοῦ ὅτι μάλιστα. *F.G.*

42. Ἀπαλλαγὴν] *Mutationem* dederunt. Redde, *decessum.* *F.G.*

44. Καὶ ὅπως] Subaudi ὄψα, σκόπει, & sim. *F.G.* Habuimus supra, c. 36. pr. *J F.R.*

57. Δακτυλίους] Veterum ea erat superstitio, ut annulis magicis multas & miras virtutes inesse putarent; vid. & Φιλοψ. *M. du S.*

Τὸ δὲ μέγιστον, ἄλλος τις ἔστω ὁπόσων ὁ ἥδιστος, ὡς ἐράσμιον εἶναί με, ἐσθῆτι κοσμούμενον παισὶ τοῖς ὡραίοις, καὶ γυναιξί, καὶ δήμοις ὅλοις, καὶ [a] μηδένα εἶναι ἀνέραστον, καὶ [b] ὅτῳ μὴ σφοδρότατος ἐγὼ, [c] καὶ ἀνὰ στόμα· ὥστε πολλὰς γυναῖκας ὑπὸ φερούσας τὸ ἔρωτα, καὶ ἀναρτᾶν ἑαυτὰς, καὶ τὰ μειράκια ἐπιμεμηνέναι μοι, καὶ εὐδαίμονα [d] εἶναι δοκεῖν, εἴ τινα καὶ μόνον προσβλέψαιμι αὐτῶν, εἰ δ' ὑπερορῴην, κἀκεῖνα ὑπὸ λύπης ἀπολλύοιτο. καὶ ὅλως, ὑπὲρ τὸν Ὑάκινθον, ἢ [e] Ὕλαν, ἢ Φάωνα τὸν Χῖον εἶναί με.

43. Quod vero caput eſt, ſit etiam alius omnium ille jucundiſſimus, quo induto amabilis ſim formoſis pueris, & mulieribus, & totis populis, ut nemo ſit quin me amet, deſideret, in ore habeat; adeo ut multae mulieres amoris impatientia ſe ſuſpendant, & prae amore mei inſaniant adoleſcentuli, beatusque videatur, ſi quem illorum modo adſpiciam; ſi vero negligentius tractem, hi quoque prae dolore pereant: atque in univerſum ſupra Hyacinthum, aut Hylan, aut Chium Phaonem ego ſim.

Καὶ ταῦτα πάντα ἔχειν, μὴ ὀλιγοχρόνιον ὄντα, μηδὲ κατὰ μέτρον ζῶντα τὸν ἀνθρωπίνης βιοτῆς, ἀλλ' ἔτη χίλια νέον ἐκ νέου [f] γιγνόμενον διαβιῶναι, ἀμφὶ τὰ ἑπταικαίδεκα ἔτη ἀεὶ ἀποδυόμενον τὸ γῆρας, ὥσπερ οἱ ὄφεις. [g] οὐδὲν γὰρ δεήσει με ταῦτα ἔχοντα· πάντα γὰρ ἐμὰ ἦν ἂν τὰ τῶν ἄλλων, ἐς ὅσον ἀνοίγειν τε τὰς θύρας ἐδυνάμην, καὶ κοιμίζειν τοὺς φύλακας, καὶ ἀθέατον εἶναι εἰσιών. εἰ δέ τι ἐν Ἰνδοῖς ἢ Ὑπερβορέοις θέαμα ἔνδοξον, ἢ κτῆμα τίμιον, ἢ ὅσα ἐμφαγεῖν ἢ πιεῖν ἡδέα, οὐ μελαγχολάμενος, ἀλλ' αὐτὸς ἐπιπετόμενος, [h] ἀπέλαυον ἁπάντων ἐς κόρον. καὶ ἐπεὶ γρὺψ, ὑποπτερον θηρίον, ἢ φοῖνιξ, ὄρνεον ἐν Ἰνδοῖς ἀθέατον τοῖς ἄλλοις, ἐγὼ δὲ καὶ

44. Et omnia haec habeam, non parvae aetatis homo, neque ad menſuram vitae humanae vivens; ſed annos mille juventutem unam poſt alteram vivam, interjectis ſeptendecim quibusque annis exuens ſenectutem inſtar ſerpentum. Haec ſi habeam, nihil mihi defuerit. Mea enim fuerint, quae aliorum ſunt omnia, in quantum aperire poſſem januas, & cuſtodes ſopire, & oculos omnium effugere dum intro. Si quod vero apud Indos aut Hyperboreos ſpectaculum nobile, aut pretioſa poſſeſſio, aut quaecumque in cibo vel potu jucunda ſunt, ea non adferri demum curarem, ſed advolans ipſe ad ſatietatem illis fruerer. Et quando Gryps alata belua, aut Phoenix avis apud Indos ſpectata nemini; ego etiam iſta

a Μηδένα] Μηδένι. ἴσως L. b Ὅτῳ] Εἴτω L. O. Nil mut. Edd. c Καὶ] Non eſt in O. d Εἶναι] Non habet *Fl.* e Ὕλαν] Ὕλλαν male O. f Γιγνόμενον] Γινόμενον O. g Οὐδὲν γὰρ δεήσει με ταῦτα ἔχοντα] Sic Edd. omn. & O. h Ἀπέλαυον] Ἀπελαῦν *Fl.* male.

75. Μηδένα] In L. ἴσως μηδένι. Quocumque modo legas, aliquid in ſequentibus erit mutandum. Ego μηδένα ὅτως εἶναι ἀνέραστον ὅτῳ &c. exiſtimo a Luciani manu profectum. Quamvis enim raro ἀνέραστος activve ponatur, ſic etiam uſurpari monent grammatici. *M. du S.*

79. Εἶναι] Non adderem, ſi in pluribus abeſſet. Jam vero non omittendum duxi; quia vel magis abundat alibi, ut T. I. *Necyom.* §. 16. τὸ δὲ τῶν καλῶν ὧν εἶναι ἐκόσμησα. Conf. & *de Calum.* hoc T. c. 16. ac 20. & *Pſeudol.* c. 6. ubi ὃν, ἅτε, & εἶναι redundare, pluribus vidimus. *J. F. R.*

82. Υἱὸς τὸν Ὑάκινθον] His utitur Rev. *Jac. Elſner.* ad exponenda D. Apoſtoli verba in 2. Ep. ad *Corinth.* XI. 23. ubi ὑιὸς ἐγὼ, interpretatur ἐγὼ ὑιὸς αὐτούς. Sed ut ellipſis iſta rarior, ita Lucianeum illud ubique obvium. *J. F. R.*

90. Δεήσει με ταῦτα ἔχοντα] Corrupta ſunt haec verba; qua enim ratione quaeſo qui Graece ſcit, inde eliciat, quod dici oportuit, *hoc enim unum ſupereſt, eum alia ſuppetant omnia?* *M. du S.*

Ibid. Οὐδὲν γὰρ δεήσει με ταῦτα ἔχοντα] Conf. μηδὲν δεῖν ad *Rhet. Praec.* c. 18. f. Et οὐδὲν δεήσει *Dial. Meret.* 2. *Aelian.* V. H. 2. c. 14. κατίμωσεν οὐδὲν τι δεόμενος com-

ista viderem: & fontes Nili viderem solus; & quantum telluris inhabitabile est; & si qui conversis ad nos vestigiis australe telluris hemisphaerium habitant. Insuper vero stellarum naturam & Lunae, ipsiusque adeo Solis facile cognoscerem, in quem nihil ignis valeat. Quodque omnium suavissimum, eodem die nunciare possem Babylonem, Olympia quis vicerit; & pransus forte in Syria, in Italia coenare. Si quis vero inimicus sit, ulcisci eum quoque ex occulto liceret, impacto in caput illius saxo, quo conteratur ipsi cranium; contra benefacere amicis, affuso dormientibus auro. Quin si quis contemtor sit, aut tyrannus, dives, contumeliosus, sublatum ad viginti stadia, demitterem casurum per praeceps. Amoribus autem meis frui nemine prohibente liceret: ingressus quippe nemine vidente sopirem omnes, praeter illos solos. Quale autem illud fuerit, inspectare praeliantes ultra jactum teli sublatum? Et, si videretur mihi, accedens ad victos, sopitis victoribus, victoriam fugientibus tribuerem de fuga reversis. Atque in universum, lusum mihi haberem vitam hominum, mea essent omnia, & Deus reliquis viderer. Haec summa est felicitas, quae perire, quae

τῦτο ἑώρων ἂν, καὶ τὰς πηγὰς δὲ τὰς Νείλε μόνος ἂν ἠπιστάμην, καὶ ὅσον ἡ γῆς [i] ἀοίκητον, καὶ εἴ τινες ἀντίποδες ἡμῖν οἰκῦσι, τὸ νότιον τῆς γῆς ἡμίτομον ἔχοντες. ἔτι δὲ καὶ ἀστέρων φύσιν, καὶ σελήνης, καὶ αὐτῦ ἡλίυ, ῥᾳδίως [k] ἂν ἔγνων, ἀπαθὴς ὢν τῷ πυρί. καὶ τὸ πάντων ἥδιστον, αὐθημερὸν ἀγγεῖλαι [l] εἰς Βαβυλῶνα τίς ἐνίκησεν Ὀλύμπια· καὶ ἀριστήσαντα, εἰ [m] τύχοιμι ἐν Συρίᾳ, δειπνῆσαι ἐν Ἰταλίᾳ. εἰ δέ τις ἐχθρὸς εἴη, ἀμύνασθαι καὶ τῦτον ἐκ τῦ ἀφανῦς, πέτρον ἐμβαλόντα τῇ κεφαλῇ, ὡς ὀπτελρίφθαι τὸ κρανίον. τύς τε αὖ φίλυς εὖ ποιεῖν, [n] ὀπιχέαντα κοιμωμένοις αὐτοῖς τὸ χρυσίον. καὶ μὴν εἴ τις ὑβριστὴς εἴη, ἢ τύραννος πλύσιος ὑβριστὴς, δράμοντα αὐτὸν ὅσον ὀπὶ σταδίυς εἴκοσιν, ἀφῆκα φέρεσθαι κατὰ τῶν κρημνῶν. τοῖς παιδικοῖς δὲ ὁμιλεῖν ἀκωλύτως ἂν [o] ἐξῇ, εἰσιόντα ἀθέατον, [p] κοιμίσαντα ἅπαντας, ἄνευ ἐκείνων μόνων. οἷον δὲ καὶ ἐκεῖνο ἦν, τύς πολεμῦντας ἐπισκοπεῖν ἔξω βέλυς ὑφαιρούμενον, καὶ εἰ δόξειέ μοι προσιέμενος ἂν τοῖς ἡττημένοις, κοιμίσας τύς κρατῦντας, νικᾶν παρείχον τοῖς φεύγυσιν, ἀναστρέψασιν ἀπὸ τῆς τροπῆς. καὶ τὸ ὅλον, παιδιὰν ἐποιύμην ἂν τὸν ἀνθρώπων βίον, καὶ πάντα ἐμὰ ἦν, καὶ θεὸς ἐδόκυν τοῖς ἄλλοις. τῦτο ἡ ἄκρα εὐδαιμονία ἐστὶ, μήτε ἀπολέσθαι, μήτε ἐπιβυλευθῆναι δυ-

i Ἀοίκητον] Εὐοίκητον O. k Ἂν ἔγνων] Ἔγνων ἂν O. l Εἰς] Ἐν O. prave. m Τύχοιμι] Τύχοι O. melius. n Ἐπιχέαντα] Ἐπιχύντα O. o Ἐξῇ] Ἔξειν O. & Fl. p Κοιμίσαντα] Κοιμύσαντα male O.

commoratus est sine ulla necessitate; structura quidem ab hac diversa. At vide anne propius accedat, quod *Dial. Meretr.* 2. ante med. est, ὑδὲν δεήσει τὴν συγκατάξαι ἰδίᾳ. Nondum enim persuadet *Solan.* vulgatum hic esse corruptum; ut enim Latini, *dies deficit me*, id est destituit, aeque dicunt, ac *tela nostris deficiunt*, ap. Caes. legimus, ita δεῖ & δεῖταί quoque interdum cum accusativo personae construi, non ᾠδυσσεῖον videtur. Sensus certe ex analogia perspicuus, *nihil me destituet haec habentem*; cum accusativo person. *Steph.* ex *Eurip.* notavit: Δεῖ σε μακροῦ λόγυ, & accus. rei, ex eod. ἓν δεῖ μόνον μοι. Certe dativus personae non inusitatus, Noster *de Salt.* c. 3. pr. σοι δεήσει. *Amor.* c. 3. f. Ἀλλὰ σοὶ — δεήσει & δεῖ τοῖς γάμοις *Alciphr.* III. Ep. 49. f. *Lys.* p. 53. Ed. *Lond.* νῦ ἐκείνοις δεήσειν χιλίων ταλάντων. Quod si quis igitur hic legat: μοὶ ἔχοντι, nihil quidem difficultatis restaret; sed quia & accus. pers. & accus. rei vidimus separatim, nihil analogiae repugnat, hic utrumque conjungi. *J.F.R.*

99. Γρῦψ] De gryphis supra dictum est ad ultima verba *Dial.* ut *Marm.* *M. du S.*

8. Αὐθημερὸν ἀγγεῖλαι εἰς Βαβυλῶνα] Τὸ, βούλομαι repetendum ex superioribus. *F.G.*

10. Εἰ τύχοι] Sic Mf. Ox. uti conjeceram; reliqui εἰ τύχοιμι. *M. du S.*

20. Ἂν ἐξῇ] Legendum ἐξὸν. *F.G.*

δυναμένῃ, ᾗ μάλιστα μεθ' ὑγείας ἐν μακρῷ τῷ βίῳ.

Τί ἂν αἰτιάσαιο, ὦ Λυκῖνε, τῆς εὐχῆς; ΛΥΚ. Οὐδέν, ὦ Τιμόλαε, οὐδὲ γὰρ ἀσφαλὲς ἐναντιοῦσθαι ἀνδρὶ ὀρνέῳ, καὶ ὑπὲρ μυρίους τὴν ἰσχύν. πλὴν ἀλλὰ ἐκεῖνο ἐρήσομαί σε, εἴ τινα ἄλλον εἶδες ἐν τοσούτοις ἔθνεσιν, ὅσα ὑφῆπται, γέροντα ἤδη ἄνδρα, ὅτῳ δυσκινήτως τὴν γνώμην, ὀλίγῳ δακτυλίῳ μικρῷ ὀχούμενον, ὅστις ὅλα κινεῖν ἄκρῳ τῷ δακτύλῳ δυνάμενον, ἐπέραστον πᾶσι, καὶ ταῦτα φαλακρὸν ὄντα, καὶ ῥῖνα σιμόν; ἀτὰρ εἰπέ μοι καὶ τόδε, τί δὴ πολὺ οὐχ εἷς δακτύλιος ἅπαντα ταῦτα δύναταί σοι, ἀλλὰ τοσούτοις πεπημμένῳ βαδίζῃ, τὴν ἀριστερὰν πεφορτισμένῳ καὶ δάκτυλον ἕνα; μᾶλλον δὲ ὑφαιρεῖ ὁ ἀριθμὸς, καὶ δεῖσθαι καὶ δεξιᾶν [a] συνεπιλαβεῖν. καίτοι εἰς τὴν ἀναγκαιοτάτην [b] προσδεῖ, [c] ὃς πεθέμενόν σε παύσει μωραίνοντα, καὶ πολλὴν ταύτην κόρυζαν ἀποξύσας. [d] ἢ τοῦτο μὲν καὶ ὁ ἑλλέβορος ἱκανὸς ποιῆσαι, ζωρότερος πωθείς.

ΤΙΜ. Ἀλλὰ πάντως, ὦ Λυκῖνε, καὶ αὐτὸς [e] εὔξῃ τί ἤδη ποτὲ, ὡς ἂν μάθωμεν οἷα αἰτήσεις ἀνεπίληπτα καὶ ἀνέγκλητα, ὁ συκοφαντῶν τοὺς ἄλλους. ΛΥΚ. Ἀλλ' οὐ δέομαι εὐχῆς ἐγώ. ἥκομεν γὰρ ἤδη πρὸς τὸ Δίπυλον, καὶ ὁ βέλτιστος οὑτοσὶ Σά-

insidiis peti nequeat, cum valetudine praesertim in vita adeo longa.

45. Quid habes, Lycine, in quo votum hoc reprehendas? LYC. Nihil quidquam, Timolae: neque enim tutum fuerit adversari volucri viro, & supra decies mille alios robusto. Verum illud tamen ex te quaeram, Numquid alium vidisti in tot, quas supervolasti, gentibus, senem hominem adeo mente non constantem, qui veheretur parvo anulo, totos qui montes extremo movere digito posset, amabilem omnibus, idque calvus cum sit & simo naso? Verum hoc quoque mihi dicas. Quid tandem est, quod non unus anulus haec tibi potest omnia? Sed tot indutus ambulabis, oneratae sinistrae unoquoque digito; quin excedit numerus, ut dextram subvenire oporteat. Quamquam tamen unus deest maxime necessarius, quo induto ineptire, detersa illa multa coryza, desinas. An hoc idem praestabit potus meracior hellebori?

46. TIM. Sed omnino, Lycine, ipse quoque jam tandem aliquando optabis aliquid, ut videamus quam tu irreprehensibilia, & crimine omni vacantia, petiturus sis, calumniator reliquorum. LYC. Quin nihil voto mihi opus est. Venimus enim jam ad portam geminam: & optimus hic Sa-

a Συνεπιλαβεῖν] Συνεπιλαλεῖν O. b Προσδεῖ] Πρὸς Διὸς O. c Ὃς] Οὓς male Fl. d Ἢ τοῦτο μὲν καὶ ὁ ἑλλ.] Ἢ μὴν καὶ ἑλλ. O. e Εὔξῃ τί] Ἔξῃ J. sola. Εὔξῃ τι O. solo accentu mutato, scribit Solan.

39. Παρακεκινημένον τὴν γνώμην] Οἷον μωραίνοντα. V. δακτυλιοφορούσῃ. V. (δακτύλιον φορούσῃ C. D. M.)
45. Τὴν ἀριστερὰν πεφορτισμένῳ] Ἐπὶ * γὰρ τῆς ἀριστερᾶς

* Γὰρ] Non aderat in Edd. Addidit M. du S.

38. Γέροντα] Non ergo a juniore Luciano hoc scriptum est; aequales enim esse, qui colloquuntur, omnia suadent. M. du S.
46. Κατὰ δάκτυλον ἕνα] Suspecta videntur. F. G.
49. Ὃς ἅπαντά σοι ταύτην παύσει μωραίνοντα] Nescio quid velit Benedictus *qui obductus te a stultitia cohibeat.* Interim probo Micyllum, *qui te indutum a stultitia cohibeat.* J. G.

51. Κόρυζαν ἀποξύσας] Vid. ad *Indoct.* c. 21. & de ἀποξύσας notata Cl. *Hemsterh.* in Edit. minore Dial. Lucian. p. 26. quae in majore non repetiit, quia augere, mutare, alio transponere in animo habuerat, ut mihi nuper indicavit. Ideoque ego manum abstineo. J. F. R.
56. Ἀνεπίληπτα] Hoc Luciani, item ex ejusd. *Pseudom.* & *Reviv.* & ex *Xenoph.* atque Simpl. in *Epict.* idem

Samippus, dum circa Babylonem depugnat; & tu, Timolae, dum pranſus in Syria, in Italia coenas, his etiam quae mihi aſſignata erant ſtadiis, quod gaudeo, abuſi eſtis. Alioqui nolim ego poſt brevem fructum irritarum inaniamque divitiarum moleſte ferre paullo poſt, cum miſera puls devoranda eſt: quale quid vobis paullo poſt eveniet, cum illa vobis felicitas & multae divitiae avolaverint, vos autem a theſauris illis diadematisque delapſi, & tanquam e ſuaviſſimo ſomnio excitati, diſſimilia omnia domi inveneritis, ut illi qui reges egerant Tragoedi, egreſſi de theatro plerumque eſuriunt, idque cum Agamemnones paullo ante aut Creontes fuerint. Delebitis ergo, ut credibile eſt, & diſplicebunt vobis domeſtica, tibi praeſertim, Timolae, cum idem tibi quod Icaro eventurum ſit, ut ſolutis alis de caelo delapſus humi incedas, perditis illis omnibus, qui de digitis defluxerint annulis. Mihi vero hoc etiam pro theſauris omnibus, ipſaque Babylone, ſatis eſt, quod ſuaviter ridere poſſum, quae vos petiiſtis, cum ſint talia! eaque *homines*, qui Philoſophiam laudatis.

ὁμιπ@, ἀμφὶ Βαβυλῶνα μονομαχῶν, ἡ σὺ, ὦ Τιμόλαε, δεῖπνον μὲν ἐν Συρίᾳ, δεῖπνον δὲ ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ τοῖς ἐμοὶ ἐπιβάλλουσι ἡ σταδίοις καλεχρήσασθε, καλῶς ποιοῦντες· ἄλλως τε οὐκ ἂν δεξαίμην πλοῦτόν σας ἐπ' [f] ὀλίγον, ὑπηρέμου τινὸς πλοῦτον, ἀναθῆναι μετ' ὀλίγον φιλὴν τ' μάζαν ἐδτίων, οἷα ὑμεῖς πείσεσθε μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν ἡ εὐδαιμονία μ' ὑμῖν, καὶ ὁ πολὺς πλοῦτ@ οἴχηται ἀποπτάμεν@· αὐτοὶ δὲ ἀναλαβάντες ἀπὸ τ θησαυρῶν τε ἡ διαδημάτων, ὥσπερ ἐξ ἡδίστου ὀνείρατ@ ἀνεγρόμενοι, ἀνόμοια τὰ ὄντ τ οἰκίας εὑρίσκητε· ὥσπερ οἱ τὺς βασιλεῖς ὑποκρινάμενοι τραγῳδοὶ, ἐξελθόντες ἀπὸ τοῦ θεάτρου, λιμώττοντες οἱ πολλοὶ, ἡ ταῦτα πρὸ ὀλίγου Ἀγαμέμνονες ὄντες ἢ Κρέοντες. λυπήσεσθε οὖν, ὡς τὸ εἰκὸς, καὶ δυσάρεστα ἔσεσθε τὰ ὄντ τ οἰκίας, ἡ μάλιστα σὺ, ὦ Τιμόλαε, ὁπόταν δέῃ σε τὸ αὐτὸ παθεῖν τῷ Ἰκάρῳ τ πτερώσεως ἁλωθείσης, καλαπεσόντα ἐκ τοῦ ἠθρίου καμαὶ βαδίζειν, ἀπολέσαντα τοὺς δακτυλίους ἐκείνους ἅπαντας ἀπορρύεντας τ δακτύλων. ἐμοὶ δὲ ἡ τοῦτο ἱκανὸν, ἀντὶ πάντων θησαυρῶν, ἡ Βαβυλῶν@ αὐτῆς, τὸ γελάσαι μάλα ἡδέως ἐφ' οἷς ὑμεῖς [g] ἠτήσασθε, τοιοῦτοι ὄντες, καὶ ταῦτα φιλοσοφίαν ἐπαινοῦντες.

[f] Ὀλίγου] Hoc & ſequentia, ad alterum usque ὀλίγου, omiſſa in O. [g] Ἠτήσασθε] Ἠτήσασθε male O.

idem adjectiv. adfert *Elſn.* quo probet id in I. ad *Timoth.* 2. 15. ſignificare cum *Heſych.* ἀπρεπτον, ἀνεπίτευκτον, *quod reprehenſione caret.* Sed quis de eo dubitat? *J.F.R.*

63. Καὶ ταδίοις] An δίκα ταδ. Bene monuit Cl. *J. J. Wetſtenius.*

65. Ὑπηρέμου] Metaph. ab ovis ſubventaneis. *F.G.*

69. Οἴχηται] *Hom.* Il. B. 71. *M. du S.*

ETAI-

ΕΤΑΙΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ. DIALOGI MERETRICII.

I.

ΓΛΥΚΕΡΑ ΚΑΙ ΘΑΙΣ. GLYCERA ET THAIS.

ΓΛΥΚ. GLYC.

Τὸν τραλιώτην, Θαΐ, τὸν Ἀκαρνᾶνα, ὃς πάλαι μὲν [a] Ἀβρότονον εἶχε, μετὰ ταῦτα δὲ ἠράσθη ἐμοῦ, τὸν εὐπάρυφον λέγω, τὸν ἐν τῇ χλαμύδι, οἶσθα αὐτόν, ἢ ἐπιλέλησαι τὸν [b] ἄνθρωπον; ΘΑΙΣ. Οὐκ, ἀλλὰ [c] οἶδα, ὦ Γλυκέριον, καὶ [d] συνέπιε μεθ' [e] ἡμῶν πέρυσιν ἐν τοῖς Ἀλῴοις. τί δὲ τοῦτο; ἐφκεις γάρ τι περὶ αὐτοῦ διηγεῖσθαι. ΓΛΥΚ. Γοργόνα αὐτὸν ἡ πανοῦργος, φίλη δοκοῦσα εἶναι, ἀπέσπασεν ἀπ' ἐμοῦ ὑπαγαγοῦσα. ΘΑΙΣ. Καὶ νῦν σοι μὲν ἐκείνη οὐ πρόσεστι, Γοργόναν δὲ ἑταίραν πεποίηται; ΓΛΥΚ. Ναί, ὦ Θαΐ, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐ μετρίως με ἤλγυνε. ΘΑΙΣ. Πονηρὸν μέν, ὦ Γλυκέριον, οὐκ ἀδόκητον δὲ, ἀλλὰ εἰωθὸς γίγνεσθαι ὑφ' [f] ἡμῶν τῶν ἑταιρῶν. ὥστε χρὴ ὅτε ἀνιᾶσθαι ἄγαν, ὅτε μέμφεσθαι τῇ Γοργόνῃ. ὅθεν γὰρ σὲ Ἀβρότονον ἐπ' αὐτῷ πρότερον ἐμέμφετο, κεῖται φίλαι ὄντε. ἀτὰρ ἐκεῖνο θαυμάζω, τί ποτὲ ἐπήνεσεν αὐτῆς ὁ τραλιώτης οὕτω, ἐκτὸς εἰ μὴ παντάπασι τυφλός ἐστιν, ὃς οὐχ ἑωράκει, τὰς μὲν τρίχας αὐτῷ ψειρίας ἔχουσαν, καὶ ἐπιπολὺ τοῦ μετώπου ἀπηγμένας· τὰ χεί-

MIlitemne iſtum, Thais, Acarnanem, qui Abrotonum quondam habuit, poſtea autem me amavit, purpuratum illum dico, cum chlamyde, illum ergo noſti, an hominis oblita es? THAIS. Quin novi, Glycerium, & potavit nobiscum ſuperiore anno, ſacris arealibus. Quorſum autem hoc? Videris enim aliquid de illo narratura. GLYC. Gorgona illum ſceleſtiſſima, quae amica tum videbatur eſſe, dolo ſubductum a me abſtraxit. THAIS. Nunc igitur tecum non eſt, ſed amicam ſibi adſcivit Gorgonam? GLYC. Ita ſane, Thais, nec mediocriter illa me res movit. THAIS. Malum iſtuc quidem, Glycerium, at nihil praeter opinionem: ſed quod fieri a nobis meretricibus ſoleat. Quare nec aegre nimis ferre par eſt, nec accuſanda Gorgona; quippe nec te Abrotonum illius cauſſa accuſavit olim; quamvis eſſetis amicae. Verum illud miror, quod probaverit in illa hic miles, niſi plane caecus eſt: qui non viderit capillos illam raros habere, & multum a fronte abductos. Labia au-

a Ἀβρότονον] Ἀβροτόνου marg. *A1.* b Ἄνθρωπον] Ἀῶν *f.* per compend. c Οἶδα] Εἶδα *f.* d Συνέπιε] Συνέπινε *Fl.* e Ἡμῶν] Recte *P.* Ὑμῶν *Fl. Fr. H. f. Ald. B1. S.* f Ἡμῶν] Bene ſic *P.* ceteraeque. Ὑμῶν male *f.* cum *V2.*

ΓΛΥΚ.] Nomen perſonae loquentis initio horum Dialogorum in plerisque Impreſſis omiſſum ſedulo addendum duximus. *M. du S.*

4. Ἐπιλέλησαι] *Th. Mag.* v. ἐπιλ. *M. du S.*

7. Ἐν τοῖς Ἀλῴοις] Ἀλῶα Feſtum Athenienſium agricolarum dictum quod in areis hac die convivium perſonabat, ἑορτὴ Ἀθήνησι μυστήριον ἄγουσα Δήμητρος. Tangit (*Dial. Mer.* VII. f.) Cætera hujus Dialogi diligenter expoſui ad *Petron.* *f. B.*

Ibid. Ἀλῴοις] Vide Scholia ad *Dial.* VII. Fecerat Euripides fabulam cui Ἀλωάδες titulus. *Grot. Flor.* 54. *M. du S.*

Ἐν τοῖς Ἀλῴοις] De hoc feſto myſteria Cereris, Proſerpinae & Bacchi complectente, vid. Scholiaſt. ad *Dial.*

autem livida *ei sunt* atque cadaverosa, cervix tenuis eminentibus in ea venis, & nasus longus. Unum modo *habet*, *quod* procera est, & recta, & illecebrosum quiddam ridet. GLYC. Nempe putas, Thais, forma captum Acarnanem? Non nosti veneficam esse Chrysarium illius matrem? Thessalas quasdam incantationes quae sciat, ac deducat Lunam? Ajunt vero, illam etiam volare noctu. Ista in furorem vertit hominem, temperatis quae biberet venenis. At nunc ipsam sibi habent vindemiam. THAIS. Nempe tu, Glycerium, ipsa quoque alium vindemiabis. Hunc quidem valere jube.

25 λη δὲ πελιδνὰ, ϗ νεκρικὰ, ϗ τράχηλος λεπτὸς, ϗ ὀπίσημοι ἐν αὐτῷ αἱ φλέβες, ϗ ῥὶς μακρά· ἓν μόνον εὐμήκης ὄϛι, ϗ ὀρθὴ, ϗ μειδιᾷ πάνυ ἐπαγωγόν. ΓΛΥΚ. Οἴει γὰ, ὦ Θαΐ, τῷ κάλλει ϐ Ἡρῆϊ τ' Ἀκαρνᾶνα; οὐκ οἶδα, ὡς Φαρμακὶς ἡ Χρυσάριον ἡ μήτης αὐτῆς, Θεσσαλάς τινας ᾠδὰς ὀπίσαμεν, ϗ τ' σελήνην κατάγουσα; Φασὶ δὲ αὐτὶν ϗ πέτεα ϛ νυκτός· ἐκείνη ἐξέμηνε τ' ἄνθρωπον, πιεῖν τῆϛ φαρμάκων ἐγχέασα, ϗ νῦν τρυγῶσιν αὐτόν. ΘΑΙΣ. Καὶ σὺ, ὦ Γλυκέριον, ἄλλον τρυγήσεις, τοῦτον δὲ χαίρειν ἔα.

II.

MYRTIUM, PAMPHILUS, ET DORIS.

ΜΥΡΤΙΟΝ, ΠΑΜΦΙΛΟΣ, ΚΑΙ ΔΩΡΙΣ.

M Y R T.

DUcis, Pamphile, Philonis naucleri filiam: & jam duxisse te ajunt: repetitum autem toties jusjurandum, & lacrumae, momento temporis abierunt omnia, & Myrtii nunc oblitus es, idque eo tempore, cum octavum jam mensem fero uterum. Hoc nempe solum amoris tui pretium habeo, quod tantum mihi ventrem conciliasti, & paullo post alendus erit infans, negotium meretrici molestissimum. Neque enim quod natum erit exponam, in primis

M T P T.

ΓΑμεῖς, ὦ Πάμφιλε, τ' Φίλωνος τοῦ ναυκλήρου θυγατέρα, ϗ ἤδη σε γεγαμηκέναι ϩ Φασίν. οἱ ι τοσοῦτοι δὲ ὅρκοι, οὓς ὤμοσας, ϗ τὰ δάκρυα ἐν ἀκαρεῖ πάντα οἴχεϖ, ϗ ἐπιλέλησαι Μυρτίου νῦν, ϗ ταῦτα, ὦ Πάμφιλε, ὁπότε κύω μῆνα ὄγδοον ἤδη. τοῦτο γοῦν ϗ μόνον ἐπριάμην τοῦ σοῦ ἔρωτος, ὅτι μοι τηλικαύτῃ πεποίηκας τ' γαϛέρα, ϗ μὴ μικρὸν παιδοτροφεῖν δέησϑ, πρᾶγμα ἑταίρᾳ βαρύταλον. ἐ γὰ ἐκθήσω τὸ τεχθὲν, ϗ μάλιϛα εἰ ἄρρεν

g Ἡρῆϊ] Ἡρᾷ Fl. h Φασίν] Φασὶν ἐγγύην Fl. i Τοσοῦτοι] Τοσοῦτι male J.

Dial. Mer. VII. Et *Alciphr.* II. ep. 3. p. 224. — οὐ ἄϛυ μισούσῃ ἀφ' τὰ Ἅλῶα τ' Θεσ. Ubi in textu ac nota *Bergleri* laevigatur ἀλῶα, in exemplis autem ab eodem adlatis adspiratur, non addita ibi varietatis caussa. Verum quum etymon a Scholiaste traditum, quod homines tunc in areis, περὶ τὰς ἄλως commorarentur, adspirationem requirat, & ap. Nostrum *Dial. Mer.* VII. aliosque sic inveniam, eam servavi, etsi ex Luciani editt. prioribus non perspicias quo spiritu id scripserint, quia ab A quadrato vocem inchoantes nullum spiritum addunt. Sed ecce ad *Alciphr.* I. ep. 33. Cl. *Bergler.* ἀλῶα δ' ἦν. haec bene jam monuit, dicens: „ Festum Cereale. ἀπὸ τ' ἄλω, *ab area horrei.* „ Tunc ubi venerabantur Cererem Ἀλωάδα. de qua „ *Theocr.* in Thalysiis, quae sunt itidem *Haloa*, v. „ 135. Βωμῷ παρ' Δάματρος Ἀλωάδος. Meminit „ noster (*Alciphr*) aliquoties hujus festi. Sed semper „ spiritu leni scriptum. ut saepe & alibi. *J. F. R.*

35. Καὶ νῦν τρυγῶσιν αὐτὸν] Sic *Aristoph.* in fine *Pacis.* Τρυγήσωμεν αὐτὴν, τρυγήσωμεν αὐτήν. *L. Bos.*

Ibid. Τρυγῶσιν αὐτόν] Gallice *plumer.* *M. in S.*

41. Ἐν ἀκαρεῖ πάντα οἴχεται] Proverb. *J. B.*

ρεν γένοιτο, ἀλλὰ Πάμφιλον ὀνομάσασα, ἐγὼ μὲ ἔξω τοῦ μύθου τῆ ἔρωτος· σοὶ δὲ ὀνειδιεῖ ποτε προσελθὼν ἐκεῖνος, ὡς ἄπιστος γεγένησαι περὶ τ' ἀθλίαν αὐτῆ μητέρα. γαμεῖς δ' ὁ καλὴν παρθένον. εἶδον γὰρ αὐτὴν ἔναγχος ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις μετ' τῆς μήτρος, ὀδέπω εἰδυῖα ὅτι δι' αὐτὴν οὐκέτι ὄψομαι Πάμφιλον. ἀλλὰ σὺ δ' ἢν πρότερον ἴδῃ αὐτὴν, καὶ τὸ πρόσωπον, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἴδε, μή σε ἀνιάτω, εἰ πάνυ γλαυκοὺς ἔχει αὐτούς, μηδὲ ὅτι παράστροφοί εἰσι, καὶ ἐς ἀλλήλους ὁρῶσι· μᾶλλον δὲ τ' Φίλωνα ἑώρακας τ' πατέρα τ' νύμφης, τὸ πρόσωπον αὐτῆ οἶδα, ὥστε ὀδὲν ἔτι δεήσει τ' θυγατέρα ἰδεῖν. ΠΑΜΦ. Ἔτι σε ληρύσης, ὦ Μύρτιον, ἀκούσομαι, παρθένους καὶ γάμους ναυκληρικοὺς διεξιούσης. ἐγὼ δὲ [a] ἢ σιμήν τινα ἢ καλὴν νύμφην οἶδα; ἢ ὅτι Φίλων ὁ Ἀλωπεκῆθεν (οἶμαι γὰρ ἐκεῖνον λέγειν σε) θυγατέρα ὅλως εἶχεν ὡραίαν ἤδη γάμου, ἀλλ' ὀδὲ φίλος ἐστὶν οὗτος τῷ πατρί. μέμνημαι γὰρ ὡς πρώην ἐδικάσατο περὶ συμβολαίου ναυλικοῦ. τάλαντον γάρ, οἶμαι, ὀφείλων τῷ πατρὶ, οὐκ ἤθελεν ἐκτίνειν· ὁ δὲ τοὺς ναυλοδίκας ἀπήγαγεν αὐτὸν, καὶ μόλις ἐξέτισεν αὐτὸ, ὀδ' ὅλον, ὡς ὁ πατὴρ ἔφασκεν. εἰ δὲ καὶ γαμεῖν [b] ἐδέδοκτό μοι, τ' τῆ Δημέου θυγατέρα τ' [c] τῆ πέρυσιν ἐκπαλαιγηκότος ἀφεὶς, καὶ ταῦτα πρὸς μητρὸς ἀνεψιὰν οὖσαν, τ' Φίλωνος ἐγάμουν ἄν; σὺ δὲ πόθεν ταῦτα ἤκουσας; ἢ συντέθηκας αὐτὴ, ὦ Μύρτιον, καινάς τινας ζηλοτυπίας σκιαμαχοῦσα; ΜΥΡΤ. Οὐκοῦν [d] ὁ γαμεῖς, ὦ Πάμφιλε; ΠΑΜΦ. Μέμηνας, ὦ Μύρτιον, ἢ κραιπαλᾷς. καίτοι χθὲς ὁ πάνυ ἐμεθύσθημεν. ΜΥΡΤ. Ἡ Δωρὶς αὕτη ἐλύ-

si virile secus erit: sed Pamphilum nominabo, habitura illum amoris mei solatium: tibi vero aliquando ad te accedens objiciet, quam perfidus in miseram ipsius matrem fueris. Duces autem non pulchram tu quidem virginem. Vidi enim illam nuper Thesmophoriis cum matre, cum nondum scirem, illius me opera non amplius visuram Pamphilum. Igitur tu quoque prius illam contemplare, & faciem, & oculos adspice; nec aegre ferto, si plane caesios habet, neque quod strabi sunt, & se invicem respiciunt. Quin Philonem vidisti, patrem sponsae: faciem illius nosti: itaque nihil opus erit videre filiam. PAMPH. Adhuc te delirantem, mea Myrtium, audiam, virgines mihi & nauclericas nuptias narrantem? Ego vero simamne an pulchram sponsam novi? aut Philoni Alopecia, illum enim puto te dicere, filiam esse maturam nuptiis scio? Sed neque amicus est patri. Memini enim nuper illum de nautico negotio litem cum ipso habere. Cum enim talentum, credo, deberet patri, solvere noluit. At ille ad eos, qui nautis jus dicunt, traxit hominem, & aegre solvit; ac ne sic quidem totum, ut pater dicebat. Si vero uxorem ducere mihi decretum esset, relicta nempe Demeae filia, ejus, qui superiore anno duxit exercitum, eaque consobrina mea, Philonis *puellam* ducerem? Tu vero unde ista audisti; an ipsa tibi, Myrtium, finxisti novas, quibus cum zelotypia tua deinde pugnet, larvas? MYRT. Igitur uxorem non ducis, Pamphile? PAMPH. Furis, Myrtium, an ebria es? Certe heri non plane fuimus ebrii. MYR. Doris me ista

a Ἢ] Omittit *J.* addit *H. P. Fl.* b Ἐδέδοκτο] Ἐδέδοκτό μοι marg. *AzW.* c Τῆ] Artic. caret *Fl.* d Οὐ] Abest a *Fl.* Adest in aliis.

67. Ὁ Ἀλωπεκῆθεν] Δῆμος τ' Ἀντιοχίδος φυλῆς. δῆμος Ἀττικὸς ἡ Ἀλωπεκίς. *V.*

62. Οὐδὲ — δύσει] Conf. de hac structura *Rhet. Praec.* c. 18. f. & *Navig.* c. 44.

J. F. R.

70. Πε-

iſta in dolorem conjecit. Miſſa enim, ut lanas mihi emeret ad ventrem, & votum pro me Lucinae nuncuparet, Lesbiam ait ſibi obviam factam . . . Quin tute huic, Doris, quae audiiſti dicito, niſi ea confinxiſti. DOR. At ego diſpeream, hera, ſi quid mentita ſum. Cum enim prope Prytaneum eſſem, obviam mihi fuit Lesbia, quae ſubridens dicebat, *Amator veſter Pamphilus Philonis ducit filiam.* Si vero non crederem, jubebat me veſtrum in angiportum inſpicere, ac videre ſertis exornata omnia, & tibicinas, ac tumultum, & Hymenaeum canentes aliquos. PAMPH. Quid ergo? Num inſpexiſti, Doris? DOR. Omnino, & vidi omnia, ut praedixerat. PAMPH. Diſco, quid erraveritis. Non omnia apud te, Dori, mentita eſt Lesbia: & tu vera narraſti Myrtio. Verum turbatae fruſtra eſtis. Neque enim apud nos nuptiae. Verum jam recordor quod heri e matre audivi, cum a vobis domum rediſſem. Dicebat enim, *Tuus, Pamphile, aequalis, Charmidas, vicini noſtri Ariſtaeneti filius, uxorem jam ducit, & frugi eſt. Tu vero quam diu es cum meretrice?* Haec aure parum attenta cum ex illa audiſſem, obdormivi: deinde mane domo egreſſus ſum: itaque nihil eorum vidi, quae Doris deinde vidit. Si vero fidem mihi non habes, rurſus abi, Dori, & accurate inſpice, non angiportum, ſed januam, utra coronata ſit. Invenies enim *eſſe* vicinorum. MYRT. Servaſti me, Pamphile. Suſpenderem enim me, ſi quid tale fieret. PAMPH. Sed nihil factum eſt. Neque ita ego inſaniam, ut obliviſcar Myrtii, idque ferentis ex me uterum.

85 πησέ με. πεμφθεῖσα γὰρ ὡς ἔρια ὠνήσαιτό μοι ὅπως τὴν γαστέρα, καὶ εὐξαίλο τῇ λοχείᾳ ὡς ὑπὲρ ἐμοῦ, Λεσβίαν ἔφη ἐντυχοῦσαν αὐτῇ. . . . μᾶλλον δὲ σὺ αὐτῷ, ὦ Δωρὶ, λέγε, ἅπερ ἀκήκοας, εἰ γε μὴ ἐπλάσω αὐτά.

90 ΔΩΡ. Ἀλλ' ὀπτριβείην, ὦ δέσποινα, εἴ τι ἐψευσάμην· ἐπεὶ γὰρ κατὰ τὸ Πρυτανεῖον ἐγενόμην, ἐνέτυχέ μοι ἡ Λεσβία μειδιῶσα, καί φησιν, ὁ ἑταῖρος ὑμῶν ὁ Πάμφιλος γαμεῖ τὴν Φίλωνος θυγατέρα· εἰ δὲ ἀπιστοίην, ἠξίει με παρακύψασαν εἰς τὸ γειτνιῶν ὑμῶν ἰδεῖν πάντα καλλιστεμμένα, καὶ αὐλητρίδας, καὶ θόρυβον, καὶ Ὑμέναιον ᾄδοντάς τινας. ΠΑΜΦ. Τί οὖν; παρέκυψας, ὦ Δωρί; ΔΩΡ. Καὶ μάλα, καὶ εἶδον ἅπαντα, ὡς ἔφη. ΠΑΜΦ. Μανθάνω τὴν ἀπάτην. ὅτε πάντα ἡ Λεσβία, Δωρὶ, πρὸς σὲ ἐψεύσατο, καὶ σὺ ταληθῆ ἀπήγγελκας Μυρτίῳ· πλὴν μάτην γε ἐταράχθητε· ὅτε γὰρ ἡμῖν οἱ γάμοι· ἀλλὰ νῦν ἀνεμνήσθην ἀκούσας τὸ μήρυος, ὁπότε χθὲς ἀνέστρεφα παρ' ὑμᾶς· ἔφη γὰρ, ὦ Πάμφιλε, ὁ μὲν ἡλικιώτης σοι Χαρμίδης, ὁ τῶν γειτόνων Ἀρισταινέτου υἱὸς, γαμεῖ ἤδη, καὶ σωφρονεῖ, σὺ δὲ μέχρι τίνος ἑταίρᾳ σύνει; τοιαῦτα πρὸς αὐτῆς, ἐς ὕπνον καλινέχθην· εἶτα ἕωθεν προῆλθον ἀπὸ τῆς οἰκίας, ὥστε οὐδὲν εἶδον ὧν ἡ Δωρὶς ὕστερον εἶδεν· εἰ δὲ ἀπιστεῖς, αὖθις ἀπελθοῦσα, ὦ Δωρὶ, ἀκριβῶς ἰδὲ, μὴ τὴν γειτνιῶν, ἀλλὰ τὴν θύραν, ποτέρα ὅστιν ἡ καλλιστεμμένη· εὑρήσεις γὰρ τὴν τῶν γειτόνων. ΜΥΡΤ. Ἀπέσωσας, ὦ Πάμφιλε· ἀπηγξάμην γὰρ ἂν, εἴ τι τοιοῦτο ἐγένετο. ΠΑΜΦ. Ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγένετο, μηδ' οὕτω μανείην, ὡς ἐκλαθέσθαι Μυρτίου· καὶ ταῦτα ἤδη μοι κυούσης παιδίον.

e Ἐπεὶ] Ἐπὶ male *F.* sola. f Ὁ] Omittit *Fl.* g Ἰδὶ] Εἶδε marg. *Ar.*

70. Περὶ συμβολαίου ναυλικοῦ] Leg. Ulp. ad *Demoſth.* περὶ Ἀλοπεκ. *F.B.*

79. Σωτίθηκας] Malim σωίθηκας, aut σωτίθεις. *F.F.R.*

86. Τῇ λοχείᾳ] Ἀρτέμιδι, quae praeſidet λοχείαις γυναικείοις. *F.B.*

III.

ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ ΦΙΛΙΝΝΑ.

MATER ET PHILINNA.

ΜΗΤ.

Ἐμάνης, ὦ Φίλιννα, ἢ τί ἔπαθες ἐν τῷ ξυμποσίῳ χθές; ἦκε γὰρ πρωΐ παρ' ἐμὲ Διφίλου κλαίων, καὶ διηγήσατό μοι ἃ ἔπαθεν ὑπὸ σοῦ. μεμεθύσθαι γάρ σε, καὶ ἐς τὸ μέσον ἀναστᾶσαν, ὀρχήσασθαι αὐτῷ ἀγκωλύοντος, καὶ μὴ ταῦτα φιλῆσαι Λαμπρίαν τὴν ἑταίρον αὐτοῦ, καὶ ἐπεὶ ἐχαλέπηνέ σοι, καλαλιπεῖν αὐτὸν, ἀπελθεῖν πρὸς τὴν Λαμπρίαν, καὶ περιβαλεῖν ἐκεῖνον, ἑαυτὸν δὲ ἀποπνίγεσθαι, τούτων γιγνομένων. ἀλλ' οὐδὲ τὴν νυκτὸς, οἶμαι, συνεκάθευδες. καλαλιποῦσα δὲ δακρύουσα, μόνη ὑπὸ τῷ πλησίον σκίμποδος κατέκεισο ᾄδουσα, καὶ λυπεῦσα ἐκεῖνον. ΦΙΛ. Τὰ γὰρ αὐτῆς σοι, ὦ μῆτερ, οὐ διηγήσαλο. οὐ γὰρ ἂν [a] συνηγόρευες αὐτῷ ὑβριζῇ γε ὄντι, ὃς ἐμοῦ γε [b] ἀφέμενος ἐκοινολογεῖτο Θαΐδι τῇ Λαμπρίᾳ ἑταίρᾳ, μηδέπω ἐκείνης παρούσης· ἐπεὶ δὲ χαλεπαίνουσαν εἶδέ με, καὶ διένευσα αὐτῷ οἷα ποιεῖ, τῇ ὠτὸς ἄκρᾳ ἐφαψάμενος, ἀναπλάσας τὸν αὐχένα τῆς Θαΐδος ἐφίλησεν οὕτω προσφυῶς, [c] ὥστε μόλις ἐπέσπασε τὰ χείλη, εἶτ' ἐγὼ μὲν ἐδάκρυον, ὁ δὲ ἐγέλα, καὶ πρὸς τὴν Θαΐδα πολλὰ πρὸς τὸ ὦς ἔλεγε, κατ' ἐμοῦ δηλαδὴ, καὶ ἡ Θαὶς ἐμειδία, βλέπουσα πρὸς ἐμέ· ὡς δὲ [d] προσιόντα ἡδοκ-

MAT.

FUrebas ne, Philinna, aut quid tibi erat heri in convivio? Venit enim ad me Diphilus mane plorans, & quae perpessus a te esset, narravit. Ebriam te fuisse, progressamque in medium, se licet prohibente, saltasse: ac deinde osculum dedisse sodali ipsius Lampriae: cumque graviter id ferret, se relicto, abiisse ad Lamprian eumque amplexatam esse: se vero hisce factis enecari. Verum neque noctu, puto, cum ipso cubuisti, sed plorantem relinquens sola jacuisti in proximo lectulo, canens, molestia illum afficiens. PHIL. Nimirum quae ipse fecerit, mater, non enarravit. Neque enim caussam illius, contumelioси hominis, ageres: qui me relicta sermones miscere cum Thaide, amica Lampriae, cum ille nondum adesset. Cum vero aegre me ferre videret, nutu, quid ageret? significantem: extrema Thaidis aure prehensa, reflexaque cervice, ita arcte illam osculatus est, vix ut labia retraheret. Tum plorare ego; at iste ridere, & multa in aurem dicere Thaidi, contra me scilicet. Ac subridebat Thais ad me respiciens. Cum vero adveniem-

a Συνηγόρευες] Sic P. &c. Συνηγόρεις alios habere ajunt *Coll.* b Ἀφίμενος] Ἀφιμένου marg. *Aλ.* c Ὥστε] Ὅς τε *J.* d Προσιόντα] Recepi ex *Pell.* Προϊόντα Edd.

29. * Καλαλιποῦσαν αὐτὸν ἐπελθεῖν ἐς τὴν Λαμπρίαν καὶ περιβαλεῖν ἐκεῖνον, αὐτὸν δὲ ἀποπνίγεσθαι † τούτων γινομένων. ἀλλ' οὐδὲ τὴν νυκτὸς, οἶμαι, συνεκάθευδες (μετ' αὐτοῦ) καταλιποῦσαν. *V.*

36. Συνηγόρευες] Γραι. συνηγόρεις. *G.*

37. Ἀφίμενος] Ἀποστάς. *G.*

* Καλαλιποῦσαν] Nihil de suo hic Scholiastes, nisi quod sextum restituisse videtur, & post *συνεκάθευδες* voculas duas interseruit, quas ideo uncinulis inclusi. *J. E. R.*

† Τούτων] Ita dedit *Solan.* pro edito τοῦτο γενέμενον.

42. Ἀναπλάσας] De potestate hujus verbi interdum non bene intellecta, vid. supra ad *Gymn.* c. 7. Ad-

nientem sentirent Lamprian, & satiati tandem essent osculis mutuis: ego tamen apud ipsum accubui, ne quid deinde haberet obtentui. Surgens vero Thais saltabat prima, nudatis multum talis, quasi pulchros sola habeat; cumque desisset, tacente Lampria, & nihil dicente, Diphilus laudare numerosam saltationem & accommodatam choro, quamque bene ad citharam pes *congrueret*, quam pulcher talus, & sexcenta alia, quasi qui Sosandram laudaret Calamidis, non Thaida, quam tu quoque, qualis sit, nosti, cum lavet nobiscum. Thais vero qualia statim in me jecit? *Si quam*, inquit, *non pudet crurum exilitatis, saltatum & ipsa surgat!* Quid dicerem, mater? Surrexi nimirum & saltavi. Quid enim facerem? ferrem, & confirmarem illius dictum, Thaida tyrannidem habere convivii paterer? MAT. Ambitiosius quidem istuc, filia: nec enim curare oportebat: sed dic tamen quid postea factum sit. PHIL. Alii laudabant. Solus Diphilus supinum se abjecerat lacunar respiciens, dum fatigata desinerem. MAT. Illud autem verum erat, quod Lamprian osculata es, &, transiens ad eum, amplexa? Quid taces? Haec jam venia indigna sunt. PHIL. Vicissim, quod illum morderet, volebam facere. MAT. Deinde neque cubuisti cum illo, sed illo plorante etiam cecinisti? Nonne cogitas, filia, nos esse pauperes; neque, quantum ab illo acceperimus, meministi, aut quomodo hiemem superiorem acturae fueramus, nisi hunc nobis Venus misisset? PHIL. Quid

το τ' Λαμπρίαν, κ' ἐκορέσθησάν ποθ' φιλοῦντες ἀλλήλους, ἐγὼ μ' ὅμως παρ' αὐτὸν καλεκλίθην, ὡς μὴ κ' τοῦτο προφασίζοιτο ὕστερον· ἡ Θαὶς δὲ ἀναστᾶσα, ὠρχήσατο πρώτη ἀπογυμνοῦσα ὀλίγον τὰ σφυρὰ, ὡς μόνη καλὰ ἔχουσα. κ' ἐπειδὴ ἐπαύσατο, ὁ Λαμπρίας μ' ἐσίγα, κ' εἶπεν ὑδέν· Δίφιλος δὲ ὑφηγεῖτο τὸν εὐρυθμον, καὶ τὸ κεχορηγημένον, κ' ὅτι εὖ πρὸς τ' κιθάραν ὁ πούς, κ' τὸ σφυρὸν, ὡς καλὸν, κ' ἄλλα μυρία, καθάπερ τ' Καλάμιδος Σωσάνδραν ἐπαινῶν, ἀλλ' οὐχὶ Θαΐδα, ἣν κ' σὺ οἶσθα συλλυομένην ἡμῖν, οἷά ἐστι. Θαὶς δὲ οἷα κ' ἔσκωψεν εὐθὺς ἐς ἐμέ; εἴ γάρ τις, ἔφη, μὴ αἰσχύνεται λεπτὰ ἔχουσα τὰ σκέλη, ὀρχήσεταί κ' αὐτὴ ἐξαναστᾶσα. τί ἂν λέγοιμι, ὦ μῆτερ; ἀνέστην γὼ, κ' ὠρχησάμην, τί γὼ ἔδει ποιεῖν; ἀναχέαι, κ' ἐπαληθεύειν τὸ σκῶμμα, κ' τ' Θαΐδα ἐᾶν τυραννεῖν τὸ συμπόσιον; ΜΗΤ. Φιλοτιμότερον μὲν, ὦ θύγατερ, ἐδὲ φροντίζειν γ' ἐχρῆν· λέγε δ' ὅμως τὰ μετὰ ταῦτα. ΦΙΛ. Οἱ μὲν ἂν ἄλλοι ἐπῄνεν, ὁ Δίφιλος δὲ μόνος ὕπτιον καλαβαλὼν ἑαυτὸν, ἐς τ' ὀροφὴν ἀνέβλεπεν, ἄχρι δὴ καμοῦσα ἐπαυσάμην. ΜΗΤ. Τὸ Φιλῆσαι δὲ τ' Λαμπρίαν ἀληθὲς ἦν, κ' τὸ μεταβᾶσαν περιπλέκεσθαι αὐτῷ; τί σιγᾷς; οὐκ ἔτι γὼ ταῦτα συγγνώμης ἄξια. ΦΙΛ. Ἀντιλυπεῖν ἐβουλόμην αὐτόν. ΜΗΤ. Εἶτα ἐδὲ συνεκάθευδες, ἀλλὰ κ' ἥδες, ἐκείνου δακρύοντος; οὐκ αἰσθάνῃ, ὦ θύγατερ, ὅτι πτωχαί ἐσμεν, ἐδὲ μέμνησαι ὅσα παρ' αὐτοῦ ἐλάβομεν, ἢ οἷον δὴ τ' πέρυσι χειμῶνα διηγάγομεν ἄν, εἰ μὴ τοῦτον ἡμῖν ἡ Ἀφροδίτη ἔπεμψε; ΦΙΛ. Τί ἂν ἀνέχωμαι

2 Κ

e Καλεκλίθη] Sic *Fl. F.* &c. Καλεκλίθη *P. H.* f Ἐξαναστᾶσα] Al. ἀναστᾶσα *Coll.*

63. Αὐτὴ ἀναστᾶσα] Γρ. ἐξαναστᾶσα. *G.*

65. Ἐπαληθεύειν] Ἀληθεύειν ποιῶ. *G.*

Adde hic *Alciphr.* I. Ep. 28. ἐπιφῶ τὸν δίφρον ἀνακλάσας κύφαι, ibique *Bergl.* p. 115. docentem erasse *Budaeum* & *Stephanum*, quia ἀνακλάσας ap. *Athenaeum* pro ἀνακλασθεὶς poni putarint. *F. F. R.*

66. Τυραννεῖν τὸ συμπ.] *Ter.* Adelphor.: *Ain, quaeso, Aeschine, tu hic regnum obtines?* *Barth.*

ἀφ' τοῦτο, ὑβριζομένη ὑπ' αὐτοῦ; ΜΗΤ. Ὀργίζου μοι, μὴ ἀνθύβριζε δὲ· οὐκ οἶδα ὅτι ὑβριζόμενοι παύονται οἱ ἐρῶντες, καὶ ὅπως τιμῶσιν ἑαυτοῖς; σὺ δὲ πάνυ χαλεπὴ ἀεὶ τῷ ἀνθρώπῳ γεγένησαι, καὶ ὅρα μὴ κατὰ τὴν παροιμίαν, Ἀπορρήξωμεν πάνυ τείνουσαι τὸ καλώδιον.

ergo, patiarne propter hoc me contumeliose ab illo tractari? MAT. Iraſcere, ſed noli contra contumeliosa eſſe. An ignoras, qui amant, eos mox deſiſtere a contumelia, ac ſe ipſos reprehendere? Tu vero aſpera nimis ſemper in hominem fuiſti. Et vide, ne, quod eſt in proverbio, nimium contendendo funem rumpamus.

IV.

ΜΕΛΙΤΤΑ ΚΑΙ ΒΑΚΧΙΣ.

ΜΕΛ.

Εἴ τινα οἶδα, Βακχί, γραῦν, οἵαι πολλαὶ Θεσσαλαὶ λέγονται ἐπᾴδουσαι, καὶ ἐρασμίους ποιοῦσαι, εἰ καὶ πάνυ μισουμένη γυνὴ τυγχάνοι (ἴστως ὀργαλέα ἦκέ μοι. ἁπλᾶ γὰρ ὅλα, καὶ τὰ χρυσία ταυτὶ προείμην ἡδέως, εἰ μόνον ἴδοιμι ἐπ' ἐμὲ αὖθις ἀναστρέψασα Χαρῖνον, μισήσασα Σιμμίχην, ὡς νῦν ἐμέ. ΒΑΚΧ. Τί φής; οὐκ ἔτι [a] σύνεστιν, ἀλλὰ παρὰ τὴν Σιμμίχην, ὦ Μέλιττα, οἴχεται Χαρῖνος, διὰ τοσαύτας ὀργὰς τῶν γονέων ἐνέχειρο, καὶ βουληθεὶς τὴν οὐσίαν ἐκείνην γῆμαι, πέντε προικὸς τάλαντα, ὡς ἔλεγον, ἐπιφερομένην; μέμνημαι γὰρ ταῦτά σου ἀκούσασα. ΜΕΛ. Ἀπῆλθε ἐκεῖνα οἴχεται, ὦ Βακχί, καὶ πέμπτην ταύτην ἡμέραν ἤδη ἑώρακα ὅλως αὐτὸν, ἀλλὰ πίνουσι παρὰ τῷ συνεφήβῳ Παμμένει αὐτός τε καὶ Σιμμίχη. ΒΑΚΧ. Δεινά, ὦ Μέλιττα, πέπονθας. ἀλλὰ τί καὶ ὑμᾶς διέστησεν; ἔοικε γὰρ καὶ μικρὸν τοῦτ' εἶναι. ΜΕΛ. Τὸ μὲν ὅλον οὐδὲ εἰπεῖν ἔχω. πρώην δὲ ἀνελθὼν ἐκ Πειραιῶς (καταλελήλυθει γάρ, οἶμαι, χρέος τι ἀπαιτήσων πέμψαν-

MEL.

SI quam noſti, mea Bacchis, anum, quales eſſe in Theſſalia multae dicuntur, quae incantent & amabiles praeſtent, ſi qua etiam valde exoſa ſit mulier; illa aſſumta, ita beata ſis! ad me venito. Veſtes enim integras & hoc aurum lubens abjiciam, modo videam redeuntem ad me Charinum odio Simmichen, uti nunc me, habere. BACCH. Quid ais? Non amplius tecum eſt, ſed ad Simmichen, mea Meliſſa, tranſiit Charinus, propter quam tantas parentum iras ſuſtinuit, divitem illam recuſans ducere, quinque dotis talenta, uti dicebant, adferentem? Iſta enim ex te audire memini. MEL. Abierunt iſta, Bacchis, omnia: & quintus hic dies eſt, quod omnino illum non vidi: ſed apud ſodalem ipſius Pammenen bibunt ipſe pariter ac Simmiche. BACCH. Indigna perpeteris, Meliſſa. Sed quid vos disjunxit? videtur enim non parvum quiddam illud eſſe. MEL. Totum nec ipſa habeo dicere. Sed nuper reverſus ex Piraeeo (deſcenderat enim miſſu patris, debiti puto cujusdam exigendi

[a] Σύνεστιν] Σύνεσται male *Fl.*

88. Ἀπορρήξωμεν] Idem Proverbium apud *Ariſtenet.* Epiſt. 1. lib. 2. *J. B.*

19. Κεραμεικῇ] Duo Athenis fuiſſe Ceramica docet *Meurſius*; unum intra urbem, de quo hic ſermo, in quo proſtabant ſcorta; alterum extra urbem, ubi ſepeliri ſolebant, qui in bello occubuiſſent, *idem*, cum Academia de pop. Att. & alibi de Ceramico. *M. du S.*

49. Ἀλλ' εἴ τινα οἶδα — γραῦν] Non opinor iſta no-

di cauſſa) nec adſpexit me intrans, nec admiſit meo more accurrentem, ſed amplecti volentem repellens, *Abi*, inquit, *ad nauclerum Hermotimum, aut ſcripta in parietibus in Ceramico lege, ubi nomina veſtra ignominiae cauſſa in pila proſcripta ſunt. Quem tu mihi*, inquam, *Hermotimum, aut quam pilam narras?* At ille nihil reſpondens, nec coenatus, averſus jacuit. Quas tu me putas admoviſſe illi machinas? amplexa ſum illum, convertere ad me ſtudui, dorſum averſi oſculata ſum. Ille vero ne qualitercumque quidem emolliri ſe paſſus, *At ſi mihi*, inquit, *diutius moleſta fueris, jam ſtatim, media licet nocte, abeo.* BACCH. Tamen noſti Hermotimum. MEL. At miſerius me viventem, quam nunc habeo, videas, ſi quem ego nauclerum novi Hermotimum. Verum ille ſub galli cantum ſurgens mane abiit. Ego memineram illum dicere in pariete ſcriptum nomen in Ceramico. Miſi ergo viſuram Acidem. At illa nihil invenit aliud, praeterquam hoc ſolum ſcriptum ad dextram introeuntium verſus portam geminam, *Meliſſa amat Hermotimum*, & paullo inferius iterum, *Nauclerus Hermotimus amat Meliſſam.* BACCH. Male ſedulos iſtos adoleſcentulos! Intelligo enim. Aegre aliquis volens Charino facere, inſcripſit, qui zelotypia ipſum laborare ſciret. Atque ille ſtatim credidit. Sicubi vero illum videro, alloquar. Puer adhuc eſt atque imperitus. MEL. Ubi autem illum tu videas? qui ſe cum Simmiche incluſerit? Parentes vero illum apud me adhuc quaerunt. Sed utinam, Bacchis, anum aliquam inveniam, uti dixi. Illa enim ſua

τοῦ τοῦ παιδὸς) ὅτε με προσέβλεψεν ἐσελθὼν, ὅτε προσηκαλο ὡς ἔθος προσδραμεῖσαν, ἀποσεισάμενος δὲ ἐπιλαχνᾶναι θέλουσαν, Ἄπιθι, φησὶ, πρὸς τὸ ναύκληρον Ἑρμότιμον, ἢ τὰ ὑπὲ τοίχων γεγραμμένα ἐν τῷ Κεραμεικῷ ἀνάγνωθι, ὅπου καλεῖται ὑμῖν τὰ ὀνόματα. τίνα Ἑρμότιμον, τίνα, ἔφην, ἢ ποίαν πήλην λέγεις; ὁ δὲ οὐδὲν ἀποκρινάμενος, οὐδὲ δειπνήσας, ἐκάθευδεν ἀποστραφείς. πόσα οἴει ὑπὲ τούτου μεμηχανῆσθαί με ἐπιβάλλουσαν, ἐπιστρέψασαν, φιλῆσαν ἀπεστραμμένῳ τὸ μετάφρενον; ὁ δ' οὐδ' ὀπωστιοῦν ὑπεμαλάχθη, ἀλλ' εἴ μοι, φησὶν, ὅτι πλέον ὀχλήσεις, ἄπειμι ἤδη, εἰ καὶ μέσαι νύκτες εἰσίν. BAK. Ὅμως ἤδεις τὸν Ἑρμότιμον. ΜΕΛ. Ἀλλά με ἴδοις, ὦ Βακχὶ, ἀθλιώτερον ἀφάνσαν ἢ νῦν ἔχω, εἴ τινα ἐγὼ ναύκληρον Ἑρμότιμον οἶδα, πλὴν ἀλλ' ὁ μὲ ἕωθεν ἀπελήλυθει, τοῦ ἀλεκτρυόνος εὐθὺς ἄσαντος ἀνεγρόμενος· ἐγὼ δὲ ἐμεμνήμην ὅτι κατ' οἶκόν τινος ἔλεγε καλαγεγράφθαι τοὔνομα ἐν Κεραμεικῷ· ἔπεμψα δὴ Ἀκίδα καλασκεψομένην· ἦδ' ἄλλο μὲν οὐδὲν εὗρε, τοῦτο δὲ μόνον ὑπεγεγραμμένον ἐσιόντων ὑπὲ τὰ δεξιὰ πρὸς τῷ Διπύλῳ, Μέλιττα φιλεῖ Ἑρμότιμον, καὶ μικρὸν αὖθις ὑποκάτω, Ὁ ναύκληρος Ἑρμότιμος φιλεῖ Μέλιτταν. BAKX. Ὦ τῶν πολλῶν νεανίσκων. συνίημι γάρ. λυπῆσαί τις θέλων τὸν Χαρῖνον, ἐπέγραψε ζηλότυπον ὄντα εἰδώς· ὁ δὲ αὐτίκα ἐπίστευσεν. εἰ δέ πω ἴδοιμι αὐτὸν, ἀφελέξομαι. Ἄπειρός ἐστι, καὶ παῖς ἔτι. ΜΕΛ. Πῶ δ' ἂν ἴδοις ἐκεῖνον ὃς ἐγκλεισάμενος ἑαυτὸν, σύνεστι τῇ Σιμμείχῃ; οἱ γονεῖς δὲ ἔτι παρ' ἐμοὶ ζητοῦσιν αὐτόν. ἀλλ' εἴ τινα εὕροιμι, ὦ Βακχὶ, γραῦν, ὡς ἔφην, ἀποσώ-

b Τοῦτου] Τούτῳ *Fl.*

notare aut bene verti ab utroque interprete *Sed ſi quam anum invenire poſſem*, aut ut alter, *habere*, quod nullius ponderis eſt in hac oratione; verum *ſed utinam invenirem vetulam!* quo ſenſu frequenter ea particula etiam ab Luciano ſumitur. In Prometheo. Εἰ γὰρ χιονοῖο, ὦ Προμηθεῦ, ταῦτα. J.G.

52. Ὅ, τι

σώσοι γ' ἂν φανεῖσα. BAKX. Ἔστιν, ὦ φιλτάτη, ὅτι χρησίμη φαρμακὶς, Σύρα τὸ γένος, ὠμὴ ἔτι καὶ συμπεπηγυῖα, ἣ μοί ποτε Φανίαν χαλεπαίνουσα καὶ χαλινοῦν εἰκῇ, ὥσπερ Χαρῖνος, διήλλαξε μὲν μῆνας ὅλους τέσσαρας, [a] ὅτε ἐγὼ μὲν ἤδη ἀπεγνώκειν· ὁ δὲ ὑπὸ τῶν ἐπῳδῶν ἦκεν αὖθις ἐπ' ἐμέ. ΜΕΛ. Τί δὲ ἔπραξεν ἡ γραῦς, εἴπερ ἔτι μέμνησαι; BAKX. Λαμβάνει μὲν οὐδὲ [b] πολλὴν, ὦ Μέλιττα, τὸ μισθὸν ἀλλὰ δραχμὴν, καὶ ἄρτον, καὶ ὀπτεῖας δὲ δεῖ μετὰ ἁλῶν, καὶ ὀβολοὺς ἑπτὰ, καὶ [c] θεῖον, καὶ δᾷδα. ταῦτα δὲ ἡ γραῦς λαμβάνει, καὶ κρατῆρα κεκεράσθαι δεῖ, καὶ πίνειν ἐκείνην [d] μόνην. δεῖσθαι δέ τι αὐτῇ τῆς ἀνδρὸς εἶναι οἷον ἱμάτια, ἢ κρηπῖδας, ἢ ὀλίγας τῶν τριχῶν, ἤ τι τῶν τοιούτων. ΜΕΛ. Ἔχω τὰς κρηπῖδας αὐτοῦ. BAKX. Ταύτας κρεμάσασα ἐκ παττάλου ὑποθυμιᾷ τῷ [e] θείῳ, πάλιν καὶ τῶν ἁλῶν ὀπὶ τὸ πῦρ· ὀπιλέγει δὲ ἀμφοῖν τὰ ὀνόματα, καὶ τὸ ἐκείνου, καὶ τὸ σόν. εἶτα ἐκ τοῦ κόλπου προκομίσασα ῥόμβον, ὀπισθρόφῳ ἐπῳδήν τινα λέγουσα, ὀπιτρόχῳ τῇ γλώσσῃ, βαρβαρικὰ καὶ φρικώδη ὀνόματα. ταῦτα ἐποίησε τότε. καὶ μετ' οὐ πολὺ Φανίας ἅμα, καὶ τῶν συνεφήβων ἐπιτιμησάντων αὐτῷ, καὶ τῆς Φοιβίδος, ἢ συνῆν, πολλὰ αἰτούσης, ἦκέ μοι τὸ πλέον ὑπὸ τῆς ἐπῳδῆς ἀγόμενος. ἔτι δὲ καὶ τοῦτό με σφόδρα ἤρεσε τῆς Φοιβίδος τὸ μίσθρον ἐδιδάξαντο, τηρήσασαν τὸ ἴχνος ἐπὰν ἀπολίποι ἀμαυρώσασαν ἐπιβῆναι μὲ τῷ δεξιτερῷ ἐκείνης [f] τὸν ἐμὸν δεξιὸν, τῷ δεξιῷ δὲ τὸν δεξιτερὸν ἔμπα-

me praesentia servaret. BACCH. Est, carissima, praestantissima venefica, Syra genus, cruda adhuc & compacta, quae mihi Phaniam, cum asperum se & ipse, ut nunc tibi Charinus, temere mihi praeberet, reconciliavit post quatuor integros menses, ubi ille incantationum beneficio ad me jam desperatam rediit. MEL. Quid vero fecit anus, si adhuc meministi? BACCH. Capit mercedem non multam, Melissa, sed drachmam & panem. Et appositos esse oportet cum salibus etiam septem obolos & odores sacros, & facem. Haec quoque anus sibi aufert. Et poculum temperatum esse oportet, eamque solam illud ebibere. Oportet autem ipsius viri praesto esse aliquid, velut vestes, aut soleas, aut pilos paucos, aut quid ex eo genere. MEL. Habeo illius soleas. BACCH. Has de clavo suspensas suffitu ex odoribus facto imbuit, de sale etiam aliquid in ignem conjicit, pronuncians simul nomina utriusque, & ipsius, & tuum. Tum prolatum de sinu rhombum intorquet, carmen simul volubili lingua dicens, barbarica horribiliaque nomina. Haec tum fecerat, cum non ita multo post Phanias, sodalibus licet illum reprehendentibus, & multum rogante, quicum adhuc fuerat, Phoebide, ad me venit ab illo maxime incantamento adductus. Insuper vero illud mihi valde odii contra Phoebidem excitandi remedium commendavit, ut observatum illius vestigium, cum primum illud reliquisset, ipsa delerem, ita ut sinistro illius meus dexter *pes*, sinister autem contra dextro *vestigio* insisteret, dice-

a Ὅτι] Recte *J.* *Bl.* Ὅτι *H.* Ὅ, τι *P.* b Πολὺν] Πολλὴν *J.* male. c Θεῖον] Restitui ex *Fl.* & *Barthio.* Θύον cett. male. d Μόνῳ] Μόνον *J.* & *V2.* Cett. in vulgato consentiunt. e Θείῳ] Sic *Fl.* Θύῳ cett. f Τὸν] Τὸ *Fl.* male.

52. Ὅ, τι χρησίμη] Ita distincte ex praecepto Grammaticorum scribere jubemur. Phrasis est cum superlativo tritissima, cum positivo rarissima. *M. du S.*

53. Ὠμὴ ἔτι] Vide notam nostram ad Μισθ. c. 21. *M. du S.*

61. Ἐπ.κεῖας] Forsan ὑποκεῖας. *F. G.*

62. Θεῖον] Sic *Fl.* uti *Barthius* emendare jubet Adversar. p. 316. laudato loco, qui occurrit in Φιλοψ. c. 12. In reliquis libris Θύον. *M. du S.*

Θεῖον] Conf. supra *Philops.* c. 12. & infra f. hujus Dial. *J. F. R.*

78. Αἰτούσης] Αἰτιώσης legendum videtur. *F. G.*

Αἰτούσης] Mendose, ni fallor, in omnibus legitur hic αἰτούσης, aut certe aliqua vox excidit; nam πολλὰ αἰ-

ceremque, *conscendi te, & superior sum!* ac feci quod praeceperat. MEL. Noli, noli cunctari, Bacchis. Voca mihi jam Syram. Tu vero, Acis, panem & odores, & reliqua omnia ad incantationem compara.

λιν, ϗ λέγειν, Ἐπιβέβηκά σοι, ϗ ὑπέρκάτω εἰμὶ, ϗ ἐποίησα ὡς προσέταξε. ΜΕΛ. Μὴ μέλλε, μὴ μέλλε, ὦ Βακχὶ, κάλει ἤδη τὴν Σύραν, σὺ δὲ, ὦ Ἀκὶ, τὸν ἄρτον ϗ τὸ [f] θεῖον, ϗ τὰ ἄλλα πάντα πρὸς τὴν ἐπῳδὴν εὐτρέπιζε.

V.

CLONARIUM ET LEAENA.

ΚΛΩΝΑΡΙΟΝ ΚΑΙ ΛΕΑΙΝΑ.

CLON.

ΚΛΩΝ.

NOva de te, Leaena, audimus, Lesbiam Megillam, divitem, tui ut virum amore incensam, & coire vos, nescio quid inter vos peragentes. Quid hoc? erubuisti? verum dic an vera sint ista? LEA. Vera, Clonarion, sed pudet me: est enim absurdum quiddam. CLON. Per matrem Liberae, quid negotii est, aut quid sibi vult mulier? Quid vero facitis, cum una estis. Vides? non amas me: neque enim talia celares. LEA. Amo equidem, si quam aliam. Illa vero mulier vehementer mascula est. CLON. Nondum quid dicas intelligo, nisi forte quaedam mascula amica est. Tales enim Lesbi esse ajunt mulieres, quae viros quidem pati recusent, ipsae vero mulieribus fruantur ut viri. LEA. Tale quid est. CLON. Ergo, mea Leaena, illud ipsum quoque narra, quomodo tentaverit primum, quomodo ti-

ΚΑινὰ περὶ σοῦ ἀκούομεν, ὦ Λέαινα, τὴν Λεσβίαν Μέγιλλαν τὴν πλουσίαν, ἐρᾶν σοῦ ὥσπερ ἀνδρα, ϗ συνεῖναι [g] ὑμᾶς οὐκ οἶδ' ὅ, τι ποιοῦσας μετ' ἀλλήλων. τί τοῦτο; ἠρυθρίασας; ἀλλ' εἰπὲ εἰ ἀληθῆ ταῦτά ἐστιν. ΛΕΑΙ. Ἀληθῆ, ὦ Κλωνάριον· αἰσχύνομαι δὲ, ἀλλόκοτόν γὰρ τί ἐστι. ΚΛΩΝ. Πρὸς τῆς κυροτρόφου τί τὸ πρᾶγμα, ἢ τί βούλεται ἡ γυνή; τί δὲ ϗ πράττετε ὅταν συνῆτε; ὁρᾶς; οὐ φιλεῖς με, οὐ γὰρ ἂν ἀπεκρύπτου τὰ τοιαῦτα. ΛΕΑΙ. Φιλῶ μὲν, εἰ καί τινα ἄλλην· ἡ γυνὴ δὲ δεινῶς ἀνδρική ἐστιν. ΚΛΩΝ. Οὐ μανθάνω ὅ, τι λέγεις, εἰ μή τις ἑταιρίστρια τυγχάνει οὖσα· τοιαύτας γὰρ ἐν Λέσβῳ λέγουσι γυναῖκας, οἵτινες ἀνδρῶν μὲν οὐκ ἐθελούσας αὐτὸ πάσχειν, γυναιξὶ δὲ αὐτὰς πλησιαζούσας, ὥσπερ ἄνδρας. ΛΕΑΙ. Τοιοῦτό τι. ΚΛΩΝ. Οὐκοῦν, ὦ Λέαινα, τοῦτο αὐτὸ ϗ διήγησαι, ὅπως μὲν ἐπείρα τὸ πρῶτον, ὅπως δὲ ϗ συνεπείσθης, ϗ

f Θεῖον] Rursus ex *Fl.* pro vulg. Θύον. *g* Ὑμᾶς] Recte *Fr. Fl. P.* Ἡμᾶς *J.*

αἰτούσης est Graece *magna petere*, cum dicere debuerit, *enixe, ut apud se maneret, orante.* *M. du S.*

80. Μίσηθρον] Aliud odii poculum est apud *Origenem* lib. 7. contra Celsum. De utroque a me dictum alibi. *J. B.*

87. Τὸν ἄρτον, ϗ τὸ θεῖον] *Casp. Barthius* putat legendum esse θεῖον, & *sulphur* capiendum quod in lustrationibus & incantationibus prorsus usitatissimum erat veteribus, &c. vid. c. III. L. VII. Adversar. *Almel.*

83. Θεῖον] *Fl.* &c. *M. du S.*

97. Πρὸς τῆς κυροτρόφου] *Per Cererem. Hesych.* in κυροτρόφου· ὑφ' ἑτέρων δὲ ἡ Δημήτηρ. *AE. M.*

4. Ἑταιρίστρια] *Hesych.* Ἑταιρίστριαι, τριβάδες. *F. G.* Idem etiam habebat *AE. M.*

Ἑταιρίστρια] Vid. *Suid.* *M. du S.*

καὶ τὰ [a] μὴ ταῦτα. ΛΕΑΙ. Πότον τινὰ συγκροτοῦσα αὐτὴ, ἡ Δημώναξα ἡ Κορινθία, πλουσία δὲ ἡ αὐτὴ, καὶ ὁμότεχνος τῇ Μεγίλλῃ, παρειλήφασί με κιθαρίζειν αὐταῖς· ἐπεὶ δὲ ἐκιθάρισα, καὶ ἀωρὶ ἦν, καὶ ἔδει καθεύδειν, καὶ ἐμέθυον, Ἄγε δὴ, ἔφη, ὦ Λέαινα, ἡ Μέγιλλα, κοιμᾶσθαι γὰρ ἤδη καλὸν, ἐνταῦθα κάθευδε μεθ' ἡμῶν μέση ἀμφοτέρων. ΚΛΩΝ. Ἐκάθευδες; τὸ μὴ [b] ταῦτα τί ἐγένετο; ΛΕΑΙ. Ἐφίλουν με τὸ πρῶτον ὥσπερ οἱ ἄνδρες, οὐκ αὐτὰ μόνον προσαρμόζουσαι τὰ χείλη, ἀλλ' ὑπανοίγουσαι τὸ στόμα, καὶ προσέβαλλον, καὶ τοὺς μαστοὺς ἔθλιβον· ἡ Δημώναξα δὲ καὶ ἔδακνε μέλαξυ καλαφιλοῦσα· ἐγὼ δὲ οὐκ εἶχον εἰκάσαι ὅ, τι τὸ πρᾶγμα εἴη. χρόνῳ δὲ ἡ Μέγιλλα ὑπόθερμος ἤδη οὖσα, τὴν μὲν [c] περίκην ἀφείλετο τῆς κεφαλῆς, ἐπέκειτο δὲ πάνυ ὁμοία, καὶ προσφυὴς, καὶ ἐν χρῷ ὤφθη αὐτὴ, καθάπερ οἱ σφόδρα ἀνδρώδεις τῶν ἀθλητῶν ἐπικεκαμμένη· καὶ ἐγὼ ἐταράχθην ἰδοῦσα. ἡ δὲ, Ὦ Λέαινά, φησιν, ἑώρακας ἤδη πώποτε καλὸν νεανίσκον; ἀλλ' οὐχ ὁρῶ, ἔφην, ἐνταῦθα.

bi perſuaſum ſit, & quae ſequuntur. LEA. Convivium inſtituerat cum Corinthia Demonaſſa, divite & ipſa, atque eandem artem quam Megilla exercente: adſumſerant autem me, quae cithara ipſas oblectarem. Cum autem ceciniſſem, & ſerum eſſet, atque tempus eundi cubitum, eſſentque bene potae, *Age ſane, mea Leaena*, inquit Megilla, *dormiendi jam tempus eſt, hic apud nos cuba utrarumque media*. ÇLON. Accubuiſti ergo: deinde quid actum eſt? LEA. Oſculabantur me primum ut viri, non ipſa modo applicantes labia, ſed os etiam aliquantum aperientes: amplexabantur, opprimebant papillas: Demonaſſa autem inter oſculandum etiam mordere. Ego vero, quid res ſibi vellet nondum conjicere. Tandem Megilla, quae jam incaluiſſet ficticiam de capite comam aufert: impoſitam autem habebat valde ſimilem & bene applicitam: atque apparet accurate ad ipſamque cutem, ut viriliores athletae, detonſa; ut ego ipſo adſpectu perturbarer. At illa, *Mea Leaena*, inquit, *vidiſtine jam pulchrum adeo juvenem? Ego vero*, inquam, *non video hic*

a Μετὰ ταῦτα] Sic *Fr. S. H. Fl.* &c. Μετὰ τοῦτο *P.* Μὴ ταῦτα *J.* b Ταῦτα] Abeſt in *J.* Adeſt in cett. c Περίκην] Recte *Fl. P. Fr. H. S.* Περίκλω male *Ven.* utraque. Alibi περίκλω.

11. Πότον] Πότος ὁ, *compotatio.* ποτὸς *potulentus*; *potabilis.* ποτὸν, τὸ, πόμα *potus.* *F.G.*

Πότον — συγκροτοῦσα] Supra T. 2. *Gall.* c. 12. Ὁ πότος συνεκροτεῖτο, ubi & de differentia nonnihil dictum. *J.F.R.*

20. Ἐφίλουν με τὸ πρῶτον] Hæc & cætera hujus Dialogi interpretata ſunt ad *Petronium* ad hæc verba: *commovebat valgiter labra.* *J.B.*

23. Μαστοὺς ἔθλιβον] *Plaut.* Pſeud.

Teneris labellis molles morſiuncula
Papillarum horridularum oppreſſiuncula.

Ovid. 1. Amor.

Forma papillarum quae fuit apta premi.] *J.B.*

24. Καὶ ἔδακνε] *Plaut.* loc. cit. *J.B.*

27. Τὴν μὲν περίκλω ἀφείλετο τῆς κεφαλῆς· Ἐπέκειτο δὲ πάνυ ὁμοία καὶ προσφυὴς· καὶ ἐν χρῷ ὤφθη αὐτὴ, καθάπερ οἱ σφόδρα ἀνδρώδεις τῶν ἀθλητῶν ἐπικεκαμμένη] Auctoris mentem minime percepit interpres in his verbis: quae ſic Latina fecit: *galericulum quidem a capite removit, ipſa autem incumbebat ſimilis & aquiparanda athletae alicui vehementer virili & robuſto, & cute ad vivum detonſa.* deceptus fuit verbis: ἐπέκειτο δὲ πάνυ ὁμοία καὶ προσφυὴς. quae de ipſa muliere intellexit, quum tamen de ejus coma adſcititia ſint intelligenda, & parentheſi potius includenda, hoc ſenſu: capiti demſit comam adſcititiam, quam impoſitam habebat valde ſimilem & aptam: *atque ipſa viſa eſt inſtar robuſtiſſimorum athletarum ad vivam usque cutem detonſa.* *L.BOS.*

Ibid. Περίκλω] De comis adſcititiis copioſe dixi alibi, junge Cl. *Alexand.* Pæd. lib. 2. c. 11. *Artemid.* lib. 1. *Firmic.* Aſtro. c. 1. lib. 1. vide *Herald.* ad *Martial.* *J.B.*

Περίκλω] Περίκλω *La perruque.* *F.G.*

Περίκλω] Ut *Junt.* περίκλω, ita Lexicogr. viciſſim etiam adferunt περίκη hoc ſenſu; ſed & περίκη infra *Dial. Mer.* XII. ad fin. in plurimis & recte, ut credo, ſcribitur. Et ſic ap. *Poll.* bis ſine varietate reperio. *J.F.R.*

28. Ὁμοία] Ἡ περίκη ſcilicet. *F.G.*

41. Τὸ ἐνθρεῖν] *Catullus: Et quaerendum unde, unde*

hic juvenem, Megilla. Noli me, inquit, *facere feminam. Megillus enim vocor, & olim duxi hanc Demonaſſam, & mea uxor eſt.* Riſi ego hoc, Clonarium, &, *Tu igitur, Megille*, inquam, *quum vir ſis, imprudentibus nobis, ſicut de Achille dicunt, inter virgines delituiſti? & illud habes quo viri cenſentur, & Demonaſſae facis, quod viri? Illud equidem*, inquit, *Léaena, non habeo: ſed neque omnino illo indigeo: ſed proprio quodam modo & multum jucundiore coëuntem me videbis. Ego, Numquid ergo*, inquam, *Hermaphroditus es, quales multi eſſe dicuntur, habens utraque?* Nempe adhuc, mea Clonarium, quid rei eſſet, ignorabam. *Non*, inquit, *ſed omnino vir ſum.* Hic ego: *Audivi*, inquam, *Boeotiam tibicinam, Ismenodoram, res patriae ſuae narrantem, cum diceret, fuiſſe quendam Thebis ex femina virum: fuiſſe eundem etiam vatem optimum: puto Tireſiam nomen illi fuiſſe. Numquid ergo tibi ſimile quid uſu venit? Neutiquam*, ait, *mea Leaena: ſed ita nata ſum ut vos reliquae: ſed animus, & libido, & reliqua*

ἐνταῦθα νεανίσκον, ὦ Μέγιλλα. Μὴ καλαθήλυνέ με, ἔφη, Μέγιλλος γὰρ ἐγὼ λέγομαι, καὶ γεγάμηκα πρόπαλαι ταύτῃ Δημώναξαν, καὶ ἔστιν ἐμὴ γυνή. ἐγέλασα, ὦ Κλωνάριον, ὅπι τοῦτῳ, καὶ ἔφην, Οὐκοῦν σὺ, ὦ Μέγιλλε, ἀνὴρ τις ὢν ἐλελήθεις ἡμᾶς, καθάπερ τὸν Ἀχιλλέα φασὶ κρυπτόμενον ἐν ταῖς παρθένοις· καὶ τὸ ἀνδρεῖον ἐκεῖνο ἔχεις, καὶ ποιεῖς τὸν Δημώναξαν ὅπερ οἱ ἄνδρες. Ἐκεῖνο μέν, ἔφη, ὦ Λέαινα, οὐκ ἔχω· δέομαι δὲ οὐδὲ πάνυ αὐτοῦ. ἴδιόν τινα τρόπον ἡδίω πολὺ ὁμιλοῦντα ὄψει με. ἀλλὰ μὴ Ἑρμαφρόδιτος εἶ, ἔφην, οἷοι πολλοὶ εἶναι λέγονται ἀμφότερα ἔχοντες; ἔτι γὰρ ἠγνόουν, ὦ Κλωνάριον, τὸ πρᾶγμα. Οὔ, φησιν, ἀλλὰ τὸ πᾶν ἀνὴρ εἰμι. ἤκουσα, ἔφην ἐγὼ, τὸν Βοιωτίας αὐλητρίδος Ἰσμηνοδώρας, διηγουμένης τὰ Ἐφέστρια παρ' αὐτοῖς, ὡς γένοιτό τις ἐν Θήβαις ἐκ γυναικὸς ἀνήρ· ὁ δ' αὐτὸς καὶ μάντις ἄριστος, οἶμαι, Τειρεσίας τὄνομα. μὴ δὴ τι καὶ σὺ τοιοῦτο πέπονθας; ἔκυν, ὦ Λέαινα, ἔφη, ἀλλὰ ἐγεννήθην μὲν ὁμοία ταῖς ἄλλαις ὑμῖν· ἡ γνώμη δὲ, καὶ ἡ ἐπίθυμία, καὶ τἄλλα

d Κρυπτόμδρον] Κρυπτόμδ Geſn. e Δέομαι] Δέομαι F. male. f Ἐφέστρια] Nihil variant Edd. Ἡφαίστια Palm.

de foret nervoſius illud. AE.M. Idem habet *Gujet.* ex quo omnia ſurripuiſſe *Menagium* video. *J.F.R.*

51. Ἐφέστρια] Quid intellexerit per τὰ ἐφέστρια, non facile eſt divinare, ea vox alibi non legitur. Nihil igitur certi a me exſpectes, conjecturas nudas tibi proponam. Si bene ſe habet ea lectio, videtur ab ἐφεστρὶς ea vox deduci debere: eſt autem veſtis quaedam ſpecies, quae ſuperinducbatur. *Suidas* μανδύαν & βίρρον interpretatur, & ὕφασμα ἐξ αἰγείων τριχῶν, alii χλαμύδα, alii χλανὶς vertunt. Quidquid tamen fuerit, quoniam ab eo genere veſtis τὰ ἐφέστρια dicuntur, ſuſpicor eas veſtes texi ſolitas a mulieribus ſimul adunatis, quae texendo fabulas lepidas ad vices narrabant, ut fallerent tempus, & laborem, quae ob id ἐφέστρια διηγήματα dicebantur. Sic Noſtrates dicunt *les contes du veilleri*: at forte mendoſa eſt ea vox, & legendum vel ἐφ' ἑστίᾳ, i. e. *ad lares, ad focum*, vel Ἡφαίστια ob eandem rationem, i. e. quae ad ignem hyeme narrantur, nam (ut notum eſt) Ἥφαιστος ſaepe pro igne ſumitur, & erant Ἡφαίστια fabulae, quae ad Vulcanum ſeu ignem aſſidentes foeminae nendo vel texendo narrabant in Vulcani feſto, quod Athenis Ἡφαίστια, ut ex Andocide patet in ſermone de myſteriis. Haec ego tentabundus ut in tenebris. Tu forte meliora, Lector, cogitabis, utinam & nobis impertiaris. *J.P.a G.*

Ἐφέστρια] Vide an feſtum notet. *M.du S.*

Ἐφέστρια] Feſta fortaſſe. *F.G.* Marg. *Pariſ.* „ *Epheſtris* veſtimenti genus militaris eſt, unde Epheſtria „ derivari videntur. Utrum autem poëma, aut can„ticum, aut etiam feſtum aliquod apud Thebanos „ fuerit, dubitari poteſt. *J.F.R.*

Ibid. Τὰ Ἐφέστρια παρ' αὐτοῖς] Cum illud παρ' αὐτοῖς vix poſſit aliorſum referri, quam ad Boeotos in Βοιωτίᾳ comprehenſos; idque ipſum παρ' αὐτοῖς ad ἐφέστρια adjunctum ſit proxime, neque trahi ad aliud poſſit: putavi nihil eſſe commodius, dum quid melius adferatur, quam legere τὰ ἐφέστια, & intelligere *domeſtica, patria, memorabilia & ſingularia patriae ſuae.* Ἐφέστιον eſſe, qui eandem nobiſcum Veſtam colat, eosdem lares, penates &c. habeat, notum *J.M.G.*

λα πάντα, ἀνδρός ἐστί μοι, καὶ ἱκανὴ γῦν σοι, ἔφην, ἐπιθυμία. πάρεχε γῦν, ὦ Λέαινα, εἰ ἀπιστεῖς, ἔφη, καὶ γνώσῃ οὐδὲν ἐνδεέστερόν με τῶν ἀνδρῶν. ἔχω γάρ τι ἀντὶ τοῦ ἀνδρείου, ἀλλὰ πάρεχε, ὄψει γάρ. παρέσχον, ὦ Κλωνάριον, ἱκετευούσης πολλὰ, καὶ ὄρμόν τινά μοι δούσης τῶν πολυτελῶν, καὶ ὀθόνας τῶν λεπτῶν. εἶτα ἐγὼ μὲν, ὥσπερ ἄνδρα [a] περιελάμβανον· ἡ δὲ ἐποίει τε, καὶ ἐφίλει, καὶ ἥδυνε, καὶ ἐδόκει μοι ἐς ὑπερβολὴν ἥδεσθαι. ΚΛΩΝ. Τί ἐποίει, ὦ Λέαινα; ἢ τίνα τρόπον; τοῦτο γὰρ μάλιστα εἰπέ. ΛΕΑΙ. Μὴ ἀνάκρινε ἀκριβῶς, αἰσχρὰ γάρ· ὡς ἐπὶ μὰ τὴν Οὐρανίαν, οὐκ ἂν εἴποιμι.

omnia in me viri sunt. Igitur satis tibi est, inquam, *libido? Quin tu praebe*, inquit, *Laena, si fidem mihi non habes, &, nihil me inferiorem esse viris, intelliges. Habeo enim pro illo virili aliquid: sed praebe: videbis enim.* Praebui, Clonarium, multum supplicanti, & monile mihi donanti pretiosum, atque lintea tenuissima. Tum ego illam uti virum complexa sum: illa fecit, basiavit, anhelavit, atque supra modum delectari mihi visa est. CLON. Quid ergo fecit, aut quomodo? Hoc enim dic maxime. LEA. Noli curiose exquirere: turpicula enim. Quare, ita me Caelestis Venus, non dixerim.

VI.

ΚΡΩΒΥΛΗ ΚΑΙ ΚΟΡΙΝΝΑ.

CROBYLE ET CORINNA.

ΚΡΩΒ.

Ω Κόριννα, ὡς μὲ σὺ πάνυ δεινὸν ἦν [b] ὃ ἐνόμιζες, τὸ γυναῖκα γενέσθαι ἐκ παρθένου, μεμάθηκας ἤδη, μὴ μειρακίῳ μὲ ὡραίῳ γενομένῃ, μνᾶν δὲ τὸ πρῶτον μίσθωσαι κομισαμένη, [c] ἐξ ἧς ὅρμον αὐτίκα ὠνήσομαί σοι. ΚΟΡ. Ναὶ [d] μαννάριον. ἐχέτω δὲ καὶ ψήφους τινὰς πυρωγεῖς, οἵαν ὁ Φιλαίνιδός ἐστιν. ΚΡΩΒ. Ἔσται ταῦτα· ἄκουε δὲ καὶ τἄλλα παρ' ἐμοῦ, ἃ σε χρὴ ποιεῖν, καὶ ὅπως προσφερὴς τοῖς ἀνδράσιν. ἄλλη μὲν

CROB.

IGitur, mea Corinna, quam non valde formidandum fuerit, quod putabas, mulierem fieri ex virgine, jam didicisti: quae cum pulchro adolescentulo fueris, & minam mercedem primam abstuleris, de qua monile jam statim tibi enim. COR. Ita sane mea matercula. Habeat vero etiam lapillos aliquot ignei coloris, quale est Philaenidis. CROB. Erit tale. Audi vero ex me, quae facienda tibi sunt reliqua, & quomodo viri tractandi sint. Nec alia enim no-

a Περιελάμβανον] Περιελάβοιμεν *f.* male. b Ὃ] Constans lectio. c Ἐξ] Ἑς male *f.* sola. d Μαννάρ.ον] Μαναίριον marg. *A*1.

62. Πάρεχε] *Aristoph.* Κακῶς ποιεῖς, καὶ οὐχὶ προσποιοῦμαι. *A E. M.*

71. Οὐρανίαν] Subaudi Ἀφροδίτην. Infra (*Dial.* VII. init.) Θύσας μὲ τῇ Παιδήμῳ δίησει λευκὴν μηκάδα· τῇ Οὐρανίᾳ δὲ οὐ κήτους δέρμαλιν. *F. G.*

Οὐρανίαν] Venerem. V. notam ad *Dipl.* VII. *M. du S.*

72. Ὡς νόμιζες] In omnibus libris nostris legebatur hic ὃ, quod necessario sic mutandum fuit. *M. du S.*

Ὃ νόμιζες] Ὡς ἐνόει. edi voluit *Salm.* me non obtemperante, neque Codd. addicentibus. *quod putasti* enim aeque rectum ac *ceu putasti*, eoque magis rectum, quum tam prope ὡς praecedat. *J. F. R.*

77. Μαννάριον] A μάννα, i. e. μάμμη, ut videtur, ductum est μαννάριον. Τὴν μάννα autem cognatum videtur τοῖς πάππας, πάππη, ἀππὶς, *Hesych.* Νάννας, τὸν τῆς μητρὸς ἢ τοῦ πατρὸς ἀδελφόν. οἱ δὲ τὸν τούτων ἀδελφήν. Νάννη μητρὸς ἀδελφή. Ἀππὶς μητρὸς ἢ πατρὸς μήτηρ. Νάννη & ἀππὶς πυρίως *matrem* notare videtur, & πάππας *patrem*, ut & πάππος, unde Italicum *Nonno*. *F. G.*

Μαναίριον] Sic iterum *Dial.* VII. usurpat. *M. du S.*

82. Ἀποστροφὴ] Ex utraque *Ven.* Reliqui libri impressi

nobis est, filia, vitae tolerandae ratio. Sed hos jam duos annos, ex quo pater tuus, jam felix, obiit, non nosti quam tenuiter ac misere vixerimus? cum autem ille vive-
5ret, omnium rerum nobis erat copia: aerariam enim officinam exercebat, magnumque ipsius erat in Piraeeo nomen: estque audire dejerantes omnes, non futurum post Philinum fabrum alium. At post mortem
10illius, primo quidem forcipes & incudem, & malleum duabus minis vendidi, de quibus viximus. Deinde nunc texendo, nunc deducendo subtemen, aut stamen nendo, aegre paravi nobis cibaria. Te autem, filia
15mea, alui, spem expectans. COR. De mina dicis? CROB. Non. Sed ita rationes subducebam, te ubi ad hanc aetatulam perveniisses, me quidem alituram esse, te ipsam vero exornaturam facile, & futuram
20divitem, & vestimenta habituram purpurea, atque ancillas. COR. Quomodo dicebas mater? aut quid tibi vis? CROB. Si cum adolescentulis una sis, & bibas cum illis, & mercede concumbas. COR. Ut
25Lyra illa, filia Daphnidis? CROB. Ita sane. COR. At illa meretrix est. CROB. Nihil istoc mali. Nam tu quoque dives eris ut ista, & multos amatores habebis. Quid ploras, Corinna? Non vides, quot,
30& quanto in honore sint meretrices, & quas opes accipiant? Daphnidem enim ego novi, o bona Adrastea! pannis ante, vesti-

ἡμῖν [e] ἀποτροφὴ τοῦ βίου ὁκ ἔστιν, ὦ θύγατερ, ἀλλὰ δύο ἔτη ταῦτα ἐξ οὗ τέθνηκεν ὁ μακαρίτης σου πατὴρ, οὐκ οἶδα ὅπως ἀπεζήσαμεν; ὅτε δὲ ἐκεῖνος ἔζη, πάντα ἦν ἡμῖν ἱκανά. ἐχάλκευε γὰρ, καὶ μέγα ἦν ὄνομα αὐτοῦ ἐν Πειραιεῖ, καὶ πάντων ἐστὶν ἀκοῦσαι διομνυμένων, ἢ μὴν μὴ Φιλίνου μηκέτι ἔσεσθαι ἄλλον χαλκέα. μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν τὸ μὲν πρῶτον ἀπεδόμην τὰς πυράγρας, καὶ τὴν ἄκμονα, καὶ σφῦραν δύο μνῶν, ἀπὸ τούτων διετράφημεν. εἶτα νῦν μὲν ὑφαίνουσα, νῦν δὲ κρόκην κατάγουσα, ἢ στήμονα κλώθουσα, ἐπορίζομεν τὰ σιτία μόλις, ἔδοσκον δέ σε, ὦ θύγατερ, τὴν ἐλπίδα προμυθούμενος. KOP. Τὴν μνᾶν λέγεις; ΚΡΩΒ. Οὐχ· ἀλλὰ ἐλογιζόμην ὡς τηλικαύτη γενομένη, θρέψεις μὲ ἐμὲ, σεαυτὴν δὲ καλλωπιεῖς ῥᾳδίως, καὶ πλουτήσεις, καὶ ἐσθῆτας ἕξεις ἁλουργεῖς, καὶ θεραπαίνας. KOP. Πῶς, ἔφης, μῆτερ, ἢ τί λέγεις; ΚΡΩΒ. Συνοῦσα μὲν τοῖς νεανίσκοις, καὶ συμπίνουσα μετ' αὐτῶν, καὶ συγκαθεύδουσα ὅτῳ βούλοιο. KOP. Καθάπερ ἡ Δάφνιδος θυγάτηρ Λύρα; ΚΡΩΒ. Ναί. KOP. Ἀλλὰ ἐκείνη ἑταῖρά ἐστιν. ΚΡΩΒ. Οὐδὲν τοῦτο δεινόν. καὶ σὺ γὰρ πλουτήσεις ὡς ἐκείνη, καὶ πολλοὺς ἐραστὰς ἕξεις. τί ἐδάκρυσας, ὦ Κόρινν᾽; οὐχ ὁρᾷς ὁπόσαι, καὶ ὡς περισπούδαστοί εἰσιν [f] αἱ ἑταῖραι, καὶ ὅσα χρήματα λαμβάνουσι; τὴν Δάφνιδα γὰρ ἐγὼ οἶδα, ὦ φίλη Ἀδράστεια, ῥάκη, πρὶν αὐτὴν ἀκμάσαι

[e] Ἀποτροφὴ] Recepi ex *J.* & *V2.* Ἀποτροφὴ cett. [f] Αἱ ἑταῖραι] In *J.* αἰταῖραι.

pressi corrupte ἀποτροφὴ. Sic *Dem.* Phil. I. 104. C. *M. du S.*

91. Σφῦραν] Σφῦρας forte. *F. G.*

93. Κρόκην κατάγουσα] *Lanam trahens*, unde *tractum* τολυπτὴν. *Gl. Ph.* *F. G.*

95. Ἐλπίδα προμυθούμενος] Hanc phrasin probaturus *L. Bos* in Ep. ad *Hebr.* 2. 13. & haec Luciani adferens, παραμυθεῖσθαι ἐλπίδα, scribit, errante calamo; nam προμυθούμενος ego in omnibus reperio, & si παραμυθούμενος legi voluisset, id indicasset. Sed de προμυθεῖσθαι movendo ne cogitare quidem debuit aut potuit. *J. F. R.*

96. Τὴν μνᾶν] Τὸ πρῶτον μάθημα. *F. G.*

12. Δάφνιδα] Δαφνίδα scribendum videtur. *F. G.* Quare? quia ὁ Δάφνις viri nomen, ac differentiae caussa femineum nomen ἡ Δαφνὶς vult formari, uti ἡ δαφνὶς, *laurea*, vel *bacca lauri*; quod probo; licet ob consensum Edd. nil mutarim. Alias Δάφνη Nymphae nomen ubique obvium, Δαφνὶς minus frequentatum: sed solent illa mulierum in ις. esse oxytona, ut Θυμαλλὶς, Θαὶς, Βακχίς. Vid. *Alciphr.* I. Ep. 39. quare *Gaisfordo* omnino adsentior, ut res sit parvi. *J. F. R.*

σαι τ' ὥραν, πεπεδεβλημένην, ἀλλὰ νῦν ὁρᾷς οἷα πρόεισι, χρυσὸς, καὶ ἐσθῆτες εὐανθεῖς, καὶ θεράπαιναι τέσσαρες. ΚΟΡ. Πῶς δὲ ταῦτα ἐκτήσατο ἡ Λύρα; ΚΡΩΒ. Τὸ μὲν πρῶτον καλλωπισαμένη ἑαυτὴν εὐπρεπῶς, καὶ εὐφαλὴς οὖσα, καὶ φιλόρα πρὸς ἅπαντας, οὐκ ἄχρι τοῦ καγχάζειν ῥᾳδίως, καθάπερ σὺ εἴωθας, ἀλλὰ μειδιῶσα ἡδὺ καὶ ἐπαγωγὸν, εἶτα προσομιλοῦσα δεξιῶς, καὶ μήτε φεναχίζουσα εἴ τις προσέλθοι ἢ προπέμψειε, μήτε αὐτὴ ἐπιλαμβανομένη τῶν ἀνδρῶν. ἢν δέ ποτε καὶ ἀπέλθῃ ὀπίσω δεῖπνον λαβοῦσα μίσθωμα, ὅτε μεθύσκει (καλαγέλαστον γὰρ, καὶ μισοῦσιν οἱ ἄνδρες τὰς τοιαύτας) ὅτε οὐκ ἐμφορεῖται τοῦ ὄψου ἀπειροκάλως, ἀλλὰ προσάπτει μὲν ἄκροις τοῖς δακτύλοις, σιωπῇ δὲ τὰς ἐνθέσεις οὐκ ἐπ' ἀμφοτέρας παρειὰς τὰς γνάθους, πίνει δὲ ἠρέμα, καὶ χανδὸν ἀλλ' ἀναπαυομένη. ΚΟΡ. Κἂν εἰ διψῶσα, ὦ μῆτερ, τύχοι; ΚΡΩΒ. Τότε μάλιστα, ὦ Κόριννα, καὶ ὅτε πλέον τοῦ δέοντος φθέγγεται, ὅτε ἀποσκώπτει τινὰ τῶν παρόντων, ἐς μόνον δὲ τὸν μισθωσάμενον βλέπει· καὶ λέγει τοῦτο ἐκεῖνοι φιλοῦσιν αὐτόν. καὶ ἐπειδὰν κοιμᾶται δέοι, ἀσελγὲς οὐδὲν, οὐδὲ ἀμελὲς ἐκείνη ἂν τι ἐργάσαιτο, ἀλλὰ ἐξ ἅπαντος ἓν τοῦτο θηρᾶται, ὡς ὑπαγάγοιτο, καὶ ἐρασθὴν ποιήσειεν ἐκεῖνον· ταῦτα γὰρ αὐτὸν ἅπαντες ἐπαινοῦσιν. εἰ δὴ καὶ σὺ ταῦτα ἐκμάθοις, μακάριαι καὶ ἡμεῖς ἐσόμεθα. ἐπεὶ τά γε ἄλλα πολὺ αὐτῆς.

tam, quam ad maturam viris aetatem perveniſſet. Sed nunc vides, qualis prodeat; aurum, veſtis florida, ancillae quatuor. COR. Quomodo vero illa ſibi Lyra paravit? CROB. Primo quidem decenter ſe ornavit, bene compoſita, & jucunda ad omnes, non eo usque ut in cachinnos facile ſolveretur, quod tu ſoles, ſed ſuave quiddam & illecebroſum ſubridens: deinde dextre verſata eſt *cum hominibus*, ut nec illuderet plane, ſi quis adiret ipſam vel deduceret, nec vero ipſa viros invaderet. Si quando autem mercede conducta eat in convivium, nec inebriatur (deriſui enim illud opportunum, & oderunt viri ſi qua talis ſit) neque cibis, tanquam inſueta bonarum rerum, ſe ingurgitat; ſed extremis modo digitis attingit, ac ſilentio *ſumit* bucceas, non in utramque malam infercit: bibit autem placide, non uno hauſtu, ſed interquieſcens. COR. Etiam ſi forte ſitiat, mater? CROB. Tum vel maxime, mea Corinna. Neque plus quam opus eſt loquitur, neque in praeſentium quemquam dicta jacit, ſed ſolum illum qui ſe conduxit, adſpicit. Et ob haec illi amant ipſam. Et cum cubitum eundum eſt, nihil illa laſcivum, nihil indecens egerit, ſed unum illud venatur undique, ut in poteſtatem illum redigat, & ſuum faciat amatorem. Propter haec enim omnes illam laudant. Si ergo tu etiam iſta diſcas, beatae nos quoque erimus: quandoquidem quod ad reliqua, multum

23. Προπέμψειε] Μεταπέμψειε fors. F.G.
24. Ἐπιλαμβ.] An prenſans? F.G.
41. Ταῦτα γὰρ] Subaudi λέγει. F.G.
44. Παρὰπολὺ αὐτῆς. ἀλλ' ἤδη] Apoſiopeſis eſt. Volebat laudare pulchritudinem filiae ſuae, qua multum Daphnidem ſuperet. Sed in mentem venit Adraſtea, Nemeſis, Rhamnuſia, invida laudibus. Itaque abrumpit orationem. Eodem pertinere puto, ut non legamus ἄλλο, ſed ἀλλ' id eſt ἀλλά. Sed non multum refert. J.M.G.

Παρὰπολὺ αὐτῆς] I. e. πλέον αὐτῆς, ſ. πλείονα ἔχεις ἢ αὐτή. F.G. Immo καλλίων ſupplendum, quod ſtudio ſupprimit mater: & ab comparativo illo pendet genitivus, alioqui πολὺ ſimpliciter cum genitivo junctum ſignificare fere contrarium, ut πολὺ τῆς ἐλπίδος, *ſpe minus*, vid. *Viger.* de Idiotiſm. p. 520. vel potius *Budd.* Comm. p. 129. J.F.R.

64. Ἂν ἔτι τοιοῦτον] Totus hic Dialogus plane ſimilis epiſtolae 36. L. I. *Alciphronis*, quod non fugit doctiſſ. *Berglerum*, qui poteſt conſuli p. 160. ſeqq. J.F.R.

66. Τῇ Πανδήμῳ] Cognomenta Veneris, Pandemus & Urania. ἀμφότεραι πόρναι, ἡ μὲν Πάνδημος, ἡ δὲ Οὐρανία. ἡ τινι Οὐρανία τετιμῆσθαι ὑπὸ κήπους. αἴτια δὲ Πανδήμῳ, ὅτι τὸ τῶν ζώων συνηθροικόν τι ἐστὶ πᾶσι τὰ Ἀφροδίσια ἀκρατές. δίκαιαν δὲ τῇ Οὐρανίᾳ, ὅτι τὸ σωφρονίσιον, καὶ ὅτι ὑπὸ ζυγὸν ἄγεται τὸ ζῶον ἐστὶν ἄφετον, ὃ τὴν νόμιμον τοῦ γάμου ὑπαινίττεται συζυγίαν. ὡς πλουσιώτερα δὲ

tum tu ista . . . Verum nihil, cara Adraſtea! dico: vivas ſolum! COR. Dic mihi, mater, qui nos conducunt, omnesne tales ſunt, qualis Eucritus, quicum heri cubui? CROB. Non omnes, ſed alii quidem meliores, alii vero jam viriles; alii forma non ſatis a natura felici. COR. Etiam cum his cubare oportebit? CROB. Ac maxime, filia; hi quidem plura etiam largiuntur. Formoſi vero ſolum illud, formoſi volunt eſſe. Tibi vero ſemper ſit cura majoris lucri, ſi vis brevi tempore mulieres omnes dicere digito te monſtrata, *Nonne vides Crobyles Corinnam filiam? Quam ſupra fidem dives eſt, ut ter beatam matrem praeſtitit.* Quid ais? facies iſta? facies, novi ego; & facile principatum tenebis omnium. Nunc vero lotum abi, ſi forte hodie quoque venerit adoleſcentulus, Eucritus: certe promiſit.

45 ἄλλο ὐδὲν, ὦ Φίλη Ἀδράϛειά, Φημι, ζώης μόνον. ΚΟΡ. Εἰπέ μοι, ὦ μῆτερ, οἱ μισθάρνοι πάντες τοιοῦτοί εἰσιν, οἷος ὁ Εὔκριτος, μεθ' ἧς χθὲς ἐκάθευδον; ΚΡΩΒ. Οὐ πάντες, ἀλλ' ἔνιοι μὲ ἀμείνους, οἱ δὲ 50 ἤδη ἀνδρώδεις. οἱ δὲ καὶ ὑ πάνυ μορφῆς εὐφυῶς ἔχοντες. ΚΟΡ. Καὶ τούτοις συγκαθεύδειν δεήσει; ΚΡΩΒ. Μάλιϛα, ὦ θύγατερ· ἕτοιμοι γὰρ πλείονα διδόασιν· οἱ καλοὶ δὲ αὐτὸ μόνον καλοὶ θέλουσιν εἶναι. 55 καὶ σοὶ δὲ μελέτω ἀεὶ τοῦ πλείονος, εἰ θέλεις ἐν βραχεῖ λέγειν ἁπάσας, ἐνδειξάσας σε τῷ δακτύλῳ, ὐχ ὁρᾷς τὴν Κόρινναν τὴν τῆς Κρωβύλης θυγατέρα, ὡς ὑπερπλουτεῖ, καὶ τρισευδαίμονα πεποίηκε τὴν μητέρα; τί φής; 60 ποιήσεις ταῦτα; ποιήσεις, οἶδα ἐγὼ, καὶ [a] προέξεις ἁπασῶν ῥᾳδίως· νῦν δ' ἄπιθι [b] λουσομένη, εἰ ἀφίκοιτο καὶ τήμερον τὸ μειράκιον ὁ Εὔκριτος, ὑπισχνεῖτο γάρ.

VII.

MATER ET MUSARIUM. ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ ΜΟΥΣΑΡΙΟΝ.

M A T.

SI talem adhuc unum amatorem inveniamus, Muſarium, qualis eſt Chaereas, 65 immolare oportebit Populari *Veneri* albam capellam, Caeleſti vero & Hortenſi buculam unicuique, & coronare divitiarum do-

Μ Η Τ.

[c] ΑΝ ἔτι τοιοῦτον ἐραϛὴν εὕρωμεν, ὦ Μουσάριον, οἷος ὁ Χαιρέας ἦν, θῦσαι μὲ τῇ Πανδήμῳ δεήσει λευκὴν μηκάδα, τῇ Οὐρανίᾳ δὲ, καὶ τῇ ἐν κήποις δάμαλιν ἑκατέραν, ϛεφανῶσαι δὲ καὶ τὴν πλουτοδότειραν,

a Προέξεις ἁπασῶν] Πράξεις ἅπασιν *Coll.* b Λουσομένη] Λουσαμένη *Fl.* c Ἔτι] Δ' ἴτι *Fl.* recte, credo, ut imit. Dial. ſeq. & XIII.

45. Ἀδράϛεια] Ἀδράϛειαν λέγουσι δαίμονα εἶναι τοῖς πάνυ μεγάλα ἐγκαυχωμένοις ὑπωμοσάντας. *V.*

61. Πράξεις ἅπασιν ῥαδίως.] *G.*

68. Πλουτοδότειραν] Γῆν. *G.*

ἤδη ἐϛίν. Sic ad oram Mſ. Regii, quam notam ſequitur Cod. Memmian. dum dicit μηκάδα eſſe ſacrificium τῆ Πανδήμῳ, διὰ τὸ πρὸς συνουσίαν καθαφερὶς, καὶ δάμαλιν τῆ Οὐρανίᾳ, διὰ τὸ ὑπὸ ζυγὸν τετάχθαι. *J. B.*

Ibid. Πανδήμῳ] Vide notam noſtram ad Ἀφρ. c. 11. & Δημ. c. 13. *M. du S.*

67. Οὐρανίᾳ] Itane? Uraniae etiam faciebant meretrices? Atqui caſtior illa Venus perhibebatur. V. ſupra finem Dial. V. de utraque Ven. *Pauſanias* p. 203. 34. *M. du S.*

Ibid. Τῇ ἐν κήποις] Veneri, de qua dictum eſt ſupra ad Eix. c. 4. & 6. *M du S.*

68. Πλουτοδότειραν] An Aphroditen? *F. G.* Immo *Ceresem.* Vid. Cl. *Hemſterh.* T. I. *Tim.* c. 21. No. 58. ubi

ξαν, καὶ ὅλως μακάριαι καὶ τρισευδαίμονες ἐσόμεθα. νῦν ὁρᾷς γῆν ἀπὸ τῆ νεανίσκυ ἡλίκα λαμβάνομεν, ὃς ὀβολὸν μὲ ὐδεπώποτέ σοι δέδωκεν, οὐκ ἐσθῆτα, οὐχ ὑποδήματα, οὐ μῦρον ἀλλὰ προφάσεις ἀεὶ, καὶ ὑποχέσεις, καὶ μακραὶ ἐλπίδες, καὶ πολὺ τὸ ἐὰν ὁ πατὴρ, καὶ εἰ κύριος γένωμαι τῶν πατρῴων, καὶ πάντα σά. σὺ δὲ καὶ ὁμωμοκέναι αὐτὸν φῂς, ὅτι νόμῳ [a] σε γαμετὴν ποιήσῃ. ΜΟΥΣ. Ὤμοσε γὰρ, ὦ μῆτερ, κατὰ ταὶν θεαῖν, καὶ τὴν [b] Πολιάδα. ΜΗΤ. Καὶ πιστεύεις δηλαδή; καὶ διὰ τοῦτο πρώην οὐκ ἔχοντί σοι καλαθεῖναι συμβολὴν, τὸ δακτύλιον δέδωκας ἀγνοούσης ἐμοῦ· ὁ δὲ ἀποδόμενος κατέπιε, καὶ πάλιν τὰ δύο περιδέραια τὰ Ἰωνικὰ, ἕλκοντα ἑκάτερον δύο Δαρεικούς, ἃ σοι [c] ὁ Χῖος Πραξίας ὁ ναύκληρος ἐκόμισε [d] ποιησάμενος ἐν Ἐφέσῳ. ἐδεῖτο γὰρ Χαιρέας ἔρανον σὺν ἐφήβοις ἀπενεγκεῖν. ὀθόνας γὰρ καὶ χιτωνίσκους, τί ἂν λέγοιμι; καὶ ὅλως Ἑρμαιόν τι ἡμῖν, καὶ μέγα ὄφελος συμπέπλωκεν ἔτος. ΜΟΥΣ. Ἀλλὰ καλὸς, καὶ ἀγένειος, καὶ φησὶν ἐρᾶν, καὶ δακρύει, καὶ Δεινομάχης καὶ Λάχητος υἱὸς ὢν τῆ [c] Ἀρεοπαγίτιδι, καὶ φησὶν ἡμᾶς γαμήσειν, καὶ μεγάλας ἐλπίδας ἔχομεν

natricem *Junonem* : atque in universum beatae ac ter felices erimus. Nunc enim vides quantum accipiamus ab hoc juvene, qui obolum nondum unum tibi dederit, non vestem, non calceos, non unguentum; sed *apud illum* excusationes semper, & promissiones, & longae spes, & multum illud *Si pater*, & *Si dominus paternorum fuero!* & , *Tua erunt omnia !* Tu vero etiam jurasse illum tibi dicis, se legitimam sibi uxorem te ducturum. MUS. Juravit enim, Mater, per Liberas & Custodem urbis. MAT. Tu credis nimirum! & propterea nuper symbolam quam daret non habenti anulum imprudente me dedisti? quem ille venditum abligurit ; & rursus duo illa monilia Ionica Diricos unumquodque duo pendentia, quae tibi Chius ille Praxias nauclerus attulerat, cum fieri ea Epheſi curasset : oportebat enim Chaeream eranum conferre cum sodalibus. Vela enim & tunicas quid dicam ? Sane missus a Mercurio thesaurus , & magnum lucrum hic nobis homo oblatus est. MUS. Sed pulcher est, & imberbis, & amare se dicit, & lacrimatur, & Dinomaches Lachetisque Areopagitae filius est : & se ducturum nos promittit, & magnas ab eo spes habemus , modo senex

a Σι] Neglexit *Fl.* b Πολιάδα] Sic *Fl. J. P. B1.* &c. Πωλιάδα *B2.* c Ὁ Χῖος] Omisit O. d Ποιησάμενος] An πριάμενος; *Pell.* e Ἀρεοπαγ.] Ἀρειοπ. hic Edd. omnes, quae alias o praeferunt.

81. Συμβολὴν] Ὁ ἔρανος. *V.*

ubi id ex *Orphei* H. 39. addito & hoc Luciani, probat. *J.F.R.*

75. Ἐὰν ὁ πατὴρ] Subaudi θήσεσι, θάνοι. *F.G.*

79. Κατὰ ταῖν θεαῖν] Ad oram Mſ. Regii ſcriptum erat κόρη Ϲ Δήμητρα αἱ θεαὶ, ἡ δὲ Ἀθηνᾶ ἡ Πολιὰς, ὅρκος δὲ τοῦτο Ἀθηναίων ὡς Ϲ Λακεδαιμονίων οἱ Διόσκουροι οἱ Ϲ ὀμνύουσιν, ἢ τὼ Σιὼ. *J.B.*

Κατὰ ταῖν θεαῖν] Cererem & Proserpinam intelligi, idque mulierum non virorum jusjurandum fuisse, docet *Spanh.* ad Callim. p. 658. f. & seq. Sic ἐμὰ τὼ Θεὼ, *Non, per Cererem & Proserpinam*, Chorus mulierum ap. *Aristoph.* in Thesm. vs. 725. *J.F.R.*

Ibid. Ταῖν θεαῖν] Vide *Spanh.* ad Callim. 655. *M.du S.*

Ibid. Πολιάδα] An meretriciam etiam Deam cum Scholiaste Minervam faciemus ? V. 16. *Spanh.* Ego mallem Κωλιάδα. Vide tamen Συμπ. c. 32. neque meretriciam Deam statuere necesse est. *M.du S.*

Πολιάδα] Sic recte etiam infra *Conviv.* c. 32. *J.F.R.*

81. Καλὸς εἶναι συμβολὴν] Hac de re copiose vir Clar. *Isaacus Casaubonus* ad Athen. *J.B.*

83. Καὶ πάλιν τὰ δύο] Subaudi δίδωκας, ἀπὸ κοινοῦ. *F.G.*

85. Ὁ Χῖος] Deest a Mſſ. *J.B.*

86. Ποιησάμενος] Πριάμενος legit Interpres. *F.G.*

87. Ἐδεῖτο γὰρ Χαιρέας] Interpres legit, ἔδει γὰρ Χαιρέαν. *F.G.* Scilicet *debebat coenam — dependere* , dederat *Micyl* Sed non abit inde Cl. *Gesn.* Neque video quin ἐδεῖτο hic eodem redeat. Si enim *indigebat* (scil. his donis) *ad coenam* reddideris, vel, simpliciter, *indi-*

nex *moriens* conniveat. MAT. Ergo, Mu-
sarium, cum opus erit soleis, & postulabit
sutor didrachmum, dicemus illi, *Pecuniam quidem non habemus, habe tibi vero aliquantum spei a nobis:* & ad pistorem eadem: & cum mercedem habitationis exigemur, *Expecta*, dicemus, *dum Laches Colyttea* (tribu) *moriatur: solvemus enim tibi post nuptias.* Nonne te pudet, quae sola meretricum nec inaurem, nec monile, nec Tarentinulam habeas? MUS. Quid ergo, Mater, num illae feliciores me aut pulchriores sunt? MAT. Non: sed prudentiores, & norunt artem meretriciam: neque verbulis credunt & adolescentulis, in extremis labris jusjurandum habentibus. Tu vero fidelis es, & viri amans, neque admittis quemquam, solum praeter Chaerean: & nuper ille ex Acarnania rusticus cum veniret, imberbis & ipse, minas ferens duas (vini enim pretium patris missu acceperat) tu illum quidem superbe rejecisti, cubas autem cum tuo Chaerea Adonide. MUS. Quid ergo? oportebat relicto Chaerea recipere operarium istum, hircum olentem? Laevis mi-

95 πᾶς' αὐτῇ, ἢν ὁ γέρων μόνον καλαμύσῃ. ΜΗΤ. Οὐκοῦν, ὦ Μυσάριον, ἐὰν ὑποδήσασθαί δέῃ, ἢ ὁ σκυτοτόμος αἰτῇ τὸ δίδραχμον, ἐροῦμεν πρὸς αὐτὸν, Ἀργύριον μὲν οὐκ ἔχομεν, σὺ δὲ τῶν ἐλπίδων [f] ὀλίγας πᾶς' ἡμῶν λάβε· ἢ πρὸς τὸν ἀλφιτοπώλην τὰ αὐτά· ἢ ἢν τὸ ἐνοίκιον αἰτῶμεθα, Περίμεινον, φήσομεν, ἐς' ἂν Λάχης ὁ Κολυτιεὺς ἀποθάνῃ· ἀποδώσομεν γάρ σοι μετὰ τὰς γάμους. Οὐκ αἰσχύνῃ μόνη τῶν ἑταιρῶν οὐκ ἐλλόβιον, οὐχ ὅρμον, οὐ Ταραντινίδιον ἔχουσα; ΜΟΥΣ. Τί οὖν, ὦ μῆτερ, ἐκεῖναι εὐτυχέστεραί μου, ἢ καλλίους εἰσίν; ΜΗΤ. Οὐκ, ἀλλὰ συνετώτεραι, ἢ ἴσασιν ἑταιρίζειν. οὐδὲ πιστεύουσι ῥηματίοις, ἢ νεανίσκοις ἐπ' ἄκρῳ τῷ χείλους τοὺς ὅρκους ἔχουσι· σὺ δὲ εἶ πιστὴ, ἢ Φίλανδρος, οὐδὲ προσίῃ ἄλλον τινὰ, ὅτι μὴ μόνον Χαιρέαν· ἢ πρώην ὅτε ὁ γεωργὸς ὁ [g] Ἀκαρνανεὺς ἦκε δύο μνᾶς κομίζων, ἀγένειος ἢ αὐτὸς (οἶνον δὲ τιμὴν ἀπειλήφει τοῦ πατρὸς πέμψαντος) σὺ δὲ ἐκεῖνον μὲν [h] ἀπεμύκτισας, καθεύδεις δὲ μετὰ τοῦ Ἀδώνιδος Χαιρέου. ΜΟΥΣ. Τί οὖν; ἐχρῆν Χαιρέαν καλαλείφασαν ὑποδέξασθαι τὸν ἐργάτην ἐκεῖνον κινάδρας ἀπόζοντα; λεῖός μοι, φασὶ, Χαι-

f Ὀλίγας] Omisit O. g Ἀκαρνανεὺς] Sic *Fl. Ald. H. P.* Ἀχαρνανεὺς *J.* & *V2.* Ἀκαρνεὺς marg. *A1.* Ἀχαρνεὺς *Gujet.* & *Menag.* h Ἀπεμύκτισας] Ἀπεμυκτήρισας *Pell.*

digebat conferre, i. e. opus ei erat symbolam conferre, quid interesset? Et si ἴδοι legas, idne impersonale cum nominativo consistere potest? *J.F.R.*

88. Ὀθόνας δ'] Subaudi ἃς ὀθόνας, ut supra. *F.G.*

Ὀθόνας γὰρ] Malim δὴ pro γὰρ, quia eodem spiritu jam dixit γὰρ. Sed esto muliebris sermo, per me licet. At alibi satis eleganter Nostro loquuntur mulieres. *J.F.R.*

97. Δίδραχμον] Vide *Dial.* XIV. Ubi bis pretium idem notatur. *M. du S.*

99. Ὀλίγας] Deest in Mss. *J.B.*

6. Ταραντινίδιον] Vid. rursus, si operae existimas, *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 160. *J.F.R.*

13. Προσίῃ] Pro προσίεσαι Attice. *F.G.*

14. Ἀκαρνανεὺς] Ἀχαρνεὺς omnino leg. videtur. *F.G.* & *AE.M.* Quare? An quia syllaba abundat, aut Ἀκαρνάνιος adspirate scribendum Ἀχαρνάνιος? minime. Nam Ἀκαρνάνας vocatos λέγ τὸ ἀκούρους φυλάττειν τὰς κεφαλὰς, quod caput non tonderent, tradit *Strabo* X. p. 465. (714.) quid ergo? Ἀχαρνεὺς volunt hunc vocari ab Atticae δήμῳ vel oppido Ἀχαρναὶ dicto, unde certe Ἀχαρνεὺς formandum, vid. *Cellar.* Geogr. Ant. p. 937. Quod ut recte judicant *Gujet.* & ejus compilator *Menagius*, ita sine Codd. ope mihi nihil mutare licet. *J.F.R.*

17. Ἀπεμύκτισας] Nondum, puto, alias observatum verbum. Suspicatur Cl. *Jensius* legendum esse ἀπεμύχθισας cum μυχθίζω sit apud *Hesychium*, μυκτίζω nusquam compareat. Ita ἰχθῦσι ταῖς ἐκτῖσι substitutum vimus supra in Διψάδ. c. 3. Sed quidquid sit de forma verbi: cognatum esse τῷ μυκτῆρι & τῷ ἀπεμύκτισεν, non dubito, & significare *superbe & cum strepitu quodam inflatarum explosarumque narium aliquem rejicere.* *J.M.G.*

21. Κινάδρας] *Hesych.* κινάδρας, δυσωδίας τὰς τράγων. *F.G.*

Χαιρέας, ὁ χοιρίσκος [a] Ἀχαρνάνιος. ΜΗΤ. Ἔστω. ἐκεῖνος ἀγροῖκος, καὶ πονηρὸν ἀποπνεῖ· τί δὲ καὶ Ἀντιφῶντα τὸν Μενεκράτους μνᾶν ὑπισχνούμενον, οὐδὲ τοῦτον ἐδέξω, εἰ καλὸς ἦν, καὶ ἀστεῖος ἡλικιώτης Χαιρέου; ΜΟΥΣ. Ἀλλ' ἠπείλησε Χαιρέας ἀποσφάξειν ἀμφοτέρους, εἰ λάβοι με ποτὲ μετ' αὐτοῦ. ΜΗΤ. Πόσοι δὲ καὶ ἄλλοι ταῦτα ἀπειλοῦσιν; ἠκοῦν ἀνέρας σὺ μενεῖς διὰ τοῦτο, καὶ [b] σωφρονήσεις, καθάπερ οὐκ ἑταῖρα, ἡ δὲ Θεσμοφόρου ἱερειά τις οὖσα; ἐῶ τἄλλα, σήμερον Ἀλῶα ἐστί· τί δέ σοι δέδωκεν ἐς τὴν ἑορτήν; ΜΟΥΣ. Οὐκ ἔχει, ὦ μανάριον. ΜΗΤ. Μόνος οὗτος ὁ τέχνην εὑρηκὼς ὅπως τὸν πατέρα, οὐκ οἰκέτην, καθήκει ἐξαπατήσουσα, οὐκ ἀπὸ τῆς μητρὸς ᾔτησεν ἀπειλήσας ἀποπλευσεῖσθαι στρατευσόμενος, εἰ μὴ λάβοι; ἀλλὰ κἀθημᾶς ὀπτρίβων, μήτε αὐτὸς διδοὺς, μήτε παρὰ τῶν διδόντων ἐῶν λαμβάνειν; σὺ δὲ οἴει, ὦ Μυσάριον, ὀκτωκαίδεκα ἔτη ἀεὶ ἔσεσθαι; ἢ τὰ αὐτὰ φρονήσειν Χαιρέαν, ὅταν πλουτῇ μὲν αὐτὸς, ἡ δὲ μήτηρ γάμον πολυτάλαντον ἐξεύρῃ αὐτῷ; μνησθήσει [c] οἴει τότε τῶν δακρύων, ἢ τῶν φιλημάτων, ἢ τῶν ὅρκων, πέντε ἴσως τάλαντα προικὸς βλέπων; ΜΟΥΣ. Μνησθήσει ἐκεῖνος· δεῖγμα δὲ, ὡς οὐδὲ νῦν γεγάμηκεν, [d] ἀλλὰ καλαναγκαζόμενος καὶ βιαζόμενος ἠρνήσατο. ΜΗΤ. Γένοιτο μὴ ψεύδεσθαι, ἀναμνήσω δέ σε, ὦ Μυσάριον, τότε.

hi Chaereas, & porcellus, quod est in proverbio, Acarnanius. MAT. Esto. Agrestis iste, & male olet. Cur etiam Antiphontem Menecratis F. qui minam pollicebatur, neque hunc recepisti? non pulcher erat, & urbanus, aequalis Chaereae? MUS. At minatus erat Chaereas, se interfecturum utrumque, si quando me cum illo deprehendisset. MAT. Quot vero alii minantur eadem? Num igitur tu amatorum expers manebis propterea, & pudica eris, quasi non meretrix esses, sed legiferae *Cereris* sacerdos. Mitto reliqua: sunt arealia hodie: quid vero dedit tibi diei festi caussa? MUS. Non habet, *quod det*, Matercula. MAT. Solus ille non invenit aliquam ad patrem machinam? non servum immisit deceptorem? non a matre petiit minatus se militatum enavigaturum, nisi accipiat? Sed desidet, nos atterit, neque dans ipse quidquam, neque accipere ab his, qui offerunt, patiens. Tu vero putas, Musarium, duodeviginti annorum te semper futuram? aut eundem animum fore Chaereae, cum dives ipse erit, mater autem multorum illi talentorum nuptias inveniet? Memor erit tum, putas, lacrumarum, & basiorum, jurisjurandi, quinque forte dotis talenta ubi viderit? MUS. Memor sane erit. Argumentum ejus rei hoc est, quod nondum duxit uxorem, sed urgentibus, vim quasi parantibus, negavit. MAT. Utinam non mentiatur. Sed tum te, Musarium, admonebo.

AM-

a Ἀχαρνάνιος] Et sic *Fl.* notante *Solan.* b Σωφρονήσῃς] Sic *P. S.* aliaeque. Σωφρονήσῃς *H.* Σωφρονήσῃς *J.* & *Br.* Σωφρονεῖς *Fl.* Σωφρονήσεις *Pell.* c Οἴει] Ἔτι οἴει *O.* d Ἀλλὰ] Ὅσα marg. *A1.*

33. Σήμερον Ἀλῶα ἐστὶ] Ἀλῶα, ἑορτή ἐστιν Ἀθήνησιν, μυστηρίοις ἐοικυῖα, Δήμητρος καὶ Κόρης καὶ Διονύσου, ἐπὶ σῇ τομῇ τῶν ἀμπέλων, καὶ τῇ γεύσει τοῦ οἴνου, καὶ τῶν ἄλλων καρπῶν. Φιλόχορος δέ φησιν ὀνομασθῆναι διὰ τοῦτο τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἀγαθοὺς περὶ τὰς ἅλως πανιέας. *V.*

* Δήμητρος] Emendante *Solano*, Δήμητρες Edita. Idem τοὺς ante ἀνθρώπους interuit, & verbum ultimum σπείρεσθαι restituit, quod σπείρεσθαι male legebatur.

Ibid. Λιῦός μοι] De hoc Proverb. *Erasm.* *J. B.*
Λιῦος — Χαιρέας] Vid. Diction. *Baylii* T. I. p. 41. col. 1. *M. V. La Croze.*
22. Ἀκαρνάνιος] Ἀχαρνὶς forte. *F. G.*
24. Ἀποπνεῖ] Ἀποπνέῖτω legendum. *F. G.*
32. Θεσμοφόρου ἱερεία] I. e. quia Cereris sacerdotes caste vivere debebant, vid. Illustr. *Spanh.* ad Callim. p. 662. *J. F. R.*
33. Ἀλῶα]

VIII.

AMPELIS ET CHRYSIS. ΑΜΠΕΛΙΣ ΚΑΙ ΧΡΥΣΙΣ.

A M P. Α Μ Π.

SI quis vero, mea Chryſis, neque zelotypus eſt, neque iraſcitur, neque alapam inflixit unquam, aut comam abſcidit, aut diſcidit veſtem; illene adhuc amator eſt? CHRYS. Numquid ergo, Ampelis, haec ſola amantis argumenta? AMP. Sane quam calidi viri haec *ſunt*. Nam reliqua, oſcula & lacrimae, & jusjurandum frequens, & adventus creber, incipientis amoris ſignum & adhuc naſcentis: at ignis totus a zelotypia eſt. Itaque ſi te quoque, ut ais, colaphis mulcat Gorgias, & zelotypus eſt, bona ſpera, & ſemper eadem facere illum, opta. CHRYS. Eadem? Quid ais? ſemper eum mihi dare alapas? AMP. Non iſtuc: ſed indigne eum ferre, niſi ad ipſum ſolum reſpicias. Quandoquidem ſi non amaret, quid tandem, alium te amatorem habente, iraſceretur? CHRYS. Sed neque habeo equidem alium. At ille temere ſuſpicatus eſt, amari me a divite, eo quod caſu quodam illius aliquando mentionem injeci. AMP. Etiam hoc jucundum, ſi a divitibus coli te ſuſpicetur: ita enim magis etiam aegre feret, & honorem ſuum in eo putabit agi, ne rivales ipſum ſuperent. CHRYS. Verum enim vero hic ſolum iraſcitur, & infligit alapas, caeterum dat nihil. AMP. At dabit. Zelotypis enim vel maxime dolet. CHRYS. Neſcio

Εἴ τις δὲ, ὦ Χρυσὶ, μήτε ζηλοῖ-
πεῖ, μήτε ὀργίζε, μήτε ἐρράπι-
σέ πώποτε, ἢ ἀπείκειρεν ἢ τὰ ἱμάτια ἀπε-
ἔρρηξεν, ἔτι ἐραστὴς ἐκεῖνός ἐστιν; ΧΡΥΣ.
Οὐκοῦν ταῦτα μόνα ἐρῶντος, ὦ Ἀμπελί,
δείγματα; ΑΜΠ. Ναὶ, ταῦτ' ἀνδρὸς
θερμοῦ. ἐπεὶ τἄλλα, φιλήματα, καὶ δά-
κρυα, καὶ ὅρκοι, καὶ τὸ πολλάκις ἥκειν, ἀρ-
χομένου ἔρωτος σημεῖον, καὶ φυομένου ἔτι·
τὸ δὲ πᾶν ὅλον ἐκ τῆς ζηλοτυπίας ἐστίν.
ὥστε εἰ καὶ σὲ, ὡς φῂς, ὁ Γοργίας ῥαπίζει,
καὶ ζηλοτυπεῖ, χρηστὰ ἔλπιζε, καὶ εὔχου ἀεὶ
τὰ αὐτὰ ποιεῖν. ΧΡΥΣ. Τὰ αὐτά; τί
λέγεις ἀεὶ ῥαπίζειν με; ΑΜΠ. Οὐχὶ,
ἀλλ' ἀνιᾶσθαι, εἰ μὴ πρὸς μόνον αὐτὸν βλέ-
ποις. ἐπεὶ εἰ μὴ ἐρᾷ γε, τί ἂν ἔτι ὀργίζοι-
το, εἰ σύ τινα ἕτερον ἐραστὴν ἔχοις; ΧΡΥΣ.
Ἀλλ' οὐδὲ ἔχω ἔγωγε. ὁ δὲ μάτην ὑπέ-
λαβε τὸν πλούσιόν με ἐρᾶν, διότι ἄλλως
ἐμνημόνευσά ποτε αὐτοῦ. ΑΜΠ. Καὶ τοῦτο
ἡδὺ τὸ, ὑπὸ πλουσίων οἴεσθαί σε σπουδάζε-
σθαί. οὕτω γὰρ ἀνιάσεται μᾶλλον, καὶ φι-
λοτιμήσεται, ὡς μὴ ὑπερβαλοίντο αὐτὸν οἱ
ἀντερασταί. ΧΡΥΣ. Καὶ μὴν οὗτός γε
μόνον ὀργίζεται, καὶ ῥαπίζει· δίδωσι δὲ οὐδέν.
ΑΜΠ. Ἀλλὰ δώσει· ζηλότυποι γὰρ καὶ μάλι-
στα λυπηθήσονται. ΧΡΥΣ. Οὐκ οἶδ' ὅπως

[o] Εἴ τις] Ὅς τις *Fl.* *f* Λυπηθήσονται] Sic legi in omnibus, addit *Solan.*

33. Ἀλλᾶται] Conf. ſupra *Dial. Meretr.* I. pr. *J.F.R.*
34. Μαννάριον] Leg. fort. ναννάριον, ut ſupr. (*Dial.* VI.) An μαννάριον eſt a μάω, μάσσω, μάννω, quod idem eſt τῷ μάμμα. *F.G.*
41. Οἶσι] In Mſſ. ἔτι. *J.B.*
55. Περιέκειρεν] Vid. Cl. *Hemſterh.* ad T. I. *Tim.* §. 4. p. 107. *J.F.R.*
68. Ἐρᾷ γε] Ἔρα γε legend. videtur. *F.G.*
71. Πλούσιον] Aut nomen ipſum hoc ſtatuendum, aut excidit aliud nomen ante πλούσιον. *M. du S.*
73. Ὑπὸ πλουσίων — σπουδάζεσθαι] Pluribus hanc phraſin probat Doctiſſ. *Bergl.* ad *Alciphr.* I. Ep. 29. p. 120. perſuadeatque & illic σπουδασθῆναι ὑπὸ σοῦ, non ut vulgo, ὑπὸ σοῦ legendum. Habuimus idem ſupra, *Rhet. Praec.* c. 23. ὑπὸ τῶν γυναικῶν σπουδάζεσθαι. *J. F.R.*
78. Ζηλότυποι] Corrupta haec verba cenſeo. *M. du S.*

ὅπως ῥαπίσματα λαμβάνειν βέλει με, ὦ Ἀμπελίδιον. ΑΜΠ. Οὔκ, ἀλλ', ὡς οἶμαι, μεγάλοι ἔρωτες γίγνονται, καὶ εἰ [a] πυθοίτο ἀμελεῖται· εἰ δὲ πιστεύσαι μόνον ἔχειν, ὑπομαραίνεταί πως ἡ ἐπιθυμία. ταῦτα λέγω πρὸς σὲ, εἴκοσιν ὅλοις ἔτεσιν [b] ἑταιρίσασα· σὺ δὲ [c] ὀκτωκαιδεκαέτης, οἶμαι, ἢ ἔλαττον, ὅσα τυγχάνεις. εἰ βέλει δὲ, καὶ διηγήσομαί σοι ἃ ἐπαθόν πώποτε, ἃ πάνυ πρὸ πολλῶν ἐτῶν. ἦρα μὲν Δημόφαντος ὁ δανειστὴς, ὁ κατόπιν οἰκῶν τῆς Ποικίλης. οὗτος οὐδὲ πώποτε πλέον πέντε δραχμῶν δέδωκε, καὶ ἠξίου δεσπότης εἶναι. [d] ἦρα δὲ, ὦ Χρυσὶ, ὀπωπόλαιόν τινα ἔρωτα, οὔτε ὑποστένων, οὔτε δακρύων, οὔτε ἀωρὶ παραγιγνόμενον ὀπὶ τὰς θύρας, ἀλλ' αὐτὸ μόνον συνεχάθευδέ μοι ἐνίοτε, καὶ τοῦτο μετὰ μακρῶν. ἐπειδὴ δὲ ἐλθόντα ποτὲ ἀπέκλεισα (Καλλιάδης γὰρ ὁ γραφεὺς ἔνδον ἦν, δέκα δραχμὰς πεπομφώς) τὸ μὲν πρῶτον ἀπῆλθέ μοι λοιδορησάμενος. ἐπεὶ δὲ πολλαὶ μὲν διῆλθον ἡμέραι, ἐγὼ δὲ οὐ προσέπεμπον, ὁ Καλλιάδης δὲ ἔνδον ἦν [e] αὖθις, ὑποθερμαινόμενος ἤδη τότε ὁ Δημόφαντος, καὶ αὐτὸς ἀναφλέγεται εἰς τὸ πρᾶγμα, καὶ ὀπισθεν πολὺ, ἀνεῳγμένην τηρήσας τὴν θύραν, ἔκλαεν, ἔτυπτεν, ἠπείλει φονεύσειν, διέρρηγνε τὰ ἐλάττα, ἅπαντα ἐποίει, καὶ τέλος τάλαντον δοὺς, μόνος εἶχεν ὀκτὼ ὅλους μῆνας· ἡ γυνὴ δὲ αὐτοῦ

cur alapas accipere me velis, mea Ampelidium. AMP. Non. Sed ut arbitror magni amores etiam sic fiunt, si se putet *amator* negligi. Si vero solus potiri se credat, marcescit quodam modo cupiditas. Haec ad te dico, quae viginti totos annos meretriciam vitam colui, tu vero duodeviginti annos, aut minus etiam vixisti. Si vis, narrabo tibi quae quondam mihi ante annos non ita multos acciderunt. Amabat me Demophantus danista, qui post Poecilen habitat. Hic neque unquam plus quinque drachmis dederat, & herus esse postulabat. Amabat autem, Chrysis, amorem quendam in summo tantum innatantem, nec ingemiscens, neque lacrimans, neque intempesta nocte veniens ad fores; sed solum hoc agebat, ut interdum mecum cubaret, idque sat longis intervallis. Cum vero advenientem aliquando excluſissem, Calliades enim pictor intus erat, qui drachmas decem miserat, primo quidem conviciatus mihi abiit. Cum vero multis interjectis diebus non mitterem ego; Calliades autem intus esset rursus: tum demum incalescens Demophantus & ipse ad eam rem inflammatur: & cum adstans aliquando apertam observasset januam, ploravit, pulsavit, interfecturum se minatus est, vestem discidit, fecit omnia: ac tandem talento dato, solus me habuit menses octo integros. Uxor autem ipsius di-

a Πύθοιτο] Πειθοῖτο *Fl.* sola. b Ἑταιρίσασα] Ἐτερίσασα *Fl.* c Ὀκτωκαιδεκαέτης] Nil mut. Edd. d Ἦρα δὲ] Ἦρα μοι marg. *Ald.* e Αὖθις] Omittit *Fl.*

82. Μεγάλοι] Corruptum etiam hunc locum censeo. *Fl.* quidem πειθοῖτο habet, sed neque sic sana erant omnia. *M. du S.*

86. Σὺ δὲ ὀκτωκαιδεκαέτης, οἶμαι, ἢ ἔλαττον ὅσα τυγχάνεις] Perspicue legendum ὀκτωκαιδεκαέτις. Fit sermo ad meretricem. *J. J.*

Ὀκτωκαιδεκαέτης] Recte monuit Cl. *Jensius*, hanc vocem emaculandam, quod nos sedulo fecimus. *M. du S.*

93. Ἦρα δὲ] Ἦρα μοι esse in *Fl.* additum erat in marg. *Ald.* Falso; nam *Fl.* ἦρα δὲ diserte habet cum aliis. Ergo aliunde illam varietatem accepit, aut aberravit, verba ex versu praeced. huc festinanti oculo referens. At mutato nihil opus esse patet ex jam praemisso ἦρα μοι Δημόφ. Cui μοι iterato subjicere minus hic elegans quam δὲ. *J. F. R.*

98. Ἀπέκλεισα] *Olear.* ad *Philostr.* I. p. 20. n. 20. *J. F. R.*

Ibid. Καλλιάδης] Quanquam ficta fere haec nomina sunt, Callinum petere videri potest, de quo Ἀπολ. c. 2. *M. du S.*

5. Ἀναφλέγεται] Sic excludendo & aemulatione languidum adolescentis amorem resuscitat meretrix ap. *Alciphr.* I. 37. p. 168. ubi de hoc artificio plura

Bergl.

dictare omnibus, me venenis in furorem illum egisse : nempe venenum illud zelotypia fuit. Itaque tu etiam, Chrysis, utere eodem in Gorgiam veneno ; dives enim erit adolescentulus, si quid patri illius accideriit.

πρὸς ἅπαντας ἔλεγεν, ὡς ὑπὸ φαρμάκων ἐκμήναιμι αὐτόν. τὸ δὲ ἦν ἄρα ζηλοτυπία, τὸ φάρμακον. ὥστε, ὦ Χρυσὶ, καὶ σὺ χρῶ ὅπῃ τ Γοργίαν τῷ αὐτῷ φαρμάκῳ. πλούσιος δὲ ὁ νεανίσκος ἔσται, ἤν τι ὁ πατὴρ αὐτῦ πάθῃ.

IX.

DORCAS, PANNYCHIS, PHILOSTRATUS, POLEMO.

ΔΟΡΚΑΣ, ΠΑΝΝΥΧΙΣ, ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ, ΠΟΛΕΜΩΝ.

D O R C.

PEriimus, hera, periimus! E bello rediit Polemo, dives, ut ajunt. Vidi autem illum ipsa quoque: sagum purpura praetextum fibula confixum habet, & pediissequos simul multos. Et amici ut viderunt, salutandi caussa ad ipsum concurrere: interea famulum conspicata a tergo sequentem, qui cum illo peregre abfuerat, interrogavi, & cum salutassem prius, *Dic mihi*, inquam, *Parmeno, ut egistis nobis, & utrum dignum quidpiam bellis habentes reversi estis?* PAN. Non oportebat hoc statim: sed ista, *Cum salvi rediistis, multas gratias agimus Diis, & hospitali praesertim Jovi, & Minervae bellicae. Hera autem semper in-*

Δ O P K.

Ἀπολώλαμεν, ὦ κεχλημμένη, ἀπολώλαμεν, ὁ Πολέμων ἀπὸ f τ στρατείας ἀνέστρεψε πλουτῶν, ὡς φασιν· ἑώρακα δὲ κἀγὼ αὐτὸν, ἐφεστρίδα περιπόρφυρον ἐμπεπορπημένον, καὶ ἀκολούθους ἅμα πολλούς. καὶ οἱ φίλοι, ὡς εἶδον, συνέθεον ἐπ' αὐτὸν ἀσπασόμενοι. ἐν τοσούτῳ δὲ τ θεράπουλα ἰδοῦσα κατόπιν ἑπόμενον, ὃς συναποδεδημήκει μετ' αὐτῦ, ἠρόμην, g καὶ, εἰπέ μοι, ἔφην, ὦ Παρμένων, ἀσπασαμένη πρότερον αὐτὸν, πῶς ἡμῖν ἐπράξατε, καὶ εἴτι ἄξιον τ πολέμου ἔχοντες h ἐπανεληλύθατε; ΠΑΝ. Οὐκ ἔδει τοῦτο εὐθὺς, ἀλλ' ἐκεῖνα, Ὅτι σωθέντες ἐσώθητε, πολλὴ χάρις τοῖς θεοῖς, καὶ μάλιστα τῷ ξενίῳ Διΐ, καὶ Ἀθηνᾷ i στρατείᾳ· ἡ δέσποινα δὲ ἐπυνθάνετο ἀεὶ, τί πράτ-

ΔΟΡΚΑΣ] Bene *B. Fl. P. S.* &c. ΔΟΡΙΣ. ΠΑΝ. ΔΟΡΚΑΣ &c. *J. Fr.* & *H.* *f* Τῆς στρατείας] Στρατιᾶς *Fl.* & sine artic. *g* Καὶ] Abest a *Fl.* *h* Ἐπανεληλύθατε] Ἐπανεληλύθατε *Fl.* *i* Στρατείᾳ] Στρατίᾳ *Fl.*

Bergl. *J.F.R.*

9. Ἄπραξα ἐκεῖνα] De irrito conatu, ut apud Martialem, *omnia cum fecit.* *J.B.*

ΔΟΡΚΑΣ] Cum quatuor tantum illas quas exhibemus personas habeant Edd. optimae, & in ipso Dialogo non adpareat, duas ancillas ΔΟΡΙΔΑ & ΔΟΡΚΑΔΑ adesse, priorem in inscriptione omisi. *J.F.R.*

27. Πῶς ὑμῖν ἐπράξατε] Lege ὑμῖς. *F.G.* Tu nihil mutabis Lector, si illud μοὶ & ἡμῖν ferme πλεονάζον, sed tamen familiaritatis signum, & creberrime occurrens attenderis. Ceterum si cui πράττειν pro degere, vivere, non satis notum, adeat praeter *Bud.* Comm. & *Kust.* ad *Aristoph.* Plut. 341. etiam *J. Elsn.* ad Epist. ad *Eph.* VI. 21. *J.F.R.*

Ibid. Τῶν πολέμων] Conjiceres forte πολεμίων; ut sit: *num quid ab hostibus reportastis spoliorum?* At nihil est mutandum; nam ἄξιον cum πολέμων recte cohaeret; aegre jungeretur cum πολεμίων. *J.F.R.*

31. Ἀθηνᾷ στρατείᾳ] Hujus cognominis *Pausanias*, qui ultra triginta alia passim affert; nusquam, quod quidem sciam, meminit. *M. du S.*

πράξοιτε; καὶ ἔνθα εἴητε; εἰ δὲ καὶ τοῦτο προσέθηκας, ὡς καὶ ἐδάκρυε, καὶ ἀεὶ ἐμέμνητο Πολέμωνος, ἄμεινον ἦν ὠδαπολύ. ΔΟΡΚ. Προεῖπον εὐθὺς ἐν ἀρχῇ ἅπαντα· πρὸς δέ σε οὐκ ἂν εἶπον, ἀλλὰ ἃ ἤκουσα, ἐβουλόμην εἰπεῖν. ἐπεὶ πρός γε [a] Παρμένωνα ὕτως ἠρξάμην. ἦ πω, ὦ Παρμένων, ἐβόμβει τὰ ὦτα ὑμῖν; ἀεὶ γὰρ ἐμέμνητο ἡ κεκλημένη μοι δακρύων, καὶ μάλιστα εἴ τις ἐληλύθει ἐκ τῆς μάχης, καὶ πολλοὶ τεθνάναι ἐλέγοντο, ἐσπάρατο τότε τὰς κόμας, καὶ τὰ στέρνα ἐτύπτετο, καὶ ἐπέκειτο πρὸς τὴν ἀγγελίαν ἑκάστην. ΠΑΝ. Εὖγε, ὦ Δορκὰς, οὕτως ἐχρῆν. ΔΟΡΚ. Εἶτα ἔξης μετ' οὐ πολὺ ἠρόμην ἐκεῖνα. ὁ δὲ πάνυ λαμπρῶς, φησιν, ἀνεστρέψαμεν. ΠΑΝ. Οὕτω καὶκεῖνος οὐδὲν προειπὼν, ὡς ἐμέμνητό μου ὁ Πολέμων, ἢ ἐπόθει, ἢ ηὔχετο ζῶσαν καλαλαβεῖν; ΔΟΡΚ. Καὶ μάλα πολλὰ τοιαῦτα ἔλεγε. τὸ γοῦν κεφάλαιον ἐξήγγειλε, πλοῦτον πολὺν, χρυσὸν, ἐσθῆτα, ἀκολούθους, ἐλέφαντα. τὸ μὲν γοῦν ἀργύριον μηδὲ ἀριθμῷ ἄγειν αὐτὸν, ἀλλὰ μεδίμνῳ, ἀπομεμετρημένον πολλοῖς μεδίμνοις. εἶχε δὲ καὶ αὐτὸς Παρμένων δακτύλιον ἐν τῷ μικρῷ δακτύλῳ, μέγιστον, πολύγωνον, καὶ ψῆφον ἐνεβέβλητο τριχρώμων, ἐρυθρά τε ἦν ὑπόπολιος. εἴασα δ' οὖν αὐτὸν ἐθέλοντά μοι διηγεῖσθαι ὡς τὸν Ἅλυν διέβησαν, καὶ ὡς ἀπέκτειναν [b] Τηριδάταν τινὰ, καὶ ὡς διέτριψεν ὁ Πολέμων ἐν τῇ πρὸς Πισίδας μάχῃ· καὶ ἀπέδραμόν σοι ταῦτα προσαγγέλλουσα, ὡς περὶ τῶν [c] πάντων σκέψαιο. εἰ γὰρ ἐλθὼν ὁ

terrogavit, *ut ageretis? & ubi essetis?* Si vero illud etiam addidisses, *Lacrimavit etiam, & semper memoriam usurpavit Polemonis*, multo fuerat melius. DOR. Praedixi initio statim haec omnia: apud te vero nolebam *iterum* dicere, sed ea solum quae audivi. Nempe apud Parmenonem sic inceperam, *Numquid, Parmeno, tinniebat vobis auris? Semper enim cum lacrimis hera mea meminerat, & maxime si quis rediisset e praelio, ubi caesi esse multi dicerentur, tum illa comas lacerare, & pectus plangere, & ad unumquemque nuncium lugere.* PAN. Euge, Dorcas, ita oportebat. DOR. Tum deinde non ita multo post ista rogavi. At ille, *Magnifice omnino*, inquit, *rediimus.* PAN. Itane ille quoque sine prooemio, quam meminisset mei Polemo, aut desideraasset, aut vivam invenire optasset? DOR. Omnino multa id genus dixit. Verum caput rei hoc mihi renunciavit, divitias multas, aurum, vestem, pedissequos, ebur; argentum enim nec numero illum advehere, sed dimensum modio, modios multos. Habebat autem ipse quoque Parmeno anulum parvo in digito maximum, multiangulum, & gemma in eo de tricoloribus illis, suprema quidem facies rubicunda. Passa ergo sum volentem mihi enarrare, ut Halye trajecto Teridatem quendam interfecerint, & ut in praelio contra Pisidas se gesserit Polemo, & haec tibi nunciatura transcucurri, uti de omnibus deliberes. Si enim adveniens Polemo, (omni-

a Παρμένωνα] Sic *Jens.* correxit. Παρμένοντα Edd. hac priores. b Τηριδάτην] Sic omnes praeter *J. Ald.* & *Fl.* quae Τηριδάταν. c Πάντων] Παρόντων melius *Fl.*

38. Πρός γε Παρμένοντα, &c.] Sed scribendum Παρμένωνα, ut recte pag. 730. nec aliter usus & Grammaticus canon postulat. *J. J.* Bene emendat, sed Πολέμωνα altero illo loco legas, non Παρμένωνα. *J. F. R.*

Ibid. Παρμένωνα] Cl. *Jensius* sic recte scribere jussit, cum in libris omnibus esset Παρμένοντα. *M. du S.*

40. Ἐβόμβει τὰ ὦτα] Vides quam vetustus ille error, qui nostra etiam aetate multorum mentes infidet. *M. du S.*

54. Ἀργύριον μηδὲ ἀριθμῷ] Specie Proverbii pro immensis divitiis, sic in Epistol. *Saturnal. Xenoph. Hellenic.* lib. 3. *Suid.* μεδίμνῳ τ' ἀργύριον ἀπομετρῶν. *Horatii* & *Petronii* Interpretes. *J. B.*

61. Ὡς τὸν Ἅλυν διέβησαν] Hoc etiam specie proverbii, patet apud *Herodot.* & *Diodor. Sic.* *J. B.*

65. Πάντων] Florentinum παρόντων placet, ex cujus com-

(omnino equidem dimotis familiaribus veniet;) resciverit, & intus apud nos esse Philostratum invenerit; quid facturum esse existimas? PAN. Inveniamus, Dorcas, e re praesenti auxilium. Neque enim dimittere hunc honestum est, qui nuper admodum talentum dederit, mercatorem alioquin & multa pollicitum: neque utile non recipere redeuntem hunc Polemonem. Insuper zelotypus est, qui cum egeret adhuc, plane erat intolerabilis. Jam vero quid non iste audeat? DOR. Sed accedit. PAN. Deficio animi, Dorcas, prae consilii inopia & tremo. DOR. Verum etiam accedit Philostratus. Quid me fiet? Quid si terra mihi dehiscat! PHIL. Cur non potamus, mea Pannychis. PAN. Perdidisti me, homo. Tu vero salve, Polemo. Tarde advenis! POL. Iste ergo quis est qui ad vos accessit? Taces? Euge! periisti Pannychis! At ego quinto die e Pylis huc advolavi ad talem festinans mulierem. Verum merito hoc mihi accidit. Et gratiam tibi habeo: nec enim amplius a te dispoliabor. PHIL. Tu vero quis es, mi homo? POL. Polemo Stirienses, tribu Pandionia, audin? qui primum mille armatos duxi, jam quinquies mille hominum agmen ago, amator Pannychidis, cum putarem illam adhuc humanum sapere. PHIL. Sed ut nunc habet, Dux mercenariorum, mea est Pannychis, & talentum accepit; accipiet autem jam etiam alterum, cum sarcinas dispositerimus.

Πολέμων (ἥξει γὰρ πάντως ἀποσεισάμενος τοὺς γνωρίμους) ἀναπυθόμενος, εὑρὼν τὸ Φιλόστρατον ἔνδον παρ' ἡμῖν, τί οἴει ποιήσειν αὐτόν; ΠΑΝ. [d] Ἐξευρίσκωμεν, ὦ Δορκάς, ἐκ τῶν παρόντων σωτήριον· οὔτε γὰρ τοῦτον ἀποπέμψαι καλὸν, τάλαντον ἐναγχος δεδωκότα, καὶ ἄλλα ἔμπορον ὄντα, καὶ πολλὰ ὑπισχνούμενον· οὔτε Πολέμωνα τοιοῦτον ἐπανήκοντα, χρήσιμον μὴ προσδέχεσθαι. προσέτι γὰρ καὶ ζηλότυπός ἐστιν, ὡς καὶ πενόμενος· ἔτι, πολὺ ἀφόρητος ἦν· νῦν δὲ τί οὐκ ἂν ἐκεῖνος ποιήσειεν; ΔΟΡΚ. Ἀλλὰ καὶ προσέρχεται. ΠΑΝ. Ἐκλύομαι, ὦ Δορκὰς, ὑπὸ τῆς ἀπορίας, καὶ τρέμω.

ΔΟΡΚ. Ἀλλὰ καὶ Φιλόστρατος προσέρχεται. [e] ΠΑΝ. Τίς γένωμαι; πῶς ἂν με ἡ γῆ χάλαπτοι; ΦΙΛ. Τί δ' οἴνομεν, ὦ Παννυχί; ΠΑΝ. Ἄνθρωπε, ἀπολώλεκάς με. σὺ δὲ χαῖρε Πολέμων, χρόνιος φανείς.

ΠΟΛ. Οὗτος οὖν τίς ἐστιν ὁ προσιὼν [f] ὑμῖν; σιωπᾷς; εὖγε [g] εἶχε, ὦ Παννυχί· ἐγὼ δὲ πεμπταῖος ἐκ Πυλῶν διέπτην, ἐπειγόμενος ὅτι τοιαύτῃ γυναῖκα. καὶ δίκαια μέντοι πέπονθα, καί σοι χάριν ἔχω, οὐκ ἔτι γὰρ ἁρπαθήσομαι ὑπὸ σοῦ. ΦΙΛ. Σὺ δὲ τίς εἶ, ὦ βέλτιστε; ΠΟΛ. Ὅτι Πολέμων ὁ Στειριεὺς, Πανδίονος φυλῆς ἀκμάζεις, χιλιαρχήσας τὸ πρῶτον, νῦν δὲ ἐξανασήσας πενταχιλίαν ἀσπίδα, ἐρασὴς Παννυχίδος, ὅτε ὤμην ἔτι ἀνθρώπινα φρονεῖν αὐτήν. ΦΙΛ. Ἀλλὰ τὰ νῦν, ὦ ξεναγὲ, Παννυχὶς ἐμή ἐστι, καὶ τάλαντον εἴληφε, λήψεσθαι δὲ ἤδη καὶ ἕτερον, ἐπειδὰν τὰ φορτία ἀφ-

[d] Ἐξευρίσκωμεν] Ἐξευρίσκω Fl. [e] ΠΑΝ.] Omiss. in B. P. H. Adest in marg. A1. J. S. In Fl. uno Π. duae diversae personae signantur. [f] Ὑμῖν] Ἴσως ἡμῖν L. Idque recipiend. credo. [g] Οἶχε] Non habet Fl.

compendio forsan πάντων est natum. Neque mihi quisquam *de summa rerum* vertendo, defendat vulgatum; nam id huc non convenit, & περὶ τῶν ὅλων tum potius dixisset. Sed de *praesenti rerum statu* deliberandum erat. Interim nondum recepi παρόντων, quia aliis vulgatum satis sanum videbitur. Responsum vero Pannychidos ὡς τῶν παρόντων ad id ipsum videtur alludere; ideo eo magis velim παρόντων etiam prisce loco legi. *J. F. R.*

67. Φιλόστρατον] Hic Philostratus, si *Joh. Jensio* credas, (de Script. Hist. Philos. I. III. c. 13. p. 279. & 283.) celebris est scriptor vitarum sophistarum, quae extant. Ridiculum! *M. du S.*

78. Ἐκλύομαι] Idem quod ἀδημονῶ, leg. *Aristaen.* Epist. 28. lib. 1. *J. B.*

3. ΠΑΝ.]

ἀγαθώμεθα. καὶ νῦν ἀκολούθει μοι, ὦ Παννυχί. τοῦτον δὲ σαὶ' Ὀδρύσαις χιλιαρχεῖν ἔα. ΔΟΡΚ. Ἐλευθέρα μὲν ἔστι, καὶ ἀκολουθήσει, ἢν ἐθέλῃ. [a]ΠΑΝ. Τί ποιῶ, Δορκάς; ΔΟΡΚ. Ἐσιέναι ἄμεινον, ὀργιζομένῳ γὰρ οὐκ οἷόν τε παρεῖναι Πολέμωνι, καὶ μᾶλλον ἐπιταθήσει ζηλοτυπῶν. ΠΑΝ. Εἰ θέλεις, εἰσίωμεν. ΠΟΛ. Ἀλλὰ προλέγω ὑμῖν, ὅτι τὸ ὕστατον πίεσθε τήμερον, ἢ μάτην ἐγὼ τοσούτοις φόνοις ἐγγεγυμνασμένος πάρειμι, τοὺς Θρᾷκας, ὦ Παρμένων. [b]ΠΑΡ. Ὡπλισμένοι [c]ἦκον, ἐμφράξαντες τὸ γενωπὸν τῇ φάλαγγι· ὅπλῳ μετώπῳ μὲν τὸ ὁπλιτικόν, πανταχόθεν δὲ οἱ σφενδονῆται, καὶ τοξόται, οἱ δὲ ἄλλοι κατόπιν. ΦΙΛ. Ὡς βρεφυλλίοις ταῦτα, ὦ [d]μισθοφόρε, ἡμῖν λέγεις, καὶ μορμολύττεις· σὺ γὰρ ἀλεκτρυόνα πώποτε ἀπέκτεινας, ἢ πόλεμον εἶδες; ἐρυμάτιον ἐφρύρεις, τάχα δημοιρίτης ὤν, ἵνα καὶ τοῦτο προσχαρίσωμαί σοι. ΠΟΛ. Καὶ μὴν εἶσῃ μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν προσιόντας ἡμᾶς ὄψει δόρυ θεάσῃ, φίλοσιλας τοῖς ὅπλοις. ΦΙΛ. Ἥκετε μόνον συσκευασάμενοι. ἐγὼ δὲ, καὶ [e]Τίβιος οὗτος (μόνος γὰρ οὗτος ἕπεταί μοι) βάλλοντες ὑμᾶς λίθοις τε, καὶ ὀστράκοις, οὕτω διασκεδάσομεν, ὡς μηδὲ ὅπου οἴχεσθε, ἔχοιτε εἰδέναι.

Et jam sequere me, Pannychis: hunc vero mille hominibus praeesse apud Odrysas jube. DOR. Libera quidem est, & sequetur, si voluerit. PAN. Quid agam, Dorcas? DOR. Intrasse melius erit. Irato enim adesse Polemoni non convenit: & magis ipsa zelotypia intendetur. PAN. (*ad Philostratum*) Si vis, intremus. POL. Sed praedico vobis, vos ultimum hodie potaturos, aut frustra ego tot caedibus exercitatus adsum. Heus Parmeno, Thraces *adduc*. PAR. Armati venerunt, phalange obsepsere angiportum: in fronte gravis armatura, in utroque cornu funditores & sagittarii, reliqui in ultima acie. PHIL. Tanquam parvis infantibus ista, mercenarie, dicis? & larva quasi terrere nos postulas? Tu enim gallum gallinaceum an interfeciſti unquam? aut bellum vidisti? castellum forte insedisti, dimidii dux manipuli, ut etiam hoc tibi largiar. POL. Quin scies paullo post, ubi accedentes nos protensis hastis videbis, armis fulgentibus. PHIL. Venite modo instructi. Ego autem & Tibys iste (solus enim hic me sequitur) lapidibus vos ac testis ita dispergemus, ut neque, quorsum effugiendum sit, reperiatis.

CHE-

a ΠΑΝ.] Recepi ex *Vz. Bz.* & 2. & *S.* Nam ΠΟ. in *P. H. J.* erat, Π. tant. in *Fl.* b ΠΑΡ.] Ex emendat. *Solan.* ΠΑΝ. Edd. priores. In *Fl.* omissa persona. c Ἦκον] Ἥκετον *Pell.* d Μισθοφόρε] Recte sic pleraeque *Mισθωφόρε J.* e Τίβιος] Emendavi ex *Fl.* & aliis Luciani locis. Nam Τίβιος hic habebant Edd. cett.

18. * Δημοιρίτης ὢν] Δημοιρίτης, † τοῦτ' ἐστὶ τὸ τριβολον λαβὼν ἀπὸ τῶν ἀπασῶν, ἐπειδὴ τοῦτο δίμοιρον ἐστὶ τῆς ἀρχαιρεσίας. ὁ οὖν τοῦτο λαμβάνων τριτιάτης δημοιρίτης ἐλέγετο. ἔστι δέ τις ‡ στρατιωτικὴ ἀρχὴ ὁ λοχαγὸς, ἀπὸ τοῦ πασῶν τριτιάτας δύο μοίρας λαμβάνειν. οἱ δὲ δημοιρίαν καὶ §ἡμιλοχίαν ¶ ταὐτὸ φασι. καὶ δημοιρίτης καὶ ἡμιλοχίτης, ὁ ἄρχων τῆς δημοιρίας, καὶ ἡμιλοχίας. *V.*

* Δημοιρίτης] Δημοιρίτης male edita.
† Τοῦτο] Τοῦτο *V.*
‡ Ὁ λοχαγὸς] Ὡς ὁ λοχ— edita. Sed ὡς duce *V.* delevit *M. du S.*
§ Ἡμιλοχίαν] Ita scripsit *Solan.* ἡμιλοχίαν edita.
¶ Ταὐτὸ] Αὐτὸ *V.* quod in Impressis sic mutatum est. *M. du S.*

3. ΠΑΝ.] Pro *Panychide* inepte in quibusdam legebatur antea Polemon. *M. du S.*

10. Τοὺς Θρᾷκας] Subaudi ἄγε, aut quid simile, an ἤδη, i. e. huc age, adduc. ἐπίκω. *F. G.* Parum interest quid suppleas, est ille accusativus subito imperantis, poscentis, ubi varia verba subaudiri, pro re nata, queunt. Quin ergo vel κάλει intelligas, licet; nam illico advenerunt. Nec tamen improbarem, si pro ὦ Παρμ. invenirem ἤδη. Verum quo brevior locutio, eo imperiosior. Sed quum vel ipsum ὦ sic abesse possit, non jam, cum adsit, peccaverit, qui ἤδη pro eo legat. *J. F. R.*

Ibid. ΠΑΡ.] Quamvis in titulo non compareat Parmenonis persona; necessario hic requiritur, neque enim

X.

CHELIDONIUM ET DROSE.

ΧΕΛΙΔΟΝΙΟΝ ΚΑΙ ΔΡΟΣΗ.

CHEL.

NOn amplius ad te ventitat, mea Drose, adoleſcentulus ille Clinias? Diu enim eſt, cum illum apud vos non vidi. DROS. Non amplius, mea Chelidonium: Magiſter enim interdixit, ne amplius ad me accedat. CHEL. Quis eſt iſte? Diotimum ne dicis ludi gymnici magiſtrum? nam ille quidem mihi amicus. DROS. Non: ſed eſt perditiſſimus ille Philoſopho-rum Ariſtaenetus. CHEL. Triſtem illum dicis, hirſutum, barba prolixa, qui cum adoleſcentibus inambulare ſolet in Poecile? DROS. Illum dico impoſtorem, quem utinam videam peſſime perire, barba tra-ctum a carnifice. CHEL. Sed quid in mentem illi venit, quod iſtuc perſuaſit Cliniae? DROS. Neſcio, Chelidonium. Sed qui nondum a me abnoctaverit, a quo tempore uſum habere mulieris coepit (primum autem fuit mecum) tribus hiſce deinceps

ΧΕΛ.

Οὐχ ἔτι φοιτᾷ πρὸς σέ, ὦ Δροσή, τὸ μειράκιον ὁ Κλεινίας; ὡ γὰρ ἑώρακα, [f] πολὺς ἤδη χρόνος, αὐτὸν παρ' ὑμῖν. ΔΡΟΣ. Οὐκ ἔτι, ὦ Χελιδόνιον. ὁ γὰρ διδάσκαλος αὐτὸν εἶρξε μηκέτι μοι προσιέναι. ΧΕΛ. Τίς οὗτος; μή τι τὸν παιδοτρίβην Διότιμον λέγεις; ἐπεὶ ἐκεῖνός γε φίλος μοι. ΔΡΟΣ. Οὔκ· ἀλλ' ὁ κάκιστα φιλοσόφων ἁπολούμενος Ἀριστοί-νετος, ΧΕΛ. Τὸν σκυθρωπὸν λέγεις; τὸν δασύν; τὸν βαθυπώγωνα; ὃς εἴωθε μετὰ τῶν μειρακίων περιπατεῖν ἐν τῇ Ποικίλῃ; ΔΡΟΣ. Ἐκεῖνόν φημι τὸν ἀλαζόνα, ὃν κάκιστα ὀπόλοιμι ἁπολούμενον, ἑλκόμενον τῷ ψώγοντι ὑπὸ δημίου. ΧΕΛ. Τί παθὼν δὲ ἐκεῖνος, τοιαῦτα ἔπεισε τὴν Κλει-νίαν; ΔΡΟΣ. Οὐκ οἶδα, ὦ Χελιδόνιον, ἀλλὰ μηδέποτε ἀποχοιτός μοι γενόμενος, ἀφ' οὗ γυναικὶ ὁμιλεῖν ἤρξατο, (πρῶτον δὲ [g] ὡμίλησέ μοι) [h] τριῶν τούτων ἓξ ἡμε-ρῶν,

[f] Πολὺς ἤδη χρόνος] Conſtans lectio, niſi quod commata tant. addidi. [g] Ὡμίλησε] Recte plurimae. Ὡμίλη-σε *F.* & *V2.* [h] Τριῶν] Τρίων *F.*

nim ut cum plerisque libris Pannychidi haec tribuas committendum eſt. *Fl.* novam perſonam non inducit. *P.* & *S.* Quod mireris, Parmenoni quidem in verſione tribuunt, in Graeco textu Pannychidi. *M. du S.*

18. Διμοιρίτης] Sic *Chronoſ.* c. 15. ita vocatur οἱ ἀπὸ τοῦ πλοίου μισθὸν λαμβάνοντες, dicitur & διμοιρισὶς & διμοιρεῖσθαι. *F. B.*

Διμοιρίτης] Nauticum eſt vocabulum, ſed ideo adhibet, quia nautam loquentem inducit cui ſua ſola nota. *M. du S.*

Διμοιρίτης] In marg. Pariſ. additum: διμοιρίτης ἀπὸ διμοιρίας, quam eandem & ἡμιολοχίαν *Suidas* vocat. *Gujetus* autem ſic: ſubaudi στρατιώτης, i. e. cui duplex annona datur, διπλῆ μοῖρα. *J. F. R.*

21. Ἐπὶ δόρυ] Verti, protenſis haſtis, ut haſtas ſuas quaſi ſequantur milites, parati ad praelium. Non ignoro ἐπὶ δόρυ illud, quod eſt inter παραγγέλματα ſ. imperia militaria V. G. apud *Arrian.* Tact. p. 71. ſeq. ubi ἐπὶ δόρυ *in dextram!* ἐπ' ἀσπίδα *in ſiniſtram!* ſignificat. Sed huc convenire non arbitror. *J. M. G.*

23. Τίβους] Cognatum videtur eſſe τῷ τίφυς. a. τῖβυς, τίβυρ. *Tibur Argeo poſitum colono.* *F. G.*

Τίβους] Sic *Fl.* optime. In reliquis Τίβυς. Vide de eo nomine quid ad Τιμ. c. 14. dictum ſit; quae nota loca innumera profert, ubi ita ſcribitur. *M. du S.*

29. Πολὺς] Alibi fere πολὺν χρόνον. *M. du S.*

Πολὺς ἤδη χρόνος] Nihil analogiae repugnat, nam ἐστὶ intelligendum. Rarius tamen Noſter ita loquitur; ſed videtur eſſe locutio communi vitae familiarior, quali mulieres uti ſolent. Ἐστὶ autem additur deinde *Dial.* XI. ante med. πολὺς δὲ χρόνος ἔστι σοι ἐμοῦντι. *J. F. R.*

ῶν, ὐδὲ προσῆλθε τῷ γεωπῷ· ἐπεὶ δὲ ἠνιώμην (οὐκ οἶδα δὲ ὅπως τί ἔπαθον ἐπ' αὐτῷ) ἔπεμψα τ[1] [a] Νεβρίδα θεασομένην αὐτὸν, ἢ ἐν ἀγορᾷ περιπατοῦντα, ἢ ἐν [b] ποικίλῃ· ἡ δὲ θεασαμένη ἔφη ἰδοῦσα μετὰ τοῦ Ἀρισταινέτου, νεῦσαι πόρρω, ἐκεῖνον δὲ ἐρυθριάσαντα κάτω ὁρᾶν, καὶ μηκέτι παρεγγυᾶν τ[2] ὀφθαλμόν. εἶτ' ἐξαδίζον ἅμα ἐς τ[3] [c] πάλιν· ἡ δὲ ἄχρι τῆς Διπύλου ἀκολουθήσασα, ἐπεὶ μηδ' [d] ὅλως ἐπεστράφη, ἀπανῆκεν, ὐδὲν σαφὲς ἀπαγγεῖλαι ἔχουσα. πῶς με οἴει ἀφῆγεν τὰ μὴ ταῦτα, οὐκ ἔχουσαν εἰκάσαι [e] ὅ, τι μοι πέπονθεν ὁ μειρακίσκος; ἀλλὰ μὴ [f] ἐλύπησά τι αὐτὸν ἔλεγον, ἢ τινὸς ἄλλης ἠράσθη, μισήσας ἐμέ; ἀλλ' ὁ πατὴρ διεκώλυσεν αὐτόν; πολλὰ τοιαῦτα ἔστρεφον. ἤδη δὲ δείλην ὀψίαν ἦκεν ὁ Δρόμων, τὸ γραμμάτιον παρ' αὐτῆς κομίζων. ἀνάγνωθι λαβοῦσα, ὦ Χελιδόνιον, εἶτα γὰρ δήπου γράμματα. ΧΕΛ. Φέρ', ἴδωμεν τὰ γράμματα· ἀπάνυ σαφῆ, ἀλλ' [g] ὑπεσυρμένα, δηλοῦντα ἔπειξίν τινα τῆς γεγραφότος. λέγε δὲ, Πῶς μ' ἐφίλησά σε, ὦ Δροσὶ, τοὺς θεοὺς ποιοῦμαι μάρτυρας. ΔΡΟΣ. Αἰ αἰ τάλαν, ὐδὲ τὸ χαίρειν προσέγραψε. ΧΕΛ. Καὶ νῦν δὲ οὐ χ' μῖσος, ἀλλὰ χ' ἀνάγκην ἀφίσταμαί σου. ὁ πατὴρ γὰρ Ἀριστα-
νέτῳ παρέδωκέ με φιλοσοφεῖν αὐτῷ. καὶ-
κεῖνος (ἔμαθε γὰρ τὰ καθ' ἡμᾶς ἅπαντα) πάνυ πολλὰ ἐπετίμησέ μοι, ἀπρεπὲς εἶ-

diebus neque acceſſit ad angiportum. Cum vero aegre ferrem, (neſcio vero quid de illo mihi praeſagiebat animus,) miſi Nebridem quae circumſpiceret illum in foro verſantem, vel in porticu. Illa vero inambulantem ait ſe vidiſſe cum Ariſtaeneto, & innuiſſe ei e longinquo. Ipſum vero cum rubore dejeciſſe vultum, nec amplius eo oculum adjeciſſe. Illa ad portam usque geminam proſecuta, cum nec omnino ſe converteret, rediit nihil certi habens, quod renunciaret. Quid animi mihi putas ab eo inde tempore fuiſſe, quae conjectare non poſſem, quid factum eſſet adoleſcentulo? Sed, *numquid aliqua in re ipſum offendi?* dicebam: *an alterius amore captus me odit? At pater prohibuit?* Multa talia verſabam in animo. Jam vero ſero veſpere venit Drotmo, hanc ab illo epiſtolam ferens. Sume, lege, Chelidonium: noſti enim ſane literas. CHEL. Age videamus literas, non valde diſertas, ſed ſibi implicitas, feſtinationem quandam ſcribentis indicantes. Dicunt autem, *Quam te amaverim, mea Droſe, Deos facio teſtes.* DROS. Hei, hei, miſer ne ſalutem quidem adſcripſit. CHEL. *Et nunc non odio, ſed neceſſitate diſcidium a te facio. Pater enim Ariſtaeneto me commendavit, apud quem philoſophiae dem operam. Et ille (comperit enim noſtra omnia) multum ſane me increpuit, indignum eſſe dicens, cum me-*

a Νεβρίδα] Sic marg. *A1.* cum *Fl.* ut *Menag.* voluit. Νευρίδα cett. male. b Ποικίλῃ] Hic ſequor Ed. *Amſt.* Nam cett. παιδικῇ male. Ποικίλῃ ἴσως L. c Πάλιν] Al. Ἀκαδημίαν *Coll.* Nil variat *Fl.* d Ὅλως] Sic P. aliaeque. Ὅλως *J.* e Ὅ, τι] Sequentia a μοι ad τι omiſit O. f Ἐλύπησα] Ἐλύπησε *Fl.* quod & adſcivit marg. *A1.* g Ὑπεσυρμένα] Περισυρμένα O.

55. Τὴν Ἀκαδημίαν] Γρ. τὴν πάλιν. *G.*

49. Νευρίδα] Νεβρίδα ſcribendum videtur. *F.G.* & *AE. M.*

51. Ποικίλῃ] In *Par.* quae *palaeſtra* converterat, haec gloſſa *Micylli* addita: alias *porticu*, παιδικῇ enim Graece habetur, quod ut corruptum puto, ſic rurſum ποικίλῃ vel παλαίστρᾳ legendum puto. Cumque *Solan.* in marg. quoque indicarit ſe ποικίλῃ edi velle, nihil haeſitavi quin veritati parerem. *J.F.R.*

52. Ἀριστοίνετος] Occurrit hoc nomen ſaepius apud Noſtrum, vide *Dial.* II. & Συμπ. c. 1. *M. du S.*

58. Οὐκ ἔχουσαν εἰκάσαι] Deerant in MSS. *J.B.*

63. Ἔστρεφον] Subaudi κατὰ νοῦν. *Animo verſabam.* *E.G.* & *AE. M.* Habuimus idem ſupra *Alex.* §. 8. *J.F.R.*

68. Ἐπι-

meretrice ut vivere Architelis & Erasicleae filium: multo enim melius esse virtutem praeferre voluptati. DROS. Male pereat nugator ille, qui talia doceat adolescentulum. CHEL. *Itaque necesse est illi parere. Accurate enim me sequitur & custodit: nec adspicere licet quidquam, praeter ipsum. Si vero modestus sim, & per omnia sibi obsequar; pollicetur, beatum me futurum, & virtutis compotem, laboribus ante exercitum. Haec aegre tibi ut scriberem me subduxi. Tu vero felix mihi esto, ac memento Cliniae.* DROS. Quid tibi videtur haec epistola, Chelidonium? CHEL. Caetera *velut* Scytharum dictio: at illud, *Memento Cliniae!* habet spei aliquid reliquum. DROS. Etiam mihi ita videbatur. Pereo igitur prae amore. Verum dixit mihi Dromo, paediconem esse Aristaenetum, & disciplinae obtentu rem habere cum formosissimis adolescentulis, & privatim sermones habere cum Clinia, promissa quaedam illi pollicentem, quasi Dis parem facturus sit. Verum etiam legit cum illo amatorios quosdam antiquorum Philosophorum suis cum discipulis sermones, & totus est in hoc adolescentulo. Minatus autem est *Dromo*, se patri Cliniae denunciaturum ista. CHEL. Oportebat, Drose, cibo corruptum impellere Dromonai λέγων ἑταίρᾳ συνεῖναι, Ἀρχιτέλους καὶ Ἐρασικλείας υἱὸν ὄντα· πολὺ γὰρ ἄμεινον εἶναι τὴν ἀρετὴν προλιμᾶν ἢ ἡδονῆς. ΔΡΟΣ. Μὴ ὥραισιν ἴκοιλο ὁ λῆρος ἐκεῖνος, τοιαῦτα παιδεύων τὸ μειράκιον. ΧΕΛ. Ὥστε ἀνάγκη πείθεσθαι αὐτῷ· παρακολουθεῖ γὰρ ἀκριβῶς παραφυλάττων, καὶ ὅλως οὐδὲ προσβλέπειν ἄλλῳ οὐδενὶ ἔξεστιν, ὅτι μὴ ἐκείνῳ· εἰ δὲ [h] σωφρονοίμι, καὶ πάντα πειθείην αὐτῷ, ὑπισχνεῖται πάνυ εὐδαίμονα ἔσεσθαί με, καὶ ἐνάρετον καλαστήσειν, τοῖς πόνοις προγεγυμνασμένον. ταῦτά σοι μόλις ἔγραψα, ὑποκλέψας ἐμαυτόν. σὺ δέ μοι εὐτύχει, καὶ μέμνησο Κλειτίου. ΔΡΟΣ. Τί σοι δοκεῖ ἡ ἐπιστολή, ὦ Χελιδόνιον; ΧΕΛ. Τὰ μὲν ἄλλα ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις, τὸ δὲ μέμνησο Κλειτίου, ἔχει τινὰ ὑπολοιπον ἐλπίδα. ΔΡΟΣ. Καὶμοὶ ὕτως ἔδοξεν· ἀπόλλυμαι δ' ὑπὸ τῷ ἔρωτος. ὁ μὲντοι Δρόμων ἔφασκε παιδεραστήν τινα εἶναι τὸν Ἀριστάινετον, καὶ ὑπὸ προφάσει τῶν μαθημάτων, συνεῖναι τοῖς ὡραιοτάτοις τῶν νέων, καὶ ἰδίᾳ λογοποιεῖσθαι πρὸς τὸν Κλειτίαν ὑποχέσεις τινὰς ὑπισχνούμενον, ὡς ἰσόθεον ἀποφανεῖ αὐτόν. ἀλλὰ καὶ ἀναγιγνώσκει μετ' αὐτῶν ἐρωτικούς τινας λόγους τῶν παλαιῶν φιλοσόφων πρὸς τοὺς μαθητὰς, καὶ [k] ὅλως περὶ τὸ μειράκιόν ἐστιν· ἠπείλει δὲ καὶ τῷ πατρὶ τῷ Κλειτίου καλεῖν ταῦτα. ΧΕΛ. Ἐχρῆν, ὦ Δροσὶ, γαστρίσαι τὸν Δρόμωνα. ΔΡΟΣ.

[h] Σωφρονοῖμι] Recte *H. Fl. P.* &c. Σοφρονοῖμι *J.* [i] Τί σοι δ.] Omisit O. [k] Ὅλως] Nil mut. *J. Fr. Fl. P.*

9. Γαστρίσαι] Λαμπρότερον τρίψαι. *G.*

68. Ἐκπεσουμένα] Mſ. πεσεῖν. *J. B.*

82. Μὴ ὥραισιν ἴκοιλο] Proverb. Atticum de quo antea *Casaub.* ad Athen. *J. B.*

Μὴ ὥραισιν] Proverb. de quo nos pluribus ad *Diog. Laërt.* in Anacharſi, p. 37. *AE. M.*

Μὴ ὥραισιν ἴκοιλο] Conf. ſupra ad *Dial. Deor.* VI. f. cum nota Cl. *Hemſterh.* Ac *de Salt.* c. 5. f. *J. F. R.*

93. Τί σοι] Usque ap ἴχει aberant a Mſſ. *J. B.*

94. Ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις] Conf. AG. X. Praef. p. 14. & *Athen.* 524. E. Quia crudeles in captivos. aliam hujus proverbii rationem indicat *Diog. Laërt.* p. 26. E. ſed minus veram. *M. du S.*

6. Ὅλως] Forſan ὅλῳ. Sed non tanti refert. Sacpiſſime enim eodem redire, aut certe ſaepe a Librariis permutari, vid. nos ad *Herc. Gall.* §. 1. *Jenſ* ad *Hermot.* c. 2. Cum ἐς tamen ὅλῳ frequentius. *Alciphr.* I. 13. p. 54. ὅλῳ εἰμὶ τῷ πάθει. Item III. XI. pr. ὅλη εἶ τῷ ἄστει. Ib. Ep. 12. ὅλαι τῇ μίλει ἐφίσθε. Sed quando περὶ additur, ut hic, alia res eſt. Nam ſine περὶ vix aliter poteſt quam adjective enunciari. *J. F. R.*

9. Γαστρίσαι] Γαστρίζειν *explere ventrem, ſubvenire*

ΔΡΟΣ. Ἐγάρμισα, ᾗ ἄνευ δὲ τούτου ἐμός ἐστι. κέχνισται γὰρ καὶ κεῖνον ἡ [a] Νεβρίδα. ΧΕΛ. Θάρρει, πάντα ἔσται καλῶς. ἐγὼ δὲ ᾗ ὑπογράψειν μοι δοκῶ ὅτι τοῦ τοίχου ἐν Κεραμεικῷ, ἔνθα ὁ Ἀρχιτέλης εἴωθε περιπατεῖν, Ἀριστοίνετος ἀφθείρῃ Κλεινίαν, ὥστε ᾗ ἐκ τούτου [b] τι συνδραμεῖν τῇ ἀφορμῇ τοῦ Δρόμωνος ἀφελῇ. ΔΡΟΣ. Πῶς δ' ἂν λάθοις ὑπογράψασα; ΧΕΛ. Τῆς νυκτός, ὦ Δροσὶ, ἄνθρακα ποθὲν λαβοῦσα. ΔΡΟΣ. Εὖγε. συστράτευε μόνον, ὦ Χελιδόνιον, τῷ ἀλαζόνι Ἀριστοινέτῳ.

nem. DROS. Feci: & praeterea meus est, prurit enim & ille in Nebridem. Bono animo esto. Bene succedent omnia. Ego vero etiam inscribere cogito in pariete in Ceramico, ubi inambulare solet Architeles, *Aristaenetus corrumpit Cliniam!* ut etiam ex hac parte adjuvem Dromonis delationem. DROS. Quomodo vero satis occulte poteris scribere? CHEL. Noctu, Drose, sumto alicunde carbone. DROS. Euge, juva modo, Chelidonium, pugnam adversus impostorem Aristaenetum.

XI.

ΤΡΥΦΑΙΝΑ ΚΑΙ ΧΑΡΜΙΔΗΣ. TRYPHAENA ET CHARMIDES.

ΤΡΥΦ.

ΕΤαῖραι δέ τις ἀφελαβὼν, πέντε δραχμὰς τὸ μίσθωμα δοὺς, καθεύδει ἀποστραφείς, δακρύων ᾗ στένων; ἀλλ' ὅτε πέπωκας ἡδέως, οἶμαι, ὅτε δεῖπνησαι μόνος ἠθέλησας, ἔκλαες δὲ ᾗ ἀφ' ὧν τὸ δεῖπνον, εἶδόν γάρ. ᾗ νῦν δὲ ὑ ἀφελέλοιπας ὀλολύζων, ὥσπερ βρέφος. ταῦτα οὖν, ὦ Χαρμίδη, τίνος ἕνεκα ποιεῖς; μὴ ἀποκρύψῃ με, ὡς ἂν ᾗ τοῦτο ἀπολαύσω ἡ νυκτὸς ἀγρυπνήσασα μετὰ σοῦ. ΧΑΡΜ. Ἔρως με ἀπόλλυσιν, ὦ Τρύφαινα, ᾗ οὐκέτ' ἀντέχω πρὸς τὸ δεινόν. ΤΡΥΦ. Ἀλλ' ὅτι μὲν οὐκ ἐμοῦ ἐρᾷς, δῆλον. ὑ γὰρ ἂν ἔχων με ἠμέλεις, ᾗ [c] ἀπωθοῦ με [d] περιπλέκεσθαι θέλουσαν, ᾗ τέλος διετείχιζες τὸ μεταξὺ ἡμῶν τῷ ἱματίῳ, δεδιὼς μὴ ψαύσαιμί σου. τίς δὲ ὅμως ἐκείνη ἐστὶν, εἰπέ. τάχα γὰρ ἄν τι ᾗ

TRYPH.

MEretricem autem aliquis quinque drachmarum mercede conductam ubi habet, aversus deinde jacet lacrimans & ingemiscens? Sed neque bibisti puto jucunde, neque coenare solus voluisti. Ploraſti autem in coena etiam, vidi enim: & nunc non desinis pueruli instar ejulare. Ista ergo, Charmides, cur facis? Noli apud me celare, ut hunc certe fructum vigilatae tecum noctis capiam. CHARM. Perdit me, Tryphaena, amor, nec amplius durare ad vim illius possum. TRYPH. Sed me non esse, quam amas, illud quidem satis appareret: nec enim, quam habes, negligeres, & amplexari te volentem repelleres, & tandem quasi murum inter nos quendam veste interposita fecisses, metu, ne forte te attingam. Quae tamen est illa? dic mihi. Forte

a Νεβρίδα] Ex *Pell.* admisi. Νευρίδα Edd. b Τι] Omittit *Fl.* c Ἀπωθοῦ] Sic scripsi cum *J. Fl. H. S. Ald. Fr.* Ἀπώθου P. Bt. & 2. d Περιπλ. θέλουσαν] Περιπλέκουσαν *Fl.*

ventrem saturare. Exponitur & laute accipere. Sed hic τὸ *saturare* placet. *F.G.*

Γαστρίσαι] Pro *saginare*, *Alciphr.* III. p. 374. Sed & pro *ventrem percutio* interdum accipi, vid. *Gesn.* ad *Rhet. Praec.* c. 24. *J.F.R.*

11. Κίνησται] In margine Mss. Codd. κίνησαι, ἀντὶ ἐρωτικῶς ἔχει, εἰώθασιν γὰρ οἱ ἐρῶντες ὑπὸ τῶν ἀτόπων λογισμῶν κάμνοντες καὶ ἀπαυθενεῖν. *J.B. Ibid.*

te enim aliquid illum tibi amorem adjuvero : certe ut miniſtranda ſint talia, novi. CHARM. Quin noſti illam, & accurate quidem, & illa te. Nec enim obſcura eſt meretrix. TRYPH. Dic nomen, Charmides. CHARM. Philematium ? mea Tryphaena. TRYPH. Utram dicis ? Duae enim ſunt : illam ex Piraeeo, quae nuper demum devirginata eſt, quam Damyllus amat, ejus, qui nunc Praetor eſt, filius : an illam alteram, cui Pagidis (*Laquei*) nomen eſt. CHARM. Hanc ipſam. Equidem captus ab illa atque irretitus ſum. TRYPH. Propter hanc ergo ploraſti ? CHARM. Omnino. TRYPH. Multumne tempus eſt ex quo amas, an nuper demum initiatus es ? CHARM. Non nuper initiatus : ſed menſes fere ſeptem ſunt a Bachanalibus inde, cum primum illam vidi. TRYPH. Verum vidiſtine totam accurate ; an facies ſola *eſt*, & partes corporis apertae, quae vidiſti in Philematio, ut nempe conveniebat mulieri quinque & quadraginta annos jam natae. CHARM. At illa dejerat duo & viginti ſe Februario proximo annos impleturam. TRYPH. Tu vero utri credendum putas, illine dejeranti an tuis oculis ? Accurate enim adverte oculos conſiderandis illius temporibus, ubi ſolum ſuos ipſius capillos habet, reliqua omnis coma prolixa adſcititia. Circa tempora autem, ubi medicamentum defecit quo tingitur, multum cana eſt. Quamquam quid hoc eſt ? Urge aliquando ut nudam videas ? CHARM. Nunquam eo usque mihi indulſit. TRYPH. Merito illa quidem. Sciebat enim nauſeaturum te illius vitiligines. Tota autem a cervice inde ad genua pardali ſimilis eſt. Sed tu lacrimatus es, quod cum hac tibi eſſe non licuit ?

συνελέσαιμι πρὸς τ' ἔρωτα. οἶδα γὰρ ὡς χρὴ τὰ τοιαῦτα ἀγχινοεῖν. ΧΑΡΜ. Καὶ μὴν οἶδά γ' πάνυ ἀκριβῶς αὐτὴν, κἀκείνη σέ. εὖ γὰρ ἀφανὴς ἑταίρα ἐστίν. ΤΡΥΦ. Εἰπὲ τὄνομα, ὦ Χαρμίδη. ΧΑΡΜ. Φιλημάτιον, ὦ Τρύφαινα. ΤΡΥΦ. Ὁποτέραν λέγεις ; δύο γάρ εἰσι· ἥ τ' ἐκ Πειραιῶς, ἥ ἄρτι ἀγχεκορευμένη, ἧς ἐρᾷ Δάμυλλος ὁ τοῦ νῦν στρατηγοῦντος υἱός ; ἢ ἑτέραν, ἣν Παγίδα ὀνομαλοῦσιν; ΧΑΡΜ. Ἐκείνην γ' ἐάλωκα ὁ κακοδαίμων, καὶ συνείλημμαι πρὸς αὐτῆς. ΤΡΥΦ. Οὐκοῦν δι' ἐκείνην ἔκλαες ; ΧΑΡΜ. Καὶ μάλα. ΤΡΥΦ. Πολὺς δὲ χρόνος ἐστὶ σοι ἐρῶντι, ἢ νεοτελής τις εἶ; ΧΑΡΜ. Οὐ νεοτελής, ἀλλὰ μῆνες ἑπτὰ σχεδὸν ἀπὸ Διονυσίων, ὅτε πρῶτον εἶδον αὐτήν. ΤΡΥΦ. Εἶδες δὲ ὅλην ἀκριβῶς, ἢ τὸ πρόσωπον μόνον, καὶ ὅσα τοῦ σώματος φανερά, [f] ἃ εἶδες, Φιλήματίου, καὶ ὡς [g] ἐχρῆν γυναῖκα πέντε καὶ τεσσαράκοντα ἔτη γεγονυῖαν ἤδη; ΧΑΡΜ. Καὶ μὴν ἐπόμνυ δύο καὶ εἴκοσιν εἰς τ' ἐσόμενον Ἐλαφηβολιῶνα τελέσειν. ΤΡΥΦ. Σὺ δὲ ποτέροις πιστεύσειας ἄν, τοῖς ἐκείνης ὅρκοις, ἢ τοῖς σεαυτοῦ ὀφθαλμοῖς; Ἐπίσκεψαι γὰρ ἀκριβῶς, ἐπιβλέψας ποτὲ τοὺς χροτάφους αὐτῆς, ἔνθα μόνον τὰς αὐτῆς τρίχας ἔχει· τὰ δὲ ἄλλα φενάκη βαθεῖα· ἐπὶ δὲ τοὺς χροτάφους ὁπόταν ἀφανίσῃ τὸ φάρμακον, ᾧ βάπτει, ἐπιλευκαίνει τὰ πολλά· κἄστι τί τοῦτο βιάσαι πρὸς καὶ γυμνὴν ἰδεῖν; ΧΑΡΜ. Οὐδὲ πώποτέ μοι πρὸς τοῦτο ἐνέδωκεν. ΤΡΥΦ. Εἰκότως· ἠπίσταλο γὰρ μυσαχθησόμενόν σε τὰς αὐτῆς λευκάς· ὅλη δὲ ἀπὸ τοῦ αὐχένος ἐς τὰ γόνατα παρδάλει ἔοικεν· ἀλλὰ σὺ ἐδάκρυες, τοιαύτην

[e] Ἐτέραν] Scripſi cum *S.* Ἑτοίμην *J. P. H. B1. Ald. Fr.* Ἑτοίμην accentu acuto *Fl.* [f] Ἃ εἶδες] Ἃ εἰδὼς *Fl.* [g] Ἐχρῆν] Χρὴν *Fl.*

Ibid. Νεοτελὴς] Quia id ſupra hoc *Dial.* recepi, etiam hic admittendum fuit. *J. F. R.*

14. Κεραμεικῷ] Intra urbem. V. *Meurſ.* AG. IV. 999. *M. du S.*

57. Ἀπάτης Φιληματίου] Inſititia videntur &c ineepta. *F. G.*

74. Παρδάλει ἔοικεν] Maculis diſtincta eſt, i. e. τοῖς ἀλφοῖς, inferius. *F. G.*

τη μὴ συνῶν; ἦπου τάχα ὑ ἐλύπη σε, ὑ καταφρονῆσαι; ΧΑΡΜ. Ναὶ, ὦ Τρύφαινα, καίτοι τοσαῦτα παρ' ἐμοῦ λαμβάνουσα. ὑ νῦν ἐπειδὴ χιλίας αἰτήσῃ οὐκ εἶχον διδόναι ῥᾳδίως, ἅτε τῷ παλαιῷ Φειδομένῃ τρεφόμενον, Μοσχίωνα ἐσδεξαμένη, ἀπέκλει-σέ με, ἀνθ' ὧν λυπῆσαι ὑ αὐτὸς θέλων αὐτῇ, σὲ παρείληφα. ΤΡΥΦ. Μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ ἂν ἦκον, εἴ μοι προεῖπέ τις, ὡς ὅτι τούτοις καταλαμβανοίμην [a] λυπῆσαι ἄλλην, ὑ ταῦτα Φιλήματιον τὸ σόν. ἀλλ' ἄπειμι, ὑ γὰρ ἤδη τρίτον τοῦτο ᾖσεν ἀλεκτρυών. ΧΑΡΜ. Μὴ σύγε οὕτω ταχέως, ὦ Τρύφαινα. εἰ γὰρ ἀληθῆ ἐστιν ἃ φῂς περὶ Φιλήματίου, τὴν [b] φενάκην, ὑ ὅτι βάπτει, ὑ τὸ τῶν ἀλφῶν, οὐδὲ προσβλέπειν ἂν ἔτι δυναίμην αὐτῇ. ΤΡΥΦ. Ἐρῶ τὴν μητέρα, εἴ που λέλουται μετ' αὐτῆς· περὶ γὰρ τοῦ ἔτους ὑ ὁ πάππος διηγήσεταί σοι, εἴγε ζῇ ἔτι. ΧΑΡΜ. Οὐκοῦν ἐπειδὴ τοιαύτη ἐκείνη, ἀφῃρήσθω μὲν ἤδη τὸ ἀμφιτείχισμα, περιβάλλωμεν δὲ ἀλλήλους, ὑ φιλῶμεν, ὑ ἀληθῶς συνῶμεν· Φιλήματίου δὲ πολλὰ χαίρετω.

Numquid fortaſſe etiam male te tractavit, & contemtim habuit? CHARM. Ita ſane, mea Tryphaena, licet tantum a me acceperit. Et nunc, quando mille poſcenti non facile unde darem inveniebam, quem parcus pater alat; Moſchione recepto me excluſit; pro quo dolorem ipſi ut regeram, te adſumſi! TRYPH. Ita me Venus, non veniſſem, ſi quis mihi praedixiſſet, ideo me arceſſi, uti aegre alii fieret: idque Philematio illi capulari. Sed diſcedo. Jam enim tertium hoc gallus cecinit. CHARM. Ne ita celeriter, mea Tryphaena. Si enim vera ſunt, quae narras de Philematio, de coma adſcita, & quod tingitur, & illud de vitiliginibus: nec adſpicere illam poſſim amplius. TRYPH. Matrem interroga, ſi quando cum illa laverit: de annis enim vel tuus tibi avus narrabit, ſi adhuc vivit. CHARM. Cum igitur illa talis ſit: auferatur jam murus, complectamur nos invicem, & amemus, & bona fide una ſimus: longum vero valeat Philematium!

XII.

ΙΟΕΣΣΑ, ΠΥΘΙΑΣ ΚΑΙ ΛΥΣΙΑΣ.

ΙΟΕΣ.

Θρύπτῃ, ὦ Λυσία, πρὸς ἐμέ; ὑ καλῶς, ὅτι μήτε δεγύριον πώποτε ᾔτησά σε, μήτ' ἀπέκλεισα ἐλθόντα, ἔνδον ἕτερον, εἰποῦσα· μήτε προλογισάμενον τὸ

IOESSA, PYTHIAS ET LYSIAS.

IOES.

DElicatus es, Lyſia, adverſus me? & jure quidem, quae neque argentum unquam te popoſcerim, neque excluſerim venientem dicens, *intus jam alius!* neque te ſubegerim, quod faciunt aliae, ut

[a] Λυπῆσαι] Ἵνα λυπήσῃς *Fl.* δ Φενάκην] Πυγὴν marg. *A1.* In vulgato vero conſentiunt *Fl. Fr. J. Ald. P.* &c. ΠΥΘ.] ΚΑΙ ΠΥΘ. *J. V2. Fr. H. P. S.* ſine ὑ *Fl. B1.* & 2. melius.

8ῃ. Τὸν σοφὸν] *Capularem ſenem.* *F.G.* 99. Θρύπτῃ] Ex eo *Ariſten.* Epiſtol. 16. lib. 2. *J.B.* Θρύπτῃ &c.] *Alciphron*, a quo Lucianum ſua mutuatum ſuſpicatur Doctiſſ. *Bergl.* fere eadem habet I. Ep. 36. p. 162. *J.F.R.* 13. Τὸν Φενάκην] Nimirum in proverbium emendatiſſi-

ut patre circumſcripto, aut ſpoliata clanculum matre, mihi ferres aliquid; ſed ſtatim ab initio ſine mercede te, ſine ſymbola receperim. Noſti, quot amatores rejecerim, Ethoclen, qui nunc in magiſtratu eſt, & Paſſionem nauclerum, & aequalem tuum Meliſſum, licet mortuo ipſius nuper patre, ſuarum rerum poteſtatem ipſe adeptus ſit. At ego te mihi Phaonem ſolum habui, nec adſpiciens quemquam, neque admittens praeter te: putabam enim demens ego, vera eſſe quae jurabas, atque ideo tibi dedita, velut Penelope frugi eram, increpante matre, & apud amicas me accuſante. Tu vero ubi ſenſiſti, me tibi obnoxiam, tibi intabeſcere; modo Lycaenae alludebas, me videnti, ut aegre mihi faceres; modo apud me jacens laudabas Pſaltriam Magidium. Ego autem ob iſta ploro, & contumelia me affici intelligo. Nuper autem cum una biberetis Thraſo, tu, & Diphilus, aderant quoque Cymbalium tibicina, & Pyralis mihi inimica. Tu vero haec cum ſcires, Cymbalium quidem quod quinquies oſculatus es, non vehementer curavi, tibi enim feciſti hac oſculanda contumeliam: Pyrallidi vero quoties innuebas? & cum biberes illi occulte monſtrabas poculum, tradens autem ſervulo, ad aurem illi imperabas, niſi Pyrallis poſtularet, alii ne infunderet. Tandem vero pomum a te demorſum, obſervato, Diphilum aliud agere, qui cum Thraſone loqueretur, antrorſum inclinatus, accurateque collineans in ipſius ſinum conjiciebas, ita ut ne ſtuderes quidem meum

πατέρα, ἢ ὑφελόμενον τ̃ μητρὸς, ἀνάγκασα ἐμοί τι κομίσαι, ὁποῖα αἱ ἄλλαι ποιοῦσιν, ἀλλ' εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἄμισθον, ἀξύμβολον εἰσεδεξάμην. οἶδα ὅσους ἐρασ̃τὰς παρεπεμψάμην; Ἠθοκλέα τ̃ πρυτανεύοντα νῦν, κ̀ Πασίωνα τ̃ ναύκληρον, κ̀ τ̃ συνέφηβόν σου Μέλισσον, καίτοι ἔναγχος ἀποθανόντος αὐτῷ τ̃ πατρὸς, κ̀ κύριον αὐτὸν ὄντα τ̃ οὐσίας· ἐγὼ δὲ σὲ τ̃ Φάωνα μόνον εἶχον, οὔτε τινα προσβλέπουσα ἕτερον, οὔτε προσιεμένη, ὅτι μὴ σέ· ὤμην γὰρ ἀνόητος ἀληθῆ εἶναι ἃ ὤμυες, κ̀ ἅμα τοῦτό σοι προσέχουσα, ὥσπερ ἡ Πηνελόπη, ἐσωφρόνουν, ὑπακουομένης τ̃ μητρὸς, κ̀ πρὸς τὰς [c] Φίλας ἐγκαλούσης· σὺ δὲ ἐπεὶ ἔμαθες ὑποχείριον ἔχων με τηλικοῦτον ὄντι σοὶ, ἄρτι μὲ Λυκαίνῃ προσέπαιζες, ἐμοῦ ὁρώσης, ὡς λυπούσῃ ἐμὲ, ἄρτι δὲ σὺν ἐμοὶ καλαχείμενος, ἐπῄνεις Μαγίδιον τ̃ ψάλτριαν· ἐγὼ δ' ὑπὸ τούτοις δακρύω, κ̀ συνίημι ὑβριζομένη. πρώην δὲ ὁπότε συνεπίνετε, Θράσων, κ̀ σὺ κ̀ Δίφιλος, παρῆσαν κ̀ ἡ αὐλητρὶς Κυμβάλιον, κ̀ Πυραλλὶς, ἐχθρὰ οὖσα ἐμοί. σὺ δὲ τοῦτ' εἰδὼς, τ̃ Κυμβάλιον μὲ μέν μοι πάνυ ἐμέλησεν ὅτι πεντάκις ἐφίλησας, σεαυτὸν γὰρ ὑβρίζεις τοιαύτῃ φιλῶν· Πυραλλίδα δὲ ὅσον [d] ἔνευες, κ̀ πιὼν ἂν ἐκείνῃ μὲ [e] ὑπέδειξας τὸ ποτήριον, ἀποδιδοὺς δὲ τῷ παιδὶ πρὸς τὸ οὖς ἐκέλευες, εἰ [f] μὴ Πυραλλὶς αἰτήσειε, μὴ [g] ἄν ἄλλῳ ἐγχέαι· τέλος δὲ τ̃ μήλου ἀποδακὼν, ὁπότε τ̃ Δίφιλον εἶδες ἀσχολούμενον (ἐλάλει γὰρ Θράσωνι) προκύψας πως, εὐστόχως προσηκόντισας ἐς τ̃ κόλπον αὐτ̃ς, ὑδὲ λαθεῖν γε πειρώμενος ἐμέ.

[c] Φίλας] Φιλίας male *Fl.* [d] Ἔνευες] Ἐνίευες *Fl.* & marg. *A1.* [e] Ὑπέδειξας] Ἀπέδωκας *Fl.* & marg. *A1.* [f] Μὴ] Deeſt in *Fl.* [g] Ἄν] Omittit *Fl.*

tiſſimae formae abiit ille Sapphûs amaſius, de quo nihil opus eſt dicere, poſt ea, quae ingenioſa Cl. *Wolfii* diligentia conducta ſunt ad Sapph. n. 124. ſeq. *J. M. G.*

35. Μήλου ἀποδακών] Conf. ſupra T. 2. *Tox.* c. 13. Sed & malis puellas petere amatorium fuiſſe, ter quater indicatur a *Diog. Laërt.* L. III. vit. Plat. S. 32. p. 183. ſeq. *Long. Paſt.* I. p. 19. *J. F. R.*

39. Τῶν

ἐμέ. ἡ δὲ φιλήσασα μέλαξυ τῶν μαστῶν ὑπὸ τῷ ἀποδέσμῳ παρεβύσαλο. ταῦτα ὧν τίνος ἕνεκα ποιεῖς; τί σε ἢ μέγα ἢ μικρὸν ἠδίκησα; ἢ λελύπηκα ἐγώ; τίνα ἕτερον εἶδον; ἢ πρὸς μόνον σε ζῶ; ἢ μέγα, ὦ Λυσία, τοῦτο ποιεῖς, γύναιον ἄθλιον λυπῶν, μεμηνὸς ὅτι σοί; ἔστι τίς θεὸς ἡ Ἀδράστεια, καὶ τὰ τοιαῦτα ὁρᾷ· σὺ [a] δὲ πολὲ λυπήσῃ, τάχα ἂν ἀκούσῃς τί σοι ἐμοῦ κειμένην με, ἢ τοι βρόχῳ ἐμαυτὴν ἀποπνίξασαν, ἢ ἐς τὸ φρέαρ ὅτι κεφαλὴν ἐμπεσοῦσαν· ἢ ἕνα γέ τινα τρόπον εὑρήσω θανάτου, ὡς μηκέτ' ἐνοχλοίην βλεπομένη. πομπεύσεις τότε, ὡς μέγα τι λαμπρὸν ἔργον ἐργασάμενος. τί με ὑποβλέπεις, καὶ πρίῃ τοὺς ὀδόντας; εἰ γάρ τι ἐγκαλεῖς, εἰπέ, Πυθιὰς ἡμῖν αὕτη δικασάτω. τί τοῦτο οὐδὲ ἀποκρινάμενος ἀπέρχῃ καλαλιπών με; ὁρᾷς, ὦ Πυθιάς, οἷα πάσχω ὑπὸ Λυσίου; ΠΥΘ. Ὦ τῆς ἀγριότητος, τὸ δὲ μὴ ὀπικλασθῆναι δακρύσας, λίθος οὐκ ἄνθρωπός ἐστι· πλὴν ἀλλ' εἶγε χρὴ τἀληθῆ εἰπεῖν, σύ, ὦ Ἰόεσσα, διέφθειρας αὐτὸν ὑφαγαπῶσα, καὶ τοῦτο ἐμφαίνουσα. ἐχρῆν δὲ μὴ πάνυ αὐτὸν ζηλοῦν, ὑφ' ὁπόταν ᾖ αἰθανόμενοι γίγνονται. παύου, ὦ τάλαινα δακρύουσα, καὶ ἴσθι μοι πείθῃ, ἅπαξ

conspectum effugere; quod illa osculata intra papillas sub strophio abscondidit. Haec igitur qua causa facis? qua vel parva ego te vel magna injuria affeci? quem tibi objeci dolorem? Quem adspexi alium? nonne soli tibi vivo? Non magnum est, quod facis, Lysia; miseram mulierculam dolore cum afficis, insano tui amore flagrantem. Est aliqua ultrix Dea, & videt talia. Forte audies de me aliquid, jacere me, vel laqueo gula elisa, aut praecipitem desiliisse in puteum, aut unam certe mortis viam inveniisse, ne meo tibi conspectu amplius molesta sim. Triumphabis nempe tum tanquam magno claroque patrato facinore. Quid furtim ad me respicis & dentibus infrendes? si quid enim me accusas, dicito. Pythias haec nobis litem judicabit. Quid hoc? ne respondens quidem me relicta discedis? Vides, Pythias, quomodo tractet me Lysias? PYTH. Hem feritatem! Ne lacrimis quidem illum fractum esse? Lapis, non homo est. Verum, si quod res est dicendum est, tute ipsum, Ioëssa, corrupisti, quae nimis illum amaris, idque ipsum ostenderis. Oportebat vero non nimis illum studiose colere. Superbi enim, eo animadverso, fiunt. Desine plorare, misella, & si me audis, semel aut bis venientem exclu-

[a] Δί ποτε] Δὶ τότε Fl.

39. Τῶν μαστῶν] Quin μαστοὶ de feminis dicatur, nemini est dubium. *Eurip.* Androm. 223. Καὶ μαστὸν — νέοισι σοῖς Ἑπέχον. Et sic idem perpetuo, vid. ib. vs. 511. & 629. *Hecub.* 424. *Oreſt.* 842. *Phoeniſſ.* 313. &c. At supra *Amor.* c. 41. μαζῶν etiam de mammis mulierebribus; quod nonnemo mutabat in μαστῶν, quia μαζοὶ virorum, μαστοὶ mulierum essent. Quumque ibi promiserim, me hic de illa differentia acturum, en pauca: *Ammonius*, Μαστὸς μαζοῦ διαφέρει. Μαστὸς μὲν γάρ ἐστι ὁ γυναικεῖος. — Μαζὸς δὲ ὁ ἀνδρεῖος. Idque ex *Hom.* Il. Δ. 123. probari putat, ubi μαζῷ πέλασσεν de viro dicitur. Possem & alia similia *Homeri* addere, ut Il. Θ. 121. ubi Eniopeus vulneratur ὄμμα μαζόν. Item ib. 318. Ac Δ. 490. & 537. &c. Eandem differentiam statuunt *Thom. Mag.* & *Suid.* Sed ex istis *Homeri* nihil probatur, quia inde non sequitur, etiam μαζοὺς ideo de feminis non dici (contrarium patet in *Amazonum* vocabulo, quod veteres a privatione mamillae derivant; licet falso; tamen videmus eos ab significatus ratione non abhorruisse.) Immo *Long.* in *Paſt.* θηλὴ semper adhibet de ubere caprae ovisque, an hinc statim sequitur, non etiam θηλὴ de mulieribus quoque dici? Sed μαζοὺς, quod agimus, & feminis tribui, vid. bis ap. *Ach. Tat.* I. p. 4. qui de Virgine Europa, μαζοὶ δὲ εἴρυον ἁβρὰν προκύπτουσις· ἡ συνάγουσα, ζώνη τοὺς μαζοὺς — ἔκλινεν. Rursus p. 15. generaliter de omnibus recens natis: τὰ ἀρτίτοκα τῶν βρεφῶν — οἶδεν ὁ τοῖς μαζοῖς ὕσας τὴν τράπεζαν. *Callim.* Hymn. in Del. 274. De Apolline nutricis mammam sugente, — ὁ δὲ γλυκὺν ἴσχανε μαζόν. Item in *Dian.* 214. de Nympha — ἡ γυμνὸς ἀὺ παρίφαινε μαζός. *Aelian.* XII. 1. med. de Cyro Aspasiam amante: ἐπὶ ἑνὶ τῶν μαζῶν προσκύψας. Ne plura congeram. Verum & vicissim μαστοὺς de puero, Noster supra, *Amor.* c. 53. f. adeo ut vana sit Grammaticorum distinctio; nisi, quod suspicor, de paucis tantum scriptoribus intel-

clude. Videbis enim illum plane accendi, & mutatis vicibus in te furere. IOES. Tu vero ne quid *tale* dicas : apage : ego Lysiam excludam? utinam ne ille prior discessionem faciat. PYTH. Sed redit iterum. IOES. Perdidisti nos Pythias : audivit forte, de exclusione cum diceres. LYS. Non propter istam redii, Pythias, quam nec adspicere amplius, talem *mulierem*, digner : sed propter te, ne me condemnes, dut dicas, nimium iracundus homo est Lysias. PYTH. Quin hoc ipsum modo dicebam, Lysia. LYS. Ferre igitur me jubes, Pythias, istam plorantem modo Ioëssam, qui juxta adstiterim aliquando ipsi dormienti cum adolescentulo, me deferenti? PYTH. Lysia, ut in summa dicam, meretrix est! quando vero illos una cubantes deprehendisti? LYS. Sextus fere hic dies est. Recte, sextus ipse, secundo mensis die: hodie autem est septimus. Pater cum sciret, me olim amore bonae istius captum, me inclusserat, & ne aperiret, janitori interdixerat. Ego vero, qui ferre non possem, nisi cum illa essem, Dromonem jussi ad conseptum aulae, qua parte humillimum est, acclinatum adstare, meque recipere tergo, qua ratione facile transcendere mihi

δὶς ἀποκλεισον ἐλθόντα. ὄψει γὰρ ἀναισιόμενον αὐτὸν πάνυ, καὶ ἀντιμεμηνότα ἀληθῶς. ΙΟΕΣ. Ἀλλὰ μηδ' εἴπῃς, ἄπαγε· ἀποκλείσω Λυσίαν; εἴθε μὴ αὐτὸς ἀποστάσῃ φθάσας. ΠΥΘ. Ἀλλ' ἐπανέρχεται αὖθις. ΙΟΕΣ. Ἀπολώλεκας ἡμᾶς, ὦ Πυθιὰς, ἠκρόαταί σου ἴσως, ἀποκλεισον, λεγούσης. ΛΥΣ. Οὐχὶ ταύτης ἕνεκεν, ὦ Πυθιὰς, ἐπανελήλυθα, ἵν' ὑδὲ προσβλέψαιμι ἔτι τοιαύτην οὖσαν, ἀλλὰ μὴ σὲ, ὡς μὴ [b] καλαγιγνώσκῃς ἐμοῦ, καὶ λέγῃς ὡς [c] ἄτεγκτός ἐστιν ὁ Λυσίας ὀργίλος. ΠΥΘ. Ἀμέλει καὶ ἔλεγον, ὦ Λυσία. ΛΥΣ. Φέρειν οὖν ἐθέλεις, ὦ Πυθιὰς, Ἰόεσσαν τὴν νῦν δακρύουσαν, αὐτὸν ὀπτάντα αὐτῇ πολλὰ μετὰ νεανίου [d] καθευδούσῃ, ἐμοῦ ἀποστάντος; ΠΥΘ. Λυσία, τὸ μὲν ὅλον ἑταῖρά ἐστι. [e] πότε δ' οὖν κατέλαβες αὐτὰς συγκαθευδούσας; ΛΥΣ. Ἕκτην ἀγεδὸν ταύτην ἡμέραν, νὴ Δί', ἕκτην γε, δευτέραν ἱσταμένου· τὸ τήμερον δὲ ἑβδόμη ἐστίν. ὁ πατὴρ εἰδὼς ὡς πάλαι ἐρῶην ταυτησὶ τῆς χρησῆς, ἐνέκλεισέ με, προσαγείλας τῷ θυρωρῷ μὴ ἀνοίγειν· ἐγὼ δὲ, ἃ γὰρ ἔφερον μὴ ἔχων συνεῖναι αὐτῇ, τὸν Δρόμωνα ἐκέλευσα προσακύψαντα [f] τῷ θριγκῷ τῆς αὐλῆς, ᾗ ταπεινότατον ἦν ἀναδέξασθαί με ὑπὸ τῶν ὤτων· [g] ῥᾷον γὰρ ὕστως ἀναβήσεσθαι ἔμελλον. τί

b Καλαγιγνώσκῃς] Καλαγιγνώσκεις male Edd. priores. *c* Ἀτεγκτος] Sic *F.* ut supra *Alex.* c. 25. omnes habent. Ἔγκοτος hic Edd. cett. Ἀτεγκτος marg. *A1.* *d* Καθευδούσῃ] Καθευδούσης, ἐμοῦ ἀποστάσης *Fl.* *e* Πότε] Al. πῶς, *Coll.* *f* Τῷ θριγκῷ] Παρὰ τὸν θριγκὸν *Fl.* *g* Ῥᾷον] Ὁρᾶον male *F.*

82. Πότε δ' οὖν κατέλαβες αὐτούς] Γραι. πῶς. *G.*

90. Τῷ θριγκῷ] Θριγκοὶ λέγονται οἱ ἐπικείμενοι ταῖς τῶν οἰκιῶν ἐξοχαῖς λίθοι, τὰ αὐτὰ καὶ γῶσα. *G.*

* Θρίγκον] Θρίγκος ἐπικείμενος λίθος ταῖς ἐξοχαῖς τῶν οἰκιῶν. *V.*

* Θρήκιον] Θρήγιον & Θρήγος ediderat *Cler.* cum Cod. V. Restituit orthographiam *M. du S.* accentu diverso servato.

telligenda sit. *F. F. R.*

40. Ἀποδίσμῳ] (Intellige vinculum mammillarum.) *Kuſt.* Vid. omnino Ἐρωτ. c. 41. *M. du S.*

46. Ἔστι τις θεὸς ἡ Ἀδράστεια] *Catull.* *F. B.*

59. Λίθος οὐκ ἄνθρωπος] Proverb. *F. B.* Λίθος] Sic *Aristophanem* in Nub. vulgus stupidum vocare — ὄντως λίθοι, *Terentiumque* in Heaut. V. 1. *Quid ſias lapis?* addito & hoc Luciani loco, notat Cl. *L. Bos* in Obſ. Crit. p. 75. 76. Sed res nimis nota. *F. F. R.*

76. Καλαγιγνώσκῃς] Emaculavi mendum omnium impressorum, qui hic καλαγιγνώσκεις habent. *M. du S.*

Ibid. Ἀτεγκτος] Sic sola *F.* Ed. optime. Reliquae ἔγκοτος. I2. quae *F.* fere κατὰ πόδα sequitur, venustatem hujus scripturae non assequuta, neglexit. Lege Ἀλεξ. c. 25. & plaude. *M. du S.*

87. Τῆς χρησῆς] Εἰρωνικῶς. *F. G.*

τί ἂν μακρὰ λέγοιμι; ὑπῆλθον, ἦκον, ἦ αὔλιον εὗρον ἀποκεκλεισμένην ὀπαμελῶς· μέσαι γὰρ νύκτες ἦσαν. οὐκ ἔκοψα δ' ὦν, ἀλλ' ἐπάρας ἠρέμα τὴν θύραν, ἤδη δὲ καὶ ἄλλοσε ἐπεποιήκειν αὐτὸ, ὥστε ἀγαγὼν τὸ τροφεῖα παρῆλθον ἀψοφητὶ, ἐκάθευδον δὲ πάντες, εἶτα ἐπαφώμενος τοῦ τοίχου, ἐφίσαμαι τῇ κλίνῃ. ΙΟΕΣ. Τί ἐρεῖς, ὦ Δάματερ; ἀγωνιῶ γάρ. ΛΥΣ. [a] Ἐπειδὴ δὲ [b] οὐχ ἑώρων τὸ ἄθυμα ἔν, τὸ μὲν πρῶτον ᾠήμην τὴν Λυδὴν [c] αὐτῇ συγκαθεύδειν, τόδ' οὐκ ἦν, ὦ Πυθιάς· ἀλλ' ἐφαψάμενος εὗρον ἀγένειόν τινα πάνυ ἁπαλὸν, ἐν χρῷ κεκαρμένον μύρων καὶ αὐτὸν ἀποπνέοντα· τοῦτο ἰδὼν, εἰ μὴ καὶ ξίφος ἔχων ἦλθον, οὐκ ἂν ὤκνησα, οἶδ' ἴστε. τί γελᾶτε, ὦ Πυθιάς; γέλωτος ἄξια δοκῶ σοι διηγεῖσθαι; ΙΟΕΣ. Τοῦτό σε, ὦ Λυσία, λελύπηκεν; ἡ Πυθιὰς αὕτη μοι συνεκάθευδε; ΠΥΘ. Μὴ λέγε, ὦ Ἰόεσσα, πρὸς αὐτόν. ΙΟΕΣ. Τί μὴ λέγω; Πυθιὰς ἦν, φίλταλε, μεθυσθεῖσα ὑπ' ἐμοῦ, ὡς ἅμα καθεύδοιμεν. ἐλυπούμην γὰρ σὲ μὴ ἔχουσα. ΛΥΣ. Πυθιὰς, ὁ ἐν χρῷ κεκαρμένος; εἶτα δι' ἕκτης ἡμέρας ἀνεκόμησε τοσαύτην κόμην; ΙΟΕΣ. Ἀπὸ τοῦ νόσου ἐξυρήσατο, ὦ Λυσία· ὑπέρρεον γὰρ αὐτῇ αἱ τρίχες, νῦν δὲ καὶ [d] ψιμύθιον ἐπέθετο. Δεῖξον, ὦ Πυθιὰς, δεῖξον ὅτου ἦν, πεῖσον αὐτόν. ἰδοὺ τὸ μειράκιον ὁ μοιχὸς, ὃν ἐζηλοτύπεις. ΛΥΣ. Οὐκ ἐχρῆν ἦν, ὦ Ἰόεσσα, καὶ ταῦτα ἐρῶντα, ἐφαψάμενον αὐτόν; ΙΟΕΣ. Οὐκοῦν σὺ μὲν ἤδη πέ-

licebat. Quid multa dicam? Transcendi, veni: januam atrii cum cura clausam reperi: media enim nox erat. Non pulsavi igitur, sed sublata silentio janua, quod alias jam feceram, supra cardinem, intravi sine strepitu. Dormiebant omnes: tum palpando murum ad lectum adsto. IOES. Quid dices, Sancta Ceres! vehementer enim laboro! LYS. Cum autem simplicem spiritum non duci sentirem: primo putabam equidem, dormire cum ista Lyden. At hoc non erat, Pythias. Sed palpando deprehendi imberbem quendam, molliculum, ad cutem detonsum, unguenta redolentem & ipsum. Hoc videns, si quidem cum gladio venissem, non cunctatus essem, . . . jam scitis . . . Quid ridetis, Pythias? Ridiculane tibi narrare videor? IOES. Hoc igitur te, Lysia, male habuit? Haec ipsa mecum dormiebat Pythias. PYTH. Noli hoc illi, Ioëssa, dicere. IOES. Quidni dicam? Pythias erat, carissime, vocata a me, ut una dormiremus. Tristis enim eram, quae te non haberem. LYS. Pythias, ille ad cutem detonsus? tum deinde intra sex dies tanta illi coma renata est? IOES. Ob morbum radi se curavit, mi Lysia: defluebant enim illi comae. Jam vero etiam capillamentum imposuit. Ostende, Pythias, ostende, rem ita se habere: fidem fac viro: en tibi adolescentulum, moechum illum, propter quem eras zelotypus! LYS. Nonne vero oportebat, Ioëssa, idque amantem, qui *suis ipse manibus* illum palpasset? IOES. Ergo tibi quidem jam satisfactum est. . . Visne autem,

a Ἐπειδὴ] Ἐπειδὲν P. b Οὐχ ἑώρων] Sic *Fl. Fr. V2. P. S.* &c. Οὐκ ἑώρων male *J.* Forf. οὐχ ὁρῶν. c Αὐτῇ] Αὐτὴν male *Fl.* Id tamen & adscript. marg. *Ac.* d Ψιμύθιον] Sic *Ald. Fl. J. Fr. H. S.* & *Schol.* Ψιμύθιον *B. P.*

20. Τὸν ψιμύθιον] Ψιμύθιον, τὸ κεφαλοδέσμιον Ϲ ἡ *περίθετος κόμη † ἀπατῶσα τοὺς πολλούς. *V.*

* Περίθετος] Sic esse in C. notabat *Solan.* quare id recepi pro vulgato ὑπέρθετος. In V. ὑπερίθετος. *J. F. R.*

† Ἀπατῶσα] Ἀπατῶσα edita. Ἀπατῶσα C. recte. *M. du S.*

93. Τὴν αὔλιον] Sic Edd. non hic modo, sed & infra *Dial* XV. sive *Meretr.* ultimo, in med. καὶ ἡ αὐλὶς ἠράσθη. Conf. & supra T. 2. *Tox.* c. 17. Nam aliis αὔλιος vulgo scribitur. *J. F. R.*

3. Οὐχ ἑώρων] Mallem οὐχ ὁρῶν. *M. du S.*

6. Ἐν χρῷ κεκαρμένον] Paulo post quid hoc sit docet, cum ait morbo defluente coma, *caput* eam *rasisse*. Disce etiam hic morem fuisse, ut juvenes εὐ χρῷ

tem, ut viciſſim ego tibi dolorem objiciam, juſte ipſa viciſſim tibi iraſcens. LYS. Minime vero; ſed bibamus jam, & nobiscum Pythias, aequum enim eſt, illam noſtro fœderi intereſſe. IOES. Aderit. Quid ego propter te perpeſſa ſum, generoſiſſime juvenum, Pythias? PYTH. Verum etiam idem ego vos conciliavi. Itaque noli mihi irata eſſe. Verum illud ... vide, Lyſia, ne cui dicas, illud de coma!

πεισαι, βούλει δὲ ἀντιλυπήσω σε ᾗ αὐτὴ ὀργιζομένη δικαίως ἐν τῷ μέρει; ΛΥΣ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ πίνωμεν ἤδη, ᾗ Πυθιὰς μεθ' ἡμῶν. ἄξιον γὰ αὐτὴν παρεῖναι ταῖς σπονδαῖς. ΙΟΕΣ. Παρέσται. οἷα πέπονθα δι' σὲ, ὦ γενναιότατε νεανίσκων Πυθίας. ΠΥΘ. Ἀλλὰ ᾗ διήλλαξα ὑμᾶς ὁ αὐτός. ὥστε μή μοι χαλέπαινε. πλὴν τὸ δεῖνα ὅρα, ὦ Λυσία, μή τινι εἴπῃς τὸ περὶ τῆς κόμης.

XIII.

LEONTICHUS, CHENIDAS ET HYMNIS.

ΛΕΟΝΤΙΧΟΣ, ΧΗΝΙΔΑΣ ΚΑΙ ΥΜΝΙΣ.

LEONT.

IN pugna vero contra Gallograecos dic, Chenida, quomodo ante reliquos equites eruperim in equo albo, & quomodo Gallograeci, fortes licet, ſtatim ad meum conſpectum pertimuerint, & nemo amplius reſtiterit. Tum igitur ego emiſſa haſta ducem equitatus illorum ipſo cum equo trajeci. In reliquos autem, qui conſtiterant adhuc (erant enim quidam qui manerent, ſoluta quidem phalange, ſed contracti in quadratum oblongum) in hos igitur ſtricto gladio animoſe invadens, ipſa equi impreſſione ſeptem duces everto; tum gladio im-

ΛΕΟΝΤ.

ΕΝ δὲ τῇ πρὸς τὺς Γαλάτας μάχῃ εἰπὲ, ὦ Χηνίδα, ὅπως μὲ προεξήλασα τῶν ἄλλων ἱππέων ὀπὶ τῷ ἵππῳ τῷ λευκῷ, ὅπως δὲ οἱ Γαλάται, κἠτοι ἄλκιμοι ὄντες, ἔτρεσαν εὐθὺς ὡς εἶδόν με, ᾗ οὐθεὶς ἔτι ὑπέσχη. τότε τοίνυν ἐγὼ, τὴ μὲ λόγχην ἀκοντίσας, διέπειρα τὸν ἵππαρχον αὐτῶν, ᾗ τὸν ἵππον, ὀπὶ δὲ τὸ συνεχὲς ἔτι αὐτῶν (ἦσαν γάρ τινες, οἳ ἔμενον ἀφαλύσαντες μὲ τὴ φάλαγγα, ἐς πλαίσιον δὲ συναγαγόντες αὐτὺς) ὀπὶ τύτυς ἐγὼ σπασάμενος τὸν σπάθην, ἅπαντι τῷ θυμῷ ἐπελάσας, ἀνατρέπω μὲ ὅσον ἑπτὰ τὺς προεστῶτας αὐτῶν τῇ ἐμβολῇ τῷ ἵππῳ· τῷ ξίφει δὲ καθενεγκὼν, διέτεμον τὸν λοχαγὸν ἑνὸς

a Οὐθεὶς] Nil varietatis invenio.

χρῶ κινδυνεύοι eſſent, cum juvenem eſſe crediderit, quem ita habere palpando ſentiebat. *M. du S.*

20. Πυνίκλῳ] Conf. ſupra *Dial. Mer.* V. med. ubi cum πυνήκλῳ dederim, & hic ita ſcribendum erat. Πυνίκλῳ vult *Guj.* cum Lexicograph. *J. F. R.*

33. Τὸ δεῖνα] Τὸ δεινὸν ſcribendum videtur. *F. G.*

35. Ἐν δὲ] Illud δὲ initio Dialogi, ſine adparente relatione vid. etiam *Dial.* VII. & VIII. pr. *J. F. R.*

40. Οὐθεὶς] Etſi frequentius οὐδεὶς ſcriptum invenio ap. Noſtrum, nihil tamen obſtat, quin & οὐθεὶς hic ſervem, quia & promiſcue ap. alios, ut ſatis dictum ad T. 2. *Paraſ.* c. 3. p. 840. *J. F. R.*

41. Διέπειρα] Conf. *Alciphr.* III. Ep. 36. p. 352. Item p. 350. & 351. *J. F. R.*

44. Ἐς πλαίσιον] Hanc vocem interpretatur Codex Memmianus πλαίσιον, παράταξις ἐν τάξαπλεύρῳ τοῦ χήμαλι, ταύτην δὲ ἐκτάσσουσιν ὀπότε ὀλίγοι πρὸς πλείους ἀφανίζονται. Hanc habent interpretationem *Pollux*, *Heſych.* *J. B.*

ἑνὸς ἐς δύο τ̃ κεφαλὴν αὐτῷ κράνει· ὑμεῖς δὲ, ὦ Χηνίδα, μετ' ὀλίγον ἐπέστητε ἤδη φευγόντων. ΧΗΝ. Ὅτε γὰρ, ὦ Λεόντιχε, καὶ Παφλαγονίαν ἐμονομάχησας τῷ Σατράπῃ, ἃ μεγάλα ἐπεδείξω καὶ τότε; ΛΕΟΝΤ. Καλῶς ὑπέμνησας οὐκ ἀγεννῆς ἐν ἐκείνῃ τ̃ πράξεως. ὁ γὰρ Σατράπης μέγιστος ὢν, ὁπλομάχων ἄριστος δοκῶν εἶναι, καταφρονήσας τῆ Ἑλληνικῆ, προπηδήσας ἐς τὸ μέσον, προὐκαλεῖτο εἴ τις ἐθέλοι αὐτῷ μονομαχῆσαι. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι [a] καλεπεπλήγεσαν, οἱ λοχαγοὶ καὶ οἱ ταξίαρχοι, καὶ ὁ ἡγεμὼν αὐτὸς, καίτοι οὐκ ἀγεννὴς ἄνθρωπος ὤν. Ἀρίσταιχμος γὰρ ἡγεμὼν ἡγεῖτο Αἰτωλὸς, ἀκοντιστὴς ἄριστος, ἐγὼ δὲ ἐχιλιάρχουν ἔτι, τολμήσας δ' ὅμως, καὶ τοὺς ἑταίρους ὑπολαμβανομένους ἐπαναισάμενος, ἐδεδοίκεσαν γὰρ ὑπὲρ ἐμοῦ ὁρῶντες προσίλουσα μὲ τ̃ βάρβαρον ὑπερχρύσοις τοῖς ὅπλοις, μέγαν τε, καὶ φοβερὸν ὄντα τ̃ λόφον, καὶ κραδαίνουσα τ̃ λόγχην. ΧΗΝ. Κἀγὼ ἐδεισα τότε, ὦ Λεόντιχε, καὶ οἶδα ὡς εἰχόμην σου δεόμενος, μὴ προκινδυνεύειν, ἀδίωλα γὰρ ἦν μοι σοῦ ἀποθανόντος. ΛΕΟΝΤ. Ἀλλ' ἐγὼ τολμήσας, παρῆλθον ἐς τὸ μέσον, ὁ χείρων τοῦ Παφλαγόνος [b] ὡπλισμένος, ἀλλὰ πάγχρυσος καὶ αὐτός. ὥστε βοὴ εὐθὺς ἐγένετο καὶ παρ' ἡμῶν, καὶ ἀπὸ τ̃ βαρβάρων· ἐγνώρισάν με γὰρ κἀκεῖνοι ἰδόντες ἀπὸ τ̃ πέλτης μάλιστα, καὶ τ̃ φαλάρων, καὶ τοῦ λόφου. εἰπὲ, ὦ Χηνίδα, τίνι με πάντες τότε εἴκαζον; ΧΗΝ. Τίνι δὲ ἄλλῳ, ἢ Ἀχιλλεῖ, νὴ Δία, τῷ Θετίδος καὶ Πηλέως; οὕτως ἔπρεπε

pacto unius decurionis cum ipso cranio caput dissecui: vos autem, Chenida, paullo post aderatis, illis jam fugientibus. CHEN. Cum autem, Leontiche, apud Paphlagoniam solitaria pugna depugnares cum Satrapa, nonne magnifica tum quoque opera edidisti? LEONT. Bene admones me actionis & ipsius non ignavae. Satrapa enim, vir maximus, qui armatorum videretur esse praestantissimus, Graeci nominis contemtor, in medium progressus provocabat si quis pugnare secum vellet. Reliqui ergo perturbari, decuriones, & ductores ordinum, & ipse adeo imperator, quamquam vir minime ignavus. Aristaechmus enim ducebat Imperator Aetolus, jaculator optimus, ego tum tribunatu adhuc fungebar: audacia tamen sumta, dimotis, qui me retinere vellent, sodalibus: timebant mihi nimirum, videntes fulgentem aureis in armis barbarum, magnum, cristaque & vibrata hasta terribilem . . . CHEN. Ego quoque tum, Leontiche, timebam, & nosti, quam retinuerim te, rogans, ne periculum pro aliis subires: neque enim, te mortuo, vivendum mihi putabam. LEONT. Sed ego audacia sumta in medium progredior, non deterius Paphlagone armatus, sed totus ipse etiam aureus. Itaque clamor statim elatus a nostris pariter atque a barbaris. Nam hi quoque ad primum me conspectum noverant a pelta maxime & phaleris, & crista. Dic, Chenida, cui me omnes tum assimilabant? CHEN. Cui vero alii, quam Achilli, per Jovem, Thetidis illi atque Pelei filio? adeo

[a] Καλεπεπλήγεσαν] Καλεπεπήγεσαν *Fl.* [b] Ὡπλισμένος] Sic *P.* sola cum marg. *Ar.* Ὁπλισμ. *Ald. J. Fl. H. Br. B. S.*

89. Σαφίσαν] Ita scribenda haec vox N. A. XXVII. Quae tamen hic & duobus sequentibus in locis simplici sigma in omnibus Impressis scripta est. *M. du S.*

Σαφίσαν] *Bergl.* ad *Alciphr.* III. p. 351. recte quoque adfirmat, usitatius gemino σ. scribi, sed quia mox ter quater se obfert uno σ exaratum in omnibus, ego nihil mutare volebam. Cum & in *Poll.* L. I. & X. σάφισσα recte quidem editum; sed *Jungerm.* ad I. S. 138. testetur in Mss. σάφισαν legi. Quin vel σισάφες ap. *Alciphr.* l. d. edi passus est *Bergl.* quod sic scriptum invenerit, etsi σαφίσας legendum, vidit. Verum quum in *Dial. Mort.* XXVII. §. 3. σάφισαν & §. 4. σαφίσαν Edd. constanter habere recognovi, nil amplius haesitavi & hic ita edere. *J. F. R.*

91. Ἀπε-

eo decebat te galea, adeo floridum colorem spargebat paludamentum, adeo pelta splendebat. LEONT. Cum vero congressi essemus, leviter primo vulnerat me barbarus, aliquantum hasta perstringens paullum supra genu. Ego vero clypeo illius sariſſa mea perfosso, mediam pectoris compagem trajeci, tum accurrens facile caput gladio amputavi: sic cum armis viri redeo, caput simul sariſſa fixum gerens, caede illius madidus. HYMN. Apage, Leontiche, foeda istaec & terribilia de te narras, nec te ulla amplius adspicere sustineat, adeo gaudentem cruore, nedum ut bibat una aut cubet: equidem hinc discedo. LEONT. Duplam tibi mercedem habe. HYMN. Non sustineo ego jacere cum homicida. LEONT. Noli, mea Hymnis, metuere. Inter Paphlagones ista acta sunt: jam quidem pacem ago. HYMN. At impiatus tamen homo es, stillavitque in te sanguis de capite barbari, quod ferebas in sariſſa. Deinde talem ego hominem complectar, & osculer? Absit hoc, o Gratiae! Nihil enim hic homo carnifice melior. LEONT. Quin si in armis me videres, bene novi me amares. HYMN. Cum audierim modo, Leontiche, nauseo, & horreo, & umbras mihi videre videor ac spectra interfectorum, & miseri praesertim decurionis, cui in duas partes caput a te dissectum est: quid putas, ipsum opus & sanguinem si viderem, & jacentes mortuos? moritura enim mihi

πε μὴ σοι ἡ χόρυς, ἡ φοινικὶς δὲ ἐπήνθει, καὶ ἡ πέλτη ἐμάρμαιρεν; ΛΕΟΝΤ. Ἐπεὶ δὲ συνέγημεν, ὁ βάρβαρος [c] πρότερος τιτρώσκει με, ὀλίγον ἔσον ὑπτιάσας τῷ δόρατι, μικρὸν ὑπὲρ τὸ γόνυ· ἐγὼ δὲ διελάσας τ' ἀσπίδα τῇ [d] σαρίσῃ, παίσας ἅμπαξ εἰς τὸ στέρνον, εἶτ' ὀπίσω μὲν [e] ἀπεδειροτόμησα τῇ σπάθῃ ῥᾳδίως, καὶ τὰ ὅπλα ἔχων ἐπανῆλθον, ἅμα καὶ τ' κεφαλὴν ὀπὶ τ σαρίσης πεπηγυῖαν κομίζων, λελουμένῳ τῷ φόνῳ. ΥΜΝ. Ἄπαγε, ὦ Λεόντιχε, μιαρὰ ταῦτα καὶ φοβερὰ περὶ σαυτοῦ διηγῇ, καὶ οὐκ ἂν ἔτι σε ὑδὲ προσβλέψειέ τις, ὕτω χαίροντα τῷ λύθρῳ, [f] ὐχ ὅπως συμπίοι, ἢ [g] συγκοιμηθείη. ἐγωγε ἂν ἄπειμι. ΛΕΟΝΤ. Διπλάσιον ἀπολαβὲ τὸ μίσθωμα. ΥΜΝ. Οὐκ ἂν ὑπομείναιμι ἀνδροφόνῳ συγκαθεύδειν. ΛΕΟΝΤ. Μὴ δέδιθι, ὦ Ὑμνί· ἐν Παφλαγόσιν ἐκεῖνα πέπραχθ, νῦν δὲ εἰρήνην ἄγω. ΥΜΝ. Ἀλλ' ἐναγὴς ἄνθρωπος εἶ, καὶ τὸ αἷμα κατέσταζέ σου ἀπὸ τ κεφαλῆς τῦ βαρβάρυ, ὃν ἔφερες ὀπὶ τῇ [h] σαρίσῃ, εἶτ' ἐγὼ τοιοῦτον ἄνδρα περιβαλῶ, καὶ φιλήσω; μὴ, ὦ Χάριτες, γένοιτο. ὐδὲν γὰρ ὕτος ἀμείνων τῦ δημίυ. ΛΕΟΝΤ. Καὶ μὴν εἴ με εἶδες ἐν τοῖς ὅπλοις, εὖ οἶδα, ἠράσθης ἄν. ΥΜΝ. Ἀκήκοα μόνον, ὦ Λεόντιχε, ναυτιῶ, καὶ φρίττω, καὶ τὰς σκιάς μοι [i] δοκῶ ὁρᾶν, καὶ τὰ εἴδωλα τῶν τεθνεωμένων, καὶ μάλιστα τῦ ἀθλίυ λοχαγῦ, ὃς δύο τ κεφαλὴν διῃρημένυ· τί οἴει τὸ ἔργον αὐτὸ καὶ τὸ αἷμα εἰ θεασαίμην, καὶ νεμένυς τὺς νεκρύς; ἐκθα-

[c] Πρότερος] Hoc praeferunt *Fl. P.* aliaeque. Πρότερον *J.* [d] Σαρίσῃ] Σαρίσῃ Edd. omnes, ut mox quoque σαρίσης. [e] Ἀπεδειροτ.] Reſcripſi ex *V2. S.* & marg. *A1.* Ἀπεδειροτόμ. cett. male. [f] Οὐχ] Οὐκ *J.* [g] Συγκοιμηθείη] Συγκοιμηθείη marg. *A1.* [h] Σαρίσῃ] Σαρίσῃ rurſus Edd. [i] Δοκῶ] Bene ſic *Fl. P.* &c. Δοκῶ *J.*

91. Ἀπεδειροτόμησα] Ita ſcribendum cum *B2.* & *S.* ut apud *Heſiod.* Θεογ. non ut in plerisque ſcribitur ἀποδειροτόμησα. *M. du S.*

15. Ἐς δύο] De hac phraſi Germanis Belgisque familiari, vid. Fratris *G. O. Reitzii* Belg. Graeciſſ. p. 459. Et ſupra *Tox.* c. 54. ac Rev. *J. Elſner.* ad Div. *Marc.* XV. 38. qui & alia Luciani loca indicat. *J. F. R.*

17. Κειμένυς] Laudatus modo *Elſn.* ad *Evang. Luc.* XXIII. 53. τοὺς κειμένους interdum ſimpliciter de *mortuis* dici, ex *Ariſtoph.* Neb. 550. *Eur.* Rheſ. 670. Et *Heliod.* II. p. 66. Sed a Luciano hoc loco conjungi, quod poſterius tamen nihil mirum, & in enarratione ejusmodi vix aliter fieri debebat. *J. F. R.*

ϑεῖν γάρ μοι δοκῶ, εἰ δ' ἀλεκτρυόνα πώποτε φονευόμενον εἶδον. ΛΕΟΝΤ. Οὕτως ἀγεννὴς, ὦ Ὑμνί, καὶ μικρόψυχος εἶ; ἐγὼ δὲ ὤμην ἡδέσεσθαί σε ἀκούσαντα. ΥΜΝ. Ἀλλὰ τέρπε τοῖς διηγήμασι τούτοις, εἴ τινας Λημνιάδας ἢ Δαναΐδας εὕρεις· ἐγὼ δ' ἀποτρέχω πρὸς τὴν μητέρα, ἕως ἔτι ἡμέρα ἐστίν· ἕπου καὶ σύ, ὦ Γραμμή· σὺ δὲ ἔρρωσο, χιλιάρχων ἄριστε, καὶ [b] φονεῦ, [c] ὁπόσων ἂν ἐθέλῃς. ΛΕΟΝΤ. Μεῖνον, ὦ Ὑμνί, μεῖνον· ἀπελήλυθε. ΧΗΝ. Σὺ γῶν, ὦ Λεόντιχε, ἀφελῆ παιδίσκην [d] καλεφόβησας, ἐπισείων λόφους, καὶ ἀπιθάνους ἀριστείας διεξιών· ἐγὼ δὲ εὐθὺς ὅπως χλωρὰ ἐγένετο, ἔτι σου τὰ χείλη τοῦ λοχαγοῦ ἐκεῖνα διηγουμένου, καὶ συνέστειλε τὸ πρόσωπον, καὶ ὑπέφριξεν, ἐπεὶ καὶ ἀμφιλόφαι τὴν κεφαλὴν ἔφης. ΛΕΟΝΤ. Ὤμην ἐρασμιώτερόν σοι φανεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ σύ με [f] προσαπολώλεκας, ὦ Χηνίδα, τὸ μονομάχιον ὑποβαλών. ΧΗΝ. Οὐκ ἔδει γῶν συνεπιψεύδεσθαί σοι, ὁρῶντα τὴν αἰτίαν τῆς [g] ἀλαζονείας; σὺ δὲ πολὺ φοβερὸν αὐτὸ ἐποίησας. ἔστω γῶν ἀπέτεμες τῷ κακοδαίμονι Παφλαγόνι τὴν κεφαλήν, τί καὶ κατέπηξας αὐτῷ ὅπι τὴν [h] σαρίσσης, ὥστε σε καλαρρεῖν τὸ αἷμα; ΛΕΟΝΤ. Τοῦτο μιαρὸν, ὡς ἀληθῶς, ὦ Χηνίδα, [i] ἐπεὶ τά γε ἄλλα εὖ κακῶς συνεπέπλαστο. ἄπιθι δ' οὖν, καὶ πεῖσον αὐτῷ συγκαθευδῆσουσαν. ΧΗΝ. Λέγω οὖν ὡς ἐψεύσω ἅπαντα, γενναίῳ αὐτῇ δόξαι βουλόμενος; ΛΕΟΝΤ. Αἰσχρὸν,

videor, quae neque gallinaceum gallum necari viderim. LEONT. Adeo ignava, Hymnis, & pusilli es animi? Ego autem auditu te delectatum iri sperabam. HYMN. At tu oblecta illis tuis narrationibus, si quas Lemniadas inveneris aut Danaidas. Ego autem ad matrem decurro, dum adhuc dies est. Sequere tu quoque, Gramme. Tu vero vale tribunorum fortissime, & interfector, quotcumque hominum volueris. LEONT. Mane, Hymnis, mane . . . Discessit. CHEN. Tu enim, Leontiche, puellam simplicem perterruisti, quatienda crista, & incredibilibus facinoribus enarrandis. Ego vero statim videbam quomodo expallesceret, te adhuc illa de decurione narrante, & vultum mutaret, & perhorresceret, cum diffidisse te caput diceres. LEONT. Putabam me amabiliorem illi visum iri. At tu insuper me, Chenida, perdidisti, subjicienda mihi illa pugna solitaria. CHEN. Nonne igitur oportebat tua adjuvare mendacia cum tuae illius gloriationis causam viderem? Tu vero ita terribile illud fecisti. Esto enim. Absciderit caput misero Paphlagoni, quid etiam opus fuit hasta illud figere, ut sanguis in te defluere? LEONT. Hoc re vera foedum, Chenida, nam reliqua non male erant conficta. Abi ergo, & illi persuade, mecum ut cubet. CHEN. Dicam ergo, te mentitum esse omnia, cum fortis ipsi velles videri? LEONT. Turpe hoc, Chenida.

a Λημνιάδας] Λυμνιάδας *J.* & *V2.* non reliquae. b Φονεῦ] Nil variet. invenio. Φονεύς emendat *Solan.* Sed φόνευε voluit. c Ὁπόσων] Ὁπόσον *Fl.* d Καλεφόβησας] Καλεφόβισας *J.* e Φανεῖσθαι] Φανῆναι male *Fl.* f Προσαπώλεκας] Ἀπολώλεκας *Fl.* g Ἀλαζονείας] Ἀλαζονίας *Fl.* h Σαρίσσης] Σαρίσης Edd. i Ἐπεὶ] Recte plurimae. Ἐπὶ male *J.* & *V2.*

23. Λημνιάδας] De his dictum est ad Ἔρωτ. c. 2. *M. du S.*

26. Φονεῦ] Mallem φονεύς, si per sequentia liceret: certe in *Fl* ὁπόσον est. *M. du S.*

Φονεῦ] Si olim φόνευ scriptum fuisset, ultima per compendium exarata, id, accentu omisso, facilius migrare potuit in φονεῦ, quam ut ε imperativi omitteretur. Sed eod. redit φόνευ a φονεύω, an φόνδα a φονεύω eligas, modo tum ὁπόσον cum *Fl.* legas. At neutrum plane egebit mutatione; cum φονεῦ vocativus sit ab substantivo φονεύς, & ὁπόσων genitivus inde pendens. Sed vide notam seq. *J. F. R.*

Ibid. Ὁπόσων] Florentina lectio magis placet; modo φόνδα tum simul legas; nam etsi vocativus φονεῦ cum

da. CHEN. Verum aliter non venerit. Elige ergo alterutrum, ut aut odio illi sis cum viri fortis opinione, aut cum Hymnide cubes, mentitum te fassus. LEONT. Ambo quidem difficilia. Praeopto tamen Hymnidem. Abi ergo, & me mentitum esse, Chenida, dicito, non tamen omnia.

δα. Χηνίδα. ΧΗΝ. Καὶ μὴν οὐκ ἄλλως ἀφίκοιτο. ἐλῦ τοίνυν θάτερον, ἢ μισεῖσθαι ἀρίστου εἶναι δοκῶν, ἢ καθεύδειν μὲ Ὑμνίδῳ, ἐψευσμένος ὁμολογῶν. ΛΕΟΝΤ. Χαλεπὰ μὲν ἄμφω· αἱροῦμαι δ' ὅμως τὴν Ὑμνίδα. ἄπιθι οὖν, καὶ λέγε, ὦ Χηνίδα, ἐψεῦσθαί μὲ, μὴ πάντα δέ.

XIV.

DORIO ET MYRTALE. ΔΩΡΙΩΝ ΚΑΙ ΜΥΡΤΑΛΗ.

D O R. Δ Ω Ρ.

NUnc me excludis, Myrtale, nunc, postquam pauper per te factus sum? Cum vero tot tibi res adferrem, amasius, vir, dominus, omnia ego fui. Postquam vero ego jam plane exhaustus; tu vero amatorem Bithynum illum mercatorem inveniſti; ego excludor, & ad fores sto lacrimans: ille vero noctibus amatur, & solus intus est, & pervigilia agit, & ex illo ferre te dicis uterum. MYRT. Ista me, Dorio, enecant, & maxime cum multa te dediſſe, dicis & pauperem propter me factum esse. Computa enim ab initio inde omnia, quaecumque mihi attuliſti. DOR. Recte, Myrtale, computemus. Calceos e Sicyone primum duarum drachmarum. Pone drachmas duas. MYRT. Sed cubuiſti *apud me* noctes duas. DOR. Et cum venirem ex Syria, unguenti alabastrum e

ΝΥν με ἀποκλείεις, ὦ Μυρτάλη; νῦν ὅτε πένης ἐγενόμην ἀφ' σέ; ὅτε δέ σοι τὰ τοσαῦτα ἐκόμιζον, ἐρώμενος, ἀνὴρ, δεσπότης, πάντ' ἦν ἐγώ. ᵏ ἐπεὶ δ' ἐγὼ μὲν αὖος ἤδη ἀκριβῶς, σὺ δὲ τὸν Βιθυνὸν ἔμπορον εὕρηκας ἐραστὴν, ἀποκλείομαι μὲν ἐγὼ, καὶ πρὸ τῶν θυρῶν ἑστηκα δακρύων, ὁ δὲ τὰ νυκτὸς φιλεῖται, καὶ μόνος ἔνδον ἐστὶ, καὶ παννυχίζει, καὶ κυεῖν φὴς ἀπ' αὐτοῦ. ΜΥΡΤ. Ταῦτά με ἀποκτίγνῃ, Δωρίων, καὶ μάλιστα ὁπόταν λέγῃς ὡς πολλὰ ἔδωκας, καὶ πένης γεγένησαι δι' ἐμέ. λόγισαι γὰρ ἄπαντα ἐξ ἀρχῆς, ὁπόσα μοι ἐκόμισας. ΔΩΡ. Εὖγε, ὦ Μυρτάλη, λογισώμεθα· ὑποδήματα ἐκ Σικυῶνος ˡ τὸ πρῶτον δύο δραχμῶν· τίθει δύο δραχμάς. ΜΥΡΤ. Ἀλλ' ἐκοιμήθης νύκτας δύο. ΔΩΡ. Καὶ ἀπάτε ἦκον ἐκ Συρίας, ἀλάβαστρον μύ-

ᵏ Ἐπεὶ] Ἐπὶ male *F.* ˡ Τὸ πρῶτον] Sic P. Τοπρῶτον *F.* aliaeque.

cum ἄριστε convenit; melius quadrat imperativus cum ἴφθω jungendus. *F.E.R.*

61. Βιθυνὸν ἔμπορον] *Thyna merce beatum.* Hor. *F.G.* & *AE.M.*

71. Ὑποδήματα ἐκ Σικυῶνος] Γυναικεῖα. haec ὑποδήματα, ut vult *Hesych.* De his *Cic.* 1. de Orat. *Ut si mihi calceos Sicyonios attuliſſes, non uterer, quamvis essent habiles & apti ad pedem, quia non essent viriles.* In Memmiano Cod. erat Σικυωνικὰ ὑποδήματα ἀφροδισιαστὰ ἄλλως ἦσαν, ὡς καὶ αἱ ἰφικρατίδες, διὸ τῶ Ἰφικράτης πολλὰ περὶ ταῦτα φιλοκαλίαν ἐπιδεδειγμένος, dicuntur hi calcei etiam ἰφικρατῆς. *F.B.*

Ὑποδήματα ἐκ Σικυῶνος] *Hesych.* Σικυώνια ὑποδήματα, γυναικεῖα, καὶ ψίλλια. *Cic.* L. I. de Or. *Ut si mihi calceos Sicyonios attuliſſes, non uterer, quamvis essent habiles & apti ad pedem: sed non viriles.* *AE.M.*

74. Ἀλάβαστρον] Hinc lux Historiae Euangelii. *M.du S.*

Ἀλάβαστρον μύρου] *Evang. Matth.* XXVI. 7. γυνὴ ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα. *Luc.* VII. 37. &c. *F.F.R.*

80. Παρ'

μύρτ ἐκ Φοινίκης, δύο ϗ τοῦτο δραχμῶν, τῆ νὴ τὸν Ποσειδῶ. ΜΥΡΤ. Ἐγὼ δέ σοι ἐκπλέοντι τὸ μικρὸν ἐκεῖνο χιτώνιον, τὸ μέχρι τῶν μηρῶν, ὡς ἔχοις ἐρέτῃ, Ἐπίκυρε τοῦ πρωρέως [a] ἐκλαθομένῳ αὐτὸ παρ' ἡμῖν, ὁπότε ἐκάθευδε παρ' ἐμοί. . . . ΔΩΡ. Ἀπέλαβεν αὐτὸ γνωρίσας ὁ Ἐπίκυρος πρώην ἐν Σάμῳ μετὰ πολλῆς γε, ὦ θεοί, τῆς μάχης. κρόμμυα δὲ ἐκ Κύπρου, ϗ σαπέρδας πέντε, ϗ πέρκας τέσσαρας ὁπότε ἐκπλεύσαμεν ἐκ Βοσπόρου, ἐκόμισά σοι. τι οὖν; ϗ ἄρτους ὀκτὼ ναυλικοὺς ἐν γυργάθῳ ξηρούς, ϗ ἰσχάδων βίκον ἐκ Καρίας, ϗ ὕστερον ἐκ Πατάρων σανδάλια ὀπίχρυσα, ὦ ἀχάριστε. ϗ τυρόν ποτε μέμνημαι τοῦ μέγαν [b] ἐκ Γυθίου. ΜΥΡΤ. Πέντε ἴσως δραχμῶν, ὦ Δωρίων, ταῦτα πάντα. ΔΩΡ. Ὦ Μυρτάλη, ὅσα ναύτης ἀνθρωπος ἐδυνάμην, μισθῷ ἐπιπλέων· νῦν γοῦν ἤδη τοίχου ἄρχω τοῦ δεξιοῦ, ϗ σὺ ἡμᾶς ὑφορᾷς; πρώην δὲ ὁπότε Ἀφροδίσια ἦν, οὐχὶ δραχμὴν ἔθηκα πρὸς τοῖν ποδοῖν Ἀφροδίτης σοῦ ἕνεκεν ἀργυρᾶν, ϗ πάλιν τῇ μητρὶ εἰς ὑποδήματα δύο δραχμὰς, ϗ Λυδῇ ταύτῃ πολλάκις εἰς τὴν χεῖρα νῦν μὲν δύο, νῦν δὲ τέσσαρας ὀβολούς; ταῦτα πάντα συνλεθέντα, οὐσία ναύτου ἀνδρὸς ἦν. ΜΥΡΤ. Τὰ κρόμμυα,

Phoenice, duarum & hunc ita me Neptunus, drachmarum. MYRT. At ego tibi naviganti parvum illud amiculum ad femora modo pertinens, ut dum remigas haberes, quod oblitus fuerat apud me Epiurus proreta, cum mecum cubuisset. DOR. Abstulit illud agnitum Epiurus nuper in Samo, post maltam, o Dii, rixam. Cepas autem ex Cypro & saperdas quinque, & percas quatuor, cum e Bosporo appellere-mus, tibi attuli. Quid ergo? & panes octo nauticos, in reticulo siccos, & ficuum orcam e Caria, & nuper e Pataris inaurata sandalia, ingrata *mulier*. Casei tandem recordor magni e Gythio. MYRT. Quinque forte drachmarum ista, Dorio, omnia. DOR. Quantum nempe, Myrtale, vir nauta potui, mercede conductus navigans. Nunc enim demum lateri *remigum* dextro praefectus sum: & tu nos contemnis? Nuper vero Aphrodisiis, nonne drachmam posui tua caussa ad pedes Veneris argenteam? & iterum matri tuae ad calceos drachmas duas: & huic Lydae saepe in manum nunc duo, nunc autem tres obolos. Haec omnia in summam collecta substantia nautae erat. MYRT. Cepae &

a Ἐκλαθομένῳ] Ἐκλανθομένῳ male *Fl.* b Ἐκ Γυθίου] *Luc. Holst.* Γύθιον. Nil mut. Edd. vett. recentioresque.

81. Ἐπίκυρος] Proprium nomen. *G.*

80. Παρ' ἐμοὶ] Spatium vacuum *J.* hic reliquit, ἀποσιωπήσεως notam, quam imitati sumus. *J.F.R.*

83. Σαπέρδας] Quid saperdae, notum ex Interprete *Aristophanis*, *Pollucе*, *Suid.* *Hesych.* & Interpretib. Persii. In Cod. Memmiano saperdae sunt ἀφύαι τεθριχευμέναι διειρμένα καλάμῳ, ἢ ὑείᾳ τεμάχη τεθριχευμένα. *J.B.*

84. Καὶ πέρκας] In eod. Memmii Cod. πέρκαι εἴδους ἰχθύος τεθριχευμένης. *J.B.*

87. Βίκον] *Hesych.* Βίκος· κάμινος· ὅτου ἔχων. *AE.M.*

89. Τυρὸν] Casei ex Cythera meminit Epicurus apud *Diog. Laërt.* p. 269. E. F. Vid. Men. not. p. 263. *M. du S.*

Τυρὸν — ἐκ Γυθίου] Non ausim mutare quidquam ea sola caussa, quod κύθριος τυρὸς celebratur a *Stephano Byzantino*, in primis cum ter idem nomen repetatur; nec varietatis quidquam adnotatum videam. Γύθιον & Γύθειον urbs Laconicae maritima, navale celeberrimum, unde certissimus in Cretam cursus &c. quidni potuerint etiam inde casei celebres advehi ad alios? *J.M.G.*

Τυρὸν — ἐκ Γυθίου] Vide nos ad *Laërtii* Epicurum. *AE M. Luc. Holsten* in nott. ad *Stephanum* de Urb. in voce Γυθεῖον emendat hunc Luciani locum, docetque hoc & mox in seq. binis locis legendum esse Γύθειον. *Almelov.* Conf. mox ad Γυθιακόν. *J.F.R.*

93. Τοίχου ἄρχω τοῦ δεξιοῦ] *Turnebus* XXVIII. 43. de nautis intelligit. *Potterus* de Remigibus. Videndus etiam *Pollux*, qui τοιχαρχον appellat. *Baif.* 118, 1. Meminit Noster etiam Z. τρ. c. 49. sed idem quem

nau-

& saperdae, Dorio? DOR. Omnino: nec enim plura, quae adferrem, habui: nempe nec navigarem, si dives essem. Matri vero neque caput allii unquam attuli. Lubenter autem sciam, quaenam tibi a Bithyno munera *venerint*. MYRT. Hanc primum vides tunicam? Ille emit, & monile hoc crassius. DOR. Ille? Quin olim te habuisse, novi. MYRT. Quin, quod tu vidisti, multo erat tenuius, & Smaragdos non habuit: tum *emit* inaures hasce, & tapetem: & nuper minas duas, & domus mercedem solvit pro nobis; non sandalia de Pataris, & caseum Gythiacum, & *id genus* nugas. DOR. Sed illud non dicis, quali cum homine cubes? uxorem duxit: supra quinquaginta omnino natus est, recalvaster, & colore instar scarabei. Neque dentes illius vides? Nam gratiae, boni Dioscuri! illius multae, praesertim cum canit & bellus esse vult, asinus ad lyram, ajunt. Sed fruaris illo; digna quidem es: & nascatur vobis puer patri similis. Ego vero & ipse inveniam Delphidem, aut Cymbalium quandam, mei ordinis *mulierculam*, aut vicinam nostram tibicinam, aut aliquam omnino. Tapetes vero, & monilia, & binarum minarum mercedes, non omnes habe-

χὴ οἱ σαπέρδαι, ὦ Δωρίων; ΔΩΡ. Ναὶ, ὡ γὼ εἶχον πλείω κομίζειν, ὡ γὼ ἂν ἤρετίον, γείγε πλυτῶ ἐτύγχανον· τῇ μητρὶ δὲ ὐδὲ κεφαλίδα μίαν σκορόδυ ἐκόμισα πώποτε· ἡδέως δ' ἂν ἔμαθον ἃ τινά σοι πὸξ τῦ Βιθυνῦ τὰ δῶρα. ΜΥΡΤ. Τυτὶ πρῶτον ὁρᾷς τὸ χιτώνιον; ἐκεῖνο ἐπρίατο, χὴ τ' ὅρμον τ' παχύτερον. ΔΩΡ. [c] Ἐκεῖνο; ἤδειν γὰρ σε πάλαι ἔχυσαν. ΜΥΡΤ. [d] Ἀλλ' ὃν ἤδεις, πολὺ λεπτότερο ἦν, χὴ σμαράγδυς οὐκ εἶχε. χαὶ ἑλλόβια ταυτὶ, χὴ δάπιδα· χὴ πρώην δύο μνᾶς· χαὶ τὸ ἐνοίκιον [e] κατέβαλεν ὑπὲς ἡμῶν, ὡ σάνδαλα Παταρικὰ, χὴ τυρὸν [f] Γυθιακὸν, χὴ φληνάφυς. ΔΩΡ. Ἀλλὰ ἐκεῖνο ὡ λέγεις, οἵῳ ὄντι συγκαθεύδεις αὐτῷ; [g] ἔτη μὲ ὑπὲς τὰ πεντήκοντα πάντως ἀναφαλαντίας, χαὶ τ' χροιὰν οἷο κάραβο· ὐδὲ τὺς ὀδόντας αὐτῦ ὁρᾷς; αἱ μὲ γὼ χάριτες, ὦ Διοσκόρω, πολλαὶ, χὴ μάλιστα ὁπόταν ᾄδῃ, χὴ ἁβρὸς εἶναι θέλῃ, ὅν αὐτολυρίζων φασίν. ἀλλὰ ὄναιο αὐτῦ, ἀξία γε ἔσα, χαὶ γένοιτο ὑμῖν παιδίον ὅμοιον τῷ πατρὶ, ἐγὼ δὲ χὴ αὐτὸς εὑρήσω Δελφίδα, ἢ Κυμβάλιόν τινα τ' κατ' ἐμὲ, ἢ τ' γείτονα [h] ἡμῶν τ' αὐλητρίδα, ἢ πάντως τινά. δάπιδας δὲ, χὴ ὅρμυς, χαὶ δινᾶια μιθώματα, ὡ πάντες ἔχο-

c Ἐκεῖνο] Omittit *Fl.* d Ἀλλ' ὃν] Ἄλλον *Fl.* e Κατέβαλεν] Κατελαβεν *Fl.* f Γυθιακὸν] Γυθιακὸν *Holst.* g Ἔτη μὲ] Ἔγημεν Edd. priores male. Ἔτη recepi ex L. Ἔτη μὲ bene marg. *A1.* h Ἡμῶν] Nihil mut. Edd.

21. Ὦ Διοσκόρω] Ὡς ναύτης τὺς Διοσκόρυς καλεῖ. ἔτοι γὼ σωτῆρας ἐλέγοσο τοῖς πλέυσι. *V.*

28. Δάπιδας] Τάπητας. πὸξ τὸ ὐ δαπίδα τρέπεσθαι. *V.*

nautam hic vocat, *remigare* ait. *M. du S.*

94. Ἡμῶν ὑπερορᾷς] Sic antea ὑπερόπλας γὼ αἰδανόμενοι γίνονται. Sic apud *Petronium*, *postquam amari se sensit, supercilium altius tulit.* *J. B.*

95. Ἀφροδίσια] Nautarum celebritate maxima, agebantur. Vid. *Plut.* 1406. 2. *M. du S.*

96. Πρὸς τοῖν πεδοῖν] Πρὸ— *F. G.* Sed habuimus etiam ἔκειτο ὀθόλοι πρὸς τοῖν πεδοῖν, supra hoc Tom. *Philopf.* c. 20. quam lectionem constanter utroque loco retinent libri; quare nihil corrigere ausim, cum πεδοῖν dativi casus sit, cui πρὸς adjunctum significare *apud*, *ad*, nihil opus erit exemplis docere. Non spernerem πρὸ, sed non ita necessarium ducerem, ut vulgata sit movenda. *J. F. R.*

14. Τὸ ἐνοίκιον] Sic in *Cronosol. Plutarch. Theophrast.* Dico cætera ad *Pausan.* *J. B.*

16. Γυθιακὸν] In Exemplari *Aldino* haec omnia cum *Peregrini morte* amputata esse, adscripsit *Solan.* At in mea Ed. *Ald.* 1. qua beneficio Cl. nostri *P. Wesselingi* utor, nihil amputatum est, legiturque Γυθιακὸν, tam hic, quam ὁκ Γυθέως paullo supra, & rursus infra versu hujus Dial. ultimo, aeque ac in ceteris. Sed Γυθιακὸν vult etiam *Almelov.* *J. F. R.*

18. Ἔγημεν] Lege ἔτη μὲ. *M. du S.*

21. Διοσκόρω] Sic Libri omnes nostri, uti & Ἀλ. c. 20. Videntur sic observasse, ut in exclamatione sic effer-

ἔχομεν. ΜΥΡΤ. Ὦ μακαρία ἐκείνη, ἥτις ἐρασήν σε, ὦ Δωρίων, ἕξει. κρόμμυα γὰρ αὐτῇ οἴσεις ἐκ Κύπρου, καὶ τυρὸν, ὅταν ἐκ [a] Γυθίου καλαπλῇς.

omus. MYRT. Beatam illam, quae amatorem te habebit, Dorio! Cepas enim illi adferes ex Cypro, & caseum, cum redibis e Gythio.

XV.

ΚΟΧΛΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΘΕΝΙΣ. COCHLIS ET PARTHENIS.

ΚΟΧΛ. COCHL.

Τί δακρύεις, ὦ Παρθενὶ, ἢ πόθεν καλεαγότας τὰς αὐλὰς φέρεις; ΠΑΡΘ. Ὁ στραλιώτης ὁ Αἰτωλὸς ὁ μέγας, ὁ Κροκάλης ἐρῶν, ἐρράπισέ με, [b] αὐλήσασαν εὐρὼν παρὰ τῇ Κροκάλῃ, ὑπὸ τῦ ἀντερασῦ αὐτῦ Γόργυ μεμισθωμένην, καὶ τὰς τε αὐλὰς μου συνέτριψε, καὶ τὴν τράπεζαν μεθαμένων ἀνέτρεψε, καὶ τὸν κρατῆρα ἐξέχεεν [c] ἐπεισπαίσας· καὶ τὸν μὲ ἀγροῖκον ἐκεῖνον τὸν Γόργον ἀπὸ τῦ συμποσίυ καλασπάσας τῶν τριχῶν, ἔπαιον περιστάντες αὐτόν τε ὁ στραλιώτης (Δεινόμαχος, οἶμαι, καλεῖται) καὶ ὁ συστραλιώτης αὐτῦ. ὥστε οὐκ οἶδα εἰ βιώσεται ὁ ἄνθρωπος, ὦ Κοχλὶ, αἱμά τε γὰρ ἔρρυη πολὺ ἀπὸ τῶν ῥινῶν, καὶ τὸ

Quid ploras Parthenis, aut unde fractas fers tibias? PARTH. Miles Aetolus, ille magnus amator Crocalae pulsavit me, quum deprehendisset tibiis canentem apud Crocalen, conductam a rivali ipsius Gorgo, & tibias mihi fregit, & mensam inter coenandum evertit, & craterem irruens effudit. Et rusticum illum Gorgon de convivio detractum crinibus, pulsarunt circumstantes tum ipse miles, Dinomachus puto vocatur, tum illius commilito, ut nesciam vivere ne homo possit, mea Cochlis. Nam copiosus de naribus pro-

a Γυθίυ] Sic omnes. Γύθυ *Holst.* emendat. b Αὐλήσασαν] Αὐλοῦσαν marg. *A1.* non male. c Ἐπεισπαίσας] Ita recte Edd. & constanter. Sed *Coll.* al. ἐπισπισὼν, al. ἐπισπίσας, male. *Pell.* ἐπισπάσας.

42. Ἐπισπισὼν] Γρ. ἐπισπίσας. *G.* Lege ἐπισπαίσας. Hoc addiderat *Solan.* continuo, adeoque dubie, num a se, an id in *G.* invenerit.

efferretur, quamvis Διόσκυροι aliter vulgo audirent; ut *Eὐχ.* c. 9. & *Καλ.* c. 6. *M. du S.*

Διοσκύρω] Constans Edd. Lect. ut supra *Gall.* c. 20. pr. ubi *Coll.* tamen Διοσκούρω, quod usitatius, ut illic indicatum. Sic Διοσκούρων. *Navig.* c. 9. Διοσκούρους pro *Merced.* c. 1. &c. Sed quia & alias utrumque invenitur, nihil muto. *J. F. R.*

33. Γυθίυ] Lege Γυθήυ, *Gythio.* *Almelov.*

42. Ἐπισπαίσας] Sic Libri omnes nostri. *Coll.* tamen monent ab aliis ἐπισπισὼν, ab aliis rursus ἐπισπίσας legi. *M. du S.*

47. Ὦ Κοχλὶ] De his meretricum nominibus, & quam aliquando recte personis conveniant, dictum alibi a me: lege interim doctissimum Interpretem *Aristaeneti*, nam *Aristaenetus* Epistolarum suarum nomina mutuatus est a Luciano, quod *Alciphro*, aliique plurimi amatorii scriptores fecere. *J. B.*

62. Ὑπίκρικόν τι τῶν Λυδίων] De tonis dictum antea, dixit autem ὑπίκρικον, ἀντὶ τὰς χορδὰς διεψηλάφων, ἁρμοζόμενον τὴν Λυδίαν ἁρμονίαν, ἥτις ἡδίστη τῶν ἄλλων καὶ πόσῳ προσφορωτάτη. κρίκος metaphora ducta a lanificio, ut apud *Sapphon.* γλυκεῖα μάτηρ ἐ δύναμαι κρίκοις τὸν ἶσον. *J. B.*

Ibid. Λυδίων] Gravissimus hic, ni fallor, omnium modus; qui fit ergo, ut ad eum tam lascive hic saltetur? *M. du S.*

66. Ἡ αὐλὶσκος] Ἡ αὐλὶσκος dicitur, vel ἡ αὐλὶσκος δύρα. Τὸ αὐλὶσκος non placet. *F. G.*

Ἡ αὐλὶσκος] Sic & supra *Dial* XII. post med. *Solanus* addit: „ Desunt haec (praeter *Aldinam*, de qua „ su-

profluxit ſanguis & facies illius tota intumuit, & livida eſt. COCHL. Furit ne homo an ebrietas erat & vinolenta inſania? PARTH. Zelotypia quaedam, Cochlis, & amor immoderatus. Crocale autem duo, puto, talenta cum poſtulaſſet, ſi ſolus habere ipſam vellet, non dante Dinomacho, illum excluſit venientem, impacta, uti dicebatur, illi janua. Gorgum vero, Oenoënſem quendam ruſticum divitem, ſuum olim amatorem, & bonum virum, admiſit, quî cum biberet, me quoque ad canendum adhibita. Jam vero proceſſerat compotatio; ego Lydium quoddam ſonabam; ſaltandi cauſſa jam ſurgere parabat, plaudente Crocale, ruſticus; laeta erant omnia: cum tibi ſubito exauditur tumultus & clamor, & aulae porta effringitur. Et paullo poſt irruunt octo juvenes ſane robuſti, & inter illos iſte Megarenſis. Statim ergo everſa omnia, Gorgos ipſe, uti dixi, pulſatus, & humi jacens conculcatus eſt. Crocale, neſcio quomodo, fuga ſe ad vicinam Theſpiadem ſubduxerat. Me vero colaphis caeſam Dinomachus jubet in malam

πρόσωπον ὅλον ἐξώδηκεν αὐτῇ, καὶ τελιδών ὀφθείν. ΚΟΧΛ. Ἐμάνη ὁ ἄνθρωπος, ἢ μέθη τίς ἦν καὶ παροινία τὸ πρᾶγμα; ΠΑΡΘ. Ζηλοτυπία τις, ὦ Κοχλί, καὶ ἔρως ἔκτοπος· ἡ Κροκάλη δὲ, οἶμαι, δύο τάλαντα αἰτήσασα, εἰ βούλοιτο μόνος ἔχειν αὐτήν· ἐπεὶ μὴ ἐδίδου ὁ Δεινόμαχος, ἐκεῖνον μὲν ἀπέκλεισεν ἥκοντα, προσαράξασά γε αὐτῷ τὰς θύρας, ὡς ἐλέγετο· τὸν Γόργον δὲ Οἰνοέα τινὰ γεωργὸν εὔπορον ἐκ πολλοῦ ἐρῶντα, καὶ χρηστὸν ἄνθρωπον προσιεμένη, ἔπινε μετ' αὐτοῦ, κἀμὲ παρέλαβεν αὐλήσουσαν παρ' αὐτοῖς. ἤδη δὲ προχωροῦντος τοῦ πότου, ἐγὼ μὲν ὑπέκρεκόν τι τῶν Λυδίων, ὁ γεωργὸς δὲ ἤδη [d] ἀνίστατο ὀρχησόμενος· ἡ Κροκάλη δὲ ἐκρότει, καὶ πάντα ἦν ἡδέα· ἐν τοσούτῳ δὲ κτύπος ἠκούετο, καὶ βοὴ, καὶ ἡ αὐλὸς ἠράσσετο, καὶ μικρὸν [e] ἐπεισέπαισαν ὅσον ὀκτὼ νεανίσκοι μάλα καρτεροί· καὶ ὁ Μεγαρεὺς ἐν αὐτοῖς· εὐθὺς οὖν ἀνετέτραπτο πάντα, καὶ ὁ [f] Γόργος, ὥσπερ ἔφην, ἐπαίετο, καὶ ἐπατεῖτο χαμαὶ κείμενος. ἡ Κροκάλη δὲ, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἔφθη ὑπεκφυγοῦσα πρὸς τὴν γείτονα Θεσπιάδα. ἐμὲ δὲ ῥαπίσας ὁ Δεινόμαχος, Ἐκφθείρου, φη-

d Ἀνίστατο] Ἀνίσταται marg. *A1*. e Ἐπεισέπαισαν] Ex emend. *Kuſteri*. Ἐπεισίπτησαν Edd. priores. f Γόργος] Γιωργὸς marg. *A1*.

„ ſupra) etiam in exemplari *Venetae ſecundae*; in eo „ enim *mors Peregrini* ab Inquiſitoribus aut ſuperſti„ tioſis hominibus reſciſſa eſt". In mea *Aldina* 1. nihil deeſſe, jam dixi ad *Dial.* XIV. *J.F.R.*

Ibid. Ἐπεισέπαισαν] (Ab ἐπεισπαίω. Vid. pag. praeced. ubi ἐπεισπαίσας. Confer etiam infra p. 638. (Ed. A.) *Kuſt.*) In omnibus noſtris libris ἐπεισίπτησαν legebatur, ſed Cl. *Kuſteri* emendatio placuit. *M. du S.*

Ἐπεισέπαισαν] Dedi hoc *Solano* atque *Kuſtero*, ut reciperem, quia ſic paullo ſupra bene legebatur, & nil facilius quam αι, η & ε inter dictantem & excipientem confunditur; & ſupra T. 2. *Tox.* c. 61. διεκπαίσας in plerisque recte, ubi tamen quaedam etiam διεκπίσας. vid. ib. No. 99. Poſſet quidem pro vulgato adferri εἰσπίπτω tamen & pro *irruere* dici, ut apud *Diog. Laërt.* invenio, L. I. S. 46. στεφανοπώλῳ εἰσπίπτειν εἰς τὴν ἀγορὰν. Et ap. *Herodian.* IV. 4. 12. ἐσπίπτειν εἰς τὸ στρατόν. Sed haec aliquanto minus violentam irruptionem ſignificant, & non male ibi verſum: *caſtra attigit.* Conf. & infra *Sympoſ.* c. 12. ubi forſan ſimiliter ἐπεισέπαισιν dabimus pro vulg. ἐπεισέπεσον, quum εἰσπαίω & ἐπεισπαίω aptiſſimum, Lucianoque proprium, *Ariſtophani* aliisque hoc ſenſu uſitatum ſit; Vid. tamen παρεισπεσεῖν probatum ad *Ep. Satur.* c. 23. *J.F.R.*

68. Ὁ Μεγαρεὺς] Aetolum ſupra dixerat. Megaram Aetoliae nemo, puto, novit. Quid ſi fuit Μιλησίους; certe in literis majuſculis quam facile confundantur ΜΕΓΑΡΕΥΣ & ΜΕΤΑΠΕΥΣ, dextro crure literae πῖ, ut ſolenne eſt correpto; cuivis apparet. Porro οἱ Μεγαρεῖς ſunt ſine dubio notiores, quam οἱ Μεταπῖοι. Sed nec hi plane ignoti, *Polybii* opera & *Stephani:* quamquam hic in Acarnania non recte collocat, ut jam obſervatum *Berkelio.* *J.M.G.*

73. Ἐκφθείρου] *Faceſſe hinc, abi in malam rem.* Vid. *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 57. 62. 66. & 142. ubi & προσφθείρεται, *abit ad* — in mal. partem. Conf. Noſtrum ſupra *Aſin.* c. 56. *J.F.R.*

φησὶ, καλεαγότας μοι τὰς αὐλὰς προσρίψας. ἡ νῦν ἀποτρέχω φράσουσα ταῦτα τῷ δεσπότῃ· ἀπέρχεται δὲ ἡ ὁ γεωργὸς ὀψόμενός τινας φίλους τῶν ἀστικῶν, οἳ προδώσουσι τοῖς πρυλανεῦσι τὴ Μεγαρέα. ΚΟΧΛ. Ταῦτ' ἔστιν ἀπολαῦσαι τῶν στρατιωτικῶν τούτων ἐρώτων, πληγὰς καὶ δίκας· τὰ δὲ ἄλλα ἡγεμόνες εἶναι καὶ χιλίαρχοι λέγοντες, ἤν τι δῶναι δέῃ, Περίμενον, φασὶ, τὴν σύνταξιν, [a] ἐφ' ἂν [b] ἀπολαύσω τῆς μισθοφορᾶς, καὶ ποιήσω πάντα. ὑβριστὰς δ' ὄντας ἀλαζόνας ἐγὼ' ὧν εὖ ποιῶ, μὴ προσιεμένη αὐτὸς τὸ παράπαν· ἁλιεύς τις ἐμοὶ γένοιτο, ἢ ναύτης, ἢ γεωργὸς ἰσότιμος, καὶ

rem abire, & cum dicto impingit mihi fractas tibias: & nunc aufugio, nunciatura haec meo hero. Abit vero etiam ruſticus, urbanos quosdam amicos viſurus, qui tradant Megarenſem magiſtratibus. COCHL. Iſti fructus amorum iſtorum militarium, plagae & lites. Caeterum duces ſe ac tribunos cum dicant, ſi quid dandum ſit, *Expecta*, ajunt, *collectionem tributi militaris, dum ſtipendium percipiam, & faciam omnia.* Male pereant igitur ſuperbi impoſtores. Recte ſane ego iſtos omnino non admitto. Piſcator mihi aliquis obtingat, aut nauta, aut ruſticus, aequus homo, parum

a Ἐφ' ἂν] Ὁπόταν *Fl.* b Ἀπολαύω τῆς μισθοφορᾶς] Ἀπολάβω τὴν μισθοφορὰν *Fl.*

82. Τὴν σύνταξιν] Quid ſit σύνταξις eod. ore interpretantur Grammatici, ſc. eſt ὑπόφορὰ ἣν τοῖς στρατιώταις διδόμενον· περίμενον τὴν σύνταξιν, Gallis, *Je vous payerai à la monſtre.* *J. B.*

Ibid. Σύνταξιν] *La Monſtre.* *F. G.*

90. Ψόφοι] *Alciphr.* 2. 3. p. 236. συμβιοῦν Πτολεμαίῳ & Σατράπαις & τοιούτοις ψόφοις, quod Cl. *Bergl.* convertit: *Satrapas & ejusmodi inania nomina*, & hoc Luciani, alterumque ex *Athen.* exemplum adfert. Sed forſan hic ψόφους praeferret aliquis, ut referatur ad verba illa glorioſa, quae ſunt inanes ſonitus; at poteſt ſtare ψόφοι relatum ad ὕτοι, ut ipſi thraſones dicantur ψόφοι eſſe, veluti & ap. *Alciphr.* de perſonis dicitur. *J. F. B.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡ. ΤΕΛ.] *Athenagoras* Apologia pro Chriſtianis. *A. Gellius* cap. XI. L. XII. *Ammian. Marcellin.* L. XXIX. *Th. M.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡ. ΤΕΛ.] Peregrinus, cognomento Proteus, cujus inſignem λιποδοξίαν tam facete exagitat Lucianus, Philoſophus Cynicus fuit (ſi tamen hujusmodi polliata mendicabula tanto nomine debent cohonestari) imperante *M. Antonino* deſiit vivere. De quo viro diverſa prorſus fuere veterum judicia; nam *laudatur ab his, culpatur ab illis.* Hujus meminerunt *A. Gellius*, *Athenagoras*, *Tertullianus*, & *Ammianus Marcellinus.* At Lucianus noſter, vir, ſi quis alius, in deprehendendis hominum moribus ſagax, illum graphice depinxit, quippe quem penitiſſime noverat. Navem enim cum eo, ex Troade ſolvens, conſcenderat, ibique γυναικὶ Περιγρίνου maſculas nuptias ſubodoratus eſt; illum mortis formidine expalieſcentem vidit; illum oborta noctu tempeſtate muliebriter exclamantem audiit. Qui Stoïcum faciunt, unde id conjecerint, non poſſum expiſcari. Quid enim? Quia tunc in aula multum dignationis habebant Stoïci (id quippe conſtat) non auſus fuerit Lucianus Stoïcum appellitare, qui eſſet tamen? Quaſi non alibi paſſim totam illam familiam acri aceto perfuderit. Itaque meræ nugæ; neque id vero dixeris, ubi a te libellus hic perlectus fuerit. Ceterum non hic tantum Peregrini meminit Lucianus, ſed & in libello πρὸς ἀπαίδευτον c. 14. ubi ſimpliciter Proteum Cynicum vocat. Meminit quoque illius in vita *Demonactis* c. 21. ubi haec leguntur. Περιγρίνου τοῦ Πρωτέως ἐπιτιμῶντος αὐτῷ, &c. Ubi interpres, *Peregrino autem Protei filio ipſum objurgante*; ſed ibi, ut ſexcentis aliis locis lapſus eſt. Peregrinus enim & Proteus, idem. Itaque fuerat aliter vertendum. *T. F.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ] (Invenio apud *Reginonem* in Chron. ad ann. Ch. 125. inter Martyres *Peregrinum* quendam; ſub M. Antonino vero; cujus tempora optime huc quadrarent; ſi ampliori teſtimonio, & circumſtantia fata ejus conſignata fuiſſent) *Vindingius* ann. 1682. *Suid.* εἰς τὸν Περιγρίνου βίον καθάπτεται τοῦ χριστιανισμοῦ. Cave, autem, Lector, credas *T. Fabro*, hic aſſerenti non integrum ad nos perveniſſe hoc opuſculum; erraſſe enim eum oſtendam ad c. 11. ultima verba. Repertus eſt, qui ſuſpicaretur hoc nominis a Luciano ei inditum, ut Chriſtianam Religionem, *Peregrinam*, ſcilicet & a ſacris Graecorum alienam, deridendam proponeret. (vide *Pauli Vindingii* &c. p. 3.) abſurde. V. *A. Gell.* VIII. 3. & XII. 11. Natus erat in oppido Helleſponti Pario; ut ex noſtro liquet. Meminerunt honorifice tum *Gellius* l. c. tum *Maximus Tyrius* Diſſ. III. V. & *Tertull.* ad Martyr. c. 8. *Euſeb.* in Chron. Ol. CCXXXVI. *Tatian.* ſerm. ad Graec. Ad hunc Proteum reſpexiſſe Pollucem apud *Philoſtratum* p. 593. Vix dubito, Peregrinum quendam inter Martyres ſub M. Antonino Vero recenſeri in Reginonis Chronico teſtatur *Vindingius* p. 4. vid. apud *Xiph.* in Adr. 206. C. Euphratem Philoſophum veneno ultro hauſto vitam finientem. *M. du S.*

HE-

rum adulandi gnarus, & multum adferens. At iſti qui ſuas criſtas quatiunt, & enarrant pugnas, *inanis ſunt*, Parthenis mea, ſtrepitus.

λακεύειν εἰδὼς μικρὰ, καὶ νομίζων πολλά· οἱ δὲ τὰς λόφους ἐπισείοντες ἕτοι, καὶ μάχας ᾠδιηγούμενοι, c ψόφοι, ὦ Παρθενί.

DE MORTE PEREGRINI.

LUCIANUS CRONIO SALUTEM.

INfelix ille Peregrinus, aut, ut ipſe nominare ſe gaudebat, Proteus, ipſum

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡΙΝΟΥ ΤΕΛΕΥΤΗΣ.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΚΡΟΝΙΩι ΕΥ ΠΡΑΤΤΕΙΝ.

Ο Καχοδαίμων Περεγρῖν@, ἢ (ὡς αὐτὸς ἔχαιρεν ὀνομάζων ἑαυτὸν) Πρωτεὺς,

c Ψόφοι] Nihil mut. Edd.

ΠΕΡΕΓΡ.] Peregrini meminit in *Demonactis vita*, & in ſequenti ſermone. In hoc Dialogo Chriſtianum nomen taxatur, quemadmodum etiam in *Philopatris*. Sed ille ſermo alterius quam Luciani eſſe videtur. *Peregrinum* Gellius ſe Athenis vidiſſe ait, qui poſtea cognominatus eſt *Proteus*. L. XII. c. 11. virum *gravem & conſtantem* vocat. Immo meminit & *Ammianus Marcellinus* L. XXIX. de qua ejus morte ait, eum Olympiis quinquennali ſpectaculo, pyra, quam ſibi ſubſtruxerat, incenſa, interiiſſe. Vocat ter *Protea*. G.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡ.] *Stephano Le Moyne* in Proleg. ad Var. Sacra fol. 10. videtur Lucianus *illudere voluiſſe* hoc libello *martyrio Polycarpi*, hoc ipſo forte anno cremati; atque *eo tantum fine & conſilio traducendum ſuſcepiſſe* Peregrinum, *ut Chriſtianos eodem argumento traduceret, qui ad martyrium ſponte ruere videbantur, & qui de martyrum ſuorum*, Polycarpi praeſertim, *fortitudine gloriabantur & triumphabant*. Hunc Peregrinum non minus quam Simonem Magum, Apollonium Tyanenſem, Satanae artibus ſuſcitatum, qui invidiam Chriſtianis faceret &c. Neſcio quantum tribui debeat conjecturae viri ingenioſiſſimi. Certe hoc video, non per cuniculos aggredi nos ſolere Lucianum. Dicamus deinde aliquid de *vulture Peregrini* cum *Polycarpi columba* comparato. *J. M. G.*

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΚΡΟΝΙΩ &c.] Hinc cuivis apparet Epiſtolam eſſe πραγματείαν hanc. In Mſ. tamen λόγ@ dicitur, id eſt hiſtoria ſive narratio, quemadmodum *Herodotus* libros ſuos λόγους vocat. lib. V. ὡς δηλῶται μοι ὁ πρώτῳ λόγῳ. Ita & lib. VI. *Hecataeum* citans. Ita & alii paſſim. Ceterum in plerisque Mſſ. hanc ſive hiſtoriam ſive narrationem fruſtra quaeſieris. Qua cauſa id factum, ſi lubet ſcire, audi, quaeſo, quod in uno ex Mſſ. reg. adſcriptum eſt: Ἐνταῦθα παρεῖθη ἐκοντὶ ὅπερ ἐστὶ Περεγρίνου τελεύτης λόγος, ἀλλὰ τὰ οὐ τούτῳ ἀποσκάπτειν εἰς τ Χριστιανισμόν. Conſulto ſcilicet omiſſum fuiſſe huncce tractatum, quod in eo Lucianus derideat Chriſtianiſmum. Sed Muſis Gratis & bonarum literarum Genio lubet gratulari, quod non omnes majores noſtri fatui & muliebriter pii fuerint, neque tam inconſultam pietatem coluerint. Oſtendam tamen infra (ad c. 11.) non plane ad nos integrum perveniſſe hunc libellum. *T. F.*

KPONIΩ] Graecus hic, Epicureus, Luciano familiaris, de quo alibi non legitur. *M. du S.*

KPONIΩ] Si hic idem ſit Cronius Philoſophus, quem Numenii ἑταῖρον, & allegoriarum Homeri interpretem, laudat *Porphyrius* de antro Nymph. p. 119. *Barneſ.* poterit ex hac ipſa inſcriptione aetas utriusque paullo accuratius definiri. *J. M. G.*

1. Περεγρῖν@] De hoc impoſtore multi Chriſtiani & profani ſcripſerunt. *J. B.*

Περεγρῖν@] In marg. *A*1. adſcriptum: meminit Peregrini hujus *Tertullian.* in libello ad martyres. *J. F. R.*

2. Πρωτεὺς] Apollonius etiam Tyaneus, *Proteus* haberi voluerat. Vid. *Philoſtrat.* I. p. 6. De hoc *A. Gellius* XII. 11. Proteus audit apud *Philoſtrat.* p. 563. τὰ πρὸς τ κύνα Πρωτέα λιχθέντα. Deinde addit & ejus mortem. Inter *Philoſtrati* primi opera apud *Suidam* legitur Πρωτέα. Κύνα ἢ σοφιστήν; legi vero, ut unicus ſit liber, Πρωτέα κύνα, ἢ σοφιστήν. uti mox a *Meurſio* in Νίρωνα Θεατὴν feliciter factum eſt, prave antea disjunctis. unde novum orietur de aetate illius ſcriptoris argumentum, quo ſententia Cl. *Olearii* juvabitur, eliminantis illud γεγονὼς ἐπὶ Νέρων@. Vid. Praef. ad *Philoſtr.* p. 11. *M. du S.*

τεὺς, αὐτὸ δὴ ἐκεῖνο τὸ τῦ Ὁμηρικῦ Πρωτέως ἔπαθεν· ἅπαντα γὰρ δόξης ἕνεκα γενόμενος, καὶ μυρίας τροπὰς τραπόμενος, τὰ τελευταῖα ταῦτα καὶ πῦρ ἐγένετο· τοσούτῳ ἄρα τῷ ἔρωτι τῆς δόξης εἴχετο. καὶ νῦν ἐκεῖνος ἀπηνθράκωταί σοι ὁ βέλτιστος τῆς Ἐμπεδοκλέα, πλὴν ὅσον ὁ μὲν καλὸν ἁλλαθεῖν ἐπειράθη ἐμβαλὼν ἑαυτὸν εἰς τὸς κρατῆρας· ὁ δὲ γενναδας ὗτος καὶ πολυανθρωποτάτῳ τῶν Ἑλληνικῶν πανηγύρεων τηρήσας, πυρὰν ὅτι μεγίστην νήσας ἐνεπήδησεν, ὅπι τοσούτων μαρτύρων, καὶ λόγος τινὰς ὑπὲρ τούτου εἰπὼν πρὸς τὸς Ἕλληνας, οὐ πρὸ πολλῶν ἡμερῶν τῦ τολμήματος.

illud Homerici Protei factum subiit; gloriae enim causſa cum fuiſſet omnia, & in ſmille ſe formas vertiſſet, denique etiam in ignem abiit: tanto nempe gloriae amore tenebatur. Jamque in carbones tibi vir optimus verſus eſt Empedoclis exemplo, niſi quod ille effugere hominum oculos voluit, cum in crateras ipſe ſe injiceret; at hic generoſus homo, obſervata celebritatum Graecarum frequentiſſima, rogo exſtructo maximo, tot teſtibus inſiliit, cum rationem conſilii ſui non multis ante ipſum factum diebus apud Graecos reddidiſſet.

Πολλὰ τοίνυν δοκῶ μοι ὁρᾶν σε γελῶντα ὅπι τῇ κορύζῃ τοῦ γέροντος· μᾶλλον δὲ καὶ ἀκούω βοῶντος, οἷά σε εἰκὸς βοᾶν, ὦ τῆς ἀβελτηρίας, ὦ τῆς δοξοκοπίας, ὦ τῶν ἄλλων

2. Quare te videre mihi videor multum ridentem obeſas viri ſenis nares: vel potius audire clamantem, vah ineptias! vah aeorumnoſam gloriae cupiditatem! vah reliqua, quae

13. Νήσας] Σωρεύσας. *G.*

3. Ὁμηρικοῦ Πρωτέως] Eos verſus reſpicit qui leguntur Od. Δ.

Πάντα δὲ γινόμενον πειράσεται, ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
Ἕρπετὰ γίνονται, καὶ ὕδωρ καὶ θηρσὶ δυσηέες πῦρ.

Fabulam explicat *Diodorus* ſane ſὐφυῶς, ut & Lucianus in libello *de ſaltatione* (c. 19.) neque ſane infeliciter *Euſtathius*, qui illum cenſet θαυματοποιὸν fuiſſe, quales olim accepimus Calliſthenem Phliaſium, Scymnum Tarentinum, Xenophontem quemdam, Philiſpidem, atque alios, quorum meminit *Athenaeus* lib. I. *T.F.*

4. Ἅπαντα — γινόμενον] Diceres traduci verba Apoſtoli I. *Cor.* IX. 22. τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα. Sed locutio eadem, res alia. *J.F.R.*

6. Καὶ πῦρ ἐγένετο] V. Ἐν Δ. IV. Tempus vide infra ad cap. 35. Et *Hom.* Od. Δ. 418. *M. du S.*

9. Ἐμπεδοκλέα] Quod ait hoc loco Lucianus, Empedoclem ſe in Ætnae flammas dediſſe praecipitem, ab aliis item & Graeci & Latini nominis ſcriptoribus aſſeritur; verum more ſuo faciunt, dum aliquid circa ſummos viros τραγῳδοῦσι; illum & ſua ſapientia & Lucretii praeſtantiſſimi Philoſophi & Poëtae teſtimonium facile tutantur, cum praeſertim ſcripſerit olim Timaeus eum in Peloponneſo diem ſuum obiiſſe, & Neanthes Cyzicenus auctor fuerit, eum e curru prolapſum crus ſibi perfregiſſe, contractoque ex eo caſu morbo, periiſſe. Quorſum igitur & crateres Ætnae, & crepidarum altera? γυργάθου λήρου. De Pythagora quot praeſtigias ubique legas? de Ariſtotele autem & Euripo Boeotiae, quid? Ea certe refellere nemo quisquam poſſit, niſi & otio ſuo abutatur, & τὸ εὐ παιδείᾳ ὀψιμαθὲς prodat. *T.F.*

Ibid. Παρ' ὅσον] *Niſi quod*, verte: *praeterquam quod.* *F.G.*

11. Κρατῆρας] Ita vocabant Ætnae montis ἀναχοάς. *T.F.*

15. Οὐ πρὸ πολλῶν] Quam Peregrini orationem reſpiciat, c. 32. videbis. *M. du S.*

18. Κορύζῃ] Malim verti *dementiam* & *ſtoliditatem*, quam *arrogantiam*. Ita εὐ νηπιοκῆς (D. XX. c. 3.) dixit: κενοδοξίᾳ καὶ τύφου ἐν πολλῇ κορύζᾳ. Et in *Pſeudomanti* (c. 20.) ἰδιώτης ἐν κορύζης μεστὸς τὴν ῥῖνα. *T.F.*

Κορύζῃ] Quid proprie ſignificet, diſce ex v. Δ. VI. Translatum quid valeat optime te docebit Scholium novum. vide Dial. XX. c. 3. & Ἀλεξ. c. 20. locis a *T. Fabro* allatis; quibus adde Συγγρ. c. 31. ubi πόλιν κορύζης συγγραφικῆς γέμουσαν pronuntia urbem ab inſulſo hiſtorico conditam, & Ἀπαιδ. c. 21. ἔπαυσεν αὐτὸν ἡ κορύζης. *M. du S.*

23. Παρὰ τὸ πῦρ] Vid. infra c. 37. Sed ubi oratio illa Luciani praecedens? ea nempe quam ſe non nominato habitam a quodam refert capite 7. & ſequentibus. *M. du S.*

31. Τῷ πράγματος ἀλγεινῇ] Corrig. δράματος. Metaphora enim perpetua a theatris, & artificibus ſcenicis, ducta utitur; quippe ſubjungit, τὸν μὲ ποιητὴν εἶδα, & mox, ἐτραγῴδει ὑπὲρ Σοφοκλέα, & inferius paulo, καὶ γὰρ τοῦτο πρὸς τὴν τραγῳδίαν ἦν, ἡ μισημβρία, & ſub finem libelli (c. 37.) αὖθις ὁρῶ γελῶντά σε, ὦ καλὲ Κρόνιε, τὴν καταγροφὴν τοῦ δράματος. Itaque adeo

quae dicere de talibus ſolemus. Ac tu quidem e longinquo iſta & multo ſecurius: at ego apud ipſum ignem, & prius adhuc in magna audientium multitudine iſta dixi, graviter ferentibus quibusdam, quotquot amentiam ſenis admirarentur. Erant autem, qui & ipſi illum riderent. Sed parum abfuit, quin diſcerptus tibi fuiſſem a Cynicis, ut a canibus Actaeon, aut ipſius Pentheus conſobrinus a Maenadibus.

3. Totus autem actionis apparatus hic fuit. Ipſum auctorem fabulae noſti, qualis fuerit, quasque tota vita dederit Tragoedias, ſupra Sophoclem & Aeſchylum. Ego vero cum primum veni in Elidem, ſtatim audiebam per Gymnaſium illorum Cynicum quendam, magna atque aſpera voce, conſueta illa, & iſtam de trivio vir-

δὲ λέγειν εἰώθαμεν περὶ αὐτοῦ. σὺ μὲν ἐν πόρρῳ ταῦτα, καὶ μακρῷ ἀσφαλέστερον. ἐγὼ δὲ παρὰ τὸ πῦρ αὐτὸ, καὶ ἔτι πρότερον ἐν πολλῷ πλήθει τῶν ἀκροατῶν εἶπον αὐτά· ἐνίων μὲν ἀχθομένων, ὅσοι ἐθαύμαζον τὴν ἀπόνοιαν τοῦ γέροντος. ἦσαν δέ τινες, οἱ καὶ αὐτοὶ ἐγέλων ἐπ' αὐτῷ, ἀλλ' ὀλίγου δεῖν, ὑπὸ τῶν Κυνικῶν ἐγώ σοι διεσπάσθην, ὥσπερ ὁ Ἀκταίων ὑπὸ τῶν κυνῶν, ἢ ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ ὁ Πενθεὺς ὑπὸ τῶν Μαινάδων.

Ἡ δὲ πᾶσα τοῦ [a] δράματος παρασκευὴ, τοιάδε ἦν· τὸν μὲν ποιητὴν οἶδα οἷός γε ἦν, καὶ ἡλίκα ἐτραγῴδει παρ' ὅλον τὸν βίον, ὑπέρ τε τὸν Σοφοκλέα, καὶ τὸν Αἰσχύλον. ἐγὼ δ' ἐπεὶ τάχιστα εἰς τὴν Ἦλιν ἀφικόμην, παρὰ τῷ γυμνασίῳ αὐτῶν ἐπήκουον ἅμα Κυνικοῦ τινος, μεγάλῃ καὶ τραχείᾳ τῇ φωνῇ τὰ συνήθη ταῦτα, καὶ [b] ἐκ τριόδου τὸν ἀρετὴν βοω-

a Δράματος] Πράγματος Edd. haec priores. b Ἐκ τριόδου τὴν ἀρετὴν] Τὴν οὖν τρ. ἀρ. *T. Fabr.* Nihil juvant libri.

32. Τὸν μὲν ποιητὴν οἶδα] Οὐχ ὅτι ποιητὴς ἦν Περεγρῖνος, παρὰ τοῦτο ποιητὴν τὸν αὐτὸν καλεῖ. ἀλλ' ἐπειδὴ τραγικόν τι πρᾶγμα διέφυγεσαι μεγάλης συμφορᾶς αἴτιον ἑαυτῷ, καὶ οἷα οἱ τραγῳδιοποιοὶ γράφουσι· διὰ τοῦτο ὁ Δημώνδης ἐμπεμπόμενος σκηνικοῦ πράγματος, καὶ αὐτὸν ποιητὴν εἶπεν, ὡς τοιαύτης τραγῳδίας εἰσαγωγέα. *V.*

adeo non eſt quod quis de emendatione noſtra poſſit dubitare. *T.F.*

Ibid. Δράματος] Hanc *T. Fabri* emendationem in textum, invitis libris noſtris omnibus recepimus, in quibus eſt πράγματος vid. c. 37. *M. du S.*

35. Διὰ τῆς γυμνασίης αὐτῶν] Διὰ τῶν γυμνασιῶν αὐτοῦ. Αὐτῆς pro ἐκεῖ. Sic inferius p. 741. Ἀκούειν ὀφόμενος τοὺς ἀθλητάς. *Th. M.*

Διὰ τῆς γυμνασίης αὐτῶν] *Illorum gymnaſio illectus*, ait interpolator veteris interpretis, doctus, Jupiter, τὴν ἀρακιδᾶ. Sed fallitur μανικὸν ὅσον. Non vidit, Lucianum, dum Olympiam venit, *per Eleorum gymnaſium tranſiſſe*. Pauſanias in Eliacis (p. 201. 44.) inter ea quae ἄξια μνήμης putat, hujus gymnaſii, quod ipſe vetus gymnaſium vocari ait, mentionem facit, additque, καὶ ὅσα ἐς τοὺς ἀθλητὰς πρὶν ἢ ἐς Ὀλυμπίαν ἀφικνεῖσθαι, ἐν τούτῳ σφίσι τῷ γυμνασίῳ δρᾶν καθέστηκε. *T.F.*

Διὰ τῆς γυμνασίης αὐτῶν] Suſpecta videntur. Scribendum erat alioquin παρὰ τὸ γυμνάσιον αὐτῶν, ſeu potius παρὰ τὰ γυμνάσια αὐτῶν. *F.G.*

Διὰ τῆς γυμν. &c.] Pag. ad quam *Marcil.* remittit, aut male eſt expreſſa, aut ex Edit. deſumta, quam nos non poſſidemus; ſed invenitur hac Diſſert. c. 31. *J. F. R.*

38. Ἐκ τριόδου τὴν ἀρετὴν] Emenda, τὴν ἐν τριόδῳ ἀρετὴν, longe enim aliud eſt, ἐπιβοᾶσθαι τὴν ἀρετὴν ἐν τριόδῳ, & τὴν ἐν τριόδῳ ἀρετὴν ἐπιβοᾶσθαι. Prius illud nihil ad hunc locum facit. Vocat autem Lucianus τὴν ἐν τριόδῳ ἀρετὴν, quia nil niſi de virtute loquebantur iſtaec ἐκτρώμαλα σοφίας. Inde eſt quod in *Timone* (c. 9. f.) Jupiter perquam facetiſſime dicit, ὥστε ἢ ἐπιδυσάμενον καὶ τὰ ὅπλα καθῆσθαι, ἢ ἐπιτρέπειν πρὸς αὐτὸν (Φιλοσόφων) ΑΡΕΤΗΝ ΤΙΝΑ, καὶ ἀσώματα, καὶ λήρους μεγάλῃ φωνῇ ξωιερόντων. Quo loco vocula haec ΤΙΝΑ innuit tritum quid & tralatitium. Ita & in *Gallo* (c. 11.) Micyllus de Philoſopho neſcio quo loquens ait: καὶ ΑΡΕΤΗΝ ΤΙΝΑ πρὸς μὲ διεξιὼν ἐδιδάσκων, &c. Niſi quod non lubet ἐν ᾧ δηοτι σοφίζεσθαι, locum illuſtriſſimum *Plauti*, qui a nemine hactenus intellectus eſt, poſſem emendare:

— *conferunt ſermones inter ſeſe drapeta,*
Obſtant, obſiſtunt, incedunt cum ſuis ſententiis;

Verum id alibi a me praeſtitum eſt. Quippe legendum demonſtravi,

— *conferunt ſermones inter ſeſe de arete.*

T.F. Ibid.

βοωμένῳ, καὶ ἅπασιν ἁπλῶς λοιδορουμένῳ, εἶτα κατέληξεν αὐτῷ ἡ βοὴ ἐς τὸν Πρωτέα· καὶ ὡς ἂν οἷός τε ὦ, πειράσομαί σοι αὐτὰ ἐκεῖνα ἀπομνημονεῦσαι, ὡς ἐλέγετο. σὺ δὲ γνωριεῖς δηλαδή, πολλάκις αὐτοῖς ξυμβοηθήσας βοῶσι.

tutem inclamantem, maledicentemque simpliciter omnibus. Tum exibat illi clamor in Proteum: & quantum potero, ſtudebo ipſa tibi illa, uti prolata ſunt, referre. Tu vero agnoſces nimirum, qui ſaepe clamantibus adſtiteris.

Πρωτέα γάρ τις, ἔφη, κενόδοξον τολμᾷ λέγειν, ὦ γῆ, καὶ ἥλιε, καὶ ποταμοί, καὶ θάλατται, καὶ πατρῷε Ἡράκλεις; Πρωτέα, τὸν ἐν Συρίᾳ δεθέντα, τὸν τῇ πατρίδι ἀνέντα πεντακισχίλια τάλαντα, τὸν ἀπὸ τῆς Ῥωμαίων πόλεως ἐκβληθέντα, τὸν τοῦ Ἡλίου ὀψιμώτερον, τὸν ἀνταγωνισάμενον καὶ αὐτῷ τῷ Ὀλυμπίῳ δυνάμενον. ἀλλ' ὅτι μὲν πυρὸς ἐξάγειν τοῦ βίου διέγνωκεν ἑαυτόν, εἰς κενοδοξίαν τινὲς τοῦτο ἀναφέρουσιν. ὁ γοῦν Ἡρα-

4. *Proteum ergo*, inquit, *vanae cupidum gloriae dicere quisquam audet? o terra, & ſol, & flumina, & mare, & familiaris Hercules! Proteum illum vinctum in Syria, illum condonantem patriae ſuae quinquies mille talenta? illum Romanorum urbe ejectum, ſole illum inſigniorem, illum qui cum ipſo certare poſſit Olympio. Sed quod per ignem educere ſe de vita decrevit; ad vanam gloriam nonnulli hoc referunt. Nonne enim ſic Her-*

cu-

Ibid. Ἀρετὴν] Adde locis a *T. Fabro* allatis, Διογ. c. 11. ἀκούω γε αὐτῶν ἀεὶ κεκραγότων, καὶ ἀρετήν τινα, καὶ ἐθίας, καὶ φύσιν, καὶ ἀσώματα διεξιόντων, ἄγνωστα ἐμοὶ ⊖ ξένα ὀνόματα. Pan autem loquitur. *M. du S.*

43. Σὺ δὲ γνωριεῖς] Interpres, *Tu vero haec plane ita ſe habere cognoſces.* Atqui non ita eſt, ſed uti dicam. Metuit Lucianus ne ſibi a quoquam oratio Cynici adſcribatur; id quo ne fiat, ait, ὡς ἐλέγετο, additque, *Quam orationem facile agnoſces, qui hujusmodi canes ſaepe latrantes audieris.* Quae ſententia longe alia eſt. *T. F.*

46. Ὦ γῆ ⊖ ἥλιε] Ridet Lucianus, τὴν ὀγκηρὰν φλυαρίαν τῶν ἐπιφωνημάτων. *T. F.*

47. Πατρῷε Ἡράκλεις] Videlicet Herculem quaſi πατριάρχην, ſeu familiae ſuae principem haberi volebant Cynici, ſeque veluti Ἡρακλίσκους τινὰς jactitabant. *T. F.*

48. Δεθέντα] Ob Chriſtianiſmum. vid. c. 11. & 12. *M. du S.*

Ibid. Τῇ πατρίδι] Vide c. 15. & veram ſummam c. 14. Haec autem Cynici ſumma efficit fere integrum quem vocant *millionem* librarum Anglicanarum, id eſt, decies centena millia. *M. du S.*

49. Πεντακισχίλια τάλαντα] Ἐπιτραγῳδῶν Theagenes. Peregrini enim facultates, ut ⊖ τὸ μὴ ταῦτα conſtabit, xv. talenta non exſuperabant. *T. F.*

Πεντακισχίλια] Ὑπερβολικῶς. Inferius Lucianus c. 14. πεντακαίδεκα τάλαντα dixit. *F. G.*

Ibid. Ἀπὸ — ἐκβλ.] Vide cap. 18. *M. du S.*

51. Τῷ Ὀλυμπίῳ] Subaudi Διΐ. *F. G.*

54. Οὐ γὰρ Ἡρακλῆς ἄτως;] Igne mori multi glorioſum putarunt, inter quos etiam fuit Calanus, qui ſe ultro incendio obtulit, cum jam mori decreviſſet. *Nicolaus Damaſcenus* & Philoſophus & Hiſtoricus ſcribit a ſe viſum Zarmanochegam Indum, qui ſatis fortunatus Athenis ſe cremavit, quod abunde vixiſſet, in cujus tumulo ita inſcriptum fuit. Ζαρμανοχηγὰς Ἰνδὸς ἀπὸ Βαργόσης κατὰ τὰ πάτρια Ἰνδῶν, αὐτὸν ἀποθανατίσας κεῖται. *G. C.*

55. Διόνυσ⊖] Unde Antipater Sidonius de Hercule & Baccho,

— αἱ δ' ἀπὸ γαίης
Ἦλθον ἐς ἀθανάτους ὀκρυόεις ἀμφότεροι.

T. F.

Διόνυσ⊖] De Aeſculapio vid. Θ. Δ. XIII. De Baccho quid adferat *T. Faber* legiſti. Ego alibi de eo me legere nihil memini, praeter combuſtam fulmine matrem ſervatumque a Jove infantem; nec ad aliud alludi exiſtimo. *M. du S.*

58. Θεαγένης] Philoſophus Cynicus. *T. F.*

Ibid. Τοῦτο γὰρ — ἐκαλεῖτο] Sic & *Long. Paſt.* 2. p. 74. Ed. *Jung.* & IV. 112. Ed. *Moll.* Item *Alciphr.* III. p. 406. *J. F. R.*

64. Πῶς] Haud facile crediderim Lucianum tam curioſum & jam Philoſophorum acrem ſpectatorem, ignoraſſe quae Olympiade proxime antecedente a Peregrino deſignata eſſent & promiſſa, etiamſi ludis ipſe non interfuiſſet, quod tamen haud temere ſtatuendum eſt ob rationes deinde adducendas. Quid ergo? Nempe, ut ſcenae ſerviat haec nunc quaerit, ut res tota melius & plenius ob oculos Lectorum mox ponatur. Quod & adhibito mox larvato oratore, ſub quo ipſe latere voluit, abunde praeſtitum leges. *M. du S.*

66. Ἐπῆκουον δὲ τὰ λοιπὰ] Verba haec plane amittunt elegantiam, ſi reddantur cum interprete *verum audiebam reliqua cum verba funderet, ac mirificis laudibus Proteum extolleret.* Narrat hic Lucianus, ſe audiviſſe quendam Theagenem φωνῇ μεγάλῃ ⊖ τραχείᾳ in trivio virtutes latrantem, & deinde de Proteo ſeu Peregrino dixiſſe, ſane qui clamat voce magna & aſpera, gravate verba, & non niſi magno cum labore niſuque pronuntiat; *fundere verba* ii dicuntur qui prompta, facili, atque plena oratione utuntur; ſic *fluentia* ver-

culeſ? Non enim Aeſculapius ac Bacchus ful-
mine? Non enim ultima aetate in crateras
Empedocles?

5. Cum vero dixiſſet iſta Theagenes, hoc enim clamoſo illi nomen erat, interrogo adſtantium aliquem, *Quid vellet ſibi illud de igne, aut quid ad Proteum Herculeſ atque Empedocles?* Ille, *Non ita multo poſt*, inquit, *cremabit ſe ipſe Proteus Olympiis. Quomodo*, inquam, *aut, qua de cauſſa?* Tum ille reſpondere parabat; clamabat autem Cynicus, ut alium exaudire non poſſes. Audivi igitur profundentem reliqua, & admirabiles quosdam dicendi exceſſus de Proteo proferentem. Nam Sinopenſem il-

λχλῆς ἔτως; ὁ γὰρ Ἀσκληπιὸς ὁ Διόνυσος κεραυνῷ; ὁ δὲ τὰ τελευταῖα Ἐμπεδοκλῆς εἰς τὰς κρατῆρας;

Ὡς δὲ ταῦτα εἶπεν ὁ Θεαγένης (τοῦτο γὰρ ὁ κεκραγὼς ἐκεῖνος ἐκαλεῖτο) ἠρόμην τινὰ τῶν παρεστώτων, τί βούλεται τὸ πῦρ τοῦτο, ἢ τί Ἡρακλῆς καὶ Ἐμπεδοκλῆς πρὸς τὸν Πρωτέα; ὁ δὲ, Οὐκ εἰς μακρὰν, ἔφη, καύσει ἑαυτὸν ὁ Πρωτεὺς Ὀλυμπιάσι. Πῶς, ἔφην, ἢ τίνος ἕνεκα; εἶτα ὁ μὲ ἐπειρᾶτο λέγειν· ἐβόα δὲ ὁ Κυνικὸς, ὥστε ἀμήχανον ἦν ἄλλου ἀκούειν. ἐπήκουον οὖν τὰ λοιπὰ, ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ, καὶ θαυμαστάς τινας ὑπερβολὰς διεξιόντος περὶ τοῦ Πρωτέως· τὸν μὲν γὰρ Σινωπέα, ἢ τὸν διδάσκαλον

verba apud Auctorem carminis ad Piſon. Et *fluens cantus* apud *Valer. Flacc.* lib. 3. Argonaut. v. 158. ῥοῦν λόγων apud *Ælian.* lib. 8. c. 12. ποικ. occurrunt. vix habent Latini, quo elegantiam illam, quæ in verbis Luciani eſt, exprimant; niſi circumlocutione utantur, ut, exaudiebam *cum magno conatu reliqua dicentem.* Quo reſpiciunt etiam illa quæ ſequuntur: ταῦτα ξὺν πολλῷ ἰδρῶτι διεξελθὼν ἐδάκρυσι γελοίως. Et p. 43. ἐγὼ δ' ἀφεὶς αὐτὸν ἀλοφυρόμην. *ego relinquens illum, qui ſe vociferatione rumpebat.* Adde quod ἐξαντλέω ſemper de re moleſta & gravi dicatur. *Euripid.* Med. v. 79.

Ἀπωλόμεθ' ἄρ' εἰ κακὸν προσείσομεν
Νέον παλαιῷ, πρὶν τὸ δ' ἐξαντληκέναι.

Priuſquam illud malum exhauſtum ſit. Et *Alceſt.* v. 354.

— ἀλλ' ὅμως βάρος ψυχῆς ἀπαντλοίην ἂν.

Quomodo *exhaurire dolorem* & alia apud Latinos paſſim leguntur. *Gisb. Cuperus* Obſerv. l. 3. c. 2. *Almel.* Ἐπήκουον οὖν τὰ λοιπὰ, ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ & θαυμαστάς τινας ὑπερβολὰς διεξιόντος κατὰ Πρωτέως.] Clariſſimus quidam & Ampliſſimus Vir, ut patet ex ejus nota *Amſt.* editioni pag. 562. allita, videtur in Luciano legiſſe ἐξαντλοῦντος, cujus cauſſam nullam video. Et tamen tota Viri Cl. animadverſio in ἐξαντλέω eſt poſita: At ἐξαντλέω & ἐπαντλέω ſunt diverſiſſima; illud eſt *exhaurio*, hoc *infundo.* Id quod patet ex triſſimo proverbio, εἰς Δαναΐδων πίθον ἐπαντλεῖν. quo & utitur Noſter; apud quem etiam in *Timone* c. 18. ait Plutus, ὥστε εἰς τὸν Δαναΐδων πίθον ὑδροφορήσειν μοι δοκῶ, καὶ μάτην ἐπαντλήσειν, τῆς κύστεως μὴ σῴζουσης. *Quare in Danaidum dolium aquam ingeſturus mihi videor, & incaſſum infuſurus, fundo non continente.* Male quoque culpatur hic Interpres, qui ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ vertit, *quum verba funderet.* Interpretem ſatis defenderit *Budaeus*, ex *Syneſio* proferens ἐπαντλεῖν τὸν λόγον, idque cum Cicerone *fundere*; cum Plauto *funditare verba* interpretans. Caeterum nimis crebro haec loquendi forma, ἐπαντλεῖν λόγους, *verba fundere, copioſe de re quapiam dicere*, ab ipſo Luciano noſtro eſt uſurpata, quam ut ea ignorari, multo minus damnari debuerit. In *Jove Tragoedo* c. 50. Τιμοκλῆς τὰ κοινὰ ταῦτα & καθ' ἡμέραν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις ὑπερίτριπτα πάντα ἐπαντλεῖ. *Timocles vulgaria haec & quotidiana, alia ſuper alia, omnia refutatu neutiquam difficilia, ingerit.* Sic Charon ſermoni ſuo multos immiſcens verſus Homeri, dicitur πολλὸν τὸν Ὁμηρον ἐπαντλεῖν, in *Contemplantibus* c. 23. Pro ἐπαντλέω eodem uſu poſuerunt Graeci & καπαντλέω. in *Demoſthenis Encomio* c. 16. ἢ ποῦ γε ἀφεψὴ καλαχεῖν μου τὸν ὦτον, ὥσπερ βαλανεὺς καταντλήσας τὸν λοιπὸν λόγον; *Num in animum inducis implere mihi aures, inſtar balneatoris, reliquum ſermonem exhauſtum in me fundens?* In *Lexiphane* c. 17. τοσοῦτον βόρβορον συνῳκίσας, καταντλήσας μου μηδὲ σὲ δινὸν ἐργασάμενον. (male in Salmurienſi hic ἐργασμένον excuſum.) *Tantum coeni undiquaque corraſum in me, qui nullam tibi intuli injuriam, effudiſti* Paulo ante pro eo dixerat κατασκεδάσαι· ait enim illic, Καὶ ἢν μὴ τάχιστα ἐξεμέσω ταῦτα πάντα, ὁπόσα διεξεληλύθας, οὐ δοκῶ, κομψευτιάσειν μοι δοκῶ, φλεγμονούμενον, ὑφ' ὧν κατεσκέδασάς μου ὀνομάτων. *Ac niſi quamprimum omnia illa, quae recitaſti, evomuero, certo ſcias, videor mihi mox inſania fore correptus, circumſtrepentibus me illis nominibus, quae in me modo effudiſti.* Sic in *Eunucho* c. 2. ὅλας ἀμάξας βλασφημιῶν κατεσκέδασαν ἀκηλέων. *Integra convitiorum plauſtra invicem in ſe effuderunt.* Caeterum τὸ ἐπαντλέω verbum reſtituendum eſt Scholiaſtae anonymo *Homeri*: apud quem quum ad Il. A. vſ. 176. ἀφύξειν exponitur per ἐπαντλήσειν, lege ἐπαντλήσειν. idque congruens eſt cum verbo ſequenti προσαυξήσειν, *accumulaturum eſſe*, quod ab Scholiaſta expoſitionis cauſa additur. *J. J.*

67. Ἐπαντλοῦντος] Ἐπαντλεῖν contrarium eſt τῷ ἐξαντλεῖν. Alibi εἰς Δαναΐδων πίθον ἐπαντλεῖν. *F. G.*

69. Σινωπέα] Diogenem. *M. du S.*

λον αὐτῷ Ἀντισθένη, οὐδὲ προσβάλλειν ἠξίου αὐτῷ, ἀλλ' οὐδὲ τὸν Σωκράτη αὐτόν· ἐκάλει δὲ τὸν Δία ὅπως τὴν ἅμιλλαν. εἶτα μέντοι ἔδοξεν αὐτῷ ἴσως σῴζειν αὐτούς, καὶ οὕτω κατέπαυσε τὸν λόγον.

lum, aut illius magistrum Antisthenem ne comparare quidem illi dignabatur, sed nec ipsum Socratem: Jovem potius ad certamen illud provocabat. Deinde tamen visum illi est aequo aliquatenus fastigio utrumque servare, atque ita orationem finiit:

Δύο γὰρ ταῦτα, ἔφη, ὁ βίος ἄριστα δημιουργήματα ἐθεάσατο, τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον, καὶ Πρωτέα· πλάσται δὲ καὶ τεχνῖται, τοῦ μὲν Φειδίας, τοῦ δὲ ἡ φύσις· ἀλλὰ νῦν ἐξ ἀνθρώπων εἰς θεοὺς τὸ ἄγαλμα τοῦτο οἰχήσεται, ὀχούμενον ὑπὸ τοῦ πυρός, ὀρφανοὺς ἡμᾶς καταλιπόν. ταῦτα ξὺν πολλῷ ῥώτῳ διεξελθὼν, ἐδάκρυε μάλα γελοίως, καὶ τὰς τρίχας ἐτίλλετο, ὑποφειδόμενος μὴ πάνυ ἕλκειν, καὶ τέλος ἀπῆγον αὐτὸν λύζοντα μέλαξυ τινες τῶν Κυνικῶν, παραμυθούμενοι.

75 6. *Haec nempe duo*, inquit, *opera praestantissima spectavit orbis, Olympium Jovem & Proteum. Fictores & artifices alterius Phidias, alterius vero natura. At nunc de hominibus ad Deos hoc simulacrum abibit, invectum igni, nobis relictis orphanis.* Ista multo cum sudore ubi pronunciasset, ploravit ridicule, & crines sibi vellit, *aliquantum* tamen parcens, ne nimis traheret. Tandem gannientem adhuc Cynicum quidam velut consolantes abducunt.

Μετὰ δὲ τοῦτον ἄλλος εὐθὺς ἀναβαίνει, ὁ Θερσείνας ἁλυθῆναι τὸ πλῆθος, ἀλλὰ ἐπ' αἰθομένοις τοῖς προτέροις ἱερείοις ἐπέχει τὰ σπονδῶν. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ὑπὸ πολὺ ἐγέλα, καὶ δῆλος ἦν νεισόθεν αὐτὸ ῥῶν· εἶτα ἤρξατο ὧδέ πως· ἐπεὶ ὁ κατά-

7. Post hunc vero alius statim escendit, dilabi multitudinem non passus, sed ardentibus adhuc prioribus extis infundens libamina. Ac primo quidem multum risit, quod ex imis illum praecordiis facere, appareret. Tum ita fere exorsus est: *Quando-*

71. Σωκράτη] Nihil variare Edd. addiderat *Solan.* An quia Σωκράτην quaesivit? Ut supra *Paras.* c. 19. (ubi tamen *Fl.* etiam Σωκράτη) sed utramque terminationem probam esse ostendimus l. d. *J.F.R.*

76. Δία τὸν Ὀλύμπιον] Opus Phidiae, ex ebore & auro. Describitur a Pausania. *T.F.*

79. Τὸ ἄγαλμα τοῦτο] Nota duriorem metaphoram, sed Cynico convenientem. Peregrinum enim intelligit, quem cum Jovis Olympii simulacro comparavit. Ita & mox. *T.F.*

80. Ὀρφανοὺς ἡμᾶς καταλιπ.] Respondent haec verbis *Evang. Joan.* XIV. 18. Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς: ad quae Rev. *Elsner.* ὀρφανοὺς tam parentes quam liberos *orbos* dici probat. *J.F.R.*

83. Τὰς τρίχας ἐτίλλετο] *Th. Mag.* v. τίλλω. *M. du S.*

87. Μετὰ δὲ τοῦτον ἄλλος] Hic anonymus, quo vehit ὑποκριτῇ utitur Lucianus, ὁ τῷ ῥάμματι διδύσκαλος, Peregrinum suis coloribus depinget. *T.F.*

88. Ἀλλὰ ἐπ' αἰθομένοις] Metaphora a sacris ducta: non poterat χαριέστερον hic noster. *T.F.*

89. Ἐπ' αἰθομένοις] Μεταφορικῶς. *F.G.*

Ἐπ' αἰθομένοις] Non damnaverim repetitionem Praepositionis, ἐπ' αἰθομένοις ἐπίχει, sed fine fraude etiam fuerit, quod interpretatus sum, ac si legeretur mutatione tenuissima ἔτι αἰθομένοις. *J.M.G.*

90. Ἐπὶ πολὺ] Delerat *Solan.* ἐπὶ. Ego nondum, nisi auctoritas accesserit; etsi ἐπὶ πολὺ, *diu*, hic revera minus placet, quam simplex πολὺ, multum, i. e. *effuse* risit. *J.F.R.*

91. Νεισόθεν] Homericum. *J.B.*

Νεισόθεν] Poëtica vox est. Videlicet alludit ad locum *Homeri*, primulo initio Iliad. K.

Νεισόθεν οἵ τε πρόσθεν —— *T.F.*

Νεισόθεν] *Homer.* Il. K. 10. *M. du S.*

94. Τὰ Ἡρακλείτου δάκρυα] *Juvenalis* X. de Democrito & Heraclito,

Jamne igitur laudas, quod de sapientibus alter
Ridebat, quoties de limine moverat unum
Protuleratque pedem; flebat contrarius alter?

T.F.

5. Οἷόν τι τὸ ἄγαλμα] Iterum ridet φαῦλον illam metaphoram Theagenis. Eodem mox spectat, cum de Canone Polycleti loquitur. *T.F.*

11. Ὁ τοῦ Πολυκλείτου κανὼν Ἐπεί] Ὁ τοῦ Πολυκλείτου κανὼν, ἐπεί. *Th. M.*

Ὁ τοῦ Πολυκλείτου κανὼν] *Plinius* XXIV. *Idem* (Polycletus) & *Doryphorum viriliter puerum fecit, & quem Canona artifices vocant, lineamenta artis ex eo petentes, velut a lege quadam.* Hujus Canonis meminit quo-

doquidem execrabilis ille iſte Theagenes finem impuriſſimae orationis ſuae Heraclitі fecit lacrimas ; ego e contrario a Democriti riſu incipiam , & denuo riſit tantum , ut etiam noſtrum plures ad riſus ſocietatem pertraheret.

8. Dein ſe convertens , *Aut quid enim aliud* , inquit , *viri , faciendum eſt , ubi audimus dictiones adeo ridiculas , videmus autem viros ſenes deſpuendae cujusdam gloriolae cauſſa tantum non ſaltare in caput in publico. Ut autem ſciatis , quale ſimulacrum ſit jam comburendam , me audite , qui diligenter obſervavi illius animum , & vitam exploravi : quaedam vero de civibus iſtius exquirendo cognovi , iisque , qui neceſſitate quadam recte iſtum noſſe debebant.*

9. *Hoc enim fictum naturae manibus ſimulacrum , hic Polycleti canon , cum ad virilem aetatem perveniſſet , in Armenia deprehenſus in adulterio plagas accepit ſane multas , ac tandem ſaltu de tegulis effugit , obturatum raphano podicem auferens. Deinde adoleſcen-*

ρατ☉ Θεαγένης τέλ☉ τ̃ μιαρωτάτων αὐτ̃ λόγων τὰ Ἡρακλείτ̃ δάκρυα ἐποιήσαλο , ἐγὼ χ τ̀ τὸ ἐναντίον ἀπὸ τ̃ Δημοκρίτ̃ γέλωτ☉ ἄρξομαι· χ ἐκ αὖθις ἐγέλα [a] ὀπίπολυ , ὥσ ε χ ἡμ̃ς τ̀ς πολλὰς ἐπὶ τὸ ὅμοιον ἐπεσπάσαλο.

Εἶτα ἐπισ ρέψας ἑαυτὸν , Ἢ τί γ̀ ἄλλο , ἔφη , ὦ ἄνδρες , χρὴ ποιεῖν ἀκούονλας μ̀ ὕτω γελοίων ῥήσεων , ὁρῶνλας δὲ ἄνδρας γέροντας δοξαρίου καλαπτύσ ου ἕνεκα , μονονοχὶ κυβισ ῶνλας ἐν τῷ μέσῳ ; ὡς δὲ εἰδῆτε οἷόν τι τὸ ἄγαλμά ἐσ τὸ καυθησόμενον , ἀκούσατέ μου , ἐξαρχῆς ἁπ̃σα φυλάξαν☉ τ̀ γνώμην αὐτ̃ , χ τ̀ βίον ἐπιτηρήσαν☉· ἔνια δὲ χ ἀπὸ τ̃ πολιτ̃ν αὐτ̃ ἐπυνθανόμην , χ οἷς ἀνάγκη ἦν ἀκριβῶς εἰδέναι αὐτόν.

Τὸ γ̀ δ Φύσεως τ̃το πλάσμα χ δημιούργημα , ὁ τ̃ Πολυκλείτ̃ κανὼν , [b] ἐπεὶ εἰς ἄνδρας τελεῖν ἤρξαλο , ἐν Ἀρμενίᾳ μοιχεύων ἁλὼς , μάλα πολλὰς πληγὰς ἔλαβε , χ τέλ☉ χ τ̃ τέγους [c] ἁλόμεν☉ διέφυγε , ῥαφανίδι τ̀ πυγὴν βεβυσμέν☉ εἰ-

a Ἐπισπολὺ] Jam & ſic P. cum ante divideret. b Ἐπεὶ] Recte B. S. Aliae Ἐπεὶ, quaſi nova periodus inciperet. c Ἁλόμεν☉] Sic omnes. Malim ἁλόμεν☉.

4. Κυβισῶντας] Κυβιόντας. G. Lege κολυμβῶντας.
15. Διέφυγε, ῥαφανίδι] Τοὺς μοιχοὺς γ̀ τοιούτ☉ δόπτουσίν τοῖς παλαιοῖς ὅθ☉ ποιήσ. ἐκὼν γ̀ ἑκὼν μ̀ [*] πολλὰς [†] ἄλλας , παλαστῶντες , ῥαφανίδα τ̃ῃ πυγῇ τ̃ μοιχοῦ πάνυ ἀδρὰν ἔνιμεν. V.

[*] Πολλὰς] Lege πυκνὰς. J. Gron. Sed ſi ita legas, poſt ἄλλας reponito. M. du S.

[†] Ἄλλας] Ἄλλας ἁλίας Voſſ. ad Catull. p. 42. ubi non intellexit παλαστῶντες. J. Gron.

quoque in lib. *de Saltatione* (c. 75.) Lucianus. τὸ δὲ σ̃μα κατὰ τ̀ Πολυκλείτ̃ Κανόνα οὐκ ἐπιδείξω μοι δοκ̃. T.F.

15. Ῥαφανίδι τ̃ πυγὴν βεβυσμέν☉] Supplicium deprehenſorum in adulterio. τοὺς μοιχοὺς ταῖς ῥαφανίσιν ἔλαυνον κατὰ τὰς ἕδρας. *Heſych.* huic ſupplicio inſuper addit depilationem & cineris calidi aſperſionem Scholiaſt. *Ariſtophan.* ad nubes. J.B.

Ῥαφανίδι τ̃ πυγὴν βεβυσμέν☉] Catullus:

At tum te miſerum , malique fati ,
Quem attractis pedibus , patente porta

(hoc loco idem eſt ac πρωκτὸς)

Percurrent raphanique mugilesque.

Sed rem omnem optime deſcribit *Ariſtophanis* Schol. in πρίλαις ad hunc verſum,

τί δ' ἢν ῥαφανιδωθ̃ῇ γε πυιθόμ̃ός σου , τίφρα τ πιλθῇς

ὕτω γὰρ, ait ὕτ☉, &c. Neque enim vacat tranſcribere. Ceterum mihi obiter monendus eſt lector, verſum illum corruptum eſſe. Qui pote , inquies, cum ita planus ſit; ita facilis ſit? Atqui ita eſt. Nonne unâ ſyllabâ modulum ſui generis excedit ? Lege itaque,

τί δ' ἢν ῥαφανιδωθ̃ῇ γε πυιθμ̃ός σου , τίφρα τ πιλθῇς ; T.F.

εἶτα μειράκιόν τι ὡραῖον ἀμφθείρας, τριχιλίων ἐξωνήσαλο τὸν τ γονέων τῦ παιδὸς, πενήτων ὄντων, μὴ ὅπι τ ἁρμοστὴν ἀπαχθῆναι τ Ἀσίας.

tulum formosum cum corrupisset, tribus millibus redemit se a parentibus pueri pauperculis, ne ad Praesidem Asiae deduceretur.

Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ἐάσειν μοι δοκῶ· παιδίον γὰρ ἔτι ἄπλαστον ἦν, καὶ ὀλέπω ἐντελὲς ἄγαλμα ἡμῖν ἐδεδημιούργηλο. ἃ δὲ τ πατέρα ἔδρασε, καὶ πάνυ ἀκῦσαι ἄξιον, καίτοι πάντες ἴστε, καὶ ἀκηκόαλε ὡς ἀπέπνιξε τ γέροντα, οὐκ ἀναχόμενον αὐτὸν ὑπὲρ ἑξήκονλα ἔτη ἤδη γηρῶντα. εἶτα ἐπειδὴ τὸ πρᾶγμα διεβεβόητο, φυγὴν ἑαυτῦ

10. *Haec, & quae sunt in hoc genere, placet omittere: argilla enim adhuc erat informis, nondum inde perfectum nobis simulacrum efficium fuerat. Quae autem patri fecerit, audire omnino operae pretium est. Quamquam nostis omnes & audiistis, ut senem suffocaverit, non passus illum ultra sexaginta annos jam senescere. Deinde cum pervulgatum esset facinus, exilio*

16. Τριχιλίων] Subaudi δραχμῶν. *F.G.*

Τριχιλίων ἐξωνήσαλο] Vertunt *tribus nummorum millibus redemit*, in quibus vocem secundam subducta linea notavit Pater, qui haud dubie voluit intelligi τριχιλίων δηναρίων. Et merito. Quum manifeste hic intelligere appareat ipsum Lucianum ex *D. Meretr.* XI. ubi Charmides ait, καί τοι τοσαῦτα παρ' ἐμοῦ λαμβάνουσα, καὶ νῦν ἐπειδὴ χιλίας αὐτούσης οὐκ εἶχον δοῦναι, ubi interpres simpliciter *mille petenti*, quum intelligat δραχμὰς, quomodo vertit in *Pseudologista* cap. 30. πεντήκονλα καὶ ἑπλακοσίας ἑξέτισα *septingentas & quinquaginta drachmas*: & ex Asini loco manifestiore, καὶ πιπράσκει με πάντε καὶ εἴκοσιν Ἀττικῶν, ubi idcirco vertere etiam potuerunt *quinque & viginti drachmis Atticis*. Sic ergo debuerunt quoque cap. 8. in *Saturnalibus*, περὶ ταλάντων γε καὶ μυριάδων, ubi vertunt *talentis & decem nummum millibus*. *J.G.*

18. Ἐπὶ τ ἁρμοστὴν ἀπαχθῆναι τ Ἀσίας] Vox ἁρμοστὴς olim nomen fuit magistratus apud Spartiatas, qui mittebatur praefectus alicujus urbis aut regionis. At tempore Luciani pridem desierat usus ejus magistratus & vocis, nam ἀνθύπατος a Graecis, *Proconsul* a Latinis vocabatur magistratus, qui Roma missus Asiam regebat. Nec video, quare hanc vocem a tanta antiquitate revocaverit Lucianus, ut designaret Romanum proconsulem, penes quem erat jus gladii ad punienda crimina. *Palm.* Intelligit Proconsulem. *Diodorus Siculus* lib. 13. existimavit vocem esse Laconicam, vel Laconibus peculiarem. ὁ δ' ὲν τῇ πόλει καθεσάμῳ ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἡγεμὼν (ὃν οἱ Λάκωνες ἁρμοστὴν ἐκάλων) &c. At ego de Laconibus dici ἁπλῶς non puto. *Xenophon* enim de Thebanis lib. VII. Ἑλληνικῶν usurpavit, ut & *Plutarchus* in vita Demetrii, ubi Hieronymum historicum ait ἐπιμελητὴν καὶ ἁρμοστὴν Thebarum ab eo fuisse constitutum. Harmostae aliter dicebantur ἁρμοστῆρες. *Xenoph.* lib. IV. alibi autem ἁρμοζόντες, quemadmodum ὁ πειράζων pro πειρασὴς, & sexcenta alia. *T.F.*

21. Πηλὸς] Legend. *Casaub.* ad illud Persii, *udum & molle lutum es*. *J.B.*

28. Ἄλλο ἄλλοτι ἀμείνων] Id aliter Graeci dicunt, γῦν πρὸ γῦς ἐλαύνειν. *T.F.*

30. Θαυμαστὴν σοφίαν τ Χριστιανῶν ἐξέμαθε] Athenagoras Apologia. *Th. M.* Εἰρωνικῶς. *T.F.*

Θαυμαστὴν σοφίαν τ Χριστιαν.] Ironice hoc dici, non est, quod moneam. sed vel sic sanctitatem Christianae Religionis huic scurrae agnitam satis patet, qui neque hic neque in sequentibus ullius eam sceleris cum ignaro illius aetatis vulgo ream arguat. Non, ut *Tacitus*, *per flagitia invisos, & odio humani generis novissima meritos*, dicit, (Ann. XV. 44.) aut *exitiabilem superstitionem*. Ipsi postea Christiani suam religionem *Philosophiae* nomine saepe appellarunt, uti apud Chrysostomum passim, aliosque Patres, videre est. *M. du S.*

32. Ἱερεῦσι καὶ γραμμ.] Christianorum Doctores Judaeorum titulis, vir apud priores minime versatus ornat; quorum posteriorem Aegyptiis etiam alibi tribuit B. πρ. c. 14. Φιλοψ. 34. & Μακρ. c. 4. Γραμματεῦς nullos apud nostros illa aetate invenimus. Apud Christianos illius temporis *Presbyteri*, vel *Episcopi* tantum audiebant. *M. du S.*

33. Καὶ τί γὰρ] Non vidit Interpres harum vocularum venustatem. *T.F.*

Ibid. Παῖδας αὐτοὺς ἀπέφηνε] Ita *Xenophon* in luculentissima illa de Agesilao rege oratione, παῖδα ἀπέδειξε τ Τισσαφέρνην τῇ ἀπάτῃ. *T.F.*

34. Προφ. καὶ διασάρχης, καὶ ξυναγ.] Et hi, excepto secundo, a Judaeis petiti tituli. De quibus singulis haec paucis accipe. Duplex apud Christianos *Prophetarum* genus fuit; priores quibus a Spiritu sancto actis futura praedicere dabatur. Cessasse hi cum Apostolis videntur. Posteriores, doctores tantum, nullis extraordinariis spiritus donis instructi, quibus illi priores. Utrumque genus hoc prophetandi agnoscunt, non perfunctorie legenti, sacrae novi Testamenti scripturae. Quosnam, cum secundo loco διασάρχης dicitur, indicare voluerit, incertum; vox enim a sacris Ethnicorum desumpta, in quod Christianum munus quadret, non satis constat. Cum tamen ipsi Christiani nomen διάσου de suis conventiculis non respuerint, *principem Ecclesiae*, sive *Episcopum* voluisse, vero abhimile non est. Συναγωγεὺς idem ferme ei sub alio nomine designat. *M. du S.*

35. Πάν-

exilio a ſe damnatus oberravit aliam alia terra permutans.

11. *Quo quidem tempore etiam admirabilem Chriſtianorum ſapientiam edidicit, in Palaeſtina cum ſacerdotibus illorum & ſcribis verſatus. Et, quid multa? Brevi tempore, ut pueri juxta ſe viderentur omnes, effecit, Propheta ipſe, & chori illorum praeſul, & concionator, & ſolus omnia. Ac librorum alios interpretatus eſt, ac declaravit, multos ipſe conſcripſit: itaque Dei inſtar ipſum habebant, & utebantur legiſlatore, & ſuum ſcribebant antiſtitem. Nempe magnum illum ad-*

καὶ διδιχάσας ἐπλανᾶτο, ἄλλην ἄλλοσε ἀμείβων.

Ὅτε δὴ καὶ τὴν θαυμασὴν σοφίαν τῶν Χριστιανῶν ἐξέμαθε, δὴ καὶ τὴν Παλαιστίνην τοῖς ἱερεῦσι καὶ γραμματεῦσιν αὐτῶν ξυγγενόμενος. καὶ τί γάρ; ἐν βραχεῖ παῖδας αὐτὸς ἀπέφηνε, προφήτης, καὶ διδασκάρχης, καὶ συναγωγεὺς, καὶ πάντα μόνος αὐτὸς ὤν. καὶ τῶν βίβλων τὰς μὲν ἐξηγεῖτο, καὶ διεσάφει, πολλὰς δὲ αὐτὸς καὶ συνέγραφε, καὶ ὡς θεὸν αὐτὸν ἐκεῖνοι [a] ἡγοῦντο, καὶ νομοθέτην ἐχρῶντο, καὶ προστάτην ἐπέγραφον. τὸ μέγαν γοῦν

[a] Ἡγοῦντο] Sic Mſ. RG. Ἐδηγοῦντο Edd. male.

30. Θαυμασὴν σοφίαν τῶν Χριστιανῶν] Θαυμασὴ μὲν ἴσως, ὦ μιαρὲ, καὶ πάντως * ἐπίκτητα θαύματος· εἰ δὲ σοὶ τοῦτο φίλον ὅτι δὲ ἀλαζόνι τὸ κάλλος αὐτῆς ἀνεπίσκεπτον καὶ ἀθέατον. V.

* Ἐπίκτητα] Scripſit, credo, ἐπιπλᾶ. M. du S.

35. Πάντα μόνος] Dixerunt ad *Petron.* Apparet ex hoc Dialogo, fruſtra eos eſſe qui Lucianum noſtrum contenduut olim fuiſſe Chriſtianum. *J. B.*

Πάντα μόνος αὐτὸς ὤν] *Alciphr.* II. 3. p. 236. ἐγὼ γὰρ αὐτῆς εἰμι πάντα. Ubi *Bergl.* plura ſimilia. Sed habuimus etiam ap. Noſtrum in *Tyrannicid.* c. 4. *J. F. R.*

36. Τῶν βίβλων] Hinc diſce quanta veneratione ſacros tum proſequerentur Libros; quibus explicandis tam inſignem ſui cultus partem, ut vel alienis res innoteſceret, tribuerent. De *ſacris* enim *cum veteris tum novi Teſtamenti libris* hoc intelligendum minime dubium videri debet. At, inquies, nullo diſcrimine libros Peregrini ipſius mox his annumerat, cum addit, *& ab eo multos ſcriptos.* Quid mirum ſi vir ab his ſacris prorſus alienus diſcrimen illud ignorarit? Nec tamen eodem loco a Chriſtianis habitos diſerte ait: aut, ſi diceret, tam imperito harum rerum facile credendum fuit. Libros a ſe conſcriptos Peregrinus, hoc palam auctore, ut ſuos edidit; nec, ſi pro ſacris obtrudere voluiſſet, tam oſcitanter circa has res verſabantur Chriſtiani, quin mox fraudem & ſenſuri fuiſſent, &, ut par erat, reſpuituri. Nam quod liber unus aut alter ad tempus eis pro ſacro obtruſus eſt, paulo poſt, re rite ad examen revocata, rejectos ſcimus; nec quemquam in Canonem admiſſum, de quo non abunde Divinum eſſe conſtaret. *M. du S.*

37. Καὶ ὡς θεὸν αὐτ. ἐκ. ἡγοῦντο] Ultima vox ex Mſ. R. G. eſt; omnes enim impreſſi ἐδηγοῦντο corrupte. Genuinam eſſe quam ſequimur ſcripturam, ex ſequentibus patet. Putavit enim levis homuncio, Chriſtianae fidei prorſus ignarus, omnes a Chriſtianis pro Diis cultos, qui Religionis ſuae ſtrenuos ſe gererent aſſertores; quia conditorem ejus Chriſtum adorari ab iis compertum erat. Qua in re ratio eum & conjectura mirum quantum fefellit. *M. du S.*

38. Ἐκεῖνοι ἐδηγοῦντο] Reſtitue ad fidem Mſ. R. ἡγοῦντο. Res per ſe patet. *T. F.*

39. Προστάτην ἐπίγραφον] Veri hic aliquid dictum puto. Sed cum Chriſtianis fere ignota ſit vox προστάτης, deceptum credo Lucianum προστάτην audiviſſe, quem illi προεστῶτα dixerant; quo titulo inſignitos ſcimus illius aetatis Epiſcopos. Retinenda itaque vulgata ſcriptura, ſi genuinam Luciani ſcripturam velis; ſed de iis quos dixi, praeter uſum, intelligenda mens ſcribentis. Occurrit quidem προστάτις *Rom.* XVI. 2. & apud *Cyrillum* Cat. 6. Petrus & Paulus, τῆς Ἐκκλησίας προστάται, dicuntur. *M. du S.*

Ibid. Τὸν μέγαν γοῦν] Iſtaec vocula γοῦν, & ſenſus repente abruptus ſatis indicant, multa hic a Luciano adverſus Chriſtum ſcripta fuiſſe; quae a majoribus noſtris, hominibus nimium piis, ſublata fuere. Hinc itaque eſt quod dixerat *Suidas*, Lucianum καθάπτεσθαι τῷ χριστιανισμοῦ, καὶ αὐτὸν βλασφημεῖν τὸν Χριστὸν ἐν τῷ τοῦ Περιγρίνου βίῳ, (melius dixiſſet ἐν τῇ τοῦ Περιγρίνου τελευτῇ) hinc factum, ut in plerisque Mſſ. Codd. non amplius extet Peregrinus. Bene tamen, quod hic non itidem fecere, ut apud Joſephum, quem (quod mirere) Origenes duobus tribusve locis aſſerit contra Chriſtum ſcripſiſſe, & tamen hodie laudat. Quî factum? Nil enim facilius. In locum παιδηγορίας ſuffecere ἐγκώμιον. O timidam pietatem! *T. F.*

Τὸν μέγαν γοῦν] Lege γὰρ. *F. G.*

Τὸν μέγαν γοῦν] De hujus loci integritate dubitat vir inter Criticos nobilis, cujus notam praemiſimus, eo praecipue inductus quod vocula γοῦν, nexum orationis indicare ſolita, nihil quo referatur habere ei viſa eſt. Non ego is ſum qui de rebus leviusculis ultro con-

γῶν ἐκεῖνον ἔτι σέβουσιν ἄνθρωπον, τὸν ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἀνασκολοπισθέντα, ὅτι καινὴν ταύτην τελετὴν εἰσήγαγεν ἐς τὸν βίον.

Τότε δὴ καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ τούτου ὁ Πρωτεὺς, ἐνέπεσεν εἰς τὸ δεσμωτήριον. ὅπερ καὶ αὐτὸ μικρὸν αὐτῷ ἀξίωμα περιποίησε πρὸς τὸν ἔξης βίον, καὶ τὴν περιστίαν, καὶ δοξοκοπίαν, ὧν ἐρῶν ἐτύγχανεν. ἐπεὶ δ' ὧν ἐδέδητο, οἱ Χριστιανοὶ συμφορὰν ποιούμενοι τὸ πρᾶγμα, πάντα ἐκίνουν, ἐξαρπάσαι πειρώμενοι αὐτόν. εἶτ' ἐπεὶ τοῦτο μὴν ἀδύνα-

hunc venerantur hominem, illum cruci in Palaestina, ob introducta in vitam haec mysteria, affixum.

12. *Tum quidem deprehensus eo in crimine Proteus in vincula conjectus est: quae ipsa res non parvam illi futurae vitae dignitatem conciliavit, & praestigiarum gloriaeque studium, quae jam ante amabat. Cum igitur in vinculis esset, communem eam calamitatem rati Christiani, nihil intentatum relinquunt, ut illum eripiant. Deinde ubi hoc fieri non poterat, mis-*

40. Σέβουσι τ' ἄνθρωπον] Τὸν ἀληθῆ θεὸν, καὶ τίλιον ἄνθρωπον, τὸν τῶ παντὸς, ὃ λόγε, ποιητήν. V.

controversiam movere amem: sed in re praesenti, ne cui fraudi sit Viri Docti auctoritas, in sententiamque non veram de hocce Luciani loco abripiantur, cavere hisce visum est. Duo terme praestat, pro loco, vocula γοῦν. Aut enim dictum novo exemplo argumentove confirmat; aut artificiose rem quasi in medio relinquens, partem aliquam causae suo sibi jure vendicat. Utrumlibet delige; quadrabit hic. Nam sive argumentum inde peti velis; quia Christum colunt Christiani, vero simile fiet cultum etiam ab eisdem Peregrinum: quamvis enim dispar sit, longe dispari causa, nescivere id Ethnici, similemque ab omni parte putarunt. Sive rem quasi in medio relinquens, id saltem de Christianis asserere, in alio factitatum, voluerit; & sic etiam optime sibi constat oratio. Duplicem autem hunc vocis γοῦν usum, apud nostrum, ne longius abeam, facile in iis locis deprehendes quae numeri sequentes indicabunt (Θυσ. c. 1. ἀλ. c. 14. & Κρον. c. 4. & alibi passim.) Nihil ergo a nexu cum praecedentibus laborat hic locus. An & sequentia apte cohaereant, restat ut expendamus. Negotium autem facessere videtur, quod mox ab exemplo Christi a suis culti ad historiam Peregrini rediens sic infit; τότε δὴ καὶ συλληφθεὶς ἐπὶ τούτου &c. Quae verba qui festinantius legunt, mox aliquid desiderant, ad quod illud ἐπὶ τούτου referatur; quasi de Peregrino facinus aliquod insigne narrasset, quod simul cum aliis nonnullis (de Christo, ut ille suspicatur) e medio sit a superstitiose piis hominibus sublatum. Verum ut non abnuo, in aliis scriptoribus talia ab iis, quos dixi, male feriatis hominibus designata, quorum opera prorsus e medio sustulerunt, aut manca, imo & quaedam dolo malo subfarcinata, reliquerunt; ita hic sane nihil tale patratum pertendo. Nam quod illud ἐπὶ τούτου, ad scelus aliquod Peregrini, quod nunc exciderit, referri volunt, mox diluemus. Quaestionibus de Christianis habendis uno opus erat hoc crimine, si *Christiani* deferrentur; seu quod adeo invaluissent calumniae, quibus nefanda vulgo perhibebantur inter se scelera patrare; seu quod religionum ubique receptarum subversio, & adeo atheismus falso iis affictus, omnia exsuperans scelera, nefas habebatur. Consule, si lubet, de calumnia quam dixi, *Min. Felicem.* De quaestionibus vero, Plinii *epistolas.* Ἐπὶ τούτου, ergo & hic id solum designat quod supra dixit, nempe quod Christianus & Christianorum doctor maximi nominis: quod per se jam liquidum, ex abundanti tamen lubet confirmare ex sequentibus; dimissus enim a Syriae Praefecto Peregrinus dicitur, quippe cui nihil aliud, quam quod Christianus esset, crimini tunc datum est. *M. du S.*

Τὸν μάγων γοῦν] Non apparet mihi hic lacunae indicium. Particula γοῦν commode lectorem revocat a Peregrino ad ea, quae de Christianis dicere Lucianus voluit. Et quid poterant eradere homines magis contumelioſum his, quae adhuc legimus? Caeterum viderint, qui possunt, an non μάγων hic dederit Lucianus, sed μάγον, pervulgatum crimen, a Judaeis ortum, ut alia. *J. M. G.*

48. Οἱ Χριστιανοὶ συμφορὰν ποιούμ. τὸ πρ.] Quam observantes fuerint praecepti, quod Apostol. I. ad *Hebr.* XIII. 3. verbis, μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων, ὡς συνδεδεμένοι, dedit, luculentissimo hic Lucianum declarare testimonio, monet Rev. *J. Elsn.* in Obs. Philol. ad h. l. N. T. Conf. & c. 16. hujus Narrationis. *J. F. R.*

49. Πάντα ἐκίνουν] Subaudi λίθον. *F. G.* Nam πάντα λίθον & πέτρον κινεῖ esse Proverb. a Graecis ortum, vid. in *Erasmi* Chiliad. p. 120. Sed & κινῶ pro moliri, tentare, in aliis locutionibus usitatum, ut κινῶ τέχνην, *artem adhibere*, *Aphthon.* Fab. 4. pro *admonere* Noster *Asin.* c. 48. Κινῶ παιδευτὴν. *Magistrum urgueo*, *Liban.* Ep. 18. *J. F. R.*

54. Γραῖδια, χῆρας τινὰς] Duplex hic, & utrumque sane insigne, Christianae tum fortitudinis tum charitatis, documentum ex ipso inimicorum ore audis. Haud exiguum enim erat periculum, cui se sic offerebant Christiani, cum Christianum esse vulgo capitale esset. Immemores tamen periculi accedebant, pars audituri docentem, alii consolaturi, aut necessaria praebituri. Ut nisi superstitio mentes excaecasset, laudaturi fuissent vel ipsi Ethnici Religionem Christianam, quae quod ipsi in perquam paucis, iisque exi-

miis

ministerium omne reliquum non obiter, sed summo studio peragebatur. Et mane quidem statim videres praesto esse ad carcerem vetulas, viduas quasdam & orphanos. Qui vero honoratiores illorum, ii etiam corruptis carceris custodibus intra apud istum pernoctabant. Deinde coenae inferebantur collaticiae, & sacri illorum libri recitabantur, & praeclarus ille Peregrinus (hoc enim adhuc tum nomine censebatur) novus ab illis dicebatur Socrates.

τον, ἤγε ἄλλη θεραπεία πᾶσα ὑπαέργως ἀλλὰ ξὺν σπουδῇ ἐγίγνετο· καὶ ἔωθεν μὲν αὐθις ἦν ὁρᾶν πρὸ τῷ δεσμωτηρίῳ πρεσβυτέρους γραΐδια, χήρας τινὰς, καὶ παιδία ὀρφανά· οἱ δὲ ἐν τέλει αὐτῷ καὶ συνεχάθευδον ἔνδον μετ' αὐτοῦ, διαφθείροντες τοὺς δεσμοφύλακας· εἶτα δεῖπνα ποικίλα εἰσεκομίζετο, καὶ λόγοι ἱεροὶ αὐτῷ ἐλέγοντο, καὶ ὁ Βέλλιος ὁ Περεγρῖνος (ἔτι γὰρ τοῦτο ἐκαλεῖτο) καινὸς Σωκράτης ὑπ' αὐτῶν ὠνομάζετο.

Καὶ

miis amicis, mirati sunt, vilissimorum in speciem hominum mentibus Fortitudinem tantam, tantamque amicitiam ingeneraverit. Vide quantis ipse Lucianus officia ejusmodi amicis praestita in suo *Toxari* laudibus extulerit! Qui fit, ut quae in aliis admirantur, in aliis rursus rideant & exsibilent? Summique heroes videantur qui amico in carcere adsint malorum participes, Christiani, eadem aut majora praestantes, dementes habeantur? His autem lectis, quis vecordiam nuperorum quorundam hominum satis mirari possit, qui inter alias multas ejusdem farinae Calumnias, hanc Operi suo inseruerunt, *Quod Christiana Religio nullibi ad Amicitiam hortetur?* Vetulae autem, quas memorat, *Diaconissae* videntur fuisse, de quibus consule *G. Cavum* in libro quem *de primis Christianis* scripsit, quique omnium manibus merito teritur p. 246. Adde *Orig.* c. Cels. II. p. 141. & 144. *M. du S.*

57. Δεῖπνα ποικίλα] Quas coenas vocat varias? an dapsiles, opiparas, & quas Terentianus parasitus, &, post illum, *Horatius*, dubias appellat? Nil tale. Δεῖπνα ποικίλα nil aliud sunt, quam quod primi Christiani ἀγάπας vocitabant; *coenas sacras* recte, opinor, dixeris. Cur autem sit ita intelligendus hic locus, perquam facile potest demonstrari vel hoc uno argumento, quod mox subjungit, καὶ ἱεροὶ λόγοι αὐτῶν ἐλέγοντο, *Sacras ibi conciones habitas fuisse.* Notandus hic locus ab iis fuerat, qui de nascentis Ecclesiae temporibus scripsere. Ridicule vero *Baronius*, qui, dum de Peregrino ageret, vertit, *omnis generis coenas dubias. T. F.*

Δεῖπνα ποικίλα] De Christianorum Agapis haec vulgo intelliguntur: merito; si simul observetur, oratorem illum Lucianeum seu Lucianum ipsum sub larva illa, in malam id trahere partem, quippe cui non satis perspecta Christianorum instituta essent. Arrepta ergo *epularum* occasione, in *comessationes* mox, qui carpendi erat animus, verterit; & nimis laute habitum ab iis Peregrinum palam narrat. Quod a *Baronio* rite observatum qui carpunt, nae illi in clara luce caecutire censendi sunt. Frugi, omnino, sobrii, minimeque luxui dediti primaevi illi Christiani fuere; quis dubitet? At hic, quisquis est, nimis lautos fuisse etsi falso asserat, ut non asseruerit, nemo efficiet. Non secus ac si castam aliquis, homo nequam, stupri insimulaverit; probam, pudicamque esse evincas, mendacii arguas hominem: non ideo efficies, ut ille pudicam castamque dixerit. *Tertullianus* (ad Martyr. c. 1.) alimenta memorat a fidelibus ad eos missa. Quin *Julianus* ipse Apostata (apud *Sozom.* V. 16.) Epistola ad Arsacium Sacerdotem Galatiae αἰσχρὸν γὰρ, εἰ τῶν μὲ Ἰουδαίων οὐδεὶς μέλεται, τρέφουσι δὲ οἱ δυστυχεῖς Γαλιλαῖοι πρὸς τοῖς ἑαυτῶν & τοὺς ἡμετέρους. (Cit. *Vinding.* p. 12.) *M. du S.*

Δεῖπνα ποικίλα] Agapas', adferente unoquoque aliquid, quod una consumerent: hinc ποικίλα, non a luxu. *J. M. G.*

58. Λόγοι ἱεροὶ αὐτῶν] Latius haec verba patent; nec sermonem tantum aut inter familiares solitas confabulationes notant, sed cultum religiosum Luciano alibi etiam designant. (V. *de Dea Syr.* c. 11. ubi *mysteriosum.*) De Christianis itaque hoc loco dicta, sermones primo cognotent necesse est, quibus spem vitae melioris alunt, patientiam, fortitudinemque iis dignam, quos Deus suos agnoscat, ingenerent. Deinde preces, hymnos, verbi Divini meditationes, caeteraque quibus, orationis ope, cultus continetur divinus. His solabantur scilicet Christi causa vinctos; his taedium carceris fallebant. Quo quid praestantius aut laudabilius excogitari potuit? Quid insignius Socratis habuit carcer, Paganismi totius admiratio? Quod ergo huic unico Philosopho eximium fuit, id a Christianis vulgo factitatum videmus; tantoque praestantius, quanto quae hi de immortalitate animae, beatitudineque futura afferebant, certiora iis & majora, quae ille in hanc rem disserebat, fuerunt. At eodem loco habet ridetque Epicureus & Socratem & Christianos. Adde quod Peregrinus iste impostor erat insignis. Sed cur hoc Christianis crimini detur, nulla ratio est. Quasi vero nunquam alias bonis verba dederint callidi & sceleste homines? Nec diu tamen eos, ut ex sequentibus patebit, fefellit. *M. du S.*

59. Ἔτι γὰρ τοῦτο ἐκαλεῖτο] Postea enim Proteus pro Peregrino dici coeptus, & adoptivo cognomine venerabilior factus, & quodammodo Σωτήρ. *T. F.*

60. Καινὸς Σωκράτης] Vix quisquam factum credet, qui Christianos illius aetatis norit, qui suos martyres confessoresve longe Philosophis praestantiores ducebant.

Καὶ μὴν ἡ Τ ἐν Ἀσίᾳ πόλεων ἔστιν, ὧν ἦκόν τινες τῶ Χριστιανῶν ἄγγελόντων ἀπὸ τοῦ κοινοῦ, βοηθήσοντες, καὶ ξυναγορεύσοντες, ἢ ὠφελησόμενοι τὸν ἄνδρα. ἀμήχανον δέ τι ὅσον τὸ τάχος ἐπιδείκνυνται, ἐπειδάν τι τοιοῦτον γένηται, δημόσιον. ἐν βραχεῖ γὰρ, ἀφειδῶσι πάντων. καὶ δὴ καὶ τῷ Περεγρίνῳ πολλὰ τότε ἦκε χρήματα παρ' αὐτῶν ὅτι προφάσει τοῦ δεσμοῦ, καὶ πρόσοδον οὐ μικρὰν ταύτην [a] ἐποιήσατο. πεπείκασι γὰρ αὐτοὺς

13. *Quin etiam ex Asiaticis quibusdam urbibus, Christianorum missu publico, venere quidam, adjuturi virum, & advocati ejus futuri, consolaturique. Incredibilem enim alacritatem ostendunt, si quid tale fiat publice. Ut enim breviter dicam, nulli rei parcunt. Itaque etiam Peregrino tum multae ab illis venere vinculorum causſa pecuniae, eumque reditum habuit sibi non mediocrem. Persua-*

se-

a Ἐποιήσατο] Ἐποιήσαντο Edd. male.

bant. Sed viro alioquin erudito & eloquenti in mentem non potuit hic non venire Socrates; cujus comparatione apud Ethnicos homines haud magno conatu risum erat in Peregrinum conflaturus. *M. du S.*

62. Τῶν ἐν Ἀσίᾳ πόλεων] In Syria erat Peregrinus in vincula conjectus, ut liquido patet ex c. 4. & 11. & mox a Syriae Praefecto emissum audies: quod ideo observo, ne quem itineris ab eis ea causa susceptii fugiat magnitudo, utque, quae deinde de Christianorum celeritate & in universum cura adduntur, melius intelligantur. *M. du S.*

63. Ἀπὸ τοῦ κοινοῦ βοηθ.] Nihil sane magnificentius de Christianorum charitate praedicari potuit, cujus cura ac solicitudo non corpori tantum, etsi corporeis etiam necessitatibus subvenit, sed animo potissimum consulit; quem ratione & consolationibus adversus mala instruit & armat. Quin, quod majus est, ex ore hoc audis hominis id ipsum agentis, ut cum Peregrino Christianos ludum jocumque habeat. Pausanias in *vita Aristomenis* eadem ferme verba usurpat p. 236. Ed. Ox. *Corn. Nep.* cui ea vita subjuncta est. ἄνδρας δὲ Τ ἐν τέλει πέμψαντες Θεμιστίας. &c. *Praemissis civitatum Principibus, qui socios consolarentur.* *M. du S.*

65. Ἀμήχανον] Hoc propter susceptum ab iis iter tam longum nunc addit; ut facilitatem Christianorum, ad suam historiam magnopere facientem, ostendat. Qua in re, dum prae studio detrectandi, ut fit, res in medio positas male interpretando corrumpere enixissime conatur, eximium imprudens Christianorum decus praedicat; & *ut sapere videatur, coelum ipsum*, ut ait ille, *vituperat.* *M. du S.*

67. Γίνηται, δημόσιον] Commate haec distinxit *Solan.* quod aberat ab Edd. *J. F. R.*

Ibid. Ἐν βραχεῖ γὰρ ἀφειδοῦσι πάντων] *Illico enim nulli rei parcunt.* Interp. Male. Vertendum enim fuerat: *Nam, ut paucis absolvam, nulli rei parcunt.* Id παιδιρίων ἔνιοι monemus, nisi tamen ipsi per se viderent. *T. F.* Ego commate post γὰρ addito sensui consului. *J. F. R.*

70. Πρόσοδον οὐ μικρὰν ταύτην ἐποήσαντο] Corruptus locus, sed qui facile potest emendari. Legi quippe debet, ἐποήσατο, referrique ad Peregrinum, qui ex Christianorum caritate *lucrum uberrimum fecit*; cujus causam mox affert, πεπείκασι γὰρ, &c. Cum haec scripsissem, animadverti, non aliter fuisse in codice veteris interpretis: vertit enim, *nec vulgarem rerum proventum lucrifaciebat.* Viden' tu interpolatio quid faciat? *T. F.*

71. Ἐποιήσαντο] Corrige ἐποιήσατο. *F. G.*

Ἐποιήσατο] Emendationem *T. Fabri* ut necessariam in textum admisimus. Quid enim est, quod omnes Libri nostri praeferunt ἐποιήσαντο? *M. du S.*

Ibid. Πεπείκασι γὰρ &c.] Christianorum dogma. *F. G.*

Πεπείκασι] Christianos hucusque levi quasi armatura adortus, totis jam viribus cominus aggreditur; quippe quos primo dementes ac furiosos; mox callido & nequissimo cuique ad fraudem patentes facit. Incipit jam hinc totius Antiquitatis Ethnicae gravissima in speciem Christianorum insectatio, re ipsa praestantissimum testimonium. Quae enim duo ut dementiae stultitiaeque summa proponit argumenta, ea ipsa, rem recte putantibus, summa laus & eximia videbuntur merito sapientia. Prius enim illud de Fide Christianorum quantum sit vide; quos ait *mortem ideo contempsisse.* Non id agam sane nunc, ut Fidei nostrae sanctissimae certissimaeque fundamenta, quam solide jacta sint, ostendam: majoris id quam harumce notarum est molis, neque hujus instituti; id modo mecum observes velim, nihil a nostris magnificentius de Fide, Patientia, ac Fortitudine suorum unquam dici aut praedicari potuisse, quam ea sunt quae huic veritatis extorsit vis, cum dicit *adeo mente captos, ut mortem immortalitatis spe contemnerent, eique ultro ferre sese offerrent.* (Hujus Constantiae meminit & *Plinius* ad Trajanum X. & Antoninus etiam Imp. apud *Euseb.* IV. 13. Nostros enim hic non allegabimus.) *Vinding.* p. 13. *M. du S.*

74. Ἐκόντες ἑαυτοὺς ἀποδίδοασιν] Martyres nostros designat, quos Epictetus vel Arrianus ajebat id facere ὑπὸ μανίας ἢ ὑπὸ ἔθους; quos enim ibi Galilaeos vocat, nullus dubito quin sint Christiani, lib. IV. c. VII. *T. F.*

Ἐκόντες] Non itaque verbis tantum, ut vani Sophistae, & ipsi graviores Philosophi, contemptum mortis prae se ferebant; quorum pauci cum in rem praesentem ventum est, erectum illum atque imper-

ter-

ſerunt enim ſibi miſeri in univerſum quidem ſe futuros eſſe immortales, & perpetuo tempore victuros: unde etiam contemnunt mortem vulgo, ſuaque ſe ſponte occidendos praebent. Deinde vero primus illis legiſlator perſuaſit, omnes eſſe invicem fratres, poſtquam ſemel transgreſſi, Graecos Deos abnegaverint, adoraverint autem affixum illum cruci ſuum Sophiſtam, atque ex ipſius legibus vivant.

οἱ κακοδαίμονες, τὸ μὲν ὅλον ἀθάνατοι ἔσεσθαι, καὶ βιώσεσθαι τὸν ἀεὶ χρόνον. ὅθεν ὁ καταφρονοῦσι τοῦ θανάτου, καὶ ἑκόντες [b] αὐτοὺς ἐπιδιδόασιν οἱ πολλοί. ἔπειτα δὲ ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος ἔπεισεν αὐτοὺς, ὡς ἀδελφοὶ πάντες εἶεν ἀλλήλων· ἐπειδὰν ἅπαξ παραβάντες, θεοὺς μὲν τοὺς Ἑλληνικοὺς ἀπαρνήσωνται, τὸν δὲ ἀνεσκολοπισμένον ἐκεῖνον σοφιστὴν αὐτὸς προσκυνῶσι, καὶ κατὰ τοὺς ἐκείνου

[b] Αὐτοὺς] Ἑαυτοὺς *Fab.* Αὐτοὺς Edd.

78. Τοὺς Ἑλληνικοὺς ἀπαρνήσωνται] Μικρὰ κεφαλὴ, ὦ πρὸ βραχέος αἰτοὺς ϵ ταύρους * καὶ χρυσοῦς θυσιῶν ϵ ὁρμων ἀξίους, καὶ μὲ ϵ τ ἄλλον ὃν κατέχεας λῆρον περὶ τ † Ἑλληνικῶν θεῶν, νῦν τοὺς τοιούτους οὐκ ἀξίους φῆς παραβάσεως. *V.*

79. Τὸν δὲ ἀνεσκολοπισμένον] Οἷα ληρεῖς, ὦ κατάρατε, κατὰ τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ; ὃς ‡ σε ϵ τούτοις ἔνικεν, § ἀθανάτου δοξάσαι κολάσει, ὡς ¶ δοξάζεται, καὶ τὰ ἡμέτερα ἀφυρόεντα. ὦ τ ἀπεράντου συγχύσεως ϵ βδελυρίας πάσης γεμούσης εὐτραπελίας, μιαρὲ, καὶ ἀκάθαρτε, ἀλλότριε τ ζωῆς, καὶ μέτοχε τ αἰωνίου κολάσεως. *V.*

* Καὶ χρυσοῦς θυσ.] [Haec corrupta cenſeo. Reſpicit autem inprimis c. 5. θυσ. *M. du S.*

† Ἑλληνικῶν Ἑλλανίων. V.

‡ Ὃς σε] Σε huc inſeruit *Solan.* cum id ante editum legeretur poſt ἀθανάτου.

§ Ἀθανάτου — κολάσει] Ἀθανάτου - κολάσιος V.

¶ Παραβάτην &c.] Παραβάτη - διεσύρθη V. Sed emendationem primi Editoris ſecutus ſum. *M. du S.*

territum obtinuerunt animum. Non ita, inquam, Chriſtiani; apud quos mortis contemptus ex ipſa morte conſpiciebatur, non ex ſermonibus orationibusve ad pompam fere & a periculo procul habitis: quibus ſcilicet inimicorum inſana & impotenti prorſus rabie, ſupplicia omnisque generis tormenta imminebant. His non delati ſolum ac deprehenſi cervices alacriter ſubdebant; facile, ſi libuiſſet, abnegando Chriſtum ſubtracturi; verum reperti etiam qui ſeſe morti ultro, ut hic vere ait, offerrent. Cujus rei exempla apud Chriſtianos qui illius aetatis hiſtoriam proximi ipſi ſcripſere, invenias non pauca; unum tamen in his eximium, ad quod reſpexiſſe hunc noſtrum putem, narrat in *Apologia priore*, (anno uno aut altero ante hoc opus edita) *Juſtinus Martyr*, quem vide. De eodem argumento conſule etiam *M. Aurelium Anton.* XI. 3. & in eum locum *Gatakeri* notas, qui ex *Clemente Alex.* alluto loco probare nititur, hoc ab iis factitatum quos Eccleſia ut temerarios reſpuebat. Sed caute hic, ſi usquam alibi, judicandum cenſeo: ut enim temeritatis culpa abſolvi non poſſe arbitror, qui ſe ultro, nulla cogente neceſſitate, morti offerant: ita, ut heroicam quorumdam non poſſum quin ſuſpiciam fidem, qui ſe palam Chriſtianos, nullo cogente, profeſſi ad ſupplicia mox rapti ſunt. *M. du S.*

75. Ἔπειτα] Quemnam voluerit *primum Chriſtianorum Legiſlatorem* eſſe, qui verba hic facit, aut ſub ejus perſona Lucianus, haud multum ſane noſtra intereſt; cum utrique parum nota fuerit Chriſtianorum diſciplina. Sive enim *Moſem* ſive *Chriſtum* innuere voluerit, quos ſolos Legiſlatores agnovere unquam Chriſtiani, aut imperitum ſe prodiderit, aut ſibi non ſatis conſtabit. Moſes enim *pro fratribus habendos* eos ſolos ſancivit, qui ex eodem genere oriundi, aut, per circumciſionem aliosque Chriſtianis jam abrogatos ritus, inſititii eſſent: Chriſtus autem hujus dogmatis *verus Auctor*, idem ille eſt qui adorandus Chriſtianis proponitur; cum ille diverſos faciat. Unde & nonnullis Paulum deſignare viſus eſt. Sed fruſtra laborant qui quod neſcivit qui dicebat, facere volunt ut ſciverit. Sed pergamus. Chriſtianorum eam fuiſſe dicit diſciplinam, ut ſe pro fratribus mutuo haberent, idque legiſlatoris ſui, quisquis demum ille fuerit, charitatis mutuae jactum fundamentum. Hoc qui ait fando inaudierat; ut fors tulit, veriſſime. Quid dixerit vides: quid veri ſubſit minime monendus, quisquis Chriſtianus haec legis. *M. du S.*

Ibid. Ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος] Quis hic primus legiſlator Chriſtianorum? ipſemet Chriſtus, inquies. At non ita ſentit Lucianus. Quippe legiſlatorem hunc alium eſſe vult ab ἀνεσκολοπισμένου ἀνδρὸς, quod ſane in primis conſiderandum videtur. Paulum Apoſtolum deſignari exiſtimo, rationibus iis adductus, quae neminem latent, hac etiam non leviter commotus, quod toties apud Paulum fratrum appellatio, qua de hic agitur, occurrit. Aliud ſi intelligat Lucianus, fortaſſe alluſerit ad aliquod Pſeudo-Euangelium, ex eorum numero, quorum nomina, & aliquando teſtimonia, memini me apud Epiphanium legere. *T. F.*

78. Παραβάντες] Quid facias homini ſibi tam turpiter obloquenti? En tibi Lucianum illum, tam acrem Deorum ſuorum in omnibus opuſculis inſectatorem, nunc ſub neſcio cujus perſona Chriſtianos in invidiam ſummam idem ob factum adducentem? *M. du S.*

79. Ἀνεσκολοπ. — σοφιστὴν] Duplex his verbis crimen continetur; quod *ſophiſta*, quod *ut maleficus crucifixus*. Ad prius quod attinet; toto coelo, quod ajunt,

ἐκείνῳ νόμῳ βιῶσι. καταφρονοῦσιν οὖν ἁπάντων ἐξίσης, καὶ [a] κοινὰ ἡγοῦνται, ἄνευ τινὸς ἀκριβοῦς πίστεως τὰ τοιαῦτα παραδεξάμενοι. ἢν τοίνυν παρέλθῃ τις εἰς αὐτοὺς γόης, καὶ τεχνίτης ἄνθρωπος, καὶ πράγμασι χρῆσθαι δυνάμενος, αὐτίκα μάλα πλουσίως ἐν βραχεῖ ἐγένετο, ἰδιώταις ἀνθρώποις ἐγχαιρών.

Quare omnia reliqua aeque contemnunt, & arbitrantur communia, quae quidem nullo idoneo argumento receperunt. Si quis ergo ad illos veniat impostor, & callidus homo, & uti rebus qui sciat, ilicet brevi statim tempore dives factus homines imperitos albis dentibus deridet.

Πλὴν ἀλλ' ὁ Περεγρῖνος ἀφείθη ὑπὸ τοῦ τότε τῆς Συρίας ἄρχοντος, ἀνδρὸς φιλοσοφίᾳ χαίροντος, ὃς συνεὶς τὴν ἀπόνοιαν αὐτοῦ, καὶ ὅτι δέξαιτ' ἂν ἀποθανεῖν, ὡς δόξαν ὅτι τούτῳ ἀπολίποι, ἀφῆκεν αὐτὸν,

14. *Verum Peregrinus ab eo, qui tum praesidebat Syriae, dimissus est, viro, qui philosophiam amaret, quique intellecta istius amentia, eumque mortem optaturum, uti famam eo nomine relinqueret, hominem, ne di-*

[a] Κοινὰ] Sic & *Fl.* cum cett. Κενὰ *T. Fab.* male.

ajunt, errat Orator iste, qui *Sophistae* titulum Christo affingat, ab iis artibus alieniſſimo, quibus Sophistarum natio hominibus imponit: nec doctus, nec eruditus humanave facundia spectandus noster Jesus fuit, ut in invidiam hac de causa adducatur. At id cum ignorarent isti, simulque Christianis orbem jam plenum conspicerent, nec qua ratione tot hominibus persuaderi doctrina, a recepta immane quantum abhorrens, intelligerent, ad id quod promptum erat decucurrere, ut dicerent Auctorem illius doctrinae *Sophistam insignem*. Quibus si notior paulo fuisset, miracula potius, quibus fere suam invexit religionem, carpenda fuissent: carpendae prophetiae, quarum implemento se Messiam esse, tot ante seculis humano generi a Deo promissum, demonstravit: carpenda praeceptorum sanctitas, quae, lenociniis verborum procul, mentes hominum suo splendore illustrat & trahit. Haec Celsus aliique, sed frustra, tentarunt, a Christianis doctoribus solidissime, & a rebus ipsis refutati. *M. du S.*

82. Κοινὰ ἡγοῦνται] Etsi verti potest, eo significatu accipiendo κοινὸς, quo locis aliquot novi foederis usurpatur, mihi tamen ipse probat emendatio, nempe κενὰ ἡγοῦνται, *vana & futilia esse existimant*. Neque enim Graeci, quod quidem commemineri, ita usurpant κοινός. *T. F.*

Κοινὰ ἡγοῦνται] Hujus loci sensum, scripturaeque hujus veritatem jam pridem in dissertatiuncula asseruì, quam *de stylo novi Testamenti* in Academia Franequerana editam, aliis ejusdem argumenti adsuere dignatus est Cl. *Jac. Rhenferdius* in eo *syntagmate*, quod ejus opera an. 1701. prodiit. Quo cum amandare lectorem possem, ne tamen hac in parte operam nostram desideret, in pauca conferam quae fusius illic a me sunt jam dudum observata. De emendatione, ut vides, cogitavit *Tan. Faber*; quibus inductus rationibus, vix satis adsequor; nihil enim huic loco voce κοινὸς convenientius. Missio namque priore illo accusationis capite, ad posterius se jam accingens, a legislatore monet edoctos Christianos, sese mutuo *pro fratribus* habere. *IDCIRCO*, inquit jam, *omnia contemnunt*, (sua bona, scilicet, suas facultates) & eadem illa omnia *COMMUNIA habent* vel *ducunt* (ut inter *fratres* decet.) Egregium sane encomium primis illis Ecclesiae temporibus debitum, & ab infensissimis Christianae Religionis hostibus vi veritatis extortum. Agnoscis jam germanam eorum progeniem, quos in *Act. Apost.* II. 44. *omnia habuisse communia* legis. (Inter Ethnicos primus Pythagoras κοινὰ τὰ τῶν φίλων esse pronuntiavit, & reapse inter suos comprobavit. Vide *Porphyr.* No. 33.) At in sequiorem id mox partem insectator trahit noster, cum continuo ait; *si itaque transeat ad ipsos impostor, callidus, versutus, quique foro sciat uti & suis consulere rebus, repente dives fiet, usus hominibus facilibus, largis, & simplicibus*. Quae cum ita sint, & omnia usque adeo liquida & aperta, quid emendatione opus fuit, qua depravatur textus, non juvatur? Fuit etiam repertus qui vocem κοινὸς hoc in loco de *impuritate* contenderet intelligendam. Quo quid absurdius aut insscitius excogitari possit, non video. In G. tamen Pasoris codice qui forte ad manus pervenit meas, notatum video, κοινὰ *impura*. Hujus discipulus *Pfochenius* arripuit. Sed his missis de re ipsa vide *Just. mart.* dial. cum Tryph. 308. *M. du S.*

Κοινὰ ἡγοῦνται] Propter spem immortalitatis, propter amorem mutuum, *contemnunt reliqua*, opes, divitias, & *communia putant*, ut aquam, ut aërem. Nimis nota est vetus illa bonorum communio, nimis aperte eodem referuntur sequentia, quam ut vel de illa Hellenistica notione τῷ κοινῷ h. e. *profani*, vel de emendatione in κενὰ, in mentem venire nobis debeat. *J. M. G.*

Ibid. Ἀνδ τινὸς ἀκρ. πίστ.] Christianorum tam effusam in suos beneficentiam cum elevare aliter non posset, stultam fuisse ex eo ostendere conatur, quod quae-

dignum quidem poena ratus, dimisit. At ille in patriam reversus deprehendit flagrantem adhuc illam de patre interfecto famam, & multos accusationem intentantes. Verum etiam pleraeque ipsius opes per illam peregrinationem direptae fuerant, solis relictis agris quindecim circiter talentorum. Tota enim, quam reliquerat senex, substantia triginta forte talentorum fuerit; non quinquies mille, ut ridiculus iste dixit Theagenes. Tanti enim nec universa Parianorum urbs, si vicinas sibi quinque alias assumat, forte vendatur, ipsis cum

ὑδὲ τ κολάσεως ϛ παλαιῶν ἄξιον. ὁ δὲ εἰς 95 τ [b] οἰκείαν ἐπανελθών, καλαλαμβάν τὸ ϖερὶ τῦ ϖατρῴυ φόνυ ἔτι φλεγμαῖνον, ϗ ϖολλὰς τὰς ἐπαναλειυομένας τ καθηγορίας. διήρπαστο δὲ τὰ ϖλεῖστα τ τ κτημάτων ϖρὸ τ ἀποδημίαν αὐτῦ, ϗ μόνοι ὑπελείποντο οἱ ἀγροὶ ὅσον εἰς ϖενταικαίδεκα τάλαντα· ἦν γ ἡ ϖᾶσα ὐσία τριάκοντά ϖου ταλάντων ἀξία, ἣν ὁ γέρων κατέλιπεν, ὐχ ὥσϖερ ὁ ϖαγγέλοι Θεαγένης ἔλεγε, ϛ ϖεντακισχιλίων. τοσύτυ γ ὐδὲ ἡ ϖᾶσα τ Παριανῶν ϖόλις, ϖέντε σὺν αὐτῇ τὰς γειτνιώσας ϖροσλαβῦσα, ϖραθείη ἄν, αὐτοῖς ἀν-

[b] Οἰκείαν] Sic Mſ. RG. Οἰκίαν Edd.

6. Τῶν Παριανῶν πόλις] Παριανὸς ὡς ἔοικεν Περιηγητ, ἀλλὰ Πάριος τ ἦσυ. V.

quaeſtoribus aerarii ſui temere pecuniam publicam committant, nec ſatis ſibi ab eorum fraude caveant. Qua in re quamquam a Chriſtianis peccatum fuiſſe nullibi lego, caviſſe tamen videntur Apoſtoli ne committerent ut huic crimini unquam ipſi paterent, cum menſarum a ſe ablegata cura, verbi ſibi ſolius miniſterium reſervarunt; Eccleſiisque, ut ſibi viros quam probatiſſimos in eam rem quaeque praeficerent, auctores fuerunt. V. *Act.* VI. V. *Celſ.* ap. *Orig.* I. 8. & *Cav. Praef.* a 3. *M. du S.*

86. Αὐτίκα μάλα ϗ βραχεῖ] Nemo non videt iſtud ϗ βραχεῖ poſſe eſſe gloſſema τῦ, αὐτίκα μάλα: ſed ut Graeci dicunt αὖ πάλιν & βάσκ' ἰδι, &c. ita hoc quoque ſtare poteſt. *T. F.*

87. Ἰδιώταις ἀνθρώποις ἐγχανὼν] *Simplicibus hominibus inhians*, ait Interpolator, ſed plane ſimpliciter. Vertere enim debuerat, *Simplices homines illudens.* Ita *Ariſtophanes* ϗ Νεφέλαις.

Μάτην ἐμοὶ κεκλαύσετ, ϗ σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξει.

quo loco quia, ſi ſatis memini, nil Graecus Scholiaſtes dixerat, turpiter vero ſe dedit *Nicodemus Friſchlinus, tum neque a me flebitur, tu vero morieris ore hianti.* bis peccat. Verte. *Fruſtra ego tum flevero, tu enim me illuſo morieris.* Locum ipſum adire operae pretium erit. Eum ſi legiſſet *H. Stephanus*, non credidiſſet lexicographis quibusdam male conciliatis, imo eos refutaſſet. Ceterum non hic tantum ea vox eſt ab *Ariſtophane* uſurpata, ſed in Ἱππεῦσι quoque tribus ante act. v. verſibus,

— ἐγχανεῖται τῇ πόλει.
— *urbem illuſerit.*

ubi Schol. ἐνυβρίσει. Iterum ϗ Σφηξίν.

Κ' ὐκ ἐγχανεῖται —

Scholiaſtes ἐγελάσει. Ita enim uſurpaſſe τὸ ἐγχάσκω arbitror. Locus non ſuccurrit. Cæterum interpretem depravavit interpolator; ille enim ſenſum viderat. *Quippe qui*, ait, *hominum idiotarum ſimplicitate abuti queat.* Eat nunc juventus & ſpecioſae librorum fronti credat. *T. F.*

Ibid. Ἐγχανὼν] Credebam olim eodem ſenſu hic uſurpaſſe, quo N. Δ. VI. ἀκκοπρίοις ἐπιχαίνετε dixit, & hic ἐπιχανὼν ſcribendum eſſe; ſed emendatione opus non eſt, vide quid ex *Ariſtophane* ad eam rem attulerit *T. Faber*, & confer Μισ. c. 14. ἀπιστί σοι πλατὺ ἐγχανών, emuncta ſc. pecunia. *M. du S.*

94. Οὐδὲ τ κολάσεως] Humanitati Praeſidis tribuit, quod fortaſſe reſcripto imperatoris referri debuit. Conſule *Euſeb.* IV. 13. qui mihi ad manum nunc non eſt. *M. du S.*

95. Οἰκίαν] In Mſ. Cod. Bibl. Reg. legitur planiſſime, οἰκείαν, *patriam*, ſcil. γῆν. *T. F.*

Οἰκίαν] Ex Mſ. Reg. G. In Impreſſis enim omnibus erat οἰκίαν. Vid. c. 30. *M. du S.*

6. Παριανῶν πόλις] Στέφανος. Πάριον, πόλις ϗ Ἑλλησπόντυ &c. τὸ ἐθνικὸν Πάριος. ὁ πολίτης Παριανός. *F. G.*

Παριανῶν πόλις] Peregrini haec itaque patria, quod & *Athenagoras* confirmat, quem vid. p. 72. & 73. & *Scaligeri* notas, ad *Euſeb.* Chron. p. 220. & 221. Ubi errat vir ſummus, dum oblatam eam Apologiam *M. Aurelio* & L. Vero adſtruere conatur; eo ipſo quo ſe Peregrinus combuſſit anno. Vid. Ἀλεξ. c. 2. Optime autem hic ridet magnitudinem ſummae a Theagene dictae, quae, ut ſupra monitum eſt, ad decies ferme centena millia librarum Anglicanarum redibat: cum verus ejus Cenſus octo ad ſummum millia efficeret. *M. du S.*

ἀνθρώποις, καὶ βοσκήμασι, καὶ τῇ λοιπῇ παρασκευῇ.

hominibus, & pecudibus, & apparatu reliquo.

Ἀλλ' ἔτι γε ἡ καταγορία καὶ τὸ ἔγκλημα θερμὸν ἦν, καὶ ἐῴκει οὐκ εἰς μακρὰν ἐπαναστήσεσθαί τις αὐτῷ. καὶ μάλιστα ὁ δῆμος αὐτὸς ἠγανάκτει, χρηστὸν, ὡς ἔφασαν οἱ ἰδόντες, γέροντα προπεμπόντες, ὅτως ἀσεβῶς ἀπολωλότα. ὁ δὲ σοφὸς οὗτος Πρωτεὺς πρὸς ἅπαντα ταῦτα σκέψασθε οἷόν τι ἐξεῦρε, καὶ ὅπως τὸν κίνδυνον διέφυγε. παρελθὼν γὰρ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Παριανῶν (κόμα δὲ ἤδη, καὶ τρίβωνα πεπαρὸν ἠμπείχετο, καὶ πήραν παρήρτητο, καὶ τὸ ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ἦν, καὶ ὅλως μάλα τραγικῶς ἐσκεύαστο.) τοιοῦτος ὢν ἐπιφανεὶς αὐτοῖς, ἀφεῖναι ἔφη τὴν οὐσίαν, ἣν ὁ μακαρίτης πατὴρ αὐτῷ κατέλιπε, δημοσίαν εἶναι πᾶσαν. τοῦτο ὡς ἤκουσεν ὁ δῆμος, πένητες ἄνθρωποι, καὶ πρὸς εὐνομίας κεχυμένοι, ἀνέκραγον εὐθὺς ἕνα φιλόσοφον, ἕνα φιλόπατριν, ἕνα Διογένους καὶ Κράτητος ζηλωτήν. οἱ δὲ ἐχθροὶ ἐπεφίμωντο. κἂν εἴ τις

15. *Verum tamen accusatio illa & crimen adhuc calebat, videbaturque futurum, ut non ita multo post aliquis contra illum consurgeret. Et maxime ipse indigne ferebat populus, bonum senem, uti dicebant, qui viderant, impie adeo periisse lugentes. At sapiens iste Proteus ad haec omnia videte quid invenerit, & qua ratione effugerit periculum. Progressus nempe in Parianorum concionem (jam autem comam aluerat, & pallium induerat sordidum, & suspenderat peram, & in manu fustis erat, & tragicum omnino habitum sumserat.) Sic ergo in conspectum illorum prodiens, permittere se ait, ut universa patris sui felicis memoriae substantia sit publica. Hoc ut populus audivit, homines pauperes & inhiantes largitionibus, statim exclamant,* Unum Sapientiae, unum patriae amatorem! unum Diogenis & Cratetis aemulum! *Inimicis autem os jam obturatum erat, & si quis caedis*

18. Παριανῶν] Πάριον urbs in Hellesponto. vid. *Steph.* περὶ πόλεων. *M. V. La Croze.*

19. Κόμα δὲ ἤδη] Corrupta esse haec verba existimo. Reliqua enim omnia Cynicum sapiunt, sola illa *coma* abhorret a reliquo cultu. In descriptione autem caetera huic simili cum χρῷ κυρίας differre dicitur, Δραπ. c. 27. cui statim additur σὺν γενείῳ βαθεῖ. Mox ibidem cap. 28. additur ἐκόμα δὲ καὶ τὸ γένειον ἐτίλλετο, sed ego levi mutatione scrupulum illum sustuli, dum, ut illic ostendam, doceo legendum esse ἐκόμα δὲ τὸ γένειον, καὶ ἐτίλλετο. Certe apud nullum scriptorem κομᾶν simpliciter prolatum de barba, quod hic oportuit, dictum invenietur. Apud *Xenoph.* quidem, quod huc apprime facere mihi videtur, haec verba extant p. Ed. *Steph.* 516. l. 15. πρὶν ἂν τὸ γένειον τῇ κεφαλῇ ὁμοίως κομήσῃ. Et hic itaque de barba aliquid additum oportuit, quod sine Mss. ope ut conjicere non adeo difficile est, ita cum aliqua audacia conjunctum, si frequenter id fiat, videri possit. De locis ex *Cynico* ad hanc rem spectantibus vide nos ad illius opusculi cap. 1. *M. du S.*

23. Ἀφεῖναι — τὴν οὐσίαν] Gymnosophistas aliosque, ut liberius philosopharentur, itidem interdum relinquere suas opes solitos, quod & discipuli Christi fecitarunt, ad *Evang. Matth.* XIX. 27. compluribus exemplis, non omisso hoc Luciani, probat Rever. *J. Elsner.* l. d. p. 90. 91. *J. F. R.*

24. Εἶναι] Ἀφεῖναι εἶναι. Hunc pleonasmum verbi εἶναι vide etiam supra *de Calum.* c. 20. & 16. Et *Pseudol.* c. 6. & 25. *Necyom.* §. 16. *Eustath.* ad *Hom.* Il. A. 20. *Hemst.* ad Judic. vocal. fin. *Diog. Laërt.* vit. *Plat.* p. 168. φάναι — ἰατροὺς εἶναι. *J. F. R.*

33. Ἐφόδια τοὺς Χρις. ἔχων] Quam memores Christiani fuerint hospitalitatis, ex acerbissimorum hostium *Juliani* & Luciani testimoniis adparere, tradit Rev. *J. Elsner.* in Ep. ad *Hebr.* XIII. 2. *J. F. R.*

34. Δορυφορούμενον] Ut Nigr. c. 14. & N. Δ. VI. sic etiam usus est *Philostratus* V. Soph. p. 582. in *Aristid.* *M. du S.*

Ibid. Ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν] Optime. Sed hinc emendandus locus qui in *Fugitivis* (c. 17.) occurrit, σὺν ἅπασιν ἀφθόνως βιοῦντας. leg. ἀφθόνοις. *T. F.*

Ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν] Conf. infra *Saturn.* c. 19. σὺν οἷς εἶην. *J. F. R.*

35. Εἶτα θεραπεύσας τι καὶ εἰς ἐκείνους (ὤφθη γάρ του, ὡς οἶμαι, ἰδίων τῶν ἀπορρήτων αὐτοῖς)] Impius Lucianus & qui Christianos saepe suggillat, licet eos & eorum legem sanctissimam non noverit. Hoc loco manifeste confundit Judaicos ritus cum Christianorum lege. Judaei enim erant ii, qui offendebantur quodam ciborum genere, at Christianis (ut Petrus Apostolus docet) cibi nulli polluti existimabantur. *J. P. a G.*

Ibid. Παρανομήσας] Tandem ergo vanum hunc & scelestum hominem deprehenderunt Christiani. *M. du S.*

36. Ὤφθη

dis injicere mentionem conaretur, lapidibus statim petebatur.

16. *Iterum ergo in aliud exilium atque errorem egressus est, satis luculenti viatici instar habens Christianos, quorum satellitio instructus copiis omnibus abundabat. Atque aliquamdiu ita alebatur. Deinde migratis etiam illorum legibus, visus enim, puto, fuerat prohibito illis cibo uti; cum non amplius eum admitterent, ad indigentiam redactus aequum censebat, retractata donatione, a civitate repetere bona sua: datoque libello recipere illa Imperatoris jussis postulabat. Deinde, missis contra ipsum a civitate Legatis, frustra fuit, jussusque in his, quae nemine cogente constituisset, manere.*

17. *Post haec tertia ab illo suscepta in Aegyptum peregrinatio ad Agathobulum, ubi admirabilem illam exercitationem suscepit, ut rasa dimidia capitis parte, oblita laeto facie, in multo circumstantium populo, fricando pudendo, illud quod indifferens ab istis vocatur,*

ἐπιχειρήσειε μεμνῆσθαι τοῦ Φίλου, λίθοις εὐθὺς ἐβάλλετο.

Ἐξῆλθεν οὖν τὸ δεύτερον πλανησόμενος, ἱκανὰ ἐφόδια τοὺς Χριστιανοὺς ἔχων, ὑφ' ὧν διαφορούμενος, ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν. καὶ χρόνον μέν τινα οὕτως ἐβόσκετο. εἶτα νομίσας τι καὶ ἐς ἐκείνους (ὤφθη γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἐδίων τῶν ἀπορρήτων αὐτοῖς) οὐκ ἔτι προσιεμένων αὐτὸν ἀπορούμενος, ἐκ παλινῳδίας ᾤετο δεῖν ἀπαιτεῖν πάλιν τὰ τῆς πόλεως τὰ κτήματα, καὶ γραμματεῖον ἐπιδοὺς, ἠξίου ταῦτα κομίσασθαι, κελεύσαντος βασιλέως. εἶτα τῆς πόλεως ἀντιπρεσβευσαμένης, οὐδὲν ἐπράχθη, ἀλλ' ἐμμένειν ἐκελεύσθη, οἷς ἅπαξ διέγνω, μηδενὸς καταναγκάσαντος.

Τρίτην ὅπι τούτοις ἀποδημίαν εἰς Αἴγυπτον πάλιν τὴν Ἀγαθόβουλον, ἵνα τὴν θαυμαστὴν ἄσκησιν διήσκησε, ξυρόμενος μὲν τὸ ἥμισυ τῆς κεφαλῆς, χριόμενος δὲ πηλῷ τὸ πρόσωπον, ἐν πολλῷ δὲ τῷ περιεστώτων δήμῳ ἀναφλῶν τὸ αἰδοῖον, καὶ [a] τὸ ἀδιάφορον δὴ τοῦτο

[a] Τὸ ἀδιάφορον] Sic Edd. omnes. Τῶν ἀδιαφόρων — καλυμμάτων *Tan. Fab.* Ἀδιάφθορον Mſ. RG. male.

42. Εἶτα τῆς πόλεως ἀντιπρεσβευσαμένης] Καὶ πῶς, εἰ πατραλοίας Περεγρῖνος, οὐκ ἀντεκλήθη ὥσπερ τῶν Παριανῶν [*] τῆς παιδροκτονίας, ἀπαιτεμένων τὸν ἀγῶνα τὸν παιδροκτονίαν, ὡς ἔφης, ἀφειμένων τούτοις ἀγρῶν; ἀλλ' εἰς πάντας συνοφαντεῖς, πάσης ἀρετῆς σκῶπτε, καὶ ἀβδόλου. *V.*

[*] Τῆς πατροκτονίας] Τὴν πατροκτονίαν. V.

36. Ὤφθη γάρ τι; ὡς οἶμαι, ἰδίων τῶν ἀπορρήτων αὐτοῖς] Accusat hic *Tanaq. Faber* Auctorem, quod Christianorum legem non noverit, & confuderit Judaicos ritus cum Christianorum lege. Verum ego quidem illud heic non video: quoniam per illa ἀπόρρητα τοῖς Χριστιανοῖς, quae ederit Peregrinus ille, intelligi possunt εἰδωλόθυτα, aut αἷμα, aut πνικτόν: quae primis Christianis ex decreto Apostolorum erant ἀπόρρητα. Et ab illis diligentissime sese abstinuisse Christianos primævos, docent Patres veteres. Certe *Justinus*, *Minutius Felix*, *Tertullianus* aliique ab εἰδωλοθύτοις sedulo sibi cavisse Christianos, tradunt. *L. Bos.*

42. Βασιλέως] Imperatorem Romanum intellige, non regem aliquem, quod quidam facit. *T. F.*

47. Ἀγαθόβουλον] Eundem esse existimo, cujus in *Demonactis* vita meminit cap. 3. vid. Chron. *Euseb.* A. C. 122. *M. du S.*

48. Ξυρόμενος] *Plut.* 627. f. *M. du S.*

49. Χριόμενος δὲ πηλῷ τὸ πρόσωπον] Sic de Crescente Cynico *Tatianus* orat. ad Græcos: ἀβδὸ πηλίνης ὄψεως δαιμονῶντα. Sordidi enim erant Cynici. *L. Bos.*

Χριόμενος δὲ πηλῷ] Meminit & *Tatianus* πηλίνης ὄψεως de crescente Cynico loquens, p. 81. Quo vero consilio id egerint Cynici, non satis assequor, non enim *sordes* tantum notant. *M. du S.*

51. Ἀναφλῶν τὸ αἰδοῖον] Qui id faciunt, Cynicam Venerem exercere dicuntur, ii videlicet, *qui pellicem lava utuntur*, ut ait hominum omnium impudentissimus *Martialis*. Allusio facta ad Ἀναφλῶν locum dedit joco *Aristophanis* ὁ Ἐκκλησιαζούσαις,

Ἀναφλύσιον ζητῶν τιν' ἄνθρωπον ——

quem optime animadvertit Græcus Interpres; ait enim, Ἀναφλύσιον, παρὰ τὸ, ἀναφλᾶν, πάσχειν. Quod equidem non video cur *Meursio* displicuerit. *T. F.*

τοῦτο καλούμενον ἐπιδεικνύμενος. εἶτα παίων, ἢ παιόμενος νάρθηκι εἰς τὰς πυγὰς, ἢ ἄλλα πολλὰ νεανικώτερα θαυμαλοποιῶν.

in se ostenderet; deinde vel pulsaret ipse, vel pulsandas ferula nates aliis praeberet, aliaque vehementiora etiam spectacula ederet.

55

Ἐκεῖθεν δὲ οὕτω παρεσκευασμένος, ἐπὶ Ἰταλίαν ἔπλευσε, καὶ ἀποβὰς τῆς νεὼς, εὐθὺς ἐλοιδορεῖτο πᾶσι, καὶ μάλιστα τῷ βασιλεῖ, πραότατον αὐτὸν καὶ ἡμερώτατον εἰδώς· ὅτε ἀσφαλῶς ἐτόλμα. ἐκείνῳ γὰρ, ὡς εἰκὸς, ὀλίγον ἔμελε τῶν βλασφημιῶν, καὶ οὐκ ἠξίου φιλοσοφίαν ὑποδυόμενόν τινα χολάζειν ἐπὶ ῥήμασι, καὶ μάλιστα τέχνην τινὰ τὸ λοιδορεῖσθαι ποιούμενον. τούτῳ δὲ καὶ ἀπὸ τούτων τὰ τῆς δόξης ηὐξάνετο· πᾶσι γὰρ τοῖς ἰδιώταις καὶ περιβλεπτος ἦν ἐπὶ τῇ ἀπονοίᾳ, μέχρι δὴ ὁ τὴν πόλιν ἐπιτετραμμένος ἀνὴρ σοφὸς ἀπέπεμψεν αὐτὸν ἀμέτρως ἐντρυφῶντα τῷ πράγματι, εἰπὼν μὴ δεῖσθαι τὴν πόλιν τοιούτου φιλοσόφου.

18. *Hinc autem sic instructus navigavit in Italiam, & egressus navi maledicere statim coepit omnibus, Imperatori maxime, quem mitissimum sciret maxsuetissimumque: quo majori confidentia ausus est. Parum enim ille, ut par erat, curabat maledicta, neque dignum se censebat, hominem philosophiae larvam indutum propter verba punire, cum praesertim, qui sibi artem ipsum illud maledicere fecisset. Isti vero etiam inde fama crevit. Apud imperitos enim propter ipsam hanc amentiam erat conspicuus, donec Praefectus urbis, vir sapiens, nimis se petulanter ea in ore gerentem ejecit, praefatus, non indigere urbem*

58. Καὶ μάλιστα τῷ βασιλεῖ] Βέλτιον ἡ Μάρκῳ Ἀντωνίνῳ, οἶμαι, λέγει. *V.*

Ibid. Καὶ τὸ ἀδιάφορον δὴ τοῦτο καλούμενον ἐπιδεικνύμενος] Corrigendus Interpres, sed Graeca prius. Legendum enim καὶ τὴν ἀδιαφόρων δὴ τοῦτο καλουμένων ἐπιδεικνύμενος, *oratione habita probans* (id enim est ἐπιδεικνύμενος) *hoc esse ex eorum numero quae ἀδιάφορα, seu indifferentia apud Philosophos vocitantur.* Quod autem in Mſ. Regio legitur ἀδιάφθορον, neminem sanae mentis morari debet. *T. F.*

Καὶ τὸ ἀδιάφορον] An scribendum καὶ τὴν ἀδιαφόρων δὴ τοῦτο καλουμένων ἐπιδεικνύμενος; *F. G.*

Ibid. Τὸ ἀδιάφορον] Cynicum illud ἀδιάφορον ea sententia accipiendum, qua *Sext. Empir.* Pyrrh. I, 152. Καὶ παρ' ἡμῖν μὲν τὸ μοιχεύειν ἀπειρῆσθαι, παρὰ δὲ Μασσαγέταις ἀδιαφορίας ἴδιον παραδίδοσθαι. Caeterum foedissimum illud ἀναιδείαν ipsi habitum esse ἀδιάφορον, disertius quam vellem ostendit Dio ille hac parte κοπρόσομος, non *Chrysostomus*, Orat. VI, ſ. de Tyrannide p. 96. *J. M. G.*

53. Νάρθηκι] *Hieronymus* in Marcellae viduae Epitaphio; *nec mirum si in plateis & in foro rerum venalium fictus uriolus stultorum verberet nates, &c.* sed hoc prorsus diversum. *M. du S.*

54. Νεανικώτερα] Dedi *vehementiora.* Haec saepe verbi vis est, illustrata a Gevartio ad *Statii Sylv.* I, 4, 51. ſ. Papin. lectt. I, 32. itemque a *Joh Andr. Bosio* Diſſ. ad 2. *Tim.* II, 22. ſ. νεωτερικὰς ἐπιθυμίας. *J. M. G.*

Ibid. Θαυματοποιῶν] Adi *Casaub.* ad Athenaeum & *Theophr.* Id vocat θαυματουργεῖν Xenophon ὁ Συρακούσιος. *T. F.*

58. Βασιλεῖ, πραότατον] Temporis ratio de *M. Aurelio* ut intelligatur, non sinit, cui haec alioquin optime conveniant; nam octo utique anni intercesserint oportet, cum duas ante hanc Olympiades memoret praeter tempus, quod Romae ab eo actum incertum est. Antoninum ergo Pium designat, in quem etiam optime quadrant. *M. du S.*

59. Πραότατον] Designat imperatorem Marcum. Alii Vespasianum esse volunt. Mihi non placet. *T. F.*

62. Φιλοσοφίαν ὑποδυόμενον] I. e. induentem, suscipientem philosophiam. *F. G.*

63. Τέχνην] Cynicorum enim ars erat conviciari. De Phrasi vide Mich. c. 30. Ὀρχ. 9. & 21. *M. du S.*

67. Ἀπονοίᾳ] *Astutiam* Interp. pessime, alioqui esset ἀβουλίᾳ. *T. F.*

Ibid. Ὁ τὴν πόλιν ἐπιτετραμμένος] *Reipublica Procurator.* Interpr. sed ridicule. Quippe vertendum fuit, *Praefectus urbis.* Si sub Vespasiano factum hoc intelligas, de Muciano loquitur. Sed mihi secus videtur. *T. F.*

Ibid. Τὴν πόλιν] Romanam rempubl. fortasse. Nam τὴν πόλιν ἐπιτετραμμένος, *urbis praefectus.* *F. G.*

Τὴν πόλιν ἐπιτ.] Quis ille ex Historia, mihi non constat. *M. du S.*

74. Καὶ προσίλαυνε κατὰ τοῦτο τῷ Μουσωνίῳ] *Et tunc temporis profectus est ad Musonium*, &c. Interp. Sed longe a vero abit. Videlicet ignoratio τῷ προσιλαύνειν homini imposuit. Sic autem intelligendus est locus: κατὰ τοῦτο (scilicet τῆς πόλεως ἐκβληθῆναι, id est, exilium,

bem tali Philoſopho. Verum enim vero hoc ipſum celebriorem reddidit, cum in ore eſſet omnium Philoſophus propter dicendi fiduciam & nimiam libertatem urbe exactus: idque ipſum admovit hominem ad Muſonium, & Dionem, & Epictetum, & ſi quis alius ſimili conditione fuit.

19. *Ita certe in Graeciam cum veniſſet, jam Elienſibus maledicebat: jam ſuadebat Graecis, uti arma contra Romanos caperent: jam virum doctrina pariter & dignitate eminentem, quod praeter caetera hoc beneficium Graeciae praeſtiterat, ut aquam perduceret Olympiam, & prohiberet ne porro ſibi perirent ſpectatores, maledictis inceſſebat, velut qui effeminaret Graecos; cum deceret ſitim ferre ſpectatores Olympiorum, quin, ita me Jupiter, perire multos illorum a morbis vehementibus, qui tum propter regionis ſiccitatem, in*

ωλὴν ἀλλὰ ϗ τοῦτο κλεινὸν αὐτῷ, ϗ ἀφ' ϛόματος ἦν ἅπασιν, ὁ Φιλόσοφος ἀφ' ἡ παῤῥησίαν, ϗ ἡ ἄγαν ἐλευθερίαν ἐξελαθείς. ϗ ϖροσήλαυνε χ[ρ]ι[α] τοῦτο τῷ Μυσωνίῳ, ϗ Δίωνι, ϗ Ἐπικτήτῳ, ϗ εἴ τις ἄλλος ἐν ϖαραϛάσει τοιαύτῃ ἐγένετο.

Οὕτω δὴ ὅτε ἡ Ἑλλάδα ἐλθὼν, ἄρτι μὲ Ἠλείοις ἐλοιδορεῖτο, ἄρτι δὲ τοὺς Ἕλληνας ἔπειθεν ἀνταράξαι ὅπλα Ῥωμαίοις, ἄνδρα ϖαιδείᾳ ϗ ἀξιώμασι ϖρέχοντα, διότι ϗ ἐν τοῖς ἄλλοις εὖ ἐποίησε τὴ Ἑλλάδα, ϗ ὕδωρ ἐπήγαγε τῇ Ὀλυμπίᾳ, ϗ ἔπαυσε διψῇ ἀπολλυμένους τοὺς ϖανηγυριϛὰς, κακῶς ἠγόρευεν ὡς καλαθηλύναντα τοὺς Ἕλληνας, δέον τοὺς θεατὰς τῶν Ὀλυμπίων ἀφθόνως διψῶντας, ϗ νὴ Δία γε ϗ ἀποθνήσκειν ϖολλοὺς αὐτῶν ὑπὸ σφοδρῶν τῶν νόσων, αἱ τότε ἀφ' τὸ ξηρὸν τοῦ χω-

a Τοῦτο] Τούτῳ *Schol.* Ταὐτὸ *Guj.* melius.

74. Τούτῳ τῷ Μυσωνίῳ] Κυνικοὶ Ϲ ὄντες, ἢ ϗ ἄλλως φιλόσοφοι ἐλέγχειν ἔργον ϖεϖοιημένοι. Ἐπίκτητον μὲ οὖν Στωϊκὸν οἶδα, Δίωνα δὲ τὸν Πρυσαέα, ᾧ Ϲ *ἰπώνυμον ὁ Χρυσόϛομος, ὃς Ϲ λόγως ἐκδέδωκε † ἰκανοὺς, σπουδαίως τῷ ὄντι Ϲ ϖαιδείας ἀφιλείας μισεῖν. *V.*

* Ἐπώνυμον] Hoc recepi ex V. cum *Solano*; nam ἰπώνυμος male Edit. *Cler.* eſt enim ἐπώνυμος, cui etiam cognomentum erat. *J. F. R.*

† Ἱκανὸς) Et hoc recepi ex V. pro edito ἱκανῶς. *J. F. R.*

ilium, de quo loquitur) ϖροσήλαυνε τῷ Μυσωνίῳ, &c. *hac re fiebat ut ad gloriam Muſonii* (qui ſub Nerone pulſus in exilium fuerat) *acceſſiſſet aut perveniſſe videretur*, vel, ſi ita mavis, *Hac re adaquabat Muſonios, Dionas*, &c. Ne quis autem dubitandi locus ſit, conſtat ea tempeſtate Muſonium exulem non fuiſſe. Teſtem ſi vis, *Xiphilinum* dabo, qui nominatim Muſonium excipit, Καὶ ϖάντας αὐτίκα τοὺς φιλοσόφους ὁ Οὐεσϖασιανὸς, ϖλὴν τοῦ Μυσωνίου, ἐκ ϖόλεως ἐξέβαλεν. *T. F.*

Ibid. Κατὰ τοῦτο] Ταὐτὸ ſcribend. videtur, i. e. & eodem tranſibat quo Muſonius, Dio, Epictetusque & ſi quis alius, &c. *eodem*, i. e. in eundem ſtatum veniebat. *F. G.*

Ibid. Μυσωνίῳ] Apollonio Tyaneo hic coætaneus. Vid. infra Νιφ. c. 1. & *Philoſtr.* p. 125. cum notis, & 187. *M. du S.* Muſonius Rufus Epicteti praeceptor fuit, de quo multa *Tacit. Arrian. Stob.* *J. J. Wetſt.*

75. Δίωνι] Sub Domitiano etiam hic notus, exul, quamvis ſponte exulaſſe dicatur a *Philoſtr.* p. 488. *M. du S.*

Ibid. Ἐπικτήτῳ] Cujus etiamnum ſcripta ſuperſunt. *M. du S.*

77. Ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐλθὼν] Poſt iter in Italiam in Graecia quae mox ſequuntur geſta ſunt, VIII. annis ante ultimam illam qua ſe combuſſit Olympiadem, unde conficitur de *Antonino Pio* intelligenda ſuperiora. *M. du S.*

80. Ἄνδρα] Herodem Atticum deſignat. Adi omnino *Philoſtratum* vit. Soph. p. 551. ubi inter alia ejus opera magnifica ait Ἀνέθηκε δὲ ϗ τῷ Πυθίῳ τὸ Πυθοῖ ϛάδιον, ϗ τῷ Διὶ τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ ὕδωρ. unde huic loco lux magna affulget. Ex *Aeliano* etiam diſcas, quam gravis Olympiae ſpectantibus fuerit ſol; apud quem herus ſervo cum minari graviſſima vult, ſpectatum ſe Olympiam miſſurum dicit; V. H. XIV. 18. Idem *Philoſtratus* diſertis verbis ait, ἐπηκολούθει δὲ τῷ Ἡρώδῃ κακῶς ἀγορεύων αὐτὸν ἡμιθαφθέντα γλώττῃ p. 563. *M. du S.*

Ἄνδρα — ϖρεῦχοντα] Herodes Atticus. Vid. *Philoſtr.* vit. Sophiſt. L. 2. §. 5. p. 551. 13. it. ibid. §. 13. p. 563. Vide notas *Olearii*. *M. V. La Croze.*

82. Ὕδωρ ἐπήγαγε τῇ Ὀλυμπίᾳ] Qui vertunt, *Adduxit aquam in Olympiam*, poterant illi eadem ratione dicere, *venit in Romam, in Athenas ivit.* Deliciae & lautitias hominum! *T. F.*

95. Τοι-

χωρίς, ἐν πολλῷ τῷ πλήθει ἐπεπόλαζον· καὶ ταῦτα ἔλεγε, πίνων τοῦ αὐτοῦ ὕδατος. ὡς δὲ μικροῦ κατέλευσαν αὐτὸν, ὑποδραμόντες ἅπαντες, τότε μὲν ὑπὸ τὸν Δία καταφυγὼν ὁ γεννάδας, εὗρε τὸ μὴ ἀποθανεῖν.

magna multitudine frequentes erant. Et haec dicebat bibens ipse de eadem aqua. Cum vero parum abessent, quin lapidibus illum, concursu omnium facto, obruerent: tum ad Jovem confugiens vir fortis, mortem evitavit.

Ἐς δὲ τὴν ἑξῆς Ὀλυμπιάδα, λόγον τινὰ μετὰ τεττάρων ἐτῶν συνθεὶς τὸν μετὰ μέσον, ἐξήνεγκε πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἔπαινον ὑπὲρ [a] τοῦ τὸ ὕδωρ ἐπαγαγόντος, καὶ ἀπολογίαν ὑπὲρ τοῦ τότε φυγῆς. ἤδη δὲ ἀμελούμενος ὑπ' ἀπάντων, καὶ μηκέθ' ὁμοίως θεώμενος ὤν, ἕωλα γὰρ ἦν ἅπαντα, καὶ οὐδὲν ἔτι καινουργεῖν ἐδύνατο, ἐφ' ὅτῳ ἐκπλήξει τοὺς ἐντυγχάνοντας, καὶ θαυμάζειν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀποβλέπειν ποιήσει, ὅθεν ἐξαρχῆς ὁρμήν τινα ἔρωτος ἐρῶν ἐτύγχανε, τὸ τελευταῖον τοῦτο τόλμημα ἐβουλεύσατο περὶ τὴν πυρᾶν, καὶ διέδωκε λόγον ἐς τοὺς Ἕλληνας εὐθὺς ἀπ' Ὀλυμπίων τοῦ ἔμπροσθεν, ὡς ἐς τὸ πρόσθιον καύσων ἑαυτόν.

95. Ἐς δὲ τὴν ἑξῆς Ὀλυμπιάδα, λόγον τινὰ μετὰ τεττάρων ἐτῶν συνθεὶς τὸν μετὰ μέσον, ἐξήνεγκε πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἔπαινον ὑπὲρ [a] τοῦ τὸ ὕδωρ ἐπαγαγόντος, καὶ ἀπολογίαν ὑπὲρ τοῦ τότε φυγῆς. ἤδη δὲ ἀμελούμενος ὑπ' ἀπάντων, καὶ μηκέθ' ὁμοίως θεώμενος ὤν, ἕωλα γὰρ ἦν ἅπαντα, καὶ οὐδὲν ἔτι καινουργεῖν ἐδύνατο, ἐφ' ὅτῳ ἐκπλήξει τοὺς ἐντυγχάνοντας, καὶ θαυμάζειν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀποβλέπειν ποιήσει, ὅθεν ἐξαρχῆς ὁρμήν τινα ἔρωτος ἐρῶν ἐτύγχανε, τὸ τελευταῖον τοῦτο τόλμημα ἐβουλεύσατο περὶ τὴν πυρᾶν, καὶ διέδωκε λόγον ἐς τοὺς Ἕλληνας εὐθὺς ἀπ' Ὀλυμπίων τοῦ ἔμπροσθεν, ὡς ἐς τὸ πρόσθιον καύσων ἑαυτόν.

95. *Olympiade proxima, orationem quatuor interjectis annis a se compositam ad Graecos attulit, laudem ejus qui aquam perduxit, & fugae superioris excusationem. Sed cum jam negligeretur ab omnibus, nec amplius ita conspicuus esset; obsoleta quippe erant omnia, nec novum quidquam poterat proferre, quo percelleret audientes, atque admirandum se conspiciendumque praeberet, cujus rei ab initio inde vehementer cupidus fuerat: ultimum hoc de rogo facinus meditari coepit: sparsitque famam inter Graecos a superioribus statim Olympiis, se futuro tempore se crematurum.*

Καὶ νῦν αὐτὰ ταῦτα θαυμαλοποιεῖ, ὥς φασι, βόθρον ὀρύττων, καὶ ξύλα συγκομίζων, καὶ δεινήν τινα τὴν καρτερίαν [b] ὑπιχνούμενος. ἐχρῆν δὲ, οἶμαι, μάλιστα μὲν φείδεσθαι τοῦ θανάτου, καὶ μὴ δραπετεύειν ἐκ τοῦ βίου. εἰ δὲ καὶ πάντως διέγνωστό οἱ ἀπαλλάττεσθαι,

96. Καὶ νῦν αὐτὰ ταῦτα θαυμαλοποιεῖ, ὥς φασι, βόθρον ὀρύττων, καὶ ξύλα συγκομίζων, καὶ δεινήν τινα τὴν καρτερίαν [b] ὑπιχνούμενος. ἐχρῆν δὲ, οἶμαι, μάλιστα μὲν φείδεσθαι τοῦ θανάτου, καὶ μὴ δραπετεύειν ἐκ τοῦ βίου. εἰ δὲ καὶ πάντως διέγνωστό οἱ ἀπαλλάττεσθαι,

96. *Et nunc eadem portenta agitat, fodienda, ut ajunt, fossa, comportandis lignis, & mirifica quadam fortitudine pollicenda. Oportebat autem, arbitror, primum quidem expectare mortem, non aufugere de vita: Sin vero omnino mori illi decretum sit, non igne uti,*

a Τοῦ τὸ] Divisimus-monente *Fabro*, & *Guj.* Τοῦτο Edd. priores male. b Ὑπιχνούμενος] Ἐπιδικνύμενος *Tan. Fab.* Nihil mut. Edd.

95. Τεττάρων ἐτῶν] Bene, neque enim plurium annorum est Olympias. Inde illud Agidis dictum de Eleis apud *Plutarchum* in apoph. τί δὲ ποιοῦσι θαυμαστὸν, εἰ δι' ἐτῶν τεττάρων μιᾷ ἡμέρᾳ, &c. Alibi autem hoc ipsum dictum referens, καὶ τί μέγα, inquit, ἢ θαυμαστὸν ποιοῦσιν, εἰ ἐν ἴσοις πάντες μιᾷ μόνον ἡμέρᾳ δικαιοσύνῃ χρῶνται; ita & *Pindarus* Olympia vocavit πενταετῆρα ἑορτὴν, quae tu facile conciliabis, si *Scaligerum* in opere magno legeris. Ceterum qui Olympiadem & lustrum confundunt, peccant. *T.F.*

97. Τοῦτο ὕδωρ ἐπαγαγόντος] Leg. τῷ τὸ ὕδατι, &c. *T.F.*

Τοῦτο ὕδωρ] Lege τῷ, τὸ. *F.G.*

Τῷ τὸ] Emendationem *T. Fabri* sequuti sumus. In Impressis omnibus τοῦτο antea erat. *M. du S.*

12. Δεινήν τινα καρτηρίαν ὑπιχνούμενος] Legendum est, ἐπιδικνύμενος, quod probari non est necesse. *T.F.*

Ibid. Ὑπιχνούμενος] Hic quidem *T. Fabro* obsecuti non sumus, quia ratio mutationis etsi aliqua sit, non est tamen necessaria. Ferri enim vulgata potest, cum nondum in rem ipsam ventum sit. Si autem omnia sic levibus de causis apud veteres scriptores ex ingenio mutentur, quid tandem reliqui erit, quod ab iis vere profectum sit? *M. du S.*

22. Φιλοκτήτῃ] Res ex fabulis nota est. *T.F.*

24. Μόνων οὐκ ἐπὶ σκηνῆς ὀπτήσει ἑαυτὸν] *Solum non in tabernaculo torrebit seipsum.* Interp. Sed vertendum fuit, *Quodammodo se* (vel *fere se*) *in theatro cremabit.* Arguit φιλοδοξίαν ventosi hominis, qui frequentem adeo panegyrin elegerat, in qua finem vitae imponeret. Cur non in solitudine potius, & in remoto aliquo saltu, ut infra dicet Lucianus? Quid enim aliud facit Peregrinus, quam qui theatrum conscendit ut ab omnibus videatur? *T.F.*

28. Καὶ κατὰ τοῦτο] *Hoc modo.* Interp. nescit quid sit. Gallice diceres, *& en cette qualité il devoit être bru-*

mi, neque tragico illo apparatu, ſed alio mortis genere, cum ſexcenta ſint, delecto, diſcedere. Si vero ignem etiam ut Herculeum quiddam amat, quid tandem non ſilentio eligens ſilvoſum montem, in illo ſe cremat ſolus, uno quodam Philoctete, verbi cauſſa hoc Theagene, aſſumto? At ille Olympiae, plena celebritate, tantum non in ſcena ſe aſſabit, non indignus Mehercule! ſiquidem patricidas atque atheos poenas dare facinorum fas eſt, & hoc quidem reſpectu tarde ſane illud facere videtur, quem olim oportebat Phalaridis tauro incluſum digna dediſſe ſupplicia, non ſemel hauſta ore flamma, momento uno mori. Nam rurſus hoc quoque multi mihi dicunt, non eſſe aliud celerius igni genus mortis. Licet enim os aperire, & ſtatim mori.

22. *Verum ideo, puto, hoc excogitat ſpectaculum, quaſi magnificum ſit homo in loco ſacro combuſtus, ubi neque ſepelire alios mortuos per religionem licet. Sed noſtis, puto, etiam olim aliquem, qui nobilis cuperet fieri,*

μὴ πυρὶ, μηδὲ τοῖς ἀπὸ τ̃ τραγῳδίας τούτοις χρῆσθ, ἀλλ' ἕτερόν τινα θανάτου τρόπον, μυρίων ὄντων, ἐλόμενον ἀπελθεῖν. εἰ δὲ γ τὸ πῦρ ὡς Ἡρακλειόν τι ἀσπάζεται, τί δήποτε οὐχὶ τ̃ σιγὴν ἑλόμενος ὄρος εὔδενδρον, ἐν ἐκείνῳ ἑαυτὸν ἐνέπρησε μόνος, ἕνα τινὰ οἷον Θεαγένη τοῦτον, Φιλοκτήτῃ τῷ Μηλαβέως; ὁ δὲ ἐν Ὀλυμπίᾳ, τ̃ πανηγύρεως πληθούσης, μόνον οὐκ ἐπὶ σκηνῆς ὀπτήσῃ ἑαυτὸν, οὐκ ἀνάξιος ὢν, μὰ τ̃ Ἡρακλέα, εἴγε χρὴ γ τοὺς πατραλοίας, γ τοὺς ἀθέους, δίκας διδόναι τ̃ τολμημάτων· γ γ τοῦτο πάνυ ὀφὲ δρᾶν αὐτὸ ἔοικεν, ὃν ἐχρῆν πάλαι ἐς τ̃ τοῦ Φαλάριδος ταῦρον ἐμπεσόντα τ̃ ἀξίαν ἀποτετικέναι, ἀλλὰ μὴ ἅπαξ χανόντα πρὸς τ̃ φλόγα, ἐν ἀκαρεῖ τεθνάναι. γ γ' αὖ γ τόδε οἱ πολλοί μοι λέγουσιν, ὡς ἐδεῖς ὀξύτερος ἄλλος θανάτου τρόπος τοῦ πυρός· ἀνοῖξαι γ δεῖ μόνον τὸ στόμα, γ αὐτίκα τεθνάναι.

Τὸ μὴν τοι θέαμα ὀπτανεῖται, οἶμαι, ὡς σεμνὸν, ἐν ἱερῷ χωρίῳ καμόμενος ἄνθρωπος, ἔνθα μηδὲ θάπτειν ὅσιον τοὺς ἄλλους ἀποθνήσκοντας. ἀκούετε δὲ, οἶμαι, ὡς γ πάλαι θέλων τις ἔνδοξος γενέσθ, ἐπεὶ κατ' ἄλλον

e Χανόντα] Al. χανόντα *Coll.* Nihil mut. *Fl.* d 'Οξύτερος] Sic Edd. Forſ. ὠκύτερος, adſcripſit *Solan.*

31. Ἅπαξ χανόντα] Γρ. χανόντα. *G.*

brulé il y a long tems. Senſus eſt; Cremari debuiſſe Peregrinum non ſponte & ultro in flammas inſilientem, falſa quadam Philoſophicæ mortis imitatione, ſed unco trahi in ignem, ut impium in Deos & in parentem. *T.F.*

31. Χανόντα] *Hom.* Odyſſ. M. 350. *M. du S.*

34. Ὀξύτερος] Corruptam vocem opinor; forſan ſcripſerit ταχύτερος, vide Δραπ. c. 22. Nam ὀξέως quidem uſurpant *de Tempore*, ὀξὺς vero raro aut nunquam probi ſcriptores. Vide tamen Νεκρ. c. 5. ſed & quid ὀξέως ἰδεῖν ſibi velit Ἔρωτ. c. 25. memento. *M. du S.*

Ὀξύτερος] Non opus erit ὠκύτερος emendare; quandoquidem ὀξὺς celeritatem ſaepiſſime notare novimus omnes. *Hippocr.* Aphor. I. 1. ὁ δὲ καιρὸς ὀξύς. Noſter *Amor.* c. 25. ὀξέως γὰρ ἰδεῖν ἔστιν ἀφανῆ φθάσαι πρὶν ἢ γνωσθῆναι, πεπαυμένα. Ne plura, in re, cujus exempla ὅσα κόνις nobis obvia. At forſan quia & dolor ὀξὺς *acutus* Graecis dicitur, i.e. *vehemens*, ideo ὠκὺς hic praetulerit aliquis, ut ambiguum vitetur. Sed nihil opus eſt, quum ſeqq. ſatis declarent de celeritate ſermonem eſſe. *J.F.R.*

39. Ἔνθα μηδὲ θάπτειν ὅσιον] Itidem olim apud Delum factum accepimus. *Thucydides* lib. III. *T F.*

Ἔνθα μηδὲ θάπτειν] Duo hic ſedulo obſervanda; agrum Olympicum ſacrum fuiſſe; vid. *Pauſan.* 202, 5. ubi nominatim ibi locus quidam ἱερὸς dicitur; 2. non licuiſſe illic quemquam ſepelire, *Clem. Alexandrinus* p. 18. C. pluribus oſtendit multa templa ſepulchra fuiſſe virorum inſignium. *M. du S.*

40. Πάλαι] Hiſtoria nota; tempus etiam notum; eo enim ipſo die, quo Alexander Magnus natus eſt, conflagraſſe hoc orbis miraculum traditur. *M. du S.*

41. Τὶς ἔνδοξος γενέσθ] Heroſtratum innuit, cujus nomen oblivione fuiſſet obrutum, niſi Theopompus

λων τρόπον οὐκ εἶχεν ὁπότυχεῖν τούτου, ἐνέπρησε τ' Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος τ νεών. τοιοῦτόν τι κ αὐτὸς ἐπινοεῖ, τοσοῦτος ἔρως τ δόξης ἐντέτηκεν αὐτῷ.

cum aliam ejus rei consequendae rationem non haberet, Ephesiae Dianae aedem incendisse. Tale quid & iste excogitat: tantus illi famae amor insedit.

Καίτοι, φησὶν, ὅτι ὑπὲς τ ἀνθρώπων αὐτὸ δρᾷ, ὡς διδάξειεν αὐτοὺς θανάτου καταφρονεῖν, κ ἐγκαρτερεῖν τοῖς δεινοῖς. ἐγὼ δὲ ἡδέως ἂν ἐροίμην οὐκ ἐκεῖνον, ἀλλ' ὑμᾶς, εἰ κ τοὺς κακούργους βούλοισθε ἂν μαθητὰς αὐτῷ γενέσθαι τ καρτερίας ταύτης, κ καταφρονεῖν θανάτου, κ [a] καύσεως, κ τ τοιούτων δεινμάτων. ἀλλ' οὐκ ἂν εὖ οἶδ' ὅτι βουληθείητε. πῶς οὖν ὁ Πρωτεὺς τοῦτο διακρίνει, κ τοὺς μὲ χρηστοὺς ὠφελήσῃ, τοὺς δὲ πονηροὺς μ φιλοκινδυνωτέρους κ τολμηροτέρους ἀποφαίνει;

23. *Quamquam dicit, se hominum gratia hoc facere, ut mortem contemnere illos doceat, & terribilia sustinere. Ego vero lubens interrogaverim non illum, sed vos,* Num maleficos etiam velitis imitatores illius fortitudinis fieri, & mortis contemnendae, & vivicomburii, & terrorum similium? *Verum non vos, bene novi, hoc velitis. Quomodo ergo discernit illud Proteus, ut bonos juvet, malos non amantiores periculorum & audaciores faciat?*

Καίτοι δυνατὸν ἔγωγε εἰς τοῦτο μόνους ἀπαντήσεσθαι τοὺς πρὸς τὸ ὠφέλιμον ὁρμωμένους τὸ πρᾶγμα· ὑμᾶς δ' ἂν αὖθις ἐρήσομαι, [b] δέξασθ' ἂν ὑμῶν τοὺς παῖδας ζη-

24. *Quamquam ponamus fieri posse, huc ut soli veniant, qui cum publica utilitate rem visuri sint. At ego vos rursus interrogabo,* Velitisne vestros liberos imitatores hujusmo-

a Καύσεως] Receptum ex Mss. RG. καυκάσεως Edd. recta, & nova quasi periodo. Εὔξασθε *Kusterus.*

b Δέξασθ'] Ita recte B2. Δέξασθ' cett. oratione directa, & nova quasi periodo. Εὔξασθε *Kusterus.*

in historias suas illud retulisset. *Strabo. Plin. Agell. T.F.*

44. Τοσοῦτος ἔρως τ δόξης ἐντέτηκεν αὐτῷ] *Adeo inexpiabili amore gloriae tenebatur.* Interpolator pessime. Retulit enim ad Herostratum, quod de Peregrino dixerat Lucianus. Dein, quod *inexpiabili amore* dixit, fugit illum ratio; debuit enim *inexplebili* dicere. Verum imperitis lexicographis credidit, & interpretem corrupit. Verte: *Tantus ei gloriae amor ineat.* Loquitur enim ille anonymus de Peregrino etiamnum vivente. *T.F.*

51. Καὶ καταφρονεῖν θανάτου & καύσεως] Interpolator. *Et mortis contemptum & arumnam, & id genus metus non horrere discueretis;* plane contra mentem scriptoris; neque enim istaec ad patres & dominos sunt referenda, verum ad liberos & servulos eorum qui ibi aderant. Sententia est: *Vos ego, Viri Graeci, lubens perconter, non παμπόνηρον illum Peregrinum, velitisne sceleratos homines, qui usquam sint, hujuscemodi praeceptori tradi? Ah! Cavete istuc dicatis; ita enim fieret, ut in jugulum vestrum involarent, nullo metu impendentis mortis a tanto scelere deterriti. Quid autem? an & ii, qui in hoc coetu patres sunt, liberos suos in disciplinam vellent tradere hujuscemodi magistro?* &c. Ceterum interpolator depravavit interpretem. *Numquid etiam,* ait, *maleficos & facinorosos, ejus discipulos fieri cupiatis in ejusmodi tolerantia perdiscenda & morte contemnenda?* Paene omiseram legi in MS. R. καύσεως, non καυκάσεως, quod in primis observandum. *T.F.*

52. Καύσεως] Ita Mss. R.G. quod arripio, quia nullibi καύκασιν, quae vox in omnibus Impressis erat, eo sensu a probatis scriptoribus adhibitam reperio. *M. du S.*

Καύσεως] Etsi καυκάσεως per se commodum sensum exhibere videtur; tamen quia sic supervacuum fere foret τ δεινμάτων addere; meliorem lectionem inventam recipere non haesitavi. *J.F.R.*

60. Τὸ πρᾶγμα] Τὴν καῦσιν. *F.G.*

61. Δέξασθ'] An δέξασθ'; placet. *F.G.*

Δέξασθ' ἄν] Εὔξασθ' ἄν. *Kust.* Nihil emendatione opus est, quam hic offert Vir Doctissimus. Hoc tantum a me hic praestitum, quod cum in plerisque Impressis legeretur δέξασθ'. Ego B2. sequutus δέξασθε restitui, quod elegantius visum est. *M. du S.*

Δέξασθ' ἄν] In mentem veniebat aliquando emendare hunc locum, & legere εὔξασθ' f. εὔξασθε. Blandiebatur maxima similitudo, quae inter compendia literarum δ & υ in Mss. intercedit. Sed cum δέχεσθαι verbum eo intellectu saepius occurrat, qui commode ad hunc locum accidit, quod in vulgaribus quoque Lexicis adnotatum, & exemplis probatum est: retineamus primam syllabam; sed in altera diphthongum admittamus optativi indicem δέξαισθε, ut modo βούλοισθε. *J.M.G.*

63. Παρὰ

modi actionis fieri? *Non sane dixeritis. Et quid sic interrogavi, cum neque discipulorum ipsius quisquam hoc imitaturus sit? Ac Theagenem istum merito quis accuset, quod caetera viri imitatus, non sequitur hac parte magistrum, & ad Herculem, ut ait, abeunti se adjungit comitem, cum possit brevi tempore beatus undique fieri, modo praeceps in ignem se dejiciat. Neque enim in pera & baculo, & pallio aemulatio inest; secura ista, facilia, & uniuscujusque fuerint. At finem & caput aemulari oportet, & rogo e ficulneis codicibus quantum potest viridibus composito, suffocandum se fumo praebere. Nam ignis ipse non Herculis modo est & Aesculapii, sed sacrilegorum etiam & homicidarum, quos videre licet judicio damnatos istuc pati. Quare fumo melius est: proprium enim vestrum fuerit.*

25. *Alioquin ipse Hercules, siquidem tale*

λωτὰς τῶ τοιούτω γενέσθ; Οὐκ ἂν εἴποιμι· ἀλλὰ τί τοῦτο ἠρόμην, ὅπως μηδ' αὐτῷ τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ζηλώσειεν ἄρα; τί δὴ Θεαγένη τοῦτο μάλιστα αἰτιάσαιτο ἄν τις, ὅτι τἄλλα ζηλῶν τἀνδρὸς; οὐχ ἕπεται τῷ διδασκάλῳ, καὶ συνοδεύει αὐτῷ τὸν Ἡρακλέα, ὡς φησιν, ἀπιόντι, δυνάμενος ἐν βραχεῖ παντευδαίμων γενέσθαι, [c] συμπεσὼν ὅπη κεφαλῆς ἐς τὸ πῦρ. εἰ γὰρ ἐν πήρᾳ, καὶ βακτηρίᾳ, καὶ τρίβωνι ὁ ζῆλος, ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀσφαλῆ καὶ ῥᾴδια, καὶ παντὸς ἂν εἴη· τὸ τέλος δὲ, καὶ τὸ κεφάλαιον χρὴ ζηλοῦν, καὶ πυρὰν συνθέντα κορμῶν [d] συκίνων, ὡς ἔπι μάλιστα χλωρῶν, ἐναποπνιγῆναι τῷ καπνῷ. τὸ πῦρ γὰρ αὐτὸ οὐ μόνον Ἡρακλέους, καὶ Ἀσκληπιοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν ἱεροσύλων, καὶ ἀνδροφόνων, οὓς ὁρᾶν ἔστιν ἐκ καταδίκης αὐτὸ πάσχοντας. ὥστε ἄμεινον τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ καπνοῦ. ἴδιον γὰρ καὶ [e] ὑμῶν μόνων ἂν γένοιτο.

Ἄλλως τε ὁ μὲν Ἡρακλῆς, εἴπερ ἄρα καὶ ἐτόλ-

[c] Συμπεσὼν] Καὶ συμπεσὼν Edd. Abest καὶ a Mſ. RG. quod hoc duce delevit *Solan.* [d] Συκίνων] Bene sic B1. & 2. Συκίνων perverse cett. [e] Ἡμῶν] Ἡμῶν male *J.* Forsan κυνῶν, adscriptum ejus margini.

67. Παρὰ τὸν Ἡρακλέα, ὡς φησι, ἀπιόντι] In tribus verbulis bis peccat interpolator: *Ad Herculem, ut ajunt, profecto.* Pessime. Vertendum enim fuit, *ut ipse ait, proficiscenti. Ipse*, inquam, non, *illi ajunt.* Praeterea *proficiscenti*, non *profecto*; quippe ea narrat quae nondum evenerant. Neque enim quisquam est omnium, qui istuc ἀπιόντι ad significationem elapsi temporis hoc loco traduci postulet. Ceterum & ratio & MS. Regii auctoritas me admonent, ut ex his verbis παντευδαίμων ἐς συμπεσὼν ἐπὶ κεφαλῆς, ejiciam istud καὶ, & emendem versionem, *posset brevi felicissimus evadere, se in ignem cum ipso praecipitem mittens.* T. F.

69. Συμπεσὼν] Dele καὶ, ante συμπεσών.) M. du S.

74. Συκίνων] Corrige συκίνων. F. G.

Συκίνων] Corrupte antea legebatur σικίνων, non in uno aut altero, sed in omnibus, excepta sola B2. Ἀλιεῖ. c. 47. & translate Ἀπαιδ. c. 6. Apud *Aristophanem* Vesp. 146...p. 291, 1. δημόσιαι καπνοὶ dicitur. M. du S.

80. Ἴδιον γὰρ ὑμῶν μόνων ἂν γένοιτο] Locus est corruptissimus. Quid enim? Dicit hoc loco rhetor anonymus astantes omnes dignos esse qui fumo pereant. ridiculum. itaque adeo miror reperiri potuisse & interpretes & lectores, quibus haec placerent. Legendum est non ὑμῶν, sed κυνῶν, id est κυνικῶν φιλοσόφων. Lucianus Philosophos Cynicos, in quibus est Peregrinus, dignos deputat qui fumo pereant. κύνες enim passim sunt κυνικοί. Sed, (ut semper doctus est Lucianus, &, quod de illo ait *Eunapius Sardianus*, ἀεὶ σπουδῇ εἰς τὸ γελασθῆναι,) hoc loco facetissime dicit Cynicos dignos esse qui ἀλὶ καπνοῦ pereant; videlicet Attici τοὺς ἀλαζόνας & ἀδαμαντοὺς, quales hic describuntur Cynici, καπνοὺς vocabant. Id docebit Scholiastes *Aristophanis* ad Σφῆκας, & *Suidas* in καπνὸς, inde *Aeschines* cognomento Capnus. Vide, si te amas, *Aristophanem.* T. F.

Ibid. Ὑμῶν μόνων] An fumivendulos Cynicos esse significat? Videtur autem scribendum ἴδιον γὰρ & κυνῶν μόνων ἂν γ. F. G.

Καὶ κυνῶν] T. *Fabri* emendationem in textum recepimus; quamvis in omnibus libris nostris ὑμῶν aut ἡμῶν, pro κυνῶν extet. M. du S.

Ὑμῶν μόνων] Quod κυνῶν legi vult *Faber*, audirem, si relatio quaedam esset inter fumum, & Canes vel proprie dictos, vel metaphoricos s. philosophos Cynicos. Quidni per apostrophen quandam hic dirigatur sermo ad Theagenem & Protea? Caeterum forte ad hunc locum aliquid facit, quod de Theagene aliquo habet *Suidas*, ἐκαλεῖτο δὲ καπνὸς, ὅτι πολλὰ ὑπεισχνούμενος οὐδὲν ἐτέλει. Quod si hic *Suidae* Theagenes antiquior fuit Lucianico, ratio foret in promtu, cur ei suadeatur, ut fumo se potius quam igne interimat. J. M. G.

ἐτόλμησέ τι τοιοῦτον, ὑπὸ νόσου αὐτὸ ἔδρασεν, ὑπὸ τοῦ Κενταυρίου αἵματος, ὡς φησιν ἡ τραγῳδία, καλεσθιόμενος. ἔτος δὲ, τίνος αἰτίας ἕνεκεν ἐμβάλλει φέρων ἑαυτὸν εἰς τὸ πῦρ; νὴ Δί', ὅπως τὴν καρτερίαν ἐπιδείξηται, καθάπερ οἱ Βραχμᾶνες. ἐκείνοις γὰρ [a] αὐτὸν ἠξίου Θεαγένης εἰκάζειν, ὥσπερ οὐκ ἐνόν τι καὶ ἐν Ἰνδοῖς εἶναί τινας μωρους καὶ κενοδόξους ἀνθρώπους. ὅμως δ' ἂν καὶ ἐκείνους μιμεῖσθαι. ἐκεῖνοι γὰρ οὐκ ἐμπηδῶσιν εἰς τὸ πῦρ, ὡς Ὀνησίκριτος ὁ Ἀλεξάνδρου κυβερνήτης, ἰδὼν Κάλανον καόμενόν, φησιν, ἀλλ' ἐπειδὰν νήσωσι, πλησίον προσστάν-

quiddam ausus est, a morbo impulsus fecit, cum a Centauri sanguine, ut ait tragoedia, exederetur. At hic cujus rei causſa in ignem se conjicit? Per Jovem! ut patientiam suam ostendat, sicuti Brachmanes: illis comparandum Theagenes judicavit, quasi non possent in India etiam esse stulti quidam & inanis gloriae cupidi homines. Attamen vel hosce aemuletur. Illi enim non insiliunt in ignem, ut Onesicritus narrat Alexandri gubernator, qui ardentem vidit Calanum, sed rogo exstructo prope adstantes immoti ustulari se patiuntur: tum

[a] Αὐτὸν] Ex emend. *Fabri* & *Guj.* Ἑαυτὸν Edd. priores.

83. Κενταυρίου αἵματος] Intelligit cruorem Neſſi Centauri. *T. F.*

85. Ἐμβάλλει φέρων] De hac locutione confer quae dixi ad T. I. *Merced. Cond.* c. 24. Vel potius, (quod illic nondum reſciveram) *Hemſterh.* ad *Dial. Mort.* VI. §. 3. p. 349. *J. F. R.*

87. Καθάπερ οἱ Βραχμᾶνες — Κάλανον καόμενον] *Cic.* Tuſc. D. V. c. 27. *Quae barbaria India vaſtior aut agreſtior? In ea tamen gente primum ei, qui ſapientes habebantur, nudi aetatem agunt, & Caucaſi nives hiemalemque vim perferunt ſine dolore; cumque ad flammam ſe adplicaverunt, ſine gemitu aduruntur.* Conſule ibi *Davis.* p. 360. qui & *Valer. Max.* III. 3. 6. Ext. Et Luciani hunc locum, item *de Fugit.* c. 6. ac *Plutarch.* T. 2. p. 499. cum *Philone* p. 680. aliosque ſimilia confirmantes adducit. *J. F. R.*

87. Βραχμᾶνες] De Calano vide quid *Cicero* ſcripſerit Tuſc. II. 21. & Cl. *Davisii* not. & de Brachmanis c. 27. Adde & Δραπ. c. 7. Magi autem, ut id obiter moneam, cum Brachmanis minime ſentiebant. Vid. *Jambl.* No. 154. & *Diog. Laërt.* 2. D. *M. du S.*

89. Ἐκείνους γὰρ ἑαυτὸν ἠξίου Θεαγένης εἰκάζειν] Falſum eſt. Neque enim ſe Theagenes cum Hercule & Æſculapio comparavit, ſed Peregrinum, quod ex ſuperioribus patet. Emenda ἐκείνους γὰρ αὐτόν. Interpolator non viderat, interpretemque corruperat, a quo hic locus ita fuerat converſus, *illis enim praeceptorem ſuum aſſimilare contendit.* *T. F.*

Ibid. Ἑαυτὸν ἠξίου] Αὐτὸν ſcribendum videtur, i. e. *Peregrinum.* *F. G.*

92. Ὀνησίκριτος] Is eſt quem in hac narratione ſequutus eſt *Plutarchus* & *Strabo* in XV. Quae enim ab illo in vita Alexandri de Calano Indo ſcripta fuere, his plane ἀδιάφορα ſunt. Erit itaque operae pretium locum ipſum apponere. Ταῦτα δὲ εἰπὼν, καλλικλιθεὶς, καὶ συγκαλυψάμενος, οὐκ ἐκλιπὼν τὸ πυρὸς πλησιάσαντος, ἀλλ' οὐ μὴν καλεκλίθη χήμαλι, τοῦτο Δημητρίου, &c. Id eſt, *Ita cum eſſet loquutus, decubuit, ſeque operuit, neque, appropinquante igne, ſeſe movit, ſed eum ſervans habitum quo decubuerat,* &c. quem *Plutarchi* locum ſi quis diligenter conſiderabit, facile ei fuerit intelligere, quid ſibi hoc Luciani velit, κατὰ χῆνα καίοντας, quod ignoravit Interpolator, cum ſcripſit, *deinde ordine dignitatis ingreſſi uruntur.* At non ita vertendum fuerat, ſed, *cremantur immoti & corporis habitu ſervato*; quod *Plutarch.* dixit de Calano, οὐ μὴν καλεκλίθη χήμασι, τοῦτο Δημητρίου. Sed ne quis dubitet, adſcribam Luciani ipſius locum ex libello ſequenti, ubi de his ipſis Brachmanibus agit, ἀκούω δὲ, inquit, (c. 7.) τά τε ἄλλα περὶ αὐτῶν, καὶ ὅτι ἐπὶ πυρὰν μεγίστην ἀναβάντες, ἀνέχουσι καόμενοι, οὐδὲν τῷ χήματι ὧν τε καθίδρας ἐκτρέποντες. *T. F.*

Ibid. Ὡς Ὀνησίκριτος ὁ Ἀλεξάνδρου κυβερνήτης ἰδὼν Κάλανον καόμενόν φησιν] Egregias hic agnoſce interpretationes. Opſopoeus: *veluti Oneſicritus claſſis Alexandrinae gubernator ait, cum Indum ardentem, ſicut fama eſt, conſpexiſſet.* Benedictus: *at Oneſicritus Alexandri gubernator, cum Calanum, ut ajunt, conflagrantem vidiſſet.* Vidit ergo *Benedictus*, Opſopoeum largiorem eſſe, quam patiuntur Graeca, & verbum φησὶν notare non niſi alterutrum poſſe, vel *ait*, vel *ſicut fama eſt.* Quid decrevit ergo is ipſe? nempe accepit pro *ut ajunt*, pravo ſane judicio. Non enim magis ajunt Calanum conflagraſſe, quam Oneſicritum id vidiſſe. Sed & vide, unde comparativa loquutio pendeat. Scribit Benedictus: *Illi enim non inſiliunt in ignem ut Oneſicritus Alexandri gubernator*, quaſi vero & Oneſicritus inſiluiſſet. Quin immo Lucianus Oneſicritum unum auctorem hujus hiſtoriae citat, & ideo non poteſt imperfecta multitudinis ac rumoris citatio locum habere, & plane ſufficere debet, ſi vertas, *ut Oneſicritus Alexandri gubernator viſo Calano ardente refert.* Maxime miror *Benedicti* iſtam verſionem placuiſſe *Tan. Fabro*, tam minute ſingula hæc quondam recognoſcenti. *J. G.*

93. Φησὶν] Hanc vocem vir Doctiſſimus dum oſcitans

tum conscenso rogo, servato eodem habitu cremantur, ne paullum quidem immutantes de suo decubitu. Iste vero, quid magnum, si injectus statim moriatur, ubi correptus ab igne fuerit? Nec illud non licet sperare, futurum, ut resiliat vel seminstulatus, nisi illud machinetur, quod facere illum ajunt, ut profundus fiat atque in fossa rogus.

26. *Sunt autem qui dicant, illum mutare velle sententiam, & somnia enarrare quaedam, quasi non sinat Jupiter locum sacrum pollui. Sed bono potest esse animo ad hoc quidem quod attinet. Ego enim sacramentum dare paratus sum, Deorum indignaturum esse*

95 τες ἀχίνησοι, ἀνέχον) παροπτώμενοι, εἶτ' ἐπιβάντες κτ' ἀχῆμα, κεῖσθαι, ὑδ' ὅσον ὀλίγον [b] ἐκτρέψαντες τ καλακλίσεως. ἔστω δὲ τί μέγα, εἰ ἐμπεσὼν τεθνήξει) συναρπασθεὶς ὑπὸ τῦ πυρός; οὐκ ἀπ' ἐλπίδ [c] μὴ ἀναπηδήσειε αὐτὸν, καὶ ἡμίφλεκτον, εἰ μὴ ὅπερ φασὶ, μηχανήσει) βαθεῖαν γενέσ τ ἐν βόθρῳ τ πυράν.

Εἰσί δ' οἱ κ μεταβάλλεσθαί φασιν αὐτὸν, κ τινα ὀνείρατα διηγεῖσ, ὡς τῦ Διὸς οὐκ ἐῶντ μιαίνειν ἱερὸν χωρίον. ἀλλὰ θαρρείτω τύτῳ γε ἕνεκα. ἐγὼ γ διομοσαίμην ἄν, ἢ μὴν μηδένα τ θεῶν ἀγαναχτήσειν, εἰ Περε-

b Ἐκτρέψαντες] Ex emend. *Fabri.* Ἐντρέψαντες Edd. *c* Μὴ ἀναπηδήσ.] Nihil mut. Edd. Mss. *aut.* vult *Gron.*

tans legere omittit, mortis genus Oneiricum doceri hic affirmat not. ad *Diog. Laërt.* p. 151. B. *M. du S.*

94. Ἐπειδὰν πήσωσι] Ἐπειδὰν πυρὰν πήσωσι ut supra legend. videtur. τὸ πήσωσι solitarium non placet. *F.G.*

95. Εἶτ' ἐπιβάντες κατὰ χῆμα, κεῖσθαι] Aliena videntur & insititia, ut ex praecedentibus & seqq. videre est. *F.G.*

97. Ἐντρέψαντες] Ex iis quæ modo attulimus legendum ἐκτρέψαντες. *T.F.*

Ἐντρέψαντες] I. e. immutantes. An ἐκτρέψαντες legendum. Infra *Fugitiv.* c. 7. de iisdem: ὑδὲν τῷ χήματ, ἢ τ καθέδρας ἐκτρέποντες. Vide locum. *F.G.*

Ἐντρέψαντες] Ego cum *Tan. Fabro* malim ἐκτρέψαντες, ut Δραπ. c. 7. in omnibus recte scribitur. *M. du S.*

Ἐκτρέψαντες] Ita quoque correctum inveni in marg. B1. Sed & firmatur emendatio, quod Dial. seq. *Fugit.* c. 7. ὑδὲν τῷ χήματ ἐκτρέποντες, constanter legitur. *J. F. R.*

Ibid. Οὕτ δὴ τί μέγα] Locus mire depravatus videtur. An sic rescribendus? Οὕτ δὴ τί μέγα ποιεῖ; εἰ ἐμπεσὼν τεθνήξεται, συναρπασθεὶς ὑπὸ τῦ πυρὸς· οὐκ ἀπ' ἐλπίδ ἂν ἀναπηδήσειε αὐτὸς ἡμίφλεκτ. *F.G.*

98. Τί μέγα] Commate adposito sensum adjuvi, ut intelligatur, *quid magni* scil. *est*, veluti τί θαῦμα; *quid mirum?* Tumque non opus erit cum *Guj.* ποιεῖ infercire. Sed nec in reliqua ejus emendatione adquiesco; nec *Gronovianum* μεταναπηδήσειε satisfacit, nisi auctoritate verbum firmetur. Tamen verum est, *spem exsiliendi* requiri, & negationem abundare; nisi μὴ hic valeat *numquid*, ut in interrogandi formulis solet, vel pro *quin* valere possit, i. e. *non desperabat quin exsilire posset.* Quod pluribus indagare temporis angustia prohibet. *J. F. R.*

99. Οὐκ ἀπ' ἐλπίδ μὴ ἀναπηδήσειε αὐτὸν ἡμίφλεκτον] *Non a spe non resiliturum ipsum semiustum.* Interpol. Hoc quid sit, intelligere arbitror hominem natum neminem. Interpretandum fuerat, *cum extra spem non sit, quin seminstus quoque* (aut, *quin vel seminstus*) *ex igne sit resiliturus.* Mihi tamen Græca oratio magis facta magisque elegans videretur, si legeres μὴ οὐκ ἀναπηδήσειε. *T.F.*

Οὐκ ἀπ' ἐλπίδ μὴ ἀναπηδήσειε αὐτὸν] Certe *Benedictus*, etsi in priorum sententia aberrarit, in posterioribus voces, prout sunt, expressit, quod *Tan. Faber* prorsus non facit, cujus versio plane par foret Græcis ita conceptis οὐκ ἀπ' ἐλπίδος ἀναπηδήσεσθαι αὐτὸν, cum extra spem non sit, quin ex igne sit resiliturus. Nedum ut admitti possit, quod tentat, gemina negatio ante verbum ἀναπηδήσειε. Sed ut habeas expedita omnia, apparet errorem scripturæ corrigendum esse, & pro μὴ ἀναπηδήσειε, reponendum μεταναπηδήσειε. Nam in sententia verbi μεταβάλλειε idem *Faber* toto cælo errat, quum rectissime *Benedictus* reddiderit. *J. G.*

1. Μὴ ἀναπηδήσειε] Δὴ ἀναπηδήσειε. *F.G.*

Μὴ ἀναπηδήσειε] Phrasin apud Nostrum huic similem frustra quaesivi. Vid. *Mort.* c. 33. οὐκ ἀνέλπιστον ὡς ἂν κ ἄλλῳ ταυτὸν συμβαίη. *M. du S.*

4. Μεταβάλλειε] *Mutatum iri.* Interpolat. male. Vertendum fuit, *Mutare sententiam.* De re præsenti loquitur: jam enim tergiversabatur Peregrinus. *T.F.*

5. Διηγεῖσ] An scribendum διηγοῦνται; *F.G.* Placet conjectura. *J.F.R.*

8. Ἦ μὴν] Lege ἦμὴν. *F.G.* Nihil muto: nam disjunctim apud Nostrum aliosque scribi amat, licet parum interesse putem, utro more scribas (Vid. supra T. 2. *Toxar.* c. 50. No. 14.) Et pro lubitu scribas modo ἤ μὴν, modo junctim ἦμὴν dedisse; quare vulgatum servandum; sed ne ὀξυτόνως quidem, ut *Guietus* voluit, apud Nostrum alibi reperio. Cl. *Perizon.* ad *Ælian.* 2. 7. ridet eos qui jungunt & ab Hebraeo ἀμὴν derivant, exemplaque τῷ ἦ μὴν in jurandi formulis usitati, quaedam adfert. Apud *Hom.* Il. I. 57. Ἦ μὴν κ ἦσθ ἐσσὶ, recte Edd. licet *Seber.* ἦμὴν indicet. *J. F. R.*

ξεγρῖν & κακῶς [a] ἀποθάνοι. ὁ μὲν οὖν ἁπλοῦν ῥᾴδιον αὐτῷ ἔτ' ἀναδῦναι. οἱ γὰρ συνόντες κύνες παρορμῶσι, καὶ συνωθοῦσιν ἐς τὸ πῦρ, καὶ ὑπεκκαίουσι τὴν γνώμην, οὐκ ἐῶντες ἀποδειλιᾶν· ὧν εἰ δύο συγκαλασπάσας ἐμπέσοι εἰς τὴν πυρὰν, τοῦτο μόνον χάριεν ἐργάσαιτο.

neminem, si mala morte Peregrinus moriatur. Quin nec facile est illi retractare. Nam qui cum illo sunt canes, incitant hominem, & una in ignem contrudunt, & animum illius subinde incendunt, nec metu resilire illum patiuntur. Quorum si duobus secum detractis in ignem incidat, hoc solum lepidum opus fecerit.

Ἤκουον δὲ ὡς οὐδὲ Πρωτεὺς ἔτι καλεῖσθαι ἀξιοῖ, ἀλλὰ Φοίνικα μεταπεποίηκεν ἑαυτὸν, ὅτι καὶ Φοῖνιξ τὸ Ἰνδικὸν ὄρνεον ἐπιβαίνειν πυρᾶς λέγεται, πορρωτάτω γήρως προβεβηκώς. ἀλλὰ καὶ λογοποιεῖ, καὶ χρησμούς τινας διέξεισι παλαιοὺς δή, ὡς χρεὼν εἶναι δαίμονα νυκτοφύλακα γενέσθαι αὐτόν. καὶ δῆλός ἐστι βωμοῦ ἤδη ἐπιθυμῶν, καὶ χρυσοῦς ἀναστήσεσθαι ἐλπίζων.

27. Audio vero illum nec Protea vocari velle amplius, sed Phoenicis nomen pro suo sibi adscivisse, quod etiam Phoenix, Indica avis, ingredi rogum dicitur, ubi ad extremam senectutem provecta est. Verum etiam rumores spargit, & oracula quaedam vetusta refert, in fatis esse ut noctis custos genius ipse evadat: ac manifestum est, altaria illum concupiscere, & futurum sperare, uti stet aureus.

Καὶ, μὰ Δία, οὐδὲν ἀπεικὸς ἐν τοῖς πολλοῖς τοῖς ἀνοήτοις εὑρεθῆσεσθαί τινας τοὺς καὶ τεταρταίους ἀπηλλάχθαι δι' αὐτοῦ φήσοντας, καὶ νύκτωρ ἐντετυχηκέναι τῷ δαίμονι τῷ νυκτοφύλακι· οἱ κατάρατοι δὲ ἕτοιμαθηταὶ αὐτοῦ καὶ χρηστήριον, οἶμαι, καὶ ἄδυτον ἐπὶ τῇ πυρᾷ μηχανήσονται. διότι καὶ

28. Neque vero, per Jovem, abhorret in magna dementium multitudine inventum iri, qui quartana se per ipsum liberatos dicant, & noctu sibi occurrisse noctis illum custodem genium. Execrabiles autem isti illius discipuli, etiam oraculum, puto, & adytum in rogo illius machinabuntur, propterea quod Pro-

[a] Ἀποθάνοι] Sic B1. F. P. S. &c. Ἀποθάνοι H. In qua nonnemo emendarat ἦν — ἀποθάνῃ, quod jam non opus.

9. Ἀποθάνοι] Sic plerique Impressi H. & P. ἀποθάνοι prave. *M. du S.*

10. Ἀναδῦναι] *Emergere.* Interpol. non potuit pejus: hoc enim loco ἀναδῦναι est *subterfugere, tergiversari*, ut ii faciunt, quos promissi pœnitet. Quod vel *Homerus* docuisse potuit Iliad. H.

ἀλλ' ἤτοι ἴτω εἶχεν ὑποτρέσαι, οὐδ' ἀναδῦναι
ἐψ λαὸν εἰς ὁμιλον —

Ita in Odyss. ἁπλῶς.

μή τις μοι ἀναδύῃ —

Itaque dixit *Eustathius*, τὸ, ἀναδῦναι, ὡς ἴσῳ εἶναι τῷ, ἀναποδίσαι, εἴτουν, ὑποχωρῆσαι, *idem esse atque* ἀναποδίσαι *seu* ὑποχωρῆσαι. *Hesychius* autem vertit μεταβουλεύειν, *consilium mutare*. Ceterum Interpolator corrupit interpretem, qui sic verterat: *Neque promptum jam illi est à proposito regredi.* Eat itaque corrector quo dignus est. *T. F.*

Ibid. Συνόντες κύνες] Cynici, quod supra dicebam. *T. F.*

21. Παλαιοὺς δή] Τὸ γέλοιον est in hac particula δή, innuit enim non esse antiqua illa oracula, sed ὑφυφασμένα. *T. F.*

22. Δαίμονα νυκτοφύλακα] Haud dubie adversus terrores nocturnos, lemures, larvas, spectra, &c. Est quidem apud *Plautum* Deus Nocturnus in Amphitruone, & passim apud veteres Nox Dea; sed nil ad hanc rem. *T. F.*

23. Βωμοῦ — χρυσοῦς] Ex Athenagora patet statuas ei erectas; cujus locum infra adduximus ad c. 41. *M. du S.*

Ibid. Χρυσοῦς ἀναστήσεσθαι ἐλπίζων] *Et aureas sibi erectum iri.* Interpolator. Ridicule. Existimavit videlicet, χρυσοῦς esse casus quarti, quod οὐθέν ἐστι. *Sperat Peregrinus fore ut aureus stet*, id est, ut aurea statua sibi ponatur. Quod ita tritum est, & trafatitium, ut pæne pudeat exempla proferre. Sed a Luciano ipso non abibo. (in *Tim.* circa med.) δέδοκται τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χρυσοῦν ἀναστῆναι τὸν Τίμωνα, *Senatui populoque placuit aureum Timonem statuere*, id est auream Timoni statuam ponere. *Virgil.*

Nos

Proteus ille Jovis filius primus hujus nominis auctor vates fuit. Testor autem sacerdotes etiam illius constitutum iri, flagrorum, aut aspulationum, aut prodigiosarum id genus actionum: vel, per Jovem, mysteria quaedam institutum iri nocturna, & facum gestationem circa rogum.

29. *Theagenes autem nuper, ut renunciavit mihi aliquis sodalium, etiam Sibyllam dixit de hisce rebus aliquid praedixisse. Nempe versus recitavit illos:*

Ast ubi jam Proteus, Cynicorum maximus unus,
Ad Jovis altitoni succensis ignibus aedem
In flammam insiliens, altum conscendet Olympum;
Tunc una, quotquot vescuntur munere terrae,
Noctivagum jubeo venerari Heroa, Potentem,
Herculeoque, tuoque throno, Vulcane, sedentem.

30. *Haec a Sibylla se accepisse ait Theage-*

Πρωτεὺς ἐκεῖνος ὁ Διὸς, ὁ προπάτωρ τῷ ὀνόματος, μαντικὸς ἦν. μαρτύρομαι δὲ, ἢ μὴν καὶ ἱερέας αὐτῷ καθιδρυθῆναι, μαστίγων, ἢ καυστηρίων, ἢ τινος τοιαύτης τερατουργίας, ἢ καὶ, νὴ Δία, τελετήν τινα ἐπ' αὐτῷ σταθῆναι νυκτέριον, καὶ δαδουχίαν ὑπὲρ τῆς πυρᾶς.

Θεαγένης δὲ ἔναγχος, ὡς μοί τις τῶν ἑταίρων ἀπήγγειλε, καὶ Σιβύλλαν ἔφη προειρηκέναι περὶ τούτων. καὶ τὰ ἔπη γοῦν ἀπεμνημόνευεν·

Ἀλλ' ὁπόταν Πρωτεὺς Κυνικῶν ὄχ' ἄριστος ἁπάντων,
Ζηνὸς ἐριγδούπου τέμενος κατὰ πῦρ ἀνακαύσας,
Ἐς φλόγα πηδήσας, ἔλθῃ ἐς μακρὸν Ὄλυμπον,
Δὴ τότε πάντας ὁμῶς, οἱ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσι,
Νυκλιπόλον τιμᾶν κέλομαι ἥρωα μέγιστον,
Σύνθρονον Ἡφαίστῳ καὶ Ἡρακλῆι ἄνακτι.

Ταῦτα μὲ Θεαγένης Σιβύλλης ἀκηκοέναι φη-

b Σιβύλλαν] Σιβύλλας *Coll.*

40. Καὶ Σιβύλλας] *G.*

Nos te marmoreum pro tempore fecimus.

Et *Horat.*

Albanos prope, te, lacus
Ponet marmoream.

qui autem χρυσοῦν legi debere dicat, nec is suam peritiam aperuerit. *T.F.*

32. Προπάτωρ τῷ ὀνόματος] Scio quidem ὄνομα sumi quandoque pro persona; sed nihil hic tale. Ingeniosa Luciani facetia est. Debuerat dicere, Proteus ille Deus προπάτωρ fuit nostri Protei; sed quia ille Sophistes κύριος vocabatur Peregrinus, non Proteus, maluit dicere προπάτωρ τῷ ὀνόματος, *nominis progenitor*, vel *nominis primus auctor*. Nam quid sit *propater*, ignorare me fateor. *T.F.*

34. Μαστίγων] Ut Cybeles galli. καυστηρίων autem quod additur, videri potest favere sententiae eorum, qui inustam haederae folii figuram statuunt a Ptolemaeo Judaeis. Qua de re vide nostram notulam ad viri Cl. *Humphredi Prideaux* Gallicam versionem T. III. p. 178. & seq. meminerint qui hinc, ad confirmandam suam hac de re sententiam, argumentum petere volent, Lucianum *aliquid novi cruciatusque talis herois sacerdotibus dignos* comminisci; & aliunde firmiora proferant, quibus vero saltem similis fiat ea, quam tuentur opinio, a *Palmerio* si non eversa, certe concussa graviter & ruinam minata. *M. du S.*

37. Δαδουχίαν] Quae de futuro oraculo jam dicta sunt, Alexandri Abonotichitae oraculum respicere mihi videbantur: nunc cum Δαδουχίαν etiam memoret, res certa est. Hincque liquido conficitur, ante annum Chr. CLXV. Institutum hoc solenne. Vide Ἀλεξ. c. 38. *M. du S.*

40. Σιβύλλαν] Sibyllina oracula vides jam obtrudi coepta, quae pro re nata ex sua jam obscuritate a callidis hominibus eruebantur, aut potius fingebantur, quae quantum ipsis Christianis fraudi fuerint, non nostrum nunc est inquirere; & a Viris jam Doctissimis abunde praestitum est; quamvis non desint inter Christianos, qui eis aequam cum sacris ipsis voluminibus fidem, incauti sane & superstitioni homines, adhibeant. Consule Eruditissimi *H. Prideaux*, quae post haec scripta prodiit, *Historiam* toto jam Christiano orbe notissimam. *M. du S.*

54. Βω-

Φησίν. ἐγὼ δὲ Βάκιδ@ αὐτῷ χρησμὸν ὑπὲρ τούτων ἐρῶ. Φησὶ δὲ ὁ Βάκις οὕτω σφόδρα εὖ ἐπειπών,

'Αλλ' ὁπόταν Κυνικὸς πολυώνυμ@ ἐς φλόγα πολλὴν
Πηδήσῃ δόξης ὑπ' ἐριννύϊ θυμὸν ὀρινθείς,
Δὴ τότε τὺς ἄλλυς κυναλώπεκας, οἵ οἱ ὀπίσσω
ἕπονται,
Μιμεῖδ χρὴ πότμον ἀποιχομένοιο λύκοιο.
Ὅς δέ κε δειλὸς ἐὼν, φεύγῃ μέν@ Ἡφαίστοιο,
Λάεσσι βαλέειν τοῦτον τάχα πάντας 'Αχαιοὺς,
Ὡς μὴ ψυχρὸς ἐὼν, θερμηγορέειν ἐπιχειρῇ,
Χρυσῷ σαξάμεν@ πήρην, μάλα πολλὰ δανείζων,
Ἐν καλαῖς Πάτραισιν ἔχων τρὶς πέντε τάλαντα.

nes. At ego Bacidis illi de hisce rebus oraculum dicam. Ait autem Bacis ita praeclare adjiciens caeteris:

Aſt ubi jam vario Cynicus cum nomine flammam
Inſiliet, furiis agitatus pectore Famae:
Tunc tunc vulpicanes, turba hunc imitata magiſtrum,
Fata lupi, edico, jam diſcedentis obibunt.
Sed quicumque metu Vulcani fugerit aeſtus,
Jactis confeſtim hunc ſaxis petat omnis Achivus,
Dicere ne calidum conetur frigidus ipſe,
Diſtendens auro peram de foenore capto,
Patris condita habens pulchris ter quinque talenta.

Τί ὑμῖν δοκεῖ ἄνδρες; ἆρα φαυλότερ@ χρησμολόγ@ ὁ Βάκις ἢ Σιβύλλης εἶναι; ὥστε ὥρα τοῖς θαυμαστοῖς τούτοις ὁμιληταῖς

Quid vobis videtur, auditores? Numquid deterior Sibylla vates eſſe Bacis? Itaque auctor ſim admirabilibus illis Protei ſodalibus, ut

a Βαλέειν] Bene *S. Amſt.* Βαλλέειν male cett.

54. Βάκιδ@] Tres Bacides fuiſſe docet *Ælianus* V. H. XII. 35. Hinc autem colligere eſt, totam hanc Anonymi orationem, a Luciano aut prorſus fictam eſſe, aut, ſi quae fuit, recuſam; talia enim ex tempore fundi carmina veriſimile non eſt. Quamquam cum dies aliquot interceſſerint inter prolatum a Cynico Sibyllae Oraculum, & hanc orationem, potuit etiam hoc Bacidis oraculum interea factum jam tum expromi. *M. du S.*

55. Ὁ Βάκις] Hujus *χρησμολόγου* meminit aliquoties *Ariſtophanes*, ut ὁ ὄρνισιν & ἱππεῦσιν. Scholiaſtes tres ejus nominis commemorat, ut & *Suidas*, qui Scholiaſtae locum in ſeſe tranſtulit. Ejusmodi hominem ætas patrum noſtrorum vidit, Noſtradamum. Ceterum duas aut tres ex ejus prædictionibus apud *Herodotum* legas in VIII. Sed multo plures apud *Pauſaniam*. *T. F.*

60. Κυναλώπεκας] Convicium Ariſtophanicum. Intelligit Lucianus impoſtores. *T. F.*

70. Ἐν καλαῖς Πάτραισιν] Intelligit Theagenem Cynicum, quem infra (c. 36.) deſignat, ὁ γυπάδης, ὁ ἐκ Πατρῶν. inde enim domo erat. *T. F.*

77. Ταῦτ' εἰπόντ@] Hucusque anonymi continuata oratio eſt. Cetera Lucianus veluti ex ſeſe. *T. F.*

79. Κατίδῃ] Ut ſupra de eodem concionem habituro dixerat ἀνίδῃ, c. 7. *M. du S.*

Ibid. Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ] Locus ex *Homero* ad Theagenem tranſlatus. Eſt autem primus verſus τῆ ξυμφωνίας. Hujus loci venuſtas ei non apparet, qui verſum integrum non legit, propter ἀκροτελεύτιον, quod mirifice ad ridiculum facit. Sic autem ſe habet;

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμπης,

id eſt, etiam ſi biberet Neſtor, eum tamen clamor non latuit. *T. F.*

Νέστορα] *Homer.* Il. Ξ. 1. *M. du S.*

83. Οὐ γὰρ οἶδα] Miror ſane rem hujusmodi curioſitatem Luciani effugiſſe; quin potius ipſe Lucianus ſub ejus perſona latere voluiſſe cenſendus eſt. *M. du S.*

86. Ἡφ. — Ὀλυμπ.] Conſulendus hic *Pauſanias* in Eliacis, ut Topographiam hujus Dramatis recte aſſequens. *M. du S.*

87. Πλειθρίῳ] *Circo.* Interp. retinendum fuit, *in Plethrio*; locus erat in Gymnaſio Eleorum. *Pauſanias.* (202. 6.) ἔστι δὲ ἐν γυμνασίῳ τὸ καλούμενον Πλίθριον. ἐν δὲ αὐτῷ συμβάλλουσιν οἱ Ἐλεοδίκαι τοὺς, &c. *T. F.*

Ibid. Ταῦτα μὲν σοι] Leg. ταῦτα μόνα σοι. *T. F.*

Ταῦτα μέν σοι] Vulgatam contra *Fabrum* multis exemplis, ubi σοι ſic abundat, defendit Cl. *Jenſ.* in Lect. Lucian. p. 62. occaſione verborum in *Timone* T. I. c. 52. No. 53. Τυτὶ μὲ ἂν σοι. Ac vix mihi perſuadeo, vulgatiſſimum illum pleonaſmum latuiſſe *Fabrum*; ſed τοι hic elegantius ei viſum, ac melius reſpon-

ut ipſi quoque circumſpiciant locum, ubi in aëra ſe diſſolvant, iſto enim verbo combuſtionem vocant.

31. Haec illo dicente exclamabant qui circumſtabant omnes, *Jam comburantur digni igne!* Atque hic quidem cum riſu deſcendit. *Sed non fugerunt Neſtora voces*, Theagenem puto: verum audito clamore venit ſtatim, eſcendensque clamavit, & ſexcenta mala protulit contra eum, qui deſcenderat; nec enim novi, quomodo vir ille optimus vocatus ſit. Ego vero relinquens hominem dirumpentem ſe abii viſurus athletas. Jam enim eſſe dicebantur in Plethrio judices certaminum. Haec tibi Elide.

32. Ipſam vero Olympiam cum veniſſemus, plenum erat poſticum templi vel accuſantium Protea, vel propoſitum illius laudantium: adeo ut etiam ad manus multi illorum venirent, donec ipſe progreſſus innumerabili comitante multitudine Proteus, poſt praeconum agonem verba fecit de ſe,

τῦ Πρωτέως, θεισκοπεῖν ἔνθα ἑαυτὺς ἐξαερώσυσι· τῦτο γὰρ τὸ καῦσιν καλῦσι.

Ταῦτ' εἰπόντος, ἀνεβόησαν οἱ θεασάμενοι ἅπαντες, Ἤδη καίεσθωσαν, ἄξιοι τῦ πυρός. ὁ δὲ μὲν κατέβη γελῶν, Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ τὸ Θεαγένη· ἀλλ' ὡς ἤκυσε τὸ βοῆς, ἦκεν εὐθὺς, καὶ ἀναβὰς, ἐκεκράγει, καὶ μυρία κακὰ διεξῆει θεὶς τῦ καταβεβηκότος· ὃ γὰρ οἶδα ὅστις ὁ βέλτιστος ἐκεῖνος ἐκαλεῖτο. ἐγὼ δὲ ἀφεὶς αὐτὸν ἀφαρπαγνύμενον, ἀπῆειν ὀψόμενος τὺς ἀθλητάς· ἤδη γὰρ οἱ Ἑλλανοδίκαι ἐλέγοντο εἶναι ἐν τῷ πλεθρίῳ. ταῦτα μὲν [b] σοι τὰ ἐν Ἤλιδι.

Ἐπεὶ δὲ εἰς τὴν Ὀλυμπίαν ἀφικόμεθα, πολὺς ἦν ὁ ὀπισθόδομος τῦ καλουμένου Πρωτέως, ἢ ἐπαινούντων τὴν προαίρεσιν αὐτῦ, ὥστε καὶ εἰς χεῖρας αὐτῷ ἦλθον οἱ πολλοὶ, ἄχρι δὴ προελθὼν αὐτὸς ὁ Πρωτεὺς μυρίῳ τῷ πλήθει παραπεμπόμενος, κατόπιν τῦ [c] τῶν κηρύκων ἀγῶνος, λόγυς τινὰς διε-

b Σοι] Τοι *Fab.* Nihil mut. Edd. *c* τῦ τὸν κηρύκων ἀγῶνος] Sic Edd. omnes. Nec quidquam Libri variant.

ſpondere ſequentibus, in quo me non habebit adverſantem, ut primum auctoritas Codd. acceſſerit; ſed dum & vulgatum probum eſt, quod recte contendit *Jenſius*, nihil movendum. *J.F.R.*

90. Ὀπισθόδομος] Credibile eſt fuiſſe magnum aliquod atrium, aut quid tale, Jovis templo annexum. Eodem in loco Herodotus olim ſuas recitavit hiſtorias, ut auctor eſt Lucianus alibi. (Ἡρ. c. 1.) Ceterum ὀπισθόδομος & πρόναος opponuntur. *Diodorus* XIV. ὃ μόνον γὰρ ἐν τοῖς πρόναοις καὶ τοῖς ὀπισθοδόμοις τὰ ἱερὰ, &c. Legendus autem tibi omnino Lucianus in *Fugitivis*, (c. 7.) ubi hiſtoriam hanc ἐκκυφοῖ. Ibi de Cynicis dicitur: καὶ βοῆς τὸ ὀπισθόδομον ἐμπλήσωσιν ὑλακτοῦντες. *T. F.*

Ibid. Ὁ ὀπισθόδομος] I. e. poſterior pars templi Jovis Olympici. *F.G.*

94. Κατόπιν τῦ τὸν κηρύκων ἀγῶνος] Qui ſint κήρυκες & Εὐμολπίδαι norunt omnes praeter illum qui Luciani *Pſeudomantim* (c. 39.) convertit. Cum enim ſimpliciter interpretandum eſſet. *Ceryces & Eumolpidae* (quemadmodum paſſim, praecipue autem apud *Æmil. Probum* in Alcibiade) homo meus *praecones & egregios cantores* eſſe maluit. Hoc autem loco nil nobis cum ejusmodi κηρυξιν. Non eſſe autem hunc locum de iis intelligendum qui ἐν κύκλοις κιθαρῳδοῦσιν, ludam, opinor, operam, ſi probem. Nec etiam de praeconibus ludorum placet accipi. Deinde quid ſit *retro praeconum certamen?* Verum quidem eſt ἀγὼν ſignificare non *certamen* tantum, ſed & *locum certaminis*, apud *Homerum*, notante *Euſtathio*: quemadmodum οἶνος vinum & locum in quo venditur. ἔλαιον oleum & locum in quo venundatur, ex *Polluce*, & χοὰς apud *Homerum* in Od. Θ. pro loco τὸ χοαείας, ita δῶγμα duplicem ſignificationem habebat notante *Schol.* in orat. contra Polyclem; ſed quid fiet τῷ, κηρύκων? Sane locus hic a doctis examinari debuerat, quod quia nondum fecere, dicam quod mihi videtur. Legendum hic puto non κατόπιν τῦ τὸν κηρύκων ἀγῶνος, ſed κατόπιν τὸ Κηρυκαϊκῆς ἀγυιᾶς. Audi quaeſo *Pauſaniam* in Eliacis. τῇ δὲ, ἔνθα οἱ Ἑλλανοδίκαι διημερεύουσιν, ἐσὶν ἐγγὺς ἄλλα τοῖα, τὸ μίλαξιν αὐτῶν, ἀγυια μία. ταύτην ὀνομάζυσι Κηρυκαϊκὴν οἱ Ἠλεῖοι. Nemo non videt quam recte huic Luciani loco conveniant, quae a *Pauſania* dicuntur. In hujusmodi autem locorum appellationibus, vicorum, platearum, &c. quam ſaepe peccent exſcriptores librorum, nimis multa exempla probant. Haec noſtra eſt de hoc loco ſententia, donec aliquis meliora protulerit. *T.F.*

Ibid. Κατόπιν τῦ τὸν &c.] Hunc locum ſollicitavit vir doctus, & contendit legendum eſſe κατόπιν τὸ Κηρυκαϊ-

διεξῆλθε. φέρε [a] αὐτῷ, τί βίον τε [b] ὡς ἐβίω, καὶ τοὺς κινδύνους, οὓς ἐκινδύνευσε διηγήσωμαι, καὶ ὅσα πράγματα φιλοσοφίας ἕνεκα ὑπέμεινε. τὰ μὲν οὖν εἰρημένα πολλὰ ἦν. ἐγὼ δὲ ὀλίγων ἤκουσα· ὑπὸ πλήθους γὰρ τῶν θεωμένων. εἶτα φοβηθεὶς μὴ συνθλιβείην ἐν τοσαύτῃ τύρβῃ, ἐπεὶ καὶ πολλοὺς τοῦτο πάσχοντας ἑώρων, ἀπῆλθον, [c] μακρὰ χαίρειν φράσας θανατιῶντι σοφιστῇ, τί ἐπιτάφιον ἑαυτῷ πρὸ τελευτῆς διεξιόντι.

quam vitam vixerit, pericula quae subierit enarrans, & quas philosophiae caussa sustinuerit molestias. Multa quidem fuere, quae dixit: ego vero, prae circumstantium multitudine, pauca audivi. Deinde ne tanta in turba eliderer metuens, quod accidere videbam pluribus, abii, longum valere jusso affectante mortem Sophista, ipso sibi ante mortem parentante.

Πλὴν [d] τόδε τοσοῦτον ἐπήκουσα· ἔφη γὰρ βούλεσθαι χρυσῷ βίῳ χρυσῆν κορώνην ἐπιθεῖναι· χρῆναι γὰρ τὸν Ἡρακλείως βεβιωκότα, Ἡρακλείως ἀποθανεῖν, καὶ ἀναμιχθῆναι τῷ αἰθέρι. καὶ ὠφελῆσαι, ἔφη, βούλομαι τοὺς ἀνθρώπους, δείξας αὐτοῖς ὃν χρὴ τρόπον θανάτου καταφρονεῖν. πάντας οὖν δεῖ μοι τοὺς

33. Illud tamen audivi, cum diceret, *Velle se auream vitae aureae coronidem imponere: oportere enim, qui Herculeo more vixerit, eum mori quoque more Herculeo, & remisceri aetheri. Ac prodesse*, inquit, *volo hominibus, ostendendo illis, quem ad modum mortem oporteat contemnere. Itaque Philocte-*

tas.

a Αὐτῷ] Αὐτοῦ Edd. b Ὡς] Ὃς Anonym. c Μακρὰ] Recepi ex *Poll.* Μακρὰν Edd. d Τόδε] Τόγε emend. *Grom.* Nihil variant Edd.

κης ἀγωνίας. Ignoscat, si non possum accedere suae sententiae: locus enim Luciani sanus est, nec minimam recipit mendi suspicionem. Κηρύκων ἀγὼν locus erat, ubi praecones de artis excellentia & vocis contentione certabant. Testis *Diodorus* lib. 18. ubi de epistola regis Alexandri, quam miserat, ut in Olympica celebritate recitaretur, sic ait: ταύτην δὲ προσέταξεν ἐν τῇ πανηγύρει ὑφ' ἑνὸς τῶν νικησάντων κήρυκος ἀναγνωσθῆναι, id est, *eam autem jussit in publico coetu legi a praecone, qui victoriam obtinuisset. Julius Pollux* lib. IV. cap. 12. πρότερον δ' Ὀλυμπίασι τὸ ἐπιχωρίων κηρυττόντων, οἱ ταῖς ἱερουργίαις ὑποδηκνοῦντο, πρῶτος τῶν ξένων ἀγωνίσασθαι τὰ Ὀλύμπια Ἀρχίας Ὑβλαῖος καὶ τρεῖς ἐφεξῆς Ὀλυμπιάδας νίκα, καὶ Πυθοῖ δὲ νίκα, καὶ εἰκών τις ἐν αὐτῷ Πυθικὴ. καὶ ἐπιγράμματα

Ὑβλαίου κήρυκος τόδ' Ἀρχίᾳ Εὐκλέος υἱῷ
Δεῖξαι ἄγαλμ' εὔφρων Φοῖβ' ἐπ' ἀπημοσύνῃ·
Ὃς τρὶς ἐκήρυξεν τὰ Ὀλυμπίασ' αὐτὸς ἀγῶνα
Οὐθ' ὑπὸ σαλπίγγων, οὔτ' ἀναδίγματ' ἔχων.

Id est, *Primum autem Olympiae, cum soli ejus regionis praecones, qui in sacris ministrabant, admitterentur, Primus exterorum certavit Archias Hyblaus, qui tres continue Olympiadas vicit, & Delphis etiam Pythia vicit, & extat ejus quaedam imago Pythica:*

Hyblaei praconis hanc Archia Euclei filii
Accipe statuam lubens, Phoebe, ob ejus incolumitatem,
Qui ter ipse certavit praeconio in agone Olympico,
Nec tubulum in ore habens nec circa collum ligacula.

Ex his patet praecones etiam de voce certasse, & inde sequitur fuisse illi certamini locum assignatum, de quo hoc loco fit mentio apud Lucianum. Videndus *Georgius Syncellus* pag. 208. post Olympiadem 88. ubi inveniuntur haec verba ex Africano: σαλπικτῶν & κηρύκων ἀγὼν προετίθη ἐν Ὀλυμπίᾳ, id est, *Tubicinum & praeconum certamen aliis certaminibus additum est Olympia.* Videsis *Josephi Scaligeri* epistolam numero 448. Caeterum de interpretatione vocum ὑποσαλπίγγων & ἀναδίγματα non contendam, si quis certiora docuerit, nam ex sola nostra conjectura eas interpretatus sum sine auctoritate, nisi quod *Hesychius* habet ἀναδίγματα ἱστίας περὶ πραχίλους, quod satis firmat nostram interpretationem, scilicet collum fasciis comprimebant, ne rumperentur nimia contentione arteriae, & ut sonus vocis elatior fieret. De voce ὑποσαλπίγγων, quam ex sola conjectura interpretatus sum, expecto, qui me doceat: alibi enim non reperitur. *Hesychius* in voce Σάλπιγξ haec habet: σιγνοσάλπιγξ· ἀντὶ τοῦ κήρυξ. Unde conjecí, praecones usos fuisse quodam tubulo argenteo vel aereo tamquam tuba, ut eorum vox major & clarior audiretur. *J. P. a G.*

Κατόπιν τοῦ τῶν κηρύκων ἀγῶνος] Notavit pater quoque hic conjecturam liberam & indoctam *T. Fabri*, & ut ab ea caveretur, jussit inspici *Ciceronis* epistolam ad Luccejum. In schedis notavit videndum *Scaligerum* in Graeca *Eusebii* pag. 420. *Fabrum* priorem in Agonistico pag. 293. & 294. Et sane quomodo latuerunt illa in extremo *Demonacte*, εἶτα πρὸς τοὺς παρόντας τῶν ἀναγόντων τῶν κηρύκων πόδα, Λέγει μὲ ἀγὼν τῶν καλλίστων ἄθλων Ταμίας, Καιρὸς δὲ καλεῖ μηκέτι μέλλειν? *J. G.*

Κατόπιν τοῦ τῶν κηρύκων ἀγῶνος] Ὀπωδίδρομον Jovis Olym-

tas mihi fieri omnes homines, aequum est. Qui ergo stupidiores erant hominum lacrimari & clamare; *Serva te Graecis!* Qui autem fortiores, ii clamarunt; *decreta perage!* a quibus non mediocriter perturbatus est senex, qui speraſſet futurum, uti omnes retinerent se, neque igni permitterent, sed invitum in vita manere cogerent. Quum ergo plane praeter opinionem illi accideret, ut decreta perficienda essent, ea res magis etiam expalleſcere illum fecit, (quamquam cadaveroso jam ante colore esset) & tremere etiam, medius fidius! Itaque orationem finiit.

ἀνθρώπους Φιλοκτήτας γενέσθαι. οἱ μὲν οὖν γελοιοτέροι τῶν ἀνθρώπων, ἐδάκρυον, καὶ ἐβόων, Σῶζε τοῖς Ἕλλησιν· οἱ δὲ ἀνδρωδέστεροι ἐκεκράγεισαν, Τέλει τὰ δεδογμένα· ὑφ' ὧν ὁ πρεσβύτης μετρίως ἐθορυβήθη, ἐλπίζων πάντας ἕξειν αὐτῷ, καὶ μὴ προήσεσθαι τῷ πυρὶ, ἀλλὰ ἄκοντα δὴ καθέξειν ἐν τῷ βίῳ. τὸ δὴ τελεῖν τὰ δεδογμένα, [c] πάνυ ἀδόκητον αὐτῷ προσπεσὸν, ὠχριᾶν [f] ἔτι μᾶλλον ἐποίησε, καίτοι ἤδη νεκρικῶς τὴν χροιὰν ἔχοντι, καὶ, νὴ Δία καὶ ὑποτρέμειν, ὥστε κατέπαυσε τὸν λόγον.

34. Ego vero quam riserim, puto, conjicis. Neque enim misericordia dignus erat homo, ita invenustus supra omnes, qui iisdem furiis aguntur, amator gloriae. Deducebatur tamen a multis, & ingurgitabat

Ἐγὼ δὲ εἰκάζεις, οἶμαι, πῶς ἐγέλων· οὐδὲ γὰρ ἐλεεῖν ἄξιον ἦν, ὅτῳ δυσέρωτα τὸν δόξης ἄνθρωπον ὑπὲρ ἅπαντας, ὅσοι τῇ αὐτῇ ποινῇ ἐλαύνονται. παρεπέμπετο δὲ ὅμως ὑπὸ πολλῶν, καὶ ἐνεφορεῖτο τῆς δόξης, ἀποβλέπων

[c] Πάνυ] Inserui ex R. Aberat ab Edd. [f] Ἔτι] Recepi ex RG. non habebant Edd.

Olympii fuisse auditorium, vel ex *Herodoti* Lucianei principio itemque *Fugit.* c. 7. satis apparet. Nec ergo dubium, praeconum ibi etiam certamina potuisse institui. Ἀγὼν etiam ὁ τόπος, καὶ τὸ πλῆθος τῶν θεατῶν apud antiquos Lexicographos. Porro μετέπειτα tum ad locum tum ad tempus posse referri, tralaticium est. Itaque *post agonem praeconum* significat, vel, postquam certarunt praecones; vel, post s. pone eum locum, ubi certare solent. Utrum hic verius, difficile dictu est, & parum ad sententiam refert. *J. M. G.*

Ibid. Κηρύκων ἀγῶνος] Non satis firma & liquida *T. Fabri* mihi videtur emendatio, ut recepta scriptura ideo mutetur; quamvis corrupta esse possit. Integram itaque rem aliis relinquo; id tantum moniturus, in inscriptione a *Palmerio* ex *Polluce* allata legendum videri ἀναδήμαλα, quod longe ad rem aptius quam ἀναδήγματα. De certamine Praeconum vid. nostrum *Dipsad.* c. 65. *M. du S.*

Ibid. Ἀγῶνος] Τόπου τινός. *F. G.*

4. Μακρὰν χαίρειν] Cur hoc praeferam, vid. ad *Navig.* c. 2. *Rhet. Praec.* c. 10. *Bis Accus.* c. 21. *Gall.* c. 23. *J. F. R.*

7. Πλὴν τότε τοσοῦτον ἐπήκουσα] *Tunc magnum hoc audivi.* Interpol. quod ridiculum ἐς τὸ ἄκρον. Neque enim hoc loco τοσοῦτο *magnum hoc* significat, & qui ita existimant, næ illi haud dum etiam multa Græce legerunt. Quid cum Græci dicunt, τοσαῦτα εἰπὼν ἐπαύσατο, &, καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐπέσχε, & τοσαῦτα ὁ Κόμωδος εἰπὼν εἰς τὴν αὐλὴν ἐπαπῆλθεν, & *Joseph.* in 11. ἀρχαιολογ. & τοσαῦτα διηπόρουν, &c. sub finem cap. 111. quomodo verteres? Videsis, hæc una vocula sensum pervertit. Nimirum non animadverterat Interpolator τοσοῦτο nil esse aliud in hujusmodi loquendi generibus, quam τοῦτο. Cujus rei pudet citare testes; tamen si vacat, adi *Suidam* & *Stephanum.* Interpretem corrupit Interpolator. *T. F.*

Πλὴν τότε τοσοῦτον ἐπήκουσα] Plane non necessaria temporis illa definitio, & opinor scripsit πλὴν τόγε τοσοῦτον. Sic alibi. *J. G.*

8. Χρυσῷ βίῳ] Ita *Pindarus* χρυσοῦς ἵππους vocavit eximios. ita Catullus *aureolos pedes* puellæ, & alia ὅσα κάλλη. Sed non modo χρυσοῦς pro pulchro, verum & ἀργυροῦς. Ita plerumque exponit Interpres *Homeri*, quem ineruditum vulgus *Didymum* vocat. *T. F.*

10. Ἀναμιχθῆναι τῷ αὐθεντῇ] Quod supra dixerat ἐξαφθῆναι. *T. F.*

19. Προήσεσθαι τῷ πυρὶ] *Nec eum in ignem mitterent.* Interpolat. falso. Non metuebat Peregrinus ne in ignem ab astantibus mitteretur, (nil quidquam tale in toto libello) sed non arbitrabatur permissuros unquam, ut se se in ignem sponte & ultro conjiceret; qui sensus longe alius est. Interpretem sequi noluit corrector. *T. F.*

21. Διδογμένα, ἀδόκητον] Restitue ut in MS. R. διδογμένα, πάνυ ἀδόκητον αὐτῷ, &c. *T. F.*

22. Ὠχριᾶν μᾶλλον] Rectius & elegantius in Cod. MS. Bibl. Reg. ὠχριᾶν ἔτι μᾶλλον ἐποίησε. *T. F.*

28. Τῇ αὐτῇ ποινῇ ἐλαύνονται] *Hac pœna exagitantur.* Interp. Sed vertendum fuit, *hac Furia exagitantur*; Ποινὴ enim hoc loco Furia est; res notior quam ut probari debeat. Inde supra dixit Lucianus (c. 30.) δόξης ἐριννύν. *T. F.*

πων ἐς τὸ πλῆθος τ̃ θαυμαζόντων, οὐκ εἰδὼς ὁ ἄθλιος ὅτι κ̀ τοὶς ὑπὲρ τ̃ σταυρὸν ἀπαγομένοις, ἢ ὑπὸ τ̃ δημίου ἐλκομένοις, πολλῷ πλείους ἕπον.

Καὶ δὴ τὰ μ̀ Ὀλύμπια τέλος εἶχε, κάλλιστα Ὀλυμπίων γενόμενα, ὧν ἐγὼ εἶδον, τέτρακις ἤδη ὁρῶν. ἐγὼ δὲ, ὑ γ̀ ἦν εὐπορῆσαι ὀχήματος ἅμα πολλῶν ἐξιόντων, ἄκων ὑπελιπόμην. ὁ δὲ ἀεὶ ἀναβαλλόμενος, νύκτα τὸ τελευταῖον προειρήκει ὑπιδείξασθαι τ̀ καῦσιν· κἀ με τ̃ ἑταίρων τινὸς παραλαβόντος περὶ μέσας νύκτας, ἐξαναστὰς, ἀπῆειν εὐθὺ τ̃ Ἁρπίνης, ἔνθα ἦ ἡ πυρά. στάδιοι πάντες ὅσοι εἴκοσιν ἀπὸ τ̃ Ὀλυμπίας κ̀ τ̃ ἱππόδρομον ἀπιόντων πρὸς ἕω· κ̀ ἐπεὶ τάχιστα ἀφικόμεθα, καλαλαμβάνομεν πυρὰν νενησμένην ἐν βάθει, ὅσον ἐς ὀργυιὰν τὸ βάθος. δᾷδες ἦσαν τὰ πολλὰ, κ̀ παρεβέβυστο τ̃ φρυγάνων, ὡς ἀναφθείη τάχιστα.

Καὶ ἐπειδὴ ἡ σελήνη ἀνέτειλεν (ἔδει γ̀ κἀκείνην θεάσασθαι τὸ κάλλιστον τοῦτο ἔρ-

se gloria, dum ad multitudinem eorum, qui se admirarentur, respiceret, ignarus miser, etiam hos, qui ad crucem ducuntur, aut trahuntur a carnifice, multo plures sequi.

35. Interim Olympia finem habuere, pulcherrima, quae ego vidi Olympiorum, qui quater jam viderim. Ego vero, neque enim vehiculi copia erat multis simul discedentibus, invitus ibi relictus sum. At iste subinde differens, tandem praedicit noctem, qua spectaculum sui cremandi editurus esset. Ac me cum sodalium aliquis adsumsisset, surgens circa mediam noctem recta Harpinam petii, ubi rogus erat. Stadia haec sunt viginti Olympia juxta Hippodromum orientem versus euntibus. Cum primum eo venissemus, rogum deprehendimus in fossa ad passus unius profunditatem structum. Faces multae aderant & sarmenta ubique interposita ignem celerrime uti conciperet.

36. Exoriente luna, oportebat enim hanc quoque videre pulcherrimum facinus, proce-

37. Τετράκις] Olympias, qua se Peregrinus vivum cremavit, incidit in annum aerae Christianae CLXV. Vid. *Euseb.* Chron. cum *Scaligeri* notis. Quartam eandem viderat Lucianus. si continuas spectasse ponas, in Graeciam appulerit, post annum Chr. CL. si quando vero peregre fuisse cum celebraretur, quod vero propius abest, malis; paucis ante CLum annis in Graeciam primum venerit. Juniorem autem, necdum clarum, venisse constat ex Δικ. c. 27. Ex quibus omnibus anno circiter CXX. natum colligo; Rhetoricae CLX. valedixisse; hunc denique librum ante quinquagesimum aetatis annum scripsisse. *M. du S.*

40. Νύκτα — προειρήκει] *Noctu praemonuit.* Interpolator. male. *νύκτα* enim hoc loco non est pro *νυκτὸς*, seu *νύκτωρ*, sed *προειρήκει νύκτα* dixit Lucianus, quemadmodum *Juvenalis*, de Statio, opinor, *promisitque diem.* Apud *Ciceronem* est, & apud *Varronem* & *Livium*, *prodixit* seu *praedixit diem.* Interpres proxime ad verum, *noctem ei rei destinavit.* *T. F.*

43. Ἁρπίνης] Quid sit Harpina seu Harpinna, docebit *Pausanias* in Eliacis. *T. F.*

Ibid. Τῆς Ἁρπίνης] *Pausaniae* locus est Eliac. 2. p. 200, 18. *Wechel.* Ἔστι δὲ ἐ ἄλλη Ἁρπινάτης καλουμένη κώμη· κώμη ἐ ἡ πολὺ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ πόλεως Ἁρπίνης ἄλλα τε ἱρεῖα, κ̀ μάλιστα οἱ βωμοί. Οἰκίσαι τε Οἰόμαον τὴν πόλιν κ̀ θέσθαι τὸ ὄνομα ἀπὸ τ̃ μητρὸς λέγουσιν Ἁρπίνης. Eadem *Stephanus*, qui v. Ὀλυμπία eandem urbem facit Pisam, Arpinam, Olympiam. Nempe in eadem proxima vicinia fuere, ut tamen distincta & Pisae & Arpinae rudera possent illa adhuc aetate ostendi. Fluctuant libri inter Ἁρπίνα & Ἁρπίνη. Etiam *Strabonis* esse restituendam pro Ἔπεια, videre *Casaubonus*, & *Berkelius* ad *Steph.* *J. M. G.*

48. Ἐς ὀργυιὰν τὸ βάθος] Βάθος de altitudine, s. dimensione a solo ad auras adsurgente, (ut *Obsop.* convertit) aeque dici ac de profunditate, nihil quidem est novi; sic βάθος ἀέρος, de summo coelo, quique ibi opponitur tartaro, *Eurip.* Med. vs. 1297. Sed unius orgyae altitudo non est tanta, ut alta inde praedicetur pyra; nec repetitio illa ἐν βάθει, τὸ βάθος valde adridet. Interim βάθος de latitudine, s. densitate hic accipi potest, ut βαθὺ λήϊον *Homer.* Il. B. 147. atque alibi passim, de segete densa, & βαθεῖα ὕλη. Il. E. 555. Et *Aelian.* V. H. XIII. 1. Χόρτοι ἐ θάμνοι βαθεῖαι, *gramina ac frutices profundae* convertit in *Diod. Sic. Rhodom.* L. 2. c. 49. satis ad verbum, cum *densae* potuisset; licet & *Virgil. nemus profundum* eodem significatu dixerit, ut notavi in *Ambiguis.* Sic de densitate phalangis, sive latitudine, *Arrian.* Exp. Al. I. p. 7. ac *Thucyd.* frequenter. *J. F. R.*

Ibid. Δᾷδες ἦσαν τὰ πολλὰ] Interpres sic vertit, longe certe ab auctoris mente, qui pyrae formam & materiam describit. Putavit interpres δᾷδες non aliud significare quam *fax.* Sed est arboris species, quae Lati-

cedit iſte quotidiano more indutus, & cum illo Cynicorum principes, praeſertim generoſus ille Patrenſis, facem geſtans, non malus ſecundarum partium certator. Facem geſtabat vero etiam Proteus. Accedentes autem alter ab altera parte ignem incenderunt maximum, quippe a facibus ac ſarmentis. Iſte vero, & jam mihi diligenter attende, depoſita pera, pallio, & Herculea illa clava, adſtabat in linteo plane ſordido. Tum tus petiit, quod in ignem injiceret, datumque ab aliquo, injecit, dixitque converſus ad meridiem (nam hoc quoque ad tragoediam pertinet, meridies) *Materni paternique Daemones, volentes propitii me recipite!* Haec ubi dixiſſet, in ignem inſiliit. Verum non videbatur, circumfuſus a multa, quae ſurgebat, flamma.

37. Iterum video te ridentem, pulcher Cronie, fabulae converſionem. Equidem maternos daemonas invocantem non valde,

γον) προέσιν ἐκεῖνος ἐσκευασμένος ἐς τ' αἰεὶ τρόπον, καὶ ξὺν αὐτῷ τὰ τέλη τῶν κυνῶν. 55 καὶ μάλιστα ὁ γεννάδας ὁ ἐκ Πατρῶν, δᾷδα ἔχων, ὁ Φαῦλος δευτεραγωνιστής. ἐδᾳδοφόρει δὲ καὶ ὁ Πρωτεύς· καὶ προσελθόντες, ἄλλος ἀλλαχόθεν ἀνῆψαν τὸ πῦρ μέγιστον, ἅτε ἀπὸ δᾴδων, καὶ φρυγάνων· ὁ δὲ, 60 καί μοι πάνυ ἤδη πρόσεχε τὸν νοῦν, ἀποθέμενος τὴν πήραν, καὶ τὸ τριβώνιον, καὶ τὸ Ἡρακλεῖον ἐκεῖνο ῥόπαλον, ἕστη ἐν ὀθόνῃ ῥυπώσῃ ἀκριβῶς. εἶτα ἠτεῖτο λιβανωτὸν ὡς ἐπιβάλοι ὅπη τὸ πῦρ· καὶ ἀναδόντος τινὸς, ἐπέ- 65 βαλέ τε, καὶ εἶπεν, ἐς τὴν μεσημβρίαν ἀποβλέπων (καὶ γὰρ καὶ τοῦτο πρὸς τὴν τραγῳδίαν ἦν ἡ μεσημβρία) Δαίμονες μητρῷοι καὶ πατρῷοι δέξασθέ με εὐμενεῖς. ταῦτα εἰπὼν, ἐπήδησεν εἰς τὸ πῦρ, καὶ μὴν ἐωράτό γε, ἀλ- 70 λὰ [a] περιεχέσθη ὑπὸ τοῦ φλογὸς, πολλῆς ἁρμιᾶς.

Αὖθις ὁρῶ γελῶντά σε, ὦ καλὲ Κρόνιε, τὴν καταστροφὴν τοῦ δράματος. ἐγὼ δὲ τοὺς μητρῴους δαίμονας ἐπιβοώμην, μὰ τὸν Δί',

[a] Περιεχέσθη] Sic omnes praeter *S.* & *A.* quae περιεχέθη.

55. Ὁ ὢν Πατρῶν δᾷδα ἔχων] Τὸν Θεαγένη λέγει. ὢν Πατρῶν δὲ τῆς Πελοποννήσου. *V.*

tinis *tada* dicitur, de qua *Plinius* paſſim, & ideo vertendum erat, *e tada ut plurimum conſtabat*. *J.P.a G.*

Δᾷδες ἦσαν τὰ πολλὰ] An δᾷδες ἰσχναὶ πολλαί; ſic certe mallem: nam etſi vulgatum probe Graecum, minus tamen huc conveniens videtur, prae altero illo. *J.F.R.*

51. Ἡ σελήνη ἀνίσ.] Media de nocte profectum audiſti: Lunam nunc demum ortam legis: extremus hic celebritatis dies; ergo aut poſt XI^um^ lunaris menſis diem coeptae erant Olympiae; aut ultra dies quinque ei ſolennitati concedas neceſſe eſt: quorum neutrum a viris doctis facile impetrabis, quos Cl. *Potterus* ſequutus eſt. *M.du S.*

55. Ὁ ὢν Πατρῶν] *Ille Patranus*. Interp. *Stephanus*, ſeu Hermolaus ἐν τοῖς ἐθνικοῖς agnoſcit Πατρεῖς, at Πατρανεῖς non agnoſcit. Itaque dicendum fuerat *Patrenſes*, ut uſurpavit *Cicero*. Ceterum locus hic de Theagene eſt inteliigendus. *T.F.*

62. Ῥόπαλον] Alibi docet quanti poſtea vaenierit Ἀπαιδ. c. 14. quem locum, ſi non memineris, omnino adi. *M.du S.*

Ibid. Ἔστη ἐν ὀθόνῃ] Pontius in paſſione Cypriani. *M.V.La Croze.*

67. Ἡ μεσημβρία] Verſus meridiem nempe Zodiacus, ſolis & Planetarum via, templum peculiare deorum. Item meridie quieſcunt daemones, facile, ſi turbentur irritandi. Vid. *Theocr.* Idyll. 1, 15. & illa μεσαμβρινὰ ἀσυχία apud *Callim.* in Lau. Pall. 72. Huc forte pertinet τὸ μεσημβρινὸν δαιμόνιον, quod dederunt οἱ ὁ, ψ. 91, 6. *J.M.G.*

Ibid. Δαίμονες μητρῷοι & πατρῷοι] Deme Tragicam magnificentiam, & erunt, quos invocat, Daemones, ipſi Manes animae felices majorum. *Hierocles* ad A. C. 3. p. 38. *Needh.* Τὰς ἀνθρωπίνας ψυχὰς ἀληθείᾳ καὶ ἀρετῇ κοσμηθείσας Δαίμονας καλεῖ, ὡς δαίμονας καὶ ἐπιστήμονας κ. τ. λ. Sed ipſum hoc indicant, quae ſtatim ſequuntur. *J.M.G.*

68. Δέξασθέ με] Sic apud *Sophoclem* Oreſtes in Electra p. 66. ἀλλ' ὦ παιώσατ' γῆ δισ.' ἐγχώριοι
Δέξασθέ μ' εὐτυχοῦντα ταῖς δὲ ταῖς ὁδοῖς
Σύ τ' ὦ πατρῷον δῶμα. *M.du S.*

70. Περιεχέθη] Περιεχέθη a περιέχομαι, ut ἠγέθω ab ἴχομαι ſine litera ſerpentina in medio, uſitatius quam ἠχέθω, quod tamen quum ab χέω poſſit eſſe formatum, expungere non ſuſtinui, contra Edd. optimas. *J.F.R.*

Δί', ὑ σφόδρα ἠτιώμην. ὅτε δὲ ϗ τὺς πατρῴους ἐπεκαλέσαλο, ἀναμνησθεὶς τ δὲ τῦ [a] φθόνυ εἰρημένων, ὐδὲ κατέχειν ἠδυνάμην τ γέλωλα. οἱ Κυνικοὶ δὲ περιϛάντες τ πυρὰν, οὐκ ἐδάκρυον μὲν, σιωπῇ δὲ ἐνεδείκνυλο λύπην τινὰ, εἰς τὸ πῦρ ὁρῶντες, ἄχρι δὴ ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς, Ἀπίωμεν, φημὶ, ὦ μάταιοι· ὑ γὰρ ἡδὺ τὸ θέαμα ὠπημένον γέροντα ὁρᾶν, κνίσης ἀναπιμπλαμένυς πονηρᾶς. ἢ βέλεσθε ἔϛ' ἂν γραφεύς τις ἐπελθὼν, ἀπεικάσῃ ὑμᾶς, οἵυς τὺς ἐν τῷ δεσμωληρίῳ ἑταίρυς τῷ Σωκράτει ϖροσγράφυσιν; ἐκεῖνοι μὲν ὖν ἠγανάκτυν, ϗ ἐλοιδορῦντό μοι, ἔνιοι δὲ ϗ ὅπι τὰς βακτηρίας [b] ἦξαν. εἶτα ἐπειδὴ ἠπείλησα ξυναρπάσας τινὰς ἐμβαλεῖν εἰς τὸ πῦρ, ὡς ἂν ἔποιλο τῷ διδασκάλῳ, ἐπαύσαλο, ϗ εἰρήνην ἦγον.

Ἐγὼ δὲ ἐπανιὼν, ϖοικίλως, ἑταῖρε, ϖρὸς ἐμαυτὸν ἐνενόυν τὸ φιλόδοξον οἷόν τί

ita me Jupiter, reprehendi: sed cum paternos etiam advocaret, recordatus eorum, quae de caede *illius* dicta sunt, neque risum tenere tum poteram. Cynici autem rogum circumstantes non illi quidem flebant, sed silentio ignem adspicientes moestitiam quandam prae se ferebant: donec ego, quem ea res pene enecaret, *Abeamus*, dicerem, *vani homines! Neque enim jucundum spectaculum, senem assari videre, & malo nidore opleri. An expectatis dum pictor aliquis superveniens depingat vos, uti sodales in carcere appingunt Socrati?* Illi ergo indignari & male mihi dicere, quidam vero ruere etiam ad baculos. Deinde cum interminatus essem, me quosdam illorum correptos in ignem esse detrusurum, magistrum uti sequerentur, quietem pacemque egere.

38. In reditu autem, varie mecum, mi sodalis, cogitabam de cupiditate gloriae, vim

a Φθόνυ] Φόνυ legendum fortassis, bene marg. *Alw.* b Ἦξαν] Quod *Faber* voluit, in *J.* est; excepto puncto subscripto. Cett. ἦξαν.

81. Ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς] *Odore malo affectus.* Interp. sed nil tale. Ubi enim, quaeso, odor ille malus in ἀποπνίγεσθαι? Quid autem? αὐτοῖς ad quid refertur nisi ad Cynicos περιϛάντας τὴν πυρὰν, ut a Luciano describuntur? Sed ignoravit interpres quid sit ἀποπνίγεσθαι ἐπ' ἀνθράκῳ aut quid tale, praesertim vero apud Atticos, quos hic noster studiosissime imitatur. Exempla sunt passim apud *Aristophanem*, & *Demosthenem*, &c, (quis Interp. indiligentiam non miretur?) apud ipsummet Lucianum in dialogis ἑταιρικοῖς. Est autem ἀποπνίγομαι ἐπὶ τούτῳ πράγματι quod Latini dicunt, *Ea res me urit, me enecat*, Terent. *Vro hominem.* Horat. *Vror seu tibi candidos*, &c. *Aristophanes* κάομαι. Sed in re ita perspicua sit *fides* τ παραδεδιγμάτων ἀφ' τὸ πλῆθος. *T.F.*

Ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς] Quae de vi verbi ἀποπνίγεσθαι hic *Faber* disputat, dubitatione carent: & tamen malim hic dixisse Lucianum caussam aliquam Physicam sui discessus. Ridere se horum hominum stultitiam profitetur; vix ergo est, ut eodem spiritu dicat, se ab illis s. propter illos ἀποπνιγῆναι, prae indignitate pene suffocatum. Itaque opto in aliquo libro bono inveniri ὑπ' αὐχμῶς vel ὑπ' ἀτμῶς, ut dicat, cum molestus sibi esset suffocans ille vapor vel fumus, discessionem se parasse. Interpretationem dedi, quae utrique sensui sic satis convenire videtur: nam *ea res* potest esse affectata *illa* Cynicorum tristitia, potest esse fumus & nidor ustulati Protei. *J.M.G.*

Ἀποπνιγεὶς] Sic distinguendum. ἀποπνιγεὶς, ἐπ' αὐτοῖς ἀπίωμεν φ. ω. μ. i. e. *post haec, his peractis. F.G.* Non inepta videtur *Gujeti* distinctio, eamque amplecterer, donec melius quid suppeditent libri. Ἀποπνιγεὶς autem sine effectu recte intelligitur, pro *pene suffocatus sum*, ut in fab. *Æsop.* 41. μόγις ὑπὸ τῦ ϑυμοῦ ἀπεπνίγομεν, mox addito ἐσώθη. Sic *moriens* pro morti proximo, qui tamen sanatur. *Phalar.* Epist. 21. ὅτι ϵ ϑηκοντά μι — ἔσωσεν. Iterum Ep. 52. Ὅτι πρότερον τρὶς ὑμᾶς ἀποθνήσκοντας ἐν στενοχωρίᾳ σέσωκα. *Cic.* 2. de Divin. c. 66. *quum — telo venenato ictus esset, eoque vulnere MORERETUR*; eumdem tamen sanatum esse eodem capite narrat. Plura dedi in libro *de Ambig.* Tit. *FACIO.* Addo *Diod. Sic.* IV. c. 63. p. 307. m. ubi μετέπεισεν ait de Theseo aliter suadere conanti, at sine successu. *J.F.R.*

88. Ἐπὶ τὰς βακτηρίας ἦξαν] *Ad fustes venerunt.* Interpol. istud verbum non ita vertendum fuit, quia aliter scribendum, scilicet ἦξαν *irruerunt, involarunt*, &c. Estque Attica syncope ab ἄϊσσω, ut apud *Aristophanem* linguae Atticae canonem legitur, *b* Πλούτῳ.

Ἐξηϊάτην ἔν δύο δράκοντ' ἐκ τῦ νεὼ,
Exiluerunt e templo dracones duo.

ita alibi *Aristophanes*, & ei synchronos *Euripides*. atque

vim illius perpendens, ut ſolam hanc cupiditatem effugere nequeant illi etiam, qui alioquin admiratione videantur digniſſimi, nedum ut ille vir, qui etiam alias furioſe dementerque, & ut igne dignus eſſet, vixiſſet.

39. Tum incidi in multos ad ſpectaculum abeuntes ipſos quoque, qui putarent nempe ſe vivum adhuc deprehenſuros. Nimirum illud quoque pridie ejus diei divulgatum fuerat, illum ita ut exorientem ſolem ſalutaret, quod ſcilicet Brachmanas facere dictitant, rogum conſcenſcurum eſſe. Multos igitur illorum averti, cum jam perfectum eſſe opus, dicerem, quibus quidem non id ipſum curae eſſet, etiam locum inſpicere, & aliquid de igni reliquum ſecum auferre. Hic ſane, mi ſodalis, ſexcenta negotia habui, dum omnibus enarro interrogantibus, & accurate ſingula exquirentibus. Si quem igitur viderem politum doctrina hominem, nuda illi acta, velut tibi

95 ὄντιν ἀναλογιζόμενος, ὡς μόνος οὗτος ὁ ἔρως ἄφυκτος, καὶ τοῖς πάνυ θαυμαστοῖς εἶναι δοκοῦσιν, οὐχ ὅπως ἐκείνῳ τἀνδρὶ, καὶ τἄλλα ἐμπλήκτως, καὶ ἀπονενοημένως βεβιωκότι, καὶ οὐκ ἀναξίως τοῦ πυρός.

1 Εἶτα ἐνετύγχανον πολλοῖς ἀπιοῦσιν, ὡς θεασομένοις καὶ αὐτοί. φοβοῦμαι γὰρ ἔτι καλαλήψεσθαι ζῶντα αὐτόν. καὶ γὰρ καὶ τόδε τῇ προτεραίᾳ διεδέδοτο, ὡς πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ἀσπασάμενος (ὥσπερ ἀμέλει καὶ τοὺς Βραχμᾶνας φασὶ ποιεῖν) ἐπιβήσεσθαι τοῦ πυρᾶς. ἀπέφερον δ' ἂν τοὺς πολλοὺς αὐτοῦ, λέγων ἤδη τελέως τὸ ἔργον, οἷς μὴ καὶ τοῦτ' αὐτὸ θεοπρεπὲς ἦν, καὶ αὐτὸν ἰδεῖν τὸν τόπον, καί τι λείψανον καλαλαμβάνειν τοῦ πυρός. ἔνθα δή, ὦ ἑταῖρε, μυρία πράγματα εἶχον, ἅπασι διηγούμενος καὶ ἀνακρίνουσι, καὶ ἀκριβῶς ἐκπυθανομένοις. εἰ μὲν οὖν ἴδοιμι τινα χαρίεντα, φιλῶ δὲ, ὥσπερ σοὶ,

c. Ἐπιβήσεσθαι] Ἐπιβῆναι *Pell.* non male.

que ita legiſſe interpretem, fidem fecerit ejus verſio, hic enim habet, *A nonnullis quoque eorum ad fuſtes concurſum eſt.* Vides lector, quantum Interpolatori debeat Interpres. Quid ſi libellum aliquem absque ullo duce interpretandum ſuſcepiſſet? *T.F.*

Ἐπὶ τὰς βακτηρίας ἥξειν] Sic edidi ex *F.* & *Fabr.* Nam eſt ab ἀΐσσω. Conf. ſupra *Bis Accuſ.* c. 6. ἐπὶ τὸν πῆχυν ἀΐξαντες. nam etſi vulgatum ἥξειν, quod verterant, *ad fuſtes concurſum eſt*, omnino defendi poteſt, & *venire ad manus*, *tela*, Latinis ac Graecis uſitatum fateor: tamen quia aoriſt. ἧξα ab ἥκω mihi quoque ſuſpectus, eo magis alterum adripui: ἥκω & praeterit. ἧκα frequentiſſimo quidem in uſu, at ἧξα nondum notavi. Taceo quod majorem impetum atque iracundiam ſignificet ἀΐσσω, quam ἥκω, adeoque hic aptius. Eandem ob cauſſam Cl. *Perizon.* ad *Ælian.* V. H. III. c. 42. f. Ἐπὶ τὰς ἐξ ἀρχῆς ἥξειν recte praetulit ex Mſ. cum alii quoque ἧξαν ab ἥκω haberent. Confer infra *Fugit.* c. 6. ſupra *Domon.* c. 4. pr. ἀπίστοις γὰρ ἔοικε πρὸς ταῦτα ἥξειν, ubi certe ἧξεν locum vix haberet. Sed punctum ſubſcript. & illic operae male omiſere, quod in talibus addendo lectionem emendare; non meretur nomen mutationis; adeoque nihil criminabuntur vulgatae patroni. *J.F.R.*

89. Ἧξαν] *T. Fabri* emendationem lubens amplector, mendoſe in *Amſt.* Ed. impreſſam; cum enim in omnibus ſuis Luciani impreſſis ἥξαν inveniret, ἧξαν reſtituit ab ἀΐσσω; quod in *J.* Ed. niſi me oculi fallunt, etiam extat. Vid. apud noſtrum ipſum *Dom.* c. 6. ἐπὶ τὸν πῆχυν ἀΐξαντες. & *Nig.* c. 3. quin *Dearc.* 6. Ita etiam in *V2.* legitur; ubi vide notam noſtram. *M. du S.*

4. Πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ἀσπασάμενος] Legendum eſt voce unica προσανίσχοντα, id enim poſtulat τὸ ἀσπάζεσθαι. προσανίσχω & προσανίσχω, *orior.* Prius illud apud *Suidam*, qui προσανίσχοντι, vertit per ἐξίσχοντι, qui locus a Porto male intellectus eſt. Vertendum enim fuerat προσανίσχοντι *id eſt orienti*, ut ἔξισχ' ὦ φίλ' ἥλιε. Apud eundem *Suidam* linea ſequenti lego unica voce προσανίσχοντα ἥλιον, ἀνατέλλοντα. Quem locum eſſe Luciani puto, hunc ipſum, inquam, qui nunc nobis in manibus eſt. *T.F.*

Πρὸς ἀνίσχοντα] Jubebat *Solan.* conferre *Menip.* c. 7. ubi quidem lego, — ἴωθεν πρὸς ἀνατέλλοντα τὸν ἥλιον ῥᾶον τινὰ μακρὸν ἐπιλέγων, videoque Edd. nonnullas προσανατέλλοντα conjungere; ſed male profecto. Utrum vero hic προσανίσχοντα cum *Fabro* connectendum ſit, dubito. Non ſaltem illico id facio; etſi phraſis hic paullo alia, & ἀσπάσασθαι πρὸς ἥλιον ſine ſubjecto quod quis adorat, ſalutatve, inſolentior videtur; tamen προσανίσχων aeque hic incommodum videtur ac προσανατέλλων, dum ratio duplicis compoſitionis nulla adparet; alioqui id admitterem, ubi auctoritas accederet; quia ἀσπάζεσθαι πρὸς τινὰ minus Graecum videtur, quam verbum compoſitum, cujus exempla non habeo; ſed analoga προσανατείνω & ſimilia obvia. *J.F.R.*

14. Χαρίεντα] *Gratum.* Interp. Satis prodit neſcire ſe quid ſit χαρίεν. Eſt enim praeter ſignificationes vul-

σοὶ, τὰ πραχθέντα διηγούμην. πρὸς δὲ τοὺς βλάκας, καὶ πρὸς τὴν ἀκρόασιν κεχηνότας, ἐτραγῴδουν τί παρ' ἐμαυτοῦ, ὡς ἐπειδὴ ἀνήφθη μὲν ἡ πυρὰ, ἐνέβαλε δὲ Φέρων ἑαυτὸν ὁ Πρωτεὺς, σεισμοῦ πρότερον μεγάλου γενομένου, σὺν μυκηθμῷ τῆς γῆς, γὺψ ἀναπτάμενος ἐκ μέσης τῆς φλογὸς, οἴχοιτο εἰς τὸν ἀέρα, ἀνθρωπίνῃ μεγάλῃ τῇ φωνῇ λέγων, Ἔλιπον γᾶν, βαίνω δ' εἰς Ὄλυμπον. ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἐτεθήπεσαν, καὶ προσεκύνουν, ὠχριῶντες, καὶ ἀνέκρινόν με λέγοντες πότερον πρὸς ἕω, ἢ πρὸς δυσμὰς ἐνεχθείη ὁ γύψ; ἐγὼ δὲ τὸ ἐπελθὸν ἀπεκρινάμην αὐτοῖς.

Ἀπελθὼν δὲ εἰς τὴν πανήγυριν, ἐπέστην τινὶ πολιῷ ἀνδρὶ, καὶ, νὴ τὸν Δί', ἀξιοπίστῳ τὸ πρόσωπον ὅπι τῷ πώγωνι, καὶ τῇ λοι-

modo, enarrabam. Apud ſtipites vero, & inhiantes narrationi, tragicae quiddam gravitatis de meo adjiciebam, ut hoc, Cum accenſus eſſet rogus, & jam injeciſſet ſe Proteus, motu telluris magno cum mugitu ante facto, evolantem media de flamma vulturem, caelum verſus abiiſſe, humana magna voce clamantem; *Reliqui terram, abeo in Olympum!* Hi ergo obſtupeſcentes cum horrore quodam adorare, & ex me quaerere, *Utrum verſus orientem an ad occidentem volaſſet vultur?* quibus ego, quidquid in buccam veniret, reſpondi.

40. Tum in concionem delatus adſtiti cano cuidam viro, & fide digno, medius fidius, ſi vultum ſpectares cum barba & gra-

gares *doctus*, *perius*, *eruditus*. Id fuſe oſtendit *Caſaubonus* in commentariis ad Athenaeum, *doctis*, *Jupiter*, & *laborioſis*. Sed ne ἀσύμβολον abeam, addam loca aliquot. Lucianus in libello cui titulus eſt, πῶς δεῖ ἱστορίαν συγγράφειν, ita ſcribit (c. 16.) πλὴν ἀλλὰ μετριώτερός γε ὁ ἰδιώτης ἔτι ἦν, αὐτὸς μὲ αὑτὸν ἐλέγχων οἷός ἦν, ἄλλῳ δέ τινι χαρίεντι & δυσκολαίνοντι ἱστορίαν φιλαχειρίσασθαι πεποιηκώς. Vide τὸν χαρίεντα & τὸν ἰδιώτην inter ſe opponi. Sed is locus Luciani peſſime converſus eſt. Apud *Plutarchum* cum Periander quidam, medicinae arte clarus, laudaretur, verum mala poëmata ſcriberet, ei Archidamus, τί δή ποτε, inquit, ὦ Περίανδρε, αὐτὸς μὲν χαρίεντα ἰατροῦ κακὸς ποιητὴς καλεῖσθαι ἐπιθυμεῖς; Ubi iterum videre eſt, κακὸν ποιητὴν opponi χαρίεντι ἰατρῷ. Hunc locum male intellexit *Raphaël Regius*. *T.F.*

Χαρίεντα] Conf. ſupra. *Jov. Trag.* c. 48. & *Dion. Hiſt.* c. 16. quaeque utroque loco notata. Adde hic, non ſemper tamen viros *literatos* intelligendos; ſed generaliter omnes *honeſtiores* & *gratioſos*, quo ſenſu ap. *Diod Sic.* frequens, ut L. XI. c. 86. f. χαριεστάτους τῶν πολιτῶν, atque alibi non ſemel. *J.F.R.*

Ibid. Ψιλὰ ἂν ὥσπερ σοὶ τὰ πραχθέντα διηγούμην] *Eorum quae geſta erant vel tenuiſſima, quemadmodum tibi exponebam.* Interpolator. Ubi, quis riſum vel indignationem teneat? Hiſce ne licere hominibus bonos ſcriptores attingere? & quae optime ab interprete erant converſa, depravare? Sic enim plane & diſerte interpres. *Illi rem omnem nude & ſimpliciter, ut acta erat, quemadmodum tibi, commemorabam.* *T.F.*

16. Βλάκας] Hos Dial. *Alex.* & *Pſeudom.* vocabat ἀκχεῖς. *J.B.*

20. Γὺψ ἀναπτάμενος] Non opus eſt, ut cum Lemonio proleg. ad Var. Sac. fol. 11. ſuſpicemur, rideri hic Chriſtianorum, de columba e Polycarpi rogo evolante, fabellam; aut in totum adeo Polycarpum eadem opera perſtringi, qui ignis ſupplicium appetierit. Satis, quod vel ex hoc libello apparet, audacter & petulanter inſultat Chriſtianis: nec cauſſa, cur nomini parceret a ſe contemtiſſimo. Quid erat porro vulgatius, quam aquilam emitti in conſecratione Romana? Vultur *canis* inſtar inter aves, ut inter homines *Cynici*. Facile ergo haec in mentem venire ſcurrae noſtro poterant. Et quid ſi fabella ipſa Chriſtiana eſt recentior? ſ. gratis confiſta, ſ. ex corruptione actorum martyrii orta, quae ipſe emendare conatur Lemonius? *J.M.G.*

23. Ἔλιπον γᾶν] Ex tragicorum aliquo. Sed cur opus fuit dicere γᾶν potius quam γῆν? Facit ea res πρὸς τὸ σεμνὸν, novaeque apotheoſi magis convenit. Somnium, inquies. At audi *Euſtathium* ad Iliad. Quo loco ait Athenienſes praetuliſſe τὸ, ὦ Δάματερ Doricum τῷ, ὦ Δήμητερ, quod commune erat & Atticum etiam. Locum ipſum praeſtat apponere. Ἀθηναῖοι δὲ προελόμενοι τὸ, ὦ Δήμητερ, κοινοῦ ὄντος καὶ Ἀττικοῦ, τὸ, ὦ Δάματερ, Δωρικὸν, ὅτε τι θαυμαστικῶς λέγωσι, μαρτυροῦσι & αὐτοὶ σεμνὸν τὴν φωνὴν τὸ Ἄλφα. Poſſem addere *Hermogenis* locum lib. 1. περὶ ἰδεῶν, cap. VI. ubi agit περὶ τοῦ σεμνότητος; ſed non vacat tranſcribere. *T.F.*

36. Ἐπαφῶντο Στοᾶς] *Pauſanias* in Eliacis auctor eſt, dictam quoque fuiſſe ποικίλην, (cave cum Attica eandem eſſe putes) & a nonnullis Ἠχοῦς Στοὰν appellatam. Rationem addit; βούσαυλοι δὲ ἀνδρὶ, ἱππάκις ὑπὸ τοῦ ἠχοῦς ἡ φωνὴ ἐπὶ τάδε καὶ ἐπὶ πλέον ἔτι ἀποδίδοται. p. 170. Editionis Sylburgianae. *T.F.*

Ibid. Κοτίνου] Videlicet corona Olympiaca. *T.F.*

39. Ὃν ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν ἀφῆκα πτῆσθαι] *Quem ego paulo ante volare omiſi.* Interpol. quo quid poteſt eſſe deterius? Luciani facetiſſimum dictum aperiam. Di-

gravitate reliqua, cum & reliqua narraret de Proteo, & ut vidiſſet ipſum paullo ante, poſt combuſtionem, in veſte candida, & modo inambulantem laetum atque hilarem in ſeptem vocum porticu reliquiſſet, coronatum olea. Deinde poſt omnia etiam vulturem illum adjecit, juratus, ipſum ſe vidiſſe de rogo evolantem, quem ego paullo ante dimiſeram, ut ridiculos faceret amentes homines & moribus ſtupidos.

41. Caeterum cogita, quae in illo poſtea futura eſſe credibile ſit: quas non apes in illo loco conventuras? quas non congregaturas ſe cicadas? quas non cornices involaturas, ut in ſepulcrum Heſiodi: & id genus alia? Statuas quidem cum apud ipſos

πῇ σεμνότητι, τάτε ἄλλα διηγεμένῳ περὶ τῦ Πρωτέως, καὶ ὡς μὴ τὸ καυθῆναι. θεάσαιτο αὐτὸν ἐν λευκῇ ἐσθῆτι μικρὸν ἔμπροσθεν, καὶ νῦν ἀπολίποι περιπατῦντα φαιδρὸν ἐν τῇ ἐπαφῶνι στοᾷ, κοτίνῳ τε ἐστεμμένον· εἶτ' ὄπισθεν πᾶσι προσέθηκε τὸ γύπα, διομνύμενος ἢ μὴν αὐτὸς ἑωρακέναι ἀναπτάμενον ἐκ τῦ πυρᾶς. ὃν ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν ἀφῆκα πέτεσθαι, [a] καταγελῶν τὰ τῶν ἀνοήτων καὶ βλακικῶν τὸν τρόπον.

Ἐννόει τὸ λοιπὸν οἷα εἰκὸς ἐπ' αὐτῷ γενήσεσθαι, ποίας μὲν μελίττας ὀπισήσεσθαι τὸν τόπον, τίνας δὲ τέττιγας ἐκ ἐπαγαγέσθαι, τίνας δὲ κορώνας ἐκ ὀπιπτήσεσθαι, καθάπερ ὀπὶ τὸν Ἡσιόδυ τάφον· καὶ τὰ τοιαῦτα; εἰκόνας μὲν γὰρ δὴ καὶ τε Ἠλείων

[a] Καταγελῶν τὰ] Καταγελῶντα male Edd. priores.

Dixerat ſupra χαριέσατος ſcriptor, ſe, dum Peregrini mortem fatuis quibusdam & κεχηνόσιν ἀνθρωπαρίοις narrat, paucula quaedam ἐπιτραγῳδῆσαι: inter cetera autem evolaſſe vulturem e rogo, &c. Quae res cito in plures ſparſa eſt, ut eſt *humanum genus avidum auricularum*, ait *Lucretius*. Itaque adeo hic ſenex, credulus & religioſe mendax, vidiſſe ſe dicit vulturem illum; & tamen, ait Lucianus, memor eris, optime Croni, me auctorem fuiſſe illius fabellae, neque τῷ ὅτι quidquam tale factum fuiſſe; nam, neſciens ne ſis, vulturem ego illum ἀφῆκα πέτεσθαι, illum e ſinu emiſeram, id eſt, mendaciolum illud deridendis iſtis fungis aſperſeram, &c. Interpres corruptus ab Interpolatore ſcripſerat: *Quem ego paulo ante volantem dimiſeram.* T. F.

40. Καταγελῶντα τὸν] Lego καταγελῶν τὸν, alioqui λαὸς χήματος dictus fuerit vultur καταγελᾶν τὸν ἀνοήτων. T. F.

Καταγελῶντα] Καταγελῶν. F. G.

Καταγελῶν τὰ] Καταγελῶν neceſſario cum *Fab.* legendum duxi; ſed ne periret ſyllaba (riſum teneatis amici) καταγελῶν τὰ meliore jure mihi conjicere licere, dein cogitabam; quumque conjecturam meam a *Fl.* adjuvari deinde cognoſcerem, quae καταγελῶν τὰ diſpeſcuit, etſi accentu in τὰ omiſſo, (quod ſeqq. Edd. occaſionem praebuit ea connectendi) nil dubitavi ſic edere. Nam licet non abſurdum ſit καταγελῶντα ad vulturem referre, qui fin. c. 39. etiam humana voce loquens inducitur, id tamen non amplius hic agitur; ſed manifeſtum eſt, riſum eſſe hominis. Non videtur intellexiſſe *Solan.* qui adjecerat Flor. lect. malam eſſe, & *Fabro* ſemel obſequutus forſan obnubilata mente invenire non potuit, qui τὰ τὸν τρόπον cohaererent. Sed non opus iſta connectere, quum τὰ τῶν ἀνοήτων ſcil. ἀνθρώπων πράγματα, καὶ βλακικῶν (κατὰ) τὸν τρόπον, optime procedant. *J. F. R.*

45. Τίνας δὲ κορώνας ἐκ] *Æ. Menagius* in animadverſionibus ad *Diogen. Laërtium* (p. 148) multis ſcriptorum teſtimoniis confirmat legendum eſſe τίνας χελιδόνας, quae veriſſima & maxime congruens lectio eſt. *Alm.* Nihil mutandum eſſe, monet *Kuhnius* ad *Pauſan.* p. 787. quem vide. *M. du S.*

Τίνας δὲ κορώνας] Si *Menagius* ad *Laërt.* 6, 78. ex libro, quod non indicat tamen, protulit χελιδόνας, audiendus forte fuerit. Caeterum non dicit, quis praeterea hirundines ad ſepulcrum Heſiodi congregarit: ac videtur totum hoc ἅπαξ λεγόμενον. Itaque temerarium fuerit mutare aliquid, idque tanto magis, cum κορώνη, Apollinea avis, Prophetam proinde decens, longaevitatis porro & famae loquacis ſymbolum eſſe poſſit. Quid ſi etiam luſit hic Lucianus, & rapaces volucres voluit Cynici ſepulcro addere? quid ſi ad νυκτοφύλακα retulit? noctuis certe non item turbantibus & terrentibus, infeſtae cornices. Quidquid ejus ſit; nihil profecto nos cogit, ut dicamus, Heſiodi ſepulcro cortum genus avium ab Luciano hic aſſignatum. Hoc tantum cogitur ex illius verbis, ſimilem olim de Heſiodi tumulo fabellam percrebuiſſe: quod genus avium eum celebraverit, neſcio an alias, hic certe non refertur. *J. M. G.*

46. Τὸν Ἡσιόδυ τάφον] De loco vide *Thucyd.* III. 96. Vid. *Men.* ad *Diog. Laërt.* p. 148. F. qui pro κορώνας, χελιδόνας reponit. *M. du S.*

47. Εἰκόνας] Luciani conjecturam eventus comprobavit. Athenagoram audi, p. 72. D. E. τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἵστι ἐπὶ τῇ ἀγορᾷ καὶ ὁ τάφος ἐν ᾗ εἰκών. Deinde parentatum ei docet hoc titulo, ἐπικῷ Θεῷ p. 73. Τὴ δὲ Πάριον Ἀλεξάνδρῳ ἐν Πρωτέως (Τρῳὰς) Νεμεσίῳ εἰκόνας

Ἠλείων αὐτῷ, καὶ τε τ̃ ἄλλων Ἑλλήνων, οἷς ἐπεσταλκέναι [a] ἔλεγον. αὐτίκα μάλα οἶδα πολλὰς ἀναστησομένας. Φασὶ δὲ πάσαις σχεδὸν ταῖς ἐνδόξοις πόλεσιν ἐπιστολὰς ἀφεμένῳ αὐτόν, ἀφορμὰς τινὰς, καὶ παραινέσεις, καὶ νόμους. καί τινας ἐπὶ [b] τούτῳ πρεσβευτὰς τ̃ ἑταίρων ἐχειροτόνησε, νεκραγγέλους καὶ περιοδρόμους προσαγορεύσας.

Elienſes, tum apud Graecos reliquos, quibus etiam ſcripſiſſe dicebant, ſtatim multas ſtaturas ei novi. Ajunt vero, nobilibus oppidis fere omnibus miſſas ab eo epiſtolas in praeceptionibus, & adhortationibus, atque legibus. Etiam ſodalium nonnullos ejus rei cauſſa legatos conſtituerat, quos mortis nuncios & inferorum curſores appellabat.

Τοῦτο τέλος τοῦ κακοδαίμονος Πρωτέως ἐγένετο ἀνδρὸς, ὡς βραχεῖ λόγῳ περιλαβεῖν, πρὸς ἀλήθειαν μὲν οὐδεπώποτε ἀποβλέψαντος, ἐπὶ δόξῃ δὲ, καὶ [c] τῷ καλῷ τ̃ πολλῶν ἐπαίνῳ, ἅπαντα εἰπόντος ἀεὶ, καὶ πράξαντος, ὡς καὶ εἰς πῦρ [d] ἁλέσθαι, ὅτε μηδ' ἀπολαύειν τ̃ ἐπαίνων ἔμελλεν, ἀναισθήτου αὐτῷ γενόμενου.

42. Hic finis fuit infelicis Protei, viri, qui, ut brevi ſermone complectar, ad verum quidem reſpexerat nunquam, gloriae autem & laudis popularis cauſſa dixerat ſemper feceratque omnia, adeo ut in ignem etiam inſiliret, cum neque frui jam poſſet laudibus, quippe quarum ſenſus pervenire ad ipſum non poſſet.

Ἓν ἔτι σοι προσδιηγησάμενος παύσομαι, ὡς ἔχῃς ἐπιπολὺ γελᾶν. ἐκεῖνα μὲν οἶδά που πάλαι σε εὐθὺς ἀκούσας μου, ὅτε ἧκον ἀπὸ Συρίας διηγουμένου, ὡς ἀπὸ

43. Deſinam, cum unum adhuc tibi narravero, ut ridere poſſis amplius. Illa enim olim noſti, quae ſtatim ex me, cum e Syria venirem, audieris, ut e Troade cum ipſo

a Ἔλεγον] Ἔλεγεν Edd. priores. b Τούτῳ] Recepi ex Mſ. RG. Τούτων Edd. c Τῷ] Sic *Pell.* recte. Τὸ Edd. peſſime. d Ἁλέσθαι] Sic Edd. omn. e Ἧκον] Secutus ſum ſcripturam *S.* Ἦκεν cett. male.

57. Τοῦ κακοδαίμονος Πρωτέως ἐγένετο] Πρωτεὺς μὲν τύχα ϵ συγγνώσεως, *εἰ ϵ ψυχρὰ τῇ συγγνώμῃ, ὅτου † βίου ἀπολιπὼν σὺ δὲ τίς τῷ τρόπῳ † ἀγάσεται, λόγου μὲν ἐμποδὼν ἔχεις, ἢ ἀνὴρ τ̃ καθ' ἡμᾶς. An & alibi habuerit, incertum. *M. du S.*

Εἰκότως μὲν] Recte conjecit Lucianus. *Athenagoras* Legat. p. 107. *Dechair.* Ἀνδρίας τοῦ Πρωτέως, τοῦτον δὲ εἶπε ἀγνοεῖτε (alloquitur M. Philoſophum, ejusque L. Verum fratrem) ῥίψαντα ἑαυτὸν εἰς τὸ πῦρ περὶ τὴν Ὀλυμπίαν, καὶ αὖθις λίγυν χρηματίζειν. *J. M. G.*

49. Οἷς ϵ ἐπεσταλκέναι] Hoc ad *S. Ignatii* imitationem factum putat *Pearſonus* Vindic. Ignat. P. I. c. 2. p. 261. Ed. *Cler.* Temporis certe illius morem fuiſſe, cyclicas quaſi epiſtolas dimittere, ſatis conſtat. Huc etiam referendi, quos appellaſſe ait Lucianus Protea ſuum νεκραγγέλους ϵ περιοδρόμους, quos cum Θεοδρόμοις illis Ignatianis recte vir ſummus comparabat. Exſtat erudita commentatio *Erdm. Rud. Fiſcheri* edita Coburgi 1718. de Θεοδρόμοις veteris eccleſiae legatis, ubi nec hujus loci mentio omittitur, p. 119. *J. M. G.*

Ibid. Ἔλεγον] In Impreſſis omnibus ἴλεγον. Sed quis? lege ἴλιγον, ut referatur ad ſequentia. *M. du S.*

52. Διαθήκας τινὰς] *Teſtamenta.* Interp. ἀφορμὰς καὶ παραινέσεις, verte, *praecepta & admoniſiones.* Alludit ad Pythagoraeos, a quibus ſua praecepta ita vocitabantur. At fortaſſe, dixerit quiſpiam, alluſerit ad καινὴν διαθήκην Chriſtianorum Lucianus, ut eſt ſemper deriſor. Et ſi id concederem, non tamen inde ſequeretur, vocem hanc verti per *teſtamentum* debere. Nam ἡ καινὴ διαθήκη ſignificat novum fœdus, quemadmodum ἡ παλαιὰ διαθήκη vetus fœdus. Quis enim ibi mortuus eſt, cujus ea lex dici queat teſtamentum? *T. F.*

53. Καί τινας ἐπὶ τούτῳ πρεσβευτὰς] Legendum eſt ἐπὶ τούτοις· finem enim & προαίρεσιν deſignat iſtuc ἐπί. Cum hæc ad oram libelli adſcripſiſſem, animadverti in Cod. Reg. legi ἐπὶ τούτῳ. Cujus lectionis ſententia

ipso navigaverim, & cum reliquum hominis in illa navigatione luxum, tum formosum illum adolescentulum, quem ad caninam illam vitam traduxerat, ut haberet nimirum ipse quoque aliquem Alcibiadem, & ut perturbatus fuerit, noctu, medio in Aegeo, descendente turbine & fluctum excitante maximum, ploraveritque cum mulierculis vir admirabilis, & qui superior mortis metu esse videretur.

Τροάδ᾽ συμπλεύσαιμι αὐτῷ, ἢ τὴν τε ἄλλην τ᾽ ἐν τῷ πλῷ τρυφὴν, ἢ τὸ μειράκιον τὸ ὡραῖον, ὃ ἔπεισε κυνίζειν, ὡς ἔχοι ἢ αὐτός τινα Ἀλκιβιάδην· ἢ ὡς ἐπιταραχθείη μὲ τ᾽ νυκτὸς, ἐν μέσῳ τῷ Αἰγαίῳ γνόφου καλαβάντ᾽, ἢ κῦμα ταμμέγεθες ἐγείραντ᾽, ἐκώκυε μὲ τ᾽ γυναικῶν ὁ θαυμαστὸς, ἢ θανάτου κρείττων εἶναι δοκῶν.

44. Verum paullo ante mortem, novem circiter diebus ante, cum plus quam oportebat, puto, ingurgitasset, & vomuit noctu, & febri correptus est satis vehementi. Haec vero Alexander mihi medicus narravit, qui vocatus erat, ut illum inviseret. Ajebat ergo se inveniisse hominem humi se volutantem, impatientemque aestus, & amatoriis velut blanditiis petentem frigidam: se autem non dedisse: verum illud dixisse, *Si omnino morte opus haberet, ipsam sponte jam venire ad januam, itaque bene facere, si*

Ἀλλὰ μικρὸν πρὸ τ᾽ τελευτῆς, πρὸ ἐννέα ἀκεδόν πως ἡμερῶν, πλεῖον, οἶμαι, τῆς ἱκανῆς ἐμφαγὼν, ἤμεσέ τε τ᾽ νυκτὸς, καὶ ἐάλω πυρετῷ μάλα σφοδρῷ. ταῦτα δέ μοι Ἀλέξανδρ᾽ ὁ ἰατρὸς διηγήσατο, μεταπεμφθεὶς ὡς ἐπισκοπήσειεν αὐτόν· ἔφη δὲ καλαλαβεῖν αὐτὸν χαμαὶ κυλιόμενον, ἢ τ᾽ φλογμὸν ἢ φέρουσα, καὶ ψυχρὸν αἰτοῦντα πάνυ ἐρωτικῶς, ἑαυτὸν δὲ μὴ δοῦναι. καίτοι εἰπεῖν ἔφη, πρὸς αὐτὸν, ὡς εἰ πάντως θανάτου δέοιτο, ἥκειν αὐτὸν ἐπὶ τὰς θύρας αὐτόματον. ὥστε καλῶς ἔχει· ἔπειτ᾽, μηδὲν

tia eadem plane est. *T.F.*

54. Τούτῳ] Sic Mss. R. & G. In Impressis omnibus τούτων. *M. du S.*

68. Ἦκον] Si de reditu Peregrini ex Aegypto intelligas, incidet necessario in primum Luciani in Graeciam adventum; cum XV. aut XX. fere interceserint anni. De voce ἦκον monendus es, nostram esse *J.* Edit. emendationem; in reliquis enim libris est ἥκειν. *M. du S.*

72. Τὰ Ἀλκιβιάδου] Amores & παιδικὰ Socratis, ut vulgus scriptorum existimat; sed quam ab hac foeditate remotus fuerit Socrates, omnium, quotquot unquam fuere, hominum optimus & sanctissimus, satis superque ostendunt divina illa *Xenophontis* Ἀπομνημονεύματα; tum praeterea ipsius vita nuper a viro doctissimo, & linguae Graecae peritissimo *D. Carpentario* conscripta. Hoc itaque ausim asserere;

Si quis morte obita sensus tellure sub ima est,
Socratici gaudent Manes, & grandior Umbra
Ambulat Elysium, tanti scriptoris honore.

T.F.

74. Γνόφου καλαβάντ᾽ ἢ κῦμα ταμμέγεθες ἐγείραντ᾽] *Caligine oborta & fluctum ingentem excitante.* Interpol. pessime. γνόφος enim hoc loco *turbo* est. Idque satis ostendit nomen appositum καταβάς. Deinde; qui quaeso fieri possit, ut *caligo attollat mare*, quod diceret Lucianus, ἢ κῦμα ταμμέγεθες ἐγείραντ᾽? Rem vero terribilem, Caliginem noctu fuisse. Videlicet sunt haec aegri somnia. Intelligit enim Lucianus turbinem illum qui vulgo dicitur ἐκνεφίας, de quo *Apulejus*, in libello de Mundo, & alii. *Eustathius* enim vocem hanc (γνόφος) deducit a νέφος. Plerisque omnibus dici videtur δνόφος quasi παρὰ τὸ δύνειν τὰ νέφη. Quae tu passim reperies: neque juvat transcribere. *T.F.*

76. Θανάτου κρείττων] *Morte potior.* Interp. Quid sit ἀνὴρ θανάτου κρείττων, omnes, opinor, norunt; quid sit *Vir morte potior*, non item. Vertendum itaque fuerat, *Vir morte superior, quem mortis metus non deprimit, non frangit*, ut e contra ἀνὴρ θανάτου ἥττων is est, qui mortis pavore debilitatur, prosternitur & plane abjicitur. *T.F.*

Θανάτου κρείττων] *Fortior, robustior* ipsa morte, s. *victor mortis*, vel qui eam contemnit. Ita χρημάτων κρείττων habuimus supra T. I. *de Merced. Cond.* §. 19. f. Θυμοῦ κρείττων, *Hermot.* c. 12. f. Et φθόνου κρείττων, ibid. c. 76. &c. *J.F.R.*

84. Ψυχρὸν] Subaudi ὕδωρ, ut πηρὸν, pro πηρὸν ὕδωρ. Διαίρεσι *Etymol.* in πηρὸν. a πηρὸν est Nηρὸ Graecorhomaicum. *F.G.*

Ibid. Καὶ ψυχρὸν αἰτοῦντα] Supple ὕδωρ: ellipsi. Ut πηρὸν, pro πηρὸν ὕδωρ. Vide Etymologicum Magnum in πηρὸν. A πηρὸν, est Graecorhomaicum νηρό. *AB.M.*

85. Καίτοι] Forsan καί γε. *M. du S.*

δὲν τῇ πυρὸς δεόμενον· τόνδ' οὖ φάναι· Ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ἔνδοξον ὁ τρόπον γένοιτ' ἂν, πᾶσι κοινὸς ὤν.

Ταῦτα μὲ ὁ Ἀλέξανδρος. ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς πρὸ πολλῶν ἡμερῶν εἶδον [a] αὐτὸν ἐγκεχρισμένον, ὡς ἀποδακρύσειε τῷ δριμεῖ φαρμάκῳ. ὁρᾷς; οὐ πάνυ τοὺς ἀμβλυωποῦντας ὁ Αἰακὸς προσδέχεται; ὅμοιον ὡς εἴ τις ὑπὲρ σταυρὸν ἀναβήσεσθαι μέλλων, [b] τὸ ἐν τῷ δακτύλῳ πρόσπταισμα θεραπεύοι. τί σοι δοκεῖ ὁ Δημόκριτος, εἰ ταῦτα εἰδὲ; κατ' ἀξίαν γελάσαι ἂν ὑπὲρ τῷ ἀνδρί. καίτοι πόθεν εἶχεν ἐκεῖνος τοσοῦτον γέλωτα; σύ δ' ὦν, ὦ Φιλότης, γέλα καὶ αὐτὸς, καὶ μάλιστα ὁπόταν τῶν ἄλλων ἀκούσῃς θαυμαζόντων αὐτόν.

illam sequeretur, nec ignem expeteret. Istum contra dixisse: *At non aeque gloriosum futurum mortis genus, quod omnibus commune esset.*

45. Haec Alexander. Ego vero, & ipse non multis ante mortem diebus inunctum vidi, ut lacrimis motis oculos purgaret acerbo medicamento. Vides? Non sane recipit, qui hebetes oculos habent, Aeacus. Simile hoc est, ut si quis in crucem mox agendus digiti offensionem curet. Quid tibi videtur *facturus fuisse*, si vidisset ista, Democritus? Risisset ne, prout dignum est, virum? Quamquam unde tantum illi risus suppetiisset? Tu ergo, amice, ride ipse quoque, & maxime cum alios admirari istum audieris!

FU-

a Αὐτὸν] Αὐτὸν αὐτὸν P. male. b Τὸ ἐν τῷ] Τοῦ ἐν τῷ male F.

92. Ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς πρὸ πολ. ἡμ.] Ordo: Ἐγὼ αὐτὸς οὐδὲ πρὸ πολλῶν ἡμερῶν. Sed forte sic legendum: Ἐγὼ δ' αὐτὸς, οὐδὲ πρὸ π. ἡ. &c. *F.G.*

Ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς πρὸ πολλῶν ἡμερῶν εἶδον] Quae versio haec est, quam nobis offert *Benedictus* & sequitur *Faber*? *caeterum ego neque ipse ante paucos dies vidi.* Ergo aut nunquam vidit, aut ante valde multos dies vidit. Quod quid est? aut quomodo ad Graeca? multo melius & rectius Opsopoeus *caeterum ego quoque illum non ita multos ante dies conspexi.* *F.G.*

Ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς &c.] Emendationem *Gujeti* non rejicerem, si auctoritas accederet; nam quamquam exempla haud pauca constructionis immutatae vidimus, ut *de Calumn.* c. 19. ἐπειδὰν ἐντὸς ἅπαξ τειχῶν γένωνται. Item *Philopf.* c. 22. *Parasit.* c. 16. & 2. *Bis Accus.* c. 34. *Rhet. Praec.* c. 18. *de Imag.* c. 11. Sic tamen pro lubitu transponere negandi particulam, periculosum est; verum & infra *Tragopod.* vs. 313. Οὐκ ἐρίσας ἐχάρη Φοίβῳ Σάτυρος Μαρσύας. Et *Homer.* Il. E. 150. Τοῖς οὐκ ἰρχομένοις ὁ γέρων ἐκέκαστ' ὀνείρους, ubi οὐκ ad ἐκέκαστο pertinet, non ad ἰρχομένοις, & Scholiast. atque *Eustath.* amphibolian pronuntiant. *Clarkius* vertens, *quibus non, ad bellum proficiscentibus, senex interpretatus est somnia*, sive, *Quibus nequidquam, cum ad bellum proficiscerentur, interpretatus est somnia.* Eoque minus, cum & in *Dial. Meretr.* XII. p. huj. Ed. 314. ὃ sic transponitur, quando ait: οὐχ ἑώρων τὸ ἄθυμα ἔν. ubi οὐχ omnino pertinet ad ἑώρων, nam non negat se vidisse, sensisse, sed non unum fuisse adfirmat. Propter talia jam nihil mutarem. Conf. & infra *Sat.* c. 8. pr. *F. F. R.*

98. Τῷ δακτύλῳ] Τῷ ποδὸς. *F.G.*

99. Τί σοι δοκεῖ ὁ Δημόκριτος] Hujus loci venustatem corrupit Interpolator. *Quid tibi*, inquit, *videtur facturus fuisse Democritus, si hac vidisset? merito virum irrisisset.* Interpres autem, antequam interpolatus fuisset, quanto melius? *Quid tibi*, inquit, *facturus fuisse videtur Democritus, si horum spectator contigisset? numquid pro dignitate virum derisisset?* Sensus est. Cum tanta in Peregrino gloriae sitis fuerit, censen' tu, Croni, satis unquam & κατ' ἀξίαν δεξάμενον τὸ ἀνθρωπίσκου derisurum fuisse Democritum? Dii boni! unde illi tantus risus suppetere potuisset? Haud dubie prius ei fuisset emoriendum, quam hominem pro virtutibus, ut diceret *Terentius*, exagitare potuisset. *T.F.*

2. Πόθεν εἶχεν ἐκεῖνος τοσοῦτον γέλωτα] Quod de risu Democriti dixit Lucianus, idem de lacrymis Heracliti scripserat *Juvenalis*;

Mirandum est unde ille oculis suffecerit humor.

T.F.

APA-

FUGITIVI.

APOLLO, JUPITER, PHILOSOPHIA, HERCULES, MERCURIUS, VIRI, DOMINUS, ORPHEUS, FUGITIVUS, HOSPES.

APOL.

VErane narrant ista, Pater, fuisse, qui in ignem se conjiceret in celebritate Olympiorum, jam senem hominem, nec ignavum ad talia portentorum artificem? Luna enim nobis narravit, quae ardentem se vidisse diceret. JUP. Vera omnino sunt, Apollo, quae utinam facta nunquam essent! APOL. Adeone bonus erat senex, atque indignus, qui igni periret? JUP. Etiam illud forte *ita se habuerit!* At ego multam me tum perferre injucunditatem memini a malo illo nidore, qualem sursum ferri naturale est ab assatis corporibus humanis. Nisi enim in Arabiam statim, ut habebam, abiissem, perieram, bene noris, a fumo teterrimo. Et tamen in tanta suaveolentia, & copia aromatum, in ture adeo

ΔΡΑΠΕΤΑΙ.

ΑΠΟΛΛΩΝ, ΖΕΥΣ, ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ, ΗΡΑΚΛΗΣ, ΕΡΜΗΣ, ΑΝΔΡΕΣ, ΔΕΣΠΟΤΗΣ, ΟΡΦΕΥΣ, ΔΡΑΠΕΤΗΣ, ΚΑΙ ΥΠΟΔΙΚΟΣ.

ΑΠΟΛ.

1 Ἀληθῆ ταῦτά, φασι, πάτερ, ὡς ἐμβάλοι τίς αὐτὸν φέρων εἰς τὸ πῦρ, κατέναντι Ὀλυμπίων, ἤδη πρεσβύτης ἄνθρωπος, οὐκ ἀγεννὴς θαυμαλοποιὸς 5 τὰ τοιαῦτα; ἡ Σελήνη γάρ ἡμῖν διηγεῖτο αὐτὴ ἑωρακέναι καμόμενον λέγουσα. ΖΕΥΣ. Καὶ πάνυ ἀληθῆ, ὦ Ἄπολλον, ὡς μήποτε γενέσθαι ὤφελεν. ΑΠΟΛ. Οὕτω χρηστὸς ὁ γέρων ἦν, καὶ ἀνάξιος ἐν πυρὶ ἀπο- 10 λωλέναι; ΖΕΥΣ. Καὶ τοῦτο μὲν ἴσως· ἀλλ' ἐγὼ πολλὴν μὲν τὴν ἀηδίαν μέμνημαι ἀναχόμενος τότε ἀπὸ κνίσης πονηρᾶς, οἵαν εἰκὸς [a] ἀποφέρεσθαι [b] ὀπτωμένων ἀνθρωπίνων σωμάτων. εἰ γὰρ μὴ εἰς τὴν Ἀραβίαν ὡς 15 εἶχον εὐθὺς ἀπιὼν ᾠχόμην, ἀπολώλειν ἄν, εὖ ἴσθι, ἀτοπίᾳ τῇ καπνῇ· καὶ ὅμως ἐν τοσαύτῃ εὐωδίᾳ, καὶ ἀφθονίᾳ τῶν ἀρωμάτων, καὶ ἐν λιβανωτῷ πανπόλλῳ, μόλις αἱ ῥῖνες ὑπ-

a Ἀποφερ.] Ἀναφερ. malit *Gesn.* b Ὀπτωμένων] Sic *V2.* & *Jensius.* Ὀπτομένων vulgo male.

5. Ἡ Σελήνη] Bene Apollo inducitur non vidisse spectaculum hoc, quia Sol est Apollo: & hoc circiter noctem mediam [ἡ σελήνη γὰρ ἡμῖν] Nam in praecedenti sermone est, (c. 36.) καὶ ἐπειδὴ ἡ σελήνη ἀντέστειλεν, ἔδει γὰρ κἀκεῖνον θεάσασθαι. *G.*

ΔΡΑΠΕΤΑΙ] Dixi antea hunc Dialogum non esse Luciani. *J.B.*

ΔΡΑΠ.] Non videtur esse Luciani. *Th.M.*

ΔΡΑΠΕΤΑΙ] *Lucianeum non videtur.* Nihil est in hoc Dialogo Luciano indignum; sive stylum sive rem ipsam spectes. Quare miror, cur *Bourdelotius* & *Marcilius* dubitent eum esse Luciani. *L.K.*

ΑΠΟΛΛΩΝ] Personarum colloquentium nomina Graeca addidi ex *V1.* quae Ἀπόλλων, Ζεὺς &c. Latina adscivi ex *P.* Inscriptio enim illarum tam Graeca quam Latina aberat ab cett. etsi in medio Dial. inserta personarum dimidiata nomina. *J.F.R.*

13. Ὀπτομένων ἀνθρωπίνων σωμάτων] Corrige ὀπτωμένων. est enim ab ὀπτάω, ἄω. Recte id observatum in *Epist. Saturnalib.* c. 23. καὶ τὸ ἴλιγγον, καὶ τὰ δελφάκια μιλαξὺ ὀπτωμένων, &c. In *Necyomant.* T. I. c. 14. οἰμωγὴ ἦν ἐπὶ τῷ πυρὶ ὀπτωμένων. *J.J.*

Ὀπτωμένων] Sic recte scribitur in sola *V2.* ut *Nec.* c. 14. *Ver. H.* c. 29. *Prom.* N°. 23. & 35. In reliquis enim prave est ὀπτομένων. *M. du S.*

ἐπιλαθέσθαι μοι καὶ παμπαν ἤθελον τὴν κηλῖδα ἐκείνην τῆς ὀσμῆς, ἀλλὰ καὶ νῦν ὀλίγου δέουσαν αὐτῆς, ὑπομνησθεὶς αὐτῆς.

multo, vix mihi obliviſci nares ac dediſcere voluerunt illam odoris labem. Sed nunc etiam parum abeſt quin nauſeem ad illius memoriam.

ΑΠΟΛ. Τί δὲ βουλόμενος, ὦ Ζεῦ, τοιαῦτα εἴργασται ἑαυτόν; ἢ τί τὸ ἀγαθὸν, ἀπανθρακωθῆναι [a] ἐμπεσὸν εἰς τὴν πυράν; ΖΕΥΣ. Τοῦτο μὲν οὐκ ἂν, ὦ παῖ, φθάνοις καὶ Ἐμπεδοκλεῖ πρὸ αὐτοῦ ἐγκαλῶν, ὃς ἐς τοὺς κρατῆρας [b] ἥλατο καὶ αὐτὸς ἐν Σικελίᾳ. ΑΠΟΛ. Μελαγχολίαν τινὰ δεινὴν λέγεις. αὐτὰρ ὅτου γε τίνα ποτὲ ἄρα τὴν αἰτίαν ἔσχε τῆς ἐπιθυμίας; ΖΕΥΣ. Αὐτῆς σοι λόγον ἐρῶ, ὃν ἔλεξε πρὸς τὴν πανήγυριν, ἀπολογούμενος πρὸς αὐτοὺς ὑπὲρ τῆς τελευτῆς. ἔφη γάρ, εἴγε μέμνημαι.

2. APOL. Quid vero voluit, Jupiter, quod haec in ſe deſignavit? aut quid boni in eo ineſt, ſi quis in rogum deſiliens mutetur in carbones? JUP. Hac in re evitare non potes, quin ante ipſum Empedocli crimen intentes, qui in crateras ipſe quoque in Sicilia deſiliit. APOL. Terribilem mihi melancholiam narras. Verum hic quam tandem illius cupiditatis cauſſam habuit? JUP. Ipſius tibi orationem referam, quam in conventu habuit, cum cauſſam apud illos mortis ſuae diceret. Dixit enim ſi bene memini . . .

Ἀλλὰ τίς αὕτη σπουδῇ προσειοῦσα τεταραγμένη καὶ δακρύουσα, πάνυ [c] ἀδικουμένῃ ἐοικυῖα; μᾶλλον δὲ Φιλοσοφία ἐστὶ, καὶ τὸ νομά γε τὸμὸν ἐπιβοᾶται κεκλαυσμένη. Τί ὦ θύγατερ δακρύεις; ἢ τί ἀπολιποῦσα τὸν βίον ἐλήλυθας; ἆρα μὴ οἱ ἰδιῶται αὖθις ἐπιβεβουλεύκασί σοι ὡς τὸ πρόσθεν, ὅτε τὸν Σωκράτη ἀπέκτειναν ὑπὸ Ἀνύτου καταηγορηθέντα, εἶτα φεύγεις διὰ τοῦτο αὐτούς;

3. Sed quaenam iſta contente ad nos accedens perturbata & lacrimans, injuriam magnam paſſae ſimilis? Quin Philoſophia eſt, & nomen meum miſerabili voce inclamat. Quid, mea filia, ploras? aut quid relicto ſaeculo huc veniſti? Numquid denuo contra te machinati aliquid ſunt imperiti, ut olim cum accuſatum ab Anyto Socratem interfecere? tum tu propterea illos fu-

a Ἐμπεσὼν] Sic Edd. omnes. Ἐμπεσόντα Graev. b Ἥλατο] Adſpirate P. S. Amſt. ἅλατο ſpir. leni J. Fl. B. H. Fr. c Ἀδικουμένῃ] Sic bene Fl. P. aliaeque Ἀδικουμένην ſine puncto male J. V2.

19. Τὴν κηλῖδα] *Foeditatem.* F.G.

Ibid. Κηλῖδα] Quis ante aut poſt hunc *odoris* ſibi *maculam* finxit? M. du S.

23. Ἢ τί τὸ ἀγαθὸν] Scribendum vel puer videat, etſi Mſ. ſileret, ἢ τί τὸ ἀγαθὸν ἀπανθρακωθῆναι ἐμπεσόντα εἰς τὴν πυράν; *Quid prodeſt in pyram inſilientem conflagrare?* In vulgatis eſt contra τὴν γραμματικὴν canones ἐμπεσὼν. J.G.G.

24. Ἐμπεσὼν] An ἐμπεσόντ' εἰς, &c. F.G.

Ἐμπεσὼν] Ἐμπεσόντα legendum vel puerum videre ait Cl. *Graev.* Fateor ad Grammaticam uſitatius ita dici, ut ſupra, *Jov. Conf.* c. 7. f. εἰ δὲ ὑποχρῆσαι αὐτοῖς τὸ ἀθανάτους εἶναι. *Gall.* c. 26. ἐμοὶ — ἐμμάξαι ἐπτυμότα. Ibid. c. 4. ἠσθημένοι φαγόντα. *Rhet. Praec.* c. 1. ὡς ἄμαχον εἶναι ſcil. σε. Et *Evang. D. Marc.* IX. 47. δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. *Herodian.* L. 2. c. 8. f. (Νίγρος) ἠμέλει — δίον ἐπιφοιτῆσαι τὸν ταχίστων, καὶ φθάσαι οἰκειωτάρδρον αὐτά. Verum & ſimilia vulgatae alibi occurrunt, ut non velim quidquam immutare. Nemo quidem dubitat, quin infinitiv. cum nominandi caſu in alia conſtructione ſit uſitatiſſimus, idque Grammatici ſatis tradidere, & exemplorum occurrunt myriades; ſed nominativo perſonae praemiſſo, vel intellecto, tantum locum habere alterum illum nominativum, volunt. At in quibusd. modo nominativo, modo accuſat. utitur Noſter, ut, μόνῳ τῷ δεσπότῃ ὦναι δικαίῳ, in *Bis Accuſ.* c. 2. f. Contra vero, δικαίῳ σοι εἶναι πολυπραγμοσύνῃ. In *Paraſit.* c. 5. Nominativo *Polyb.* (notante Cl. *Jenſio* in marg. Lect. Lucian.) p. 655. Ed. *Amſt.* ἐπισφαλὴς εἶχον, διὰ τὸ γυμνοὶ κινδυνεύειν. Et ſic p. 1434. nec non p. 963. ἑτοίμως εἶχον πρὸς τὸ μὴ τοῖς ἐχθροῖς ὑποχείριοι γενέσθαι. At in his *Polybii*, nominat. perſonae praecedit, ad quem etiam referri dicetur aliquo modo nominativus ſequens. Vitioſum autem eſſe vulgatum Ἀλλὰ κακοῦργοί τινες φῆς εἶναι, — καὶ μοιχεύσει, docuit Cl. *Jenſ.* in *Prometh.* T.I. c. 16. pr. (qui multa de infinitivi ſtructura, in Lect. Lucian. p. 72. — 83.) adſentiente Cl. *Hemſterhuſio*, nec tamen omnia, ob nimiam copiam, inferente, & fruſtra improbante Cl.

fugis? PHIL. Nihil tale, Pater. Sed illi quidem, vulgus promiscuum, laudarunt & in honore me cum veneratione atque admiratione habuerunt, ac tantum non adorarunt, etsi non valde, quae dicerem, intelligerent. Verum isti, quomodo illos vocem? qui se familiares meos & amicos esse ajunt, & nominis mei larvam induunt, illi ergo pessime me tractarunt.

4. JUP. Philosophi igitur contra te aliquid machinati sunt? PHIL. Non, Pater. Hi enim & ipsi injuria mecum affecti sunt. JUP. A quibus ergo injuriam accepisti, si neque indoctos accusas, neque philosophos? PHIL. Sunt quidam, Jupiter, interjecti, velut inter utramque aciem, inter vulgus & philosophos, habitu, oculorum conjectu, incessu, nobis similes, & eadem ratione compositi. Postulant enim meis in castris militare, & nostrum sibi nomen inscribunt, discipulos se, & familiares, & sodales nostros dicunt: at vita illorum impurissima, inscitia, audacia, libidine, plena: quae non parva est in nos contumelia. Ab hisce, Pater, laesa profugi.

ΦΙΛ. Οὐδὲν τοιοῦτον, ὦ πάτερ, ἀλλ' ἐκεῖναι μέν, ὁ πολὺς λεὼς, ἐπῄνεσαν, καὶ μετὰ τιμῆς ἦγον αἰδούμενοι, καὶ θαυμάζοντές με, καὶ μονονουχὶ προσκυνοῦντες, εἰ καὶ μὴ σφόδρα ξυνίεσαν ὧν λέγοιμι. οἱ δὲ, πῶς ἂν εἴποιμι; οἱ ξυνήθεις καὶ φίλοι φάσκοντες εἶναι, καὶ τοὔνομα τοὐμὸν ὑποδυόμενοι, ἐκεῖνοί με τὰ δεινότατα εἰργάσαντο.

ΖΕΥΣ. Οἱ φιλόσοφοι ἐπιβουλήν τινα ἐπιβεβουλεύκασί σοι; ΦΙΛ. Οὐδαμῶς, ὦ πάτερ, οἵγε ξυνηδίκηνταί μοι καὶ αὐτοί. ΖΕΥΣ. Πρὸς τίνων οὖν ἠδίκησαι, εἰ μήτε τοὺς ἰδιώτας, μήτε τοὺς φιλοσόφους αἰτιᾷ; ΦΙΛ. Εἰσί τινες, ὦ Ζεῦ, ἐν μέσαιχμίῳ τοῖ τε πολλῶν, καὶ τῶν φιλοσοφούντων, τὸ μὲν σχῆμα, καὶ βλέμμα, καὶ βάδισμα, ἡμῖν ὁμοῖοι, καὶ κατὰ ταὐτὰ ἐσταλμένοι· ἀξιοῦσι δὲ ὑπ' ἐμοὶ τάττεσθαι, καὶ τοὔνομα τὸ ἐμέτερον ἐπιγράφονται, μαθηταί, καὶ ὁμιληταί, καὶ θιασῶται ἡμῶν εἶναι λέγοντες· ὁ βίος δὲ αὐτῶν πανμίαρος, ἀμαθίας, καὶ θράσους, καὶ ἀσελγείας ἀνάπλεως, ὕβρις ἐμὲ μικρὰ καθ' ἡμῶν ὑπὸ τούτων, ὦ πάτερ, ἠδικημένη πέφευγα.

ΖΕΥΣ.

Cl. *Gesnero* ad *Philopatr.* nam non modo κακοῦργοί τινες improbarat *Jensius*, per se; sed εἰσὶ pro εἶναι requiri, bene monuerat, propter illico adjunctum καὶ μοιχεύσει, καὶ πολεμοῦσι, &c. Sed *Homeri* locus Il. B. 350. quem *Gesn.* adfert, ubi φημὶ κελαινεῦσαι — Κρονίωνα Ἀστράπτειν &c. huic nostro *Fugitivor.* probando convenit, aeque ac infra *Philopatr.* c. 4. ἀλλ' ὑποδεδρυγμένος καθεδεῖται. At quod *Gesn.* etiam adfert ex *Dial. Marin.* IX. σῶσαι δύσει χαμισάμβῳ, id jam nihil probat; nam χαμισαμβύς ex Codd. ibi restituit *Hemsterhusius.* Verum addi posset *Dion. Halic.* VII. p. 473. 10. quem jam adduxi ad *Rhet. Praec.* c. 24. δι' αἰχύης λαβεῖν, ἀπὸ αὐτυγὸς ἐς γύαν — ὀνείρατα ἐκφέρειν. Et *Xenoph.* p. 458. εἴονται δὴν φρόνιμοι ἐς μέτριοι φαίνεσθαι, aliaque quae adferuntur a Cl. *Maittaire* de Dial. p. 82. quae cum *Polybianis* modo adductis pro vulgata facere nonnullis videbuntur; sed quia & in iis ad nominativum personae respicitur, illa huc detorquere nolim; magis enim huc facit, quod nominativum & accusat. simul infinito adjunctum alibi jam dedimus, ex Ep. ad *Ephes.* IV. 1. & 2. ubi Παρακαλῶ ἓν ὑμᾶς — ἀξίως — ἀνεχόμενοι ἀλλήλων, ubi & *Elsner.* duo alia addidit. Notumque vel ex Grammaticis vulgaribus, illud *Xenophontis*, πρὸς τὸ ἀγαθοὶ φαινεσθαι; & ex eodem, Ὁ δὲ Ἀστύρης — ἐγὼ μὲν εἶμαι ἱκανὸς μὴ ἄρχειν, pro τὸ δὲ Ἀστύρην. Addo rursus *Arist. Capp.* vers. fin. L. I. p. m. 92. καὶ τόδε μέντοι προσυμνήσας — πρήσσειν, pro προσυμνήσασθαι δεῖ πρήσσειν. quum tamen ὑποχάσασθαι — ἀφαιρεῖσθαι ibid. paullo ante dixerit. Iterum L. 2. c. 4. p. 104. οὕτω γὰρ οἰκεῖς — ὡς ῥηϊδίως χυθεῖς ἐρρῶσθαι, pro χυθέντα; in quo posteriore exemplo tamen ad nominat. praemiss. potest esse relatio, aeque ac in hoc *Herodiani* I. 10. 8. φήθη δεῖν μέγα τι θρέψας κλεπτῆσαι. Sed Luciani vulgatae propius accedit hoc *Diod. Sic.* XII. c. 25. f. ἐὰν δὲ οἱ δημαρχοι μὴ συμφωνῶσι πρὸς ἀλλήλας κύριοι εἶναι τὰ ἀπὸ μέσου κείμενα; ubi κύριοι pro κυρίως. Sed *Gronovii* in *Polyb.* exemplo ad L. V. p. notar. 430. paullo aliam habent rationem, pertinentque ad nominativum illum usitatissimum, de quo prius diximus. Sed satis est ostendisse, vulgatum Luciani non temere movendum, etsi nec dissimulandum, saepe a scribis peccatum esse in pervertendis verborum modis, ut vid. in *Dial. Meret.* XII. p. hujus Tom. 313. N°. 76. Plura ad *Fugit.* c. 2. *J. F. R.*

27. Ἥλατο] Adspirate ἅλατο in fab. *Æsop.* CXV. & *Homer. Batrach.* 248. Cumque ἄλλομαι certe adspiretur, ut patet ex compositis ἐφάλλομαι, καθάλλομαι, adspirationem contra Edd. vet. adsumsi. *J. F. R.*

74. Ἐν-

ΖΕΥΣ. Δεινὰ ταῦτα, ὦ θύγατερ, ἀλλὰ τί μάλιστα ἠδικήκασί σε; ΦΙΛ. Σκόπει, ὦ πάτερ, εἰ μικρά. σὺ γὰρ καλιδὼν τὸν βίον ἀδικίας καὶ ἀξυνομίας μεστὸν, ἄτε ἀμαθίᾳ καὶ ὕβρει ξυνόντα, καὶ ταραττόμενον ὑπ' αὐτῶν, καλέλεισας τὸ ἀνθρώπινον γένος τῇ ἀγνοίᾳ ἐλαυνόμενον, ἐμὲ κατέπεμψας, ἐντειλάμενος ἐπιμεληθῆναι, ὡς παύσαιμι μὲν ἀδικοῦντες ἀλλήλους, καὶ βιαζόμενοι, καὶ ὅμοια τοῖς θηρίοις βιοῦντες· ἀναβλέψαντες δὲ πρὸς τὴν ἀλήθειαν, εἰρηνικώτερον ξυμπολιτεύοιντο. ἔφης γὰρ πρὸς μὲ καλαπέμπων, ἃ μὲ πράττουσιν ἄνθρωποι, καὶ ὡς ἔχουσιν ὑπὸ τῆς ἀμαθίας, ὦ θύγατερ, καὶ αὐτὴ ὁρᾷς· ἐγὼ δὲ, ἐλεῶ γὰρ αὐτοὺς, σὲ, ἣν μόνην ἰάσασθαι ἂν τὰ γιγνόμενα οἶμαι, προκρίνας ἐξ ἁπάντων ἡμῶν, πέμπω ἰασομένην.

5. JUP. Dura haec sane, Filia. Sed qua in re maxime te laeserunt? PHIL. Vide, Pater, parvane sint? Tu enim cum videres saeculum injustitia & iniquitate plenum, quod cum inscitia & contumelia versaretur, & ab iis perturbaretur; miseratus humanum genus, ab ignorantia agitatum, me demisisti, cui praeceperas uti curam agerem, quo desinerent mutuis se injuriis afficere, & vim facere, & similem feris bestiis vitam agere; sed oculis ad verum conversis, magis pacatam inter se civitatem haberent. Dicebas enim, me cum demitteres, *Quae agant homines, & quomodo ab inscitia affecti sint, ipsa vides, mea filia! Ego autem, qui illorum misericordia tangar, te, quam solam mederi posse his, quae fiunt, arbitrer, ex omni nostro numero delectam demitto ut sanes.*

ΖΕΥΣ. Οἶδα πολλὰ καὶ τοιαῦτα εἰπὼν τότε· σὺ δὲ τὰ μὲν ταῦτα ἤδη λέγε, ὅπως μὲ ὑπεδέξαντό σε καλαπταιόντων τὸ πρῶτον, ἃ τινα δὲ νῦν ὑπ' αὐτῶν πάσχουσας. ΦΙΛ. [a] Ἠξίουν μὲν, ὦ πάτερ, οὐκ ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας εὐθὺς, ἀλλ' ὅθεν ἐδόκουν μοι χαλεπώτερον τοῦ ἔργου εἶναι, τὸ βαρβάρους παιδεύειν, καὶ διδάσκειν, τοῦτο πρῶτον ἠξίουν [b] ἐργάσασθαι· τὸ Ἑλληνικὸν δὲ

6. JUP. Scio multa me & talia tum dixisse. Tu jam dic, quomodo te receperint primum advolantem, & quae nunc ab illis patiaris. PHIL. Properabam, Pater, non statim ad Graecos; sed, quae videbatur mihi difficilior operis *pars* esse, instituere ac docere barbaros, illam primum volebam perficere. Omissis *ergo interim* Grae-

a Ἠξίουν] Ἤξουν *V2.* ἤξουν cett. b Ἐργάσασθαι] Ex emendatione *Jensii.* Εἰργάσασθαι Edd. male.

74. Ἐντειλάμενος ἐπιμεληθῆναι] Verto *dato negotio, ut eos curarem* vel *sanarem.* Verbum enim ἐπιμελεῖσθαι, κατ' ἐξοχὴν de Medicis usurpatur, qui saucios curant & sanant. Auctor mox pro eo bis utitur verbo ἰάσασθαι. Sic etiam in *Sympos.* cap. 47. Διονικῶ ἐπεμελεῖτο. de quo paulo ante dixerat, ἀκεσαμένῳ τὸ τραῦμα. Hinc ἐπιμέλεια & ἴασις ut synonymae ponuntur *Proverb.* III. 8. Τότε ἴασις ἔσται τῷ σώματί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου. & vers. 22. ἔσται δὲ ἴασις ταῖς σαρξί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς σοῖς ὀστέοις. *L. Bos.*

82. Ἰάσασθαι] Vid. supra dicta ad *Gall.* c. 28. N°. 10. *J. F. R.*

89. Ἤξα] Sic *V2.* nisi quod jota non erat subscriptum. Recte; non ut in reliquis, ἦξα. Confer Δημ. c. 4. *M. du S.*

Ἤξα] Conf. paullo supra *Mort. Peregr.* c. 37. f. Nec dubitabis & ita hic scribendum. Quum de volante sit sermo; sic & mox ὁρμήσασα utitur. *J. F. R.*

93. Ἐργάσασθαι] Ἐργάσασθαι hic legendum, non, ut Edd. εἰργάσασθαι, alia occasione monet Cl. *Jens.* scilicet ad *Hermot.* c. 71. pr. ubi e contrario vulgatum ἐργάσω in εἰργάσω recte mutat, & Codd. addicebant. Sed eorum fidem hic exspectasse nihil etiam opus; adeo res est manifesta; neque enim significatio τῷ εἴργω *prohibeo*, hic locum habet, neque si haberet, εἰργάσασθαι, sed ἐξάσθαι in aoristo dicendum foret. *J. F. R.*

96. Τῷ ζυγῷ] Αἴρειν ζυγὸν pro doctrina mandatisque observandis poni tradit Rev. *J. Elsner.* in *Evang. Matth.* XI. 29. ubi & haec Luciani eodem modo exponit. *J. F. R.*

Ibid. Ὁρμήσασα εἰς Ἰνδοὺς] Erudita & verissima haec Philosophiae historia est. *M. du S.*

97. Ἐν τῷ βίῳ] I. e. *in mundo.* *F. G.*

Ἐν

Graecis, quos faciles ad ſubigendum putabam, & celerrime recepturos frena, & jugo ſubmittendos: ad Indos primum excurri, maximam orbis gentem, nec difficulter iis perſuaſi, ut deſcendentes ſuis ab elephantis mecum verſarentur: adeo ut beata illa gens Brachmanes, qui in Nechraeorum & Oxydracarum confiniis colunt, omnes jam mihi militent, & meis ex praeceptis vivant, qua de cauſſa magno in honore ſunt apud omnes vicinos. Hi miro quodam mortis genere moriuntur.

εἶον ὡς ῥᾷστον ὑποβαλέαν, καὶ τάχιστα, ὡς γε ὤμην, ἐνδεξόμενον τὸ χαλινὸν οἷόν τε, καὶ ὑπαχθησόμενον τῷ ζυγῷ, ὁρμήσασα εἰς Ἰνδοὺς τὸ πρῶτον, ἔθνος μέγιστον τῶν ἐν τῷ βίῳ, καὶ χαλεπῶς ἔπεισα καταβάντας ἀπὸ τῶν ἐλεφάντων ἐμοὶ συνεῖναι· ὥστε καὶ γένος ὅλβιον οἱ Βραχμᾶνες τοῖς Νεχραίοις καὶ Ὀξυδράκαις ὅμοροι, ἅπαντες ὑπ' ἐμοὶ τάττονται, καὶ βιῶσί γε κατὰ τὰ ἡμῖν δεδογμένα, τιμώμενοι παρὰ τῶν πλησίον ἁπάντων, καὶ ἀποθνήσκουσι παραδόξου τινὸς τοῦ θανάτου τρόπου.

7. JUP. Gymnoſophiſtas dicis. Audio enim & reliqua de illis, & hoc quoque, maximo illos rogo conſcenſo, urendos ſe praebere, neque quidquam de habitu aut poſitu *membrorum* mutare. Sed nihil hoc magnum: nuper enim Olympiae ſimile quid fieri ego vidi: credibile autem te quoque adfuiſſe tum, cum ſenex arderet. PHIL. Neque acceſſi, pater, Olympiam, metu ſacerrimorum hominum, quos dixi, quod multos illorum viderem eo ire, uti maledicerent ibi congregatis, clamoſoque ſuo latratu poſticum templi implerent: igitur neque vidi illum, quomodo ſit mortuus.

ΖΕΥΣ. Τοὺς γυμνοσοφιστὰς λέγεις. ἀκούω γοῦν τάδε ἄλλα περὶ αὐτῶν, καὶ ὅτι ἐπὶ πυρὰν μεγίστην ἀναβάντες, ἀνέχονται καιόμενοι, οὐδὲν τοῦ σχήματος ἢ τῆς καθέδρας ἐκτρέποντες. ἀλλ' οὐ μέγα τοῦτο· ἔναγχος γοῦν καὶ Ὀλυμπιάσι τὸ ὅμοιον ἐγὼ εἶδον γενόμενον, εἰκὸς δὲ καὶ σὲ παρεῖναι, χαμαιρούσῃ τότε τῷ γέροντι. ΦΙΛ. Οὐδὲ ἀνῆλθον, ὦ πάτερ, εἰς Ὀλυμπίαν, δέει τῶν καλαράτων ἐκείνων, οὓς ἔφην, ὅτι πολλοὺς αὐτῶν ἑώρων ἀπιόντας, ὡς λοιδορήσαιντο τοῖς ξυνελληλυθόσι, καὶ βοῆς τὸ ὀπισθόδομον ἐμπλήσωσιν ὑλακτοῦντες, ὥστε οὐδὲ εἶδον ἐκεῖνον ὅπως ἀπέθανε.

8. Poſt Brachmanes ergo ſtatim in Ae-

Μετὰ γοῦν τοὺς Βραχμᾶνας, εἰς Αἰθιοπίαν

18. Τὸν ὀπισθόδομον] Ὀπισθόδομος * μέρος τῆς ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηναίων, ἔνθα ἦν τὸ ταμιεῖον ὄπισθεν τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ναοῦ, ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τὰ χρήματα. *V.*

* Μέρος τῆς ἀκροπ.] Non vidit Scholiaſtes de Opiſthodomo Olympico hic agi. Quam ſupine! *M. du S.*

Ἐν τῷ βίῳ] Conf. ſupra *Tim.* §. 25. *Amor.* c. 20. pr. & c. 33. *Gall.* c. 5. Et *Geſn* ad *Icarom.* f. *Berglerumque* ad *Alciphr.* I. p. 120. *J. F. R.*

1. Οἱ Βραχμᾶνες] *Steph* περὶ πόλεων. *F. G.*

Ibid. Βραχμᾶνες — πυρὰν μεγίστην ἀναβάντες] Confer ſupra notata ad *Mort. Peregr.* c. 25. *J. F. R.*

Ibid. Νεχραίοις] Quaenam iſta gens? Quid ſi Arachoſios reponas? *M. du S.*

10. Ἡ τοῦ καθέδρας] Καθέδρα hic ipſe ſedentis habitus atque ſitus, ut κατάκλισις ſupra *de morte Peregr.* c. 25. f. ὑδ' ὅσον ὀλίγον ἐντρύψαντες τῆς κλαυκλίσεως. Etiam alias καθέδρα non ipſam ſedem ſ. id, in quo ſedetur, notat, ſed ſeſſionem, moram deſidendi &c. V. G. *Thucyd.* II, 18. ἐν τοιαύτῃ ὀργῇ ὁ στρατὸς τοῦ Ἀρχιδάμου ἐπεῖχεν, *propter moram.* Oſtendit ibi *Waſſius* ſynonymon eſſe καθέδραν ἐπιμονὴν, ἐποχὴν, ἕδραν, ἀγωγὴν, ἀναβολὴν, μονὴν κ. τ. λ. Neque obliviſcitur loci *Plutarchi*, Camillo p. 260. *H. Steph* ἵνα πρὸς τῇ Κατιτωλίῳ καθέδρα ἡ χολὴ γενομένη χρόνῳ. *J. M. G.*

18. Τὸν ὀπισθόδομον] Ne cui for e Scholiaſtae auctoritas imponat, non eſt hic ſermo de illo Palladis in arce Athenarum opiſthodomo, ſed de poſtico templi Jovis Olympii, quod auditorium fuiſſe praeconibus, philoſophis, & qui agere cum multitudine vellent, ad ſuperiorem *de morte Peregrini* libellum ſatis oſtenſum eſt. Vid. ad c. 32. *J. M. G.*

21. Αἰθιοπίαν] Quinam ibi Philoſophi memorantur? *M. du S.*

πίαν εὐθὺς, εἶτα εἰς Αἴγυπτον κατέβην, καὶ ξυγγενομένη τοῖς ἱερεῦσι, καὶ προφήταις αὐτῶν, καὶ τὰ θεῖα παιδεύσασα, ἐς Βαβυλῶνα ἀπῆρα, Χαλδαίους καὶ μάγους μυήσουσα, εἶτα ἐς Σκυθίαν ἐκεῖθεν, εἶτα ἐς Θρᾴκην, ἔνθα μοι Εὔμολπός τε καὶ Ὀρφεὺς συνεγενέσθην, ὃς καὶ προαποστείλασα ἐς τὴν Ἑλλάδα, τὸν μὲν, ὡς τελέσειεν αὐτοὺς, τὸν Εὔμολπον (ἐμεμαθήκει γὰρ τὰ θεῖα παρ' ἐμοῦ ἅπαντα) τὸν δὲ, ὡς ἐπάδων προσιάζοι τῇ μουσικῇ, καὶ ᾠδὰς εὐθὺς εἰπόμην.

Καὶ τὸ μὲν πρῶτον εὐθὺς ἐλθοῦσαν, οὔτε πάνυ ἠσπάσαντο οἱ Ἕλληνες, οὔτε ὅλως ἀπέκλεισαν· κατ' ὀλίγον δὲ προσομιλοῦσα, ἑπτὰ ἐκ τῶν ἁπάντων ἑταίρους καὶ μαθητὰς προσηγαγόμην, καὶ ἄλλον ἐκ Σάμου, καὶ ἄλλον ἐξ Ἐφέσου, καὶ Ἀβδηρόθεν ἄλλον, ὀλίγους πανταπασι.

Μεθ' οὓς τὸ σοφιστῶν φῦλον οὐκ οἶδ' ὅπως μοι παρενεφύετο, οὔτε ζηλῶν τὰμὰ ἐς βάθος, οὔτε κομιδῇ ἀπᾴδον, ἀλλ' οἷον τὸ Ἱπποκενταύρων γένος, σύνθετόν τι καὶ μικτὸν ἐν μέσῳ ἀλαζονείας καὶ φιλοσοφίας πλαζόμενον, οὔτε τῇ ἀγνοίᾳ τέλεον προσεχόμενον, οὔτε ἡμᾶς ἀτενέσι τοῖς ὀφθαλμοῖς καθορᾶν δυνάμενον, ἀλλ' οἷον λημῶντες ὑπὸ τῆς ἀμβλυώττειν ἀσαφές τι, καὶ ἀμυδρὸν ἡμῶν εἴδωλον, ἢ σκιὰν ἐνίοτε ἰδόντες ἄν. οἱ δὲ ᾤοντο ἀκριβῶς πάντα καλανενοηκέναι. ὅθεν παρ' αὐτοῖς ἡ ἀχρεῖος ἐκείνη,

thiopiam, ac deinde in Aegyptum descendi, & versata ibi cum sacerdotibus illorum ac Prophetis, cum divina eos docuissem, Babylonem perrexi, ut Chaldaeos & Magos initiarem: tum inde in Scythiam; deinde in Thracen, ubi Eumolpus & Orpheus mecum fuere. Quos etiam praemissos in Graeciam, alterum ut illos initiaret, Eumolpum, didicerat enim a me divina omnia; alterum ut canendo musices ope vim adferret *animis*, e vestigio statim consecuta sum.

9. Ac primum quidem advenientem neque vehementer amplexi sunt Graeci, neque plane excluserunt. Paullatim vero alloquio meo septem ex omnibus sodales ac discipulos mihi conciliavi, & ex Samo alium, & alium Epheso, & Abdera alium, paucos omnino.

10. Post quos Sophistarum mihi populus nescio quomodo adhaesit, neque aemulatus profunde mea placita, neque omnino ab iis abhorrens; sed, velut Hippocentaurorum genus, compositum quiddam & mistum, inter imposturam & philosophiam medium oberrans, neque ignorantiae plane adhaerens, neque in nos defigere intentos oculos ausum; sed velut lippientes, prae hebetudine visus obscurum quoddam & evanidum nostri simulacrum aut umbram forte nonnunquam videntes. At isti accurate omnia se nosse arbitrabantur. Unde apud illos inutilis illa ac superflua sapientia, &

36. Ἑπτὰ ὧν τῶν ἁπάντων] Τοὺς ἑπτὰ λεγομένους σοφοὺς, Πιττακὸν, Βίαντα, Θάλητα, Περίανδρον, Κλεόβουλον, Χίλωνα, Σόλωνα. *V.* In altero *Vossiano* majore idem Scholion sic: *Οἱ ἑπτὰ οὗτοι, Πιττακὸς, Βίας, Θαλῆς, Περίανδρος, Κλεόβουλος, Χίλων, Σόλων.*

37. Καὶ ἄλλον ὧν Σάμου] Ἐκ Σάμου, Πυθαγόραν τὸν Μνησάρχου. ἐξ Ἐφέσου Ἡράκλειτον. ἐξ Ἀβδήρων Δημόκριτον. ἄμφω δὲ φυσικὼ φιλοσόφω ἦσαν. *V.* In *Voss.* altero sic: Ἐκ Σάμου Πυθαγόρας. ἐξ Ἐφέσου Ἡράκλειτος. * ἐξ Ἀβδήρων. [καὶ ἄλλον] Δημόκριτον.

Ibid. Ἐκ Σάμου] Πυθαγόρας. *V.* alter.

38. Ἀβδηρόθεν] Ἐξ Ἀβδήρων. *G.*

48. Ἀμυδρὸν] Ἀφανὲς, σκοτεινόν. *V.*

* Ἐξ Ἀβδήρων] Hic omissum Δημόκριτον. *J. Cler.* quod in C. reperitur. Sed non vidit Editor deesse hic Ἀβδηρόθεν, cujus Scholium est ἐξ Ἀβδήρων. *M. du S.*

36. Ἑταίρους & μαθ.] Honestiores discipulos ἑταίρους vocari, vid. ap. Rev. *J. Elsn.* ad *Evang. Matth.* XXVI. 50. ubi & Judae ait Servator: ἑταῖρε ἐφ' ᾧ πάρει; sed hoc in vulgus notum. *J. F. B.*

37. Καὶ ἄλλον] Ephesius ille Heraclitus est, Abderitanus Democritus, quem & Milesium quidam tradidere. *V. Diog. Laërt.* In Scholiis impressis perturbatissima haec antea erant omnia. *M. du S.*

50. Ἀν-

& ut ipsi putabant, invicta, accendebatur: comtulae illae, & dubitabiles, & inexpectatae responsiones, & exitum non habentes labyrinthisque similes responsiones.

καὶ ἀθέατος σοφία, ἢ, ὡς αὐτοὶ ᾤοντο, ἀπρόσμαχος ἀνεφλέγετο, αἱ κομψαὶ, καὶ ἄποροι, καὶ ἄτοποι ἀποκρίσεις, καὶ δυσέξοδοι, καὶ λαβυρινθώδεις ἐρωτήσεις.

11. Deinde prohibiti ac reprehensi a meis sodalibus, indigne ferre & adversus illos coire, ac tandem in jus cogere, & eo dare, ubi cicutam biberent. Oportebat forte tum statim fugere, nec amplius illorum ferre consuetudinem. Jam vero Antisthenes & Diogenes, & paullo post Crates, & Menippus, hi, inquam, mihi persuasere ut paullum adhuc morae quasi corollarium adjicerem: quod utinam non feciſſem! Neque enim tot deinde mala subiissem.

Εἶτα κωλυόμενοι, καὶ ἐλεγχόμενοι πρὸς τῶν ἑταίρων τῶν ἐμῶν, ἠγανάκτουν, καὶ συνίσταντο ἐπ' αὐτούς, καὶ τέλος, δικαστηρίοις ὑπῆγον, καὶ παρεδίδοσαν τοῖς δημόταις τῷ κωνείῳ. ἐχρῆν μὲ οὖν ἴσως τότε φυγεῖν εὐθύς, καὶ μηκέτι ἀνέχεσθαι τὴν συνουσίαν αὐτῶν· νῦν δὲ Ἀντισθένης με, καὶ Διογένης, καὶ μὴν μικρὸν Κράτης, καὶ Μένιππος, οὗτοι ἔπεισαν ὀλίγον ὑπομεῖναι τὰ μονῆς· ὡς μὴ πόλε[a] ὄφελον· εἰ γὰρ ἂν τοσαῦτα ἐπεπόνθειν ὕστερον.

12. JUP. Nondum mihi dicis, Philosophia, quam injuriam passa sis, sed indignaris tantum. PHIL. Quin tu audi, Jupiter, quid sit. Impurum enim quoddam genus hominum, & plerumque servile atque mercenarium, non otiose nobiscum a pueritia inde versatum: servitutem enim serviit, aut mercede opus fecit, aut artes alias, quales cadunt in tales, didicit, cerdoniam, fabrilem, fulloniam, quae in lanis carpendis versatur, ut facilius deinde eae tractentur a feminis, sintque ad nendum & deducendum commodiores, quoties vel tramam illae torquere, vel nere licium volunt. Haec ergo isti puerili aetate meditati, neque nomen nostrum noverant. Cum vero ad virilem aetatem perveniissent, animadversa, quae meis sodalibus a multitudine ha-

ΖΕΥΣ. Οὐδέπω μοι λέγεις, ὦ Φιλοσοφία, τίνα ἠδίκησαι, ἀλλὰ ἀγανακτεῖς μόνον. ΦΙΛ. Καὶ μὴν ἄκουε, ὦ Ζεῦ, ἥλικα ἔστι· μιαρόν γέ τι φῦλον ἀνθρώπων, καὶ ὡς τὸ πολὺ δουλικὸν, καὶ θητικὸν, ὃ ξυγγενόμενον ἡμῖν ἐκ παίδων ὑπ' ἀσχολίας· ἐδούλευε γάρ, ἢ ἐθήτευεν, ἢ ἄλλας τέχνας, οἵας εἰκὸς τοὺς τοιούτους, ἐμάνθανε, σκυτεύειν, ἢ τεκταίνειν, ἢ χαλκεῖον, ἢ πλυνοὺς ἔχειν, ἢ ἔρια ξαίνειν, ὡς εὐεργὰ εἴη ταῖς γυναιξὶ, καὶ εὐμήρυλα, καὶ καλαγάγοιλο εὐμαρῶς, ὁπότε ἢ κρόκην ἐκεῖναι τρέφοιεν, ἢ μίτον κλώθοιεν. τοιαῦτα τοίνυν ἐν παισὶ μελετῶντες, οὐδὲ ὄνομα τὸ ἡμέτερον ᾔδεσαν. ἐπεὶ δὲ εἰς ἄνδρας τελεῖν ἤρξαντο, καὶ κατεῖδον τὰ αἰδῶ, ὅση καὶ τῆς πολλῶν ὄχλου τοῖς ἑταίροις τοῖς ἐμοῖς,

a Ὤφελον] Sic esse in omnib. Edd. addit *Solan.*

53. Ἀπρόσμαχος] Ἀκαλαγάνις. *V.*

50. Ἀν. οἱ δὲ] Sic forte legendum: ἢ σκιὰν ἐνίους ἐθέντες, ὥστ' ἂν ἀκριβῶς. &c. vid. Codd. vett. *F.G.*

Ἀν. οἱ δὲ] Nihil varietatis in vett. libris invenio, nec desidero. οἱ δὲ enim non semel sic πλεονάζει vel ἐπινοίᾳ inservit. Vid. T. 2. *Asin.* c. 30. sub init. ὁ δὲ ὠδὴ κατῆλθεν. Et *Hermot.* c. 28. vs. 72. ὃς δέον — καθαπτεσθῶσαι, ὁ δὲ τὴν μήνυσιν ἔτριβε. *Herodian.* 2. c. 8. f. (Νίγρος) ἠμείλητο τοῖς τε Ἰλλυριεῦσι στρατεύμασι δίκην ἐπιφοιτῆσαι — ὁ δὲ ὠδὴ τῶν στρατιωτῶν τι αὐτοῖς ἐδόκει. *J.F.R.*

64. Ὤφελον] Ὄφελον *Th. Mag.* Nostrique ὡς ὄφελον *Amor.* c. 41. Et alii ubivis, item *Homer.* frequentissime, prima correpta, sive potestate interjectionis, sive augmento verbi ὀφείλω abjecto dicas, perinde erit; sed quia re vera est *aor.* 2. verbi ὀφείλω, nihil prohibet ὄφελον etiam scribere, & ita *Stephan.* T. 2. p. 1560. ex *Demosth.* παθόντων, ἃ μὴ ποτ' ὄφελον, aliaque ita scripta exhibet. Quare in vulgato Luciani nihil mutassim. *J.F.R.*

77. Ἐκεῖναι τρέφοιεν] *Filer de la trame au rouet.* *F.G.*

ἐμοῖς, καὶ ὡς ἀνέχονται οἱ ἄνθρωποι τῆς παῤῥησίας τοῦ αὐτοῦ, καὶ χαίρουσι θεραπευόμενοι, καὶ συμβουλεύουσι θεῖον, καὶ ἐπιτιμώντων ὑποπτήσσουσι, ταῦτα πάντα τυραννίδα καὶ μικρὰν ἡγοῦντο εἶναι.

betur, reverentia, & ut ſuſtinent homines illorum in dicendo fiduciam, & curari ſe gaudent, & conſulentibus obſequuntur, & reprehendentibus timide concedunt, regnum non parvum arbitrabantur eſſe haec omnia.

Τὸ μὲν δὴ μανθάνειν ὅσα τῇ τοιαύτῃ προαιρέσει πρόσφορα, μακρὸν ἦν· μᾶλλον δὲ κομιδῇ ἀδύνατον. αἱ τέχναι δὲ γλίχραι, καὶ σὺν πόνῳ, καὶ μόγις ἱκανὰ παρέχειν ἐδύναντο. ἐνίοις δὲ καὶ ἡ δουλεία βαρὺ, καὶ ὥσπερ ἔστιν, ἀφόρητον ἐφαίνετο. ἔδοξεν οὖν σκοπουμένοις, τὴν ὑστάτην ἀγκύραν, ἣν ἱερὰν οἱ ναυτιλλόμενοι φασὶ, καθιέναι· καὶ ὅπη τὴν βελτίστην ὑπόνοιαν [a] ὁρμίσαντες, ἔτι τε καὶ τόλμαν, καὶ ἀμαθίαν, καὶ ἀναισχυντίαν προσκαλέσαντες, αἵπερ αὐτοῖς μάλιστα συναγωνίζονται, καὶ λοιδορίας καινὰς ἐκμελετήσαντες, ὡς πρόχειροι εἶεν, καὶ ἀνὰ στόμα ταύτας μόνας ξυμβολὰς ἔχοντες. ὁρᾷς ὁποῖα πρὸς φιλοσοφίαν ἐφόδια; σχηματίζονται, καὶ μεταχοσμοῦσιν [b] αὐτὰς εὖ μάλα εἰκότως, καὶ πρὸς ἐμὲ οἷόν τι ἀμέλει ὁ Αἴσωπός φησι ποιῆσαι τὸν ἐν τῇ Κύμῃ ὄνον, ὃς λεοντῇ περιβαλλόμενος, καὶ τραχὺ ὀγκώμενος, ἠξίου λέων καὶ αὐτὸς εἶναι, καὶ πού τινες ἦσαν ἴσως οἱ πιστεύοντες αὐτῷ.

13. Ac diſcere quaecumque huic inſtituto vitae conveniunt, longum fuerit, aut potius plane illis negatum eſt. Artes parcae, & cum labore, & vix tamen vel ſic praeſtare quod ſatis eſſet, poterant. Quibusdam etiam grave ſervitutis onus, &, ut eſt, intolerabile viſum. Conſiderantibus ergo placuit ultimam ancoram, quam ſacram appellant nautae, demittere: firmantesque *navim* in praeclara illa amentia; advocatis inſuper audacia, inſcitia, atque impudentia, quae maxime hoc illis certamen adjuvant; novisque excogitatis conviciis, ut praeſto ſtatim & in ore ſint: has ergo ſymbolas ſolas cum habeant, (viden' qualia ad philoſophiam viatica?) figuram ſumunt ornatumque decentem, mihique quam ſimillimum: nimirum quale quid feciſſe ait Aeſopus illum Cumis aſinum, qui leonina circumpoſita aſperum rudens, leo & ipſe eſſe poſtulabat. Ac forte erant alicubi, qui fidem illi haberent.

Τὰ δ' ἡμέτερα πάνυ ῥᾴστα, ὡς οἶδα, καὶ ἐς μίμησιν πρόχειρα (τὰ προφανῆ λέγω) καὶ ἀπὸ πολλῆς τῆς πραγματείας δεῖ τριβώνιον περιβαλέσθαι, καὶ πήραν ἐξαρτήσασθαι, καὶ ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ἔχειν, καὶ βοᾶν, μᾶλλον δὲ ὀγκᾶσθαι, καὶ ὑλακτεῖν, καὶ λοιδορεῖσθαι ἅπασι. τὴν ἀσφάλειαν δ' αὐτοῖς τοῦ μηδὲν ὅπη τούτῳ παθεῖν, καὶ πρὸς τὸ σχῆμα αἰδῶς

14. Noſtra vero facilia omnino, ut noſti, & ad imitandum expedita; de manifeſtis illis dico: nec multum negotii eſt palliolo amiciri, & peram geſtare ſuſpenſam, & clavam in manu habere, & clamare, vel rudere potius aut latrare, & maledicere omnibus. Quippe ſecuritatem illis nihil ob eam rem patiendi ipſa habitus praeſtitura vi-

a Ὁρμίσαντες] Ex emendatione *Geſneri*. Ὁρμήσαντες vulgo. b Αὐτοὺς] Αὐτοὺς Edd. priores.

88. * Πρόσφορα] Πρόσφορα, χρήσιμα, οἰκεῖα, ἁρμόδια, ἐπιτήδεια. *V.*

* Πρόσφορα] Πρόφορα bis Edita, emendavit *Solan.* non addens anne idem error in V.

89. Γλίχραι] Ταπειναί. *V.*

89. Τέχναι δὲ γλίχραι] I. e. *tenues, jejunae, egenae.* *F.G.*

93. Ἀγκύραν ἱερὰν] Proverb. de quo in *Jove Tragoedo.* *J. B.*

96. Ἀμα-

videbatur reverentia : porro in promtu est invito etiam domino libertas, qui si asserere audeat, fusti percutiatur. Cibus autem non jam tenuis, neque ut ante nuda puls; opsonium non salsamentum aut thymus; sed carnes omnis generis, & vinum quodque suavissimum; & aurum a quocumque voluerint. Nempe tributum quoddam crebro accessu suo colligunt; vel, ut ipsi loquuntur, tondent oviculas, daturosque sperant plures, vel habitus pudore, vel metu ne male audiant.

παρέξειν ἔμελλεν. ἡ ἐλευθερία δὲ προχειρος, [c] ἄκοντος τοῦ δεσπότου, καὶν εἰ βέλοιτο ἀπάγειν, παλαχθησομένῳ τῷ ξύλῳ. καὶ τὰ ἄλφιτα οὐκ ἔτ' ὀλίγα, οὐδὲ ὡς πρὸ τοῦ μάζα ψιλή. τὸ δὲ ὀψώνιον, οὐ τάριχος, ἢ θύμον, ἀλλὰ κρέα παντοδαπὰ, καὶ οἶνος, οἷος ἥδιστος, καὶ χρυσίον παρ' ὅτου ἂν ἐθέλωσι· δασμολογοῦσι γὰρ ὀπτῶντες, ἢ, ὡς αὐτοί φασιν, ἀποκείρουσι τὰ πρόβατα, δώσειν τε πολλοὺς οἴονται, ἢ αἰδοῖ τοῦ σχήματος, ἢ δέει τοῦ μὴ ἀκοῦσαι κακῶς.

15. Nam illud quoque observarunt, opinor, se aequo fastigio staturos cum his, qui recte philosophantur. Neque enim quisquam erit, qui judicet ista vel discernat, modo externa sint similia. Neque enim omnino illud probationis genus admittunt, si quis illos sic placide & sensim interroget: sed clamant statim, & ad arcem suam, convicia, confugiunt, & expediunt fustem: ac, si opera illorum requiras, multa *in ore est* doctrina; sin ex doctrina illos judicare velis, vitam te considerare postulant.

Καὶ γὰρ αὖ κἀκεῖνο εὖρον, οἶμαι, ὡς ἐξίσου καλαστήσονται τοῖς ὀρθῶς φιλοσοφοῦσιν. οὐδέ τις ὁ δικάσων, ὃς ἀκριβῶν τὰ τοιαῦτα, ἔσται, ἢν μόνον τὰ ἔξω ἢ ὅμοια. ἀρχὴν γὰρ οὐδὲ τὸ ἔλεγχον δέχονται, ἢν ἔρηταί τις αὐτοὺς κοσμίως, καὶ κατὰ βραχύ, ἀλλ' εὐθὺς βοῶσι, καὶ ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν τὸ ἑαυτῶν ἀναφεύγουσι τὴν λοιδορίαν, καὶ πρόχειρον τὸ ξύλον. καὶ ἢν μὲν τὰ ἔργα ζητῇς, οἱ λόγοι πολλοί· ἢν δὲ ἀπὸ τῶν λόγων κρίνειν ἐθέλοις, τὸν βίον ἀξιοῦσι σκοπεῖν.

16. Itaque plena fraudibus istis civitas illorum praesertim, qui Diogeni se & Antistheni, & Crateti adscriptos, sub Canis illius signis militare ajunt: qui quod utile inest in natura canum, ut cautionem illam, illam domus custodiam, dominorum illum amorem, memoriam, nullo modo imitantur; latratum vero, & ligurritionem, & rapacitatem, & Venerem crebram, & adu-

Τοιγαροῦν ἐμπέπλησται πᾶσα ἡ πόλις τοιαύτης ῥαδιουργίας, καὶ μάλιστα τῶν Διογένη, καὶ Ἀντισθένη, καὶ Κράτητα ὑπογραφομένων, καὶ ὑπὸ τῷ κυνὶ ταττομένων, [d] οἱ τὸ μὲν χρήσιμον ὁπόσον ἔνεστι τῇ φύσει τῶν κυνῶν, [e] οἷον τὸ φυλακτικὸν, ἢ τὸ οἰκουρικὸν, ἢ τὸ φιλοδέσποτον, ἢ μνημονικὸν, ἁπάντων ἐζηλώκασιν· ὑλακὴν δὲ καὶ [f] λιχνείαν, καὶ ἁρπαγὴν, καὶ Ἀφροδίσια συχνὰ, καὶ

[c] Ἄκοντος] Et sic *Fl.* cum cett. [d] Οἱ] Recte L. *S. Amst.* Ceterae ἢ male. [e] Οἷον] Recepi ex *Fl. S.* & *Amst.* pro οἳ quod in *P. H. Ald.* &c. erat. In L. ἤ. [f] Λιχνείαν] Ita dedit *Solan.* Λιχνίαν Edd. hac priores.

96. Ἀμαθίαν] Vid. supra Περ. c. 15. *L K.*

3. Αὐτοὺς τῷ ὠφέλα] Lege αὐτούς. *F. G.*

4. Καὶ πρὸς ἑαυτὸ] Intelige ποιοῦσι. *F. G.*

5. Τὸν ἐν τῇ Κύμῃ ὄνον] Vid. supra Ἀνακ. c. 32. ubi eandem fabulam tangit, uti & Ἀποφρ. c. 3. *M. du S.*

40. Ἐμπεπλῆσθαι — ῥαδιουργ.] Tib. Ma. v. Ῥαδιουργὸς haec adferens, πᾶσα omittit, (sic tam in Ed. *Blandi*) qui hinc emendandus, si quid opus. *J. F. R.*

44. Οἱ — οἷον] L. οἱ illud habet, quod recte a *S.* erat pro vulgato ἢ restitutum. Οἷον quod sequitur, ex *Fl.* est, quod etiam recte habet *S* cum ante ea in editionem omnes, excepta *Fl.* οἳ haberent. *M. du S.*

47. Λιχνείαν] Sic scribi satius est, quam in omnibus impressis antea erat, λιχνίαν. *M. du S.*

καὶ κολακείαν, καὶ τὸ σαίνειν τὸ διδόντα, καὶ ὡς τραπέζας ἔχειν, ταῦτα ἀκριβῶς ἐκπεπονήκασιν.

lationem, & illa verſus dantem blandimenta, & menſarum aſſectationem, haec omnia ad unguem exprimere laborant.

Ὄψει τοίνυν μετ' μικρὸν οἷα ἔσται. οἱ γὰρ ἐκ τῶν ἐργαστηρίων ἅπαντες ἀναπηδήσαντες, ἐρήμους τὰς τέχνας ἐάσουσιν, ὅταν ὁρῶσιν σφᾶς μὲν πονοῦντας, καὶ κάμνοντας, ἕωθεν εἰς ἑσπέραν ὀπισχυφότας τοῖς ἔργοις, καὶ μόγις ἀποζῶντας ἐκ τοιαύτης μισθαρνίας· ἀργοὺς δὲ καὶ γόητας ἀνθρώπους, ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις βιοῦντας, αἰτοῦντας μὲν τυραννικῶς, λαμβάνοντας δὲ προχείρως, ἀγαπτοῦντας δὲ, εἰ μὴ λάβοιεν, οὐκ ἐπαινοῦντας δὲ, κἂν εἰ λάβοιεν. ταῦτα ὁ ἐπὶ Κρόνου βίος δοκεῖ αὐτοῖς, καὶ ἀτεχνῶς τὸ μέλι αὐτὸ ἐς τὰ στόματα ἐσρεῖν ἐκ τοῦ ἠρανοῦ.

17. Videbis ergo paullo poſt quid futurum ſit. Exſilientes enim de officinis univerſi deſertas relinquent artes, ubi videbunt, ſe quidem, opus cum faciant & laborent a mane inde ad veſperam, operibus intenti ſuis, vix tamen ſibi victum ex illa mercenaria ratione parare: otioſos autem homines atque impoſtores in omnium rerum affluentia vivere, cum petant quaſi tyranni eſſent, promte accipiant, ſi nihil ferant, indignentur, non laudent, etiamſi acceperint. Haec vita, qualis ſub Saturno fuit, illis videtur, & caelitus in ora mel influere.

Καὶ ἦν ἂν δεινὸν τὸ πρᾶγμα ἦν, εἰ τοιοῦτοι ὄντες μηδὲν ἐς ἡμᾶς ἄλλο ἐξύβριζον. οἱ δὲ μάλα σεμνοὶ καὶ [b] σκυθρωποὶ τὰ ἔξω, καὶ τὰ δημόσια φαινόμενοι, ἢν παιδὸς ὡραίου ἢ γυναικὸς λάβωσι καλῆς, ἢ ἐλπίσωσι σιωπᾶν ἄξιον, οἷα ποιοῦσιν. ἔνιοι δὲ καὶ ξένων τὰ σφετέρων γυναῖκας ἀπάγουσι μοιχεύσοντες, καὶ τὴν Ἰλιέα ἐκεῖνον νεανίσκον, ὡς φιλοσοφοῖεν δῆτα καὶ αὐταί. εἶτα κοινὰς ταύτας ἅπασι τοῖς ξυνοῦσι προβέμενοι, Πλάτωνός τι δόγμα οἷον ποιεῖν, οὐκ εἰδότες ὅπως ὁ ἱερὸς ἐκεῖνος ἠξίου κοινὰς ἡγεῖσθαι τὰς γυναῖκας.

18. Ac minus in ea re mali eſſet, ſi tales cum ſint, nulla nos alia contumelia afficerent. At iſti, vehementer graves & triſtes quantum ad externa & publica qui videantur, ſi puerum formoſum, aut mulierem pulchram vel nanciſcantur, vel ſperent, quid faciant, ſilere melius eſt. Quidam etiam ſuorum hoſpitum mulieres abducunt corrumpendas adulterio, ut Trojanus ille juvenis, nimirum ut ipſae etiam philoſophentur: tum communes illas omnibus ſuis familiaribus proſtituunt, Platonis quoddam ſe placitum perficere rati, ignari quo ſenſu divinus ille communes eſſe mulieres voluerit.

Ἃ μὲν γὰρ ἐν τοῖς συμποσίοις δρῶσι, καὶ ἃ μεθύσκον, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. καὶ ταῦτα ποιοῦσι, πῶς οἴει καλῆγορεῖντες αὐτοὶ

19. Quae quidem faciant in conviviis, & quomodo per ebrietatem ſe gerant, commemorare longum fuerit. Et haec faciunt, quid putas? accuſantes ipſi ebrietatem, & adul-

a Ἀφθόνοις] Ex emend. *Fab.* & *Solan.* Ἀφθόνως Edd. b Σκυθρωποὶ] Σκυθρωποὶ *F.* male.

72. Ἐκεῖνον νεανίσκον] Τὸν Πάριδα. *G.*

59. Ἀφθόνοις] Sic jam emendare juſſerat ad Παρ. c. 16. T. *Faber* quod in omnibus hic reperitur ἀφθόνως. *M. du S.*

Ἀφθόνοις] *Peregr.* c. 16. σὺν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν. *F. F. R.*

63. Τὸ μέλι αὐτὸ ἐς τὰ στόματα ἐσρεῖν ἐκ τοῦ ἠρανοῦ] A Chriſtiano Judaeove ſcriptum dicas, qui de Manna cogitaverit. *Mellis* quidem *rivos fonteſve* apud hunc (ut Κρον. N°. 7.) & alios legimus; ſed hiſce ſimilia nullibi. *M. du S.*

75. Πλάτωνός τι δόγμα] *Plat.* Πολ. V. p. 459. E. *M. du S.*

85. Γναθωνίδαι — Στρυθίαι] Inſignium aſſentatorum nomina. *F. G.*

1. Χρυσίον μὲ &c.] Μίμησις. *F. G.*

5. Οἷα

adulterium, & laſciviam, & avaritiam. Nihil enim ita adverſum alteri alterum invenies, ut ſunt ſermones illorum & facta. Verbi gratia adulationi ſe inimicos ajunt, cum adulationis cauſſa Gnathonidem, aut Struthiam ſuperare poſſint: veracitatem commendantes aliis, nec movere linguam queant ipſi ſine mendacio. Voluptas inimica omnibus in ſermone, hoſtis Epicurus: re vera autem faciunt propter illam omnia. Acuta bilis, querelae de rebus minutis, proclivitas ad iraſcendum, ſupra parvulos infantes. Quare riſum praebent non mediocrem ſpectantibus, cum a quacumque cauſſa exarſit illis bilis, luridus pallor apparet in facie, cum torvum quiddam & furioſum vident, & ſpuma, vel veneno potius plenum os habent.

20. Nolis tu ibi eſſe, cum impurum illud coenum effunditur! *Aurum*, inquiunt, *aut argentum, Mehercules, nec poſſidere digner; obulus mihi ſufficit, unde lupinos emam; potum enim fons praebebit aut fluvius.* Paullo poſt non obulos petunt, aut drachmas paucas, ſed totas divitias. Quis ergo mercator tantum a navium commeatu affluat divitiis, quantum hiſce ad quaeſtum Philoſophia confert? Deinde ubi quantum ſatis eſt collegerint, & viaticum ſibi paraverint, abjecto illo infelici palliolo, agros interdum & veſtimenta mollia emunt, & pueros comatos, & totos vicos, longum

μέθης, ϗ μοιχείας, ϗ λαγνείας, ϗ φιλαργυρίας; ὐδὲν γᾶν ὕτως εὕροις ἄλλο ἄλλῳ ἐναντίον, ὡς τὺς λόγυς αὐτῶν ϗ τὰ ἔργα· οἷον, κολακείαν μισεῖν φασι, κολακείας ἕνεκα τ Γναθωνίδην ἢ τ Στρυθίαν ὑπερβαλέϛ δυνάμενοι. ἀληθεύειν τὺς ἄλλυς προτρέπονλες· ὃκ ἂν ὐδὲ κινῆσαι τ γλῶτταν μὴ μὴ ϗ τῦ ψεύσαϛ δύναιλο. ἡδονὴ πᾶσιν ἐχθρὸν τῷ λόγῳ, ϗ ὁ Ἐπίκυρ πολέμι, ἔργῳ δὲ ϗ ταύτῃ ἅπαντα πράτ̃ουσι. τὸ δ' ὀξύχολον, ϗ μικραίτιον, ϗ πρὸς ὀργὴν ῥᾴδιον, ὑπὲϛ τὰ βρεφύλλια τὰ νεογνά. γέλωτα γᾶν ὐ μικρὸν παρέχυσι τοῖς θεωμένοις, ὁπόταν ὑπὸ τ τυχύσης αἰτίας ἐπιζέσῃ μὲ αὐτοῖς ἡ χολὴ, πελιδνοὶ δὲ τ χροιὰν βλέπων, ἰταμόν τι ϗ φορτικὸν δεδορκότες, ϗ ἀφρᾷ, μᾶλλον δὲ ἴᾳ μεϛὸν αὐτοῖς ἢ τὸ ϛόμα.

Μὴ σύ γε ἐκεῖθι τύχοις, ὅτε ὁ μιαρὸς ἐκεῖν ἐκχεῖται βόρβορ. χρυσίον μὲ, ἢ ἀργύριον, Ἡράκλεις, ὐδὲ κεκτῆϛ ἀξιῶ, ὀβολὸς ἱκανὸς, ὡς θέρμυς πριαίμην. ποτὸν γᾶ, ἡ κρήνη ἢ πολαμὸς παρέξει. ᶜ ϗ μετ' ὀλίγον αἰτῦσιν ὃκ ὀβολὺς, ὐδὲ δραχμὰς ὀλίγας, ἀλλὰ πλύτυς ὅλυς. ὥϛε τις ἔμπορ τοσῦτον ἀπὸ τῦ φόρτυ ᵈ πλήσειεν ἂν, ὅσον τύτοις φιλοσοφία ἐς χρηματισμὸν συντελεῖ; εἶτ' ἐπειδὰν ἱκανῶς συλλέξωνται, ϗ ὑποῤῥίψαντες ἐκεῖνο τὸ δύϛηνον τριβώνιον, ἀγρὺς ἐνίοτε ϗ ἐσθῆτας τ μαλακὰς ἐπρίαντο, ϗ παῖδας κομήτας, ϗ συνοικίας ὅλας, μακρὰ χαίρειν

ε Καὶ] Omiſſum in *Ald. ſ. H. Fr. B1. S.* Adeſt in *Fl. P.* ᵈ Πλήσειεν] Πλυτήσειεν *Pell.*

85. Τὸν Γναθωνίδην] Κολάκων οἱ ἐξεφανέϛαλοι ὗτοι. *V.*
96. Ἰταμὸν] Ἀναίσχυντον. *V.*
8. Ἐς χρηματισμὸν] Ἐς τὸν τ χρημάτων συλλογόν. χρηματίζεϛαι, χρήματα συλλέγειν. *V.*

5. Οὐκ ὀβολὸς — ἀλλὰ πλούτυς] Sic apud *Heliod.* lib. 2. ϗ ἐμοὶ δικεῖτε τοιοῦδ' ὄντες οὐκ ἀπόλυς, ἀλλ' ἄφρας τι ϵ λίθυς αἰτήσειν. *J.B.*
6. Ἀλλὰ πλούτυς] Plurale πλοῦτοι frequentius occurrit, quam initio putaram ad *Hermot.* c. 9. Sed conf. ad *Icarom.* c. 4. ubi plura dedi. Adde *Diod. Sic.* V. c. 20. πλούτυς μεγάλυς ἤθροισαν. *J.F.R.*
7. Πλήσειεν] Corrupta vox, pro qua forte reponendum πλυτῶν, vel pro τοσοῦτον, legendum τὸν ναῦν. *M. du S.*
Πλήσειεν ἂν] Πλυτήσειεν legend. videtur. *F.G.* Parum abeſt quin ſic edam. Sed quia & Scholiaſt. vulgatum habet, & aliquis ineſt ſenſus, contextum immutare non ſuſtinui. *J.F.R.*
13. Συνοικίας] *Vicos.* *F.G.*

20. Πελ-

ξειν Φράσαντες τῇ πήρᾳ τῇ Κράτητος, καὶ τῷ τρίβωνι τῷ Ἀντισθένους, καὶ τῷ πίθῳ τῷ Διογένους.

valere jussa Cratetis pera, & Antisthenis pallio, dolioque Diogenis.

Οἱ ἰδιῶται δὲ ταῦτα ὁρῶντες, καταπτύουσιν ἤδη φιλοσοφίας, καὶ ἅπαντας εἶναι τοιούτους οἴονται, κἀμὲ τῆς διδασκαλίας αἰτιῶνται. ὥστε πολλοῦ ἤδη τοῦ χρόνου, ἀδύνατόν μοι γεγένηται καὶ ἕνα τινὰ προσαγαγέσθαι αὐτῶν· ἀλλὰ τὸ τῆς Πηνελόπης ἐκεῖνο πάσχω. ὁπόσον γοῦν δὴ ἐγὼ ἐξυφήνω, [a] τοῦτο ἐν ἀκαρεῖ αὖθις ἀναλύεται. ἡ Ἀμαθία δὲ, καὶ ἡ Ἀδικία, ἐπιγελῶσιν, ὁρῶσαι ἀνέξέργαστον ἡμῖν τὸ ἔργον, καὶ ἀνήνυτον πόνον.

21. Vulgus vero ista cum videt, despuunt jam Philosophiam, & omnes ex eo genere esse arbitrantur, & me disciplinae istius nomine accusant. Igitur diu jam est, cum ne unum quidem istorum potui allicere, sed illud mihi Penelopes *consilium* usu venit. Quantumcumque ego texo, illud momento temporis rursum resolvitur, ridentibus Insciitia atque Iniquitate, cum videant, opus nostrum non procedere, nihil proficere laborem.

ΖΕΥΣ. Οἷα, ὦ θεοὶ, πέπονθεν ἡμῖν ἡ Φιλοσοφία πρὸς τῶν καλαράτων ἐκείνων; ὥστε ὥρα σκοπεῖν ὅ, τι καὶ πρακτέον, ἢ ὅπως αὐτοὺς [b] μεθελευτέον. ὁ μὲν γοῦν κεραυνὸς ἀπάγχει μιᾷ πληγῇ, καὶ ὁ θάνατος ταχύς. ΑΠΟΛ. Ἐγώ τοι, ὦ πάτερ, ὑποθήσομαι, μισῶ γοῦν καὶ αὐτὸς ἤδη τοὺς ἀλαζόνας, ἀμούσους ὄντας, ὑπὲρ τῶν Μουσῶν ἀγανακτοῦν. κεραυνῷ μὲν γοῦν, ἢ τοῦ σοῦ δεξιᾶς, εὐδαμῶς ἐκεῖνοι ἄξιοι· τὸν Ἑρμῆν δὲ, εἰ δοκεῖ, αὐτοκράτορα τῆς χολάσεως καθαπέμψωμεν ἐπ' αὐτούς. ὃς ἅτε δὴ περὶ λόγους ἔχων καὶ αὐτὸς, τάχιστα εἴσεται τούς τε ὀρθῶς φιλοσοφοῦντας, καὶ τοὺς μή. εἶτα τοὺς μὲν ἐπαινέσεται, ὡς τὸ εἰκός· οἱ δὲ χολασθήσονται, ὅπως ἂν ἐκείνῳ πρὸς τὸν καιρὸν δοκεῖ.

22. JUP. Quantum, o Dii, malorum perpessa nobis est a sacerrimis illis mortalibus Philosophia! Itaque videndum, quid facto sit opus, aut quomodo isti tractandi sint. Fulmen enim uno ictu educit *e vita*, mors ista celeris. APOL. Ego tibi, Pater, subjiciam. Odi enim & ipse jam istos impostores, Musarum vicem indignatus, a quibus aversi sunt. Fulmine aut tua dextra minime digni sunt. Sed Mercurium, si placet, arbitrum poenae in illos demittamus, qui ut in doctrinae studiis ipse quoque versatus, celerrime tum recte philosophantes agnoscet, tum minus: deinde illos quidem prout merentur, laudabit; hi vero, ut pro temporis ratione illi videbitur, punientur.

ΖΕΥΣ. Εὖ λέγεις, ὦ Ἀπολλον, ἀλλὰ καὶ σὺ, ὦ Ἡράκλεις, ἅμα καὶ τὴν [11] φιλοσοφίαν αὐτῷ ἔχοντες, ἄπιτε ὡς τάχιστα εἰς τὸν βίον. τρισκαιδέκατον γὰρ ἄθλον οἶδ

23. JUP. Bene mones, Apollo. Sed tu quoque, Hercules, assumta ipsa Philosophia, quam celerrime ad homines abite: tertium enim decimum te puta hunc laborem

a Τοῦτο] Et sic esse in *Fl.* adlevit *Solan.* b Μεθελευτέον] Et hoc ita *Fl. Fr.* &c.

30. * Μετελευτέον] *G.* Κολαστέον. Τιμωρητέον. *V.* 37. Αὐτοκράτορα] Βασιλέα. *V.*

* Μετελευτέον] Ita ex *G.* restituit *Solan.* cum in *V.* esset Κολαστέον] quasi sic foret in Luciano.

20. Πολλοῦ] Subaudi χρόνου. *F.G.* ἀναλύεται] Opinor Lucianum scripsisse τοσοῦτο. ratio
22. Τὸ τῆς Πηνελ.] *Homer.* Od. B. 94. *M. du S.* clara est. *J.J.*
23. Ὁπόσον γοῦν δὴ ἐγὼ ἐξυφήνω, τοῦτο ἐν ἀκαρεῖ αὖθις 42. Παρὰ — δοκεῖ] Displicet utrumque; nam &c

rem perfecturum, exstirpandis impuris adeo atque impudentibus bestiis. HERC. Sane malim ego, Pater, Augiae fimum expurgare denuo, quam hisce implicari. Abeamus tamen. PHIL. Invita equidem *eo*: sequendum tamen, prout Parenti nostro visum est.

24. MERC. Descendamus, ut paucos certe obteramus hodie. Quo vero eundum est, Philosophia? Tu enim, ubi sint, nosti. Aut potius, in Graecia illos esse, manifestum est. PHIL. Nequaquam: aut oppido paucos, qui recte philosophantur, Mercuri. Isti vero, *quos quaerimus*, nihil Attica paupertate opus habent, sed ubi auri multum & argenti effoditur, ibi nobis quaerendi sunt. MERC. Recta igitur pergendum in Thraciam. HERC. Bene mones, & viae ego dux vobis ero. Novi enim Thracum omnia, qui saepe *eam regionem* obierim: & hac jam ingrediamur. MERC. Qua dicis?

25. HERC. Videtis, Hercules & Philosophia, duos montes maximos omnium montium & pulcherrimos? (Haemus est major, alter ex adverso est Rhodope) camposque infra patentes fertilissimos, a radicibus utrinque incipientes: & colles aliquot, tres quidem pulcherrimos, assurgentes, non deformes asperitate, tanquam plures subjectae urbis arces. Et jam ipsa urbs apparet. MERC. Maxima per Jovem, mi Hercules, & pulcherrima omnium. E longinquo igitur jam pulchritudo illius exsplendescit. Et fluvius aliquis praeterfluit maximus, plane moenibus illius alludens. (Gr. *in cute eam tangens.*) HERC. Hebrus hic est:

τοῦτον δ' μικρὸν ἐκτελέσειν, ἢν ἐκκόψῃς μιαρὰ οὕτω καὶ ἀναίσχυντα θηρία. ΗΡΑΚ. Καὶ μὴν ἄμεινον ἦν, ὦ πάτερ, τὸ κόπρον ἐκκαθάραι αὖθις τῷ Αὐγείᾳ, ἢ τούτοις συμπλέκεσθαι. ἀπίωμεν δ' ὅμως. ΦΙΛ. Ἄκουσα μέν, ἀκολουθητέον δὲ τῷ πατρί.

ΕΡΜ. Κατίωμεν, [c] ὡς καὶν ὀλίγους αὐτῶν ἐπιτρίψωμεν σήμερον. ποίαν δὲ χρὴ τραπέσθαι, ὦ Φιλοσοφία; σὺ γὰρ οἶσθα ὅπου εἰσίν, ἢ πρόδηλον ὅτι ἐν τῇ Ἑλλάδι. ΦΙΛ. Οὐδαμῶς. ἢ πάνυ ὀλίγοι, ὅσοι ὀρθῶς φιλοσοφοῦσιν, ὦ Ἑρμῆ. ἔστι δὲ οὐδὲν Ἀττικῆς πενίας δέον, ἀλλ' ἔνθα πολὺς χρυσὸς, ἢ ἄργυρος ὀρύττεται, ἐκεῖ που ζητητέοι εἰσὶν ἡμῖν. ΕΡΜ. Οὐκοῦν εὐθὺ τὴν Θρᾴκης ἀπιτέον. ΗΡΑΚ. Εὖ λέγεις, καὶ ἡγήσομαί γε ὑμῖν τὴν ὁδόν· οἶδα γὰρ τὰ Θρᾳκῶν ἅπαντα, συχνάκις ἐπελθών. καί μοι τίνα δὲ ἤδη τραπώμεθα. ΕΡΜ. Ποίαν λέγεις;

ΗΡΑΚ. Ὁρᾶτε, ὦ Ἑρμῆ καὶ Φιλοσοφία, δύο μὲν ὄρη μέγιστα καὶ κάλλιστα ὁρῶν ἁπάντων; Αἱμός ἐστι τὸ μεῖζον, ἡ καλαιπικρὰ δὲ Ῥοδόπη, πεδίον δὲ [d] ὑποπεπαμένον, πάμφορον, ἀπὸ τῶν προποδῶν ἑκατέρων εὐθὺς ἀρξάμενον· καί τινας λόφους τρεῖς πάνυ καλοὺς ἀνεστηκότας, οὐκ ἀμόρφους ὑπὸ τραχύτητα, οἷον ἀκροπόλεις πολλὰς ὑποκειμένης πόλεως. καὶ ἡ πόλις γὰρ ἤδη φαίνεται. ΕΡΜ. Νὴ Δί', ὦ Ἡράκλεις, μεγίστη, καὶ καλλίστη ἁπασῶν. πόρρωθεν ὑπολάμπει τὸ κάλλος. καί τις πολαμὸς μέγιστος ὑπομείδει, πάνυ ἐν χρῷ ψαύων αὐτῆς. ΗΡΑΚ. Ἕβρος μὲν οὗτος· ἡ δὲ πό-

c Ὡς καὶν] Ὡς ἢ καὶν *Fl.* male. Ὡς οὐκ ἂν marg. *AIW.* d Ὑποπεπαμένον] Sic Edd. omnes.

ὑπὸ καιρὸν alienum ab ejus mente est, & δέξει dictum oportuit. In libris nostris nihil est subsidii. *M. du S.*

71. Ὑποπεπαμένον] Ita solet praeteritum πέπαμαι pro πεπίπαμαι formari *Homero*, vid. Il. Φ. 531. ubi πεπαμένας πύλας Scholiast. interpretatur ἀνεῳγμένας, & saepe alibi ap. eumdem. *J. F. R.*

81. Ἕβρος μὲν οὗτος &c.] Cum paulo supra dixerit de eadem hac urbe: καί τινας λόφους τρεῖς πάνυ καλοὺς ἀνεστηκότας, non est difficile divinare, de qua urbe loquatur: nimirum de Philippopoli, quae & Trimontium, & antea Poneropolis & Pulpudena & Eumolpias, sita ad Hebrum inter Haemum & Rhodopen, quae Trimontium vocata est eo, quod tres montes suorum murorum ambitu complectebatur. *J. P. a G.*

πόλις, ἔργον Φιλίππου ἐκείνου. ἡμεῖς ἤδη πρόσγειοι, καὶ ὑπονέφελοι· ὥστε ἐπιβαίνωμεν ἀγαθῇ τύχῃ.

urbs autem Philippi illius opus: & nos jam terrae vicini, atque infra nubes, inſcendamus ergo, quod felix fauſtumque ſit.

ΕΡΜ. Οὕτω γιγνέσθω. τί δ' ἂν χρὴ ποιεῖν, ὅπως τὰ θηρία ἐξιχνευτέον; ΗΡΑΚ. Τοῦτο μὲν σὸν ἤδη ἔργον, ὦ Ἑρμῆ, κῆρυξ γὰρ εἶ, ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων. [a] ΕΡΜ. Οὐδὲν τοῦτο χαλεπόν. ἀλλὰ τά γε ὀνόματα οὐκ ἐπίσταμαι αὐτῶν. σὺ δέ, ὦ Φιλοσοφία, λέγε, ὅς τινας ὀνομαστέον, καὶ τὰ σημεῖα προσέτι. ΦΙΛ. Οὐδὲ αὐτὴ μὰ Δία οἶδα τὸ σαφὲς, οἵ τινες ὀνομάζονται, πλὴν τὸ μὴ ξυγγενέσθαι αὐτοῖς· ὅπου δ' ἂν ἡ ἐπιθυμίας μὴ ἔχωσιν εἰς τὰ κτήματα, οὐκ ἂν ἁμάρτοις προσκαλῶν Κτήσωνας, ἢ Κτησίππους, ἢ Κτησικλέας, ἢ Εὐκτήμονας, ἢ Πολυκτήτους.

26. MERC. Sic fiat! Quid vero jam faciendum? quomodo veſtigandae ſunt illae beſtiae? HERC. Illae tuae jam, Mercuri, partes ſunt. Praeco es, praeconium tibi faciendum eſt. MERC. Hic nihil difficultatis. Verum nomina illorum non novi. Tu igitur, Philoſophia, dic qui nominandi ſint, & ſigna inſuper. PHIL. Ne ego quidem ſatis certo, quomodo nominentur, ſcio, quod cum illis minime verſata ſum. Sed ob *habendi* eorum libidinem non peccaveris ſi Cteſones (*Habeones*) & Cteſippos, (*Habiequos*) aut Cteſicles (*Habiglorios*), aut Euctemonas (*Bonihabios*), aut Polyctetos (*Multihabios*) advoces.

ΕΡΜ. Εὖ λέγεις. ἀλλὰ τίνες ἦτοί εἰσι;

27. MERC. Bene mones. Verum qui ſunt

[a] ΕΡΜ. Οὐδὲν τοῦτο] Τοῦτο Ἑρμ. ἤδη *Fl.* male.

88. Ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων] An legendum: ὅστε τί οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων; *F.G.* Non eget locus emendatione, & recte ceperunt Interpretes. Vid. ſupra T. I. ad *Vit. Auct.* c. 26. Et T. III. *Gron.* ad *Diſſ. cum Heſ.* c. 8. Infra *Conviv.* c. 2. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ἐγείρων ἡμᾶς. Sed cum & ipſe *Gujetus* lectionem prioris iſtius loci iſthic probarit, non videtur ignoraſſe phraſin, ſed hic tantum interrogative voluit addito τί legi; cujus nullam neceſſitatem video. Verum & alibi etiam a ſe diſſentit *Gujetus*, vid. mox ad c. 29. *J.F.R.*

96. Κτήσωνας] Potidonios . . . aut poſſifundos *Gron.* AG. X. 220. E. *M.du S.*

5. Καί τινα γυναῖκα σὺ χρῇ κεκαρμένῳ εἰς τὸ Λακ.] Expoſuit hunc locum *Meurſius* Miſcellan. L. I. c. 16. *Almel.*

Ibid. Ἐν χρῇ κεκ.] Vid. *Meurſ.* in Miſc. Lac. I. 16. p. 76. [Reſpexit ad Laconum morem, quo & virgines matrimonium initurae, ut amiculo virili a pronuba induebantur, ita quoque ad cutem *usque ſicut viri radebantur*. *Plut.* in Lyc. vid. not. ad B. πρ. 20. & Ἐτ. δ. XII.] *M.du S.*

6. Εἰς τὸ Λακωνικὸν] Σχῆμα ſubaudi, aut ſimile quid. *F.G.* Ἐθῶ commode intelligitur. Phraſin eandem habuimus *Navig.* c. 30. εἰς τὸ Περσικόν. *J.F.R.*

8. Πῶς τὰ ὑμέτερα. Δραπέται γὰρ] AN. Πῶς τὰ ὑμέτερα; ΦΙΛ. Δραπέται γάρ. *Th.M.*

9. ΦΙΛ. Δραπ.] Perturbata hic erant omnia, & ut puto, corrupta; nam nec Mercurio praeconium, nec caeteris ſuae cuique ſatis recte partes aſſignantur. Medicinam aliquam fecit *Marcilius*, dum ΦΙΛ. ponit ante Δραπέται, quod in reliquis deerat, quod exemplum ſequi S. editorem decuerat. *M.du S.*

Πῶς τὰ ὑμέτερα &c.] Quum illud ΦΙΛ. abeſſet in omnibus, praeter *Par.* admittere nolui. Et ſane contra quam *Marcilius* ſentio. Melius enim cohaeret, eosdem ſua inveſtigantes rationem addere, cur alii nullum jus in ſuos ſit fugitivos; quam alium haec ſubjicere; idque ex addito γὰρ patet. quin ita vel ΦΙΛ. ejiciendum ſuaderem, ſi adeſſet in aliis. Et licet in Graecis adeſſet, in Latinis tamen etiam praetermiſit *Birkheimer.* *J.F.R.*

11. Εἰσιόντι δὲ καθότι] Obſcuriuſculus ab hoc inde loco libellus ob eam, puto, rationem quod perſonae non ſatis diligenter appoſitae ſunt: quod ut intelligatur, ſcopus & oeconomia totius libelli inſpicienda eſt. Videtur Lucianus aliquem de Peregrini ſ. Protei grege Cynicum odio publico voluiſſe exponere. Exordium petitur ab ipſa Protei morte, de qua contemtim Jupiter loquitur. Supervenit Philoſophia, ac de Pſeudo-philoſophorum injuriis queritur, eorum praeſertim, qui humili opificio, vel ſervili adeo conditione deſerta ad pallium & philoſophiae profeſſionem confugiant, eamque ſua humilitate atque flagitiis ſuis infament. Demittitur cum Mercurio atque Hercule, ad perquirenda illa dehoneſtamenta ſui nominis, atque ulciſcenda. Ut ea inveniantur, in Thraciam auriferam, nominatim Philippos Macedoniae urbem ire comites ſuos jubet Philoſophia, & praeconio citare aliquem qui a κτήσει vel κτήμασι nomen habeat. (Subſtituimus *habendi* nomen in converſione noſtra.) Credibile eſt igitur, *Cteſiam*, *Cteſonem*, *Cteſiclam*, *Cteſibium*, *Cteſippum*, *Philoctetum*, *Polycletum*, *Euctemo-*

ſunt iſti? aut quid ipſi quoque circumſpiciunt? Quin accedunt etiam, & interrogare aliquid volunt. VIR. Num quid nobis, viri, dicere poteſtis, aut tu, optima, ſi quos praeſtigiatores tres una vidiſtis, & mulierem ad cutem Laconico more detonſam, virili vultu & plane viraginem. PHIL. Hem! Eadem quae nos iſti quaerunt. VIR. Quomodo eadem quae vos? Fugitivi enim iſti omnes. Nos vero mulierem maxime perſequimur, plagio ab iſtis abductam. MERC. Scietis, cur illos quaeramus: jam vero ſimul faciamus praeconium: *Si quis mancipium Paphlagonicum, de Sinopenſibus Barbaris, nomine tali, quod ab habendo ductum eſt, ſuppallidum, ad cutem detonſum, barba prolixa, peram ſuſpenſam gerens, & palliolo indutum, iracundum,*

ἰσιν, ἢ τί καὶ προσκοποῦσι καὶ αὐτοί; μᾶλλον δὲ καὶ προσίασι, καί τι καὶ ἔρεσθαι θέλουσιν. ΑΝΔ. Ἆρ' ἂν ἔχοιτε ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, εἰπεῖν, ἢ σὺ, ὦ βελτίστη, εἴ τινας τρεῖς γόητας ἅμα εἴδετε, καί τινα γυναῖκα ἐν χρῷ κεκαρμένην εἰς τὸ Λακωνικὸν, ἀρρενωπὴν, καὶ κομιδῇ ἀνδρικήν; ΦΙΛ. Παπαὶ, τὰ [b] ἡμέτερα [c] οὗτοι ζητοῦσι. ΑΝΔ. Πῶς τὰ ὑμέτερα; [d] Δραπέται γὰρ ἐκεῖνοι ἅπαντες. ἡμεῖς δὲ τὴν γυναῖκα μάλιστα μέτιμεν, ἠνδραποδισμένην πρὸς αὐτῆς. ΕΡΜ. Εἰσεσθε δὲ καθότι καὶ ζητοῦμεν αὐτούς. τοιγοῦν δὲ ἅμα κηρύττωμεν· εἴ τις ἀνδράποδον Παφλαγονικὸν, τῶν ἀπὸ Σινώπης βαρβάρων, ὄνομα τοιοῦτον, οἷον ἀπὸ κτημάτων, ὕπωχρον, ἐν χρῷ κυρίαν, ἐν γενείῳ βαθεῖ, πήραν ἐξημμένον, καὶ τριβώνιον ἀμπεχόμενον, ὀρ-

[b] Ἡμέτερα] Sic *Fl. Ald. J. H. B1.* &c. Ὑμέτερα *P.* ſola. [c] Οὗτοι] Omittit *Fl.* [d] Δραπέται] ΦΙΛ. perſonam praemittit *P.* ſola.

10. *Μέτιμεν*] Ζητοῦμεν. *V.*

mona, aut ſimili nomine fuiſſe, quem perſtringit Lucianus: nam de *Epicteto* illo nobili vix cogitare fas eſt; licet conditio ſervilis una cum nomine in ipſum conveniat; licet magnam vitae partem in Thraciae exegerit Nicopoli; licet ſub Antoninis adhuc illum vixiſſe, *Themiſtius* Orat. 5. pr. f. p. 63. D. & *Suidas*, tradiderint: qui tamen magnis argumentis refutantur ab *H. Dodwello* diſſ. 5. ad Geogr. minores *Hudſoni* §. 9. ſeqq. Quare illud forte non abſurdum fuerit conjicere, fuiſſe tum, & hic peti, Epictetum alium juniorem, ſimiam forte illius majoris, ſervilis conditionis hominem & ipſum, ſed principum virorum amicitiis opes conſecutum majores, certe malediçentia terribiliorem, quam ut nimis aperte illum tangere vellet Lucianus. Hunc forte poſteri miſcuerunt cum archetypo illo Epicteto: qui (ut hoc addamus *Dodwelli* argumentis) ſi ad Antoninum Philoſophum ſupervixiſſet, omitti non poterat in Macrobiis noſtri. Sed haec obiter. Pergamus ad emendandum locum, quem tractamus. Delati Philippos Hercules, Mercurius, Philoſophia, incidunt in viros quosdam, qui ſuos aliquot fugitivos quaerunt, & ita deſcribunt, ut agnoſcat Philoſophia, eſſe in iis etiam illum ſuum, quem interea Epictetum vocabimus. Itaque *Vah*, inquit, *bi quaerunt noſtra*, h. e. eundem hominem, quem nos quoque. Mirantur illi, & ſuos eſſe confirmant. Hic opportune Mercurius (vel ipſa adeo Philoſophia) εἴσεσθε δὲ (non δὴ) inquit: *Statim ſcietis*, πότε quo reſpectu, *quo nomine* & nos *illos quaeramus*, noſtrosque eſſe dixerimus. *Jam modo faciamus praeconium!* Facit deinde praeconium Mercurius. Quo facto fugitivi Epicteti (ſic enim licet interim dicere) Dominus, qui eſt inter illos Viros, negat ſe ex hoc praeconio intelligere, ſuum Servum peti, & longe illum aliter deſcribit. Nempe legendum puto ΔΕΣΠ. Οὐ τοῦ, ἔστω, ὁ κηρύττεις: ſed reducitur in viam a Philoſophia, quae eundem eſſe hominem, illum docet. Exclamat herus, & miratur Canthari ſui audaciam. Sed reliqui viri, ipſius comites bonum ſucceſſum ſuae inquiſitioni inde pollicentur, quod Philoſophia negotium hoc intelligat. Itaque ante verba, ἀμέλει ἅπαντες ἀνευρήσομεν, perſonam ΑΝΔΡῶν ponendam, arbitror. Hanc ſententiam noſtram interpretationi intexere non dubitavimus, non quo libellum ita interpolare audeamus, ſine auctoritate codicum: ſed quod ita melius intelligi eum putamus. Qui Graeca poſſunt conferre, illis fraudi non erit haec noſtra licentia: quam pudenter ſumtam, uti demonſtremus, ſupereſt. Nempe prima duo elementa nominis Ἑρμῆς, ΕΡΜ. coaluiſſe poſſunt cum literis ει, a quibus incipit εἴσεσθε. Ut ſaepiſſime literae bis ponendae ſemel omittuntur: de reliquis ſuo loco. *J. M. G.*

16. *Ἐν χρῷ κυρίαν*] Emendavimus antea interpretationem hujus loci. *J. B.*

Ἐν χρῷ κυρίαν] A nominativo ὁ ἐν χρῷ κυρίας. *F. G.* Occurrit tam frequenter ap. Noſtrum, ut hoc, ne

ὀργίλον, ἄμουσον, τραχύφωνον, λοίδορον, μηνύειν ὅπῃ ῥητῷ [a] αὐτονόμῳ.

ΔΕΣΠ. Νοῶ, [b] ὦ ὗτος, [c] τὸν κηρύττειν. ὡς ἐκείνῳ γε ὄνομα ἦν παρ' ἐμοὶ, Κάνθαρος. καὶ κόμα δὲ, καὶ τὸ γένειον ἐτίλλετο, καὶ τέχνην τὴν ἐμὴν ἠπίστατο. ἀπέκειρε γοῦν ἐν τῷ γναφείῳ καθήμενος, ὁπόσον περιττὸν τοῖς ἱματίοις τὰ κροκίδων ἐπανθεῖ. ΦΙΛ. Ἐκεῖνος αὐτός ἐστιν ὁ οἰκέτης ὁ σός. ἀλλὰ νῦν φιλοσόφῳ ἔοικεν, ἀκριβῶς ἑαυτὸν ὑπογνάψας. ΔΕΣΠ. Ὦ τῆς τόλμης, ὁ Κάνθαρος φιλοσοφεῖν, φησιν, ἡμῶν δὲ οὐδεὶς λόγος. ἀμέλει ἅπαντας ἀνευρήσομεν, ξυνίησι γοῦν, ὡς φησιν, αὐτή.

ΦΙΛ. Τίς δ' ἔστος ἄλλος ὁ προσιὼν ἐστίν, ὦ Ἡράκλεις, ὁ καλὸς, ὁ τὴν κιθάραν; ΗΡΑΚ. Ὀρφεύς ἐστι, σύμπλους ὅτε τὴν Ἀργῶ ἐμὸς, ἥδιστος κελευστῶν ἁπάντων. πρὸς γῆν τὴν ᾠδὴν αὐτοῦ ἧκιστα ἐκάμνομεν ἐρέται ὄντες. χαῖρε, ὦ ἄριστε καὶ μουσικώτατε Ὀρφεῦ, οὐκ ἐπιλέλησαι γάρ που Ἡρακλέους. ΟΡΦ. Νὴ καὶ ὑμεῖς γε, ὦ Φιλοσο-

indoctum, aspera voce, maledicum, indicare conditione, quam ipse dixerit, voluerit; accedat!

28. DOM. Non intelligo equidem, mi homo, quid sibi velit tuum praeconium. Nam isti nomen apud me fuit Cantharo, & comam alebat, & vellebat mentum, meamque artem sciebat, qui desidens in fullonia officina detonderet, quidquid superfluorum floccorum eminet in vestibus. PHIL. Ille ipse tuus est servus: at nunc Philosopho similis, cum ipse fullonia se arte concinnaverit. DOM. Vah audaciam! Cantharus philosophari se ait! nostri autem nulla habetur ratio. VIR. Noli curare, inveniemus omnes: intelligit enim ista, quantum dicit.

29. PHIL. Sed quis est, Hercules, ille alter accedens, pulcher ille cum lyra? HERC. Orpheus est, qui mecum navigavit in Argo, hortator omnium optimus; ad cujus cantum omnium minime fatigabamur remigio. Salve, Orpheu optime & cantus peritissime; nempe non oblitus es Herculis. ORPH. Sane vos quoque, Philo-

a Αὐτονόμῳ] Μηνύτρῳ adscripsi. *Solan.* At nihil variant Edd. b Ὦ ὗτος] Admisi ὦ ex *B1.* & 2. quod aberat ab cett. c Ὁν] Recepi ex *Fl.* Ὃ cett.

dum plura addere pigeat. *J.F.R.*

18. Λοίδορον] Τὸ αὐτόνομον post τὸ λοίδορον subjungendum videtur. Interpres ita legisse videtur. *F.G.*

19. Μηνύειν ἐπὶ ῥητῷ αὐτονόμῳ] Primo notandus infinitivus, pro imperativo poni alias etiam solitus. Vid. *Lexiph.* princ. in herilibus ad servum imperiis cap. 2. seq. it. c. 3. extr. Deinde verborum ἐπὶ ῥητῷ αὐτονόμῳ hanc puto sententiam, quam indicat versio: promittitur generatim, accepturum indicem quidquid ipse stipulatus sibi fuerit: ῥητὸν, de quo dictum vel condictum est potius: αὐτόνομον, quod in potestate vel sub lege quasi nostra est. Probat hanc interpretationem eventus in Orpheo. *J.M.G.*

Ibid. Ἐπὶ ῥητῷ αὐτονόμῳ] Pro αὐτονόμῳ legendum μηνύτρῳ. Aliter, qui fit ut mox Ὀρφεύς, quasi dictum arripiat? Deinde nihil hic αὐτόνομον, nisi forte legere malis τῷ τῶ νόμῳ. *M.du S.*

20. ΔΕΣΠ. Οὐ νοῶ] Quomodo excidere potuerit negatio Οὐ, sic imaginabar. Cum scriptum esset, Δεσπ. ὃ νοῶ legit librarius Δεσπ. νοῶ. De appellatione Cantharo s. scarabaei vid. supra ad Ἀποφρ. cap. 3. Et quid si ad eandem rem ac turpitudinem respicitur? *J.M.G.*

Ibid. Νοῶ ὗτος] Νοῦν, ὦ ὗτος. *F.G.* Idque admisi, cum invenirem in *Bas.* Sed negationem sine auctoritate nondum addo, quia nimia videtur licentia; addendam tamen, Cl. *Gesnero* maxime concedo. *J.F.R.*

Ibid. Οὐ κηρύττειν] Etsi ὃ ad praemissum ἀποδόσθαι, vel per se, recte habet; melius tamen ὃν, quia nova haec persona eum nomine masculo incipit adpellare, ut vides ex Κάνθαρος & καθήμενος &c. *J.F.R.*

22. Κόμα] Vid. B. περ. c. 20. ubi Cynicus Philosophus οὐ χρῶ κυρίως dicitur, & quae illic annotata sunt. Hic vero & supra Περ. c. 15. κομᾷν cum iidem Cynici dicantur, de barba intelligendum est, & aliquid excidisse videtur, quo illud designabatur, vel potius levi mutatione sanandus hic locus, legendumque Κόμα δὲ τὸ γένειον ἐτίλλετο, quod iis optime conveniet, quae infra de eo dicentur, cap. ult. Mirabitur forsan aliquis, qui factum sit, ut qui barbam radere nollent, comam alere recusarint, dicam: in contraria omnia ituros certum est, quibus morosa ista ratio placebat. *M.du S.*

24. Περιττὸν τοῖς ἱματίοις] Legend. *Casaub.* ad *Theophrast.* cap. de adulat. *J.B.*

26. Ἐκεῖ-

losophia ; & Hercules , & Mercuri. Sed debetis mihi indicium , quippe praeclare ego, quem quaeritis, novi. MERC. Ergo oſtende nobis , fili Calliopes , ubi ſit: auro enim puto nihil opus habes , qui ſis vir ſapiens. ORPH. Recte iſtuc dicis. At ego domum quidem vobis , ubi habitat, oſtendero ; non ipſum , ne male ab illo audiam : impurus enim ultra modum eſt, & in hoc ſolum ſe exercuit. MERC. Oſtende modo. ORPH. Haec proxima ! Verum ego e veſtigio abeo , ut illum nec videam.

30. MERC. Attende! nonne mulieris haec vox eſt, Homeri verſiculos recitantis? PHIL. Sic eſt , per Jovem. Sed audiamus, quid dicat :

FUG. *Hoſtis enim ille mihi velut atri limina Ditis,*

Pectore quisquis amat nummos , ſed idem negat ore.

MERC. Ergo Cantharum odiſſe debes, *Cui hoſpes laeſus , qui ſe praeſtabat amicum.*

HOSP. De me hic verſus, cujus muliere

40 Φία, ϗ [d] Ἡρακλες, ϗ Ἑρμῆ. ἀλλὰ χαρὸς ἀποδιδόναι τὰ μήνυτρα, ὡς ἔγωγε πάνυ σαφῶς, ὃν ζητεῖτε, οἶδα. ΕΡΜ. Οὐκοῦν δεῖξον, ὦ παῖ Καλλιόπης, ἔνθα ἐστί, χρυσίου γὰρ οὐδὲν, οἶμαι, δέῃ, σοφὸς ὤν. ΟΡΦ. 45 Εὖ ἔφης, ἐγὼ δὲ τὴ μὲ οἰκίαν δείξαιμ' ἂν ὑμῖν, ἔνθα οἰκεῖ, αὐτὸν δὲ οὐκ ἄν, ὡς μὴ κακῶς ἀκούοιμι πρὸς αὐτοῦ, μιαρὸς γὰρ εἰς ὑπερβολὴν, ϗ μόνον τοῦτο ἐκμεμελέτηκε. ΕΡΜ. Δεῖξον μόνον. ΟΡΦ. Αὕτη πλη- 50 σίον. ἐγὼ δὲ ἄπειμι ὑμῖν ἐκποδὼν, ὡς μηδὲ ἴδοιμι αὐτόν.

ΕΡΜ. Ἐπίχες. ὦ γυναικός ἐστι φωνὴ, ῥαψῳδούσης τί τ' Ὁμήρου ; ΦΙΛ. Νὴ Δία. ἀλλ' ἀκούσωμεν ὅ, τι ϗ λέγει.

55 ΔΡΑΠ. Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖν[ος] [ἀνὴρ] ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν, Ὅς χρυσὸν φιλέει μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃ.

ΕΡΜ. Οὐκοῦν τ' Κάνθαρόν σοι [e] μισητέον, ὃς 60 Ξεινοδόκον κακὰ ῥέξεν, ὅτεῳ φιλότητα παρέσχε.

ΥΠΟΔ. Περὶ ἐμοῦ τοῦτο τὸ ἔπος, ἢ τὴ γυναῖκα.

Ὠιχε-

d Ἡρακλες] Et ſic *Fl.* cum *Fr. J. P.* &c. e Μισητέον] Μισιτέον male *P.*

26. Ἐκεῖνος αὐτὸς] Hoc interrogative pronuntiandum fortaſſe. ἐκεῖνος αὐτός ἐστιν ὁ οἰκέτης ὁ σός ; an legendum : ἐκεῖνος αὐτὸς ἦν ὁ οἰκέτης ὁ σός. talis erat ſervus tuus antea, ſed nunc &c. ſine interrogatione. *F.G.*

30. Ἀμύλει ἄπαιδας] Literae ἀμ. quae Ἀιδῆς notare debebant , miſtae cum primis verbi ἀμύλει, & ſic omiſſae, ut paullo ante ἐρ. ante εἰ. *J.M.G.*

Ibid. Ἄπαιδας ἀνδρήσομεν] An ἀπαίδας ἂν ἀνήσομεν, & ſubaudito τοὺς ἁρπάστας. *F.G.*

Ibid. Ξωιήσει γὰρ ὡς φησιν αὕτη] An ξωιεῖσι , i. e. ſimul ſunt ? Locus obſcurus nec integer videtur. Sed inſititia & ſpuria videntur. *F.G.*

33. Ὁ τὴν κιθάραν ;] Subaudi ἔχων. Sed τὸ ἔχων librario excidit fortaſſe. Vid. libb. vett. *F.G.*

Ὁ τὴν κιθάραν ;] O *Gujete !* Credatne quis te Lucianum perlegiſſe. Perlegiſti tamen, & probaſti alibi ellipſin , nec meminiſti perpetuo ἔχων in hiſce omitti, aeque ac ap. alios. Vid. ſupra T. I. notata ad *Mort. Dial.* X. §. 4. Et *Gall.* c. 14. ὁ τὰ πινακία, *Bis Accuſ.* c. 9. ὁ τὴν συριγγα. Ibid. c. 20. ἡ τὰς ποικίλας. Et iis locis plura ex aliis adlegata. *J.F.R.*

50. Ἐκποδὼν] *Bl.* habere ἐκ ποδῶν adpinxit *Solan.* male. Nam & illa aeque ac *Fl.* & aliae , habet ἐκποδὼν. Et licet ἐκ ποδῶν malim ; tamen quia ſic fere ubique adverbii more jungitur in vett. Edd. earum ſcripturam ſervo. Ac nihil intereſſe, quidquid differentiae ſtatuant alii , vid. ſupra T. 2. ad c. 29. pro *Imag.* Adde *Jov. Trag.* c. 24. ubi ἐκποδὼν ποιήσασθαι e medio tollere. Et *Xenoph.* Cyr. p. m. 146. m. ἐκποδὼν ἐβούλοντο ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον γενέσθαι. Sed & ϗ οὐκ ποδῶν forſan legendum, ejecto ὑμῶν, adjecerat Idem. At quae neceſſitas quaeſo? *J.F.R.*

53. Τῶν Ὁμήρου] Iliad. I. 312. Od. Ξ. 156. *M. du S.*

55. Ἐχθρὸς] Ex Iliad. 9. Cætera ſunt ex Il. 1. 2. & 5. *J.B.*

Ibid. Ἀνὴρ] Τὸ ἀνὴρ ejiciendum, ut verſus ſtet. *F.G.*

59. Κάνθαρόν σοι μισητέον] Ταῦτα πρὸς τὴν γυναῖκα τὴν ῥαψῳδοῦσαν ὁ Ἑρμῆς λέγει. *F.G.*

60. Ξεινοδόκον] Il. Γ. 354. *M. du S.*

62. ΥΠΟΔ.] *Maritum* vocarunt hanc perſonam interpretes: non male. Eſt enim ὑποδεξάμενος ſ. hoſpes Philoſophorum , cui uxorem boni viri abduxere. *J.M.G.*

ΥΠΟΔ.] I. e. ὑποδοχεύς. F.G. Immo ὑποδεκτικὸς , ſi

Ὠχέλο ἀπάγων, ὁλότι αὐτὸν ὑπεδεξάμην.

ΔΡΑΠ. Οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο,
Οὔτ' [a] εἰνὶ πτολέμῳ ἐναρίθμιος, οὔτ' ἐνὶ βυλῇ,
Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, κακῶν πανάριστε κολοιῶν
Μάψ, ἀτὰρ ὑ χῦ κόσμον ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν.

ΔΕΣΠ. Εἰκότως τῦ καλαράτυ τὰ ἔπη.

ΔΡΑΠ. Πρόσθε κύων, [b] ὄπιθεν δὲ λέων, [c] μέση δὲ χίμαιρα,
Δεινὸν ἀποπνείουσα, τρίτυ κυνὸς ἀγρίυ [d] ὁρμήν.

[e] ΥΠΟΔ. Οἴμοι γύναι, ὅσα πέπονθας ὑπὸ κυνῶν τοσύτων. φασί δ' αὐτὴν καὶ κύειν ἀπ' αὐτῶν. ΕΡΜ. Θάρρει, Κέρβερόν τινα τέξεταί σοι, ἢ Γηρυόνην, ὡς ἔχοι ὁ Ἡρακλῆς ἔτι αὖθις πόνον. ἀλλὰ καὶ προσίασιν, ὥστε ὐδὲν δεῖ κόπτειν τ Θύραν.

ΔΕΣΠ. Ἔχω σε, ὦ Κάνθαρε, νῦν σιωπᾷς; φέρ' ἴδωμεν ἃ τινά σοι ἡ πήρα ἔχει, θέρμυς ἴσως, ἢ ἄρτυ τρύφημα; ΕΡΜ. Οὐ,

abducta fugit, quod ipsum *domum meam* receperam.

FUG. *Vah vinose, canisque oculos, & pectora cervae,*
Expers consilii, numeri nullius in armis.
Thersites nugax, in pravis optima pica,
Regibus infestus temere sine more modoque.

DOM. Verisimiliter execrandi hominis versus *cadunt.*

FUG. *Prima canis, media at capra, atque in fine leaena,*
Horridum olens, triplicisque canis silvestris odorem.

31. HOSP. Hei mihi, mulier, quantum a tot canibus perpessa es! Ajunt illam etiam uterum ab istis ferre. MERC. Bono animo esto. Cerberum tibi quendam pariet vel Geryonem, novum ut laborem rursus habeat hic Hercules. Verum accedunt etiam, itaque nihil opus est ut pulsetur janua. DOM. Teneo te, Canthare! Nunc taces? Age videamus, quid habeat tibi pera? lupinos forte aut panis fruslum? MERC. Non,

a Εἰνὶ] Sic P. Ἐνὶ cett. b Ὄπιθεν] Recte P. & *Hom.* Ὄπισθεν male cett. c Μέση] Sic *Hom.* Μέσῃ P. B1. ac 2. Μέσῃ male reliquae. d Ὁρμήν] Ὀδμήν. *Gesn.* bene. e ΥΠΟΔ.] Ὑποδιξάμενος adscript. marg. *F.* Sed ὑποδέκτου personam intelligi patet ex titulo, nisi & is ex conjectura factus.

Inscriptio Dialogi vera. *F.F.R.*

65. Οἰνοβαρὲς] *Homer.* Il. A. 225. Cetera sunt ex Il. B. 202. 246. & 214. *M. du S.*

67. Εἰνὶ] Quia sic metrum constat, servavi lectionem *Parisinae.* Sed posses apostropho neglecta legere: Οὔτε ἐνὶ. Sed in *Hom.* B. 202. legitur Οὔτε πώτ' ἐν πτολέμῳ. *F.F.R.*

69. Πανάριστε] Πανάριστε ἐριζέμεναι. F.G. Bene. Itaque ut haec jungenda adpareat, punctum post κολοιῶν sustuli. *F.F.R.*

73. Εἰκότως τῦ καλαρ. τὰ ἔπη] Puto hanc esse verborum heri indignabundi sententiam, commode cadunt in ipsum hunc fugitivum nebulonem versus, quos cantillat, Homerici. Nempe introducit Lucianus ῥαψῳδοῦντα, & convicia Homerica meditantem Fugitivum Cynicum, quasi usurum illis in concionibus: sed talia quae in ipsum quoque convenirent; & quae proinde in hunc suum inimicum ipse revera jaculatur Lucianus. *F.M.G.*

74. Πρόσθε κύων, ὄπιθε δὲ λέων, μέση δὲ χίμαιρα, &c.] Versus hic ita legendus,

Πρόσθη κύων, ὄπιθεν δὲ λέων, μέσση δὲ χίμαιρα. *F.F.*

Πρόσθε] Depravate antea in omnibus praeter P. legebatur ὀπίσθε pro ὄπιθεν, & Μίσῃ. Extant etiam hi versus apud *Hesiod.* Θ. 323. quos, ut quid mutarit perspicias, exhibebo:

Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα
Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.

M. du S.

Πρόσθε κύων, ὄπιθεν &c.] *Homer.* Il. Z. 181. paullo aliter, scil. Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα. Sed studio ab Luciano mutatum est, ut philosophos Cynicos tangeret. *F.F.R.*

76. Τρίτυ κυνὸς] An τριπλοῦ, i. e. τῦ Κερβέρυ. τὸ τρίτυ hic non placet. *F.G.*

78. ΥΠΟΔΕΞΑΜΕΝΟΣ] Sic integre scribenda haec vox. non ut in aliis fit contracte ΥΠΟΔ. *M. du S.*

90. Τοιγαροῦν — μιαρὸς ὤν] Frigida sunt ista, & suspecta videntur. *F.G.*

Τοιγαροῦν Κλ.] Nullum jocum video in voce Κλεάνθου, nec ullam allusionem ad vocem πρεμνόσιλλος. Ideo su-

Non ; ita me Jupiter : ſed zonam auri. HERC. Noli admirari. Cynicum enim ante ſe ferebat in Graecia, hic vero Chryſippeus (*auri famelicus*) ex aſſe eſt. Itaque Cleanthen non ita multo poſt videbis. Pendebit enim a barba homo ita impurus.

32. DOM. Tu vero, peſſime, nonne Lecythio es, meus fugitivus ? Non ſane alius. Hem riſum ! Quid poſtea non fiet ? etiam philoſophatur Lecythio ? MERC. At tertius ille dominum non habet. DOM. Minime vero : ſed ego dominus lubens illum manu, ut pereat, emitto. MERC. Quid fic ? DOM. Quia de genere plane ſuppurato eſt. Nomen autem ipſi dixeramus Myropnum (*Unguentolens*). MERC. Depulſor malorum Hercules, audin' ? Deinde pera *ſumta*, & baculus ! Tu quoque tuam tibi uxorem recipe. HOSP. Minime vero ! Non ſane receperim, quae librum mihi de antiquis unum ferre utero videatur. MERC. Quomodo librum ? HOSP. Eſt liber aliquis, optime Mercuri, Tricaranus (*Triceps*). MERC. Non eſt mirum, cum etiam Triphales ſit comicorum *libellorum* unus.

μὰ Δία, ἀλλὰ ζώνην χρυσίου. ΗΡΑΚ. Μὴ θαυμάσῃς. Κυνικὸς γὰρ ἔφασκεν εἶναι τὸ πρόσθεν ὅτε τὴν Ἑλλάδα, ἐνταῦθα δὲ Χρυσίππειος ἀκριβῶς ἐστί. τοιγαροῦν [f] Κλεάνθην οὐκ εἰς μακρὰν αὐτὸν ὄψει. χρεμήσεται γὰρ ἀπὸ τοῦ πώγωνος, οὕτω μιαρὸς ὤν.

ΔΕΣΠ. Σὺ δέ, ὦ κακὲ, ὁ Ληκυθίων ἐμὸς δραπέτης τυγχάνεις ὤν ; ἔμεινον ἀλλ', ὦ τᾶν γέλως. εἶτα τί οὐκ ἂν γένοιτο ; καὶ Ληκυθίων φιλοσοφεῖ ; ΕΡΜ. Ὁ τρίτος δὲ οὗτος ἀδέσποτος ὑμῖν ἐστιν ; ΔΕΣΠ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ὁ δεσπότης ἐγὼ, ἐκὼν ἀφίημι αὐτὸν ἀπολωλέναι. ΕΡΜ. Ὅτι τί ; ΔΕΣΠ. Ὅτι δεινῶς τὸν ὑποσάθρων ἐστί. τὸ δ' ὄνομα, Μυρόπνεων αὐτὸν ἐκαλέσαμεν. ΕΡΜ. Ἡράκλεις ἀλεξίκακε, ἀκούεις ; ἔπειτα πῶρα, καὶ βάκτρον, καὶ αὐτὸς [g] ἀπόλαβε τὴν γυναῖκα σύ. ΥΠΟΔ. Μηδαμῶς, οὐκ ἂν ἀπολάβοιμι βιβλίον μοι τῶν παλαιῶν κύσασαν. ΕΡΜ. Πῶς βιβλίον ; ΥΠΟΔ. Ἔστι τί, ὦ γαθὲ, τρικάρανον βιβλίον. ΕΡΜ. Οὐδὲν ἄτοπον, ἐπεὶ καὶ [h] Τριφάλης τῶν κωμικῶν εἷς.

ΔΡΑΠ.

f Κλεάνθην] Nihil mut. Edd. **Χρεμήτα** *Palm.* **Κρεμώθλω** *Pell.* *g* Σύ] **Σοῦ ἴσως** L. Nihil a vulgato abit *Fl.* *h* Τριφάλης] Sic *Fl.* **Τριφάλλης** cett.

ſuſpicor non ita ſcripſiſſe Lucianum, & forte **Χρέμητα** ſcripſerat, ad quod alludebat **κρεμήσεται**, ut paulo ſupra, eo quod multum auri habebat in pera, **ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ Χρυσίππειον** cum vocavit. *J. P. a G.*

Ibid. **Κλεάνθην**] Clarus hic Stoicus. At in eo errare auctor hujus opuſculi videtur, quod ſuſpenſum innuat, cum inedia vitam finiiſſe ab aliis tradatur. Vid. **Μακρ.** c. 19. *M. du S.*

1. **Ὑποσάθρων**] I. e. vetulus, ſenex, vetuſtate putridus, marcidus. *F. G.*

3. ΕΡΜ. **Ἡράκλεις — τὸ μὴ τοῦτο**] Haec omnia incepta & obſcura ſunt; nec Luciani eſſe videntur. *F. G.* At ſi hoc non eſt urere & ſecare, quidvis licet amputare. Et ſi ſic graſſari velimus in ſcriptoribus vett. quid tandem ſani relinquetur ? *J. F. R.*

8. **Τρικάρανον**] Hujus nominis drama fecerat *Varro*, in quo Julius, Craſſus, Pompejus. *J. B.*

Τρικάρανον βιβλίον] Niſi librum intelligat ab altero horum nec nebulonum eo titulo conſcriptum, quo tendat non aſſequor. Vid. **Ἀποφ.** c. 29. *M. du S.*

Τρικάρανον βιβλίον] Eſt inter Theopompi Comoedias deperditas **Τρικάρανον**. Ac hominis vix dubito, quin *Varro*, cujus inter titulos *Tricipitina* eſt, ad hanc Graecam appellationem reſpexerit. *J. M. G.*

10. **Τριφάλης τῶν κωμικῶν εἷς**] Si haec verba bene habent, ſequitur Triphallem fuiſſe Comicum. Sed nusquam comparet hoc nomen: nec hominis hic nomen requiritur, ſed libri. Porro **τριφάλης**, ut fabulae *Ariſtophanicae* nomen celebre, ſaepius laudatum *Athenaeo*, *Polluci* aliis. **Τριφάλης** inquam, non **τριφάλλης**, quod hic pariter & in quibusdam Pollucis libris vitioſum puto : ſive capitis, aut coni adeo in galea, notionem tribuas themati, ut propius ad **τρικάρανον** accedat : ſive cum *phallo* cognatum putes, qui etiam **φάλης** eſt. Sic Schol. *Ariſtoph.* Lyſiſtr. 772. itemque *Euſtath.* ad Od. A. p. 50, 52. **τὰ φάλητα** interpretantur **αἰδοῖον ἀνδρός**. Quo ſenſu **Τριφάλητα** acceperit *Ariſtophanes*, e fragmentis fabulae vix eſt ut colligas. Titulus Satirae *Varronianae*, ab ipſo forte *Ariſtophane* acceptus, ad poſteriorem rationem magis videtur accedere: eſt enim apud *Non. Marc.* p. 131, 29. (*Goth.* 2, 484.) duplex titulus h. m., *Varro Tripallo*, (Goth. *Triphalo*) **περὶ ἀβρενότητος**. Hinc etiam laſcivo carmini reddere volunt Scal. in Priap. p. 211. & Scioppius.

Hoc

[a] ΔΡΑΠ. Σὸν, ὦ Ἑρμῆ, δικάζειν τὸ μὴ τοῦτο. ΕΡΜ. Οὕτω μοι δοκεῖ. ταύτῃ μὲν ἵνα μηδὲν τέρας, μηδὲ πολυκέφαλον τέκῃ, οἴχεσθαι πάλιν τὸν ἄνδρα ὀπίσω εἰς τὴν Ἑλλάδα· τὼ δύο δὲ τούτω τὼ δραπετίσκω, παραδοθέντε τοῖν δεσπόταιν μανθάνειν ἃ [b] πρὸ τοῦ· [c] τὸν μὲν ἀποπλύνειν τὰς ῥυπώσας τῶν ὀθονῶν, τὸν Ληκυθίωνα· [d] τὸν Μυρόπνουν δὲ αὖθις ἀκεῖσθαι τῶν ἱματίων τὰ διερρωγότα, μαλάχῃ γε πρότερον μαστιγωθέντα· ἔπειτα κἀτοῦτον παραδοθῆναι τοῖς πιθηκταῖς, ὡς ἀπόλοιτο παρατιλλόμενος [e] τὰ πρῶτα, ῥυπώσῃ πρωτότι καὶ γυναικείᾳ τῇ πίττῃ, εἶτα ἐς τὴν Αἷμον ἀναχθέντα γυμνὸν, ὅπῃ τὸ χιόνος μένειν συμπεπτωκὸς ἡμῶν τὼ πόδε. ΔΡΑΠ. Φεῦ τῶν κακῶν, ὀτοτοῖ, παπαιπαῖαξ. ΔΕΣΠ. Τί τοῦτο παρεντίθης τῶν τραγικῶν σὺ ἀλλόγων; ἀλλ' ἀκολούθει πάλιν τοὺς πιθηκτὰς ἤδη, ἀποδυσάμενος πρότερόν γε τὴν λεοντῆν, ὡς γνωσθῇς ὄνος ὤν.

33. FUG. Tuum *est*, Mercuri, judicare quod supereſt. MERC. Sic mihi placet, Iſtam, ne quod prodigium aut multiceps pariat, abire retro ad virum in Graeciam. Duos autem hoſce minutos fugitivos dominis ſuis redditos, diſcere quae olim, alterum ſordida lintea eluere, Lecythionem; Myropnum vero, malva prius verberatum, ſarcire rurſus veſtes laceras; deinde iſtum quoque tradi depilatoribus, ut pereat primum vellendus, inſuper vero pice ſordida ac feminea: tum nudus abducatur in Haemum, ibique conſtrictis pedibus maneat in nive. FUG. Hei malorum, vae, vae, hei, hei, oh, oh, oh! DOM. Quid? hoc ne interponis de Tragicis tuis ſermonibus? ſed ſequere jam ad depilatores, leonina prius pelle detracta, ut pro aſino agnoſcaris.

SA-

[a] ΔΡΑΠ.] Forſ. ΦΙΛ. vel ΗΡΑΚ. In *Fl. A.* tantum. [b] Πρὸ τοῦ] Sic *B1. Fl.* & *P.* Προτοῦ *J. Ald. H. Fr. S.* [c] Τὸν μὲν ἀποπλ.] Τὸν μὲν κάνθαρον ἀποπλ. adſcriptum marg. *J.* [d] Τὸν Μυρόπνουν] Articulum hunc delet marg. *J.* [e] Τὰ πρῶτα] Τὸν πρωκτὸν legendum notat marg. *J.* Τὰ πρῶτα ſejungunt *Fl. P. B1.* Ταπρῶτα connectunt *J. H. Ald. Fr. S.*

30. Λεοντῆν] Τριβώνιον λέγει. *V.*

Hoc manet, Τριφάλλης ſ. Τριφάλης potius, non eſt τῶν Κωμικῶν ἓς. Supereſt ut aut intelligamus τῶν Κωμικῶν λόγων εἷς λόγος, aut pro εἷς legamus ἐστὶ, eadem ſententia. Prius in interpretando ſum ſecutus. *J.M.G.*

11. ΗΡΑΚ.] Nomen Herculis repoſui pro Δραπ. quod in omnibus libris noſtris reperio. *M.du S.*

18. Τὸν Ληκυθίωνα] Atqui fullonis mercenarius aut ſervus Cantharus c. 28. ergo cum Gallico interprete, viro acutiſſimo legendum τὸν μὲν Κάνθαρον ἀποπλύνειν τ. ῥ. τ. ὀ. τὸν Δ. δὲ αὖθις ἀ. τ. ἱ. τ. δ. &c. nec opus eſt ut Myropnus nominetur, niſi codices meliores praeeant; ſatis enim per κἀτοῦτον intelligetur. *M.du S.*

21. Καὶ τοῦτον] Τὸν κάνθαρον. *F.G.*

Ibid. Παραδοθῆναι τοῖς πιθηκταῖς] Attigi hanc pœnam ſupra ad *Mort. Peregr.* c. 9. ex Interp. *Ariſtoph.* ad nubes. Conjunxit hæc omnia *Lapith.* c. 32. κἀκλαυφθεὶς τὰ αἰσχιστα ἔπαθεν. *J.B.*

22. Παρατιλλόμενος τὰ πρῶτα] Παρατιλλόμενος τὸν πρωκτὸν admitterem, ſi quis liber praeiret. (Sed quia ſubſequuntur) πρωτότι & εἶτα, quibus τὰ πρῶτα bene reſpondet, nihil immuto. Ceterum res ipſa ſatis nota. Conf. c. 9. *de morte Peregr.* atque de adulterorum hac poena *Voſſ.* ad Catull. p. 41. *J.F.R.*

23. Τὰ πρῶτα] Male haec ſcriptura habet, ſuſpicor ſcriptum fuiſſe τὸν πρωκτόν. De παρατιλλόμαι dictum eſt ad Μισθ. c. 33. *M.du S.*

Ibid. Γυναικείᾳ τῇ πίττῃ] Nondum inveni πίτταν γυναικείαν, quae forte deterior pix fuerit, ut *tus maſculum* eſt praeſtantius, neque apud Dioſcoridem, neque apud *Plinium*, aliumve. Itaque forte eam intelligemus, quae jam adhibita eſt ad turpes uſus in femina. *J.M.G.*

28. Τῶν τραγικῶν σὺ ἀλλόγων] Videtur ad librum & locum ejus, quem traducit, reſpicere, tragicis ejusmodi lamentationibus ridiculum. *J.M.G.*

SATURNALIA.

ΤΑ ΠΡΟΣ ΚΡΟΝΟΝ.

SACERDOS ET SATURNUS.

ΙΕΡΕΥΣ ΚΑΙ ΚΡΟΝΟΣ.

SACERD.

QUandoquidem, Saturne, imperium tenere nunc videris, sacrificatumque tibi a nobis ac litatum est; quidnam potissimum inter sacra petitum abs te licet consequi? SAT. Illud quidem te ipsum probe deliberatum habere oportebat, quid optandum tibi sit, nisi simul divinatorem esse vis eum qui imperat, ut sciat, quid petere tibi collibeat. Ego vero quae quidem possunt fieri, tuo voto non negabo. SAC. Quin olim deliberavi. Rogo enim communia ista & promta, divitias, & aurum multum, & virorum esse dominum, & mancipia habere multa, & vestem floridam atque mollem, & argentum, & ebur, & reliqua quaecumque pretiosa sunt. Horum ergo, Saturne optime, fac mihi copiam, ut ipse quoque fructum aliquem tui

ΙΕΡ. Ὦ Κρόνε, σὺ γὰρ ἔοικας ἄρχων τό γε νῦν εἶναι, καὶ σοὶ τέθυται, καὶ κεκαλλιέρηται παρ' ἡμῶν, τί δὴ μάλιστα ὅτι τῶν ἱερῶν αἰτήσας λάβοιμι ἂν παρὰ σοῦ; ΚΡΟΝ. Τοῦτο μὲν αὐτόν σε καλῶς ἔχει ἐσκέφθαι ὅ, τι σοι εὐκτέον, εἰ μὴ καὶ μάντιν ἅμα ἐθέλοις εἶναι τὸν ἄρχοντα, εἰδέναι τί σοι ἥδιον αἰτεῖν, ἐγὼ δὲ τά γε δυνατὰ οὐκ ἂν ἀνανεύσαιμι πρὸς τὴν εὐχήν. ΙΕΡ. Ἀλλὰ πάλαι ἔσκεμμαι, ἐρῶ γὰρ τὰ κοινὰ ταυτί, καὶ πρόχειρα, πλοῦτον, καὶ χρυσὸν πολὺν, καὶ ἀνδρῶν δεσπότην εἶναι, καὶ ἀνδράποδα πολλὰ κεκτῆσθαι, καὶ ἐσθῆτας εὐανθεῖς, καὶ μαλακὰς, καὶ ἄργυρον, καὶ ἐλέφαντα, καὶ τἆλλα, ὁπόσα τίμια. τούτων οὖν, ὦ ἄριστε Κρόνε, δίδου μοι, ὡς τι καὶ αὐτὸν ἀπολαῦσαι τῆς ἀρ-

ΙΕΡ.] Personar. nomina aderant in *F. B1. Fl. Ald. H. S.* Omissa in *P.* a Αὐτὸν] Recepi ex *Fl. F. V2.* & L. Αὐτῶν *Ald. P.* &c. male.

1. Ὦ Κρόνε — σοὶ τέθυται] Saturno sacra fiebant, de quibus in primis *Macrob.* L. I. c. 8. & 10. & *L. Gerald.* de annis & mensibus; haec κρόνια dicebantur a Graecis, & primo uno die tantum. i. e. 14. cal. Januarias celebrari solita, sed post in triduum propagata, primum ex adjectis a Caesare huic mensi diebus, deinde ex edicto Augusti, quo trium dierum ferias Saturnalibus addixit, a 16. igitur coepta in 23. desinebant, quo solo fieri ante consueverant. *G.C.*

Ibid. Τό γε νῦν εἶναι] Sic supra *Adv. Indoct.* c. ult. f. *F.F.R.*

7. Εἰδέναι] Καὶ εἰδέναι fortassis. *F.G.* Et ego ita malim, quamquam exempla multa notata habeo ellipseos τῆς, ὡς, εἰς vel ἀφὶ ante infinita, quae hic tamen durior videtur, nec juvat illud *Alciphronis* I. Ep. 9. f. οἱ — κερδαίνειν ἐμφορῶσιν ὕβρεις, *qui, UT lucrum faciant, injurias inferunt. Lysias* or. pro oliva, p. Ed. *Lond.* 145. ὥθ' ἡλικίαν ἔχων εἰδέναι περὶ τῶν τοιούτων, prope accedit; nec tamen adeo gemina est locutio, ut μάντιν εἶναι εἰδέναι similiter ab Luciano dictum adfirmem. Nec *Aristophaneum* Pl. 556. καταλιπεῖν μηδὲ ταφῆναι, pro εἰς τὸ ταφῆναι, aliaque permulta satis mihi faciunt ad stabiliendum Luciani vulgatum; inhibent tamen, ne quid sine gravi caussa innovem. *F.F.R.*

16. Ὦ τι σ' αὐτὸν — αὐτῶν] Permutata in plerisque libris pronomina: priori loco αὐτὸν ponendum & *Aldinae* meae auctoritate, &, quod certius etiam, jubente sententia; quae ipsa quoque altero loco αὐτῶν postulat. Nec aliter vertit *Erasmus. F.M.G.*

Ibid. Αὐτὸν — αὐτῶν] In L. *Fl.* & *Ven.* 2. recte prius habet; posterius in omnibus αὐτὸν, prave. In aliis inverso haec verba ordine minus concinne leguntur. *M.du S.*

Αὐτὸν ἀπολαῦσαι] Lubens αὐτὸν praetuli prae αὐτῶν; absurdus enim duplex ille genitivus αὐτῶν — τῆς ἀρχῆς. Sed αὐτὸν pro ἐμοὶ omnino probum. Nam ita αὐτὸς pro ἐγὼ, non modo in Proverb. *Amicus alter ego*, quod Graece *Eustath.* de Ismen. I. p. 14. Κρατερὸς ἑταῖρος — ἄλλος αὐτός. Sed & frequenter in aliis locutionibus, huic Nostri similibus. Supra *Philops.* c. 40. pr. Καὶ αὐτὸς — τοιοῦτόν τι ἀπέλαυσα τῆς διηγήσεως. Ap. *Æsop.* Fab. IV. vulpes de se ipsa ait: ἀναθαμοῦσα ἀφ' ἧς σῶν αὐτὴ νῦν ἐκ πειράτου — σὺ ἀνεσπάσω. Fab. CIV. αὐτὴ ἐξελούσομαι. Sic αὐτὸν nos, *Hom.* Il. H. 332.

ἀρχῆς, μηδὲ ἄμοιρον εἶναι μόνον [a] αὐτοῦ ἀλλὰ πάντος τοῦ βίου.

ΚΡΟΝ. Ὁρᾷς; ὁ κατ' ἐμὲ τοῦτο ἤτησας· ὁ γὰρ ἐμὸν ἀφανέμειν τὰ τοιαῦτα· ὥστε μὴ ἄχθου, εἰ ἀτυχήσεις αὐτοῦ, ἀλλ' αἴτει πάλιν τὸν Διός, ὁπόταν εἰς ἐκεῖνον ἡ ἀρχὴ περιέλθῃ μετ' ὀλίγον. ἐγὼ δ' ὅπερ ῥητοῖς παραλαμβάνω τὴν δυναστείαν. [b] ἑπτὰ ἡμερῶν ἡ πᾶσα βασιλεία. καὶ ἣν ἐκπρόθεσμος τούτων γένωμαι, ἰδιώτης εὐθύς εἰμι, καὶ πω τῶν πολλῶν δήμου εἷς. ἐν αὐταῖς δὲ ταῖς ἑπτὰ σπυδαῖον μὲν οὐδὲ ἀγοραῖον διοικήσασθαί μοι συγκεχώρηται, πίνειν δὲ, καὶ μεθύειν, καὶ βοᾶν, καὶ παίζειν, καὶ κυβεύειν, καὶ ἄρχοντας καθίστασθαι, καὶ τοὺς οἰκέτας εὐωχεῖν, καὶ γυμνὸν ᾄδειν, καὶ κροτεῖν ὑποτρέμοντα· ἐνίοτε δὲ καὶ ἐς ὕδωρ ψυχρὸν ὅπερ κεφαλὴν ἀθεῖσθαι, ἀσβόλῳ κεχρισμένον τὸ πρόσωπον. ταῦτα ἐφεῖταί μοι ποιεῖν. τὰ μεγάλα δὲ ἐκεῖνα τὰ πλοῦτον, καὶ τὸ χρυσίον, ὁ Ζεὺς διαδίδωσιν οἷς ἂν ἐθέλῃ.

ΙΕΡ. Ἀλλ' οὐδ' ἐκεῖνος, ὦ Κρόνε, ῥᾳδίως καὶ προχείρως. ἔγωγ' ἂν ἤδη ἀπηγόρευκα, αὐτοῦ μεγάλῃ τῇ φωνῇ· ὁ δ' οὐκ ἐπαΐει τὸ παράπαν, ἀλλὰ τὴν αἰγίδα σείων, καὶ τὸν κεραυνὸν ἐπαναλευόμενος, δρι-

imperii consequar, nec solus tota vita rerum illarum expers maneam.

2. SAT. Vides? non petiisti quod in mea potestate sit, nec enim tribuere talia meum est. Itaque noli graviter ferre, si ea non consequaris: verum a Jove pete, cum ad illum paullo post transierit imperium. Ego vero conditionibus quibusdam capio potestatem. Septem enim diebus totum mihi regnum finitur; hunc terminum egressus continuo sum privatus, & de promiscua multitudine unus. Illis ipsis vero septem *diebus* serium quidem nihil, neque publicum negotium agere mihi licet: sed bibere, & inebriari, & clamare, & jocari, & alea ludere, & reges *vini* constituere, & servos excipere convivio, & nudum canere, & tremulos plausus edere; interdum etiam in aquam frigidam praecipitem detrudi, fuligine picto vultu, haec inquam facere mihi permissum est. Verum majora illa, divitias, & aurum, Jupiter, quibus visum est, distribuit.

3. SAC. Sed neque ille, Saturne, facile & promte. Equidem jam fatigatus sum magna voce petendo: at ille omnino non audit, sed aegide quassata, atque intentato fulmine, torvum videns, qui sibi molesti sunt

a Αὐτῶν] Ex emend. *Solan.* αὐτὸν Edd. b Ἑπτὰ] Τῶν ἑπτὰ *Coll.* male.

23. Ἐπὶ ῥητοῖς] Ὡρισμένοις. *G.*

24. Τῶν ἑπτὰ μ. ἡμ.] Saturnalia, quae septem diebus absolvebantur, & hieme celebrabantur. *G.*

Τῷ σὺ χρῇ παῦσαι — Αὐτοὶ δ' ἀγορήμοι κυκλήσομεν ἱερὸν ὕδωρ νεφοῦς. Et ubi non? *J.F.R.*

17. Μόνον αὐτῶν] Hic vero αὐτῶν praetuli, tum ne bis sine ulla necessitate repetatur αὐτὸν, tum ne ἄμοιρον sine casu transiret, qui recte pr. *Epist. Sat.* legitur additus, μόνον ἄμοιρον τ' ἑορτῆς. *J.F.R.*

24. Ἑπτὰ] Traditionis veteris vestigium, quo veritas creationis adumbratur, qualis a Mose descripta est. *M. du S.*

28. Σπυδαῖον μὲ οὐδὲ] *Marcilii* additamento non est opus. Vid. Is. B. c. 30. δίνδρον δὲ οὐδὲ ὕδωρ ἐπῆν. *M. du S.*

Σπυδαῖον μὲ οὐδὲ] Non dubito quin dederit auctor, σπυδαῖον μὲ οὐδὲν, οὐδὲ ἀγοραῖον. Repetitio ejusdem vocis, ut sexcenties, omittendae occasionem dedit. *J M.G.*

Ibid. Οὐδὲ ἀγοραῖον διοικήσασθαί] Οὐδὲ ἀγοραῖον οὐδὲ διοικ. legendum. Οὐδὲν hic omnino deesse videtur. *F.G.*

Οὐδὲ ἀγοραῖον διοικήσασθαί μοι συγκεχώρηται), πίνειν] Οὐδὲ ἀγορ. δ'. μ. συγκεχώρη) οὐδὲν, πίνειν δὲ. *Th. M.* Cui adsentior; sed nullo libro adjuvante nihil in contextu immuto. Nam supra quoque 2. *Ver. Hist.* c. 30. Δίνδρον δὲ οὐδὲ ὕδωρ ἐπῆν. Verum infra, *Chronos.* c. 17. πρὸς χάριν μηδενὶ μηδὲν. *J.F.R.*

32. Κρατεῖν ὑποτρεμ.] Haec ad imperium ejus, cui sors id muneris dabat, fiebant. Vid. *Plut.* 1004. 1. *M. du S.*

52 Ὡς πρὸς τὴν δύναμιν ἐξετάζοιτ' ἂν συμπάσης ἀρχῆς] Interp. *si quis universi imperii vim expendat.* illud potius vertendum erat, *si comparentur cum totius imperii potentia.* *H.V.*

56. Πολλοὶ γοῦν ἐς κόρον λαὶ τῶν τοιούτων ἐπιστείσαντο, ὡς ἴλεως ἐ φοῖς ὁ ζεὺς ἐπινεύσει] Certissimum est men-

sunt perterret. Si quando etiam annuat alicui, divitemque illum reddat; hic vero indiscreti multum, relictisque bonis ac prudentibus viris, ille pessimos ac sensu pene communi carentes circumfundit divitiis, verberones plerumque & effeminatos homines. Sed quae tu potes, scire velim, qualia sint.

μὺ ἐνορῶν, ἐκπλήττει τὺς ἐνοχλῦντας. ἢν δέ ποτε ϗ ἐπινεύσῃ τινὶ, ϗ πλύσιον ποιήσῃ, πολὺ τὸ ἄκριτον ἐνταῦθα, ϗ τὺς ἀγαθὺς ἐνίοτε ϗ συνετὺς ἀφείς, ὁ δὲ πάμπονηροις τε ϗ ἀνοήτοις ἀνδράσι πρόσκειται τὸ πλῦτον, μαστιγίαις ἢ ἀνδραγύνοις τοῖς πλείστοις αὐτῷ. πλὴν τά γε σοι δυνατὰ ἐθέλω εἰδέναι, τίνα ταῦτά ἐστιν;

4. SAT. Non omnino parva illa quidem, neque plane contemnenda, si ad vim exigantur totius imperii: nisi forte parvum tibi videtur vincere alea, & provoluta reliquis in unionem tessera, senionem in summo tibi semper apparere. Multi enim ad satietatem usque inde sibi pararunt viaticum, quibus propitia secundaque tessera annuerit: alii contra enatarunt nudi, fracto ipsis ad exiguum adeo scopulum, tesseram, navigio. Verum etiam bibere jucundissime, & simul aliis canendi peritiorem videri in convivio, & ministrantium alios incidere in aquam, (hoc enim ministerii parum dextri praemium est) te vero & honestum victorem praedicari, & praemia auferre victo, vides quantum sit bonum? Porro regem solum fieri omnium, talorum victoria,

KPON. Οὐ μικρὰ ὅλως, οὐδὲ πανταπασιν εὐκαταφρόνητα, ὡς πρὸς τὴν δύναμιν ἐξετάζεσθαι τὸ συμπάσης ἀρχῆς, εἰ μή σοι γε μικρὸν δοκεῖ τὸ νικᾶν κυβεύοντα, ϗ τοῖς ἄλλοις ἐς τὴν μονάδα κυλιομένῳ τῷ κύβῳ, σοὶ τὴν ἑξάδα ὑφάνω ἀεὶ φαίνεσθαι. πολλοὶ γὰν ἐς κόρον ἀπὸ τοῦ τοιούτου ἐπεσιτίσαντο, οἷς ἵλεως ϗ φορὸς ὁ κύβος ἐπινεύσῃ. οἱ δὲ ἔμπαλιν γυμνοὶ ἐξενήξαντο, συντριβέντος αὐτοῖς τοῦ σκάφους, πρὸς ὕστω μικρῷ ἑρμαίῳ τῷ κύβῳ. καὶ μὴν ϗ πιεῖν ἐς τὸ ἥδιστον, ϗ ᾠδικώτερον ἄλλου δόξαι ἅμα ἐν τῷ συμποσίῳ, ϗ ἁμαρτανομένους τοὺς μὲν ἄλλους ἐς τὸ ὕδωρ ἐμπεσεῖν (τοῦτο γὰρ τιμώτατον τοῦ ἀδεξίου ἁμαρτάνειν) σὲ δὲ, καὶ ἀνακηρυχθῆναι καλλίνικον, ϗ τἆθλ' ἁφαιρεῖσθαι τὰ ἄλλοτα. ὁρᾷς ἡλίκον τὸ ἀγαθὸν, ὅτι ϗ βασιλέα μόνον ἐφ' ἁπάντων γενέσθαι, τῷ

c Σαὶ] Sic L. *H. P. S. Amst.* Σὺ *Fl. J. Ald. Va. Fr.* Et hoc omnes obsidet. ἔσαι marg. *J.* conjicit.

d Ἐπινεύσει] Sic in omnibus. Ἐπινεύσῃ *Fens.* e Ἅμα]

66. Καλλίνικον] Τὸν νικήσαντα. *G.*

mendum in ἐπινεύσει. Legendum omnino ἐπινεύσῃ neque enim de futuro, sed praeterito intelligendum. *J. J.*

58. Καὶ φορὸς] Φορὸς ἄνεμος. *F. G.*

Ibid. Ὁ κύβος] Tessera lateribus constabat sex, quibus inter ludendum utebantur tribus. *Suet.* Augusto. *G. C.*

Ibid. Ἐπινεύσει] Mutare *Fensius* jubet in ἐπινεύσῃ. sed innumera etiam alia refingenda forent, si rationem eam sequeremur. *M. du S.*

Ἐπινεύσει] Nihil opus esse cum Cl. *Fensio* vulgatum immutare, exemplis ex *Xenoph. Aelian.* aliisque Lucisni, bene probat Rev. *Th. Wopkens* in Lect. Tull. L. III. c. 13. p. 305. Adde supra T. I. not. *Solani* ad *Dial. Mort.* VI. §. 5. ubi μηδὲ πρότερόν γε σὺ λοιδόρει ἢ προκέρψωσι πάντας τοὺς κόλακας; ubi cum tantum ad *Tim.* c. 19. remittat, secundum suam divisionem, quam Cl. *Hemst.* immutavit, tu jam vide sis *Timonis* §. 33. ubi ἔστω δὲ τάχα εἰσόμενα, οἷαν μοι ἔσαν λοιδορίαν multis defendit idem *Solanus.* *J. F. R.*

62. Ἅμα] Aliter scripserat, ni fallor, Lucianus; nempe ἄσαι, vel ἄσμα, quod propius ad hanc accedit scripturam, ἅμα certe ferri non potest. Vid. locum *Arriani* infra laudatum ad hoc ipsum caput. *M. du S.*

68. Ἔτι ϗ βασιλέα] *Le royauté de la febue.* Horat. *Non regna vini sortiere talis.* *F. G.* Versus *Horatii* satis notus est I. Od. 4. f. Noster iterum infra c. 9. post med. ϗ βασιλέας χειροτονῆσαι. *J. F. R.*

τῷ ἀστραγάλῳ κρατήσαιμι, ὡς μήτε ὑπὸ ταχθείης γελοῖα ἐπιτάγματα, καὶ αὐτὸς ἐπιτάττειν ἔχοις, τῷ μὲ αἰσχρόν τι δεῖ αὐτῷ ἀναβοῆσαι, τῷ δὲ γυμνὸν ὀρχήσασθαι, καὶ σάμβυκα τὴν αὐλητρίδα, τρὶς τὴν οἰκίαν περιελθεῖν; πῶς οὐχὶ καὶ ταῦτα δείγματα μεγαλοδωρίας τῆς ἐμῆς; εἰ δὲ τὸ μὴ ἀληθῆ μηδὲ βέβαιον γίγνεσθαι τὴν τοιαύτην βασιλείαν αἰτιάσῃ, ἄγνωμον ποιήσεις, ὁρῶν αὐτὸν ἐμὲ τὴν ταῦτα δωρούμενον ὀλιγοχρόνιον τὴν ἀρχὴν ἔχοντα. τούτων δ' ὧν ἄ μοι δυνατὰ δοῦναι, τὴν πεττείαν, τὸ ἄρχειν, τὸ ᾄδειν, καὶ ἃ καταριθμησάμην, θαῤῥῶν αἴτει, ὡς ἐμοῦ πρὸς οὐδὲν δεδιξομένου σε τῇ αἰγίδι, καὶ τῷ κεραυνῷ.

ΙΕΡ. Ἀλλ', ὦ Τιτάνων ἄριστε, τὴν μὲ τοιούτων οὐ δέομαι, σὺ δὲ ἀλλ' ἐκεῖνό μοι ἀπόκριναι, ὃ μάλιστα ἐπόθουν εἰδέναι· καί μοι ἦν εἴπῃς αὐτό, ἱκανὴν ἕξῃ τὴν ἀμοιβὴν ἀποδεδωκὼς ἀντὶ τῆς θυσίας, καὶ πρὸς τὸ λοιπὸν ἀφίημί σοι τὰ χρέα. ΚΡΟΝ. Ἐρώτα μόνον, ἀποκρινοῦμαι γάρ, ἢν εἰδὼς τύχω.

ΙΕΡ. Τὸ μὲ πρῶτον ἐκεῖνα, εἰ ἀληθῆ ταῦτ' ἔστιν, ἃ περὶ σοῦ ἀκούομεν, ὡς κατήσθιες τὰ γεννώμενα ὑπὸ τῆς Ῥέας, ἐκείνη δὲ ὑφελομένη τὸν Δία, λίθον [a] ὑποβαλλομένη ἀντὶ τοῦ βρέφους, ἔδωκέ σοι καταπιεῖν· ὁ δὲ εἰς ἡλικίαν ἀφικόμενος, ἐξήλασέ σε τῆς ἀρχῆς, πολέμῳ κρατήσας, εἶτα εἰς τὸν Τάρταρον φέρων ἐνέβαλε, πεδήσας αὐτόν σε, καὶ τὸ συμμαχικὸν ἅπαν, ὁπόσον μὴ σοῦ παρετάξατο. ΚΡΟΝ. Εἰ μὴ ἑορτὴ, ὦ ἑταῖρε, ἦγομεν, καὶ μεθύειν ἐξῆν, καὶ

ut neque ridicula tibi injungantur imperia, & imperare ipse possis, huic quidem, ut turpe quiddam de se ipse proclamet; alii ut nudus saltet, & succollata tibicina ter domum circumeat; nonne haec etiam magnificentiae meae specimina? Si vero causseris, non verum esse, neque firmum hoc regnum, importune feceris, qui videas, me ipsum, qui tribuo talia, parvi temporis habere imperium. De his igitur, quae dare in potestate mea est, de talis, de regno, canendi, & quaecumque enumeravi, audacter pete, qui nunquam aegide te vel fulmine perterrebo.

5. SAC. Sed talibus mihi, Titanum optime, nihil opus est. Quin tu illud mihi responde, quod scire maxime vellem, idque mihi si dixeris, satis magnum mihi pretium pro sacrificio retuleris, reliquaque tibi debita remittam. SAT. Interroga modo: respondebo enim si sciam. SAC. Primo illud, vera ne sint ista, quae de te audimus, devorare te solitum, quae nascerentur e Rhea, illam vero subducto furtim Jove, lapidem subjectum pro puero devorandum tibi dedisse: illum vero, adultus cum esset, bello te victum regno expulisse, tum vinctum te tuaque omnia auxilia quae tibi se adjunxerant, dejecisse in tartarum. SAT. Heus tu, nisi festum diem ageremus, & inebriari licitum esset, atque male-

di-

a Ὑποβαλλομένη] Ὑποβαλλομένῳ Fl.

80. Τῶν τοιούτων] Pauci τὸ τοιοῦτον. Gr.

70. Γελοῖα ἐπιτάγματα] Consule de hoc ludicro *Tacit.* A. XIII. 15. & *Arrianum* ad Epict. l. 25. οἷον Σαπφραλείας λέλογχε βασιλεὺς, ἔδοξε καὶ σοὶ ἐξεῖναι τοιοῦτον τὸν παιδίον, πρόσταττε, σὺ πίε, σὺ κίθαριζε, σὺ ἄδε, σὺ ἀπελθὲ, σὺ ἔλθε, ὑπάκουε, ἵνα μὴ παρ' ἐμοὶ λύπηται ἡ παιδιά. *M. du S.*

89. Ἀφίημί σοι τὰ χρέα] Phrasin hanc pluribus firmat *L. Bos* ad *Evang. Matth.* VI. 12. ubi ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, addito *Aeliano*, *Diog. Laërt.* & hoc Luciani. *J.F.R.*

94. Ὑποβαλλομένη] Licet λίθος communis sit generis, ut *Eustath.* de Ilm. I. p. 10. ὁ Τιτᾶλος λίθος, sed p. 13. λίθος ὁ Τιτᾶλος. *Aristoph.* Nub. 764. λίθου τούτου — παλαι. &c. Noster *Imag.* c. 1. ἡ λίθος Ἡ-

ρα-

dicere prout libitum dominis, discerес sane, irasci mihi permissum, talia qui rogaris nihil reveritus canum adeo & senem Deum. SAC. Atqui ego ista, Saturne, non mea sponte interrogo: sed Hesiodus & Homerus, nolo enim dicere reliquos homines prope universos, haec de te credunt.

6. SAT. Putas enim pastorem illum, jactabundum impostorem, sani quidquam de me scire? Considera autem hoc modo. Estne ut homo, neque enim dicam Deum, sustineat sua sponte suos ipse devorare liberos, nisi quis forte Thyestes, in fratrem impium incidens, edit? Et hoc si forte fuerit: quomodo imprudens lapidem edere pro puero possit, nisi forte sensus omnis expertes dentes habeat. Sed neque bellum gessimus, neque vi imperium mihi ademit Jupiter, sed mea cum sponte ego traderem illi, & imperio cederem. Me quidem compeditum non esse, neque in tartaro, ipse quoque vides, arbitror, nisi caecus es ut Homerus.

7. SAC. Qua igitur caussa, Saturne, motus reliquisti imperium? SAT. Ego tibi dicam. In universum senex cum jam essem, & ipsa aetate podager, unde etiam compeditum me conjiciebat vulgus; neque enim sufficere poteram ad multam adeo hominum, qui nunc sunt, injustitiam; sed currendum semper erat sursum deorsum, fulmine intentato, quo perjuros aut sacrilegos, aut violentos comburerem, eratque res valde laboriosa & juvenis vires poscens:

λοιδορείας τοῖς δεσπόταις ἐπ' ἐξουσίας, ἔγνως ἂν, ὡς ὀργίζεσθαι γῶν ἐφεῖταί μοι, τοιαῦτα ἐρωτήσας, οὐκ αἰδεσθεὶς πολιὸν ὕτω καὶ πρεσβύτην θεόν. IEP. Κἀγὼ ταῦτα, ὦ Κρόνε, ἐ πας' ἐμαυτῦ φημι, ἀλλ' Ἡσίοδος καὶ Ὅμηρος· οὐ γὰρ εἰπεῖν ὅτε καὶ ἄλλοι ἄπαντες ἄνθρωποι σχεδὸν ταῦτα περιτεύχασι περὶ σοῦ.

ΚΡΟΝ. Οἴει γάρ τι τοιμβὰ ἐκεῖνον, τὸν ἀλαζόνα, ὑγιές τι περὶ ἐμοῦ εἰδέναι; σκόπει δὲ ὅτως, ἐφ' ὅτις ἄνθρωπος (ἐ γὰρ θεὸν ἐρῶ) ὑπομείνειεν ἂν ἑκὼν αὐτὸς καταφαγεῖν τὰ τέκνα, εἰ μή τις Θυέστης ἦν, καὶ ἀσεβεῖ ἀδελφῷ περιπεσὼν, ἤδιες καὶ τοῦτο γ' ἂν εἴη πῶς ἀγνοήσειε λίθον ἀντὶ βρέφους ἐδίων, εἰ μὴ ἀνάλγητος εἴη τὰς ὀδόντας; ἀλλ' ὅτε ἐπολεμήσαμεν, ὅτε ὁ Ζεὺς βίᾳ τὴν ἀρχὴν ἀφείλετο, ἑκόντος δέ μου παραδόντος αὐτῷ, καὶ ὑπεκστάντος ἄρχειν. ὅτι μὲν γὰρ ὅτε πεπέδημαι, ὅτε ἐν τῷ Ταρτάρῳ εἰμὶ, καὶ αὐτὸς ὁρᾷς, οἶμαι, εἰ μὴ τυφλὸς, ὥσπερ Ὅμηρος, εἶ.

IEP. Τί παθὼν δὲ, ὦ Κρόνε, ἀφῆκας τὴν ἀρχήν; ΚΡΟΝ. Ἐγώ σοι φράσω. τὸ μὲν ὅλον, γέρων ἤδη καὶ ποδαγρὸς ὑπὸ τοῦ χρόνου ὤν (διὸ καὶ περιεδέδεσθαί με οἱ πολλοὶ εἴκασαν) ὅ γὰρ ἠδυνάμην ἁρπάζειν πρὸς ὅτου πολλὴν ἀδικίαν τὸ κῦρ, ἀλλ' ἀεὶ ἀναθεῖν ἔδει ἄνω καὶ κάτω τὸ κεραυνὸν διηρμένον, τοὺς ἐπιόρκους, ἢ ἱεροσύλους, ἢ βιαίους καταφλέγοντα, καὶ τὸ πρᾶγμα πάνυ ἐργῶδες

4. Ἔγνως ἂν ὡς ὀργίζεσθαι] Τὸ ἐξῆς ἔγνως ἂν ὡς ἐφεῖτό μοι ὀργίζεσθαι γῶν. *V.*

6. Ὁ γάρ τι] Sic omnes. ἐ Ἀφείλετο] Male omissum in *M.*

16. Ἀναλγήτος] Ἀναίθητος, ἀπαθής. *Gr.*

ραλλοῖς. Sed & de gemmis masc. gen. ibid. c. 11. idque usitatius; non placet tamen Florentinum ὑποσπαλλομένην. Amant enim participia nominandi casu sic jungi sine copula. Vid. supra *Alex.* c. 19. *Tox.* c. 2. *Asin.* c. 37. Ac T. I. *Tim.* c. 45. f. ὁ ὀρέξας — ἐμπαικτής. *Act. Apost.* XXV. 13. Et XXVII. 13. *Æsop.* F. XVIII. ὁ δὲ ἀναστὰς — σιωπῶν βοῦς ἀκούσας πλάστης ἐπὶ τῷ βωμῷ θῦς ἀλοκαύτωτον. *J.F.R.*

8. Ἡσίοδος] *Hesiod. Theog.* 459. &c. *M. du S.*

11. Γάρ τι] Γάρ τι — ὑγιές τι. Alterutrum τι delendum videtur; licet & *Diod. Sic.* XI. c. 45. ἄλλο μὲν μηδὲν τι — πράξαι τι; modo proba & ibi sit lectio. *J.F.R.*

ἦν, ἢ νεανικόν· ἢ ἐξέστην ἂν [a] εὖ ποιῶν τῷ Διΐ. ἢ ἄλλως δὲ καλῶς ἔχειν ἐδόκει μοι ἀφανείμαντα τοῖς παισὶν ὧσι τ' ἀρχὴν, αὐτὸν εὐωχεῖσθαι τὰ πολλὰ ἐφ' ἡσυχίας, ὅτε τοῖς εὐχομένοις χρηματίζοιτα, ὅτε ὑπὸ τ' ἀναντία αἰτούντων ἐνοχλούμενον, ὅτε βροντῶντα, ἢ ἀστράπτοντα, ἢ χάλαζαν ἐνίοτε βάλλειν ἀναγκαζόμενον· ἀλλὰ ποιμενικόν τινα τοῦτον ἄνδιστον βίον ἀφάγω, ζωρότερον πίνων τὸ νέκταρ, τῷ Ἰαπετῷ, ἢ τοῖς ἄλλοις ἡλικιώταις προσμυθολογῶν. ὁ δὲ ἄρχει, μυρία ἔχων πράγματα· πλὴν ὀλίγας ταύτας ἡμέρας, ἐφ' οἷς εἶπον, ὑπεξελέσθαι μοι ἔδοξε, ἢ ἀναλαμβάνω τ' ἀρχὴν, ὡς ὑπομνήσαιμι τοὺς ἀνθρώπους [b] οἷος ἦν ὁ ἐπ' ἐμοῦ βίος, ὁπότε ἄσπορα ἢ ἀνήροτα πάντα ἐφύετο αὐτοῖς, ἡ τάχυες, ἀλλ' ἕτοιμος ἄρτος, ἢ κρέα ἐσκευασμένα, ἢ ὁ οἶνος ἔρρει ποταμηδὸν, ἢ πηγαὶ μέλιτος, ἢ γάλακτος. ἀγαθοὶ γὰρ ἦσαν ἢ χρυσοῖ ἅπαντες. αὕτη μοι ἡ αἰτία τ' ὀλιγοχρονίου ταύτης δυναστείας, ἢ ἀφ' τοῦτο ἅπαντα χρότος, ἢ ᾠδὴ, ἢ παιδιὰ, ἢ ἰσοτιμία πᾶσι, καὶ δούλοις, καὶ ἐλευθέροις. οὐδεὶς γὰρ ἐπ' ἐμοῦ δοῦλος ἦν.

ΙΕΡ. Ἐγὼ δὲ, ὦ Κρόνε, ἢ τοῦτο εἰκαζον εἰς τοὺς δούλους ἢ [c] παιδοτρίβας φιλάνθρωπον ἐκ τοῦ μύθου ἐκείνου ποιεῖν σε τιμιώτατα τοὺς τὰ ὅμοια πάσχοντας, ἅτε ἢ αὐτὸν

itaque Jovi, quod nondum poenitet, cessi imperium. Et alioquin decens mihi videbatur, diviso filiis imperio ipsum me frequenter & quiete epulari, ut neque operam darem precantibus, neque molestias ab his, qui contraria peterent, perferrem, neque tonarem, aut fulgurarem, aut grandinem dejicere interdum cogerer: sed vitam hanc agerem senilem jucundissimamque, meracius nectar bibens, fabulans cum Japeto & aliis aequalibus. At ille imperat inter mille molestias: nisi quod paucos dies, ea qua dixi lege excipere mihi visum est, ut admoneam homines qualis fuerit me imperante vita, cum serente nullo aut arante nascerentur illis omnia, nec spicae, sed paratus jam panis, & carnes curatae, fluebat amnium instar vinum, & fontes mellis atque lactis. Boni enim erant tum omnes atque aurei. Haec mihi caussa brevis illius potestatis. Et ob id ipsum plausus ubique & cantus, & lusus, & aequalitas inter servos pariter ac liberos: neque enim me rerum potiente servus quisquam erat.

8. SAC. Ego vero, Satume, conjiciebam, illam te in servos & compedum tritores humanitatem ex ista fabula exercere, qui honorem habeas sortis tuae hominibus, tan-

a Εὖ ποιῶν] Sic *Fl. B1.* & 2. Εὐποιῶν junctim cett. *B1.* & 2. b Οἷος] Bene L. *Fl. V2. P. S.* Οἵος male *Ald. J. Fr.* c Παιδοτρίβας] *Erasmus* legit, adscriptum marg. *Alii.* Ex fic *H1.* Παιδοτρίβας cett. male.

60. Παιδοτρίβας] Ἀλείπτας, γυμναστάς. *G.*

34. Εὖ ποιῶν] Sic recte disjunctim *Fl.* & *B2.* ut N°. 28. In reliquis prave εὐποιῶν. vid. etiam N°. 31. *M. du S.*

48. Οἷος] L. *Fl. V2. P.* & sequentes impressi. In reliquis prave οἵος. *M. du S.*

49. Ἄσπορα ἢ ἀνήροτα] *Homer.* Od. I. 109. *M. du S.* Nisi quod ἀσπαρῆ ap. *Hom.* Sed ἄσπορα Lucian. etiam supra T. III. *Rhet. Praec.* c. 8. f. Et alibi bis, ter, ut infra c. 20. &c. *J. F. R.*

54. Χρυσοῖ.] Alludit non ad auream tantum aetatem, sed ad locum *Hesiod.* Ἔργ. 109. Vid. *Cler.* Art. Crit. p. 223. *M. du S.*

59. Ἐγὼ δὲ, ὦ Κρόνε, ἢ ταῦτα εἰκαζον εἰς τοὺς δούλους, ἢ παιδοτρίβας φιλάνθρωπον σὲ τοῦ μύθου ἐκείνου ποιεῖν σε] Vertitur: *At ego, Saturne, conjecturam hanc ad servos & ludimagistros referebam, quasi ideo tibi fabula tribueret ergo hos humanitatem.* Equidem sic vertendum existimo: *At ego, Saturne, e fabula ista conjiciebam, hoc te facere cum humanitate in servos & ludimagistros.* *H. V.*

60. Παιδοτρίβας] Vox rarior fecit, ut usitatiorem substituerint quidam librarii. Retinuit tamen παιδοτρί-

tanquam ipſe quoque ſerviens & memor compedis. SAT. Non deſinis nempe augari talia? SAC. Bene mones, & deſinam. Verum hoc adhuc mihi reſponde. Alea ludere an conſuetum erat etiam his, qui ſub te vivebant? SAT. Omnino: ſed non de talentis & denis drachmarum millibus, ut apud vos; ſed ſummum de nucibus; ne doleret victo, nec ploraret, & ſolus ſemper cibo ſe abſtineret. SAC. Bene illi quidem, de qua enim re luderent, qui toti ipſi eſſent aurei? Itaque ego etiam, dum tu dicis, tale quiddam cogitavi: ſi quis unum de iſtis ex ſolido auro viris, in noſtram hanc vitam productum vulgo oſtenderet, quid miſer ab illis paſſurus eſſet? Incurſione facta illum, novi ego, diſcerperent, ut Pentheum Maenades, & Orpheum Thraciae, aut Actaeonem canes, certamine inter illos conſtituto, quis majorem inde partem auferat: qui quidem ne feſtis quidem diebus celebrandis extra lucri cupiditatem ſint, ſed in quaeſtu ſibi illos habeant. Deinde hi quidem latrocinatum eunt in convivio ab amicis: alteri vero & tibi maledicunt praeter fas, & talos conterunt, innoxios illorum, quae ſponte ipſi ſua faciunt.

9. Verum etiam illud mihi dicito, quid tandem, Deus adeo delicatus cum ſis & ſe-

δελεύοντα, μεμνημένον τ πέδης. ΚΡΟΝ. Οὐ παύσῃ γὰρ τὰ τοιαῦτα λῆρῶν; ΙΕΡ. Εὖ λέγεις, καὶ παύσομαι· πλὴν ἔτι μοι καὶ τῦτο ἀπόκριναι, τὸ πεπεύειν σύνηθες ἦν καὶ τοῖς ὑπὸ σῦ ἀνθρώποις; ΚΡΟΝ. Καὶ μάλα, ἀ μὴν περὶ ταλάντων γε, καὶ μυριάδων, ὥσπερ ὑμῖν, ἀλλὰ περὶ καρύων τὸ μέγιστον, ὡς μὴ ἀπιὼν ἡττηθέντα, μηδὲ δακρύειν ἀεὶ ἄσιτον ἐόντα μόνον τῶν ἄλλων. ΙΕΡ. Εὖγε ἐκεῖνοι ποιοῦντες. ὑπὲρ τίνος γὰρ ἂν καὶ ἐπέπευον, αὐτοὶ ὁλόχρυσοι ὄντες; ὡς ἔγωγε καὶ μέλαξὺ λέγοντός σε, τοῖόν δέ τι ἐνενόησα· εἴ τις ἕνα τ ἀνδρῶν ἐκείνων τ χρυσηλάτων, ἐς τ ἡμέτερον τῦτον βίον ἀγαγὼν, ἔδειξε τοῖς πολλοῖς, οἷα ἔπαθεν ἂν ἆθλιος ὑπ' αὐτῶν; διεσπάσαντο γὰρ αὐτὸν εὖ οἶδ' ὅτι ὑπὸ δραμόντες, ὥσπερ τ Πενθέα αἱ Μαινάδες, καὶ αἱ Θρᾷτται τ Ὀρφέα, ἢ τ Ἀκταίονα αἱ κύνες, περὶ τῦ μείζονα ἀπενέγκασθαι τὸ μέρος, πρὸς ἀλλήλους ἕκαστος ἀμιλλώμενοι. οἵ γε ὐδὲ ἑορτάζοντες ἔξω τῦ φιλοκερδῦς εἰσιν, ἀλλὰ πρόσοδον οἱ πολλοὶ περιποιῦνται τ ἑορτῶν. εἶτα οἱ μὲ ἀπέρχονται λῃστεύοντες ἐν τῷ συμποσίῳ τὺς φίλυς· οἱ δέ σοί τε λοιδορῶνται, ὐδὲν δέον, καὶ τὺς κύβυς συντρίβυσιν, ἀναιτίυς ὄντας αὐτοῖς ὧν ἐχόντες ποιῦσιν.

9. Ἀτὰρ εἰπέ μοι καὶ τόδε, τί δήποτε ἀβρὸς ὕτω θεὸς ὢν, καὶ γέρων ὁπλεξάμενος τὸ

76. Ἐς τ ὑμ. τ. βίον] Βάλλ' ἐς κόραξας. *G.*

80. Αἱ Θρᾷτται] Threiſſae. *G.*

τρῖνας *Hagen.* 1526. 8. *Eraſmus* etiam hanc lectionem probavit, cum vertit *qui bojas ferunt*; niſi quod *bojae* ad collum potius, quam ad pedes pertinent. *Plautus* rectius Perſ. 3, 3, 15. *Compedum tritor*, quaſi hoc ex Graeco verſiſſet. *J. M. G.*

Ibid. Φιλάνθρωπον] Φιλάνθρωπον. ὃν τῷ μέθυ ἐκείνῳ. ποιεῖν τι &c. Ita diſtinctionem *Solanus* mutarat. Et ſic trajectio conſtructionis foret, de qua paullo ſupra, *Mort. Peregr.* c. 45. pr. Nec diſplicet; quia tamen & ſic Cl. *Geſneri* verſio aliquantum foret immutanda, quae ſenſum haud incommodum exhibet, nec ſatis certa eſt res, manum abſtinui. *J. F. R.*

68. Περὶ ταλάντων] Non igitur propria haec aetatis noſtrae dementia. At rari olim aleatores; nunc omnes ferme eodem morbo laboramus; eoque res tandem devenit, ut aleatoris conſiliis Regno uno decepto, in alias etiam nationes peſtis iſta graſſata, multos exitio, omnes damno affecerit. Rem tango poſteris vix credibilem, hiſtoricumque poſcentem *Thucydidi* parem, ut qua ille peritia peſtem Athenienſium deſcripſit; hic furorem Epidemicum, qui in Europae praecipuas ingenio opibusque gentes nuper tantis cum cladibus per aliquot menſes incubuit, mentesque lucri cupiditate ita occaecavit, ut dum ſinguli divitias ſummas ex nihilo prodituras expectant, id quod erat opum miſere perdiderunt, ab Aleatore, ſimilibusque ejus perditis hominibus miſerum in modum emuncti, imo exenterati, ob oculos legentium, apud quos vix fidem inveniet, ponat. *M. du S.*

92. Τὸ

τὸ ἀτερπέστατον, ὁπότε ἡ χιὼν ἐπέχει τὰ πάντα, καὶ ὁ Βορέας πολὺς, καὶ οὐδὲν ἔτι [a] ὃ μὴ πέπηγεν ὑπὸ τῦ κρύους, καὶ τὰ δένδρα ξηρὰ, καὶ γυμνὰ, καὶ ἄφυλλα, καὶ οἱ λεπτοὶ μῶες ἄμορφοι, καὶ ἀπηνθηκότες, καὶ οἱ ἄνθρωποι ὀπισθοκυφότες, ὥσπερ οἱ πάνυ γεγηρακότες, ἀμφὶ τὴ κάμινον οἱ πολλοὶ, τηνικαῦτα ἑορτάζεις; οὐ γὰρ πρεσβυτικός γε ὁ χειμὼν, οὐδὲ ὀπιτήδειος τρυφῶσαι. ΚΡΟΝ. Πολλά με ἀναχρίνεις, ὦ ἑτοῖμε, ἤδη πίνειν δέον. παρρήσαι γῦν μοι χρόνον τῆ ἑορτῆς οὐκ ὀλίγον, καὶ πάνυ ἀναγκαῖά μοι ταῦτα προσφιλοφοφῶν. ὥστε νῦν μὲ ἄφες αὐτὰ, εὐωχώμεθα δὲ ἤδη, καὶ κροτῶμεν, καὶ ὀπὶ τῆ ἐλευθερίᾳ ἤδη ζῶμεν. εἶτα παιττεύωμεν ἐς τὸ δεξιαῖον ὀπὶ καρύοις, καὶ βασιλέας χειροτονῶμεν, καὶ πειθαρχῶμεν αὐτοῖς. οὕτω γὰρ ἂν τὴ παροιμίαν ἐπαληθεύσαιμι, ἣν φησι, [b] παλίμπαιδας τὺς γέροντας γίγνεσθαι. ΙΕΡ. Ἀλλὰ μὴ δύναιτο διψῶν πιεῖν, ὦ Κρόνε, ὅτῳ μὴ ταῦτα ἃ λέγεις ἡδέα. ὥστε πίνωμεν· ἱκανὰ γὰρ ἀποκέκρισαι καὶ τὰ πρῶτα· καί μοι δοκῶ γραψάμενος εἰς βιβλίον ταύτῃ ἡμῖν τὴ συνουσίαν, ἅτε αὐτὸς ἠρώτησα, καὶ σὺ πρὸς ταῦτα ἱλεως ἀπεκρίνω, παρέξειν ἀναγνῶναι [c] τῶν φίλων, ὅσοι γ' ἐπαξιῶσαι τῶν σῶν λόγων ἄξιοι.

nex, electa injucundissima *anni parte*, cum nix tenet omnia, & Boreas multus, & nihil non concrevit glacie, & arbores siccae ac nudae, destitutaeque foliis, & prata informia, ac sine floribus, & contracti homines instar valde senum, ad focum plerique sunt, tum festos dies agis? Nec enim vel senibus illud tempus vel delicate vivenibus commodum. SAT. Multa, mi homo, me interrogas, cum jam bibendum esset. Exemisti enim mihi tempus festi hujus diei non parvum, ista non necessaria mecum philosophando. Itaque jam ista omitte: epulemur nunc & plaudamus, & libertate jam fruamur, deinde ludamus alea de nucibus more veteri, & reges constituamus, illisque obsequamur: sic enim fidem firmavero proverbii, quod bis pueros senes ait fieri. SAC. Sed utinam sitiens bibere non possit! si cui jucunda non sunt, quae dicis. Bibamus ergo. Satis enim ad prima illa respondisti. Et placet mihi descriptum in libro hunc nostrum sermonem, cum quae interrogavi ego, tum quae tu propitius respondisti, legendum offerre, quotquot amicorum nostrorum percipere tuos sermones merentur.

CRO-

a Ὃ ὑ] Ita *Fl. J.* Sed ὃ male omisere *Fr. Bz. Ald. H. P. S. Amst.* b Παλίμπαιδας] Καλλίπαιδας male *Fl.* c Τῶν φίλων] Nihil varietatis invenio.

92. Ὁπότε ἡ χιὼν ἐπέχει] Χειμῶν γὰρ τὰ Κρόνια ἦγετο. *V.*

3. Παρρήσαι] Ἀφρήσαι. *G.*

92. Τὰ ἀτερπέστατον] Τῦ ἔτους hic deesse videtur. *F.G.*

93. Καὶ οὐδὲν ἔτι ὃ μὴ πέπηγεν ὑπὸ τῦ κρύους] Nemo non politior magis probabit editionis Florentinae scripturam: καὶ οὐδὲν ἔτι ὃ μὴ πέπηγεν ὑπὸ τῦ κρύους. *& nihil est, quod non concrevit gelu.* sed pro ἔτι mallem ἐστὶ. *J.G.G.*

8. Βασιλέας χειροτονῶμεν] *Rois de la febue.* Supra c. 4. *F.G.*

18. Τῶν φίλων] Durior hic stylus. Ego τοῖς excidisse opinor. Similia tamen apud hunc credo repertum iri, quae mihi nunc nec memoria nec observatio suppeditant. *M. du S.*

Τῶν φίλων] Παρέξειν τοῖς φίλοις requiritur. Sed potest stare vulgatum, modo recte acceptum, παρέξειν nempe sine casu ponitur, (intellecto pronomine τισι vel τούτοις) & ὅσοι τῶν φίλων ἄξιοι construendum. Immo sic nihil de mutatione cogitandum. Habuimus hujusmodi constructionem & ellipsin non semel, licet haud eodem cum verbo atque hic. At si infra c. 21. χρυσίῳ κοινικά γε ἡμῶν πάντων καταστιβάσαι recte habet, hoc tanto facilius se tuetur. *J. F. R.*

23. Ἐπεμψα] Sic aliquoties *mittere* apud *Livium* usurpatur, quod *Gronovii* diligentiam non effugit. *M. du S.*

33. Οὐκ ὄναρ ἐπισῶσι] Deos ac daemones mortalibus adparentes frequenter dici ἐφιστάναι, exemplis docet Rev. *J. Elsn.* ad *Act. Apost.* XXIII. 11. De vulgatissima

CRONOSOLON f. LEGISLATOR SATURNALIUM (q. d. Saturnisolon.)

ΚΡΟΝΟΣΟΛΩΝ,

10. HAec edicit Cronosolon, Sacerdos Saturni & Propheta, atque legum, quae ad festos ipsius dies pertinent, legislator. Quae pauperibus facienda sint, ea in alio descripta libro ad illos jam misi: ac praeclare novi, aut illos quoque meis obtemperaturos legibus, aut statim futuros poenis obnoxios, quae contra inobsequentes magnae sane statutae sunt. Vos autem, divites, videte, ne legem violetis, neque negligenter haec imperia audiatis. Nam quicumque ita non fecerit, ille norit, non me legislatorem a se spretum iri, sed Saturnum ipsum, qui me ad leges celebritati ferendas delegit, non ille per quietem adstans, sed nuperrime videnti vigilantique praesens oblatus. Erat autem non competitus, neque squalore oppletus, qualem pictores a nugacibus poëtis acceptum ostendunt; sed falcem habebat acutissimam, reliqua hilaris erat & validus, & parata regio. Talis igitur formam mihi visus est. Quae vero dixit, plane divina, eadem proferre apud vos justum est.

11. Nempe videns me severo vultu & cogitabundum inambulare, cognovit statim, quod decebat Deum, tristitiae meae caussam, & graviter a me paupertatem ferri, 4

20 Ταδε λέγει Κρονοσόλων, ἱερεὺς καὶ προφήτης τοῦ Κρόνου, καὶ νομοθέτης τῶν ἀμφὶ τὰ ἑορτάς. ἃ μὲν τοὺς πένητας χρὴ ποιεῖν, αὐτοῖς ἐκείνοις ἔπεμψα, ἄλλο βιβλίον ἐγγράψας· καὶ εὖ οἶδ' ὅτι ἐμμενοῦσι 25 καὶ εἰκείνοι τοῖς νόμοις, ἢ αὐτίκα ἕνοχοι ἔσονται τοῖς ἐπιτιμίοις, ἃ κατὰ τῶν ἀπειθούντων μεγάλα ὥρισται. ὑμεῖς δέ, ὦ πλούσιοι, ὁράτε ὅπως μὴ παρανομήσητε, μηδὲ παρακούσητε τῶνδε τῶν προσταγμάτων. ὡς ὅστις ἂν 30 οὕτω μὴ ποιήσῃ, ἴστω ὅτι, οὐκ ἐμοὶ νομοθέτῃ ἀμελήσων, ἀλλ' εἰς τὸν Κρόνον αὐτὸν, ὃς με προείλετο νομοθετῆσαι εἰς τὰ ἑορτά, οὐκ ὄναρ ἐπιστὰς, ἀλλὰ πρώην ἐγρηγορότι ἐναργὴς συγγενόμενος. ἦν δὲ οὐ 35 πρεσβύτης, οὐδὲ αὐχμοῦ πλέως, οἷον αὐτὸν οἱ ζωγράφοι παρὰ τῶν ληρούντων ποιητῶν παραδέχονται, ἀλλὰ τὰ μὲν ἅρπην εἶχε πάνυ τεθηγμένην· τάδ' ἄλλα φαιδρός τε ἦν, καὶ [a] καρτερὸς, καὶ βασιλικῶς ἐνεσκεύαστο. μορφὴν μὲν τοιόσδε ὤφθη μοι· ἃ δὲ εἶπε, πάνυ θεσπέσια, καὶ ταῦτα [b] προειρῆσθαι ὑμῖν ἄξια.

Ἰδὼν γάρ με σκυθρωπὸν, ἐπὶ συννοίας βαδίζοντα, ὥσπερ εἰκὸς ἦν θεὸν, ἔγνω αὐτίκα τὰ αἰτίαν τῆς λύπης τίς ἐστί μοι, καὶ ὡς

[a] Καρτερὸς] Καρτερῶς male *Fl.* [b] Προειρῆσθαι] Sic dedi ex *Fl. V2. Ald. B1. S.* Προειρῶσθαι *J. H. Fr.*

ma autem ellipsi ὄναρ pro κατ' ὄναρ, vid. supra T. 2. *Gall.* c. 1. f. & *Macrob.* c. 1. &c. *J.F.R.*

45. Ἐσί] Scribendum fuit εἶη. *M. du S.*

Ἐσί] Obsequerer *Solano* εἶη rescribenti, propter adjunctum καὶ δυχεραίνοιμι, si auctoritas accederet. Verum quia separatim aeque dicitur, ἔγνω τίς ἐστι, quam ἔγνω τί δυχεραίνοιμι, nec exempla desunt dissimilium modorum, & casuum, in ejusmodi duplici regimine, nondum immutare quidquam audeo. Infin. & Imperat. sic jungit *Hom.* Il. Z. 273—4. Θεὶς — καὶ ὑποσχὼν. Mox c. 13. ap. Nostr. μηδὲ γυμνασίῳ, μηδὲ ἀσκεῖν, & in seqq. D. *Paul.* ad *Rom.* XII. 14. 15. εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε. χαίρειν μετὰ χαιρόντων. &c. quamvis ibi altero membro δεῖ intelligatur; sed habemus alia. Subjunct. & Opt. per καὶ copulata vid. T. I. *Hermot.* c. 24. & 57. *Asin.* c. 39. med. Subjunctiv. & imperativ. μήτε ἀπόθησκε, μήτε — δῶς σεαυτόν. Indicativ. & particip. *Diod. Sic.* XI. p. 438. ὃς μὲ ἀνεῖλεν, ὃς δ' ἐκβαλὼν ἠλευθέρωσε τὴν πόλιν. Indicativ. & optativ. ut hic, *Ptolem. Hephaest.* L. IV. pr. ὡς Ἑλένη πρώτη ἐπενόησε, — καὶ ἐνίκησε· καὶ ὡς Ἀφροδίτης εἴη θυγάτηρ· καὶ ὡς — παῖς γενοίτο. Quod si ergo & in Luciano pro communate post ἐστί μοι, punctum minus velis collocare, ut καὶ non ita arcte cohaereat cum seqq. per me licet, erit

ἢ πενίαν δυσχεραίνοιμι, ἐὰν χεὶ ἢ ὄρος [a] μονοχίτων καὶ γὴ [b] κρύος, καὶ βορρᾶς πολὺς, καὶ κρύσταλλοι, καὶ χιὼν· ἐγὼ δὲ ἥκιστα ἐπεφράγμην πρὸς αὐτά. ἀλλ' ὅτι καὶ ἑορτῆς πάνυ πλησιαζούσης, εἶδον τοὺς ἄλλους παρασκευαζομένους, ὅπως θύσουσι, καὶ εὐωχήσονται, ἐμαυτῷ δὲ ἐδόκουν πάνυ ἑορτάσιμα ὄντα. καὶ δή ποτε προσελθὼν ὄπισθεν, καὶ τῶν ὤτων μου λαβόμενος, καὶ διασείσας, ὥσπερ μοι [c] προσεικάζειν εἴωθε, Τί ταῦτα, ἔφη, ὦ Κρονοσόλων, ἀνιαρόν τι ἔοικας; Οὐ γὰρ ἄξιον, ἔφην, ὦ δέσποτα, ὅταν καλαράτους μὲν καὶ μιαροὺς ἀνθρώπους ὁρῶ πλουτοῦντας, καὶ μόνους τρυφῶντας ὁρῶ, αὐτὸς δὲ καὶ ἄλλοι συχνοὶ τῶν πεπαιδευμένων, ἀπορίᾳ καὶ ἀμηχανίᾳ σύνεσμεν; ἀλλ' ἴσθι σύ, ὦ δέσποτα, θέλεις παῦσαι ταῦτα, καὶ μελαχρωμῆσαι πρὸς τὸ ἰσόμοιρον. τὰ μὲν ἄλλα, ἔφη, ῥᾴδιον ἀλλάξαι, ὁπόσα ἐκ κλυ-

qui praeter tempestatis rationem una tantum tunica uterer. Erat quippe frigus & Boreas multus, & glacies atque nix: ego vero minime ad ista munitus. Sed ideo etiam quod appropinquante celebritate videbam alios comparare se uti sacrificarent atque epularentur, mihi autem rem non valde festivam esse. Accedens igitur a tergo, & aure prehensum concutiens, ut apparere mihi solet, *Quid hoc*, inquit, *Cronosolan, videris afflictari? Non enim merito*, inquam, *cum sacerrimos, & impuros homines abundare divitiis, & solos delicate vivere videam; ego vero, & alii eruditorum multi, in penuria & rerum omnium desperatione versemur? Sed neque tu, Domine, finem vis istis imponere, & reducere ea ad aequalitatem. Reliqua*, inquit, *mutare non est facile, quae a Clo-*

a Μονοχίτων] Sic V2. Μονοχιτῶν cett. b Κρύος] Abest a Fl. c Προσεικάζειν] Sic omnes. Forf. προσπελάζειν. marg. J. etiam πλησίαζειν adscripsit.

id parvi referre puto. nam rurs. *Ptol. Heph.* l. d. fine majore distinctione, καὶ ὡς ἐρᾷ τούτου Ζεύς, καὶ ἀποτυχὼν κεραυνοῦ. Mox ibid. praemissos optativos excipit indicativus, ὡς λέξοι μὲ αὐτὴν ἡ Ἥρα — δοίη δ' Ἑλένη, κλίνοι δ' αὐτὸν — ἀφίλοι δ' — Ὡς Ἥλιος δυγάτηρ ἐθέλοι Λίδης Ἑλένη, ἰκαλεῖτο δὲ Λευτώ. Imperativ. & subjunct. Lucian. *Abdicat.* c. 26. f. ubi ἀνάσχωθι — καὶ μὴ ἀγήσωθι. Dissimiles casus *Pausan.* Vit. Aristom. ipso princip. Ἀρηίων (sic enim lego pro ἀνηκάστων) πασῶν τοὺς Μεσσηνίους κατειληφότων, καὶ ἄρας ἐς τὰ μάλιστα ἤδη ἐνοράντες — ἐγίγνωσκον. Adde *Gronov.* ad Arr. VII. c. 6. N°. 27. ubi κατ' ἀξίωσιν καὶ κάλλει aliis exemplis Graecis ac Latinis defenditur. Ac *Duker.* ad *Liv.* II. c. 23. 11. *Cort.* ad Sallust. Catil. 21. 4. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* IV. c. 41. 12. Et *Elsner.* ad *Apoc.* I. 4. 5. 6. qui & p. 435. nonnulla prorsus huc facientia ex *Thucyd.* & *Pausan.* protulit. J. F. R.

46. Μονοχιτῶν] Μονοχίτων ὤν. An μονοχίτων ὢν scribendum pro μονοχιτῶν. F. G.

Μονοχίτων] Sic recte una V2. reliquae Edd. Μονοχιτῶν. Non puto tamen cum *Baiſio* p. 211. ita necessario intelligendum, ut unica sit amictus tunica, qui μονοχίτων dicitur; superinductas tantum tunicae vestes respuit ea vox, pallium Graecorum, Romanorum togam Οἰοχίτων Od. Σ. 489. legitur. M. du S.

51. Παρασκευαζομένους] Hoc verbum frequens esse de adparatu convivii & sacrificii, vid. si operae est, ap. Rev. *Jac. Elsn.* ad *Act. Apost.* X. 10. J. F. R.

55. Προσεικάζειν] An προσπελάζειν legendum? F. G.

Προσεικάζειν] -Legendum προσπελάζειν, vel potius πλησιάζειν, ut N°. 20. & Ἑρμο. c. 82. M. du S.

Προσεικάζειν] Fateor *assimilandi* notionem a me conciliari cum hoc loco non posse. Itaque fuit cum cogitarem, legendum προσπαίζειν *alludere*. Sed mox damnavi, cum nec literae satis congruant, neque significatio. Magis jam placet προσπελάζειν *accedere*, praesentem se demonstrare, apparere: idque interpretando expressi. J. M. G.

62. Μελανοσμῶν.] Infra N°. 21. μελανειῶν ἐς τὸ ἰσοδίαιτον. L. K.

75. Μάτλω] Legendum est μὴ μάτλω &c. M. du S.

79. Ὡς ἀγυίρειον τῇ μητρὶ] An hi dies adhuc patiuntur, ut liceat Graecas istas voces sic Latine versas conspici, *ut Cybelae matri sese adjungant?* quum jam cap. 48. in *Syria Dea*, καὶ πολλαὶ μυῖαι ὦν τυγὸν τῷ ἴργυ τῷ ἀλεκτρυόνι ἀγυίρονται recte, ut vides, & aliter verterint: quum apud *Maximum Tyr.* dissert. tertia μηδὲν τῶν τοῦ κύκλου ἀγυιρόντων διαφέροντα, οἳ δυοῖν ὀβολοῖν τῷ προστυχόντι λιθοστρίζουσι, verterit Cl. *Heinsius*, *similem mendicis illis, qui in triviis stipem colligunt, & duobus obolis obvio cuique ventura praedicunt.* At jam in *Pseudomanti* has voces ὥσπερ οἱ τῇ μητρὶ ἀγυίροντές τι καὶ ἐνθουσιάζοντες verterant, *eorum more qui a Cybele Deorum matre afflati conveniunt.* Cur non servant eundem tenorem? Certum est, ubi ἀγυίρειν habet additum casum tertium, illic agi de collectione pecuniaria & captu-

Clothone & Parcis aliis vobis eveniunt, quod vero ad festos dies attinet, pauperiati vestrae medebor. Medicina autem erit ista. Abi, Cronosolon, inquit, *& leges mihi quasdam scribe, quae facienda sint per solennitatem, ne pro se tantum festos dies agant divites, sed bona vobis sua impertiant. Sed non novi*, inquam ego.

12. *Ego vero*, inquit, *te docebo*; deinde initio statim facto docuit. Deinde cum omnia jam scirem, *Etiam dic illis*, inquit, *Si hoc non fecerint; tum frustra ego falcem hanc acutam circumfero, aut ridiculus fuero, qui patrem Coelum exseconerim, hosce divites autem quotquot leges violaverint non castrem, ut* tanquam *Galli stipem* Magnae *Matri colligant cum tibiis & cymbalis!* Haec minatus est. Itaque optimum vobis fuerit leges non violasse!

ἢ Κλωθοῖ καὶ Μοίραις ταῦτα ἔσται· ἐς δὲ τὰ ἑορτῆς, ἐπανορθώσομαι ὑμῖν τὴν πενίαν. ἡ δὲ ἐπανόρθωσις ἥδε ἔσται. Ἴθι, ὦ Κρονοσόλων, καὶ γράψον μοι νόμους τινὰς, ἃ χρὴ πράττειν ἐν τῇ ἑορτῇ, ὡς μὴ καθ' αὑτοὺς οἱ πλούσιοι ἑορτάζοιεν, κοινωνοῖεν δὲ ὑμῖν τῶν ἀγαθῶν. ἀλλ' οὐκ οἶδα, ἔφην.

Ἐγὼ, ἦδ' ὅς, διδάξομαί σε· καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἔργῳ ἐδίδασκεν. εἶτα ἐπειδὴ πάντα ἠπιστάμην, καὶ εἰπὲ αὐτοῖς, ἔφη, ὅτι ἢν μὴ τοῦτο ποιῶσι, μάτην ἐγὼ τὴν ἅρπην ταύτην ὀξεῖαν περιφέρω, ἢ γελοῖος ἂν εἴην, τὰ μὲν πατέρα ἐκτομίαν πεποιηκὼς, τὸν Οὐρανὸν, τοὺς δὲ πλησίους μὴ εὐνουχίζων, ὁπόσοι ἂν παρανομήσωσιν, ὡς ἀγείροιεν τῇ Μητρὶ σὺν αὐλοῖς καὶ κυμβάλοις, βάκηλοι γενόμενοι. ταῦτα ἠπείλησεν. ὥστε καλῶς ἔχει ὑμῖν μὴ παραβαίνειν τοὺς νόμους.

NO-

d Καὶ] Non habet *J.* Habent *Fl. H. P. Bl.* &c. *Graev.*

e Μάτην] Leg. *ἐ μάτην.*

f Κυμβάλοις] Τυμπάνοις *Graev.*

72. Ἢ δ' ὅς] Εἶπεν * αὐτός. *V.*
Ibid. Ἅρπην] Δρεπάνην. *V.*
77. Ἐκτομίαν] Εὐνοῦχον. *V.*

80. †Βάκηλοι] Βάκηλος μόνος ἦν, ἀνήρ δὲ ἐγενήθη. εὐνοῦχος. ἀπόκοπος. *V.*

* Αὐτός] Αὐτος edita misere. Forsan ἔστ in V. Sed quia nihil varietatis notavit *Solan.* accentum potius quam literam mutare sustinui. *J. F. R.*

† Βάκηλοι] Βάκηλος edita. Sed quis non videt, id ad Luciani textum adcommodandum? *J. F. R.*

pturis: sin, esse congregationem hominum, & huc potius censeo referendum locum *Maximi Tyrii*, quum ἀγυιρόπολις proprie dicantur tales circulatores in variis rebus, ut ostendit *Lud. Cresollius* in theatro Sophistarum libro III. Praecipue vero nugantur, quum legem Saturni mox sequentem λογισμοὺς ὀφλεῖν τῶν ἐπιμελουμένων Κρονίοις λαμπάσιν μηδὲ τοῦτο ἐξέστω intelligunt *rationem exigere ab iis qui res curant Saturnalitias, ne id quidem fas esto.* Quid enim? an putant Lucianum construere verbum ἐπιμελοῦμαι cum casu tertio? Cur igitur mox apud eum Saturnus scribit cap. 25. Ὁ Ζεὺς δὲ μάλιστα τούτων ἐπιμελεῖται? Immo sic quoque omnis Graecia; quae interdum & quarto casui id verbum adjungit, nunquam tertio. Omnino verte, *rationem exigere ab dispensatoribus per Saturnalia*, vel tempore Saturnalium. *J. G.*

80. Σὺν αὐλοῖς & κυμβάλοις βάκηλοι γενόμενοι] Non moverem huic scripturae controversiam, nisi pro κυμβάλοις scribendum moneret Mss. τυμπάνοις. Nam quamvis & cymbalis usi fuerint Galli, tympana tamen propria erant Cybelae, & ejus sacerdotibus. Hinc & ipsa Dea & illius Prophetae semper cum tympanis conspiciuntur in antiquorum monumentis. Nota haec sunt omnia. *J. G. G.*

Ibid. Κυμβάλοις] *Horat.* I. Od. XVIII. 13. *Sacra tene cum Berecyntio Cornu TYMPANA*, atque passim ap. alios tympanorum in sacris Cybeles fieri mentionem quis nescit? atque inde Τυμπάνους & hic cum Cl. *Graev.* recipiendum credat. Non tam festine; nam & cymbalis in iisdem usum fuisse, vid. *Min Fel.* Oct. p. 172. Et ex *Nonno* id docentem Rev. *F. A. Lampe* de Cymbalis vett. L. I. cap. 15. p. 91. & III. c. 17. qui L. I. p. 134 eos reprehendit qui cymbalum ac tympanum idem instrumentum fuisse putarunt. Cymbalum enim definierat in f. cap. 1. *instrumentum musicum, semi rotundum, cavum, binum, & conflictu motum*, tympani autem figuram ex frequentissimis numis matris Deum notam esse: quod cum ita sit, plura addere supersedeo. *J. F. R.*

NOMOI ΠΡΩΤΟΙ.

Μηδένα μηδὲν μήτε ἀγοραῖον, μήτε ἴδιον πράτ-
τειν ἐντὸς τ ἑορτῆς, ἢ ὅσα ἐς παι-
διὰν, καὶ τρυφὴν, καὶ θυμηδίαν. ὀψοποιοὶ
μόνοι καὶ πεμμαλιουργοὶ, ἐνεργοὶ ἔστωσαν. ἰσο-
τιμία πᾶσιν ἔστω, καὶ δούλοις, καὶ ἐλευθέροις,
καὶ πένησι, καὶ πλουσίοις. ὀργίζεσθαι ἢ ἀγα-
νακτεῖν ἢ ἀπειλεῖν μηδενὶ ἐξέστω. λογισμὸς
τε τῶν ἐπιμελουμένων Κρονίοις λαμβάνε-
σθαι μηδὲ τοῦτο ἐξέστω. μηδεὶς τ ἄργυρον ἢ τ
ἐσθῆτα ἐξεταζέτω· μηδὲ ἀναγραφέτω ἐν
τῇ [a] ἑορτῇ, μηδὲ γυμναζέσθω Κρονίοις,
μηδὲ λόγους ἀσκείτω, ἢ ἐπιδεικνύσθω, πλὴν
εἴ τινες ἀστεῖοι, καὶ φαιδροὶ, σκῶμμα καὶ
παιδιὰν ἐμφαίνοντες.

NOMOI ΔΕΥΤΕΡΟΙ.

Πρὸ πολλοῦ τ ἑορτῆς, οἱ πλούσιοι γρα-
φόντων εἰς ἑκάστου τ φίλων τὄνομα, ἐχόντων δὲ καὶ ἀργύριον ἕτοιμον, ὅσον
τ κατ' ἔτος προσιόντων τὸ δέκαλον, καὶ
ἐσθῆτα τ ὕσης τ φειττίω, καὶ ὅση τα-
χυτέρα ἢ κατ' αὐτοὺς κάλασκευή· καὶ τ ἀρ-
γύρων οὐκ ὀλίγα. ταῦτα μὲν πρόχειρα
ἔστω· τῇ δὲ πρὸ τ ἑορτῆς, καθάρσιον μή
τι περιφερέσθω, καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐξελαυνέσθω

LEGUM CAPUT PRIMUM.

13. Ne quis neque forense quidquam ne-
que privatum negotium intra festos dies
agito, nisi quae ad ludum, & delicias &
voluptatem pertinent: coqui soli & dulcia-
rii operosi sunto. Aequali jure omnes sun-
to & servi & liberi, & pauperes & divites:
irasci, aut indignari, aut comminari nemi-
ni liceat. Rationes rerum curae alicujus
creditarum exigere Saturnalibus, neque hoc
liceat. Nemo argentum aut vestem dinu-
merato, neque scribito per dies festos. Ne
quis exerceto se Saturnalibus, aut oratio-
nem meditator vel habeat, nisi urbanam
forte aut hilarem, quae ludum & jocum
prae se ferat.

LEGUM CAPUT ALTERUM.

14. Diu ante solenne in tabella scribent
nomen uniuscujusque amicorum divites:
habebunt vero etiam pecuniam in promtu,
decimam circiter annui reditus partem; &
quod supereſt ipsis vestimentorum; &
quidquid est in reliquo apparatu pinguius
quam pro fortunis illorum, sordidiusque;
de argenteis quoque non pauca. Ista qui-
dem in promtu sunto. Pridie vero sacri,
circumlatis quibusdam purgaminibus, do-
mo-

a Ἑορτῇ] Ἑορτῇ γενέσθω Fl.

86. Θυμηδίαν] Τροφὴν, εὐφροσύνην, τέρψιν. V.

83. Νόμοι πρῶτοι] (Distinguendae hae leges, scorsimque singulae imprimendae) scripserat etiam *Aristoteles* νόμους συμποτικούς, teste Athenaeo 186. B. Quamquam in Catalogo ejus operum non extet, nisi admittatur emendatio, quam illic in *Menagii* notis habes. *M. du S.*

11. Ἐξεταζέτω, μηδὲ ἀναγραφέτω &c. μηδὲ ἀσκείτω ἢ ἐπιδεικνύσθω] In marg. *Ald. Weſſ.* adscriptum erat ἐξετάζων & ἀναγράφων, quod nescio num varia sit lectio, an suos in usus haec verba tantum adnotare voluerit scriba (quod & alias factitavit) posterius tamen suspicor, quia γυμναζέσθω intactum reliquit. At imperativos & infinitivos sic jungi nihil monstri esse, vid. ad c. XI. notatum. *J. F. R.*

93. Γραφόντων — ἐχόντων] Recte, pro γραφέντων, ἐχόντων. Vid. similiter καταστιχόντων, ἀπαιτούντων c. 15. Conf. notam Cl. *Hemsterh.* ad *Dial. Mort.* X. 2. ad verb. ἀπεμέθων pro ἀπεμέθωσαν, & *Solani* ad Ἔπεση. f. *Contempl.* c. 14. (non 26. ut ad *Dial. Mort.* non mea culpa, adlegatur) ubi videbis ἐπαιρέσθων pro ἐπαιρέσθωσαν frustra sollicitatum a viris doctis. Item nos ad *Zeux.* c. 5. N°. 6. Adde *Alciphr.* 2. 1. f. ἀλλ' αὐτοὶ μὲν χαιρόντων. Ac III. 30. f. φθονούντων δὲ οἱ πατρὸς τ γειτόνων. Ibid. ep. 52. pr. ποιούντων ὅσα ἐβούλοντο. Lucianum rursus *Jov. Trag.* c. 12. f. & alibi. *J. F. R.*

3. Καὶ ἰσθῆτα τ ὕσης τὴν φειττὴν] Divitiores solitos tenuioribus munera vestesque mittere Saturnalibus, tangit etiam *Alciphr.* III. Ep. 57. Structura vero τὴν φειττὴν τ ὕσης scil. ἰσθῆτα, non absimilis est *Aristophaneae*, Plut. 694. τ ἀδύρας πολλὰς, ubi *Kuſt.* alia similia dedit. Nec multum abeunt illa *Diodor. Sic.* τ χώρας πολλὰς, ubi alia etiam addidit Clar. *Weſſeling.* docuitque modo τὴν πολλὴν, modo πολλὴν sine articulo in hisce dici. Vid. eumd. III. 240. IV. c. 28. *J. F. R.*

7. Τῇ δὲ πρὸ τ ἑορτῆς] *Ceterum ante sollennitatem.* Non sufficit: nam & quum statim in praecedentibus di-

mo ejiciuntor fordes, & avaritia, & lucri cupiditas & quae sunt reliqua plerisque illorum familiaria. Cum vero munditias fecerint, sacrificanto divitiarum datori Jovi, & largitori Mercurio, & magnifico Apollini. Deinde sero vespere legatur ipsis amicorum illud breviarium.

15. Distributione autem ex dignitate cujusque instituta ante solem occasum amicis mittant. Qui vero deferunt, ne plures sint tribus aut quatuor, & quidem fidissimi servorum jam senes. Inscribatur autem in tabellam, quid sit quod mittatur, & quantum, ne ambo suspectos habeant eos, qui perferunt. Servi porro, uno quisque calice epoto recurrant: plus ne postulent. Eruditis dupla mittuntor omnia: aequum enim, illos esse duplicarios. Quae simul cum donis nunciantur, quam moderatissima sunto & pauciſſima: odiosum autem nemo quidquam eadem mittito, nec quae mittuntur laudato. Diviti dives ne quid mittito, nec convivio sui ordinis hominem dives excipito. Quae ad mittendum de-

ἐκ τ οἰκίας μικρολογία, ϗ φιλαργυρία, ϗ φιλοκερδία, ϗ ὅσα τοιαῦτα ἄλλα σύνοικα τοῖς πλείστοις αὐτῶν. ἐπειδὰν δὲ καθαρὰν τ οἰκίαν ἐξεργάσωνται, θυόντων Διὶ πλουτοδότῃ, ϗ Ἑρμῇ δώτορι ϗ Ἀπόλλωνι μεγαλοδώρῳ. εἶτα πρὸς δείλην ὀψίαν, ἀναγιγνωσκέσθω μ σφίσι τὸ φιλικὸν ἐκεῖνο πινάκιον.

Καλαείμανλες δὲ αὐτοὶ κατ' ἀξίαν ἑκάστῳ πρὶν ἥλιον δῦναι, πεμπόντων τοῖς φίλοις. οἱ δὲ ἀποκομίζονλες, μὴ πλείως τριῶν ἢ τεττάρων, οἱ πιστόταλοι τ οἰκετῶν, ἤδη πρεσβύται. ἐγγραφάσθω δὲ ἐς γραμμάτιον ὅ, τι τὸ πεμπόμενον, ϗ ὅσον, ὡς μὴ ἀμφότεροι ὑποπτεύοιεν τὺς ἀποκομίζονλας. αὐτοὶ δὲ οἱ οἰκέται, μίαν κύλικα ἕκαστοι πιόντες, ἀποτρεχόντων· ἀπαιτείτω δὲ μηδὲν πλέον, τοῖς πεπαιδευμένοις διπλάσια πάντα πεμπέσθω· ἄξιον γὰρ δικοιρίτας εἶναι. τὰ ὑπὸ τοῖς δώροις λεγόμενα, ὡς μειριώταλα, ϗ ὀλίγιστα ἔστω. [b] ἐπαχθὲς δὲ μηδεὶς [c] μηδὲν συνεπιστελλέτω, μηδὲ ἐπαινείτω τὰ πεμπόμενα. πλουσίῳ πλουσίῳ μηδὲν πεμπέτω, μηδὲ ἑστιάτω Κρονίοις ὁ πλούσιος τ ἰσότιμον. τ εἰς τὸ πεμφθῆναι προ-

β Ἐπαχθὶς] Bene *Fl. B1. & 2. P.* Ἀπαχθὶς male *Ald. J. H. V2. Fr. S.* c Μηδὲν] Μηδὶ male *Fl.*

dixit πρὸ πολλοῦ τ ἑορτῆς, etiam notavit tempus ante sollennitatem. Verte *caterum die ante Soll.* Nam clare distinguit inter longinquius & magis propinquum tempus. *J. G.*

25. Ἀποτρεχόντων]. *Recurrunto*, ad domicilium scil. *F. G.*

27. Δικοιρίτας] Ἀπὸ τ δικοιρίτων τριακοσίων ϗ μείζοφορά. *F. G.*

Δικοιρίτας] *Brod.* Miscell. T. 2. p. 484. ad hunc Luciani locum haec commentatur: „ *Ammian. Marcell.* „ L. 27. — *adhibitis semiermibus paucis, quos Diocmitas appellant*; milites vero *δικοιρίτας nuncupati*, „ *dupla stipendia merent*, ut docent nonnulli: *Aeliano* „ δικοιρίτης ὁ ἡμιολοχίτης ὁ ἄρχων τῆ ἡμιλόχυ ὃ τ μοίρας. Lucianus: ἡμιάτιον ἐφορούσις δικοιρίτης ἄν. „ Rursus in *Chronosol.* — ἄξιον γὰ δικοιρίτας εἶναι. *Ar*„ *rianus*: ϗ ἐπὶ τούτῳ δικοιρίτῶν Μακεδόνα, ϗ δικατάστηρον, ἅτινα ὀνομαζόμενον λὸ τ μισθοφορᾶς, ἢ τινα „ μείζονα μ τῆ δικοιρίτῃ, πλείονα δὲ τ ἡ τιμὴ τριακοσιονμείων ἱππέων. *Curtius* L. V. Itaque delectis equitum „ 6. millibus, trecentos, quos Dimichas appellant, „ adjungit. Dorso hi graviora arma portabant: ce„ terum equis vehebantur; cum res locusque posce„ ret, pedestris acies erat. Nescio an hic Dimoiritas, „ aut Diocmitas legere audeamus: tametsi *Ammianus* „ hos nullis pene armis instructos fuisse, literis man„ det". Sed in *Curtio* recte. jam *Dimachas* editum, qui & ἄμιπποι Graecis dicuntur, aliique sunt quam hic δικοιρίται. In *Ammiano* vero priore loco Diogmitae legendum, ex *Salmasio* monuit *Freinshem.* ad *Curt.* V. c. 13. §. 8. Habuimus δικοιρίτας ap. Lucian., ter, quater, & *Suid.* ac Scholiast. quoque exponunt, quem vid. ad *Dial. Meretr.* IX. versus fin. ita ut rem nimis notam putem, quam ut multa addam. Origo est a δικοιρία. Ita δικοιρίας λαμβάνειν, *duas praedae partes accipere*, *Dionys. Halic.* VIII. p. m. 544. fin. *J. F. R.*

29. Ἐπαχθὶς] Sic recte scribitur in *Fl. B2. & P.* In reliquis prave ἀπαχθὶς. *M. du S.*

προχειριζέσθων, φυλασσέσθω μηδὲν, μηδὲ μετάνοια εἰσίτω ὑπὲρ τῆς δωρεᾶς· εἴ τις πέρυσιν ἀπεδημήκει, δι' αὐτὸ ἄμοιρος κατέστη, ἀπολαμβανέτω καὶ εἰκεῖνα. ἀπαλλυέσθων δὲ οἱ πλούσιοι τὰ χρέα ὑπὲρ τῶν φίλων τῶν πενήτων, καὶ τὸ ἐνοίκιον, οἵ τινες ἀν τοῦτο ὀφείλοιεν, καταβαλεῖν μὴ ἔχωσι· καὶ ὅλως, πρὸ πολλοῦ μελέτω αὐτοῖς εἰδέναι ὅτου μάλιστα δέονται.

Ἀπέστω δὲ τῶν λαμβανόντων μεμψιμοιρία, καὶ τὸ πεμφθὲν ὁποῖόν ἀν ᾖ, μέγα δοκείτω. οἶνος ἀμφορεὺς, ἢ λαγὼς, ἢ ὄρνις πάχεια, Κρονίων δῶρον μὴ δοκείτω· μηδὲ τὰς Κρονικὰς δωρεὰς εἰς γέλωτα φερέτωσαν. ἀντιπεμπέτω δὲ ὁ πένης τῷ πλουσίῳ, ὁ μὲν πεπαιδευμένος, βιβλίον τῶν παλαιῶν, εἴ τι εὔφημον, καὶ συμποτικὸν [a] ᾖ, ἢ αὐτοῦ σύγγραμμα, ὁποῖον ἀν δύνηται, καὶ τοῦτο λαμβανέτω ὁ πλούσιος πάνυ φαιδρῷ τῷ προσώπῳ, καὶ λαβὼν, ἀναγιγνωσκέτω εὐθύς· ἢν δὲ ἀποθῇ, ἢ ἀπορρίψῃ, ἴστω τῇ ἅρπης ἀπειλῇ ἔνοχος ὢν, καὶ πέμψῃ

promta fuerint, eorum nihil ſervator; neque poenitentia muneris ſubeat. Si quis ſuperiore anno abſens ea re expers liberalitatis fuerit, etiam iſta accipito. Aes etiam alienum divites pro amicis pauperibus ſolvunto, atque habitationis mercedem, ſi qui eorum hanc etiam debitam ſolvere non poſſint. Atque in univerſum diu ante hoc ipſis curae ſit, uti ſciant, qua re maxime indigeant.

16. Abeſto autem ab accipientibus etiam ingrata querela, & quidquid fuerit quod miſſum erit, magnum videatur. Vini amphora, aut lepus, aut gallina pinguis, Saturnalicium munus ne habetor. Neque munera Saturnalicia in riſum vertunto. Diviti viciſſim mittat pauper eruditus librum antiquum, ſi quis ſit boni ominis, aut convivio aptus; aut ſuum ipſius ſcriptum, qualecumque potuerit: idque accipiat dives hilari omnino vultu, & acceptum ſtatim legat; quod ſi repoſuerit aut abjecerit, ſciat falcis ſe minis obnoxium, etiamſi quantum opor-

a Ἢ, ἢ] Deeſt poſterius ἢ in *Fl.* Adeſt recte in cett. In αὐτοῦ autem conſpirant omnes.

50. Αὐτοῦ] In omnibus noſtris libris erat αὐτῶν, quod ſedulo ſic mutavimus. *M. du S.*

66. Τὸ σκιοθήρειον ἐξάκτου] Vid. & Λεξ. c. 4. & Ἀλ. c. 9. Haec ratio temporis obſervandi ante horas inventas, qua de re eruditiſſimam, ſed prolixiorem, quam ut hic inſeratur, *Salmaſii* diſſertationem vid. in *Plin. Ex.* a. p. 445. ad 463. Hanc autem temporis indicationem reſpondere putat Romanorum V. vel VI. hoc eſt undecimae noſtrae, vel ipſi meridiei; qua hora convivia tempeſtiva agitari ſolita, ut moris erat diebus feſtis ac ſolemnibus, *Juvenal.*

— *Quamvis ſolida hora ſuperſit*
Ad ſextam.

Tertullianus. in Apol. *Saturnalibus non lavor diluculo, ſed honeſta & ſalubri hora.* Putat tamen nullam horam diei menſe Decembri, quo Saturnalia celebrabantur, ſex pedes habuiſſe; & πανυχιστὰς ad rationem Atticam tempus illud a Luciano hic accommodatum. 457. a. A. Variae autem erant caenae horae; ea vulgata fuiſſe videtur, quae decem pedum ſigno notabatur. V. *Poll.* VI. 8. Haec ergo ſolita maturior, ut in feſto lautitiis deliciisque Sacro. Ut contra cum XX. pedum in fabula Eubuli apud Athen. mentio eſt, ab avaro dictum puta; conſule, ſi lubet, *Caſaub.* ad Ath. 425. *M. du S.*

Τὸ σκιοθήρειον ἐξάκτου] Quid ſit σκιοθήρειον *Pollucis* verbis dicamus 6, 44. Τῇ σκιᾷ οἱ ἐπεκμαίροντο καιρὸν ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὁδοῦ, ἣν ὁ σκιοθήρειον ἐκάλουν. Itaque non gnomon, ſed ipſa gnomonis, quidquid ſit, quod vice gnomonis fungitur, umbra, σκιοθήρειον eſt. Quae ad hunc ipſum locum *Kuhnius*; quae ad Athenae. 6, 10. *Caſaubonus*, ex Schol. ad *Ariſtoph.* Ἐκκλησ. 647. & comicorum apud Athenaeum fragmentis; quae *Salmaſ.* Exerc. Plin. p. 446. ſeqq. de umbrarum illa dimenſione diſputant, ſi bene perpenderis, ad haec duo quaſi capita referri poſſunt: 1. antiquiſſimis temporibus ſuae cujusque umbrae dimenſio fuiſſe illi videtur pro temporis indicio: qua in re, ne de climatum diverſitate dicamus, ad anni etiam tempeſtatem reſpiciendum fuiſſe, quis non videt? cum hibernae umbrae meridianae ad aeſtivas per Italiam Graeciamque in gnomone Palladii ſe habeant ut IX. ad 11; initium autem & finis diei in iisdem regionibus eodemque gnomone, hiberni, umbram habeat pedum XXIX, aeſtivi modo XXII. Vagam admodum hanc computandi rationem fuiſſe, haec ipſa res, & ſtaturae i. e. gnomonis, ac pedum cujusque i. e. menſurae diverſitas, ſatis oſtendit: ubi tamen illud non negligendum, longioris hominis longio-

oportebat miserit. Alii vero corollas, aut turis micas mittunto. Si vero pauper vestem, aut argentum, aut aurum ultra facultates miserit diviti, quod missum erit publicum esto, venditumque thesauro Saturni infertor: pauper vero postridie ejus diei plagas a divite accipito ferula in manus impacta, non pauciores quam quinquaginta supra ducentas.

ὅσα ἐχρῆν. οἱ δὲ ἄλλοι, οἱ μὲ στεφάνους, οἱ δὲ λιβανωτῦ χόνδρους στεμπόντων. ἢν δὲ πένης ἐσθῆτα, ἢ ἄργυρον, ἢ χρυσὸν ὑπὲρ τ δύναμιν πέμψῃ πλουσίῳ, τὸ μὲ πεμφθὲν ἔστω δημόσιον, ὁ καταπραθὲν ἐμβαλέσθω εἰς τ θησαυρὸν τῦ Κρόνυ· ὁ δὲ πένης ἐς τ ὑστεραίαν πληγὰς ὑπὲρ τῦ πλουσίυ λαμβανέτω τῷ ῥάβδῳ εἰς τὰς χεῖρας, οὐκ ἐλάττυς διακοσίων καὶ πεντήκοντα.

LEGES CONVIVALES.

17. Lavandi tempus, cum sex pedum umbra fuerit. Ante balneum nuces sunto & tali. Quo quisque forte delatus fuerit, ibi accumbito. Dignitas vel genus vel divitiae parum ad jus prius capiendi cibi conferunto. De vino eodem omnes bibunto: nec obtentui esto diviti vel ventriculi vel capitis dolor, ut solus ea caussa de meliori bibat. Carnium distributio aequaliter fiat per omnes: ministri ad gratiam nihil cuiquam faciunto: sed neque cunctantor, neque, quoad ipsis videtur, praetermittant

NOMOI ΣΥΜΠΟΤΙΚΟΙ.

Λύεσθαι μὲ ὁπόταν τὸ στοιχεῖον ἑξάπυν ἦ· τὰ δὲ πρὸ τῦ λυτρῦ, κάρυα, καὶ στεφανοὶ ἔστωσαν. καθαχείσθω ὅπυ ἂν τύχοι ἕκαστος, ἀξίωμα, ἢ γένος, ἢ πλῆτος, ὀλίγον συντελείτω ἐς [b] προνομὴν. οἶνυ τῦ αὐτῦ πίνειν ἅπασιν. μηδ' ἔστω πρόφασις τῷ πλουσίῳ, ἢ στομάχυ ἢ κεφαλῆς ὀδύνη, ὡς μόνος δὶ αὐτὸ πίνειν τῦ χρείττονος. μοῖρα χρεῶν, καὶ ἴσον ἅπασιν· οἱ διάκονοι πρὸς χάριν μηδενὶ μηδέν. ἀλλὰ μηδὲ βραδυέτωσαν, μηδὲ [c] ὑπερπεμπέτωσαν, ἕως ἂν

[b] Προνομὴν] Προνομίαν *Pell.* [c] Παρατιμπέτωσαν] Παρατιμπάτωσαν *Fl.*

66. Ὀπόταν τὸ στοιχεῖον ἑξάπυν ᾖ] Τὴν λύσι τ ἀπὸ τῦ σώματος σκιογραφοῦσιν λόγυ τινὲς, ὕτω ἡδὺ αὐτὸν στοιχεῖον ἐκάλει. *K.*

giores plerumque esse pedes &c. II. Inventis solariis paullo operosioribus, de quorum aetate in primis copiosus est *Salmasius*, etiam illa pedum ratio fuit expeditior, & lineis quibusdam atque signis in ipsa machinatione sciotherica designata. Qualis in usu fuerit Palladii aetate, sub singulis mensibus operis sui ipse adnotavit; ac diserte admodum explicavit *Aldus* in praefatione ad scriptores R. R., quae in nostra editione locum octavum occupat. Haec qui cogitabit, non mirabitur, tempus coenae in locis comicorum, quibus a pedibus umbrae illam designant, fluctuare intra pedes VI. & XX. Quod si horis responderent pedes, sequeretur quod oppido absurdum est, alios quatuordecim horis maturius, vel serius aliis coenasse. Sed tempestatum anni, ipsorum praesertim gnomonum, diversitas, pedum discrimen vel majus admittit. Add. supra *Ὄνειρ.* c. 9. *J.M.G.*

70. Προνομὴν] I. e. *προπόσεως*. Vett. Codd. consulendi. *F.G.*

Προνομὴν] Mallem *προνομίαν prarogativam*, cum *Pell.* quam *προνομὴν*, *praedam*, *pabulationem*. *J.F.R.*

74. Μοῖρα] Videtur hic aliqua vox excidisse. *M. du S.*

76. Παρατιμπέτωσαν] Παρατιμπέτωσαν legisse videtur Interpres. Sed τὸ παρατιμπέτωσαν rectum est. Infra c. 22. καὶ μὴ τ ἐμφορεῖς τ ὄψων. &c. *F.G.*

Παρατιμπέτωσαν] Locus difficilior est. De ferculis est sermo, quae a servo circumferebantur, quo suam quisque ordine partem sumerent, in eo duplex, si dolo malo ageretur, fraus fieri poterat; una, si serius ad pauperem devenirent, altera, si ab eo festinantius sese proriperent. Utrique caveatur hac lege oportet. sed quo pacto efficies ut id ex verbis quae libri nostri hic exhibent, elicias? Si vulgatam scripturam sequaris, μὴ ὑπερπεμπέτωσαν, idem ferme erit, quod jam expressum est per μὴ βραδυέτωσαν. Et sic quidem cavetur ne cuiquam nimis diu faventes famuli fercula circumferentes adstent, quo fieret ut eis major quam caeteris aut portio aut delectus saltem esset. Eumque sensum verba sequentia admittunt, cum additur, ἕως ἂν αὐτὰς δοῦῃ, ὁπόσα χρὴ λαμβάνειν. Hoc enim valet, ὑπερπεμπέτω, *comitor*, *adsto*, &c. Vid. Ἔρως c. 72. Ἀφυτάσσω δὲ ἀξιῶ παρέδρευειν τι τ ἀναγκαίων, καὶ ὅ σε παρακίμψει ἐς τὸ λυπεῖν τῦ βίυ. Adde Εὐχ. c. 1. παρακίμψαι χειραγωγῶν. & Διαπ. c. 1. ubi ventus dicitur παρακίμπτειν τὰ πλοῖα. Rursus si *Fl.* Editionis scripturam perpendas, alia prorsus ratio ineunda tibi erit.

ἂν αὐτοῖς δοκῇ, ὁπόσα χρὴ ἀποφέρειν. μηδὲ τῷ μὲ μεγάλα, τῷ δὲ κομιδῇ μικρὰ ᾠδητιθέσθω· μηδὲ τῷ μὲ ὁ μηρὸς, τῷ δὲ ἡ γνάθος συὸς, ἀλλ' ἰσότης ὅτι πᾶσιν.

ac differant quae ferenda sunt. Neque huic magna, alii vero oppido parva apponuntor, neque uni femur, alteri vero maxilla suis: sed aequalitas esto in omnibus.

Οἰνοχόος ὀξὺ δεδορκέτω ἐκ τειωπῆς ἐς ἕκαστον, καὶ ἕλαπον ἐς τ' δεσπότιαν, καὶ ἐπ' ὀξύτερον ἐπακουέτω. καὶ κύλικες παντοῖαι, καὶ ἐξέστω παρέχειν ἥν τις ἐθέλῃ, Φιλοξησίαν. [a] πάντες πᾶσι προπινέτωσαν, ἢν ἐθέλωσι, προπιόντες τῷ πλησίον. μηδὲ ἐπάναγκες ἔστω πίνειν, ἢν τις μὴ δύνηται. εἰς τὸ [b] συμπόσιον μήτε ὀρχηστὴν, μήτε κιθαριστὴν αὐτοῖς ἄγειν ἄρτι μανθάνοντα [c] ἐξέστω. ἢν τις ἐθέλῃ, σκώμματος, [d] καὶ μέτρον ἔστω τὸ ἄλυπον ὅτι πᾶσι. [e] πεπαιζέτωσαν [f] ὅτι καρύοις· ἢν τις ἐπ' ἀργυρίῳ πεπαίζῃ, ἀσιτος ἐς τ' ὑστεραίαν ἔστω. καὶ μενέτω καὶ ἀπίτω ἕκαστος, ὁπόταν βούληται. ἐπὰν δὲ τοὺς οἰκέτας ὁ πλούσιος εὐωχῇ, ἀγωνιούντων καὶ οἱ φίλοι σὺν αὐτῷ. τοὺς νόμους τούτους ἕκαστον τ' πλουσίου ἐγγράψαντα ἐς χαλκῆν στήλην, ἔχειν ἐν μεσαιτάτῳ τ' αὐλῆς, καὶ ἀναγιγνώσκειν. καὶ εἰδέναι δεῖ ὅτι ἕως ἂν αὕτη ἡ στήλη μένῃ, ἤτε λιμὸς, ἤτε λοιμὸς, ἤτε πυρκαϊὰ, ἤτε ἄλλο χαλεπὸν

18. Pincerna acutum cernito *velut* de specula in unumquemque, & minus in dominum: & acutius etiam audito. Sunto varii generis calices. Jus esto propinare si quis velit, amicitiae poculum. Propinanto omnes omnibus si voluerint, etiam ante divitem. Neque necesse sit bibere, si quis non possit. Saltatorem aut citharistam tironem in convivium ne adducito. Dicti jocosi si quis velit jus esto: modus, quod nemini doleat. Super omnia alea de nucibus ludunto: si quis pecuniam luserit, postridie esurito. Maneat unusquisque & abeat quando lubitum ei fuerit. Si vero servos convivio excipiet dominus, etiam amici cum illo ministranto. Hasce leges unusquisque dives inscriptas in pila aerea, in media aula habeto, atque legito. Sciendum est, quam diu ea pila manserit, neque famem, neque pestilentiam, neque incendium, neque aliud quidquam mali in eam

a Πάντες] Sic Edd. omnes. Πίνητις *Gron.* b Συμπόσιον] *Fl.* punctum ponit post συμπ. c Ἐξέστω &c.] Varie haec & seqq. interpunguntur. Vid. nott. d Καὶ] Omittit *Fl.* e Πεπαιζέτωσαν] Πεπαισάτωσαν *Fl.* f Ἐπὶ καρύοις] An καρύοις; ut mox ἐπ' ἀργυρίῳ; vid. addenda. g Οὔτε λιμὸς] Omissa haec duo in *Fl.*

98. Μεσαιτάτῳ] Μέσῳ ἐ ὐψηλῷ. *G.*

ᾠδητίμωσαι enim non est *comitor*, &c. sed *rejicio, amando* &c. Vide locum ea de re apud Nostrum luculentum Ἑτ. Δ. XII. ubi meretrix amasio inter alia amoris sui signa hoc profert; οἶσθα ὅσους ἐφ' ἡμᾶς παρεπεμψάμην, &c. Μηδὲ ᾠδητιμήτωσαν itaque erit, *neve tam cito praetereunto*, & sic opponitur τῷ, μηδὲ βραδυνέτωσαν, non ut idem significans adjungatur. Tibi, Lector, rem in medio relinquo. Ego posteriori sententiae magis faveo. Confer autem locum hunc omnino cum iis quae N°. 22. invenies, & N°. 32. De ὁπόσα χρὴ ἀποφέρειν vid. Συμπ. c. 38. *M. du S.*

82. Καὶ ἐπ' ὀξύτερον] Legend. videtur, καὶ ἔτι ὀξύτερον ἀκουέτω· τὸ ἐπ' ὀξύτερον non placet. *F.G.*

85. Πάντες πᾶσι προπινέτωσαν, ἢν ἐθέλωσι, προπιόντες τῷ πλησίον.] An non scripsit auctor, πίνητις πᾶσι? Nam illud confusionem inducit. Sed videtur velle dare pauperibus privilegium, ut si velint, primi invadere possint calices, sed & remittere id possint. Utique πάντες non opponuntur πλησίον, quod huc requiri videtur. *F.G.*

Πίνητις] Cl. *Gronovii* conjecturam in textum recipere visum est, quamvis omnes libri Nostris πάντες habeant. *M. du S.*

Πάντες] *Gronovianum* πίνητις *Solan.* recepit. Nihil contra nitor; sine auctoritate tamen non audeo contextum immutare. *J. F. R.*

86. Προπιόντες] *Erasmus* videtur legisse προπίοντ', cum vertit: *ubi praebiberit dives.* Sed vix potest locum habere; nam si vel pauperibus, vel omnibus sine discrimine licet bibendo praeire, quomodo jam eodem spiritu addi poterit, divites praebibere debere? *J. F. R.*

Ibid. Ἐπάναγκες] Sic solent Graeci. Sic etiam usurpatur haec vox *Act.* XV. 28. *M. du S.*

89. Ἐξέ-

eam domum illis ingressurum. Sed siquando (quod quidem absit) destruatur, quid illis eventurum sit, abominamur.

ἐδὲν εἴσεισιν εἰς τ᾽ οἰκίαν αὐτοῖς. ἢν δέ ποτε (ὅπερ μὴ γένοιτο) καθαιρεθῇ, ἀποτρόπαιον ποιᾶ πεῖσον.

EPISTOLAE SATURNALES. ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΡΟΝΙΚΑΙ.

EGO SATURNO SALUTEM. ΕΓΩ ΚΡΟΝΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

19. EQuidem jam prius tibi literis demonstravi, quo loco essem, & ut prae paupertate in periculo versarer, ne solus sim expers ejus quam denunciasti solennitatis: adjeceram etiam, probe commemini, vehementer esse rationi adversum, alios nostrum opibus deliciisque adfluere, neque quidquam de his quae habent impertiri tenuioribus; alios autem enecari fame: idque instantibus Saturnalibus. Quando quidem vero nihil mihi tum rescripsisti; faciendum putavi, ut iterum de iisdem rebus te admonerem. Decebat enim te, Saturne optime, sublata *prius* illa inaequalitate, bonis in medio omnium positis, deinde imperare dies festos. Ut vero nunc habemus, formica *aliquis est*, aut came-

Ἐγεγράφειν μὲ ἤδη σοι ᾗ πρότερον, δηλῶν ἐν οἷς εἴην, ᾗ ὡς ἐγὼ πενίας κινδυνεύοιμι μόνῳ ἄμοιρῳ εἶναι τ᾽ ἑορτῆς, ἣν ἐπήγγελκας, ἔτι ᾗ τοῦτο προσθεὶς (μέμνημαι γάρ) ἀλογώτατον εἶναι, τοὺς μὲ ἡμᾶς ἐνθρυπτεῖν, καὶ τρυφᾶν, τ᾽ κοινωνοῦντας ὧν ἔχουσι τοῖς πενεστέροις, τοὺς δὲ λιμῷ ἀφανιζομένους· ᾗ ταῦτα, Κρονίων ἐνεστώτων. ἐπεὶ δέ μοι τότε οὐδὲν ἀντεπέστειλας, ἡγησάμην δεῖν αὖθις ἀναμνῆσαί σε τ᾽ αὐτῶν. ἐχρῆν γάρ σε, ὦ ἄριστε Κρόνε, τὸ ἄνισον τοῦτο ἀφελόντα, ᾗ τὰ ἀγαθὰ εἰς τὸ μέσον ἅπασιν καταθέντα, ἐπειτα κελεύειν ἑορτάζειν. [a] ὡς δὲ νῦν ἔχομεν, μύρμηξ [b] ἢ κάμη-

[a] Ὡς δὲ] Sic *Fl. Ald. J. H. Bl. P.* Ὡς ᾗ *S.* [b] Ἢ] Ita, ut *Jensius* voluit, est in *Fl.* L. & *Coll.* at reliquae ἡ habebant.

19. * Μύρμηξ ἢ κάμηλος] Ἐπὶ τ᾽ μικροῖς μεγαλαυχομένων ἡ παροιμία. *V.*

* Μύρμηξ ἢ] In Edit. haec ad verba ὡς δὲ νῦν ἔχομεν relata legebantur, quod tamen & sic in V. fuisse suspicor, quum varietatem non adnotarit Noster. *J. F. R.*

89. Ἐξέτω] An sic legend. σκώπτειν ἐξέτω, ἤν τις ἐθέλῃ, ᾗ σκώμματος μέτρον ἔτω τὸ ἄλυπον. *F. G.*

Ἐξέτω] *Fl.* sic dividit: Μήτε ὀρχήσην μήτε κιθαρίσην αὐτοὺς ἄγειν. ἄρτι μανθάνοσιν ἐξέτω, ἤν τις ἐθέλῃ, σκώμματος μέτρον ἔτω. τὸ ἄλυπον ἐπὶ πᾶσι πεπτευέσθωσαν &c. *Bl.* vero: εἰς τὸ συμπόσιον μήτε ὀρχήσην μήτε κιθαρίσην αὐτοὺς ἄγειν ἄρτι μανθάνοσιν ἐξέτω, ἤν τις ἐθέλῃ. σκώμματος ἓ μέτρον ἔτω, τὸ ἄλυπον, ἐπὶ πᾶσι πεπτευέσθωσαν &c. *Junt.* autem sic: εἰς τὸ συμπόσιον. μήτε ὀρχήσην, μήτε κιθαρίσην αὐτοὺς ἄγειν ἄρτι μανθάνοσιν. ἐξέτω, ἤν τις ἐθέλῃ, σκώμματος. ᾗ μέτρον ἔτω τὸ ἄλυπον, cum qua *Par.* fere consentit. *Solanus* distinctionem *Juntinae* mutavit. *Gesnerus* aliter: hunc igitur quantum possumus sequemur, ut Latinis Graeca respondeant. *J. F. R.*

1. Οὔτε λοιμὸς] Obversabatur menti scribentis haec Luciani Amuletum Alexandri, de quo legisti illic c. 36. *M. du S.*

7. Ἐν οἷς εἴην] Recte vertitur: *in quo statu essem. Diod. Sicul.* XIV. c. 48. f. Καὶ τὰ μὲ περὶ Διονύσιον οὐ τούτοις ἦν. Iterum ib. c. 71. f. ac frequenter alibi. Et ita in *Epist. ad Philip.* IV. 11. ἐμαθον, οἷς εἰμι αὐτάρκης εἶναι. Ubi *L. Bos* & haec Luciani verba addit. Noster supra *Peregr.* c. 16. οὐ ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν. *J. F. R.*

16. Τὸ ἄνισον τοῦτο ἀφελ.] Spectavit hanc æquationem Plato, & ante eum Lycurgus instituit. *Cic.* L. III. offic. *G. C.*

19. Ὡς ἓ νῦν] Legendum fors. ὡς ᾗ νῦν. Edit. *Basil.* ὡς δὲ habet. *F. G.* Adsentirer, si libri addicerent.

μηλ@ , ὡς ἡ παροιμία φησί. μᾶλλον δὲ τραγικὸν ὑποκριτὴν ἐνόησον, ἑτέρῳ μὲν τοῖν ποδοῖν ἐφ' ὑψηλῆ βεβηκότα, [a] οἷόν εἰσιν οἱ τραγικοὶ ἐμβάται· ὁ δ' ἕτερος ἀνυπόδετος ἕστω. εἰ τοίνυν βαδίζοι ἔτως ἔχων, ὁρᾷς ὅτι ἀναγκαῖον αὐτῷ, ἄρτι μὲν ὑψηλῷ, ἄρτι δὲ ταπεινῷ γενέσθαι, καθ' ὁπότερον ἂν πόδα προβαίνῃ; τοσοῦτον καὶ τῷ βίῳ ἡμῶν τὸ ἄνισον. καὶ οἱ μὲν ὑποδησάμενοι [b] ἐμβάτας, τῆς τύχης χορηγούσης, ἐντραγῳδοῦσιν ἡμῖν· οἱ πολλοὶ δὲ ἡμεῖς καμαὶ βαδίζομεν, δυνάμενοι ἂν, εὖ ἴσθι, μὴ χεῖρον αὐτῶν ὑποκρίνεσθαι, καὶ βαδίζειν, εἴ τις καὶ ἡμᾶς ἐνεσκεύασε πλουσίως ἐκείνοις.

Καίτοι ἀκούω τῶν ποιητῶν λεγόντων, ὡς τὸ παλαιὸν, ὅτε τοιαῦτα ἦν τοῖς ἀνθρώποις τὰ πράγματα, σῦς ἔτι μοναρχοῦντος. ἀλλ' ἡ μὲν γῆ ἄσπορος καὶ ἀνήροτος ἔφερεν αὐτοῖς τὰ ἀγαθὰ, δεῖπνον ἕτοιμον ἑκάστῳ εἰς κόρον· πόλαμοι δὲ, οἱ μὲν οἴνου, οἱ δὲ γάλακτος, εἰσὶ δὲ οἳ καὶ μέλιτος ἔρρεον. τὸ δὲ μέγιστον,

lus, ut est in proverbio. Quin tu tragicum mihi actorem cogita, altero quidem pede alte calceatum, quales sunt cothurni tragici: alter vero *ejus* pes discalceatus sit. Si jam eo habitu ingrediatur, vides necesse illi esse, ut modo excelsus sit, modo humilis, prout hoc vel illo pede procedat. Tanta etiam est in vita nostra inaequalitas. Alii induti cothurnis a fortuna suppeditatis, tragico nos fastu conculcant. Nos autem vulgus pedibus & humi ingredimur, qui possemus, bene noris, non deterius illis agere, & gradum grandire, si quis nos etiam similiter atque illos instruat.

20. Quamquam audio poëtas dicere, olim non sic fuisse res hominum, te adhuc rerum potiente: sed tellurem sine semine atque aratro genuisse ipsis bona, paratas unicuique ad satietatem usque epulas. Fluvios autem vino partim, partim lacte fluxisse: fuisse etiam, qui melle. Quod vero ma-

a Οἷον] Sic *Fl. Ald. Fr. B1. & 2. H. P. S.* Οἷά εἰσιν *J. & V2.* b Ἐμβάτας] Edd. comma ante h. v. habent quod sustulit *Solan.* Sed innumera & ego sustuli, quod ubique monere, supervacuum.

23. Ἐμβάται] Τὰ ξύλα ἃ ὑποβάλλουσιν ὑπὸ τοὺς πόδας, ὑφ' οἷς φασὶ μακρότεροι. *V.*

Potest tamen vel sine iis ita legi, quia persacilis est in hisce & solemnis permutatio, & sine necessitate etiam mox bis δὲ rursum consequitur; verumtamen, cum usitatissimum sit Nostro, in narrando sic δὲ connectere, nil audeo mutare. Sic infra c. 23. ἐφ' ὧν δὲ, εἰ δὲ — ἡμεῖς δὲ. Deinde ibid. τὰ νῦν δὲ — τὸ νῦν δὲ — μᾶλλον δὲ. Et singulis fere Dialogis. *J.F.R.*

Ὡς ἐ τῶν ἔχομεν, μύρμηξ ἡ κάμηλ@, ὡς ἡ παροιμία φησί. &c.] Queritur hic Pauper, quod tam male divisa sint inter homines bona, ut, dum alii opibus affluunt, alii omnino careant: rem autem hanc ita esse comparatam, ac si quis altero pede cothurnatus, altero plane non calceatus, nunc valde procerus, nunc humillimus videatur. Ad id utitur proverbio μύρμηξ ἡ κάμηλ@. sic namque in omnibus editionibus legitur, nec aliter ab paroemiographis adduci istud video, & quidem ex hoc Luciani loco. Ego vero nullus dubito, quin proverbium genuinum sit, Μύρμηξ ἢ κάμηλ@, atque ita demum recte potest proverbialiter adhiberi de rebus maxime inaequalibus. Quae enim ἀνισότερα, quam formica & camelus? Id ergo Lucianus noster, sive Pauper, ait, Si universum humanum genus respicias, & in eo pauperes ac divites, videre te vel μύρμηκας, vel καμήλους, putes: tanta est inter universos conditionis & fortunarum inaequalitas. *J.F.*

Ibid. Μύρμηξ ἡ κάμηλ@] Dicitur hoc proverbium de vehementer inaequalibus. *G.C.*

Ibid. Ἢ] Cl. *Fensii* emendationem confirmant *L. Coll.* & *Fl.* In reliquis impressis prave legitur ἡ. *M. du S.*

Μύρμηξ ἡ κάμηλ@] Plus certe salis inest, si jam cum Cl. *Fensio* ἢ legis. Immo quum comparatio instituitur inter inaequalia, ἢ requiritur, ut sensus sit, *modo formica, modo camelus*; & sic plane respondebit sequenti, *modo excelsus, modo humilis.* Quare ἢ vel invitis Codd. & Edd. recepissem. Sed quum tres libros habeamus ita exhibentes, tanto magis certissimae *Fensii* conjecturae obsecundandum; quae eo melior, si nullam vidit Edd. sic habere; nam *Fl.* omnino habet illud ἢ, quam non videtur inspexisse, quum tamen alibi consuluerit. *J.F.R.*

22. Οἷοί] Sic recte *Ven. 2.* ut N°. 24. ne te longius amandem. In reliquis Impressis οἷον. *M. du S.*

Οἷόν εἰσιν οἱ τραγικοὶ ἐμβάται] Nondum recipio *Ve-*

maximum ; illos ipsos homines ajunt fuisse aureos , paupertatem vero nec omnino ad illos accessisse. At nos contra ea ipsi quidem vix plumbum videamur merito , aut si quid illo vilius : victus autem cum labore plerisque contingit : caeterum paupertas , & consilii inopia , & desperatio , & illud *hei mihi !* & , *unde nanciscar ?* & , *heu fortunam !* talia apud nos quidem pauperes plurima. Ac minus ea indigne , bene noris , ferremus , nisi divites in tanta esse felicitate videremus : qui tantum cum aurum atque argentum incluserint , vestes autem quot ? habeant , mancipiaque & currus , & vicos totos , & agros , & magnam quidem vim singulorum possideant ; tantum abest ut eorum quidquam nobis impertiant , ut neque adspicere de plebe homines dignentur.

αὐτὺς ἐκείνυς φασὶ τὺς ἀνθρώπυς χρυσῆς εἶναι , πενίαν δὲ μηδὲ τὸ παράπαν αὐτοῖς πλησιάζειν. ἡμεῖς δὲ αὐτοὶ μὲ ὐδὲ μόλιβδον ἂν εἰκότως δοκοίημεν , ἀλλ' εἴτι χεὶ [c] τύτυ ἀτιμότερον· ἡ τροφὴ δὲ μὲ πόνων τοῖς πλείστοις , ἡ πενία δὲ , ἡ ἀπορία , ἡ ἀμηχανία , ἡ τὸ , οἴμοι , ἡ τὸ , πόθεν ἄν μοι γένοιτο , ἡ , ὦ τ' τύχης , πολλὰ τοιαῦτα πᾶσι [d] γῆν ἡμῖν τοῖς πένησι· ἡ ἧττον ἂν , εὖ ἴσθι , ἠνιώμεθα ἂν ἐπ' αὐτοῖς , εἰ μὴ τὺς πλυσίυς ἑωρῶμεν τοσαύτη εὐδαιμονίᾳ συνόντας , οἳ τοσῦτον μὲ χρυσὸν , τοσῦτον δὲ ἄργυρον ἐγκλεισάμενοι , ἐσθῆτας δὲ ὅσας [e] ἔχοιεν , ἀνδράποδα δὲ , ἡ ζεύγη , ἡ συνοικίας , ἡ ἀγρὺς· πάμπολλα δὲ ταῦτα ἕκαστα κεκλημένοι , ὐχ ὅπως [e] ὐ μετέδοσαν ἡμῖν πόλε αὐτῆς , ἀλλ' ὐδὲ προσβλέπειν τὺς πολλὺς ἀξιῦσι.

21. Ista nos praesertim , Saturne , angunt , & intolerabile arbitramur ; istum quidem jacentem in purpura tot in bonis

Ταῦτα ἡμᾶς μάλιστα ἀποπίγει , ὦ Κρόνε , ἡ ἀφόρητον ἡγύμεθα τὸ πρᾶγμα· τ' μὲ ἐφ' ἁλυργίδων κατακείμενον , τοσύτοις ἀγαθοῖς

c Τύτυ] Τύτων *P.* At prius recte *Fl. J.* ac cett. d Γῆν] Nihil variet. inveniri addidit *Solan.* e Οἳ] Omittit negationem *Fl.*

62. Ἐφ' ἁλυργίδων] Πορφυρῶν χλαμύδων. *V.*

Venetarum οἷοί ἐσιν , licet τραγικοὶ sequatur. Supra *Jov. Conf.* c. 18. med. οἷον ἀνδροφόνυς. Sed nemo dubitat, quin adverbii vice saepissime fungatur. Verum quia infra c. 24. οἷοί ἐσιν omnes praeferunt , possit & hic ita legi. *Solan.* ἰμβάδις corrigit : ego nondum ; nam & mox rursus ὑποδησάμενοι ἰμβάτας. Conf. supra *Adv. Indoct.* c. 6. f. Et *Jov. Trag.* c. 41. ubi tamen male in textu operae dedere τὺς ἰμβάδας pro ἰμβάτας , & ibid. in nota ad Schol. male οἱ ἰμβάται, pro οἱ. *J.F.R.*

24. Ἀνυπόδητ@] Sic hic omnes libri Nostri. Vid. *Or.* c. 16. *M.du S.* Sed ἀνυπόδητ@ *Lys.* p. m. 511. *J.F.R.*

36. Οὐ τοιαῦτα &c.] *Hesiod.* Ἔργ. 116. *M.du S.*

38. Ἄσπερ@ &c.] *Hom.* Od. I. 109. *M.du S.* Sed alia & ibi constructione *Homerus* , nempe ὥσπαρθα ἐ ἀνήρ ἅπαντα φύεται. At solere Nostrum haec mutare, vid. supra ad c. 7. Et φύω ita recte transitive construitur. *Long. Past.* III. p. 103. Ed. *Moll.* τῦτο τὸ μᾶλον ἴφυσαν ὦραι. Noster supra *Icarom.* c. 28. φύει πώγωνα , *alit barbam.* Et ipse *Hom.* Odyss. H. 119. Ζέφυρὸς πνείσας τὰ μ φύει , *Zephyrus spirans haec crescere facit.* *J.F.R.*

42. Χρυσῆς εἶναι] *Hesiod.* Ἔργ. 109. Primo observa εἶναι do praeterito hic usurpari. Deinde memento, quid ad cap. 7. notatum sit. *M.du S.*

46. Τύτυ] Ed. *P.* mutavit hanc vocem fecitque τύτων. *M.du S.*

50. Παρὰ γοῦν] Forsan γε maluit *Solan.* Sed satis potest vulgatum stare , pro *certe quidem* acceptum, quo sensu frequenter, poni satis docuit *Budd.* in Commentt. p. 475. Conf. mox c. seq. ἄρτιον γοῦν. *J.F.R.*

54. Ὅσας ἔχοιες] An τόσας ; pro τοσαύτας. Vett. Codd. inspiciendi. *F.G.* Nil varietatis invenio. Nec desidero ; nam ὅσας interrogative acceptum belle se habet , sive exclamantis more malis , parum refert, prorsus ut in *Dial. Mort.* II. fin. ὅσυ μ ἐγὼ χρυσοῦ Σ. ὅσης δ' ἐγὼ τρυφῆς. Neque ὅσας hic nectendum cum praemisso τοσοῦτον, quasi *tantum , quantum* significaret, ut saepe solet ; idque *Gujetum* in errorem induxit, quod minus mirarer, si ὅσον legeretur; at quum ipse casus ac numerus diversus separationem indicaret, facilis erat distinctio. *J.F.R.*

55. Συνοικίας] *Insulas. F.G.* Bene. At supra, *vicos* voluit Idem. Me ibi non refragante, quod illic parum interfit. *J.F.R.*

δοῖς ἐντρυφᾶν ἐρυγγάνοντα, καὶ ὑπὸ τῶν συνόντων εὐδαιμονιζόμενον, ἀεὶ ἑορτάζοντα. ἐμὲ δὲ, καὶ τοὺς ὁμοίους, ὀνειροπολεῖν, εἰ ποθεν ὀβολοὶ τέσσαρες γένοιντο, ὡς ἔχοιμεν ἄρτων γῆν ἢ ἀλφίτων ἐμπεπλησμένοι καθεύδειν, κάρδαμον, ἢ θύμον, ἢ κρόμμυον ὀπτρώγοντες. ἢ τοίνυν ταῦτα, ὦ Κρόνε, ἀλλάττειν, καὶ μεταποιεῖν ἐς τὸ ἰσοδίαιτον, ἢ τὸ ὕψαλον, αὐτός γε ἐκείνοις κελεύειν τοῖς πλουσίοις, μὴ μόνοις ἀπολαύειν τῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ ἀπὸ μεδίμνων τοσούτων, χρυσίου χοίνικά γε [a] ἡμῖν πάντων καλασκεδάσαι. ἀπὸ δὲ ἱματίων, ὅσα καὶ ὑπὸ σητῶν διαφθαρέντα, οὐκ ἂν αὐτοὺς ἀνιάσειε· ταῦτα γὰρ πάντως ἀπολλύμενα, καὶ ὑπὸ τοῦ χρόνου διαφθαρησόμενα, ἡμῖν δοῦναι παιδαλέας μᾶλλον, ἢ ἐν ταῖς κοιτίσι, καὶ κίστοις, εὐρῶτι πολλῷ καλασαπῆναι.

delicias agere ructantem, & beatum praedicari a familiaribus, perpetuosque dies festos agere: me vero ac mei similes hoc ipsum per quietem etiam & in somnis curare, unde quatuor confiant oboli, ut pane certe aut pulte oppleti, adhibito nasturtii aut porri aut cepae obsonio, ire cubitum queamus. Aut igitur haec immuta, Saturne, & reduc ad aequalitatem, aut, quod extremum est, ipsis illis divitibus impera, ne soli fruantur bonis illis, sed de tot modiis auri choenicem certe in nos omnes spargant: de vestitu autem tantum, quantum a tineis si corrodatur, aegre non ferant; haec ergo omnino peritura, & corrumpenda a tempore, nobis uti dent induenda potius, quam in arcis ac cistis multo situ compu-

Καὶ μὴν καὶ δειπνίζειν ἕκαστον, ἄρτι μὲν τέσσαρας, ἄρτι δὲ πέντε τῶν πενήτων παραλαμβάνοντας· μὴ μύστοι ἐς τὸν νῦν τρόπον τῶν δείπνων, ἀλλ' ἐς τὸ δημοτικώτερον, ὡς ἴσης μετέχειν ἅπαντας, καὶ μὴ τῶν μὲν ἐμφορεῖας τῶν ὄψων, καὶ τῶν οἰκέτην θερμύνειν ἑστῶτα, ἕως ἂν ἀπαγορεύσῃ ἐσθίων· ἐφ' ἡμᾶς δὲ ἐλθόντα, ἔτι παρασκευαζομένων

22. Verum etiam coena excipere illos *jube* assumtos modo quatuor, modo quinque pauperum, non tamen praesenti modo coenarum, sed populari magis ratione, ut ex aequo participes sint universi; nec alter quidem obsoniis se ingurgitet, manente servo atque adstante, donec ille edere non amplius possit; ad nos vero cum venerit *idem*

[a] Ἡμῶν πάντων] Sic omnes.

73. (1) Χοίνικα] Εἶδος μέτρου. *V.*
75. Σητῶν] Σκωλήκων. *V.*
79. Κοιτίσι καὶ κίστοις] Κίστη καὶ κίστις, θήκη, ἀγγεῖον ἐν ᾧ τὰ βρώματα κεῖται, (2) ἢ ἱμάτια τινά. τὸ τ' αὐτὸ τῇ θ. κίστῃ γάρ . . . οἱ δὲ τετραγώνους κίστας ἐτεκτήναντο πρὸς (3) ἀνδρῶν ὑποδοχήν. *V.*

(1) Χοίνικα] Σχοίνον edita ridicule.
(2) Ἢ] Emendatio *Solani* pro vulgato καὶ, quam secutus sum, etsi non addit unde habeat. *J. F. R.*
(3) Ἀνδρῶν] Sic etiam V.

68. Θύμον] *Cepam agrestem, bulbum.* *F. G.*
Ibid. Ἐπιτρώγοντες] Ἐπιτράγοντες forsan. *F. G.* Non capio cur derivatum a τρώγω *comedo*, *adrodo* hic sit mutandum. *J. F. R.*
74. Ἡμῶν πάντων] Ἡμῖν πᾶσι requireretur. Sed hoc longius a scriptura abit, nec verosimile est in structura tam vulgari omnes pariter aberrasse. Quare ἡμῶν πάντων absolute accipiendum. Vid. supra c. 9. vers. ult. *J. F. R.*
79. Ἐν ταῖς κοιτίσι, καὶ κίστοις] Cave vertas κοιτίσι, *cubilibus*: sunt enim *arculae*, in quibus mundus muliebris, corporis ornamenta, vestesque pretiosiores recondi solebant. *Hesych.* Κοιτὶς, ἡ μικροτέρα κίστη, ἐν ᾗ γυναικεῖος κόσμος ἀποτίθετο. Adde etiam *Pollucem* X. 31. *L. BOS.*
97. Ἡμῶν] L. & *Fl.* recte. In reliquis impressis ὑμῶν. quamvis in versione sit *nostrum*. quam supine! *M. du S.*
13. Τὸ τάριχος εἰς τὴν φακὴν] Non minus enim hoc absurdum, quam τὸ ἐπὶ τῇ φακῇ μῦρον, quo proverbio usum *Varronem* in Satira docet *Gellius* 13, 28. & usus est *Cicero* ad Att. I, 19. de rerum hominumque copulatione absurda. In ἀναισθήτου charactere apud *Theophrastum* est φακῇ ἥψων δὶς ἅλας εἰς τὴν χύτραν ἐμβάλλων ἄφρα-

idem ſervus, adhuc parantibus nobis manum injicere, praetereat, oſtenſa modo patina, aut quantum eſt placentae reliquum; neque ut illato porco carptor hero quidem apponat dimidium ipſum cum capite, reliquis vero involuta oſſa offerat. Praecipere porro *illos jube* pocillatoribus, ne expectent dum ſepties bibere unusquisque noſtrum poſtulaverit; ſed cum ſemel juſſerit, infundere ſtatim, & tradere, non minus quam hero, magnum plenumque calicem. Vinum vero ipſum convivis omnibus unum idemque eſſe *impera*; ubi enim ſcriptam eſſe illam legem, ut alter vino odorato inebrietur, mihi autem a muſto rumpatur venter?

23. Haec ſi correxeris, Saturne, tum demum ut vita vita ſit, & feſti dies ſint feſti, effeceris. Sin minus, feſtos illi dies obeant: nos vero ſedebimus vota facientes, ut, cum e balneo redeant, puer everſam illis fregerit amphoram; coquus autem nidore jus corruperit, & aliud agens piſculentam muriam infuderit lenticulae; ut irrepens canis totum farcimen, occupatis alia

ὡς [b] ὑπιβάλοιμεν τ χεῖρα, ϖδραμείεθαι, δείξαντα μόνον τ λοπάδα, ἢ ὅσον ἐξ τῦ ϖλακοῦντος τὸ λοιπόν· μηδὲ ἐσκομιδέντος συὸς, ἀφανέμοντα, τῷ μὲ δεσπότῃ ϖδατιθέναι τὸ ἡμίτομον ὅλον σὺν τῇ κεφαλῇ, τοῖς δὲ ἄλλοις ὀστᾶ φέρειν ἐγκεκαλυμμένα. ϖροειπεῖν δὲ χ τοῖς οἰνοχόοις μὴ ϖεριμένειν, ἕως᾽ ἂν ἑπτάκις αἰτήσῃ ϖιεῖν [c] ἕκαστος, ἀλλὰ ἓν ἅπαξ κελεύσῃ, αὐτίκα ἐγχέαι, χ ἀναδοῦναι μεγάλην κύλικα ἐμπλησαμένους, ὥσϖερ τῷ δεσπότῃ. Ιχ τ οἶνον δὲ αὐτὸν ϖᾶσι τοῖς συμπόταις ἕνα χ τ αὐτὸν εἶναι· ἤ ϖου γ᾽ γεγράφθαι τοῦτον τ νόμον, τ μὲ ἀνθοσμίου μεθύσκεσθαι, ἐμοὶ δὲ [d] ὑϖὸ τῦ γλεύκους ἀφρήγνυσθαι τ γαστέρα;

Ἦν ταῦτα ἐπανορθώσῃς, χ μεταχοσμήσῃς, ὦ Κρόνε, βίον μὲ τ βίον, ἑορτὴν δὲ τ ἑορτὴν ἔσῃ ϖεποιηκώς· εἰ δὲ μὴ, ἐκεῖνοι μὲ ἑορταζόντων· ἡμεῖς δὲ καθεδούμεθα, εὐχόμενοι, ἐπειδὰν λουσάμενοι ἥκωσι, τ ϖαῖδα μὲ αὐτοῖς ἀνατρέψαντα τ ἀμφορέα, κατάξαι· τ μάγειρον δὲ τ ζωμὸν χνιοῦσαι, χ ὑπιλαθόμενον, τὸ τάριχος μὲ ἐς τ φακὴν ἐμβαλεῖν τῶν ἰχθύων· τ κύνα δὲ [e] ϖαρεισπεσοῦσαν τόν τε [f] ἀλλάντα ὅλον καλα-

b Ἐπιβάλοιμεν] Ἐπιβάλλοιμεν *Schol.* At vulgatum tenet *Fl. Fr. J. P.* & *Coll.* cum cett. *c* Ἡμῶν] Recte ſic *Fl. P.* & L. Ὑμῶν male *J. H. Ald. Va. Fr. Bi. S.* *d* Ὑπὸ] Recte Edd. Ἀπὸ *Schol.* *e* Παρεισπεσοῦσαν] Sic & *Fl.* cum *J. P.* &c. *f* Ἀλλάντα] Lege ἀλλᾶντα. *Schol.* ἄλλαντα.

89. (4) Παραμοίζεσθαι] Γράφεται (5) ἐπιβάλοιμεν, τῇ λοπάδι δηλονότι, ἢ τῷ πίνακι. *V.*

3. Ἀνθοσμίᾳ] Εὐόσμῳ οἴνῳ, (6) χ ἡδίονι. *V.*

4. Ἀπὸ τῦ γλεύκους ἀφρήγνυσθαι] Ἀποσάλαγμα φ σαφυλῆς πρὶν πατηθῆ. *V.*

15. Τὸν δὲ ἄλλαντα] Ἄλλας δὲ (7) ἐντίμῳ ἐσκευασμένην χ ἀλλαντοπάλης ὁ ταῦτα πωλῶν. *V.*

(4) Παραμοίζεσθαι] Τῇ λοπάδι παραμοίζεσθαι editum ante. Delevit priora *M. du S.*

(5) Ἐπιβάλοιμεν] Ita dedit *Solan.* (pro vulgato ἐπιβάλλοιμεν) adſcripſitque: ſic etiam C. Locus eſt ex aliquo Scriptore deſumptus.

(6) Καὶ ἡδίονι] Haec verba in Edd. omiſſa, inſerta ex V.

(7) Ἐντίμῳ] Reſtitutum ex Cod. Vulgatum ἔντερον ἐσκευασμένον, miſere. *J. F. R.*

ϖάσασθαι. Communis ergo valde cibus lenticula. *J. M. G.*

14. Τῶν ἰχθύων] Hoc gloſſema videtur. *F. G.*

15. Παρεισπεσοῦσαν] Hic certe nolim παρεισπαίσασαν reponere, quod alii vellent, qui ἐπεισπίσας ubique in ἐπεισπαίσας mutant. Vid. ſupra *Dial. Meretr.* XV. N°. 66. Adde *Died. Sic.* IV. p. 256. παρεισπεσὼν ἐντὸς τ ϖολῶν. Eumdem XII. c. 43. a. m. παρεισπέσειν εἰς τὸ χωρίον. Et XIV. c. 51. p. 683. παρεισπεσόντες γὰρ ἐντὸς τῦ τείχους, χ δικοῦντες ἤδη κυριεύειν. Item c. 53. παρεισπέσειν εἰς τὴν ϖόλιν. Ac perſaepe alibi. Quin & alia compoſita a πίπτω *invadendi, irruendi* poteſtate invenias iis in temporibus collocata, quae a ϖαίω corrupta dici nequeant, ut ap. *Herodian.* III. 4. 9.

χαλαφαγεῖν, καὶ τ' ἄλλα τὰ ὀψοποιῶν ἐχόντων, καὶ τῶ πλακοῦντος τὸ ἥμισυ. Τὰ δὲ, καὶ τ ἔλαφον, καὶ τὰ δελφάκια μελαξὺ ὀπτώμενα, τὸ ὅμοιον ποιεῖν, ὅσῳ Ὅμηρος καὶ τὰ ἡλίου βοῶν φησι· μᾶλλον δὲ μὴ ἕρπειν μόνον, ἀλλ' ἀναπηδήσαντα φεύγειν εἰς τὸ ὄρος αὐτοῖς ὀβελοῖς· καὶ τὰς ὄρνιθας δὲ τὰς πάχειας, καίτοι ἀπτέρους ἤδη ὄσας, καὶ ἐσκευασμένας, [a] ἀναπταμένας οἴχεσθαι καὶ [b] ταύτας, ὡς μὴ μόνοι ἀπολαύοιεν αὐτοῦ.

in re coquis, dimidiamque placentam devoraverit. Aper vero atque cervus, & porcelli, dum assantur, simile uti faciant ei, quod de Solis bubus narrat Homerus: quin non repant modo, sed exsilientes in montem ipsis cum verubus aufugiant: gallinae autem saginatae, licet vulsis jam pennis apparatae, evolantes ipsae quoque discedant, ne soli illis fruantur.

Ὁ δὴ μάλιστα αὐτὸς ἀνιάσειε, τὸ μὴ χρυσίον μύρμηκάς τινας, οἵους τοὺς Ἰνδικοὺς, ἀνορύττοντας ἐκ τῶν θησαυρῶν, ἐκφέρειν νύκτωρ ἐς τὸ δημόσιον. Καὶ ἐσθῆτα δέ οἱ ὀλιγωρίᾳ τῶν ὀπαδῶν κοσκινηδὸν διατετρυπᾶσθαι ὑπὸ τῶν βελτίστων μυῶν, ὡς σαγήνης δυνευούσης μηδὲν διαφέρειν. παῖδας δὲ αὐτοῦ τοὺς ὡραίους, καὶ κομήτας, οὓς Ὑακίνθους, ἢ Ἀχιλλέας, ἢ Ναρκίσσους ὀνομάζουσι, μελαξὺ ὀρέγοντας σφίσι τὸ ἔκπωμα, φαλακροὺς γίγνεσθαι, [c] συρρεούσης τὴν κόμης, καὶ πώγωνα φύειν ὀξύν, [d] οἷοί εἰσιν ἐν ταῖς κωμῳδίαις οἱ σφηνοπώγωνες, καὶ πᾶσι τοῖς χροτάφοις πάνυ λάσιον, καὶ κάρτα [e] ἐκ-

24. Quod vero in primis molestum iis fuerit, ut formicae, quales sunt illae Indicae, effossos thesauros noctu in publicum efferant: atque ut vestis eis ob negligentiam curatorum cribri instar perforata sit ab optimis muribus, ne quid a reti thunnis capiendis differant: atque ut pueri illorum pulchri & comati, quos Hyacinthos vel Achilles, vel Narcissos appellant, dum poculum illis porrigunt, coma defluente calvescant, & barba crescat iis acuta, quales sunt in comoediis illi cuneobarbi, atque in ipsis temporibus plane hirsuta, vehementerque

a Ἀναπταμένας] Ἀνεπταμένους *Fl.* b Ταύτας] Bene *P. H. Fl. J.* &c. Ταύταις male *S.* c Ὑποῤῥεούσης] Ex emend. *Solani.* Ἐπιῤῥεούσης Edd. hac priores. d Οἷοι] Sic jam omnes. Quum ante c. 19. οἵους εἰσὶν haberent. e Ἐκκεντοῦν] Ἐκκεντοῦντα *Fl.*

18. Τὰ δελφάκια] Μικροὺς χοίρους. *G.*

39. Οἱ σφηνοπώγωνες] Σφηνοπώγωνες οἱ κωμῳδίας δύο εἰσὶ, ὁ μὲν ἐλεύθερος ἀναφαλαντίας ὀφρῦς ἀνεσπασμένος, ὀξυγώνιος· ὁ δὲ οἰκέτης ἀκμάζει καὶ ὄγκον ἔχει ὀψηλὸν ἐπλατὺν κοιλανόμυον καὶ ἀξιφορῆ, ξανθὸς, τραχὺς, ἐμῤῥέπων ὀρθὸν ἀγγέλῳ. *V.*

παρορμώντων ἐκατέρωθεν τὰ τρίλιγα· προθυμίας δὲ πάσης ἐνέπιπτον, ὡς — τελευταίας ἐκείνης μάχης. *Ælian.* V. H. XII. 23. f. ὅπλα λαμβάνουσιν ἐμπίπτουσι τοῖς κύμασι. *irruunt, insiliunt in fluctus*, armisque contra eos pugnant. Ne repetam quae ex *Diog. Laërt.* & *Herod.* dedi ad *Meretr.* l. d. Unde & intactum maneat Nostri *Tim.* c. 33. ὁ δὲ ἐμπεσὼν ἀθρόος ἐς ἐμὲ. *ille irruens.* &c. nec plura ex eodem congeram. Cum & *Long. Past.* a. 78. λύκος ἐμπεσὼν *lupus in oves irruens* dicatur, ut jam notavi ad *Tox.* c. 28. Etsi frequentius in mitiorem partem, de fortuito casu, ut *Asin.* c. 20. ἐμπεσοῦσα εἰς τὰ ῥόδα, aliaque quae obiter ibid. indicavi, quia obvium. Addo *Diod. Sic.* XII. c. 24. f. μὴ τῶν ἄλλων νυκτὸς εἰς τὸν Τάμβιν εἰσπεσόντων. Ubi rursus pro hostili invasione. *J. F. R.*

19. Ὅμηρος — φησι] Od. M. 395. *M. du S.*

20. Περὶ τῶν ἡλίου βοῶν] Interfectorum a sociis Ulyssis Solis boum Ὀδυσσ. M, 395.

Εἶρπον μὲν βόες, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖς ἐμεμύκει,
Ὀπταλέα τε καὶ ὠμὰ βοῶν ὡς, οὐς γένετο φωνή.

J. M. G.

25. Οἴχεσθαι καὶ ταύτας] Ex praecedentibus, & editionibus antiquis legendum ταύτας. *J. J.*

30. Τὴν ἐσθῆτα δὲ οἱ] Illud οἱ non satis hic commode locum habere videtur, cum plurium numerum postulet orationis series. Coeperat enim, ἐκείνῳ λυπήρους ἔσεσθαι, καὶ παῖδα μὲν αὐτοῦ κ. τ. λ. Potest tamen ab

que pungens ; interjectis partibus levibus atque nudis. Haec , & his plura vota faciemus, si noluerint , relicto illo nimio sui ipsorum amore , in commune esse divites, & mediocria nobis impertiri.

κεντῶν· τὸ μέλαξυ δὲ λεῖον καὶ γυμνὸν εἶναι. ταῦτα καὶ πλείω τούτων εὐξαίμεθ' ἄν, ἢν μὴ θέλωσι τὸ ἄγαν φίλαυτον τοῦτο ἀφέντες, ἐς τὸ κοινὸν πλουτεῖν, καὶ μεταδιδόναι ἡμῖν τῶν μετρίων.

SATURNUS MIHI SUO CARISSIMO SAL.

25. QUid sic deliras, ὁ noster, qui de praesentibus rebus ad me scribas, & bonorum divisionem me jubeas instituere? At illud alterius *opus* fuerit, ejus qui nunc rerum potitur. Miror enim, si solus omnium ignoras, me qui olim rex fui, distributo filiis imperio , unum esse desisse: ad Jovis autem curam maxime pertinere talia: hoc autem nostrum *regnum* intra talos, & plausus , cantumque & ebrietatem *fere contineri* , idque septem non amplius diebus. Itaque de majoribus illis , quae dicis , de auferenda inaequalitate , ut ex aequo aut pauperes sint omnes aut divites; Jupiter vobis respondeat. Si quis vero in iis quae ad solennitatem pertinent , per injuriam aut avaritiam aliquid designet, meum fuerit judicium. Ac scribo ad divites epi-

ΚΡΟΝΟΣ ΕΜΟΙ ΤΩι ΤΙΜΙΩΤΑΤΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

ΤΙ ταῦτα ληρεῖς, ὦ ὗτος, ἐμοὶ περὶ τῶν παρόντων ὀπιστέλλων, καὶ ἀναδασμὸν τῶν ἀγαθῶν ποιεῖν κελεύων; τὸ δὲ ἑτέρου ἂν εἴη, τοῦ νῦν ἄρχοντος. θαυμάζω γάρ σε, εἰ μόνος τῶν ἁπάντων ἀγνοεῖς, ὡς ἐγὼ μὲν πάλαι βασιλεὺς ὢν, πέπαυμαι [f εἰς ὢν] τοῖς παισὶ διανείμας τὴν ἀρχήν· ὁ Ζεὺς δὲ μάλιστα τῶν τοιούτων ἐπιμελεῖται. τὰ δὲ ἡμέτερα ταῦτα, μέχρι πεττῶν, καὶ κρότου, καὶ ᾠδῆς, καὶ μέθης, καὶ τοῦτο οὐ πλέον ἡμερῶν ἑπτά. ὥστε περὶ τοῦ μειζόνων σὲ φῆς, ἀφελεῖν τὸ ἄνισον, καὶ ἐκ τῶν ὁμοίας ἢ πένεσθαι, ἢ πλουτεῖν ἅπαντας, ὁ Ζεὺς ἂν χρηματίσειεν ὑμῖν. εἰ δέ τι τῶν ἐκ τῆς ἑορτῆς ἀδικοῖτό τις, ἢ πλεονεκτοῖτο, ἐμὸν ἂν εἴη διακρίνειν. καὶ ἐπιστέλλω δὲ τοῖς πλουσίοις

f Εἷς ὤν] Non adgnoscit *Fl.* g Ἄφις] Ἀφεὶς *Fl.*

43. Φίλαυτος] Φίλαυτος ὁ κακόδοξος, ὁ ἑαυτὸν δῆθεν φιλῶν & πάντα πράττων ἑαυτοῦ χάριν. *V.*

ab ipso Luciano esse haec vel negligentia, vel figura, ut οἱ ponatur pro σφῶν vel αὐτοῖς, per distributionem. *J.M.G.*

Ibid. Δοί οἱ] Edd. δοὶ οἱ. Ego enclitice scripsi, ut οἱ sit dativus, ab ὁ pro αὐτῷ, quod probatione non indiget. *J.F.R.*

37. Ἐπιφρούσης τὸ κύμας] Ἀποφρούσης *v. c. Th. M.*

Ὑποφρούσης] In libris nostris omnibus legebatur ἐπιφρούσης, quod cum hic ferri non possit, mutavimus. Vide ne te morer, Er. Δ. XII. versus finem, ubi recte in omnibus scriptum est, ὑπούριον γὰρ αὐτῇ οἱ πρῶτοι. *M. du S.*

44. Ἐς τὸ κοινὸν πλουτεῖν] *In utilitatem publicam divitias habere.* Sic *Philostr.* IV. Vit. Apoll. c. 8. p. 146. ὁ δὲ θαυμασθήσεται λίθῳ τῷ ἐς τὸ κοινὸν πλουτεῖν. *J.F.R.*

ΤΩ ΤΙΜΙΩΤΑΤΩ] Non nimium sibi arrogat, cum fingit se vocari a Saturno τιμιώτατον. Ille apud Theophrastum ἀνωμάλως ad ἀνώμαλον, servum pedissequum, ὦμοι, inquit, πῶς. *J.M.G.*

51. Πέπαυμαι τοῖς] Inter has voces in omnibus fere Impressis εἷς ὤν legitur, quod, quid sit, nemo intelligit. Unde & τις pro εἷς legendum arbitrabar. Sed *Fl.* cum non agnoscit, lubentes exulare & nos jussimus. *M. du S.*

52. Εἷς ὤν] Delenda videntur. *F.G.*

Εἷς ὤν] Merito *Fl.* haec omittit, misere enim ὤν repetitur unico tantum verbo interposito. possem quidem conjicere πέπαυμαι εἰς αἰῶνα. *in perpetuum desiti*, scil. *regnare*. Sed non satis certo, ideo uncis illa suspecta verba secludi, ut simul eo facilius adpareat, quo *Gujeti* verba pertineant. *J.F.R.*

57. Ἀφελεῖν] Scil. περὶ τοῦ ἀφελεῖν. *F.G.*

Ibid. Ἐκ τῶν ὁμοίας] Subaudi μοίρας, μεριδος, λέξεως. *F.G.*

περὶ [a] τῶν δείπνων, καὶ τῆς χοίνικος τῆς χρυσίου, καὶ τῶν ἐσθήτων, ὡς καὶ ὑμῖν πέμποιεν εἰς τὴν ἑορτήν. δίκαια γὰρ ταῦτα, καὶ ἄξια αὐτοὺς ποιεῖν, ὡς φατέ, εἰ μή τι εὔλογον ἐκεῖνοι πρὸς ταῦτα [b] ἔχωσι λέγειν.

Τὸ δὲ ὅλον, ἴστε οἱ πένητες ὑμεῖς ἐξηπατημένοι, καὶ οὐκ ὀρθῶς δοξάζοντες περὶ τῶν πλουσίων, εἴ γε πανευδαίμονας αὐτοὺς οἴεσθε εἶναι, καὶ μόνους ἡδύν τινα βιῶν τὸν βίον, ὅτι δειπνεῖν τε πολυτελῶς ἔστιν αὐτοῖς, καὶ μεθύσκεσθαι οἴνῳ ἡδεῖ, καὶ παισὶν ὡραίοις, καὶ γυναιξὶν ὁμιλεῖν, καὶ ἐσθῆσι μαλακαῖς χρῆσθαι. τὸ δὲ πάνυ ἀγνοεῖτε ὁποῖόν ἐστιν. αἵ τε γὰρ φροντίδες αἱ περὶ τούτων οὐ μικραί. ἀλλ' ἀνάγκη ἐπαγρυπνεῖν ἑκάστοις, μή τι ὁ οἰκονόμος βλακεύσας, ἢ ὑφελόμενος λάθῃ, μὴ ὁ οἶνος ὀξυνθῇ, μὴ ὁ σῖτος [c] φθειριζήσῃ, ἢ ὁ λῃστὴς ὑφέληται τὰ ἐκπώματα, μὴ πιστεύσῃ τοῖς συκοφάνταις ὁ δῆμος, λέγουσι τυραννεῖν αὐτὸν ἐθέλειν. ταῦτα δὲ πάντα οὐδὲ τὸ πολλοστὸν ἂν εἴη μέρος τῶν ἀνιώντων αὐτούς. εἰ γὰρ ἠπίστασθε τοὺς φόβους, καὶ τὰς μερίμνας, ἃς ἔχουσι, πάνυ ἂν ὑμῖν φευκτέον ὁ πλοῦτος ἔδοξεν.

[d] Ἐπεῖτοι οἴει με αὐτὸν οὕτως ἂν πολὺ κορυβαντιάσαι, ὡς εἰ καλὸν ἦν τὸ πλουτεῖν, καὶ βασιλεύειν, ἀφέντα ἂν [e] αὐτὰ, καὶ παραχωρήσαντα ἄλλοις, καθῆσθαι ἰδιωτεύοντα, καὶ ἀνέχεσθαι ὑπ' ἄλλῳ τεταγμένον.

stolam de coenis, de choenice auri, & de vestibus, ut vobis etiam solennis causſa aliquid mittant, justa enim ista, & digna quae faciant, uti dicitis, nisi quid habent illi, quod cum ratione contra dicant.

26. In universum autem scitote, pauperes, falli vos, neque recte de divitibus sentire, si undique beatos illos putatis, & suavem vitam solos vivere, quod sumtuose coenare illis licet, & dulci vino inebriari, & cum pueris formosis atque mulieribus esse, & vestimentis uti mollibus. Omnino autem, quale id sit, nescitis. Curae etenim de hisce non parvae. Sed opus est invigilare singulis, ne quid ipsis imprudentibus dispensator vel stupore perdat, vel fraude subducat, ne acescat vinum, ne curculionem creet frumentum, aut pocula latro auferat, ne delatoribus credat populus, tyrannidem ab ipso affectari, dicentibus. Haec vero omnia vix una de multis particula molestiarum, quae illos premunt, fuerit. Si enim timores sciatis quos habent, & curas, fugiendae omnino vobis videantur divitiae.

27. Alioqui putas ipsum me ita insanire unquam, ut, si quid praeclarum adeo esſent divitiae, & imperium, relicta illa concedam aliis, desideam ipse privatus, & sub alterius imperio vivam. Sed cum scirem mul-

a Τῶν δείπνων] Τῆ δείπνῳ *Fl.* b Ἔχωσι λέγειν] Ἔχειν λέγωσιν *Fl.* c Φθειριζήσῃ] Nihil mut. Edd. Φθειρὶ ζέσῃ. Cod. *Graev.* d Ἐπεῖτοι] Ἐπεί τί *Fl.* e Αὐτὰ] Αὐτὸν *Fl.*

77. Βλακεύσας] *Malakisqeὶς. V.*

87. Κορυβαντιάσαι] *Mainῆai. V.*

78. Μὴ ὁ σῖτος φθειριζήσῃ] Benedictus: *ne frumentum vermibus corrumpatur.* Nulla est vox apud Graecos φθειριζέω. sed est dispescenda, ut in Mſ. φθειρὶ ζέσῃ, hoc est *verme fœteat.* sed tamen puto legendum φθειρῶν ζέσῃ, ut alibi dixit Lucianus σκωλήκων ζέσας, *vermibus plenus.* quamvis & φθειρὶ posſit ferri. *J.G.G.*

79. Φθειριζήσῃ] Φθειριζάω an φθειριζέω; *F.G.* Alibi hoc verbum non invenio, φθειριάζω quidem ap. *Steph.* in Append. Sed ideo vulgatum Luciani non rejicio, nec tamen dicere habeo num a ζάω *vivo*, adeoque quod vermibus quasi vivat: an a ζέω *ferveo* sit derivandum, utrumque enim aptum. Verum quia tum φθειριζέσῃ potius formaret, & supra etiam σκωλήκων ζέσας *vermibus scatens*, habuimus, ita & hic forsan φθειριζέσῃ scribendum. *J.F.R.*

85. Φευκτέον] Ἐλλειπτικῶς pro φευκτέον πρᾶγμα. *F.G.*

1. Ἴσως] Hic pro *saltem* usurpari videtur. Omnes autem Libri nostri agnoscunt. *M.du S.*

Ibid. Ἐκάτερον] Σὺς Ϲ πλακοῦντας. *F.G.*

Ibid. Ὡς δὲ μὴ ταῦτα] Leg. fort. τὸ δὲ μὴ ταῦτα. *F.G.*

6. Τούτων δὲ] Καρπασίας καὶ ἰρυγμοῦ *foil.* *F.G.*

8. Ὁ

multa illa ; quae adesse divitibus atque imperantibus necesse est , dimisi, nec poenitet, imperium.

28. Quae autem modo apud me conquestus es, illos apris ingurgitare se & placentis, vos nasturtium , aut porrum, aut cepam , per dies festos arrodere ; quale sit, vide. In praesens enim suave utrumque, & minime forte molestum. Quantum vero ad ea, quae sequuntur , in contrariam partem res vertitur. Deinde *enim* vos neque gravato, ut isti, per ebrietatem capite postridie surgatis , neque ventre nimis referto tetrum vaporem eructetis. At illi , cum istum *divitiarum* fructum habeant , tum majorem noctis partem cum pueris aut mulieribus , aut prout mala libido imperaverit, volutati, tabem , vel pulmonis inflammationem, vel aquam intercutem non difficulter ex multa illa luxuria colligunt. Aut quem illorum ostendere facile possis , qui non plane sit pallidus , non multum cadaveri similis ? Quem autem, si ad senectutem omnino pervenit , suis ipsum *stentem* pedibus , non quatuor hominum humeris invectum ? aureum illum quidem quod ad externa, intus vero consutilem, quales sunt tragicae vestes, de pannis plane vilibus consarcinatae. Vos autem pisces ne gustatis quidem, nedum ut iis vescamini ; podagrae autem & pulmonum morbi nonne videtis ipsorum quoque vos expertes esse ? aut si

ἀλλὰ τὰ πολλὰ ταῦτα εἰθὼς, ἃ τοῖς πλουσίοις καὶ ἄρχουσι προσεῖναι ἀνάγκη, ἄφνω τ' ἐχθὲς, [f] εὖ ποιῶν.

95 Καὶ γὰρ ἃ νῦν ἐποτνιῶ πρὸς μὲ, ὡς τοὺς μὶ συῶν καὶ πλακούντων ἐμφορουμένους, ὑμᾶς δὲ κάρδαμον, ἢ θύμον, ἢ κρόμμυον ὀπτρώγοντας ἐν τῇ ἑορτῇ, σκέψαι ὁποῖά ὀσ. πρὸς μὲ γὰρ τὸ παρὸν, ἡδὺ καὶ οὐκ ἀνιαρὸν 1 [g] ἴσως ἑκάτερον αὐτῷ· ὡς δὲ μὴ ταῦτα, ἔμπαλιν ἀναστρέφεται τὸ πρᾶγμα. εἶτα ὑμεῖς μὲ ὅτε καρηβαροῦντες ἀνασταίητ' ἂν ἐς τ' ὑστεραίαν, ὥσπερ ἐκεῖνοι [h] ὑπὸ τ' μέθης, οὔτε [h] ὑπὸ τ' ἄγαν πλησμονῆς, δυσῳδές τε καὶ καπνωδέστερον ἐρεύγγανοντες· οἱ δὲ τούτων τε ἀπολαύουσι, καὶ τὸ πολὺ τ' νυκτὸς, ἢ παισὶν, ἢ γυναιξὶν, ἢ ὅπως ἂν ὁ τράγος κελεύῃ συναναφυρόντες, ἢ φθόην, ἢ πλευ- 10 πνευμονίαν, ἢ ὕδερον, ἢ χαλεπῶς [h] συνεξελέξαντο ἐκ τ' πολλῆς τρυφῆς. ἢ τίνα ἂν αὐτῷ ῥᾳδίως δεῖξαι δύναιο, μὴ πάντως ὠχρὸν ὄντα, πολὺ τὸ νεκρῶδες ἐπιφαίνοντα; τίνα δὲ ἐς γῆρας ἀφικόμενον, τοῖς αὐ- 15 τοῦ ποσὶν, ἀλλὰ μὴ Φοράδην ὀπὶ τεττάρων ὀχούμενον, ὁλόχρυσον μὲ τὰ ἔξω, κατάῤῥαφον δὲ τὰ ἔνδον, ὥσπερ αἱ τραγικαὶ ἐσθῆτες ἐκ ῥακῶν πάνυ εὐτελῶν [i] συγκεκαπυμέναι; ὑμεῖς δὲ ἰχθύων μὲ ἄγευστοι, καὶ 20 ἄσιτοι· ποδάγρας δὲ, ἢ πλευπνευμονίας, οὐχ ὁρᾶθ' ὅτι καὶ τούτων ἄπειροί ἐστε ; ἢ εἴ τι κατ'

[f] Εὖ ποιῶν] Sic jam discretim omnes. [g] Ἴσως] Ita habere omnes, adscripsi. *Solan.* [h] Συνεξελέξαντο] Συνεξελλέξαντο Edd. priores male. [i] Συγκεκαπτυμέναι] Ex emend. *Solani*. Nam *συγκεκομμέναι* omnes antea male.

95. * Ἐποτνιῶ] Ποτνιῶμαι, ὠδύρομαι, μετ' οἰμωγῆς, ἐπικαλοῦμαι τοὺς θεοὺς, δυστροπῶ, ἀνιῶμαι. *V.*

* Ἐποτνιῶ] Ποτνιῶ Edita. Mutavit *M. du S.*

3. Καρηβαροῦντες] Τὴν κεφαλὴν βαρούμενοι ὑπὸ μέθης εἶναι. *V.*

8. Ὀπτρώγοντας] *Libido*, quod Nota. *F.G.* Nota hic τράγος pro libidine *AE. M.* Non adscripsissem, nisi ut pateret, qui *Menagius* vix quidquam umquam notat quam quod *Gujetus* , quem totum compilavit. *J.F.R.*

10. Συνεξελέξαντο] In omnibus antea scribebatur συνεξελλέξαντο. *M. du S.*

11. Συγκεκαπτυμέναι] Συγκεκομμέναι legendum videtur. Τὸ συγκεκομμέναι hic non placet. *F.G.*

Συγκεκαπτυμέναι] Quid vulgatum συγκεκομμέναι sit, nemo credo edisserat: idcirco rejecimus, & hanc vocem Luciano alibi usurpatam , peropportunam , & rejectae satis similem , ut errorem indiligenti scribae faceret, substituimus. Vide Συγγρ. c. 23. ὁκόσα π. ἢ ὁκόσα δημόσιον σκηπτὸν συγκεκαπτυρώθη. *M. du S.*

κατ' ἄλλην τινὰ αἰτίαν συμβαίνοι. καίτοι ὑφ' αὐτοῖς ἐκείνοις ἔτι ὄζειν αὐτὸ, καθ' ἡμέραν, καὶ πέρα τοῦ κόρου ἐσθίειν τούτων· ἀλλ' ἴδοις ἂν αὐτοὺς οὕτω λαχάνου καὶ θύμου ὀρεγομένους ἐνίοτε, ὥσπερ οὐ τῶν λαγῶν, καὶ συῶν.

Ἐᾷ λέγειν ὅσα ἄλλα λυπεῖ αὐτοὺς, ἢ υἱὸς ἀκόλαστος, ἢ γυνὴ, τοῦ οἰκέτου ἐρασθεῖσα, ἢ ἐρώμενος, πρὸς ἀνάγκην μᾶλλον, ἢ πρὸς ἡδονὴν συνών· καὶ ὅλως, πολλά ἐστιν ἅπερ ὑμεῖς ἀγνοοῦντες, τὸ χρυσὸν ὁρᾶτε αὐτῶν μόνον, καὶ τὴν πορφύραν, καὶ ἢν ἴδητέ ποτε ἐξελαύνοντας ὑπὸ λευκῶν ζεύγους, κεχρισμένους, καὶ προσκυνεῖτε. εἰ δὲ ὑπεροράτε αὐτῶν, καὶ καταφρονεῖτε, καὶ μήτε ἐπεστράφητε πρὸς τὴν ἀργυρᾶν ἁρμάμαξαν, μήτε μεταξὺ ἀναλεγομένων, εἰς τὸν ἐν τῷ δακτυλιδίῳ σμάραγδον ἀφορᾶτε, καὶ τὴν ἱματίων ἀποπτόμενοι, τὸ μαλακὸν ἐθαυμάζετε, ἀλλ' εἰᾶτε καθ' ἑαυτοὺς πλουτεῖν, εὖ ἴστε, αὐτοὶ ἐφ' [a] ὑμᾶς ἰόντες ἐδέοντο συνδειπνεῖν, ὡς ὑποδείξαιντο ὑμῖν τὰς κλίνας, καὶ τὰς τραπέζας, καὶ τὰ ἐκπώματα, ὧν οὐδὲν ὄφελος εἰ ἀμάρτυρος ἡ κτῆσις εἴη.

Τά γέ τοι πλεῖστα εὕροις ἂν, αὐτοὺς ὑμῶν ἕνεκα κτωμένους, οὐχ ὅπως αὐτοὶ [b] χρήσωνται, ἀλλ' ὅπως ὑμεῖς θαυμάζοισθε. ταῦτα ὑμᾶς παραμυθοῦμαι, εἰδὼς τὸν βίον ἑκάτερον, καὶ [c] ἄξιον ἑορτάζειν, ἐνθυμουμένους ὅτι μετ' ὀλίγον ἅπαντας δεήσει ἀπιέναι ἐκ τοῦ βίου, κἀκείνους τὸν πλοῦτον, καὶ ὑμᾶς τὴν πενίαν ἀφέντας. πλὴν ὑπισχνοῦμαί γε αὐ-

quid *tale simili* alia cauſſa accidat. Quamquam ne ipſis quidem ſuave jam eſt ipſum illud quotidie, & ultra quam ſatis eſt, de his edere. Verum videas illos adeo oleris ac porri nonnunquam cupidos; ut neque tu ita leporum aut aprorum.

29. Mitto dicere, quae illos alia excruciant, aut filius corruptus, aut uxor amans ſervum, aut puer neceſſitate potius praebens quam amore. Multa ſunt in univerſum, quorum vos ignavi aurum modo illorum ſpectatis & purpuram. Et ſi videas illos aliquando albis equis vectos, hiatis *admiratione*, & adoratis. Si vero deſpiceretis ea & contemneretis; nec adverteret vos argenteum carpentum; nec inter agendum cum illis ad zmaragdum in anulo reſpiceretis, & cum ſtupore quodam mollitiem veſtium admiraremini; ſi pro ſe divites illos eſſe pateremini; ipſi ad vos, bene noritis, veniant, ut ſecum coenetis rogent, uti ſuos vobis lectos, & menſas, & pocula oſtendant, quorum uſus nullus eſt, ſi teſtibus careat poſſeſſio.

30. Certe pleraque veſtra illos cauſſa poſſidere videatis, non quo utantur ipſi, verum vos ut admiremini. Haec conſolandi vos cauſſa ſcribo, qui utrumque vitae genus norim. Et *vel hoc nomine* ſolenne hoc a vobis celebrari dignum eſt, ſi cogitetis, abeundum eſſe paullo poſt de vita omnibus, relicta illis bonorum copia, vobis paupertate. Verum etiam ſcribam illis, ut

a Ὑμᾶς] Bene *Fl.* ut *Jenſ.* voluit. Cett. ἡμᾶς. b Χρήσωνται] Sic *Fl. Fr. P.* &c. Χρήσονται *J.* c Ἄξιον] Edd. Ἀξιῶν *Solan.*

23. Ἔτι αὐτὸ] Ἤδη legit Interpres. *F.G.*

Ibid. Ἔτι ἐστὶν αὐτὸ] Non intelligi haec a me, fateor: intelligerem, ſi pro ἔτι legeretur ἤδη. Sic enim oritur ſententia, quam dedi, quamque *Eraſmo* etiam placuiſſe obſervo. *J.M.G.*

41. Εὖ ἴστε, αὐτοὶ ἐφ' ὑμᾶς ἰόντες ἐδέοντο συνδειπνεῖν] Emendandum ὑμᾶς, idque recte obſervavit Interpres. Immo ſic clare dederunt Florentini. Si, inquit Saturnus pauperibus, vos contemneretis divites, nec lautas menſas, nec ſplendidas veſtes eorum mirati; certi eſtote, eos ad vos ipſorum venturos fore, & ad coenam vocaturos. Simillimo modo de divitibus loquitur Philoſophus in *Nigrino* T. I. c. 23. Οὐκ ἂν οἶμαι τυραννίου αὐτοὺς ἐλθεῖν ἐπὶ τὰς θύρας τῶν πτωχῶν πλουσίους, μὴ ἀθίκτου αὐτῶν, μηδ' ἀμαύρου τὴν εὐδαιμονίαν καλλιπεῖν, μηδ' ἀνόητοι τε ὦσιν τὰς τραπέζας τὰ κάλλη, καὶ τὸν οἶνον τὸ μέγεθος· ἢ δῆτα τῷ πλουτεῖν ἡδέως, ὡς λόγῳ τῷ πλουτεῖν εὐδαιμονίζεσθαι. An non

ut promiſeram ; & novi meas ab illis literas non neglectum iri.

τοῖς ὥσπερ ὑπεχόμην· καὶ οἶδ' ὅτι οὐκ ὀλιγωρήσουσι τῶν ἐμῶν γραμμάτων.

SATURNUS DIVITIBUS SALUTEM.

31. LIteras mihi nuper miſerunt pauperes, quibus vos accuſant, qui de veſtris opibus nihil ſibi impertiatis. Atque in univerſum illud petiere, ut communia omnibus bona facerem, quorum *aequam* unusquisque partem haberet. Par enim eſſe ut inſtituatur aequalitas, nec plus alius *quam opus eſt*, alius vero plane nihil ſuavitatis habeat. Reſpondi ego, de his Jovis potius inſpectionem eſſe. De praeſentibus autem, & iis injuriis, quibus ſe per feſtos hoſce dies affici a vobis putabant, ad me pertinere videbam judicium, & ſcripturum me vobis recepi. Sunt autem ea, quae a vobis poſtulant, ut mihi quidem videbatur, moderata. *Quomodo enim*, ajunt, *rigentes tanto gelu, & fame preſſi feſtos inſuper dies agamus?* Si igitur vellem ipſos quoque in partem celebrationis venire, voluerunt uti vos cogerem, cum de veſtimentis, quae habetis, ſibi impertiri aliquid, ſi qua eſſent ſuperflua, aut, quam vos deceat, craſſiora; tum aliquantum auri ipſis inſtillare. Haec ſi faciatis, negant ſe de bonis litem vobis apud Jovem moturos amplius: ſin minus, ad diviſionem ſe provocaturos minantur, ubi primum Jupiter judicium propoſuerit. Haec ſunt non admodum difficilia vobis, de tantis, quas me non invidente habetis, opibus.

ΚΡΟΝΟΣ ΤΟΙΣ ΠΛΟΥΣΙΟΙΣ ΧΑΙΡΕΙΝ.

ΟΙ πένητες ἔναγχος ἐπεστάλκασί μοι, αἰτιώμενοι ὑμᾶς, μὴ μεταδιδόναι σφίσιν ὧν ἔχετε· καὶ τὸ μὲν ὅλον, ἠξίουν με κοινὰ πᾶσι ποιεῖν τἀγαθὰ, καὶ τὸ μέρος, ἕκαστον αὐτῶν ἔχειν· δίκαιον γὰρ εἶναι ἰσότιμίαν καθεστηκέναι, καὶ μὴ τῷ μὲν πλέον, τῷ δὲ [d] μηδ' ὅλως μετεῖναι τῆς ἡδέως. ἐγὼ δὲ πρὸς μὲν τούτων ἔφην ἄμεινον σκέψασθαι τὸν Δία· πρὸς δὲ τῶν παρόντων, καὶ ὧν ἀδικεῖσθαι ὤοντο κατὰ τὴν ἑορτὴν, ἑώρων ἐπ' ἐμὲ καθήκουσαν τὴν κρίσιν, καὶ ὑπεχόμην γράψειν πρὸς ὑμᾶς. ἔστι δὲ ἃ φασὶν ἀξιοῦσι ταῦτα μέτρια, ὡς ἐμοὶ ἔδοξε. πῶς γὰρ, φασὶ, ῥιγοῦντες τοσούτῳ κρύει, καὶ λιμῷ ἐχόμενοι, προσοίτε ἑορτάζομεν ἄν; εἰ τοίνυν ἐθέλοιμι κοινωνεῖν μετέχειν τῆς ἑορτῆς, ἐκέλευόν με ἀναγκάσαι ὑμᾶς ἑαυτῶν τε, ὧν ἔχετε, μεταδοῦναι αὐτοῖς, εἴ τινες περιττοὶ, καὶ παχύτεραι ἢ καθ' ὑμᾶς· καὶ τῷ χρυσίῳ ὀλίγον ἐπιστάλαξαι αὐτοῖς. εἰ γὰρ ταῦτα, φασὶ, ποιήσετε, μήτε ἀμφισβητεῖν ὑμῖν ἔτι τῶν ἀγαθῶν ἐπὶ τοῦ Διός. εἰ δὲ μὴ, ἀπειλοῦσι προσκαλέσασθαι ἐπὶ τὸν ἀναδασμὸν, ἐπειδὰν τὸ πρῶτον δίκας ὁ Ζεὺς προθῇ. ταῦτά ἐστιν ἃ πάνυ χαλεπὰ ὑμῖν ἀπὸ τοσούτων, ἃ καλῶς ποιοῦντες ἔχετε.

Νῦ

ΤΟΙΣ] Omiſit *Fl.* d Μηδ' ὅλως] Sic *P. S.* Μηδόλως *J. Ald. Fl. Fr. H. B.*

56. Ἔναγχος] Πρὸ ὀλίγου. *V.*

non putas e diverſo, divites ipſos ad pauperum fores eſſe venturos, rogantes ne ignobilem & ſine teſte ſuam felicitatem relinquant, neve inutilem & ab omni uſu remotam menſarum pulchritudinem & domorum magnitudinem periro ſinant? Neque enim tantum ipſas divitias amant, quantum propter eas ſe felices praedicari. *J. J.*

50. Ἀξιοῦσι] Antea in omnibus legebatur ἄξιον. Sed probabunt, ſat ſcio, elegantes homines noſtram emendationem. *M. du S.*

77. Προσκαλέσασθαι] Subaudi ὑμᾶς. *F. G.*

Νὴ Δία ἢ τὰ δεῖπνων πέρι, ὡς συνδειπνοῖεν ὑμῖν, ἢ τοῦτο προσθεῖναι ἠξίουν τῇ ἐπιστολῇ, ὡς νῦν γε μόνους ὑμᾶς τρυφᾷν, ἐπικλείσαντας τὰς θύρας· εἰ δέ ποτε καὶ κείνων τινὰς ἑστιᾶν ἀφ' μακρῷ ἐθελήσητε, πλέον τῷ εὐφραίνοντι ἐνεῖναι τὸ ἀνιαρὸν τῷ δείπνῳ· ἢ τὰ πολλὰ ἐφ' ὕβρει αὐτοῖς γίγνεσθαι· οἷον ἐκεῖνο, τὸ μὴ τῷ αὐτῷ οἴνῳ συμπίνειν, Ἡράκλεις, ὡς ἀνελεύθερον, καὶ καταγιγνώσκειν αὐτοῖς ἐκείνων ἄξιον, ὅτι μὴ μέταξὺ ἀναστάντες οἴχοισθε, ὅλον ὑμῖν τὸ συμπόσιον καταλιπόντες. ἀλλ' ὐδὲ ἐς κόρον ὅμως φασὶ πίνειν· τοὺς γοῦν οἰνοχόους ὑμῶν, ὥσπερ τοὺς Ὀδυσσέως ἑταίρους, κηρῷ βεβυσμένους τὰ ὦτα. τὰ μὲν γοῦν ἄλλα ὕστερα αἰσχρά ἐστιν, ὥστε οὐκ ἂν λέγειν ἃ περὶ τὴν νομὴν τῶν κρεῶν αἰτιῶνται, ἢ τοῦ ταραχόνου, ὑμῖν μὲν παρεστώτων, ἐφ' ἂν ἐπιφορηθῆτε, ἐκείνους δὲ παθεόντων· ἢ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα μικροπρεπῆ, ἢ ἥκιστα ἐλευθέροις πρέποντα. τὸ γοῦν ἥδιστον, ἢ συμποτικώτερον, ἡ ἰσοτιμία ἐστί. ἢ ὁ [a] ἰσοδαίτης τοῦτο ἕνεκα ἡγεῖται ὑμῖν τὰ συμποσίων, ὡς τὸ ἴσον ἅπασιν ἔχοιεν.

Ὁρᾶτε οὖν ὅπως μηκέτι ὑμᾶς αἰτιάσονται, ἀλλὰ [b] τιμήσουσι, ἢ φιλήσουσι, τὰ

32. Sane etiam de coenis, ut illas vobiscum capiant, etiam hoc epistolae addendum putarunt, vos nunc solos, clausis januis, delicate vivere: si vero quandoque etiam illorum quosdam convivio excipere post longum intervallum velletis, plus molestiarum quam hilaritatis coenae inesse, & pleraque ibi contumeliose in se fieri, ut illud, quod non de eodem vino bibant: Hercules! quam est hoc illiberale! atque reprehensione ipsi digni, qui non inter haec surgant, & discedentes vestrum vobis convivium habere jubeant. Sed ne vel sic quidem ad saturitatem se bibere ajunt. Vestros enim pocillatores, ut illos Ulyssis socios cera obturatas habere aures. Reliqua adeo sunt turpia, uti dicere ea dubitem, quae de carnium divisione & ministris dicunt, qui vobis adstent, dum ultra modum vos ingurgitetis, illos autem praetereurrant, & alia in hoc genere multa, jejuna illa quidem, & minime digna liberis. Suavissimum enim & maxime convivale est illa aequalitas: & praeest hanc ob caussam conviviis vestris aequus ille dapium divisor *Bacchus*, ut aequum omnes habeant.

33. Curate igitur, ut non amplius vos accusent, sed honorent potius amentque, minutorum istorum participes, quorum vos

a Ἰσοδαίτης] Sic Edd. Ἰσοδαιτητὴς *Solan.* Ἰσοδαίτης *Gesn.* b Τιμήσουσι] Τιμήσουσι ἢ φιλήσουσι *Bl.*

91. Καταγιγνώσκειν] Λοιδορεῖν. *V.*

82. Δείπνων πέρι] Subaudi e superioribus, ἢ ὑπισχνοῦμαι γράψειν περὶ ὑμᾶς περὶ δείπνου. *J. F. R.*

95. Ὀδυσσέως ἑταίρους] *Hom.* Od. *M.* 173. *M. du S.*

4. Ἰσοδαίτης] Sic omnes Libri nostri. De Baccho usurpat *Plutarchus* hanc vocem, p. m. 692. AB. Puto tamen veram & genuinam vocem esse *ἰσοδαιτητὴς*. Lege omnino Numeri 36. ultima verba; unde satis, ni fallor, emendationis hujus ratio patebit. *M. du S.*

Ibid. Ὁ ἰσοδαίτης] Difficile forte fuerit dicere, quis sit ille *ἰσοδαίτης*, ὁ ἡγούμενος τῶν συμποσίων. A δαίτα δαιτάων descendat ὁ ἰσοδαιτητὴς, ut mox c. 36. habebimus σωδαιτητὴν, sed hic quoque nusquam est. Fallor, an est *ἰσοδαίτης*, quod Bacchi epitheton esse docet *Plutarchus* de EI p. 692. ante med. *H. Steph.* Διόνυσον δὲ καὶ Ζαγρέα καὶ Νυκτέλιον καὶ Ἰσοδαίτην αὐτὸν ὀνομάζεσθαι. Ortum hoc ei cognomen puto ἀπὸ τῶν δαιτὸς ἐπιόντος, *Homero* familiaris, de qua Comment. ad Il. A. 468. it. *Athenaeus* I, 10. Laetitiae dator Bacchus aequum amat hodie; idem apud Graecos, qui συμπόσιον, *combibium* dixere, non *convivium*, merito ἡγούμενον τῶν συμποσίων est. In eundem convenit, quod est apud *Harpocrationem* & *Suidam*, Ἰσοδαίτης ζωϊκός τις δαίμων, ᾧ τὰ δημοσίᾳ γινόμενα καὶ μὴ πάνυ σπουδαῖα ἐτίλει. Laudat *Harpocration* hic Hyperidem pro Phryne. Notum quam libenter Dionysia agitet hoc genus. Idem nomen est, quod apud *Hesych.* legitur ἰσοδίτης, ὡσανεὶ ἰσίων ὁ πλούτων· ἀπὸ δὲ ἄλλων ὁ Πλούτων υἱός. Certe id jam adnotatum video in *Schreveliana* editione, ubi etiam laudatur *Meurs.* Att. lectt. p. 50. Luciano quidem restituendum τῷ ἰσοδαίτῃ, mihi indubium est. *J. M. G.*

17. Πολλοὶ, καὶ] Οἱ πολλοὶ legisse videtur Interpres.

vos ſumtum non ſentiatis; quae tamen, ut munus, opportuno adeo ad uſum tempore datum, perpetua ipſi memoria proſequantur. Et alioquin ne habitare quidem urbes poſſitis, niſi & pauperes in civitate habeatis, qui innumerabilia vobis ad felicitatem conferant: nec habeatis qui divitias admirentur veſtras, ſi ſoli & privatim, & in tenebris ſitis divites. Videat igitur vulgus, & admiretur argentum veſtrum, & menſas, & amicitiae poculum *ſibi invicem* propinent; atque inter bibendum conſiderent poculum, cujus pondus ipſi manu librando explorent, & argumentum quam accurate expreſſum ſit? & quantum auri in illo artificio niteat? Praeterquam enim, quod manſueti & humani audietis, etiam invidiam illorum evitaveritis. Quis enim invideat ei, qui impertiat ſibi quod aequum eſt, atque donet? Quis vero non optet, quam longiſſime illum extendere aevum & bonis frui? Ut vero nunc habetis, teſte caret veſtra felicitas, invidiae opportunae ſunt veſtrae divitiae, ſuavitatis vita veſtra expers.

34. Neque enim aeque jucundum, puto eſt, impleri ſolum, quod de leonibus ajunt & de genere luporum ſolivago: atque in convictu hominum dextrorum, & gratiam inire omnibus in rebus ſtudentium:

ὀλίγων τούτων μεταλαμβάνοντες· ὧν ὑμῖν μὲν ἡ δαπάνη ἀνεπαίσθητος, ἐκείνοις δὲ ἐν χαρᾷ τὴ χρείας ἡ δόσις ἀείμνηστος. ἄλλως τε, εἰ δὲ ἂν οἰκεῖν δύναισθε τὰς πόλεις, μὴ ἄνευ τῶ πενήτων συμπολιτευομένων, καὶ μυρία πρὸς τὴ εὐδαιμονίαν ὑμῖν συνελευόντων. εἰ δ' ἂν ἔχοιτε τοὺς θαυμάζοντας ὑμῶν τὸ πλοῦτον, ἦν μόνοι καὶ ἰδίᾳ καὶ ὑπὸ σκότῳ πλουτοῦντε. ἰδέτωσαν ὃν πολλοὶ, καὶ θαυμασάτωσαν ὑμῶν τὸ ἄργυρον, καὶ τὰς τραπέζας, καὶ προπινόντων φιλοφησίας, μεταξὺ πίνοντες περισκοπείτωσαν τὸ ἔκπωμα, καὶ τὸ βάρος ἱστάτωσαν αὐτοὶ [c] διαβαστάσαντες, καὶ τὴ ἱστορίας τὸ ἀκριβὲς, τὸ χρυσὸν ὅσος, ὃς ἐπανθεῖ τῇ τέχνῃ. πρὸς γὰρ τῷ χρηστοὺς καὶ φιλανθρώπους ἀκούειν, καὶ τῆ φθονείσθαι ὑπ' αὐτῶν ἔξω γενήσεσθε· τίς γὰρ ἂν φθονήσειε τῷ κοινωνοῦντι, καὶ διδόντι τὸ μέρους; τίς δ' οὐκ ἂν εὔξαιτο εἰς τὸ μήκιστον διαβιῶναι αὐτὸν, ἀπολαύοντα τὰ ἀγαθῶν; ὡς δὲ νῦν ἔχετε, ἀμάρτυρος μὲν ἡ εὐδαιμονία, βάσκανος δὲ ὁ πλοῦτος, ἀηδὴς δὲ ὁ βίος.

Οὐδὲ γὰρ ἥδὺ ὁμοίως ἡδὺ, οἶμαι, μόνον ἐμπίπλασθαι, ὥσπερ τοὺς λεοντάς φασι, καὶ τοὺς μονιοὺς τὴ λύκων, καὶ συνόντας δεξιοῖς ἀνδράσι, καὶ πάντα χαρίζεσθαι πειρωμένοις,

[c] Διαβαστάσαντες] Bene ſic *Fl. P. S.* Διαβαστάντες male *J. Ald. H.* &c.

19. Φιλοστοργίας] Φιλικὰς ἀξιώσεις. *V.*

pres. *F.G.* Scil. quia vertit, *vulgus:* *J.F.R.*

21. Ἴστωσαν] *Diſcant.* *F.G.*

Ibid. Αὐτοὶ διαβαστάντες] Αὐτοὶ διαβαστάσαντες. *Th.M.*

Ibid. Καὶ τὴ ἱστορίας] Sic forte legendum: τὴ ἱστορίας τὸ ἀκριβὲς, καὶ τὸ χρυσὸν ὅσος, &c. *F.G.*

22. Τὸν χρυσὸν ὅσον, ὃς] Sic Libri omnes noſtri. *M. duS.*

Ibid. Ὃς ἐπανθεῖ] Ὃς delendum videtur. *F.G.* Probo, & pro non ſcripto habeo. *J.F.R.*

31. Λέοντας] (Vid. *Bourdelot.* not. additam) de Leonibus quod hic tradi fertur, confirmatur ab *Ælian.* de animalib. IV. 3. De Lupis contrarium uſu ſatis notum eſt; conſpiciuntur enim frequenter gregatim ad praedam prodeuntes. Vid. quae ſupra ad *Tim.* c. 25. annotata ſunt. *M. duS.*

32. Καὶ τοὺς μονιοὺς τὴ λύκων] Cenſebat vir Clariſſimus *Godofredus Malvynus* legendum eſſe μονιοὺς τῶν. atque movebatur ea ratione quod lupi ſoleant bini incedere, at apri μονιοὶ dicantur, ut apud *Lycophr.* πάρος μονήρης, quod confirmat *Ælian.* lib. 15. cap. 3. loquens de Thynnis καὶ οἱ μὲν αὐτῶν κατὰ τοὺς σῦς εἰσὶ μονιοὶ, οἱ δὲ συνδυάζονται ὡς τὴ κατὰ τοὺς λύκους συνήθειαν. Sed pace tanti viri dixerim, loquitur *Ælianus* de lupis, quatenus bini ad raptum prodeunt, at hic ſermo eſt de victu ſolitario lupi, lupus ſolus comedit. Itaque *Timon* Lucianeus (poſt med.) ſtatuit ſibi μονήρη τὸν βίοτον καθάπερ τοὺς λύκους. Imo etiam μονιὸς proprium videtur eſſe lupi adjunctum. Sic *Antipater* lib. 3. Anthol.

Μονιὸς ὡς θάμνοισι θοὴν λύκος ἄσκοπος ἄνδρα
Ἔκτανεν.

Hinc etiam apud *Suid.* μονιὸς eſt μονόλυκος. pro priori parte ſtat *Heſych.* Contra omnes Mſſ. Codd. nihil mutare auſus ſum. *J.B.*

εἰ πρῶτα μὲ ὑ κωφὸν καὶ ἄφωνον τὸ συμπόσιον ἐάσουσι εἶναι, ἀλλ' ἐν μύθοις συμποσιακοῖς, καὶ σκώμμασιν ἀνεπαχθέσι, καὶ φιλοφροσύναις ποικίλαις συνέσονται), οἷαι ἥδισται μητριβαί, φίλαι μὲ Διονύσῳ, καὶ Ἀφροδίτη, φίλαι δὲ Χάρισιν. ἔπειτα δὲ πρὸς ἅπαντας ἐς τ' ὑστεραίαν διηγήμασι, ὑμῖν τ' δεξιότητα φιλείαν παρασκευάζουσι. ταῦτα πολλοῦ πρίασθαι καλῶς εἶχεν.

Ἐπεὶ ἐρήσομαι ὑμᾶς, εἰ μύοντες οἱ πένητες βαδίζοιεν (ὑποθώμεθα γὰρ ὕτως) οὐκ ἂν ὑμᾶς ἤνιασεν οὐκ ἔχοντας οἷς [a] ἐπιδείξασθε τὰς ἀλυργεῖς ἐσθῆτας, καὶ τ' ἀκολούθων τὸ πλῆθος, ἢ τ' δακτυλίων τὸ μέγεθος; ἐῶ λέγειν ὡς καὶ ἐπιβουλὰς, καὶ μίσην παρὰ τ' πενήτων ἀναγκαῖον ἐγγίνεσθαι πρὸς ὑμᾶς, ἢν μόνοι τρυφᾶν ἐθέλητε. ἃ μὲν γὰρ εὔξεσθαι καθ' ὑμῶν ἀπειλοῦσιν, ἀποτρόπαια, [b] μὴ δὲ [c] γένοιτο εἰς ἀνάγκην αὐτοὺς καταστῆναι τ' εὐχῆς· ἐπεὶ ὅτε ἀλλάντων γεύσεσθε, ὅτε πλακοῦντος, ἢ εἴτι λείψανον τ' κυνός· ἡ φακῆ δὲ ὑμῖν σαπέρδην ἐντεθηκότα ἕξει. ὗς δὲ καὶ ἔλαφος

qui primo non patientur convivium esse mutum & vocis expers, sed in fabulis convivalibus, & jocis non molestis, & vario genere comitatis una versabuntur: quod genus suavissimae consuetudinis Baccho amicum & Veneri, amicum Gratiis. Tum vero postridie narranda apud omnes dexteritate vestra amorem *vobis* conciliabunt. Haec vero vel magno redimere bonum fuerit.

35. Namque interrogabo vos, si clausis oculis incederent pauperes, ponamus enim hoc; nonne vobis id molestum esset? non habentibus, quibus ostenderetis vestes purpureas, & pedissequorum turbam, aut speciem anulorum. Omitto dicere, fieri non posse, quin insidiae & odia contra vos concipiant pauperes, si vivere in deliciis soli velitis. Quae enim se vota contra vos facturos minantur, abominanda sunt; & absit, ut in necessitatem eorum votorum deveniant. Nam neque farcimen gustabitis, neque placentam, nisi si quid forte canis reliquerit: lenticula vobis saperdae tabem habebit: aper & cervus dum assantur, fugam

a Ἐπιδείξασθε] Ἐπιδείξετε *Fl.* b Μὴ δὲ] Ita Edd. vett. Μηδὲ recentiores. c Γένοιτο] Γένηται *Fl.*

36. Φιλοφροσύναις] Δεξιώσεσιν φροντισταῖς. *V.*

43. Εἰ μύοντες] Καμμύοντες, τυτίσιν ὀφθαλμοὺς κλείοντες. *V.*

55. Σαπέρδην] Ὅτι αἱ ἀφυῖαι καλάμους ἁλισπερμοῦσι καὶ τιτανιχειρίδαι σαπέρδαι λέγονται· ἢ τὰ ὕεια τεμάχη ἃ γόνδης * Παφλαγόνες φασί. *V.*

* Γόνδης] Ita clare legebatur in Scholiaste nostro. Etymologici magni Auctor habet Ἰόνδης. *J. Cler.*

41. Παρασκυάζουσι] Vel contra omnes libros legendum arbitror, παρασκυάσουσι, ne abhorreat ab ἐάσουσι & σιωήσονται. *J.M.G.*

43. Εἰ μύοντες οἱ πένητες βαδίζοιεν, ὑποθώμεθα γὰρ ὕτως, οὐκ ἂν ὑμᾶς ἤνιασεν οὐκ ἔχοντας οἷς ἐπιδείξασθε τὰς ἀλυργίδας ἐσθῆτας, &c.] Ait Saturnus divitibus, *Si pauperiores taciti irent (fingamus enim ita) nonne id maxime vos ureret, non habentes, quibus purpureas ostenderetis vestes?* Sed τὸ, ἐπιδείξασθε hic nihili est. Scribe ἐπιδείξαισθε, vel quemadmodum habet Florentina, ἐπιδείξετε. *J.F.*

Εἰ μύοντες — βαδίζοιεν] Perperam vertitur: *Si pauperes abirent taciti.* Nam μύοντες βαδίζειν dicuntur, qui clausis oculis incedunt. Μύειν hic est *claudere oculos*, quod aliter καλαμᾶν & καμμύειν dicitur. Recte itaque *Schol.* hic μύοντες, καμμύοντες, τυτίσιν ὀφθαλμοὺς κλείοντες. atque ita optime cohaerent sequentia: *Nonne id vos ureret, quum sic non haberetis quibus purpureas vestras vestes ostentaretis.* Nam licet pauperes taciti incederent per plateas, nihilominus videre poterant divitum vestes pretiosas, si vero clausis oculis, eas non videbant. *L.BOS.*

45. Ἐπιδείξετε] *Fl.* vid. *Jens.* In reliquis ἐπιδείξασθε. *M. du S.*

Ἐπιδείξασθε] Forte blandior medicina, & magis Graecismum olens fuerit, si legamus αἷς ἐπιδείξασθαι. *J.M.G.*

Ἐπιδείξασθε] Ἐπιδείξαισθε legendum videtur. *F.G.* Idem conjicit Cl. *Jens.* nec improbem; sed quia Florentinum ἐπιδείξετε longius recedit, ac defendi potest ex iis quae ad c. 4. v. ἐπιτύσει, pro ἐπιτύχῃ sunt indicata, vulgatum immutare non sustinui. *J.F.R.*

57. Ὀπτώμενα μαλακῶ] Μαλακῷ ὀπτάμενα mallem. *F.G.*

58. Τύτλα] Lego ἦττον, i.e. ταχέως. Sic supra

Le-

gam de culina meditabuntur in ſaltum : & gallinae, ilicet ! contentis *aliis* etiam implumes ad ipſos pauperes avolabunt : quod vero maximum, pincernarum formoſiſſimi, calvi vobis uno momento fient, idque fracta inſuper amphora. Ad haec quae tum dies feſtos deceant, tum vobis ſint tutiſſima, ſtatuite, & multam illis pauperratem levate, quos parva penſione *interpoſita* amicos habebitis minime contemnendos.

[d] ὀπτώμθμοι μελαξὺ δρασμὸν βελεύσσων ἐκ τῦ ὀπλανείυ ἐς τὸ ὄρ◎· ϗ ὄρνις [e] ψύτταν καλατεύνασαι, ἄπτεροι ϗ αὗται, παρ' ἑαυτὺς τὺς πένητας ἐκπετήσον◎). τὸ δὲ μέγιστον, οἱ ὠραιόταλοι τ οἰνοχόοι φαλακροὶ ἐν ἀκαρεῖ τῦ χρόνυ ὑμῖν γενήσονται, ὅτι καλεαγότι ϗ ταῦτα τῷ ἀμφορεῖ. πρὸς τάδε βελεύεσθε, ἃ ϗ τῇ ἑορτῇ πρέποντα γένοιτ' ἄν, ϗ ὑμῖν ἀσφαλέστατα, καὶ ἐπιπωφίζετε πολλὴν πενίαν αὐτοῖς, ἀπ' ὀλίγυ τελέσματ◎ φίλυς ὲ μεμπτὺς ἕξοντες.

DIVITES SATURNO SALUTEM.

36. NImirum ad te ſolum ſcripta eſſe a pauperibus iſta, Saturne, exiſtimas? Nonne etiam Jupiter diu eſt cum ab iſtis obtunditur clamantibus, & diviſionem fieri poſtulantibus, & fatum accuſantibus, quod inaequalem illam diviſionem fecerit, & nos, qui nihil impertiri illis dignemur? Verum novit ille, ut qui ſit Ju-

ΟΙ ΠΛΟΥΣΙΟΙ ΤΩι ΚΡΟΝΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

Πρὸς γάρ σε οἶει μόνον ὑπὸ τ πενήτων ταῦτα γεγράφθαι, ὦ Κρόνε, ἐχὶ δὲ ϗ ὁ Ζεὺς ἤδη ἐκκεκώφω◎) πρὸς αὐτῶν ἀναβοώντων ϗ αὐτὰ δὴ ταῦτα, τ ἀναδασμὸν ἀξιούντων γενέσ◎, ϗ αἰτιωμένων τὴν τε εἰμαρμένην ὡς ἄνισον τ νομὴν πεποιημένην, ϗ ἡμᾶς ὅτι μηδενὸς αὐτοῖς μεταδιδόναι ἀξιῶμεν; ἀλλ' οἶδεν ἐκεῖν◎ ἅτε Ζεὺς ὢν, πας' εἰς

[d] Ὀπτώμθμοι] Bene *J. P.* Ὀπτίμθμοι *H.* male. [e] Ψύτταν] Ψύτται *Ald. H. Fr. P. &c.* Ψίττας *J.* & *Fa.* Ψίττα *Fl.* & *Schol.*

58. †Ψύττα καταστίνασα] Ψύττα ἐπὶ τῦ ταχέως ἀποδραμεῖν τάσσεται. *V.*

† Ψύττα] Sic edita & V.

Lexiph. c. 3. ψύττα καταστινας legendum pro ψύτταν, quod depravatum eſt. *F.G.*

Ψύτταν] Mea haec emendatio eſt, cum enim in omnibus legeretur ψίτταν vel ψύτται, in *Fl.* & Schol. ψύττα voces palam depravatae. Ex *Lexiph.* c. 3. malui hanc reponere, quum illic recte uſurpatam videbam. Add. de ψίττα *Anach.* c. 49. & confer *Iup. A.* c. 35. Una poteſt controverſia moveri, rectene ſic ſcribatur, an ut apud *Heſychium* eſt, ψίττα, quem conſule etiam in ψιττάζω & ψύττα. Rem ego in medio relinquo. Confer autem cum hoc loco, quae N°. 23. leguntur. *M. du S.*

Ψύττα καταστίνασα] Ψίττας habet *Aldina* poſterior, quaſi de anatibus ſermo eſſet. Verum ſupra in ipſa pauperum epiſtola, ὀρνίθων modo fit mentio πανσιάν, id eſt *gallinarum pinguium*, quando nihil eſt, quod a nobiliſſima nos ſignificatione depellat. Nimirum ψύττα legendum, atque interpretandum ex *Heſychio*, qui ψύττα, inquit, ἐπὶ τῦ ταχέως ἀποδραμεῖν λέγεται. Eſt igitur ἀπομαστοπημένη, illi σίττα apud *Theocritum* ſimile : quod ad ludicras haſce minas, & actionem quandam, vitamque illis conciliandam oppido convenit : licet in ſeria oratione damnatum idem ψύττα καταστίνας putem *Lexiph.* c. 3, 79. *J. M. G.*

Ψύτταν] Obſecundavi *Solano*, quia ſic ſupra in *Lexiph.* c. 3. (ubi vide notas N°. 79.) Et ψίτται manifeſto falſum eſt; ſed vel ψύττα cum *Fl.* vel ψύτταν ſcribendum; quod cum utrovis more reperiam apud varios, non magni feci utrum reciperem, quin & ψύττας φύζῃ *Alciphr.* III. Ep. 24. f. ubi tamen *Bergl.* ψύτταν etiam malit. *J. F. R.*

68. Πρὸς γάρ σε &c.] Sciagraphia totius hujus dialogi eſt epiſtola 53. L. III. *Alciphronis*, vid. notam 2. *Bergleri* ad *Alciphr.* l. d. *J. F. R.*

83. Ire-

οἷς τισιν ἡ αἰτία, ἢ ἀφ' τοῦτο ᾠδυκήει αὐτῷ τὰ πολλά· σοὶ δὲ ὅμως ἀπολογησόμεθα, ἐπεὶ σφ ἄρχεις γε νῦν ἡμῶν. ἡμεῖς γὰρ ἅπαντα πρὸ ὀφθαλμῶν λαβόντες, ἃ γέγραφας, ὡς καλὸν ὑπηκριβοῦν ἀπὸ πολλῶν τοῖς δεομένοις, ἢ ὡς ἥδιον συνεῖναι, ἢ συνευωχεῖας τοῖς πένησιν, ἀεὶ διελεγόμεν ἕτω ποιοῦντες, [a] ἰσοδαιτητὰς καθεζόμενοι, ὡς ἂν μηδὲ τ [b] συνδαιτητῇ [c] αὐτῷ αἰτιάσασθαί τι.

Οἱ δὲ ὀλίγων ἐν ἀρχῇ δεῖας φάσκοντες, ἐπειδήπαξ ἅπαξ αὐτοῖς ἀνεπετάσαμεν τὰς θύρας, οὐκ ἀνίεσαν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις αἰτοῦντες. εἰ δὲ μὴ πάντα εὐθύς, μηδὲ πρὸς ἑπόμενον λαμβάνοιεν, ὀργὴ, ἢ μῖσος, ἢ πρόχειροι αἱ βλασφημίαι· κἂν εἴτι ὑπεψεύδοιντο ἡμῖν, ἀλλ' οἵ γε ἀκούοντες ὑπίστευον ἄν, ὡς ἀκριβῶς εἰδόσιν ἐκ τοῦ συγγεγονέναι. ὥστε δυοῖν θάτερον, ἢ μὴ διδόντα ἐχθρὸν εἶναι πάντως ἔδει, ἢ πάντα προϊεμένους, αὐτίκα μάλα πένεσθαι, καὶ τ αἰτοῦντων ἢ [d] αὐτὸν εἶναι.

Καὶ τὰ μὲν ἄλλα μέτρια· ἐν δὲ τοῖς δείπνοις αὐτοῖς, ἀμελήσαντες τοῦ ἐμπίπλασθαι, ἢ γαστρίζεσθαι, καὶ αὐτοὶ ἐπειδὰν

piter, penes utros culpa sit, & ob id ipsum preces illorum surda fere aure transmittit. Interim tamen caussam apud te, qui nunc certe nobis imperes, dicemus. Nos enim, quibus, quae scripsisti, ante oculos versarentur omnia, tanquam pulchrum esset auxilium ferre de sua copia indigentibus; & suavius, versari cum pauperibus atque epulari, semper faciebamus ita, aequo ipsi victu utentes, adeo ut neque convictor eorum, quod accusaret, haberet.

37. At isti, qui paucis initio opus se habere dixerant, cum semel fores iis aperuissemus, alia super alia petere non desierunt. Si vero non omnia statim neque in ipso verbo acciperent; ira, & odium, & maledicta in promtu. Ac si quid mendacio nobis affingerent, credebant tamen, qui audirent, velut accurate ipso ex convictu scientibus. Itaque alterum de duobus, aut, si nihil dares, inimicum omnino esse oportebat; aut, si omnia illis *diripienda* permitteres, ipsum fieri statim pauperem, & unum eorum, qui ab aliis peterent.

38. Ac reliqua tolerabilia: in ipsis vero coenis non satis habentes impleri, & ingurgitare se; etiam ipsi, ubi plus quam sa-

a Ἰσοδαιτητὰς] Ex emend. *Solani*. Ἰσοδαίτῃ G. Ἰσοδαιτοι Edd. omnes. b Συνδαιτητῇ] Sic jam bene *Amst. 8.* G. Συνδαίτῳ cett. c Αὐτῶν] Sic P. H. B1. Fr. Αὐτὸν J. Fl. Ald. S. d Αὐτὸν] Αὐτῶν V2. Sola.

89. * Πάντα εὐθύς] Ἤτοι παραυθύς, ἢ ὅσα ἤτησαν. V.

7 * Πάντα εὐθύς] Recte hanc retulit hoc Schol. *Solanus*, cum ante ad Ὀργὴν καὶ μῖσος referretur. J. F. R.

1. Γαστρίζεσθαι] Γαστρίζειν, † λαμπρότερον τρέφεσθαι, ἢ ἀπὸ τὴν χρείαν, γαστριμαργῶ. V.

† Λαμπρότερον] Λαμπρότητα C. ut Schol. 14. Ἔστιν. A. M. du S. Scribe λαμπρότερον. J. J. Wetst.

83. Ἰσοδαιτοι καθεζῶτες] Syntaxis quartum casum postulat. Rectius itaque Mf. *ἰσοδαίτῃ καθεζῶτες, ὡς ἂν μηδὲ † συνδαιτητὴν αὐτὸν αἰτιάσασθαί τι. eodem cibo illum excipientes, ut convictor nihil possit accusare.* J. G. G.

Ἰσοδαιτητὰς — συνδαιτητῇ] In impressis omnibus legebatur ἰσοδαιτοι. Mf. *Graevii ἰσοδαίτῃ* quod ad veram scripturam manu ducit, quam nos in textum recepimus. Munus Saturnaliorum proprium fuisse existimo. Vide nos ad ultima verba N°. 32. Monendus autem Lector hic est, me, dum novum videor sensum voci συνδαιτητης affingere, verum tantum antiquumque ei asserere. Ubi enim usquam ostendas ἀμελητὴν de alio dictum quam de *Arbitro*? Quod miror fugisse hactenus & Lexicographos & virum summum *Graevium*, qui hic cum vulgo erravit. Ultima vox in G. S. & A. exstat; in reliquis συνδαίτῃ prave legitur. M. du S.

94. Ὡς δυοῖν θάτερον, ἢ μὴ διδόντα ἐχθρὸν εἶναι πάντως ἔδει, ἢ πάντα προϊεμένους, αὐτίκα μάλα πένεσθαι, καὶ τ αἰτούντων ἢ αὐτὸν εἶναι] Vitiosissima oratio. Emenda ocyus προϊέμενον, quod fere ne indicio quidem, nedum probatione apud intelligentes indiget. Queruntur divites de pauperum insolentia, & animo nullis, quan-

satis esset bibissent, vel formosi pueri, dum poculum praebet, manum stringebant, vel pellicem aut conjugem adeo tentare audebant. Deinde ubi vomitu opplevere triclinium, postridie maledictis nos perstringunt; quam sitierint, quam famis convictores fuerint, enarrant. Et si haec mentiri contra eos videamur, vestri illius parasiti recordare, Ixionis, qui communi dignatus mensa, dignationem aequalem vobis habens, ebrius cum esset, Junonis pudorem tentavit vir fortis.

39. Haec sunt & talia, quibus inducti decrevimus in posterum nostrae securitatis caussa, non amplius accessum illis in nostras domus praebere. Si vero te arbitro ac vindice spondeant, moderata se, uti nunc ajunt, petituros, neque contumeliosum quidquam admissuros in conviviis, in communionem veniunto, quod bene vertat, nobiscum epulantor. Etiam de vestibus, ut imperas, mittemus, ac de auro etiam, quantum aequum fuerit, insuper impendemus. Atque in universum nulla in parte deficiemus. Verum ipsi quoque ex arte nobiscum agere desinunto, pro adulatoribus & parasitis amici sunto. Nos quidem, si & isti facere officium voluerint, nulla in re accusabis.

πλείω τῆ ἱκανῆ πίωσιν, ἢ παιδὸς ὡραίου, μείραξὶ ἀναδύντος τὸ ἔκπωμα, ἔνυξαν τὴν χεῖρα, ἢ παλλακῆ, ἢ γαμετῆ γυναικὶ ἐπεχείρησαν· εἶτα καλεμέσαντες τῆ συμποσίου, ἐς τὴν ὑστεραίαν λοιδορῆν ἡμῖν κατελθόντες, ὡς ἐδίψησαν, καὶ ὡς λιμῷ συνῆσαν διηγέμφοι. καὶ εἴ σοι ταῦτα καλαψεύδεας αὐτῆς δοκῆμεν, τὸν ὑμέτερον πάρασιτον ἀναμνήσθηθι, τὸν Ἰξίονα· ὃς ἀξιωθεὶς κοινῆς τραπέζης, ἀξίωμα ἴσον ἔχων ὑμῖν, τῆ Ἥρᾳ μεθυσθεὶς ἐπεχείρει ὁ γενναῖος.

Ταῦτά θοι καὶ τὰ τοιαῦτα, ὑφ' ὧν ἡμεῖς ἐβουλευσάμεθα πρὸς τὸ λοιπὸν, ἀσφαλείας τὸν ἡμετέρας ἕνεκεν, μηκέτι ἐπίβαλον ποιεῖν αὐτοῖς τὴν οἰκίαν. εἰ δὲ ἐπὶ σῆ συνθοῖντο, μείρίων δέησεας, ὥσπερ νῦν φασι, μηδὲν δὲ ὑβριστικὸν ἐν τοῖς συμποσίοις ἐργάσεας, κοινωνούντων ἡμῖν καὶ συνδειπνούντων τύχη τῆ ἀγαθῆ. καὶ τὰ ἱματίων, ὡς σὺ κελεύεις, πέμψομεν, καὶ τῆ χρυσίῳ ὁπόσον οἷόν τε, καὶ προσδαπανήσομεν, καὶ ὅλως οὐδὲν ἐλλείψομεν· καὶ αὐτοὶ δὲ ἀφέμφοι τῆ τέχνην ὁμιλεῖν ἡμῖν, φίλοι ἀντὶ κολάκων καὶ παρασίτων ἔσωσαν, ὡς ἡμᾶς γε οὐδὲν ἂν αἰτιάσαιο, κἀκείνων τὰ δέοντα ποιεῖν ἐθελόντων.

e Σωθεῖτο] Σωθῆτο Fl. f Ἐργάσεσθαι] Sic Fl. Ἐργάσασθαι cett.

quantiscumque beneficiis & donis contento. *Adeo*, inquiunt, *ut alterutrum fieri necesse sit, vel ut non dans omnino sit inimicus, vel ut omnia largiens, sive profundens, brevi plane pauper sit, & ipse unus mendicantium.* J.J.

6. Καταλέοντες] Rarior vocis usus, nondum puto satis observatus Lexicis. Ponitur hic quidem, puto etiam alias, ut καθικνεῖσθαι, ut καταστρέχω, ut Latinum *invehi*, &c. J.M.G.

Καταλέοντες] Καταλέγοντες legendum videtur. F.G.

Non video mutandi necessitatem. J.F.R.

13. Ἰφ' ὧν] Ἐφ' οἷς forsan. F.G.

18. Ἐργάσασθαι] Scribe ἐργάσεσθαι. F.G.

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ, Η ΛΑΠΙΘΑΙ.

CONVIVIUM, SEU LAPITHAE.

ΦΙΛΩΝ ΚΑΙ ΛΥΚΙΝΟΣ.

PHILON ET LUCIANUS.

ΦΙΛ.

PHIL.

Ποικίλην, ὦ Λυκῖνε, ἀπατηθῆναι φασὶ γεγενῆσθαι ὑμῖν χθὲς ἐν Ἀριστοινέτου δεῖπνον, καί τινας [a] φιλοσόφους λόγους εἰρῆσθαι, καὶ ἔριν οὐ [b] σμικρὰν συστῆναι ἐπ' αὐτοῖς· εἰ δὲ μὴ ἐψεύδετο Χαρῖνος, καὶ ἄχρι [c] τραυμάτων προχωρῆσαι τὸ πρᾶγμα, καὶ τέλος αἵματι διαλυθῆναι τὴν συνουσίαν. ΛΥΚ. Καὶ πόθεν, ὦ Φίλων, ἠπίστασο Χαρῖνος ταῦτα; οὐ γὰρ συνεδείπνει μεθ' ἡμῶν. ΦΙΛ. Διονίκῳ, ἔφη, τῷ ἰατρῷ ἀκοῦσαι. Διόνικος δέ, καὶ αὐτός, οἶμαι, τῶν συνδείπνων ἦν. ΛΥΚ. Καὶ μάλα. καὶ οὐκ ἐξ ἀρχῆς γε αὐτὸς ἅπασι παρεγένετο, ἀλλὰ ὀψὲ μεσούσης [d] ἀχεδὸν ἤδη τῆς μάχης, ἐπέστη ὀλίγον πρὸ τῶν τραυμάτων. ὥστε

VAria vos ratione tempus fefelliſſe ajunt heri in coena apud Ariſtaenetum, & philoſophos quosdam ſermones habitos, & contentionem non parvam ſuper iis ortam, ac, ſi non mentitus eſt Charinus, ad vulnera usque rem proceſſiſſe, ac ſanguine diſſolutam diſputationem. LYC. Et unde, mi Philo, ſciebat iſta Charinus? neque enim nobiſcum coenavit. PHIL. E Dionico ſe dicebat audiſſe Medico. Fuit autem, puto, ipſe inter convivas Dionicus. LYC. Omnino; neque tamen ab initio inde omnibus ipſe quoque interfuit; ſed ſero, media fere jam pugna, paullo ante vulnera ipſe ſupervenit. Itaque miror, ſi

a Φιλοσόφους λόγους] Λόγους φιλοσόφους B. Cod. ſive O. b Σμικράν] Sic Edd. Μικρὰν B. c Τραυμάτων] Πραγμάτων male B. d Σχεδόν] Deeſt in B.

ΣΥΜΠ. Η ΛΑΠ.] Συμπόσιον ἢ Λαπίθαι ἐπιγέγραπται. * ἀφωμοίωνται γὰρ τοῖς ἐν τῷ γάμῳ τῷ Πειριθόου † τετελεσμένοις· κἀκεῖ γὰρ οἱ Κένταυροι μισθωθέντες, εἶτα ταῖς τῶν Λαπιθῶν γυναιξὶν ὑβριστικῶς ἐπιβάλλοντες, μέχρι τραυμάτων καὶ φόνων προέκρησαν, ἀφ' ὧν ἐς πόλεμον προύβησαν ἀσπονδον. τῶν Λαπιθῶν γάρ τις γάμους ἐπιτελῶν, ἐκάλεσέ τινας τῶν Λαπιθῶν, καί τινας τῶν Κενταύρων· εἷς δὲ τῶν Κενταύρων ὁ Εὐρυτίων μισθωθεὶς, τὴν νύμφην ἐβουλήθη βιάσασθαι. κρατήσαντες δὲ αὐτὸν οἱ Λαπίθαι, ἀπέτιμον αὐτοῦ τὴν ῥῖνα, καὶ τὰ ὦτα, καὶ οὐ τούτῳ σωφρονισθεὶς Λαπίθαις ‡ κατὰ τῶν Κενταύρων ὁ πόλεμος. *V.* (*Maro* in Georg. C.)

* Ἀφωμοίωνται] Ita C. recte, ex quo & ſequentia reſtituta; quum in V. legeretur male, ἐφ' ὁμοίῳ γὰρ τῷ πολέμῳ τοῖς ἐπὶ τῷ γάμων. *J. F. R.*

† Τετελεσμένοις] Γεγενημένοις. C.

‡ Κατὰ] Καὶ Κενταύροις, omiſſo πόλεμος Edita, quibus *Selanus* ita adſcripſerat: Deeſt in Impr. σπλαγ. Poſterior hujus Scholii pars in C. non exſtat hoc loco; ſed in fine reperitur: unde & ex V. ultima in Impreſſo manca reſtituimus.

ΣΥΜΠΟΣ.] Cave, Lector, ne ſequaris *Eraſmum* hujus Dialogi Latinum Interpretem, ſæpe enim alienus eſt ab autoris mente. *J. B.*

ΣΥΜΠΟΣ ΟΝ] Bene *Bergl.* ad *Alciphr.* III. Ep. 55. N. 1. „ Eadem eſt oeconomia & inventionis ratio „ in hac Epiſtola, quae in Luciani Sympoſio. dum „ utrobique occaſione convivii Philoſophi tamquam „ indecenter ſe gerentes perſtringuntur, convenien„ tiam eandem habent haec duo nomina *Alciphronis* „ [ΑΥΤΟΚΛΗΤΟΣ ΕΤΟΙΜΑΡΙΣΤΩ] quorum primum „ denotat eum *qui ſe ipſum vocat*, alterum *qui pran„ dio eſt paratus*: Et Lucianeus Ἑτοιμοκλῆς, (quem „ videbis c. 21.) per allusionem a κλητὸς dictus, cum „ alias talia ſint a κλίσις, quali *paratus*, *ſi vocetur*, „ ut ſatis oſtendit eod. c. 21. in epiſtola objurgatoria, „ quam ſine miſere ſcriptam miſit in convivio co„ ram omnibus legendam, quod a Convivatore prae„ teritus fuiſſet. *Alciphronis* autem haec Epiſtola to„ ta quaſi ſciagraphia eſt Lucianei Sympoſii, ubi o„ mnia quae hic intra modum conſiſtunt, dilatantur „ &

si quid satis certum dicere potuit, qui non interfuerit iis, a quibus coepta contentio in sanguinem illis exiit.

2. PHIL. Itaque, Lycine, ipse quoque Charinus, si vera audire, & ut acta sint singula, vellemus, ad te nos ire jussit: Dionicum enim ipsum dixisse, se non interfuisse omnibus; te vero, quidquid actum sit, accurate scire, & ipsos sermones memoria complexum, quippe qui non obiter talia, sed studiose audire soleas. Itaque non effugies, quin epulo nos jucundissimo excipias, mihi quidem certe nullum eo jucundius: idque eo magis, quod sobrii in pace & sine sanguine, extra teli jactum epulabimur, sive senes vinolento furore turbarint convivium, sive juvenes, inducti nempe a mero & dicere, quae minime opus erat, & facere.

3. LYC. Nimis tu, Philo, acriter a nobis petis, ut in vulgus efferamus ista & persequamur, narrandis quae per vinum at-

Θαυμάζω, εἴ τι σαφὲς εἰπεῖν ἐδύναλο, μὴ παρακολυθήσας ἐκείνοις, ἀφ' ὧν ἀρξαμένη ἐς τὸ αἷμα ἐτελεύτησεν αὐτοῖς ἡ Φιλονεικία.

ΦΙΛ. Τοιγαρῦν, ὦ Λύκινε, καὶ ὁ Χαρῖνος αὐτὸς, εἰ βυλοίμεθα τἀληθῆ ἀκῦσαι, καὶ ὅπως ἐπράχθη ἕκαστα, παρὰ σὲ ἡμᾶς ἦκειν ἐκέλευε· καὶ τ Διόνικον μὲν αὐτὸν εἰπεῖν, ὡς αὐτὸς μὲ ὐ [c] παρεγένοιλο ἅπασι, σὲ δὲ ἀκριβῶς εἰδέναι τὰ γεγενημένα, καὶ τὺς λόγυς αὐτὺς ἀπομνημονεῦσαι, ἅτε μὴ παρέργως τ τοιύτων, ἀλλ' ἐν σπυδῇ ἀκροώμενον. ὥστε οὐκ ἂν [f] φθάνοις ἑστιῶν ἡμᾶς ἡδίστην ταύτῃ ἑστίασιν, ἧς οὐκ οἶδ' ἄν τις ἡδίων ἔμοι γε· καὶ μάλιστα ὅσω νήφοντες ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἀναιμωτὶ ἔξω βέλυς ἑστιασόμεθα· εἴτε γέροντες [g] ἐμπαρώνησάν τι περὶ τὸ δεῖπνον, εἴτε νέοι, εἰπεῖν τε ὅσα ἤκιστα ἐχρῆν ὑπὸ τῦ ἀκράτυ προαχθέντες, καὶ πρᾶξαι.

ΛΥΚ. Νεανικώτερα ἡμᾶς, ὦ Φίλων, ἀξιοῖς ἐκφέρειν ταῦτα πρὸς τὺς πολλὺς, καὶ ἐπεξιέναι [h] διηγυμένυς πράγματα, ἐν οἷ-

a Παραγένοιτο] Παριγένιτο B. f Φθάνοις] Φθόνοις B. B. h Διηγυμένυς] Διηγυμένοις marg. Ai.

g Ἐμπαρώνησαν] Sic dedit *Solan.* Ἐπαρώνησαν Edd. &

30. Ἔξω βέλυς] Δεξιώταλα κέχρηλαι τούτῳ, ἀπὸ τ πολέμων ἐπὶ τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν μεταφαλών. ἐπὶ μὲν γὰρ τ πολέμων ἔξω φασὶ βέλυς τὺς ἀπὸ τίμ τυγχάνοντας βολῆς. ἐνταῦθα δὲ, ἐπειδὴ οὐ τῇ § ἑστιάσει πολεμῷ μεθυόντων συνεπέρχεται, εἶτα τἀκεῖ γεγενημένα διηγεῖται καθ' ἡσυχίαν παρέκειτο, παίζων φησὶ, ὅτι διηγοῦ ἡμῖν παθύμως ὑπ' ἀδείας ἅτε διοχλουμένῳ τ πεπραγμένων. ἔξω γὰρ τυγχάνομεν ὄντες τῦ χθεσινοῦ πολέμυ καὶ τ ἐκεῖ παροιμίας. *V.*

§ Ἑστιάσει] Ἑστιάσου male Edita, & mox *διηγῆν*, pro quo *διηγῦ* ex V. dedit *M. du S.*

„ & valde exaggerantur, plerumque supra fidem. *J. F. R.*

ΦΙΛΩΝ] Idem haud dubie cui suum *de Hist. Conscr.* librum inscripserat. Vide & hujus libelli finem, ubi eodem modo quo illic, compellat. *M. du S.*

2. Ἀριστανίτα] Hujus Dialogi personae omnes verae. De hoc vide c. 5. Qui autem in Ἐτ. Δ. X. & II. memorantur Aristaeneti, fictitii esse videntur. *M. du S.*

Ibid. Ἐν Ἀριστανίτα] Scil. οἰκῳ, ut supra *Philops.* c. 38. ἐν Ἀμφιλόχυ, & alibi frequenter. *J. F. R.*

9. Χαρῖνος] De hoc, cum persona Dialogi non sit, non opus est ut solliciti simus. *M. du S.*

10. Διονίκα] Vid. c. 20. *M. du S.*

23. Παραγένοιτο] B. παριγένετο. Sed nihil mutandum. *M. du S.*

27. Οὐκ ἂν φθάνοις] I. e. *non effugies nos convivio excipere*, f. *quin convivio nos excipias.* F. G. Conf. supra *Fugit.* c. 26. *J. F. R.*

Ibid. Φθάνοις] Hic apprime notandum in B. seu Ox. Codice legi φθόνοις, quod hic quidem quadrare potest. Sed tritum adeo & elegans simul illud οὐκ ἂν φθάνοις, ut loco moveri minime debeat. Quamquam si infinitis aliis in locis, ubi occurrit, φθόνοις, ut hic quadraret, fateor, eo inclinaret animus, ut φθόνοις in ejus locum sufficeretur. Ratio enim nulla aut remotissima assignari potest, cur verbum φθάνω solum *necessitatem* importet, quam in ea phrasi semper designat. *M. du S.*

31. Ἐμπαρώνησαν] Ni viderem ejusmodi maculas tot editiones insidere, morari lectorem hisce puderet. In omnibus legebatur ἐπαρώ— in Mf. etiam B. *M. du S.*

35. Νεανικώτερα ἐκφέρειν] *Strenue efferre in vulgus.* F. G.

37. Ἐπεξιέναι] *Stylo persequi.* F. G.

οἴνῳ καὶ μέθῃ γενόμενα, δέον λήθην ποιήσασθαι αὐτῶν, καὶ νομίζειν ἐκεῖνα πάντα θεῶν ἔργα τῶν Διονύσου εἶναι, ὃς οὐκ οἶδα εἴ τινα τῶν αὐτοῦ ὀργίων ἀτέλεστον καὶ ἀβάκχευτον ἐᾷ εἰδέναι. ὅρα οὖν μὴ κακοήθων τινῶν ἀνθρώπων ἢ τὸ ἀκριβῶς τὰ τοιαῦτα ἐξετάζειν, ἃ καλῶς [a] ἔχει ἐν τῷ συμποσίῳ καταλιπόντας ἀπαλλάττεσθαι. μισῶ γάρ, φησὶ καὶ ὁ ποιητικὸς λόγος, μνάμονα συμπόταν. καὶ οὐδὲ ὁ Διόνικος ὀρθῶς ἐποίησε πρὸς τὸν Χαρῖνον, αὐτὰ ἐξαγορεύσας, καὶ πολλὴν [b] τὴν εὐλοκρασίαν καταπεδάσας ἀνδρῶν φιλοσόφων· ἐγὼ δὲ, ἄπαγε, οὐκ ἄν τι τοιοῦτον εἴποιμι.

que ebrietatem facta sunt, cum oblivioni mandanda potius, & Dei, Bacchi, opera putanda sint omnia: qui nescio an quemquam suis orgiis non initiatum, neque operatum Bacchicis sacris, praetermittat. Vide igitur ne malignorum hominum sit accurate exquirere talia, quibus in ipso convivio relictis decet discedere. Namque *Odi*, ut habet poëticum illud verbum, *convivam memorem*. Nec bene Dionicus, quod apud Charinum ista elocutus est, & hesternae coenae reliquiis perfudit viros philosophos. Ego vero, absit ne quid dicam ejusmodi.

ΦΙΛ. Θρύπτῃ ταῦτα, ὦ Λυκῖνε. ἀλλ' εἴτι γε πρὸς ἐμὲ ἔτω ποιεῖν ἐχρῆν, [c] ἀκριβῶς [d] γιγνώσκων πολὺ πλέον ἐπιθυμοῦντά σε εἰπεῖν, ἢ ἐμὲ ἀκοῦσαι· καί μοι δοκεῖς εἰ μὴ ἀπορήσειας τῶν ἀκουσομένων, καὶ πρὸς κίονά

4. PHIL. Delicias facis, Lycine. Sed apud me certe hoc agere non conveniebat, qui certo sciam, te multo malle narrare hoc mihi, quam me audire: ac videris mihi, si non habeas, qui audire velint, vel ad co-

a Ἔχει] Ἔχειν B. b Τὴν] Omittit B. c Ἀκριβῶς] Ὃς ἀκριβῶς οἶδε B. d Γιγνώσκων] Sic B. *F. Bz. Ald. H. Fr. S.* Γινώσκων *Fl.* Γιγνώσκοντα *P. B2.*

48. Καὶ πολλὴν τὴν εὐλοκρασίαν] Ἡνίκα συνέκειντο.* ἀλλήλοις παρ' Ἀθηναίοις οἱ νέοι, ἐπὶ ἑκάστῳ κρατῆρι οἷον ἐτίθεντο· καί τις ἐκαθεύδησε μὴ πιὼν τὸν ἴδιον κρατῆρα, πρωὶ κατὰ τὸ αὐτοῦ κεφαλῆς ἔξεχέετο, καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο εὐλοκρασία. ἄμεινον δὲ τὸ χθεσινόν. εἴρηται δὲ ἐνταῦθα μεταφορικῶς, ἀπὸ τοῦ ὕδατος. *V.*

* Ἀλλήλοις] Non adgnoscunt C.

45. Μισῶ — μν. σ.] Vid. *Plut.* 1087. f. *M. du S.*

48. Καὶ πολλὴν τὴν εὐλοκρασίαν καταπεδάσας ἀνδρῶν φιλοσόφων] Malim Latine dicere: *& multa contumelia aspersit philosophos.* Quam cum interprete: *& pridianam hominum temulentiam divulgavit.* Vide Scholia ad hunc locum. *H. V.*

Ibid. Πολλὴν τὴν] Articulus retinendus. Amat enim Noster post adjectiva eum addere. In *Tox.* c. 4. πολλοὺς τοὺς ἐμπόρους. Pro *Imag.* c. 16. πολλὴν τὴν εὐμένειαν. *Asin.* c. 42. f. μαχῶν τῶν λόγων. *Alciphr.* III. 390. πολλὴν τὴν φιλανθρωπίαν. *F. F. R.*

Ibid. Εὐλοκρασίαν] Sic *Demosth.* 152. A. *M. du S.*

53. Ἀκριβῶς γιγνώσκω] Ὑποσόλοικον Luciani styli properantis. *Th. M.*

Ὃς ἀκριβῶς οἶδε] Scripturam Mss. Ox. in textum recepimus; vulgatam enim ἀκριβῶς γιγνώσκων palam corruptam esse nemo non videt; pro qua *B2.* & *P.* reposuerunt ἀκριβῶς γιγνώσκοιμι, quod si per Codd. liceret, probarem. Quid autem *Marcilio* in mentem venerit, cur mox ἐπιθυμοῦν τὰ δὲ legeret, nemo, credo, expiscetur; neque credo quidquam mutatum voluisse, sed tantum prave exscripsisse. *M. du S.*

Ἀκριβῶς γιγνώσκων] Illud ὃς ἀκρ. οἶδε, quod *Solan.* in textum receperat, mihi glossa videtur, quae τὸ γιγνώσκων exposuit per ὃς οἶδε, ut re vera exponendum est; ac, si quid mutandum, γιγνώσκοιμι potius ex *P.* ac *B2.* reciperem; sed & has ex conjectura sic dedisse suspicor. Cl. *Fens.* ad *Reviv.* c. 13. f. soloecismum id vocat, exempla tamen similis constructionis adfert, atque eadem omnia, nimis severe, damnat. Nam adeo frequens est nominativi usus pro obliquo, ut id linguae genio tribuendum potius quam corrigendum sit. Et mihi hic perinde erit, absolutumne nominativum cum Grammaticis voces, an participium exponas per periphrasin, *qui scio. Diod. Sic.* 2. c. 35. pr. Ἡ τοίνυν Ἰνδικὴ τετράπλευρός ἐστι τῷ σχήματι — ἡ μεγάλη θάλαττα, i.e. *Quantum ad Indiam* &c. Idem ib. c. 48. οἱ δὲ, ἰσιδώκοντες — οἱ μὲ ἀπόλλυνται. Ad priorem locum Cl. *Wessel.* duo similia addit, & ad Commentt. *Ael.* 2. 11. & *Gronov.* ad *Herodot.* 2. 66. provocans, recte ait, rem esse vulgarem; quare ex immensa copia quaedam tantum de nostro subjungemus, si forte vincatur, nihil hic in Luciano mutandum. Confer igitur praeter duo similia ὑμᾶς — ὑπὸ-

columnam ſtatuamve cupide acceſſurus effuſurusque uno ſpiritu connexa inter ſe omnia. Si proinde nunc diſcedere velim, non ſinas me, nondum auditis illis abire; ſed venias, perſequaris, roges. Hic ego viciſſim faciam me delicatum apud te. Et, ſi videtur, abeamus percontatum iſta ex aliis. At tu noli dicere. LYC. Bona verba! Narrabo enim, quando ita cupidus es; ſed ne multis dicas. PHIL. Niſi plane ego Lycini ingenium oblitus ſum, ipſe tu hoc melius feceris, & occupabis dicere omnibus, ne mea opera opus ſit.

5. Sed illud mihi dic prius, Filione ſuo Zenoni Ariſtaenetus uxorem cum daret, convivio vos excepit? LYC. Non: ſed filiam ipſe Cleanthidem Eucriti foeneratoris filio collocavit, philoſophanti.

τινα, ἢ πρὸς ἀνδριάντα ἡδέως ἂν προσελθὼν, ἐκχέαι, πάντα συνείρων ἀμυχί. εἰ γὰρ ἐθελήσω ἀπαλλάττεσθαι νῦν, οὐκ ἐάσεις με ἀνήκοον ἀπελθεῖν, ἀλλ' [e] ἔξεις, καὶ παρακολουθήσεις, καὶ δείσῃ. κἀγὼ τρύφομαι πρὸς σὲ ἐν τῷ μέρει· καὶ εἴ γε δοκεῖ, ἀπίωμεν ἄλλοσε αὐτὰ πευσόμενοι, σὺ δὲ μὴ λέγε. ΛΥΚ. Μηδὲν πρὸς ὀργήν, διηγήσομαι γε, ἐπείπερ οὕτω πρόθυμος, ἀλλ' ὅπως μὴ πρὸς πολλοὺς ἐρεῖς. ΦΙΛ. Εἰ μὴ παντάπασιν ἐγὼ ἐπιλέλησμαι Λυκίνου, αὐτὸς σὺ ἄμεινον ποιήσεις αὐτὸ, καὶ [f] φθάσεις εἰπὼν ἅπασιν, ὥστε οὐδὲν ἐμοῦ [g] δέησον.

Ἀλλ' ἐκεῖνό μοι πρῶτον εἰπὲ, τῷ παιδὶ τῷ Ζήνωνι ὁ Ἀριστόνετος ἀγόμενος γυναῖκα, εἰστία ὑμᾶς; ΛΥΚ. Οὐκ, ἀλλὰ τὴν θυγατέρα ἐξεδίδου αὐτὸς τὴν Κλεανθίδα τῷ Εὐκρίτου τοῦ δανειστικοῦ τῷ φιλοσοφοῦντι. ΦΙΛ.

e Ἔξεις] Reſtitui ex *Fl.* pro ἥξεις quod erat in cett. & B. f Φθάσεις] Φθάσῃ *Fl.* g Δεήσῃ] Et ſic cett. cum *Fl.*

58. Ἀμυχί] Ἄνευ τοῦ μοῦσαι, καὶ κλαῖσαι τὸ σῶμα. *V.* 64. Μηδὲν πρὸς ὀργήν] Τὸ μηδὲν πρὸς ὀργήν, καὶ τὸ ἀλλ' ὅπως μὴ πρὸς πολλοὺς ἐρεῖς. τὰ δύο κῶλα ἐλλείπουσι τὸ αὐτοτελῶν ῥημάτων κατ' ἔθος Ἀττικόν. τὸ μὲν πρῶτον, τὸ † χοίης ἐλλείπει. τὸ δὲ τὸ σκέπει. *V.* (ὡς πολλάκις παιτεύμενα addunt C.)

† Σχοίης] Σχοίης V. neutrum recte; nam debuit dicere σωοῖς. *M. du S.*

— ἀνιχόμενος, & Κρανίοντα Ἀγράπτων ad *Fugit.* c. 2. jam adlegata, (licet alia nominativi ſtructura occaſionem ibi praebente) etiam Cl. *Geſnerum* ad *Philopatr.* c. 23. Et ex Novo Foed. *Act. Apoſt.* XX. 3. Ποιήσας τι μῆνας τρεῖς — ἐγένετο γνώμης. *Apocal.* III. 12. Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν. Et vſ. 21. Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ. *Lyſ.* Or. de *Ariſtoph.* bon. p. 348. Ed. *Lond.* ἀκήκοα γὰρ ἔγωγε — ὅτι πολλῶν ἐψεύσθητε τὴν οὐσίας, καὶ (vel οἱ) ζῶντες μὲν πλουτεῖν ἐδόκουν, ἀπεθανόντος δὲ, πολὺ ὑφ' ἑαυτὴν δόξαν τὴν ὑμετέραν ἐφάνη. Ibid. p. 349. Καλλίας τοίνυν ὁ Ἱππονίκου — τότε τοῦτο τοίνυν τίμημα· ἐδεῖ δυοῖν ταλάντοιν ἐγί. Duoque alia in Indice *Taylorian.* v. *Nominativi pendentis.* Adde *Kuſt.* ad *Ariſtoph.* Plut. v. 277. ubi λαχὸν τὸ γράμμα, pro λαχόντα bene multis exemplis probat Atticisque proprium docet; nec non *Spanh.* ad eumd. verſ. ac *Thucyd.* I. 2. p. 3. cum nota *Hudſon.* Et Cl. *Duker.* in Indice, tit. *Nominat. abſol. Maittairium* de Dialect. p. 82. *Gronov.* ad Arr. Exp. Alex. I. p. 58. *Clark.* ad *Hom.* Il. B. 681. & Z. 510. Et Schol. ad *Æſchyl.* Perſ. vſ. 123. quem cum *Salmaſio* de modo Uſur. p. 715. adlegat Doctiſſ. *Abreſch*, in Animadv. ad *Æſchyl.* p. 170. Videbisque in poëtis certe locum non eſſe mutationi, nec adeo in aliis, propter copiam. *J.F.R.*

54. Πολὺ πλέον ἐπιθυμοῦντά σε ἐκτῶ, ἢ ἵνα ἀκοῦσαι] Πολὺ πλέον ἐπιθυμεῖν τὰ ἐκτῶ ἢ ἐπ. ἀκ. *Terentius* Hecyra. *Quaſi non tu multo malis narrare hoc mihi, quam ego, qua percontor, ſcire*, &c. *Th. M.* Si explicatio eſt, bene; Si emendatio, male; nam particip. hic idem quod infinitiv. *Solan.* adſcripſ. *Marcil.* legere ἐπιθυμῶν τὰ δὲ. quod unde habeat, neſcio. *J.F.R.*

60. Ἔξεις] Sic ut conjeceram, *Fl.* In reliquis eſt ἥξεις, & in O. Mſ. *M. du S.*

Ἔξεις] Quid eſt vulgatum ἥξεις, *venies?* quare lubens Florentinum ἔξεις adripui, & *retinebis* in verſione poſui. *J.F.R.*

65. Ἀλλ' ὅπως] Pro ἀλλ' ὅρα ὅπως. &c. *F.G.* Habuimus tam crebro, ut neque explicatione, neque probatione indigeat. *J.F.R.*

69. Δεήσῃ] Vides jam nihil peccatum eſſe ſupra ſic edendo, T. 2. *Icar.* c. 14. *J.F.R.*

70. Τῷ παιδὶ τῷ Ζήνωνι ὁ Ἀριστόνετος ἀγόμενος γυναῖκα] H. e. *filio Zenoni uxorem deſpondens*, non vero, *uxorem ducens*, uti habet verſio; ſignificat enim ἄγεσθαι υἱῷ γυναῖκα. *Uxorem deſpondere filio.* Exempla paſſim occurrunt. *H.V.*

74. Τῷ Εὐκρίτου] Τῷ Χαιρίᾳ infra. *F.G.*

ΦΙΛ. Παγκάλω, νὴ Δία, μειρακίῳ, ἀπαλῷ γε μὴν ἔτι, καὶ ἁπάνυ καθ' ὥραν γάμων. ΛΥΚ. Ἀλλ' οὐκ εἶχεν ἄλλον ἐπιτηδειότερον, οἶμαι. τοῦτον οὖν κόσμιόν τε εἶναι δοκοῦντα, καὶ πρὸς Φιλοσοφίαν ὡρμημένον, ἔτι δὲ μόνον ὄντα [a] πλουσίῳ τῷ Εὐκρίτῳ, προείλετο νυμφίον ἐξ ἁπάντων. ΦΙΛ. Οὐ μικρὰν λέγεις αἰτίαν [b] τὸ πλουτεῖν τὸν Εὐκρίτου. ἀτὰρ, [c] ὦ Λυκῖνε, τίνες οἱ δειπνοῦντες ἦσαν;

ΛΥΚ. Τοὺς μὲν ἄλλους τί ἄν σοι λέγοιμι; οἱ δὲ ἀπὸ φιλοσοφίας, καὶ λόγων, ὅσοφ ἐθέλεις, οἶμαι, ἀκοῦσαι μάλιστα, Ζηνόθεμις ἦν ὁ πρεσβύτης, [d] ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς, καὶ ξὺν αὐτῷ Δίφιλος ὁ Λαβύρινθος Ἐπικλην, διδάσκαλος ὢν ὅτου [e] τοῦ Ἀρισταινέτου υἱέος, τοῦ Ζήνωνος· τὸν δὲ ἀπὸ τοῦ περιπάτου Κλεόδημος, οἶσθα τὸν σωμύλον, τὸν ἐλεγκτικόν; ξίφος αὐτὸν οἱ μαθηταὶ καὶ κοπίδα καλοῦσιν. ἀλλὰ καὶ ὁ Ἐπικούρειος Ἕρμων παρῆν. καὶ εἰσελθόντα γε αὐτὸν, εὐθὺς ὑπεβλέποντο οἱ Στωϊκοὶ,

PHIL. Pulcherrimo ita me Jupiter! adoleſcentulo, ſed tenero adhuc & nondum nuptiis maturo. LYC. Sed non habuit, puto, alium magis idoneum. Hunc igitur, qui & honeſtus eſſe videretur, & animum applicuiſſe ad Philoſophiam, inſuper vero unicum in domo Eucriti divitis, ſponſum praeoptavit ex omnibus. PHIL. Non parvam mihi narras cauſſam, Eucriti divitias. Sed convivae quinam erant, Lycine?

6. LYC. Reliquos quid tibi dicam? de philoſophis autem atque eruditis, quos, puto, audire cupis maxime, erat Zenothemis ille de porticu, & cum illo Diphilus cognomine Labyrinthus, Zenonis, Ariſtaeneti filii, magiſter? De Peripateticis autem Cleodemus. Noſti argutum illum & redarguendi peritum? Gladium & Falcem appellant diſcipuli. Verum Epicureus quoque Hermon aderat: quem ſtatim, cum ingrederetur, torvum intuebantur Stoici atque

[a] Πλουσίῳ τῷ] Πλουσίου τι τῷ B. [b] Τὸ πλουτεῖν] Τοῦ πλουτεῖν B. ſed vulgatum verum eſt. [c] Ὦ] Οὖν ὦ Fl. [d] Ὁ ἀπὸ] Artic. omittit B. [e] Τοῦ] Omittit B.

89. Ὁ Λαβύρινθος] Λαβύρινθος ἦν οἴκημα * σκολιώτατον. καὶ ἐπειδὴ σκολιὸς ἦν ἐν ταῖς ζητήσεσι, ἀφ' τούτου †ἐπεκλήθη λαβύρινθος. V.

94. Καὶ ‡ κοπίδα καλοῦσιν] Μάχαιραν. V.

* Σκολιώτατον] Ita Sol'an. correxit, pro vulgato σκολιότερον. obtemperavi, quia eſt melius, & mutatio exigua; licet haud addat, unde id hauſerit. J.F.R.

† Ἐπεκλήθη] Ita V. recte. Ἐπικλήθην male Edita. M. du S.

‡ Κοπίδα] Πολίδα ante editum prave.

87. Ζηνόθεμις] Eundem eſſe cum eo quem in *Hermotimo* non nominatum exagitavit, facile evincent utriusque avaritia & gula usquequaque ſimiles. Confer quae c. 11. & f. 32. occurrunt cum Ἑρμ. c. 11. & 80. M. du S.

Ζηνόθεμις ἦν ὁ πρεσβύτης] *Alciphron* etiam Ep. 54. III. Senem Stoicum primo loco nominat: πρῶτον μὲν οὖν τούτοις Εὐσκλῆς ὁ Στωϊκὸς, ὅτου ὁ πρεσβύτης. J. F.R.

89. Δίφιλος] Hic alibi non memoratur. M. du S.

90. Διδάσκαλος] Ordo: διδάσκαλος ὢν τοῦ Ζήνωνος υἱέως τοῦ Ἀριστοαινέτου. F.G.

Διδάσκαλος ὢν ὅτου τοῦ Ἀριστοαινέτου, υἱέως τοῦ Ζήνωνος] Ita per ſuas diſtinctiones inepte diſcerpunt editores in Graecis ea quae conjungenda ſunt. Ergo & Benedictus *Ariſtaeneti Zenonis filii praeceptor*. Quo quid obſcurius? & quis aliter haec adſpiciat, quam faciens Ariſtaenetum filium ac diſcipulum, Zenonem vero patrem? At plane haec ſunt inverſa. Et quanto praeclarior Eraſmus, *quod eſſet Zenoni Ariſtaneti filio praeceptor?* Id retine, & tolle ex Graecis importunum comma. J. G.

91. Ἀπὸ τοῦ περιπάτου] *Alciphr.* l. d. ὁ ἐκ τοῦ περιπάτου. J. F.R.

92. Κλεόδημος] Vid. Φιλοψ. c. 6. M. du S.

94. Κοπίδα] *Plut.* 1899, 2. docet hoc quaſi cognomen jam ante de Chryſippo uſurpatum, cujus ſtatuae ab Ariſtocreonte inſcriptus hic titulus:

Τὸν δὲ νέον Χρύσιππον Ἀριστόκριων ἀνέθηκε.
Τῶν Ἀκαδημαϊκῶν γραμματιδίων κοπίδα.

Vide & in *Phocione* de Ulyſſe primus, ni fallor, uſurpavit *Eur.* Hec. 134. Vide etiam noſtrum Φιλοψ. c. 29. M. du S.

95. Ἕρμων] Hunc alibi non reperio. M. du S.

2. Ἰσιακῷ] Obſcurus homo. M. du S. *Ibid.*

que averſabantur, manifeſte velut parricidam & impiatum hominem abominati. Hi Ariſtaeneti ipſius amici & familiares invitati ad coenam fuerant, & cum illis Grammaticus Hiſtiaeus & Dionyſodorus Rhetor.

7. Propter ſponſum vero Chaeream Platonicus Ion una coenabat, illius magiſter, venerabilis adſpectu atque auguſtus, ipſo qui vultu multum prae ſe ferret honeſtatis: quare Canonem illum vocant vulgo, ad mentem viri ſemper rectam reſpicientes. Advenienti igitur aſſurgere omnes, & illum, tanquam Deum aliquem, ſalutare: & omnino Dei alicujus inter homines peregrinatio videbatur admirabilis illius Ionis praeſentia.

8. Cum vero jam accumbendum eſſet, praeſentibus fere omnibus, ad dextram intrantium totum illum lectum mulieres occupabant, quae non paucae aderant; & inter eas ſponſa, accurate velata, circumdata mulieribus: in lecto vero januae oppoſito

καὶ ἀπεστρέφοντο, καὶ δῆλοι ἦσαν ὥσπερ τινὰ παλαιολοίαν καὶ ἐναγῆ μυσαττόμενοι. ἔτοι μὲν Ἀριστοινέτου αὐτῷ φίλοι, καὶ συνήθεις ὄντες, παρεκέκλητο ἐπὶ δεῖπνον, καὶ ξὺν αὐτοῖς ὁ γραμματικὸς Ἱστιαῖος, καὶ ὁ ῥήτωρ Διονυσόδωρος.

Διὰ δὲ τὸν νυμφίον τὸν Χαιρέαν, Ἴων ὁ Πλατωνικὸς συνεστιᾶτο, διδάσκαλος αὐτῷ ὢν, σεμνός τις ἰδεῖν, καὶ θεοπρεπὴς, καὶ πολὺ τὸ κόσμιον ἐπιφαίνων τῷ προσώπῳ. κανόνα γὰρ οἱ πολλοὶ ὀνομάζουσιν αὐτὸν, εἰς τὴν ὀρθότητα τῆς γνώμης ἀποβλέποντες. καὶ ἐπεὶ παρῆλθεν, ὑπεξανίσταντο πάντες αὐτῷ, καὶ ἐδέχοντο ὥς τινα τῶν κρειττόνων· καὶ ὅλως, θεῷ ἐπιδημία τὸ πρᾶγμα ἦν, Ἴων ὁ θαυμαστὸς συμπαρών.

Δέον δὲ ἤδη κατακλίνεσθαι, ἁπάντων σχεδὸν παρόντων, ἐν δεξιᾷ μὲν εἰσιόντων αἱ γυναῖκες ὅλον τὸν κλιντῆρα ἐκεῖνον ἐπέλαβον, οὐκ ὀλίγαι οὖσαι, καὶ ἐν αὐταῖς ἡ νύμφη, πάνυ ἀκριβῶς ἐγκεκαλυμμένη, περὶ τὸν γυναικῶν περιεχομένη· ἐς δὲ τὸ ἀντίθυρον

f Παρεκέκληντο] Παρεκέκλιντο male B. *g* Συνεστιᾶτο] Συνεστιᾶτο male B. *h* Τὸ ἀντίθυρον] Sic B. Cod. Τῶ ἀντίθυρον Edd.

98. Ἐναγῆ] Ἀκάθαρτον, μιαρόν. *G.*

15. Αἱ γυναῖκες] Σημειοῦ ὅτι ἐπὶ τῶν γάμων οἱ παλαιοὶ τὰς γυναῖκας ἐπὶ μιᾶς τραπέζης τοῖς ἀνδράσι συνεστίων, καὶ ἀντιπροσώπους αὐτὰς ἐκάθιζον τῶν ἀνδρῶν, ὅπερ ἐ σεμνὸν οἶμαι. *V.*

5 Οἶμαι] Hoc οἶμαι adjecit *M. du S.* non addens unde.

Ibid. Διονυσόδωρος] Hujus nomen in hoc ſolo opuſculo video. *M. du S.*

10. Καὶ ἐδέχοντο ὥς τινα τῶν κρειττόνων] Et ut *Deorum aliquem exceperunt*, non vero, ut ille verterat, *et ut quemquam ex praeſtantioribus ſalutarunt.* Οἱ κρείττονες ſunt οἱ θεοὶ, ut recte *Heſych.* Ilic paſſim Graeci auctores & Lucianus noſter in *Charidemo* c. 12. πᾶς οἱ κρείττονες ἔχουσι περὶ τούτου. ubi itidem perperam, *qui potiores habentur.* Sequitur ibi mox ἔτω δὲ ἐστοῦδάζετο τοῖς θεοῖς. Item in *Charidemo* 6. 15. 23. & in *Demonact.* c. 11. *L. BOS.*

12. Ἴων] Φίλοψ c. 6. *M. du S.*

16. Τὸν κλιντῆρα] *Heſych.* Κλιντῆρες. δίφροι, κλῖναι. *AE. M.* Idem jam habebat *F. G.*

19. Ἐς δὲ τὸ ἀντίθυρον] Ἀντίθυρον, ellipſis pro ἀντίθυρον τοῖχον. Ipſe Lucian. ſupra *de Domo* (c. 26.) κατὰ δὲ τὸ μέσον τοῖχον, ἄνω τὸ ἀντίθυρον: ſed ubi legendum videtur, ἄνω τὸ ἀντιθύρῳ: aut potius τῷ ἀντιθύρῳ. *AE. M.*

Ibid. Τὸ ἀντίθυρον] Cod. Ox. uti emendare ſtatueram. In impreſſis omnibus τὸ ἀν. Vid. Ἀλεξ. c. 16. *M. du S.*

Τὸ ἀντίθυρον] Supra Οἰκ c. 26. diximus variari in genere, dubiumque eſſe, τὸ ἀντίθυρον, an ἡ vel ὁ ἀντίθυρος voluerit Auctor. Et cum plerumque gignendi accuſandique caſu ap. alios occurrat, nihil inde conficias; nam e. c. quando *Hom.* Od. Π. 159. ait: Στῆ δὲ κατ' ἀντίθυρον κλισίης — cujus ibi generis eſt? *Pollux* plane omiſit. Verum tamen de partibus domus agens, p. m. 49. habet analogum ἀμφίθυρον, ἢν ὁ Ὅμηρος ὀρσοθύρῳ καλεῖ, ac femin. facit, ni ἢν ad ὀρσοθύρῳ referas; & cum paullo poſt ὑπίθυρον & ὑπερθύριον neutro gen. etiam dicat, videtur adjectivum eſſe, ut recte etiam ſtatuit *L. Bos* de ellipſi, p. 161. Sed nondum ſequitur inde, neceſſario τοῖχον intelligi, & maſc. eſſe; uti enim ſemi-

gον ἡ ἄλλη πληθὺς, ὡς ἕκαστον ἀξίας εἶχε.

alia multitudo, pro ſua quisque dignitate, accubuit.

Κατ' ἀντικρὺ δὲ τ̃ γυναικῶν, πρῶτη ὁ Εὔκριτος, εἶτα ὁ Ἀρισταίνετος. εἶτα ἐνεδοιάζετο, πότερον χρὴ πρότερον Ζηνόθεμιν τ̃ Στωϊκὸν, ἄτε γέροντα, ἢ Ἕρμωνα τ̃ Ἐπικούρειον, ἱερεὺς γὰρ ἦν τοῖν ἀνάκοιν, καὶ γένους τῆς πρώτης ἐν τῇ πόλει· ἀλλὰ ὁ Ζηνόθεμις τ̃ ἀπορίαν ἔλυσεν· εἰ γάρ με, φησὶν, ὦ Ἀρισταίνετε, δεύτερον ἄξεις Ἕρμωνος, τοῦτον τῆς ἀνδρὸς, ἵνα μηδὲν ἄλλο κακὸν εἴπω, Ἐπικούρειος, ἄπειμι, ὅλον [a] σοι τὸ συμπόσιον καταλιπών, καὶ ἅμα τ̃ παῖδα ἐκάλει, καὶ ἐξιόντι ἐῴκει. καὶ ὁ Ἕρμων, Ἔχε μὲν ὦ Ζηνόθεμι τὰ πρῶτα, ἔφη, ἀτὰρ εἰ καὶ μηδέν τι ἕτερον, [b] ἱερεῖ γε ὄντι ὑπεξίστασθαι καλῶς εἶχεν, εἰ καὶ τῆς Ἐπικούρου [c] πάνυ καταφρόνηκας. ἐγέλασα, ἦδ' ὃς ὁ Ζηνόθεμις, Ἐπικούρειον ἱερέα· καὶ ἅμα λέγων κατεκλίνετο, καὶ μετ' αὐτὸν ὅμως ὁ Ἕρμων, εἶτα Κλεόδημος ὁ Περιπατητικὸς, εἶτα ὁ Ἴων, καὶ ὑπ' ἐκεῖνον ὁ νυμφίος, εἶτ' ἐγὼ, καὶ παρ' ἐμὲ ὁ Δίφιλος, καὶ ὑπ' αὐτῷ [d] ὁ Ζήνων ὁ μαθητὴς, εἶτα ὁ ῥήτωρ Διονυσόδωρος, καὶ ὁ γραμματικὸς Ἱστιαῖος.

9. E regione denique mulierum primus Eucritus, deinde Ariſtaenetus: deinde dubium erat, utrum prius deceret, Zenothemin Stoicum quippe ſenem, an Hermonem Epicureum? Sacerdos enim erat Caſtorum, & primi in civitate generis. Sed ſolvit dubitationem Zenothemis. Etenim, *Si me*, inquit, *poſt Hermonem duces, virum iſtum, ne quid aliud ſiniſtri dicam, Epicureum, diſcedo, ſolidum tibi relinquo convivium:* & cum dicto puerum vocat, exiturum ſe ſimulat. Et Hermon, *Habe tibi*, inquit, *locum primum Zenothemi. Verum, ſi nihil aliud, ſacerdoti certe decebat concedere, licet Epicurum omnino contemneres. Ridere lubet*, inquit Zenothemis, *ſacerdotem Epicureum!* & cum dicto accumbit, & poſt ipſum tamen Hermon; tum Cleodemus Peripateticus, deinde Ion, & ſub illo ſponſus; tum ego & juxta me Diphilus, & ſub illo Zeno diſcipulus; poſtea Dionyſodorus Rhetor, & Hiſtiaeus Grammaticus.

ΦΙΛ. Βαβαὶ, ὦ Λυκῖνε, μυσεῖόν τι τὸ

10. PHIL. Vah, Lycine, Muſeum quod-

a Σοι] Deeſt in *Fl.* b Ἱερεῖ γε ὄντι] Deſunt in B. c Πάνυ] Et hoc omiſit B. d Ὁ Ζήνων] Jam artic. habet B. quem Edd. omiſerant.

24. Ἐνεδοιάζετο] Ἠμφισβητεῖτο. *V.*

26. Τῶν Ἀνάκτων] Τῶν Διοσκούρων. Ἄνακας γὰρ ἔλεγον αὐτούς, καὶ Ἀνάκειον τὸ ἱερὸν αὐτῶν. *V.*

mininum eſt, quando januam januae oppoſitam ſignificat, ita quando de loco januae oppoſito uſurpatur, neutrum fit, & μέρος forte intelligitur, aut τεῖχος, ut *Solan.* vult: cumque ſupra in *Alex.* c. 16. neutro gen. etiam habuerimus, nihil prohibet & hic ita dediſſe; cumque ſupra l.d. dixerim uſitatius maſculinum eſſe, id jam dictum nollem, etſi inveniri quoque maſc. gen. non nego, ut hic in vulgato; & ſicubi forte πάνυ intelligatur, ut *Geſn.* exiſtimat. Neque τὸ ἀντίθυρ quod Scholiaſt. ſupra notavit, improbo; verum tum acc. foret τὴν ἀντίθυρα. Neutrum genus certe in aliis compoſitis uſitatum, ut ἀμφίθυρον, ὑπερθυρον, πρόθυρον, *Stephanus* indicat, de ἀντίθυρος nihil fere habet. Nec ego alia praeter jam indicata obſervavi, unde maſc. gen. confirmetur. *J.F.R.*

20. Ὡς — ἀξίας εἶχε] De πρωτοκλισίᾳ vid. *Buleng.* & *Stukkii* antiqq. conviv. atque *Olear.* ad *Philoſtr.* III. c. 27. p. 118. N°. 9. Ceterum ἀξίας genitivum eſſe uſitatum in hac phraſi, non indiget probatione. Vid. tamen ſupra *Jov. Trag.* c. 7. N°. 43. *J.F.R.*

26. Τῶν ἀνάκτων] *Mauſacus* (in Harpocrat.) & *Gronovius* (ſupra ad Τιμ. c. 10.) volunt hos a Caſtore & Polluce diſtingui; ſed vid. c. 32. Unde liquere puto, eosdem hic intelligi; niſi etiam Διόσκουροι alii a Caſtore & Polluce ſtatuendi ſint. *M. du S.*

36. Τῷ Ἐπικούρῳ πάνυ] Lege Ἐπικούρῳ τῷ πάνυ. *M. V. Le*

quoddam mihi pro convivio narras, ſapientium plerorumque virorum. Laudo equidem Ariſtaenetum, qui in celebritate omnium exoptatiſſima, ſapientiſſimos accipere prae reliquis voluerit, delectis, qui uniuscujusque ſectae flos ſunt, non hinc quibusdam, reliquis non item, ſed indiſcretim omnibus. LYC. Eſt enim, ſodalis, non de vulgo divitum, ſed eruditionis amans, & majorem vitae partem verſatur cum talibus.

11. Epulabamur ergo primum placide: parata fuerant varia. Sed non opus eſt, arbitror, ea recenſeri, juſcula & panificia & condimenta: copioſe enim *aderant* omnia. Inter haec vero Cleodemus ad Ionem ſe inclinans, *Viden'*, inquit, *ſenem* (Zenothemin deſignabat; audiebam enim) *ut ingurgitat ſe pulmentariis, quam oppleta jure illius veſtis, & quantum ſtanti poſt ſe puero porrigat! dum non videri ſe putat a reliquis, immemor illorum, qui poſt ſunt? Oſtende ergo iſta etiam Lycino, ut ſit teſtis.* Ego vero nihil opus habebam oſtenſuro mihi Ione, qui multo prius illa tanquam e ſpecula viderat.

12. Adhuc dicebat iſta Cleodemus, cum invocatus irruit Cynicus Alcidamas, commu-

συμπόσιον διηγῇ σοφῶν [e] τῶν πλείστων ἀνδρῶν, ἡ ἔγωγε τὸν Ἀρισταίνετον ἐπαινῶ, ὅτι τὴν εὐκταιοτάτην ἑορτὴν ἄγων, τοὺς σοφωτάτους ἑαυτῷ πρὸ τῶν ἄλλων ἠξίωσεν, ὅτιπερ τὸ κεφάλαιον ἐξ ἑκάστης αἱρέσεως ἀπανθισάμενος, οὐχὶ τοὺς μέν, τοὺσδ' δέ, ἀλλ' ἀναμὶξ ἅπαντας. ΛΥΚ. Ἔστι γάρ, ὦ ἑταῖρε, οὐχὶ τῶν πολλῶν τούτων πλουσίων, ἀλλὰ καὶ παιδείας μέλει αὐτῷ, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου τοῖς τοιούτοις ξύνεστιν.

Εἰστιώμεθα οὖν ἐν ἡσυχίᾳ τὸ πρῶτον, καὶ παρεσκεύαστο ποικίλα. πλὴν οὐδὲν οἶμαι χρὴ καὶ ταῦτα καταριθμεῖσθαι, χυμοὺς, καὶ τέμματα, καὶ καρυκείας· ἅπαντα γὰρ ἄφθονα. ἐν τούτῳ δὲ ὁ Κλεόδημος ἐπικύψας εἰς τὸν Ἴωνα, Ὁρᾷς, ἔφη, τὸν γέροντα (Ζηνόθεμιν λέγων, ἐπῄνουν γὰρ) ὅπως ἐμφορεῖται τῶν ὄψων, καὶ ἀναπέπλησται ζωμοῦ τὸ ἱμάτιον, καὶ ὅσα τῷ παιδὶ κατόπιν ἑστῶτι ὀρέγει, λανθάνειν οἰόμενος τοὺς ἄλλους, οὐ μεμνημένος τῶν μεθ' [f] αὑτόν; δεῖξον οὖν καὶ Λυκίνῳ ταῦτα, ὡς μάρτυς εἴη. ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἐδεόμην δείξοντός μοι τοῦ Ἴωνος, πολὺ πρότερον αὐτὰ ἐκ θυρωπῆς ἑωρακὼς.

Ἅμα δὲ ταῦτα ὁ Κλεόδημος εἰρήκει, καὶ [g] ἐπεισέπεσεν ὁ Κυνικὸς Ἀλκιδάμας ἄκλητος,

[e] Τῶν πλείστων ἀνδρῶν] Ἀνδρῶν τῶν πλείστων B. [f] Αὐτόν;] Ἑαυτόν B. [g] Ἐπεισέπεσεν] Sic omnes.

59. Χυμοὺς] Ζωμοὺς. *V.*
Ibid. Καὶ τέμματα] Πλακοῦντας. *V.* (πλακούντια. C.)
60. Καὶ καρυκείας] Ἀρτύματα. *V.*

70. Ἐκ θυρωπῆς] Ἀπὸ ὑψηλοτέρου τόπου. *V.* (è ſpecula. C.)

V. La Croze. Lubens ita ederem, ſi in ullo libro reperirem. *J.F.R.*

42. Εἶτ' ἐγὼ] Philoſophorum uni & Rhetori anteponitur Lucianus. *M. du S.*

62. Γέροντα Ζηνόθεμιν] Similia habet *Alciphr.* III. p. 410. ubi *Bergl.* ad verba ὁ Στωϊκὸς ὑπὸ πλησμονῆς ἐρεύγεται, haec inter ſe comparat. *J.F.R.*

72. Ἐπεισέπεσεν] Malim ἐπεισέπαισεν. Vide *Suid.* v. ἐπεισπέπαικα & paroemiogr. in Μυκωνίῳ δίκῃ. Vid. etiam ſupra Ἐτ. Δ. ultimo. *L.K.*

Ἐπεισέπεσεν] In omnibus libris noſtris erat ἐπεισέπεσεν; Cl. *Kuſteri* emendationem in textum recepimus. *M. du S.*

Ἐπεισέπεσεν] Cl. *Bergl.* ad *Alciphr.* III. p. 408. corrigit ἐπεισέπαισεν, quod ap. *Ariſtoph.* Pluto v. 804. recte legatur: Εἰς τὴν οἰκίαν ἐπεισπέπαικεν. Conf. omnino ſupra *Dial. Meretr.* XV. bis, nempe init. ubi ἐπεισπαίσας, & med. ubi ἐπεισέπαισαν dedimus; licet Edd. ἐπεισέπεσαν, & vid. ibi notata. Unde & hic *Berglero* ac *Solano* rurſus obtemperandum fuerat; quia perfacilis in his eſt lapſus amanuenſium, ſed propter nimia exempla quae pro —εσαν a πίπτω, faciunt, ſiſto gradum, & jam fere malim nihil ſupra mutaſſe, quamquam nihil adeo peccatum, quum ἐπεισέπαισαν ſit aptiſſimum. At vid. *Epiſt. Sat.* c. 23. med. ubi & παρεισπεσοῦσα legitur, quod ex *Diod. Sic.* ibi firmo, aliaque a πίπτω compoſita, *irruendi* poteſtate ſumta, adfero. *J.F.R.*

Ibid. Ἀλκιδάμας] De hoc alibi nulla mentio fit. *M. du S.*

τῷ, ἐκεῖνο τὸ [a] κοινὸν ἐπιχαριεντισάμενος, ἦ Μενέλαον αὐτόμολον ἤκουσα. τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς ἀναίσχυντα ἐδόκει πεποιηκέναι, καὶ ὑπέκρουον τὰ προχειρότατα· ὁ μὲν τὸ, Ἀφραίνεις Μενέλαε· ὁ δέ,

Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,

καὶ ἄλλα πρὸς τὸν καιρὸν εὔστοχα, καὶ χαρίεντα ὑποτονθορύζοντες. ἐς μὲν τὸ φανερὸν οὐδεὶς ἐτόλμα λέγειν· [b] ἐδεδοίκεσαν γὰρ τὸν Ἀλκιδάμαντα, βόην [c] ἀτεχνῶς ὄντα, καὶ κραυγικώτατον [d] Κυνικῶν ἁπάντων, παρ' ὃ καὶ ἀμείνων ἐδόκει, καὶ φοβερώτατος ἦν ἅπασιν.

Ὁ δὲ Ἀριστάινετος ἐπαινέσας αὐτὸν ἐκέλευε θρόνον τινὰ λαβόντα [e] καθίζεσθαι [f] παρὰ Ἱστιαῖόν τε καὶ Διονυσόδωρον. ὁ δέ, ἄπαγε, φησί, γυναικεῖον λέγεις, καὶ μαλθακὸν, ὅτι θρόνῳ καθίζεσθαι ἢ σκίμποδι, ὥσπερ [g] ὑμεῖς ὅτι μαλακῆς ταύτης εὐνῆς

ni illo venuste proverbio usus, *sponte venire Menelaum*. Plerisque ergo impudenter videbatur facere, itaque quae in promtu erant maxime mussitantes subjiciebant, alius illud, *Heus Menelae, furis!* alius,

Verum Agamemnoniae menti non ista placebant,

& alia tempori illi opportuna & venusta immurmurantes. Verum aperte dicere nemo audebat: metuebant enim Alcidamantem, clamosum plane hominem & Cynicorum omnium vocaliſſimum: quam ob causſam etiam videbatur superior caeteris, formidabilis quidem omnibus.

13. At collaudatum Aristaenetus jussit sella capta assidere ad Histiaeum atque Dionysodorum. Ille vero, *Apage*, inquit, *muliebre quiddam jubes ac molle, in sella assidere, aut lecto, ut vos qui molli isto cubili tan-*

[a] Κοινὸν] Κωινὸν B. [b] Ἐδεδοίκεσαν] Ita O. & *Fl.* Ἐδεδοίκεισαν Edd. cett. [c] Ἀτεχνῶς] Nihil mut. *Fl. F. P.* &c. Forſ. ἀγαθὸν. marg. *F.* Sed nihil est opus. [d] Κυνικῶν] Κυνῶν B. [e] Καθίζεσθαι] Καθίζεσθ B. hic & mox iterum. [f] Παρὰ] Παρ' B. [g] Ὑμεῖς] Bene B. *Fl. Fr. P. H.* Ἡμεῖς *F.*

73. Ἐπιχαριεντισάμενος] Εὐτραπελευόμενος, σκώπτων. *G.*

74. Αὐτόμολον] Ἀλκιδάμας αὐτόμολον ἦλθεν. αὐτόκλητος. οἱ γὰρ αἰχμάλωτοι ἐκ γήτειοι. ἢν δέ τις μὴ τοιοῦτος παρισάριθμος σε τῷ συμποσίῳ διεβάλλετο. καθ' ὃ δηλοῖ Ἀλκαῖος ἐν τῷ, Ἄνθρωπος εἶναι μὴ δικαῖος Κυρήναιος. καλεῖ γάρ τις ἂν ἐπὶ δεῖπνον ἵνα καλεῖ, πάρεστιν ὀκτωκαίδεκα ἄλλοι ἐκ δίχ' ἅρματα ἐ συναρίδες δικαπάντε. τούτοις δὲ δῖ σε τ' ἀπιτήδεια ἐμβαλεῖν. ἀλλ' ἢν κράτιστον μηδένα καλέσαι. 1148. παρ' Ὁμηρ. *Eustath.* Vide & reliqua illic. At. . . . . *G.* (Hos *Alexidis* versus emendatos a Casaubono, & suis numeris restitutos invenies ad Athen. p. 199. *M. du S.*)

77. Ἀφραίνεις] Μαραίνεις, ὦ βέλτιστε Φρυγῶν, ὦ βέλτιστε Φρυγιῶν. *G.*

81. Ὑποτονθορύζοντες] † Ὑπογογγύζοντες. *V.*

82. Τὸν Ἀλκιδάμαντα βόαν] Ὁ ποιητὴς ἐπὶ Μενελάου βοὴν τὴν μάχιμον εἶπεν. ὁ Λυκιανὸς δὲ παρῴδησεν αὐτὸ ἐμπαθῶς ἐπὶ τοῦ Ἀλκιδάμαντος, λέγων βοὴν τὴν κραυγήν. ὃ βοὴν δὲ ἐνταῦθα, ἀπὸ τοῦ βόαν, ὃ ἐστι ‡ κραυγικὸν ἐκ θορυβώδη. § ὃ ἐκ τοῦ τὸ ἐπομένων παρέστησεν κραυγικὸν ἐπενέγκας. *V.*

91. Σκίμποδι] Κραββάτῳ, σκάμνῳ. *G.*

* Παρισάριθμος σε] Lege παρισάμενος. *M. du S.*

† Ὑπογογγίζοντες] Misere antea edebatur ὑπογογγίζοντες.

‡ Κραυτικὸν] Sic edita recte. Κραυτικὰ V.

§ Ὃ] Ὃν antea lectum. Mutavit *M. du S.*

74. Μενέλαον] Αὐτόματος δ' ἀγαθός. &c. *F. G.*

Μενέλαον αὐτόμ.] *Hom.* Il. B. 408. *M. du S.*

76. Ὑπέκρουον] Ὑποκρούω, i. e. citharam pulso, citharа responso. epigr. hic ὑπέκρουον est ἀντήχουν, ἀντεφώνουν. a cithara metaphora. *F. G.*

Ὑπέκρουον] I. e. ἀντεφθέγγοντο, ἀντέλεγον. Schol. *Aristoph.* *L. K.*

Ὑπέκρουον] Singularis est in hoc verbo suavitas, quam declarabimus e *Longino* c. 40. Reprehendit ibi rhetor acutissimus numeros in oratione nimis molles & canticorum numeris similes, unde hoc dicit consequi apud auditores, ὡς ἐνίοτε προεισδύτας τὰς ὀφειλομένας καλλιξεις αὐτοὺς ὑποκρούειν τοῖς λέγουσι, καὶ φθάνοντας, ὡς ἐν χορῷ τινι προαποδιδόναι τὴν βάσιν. *Quas jam animo praecipiunt consuetas oratori clausulas, eas ipsi submissa voce quasi subjiciant ac praeeant dicentibus*, &c. Sumtum credo a citharoedis, cantus formulam leni fidium pulsu subindicantibus. Ita cum *Homericam* formulam praetexuisset impudentiae suae Cynicus; convivae alii alios inter se memorare inceperunt, submissa tamen vo-

tantum non ſupini accumbentes epulamini, ſubjecta veſte purpurea. At ego vel erecto corpore coenaverim, inambulans ſimul in coenatione; feſſus autem humi ſubjecto palliolo cubito nixus jacebo, qualem pingunt Herculem. Sic fiat, inquit Ariſtaenetus, *ſiquidem ita mavis.* Ab eo tempore per orbem circumiens Alcidamas coenabat, caſtra ſubinde, ut Scythae ſolent, ad copioſiorem paſtum transferens, & circumferentes opſonia miniſtros proſequens.

μικρῷ δεῖν ὕπτιοι καλαχείμθνοι, [i] ἑστιᾶσθε, πορφυρίδας ὑποβεβλημθνοι. ἐγὼ δὲ καὶ ὀρθοστάδην δειπνήσαιμι, ἐμπεριπατῶν ἅμα τῷ συμποσίῳ· εἰ δὲ κῇ [k] κάμοιμι, χαμαὶ κῇ τ' τρίβωνα ὑποβαλλόμθν@, κείσομαι ἐπ' ἀγκῶν@, οἷον τ' Ἡρακλέα γράφουσιν. ὕτως, ἔφη, γιγνέσθω, ὁ Ἀριστaίνετ@, εἴ σοι ἥδιον. κῇ τὸ ἀπὸ τούτου, ἐν κύκλῳ θεείων ὁ Ἀλκιδάμας, ἐδείπνει, ὥσπερ οἱ Σκύθαι πρὸς τ' ἀφθονωτέραν νομὴν μεθιστάμθν@, κῇ τοῖς φερέποσι τὰ ὄψα συμπερινοστῶν.

14. Verum dum paſcitur, operoſus tamen erat, qui de virtute & vitio interim diſputaret, & aurum atque argentum ſibi haberet deriſui. Interrogabat enim Ariſtaenetum, quid ſibi vellent tot ac tanti calices, cum figlinorum idem uſus eſſet? Sed eum, quum jam moleſtus eſſe inciperet, ad quietem in praeſentia redegit Ariſtaenetus,

Καὶ μθτοι κῇ σιτούμθν@ ἐνεργὸς ἦν, ἀρετῆς πέρι κῇ κακίας μεταξὺ διεξιών, κῇ ἐς τ' χρυσὸν κῇ τ' ἄργυρον ὑποσκώπτων. ἠρώτα γοῦν τ' Ἀριστaίνετον, τί βούλονθ' αὐτῷ αἱ τοσαῦται κῇ τηλικαῦται κύλικες, τ' κεραμεῶν [l] ἴσα δυναμθνων; ἀλλ' ἐκεῖνον μὲν ἤδη διανοχλοῦντα ἔπαυσεν ἐς τὸ παρὸν Ἀριστaίνετ@,

h Ὕπτιοι] Deeſt in *Fl.* *i* Ἑστιᾶσθε] Bene ſic *Fl. Fr. P.* &c. Ἑστιᾶς male *J.* & *V2.* *k* Κάμοιμι] Γάμοιμι male B. *l* Ἴσα] Ἴσων B. male.

voce, verſiculos, ad retundendam illius impudentiam aptos. Non erat opus, inter homines eruditos, integris uti verſibus: ſufficiebat initia indicaſſe &c. Vid. quae de vi τ' ὑπὸ in compoſitis diximus ad Ὀρχ. c. 16. *J. M. G.*

77. Ἀφραίνεις] *Hom.* Il. H. 109. *M. du S.*

78. Ἀλλ' οὐκ — Ἀγαμ.] Iliad. A. 24. *M. du S.*

82. Ἐδιδάξασθαι] Mſ. Ox. & *Fl.* recte. In reliquis ἰδιδάξασθαι. *M. du S.*

Ἐδιδάξασθαι] *Solan.* jota deleto ἰδιδάξασθαι fecerat pro vulgato ἰδιδάξασθαι. Recte; ita enim formari ſolet. Et ſic *Herodian.* VIII. 1. f. ἤλπιζον δὲ ἐ ἰδιδάξασθαι. Et *Diod. Sic.* L. XIV. Et *Herodot.* VII. ſub initium ſimiliter ἀναδιδάξασθαι. Ita διαμάχεσθαι *App. Al.* p. 325. 1. Et quia Grammatici quos conſului, nihil de hac terminatione plusquamperfecti, juvat addere Noſtrum ſupra *Dial. Meretr.* XIII. p. 316. hujus Ed. καθαπτολίγεσθαι, & paullo poſt ἰδιδάξασθαι. Non tamen in omnibus verbis id imitarer. Sed variatur & infra, c. 28. inter ᾄδεσθαι & ᾄδεσθαι. *J. F. R.*

Ibid. Τὸν Ἀλκιδάμαντα] Iliad. B. 408. *M. du S.*

83. Βίῳ ἀτυχοῦς ὄντα] Sic Impr. omnes & O. Mſ. Ego Βίον ἀγαθὸν ὄντα profectum a Luciani manu minime dubito; & ſi Mſſ. Codd. copia eſſet, ita in optimis repertum iri confido. *M. du S.*

84. Κυνῶν] Ita Mſ. O. In Impr. Κυνικῶν. *M. du S.*

88. Ὁρῶν τινὰ λαβόντα] Oportet imaginari ratione triclinii veteris, quae hic pulchre deſcripta fuit. Tres magni lecti, tres κλινῆρις, tribus coenationis lateribus paralleli illi quidem, ſed non applicati, ut a tergo liber acceſſus eſſet. Vacat plane quartum latus, in quo medio janua eſt. Sic convivae omnes & ſe invicem contueri poſſunt, & januam proſpicere: & liber eſt in illo ſpatio acceſſus miniſtratoribus, & acroamatis. Hic jam impleti ſunt tres lecti. Jubetur adferri ſella alta Cynico, qua e regione Hiſtiaei & Dionyſodori poſita, qui in tertio lecto ultimi accumbebant, ipſe quoque exaequari quodammodo convivis poſſet, & menſae ſi non accumbere uti caeteri, tamen aſſidere. *J. M. G.*

Ibid. Καθίζειν] Non opus eſt καθίζειν cum B. legere. *J. F. R.*

93. Ἑστιᾶσθε] In *Ven.* utraque mendoſe hic legitur ἑστιᾶσθαι. *M. du S.*

98. Οἷον τ' Ἡρακλέα γράφουσιν] Adleverat Cl. *Hemſterh.* Ariſtid. I. p. 63. ubi hunc locum notat *Febb.* Igitur evolvi, & vidi Ariſtidis verba, p. 63. Edit. antiq. (p. 35. novae) eſſe; ὁ τοίνυν ἐπὶ πράξεσι μόνοις ἐ ἀγῶσιν, ἴχοι τις Ἡρακλέους μνημονεύειν, ἀλλὰ καὶ ταῖς ἐνθυμίαις τῶ βίῳ πολλῶ τιν@ ἄξιος. δηλοῖ δὲ ἐ τ' ἀγαλμάτων αὐτοῦ τὰ πίνοπλα. Ad quae *Febb.* „ Qualia fuerint haec ſimulacha, diſcere eſt ex iis quae ſcribit Lucian. in *Sympoſ.* (h l.) De ſcyphis Herculanis „ conf. *Dempſterum* in Antiqq. Rom. *J. F. R.*

ρετ, τῷ παιδὶ νεύσας εὐμεγέθη σκύφον [a] ἀναδῦναι αὐτῷ, ζωρότερον ἐγχέαντα. καὶ δόκει ἄριστα βλεπινενοηκέναι, οὐκ εἰδὼς ὅσων κακῶν ἀρχὴν ὁ σκύφος ἐκεῖνος ἐνεδεδώκει. λαβὼν δὲ ἅμα ὁ Ἀλκιδάμας ἐσίγησε μικρόν, καὶ ἐς τὸ δάφος καταβαλὼν ἑαυτὸν ἔκειτο ἠμίγυμνος, ὥσπερ ἠπειλήκει, πήξας τὸν ἀγκῶνα ὀρθὸν, ἔχων ἅμα τὸ σκύφον ἐν τῇ δεξιᾷ, οἷος ὁ παρὰ τῷ Φόλῳ Ἡρακλῆς [b] ὑπὸ τῶν γραφέων δείκνυται.

Ἤδη δὲ καὶ ἐς τοὺς ἄλλους συνεχῶς [c] περιεσοβεῖτο ἡ κύλιξ, καὶ φιλοτησίαι, καὶ ὁμιλίαι, καὶ φῶτα [d] εἰσεκεκόμιστο. ἐν τοσούτῳ δ' ἐγὼ τὸ παρεστῶτα τῷ Κλεοδήμῳ παῖδα, οἰνοχόον ὄντα ὡραῖον, ἰδὼν ὑπομειδιῶντα (χρὴ γὰρ, οἶμαι, καὶ ὅσα πάρεργα τῆς ἑστιάσεως, εἰπεῖν, καὶ μάλιστα εἴτι πρὸς τὸ [e] γλαφυρώτατον ἐπράχθη) μάλα ἤδη παρεφύλαττον, [f] ὅ, τι καὶ μειδιάσειε. καὶ μικρὸν ὁ μὲ προσῆλθεν, ὡς ἀπολυσόμενος παρὰ τοῦ Κλεοδήμου τὴν φιάλην· ὁ δὲ τόν τε δάκτυλον ἀπέθλιψεν αὐτοῦ, καὶ

quod innueret puero, uti ſcyphum illi daret bene magnum, infunderetque meracius. Ac videbatur ſibi pulchrum quiddam excogitaſſe, neſciens quantorum ſcyphus iſte malorum initium dediſſet. Caeterum ſumto illo tacuit paullulum Alcidamas, atque humi abjectus jacuit ſeminudus, ut minatus fuerat, erecto nixus cubito, tenens dextra ſcyphum, qualis ille apud Pholum Herculeſ a pictoribus oſtenditur.

15. Jam vero ad alios etiam frequenter commeare calix, jam amicitiae pocula, & confabulationes, jam inferri lumina. Inter haec ego adſtantem Cleodemo puerum, pocillatorem formoſum, ſubridere videns, (oportet enim, puto, etiam, ſi qua praeter ipſam quaſi ſubſtantiam convivii acciderunt, ea dicere, in primis ſi quid actum eſt venuſtius) diligenter jam obſervabam, quid demum rideret? Neque ita multo poſt ille quidem acceſſit velut recepturus a Cleodemo phialam. Hic vero & digitum il-

a Ἀναδῦναι] Reſtitui ex B. & *Coll.* Δοῦναι Edd. b Ὑπὸ] Ἀπὸ B. fruſtra. c Περιεσοβεῖτο] Περισοβοῦτο *Th. Mag.* in Ἀπεσοβῶ. Ἐπεισοβοῦτο *Coll.* In vulgato conſpirant Edd. & B. d Εἰσεκεκόμιστο] Ἐσεκόμιστο B. e Γλαφυρώτατον] Γλαφυρώτερον B. & *Coll.* f Ὅ, τι] Ὅτι Edd. male.

13. Σκύφον ἀναδοῦναι αὐτῷ ζωρ. ἐγχ.] *G.*
21. Τῷ Φόλῳ] Φόλος ἐγένετο τῶν Κενταύρων εἷς, παρ' ᾧ ξενοδοχήθη Ἡρακλῆς. *V.*
23. Περιεσοβεῖτο ἡ κύλιξ] Ἐκινεῖτο, περιφέρετο. *V.* (Προεφέρετο C. prave.)
24. Φιλοτησίαι] Φιλίαι, φιλικαὶ δεξιώσεις. *G.*
25. Ἐν τοσούτῳ] Ἀντὶ τοῦ μιλαξὺ * τούτων, ἢ ἀντὶ τοῦ ὡς ὅτε ταῦτα ἐγένετο. *V.* (ἐν ᾧ ταῦτα ἐγένετο. C.)
30. Γλαφυρώτερον] Ἡδιον. *G.*
31. Ὅ, τι] Οὐκ αἰτιολογικὸς σύνδεσμος τὸ ὅτι, ἀλλ' ἀναφορικὸν ἄρθρον τὸ ὅ. τὸ τί παρίλκον ἀόριστον Ἀττικῶς ἴθει. *V.*

* Τούτων] Omiſſum in Editis. Addidi ex V. C. & *G.*

M. du S.

13. Εὐμεγίθη σκύφον] Εὐμεγίθη κύλικα *Alciphr.* III. p. 353. ubi *Bergl.* & cetera cum Luciancis comparat. *J. F. R.*

14. Ἀναδοῦναι] Ita Cod. Mſ. Ox. & *Coll.* recte; nam proprium eſt in ea re vocabulum. Θ. Δ. IV. *M. du S.*

21. Ὁ παρὰ τῷ Φόλῳ Ἡρακλῆς] Fieri nequit, ut ſi quis *Benedicti* verſionem intuens *Herculem Pholenſem*, ullo modo concipere poſſit ea Latina facta eſſe ex his Graecis, qui ita eximium illum Leonardum Auguſtinum deduxit, ut monuimus in praefatione ejus gemmis praefixa, quod tamen tunc non advertebamus. Sola Gallia eſt hujus putidi commenti origo. Nam doctior *Eraſmus* noſter rectiſſime dederat, *Herculem apud Pholum*. *J. G.*

Ibid. Παρὰ τῷ Φόλῳ] Recte Scholiaſtes quis fuerit docet. Fabulam exhibet *Apollodorus* II. 46. B. Adde *Polyaen.* Strat. I. p. 10. quem omnino lege. *M. du S.*

22. Δείκνυται] Δείκνυμι pictorum eſſe, vid. Cl. *Hemſterh.* T. I. Somn. ſive Luciani vita c. 8. *J. F. R.*

23. Περιεσοβεῖτο] Hoc verum eſſe, adeoque *Th. Mag.* emendandum, vid. ſupra. *Alciphr.* III. Ep. 55. p. 408. καὶ τὰ φιλοτησίας συνεχῶς περισοβημένας, ubi *Bergl.* haec Luciani quoque contulit. *J. F. R.*

31. Ὅτι ἐμειδίασεις] Iterum ὅ, τι ſcribendum, id quod requirit ſenſus. Recte Interpres, *quid rideret.* *J. J.*

49. Παρασῆναι] *Praeſto eſſe: adparere.* Ita in *Evang. Matth.* XXVI. 53. παρασῆσαί μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγιῶνας

illius ſtrinxit, & drachmas puto duas dedit una cum phiala. Puer ad digitum quidem ſtrictum ridere denuo, ſed pecuniam, puto, non obſervavit. Illo itaque non ſumente, ſtrepitum cadentes duae drachmae dederunt, utrisque, quod aperte obſervares, erubeſcentibus. Dubitabant proximi, utrius eſſent nummi, negante puero ſibi excidiſſe, Cleodemo autem apud quem fuerat ſtrepitus, a ſe abjectos diſſimulante. Neglectum itaque hoc & praetermiſſum, quod non multi vidiſſent, praeter ſolum, ut mihi videbatur, Ariſtaenetum. Tranſtulit enim puerum paullo poſt, quem nemine ſentiente exire juberet, & Cleodemo adſtare nutu imperavit aliquem de exoletis jam & robuſtis, mulionem quendam aut equiſonem. Et hoc quidem ſic abiit magnae ſane ignominiae Cleodemo futurum, ſi prius inter omnes percrebuiſſet, neque exſtinctum ſtatim fuiſſet, dextre Ariſtaeneto vinolentam libidinem accipiente.

δραχμὰς δύο, οἶμαι, [g] συνανέδωκε μὴ τὸ φιάλης· ὁ παῖς δὲ πρὸς μὲ τὸ δάκτυλον [h] ἠλιδόμβον αὖθις ἐμειδίασεν, ὑ μὴν συνοῖδεν, οἶμαι, τὸ νόμισμα, ὥστε μὴ δεξαμένου ψόφον αἱ δύο δραχμαὶ παρέχον ἐκπεσεῖσαι, καὶ ἠρυθρίασαν ἄμφω μάλα σαφῶς. ἠπόρουν δὲ οἱ πλησίον, ὅ τινος εἴη τὰ νομίσματα, τοῦ μὲ παιδὸς λεγομένου μὴ ἀποβεβληκέναι, τοῦ δὲ Κλεοδήμου καθ' ὃν ὁ ψόφος ἐγένετο, μὴ προσποιουμένου τὴν ἀπόρριψιν. ἠμελήθη δ' ἂν, καὶ παρώφθη τοῦτο, ὑ πάνυ πολλῶν ἰδόντων, πλὴν μόνου, ὡς ἐμοὶ ἔδοξε, τοῦ Ἀριστοινέτου· μετέστησε γὰρ τὸ παῖδα μικρὸν ὕστερον ἀφανῶς ὑπεξαγαγὼν, καὶ τῷ Κλεοδήμῳ τινὰ ὑποστῆναι διένευσε τῶν ἐξώρων ἤδη, καὶ καρτερῶν, [i] ὀρεωκόμον τινὰ, ἢ ἱπποκόμον· καὶ τοῦτο μὲ ὧδέ πως ἐκεχωρήκει, μεγάλης αἰσχύνης αἴτιον τῷ Κλεοδήμῳ γενόμενον, εἰ ἔφθη [k] διαφοιτῆσαν εἰς ἅπαντας, [l] ἀλλὰ μὴ κατέσβη αὐτίκα, δεξιῶς πάνυ τοῦ Ἀριστοινέτου τὴν παροινίαν ἐνεγκαντος.

Ὁ

g Συνανέδωκε] Συνέδωκε B. h Ἠλιδόμβον] Ἠλιδόμβου B. i Ὀρεωκόμον — ἱπποκόμον] Ὀρεωκόμων — ἱπποκόμων B. k Διαφοιτῆσαν] Ita Edd. omnes, & ſic B. etiam, teſte *Solan.* Διαφοιτῆσαι P. l Ἀλλὰ μὴ] Ἀλλὰ μὴν P. ſola.

50. Ὀρεωκόμον] Τὸν ἐπιμελούμενον τῶν ἡμιόνων. V.

γελῶνας ἀγγέλων. Ubi Rev. *J. Elſn.* hoc Luciani aliaque addentem vide. Adde Noſtrum ſupra *Deor. Dial.* XXIV. ubi Mercurius dicitur παρεσκευάσθαι τοῦ Διός. *J.F.R.*

50. Ὀρεωκόμον] Lege ὀρεοκόμον. *F.G.* Et ſic quoque, media brevi, *Pollux.* Alii promiſcue. *Suidas* utrumque habet; ſed ſtatuit differentiam, ὀρεοκόμον montium, & ὀρεωκόμον mulorum cuſtodem faciens, ut *Steph.* quoque notavit, quod ſi verum, vulgata Luciani ſcriptura non erit ſollicitanda. *J.F.R.*

53. Διαφοιτῆσαν] Cave cum P. quicquam hic mutaſſis; recte enim omnia habent, quod ſexcentis ejusmodi locis, ſi liberet, confirmare poſſem. *M. du S.*

Διαφοιτῆσαν] Etſi φθάνω fere perpetuo cum participio conſtruitur, ut *Liban.* Ep. 224. p. 208. ἔφθη συμμείξας. Noſter *Vit. Auct.* c. 26. *Tox.* 2. *Diſſ. cum Heſ.* 8. *Fugit.* 27. tamen & cum infinito *Alciphr.* III. 3. f. & ep. 41. p. 362. Sed recte *Solanus* ait, lectionem P. non audiendam. *J.F.R.*

54. Ἀλλὰ μὴ κατέσβη αὐτίκα] Ἀλλὰ μὴν κ. ἀ. *Th. M.*

Ἀλλὰ μὴ κατέσβη αὐτίκα] Illud μὴ non mutandum cenſeo in μὴν, uti voluit *Marcilius:* nec κατέσβη vertendum active, ut fecit Interpres; ſed paſſive, ita enim ſæpe apud optimos quosque auctores. Verto igitur & hæc, ut præcedentia: *Si prius ad omnes permanaſſet ea res, & non ſtatim fuiſſet exſtincta. L. BOS.*

Ἀλλὰ μὴ κατέσβη &c.] Servavi μὴ quod longe plurimae habebant, ſed puncto ante ἀλλὰ in comma mutando, ut nexus eſſet, *pudori fuiſſet, niſi.* At ſi punctum ſerves ante ἀλλὰ, quod in plerisque erat, μὴν commodius foret. *J.F.R.*

55. Δεξιῶς πάνυ τοῦ Ἀριστοινέτου τὴν παροινίαν ἐνεγκαντος] Interpretantur *inducta dextre admodum temulentia.* Deſideratur alius, qui illud *inducta* interpretetur. Quid enim id ſibi vult? At Luciani ſcopus eſt, *tolerante Ariſtaneto admodum dextre temulentiam*, non exaſperato ad hoc factum in pueri ſui tentatione. *Herodianus* libro 1. Ταῦτα χαριέντως ὕβρεως τι ἐν παροινίας τῷ σῷ, ὡς ἐτῶν τοσούτων ὑπερχόμενα. *J.G.*

Ὁ Κυνικὸς δὲ Ἀλκιδάμας, [a] ἐπεπώκει γὰρ ἤδη, πυθόμενος εἰ τις ἡ γαμουμένη παῖς καλοῖτο, σιωπὴν ἐπαγγείλας μεγάλῃ τῇ φωνῇ, ἀποβλέψας εἰς τὰς γυναῖκας, Προπίνω σοι, ἔφη, ὦ Κλεανθὶ, Ἡρακλέους ἀρχηγέτου. ὡς δ' ἐγέλασαν ὅτι τούτῳ ἄπαντες, Ἐγελάσατε, εἶπεν, ὦ καθάρματα, εἰ τῇ νύμφῃ [b] προπίνον [c] ὅτι τῷ ἡμετέρῳ θεῷ τῷ Ἡρακλεῖ; ἢ μὴν εὖ εἰδέναι χρὴ, ὡς [d] ἢν μὴ λάβῃ παρ' ἐμοῦ τὸ σκύφον, ὅπως τοιοῦτος ἂν υἱὸς αὐτῇ γένοιτο, οἷος ἐγὼ, [e] ἄτρεπτος μὲν ἀλκὴν, ἐλεύθερος δὲ τὴν γνώμην, τὸ σῶμα δὲ ἔτι καρτερός· ἅμα παρεγύμνου ἑαυτὸν μᾶλλον, ἄχρι πρὸς τὸ αἰσχιστον. αὖθις ὅτι τούτοις ἐγέλασαν οἱ συμπόται, ἢ ὃς ἀγανακτήσας ἐπανίστατο, δριμὺ καὶ φορτικὸν βλέπων, ἢ δῆλος ἦν ἐκέτι εἰρήνην ἄξων. τάχα δ' ἄν τινος καθίκετο τῇ βακτηρίᾳ, εἰ μὴ χύτραν [f] εἰσεκεκόμιστο πλακοῦς εὐμεγέθης· πρὸς ὃν ἀποβλέψας ἡμερώτερος ἐγένετο, καὶ ἔληξε τῷ θυμῷ, καὶ ἐνεφορεῖτο συμπεριιών.

16. Cynicus autem Alcidamas, qui jam abbibiſſet, percunctatus quomodo ſponſa vocaretur, imperatoque ſilentio, magna voce, directis in mulieres oculis, *Propino tibi*, inquit, *Cleanthi*, *Herculis ducis atque principis poculum!* Ridentibus autem ea de cauſſa omnibus, *Riſiſtis*, inquit, *pergamenta, quod ſponſae propinavi, advocato Deo noſtro Hercule? Quin bene noritis, niſi capiat a me ſcyphum, nunquam illi talis naſcatur filius, qualis ego, invictus viribus, liber animo, corpore autem ita robuſtus!* hic magis ſe, ad ſummam usque turpitudinem, denudabat. Rurſus propter haec ridere convivae, & ille indignabundus ſurgere, atrox quiddam & furioſum cernens, ut manifeſtum eſſet, illum quietem non amplius facturum. Forte alicui impacturus erat clavam, niſi tempeſtive illata eſſet placenta bene magna: conjectis in hanc oculis fiebat manſuetior, ac, dimiſſa ira, proſequens illam ſe ingurgitabat.

Καὶ εἰ πλεῖστοι ἐμέθυον ἤδη, καὶ βοῆς με-

17. Et jam plerique ebrii, jam clamore ple-

a Ἐπεπώκει] Ἐπεπτώκει B. b Προῦπινον] Προῦπιον Fl. c Ἐπὶ] Ἀπὸ B. d Ἢν μὴ λάβῃ] Εἰ μὲ λάβοι B. e Ἄτρεπτος] Ἄτρεις B. f Εἰσεκεκόμιστο] Ἐσπεκόμιστο B.

59. Παῖς καλοῖτο] Γράφεται ἐ καλοῖτο. *V.*

61. Προπίνω σοι] Σκόπει τὴν σύνταξιν, προπίνω σοι Ἡρακλέους ἀρχηγέτου. ὁ τῶν ἀγροικικῶς φαμεν εἰς τὸν πρισβεύειν * τοῦδε, ἢ τὸν ὑγιαίνειν. δεῖ δὲ λέγειν, προπίνω σοι ἐπὶ σῷ ὑγιείᾳ. ἢ προπίνω βασιλέως † μεγάλου, ἢ προπίνω σοι Μαρίας ἐπὶ θυγατρὶ, καὶ ἐπὶ τῷ ἄλλων ὁμοίως. *V.*

* Τοῦδε] Reliqua non erant in Scholio C. Sed in Exc. & V. habentur. *M. du S.*

† Μεγάλου] In Impreſſis omiſſum, inſenui ex V. & G. *J. F. R.*

57. Ἐπεπώκει] Nondum biberat, certe poculum non exhauſerat, utpote qui mox propinaturus deſcribitur. Quin & ſupra c. 14. Poculo illi malorum omnium cauſa tribuitur: iſſ Ox. eſt ἐπεπτώκει. Sed nihili hoc, quid ſtatuam, neſcio. Tamdiu enim jacuiſſe hanc belluam, nec quidquam interea bibiſſe, veroſimile non fit. *M. du S.*

61. Προπίνω —— Ἡρακλέους] Sic apud *Philoſtr.* p. 54. Διὸς, ἔφη, σωτῆρος ἥδε σοι. Legi autem, ſi usquam, meretur Scholium quod ad haec verba monachus haud dubie vinoſus adſcripſit, unde diſces ab iis *ſanitatem Beatae virginis ſtrenue potari ſolitam.* Quid non Ebrietas deſignat? quot bibendi incitamenta quaeruntur! ſalus praeſentium, abſentium amicorum, amicarum, patronorum, & apud nos Anglos Regum, eccleſiaeque ipſius. *Pudet haec opprobria nobis*, &c. Hoc Scholium cum olim Praeſuli venerando, & eruditione omnibusque probis artibus Illuſtri Loidio Vigornienſi Epiſcopo oſtenderem. Nos ergo, inquit, non primi eam inſaniam inſanimus! & imprudentes exempla ſequimur hominum, ſeculorumque viliſſimorum! *M. du S.*

Προπίνω σοι] *Olear.* ad *Philoſtr.* II. 7. N°. 1. b. *J. F. R.*

Ibid. Ἡρακλέους ἀρχηγέτου] Subaudi πόλεως. *F. G.*

68. Ἄτρεπτος] Mſi Ox. rectius, mea quidem ſententia, ἄτρομος, Luciano alibi etiam uſurpatum Μισοπ. c. 5. ſed & vulgata ferri poteſt; quam ideo loco movere noluimus. *M. du S.*

82. Αὖ-

plenum convivium. Dionyſodorus enim rhetor ibi dictiones quasdam per vices recitabat, laudantibus ipſum, qui a tergo adſtabant, ſervis. At qui poſt ipſum accumbebat Hiſtiaeus Grammaticus, conſuebat verſiculos, collatis in unum Pindari & Heſiodi & Anacreontis quibusdam, ut unum ex omnibus illis carmen oppido ridiculum conficeretur. In primis autem illa, quaſi futura praediceret:

Contulerunt clupeos: &,

Hic vero gemitusque fuit clamorque virorum.

Zenothemis legebat captum a puero libellum, minutiſſimis ſcriptum literis.

18. Intermittentibus vero paullum pro more, qui opſonia inferebant, curaverat Ariſtaenetus, ne illud quoque delectationis expers tempus eſſet, aut vacuum, juſſo introire ridiculario ſcurra, dicereque aut facere quiddam ridiculum, ut magis etiam convivae exhilararentur. Ac prodit deformis homuncio raſo capite, paucis in capite relictis erectisque pilis. Hic ſaltat fracto

ϛὸν ἦν τὸ συμπόσιον. ὁ μὲ γ᾽ Διονυσόδωρ⟨ος⟩ ὁ ῥήτωρ [g] αὐτῆ ῥήσεις τινὰς ἐν μέρ[ε]ι διεξήει, ϗ ἐπῃνεῖτο ὑπὸ τ̃ κατόπιν ἑφεϛώτων οἰκετ[ῶ]ν· ὁ δὲ Ἱϛιαῖ⟨ος⟩ ὁ γραμματικὸς ϛέρραφῴδει, ὕϛερ⟨ον⟩ καλαχείμω⟨νος⟩, ϗ συνέφερεν ἐς τὸ αὐτὸ τὰ Πινδάρε, ϗ Ἡσιόδε, καὶ Ἀνακρέοντ⟨ος⟩, ὡς ἐξ ἁπάντων μίαν ᾠδὴν παγγέλοιον ἀποτελεῖ[ν]. μάλιϛα δ᾽ ἐκεῖνα ὥϛ⟨ε⟩ ϖρομαντευόμω⟨ν⟩ τὰ μέλλοντα,

Σὺν δ᾽ ἔβαλον ῥινούς. ϗ,

Ἔνθα δ᾽ ἄρ᾽ οἰμωγή τε, ϗ εὐχωλὴ ϖέλεν ἀνδρῶν.

ὁ Ζηνόθεμις δ᾽ ἀνεγίγνωϲκε, ϖαῖδός τ̃ ϖαιδὸς λαβὼν λεπτόγραμμόν τι βιβλίον.

Διαλιπόντων δὲ ὀλίγον, ὥϛπερ εἰώθαϲι, τ̃ ϖαροχομιζόντων τὰ ὄψα, μηχανώμενος Ἀριϛαίνετ⟨ος⟩ μηδ᾽ ἐκεῖνον ἀτερπῆ τ̃ χρόνον εἶναι, μηδὲ κενὸν, ἐκέλευϲε τ̃ γελωϛοποιὸν Ἰϲελθόντα [h] γε εἰπεῖν τι, ἢ ϖρᾶξαι γελοῖον, ὡϛ᾽ ἔτι μᾶλλον οἱ ϲυμπόται ἀϱχυθεῖεν. ϗ ϖαρῆλθεν ἄμορφός [i] τις ἐξυρημέν⟨ος⟩ τ̃ κεφαλὴν, ὀλίγας ὅλ[ας] τῇ κεφαλῇ ϛτρίχας ὀρθὰς ἔχων· ὅϛ⟨τις⟩ ἀρχήϲατό τε καλα-

g Αὐτοῦ] Nil mut. Edd. nec B. *h* Γε] Non habet B. *i* Τις ἐξυρημέν⟨ος⟩] Τις φέρων ἐξυρημέν⟨ος⟩ B.

91. Σὺν δ᾽ ἔβαλλον ῥ.] Καὶ μὲν Ὁμήρ⟨ου⟩ ταῦτα, ἀλλ᾽ ὑ Πινδάρ⟨ου⟩ ἢ Ἡσιόδ⟨ου⟩ ἢ Ἀνακρέοντ⟨ος⟩. *G.*

1. Οὕτ⟨ως⟩ ἀρχήσατό τι καλαχ.] Κοινῶς μὲ τὸν ϖὸν ταῖς ϖαραδόϱϲεϲι τ̃ χορῶν ἔϱμαϲιν· ἰδίως δὲ τῷ ῥυθμῷ . . . . λύσις χορεῦ σκωφικοῦ τῦ κυκλικοῦ χόρατ⟨ος⟩, ϗ ‡ κατὰϲ ϖαράλληλον Διόϲυ τάϲις τ̃ χορευόντων, ὅπως ἂν ϵ ἐϛὶ τὸ Διάτρον ἀποβλέπουϲις οἱ χορευταὶ ἴδιόν τινά. *V.*

‡ Καταϖαράλληλον Διόϲυ] Καταϖαράλληλ⟨ος⟩ Διονυϲ Edita. Correxit *M. du S.*

82. Αὐτοῦ — ϖὸν μέλλ⟨ον⟩] Quid hiſce duabus ultimis vocibus intelligendum ſit, fateor me neſcire. vid. *Sangſp.* c. 1. Ubi in quibusdam Codd. ita etiam legitur, pro vulgato ϖὸν μέλλει. *M. du S.*

81. Πινδάρ⟨ου⟩] *Homerum* non nominat, quia in voce ἐῤῥαψῴδει ſatis intelligitur. *M. du S.*

91. Σὺν δ᾽ ἔβαλλον] *Hom.* Il. Δ. 447. & 450. *M. du S.*

97. Τὰ ὄψα] Hinc diſcas proprie de iis uſurpari, quae in ſecundis menſis apponebantur. *M. du S.*

3. Ἐξυρημέν⟨ος⟩ τὴν κεφαλὴν] Calvi erant mimi, ut apud *Artemid.* c. 23. L. I. ξυρᾶϛ δὲ δεκτὸν τὴν κεφαλὴν ὅλην ϖλὴν Αἰγυπτίων θεῶν ἱερεῦϲι ϵ γελωτοποιοῖϛ. &c. ſic in *Anthol.* 3. μωρὸν ὁρᾶϛ Φαλακρόν. *J. B.*

Ἐξυρημέν⟨ος⟩ τὴν κεφ.] *Caſp. Barth.* adv. L. VII. c. V. haec verba (Ἐξυρημέν⟨ος⟩ τὴν κεφαλὴν) tanquam gloſſam ejicit. vide ipſum. *Almel.*

Ἐξυρημέν⟨ος⟩ τὴν κεφ.] Depravatum eſſe hunc locum, manifeſtius eſt, quam ut de eo monendum ſit. ſed in libris nihil eſt ſubſidii; (nam quod O. φέρων pro ἔχων habet, nihil juvat;) nec quidquam ſuccurrit, quod ad emendationem viam aperiat. Vid. *Muſ.* c. 27. ubi de hujusmodi ſaltatore ſermo eſt. *M. du S.*

Ἐξυρημέν⟨ος⟩ τὴν κεφαλὴν] Nihil cauſſae attulit *Barthius*, cur gloſſam putaret haec verba: nec, puto, habuit idoneam. Vid. ad *Philopatr.* c. 21. & *Marcil.* ad *Pſeudom.* c. 15. *J. M. G.*

Ἐξυρημέν⟨ος⟩ τὴν κεφ.] Plura Cl. *Geſn.* ad *Philopatr.* c. 26. κεκαρμένος τὴν γνάμψιν. Conſulendum Pignor. de ſervis p. 189. addiderat *La Crozo.* In mea Pignorii Edit. eſt p. 256. ubi docet, fugitivos omnino raſos fuiſſe

καλακλῶν ἑαυτὸν, ᾗ ἀλαζονέφων, ὡς γελοιότερος φανείη· καὶ ἀνάπαιστα συγκροτῶν διεξῆλθεν, αἰγυπτιάζων τῇ φωνῇ, καὶ τέλος ἐπέσκωπτεν ἐς τοὺς παρόντας.

distortoque corpore; ut magis videatur ridiculus, & anapaestos cum varia gesticulatione, voce Aegyptium quid sonante, pronunciat. Tandem etiam quaedam dicta jacit in praesentes.

Οἱ μὲν δὴ ἄλλοι ἐγέλων, ὁπότε σκωφθεῖεν· ἐπεὶ δὲ καὶ εἰς τὸν Ἀλκιδάμαντα ὅμοιόν τι ἀπέρριψε, Μελιταῖον κυνίδιον προσειπὼν αὐτὸν, ἀγανακτήσας ἐκεῖνος, καὶ πάλαι δὲ δῆλος ἦν φθονῶν αὐτῷ [a] εὐδοκιμοῦντι, καὶ κατέχοντι τὸ συμπόσιον, ἀπορρίψας τὸν τρίβωνα, προὐκαλεῖτο οἱ παγκρατιάζειν. εἰ δὲ μὴ, κατοίσειν αὐτὸν, ἔφη, τὸ βακτηρίαν. οὕτω δὴ ὁ κακοδαίμων [b] Σατυρίων (τοῦτο γὰρ ὁ γελωτοποιὸς ἐκαλεῖτο) συστὰς, ἐπαγκρατίαζε. καὶ τὸ πρᾶγμα ὑπῆδιστον ἦν. φιλόσοφος ἀνὴρ γελωτοποιῷ ἀνταιρόμενος, καὶ παίων, καὶ παιόμενος ἐν τῷ μέρει, οἱ παρόντες δὲ, οἱ μὲν ἠδοῦντο, οἱ δὲ ἐγέλων, ἄχρι ἀπηγόρευσε παιόμενος ὁ Ἀλκιδάμας, ὑπὸ συγκεκροῦσθαι ἀνθρωπίσκου καταγωνιασθείς. γέλως οὖν πολὺς ἐξεχύθη ἐπ' αὐτοῖς.

19. Atque alii, quum peterentur, rident. Cum vero in Alcidamantem etiam simile quid jactassет, quod Melitensem vocaret catellum: indignatus ille, & olim apparebat illum invidere *scurrae*, quod probaretur atque teneret convivium, pallio abjecto istum ad pancratii certamen provocat, si negaret, clavam se illi impacturum minatus. Ita ergo miser Satyrion, (id enim scurrae nominis erat) consistit, certat pancratio. Erat res jucundissima, philosophus vir compositus cum ridiculario, feriens, verbera vicissim excipiens. Qui vero praesentes erant, partim pudere, partim ridere, donec plagis fatigatus cederet Alcidamas, a compacto atque exercitato homuncione victus. In risum ergo homines illorum caussa effusi.

Ἐνταῦθα Διόνικος ἐπεισῆλθεν ὁ ἰατρὸς, μετὰ πολὺ κατόπιν τοῦ ἀγῶνος. ἐβεβραδύκει

20. Hic Dionicus supervenit medicus, paullo post illud certamen: retardatus fuerat,

a Εὐδοκιμοῦντι] Εὐδοκιμοῦντι B. b Σατυρίων] Ὁ Σατυρίων B.

7. Ἀνάπαιστα] Ἀναπάλιν. G.
Ibid. Συγκροτῶν] Διὰ τοῦ κροτεῖν τὰς χεῖρας εὐρυθμίας ποιῶν. G.

12. Μελιταῖον] Τὸ ὀν' Μελίτης, ἴσως δὲ τρυφερὸν καὶ μικρὸν, καὶ λεῖον, οἷα παρ' ἡμῖν τὰ * γατοῦδι. V.

* Γατοῦδι] Addidi ex C. Lacuna enim erat in V. *M. du S.*

fuisse, pistrinarios & ustores semiraſos. *J.F.R.*

7. Καὶ ἀνάπαιστα συγκ.] Ut cinaedus *Petronii*. *J.B.*
Ibid. Συγκροτῶν] Συγκροτοῦν χορὸν. *Et pedibus plaudunt choreas, & carmina dicunt.* F.G. Constructio illa transitiva in utraque lingua est notissima; quare plura non addo, praeter *Herodot.* L. 2. p. 126. D. καὶ τὰς χεῖρας κροτέουσι. Ita συγκροτεῖν συμπόσιον *Long. Past.* IV. 127. (al. 135.) & παιηγύρεις *Herodian.* V. 6. 14. ac *Diod. Sic.* IV. versus fin. *Alciphr.* III. p. 368. eadem aliis verbis, καὶ ἀνάπαιστα εὐκρόλα ἐπιλέγοντες, σκωμμάτων ἁλυκῶν & αὐτοχαρίτων Ἀττικῶν αἱμυλίας γέμοντα. Misere igitur errat *Budaeus* in Lexico minore, κροτεῖν esse neutrum absolutum scribens. *J.F.R.*

15. Κατίχοντι τὸ συμπόσιον] Ut Συγρ. c. 38. κατέχων τὸ βῆμα & Ετ. Δ. III. τυραννεῖν τὸ συμπόσιον. *Barth.* Adverſ. 319. *M. du S.*

25. Συγκεκροτημένου] Ab homuncione compacto. *ramassé.* F.G.

43. Καὶ τὸ ξιφίδιον ἐπιρρίψαι τάχιστα ἀπὸ τῆς φανταγωγοῦ ἐς τὸ ὑπαιθρον τῆς αὐλῆς] *Gladium autem extemplo per fenestras in aream projicisse.* ἐπιρρίπτειν hic non potest locum habere. legendum ἀπορρίψαι, quod & Mſ. prae se fert. *J.G.G.*

47. Ἐπικαλοῦσι τοὺς γείτονας, ὑφ' ὧν ἀναστῶσι τὸ θηρίον, σωθῆναι αὐτόν] *Benedicti* interpretatio haec est: *vicinos advocasse, a quibus revulsa fera fuit servatus.* Quid Graecis sit ἀναστᾶν τὸ θηρίον & Latinis *revellere feram*, nec ego, nec quisquam norit, dixeritve. ne dicam ἀναστᾶν nusquam esse revellere. Notat quidem *Bourdelotius* ad hunc locum, ut apud *Petronium*, *tanquam*

rat, quod ipse dicebat, dum curat corre-
ptum phrenitide Polyprepontem tibicinem.
Ac ridiculum quiddam de eo narrabat: in-
gressum se nempe ad illum, cum nesciret
jam morbo illum teneri. Hunc vero surre-
xisse statim, & clausa janua, strictoque
pugione, tibias sibi porrexisse, jussisse ca-
nere. Deinde cum non posset, pulsasse
scutica manus sibi supinas. Denique in tan-
to se periculo tale quid excogitasse: ad
certamen se illum, constituto plagarum nu-
mero, provocasse: ac primo quidem ipsum
se male ceciniisse: tum vero traditis illi ti-
biis, corium ab illo accepisse & lorum, pu-
gionemque quam celerrime per fenestram
dejecisse in impluvium; & ab hoc inde
tempore jam tutius cum illo colluctatum
vicinos advocasse, a quibus effracta janua
ipse servatus sit. Ostendebat autem vesti-
gia quaedam plagarum & unguium in facie.
Ac Dionicus qui non minorem narratio-
nis plausum, quam scurra, tulerat, juxta
Histiaeum se inferciens, coenabat de reli-
quiis, non sine divino ille mutu nobis ad-

30 δὲ, ὡς ἔφασκε, φρενῖτιδι ἁλωκότα θερα-
πεύων Πολυπρέποντα † αὐλητήν. καί τι καὶ
γελοῖον διηγήσατο. ἔφη μὲν γὰρ εἰσελθεῖν πρὸς
αὐτὸν, οὐκ εἰδὼς ἐχόμενον ἤδη τῷ πάθει·
† δὲ ταχέως ἀναστάντα, ἐπικλεῖσαί τε †
θύραν, καὶ ξιφίδιον σπασάμενον, ἀναδόντα
αὐτῷ τὰς αὐλὰς, κελεύειν αὐλεῖν. εἶτα,
ἐπεὶ μὴ δύναιτο, παίειν, σκύτει ἐχόντα, ἐς
ὑπτίας τὰς χεῖρας. τέλος δὲ ἐν τοσούτῳ
κινδύνῳ ἐπινοῆσαι τοιόνδε· ἐς ἀγῶνα γὰρ
προκαλέσασθαι αὐτὸν ἐπὶ ῥητῷ πληγῶν
ἀριθμῷ· καὶ πρῶτον μὲν αὐτὸς αὐλῆσαι πο-
νήρως· μετὰ δὲ, παραδόντα τὰς αὐλὰς ἐκεί-
νῳ, δέξασθαι παρ' αὐτοῦ τὸ σκύτος, καὶ
τὸ ξιφίδιον [c] ἐπιρρῖψαι τάχιστα ἀφ' ἑαυτοῦ
φωλαγωγοῦ ἐς τὸ ὕπαιθρον † αὐλῆς· καὶ τὸ
ἀπὸ τούτου, [d] ἀσφαλέστερον ἤδη προσπα-
λαίων αὐτῷ, ἐπικαλεῖσθαι τοὺς γειτνιῶν-
τας, ὑφ' ὧν ἀνασπασάντων τὸ [e] θυρίον,
σωθῆναι αὐτόν. ἐδείκνυε δὲ καὶ σημεῖα † πλη-
γῶν, καὶ ἀμυχάς τινας ἐπὶ τοῦ προσώπου.
καὶ ὁ μὲν Διόνικος, ὡς μείων εὐδοκιμήσας τοῖς
γελωτοποιοῖς ἐπὶ τῇ διηγήσει, πλησίον τοῦ
Ἱστιαίου ὠθούμενος ἑαυτὸν, ἐδείπνει ὅσα
λοιπὰ, οὐκ ἄνευ θεοῦ τινος ἡμῖν ἐπιπα-
ρὼν,

[c] Ἐπιρρῖψαι] Sic Edd. & B. Ἀποῤῥῖψαι *Graev.* [d] Ἀσφαλέστερον] Ἀσφαλέστερος B. [e] Θυρίον] Ex *Fl.* & *L.* recepi, Θυρεόν cett.

50. Ἀμυχὰς] Ἀμυχὴ ἐπιπόλαιον ἕλκος. Cicatrix, puto, est. *G.*

53. Παραδύσας ἑαυτὸν] † Μετὰ γειτόνων καταπλήσας. βύσας καὶ τὸ φράξας. *V.*

† Μετὰ γειτόνων] Ita recte C. Μεταξὺ τῶν καταπλήσας Exc. *G.* Μεταστησάμενος, καταπλήσας ex V. dederat *Cler.*

quam cupientis exire belluae, loquitur de Poëta Eumolpo, ut hic de tibicine. Sed haec sunt ἀπροσδιόνυσα, & ad Lucianum illustrandum nihil plane faciunt. In Mss. nihil est praesidii, in quo legitur quoque θυρίον, sed veram lectionem servavit nobis editio Florentina, in qua verissime legitur ἀνασπασάντων τὸ θυρίον, revulsis, effractis foribus, quas tibicen ille insanus occluserat, ut paullo ante Lucianus ostendit: † δὲ ταχέως ἀναστάντα ἐπικλεῖσαί τε τὴν θύραν. *At illum statim surrexisse, & fores clausisse.* Hae fuerant a vicinis effringendae, ut posset Dionicus ex illius furiosi manibus & aedibus elabi. *J.G.G.*

48. Ἀνασπασάντων τὸ θυρίον] Ut apud *Petronium tanquam cupientis exire belluae*, loquitur de Poëta Eumolpo, ut hic de tibicine. *J.B.*

Ibid. Τὸ θυρίον] Lectionem hanc Ed. *Fl.* tuetur etiam Mss. Ox. & L. auctoritas. In reliquis Edd. θυρεόν legitur. Ἀνασπάω, quid hic notet, optime te docebit c. 57. Τοξ. *M. du S.*

Ibid. Θυρίον] Lege θυρέον. *M.V. La Croze.* Optime; quare, accedente etiam Librorum auctoritate, id recepi. *J.F.R.*

54. Οὐκ ἄνευ θεοῦ τινος ἡμῖν ἐπιπαρὼν, ἀλλὰ καὶ πάνυ χρησιμος τοῖς μὴ ταῦτα γιγνομένοις] Interpres legit γιγνομένοις, ut qui vertat, *imo prorsum usui futurus ad ea, quae postea contigerunt.* & forte id γνησιον Luciani est. Possumus tamen vulgatam scripturam retinentes, commode exponere, *Non sine Deo aliquo ad nos accedens, sed & prorsus utilis factus ad sequentia.* Loquitur de Donico Medico, quem opportune dicit

ρὼν, ἀλλὰ καὶ πάνυ χρήσιμος τοῖς μετὰ ταῦτα [a] γεγενημένοις.

venions, sed opportunus plane his, quae postea facta sunt.

Παρελθὼν γάρ τις ἐς τὸ μέσον οἰκέτης, παρ' Ἑτοιμοκλέους ἥκειν λέγων τοῦ Στωϊκοῦ, γραμματίδιόν τι ἔχων, κελεῦσαι σὰ ἔφη τὸν δεσπότην, ἐν τῷ κοινῷ ἀναγνόντα εἰς [b] ἐπήκοον ἅπασιν, ὀπίσω αὖθις ἀπαλλάττεσθαι. ἐφέντος οὖν τοῦ Ἀρισταινέτου, προσελθὼν πρὸς τὸν λύχνον, [c] ἀνεγίγνωσκεν. ΦΙΛ. Ἦ που, ὦ Λυκῖνε, τὸ νύμφης ἐγκώμιον, ἢ ἐπιθαλάμιον, οἷα πολλὰ ποιοῦσιν; ΛΥΚ. Ἀμέλει καὶ ἡμεῖς [d] τοιοῦτόν τι ᾠήθημεν· ἀλλ' οὐδ' ἐγγὺς ἦν τούτου· ἐνεγέγραπτο γάρ.

21. Ingressus enim aliquis in medium servus, ab Hetoemocle se Stoico venire dicens, cum libello, imperatum sibi ait, illum palam, unde exaudiri ab omnibus posset, recitare, eoque facto rursus discedere. Cum permisisset Aristaenetus, accedens ad candelabrum recitavit.... PHIL. Numquid, Lycine, sponsae laudationem, aut nuptiale carmen, qualia multi faciunt? LYC. Scilicet nos etiam tale quid putaveramus. Sed neque affine quidquam horum fuit. Scriptum enim ita:

ΕΤΟΙΜΟΚΛΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ, ΑΡΙΣΤΑΙΝΕΤΩι.

Ὅπως μὲ ἔχω πρὸς δεῖπνα, ὁ παρελθὼν μαρτύριον ἂν γένοιτο· ὅς γε ἐσημέραι πολλῶν ἐναχλούντων, οὐδὲ πολὺ σοῦ πλουσιωτέρων, ὅμως [e] οὐδὲ ποτὲ φέρων ἐμαυτὸν, ἐπέδωκα, εἰδὼς τὸ ὅτι τοῖς συμποσίοις θορύβους, καὶ παροινίας. ὅτι σοῦ δὲ μόνου εἰκότως ἀγαναχτῆσαί μοι δοκῶ, ὃς τοσοῦτον χρόνον ὑπ' ἐμοῦ λιπαρῶς τεθεραπευμένος, οὐκ ἠξίωσας ἐναριθμῆσαι

22. *HETOEMOCLES PHILOSOPHUS ARISTAENETO.*

De coenis quomodo affectus sim, superior omnis vita mea perhibeat testimonium, qui multis quotidie flagitantibus multum te ditioribus, nunquam tamen illis me dederim, qui norint tumultus ejusmodi conviviorum & vinolentos furores. De solo autem te indigne merito ferre mihi videor, qui tanto tempore assiduo a me cultus, in aliis me amicis tuis con-

a Γεγενημένοις] Sic Fr. Γεγενημένῳ cett. b Ἐπήκοον] Ἐπήκοα B. c Ἀνεγίγνωσκεν] Ἀνεγίνωσκεν B. d Τοιοῦτον] Τοιοῦτο B. Sed vulgatum Ἀτλικώτερον, saepe vidimus. e Οὐδὲ πώποτε] Οὐδέποτε B.

in id convivium venisse, quum, ubi convivium istud in tristem desineret exitum, multique vulnerarentur, inter eos autem sponsus gravissime, vulneribus obligandis tempestivus adesset. *J. J.*

56. Γεγενημένοις] *Fr.* & Cod. *Bar.* In reliquis γεγενημένῳ. *M. du S.*

Γεγενημένοις] Cl. *Jens.* vulgatum defendit. Sed si ad χρήσιμος pertinet, potius γενόμενος dixisset. *J. F. R.*

58. Ἑτοιμοκλέους] Scripturam hanc constanter tuentur ubique Libri omnes nostri. Ego tamen suspicor eundem esse cum eo, cui suum de *Mercede conductis* &c. Libellum scribit, quamvis Timocles illic dicatur, non ut hic Ἑτοιμόκλης, vid. *Mud.* c. 2. &c. *M. du S.*

Ἑτοιμοκλέους] I. e. quasi *paratus, si vocetur*, ut supra dictum c. 1. N°. 1, *Alciphroni* III. Ep. 55. sub init. Εὐκλῆς ὁ Στωϊκὸς fingitur, qui a *Berglero* Ἑτοικλῆς vel Ἑτοιμοκλῆς refingitur, quod vix credo opus esse. Sed quid demum refert? *J. F. R.*

81. Ἐν γυτόνοι] Adleverat Cl. *Hemsterh.* videndum *Kuß.* ad *Aristoph.* Eccles. v. 420. Ibi inscio, ad verba *Aristophanis* ἐς τὸ συλλεγῆναι, commentatum, οἶκον intelligi, & post alia similia etiam hoc Luciani ἐν γυτόνοι prolatum, non vero de hac posteriore locutione sedulo actum; sed vid. si quid opus, eumd. *Kuß.* ad Pluti v. 435. ubi ἐν & ἐν γυτόνοιν nonnullis exemplis profert; & Nostrum supra *Icar.* c. 8. & 16. *Bis Acc.* c. 10. pr. & 31. f. Ac *Philops.* c. 25. Doctiss. *F. L. Abresch.* in Animadv. ad *Aeschyl.* p. 174. suspicatur, ne ellipsi quidem τῇ οἰκίᾳ, τόπῳ aut similibus opus esse in his; quum & alias ἐν genitivo jungatur, ut ap. *Aristid.* Or. Eleus. extr. οὐκ — ἴστε — ἐν ὑμῶν αὐτῶν ἴσασθε, item T. II. p. 402. γένεσθε ἐν ὑμῶν αὐτῶν, & p. 347. μένετε ἐν ὑμῶν αὐτῶν. At cum in usitatissimis illis & numero longe potioribus, ἐν & εἰς Ἀριστοτέλη, ἐν Ἀμφιλόχου, (quae vide *Symp.* c. 1. & *Philops.* c. 38. ac plus centies alibi) nemo negaverit ellipsin esse; quid prohibet quaeso, eamdem analogiam hic statuisse? Et quum omnes fateri cogantur, in Latinorum phrasi,

ad

commemorare non sis dignatus. Sed solus ego 8 Οὐκ ἐμὲ τοῖς ἄλλοις φίλοις, ἀλλὰ [f] μόνῳ
apud te exsors, idque habitans in vicinia. ἐγώ σοι ἄμοιρος, καὶ ταῦτα, [g] ἐν γειτόνων οἰκῶν.
Magis igitur tua caussa aegre fero, qui in- ἀνιῶμαι οὖν ὅτι σοὶ τὸ πλέον,
gratum adeo te jam demonstres. Mihi enim ἄτοπος ἀχαρίστῳ φανέντι· ἐμοὶ γὰρ ἡ εὐδαιμονία
non in apri portione, aut leporis, aut placen- οὐκ ἐν ὑὸς ἀγρίου μοίρᾳ, ἢ λαγῳοῦ,
tarum inest felicitas, quibus copiosissime frue- 85 ἢ πλακούντων, [h] ἃ παρ' ἄλλοις ἀφθόνως
ris ab aliis officii non ignaris. Absque vel hodie ἀπολαύων τὰ καθήκοντα εἰδόσιν, ἐπεὶ καὶ τὴμερον παρὰ τῷ μαθητῇ Παμμένει δεῖπνησαι πολυτελὲς, ὡς φασι, δεῖπνον δυνάμενος; οὐκ ἐπένευσα ἱκετεύοντι, σοὶ ὁ ἀνὴρ
apud Pammenem disciplinum coenare cum lice- 90 τος ἐμαυτὸν φυλάττων.
res coenam, ut ajunt, sumtuosam, non un-
nui, modicum licet supplicanti, tibi me servans
bonae inconsideratae.

23. *At tu relictis nobis alios accipis: Ne-* Σὺ δὲ ἡμᾶς παραλιπὼν, ἄλλους εὐωχεῖς, εἰκότως· ἔτι γὰρ δύνασαι διαφέρειν τὸ βέλτιον, οὐδὲ ἡ καλλιγραφικὴ φαντασία ἔχεις. ἀλλὰ οἶδα ὅθεν μοι ταῦτα, παρὰ
que id mirum; nondum enim satis tibi ani-
mus valet ad comprehendendas veras rerum
imagines. Verum unde haec mihi veniant,
intelligo: ab admirabilibus illis tuis philosophis 95 τῶν θαυμαστῶν σου Φιλοσόφων, Ξηνοθέμιδος
Zenothemide ac Labyrintho: quorum ego,
(absit dicto invidia) syllogismo uno ora obtu-
rare quam celerrime mihi posse videor. Aut
dicat illorum aliquis, quid sit Philosophia?
aut prima ista, quid differat habitudo ab
habitu? *Ne quid de difficilibus illis dicam*,
Cornutam, *aut* illam de Acervo, *aut* Me-
tentem ratiocinationem. *Sed tu illis frua-*
ris licet. Ego, qui solum, quod honestum

καὶ Λαβυρίνθου, ὧν (ἀπείη δὲ [i] καὶ ἡ Ἀδράστεια) συλλογισμῷ ἑνὶ ἀποφράξαι ἂν μοι τάχιστα δοκῶ τὰ στόματα. ἢ εἰπάτω τίς αὐτῶν, τί ἐστι φιλοσοφία; ἢ τὰ πρῶτα
Ταῦτα, τί διαφέρει ἕξεως; ἵνα μὴ τὰ ἀπόρων [k] εἴπω τί, κερατίναν, ἢ σωρείτην, ἢ θερίζοντα λόγον. ἀλλὰ σὺ μὲν ὅναιο αὐτῶν. ἐγὼ δὲ ὡς ἂν μόνον τὸ καλὸν ἀγα-

θὸν

f Μόνῳ] Μόνον Fl. g Ἐν γειτόνων] Ἐγγειτόνων B. h Ἃ παρ' ἄλλοις ἀφθόνως ἀπολαύων] Sic omnes Edd. & Cod. B. i Καὶ] Non adest καὶ in B. k Εἶπω τί, κερ.] Edd. priores Εἶπω, τί κερ.

96. Ἡ Ἀδράστεια] Ἀδράστειαν διαιρουσί τινα λέγουσι τοῖς μάγοις παρεχωρῆσθαι ὑπονομεύσεως. V.

2. Ὁ μύστης σωρίτης σοφισμός ἐστι λόγου ἐκ τοῦ κατὰ μικρὸν, ὃν φασιν, ἐρωτήσεως ἐπάγων, κατὰ τὴν ἔκλυσιν τῆς φαντασίας, ἐπ' ἄδηλον ἢ ψευδῆ προφαίνῃ. ἐρωτᾷ γὰρ, πότερον ἡ πρώτη ῥὶς ἕδρασί τι εἰς τὸν πίτυρον, ἢ οὔ. εἰ μὲν ἕδρασε, πῶς οὐχ ὁρατὸν τὸ πάθος; εἰ δὲ μὴ, οὐδὲ ἡ δευτέρα, οὐδὲ ἡ ἑκατοστὴ, πῶς ἡ καλύστη ἐγκείλει τῷ πίτυρᾳ; G.

3. Ὅνοιο αὐτῶν] Ἀπολαύοιτο. V.

ad Dianae, ad Cereris, ac similibus, *aedem* intelligi, nec quisquam dixerit praepos. *ad* ibi genitivum regere, cur idem non adgnoscerem in Graecis? quando eadem est ratio. *J.F.R.*

85. Ἃ παρ'] Sic omnes impressi & Cod. Ox. suspectus mihi & hic locus est. *M. du S.*

2. Εἶπω τι,] Pone comma post τι. *L.K.*

Εἶπω, τί κερατίνων] Scribe, εἶπω τι, κερ. *F.G.* Bene. Et sic malam vulgatae interpunctionem jam correxeram. *J.F.R.*

Ibid. Κερατίνας] *Quint. I. Cerminae.* Stoici in his multi erant.' *Diog. Laërt.* p. 60. *A.* 174. E. meminit *Sen.* V. Ep. & *A. Gell.* Noster etiam saepe tangit. Vid. N. A. I. eum notis. Chrysippus in ore frequens ha-

buit, incertum an auctor; nam alii alios memorant, Thes. Crit. II. De sophismatis *Lil. Gyrald.* 392. *Brod.* 471. & *Creff.* AG. X. 73. Noster etiam plura memorat B. πρ. c. 22. *M. du S.*

Ibid. Σωρίτην] Satis commode enarrat Scholiast. De hoc vid. *Diog. Laërt.* L. cit. *M. du S.*

3. Θερίζοντα] *Plut.* 1019. 1. ἀργοὶ δὲ θερίζοντες λέγουσι τὸν ὑπὸ τῶν εἱμαρμένων ἀναγκαζόμενον λόγον, σοφίσματα εἰς ἀληθῆς, &c. Habet quoque ἀργὸν λόγον. *M. Tullius* de fato. *Diog. Laërt.* l. c. vid. supra B. πρ. c. 22. *M. du S.*

Ibid. Ὅναιο] Leg. *Mercer.* ad *Aristaenet.* Epist. 6. lib. 2. *J.B.*

θὸν ἡγεμόνα εἶναι, εἶσα ῥᾳδίως τ ἀτιμίαν. | *est, bonum ducam, facile feram ignominiam.*

Καίτοι ὅπως μὴ ἐς ἐκείνην ἔχῃς καλαφεύγειν τ ἀπολογίαν [a] ὕστερον, ὡς πιλαθέας λέγων ἐν τοσούτῳ θορύβῳ, καὶ [b] πράγμαλι, δὶς σε τήμερον [c] προσηγόρευκα, καὶ ἔωθεν [d] ἐπὶ τ οἰκίας, καὶ ἐν τῷ ἀνακείῳ θύοντα ὕστερον. ταῦτα ἐγὼ τοῖς παροῦσιν ἀπολελόγημαι.

24. *Tamen ne deinde ad illam confugere excusationem possis, uti dicas, in tanto te tumultu & occupatione oblitum esse: bis te hodie salutavi, & mane domi, & deinde in Castorum, cum rem sacram faceres. Hanc ego apud praesentes causſam dixi.*

Εἰ δὲ δείπνου ἕνεκα ὀργίζεσθαί σοι δοκῶ, τὸ κτὶ τ Οἰνέα ἐννόησον. ὄψει γὰρ καὶ τ Ἄρτεμιν ἀγαναχτοῦσαν, ὅτι μόνην αὐτὴν οὐ παρέλαβεν ἐκεῖνος ἐπὶ τ θυσίαν, τοὺς ἄλλους θεοὺς ἑστιῶν. φησὶ δὲ περὶ αὐτῆς Ὅμηρος ὧδέ πως·

25. *Si vero ob coenam iratus tibi videar, illud de Oeneo cogitabis. Videbis enim iratam Dianam, quod se solam non invitasſet ille ad sacrificium, cum Deos reliquos epulis acciperet. Dicit autem sic fere de illa Homerus:*

Ἠ λάθετ', ἢ οὐκ ἐνόησεν, ἀάσαλο δὲ μέγα θυμῷ.

Immemor, imprudens; multum sibi mente nocebat.

καὶ Εὐριπίδης·

Et Euripides,

Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα, [g] Πελοπίης χθονὸς
[h] Ἐν ἀντιπόρθμοις, πεδί' ἔχουσα εὐδαίμονα.

Calydonis ista terra, Pelopii soli.
Objecta fretis, arva habens felicia.

καὶ Σοφοκλῆς·

Et Sophocles,

Apri

a Ὕστερον] Omittit B. b Πράγματι] Sic Edd. Πράγμασι *Solan.* in marg. *F.* corrigit; nam πραγμ. per compendium B. c Προσηγόρδυκα] Προσηγόρδσα B. d Ἐπὶ τ οἰκίας] Ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ B. e Τὸ] Recte *Fr. P. H.* &c. Τῷ male *F.* Καὶ τῷ non melius *Va.* f Παρέλαβεν] Παρελ^α. per compend. B. g Πελοπίης] Sic Edd. Πελοπίας B. & *Schol.* Aristoph. h Ἐν ἀντιπόρθμοις] Ἐναντι πορθμοῖς B.

11. Ἐν τῷ Ἀναπεί ῳ] Ἱερὸν τ Διοσκούρων ὅτου δὲ λέγουσι Ἀνάκειον προπαροξυτόνως, ὅσα ἀπὸ κτητικῶν συμπίπτουσιν, ἢ ἐπιθετικῶν ἐχόντων τὴν εἰ διφθογγον. καὶ ἐκεῖνα προπαροξυτόνως, οἷον Ἡρακλεῖον, ἡ γὰρ Ἡράκλειος ἄβλος. Χαρώνειον, Ἀνάκειον, Ἀνακτόρειον, Βασίλειον, καὶ Μαυσωλεῖον ἔργον. *V.*

21. Εὐριπίδης] Quae hoc loco Lucianus ex *Meleagro Euripidis* adducit, *Aristoteles* III. (Ed. Ald. 559.) *Rhetoricorum* quibusdam visus est sub Sophoclis nomine adducere. Vide tamen *Victor.* locum defendentem; item apud Aristophanis Interpretem in *Ranis*, ex Euripidis Meleagro haec & alia. *G.*

22. Πελοπίης χθονὸς] Τῆς Πελοποννήσου λέγει· αὕτη δέ ἐστι Καλυδών, ἃν τοῖς ἀντικρὺ πορθμοῖς τ Πελοποννήσου, πεδιάδας καλλίστας ἔχουσα. *V.*

• Οἷον Ἡράκλεον ἄ] Sic V. Quid sibi velit nescio. *M. du S.*

9. Πράγμασι] Sic uti conjeceram, habet Mſ. Ox. Nisi me abbreviationes ejus fallunt, reliqui libri πράγματι. *M. du S.*

10. Ἐπὶ τ οἰκίας] An B. rectius ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ; *F. F. R.*

11. Ταῦτα ἐγὼ τοῖς παροῦσιν ἀπολελόγημαι] Interpr. *atque his quidem de rebus haec responderem.* Sed putem ego, τοῖς παροῦσιν non posse reddi, *de his rebus*; quoniam heic non est neutr. sed masc. & subaud. ἀνθρώποις vel συμπόταις. Jusſerat enim Etoemocles, ut haec sua epistola palam, & praesentibus omnibus convivis recitaretur, ut cap. 21. habetur. Hinc c. 28. ὁρῶ τοὺς παρόντας γιλῶντας ἐφ' ἑκάστῳ. Praeterea *de rebus praesentibus*, Graece non dicitur τοῖς παροῦσι, sed περὶ τ παρόντων. Quare verba ita reddenda sunt: *Haec ego praesentibus* (convivis) *pro defensione dixi.* *L. BOS.*

18. Ὅμηρος] Il. I, 533. Euripidis pariter ac Sophoclis laudantur Tragoediae *Meleagri*, e quibus sumtos esse versiculos hosce suspicari fas est: & Euripideos quidem e principio fabulae, in quibus ille locorum facere mentionem soleat. Sed fuit etiam Euripidis Oeneus. Fugit, si recte attendi, *Barnesii* diligentiam hoc fragmentum. De ipsis illis Dianae iris τραγῳδῶ Noster etiam II. Θυσ. c. 1. *F. M. G.*

19. Ἠ λάθετ'] *Hom.* Il. I. 533. ubi δὴ *Ed. Ox.* Al. δὲ. *F. F. R.*

22. Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα Πελοπίης χθονὸς, ἐν ἀντικρὺ πορθμοῖς

Apri per agros Oenei vim maximam
Immisit arcubus potens Latonia.

26. *Haec tibi pauca de multis apposui, uti discas quo viro neglecto Diphilum accipias, & tradideris illi filium: Recte illud quidem. Suavis enim est adolescentulo & gratiam illius sua consuetudine aucupatur. Si turpe non esset, me dicere talia, aliquid praeterea adjicerem, quod verum esse, e Zopyro paedagogo illius poteris cognoscere. Verum nuptias turbare non decet, neque accusare alios, praesertim de turpibus adeo caussis. Etsi enim Diphilus dignus est, qui duos jam a me discipulos abduxerit; at ego philosophiae caussa tacebo.*

27. *Imperavi autem huic puero, si dare ei velis aut apri partem, aut cervi, aut e sesamo placentae, mihi adferendam, ut ea sit coe-*

Σὺς μέγιστον χρῆμ' ἐπ' Οἰνέως [i] γύαις,
Ἄνηκε Λητὼς παῖς ἑκηβόλος θεά.

Ταῦτά σοι ἀπὸ πολλῶν ὀλίγα παρεθέμην, ὅπως μάθῃς οἷον ἄνδρα παραλιπὼν, Δίφιλον ἑτοίμας, καὶ τὸν υἱὸν αὐτῷ παραδέδωκας, εἰκότως. ἡδὺς γὰρ ὄντι τῷ μειρακίῳ, καὶ πρὸς χάριν αὐτῷ σύνεστιν. εἰ δὲ μὴ αἰσχρὸν ἦν ἐμὲ λέγειν τὰ τοιαῦτα, καὶ ἄν τι προσέθηκα, ὅθεν σὺ, εἰ θέλεις, παρὰ Ζωπύρου τοῦ [k] παιδαγωγοῦ [l] αὐτοῦ μάθοις ἄν, ἀληθὲς ὄν. ἀλλ' οὐ χρὴ ταράττειν ἐν γάμοις, οὐδὲ διαβάλλειν ἄλλους, καὶ μάλιστα ἐφ' οἷσπερ αἰσχραῖς αἰτίαις. καίτοι γ' εἰ Δίφιλος ἄξιος, δύο ἤδη μαθητὰς μὲν [m] ἀποσπάσας, ἀλλ' ἐγὼ γε Φιλοσοφίας αὐτῆς ἕνεκα σιωπήσομαι.

Προσέταξα δὲ τῷ οἰκέτῃ τούτῳ, ἢν δι-δῶς αὐτῷ μοῖράν τινα ἢ συὸς, ἢ ἐλάφου, ἢ σησαμοῦντος, ὡς ἐμοὶ διακομίσαι, καὶ αὐτὸ.

i Γύαις] Sic plurimae cum B. recte. Γυίαις P. k Παιδαγωγοῦ] Recte pleraeque. Παιδαγωγοῦ J. male. l. Αὐτοῦ] Omittit B. m Ἀποσπάσας] Περισπάσας Coll. & B.

37. †Αἰχραῖς αἰτίαις] Ἢ καλαιχύναις, ἢ ἀπεριήρατος. V. 39. Περισπάσας] Ἢ καλαιχύνας, ἢ ἀπεριήρατος. G.

† Αἰσχραῖς αἰτ.] Vide Schol. sequens, ubi C. melius referunt ad ἀκροσπάσας. M. du S.

μοις πιδ.] Ubi mens fuit vel editorum vel interpretum, equidem nescio: longe eam ab ipsis abfuisse, quum hunc locum tractarent, facile colligas. Ut enim in Graecis distinguunt, sic in Latinis Benedictus: *Haec terra Calydon Pelopii est soli, fretum qua est parte, campos divites pingues habens*, Erasmus *Calydon quidem haec Pelopii regio soli, Qua parte savum spectat adversa fretum.* Atque ita Calydon ope illorum ex Ætolia transmittitur in Peloponnesum, satis ridicule. Distingue & verte, Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα, Πελοπίης χθονὸς Ἐν ἀντιπόρθμοις, πεδὶ ἔχουσα εὐδαίμονας. *Haec terra est Calydon, Pelopia terra in transmarinis*, objacens Peloponneso trans fretum, *habens campos uberes.* Res ipsa clamat. *J.G.*

Καλυδὼν] *Eurip.* Meleagr. *M. du S.*

23. Ἐν ἀντιπόρθμοις] Calydonium fretum apud *Heliod.* Lib. 5. *F.G.*

30. Ἡδὺς γάρ ἐστι τῷ μειρακίῳ, καὶ πρὸς χάριν αὐτῷ σύνεστιν] *Benedictus* vertit: *jucundus enim est adolescenti, & cum ipso ad gratiam versatur.* inepte. verte *ad obsequium.* Sic enim Latinis dicitur per εὐφημισμὸν illud obsequium turpe, quo quis corporis sui copiam facit alii, ut Graecis χάρις. *Plutarchus* in Erotico: χάρις δ', ὃ Πρωτογένης, ἡ τῇ θήλει ὑπείξις τῷ ἄρρενι πρὸς τὸ παλαιὸν κέκληται. *Mi Protogenes, χάρις ab antiquis dicitur mulieris obsequium erga virum.* Sic & χαρίζεσθαί τινι est *consuescere cum aliquo.* Hesych. χαρίσασθαι, μιγῆναι. λέγουσι δὲ αἱ γυναῖκες χαρίζεσθαι αἱ πρὸ συνουσίαν ἑαυτὰς ἐκδιδοῦσαι. χαρίσασθαι est dare. *Dicuntur enim mulieres χαρίζεσθαι, quae ad concubitum sui copiam faciunt.* Hinc puella ἄχαρις, cujus flos virginitatis nondum est delibatus. *J.G.G.*

31. Πρὸς χάριν] Quod a *Graevio* hic observatum est, laudo; sed scias etiam velim, probo quandoque sensu usurpari, ut apud *Plut.* in Pyrrho 728. 1. & *Isocr.* π. Νικ. πρὸς χάριν ὁμιλοῦσιν. Unde melius patebit veteratoris occulta calumnia. sic πρὸς ἡδονὴς ὁμιλεῖν apud *Diog. Laërt.* p. 192. AB. *M. du S.*

33. Ζωπύρου τοῦ παιδαγωγοῦ] *Alciphron* eumdem paedagogum inducit. III. Ep. 57. pr. scribens: ἐσκωψάμεν τὸ τροφεῖα τὸ νεανίσκε Ζώπυρον. ubi malim τῷ νεανίσκε pro τὸν. *J.F.R.*

39. Ἀποσπάσας] Si probatione indigeret vulgatum, ἀπεστὰς τοὺς μαθητὰς ex *Act. Apost.* XX. 30. & quae Rev. *J. Elsner.* ibi ex Josepho atque Aeliano protulit, adderem. *J.F.R.*

τὶ τῦ δείπνυ ἀπολογία γένοιτο, μὴ λαβεῖν, μὴ ϗ [a] δόξωμεν ὅτι τύτῳ πεπομφέναι.

Τύτων, ὦ ἑταῖρε, ἀναγινωσκομένων μεταξὺ, ἱδρώς τέ μοι ἐπιεχεῖτο ὑπ' αἰδῦς· ϗ τῦτο δὴ τὸ τῦ λόγυ, χανεῖν μοι τ' γῆν ἠυχόμην, ὁρῶν τὺς παρόντας γελῶντας ἐφ' ἑκάστῳ, ϗ μάλιστα ὅσοι [b] ἤδεισαν τ' Ἑτοιμοκλέα, πολιὸν ἄνθρωπον, ϗ σεμνὸν εἶναι δοκῦντα. ἐθαύμαζον ἓν οἵῳ ὢν ἁλῶναι αὐτὺς, ἐξαπαλωμένυς τῷ πώγωνι, ϗ τῇ τῦ πρσώπυ ἐντάσει. ὁ γῦν Ἀριστάινετ@ ἐδόκει μοι ϗκ ἀμελείᾳ παριδεῖν αὐτὸν, ἀλλ' ὅπτ' ἂν ἐλπίσας κληθέντα ὑπνεῦσαι, εἰδ' ἂν ἐμπαραχεῖν ἑαυτὸν τυιύτῳ τινί· ὥστε εἰδὲ τ' ἀρχὴν πειρᾶσθ ἠξίυ.

Ἐπεὶ δ' ἓν ἐπαύσατό πολε ὁ οἰκέτης [c] ἀναγιγνώσκων, τὸ μ συμπόσιον ἅπαν εἰς τὺς ἀμφὶ τ Ζήνωνα ϗ Δίφιλον ἀπέβλεπε, δεδοικότας, ϗ ὠχριῶντας, ϗ τῇ ἀπορίᾳ τῶ πρσώπων ἐπαληθεύοντας τὰ ὑπὸ τῦ Ἑτοιμοκλέυς καλῳρορημένα· ὁ Ἀριστάινετ@ δὲ ἐτετάραχλο, ϗ θορύβυ μεστὸς ἦν. ἐκέλευε δ' ὅμως πίνειν ἡμᾶς, ϗ ἐπειρᾶτο εὖ θατίθεθ τὸ γεγονὸς, ὑπομειδιῶν ἅμα, ϗ τ' οἰκέτλν ἀπέπεμψεν, εἰπὼν ὅτι ἐπιμελήσε@ τύτων. μετ' ὀλίγον

nae excusatio: ne accipiat, ne videamur hac illum caussa misisse.

28. Haec dum legerentur, amice, & sudore diffluebam prae pudore, &, quod est in proverbio, hiscere optabam mihi terram, cum viderem ridentes ad unumquodque *verbum*, qui aderant, praesertim quotquot eorum norant Hetoemoclem, canum hominem, quique vir gravis videretur. Mirabantur ergo, qualem virum adhuc parum cognovissent, barba ista atque vultus contentione decepti. Itaque mihi videbatur non negligentia illum quadam praetermisisse Aristaenetus, sed, quod non speraret futurum, ut vocatus sibi condiceret, non voluisse in eum se casum committere: atque adeo ne tentare quidem sustinuit.

29. Cum ergo legere tandem servus desiisset, convivium totum in Zenonem atque Diphilum conjecit oculos, metuentes, pallentes, vultus inconstantia fidem criminibus Hetoemoclis ipsi facientes. Aristaenetus perturbatus ipse quoque & commotior, jubet tamen nos bibere, & subridens bene vertere quae facta erant studet. Ac servum quidem remittit, his verbis usus, *sibi curae fore*. Paullo post surgit clanculum Ze-

a Δίξωμεν] Δεξῶ per compend. B. b Ἤδεισαν] Ex B. recepi pro vulgato ᾔδεσαν. c Ἀναγιγνώσκων] Ἀναγινώσκων B. & Fl.

50. Ἤδεισαν] Sic Mss. O. In reliquis ᾔδεσαν. M. du S.

Ἤδεισαν] Saepe in ultima in σαν an σεν terminanda fluctuant auctorum editiones. Grammatica postulat σαν in temporibus plusquamperf. Licet ἠδείσεσαν, non σεν frequentius in auctoribus reperias. Vid. supra c. 12. Ita Scholiast. *Aristoph.* alio loco Euripidem ᾔσαν pro ᾔδεισαν dixisse ait, alio loco id esse pro ᾔδεισαν scribit, modo bene descripserit *Maitt.* de Dial. p. 52. Ego codici B. cum *Salmas* parui, quia sic terminari solet, ab ᾔδω. Ut *Genes.* XLII. 23. Αὐτοὶ δὲ ὐκ ᾔδεισαν, ὅτι ἀκούει Ἰωσήφ. Iterum *Exod.* XVI. 15. Et *Esai.* LV. 5. ac bis ter deinceps: item in Nov. Foed. *Marc.* XIV. 40. &c. Ap. *Herodian.* vero I. 13. 11. ᾔδεσαν, quod nec improbare autim, quia, ut in aliis, utraque terminatio locum habere potest, sive plusquamp. dicas, sive ab antiquo aoristo ᾔδεσα, qui certe formaret ᾔδεσαν, quem tamen in usu esse non credo. *J. F. R.*

76. Διαῤῥήγνυτο] I. e. propemodum diffrumpebatur. Sic solent ejusmodi verba fine effectu, ut vulgo dicimus, poni. Conf. omnino supra dicta de *Mort. Per.* ad c. 37. ἀπτεινγὶς ἐπ' αὐτὰς, Ἀπίωμεν, ἔφη. Adde *Evang. Luc.* V. 6. Διεῤῥήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν, & quae *Elsn.* ibi notat. *J. F. R.*

83. Αἱ ἐπιστολαὶ ὁρᾶτε ὡς πρσβυτικαί] Verterat Erasmus *videtis, quam & ipsa epistola graves sint ac seniles.* Benedictus volens esse brevis, amputat postrema, relinquens *quam graves sint epistolae*, contra prorsus quam oportuit. Non enim graves esse demonstrat, sed seniles, hoc est, frigidas, nullarum virium, infirme scriptas, plane qualis est appendix Ob-

Zeno, discedere ipsum, patris imperio, jubente paedagogo.

30. Cleodemus autem, qui olim requirebat occasionem; (volebat enim manus conferere cum Stoicis, & rumpebatur, quod rationabile exordium ejus rei non haberet) praebente tum initium epistola, *Talia*, inquit, *praeclarus ille Chrysippus efficit, & Zeno admirabilis, & Cleanthes, voculas quasdam jejunas, & interrogationes solum, atque habitus Philosophorum: caeterum plerique Hetoemocles; & epistolae videte quam seniles! ac tandem Zenonis est Aristaenetus, Hetoemocles autem Diana. Quam boni ominis omnia, Hercules! & solenni decora.*

31. *Sic per Jovem*, ait, qui super illum cubabat, Hermon; *audierat enim, puto, aprum paratum Aristaeneto ad coenam: itaque non intempestivum ratus est Calydonii illius meminisse, sed per Vestam, Aristaenete, mitte quam celerrime de primitiis, ne ante tibi fame senex pereat, Meleagri illius instar consabulonis. Quamquam nihil ipsi vehementer malum se accidit! Indifferentia enim talia esse putabat Chrysippus.*

δὲ [d] καὶ ὁ Ζήνων ὑπεξανέστη ἀφανῶς, τῷ παιδαγωγῷ νεύσαντος ἀπαλλάττεσθαι, ὡς κελεύσαντος τοῦ πατρός.

Ὁ Κλεόδημος δὲ, καὶ πάλαι τινὸς ἀφορμῆς δεόμενος (ἐβούλετο γὰρ συμπλακῆναι τοῖς Στωϊκοῖς, καὶ διερρήγνυτο, ὅτι ἔχων ἀρχὴν εὔλογον) τότε οὖν τὸ ἐνδόσιμον παρασχόντος ἡ ἐπιστολὴ, Τοιαῦτα, ἔφη, ἐξεργάζεται ὁ καλὸς Χρύσιππος, καὶ Ζήνων ὁ θαυμάσιος, καὶ Κλεάνθης, ῥηματία δύσηνα, καὶ ἐρωτήσεις μόνον, καὶ σχήματα Φιλοσόφων, τὰ δ' ἄλλα, Ἑτοιμοκλεῖς οἱ [c] πλεῖστοι· καὶ [f] αἱ ἐπιστολαὶ ὁρᾶτε ὅπως [g] πρεσβυτικαὶ, καὶ τὸ τελευταῖον, Οἰνεὺς μὲ Ἀριστα῀ινετος, [h] Ἑτοιμοκλῆς δὲ Ἄρτεμις. Ἡράκλεις, εὔφημα πάντα, καὶ ἑορτῇ πρέποντα.

Νὴ Δί', εἶπεν ὁ Ἕρμων ὑποκαλαχείμενος· [i] ἠκηκόει γὰρ, οἶμαι, ὗν τινα ἐσκευάσθαι Ἀριστα῀ινέτῳ ἐς τὸ δεῖπνον, ὥστε οὐκ ἄκαιρον ᾠήθη μεμνῆσθαι τῆς [k] Καλυδωνίδος· ἀλλὰ πρὸς ἑστίας, ὦ Ἀριστα῀ινετε, πέμπε ὡς τάχιστα τὰ ἀπαρχῶν, μὴ καὶ φθάσῃ ὁ πρεσβύτης ὑπὸ λιμοῦ, ὥσπερ ὁ Μελέαγρος, ἀπομαρανθείς· καίτοι οὐδὲν ἂν πάθοι δεινόν· ἀδιάφορα γὰρ ὁ Χρύσιππος τὰ τοιαῦτα [l] ἡγεῖτο εἶναι.

Chry-

d Καὶ] Omittit O. e Πλεῖστοι] Πλοῦτοι male *J.* f Αἱ] Sine artic. O. g Πρεσβυτικαὶ] Πρεσβευτικαὶ *Fl.* & marg. *Ald. W.* h Ἑτοιμοκλῆς] Bene Edd. & B. Ἑτοιμοκλεῖς *J.* i Ἠκηκόει] Ἀκηκόει *Fl.* k Καλυδωνίδος] Bene *J. P. S.* aliaque cum B. Καλυδωνίου media brevi *H: Fr.* l Ἡγεῖτο] Ἡγοῦτο B.

77. Ἐνδόσιμον] Τὸ πρὸ τῆς ᾠδῆς παράσημα, καὶ ἔνδυσις τὸ αὐτό. *G.*

84. Οἰνεὺς] Ὁ γὰρ Οἰνεὺς ἐπὶ τὴν θυσίαν τὴν Ἄρτεμιν οὐκ ἐκάλεσε, ὥσπερ ὁδὶ ὁ Ἀριστα῀ινετος τὴν Τιμοκλέα ἐπὶ τὸ δεῖπνον. ὡς οὖν εἰρωνείᾳ ἂν ταῦτα λέγοι ὁ *Ἕρμων. V.

94. Ὁ Μελέαγρος] Σωσθείσης γὰρ τῆς λαμπάδος παρὰ τῆς μητρὸς, κατὰ μοῖραν αὐτὸς ἐμαραίνετο. τῷ Μελεάγρῳ γὰρ συνεγενήθη λαμπὰς, περὶ ἧς ἐλέχθη, ὅτι ἐφ' ὅσον

*Ἕρμων] Lege Κλεόδημος, is enim haec loquitur apud Lucianum. In C. est Ἕρμων. *M. du S.*

† Ὠργίσθησαι] Edita ὀργίσθησαν. Emendavit *M. du S.*

ἄπτεται, ζῇ ὁ Μελέαγρος. ὅτε δὲ, σβῶν τὸν Ἀταλάντειον σύμμαχον, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς τῆς ἰδίας μητρὸς, ἐφόνευσε τὸν Καλυδώνιον κάπρον, ἐρῶν τῆς Ἀταλάντης, ἔδωκεν αὐτῇ τὸν πρωτεῖα. † ὀργισθεισα ἐπὶ τούτῳ αἱ ‡ Θῆσαι, καὶ γενομένης μάχης, ἀπέκτειναν αὐτούς. ἐπὶ τούτῳ ἐλυπήθη ἡ Μελεάγρου μήτηρ Ἀλθαία κατ' αὐτοῦ, ὡς ὑπὲρ ἀδελφούς, καὶ ἀπολοῦσα ἔσβεσε τὸν λαμπάδα. ἦν δὲ ὁ Μελέαγρος υἱὸς τοῦ Οἰνέως. *V.*

‡ Θῆσαι] Θεσσαι V. Sed in Impress. recte mutatum est. *M. du S.* At in iis Θυσαι legebatur; ego accentu ad usum adcommodato jam Θῆσαι reposui. *J. F. R.*

Observationum ad *Melam*, Londini nuper impressa. *J. G.*

91. Καλυδωνίδος] Sic plerique impressi & O. In *Fr. H.* & *P.* καλυδωνίου. *M. du S.*

1. Ἀφ'

Χρυσίππου μὲν μέμνησθε ὑμεῖς (ἔφη ὁ Ζηνόθεμις, ἐπεγείρας ἑαυτὸν, καὶ φθεγξάμενος μεμέγεθες) ἢ ἀφ' ἑνὸς ἀνδρὸς οὐκ ἐννόμως φιλοσοφοῦντος Ἑτοιμοκλέους τοῦ γόητος, μετρεῖτε τὴν Κλεάνθην, καὶ Ζήνωνα, σοφοὺς ἄνδρας; οἵ τινες δὲ καὶ ὄντες, ὑμεῖς ἐρεῖτε ταῦτα; ἢ σὺ μὲν τὸν Διοσκούρων ἤδη, ὦ Ἕρμων, τοὺς πλοκάμους θριξὶ χαρκας, χρυσοῦς ὄντας; καὶ [a] δώσεις δίκην, προδοθεὶς τῷ [b] δημίῳ; σὺ δὲ τὴν Σωφράτου γυναῖκα [c] τῷ μαθητῇ ἐμοίχευες, ὦ Κλεόδημε, καὶ καλαληφθεὶς τὰ αἴσχιστα ἔπαθες; εἶτα σιωπήσεσθε ὑμῶν [d] τοιαῦτα συνεπιστάμενοι [e] αὐτοῖς; ἀλλ' ὁ μαστροπὸς ἐγὼ τὴν ἐμαυτοῦ γυναικὸς, ἦδ' ὃς ὁ Κλεόδημος, ὥσπερ σύ· οὐδὲ τοῦ ξένου μαθητοῦ λαβὼν τὸ φόδιον προσκαλαθήκας, ἔπειτα ὤμοσα κατὰ τοῦ Πολιάδος μὴ εἰληφέναι, οὐδ' ὅτι τέτταρσι δραχμαῖς δανείζω, οὐδὲ ἄγχω τοὺς μαθητὰς, ἢν μὴ κατὰ χρὸν ἀποδῶσι τοὺς μισθούς. Ἀλλ' ἐκεῖνο, ἔφη ὁ Ζηνόθεμις, οὐκ ἂν ἔξαρνος [f] γένοιο μὴ οὐχὶ Φάρμακον [g] ἀποδεδόσθαι [h] Κρίτωνι ὅτι τὸν πατέρα.

Καὶ ἅμα, ἔτυχε [i] γὰρ πίνων, [k] ὁπόσον ἔτι λοιπὸν ἐν τῇ κύλικι θεὶς ἥμισυ μάλιστα, καὶ ἐσκέδασεν αὐτοῖν. ἀπέλαυσε δὲ καὶ ὁ Ἴων τοῦ γειτονήματος, οὐκ [l] ἀναξίως ὤν.

32. *Nempe Chryſippi mentionem vos audentis facere*, inquit Zenothemis, erectus, & magna voce uſus, *& ab uno viro non legitime philoſophante Hetoemocle, impoſtore, Cleanthen metimini & Zenonem, viros ſapientes? Quales vero viri ipſi iſta dicitis? Nonne tu quidem Caſtorum capillos, Hermon, detondiſti aureos, poenas daturus tradendusque carnifici? Tu vero Soſtrati uxorem auditoris tui adulterio, Cleodeme, corrupiſti, ac deprehenſus poenam ſubiiſti foediſſimam. Non ergo tacebitis, talium vobis conſcii? Verum non meae ipſe uxoris leno ſum*, Cleodemus inquit, *quemadmodum tu: neque peregrini auditoris viaticum apud me depoſitum, interpoſito per Urbis cuſtodem perjurio, accepiſſe me negavi: neque quaternarum* (in menſem) *drachmarum foenus exerceo, neque collum obtorqueo diſcipulis, niſi ad tempus ſolvant mercedem. Verum illud non negabis*, ait Zenothemis, *venenum patri propinandum Critoni te vendidiſſe.*

33. Commodum bibebat: ergo quod reliquum erat in poculo, dimidium fere, illis offundit: cujus rei aliquis fructus etiam ad Ionem ob viciniam pervenit, non ſane in-

a Δώσεις] Δόσεις B. *b* Δημίῳ] Δή B. Sed ſupra poſita compendii nota quam typothetae deſcribere nequeunt. *c* Τῷ μαθητοῦ] Καὶ τῷ μαθ. B. *d* Τοιαῦτα] Τὰ τοιαῦτα B. *e* Αὐτοῖς] Nil mutare Edd. & B. addit Sylb. Sed varietatem non deſidero. *f* Γένοιο] Γενοίμην male B. *g* Ἀποδεδόσθαι] Ἀποδόσθαι B. & *Fl.* *h* Κρίτωνι] Κρίτων male B. *i* Γάρ] Inſerui ex Ox. aberat in Edd. *k* Ὁπόσον] Καὶ ὁπόσον Edd. priores. *l* Ἀναξίως] Sic omnes editi & B. Leg. ἂν ἀξίως, vel ἄξιος.

99. Φθιγξάμενος] Πίνδαρος, Θαρσαλίου θυγάτηρ κριτὴς φωνὰ γίνεται. *G.*

15. Πολιάδος] Ἀθηνᾶς. *G.*

24. Καλεσκέδασεν] Ἐπίχυσιν. *V.*

1. Ἀφ' ἑνὸς] Sic *Tacit.* Ann. XII. 49. *ne ceteri quoque ex Peligno conjecturarentur. Terent.* Heaut. III. 3. *Ego de me conjecturam facio.* ſic Noſter Ἀν. Μισθ. c. 11. & Ἑρμ. c. 61. *M. du S.*

5. Διοσκούρων] Hic locus cum eo, (qui c. 9. extat, ubi ἱερεὺς τῶν ἀνάκτων dicitur) collatus, evincit eosdem, qui ibi ἄνακτες dicuntur, hic Διοσκούρους audire. Non audiendus ergo Mauſacus, qui ad *Harpocrationem* negat Caſtorem & Pollucem intelligi, cum Ἄνακτες nominantur, vid. etiam *Ælian.* V. H. IV. 5. *M. du S.*

12. Μαστροπὸς] Vid. ſupra Amor. c. 16. *M. du S.*

16. Ἐπὶ τετταρ. δραχ. δαν.] Menſtrua haec uſura erat, unde liquet atrocitas illius foeneratoris, qui quotannis pro centum, uti nos loquimur, 48. foeneris loco exigebat. *M. du S.*

17. Οὐδὲ ἄγχω] Vid. Ἑρμ. c. 80. & 81. *M. du S.*

22. Ἔτυχε γὰρ πίνων] Ita Mſ. Ox. optime pro eo quod in reliquis eſt πίνων. καὶ. *M. du S.*

25. Οὐκ ἀναξίως ὤν] Legend. videtur, οὐκ ἂν ἀξίως ὤν. *Demoſth.* ἢ τὰ μὲν ἄλλα σιωπᾷ, πολλ' ἂν ἴχνη αἰτιῶ. *F. G.*

Ibid. Ἀναξίως] Nihil hactenus ab Ione admiſſum

in-

indignum. Hermon igitur detergebat de capite proclinato merum, praesentes testificatus, quam accepisset injuriam. Cleodemus autem, qui poculum non haberet, conversus conspuit Zenothemin, & prehensa sinistra manu illius barba, pugnum malae illius incussurus erat. Atque interfeciſſet senem, nisi retinuisset manum Aristaenetus, & transgressus super Zenothemin, medium se inter illos collocasset, ut separarentur, & se tanquam muro interposito quietem agerent.

34. Haec dum fierent, multa, mi Philo, ego apud animum meum cogitabam, illud *praesertim*, quod cuivis in mentem venire necesse est, *Quam parum ergo prodest scire literas, nisi quis etiam vitam componat in melius.* Illos enim principes in literis videbam risum debere in ipsis actionibus. Deinde in mentem venit, verum ne esset, quod vulgo dicitur, a recta ratione doctrinam abducere homines eos, qui ad solos libros, & quae illis continentur curas, perpetuo respiciunt. Tot enim praesentibus Philosophis, neque forte quadam vacantem culpa unum erat videre; aliis facientibus turpiter, aliis turpius etiam dicentibus. Neque enim vino jam, quae fiebant, imὁ μὲν οὖν Ἕρμων, [m] ἀπεξύετο ἐκ τ κεφαλῆς τ ἄκρατον, προπεπευκὼς, καὶ τοὺς παρόντας ἐμαρτύρετο, οἷα ἐπεπόνθει. ὁ Κλεόδημος δὲ (οὐ γὰρ εἶχε κύλικα) ὀπισθοφεὶς, προσέπτυσέ τε τ Ζηνόθεμιν, καὶ [n] τῇ ἀριστερᾷ τοῦ πώγωνος λαβόμενος, ἔμελλε παίσειν κατὰ κόρρης· καὶ ἀπέκτεινεν ἂν τ γέροντα, εἰ μὴ Ἀρισταίνετος ἐπέσχε τ χεῖρα, καὶ ὑποστὰς τ Ζηνόθεμιν, ὡς τὸ μέσον αὐτοῖν παρελκλίθη, ὡς ὁ Δημοσθένης φησὶν, ὑπὸ Δημοτυχίσματι αὐτῶν εἰρήνην ἄγοντες.

Ἐν ὅσῳ δὲ [p] ταῦτα ἐγίνετο, πολλὰ, ὦ Φίλων, ἐγὼ [q] κατ' ἐμαυτὸν ἐνενόουν, τὸ πρόχειρον ἐκεῖνο, ὡς ὄντως ὄφελος ἦν ἄρα τὰ μαθήματα, εἰ μή τις [r] ἄρα καὶ τ βίον ῥυθμίζει πρὸς τὸ βέλτιον. ἐκείνους γοῦν φαύλους ὄντας ἐν τοῖς λόγοις, ἑώρων γέλωτα ὀφλισκάνοντας ἔπειτα δὲ εἰσῆλθέ με, μὴ ἄρα τὸ ὑπὸ τοῦ πολλῶν λεγόμενον ἀληθὲς ᾖ, καὶ τὸ παιδεύοντας [s] ἀπάγειν τ ὀρθῶν λογισμῶν τοὺς ἐς μόνα τὰ βιβλία, καὶ τὰς ἐν ἐκείνοις φροντίδας [t] συνεχὲς ἀφορῶντας. τοσούτων γοῦν φιλοσόφων παρόντων, οὐδὲ κατὰ τύχην ἕνα τινὰ ἔξω ἁμαρτήματος ἦν ἰδεῖν· ἀλλ' οἱ μὲν ἐποίουν αἰσχρὰ, οἷδ' ἔλεγον αἰσχίω. οὐδὲ οἷς τ οἶνον ἔτι ἀναφέρειν εἶχον τὰ γιγνόμενα

m Ἀπεξύετο] Admissum ex *Fl.* Ὑπεξύετο cett. *n* Τῇ ἀριστερᾷ] Τῷ ἀριστέρᾳ B. *o* Διαστεῖλαι] Διαστήσειν *Fl.* & marg. *AtW.* *p* Ταῦτα ἐγίνετο] Ταῦτ' ἐγίνετο B. *q* Κατ'] Πρὸς B. & *Fl.* *r* Ἄρα] Abest a *Fl.* Non immerito, quia jam praecesserat. *s* Ἀπάγῃ] Ἀπάγει B. *t* Συνεχὴς] Ἀτενὴς B.

35. Ὡς Δημοσθένης] Γράφεται Δημοσθένους. *V.*

40. Τὰ μαθήματα] Οὐ πάντων τοῦτο τ μανθανόντων ἐστὶν, ἀλλὰ τ μὴ κεκριμένως ἐπιτυχόντως φιλοσοφούντων· περὶ ὧν ὁ Ἀριστοτέλης φησὶν, ὅτι τ μὲν θύραθεν τῶν προσκατασκεύη, τ δὲ ἴδιον ἀπόλλυσιν. *V.*

48. Ἀτενὴς] Σωρεχὴς. *V.*

* Ἀτενὴς] Invertendum hoc Schol. *Solanus* bene monet. Sed & praeterea συνεχὴς male editum ante, quod facile emendavi. *J. F. R.*

lectum est, quapropter hoc sit meritus. Lege ergo ἀναίτιος, vel ἄξιος, vel denique, quod propius est, divisim ἂν αἴτιος; aut, ἂν ἄξιος. Alias ad sequentia respexisse putandus est, quod haud temere admiserim. *M. du S.*

26. Ἀπεξύετο] Sic *Fl.* In reliquis ὑπεξύετο, minus apte. *M. du S.*

39. Ὡς οὐδὲν ὄφελος] Accedit huc sententia Menandri canentis; ὡς οὐδὲν ἡ μάθησις ἂν μὴ τοῦς παρῇ. Sed longe ulterius spectat sententia Luciani, sapientissime hic monentis, inutilem esse omnem scientiam qua mores & vita humana non fiunt emendatiores, & jucundiores, nihilque absurdius esse quam virtutem, adde & religionem, profiteri ac docere, dum is ipse, qui profitetur & docet, nihil eorum praestat, quae laudat & praecipit. *M. du S.*

μενα, λογιζόμενος οἷα ὁ Ἑτοιμοκλῆς ἄσιτος ἔτι καὶ ἄποτος [a] ἐγεγράφει.

putare poteram, cogitans, quae Hetoemocles impransus impotusque scripserat.

Ἀνέστραπτο δ' οὖν τὸ πρᾶγμα. καὶ οἱ μὲν ἰδιῶται κοσμίως πάνυ [b] ἐστιώμενοι, οὔτε παροινοῦντες, οὔτε ἀκχημονοῦντες ἐφαίνοντο, ἀλλ' ἐγέλων μόνον, καὶ καταγίγνωσκον αὐτῶν, οἶμαι, ὅσῳ ἐθαύμαζον, οἰόμενοί τινας [c] εἶναι ἀπὸ τῶν σχημάτων· οἱ σοφοὶ δὲ ἀσελγαίνοντο, καὶ ἐλοιδοροῦντο, καὶ ὑπερενέπιμπλαντο, καὶ ἐκεκράγεσαν, καὶ εἰς χεῖρας ἦσαν. ὁ θαυμάσιος δὲ Ἀλκιδάμας, καὶ ἐνεῦρεν ἐν τῷ μέσῳ, οὐκ αἰδούμενος τὰς γυναῖκας. καὶ ἐμοὶ ἐδόκει ὡς ἂν ἄριστά τις [d] εἰκάσειεν, ὁμοιότατα εἶναι τὰ ἐν [e] τῷ συμποσίῳ, οἷς περὶ τὴν Ἔριδος οἱ ποιηταὶ λέγουσιν. ἐπὶ γὰρ κληθεῖσαν αὐτὴν ἐς τοῦ Πηλέως τὸν γάμον, ῥῖψαι τὸ μῆλον εἰς τὸ [f] σύνδειπνον, ἀφ' οὗ τοσοῦτον πόλεμον [g] ἐπ' Ἰλίῳ γεγενῆσθαι. καὶ ὁ Ἑτοιμοκλῆς τοίνυν ἐδόκει μοι τὴν ὀπτολὴν ἐμβαλὼν εἰς τὸ μέσον, ὥσπερ τι μῆλον, καὶ μείων τῆς Ἰλιάδος κακὰ [h] ἐξεργάσασθαι.

55. Καὶ οἱ μὲν ἰδιῶται] Mitius haec paullo exagitat *Alciphron* III. Ep. 55. p. 408. Οἱ μὲν ἐν ἄλλοι, ait, ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος παραπλησίαν τινὰ τὴν αὐτὴν εἶχον τὴν ἐστίασιν τὴν ἀκολασίαν· οἱ φιλόσοφοι δὲ, προϊόντος τοῦ συμποσίου, καὶ τῆς φιλοσοφίας σωφρονεστέρας ἀπτομένης, ἀλλ' ἄλλων τερατείαν ἐπεδείξαντο. Quo loco *Bergl.* observat, Lucianum haec & reliqua multo acerbius tractare. *J. F. R.*

63. Ὁ θαυμάσιος δὲ Ἀλκιδάμας καὶ εὑρών] Eadem fere rursus *Alciphr.* Ep. saepe adlegata L. III. p. 412. Nempe: ὁ Κύων δὲ πρῶτα ἅρπι κατὰ τὴν κωμικὴν ἀλαφρίαν εἰς σύρμα χαλάσας τὸ καθὺς τὸ τριβώνιον &c. Ubi Cl. *Bergl.*

35. Conversa igitur res erat. Indoctos homines decenter epulari videres, neque per ebrietatem quidquam, neque quod alioquin parum decorum esset, designantes: sed ridebant modo, & damnabant illos, puto, quos admirati ante fuerant, cum ex habitu aliquid illos esse putarent. Sapientes vero lasciviebant, conviciabantur, supra modum se implebant, clamabant, ad manus veniebant. Admirabilis ille Alcidamas etiam in medio *convivio* mingebat, nihil mulieres reveritus. Ac mihi videbatur optime ille assimilare, si quis dicat, simillima esse istius acta convivii iis, quae de Eride poëtae narrant: nempe non vocatam illam ad Pelei nuptias pomum illud in convivium projecisse, e quo tantum ad Ilium bellum exortum sit. Et videbatur sane mihi Hetoemocles, epistola illa, tamquam pomo, in medium projecta, non minorum Iliade malorum auctor exstitisse.

Οὐ γὰρ ἐπαύσαντο οἱ ἀμφὶ τὸν Ζηνόθεμιν καὶ Κλεόδημον φιλονεικοῦντες, ἐπεὶ μέσος [i] αὐτῶν ὁ Ἀριστοίνετος ἐγένετο. Ἀλλὰ νῦν μέν, ἔφη ὁ Κλεόδημος, ἱκανόν, [k] εἰ ἐλεγχθείητε ἀμαθεῖς ὄντες· αὔριον δὲ ἀμυνεῖσθαι ὑμᾶς ὅντινα καὶ χρὴ τρόπον· ἀποκρίναί μοι [l] σύ, ὦ Ζηνόθεμι, ἢ σὺ, ἢ ὁ κοσμιώτατος Δίφι-

36. Neque enim desinebant rixari Zenothemis ac Cleodemus, cum medius inter illos esset Aristaenetus: Sed, *Modo*, inquit Cleodemus, *satis fuerit, si ruditatis convincamini; cras vero vos, uti par est, ultiscar. Responde mihi, Zenothemi, aut tu, ornatissime Diphile, qua ratione, cum indif-*

fe-

a Ἐγεγράφει] Recte Cod. B. *Fl. Fr. P.* &c. Ἐγεγράφη male *J.* b Ἐστιώμενοι] Sic *Fr. P. H. S.* Ἐστιόμενοι male *J.* Ἐστιάμενοι B. c Εἶναι] Deest in B. d Εἰκάσειεν] Θαυμάσειεν B. e Τῷ συμποσίῳ] Articulum ex O. inserui. Deerat in Edd. f Σύνδειπνον] Δεῖπνον *Fl.* g Ἐπ' Ἰλίῳ] Sic esse in Edd. & B. addit *Solan.* h Ἐξεργάσασθαι] Ἐξεργάσεσθαι male B. i Αὐτῶν] Bene sic *B2. Fr. H. P. S.* Αὐτὸν male *Fl.* & *J.* k Εἰ] Omisit *Fl.* l Οὖν] Addidi ex Ox. Deerat in Edd.

68. Ἐς τὸν Πηλέως] Ἐν τῷ γάμῳ τοῦ Πηλέως ἐς τὸ Θέτιδος, ἡ Ἔρις μὴ κληθεῖσα, ἔρριψε μῆλον ἐν τοῖς ἀρίστοις, ἐν ᾧ ἐγράφη, ΤΗ ΚΑΛΗ ΤΟ ΜΗΛΟΝ. Ἠμφισβήτησαν περὶ τούτου Ἀφροδίτη, Ἥρα, καὶ Ἀθηνᾶ. καὶ ἐκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Πάριδος. Προκριθεῖσα δὲ Ἀφροδίτη ἐχαρίσατο τῷ Πάριδι αὐτὶ τούτου τὴν Ἑλένην· δι' ἣν ὁ Τρωϊκὸς γέγονε πόλεμος. *V.*

ferentem esse dicatis pecuniarum possessionem, nihil aliud quam hoc unum spectetis ex omnibus, uti quamplurima possideatis, & hanc ob caussam circa divites semper versemini, & foenori detis pecuniam, & usurarum exsculpatis usuras, & mercede doceatis. Rursus odio cum habeatis voluptatem, & Epicureos hoc nomine damnetis, ipsi voluptatis causssa turpissima quaeque faciatis ac patiamini, indigne ferentes, si quis ad coenam vos non invitaverit. Si vero vocemini, tantum edatis, tantum servis detis . . . Haec cum diceret, eripere mappulam tentabat, quam habebat puer Zenothemidis, plenam omnis generis carnium, soluta illa projecturus in solum omnia. Sed non dimisit puer, firmiter eam retinens.

37. Et Hermon, *Enge*, inquit Cleodeme, *dicant cujus rei causssa voluptatem accussent, in voluptate esse ipsi supra reliquos cum postulent.* *Non*, inquit Zenothemis; *sed tu dic, Cleodeme, qua ratione non indifferentes esse ducas divitias. Non sane, sed tu.* Et diu talia erant, *quae utrinque dicerent*, donec Ion proferens se manifestius, *Definite*, ait, *ego enim, si videtur, materiem ponam in medio disputationis hac solennitate dignae. Vos autem sine contentione dicite & audite invi-*

λῶ, καθ' ὅ, τι ἀδιάφορον εἶναι λέγουσες τ χρημάτων τ κτῆσιν, ὑδὲν ἀλλ' ἢ τῦτο ἐξ ἁπάντων σκοπεῖτε, ὡς πλείω [m] κτήσησθε, ἢ δι' τῦτο ἀμφὶ τὺς [n] πλυσίυς ἀεὶ ἔχετε, ἢ δανείζετε, ἢ τοκογλυφεῖτε, καὶ ὅπι μιδῶ παιδεύετε. πάλιν [o] αὖ τ ἡδονὴν μισῦντες, ἢ τ Ἐπικυρείων καλλιγορῦντες, αὐτοὶ τὰ αἴσχιστα ἡδονῆς ἕνεκα ποιεῖτε, ἢ πάσχετε, ἀγαναχτῦντες εἴ τις μὴ καλέσειεν ὅπι δεῖπνον· εἰ δὲ ἢ κληθείητε, τοσαῦτα μὲ [p] ἐσθίοντες, τοσαῦτα δὲ τοῖς οἰκέταις ἐπιδιδόντες. ἢ ἅμα λέγων, τ ὀθόνην ἐξισπᾶν ἐπεχείρει, ἣν ὁ παῖς εἶχε τῦ Ζηνοθέμιδος, μεστὴν ὄσων πανλοδαπῶν κρεῶν, καὶ ἔμελλε λύσας [q] ἀποῤῥίπτειν αὐτὰ ἐς τὸ ἔδαφος, ἀλλ' ὁ παῖς ὐκ ἀνῆκε, καρτερῶς ἀντεχόμενος.

Καὶ ὁ Ἕρμων, Εὖγε, ἔφη, ὦ Κλεόδημε, εἰπάτωσαν ὅ τινος ἕνεκα ἡδονῆς καλλιγορῦσιν, αὐτοὶ ἥδεα ὑπὲρ τὺς ἄλλυς ἀξιῦντες. Οὐκ, ἀλλὰ σὺ, φὴ ὃς ὁ Ζηνόθεμις, εἰπὲ, ὦ Κλεόδημε, καθ' ὅ, τι ὐκ ἀδιάφορον ἡγῇ τ πλῦτον. Οὔμενυν, ἀλλὰ σύ. ἢ ὅπι πολὺ τὸ [r] τοιῦτον ἦν, ἄχρι δὴ ὁ Ἴων προκύψας ἐς τὸ ἐμφανέστερον, Παύσασθε, ἔφη· ἐγὼ γῶ, εἰ δοκεῖ, λόγων ἀφορμὰς ὑμῖν ἀξίων τ παρύσης ἑορτῆς [s] καλαθήσω εἰς τὸ μέσον· ὑμεῖς δὲ ἀφιλονείκως ἐρεῖτε, ἢ ἀκύσεσθε ὥσπερ ἀμέλει ἢ πρὸς

[m] Κτήσησθε] Servavi scripturam *J. H. P. S.* &c. Κτήσισθε *Fl.* & B. [n] Πλυσίυς] Πλούτυς B. prave. [o] Αὖ] Τὸ αὖ B. [p] Ἐσθίοντες] Ἐσθίοντες φυσιῦσθε Edd. Exc. *Fl.* quae φυσιῦσθε delet, cum Cod. Ox. [q] Ἀποῤῥίπτειν] Αὐτὴν μὲ ἀποῤῥίπτειν vulgo. Sed Ox. & *Fl.* ducibus αὐτὴν μὲ ejeci. [r] Τὸ] Abest a B. [s] Καλαθήσω] Καθήσω *Fl.*

Bergl. haec Luciani conferens, Ὁ δὲ θυμοειδὴς mutato ordine dedit (studione an incuria nescio, nec quidquam refert) additque: „ Hoc loco praecipue „ quasi monstrare Lucianus videtur, quem imitatus „ fuerit. siquidem Alcidamas & *Alciphron* idem ex „ parte nomen habent. quod si hoc accipias ut *Horatianum* illud I. *Sat.* X. v. 36. *Turgidus Alpinus jugulat dum Memnona.* Perinde erit ac si dixisset „ Lucianus: *Admirandus ille Alciphron etiam mejentem in convivio introduxit Cynicum.* *J. F. R.*

66. Τῷ συμποσίῳ] Ex Mss. Ox. est hic articulus. Deest enim in omnibus impressis. *M. du S.*

69. Τὸ μῆλον] *Discordiae malum.* F. G. Non adderem pueris notam hanc notam, nisi studio *malum* pro *pomo* videretur dixisse *Gujetus*, ut luderet in ambiguo. *J. F. R.*

80. Ἀκουσ. ἓν μοι] Ex Mss. Ox. est illud ἓν, quamquam ibi post μοι reperitur. *M. du S.*

92. Ἐσθίοντες, τοσαῦτα] Φυσιῦσθε, quod hic Impressi omnes habent, non agnoscit Mss. Ox. nec *Fl.* Ed. & omnino abesse fine sententiae detrimento potest. *M. du S.*

96. Λύσας ἀποῤῥίπτειν] Absunt hic & ista a Mss. Ox. αὐτὴν μὲ, quae in reliquis impress. extant. *M. du S.*

τῷ ἡμετέρῳ Πλάτωνι ἐν λόγοις ἡ πλείστη διατριβὴ ἐγένετο. πάντες ἐπήνεσαν οἱ παρόντες, καὶ μάλιστα οἱ ἀμφὶ τ' Ἀρισταίνετόν τε καὶ Εὔκριτον, [a] ἀπαλλάξαι τὴν ἀηδίας οὕτω γοῦν ἐλπίσαντες. καὶ μετῆλθέ τε ὁ Ἀρισταίνετος ἐπὶ τ' αὐτοῦ τόπον, εἰρήνην γεγενῆσθαι ἐλπίσας.

Καὶ ἅμα [b] εἰσεκεκόμιστο ἡμῖν τὸ ἐντελὲς ὀνομαζόμενον δεῖπνον, μία ὄρνις ἑκάστῳ, καὶ [c] κρέας ὑός, καὶ λαγῶα, καὶ ἰχθὺς ἐκ [d] ταγήνου, καὶ σησαμοῦντες, [e] καὶ ὅσα ἐντραγεῖν, καὶ ἐξὸν ἀποφέρεσθαι ταῦτα. παρέκειτο δὲ οὐχ ἓν ἑκάστῳ πινάκιον, ἀλλ' Ἀρισταινέτῳ μὲ καὶ Εὐκρίτῳ ὅτι μιᾶς τραπέζης κοινὸν, καὶ τὰ παρ' [f] αὐτῶν ἑκάτερον ἐχρῆν λαβεῖν· Ζηνοθέμιδι δὲ [g] τῷ Στωϊκῷ καὶ Ἐπικουρείῳ Ἑρμωνι τῷ Ἐπικουρείῳ, ὁμοίως κοινὸν καὶ τούτοις· εἶτα ἑξῆς Κλεοδήμῳ, καὶ Ἴωνι· μεθ' ὃς τῷ νυμφίῳ, καὶ ἐμοί· τῷ δὲ Διφίλῳ τὰ ἀμφοῖν, ὃ γὰρ Ζήνων ἀπεληλύθει. [h] καὶ μέμνησό μοι τούτων, ὦ Φίλων, διότι δή τι καὶ ἐν αὐτοῖς χρήσιμον [i] εἰς τὸν λόγον. ΦΙΛ. Μεμνήσομαι δή.

cem, ut nimirum apud Platonem noſtrum; major pars otii in diſputatione conſumta eſt. Laudare qui aderant omnes hoc conſilium, Ariſtaenetus praeſertim atque Eucritus, qui ſic liberari ab illa ſe injucunditate poſſe ſperarent: tranſitque in locum ſuum Ariſtaenetus, pacem ſic factam arbitratus.

38. Et ſimul infertur nobis ea, quae *abſoluta coena* vocatur, gallina unicuique una, & offa aprugna, & leporina; & piſcis de ſartagine, & placentae e ſeſamo, & bellaria, licebatque ea domum ferre. Neque vero ſua unicuique lanx proponebatur, ſed Ariſtaeneto & Eucrito in menſa una communiter, oportebatque unumquemque, quod ſibi proximum eſſet, ſumere. Zenothemidi autem Stoico, & Epicureo Hermoni ſimiliter in commune ipſis quoque *offerebatur*: deinde Cleodemo, & qui juxta erat Ioni; poſt quos ſponſo & mihi; Diphilo autem, quod Zeno diſceſſerat, utriusque *admota portio*. Et memento mihi horum, Philo; eſt enim in his quoque aliquid narrationi noſtrae utile. PHIL. Meminero ſane.

ΛΥΚ. Ὁ τοίνυν Ἴων, Πρῶτος οὖν ἄρ- 39. LYC. Ion igitur, *Primus ergo*; in-

a Ἀπαλλάξασθαι] Ἀπαλλάξεσθαι B. b Εἰσεκεκόμιστο] Ἐπεκεκόμιστο B. c Κρέας] Κρέα B. d Ταγήνου] Sic Edd. & B. Sed ead. manu emendatum Τηγάνου. *Coll.* plane τηγάνου. e Καὶ ὅσα — ταῦτα] Septem illa ſic eſſe in omnibus & B. addit *Selan.* f Αὐτῶν] Αὐτοῖν *Fl.* g Τῷ] Omittit B. h Καὶ μεμνησό.] Abeſt καὶ ab O. i Εἰς] Ἐς B.

22. Τηγάνου] Ταγήνου. *G.*

Ibid. Σησαμοῦντες] Εἴδος πλακοῦντος. *G.*

15. Ἀπαλλάξαι] Mſ. Ox. in Impr. ἀπαλλάξασθαι. *M. du S.*

19. Τὸ ὑστάτιον — δεῖπνον] Ultimus, credo, miſſus, (δεῖπνον alias etiam partem coenae eſſe, oſtendit *Caſaubon.* ad Athenae. 4, 20. extr.) ficciores cibos habens, & quos auferre non incommodum. Hanc puto eſſe Ματτύαν, quam ἐπιδόρπισμα Atticis, aliis Graecis ἐπίδυτα dictam, tradit Athenaeus libro XIV. extremo. Certe hoc ſuadent iſta Athenaei verba: Ματτύαν ἐκάλεσεν εἰσφέρειν Λάκαινά τις καὶ σύθιους εἰσεφέρετο πορδίκια ὀλίγα, καὶ χηνία ὀπτὰ, καὶ τρυφὴν πλακούντων. Vides hic in Mattya perdices, anſerculos aſſos, placentas, apud Lucianum haec paullo auctiora, ut in ſolemnitate nuptiarum. Caeterum quod legitur apud *Athenaeum* τρυφὴν πλακούντων, & convertitur *placentarum lauticiae*, non videbatur mihi usquequaque accuratum, legendumque putabam τρύφη πλακούντων, *fruſta placentarum.* *J. M. G.*

21. Ἰχθὺς ἐκ ταγήνου] Inſigne exemplum, ut error ſoleat augeri & quotidie invaleſcere. Verterat Eraſmus *piſcis Tagenicus.* Id eodem modo retinuit *Benedictus*: Sed ne quid deeſſet, nunc video in hac editione Graecam vocem poſtremam quoque incipere ab majusculo T. Habeant hoc & fruantur, quibus placet: nos cenſemus interpretandum *piſcis ex ſartagine*, quod non modo probant multa antiquorum fragmenta, ſed hodieque etiam placet. *J. G.*

22. Ταγήνου] Sic in Impr. & in textu Cod. Ox. Sed ab eadem manu reſcriptum eſt τηγάνου, quod in *Coll.* etiam legitur. Vid. Aſſ. c. 6. *M. du S.*

Ibid. Καὶ ὅσα ἐντραγεῖν] Bellaria hiſce connotat. Quod addit *licuiſſe etiam auferre*, confirmant ex eodem loco ſequentia Κρον. N°. 17. *M. du S.*

Καὶ ὅσα ἐντραγεῖν] Haecne periphraſis τῶν τραγημά-

των,

inquit, *si videatur*, *incipio*. Et paullum moratus, *Oportebat forte*, ait, *in talium praesentia virorum de ideis & incorporeis dicere, ac de immortalitate animae. Ne vero contra me dicant, qui non eadem in philosophia sequuntur, de nuptiis ea, quae convenire videntur, dicam. Atque optimum quidem erat plane nuptiis opus non habere, sed Platoni obsequentes, & Socrati amare pueros: soli enim, qui hoc fecerint, perfectam virtutem adipiscantur: Si vero etiam muliebribus nuptiis opus est; ex Platonis placitis, uxores illorum* (philosophorum) *esse communes, uti extra Zelum simus.*

40. Super his risus exortus est, ut quae minime opportune dicerentur. Dionysodorus autem, *Non desines*, inquit, *Barbarica nobis nomina cantare? Ubi enim inveniamus Zelum de hac re, & apud quem? Nempe tu quoque vocem mittis, purgamentum!* ille ait. Et, puto, Dionysodorus quoque vicissim, quae solent, maledicturus erat. Sed Histiaeus Grammaticus, bellus homo, *Definite*, inquit. *Ego enim epithalamium vobis recitabo*; & recitare incepit.

41. Erant vero elegeia, si quidem memini, ista:

χομαι, ἔφη, εἰ δοκεῖ. ϗ μικρὸν ἐπισχών, Ἐχρῆν μέ, ἴσως, ἔφη, τοιούτων ἀνδρῶν παρόντων περὶ ἰδεῶν τε ϗ ἀσωμάτων εἰπεῖν, ϗ ψυχῆς ἀθανασίας· ἵνα δὲ μὴ ἀντιλέγωσί μοι, ὁπόσοι μὴ κτ' [k] ταυτὰ φιλοσοφοῦσι, περὶ γάμων ἐρῶ τὰ εἰκότα. τὸ μὲν οὖν ἄριστον ἦν, μὴ δεῖσθαι γάμων, ἀλλὰ πειθομένους Πλάτωνι ϗ Σωκράτει, παιδεραστεῖν. μόνοι γὰρ οἱ τοιοῦτοι ἀποτελεσθεῖεν ἂν πρὸς ἀρετήν· εἰ δὲ δεῖ ϗ γυναικείῳ γάμῳ, κτ' τὰ Πλάτωνι δοκοῦντα κοινὰς εἶναι ἐκείνων τὰς γυναῖκας, ὡς ἔξω ζήλου εἴημεν.

Γέλως ἐπὶ τούτοις ἐγένετο, ὡς οὐκ ἐν καιρῷ λεγομένοις. Διονυσόδωρος δὲ, Οὐ παύσῃ, ἔφη, βαρβαρικὰ ἡμῖν ᾄδων; ποῦ γὰρ [m] ἂν εὑρίσκοιμεν τὸ ζῆλον ἐπὶ τούτῳ, ϗ παρὰ τίνι; ϗ σὺ γε φθέγγῃ κάθαρμα; εἶπεν. οἶμαι, ϗ ὁ Διονυσόδωρος ἀντελοιδορεῖτο τὰ εἰκότα· ἀλλ' ὁ γραμματικὸς Ἱστιαῖος ὁ βέλτιστος, Παύσασθε, ἔφη· ἐγὼ [n] γὰρ ὑμῖν ἐπιθαλάμιον ἀναγνώσομαι, ϗ δεξάμενος [o] ἀνεγίγνωσκεν.

Ἦν γὰρ ταῦτα, εἴγε μέμνημαι, τὰ ἐλεγεῖα,

Ἡ.

k Ταυτὰ] Sic *F. P.* aliaeque recte. Ταῦτα B. & *Fl.* Omisit B. o Ἀνεγίγνωσκεν] Ἀνεγίνωσκεν B.

l Παύσῃ] Παῦσαι B. m Ἄν], Neglexit B. n Γὰρ],

51. Τὸν ζῆλον] Ποῦ κεῖται ὁ ζῆλος ἐπὶ τῇ γυναικὸς ἐρᾷν; ἐζήτησεν ὁ Διονυσόδωρος. * λέγουσι γὰρ τίθεσθαι τὴν λέξιν ἐπὶ τῇ μακαρίζειν ἢ ἐπὶ τῷ φθονεῖν. † ὅταν δ' ἐπὶ τῇ ζηλοτυπῶν, τότε περὶ γυναῖκας μαίνεσθαι, Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Παντολέοντος. *V.*

* Λέγουσι γὰρ &c.] Potuit adjicere, poni & ἀντὶ τοῦ μανῆναι, ut ex Aeschine observarunt *Harpocration* & *Suidas*. *J. Cler.*

† Ὅταν δ'] Εἰρηται δὲ καὶ. & mox τῆς γυναικὸς C.

‡ Τὰ ἱλιγγιᾶν] Ἡ ἱλιγγία] Ὅλα, cum esset in editis, *Solanus* β in τὰ mutato adscripsit, haec verba deesse in V.

§ Καὶ λοιδορίαν] Haec & reliqua ad finem Scholii deficiebant in Editis. Addidit ex Cod. *M. du S.*

tum, s. bellariorum? Sic puto, & sic interpretatus sum. Hoc suadere videtur orationis series, qua haec verba junguntur superioribus, & ab sequentibus separantur. Si hoc voluisset Lucianus, quod *Erasmus* dedit, *quaecumque liberum est, seu velis in alvum condere, seu domum asportare malis*, ita videtur informaturus Graecam orationem fuisse, ϗ ὅτι ἐντραγεῖν ἐξὸν ἢ ἐκφέρεσθαι· illud autem ταῦτα plane omissurus. Verbi ἐντραγεῖν hanc vim esse, etiam ex *Hesychio* conjicias, apud quem sunt ista ἐντραγεῖ, ἐντροφᾷ. Ἔντραγεῖν, ψωμίσαι, ψωμίσασθαι. Vidit hoc etiam *Kuhnius* ad Polluc. 6, 40. τὸ ἐντραγεῖν saepius usurpatum de tragematibus, & id genus aliis scitamentis. *J. M. G.*

26. Καὶ τὰ παρ' αὐτῷ] Quae juxta se erant. *F. G.*

42. Μὴ δεῖσθαι γάμων] Ἀχαιφίας hujus meminit in Char. *Theophrast.* p. 39. B. *M. du S.*

46. Ἐκείνων] Depravata haud dubie vox, & nihili prorsus. Lege ἐχθρῶν, vel πάντων. *M. du S.*

58. Ἦν γὰρ ταῦτα — τὰ ἱλιγγιᾶν] Cl. *Bergl.* ad *Alciphr.* III. p. 410. haec ait ridiculo modo ex diversis

[a] Ἡ οἵη ποτ' ἄρ' ἦγε Ἀρισταινέτου ἐν μεγάροις,
Δῖα Κλεανθὶς ἄναξ' ἐτρέφετ' ἐνδυκέως,
Πρέπουσα πασάων ἀλλάων παρθενικάων,
Κρείσσων δ' Κυθέρης, ἠδ' αὖ καὶ Σελήνης.
Νυμφίε, καὶ σὺ δὲ χαῖρε, [b] κραίρων κράτιστε ἐφήβων,
Κρείσσων [c] Νηρῆος, καὶ Θέτιδος παῖδος.
Ἄμμες δ' αὖθ' ὑμῖν τῦτον θαλαμήιον ὕμνον
Ξυνὸν ἐπ' ἀμφοτέροις πολλάκις [d] ᾀσόμεθα.

Unica tandem qualis Ariſtaeneti in domibus
Diva Cleanthis hera ſollicite eſt alita!
Omnium excellens aliarum Virginearum,
Et Venere melior, ſive adeo Luna.
Salve tu quoque, ſponſe, bonorum optime juvenum,
Nereo praeſtans ac Thetidis nato.
Nos vero hunc vobis rurſus thalameium hymnum,
Communem ambobus ſaepe canemus olim.

Γέλωτος ἦν ὅπου τύτοις, ὡς τὸ εἰκὸς, γενομένου, [e] δρέξαι ἤδη τὰ [f] προκείμενα ἔδει, καὶ ἀπείλουν οἱ ἀμφὶ τὸν Ἀριστάινετον, καὶ Εὔκριτον, τὰ πρὸ αὐτῦ ἑκάτερος, κἀγὼ τἀμὰ, καὶ ὁ Χαιρέας, ὅσα ἐκείνῳ ἔκειτο, καὶ Ἴων ὁμοίως, καὶ ὁ Κλεόδημος. ὁ δὲ Δίφιλος ᾔξίου καὶ τὰ τῷ Ζήνωνι [g] ἤδη ἀπιόντι [h] προτεθέντα φέρεσθαι, καὶ [i] ἔλεγε μόνῳ προτεθῆναι οἱ αὐτὰ, καὶ πρὸς τὰς ἁλεκτρύονας ἐμάχετο, καὶ ἀντέσπων, ὁ ὄρνις [k] ἀντεπειλημμένοις, ὥσπερ τὸν Πατρόκλου νεκρὸν ἀνθέλκοντες, καὶ τέλος, ἐνικήθη, καὶ ἀφῆκε, πολὺν γέλωτα προσχὼν τοῖς συμπόταις, καὶ μάλιστα ἐπεὶ ἠγανάκτει μὴ τῦτο, ὡς [l] ἂν τὰ μέγιστα ἠδικημένος.

42. Riſu ſuper his, qualem credere par eſt, exorto, auferendi appoſita jam tempus erat; auferuntque Ariſtaenetus & Eucritus quisque quod ante ſe erat: & ego mea, & Chaerea quae ipſi erant poſita, atque Ion ſimiliter & Cleodemus. At Diphilus ea quoque auferre poſtulabat, quae egreſſo jam Zenoni fuerant poſita, ac ſibi ſoli poſita eſſe dicebat, pugnabatque cum minoſtris: tendebantque adeo in diverſa, gallina utrinque comprehenſa, & huc illuc, ut Patrocli illius cadaver, tracta. Ac victus tandem dimiſit, riſu multo convivis praebito, praeſertim cum poſt iſta indignaretur, velut injuria maxima affectus eſſet.

43. Her-

a Ἡ οἵη] Sic omnes, excepta *Fl.* quae ἠοίη. At B. Cod. Καὶ οἵη. b Κραιρῶν] Receptum ex *Fl.* & ſchedis Cl. *La Croze.* Καρτερῶν cett. c Νηρῆος] Νιρῆος B. Et ſic *Guj.* voluit. d Ἀσόμεθα] Ἀεισώμεθα Edd. Ἀεισόμεθα B. e Ἀρίστεται] Sic *Fl. J. P.* &c. Αἰρῖσθαι B2. Ἀτελίσθαι *Coll.* f Παρακείμενα] Προκείμενα B. g Ἤδη] Δὴ Ox. h Παρατιθέντα] Παραδιδόντα O. & *Fl.* i Ἔλεγε μόνῳ &c.] Λέγων μόνῳ οἱ παρατεθῆναι αὐτά. O. k Ἀντεπιλημμένοις] Ἐπιλημμένοις O. l Ἂν] Omittit O.

62. Ἐνδυκέως] Ἐπιμελῶς. *G.*
72. Ἀρίστεται] Γρ. ἀτελίσθαι. *G.*
77. Ἀπιόντι] Γράφεται ἀπόντι. *V.*

81. Τὸν Πατρόκλου νεκρὸν] Ὁ γὰρ Ὅμηρος μεγάλως λέγει πεπῆναι μάχην μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Τρώων, ἐπὶ τῷ τῦ Πατρόκλου σώματος. *V.*

Poëtis, *Pindaro*, *Heſiodo*, & *Anacreonte* conſarcinata. Bene, quantum ad materiam; ſed ad metrum tamen redacta Elegiacum, ut Lucian. profitetur; quare ad id emendatio inſtituenda. *J. F. R.*

60. Ἡ οἵη ποτ'] Monitus jam ab ipſo Luciano de hujus carmimis abſurditate, curam ſolicitudinemque omnem deponito, ſi ſapis: id unum ego monebo, ἡ οἵη ſcribendum eſſe, ad quod proxime accedit *Fl.* ἠοίη; idque *Heſiodi* imitatione factum, qui carmen ſatis prolixum ſcripſerat, quod ἠοίας & Ἠοίας μεγάλας vocabant; cujus etiam aliquot fragmenta in *Graevia-*

na Heſiodi editione extant. *M. du S.*

Ἡ οἵη ποτ' ἄρ'] Mali poëtae peſſimos verſiculos nimis bona interpretatione donaverat *Eraſmus.* Quam hic damus, meliorem putamus ea ipſa cauſſa, quod mala eſt, iisdem nempe vitiis inquinata fere, quae ridiculum faciebant ipſum auctoris carmen. *J. M. G.*

Ἡ οἵη ποτ'] Ἡ οἵη ποτ' ἄρ' ἦγ' ὁ Ἀριστάινετος μεγάθυμος. An ἡ οἵη dixit alludens ad ἠοίας *Heſiodi?* vid. *Caſaub. F. G.* Nihil obloquor. Sed quod praemittit οἵη, quaſi ſic legeretur in Edd. Luciani, neſcio unde habeat, quum illae tamen οἵη levigent. Sed vide not. ſe-

43. Hermon & Zenothemis juxta, ut ſupra dictum eſt, accumbebant: ſupra Zenothemis, alter infra. Appoſita illis erant reliqua omnia aequalia, auferebantque iſta pacate. Sed gallina ante Hermonem pinguior, forte id quidem fortuna, arbitror. Oportebat autem has etiam, & ſuam quemque tollere. Hic Zenothemis, & adverte mihi, Philo, animum; jam enim in ipſo capite quaſi rei geſtae verſamur. Zenothemis ergo, ſua relicta, illam pinguiorem, ut modo dicebam, quae ante Hermonem erat, aufert. At hic ab altera parte prehendit, nec patitur iſtum plus juſto ſibi arrogare. Hinc clamor, & irruentes in ſe invicem, ipſas ſibi gallinas in faciem impingunt, prehenſisque invicem barbis auxiliaturos advocant. Cleodemum Hermon, Zenothemis autem Alcidamantem & Diphilum, coëuntque adeo hi ad hunc, ad alterum alteri, ſolo excepto Ione; hic enim ſe ſervabat medium.

Οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Ἕρμωνα καὶ Ζηνόθεμιν, ἅμα κατέκειντο, ὥσπερ εἴρηται, ὁ μὲν Ἕρμων, ὁ Ζηνοθεμις, ὁ δ' ὑπ' αὐτόν. παρέκειτο δ' αὐτοῖς τὰ μὲν ἄλλα πάντα ἴσα· καὶ ἀνείλοντο εἰρηνικῶς· ἡ δὲ ὄρνις [m] ἡ πρὸ τοῦ Ἕρμωνος, πιμελεστέρα, (ἔτυχε, οἶμαι, τυχόν) ἔδει [n] δὲ καὶ ταύτας ἀναιρεῖσθαι, τὸν ἑαυτοῦ ἑκάτερον. ἐν τούτῳ τοίνυν ὁ Ζηνόθεμις (καί μοι, ὦ Φίλων, πάνυ πρόσεχε τὸν νοῦν, ὁμοῦ γὰρ ἐσμεν [o] ἤδη τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραχθέντων) ὁ [p] δὴ Ζηνόθεμις, φημὶ, τὸν παρ' αὐτὸν ἀφεὶς, τὸν πρὸ τοῦ Ἕρμωνος [q] ἀνείλετο, πιοτέραν, ὡς ἔφην, οὖσαν. ὁδὶ [r] ἀντεπελάβετο, καὶ οὐκ εἴα πλεονεκτεῖν. βοὴ τὸ ὀπὶ τούτοις, καὶ συμπεσόντες ἔπαιον ἀλλήλους ταῖς ὄρνισιν αὐταῖς [s] εἰς τὰ πρόσωπα· καὶ τῶν παρόντων ἐπειλημμένοι, ἐπεκαλοῦντο βοηθεῖν· ὁ μὲν τὸν Κλεόδημον ὁ Ἕρμων· ὁ δὲ Ζηνόθεμις Ἀλκιδάμαντα καὶ Δίφιλον. καὶ συνίσταντο οἱ μὲν ὡς τοῦτον, οἱ [t] δὲ ὡς ἐκεῖνον, πλὴν μόνου τοῦ Ἴωνος· ἐκεῖνος δὲ μέσον ἑαυτὸν ἐφύλαττεν.

44. At illi conſertis manibus pugnant. Zenothemis ſublatum de menſa ſcyphum

Οἵδ' ἐμάχοντο συμπλακέντες, καὶ ὁ μὲν Ζηνόθεμις, σκύφον ξέαμενος ἀπὸ τῆς τρα-

[m] Ἡ πρὸ τοῦ Ἕρμωνος] Neglecta in O. [n] Δεῖ] Abeſt ab O. [o] Ἤδη] Non comparet in O. [p] Δὴ] Δὲ O. [q] Ἀνείλετο] Ἀφείλετο O. [r] Ἀντεπελάβετο] Ἀντελάβετο O. [s] Εἰς] Ἐς O. [t] Δὲ ὡς] Δ' ὡς O.

91. Πιμελεστέρα] Λιπαρωτέρα. V.

ſequent. J.F.R.

Ibid. Μεγάρους] Lege μεγάροισιν, & ἦγ' pro ἦγε, ſi verſum velis hexametrum: ac totum potius ſic refinge cum *Salmaſ.* in Lamprid. Alex. Sev. 38. p. 956. (quod Cl. *La Croze* etiam admonuit) Ἦ οἵη ποτ' ἀρ' ἦγε Ἀριστωνὸς ἐν μεγάροισι. Et vid. Cl. *L. Bos* Obſ. Crit. p. 114. ſeq. *Gujetianum* ἠοίη *matutina*, rejicientem, ac nobiſcum ἤ οἵη probantem, i.e. μία, μόνη, *ſola*, *praecipua*, licet metrum in ceteris non ſanet, quod *Solan.* & *Geſn.* etiam vitioſum volunt manere. J.F.R.

63. Πρὔχυσα] Πρὔχυσ' ἀλλάων πατάων πατρὸς. F.G. Optime; nam ſic verſus conſtabit, qui jam claudicat, quum media in πρὔχυσα corripitur. J.F.R.

64. Ἠδ' αὖ τ' Σιλήνης] Corrige ἦδ' ἄνα τ' Ἐλίνης. Placet. F.G. Ἐλίνης etiam legi juſſit Cl. *La Croze*. At non placebit, quibus ita decreſcere videbitur oratio; ſi dicas: *potior Venere*, *immo* vel *Helena*; immo ſic pejor erit illa correctio, quam vulgata, in qua licet non creſcat oratio, nec praeſtantius nomen poſtponatur, quum Venus vulgo formoſior credatur quam Diana, tamen comparatio a Dea ad Deam rectius procedit. Poteſt tamen *Gujeti* emendatio locum habere, ſi vertas, *potior Venere*, *aut certe Helena*. Ac ſi verſus requiritur pentameter, melior erit *Gujetiana* lectio, & ſenſus eo melior, quia magis ridiculus. J.F.R.

65. Καρτερῶν] Καλῶν. F.G. Non video quare; nam prima in καλὸς etiam longa eſt. Ac ſi verſum velis formare hexametrum, pro κρατερῶν lege κρατῶν, a κρατὺς. Tumque ſubſequentem habebis pentametrum, ſi mox παιδὸς reſolvas, ut fiat triſyllabum παϊδὸς. Quod ſic edi curavi, cum neglectum eſſet in Edd. prioribus. J.F.R.

69. Πολλάκις ἀεισόμεθα] Lege ἐσόμεθα, vel πολλάκ' ἀεισόμεθα, quod pl. eſt ap. *Plut.* ex Sapphone. F.G.

81. Πατρόκλου] *Hom.* Il. Π. & P. 389. & Σ. 155. *M. du S.*

14. Καὶ-

πέζης, κείμδμον πρὸ τῦ Ἀριςαινέτυ, ῥιπτεῖ ὅπι τ Ἑρμωνα.

Κἀκεῖνυ μ̃ [a] ἁμαρλε, παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἄλλη.

διείλε δὲ τῦ νυμφίυ τὸ κρανίον ἐς δύο, χρηςῷ μάλα ϗ βαθεῖ τραύμαλι. βοὴ ὧν πᾶσι τ γυναικῶν ἐγένελο, ϗ [b] καλεπήδησαν ἐς τὸ μεταίχμιον αἱ πολλαὶ, ϗ μάλιςα ἡ μήτης τῦ μειρακίυ, ἐπεὶ τὸ αἷμα εἶδε· ϗ ἡ νύμφη δὲ ἀνεπήδησε, φοδηθεῖσα περὶ [c] αὐτῦ. ἐν τοσύτῳ δὲ ὁ Ἀλκιδάμας [d] ἠρίςευε, τῷ Ζηνοθέμιδι συμμαχῶν. ϗ πατάξας τῇ βακληρίᾳ, τῦ Κλεοδήμυ μ̃ τὸ κρανίον, τῦ Ἑρμωνος δὲ τ σιαγόνα ἐπέτριψε, ϗ τ οἰκετῶν ἐνίυς βοηθεῖν αὐτοῖς ὁπιχειρῦντας, κατέτρωσεν· ὑ μὲν ἀπετράπονλο ἐκεῖνοι. ἀλλ' ὁ μ̃ Κλεόδημος, ὀρθῷ τῷ δακτύλῳ τ ὀφθαλμὸν τῦ Ζηνοθέμιδος ἐξώρυτλε, ϗ τ ῥῖνα προσφὺς, ἀπέτραγεν. ὁ δὲ Ἑρμων τ Δίφιλον, ὅπι ξυμμαχίαν ἥκοιλα τῷ Ζηνοθέμιδος, ἀφῆκεν ὅπι κεφαλὴν [e] ἀπὸ τῦ χλιντῆρος.

Ἐτρώθη δὲ ϗ Ἱςιαῖος ὁ γραμμαλικὸς, ἀμαλύειν αὐτὺς ἐπιχειρῶν, λὰξ, οἶμαι, εἰς τὺς ὀδόντας ὑπὸ τῦ Κλεοδήμυ, Δίφιλον εἶναι οἰηθέντος. ἔκειλο ὧν ὁ ἄθλιος κ τ αὐτῦ Ὁμηρον, αἷμ' ἐμέων. πλὴν ταραχῆς γε ϗ δακρύων μεςὰ ἦν πάντα. ϗ αἱ μ̃ γυναῖκες ἐκώκυον, τῷ Χαιρέᾳ περιχυθεῖσαι· οἱ δὲ ἄλλοι κατέπαυον. μέγιςον δὲ ἦν

qui ante Ariſtaenetum ſtabat, in Hermonem conjicit,

Ille ſed inde alio temere converſus aberrat;

Sponſique frontem luculento ſane ac profundo vulnere diffindit. Clamor igitur oritur a mulieribus, proſiliunt inter utramque aciem pleraeque, mater praeſertim ſponſi, cum videret ſanguinem; exſilit etiam, quod illi metueret, ſponſa. Interim praeclare rem gerit Alcidamas, auxiliator Zenothemidis, & clavae ictu Cleodemi cranium & malam Hermonis obterit, ſervorumque quosdam qui auxilii ferendi cauſſa accurrerant, vulnerat. Nondum tamen hi cedunt, ſed Cleodemus erecto digito oculum Zenothemidi effodit, & morſu naſum aufert. Hermon vero auxilio venientem Zenothemidi Diphilum in caput de lecto dat praecipitem.

45. Vulneratur etiam Hiſtiaeus Grammaticus, dum conatur illos dirimere, calcibus dentes illius, ut arbitror, petente Cleodemo, quod putaret eſſe Diphilum. Jacuit ergo miſer, *vomuitque*, Homeri ſui verbo, *cruorem*. Caeterum tumultus & lacrimarum plena omnia. Plorant circumfuſae circa Chaeream mulieres, reliqui ſedare tumultum ſtudent. Maximum malorum omnium

a Ἁμαρτε παραὶ] Ἥμαρτε παρ' Edd. priores. Ἥμαρτε πᾶσι O. b Κατεπήδησαν] Verſus integer hic deficit in O. c Αὐτοῦ] Αὐτῷ Fl. d Ἠρίςευσε] Ἠρίςευσε O. e Ἀπὸ] Ἐπὶ male O.

16. Χρυσῷ μάλα] Ἀγαθῷ, *μεγάλῳ. V.

* Μεγάλῳ] Ἀντὶ μεγάλῳ edebatur ante. Delevit ἀντὶ *M. du S.*

14. Κἀκείνυ μ̃ ἁμαρλε] Il. Λ. 233. & Ε. 187. *M. du S.* Κἀκείνυ μ̃] Manifeſte nimis παρῳδεῖ ad illud Il. Λ. 233. Ἀτρείδης μὲν ἅμαρτε, παραὶ δὲ οἱ ἰτράπετ' ἔγχος. Quare hic etiam ἥμαρτε & πὰρ, quod habent editi, immutandum cenſeo. *J. M. G.*

Ibid. Παραὶ] Cod. Ox. πᾶσι. Impreſſi omnes παρ'. *Homerus* παραὶ, ut edi curavimus, & hic & ſupra Ἀποφρ. c. 27. *M. du S.*

Ibid. Ἁμαρτε παραὶ] Illud παραὶ pro vulgato παρ' *Solanus* ex *Homero* reſtitui juſſit, oblitus tamen τὸ ἥμαρτε quod ego eadem metri neceſſitate in ἁμαρτε mutavi. *J. F. R.*

16. Ἐς δύο] Supra *Dial. Meretr.* XIII. med. Et *Tox.* c. 54. med. *J. F. R.*

23. Τῇ βακτηρίᾳ] Aeneis clavis confixum baculum ei tribuit *Alciphr.* III. p. 408. *J. F. R.*

38. Αἷμ'

mnium fuit Alcidamas, qui cum semel oppositam sibi aciem fugasset, pulsaret in quoscumque incidisset. Et multi, bene noris, perierant, nisi ille fregisset clavam. Ego vero ad parietem stans erectus, videbam singula, non immiscens me, monitus nempe Histiaei exemplo, quam periculosum esset talia dirimere. Quae cum ita essent, Lapithas videres Centaurosque, everti mensas, sanguinem effundi, volare scyphos.

46. Tandem Alcidamas candelabro eversо tenebras facit magnas. Ac res in multo jam periculosiorem adducta locum erat. Nec enim facile luminis alterius copia fieri poterat. In hisce tenebris multa, eaque turpia, perpetrata, & cum adesset tandem, qui lumen inferret, deprehensa sunt. Alcidamas tibicinae sublata veste vim inferre studens; Dionysodorus autem in ridiculo alio facinore oppressus. Scyphus enim de sinu surgentis excidit. Deinde excusandi caussa Ionem dixit in turba sibi, ne periret, dedisse, Ion autem providentiâ quadam hoc a se factum confirmavit.

47. Sic dissolutum convivium, quod post lacrimas in risum rursus exiit de Alcidamante, & Dionysodoro, atque Ione.

ἁπάντων κακῶν ὁ Ἀλκιδάμας, ἐπεὶ ἅπαξ τὸ καθ' ἑαυτὸν ἐτρέψατο, παίων τ προστυχόντα· καὶ πολλοὶ ἂν, εὖ ἴσθι, ἔπεσον, εἰ μὴ κατέαξε τ βακτηρίαν. ἐγὼ δὲ [f] παρὰ τ τοῖχον ὀρθὸς ἑστὼς, ἑώρων ἕκαστα, οὐκ ἀναμιγνὺς ἐμαυτὸν, ὑπὸ τῶ Ἰστιαίου διδαχθεὶς, ὡς ἔστιν ἐπισφαλὲς ἀφελέσθαι τὰ τοιαῦτα. Λαπίθας ἔν καὶ Κενταύρους εἶδες ἀνὰ, τραπέζας [g] ἀνατεθραμμένας, καὶ αἷμα ἐκκεχυμένον, καὶ σκύφους [h] ῥιπτουμένους.

Τέλος δὲ, ὁ Ἀλκιδάμας ἀνατρέψας [i] τὸ λυχνίον, σκότος μέγα ἐποίησε· καὶ τὸ πρᾶγμα, ὡς τὸ εἰκὸς, μακρῷ χαλεπώτερον ἐγεγένητο· καὶ γὰρ οὐ ῥᾳδίως [k] εὐπόρησαν φωτὸς ἄλλου, ἀλλὰ πολλὰ ἐπράχθη, καὶ δεινὰ ἐν τῷ σκότῳ. καὶ ἐπεὶ παρῆν τις λύχνον [l] ποτὲ κομίζων, κατελήφθη Ἀλκιδάμας μὲν τ αὐλητρίδα ἀπογυμνῶν, καὶ πρὸς βίαν συνενεχθῆναι αὐτῇ σπουδάζων. Διονυσόδωρος δὲ ἄλλο τι γελοῖον ἐφωράθη ποιῶν· σκύφος γὰρ ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ κόλπου, ἐξαναστάντος αὐτοῦ· εἶτ' ἀπολογούμενος, Ἴωνα, ἔφη, ἀνελόμενον ἐν τῇ ταραχῇ, δοῦναι αὐτῷ, ὅπως μὴ ἀπόλοιτο· καὶ ὁ Ἴων κηδεμονικῶς ἔλεγε τοῦτο ποιῆσαι.

Ἐπὶ τούτοις διελύθη τὸ συμπόσιον, τελευτήσαν ἐκ τῶν δακρύων αὖθις εἰς γέλωτα ὅτι τῷ Ἀλκιδάμαντι, καὶ τῷ Διονυσοδώρῳ, καὶ

[f] Παρὰ] Πρὸς O. [g] Ἀνατετραμμένας] Sic O. Ἀνατετμημένας Edd. [h] Ῥιπτουμένους] Ῥιπτομένους O. [i] Τὸ λυχνίον] Τὸν λύχνον O. [k] Εὐπόρησαν] Et sic *Fl.* cum cett. [l] Ποτὲ] Τότε male O.

65. † Ὅπως μὴ ἀπόλοιτο] Κηδόμενος ἐφρόντιζεν ἵνα μὴ ἀπόληται. *V.*

† Ὅπως μὴ] Hoc Schol. ad verba οἷτ' ἀπολογούμενος relatum, & bis eadem pagina repositum, sic restituit *M. du S.*

38. Αἷμ' ἐμόν] *Hom.* Il. O. 11. *M. du S.*

50. Ἀνατεθραμμένας] Ex Cod. Ox. In Impress. ἀνατετραμμένας. *M. du S.*

51. Ῥιπτουμένους] Quum ῥιπτέω aeque dicatur ac ῥίπτω, non auscultandum duxi Codici Ox. *Herodian.* VII. 7. 6. ἐπαφίεσαι συρίττοις — ἐῤῥιπτοῦντο. *J. F. R.*

55. Εὐπόρησαν] Forsan ὠπόρησαν, quod magis Atticum foret, quaesivit *Solan.* Bene tamen quod nihil immutarit; frequentius enim οὐ quam ὠ in hujusmodi compositis habuimus. Vid. *Alex.* c. 22. *Pro Imag.* c. 19. f. *Amor.* c. 6. pr. *Jov. Trag.* c. 16. *J. F. R.*

59. Ἀλκιδάμας μὲν τ αὐλητρίδα] Idem facientem Cynicum inducit *Alciphr.* III. Ep. 55. fin. Non vero extincto ante lumine, sed palam in omnium conspectu, dicentem principium generationis esse naturam. *J. F. R.*

60. Συνενεχθῆναι] An συνεῖναι; placet. *F. G.* Quidni ergo συμμιχθῆναι; *J. F. R.*

καὶ Ἴωνι. καὶ οἵ τε τραυματίαι, φοράδην [a] ἐξεκομίζοντο, πονήρως ἔχοντες· καὶ μάλιστα ὁ πρεσβύτης Ζηνόθεμις ἀμφοτέραις, τῇ μὲν τ῾ ῥινὸς, τῇ δὲ τοῦ ὀφθαλμοῦ [b] ἐπειλημμένω, βοῶν ἀπόλλυσθαι ὑπ᾽ ἀλγηδόνων· ὥστε καὶ τ῾ Ἕρμωνα, καίπερ ἐν κακοῖς ὄντα (δύο γὰρ ὀδόντας ἐξεκέκοπτο) ἀντιμαρτύρεσθαι λέγοντα, Μέμνησο μέντοι, ὦ Ζηνόθεμι, ὡς οὐκ ἀδιάφορον ἡγῇ τ῾ πόνον. καὶ ὁ νυμφίος δὲ, ἀκεσαμένου τὸ τραῦμα τοῦ Διονίκου, ἀπήγετο εἰς τ῾ οἰκίαν, ταινίαις [c] καλειλημμένος τ῾ κεφαλὴν, ὅπι τὸ ζεῦγος ἀνατεθεὶς, ἐφ᾽ ᾧ τ῾ νύμφην ἀπάξειν [d] ἔμελλε, πικρὰς [e] ὁ ἄθλιος τὰς γάμους ἑορτάσας. καὶ τ῾ ἄλλων δὲ ὁ Διόνικος ἐπεμελεῖτο δὴ τὰ δυνατά· καὶ [f] καθευδήσαντες ἀπήγοντο, ἐμοῦντες οἱ πολλοὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς. ὁ μέντοι Ἀλκιδάμας, αὐτοῦ ἔμεινεν. οὐ γὰρ ἐδυνήθησαν ἐκβαλεῖν τ῾ ἄνδρα, ἐπεὶ ἅπαξ καλαβαλὼν ἑαυτὸν ὅπι τ῾ κλίνης, πλαγίως ἐκάθευδε.

Vulnerati jacentes exportabantur, ita male se habebant: senex in primis Zenothemis utraque manu, altera nasum tenens, altera oculum, perire se doloribus clamitans: adeo ut etiam Hermon, licet ipse quoque malo affectus, duobus quippe excussis dentibus, antestaretur dicens, *Memento tamen, Zenothemi, te indifferentem jam non putare dolorem!* Sponsus vero, alligato Dionici opera vulnere, domum abductus est, taeniis obvoluto capite, in currum impositus, quo vecturi sponsam fuerant, acerbis miser celebratis nuptiis. Reliquos etiam curabat, quantum poterat, Diocles. Hi somno sopiti abducebantur, vomentes plerique in via. Verum mansit ibi Alcidamas. Neque enim ejicere virum poterant, cum semel in lecto, in quem obliquo se corpore abjecerat, dormire occepisset.

48. Hic

a Ἐξεκομίζοντο] Ἐκομίζοντο *Fl.* b Ἐπειλημμένῳ] Sic *P. Bt. S. Amst.* & O. nisi quod *ἐπειλημμενως* male. Ἐπιλημμένῳ prave *J. Fl. Fr. Va. Ald. H.* c Καλειλημμένῳ] Κατειλημμένῳ Edd. priores. d Ἔμελλε] Rescripsi ex O. & *Fl.* Ἔμελλον Edd. reliqq. e Ὁ] Abest ab Ox. f Καθευδήσαντες] Sic Edd. omnes & O. male. Lege *καταδεδύτες*.

72. * Πονήρως] Ἀντὶ τοῦ βαρέως. *V.*

81. Ταινίαις] Στεφάνοις ἤτοι φασκίαις. *V.*

* Πονήρως] Et haec ita refinxit *Solan.* cum ante ederetur: Πονήμω] Ἀντὶ βαρέως.

73. Ζηνόθεμις ἀμφοτέραις, τῇ μὲν τ῾ ῥινὸς, τῇ δὲ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπειλημμένῳ] Haec olim conversa: *Zenothemis, pariter tum oculo tum nare mutilatus, Solanus* ita emendarat: *Zenothemis manibus hoc oculum, illa nasum tenens*, sed & Cl. *Gesn.* errorem pristinae versionis correxit sponte. Post ἀμφοτέραις autem, χερσὶ intelligi qui nescit, adeat *L. Bos* de Ellipsi p. 185. *J. F. R.*

74. Ἐπιλημμένῳ] Ox. *P. J.* & *A.* In reliquis ἐπιλημμ. prave. *M. du S.*

83. Ἔμειλε] Videtur & *Erasmus* sic legisse, qui verterat: *quo sponsam fuerat abducturus.* *J. F. R.*

86. Καθευδήσαντες] In omnibus legitur *καθευδησαντες*, haud dubie corrupte; nemo enim praeter Polydamanta illic pernoctavit. Puto ego rescribendum *καταδεδύτες*, quod menti scriptoris optime convenit; nec a scriptura vulgatae multum abhorret. *M. du S.*

92. Ἡ] Ex Mss. Ox. & *Fl.* In *Ven.* vero utraque ἡ. in reliquis ἦ. corrupte. versus autem sequentes in fine quarundam tragoediarum *Euripidis* leguntur. In *Med. Alc. Androm. Bacch. & Hel.* *M. du S.*

94. Πολλαὶ μορφαὶ] Tres versiculos totidem verbis habet Euripides in fine Alcestidis, Andromaches, Baccharum & Helenae, quibus subjiciuntur isti, *Τῶν ἀδοκήτων πόροι εὗρε θεός. Ταῦτ᾽ οὖν ἀπίθει τόδε πρᾶγμα.* *J. M. G.*

98. Ἐκεῖνό τε] Legendum puto levissima mutatione Ἐκεῖνό γε, & sic verti. *J. M. G.*

99. Ἀπράγμονα ὄντα σωφρόνως —φιλοσόφοις] Addam, quod Cl. *Hemst.* in marg. *Graev.* monuit, *L. Bos* Obs. Crit. p. 79. qui versionem Erasmi: *Non esse tutum, cui non sit opus, cum ejusmodi philosophis agitare convivium*, reprehendit, dicens: „ Imperite ad„ modum vocem ἀπράγμονα vertit, *cui non sit opus.* „ Ἀπράγμων Atticis Scriptoribus dicitur qui lites fu„ gitat, litium amans non est; πράγματα enim sunt „ lites, ut alibi pluribus ostendam. atque ita Lucia„ nus heic etiam usus est vocabulo ἀπράγμων. Verte „ igitur locum, *non esse tutum ei qui litium amans* „ *non sit, convivium* agitare cum hujusmodi philoso„ phis. Depinxerat enim hoc Dialogo philosophorum „ mores pravos, utpote qui in conviviis saepe, post„ quam

48. Hic tibi finis, pulcher Philo, fuit convivii: quo melius est Tragicum illud dicere,

Multas habet fortuna vices:
Multa Dii insperata patrant:
Certa fides ast irrita mansit.

Praeter opinionem enim re vera ista etiam evenere. Equidem illud jam didici, minime tutum esse, qui negotiis implicari nolit, cum ejusmodi philosophis agitare convivium.

Τοῦτό σοι τέλος, ὦ καλὲ Φίλων, ἐγένετο τῦ συμποσίυ, ε ἢ ἄμεινον τὸ τραγικὸν ἐκεῖνο εἰπεῖν, τὸ,

Πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων·
Πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί·
Καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη.

Ἀπροσδόκητα γὰρ ὡς ἀληθῶς ἀπέβη καὶ ταῦτα. ἐκεῖνό h γε μεμάθηκα ἤδη, ὡς οὐκ ἀσφαλὲς, i ἀπράγμονα ὄντα, συνεστιᾶσθαι τοιούτοις k φιλοσόφοις.

DE DEA SYRIA.

EST in Syria urbs non procul ab Euphrate fluvio: vocatur ea Hierapolis (*urbs sancta*) & est sacra Junoni Assyriae. Porro illud nomen non statim fuit, ut mihi videtur, urbi, ex quo primum habitari coepit; sed antiquum fuit aliud: postea vero cum magna ibi sacra fierent, id

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΡΙΗΣ ΘΕΟΥ.

1 Ἔστιν ἐν Συρίῃ πόλις, ὐ πολλὸν ἀπὸ τῦ Εὐφρήτεω πόταμῦ, καλέεται δὲ Ἱρὴ, καὶ ἔστιν ἱρὴ τῆς Ἥρης τῆς Ἀσσυρίης. l δοκέειν δέ μοι, τόδε m τὸ ὄνομα οὐκ ἅμα τῇ πόλι οἰκεομένῃ ἐγένετο, ἀλλὰ τὸ μὲν παλαιὸν ἄλλο ἦν· μετὰ δὲ σφισι τῶν ἱρῶν μεγάλων

g Ἡ] Sic emendavit *Solan.* Ἡ *J.* & *P2.* Ceterae *y.* h Γε] Sic O. Τε Edd. i Ἀπράγμονα] Ἄπρακτον O. *Fl.* & *Coll.* Ceteri & ceterae vulgatum servant. k Φιλοσόφοις] Φίλοις *Coll.* Sed & alterum additum. l Δοκέειν] Recte sic *Solan.* Δοκέει Edd. antea male. m Τὸ ὄνομα] Τὸ ὄνομα vult *Solan.*

92. Τὸ τραγικὸν] Εὐριπίδης τοῦτο οὐ τῷ τῆς Ἑλένης δράματι, κατὰ τὸ τίλος. *G.*

95. Ἀέλπτως κραίνουσι] Ἀναλπίστως τελοῦσι. *G.*

„ quam mero incaluerant, pro sua quisque secta inter se verbis primo contenderent, mox ad manus „ & vulnera quoque pervenerint, adeo ut saucii ac „ mutilati nonnulli e conviviis ablati fuerint". Haec ille: πράγματα vero lites esse, ita in vulgus notum, ut nesciam, numquid opus sit exempla addere. Vid. modo *Aristoph.* Plut. sub init. ἀλλά σοι παρέξω πράγματα. *Menandri* fragm. 31. *In Peregrinos.* Ξένος ἂν ἀπράγμων ἔνθει, καὶ πράξεις καλῶς. *J.F.R.*

1. Ἔστιν οὖν Συρίη] Lucianus hic de Dea Syria varias recenset opiniones, seu illa Atergatis, seu Astarte, seu quaecunque alia illa fuerit, quae in Hierapoli urbe celebatur, addit & sacra & eorum ritus, quae ridenda potius quam referenda erant. *Cic.* L. III. de Natur. Deor. *G.C.*

3. Ἱρὴ] Quae apud *Xiph.* Ἱεράπολις τῆς Ἀσίας audit, 252. C. Olim Bambyce a Seleuco *Hierapolis* nuncupata. *Ælian.* de anim. XII. 2. Quod & noster mox innuit. *M. du S.*

Ibid. Δοκέειν] Saepissime hac in voce erratur. Hic in omnibus erat δοκέει, etiam in M. Cod. V. & c. 38. &c. rectius c. 10. *Herodoto* autem frequens hoc ἐμοὶ δοκέειν. *M. du S.*

Δοκέειν] Δοκέει ἐγένετο vix quidem sensum habet. Aliud enim est infra c. 8. f. ubi bene habet ἐμοὶ μὲ δοκέει κάρτα θεῖη. male δοκέει rursus c. 29. Sed c. 10. vicissim vulgatum ἐμοὶ δοκέειν male habet, ubi δοκέει W. recte. Illud autem absolutum μοὶ δοκέειν, pro ὡς μοι δοκεῖ, non solum *Herodoto*, sed & Nostro aliisque familiare, ut supra indicatum, *de Luct.* §. 5. Adde *Philops.* c. 25. ubi obiter notamus, interdum eodem redire, δοκεῖ an δοκῶν dicas, & *Herodot.* VI. p. 390. E. ὁ δὲ εὐθὺς ἐν ἴσαθε καλὸν εἶδεν, δοκέων ἐμοί. *J.F.R.*

4. Οὔνομα] Sic scribi jubet Dialectus hujus opusculi, quod hic in Impress. omnibus neglectum, alibi recte scribitur. *M. du S.*

Ibid. Τὸ ὄνομα] Immo τὸ οὔνομα Ionice, sine apostropho, quamvis Edd. *Hippocr.* & *Herod.* variant in his, ut vid. ad c. 2. *J.F.R.*

5. Πόλις] Lege πόλει, & vid. notam ad c. ult. hujus Dial. *J.F.R.*

λων γιγνομένων, ἐς τόδε ἡ ἐπωνυμίη [a]ἀπίκετο. ἐς δὲ ταύτης ὧν τὴν πόλιν ἔρχομαι ἐρέων, ὁκόσα ἐν αὐτῇ ὄψι. ἐρέω δὲ καὶ νόμους τοῖσι ἐς τὰ ἱρὰ [b]χρέωνται, καὶ πανηγύριας τὰς ἄγουσι, καὶ θυσίας τὰς ἐπιτελέουσι. ἐρέω [c]δὲ ὁκόσα καὶ περὶ τὸ ἱρὸν [d]εἰσαμένων μυθολογέουσι, καὶ τὸν νηὸν, ὁκως ἐγένετο. γράφω δὲ Ἀσσυρίοισιν ἐὼν· καὶ τὰ ἀπηγέομαι, τὰ μὲν αὐτοψίῃ μαθών· τὰ δὲ παρὰ τῶν ἱρέων ἐδάην, ὁκόσα ἑωυτὰ ἐμεῦ πρεσβύτερα, ἐγὼ ἱστορέω.

Πρῶτοι μὲν ὧν ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, Αἰγύπτιοι λέγονται θεῶν τε ἔννοιαν λαβεῖν, καὶ ἱρὰ [e]εἴσασθαι, καὶ τεμένεα, καὶ πανηγύριας [f]ἀποδέξαι· πρῶτοι δὲ καὶ [g]ὀνόματα ἱρὰ ἔγνωσαν, καὶ λόγους ἱροὺς ἔλεξαν. μετὰ δὲ οὐ πολλὸν τῷ χρόνῳ παρ' Αἰγυπτίων λόγον Ἀσσύριοι ἐς θεοὺς ἤκουσαν, καὶ ἱρὰ καὶ νηοὺς ἤγειραν, ἐν τοῖσι καὶ ἀγάλματα ἔθεντο, καὶ ξόανα ἐστήσαντο.

Τὸ δὲ παλαιὸν, καὶ παρ' Αἰγυπτίοισι ἀξόανοι νηοὶ ἔσαν. καὶ ἔστι ἱρὰ καὶ ἐν Συρίῃ, οὐ

cognominis adepta est. De hac igitur urbe jam dicam, quae in ea sint: dicam vero leges etiam, quibus ad sacra sua utuntur, & celebritates quas agunt, & sacrificia quae faciunt. Dicam vero etiam quidquid de conditoribus sacri illius fabulantur, & templum quomodo exstructum sit. Scribo ipse Assyrius, qui ea, quae narro, partim ipse viderim; partim vero a sacerdotibus sim edoctus, quae, aetatem meam antecedentia, hic refero.

2. Jam primi hominum, quos nos novimus, Aegyptii dicuntur Deorum cognitionem cepisse, & condidisse templa atque delubra, & coetus *sacrorum caussa* instituisse. Primi etiam nomina novere sacra, & narrationes sacras tradiderunt. Non ita multo post autem ab Aegyptiis Assyrii illam de Dis doctrinam audierunt, & templa atque aedes excitarunt, in quibus simulacra quoque ponerent, & signa statuerent.

3. Antiquitus vero apud Aegyptios sine sculpta imagine erant templa. Et sunt in Sy-

a Ἀπίκετο] Ἀπίκατο W. Sed mutatum deinde. b Χρέωνται] Χρέωνται *Fl.* & W. male. c Δὲ] Δὲ καὶ W. d Εἰσαμένων] Εἰσαγομένων *Fl.* Sed vulgatum M. e Εἰσασθαι] Ἴσασθαι marg. *AtW.* & *Fl.* hic & c. 9. & 12. ac 14. f Ἀποδέξαι] Sic *Fr. J.H.P.B1.* M. Sed a recentiore manu. Ἀποδίξαι *Fl. S.* & marg. *AtW.* g Ὀνόματα] Οὐνόματα W.

7. Γιγνομένων] Lege Ionice γινομένων. Ita enim *Herodot.* ubique, singulis fere paginis. Item *Hippocr.* vid. modo L. IV. de morb. pr. ubi quinquies una pag. Sed in *Aret.* γίγνεται ubique editum; at in aphorismis *Hippocr.* promiscue. Cumque mox hic bis c. 7. γίγνεται habeant omnes, & fere semper deinde, in re tam parvi momenti nihil muto. *J.F.R.*

8. Ἔρχομαι ἱρὸν] *Herodoto* frequens. Sic Ἔρχομαι Φρύσων II. 105. C. Ἔρχομαι λέξων ibid. D. Ἔρχομαι ἱρὸν. I. p. 3. B. *J.F.R.*

9. Ἐρέω] Ita amat Idem efferre futura secunda, ut σημανέω *indicabo* II. 103. E. ἀναμενέω 272. A. ὑπομενέουσι *permanebunt*. IV. init. Adde mox ἐσομένων. & similia. *J.F.R.*

12. Εἰσαμένων] Εἰσαμένων ab ἵζομαι *statuo*, *instituo*. *F.G.*

14. Ἀσσυρίοισιν ἐὼν] *Syrium* vertas necesse est, ut & c. 17. *M.du S.*

15. Μαθὼν] Ἐμαθὸν legendum videtur. *F.G.*

16. Ὁκόσα ἑωυτὰ ἐμεῦ πρεσβύτερα, ἐγὼ ἱστορέω] Uter hic interpretum laudandus, *Benedictus* interpretans, *Quacunque antiquiora me sunt, ab iis narrationem incipio*, an *Micyllus*, quem postremus fere expressit, *Quacunque igitur antiquiora me sunt, ab iis narrationem incipiam?* Sic uterque particularem ex his facit periodum, sic uterque ἱστορέω putat verti posse *incipio narrationem*. Quae sunt utraque ab vero alieniissima. Distingue Τὰ μὲν αὐτοψίῃ μαθὼν, τὰ δὲ παρὰ τῶν ἱρέων ἐδάην, ὁκόσα ἑωυτὰ ἐμεῦ πρεσβύτερα ἐγὼ ἱστορέω, ac verte τὰ *ex iis refero, alia quidem cognoscens quae ipse vidi; alia ab sacerdotibus edoctus sum*, ea nempe, *quae meis annis antiquiora commemoro*. *J.G.*

18. Πρῶτοι μὲν ὧν ἀνθρώπων — Αἰγύπτιοι &c.] Concinit *Diod. Sic.* I. c. XI. pr. ubi & hoc Luciani, & *Ammian.* XXII. 16. adfert Cl. *P. Wesseling.* *J.F.R.*

Ibid. Ἡμεῖς] Quidni ἡμέες Ionice? Verum utrumque est in *Herod.* Ἡμεῖς VI. 387. E. Ἡμέας II. 102. D. Ita & ὑμεῖς IX. 588. B. ὑμέας VI. 384. C. Et creberrime utrovis more. *J.F.R.*

21. Ἀποδέξαι] Quum varietates marg. *AtW.* hic & Dial. seqq. fere omnes ex *Fl.* sint desumtae, quas jam ex eadem excerpseram, easdem non bis addam. Sed ἀποδίξαι praetuli prae ἀποδέξαι, quia vere Ionicum. *Herodot.* pr. L. I. ἱστορίης ἀποδίξις ἧδε. *Ibid.* p. 7. D.

Ed.

Syria quoque templa, Aegyptiis illis non multum aetate inferiora, quorum ego plura vidi: ut Herculis Tyrii, non illius, quem Graeci canunt, Herculis. Sed quem ego dico multum antiquior, & Tyrius heros eſt.

ϖολὺ τοῖς Αἰγυπτίοισι ἰσοχρονέοντα, τῶ ἐγὼ ϖλεῦστα ὄπωπα. τό γε τῦ Ἡρακλέος τὸ ἐν Τύρῳ, ὃ [h] τύτυ τῦ Ἡρακλέος, τ Ἕλληνες ἀείδυσι, ἀλλὰ τ ἐγὼ λέγω ϖολλὸν ἀρχαιότερος, καὶ Τύριος ἥρως ἐϛί.

4. Eſt vero aliud quoque in Phoenice templum magnum, quod habent Sidonii. Prout ipſi dicunt Aſtartae eſt. Aſtarten autem puto ego Lunam eſſe. Ut vero ſacerdotum mihi aliquis narravit, Europae eſt, ſororis Cadmi. Hanc vero Agenoris regis filiam, cum diſceſſiſſet ex oculis, templo honorarunt Phoenices, & hiſtoriam de ea ſacram tradidere, eam, pulchra cum eſſet, a Jove amatam, qui mutatus in tauri ſpeciem eam rapuerit, & in Cretam detulerit. Haec etiam ex Phoenicibus aliis audivi, & nummus, quo utuntur Sidonii, Europam habet tauro inſidentem, Jovi. Templum autem Europae eſſe, non conſentiunt.

Ἔνι δὲ καὶ ἄλλο ἱρὸν ἐν Φοινίκῃ μέγα, τὸ Σιδώνιοι ἔχυσι, ὡς μὲ αὐτοὶ λέγυσι, Ἀϛάρτης ἐϛί. Ἀϛάρτιν δ' ἐγὼ δοκέω Σελήνην ἔμμεναι. ὡς δέ μοί τις τ ἱρέων ἀπηγέετο, Εὐρώπης ἐϛὶ τ Κάδμυ ἀδελφεῆς. ταύτην δ' ἐοῦσαν Ἀγήνορος [i] βασιλῆος θυγατέρα, ἐπειδή τε ἀφανὴς ἐγεγόνεε, οἱ Φοίνικες τῷ νηῷ ἐτιμήσαντο, καὶ λόγον ἱρὸν ἐπ' αὐτῇ ἔλεξαν, ὅτι ἐοῦσαν καλὴν Ζεὺς ἐπόθεε, καὶ τὸ εἶδος [k] ἐς ταῦρον ἀμείψαϛα, ἥρπασε· καὶ μιν ἐς Κρήτην φέρων, ἀπίκετο. τάδε μὲ καὶ τ ἄλλων Φοινίκων ἤκυον, καὶ τὸ νόμισμα τῷ Σιδώνιοι χρέονται, τ Εὐρώπην ἐφεζομένην ἔχει τῷ ταύρῳ τῷ Διί· τ δὲ νηὸν οὐκ ὁμολογέυσι Εὐρώπης ἔμμεναι.

Ἔχυ-

h Τύτυ] A τύτυ ad ἥρως ἐϛὶ nihil variare Edd. & M. ſtudioſe notat *Solan.* *i* Βασιλῆος] Βασιλέως W. & *Fl.* *k* Ἐς] Εἰς W. & *Fl.*

30. Ἡρακλέος] Ἐξ Ἡροδότυ τῦτο λαβὼν ἔχει. M.

37. Ἀϛάρτιν] Ἡ παρὰ Σιδωνίοις Ἀϛάρτη ἡ αὐτὴ ἐϛὶ τῇ σελήνῃ. Σιδώνιοι δὲ Εὐρώπλυ φασὶν ἁρπασθῆναι μὲ ὑπὸ Διὸς, τ δὲ ἀφανισθῆναι αὐτὴν εἰς Θεὸν καθιερώσαν. M.

47. Τὸ νόμισμα] Τὸ νόμισμα Σιδώνιοι βοῦν ἐπίσημον ἔχυσι τὴν Εὐρώπλυ καλλιπυγοτάτην. M.

Ed. *Steph.* ἀπιδίξατο δ' ἔργα. quamquam & προσδιξαίμα editum in eod. IV. p. 258. B. Conf. infra c. 19. *J. F. R.*

Ibid. Οὐνόματα ἰδὰ] Prioris vocis ſcriptura ex W. eſt. In Impr. ὀνόματα legitur. *M. du S.*

Ὀνόματα] Οὐνόματα *Solan.* in contextum receperat. Non male. Nam hoc proprium Ionibus. *Maitt.* de Dial. p. 365. C. Ex *Plutarch.* de Dial. *Homeri.* Ἰώνων ἴδιον — τὸ λέγειν ὄνομα ϵ νοῦσον τὸ ὄνομα ϵ τὴν νόσον. &c. Noſter infra c. 14. μητρὶ — ὄνομα. c. 19. ὄνομα ἦν Κομβάβῳ. *Herodot.* I. p. I. C. & 2. A. &c. Sed quia & modo τὸ ὄνομα omnes, & Ioniſmo nihil repugnat ὄνομα, non ſtatim id immuto. Apud *Hippocr.* ter quater una pag. ὄνομα. E. c. S. I. de Art. p. 3. τὰ ὀνόματα αὐτῆς — ὑπὸ τ ὀνομάτων τὰ ἰδία — τὰ μὲν γὰρ ὀνόματα φύσι νομοτεθειωται ἐϛί. &c. niſi haec omnia ex negligentia nata dicas. Sed quia hic ſtudioſe affectat Ionicam dialect. & *Herodot.* imitari ſtudet, id ubique praeferendum, quod a communi Attica plurimum abit. Οὔνομα & τὔνομα autem *Herod.* ubique, ut p. 256. A. 271. A. & B. ter, 330. C. 338. C. 587. B. ac millies alibi: licet pag. 271. τῦ ὀνόματος quoque editum. *J. F. R.*

23. Λόγον Ἀσσύριοι] Λόγων legendum videtur. *F. G.*

27. Τὸ δὲ παλαιὸν] Obſervandum hoc imprimis eſt, antiquiſſimos religionis ei auctores nulla in templis ſuis ſimulacra numinis habuiſſe. Adde *Diog. Laërt.* in Prooem. 2. D. *M. du S.*

30. Ὄπωπα] In marg. *Baſil.* adſcriptum: *Hoc itaque non minus Ionum eſt quam Atticorum.* Conf. c. 29. ubi rurſus bis occurrit. *J. F. R.*

36. Ἀϛάρτης] Leg. *Scaliger* ad *Varron.* 4. Ling. Latin. *Achill. Tat.* l. 1. *Tertullian.* Apolog. cap. 24. *unicuique etiam provinciae & civitati ſuus Deus eſt, ut Syriae Aſtartes. Xiphilin.* Quidam Junonem eſſe contendunt, alii Venerem. *J. B.*

Ἀϛάρτης] V. *Caſſ.* ad Athen. VIII. 8. p. 602. *Cogn.* 737. *M. du S.*

44. Ἐς] Minime auſcultandum lectioni *Fl.* ἐς enim *Herodot.* & *Hippocr.* ſingulis paginis. *J. F. R.*

Ἔχουσι δὲ καὶ ἄλλο Φοίνικες ἱρὸν, οὐκ Ἀσσύριον, ἀλλ' Αἰγύπτιον, τὸ ἐξ Ἡλίου πόλιος ἐς τὴν Φοινίκην ἀπίκετο. ἐγὼ μὲν οὐκ ὄπωπα, μέγα δὲ καὶ τόδε καὶ ἀρχαῖόν ἐστι.

5. Habent autem aliud etiam ſactum Phoenices, non Aſſyrium illud, ſed Aegyptium, quod Heliopoli in Phoenicem venit. Equidem illud non vidi: magnum vero ipſum quoque & antiquum eſt.

Εἶδον δὲ καὶ ἐν Βύβλῳ μέγα ἱρὸν Ἀφροδίτης Βυβλίης, ἐν τῷ καὶ τὰ ὄργια ἐς Ἄδωνιν ἐπιτελέουσι. ἐδάην δὲ καὶ τὰ ὄργια. λέγουσι γὰρ δὴ ὧν τὸ ἔργον τὸ ἐς Ἄδωνιν ὑπὸ τοῦ συὸς, ἐν τῇ χώρῃ τῇ σφετέρῃ γενέσθαι, καὶ μνήμην τοῦ πάθεος τύπτονταί τε ἑκάστου ἔτεος, καὶ θρηνέουσι, καὶ τὰ ὄργια ἐπιτελέουσι, καὶ σφισι μεγάλα πένθεα ἀνὰ τὴν χώρην ἵστασθαι. ἐπεὰν δὲ ἀποτύψωνταί τε, καὶ ἀποκλαύσωνται, πρῶτα μὲν καλαγίζουσι τῷ Ἀδώνιδι, ὅκως ἑόντι νέκυϊ· μετὰ δὲ τῇ ἑτέρῃ ἡμέρῃ, ζώειν τέ μιν μυθολογέουσι, [a] καὶ ἐς τὸν ἠέρα πέμπουσι, καὶ τὰς κεφαλὰς [b] ξυρέονται, ὅκως Αἰγύπτιοι, ἀποθανόντος Ἄπιος. γυναικῶν δὲ ὁκόσαι οὐκ ἐθέλουσι [c] ξυρέεσθαι, τοιήνδε ζημίην ἐκτελέουσι. ἐν μιῇ ἡμέρῃ, ὅτε πρῶτον τὴν ὥρην ἵστανται. ἡ δὲ ἀγορὴ μούνοισι ξείνοισι πωλέεται, καὶ ὁ μισθὸς ἐς τὴν Ἀφροδίτην θυσίη γίγνεται.

6. Vidi etiam Bybli magnum templum Bybliae Veneris, in quo etiam Adonidis orgia peragunt: didici illa orgia. Dicunt nempe illud de Adonide ac de apro in ſua regione factum, & in memoriam illius calamitatis plangunt ſingulis annis & plorant, & peragunt orgia, magno per regionem inſtituto luctu. Cum vero ſatis planctus & lacrimarum eſt, primo inferias Adonidi, tanquam mortuo, mittunt: poſt vero, alio die vivere illum narrant, & caelo *illius imaginem* exponunt. Etiam capita tondent inſtar Aegyptiorum, cum mortuus eſt *his ſuus* Apis. Mulierum vero quotquot tonderi nolunt, multam ſolvunt ejusmodi. Uno die venales ſtant, forma quaeſtum facturae. Forum autem ſolis patet peregrinis; ex mercede ſacrificium conſit Veneri.

Εἰσὶ δὲ ἔνιοι Βυβλίων, οἳ λέγουσι σφίσι τεθάφθαι τὸν Ὄσιριν τὸν Αἰγύπτιον, καὶ

7. Sunt autem Bybliorum quidam, qui ſepultum apud ſe dicunt Oſirin Aegyptium,

a Καὶ ἐς τὸν ἠέρα π.] Sic Edd. & M. b Ξυρέονται] Ξύρονται W. at *Fl.* vulgatum tuętur. c Ξυρέεσθαι] Sic *Fl.* &c. Ξύρασθαι W.

61. Μήμιλλα] Ἀντὶ, κατὰ μήμιλλα, ἢ εἰς μήμιλλα. M.

59. Ἄδωνιν ὑπὸ τοῦ συὸς] Vid. *Bionis* ea de re Idyllium. *M. du S.*

61. Τύπτονται] Mos Aegyptiorum. Vid. *Herodot.* *M. V. La Croze.* Vid. ejus *Euterp.* ſ. L. 2. p. 127. Ed. *Steph.* *J. F. R.*

73. Παρακέαται] Alias παρακέεται in ſingulari. Ut ἀμφικέαται & προσκέαται ibid. 134. D. & κέαται *Herod.* 2. 170. f. Et hic c. 7. ἀπικνέαται bis recte, item c. 10. &c. & c. 29. ἐπικνέαται. Sed quia collectivum ἀγορὴ recte verbum plurale adſciſcit, poſſet haberi pro plurali, de qua terminatione deinde; at quum & mox c. 8. ὕδωρ ἐπικέαται, & c. 27. ἀνακέαται αἰτίη, & c. 34. κέαται θρόος & alibi, quae deinde videbis, nil mutandum. *J. F. R.*

74. Γίγνεται] Magis Herodoteum eſſet γίνεται. Sic γινώσκω, non γιγνώσκω ap. *Hippocr.* I. de morb. p. 5. fin. intra duodecim verſus legas octies. *J. F. R.*

79. Κεφαλὴ ἰκάσεσθαι] Id ipſum quoque docet *Cyrillus* lib. II. Tom. II. in Eſaiam, & *Procopius* in eundem Prophetam ad cap. 18. quippe cujus rei meminit Propheta in initio dicti capitis, qui quod Lucianus vocat caput papyraceum, ajunt ollam fuiſſe papyraceam, cui Alexandrini injecerint epiſtolam ſcripram ad mulieres Byblinas, qua ſignificetur inventum eſſe Adonidem. Deinde obſignatam eam immiſiſſe in mare, quibusdam ſacris ritibus adhibitis, &, affirmare illos qui mittant, iſtam ollam ſponte deferri per mare Byblum, & finem luctus indicere mulieribus Bybliis. Has vero eſſe mulieres quas dicat *Ezechiel* VIII, 15. lugere *Thamuz* qui ſit Adonis, uti obſervavit eruditiſſimus *Seldenus* de Diis Syris lib. II. cap. undecimo. vide & *Bocharti* Phaleg. IV, 2. Tom. I. *J. G. G.*

Ki-

ptium; & luctus illos & orgia non in Adonin, ſed in Oſirin peragi omnia. Dicam vero, unde iſta quoque fide digna videantur. Caput ſingulis annis ex Aegypto Byblum pervenit, natans interjectum ſpacium quod ſeptem diebus navigatur. Ac ferunt illud divina quadam navigatione venti; declinat autem nusquam, ſed ſolam Byblum pervenit. Eſtque univerſum hoc miraculum: idque annis ſingulis contingit, quod me etiam praeſente Bybli factum eſt, ac vidi caput papyraceum.

8. Eſt vero aliud quoque in Bybliorum regione miraculum. Flumen e Libano monte *ortum* exoneratur in mare: impoſitum nomen flumini Adonis. Illud flumen ſingulis annis cruentatur, ſuoque amiſſo colore in mare effunditur, & magnam maris partem inficiens, ſuos Bybliis luctus indicit. Fabulantur autem hiſce ipſis diebus in Libano vulnerari Adonin, delatoque in aquam illius ſanguine immutari flumen, atque cognomen illi dare. Haec vulgus. Mihi vero Byblius homo, qui vera videbatur dicere, aliam narravit mutationis illius

τὰ πένθεα, καὶ τὰ ὄργια, οὐκ ἐς τὸν Ἄδωνιν, ἀλλ' ἐς τὸν Ὄσιριν πάντα τρήσαντα. ἐρέω δὲ ἐκόθεν καὶ τάδε πιστὰ δοκέουσι. κεφαλὴ ἑκάστου ἔτεος ἐξ Αἰγύπτου ἐς Βύβλον ἀπικνέεται, πλώουσα τὸν μέλαξιν πλόον ἑπτὰ ἡμερέων. καὶ μιν οἱ ἄνεμοι Φορέουσι θείῃ ναυτιλίῃ. τρέπεται δὲ οὐδαμᾷ, ἀλλ' ἐς μούνην τὴν Βύβλον ἀπικνέεται. καὶ ἔστι τὸ σύμπαν, θῶυμα. καὶ τοῦτο ἑκάστου ἔτεος γίγνεται, τὸ καὶ ἐμεῦ παρεόντος ἐν Βύβλῳ ἐγένετο· καὶ τὸν κεφαλὴν ἐθηησάμην Βυβλίνην.

Ἔνι δὲ καὶ ἄλλο θῶυμα ἐν τῇ χώρῃ τῇ Βυβλίῃ, ποταμὸς ἐκ τοῦ Λιβάνου τοῦ ὄρεος, οὐνομα τῷ ποταμῷ Ἄδωνις ἐπικέαται· ὁ δὲ ποταμὸς ἑκάστου ἔτεος αἱμάσσεται, καὶ τὸν χροιὴν ὀλέσας, ἐσπίπτει ἐς τὴν θάλασσαν, καὶ φοινίσσει τὸ πολλὸν τοῦ πελάγεος, καὶ σημαίνει τοῖς Βυβλίοις τὰ πένθεα. μυθέονται δὲ ὅτι ταυτησὶ τῇσι ἡμέρῃσι, ὁ Ἄδωνις ἀνὰ τὸν Λίβανον τιτρώσκεται, καὶ τὸ αἷμα ἐς τὸ ὕδωρ ἐρχόμενον ἀλλάσσει τὸν ποταμὸν, καὶ τῷ ῥοῷ τὴν σπαρμίην δίδοι. ταῦτα μὲν οἱ πολλοὶ λέγουσι. ἐμοὶ δέ τις ἀνὴρ Βύβλιος, ἀληθέα δοκέων λέγειν, ἑτέρην ἀπηγέετο τοῦ πάθεος αἰτίην. ἔλε-

d Φορέουσι] Φέρουσι W. *e* Καὶ τοῦτο ἑκάστου ἔτεος γ.] Deerant in W. ſed lacunae, quae aderat, inſcripta. *f* Ἐθηησάμην] Ἐθηησάμεθα *Fl.* & M. *g* Οὔρος] Sic M. *Fl. Ald. Bl. P. H. S.* Οὔριος *J.* *h* Χροιὴν] Χροιὰν W. male.

79. Κεφαλὴ] Τοῦτο καὶ ὁ ἱμερτὸς Διόδωρος προφήτης Ἡσαΐας ἐπικερτομεῖ ἐν τοιάδε [ὡς] τῷ κατὰ Δαμασκοῦ ῥήματι, δι' ὧν φησι (XVIII. 1.) Οὐαὶ γῆς πλοίων πτέρυγες, ἐπέκεινα ποταμῶν Αἰθιοπίας. ὁ λόγος ἐνδεὴς * πρὸς πάντα τὰ ἔθνη ὅμοια τὸν θαλάσσῃ, καὶ ἐπιστολὰς † βυβλίνας, ἐπάνω τῆς ὕδατος. ἐπιστολὰς βυβλίνας τὴν ἐτησίαν τῆς παρούσης κεφαλῆς νομὴν ἐπιστελλομένην ὑπὸ τῶν πλατυμύλων ἀποσημαίνων. ὡς καὶ τῷ τὸν ἁγίοις Κυρίῳ δικεῖ τὸν τοῖς ἐκ τὸν ἅγιον Ἡσαΐαν ὑπομνήμασιν αὐτοῦ. M.

* Πρὸς πάντα τὰ ἔθνη] Haec verba in textu Eſaiae non reperiuntur. *M. du S.*

† Βυβλίνας] In Ed. βιβλίνεα, bis. *M. du S.*

Κεφαλὴ] Byblos autem Syriae, non Aegypti urbs eſt; ne erres. *M. du S.*

81. Ἑπτὰ ἡμερέων] Subaudi ὁδὸν. *F. G.*

89. Οὔρος] Cur ὄρος non aeque Ionicum eſſet atque ἔτεος, πάθεος, modo praemiſſa, & πελάγεος, quod ſequitur? Immo magis Ionicum quam per *u*, in fin. *J. F. R.*

93. Θάλασσαν] Et hoc *Herodot.* atque *Hippocr.* praeferunt, non θάλατταν. Et ita in ceteris, ubi Attici vel τὶ uſurpant, vel promiſcue ſcribunt, hi ſemper σσ, in ταράσσω, ἀπαλλάσσω, Θεσσαλὸν, τάσσω, χρέσσων, ἐλάσσων, πράσσων, πρᾶσσον, ἀμφρᾴσσειν &c. *J. F. R.*

96. Τῇσι ἡμέρῃσι] In vet. Ed. *Hippocr.* jota in his non ſubſcribitur. In Herodoti Ed. *Steph.* vero ſubjicitur, ut p. 22. τῇσι λόγχῃσι &c. *J. F. R.*

98. Ἀλλάσσει] Sic decebat, vid. paullo ante θάλασσα. *J. F. R.*

3. Κε-

ἔλεγε δὲ ὧδε· Ὁ Ἄδωνις ὁ ποταμὸς, ὦ ξεῖνε, ἀφ' ὑπὲρ τῆς Λιβάνου ἔρχεται· ὁ δὲ Λίβανος χάρτα ξανθογεώς ἔχει· ἄνεμοι οὖν τρηχέες ἐκείνησι [a] τῆσι ἡμέρῃσι ἱστάμενοι τὴν γῆν τῷ ποταμῷ [b] ἐπιφέρουσι, ἐοῦσαν ἐς τὰ μάλιστα μιλτώδεα· ἡ δὲ γῆ μιν αἱμώδεα τίθησι· καὶ τοῦδε τοῦ πάθεος οὐ τὸ αἷμα, τὸ λέγουσι, ἀλλ' ἡ χώρη αἰτίη. ὁ μὲν μοι Βύβλιος τοσαῦτα ἀπηγέετο. εἰ δὲ ἀτρεκέως ταῦτα ἔλεγε, ἐμοὶ μὲν δοκέει χάρτα θείη καὶ τοῦ ἀνέμου ἡ συντυχίη.

Ἀνέβην δὲ καὶ ἐς τὴν Λίβανον ἐκ Βύβλου, ὁδὸν ἡμέρης, σπουδῇ αὐτόθι δεκαῖον ἱρὸν Ἀφροδίτης ἔμμεναι, τὸ Κινύρης [c] εἵσατο· καὶ [d] εἶδον τὸ ἱρὸν, καὶ δεκαῖον ἦν. τάδε μὲν ἔστι τὰ ἐν τῇ Συρίῃ δεκαῖα καὶ μεγάλα ἱρά.

Τοσούτων δὲ ἐόντων, ἐμοὶ [e] δοκέει, οὐδὲν τὸ ἐν τῇ ἱρῇ πόλει μεῖζον ἔμμεναι, οὐδὲ νηὸς ἄλλος ἁγιώτερος, οὐδὲ χώρη ἄλλη ἱροτέρη. ἔνι δὲ καὶ ἔργα ἐν αὐτῷ πολύτελέα, καὶ δεκαῖα ἀναθήματα, καὶ πολλὰ θωύματα, καὶ ξόανα θεοπρεπέα, καὶ θεοὶ δὲ χάρτα αὐ-

causſam. Dicebat autem ita: *Adonis flumen hoſpes, venit per Libanum. At Libanus multum rubicundae terrae habet. Venti ergo vehementes, qui ſtatos illis diebus flatus habent, terram flumini inferunt minio valde ſimilem. Haec illud terra reddit ſanguineum: hujusque mutationis non ſanguis, quem dicunt, ſed regio ipſa cauſſam ſuſtinet.* Haec mihi narrabat Byblius. Si vero vera dixit, mihi tamen divina valde illa ipſa venti opportunitas videtur.

9. Aſcendi vero etiam e Byblo Libanum, diei unius itinere, cum audirem, antiquum ibi Veneris fanum eſſe conſtitutum a Cinyra. Ac vidi templum, ſane antiquum. Atque haec illa vetera & magna per Syriam templa.

10. Tot autem cum ſint, nullum mihi videtur Hierapolitanis illis majus eſſe, nec aedes alia auguſtior, neque ſanctior regio. Sunt autem etiam opera in eo ſumtuoſa, & donaria antiqua, & ſpectanda multa, & ſigna auguſta, praeſentesque valde iis Dii. Su-

a Τῇσι] Adſcivi ex W. quod *Jenſ.* recte viderat. Τῆς Edd. b Ἐπιφέρουσι] Ἐπιφόρουσι *Fl.* Vulgatum probat M. c Εἵσατο] Ἵσατο *Fl.* & M. d Εἶδον] Ἶδον W. Vulgato favet *Fl.* e Δοκέει] Ex W. eſt. Δοκέειν Edd.

8. Μιλτώδια] Μίλτου εἴδους χρώματος ἐρυθροῦ. G.

13. Συντυχίη] Συντυχία ἡ ἕνωσις καὶ ἡ αἰφνίδιος μίξις τῶν πραγμάτων. G.

3. Ξεῖνε] Bene, non ξένε. Conf. c. 12. & *Herodot.* IX. 588. C. bis, ac ſaepe. *J.F.R.*

6. Ἐκείνῃσι τῇσι ἡμέρῃσι] Scribe τῇσι, ut recte obſervatum initio hujus paginae, ταύτῃσι τῇσι ἡμέρῃσι. Libellus hic Ionica ſcriptus eſt dialecto. *J.F.*

Ibid. Τῇσι] W. ſolus; in impreſſ. enim τῆς. *M.du S.*

15. Ὁδὸν] Si adfectatio Ioniſmi ἀκριβῶς ſectanda, ὁδὸν ſcribendum cum *Herodot.* 2. 103. A. quamquam & ὁδῷ ibid. paullo ante legimus, & ὁδὸν ob praemiſſum ν euphoniae cauſſa hic melius; atque in talibus variatur tam crebro, ut ſuſpicio fit, utrumque uſitatum fuiſſe; (ubi tamen aliquid centies aliter exaratum invenio, ac bis, ter ab eo receſſum, ibi Scribarum vel Editorum negligentia forſan in culpa eſt, veluti plus centies ἱρὸν in *Herod.* bis, ter tamen ἱρὸν.) Ita fere aeque frequenter ἱρὸν & ἱρὸν ap. *Herod.* Prius vid. 2. 102. D. & 103. B. ac C. bis. Alterum 2. 103. D. bis. Item 104. A. & IV. ſub init. ne plura. Miſera enim haec eſt diligentia in his, quae inanis tantum ſunt ſonus, ad intellectum nihil faciunt. *J.F.R.*

16. Ἱρὸν Ἀφροδίτης] Libanitidis puto, ſ. Aphacitidos, de qua ad libellum πρὸς Ἀπαΐδ. c. 3. Add. *Selden.* de Dis Syr. 2, 4. pr. Aphaca inter Byblum & Heliopolin ſita, ſatis conſtat. Hoc etiam cum hujus auctoris itinere pulchre convenit, qui Byblo venit in Libanum ad hoc templum, hinc Heliopolin. *J.M.G.*

Ibid. Κινύρης] Quis ille Cinyras? Myrrhae ne pater, Rex Cyprius? Vid. Ῥητ. c. 11. *M.du S.*

20. Δοκέει] Ita recte W. In reliquis δοκεῖν. *M.du S.*

Ibid. Ἐμοὶ δοκέει] Conf. ſupra ad c. 1. Et ſi quid probatione indiget, vid. *Herodot.* IV. ſub init. μοὶ δοκέει τάδε μετεῖναι. *J.F.R.*

21. Μεῖζον] Immo μεῖζον cum *Herod.* 2. 105. A. & crebro alibi, ut indicabit *Maitt.* de Dial. p. 113. Et Noſter ipſe c. 12. & 19. f. *J.F.R.*

26. Ἰδρώσι γὰρ] De his imaginum ſudoribus *Joſeph. Scaliger* ad Tibull. lib. 2. & *Dan. Heinſ.* ad *Sil. Ital.* *J.F.*

Ἰδρώσι

Sudant enim apud illos ſimulacra, & moventur, atque edunt oracula. Clamor etiam ſaepe in aede multis exaudientibus ortus, cum clauſum eſſet templum. Verum etiam divitiarum cauſſa eorum, quae ego novi, primum eſt. Multae enim ad illos opes veniunt ex Arabia, & a Phoenicibus & Babyloniis, & aliae e Cappadocia. Quaedam vero etiam Cilices adferunt, quaedam Aſſyrii. Vidi ego quae in templo occultis locis repoſita ſunt, veſtem multam, & alia, quae in aurum & argentum diſcreta ſunt. Feſtorum dierum quidem celebrationes & conventus nullis aliis hominibus tot ac tanti in uſum recepti ſunt.

τοῖσι ἐμφανέες. ἱδρώει γὰρ δὴ ὦν καὶ σφίσι τὰ ξόανα, καὶ κινέεται καὶ χρησμηγορέει· ἐγὼ βοὴν δὲ πολλάκις ἐγένετο ἐν τῷ νηῷ, κλειθέντος τοῦ ἱροῦ, καὶ πολλοὶ ἤκουσαν. καὶ μὴν ἐγώ γε ὅλως περὶ, ἐν τοῖσι ἐγὼ οἶδα, πρῶτόν ἐστι. πολλὰ γὰρ αὐτοῖσι ἀπικνέεται χρήματα, ἔκ τε Ἀραβίης, καὶ Φοινίκων, καὶ Βαβυλωνίων, καὶ ἄλλα ἐκ Καππαδοκίης, τὰ δὲ καὶ Κίλικες [f] φέρουσι, τὰ δὲ Ἀσσύριοι. εἶδον δὲ ἐγὼ καὶ τὰ ἐν τῷ νηῷ λάθρη ἀποκείμενα, ἐσθῆτα πολλὴν, καὶ ἄλλα, ὁκόσα ἐς ἄργυρον ἢ ἐς χρυσὸν [g] ἀποκέκριται· ἑορταὶ μὲν γὰρ καὶ πανηγύριες οὐδαμοῖσι ἄλλοισι ἀνθρώπων τοσαίδε ἀποδέδεχαι).

11. Percontanti autem mihi de annis, quot eſſent illi ſacro? & quam ipſi Deam illam putarent? multae narrationes dictae ſunt ſacrae aliae, aliae publicae; quaedam oppido fabuloſae; aliae barbarae, aliae Graecis conſentientes, quas ego dicam omnes, neutiquam vero recipio.

Ἱστορέοντί μοι ἐτέων περὶ, ὁκόσα τῷ ἱρῷ ἐστι, καὶ τὴν θεὸν αὐτοὶ ἥν τινα δοκέουσι, πολλοὶ λόγοι ἐλέγοντο, τῶν οἱ μὲν ἱροὶ, οἱ δὲ ἐμφανέες, οἱ δὲ χάρτα μυθώδεες· καὶ ἄλλοι βάρβαροι, οἱ μὲν τοῖσι Ἕλλησι ὁμολογέοντες, τοὺς ἐγὼ πάντας μὲν ἐρέω, δέκομαι δὲ οὐδαμᾷ.

12. Vulgus igitur Deucalionem eſſe, Scy-

Οἱ μὲν ὦν πολλοὶ, Δευκαλίωνα τὸν Σκύθεα

f Φέρουσι] Nihil mutat *Fl.* An *φορέουσι*, ut ſupra, & infra non ſemel. g Ἀποκέκριται] Sic Edd. & M.

Ἱδρώει —— τὰ ξόανα] Alias inter prodigia ingentis calamitatis habitum fuiſſe, ſi Deorum ſimulacra ſudarent, vid. pluribus indicatum ab Rev. *J. Elſn.* ad *Euang. Luc.* XXII. 44. quod tamen cauſſis naturalibus vel tribuat *Cic.* de Divin. 2. c. 27. Adde, & fraudibus ſacerdotum, veluti ſtatuas beatae Virginis lacrymantes efficere norunt Pontificii. *J.F.R.*

29. Ναὶ μὴν ἐγὼ ὅλως περὶ, ἐν τοῖσι ἐγὼ οἶδα, πρῶτόν ἐστι] Non acu rem tetigit interpres, qui habet: *Quin etiam in iis, quae novi, praecipue ſunt opes.* Cum ſenſus ſit. *Quin immo, quod ad divitias attinet, inter ea, quae ego novi, primum* vel *praecipuum eſt* (hoc templum.) *H.V.*

34. Φέρουσι] Φορέουσι ſuſpicor; verum nihil muto, quia *φέρουσι* deinde frequenter omnes, etſi & *φορέουσι* eadem hac hiſtoria in verbis compoſitis. Φέρω & φέρουσι *Hippocr.* etiam in aphor. frequenter; nimirum pro *perferre, pati.* At φορέειν pro *adferre, portare, unde* Φορεὺς *bajulus*, uſitatius Ionibus. Neque tamen perpetuum hoc eſt: & ſane in *Herodoto* φέρουσι tam frequenter invenio, portandi notione, ut nihil certi ſtatuere liceat. Vid. eum IV. 331. E. VI. 382. B. IX. 585. B. & 587. C. &c. Conf. infra c. 13. 15. 16. 31. & 27. &c. *J.F.R.*

37. Ἀποκέκριται] Sic Impr. omnes, & M. ipſe. *M. du S.*

38. Ἑορταὶ] Forſan *ἑορταὶ*, ut deinde c. 49. Et *Herodot.* IV. 256. E. *J.F.R.*

39. Ἀποδέδεχαται] Pro ἀποδεδεγμέναι εἰσὶ, i. e. admiſſae, receptae. An ab ἀποδέκομαι, ſeu ἀποδείκνυμαι? *Deſignatae, conſtitutae.* F.G. Eſt ab ἀποδέχομαι, ſ. ἀποδέκομαι. Conf. infra c. 42. *J.F.R.*

45. Δέκομαι] Bene; ſic & δεκτὸς *Herod.* VI. 382. C. διδάμενα IX. 586. E. praeter illa quae *Maitt.* habet, de Dial. p. 98. Sed in *Hippocr.* adſpiratio ſervata. Nam ἐπιδέχεται I. Aph. 5. ἐπιδέχεσθαι I. aph. 7. προσδέχεσθαι III. aph. 5. ib. C. & 7. &c. *J.F.R.*

47. Δευκαλίωνα τὸν Σκύθεα] Scytham cur faciat, neſcio, cum Theſſalum alii tradant: ſunt & qui eum ex Aegypto oriundum ſtatuant. Vid. *Marm. Ox.* 106. *M. du S.*

Ibid. Σκύθεα] Pro Σκύθην. F.G. Sed bene; nam & ſic deinde c. 15. f. Ἄττεα pro Ἄττην. c. 25. a. m. δισπότεα pro δισπότην, quod & *Herodoto* ſic ſcribi, veluti & Καμβύσεα, vide ap. *Maitt.* de Dial. p. 106. qui & Ἀριστογόρεα & Ἀριστογόρην in *Aretaeo* reperiri notat. Ita & alios nomina propria eadem diverſae declinationis facere, ut Ἀριστὶς & Ἀριστέας, Βορὶς & Βορέας &c. vide indicatum in nota Cl. *Hemſterh.* T. I. *Dial. Mort.* XI. c. 1. f. *J.F.R.*

θεα. [a] τὰ ἱρὰ [b] εἴσαγ λέγουσι· τοῦτον Δευκαλίωνα, ὅτι τὸ πολλὸν ὕδωρ ἐγένετο. Δευκαλίωνος δὲ περὶ λόγον ἐν Ἕλλησι ἤκουσα, τ' Ἕλληνες ἐπ' [c] αὐτῷ λέγουσι. ὁ δὲ μῦθος ὧδε ἔχει· ἥδε ἡ γενεὴ, οἱ νῦν ἄνθρωποι, οὐ πρῶτοι ἐγένοντο, ἀλλ' ἐκείνη μὲν ἡ γενεὴ, πάντες [d] ὤλοντο. ὕστοι δὲ γένεος τοῦ δευτέρου εἰσὶ· τὸ αὖθις ἐκ Δευκαλίωνος ἐς πληθὺν ἀπίκετο. ἐκείνων δὲ περὶ τῶν ἀνθρώπων τάδε μυθέονται. ὑβρισταὶ χάρτα ἐόντες, ἀθέμιστα ἔργα ἔπρασσον· οὔτε γὰρ ὅρκια ἐφύλασσον, οὔτε ξείνους ἐδέχοντο, οὔτε ἱκετέων ἠνείχοντο, ἀντ' ὧν σφίσι ἡ μεγάλη συμφορὴ ἀπίκετο. αὐτίκα ἡ γῆ πολλὸν ὕδωρ ἐκδιδοῖ, καὶ ὄμβροι μεγάλοι ἐγένοντο, καὶ οἱ ποταμοὶ κατέβησαν μέζονες, καὶ ἡ θάλασσα ὅτι πολλὸν ἀνέβη, [e] ἔστε οὗ πάντα ὕδωρ ἐγένοντο, καὶ πάντες [f] ὤλοντο. Δευκαλίων δὲ μοῦνος ἀνθρώπων ἐλίπετο ἐς γενεὴν δευτέρην, εὐβουλίης τε καὶ τῆς εὐσεβέος εἵνεκα. ἡ δὲ οἱ σωτηρίη ἥδε ἐγένετο· λάρνακα μεγάλην, τ' αὐτὸς [g] ἔχει, ἐς ταύτην ἐσβιβάσας [h] παῖδάς τε καὶ γυναῖκας ἑωυτοῦ, ἐσέβη. ἐσβαινόντι δὲ οἱ ἀπίκοντο σύες, καὶ ἵπποι, καὶ λεόντων γένεα, καὶ ὄφιες, καὶ ἄλλα, ὁκόσα ἐν γῆ νέμονται, πάντα ἐς ζεύγεα. ὁ δὲ πάντα ἐδέκετο· καί μιν οὐκ ἐσίνοντο, ἀλλά σφισι μεγάλη διόθεν Φιλίη ἐγένετο. καὶ ἐν μιῇ λάρνακι πάντες ἔπλευ-

tham, ajunt, qui templum condiderit; eum, inquam, Deucalionem, ſub quo multa illa aqua fuerit. Jam de Deucalione narrationem inter Graecos audivi equidem, quam Graeci nempe de eo habent. Fabula autem ita habet. Hoc ſaeculum, qui nunc ſunt homines, non illi primi fuere: ſed illud ſaeculum periere omnes. At hi alterius ſunt generis, quod rurſus a Deucalione inde in hanc multitudinem auctum eſt. De iſtis vero *prioribus* hominibus haec narrant, *Contumelioſi valde cum eſſent, nefarie multa faciebant. Neque enim juris jurandi religionem ſervabant, neque recipiebant hoſpites, neque ſupplicibus parcebant. Pro quibus rebus magna illis venit calamitas. Statim multum aquae terra effundere, & pluviae fieri magnae, & amnes majores deſcendere, mare autem multum aſcendere, dum aqua fierent omnia, perirentque univerſi. Deucalion ſolus alteri ſaeculo reſervatus prudentiae & pietatis cauſſa. Servari autem hoc ipſi modo contigit. In arcam, quam habebat magnam, liberos ſuos & uxores impoſuit, & ipſe quoque ingreſſus eſt. Cum autem ingrederetur, venerunt apri, & equi, & leonum genera, & ſerpentes, & reliqua, quae in terra paſcuntur, bina. Recipit ille omnia. Nec illi nocent: ſed magna inter ipſos amicitia, a Jove immiſſa, intercedit. Sic in una omnes*

a Τὸ] Bene ſic M. *Ald. Fl. H. P. S.* Τὸν *F.* *b* Εἴσαυθις] Ἴσαυθις *Fl.* Vulgatum probat M. *c* Αὐτῷ] Αὐτὸν *Fl.* *d* Ὤλοντο] Sic Edd. & M. *e* Ἔστε] *Solan.* quamquam ἐς ὃ Edd. & M. *f* Ὤλοντο] Sic M. ut modo. Ὄλοντο Edd. *g* Ἔχει] Sic omnes praeter *Fl.* & W. quae εἶχεν. *h* Παῖδας] Παῖδα *Fl.* Vulgatum firmat M.

54. Ἐκείνη μὲν ἡ γενεὴ] Τῶν πρώτων ἀνθρώπων ſcil. *F. G.*

64. Πολλὸν] Satis jam audivi πολλοὶ & πολλὸν. An ergo & in hoc verbo numquam ionizabit? Πολὺ enim & πολλοὶ aliquando dicendum fuerat. Ita πολὺν *Hippocr.* I. de morb. p. 10. vſ. 15. Πολλὰ ibid. initio libri bis, & p. 7. f. πολλοὶ p. ſeq. Πολοὶ uno λ. p. 5. Ἐπιτοπολὺ III. aph. 7. Verum & πολλῶν I. de morb. ſub init. Πολλοὶ p. 5. πολλὴν p. 9. 43. & πολλὸν quoque p. 10. Idque *Herodoto* frequentius; quare vulgatae controverſiam non moveo; miror tamen cur alterum non tangat. *J. F. R.*

Ibid. Ἔστε ὃ πάντα — ὤλοντο] Antea legebatur ἐς' ὃ — ὄλοντο, & ultimam quidem vocem M. recte, uti emendaveramus, habet; primam corrupte cum reliquis. vid. finem hujus ipſius capitis. *M. du S.*

69. Λάρνακα] Vid. etiam Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid. Ἔχει] Ita *Homerus* fere perpetuo; ſed poëtice. At cum & Iones quoque augmenta ſaepe negligant, nihil quidem muto; licet ſuſpicer ἔχε forſan ſcribendum. *Herod.* IV. 269. C. τ' ἥλιον ἔχον ἐς τὰ δεξιά. At quia εἶχε ex bonis libris eſt, nec *Herodotus* reſpuit, fi ſides editionibus, ut VII. pag. altera ab initio. D. &

P.

omnes arca navigant ; quamdiu aqua obtinuit. Haec de Deucalione narrant Graeci.

13. Hinc vero narratio exſtat Hierapolitanorum admiratione ſane digna : in ipſorum regione hiatum factum eſſe magnum, qui aquam omnem receperit. Deucalionem vero , cum haec facta eſſent , altaria conſtituiſſe , & ſacram Junoni aedem ad hiatum collocaſſe. Equidem hiatum vidi : & eſt ſub templo ſane parvus. An vero ex majore olim tantillus jam factus ſit , non novi : quem quidem ego vidi , ille parvus eſt. Signum hujus narrationis *eſt* , *quod* hoc faciunt. Bis unoquoque anno de mari aqua in templum venit. Ferunt eam non ſacerdotes ſolum ; ſed Syria omnis & Arabia , & trans-Euphrataei multi homines ad mare accedunt , & aquam ferunt omnes, quam primum in templo effundunt : deinde vero in hiatum ea deſcendit , capitque ille hiatus, parvus licet , aquae vim maximam. Haec dum faciunt , a Deucalione hanc in eo templo legem latam eſſe dicunt, ut illud eſſet calamitatis pariter ac beneficii monimentum. Antiqua ergo de templo iſta illis narratio eſt.

14. Alii vero a Babylonia Semiramide, cujus multa per Aſiam opera exſtant , ab

σαν , ἕστε τὸ ὕδωρ ἐπεκράτει. τὰ μὲ Δευκαλίωνος περὶ Ἕλληνες ἱστορέυσι.

[i] Τὰ δὲ ἀπὸ τύτε , λέγεται λόγος ὡς ἐν τῇ ἱρῇ πόλῃ μεγάλως ἄξιος θωυμάσαι , ὅτι ἐν τῇ σφετέρῃ χώρῃ , χάσμα μέγα ἐγένετο , καὶ τὸ σύμπαν ὕδωρ καλεδέξατο. Δευκαλίων δὲ , ἐπεὶ τάδε ἐγένετο , βωμύς τε ἔθετο , καὶ νηὸν ὅτι τῷ χάσματι τῷ Ἥρης ἅγιον ἐτήσατο. ἐγὼ δὲ καὶ τὸ χάσμα εἶδον , καὶ ἔτι ἐστὶ τῷ νηῷ κάρτα μικρόν. εἰ μὲν ὦν πάλαι καὶ μέγα ἐὸν , νῦν τοιόνδε ἐγένετο , οὐκ οἶδα , τὸ δὲ ἐγὼ εἶδον , μικρόν ἐστι. σῆμα δὲ τῆς ἱστορίης τόδε ποιέυσι· δὶς ἑκάστυ ἔτεος ἐξ θαλάσσης ὕδωρ ἐς τὸν νηὸν ἀπικνέεται. [k] Φέρυσι δὲ οὐκ ἱρέες μοῦνον , ἀλλὰ πᾶσα Συρίη , καὶ Ἀραβίη , καὶ πέρηθεν τῦ Εὐφρήτεω , πολλοὶ ἄνθρωποι ἐς θάλασσαν ἔρχονται , καὶ πάντες ὕδωρ [l] φέρυσι· τὸ πρῶτα μὲν ἐν τῷ νηῷ ἐκχέυσι , μετὰ δὲ ἐς τὸ χάσμα κατέρχεται , καὶ δέκεται τὸ χάσμα , μικρὸν ἐὸν , ὕδατος χρῆμα πολλόν. τὰ δὲ ποιέυντες , Δευκαλίωνα ἐν τῷ ἱρῷ τόνδε νόμον θέσθαι λέγυσι , συμφορῆς τε καὶ εὐεργεσίης μνῆμα ἔμμεναι. ὁ μὲν ὦν ἀρχαῖος [m] αὐτοῖσι λόγος ἀμφὶ τῷ ἱρῷ , τοιός δέ ἐστι.

Ἄλλοι δὲ Σεμίραμιν τὴν Βαβυλωνίην , τῆς πολλὰ ἔργα ἐν τῇ Ἀσίῃ ἐστὶ. ταύτῃσι καὶ

[i] Τὰ] Τὸ W. & *Fl.* [k] Φέρυσι] Sic *Fl.* & M. cum cett. Φορέυσι vult *Solan.* [l] Φέρυσι] Sic rurſus omnes. [m] Αὐτοῖσι] Ex W. Αὐτοῖς Edd.

p. 437. iterum εἴχετο. &c. neque illud improbum. At conf. c. 17. f. ubi iterum ἴσχετο , item ἄρξατο , & c. 24. ubi & ἴσχε vulgo: in W. & *Fl.* tamen rurſus εἶχον. At c. 17. rurſus ἴσχε , & ſic ter, quater, deinde. Quis igitur haec incerta certa reddet ? Plura de augmento neglecto ad c. 17. adjiciemus. *J.F.R.*

82. Χάσμα μέγα ἐγένετο] Similis narratio de tali voragine in templo Jovis Olympii Athenis , ut vulgo credebatur, a Deucalione extructo , in quam omnem diluvii aquam defluxiſſe narrabant , & in quam quotannis placentam e melle & farina projectam fuiſſe, eſt apud *Pauſaniam* in Atticis, & ex illo Octavius Falconerius , vir, natalibus , doctrina & dignitate conſpicuus, mihique cum in vivis eſſet, peramicus, in nummi Apamenſis explicatione , ubi plura de hoc diluvio habet , idque Noachicum fuiſſe oſtendit , cui adſtipulor , etſi de explicatione illius nummi aliter ſentiam, de quo alias plura. *J.G.G.*

Χάσμα] Adde *Xiph.* 252. C. *M. du S.*

91. Φορέυσι] Hic & permultis in locis hoc in opuſculo prave antea legebatur φέρυσι. Vid. c. 15. 16. & 31. *M. du S.*

Φέρυσι] Reciperem φορέυσι , niſi nimis frequens eſſet φέρυσι, tum hac diſſertatione, tum ap. alios, ut indicatum ad c. 10. *J.F.R.*

2. Αὐτοῖσι] Sic W. recte. In impreſſis αὐτοῖς. *M. du S.*

καὶ τόδε τὸ ἕδος [a] εἴσω νομίζουσι, οὐκ Ἥρη δὲ εἴσω, ἀλλὰ μήτηρ ἑαυτῆς, ἡ Δερκετὼ ὄνομα. Δερκετοῦς δὲ εἶδος ἐν Φοινίκῃ [b] ἐθεασάμην, θέαμα ξένον· ἡμισέη μὲν γυνή· τὸ δὲ ὀκόσον ἐκ μηρῶν ἐς ἄκρους πόδας, ἰχθύος οὐρὴ ἀποτείνει. ἡ δὲ ἐν τῇ ἱρῇ πόλει πᾶσα γυνὴ ἐστί. πίστιες δὲ τοῦ λόγου αὐτοῖσι [c] οἱ κάρτα ἐμφανέες. ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι, καὶ ὅκόσοι ἰχθύων ψαύουσι, καὶ ὄρνιθας τοὺς μὲν ἄλλους σιτέονται, σφετέρην δὲ μοῦνον οὐ σιτέονται, ἀλλὰ σφίσι κάδε ἱρή. τὰ δὲ γιγνόμενα δοκέει αὐτοῖς ποιέεσθαι Δερκετοῦς καὶ Σεμιράμιος εἵνεκα· τὸ μὲν, ὅτι Δερκετὼ μορφὴν ἰχθύος ἔχει· τὸ δὲ, ὅτι τὸ Σεμιράμιος τέλος ἐς τοιστερὴν ἀπίκετο· ἀλλ' ἐγὼ τὸ μὲν νηὸν, ὅτι Σεμιράμιος ἔργον ἐστὶ, τάχα κε [d] δέξομαι· Δερκετοῦς δὲ τὸ ἱρὸν ἔμμεναι, οὐδαμῇ πείθομαι, ἐπεὶ καὶ παρ' [e] Αἰγυπτίοισιν

hac ergo Semiramide hanc quoque ſedem conſtitutam eſſe arbitrantur: nec vero Junoni conſtituiſſe, ſed ſuae matri, cujus nomen Derceto. Dercetus porro ſpeciem vidi in Phoenice, mirum ſpectaculum. Dimidia eſt mulier: quod eſt autem a feminibus inde ad extremos pedes, piſcis cauda extenditur. Sed Hierapolitana illa tota eſt mulier. Argumenta illis hujus relationis non valde aperta. Piſces rem ſacram arbitrantur, & nunquam piſces attingunt. Aves reliquas in cibo habent, columba ſola non veſcuntur, ſed eſt ea illis ſacra. Quae hic fiunt, videntur ab iis fieri Dercetus & Semiramidis cauſſa: alterum, quod piſcis formam habet Derceto; alterum quod Semiramidis finis in columbam exiit. At ego aedem quidem illam Semiramidis opus eſſe, forte receperim, Dercetus autem eſſe delubrum, nequaquam vero mihi fit ſimile, quandoquidem etiam apud Aegyptios ſunt, qui

a Εἴσω] Ἴσω Fl. hic & ſtatim iterum, invitis cett. & M. b Ἐθεασάμην] Ἐθεησάμην W. & Fl. c Οἱ] Deeſt in Fl. d Δέξομαι] Sic W. & Fl. Δέχομαι cett. Δέχομαι P. e Αἰγυπτίοισιν] Ex emend. Salm. Αἰγυπτίων Edd. priores.

7. Τῆς Δερκετὼ] Leg. Scal. ad Varr. locum cit. J.B.

8. Δερκετὼ] Vid. Spanh. 253. qui ſimilem ex nummis formam exhibet. M. du S.

Ibid. Δερκετοῦς δὲ εἶδος &c.] Vid. Cl. P. Weſſeling. ad Diod. Sic. II. c. 4. N°. 33. J.F.R.

9. Ξένον] Malim ξεῖνον. Vid. c. 8. & 12. ubi recte. Item c. 27. ξείνη γυνή. J.F.R.

Ibid. Ἡμισέη μὲν γυνὴ] Haec culta fuit in urbe Phoenices Joppe, alia ab Dea Syria, quae numen fuit Hierapolitanorum, mulieris formam prae ſe ferens, nihil piſcis habens. Vide magnum Salmaſium in Plinianis exercitationibus. J.G.G.

Ἡμισέη] Salm. Plin. exerc. 405. a. A. Joppe. vid. Ovid. Met. IV. 44. De Atergati vid. Strab. XVI. M. du S.

13. Ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι] Et hac de cauſa piſcator Heliodorus cum fruſtra multoties rete jeciſſet, huic Deae ſuſpendit lib. 6. Anth.

Δαίμονι τῇ Συρίῃ μούτλα τρίβων Ἡλιόδωρος
Δίκτυον, οὐ θεοῦ τῦ δ' ἵδετο προθύρους. J.B.

Ἰχθύας] Vid. Xen. Steph. 150. 36. & Ælian. de anim. XII. 2. & 30. Porphyr. de abſtin. IV. 15. ubi inſigne in eam rem Menandri fragmentum adducit, quod hic legere operae pretium eſt:

Ὀψάριόν τοι τὸν Σύρον λέβε
Ὅταν φάγωσιν ἰχθὺν ἰκανοὶ λαβεῖν τινὰ
Αὐτῶν ἀκρασίαν, τοὺς πόδας ἐ γαστέρα
Οἰδοῦσιν· ἔπειτα σαυτὸν ἴλαθι, εἰς δ' ἰδὼν
Ἐκάθησαν αὐτοὶ ἐπὶ κόπρου, καὶ τὸν θεὸν
Ἐξιλάσαντο τῷ παπαῦσαι σφάδα.

Add. Plut. de ſuperſt. T. II. p. 170. Τὸν δὲ Συρίαν θεὸν οἱ δεισιδαίμονες νομίζουσιν, ὃν μαινίδα τις ἢ ἀφύας φάγῃ, τὸν αὐτικὰ μὲν ἀπὸ δεισιδίου, ἔλκειν τὸ σῶμα πιμπλᾶσαι, συντήκειν τὸ ἧπαρ. M. du S.

Ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι, καὶ ὅκοσοι ἰχθύων ψαύουσι] Artemid. On. I. 9. ἰχθῦς πάντες ἐσθίουσι πλὴν Σύροι τινὲς τῆς τὴν Ἀταργάτιν σεβομένους. Quod mox de Ægyptiis dicit, apud eos eſſe nonnullos, οἳ ἰχθύας ἀ σιτέονται, id Herodotus de ſacerdotibus Ægyptiis tradidit L. II. c. 37. ἰχθύων δὲ ἀ σφι ἔξεστι πάσασθαι. Plutarch. Sympoſ. quaeſt. L. VIII. Quaeſt. 8. de iisdem loquens ἰχθῦς δὲ, inquit, καὶ τοὺς ἱερεῖς ἧττον ἔτι τῶν ἀπεχομένους. Addit hic Lucianus, ſacerdotes illos hoc non facere in gratiam Dercetus. καὶ τάδε ἀ Δικαίου χαρίζονται. Cauſam vero, ob quam a piſcibus abſtineant illi ſacerdotes, docet Plutarch. loco dicto, eſſe, τὸ πρὸς τὴν θάλατταν ἰχθῦν, ὡς ἀσύμφυλον ὑμῖν ἐ ἀλλότριον, μᾶλλον δὲ ὅλως πολέμιον τῇ φύσει τῶν ἀνθρώπων στοιχεῖον, &c. idem de Iſid. & Oſir. p. 363. Διὸ τὸν τε θάλασσαν οἱ ἱερεῖς ἀφοσιοῦνται, καὶ τ' ἄλλα τυφῶνος ἀφρὸν καλοῦσι καὶ τ' ἀπαγορευομένων ἐσθίειν αὐτοῖς ἐπὶ τραπέζης ἅλα μὴ προστίθεσθαι, καὶ ταῦρόν τε προσαγορεύουσιν, ὅτι χρῶνται θαλάσσῃ

qui piſcibus in cibo non utantur, neque illud Dercetus gratia faciant.

15. Eſt vero alia etiam ſacra narratio, quam a ſapienti viro accepi, Deam illam Rheam eſſe, delubrum vero opus Attis. Attes porro genere Lydus fuit, primusque orgia Rheae docuit. Ac, quae Phryges & Lydi, & Samothraces peragunt, ea ab Atte didicerunt omnia. A quo enim tempore caſtravit illum Rhea, virilem victum deſiit, ſpecieque permutavit feminea, & veſtem induit muliebrem, & terras omnes pererrans, orgiaque peregit, & enarravit, quae paſſus eſſet, & Rheam cecinit. Inter haec pervenit etiam in Syriam. Cum autem Trans-Euphrataei neque ipſum reciperent, neque orgia, illo ipſo loco hoc ſibi delubrum fecit. Signis vero multis haec Dea ad Rheam accedit. Leones enim

25 ἔνιοί εἰσι, οἱ ἰχθύας ὐ σιτέονται), χ τάδε ὐ Δερκετοῖ χαρίζονται).

Ἔστι δὲ χ ἄλλος λόγος ἱρὸς, ὃν ἐγὼ σοφῆ ἀνδρὸς ἤκουσα· ὅτι ἡ μὲ θεὴ Ῥέη ἐστὶ· τὸ δὲ ἱρὸν Ἄττεω ποίημα. ε Ἄττης τὸ [h] γένος Λυδὸς μὲ ἦν, πρῶτος δὲ τὰ ὄργια τὰ ἐς Ῥέην ἐδιδάξατο. χ τὰ Φρύγες, χ Λυδοὶ, χ Σαμόθρακες ὀπιτελέουσι, Ἄττεω πάντα ἔμαθον. ὡς γὰρ μιν ἡ Ῥέη ἔτεμε, βίου μὲ ἀνδρηίου ἀπεπαύσατο, μορφὴν δὲ θηλέην ἠμείψατο, χ ἐσθῆτα γυναικηίην ἐνεδύσατο, χ ἐς πᾶσαν γῆν Φοιτέων, ὄργιά τε ἐπετέλεε, χ τὰ ἔπαθε, ἀπηγέετο, χ Ῥέην ᾠδε. ἐν τοῖσι χ ἐς Συρίην ἀπίκετο. ὡς δὲ οἱ πέρην Εὐφρήτεω ἄνθρωποι ὔτε αὐτὸν, ὔτε ὄργια ἐδέκοντο, ἐν τῷ δὲ τῷ χώρῳ τὸ ἱρὸν ἐποιήσατο. σημήια δὲ ἡ θεὸς τὰ πολλὰ ἐς Ῥέην [i] ἀπικέεται. λέοντες γὰρ μιν

---

f Ἔνιοί εἰσι, οἱ ἰχθύας] Ἐνίοιον ἰχθύας Fl. & W. Ἐνίοιον, οἱ ἰχθ. M. g Ἄτης] Edd. & M. Lege Ἄττις. h Γὸς] Γὸς μὲ W. i Ἀπικέεται] Ἐπικέεται M. Fl. & V2. Cett. quod edidimus.

λάττῃ, χ τὸ βίου λῶ τὸ θαλάττης ἔχεσθαι. οὐχ ἥκιστα δὲ ἐς τὸ ἰχθῦν λῶ ταύτης προσάλλονται τὸ αἰτίης, χ τὸ μισεῖν ἰχθῦς γράφουσιν. L. Bos. Adde Cl. Weſſel. ad Diod. Sic. L. II. c. 4. docentem, alios cauſſam ſuperſtitionis aliunde derivare, ut Hygin. II. Poët. Aſtr. 30. Cum Luciano vero conſentire Menandr. in Porphyr. IV. A. A. 15. Athen. VIII. 8. &c. J. F. R.

14. Οὐκοτι ἰχθύων ψαύουσι] Illuſtravit ex hoc etiam loco Caſaubonus in Athen. 8, 5. illos Timoclis in Hyperidem oratorem, eundemque piſcium ligurritorem verſiculos:

Τοὺς ἰχθυοτρώκτας ὅτου ἡμῖν πλουσίους
Ὀψοφάγους ἁδ' ὥστε τοὺς λάρους ὑπὸ σίτου.

Ultimorum verborum hanc ſimpliciſſimam puto ſententiam, Lari, inſidiatrices piſcium aves, ſi cum Hyperide comparentur, Syri ſunt, adeo ille multo eos appetit avidius. Ita neque illa nimis monſtroſa hyperbole opus eſt, quaſi piſcibus ita exhauſturus ſit mare Hyperides, ut lari cogantur eſſe Syri, h. e. abſtinere a piſcibus: nec ut Laros dicamus hic intelligi luxurioſos alios. J. M. G.

20. Τὸ Σεμιράμιος τίλος ἐς αἴσχιστον ἀπίκετο] De eadem Semiramide hoc narrat Diod. Sic. II. c. 20. Sed originem fabulae indicans his verbis: ταχέως ἀφάνισεν ἑαυτὴν ὑποδὺς δὲ μυθολογοῦντες φασὶν αὐτὴν γενέσθαι περιστεράν, χ πολλῶν ὀρνίθων εἰς τὴν οἰκίαν καταπεταστῶντων, μετ' ἐκείνου καταπεταστῶσθαι. Ubi adi Cl. Weſſeling. J. F. R.

22. Δέξομαι] Sic W. & Fl. recte. In P. δέχομαι. In reliquis δέχομαι. M. du S.

24. Παρ' Αἰγυπτίων] Forſan Αἰγυπτίους. F. G.

Παρ' Αἰγυπτίοισιν ὑποι εἰσὶ δ] Prave antea in omnibus impreſſis legebatur hic παρ' Αἰγυπτίων &c. In M. & Fl. melius παρ' Αἰγυπτίοιν ὑποισιν fine δ. Sed ſic ſatius viſum locum refingere; ex utrisque aliquid decerpendo; quo facto nitet jam ſententia. Abſurda enim & σολοικίζουσα ſcriptura impreſſorum, ſi a Fl. abeas: & ipſa Fl. non ſatis commoda. Quod facile ſentient, qui Graece ſciunt, & elegantiarum iſtarum non ſunt expertes. M. du S.

29. Ἄττης δὲ γὸς Λυδὸς] Vulgatius Ἄττις dicitur Luciano quoque in aliis locis. Heſychius notat Ἄττις a Lacedaemoniis vocari Ἄστυς, τὸ Ἄττικοι φασὶ Λάκωνες. Pauſaniae in Achaicis etiam Ἄτης dicitur. J. G. G. Ἄτης] Vid. Heſych. quem hic emendandum cenſeo. M. du S.

41. Σημήια δὲ ἡ θεὸς τὰ πολλὰ ἐς Ῥέην ἀπικέεται] A Belgiciſmo non abludens locutio, pervenit ad illam, pro ſimilis eſt. Sed ut Latini prope accedit, pro fere ſimile eſt, ita & Graeci verbo ἥκω utuntur. Liban. Epiſt. XVI. ἐγγὺς ἥκει. Ariſtid. in Panath. (referente Fratre Conſultiſſ. G. O. Reitzio, in Belg. Graec. p. 482.) ἄνδρας κρατίστους ἐς τ' γιγνομένους ἀρετῆς ἐπὶ πλεῖστον ἡκοῆς ἤνεγκεν. Cumque frequentiſſimum ſit ἀπιέναι ἐς τινὰ, & ἀπελθεῖν εἰς, ut etiam c. ſeq. ἐς Συρίην ἀπίκετο, non movi vulgatum ἀπικέεται, etſi hic forte ἐπικέεται melius. J. F. R.

μιν [a] Φέρουσι, καὶ τύμπανον ἔχει, καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ πυργοφορέει, οἷοίην Ῥέην Λυδοὶ ποιέουσι. ἔλεγε δὲ καὶ Γάλλων περὶ, οἵ εἰσι ἐν τῷ ἱρῷ, ὅτι Γάλλοι Ἥρῃ μὲ ἐόντα μᾶ, Ῥέῃ δὲ τέμνονται, καὶ Ἀτίεα μιμέονται. τὰ δέ μοι εὐπρεπέα μὲ δοκέει ἔμμεναι, ἀληθέα δὲ οὔ. ἐπεὶ καὶ τὸ τομῆς ἄλλην αἰτίην ἤκουσα πολλὸν πιστοτέρην.

illam vehunt, & tympanum habet, & turrim gerit in capite, qualem Rheam Lydi faciunt. Dicebat idem de Gallis, qui in templo sunt, Gallos Junoni nusquam, sed Rheae castrari, & imitari Atten. Haec speciosa quidem mihi videntur esse, vera non item: quandoquidem etiam castrationis illius causam aliam audivi, multum fide digniorem.

Ἀνδάνει δέ μοι τὰ λέγουσι τῶν ἱρῶν περὶ, τοῖσι Ἕλλησι τὰ πολλὰ ὁμολογέοντες, τὸ μὲ θεὸν Ἥρην δοκέοντες, τὸ δ' ἔργον Διονύσου τοῦ Σεμέλης ποίημα. καὶ γὰρ δὴ Διόνυσος ἐς Συρίην ἀπίκετο, κείνην ὁδὸν τὴν ἦλθε [b] ἐπ' Αἰθιοπίην. καὶ ἔστι πολλὰ ἐν τῷ ἱρῷ Διονύσου ποιητέα σήματα· ἐν τοῖσι καὶ ἐσθῆτες βάρβαροι, καὶ λίθοι Ἰνδοὶ, καὶ ἐλεφάντων

16. Placent vero mihi, quae de templo dicunt ii, qui Graecis majorem partem consentiunt, qui *nempe* Deam Junonem putant esse, opus vero a Baccho Semeles Filio factum. Nempe Bacchus in Syriam venit ea via, qua rediit ab Aethiopia. Ac sunt multa in templo Bacchi auctoris indicia: in his & vestes Barbarae, & gemmae Indicae, & Elephantorum cornua, quae ex

a Φέρουσι] Sic Edd. & M. Forsan *Φορέουσι*. b Ἐπ'] Recte L. *Fl. J. P.* &c. Ἀπ' male *Ald.* & *Ha.*

43. Φορέουσι] Hic iterum peccant omnes impressi, & ipse M. *Φέρουσι* legentes. *M. du S.*

Φέρουσι] Conf. supra ad c. 13. *J. F. R.*

47. Ἄττιες] Pro Ατtiw. Conf. supra c. 12. Σκύθιος pro Σκύθων, ibique notata. *J. F. R.*

53. Ἥρων] Marmor Oxoniense primum *Veneris Stratonices* meminit, vid. etiam not. p. 23. & *Plut.* Crass. 1011, c. ἢν οἱ μὲ Ἀφροδίτην, οὐδὲ Ἥραν, οὐδὲ τὴν ἀρχὴν καὶ σπέρματα &c. Vid. etiam *Tacit.* III. 63. *M. du S.*

55. Κείνων] Pro ἐκείνων, recte, ut rursus infra §. 60. Ita κείνος *Herodot.* VI. 385. B. Κείνου IX. p. 584. E. ac non semel alibi. Cur igitur supra ter quater ap. Nostrum ἐκεῖνος reliquimus? quia & hoc frequentatur *Herodoto*; nam ἐκείνῳ L. 2. sub init. ἐκείνοις, etiam praecedente vocali, 2. 102. C. ἐκεῖνον IV. 256. C. ἐκεῖνοι rursus IX. p. 588. *J. F. R.*

56. Ἐπ' Αἰθιοπίην] *Ald. Bas. Hag.* ἀπ' Αἰθιοπίην, quo loco uti possint forte recentiores Graeci ad suam circa praepositiones μιξοβαρβαρίαν defendendam, ut usus est illo ἀπὸ τὸ Ταΰγετον *Dial. Deor.* XIV, 2. p. 236, 1. non Scholiastes modo, sed etiam *Alex. Helladius*, tum in sua Grammatica p. 438. tum *Stat.* praef. Eccl. Gr. p. 95. quibus quantum tribuendum sit, hic non disputo: sed, si quid in ista lectione veteri peccatum sit, non in praepositione peccatum, sed in casu arbitror, legendumque ἀπ' Αἰθιοπίης· nam in reditu suo hic fuisse Bacchum, ea probant, quae sequuntur, illud praesertim, τὰ Διόνυσος ἐξ Αἰθιόπων ἤνεικα. *J. M. G.*

58. Καὶ ἐλεφάντων κέρεα] *Et elephantum cornua.* Vulgo *elephantum dentes* dicuntur, nimirum ebur. Id vero cornu esse non dentem, contendit *Pausanias* in Eliacorum primo, & *Aelian.* IV. Hist. anim. 31. & XIV, 5. sic & in sacris litteris *Apoc.* XVIII, 12. cornu tribuitur elephanti, & *Martialis* lib. 1. ep. 19. de elephante taurum interficiente:

Qui modo per totam, flammis stimulatus, arenam
Sustulerat raptas taurus in astra pilas:
Occubuit tandem cornu potiore petitus,
Dum facilem tolli sic elephanta putat.

Sic istud epigramma legendum, vulgo fine sensu legitur, *cornuto ardore petitus.* Mss. *cornuto dore*, hinc facile videre licet scribendum esse *cornu potiore*, hoc est fortiore, meliore cornu sc. elephantis, quam est cornu bovis. *J. G. G.*

59. Κέρεα] Elephantorum dentes prominentes Graecis vocari cornua, vid. ap. *Diod. Sic.* aliquoties. Et Romani eas belluas primum videntes *Boves Lucas* vocasse, in vulgus notum. *J. F. R.*

Ibid. Ἤνεικε] Recte, pro ἤνεγκε, ab antiq. ἐνήνεγκα pro φέρω. Sic ἀνήνεικαν *Herod.* VI. 391. A. Ἀνήνεικε VI 390. A. Alia dabit Cl. *Maitt.* de Dial. p. 124. ubi tamen male editum ea esse ab ἐνίκω, nescio mea an operarum negligentia. Certe ἐνήνεγκα Auctorem dare voluisse, ex illico adjecto Scholio patet, ubi *Corinth.* ait: τῷ ἐνήνεγκα ἀφαιρεῖται τὸ γ, καὶ — ἐκτείθεται τὸ ε, ἐνείκαν. &c. *J. F. R.*

60. Φαλλοὶ] Tangit haec verba Schol. *Aristoph.* vid. infra c. 22. De horum origine vide *Clem. Alex.* 15. B. *M. du S.*

66. Φαλλοὺς &c.] Scholiast. *Aristoph.* ad Nub. vs. 71. ubi habemus αἴγας ὧν τῷ Φαλλείῳ, ait. Τόπος ἔστω καλούμενος ὁ Ἀτλικῇ. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ περὶ τὸ Διόνυσόν ἐστί τις ἑορτὴ τοῖς Ἀθηναίοις Φαλλὸς καλουμένη, ἥτις τὰ Διονυσίων ἄρχεται. Λυκοῦργος δὲ ὁ τῶν περὶ τὸ Σορίης Θεσμοῦ Φαλ-

ex Aethiopibus Bacchus attulit ; & ſtant phalli in veſtibulo duo maximi, in quibus talis eſt inſcriptio ,

HOSCE PHALLOS BACCHUS JUNONI NOVERCAE POSUI.

Mihi quidem etiam haec ſatis ſunt. Dicam vero etiam aliud, quod eſt in templo Bacchi ſacrum. Phallos Graeci Baccho erigunt , in quibus etiam tale quid uſurpant : virunculos parvos e ligno factos , pudenda magna habentes ; vocantur autem haec neurospaſta (*q. d. nervis tracta*). Eſt hoc etiam in delubro. In dextra templi poſitus eſt vir parvus , cum magno veretro.

[c] κέρασα, τὰ Διόνυσ@ ἐξ Αἰθιόπων ἤνεικε, [60] καὶ Φαλλοὶ δὲ ἑστᾶσι ἐν τοῖσι [d] προπυλαίοισι δύο κάρτα μεγάλοι. Ἐπὶ τῷ ἐπιγράμματα τοιόνδε ἐπιγέγραπται,

ΤΟΥΣΔΕ ΦΑΛΛΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΣ ΗΡΗι ΜΗΤΡΥΙΗι ΑΝΕΘΗΚΑ.

[c] Ἐμοὶ μὲν ὧν καὶ τάδε ἀρκέει. ἐρέω δὲ καὶ ἄλλο, τί ἐστὶ ἐν τῷ νηῷ Διονύσου ὄργιον. Φαλλὸς Ἕλληνες Διονύσῳ [f] ἐγείρουσι· ἐπὶ τῷ καὶ τοιόν δέ τι [g] φέρουσι, ἄνδρας μικροὺς ἐκ ξύλου [h] πεποιημένους, μεγάλα αἰδοῖα [70] ἔχοντας. [i] καλέουσι δὲ τάδε [k] νευρόσπαστα. ἔστι δὲ καὶ τόδε ἐν τῷ ἱρῷ, ἐν δεξιᾷ τοῦ νηοῦ· κάθηται [l] σμικρὸς ἀνὴρ χάλκεο@, ἔχων αἰδοῖον μέγα.

To-

[c] Κέρασα] Ita *Fl. H. P. S.* &c. Κέρεα *F.* [d] Προπυλαίοισι] Προπυλείοισι W. [e] Ἐμοὶ μὲν ὧν] Τὸ ἐμοὶ μὲν νῦν *Fl.* & W. [f] Ἐγείρουσι] Ἐγείρουσιν *Schol.* Ariſtoph. Vid. nott. [g] Φέρουσι] Sic rurſus M. cum Edd. *Φορέουσι Sol.* [h] Πεποιημένους] Bene M. *Fl. Ald.* P. &c. Πεποιημένους male *F.* & *V*2. [i] Καλέουσι] Καλέεται Schol. *Ariſtoph.* [k] Νευρόσπαστα] Νευρέσπαστα *Fl.* At vulgato adſentitur M. [l] Σμικρὸς] Μικρὸς W.

66. Τῷ Διονύσῳ] Τῷ Διονύσῳ ἑορτὴν ἄγουσιν οἱ Ἕλληνες, φαλλοῖς ἑτίμων αὐτόν. Φαλλὸς δὲ ἐστὶν ὰ ἄρρωστ@ ἐμφυὲς χῆμα αἰδοίου ἀνδρός. καὶ τοῦτο ἀσκεῖσθαι ἑαυτοῖς, καὶ ἐν ταῖς τραχήλοις, καὶ ἐν ταῖς μάσοις μικροῖς, καὶ ἐξαρχοῦντο τιμῶντες ὰ τούτῳ τ Διόνυσον. τὸν δὲ τιμᾶν ταύτῃ ἦγον τῷ Διονύσῳ ἀφ' τοιαύτης αἰτίας. ὰ Σεμέλης τ Κάδμου θυγατρὸς γενέσθαι ὁ Διόνυσ@. αὐτὴ δὲ κυρανηθεῖσα ἐζητεῖτο ὑπὸ τῆ Διονύσῃ. ἀσπλανεομένην δὲ τούτῳ ἐ ζητοῦντι Πολύυμν@ παῖς ἔτω λεγόμ@ ἀσκέτυχε τῷ Διονύσῳ, καὶ ὑπέχετο δώσειν αὐτῷ τὴν μητέρα εἰ παιδρασήσῃ αὐτόν. ὁ δὲ Διόνυσ@ ὑπέσχετο τοῦτο. λέγει αὐτῷ ὁ Πολύυμν@, ὅτι ὰ Λέρνη ἐστὶν ἡ Σεμέλη· εἶτα εἰσῆλθεν ὁ Διόνυσ@ ὰ τῇ Θαλάσσῃ, ἵνα πειράσῃ * ὰ τῇ Λέρνῃ. συνηκολούθησεν αὐτῷ καὶ ὁ Πολύυμν@, καὶ τέθνηκε. λυπηθεὶς δὲ ὁ Διόνυσ@, ὅτι ὁ ἐρασὴς αὐτοῦ ἔθνησκε, αἰδοῖον ξύλινον ὰ συκίνε ξύλου † πελεκήσας, κατέσχεν ἀεὶ πρὸς μνήμην τοῦ Πολύυμνου. ἀφ' ταύτην τὴν αἰτίαν τοῖς φαλλοῖς τιμῶσιν τ Διόνυσον. Φαλλοὶ δέ εἰσιν ὕτοι πάντες. ἰθύφαλλοι δὲ εἰς τοὺς μηροὺς ἐπ' εὐθείαν ἀπεδισμούμμοι. *V.*

* Ἐν τῇ Λέρνῃ] Corrupte. Sic tamen etiam C. *M. du S.*

† Πελεκίσας] Πελεκίσας C.

Φαλλούς, φησιν, Ἕλληνες Διονύσῳ ἐγειρουσιν. ἐπὶ &c. ut hic. dein vero pro καλέουσι δὲ τάδε, habet καλέεται, non male. Cumque in φέρουσι conſentiat, id in φορέουσι contra omnem auctoritatem convertere non ſuſtinui, quum & in *Herodoto* promiſcue legas, etſi φορέειν potius eidem ſit portare , φέρειν *ſufferre*, *pati*, & ſuſpicio quaedam reſideat , ubi contra confuſum adparet, a Librariis neglectum. *J. F. R.*

68. Φορέουσι] Locum citat Schol. *Ariſtoph.* p. 127. B. cum eodem in hac voce, quo omnes hic impreſſi laborabant, mendo. *M. du S.*

Ibid. Ἄνδρας μικροὺς] Phalli ſive Priapi pingebantur nanorum ſpecie, ut monui ad *Petron.* ſequitur mox, μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντας, & paulo poſt ἔχων αἰδοῖον μέγα. Sic apud *Heſych.* νάν@ ἐπὶ τῶ μικρῶν , ὡς νάνον ἐ αἰδοῖον ἔχοντα μέγα, οἱ γοῦν νάνοι μεγάλα ἔχουσιν αἰδοῖα. Talis erat pictura Dei hortorum cujus meminit Tzetzes ad *Lycophronem* vocans eum ὑστειδῆ καὶ βαθυαίδοιον, lege βαθυαιδοῖον. *J. B.*

Ἄνδρας μικροὺς] Diſertius longe *Herodotus* 2, 48. de Aegyptiis , ἀντὶ φαλλῶν ἄλλα σφί ἐστι ἐξευρημένα, ὅσον τι πηχυαῖα ἀγάλματα νευρόσπαστα, τὰ περιφορέουσι κατὰ κώμας γυναῖκας, νεῦον τὸ αἰδοῖον ἱ πολλῷ τῶν ἑλάσσον ὂν τοῦ ἄλλου σώματ@. προηγέεται δὲ αὐλός. αἱ δὲ ἕπονται ἀείδουσαι τ Διόνυσον. διότι δὲ μέζον ἔχει τὸ αἰδοῖον, καὶ κινέει μοῦνον τοῦ σώματ@ κ. τ. λ. haec ultima verba, ut & illa, νεῦον τὸ αἰδοῖον, ſatis indicant, cur νευρόσπαστα fuerint, & dicta fuerint iſta ſimulacra : ſolum illud membrum, quo cenſebatur, nervis moveri nimirum poterat. *J. M. G.*

70. Νευρόσπαστα] Priapos. Conf. *Diod. Sic.* I. c. 88. pr. *J. F. R.*

72. Σμικρὸς] Ut in aliis Dialogis μικρὸς & σμικρὸς promiſcue ſcribitur , ita hic σμικρὸς Ionice omnino requiritur. Nam ſic *Hippocr.* & *Herodot.* adeo frequenter , ut exempla addere pudeat , ac ſi bis vel ter aliter legas , id euphoniae cauſſa forſan factum ſuſpicere, ubi aliud σμ & σφ praecedit. *J. F. R.*

77. Τὸ

Τοσάδε [a] μὲν ἀμφὶ τῶ οἰκιστέων τοῦ ἱροῦ μυθολογέουσι. ἤδη δὲ ἐρέω καὶ τοῦ νηοῦ περί, ὅθεσίός τε ὅκως ἐγένετο, καὶ ὅστις μιν ἐποιήσατο. λέγουσι τὸν νηὸν τὸ [b] νῦν ἐόντα [c] μὴ ἔμμεναι τὸ τὸ ἀρχὴν γεγενημένον, ἀλλ' ἐκεῖνον μὲ καταπεσεῖν χρόνῳ ὕστερον· τὸ δὲ νῦν ἐόντα Στρατονίκης ἔμμεναι ποίημα, γυναικὸς τοῦ Ἀσσυρίων [d] βασιλῆος. δοκέει δέ μοι ἡ Στρατονίκη ἐκείνη ἔμμεναι, τὸν ὁ πρόγονος [e] ἠράσατο, τὸν ἤλεγξε τοῦ ἰητροῦ Ἐρασιστράτου. ὡς γὰρ μιν ἡ συμφορὴ κατέλαβε, ἀμηχανέων τῷ κακῷ, [f] αἰσχρῷ δοκέοντι, κατ' ἡσυχίην ἐνόσεε. ἔκειτο δὲ ἀλγέων μὲν οὐδέν· καὶ οἱ ἥτε χροιὴ πάμπαν ἐτρέπετο, καὶ τὸ σῶμα δι' ἡμέρης ἐμαραίνετο. ὁ δὲ ἰητρὸς, ὡς εἶδέ μιν ἐς οὐδὲν ἐμφανὲς [g] ἀρρωστέοντα, ἔγνω τὸν νοῦσον ἔρωτα ἔμμεναι. ἔρωτος δὲ ἀφανέος πολλὰ σημήια, ὀφθαλμοί τε ἀσθενέες, καὶ φωνὴ, καὶ χροιὴ, καὶ δάκρυα. μαθὼν δὲ, ταῦτα ἐποίεε, χειρὶ μὲ τῇ δεξιῇ ἔχε τοῦ νεηνίσκου τὸν καρδίην. ἐκάλεε δὲ τοὺς ἀνὰ τὴν οἰκίην πάντας· ὁ δὲ τὸν μὲ ἄλλων ἐσιόντων πάντων, ἐν ἠρεμίῃ μεγάλῃ ἦν. ὡς δὲ ἡ μητρυιὴ ἀπίκετο, τήν τε χροιὴν ἠλλάξατο, καὶ ἱδρώων [h] ἄρξατο, καὶ τρόμῳ [i] ἔχετο, καὶ ἡ καρδίη ἀνεπάλλετο. τὰ δὲ γιγνόμενα,

17. Ista de conditoribus sacri narrant. Jam vero de ipsa aede dicam, & illius positione, quomodo sit facta, & quis eam aedificaverit. Ajunt, aedem quae *nunc* sit, non esse illam ab initio statim structam, sed istam temporis injuria collapsam: quae vero nunc sit, eam Stratonices opus esse, quae uxor Assyriorum regis fuerit. Videtur autem mihi illa fuisse Stratonice, quam privignus suus amavit, quem medici deprehendit ingenium. Cum enim ille ipsum morbus invasisset, consilii expers in malo, quod turpe videretur, aegrotabat silentio. Jacebat autem sine dolore, sic tamen ut colorem plane mutaret, & corpus in dies magis illi marcesceret. At medicus, cum videret, illum manifesto nullo morbo laborare, amorem esse ipsius morbum, cognovit. Occultati enim amoris signa multa, oculi languidi, & vox, & color, & lacrimae. Hoc cognito, ita se instituit. Dextra manu cordi adolescentis impositа, domesticos vocabat omnes. Ille aliis omnibus intrantibus tranquillus admodum erat: adveniente autem noverca, & colorem mutabat, & incipiebat sudare, & tremore corripiebatur, & cor ei palpitabat. Ista cum fierent,

a Μὲν] Recepi ex *Pell.* pro μιν, quod erat in Edd. & quinque seq. omissa in W. sed lacuna conspicitur. b Νῦν] Restitui ex L. & W. Πρὸ Edd. c Μὴ] Hoc Βασιλῆος W. Βασιλέως *Fl.* e Ἠράσατο] Ἠράσατο *Fl.* Nil mut. M. f Αἰχρῷ] Αἰχρὸν *Fl.* g Ἀρρωστέοντα] Sic M. cum Edd. plurimis Ἀρρωστέωντα *Fl.* male. h Ἄρξατο] Nihil mutant Edd. nec M. i Ἔχετο] Εἶχετο *Fl.* ἴχετο M. Forsan ἴχετο, ut mox.

77. Τὸν πρὸ ἐόντα] Legendum videtur τὸ νῦν ἐόντα. F. G. Optime. Et quia Codd. addicunt, sine mora recepi. *J. F. R.*

Ibid. Νῦν] Omnes impressi πρὸ, corrupte, lege νῦν. Quod jam & in W. & L. reperiri comperio. *M. du S.*

81. Βασιλῆος] Seleuci Nicatoris Regis Syriae post Alexandrum primi. Vid. *Aeliani* locum ad initium hujus libri a me laudatum. *M. du S.*

Βασιλῆος] Non audienda Exemplaria, quae aliter legunt, βασιλῆος enim Herodoteum & Hippocraticum est. Vide saltem *Herod.* IX. p. 585. bis. Et VI. pr. ter. Βασιλῆα V. 330. C. & 389. B. bis. Βασιλῆας V. 331. C. & IV. 256. D. Contra vero, quod mirere, dativ. βασιλεῖ semper penultima brevi. Vid. V. 330. C. VI. sub init. & p. 384. D. ac 390. E. *J. F. R.*

82. Στρατονίκη ἐκείνη] Seleuci uxor, noverca Antiochi: Medicus autem Erasistratus, si recte narrat *Plutarchus* in Demetr. p. 1660. seq. *H. Steph.* *J. M. G.*

83. Ἰητροῦ] Erasistrati. Vid. *Plut.* Demetr. 1660. *M. du S.*

92. Μαθὼν δὲ] Legebatur ante, μαθὼν δὲ ταῦτα, ἐποίει. Ego distinctionem mutavi. *J. F. R.*

93. Ἔχε] Quia sic supra bis ter, jam eo minus ἔσχε rescriberem. Vid. ad c. 12. *J. F. R.*

98. Ἄρξατο] Quia ἠλλάξατο suum habet augment. etiam ἤρξατο dicas scribendum; at quando illico quoque sequitur εἶχέ dubium an εἶχέ, & ἄρχε iterum c. 21. scribitur, ubi plura similia commonstramus: ac tam crebro in hac Dissert. augmenta adduntur, omit-

rent, manifesto morbum medico prodidere. Atque ita illum sanavit.

18. Vocato patre adolescentis vehementer anxio, *Iste morbus*, inquit, *non morbus est, sed injuria. Nihil enim ipsi dolet; sed amor illum tenet atque amentia. Concupiscit enim quae nunquam consequetur: meam quippe uxorem amat, quam ego nequiquam dimittam.* Haec ille astu quodam commentus est. At pater statim supplicare, *Per*, inquit, *tuam sapientiam & medicinae peritiam, noli pati perire mihi filium: nec enim volens hoc tenetur malo, sed involuntarius ei morbus est: noli ergo tua zelotypia luctum excitare regno universo; neque medicus cum sis, mortis hujus infamiam conciliare medicinae.* Sic ille imprudens orabat. At ita respondit medicus: *Nefarium est, quod studiose adeo petis, matrimonium mihi meum auferre, vim adhibere parans viro medico. Tu vero quid ipse facias, si tuae uxoris desiderio teneretur, qui me ista deprecaris?* Ad haec ille, neque se uxori unquam parsurum, neque invisurum filio salutem, etiam si suam is novercam amaret; non enim aequalem esse calamitatem, conjugem amittere, & filium. Haec ubi audierat medicus, *Quid ergo*, inquit,

ἐμφανέα τῷ ἰητρῷ τ' ἔρωα ἐποίεε. χαί μιν ὧδε ἴησαλο.

Καλέσας τὸν νεηνίσκον τ' πατέρα, χάρτα ὀρρωδέοντα, ἤδε ἡ νοῦσος, ἔφη, [k] τ' ὁ παῖς ὅδε ἀρρωστέει, ὐ νοῦσός ἐστι, ἀλλὰ ἀδικίη· ὅδε γάρτοι ἀλγέει μὲν ὐδέν, ἔρως δέ μιν ἔχει. ἐπιθυμέει δὲ, τ' ὐδαμᾶ τεύξεται, φιλέων γυναῖκα ἐμὴν, τ' ἐγὼ ὔτι μετήσομαι. ὁ μὲν ὧν [m] τοιῇδε σοφίῃ ἐψεύδετο, ὁ δὲ αὐτίκα ἐλίσσετο, πρός τε σοφίης, καὶ ἰητρικῆς, μή οἱ παῖδα ὀλέσῃς· ὐ γὰρ ἐθέλων ταύτῃ συμφορῇ [n] ἔσχετο, ἀλλά οἱ ἡ νοῦσος ἀεκουσίη. τῷ σὺ μηδαμᾷ ζηλοτυπέων, πένθος [o] ἔγειρε πάσῃ βασιληίῃ, μηδὲ ἰητρὸς ἐὼν, [p] φόνον [q] προξενέεις ἰητρικῇ. ὁ μὲν ὧδε ἀγνὼς ἐὼν, ἐδέετο, ὁ δέ μιν αὖθις ἀμείβετο, Ἀνόσια σπεύδεις, γάμον ἐμὸν ἀπαιρεόμενος, ἠδὲ ἰητρὸν ἄνδρα βιώμενος. σὺ δὲ, κῶς ἂν αὐτὸς ἔπρηξας, εἴ τοι σὴν γυναῖκα ἐπόθεε, ἐμεῦ τάδε δεόμενος; ὁ δὲ πρὸς τάδε ἔλεγε, ὡς ὐδ' αὐτὸς ἂν χόλε γυναικὸς ἐφείσαλο, ὐδὲ παιδὶ σωληρίης ἐφθόνεε, εἰ χάρτοι μηδρυῆς ἐπεθύμεε· ὐ γὰρ ὁμοίην συμφορὴν ἔμμεναι, γαμετὴν, ἢ παῖδα ὀλέσαι. ὡς δὲ τάδε ὁ ἰητρὸς ἤκουσε, Τί τοι, ἔφη, ἐμὲ λίσσεαι; ὐ γὰρ τοι σὴν

k Τὴν] Ἡ Fl. & M. l Φρενοβλαβείη] Φρενοβλαβίη W. m Τοιῇδε] Sic Edd. & M. Forsan τοιῇδε. n Ἔσχετο] Sic jam & Fl. o Ἔγειρε] Ἐγείρει W. & Fl. p Φόνον] Φθόνον Pell. q Προξενέεις] Lacuna in W.

omittuntur, quis certam rationem inierit, quid scribae sibi indulserint, quidve Lucianus Ionismi caussa dederit? nec res est tanti. Conf. tamen supra ad c. 12. in ἴχε an εἶχε dicta. ac lege ut volueris; nostrum est in re non satis certa servare vulgatum, ubi id pluribus firmatur. Augmenta, praecipue syllabica, Ionibus extra carmen plerumque addi, singulae Auctorum paginae docent. Temporalia vero saepius quam Atticis negligi, vide ex his speciminibus: μάντιος Herodot. IV. p. m. 269. B. φιλήσιος 270. B. ἄκεσαι IX. 586. f. ἐργάζεσθε p. seq. B. & 592. B. ἀπαλλάσσεσθε 588. E. οἴκεον. VI. 387. D. κατοίκιζε ibid. aliaque duodecim, ut ἀμείβετο, ἄφθη &c. vid. ap. *Maitt.* p. 124. plurimum vero addita iisdem verbis augmenta, ut ἤκουσε p. 588. E. ἤκουσε, 590. ἀπείγοντο 588. C. ἤγε 589. &c. λίσσετο infra c. 22. Plura mitto enumerare Grammaticaster. *J.F.R.*

4. Τὴν] Artic. praepositivo pro postpositivo Iones uti, nihilque opus esse ἦν recipere, juniorum tantum caussa moneo. Vid. *Hippocr. Aret.* & *Herodot.* singulis paginis. *J.F.R.*

7. Φρενοβλαβείη] Si φρενοβλαβίη legas, vulgatum cum W. conciliaveris. *J.F.R.*

15. Προξενέεις] Προξένεε legendum videtur, ut τῷ ἴσχε conveniat. *F.G.*

Προξενέεις] Etsi προξένεε magis regulare hic videtur, ut jungatur imperativo ἴσχε, cave tamen mutes quidquam; quia μὴ recte futuro tempori jungitur, ut modo aoristo junctum fuit in μή μοι παῖδα ὀλέσῃς, & προξενέεις pro futuro quasi secundo habendum, ut ἴθι dicam. c. 37. pr. & crebro deinde. Perinde enim est utri Grammaticorum parti accedas, quorum hi ajunt, verba in ίω carere futuro secundo, illi praesens in talibus usurpari pro futuro 2. vel futurum 2. idem sonare quod praesens contractum. *J.F.R.*

σὴν γυναῖκα προθέει· τὰ δὲ ἔλεγον ἐγὼ, πάντα ἦν ψεύδεα. πείθεϊ μὴ τυτέοισι, ἢ τῷ μὲ παιδὶ λείπει καὶ γυναῖκα ἢ βασιληίην· αὐτὸς δὲ ἐς τὴ Βαβυλωνίην χώρην ἀπίκελο, ἢ πόλιν ὄπι τῷ [a] Εὐφρήτῃ ἐπώνυμον ἑωυτῷ ἐποιήσαλο, ἔνθα οἱ ἢ ἡ τελευτὴ ἐγένελο. ὧδε μὲ ὁ ἰητρὸς ἔρωλα ἔγνω τε ἢ ἴήσαλο.

Ἦδε δὴ ὧν ἡ Στρατονίκη ἔτι τῷ προτέρῳ ἀνδρὶ συνοικέουσα, ὄναρ τοιονδε ἐθηήσαλο, ὡς μιν ἡ Ἥρη ἐκέλευε ἐγείραί οἱ τὸ ἐν τῇ ἱρῇ πόλι νηόν· εἰ δὲ ἀπειθέοι, πολλὰ οἱ καὶ κακὰ ἀπείλεε. ἡ δὲ τὰ μὲ πρῶτα, ὑδεμίην [b] ὥρην ἐποιέετο· μὴ δὲ, ὡς μιν μεγάλη νῦσος ἔλαβε, τῷ τε ἀνδρὶ τὸ ὄψιν ἀπηγήσατο, ἢ τὴ Ἥρην ἱλάσκελο, ἢ σῆσειν τὸ νηὸν ὑπεδέξατο. ἢ αὐτίκα ὑγιέα γενομένην ὁ ἀνὴρ ἐς τὴ ἱρὴν πόλιν ἔπεμπε, σὺν δέ οἱ ἢ χρήμαλα, ἢ στρατιὴν πολλὴν, τοὺς μὲ οἰκοδομέειν, τοὺς δὲ ἢ τῦ ἀσφαλέος εἵνεκα. καλέσας δέ τινα τῶν ἑωυτῦ φίλων, νεηνίην κάρτα καλὸν, τῷ ὄνομα ἦν Κομβάβος, Ἐγώ τοι, ἔφη, ὦ Κομβάβε, ἐσθλὸν ἐόντα, φιλέω τε μάλισὰ φίλων ἐμῶν, ἢ πάμπαν ἐπαινέω σοφίης τε ἢ εὐνοίης τῆς ἐς ἡμέας, [c] τὴ δὴ [d] ἐπεδέξαο· νῦν δέ μοι χρειὼ μεγάλης πίσιος, τῷ σε θέλω γυ-

me rogas? Tuam nempe uxorem amat. Quae vero modo dicebam, conficta erant omnia. His ille obsecutus, & uxorem & regnum reliquit filio, ipse autem in Babyloniae regionem discedit, & urbem sibi cognominem ad Euphraten condit: ubi etiam mortuus est. Sic ille medicus & deprehendit amorem & sanavit.

19. Haec ergo Stratonice, cum in prioris adhuc viri matrimonio esset, somnium vidit ejusmodi, quasi imperaret sibi Juno, uti templum Hierapoli sibi excitaret, si non pareret, multa illi & mala interminans. Illa initio quidem nullam ejus rationem habuit. At postea, cum magnus illam morbus invaderet, & viro enarravit visum, & Junonem placavit, & statuere aedem recepit. Cumque statim convaluisset, misit illam vir suus Hierapolin, & cum illa magnam vim pecuniae, & magnum exercitum, partim qui aedificarent, partim securitatis caussa. Advocatum vero quendam amicorum suorum juvenem pulcherrimum, Combabo nomen erat, *Ego*, inquit, *Combabe, te tanquam bonum virum, amicorum meorum maxime amo, & vehementer te laudo sapientiae pariter & benevolentiae in nos caussa, quam ostendisti. Jam vero magna mihi fide opus est: ideoque volo te, uxorem commi-*

a Εὐφρήτῃ] Sic *Ald. J. B1. H. Fr. S. Amst.* Εὐφράτῃ P. & *Fl.* b Ὥρην] Sic B1. & 2. Cett. ὥρην cum M. c Τὴν] Ἣν *Fl.* & M. frustra. Vid. ad c. 18. d Ἐπεδέξαο] Sic longe plurimae. Ἐπιδέξαο *Fl.* Ἀπεδέξαο M.

29. Γυναῖκα — βασιληίην] Diserte asserit etiam *Plut.* Demetr. 1661. & M. 607, 2. *M. du S.*

31. Καὶ πόλιν] Seleuciam, quam Bagdad hodiernam esse existimant magni nominis Geographi. Verum Bagdad cum ad Tigridis ripam sinistram seu Orientalem, sita sit, Seleucia non est, sed in adversa ripa nova urbs; qua de re vid. omnino Cl. *Humphr. Prideaux* P. I. L. VIII. versus finem libri. *M. du S.*

Ibid. Εὐφρήτῃ] Seleuciae situm a Luciano fuisse ignoratum, quis credat? Atqui audis hic asserentem in Euphratis ripa sitam eam urbem; quam *Strabo* XI. 522. D. XVI. p. 738. D. & 743. C. diserte in *Tigridis ripa*, cum caeteris geographis Historicisque, ponit. Quid ergo? mutabimusne, absque Mss. Codd. auctoritate? non placet. Nec nobis in veterum libris tantum licere existimo. Ita enim fiet, ut si quid humani passi sint, sic sciri numquam possit. Interim tamen caveri etiam decet, ne librorum auctoritate decepti falsa pro veris a legentibus accipiantur. Cum hic itaque in libris nostris nihil subsidii sit. Textui quidem Lucianeo *Euphratem* relinquam; sed monebo *errorem* esse aut Luciani ipsius aut ejus Exscriptorum. *Tigridem* enim non *Euphratem* aut scripsit aut scribere debuit. Adi eundem *Prideaux*. l. c. qui *Plinium* etiam adducit ejusdem rei testem VI. 26. *M. du S.*

Εὐφρήτῃ] Cum in *Junt.* esset Εὐφρήτῃ, *Solan.* adjunxerat nihil variare Edd. Frustra; nam eas excutiens aliter rem habere vidi. Εὐφράτῃ tamen verum esse, vide sic sexies exaratum in *Herodoti* L. I. pag. 82. 84. 85. *J. F. R.*

32. Ἔνθα — τελευτὴ ἐγ.] Errat iterum hic, quisquis est, Auctor hujus libelli; non enim Seleuciae diem

mitatum meam, opus mihi perficere, & sacra facere, & exercitui cum imperio praeesse. Caeterum tibi reduci magnus a nobis honor habebitur. Ad haec Combabus ſtatim ſupplicare, & multum rogare ne ſe mitteret, neque commendaret ſibi res multum ſe majores, pecunias, uxorem, opus ſacrum. Partim vero metuebat, ne quando illi poſtea zelotypia de Stratonice oreretur, quam ſolus abducturus erat.

20. Cum vero perſuaderi ſibi rex non pateretur, ad novam ille ſupplicationem converſus, ſeptem ſibi dierum tempus dari petit: poſt ea ſe mitteret, ubi perfeciſſet, quod maxime facto opus eſſet. Hoc facile cum impetraſſet, domum ſuam abit, & humi procumbens, ita ſuam ſortem deplorat: *Miſerum me, quorſum iſta mihi fides? quid mihi iter, cujus jam finem proſpicio? Juvenis ego, pulchrum comitabor mulierem. Hoc vero magnae mihi erit calamitati, niſi omnem ego mali cauſſam atque obtentum removero. Itaque magnum mihi perficiendum opus eſt, quod omnem mihi metum ſanet.* Haec ubi dixit, ipſe ſe mutilat, & reſecta pudenda in vaſculo parvo recondit cum myrrha & melle, & aromatis aliis, ac deinde ſuo quem geſtabat anulo obſignat. Tum

ναικὶ ἐμῇ ἐσπόμδυον, ἔργον τέ μοι ὁπιτελέσαι, ϗ ἱρὰ τελέσαι, ϗ στρατιῆς ὁπικρατέειν· σοὶ δὲ ἀπικομδύῳ ἐξ ἡμέων τιμὴ μεγάλη ἔσεται. πρὸς δὲ τάδε ὁ Κομδάδος αὐτίκα λίσσετο, πολλὰ λιπαρέων μή μιν ἐκπέμπειν, μηδὲ πιστεύειν οἱ τὰ πολλὸν ἑωυτῦ μέζονα χρήματα, ϗ γυναῖκα, ϗ ἔργον ἱρόν. τὰ δὲ ὀρρώδεε, μή κοτέ οἱ ζηλοτυπίη χρόνῳ ὑστέρῳ ἐς τ Στρατονίκην γένοιτο, τ μιν ἀπάξειν ἔμελλε.

Ὡς δὲ ἑδδομάᾳ ἐπείθετο, ὁ δὲ ἱκεσίης δευτέρης ἅπτεται, δῦναί οἱ χρόνον ἑπτὰ ἡμερέων· μὴ δὲ ὑποτεῖλαί μιν, τελέσαντά τι τ μάλιστα ἐδέετο. τυχὼν δὲ ῥηιδίως, ἐς τ ἑωυτῦ οἶκον ἀπικνέεται, ϗ πεσὼν χαμάζε, τοιάδε ὠδύρετο· Ὤ δείλαιε, τί μοι ταύτης τ πίστις; τί δέ μοι ὁδῦ, ἐς τέλος ἤδη δέρκομαι; νέος μὲ ἐγὼ, ϗ γυναικὶ καλῇ ἕψομαι. τὸ δέ μοι μεγάλη συμφορὴ ἔσεται, εἰ μὴ ἔγωγε πᾶσαν αἰτίην κακῆ ὑποθήσομαι. τῷ με χρὴν μέγα ἔργον ὑποτελέσαι, τό μοι πάντα φόδον ἐξέλαι. τάδε εἰπὼν ἀτελέα ἑωυτὸν ἐποίεε, ϗ ταμὼν τὰ αἰδοῖα, ἐς ἀγγήιον μικρὸν κατέθετο, σμύρνῃ τε ἅμα, ϗ μέλιτι, ϗ ἄλλοισι θυώμασι, ϗ ἔπειτα, σφρηγίδι τ ἑωυτοῦ ἐφορέῃ σημηνάμενος, τὸ ι τρῶμα ἴητο. μὴ

e Δε] Non adgnoſcit W. *f* Λίσσετο] Ἐλίσσετο W. recte. *g* Ἐπείθετο] Ἔπειθετο *Fl.* *h* Ὠδύρετο] Ὀδύρετο *Fl.* *i* Τρωῦμα] Sic pleraeque. Τραῦμα *Fl.* Τρῶμα M.

diem obiit Seleucus, ſed in Europa Macedoniam invaſurus a Ptolemaeo Cerauno pugione percuſſus. Vid. *Prideaux* P. II. L. I. anno ante C. 280. & ſcriptoribus ab eo laudatis adde *Strab.* XIII. p. 623. D. ſed hic regionem non nominat in qua percuſſus eſt. *M. du S.*

36. Ἐδήσατο] Et ſic ſupra, c. 14. vſ. 9. *J. F. R.*

40. Ὥρμω] Sic ſpiritu tenui *B.* in reliquis cum aſpero ſcribitur, vid. & Ἀστρ. c. 27. *M. du S.*

Ibid. Οὐδαμίλλου ἄφην ἐποιήσατο] Sic *Herodot.* I. p. 2. D. Et laevigato in Ed. *Steph.* ſpiritu, μηδεμίην ὀρρην ἔχων ἀρχαιοδοξιῶν. *Nullam raptarum curam habere.* Adde Noſtrum ſupra *de Aſtrol.* c. 27. *J. F. R.*

52. Ἐπεδείξατο] Ἐπιδείξεσθαι pro ἐπιδείξασθαι Ionicum eſſe, v. ad c. 1. *J. F. R.*

58. Λίσσετο] Ἐλίσσετο, ut ſupra. *F. G.*

Λίσσεσθε] Etſi in talibus amant etiam Iones augmentum, nihil tamen mutavi, quia & ſic c. 22. med. λίσσετό τι ϵ γούνων &c. Poſſis tamen conjicere augmentum a ſcribente omiſſum, quia ab dictante ob vocalem praecedentem abſorptum erat; nam quum c. 18. pr. plane legas αὐτίκα ἐλίσσε, credibile eſt & hic ita dediſſe Auctorem. Sed quum & mox χρὴν pro ἐχρῆν, recte & uſitate, nihil ſatis certi ſtatuas. *J. F. R.*

70. Ταύτης τ᾽] Subaudiendum videtur ὕδι. *F. G.*

74. Χρὴν] Pro ἐχρῆν recte. *Herod.* VII. 440. C. Ne plura; nam urguent operae; itaque properandum eſt. *J. F. R.*

80. Τρῶμα] Ego τρῶμα verum credo. Sic τρώματα *Herodot.* I. p. 8. A. Ed. *Steph.* Et *Hippocr.* de morb. I. p. m. 3. & 4. ter, ac ſaepe deinde. τρώματι *Aret. Capp.* p. 113. m. τρώματι p. 85. A. & ubique. Sed quum & alibi αω eidem ſit ωω, ut θωῦμα τὰ p. 1. & ſexcenta ſimilia, vulgatum non tetigi. *J. F. R.*

μὴ δὲ ὡς μὴν ὁδοιπορέειν ἐδόκεε, ἀπικόμενος ἐς τὴν [a] Βασιλῆα, πολλῶν παρεόντων, δίδοῖ τε ἅμα τὸ ἀγγήιον, καὶ λέγει ὧδε· Ὦ δέσποτα, τόδε μοι μέγα χειμήλιον ἐν τοῖσι [b] οἰκίοισι ἀπεκέατο, τὸ ἐγὼ κάρτα ἐπόδεον. νῦν δὲ, ἐπεὶ μεγάλην ὁδὸν ἔρχομαι, παρὰ σοὶ τόδε θήσομαι· σὺ δέ μοι ἀσφαλέως ἔχειν. τόδε γάρ μοι χρυσοῦ βέλτερον, τόδε μοι ψυχῆς ἐμῆς ἀντάξιον. εὖτ' ἂν δὲ ἀπίκωμαι, σῶον [c] αὖτις ἀποίσομαι. ὁ δὲ δεξάμενος [d] ἑτέρῃ σφρηγίδι ἐσημαίνετο, καὶ τοῖσι ταμίῃσι φρουρέειν ἐνετείλατο.

Κομβάβος μὲν [e] ὦν τὸ λοιπὸν τῦδε ἀσφαλέα ὁδὸν ἤνυε· ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν, σπεύδῃ τὸν νηὸν οἰκοδόμεον, καὶ σφισὶ τρία ἔτεα ἐν τῷ ἔργῳ ἐξεγένετο. ἐν τοῖσι ἀπέβαινε τά περ ὁ Κομβάβος [f] ὀρρώδεε. ἡ Στρατονίκη γὰρ χρόνον ὅτι πολλὸν συνόντα μιν ποθέειν [g] ἄρχετο· μὴ δὲ οἱ καὶ κάρτα ἐπεμήνατο. καὶ λέγουσι οἱ ἐν τῇ ἱρῇ πόλῃ τὴν Ἥρην τετέων αἰτίην ἐθέλουσαν γενέσθαι, Κομβάβου ἐθέλοντα μὴ ἐάντα λαθέειν μηδαμᾷ Στρατονίκην δὲ τίσασθαι, ὅτι οἱ ῥηιδίως τὸν [h] νηὸν ὑπέκειτο.

Ἡ δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἐσωφρόνεε, καὶ τὸν νεῶ-

curat vulnus, & cum iter facere posse sibi videretur, accedens ad regem multis praesentibus, cum vasculum porrigit, tum ita loquitur: *Hoc mihi, Domine, pretiosissimum pignus domi fuerat repositum, valde mihi carum. Jam vero cum magnam viam ingredior, apud te illud deponam. Tu vero tutum mihi praesta: est enim auro mihi carius; & non minus quam vita pretiosum. Cum rediero, salvum rursus recipiam.* Ille acceptum, alioque obsignatum anulo, quaestoribus suis asservandum tradit.

21. Combabus igitur ab eo inde tempore securum iter peregit. Delati Hierapolin diligenter aedem aedificant, tresque ipsis anni in hoc negotio effluxere. Interea acciderunt, quae Combabus metuerat. Stratonice enim illum, qui longo tempore secum versaretur, amare coepit: qui amor postea in furorem, & magnum quidem exiit. Dicunt Hierapolitani, Junonem harum rerum causſam volentem fuisse: non fugisse illam, virum bonum esse Combabum; Stratonicen autem ulcisci voluisse, quod non facile templum aedificandum suscepisset.

22. Ac primo quidem modesta est, morbum

a Βασιλῆα] Βασιλέα W. & Fl. male. b Οἰκίοισι] Οἰκείοισι W. At Fl. cum vulgata facit. c Αὖτις] Bene M. & Fl. Αὖθις cett. male. d Ἑτέρῃ] Ἑταίρῃ male W. e Ὧν] Νῦν W. male. f Ὀρρώδει] Ὀρρώδεον Fl. g Ἄρχετο] Nihil mut. Edd. nec M. notante Solan. h Νηὸν] Νεὼν W.

82. Βασιλῆα] Hoc verum esse, vid. ap. *Herodot.* I. p. 1. C. p. 2. A. & B. & sexcenties deinde. *J.F.R.*

85. Ἀπικέατο] Etsi ἀπικέετο supra frequens, & recte, in hoc tamen verbo terminatio ατο proba. Sic Ἀθηναῖοι ἐπικέατο *Herodot.* IX. 592. f. Sed nec in altero verbo improba; nam & ἀπικέατο αὐτοὶ IX. 590. f. & VI. 386. C. Περικαθέατο. VI. 388. C. Περικαθέατο 389. C. *J.F.R.*

88. Ἔχειν] Infinit. ille pro imperativo, ut Atticis non inusitatus, (vide modo supra plus decies *Chronos.* a c. 13. ad 20.) ita Ionibus perfamiliaris. Vide etiam plus decies ita scribentem *Hippocr.* I. Aphor. 19. 20. 21. 22. 23. 24. *J.F.R.*

90. Αὖτις] Recepi ex *Herodoti* more, quamquam & αὖθις editum in *Hippocr.* I. de morb. 9. pr. & infra c. 26. & 27. *J.F.R.*

93. Ὧν] Pro ὦν millies apud quosvis Iones & Nostrum supra *de Astrolog.* aliquoties. Adde mox c. 22. ἐπιτοῦσι ὦν, & supra non semel. Nec obstat, quod in *Hippocr.* saepe ὦν legamus, ut I. de *Morb.* p. 9. vs. 8. Item I. aph. 3. bis. Ibid. aph. 5. ac 10. Non dicerem, nisi varietas moneret, vulgatum hic probare. *J.F.R.*

99. Ἄρχετο] Vid. supra c. 17. f. ἄρξατο, & mox οἰκοδόμιον c. 22. αὐλίζετο, λίσσετο, ἄπτετο &c. itidem sine augmento. & c. 24. ἄρχετο rursum. *J.F.R.*

5. Νηὸν] Non auscultо Codici W. νεὼν scribenti. Νηὸς *Herod.* 2. 170. D. & paullo post ib. quater. Et ita bene Noster infra c. 26. &c. *J.F.R.*

10. Ἧς] Jam contracte; at supra ἕω. c. 18. post med. quod quidem magis Ionicum. Sed & contracte tam crebro *Hippocr.* & *Herod.* ut nihil mutem. Ὅτευ ἕη ap. illum I. *de morb.* p. 11. pr. ἧ. I. *aph.* 3. plura hujus farinae addere taedet. Nisi quod itidem variatur in Ἧς III. *aph.* 9. cum ἧαρ ibid. 11. & 12. Sed ἧς eodem *aph.* & ἧρ aph. 20. ejusd. Sect. *J.F.R.*

20. Ἓν δίπτυε] Proba phrasis *Leop.* 127. *M. du S.*

21. Λίσ-

bum occultat. Cum autem quietem non amplius illi malum indulgeret, manifeste afflictabat se, toto die plorabat, Combabum revocabat, omnia illi Combabus. Tandem impotens illius mali, decentem supplicandi *Combaba* occasionem quaerit. Atque alii quidem fateri amorem cavet, ipsa autem rem aggredi pudore prohibetur. Excogitat ergo illud, ut vino inebriata cum illo agat. Quippe una cum vino audacia etiam ingreditur, nec admodum turpis repulsa, sed quidquid egeris, in ignorantiam confertur. Ut vero visum erat, sic agit: ac post coenam veniens in cubiculum, ubi commorabatur Combabus, supplicat illi, genua contingit, fatetur amorem. Ille averso animo sermonem illum accipit, rem recusat, ebrietatem illi objicit. Cum autem illa minaretur, magnum se sibi malum illaturam, pertimescit, totam illi rationem suam indicat, quidquid sibi accidisset enarrat, rem ipsam aperte demonstrat. Ubi conspexit, quae nunquam speraverat, Stratonice, furor ille quidem constitit: amoris autem neutiquam

σον ἔκρυπτε· ὡς δὲ οἱ τὸ κακὸν μέζον ἠσυχίης ἐγένετο, ἐς ἐμφανὲς ἐτρύχετο, κλαίεσκέ τε δι' ἡμέρης, καὶ Κομβάβον ἀνεκαλέετο, καὶ οἱ πάντα Κομβάβος ἦν. τέλος δὲ, ἀμηχανέουσα τῇ συμφορῇ, εὐπρεπέα ἱκεσίην [i] ἐδίζετο. ἄλλῳ μὲν ὧν τ' ἔρωτα ὁμολογέειν ἐφυλάσσετο, αὐτὴ δὲ ἐπιχειρέειν [k] ἠδέετο. ἐπινοέει ὧν τοιάδε· οἴνῳ ἑωυτὴν μεθύσασα, ἐς λόγους οἱ ἐλθεῖν. ἅμα δὲ οἴνῳ ἐσιόντι παῤῥησίη τε ἐσέρχεται, καὶ ἡ ἀποτυχίη οὐ χάρτα πίεχρὴ, ἀλλὰ τῆς πρηγομένων ἕκαστα ἐς ἀγνοίην ἀναχωρέει. ὡς δὲ οἱ ἐδόκεε, καὶ ἐποίεε ταῦτα. καὶ ἐπεὶ ἐκ δείπνου ἐγένοντο, [l] ἀπικνεομένη ἐς τὰ οἰκήια, ἐν τοῖσι Κομβάβου αὐλίζετο, λίσσετό τε, καὶ [m] γόνων ἅπτετο, καὶ τ' ἔρωτα [n] ὡμολόγεε. ὁ δὲ τόν τε λόγον ἀπηνέως ἀπεδέκετο, καὶ τὸ ἔργον ἀναίνετο, καί οἱ τ' μέθην ἐνεκάλεε. ἀπειλήσης δὲ μέγα τι κακὸν ἑωυτῇ ἐργάσασθαι, δείσας, πάντα οἱ λόγον [p] ἐξέφηνε, καὶ πᾶσαν τ' [q] ἑωυτῆς πάθην ἀπηγήσατο, καὶ τὸ ἔργον ἐς ἐμφανὲς [r] ἤνεικε. ἰδοῦσα δὲ ἡ Στρατονίκη τὰ [s] ὅπολε ἔλπετο, μανίης μὲν [s] ἅτω ἐκείνης ἔσχετο, ἔρωτος

i. Ἐδίζετο] Ἐδιζῆτο W. k. Ἠδέετο] Ἐδέετο male *Fl.* l. Ἀπικνεομένη] Ἀπικομένη W. Nihil a vulgato abit *Fl.* m Γούνων] Γούνου male *J.* n Ὡμολόγεε] Ὡμολόγεεν *Fl.* Vulgato favet M. o Ἐνεκάλει] Ἀνεκάλεεν *Fl.* Ἐπεκάλει W. p Ἐξέφηνε] Ἐνέφηνε *Fl.* Ἔφηνεν W. q Ἤνεικε] Sic W. Ἤνεικε Edd. r Ὅπολε] Οὔτε *Fl.* Lege ὅκοτε, etsi ὅκοτε M. cum Editionum vulgo. s. Οὕτω] Omisit W. & *Fl.* rectius.

21. *Λίσσετο*] Et sic supra c. 19. cumque & ἅπτετο adjungatur, non ἥπτετο, nihil muto. *J.F.R.*

28. *Ἤνεικε*] Ita scribo, v. ad c. 16. *J.F.R.*

29. *Τὸ ὅκοτε ἔλπετο, μανίης μὲ ἅτω ἔχετο, ἔρωτος δὲ ἐδαμῶ ἐλήθετο*] Haud dubie legendum ἀπέχετο. Interpres quoque *desistit* reddidit. Nimirum Stratonice, quum frustra Combabum in amorem sui pellicere omnibus viribus contendisset, Combabus tandem ostendit se μεγάλοις μυκτῆρσι non esse aptum; quippe qui id sibi exsecuisset, quo virum potuisset agere. *Illa itaque visis, quae numquam speraverat, sic quidem a furore illo destitit, numquam tamen amoris oblita est.* Pro eo c. 39. dicitur μανίης μὲ ἐκείνης ἀπεπαύσατο. Forte & ὅκοτε, non ὅπολε, scripsit ἰσχνῶς, ut supra c. 14. med. ὅκοτε ἰχθύων ψαύσει. *J.J.*

Ibid. Οὕκοτε] Certe ὅκοτε leg. etsi ὁκότε quoque in *Herod.* VI. 387. C. pro ὁκόσε, quod mihi pariter suspectum, quia sexcenties aliter habet. *J.F.R.*

30. *Μανίης — ἔχετο*] Ad verbum, *tenuit se, constitit furoris*, vel, *quantum ad furorem. Homerica* dicendi ratio, id est optima. Il. P, 696. & aliquoties alias, θαλερὴ δέ οἱ ἔχετο φωνὴ, *vox faucibus haesit.* Od. P, 238. φρεσὶ δ' ἔχετο ut Germani, Er hielt an sich. Hymn. XXVII, 12. ἔχετο δ' ἅλμη *constitit mare.* Il. X, 416. it. Od. B, 70. Σχέθε φίλοι, ut nostri, Halt! *continete vos.* Et cum genitivo Od. Δ, 422. χάσσατο βίης, & Il. N, 747. μάχης χάσσατο ἴσης. Servemus itaque erudito scriptori suam elegantiam, a qua nec *Herodotus*, neque *Plutarchus* alieni sunt. Alioqui facile esset legere, unica literula paullum immutata, μανίης μὲ ἅτω ἐκείνης ἔχετο, *non amplius tenebatur illa insania.* Sed melius est nihil tetigisse. *J.M.G.*

Ibid. Ἔχετο] Vid. *Fens.* in omnibus impressis & M. ἔχετο. sed idem Mss. Cod. & Ed. *Fl.* ἅτω non agnoscunt. *M du S.*

Ἔχετο] *Solan.* diserte ἔχετο scripserat. At si hoc sensus patitur, possis & ἔχετο legere. Verum non *servandi, perseverandi*, sed *desinendi, cohibendi* sensus

τῷ δὲ ὑδαμᾷ ἐλήθετο, ἀλλὰ πάντα οἱ συνεῦσα, ταύτῃ παραμυθίην ἐποιέετο ἔρωτος ἀπρήκτοιο. ἔστι ὁ ἔρως οὗτος ἐν τῇ ἱρῇ πόλει, καὶ ἔτι νῦν γίγνεται. γυναῖκες Γάλλων ὀπιθυμέουσι, καὶ γυναιξὶ Γάλλοι ὀπιμαίνονται, ζηλοτυπέει δὲ οὐδείς, ἀλλά σφισι τὸ χρῆμα κάρτα ἱρὸν νομίζεται.

Τὰ δ' οὖν ἐν τῇ ἱρῇ πόλει, ἀμφὶ τῷ Στρατονίκην, ὑδαμᾷ τὸ βασιλῆα λέληθε, ἀλλὰ πολλοὶ ἀπικνεόμενοι καὶηγόρεον, καὶ τὰ γιγνόμενα ἀπηγέοντο. ὀπὶ τοῖσι θείαλγέων, ἐξ ἀτελέος τοῦ ἔργου Κομβάβον μελεχάλεε. ἄλλοι δὲ λέγουσι λόγον οὐ τι ἀληθέα, τὴν Στρατονίκην, ἐπειδὴ ἀπέτυχε τῆς ἐδέετο, αὐτῷ γράψασαν ἐς τὸν ἄνδρα, τοῦ Κομβάβου καὶηγορέειν, πείρην οἱ ὀπικαλέουσαν. καὶ τὸ Ἕλληνες Σθενεβοίης περὶ λέγουσι, καὶ Φαίδρης τὸ Κνωσσίης, ταυτὶ καὶ Ἀσσύριοι ἐς Στρατονίκην μυθολογέουσι. ἐγὼ μὲν [a] οὖν οὐδὲ Σθενεβοίην πείθομαι, οὐδὲ Φαίδρην τοιάδε ὀπιτελέσαι, εἰ τὸν Ἱππόλυτον ἀτρεκέως ἐπόθεε Φαίδρη. ἀλλὰ τὰ μὲν ἐχέτω ὅκως καὶ ἐγένετο.

Ὡς δὲ ἡ ἀγγελίη ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν ἀπίκετο, ἔγνω τε ὁ Κομβάβος τὴν αἰτίην, θαρσέων τε [b] ἧιε, ὅτι οἱ ἡ ἀπολογίη οἴκοι ἐλίπετο. καί [c] μιν ἐλθόντα ὁ βασιλεὺς αὐτίκα μὲν ἔδησέ τε καὶ ἐν φρουρῇ [d] ἔχε. μετὰ δὲ παρεόντων οἱ τῶν φίλων, [e] τοὶ καὶ τότε παρεγένοντο, παραπομπῷ τῷ Κομβάβῳ παρεγένοντο,

obliviscitur, sed semper cum illo versata hoc habet irriti amoris solatium. Viget ejusmodi amor Hierapoli, & nunc adhuc ita fit. Amant feminae Gallos, furunt Galli in feminas, zelotypus nemo est, sed res ea valde sancta apud illos putatur.

23. Quae igitur Hierapoli agebantur de Stratonice, ea neutiquam fugiebant regem, multis, qui inde venirent, deferentibus, & quid fieret narrantibus. His commotus rex, imperfecto adhuc opere, Combabum arcessit. Alii hic narrant rem minime veram; Stratonicen, cum repulsae essent illius preces, ipsam scripsisse marito, accusasse Combabum, tentatae ab illo pudicitiae suae reum fecisse. Et quod de Sthenoboea sua Graeci dicunt, & Phaedra Gnossia, idem de Stratonice fabulantur Assyrii. Equidem neque Sthenoboeam credo, neque Phaedram fecisse talia, si vere amavit Phaedra Hippolytum. Verum ea ita se, uti facta sunt, habeant.

24. Ubi vero Hierapolin nuncius venit, caussamque cognovit Combabus, cum fiducia abiit, quod domi relicta sibi esset defensio. Venientem rex statim in vincula conjectum tradit custodibus. Deinde praesentibus amicis, qui etiam tum, cum dimitteretur Combabus, aderant, productum in

a Ὧν] Νῦν W. male. b Ἧιε] Bene *Fr. P. &c. Fl.* ἦεν. M. εἶν, quod verum credo. c Μιν] *Μὲν* male *J.* d Ἔχε] Εἶχεν W. Εἶχε *Fl.* e Τοὶ] Οἱ male *Fl.* & W.

35. Γάλλοι] Οἱ πάντα ἀπέκοπται τὰ αἰδοῖα, ὃς τῶν καρτζιμοὺς καλοῦσιν. M.

requiritur, unde *Jens.* recte quidem ἀπίχετο diceret, quod scil. magis perspicuum esset. At cum verba cohibendi, desinendi, genitivum ament, ut notissimum ex *Aur. carm. Pyth.* vs. 9. κρατεῖν — γαστρὸς — ὕπνου, — θυμοῦ, ita & κάθδαι hac potestate invenitur crebro ap. *Homer.* cujus exempla a Cl. *Gesnero* occupata non repeto. Hoc tantum addo, *tenere fugam*, *cursum* utrovis more Latinis dici, modo pro *sistere*, modo pro *pergere*, *obtinere*, ut monstro in libro de Ambigg. p. 604.—5. Et sic ὡς εἶχεν ὀργῆς, *qua ira percitus erat*, etiam contrarium fere τῇ ἔχετο μανίης significat. Vid. *Steph.* Thes. T. I. p. 1317. Addo εἴχετο τοῦ ἔργου, *opus strenue adgrediebatur*, vel proprie: *gnaviter urgueba coepta*, apud *Diod. Sic.* XI. c. 43. atque non semel deinde. Quae opposita verbi ἔχειν vel κάθδαι notio in dubium impulit viros eruditos, ut non crederent vulgatum hic stare posse, quod tamen omnino sanum esse, *Gesn.* satis docet. *J. F. R.*

45. Ἐς τὸν ἄνδρα] Conf. supra c. 20. ἀπικόμενοι ἐς τὸ βασιλῆα. Ne plura in re nota. *J. F. R.*

47. Σθε-

in medium accuſare occipit, & adulterium illi atque malam libidinem objicit: graviterque commotus fidem & amicitiam memorat, triplici ſe ſcelere obſtringere Combabum affirmans, qui & adulter eſſet, & in fidem ſibi habitam contumelioſus, & in Deam impius, cujus in opere commiſiſſet talia. Multi adſtantes *eum* convincunt, quod aperte amplexantes vidiſſent. Tandem placet omnibus mori ſtatim Combabum, qui morte digna perpetraſſet.

25. At ille huc usque ſteterat nihil dicens. Cum vero ad ſupplicium jam ducendus eſſet, loquitur, pignus ſuum repoſcit, interfici ſe dicens non contumeliae *regi illatae* aut matrimonii *illius violati* cauſſa, ſed quod illorum cupiditate *rex* teneretur, quae diſcedens ipſi commendaſſet. Ad haec vocato quaeſtore rex adferri jubet, quae cuſtodienda illi tradiderat. Cum attuliſſet, detracto Combabus ſigno quae inerant demonſtrat, ſeque ipſum adeo, quomodo affectus eſſet, dixitque, *Haec ipſa, Rex, ego metuens, cum hoc mihi iter mandares, & ivi invitus, & cum magna abs te mihi neceſſitas impoſita eſſet, hoc feci, commodum illud quidem domino, mihi vero minime ſecundum. Talis tamen cum ſim, facinoris, quod non niſi vir committere poteſt, reus ſum.* At ille obſtupefactus ad haec, complexus illum cum lacrimis dixit, *Quod tibi tantum, Combabe, malum intuliſti? Quod in*

γαγὼν ἐς μέσον, καληγορέειν ἄρχεο, ϗ οἱ μοιχίην τε, ϗ ἀκολασίην προφέρε· χάρτα δὲ δεινοπαθέων, πίστιν τε ϗ Φιλίην ἀνεκαλέετο, λέγων τριστὰ Κομβάβον ἀδικέειν, μοιχόν τε ἐόντα, ϗ ἐς πίστιν ὑβρίσαντα, ϗ ἐς Θεὸν ἀσεβέοντα, ϗ ἐν τῷ ἔργῳ τοιάδε ἔπρηξε. πολλοὶ δὲ παρεστεῶτες ἤλεγχον, ὅτι ἀναφανδὸν σφέας ἀλλήλοισι συνεόντας εἶδον. πᾶσι δὲ τέλος ἐδόκεε αὐτίκα θνήσκειν Κομβάβον, θανάτου ἄξια [f] ἐργασμένον.

Ὁ δὲ τέως μὲ ἐσήκεε, λέγων οὐδέν. ἐπεὶ δὲ ἤδη ἐς τ' φόνον ἤγετο, φθέγξατό τε, ϗ τὸ σημήιον [g] ἤτεε, λέγων, ὡς ἀναιρέει μιν οὐχ ὑβρι- ϗ οὐδὲ γάμων [h] εἵνεκα, ἀλλὰ ἐκείνων ὀπιθυμέων, τά οἱ ἀπιὼν παρεθήκατο. πρὸς τάδε ὁ βασιλεὺς καλέσας τ' ταμίην, ἐκέλευε [i] ἐνεῖκαι τὰ οἱ φρυρέειν ἔδωκε. ὡς δὲ [k] ἤνεικε, λύσας τ' σφρηγῖδα ἔ Κομβάβ- , τά τε ἐνεόντα [l] ἐπέδειξε, ϗ ἑωυτὸν ὁποῖα ἐπεπόνθεε· ἔλεξέ τε, Ὦ βασιλεῦ, τάδε τοι ἐγὼ ὀρρωδέων, εὖτέ με ταύτῃσι ὁδὸν ἔπεμπες, ἀέκων [m] ἦιον. χρὴ ἐπεί με ἀναγκαίη μεγάλη ἐκ σέο κατέλαβε, τοιάδε ἐπετέλεσα, ἐοῦλὰ μὲ ἐς δεσπότεα, ἐμοὶ δὲ οὐκ εὐτυχέα· τοίος δὲ μὴ τοι ἐὼν, ἀνδρὸς ἐπ' ἀδικίην ἐγκαλέομαι. ὁ δὲ πρὸς τάδε θαμβώσας, ἀείβαλέ τέ μιν, ϗ δακρύων ἅμα ἔλεγε, Ὦ Κομβάβε, τί μέγα κακὸν [n] εἰργάσαο; τί δὲ

f Ἐργασμένον] Sic & M. cum *F. Fl. Fr. P.* &c. At paullo infra cum augmento. *g* Ἤιτεε] Αὐτὸς W. *h* Εἵνεκα] Ἕνεκα W. *i* Ἐνεῖκαι] Ita *Fl. Fr. B1. H. P.* Ἐνῆκαι *F.* Ἐνεῖκε M. a manu rec. *k* Ἤνεικε] Ἤνεικαν W. ſolus. *l* Ἐπέδειξε] Nil varietatis invenio. *m* Ἦιον] *Fl.* ἦον. M. ἦιον. *n* Εἰργάσαο] Sic jam *Fl. Fr. F. P.* &c. cum M.

47. Σφρεδαίης] Quae Anteia etiam dicitur; vid. Il. Z. 155. & ſeqq. *M. du S.*

56. Ἦιον] Sic M. In plerisque Impreſſ. ἤιε. Sola *Fl.* ἦιον. *M. du S.*

58. Ἔχει] Conf. ſupra ad c. 12. *F. F. R.*

75. Εἵνεκα] Non audiendus W. εἵνεκεν & ἵνεκεν vere Ionica ſunt, vid. *Herodot.* & *Hippocr.* ubivis. VI. 390. E. IX. 585. B. & 589. A. ἵνεκεν ſeq. vocali 2. 101. bis. Nec in eorum Edd. obſervatur diſcrimen, quin & ἕνεκα ſequente vocali, & ἵνεκεν ſequente conſona edatur contra euphoniam, ut in aph. *Hipp.* I. 3. τετέων ἕν ἵνεκεν τὴν ἰσχίην. Sed quum etiam ament hiatus Ionas, talia non curemus, alioqui ἵνεκεν hic reſcriberemus. *F. F. R.*

80. Ἐπέδειξε] Lege Ion. ἐπέδιξε. V. c. 19. med. Sed & ap. *Herod.* IV. p. 250. B. editum προσδέξαντα non προσδέξαντα. *F. F. R.*

85. Δισπότεια] Pro δισπότην. F. G. Conf. ſupra c. 12. Σκύθεα pro Σκύθην, ibique notata. *F. F. R.*

2. Ἔσαγ-

δὲ σεαυτὸν [a] οὕτω ἀεικέλιον ἔργον μοῦνος ἀνδρῶν ἔπρηξας; τὰ μὲν πάμπαν ἐπαινέω, ὦ ἀέτλιε, ὅς τοιάδε ἔτλης, οἷα μήτε σὲ παθεῖν, μήτε ἐμὲ ἰδεῖν [b] ὄφελε· μὲν γάρ μοι ταύτης ἀπολογίης ἔδεε. ἀλλ' ἐπεὶ δαίμων τοιάδε ἤθελε, πρῶτα μέν σοι τίσις ἐξ ἡμέων ἔσεται, αὐτέων συκοφαντέων ὁ θάνατος, μοῦνος δὲ μεγάλη δωρεὴ ἀπίξεαι, χρυσός τε πολλὸς, καὶ ἄργυρος ἄπλετος, καὶ ἐσθῆτες Ἀσσύριαι; καὶ ἵπποι βασιλήιοι. ἀπίξεαι δὲ πρὸς ἡμέας ἄνευ εἰσαγγελέος, οὐδέ τις ἀπέρξει σε ἡμετέρης ὄψιος, οὐδ' ἢν γυναικὶ ἅμα εὐνάζωμαι. τάδε εἰπέ τε ἅμα, καὶ ἔπραξε. καὶ οἱ μὲν αὐτίκα ἐς φόνον ἤγοντο· τῷ δὲ τὰ δῶρα ἐδέδοτο, καὶ ἡ φιλίη μέζων ἐγεγόνεε. ἐδόκεε δὲ οὐδεὶς ἔτι Ἀσσυρίων Κομβάβῳ σοφίην καὶ εὐδαιμονίην εἴκελος.

te tam incredibile facinus ſolus virorum deſignaſti? Non omnino laudo iſta, miſer, qui ea ſuſtinueris, quae utinam neque tu paſſus eſſes, neque ego vidiſſem! Haec enim defenſione mihi opus non erat. Sed quandoquidem haec fortuna voluit, primo quidem hoc tibi a me ultionis cauſſa dabitur, mors delatorum: poſtea donum veniet magnum, aurumque multum, & argentum immenſum, & veſtimenta Aſſyria, & equi regii. Intrabis ad nos, nemine intro nuntiante; neque quisquam a noſtro te conſpectu arcebit, neque ſi cum uxore jaceam. Haec dixit ſimul & fecit. Illi ſtatim ducuntur ad ſupplicium; huic munera tribuuntur, & major fit amicitia. Neque videtur Aſſyriorum quisquam ſapientia par Combabo aut felicitate.

Μετὰ δὲ, αἰτησάμενος ἐκτελέσαι τὰ λείποντα τῷ νεῷ (ἀτελέα γάρ μιν [c] ἀπολέλοιπε) αὖθις ἐπέμπετο, καὶ τόν τε νηὸν ἐξετέλεσε, καὶ τὸ λοιπὸν αὐτοῦ ἔμεινε. ἔδωκε δέ οἱ ὁ βασιλεὺς ἀρετῆς τε καὶ εὐεργεσίης [d] εἵνεκα, ἐν τῷ ἱρῷ ἑστάναι χάλκεον· καὶ ἕστη ἐς τιμὴν ἐν τῷ ἱρῷ Κομβάβου χάλκεος, Ἑρμοκλέους τοῦ Ῥοδίου ποίημα, μορφὴν μὲν οἵη γυνὴ, ἐσθῆτα δὲ ἀνδρηίην ἔχει. λέγεται δὲ τῶν φίλων τοὺς μάλιστά οἱ εὐνοέοντας, ἐς συμμυθίην τοῦ πάθεος, κοινωνίην ἐλέσθαι τοῦ συμφορῆς. ἕτεμον γὰρ ἑωυτοὺς, καὶ δίαιταν τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ ἐζήτεον. ἄλλοι δὲ [e] ἱρολογέουσι ὅτι τῷ τρήματι, λέγοντες, ὡς ἡ Ἥρη φιλέουσα Κομβάβου, πολ-

26. Poſtea cum petiiſſet, *ut liceret ſibi* quae deerant templo perficere (imperfectum enim reliquerat) denuo dimittitur, perficit templum, & reliquo tempore ibi manet. Tribuit ipſi hoc etiam rex virtutis & bene factorum cauſſa, uti aeneus in templo ſtaret. Stabat, *inquam*, honoris cauſſa in templo Combabus aeneus, Hermoclis Rhodii opus, forma qualis mulier, veſtitum autem habet virilem. Dicitur porro amicorum benivolentiſſimos, conſolandi illius caſus gratia, in communionem jacturae illius veniſſe. Exſecuerunt nempe ſe ipſi, & eandem quam ille vivendi rationem elegerunt. Alii Deos admiſcent negotio, ac dicunt, adamatum a Junone Combabum: hanc

a Οὕτω &c.] Hoc ad ἀνδρῶν usque aliena manus implevit in W. ubi lacuna erat. b Ὄφελε] Ὤφελλε W. Ὤφελλεν Fl. c Ἀπολέλοιπε] Ἀπ——εν W. Ἀ——ν Fl. d Εἵνεκα] Ἕνεκα Edd. & M. male. e Ἱρολογέουσι] Recte M. Ἱρολογ—— Edd.

2. Ἐσαγγελίου] Ab ἰσαγγελεύς. F.G. Quis vero hoc neſcit? F.F.R.

12. Αὖθις] Scribe αὖτις. Quod vid. ap. *Maitt.* p. 133. ut κατότι ap. *Herodot.* VII. ſub init. & alibi. Ita αὖτις recte deinde c. 20. 30. & 57. hac Diſſert. Sed cum & alibi hoc Dial. αὖθις editum, ſine varietate Codd. ut ante vidimus, & c. 27. videbimus, non mutavi vulgatum. J.F.R.

35. Ἔργα γυναικῶν] *Plaut.* Aſin. *Opto annum hunc perpetuum mihi hujus operas.* Barth. M. du S.

42. Ἐνεδύσατο] M. uti emendarat. In omnibus enim ante impreſſis legebatur ἐνεδήσατο. M. du S.

57. Ἀποκίρνται] Sic M. & Impr. omnes (excepta J. quae ἀποκίρνται.) Niſi quod Fl. prave ἀποκέκρασ-

hanc multis illam caſtrandi ſe mentem injeciſſe, ne ſolus ademtam ſibi virilitatem graviter ferret.

27. Interim ille mos, poſtquam ſemel ſuſceptus eſt, etiam manet, multique ſingulis annis in templo exſecant ſe & effeminant, ſive Combabi conſolandi cauſſa, ſive gratum Junoni ut faciant. Exſecant certe. Verum hi veſtitum non amplius virilem habent, ſed & veſtimenta geſtant muliebria, & opera mulierum faciunt. Quantum audivi, etiam horum origo ad Combabum refertur. Nam uſu illi venerunt & iſta. Peregrina mulier in conventum *ſacrum* quae veniſſet, conſpecto homine ita pulchro & veſtito viriliter, magno illius amore exarſit: poſt cum comperiſſet mutilum eſſe, ipſa ſe interemit. Ob haec graviter ferens Combabus, ſibi infeliciter adeo ſuccedere Venerem, muliebrem veſtem ſumſit, ne alia amplius mulier ea ratione deciperetur. Haec cauſſa Gallis veſtitus feminei. Ac de Combabo iſta mihi dicta ſunto. Gallorum autem deinde procedente ſermone mentionem faciam, & caſtrationis illorum, *hoc eſt* quomodo caſtrentur, & ſepulturae qua ſepeliantur, & cujus rei cauſſa in templum non ingrediantur. Prius autem cogito de poſitione templi & magnitudine dicere: & jam dico.

28. Locus ipſe, in quo ſacrum conſtitutum eſt, collis eſt. Jacet autem in media urbe, & duplici muro eſt circumdatus. Murorum alter antiquus eſt, alter non multum aetate noſtra ſuperior. Veſtibulum templi in Boream ventum porrectum eſt, centum circiter paſſuum magnitudine. In

ἑλοῖσι ἢ τομὴν ὅπῃ νόον ἔβαλλε, ὄκως μὴ μεῖνεν ὅπῃ τῇ ἀνανδρηίῃ λυπέοιτο.

Τὸ δὲ ἔθεν τοῦτο ἐπειδὴ ἅπαξ ἐγένετο, ἔτι νῦν μένει, καὶ πολλοὶ ἑκάστοτε ἔτεος ἐν τῷ ἱρῷ τάμνονται, καὶ θηλύνονται, εἴτε Κομβάβου [f] παραμυθέμενοι, εἴτε καὶ Ἥρῃ [g] χαριζέμενοι. τάμνονται δ' ὧν, ἐσθῆτα δὲ [h] οἵδε οὐκ ἔτι ἀνδρηίην ἔχουσι, ἀλλὰ [i] καὶ εἵματά τε γυναικήια φορέουσι, καὶ ἔργα γυναικῶν ἐπιτελέουσι. ὡς δὲ ἐγὼ ἤκουον, ἀνακέαται καὶ τουτέων ἐς Κομβάβου ἡ αἰτίη. συνενείχθη γάρ οἱ καὶ τάδε. ξείνη γυνὴ ἐς πανήγυριν ἀπικομένη, ἰδοῦσα καλόν τε ὄντα, καὶ ἐσθῆτα ἔτι ἀνδρηίην ἔχοντα, ἔρωτι μεγάλῳ ἔσχετο. μετὰ δὲ μαθοῦσα ἀτελέα ἐόντα, ἑωυτὴν διεργάσατο. ὅπῃ τοῖσι Κομβάβου ἀθυμέουσι, ὅτι οἱ ἀτυχέως τὰ ἐς Ἀφροδίτην ἔχει, ἐσθῆτα γυναικηίην [k] ἐνεδύσατο, ὄκως μηκέτι ἑτέρη γυνὴ ἴσα ἐξαπατέοιτο. ἥδε αἰτίη Γάλλοισι στολῆς θηλείης. Κομβάβου μὲν μοι [m] περὶ τοσάδε εἰρήσθω. Γάλλων δὲ αὖθις ἐγὼ λόγῳ ὑστέρῳ μεμνήσομαι, τομῆς τε αὐτέων, ὄκως τάμνονται, καὶ ταφῆς, ὁκοίην θάπτουσι, καὶ ὅτευ εἵνεκα ἐς τὸ ἱρὸν οὐκ ἐσέρχονται· πρότερον δέ μοι θυμὸς εἰπεῖν θέσιός τε περὶ τοῦ νηοῦ, καὶ μεγάθεος, καὶ δὴ τὰ ἐρέω.

Ὁ μὲν χῶρος αὐτὸς, ἐν τῷ τὸ ἱρὸν ἵδρυται, λόφος ἐστὶ, κέαται δὲ κατὰ μέσον μάλιστα τῆς πόλιος· καὶ οἱ τείχεα διὰ πεκέαται· τῶν δὲ τειχέων τὸ μὲν ἀρχαῖον, τὸ δὲ οὐ πολλὸν ἡμέων πρεσβύτερον. τὰ δὲ προπύλαια τοῦ ἱροῦ, ἐς ἄνεμον Βορέην [n] ἀποκέκριται, μέγαθος ὅσον τε ἑκατὸν ὀργυιέων. ἐν

[f] Παραμυθέμενοι] Παραμυθ. male *J.* [g] Χαριζόμενοι] Χαρίζονται W. Lege χαριζόμενοι. [h] Οἵδε] Sic Edd. & M. [i] Καὶ] Non adgnoſcit W. [k] Ἐνεδύσατο] Reſtitui ex M. & *S.* Ἐνεδήσατο cett. male. [l] Μέν μοι] Μέντοι *Fl.* male. Vulgatum firmat M. [m] Περὶ] Omittit W. & *Fl.* [n] Ἀποκέκριται] Sic M. *Fl. Va. P. H.* &c. Ἀποκέκρινται *J.* & marg. *A1.*

κραται. *M. du S.*

Ἀποκέκριται] *Juntinae* Lectio forſan vera. Quia tamen non perpetuum verbum ſingulare cum neutro plur. nihil mutavi. *J. F. R.*

58. Μέγαθος] Haud quaquam credibile eſt tantae altitudinis fuiſſe templum. Corruptum eſſe hunc locum etiam inde patet, quod mox ejusdem altitudinis fuiſſe Phallos additurus, trecentorum cubitorum fuiſſe

 ait.

ἐν τούτοις τοῖς προπυλαίοις· οἱ Φαλλοὶ ἑστᾶσι, τὸν Διόνυσον ἑστηκότα, ἡλίκον καὶ ὅδε τριακοσίων ὀργυιέων. ἐς τούτων τὸν ἕνα Φαλλὸν ἀνὴρ ἑκάστου ἔτους δὶς ἀναβαίνει, ἀνέχεται τε ἐν ἄκρῳ τῷ Φαλλῷ χρόνον ἑπτὰ ἡμερέων. αἰτίη δὲ οἱ τῆς ἀνόδου ἥδε λέγεται· οἱ μὲν πολλοὶ νομίζουσι ὅτι ὑψοῦ τοῖσι θεοῖσι ὁμιλέει, καὶ τὰ ἀγαθὰ πάσῃ Συρίῃ αἰτέει· οἱ δὲ τῆς εὐχωλέων ἀγχόθεν ἐπαίουσι. ἄλλοισι δὲ δοκέει καὶ τάδε Δευκαλίωνος εἵνεκα ποιέεσθαι, ἐκείνης ξυμφορῆς μνήμαλα, ὁκότε οἱ ἄνθρωποι ἐς τὰ ὄρεα καὶ ἐς τὰ ἑλεμήκεα τῶν δενδρέων ἔπεισαν, τὸ πολλὸν ὕδωρ ὀρρωδέοντες. ἐμοὶ μὲν οὐκ καὶ τάδε ἀπίθανα. δοκέει γε μὴν Διονύσῳ σφέας καὶ τάδε ποιέειν. συμβάλλομαι δὲ τοῖσι Φαλλοὺς ὅσοι Διονύσου ἐγείρουσι, ἐν τοῖσι Φαλλοῖσι καὶ ἄνδρας ξυλίνους κατίζουσι· ὅτευ μὲν εἵνεκα, ἐγὼ οὐκ ἐρέω.

hoc vestibulo etiam stant phallí, quos Bacchus statuit, iisque altitudine tricenorum passuum. In horum unum phallum vir singulis annis bis ascendit, moraturque in summo phallo tempus septem dierum. Causa illi hujus ascensionis ista memoratur. Vulgus putat in alto illum versari cum Diis, & bona petere toti Syriae, eosque sic e propinquo audire preces. Alii haec etiam Deucalionis causa fieri autumant, in memoriam illius calamitatis, cum homines in montes & arborum altissimas aquarum multarum metu ascenderunt. Mihi quidem ista quoque parum probabilia, ac puto illo haec etiam Baccho facere. Conjicio autem inde. Phallos quotquot Baccho erigunt, iidem ligneos in phallis viros collocant: cujus rei causa, non dixerim equidem. Vide-

a Καὶ οἵδε] Ex sic M. cum Edd. b Ἀγαθὰ] Sic Fl. omisso ἀγαθὰ. W. vero ἀγ. ξὺν ἀστέρι. c Εὐχωλέων] Bene S. & Amst. Εὐχολέων cett. & M. prave. d Ἔπεισαν] Ἔπισσαν W. e Ὧν] Non W. male. f Ξυμφορῆς] Ἀγιάσι W. perperam. g Κατίζουσι] Recte J. H. Fl. Fr. cum W. Καθίζουσι male Bi. P. S.

76. Οὐκ οἶδα] Οἶδα δ' ὅτι, οἶμαι, τὴν αἰτίαν ἰδὼν, πειραθεὶς Διονύσου * κατάγραφον. παρ' ὃν ὁ Φαλλὸς τῷ Διονύσου ἑστῶτι, μετὰ τοῦτον αὐτῷ Διόνυσον ἑστεῶτα, Σειρῆνες τ' μητρὸς μάντεις. M.

* Κατάγραφον] Confer cum Scholio 8. Legendum autem videtur κατωγράφου. M. du S.

ait. Nodum solvant alii. In M. nihil subsidii. M. du S.

60. Ἡλικίην ἕ οἵδε τριακοσίων ὀργυιέων] Numerus hic excedit fidem, & est justo major. Interpres ita vertit: *etiam hi statura trecentarum ulnarum.* Nescio quare; nam ὀργυιὰ est τετράπηχυς vel ἑξάπους: at quatuor cubiti vel sex pedes multum excedunt unius passus mensuram. Pro τριακοσίων credo legendum esse τριάκοντα (immo τρίκοντα, *Palmeri*, Ionice) & sic debere legi, evincunt ea, quae inferius ait de catena, qua homo in summitate Phalli positus, ea quae sunt ad victum & alios usus necessaria, vestes, vasa & alimenta attrahebat. Nam nullius hominis, nedum hominum quatuor, aut plurium sunt tantae vires, ut possint catenam pedum mille & octingentorum trahere, & in tantam altitudinem attrahere. J. P. a G.

61. Τριακοσίων] Τρίκοντα forsan. F. G.

66. Ἀγαθὰ πάσῃ] Ex variatione M. & W. facile colligitur, ἀγαθὰ ξυμπάσῃ legendum. Sed quia & vulgatum probum, non refert. J. F. R.

74. Φαλλοὺς] Conf. supra c. 16. J. F. R.

79. Σειρῆ μαχρῇ — ἢ ἐν Αἰγύπτῳ, ὅθι τὸ λίγνον] Hic locus apprime facit ad locum *Plinii* intelligendum, quem sollicitavit, sed infeliciter, summus vir Cl. *Salmasius*, in suis ad Solinum exercitationibus p. 1329. Ut igitur emendetur ille Plinii locus, & illustretur hoc loco Lucianus, *Plinii* verba hic apponam, extant in c. 4. lib. 13. ubi de palmis loquitur: *Reliqua teretes atque procera, densis gradatisque corticum pollicibus auctioribus, faciles se ad scandendum Orientis populis prabent, utilem, ubi arborisque induviis circulum mira pernicitate tum homini subeunt.* Pollices auctiores vocat Plinius amputatorum vel decidentium ramorum reliquias eminentes & ex cortice protuberantes, ut pollex exertus ex manu. Id Gallice dicimus *chicots*. Hinc *Plinii* locum sane falebrosum & mendosum ita debere legi contendit Salmasius, *utilem sibi arboriique inductis circulum.* Quae lectio mihi videtur aliquid habere absurditatis, qua enim utilitate affici potest arbor tali circulo? Ego igitur pridem in margine nostri *Plinii* codicis emendaveram, *utilem sibi arboriique indutis circulum*, & ita censueram legi debere doctus a quodam nobili navarcho de modo, quo incolae Palmiferae regionis in Africa celeriter cum suo circulo scandunt excelsas palmarum arbores: scilicet induunt se una cum arbore ipsa circulo e vitili ligno facto, & pedibus in arboris pollicibus illis nitentes, & lumbis circulo innixi, manibus vero ambabus circulum gradatim & subsultim attollentes, celerrime usque ad ar-

detur ergo mihi illius lignei viri imitatione hic ascendere.

29. Porro ascensus est ejusmodi. Catena longa se pariter ac phallum circumdat. Postea insœndit ligna phallo affixa, ea magnitudine, quae extremum pedem recipiat. Quantum vero ascendit, tantum utrinque, aurigantis gestu, catenam in altum rejicit. Si quis vero hoc non vidit, vidit autem illos, qui palmas conscendunt in Arabia, aut in Aegypto, aut alio quocunque loco, idem quod dico intelligit. Cum autem ad finem viae pervenit, fune demisso alio quem secum habet, longo illo quidem, sursum trahit quae vult, ligna, & vestes, & vasa: e quibus sede colligata, quasi nido quodam, ibi desidet, manetque tempore dierum, quos dixi. Advenientes autem multi aurum & argentum, quidam vero aes adferunt: deinde in conspectu illius posita relinquunt, indicato suo quisque nomine. Adstans vero alius sursum nuntiat; ille vero accepto nomine preces pro unoquoque

δηλοῖ δ' ὧν μοι ἡ ὄψις ἐς ἐκεῖνα μίμησιν τοῦ ξυλίνου ἀνδρὸς [h] ἀπέρχεσθαι.

Ἡ δὲ οἱ ἄνοδος τοιήδε. σειρῇ μακρῇ ἑωυτόν τε ἅμα, καὶ τὸ φαλλὸν περιβάλλει· μετὰ δὲ ἐπιβαίνει ξύλων προσφυῶν τῷ φαλλῷ, ἐκόσον ἐς χεῖρας ἄκρας ποδός· ἀνιεὶς δὲ ἅμα ἀναβάλλει τὴν σειρὴν ἀμφοτέρωθεν, ἔχων ὥσπερ ἡνιοχέων. εἰ δέ τις τόδε μὴ ὁρᾷ, ὁρᾷ δὲ ὁκόσοι ἐς φοινικοβατέουσιν, ἢ ἐν Ἀραβίῃ, ἢ ἐν Αἰγύπτῳ, ἢ [i] ἄλλοθί κου, οἶδε τὸ λέγω. ἐπεὰν δὲ ἐς τέλος ἵκηται τῆς ὁδοῦ, σειρὴν ἑτέρην ἀφεὶς, τὴν αὐτὸς ἔχει, μακρὴν ταύτην, ἀνέλκει τὰ οἱ θυμὸς, ξύλα, καὶ ἑλύματα, καὶ σκεύεα· ἀπὸ τῆς ἑδρῃ συνδέων, ἐνοίκην καλιὴν, ἵζάνει. μίμνει τε χρόνον, [k] τὸν ἔφην ἡμερέων. πολλοὶ δὲ ἀπικνέόμενοι, χρυσόν τε καὶ ἄργυρον, οἱ δὲ χαλκὸν [l] κομίζουσι· εἶτ' ἀφέντες ἐκεῖνα πρόσθε κείμενα, ἀπιᾶσι, λεγούσης τὰ ἑωυτῶν ἕκαστος. παρεστεὼς δὲ ἄλλος, ἄνω ἀγγέλλει· ὁ δὲ δεξάμενος τὸ ὄνομα, εὐχωλὴν ἐς ἕκα-

τον

h Ἀνήρχαλ] Ἀνάρσατα M. Vulgatum probat *Fl.* *i* Ἄλλοθί κου] Et sic *Fl.* cum *J.P.* &c. *k* Τῶν] Restitui ex *W.* Τὸν Edd. & M. male. *l* Κομίζουσι] Τὰ παρίζουσι αἱ ἐκεῖσε πρόσθε κείμενα παντάπασι *W.* & *Fl.*

arboris summum, ubi sunt rami & fructus, scandunt. Id saepe facientes, ut lagenas suas ramis succisis appendeant, vel eas plenas vino palmeo reportent. Quod ut facilius intelligas, figuram hic apposui hominis ita cum circulo suo scandentis. Quae emendatio mea firmatur omnino ex hoc Lucimi loco, unde non mediocriter gavisus sum. Expende rem accuratius, lector candide, & confer cum nostra emendatione, & ut spero, non solum eam approbabis, sed plausum dabis. *J.P.a Q.*

Σειρῇ μακρῇ] Lege μακρῇ. vid. sequentia verba, ubi catenae alterius & abhac diversae (quae sc. esset uti *Jonsius* emendare jusserat, & ex W. restituimus, μακρὴν) mentio fit. *L.K.*

91. Μίμνει τε χρόνον, τὸν ἔφην ἡμερέων] Puto Lucianum scripsisse τῶν, Ionice pro οὗ, ut passim in hoc libello (quamvis & τὸν pro ὃν scriptum sit) *Et manet tempus eorum, quos dixi, dierum.* Nempe dies septem (ut c. 28. med. dictum) quotannis homo aliquis in aliquo Phallorum, qui in προπυλαίοις templi Syriae Deae sunt erecti, persistit. *J.J.*

Ibid. Τῶν αὐτῶν ἡμερῶν] Egregie *Jonsius* hoc viderat; idque accedente jam codice, omnino recipiendum duxi. *J.F.R.*

93. Κομίζουσι —— ἐκεῖσε] W. & *Fl.* aliter, nempe; τὰ παρίζουσι αἱ ἐκεῖσε πρόσθε κείμενα παντάπασι. *M. du S.*

σον ποιέε). ἅμα δὲ εὐχόμενον, κροτέει ποίημα χάλκεον, τὸ ἀείδει μέγα καὶ τρηχὺ, κινεόμενον, εὖδει δὲ ἠδαμᾶ. ἦν γὰρ μιν ὕπνον ἕλῃ [a] ποτὲ, σκορπίος ἀνίων ἀνεγείρῃ τε, καὶ ἀεικέα ἐργάζεται, καί οἱ ἥδε ἡ ζημίη τοῦ ὕπνου [b] ἐπικέεται. τὰ μὲν ὦν ἐς τὸ σκορπίον μυθέονται, ἱρά τε καὶ θεοπρεπέα· εἰ δὲ ἀτρεκέα ἐστὶ, οὐκ ἔχω ἐρέειν. [c] δοκέειν δέ μοι, [d] μέγα ἐς ἀγρυπνίην συμβάλλεται καὶ τοῖσι πτώσιος ἡ ὀρρωδίη. Φαλλοβατέων μὲν δὴ περὶ [e] τοσαῦτα ἐχέτω. ὁ δὲ νηὸς ὁρέει μὲν ἐς Ἥλιον ἀνιόντα.

Εἶδος δὲ, [f] καὶ ἐργασίην ἔστι, ὁκοίους νηοὺς ἐν Ἰωνίῃ ποιέουσι. ἕδρη μεγάλη ἀνέχει [g] ἐκ γῆς μέγαθος ὀργυιέων δυοῖν, ἐπὶ τῇ ὁ νηὸς [h] ἐπικέεται. ἄνοδος ἐς [i] αὐτὸν λίθου πεποίηται, ὑ χάρτα μακρή. ἀνελθόντι δὲ θῶυμα μὲν καὶ ὁ πρόνηος μέγα παρέχεται, θύρῃσί [k] τε ἥσκηται [l] χρυσέῃσιν· ἔνδοθε δὲ ὁ νηὸς χρυσοῦ τε πολλοῦ ἀπολάμπει, καὶ ὁ

nuncupat: inter precandum ſonum edit inſtrumento aeneo, quod, ubi movetur, magnum quiddam canit & aſperum. Dormit neutiquam. Si enim ſomnus illi aliquando obrepat, ſcorpius aſcendens & excitat illum, & magno malo afficit: haec ei poena ſomni propoſita eſt. Quae igitur de ſcorpio narrant, ea ſacra ſunt & religioſa: utrum ſint vera, dicere non habeo. Ut mihi videtur, multum etiam ad vigilandum conſert ille metus cadendi. De illis phallorum conſcenſoribus haec ſufficiant. Templum ſpectat in Solem orientem.

30. Specie eſt atque opere illo, qualia in Ionia templa aedificant. Eminet e ſolo crepido magna, paſſuum duorum altitudine, in qua aedes impoſita eſt. Aſcenſus in illam e lapide factus non ſane latus. Aſcendenti ſpectaculum magnum etiam atrium templi praebet: & valvis aureis excultum eſt. Intus autem aedes auroque multo relu-

a Ποτὲ] Nil mut. Edd. & M. b Ἐπικέεται] Sic M. & Fl. Ἐπικέαται cett. c Δοκέειν] Δοκέει Edd. & M. male. d Μέγα ἐς] Ἐς μέγα W. male. e Τοσαῦτα] Τοσάδε W. f Καὶ] Omittunt W. & Fl. g Ἐκ γῆς] Recepi ex L. Ἐκ τῆς Edd. & M. h Ἐπικέεται] Ita Solan. Ἐπικέαται J. Bl. S. &c. Ἀσκέαται H. P. pejus. i Αὐτὸν] Recepi ex W. & Fl. Αὐτὸν cett. male. k Τε] Sic Edd. & M. Lege γὰρ. l Χρυσέῃσιν] Reſtitut. ex W. Χρυσέοισι Edd. priores.

4. Ἐπικέαται] Sic M. & Fl. In reliquis ἐπικέαται. M. du S.

Ἐπικέαται] Etſi vulgatum non damnabile, (ut vid. ad c. 6.) tamen quia optimae notae libri —έαται hic habent, idque optimum, facile hoc dedi Solano, ut hic reciperem, etſi deinde non facio idem, quia ob utriusque frequentiam probabile eſt utrovis more dicta opera ſcriptum. Conf. c. 32. N°. 52. J. F. R.

6. Δοκέειν] Sic ſcripſimus, ut ſupra c. 1. In omnibus Impr. & ipſo M. erat δοκέει. M. du S.

12. Ἕδρη μεγάλη ἀνέχει ἐκ τ] Leg. videtur ἕδρη μεγάλη ἀνέχει ἐντὸς, μέγαθος &c. F. G.

Ibid. Ἐκ γῆς μέγαθος] Ita Cod. L. In omnibus Impr. ἐκ τῆς, quod unde ſit, facile perſpicis. M. du S.

Ibid. Ἀνέχει ἐκ τῆς] Non dubito quin ſcripſerit auctor ἐκ γῆς. Quam facile Γ in T, tum majuſculae hujus formae, tum minuſculae antiquioris, quae in Aldinis adhuc libris frequens eſt, permutentur, intuenti conſtat. Quam conveniat γῆς ſententiae, ex verſione noſtra apparet: quam nihili ſit ἐκ τῆς, inde colligas, quod omiſerunt plane interpretes. J. M. G.

14. Ἐπικέαται] Sic etiam hic ſcribi oportet. Fl. tamen cum reliquis hic errat. M. du S.

Ibid. Αὐτὸν] Sic W. & Fl. ut ad Templum referatur, melius quam in reliquis αὐτῷ. M. du S.

16. Ὁ πρόνηος] Quidquid ſit de uſu aliorum ſcriptorum, qui neſcio an hic ſatis inter ſe conveniant, hic certe auctor partibus templi ſic utitur, ut *propylaeum*, τὰ προπύλαια, *veſtibulum*, ſit locus ſubdivalis, magnus, centum paſſuum, non ipſi modo portae, orientem ſpectanti, objectus, unde nomen habet; ſed ad latus boreale, (non item ad auſtrale, nec ergo aequabiliter) multum excurrens, in quo phalli poſiti. Ex hoc *propylaeo* demum per gradus aſcenditur in crepidinem duos paſſus altam, cui templum ſ. aedes impoſita eſt. Hic *pronaus* eſt, atrium templi, aedes anterior, aperta undique, columnis ſubnixa, tectum commune ipſius *pronai*, & *aedis* proprie dictae, τοῦ ναοῦ ſuſtinentibus. Hic *pronaus* (*porticum templi* etiam dixeris) ἥσκηται θύρῃσι χρυσέῃσι, *excultus eſt valvis aureis*, non quaſi ipſe ſit clauſus; ſed valvae, quibus apertis in ναὸν intratur, exteriore ornatu ſuo, *argumentis*, in quibus deſcribendis multi ſunt poëtae & antiquarii, porticum illam, illum *pronaon*, exhilarat. Per has igitur valvas in ναὸν itur, *aedem* proprie dictam, quae *cella* ſaepe Latinis eſt, ejus magnitudinis, ut aliquot centum armatos ceperit *cella Concordiae* Cic. Philipp. 3, 12. & in *cella Jovis Capitolini*

lucet, & lacunar totum est aureum. Sentitur autem hic divinus odor, qualis dicitur regionis Arabiae, qui e longinquo ascendenti spiritum inhalat optimum; & si inde discesseris, non deserit; quin & vestimenta tua diu servant odorem; & ipsi tibi semper obversabitur.

31. Intus vero aedes non simplex est, sed thalamus in ea factus alius. Ascensus etiam in hunc parvus. Valvis non est ornatus, sed totus ex adverso *venientibus* apertus. In magnum ergo templum ingrediuntur omnes; in thalamum vero soli sacerdotes, ac ne sacerdotes quidem omnes; sed ii, qui proximi censentur Diis, & quibus omnis administratio sacrorum curae est. In hoc collocata sunt signa, tum Juno, tum quem, Jupiter cum sit, alio ipsi nomine appellant. Ambo aurei, ambo sedent. Ve-

ὀροφὴ πᾶσα χρυσέη. ὀπίζει δὲ αὐτῇ ὀδμὴ ἀμβροσίη, ὁκοίη λέγεται τὴν χώρης τὴν Ἀραβίης. καί σοι τηλόθεν ἀνιόντι, προσβάλλῃ πνοιὴν κάρτα ἀγαθήν· καὶ ἢν [m] αὖτις ἀπίῃς, εὐδαμᾶ λείπει, ἀλλά σευ τά τε εἵματα ἐς πολλὸν ἔχει τὴν πνοιὴν, καὶ σὺ ἐς [n] πάμπαν αὐτῆς μνήσεαι.

Ἔνδοθεν δὲ ὁ νηὸς [o] οὐκ ἁπλόος ἐστί, ἀλλὰ ἐν αὐτῷ θάλαμος ἄλλος πεποίηται. ἄνοδος καὶ ἐς τοῦτον ὀλίγη. θύρησι δὲ οὐκ ἤσκηται, ἀλλ' ἐς ἀντίον ἅπας ἀναπέπταται. ἐς μὲν [p] οὖν τὸν μέγαν νηὸν πάντες [q] ἐσέρχονται· ἐς δὲ τὸν θάλαμον οἱ ἱρέες [r] μοῦνον. οὐ μὴν τοι πάντες ἱρέες, ἀλλά [s] τοι μάλιστα ἀγχίθεοί τέ εἰσι, καὶ τοῖσι πᾶσα ἐς τὸ ἱρὸν μέλεται θεραπείη. [t] ἐν δὲ τῷδε εἵαται τὰ ἕδεα, ἥτε Ἥρη, καὶ τὴν αὐτοὶ Δία ἐόντα ἑτέρῳ ἐνόματι κλῄζουσι. ἄμφω δὲ χρύσεοί τέ εἰσι, καὶ ἄμφω ἕζον· ἀλ-

r *m* Αὖτις] Αὖθις *P.* *n* Πάμπαν] Nil mut. *Fl.* & M. &c. *o* Οὐκ] Margo *B*1. frustra. *p.* Ὧν] Recte W. ut semper in hoc libello. Οὖν Edd. except. *B*1. 2. quae ἂν. *q* Ἐσέρχονται] Recte sic emendatum in M. Εἰσέρχονται Edd. male. *r* Μοῦνον] Omisit *Fl.* Adest in cett. & M. *s* Τοι] Οἱ *Fl.* & M. ac mox Οἷσι, frustra. *t* Ἐν δὲ τῷδε] Bene *Fl.* M. *P.* Ἐν δὲ δὴ τῷ *f.*

lini cremare Caesaris cum lecto cadaver quidam voluerint. Ab hac *cella* diversus hic & minor est θάλαμος, interior & sanctior recessus, cum choro templorum nostrorum comparari qui possit. Alius est in Cnidiae Veneris templo ille νεὼς s. σηκὸς ἀμφίθυρος, augustior, quaedam aedicula, cui inclusa imago, de qua diximus ad illum locum Ἐρωτ. c. XI. Ὀπισθόδομος, posticum templi, plane separatus & bene munitus ad thesauros asservandos &c. *J. M. G.*

17. Θύρησι τι] Lege γάρ pro τι. *M. du S.*

Ibid. Ἥσκηται] *Elaborata est, instructa. F. G.* Habuimus crebro supra, ut *Amor.* c. 3. ἠσκημένη κόμη. Ibid. c. 10. εὐμόρφοις παισὶν ἐξησκῆσθαι. Rursus ibid. 33. *Imag.* XI. post m. λίθοις τοῖς πολυτελέσιν ἠσκημένον. *Plutarch.* T. 2. p. 1162. κάπρον χρύσεον εἰς πρετομὴν ἀνθρώπῳ ἠσκημένον. *Diod. Sic.* IV. c. 77. πτέρυγας θαυμασίως ἠσκημένας. *J. F. R.*

Ibid. Χρυσίῳ] W. recte. In Impr. omnibus χρυσοῦσι. *M. du S.*

26. Ἔνδοθεν] Τὸ ἔνδοθεν hic pro ἔνδοθι, ut & supra. *F. G.*

Ἔνδοθεν] Verum est ἔνδοθι proprie esse *intus*, ut *Hom.* Il. A. 243. — σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις. Sed & ἔνδοθεν eidem familiare eodem sensu, ut Z. 247. — ἔνδοθεν αὐλῆς Δώδεκ' ἔσαν &c. Exemplorum satis habet *Seberus.* *J. F. R.*

Ibid. Οὐκ ἁπλόος] Nihil opus est emendatione. Adspirationem enim sic negligere Iones, nimis notum. Ita οὐκ ὁμοίως, & οὐκ ὡς vide ex *Herodoto* adferentem *Maitt.* de Dial. p. 133. & satis patet in compositis ἀπικνέομαι & similibus. Ita ἀπ' ὦ *Herod.* IV. Et ἀπ' ἱσπίης IV. 272. B. Licet in *Hippocr.* adspirata plerumque adscita, ut ἀφ' ὁκοίων I. *de Morb.* pr. & ἀφ' ὁκοίης, ib. ἀφ' ὧν ib. ἀφ' ὁμαλῆ ib. p. 9. ἀφ' ἑωυτοῦ p. 8. contra, ἀπ' ἑωυτοῦ ib. 9. 15. cum illico tamen rursus ἀφ' ἑωυτοῦ, & ἀφ' ἑωυτὴν, ib. 9. f. Item ὑφ' ὧς p. 8. f. Sed desino nugarium. *J. F. R.*

30. Ὧν] Sic W. & *B*2. recte. Sic enim postulat haec Dialectus. Nec unquam in eo Ms. ea in voce peccatur. Reliqui Impr. ἂν. *M. du S.*

31. Ἐσίρχονται] Sic in M. Ex manu tamen recentiore. Omnes Impr. prave εἰσίρχεται. *M. du S.*

35. Ἥτε Ἥρη, καὶ τὴν αὐτοὶ Δία ἐόντα] Interpretandus hic locus est de Jove Dolicheno, auctore *Luca Holstenio* in notis ad *Stephanum* de urbibus, in ΔΟΛΙΧΗ. *Almel.*

37. Ἄμφω δὲ χρύσεοί] Adscripsit Cl. *La Croze* vid. *Blond.* de Sibyllis L. I. c. 13. p. 65. Non vero satis designaverat ad quae verba haec pertineant, cumque librum illum non possideam, locum investigare nequeo. *J. F. R.*

ἀλλὰ ἡ μὲν Ἥρην λέοντες [a] Φορέουσι· ὁ δὲ [b] ταύροισιν ἐφέζεται. ἡ δῆτα τὸ μὲν τοῦ Διὸς ἄγαλμα, ἐς Δία πάντα ὁρῇ, καὶ κεφαλὴν, καὶ [c] εἵματα, καὶ ἕδρην· καὶ μὴν οὐδὲ ἐθέλων ἄλλως εἰκάσεις.

Ἡ δὲ Ἥρη σκοπέοντί τοι πολυειδέα μορφὴν ἐκφαίνει. καὶ τὰ μὲν ξύμπαντα ἀτρεκέως λόγῳ Ἥρη ἐστί· ἔχει δέ τι καὶ Ἀθηναίης, καὶ Ἀφροδίτης, καὶ Σελήνης, καὶ Ῥέης, καὶ Ἀρτέμιδος, καὶ Νεμέσιος, καὶ Μοιρέων. χειρὶ δὲ τῇ μὲν ἑτέρῃ σκῆπτρον ἔχει, τῇ ἑτέρῃ δὲ ἄτρακτον. καὶ ὅτι τῇ κεφαλῇ ἀστεφάνους τε φορέει, καὶ πύργον, καὶ κεστὸν, τῷ μέντοι Οὐρανίῃ κεκμέεσι. ἔκτοσθε δέ οἱ χρυσός τε ἄλλος [d] περικέαται, καὶ λίθοι κάρτα πολυτελέες, τῶν οἱ μὲν λευκοὶ, οἱ δὲ [e] ὑδατώδεες, πολλοὶ δὲ πυρρώδεες. ἔτι δὲ ὄνυχες οἱ Σαρδόνιοι πολλοὶ, καὶ ὑάκινθοι, καὶ σμάραγδοι, τὰ [f] Φορέουσι Αἰγύπτιοι, καὶ Ἰνδοὶ, καὶ Αἰθίοπες, καὶ Μῆδοι, καὶ Ἀρμένιοι, καὶ Βαβυλώνιοι. τὸ δὲ δὴ μέζον λόγου ἄξιον, τοῦτο ἀπηγήσομαι· λίθον ἔχει τῇ κεφαλῇ Φορέει, λυχνὶς καλέεται, ὄνομα δέ οἱ τοῦ [g] ἔργου ἡ συντυχίη. ἀπὸ τούτου ἐν νυκτὶ σέλας πολλὸν ἀπολάμπει, ὥστε δέ οἱ καὶ ὁ νηὸς ἅπας, οἷον ὑπὸ λύχνοισι

rum Junonem leones ferunt: alter tauris insidet. Nempe Jovis simulacrum Jovem refert per omnia, capite, vestibus, throno, nec etiamsi velis alii ipsum assimules.

§ 2. Verum Juno multiplicem consideranti formam offert. Universim, ut vere dicam, Juno est. Sed habet aliquid etiam Minervae & Veneris, & Lunae, & Rheae, & Dianae, & Nemesis, & Parcarum. Manu altera sceptrum tenet, colum altera: & in capite gerit radios & turrim; & cestum habet, quo solam Caelestem *Venerem* ornant. Extra vero & aliud aurum circumpositum est, & gemmae valde pretiosae, quarum aliae albae, aquei coloris aliae, multae etiam igneī. Insuper vero Sardae onyches multae, & Hyacinthi & Smaragdi, quas Aegyptii ferunt, & Indi, & Aethiopes, & Medi, & Armenii, & Babylonii. Quod autem magis commemoratu dignum est, illud enarrabo. Gemmam in capite fert, quae Lychnis vocatur: nomen illi res ipsa dedit. Ab hac noctu splendor multus refulget, ut ab ea tanquam a lucernis aedes co-

[a] Φορέουσι] Recte plurimae. Φέρουσι Fl. & M. [b] Ταύροισιν] Ex Fl. Ταύροιν male J. Ταύροισι cett. [c] Εἵματα] Sic W. Ὁμματα Edd. [d] Περικέαται] Et sic jam Fl. cum cett. [e] Ὑδατώδεες] Vid. nott. [f] Φορέουσι] Φέρουσι Edd. priores. [g] Ἔργου] Ὄρους W. Sed in marg. est ἔργου.

38. Φορέουσι] Recte hic habent plerique impressi. M. & Fl. φέρουσι, prave. *M. du S.*

Ibid. Ὁ δὲ ταύροισιν ἐφέζεται] Vid. *Spanh.* ad *Callim.* 255. & *Holst.* ad *Steph. Byzant.* fine v. in omnibus Impr. Excepta Fl. scriptum erat ταύροισι. *M. du S.*

41. Εἵματα] Scriptura haec ex W. est. quam nos lubenter arripuimus, utpote praestantiorem vulgata ὕφασμα. *M. du S.*

Εἵματα] Potius εἵμασι scripsi, ut habuimus non longe ante, ac bis deinceps, & c. 51. etsi εἵμασι laevigavit *Solan.* ex W. Forsan imprudens, ut interdum in accentibus & spir. manus ejus erravit. At recte adspirari, ut sexcenties ap. *Homer.* & in *Herodoto* L. 2. 134. B. constat. *J. F. R.*

43. Ἡ δὲ Ἥρη — τοι] Non placet illud τοι, quod omnes libri Nostri exhibent. Mallem σοι. *M. du S.*

44. Ξύμπασιν] At *Herodot.* σύμπασιν semper. *J. F. R.*

49. Ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἀστῶνάς τε φορέει] Bene monuit Cl. *Etemsh.* adeundum *Kuster.* ad *Aristoph.* Av. vs. 1114. ibi is docet, recte *Camerarium* ex illo *Aristoph.* loco observare, statuarum capitibus ap. vett. lunulas addi solitas fuisse, ne avium stercore inquinarentur. Sed refutat eumdem opinantem inde Christianis manasse morem sanctos suos eum ejusmodi orbibus in capite pingendi; quum & Veterum Deorum Dearumque imagines ap. vett. Graecos circulo radiato honoris gratia ornari solerent, ut ex hoc Luciani non modo pateret, sed & ex ejusd. *Tim.* c. 51. ubi eum Cl. *Hemsterh.* jam plura dederit, eo Lectorem remitto. *J. F. R.*

50. Κεστὸν] Vestem fuisse opinatur Eruditissimus auctor notarum ad marmor. Oxon. p. 24. 2. *Vide* ni *Hom.* Il. Ξ. 214. *M. du S.*

52. Περικέαται] Cur jam non etiam ἐστεφ) emendat *Solan.*? An quia sensit & saepiuscule sic deinde legi,

ces reluctat : interdiu splendor ille imbecillior, caeterum speciam habet valde igneam. Etiam aliud est in illo simulacro admirabile. Si stans contra intueare, te respicit, transeuntem obturus ille persequitur : & si ab alia parte alius hoc experiatur, idem in illum perficit.

33. Inter utrumque stat imago ex auro, alia nulla parte aliis imaginibus similis. Suam hoc formam non habet, gerit autem aliorum Deorum species : signum vocatur ab ipsis Assyriis, nec nomen illi proprium posuere : sed neque de ortu illius aut forma dicunt : sed alii ad Bacchum, alii ad Deucalionem, ad Semiramidem alii referunt. Etenim in vertice illius stat columba aurea, quam ob caussam Semiramidis esse simulacrum illud fabulantur. Abit (*defertur*) vero bis quotannis ad adferendam, quam dixi, aquam.

34. In ipsa porro aede ad sinistram introeuntium Solis primum thronus positus est : ipsius vero simulacrum non inest. Solius enim Solis ac Lunae simulacra non ostendunt. Cujus autem rei caussa hoc instituerunt,

φασίν. ἐν ἡμέρῃ δὲ τὸ μὲν φέγγος ἀσθενέστερον. ἰδίην δὲ ἔχει [h] κάρτα [i] πυρώδεα. ἔχει δὲ ἄλλο θωυμαστόν. ἢν [k] ἐρῆαι ἀντίον ἰόντα, ἐς σὲ ὁρῆ· καὶ μεταβαίνοντι τὸ βλέμμα ἀκολουθέει, καὶ ἢν ἄλλον ἑτέρωθεν [l] ἱστορέῃ, ἴσα καὶ ἐς ἐκεῖνον ἐκτελέει.

Ἐν μέσῳ δὲ ἀμφοτέρων, ἵστηκε ξόανον ἄλλο χρύσεον, ἐόλμοις τοῖσι ἄλλοισι ξοάνοισι εἴκελον. τὸ δὲ μορφὴν [m] μὲν ἰδίην οὐδεμίην ἔχει, φορέει δὲ [n] ἄλλων θεῶν εἴδεα. καλέεται δὲ σημήιον καὶ ὑπ' αὐτῶν Ἀσσυρίων· εἰδέ τι ἔθνος ἴδιον αὐτῷ ἔθηκε, ἀλλ' οὐδὲ γενέσιος αὐτοῦ [o] πέρι καὶ εἴδεος λέγουσι καὶ μιν οἱ μὲν ἐς Διόνυσον, ἄλλοι δὲ ἐς Δευκαλίωνα, οἱ δὲ ἐς Σεμίραμιν ἀγουσι. καὶ γάρ ἐστιν ἐπὶ τῇ κορυφῇ αὐτῇ, [p] περιστερὴ χρυσέη ἐρέψασα. τέκμαρ δὴ μυθέονται Σεμιράμιος ἔμμεναι τόδε σημήιον. ἀποδημέει δὲ δὶς ἑκάστου ἔτεος ἐς θάλασσαν, ἐς κομιδὴν τοῦ εἰρημένου ὕδατος.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ νηῷ, ἐσιόντων ἐν δεξιῇ, [p] κέαται πρῶτα μὲν θρόνος ἡλίου· αὐτοῦ δὲ εἰδέος οὐκ ἔνι, μούνης γὰρ Ἡλίου καὶ Σελήνης ξόανα οὐ δεικνύουσι. ὅτεῳ δὲ εἵνεκα τοῦδε

[h] Κάρτα] M. *Fl.* aliaeque recte. Χάρτα *f.* male. [i] Πυρώδεα] Sic & *Fl.* cum cett. Πυῤῥώδεα *W.* [k] Ἐσιὼς] Ἐσίῃς *Bz.* Sed *Bz.* cum *Fl. P.* &c. vulgatum servat. [l] Ἱστορέῃ] Nil mutare Edd. & M. addit *Solan.* Ἐσορέῃ forsan. [m] Μὶν] Ex W. est. Non erat in Edd. [n] Πέρι] Deest in W. [o] Περιστερὴ] Περιστερέη W. non adsentiente *Fl.* [p] Κέαται] Et sic jam *Fl.*

gè, ut c. 34. κέαται — θρόνος & ibid. iterum &c. Et ἀποκέαται c. 51. Vid. nos ad c. 6. Sed κέαται plurale est *Herodoto*, L. IX. 587. C. ubi ἀνακεκύφατας *patefactas fuisse*. Atque in praeteritis etiam sic solere pluralem, vid. supra c. 10. f. & c. 42. Haec itaque nihil officiunt. *J.F.R.*

54. Ἰδιωτεύει] Florentina tribus verbis ditior, sic habet: οἱ δὲ ἰδιωτεύουσι· κοκκοῖ δὲ οὐάδεσι κοκκοῖ δὲ πορφύρεοι. Sed nescio anne illud οὐάδεσι lepidus quidam joci caussa adjecerit, quasi a Luciano praetermissum. Licet vini color pro nigricante purpura possit accipi. Οὐάδεσι etiam in W. esse, sed ante κοκκοῖ, adleverat *Solan.* quod si verum, recipi posset. *J.F.R.*

56. Φαίνει] Peccant hic iterum omnes Impr. & ipse M. *M. du S.*

66. Θωυμαστὸν] De tabula picta minime hoc mirum fuerit, sed de signo dictum, non mirum solum, sed impossibile etiam, nisi quis intus lateat oculorum aciem in omnes pro lubitu partes direxerit. *M. du S.*

69. Ἱστορέῃ] Mallem ἱστορέῃ, ut supra. Nihil tamen hic invitis libris mutare ausus sum. *M. du S.*

Ἱστορέῃ] Cum ἱστορεῖν sit etiam spectaculi & curiositatis caussa aliquid contemplari, explorare, inquirere, *experiri*, ut reddidi: ferri forte potest haec lectio. Sed cogitandum tamen, an non praestet ἱσταμένῳ. *J.M.G.*

75. Σεμιράμιος] Confer c. 36. *L. K.*

80. Ἐπὶ τῇ κορυφῇ] Etiam apud Graecos talia. *Aristoph. Opp.* 514.

— ὁ Ζεὺς γὰρ ὁ τῶν βασιλέων
Αἰετὸν ἔσχε· ὄρνιν ἔχων ἐπὶ σ' κεφαλῆς βασιλεύει ἄν.
Ἡ δ' αὐτοῦ θυγάτηρ γλαυκῶπ' ὁ δ' Ἀπόλλων, ἀστὴρ θεράπων ἵπαται.
J.M.G.

85. Ἐσιόντων &c.] Interpunctionem immutavi, quae antea haec fuit: Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ νηῷ εἰσιόντων, co

ἀρι-

ὧδε νομίζουσι ἐγὼ κἀ τόδε ἔμαθον. λέγουσι τοῖσι μὲ ἄλλοισι θεοῖσι ὅσιον ἔμμεναι ξόανα ποιέεσθαι, ἡλίῳ δὲ, καὶ Σελήνῃ, πάμπαν ἐναργέες, καὶ σφέας πάντες ὁρέουσι. κοίη ὦν αἰτίη ξοανεργίης, τοῖσι ἐν τῷ ἠέρι Φαινομένοισι;

rint, id ipsum quoque didici. Ajunt, reliquis Diis simulacra facere fas esse: illorum enim species non esse notas omnibus. At Sol & Luna plane conspicui, & vident illos universi. Quae igitur caussa simulacrorum illis faciendorum, qui in aethere se conspiciendos praebeant?

Μετὰ δὲ τὸν θρόνον τοῦτον [b] κέαται ξόανον Ἀπόλλωνος, οὐκ οἷον ἐώθεε ποιέεσθαι· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πάντες, Ἀπόλλωνα νέον τε ἥκοντα, καὶ [c] πρωθήβην ποιέουσι. μοῦνοι δὲ οὗτοι Ἀπόλλωνος γενειήτεα ξόανον δεικνύουσι· καὶ τάδε ποιεόντες, ἑωυτοὺς μὲ ἐπαινέουσι, Ἑλλήνων δὲ καταγορέουσι, καὶ ἄλλων, ὁκόσοι Ἀπόλλωνα παῖδα θέμενοι ἱλάσκονται, αἰτίη δὲ [d] ἥδε δοκέει αὐτέοισι, ἀσοφίη μεγάλη ἔμμεναι, ἀτελέα ποιέεσθαι τοῖσι θεοῖσι τὰ εἴδεα. τὸ δὲ νέον ἀτελὲς ἔτι νομίζουσι. [e] ἐν δὲ [f] καὶ ἄλλο τῷ σφετέρῳ Ἀπόλλωνι καινουργέουσι. μοῦνοι Ἀπόλλωνα [g] εἵμασι κοσμέουσι.

35. Post illum thronum Apollinis signum positum est, non quale fieri consuevit. Nam reliqui omnes juvenem putant Apollinem, & prima florentem pubertate faciunt. Hi soli vero barbati Apollinis signum ostendunt. Haec dum faciunt, sibi placent, reprehendunt Graecos aliosque, qui Apollinem placant, quem ponunt puerum. Caussa haec illis videtur, quod magna sit insipientia, imperfectas Dis formas tribuere: adolescentiam autem adhuc imperfectam existimant. Verum unum etiam in alio suo Apolline novant. Soli vestibus ornant Apollinem.

Ἔργων δὲ αὐτῶν περὶ, πολλὰ μὲ ἔχω εἰπεῖν. ἐρέω δὲ τὸ μάλιστα θωυμάζειν ἄξιον. πρῶτα δὲ τῶ μαντηίῳ ἐπιμνήσομαι. μαντήια πολλὰ μὲ παρ' Ἕλλησι, πολλὰ δὲ καὶ παρ' Αἰγυπτίοισι. τὰ δὲ καὶ ἐν τῇ Λιβύῃ, καὶ [h] ἐν τῇδε Ἀσίῃ πολλά ἐστι. ἀλλὰ τὰ μὲ ἔστε ἱρέων ἄνευ ἔστε προφητέων

36. De operibus ipsius multa habeo dicere. Dicam vero, quod maxime admiratione dignum est. Primo autem oraculi mentionem faciam. Oracula apud Graecos multa, multa apud Aegyptios. Verum etiam in Libya & in Asia multa sunt. Sed alia non sine sacerdotibus vel prophetis respon-

a Πάντεσι] Παντίσι W. Nil mut. *Fl.* *b* Κέαται] Κεῖται *Fl.* Sed prius M. cum Edd. vulgo. *c* Πρωθήβεω] Recte sic *J. Fl. Fr. S.* P. M. *d* Ἥδε] Inserui ex *Fl.* & W. aberat vulgo. *e* Ἐν] Restitut. ex M. Nam *in* Edd. male. *f* Ἄλλο] Ἄλλῳ male W. solus. *g* Εἵμασι] Εἵματι *Fl.* Vulgato favet M. *h* Ἐν] Sic & W. cum *Fl.* &c.

ἀριστερῇ κέαται. &c. *J.F.R.*

99. Ποιέουσι] Mirum ni semel ποιεῦσι & ποιεῦντες dixerit, quod Ionibus usitatissimum, licet & alterum persaepe invenias. *J.F.R.*

1. Ἀπόλλωνος γενειήτεω] De barbato Apolline *Macrob.* Sat. I, 17. & 18. Plane πωλιὸς, *canus*, est apud *Pausaniam* Boeot. 9. p. 559, 34. &c. *J.M.G.*

Ibid. Γενειήτεω] In nullo nummo barbatum unquam conspici docet vir harum rerum indagator sagacissimus *Ez. Spanhemius*, quem adi ad *Callim.* p. 68. *M. du S.*

8. Ἐν] Ita emendandum esse videram, nondum conspecto Cod. M. in quo ἓν uti edidi, non ut in impressis est οὐ. Idem tamen codex mox prave ἄλλῳ, pro ἄλλο, quod in omnibus impressis recte habet. *M. du S.*

Ἐν δὲ καὶ] An sic legendum: οὐ δὲ ἐν ἄλλο, τὸ σφετέρῳ. F.G. Nihil opus est mutare interpunctionem, si ἓν pro οὐ legas, quod facimus. De locutione autem οὐ δὲ, vid. ad c. 39. *J.F.R.*

17. Οὔτε ἱρέων] Pro οὐθ' ἱρέων, observante Cl. *Dukero* ad *Thucyd.* II. p. 143. N°. 61. ad imitationem *Herodoti* Thucydidem etiam dixisse οὔτε ὑμῶν (ubi operae tamen male dedere ἡμῶν.) Sed apostrophum negligi, si in *Thucyd.* rarius, apud *Herodot.* & hic eo est frequentius, exempla singulis pagg. occurrentia non adferam, nisi

ſpondent : at hic movetur ipſe, & divinationem ad finem usque ſolus perducit. Modus hic eſt. Cum vult reddere oraculum, in ſede primum ſua movetur. Sacerdotes vero ipſum continuo tollunt. Si vero non tollant, ille ſudat, & verſus medium adhuc movetur. Cum vero ſubeuntes onus ipſum ferunt, agit illos usque quaque in orbem, & in alium ex alio tranſilit. Tandem obſiſtens ſacerdotum princeps interrogat illum de rebus omnibus. Isque ſi nolit fieri, retrocedit; ſi vero probet, antrorſum agit ſuos bajulos, tanquam habenis auriga. Ita colligunt oracula, & neque ſacram rem ullam neque privatam ſine hoc faciunt. Praedicit etiam de anno, omnibusque illius tempeſtatibus, & quando non futurae ſint: item praedicit de Signo, quando eam, quam dicebam *modo*, profectionem ſuſcipiat.

37. Narrabo etiam aliud, quod me praeſente egit. Sacerdotes ſublatum ferebant. At ipſe illos humi reliquit, ſublimis ipſe ſolus ferebatur.

38. Poſt Apollinem Atlantis ſignum eſt, poſt Mercurii, & Ilithyiae.

39. Interiora igitur aedis ſic ornata ſunt. Extra vero altare poſitum magnum ex aere: adſunt & alia ſigna ſexcenta aenea regum &

φθέγγον. [i] ὅδε δὲ αὐτός τε κινέει, καὶ ἅμα μαντηίην ἐς τέλος αὐτεργέει. τρόπος δὲ αὐτῆς τοιόσδε. εὖτ' ἂν [k] ἐθέλησι χρησμηγορέειν, ἐν τῇ ἕδρῃ πρῶτα κινέει. οἱ δέ μιν ἱρέες αὐτίκα ἀείρουσι. ἢν δὲ μὴ ἀείρωσι, ὁ δὲ ἱδρώει, καὶ ἐς μέσον ἔτι κινέει. εὖτ' ἂν δὲ ὑποδύντες φέρωσι, ἄγει σφέας, πάντῃ περιδινέων, καὶ ἐς ἄλλον ἐξ ἑτέρου μεταπηδέων. τέλος ὁ [l] ἀρχιρεὺς ἀντιάσας, [m] ἐπερέεται μιν περὶ ἁπάντων πρηγμάτων· ὁ δὲ ἢν τι μὴ [n] θέλῃ ποιέειν, ὀπίσω ἀναχωρέει. ἢν δέ τι ἐπαινέῃ, ἄγει ἐς τὸ πρόσω τοὺς [o] προσφέροντας, ὅκωσπερ ἡνιοχέων. οὕτω μὲ συναγείρουσι τὰ θέσφατα, καὶ ὅτε ἱρὸν πρῆγμα ἐδέη, ὅτε ἴδιον τούτου ἄνευ ποιέουσι. λέγει δὲ καὶ τοῦ ἔτεος περὶ, καὶ τῶν ὡρέων αὐτοῦ πασέων, καὶ ὁκότε οὐκ ἔσονται. λέγει δὲ καὶ τοῦ σημηίου περὶ, κότε χρή μιν ἀποδημέειν, τοῦτον εἶπον ἀποδημίην.

Ἐρέω δὲ καὶ ἄλλο, τὸ ἐμεῦ παρεόντος ἔπρηξε. οἱ μὲν μιν ἱρέες ἀείροντες ἔφερον, ὁ δὲ τοὺς μὲν ἐν γῇ κάτω ἔλιπε, αὐτὸς δὲ ἐν τῷ ἠέρι μετέωρος ἐφορέετο.

Μετὰ δὲ τὸν Ἀπόλλωνα, ξόανόν ἐστιν Ἄτλαντος, μετὰ δὲ Ἑρμέω καὶ Εἰλειθυίης.

Τὰ μὲν ὦν ἐντὸς τοῦ νηοῦ, ὧδε κεκοσμέαται· ἔξω δὲ βωμός τε [p] κέαται μέγας, χάλκεος· ἐν δὲ καὶ ἄλλα ξόανα μυρία χάλκεα, βα-

[i] Ὅδε] Ὧδε *Fl.* [k] Ἐθέλησι] Ἐθέλῃ W. [l] Ἀρχιρεὺς] Sic *B1.* & emendat M. recte. Ἀρχιερεὺς Edd. vulgo. [m] Ἐπειρέεται] Ἐπαιρέεται *Fl.* Vulgatum probat M. [n] Θέλῃ] Ἐθέλῃ M. & *Fl.* [o] Προσφέροντας] Sic & M. cum *Fl. Fr. J. P.* &c. [p] Κέαται] Κέεται *Fl.* & ſic emendat. in M. in quo *κέαται* a prima manu.

niſi varietas Codd. teſtibus, optioneque indigeat. Vide modo ſtatim iterum ὅτε ἱρὸν πρῆγμα — ὅτε ἴδιον &c. Sed Scribas pro arbitrio modo apoſtrophos addidiſſe modo neglexiſſe in Attica etiam & communi dialecto, notavimus alias. *J.F.R.*

Ibid. Προφητίων] Sacerdotes a Prophetis diſtinguit. *M. du S.*

18. Ὅδε δὲ] Ἀπόλλων. *F.G.*

26. Ἀρχιρεὺς] M. a ſecunda manu. Recte omnino. Sic enim poſtulat dialectus. In omnibus Impr. ἀρχιερεύς. *M. du S.*

30. Προσφέροντας] Ὑποφέροντας forſan. Supra „ ὧν' ἂν δὲ ὑποδύντες φέρωσι. *F.G.*

Προσφέροντας] De bajulatoribus utique intelligendum, non de iis, qui dona afferunt, qui fere hujus vocis ſenſus eſt. Vide an non ſatius ſit προφ. legere. *M. du S.*

31. Συναγείρουσι] An σωτηρεῦσι; το συναγείρουσι locum hic habere non videtur. *F.G.*

34. Οὐκ ἔσονται] Excidit hic, ni fallor, aliqua vox. Sed in libris noſtris nihil ſubſidii invenio. Omnes enim conſentiunt. *M. du S.*

37. Ἐρέω δὲ καὶ ἄλλο] Ψεύδεται Λουκιανός. *M. V. La Croze.*

38. Οἱ μὲν μιν — ἐφορέετο] Credat Judaeus Apella Luciano. *F.G.*

44. Κέαται] Taedet hoc rurſum tangere, ſed quia *Solan.* ait emendatum eſſe, vid. c. 6. & videbis nihil intereſſe. *J.F.R.*

45. Ἐν δὲ καὶ] I. e. ἔνεσι. *F.G.* Ἔστι ſubaudiri quit

βασιλέων τε καὶ ἱρέων. καλαλέξω δὲ τὰ μάλιστα ἄξιον μνήσασθαι. ἐν δεξιερῇ τῇ νεὼ [a] Σεμιράμιος ξόανον ἕστηκε, ἐν δεξιῇ τὴν [b] ἐπιδεικνύουσης. ἀνέστη δὲ δι' αἰτίην τοιήνδε. ἀνθρώποισι, οἳ σφέων Συρίην οἰκέουσι, νόμοι ἐπωιέατο, ἑωυτοὺς μὴ ὅσιος θεὸν ἱλάσκεσθαι, θεῶν δὲ τὰ ἄλλεων, καὶ αὐτῆς Ἥρης ἀλογέειν· καὶ ὧδε ἐποίεον. μετὰ δὲ ὡς οἱ θεοὶ [c] ἀπίκοντο νοῦσοί τε καὶ [d] συμφορὴ, καὶ ἄλγεα, μανίης μὲ ἐκείνης ἀπεπαύσαντο, καὶ θνητοὺς ἑωυτοὺς [e] ὁμολόγεε, καὶ τοῖσι ὑπηκόοισι αὖθις ἐκέλευεν ἐς Ἥρην τρέπεσθαι, τέκμηρα δὴ ἔτι τοιάδε ἀνέστηκε, τοῖσι ἀπικνεομένοισι τὴν Ἥρην ἱλάσκεσθαι δεκνύουσα, καὶ θεὸν οὐκ ἔτι ἑωυτὴν, ἀλλ' ἐκείνην ὁμολογέουσα.

Εἶδον δὲ καὶ Ἑλένης αὐτόθι ἄγαλμα, καὶ Ἑκάβης, καὶ Ἀνδρομάχης, καὶ Πάριδος, καὶ Ἕκτορος, καὶ Ἀχιλλέως. εἶδον δὲ καὶ Νιρέως εἶδος τῆς Ἀγλαΐης, καὶ Φιλομήλην, καὶ Πρόκνην, ἔτι γυναῖκας, καὶ αὐτὸν Τηρέα ὄρνιθα, καὶ ἄλλο ἄγαλμα Σεμιράμιος, καὶ Κομβάβου, τὸ κατέλεξα, καὶ Στρατονίκης, κάρτα καλὸν, καὶ Ἀλεξάνδρου, αὐτῷ ἐκείνῳ εἰκελον. ἔστηκε δέ οἱ [f] Σαρδαναπάλου ἄλλῃ μορφῇ, καὶ ἄλλῃ στολῇ.

Ἐν δὲ τῇ αὐλῇ ἄφετοι νέμονται βόες με-

sacerdotum: recenſebo autem, quae memoratu prae caeteris digna ſunt. Ad ſiniſtram aedis ſignum ſtat Semiramidis, dextra aedem oſtendentis. Stat per cauſſam ejusmodi. Hominibus, qui Syriam habitant, legem tulerat, ſe pro Dea placarent, Deos autem reliquos, ipſamque adeo Junonem, negligerent: idque illi fecere. Poſtea vero cum divinitus illi immitterentur morbi, & calamitas, & dolores: a furore illo reſipuit, & mortalem ſe confeſſa eſt, & ſuis civibus, ut ad Junonem iterum ſe converterent, imperavit. Hanc ob cauſſam hoc adhuc habitu adſtat, advenientibus placandam Junonem demonſtrans, & Deam non jam ſe, ſed illam confeſſa.

40. Vidi etiam Helenae ibi ſignum, & Hecubae, & Andromachae, & Paridis, & Hectoris, & Achillis. Vidi etiam Nirei & ſimulacrum Aglaiae F. & Philomelam, & Procnen adhuc mulieres, & ipſum Tereum volucrem: & aliud ſignum Semiramidis, & Combabi illud quod memoravi, & Stratonicae valde pulchrum, & Alexandri ipſi illi ſimile. Adſtat illi Sardanapalus, forma alia & veſtitu.

41. In aula ſoluti paſcuntur boves magni &

a Σεμιράμιος] Σεμιράμεως W. b Ἐπιδεικνύουσης] Ἐπιδεικνύουσα M. & Fl. c Ἀπίκοντο] Ἀφίκοντο Edd. antea male. d Συμφορὴ] Ita Edd. & M. Συμφοραὶ marg. f. melius. e Ὁμολόγεε] Recepi ex W. Ὁμολόγει Edd. f Σαρδαναπάλου] Σαρδαναπάλλου W.

non videt? Locutio alias in enumerandis adcurate minutiis uſitata, vide *Heſiodi ſcut.* Herc. a. vſ. 154. ad 157. ubi quinquies ita ἐν δὲ repetitur. Ita *Homer.* ἐπὶ δὲ ſacpiſſime. Et οἷα δὲ Il. A. 436. ſeqq. ubi *Clarkium* vide. Alia ex *Herodot.* & *Callim.* vid. ap. Rev. *Horreum* Obſ. ad *Herod.* p. 26. qui ſaepe αὐτὰς, ſaepe aliud nomen praemiſſum intelligi docet. *J. F. R.*

47. Νεὼ] At hoc potius Atticum eſt; quare malem νηὸς, ut jam plus ſexies ſupra, & infra c. 50. f. *J. F. R.*

50. Τοιάδε] Sic reſcripſi, cum invenirem ταῦτα δὲ. *J. F. R.*

54. Ἀπίκοντο] Audacter ita dedi contra Edd. quia cum *Herodoto* ita adhuc ſemper ſcripſit. Nec me movet, quod in *Hippocr.* I. de morb. p. 8. 20. ἀφίκηται editum, & ἀφιγμένα I. Aph. 4. bis. Nam alia res in praeterito, quod ἀφιγμένον etiam *Herodoto* centies. *J. F. R.*

Ibid. Συμφορὴ] Mallem συμφοραὶ. ἀπίκοντο autem, quod Dialectus Ionica poſcebat, ego pro ἀφ. repoſui. *M. du S.*

56. Ὁμολόγει] W. *M. du S.*

75. Χειροήθεις] In omnibus Impr. χειροήθεις. *M. du S.*

76. Αὐτοῖσι] An τοῖς ἱερατολίταις; *F. G.*

Ibid. Ἀποδεδίχαται] An pro ἀποδεδιγμένοι εἰσὶ, ſupra p. 881. (Ed. *Bened.*) ab ἀποδίχεσθαι ductum eſt juxta Interpretis expoſitionem: ἀποδεδιγμένοι, i. e. creati, conſtituti. *F. G.*

Ἀποδεδίχαται] Sic M. & Impr. omnes. *M. du S.*

Ἀποδεδίχαται] Supra c. 10. f. ἀποδεδεγμένοι aeque ac hic,

& equi, & aquilae, & urſi & leones, qui nequaquam nocent hominibus, ſed ſacri omnes ſunt & manſueti.

42. Sacerdotes autem illis multi recepti ſunt, quorum alii mactant hoſtias, alii ferunt libamina, igniferi vocantur alii, & alii altarium aſſeclae. Me quidem praeſente trecentis plures ad ſacrificandum accedebant. Veſtimenta illis omnia candida; pileum geſtant in capite: ſacerdos ſummus ſingulis annis novus ſuccedit: purpura hic ſolus indutus eſt, tiara redimitus aurea.

43. Eſt autem alia quoque multitudo ſanctorum hominum, tibicinum, fiſtulatorum, Gallorum; & mulieres furioſae ac fanaticae.

44. Sacrificium bis unoquoque die peragitur, ad quod omnes veniunt. Jovi quidem ſilentio ſacrificant, neque ſua voce canentes, neque tibiis. Cum vero Junoni immolant, cantant, tibiis canunt, crotalis crepitant. Ac de iſto nihil mihi certi dicere poterant.

45. Eſt etiam lacus ibidem non procul a templo, in quo piſces ſacri nutriuntur multi, & varia ſpecie. Fiunt quidam illorum

γάλοι, καὶ ἵπποι, καὶ ἀετοὶ, καὶ ἄρκτοι, καὶ λέοντες, καὶ ἀνθρώπους ἡδαμῶς σίνονται, ἀλλὰ πάντες ἱροί τε εἰσι, καὶ [g] χειροήθεες.

Ἱρέες δὲ αὐτοῖσι πολλοὶ [h] ἀποδεδέχαται· τῶν οἱ μὲν τὰ ἱρήια σφάζουσι, οἱ δὲ [i] σπονδηφορέουσι, ἄλλοι δὲ πυρφόροι καλέονται, καὶ ἄλλοι πολλοὶ γίνονται. ἐπ' ἐμεῦ δὲ πλείονες καὶ τριηκοσίων ἐς τὴν θυσίην ἀπικνέοντο. ἐσθὴς δὲ αὐτέοισι [k] πᾶσι λευκή· καὶ πίλον ὀρθὸν τῇ κεφαλῇ ἔχουσι. [l] ἀρχιρεὺς δὲ ἄλλος ἑκάστου ἔτεος ἐπιγίγνεται. πορφυρέην [m] δὲ μούνος οὗτος φορέει, καὶ τιάρῃ χρυσέῃ ἀναδέεται.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλο πλῆθος ἀνθρώπων ἱρῶν, αὐλητέων τε, καὶ συριστέων, καὶ Γάλλων, καὶ γυναῖκες ὀλοφυδνέες τε, καὶ φρενοβλαβέες.

Θυσίη δὲ δὶς ἑκάστης ἡμέρης ἐπιτελέεται, ἐς τὴν πάντες ἀπικνέονται. Διὶ μὲν οὖν [n] κατ' ἡσυχίην θύουσι, οὔτε αἰείδοντες, οὔτε αὐλέοντες. εὖτ' ἂν δὲ τῇ Ἥρῃ [o] καταρχωνται, ἀείδουσί τε, καὶ αὐλέουσι, καὶ κρόταλα ἐπικροτέουσι. καὶ μοι τούτου πέρι, σαφὲς οὐδὲν εἰπεῖν ἐδύνατο.

Ἔστι δὲ καὶ λίμνη αὐτόθι, οὐ πολλὸν ἐκὰς τοῦ ἱροῦ, ἐν τῇ ἰχθύες [p] ἱροὶ τρέφονται πολλοὶ, καὶ πολυειδέες. [q] γίγνονται δὲ αὐτέων ἔνιοι

[g] Χειροήθεες] Admiſi ex W. Χειροήθεις Edd. [h] Ἀποδεδέχαται Sic M. cum Edd. recte. [i] Σπονδηφορέουσι] Σπονδηφοροῦσι M. & *Fl.* [k] Πᾶσι] Ita *Fl.* M. Πᾶσα Edd. vulgo. [l] Ἀρχιρεὺς] Sic bene emendatum in M. Vulgo ἀρχιερεὺς. [m] Διὶ] Τῷ W. ſolus. [n] Κατ'] Recte *P. S. H. Fl.* Καθ' male *B*1. [o] Καταρχωνται] Sic *B*1. *J. H. P. S.* &c. & M. Κατάρχονται *Fl.* [p] Ἱροὶ] Omiſit *Fl.* [q] Γίγνονται] Et ſic *Fl.* cum cett.

hic; ibi vero idem ab ἀποδιδόναι deductum ſuſpicatus eſt *Gujet.* quod & hic ratione ſignificatus non malum; ſed quia formatio potius eſt ab ἀποδέχομαι, nec illud ſenſum abſurdum fundit, ei adhaereo. Terminatio autem illa praeter. paſſivi Ionibus frequens; ita γεγράφαται, τετρίφαται &c. *Herod.* & *Aret.* Vid. *Maitt.* p. 129. *J.F.R.*

77. Σπονδηφορέουσι] M. & *Fl.* In reliquis Impreſſis σπονδὴν φερ. *M. du S.*

79. Πλείονες ἢ τρ.] Καὶ pro ἢ poſitum eſt. Sed ſic libri omnes noſtri. *M. du S.*

81. Αὐτέουσι] An τοῖς ἱεραπολίταις; *F. G.*

Ibid. Πᾶσι] M. & *Fl.* In reliquis πᾶσα. *M. du S.*

82. Ἀρχιρεὺς] Sic M. ſed a poſteriore manu, uti & ſupra omnes Impreſſi ἀρχιερεύς. *M. du S.*

84. Τιάρῃ] Vid. *Spanh.* 467. *M. du S.*

91. Κατ'] Hoc praefero, ut magis Ionicum, licet ἀφ' οὗ, ἀφ' οὗτον in *Hippocr.* frequentiſſime editum. *J.F.R.*

99. Γίγνονται] Sic & paullo ante ἐπιγίγνεται. Et mox γίγνεται c. 50. f: & γίγνονται c. 51. &c. at γίνονται *Herodot.* praefert cum *Hippocr.* qui & γινώσκειν, non γίγνωσκειν, quater quinquies p. 5. L. I. de morbis, & millies alibi. Sic γίνεται aliquoties vid. ib. p. 6. &c. At initio Aphoriſmorum γίγνεται fere ſemper editum, deinde vero promiſcue. Et quid demum refert? *J.F.R.*

ἔνιοι κάρτα μεγάλῳ· οὗτοι δὲ καὶ ὀνόματα ἔχουσι, καὶ ἔρχονται καλούμενοι· ἐπ' ἐμοῦ δέ τις εἶην ἐν αὐτοῖσι χρυσοφορέων· ἐν τῇ πτέρυγι [a] δὲ ποίημα χρύσεον [b] αὐτέων [c] ἀνεκέατο. καὶ μιν ἐγὼ πολλάκις [d] ἐθηησάμην, καὶ [e] ἔχε τὸ ποίημα.

Βάθος δὲ ἡ λίμνης πολλὸν ἐγὼ μὲν οὐκ ἐπειρήθην· λέγουσι δ' οἳ καὶ διηκοσίων ὀργυιέων πλέον ἔμμεναι. κατὰ μέσον δὲ αὐτῆς βωμὸς λίθου ἀνέστηκε. δοκέοις ἂν ἄφνω ἰδὼν, πλώειν τέ μιν, καὶ τῷ ὕδατι ἐποχέεσθαι, καὶ πολλοὶ ὧδε νομίζουσι· ἐμοὶ δὲ δοκέει στύλος ἐφεστεὼς μέγας, ἀνέχειν τὸ βωμόν. ἔστεπται δὲ ἀεὶ, καὶ [f] θυώματα ἔχει. πολλοὶ δὲ καὶ ἑκάστης ἡμέρης [g] κατ' εὐχὴν ἐς αὐτὸν νηχόμενοι, στεφανηφορέουσι.

Γίγνονται δὲ αὐτόθι καὶ πανηγύριές τε μέγιστα· καλέονται δὲ ἐς τὴν λίμνην καταβάσιες, ὅτι ἐν αὐτῇσι ἐς τὴν λίμνην τὰ ἱρὰ πάντα κατέρχεται· ἐν τοῖσι ἡ Ἥρη πρώτη ἀπικνέεται τῶν ἰχθύων εἵνεκα, μὴ σφέας ὁ Ζεὺς πρῶτος ἴδηται. ἢν γὰρ τόδε γένηται, λέγουσι ὅτι πάντες ἀπόλλυνται. καὶ δῆτα ὁ μὲν ἔρχεται ὀψόμενος, ἡ δὲ πρόσω ἱσταμένη ἀπείργει τέ μιν, καὶ πολλὰ λιπαρέουσα ἀποπέμπει.

oppido magni. Hi & nomina habent, & vocati accedunt. Me ſpectante erat inter eos etiam aliquis ornatus auro, in cujus pinna aureum opus florum ſuſpenſum erat. Illum ego ſaepe vidi, cum illud opus haberet.

46. Profunditas lacus magna. Equidem non fum expertus: dicunt vero ducentorum amplius paſſuum eſſe. In medio ſtat altare lapideum. Putes ad primum conſpectum, natare illud, & in aqua fluitare. ac multi ita eſſe arbitrantur. Mihi vero videtur columna ſubjecta ingens ſuſtinere altare. Vittis illud ſemper ornatum eſt, & ſuffitum habet. Multi quotidie precandi cauſſa eo natant coronati.

47. Fiunt ibi conventus maximi, vocanturque deſcenſiones in lacum, quoniam illis numina omnia ad lacum deſcendunt, inter quae Juno prima advenit piſcium cauſſa, ne primus illos Jupiter conſpiciat. Hoc enim ſi fiat, perire ajunt univerſos. Ac venit ille quidem viſurus: at illa adverſum conſiſtens illum arcet, & multum ſupplicans remittit.

48. Sed

a Δὲ] Abeſt ab M. & Fl. b Αὐτίων] Αὐτίῳ Fl. & M. c Ἀνεκέατο] Ἀνακέατο Fl. & M. d Ἐθηησάμην] Ἐθησάμην Fl. & W. e Ἔχε] Εἶχε Fl. Εἶχεν M. f Θυάματα] Bene M. Bl. Ald. Fr. H. P. Va. S. Θαυμάσια male J. & Fl. Id tamen etiam adſcriptum marg. A1. g Κατ'] Abeſt ab M. & Fl.

2. Ἔρχονται καλούμενοι] Horum meminere etiam *Plinius*, *Varro* & *Martialis*, a *Caſaubono* laudati ad Athen. VIII. 1. p. 577. *M. du S.*

3. Ἐν τῇ πτέρυγι] In M. & Fl. haec paulo aliter leguntur, nempe ἐν τῇ πτέρυγι ποίημα χρύσεον αὐτίῳ ἀνακέατο. Ego quocumque demum pacto legas, ἀνακέατο reſcribendum exiſtimo. *M. du S.*

4. Ποίημα χρύσεον αὐτίων] Non habet αὐτίων in vicinia, ad quod referatur. *Hagenoae* 1535. ubi raro admodum peccatur, excuſum eſt ἀντίων. Vix dubito, verum id eſſe, & Ionicum, pro ἀνθέων, ut κολοκύντη, ut apud noſtrum αὖτις &c. Florum quorundam effigies, corolla, ornamentum piſci datum. Ita certe interpretatum eſſe, fraudi non fuerit. *J. M. G.*

6. Εἶχεν] Ita M. in Fl. εἶχε. In reliquis ἔχε. *M. du S.* Ἔχε] Conf. ſupra c. 12. & 24. *J. F. R.*

13. Ἐφεστεὼς] Legendum arbitror ἐφιστεὼς, certe ſic tranſtuli. *J. M. G.*

35. Ἀλεκτρυὼν] I. e. homo ita dictus, ſed quare? *F. G.*

Ἀλεκτρυὼν ἱρὸς] Mirum eſt profecto, ἀλεκτρυὼν de homine dici, at ſupra pluries, ubi de gallis Cybeles ſacerdotibus caſtratis mentionem fecit, ſemper eos Γάλλους, non ἀλεκτρυόνας vocat. Ea vox, ut puto, ex verſione in textum irrepſit. Quidam ſciolus putavit γάλλον non eſſe vocem Graecam, & *gallum* Latine dictum debere dici ἀλεκτρυόνα, & mutavit in eam vocem quae nunc in Graeco legitur: vel forte ſcripſerat Lucianus, ἀλέκτωρ, quae vox etiam de caſtrato poteſt uſurpari, qui eſt ſine lecto conjugali. Nam ut Ἡλικία dicta eſt ſecundum Scholiaſten *Euripidis* in Oreſte, a privativa α, & λέκτρον, ἀφ' τὸ πολὺν χρόνον ἄλεκτρον μεῖναι χόλῳ Κλυτημναίστρας. Sic & ἀλέκτωρ poteſt dici caſtratus, ab eodem etymo, quod videlicet

48. Sed maximae illis celebritates habentur, quae inſtituuntur ad mare. Verum de his nihil certi quod dicam habeo. Neque enim ipſe acceſſi, neque illam profectionem expertus ſum. Quae autem in reditu faciunt, ea vidi, & jam enarrabo. Vas aqua plenum pro ſe quisque adferunt: illa obſignata ſunt cera: nec vero ipſi eam ſolvunt, & aquam deinde effundunt. Sed eſt ſacer quidam Gallus, qui ad lacum habitat. Hic ubi illorum vaſa recepit, ſigillumque inſpexit, accepta ejus rei mercede, ſolvit vinculum, ceram aufert: ac minae multae hoc ex opere ad Gallum redeunt. Hinc in templum ipſi illatam aquam fundunt, & ſacrificio facto retro abeunt.

49. Dierum feſtorum quos novi omnium maximum ineunte vere celebrant. Pyram h. e. rogum vocant alii; alii Lampadem. Sacrificium eo peragunt ejusmodi. Arbores exciſas ingentes in aula ſtatuunt: tum adductas capras, & oves, & pecora alia, viventia ex arboribus ſuſpendunt: addunt aves, veſtes, aurea & argentea opera. Perfectis jam omnibus, circumlatis circa arbo-

Μέγιστα δὲ αὐτοῖσι πανηγύρις, [h] παὶ ἐς θάλασσαν νομίζουσι. ἀλλ' ἐγὼ τουτέων πέρι σαφὲς οὐδὲν ἔχω [i] εἰπαι· οὐ γὰρ ἦλθον αὐτὸς, οὐδὲ ἐπειρήθην ταύτης τῆς ὁδοιπορίης. τὰ δὲ ἐλθόντες ποιέουσι, εἶδον, καὶ ἀπηγήσομαι. ἀγγήιον ἕκαστος ὕδατι σεσαγμένον [k] φέρουσι· κηρῷ δὲ τάδε σεσήμανται· καὶ μιν οὐκ αὐτοὶ λυσάμενοι χέουσι, ἀλλ' ἔστι [l] ἀλεκτρυὼν ἱρὸς, οἰκέει δὲ ὅπῃ τῇ λίμνῃ, ὃς ἐπεὶ σφέων [m] δέξηται τὰ ἀγγήια, τλῶ τε σφρηγῖδα ὀρῇ, καὶ μισθὸν ἀρνύμενος, ἀνά τε λύει τὸ δεσμὸν, καὶ τὸ κηρὸν ἀπαιτέεται, καὶ πολλαὶ μνέες ἐκ τουτέου τοῦ ἔργου τῷ [n] ἀλεκτρυόνι ἀγείρονται. ἔνθεν δὲ ἐς τὸν νηὸν αὐτοὶ [o] ἐνείκαντες, [p] σπένδουσί τε, καὶ θύσαντες, ὀπίσω ἀπονοστέουσι.

[q] Ἑορτέων δὲ πασέων, τὰ οἶδα, μεγίστην τοῦ εἴαρος ἀγχομένου ἐπιτελέουσι. καὶ μιν οἱ μὲν πυρὴν, οἱ δὲ λαμπάδα καλέουσι. θυσίην δὲ ἐν αὐτῇ τοιήνδε ποιέουσι. δένδρεα μεγάλα ἐκκόψαντες, ἐν τῇ αὐλῇ ἑστᾶσι, μετὰ δὲ ἀγινέοντες αἶγάς τε, καὶ ὄϊας, καὶ ἄλλα κτήνεα [r] ζωὰ, ἐκ τῶν δενδρέων ἀπαρτέουσι· ἐν δὲ καὶ ὄρνιθες, καὶ εἵματα, καὶ χρύσεα, καὶ ἀργύρεα ποιήματα. ἐπεὰν δὲ ἐντελέα πάντα ποιήσωνται, περιενείκαντες τὰ ἱρὰ περὶ τὰ

h Ταὶ] Sic *F. H. Bt. S.* &c. Τὰ *P. A² Fl.* & *M.* *i* Εἶπαι] Ita plurimae. Εἰπεῖν *Fl.* & *W.* *k* Φέρουσι] Nil mut. Edd. & M. Forſ. φορέουσι. *l* Ἀλεκτρυὼν] Et ſic M. cum Edd. *m* Δέξηται] Δέξεται *Fl.* *n* Ἀλεκτρυόνι] Et hoc probat M. cum *Fl.* &c. *o* Ἐνείκαντες] Ἀνείκαντες male *Fl.* nec probante M. *p* Σπένδουσι] Bene M. *Fl. Fr. P.* &c. Σπεύδουσι male *F.* *q* Ἑορτέων] Ὀρτέων W. & *Fl.* & quidem ſpiritu tenui. *r* Ζωὰ] Ζῳὰ W. cum puncto ſubſcripto. Nihil mut. *Fl.*

35. Ἀλεκτρυὼν] * Πότερον ὄρνις ἢ ἀνὴρ οὕτω καλούμενος; ὄρνιθι γὰρ τί σωτηλάσει μισθὸς καὶ τοσοῦτος; ἢ πῶς ἐν τῇ λίμνῃ, καὶ ποίᾳ μηχανῇ ὄρνις σὺν ἀμφίσι οἰκήσει; *V.*

* Vide notam *Palmerii* ad h. l. *F. Cler.*

coelebs maneat. Ejus vocis in ea ſignificatione reperiuntur exempla, ſed duntaxat in foeminino, forte & in maſculino Lucianus uſurpavit, ut ſit ὁ ἐκ τῆς ἀλέστρας. *F. P. a G.*

38. Ἀπειτίσονται] Ἀφιξέσθαι dediſſe arbitror auctorem. *F. M. G.*

43. Ἑορτέων] An ὀρτέων; vel an ex W. ὀρτέων, mutato tantum ſpiritu, quod malim, quia ſic ſtatim iterum in eodem, ὀρτήν; & quia hoc magis Ionicum, v. *Herod.* IV. 256. E. *F. F. R.*

45. Πυρὴν] Legendum videtur πῦρ ἐνιᾶσι. *F. G.* At quomodo tum καλέουσι cohaereret? Quare nihil mutes potius. *F. F. R.*

52. Τὰ ἱρὰ] Ἱρὰ ſunt ſigna ipſa, antiqua religione ſacrata, Dii quaſi ipſi, ut modo habuimus τὰ ἱρὰ, *numina*: σημήια horum ſignorum imitatione expreſſae imagines. Ut lucidior eſſet interpretatio τὰ ἱρὰ *Deus* reddidi. Poteram etiam *Sacra*. *Ovid.* Met. 10, 696. *Sacra retorſerunt oculos*, de ſimulacris. *Juſtin.* 36, 2, 13. de Moſe, *ſacra Aegyptiorum furto abſtulit*. *F. M. G.*

τὰ δένδρεα, πυρὴν ἐνιᾶσι, τὰ δὲ αὐτίκα πάντα καίονται. ἐς ταύτην τὴν [a] ἑορτὴν πολλοὶ ἄνθρωποι ἀπικνέονται ἔκ τε Συρίης καὶ τῆς περιξ χωρέων πασέων. [b] φέρουσί τε τὰ ἑωυτῶν ἱρὰ ἕκαστοι, καὶ τὰ σημήια ἕκαστοι ἔχουσι ἐς τάδε μεμιμημένα.

Ἐν ῥητῇσι δὲ ἡμέρῃσι τὸ μὲν πλῆθος ἐς τὸ ἱρὸν ἀγείρονται· Γάλλοι δὲ πολλοί, καὶ τοὺς ἔλεξα, οἱ ἱροὶ ἄνθρωποι τελέουσι τὰ ὄργια, τάμνονταί τε τοὺς πήχεας, καὶ τοῖσι νώτοισι πρὸς ἀλλήλους τύπτονται. πολλοὶ δὲ σφισι παρεστεῶτες, ἐπαυλέουσι, πολλοὶ δὲ τύμπανα παλαγέουσι, ἄλλοι δὲ ἀείδουσι ἔνθεα καὶ ἱρὰ ἄσματα. τὸ δὲ ἔργον ἐκτὸς τοῦ νηοῦ τόδε γίγνεται. οὐδὲ ἐσέρχονται ἐς τὸν νηόν, ὁκόσοι τάδε ποιέουσι.

Ἐν ταύτῃσι τῇσι ἡμέρῃσι, καὶ Γάλλοι γίγνονται. ἐπεὰν γὰρ οἱ ἄλλοι [c] αὐλέωσί τε, καὶ [d] ὄργια ποιέωνται, ἐς πολλοὺς ἤδη ἡ μανίη ἀπικνέεται, καὶ πολλοὶ οἱ ἐς θέην ἀπικόμενοι, μὴ δὲ τοιάδε ἔπρηξαν. καλαλέξω δὲ καὶ τὰ ποιέουσι. ὁ νεηνίης, ὅτῳ τάδε [e] ἀποκέαται, ῥίψας τὰ εἵματα, μεγάλῃ βοῇ ἐς μέσον ἔρχεται, καὶ ξίφος ἀναιρέεται, [f] τὰ δὲ πολλὰ [g] ἕτεα ἐμοὶ δοκέει, [h] διὰ τοῦτο ἔσηκε, λαβὼν δὲ αὐτίκα [i] τάμνει ἑωυτόν, θέει τε διὰ τὸ πόλιος, καὶ τῇσι χερσὶ φέρει τὰ ἔταμε. ἐς ὁκοίην δὲ οἰκίην

res Diis, ignem ſubjiciunt : illa vero ſubito ardent omnia. Ad hoc ſolenne multi homines conveniunt e Syria, & regionibus circa omnibus, feruntque ſuos omnes Deos, & quae ſigna habent ab illis expreſſa.

50. Statis diebus in templum confluit multitudo. Galli multi, & ſacri, quos dixi, homines, cerimonias obeunt, vulnerant ſibi brachia, & terga invicem caedenda praebent. Multi adſtantes tibiis accinunt, multi perſtrepunt tympanis, canunt alii divina & ſacra cantica. Hoc vero opus extra aedem peragitur, neque illam intrant, quicumque faciunt talia.

51. Per hoſce dies fiunt etiam Galli. Reliqui enim dum tibiis concinunt, & celebrant orgia; ad plures jam pervaſit furor, multique qui ſpectatum modo venerant, poſtea perpetrarunt talia. Enarrabo autem quid agant. Qui iſta de ſe ſtatuit juvenis, veſtibus abjectis magno clamore in medium prodit, tollit gladium, quales a multis inde annis, ob id ipſum puto, praeſto ſunt. Hoc igitur accepto ſtatim ſe caſtrat, ac per urbem currit, manibus ferens quae abſcidit. In

a Ἑορτὴν] Sic *Fl.* P. Ὀρτὴν *J.* W. verius. b Φέρουσι] Nihil variant. Edd. Sed & M. ac *Fl.* vulgatum ſervant. c Αὐλέωσι] Ἀλέωσι marg. *A1.* cum *Fl.* d Ὄργια] Ex emend. *Solan.* Ὄρχια Edd. & M. male. e Ἀποκέαται] Nihil mut. *Fl.* f Τὰ] Ἴσως τὸ L. Vulgatum tenet *Fl.* M. &c. g Ἕτεα] Ἔτη M. ἔτι marg. *A1.* h Διὰ] Καὶ M. & *Fl.* i Τάμνει] Bene plurimae. Τάμνει *Fl.* & M.

53. Πυρὴν ἐνιᾶσι] Accuratius dici puto πῦρ ἐνιέναι. Sic certe eſt apud *Suidam* πῦρ ἐνιέσαν, ἐνέβαλον. Forte πυρὴν fecit aliquis, qui paullo ante legerat, πυρὴν vocari totum hoc ſolenne. Si ἐνιᾶσι ſimpliciter eſſet *incendere*: ſtare poſſet πυρὴν, ut vocaret hoc nomine totam illam arborum ſuccendendarum multitudinem. *J.M.G.*

55. Πολλοὶ] Miror iterum, numquam πολλοὶ legi. An igitur Noſter hoc oblitus? an librarii hanc Ionicam ſcilicet elegantiam neſcivere? *J.F.R.*

56. Φορέουσι — ἱρὰ] *Sacra*. De *φορέουσι*, ſaepius ſupra monui. *M.du S.*

Φέρουσι] *Solan.* φορέουσι emendarat, ſine auctoritate. Licet recte forſan, tamen quia id c. 48. & bis 52. &c. non tantum reliquit, ſed alibi quoque in hac Diſſert. plus decies ita occurrit, nihil ego contra libros auſim. Tum ne verum quidem eſt *φορέειν* ſemper Ionibus dici, ut ſupra ſatis indicatum. *J.F.R.*

71. Ὄργια] In omnibus Impreſſis & Mſ. M. legitur ὄρχια. Sed hic neceſſario mutandum. Vid. ſupra c. praeced. & 15. Unde ratio emendationis ſatis patebit. *M.du S.*

Ὄρχια] Quid ſibi ὄρχια hic velint, non intelligo. Ὄργια poſtulari arbitror, & interpretatus ſum. *J.M.G.*

74. Ποιέωσι] Quare non ποιεῦσι ut *Herodot.* Sed utrumque Ionicum eſt, & ποιέωσι etiam deinde in hoc opuſculo. *J.F.R.*

75. Ἀποκέαται] Vid. ad c. 32. *J.F.R.*

77. Τὸ

In quamcumque vero domum ista abjecerit, ex ea vestem muliebrem & mundum accipit. Haec in castrationibus agunt.

52. Mortui vero Galli non simili aliis sepultura sepeliuntur: sed ubi mortuus est Gallus, sodales illum sublatum ferunt in suburbia: depositum una cum feretro, quo portaverant, obruunt lapidibus, eoque facto domum retro abeunt. Servato deinde septem dierum numero, sic in templum intrant. Ante hos si intrent, piaculum committunt.

53. Legibus ad haec utuntur hisce. Si quis illorum mortuum viderit, illo die non venit in templum: postridie autem, ubi lustravit se, intrat. Sed qui domestici fuere mortui, triginta dierum observato numero singuli, & rasis capitibus, intrant: ante vero quam istuc fecerint, intrare illis nefas.

54. Sacrificant boves mares pariter ac feminas, & capras, & oves. Porcos solos, quos abominantur, neque immolant neque iis vescuntur. Alii non abominabiles putant, sed sacros. Inter aves columba res illis sanctissima videtur, nec attingere eas

τάδε [k] ἀποῤῥίψει, ἐκ ταύτης ἐσθῆτά τε θηλέην, καὶ κόσμον τ' γυναικήιον λαμβάνει. τάδε μὲν ἐν τῆσι τομῆσι ποιέουσι.

Ἀποθανόντες δὲ Γάλλοι οὐκ ὁμοίην ταφὴν τοῖσι ἄλλοισι θάπτονται, ἀλλ' ἐὰν ἀποθάνῃ Γάλλος, οἱ ἑταῖροι μιν ἀείροντες, ἐς τὰ προάστεια [l] φέρουσι. θέμενοι δὲ αὐτὸν καὶ τὸ [m] φέρετρον, [n] τῷ ἐκόμισαν, ὑπερθε λίθοις βάλλουσι, καὶ τάδε ποιήσαντες, ὀπίσω ἀπονοστέουσι. Φυλάξαντες δὲ [o] ἑπτὰ ἡμερέων ἀριθμὸν, ὕτω ἐς τὸ ἱρὸν ἐσέρχονται. [p] πρὸ δὲ τουτέων, ἢν ἐσέλθωσι, οὐκ ὅσια ποιέουσι.

Νόμοισι δὲ ἐς ταῦτα χρέωνται τουτέοισι· ἢν μέν τις αὐτέων νέκυν ἴδηται, ἐκείνην τ' ἡμέρην ἐς τὸ ἱρὸν οὐκ ἀπικνέεται· τῇ ἑτέρῃ δὲ, καθήρας ἑωυτὸν, ἐσέρχεται. [q] αὐτέων δὲ τ' οἰκηίων τῷ νέκυϊ ἕκαστοι φυλάξαντες ἀριθμὸν ἡμερέων τριήκοντα, καὶ τὰς κεφαλὰς ξυράμενοι, ἐσέρχονται. πρὶν δὲ τάδε ποιῆσαι, ἐς οἰκίσι ἐσιέναι ὅσιον.

Θύουσι δὲ βόας ἄρσενάς τε, καὶ θηλέας, καὶ αἶγας, καὶ ὄϊας. σύας δὲ μοῦνον [r] ἐναγέας νομίζοντες, οὔτε θύουσι, οὔτε σιτέονται. ἄλλοι δ' ἐς σφέας ἐναγέας, ἀλλὰ ἱρὺς νομίζουσι. ὀρνίθων τε αὐτέοισι ἀριστερὴ δοκέει χρῆμα [s] ἱρώτατον, καὶ οὐδὲ φαύειν αὐτέων δι-

k Ἀποῤῥίψει] Ἀποῤῥίψῃ W. l Φέρουσι] Nihil mut. Fl. J. Fr. H. B. P. &c. & M. m Φέρετρον] Ita P. Fr. S. Φέρτρον M. J. Fl. H. B1. Ald. n Τῷ ἐκόμισαν] Sic M. cum Edd. plerisque. τὸ ἐκόσμησαν J. & marg. A1. o Ἑπτὰ] Ἑνία Graev. Nil mut. M. & Edd. p Πρὸ] Πρὸς Fl. & marg. A1. Vulgato adstipulatur M. q Αὐτέων] Αὐτῶν Edd. & M. r Ἐναγέας] Ἐνάγεις Fl. s Ἱρώταλον] Bene Fl. J. P. S. Ἱρότατον W.

77. Τὰ δὲ] In eos enim asservantur usus; ego τὰ δὲ reponendum censueram, quod & margini L. ab aliquo vetere grammatico observatum esse video, qui scripsit ἴσως, τὸ. M. du S.

78. Τέμενος] Hoc Herodot. amat, vid. L. IV. J. F. R.

88. Ὑπερθε] Anne ὑπερθε ut Herodot. L. IV. Sed quia τι ambiguum foret, an pro δ valeat, nihil muto. J. F. R.

90. Φυλάξαντες δὲ ἑπτὰ ἡμερέων ἀριθμὸν] Observato septem dierum numero, Mf. ἐννέα ἡμερέων ἀριθμὸν. novem dierum numero. J. G. G.

Φυλάξαντες δὲ ἑπτὰ &c.] Primo ἑπτὰ praestare credo τῷ ἱερῷ, ob sacrum numerum septenarium. Dein tirones notare velim, ut φυλάττεσθαι τινὰ, etsi cavere aliquem significat, ut fugias, veluti φυλάττεσθαι τὸ θέατρον Aelian. l. 5. & φυλάττεσθαι ἀκοσμίαν XIV. 19. vitare indecora, & Aesop. fab. 23. τούτους φεύγειν & φυλάττεσθαι καὶ. Et fab. 86. f. Et Act. Apost. XXI. 25. Item φυλάττεσθαι ἀμαρτίας Plutarch. Cat. Maj. p. 341. B. ita φυλάσσειν ἡμέραν esse observare, exspectare, ut obeas eum. Long. Past. III. 98. Ed. Jungerm. τ' προβατικῶν ἀμελείαν φυλάξας, & observata, captata pastorum incuria. Et L. IV. p. 109. Ed. Moll. νύκτα δὲ φυλάξας, quod & Lib. I. p. 5. Ed. Jung. habetur. Alciphr. similiter 2. Ep. 1. fin. σὺ δὲ ἡμᾶς μέρησον φυλάξαι τὴν ἡμέραν τῷ δείπνῳ. J. F. R.

97. Αὐτέων] Ita emendandum fuit, ut Dialectus postulat, & recte c. 45. legitur. M. du S.

9. Δι-

[a] δικαιεῦσι· καὶ ἢν ἀέκοντες ἅψωνται, ἐναγέες ἐκείνην τὴν ἡμέρην εἰσί. τύνεκα [b] δὴ αὐτέοισι σύννομοί τε εἰσι, καὶ ἐς τὰ οἰκήια ἐσέρχονται, καὶ τὰ πολλὰ ἐν γῇ νέμονται.

Λέξω δὲ καὶ τῶ [c] πανηγυριστέων πέρι, τὰ [d] ἐκεῖνοι ποιέυσι. ἀνὴρ εὖτ' ἂν ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν πρῶτον ἀπικνέεται, κεφαλὴν μὲν ὅδε καὶ ὀφρύας ἐξύραλο· μετὰ δὲ ἱρεύσας οἶν, τὰ μὲν ἄλλα κρεωργέει τε καὶ εὐωχέεται, τὸ δὲ νάκος χαμαὶ θέμενος, ὅπι τυτθὸν ἐς γόνυ ἔξεται, πόδας δὲ καὶ κεφαλὴν τῇ κτήνεος ὅπι τὴν ἑωυτῆ κεφαλὴν ἀναλαμβάνει· ἅμα δὲ εὐχόμενος αἰτέει, τὴν μὲν παρεῦσαν θυσίην δέκεσθαι· μέζω δὲ ἐσαῦθις ὑπιοχνέεται. τελέσας δὲ ταῦτα, τὴν κεφαλὴν [e] αὐτῆ τε σέφει, καὶ τῶν ἄλλων, ὁκόσοι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἀπικνέονται. ἅρας δὲ [f] ἀπὸ σεωυτῆ ὁδοιπορέει, ὕδασί τε ψυχροῖσι [g] χρεώμενος, λυτρῶντε καὶ πόσιος εἵνεκα, καὶ ἐς πάμπαν [h] χαμοκοιτέων. ἐς ὃ οἱ εὐνῆς ὀπιθῆναι ὅσιον, πρὶν πλῶ τε ὁδὸν ἐκτελέσαι, καὶ ἐς τὴν ἑωυτῆ [i] αὖτις ἀπικέσθαι.

Ἐν δὲ τῇ ἱρῇ πόλι ἐκδέκεταί μιν ἀνὴρ

fas putant : & si inviti attigerint, impiati sunt illo die. Itaque cum illis habitant, cubicula ingrediuntur, & plerumque pascuntur humi.

55. Dicam autem de his etiam, qui ad conventus hosce veniunt. Vir ubi Hierapolin primum venit, caput radit ac supercilia. Post sacrificata ove, reliquas carnes concisas epulatur. Pelle autem humi strata, genu in ea ponit, pedes & caput pecudis suo capite suscipit : simul autem precibus petit, praesentem victimam recipiant, majorem pollicetur in posterum. His perfectis, & suum caput coronat & reliquorum, qui eandem profectionem suscepere. Tum ablata iterum suo de capite, in viam se dat, usus ad balnea pariter & potum aqua frigida, humi semper decumbens: nec enim lectum ante conscendere illi fas est, quam ubi perfecto itinere domum rediit.

56. In ipsa Hierapoli excipit illum publi-

[a] Δικαιεῦσι] Ita longe plurimae & M. sed a recentiore manu. Δικαίουσι *J.* & *V2.* [b] Δὴ] Δὲ male M. & *Fl.* [c] Πανηγ.] Omissum πέρι post πανηγ. in Edd. addidit *Solan.* [d] Ἐκεῖνοι] Ἕκαστοι M. [e] Αὐτεῦ] An ἑωυτοῦ. [f] Ἀπὸ] Ἐπὶ, ἴσως L. male. [g] Χρεώμενος] Χρεόμενος M. & *Fl.* [h] Χαμοκοιτέων] Χαμαικοιτέων *Fl.* Sed vulgatum tuetur M. [i] Αὖτις] Recte *B1. 2. Fl.* & M. Αὖθις *J. Ald. V2. Fr. H. P. S.* male.

9. Δικαίουσι] Sic *V2.* M. & reliquae δικαιεῦσι. *M. du S.*

Δικαιεῦσι] Hoc verum, etsi nec alterum improbum. Vid. satis testimoniorum ex *Herodoto* adferentem *Maitt.* de Dial. p. 212. *J. F. R.*

13. Πέρι] Ego hanc voculam, quae in omnibus deerat, cum sententia postularet, inserui. *M. du S.*

26. Ὑδασί τε ψυχροῖσι χρ. λυτρῶντε καὶ π.] Cl. *Haverk.* ad Joseph. T. 2. p. 162. pr. ubi legimus : ὅτως ἀπολούσονται τὸ σῶμα ψυχρῷ ὕδατι, haec Luciani conferri jussit. Sed non solum locutio convenit; verum & ritus quidam Esseniae sectae, ceterorumque Judaeorum eo libro ab Josepho describuntur, quos & Lucianus tangit, & quorum vestigia quaedam vel in templo illo Syriaco invenit, vel finxit. *J. F. R.*

Ibid. Χρεώμενος] In M. χρεόμενος, sed a recentiore manu est litera χ, unde constat primo scriptum fuisse ῥεόμενος. *M. du S.*

28. Χαμοκοιτέων] Florentinae lectionem veram suspicor, & licet in aliis compositis saepe α in ο migret, & vicissim, tamen hic diphthongum αι servandam arbitror, quia in ceteris compositis manet, ut χαμαίδατος, χαμαιγενης, χαμαικλινης & pluribus aliis, unde merito dubitat *Steph.* num in *Hesychio*, qui χαμοίκοιτος cum ω scribit, non etiam χαμαίκοιτος sit scribendum. *J. F. R.*

30. Αὖτις] Ita recte M. *Fl.* & *B2.* Nam *Fr.* hic cum reliquis aberrat. *M. du S.*

33. Καὶ τόδε πατρόθεν οἶκοι δίκονται] Mirifice interpretes, quorum prior *& quod ex patria cujusque venit, id denuo apud se recipit*, citerior *atque hoc e patria domi recipiunt*. Imo *atque id ab patribus*, majoribus, *in domibus* & familiis suis *retinent*. Tessera illa & conjunctio hospitalis ab patre propagatur in filium & ab hoc exercetur conservaturque. Neque sane mox dicerem *sumptis libamentis* ἐκσπάσας, sed datis & fusis libamentis. *J. G.*

Καὶ τόδε πατρόθεν οἶκοι δίκονται] Non persuadet mihi *Gronovius*, οἶκοι δίκονται significare *in familia sua retinere*. Est sine dubio οἶκοι δίκονται opus hospitis, qui domum

blicus hoſpes ignotum ; certi enim uniuscujusque civitatis ibi ſunt hoſpites, & pro patria quemque ſua domi recipiunt. Vocantur hi ab Aſſyriis Doctores, quod omnia illos *ſolennia* docent.

57. Mactant vero non in ipſo templo, ſed cum ſtatuit ad altare victimam, ac libavit, viventem reducit domum, atque apud ſe mactat, ac preces fundit.

58. Eſt autem alius quoque ſacrificii modus, *nimirum* iſte : Vittatas hoſtias vivas de veſtibulo praecipitant, quae dejectae ipſo caſu moriuntur. Quidam ſuos ipſorum liberos inde dejiciunt, non ſimiliter ut pecudes, ſed intruſos in culeum manu deturbant, ſimul maledicta in eos ingerunt, cum dicant, non ſuos eſſe liberos, ſed boves.

59. Puncturis ſe notant omnes, alii in manibus, in cervicibus alii, atque hinc eſt, quod Aſſyrii omnes ferunt ſtigmata.

60. Faciunt etiam aliud quiddam, ſolis inter Graecos conſentientes hac parte Troezeniis. Quid autem illi faciant, explicabo. Troezenii virginibus adoleſcentibusque le-

ξεινοδόκοι ἀγνοέονται. ῥητοὶ γὰρ δὴ ὧν ἑκάστης πόλιος αὐτόθι ξεινοδόκοι εἰσί· καὶ [k] τόδε πατρόθεν οἶκοι δέχονται. καλέονται δὲ ὑπὸ Ἀσσυρίων οἵδε διδάσκαλοι, ὅτι σφίσι πάντα ὑπηγέονται.

Θύουσι δὲ οὐκ ἐν αὐτῷ τῷ ἱρῷ· ἀλλ' ἐπεὰν προθύσῃ τῷ βωμῷ τὸ ἱρήιον, ὀπισπείσας, [l] αὖτις ἄγει [m] ζωὸν ἐς τὰ οἰκήια· ἐλθὼν δὲ κατ' ἑωυτὸν θύει τε, καὶ εὔχεται.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλης θυσίης τρόπος τοιόσδε· [n] σφάλλουσι τὰ ἱρήια ζωὰ, ἐκ τῶν προπυλαίων ἀπιᾶσι, τὰ δὲ [o] καταλειχθέντα [p] θνήσκουσι· ἔνιοι δὲ καὶ παῖδας ἑωυτῶν ἐντεῦθεν ἀπιᾶσι, οὐκ ὁμοίως τοῖς κτήνεσι, ἀλλ' [q] ἐς πῆρην ἐνθέμενοι, χειρὶ κατάγουσι, ἅμα δὲ αὐτέοισι ἐπιχερλομέονται, λέγουσι ὅτι οὐ παῖδες ἀλλὰ βόες εἰσί.

Στίζονται δὲ πάντες οἱ μὲν ἐς καρπούς, οἱ δὲ ἐς αὐχένας. καὶ ἀπὸ τοῦδε ἅπαντες Ἀσσύριοι στιγμαλφορέουσι.

Ποιέουσι δὲ καὶ ἄλλο, μούνοισι Ἑλλήνων Τροιζηνίοισι ὁμολογέοντες. λέξω δὲ καὶ τὰ [r] κεῖνοι ποιέουσι. Τροιζήνιοι τῆσι παρθένοισι, καὶ

[k] Τόδε] Sic Edd. & M. Τόνδε L. [l] Αὖτις] Bene *Bl.* 2. & M. Αὖθις male *Fl.* cum reliquis. [m] Ζωὸν] Ζωὸν cum puncto ſubſcr. W. Et mox ζωὰ eod. mod. [n] Στίψαντες] Στρίψαντες *Fl.* Vulgatum probat M. [o] Καταλειχθέντα] Et ſic *Fl.* cum cett. [p] Θνήσκουσι] Πίπτοντα θνήσκουσι Edd. vulgo praeter *Fl.* quae πίπτοντα cum Cod. W. omittit. [q] Ἐς πῆρην] Hoc recte exhibent *Bl. Fr. P. S.* & M. Ἐσπήρην junctim *Ald. F. H.* Ἐς πίελον *Fl.* male. [r] Κεῖνοι] Ita *Ald. Fl. P. H. S.* Niſi quod τὰ, κεῖνοι pleraeque. Ἐκεῖνοι minus recte *F. V2.* M.

mum ſuam aliquem recipit. Itaque τόδε πατρόθεν ſignificare puto, *quidquid eſt ex illa patria, quae ipſis aſſignata eſt.* *F. M. G.*

49. Στίζονται] Imo etiamnum mos ille ridiculus in illis regionibus obtinet. Omnes enim, qui terram ſanctam inviſunt Chriſtiani, ſtigmata referunt, hic ſervatoris in cruce pendentis, ille ſepulchri, alius alterius alicujus rei itidem ſacrae. Quae ſuperſtitio non ridicula tantum, ſed cum ſummo dolore conjuncta, quandoque etiam non ſine ipſius vitae periculo eſt. In balneis itaque aliquando videas, quorum corpora tota ſacris illis figuris cooperta ſunt; quoque plura ſtigmata gerunt, tanto ſanctiores habentur : ſancto enim titulo omnes decorant qui vel tantillum ridiculo iſto ſacro initiati ſunt ; ſed longe facilius corpori notae inuruntur, quam, quae vera ſanctitas eſt, animi maculae abſterguntur. *M. du S.*

Στίζονται] Ut ii qui hodie Hieroſolymam eunt. *M. V. La Croze.*

Ibid. Καρποὺς] De *carpis*, manuum partibus hic ſermonem eſſe, perſpicuum eſt ; ſed quia καρπὸς etiam *fructus*, deceptus eſt *Auguſtinus*, verba *Pſalmi* 128. 2. τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, reddens: *Labores fructuum tuorum manducabis*, quum ſit: *Labore manuum tuarum veſcitor*, bene obſervante *Gatakero*, in Cinn. p. m. 245. *F. F. R.*

54. Κεῖνοι] Bene, pro ἐκεῖνοι, v. ſupra, c. 16. *F. F. R.*

Ibid. Τῆσι παρθένοισι] Leg. *Jul. Pollux.* libr. 3. Demoſthenis Encomium quod ſequitur non eſſe Luciani, jam monui praefat. ad Lectorem: ſatis prodit ſtylus, attamen *Thomas Magiſter* ἐν ταῖς ἐκλογαῖς Ἀττίδος, in dictione ἐπιδρομὴ citat locum hujus encomii, ut Lucianeum. atque etiam quidam dubitarunt an tractatus de Dea Syria eſſet Luciani. *F. B.*

Τῆσι παρθένοισι, καὶ τοῖσι ἠθέοισι] Si ridere Ioniſmos in animo habuiſſet frequenter repetendo ingratas illas in σι terminationes, ſive perpetuos σι, σι, σι, ſibilos, potuiſſet & in hoc imitari *Herodotum* ſepties ita jun-

καὶ τοῖσι ἰθιθέοισι νόμον ἐποιήσαντο, μὴ [a] μὶν ἄλλως γάμον εἶναι, πρὶν Ἱππολύτῳ κόμας κείρασθαι· καὶ ὧδε ποιέουσι τοῦτο καὶ ἐν τῇ ἱρῇ πόλῃ γίγνεται. οἱ μὲν νεηνίαι τὰ γενείων ἀπάρχονται· τοῖσι δὲ νέοισι πλοκάμους ἱροὺς ἐκ γενετῆς ἀπιᾶσι· τοὺς ἐπεὰν ἐν τῷ ἱρῷ γένωνται, τάμνουσί τε, καὶ ὃς ἄγγεα καλαθέντες, οἱ μὲν ἀργύρεα, πολλοὶ δὲ χρύσεα ἐν τῷ νηῷ, προσηλώσαντες ἀπίασι, ἐπιγράψαντες ἕκαστοι τὰ ἑωυτῶν. τοῦτο καὶ ἐγὼ ἔτι νέος ὢν, ἐπετέλεσα. καὶ ἔτι μοῦ ἐν τῷ ἱρῷ καὶ ὁ πλόκαμος, καὶ [b] τὸ οὔνομα.

gem posuere, ne aliter contrahant nuptias, quam comas Hippolyto posuerint. Idque ita faciunt. Hoc etiam fit Hierapoli. Juvenes mentorum ibi primitias ponunt. Submittunt autem adolescentibus sacros a nativitate inde cincinnos: quos in templo ipso defectos in vasculis deponunt alii quidem argenteis, multi vero aureis, iisque in templo fixis, inscripto suo quisque nomine, discedunt. Hoc ego etiam adolescens feci, estque adhuc in templo cincinnus pariter meus atque nomen.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

DEMOSTHENIS LAUDATIO.

ΛΥΚΙΝΟΣ ΚΑΙ ΘΕΡΣΑΓΟΡΑΣ.

LYCINUS ET THERSAGORAS.

ΒΑδίζοντί μοι κατὰ τὴν στοὰν, [c] τὴν ἐντεῦθεν ἐξιόντων ἐν δεξιᾷ, τὴν ἕκτης δεούσης

I *Nambulanti mihi in porticu, in sinistro exeuntium inde latere, sexto decimo, paullo an-*

a Μὶν] Μὰν Pell. b Τὸ οὔνομα] Ita Ionice W. Τοὔνομα Edd. Τ' οὔνομα Fl. c Τὴν] Τῶν adscript. marg. B1.

ΔΗΜ.] Οὗτος ὁ λόγος ἐνδεὴς τῆς τοῦ Λυκιανοῦ ἰδέας καὶ ἀγχινοίας. G.

jungentem p. 262. D. τούτοισι ἐν τοῖσι αὐτοῖσι τόποισι καλοικημένοισι εἰσὶ τοῖσι. Et p. 264. f. &c. *J.F.R.*

56. Γάμον εἶναι] Pro πρὸς vel εἰς γάμον. ut ἐλθόντας τὸ ἱρὸν, *Pausan.* p. 259. 9. Ed. *Fr.* referente *Maittair.* p. 74. Sic ἔρχεσθαι κλισίην, *Homero* familiare, recte observante *L. Bos* de Ell. p. 268. quod tamen in verbo ἰκάνω ei nondum concedo; nam cum ὃν μὲ ἰκάνω *Homerus* ait, & ἱκάνω *invado* significat, potest *quemcumque invadam* etiam sine ulla ellipsi exponi. *J.F.R.*

58. Πόλει] Qui delicias Ionicas amat, πόλι scriberet; ita enim ablat. sive dativ. formatur *Herodot.* Vid. L. VI. 383. A. (Ed. *Steph.*) item 389. A. & IX. 589. B. &c. aut saltem πόλιι corrigeret. Sed quia πόλει perpetuo in hoc Dial. ut c. 1. 10. 13. 21. ac 22. &c. nihil mutavi, etsi scribarum vitium puto. *J.F.R.*

59. Τοῖσι δὲ νέοισι] Mallem αἱ δὲ παρθένοι, vel quod ad scripturam magis accedit, τῇσι δὲ παρθένοισι, nam de *Virginibus* antea dixerat; nisi mox a se id praestitum narraret. Vid. *Theophr.* Char. 21. *M. du S.*

ΔΗΜΟΣΘΕΝ. ΕΓΚ.] Stylus hujus libelli a Luciani lepore, gratia & perspicuitate longe abest; Sophistamque potius olere videtur. *Kust.* Luciani si genuinus foetus censendus hic libellus, a juniore scriptum esse, & ante XXX. aetatis annum crediderim. Sed supposititius est. Vid. notas ad c. 24. *NB.* Edidit cum notis in suo Demosthene *Wolfius.* *M. du S.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Esse non videtur Luciani, sed alicujus Lucianum κακοζηλοῦντος. *Th.M.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Si Lucianus auctor est hujus libelli, quod in neutram partem facile confici posse arbitror; prior pars Satirica esse videtur, in laudatores ineptos, magno conatu magnas nugas vel poëticas vel solutae orationis agentes. Altera pars autem, quae ex Macedonicis depromta commentariis fingitur, digna Luciano, & maximo quovis ingenio. Hinc tumidum illud & plus fere quam Sophisticum dicendi genus, quod movit *Marcilium*, ut Luciani esse negaret, itemque quod *Aristotelis*, *Xenocratis*, *Theophrasti*, condiscipulorum forte suorum, auditor fuisse dicitur Demosthenes; haec, inquam, non imputanda sunt auctori, non magis, quam quae in aliis id genus libellis ex alia persona dicuntur. Quin veniam etiam ab aequis lectoribus spero, si interpretatio nostra quibusdam locis parum candida & facilis videatur, quippe quae, quantum ejus fieri potest, etiam dictionem & formam exempli sui referre debeat. *J.M.G.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Διατριβὴ indigna Luciano, scripta Alexandriae. Vid. c. 8. 9. 24. 25. &c. Ad stilum *Plutarchi* mihi valde accedere videtur. *M.V. La Croze.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Communi doctorum consensu non cre-

ante meridiem, obviam fit Therſagoras. Forte quidam veſtrûm hominem noverint. Parvus eſt, vulturino naſo, ſubalbidus, habitu virili. Igitur accedentem adhuc conſpicatus, Heus, *inquam*, Therſagora Poëta, quorſum ergo, & unde? THERS. Domo, inquit, huc. LYC. Utrum, *inquam*, ambulaturus? THERS. Scilicet, *inquit*, & illo opus habeo. Cum enim intempeſta nocte ſurrexiſſem, viſum eſt natalem Homeri poëtices quibusdam primitiis honorare. LYC. Praeclare tu quidem, *inquam*, qui iſta educationis nutritionisque illi praemia ſolvas. THERS. Inde igitur, *inquit*, cum incepiſſem, imprudens ad hoc meridiei usque delapſus ſum. Quod ergo dixi, opus mihi eſt ambulato.

δέκα, σμικρὸν πρὸ μεσημβρίας, Θερσαγόρας τυγχάνει. τάχα τινὲς αὐτὸν ὑμῶν ἑώρακασιν. σμικρός τίς ἐστι, γυπὸς, ὑπόλευκος, ἀνδρικὸς τὴν φύσιν. ἰδὼν οὖν αὐτὸν ἔτι προσιόντα, Θερσαγόρας, ἔφην, ὁ ποιητὴς, ποῖ δὴ, καὶ πόθεν; ΘΕΡΣ. Οἴκοθεν, ἦ δ' ὅς, ἐνταῦθα. ΛΥΚ. Πότερον δ' ἢ δ' ὃς ἐγὼ, περιπατήσων; ΘΕΡΣ. Ἀμέλει μὰ, ἔφη, καὶ τούτου δέομαι· ἀωρὶ γὰρ τῆς νυκτὸς ἐξαναστὰς, ἔδοξέ μοι χρῆναι τοῖς Ὁμήρου γενεθλίοις τὰ ποιητικῆς ἀπάρξασθαι. ΛΥΚ. Καλῶς γε σὺ ποιῶν, ἔφην, καὶ τὰ τροφεῖα τῆς παιδεύσεως ἐκείνῳ τίνων. ΘΕΡΣ. Ἐκεῖθεν οὖν ἐξελαμβάνομαι, ἦ δ' ὅς, ἔλαθον ἐμαυτὸν, εἰς τοῦτο τῆς μεσημβρίας ἐκπεσών. ὅπερ οὖν, ἔφην, δεῖ μοι καὶ τοῦ περιπάτου.

2. Verum multo prius, ait, precibus adoraturus iſtum venio, *manu autem monſtrabat Homerum: nempe noſtis illum ad dex-*

Πολὺ μᾶλλον πρότερον, ἔφη, προσευξόμενος τουτονὶ δέομαι ἥκω, τῇ χειρὶ τὸν Ὅμηρον ὑποδείξας. ἵστε δήπου τὸν ἐν δεξιᾷ τοῦ τοῦ Πτο-

d Γάρ του] Omittit γάρ του *Th. Mag.* V. ἀωρί. Τοῦτου Πτολεμαίε *Graev.* Cod.

e Ἔδοξε] Ἔδοξα marg. B1. male. *f* Τοῦ τοῦ Πτολεμαίου] Τοῦ Πτολεμαίου *Graev.* Cod.

10. Ἀμέλει μὰ] Ἀντὶ τοῦ πάντως. V.

20. Πολὺ μᾶλλον πρότερον] Ἡ πλεονάζουσα φράσις αὕτη συνήθης Ἀττικοῖς, καὶ ποτὲ μὲν, ὡς λὸ πρώτου προσόντα δηλωτικῶς, ποτὲ δὲ, ὡς λὸ τρίτου ἀφηγηματικῶς, ὅπερ πολὺ ᾠδοῖ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ ἐστὶ γοῦν. V.

creditur ab Luciano compoſitum; & revera ſtylus adfectatione plenus & rudis valde differens a Luciani charactere juſtam dat ſuſpicionis cauſſam &c. Vid. Miſc. Obſ. Maji & Jun. 1733. p. 368. Nomina perſonar. Graecis addidi, quae *Geſn.* verſioni inſeruerat. *J. F. R.*

1. Βαδίζοντά μοι] Luciani non videtur. *F. G.*

2. Ἕκτῃ ἱστα δίκα] Eo die menſis Pyanepſionis obiiſſe Demoſthenem, auctor eſt *Plut.* ſub fin. ejus vitae p. 1576, 2. V. *Dem.* 164, 1. *M. du S.*

Ibid. Τῆς ἕκτης ἱστα δίκα] Cum menſem non nominet, nihil inde de natali die vel *Homeri* vel Demoſthenis colligas. Et luſit, credo, auctor in hoc etiam, quod natalem inducit celebrantes poëtae & oratoris maximi, cum de neutro aliquid conſtaret. *J. M. G.*

3. Θερσαγόρας] Quis hic ſit neſcio. Poëtam fuiſſe mox audies. Ad nos aliunde ejus fama non pervenit. *M. du S.*

7. Θερσαγόρας] Adjecerat Cl. *Hemſt.* videndum *L. Evs* ad *Euang. Luc.* XVIII. 13. ubi cum itidem nominativus legatur, ὁ Θεὸς, ἱλάσθητί μοι, poſt exempla alia etiam hoc Luciani adfert, addens: „ Neque tamen Atticiſmum hunc animadvertit Luciani Interpres h. l. quando reddidit: *Hic Therſagoras poëta eſt.* „ Debebat: *Therſagora poëta, quonam, & unde?* At Cl. *Geſn.* vel ſine hac admonitione priſtinum errorem jam correxit. Conf. *Bis Accuſ.* c. 20. f. & 33. pr. Adde, ſi vis, *Aeſop.* F. 129. f. τὸν ἰδιώτην, φιλῶ; *J. F. R.*

13. Ὁμήρου γενεθλίοις] A quo oraculo edocti natalitia *Homeri*, & quando celebrari coepta ſint, alii doceant. *M. du S.*

18. Ὅπερ οὖν ἔφην. δεῖ μοί μοι καὶ τοῦ περιπάτου] *Salmurienſis* interpres accipit, ac ſi mutetur perſona, & quum antea loquutus fuerit Therſagoras, nunc incipiat Lucianus: unde voculam καὶ hic praecipue efficacem omittit in verſione, quam vides eſſe: *Ego vero, ut dixi, deambulatione opus habeo.* Hanc ſententiam admiſit ab *Melanchthone*, qui prorſus eodem modo *Tum ego: Et mihi opus eſt deambulatione.* Sed profecto non ita eſt, & continuatur perſona Therſagorae, qui quum ante jam dixerat de ambulando καὶ τούτου δέομαι, id nunc repetit dicens, *Quod igitur dicebam, etiam deambulatione quidem opus habeo; multo autem prius, ejebat, venio hunc ſalutare optans.* *J. G.*

22. Ἵστε δήπου] Vid. *Plut.* 1557, 1. Erat etiam in

Πτολεμαίων νεὼ, τ̃ καθειμῶν τὰς κόμας. προσερῶν τε ἓν αὐτὸν ἀφικόμην, ἔφη, καὶ προσευξόμενος ἀφθόνων μελαδιδόναι τ̃ ἐπῶν. ΛΥΚ. Εἴ γ', ἔφην, ἐν εὐχαῖς τὰ πράγματα εἴη. πάλαι γάρ τοι κ̀ αὐτὸς ἐνοχλεῖν μοι δοκῶ τ̃ [a] Δημοσθένην, ὀπιχυσῆσαί τι πρὸς τ̃ αὑτῷ γενέθλιον. εἰ οὖν ἡμῖν ἐπαρκέσοι τὸ εὔχεσθαι, συμβωλοίμην ἄν σοι. κοινὸν γ' ἡμῖν τὸ Ἕρμαιον. ΘΕΡΣ. Ἐγὼ μὲν, ἔφη, κ̀ τῶν νύκτωρ τε κ̀ τήμερον πεποιημένων, δοκῶ μοι τ̃ [b] εὐροίας τ̃ Ὁμήρου ἐπιγράψασθαι. θείως γάρ πως κ̀ μανικῶς εἰς τ̃ ποίησιν ἐξεβακχεύθην· κρινεῖς δ' αὐτός. ὀπίτηδες γάρ τοι τυτὶ τὸ [c] γραμματεῖον ᾠηγόμην, εἰ ἄρα τῳ σχολὴν ἄγοντι τ̃ ἑταίρων ᾠειτύχοιμι. δοκεῖς οὖν μοι ἐν καλῷ σὺ τ̃ σχολῆς εἶναι.

tram aedis Ptolemaeorum, illum demissis comis. Hunc ergo adoraturus veni, *inquit*, & rogaturus, ut copiosa mihi carmina impertiat. LYC. Si quidem, *inquam*, in precibus ipsae res ineſſent, olim sane Demoſtheni negotium faceſſiturus mihi videor, ut ad ſuum mihi natalem *obeundum* opis aliquid conferat. Quare ſi precari ſatis eſſet, ſocium me tibi adjungerem: commune nobis munus *contingeret*. THERS. Equidem, *inquit*, eorum, quae vel nocte vel interdiu feci, adfluentem facile ubertatem ad Homerum auctorem jure referre mihi videor. Divinitus enim quodammodo, & vatis inſtar velut Bacchico inſtinctu ad carmen incitatus ſum. Judicabis ipſe. Conſulto enim hunc libellum mecum detuli, ſi forte in ſodalium aliquem otioſum inciderem. Videris ergo mihi pulchre otium habere.

ΛΥΚ. Μακάριος γ' εἶ, ἦν δ' ἐγὼ, κ̀ 3. LYC. Nempe tu beatus es, *inquam*, idem-

a Δημοσθένην] Nihil variare Edd. notat *Solan.* b Εὐροίας] Sic *Fl.* & ex ea marg. *A1.* Εὐρροίας *Ald. 2.* Εὐνοίας cett. quod rejecimus. c Γραμματεῖον] Γραμματίον *Fl.*

31. Ἕρμαιον] Ἕρμαιον λέγεται τὸ εὕρημα. παράγεται δὲ ἀπὸ τ̃ Ἑρμῆς, Ἑρμαῖον ὁ Ἕρμαιον. εἰ γὰρ παλαιοὶ τ̃ Ἑρμῆν ὡς ἔφορον τ̃ ὁδῶν ᾠῆσαν τὰς ὁδοὺς ἔχραφον. ὥστε κ̀ εἴ τι εὑρισκόν τινες ἐν ταῖς ὁδοῖς τὰς αἰτίας (1) τῷ Ἑρμῇ ἀνετίθεσαν, κ̀ ἀπὸ τ̃ Ἑρμοῦ (2) παρωνόμαζον Ἑρμαῖον κ̀ Ἕρμαιον. *V.*

(1) Τῷ Ἑρμῇ] Ex C. hoc inſertum. Aberat ab V.

(2) Παρωνόμαζον] Παρωνομάζοντ Edita. Emendavit *M. du S.*

Ceramico ſtatua intra urbem, quam a Polyeucto factam tradit *Plut.* in ejus vita. *Meurſ.* Ath. Att. 23. AG. IV. 974. *M. du S.*

Ibid. Τὸν ἐν δεξιᾷ τ̃ τ̃ Πτολεμαίων νεὼ] *Hunc in templo Ptolemaei ad dextram collocatum eſſe.* Mſſ. τοῦτον Πτολεμαίου νεώ. lego. Τὸν ἐν δεξιᾷ τ̃ Πτολεμαίου νεὼ, ut & legiſſe videntur interpretes. Ptolemaeus autem Philopator Homero templum dedicavit, ut auctor eſt *Aelianus* Var. Hiſt. XIII, 22. *J.G.G.*

Ibid. Τ̃ τ̃ Πτολεμαίων νεὼ] Templi Homero a Philopatore Ptolemaeo ſtructi mentio eſt apud *Aelian.* V. H. 13, 22. quod Alexandreae collocat, neſcio quam bene, *Marshamus* in Can. Chron. p. 441. An illud idem templum hic ſignari dicemus, & ſcenam dialogi eſſe in Aegypti Alexandrea? Nolim ſane hoc ſolo argumento: cum praeſertim *Ptolemaei Gymnaſium* in ipſis Athenis Atticis inveniam. *Pauſan.* l. I. p. 29, 31. *J.M.G.*

Ibid. Τῶν Πτολεμαίων νεὼν, τ̃ καθειμῶν τὰς κόμας] Homerus comatus. *F.G.*

28. Δημοσθένην] *Solanus* non ſemel dubitaſſe videtur Δημοσθένη an Δημοσθένῳ rectius ederet. In paradigmatibus quidem grammaticis accuſativus formatur Δημοσθένη. Sed ſaepius apud Noſtrum Δημοσθένῳ: ut ſupra bis ter vidimus, ac mox rurſus. Et ſic ap. *Aeſchin.* frequentius accuſat. in ν terminatur quam in ν. Vid. ejus Orat. contra Creſiphontem p. 420. D. Edit. *Pariſ.* Et 437. A. & D. Item 436. B. & E. 438. A. &c. Et ipſum *Demoſth. de Corona* p. 481. D. Δημοσθένη tamen ibid. p. 451. B. & 467. B. Conf. quae Tom. I. ad Scholiaſt. dixi. Item T. II. p. 280. v. Ἀρη. Rurſus quae ad Scholiaſt. Eunuch. Schol. 5. ubi Ἀριστοτέλη quoque *Laërtio* uſitatius eſſe quam Ἀριστοτέλῃ, notavi, etſi Διογένη, Σωκράτη & ſimilia occurrunt ibidem. Ἀριστοφάνῃ vero *Bis Accuſ.* c. 33. ubi *Fl.* tamen Ἀριστοφάνη. Sed quid tricamur in iis quae utrovis more formantur? Notavimus tamen, ut alii editores deinde non nimis ſolliciti ſint in hoc nominum genere. *J.F.R.*

30. Συμβωλοίμῳ ἄν σοι] Legendum puto συμβαλοίμην. Certe hoc interpretatus ſum. *J.M.G.*

33. Τῆς εὐροίας τ̃ Ὁμήρου ἐπιγρ.] Sic omnino legendum ex *Aldina* editione, quamquam vitioſe ibi εὐρρείας. Homero ſe debere ait, quod ſponte ſua carmen numeros veniſſet ad aptos, & flumen quaſi bonorum verſuum licuiſſet effundere. *J.M.G.*

37. Εἰ

idemque tibi usu venit, quod ei qui curriculo vicerat, qui jam pulvere abluto, & reliquo se spectaculo oblectans, fabellas habere cum palaestrita cogitabat, quo tempore jam jam vocandi *ad certamen* luctatores videbantur: at ille, *Verum*, inquit, *in carceribus non haberes fabulas.* Sic tu mihi videris poëtici curriculi victor, illudere homini fortunam arenae vehementer extimescenti. THERS. Iste ridens, Nempe, *inquit*, tanquam difficile quiddam acturo.

4. LYC. Forte enim, *inquam*, minoris tibi Demosthenes, quam ut comparari cum Homero possit, esse orationis *argumentum* videtur. Itaque multum tibi places Homero laudato: mihi vero Demosthenes *laudandus* parvum quiddam & nihil est. THERS. Calumniaris, *inquit:* nolim ego in contentionem vocare heroas, etsi magis

τέτονθας τὸ τῦ δόλιχον νενικηκότ, ὃς ἤδη λελυμμ τ κόνιν, καὶ τὸ λοιπὸν τ θέας ψυχαγωγ μυθολογεῖν πρὸς τ παλαιστὴν διενοεῖτο, [d] ἐπίδοξον κληθησεαζ τ πάλης ὄσης. ὁ δ', Ἀλλ' ἐπὶ τ βαλβίδ οὐκ ἂν ἐμυθολόγεις, ἔφη· καὶ σὺ δή μοι δοκεῖς νενικηκὼς τ δόλιχον τ ἐπῶν, ἐντρυφᾶν ἀνδρὶ μάλα δὴ κατορρωδοῦντι τ τῦ σταδίυ τύχην. ΘΕΡΣ. Καὶ ὃς γελάσας, Ὡς δή [e] σοι τί τ̃ῆ̃ς ἀπόρων εἶπεν ἐργασόμεν.

ΛΥΚ. Ἴσως γ̃ῶ, ἔφην, ὁ Δημοσθένης ἐλάττον ἢ καθ' Ὅμηρον εἶναί σοι λόγυ καλαφαίνε· καὶ σὺ μ̃ὶ μέγα φρονεῖς, Ὅμηρον ἐπαινέσας· ἐμοὶ δὲ ὁ Δημοσθένης σμικρὸν, καὶ τὸ μηδέν; ΘΕΡΣ. Συκοφαντεῖς, ἔφη. Ἀγανασιάσαιμι δ' οὐκ ἂν τὺς ἥρως, εἰ

[d] Ἐπίδοξον] Rescriptum ex ἐπιδόξου. Ἐπιδόξου Edd. [e] Σοι] Σὺ L. & Fl. Vulgatum tenent cett.

41. Τῦ τ δόλιχον] Δύνατας καὶ, τῦ τ δόλιχον νενικηκότ, (3) καὶ τὸ τ δόλιχον νενικηκότ. ἀλλ' ἐπεὶ τὴν ὠκυτότητα τ ἅρμασιν ὑποτέλλεαζ εἰώθασιν Ἀττικοὶ, ἓν τ δύο ἀνάγκη παρελεῖαζ, σωσπακούεται γ̃ὰ τὸ λοιπόν. εἰ μ̃ὲ γὰρ τὸ τῦ εἶη, λείπει τὸ τὸν, καὶ ἔσαι ἄτως, καὶ πέπονθας τὸ τῦ νενικηκότ (4) τ δόλιχον, σωσπακούεται γ̃ὰ τὸ τὸ, ὃ καὶ φαυλότερον. εἰ (5) δὲ τὸ τ δόλιχον εἶη, (6) ἐλλείψει τὸ τ γενικῆς ἅρμα σωσπακούμενον ἄτως, καὶ πέπονθας τὸ (7) τῦ νενικηκότ τ δόλιχον. ἐγκριτώτερον δ' ἔσαι τοῦτο τῦ πρότερον, καθότι φίλον Ἀθηναίοις τ ἅρμα ἐλλιπεσέρας τὰς πτώσεις προφέρεσθαι, αὐτοὶ γ̃ὰ ἀφικόμενοι φασὶ πρὸς βασιλέα, καὶ προσῆλθε βασιλεῖ. V.

Ibid. Δόλιχον] Δόλιχ ὄνομα δρόμυ ὅσπερ ἐσὶν (8) ὀκτὼ σάδια. (9) ἐνταῦθ' Ὁμήρ συγκρίνει Δημοσθένη. καὶ δείκνυσιν μεγίσην εἰς (10) ῥήτορα χάριν, καὶ τ βίον δὲ σεμνύνει Δημοσθένης, ὃν λέξει τοὺς ἐπαίνυς εἰσφέρων. V.

43. Ψυχαγωγούμ] Παραμυθούμ, τέρπων. V.

48. Κατορρωδοῦντι] Φοβουμένῳ. V.

(3) Καὶ τὸ τὸν δόλιχον νενικηκότ] Quinque haec absunt in C.

(4) Τὸν δόλ.] Δὲ τὸν δόλιχον V. Absunt hic δὲ τὸν in C. Sed eadem mox post *si* recte inserunt δὲ τὸ, quod in V. ibi deerat. *M. du S.*

(5) Δὲ τὸ] Admisi ex C. cum abesset in V. *J. F. R.*

(6) Ἐλλείψει] Ἐλλείπει Edita. Emendavit *M. du S.*

(7) Τὸ τὸ] Τὸ αὐτὸ τῦ C.

(8) Ὀκτὼ] C. η'. quod ad verum propius accedit. *M. du S.*

(9) Ἐνταῦθ' Ὁμήρ] Confusa haec in V. ad vera sua verba retulimus. Carmine autem, ut & alibi factitavit, argumentum Libelli exequitur. *M. du S.* Id est ad sequentia capitis quinti verba, καὶ χαίρω retulit, ubi igitur eadem repetiit. *J. F. R.*

(10) Ῥήτορα] Ῥήτορας edita, & mox male σεμνύει. Mutavit *M. du S.*

37. Εἰ ἄρα τω] Ἐγκλιτικῶς & Attice τ̃ῳ pro τινὶ, ut infinita magis sit oratio. *J. M. G.*

40. Καὶ πέπονθας τὸ τῦ τ δόλιχον νενικηκότ] Vertitur: *cui idem accidit ac illi, qui dolicho victoriam est adeptus.* Cur non? *cui idem accidit ac illi, qui in stadio vicit.* Sic enim Latini loquuntur, qui ignorant vocem *dolichum.* Sic & statim καὶ σὺ δή μοι δοκεῖς νενικηκὼς τ δόλιχον τ ἐπῶν, inepte vertitur, *& tu certe mihi videris verborum dolicho devictus*, cum sit vertendum, *& tu mihi videris in carminum stadio vicisse.* *J. G. G.*

44. Ἐπίδοξον κληθ.] Barbare prorsus antea legebatur ἐπιδόξυ. L. Codex hanc scripturam suppeditavit, ex qua sensus jam aliquis erui potest, ex vulgata nullus. *M. du S.*

50. Ὡς δή σοι] Δή τοι forsan. *F. G.*

Ὡς δή σοι] Haec etiam impeditiora. L. quidem & Fl. σὺ, sed ne sic quidem satis explicita. *M. du S.*

Ὡς δή σοι — ἐργασαμένῳ] Sic legendum arbitror, ut pendeat ab κατορρωδοῦντι. *J. M. G.*

55. Σμικρὸν] Euphoniae causa legerem μικρόν. *J. F. R.*

εἰ χ' [a] πλείων εἰμὶ τ' γνώμην πρὸς Ὁμήρου τετάχθαι. ΛΥΚ. Εὖγε, εἶπον, ἐμὲ δ' οὐκ ἂν [b] νομίζοις πρὸς τῶ Δημοσθένους; Ἀλλ' ἐπεί γε μὴ ταύτῃ τ' λόγον ἀτιμάζεις χ' τ' ὑποθέσιν, δῆλον ὡς τ' ποιητικὴν ἔργον ἡγῇ μόνον, τὰς δὲ ῥητορικὰς λόγους καταφρονεῖς ἀτεχνῶς, οἷον ἱππεὺς παρὰ πεζὰς ἐλαύνων. ΘΕΡΣ. Μὴ μανείην, ἔφη, ταῦτά γε, κἂν εἰ πολλῆς δεῖ τ' μανίας ἐπὶ τὰς ποιητικὰς ἰέναι θύρας. ΛΥΚ. Δεῖ γάρ τοι χ' τοῖς καταλογάδην, ἔφη, ἐνθέου τινὸς ἐπιπνοίας, εἰ μέλλουσι μὴ ταπεινοὶ φανεῖσθαι, καὶ φύλης φροντίδος. ΘΕΡΣ. Οἶδά τοι, ἔφη, ὦ ἑταῖρε, καὶ χαίρω πολλάκις, ἄλλων τε δὴ λογοποιῶν, χ' τὰ Δημοσθένους ἐγγὺς τ' Ὁμήρου τιθείς. οἷον λέγω τ' σφοδρότητα, χ' ποικιλίαν, χ' τ' ἐνθουσιασμόν. χ' τὸ μὴ οἰνοβαρές, πρὸς τὰς

fert animus ab Homero ſtare. LYC. Euge, inquam: me vero non putas *ſtare malle* a Demoſthene?

5. Sed quando non hac parte orationem noſtram ſpernis, ob argumentum; apparet nimirum, ſolam te poëticen opus putare, oratoria vero opera contemnere ſimpliciter, equitis inſtar pedites praetervehentis. THERS. Abſit ut eo usque, *inquit*, inſaniam, licet multo ſane furore opus eſt ad poëticas fores accedentibus. LYC. Quippe ſolutae etiam orationis ſcriptoribus, *inquam*, divino quodam afflatu opus eſt, ſi velint non humiles videri, & cura exili. THERS. Novi ſane, *inquit*, & ſaepe juvat cum ſcriptorum ſolutae orationis aliorum tum Demoſthenis, vehementiam verbi cauſſa, amaritudinem, & divinum illum inſtinctum, cum *iisdem* Homeri *virtutibus* contendere; & illud *Vicit mero*.. conferre cum *ebrietatibus*

[a] Πλείων] Πλέον *Fl.* [b] Νομίζοις] Νομίζεις *Fl.*

58. Πρὸς Ὁμήρου] Πρὸς pro ὑπὲρ Antiqui utuntur. Exempla ex Demoſthene addita in Urbano. Πρὸς Ὁμήρου. πρὸς τῶ Δημοσθένους τετάχθαι. *G.*

71. Καὶ χαίρω] Ἐνταῦθ' Ὁμήρου συγκρίνει Δημοσθένην, καὶ δείκνυσι μυγίστην εἰς ῥήτορα χάριν, καὶ τ' βίαν δὲ στρατόπεδα Δημοσθένους, ὡς ἀφαλέζει τοὺς ἐπαίνους αὐτοῦ. *V.*

75. Ἐνθουσιασμὸν] Ἐνθουσιασμὸν λέγουσι, ὅταν ἡ ψυχὴ ἐλλάμπηται ὑπὸ τῆ θεοῦ. *V.*

58. Πλείων εἰμὶ] Ut ſupra ſaepe vidimus ἄλλῳ εἰμὶ, *totus ſum in eo*; ita hic *potior ſum*, pro, *magis eo inclino*, uſurpat. *J.F.R.*

Ibid. Πρὸς Ὁμήρου] Πρὸς pro ὑπὲρ ait Scholiaſtes recentior, (ut qui etiam Urbanum Grammaticum adlegat) quod non plane falſum; nempe quantum ὑπὲρ vim valet *pro*, quo ſenſu Oratoribus eſt frequens. Conf. ſupra T. I. *Deor. Dial.* XX. §. 3. τοῦτο μὲ ἔπαυε ἀγωνιῶντ' πρὸς ἐμοῦ λέγοντα, quod adcuratius Cl. *Hemſterh.* reddit, *ea me mea narrata*, ac Scholiaſten *Ariſtoph.* leviter reprehendit. Quia πρὸς τινὸς λέγειν proprie eſt, *ab aliquo dicere*, ut *ab aliquo ſtare*, i. e. *a partibus* alicujus. Ita & hic τετάχθαι γνώμην πρὸς Ὁμήρου, erit: ſententiam meam adjungere partibus Homeri: metaphorice, copias meas adſcribam ordinibus Homeri. *J.F.R.*

60. Πρὸς τῶ Δημοσθένους] Subaudi τετάχθαι. *F.G.*

61. Ἐπεί γε μὴ] An μὴν; *F.G.*

62. Κατὰ] Forſan χ'. *F.G.*

75. Οἰνοβαρὲς] *Hom.* Il. A. 225. *M. du S.*

76. Φιλίππου μέθης] *Demoſth.* Ol. II. p. m. 16. C. οὐ δὴ τῆς σώφρων ἢ δίκαιος ἄνθρωπος, τὴν καθ' ἡμέραν ἀπραξίαν τῶ βίου, χ' μέθην, χ' κραιπαλωδίας χ' ἐν ἡδοναῖς εἶναι μέρος τ' τοιούτου. *M. du S.*

Φιλίππου μέθης] Reſpicit ad Olynth. 2. p. 23. E. (edit. *Wolf.* 1604. f.) ubi τὴν καθ' ἡμέραν ἀπραξίαν τῶ βίου χ' μέθην, χ' κραιπαλισμοὺς conjungit. Ibi *Ulpian.* Κραιπαλισμοὺς ἐκ τοῦ ἐρχήσεως αἰσχρᾶς χ' ἀπρεπεῖς. *J.M.G.*

77. Εἷς οἰωνὸς ἄριστ'] *Hom.* Il. M. 243. Εἷς οἰωνὸς ἄριστ' ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. Idem Od. 496. — ἕν οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης τεθνάμεναι. *M. du S.*

78. Δεῖ γὰρ τοὺς] Locus exſtat in Or. *pro Cor.* p. m. 162. A. quem ob praeſtantiam mox integrum exhibebimus ad πίρας μὲ &c. *M. du S.*

Δεῖ γὰρ τοὺς ἀγαθοὺς] Pro *Coron.* c. 28. Δεῖ δὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγχειρεῖν μὲ ἅπασιν ἀεὶ τοῖς καλοῖς, τὴν ἀγαθὴν προαιρεμένους ἐλπίδα· φέρειν δ' ὅ, τι ἂν ὁ θεὸς διδῶ γενέσθαι. *J.M.G.*

80. Ἧκε μίγ'] *Hom.* Il. H. 125. *M. du S.*

82. Πηλίκον] Perlectis *Ol. Phil.* que & aliis multis, haec verba apud *Demoſth.* nondum reperire valeo. *Liv.* XXI. 53. *Quantum ingemiſcant, inquit Sempronius, patres noſtri, circa moenia Carthaginis bellare ſoliti, ſi videant nos, progeniem ſuam, duos conſules, conſulareſque exercitus, in media Italia paventes intra caſtra?* *M. du S.*

Πηλίκον ποτὲ στυγεῖ.] Orat. contra *Ariſtocr.* p. 759. med. Πηλίκον ποτὲ στυγεῖται ἂν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, οἱ ὑπὲρ δόξης θ' ἐλευθερίας τελευτήσαντες, χ' πολλῶν θ' καλῶν ἔργων ὑπομνήματα καταλελοιπότες, εἰ ἄρα αἰσθάνοιντο, ὅτι νῦν ὑ πόλις εἰς ὑπερῴαν χῆμα θ' τάξιν προελήλυθε. *J.M.G.*

84. Ῥίψατε πέλεκυν] *Dem.* Or. pro cor. c. 43. p. m. 172.

bus Philippi & saltationibus & lascivia: istud vero, *Auspicium felix unum . . .* cum illo, *Oportet enim bonos viros spe bona subnixos . . .* & illud:

Heu multum ploret Peleus, agitator equorum, cum isto:

Quantos tandem gemitus edant illi viri, qui pro gloria & libertate mortem oppetivere? Confero autem etiam profluentem illum Pythonem, cum Ulyssis verborum nivibus: atque illud:

Si liceat, senio procul, immortalibus esse, ad illud:

Extremum enim omnibus hominibus vitae mors est, etiam si in cavea quis conclusum se servet: & sexcenties illis contigit, ut in eadem cogitata incurrerent.

Φιλίππῳ μέθας, καὶ χορδακισμούς, καὶ τ' ἀσέλγειαν· τὸ δ', Εἷς οἰωνὸς ἄριστος, πρὸς τὸ, Δεῖ γὰρ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας, τὰς ἀγαθὰς ἐνθυμήσεις ἐλπίδας· καὶ τὸ·

Ἦκε μέγ' οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεύς, πρὸς τὸ·

Πηλίκον ποτὲ στενάξαιεν ἂν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, οἱ ὑπὲρ δόξης καὶ ἐλευθερίας τελευτήσαντες. παραβάλλω δὲ καὶ τ' ῥέοντα Πύθωνα, πρὸς τὰς Ὀδυσσέως νιφάδας τῶν λόγων, καὶ τὸ·

Εἰ μὲν μέλλομεν ἀγήρω' ἀθανάτω τε [a] Ἔσεσθαι, πρὸς τὸ·

Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις τοῦ βίου θάνατος, κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ. καὶ [b] μυρίαι γεγόνασιν αὐθις αὐτοῖς ὁπὸ ταυτὸν τῆς γνώμης ὁδοιπορίαι.

[a] Ἔσεσθαι] Deest in *Fl.* [b] Μυρίαι] Bene *J. Fl. Fr. P.* &c. Κορίαι male *Th. Mag.* v. ἐπιδρομὴ.

76. Κορδακισμοὺς] Κορδακισμοὺς ὁ αἰχρὸς τῶν • μίμων ψόφους. *V.*

• Μίμων] Sic scripsi, erat enim μύων nullo sensu, cum *Hesychius* nos doceat Κορδακισμοὺς esse τὰ τῶν μίμων γελοῖα καὶ παίγνια. *J. Cler.* Scripsisse videtur μίων. *M. du S.* Quidni ergo μιμῶν? *J. F. R.*

172. A. ἐγὼ μὲν τῷ Πύθωνι θρασυνομένῳ καὶ πολλῷ ῥέοντι καθ' ὑμῶν οὐκ εἶχον ὅ τι ἀντιλέξαι. Quem locum respicit & *Philostr.* p. 482. Ubi a Doctissimo interprete alio amandamur; unde factum etiam, ut phrasin mutatam voluerint, minus commode. *M. du S.*

Ῥέοντα Πύθωνα] De hoc Philippi oratore *Dem.* pro Cor. c. 84. Τότε ἐγὼ μὲν τῷ Πύθωνι, θρασυνομένῳ καὶ πολλῷ ῥέοντι καθ' ὑμῶν, οὐκ εἶχα, ὅ τι ἀντιλέξαι. *J. M. G.*

85. Ὀδυσσ. νιφάδας] *Hom.* Il. Γ. 222. Cetera vid. Il. M. 323. *M. du S.* Ex quo Lucianum etiam emendavi. *J. F. R.*

89. Πέρας μὲν] Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις (ἐστὶ) τοῦ βίου [ὁ] θάνατος. κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ· δεῖ [δὲ] τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγχειρεῖν μὲν ἅπασιν ἀεὶ τοῖς καλοῖς τὴν ἀγαθὴν προσβαλλομένους ἐλπίδα. φέρειν δ' ὅτι ἂν ὁ Ζεὺς διδῷ γενναίως. Omnibus enim hominibus vitae terminus est mors. Etiamsi quis in cellula conclusum se tenuerit. Viros vero fortes honesta semper aggredi oportet, bona interim spe munitos: quidquid vero Dii voluerint, generoso animo perferre. *M. du S.*

Πέρας μὲν] *Demosth.* pro Coron. c. 28. Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν — τηρῇ. Deinde statim illa quae modo dedimus, Δεῖ δὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας κ. τ. λ. Caeterum de οἰκίσκῳ *Ulpiani* observationem adscribere placet, Φασὶ τὸ ὄρυιον εἶκον ὅτω καλεῖσθαι παρ' Ἀττικοῖς. Λέγει δὲ, ὅτι κἂν μεταβάλλῃ τις τὴν διαιταν, κἂν ὄρυις εἶναι νομίζηται, πάντως ἀποθανεῖται πάντως, καὶ μὴ διαιτῶν ἑαυτὸν, ἀλλ' ὅτω κρυπτόμενον. Itaque *caveam* vertimus. *J. M. G.*

Ibid. Θάνατος] *Demosth.* de Cor. 28. qui ὁ θάνατος. *M. du S.*

90. Κἂν ἐν οἰκίσκῳ] Utitur & *Alciphron* totidem verbis I. Ep. 25. nisi quod αὐτὸν tantum postponat, scribens: κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις καθείρξας αὐτὸν τηρῇ, ubi *Bergl.* bene „ Sunt Demosthenis verba ex Orat. de Corona, „ quae crebra allusione Auctorum quasi in proverbium abierunt. Mutuatus autem est hanc sententiam ex Homero Demosthenes, ut annotant *Plutarch.* de Poësi Homerica — *Lucian.* in Enc. Demosthen. Et *Clem. Alex.* VI. Strom. ubi parallela „ colligit ex antiquis, & posterioribus scriptoribus. „ Locus *Homeri* quem adumbravit Demosth. est Il. M. „ 322. cujus summa: *Si post hoc bellum essemus immortales futuri, dissuaderem pugnam; sed quia mille modis instat mors, pugnemus gloriose*". Sed non satis constat argumentum, si *post bellum* reddas Homeri sententiam; nam *post bellum*, esset *bello patrato*, quae minime dicunt verba Poëtae contrarium dicentis, nempe, — εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντες Αἰεὶ δὴ μέλλομεν ἀγήρω' ἀθανάτω τε Ἔσεσθ'. Id est: *quod si bello hoc evitato senii mortisque expertes essemus.* &c. *J. F. R.*

91. Μυρίαι] Locum laudat *Thomas Mag.* V. ἐπιδρομὴ.

Ἥδομαι δὲ καὶ πάθη, ἢ ἀληθέσεις, ἢ τροπὰς λέξεως [a] καλαμανθάνων, καὶ τὰς ἀφαιρούσας τὸ κόρον μεταβολὰς, ἢ τὰς ἐκ τῶν ἀλλοτροπῶν ἐπανόδους, ἢ τὰς τῶν ἀλλαβολῶν σὺν τῷ καιρῷ γλαφυρότητας, ἢ τὸ τοῦ τρόπου μισοβάρβαρον παντάχοῦ.

6. Delector vero etiam cum affectiones, & figuras, & immutationes dictionis obſervo, & illas ſatietati medentes variationes, & illos e diverticulis reditus, & ſuavitates illas comparationum ad vim earum penetrabilem adjunctas: & illud in moribus ubique *elucens* barbariei odium.

Καί μοι πολλάκις ἔδοξεν (εἰ γὰρ ἀν τἀληθὲς ἀποκρυψαίμην) εὐπρεπέστερον μὲ ραθυμίας Ἀττικῆς καθάπτεσθαι Δημοσθένης, ὁ τὴν παῤῥησίαν, ὡς φασιν, ἀνειμένως, τοῦ τοὺς Ἀχαιοὺς Ἀχαΐδας προσειπόντος. μᾶλλον δὲ τόνῳ πνεύματος τὰς Ἑλληνικὰς ἀποπληροῦν τραγῳδίας, τῷ μείζονι τὴν ἀκμαιοτάτης μάχης μᾶλλον ἀναπλάττοντος, ἢ [b] μύθοις τὴν φορὰν σκεδαννύντος.

7. Et mihi ſaepe viſus eſt (neque enim verum diſſimulaverim) decentius reprehendere ſocordiam Atticam Demoſthenes ille, qui frena, ut ajunt, dicendi libertati laxaverat, quam is, qui Achaïdum nomine Achaeos compellavit: ac pleniore ſpiritu Graecas explere tragoedias eo, qui in ſummo pugnae diſcrimine colloquia fingit, fabulisque diſpergit *pugnantium* impetum.

Πολλάκις δὲ μὴν τοῦ Δημοσθένους καὶ μέτρα κώλων, καὶ ῥυθμοὶ ἢ βάσεις, οὐκ ἔξω τῆς ποιητικῆς ἡδονῆς ἐμβιβάζουσιν, ὥσπερ οὐδ' Ὁμήρου ἐλλιπὴς ἀντιθέσεων, ἢ παρισώσεων, ἢ σχημάτων τραχύτης, ἢ καθαρότης. ἀλλ' ἔοικε φύσει πως ὑπάρχειν, ταῖς δυνάμεσι τὰς χρείας ὑπεπλέχθαι. πόθεν γὰρ δὴ [c] περιφρονοίην

8. Saepe vero cum Demoſthene etiam dimenſiones membrorum, & numeri ac pedes, non absque poëtica ſuavitate ingrediuntur, quemadmodum neque Homero ſua deſunt Antitheta, aut exaequationes, aut aſperitas figurarum, aut mundities. Sed videtur natura quodammodo ita comparatum, ut *ſuae utrique* facultati virtutes velut *mutuo* implexae ſint. Unde igitur tuam

a Καλαμανθάνων] Omiſit *Fl.* b Μύθοις] Bene ſic *Fl. J. B. S.* Λύθοις *H1.* Λιθοις *P.* c Περιφρονοίην] Nil mutare Edd. addit *Solan.*

3. Ἀνειμένως] Ἐκλελυμένως, παρειμένως. *V.*

5. Διαρκεστέρῳ δὲ τόνῳ] Ὅτι κατὰ τοῦτο κρειττων * Ὁμήρου Δημοσθένης. *V.*

6. Τοῦ μείζονι] † Ὅμηρος γὰρ ποιοῦντα τὸν Διομήδην τῷ Γλαύκῳ, ὀργῶσης ἤδη τῆς μάχης δικαιοδικαιότερον ἀναγωνιζόμενον τῷ λόγῳ. *V.*

* Ὁμήρου Δημοσθένης] In V. & Editis erat Ὅμηρος Δημοσθένης. Sed cum hac in parte potiores Demoſthenī apud Lucianum hic laudes tribui manifeſtiſſimum eſſet, ego mutavi. Et ita recte eſt in C. *M. du S.*

† Ὅμηρος γὰρ] Ita refinxit *Solan.* Edita enim, Οἷον ποιοῦντα. Mox διαδικαιότερον dedit Idem, pro vulgato διδοδικαῖον.

μὴν, ubi corrupte legitur κυρίαι, & deeſt vox αὖθις. *M. du S.*

97. Σὺν τῷ καιρῷ] Verius puto καιρίῳ, ut intelligatur vis illa, qua animum feriunt. Quae ſit καίριος vel καιρία πληγὴ, nemo temere ignorat. *J. M. G.*

Ibid. Τὸ τοῦ τρόπου] I. e. orationis moratae. *F. G.*

3. Παῤῥησίαν — ἀνειμένως] Petita Phraſis videtur ex Il. I. 372. ἀναιδείαν ἐπιειμένος. Ἀνειμένη ψυχὴ, aliud eſt. Vid. *Philoſtr.* p. 767. libera mens (curis). Ad Ἀχαΐδας vid. Il. B. 235. H. 96. *M. du S.*

17. Περιφρονοίην] *Wolf.* ὑπερφ. Sed omnes libri noſtri conſentiunt; nec mutare opus eſt. *M. du S.*

18. Τὴν σὺν] Lege σὴν. *F. G.*

22. Δημοσθένους] Vid. ad c. 2. *J. F. R.*

24. Τὰ μὲν] Scilicet ἀγώνισμα. *F. G.*

28. Οὐκ ἦν] *Eurip.* Phoen. 503. ubi tamen quidam Codd. *Eurip.* hoc male. εἰ πᾶσι ταὐτὸ καλὸν ἦν σοφὸν θ' ἅμα, οὐκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις. Quod mendoſe in *Canteri* Ed. ſine ἂν legitur. *M. du S.*

31. Σμύρναν] Sic *H. Baſ.* utraque, *Gr.* & *Fr.* Reliquae Στυπτίαν, & quod mireris. *P.* & *S.* quae Στυπτίαν retinent, *Smyrnam* vertunt. *Stephanum Byz.* fruſtra conſului. *M. du S.*

Σμύρναν] Interpretes *Melanchton* & *Bened.* Smyrnam etiam dederant, etſi Στυπτίαν in Graecis edidere uterque. *J. F. R.*

Ibid Θέλεις τὰς Αἰγυπτίας] De Homero vel Aegyptio vel Ind. adeo, V. quos laudat *Caſaub.* ad Athen.

4.

tuam ego Calliopen contemnam, talem qui norim?

9. Sed nihilo secius illud opus, in quo mihi decertandum est, laudum Homeri, altero tanto majus tuis in Demosthenem praeconiis pono, non quod carmina sunt, sed ob argumentum, ajo: quoniam meum opus non habet firmam, quae subjici laudibus possit, crepidinem, extra ipsam poëticen: reliqua universa obscura partim, ut patria, genus, tempus *quo floruit*. Quod si enim certum quidquam horum esset, certamen anceps haud foret mortalibus, patriam assignantibus illi Ionicam Colophonem, aut Cumas, aut Chium, aut Smyrnam, aut Aegyptias Thebas, aut sexcentas alias; patrem vero Maeonem Lydum, aut fluvium adeo, & matrem Melanopen ajunt, aut Nympham ex Dryadum genere, hominum defectu scilicet. Tempus *porro* vel Heroicum *ei assignant*, vel Ionicum. Ac tantum abest uti clare sciant, qua comparatione aetatis ad Hesiodum fuerit, *priorne an aequalis*, *an posterior*; ut etiam nomen noto illi praeferant, Melesigenem. Fortunam denique *ei tribuunt* paupertatis aut caecitatis. Sed nonne melius fuerit & haec pati in obscuro jacere? Ergo in an-

ἀν [d] τ' σὴν Καλλιόπην, [e] ταύτῳ δὲ γιγνώσκων;

Ἀλλ' ὐδὲν ἧττον τὐμὸν ἀγώνισμα τ' εἰς Ὅμηρον ἐγκωμίων διπλάσιον ἔργον, ἢ τὺς σὺς εἰς Δημοσθένην ἐπαίνυς τίθημι, ὐ τοῖς μέτροις, ἀλλὰ τῇ ὑποθέσει, φημὶ· [f] τῷ τὐμὸν μὲ ὀκ ἔχειν ἑδραίαν τινὰ κρηπῖδα ὑποβαλέσθαι τ' ἐπαίνων, πλήν γε τ' ποιητικῆς αὐτῆς· τὰ δ' ἄλλα, τὰ μὲ ἀσαφῆ, πάλῑς, καὶ γένος, ὐ χρόνος. εἰ γᾶν τι σαφὲς αὐτῷ ἦν, ὀκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις. πάλῑδα μὲ διδόντων αὐτῷ, [g] Ἰωνικὴν Κολοφῶνα, ἢ Κύμην, ἢ Χίον, ἢ [h] Σμύρναν, ἢ Θήβας τὰς Αἰγυπτίας, ἢ μυρίας ἄλλας· πατέρα δὲ Μαίονα τ' Λυδὸν, ἢ πόλαμὸν, ὐ μητέρα [i] Μελανώπην, φασὶν, ἢ νύμφην τ' Δρυάδων, ἀνθρωπίνυ γένυς ὑπορίᾳ· χρόνον δὲ, τ' ἡρωϊκὸν ἢ τ' Ἰωνικὸν. ὐ μηδ' ὅπως πρὸς τ' Ἡσίοδον εἶχεν ἡλικίας σαφῶς εἰδέναι, ὅπυ γε ὐ τὔνομα πρὸ τῦ γνωρίμυ, τὸ [k] Μελησιγενῆ προκρίνυσι· τύχην δὲ, [l] πενίαν, ἢ πάθος ὀμμάτων, ἀλλὰ [m] μὴν βέλτιον εἴη ὐ ταῦτα ἐν ἀσαφεῖ κείμενα. [n] δεινὸν δή μοι

[d] Τὴν σὴν Καλλιόπην] Τὴν κλεῖν καλλιόπην. *Fl.* & puncto periodum ibi claudit. Σὺν pro σὴν male *S.* [e] Ταύτῳ δὲ] Ταυτί δὲ *Fl.* Ταυτὶ δὲ *S.* Ταυτί γε non modo marg. *A1.* adscripsit, sed & recipi jussit, quod non improbem. Τοιαύτῳ γε non male etiam conjecerat *Gesn.* Ταυτωὶ L. Ταύτην δὴ marg. *B1.* Quod edidi, est in *J. Ald. P. H. B1.* [f] Τῷ] Τὸ *Fl.* [g] Ἰωνικὴν] Ἴων ἢ *Fl.* [h] Σμύρναν] Sic bene *B1. 2. Fr.* Στυππίαν *Fl. J. Ald. H. P. S.* [i] Μελανώπλω] Μελανώπου *Fl.* Μελαλώπην marg. *A1.* [k] Μελησιγενῆ] Μελισγένης *Fl.* [l] Πενίαν] Sic *J.* & marg. *B1.* Πενίας cett. [m] Μὴν] Adscitum ex L. Μὴ *J.* aliaeque Edd. [n] Περιστενὸν] Περὶ στενὸν Edd. priores.

29. Πατρίδα] Lege *Gellium* (III. 11.) *Septem urbes certarunt de patria insignis Homeri*; *Smyrna*, *Rhodos*, *Colophon*, *Salamin*, *Ios*, *Argos*, *Athenae*. G. Graece sic: Ἑπτὰ πόλεις διερίζουσι περὶ ῥίζαν Ὁμήρου, Σμύρνα, Ῥόδος, Κολοφών, Σαλαμίς, ‡ Ἴος, Ἄργος, Ἀθῆναι.

‡ Ἴος] Alias Χίος legitur; & sic alibi dedimus ex Anthol. Sed Ἴος ap. *Gell.* III. XI. f. edidit *Gronov.* Sed & ibi χίος quasdam Edd. habere, addit; verum utrumque recte, confirmat Idem. *J. F. R.*

4, 14. Aegyptium etiam vocat Calasiris apud *Heliodor.* Aethiop. l. 3. p. 148. *J. M. G.*

35. Ἢ τ' Ἰωνικὸν] Forte *Ionicum* hoc *tempus* pertinet ad migrationem illam Ionicam, quae facta est Attico anno 536. id est post Trojam captam annis 163. Sane Arundellianum marmor posteriorem facit Homerum Trojano bello annis 168. V. *Marsham* Ca. Chron. p. 352. & 360. seq. *J. M. G.*

37. Ὅπυ γε] Aut haec loco mota sunt, aut valde absurdus scriptor censendus est; nam quod *Melanchthon* vertit, *Quidam* &c. ex ingenio isthaec mutavit. *M. du S.*

39. Πενίας] Πενίαν fortasse. *F. G.*

40. Ἀλλὰ μὴν] Corrige μὼν. *F. G.* Idem habet *Menag. Ibid.* Μὴν] Ego μοι conjiciebam pro μὴ, quod in Impr. est nunc μὼν quod *Menagio* placuerat, in L. reperiri cum videam, in textum etiam recepi. *M. du S.*

41. Περὶ στενὸν] Ego unica voce περίστενον scribi de-

μοι κομιδῇ τὸ ἐγκώμιον, φαίησιν ἄπρακτον ἐπαινέσαι, καὶ σοφίαν ἐκ τ' ἐπῶν εἰκαζομένην συλλέγειν.

Τὸ δὲ σὸν, ἔφη, χτ' χειρὸς, ὑπάδρομόν τε, καὶ λεῖον, ἐφ' ὡρισμένοις τε καὶ γνωρίμοις μόνον ὀνομάτων, οἷον ὄψον ἕτοιμον ἡδυσμάτων ὧδε σοὶ δεόμενον. τί γὰρ ἂν μέγα, καὶ λαμπρὸν ἡ τύχη τῷ Δημοσθένει προσῆψε; τί δ' ἂν γνώριμον; οὐκ Ἀθῆναι μὲν αὐτῷ πατρὶς, αἱ λιπαραὶ, καὶ ἀοίδιμοι, καὶ τ' Ἑλλάδος ἔρεισμα; καίτοι λαβόμενος ἂν ἐγὼ τ' Ἀθηνῶν, ὅτι τ' ποιητικῆς ἐξουσίας ἐπεισῆγον ἂν ἔρωτας θεῶν, καὶ κρίσεις, καὶ καλοικήσεις, καὶ δωρεὰς, καὶ τ' Ἐλευσῖνα. νόμων δὲ, καὶ δικαστηρίων, καὶ πανηγύρεων, καὶ Πειραιῶς, καὶ ἀποικιῶν, καὶ τροπαίων θαλαττίων τε καὶ χερσαίων ἐπεισηγμένων, ἐδ' ἂν εἷς [a] ἐπ' ἴσης ἀξίας ἐφικέσθαι δύναιτο τῷ

10. Tuum autem *opus*, *ita* pergebat, ad manum, percursu facile, & laeve, intra nomina solum definita & cognita, tanquam paratum quoddam pulmentarium, condimentis modo a te *adjiciendis* indigens. Quid enim non magnum & clarum adjunxit fortuna Demosthenis? Quid non celebre? Non Athenae illi patria, nitidae illae & tot celebratae carminibus, columen illud Graeciae? Ego sane Athenas nactus pro poëtica illa licentia inducerem amores Deorum & judicia, & inhabitationes, & munera, & Eleusinem. Si vero insuper leges, judicia, conventus solemnes, Pireeus, coloniae, & *reportata* terra marique tropaea, inducantur; ne unus quidem pro dignitate assequi oratione possit, ut

a Ἐπ' ἴσης ἀξίας] Ex emendatione *Gesn.* Ἐπίσης ἀξίως vulgo.

bere censeo. *M. du S.*

51. Αἱ λιπαραὶ] *Pind.* Isthm. II. §. 4. Λιπαραῖς ἐν Ἀθήναις l. c. Ἑλλάδος ἔρεισμα Ἀθῆναι etiam *Pindaricum* est, teste *Plut.* 414. 2. Ed. *Steph.* quem vide & 623. De reliquis verbis accipe *Philostrati* locum p. 829. & 830. αἱ δὲ εἶσω μέλιτται θεωργάζονται τὸ παιδίον, *Pindarum*, ἐπιβάλλουσαι τὸ μέλι. . . . ἐξ Ὑμηττοῦ τάχα ἥκουσι, καὶ ἀπὸ τ' λιπαρῶν καὶ ἀοιδίμων Ἀθηνῶν. καὶ γὰρ τοῦτο οἶμαι αὐτὰς ἐργάζεσθαι Πινδάρου. Vox Ἀθηνῶν quae hoc in loco a Morello inserta est, nupero *Philostrati* enarratori non placet. Nescivit scilicet vir doctissimus ῥῆσιν esse *Pindaricam*; necessarioque aut requiri vocem, aut intelligi, quod vel sequentia verba etiamsi diserti in eam rem deessent auctores, satis evincunt. Imo ipse *Graevius*, qui caetera recte interpretatur, dum locum hunc *Philostrati* ad Συγρ. c. 15. profert, hoc ignorasse videtur, cum putat voce τοῦτο *mel Hymettium* intelligi; cum palam sit, *Elogium* hoc ipsum intelligi debere, non *mel Atticum*. Vid. *Eur.* Tr. p. 503. A. *M. du S.*

Αἱ λιπαραὶ] *Pindaricum* hoc Athenarum elogium agnoscit Schol. *Aristoph.* Νεφ. 298. cujus Lyrici loca plusc ula laudat *Spanh.* ad l. c. qui non *pingues* intelligi vult Athenas, cum λιπτόγειων sit solum Atticae, sed *splendidas*. Videtur tamen neque altera illa exsulare significatio debere, quod olearum ferax fuit Attica, vel ob id ipsum, quod λιπτόγεως. *Florentinus Geopon.* 9, 4. extr. de oleis Ἡ δὲ λιπτόγειος ἐπιτηδεία, καὶ μαρτυρεῖ ἡ Ἀττικὴ. Add. *Cerda* ad Virg. Ge. 2, 179. seq. Deinde nisi λιπαραὶ Ἀθῆναι sint pingues, vix intelligitur jocus *Aristophanis* Acharn. 640. ubi ridet eos, qui hoc epitheto Athenarum ita delectentur, cum eodem plane modo laudentur aquae. Εἰ δὲ τις ὑμᾶς ὑποδυσπετοῦσας λιπαρὰς καλεῖσθαι Ἀθήνας. Εὖρε τὸ πᾶν ἂν ἀφ' τὰς λιπαρὰς, ἀφύων τιμὴν θεὶς ἅψας. Vid. *Casaub.* ad Athen. 5, 3. Interim *nitidas* dicere in versione placuit, quia *nitere* dicuntur, qui bene habiti sunt, inprimis ab oleo &c. *J. M. G.*

Ibid. Τῆς Ἑλλάδος ἔρεισμα] Sic supra T. I. *Tim.* §. 50. pr. ὦ Τίμων, τὸ μέγα ὄφελος τῷ γένει, τὸ ἔρεισμα τῆς Ἀθηναίων, ubi plura Cl. *Hemsterh.* N°. 18. Adde *Gatak.* Cinn. c. 20. p. 392. Edit. min. Majoris 384. Ac *Drelincourt.* Homeric. Achil. p. 53. qui plurima auctorum testimonia collegit, a quibus Achilles aliique Heroes patriae vocantur *munimentum*, *turris*, *murus*, *columen*. Sed parum habet utilitatis talia hic collegisse. *J. F. R.*

53. Ἐπὶ τῆς] An ὑπὸ; *F. G.*

54. Ἔρωτας θεῶν] Vid. Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid. Κρίσεις] Neptuni & Minervae lis nota, quam tangit etiam Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid. Καὶ κρίσεις] Hoc argumentum ipse tractat Demosthenes contra *Aristocr.* p. 735. fin. ubi tum quinque celebria Atticae judicia recenset, tum Areopagum eo nomine commendat, Ἐν μόνῳ τούτῳ τῷ δικαστηρίῳ θεοὶ δίκας φόνου ἔδοσαν καὶ λαοῖς ἠξίωσαν, καὶ δικασταὶ γενέσθαι διενεχθεῖσιν ἀλλήλοις, ὡς λόγος. Λαοῖς μὲν Ποσειδῶν υἱὸν Ἁλιρρόθιον τὸν υἱὸν παρὰ Ἄρεως, δικάσασθαι δὲ Εὐμενίσι ἔδοσαν Ὀρέστην οἱ δώδεκα θεοί. Est & apud *Liban.* Or. XXII. & XXIII. conficta Neptuni actio, & defensio Martis. Καλοικήσεις intelligo praeter ipsam Miner-

ut ait Demosthenes. Maxima igitur omnino mihi esset dicendorum copia. Neque vero sic seponere laudationem mihi videar, cum in lege & *formula* laudandi sit illud ipsum, a patriis ornare quos praedicandos sumimus. Isocrates autem corollarium *laudum* Helenae inseruit Thesea. Ac Poëtarum quidem natio libera. Sed tu fortasse metuis, ne illum e proverbio jocum contra proportionem violatam tibi arcessas, majoremque ipso sacco tabellam atque inscriptionem dicaris apposuisse.

11. Dimissis Athenis orationem excipit Trierarchus pater, *aurea*, ut Pindari verbo utar, *crepido*. Nec enim ordo ac census major tum Athenis Trierarchico. Si vero is, Demosthene adhuc puero admodum, fatis functus est, non calamitas putanda illa

λόγῳ, φησὶν, ὁ Δημοσθένης. ἀφθονία μὲν ἦν ἄν μοι πλείττη πάντως. [b] τὸ δ' [c] ἐγκώμιον οὐκ ἂν ἀπαρτᾶν ἐνομιζόμην, ἐν νόμῳ τοῖς ἐπαίνοις ὄν, ἐκ τ' παλριδων 'θπικοσμεῖν τὰς ἐπαινεμένους. Ἰσοκράτης δὲ παρεμπόρευμα τ' Ἑλένης Φέρων ἐνέθηκε τ' Θησέα. τὸ μὲν δὴ ποιητικὸν φῦλον, ἐλεύθερον· σοὶ δ' ἴσως εὐλάβεια τὸ τ' παροιμίας [d] σκῶμμα 'θπὶ τῇ ἀσυμμετρίᾳ ἐπαγαγέλ, μή σοι μεῖζον προσκέοιτο [b] τὐπίγραμμα τῷ θυλάκῳ.

Παρέντι δὴ τὰς Ἀθήνας, ἐκδέχε τ' λόγον πατὴς τριήραρχ, χρυσέα κρηπὶς, χτ' Πίνδαρον. ἐ γὰ ἦν Ἀθήνησι λαμπρότερον τιμήματ τριηραρχικῦ. εἰ δὲ τῦ Δημοσθένης ἔτι κομιδῇ παιδὸς ὄντ, ἐτελεύτα, τ' ὀρφανίαν ἐ συμφορὰν ὑπολη-

πτέον

[b] Τὸ δ'] Τόδ' Edd. priores. [c] Ἐγκώμιον] Punctum erat post h. v. Id sustulit *Solan.* & ante πάντως collocavit. In quibusd. etiam comma male ante ὄν erat. *B2.* vero sequens οὐκ cum τόδε conjungit, & comma ante ὄν delet. [d] Σκῶμμα ἐπὶ τῇ ἀσυμ.] Ἐπισκώμμαλι τ' ἀσυμμετρίας *Fl.* [e] Τὐπίγραμμα] Τὐπίσαγμα emendat *Erasm.* Chil. IV. 2. 69. At in vulgato nostri conspirant.

nervae in arce commorationem, illam Panis infra Pelasgicum de qua Lucian. *Bis Accus.* p. 219. pr. *J.M.G.*

55. Δωρεὰς] Olivam, equum, frumentum. *M. du S.*

58. Οὐδ' ἂν εἷς] Respicit ad formulas Demosthenis, V. g. pro *Coron.* c. 2. extr. οὐδ' ἂν εἷς ταῦτα φήσειε. c. 39. Οὐδ' ἂν εἷς εἶποι περὶ αὐτοῦ τοιοῦτον οὐδέν. *J.M.G.*

60. Φησὶν ὁ Δημ.] Verba haec apud *Demosth.* π. τ' συμμ. non invenio, sed iis proxima sunt, ad eaque respicit haud dubie, quae de Athenienſibus habet, qui contra Persas fortiter pugnando urbe sua relicta, gloriam erant assecuti immortalem. *Phil.* II. (144. A.) ἀξίως δ' εἰπεῖν οὐδεὶς δεδύνηται . . . ἐγὼ δ' μείζω τὰ ἐκείνων ἔργα ἢ ὡς τῷ λόγῳ τις ἂν εἶποι. *M. du S.*

Ibid. Ἀφθονία μὲν ἦν ἄν μοι πλείττη πάντως τόδ' ἐγκώμιον. οὐκ ἂν ἀπαρτᾶν ἐνομιζόμην] Turpis macula ex *Salmuriensi* editione in hanc propagatur, dum sic editur, quum voces illae τόδ' ἐγκώμιον pertineant ad sequentia, ad quae retulit etiam interpres, sed infelicissime vertens, *idque encomium non distrahendum putarem:* neque enim ἀπαρτᾶν est distrahere, sed suspendere. Certe melius Melanchthon, *idque encomium non existimarem praetermittendum esse.* Sic ex eadem *Salmuriensi* paulo ante video editum monstrose Στυπτίαν pro Σμύρναν. *J.G.*

61. Τὸ δ' ἐγκώμιον —— ὄν] Sic interpungendus hic locus quod in sola *B.* praestitum est. In varia reliquae abierunt, & absurda. *M. du S.*

62. Ἀπαρτᾶν] Verte *adnectere.* *F.G.*

Ἀπαρτᾶν ἐνομιζόμην] Etiam haec Demosthenica formula, pro *Coron.* c. 18. extr. Καί μοι μηδεὶς ὑπολάβοι ἀπαρτᾶν τ' λόγον τ' γραφῆς, ἐὰν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις καὶ λόγους ἐμπέσω. Ne quis me putet a caussa & accusatione aberrare. *J.M.G.*

64. Ἰσοκράτης — τ' Ἑλ.] Vide *Isocr.* Ἑλεν. ἐγκ. hodieque extans. *M. du S.*

69. Τὐπίσαγμα] *Erasmi* emendationem in textum recipiendam duximus, *Chil.* IV. 2. 69. Quid enim hic ἐπίγραμμα, quod in omnibus nostris libris legitur? *M. du S.*

Τὐπίγραμμα] Placuerat mihi quoque illud ἐπίσαγμα *Erasmi* & *Wolfii:* sed reduxit me in viam Doctissimus *Hemsterhusius*, cum illud ambitiose factum a mercatoribus moneret, ut pittacia, tabellas, inscriptiones s. titulos affigerent saccis. *J.M.G.*

72. Πατὴρ] De quo jam ad Ἐυτυχ. c. 7. dictum est. *M. du S.*

Ibid. Χρυσέα κρηπὶς] *Plut.* 623. f. de Herod. mal. *Pindaro* tribuit. ἐπ' Ἀρτεμισίῳ παίδες Ἀθηναίων ἐᾴλοιτο Φασινὰν κρηπῖδα ἐλευθερίας. & 1593. Vide etiam apud eundem 979. f. & 1, 2. & in *Themistocle* 210. f. Periit hoc *Pindari* opusculum. *M. du S.*

Χρυσέα κρηπὶς κατὰ Πίνδαρον] *Pythior* 7. pr. patriam & genus Megaclis tanquam crepidinem aut fundamentum laudibus ejus substerni scribit. Jam respexerat ad hunc locum paullo ante, ubi negat ejusmodi ἰδρυσίαν κρηπῖδα laudum Homeri esse. *J.M.G.*

πτέον ἀλλὰ δόξης ὑποθέσιν, τὸ τῆς φύσεως γενναῖον ἀποκαλυπτούσης.

Ὁμήρῳ μὲν οὖν οὔτε παίδευσιν, οὔτ' ἄσκησιν μνήμη καθ' ἱστορίαν παρειλήφαμεν, ἀλλ' εὐθὺς ἀνάγκη τῆς ἐπαίνων ἅπτεσθαι τῶν ὑπ' αὐτοῦ δεδημιουργημένων, ὕλην ἐκ τροφῆς, καὶ μελέτης, καὶ διδασκαλίας οὐκ ἔχοντα· [a] μηδ' ἂν ὅπως τὴν Ἡσιόδου δάφνην καταφυγόντα, τὰ [b] ῥαθύμως καὶ τοῖς ποιμέσι τὰ ἐπῶν ὑπηνέυσαν. σοὶ δὲ ἐνταῦθα δήπου πολὺς μὲν ὁ Καλλίστρατος, λαμπρὸς δ' ὁ κατάλογος, Ἀλκιδάμας, Ἰσοκράτης, Ἰσαῖος, Εὐβουλίδης· μυρίων μὲν ἐφελκομένων Ἀθήνησι τῆς ἡδονῶν καὶ τὰς παλρονομίας ἀνάγκαις ὑποκειμένους, ταχείας δ' ὅσης τοῖς μειρακίοις τὰ [c] ἡλικίας εἰς τὰς τέρψεις [d] ἀπολιθαίνειν, παρὸν δ' αὐτῷ κατ' ἐξουσίαν [e] κωμᾶν, ἐκ τῶν ἐπιτρόπων ὀλιγωρίας, [f] ὁ τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς πολιτικῆς ἀρετῆς κατεῖχε πόθος, ὃς αὐτὸν ἦγεν οὐκ ἐπὶ τὰς Φρύνης, ἀλλ' ἐπὶ τὰς Ἀριστοτέλους, καὶ Θεοφράστου, καὶ Ξενοκράτους, καὶ Πλάτωνος θύρας.

Καὶνταῦθα, ὦ βέλτιστε, [g] φιλοσοφοίης τῷ λόγῳ, διττὰς [h] ἐπ' ἀνθρώποις ἐρώτων

orbitas est, sed gloriae argumentum, cum generosam illam naturam aperiret.

12. At Homeri neque institutionem neque exercitationem historiarum monumentis accepimus: sed statim necesse est illas attingere laudes, quas ipse sibi architectatus est, cum ex educatione, & exercitatione, atque disciplina materiae nihil habeas, neque ad illam Hesiodi laurum liceat confugere, quae nulla opera pastoribus etiam carmina adspiret. Tibi vero, quando ad hunc locum ventum est, multus est Callistratus, & splendidorum nominum Catalogus, Alcidamas, Isocrates, Isaeus, Eubulides. Cum vero sexcentae in Athenarum urbe voluptates illos etiam alliciant, qui patriae potestatis necessitati subjecti sunt; facilisque sit illi adolescentulorum aetati ad voluptates prolapsio; liceret autem illi per tutorum negligentiam suo arbitrio luxuriari: philosophiae tamen civilisque virtutis amor praevaluit, qui illum non ad Phrynae, sed ad Aristotelis & Theophrasti, & Xenocratis, & Platonis fores egit.

13. In hac orationis parte Philosophari quoque, vir optime, possis, duplices esse amo-

a Μηδ' ἂν] Sic *Fl. Bt. H. Fr.* Μηδ' ἐν P. Μὴ δὴ γοῦν *J.* & marg. *A1.* b Ῥαθύμως] Ῥᾳδίως marg. *A1.* c Ἡλικίας] Ἡλικίας male *J.* d Ἀπολιθαίνειν] Ἀπολισθάνειν *Fl.* e Κωμᾶν] Κωμᾶν prima longa Edd. vulgo. Recte Schol. f Ὁ τῆς φιλ. ἡ τῆς] Καὶ φιλοσοφίας ὁ τῆς *Fl.* inverse. g Φιλοσοφοίης] Φιλοσοφεῖς *Fl.* h Ἐπ'] Ita Edd. Leg. ἐν marg. *J.* recte.

94. Κωμᾶν] Κόμην τρίφειν. *V.*

97. Φρύνης] Πόρνου. *V.* An πόρνην, vel πόρνης; *J. F. R.*

84. Ἡσιόδου δάφνην] Vid. *Theogon.* 30. *M. du S.*

87. Καλλίστρατος] Hunc oratorem cum audiisset Demosthenes, eloquentiae tanto amore incensus est, ut statim relicto Platone Callistratum sectari coeperit, & eloquentiae studio totus incubuerit, qua de re legendus *A. Gell.* III. 13. meminit & *Plut.* *M. du S.*

Ibid. Ὁ Καλλίστρατος] *Gell.* 3, 13. narrat ex Hermippo, ut Demosthenes *motus, demulctus & captus* oratione Callistrati Demagogi *nobilem illam* τὴν περὶ Ὠρωποῦ δίκην *dicentis, ut eum inde sectari coeperit, Academiam cum Platone reliquerit.* *J. M. G.*

88. Ὁ κατάλογος] Oratorum scil. i. e. eloquentiae exempla. *F. G.*

Ibid. Ἀλκιδάμας] Is est, quem *Cic.* Tusc. I. *Nobilem Rhetorem* appellat; nili quod ibi prave legitur *Alcidamus.* *Plutarchus* Alcidamantem, ut Lucianus, vocat. *M. du S.*

89. Ἰσαῖος] Chalcidiensem fuisse tradit *Plut.* 1543. *M. du S.*

Ibid. Εὐβουλίδης] Philosophus is Milesius. vid. *Plut.* 1553. *M. du S.*

93. Ἀπολισθάνειν] Potest verum esse quod *Fl.* refert, quae & alibi sic scribit. Sed quia vulgatum frequentius occurrit, nihil propter hanc solam immutem, nec refert: *De Dom.* c. 12. f. διολισθαίνουσαν etiam legimus, ubi *Schol.* διολισθάνουσαν; idque crebro permutari, ibi obiter diximus. *J. F. R.*

94. Κωμᾶν] I. e. τρυφᾶν, luxuriari. *F. G.* Immo κωμᾶν prima brevi, ut invitis Edd. dedi. *J. F. R.*

97. Φρύνης] Duae hujus nominis fuere meretrices. Haec

amorum in hominibus agendi rationes, alteram marini cujusdam amoris vagam, feram, & fluctus in mente excitantem, popularis Veneris procellam, aestuante adolescentium impetu revera marinam: alteram autem caelestis aureae cujusdam catenae tractionem, quae non igne aut sagittis insanabiles vulnerum morbos infligat, sed ad non marcescentem ipsius pulchritudinis puramque formam contendat, sano quodam illarum mentium furore, quae *Jovis propinquae, & proximi comites Deum* Tragici verbo dicuntur.

14. Amori nempe pervia sunt omnia: tonsura, specus, speculum, gladius, articulare linguam, jam provecta aetate, actioni dare operam, memoriam acuere, contemnere tumultum, noctes continuare diebus laboriosis: e quibus omnibus quis ignorat, *inquit*, qualis tibi Demosthenes in dicendi facultate exstiterit, sententiis & verbis cum densaret orationem, tum moribus atque affectionibus animorum exprimendis probabilitatem pararet, magnitudine splendidus, contentione ac spiritu vehemens, idemque verborum pariter ac sententiarum moderatione saluberrimus, & maxime varius in permutatione figurarum? Solus ille quidem Oratorum, ut dicere ausus est Leo-

ἀγωγὰς, ἢ τ μὲν θαλαττίᾳ τινὸς ἔρωτος ἄφορόν τε, καὶ ἀγρίαν, καὶ κυμαίνουσαν ἐν ψυχῇ, Ἀφροδίτης σαυδήμου κλύδωνα, φλεγμαινούσαις νέων ὁρμαῖς, αὐτόχρημα θαλάττιον, τ δ' ἐρανίᾳ χρυσῆς τινος σειρᾶς [i] ἕλξιν, ἐ πυρὶ καὶ τόξοις ἐντιθεῖσαν δυσαλθεῖς νόσους τραυμάτων, ἀλλ' ὅπ ἢ τ αὐτοῦ τοῦ κάλλους ἄχραντόν τε καὶ καθαρὰν ἰδέαν ἐξορμῶσαν, [k] μανίᾳ σώφρονι τῶν ψυχῶν, ὅσαι Διὸς ἐγγὺς, καὶ θεῶν ἀγχίσποροι, φησὶν ὁ τραγικός.

Ἔρωτι δὴ πάντα πόριμα, χειρὰ, σπήλαιον, κάτοπτρον, ξίφος, γλῶτταν ἀφαρθρῶσαι, μετελθεῖν ὀψὲ τ ἡλικίας ὑποκρισιν, μνήμην ἀκριβῶσαι, θορύβου καταφρονῆσαι, συνάψαι νύκτας ὀπτοπόνους ἡμέραις. ἐξ ὧν τίς οὐκ οἶδεν ὁποῖος ὁ Δημοσθένης, ἔφη, σοι τ ῥητορικὴν ἐγένετο, ταῖς μὲν ἐννοίαις, καὶ τοῖς ὀνόμασι, καλαπυκνῶν τ λόγον, ταῖς δὲ ἀθέσεσιν ἐξακριβῶν τὰς πιθανότητας; λαμπρὸς μὲν τῷ μεγέθει, σφοδρὸς δὲ τῷ πνεύματι, σωφρονέστατος δὲ τ τ ὀνομάτων καὶ νοημάτων ἐγκράτειαν, ποικιλώτατος δ' ἐναλλαγαῖς σχημάτων. μόνος γέ τοι τ ῥητόρων, ὡς ὁ Λεωσθένης ἐτόλ-

i Ἕλξιν] Bene *P. H.* &c. Ἕλξιν male *S.* k Μανίᾳ] Μίαν *Fl.*

16. Μετελθεῖν] Ἀσκεῖν. *V.*

Haec est quam Fontenellus de gloria cum Alexandro in Dialogis venustissimis facit contendentem. *M. du S.*

Ibid. Ἀριστείλας] Vid. quae ad ipsum principium hujus libelli observavimus. *J. M. G.*

2. Ἐν ἀνθρώποις] In omnibus libris legitur ἐπ'. Tragicum videtur. Vide & Ἐρωτ. c. 37. & confer haec cum Ἀποφθ. c. 11. & Ἐτ. Δ. VII. *M. du S.*

8. Ἕλξιν] Ἕλξιν. *F. G.*

12. Ὅσαι Διὸς] Unde habeat nescio. *M. du S.*

14. Πάντα πόριμα] Quae de studio hoc Demosthenis dicuntur, ea copiose enarrata habemus a *Plutarcho* in utraque vita, a *Libanio* in vita, ut *Ciceronem* de Orat. I, 61. reliquosque taceam. *J. M. G.*

Ibid. Κειρά] Haec omnia *Plutarchus* enucleabit in vit. Rhetor. & Dem. *Libanius* etiam vit. *Dem.* *M. du S.*

27. Μόνος γέ τοι τ ῥητόρων, ὡς ὁ Διωσθένης ἐτόλμησεν ἀπεῖν, ἔμψυχον, ἢ σφυρήλατον παρεῖχε τ λόγον] Benedictus: *Ac utique solus oratorum, ut Leosthenes dicere non dubitavit, animatam, non malleo fabricatam orationem protulit.* Quae sit *malleo fabricata oratio* doceant fabrorum filii: nobis, qui Musis operamur, ignota est utique. Σφυρήλατος λόγος laudatur, non vituperatur: *Plutarchus* de oraculis Pythiae: ὥστε ταυτὶ μὲν τὰ προγεγραμμένα τ σοφῶν, τὸ γνῶθι σεαυτὸν, καὶ τὸ, μηδὲν ἄγαν ἀποδέχεσθαι καὶ θαυμάζειν οὐκ ἔπεισε λέγειν τὴν βραχυλογίαν, ὡς πυκνὸν & σφυρήλατον νοῦν ἐν ὀλίγῳ περιέχουσαν ὄγκῳ, & quae sequuntur. *Sicuti praecepta sapientum quae proscribuntur, nosce te ipsum, & illud, ne quid nimis, probamus & admiramur valde ob brevitatem, quod sapientem & solidam complectantur sententiam in paucis verbis, sive sine verborum tumore.* Legendum itaque in Luciano, ut est in Mss. ἔμψυχον καὶ σφυρήλατον παρεῖχε τ λόγον. *Vivam & solidam exa-*

ἐτόλμησεν εἰπεῖν, ἔμψυχον, [a] καὶ σφυρήλατον παρεῖχε τὸν λόγον.

Οὐ γὰρ ὡς τὸν Αἰσχύλον ὁ Καλλισθένης ἔφη που λέγων, τὰς τραγῳδίας ἐν οἴνῳ γράφειν, ἐξορμῶντα, καὶ ἀναθερμαίνοντα τὴν ψυχὴν, οὐχ ὕτως ὁ Δημοσθένης συνετίθει πρὸς μέθην τὰς λόγους, ἀλλ' ὕδωρ πίνων· ἢ καὶ τὸν Δημάδην παίξαί φασιν εἰς ταύτην αὐτῷ τὴν ὑδροποσίαν, ὡς οἱ μὲν ἄλλοι πρὸς ὕδωρ λέγοιεν, [b] τὸν Δημοσθένην δὲ πρὸς ὕδωρ γράφειν. Πυθέᾳ δὲ ὁ κρότος τῶν Δημοσθενικῶν λόγων ἐπόζειν ἐφαίνετο τῇ νυκτερινῇ λύχνῳ· καὶ τοῦτο μὲν, ἔφη, σοι τὸ χωρίον τῷ λόγῳ, κοινὸν πρὸς τὴν ἐμὴν ὠδὴν ἔσται· καὶ γὰρ [c] τοι μείων ὁ πρὸς τὸν Ὁμήρου ποίησιν ὑπῆρχε καμοὶ λόγος.

Ἀλλ' εἰ [d] μετέοις ἐπὶ τὰς φιλανθρωπίας, καὶ τὴν ἐν τοῖς χρήμασι φιλοτιμίαν, καὶ τὴν πολιτείας τὴν ὅλην λαμπρότητα. καὶ ὁ μὲν ἤει συνείρων, ὡς τὰ λοιπὰ προθήσων· ἐγὼ

sthenes, vivam ac ſpirantem, conſolidatamque orationem protulit.

15. Non enim, ut de Aeſchylo Calliſthenes narrat, alicubi memorans tragoedias ab illo in vino ſcriptas, quo inſtigaret incenderetque animum; eodem modo per ebrietatem compoſuit orationem Demoſthenes, ſed aquam interim potans: unde etiam luſiſſe dicitur in hanc ipſius aquae bibendae conſuetudinem Demades, alios dicere ad aquam, Demoſthenem autem ad aquam ſcribere. Pytheae vero lucernam nocturnam olere videbatur illa Demoſthenicarum orationum concinnitas. Et iſte quidem locus, *inquit*, cum meo tibi argumento communis eſt: neque enim minor de Homeri poëſi mihi quoque oratio ſuppeditat.

16. Sed ſi ad humaniſſima illius opera venias, & honeſtiſſimum pecuniarum uſum, & illum in republica adminiſtranda ſplendorem . . . *Atque ille ſic continuans orationem incedebat, tanquam additurus reliqua. Ego ve-*

a Οὐ] Καὶ Gr. Sed ſolus. b Τὸν Δημ. δὲ πρὸς] Δημοσθένης δὲ πρὸς ὕδωρ γράφει Fl. c Τοι] Τι Fl. d Μετέοις] Μετίοις Fl. male. Μετίοις correxit Geſn.

47. Συνείρων] Συμπλέκων. V.

tionem edidit. Utraque vox qua laudat orationem Demoſthenis, eſt tranſlata a ſtatuariorum arte. Signa enim vivere dicuntur & ſpirare, cum ſingulari artificis ingenio ſic ficta ſunt, ut videantur non ſtatuae eſſe, ſed viva animantia. *Claudianus* IV. Conſul. Honorii, quamvis ibi loquatur de veſtibus acu pictis:

Vivit opus, multaque ornatur jaſpide cultus,
Et variis ſpirat Nereïa bacca figuris.

Σφυρήλατα, quae & dicuntur ὁλόσφυρα & ὁλοσφύρατα, ſunt ſolida, compacta, plena, non conflata. *Plin.* Hiſt. Nat. XXXIII. c. 4. *Aurea ſtatua prima omnium nulla inanitate, & antequam ex aere aliquo illo modo fieret, quam vocant holoſphyratam, in templo Anaitidis poſita dicitur.* Eſt igitur σφυρήλατος oratio, ſolida, plena graviſſimis ſententiis, in qua nullus eſt inanis verborum ſtrepitus: cui opponitur *oratorum inanis ſententiis verborum volubilitas*, uti vocatur ab Auguſto. *J.G.G.*

Ibid. Λεωσθένης] Vid. not. ad Πρ. λ. c. 2. *M. du S.*

28. Καὶ σφυρήλατον] Obſequamur *Graevio*, id eſt libris antiquis, de καὶ pro ὁ poncendo. Alioquin mihi videbatur pulchre etiam dici ἔμψυχος ὁ σφυρήλατος *viva & ſpirans, non rigida ac dura, ut quae malleo ducuntur. J.M.G.* Et ob hanc rationem ego in vulgato nihil mutavi. *J.F.R.*

30. Καλλισθένης] Idem de Aeſchylo dictum narrat *Plut.* Symp. VII. 10. ſed Calliſthenem auctorem non laudat. *M. du S.*

34. Ἀλλ' ὕδωρ πίνων] *Brod.* Miſc. part. 2. p. 525. „ Servius Demoſthenem *abſtemium fuiſſe refert, ob id-* „ *que acrioris naturae.* Valer. Maximus, *ejus patrem* „ *cultellos vendidiſſe.* Quae minime mihi probantur: „ nec enim Demoſthenes a vino abſtinebat, niſi ſi „ quando philoſophiae ſtudiis vacaret, orationes ſcri- „ beret, cauſſam orare vellet. *Athenaeus*, χρόνον τι- „ νὰ ὕδωρ μόνον πεπωκέναι oſtendit: Et Lucianus in e- „ jus encomio. *Libanius*, καὶ μὴν ὅτι τὸ ὕδωρ ἐπῄνεσεν „ πίνειν ἵνα ἐγρηγορυῖαν μᾶλλον παρέχηται τὴν λέξιν, „ ἅπασιν ὡμολόγηται. Nec ejus pater culteilos unquam „ vendidit: fuit enim καλῶν κἀγαθῶν ἀνδρῶν (auctore „ apud *Plutarch.* Theopompo) &, ut temporibus illis copioſus plane & locuples. Indicat ipſius Demoſthenis κατ' ἀφίδα oratio: ὁ γὰρ πατὴρ (inquit) „ καταλιπὼν δύο ἐργαστήρια τέχνης ὁ μὲν ῥοπῆς, ἑκάτερον μα- „ χαι-

vere ridens? LYC. Numquid, *inquam*, perfundere aures meas cogitas, ut balneator aliquis, exhausturus orationem reliquam? THERS. Sic est per Jovem, *inquit*, Epulas illas publicas, & voluntarias ludorum erogationes, & trierarchias, & moenia, & fossam, & captivorum liberationes, & elocationes virginum, quae optima gerendae reipublicae ratio est: & obitas legationes, & leges perlatas. Ac quoties illa rerum publice gestarum magnitudo in mentem venit, ridere subit hominem contrahentem supercilia, ne oratio se de factis Demosthenis deficiat.

17. LYC. Namque tu forte putas, *inquam*, solum me eorum, qui in oratoria arte aetatem contrivimus, non habere aures frequentatas Demosthenis actionibus? THERS. Si quidem, *inquit*, auxilio quodam ad illam orationem, ut tu ais, opus habeamus: nisi forte contra ea illud tibi accidit, ut veluti splendore quodam circumfulgente, defigere obtutum in claro adeo Demosthene

δὲ γελάσας; ΛΥΚ. Ἦ πῦ γε, ἔφην, ἀφανῆ καλαχεῖν με τ' ὦτων, ὥσπερ βολανεὺς καλαντλήσας τ' λοιπὸν λόγον; ΘΕΡΣ. Νὴ Δία γε, εἶπε, δημοθοινίας τε, καὶ χορηγίας ἐθελυσίυς, καὶ τριπαρχίας, καὶ τείχου, καὶ τάφρον, καὶ λύσεις αἰχμαλώτων, καὶ παρθένων ἐκδόσεις, χρίσιν πολιτείαν, καὶ πρέσβεις, καὶ νομοθεσίας, καὶ μέγεθου πολίευμάτων ἐμπεσὸν, γελᾶν ἔπεισί μοι, τῦ τὰς ὀφρῦς συνάγοντος, καὶ δεδιότος μὴ λόγοι τῦ Δημοσθένυς αὐτὸν ἔργων ὑπολίποιεν.

ΛΥΚ. Ἴσως γᾶ, ἔφην, ὦ γαθὲ, νομίζεις, ἐμὲ δὴ μόνον τ' ἐν ῥητορικῇ βεβιωκότων, μὴ ἀφτεθρυλλῆᾶ τὰ ὦτα ταῖς Δημοσθένυς πράξεσιν; ΘΕΡΣ. Εἴγε, ἔφη, ὡς τ' λόγον ἐπικυρίας τινὸς, ὡς σὺ φὴς, δεόμεθα· πλὴν εἰ μή σε τὐναντίον κατέχει πάθος, οἷον αὐγῆς φιλαμπύσης, ὃν ἔχοις πρὸς λαμπρὰν τ' Δημοσθέ-

• ἔ Ἔργων] Ἔργον prave *V2*.

„ χαιροποιοὺς μὲν τριάκοντα ἕ δύο, quibus (non enim „ hoc curabat ipse) aut ex libertis ejus quispiam, aut „ atriensis praeesset. Idcirco tamen ab *Æschine* per „ contumeliam & probrum, μαχαιροποιοῦ υἱὸς, vocatus est, cui Satyra adstipulatur *Juvenalis*. Idem „ κατὰ Μειδίου: εἰσφέρων οὐκ ἀπὸ ὑπαρχούσης οὐσίας, ἀπὸ „ γὰρ ἐπιτρόπων ἀπεσιρήμην, ἀλλ' ἀπὸ τ' δόξης, ἣν ὁ πατὴρ μοι κατέλιπε. &c. *J. Br.*

Ibid. Ὕδωρ πίνων] *Demosth.* Phil. II. *M. du S.*

35. Δημάδῃ] Dicacitate hic notus quem ex nauta repente Oratorem factum tradunt veteres. Ad illud ipsum Demadis dictum alludit palam *Demosth.* Ph. II. (152. C.) λέγουσας, ὡς ἐγὼ μὲν ὕδωρ πίνων εἰκότως δύσκολος ἕ δύσροπος εἰμί τις ἄνθρωπος. Philocrates etiam, teste ipso *Demosthene*, p. m. 217. C. idem risit. *M. du S.*

37. Δημοσθένει δὲ πρὸς ὕδωρ γράφειν] *Hemsterhusius* notarat, videndum *Davis.* ad *Cic.* Tusc. D. p. 164. i. e. ad L. 2. c. postremum, plane in fin. ubi is de more ad clepsydram dicendi adlegat Scholiasten *Aristoph.* in Acharn. vs. 693. & *Suidam*, tum & hunc Luciani locum, *Plinium*, *Synesium* aliosque, unde haec adlusio ad aquam scribendi satis intelligitur. Sed his nimium notis non immorabimur. *J. F. R.*

38. Πυθέᾳ] Vid. *Plut.* in Demosth. & *Ciceronis* comparatione, ubi hoc ipsum Pytheae dictum tangit his verbis; ὁ μὲν γᾶ Δημοσθενικὸς (λόγος) ἔξω παντὸς ἀστείσμοῦ ἕ παιδιᾶς εἰς δεινότητα ἕ σπουδὴν συνηγμένος, οὐκ ἐλλυχνίων ὄδωδεν, ὥσπερ ὁ Πυθέας ἔσκωπτεν, ἀλλ' ὑδροποσίας ἕ φροντίδων, καὶ τ' λιγομένης πικρίας τῦ τρόπου καὶ συγγότητος. p. 1624. Ed. *Steph.* & *Libanium* in vit. Dem. *M. du S.*

Ibid. Κρότου] Sic infra c. 32. κρότῳ ἕ τόνῳ τ' λέξεων. *L. K.*

44. Μετιόις] An μετίοις; *F. G.*

50. Καλαντλήσας τ' λοιπὸν λόγον] Puto hic servandam suam vim verbi ex etymologia quam expressimus, & ab eo pendere accusativos qui sequuntur χορηγίας, τριπαρχίας, reliquos. Nec tamen ignoro, quam pulchre ex Medicorum disciplina hoc verbum apud *Longinum* c. 12. extr. interpretetur *Tollius*, *fovere, & amabili ac jucunda verborum sententiarumque copia rigare, animorumque ulcera emollire atque lenire.* Caeterum ipsa haec Demosthenis κατορθώματα repetiisse videtur auctor ex illius oratione *pro Corona* v. g. c. 93. ubi τειχισμὸν ἕ ταφρείαν commemorat, c. 81. εἰ τινες οὐκ τ' πολεμίων ἐλυσάμην, εἰ τισι συγγάτρας συνεξέδωκα. κ. τ. λ. *J. M. G.*

55. Πρίσεις] Πρισοτίας correxerat Cl. *Gesn.* Optime. Et *legationes* etiam Interprete *Melanchtone* Parisina, quamvis πρίσεις reliquerit in Graecis. In quo Edd. cett. consentiunt, sed vellem dissentirent, & πρισοτίας eligerem. Sed & iterum πρίσεις c. 18. f. *J. F. R.*

77. Σοὶ

Θένος δόξαν τ' ὄψιν ἀπερεῖσαι. ἢ γὰ αὐτός τι τοιοῦτον ἐφ' Ὁμήρῳ τῷ τὰς ἀρχὰς πέπονθα. κατέβαλον γοῦν μικρᾶ δεῖν, ὡς οὐκ ἀντιβλεπτέον ὂν μοι πρὸς τ' ὑπόθεσιν· εἶτ' ἐγὼ μέ, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἀνήνεγκα, δοκῶ μοι τῷ σμικρὸν προσεθιζόμενος ἀντίον ὁρᾶν. καὶ μηδ' ἀποτρέπων, ὥσπερ ἡλίου τὰς ὄψεις, νόθου τε τῶν τ' Ὁμηριδῶν. γένους ἐλέγχεσθαι.

[a] Σοὶ δέ [b] μοι φαίνεται καὶ τοῦτο, ἔφη, πολὺ ῥᾷον, [c] ἢ κατ' ἐμὲ εἶναι. τὸ μὲ γὰ Ὁμήρου δόξης, οἷον ὑπὸ μιᾶς [d] ὁρμώσης τῆς ποιητικῆς δυνάμεως, ἀθρόως ἐξ ἀνάγκης ἦν ἁπάσης λαβέσθαι· σὺ δ' εἰ μὲν ὑπὸ τ' Δημοσθένην ὅλον ἐφάπαξ τῇ γνώμῃ τράποιο, καὶ μάλα ἂν ἀπορίης ἀεὶ τ' λόγον ἄπλων, οὐκ ἔχων ὅτου πρώτου τ' γνώμην λάβοις, καθάπερ οἱ λίχνοι πάρεσοι ἀεὶ τὰς [c] Συρακουσίους τραπέζας, ἢ οἱ φιλήκοοι, καὶ φιλοθεάμονες, εἰς μυρίας ἀκουσμάτων καὶ θεαμάτων ἡδονὰς ἐμπέσοιεν· οὐκ ἔχουσι [f] γὰ ἐφ' ἣν ἕλθωσιν, ἀεὶ τ' ἐπιθυμίαν μεταθέντες. οἶμαι δέ καὶ σὲ μεταπηδᾶν, οὐκ ἔχοντα ἐφ' ὅ, τι σαίρῃς, ἐν κύκλῳ σε ἀειλκόντων, φύσεως μεγαλοπρεποῦς, ὁρμῆς ἀγαθύρου, βίου σώφρονος, λόγου δεινότητος, τ' ἐν ταῖς πράξεσιν [g] ἀνδρίας, λημοσθένεις fulgore nequeas. Etenim ipsi mihi simile quiddam in Homero ab initio usu venit. Parum enim abfuit, quin abjicerem, quod obtutum defigere in argumento mihi non posse viderer. Deinde nescio quomodo me recepi, ac videor mihi paullatim ad contra intuendum assuefactus esse, nec amplius avertendis velut a Sole oculis, nothus *& insiticius* Homeridarum generis deprehendi.

18. Tibi vero etiam hoc multo esse facilius, mihi videtur, quam meum *mihi negotium*. Etenim Homeri gloria, ad unam poëticam facultatem cum referatur, confertim necessario tota arripienda fuit. Tu vero si ad totum simul Demosthenem advertas animum, omnino dubites trepidans circa orationem, nec habens, quid primum cogitatione arripias; quale quid gulosis accidit ad Syracusanas mensas, aut cupidis audiendi videndique hominibus, si in sexcentas auditionum spectaculorumque voluptates incidant; nec enim quo se vertant habent, transferentes perpetuo cupiditatem. Puto autem te quoque huc illuc salire, nec habere ubi consistas, orbe quodam te huc illuc trahentibus ingenio magnifico, inflammato impetu, vita temperanti, ut dicendi, for-

[a] Σοὶ] Constans, at mala lectio. Σὸν *Jens.* [b] Μοι] Sic *Fl. H. B1. S.* &c. Μὴν *P.* [c] Ἢ κατ'] Ἢ τὸ κατ' malit *Gesn.* [d] Ὁρμώσης] Ὁρμούσης marg. *AlW.* ex *Fl.* [e] Συρακουσίους] Συρακουσίας *Fl.* Sed nil opus est. [f] Γὰρ] Omittit *Fl.* [g] Ἀνδρίας] Ἀνδρείας *Fl.*

77. Σοὶ δέ μοι φαίνεται] Scribendum σόν. *Tuum opus*, laudatio Homeri scilicet, quae comparatur cum laudatione Demosthenis, utra majoris difficultatis res sit. *J.J.*

Σοὶ] Rectius omnino est Cl. *Jensii* σόν. sed scripturam veterem repraesentare satius duxi. *M. du S.*

Σοὶ δέ μοι] Parum abest quin invitis omnibus Cl. *Jensii* emendationem recipiam. Ita enim non modo sensus postulat, sed & supra σὸν δὲ τοῦτο Noster etiam dixit. At quia & σοῦ possit legi, & *Solan.* vulgatum exhibuit, scribam cum vulgo, sentiam hic cum *Jensio*. *J.F.R.*

83. Περὶ τ' λόγον ἅπαντων] Glossema videtur. F.G.

94. Ἀνδρίας] Etsi Florentinae ἀνδρίας forsan praeferendum, nolui tamen hic ei obsecundare, quia ἀνδρία frequentius ap. Nostrum occurrit, vid. supra ad *Macrob.* c. 8. *J.F.R.*

8. Ἰσμηνὸν — ὑμνήσομεν] *Pindari* locus. F.G.

Ἴσμηνον] Inter *Pindari* opera, quae hodie supersunt, non reperio. *M. du S.*

13. Ὑμνήσομεν] De variis hymnorum sic notis nominibus vid. *Ill. Spanhem.* ad *Callim.* vs. 1. *J.F.R.*

21. Ἱκανὴ γοῦν σοι ἡ Περικλέους ἐκείνη μὲν γε τὰς αὐτὰς ἀγραπάς, καὶ βροντὰς, καὶ στεροπὰς, τι κύτρου δεῖ πολλαχόθεν, ἀλλ' αὐτόν γε οὐχ ἑρᾷμεν, δῆλον ὡς ὑπὲρ τὴν φαντασίαν ὠδῆς ἔμμετρον ἔχοντες, οὐδ' οἷον ἐξαρκέσαι πρὸς τὴν τοῦ χρόνου βάσανον ἡ κρίσις.] In hoc loco nihil sani, si attendas animum. Vertit Benedictus: *Hic satis erit eum cum Pericle conferre. Illius quidem fulgura, tonitrua, & suadelae quoddam calcar accepimus fama, sed orationem ipsam non videmus. Unde constat ejus nihil praeter opinionem stetisse, nec temporis probationem & ju-*

fortitudine in rebus gerendis, multorum magnorumque quaestuum contemtu, justitia, humanitate, fide, sensu, prudentia, unoquoque de multis illis & magnis facinoribus reip. caussa susceptis. Fortasse igitur videns hinc decreta, legationes, conciones, leges, hinc classes, Euboeam, Megara, Boeotiam, Chion, Rhodum, Hellespontum, Byzantium, non habes quo mentem deflectas, quem *tot* praeclara *velut* auferant.

19. Quem ad modum ergo Pindarus, ad multa animum circumferens, ita fere dubitat,

Ismenon utrum, aureo an Melian colo,
Cadmumne, spartos an genus inclytum,
An caerula flammea Thebes,
Vimne conantem omnia Herculeam,
Bacchine patris laetos canemus honores?
Candidae connubiane Harmonies?

Ita tu quoque simili ratione videris ambigere, Orationemne an vitam, oratoriam an philosophiam, populi regendi artem an mortem viri, praedicare oporteat.

20. Nullo vero labore, *inquit*, oberrationem effugeris: sed quamcumque partem arripiens, aut eloquentiam per se *spectatam*, in eam hanc orationem conferto. Apta ti-

πράξεων καὶ δογμάτων πολλῶν καὶ μεγάλων σοφίας, δικαιοσύνης, φιλανθρωπίας, πίστεως, φρονήματος, συνέσεως, ἑκάστου τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων πολιτευμάτων. ἴσως οὖν ὁρῶν ἔνθεν μὲ ψηφίσματα, [h] πρέσβεις, δημηγορίας, νόμους. ἐκεῖθεν ἀποστόλους, Εὔβοιαν, Μέγαρα, τὴν Βοιωτίαν, Χίον, Ῥόδον, τὸ Ἑλλήσποντον, Βυζάντιον, οὐκ ἔχεις ὅποι τὴν γνώμην ἀποκλίνῃς, συμπεριφερόμενος τοῖς πολεοεκτήμασιν.

Ὥσπερ οὖν ὁ Πίνδαρος, ὅτι πολλὰ τῷ νῷ τραπόμενος, οὕτω πως ἀπόρηκεν,

Ἰσμηνὸν, ἢ [i] χρυσηλάκατον Μελίαν,
Ἢ Κάδμον ἢ σπαρτῶν ἱερὸν γένος,
Ἢ τὰν κυανάμπυκα Θήβαν,
Ἢ τὸ πάντολμον σθένος [k] Ἡρακλέος,
Ἢ τὰν Διονύσου πολυγαθέα τιμὰν,
Ἢ γάμον λευκωλένου Ἁρμονίας ὑμνήσομεν;

[l] Οὕτωσὶ δὲ καὶ σύγε ταὐτὸν ἔοικας ἀποβλέπειν, λόγον, ἢ βίον, ἢ ῥητορικὴν, ἢ φιλοσοφίαν, ἢ δημαγωγίαν, ἢ τὸν θάνατον ἀνδρὸς ὑμνητέον.

Ἔστι δ' οὐδὲν ἔργον ἐκφυγεῖν, ἔφη, τὴν πλάνην, ἀλλ' ἑνὸς ὅτου δὴ λαβόμενος, ἢ ῥητορικῆς καθ' αὑτὸ, εἰς ταύτην [m] κατάθου τοῦτον τὸν λόγον. ἱκανὴ [n] γ' ἂν σοι

[h] Πρέσβεις] Forsan πρεσβείας. [i] Χρυσηλάκατον] Χρυσηλάκα. male *J.* [k] Ἡρακλέος] Ἡρακλείας *Fl.* [l] Οὕτωσὶ δὲ καὶ σύγε] Οὕτως εἶδον. καὶ σὺ *Coll.* [m] Κατάθου] Καθοῦ *Fl.* [n] Γ' ἂν σοι ἐδ'] Sic *J.* & *V2.* Γοῦν σοι ἡ ἃ cett. *Mü Fl.*

8. Ἰσμηνὸν ἐ χρυσάλακα] * Ἀρχαὶ ταῦτα τῆ Πινδάρου τῆ μελοποιοῦ ὕμνων. *V.*

14. Οὕτωσὶ δὲ ἐ σύγε] Γρ. ὕτως εἶδον. καὶ σὺ ταυτὸν ἔοικας ἀποβλέπειν. *G.*

* Ἀρχαὶ] Unum est initium, non plura. Sic tamen etiam est in C. *M. da S.* At sic saltem ἀρχαὶ scribendum fuisset. Forsan ἄρχεται dedit Scholiast. idque per compendium, ἀρχαὶ pinxerat. *J. F. R.*

judicium sustinere potuisse. Quam multa hic sunt in Latinis infarta, ut sententia nascatur, quae in Graecis non habentur! quam multa male sunt versa! Primum τὴν Περικλέους, num est Pericles? Ἀπὸ κοινοῦ ex praecedentibus repetendum est ῥητορικὴν. *Sufficiet tibi Periclis* sc. eloquentia, si conferatur cum Demosthenis. Dein, πτίσσοις κέντρον non recte vertitur *calcar eloquentiae*, sed *aculeus*, quem infigebat animis auditorum ut recte Melanchthon. Mox, ἀλλ' αὐτόν γε οὐχ ὁρῶμεν, *sed ipsum non videmus?* quemnam? Periclem? non mirum ante tot secula placida compostum quiete: sed nec de Pericle locutus erat; sed de τῇ τῶν Περικλέους, de eloquentia Periclis; itaque recte Mss. & editio Florentina nec non *Basileenses*: ἀλλ' αὐτὴν γε οὐχ ὁρῶμεν, *ipsam non videmus*, sc. eloquentiam. Nulla enim oratio ejus posteris est prodita. Verba quae sequuntur, obscurius vertuntur: δῆλον ὡς ὑπὲρ τὴν φαντασίαν οὖσιν ἔμμονον ἔχοιτο. Salmuriensis: *Unde constat ejus nihil praeter opinionem stetisse*: Pejus Melanchthon: *Quare constat eas praeter actionem, nullam habuisse solidam ac durabilem laudem*, sc. orationes. Et sic Latinus quoque Interpres videtur legisse. Num φαντασία

σοι οὐδ' ἡ Περικλέους. ἐκείνου μὲν γε τὰς ἀστραπὰς, καὶ βροντὰς, καὶ σειθοῦς τι κέντρον δόξῃ θεασάμενοι, ἀλλ' [a] αὐτῶν γε οὐχ ὁρῶμεν, [b] δῆλον ὡς ὑπὲρ τὴν φαντασίαν, οὐδὲν ἔμμονον [c] ἔσχουσαν, οὐδ' [d] οἷον ἐξαρκέσαι πρὸς τὴν τοῦ χρόνου βάσανον, καὶ κρίσιν. τὰ δὲ τοῦ Δημοσθένους [e] ἄλλα σοὶ καταλελείφθω λέγειν, εἰ τοιούτῳ τράποιο.

Πρόσγε μὲν τὰς τῆς ψυχῆς ἕξεις, ἢ τὰς πολιτείας αὐτοῦ τραπομένῳ, καλὸν μίαν ἀντιναοῦν ἀποτέμνεσθαι τῶν ἀφετηρίων· εἰ δὲ βούλοιο [f] δαψιλῶς, δύο καὶ σύντρεις ἑλόμενον, ἔχειν ἀποχρῶσαν λόγων [g] ὑποβολήν. πολλὴ γὰρ ἐν ἅπασιν ἡ [h] λαμπρότης. εἰ δ' οὐκ ἐκ τοῦ παντὸς, ἀλλ' ἐκ μέρους ἐπαινεσόμεθα· νόμος μὲν [i] γὰρ Ὁμηρικὸς, ἡρώων ἐπαίνους ἐκ μερῶν ἁρμόττεσθαι, ποδῶν, ἢ κεφαλῆς, ἢ κόμης, ἤδη δὲ καὶ τῶν φορημάτων, ἢ ἀσπίδων, μεμπτὸν δ' οὐδὲ τοῖς θεοῖς ἐγένετο, ὑμνεῖσθαι [k] πρὸς τῶν ποιητῶν, ἐξ ἠλακάτης, ἢ τόξων, ἢ τῆς αἰγίδος, μήτι γε δὴ μέρους σώματος, ἢ τῆς ψυχῆς· τῶν εὐεργεσιῶν δὲ οὐδὲ δυνατὸν ἐφάπαξ ἐλθεῖν. ὅτου οὐδ' ὁ Δημοσθένης αἰτιάσεται, καθ' ἓν τῶν αὐτοῦ καλῶν ἐπαινούμενος.

bi *hic* fuerit *eloquentia* Periclis. Illius nos quidem fulgura ac tonitrua, ac Suadae illum aculeum, fama accepimus; sed ipsam non videmus *eloquentiam*: scilicet praeter formam qualemcumque animo conceptam ſtabile & ſolidum nihil habentem, neque quod temporis illud examen judiciumque poſſit ſuſtinere. . . . Reliqua vero Demoſthenis praetermittenda tibi, huc ſi verteris, fuerint.

21. Ad animi autem virtutes aut praeclare in republica facta converſo decens fuerit, quodcumque inde decerpere dicendi argumentum, aut ſi largiter facere volueris, duobus, ſummum tribus dilectis, habere ſatis materiae ad dicendum ſubjectae, tantum eſt claritatis in ſingulis. Si vero non in univerſum, ſed ex parte laudare velimus, praeſto quidem Homerica lex eſt, Heroum laudes inſtituere e partibus, pedibus, aut capite, aut coma; jam vero etiam ex geſtaminibus, aut ſcutis, cum indignum Dis non fuerit cantari a Poëtis ob colum, aut ſagittas, aut aegidem, nedum ob corporis partem aut mentis adeo; per beneficia autem ire ſingula nemini datum ſit. Ergo neque aegre feret Demoſthenes, ſe ab uno eorum quae pulchra in ipſo ſunt laudari: quan-

a Αὐτόν γε] Sic *Fl. Fr. B1.* & 2. Αὐτόν γε *H. P. S. Ald.* b Δῆλον ὡς ὑπὲρ] Δῆλον. ὡς οὐδὲν ἀπεοῖον ὑπὲρ *Fl.* c Ἔχουσαν] Receptum ex *Fl.* & *Graev.* Ἔχοντες Edd. vulgo. d Οἷον] Ex *Fl.* recepi. Οἷόν cett. e Ἄλλα] Ex emend. *Geſn.* Ἀλλὰ Edd. vulgo. f Δαψιλῶς] Sic pleraeque. Δαψιλὼς *J.* δαψιλὶς *Fl.* g Ὑποβολὴν] Ex *Fr.* recepi. Ὑποβαλὴν *H2.* Ὑπερβολὴν *P. J.* &c. omnes male. h Λαμπρότης] Λαμπρότης male *H1. 2.* i Γὰρ] Omittit *Fl.* k Πρὸς] Ὑπὸ marg. *A1.*

σία eſt *actio*, quod Melanchthoni placuit? Pro ἴσχοντες Mſ. ὡς ὑπὲρ τὴν φαντασίαν οὐδὲν ἔμμονον ἴσχουσαν, οὐδ' οἷον ἐξαρκέσαι. *Quae praeter imaginationem nihil quod dures habet, quippe quae non potuit ſuſtinere temporis examen & judicium*, quamvis ἴσχοντες aeque ferri poſſit, ac ἴσχουσαν, hoc eſt, ex qua Periclis eloquentia nihil ad poſteros eſt transmiſſum, nihilque ſupereſt quam illa imaginatio, illa ſpecies, quam animo informamus ac concipimus, de ejus fulguribus & tonitribus quibus miſcuiſſe Graeciam audimus, non legimus, non videmus, ut in Demoſthene: φαντασία hic non eſt illa Oratorum, ὅταν ἃ λέγεις ὑπ' ἐνθουσιασμοῦ & πάθους βλέπειν δοκῇς, καὶ ὑπ' ὄψιν τιθῇς τοῖς ἀκούουσιν. *Cum ſcilicet ea, quae dicis, quaſi enthuſiaſmo & vehementi motu correptus, videris cernere, eademque auditoribus ob oculos ponere.* ut eam definit *Longinus* de ſublimi dicendi gen. c. 14. ſed illa, qua rem auditam cogitatione informamus, οὐδὲν autem non pertinet ad φαντασίαν. ſed ad ῥητορικήν. *J. G. G.*

Ibid. Γ' ἂν σοι οὐδ' ἡ] Sic recte *Ven.* utraque. In pleriſque impreſſis γοῦν σοι ἡ ἡ. *Fl.* vero μὴ &c. *M. du S.*

22. Σοι ἡ ἡ] Lege εἰ. *F. G.*

Ibid. Περικλέους] *Plutarchus* docet, nihil ejus praeter decreta ſupereſſe, ejus tamen aliqua ferri *Cicero* in Bruto auctor eſt n. 7. teſte *Quintiliano* III. 1. p. 126. A. qui haec verba addit: *equidem non reperio quidquam tanta eloquentiae fama dignum. Ideoque minus miror eſſe, qui nihil ab eo ſcriptum putent: haec autem quae feruntur, ab aliis eſſe compoſita.* De Orat. tamen II. 22. *Conſtare ſcripta* Periclis ait: niſi forſan ea tantum

in-

quandoquidem universitati suarum laudum ne ipse quidem par esse videatur.

22. *Haec ita percurrente Therſagora*, LYC. Puto ego, *inquam*, te, cum illud unum demonstratum mihi cuperes, non solum poëtam te bonum esse, illud quasi corollarium feciſſe Demosthenem, soluta oratione adjuncta carminibus. THERS. *Ille*, Facilitatem tibi, *inquit*, negotii tui ob oculos posituru eo provectus sum, orationem ut percurrerem, *& levia tibi illius vestigia signarem*, si quid de cura tua remittens, operam dare mihi recitanti velles. LYC. Noris, *inquam*, nihil te quidquam profeciſſe. Ac vide ne illud alterum (*illa difficultas quae me angit*) etiam auctum sit. THERS. Praeclaram, *inquit*, mihi medicinam narras. LYC. Nempe, *inquam*, difficultatem praesentem ignoras, deinde medici instar laborantem partem ignorantis, aliam curas. THERS. Quid ita? LYC. Tu quidem iis, quae turbare forte eum queant, si quis primum ad ejusmodi orationem aggrediatur, mederi conatus es: at illa olim consumta sunt antiquis annorum anfractibus. Igitur difficultatis hujus obsoletae sunt tuae medicinae. THERS. Haec ipsa ergo, *inquit*, Medicina tibi *suppeditat*. Nempe velut viam, tutiſſimam oportet esse eam, quae tritiſſima est.

ρ· ἐπεὶ τό γε σύμπαν οὐδ' αὐτὸς ἂν αὐτὸν ἐξαρκέσειεν ἐπαινέσαι.

Ταῦτα τῦ Θερσαγόρᾳ διελθόντ[ος], ΛΥΚ. Οἶμαί σε, ἔφην, ἐν ὑποδεδεῖχθαί μοι βυλόμενον, τὸ μὴ μόνον ποιητὴν ἀγαθὸν εἶναι, [l] τ̃ λόγων παρεμπόρευμα πεποιῆ[σθαι] τ̃ Δημοσθένην, τὰ πεζὰ τοῖς ἐμμέτροις προστιθέντα. ΘΕΡΣ. Σοὶ μὲν ὖν, ἔφη, τ̃ ῥᾳστώνην ὑποτιθεὶς, προήχθην ἐπιδραμεῖν τ̃ λόγον, εἴ τι τ̃ φροντίδ[ος] ἀνεῖς, ἀκροατὴς ἡμῖν γένοιο. ΛΥΚ. Πρέσβυς τοίνυν, ἔφην, σοι γέγονεν ὐδέν, εὖ ἴσθι. σκόπει δὲ μὴ καὶ πλέον ἢ γεγονὸς ᾖ θάτερον. ΘΕΡΣ. Καλὸν ἂν λέγοις, ἔφη, τὸ ἴαμα. ΛΥΚ. Σὺ γὰ[ρ], ἔφην, ἀγνοεῖς, οἶμαι, τὸ παρὸν ἄπορον, εἶτα ἰατρῦ δίκην τὸ τ̃ νοσοῦντ[ος] σαθρὸν ἀγνοήσαντ[ος] ἄλλο θεραπεύεις; ΘΕΡΣ. Ὅτι τί δή; ΛΥΚ. Σὺ μὲν, [m] ἀ παράξειαν ἂν τ̃ πρῶτον ἰόντα πρὸς τ̃ λόγον, ἐπεχείρησας ἰᾶσθαι, τάδ' ἤδη [n] καλῶς παλαιαῖς ἐτῶν περιόδοις. ὥστε [p] ταύτης τ̃ ἀπορίας ἕωλά σοι τὰ ἰάματα. ΘΕΡΣ. Τῦτο δ' ὖν, ἔφη, σοι τόγε ἴαμα. χρὴ μῶν καθάπερ ὁδὸν, θαῤῥαλεωτάτην εἶναι τ̃ συντομωτάτην.

ΛΥΚ.

l Τῶν λόγων] Τῷ δόρυ *Fl.* *m* Παράξειεν] Παράξειν *F.* prave. *n* Καλῶς πάλαι τε] Καλῶς πάλαι *Fl.* *o* Παλαιαῖς] Παλλαῖς *Fl.* *p* Ταύτης τ̃ ἀπορίας] Ταύτῃ ταῖς ἀπορίαις *Fl.*

58. Πρέσβυς] Προέργου πλέον. Ἰσοκράτης φησὶ, ἵνα πρέσβυς τις γένηται, ἀντὶ τῦ πλέον. *V.*

intelligit, quae apud Thucydidem extant: *Ab Ariſtophane Poëta fulgere, tonare, permiſcere Graeciam dictus est. Cic.* Or. 9. Vide autem *Nicyp.* c. 4. ubi versus Eupolidis legitur in quo κύντερον illud Periclis memoratur. *M. du S.*

23. Τι κύντερον] Τὸ κύντερον legi jubet Cl. *Hemsterh.* ad *Nigrin.* §. 7. f. p. 46. T. I. ubi ὡς ἀληθῶς ἰγνατίλιστι τι κύντερον τοῖς ἀκούσι, etiam minus apte legitur. *F. F. R.*

26. Ἔχουσιν] Sic praeter G. *Fl.* & in prima quidem voce *Fr.* & *B2.* quae in postrema cum reliquis aberrant, in quibus legitur αὐτὸν .... ἔχοιτ' inter ὡς & ὑπὲρ *Fl.* inserit ὐδὲν ὁποῖον, quod in reliquis non extat. Illud monendum restat, pro οἷον quod mox sequitur, in *Fl.* legi οἷον, quod respondet suo ὁποῖον. *M. du S.*

Ibid. Οὐδ' οἷον] Lege οἷον. *F. G.* Bene divinavit, cumque & *Fl.* confirmet, recepi. *F. F. R.*

27. Βάσανον ἐ κρίσιν] Hic arbitror abrumpi orationem. Therſagoras satis habet viam quasi monſtraſſe dicendorum in comparatione Periclis cum Demosthene; reliqua ingenio amici permittit. *F. M. G.*

42. Πρὸς τ̃ ποιητ̃ν] Gloſſam esse τὸ ὑπὸ, est apertum: nam πρὸς cum genitivo, & verbo passivo, pro ὑπὸ, habuimus adeo frequenter, ut operae haud sit repetere. Vid. tamen *Icar.* c. 15. 21. f. *Bis Accuſ.* c. 17. f. *Rhet. Praec.* c. 1. *Adv. Indoct.* 28. & *Bergl.* ad *Alciphr.* p. 120. *F. F. R.*

45. Ἐφ' ἅπαξ ἐλθεῖν] Ἐλθεῖν τ̃ εὐεργετῆσαι an significare poſſit *enarrare beneficia*, vehementer dubito. Suspicor poſt *Wolfium*, legendum ἐφ' ἑκάστας ἐλθεῖν, idque tanto magis, cum compendium syllabae σας in

ΛΥΚ. Τὴν ἐναντίαν γ', εἶπον, ὑπολαβόντα, [a] ἣ φασὶν Ἀννίκεριν τὸν Κυρηναῖον φιλοτιμηθῆναι πρὸς Πλάτωνά τε, καὶ τοὺς ἑταίρους. τὸν μὲν γὰρ Κυρηναῖον ἁρματηλασίαν ἐπιδεικνύντα, πολλοὺς δὲ καὶ τὴν Ἀκαδημίαν ἐξελαύνειν δρόμους, ὅτι τὰ αὐτῆς ἁρματοδρομίας ἅπαντας, μηδὲν [b] παραβάντα, ὥσθ' ἑνὸς δρόμου σημεῖα κατὰ τὰ γῆς ὑπολειπεσθαι. τὸ δέ γε, τἀναντίον σπεύδει, τὰς ἁρματοδρομίας ἀλεείνειν· ὃ μάλα ῥᾴδιον δ', οἶμαι, καινουργεῖν ὁδούς, τὰ τριμμένων ἐκτρεπόμενον. ΘΕΡΣ. Ἀλλά τοι τὸ [c] Παύσωνος, ἔφη, σοφὸν; ΛΥΚ. Ποῖον; ἔφην, ὃ γὰρ ἀκήκοα.

ΘΕΡΣ. Παύσωνι τῷ ζωγράφῳ φασὶν ἐκδοθῆναι γράψαι ἵππον [d] καλινδούμενον· τὰ δὲ γράψαι τρέχοντα, καὶ πολὺν κονιορτὸν περὶ τὸν ἵππον· ὡς δ' ἔτι γράφοντος, ὅτι-σῆναι τὰ ἐκδόντα, μέμφεσθαι, μὴ γὰρ τοῦτο προστάξαι· τὸν δὲ Παύσωνα τῷ παιδὶ τὰ μετέωρα κάτω μεταγαγόντα, τῷ παιδὶ τὰ γραφὴν ἐπιδεῖξαι κελεύσαι, καὶ τὸν ἵππον ἔμπαλιν [e] κείμενον ὀφθῆναι καλινδούμενον. ΛΥΚ. Ἡδὺς εἶ, ἔφην, Θερσαγόρα, ἂν μίαν οἴῃ με τροφὴν μεμηχανῆσθαι τοσούτων ἐτῶν, ἀλλ' οὐχὶ πάσας τροφάς, καὶ μεταγωγὰς ἐναλλάττοντα, καὶ μετατιθέντα,

23. LYC. *Male narras.* Nam contrariam, *inquam*, ego mihi proposui illi, in qua gloriam appetiisse dicitur Cyrenaeus Anniceris apud Platonem ejusque sodales. Cyrenaeum enim ajunt, cum aurigandi peritiam ostentaret, multa circum Academiam egisse curricula, per eandem omnia orbitam, quam nusquam egrederetur, ita ut curriculi non nisi unius in solo vestigia relinquerentur. Mea vero contraria scilicet est ratio, qui evitare orbitam studeam. Non nimis autem facile arbitror, novas comminisci vias, declinatis his quae tritae sunt. THERS. Verum enim vero sapiens, *inquit*, Pausonis commentum est. LYC. Quodnam? *inquam:* nec enim audivi.

24. THERS. Pausoni pictori pingendum locatum ajunt equum volutantem se: at illum pinxisse currentem, multumque circa equum sublatum pulverem. Pingenti superveniisse qui locaverat, questumque: neque enim hoc se jussisse. Pausonem itaque imperasse puero, ut summis tabulae versus ima conversis, picturam ostenderet, sicque equum inversum volutari visum esse. LYC. Suavis homo es, *inquam*, Thersagora, si putas unam me; tot annorum *hominum* conversionem machinari, non potius conversiones omnes & circumductiones mutare, ac transponere, ac sic quoque metuere,

a Ἣ] Bene *Ald. Fr.* B1. 2. *P. S.* Ἣ adspirate *J. V2. Fl.* b Παραβάντα] Παραβάντας *Fl.* c Παύσωνος] Recepi ex *Fl.* & *Graev.* & hic, & deinde bis. Nam Πάσωνος & mox Πάσωνι ac Πάσωνα male reliquae omnes. d Καλινδούμενον] Ἀλινδούμενον male *Fl.* e Κείμενον] Omisit *Fl.*

literam ξ transire facile potuerit. *J.M.G.*

73. Τὴν ἐναντίαν γάρ, εἶπον] Quod in interpretatione huic responsioni verba praemisi *Male narras*; lucis inferendae causa factum est. Nempe sic abrupte loquuntur Graeci & Latini, cum concedunt quidem, quod alter dixit, sed ad se nihil pertinere ostendunt. Aliquoties ita noster in *Hermotimo*. De Latinis diximus ad *Quintil.* 2, 7. extr. Caeterum hanc de Anniceri narrationem habet etiam *Aelian* H.V. 2, 27. *J.M.G.*

74. Ἀννίκερις] Ille ipse qui Platonem, cum jussu Dionysii vaceret, redemerat. *Diog. Laërt.* 74. E. & 54. C. ubi tamen alium Anicerim esse contendit *Menagius*, quem vide p. 70. D. ubi plura de eo testimonia congessit. Idem de eo narrat & *Aelianus* V. H. II. 27. teste Men. & *Lactantius* III. 25. ubi & pretium addit *octo sestertia*. Pro ἣ male *Fl.* & *V2.* ἢ. In *J.* autem ᾗ, nisi quod mendose ᾖ. Illud enim haud dubie Editor volebat, ut c. 15. ᾗ € τὴν Δημάδην &c. quod sane minime spernendum, immo verum puto. *M. du S.*

75. Πρὸς Πλάτωνα] *Aelian.* Var. Hist. H. 27. *F.G.*

81. Ἁρματροχίας ἀλεύειν] *Hom.* dixit, ἁρματροχίας ἀλεύειν, quod diversum est. *F.G.*

84. Παύσωνος] *Menagius* ita emendandum esse viderat & Mss. Gr. & *Fl.* Ed. confirmant. In reliquis enim prave ubique legitur Πάσωνος &c. vid. *Plut.* 705. f. *Aelian.* Var. H. XIV. 15. De hoc Pausone judicium *Aristotelis* vide de Poët. c. 2. pr. (Non viderat forte *Menagius*, sed *Gujetio*, ut solet, surripuit.) *M. du S.*

Πάσωνος] Pauson pictor. Pauson dicitur *Aeliano* Var. Hist. 14. 15. & *Plutarcho* de Pythiae oraculis, & aliis,

re, ne idem mihi denique quod Proteo usu veniat. THERS. Quid illud est, *inquit?* LYC. Ne fiam, *inquam*, quod ille factus est, cum humanam speciem studeret effugere: quando consumtis formis omnibus animantium, plantarum, elementorum, rursus denique adsciticiae formae inopia, Proteus factus est.

25. THERS. Tu quidem supra illum Protea, *inquit*, meae recitationis effugiendae rationes comminisceris. LYC. Non hoc, *inquam*, vir optime. Dabo enim tibi hanc audiendi operam omissa parumper quae incumbit mihi cura. Forte enim parte curarum de tuo foetu liberatus, etiam meae parturitionis curam una suscipies. *Cum igitur ita illi quoque videretur, in proximo aggere assidentes, audiebam ego, ipse recitabat generosa sane carmina. Inter recitandum vero fanatico velut impetu correptus, complicatis tabellis suis*, THERS. Cape tibi, *inquit*, auditionis tuae mercedem, ut Athenis concionis obitae aut judicii. Sed ut gratiam mihi, *inquit*, habeas. LYC. Habebo equidem, *inquam*, prius etiam, quam, quid sit quod dicis, norim.

26. Sed quid est, de quo dicis? THERS. In Macedonicos, *inquit*, regiae domus commentarios incidi, ac tum mirifice delecta-

ἰδεδίεναι μὴ τὸ τελευταῖον πάθωμι τὸ τῆ Πρωτέως. ΘΕΡΣ. Ποῖον, ἔφη, πάθω; ΛΥΚ. Τὸ γενόμενον, [f] ὃ φασιν αὐτὸν γενέσθαι, δρασμὸν ἐξευρίσκοντα τὴν ἀνθρωπίνης ὄψεως, ἐπεὶ [g] καλινδλώκει πάσας ἰδέας ἀν θηρίων, καὶ φυτῶν, καὶ στοιχείων, αὖθις αὖ πενία μορφῆς ἐπεισάκτου, Πρωτέα γενέσθαι.

ΘΕΡΣ. Σὺ μὲ, εἶπεν, ὑπὲς τὸν Πρωτέα μηχανᾷ τὴν ἐμὴν ἀκρόασιν ἀποδιδράσκειν. ΛΥΚ. Οὔκ, ὦ γαθὲ, ἔφην, τοῦτο. παρέξω γὰν ἐμαυτὸν ἀκροατὴν, παρεὶς τὴν ἐπηρτημένην φροντίδα. τάχα γὰ [h] ἄν τι σοὶ τῶ σῶ [i] κυήματος [k] ἄφροντις γενόμενος, καὶ τὴν ἐμὴς ὠδῖνος συμφροντίσαις. ὡς οὖν ἐδόκει ταῦτα αὐτῷ, καθίσαντες ὀλίγον τὸ πλησίον κρηπῖδος, ἐγὼ μὲ ἠκροώμην, ὁ δ' ἀνελέγετο μάλα γενναῖα ποιήματα. μέλαξυ δ' ὥσπερ ἔνθεος γενόμενος, ἐπιπτύξας τὸ [l] γραμματεῖον, ΘΕΡΣ. Κομίζου τὴν ἀκροατικὸν, ἔφη, μισθὸν, καθάπερ Ἀθήνησιν ἐκκλησιαστικὸν, ἢ δικαστικόν· ἀλλ' ὅπως εἴσῃ μοι χάριν. ΛΥΚ. Χάριν μὲν, ἔφην, εἴσομαι, καὶ πρὶν ὅ, τι καὶ λέγεις εἰδέναι.

Τί δ' ἐστὶν ὅ, τι καὶ λέγεις; ΘΕΡΣ. Μακεδονικοῖς, εἶπεν, ἐντυχὼν τῶν βασιλικῆς οἰκίας ὑπομνήμασι, καὶ τότε ὑπερηδεὶς,

f ὃ] ᾶ A marg. *Al.* *g* Καλινδλώκει] Κατανδλώκει *Fl.* *h* Ἄν τι] Bene *V2. P.* Aliae quaedam ἄντι male. *i* Κυήματος] Recte plurimae. Κύματος *H1.* & 2. *k* Ἄφροντις] Ἄφρων τις male *P.* sola. *l* Γραμματεῖον] Γραμματίον *Fl.*

aliis, ex quibus hic legendum Παύσωνος. *F.G.* Eadem ad verbum habet *Menag.* in Ed. *Graev.* qui cum ubique eadem dederit quae ille, plagii omnino reus esto. *J.F.R.*

87. Πάσωνι τῷ ζωγράφῳ] Verissime ingeniosissimus & amicissimus *Menagius* emendat Παύσωνι. Ejus emendationem, ne quid dubii supersit, firmat Ms. & editio Florentina. *J.G.G.*

91. Μάμφις] Καὶ μάμφις. *F.G.* Bene, & parum abest, quin invitis Edd. inferam. *J.F.R.*

97. Τοιούτων ἐτῶν] Si Luciani sit opus, a sene conscriptum hinc & ex c. 22. statuendum est: unde subit suspicari suppositicium, cum nec elegantia solita insit, ne orationis quidem perspicuitas. Juvenile opus est (vide & not. ad tit.) sed cujus nescio. *M. du S.*

5. Κατανδλώκει] Forsan recte *Fl.* sine augmento, quod & *Herodot.* negligit; ut L. VII. p. 437. C. ἀναβεβήκεσαν pro ἀνε—. Conf. c. 41. ubi eadem rursus καλαναλωκότα. Sed & exempla ex aliis tam crebro indicavimus, ut pluribus hic non opus sit; vulgatum tamen hic praestat servasse. *J.F.R.*

12. Παρεὶς τὴν ἐπηρτημένην φροντίδα] Vertitur: *Dimissa ex animo impendente cogitatione*: malim, *Demissa, suspensa illa cogitatione.* *H.V.*

Ibid. Ἐπηρτημένην φροντίδα] V. *Dem.* Phil. I. p. 108. A. ubi ἀπηρτημένοι ἐ ταῖς παρασκευαῖς, καὶ ταῖς γνώμαις. *M. du S.*

20. Γραμματεῖον] Sic variat scriptura etiam supra *Tox.* c. 13. 14. 16. & ante, in hac Dissert. & mox c. 27. *J.F.R.*

22. Ἀλλ' ὅπως] Subaudi ὄψει, σκόπει. *F.G.*

27. Ὑπομνήμασι] A M. Æmilio captos Regum Mace-

ηθεὶς, τὸ βιβλίον ἐ κτ' ἀργὸν ἐκτησάμην· κ' νῦν ὑπεμνήθην ἔχων οἰκαδε. γέγραπται δ' ἄλλα τε τ' Ἀντιπάτρῳ πραχθέντων ὑπὲ τ οἰκίας, κ' περὶ Δημοσθένους· ἃ μοι δοκεῖς οὐκ ἂν παρέργως ἀκῦσαι. ΛΥΚ. Καὶ μὴν, εἶπον, ἤδη γέ σοι τὴν εὐαγγελίων χάριν, κ' τὰ λοιπὰ τ ἐπῶν. ἐγὼ μ ἂν οὐκ ἀπολείψομαί σε πρὶν ἢ τ ὑποσχεσιν ἔργον σοι γενέσθ· σὺ δ' εἰστίασας μὲν μ λαμπρῶς τ Ὁμήρου γενέθλιον, ἔοικας δ' ἑστιάσειν αὐτὸς κ τ Δημοσθένους.

tus, non perfunctorie libellum emi. Et modo domi me habere recordatus sum. Scripta ibi sunt cum alia de rebus ab Antipatro domi gestis, tum de Demosthene, quae mihi non obiter auditurus esse videris. LYC. Et nunc, *inquam*, pro istoc nuncio eam tibi gratiam persolvo, ut reliquos etiam versus tuos audiam: neque vero te relinquam ante, quam fides promissis tuis constiterit. Magnificis tu me epulis Homeri nataliciis accepisti, ac Demosthenis quoque similibus videris accepturus.

Ὡς οὖν ἀνέγνω τὰ λοιπὰ τῆ [a] γραμματείᾳ, μικρὰ διατρίψαντες ὀλίγον, ὅσον ἐπαδῆναι τῷ ποιήματι τὰς δικαίας ἐπαίνους, ἤειμεν εἰς τὴν Θερσαγόρου. κἀμὲ μόλις μ, ἐπιτυγχάνει δὲ τῷ βιβλίῳ, κἀγὼ λαβὼν τότε μ ἀπηλλαττόμην. ἐντυχὼν δ' οὕτω τ γνώμην διετέθην, ὡς οὐδέν τι [b] παρατρέψας ἀλλ' ἐπ' αὐτοῖς ὀνομάτων [c] τε κ ῥημάτων ὑμῖν ἀναλέξομαι. οὐδὲ γὰρ τῷ Ἀσκληπιῷ μεῖόν τι γίγνεται τ τιμῆς, εἰ, μὴ τοῖς προσιοῦσιν αὐτῷ ποιησάντων ᾄσματα, τὰ Ἀλισοδήμου τοῦ Τροιζηνίου, κἀ Σοφοκλέους, ᾄδεται, κἀ τῷ Διονύσῳ, τὸ μ [d] ποίησιν καινὴν ποιεῖν, κωμῳδίας, ἢ τραγῳδίας, ἐκλέλειπται· τὰ δ' [e] ἑτέροις συντεθέντα,

Cum igitur reliqua ex tabellis recitasset, commorati paullum, dum dignae poëmati laudes tribuerentur, Therſagorae domum ivimus, & vix quidem, ſed invenit tamen libellum. Quo ego accepto tum diſcedebam. Lecto autem in eum veni ſententiam, ut nihil immutatum, ſed ipſis totidem nominibus & verbis illum vobis praelegam. Neque enim minus honoris habetur Aeſculapio, ſi, cum nemo ſalutantium fecit cantica, Aliſodemi Troezenii & Sophoclis carmina canuntur; & Baccho novum carmen ſcribere, Comoedias, Tragoediasve, deſitum eſt: ſed quae ab aliis com-

a Γραμματείᾳ] Γραμματείῳ *Fl.* b Παρατρέψας] Παρατρέψας emendat *Geſn.* c Τε] Omittit *Fl.* d Ποίησιν καινὴν] Utrumque deeſt in *Fl.* e Ἑτέροις] Ἑταίροις *Fl.* prave.

cedoniae commentarios legimus in ejus vita a *Plut.* conſcripta; ſed ab hoc viſos &c. non credo. *M. du S.*

Ὑπομνήμασι] Vid. Miſc. Obſ. Brit. Maj. & Jun. 1733. p. 368. *J. F. R.*

29. Οἰκαδὶ] Pro οἴκοι poſitum. F. G. Ita viciſſim οἴκοθεν fere pro οἴκοι *Herodian.* 2. 7. 3. ὅτε γὰρ οἴκοθεν ἦν αὐτῷ τοσαῦτα χρήματα, ὅσα ἀλαζονεύσατο. Sed poteſt vulgaris ſignificatio & ibi ſalva manere; ut ſit *domo*, vel *de ſuo* non ſuppetebant opes. Sed pro οἰκαδὶ forſan hic οἴκοθι ſcribendum. *J. F. R.*

34. Καὶ τὰ λοιπὰ τ ἐπῶν] Aliquid excidiſſe videtur; petit enim, quod ſequentia indicant, ut reliquum poëma ſibi peragat. *M. du S.*

Ibid. Τῶν ἐπῶν] Ἀκούσομαι legiſſe videtur Interpres. F. G.

50. Ἀλισοδήμου] Hunc Poëtam ab aliis laudatum non memini. *M. du S.*

Ibid. Σοφοκλέους] Scripſerat ergo & Sophocles hymnos. *M. du S.*

53. Ἐκλέλειπται] Hujus ergo aetate neque tragoediae neque comoediae novae Athenis ſcribebantur. *M. du S.*

59. Δρᾶμα τῆ βιβλίῳ] Sic legendum videtur, τὸ προσῶπον ἡμῶν μίρον· τὸ δὲ φησὶν Ἀντιπάτρῳ &c. τὸ δρᾶμα τῆ βιβλίῳ inſtitium videtur. F. G.

Δρᾶμα] (Quid in his veri ſit ex *Plutarcho* intelligis in vita Dem. p. 1574.) Plutarchus, excepto Antipatri colloquio, eadem ferme habet. *M. du S.*

Ibid. Τόδι δρᾶμα &c.] Legebatur. τὸ δὲ δρᾶμα τῆ βιβλίῳ praemiſſo etiam puncto ante τὸ δὲ. Sed parentheſi addita, diſtinctioneque mutata, & pro τῆ βιβλίῳ, reſcribendo βιβλίον *Geſnerus* vulgatum emendavit, cui obſecundavi, quod vulgatum ſenſu carebat, nec aliter ex Codd. reſtitui poterat. *J. F. R.*

63. Καλαυρίας] Saepius in hac voce apud *Plut.* recetur hac in hiſtoria; pro Calauria enim ubique Calabriam

compoſita ſunt, ea hos, qui in medium opportune proferunt, non minus commendant, quod ſic honorem habuiſſe Diis videntur.

τοῖς νῦν εἰς μέσον ἐν καιρῷ κομίζουσι χάριν ἐλάττω φέρει, τῷ τ' θεὸν δοκεῖν τετιμηκέναι.

28. *Liber itaque hic (eſt autem commentariorum* Macedonicorum *ea pars, quae ad noſtram rem pertinet, colloquium) liber ergo refert, Antipatro indicatum eſſe, adeſſe Archiam. Porro hic Archias, ſi quis juniorum forte ignorat, comprehendendis exſulibus fuerat praefectus, ac mandata acceperat, Demoſthenem perſuaſionibus potius quam vi eo adducendi, ut a Calauria veniret ad Antipatrum. Ac fuerat ſpe iſta ſuſpenſus Antipater, in dies exſpectans Demoſthenem. Cum igitur audiſſet e Calauria venire Archiam, ſtatim, ut erat, intro eum juſſit vocari.*

Τὸ μὲν οὖν βιβλίον, τοῦτο. (ἔστι δὲ τῶν ὑπομνημάτων τὸ προσῆκον ἡμῖν μέρος τόδε δρᾶμα) τὸ βιβλίον φησὶν, Ἀντιπάτρῳ μεμηνύσθαι παρόντα τ' Ἀρχίαν. ὁ δ' Ἀρχίας, εἴ τις ἄρα τ' νεωτέρων ἀγνοεῖ, τοὺς φυγάδας ἐτέταχτο συλλαμβάνειν. ἐπέστελλο δ' αὐτῷ ἡ Δημοσθένην ἀπὸ τ' Καλαυρίας πεῖσαι μᾶλλον, ἢ βιάσασθαι πρὸς τ' Ἀντίπατρον ἥκειν. καὶ δὴ ἡ μετέωρος ὁ Ἀντίπατρος ὅπῃ ταύτης ἦν τ' ἐλπίδος, τ' Δημοσθένην ἀεὶ προσδοκῶν. ὡς οὖν ἤκουσεν ἀπὸ τ' Καλαυρίας ἥκοντα τ' Ἀρχίαν, εὐθὺς ὡς εἶχεν ἐκέλευσεν εἴσω καλεῖν.

29. *Ingreſſus ille, ... Sed ipſe libellus dicet reliqua.* ARCH. Salve Antipater. ANT. Quidni ſalvus ſim, ſi adduxiſti Demoſthenem? ARCH. Adduxi, ut potui. Urnam enim reliquiarum Demoſthenis adfero. ANT. A ſpe dejeciſti me, Archia. Quo enim mihi oſſa & urna, Demoſthenem ipſum non habenti? ARCH. Nempe per vim, o Rex, retineri anima viri non poterat. ANT. Cur vero vivum non com-

Ἐπεὶ δ' εἰσῆλθεν, αὐτὸ φράσει τὰ λοιπὰ τὸ βιβλίον. ΑΡΧ. Χαῖρε, ὦ [g] Ἀντίπατρε. ANT. Τί δ' ἐ μέλλω χαίρειν, εἰ Δημοσθένην ἤγαγες; ΑΡΧ. Ἤγαγον ὡς ἠδυνάμην· ὑδρίαν γὰρ κομίζω τ' Δημοσθένους λειψάνων. ANT. Ἀπ' ἐλπίδος γε μὴν ἔσφηλας, ὦ Ἀρχία· τί γὰρ τ' ὄντων, ἢ τ' ὑδρίας, Δημοσθένην οὐκ ἔχοντι; ΑΡΧ. Τὴν γὰρ ψυχὴν αὐτοῦ, ὦ βασιλεῦ, πρὸς βίαν κατέχειν [h] ἀδύνατον. ANT. Τί δ' ἐ ζῶντα

[f] Τόδε δρᾶμα] τὸ βιβλίον] Ita *Geſn.* dedit, pro vulgat. τὸ δὲ δρᾶμα τοῦ βιβλίου. [g] Ἀντίπατρε] Ἀρχία L. male. [h] Ἀδύνατον] Omittit M.

briam libri impreſſi habent. V. 615. C. in Dem. *M. du S.*

65. Μετέωρος ὁ Ἀντ.] Conf. ſupr. T. 2. *Jov. Trag.* c. 4. N°. 73. *J. F. R.*

70. Εἰσῆλθεν] Ὁ Ἀρχίας. F. G.

71. Χαῖρε ὦ Ἀντίπατρε] Hic incipit monumentum antiquum & lectu dignum, cetera non ſunt magni pretii. *M. V. La Croze.*

Χαῖρε, ὦ Ἀντίπατ.] Hic incipit quaſi novus dialogus. Vid. Miſc. Ob. ſupra laudat. p. 368. f. & 369. *J. F. R.*

76. Τί γὰρ τ' ὄντων] Subaudi δεῖ. F. G.

78. Πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον. ANT. Τί δ' ἐ ζῶντα κατιδόμενος;] In omn. Edd. haec ita habebantur confuſa: πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον. ἐ Βοιωτίας, ἔθ' ἕνα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες &c. a c. 34. fere ad fin. 37. huc infarta, quae tranſpoſitione ſananda etiam monet Anonym. in Miſc. Obſ. Britan. Maji & Jun. 1733. p. 370. Aliquid deeſſe viderat & *Wolf.* initio operum *Demoſth.* Tranſpoſitione etiam ſmaverat *Solan.* exceptis duobus verſib. quos aliter conſtituit. At nos *Geſnerum* ſequimur. Differentia cuique ex collatione alius Edit. patebit. *J. F. R.*

79. Κατέχειν ἀδύνατον. * ANT. Τί δ' ἐ] Potuitne, Lector, melius continuari oratio? Quam male vero in libris omnibus tum editis, tum, quantum mihi conſtare potuit Mſſ. ab hoc indo loco partes commentariorum, ut fingitur, Macedonicorum inter ſe cohaeſerint, vel diſtractae fuerint potius, facile intelliget, ſi quis conferre cum hac editione quamcumque aliam voluerit: (ne opus ſit ad alium librum decurrere, rogavi Doctiſſ. *Reitzium*, ut ſubjici ad finem libelli totum locum, quomodo antea editus fuit, curet.) Igitur putabam me vidiſſe aliquid, cum ante hos viginti annos obſervarem, translocato in libro, unde reliqui, qui exſtant, omnes derivati ſunt, duo folia aequalia, vel paginas adeo ejusdem folii (verſuum in *Aldina* editione 37. & 40. in *Baſileenſi* 71. & 75.) quibus

τα καλειλήφατε; ΑΡΧ. [a] Καλειλήφαμεν. ANT. Κατὰ τ' ὁδὸν ἓν τέθνηκεν; ΑΡΧ. Οὐκ, ἀλλ' ἔως ἦν, ἐν Καλαυρίᾳ. ANT. Τάχα τ' ὑμετέρας γέγονεν ἔργον ὀλιγωρίας, ὑ θεραπευόντων τ' ἄνθρωπον; ΑΡΧ. Ἀλλ' οὐδ' [b] ἐφ' ἡμῖν ἐγένετο. ANT. Τί φῄς; αἰνίγματα λέγεις, ὦ Ἀρχία, ζῶντα λαβόντες οὐκ ἔχετε.

ΑΡΧ. Οὐ γὰρ ἐκέλευες πρώτιστα μὲν βιάζεσθαι; καίτοι πολὺ ἂν οὐδὲ βιασαμένοις οὐδὲν ἦν· ἡ γὰρ ἂν ἐμελήσαμεν. ANT. Οὐκ εὖγε ὑμεῖς οὐδὲ μελήσαντες· ἴσως ἂν ἐκ τ' ὑμετέρας τέθνηκε βίας. ΑΡΧ. Ἡμεῖς μὲν αὐτὸν οὐκ ἀπεκτείναμεν, βιάζεσθαι δὲ αὐτὸν μὴ πείθεσθαι ἀναγκαῖον ἦν. σοὶ δ', ὦ βασιλεῦ, τί τὸ πλέον, εἰ ζῶν ἀφίκετο; σὰν τοῖς οὐδὲν ἂν αὐτὸν, ἢ ἀπέκτεινας.

ANT. Εὐφήμει, ὦ Ἀρχία· δοκεῖς μοι μὴ συννενοηκέναι, μήθ' ὅστις ὁ Δημοσθένης, μήτε τ' ἐμὴν γνώμην· ἀλλὰ νομίζειν ὅμοιον εἶναι Δημοσθένην εὑρεῖν, καὶ τούτους ζητεῖν τοὺς κακῶς ἀπολωλότας, Ἱμεραῖον τ' Φαληρέα, καὶ τ' Μαραθώνιον Ἀριστόνικον, καὶ τ' ἐκ Πειραιῶς Εὐκράτη, τ' ῥαγδαίων ῥευμάτων οὐδὲν διαφέροντας, ἀνθρώπους τα-

80 prehendistis? ARCH. Comprehendimus. ANT. Ergo in via periit? ARCH. Non, sed ubi erat, in Calauria. ANT. Forte vestrae negligentiae culpa fuit, qui non satis hominem curaveritis. ARCH. Sed neque hoc in nostra potestate fuit. ANT. Quid ais? Aenigmata loqueris, Archia. Vivum cepistis, & non habetis.

30. ARCH. Nonne enim jusseras, primo vim illi non adhiberi? Quamquam neque profecturi quidquam eramus vi admota, etenim jam parabamus. ANT. Neque illud bene, quod parabatis: forte enim a vestra injuria mortuus est. ARCH. Nos quidem non interfecimus illum, sed vim admovere, cum persuadere non possemus, necesse erat. Tibi vero, Rex, quid lucri accessisset, si vivus advenisset? Neque enim sane aliud, quam interfecturus illum eras.

31. ANT. Bona verba, Archia. Videris mihi non cogitare, neque quis fuerit Demosthenes, neque meum consilium, sed putare simile *& ejusdem felicitatis* esse, invenisse Demosthenem, & illos conquirere homines male perditos, Himeraeum Phalereum, & Marathonium Aristonicum, & illum ex Piraeeo Eucraten, torrentibus rivis nihil dissimiles, humiles homunciones, tu-

[a] Καπιλήφαμεν] Καπιλήφαμεν perverse *Junt.* [b] Ἐφ'] Ῥφ' Edd. priores.

bus repositis hic libellus, qui tribus locis vitium antea prodebat, sanus, integer, & optime continuatus appareat. Ad hoc intelligendum nihil opus est, quam ut attendat lector ubique, quis loquens inducatur, & de qua re agatur. Probata est jam tum illa curatio doctissimo viro, quem mihi nunc collegam & vicinum esse impense gaudeo, *C. A. Heumanno*, ad quem illam perscripseram: probata est doctissimo itidem viro *Tib. Hemsterhusio*, cui specimen mearum in hunc libellum observationum miseram. Is, sibi quoque eam in mentem venisse, mihi respondit, & a *Mose du Soul* etiam sibi plures ante annos demonstratam, docuit. Postea illam publicavi An. 1731. in libello tertium jam *Lipsiae* edito, Chrestomathia Graeca: unde in Actis Eruditorum quoque facta est illius mentio. Denique in Miscellaneis observationibus eruditorum Britannorum, edit. Belg. Vol. 2. Tom. III. p. 368. seq. viri docti mihi incogniti observatio vulgata est, quae ab illa nostra vix quidquam differt. Cum itaque ita manifesta sit haec emendatio, ut magis mirandum sit, tot editores Luciani atque interpretes illam fugisse, quam intra exiguum tempus aliquot hominibus eruditis eam in mentem venisse; & a nemine plane, quod ego sciam, quidquam contra monitum sit: credo ego morosae cujusdam superstitionis potius nos postulari potuisse, si non admisissemus eam medicinam in ipsum corpus hujus libelli, quam audaciae, quod admisimus. *J. M. G.*

91. *Οὐκ εὖγε ὑμεῖς οὐδὲ μελήσαντες*] Additicium videtur. *F. G.*

2. *Ἱμεραῖον*] Vid. *Plut.* Dem. qui omnes eosdem recenset, nisi quod pro Eucrate Hyperidem habet. & 1555, 1. *M. du S.*

Ἱμεραῖον τ' Φαληρέα] De Himeraeo Phalereo, Demetrii fratre, & Aristonico Marathonio, atque Hyperide *Plut.* in V. Demosth. sub fin. p. 859. C. narrat, eos Aegi-

tumultuum temporariorum occasionibus *velut* innatantes, & ad parvam spem turbarum ferociter exsurgentes, deinde paullo post, ventorum vespertinorum more residentes; & infidelem illum Hyperidem, alienum ab amicitia adulatorem populi, qui turpe non duxerit adulatione plebis calumniari Demosthenem, seque ad ea praebere ministrum, quorum mox illos ipsos, quibus gratificatus fuerat, poeniturit: quandoquidem non multo post illam calumniam splendidiorem viro, quam olim Alcibiadi, reditum *ab exilio* contigisse accepimus. Verum hic (*Hyperides*) pensi nihil habuit, neque puduit ipsum contra eos, qui olim fuerant amicissimi, lingua uti, quam oportebat nempe improbitatis illius caussa exscindi.

32. ARCH. Quid vero? nonne inter inimicos nostros inimicissimus Demosthenes? ANT. Non sane, si quis moris ac fidei rationem habeat, amicumque sibi, quidquid est in moribus incorruptum ac stabile, judicet. Nam honesta profecto apud hostes etiam honesta sunt: virtus, ubicumque fuerit, pretiosa est. Neque Xerxe deterior ego, qui Bulin Sperchinque Lacedaemonios admiratus, cum interficiendorum potestas esset, dimisit. Verum si quem unquam omnium, etiam Demo-

πεινὺς, ἀφορμὴ προσκαίρων θορύβων ὀπο-
πολάσαντας, καὶ πρὸς μικρὰν ταραχῆς ἐλ-
πίδα θρασέως ἐξαναστάντας, εἶτα πτή-
ξαντας ὑπ' εἰς μαχρὰν, δίκην τῶν δειλινῶν
πνευμάτων· καὶ τ' ἄπιστον Ὑπερίδην, καὶ τ'
ἄφιλον [t] δημοκόλακα, τ' ὐδὲν αἰσχρὸν νο-
μίσαντα κολακίᾳ τῆ πλήθους συκοφαντῆ-
σαι Δημοσθένην, ὐδ' αὐτὸν εἰς ταῦτα πα-
ραχεῖν ἀξιόχρεον, ἐφ' οἷς αὐτοὶ μετενόησαν,
οἷς ἐχαρίζετο. μετ' ὀ πολὺ γὰρ τ' συκο-
φαντίας λαμπροτέραν ἢ κατ' Ἀλκιβιάδην
αὐτῷ τ' κάθοδον ἀκηκόαμεν γενέσθ. τῷ δὲ
ὐκ ἔμελεν, ὐδ' ἐπηχύνετο κτ' τῆς πότε
φιλτάτων τῇ γλώττῃ χρώμενον, ἣν ἐχρῆν
ὁπόταν τ' ἀγνωμοσύνης ἐκτεμεῖν.

ΑΡΧ. Τί δ' ὐκ ἐχθρὸν ἡμῖν ἔχθιστ@ ὁ
Δημοσθένης; ΑΝΤ. Οὐχ ὅτῳ μέλοι τρό-
που πίστεως, φίλον πᾶν ἄδολον, καὶ βέβαιον
ἦθ@ ἡγεμόνῳ· τὰ γάρ τοι καλὰ, καὶ
παρ' ἐχθροῖς καλὰ, καὶ τὸ τ' ἀρετῆς, πανα-
ταχῆ τίμιον. ὐδὲ κακίων ἐγὼ Ξέρξου, τῆ
Βύλιν καὶ Σπέρχιν τὼς Λακεδαιμονίως θαυ-
μάσαντ@, καὶ κτεῖναι παρὸν ἀφέντ@.
ἀλλ' εἰ δή τινα πάντων, καὶ Δημοσθένην,
αὐτ-

t Δημοκόλακα] Recte *P. J.* aliaeque. Δημόλακα male *H. S.* & *Ald.* Sed correctum in marg.

29. Ἀλλ' εἰ δή τινα πάντων] Ἀλλ' εἰ δή τινα θαυμάσας Δημοσθένην εἶχον. λὸ κοινοῦ γὰρ τὸ θαυμάσας. *V.*

Aeginae ab Archia ex Ajacis monumento detractos, Cleonas missos ad Antipatrum, & ibi perisse. *J. M. G.*

5. Ταπεινοὺς — ὀποπολάσαντας] Τὰ, ταπεινοὺς, ὀποπολάσαντας, ἀντίθετα. *F. G.*

9. Δίκην τ' δειλινῶν πνευμάτων] Hanc observationem, ventos quosdam vespertinos mox ponere, firmat *Aristoteles* Probl. 26, 35. Διὰ τί ὁ ζέφυρ@ πρὸς τὴν δείλην πνεῖ, πρωὶ δ' ὔ; *J. M. G.*

10. Ὑπερίδην] Hic enim amicum professus Demosthenem accusavit. Vid. *Plut.* in X. Rhet. 1559. & jam reconciliato alterum accusationem parabat. 1560. & 1561. vehemens hic & acerbus; ἦν δὲ σκοπεῖν Ἀθηναίους μὴ μόνον εἰ πικρός ἐστιν, ἀλλ' εἰ & προῖκα πικρός. *Plut.* 116. 1. *M. du S.*

ibid. Τὸν ἄφιλον δημόλακα] Sic vitiose *Salmurienses*: pejus Amstelodamensis δημόλακα. Scribe δημοκόλακα, sic recte editiones priores. *J. J.*

11. Δημόλακα] Δημοκόλακα. An Δημοκόλακα κύριον; *F. G.*

16. Λαμπροτέραν ἢ κατ' Ἀλκιβ.] Magnes Demetrius apud *Plut* Dem. p. 158. F. refert, in illo suo reditu Demosthenem ἀνατεινάμενα τὰς χεῖρας μακαρίσαι τ' ἡμέρας ἐκείνης αὐτὸν, ὡς βέλτιον Ἀλκιβιάδου κατιόντα. πιπτουσῆς γὰρ ἐ βεβαιοτέρους ὑπ' αὐτοῦ δίκας τοὺς πολίτας. *J. M. G.*

19. Ἣν ἐχρῆν δῆτα] Hoc ut recte intelligatur, meminisse oportet linguam Hyperidi ab Antipatro praecisam (*Plut.* 1560.) & a priore accusatione Demosthenem reconciliatum novam deinceps parasse. *M. du S.*

Ἣν ἐχρῆν — ἐκτεμεῖν] Excisam illi linguam quidam tradidere apud *Plut.* V. Demosth. p. 859. C. Alii praemordisse sibi linguam, ne consciis proderet: idem in Hyperide. *J. M. G.*

27. Βοῦλιν] Vide *Herod.* Z. 269. ubi Σπερχίη dicitur, qui

αὐτός τε δὶς Ἀθήνησιν, εἰ καὶ μὴ κατὰ σχολὴν συγγενόμην, καὶ παρά τε ἄλλων ἀναπυνθανόμην, ἔκ τε τῶν πολιτευμάτων αὐτοῦ εἶχον θαυμάσας, οὐχ ὡς ἄν τις οἰήσειέ τις τὴν τῶν λόγων δεινότητα· εἰ καὶ μηδὲν πρὸς αὐτὸν, οἱ δ' Ἀττικοὶ ῥήτορες [a] παιδιὰ, παραβάλλειν τῷ τότε χρότῳ, καὶ τόνῳ, καὶ λέξεων εὐρυθμίᾳ, καὶ ταῖς τῶν ἀγώνων περιγραφαῖς, καὶ συνεχείαις ἀποδείξεων, καὶ τῷ [b] συναγωγικῷ γε, καὶ κρητικῷ. μέλλοντες γὰρ ὅτε τοὺς Ἕλληνας Ἀθήναζε συναγάγομεν, ὡς ἐλέγξοντες Ἀθηναίους, Πύθωνι, καὶ τοῖς Πύθωνος ἐπαγγέλμασι πεπιστευκότες, εἶτα Δημοσθένει, καὶ τοῖς Δημοσθένους ἐλέγχοις περιτεσόντες. ἀλλ' ἡμῖν ἀπρόσιτος ἡ δύναμις [c] αὐτῷ τῷ λόγῳ.

Ἐγὼ δὲ ταύτην μὲν δευτέραν ἐτασσον, ἐν χώρᾳ τιθεὶς ὀργάνου· Δημοσθένην δ' αὐτὸν ἐθαύμαζον τῶν τε φρονήματος, καὶ τῆς

osthenem, quem bis Athenis, quamquam non satis otiose, convenerim, & ab aliis requirendo pariter atque ex ipsis in republica factis, cognoverim, in admiratione habui, non, ut existimare aliquis posset, ex dicendi viribus: etsi nihil ad illum Python, Attici autem oratores ludus sunt, comparati ad hujus clamores, & contentionem, & verborum compositionem, & circumscriptam sententiarum concinnitatem, & demonstrationum continuationem, & illam cogendi pariter atque impellendi vehementiam. Itaque poenituit nos convocasse Graecos Athenas, cum refutare Atheniensis vellemus, a Pythone & promissis Pythonis inducti, ac deinde in Demosthenem & argumenta Demosthenis incurreremus: in illo autem esset vis dicendi, quae nullum nobis aditum praeberet.

33. Verum hanc ipsam secundam numerabam, quam in instrumenti loco ponerem. Ipsum quidem Demosthenem admirabar super omnia sensus illius caussa & prudentiae, qua

a Παιδιὰ] Nihil var. Edd. Παιδιὰν *Marcil.* recte. b Συναγωγικῷ] Συνεκτικῷ *Fl.* c Αὐτῷ] Ita omnes.

qui hic Σπέχις. *M. du S.*

Βοῦλιν ἐς Σπέχιν] Historia est *Herod.* 7, 134. quamquam Σπιρθίης ibi vocatur. *J. M. G.*

35. Ὁ Πύθων] Orator Byzantinus eloquentissimus, cujus Demosthenes & Æschines in orat. meminerunt. *F. G.*

Ibid. Οἱ δ' Ἀττικοὶ ῥήτορες παιδιὰ παραβάλλειν] Οἱ δὲ Ἀττ. ῥητ. παιδιὰ ἀποβάλλειν. *Th. M.* Recte. Vid. Addenda.

36. Παραβάλλειν] Subaudi εἰς τὸ, πρὸς τὸ ἀποβάλλειν. *F. G.*

39. Ἀποδείξεων] Quidni artiore Ionismo ἀποδέξεων. Conf. supra ad *Dea Syr.* c. 1. *J. F. R.*

45. Αὐτῷ τῷ λόγῳ] Lege αὐτοῦ. *F. G.* Non credo, tum quia stilus solito est intricatior in hoc Dial. tum quia facile unus vel alter liber exhibuisset αὐτοῦ; nam in re tam facili solent potius obvia, & quae cuique obiter legenti in mentem venirent, obtrudere, quam difficiliora pro facilibus. Quare modo ita construxeris, ἀλλ' ἡ δύναμις τῷ λόγῳ, αὐτῷ (sc. ἐστὶ) ἀπρόσιτος ἡμῖν, videbis nihil opus esse αὐτοῦ. *J. F. R.*

50. Ἀκλινῆ] Confer cap. 43. *L. K.*

Ibid. Ἐπ' ὀρθῆς] Int. γραμμῆς, linea, s. via, in qua mentem suam tanquam navim tenuit. Respicitur ad Rhodium illum gubernatorem, ὃς ἴφη, ut est ap. *Aristidem* Rhod. p. 542. Jebb. Χειμαζομένης αὐτῷ τῆς νεὼς, καὶ καλεόντων προσδοκῶν, τοῦτο δὲ τὸ θρυλλούμενον· ἀλλ', ὦ Πότιδαια, ἴσθι ὅτι ὀρθὸν τὸν ναῦν καλεόσω. *Dum clavum rectum teneam*, ut est in *Quintil.* II. 17, 24. ubi reliqua dedimus. Sed, fractum animo fuisse in exilio illo Demosthen, similemque Ciceroni, monet Plutarchus. *J. M. G.*

58. Ἔφη] Magni Demosthenem faciebat Philippus. Vid. *Plut.* Demosth. *M. du S.*

62. Καίτοι μᾶλλον] Hic inseri vult *J. Pellet.* locum mox a me commodius inserendum. Ac *Pelletus* solus a me huc usque, qui lacunam hic observasset, visus est. Innotuisse tamen & Viro docto in Germania, ex Cl. *Hemsterhusio* audio an. 1723. *M. du S.*

65. Χρυσίον] Subaudi τὸ, κατὰ. *F. G.*

66. Οὐ Βοιωτίας] Sic legisse videtur Interpres: οὐκ ἐπὶ Βοιωτίας, ἀλλ' ἔνθα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες. *F. G.*

Οὐ Βοιωτίας, ἀλλ' ἔνθα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες] Haec verba in *Salmuriensi* versione sic prioribus annectuntur, ac si Archiae essent, cum sint Antipatri, quod recte vidit *Philippus Melanchthon.* Sed animanda sunt interrogationis nota. *Non in Boeotia, non hic a me auro accepto?* eum scil. potuistis capere vivum. *J. G. G.*

Ibid. Βοιωτίας] Si sana haec, mirum quid Antipatro in animo fuerit; neque enim de pecunia, ut Archias accipit, cogitabat; utpote qui Demosthenem hac parte inexpugnabilem compertum haberet. Vid. c. 36. ubi corrumpi posse Demosthenem negat Philippus. *M. du S.*

Οὐ Βοιωτίας, ἀλλ' ἔνθα τι] Haec ita apparet arcte cohae-

qua animam recto velut clavo in decumanis fortunae fluctibus nusquam declinantem servaret, & malo nulli concederet. Ac Philippo eandem quam mihi de viro sententiam fuisse noram. Ille quidem nunciata aliquando Athenis concione qua iste in Philippum invectus fuerat, & indignante Parmenione, atque joci etiam aliquid in Demosthenem adjiciente, „ Jure suo, *inquit*, „ o Parmenio, libertatem dicendi sibi su„ mit Demosthenes. Solus certe ille orato„ rum Graeciae nusquam expensarum mea„ rum rationibus inscriptus est, cum ta„ men mallem ipsi, quam scribis trire„ mium, me committere. Jam vero illo„ rum unicuique aurum, ligna, reditus „ annuos, armenta, praedia, partim Boeo„ tiae, partim etiam hic quiddam, expen„ sa a me lata video. At celerius machi„ nis capiamus Byzantiorum moenia, quam „ auro Demosthenem.

σωτείσεως, ἀκλινῆ τ' ψυχὴν [d] ἐπ' ὀρθῆς ἐν ἁπάσαις Φιλάττουσα τρικυμίαις τ' τύχης, ἠ πρὸς μηδὲν τ' δεινῶν ἐνδιδόντα. ἠ Φίλιππον δὲ τ' ἐμὴν γνώμην ἔχοντα περὶ τἀνδρὸς ἠπιστάμην. ὅτ' μὲν γε δημηγορίας ἐξαγγελθείσης Ἀθήνηθέν τῳ, καθαπτομένης [e] τοῦ Φιλίππου, ἠ Παρμενίωνος ἀγανακτητικότ', καί τι ἠ σκωπτικὸν εἰς τ' Δημοσθένην ἐπιπτόντ', Ὦ Παρμενίων, ἔφη, δίκαιός ὁ Δημοσθένης παρρησίας τυγχάνειν· μόνος γέτοι τ' [f] ἀπὸ τ' Ἑλλάδος δημαγωγῶν ἁπάντων τοῖς ἀπολογισμοῖς ἐγγέγραπται τῶν ἐμῶν ἀναλωμάτων. κἀγὼ μᾶλλον ἐβουλόμην, ἢ γραμματεῦσι τριηρίταις ἐμαυτὸν περιγενέσθαι. τῶν δ' ἐκείνων ἕκαστον [g] ἀπογέγραπται, χρυσίον, ξύλα, τόκους, θρέμματα, γῆν ἠ Βοιωτίας, ἠ δ' ἔνθα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες. ἡμεῖς δὲ θᾶττον ἂν τὸ Βυζαντίων τεῖχος ἕλοιμεν μηχαναῖς, ἢ Δημοσθένην χρυσίῳ.

Ἐγὼ

[d] Ἐπ'] Ἐφ' *Fl.* male. [e] Τῷ Φιλίππου] Αὐτῷ *Fl.* cum lacuna. [f] Ἀπὸ] Ἐπὶ *Fl.* [g] Ἠβουλόμην] Ἐβουλόμην *Fl.* quod verum credo. quia alterum magis Atticum.

66. Οὐ Βοιωτίας] Scilicet, τὴν ψυχήν. Vel Βοιωτίας accusativi casus; sunt enim duae. Lege *Stephanum*. Sed illud ἀδύναλον, non est in Cod. D. Marci. *G.*

69. * Μαχαναῖς] Κριοὺς ἢ καταπέλτας, aristes, τηχομαχικὰ ὄργανα. *G.*

* Haec isthuc referre, cum commodius non possem, satius visum est, quam prorsus omittere. *M. du S.*

haerere, ut sine injuria & internecione sententiae divelli non possint: & tamen longe erant distracta. Scrupulum quidem injiciunt verba, quae posuimus, in quibus multa varie tentata per hosce XX. annos cum ab aliis, tum a nobis quoque & nostris amicis. Ponam illud, in quo non διυτίρας, sed διχόττας minimum φροντίσιν acquiescere mihi visus sum. Primo igitur ajo, cum ἅπας ἀπογέγραπται pulchre cohaerere participium παρ' ἐμοῦ λαβόντες, plurali ad distributivum nomen relato. Deinde Boeotiam Atticae illam conterminam, & Demagogis Atticis commodam, in potestate Philippi bis fuisse constat, in tantum certe, ut inde ligna, reditus s. vectigalia, pecora, praedia dare & assignare suis illis amicis mercenariis posset, semel in bello sacro, & deinde post pugnam Chaeronensem. Igitur legendum videtur: Νῶν δ' ἐκείνων μὲ ἅπας ἀπογέγραπται, χρυσίον, ξύλα, τόκους, θρέμματα, γῆν ὃς Βοιωτίας, ὃς δ' ἔνθα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες, ea sententia, quam interpretando expressi, seu magis ad verbum placeat, *Nunc illorum unusquisque scriptus est aurum — alius Boeotiae, alius hic aliquid eorum, a me accepisse.* Ita sanari potest locus difficillimus, nulla litera immutata, nisi illa negatione, quae orta videtur ex studio conglutinandi, quae tamen cohaerere nullo modo possunt. Nisi poëticum esset, (certe non satis attendi, an etiam in soluta oratione adhibeatur) poteramus etiam suspicari, οὐκ ἐ. ὁ ὃς Βοιωτίας, ὁ δ' ἔνθα τι λαβόντες, sententia plane eadem. *J. M. G.*

68. Βυζαντίων τεῖχος] A qua urbe capienda depulsus Demosthenis consiliis fuerat Philippus. V. *Orat. de Coron.* c. 27. Μαχάλλω τ' Ἑλλάδος vocat apud Athenaeum 8, 10. Stratonicus, quod scilicet uti homo ala, ita Graecia Byzantio capi possit. Vid. *Casaub.* p. 384. *J. M. G.*

69. Χρυσίῳ. τί δ' ἃ ζῶντα κ.] Perturbatissima haec erant antea in omnibus editionibus: nec quisquam ante me repertus, qui saltem conquestus sit, abrumpi subito in iis Antipatri & Archiae colloquium, ut nescio cujus, minime enim ex iis patet, quis loquatur,

Ἐγὼ δὲ, ὦ Παρμένιον, ἔφη, εἰ μή τις Ἀθηναῖος ὢν ἐν Ἀθήναις λέγων, ἐμὲ τῆς πατρίδος προτιμᾷ, [a] τούτῳ ἀργύριον μὲν [b] προείμην ἄν, φιλίαν δ' οὐκ ἄν· εἰ δέ τις ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἐμὲ μισεῖ, τούτῳ προσπολεμῶ μὲν, ὡς ἀκροπόλει, καὶ τείχει, καὶ νεωρίοις, καὶ τάφρῳ, θαυμάζω δὲ τὴν ἀρετὴν, καὶ μακαρίζω γε τῇ κτήματι τὴν πόλιν· καὶ τοὺς μὲν, ἔξω τῆς χρείας γενόμενος, ἤδη ἂν προσαπολέσαιμι· τὸν δὲ βελτίω ἂν ἐνταυθοῖ παρ' ἡμῖν τυχεῖν γενόμενον μᾶλλον, ἢ τὴν Ἰλλυριῶν ἵππον, καὶ Τριβαλλῶν, καὶ πᾶν τὸ μισθοφορικὸν, τῆς ὅπλων βίας τῇ λόγῳ πειθὼ, καὶ τὸ τῆς γνώμης ἐμβριθὲς ὀλαμῇ τιθεὶς δεύτερον.

Πρὸς Παρμενίωνα μὲν ταῦτα. τοιούτους δέ τινας καὶ πρὸς ἐμὲ λόγους ἐποιήσατο. Τῷ γὰρ μὲν Διοπείθους Ἀθήνηθεν ἀπεσταλμένῳ, ἐγὼ μὲν εἶχον χάριν φορτίδος, ὃς εὖ μάλα γελάσας, ἔφη· Σὺ δ' Ἀττικὸν τραγηγὸν, ἢ στρατιώτην δέδοικας ἡμῖν; αἱ μὲν τριήρεις, καὶ ὁ Πειραιεὺς, καὶ τὰ νεώρια, λῆρος ἔμοιγε, καὶ φλήναφος. τί δ' ἂν ἄνθρωποι πράξαιεν διονυσιάζοντες, ἐν κρεανομίαις καθαζόμενοι καὶ χοροῖς; εἰ δὲ μὴ Δη-

34. „ Atque ego, *inquit*, Parmenio, si „ quis Athenienſis Athenis dicens patriae „ me ſuae praefert, huic argentum quidem „ objecerim, non autem amicitiam. Si „ quis autem patriae cauſſa odio me habeat, „ hunc ego oppugno non ſecus atque ar- „ cem, & moenia, & navalia, & foſſam: „ ſed virtutem ejus admiror, beatam civi- „ tatem tali poſſeſſione praedico. Atque „ iſtos quidem extra uſum conſtitutus lu- „ bens una [1] *cum ipſis hoſtibus*, perdam: „ hunc autem malim hic apud nos eſſe, „ quam Illyriorum equitatum, & Tribal- „ lorum, & quidquid eſt militis mercena- „ rii: qui armorum viribus vim oratione „ perſuadendi, & conſilii gravitatem poſt- „ ponam minime.

35. Haec ad Parmenionem. Tales vero etiam apud me ſermones habuit. „ Miſſo „ enim Athenis Diopithe cum ſuis, ſoli- „ citudinem ea mihi res adferebat. Ille ve- „ ro in riſum ſolutus dicebat: tu autem „ ducem Atticum aut militem nobis me- „ tuis? Triremes quidem, & Piraeeus, & „ navalia, nugae mihi & ludibria: ecquid „ vero homines faciant bacchanalia cele- „ brantes, vivent[es] in viſcerationibus, & „ cho-

[a] Τούτῳ] Τούτοις male *Fl.* [b] Προείμην] Προίμην *Fl.*

ut, inquam, neſcio, cujus ſubito verba Parmenioni dicta, & alia multa inſerciantur, antequam Antipater tandem roget, an mortuum ergo invenerit? Quatuor ergo integris capitibus hinc remotis, ſuoque loco redditis, (nempe trigeſimo quarto, quinto, ſexto & ſeptimo) nunc tandem addicentibus avibus procedet Antipatri cum Archia colloquium; & quae hinc ejecimus, locum ſuum tandem obtinebunt; resque ipſa reſtitutionem hanc abunde confirmabit, quam ante annos viginti a me repertam non meis tantum libris adſcripſeram, ſed in Codice viri Doctiſſ. *Joh. Laughton* Bibliothecae Cantabrigienſi Praefecti, amicitiae cauſſa: non tanto poſt intervallo in lucem proditurum mea opera Lucianum putans, annotaveram his verbis: [*Reliqua pagina & pars magna ſequentis alterius loci ſunt, quem infra pag.* 1090. *B. indicabimus, quae ſi nunc miſſa feceris & in alio illo loco inſeras, quae nunc mire perturbata in omnibus editionibus leguntur, plana tandem & facilia fient M. S.*] (Quibus literis *Mo'em Solanum* intellige, quo Latino nomine hic etiam diſcas me *Diſſertationem de ſtylo Novi Teſtamenti* edidiſſe, quae in Cl. *Rhenferdii* ſyntagmate conſpicitur) & iterum pag. 1088. (erat enim Ed. *Par.* ante τί δ' ἂ ζῶντα &c. linea 29.) [Haec miſſis ad tempus intermediis cum iis conjungito quae in pag. praeced. ante uncinulis ſunt.] Tandem pag. 1090. ante Τοιαῦτα &c. linea 16. [Hic inferenda ſunt ea quae ſupra notavimus (p. 1087.) loco ſuo fuiſſe mota. M. D. S.] Hinc autem liquido patet, hunc libellum ex uno codice Mſ. deſcriptum, in quo folium unum, dum compingebatur, loco ſuo motum errori huic anſam dedit, qui tamdiu indeprehenſus evaſit. *M. du S.*

73. Προείμην ἄν] Objecerim, ut canibus, ut latronibus ad incommoda majora effugienda. *Herodotus* I. 24. de Arione inter nautas latrones conſtituto, Τὸν δὲ σωιόντα τοῦτο λίστεσι, χρήματα προϊόντα σφι, ψυχὴν δὲ παραιτεόμενον. *J.M.G.*

86. Τῶν δὲ μὴ Διοπείθους] Pro quo ſcripta exſtat oratio Demoſthenis de Cherſonneſo, ex qua Diopithes in Philippi regnum excurrerat. *J.M.G.*

6. Τό γέ τοι κατ' αὐτὸν οὐκ Ἀμφίπολιν εἴλομεν, οὐκ Ὄλυνθον, ἢ Φωκίας, καὶ Πύλον ἔχομεν] Manifeſtiſſimum men-

„ choris. Si unus Demoſthenes Athenis
„ non eſſet, facilius urbem haberemus,
„ quam Thebanos & Theſſalos fraude,
„ vi, occupando, emendo. Nunc unus
„ ille vigilat, temporibus omnibus immi-
„ net, & noſtros impetus ſubſequitur, ad
„ noſtra ſe imperatoria conſilia velut in
„ acie opponit. Illum non fugimus cum
„ machinamur aliquid, cum conamur,
„ cum deliberamus: uno verbo, ille nobis
„ homo impedimentum eſt & propugnacu-
„ lum, quo minus una omnia impreſſione
„ habeamus. Certe per illum *ſi ſtetiſſet* non
„ Amphipolin cepiſſemus, non Olynthum,
„ non Phocenſes haberemus & Pylas, nec
„ Cherſonneſum, & quorum circa Helle-
„ ſpontum potiti ſumus.

36. „ Sed ille invitos etiam cives ſuos,
„ & velut a mandragora dormientes exci-
„ tat, libertate dicendi velut urens & ſe-
„ cans illorum ſocordiam, parum, quid
„ jucundum illis ſit, ſolicitus. Transfert
„ idem pecuniae reditus a theatris ad exer-
„ citus, trierarchicis legibus conſtituit rem
„ nauticam perturbatione rerum tantum
„ non plane corruptam. Abjectam ſatis
„ longo jam tempore ad drachmam & trio-

μοσθένης εἷς ἐν Ἀθηναίοις ἐγένετο, ῥᾷον ἂν εἴχομεν τ πόλιν, ἢ Θηβαίους κ Θετταλοὺς ἀπατῶντες, βιαζόμενοι, φθάνοντες, ὠνούμενοι· νῦν δὲ εἷς ἐκεῖνος ἐγρήγορε, κ πᾶσι τοῖς καιροῖς ἐφέστηκε, κ ταῖς ἡμετέραις ὁρμαῖς ἐπακολουθεῖ, κ τοῖς στρατηγήμασιν ἀντιπαρατάττεται. λανθάνομεν δὲ αὐτὸν ὑ τεχνάζοντες, ὐκ ἐπιχειροῦντες, ὐ βουλευόμενοι, κ [c] καθάπαξ κώλυμά τι, κ πρόβολός ἡμῖν ἄνθρωπός ἐστι, μὴ πάντ' ἔχειν ἐξ ἐπιδρομῆς. τὸ γέ τι κατ' αὐτὸν, ὐκ Ἀμφίπολιν εἴλομεν, ὐκ Ὄλυνθον, ὐ Φωκέας, κὰ [d] Πύλας ἔχομεν· ὐχὶ Χερρόνησον, κ τῆς πρὸς τ Ἑλλήσποντον κεκρατήκαμεν.

Ἀλλ' ἀνίστησι μὲ ἄκοντας, οἷον ἐκ μανδραγόρου καθεύδοντας τοὺς αὑτοῦ πολίτας, ὥσπερ τομή τινι κ καύσει τ ῥαθυμίας τῇ παῤῥησίᾳ χρώμενος, ὀλίγον τοῦ πρὸς ἡδονὴν [e] Φροντίσας. μεταπίθησι δὲ τ χρημάτων τοὺς πόρους ἀπὸ τ θεάτρων ἐπὶ τὰ στρατόπεδα, συντίθησι δὲ τὸ ναυτικὸν νόμοις τριηραρχικοῖς, ἐκ τ ἀταξίας μόνου τελέως διεφθαρμένον, ἐγείρει δ' ἐρρυμωμένον ἤδη χρόνου πρὸς τ δραχμὴν κὰ τὸ τριώ-

e Καθάπαξ] Καθάπερ marg. *A1.* *d* Πύλας] Ita *Fl.* ut *Palm.* voluit. Πύλον cett. & *Graev.* *e* Φροντίσας] Φροντίζων *Fl.*

mendum non vidit doctiſſimus Interpres *Phil. Melanchton.* Nam quid de Pylo hic loquitur? quem numquam habuit Philippus, & qui in ultima Laconia vel Meſſenia ſitus, remotiſſimus fuit ab Antipatri ditione & Macedonum negotiis. Emenda igitur & repone meo periculo Πύλας. Eam emendationem firmat Demoſthenes ipſe in oratione de Cherſoneſo: κύριος δὲ Πυλῶν ὁ τ ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας παρόδων. Et in oratione de falſa legatione: τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι τῷ Φωκίων πολέμῳ ὁ τῷ κυρίους εἶναι Πυλῶν Φωκέας, ἢ τι λαβὼν Θηβαίων ἄδικα ὑπῆρχεν ὑμῖν. Et rurſus ibidem: περὶ τ δὲ τ ἐγγὺς ὁ τ μειζόνων, λίγω δὲ Φωκίων κ Πυλῶν. Is locus qui Θερμοπύλας, & ſæpius Πύλας dicebatur, erat Græciæ porta & aditus, & numquam potuiſſet Philippus Phocenſes evertere, niſi potitus fuiſſet illis anguſtiis. Ideo ſæpiſſime Demoſthenes in ſuis Philippicis de iis facit mentionem, ad quod reſpicit hoc loco Antipater, quem loquentem inducit Lucianus. *J. P. a G.*

7. Οὐ Φωκίας, κ Πύλας ἔχομεν] Sic quidem etiam Mſ. Sed *Palmerius* vidit ſcribendum eſſe Πύλας, veriſſime. Sic clare Florentina, ut nihil dubii impoſterum ſit relictum editoribus ad veram lectionem reſtituendam. *J. G. G.*

8. Πύλας] Ita Ed. *Fl.* uti *Palmerius* emendare juſſerat; in reliquis enim Πύλον legitur. Quod autem *Palmerius* in erudita illa nota ait, haec ab Antipatro dici, inde eſt, quod exemplaria ſua ſecutus non vidit a Philippo dici: cum tamen vel ipſa orationis ſeries oſtendat, haec ab Antipatro, ut ſibi ab aliquo dicta. Ut mirer viro ſagaciſſimo nihil hic ſuboluiſſe, unde verum erueret. *M. du S.*

16. Ἀπὸ τ θεάτρων] Longe aliter de eo Cl. *Potterus* p. 154. *M. du S.*

20. Χρόνου] Subaudi λέγ. *F. G.*

Ibid. Πρὸς τὴν δραχμὴν] Drachma, τὸ συνηγορικὸν h. e. pretium oratori ſolutum, quoties vel in privata cauſa vel in publica adeſſet. Triobolum τὸ δικανικὸν ſ. merces judicis. Vid. *Spanh.* ad *Ariſtoph.* Plut. v. 329. *J. M. G.*

τριώβολοι τὸ δ' πόλεως ἀξίωμα, πάλαι
[a] τούτους καλαχεκλιμένους εἰς τοὺς προγόνους ἐπεκάγουσι, καὶ τ' ζῆλον τ' Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι καλῶς εἰργασμένων, συνίστησι δ' ὅτι συμμαχίας, καὶ συντάξεις Ἑλληνικάς τοῦτον δ' λαθεῖν ὄφλει, δ' φενακίσαι, δ' πρίασθαι δ' δ' μᾶλλον, ἢ τ' Ἀριστείδην ἐκεῖνον ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἐπρίατο.

Τοῦτον οὖν, ὦ Ἀντίπαλρε, χρὴ δεδιέναι μᾶλλον, ἢ πάσας τριήρεις, καὶ πάντας ἀποστόλους. ὁ γὰρ Ἀθηναίοις ταῖς πάλαι Θεμιστοκλῆς, καὶ Περικλῆς ἐγένετο, [b] τοῦτο τοῖς νῦν ὁ Δημοσθένης, ἐφάμιλλος Θεμιστοκλεῖ μὲ τ' σύνεσιν, Περικλεῖ δὲ τὸ φρόνημα. ἐκτήσαλο γὰν αὐτοῖς ἀκύων, Εὔβοιαν, Μέγαρα, τὰ περὶ τ' Ἑλλήσποντον, τ' Βοιωτίαν. Καὶ καλῶς γε, ἔφη, ποιοῦσιν Ἀθηναῖοι, Χάρητα μὲ καὶ Διοπείθην, καὶ Πρόξενον, καὶ τοιούτους τινὰς ἀποδεικνύντες στρατηγεῖν, Δημοσθένην δὲ εἴσω κατέχοντες ὅτι τοῦ βήματος. ὡς εἰ τοῦτον τ' ἄνθρωπον ὅπλων ἀπέφηναν καὶ νεῶν, καὶ στρατοπέδων, καὶ χωρῶν, καὶ χρημάτων κύριον, ἀκμάζοντα, μὴ πρὸς τ' Μακεδονίας ἂν κατέστησέ μοι τ' λόγον, ὃς καὶ νῦν ἀπὸ ψηφισμάτων ἀνταγωνιζόμενος ἡμῖν, παλαιχθεὶ συμπεριτρέχει, καλαλαμβάνει, πόρους εὑρίσκει, δύναμιν

„ bolum civitatis dignitatem excitat: hosque olim inclinatos ad majores suos revocat, atque ad aemulationem eorum quae Marathone ac Salamine gesta sunt: mutuique auxilii foedera, & conventiones inter Graecos constituit. Hunc celare non est, non decipere, non emere, non magis quam Aristidem illum Persarum rex emere potuit.

37. „ Hunc ergo, Antipater, magis est quod timeamus, quam triremes omnes & classes. Quod enim antiquis illis Athenienſibus Themiſtocles fuerunt & Pericles, his nunc Demoſthenes eſt prudentiae nomine comparandus cum Themiſtocle, cum Pericle autem ob ſenſum in republica. Dicto igitur audientes illis praeſtitit Euboeam, Megara, quae circa Helleſpontum ſunt, Boeotiam. Et praeclare *e re mea* faciunt Athenienſes, cum Chareta & Diopithen, & Proxenum, & horum ſimiles quosdam imperatores conſtituunt, Demoſthenem vero domi in tribunali retinent. Quod ſi hunc hominem armorum faciant & navium, & exercituum, & temporum, & pecuniarum dominum; vereor, ne de ipſa me Macedonia in diſceptationem vocet: qui vel ſic ſuis me decretis oppugnet, circumquaque concurrat, deprehendat, reditus

a Τούτους] Τούτοις *Fl.* b Τοῦτο τοῖς] Ex emendatione *Solan.* & *Fenſii.* Τούτοις Edd. antea male.

Ibid. Δραχμὴν ἓ τὸ τριώβολον] An τοὺς δικαστικοὺς μισθούς; *F.G.* Quidni? De triobolo autem judicum mercede jam ter quater alibi meatio facta. Vide modo *Bis Accuſ.* c. 15. *J.F.R.*

22. Τούτους καλαχεκλ.] Τοὺς Ἀθηναίους πολίτας. *F.G.*

23. Τῶν Μαραθῶνι] Ἐν Μαραθῶνι. *F.G.* Si ὁ tantum ſubaudiri voluit, bene. ſi addi, fruſtra. Quando quidem μάχη, vel aliud ſubſtantivum additur, dubium non eſt, quin οἱ adjungatur, ut *Thucyd.* I. 18. ἡ οἱ Μαραθῶνι μάχη. Et 2. 34. Τοὺς οἱ Μαραθῶνι. *Aeſchin.* contra Cteſiph. p. m. 301. A. ἡ οἱ Μαραθῶνι μάχη γέγραπται. *Demoſth.* de Claſſ. p. m. 76. A. οἱ οἱ Μαραθῶνι τ' προγόνων. Noſter c. ult. f. hujus Dial. τ' οἱ Μαραθῶνι πεπτωκότων. Ibid. paullo ante, τοὺς οἱ Μαραθ. πεπτ. At quando abeſt ejusmodi ſubſtant. omitti etiam poteſt praepoſitio, *Lyſ.* Orat. de *Ariſtoph.* bonis, fin. ἐνίκησεν Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ. L. *Bos* de Ellipſ. p. m. 281. ex *Ariſtoph.* Acharn. Μαραθῶνι ἦμεν. Adderem *Homer.* Il. E. 137. ubi ἀγρῷ quoque pro οἱ ἀγρῷ, aliaque quae in promptu habeo, ſi neceſſitas poſtularet. *J.F.R.*

Ibid. Μαραθῶνι ἓ Σαλαμῖνι] Tum alias, tum nusquam fortius, quam eo loco, quem etiam *Longinus* laudat ſ. 16. nempe *de Corona* c. 60. ubi jurat, Οὐ μὰ τοὺς οἱ Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τ' προγόνων, καὶ τοὺς οἱ Πλαταιαῖς τεταγμένους, καὶ τοὺς οἱ Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας, καὶ τοὺς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, καὶ πολλοὺς ἑτέρους τοὺς οἱ τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἄνδρας κ. τ. λ. *J.M.G.*

31. Ἀποστόλους] I. e. duces claſſis. *F.G.*

Ibid. Ὁ γὰρ Ἀθηναίοις τοῖς πάλαι Θεμιστοκλῆς, καὶ Περικλῆς ἐγένετο, τούτοις νῦν ὁ Δημοσθένης, ἐφάμιλλος Θεμιστοκλεῖ μὲ τὴν σύνεσιν, Περικλεῖ δὲ τὸ φρόνημα] Perſpicuum eſt, legendum τοῦτο. *Quod priſcis Athenienſibus Themi-*

„ ditus inveniat, copias contrahat, * am-
„ pliſſimas claſſes dimittat, copias in aciem
„ mittat, huc illuc tranſiens obſiſtat.

συλλέγει. ᶜ ὁ δὲ ὀλιγήκεις τόλεις ἀπο-
πέμπει, συντάττει δυνάμεις, ἀντικεθί-
ſταται.

38. Talia & tum & ſaepe alias ad me Philippus de viro dicebat, inter fortunae munera illud referens, quod exercitum non duceret Demoſthenes: cujus quidem etiam conciones, tamquam arietes quidam & catapultae ab Athenis inde ruentes ſua convellerent diſturbarentque conſilia. Nam de Chaeronea neque poſt victoriam commemorare apud nos deſiit, in quantum nos periculum vir ille adduxiſſet. „ Etſi enim
„ praeter ſpem & vitio ducum, & militum immodeſtia, & nec opinata fortunae
„ inclinatione, quae in multis ſaepe perficiendis nos adjuvit, vicimus; tamen
„ uno illo die & imperii & vitae adeo in
„ periculo me conſtituit, conductis in
„ unum praeſtantiſſimis civitatibus, Graecis copiis omnibus collectis; Athenienſibus ſimul & Thebanis Boeotiisque reliquis, & Corinthiis Euboënſibusque,
„ & Megarenſibus, & praeſtantiſſimis
„ Graeciae, in periculi ſocietatem coactis,
„ meque ad interiora Atticae penetrare
„ prohibito.

Τοιαῦτα δὴ τότε καὶ πολλάκις πρός με Φίλιππος περὶ τοῦ ἀνδρὸς ἔλεγεν, ἐν τῷ παρὰ τὴν τύχης χρηστῶν τιθέμενος, τὸ μὴ στρατηγεῖν τὸν Δημοσθένην. Ἔγε δὴ τοὺς λόγους ὥσπερ κριοὺς ἢ καταπέλτας Ἀθήνηθεν ὁρμωμένους, ἀφαιρεῖσθαι αὐτοῦ καὶ καταράπτειν τὰ βουλεύματα. περὶ μὲ γὰρ Χαιρωνείας, οὐδὲ μέχρι τῆς νίκης ἐπαύετο πρὸς ἡμᾶς λέγων, εἰς ὅσον ἄνθρωπος ἡμᾶς κινδύνου κατέστησε. μὴ γὰρ εἰ παρ' ἐλπίδα, καὶ κακίᾳ στρατηγῶν, καὶ στρατιωτῶν ἀταξίᾳ, καὶ τῇ παραδόξῳ ροπῇ τῆς τύχης, τῇ πολλὰ πολλάκις ἡμῖν συνεργασμένῃ, κεκρατήκαμεν, ἀλλ' ὅτι μιᾶς γε ταύτης ἡμέρας τὸν περὶ τῆς ψυχῆς κίνδυνον ἐπέστησέ μοι, τὰς ἀρίστας πόλεις εἰς ἓν συναγαγὼν, καὶ πᾶσαν τὴν Ἑλληνικὴν δύναμιν ἀθροίσας, ᵈ Ἀθηναίους ἅμα καὶ Θηβαίους, Βοιωτούς τε τοὺς ἄλλους, καὶ Κορινθίους, Εὐβοέας τε, καὶ Μεγαρέας, καὶ τὰ κράτιστα τῆς Ἑλλάδος ἀφαιρεθεύειν καταναγκάσας, καὶ μηδ' εἴσω με τῆς Ἀττικῆς ὀπίσω τρέψας παρελθεῖν.

39. Tales habebat ille perpetuo de Demoſthene ſermones: & his qui dicerent,

Τοιοῦτοί τινες ἦσαν αὐτῷ συνεχεῖς περὶ Δημοσθένους οἱ λόγοι. καὶ πρόσγε τοὺς λέγον-

ᶜ Ὁ δὲ] Ὧδὲ legit. *J. J. Wolf.* Pro ὁ δὲ lacuna, & pro ὀλιγήκεις eſt ὀλιγικῶς in *Fl.* ᵈ Ἀθηναίους] Πρὸς Ἀθηναίους *Fl.*

miſtocles & Pericles fuit, id nunc eſt Demoſthenes, par Themiſtocli quidem prudentia, Periclis autem animo. Idque recte conſideravit Interpres. *J. J.*

32. Τοῦτο τοῖς νῦν] Impr. omnes τούτοις νῦν. Cl. *Fenſius* τοῦτο νῦν. Ego ſic integre edendum cenſeo, & ita interpungendum, ut ἐφάμιλλος ad ſequentia referatur, non ut ante fiebat, ad τούτοις. *M. du S.*

35. Ἀκούειν] Pro ὑπακούειν. *F. G.*

44. Περὶ δὲ Μακεδονίας ἂν κατέστησά μοι τὸν λόγον] An, *de Macedonia ipſa rationem a me exegiſſes.* *F. G.*

47. Δύναμιν συλλέγειν, * ὀλιγήκεις τόλεις] Sentisne, lector, haec olim miſerum in modum diſtracta, ita jam commiſſa inter ſe & tam firma compage cohaerere, ut divelli nullo modo poſſint? Si haec non eſt certa emendatio, ilicet de tota arte actum eſt: exſequias eamus criticis. *J. M. G.*

49. Ἀθηναίους καὶ Ἐγὼ δὲ] Hic jam incipiunt quatuor illa capita loco ſuo in omnibus editionibus mota, a me vero ſuo loco reddita, ne vocula quidem mutata. *M. du S.*

57. Περὶ μὲ γὰρ Χαιρωνείας] Poſt praelium ad Chaeroneam, quo Athenienſium, quin Graeciae liberae, opes proſtratae ſunt, Philippus initio quidem ſe geſſit inſolentius; poſt autem, periculo licet defunctus, ἐφρίξε τὴν δυνότητα τῶν δυνάμεων τοῦ ῥήτορος, οὐ μάτην μικρᾷ μιᾷς ἡμέρας τὸν ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίας καὶ τοῦ σώματος ἀπαρχὴν ἔναι κίνδυνον ἀναγκασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ Plut. in V. *Demoſth.* p. 1567. *H. Steph.* *J. M. G.*

59. Καὶ γὰρ εἰ παρ' ἐλπίδα] Sic legendum etiam ego puto, niſi velimus ellipſin ſatis difficilem ſtatuere, *An enim ideo minus magnum periculum* &c. Blandius forte ſic corrigas, Μὴ γὰρ ἢ παρ' ἐλπίδα, *Neque enim niſi praeter ſpem vicimus.* Sed primum illud, quod etiam *Wolfio* placuit, probo unice. *J. M. G.*

94. Ἀμ-

γονίας, ὡς μέγαν ἔχοι τ' Ἀθηναίων δῆμον ἀνταγωνιστὴν, Ἐμοὶ Δημοσθένης μόνος, εἶπεν, ἀνταγωνιστής, Ἀθηναῖοι δὲ, Δημοσθένην οὐκ ἔχοντες, Αἰνιᾶνές εἰσι, καὶ Θετταλοί. καὶ πρέσβεις ὁπότε πρὸς τὰς πόλεις πέμποι, τῶν ἄλλων ῥητόρων εἴ τινας ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις ἀνταποστέλλοι, τῇ πρεσβείᾳ [a] ῥᾷστα ἦν κεκραληκώς· τοῦ Δημοσθένους δ' ἁπτομένου, Μάτην, εἶπεν, ἂν ἐπρεσβεύσαμεν.

Οὐ γὰρ ἔστι τῶν Δημοσθένους λόγων ἐγεῖραι τρόπαιον. ταῦτα ὁ Φίλιππος. καὶ μὴν τοι καὶ πάντως ἥττον ἂν ἔχοντες, [b] εἰ λάβοιμεν [c] τοιοῦτον ἄνδρα, πρὸς Διὸς, Ἀρχία, [d] τί πόλε νομίζεις; βοῦν ἂν ὅτι σφαγὴν ἤγομεν, ἢ πολὺ μᾶλλον ἂν σύμβουλον περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, καὶ τῆς ἀρχῆς πάσης ἐποιούμεθα; Φύσει μὲν γὰρ αὐτῷ, καὶ κατ' ἀρχὰς προσεπεπόνθειν ἐξ αὐτῶν τῶν πολιτευμάτων· ἔτι δὲ μᾶλλον Ἀριστοτέλει μάρτυρι. πρός τ' οὖν τ' Ἀλέξανδρον, καὶ πρὸς ἡμᾶς γε [e] λέγων, οὐδὲν ἐπαύετο· τοσούτων ὄντων [f] αὐτῷ τῶν προσπεφοιτηκότων, μηδένα οὕτω πώποτε θαυμάσαι, μεγέθους τε φύσεως, καὶ τῆς περὶ τὴν ἄσκησιν ἐγκρατείας, καὶ βάρους, καὶ τάχους, καὶ παῤῥησίας, καὶ καιρίας.

Ὑμεῖς δὲ, ἔφη, ἀγνοεῖτε ὡς ὑπὲρ Εὐβούλου, καὶ Φρύνωνος, καὶ Φιλοκράτους, καὶ πειρᾶσθε δώροις καὶ τοῦτον ἀναπείθειν ἄνθρωπον

gravem ipsi esse adversarium populum Athenienſem, respondebat, „ Mihi adversarius „ solus Demosthenes: Athenienses vero „ Demosthene destituti, Aenianes sunt & „ Thessali". Et si quando legatos ad civitates mitteret, atque aliorum oratorum quosdam contra ipsum civitas Athenienſium ablegaret, legatione facile ipse vicerat. Quoties vero instaret Demosthenes, „ Frustra, *inquit*, legationem misimus.

40. „ Neque enim contra Demosthenis „ orationes tropaeum licet erigere". Haec Philippus. Et profecto omnibus modis inferiores (*nos Philippo*) talem virum si cepiſsemus; per Jovem, Archia, quid tandem putas? bovemne ad macellum acturi eramus, an consiliarium potius de rebus Graecis, totoque imperio *nostro* adhibituri? Natura enim illi me etiam ab initio conciliari sentiebam ex ipsis in rep. gestis, magis vero testimonio Aristotelis. Is enim cum apud Alexandrum & nos ageret, ac tot haberet, qui suam domum audiendi causſa frequentaverant, nunquam desiit praeter omnes hunc admirari ob magnitudinem ingenii, & illam circa exercitationes continentiam, & gravitatem, & celeritatem, & libertatem dicendi, & constantiam.

41. „ Vos autem, *inquit*, de illo cogi„ tatis ut de Eubulo *quodam*, & Phryno„ ne, & Philocrate, & hunc donis cona„ mini in partes traducere hominem, qui „ pa-

a Ῥᾷστα ἦν] Ἦν ῥᾷστα ἂν *Fl.* b Εἰ] Deest in *Fl.* c Τοιοῦτον ἄνδρα] Τοιοῦτον ἦν ἄνδρα *Fl.* d Τί] Ἔτι *Fl.* e Λέγων] Sic dedi ex *J. Vz.* & *Fl.* Ἄγων cett. Λέγων etiam marg. *Aldi.* f Αὐτῷ τῶν] Τῶν αὐτῷ *Fl.*

94. Ἀριστοτέλει μάρτυρι] Προσπεπόνθειν scil. *F.G.*

95. Πρὸς γοῦν τ' Ἀλεξ.] Sic omnino legendum, cum αἰτιολογικὴν particulam series orationis postulet. Et quam facile est Γ in Τ mutari? *J.M.G.*

96. Λέγων] Ita recte *Fl.* & *Veneta* utraque, in reliquis ἄγων. *M.du S.*

97. Προσπεφοιτηκότων] Malit *Wolfius* συμπεφοιτηκότων, ut notentur condiscipuli: & est illud sane temporum rationibus magis accommodatum. Sed meminerimus jam supra ab auctore libelli non *Aristotelem* tantum, sed hujus etiam *Theophrastum* auditorem inter Praeceptores Demosthenis relatum. *J.M.G.*

98. Θαυμάσαι] Subaudi ἴλεγε. *F.G.*

99. Ἐγκρατείας] Si abstinentiam reddas, quid fiet voce ἄσκησις? *M.du S.*

4. Εὐβούλου] Inimicus hic Demosthenis summus. vid. *Dem.* Mid. *M.du S.*

Εὐβούλου, καὶ Φρύνωνος, καὶ Φιλοκράτους] Hos patriae suae Athenarum proditores nosse datur ex oratione Demosthenis de falsa legatione. *J.M.G.*

Ibid. Φιλοκράτους] Et hic Demosthenis inimicus, quem proditorem Patriae alicubi vocat. *M.du S.*

31. Ἀλλὰ πῶς ἀπίθανον; ΑΡΧ. Ἔοικας ἔτι μᾶλλον, ὦ βασιλεῦ, θαυμάσειν, καὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ τεθαμμένοι, διαφέρομεν

„ patrimonium quoque in Athenienſes,
„ privatim in egentes, publice in civitatem
„ impenderit ; & ubi hac ſpe excidiſtis,
„ terrere illum vos poſſe arbitramini , cui
„ olim deliberatum ſit animam ſubjicere in-
„ certis patriae fortunis ? & in facta illo
„ veſtra invehente, indignamini ? qui nec
„ populo Athenienſium ſe ſubmittat. Ne-
„ ſcitis, *inquit*, patriae illum amore tracta-
„ re rempublicam , ſibi autem eam philo-
„ ſophiae gymnaſium conſtituiſſe.

42. Talia , Archia , ſupra modum cupiebam conſuetudine illius utens ex illo audire , & quae ipſius de rebus praeſentibus eſſet ſententia : atque, quoties opus eſſet, relictis qui ſemper in nos irruunt adulatoribus , ſimplicem e libera mente orationem percipere , & veracis conſilii copiam nanciſci. Etiam fas putarem illum admonere, pro quam ingratis Athenienſibus vitam omnem in diſcrimen dediſſet , cum liceret gratos magis & firmiores amicos habere. ARCH. Reliqua , Rex, forte conſecutus eſſes : ſed iſta fruſtra fuiſſes dicturus , adeo ad furorem usque ille amabat Athenas. ANT. Ita res habet, Archia, quid enim dicamus? Sed quomodo mortuus eſt?

43. ARCH. Videris magis etiam, Rex, admiraturus eſſe. Etenim nos qui vidimus non minus obſtupeſcebamus & fidem negabamus oculis , quam qui non viderunt. Videbatur enim olim deliberatum de ultimo

πον, καὶ τὴν πατρῴαν οὐσίαν εἰς Ἀθηναίους, ἰδίᾳ τε τοῖς δεηθεῖσι, καὶ δημοσίᾳ τῇ πόλει [g] καλλαλωκότα. Ἀμμαρτάνοιτες δὲ, φοβήσειν οἴεσθε, πάλαι βεβουλευμένον τὴν ψυχὴν ὑποθεῖναι ταῖς τοῦ πατρίδος ἀδήλοις τύχαις· καὶ καθαπτόμενοι τῶν πραττομένων ὑμῖν, ἀγαναχτεῖτε. Οὐδ' αὐτὸς τὸν Ἀθηναίων δῆμον ὑποστέλλει. Λέληθεν ὑμᾶς, ἔφη, τὴν μὲν τοῦ πατρίδος εὐνοίᾳ πολιτευόμενος, αὐτῷ δὲ τὴν πολιτείαν [h] γυμνάσιον φιλοσοφίας προθέμενος.

[i] Τὰ τοιαῦτα, ὦ Ἀρχία, ὑπερεπεθύμουν αὐτοῦ συνηγορούμενος, τῷ τε γνώμην, ἣν [k] ἔχει περὶ τῶν παρόντων, ἀκοῦσαι λέγοντος, καὶ τὸν ἀεὶ περιπεπλεγμένων ἡμῖν κολάκων, εἰ ἐδεόμην, ὑποστὰς, ἁπλῆν τινα ἐξ ἐλευθέρας γνώμης ἀκοῦσαι λόγου, καὶ φιλαλήθους συμβουλῆς μεταλαβεῖν· καί τι καὶ νουθετῆσαι δίκαιον, ὑπὲρ οἵων ὄντων Ἀθηναίων τὴν ἀχαριστίαν, πάντα περιβάλλοιτο τὸν αὐτοῦ βίον, ἐξὸν εὐγνωμονεστέροις καὶ βεβαιοτέροις κεχρῆσθαι Φίλοις, ΑΡΧ. Ὦ βασιλεῦ, τὰ μὲν ἄλλων ἴσως ἂν ἔτυχες· ταυτὶ δὲ μάτην ἂν ἔλεγες· οὕτω μανικῶς φιλαθήναιος ἦν. ΑΝΤ. Ταῦτα, ὦ Ἀρχία, τί γὰρ ἂν λέγοιμεν; ἀλλὰ πῶς ἀπέθανεν;

ΑΡΧ. Ἔοικας ἔτι μᾶλλον, ὦ βασιλεῦ, θαυμάσειν, καὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ τεθεαμένοι [l] διαφέρομεν οὐδὲν ἐκπλήξει τε καὶ ἀπιστίᾳ τῶν ὁρώντων. ἔοικε γὰρ δὴ πάλαι ὢν ᾧδε βε-

[g] Καλλαλ.] Κατακαλ. *Fl.* [h] Γυμνάσιον] Sic plurimae. Γυμνάσιον *F. V2. Fl.* [i] Τὰ τοιαῦτα] Deſunt in *Fl.* [k] Ἔχει] Ἔχοι *Fl.* [l] Διαφέρομεν — ὁρώντων] Nil varietatis inveniri addit *Solan.*

31. Πῶς ἀπέθανε;] De Demoſthenis interitu *Pauſanias* in Corinth. *G.*

μεν οὐδὲν ἐκπλήξει τε καὶ ἀπιστίᾳ τῶν ὁρώντων. Mira oratio. An illi, qui viderunt, non aliter ac qui viderent, obſtupuerunt ? Quae haec dicendi ratio? Suſpicor ὁρώντων corruptum ex ἀκροώντων. *Ita ſcilicet ſtupenda eſt maximi hujus viri mors , ut etiam nos , qui vidimus eam , non minus ſtupuerimus , & ipſis noſtrum oculis diffiſi fuerimus , ac illi , qui audiunt , percelluntur , ac relationi fidem non habent.* An potius unius literulae mutatione defungentes, legimus διαφέρομεν ? *Et nos, qui vidimus hanc mortem , ſtupore & diffidentia ne nunc quidem minus correpti ſumus , quam ubi eam conſpiciebamus.* Studioſus Lector arbitretur. Nam vulgata ſtare poſſe, non puto cuipiam fore perſuaſum. *F. F.*

33. Διαφέρομεν] Locus conclamatus , niſi legas μὴ ὁρώντων quod etiam *Lamb. Bos* placere video. Aut cum hoc vellet, *nos ipſi qui vidimus , ſtuporem rei praeſentis nondum excutere valemus* , parum feliciter expreſſit, etiamſi cum Cl. *Jenſio* διαφέρομεν legas, vide tamen *Elu.* c. 10. *M. du S.*

34. Καὶ ἀπιστίᾳ τῶν ὁρώντων] Forſan legendum , τῶν μὴ ὁρώντων

βυλευμένῳ· ὡδὶ γὰρ ὑγιὲς ἡμέρας· δηλαὶ δὲ ἡ ὡδὶ σκευή. καθῆστο μὲν γὰρ ἔνδον ἐν τῷ νεῷ, μάτην δὲ τὸ πρόσθεν ἡμερῶν λόγους ἤμεν ἀναλωκότες. ANT. Τίνες γὰρ ἦσαν οἱ παρ' ὑμῶν λόγοι; ΑΡΧ. Πολλὰ μὲν φιλάνθρωπα πρυτεινόμην, ἔλεόν τινα ὡδὶ σοῦ [a] καθυπισχνούμενος, ὃ μάλα μὲν προσδοκῶν· ὃ γὰρ ἠπιστάμην, ἀλλὰ σὲ ᾤμην δι' ὀργῆς ἔχειν τὸν ἄνθρωπον, χρήσιμον δ' ἂν πρὸς τὸ πείθειν νομίζων. ANT. Ὁ δὲ πῶς προσίετο τοὺς λόγους; καί με μηδὲν ἀποκρύψῃ· μάλιστα μὲν γὰρ αὐτήκοος ἂν ἐβουλόμην παρὼν εἶναι νῦν. ἀλλὰ σύγε μὴ παραλίπῃς μηδέν· ὃ γάρ τοι σμικρὸν ἔργον, ἦθος ἀνδρὸς γενναίου πρὸς αὐτῷ τῷ τέλει τοῦ βίου καταμαθεῖν, πότερον ἄτονος καὶ νωθρὸς ἦν, ἢ πανταπασιν ἀκλινὲς τὸ τῆς ψυχῆς ὄρθιον ἐφύλαττεν.

ΑΡΧ. Οὐδὲν ὑπέστελλεν ἐκεῖνός γε. πῶς γάρ; ὃς ἡδὺ γελάσας, καὶμὲ δὴ σκώπτων ἐς τὸ πρότερον βίον, Ἀπίθανον, ἔφη, με ὑποκριτὴν εἶναι τῶν σῶν ψευσμάτων. ANT. Ἀπιστήσας ἄρα τοῖς ἐπαγγέλμασι, προεῖτο τὴν ψυχήν; ΑΡΧ. Οὐκ· εἴγε τἄλλοιπῶν ἀκούσας, ὃ δόξαν σοι μόνον ἀπιστεῖν, ἀλλ' ἐπεὶ κελεύεις, ὦ βασιλεῦ, λέγειν, Μακεδόσι μὲν, εἶπεν, ἔδοξεν ἀπώμοτον,

die habuisse, id quod apparatus indicat. Confederat nimirum intus in templo. Frustra superiorum dierum sermones consumseramus. ANT. Quinam erant vestri sermones? ARCH. Multa de tua humanitate illi ostendebam, misericordiam a te pollicitus, non valde quidem *illam ipse* expectans, neque enim sciebam, sed iratum te viro putabam: verum quod putarem id ipsum utile esse ad persuadendum. ANT. Ille vero quomodo accipiebat istos sermones? Et noli me celare quidquam. Vellem enim vel maxime adfuisse & meis auribus accepisse singula. Sed tu ne quid praetermiseris. Neque enim sane parvum quid est, ingenium viri generosi sub ipsum vitae finem cognoscere. Utrum languidus erat & ignavus, an nusquam inclinatam illam mentis altitudinem servavit?

44. ARCH. Nihil ille sane remisit. Qui enim? qui suaviter ridens, & in superiorem vitam meam ludens, improbabilem me mendaciorum tuorum histrionem diceret. ANT. Ergo quod diffideret promissis, ideo vitam abjecit? ARCH. Non: si quidem audire reliqua volueris, non videbitur tibi solum diffisus esse. Sed, quando jubes, rex, dicere, „ de Macedoni„ bus, *inquit*, nihil non sceleris credibile „ est:

a Καθυπισχνούμενος] Καθυπισχνεῖσθαι Fl.

48. Παρὼν εἶναι νῦν] Παρίλκει τὸ εἶναι, ἐπισκοπητέον δὲ εἰ ὅμοιον τῷ ἐκὼν εἶναι, ἐκεῖ μὲν γὰρ ἀπαγορεύσεως τάττει), οἷον ὑπὸτ' ἂν ἐγὼ ἐκὼν εἶναι πειθαίην. V.

ὀμόντων. L. BOS.

Ibid. Τῶν ὀμόντων] Sententia postulat, ut aut negationem omissam dicamus οὐκ, vel μηδὲν, aut cum *Jensio* suspicemur, fuisse in autographo τῶν ἀπομόντων, vel ἀκνούντων, quorum hoc inter describendum, illud inter dictandum facilius potuit permutari. Sed quoties ipsis scriptoribus talia humanitatis indicia excidunt? *J. M. G.*

37. Καθῆστο] Ut supplex, de quo genere hoc verbum velut solenne est. Vid. v. g. *Thucyd.* I, 24. & 136. Cui ἀνάστασις opponitur, ibid. 133. Demosthenem autem salutis servandae causa huc confugisse, satis ultima illius verba, quae mox referentur, indicant. *J. M. G.*

53. Ἐφύλαττεν] *Jens.* διεφύλαττεν; sed nihil varietatis invenio. Et cum sic quoque legatur c. 33. nihil muto. *J. F. R.*

56. Ἐς τὸ πρότερον βίον] Histrioniam feciisse Archiam, multi auctores sunt: qua de re consule *Plut.* in vita Dem. & ipsum *Dem.* p. mihi 17, 1. *M. du S.*

58. Ἀπιστήσας ἄρα] Antipatri verba interrogative pronuntianda. *F. G.* Id jam curaverat *P.* additis etiam in versione personis, quae *S.* omisit, quia in Graeco non comparebant. *J. F. R.*

59. Οὐκ·] Archiae responsum. *F. G.*

71. Αὐτὴν παρ'] Τὸ δόξαν hic desiderari videtur, μετὰ τὴν ψυχὴν αὐτὴν δόξαν παρ' Ἀντιπάτρου διεφθαρκέναι. *F. G.*

72. Μηδ' ὧν ἐμαυτὸν ἔταξα, τάξιν λιπὼν &c.] Posset quis suspicari excidisse hic praepositionem εἰς, legendumque εἰς ὧν ἐμαυτὸν ἔταξα τάξιν λιπών. Ita certe *Epi-*

„ est: neque mirum fuerit, si Demosthe-
„ nem ita capiunt, ut Amphipolin, ut
„ Olynthum, ut Oropum". Talia dixit multa. Etenim notarios constitui, ut dicta tibi servarentur: „ Tametsi ego, *inquit*, „ tormentorum aut mortis metu in conspe-
„ ctum venire Antipatri nolo: sed si vere
„ ista praedicatis, multo magis etiam mihi
„ cavendum est, ne vita ipsa ab Antipatro
„ mihi donata corrumpar, neque relicta
„ acie, in qua ipse me locavi, Graecanica,
„ in Macedonicam me conjiciam.

45. „ Praeclarum enim esset, Archia, si
„ vitam mihi Piraeeus ipse praestaret, &
„ triremis quam dedi, & moenia & fossa
„ meis impensis effecta, & Pandionis tri-
„ bus, in qua mea sponte fumtus in pom-
„ pam sacrorum feci, & Solon, & Dra-
„ con, & illa tribunalis fiducia, & liber
„ populus, & militaria decreta, & leges
„ trierarchicae, & majorum virtutes, &
„ tropaea, & benivolentia civium, qui
„ saepe me coronarunt, & Graecorum po-
„ tentia, qui huc usque a me servati sunt.
„ Si vero etiam misericordia aliena viven-
„ dum, humile id quidem est, sed tolera-
„ bilis tamen misericordia a necessariis,

ἐδὲ ϖᾶσι δόξον, εἰ Δημοσθένην ὕτω [b] λαμ-
βάνουσιν, ὡς Ἀμφίπολιν, ὡς Ὄλυνθον, ὡς
Ὠρωπόν. τοιαῦτα ϖολλὰ ἔλεγε· ϗ γὼ ἓν
ὑϖογραφέας ϖαρεϛησάμην, ἵνα σοι τὰ
λεχθέντα σώζοιτο. Ἐγὼ μὲν τοι, ἔφη, ὦ
Ἀρχία, βασάνων, ἢ θανάτου φόβῳ κατ'
ὄψιν οὐκ ἂν Ἀντιπάτρῳ γενοίμην. ἀλλ' εἰ
ταῦτ' ἀληθεύετε, ϖολύ μοι μᾶλλον ἔτι
φυλακτέον, μὴ τ' ψυχὴν αὐτὴν ϖαρ' Ἀν-
τιπάτρου δεδωροδοκηκέναι, μηδ' ἣν ἐμαυτὸν
ἔταξα, τάξιν λιπὼν τ' Ἑλληνικὴν, εἰς τ'
Μακεδονικὴν μεταβαλέϖ.

Καλὸν γὰρ, ὦ Ἀρχία, εἰ τὸ ζῆν ἐμοὶ
Πειραιεὺς αὐτὸς ϖαρέχοι, ϗ τριήρης, ἣν
ϖεπόδωκα, ϗ τεῖχος, ϗ τάφρος τοῖς
ἐμοῖς τέλεσιν ἐξειργασμένα, ϗ φυλὴ Πα-
νδιονὶς, [c] εἰς ἣν ἐθελοντὴς [d] ἐχορήγουν ἐγὼ,
ϗ Σόλων, ϗ Δράκων, ϗ ϖαῤῥησία βήμα-
τος, ϗ δῆμος ἐλεύθερος, ϗ ψηφίσματα
στρατιωτικὰ, ϗ νόμοι τριηραρχικοὶ, ϗ ϖρο-
γόνων ἀρεταὶ, ϗ τρόπαια, ϗ ϖολιτῶν
εὔνοια, τ' ἐμὲ ϖολλάκις ἐστεφανωκότων, ϗ
δύναμις Ἑλλήνων, τ' ὑπ' ἐμοῦ μέχρι νῦν
τεθρημμένων· εἰ δὲ ϗ βιωτὸν ἐλεηθέντι, τα-
πεινὸν μὲν, ἀνεκτὸς δ' ἂν ὁ ἔλεος [e] ϖαρὰ
τοῖς οἰκείοις, ὧν ἐλυσάμην [f] αἰχμαλώτους,

[b] Λαμβάνουσιν] Λαμβανόντων *B1.* Correxit *B2.* [c] Εἰς ἣν] Ἧς omisso εἰς *Fl.* [d] Ἐχορήγουν] Bene *S.* & *Amst.* Ἐχορήγουν male *H1. 2. P. B. F. Mld. Fl.* [e] Παρὰ] Rescripsi ex *Fl. F.* & *V2.* Περὶ male cett. [f] Αἰχμαλώτους] Αἰχμαλώτων *Fl.*

pitetus cap. 29. Τῶν δὲ βελτίστων σοι φαινομένων ὄντας ἔχω, ὡς ὑπὸ τοῦ θεοῦ τεταγμένῳ εἰς ταύτην τὴν τάξιν. Qui tamen in hoc Demosthenis encomii loco praepositionem κατ' ἔλλειψιν omissam esse velit, huic non magnopere contenderim. Ex Epicteto ergo discimus, quemadmodum istiusmodi ellipsis sit supplenda. *F. F.*

Ibid. [a]Ἣν ἐμαυτὸν ἔτ.] Sic absque εἰς usurpat Ἀποκρ. c. ult. Aliter *Xen.* Ed. *Bas.* 373. & a Cl. *Jensio* laudatus *Epict.* 29. *M. du S.*

Μηδ' ἣν ἐμαυτὸν ἔταξα, τάξιν λιπὼν] Non opus esse addita praepositione εἰς ἣν cum Cl. *Jensio* scribere, praeter locum ab *Solano* indicatum etiam probant verba *Aeschinis* in Orat. contr. Ctesiph. p. m. 275. B. sive non ita longe ab init. orationis: αἰχύνθητε ἐλλιπῶν τὴν τάξιν, ἣν τέτακχθε ὑπὸ τῶν νόμων. *F. F. R.*

79. Ἐχορήγουν ἐγὼ] [a]Χορηγὸς; id est *praebitor* fuerat Demosthenes Liberalibus, s. Διονυσίοις τὸ ἄσιτ. quo in munere quomodo se gesserit, apparet ex argumento & narratione orationis Midianae. *F. M. G.*

84. Πολλάκις ἐστεφανωκότων] Vid. Dem. Or. *de Coron.* c. 64. in primis c. 78. Ἐπειδὴ πρὸς τὰ κοινὰ προσῆλθον, ἔδοξέ μοι τοιαῦτα πολιτεύμαθ' αἱρεῖσθ, ὥστε ϗ ὑπὸ τ' πατρίδος, ϗ ὑπὸ τ' ἄλλων Ἑλλήνων πολλάκις ἐστεφανῶσθαι. *F. M. G.*

87. Περὶ τοῖς] Lege ϖαρὰ. *F. G.*

Παρὰ τοῖς οἰκείοις] *El.* & *V.* utraque. Reliquae περὶ mendose. *M. du S.*

88. Ἐλυσάμην αἰχμαλώτους] Nobile hujus magnificentiae exemplum praebet argumentum orationis *de falsa legatione*: cum ea in primis causa legationem Macedonicam a se testetur susceptam, uti captivos, quibus id promiserat, liberare posset. *F. M. G.*

ἢ τοῖς πατράσιν, ὧν συνεξέδωκα τὰς θυγατέρας, ἢ οἷς τοὺς ἐράνους συνδιελυσάμην. 90

Εἰ δέ με μὴ σώζοι νήσων ἀρχὴ, ἡ θάλαττα, ὥδάγε τυτυῖ Ποσειδῶνι αἰτῶ τὸ σώζεσθαι, καὶ τῇδε τῇ βωμῷ, καὶ τ' ἱερῶν νόμων. εἰ δὲ Ποσειδῶν, ἔφη, μὴ δύναται φυλάττειν τ' ἀσυλίαν τῷ νεῷ, μηδ' ἐπαι- 95 σχύνεται προδοῦναι Δημοσθένην Ἀρχίᾳ, τεθνάναι, μᾶλλον δὲ Ἀντίπατρον ἡμῖν ἀντὶ τοῦ θεοῦ κολακευτέον. ἐξῆν μοι φιλτέρους ἔχειν Ἀθηναίοις Μακεδόνας, καὶ νῦν μετέχειν τῆς ὑμετέρας τύχης, εἰ μὴ Καλλιμέδοντος, 1 καὶ Πυθέου, καὶ Δημάδου συνελαττόμην. ἐξῆν γὰρ καὶ ὀψὲ [a] τῆς ψυχῆς μεθαρμόσασθαι, εἰ μὴ τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας καὶ τ' Κόδρον ἐπῃσχυνόμην· ἔχειν ἡρέμην αὐτομολοῦντι τῷ δαίμονι συμμεταβάλλεσθαι. καλὸν γὰρ κρησφύγετον [b] θάνατος ἐν ἀκινδύνῳ παντὸς αἰσχροῦ γενέσθαι. καὶ νῦν, Ἀρχία, τὸ κατ' ἐμαυτὸν ὑπαλαιχυνῶ τὰς Ἀθήνας ἑκὼν δουλείαν ἑλόμενος, ἐντάφιον δὲ τὸ κάλλιστον 10 τ' ἐλευθερίαν προέμενος.

„ quorum redemi captivos, aut patribus, „ quorum una elocavi filias, aut quos in „ diſſolvendis eranis adjuvi.

46. „ Si vero ſervare me non poteſt inſularum imperium & mare, at certe ab „ hoc Neptuno ſalutem peto, & ab hoc „ altari, & ſanctis legibus. Si vero nec „ Neptunus, *inquit*, praeſtare poteſt templo ſuo ſanctitatem, neque pudet illum „ Archiae prodere Demoſthenem, moriar „ potius, neque Antipatro nos pro Deo „ adulemur. Licebat mihi amiciores Athenienſibus habere Macedonas, & nunc in „ fortunae veſtrae partem venire, ſi cum „ Callimedonte, & Pythea, & Demade „ conjungere me voluiſſem. Licebat enim „ vel ſero aliter inſtituere animum, niſi „ Erechthei filias vererer & Codrum. Non „ igitur velim cum fortuna transfuga & „ ipſe mutare caſtra. Honeſtum enim perfugium mors eſt, ut ab omnis turpitudinis periculo ſimus liberi. Et nunc, Archia, quantum in me eſt, non afficiam „ turpitudine Athenas, ſervitute ultro elligenda, abjiciendaque libertate, pulcherrimo ferali amiculo.

47. „ Ve-

a Τῆς ψυχῆς] Nihil mut. Edd. Τυχῆς L. b Θάνατος] Emendatio *Geſneri* neceſſaria. Θάνατον Edd. priores.

90. Ἢ οἷς τοὺς ἐράνους συνδιελυσάμην] *Phil. Melanchthon* verterat: *aut quibus donavi pecunias. Benedict.* vero: *aut quos dandis contributionibus juvi.* Sed vereor ut recte, ait Cl. *Jac. du Port* in praelect. ad *Theophr.* Charact. p. 192. Edit. *Cantabrig.* Vult enim ibi Demoſthenes, ſe eos adjuviſſe in diſſolvendis debitis *eranî* nomine, quem collegerant, contractis. Ἐράνους συνδιαλύειν, concile & eleganter dictum, pro *debita diſſolvere eranî nomine conflata.* Vertendum igitur eſſet: *Quorum ego diſſolvi debita, eranî nomine, quem ab amicis collegerant, contracta.* Tantae molis eſt alicubi Graeca Latinis exprimere; adeo Graecanicam volubilitatem Romana lingua ſequitur non paſſibus aequis. Contra apud Romanos ἔρανον numquam fuiſſe reſtituendum, docet ibid. p. ſeq. velut p. 191. tradiderat: ἔρανον fuiſſe genus mutui gratuiti, apud Graecos frequentati. Ubi enim quis aere alieno premeretur, aut etiam alias in inopiam incidiſſet, nec haberet unde viveret, ad amicos erat paratum refugium, qui quod poterant, unusquisque *ἀνθρωπικὸν pro ſua virili* conferebant. Aliaque de *eranis* vid. ibid. Sed & coenam collatis ſymbolis fuiſſe ἔρανον, ſatis notum eſt. Vid. Doctiſſ. *Caſaub.* ad *Theophr.* Char. καὶ ὁπόταν

Ibid. Συνδιελυσάμην] *Simul ſolvo.* *F. G.*

92. Τυτυῖ Ποσ.] Clarum enim Calauriae Neptuni ad quod confugerat templum. *M. du S.*

2. Πυθέου] Inter Demoſthenis accuſatores recens apud *Plut.* 1555, 1. Ubi Πυθέου, legendum, non Πυθέα, ut fit. *M. du S.*

Ibid. Δημάδου] Pro Philippo hic Athenis faciebat. *M. du S.*

3. Τῆς ψυχῆς μεθαρμόσ.] Corrige τὴν ψυχήν. *F. G. Menagius* ſic: Nota hoc verbum cum genitivo. Sed ſcripſerat forte Lucianus τὴν ψυχήν. Dicerem idem utrique in mentem veniſſe, niſi *Menagii* mos mihi notus eſſet. *J. F. B.*

Τῆς ψυχῆς] An τῆ ζωῆς; ut jungatur ὀψὲ τῇ ζωῇ, i. e. *etiam ſera aetate mores mutare*, quae ſententia & conſtructio melior; nam ut ψυχὴ alibi ſaepe pro ζωῇ accipitur, ita hic non poteſt. Sed vide anne vulgatae ſtructura ſic defendi queat; ut media forma μεθαρμόσασθαι

47. „ Verum, *inquit*, fas enim est Tragoediarum apud te meminisse, nonne „ praeclarum est illud dictum:

„ *At illa dum moritur tamen*

„ *Multa cavet cura, decenter ut cadat.*

„ Haec puella: & Demosthenes honesta „ morte vitam turpem potiorem habebit, „ Xenocratis & Platonis de immortalitate „ librorum oblitus" ? Et provectus ultra amarius quaedam dixit in eos qui a fortuna insolescunt. Sed quid ea nunc dicere opus est? Tandem vero me preces partim, partim minas adhibente, & mollem musam illa rigida miscente, „ Moverer, *inquit*, hisce, Archias si essem. Quandoquidem vero sum „ Demosthenes, ignosce mihi, o noster, „ quem natura non fingit ad ignaviam.

48. Tum sane tum vi illum detrahere *ab altari* cogitabam. At ille cum sentiret, aperte ridebat, & Deum adspiciens, „ Videtur, *inquit*, putare Archias, arma sola & triremes, & moenia, & exercitus, „ copias esse, & refugia humanis animis; „ meum autem apparatum contemnere: „ quem tamen non redarguant Illyrii &

Ἀλλὰ δίκαιον γ', ἔφη, σοι τ' τραγῳδιῶν μνημονεύειν, ὃ σεμνὸν τὸ λεχθέν,

Ἡ δὲ γ' θήσχω' ὅμως,

Πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν [c] εὐχήμως θεσεῖν· χόρη γ' ταῦτα· Δημοσθένης δὲ εὐχήμονα θανάτῳ βίον προχρινεῖ ἀχήμονα, τ' Ξενοκράτους γ' Πλάτωνος ὑπὲρ ἀθανασίας λόγων ἐκλαθόμενος; καί τινα πικρότερον ἐλέγχε, προαχθεὶς εἰς τὰς ταῖς τύχαις ἐξυβρίζοντας. ἀλλὰ τί δεῖ λέγειν νῦν ἐμέ; τέλος δ' ἐμοῦ, τὰ μὲν δεομένου, τὰ δ' ἀπειλοῦντος, ἀπαλὴν μῶσαν τερπρᾷ κεραννύντος. Ἐπειθήν ἂν, ἔφη, τούτοις Ἀρχίας ὤν· ἐπεὶ δὲ Δημοσθένης εἰμὶ, συγγίγνωσκέ μοι, ὦ δαιμόνιε, μὴ πεφυκότι κακῷ γενέσθαι.

Τότε δὴ τότε πρὸς βίαν αὐτὸν ἀποσπᾶν διενοούμην· ὅδ' ὡς ἤσθετο, δῆλος ἦν καταγελῶν, καὶ τ' θεὸν προσβλέψας, Ἔσικεν Ἀρχίας, εἶπεν, ὅπλα μόνα, καὶ τριήρεις, καὶ τείχη, καὶ στρατόπεδα, δυνάμεις εἶναι καὶ πρησφύγεια ταῖς ἀνθρωπίναις ψυχαῖς ὑπολαμβάνειν· τ' δ' ἐμῆς παρασκευῆς καταφρονεῖν, ἣν οὐκ ἂν [d] ἐλέγξειαν Ἰλλυριοὶ, καὶ Τριβαλ-

[c] Εὐχήμως] Audacter recepi ex *Eurip.* Εὐχημόνως Edd. priores male. [d] Ἐλέγξειαν] Bene *J. H.* &c. Ἔλεγξαν male P.

13. Λεχθὲν] Εὐριπίδου τοῦτο περὶ Πολυξένης. *G.*

σεως τ' ψ. valeat μεθαρμόζειν ἑαυτὸν ἀπὸ τ' ψυχῆς. Etsi enim vulgo accusativum adsciscit μεθαρμόζειν, ut *Aelian.* XIV. 7. ἵνα μὴ τ' βίον — τῷ λοιπῷ μεθαρμόσῃ. neque exempla mihi suppetunt, ubi genitivo jungatur; tamen non videtur repugnare analogiae, si forte Auctor cum genit. construxerit, quocum & alia ex μετὰ composita interdum construuntur, ut μεθίστασθαί τινος, *dimittere aliquem*, vel μεταδίδοναι τούτου, ut *Herodian.* Item μεθίεσθαι, in *Euang. Luc.* XVI. 4. ὅταν μεταστῶ τ' οἰκονομίας. Nec non μεταποιεῖσθαι τ' ξενίσεως ap. *Thucyd.* I. c. 140. aut denique ut καταλλαχθῆναι χόλου, *Sophocl.* Aj. teste *Stephano.* Sive regatur genitivus ratione praepos. quae in composito inest, ut in ἀπαλλάττεσθαι νόσου, ἐπιβαίνειν ἅρματος, & similibus solet: quod tamen in μεθαρμόζειν nondum definio. Ideoque ψυχὴν, quod *Gesn.* quoque adscripserat, praefero, donec certioribus exemplis de genitivo constet. *J.F.R.*

4. Ἐμψύχου θυγ.] Vid. *Hyg.* Fab. 238. & *Apollod.* III. p. 102. A. *M.du S.*

11. Προίμιον] Vid. *Plut.* 25, 2. & 290. *M.du S.*

14. Ἡ δὲ γ' θ.] De Polyxene. *F.G.* Idem & adscripsit *Menag.*

Ἡ δὲ &c.] *Eurip.* Hecub. 568. De Polyxena mactata sermo est. *M.du S.*

15. Εὐχήμως] Nihil veritus sum consulere metro, quia versus totus est ex *Eurip.* Med. 568. ubi recte εὐχήμως. Mox malim γ' ταῦτα κάμ, monente Cl. *Wetsten.* *J.F.R.*

17. Ξενοκράτους] *Diogenes Laërtius* 4, 12. & 13. memorat Xenocratis de Morte & de Anima libros, in quorum utroque de immortalitate animorum potuit disputare. *J.M.G.*

24. Ἐπειθήν ἂν, ἔφη, τούτοις Ἀρχίας ὤν] Ex Alexandri dictis sumptum. *F.G.* Eadem rursus ad verbum plagiarius *Menagius.* Alexandri autem dictum quale est? An quod Diogeni Cynico respondit: *Nisi Alexander essem, Diogenes esse mallem*, quod ex *Plut.* & *Pausan.* narrat *Freinshem.* in Suppl. *Curt.* L. I. c. XI. §. 11. Non. Sed alterum quod Parmenioni. Vid. *Curt.* IV. XI. §. 11. qui quum oblatam pro reddendis captivis ingentem pecuniam accipere suaderet, responsum hoc tulit: *& ego pecuniam quam gloriam mal-*

βαλλοὶ, καὶ [a] Μακεδόνες, ἐχυρωτέραν ἢ ξύλινόν ποτε τεῖχος ἡμῖν, ὃ θεὸς ἀνεῖλεν ἀπόρθητον εἶναι· μεθ' ἧς ἂν τὰ προνοίας, ἀδεῶς μὲ ἐπολιτευσάμην, ἀδεὲς δέ μοι τὸ κατὰ Μακεδόνων θάρσος. ἐμέλησε δ' οὐδὲν οὐκ [b] Εὐκτήμονος, οὐκ Ἀριστογείτονος, οὐδὲ Πυθέου, καὶ Καλλιμέδοντος, οὐδὲ Φιλίππου τότε, οὐδὲ τὰ νῦν Ἀρχίου.

Ταῦτ' εἰπὼν, μὴ προσάγαγέ μοι τὴν χεῖρα, ἔφη· τὸ κατ' ἐμὲ γὰρ, οὐδὲν παράνομον ὁ νεὼς πείσεται· τὸν δὲ θεὸν προσειπὼν ἕψομαι. κἀγὼ μὲν ἦν ὅτι τὴν ἐλπίδα ταύτης καὶ τὴν χεῖρα τῷ στόματι προσαγαγόντος, οὐδὲν ἄλλο ἢ προσκυνεῖν ὑπελάμβανον. ANT. Τὸ δὲ τί [c] δὴ ποτε ἦν; ΑΡΧ. Ὕστερον βασάνοις θεραπαίνης ἐφωράσαμεν, πάλαι φάρμακον [d] αὐτῷ τελαμιεῦσαν, λύσιν ψυχῆς ἀπὸ σώματος ἐλευθερίαν κτώμενον. οὐ γὰρ ἂν ἔφθασεν ἔξω βὰς τὴν οἴκου τοῦ νεὼ καὶ πρὸς ἐμὲ βλέψας, Ἄγε δὴ τοῦτον, ἔφη, πρὸς Ἀντίπατρον· Δημοσθένην δὲ οὐκ [e] ἄξεις, οἶμαι, τοὺς . . . . κἀμοὶ ἐφαίνετο προθήσειν τοὺς ἐν Μαραθῶνι πεπτωκότας.

Ὁ δὲ χαίρειν εἰπὼν, ἀπέπτη. τοῦτό σοι

Triballi, & Macedones, ipso illo muro ligneo firmiorem, quem respondit quondam Deus vastari non posse; qua quidem providentia sine metu versatus sum in republica; metusque omnis expers mihi fuit contra Macedonas audacia; neque movit me Euctemon, neque Aristogiton, nec Pytheas & Callimedon, nec Philippus tum, neque nunc Archias.

49. Haec ubi dixerat, „ Noli, *inquit*, „ manum mihi injicere; quantum enim in me est, nulla fiet huic sacro injuria: sed „ Deo adorato sponte sequar". Atque ego in spe hac eram, illoque manum ori admovente nihil aliud quam adorare virum putabam. ANT. Quid ergo illud erat? ARCH. Postea tormentis ab ancilla expressimus, olim repositum illi fuisse venenum, quod absolvenda a corpore anima libertatem ipsi pararet. Vix enim limen templi egressus fuerat, cum „ Duc sane hoc, *inquit*, ad Antipatrum; Demosthenem vero non duces. Per ego illos". . . . Et videbatur mihi adjecturus, „ qui Marathone ceciderunt.

50. At „ Valete"! cum dixisset, evola-

[a] Μακεδόνες] Μακεδόνας *Ald.* Sed vulgatum ejus margini adscriptum. [b] Εὐκτήμονος] Bene *Fl. J. Fr. P.* &c. Εὐτήμονος male *J.* [c] Δή] Omittit *Fl.* [d] Αὐτῷ] Αὐτὸν L. [e] Ἄξεις] Ἄξῃ *Fl.*

mallem, si Parmenio essem: nunc Alexander — fortunam meam non vendo. *J.F.R.*

40. Εὐκτήμονος, οὐκ Ἀριστογ. οὐδὲ Πυθ. καὶ Καλλιμ.] De Euctemone satis constat ex oratione contra Midiam. Aristogitonem oppugnavit Demosthenes duabus contra illum scriptis orationibus. Pytheas & Callimedon tum alias ex *Plutarcho* noti, tum conjunguntur in *Vita Demosth.* p. 858. C. D. Πυθέας ὁ ῥήτωρ, καὶ Καλλιμήδων ὁ Καρδίων ἐξ Ἀθηνῶν φεύγοντες, Ἀντιπάτρῳ προσηγόντο, καὶ μετὰ τῶν ἐκείνου φίλων ἐν πρώτοις ἐσπουδάζοντο· οὐκ ἐῶν ἀφίστασθαι τοὺς Ἕλληνας, οὐδὲ προσέχειν τοῖς Ἀθηναίοις· Δημοσθένης δὲ τοῖς ἐξ ἄστεως πρεσβεύουσι προσμίξας ἑαυτὸν ἠγωνίζετο ἐν συμπράξει, ὅπως αἱ πόλεις συμπολεμήσονται τοῖς Μακεδόσι, καὶ συνεκβαλοῦσιν αὐτοὺς τῆς Ἑλλάδος. Narrat deinde plusculà acute dicta, quibus se invicem Pytheas & Demosthenes impetierint. Conf. ipse *Demosth.* Epist. 3. *J.M.G.*

Ibid. Ἀριστογείτονος] Errat *Loidius* de hoc dissertens. *M. du S.*

44. Οὐδὲν παράνομον] Asylum enim erat, vid. *Strab.* VIII. *M. du S.*

49. Δὴ ποῖς] Etsi cum *Fl.* δὴ omitti queat, cum jam satis particularum adsit; tamen quia & *Herodot.* non semel δὴ δὴ jungit, nihil mutavi. ut L. VII. p. 442. D. ὁ δὴ δὴ ἀπιὼν. & alibi. *J.F.R.*

51. Φάρμακον — τελαμιεῦσαι] Caute noster loquitur. Quantus enim dissensus inter auctores de hoc veneno olim fuerit, satis indicavit *Plutarchus* in Vita. Qui enim veneno sponte sumto periisse dicunt, (nam ne in hoc quidem conveniunt omnes) ii vel nihil addunt amplius, quo in numero est etiam *Pausan.* Att. p. 7, 21. *Wech.* vel ex calamo scriptorio volunt suxisse, quod *Plutarchus* probare videtur, vel, quod idem ex Eratosthene refert, ex annulo armillari excavato, (φάρμακα σφενδαμινέον illi fuisse τὸ κρίκον) quem *Plinius* 33, 1. s. 6. in annulum digitalem gemma ornatum

Pi-

lavit. Hunc tibi, Rex, finem obsessi ex-
pugnatique Demosthenis possum referre.
ANT. Demosthenis & ista, Archia. Hem
invictam animam & beatam! quam forte
viri propositum, quam civilis providentia,
in manu *semper* pignus certissimum liberta-
tis habere. At ille quidem discessit, vitam
habiturus in beatorum insulis, quae He-
roum dicitur, vel vias quae putantur anima-
rum in caelum, sectator Daemon Liberato-
ris Jovis. Corpus vero nos Athenas mit-
temus, donarium regioni illi, iis ipsis, qui
ad Marathonem cecidere, praestantius.

τὸ τέλος, ὦ βασιλεῦ, τ Δημοσθένους
παλιορκίας κομίζειν ἔχω. ANT. Δημοσθέ-
νους γε ἡ ταῦτα, ὦ Ἀρχία, βαβαὶ τ
ἀηττήτου ψυχῆς, ἡ μακαρίας, ὡς ἀνδρείου
μὲ αὐτῷ τὸ [f] λῆμα, πολίτιδι δὲ πρόνοια,
μὴ χειρα τὸ πιστὸν τ ἐλευθερίας ἔχειν·
ἀλλ' ὁ μὲ οἴχε[ται], βίον ἕξων τ ἐν Μακάρων
νήσοις ἡρώων λεγόμενον, [g] ἢ τὰς εἰς οὐρανὸν
[h] ψυχῶν νομιζομένας ὁδὸς, ὀπαδὸς τῆς
δαίμονι εἰσόμενος Ἐλευθερίου Διός· τὸ σῶ-
μα δ' ἡμεῖς εἰς [i] Ἀθήνας ἀποπέμψομεν,
κάλλιον ἀνάθημα τῇ γῇ τῇ ἐν Μαραθῶνι
πεπωκόσι.*

DEORUM COMITIA.

JUPITER, MERCURIUS, ET MOMUS.

J U P.

NOlite amplius mussare, Dii, neque collecti in angulos ad aurem alter alterius miscere sermones, & aegre ferre,

ΘΕΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

ΖΗΝ, ΕΡΜΗΣ, ΚΑΙ ΜΩΜΟΣ.

Ζ Ε Υ Σ.

1 ΜΗκέτι [k] τονθορίζετε, ὦ θεοὶ, μηδὲ κατ' γωνίας συστρεφόμενοι, πρὸς ἓς ἀλλήλους κοινολογεῖσθε, ἀγανακτοῦντες, εἰ πολ-

[f] Λῆμα] Φώνημα marg. *A1.* [g] Ἢ] *Ei Hi.* & 2. [h] Ψυχῶν] Ψυχαῖς *Fl.* ΖΕΥΣ &c.] Nomina personar. ex *B1.* addo, quae Ζηνὸς, Ἑρμοῦ & Μώμου inscripsit. Cett. omiserunt. ΖΕΥΣ *Fl. H. Ald. Fr.* [i] Εἰς] Omisit *H2.* [k] Τονθορίζετε] Τονθορύζεις Schol.

72. *Ναίομεν] Ἀρχίας. *V.*

1. Μηκέτι τονθορύζετε] Ἀντὶ τοῦ ὑπ' ὀδόντας γογγύζετε. τονθορίζειν γὰρ τὸ γογγύζειν. *V.*

* Hoc Scholium, quod ultimum in MS. Cod. in fol. legitur, nec quo referam satis scio; nec, si ad quem locum referatur certo sciri possit, ullius videtur esse momenti. *M. du S.*

parum probabiliter transformat. Quantilla enim veneni portio in ejusmodi annulo contineri queat? *J. M. G.*

57. Τοὺς ἐν Μαραθ. πεπ.] Clarum hoc Demosthenis jusjurandum, quod & apud ipsum vide *pro Coron.* c. 60. & apud *Longinum*, ὕψ. quod ei inest, rite enarrantem. *M. du S.*

59. Χαίρειν] Ridicule sane. Famae Demosthenis aliquanto melius consulunt, qui epistolam scribentem faciunt, in qua Δημοσθένης Ἀντιπάτρῳ solum adscriptum. Vid. *Plut.* 1556. & in fine vitae *Demosth.* cap. 60. *M. du S.*

61. Δημοσθένους γε] Antipater. *F. G.*

68. Ὀπαδὸς τῆς δαίμονι] Vide *Herodian.* I. in Commodi Oratione. ὁ μὲ γὰρ πατὴρ εἰς οὐρανὸν ἀνακτᾶται ὀπαδὸς ὢν Διὸς συνεδρος ἐστι Θεῶν. Παρ. c. 29. *M. du S.*

69. Ἐλευθερίου Διὸς] Qui colebatur praeter caeteros apud Plataeenses, post liberatam praelio ibi facto Graeciam. Auctor *Pausan.* Boeot. p. 283, 33. *J. M. G.*

1. Τονθορίζετε] Τονθορίζω & τονθορύζω utrumque usitatum. *F. G.*

2. Συστρεφόμενοι] *Conglobati.* *L. K.*

9. Λαοὺς,

πολλοὶ ἀνάξιοι μετέχουσιν ἡμῖν τῆς συμποσίου. ἀλλ' ἐπείπερ ἀποδέδοται καὶ τούτων ἐκκλησία, λεγέτω ἕκαστος ἐς τὸ φανερὸν τὰ δοκοῦντά οἱ, καὶ καληγορείτω. σὺ δὲ κήρυττε, ὦ Ἑρμῆ, τὸ κήρυγμα τὸ ἐκ τοῦ νόμου. ΕΡΜ. Ἄκουε, σίγα, τίς ἀγορεύειν βούλεται τῶν τελείων θεῶν, οἷς ἔξεστιν; ἡ δὲ σκέψις καὶ τῶν μειρακίων καὶ ξένων. ΜΩΜ. Ἐγὼ [a] ὁ Μῶμος, ὦ Ζεῦ, εἴ μοι ἀπιτρέψειας εἰπεῖν. ΖΕΥΣ. Τὸ κήρυγμα ἤδη ἐφίησιν· ὥστε ἐδὲν ἐμοῦ δέηση.

si indigni multi convivio noſtro interſunt? ſed quandoquidem concio de his data eſt, aperte dicat unusquisque quid ſibi videatur, & accuſet. Tu vero, Mercuri, legitimum praeconium peragito. MERC. Audi: Tace: Quis vult concionari claſſicorum Deorum, quibus jus eſt? Quaeſtio de Inquilinis & Peregrinis. MOM. Ego, Momus, ſi mihi permiſeris, Jupiter, volo dicere. JUP. Praeconium tibi hoc jam permittit, itaque me (*meo permiſſu*) nihil opus habebis.

ΜΩΜ. Φημὶ τοίνυν δεινὰ ποιεῖν ἐνίους ἡμῶν, οἷς οὐκ ἀπόχρη θεοὺς ἐξ ἀνθρώπων αὐτοὺς γεγενῆσθαι, ἀλλ', εἰ μὴ καὶ τοὺς ἀκολούθους, καὶ θεράποντας αὐτῶν ἰσοτίμους ἡμῖν ἀποφαίνουσιν, οὐδὲν μέγα, οὐδὲ νεανικὸν οἰόμενοι εἰργάσασθαι. ἀξιῶ δὲ, ὦ Ζεῦ, μὴ παρρησίας μοι δοῦναι εἰπεῖν· οὐδὲ γὰρ ἂν ἄλλως δυναίμην· ἀλλὰ πάντες με ἴσασιν ὡς ἐλεύθερός εἰμι τὴν γλῶτταν, καὶ οὐδὲν ἂν καλασιωπήσαιμι τῶν οὐ καλῶς γιγνομένων. διελέγχω γὰρ ἅπαντα, καὶ λέγω τὰ δοκοῦντά μοι ἐς τὸ φανερὸν, οὔτε δεδιώς τινα, οὔτε ὑπ' αἰδοῦς ἐπικαλύπτων τὴν γνώμην· ὥστε καὶ ἐπαχθὴς δοκῶ τοῖς πολλοῖς, καὶ συκοφαντικὸς τὴν φύσιν, δημόσιός τις κατήγορος ὑπ' αὐτῶν ἐπονομαζόμενος. πλὴν ἀλλ' ἐπείπερ ἔξεστι, καὶ κεκήρυκται, καὶ σὺ, ὦ Ζεῦ, δίδως μετ' ἐξουσίας εἰπεῖν, οὐδὲν ὑποστειλάμενος ἐρῶ.

2. MOM. Ajo igitur intolerabiliter ſe gerere quosdam noſtrum, quibus non ſatis eſt Deos ex hominibus ipſos eſſe factos: ſed niſi ſuos etiam pediſſequos atque famulos in aequo nobiſcum faſtigio conſtituerint, nihil ſibi magnifice, nihil fortiter feciſſe videntur. Peto autem a te, Jupiter, ut libere mihi dicere per te liceat. Neque enim alia lege poſſim, cum ſciant omnes quam liber ſim lingua, quam nihil eorum, quae contra quam decet fiunt, reticere ſoleam. Redarguo enim omnia, quaeque mihi videntur aperte profero, neque metuens quemquam, neque meam prae pudore ſententiam occultans, adeo quidem, ut etiam moleſtus plerisque videar, & calumniatorio ingenio; publicus quidam accuſator ab iis *propterea* dictus. Verum tamen, quandoquidem licet, & praeconio editum eſt, & tu das, Jupiter, orandi cum auctoritate facultatem, ſine metu dicam.

3. Mul-

a Ὁ] Abeſt artic. in *F.* adeſt in *Fl. P. H.* &c.

10. Οἷς ἔξεστιν] Τὸ, οἷς ἐφίεται, ἀφ' τὰς θηλείας καὶ τὰ ἄρρενα. ἐ γὰρ εἶν θηλείας δημηγορεῖν. *V.*

9. Ἄκουε, σίγα] Legitima verba etiam apud *Ariſtoph. Theſmoph.* 379. Ἄκουε πᾶς. Ἔδοξε τῇ βουλῇ τάδε. — τίς ἀγορεύειν βούλεται; Et vſ. 389. Σίγα, σιώπα, πρόσεχε τὸν νοῦν. Add. *Kuſter.* ad Ἔκκλησ. vſ. 130. it. Ἀχαρν. 45. Ipſe Demoſthenes *de Coron.* c. 53. Ἤρετο μὲν ὁ κήρυξ, τίς ἀγορεύειν βούλεται; κ.τ.λ. *J.M.G.*

10. Τῶν τελείων θεῶν] Vid. *Spanh.* ad *Callim.* H. in Pall. vſ. 131. & 135. ubi *perfectos Deos* eſſe τελείους docet. Sed mihi hic videbatur ad perfectionem civilem & plenum jus civitatis potiſſimum referri, ut ſint *ol ἐν τέλει*, qui etiam τὰ τέλη vocantur (Vid. *Duker.* ad *Thucyd.* I, 58. & ipſe noſter τὰ τέλη τῶν κυνῶν vocat de *Morte Peregr.* c. 36.) principes civitatis, quibus magiſtratus, quem gerunt, aut dignitas concionis habendae jus tribuit. *Claſſicos* vocavi, ex moribus Romanis, quaſi primae claſſis cives, qui primi ad ſuffragia vocantur, & rem fere conficiunt. De μειρακίοις vid. *Flor. Chriſt.* ad *Ariſtoph.* Lyſiſtr. 580. *J.M.G.*

20. Μετὰ παῤῥησίας — εἰπεῖν] Adde ſupra *Jov. Conf.* c. 19. pr. Et *Elſner.* ad *Act. Apoſt.* IV. 29. ubi ſimiliter: καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ παῤῥησίας πάσης λαλεῖν. *J.F.R.*

40. Ni-

3. Multi nimirum, *inquam*, non contenti, noſtri ſe conſeſſus factos eſſe participes, & aequo nobiscum jure epulari, idque cum ex altera parte mortales ſint, ſuos inſuper miniſtros & ſui chori ſodales eduxere in caelum, & furtim in album retulerunt, qui nunc aequaliter & de viſcerationibus partem & de ſacrificiis accipiunt, ne tributum quidem incolatus nobis ſolventes. JUP. Noli quidquam obſcura ſignificatione, Mome, dicere: ſed diſerte, & verbis propriis eloquere, adjecto etiam nomine. Nunc enim in medium tibi projecta oratio eſt, ut conjiciant multi, & alias alium tuis dictis accommodent. Oportet autem te, qui libertatem in dicendo profitearis, nihil dubitare dicere.

4. MOM. Praeclare ſane, Jupiter, *facis*, cum ad dicendi me libertatem incitas, regie iſtuc profecto facis & magno animo. Itaque nomen etiam dicam. Nempe praeclarus ille Bacchus, ſemihomo, ne Graecus quidem materno genere, ſed vectoris Syrophoenicis, Cadmi, ex filia nepos, poſtquam immortalitate dignatus eſt, qualis ipſe ſit, non dico, neque ob mitram, neque ebrietatis cauſſa, neque ob inceſſum. Omnes enim, puto, videtis, quam muliebris ſit & effeminatus natura, ſemifurioſus, merum a ſummo inde mane redolens. At ille tota nos tribu auxit, & ſuum ſecum chorum adducens adeſt, Deosque fecit Pana & Silenum, & Satyros, ruſticos & ca-

Πολλοὶ γὰρ, φημὶ, οὐκ ἀγαπῶντες ὅτι αὐτοὶ μετέχουσι τῆς αὐτῶν ἡμῖν ξυνεδρίων, καὶ εὐωχοῦνται ὁπόσης, καὶ ταῦτα θνητοὶ ἐξ ἡμισείας ὄντες· ἔτι καὶ τοὺς ὑπηρέτας, καὶ θιασώτας τοὺς αὐτῶν ἀνήγαγον ἐς τὸν οὐρανὸν, καὶ παρενέγραψαν. καὶ νῦν ὁπόσης ἀφορμάς τε νέμουσι, καὶ θυσιῶν μετέχουσιν, οὐδὲ καλαβαλόντες ἡμῖν τὸ μετοίκιον. ΖΕΥΣ. Μηδὲν αἰνιγματωδῶς, ὦ Μῶμε, ἀλλὰ σαφῶς καὶ ἀφῤῥήδην λέγε, προστιθεὶς καὶ τὸνομα. νῦν γὰρ ἐς τὸ μέσον ἀπέῤῥιπταί σοι ὁ λόγος, ὡς πολλοὺς εἰκάζειν καὶ ἐφαρμόζειν ἄλλοτε ἄλλον τοῖς λεγομένοις. χρὴ δὲ παῤῥησιαστὴν ὄντα, μηδὲν ὀκνεῖν λέγειν.

ΜΩΜ. Εὖγε, ὦ Ζεῦ, ὅτι καὶ παροῤῥύνεις με πρὸς τὴν παῤῥησίαν, ποιεῖς γὰρ τοῦτο βασιλικὸν, ὡς ἀληθῶς, καὶ μεγαλόφρον, ὥστε ἐρῶ καὶ τὄνομα. ὁ γοῦν γενναιότατος Διόνυσος, ἡμιάνθρωπος ὢν, οὐδὲ Ἕλλην μητρόθεν, ἀλλὰ Συροφοίνικός τινος ἐμπόρου, τοῦ Κάδμου, θυγατριδοῦς, ἐπεὶ δὲ ἠξιώθη τῆς ἀθανασίας, οἷος μὲν αὐτός ἐστιν, οὐ λέγω, ὅτε τὴν μίτραν, ὅτε τὴν μέθην, ὅτε τὸ βάδισμα. πάντες γὰρ, οἶμαι, ὁρᾶτε ὡς θῆλυς καὶ γυναικεῖος τὴν φύσιν, ἡμιμανὴς, ἀκράτου ἔωθεν ἀποπνέων. ὁ δὲ καὶ ὅλην [b] Φρατρίαν [c] εἰσεποίησεν ἡμῖν, καὶ τὸν χορὸν ἐπαγόμενος πάρεστι, καὶ θεὸς ἀπέφηνε, τὸν Πᾶνα, καὶ τὸν [d] Σειληνὸν, καὶ Σατύρους, ἀγροί-

b Φρατρίαν] Φατρίαν male *J.* *c* Εἰσεποίησεν] Ἐποίησεν *Fl.* *d* Σειληνὸν] Σιληνὸν Edd. quas vidi omnes.

56. Οὔτε τὴν μίτραν] Μίτρα ὁ γυναικεῖος τῆς κεφαλῆς ἀναδεσμός· λέγεται δὲ μίτρα καὶ προγαστρίδιός τις ὁπλισις ἀλυσιδωτὴ, ἢ πρὸ τοῦ ἤτρου φυλακή τις ἐπ' ἀσφάλεια. *V.*

40. Νέμονται] *Participant, poſſident.* *F.G.*

53. Ἐμπόρου τοῦ Κάδμου] Puto hic ἔμπορον *Homeri* intellectu, Deorum lingua, dici, cum ex vi originis ſuae eum notat, qui mare trajicit, ſpeciatim aliena navi, quem ἐπισθάτην poſtea dixere, cum ἔμπορον mercatorem, negotiatorem ſignificare coepiſſet, quod teſtantur *Euſtathius* pariter & minor Scholiaſtes ad Odyſſ. B, 319. Huc reſpicit, arbitror, etiam *Pollux* I, 95. Εἰη δ' ἂν τὸ ἐμπλεόντων καὶ ἔμπορον. Itaque *vectorem* interpretatus ſum. Neque enim puto *mercatorem* ab ullo veterum eſſe vocatum. Sed nave perveniſſe in Graeciam inter omnes conſtat. *J.M.G.*

56. Μίτραν] Hinc ſupra θηλύμιτρις, quod vide Διον. C. 3. *M. du S.*

59. Φρατρίαν] Sic *Ven.* 2. *B*2. & *P.* In reliquis prave φατρίαν. Vide Ἑρμ. c. 24. & notam. *M. du S.*

62. Σειληνὸν] Omnes Impreſſi hic prave Σιληνὸν habebant. Vide ſupra Διον. ubi frequenter occurrit & recte ſcribitur. *M. du S.*

Σειληνὸν] Nos dubitavi & hic ita reſcribere; invitis

ἀγροίκους τινὰς, καὶ αἰπόλους τοὺς πολλούς, σκιρτητικοὺς ἀνθρώπους, καὶ τὰς μορφὰς ἀλλοκότους· ὧν ὁ μὲν κέρατα ἔχων, καὶ ὅσον ἐξ ἡμισείας ἐς τὸ κάτω αἰγὶ ἐοικὼς, καὶ γένειον βαθὺ καθειμένος, ὀλίγον τράγου διαφέρων ἐστίν· ὁ δὲ φαλακρὸς γέρων, σιμὸς τὴν ῥῖνα, ὅπερ ὄνου τὰ πολλὰ ὀχούμενος, Λυδός ἐστιν· οἱ δὲ Σάτυροι, ὀξεῖς τὰ ὦτα, καὶ αὐτοὶ φαλακροὶ, κεράστα, οἷα τοῖς ἄρτι γεγενημένοις ἐρίφοις τὰ κέρατα ἐκφύεται, Φρύγες τινὲς ὄντες. ἔχουσι δὲ καὶ οὐρὰς ἅπαντες. ὁρᾶτε οἵους ἡμῖν θεοὺς ποιεῖ ὁ γενάδας;

Εἶτα θαυμάζομεν, εἰ καταφρονοῦσιν ἡμῶν οἱ ἄνθρωποι, ὁρῶντες οὕτω γελοίους θεοὺς καὶ τερατίας; ἐῶ γὰρ λέγειν, ὅτι καὶ δύο γυναῖκας ἀνήγαγε, τὴν μὲν ἐρωμένην οὖσαν αὐτοῦ, τὴν Ἀριάδνην, ἣν καὶ τὸ στέφανον ἐγκατέλεξε τῷ τῶν ἀστέρων χορῷ· τὴν δὲ Ἰκαρίου τοῦ γεωργοῦ θυγατέρα. καὶ ὃ πάντων γελοιότατόν, ὦ θεοὶ, καὶ τὴν κύνα τὴν Ἠριγόνης, καὶ τοῦτον ἀνήγαγεν, ὡς μὴ ἀνιῷτο ἡ παῖς, εἰ μὴ ἔχει ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ξύνηθες ἐκεῖνο, καὶ ὅσῳ ἡγάπα κυνίδιον. ταῦτα οὐχ ὕβρις [a] ὑμῖν δοκεῖ, καὶ παροινία, καὶ γέλως; ἀκούσατε δ' ὧν καὶ ἄλλους.

ΖΕΥΣ. Μηδὲν, ὦ Μῶμε, εἴπῃς, μήτε περὶ Ἀσκληπιοῦ, μήτε περὶ Ἡρακλέους· prarios plerosque, lascivos, aliena figura, homines: quorum unus corniger, & ex dimidia inferiori parte capro similis, barbam demittens longam, parum a capro differt: alter calvus senex, simis naribus, asino plerumque vectus: iste Lydus est. Satyri autem acutis auribus, calvi ipsi quoque, cornibus praediti qualia haedis recens natis subnascuntur: hi Phryges. Caudas habent universi. Vide quales nobis praeclarus iste Deos faciat?

5. Deinde admiramur, si contemnunt nos homines, cum videant ridiculos adeo Deos ac portentosos. Mitto dicere, quod duas etiam mulieres huc eduxit, amasiam alterum suam Ariadnen, cujus etiam coronam siderum choro inseruit, alteram Icarii rustici filiam: & quod omnium maxime, Dii, ridiculum est, etiam canem hujus Erigones ipsum huc eduxit, ne desiderio maceretur puella, si non habeat in caelo, familiarem sibi illam dilectamque caniculam. Haec nonne contumelia vobis videtur, & ebriosa insania, & risus? Audite vero etiam alios.

6. JUP. Ne quid dixeris, Mome, neque de Aesculapio, neque de Hercule; video

a Ἰμῶν] Bene pleraeque. Ἡμῶν male *f*.

68. Ὁ δὲ φαλακρὸς] Τὸν Σιληνὸν λέγει. *V*.

80. Τὴν δὲ Ἰκαρίου τοῦ γεωργοῦ] Ὁ Ἰκάριος ἦτο Ἀθηναῖος ἐγγόνοις γεωργὸς. τούτῳ φασὶν ὁ Διόνυσον δοῦναι τὸ κλῆμα πρῶτον, ἀφ' οὗ ἰκαρία ἡ πρώτη ἄμπελος ἀνομάσθη, καὶ ἡ χώρα ἡ ἐνεγκοῦσα τὸ φυτόν. ἦτο δὲ Ἰκάριος ἔδωκε ποιμέσι τοῦ καρποῦ πιεῖν Ἀτθικοῖς, οἳ (1) πίοντες νομίσαντας τοὺς λοιποὺς, ὅτι τεθνήκοιεν οἱ βαθεῖ τῷ ὕπνῳ λαβόντες τὴν οἰνοποσίαν καὶ λαχεβώτες, λάπτειν τὸν Ἰκάριον, νομίσαντας θανάσιμον φάρμακον δεδωκέναι ἐ μόνον τοῖς καθεύδουσι, ἀλλὰ δὴ & τοῖς ἐγρηγορόσι καὶ τῇ μέθῃ βακχεύουσι μανίας ἐμποιητικόν· ὕστω μὲν ὃν ὁ Ἰκάριον ἀπέθανεν. ἐπεὶ δὲ κατέγνωσαν ἀπὸ τῆς μέθης, τὸν Διόνυσον χόλῳ αὐτοῖς ἐμβαλεῖν τοιόνδε. ἐλθὼν γὰρ πρὸς αὐτοὺς ἐν σχήματι ἀραίου παιδὸς, ἐξεμηνεν αὐτοὺς πρὸς ὁρμὴν μίξεως. καὶ δὴ ἐπιβουλεύειν αὐτὸν ἀφθεῖραι. ἀπ' ὀ μὲν εὐθὺς ἀφανὴς ἐγένετο. οἱ δὲ, ὥστε δὴ ἐκείνῳ ὑποχορδῆσαι τὸ καθ' ὁρμὴν αὐτοῖς ἐᾶν ἐκτελέσαι, ὁρμήσαντες ἔσχισαν κύπασσον. καὶ δὴ μαινομένους ὕστερον ἀεὶ ἐν τῇ ὀργῇ Διονύσου, ἀναστάτους τὴν ὀργὴν ἔχοντες. ἐφ' (2) οἷς ἐξιλασάμενοι τὸν θεὸν, τοιαῦτα κατὰ (3) χρησμὸν ἐπανῆκον πήλινα σχήματα, καὶ ἀνθ' ἑαυτῶν ἀναθέντες ἐπαύσαντο τῆς μανίας. *V*.

(1) Πίοντες] Πίοντας V. Sed in Impressis mutatum est. *M. du S.* Deest tamen aliquid. *J. F. R.*

(2) Οἷς] Ὧι erat in Impress. Οὓς Exc. *G.* & V. Lege οἷς, ut in C. est. *M. du S.*

(3) Χρησμῷ] Χρησμοῦ C.

Edd. quia sic *Bacch.* c. 4. item c. 6. & alibi aliquoties recte legitur. *J. F. R.*

68. Φαλακρὸς γέρων] De Sileni figura ex diversis monumentis, deque illius a Satyris differentia, plura *Perizon.*

deo enim quorsum ferat te orationis impetus. Hi etenim, alter sanat, & ex morbis excitat, compluresque unus dignitate exaequat: Hic vero meus filius Hercules laboribus non paucis immortalitatem sibi paravit. Hos igitur accusare noli. MOM. Tua, Jupiter, caussa tacebo, multa dicere cum habeam. Certe si nihil aliud, ignis adhuc habent vestigia. Si vero liceat adversus ipsum te libere loqui, multa sunt, quae dicam. JUP. Quin adversus me vel maxime licet: num igitur me quoque peregrinitatis postulas? MOM. In Creta quidem non hoc solum audire est, sed aliud etiam quiddam de te dicunt, & sepulcrum ostendunt. Ego vero neque illis fidem habeo, neque Achivis Aegiensibus, suppositicium te dicentibus.

7. Caeterum quae maxime arguenda arbitror, ea dicam. Etenim principium violatarum hoc modo legum, & caussam, quod tot spurios hic noster confessus habet, tute, Jupiter, praebuisti, mortalibus te feminis miscens, atque ad illas nunc hac nunc alia forma descendens, adeo ut metueremus, ne quis te comprehensum taurus cum esses, mactaret, aut auri flatorum aliquis cum esses aurum, elaboraret, & pro Jove aut monile nobis, aut armilla aut in-

ὁρῶ γὰρ αἱ φέρῃ τῷ λόγῳ. ἔστι γάρ, ὁ μὲ αὐτὸς ἰᾶται, καὶ ἀνίστησιν ἐκ τ νόσων, καὶ ἔστι πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων· ὁδ' Ἡρακλῆς, υἱὸς ὢν ἐμός, οὐκ ὀλίγων πόνων ἐπρίατο τ ἀθανασίαν, ὥστε μὴ καλῃγόρει αὐτός. ΜΩΜ. Σιωπήσομαι σιγὴ σὲ, ὦ Ζεῦ, πολλὰ εἰπεῖν ἔχων. καίτοι εἰ μηδὲν ἄλλο, ἔτι τὰ σημεῖα ἔχουσι τῦ πυρός. εἰ δὲ ἐξὴν καὶ πρὸς αὐτόν σε τὴ παῤῥησίᾳ χρῆσθαι, πολλὰ ἂν εἶχον εἰπεῖν. ΖΕΥΣ. Καὶ μὴν πρὸς ἐμὲ ἔξεστι μάλιστα. μῶς δ' ἂν καμὲ ξενίας διώκεις; ΜΩΜ. Ἐν Κρήτῃ μὲ ὲ μόνον τῦτο ἀκῦσαί ὅσιν, ἀλλὰ καὶ ἄλλο τι σοῖ λέγουσι, καὶ τάφον δεικνύουσιν· ἐγὼ δὲ ὔτε ἐκείνοις πείθομαι, ὔτε Ἀχαιῶν Αἰγιεῦσιν, ὑποβολιμαῖόν σε εἶναι φάσκουσιν.

Ἃ δὲ μάλιστα ἐλεγχθῆναι δεῖν ἡγοῦμαι, ταῦτα ἐρῶ. τ γοῦν ἀρχὴν τῶν τοιούτων παρανομημάτων, καὶ τ αἰτίαν τῦ ῥᾳθυμῆσαι ἡμῶν τὸ ξυνέδριον, σὺ, ὦ Ζεῦ, παρέσχες, θνηταῖς ὀχυμιγνύμενος, καὶ κατιὼν παῤ αὐτὰς, ἐν ἄλλοίς ἄλλῳ σχήματι· ὥστε ἡμᾶς δεδιέναι, μή σε καταθύσῃ τις ξυλλαβὼν, ὁπότ' ἐν ταύρου ἦς, ἢ τ χρυσοχόων τις κατεργάσηται χρυσὸν ὄντα, καὶ ἀντὶ Διὸς, ἢ ὅρμον, ἢ ψέλλιον, ἢ ἐλλόβιον ἡμῖν γέ-

νῃ.

5. Οὔτε Ἀχαιῶν Αἰγιεῦσιν] Αἴγιον καὶ (4) Ἔλικη καὶ Βοῦρα καὶ (5) Ῥύπαι καὶ Πάτραι πόλεις εἰσὶ Πελοποννήσου. Πάτραι μὲ μικρὸν πρὸ τῦ Κρισαίου κόλπου κατεστικυῖα τ Ἑχινάδων νήσων, ὡς πρὸς τὸν ἰόν. αἱ δὲ λοιπαὶ ὑπὸ Ἀθηναίοις εἰσὶ, τ ἐπὶ Κόρινθον φερούσης. Ἔλικης δὲ καὶ τὰ ἱρατικὰ ἐστιν ἰδιῶ ὑπὸ τ αἰγιαλὸν· αὐτὴ δὲ πᾶσα ἡ πόλις ὑποῤῥήκης ἐστὶ τῇ θαλάσσῃ, σεσωμένῃ πάλαι τῦτο παθοῦσα. (6) V.

17. Ἢ ἰλλόβιον ἡμῖν γένῃ] Ἐλλόβιον, τὸ ὠάτιον ὑπὸ τὸ ἐπωρείας τοῖς τ ὠτῶν λοβοῖς. V.

(4) Ἔλικη] Ἔλικι V.
(5) Ῥύπαι] Ῥύπαι C.

(6) Eadem ferme habet Scholiasta Coll. ex quo nonnulla emaculavimus. M. du S.

71. Κερᾶται, εἶα] Οἶα ad κεράται simul & κέρατα referri vid. supra dictum Bacch. sub init. J.F.R.
80. Ἰκαρίῳ] Vid. Hygin. 224. M. du S.
81. Θυγατέρα] Τὴν Ἠριγόνην. F.G.
82. Τὸν κύνα τ Ἠριγόνης] Tatian. p. 37. Et Apollod. III. 100. A. M. du S.
84. Τὸ ξύλον ἐκεῖνο ἐφ' ὅτῳ ὀργ. κων.] Th. Mag. v. κωνεῖον. M. du S.
92. Πολλῶν ἀντάξιος] Hom. Il. Λ. 514. M. du S.
4. Τάφον] Vide not. ad Tim. c. 4. M. du S.
6. Αἰγιεῦσιν] In marg. AIW. adscriptum: Αἴγιον urbs Achajae, hinc Αἰγιεῖς Steph. J.F.R.
Ibid. Ὑποβολιμαῖον] Unde habeat, mihi non constat. Sed facile nothum crediderim, qui clam patre educatus, &c. M. du S.
17. Ψέλλιον] Th. Mag. v. ψέλλιον, quod a ψίλλιον differre docet. J.F.R.

γη. πλὴν ἀλλὰ ἐμπέπληκάς γε τ᾽ ὠρανὸν τ᾽ ἡμιθέων τούτων· ὃ γὰρ ἂν ἄλλως εἴποιμι. καὶ τὸ πρᾶγμα γελοιότατόν ἐστιν, ὁπότ᾽ ἄν τις ἄφνω ἀκούσῃ ὅτι ὁ Ἡρακλῆς μὲν θεὸς ἀπεδείχθη· ὁ δὲ Εὐρυθεὺς, ὃς ἐπέταττεν αὐτῷ, τέθνηκε, καὶ πλησίον Ἡρακλέους νεὼς, οἰκέτης ὤν, καὶ Εὐρυθέως τάφος, τοῦ δεσπότου αὐτοῦ. καὶ πάλιν ἐν Θήβαις Διόνυσος μὲν θεός· οἱδ᾽ ἀνεψιοὶ αὐτοῦ, ὁ Πενθεὺς, καὶ ὁ Ἀκταίων, καὶ ὁ Λέαρχος, ἀνθρώπων ἁπάντων κακοδαιμονέστατοι.

Ἀφ᾽ οὗ δὲ ἅπαξ σὺ, ὦ Ζεῦ, ἀνέῳξας τοῖς τοιούτοις τὰς θύρας, καὶ ὅτι τὰς θνητὰς ἐτράπου, ἅπαντες μεμίμηνταί σε· καὶ οὐχὶ ἄῤῥενες μόνον, ἀλλ᾽, ὅπερ αἴσχιστον, καὶ αἱ [a] θήλειαι θεαί. τίς γὰρ οὐκ οἶδε τ᾽ Ἀγχίσην, καὶ τ᾽ Τιθωνὸν, καὶ τ᾽ Ἐνδυμίωνα, καὶ τ᾽ [b] Ἰασίωνα, καὶ τοὺς ἄλλους; ὥστε ταῦτα μὲν ἐάσειν μοι δοκῶ· μακρὸν γὰρ ἂν τὸ διελέγχειν γένοιτο. ΖΕΥΣ. Μηδὲν περὶ τοῦ Γανυμήδους, ὦ Μῶμε, εἴπῃς, χαλεπανῶ γάρ, εἰ λυπήσεις τὸ μειράκιον, ὀνειδίσας ἐς τὸ γένος. ΜΩΜ. Οὐκοῦν μηδὲ περὶ τοῦ ἀετοῦ εἴπω, ὅτι καὶ αὐτὸς ἐν τῷ ὠρανῷ ἐστιν, ὅτι τοῦ βασιλείου σκήπτρου καθεζόμενος, καὶ μονονουχὶ ὅτι τ᾽ κεφαλὴν σοῦ νεοττεύων, θεὸς εἶναι δοκῶν;

auris fieres. Insuper vero caelum nobis semideis istis oppleviſti: neque enim aliter possum dicere. Et ridicula res est, si quis subito audiat, Herculem Deum esse factum; Eurysthea vero, qui sub imperio illum habuit, esse mortuum: & propinqua sibi esse aedem Herculis, qui servus fuerat, & Eurysthei sepulcrum, qui fuerat illius dominus. Et rursus Thebis Bacchus Deus est: at consobrini illius Pentheus, & Actaeon, & Learchus, hominum omnium infelicissimi.

8. Ex quo vero tempore semel tu, Jupiter, fores aperuisti talibus, conversus ad mortales feminas, imitati te sunt universi, idque non mares solum, sed, quod turpissimum est, etiam Deae feminae. Quis enim ignorat Anchisen, & Tithonum, & Endymionem, & Jasionem, & reliquos? Itaque haec missurus mihi videor, longum enim fuerit *omnia* reprehendere. JUP. Ne quid de Ganymede dicas, Mome; irate enim feram, si dolore adolescentulum affeceris in genus illius aliquid dicens. MOM. Ergo neque de aquila dicam, quod & ipsa in caelo est in regio sceptro sedens, & tantum non tuo in capite nidum sibi faciens, ut Deus videatur:

9. An

a Θήλειαι] Abest a *Fl.* b Ἰασίωνα] Ita emendarunt *Gujet. Palm. Solan. Geſn.* Ἰάσωνα Edd. septem Ἰάσονα *Fl.* Ἰξίονα L.

27. Λέαρχος] De hoc ejusque cum Baccho cognatione, vid. *Loyd.* Lex. & iterum in vit. Athamas. *M. du S.*

33. Τίς γὰρ οὐκ οἶδε τ᾽ Ἀγχίσην, καὶ τ᾽ Τιθωνὸν, — καὶ τ᾽ Ἰάσωνα;] Sic legit Interpres, & licet obvium sit emendare, Iasonem iis accenset qui Dearum concubitu potiti sunt, & Medeae κηδίσσαι parat. Lege Ἰασίωνα, qui ob Cereris amores a Jove aelotypo fulminatus est. *Homer.* Odyss. E. 125.

Ὡς δ᾽ ὅτε τ᾽ Ἰασίωνι ἰσόθεος ἐμάχοντο Δημήτηρ
Ὃν θυμὸν ἰάχουσα μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ,
Νείῳ ἐνὶ Τριπόλῳ, οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
Ζεύς, ὃς μιν κατέκηφε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.
J. P. a G.

35. Τὸν Ἰάσωνα] Ἰασίωνα legendum videtur. Jasion Jovis & Electrae filius a Cerere adamatus est. *F. G.*

Ibid. Ἰασίωνα] Secuti sumus *Palmerii* emendationem certissimam vid. LL. & *Aelian.* V. H. XIII. 1. Atalantae Pater. At L. Ἰξίονα. *Fl.* vero Ἰάσονα. Reliqui impressi Ἰάσωνα prave. *M. du S.*

Τὸν Ἰασώνα] Ἰάσωνα tertiam habebat longam, cum brevis sit Graecis Latinisque poëtis. Ἰάσων etiam & Ἰάσονι in prosa recte *Ptol. Hephaest.* L. 2. med. *Jasionem* vero vid. ap. *Apollod.* L. III. c. XI. ubi in nonnullis Edd. Ἰασίων quoque ο brevi; sed quia & *Aelian.* cum *Homero* Ἰασίωνα per ω scribunt, hoc praeferendum. *J. F. R.*

46. Ὁ Κερύσας] Jasonis, seu potius Jasionis & Cybeles filius, teste *Diodoro Siculo.* *F. G.*

47. Σαβάζιος] Per se Deum, ut vides, facit. E nostris quidam unum cum Baccho statuunt. vid. *Post.* 396. *M. du S.*

Ibid. Ἐπιστικυλλί.] Sic *Fl.* Ed. optime; ut Φιλοψ.

9. An hanc etiam Ganymedis cauſſa miſſam faciemus? Verum Attis ſane, Jupiter, & Corybas, & Sabazius, unde hi nobis intro vocati ſunt, aut Medus ille Mithres cum Candye & tiara, qui neque ſonare Graeca poſſit: ita neque ſi quis illi propinet, intelligit. Proinde Scythae ac Getae haec illorum videntes, longum nobis valere juſſis, immortalitate ipſi donant, & Deos quoscumque voluerint, ſuis ſuffragiis conſtituunt, eodem modo quo Zamolxis etiam, ſervus cum eſſet, in album neſcio quomodo deliteſcens irrepſit.

10. Quamquam, Dii, modica ſunt iſta omnia. Tu vero iſte cum canino roſtro, involute, ſindonibus Aegyptie, quis es, vir bone, aut quomodo, latrator, Deus eſſe poſtulas? Quid vero ſibi vult Memphiticus iſte taurus, ille maculoſus, quod adoratur, & oracula fundit, & habet Prophetas? Pudet vero ibides & ſimias dicere, & capros, & alia magis etiam ridicula, in caelum neſcio quomodo intruſa ex Aegypto, quae quomodo, Dii, ſuſtinetis, cum aequaliter, vel magis etiam quam vos coli videatis? Aut tu quemadmodum fers, Jupiter, cum arietis tibi cornua producunt?

Ἡ γὰρ τοῦτον τῦ Γανυμήδυς ἕνεκα ἐάσομεν. ἀλλ' ὁ Ἄττις γε, ὦ Ζεῦ, καὶ ὁ Κορύβας, καὶ ὁ Σαβάζιος, πόθεν ἡμῖν ᶜ ἐπεισεκυκλήθησαν ὅτοι, ἢ ὁ Μίθρης ἐκεῖνος ὁ Μῆδος, ὁ τὴν κάνδυν, καὶ τὴν τιάραν, οὐδὲ Ἑλληνίζων τῇ φωνῇ· ὥστε οὐδ' ἢν τροπίῃ τις, ξυνίησι; τοιγαροῦν οἱ Σκύθαι καὶ οἱ Γέται ταῦτα ὁρῶντες αὐτῷ, ᵈ μακρὰ ἡμῖν χαίρειν εἰπόντες, αὐτοὶ ἀπαθανατίζουσι, καὶ θεοὺς χειροτονοῦσιν, οὓς ἂν ἐθελήσωσι, τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ καὶ Ζάμολξις, δοῦλος ὤν, παρεγράφη, οὐκ οἶδ' ὅπως λαθών.

Καίτοι ταῦτα πάντα, ὦ θεοὶ, μέτρια· σὺ δὲ, ὦ κυνοπρόσωπε, καὶ σινδόσιν ἐσταλμένε Αἰγύπτιε, τίς εἶ, ὦ βέλτιστε, ἢ πῶς ἀξιοῖς θεὸς εἶναι ὑλακτῶν; τί δὲ βούλεται καὶ ὁ Μεμφίτης οὗτος ταῦρος, ὁ ποικίλος, προσκυνεῖται, καὶ χρᾷ, καὶ προφήτας ἔχει; αἰσχύνομαι δὲ ἴβιδας καὶ πιθήκους εἰπεῖν, καὶ τράγους, καὶ ἄλλα πολλῷ γελοιότερα, οὐκ οἶδ' ὅπως ἐξ Αἰγύπτου παραβυθέντα εἰς τὸν οὐρανόν, ἃ ὑμεῖς, ὦ θεοὶ, πῶς ἀνέχεσθε ὁρῶντες ὀρθίους, ἢ καὶ μᾶλλον ὑμῶν προσκυνούμενα; ἢ σὺ, ὦ Ζεῦ, πῶς φέρεις, ἐπειδὰν κριοῦ κέρατα φύωσί σοι;

ΖΕΥΣ.

ᶜ Ἐπεισεκυκλήθησαν] Reſtitui ex *Fl.* Ἐπεισεκυκλ. cett. male. ᵈ Μακρὰ] Sic omnes recte, praeter *Fl.* quae μακρὰν.

c. 29. a Cl. *Kuſtero* recte emendatum eſt. Ibi enim, uti & hic, non reliqui tantum impreſſi, ſed ipſa *Fl.* corrupta eſt. In reliquis hic legitur *ἐπεισεκυκλήθησαν*. *M. du S.*

49. Ὁ τὴν κάνδυν, καὶ τὴν τιάραν] Habitus ille Mithrae in ſimulacris pluribus hodie ſupereſt, quae videre licet tum alias, tum ſtudioſe collecta, comparata inter ſe, & explicata apud *Philippum a Turre* in monumentis veteris Antii P. 2. p. 157. ſeq. & *Montfauc.* Antiq. Expl. 1, 4. 3. qui etiam 2, 2, 6. ex hoc ipſo loco cum imaginibus antiquis collato conficit, candyem eſſe brevem chlamyda, tiaram autem pileum antrorſum reflexum. *J. M. G.*

52. Ὁρῶντες αὐτῶν] Τῶν ἡμιθέων ſcil. *F. G.*

Ibid. Μακρὰ] *Fl.* fere ubique in hac phraſi *μακρὰν* legit. Vid. c. 2. *Navig.* ſed cur prius praeferamus, vide ad *Rhet. Praec.* c. 10. atque *Jov. Conf.* c. 32. atque alibi. *J. F. R.*

62. Ποικίλος] Reſcribitur ab Eruditiſſimo *Humphr. Prideaux.* P. I. L. III. ex *Herod.* III. *Plin.* VIII. 46. *Solino* XXXV. & *Ammiano Marcell.* c. 22. Unde illud tantum decerpam, quod ad rem praeſentem facit. nempe nigrum totum fuiſſe, niſi quod in fronte macula alba quadrata fuerit, & in tergo aquilae, aut, ut alii tradunt, creſcentis lunae figura. Quod autem de Scarabeo ſub lingua ex Plinio monet, Plinii verba ſic habent: *Nodus ſub lingua quem Cantharum appellant.* *M. du S.*

65. Ἄλλα πολλῷ γελ.] Sic *Crocodilum* adorabant Ombitae. Vid. *Aelian.* de anim. X. 21. & Noſtr. Z. Tp. c. 42. *Felem* alii. *Athenag.* p. 50. C. add. *Clem. Alex.* p. m. 66. A. *M. du S.*

ΖΕΥΣ. Αἰσχρὰ ὡς ἀληθῶς ταῦτα φὴς τὰ περὶ τῆς Αἰγυπτίων· ὅμως δ' ἴσθι, ὦ Μῶμε, τὰ πολλὰ αὐτῆς αἰνίγματά ἐστι, καὶ οὐ πάνυ χρὴ καταγελᾶν ἀμήνυτον ὄντα. ΜΩΜ. Πάνυ γοῦν μυστηρίων, ὦ Ζεῦ, δεῖ ἡμῖν, ὡς εἰδέναι θεοὺς μὲν τοὺς θεοὺς κυνοκεφάλους δὲ τοὺς κυνοκεφάλους. ΖΕΥΣ. Ἔα, φημί, τὰ περὶ τῶν Αἰγυπτίων· ἄλλοσε γὰρ περὶ τούτων ὑπισχνούμεθα ὅτι σχολῆς. σὺ δὲ τοὺς ἄλλους λέγε.

ΜΩΜ. Τὸν Τροφώνιον, ὦ Ζεῦ, καὶ ὃ μάλιστά με ἀποπνίγει τὸν Ἀμφίλοχον, ὃς ἐναγοῦς ἀνθρώπου καὶ [a] μητραλοίου υἱὸς ὢν, θεσπιῳδεῖ ὁ γενναῖος ἐν Κιλικίᾳ, ψευδόμενος τὰ πολλὰ, καὶ γοητεύων τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἕνεκα. τοιγαροῦν οὐκ ἔτι σὺ, ὦ Ἄπολλον, εὐδοκιμεῖς, ἀλλὰ ἤδη πᾶς λίθος καὶ πᾶς βωμὸς χρησμῳδεῖ, ὃς ἂν ἐλαίῳ περιχυθῇ, καὶ στέφανος ἔχῃ, καὶ γόητος ἀνδρὸς εὐπορήσῃ, οἷοι πολλοί εἰσιν. ἤδη καὶ ὁ Πολυδάμαντος τῷ ἀθλητῇ ἀνδριὰς ἰᾶται τοὺς πυρέσσοντας ἐν Ὀλυμπίᾳ, καὶ ὁ Θεαγένους ἐν Θάσῳ, καὶ Ἕκτορι θύουσιν ἐν Ἰλίῳ, καὶ Πρωτεσιλάῳ [b] καλαντιχρὺ ἐν Χερρονήσῳ. ἀφ' ὧν δ' ἂν τοσοῦτοι γεγόναμεν, ὑπιδέδωκε μᾶλλον ἡ ἐπιορκία, ἢ

11. JUP. Turpiſſima ſane iſta nobis narras de Aegyptiis. Attamen pleraque illorum, Mome, ſunt aenigmata, neque omnino deridenda a non initiato. MOM. Omnino ergo myſteriis nobis, Jupiter, opus eſt, ut ſciamus, Deos eſſe qui Dii ſunt, qui autem canicipites ſunt, illos eſſe canicipites. JUP. Mitte, inquam, de Aegyptiis dicere. Alias enim de his conſiderabimus otioſe. Nunc dic alios.

12. MOM. Trophonium, Jupiter, & quod maxime angit me, Amphilochum, qui, ſacerrimi hominis & matricidae filius, oracula fundit beatus ille in Cilicia, mentiens plerumque, & praeſtigiis duorum obolorum cauſſa fallens. Itaque non amplius tu celebraris, Apollo, ſed lapis omnis, & altare quodque edit oracula, quicumque lapis oleo perfuſus fuerit, & coronas habeat, & praeſtigiatorem hominem, quod genus multi ſunt, nactus fuerit. Jam etiam Polydamantis athletae ſtatua febricitantes ſanat Olympiae, & Theagenis in Thaſo; & Hectori ſacrificant in Ilio, & Proteſilao e regione in Cherſonneſo. Ex quo igitur tot numero facti ſumus, magis perjuria in-

va-

a Μητραλοίου] Sic *J. Fr. P.* &c. Μητρολοίου *Th. Mag.* v. Πατρ. male. Μητρολοίου *Fl.* b Καλαντιχρὺ] Deeſt in *Fl.*

84. Καὶ (1) μητρολοίου υἱὸς ὤν.] (2) Ἀλκμαίωνος γὰρ ἦν υἱὸς τοῦ Ἀμφιαράου, ὃς Ἀλκμαίωνα τὸν μητέρα (3) ἀπεκτονὼς ἐκλαύσατο κατὰ πάσης γῆς, μηδενὸς αὐτὸν λύσαι τὸ ἄγος τῆς μητρὸς κατοικτίραντος. Χρήσαντος δὲ αὐτῷ Ἀπόλλωνος ζητεῖν γῆν εἰς κατοίκησιν, ἥτις οὔπω ἦν τῆς μητρὸς ὑπ' αὐτοῦ κτισομένης, σκήψασθαι μὴ ἂν ἀλλαχοῦ ἀφικέσθαι, (4) ἢν πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Ἀχελῴου. θολερὸς γὰρ ἦτος αὐτοῦ ῥέων, καὶ ταῖς Ἐχινάσιν νήσοις εἰς θάλασσαν ἐκδιδοὺς, ἀκαπτώθη αὐτῷ πρόχωσιν (5) ἔτος τοσοῦτον ἐργάσασθαι, καὶ γῆν ἀναδῦναι, ἥτις ἱκανὴ σῶμα ἀνθρώπου ὑποδέξασθαι, μὴ πρότερον ὕσαι (6) τοῦ τῆς μητρὸς φόνου. καὶ δὴ προεῖπαί (7) φασι, καὶ κατοικῆσαι τὴν Κατοιναίδα γῆν. (8) Καὶ ἐξ ἐκείνου τοῦ υἱοῦ Ἀκαρνᾶνος, Ἀκαρνανίαν τὸ τόπον ὀνομάσαι. *V.*

(1) Μητρολοίου] Sic editum invenI, nec quidquam varietatis notatum reperio, cum tamen in Luciano recte μητραλοίου. *J. F. R.*

(2) Ἀλκμαίωνος] Sic in V. recte legitur. In Impreſſo prave editum eſt Ἀλκμαίων. In C. vero ſcriptum: Ὁ Ἀμφιλοχος filius fuit Alcmaeonis Amphiarai. *M. du S.*

(3) Ἀπεκτονὼς] Ita dedit Idem, pro vulgato ἀπεκτονώς.

(4) Ἦν] *Quam* C. Ergo legit ἢ, recte *M. du S.*

(5) Οὗτος] Οὗτος edita. Mutavit Idem, neſcio unde; nec ſatis adridet illud ἔτος θολερὸς — ἔτος. *J. F. R.*

(6) Τῆς τῆς μητρὸς] Τῆς τῆς μητρὸς edita ridicule.

(7) Φασι] Omiſſum erat in editis.

(8) Hic aliquid deeſt, quod ſuppleri poterit ex Pauſaniae Arcadicis, ubi hanc Alcmaeonis habet hiſtoriam p. 492. Ed. *Sylburgii.* Caeteroqui Κατοιναίδα γῆς non meminit. *J. Cler.* Sed ſic etiam C. *M. du S.*

84. Μητραλοίου υἱὸς] Cum Alcmaeone confundit, a quo mater occiſa. *Ovid.* Met. IX. 407. *Natus erat facto pius & ſceleratus eodem.* Vid. p. 255, 1. & 266. Quidam tamen una matrem occidiſſe tradunt (vid. *Apolled.* III. p. m. 81. pen.) & ita pater juſſerat (p. 77. C.) *M. du S.*

Μη-

valuere & ſacrilegia, & plane nos contemnunt: nec injuria.

13. Atque haec de ſpuriis & fraude relatis in tabulas cenſorias. Ego vero etiam nova nomina jam multa audiens rerum, quae neque ſunt inter nos, neque omnino poſſunt conſiſtere, haec etiam, Jupiter, bona fide rideo. Aut ubinam ſunt trita illa omnium ore nomina *Virtus*, & *Natura*, & *Fatum*, & *Fortuna*, pugnantia ſibi & caſſa rerum nomina, a ſtupidis hominibus Philoſophis excogitata? Et tamen, licet temere ficta, ſic imprudentes ceperunt, ut nemo nobis ſacrificare jam velit, cum norit, ſi vel decies mille hecatombas offerat, perfecturam tamen eſſe Fortunam, quae in fatis ſunt, & quae ab initio inde unicuique *Parcarum* filis ſunt deſtinata. Lubens ergo ex te quaeram, Jupiter, viderisne unquam Virtutem, aut Naturam, aut Fatum? Nam te quoque audire *iſta nomina* in Philoſophorum diſputationibus, novi, niſi adeo ſurdus es, ut neque clamantes illos exaudias. Cum habeam multa adhuc quae dicam, deſinam orationem. Video enim, gravari plerosque dictis meis, & exſibilare illa, eos praeſertim, quos tetigit mea in dicendo libertas.

14. In fine ergo ſi vis, Jupiter, Decretum quoddam de his recitabo, quod ſcriptum jam habeo. JUP. Recita; non omnia enim abſurde reprehendiſti: & oportet multa illorum inhibere, ne nimium quantum excreſcant.

καὶ ἱεροσυλία, καὶ ὅλως καλαπεφρονήκασιν [c] ἡμῶν, εὖ ποιοῦντες.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν νόθων, καὶ παρεγγράπτων. ἐγὼ δὲ καὶ ξένα ὀνόματα πολλὰ ἤδη ἀκούων, ἔστε ὄντων τινῶν παρ' ἡμῖν, ἔστε συστῆναι ὅλως δυναμένων, πάνυ, ὦ Ζεῦ, καὶ ὅτι τούτοις γελῶ. ἢ οὖ γὰρ ὄψιν ἡ πολυθρύλλητος ἀρετὴ, καὶ Φύσις, καὶ εἱμαρμένη, καὶ τύχη, ἀνυπόστατα, καὶ κενὰ πραγμάτων ὀνόματα, ὑπὸ βλακῶν ἀνθρώπων τῶν φιλοσόφων ἐπινοηθέντα; καὶ ὅμως αὐτοσχέδια ὄντα, οὕτω τοὺς ἀνοήτους πέπεικεν, ὥστε οὐδεὶς ἡμῖν οὐδὲ θύειν βούλεται, εἰδὼς ὅτι κἂν μυρίας ἑκατόμβας σφάξῃ, ὅμως τὴν τύχην πράξουσαν τὰ μεμοιραμένα, καὶ ἃ ἐξ ἀρχῆς ἑκάστῳ ἐπεκλώσθη. πόθεν οὖν ἐροίμην σε, ὦ Ζεῦ, εἴ που εἶδες ἡ ἀρετὴν, ἢ Φύσιν, ἢ εἱμαρμένην; ὅτι μὲν γὰρ καὶ σὺ ἀκούεις ἐν ταῖς τῶν φιλοσόφων διατριβαῖς, οἶδα, εἰ μὴ καὶ κωφός τις εἶ, ὡς βοώντων αὐτῶν, μὴ ἐπαίειν. πολλὰ ἔτι ἔχων εἰπεῖν, καλαπαύσω τὸν λόγον. ὁρῶ γὰρ τοὺς πολλοὺς ἀχθομένους μοι λέγοντι, καὶ συρίττοντας· ἐκείνους μάλιστα, ὧν καθήψατο ἡ παρρησία τῶν λόγων.

Πέρας γοῦν εἰ ἐθέλεις, ὦ Ζεῦ, ψήφισμά τι περὶ τούτων ἀναγνώσομαι ἤδη ξυγγεγραμμένον. ΖΕΥΣ. Ἀνάγνωθι· καὶ πάντα γὰρ ἀλόγως ἠτιάσω· καὶ δεῖ τὰ πολλὰ αὐτῶν ἐπισχεῖν, ὡς μὴ ὅτι πλεῖον ἀν γίγνηται.

ΨΗ-

c Ἡμῶν] Ὑμῶν male *Fl.*

Μητραλοίου υἱὸς] Utrum auctorem ſecutus, an memoria lapſus, filium facit, qui frater erat ejus Alcmaeonis, qui Amphiarai patris ulciſcendi cauſſa matrem Eriphylen interemit? *J.M.G.*

86. Δυοῖν ὀβολοῖν] Confer omnino Ἀλιξ. c. 19. a me hinc praecipue nitori ſuo redditum. *M. du S.*

92. Πολυδάμαντα] De hoc dictum eſt ad Ἡροδ. c. ult. Vide etiam Athenagoram. *M. du S.*

Πολυδάμαντα] Hujus Polydamantis Scotuſſaei, athletae cum Dario Notho viventis, facinora, mortis genus, ſtatuam quoque Olympicam commemorat *Pauſanias* Eliac. 2. p. 182. ſeq. ſed de vi illa febrifuga nihil. *J.M.G.*

94. Θεαγένης] De eo vid. Συγγρ. c. 35. & notas. *M. du S.*

Ibid. Ὁ Θεαγένης] De hoc omnia *Pauſanias* Eliac. 2. p. 188. ſeq. qui etiam hoc addit, Θάσιοι δὲ — νομίζουσιν ἄτε θεοῦ θύειν. Πολλαχοῦ δὲ ἐστήρωται τῶν Ἑλλήνων οἶδα ἀνὴρ βαρβάροις ἀγάλματα ἰδρυμένα Θεαγένης, καὶ νοσήματά τε αὐτῶν ἰώμενον, καὶ ἔχοντα τοῦ τῶν ἐπιχωρίων τιμάς. *J.M.G.*

ΓΑ-

ΨΗΦΙΣΜΑ. DECRETUM.

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ. BONA FORTUNA.

ΕΚκλησίας ἐννόμου ἀγομένης, ἑβδόμῃ ἱσταμένου, ὁ Ζεὺς ἐπρυτάνευε, καὶ προήδρευε Ποσειδῶν, ἐπεστάτει Ἀπόλλων, ἐγραμμάτευε Μῶμος [a] τὸ νυκτὸς, καὶ ὁ Ὕπνος τὴν γνώμην εἶπεν. Ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν ξένων, οὐ μόνον Ἕλληνες, ἀλλὰ καὶ βάρβαροι, οὐδαμῶς ἄξιοι ὄντες κοινωνεῖν ἡμῖν τῆς πολιτείας παρεγράφεντες, οὐκ οἶδ' ὅπως, καὶ θεοὶ δόξαντες, ἐμπεπλήκασι μὲν τὸν οὐρανὸν, ὡς μεστὸν εἶναι τὸ συμπόσιον ὄχλου ταραχώδους, πολυγλώσσων τινῶν καὶ ξυγκλύδων· ἐπιλέλοιπε δὲ ἡ ἀμβροσία, καὶ τὸ νέκταρ, ὥστε μνᾶς ἤδη τὴν κοτύλην εἶναι, διὰ τὸ πλῆθος τῶν πινόντων· οἱ δὲ καὶ αὐθαδείας παρωσάμενοι τοὺς παλαιούς τε καὶ ἀληθεῖς θεοὺς, προεδρίας ἠξιώκασιν [b] ἑαυτοὺς καὶ πάντα τὰ πάτρια, καὶ ἐν τῇ γῇ προλιμᾶν θέλουσι·

Δεδόχθω τῇ βουλῇ, καὶ τῷ δήμῳ ξυλλεγῆναι μὲν ἐκκλησίαν ἐν τῷ Ὀλύμπῳ περὶ τροπὰς χειμερινὰς, ἑλέσθαι δὲ ἐπιγνώμονας τελείους θεοὺς ἑπτὰ, τρεῖς μὲν ἐκ τῶν πα-

QUod felix fauſtumque ſit! Comitiis legitime habitis, ſeptimo die ineuntis *menſis*, Comitia Jupiter habuit, retulit Neptunus, in ſuffragia miſit Apollo, ſcribae munere functus eſt nocte Momus, ſententiam Somnus dixit. Quod peregrinorum multi non Graeci modo ſed etiam Barbari, nequaquam digni, qui civitate noſtra nobiscum fruantur, in cenſuales tabulas neſcio quomodo clam relati, & Deorum opinionem adepti, caelum impleverunt, adeo ut plenum turbulenta multitudine ſit convivium, diverſarum linguarum & colluviei cujusdam hominum, deficiatque ambroſia & nectar, ita ut mina jam illius hemina conſtet propter bibentium multitudinem: ipſique contumaci quadam ſuperbia depulſis veteribus & veris Diis, priorem ſibi accubitum praeter patrium morem arrogent, & in terra quoque honore praeferri illis velint:

15. *Earum rerum cauſſa* placeat Senatui & populo, haberi comitia in Olympo circa brumam, & eligi Quaeſitores de claſſicorum Deorum numero ſeptem, tres de ma-

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ] Ita *J. Bi. Fl. S.* Ἀγαθῇ τύχῃ, nominandi caſu *H. P. Fr. Ald.* [a] Τῆς] Sine artic. *Fl.* [b] Ἑαυτοὺς] Αὐτοὺς *Fl.*

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ] Praeſcriptio ſolennis in omnibus fere monumentis Graecis. Vid. quos laudat *Hudſ.* ad *Thuc.* 4, 118. ubi etiam in principio decreti eſt, nempe ſic: Ἔδοξε τῷ δήμῳ. Ἀκάμαντις ἐπρυτάνευε, Φαίνιππος ἐγραμμάτευε, Νικιάδης ἐπεστάτει, Λάχης εἶπε, Τύχῃ ἀγαθῇ τῇ Ἀθηναίων κ. τ. λ. *J.M.G.*

31. Ὁ Ζεὺς ἐπρυτάνευε] Proprie tribus πρυτανεύειν dicitur, id eſt, quinquaginta ex illa viri, decima pars magni Senatus quingentorum. Sic ordinarie in ejusmodi decretis v. g. apud *Thucyd.* l. c. & pluſculis in *Demoſthenis* oratione pro Corona. Sed hic Jovi hoc tribuit Lucianus, nempe qui hoc egerit, quod refert *Pollux* 8, 95. οἱ Πρυτάνεις τὴν βουλὴν συνάγουσι, καὶ προγράφουσι πρὸ τῆς βουλῆς καὶ πρὸ τῆς Ἐκκλησίας, ὑπὲρ ὧν δεῖ χρηματίζειν. Caeterum lubet hic indicare, quod prodeſſe poſſit illa de πρυτανευούσῃ φυλῇ obſervatio *Andocidi* in oratione de myſteriis p. 13. *Ald.* ubi legitur, Ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, ἐὰν τὶς ἐπρυτάνευε, Κλεογένης ἐγραμμάτευε, Βοηθὸς ἐπεστάτει. Quod ſummus vir *Exech. Spanh.* Diſſ. XI. p. 715. ita convertit, *Si quis Prytanin agebat* &c. Legendum absque haeſitatione videtur Αἰαντὶς (Φυλῆς hoc nomen eſt apud *Suidam*) ἐπρυτάνευε. Dicam quomodo Αἰαντὶς mihi ita facile in mentem venire potuerit. Occupatus paullo ante in laudatione *Demoſthenis*, orationem pro Corona perlegeram, & in ea ψηφίσματα. Horum vero unum c. 55. factum eſt, Φυλῆς πρυτανευούσης Αἰαντίδος. Satis credo eſt. *J.M.G.*

32. Προήδρευε Ποσειδῶν] Neptuni mentio nulla praeceſſit. Sed puto quod clamoſus eſt admodum ille Deus, & plus quam ſtentorea voce, ideo προεδρίαν illi tribui. *Ulpian.* ad Demoſth. contra Midiam, quem

majorum gentium ſenatu ſub Saturno, quatuor vero de duodecim, & in his Jovem. Quaeſitores autem illos ſedere juratos prius legitimum jusjurandum, Stygem. Mercurium porro praeconio cogere omnes, qui concilio Deorum intereſſe poſtulant: hos porro venire adductis juratis teſtibus, & generis ſui argumentis. Deinceps hi ſingulatim prodeant in medium; Quaeſitores vero re explorata, vel Deos eſſe pronunciabunt, vel ad ſua ſepulcra & monumenta majorum illos demittent. Si quis vero reprobatorum, & ſemel ejectorum a Quaeſitoribus, deprehendatur caelum ingreſſus, hic praecipitetur in Tartarum.

16. Porro *placeat* ſuum quemque Deorum opus facere, & neque morbos curare Minervam, neque Aeſculapium oracula edere, neque tot res unum agere Apollinem, ſed electo uno, aut vatem, aut citharoedum eſſe, aut medicum.

17. Philoſophis porro edicendum, ne nova fingere nomina velint, neque nugas agere de his, quae ignorant.

18. Quotquot autem *reprobatorum* jam templis aut altaribus ſunt culti, illorum ſublatis ſimulacris, imponi *placeat* aut Jovis *ſignum*, aut Junonis, aut Apollinis, aut

λαιᾶς βουλῆς τ' ὀπὶ Κρόνῳ, τέτταρας δὲ ἐκ τ' δώδεκα, καὶ ἐν αὐτοῖς τ' Δία. τούτους δὲ τοὺς ἐπιγνώμονας αὐτοὺς μὲ καθέζεσθαι ὀμόσαντας τ' νόμιμον ὅρκον, τ' Στύγα· τ' Ἑρμῆν δὲ κηρύξαντα ξυναγαγεῖν ἅπαντας, ὅσοι ἀξιοῦσι ξυντελεῖν εἰς τὸ συνέδριον· τοὺς δὲ ἥκειν μάρτυρας ἐπαγομένους ἐνωμότους, καὶ ἀποδείξεις τῆς γένους. τἀντεῦθεν δὲ οἱ μὲ παρίτωσαν καθ' ἕνα, οἱ δὲ ἐπιγνώμονες ἐξετάζοντες, ἢ θεοὺς εἶναι ἀποφανοῦνται, ἢ καταπέμψουσιν ὀπὶ τὰ σφέτερα ἠρία, καὶ τὰς [c] θήκας τὰς προγονικάς. ἢν δέ τις ἄλως τ' ἀδοκίμων, καὶ ἅπαξ ἐκβὰς τ' ἐπιγνωμόνων ἐκκριθέντων, ἐπιβαίνων τοῦ οὐρανοῦ, ἐς τ' Τάρταρον ἐμπεσεῖν τοῦτον.

Ἐργάζεσθαι δὲ τὰ αὐτοῦ ἕκαστον. καὶ μήτε τ' Ἀθηνᾶν ἰᾶσθαι, μήτε τ' Ἀσκληπιὸν χρησμῳδεῖν, μήτε τ' Ἀπόλλω τοσαῦτα μόνον ποιεῖν, ἀλλ' ἕν τι ἐπιλεξάμενον, μάντιν, ἢ κιθαρῳδὸν, ἢ ἰατρὸν εἶναι.

Τοῖς δὲ φιλοσόφοις προειπεῖν, μὴ ἀναπλάττειν [d] καινὰ ὀνόματα, μηδὲ λῆρεῖν περὶ ὧν οὐκ ἴσασιν.

Ὁπόσοι δὲ ἤδη ναῶν ἢ θυσιῶν ἠξιώθησαν, ἐκείνων μὲ καθαιρεθῆναι τὰ ἀγάλματα, ἑστηθῆναι δὲ ἢ Διὸς, ἢ Ἥρας, ἢ Ἀπόλλωνος,

c Θήκας τὰς] Omiſit *H2.* ſola. d Καινὰ] Et ſic *Fl.* cum cett.

quem laudat etiam *Kuhn.* ad *Poll.* 8, 96. Οἱ πρόεδροι ἦσαν οἱ λεγόμενοι τῷ Κήρυκι λέγοντες τῷ δήμῳ· Δοκεῖ ἡμῖν περὶ τούτου βουλεύεσθαι. *J.M.G.*

Ibid. Ἐπιστάτει Ἀπόλλων] Ἐπιστάτης erat mittere populum in ſuffragia, quod ἐπιψηφίζειν eſt, ut luculenter oſtendit doctiſſimus *Ernestus* ad *Xenoph.* Memor. Socr. 4, 4, 3. Quam congrue autem ἐπιστάτῃ faciat Apollinem, indicat *Pollux* 8, 96. ubi de ἐπιστάτῃ, ἔχει οὕτως· τὰς κλῆς τ' ἱερῶν, οὐ εἷς τὰ χρήματα, καὶ τὰ γράμματα. Apollo praeſes literarum &c. Ab hoc munere incipit decretum apud *Ariſtoph.* Theſmoph. 379. Τιμόκλει' ἐπιστάτει· Λύσιππ' ἐγραμματέυειν. Εἶτα Σωσράτη. *J.M.G.*

33. Ἐγραμματέυειν Μῶμον] Etiam hoc appoſite. Γραμματεῖς ap. *Poll.* 8, 98. inter alia ἀναγινώσκειν τῷδε δήμῳ ἐν τῇ βουλῇ, quod facile plurimis oratorum locis firmari poſſet, ſi hoc ageremus. Nam quae de *Prytanum*, *Proëdrorum*, *Epiſtatarum*, *Scribarum* munere diximus, eo modo allata ſunt, ut converſionis noſtrae ratio etiam his, qui non ſatis exercitati ſunt, appareat. *J.M.G.*

49. Περὶ τροπὰς χειμερ.] Cum longae noctes benignam dormiendi & ſomniandi adeo, occaſionem praebent. Dicit enim ſententiam Somnus. *J.M.G.*

51. Τελείους θεοὺς] Supra T. II. *Jov. Tr.* c. 18. *J.F.R.*

55. Ὅρκον, τὴν Στύγα] *Hom.* Od. E. 185. *M. du S.*

62. Ἥρᾳα] Humilium volunt hac voce deſignari ſepulchra. *M. du S.*

Ἥρᾳα] Vid. ſupr. T. I. *Contempl.* c. 22. pr. *J.F.R.*

68. Ἀθηνᾶν ἰᾶσθαι] Erat Athenis ſignum Ἀθηνᾶς Ὑγιείας, teſte *Pauſan.* Att. p. 21, 17. & Ara, ibid. p. 31, 3. *Wechel.* De Aeſculapii oraculis vel ſolus noſtri Pſeudomantis ſatis teſtatur: ad quem fallor an referenda eſt tabula aenea apud *Gruterum* p. 81. *J.M.G.*

Ibid. Ἀσκληπιὸν χρ.] Alexandri Abonoteichitae oraculum petere hiſce videtur. *M. du S.*

τος, ἢ τ ἄλλων τινός· ἐκείνοις δὲ τάφον χῶσαι τ πόλιν, καὶ [a] στήλην ἐπιστῆσαι ἀντὶ βωμοῦ. ἢν δέ τις τοῦ κηρύγματος, καὶ μὴ ἐθελήσῃ ὅπη τοὺς ἐπιγνώμονας ἐλθεῖν, ἐρήμην αὐτῷ καταδικάσαντων.

[b] Τοῦτο μὲν ἡμῖν τὸ ψήφισμα. ΖΕΥΣ. Δικαιότατον, ὦ Μῶμε, καὶ ὅτῳ δοκεῖ, ἀναπετανάτω τ χεῖρα· μᾶλλον δὲ ὕτω γιγνέσθω. πλείους γὰρ οἶδ' ὅτι ἔσονται οἱ μὴ χειροτονήσοντες. ἀλλὰ νῦν μὲν ἄπιτε· ὁπόταν δὲ κηρύξῃ ὁ Ἑρμῆς, ἥκετε, κομίζοντες ἕκαστος ἐναργῆ τὰ γνωρίσματα, καὶ σαφεῖς τὰς ἀποδείξεις, πατρὸς ὄνομα, καὶ μητρὸς, καὶ ὅθεν καὶ ὅπως θεὸς ἐγένετο, καὶ φυλὴν, καὶ φράτορας. ὡς ὅστις ἂν μὴ ἐπιδείκνηται, οὐδὲν μελήσει τοῖς ἐπιγνώμοσιν, εἰ νεών τις μέγαν ὅπη γῆς ἔχει, καὶ [c] εἰ οἱ ἄνθρωποι θεὸν αὐτὸν εἶναι νομίζουσιν. *

ceterorum alicujus : istis vero tumulum strui a civitate, & cippum poni pro altari. Si quis vero praeconio non obediat, & ad Quaesitores adire recuset, eum deserta lite damnanto *etiam inauditum*.

19. Hoc nobis decretum *est*. JUP. Aequissimum, o Mome, & cui ita videtur, manum protendat. Vel potius, sic fiat! Plures enim, novi, erunt, qui manum non protendant. Sed nunc discedite. Cum vero praeconium faciet Mercurius, venite, manifesta quisque argumenta adferentes, patris nomen, & matris, & unde *sit*, & quomodo Deus sit factus, & tribum, & curiales. Quisquis enim haec non exhibebit, non curabunt Quaesitores, si magnum quis in terra templum habeat, & homines Deum illum esse arbitrentur.

CY-

a Στήλην] Θύλλον male B. ait *Solan.* Sed errat si B1. vel 2. vult. Nam utraque recte στήλην, cum aliis. b Τοῦτο] ΖΕΥΣ. τοῦτο Edd. Transposuit personam *Solan.* c Εἰ] Omittit Fl.

78. Ἐκείνοις δὲ τάφον — καὶ θύλλον ἐπιστῆσαι] Pro θύλλον, quae vox est nihili, manifestum est debere legi στήλην. Sed Interpres, qui statuam vertit, nescio quomodo legerit: nam licet στήλη ab ἵστημι derivari videatur, ἵστημι vero sit *statuo*, tamen statua Latinis dicitur Graece ἄγαλμα, ἀνδριὰς, βρέτας, non vero στήλη, quae hoc loco *cippus* debebat verti. *J.P.a G.*

83. ΖΕΥΣ.] Delevi supra Jovis nomen, quod in omnibus libris nostris ante τοῦτο reperiebatur; & hic suo loco reposui ante Δικαιότατον. Decretum autem Momus legerat, quod observare omiseram. Isque adeo recitato jam decreto ait: τοῦτο μὲν ἡμῖν τὸ ψήφισμα. *M. du S.*

95. * Sequebantur in Ed. *Junt. Ald. Fl. Fr. H.* & B1. ac 2. (Non in *P. S.* & *Amst.*) duo Dialogi inscripti: ΖΕΥΣ ΚΑΙ ΗΛΙΟΣ. Alter ΑΠΟΛΛΩΝ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ. Iis tamen additum in iisdem: Οἱ ἰφικτοὶ δύο λόγοι τ λοιποὶ τῶν θείων. quo indicarent, hos binos Dialogos pertinere ad Dialogos Deorum. Sed uterque jam suo loco insertus est Tom. I. N°. XXV. & XXVI. *J.F.R.*

ΚΥΝΙΚΟΣ] D. *Joan. Chrysostomus* vir plane sanctus & incomparabilis non veritus est ejus partem in homiliam quandam, quam in Johannis evangelium commentatus est, inserere. *Cogn.* Suppositium credo, gravior enim est, nec ludentis Luciani. *M. du S.*

1. Κόμωι] Differte hic *Comae* tribuitur Cynico; quam apte, viderint alii. Ego certe contra optimorum scriptorum morem id factum censeo; apud quos ἐν χρῷ καταμίγνυται, quales Cynicos fuisse certissimum est, numquam credo invenientur κόμην ἔχειν dici. In hoc tamen libello iterum c. 13. iidem differte dicuntur, aut innuuntur κομῶν. c. 16. & 20. Nihil igitur restat, nisi ut moneam, opus esse suppositicium, de quo non multum laborandum est. De aliis Luciani ipsius locis quid dixerim, vide ad Πῳ. c. 15. *M. du S.*

Ibid. Χιτῶνα] Sic *Aelian.* V. H. VII. 13. ἀνυπόδητος πολλάκις ἐν ἀχίτωνι περιῄει. Philosophi enim omnes, exceptis Cynicis, & tunicam interulam & superiariam (verbis utor *Salmasii* ad Tertull. de pallio p. 70.) habere consueverant. Cynici solam interulam, inquit, unde ἀχίτωνες pingi dicuntur. „ Non semper veteres Graeci calceati erant, inquit *Casaubonus* (ad *Theophr.* Char. p. 240.) ut hodie nos sumus; multus enim fuit ἡ ἀνυποδησία usus. Spartanos quidem etiam lex Lycurgi coëgit esse discalceatos: ut refert *Xenophon* in eorum Politia. Athenienses quoque, paulo qui essent in ratione vitae adstrictiores aut severiores, non nisi necessario tempore, ad vitandum scilicet frigus aut itinerum asperitates, calceis utebantur. Vide *Plut.* in Phocione: &, ait *idem autor* in vita Lycurgi, cum ταῖς ἀναγκαίαις tantum ἐμβάσεις calceos induisse. *Oppianus* etiam in venatoris institutione, jubet eum nudis pedibus ad venationem ire,

„ γυμνοῖσι δὲ ποσσὶν ὀδύσσαι
„ Κύνας τῶν ἴχνη μέλεται, δυσδρόμα θηρῶν.

„ *Clem. Alex.* Paedag. III. libro II. ἀνδρὶ δὲ ὦ μάλα „ ἁρμόδιον ἀνυποδησία· πλὴν εἰ μὴ στρατεύοιτο. καὶ γὰρ

„ πας

CYNICUS. ΚΥΝΙΚΟΣ.

CYNICUS ET LYCINUS. ΚΥΝΙΚΟΣ ΚΑΙ ΛΥΚΙΝΟΣ.

LYC. ΛΥΚ.

HEus tu, quid tandem barbam alis & comam, tunicam vero non habes, & nuda cute incedis, & sine soleis, vagam & immanem vitam atque belluinam secutus, & contrariis semper rebus tuum corpus, non ut caeteri, tractans, huc illuc oberras, in dura humo cubans, ut multum inde sordium habeat istud palliolum, nec ipsum tenue, neque molle, neque floridum? CYN. Neque enim opus habeo: tale vero, quod & facillime paretur, & possessori quam minimum faceſſat molestiae, tale, inquam, mihi satis est.

1 ΤΙ ποτε, ὦ οὗτος, πώγωνα μὲν ἔχεις καὶ κόμην, χιτῶνα δὲ οὐκ ἔχεις, καὶ [a] γυμνοδερχὴ, καὶ [b] ἀνυποδητεῖς τ' ἀλήτιλω, καὶ ἀπάνθρωπον βίον, [c] καὶ θηριώδη ὀπιλε-5ξάμενος, καὶ ἀεὶ τοῖς ἐναντίοις τὸ ἴδιον δέμας ὑκ ὡς οἱ πολλοὶ ἀφχρησάμενος, θέλγητεῖς ἄλλοτε ἀλλαχῆ, καὶ [d] εὐναζόμενος ὅπῃ ξηρῆ δαπέδῳ, ὡς [e] ἄσην [f] πάμπολλον τυτὶ τὸ τριβώνιον φέρειν· καὶ μήτε καὶ 10καὶ [g] τῦτο λεπτὸν, μήτε μαλακὸν, μήτε ἀνθηρόν; [h] ΚΥΝ. Οὐδὲ γὰρ δέομαι· τοιῦτον δὲ ὁποῖόν ἐν τῳριῳθείη ῥᾷστα, [i] καὶ τῷ κλησαμβώνῳ πράγματα ὡς ἐλάχιστα [k] παρέχον· τοιῦτον γὰρ ἔχειν μοι.

Σὺ

ΚΥΝΙΚΟΣ] Titulus hic aderat in *B*1. 2. *P.* & *Fl.* Omiſſ. in cett. ΚΥΝ. ΚΑΙ ΛΥΚ.] Haec jam aderant perſon. nomina ſupra ſcripta in *P. H. J.* aeque ac in *B.* &c. aberant a *Fl.* quae tantum. ΚΥΝΙΚΟΣ. Ανῶ⊙. ΚΥΝΙΚΟΣ. Κυνικοῦ ⊖ Λυκινοῦ *B*1. & 2. *a* Γυμνοδερχὴ] Nil mut. Edd. *b* Ἀνυποδητεῖς] Sic *Fl. Ald. Fr. B*1. *P.* &c. Ἀνυποδητῶς *J.* *c* Καὶ θηριώδη] Omiſit *Fl.* *d* Εὐναζόμενος] Εὐνοιωόμενος *Fl.* *e* Ἄσην] Ἄτλω *J.* ſola, & marg. *Atlw.* *f* Πάμπολλον] Παμπόλλω *Pell.* *g* Τοῦτο λεπτὸν] Τὸ τριβώνιον λεπτὸν. *Fl.* *h* ΚΥΝ.] Κωνι. *Fl.* mox Κωνικὸς plene dein bis, ter K. & A. tantum. Poſtea vero toto Dial. perſonas omittit, ſpatio tantum relicto. *i* Καὶ] Omiſit *Fl.* *k* Παρέχον] Forſ. παρέχει, adſcripſ. *Geſn.*

ΚΥΝΙΚΟΣ] Titulus hic fuit in C. G. Πῶς δῆ Κυνικὸν ὄντα φιλόσοφον. (Deinde) Κυδωνίου ὄντ⊙ ὁ λόγ⊙ ἄλλα τε νομιζῆναι, καὶ ὑ Λυκινοῦ. *G.*

9. Τριβώνιον] Τὸ τριβώνιον ἐνταῦθα τὸ παλαιὸν ⊖ διὰ χυσὸς ἱμάτιον. τρίβων δὲ τρίβων⊙ τὸ ⊤ φιλοσόφου ἔνδυμα εὐτελές. Erat autem usque ad pedes, καὶ χιτῶνας ἔχων πλατείας ⊖ κατολαμβάνας. *G.*

„ πως ἐγγὺς τὸ ὑποδεδέσθαι τῷ διδάσκ. Nota eſt & Ro- „ mani Catonis ἀνυποδησία: item Neronis; vide *Suet.* „ c. 51." Haec & plura *Caſaubonus. Xen.* ἀπομν. 1.— τι ⊖ ἀχίτων ἀφατελὴς *Ariſtoph.* apud *Diog. Laërt.* p. 40. C. ἀνυποδητῶς. in *Nub.* tamen eſt ἀνυπόδητ⊙. *M. du S.*

3. Γυμνοδερχὴ] An γυμνοδερμῆ a γυμνοδερμοῦσθαι. i. e. cute nuda ſum? *F.G.* Idem rurſus ad verbum *Menag.*

Ibid. Καὶ γυμνοδερχὴ] Nihil dum probabilius video conjectura *Menagii*: hanc itaque interpretando ſecutus ſum. *J.M.G.*

Ibid. Ἀνυποδητεῖς] Infra c. 16. f. ἀνυποδητεῖν iterum ſic ſcribitur in omnibus, penult. longa. Item ἀνυπόδητ⊙ c. 13. ac ſaepe T. 2. Licet & interdum ἀνυπόδητ⊙. *J.F.R.*

5. Τοῖς ἐναντίοις] Locus mendoſus videtur, vett. Codd. inſpiciendi. *F.G.*

Τοῖς ἐναντίοις] Nihil varietatis invenio, neque deſidero; nam recte ἀφχρήσαθ cum accuſat. conſtruitur vid. *Herodian.* plurib. locis, atque *interficio* ſignificat. Verte igitur: *tu corpus contrariis rebus enecas*, i. e. *crucias duriter habendo*, non vero ut vulgo homines ſolent. *J.F.R.*

8. Ξηρῷ] I. e. ἀστρώτῳ, *ſine ſtrato.* *F.G.*

Ibid. Ἄσην] Ἄσιν. *F.G.* Fruſtra. Nam vulgatum praeſtat, nec *lusa* etiam conſperſum requiritur pallium, ſed ὦσιν *faſtidium*, hic *ſqualorem* luctui proprium ſignificat, & ad vocabula luctus bene refertur a *Polluce* III. 98. *J.F.R.*

Ibid. Πάμπολλον] An παμπόλλω. *F.G.* Ne credas Lector, qui ſcis compoſita Atticis communia. *Aelian.* IV. 8. παμπόλλης μυριάδας. *J.F.R.*

13. Παρέχον] Forſ. παρέχει adjecerat *Geſn.* Idem ha-

Σὺ δὲ πρὸς θεῶν, εἰπέ μοι, τῇ πολυτελείᾳ οὐ νομίζεις κακίαν προσεῖναι; ΛΥΚ. Καὶ μάλα. ΚΥΝ. Τῇ δ' εὐτελείᾳ ἀρετήν; ΛΥΚ. Καὶ μάλα. ΚΥΝ. Τί ποτ' οὖν ὁρῶν ἐμὲ τῶν πολλῶν εὐτελέστερον διαιτώμενον, τοὺς δὲ πολυτελέστερον, ἐμὲ αἰτίᾳ, οὐ σὲ ἐκείνους; ΛΥΚ. Ὅτι σὲ εὐτελέστερόν μοι, μὰ Δία, τῶν πολλῶν διαιτᾶσθαι δοκεῖς, ἀλλ' ἐνδεέστερον, μᾶλλον δὲ τελέως ἐνδεῶς, καὶ ἄπορος. Διαφέρεις γὰρ οὐδὲν σὺ τῶν πτωχῶν, οἱ τὸ ἐφήμερον τροφὴν μεταιτοῦσι.

ΚΥΝ. Βούλει οὖν εἰδῶμεν, ἐπεὶ προελήλυθεν ἐνταῦθα ὁ λόγος, τί τὸ ἐνδεές, καὶ τί τὸ ἱκανόν ἐστιν; [a] ΛΥΚ. Εἴ σοι δοκεῖ. ΚΥΝ. Ἆρ' οὖν ἱκανὸν μὲν ἑκάστῳ, ὅσῳ ἂν ἐξικνῆται πρὸς τὴν ἐκείνου χρείαν, ἢ ἄλλο τι λέγεις; ΛΥΚ. Ἔγωγε τοῦτο. ΚΥΝ. Ἐνδεὲς δὲ, ὅσῳ ἂν ἐνδεέστερον ᾖ τῆς χρείας, καὶ μὴ ἐξικνῆται πρὸς τὸ δέον; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Οὐδὲν ἄρα τῶν ἐμοὶ ἐνδεές ἐστιν. οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς ὅ, τι καὶ τὴν χρείαν [b] ἐκπληροῖ τὴν ἐμήν.

ΛΥΚ. Πῶς τοῦτο λέγεις; ΚΥΝ. Ἐὰν σκοπῇς πρὸς ὅ, τι γέγονεν ἕκαστον, ὧν δεόμεθα, οἷον οἰκία, ἆρ' οὐχὶ σκέπης; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Τί δὲ ἐσθῆς, τοῦ χάριν; [c] ἆρα οὐχὶ [d] καὶ αὐτὴ τῆς σκέπης; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Τῆς δὲ σκέπης αὐτῆς πρὸς θεῶν, τίνος ἐδεήθημεν εἵνεκα, οὐκ ὥστε ἄμεινον

2. Tu vero, per Deos, mihi dic, sumtuosae vitae vitium ineſſe non arbitraris? LYC. Omnino. CYN. Parſimoniae autem virtutem? LYC. Ita ſane eſt. CYN. Quare ergo cum vides me viliori quam plerosque victu & cultu utentem, illos vero ſumtuoſo magis; me accuſas, non illos? LYC. Quod non viliori, per Jovem, cultu victuque quam vulgus videris uti, ſed indigentiori, aut potius in ſumma vivere indigentia atque inopia. Neque enim quidquam a mendicis differs cibum in diem rogantibus.

3. CYN. Vis ne ergo diſpiciamus, quando huc ſermo nobis progreſſus eſt, quid ſit quod deficiat, quid ſit ſatis? LYC. Si ita tibi videtur. CYN. Numquid igitur ſatis unicuique illud eſſe dicis, quod aeque late atque uſus & neceſſitas illius pateat; an aliud quid dicis? LYC. Sic iſtud. CYN. Deficere autem illud, quod in uſu deficiat, & non aeque late, atque opus erat, patet? LYC. Nempe. CYN. Nihil ergo mihi deficit: nihil enim eſt mearum rerum quod non uſum meum expleat.

4. LYC. Quomodo hoc intelligis? CYN. Si conſideres, ad quid factum ſit unumquodque illorum, quibus opus habemus, verbi cauſſa, domus, nonne ut tecti ſimus? LYC. Sane. CYN. Quid vero? veſtis? cujus rei gratia? Nonne etiam haec ut tecti ſimus? LYC. Nempe. CYN. Ipſum vero illud, ut tecti eſſemus, per Deos, cujus rei cauſſa opus fuit, nonne ut

a ΛΥΚ.] Deſunt & hic & in ſeqq. perſonarum nomina, in *Fl.* Niſi quod ſpatiis, ut ſaepe alibi, diſtinguuntur. b Ἐκπληροῖ] Ἐκτελεῖ *Fl.* c Ἆρα] Ἄρα *Fl.* d Καὶ αὐτὴ] Sic *J.* Αὐτὴ ſine καὶ *H. P. B1. Fr. Ald. S.* Αὐτῆς *Fl.* ſimiliter ſpreto καὶ.

habet *Gujet.* in nott. Mſſ. quas ille non vidit. Tanto veriſimilius fit utrumque recte conjicere. *J.F.R.*

27. Τί τὸ ἐνδεὲς] Non aſſequitur Latinus ſermo, certe in quantum nobis hic paruit, plenam vim hujus loci. Ἐνδεὲς apud Graecos & hominis Epitheton eſt, cui aliquid deeſt, quo aegre caret, & rei, quae ſic deeſt. Objicitur Cynico, vivere illum in *defectu* h. e. in ſumma inopia: ille rogat, quid eſt igitur *deficiens* &c. *J.M.G.*

39. Οὐχὶ σκέπης] Σκέπη legend. videtur. *F.G.* Minime; nam connectendum cum ſeq. χάριν & εἵνεκα, quod ab eadem perſona ſtatim additur. *J.F.R.*

43. Εἵνεκα] Non itaque poëticum eſt εἵνεκα. Habuimus id crebro ap. Noſtrum, *de Dom.* c. 8. *Amor.* c. 49. *Navig.* c. 20. &c. Quamvis Ionibus potius perpetuum τὸ εἵνεκα. *J.F.R.*

47. Μάθοις τί ποθ' ἵστ' ἴργον;] Sic omnino interpungendum fuit, non ut in plerisque fit, ſine interrogatione, aut poſt μάθοις mora. Solae *B2.* & *P.* hoc obſervarunt, quamvis recte verterit *Thom. Morus. M. du S.*

51. Οὐ-

ut melius habeat id ipsum quod tegitur? LYC. Mihi ita videtur. CYN. Utrum igitur *hi mei* pedes pejus habere tibi videntur *aliorum pedibus calceatorum*? LYC. Non novi. CYN. Sed ita discas. Quod opus est pedum? LYC. Incedere. CYN. Pejus ergo tibi incedere mei pedes videntur, quam caeterorum? LYC. Hoc fortasse non ita est. CYN. Neque ergo pejus habent, si non deterius opus suum peragunt. LYC. Fortasse. CYN. Ergo pedes quidem *quod attinet*, non videor deteriore quam plerique conditione esse. LYC. Non videris. CYN. Quid vero? Meumne corpus reliquorum *corporibus* deterius est? si enim deterius, etiam infirmius. Virtus enim corporis robur est. Numquid ergo meum infirmius? LYC. Non apparet. CYN. Ergo neque pedes meos, neque reliquum corpus defici tegumento apparet. Si enim deficerentur, male haberent. Defectus enim & indigentia semper malum, & facit ut deteriore conditione sint ea, quibus adest. Sed neque deterius ali corpus meum apparet, quia vulgaribus cibis alitur. LYC. Nempe manifestum est. CYN. Neque validum esset, si male aleretur: vitiantur enim a malis alimoniis corpora. LYC. Sunt ista.

5. CYN. Quomodo igitur, dic mihi, haec cum ita se habeant, reprehendis me, & vitae meae rationem nimis contemnis, & miseram esse confirmas. LYC. Ideo

ἔχειν [e] τ̃ σκεπόμενον; ΛΥΚ. Δοκεῖ μοι. ΚΥΝ. [f] Πότερ' ἂν, τὸ τόδε κάκιον ἔχειν δοκεῖ σοι; ΛΥΚ. Οὐκ οἶδα. ΚΥΝ. Ἀλλ' ἴσως ἂν [g] μάθοις· τί τοῦτ' ἐστ' ἔργον; ΛΥΚ. Πορεύεσθαι. ΚΥΝ. Κάκιον ἂν τοι πορεύεσθαί σοι δοκῶσιν οἱ ἐμοὶ τόδε, ἢ οἱ τ̃ πολλῶν; ΛΥΚ. Τοῦτο μὰ Δὸκ ἴσως. ΚΥΝ. Οὐ τοίνυν [h] οὐδὲν χεῖρον ἔχουσιν, [i] ἢ μὴ χεῖρον τὸ ἑαυτῶν ἔργον ἀποδιδόασιν; ΛΥΚ. Ἴσως. ΚΥΝ. Τοὺς μὲν δὴ τόδας οὐδὲν φαίνομαι χεῖρον διακείμενος τ̃ πολλῶν [k] ἔχειν; ΛΥΚ. Οὐκ ἔοικας. ΚΥΝ. Τί δὲ; τὐμὸν σῶμα [l] τ̃ λοιπῶν ἆρα κάκιον; εἰ γὰρ κάκιον, καὶ ἀσθενέστερον· ἕξις γὰρ σώματος ἰσχύς. ἆρ' οὖν τὸ ἐμὸν ἀσθενέστερον; ΛΥΚ. Οὐ φαίνεται. ΚΥΝ. Οὐ τοίνυν οὐδ' οἱ τόδες φαίνοντό μοι σκέπης ἐνδεῶς ἔχειν, οὔτε τὸ λοιπὸν σῶμα. εἰ γὰρ ἐνδεῶς εἶχον, κακῶς ἂν εἶχον. ἡ γὰρ ἔνδεια πανταχῇ κακὸν καὶ χεῖρον ἔχειν ποιεῖ ταῦτα, οἷς ἂν προσῇ. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τρέφεσθαί γε φαίνεται χεῖρον τὸ σῶμα τὐμὸν, ὅτι ἀπὸ τ̃ τυχόντων τρέφεται. ΛΥΚ. Δῆλον γάρ. [m] ΚΥΝ. Οὐδὲ εὔρωστον, [n] εἰ κακῶς ἐτρέφετο. λυμαίνονται γὰρ αἱ πονηραὶ τροφαὶ τὰ σώματα. ΛΥΚ. Ἔστι ταῦτα.

ΚΥΝ. Πῶς οὖν, εἰπέ μοι, τούτων οὕτως ἐχόντων, αἰτιᾷ μὲ, καὶ φαυλίζεις τ̃ βίον, καὶ φὴς ἄθλιον; [o] ΛΥΚ. Ὅτι, νὴ Δία, [p] φύ-

[e] Τὸν σκεπ.] Τὸ σκεπόμενον marg. *Alm.* [f] Πότερ'] Ita *Fl. Fr. J. P.* &c. [g] Μάθοις] Nihil distinctionis post μάθοις erat in plerisque. In *P.* comma tantum. [h] Οὐδὲν χεῖρον] Οὐδ' εἰ χεῖρον Edd. Οὐδὲν L. Οὐδὲν *Fl.* [i] Ἢ] Ἢν L. [k] Ἔχειν] Deest in *Fl.* [l] Τῶν λοιπῶν] Τὸ λοιπὸν *Fl.* [m] ΚΥΝ.] Addidi ex *J. Bi. H.* &c. Aberat in *P.* [n] Εἰ κακῶς] Εἰη εἰ κ. *Jensii.* Nil mut. Edd. [o] ΛΥΚ.] Personam ΚΥΝ. hic male *Hl.* 2.

51. Οὐδὲν χεῖρον] Vulgatum εἰ χεῖρον nihili esse, bene etiam sensérat Cl. *Gesn.* qui pro οὐδ' εἰ rescripserat εἰδὲ. At quum L. & *Fl.* εἰδὲν habeant, quod verissimum; quodque mox repetitur, in εἰδὲν φαίνομαι χεῖρον, omnium nostrorum librorum consensu, nihil haesitavi in hoc recipiendo. Cumque *Fl.* εἰδὲν cum spiritu exhibeat, adparet vulgatum ceterarum εἰδ' εἰ hinc natum esse. *J. F. R.*

64. Οὐδὲ τρέφεσθαί γε φαίνεται χεῖρον τὸ σῶμα τὐμὸν, ὅτι ἀπὸ τ̃ τυχόντων τρέφεται. ΛΥΚ. Δῆλον γάρ. ΚΥΝ. Οὐδὲ εὔρωστον, εἰ κακῶς ἐτρέφετο] Hiulca sunt haec ultima; sed facile patet, quid intercideriat; nimirum εἰη; idque proclive fuit ob affinissimam sequentem voculam. Lege igitur, Οὐδὲ εὔρωστον εἰη, εἰ κακῶς ἐτρέφετο. Id ait Cynicus, *Sed nec propterea corpus meum videtur pejus nutriri, quod nutritur ab rebus vilibus.* (Id vero manifestum esse, respondet Lucianus) *Neque bene firmum foret, si male nutriretur.* *J. J.*

66. Οὐδὲ εὔρωστον] *Gesn.* etiam adleverat; supple εἰη. Lubens id adderem, sicubi invenirem. Jam poterit subaudiri, donec id inveniamus. At quidni aeque intelligeretur, ac paullo supra hoc capite, εἰ γὰρ κάκιον,

Φύσεως, ἣν σὺ τιμᾷς, καὶ τὴν θεὸν γῆν ἐν μέσῳ καταθεικότων, ἐκ δ' αὐτῆς ἀναδεδωκότων πολλὰ καὶ ἀγαθὰ, ὥστ' ἔχειν ἡμᾶς πάντα ἄφθονα, μὴ πρὸς τὴν χρείαν μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἡδονὴν, σὺ πάντων τούτων ἢ τοῦ γε πλείστων ἄμοιρος εἶ, καὶ ἐδωδὸς μετέχεις αὐτῶν, ἐδὲν μᾶλλον ἢ τὰ θηρία· πίνεις δὲ γε ὕδωρ, ὅσπερ καὶ τὰ θηρία, σιτῇ δὲ ὅπερ ἂν εὑρίσκῃς, ὥσπερ οἱ κύνες, εὐνὴν δὲ ἐδὲν χρείττω τοῦ κυνὸς ἔχεις. χόρτος γὰρ παρκεῖ σοι, καθάπερ ἐκείνοις. ἔτι δὲ ἱμάτιον φορεῖς, ἐδὲν ὀπωτικέστερον ἀκλήρου. καίτοι εἰ σὺ τούτοις ἀρκούμενος ὀρθῶς φρονήσεις, ὁ θεὸς οὐκ ὀρθῶς ἐποίησε, τοῦτο μὲν πρόβατα ποιήσας ἐμμαλλα· τοῦτο δ' ἀμπέλους ἡδυοίνους, τοῦτο δὲ τὴν ἄλλην παρασκευὴν θαυμαστῶς ποικίλην, καὶ ἔλαιον, καὶ μέλι, καὶ τὰ ἄλλα, ὡς ἔχειν μὲν ἡμᾶς σιτία παντοδαπὰ, ἔχειν δὲ ποτὸν ἡδὺ, ἔχειν δὲ χρήματα, ἔχειν δ' εὐνὴν μαλακὴν, ἔχειν δὲ οἰκίας καλὰς, καὶ τὰ ἄλλα πάντα θαυμαστῶς κατεσκευασμένα. καὶ γὰρ αὖ τὰ τῶν τεχνῶν ἔργα, δῶρα τῶν θεῶν ἐστι. τὸ δὲ πάντων τούτων ζῆν ἀπεστερημένον, ἄθλιον μὲν, εἰ καὶ ὑπ' ἄλλου τινὸς ἀπεστέρητο, καθάπερ οἱ ἐν τοῖς δεσμωτηρίοις· πολὺ δὲ ἀθλιώτερον, εἴ τις αὐτὸς ἑαυτὸν ἀποστεροίη πάντων τῶν καλῶν. μανία τε ἤδη τοῦτό γε σαφής.

ΚΥΝ. Ἀλλ' ἴσως ὀρθῶς λέγεις. ἐκεῖνο δέ μοι εἰπὲ, εἴ τις ἀνδρὸς πλουσίου προθύμως καὶ φιλανθρώπως, ἔτι τε φιλοφρόνως ἐστιῶντος, καὶ ξενίζοντος πολλοὺς ἅμα καὶ παντοδαπούς, τοὺς μὲν ἀσθενεῖς, τοὺς δὲ ἐρρωμένους, κἄπειτα παρατιθέντος πολλὰ καὶ παντοδαπὰ, πάντα ἁρπάζοι, καὶ πάντα

equidem, quod cum natura, quam tu magni facis, & Dii tellurem hanc in medio posuerint, & ex illa bona exoriantur multa, ut omnium rerum habeamus beatam copiam, non ad necessitatem modo, sed etiam ad voluptatem: tu horum omnium aut plerorumque certe expers es, nec ullo illorum frueris, non magis quam bestiae. Aquam enim bibis, quam etiam bestiae: edis quidquid inveneris, uti canes: neque cubile canibus habes melius, foenum cum tibi sicut illis sufficiat: porro pallium gestas nihilo tolerabilius plane inopi. Atqui si tu his rebus contentus recte sapis, non recte Deus, qui hinc oves illis velleribus instruxerit, hinc suavi vino vites: reliquumque apparatum admirabiliter varium produxerit, & oleum, & mel, & reliqua: ut cibum habeamus omnigenum, & potum suavem habeamus, habeamusque pecunias, & cubile habeamus molle, & habeamus domus pulchras, & instructa admirabiliter reliqua omnia. Etenim opera artium quoque Deorum munera sunt. Hisce autem omnibus privatum vivere miserum est, etsi ab alio quis privetur, ut ii, qui tenentur in vinculis; multo autem miserius, si quis ipse bonis se omnibus abjudicet, ac professus jam furor.

6. CYN. At tu fortasse recte *istac*. Verum illud mihi dic, si quis, viro divite prolixe, & humaniter, & benigne adeo accipiente epulis & hospitio multos simul & omni ex genere homines, infirmos partim, partim robustos, ac multa deinde omnigena-

a Μόνον] Μόνων *Fl.* Sed perinde est. b Παραμικῆ] Ἀμικῆ *Fl.*

καὶ ἀσθενίστερον, pro εἰη καὶ ἀσθενίστερον. *J. F. R.*

13. Ὀλίγων δὲ ὄντα τιμᾶσθαι δίκαιον, ὑπὸ τοῦ πολλῶν ἀπιτριβῆσεσθαι μέλλων] Benedictus *paucisque ut nutriatur opus habeat, diutius tamen quam alii multi immoretur.* in qua interpretatione sequutus est auctorem *Thomam Morum*, dubito an Græca rite considerantem. Certe res ipsa non patitur, ut in his sit justa oppositio; nec si vir valens diutius, quam ægroti multi, immoretur convivio, propterea sic culpari potest, ut hic postea culpatur ab colloquentibus. Errarunt

nique apponente; omnia ipse rapiat, voret omnia, non quae prope sint solum, sed etiam remota, parata infirmis ipse robustus, idque unam ipse alvum qui habeat, paucisque quibus alatur indigeat, a multis illis perdendus ipse: ille vir qualis tibi videatur? numquid prudens? LYC. Non ille mihi. CYN. Quid vero? numquid sanus? LYC. Neque hoc.

7. CYN. Quid vero? si quis eidem huic mensae adhibitus, multa illa atque varia negligat, unum vero eorum, quae proxime apposita sunt, sibi delectum, idque suae necessitati sufficiens, decenter edat, & hoc utatur solo, reliqua ne quidem adspiciat, hunc nonne judicas saniorem, & meliorem isto virum? LYC. Equidem. CYN. Utrum ergo intelligis, an me oportet dicere? LYC. Quid? CYN. Deus illi praeclaro hospitio excipienti similis est, apponens multa, & varia, & omnigena, ut quod cuique convenit habeant, quaedam valentibus, alia aegrotantibus, & quaedam robustis, imbecillis alia, non ut omnes utamur omnibus, sed ut iis quisque, quae sibi proxima sunt, & inter haec, quo ipse tum maxime indigeat.

8. Vos vero illi per inexplebilem intemperantiam rapienti omnia maxime similes estis, uti postulantes omnibus, & quae usquam sunt, non iis modo, quae prope vos sunt; non terram, non mare vestrum sufficere vobis arbitrati, sed ab extremis inde terrarum oris mercati voluptates, & peregrina semper praeferentes domesticis, & pretiosa vilibus, & quae difficillime parantur iis, quorum facilis copia est: qui in

ἐδίοι, μὴ τὰ πλησίον μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ πόρρω, τὰ τοῖς ἀδυνάτοις παρεσκευασμένα, ὑγιαίνων αὐτὸς, καὶ ταῦτα μίαν μὲ κοιλίαν ἔχων, ὀλίγων δὲ ὥστε τραφῆναι δεόμενος, ὑπὸ τῶν πολλῶν διαφθαρησόμενος μέλλων· ἔστω ὁ ἀνὴρ, ποῖός τις δοκεῖ σοι εἶναι; ἆρά γε φρόνιμος; ΛΥΚ. Οὐκ ἔμοιγε. ΚΥΝ. Τί δὲ σώφρων; ΛΥΚ. Οὐδὲ τοῦτο.

ΚΥΝ. Τί δὲ, εἴ τις μετέχων τῆς αὐτῆς ταύτης τραπέζης, τῶν μὲ πολλῶν καὶ ποικίλων ἀμελεῖ, ἓν δὲ τῶν ἔγγιστα κειμένων ἐπιλεξάμενος, ἱκανῶς ἔχων πρὸς τὴν ἑαυτοῦ χρείαν, τοῦτο ἐδίοι κοσμίως, καὶ τούτῳ μόνῳ χρῷτο, τοῖς δὲ ἄλλοις οὐδὲ προσβλέποι, τοῦτον οὐχ ἡγῇ σωφρονέστερον, καὶ ἀμείνω ἄνδρα ἐκείνου; ΛΥΚ. Ἔγωγε. ΚΥΝ. Πότερον οὖν, συνίης, ἢ ἐμὲ δεῖ λέγειν; ΛΥΚ. Τὸ ποῖον; ΚΥΝ. Ὅτι ὁ μὲ θεὸς τῷ ξενίζοντι καλῶς ἐκείνῳ ἔοικε, πολλὰ προθεὶς πολλὰ, καὶ ποικίλα, καὶ παντοδαπὰ, ὅπως ἔχωσιν ἁρμόζοντα· τὰ μὲ ὑγιαίνουσι, τὰ δὲ νοσοῦσι· καὶ τὰ μὲ ἰσχυροῖς, τὰ δὲ ἀδυνάτοις· οὐχ ἵνα χρώμεθα ἅπασι πάντες, ἀλλ' ἵνα τοῖς καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος, καὶ τῶν καθ' ἑαυτὸν, ὅτου ἂν τύχοι μάλιστα δεόμενος.

Ὑμεῖς δὲ τῷ δι' ἀπληστίαν τε καὶ ἀκρασίαν ἁρπάζοντι πάντα τούτῳ μάλιστα ἐοίκατε, πᾶσι χρῆσθαι ἀξιοῦντες, καὶ τοῖς ἀπανταχοῦ, μὴ τοῖς παρ' ὑμῖν μόνον, οὐ γῆν, οὐ θάλασσαν τὴν καθ' αὑτοὺς αὐτάρκη νομίζοντες, ἀλλ' ἀπὸ περάτων γῆς ἐμπορευόμενοι τὰς ἡδονὰς, καὶ τὰ ξενικὰ τῶν ἐπιχωρίων ἀεὶ προτιμῶντες, καὶ τὰ πολυτελῆ τῶν εὐτελῶν, καὶ τὰ δυσπόριστα τῆς εὐπορίστων· καθόλου δὲ πράγματα, καὶ [f] κακὰ ἔχειν

[c] Δι] Δια Fl. [d] Οὐδὲ τοῦτο] Pro his duobus οὐ tantum Fl. [e] Ἔχων] Forf. ἴσχυν Ceſn. [f] Κακὰ] Κατὰ male Ha. cum tamen Hi. recte.

runt certe, quum τῶν πολλῶν putarunt dici masculine; sunt enim neutra. Et utique illud *diutius* nullibi in Graecis. Verte, *paucisque ut nutriatur opus habeat, quum a multis, si multa deglutierit, futurum sit ut enecetur.* J.G.

64. Ἐμ-

ἔχειν μᾶλλον ἐθέλοντες, ἢ δίχα πραγμάτων ζῆν. τὰ γὰρ δὴ πολλὰ, καὶ τίμια, καὶ εὐδαιμονικὰ κατασκευάσματα, ἐφ' οἷς ἀγάλλεσθε, διὰ πολλῆς ὑμῖν ταῦτα κακοδαιμονίας καὶ ταλαιπωρίας παραγίγνεται. σκόπει γὰρ, εἰ βούλει, τὸ πολύευκτον χρυσὸν, καὶ τὸ ἄργυρον, σκόπει τὰς οἰκίας τὰς πολυτελεῖς, σκόπει τὰς ἐσθῆτας τὰς ἐσπουδασμένας, σκόπει τὰ τούτοις ἀκόλουθα πάντα· πόσων πραγμάτων ἄξιά ἐστιν ὠνία, πόσων πόνων, πόσων κινδύνων, μᾶλλον δὲ αἱμάτων, καὶ θανάτου, καὶ διαφθορᾶς ἀνθρώπων πόσης; ἢ μόνον ὅτι πολέοντες ἀπόλλυνται διὰ ταῦτα πολλοὶ, καὶ ζητοῦντες καὶ δημιουργοῦντες δεινὰ πάσχουσιν· ἀλλ' ὅτι καὶ πολυμάχητά ἐστι, καὶ ἐπιβουλεύονται ἀλλήλοις διὰ ταῦτα φίλοις φίλοι, καὶ πατράσι παῖδες, καὶ γυναῖκες ἀνδράσιν. οὕτως οἶμαι καὶ τὴν Ἐριφύλην, διὰ τὸ χρυσὸν προδοῦναι τὸν ἄνδρα.

Καὶ ταῦτα μὲν πάντα γίγνεται, τῶν μὲν ποικίλων ἱματίων οὐδέν τι μᾶλλον θάλπειν δυναμένων· τῶν δὲ χρυσοφόρων οἰκιῶν οὐδέν τι μᾶλλον σκεπουσῶν· τῶν δὲ ἐκπωμάτων τῶν ἀργυρῶν οὐκ ἀφελούντων πότου, οὐδὲ τῶν χρυσῶν, οὐδὲ τῶν ἐλεφαντίνων αὖ κλινῶν τὸν ὕπνον ἡδίω παρεχομένων· ἀλλ' ὄφει πολλάκις ἐστὶ τὸν ἐλεφαντίνης κλίνης, καὶ τῶν πολυτελῶν στρωμάτων, τοὺς εὐδαίμονας ὕπνου λαχεῖν οὐ δυναμένους. ἔτι δὲ καὶ αἱ παιδοδαπαὶ περὶ τὰ βρώματα πραγματεῖαι, τρέφουσι μὲν οὐδὲν μᾶλλον, [a] λυμαίνονται δὲ τὰ σώματα, καὶ τοῖς σώμασι νόσους ἐμποιοῦσι.

Τί δὲ δεῖ λέγειν ὅσα τῶν ἀφροδισίων ἕνεκα πράγματα ποιοῦσί τε καὶ πάσχουσιν οἱ ἄνθρωποι; καίτοι ῥᾴδιον θεραπεύειν ταύτῃ τὸν

universum moleſtias & mala habere, quam ſine iis aetatem agere malitis. Multi enim illi & pretioſi & beati apparatus, quibus gaudetis, per multam demum vobis miſeriam aerumnamque contingunt. Conſidera enim, ſis, optabile illud aurum, & argentum, domus ſumtuoſas conſidera, veſtes conſidera ſumma induſtria factas, conſidera quae iſtaec conſequuntur omnia, quot ſint venalia negotiis, quot laboribus, quot periculis, quin ſanguine potius, & morte, & quanta ſtrage mortalium? non modo quod navigantes propter iſta multi pereunt, & dum quaerunt, dum aedificant, mala multa patiuntur: ſed quod toties de illis pugnatur, quod inſidias ſibi propter iſta ſtruunt amicis amici, & liberi parentibus, & maritis ſuis conjuges. Ita puto auri cauſſa proditum ab Eriphyle virum.

9. Atque iſta fiunt omnia, cum tamen pictae veſtes nihilo magis foveant, & faſtigii aurei domus nihilo tegant magis, & potum nihil juvent nec argentea pocula neque aurea, neque ſomnum ſuaviorem eburnei lecti praebeant: ſed ſaepe videas eburneo ſuper lecto, & pretioſis in ſtragulis, beatos illos ſomnum capere non poſſe. Porro omnigeni illi circa cibum labores, nihilo magis illi quidem alunt, ſed corrumpunt corpora, & morbos illis inferunt.

10. Quid vero dicam, quot negotia Veneris cauſſa homines & faceſſant aliis, & ipſi ſuſtineant? cum ita facile ſit illam curare

a Λυμαίνονται δὲ] [a]Ἢ λυμαίνονται *Fl.*

64. Ἐριφύλην] Amphiarai uxorem. *M. du S.*

82. Καίτοι ῥᾴδιον θεραπεύειν ταύτῃ τὸν ἕλκος.] Latet hic Cynicum ulcus, de quo Dio illa parte minime *Chryſoſtomus* in Diog. ſed e tyrannide p. 90. *J. M. G.*

84. Εἰς ταύτην] Subaudi ὁδόν. *F. G.*

98. Μὴ] Edd. pleraeque καὶ μὴ. Delendum illud καὶ jam olim videram, nondum inſpecta *Fl.* Ed. in qua non reperitur. *M. du S.*

rare cupiditatem; niſi quis delicatus nimis eſſe velit: neque in illam ipſam furor ſuus & corruptela ſufficere hominibus videtur. Sed jam etiam uſum rerum pervertunt, utentes unaquaque, ad quod natura ſua apta non eſt, ut ſi quis plauſtri loco uti tanquam plauſtro velit lectulo. LYC. Et quis eſt ille? CYN. Vos, qui hominibus utimini pro jumentis, jubetisque illos velut plauſtra ſic lecticas agere cervicibus. Ipſi vero ſupra jacetis delicati, & inde velut aſinos habenis regitis homines, hac non illac vertere ſe juſſos. Quique haec maxime facitis, ii maxime felices praedicamini.

11. Tum illi, qui carnibus non tantum in cibo utuntur, ſed tincturas machinantur per illas, quales ſunt qui purpuram inficiunt: nonne hi quoque praeter naturam his, quae paravit Deus, utuntur? LYC. Recte ſane. Poteſt enim inficere, non edi modo caro purpurae. CYN. Sed non ad hoc nata eſt. Alioqui etiam cratere poſſit aliquis per vim pro olla uti: ſed ad hoc factus non eſt. Verum enim vero quomodo poſſit aliquis omnem horum enarrare miſeriam? tanta eſt. Tu vero me, quod in partem illius venire nolim, eo nomine accuſas? Caeterum vivo ut ille, *quem ante deſcribebam*, modeſtus, epulor illa quae ante me poſita ſunt, &, quae minimo parari poſſunt, illis utor, varia illa & omnigena ne quidem deſiderans.

12. Deinde beſtiarum vitam, qui minutis rebus indigeam, & paucis utar, vivere tibi videor? Secundum tuam quidem rationem etiam deteriores beſtiis Dii fuerint. Nulla enim re indigent. Ut vero accura-

ἐπιθυμίαν, εἰ μή τις ἐθέλοι τρυφᾶν. ἢ οὐδ' εἰς ταύτην ἡ μανία ἢ διαφθορὰ φαίνεται τοῖς ἀνθρώποις ἐρκεῖν, ἀλλ' ἤδη καὶ τὴν τῶν ὄντων τὴν χρῆσιν ἀναστρέφουσιν, ἑκάστῳ χρώμενοι, πρὸς ὃ μὴ πέφυκεν, ὥσπερ εἴ τις ἀντ' ἀμάξης ἐθέλοι τῇ κλίνῃ χρήσασθαι, καθάπερ ἀμάξῃ. ΛΥΚ. Καὶ τίς ἐστι; ΚΥΝ. Ὑμεῖς οἱ τοῖς ἀνθρώποις ἅτε ὑποζυγίοις χρῆσθε, κελεύετε δὲ αὐτοὺς, ὥσπερ ἁμάξας, τὰς κλίνας τοῖς τραχήλοις ἄγειν, αὐτοὶ δ' ἄνω κατάκεισθε τρυφῶντες, καὶ ἐκεῖθεν ὥσπερ ὄνους ἡνιοχεῖτε τοὺς ἀνθρώπους, ταύτῃ ἀλλὰ μὴ ταύτῃ τρέπεσθαι κελεύοντες. καὶ οἱ ταῦτα μάλιστα ποιοῦντες, μάλιστα μακαρίζεσθε.

Οἱ δὲ τοῖς κρέασι, μὴ τροφῇ χρώμενοι μόνον, ἀλλὰ καὶ βαφὰς μηχανώμενοι δι' αὐτῶν, οἷοί γέ εἰσιν οἱ τὴν πορφύραν βάπτοντες, οὐχὶ καὶ αὐτοὶ παρὰ φύσιν χρῶνται τοῖς τοῦ θεοῦ κατασκευάσμασι; ΛΥΚ. Νὴ Δία. δύναται γὰρ βάπτειν, οὐκ ἐδητὸς μόνον τὸ τῆς πορφύρας κρέας. ΚΥΝ. Ἀλλ' οὐ πρὸς τοῦτο γέγονεν· ἐπεὶ καὶ τῷ κρατῆρι δύναιτ' ἄν τις βιαζόμενος ὥσπερ χύτρᾳ χρήσασθαι, πλὴν οὐ πρὸς τοῦτο γέγονεν. ἀλλὰ γὰρ πῶς ἅπασαν τὴν τούτων τίς κακοδαιμονίαν διελθεῖν δύναιτ' ἄν; τοσαύτη τις ἐστί. σὺ δέ μοι, διότι μὴ βούλομαι ταύτης μετέχειν, ἐγκαλεῖς· ζῶ δὲ καθάπερ ὁ κόσμιος ἐκεῖνος, εὐωχούμενος τοῖς κατ' ἐμαυτὸν, καὶ τοῖς εὐτελεστάτοις χρώμενος, τὴν δὲ ποικίλων καὶ πανδαπῶν οὐκ ἐφιέμενος.

Καίτοι ἡ θηρίων βίον, βραχέων δεόμενον, καὶ ὀλίγοις χρώμενον, δοκῶ σοι ζῆν, κινδυνεύουσιν οἱ θεοὶ καὶ τῶν θηρίων εἶναι χείρονες, κατά γε τὸν σὸν λόγον, ἐνδεὴς γὰρ ἕκαστα. ἵνα δὲ καλαμάθης ἀκριβέστερον τὸ, τε ὀλί-

b Χρῆσθε] Χρῆσθαι male *Fl.* c Μὴ] Sequimur *Fl.* quae καὶ ignoravit: nam καὶ μὴ posteriores. Οὐκ ἐπὶ adſcripſerat *Ceſn.* Bene; ſed jam non opus. d Θηρίου] Ἐ θηρίου *Fl.* e Θηρίων] Θηρίων male *Ha.*

3. Νὴ Δία] Concedentis eſt νὴ Δία, non negantis. Hic autem non concedit Lucianus, ſed negat. Scribendum ergo μὰ Δία. *M. du S.* Νὴ tamen & negationi addit *Ariſtid.* T. 2. p. 116. Ed. Jebb. Sed *Solano* adſentior hic mutandum; aut ſaltem negative vertendum. *J. F. R.*

ὀλίγων ἢ τὸ πολλῶν δεῖσθαι, ποιόν τι ἑκατέρου ἐστὶν, ἐννόησον· ὅτι δὴ παίδων πλειόνων αἱ μὲν παῖδες τῶν τελείων, αἱ δὲ γυναῖκες τῶν ἀνδρῶν, οἱ δὲ νοσοῦντες τῶν ὑγιαινόντων· καθόλου δὲ πανταχοῦ τὸ χεῖρον τοῦ κρείττονος πλειόνων δεῖται. Διὸ τοῦτο θεοὶ μὲν οὐδενός, οἱ δ' ἔγγιστα θεῶν ἐλαχίστων δέονται.

Ἢ νομίζεις τὸν Ἡρακλέα, τὸν πάντων ἀνθρώπων ἄριστον, θεῖον δὲ ἄνδρα, καὶ θεὸν ὀρθῶς νομισθέντα, διὰ κακοδαιμονίαν γυμνὸν ἀποδεδύσθαι, δέρμα μόνον ἔχοντα, καὶ μηδενὸς τῶν αὐτοῦ ὑμῖν δεόμενον; ἀλλ' ἦ κακοδαίμων ἦν ἐκεῖνος, ὃς καὶ τὰ ἄλλων ἀπήμυνε τὰ κακὰ· οὐδ' αὖ πένης, ὃς γῆς καὶ θαλάττης ἦρχεν, ἐφ' ὅ, τι ποτ' ὁρμήσειεν, ἅπαντα κατανταχοῦ πάντων ἐκράτει, καὶ οὐδενὶ τότε ἐνέτυχεν ὁμοίῳ, οὐδὲ κρείττονι ἑαυτοῦ, μέχρι περ ἐξ ἀνθρώπων ἀπῆλθεν. ἢ σὺ δοκεῖς στρωμάτων καὶ ὑποδημάτων ἀπόρως ἔχειν, καὶ διὰ τοῦτο δεῖσθαι [b] τοιοῦτον; Οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ἀλλ' ἐγκρατὴς, καὶ καρτερικὸς ἦν, [c] καὶ κρατεῖν ἤθελε, καὶ τρυφᾶν οὐκ ἐβούλετο. ὁ δὲ Θησεὺς ὁ τούτου μαθητὴς, οὐ βασιλεὺς μὲν ἦν πάντων Ἀθηναίων, υἱὸς δὲ Ποσειδῶνος, ὡς φασιν, ἄριστος δὲ τῶν καθ' αὑτόν;

Ἀλλ' ὅμως καὶκεῖνος ἤθελεν [d] ἀνυπόδητος εἶναι, καὶ γυμνὸς βαδίζειν, καὶ πώγωνα καὶ κόμην ἔχειν ἤρεσκεν αὐτῷ, καὶ οὐκ ἐκείνῳ [e] μόνον, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς παλαιοῖς

tius comprehendas, quale utrumque ſit, tum paucis indigere, tum multis, cogita pluribus indigere pueros quam adultos, mulieres quam viros, aegrotos quam ſanos: in univerſum vero quod ubique deterius eſt, illud pluribus indigere eo, quod eſt praeſtantius. Propterea Dii quidem re nulla, qui autem proxime ad Deos accedunt, indigent pauciſſimis.

13. Aut putasne, Herculem, illum hominum omnium fortiſſimum, divinum virorum, & pro Deo recte habitum, propter infelicitatem oberraſſe nudum, pelle ſola inſtructum, nullaque earum rerum, quibus vos, indigentem? Verum infelix ille non fuit, qui & aliorum defenderet mala, neque pauper, qui terrae & maris haberet imperium. Quocumque enim illum raperet impetus, ubique vincebat omnes, in neminem illius aetatis vel ſimilem ſe vel meliorem incidit, donec ab hominibus diſceſſit. An tu putas ſtragula illum veſte & calceis indiguiſſe, & propterea ſic oberraſſe? Non eſt, quod illud dicamus. Sed continens erat & tolerans; & volebat vincere, & deliciis frangi nolebat. Illius vero Theſeus diſcipulus nonne rex erat Athenienſium omnium, filius vero Neptuni, ut ajunt, vir ſuae aetatis omnium fortiſſimus?

14. Sed tamen is quoque voluit ſine calceis eſſe, & incedere nudus, & barbam & comam alere ipſi placuit: & non ipſi ſolum, ſed antiquis placuit omnibus. Nempe

a Τὸν πάντων] Τῶν Edd. priores. b Τοιοῦτον] Fl. praeeunte dedi. Τοιοῦτοι cett. c Καὶ κρατεῖν] Et ſic Fl. cum reliquis. d Ἀνυπόδητος] Ita jam omnes. Alias & ἀνυπόδητος. Ut *Philopatr.* c. 21. &c. e Μόνον] Μόνου Fl.

28. Τὸν Ἡρακλέα] Meminerimus, Herculem peculiariter numen eſſe Cynicorum, quem ſibi imitandum Herculiſci novi ſumſerint. Pluſcula ſunt in Proteo Luciani. Clava etiam illum imitabantur, cujus rei imago eſt in *Sexto Empir.* Fabric. p. 39. De regno illo Herculis, cujus ſtatim fit mentio, ſplendidiſſime *Dio* Or. de Regno. p. 12. D. Ἐκεῖνος δ' ὁ μόνος τῶν Ἑλλήνων ὢν βασιλεὺς, ἀλλ' ἀπ' ἀνίσχοντος ἡλίου μέχρι δυομένου, πάσης ἦρχε γῆς, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπάντων, ὅσοι λεγόμενοι Ἡρακλεῖς κ. τ. λ. *J. M. G.*

Ibid. Τῶν πάντων] In mutatione tam exigua, errore orto a ſcribendi compendio in articulis pingendis uſitato, contra Edd. *Geſneri* emendationem recepi. Etſi enim vulgatum ſatis intelligi queat, friget tamen prae altero, quod Luciano aliisque proprium eſſe, teſtimoniis haud eget. *J. F. R.*

38. Ἢ σὺ δοκεῖς στρωμάτων καὶ ὑποδημάτων ἀπόρως ἔχειν, καὶ διὰ τοῦτο δεῖσθαι τοιοῦτον;] Cynicus contendens, labores, moleſtias, pericula, non reddere per ſe aliquem miſerum & egentem, utitur exemplo Herculis,

pe vobis meliores erant: nec magis illorum quisquam tonderi se passus esset, quam leonum. Mollitiem enim & laevitatem carnis feminis putabant decoram: at ipsi, ut erant viri, ita etiam volebant videri: & decus viri barbam putabant, ut equorum jubam, & barbam leonum, quibus *animantibus* pulchritudinis & ornatus caussa Deus quaedam addidit. Ita vero etiam barbam apposuit viris. Illos ego antiquos aemulor, illos imitari cupio. Qui vero nunc sunt, illis non equidem invideo admirabili felicitate, qua fruuntur circa mensas & vestimenta, laevigantes, depilantes unamquamque partem corporis, neque occultorum quodquam *membrorum* ita uti natum est relinquentes.

15. At ego opto, pedes mihi equinis ungulis nihil differre, ut Chironis ajunt; me autem stragulis non indigere, velut leones; nec cibo magis pretioso opus habere, quam canes. Contingat vero mihi terram quidem pro cubili habere sufficiente, domum autem putare hoc universum, & cibum capere, qui facillime suppeditari mihi possit. Auro autem atque argento opus habeam neque ego, neque amicorum meorum quisquam: quandoquidem mala omnia hominibus ex horum cupiditate nascuntur: & seditiones, & bella, & insidiae, & caedes. Haec omnia fontem habent plus habendi

λειοῖς ἤρεσκεν. ἀμείνους γὰρ ἦσαν ὑμῶν· καὶ οὐκ ἂν ὑπέμεινεν οὐδὲ εἷς [f] αὐτῶν οὐδὲν μᾶλλον, ἢ τῶν λεόντων τίς, ξυρώμενος. ὑγρότητα γὰρ, καὶ λειότητα σαρκὸς, γυναιξὶ πρέπειν ἡγοῦντο· αὐτοὶ δ' ὥσπερ ἦσαν, καὶ φαίνεσθαι ἄνδρες ἤθελον, καὶ τὸ πώγωνα κόσμον ἀνδρὸς ἐνόμιζον, ὥσπερ καὶ [g] ἵππων χαίτην, καὶ λεόντων γένεια, οἷς ὁ θεὸς ἀγλαΐας καὶ κόσμου χάριν προσέθηκέ τινα· οὕτω δὲ καὶ τοῖς ἀνδράσι τὸ πώγωνα προσέθηκεν. ἐκείνους ἐν ἐγὼ ζηλῶ τοὺς παλαιοὺς, καὶ ἐκείνους μιμεῖσθαι βούλομαι, τοὺς δὲ νῦν ὑ ζηλῶ τὴν θαυμαστὴν ταύτην εὐδαιμονίαν, ἣν ἔχουσι, καὶ περὶ τραπέζας, καὶ ἐσθῆτας, καὶ λειαίνοντες καὶ φιλόμυοι πᾶν τὸ σῶμα μέρος, καὶ μηδὲν τῶν ἀπορρήτων αἰδοῦς, ἢ σέφυκεν, ἔχειν ἐῶντες.

Εὔχομαι δέ μοι τοὺς μὲν πόδας ὁπλῶν ἱππείων οὐδὲν διαφέρειν, ὥσπερ φασὶ [h] Χείρωνος· αὐτὸς δὲ μὴ δεῖσθαι στρωμάτων, ὥσπερ οἱ λέοντες· ἔτι τροφῆς δεῖσθαι πολυτελοῦς μᾶλλον ἢ οἱ κύνες. εἴη δέ μοι γῆν μὲν ἅπασαν εὐνὴν αὐτάρκη ἔχειν, οἶκον δὲ τὸν κόσμον νομίζειν, τροφὴν δὲ αἱρεῖσθαι τὴν ῥᾳστην πορίσασθαι. χρυσοῦ δὲ καὶ ἀργύρου μὴ δεηθείην μήτ' ἐν ἐγὼ, μήτε τῶν ἐμῶν φίλων μηδείς. πάντα γὰρ τὰ κακὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐκ τούτων ἐπιθυμίας φύονται, καὶ στάσεις, καὶ πόλεμοι, καὶ ἐπιβουλαὶ, καὶ σφαγαί. ταυτὶ πάντα πηγὴν ἔχει τὴν ἐπιθυμίαν

f Αὐτῶν] Bene Edd. vett. Αὐτὸν male P. *g* Ἵππων] Ἵππου P. sola. *h* Χείρωνος] Τοὺς Χείρωνος Fl.

lis, qui nudus, pellem modo indutus, peragrarit terrarum orbem; monstra domuerit; omnibusque superior fuerit. *At*, inquit Cynicus, *non id Hercules praepauperate fecit, quippe qui mari & terrae imperavit; non propterea fuit miser, quippe qui alios miseria liberavit. An vero*, pergit, *tu putas, eum, qui talis erat, equisse stratis & calceis, ac ob illud circumerrasse?* Sed Graeca sunt soloecismo inquinata; τὸν δεῖσθαι τούτου; nam illud τούτου pertinet ad Herculem. Possemus legere τοῦ δεῖσθαι. Possemus minori mutatione, τοιοῦτον nec dubito quin ita scripserit Lucianus. (immo, ut video, dubitandum non est; nam clare τοιοῦτον habet Florentina.) Quis enim tam turpem sermonem ab tersissimo scriptore speret? *J. J.*

40. Περιϊέναι τοιοῦτον] Etsi περιϊέναι τοιούτου alio sensu recte dicitur, & nominativum cum infinito alibi recte stare demonstravimus: hic tamen minime tolerabile erat τοιούτου, quia sic ad praemissum τὸ pertineret, a quo cum necessario divellendum ac distinguendum sit, non haesitavi Florentinae ac *Jensio* obsecundare. *J. F. R.*

Ibid. Τοιοῦτον] Secutus sum *Fl.* in reliquis τοιούτου est. *M. du S.*

77. Πάντα γὰρ τὰ κακὰ] Quanta ex auri argentique cupiditate mala oriantur, hoc aliisque testimoniis enarrat *L. Bos* ad I. Ep. *Timoth.* VI. 10. ubi ῥίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστιν ἡ φιλαργυρία, habemus. *J. F. R.*

μίαν τῦ πλείονος· ἀλλ' ἡμῖν αὕτη ἀπείη, καὶ πλεονεξίας μήποτε ὀρεχθείην· μειονεκτῆν δ' ἀνέχεσθαι δυναίμην.

Τοιαῦτά σοι τάγε ἡμέτερα, πολὺ δήπου ἄφωνα τοῖς τῶν πολλῶν βουλήμασι. καὶ θαυμαστὸν οὐδέν, εἰ τῷ σχήματι διαφέρομεν αὐτῶν, ὁπότε καὶ τῇ προαιρέσει τοσοῦτον διαφέρομεν. θαυμάζω δέ σε, πῶς ποτε χιθαρῳδοῦ μοῦ τινα νομίζεις σολὴν, καὶ σχῆμα, καὶ αὐλητοῦ, νὴ Δία, σχῆμα, καὶ τραγῳδοῦ, ἀνδρὸς δὲ ἀγαθοῦ σχῆμα καὶ σολὴν οὐκ ἔτι νομίζεις, ἀλλὰ τῶν αὐτῶν αὐτὸν οἴει δεῖν ἔχειν τοῖς πολλοῖς, καὶ ταῦτα τῶν πολλῶν κακῶν ὄντων. εἰ μὲ δεῖ ἑνὸς ἰδίου σχήματος τοῖς ἀγαθοῖς, τί πρέποι ἂν μᾶλλον, ἢ τοῦθ', ὅσῳ ἀναιδέστατον [a] μᾶλλον τοῖς ἀκολάστοις ἐστὶ, καὶ ὅσῳ [b] ἀπεύξαιντ' ἂν ἥτοι μάλιστα, ἔχειν;

Οὐκοῦν τό γε ἐμὸν σχῆμα τοιοῦτόν ἐστιν, αὐχμηρὸν εἶναι, λάσιον εἶναι, τρίβωνα ἔχειν, κομᾶν, ἀνυποδητεῖν· τὸ δ' ὑμέτερον ὅμοιον τῷ τῶν κιναίδων, καὶ διακρίνειν οὐδὲ εἰς ἂν ἔχοι, οὐ τῇ χροιᾷ τῶν ἱματίων, οὐ τῇ μαλακότητι, οὐ τῷ πλήθει τῶν χιτωνίσκων, οὐ τοῖς ἀμφιάσμασιν, οὐχ ὑποδήμασιν, οὐ

cupidinem. At a nobis illa abſit, & plus *aequo* habere nunquam ego concupiſcam, minus contra me habere poſſim tolerare!

16. Habes rationem noſtram, multum ſane diverſam a vulgi voluntatibus: nec mirum, ſi habitu ab illis differimus, qui tam diverſo ſimus inſtituto. Te porro miror, quomodo tandem citharoedi quendam veſtitum putes & habitum eſſe, & tibicinis habitum, & longam veſtem Tragoedi: viri autem boni habitum & veſtem non jam putes, ſed eundem illum habere arbitreris oportere, quem vulgus, idque cum vulgus malum ſit? Si quidem unus & ſuus habitus bonis convenit, quis magis deceat, quam ille, qui minime omnium delectet luxuriosos homines, quemque habere hi maxime deteſtentur?

17. Jam vero is eſt meus habitus, quod ſqualidus ſum, quod hirſutus, quod detritam geſto penulam, quod comatus, quod ſine calceis. Veſter autem ille cinaedico ſimilis eſt, quem diſcernere nemo poſſit, nec colore veſtimentorum, neque mollitie, neque tunicarum multitudine, neque amiculis, neque calceis, neque capillorum paratu,

a Μᾶλλον] Nihil variant Edd. b Ἀπεύξαιντ'] Lacuna hic in *Fl.*

96. Ἀναιδέστατον] Vox haec, ſi recte habet, ſenſu plane novo ſumitur. Non enim *inverecundum*, ut aſſolet, ſed *quod pudorem incutere valet*. hic neceſſario ſignificat, ſed ſanum eſſe locum, dubito. *M. du S.*

Ibid. Ὅσῳ ἀναιδέστατον μᾶλλον] Neſcio quid ſibi velit ἀναιδέστατον, quod *impudentiſſimum* notat; neque quid interpres, qui *pudendum* vertit. Puto corruptum eſſe inter dictantem & excipientem vocabulum, legendumque ἀναιδέσταλον ſuperlativo quaſi gradus quarti ex ἀναιδής. Atque ſic interpretatus ſum interea. Niſi tamen potius audienda vetera Lexica, in quibus ἀναίδεστον eſt ἄμουσον, ἄτιμον quae ſi ſequamur, σχῆμα ἀναιδέσταλον τοῖς ἀκολάστοις fuerit habitus, cujus minime participes eſſe velint homines luxurioſi. *J. M. G.*

Ibid. Ἀναιδέστατον] Forte ἀναίδεστον vel ἀναιδέσταλον. *J. J. Weſſt.*

2. Κομᾶν] Dixi jam ſupra ad cap. 1. & ad Παρ. c. 15. *M. du S.*

9. Τί ἂν δήπου τις ἀνδρὸς τὸν αὐτὸν τοῖς κιναίδοις ὀδμὴν ἔχοντος] Imperite verſum: *& quidem quid faciet, cum vir eundem cum cinaedis odorem habeat?* Debuit: *Quid daret quis pro viro*, (quanti aeſtimaret virum) *qui eundem cum cinaedis oleat odorem?* Vide quae dixi in Ellipſi praepoſ. ἀντὶ. *L. BOS.*

Τί ἂν δήμ] Vid. *Lamb. Bos* de Ellipſi praep. ἀντί. *M. du S.*

29. Ὑμῖν δὲ] Al. ὑμῶν δὲ. *F. G.* Sed vulgatum praeſtat, quod *J. P. S.* &c. exhibent. *J. F. R.*

30. Καίτοι ἐμὲ μὲν ἡμᾶς μισατόν, καὶ ἐπανορθοῦν τὰ ἡμέτερα ἀλλήλοις ἐπιτιμῶμεν, κακῶς βουλευομένους πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν, αὐτοὶ ἄσκεπτοι ὄντες περὶ τῶν ἰδίων, &c.] Non ſemel haec verba inſpexi, & congruentem rei, qua de agitur, ſenſum in iis perſpicere conatus ſum. Sed fruſtra. Interpres vertit, *Atque haec ita cum ſint, jam nos in vitam veſtram traducere aequum cenſetis, noſtramque corrumpere, quum ſaepe male conſulta ſint, quae facitis, ipſique veſtris in negotiis minime circumſpecti ſitis.* Satis patet, Interpretem non ſecutum eſſe vulgatam lectionem; idque me de alia lectione, alibi forte exſtante, cogitare fecit. Et, ecce, ſic dederunt

ratu, nec odore. Etenim idem quoque jam oletis quod isti, vos, qui beatissimi estis, maxime. Quanti vero quis emat virum idem, quod Cinaedi, olentem? Itaque labores non magis quam isti sustinetis, voluptatibus vero servitis non minus: & iisdem rebus alimini, & somnum similiter capitis, & inceditis; quin incedere non vultis, sed onerum instar gestamini ab hominibus partim, partim a jumentis. At me pedes ferunt, quocumque opus est. Idem ego & frigus ferre possum & sustinere aestum, & Deorum his operibus non offendi, quia aerumnosus sum: vos vero vestram propter felicitatem nulla re earum quae fiunt contenti estis, & reprehenditis omnia, & praesentia ferre recusatis, absentia autem concupiscitis; hieme optatis aestatem, aestate hiemem; in aestu frigus, in frigore aestum, aegrorum instar nauseabundi, & vestra de sorte queruli: caussa vero istis morbus, vobis vestri mores.

18. Ac deinde nos retractare & corrigere nostram rationem postulatis, ut qui male

καλασκευῆ τριχῶν, οὐκ ὀδμῆ. καὶ γὰρ ἀπόζετε ἤδη ὡδὶ πλήσιον ἐκείνοις, οἱ εὐδαιμονέσταλοι ὄντοι μάλιστα. καίτοι τί ἂν δοίη τις ἀνδρὸς τ' αὐτῷ τοῖς κιναίδοις ὀδμὴν ἔχοντος; τοιγαροῦν τὰς μὲν πόνους οὐδὲν ἐκείνων μᾶλλον ἀνέχεσθε, τὰς δὲ ἡδονὰς οὐδὲν ἐκείνων ἧττον. καὶ τρέφεσθε τοῖς αὐτοῖς, καὶ κοιμᾶσθε ὁμοίως, καὶ βαδίζετε· μᾶλλον δὲ βαδίζειν οὐκ ἐθέλετε, φέρεσθε δὲ ὥσπερ τὰ φορτία, οἱ μὲν ὑπ' ἀνθρώπων, οἱ δὲ ὑπὸ κτηνῶν, ἐμὲ δὲ οἱ πόδες φέρουσιν ὅποι ποτε ἂν δέωμαι. κἀγὼ μὲν ἱκανὸς καὶ ῥίγος ἀνέχεσθαι, καὶ θάλπος φέρειν, καὶ τοῖς τῶν θεῶν ἔργοις μὴ δυσχεραίνειν, διότι ἄθλιός εἰμι· ὑμεῖς δὲ διὰ τὴν εὐδαιμονίαν οὐδενὶ τῶν γιγνομένων ἀρέσκεσθε, καὶ πάντα μέμφεσθε, καὶ τὰ μὲν παρόντα φέρειν οὐκ ἐθέλετε, τῶν δὲ ἀπόντων [c] ἐρᾶτε· χειμῶνος μὲν εὐχόμενοι θέρος, θέρους δὲ χειμῶνα, καὶ καύματος μὲν ῥίγος, ῥίγους δὲ καῦμα, καθάπερ οἱ νοσοῦντες δυσάρεστοι, καὶ μεμψίμοιροι ὄντες· αἰτία δὲ ἐκείνοις μὲν ἡ νόσος, [d] ἡμῖν δὲ ὁ τρόπος.

Κἄπειτα δὲ ἡμᾶς μελατίθεσθε καὶ [e] ἐπανορθοῦν τὰ ἡμέτερα ἀλλήλοις [f] ὀπτιμῶμεν,

κα-

c Ἐφίεσθε] Ἀφίεσθε *J.* male. Prius cett. d Ὑμῶν δὲ] Ἡμῶν *H*1. & 2. male. e Ἐπανορθοῦν] Bene *Fl. P. S. Amst.* Ἀπανορθοῦν *J. V*2. *Fr. H. B.* male. f Ἐπιτιμῶμεν] Ἐπιθυμῶμεν L. vel Exc. Ἀλλήλοις & ἐπιτιμ. abest a *Fl.*

runt Florentini, Κἄπειτα δὲ ἡμᾶς μετατίθεσθε ἐπανορθοῦν τὰ ἡμέτερα ἀξιοῦτε κακῶς βουλευομένων πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν αὐτοὶ ἄσκεπτοι ὄντες περὶ τῶν ἰδίων. Unde tanta scripturae diversitas nata sit, non divino. Alium haud dubie *Aldus* (quem secuti sunt editores reliqui) quam Florentini, expressit codicem. Sed nec Florentina scriptura vitii expers, quantum ego video: legendum nimirum βουλευόμενοι. Id vult Cynicus, *Vosne, qui luxu estis perditi, multisque morbi ac infirmitatis generibus saepe affecti, aequum censetis, nos Cynicos componere nos ad vestram vivendi rationem; vos, inquam, qui saepe de iis, quae nos agimus, secus cogitatis, verum vestrarum conditionem ipsi non habentes perspectam & exploratam?* Nam & per interrogationem haec prolata esse, nullus dubito. *J. J.*

31. Τὰ ἡμέτερα ἀξιοῦτε κακῶς βουλεύμενοι πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν] Sic *Fl.* nisi quod L. & *Jensii* conjecturam βουλευόμενοι pro βουλομένων scribere jubentium secutus sum. Grammaticus enim aliquis margini Cod. L. adscripsit ἴσως, βουλεύομενοι. Reliqui Libri omnes haec verba sic exhibent. τὰ ἡμέτερα ἀλλήλοις ἐπιτιμῶμεν, κακῶς βουλευομένους πολλάκις περὶ ὧν πράττουσιν. *M. du S.*

Τὰ ἡμέτερα — βουλευομένων] Florentinam lectionem interpretatus sum, quae sola sententiam convenientem huic loco efficiat: in qua etiam participium βουλευομένων servandum est, quod ad ἡμῶν refertur in τὰ ἡμέτερα delitescens. Μελατίθεσθε καὶ ἐπανορθοῦν τὰ ἡμέτερα ἀλλήλοις, id est, reciproca significatione accipio, de his qui sua acta retractant, ut *Xenoph.* Memor. Socr. 4, 2, 19. Μετατίθεμαι τὰ εἰρημένα εἴτερ ἔξεστι, & 4, 4, 14. Νόμος, ὅστις πολλάκις αὐτοὶ οἱ θεσμοὶ ἀποδεικνύασιν μετατίθεσθαι. *Plutarchus* de discr. Amic. p. 58. C. Καὶ λόγων κατάρχοντας εἰς σωφρόνων ἢ σωφρονίσαι, εἶτα ὑφ' ἡδονῶν ἁλόντας ἀπιστοῦσι, καὶ μεταθεμένους ῥᾴστα πρὸς τἀναντίον. Lucian. *Jov. Conf.* c. 10. εἰ μὴ μεταμέλει σοι ἐκείνων, καὶ μεταθέσθαι αὖθις τὰ εἰρημένα. (conf. *Galat.* I. 6.) *J. M. G.*

χαχῶς [a] βελευομένοις πολλάκις περὶ ὧν πράττουσι, αὐτοὶ ἀσκεπτοι ὄντες περὶ τῆς ἰδίων, καὶ μηδὲν αὐτῆς κρίσει καὶ λογισμῷ ποιοῦντες, ἀλλ' ἔθει, καὶ ἐπιθυμίᾳ. τοιγαροῦν ὑμεῖς ἀφ' ἑαυτῶν οὐδὲν διοίσετε τῶν ὑπὸ χειμάρρου φερομένων. ἐκεῖνοί τε γὰρ, ὅπου ἂν ἴοι τὸ ῥεῦμα, ἐκεῖ φέρονται, καὶ ὑμεῖς, ὅπου ἂν αἱ ἐπιθυμίαι. πάσχετε δὲ παραπλήσιόν τι, ὅ φασι παθεῖν τινα ἐφ' ἵππου ἀναβάντα μαινόμενον· ἁρπάσας γὰρ αὐτὸν ἔφερεν ἄρα ὁ ἵππος· ὁδὶ οὐκ ἔτι καταβῆναι, τῷ ἵππῳ θέοντι ἐδύνατο. καί τις ἀπαντήσας ἠρώτησεν αὐτὸν, ποίαν ἄπεισιν; [b] ὁ δὲ εἶπεν, ὅπου ἂν τοῦτῳ δοκεῖ, δείκνυς τὸν ἵππον. καὶ ὑμᾶς ἄν τις ἐρωτᾷ ποῖ φέρεσθε; τἀληθῆ ἐθέλοντες λέγειν, εἴποιτε ἁπλῶς μέν, ὅπερ ἂν ταῖς ἐπιθυμίαις δοκῇ· κατὰ μέρος δὲ, ὅπερ ἂν τῇ ἡδονῇ· ποτὲ δὲ, ὅπου τῇ δόξῃ· ποτὲ δὲ αὖ, τῇ φιλοκερδείᾳ· ποτὲ δὲ ὁ θυμὸς, ποτὲ δὲ ὁ φόβος, ποτὲ δὲ ἄλλο τι τοιοῦτον ὑμᾶς ἐκφέρειν [c] φαίνεται. οὐ γὰρ ἐφ' ἑνὸς, ἀλλ' ὅτι πολλῶν ὑμεῖς γε ἵππων βεβηκότες, ἄλλοτε [d] ἄλλων, καὶ μαινομένων πάντων, φέρεσθε. τοιγαροῦν ἐκφέρουσιν ὑμᾶς εἰς βάραθρα, καὶ κρημνούς. ἵστε δ' εὖ μάλα ὡς πρὶν πεσεῖν, ὅτι [e] πεσεῖσθε μέλλετε.

Ὁ δὲ τρίβων οὗτος, ὃν καταγελᾶτε, καὶ ἡ κόμη, καὶ τὸ σχῆμα τοῦτο, τηλικαύτην ἔχει δύναμιν, ὥστε παρέχειν μοι ζῆν ἐφ' ἡσυχίας, καὶ πράττοντι ὅ, τι βούλομαι, καὶ συνόντι οἷς βούλομαι. τῶν γὰρ ἀμαθῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀπαιδεύτων, εὐδεὶς ἂν ἐθέλοι μοι προσιέναι διὰ τὸ σχῆμα. οἱ δὲ μαλακοὶ καὶ πάνυ πόρρωθεν ἐκτρέπονται. προσίασι δὲ

saepius de actionibus noſtris conſulamus: cum ipſi veſtris in rebus inconſiderati ſitis, neque quidquam illarum judicio & ratione adminiſtretis, ſed conſuetudine *omnia* & cupiditate. Itaque nihil diverſi eſtis ab his, qui a torrente auferuntur. Nam cum illi, quocumque fluctus ierit, eo ferantur, tum vos, quo cupiditates. Idem autem vobis accidit, quod eveniſſe ajunt cuidam, cum equum conſcendiſſet furioſum: nempe raptum auferebat equus. Ille, qui non jam deſcendere ab equo currente poſſet, interrogatus ab eo, qui obviam forte fuerat, *Quorſum abiret?* reſpondit, *Quorſum hunc*, equum monſtrabat, *viſum fuerit*. Sic vos interroganti, *Quorſum feramini?* ſi quidem verum reſpondere velitis, dicatis ſimpliciter quidem, *Quorſumcumque lubebit cupiditatibus:* per partes autem, *Quocumque lubuerit voluptati;* interdum, *Quo gloriae ſtudio;* interdum, *Quo lucri cupiditati*. Interdum vero iracundia, interdum metus, interdum aliud quiddam ex eo genere auferre vos videtur. Non enim uno vos, verum pluribus conſcenſis equis, alias aliis, furentibus quidem univerſis, abripimini. Igitur in barathra vos & praecipitia auferunt: adeo ante factum, quid ſitis facturi, nequaquam ſcitis.

19. At iſtaec detrita, quam ridetis, penula, & coma, & habitus ille meus, eam vim habet, ut quiete vivendi copiam mihi praeſtet, & faciendi quod volo, & cum his verſandi quibuscum volo. Inſcitorum enim hominum indoctorumque nemo quisquam accedere ad me ob iſtum habitum voluerit: molles autem vel e longinquo devitant: accedunt commodiſſimi homines,

a Βελευομένοις] Βελευόμβοι, ἴσως L. Ἀξιοῦσι καιρῶς βελδομένων πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν *Fl.* In vulgato conſpirant cett. b Ὁ δὲ] Ὦ δὲ male *J.* & *Va.* c Φαίνεται] Δύνανται G. d Ἄλλων] Ἄλλας *Fl.* e Πεσεῖσθε] Πάσεσθε *Fl.* Πάσεσθε marg. *A1.*

32. Βελδομένοις] An βελευόμβοι; *F.G.*

52. Ποτὲ δὲ ἄλλο τι τοιοῦτο ὑμᾶς ἐκφέρειν φαίνεται] *Interdum aliud quidpiam hujusmodi vos auferre videtur.* Mſ. non male ἐκφέρειν δύνανται. *vos auferre poteſt.* Sed illud etiam tolerari poteſt. *J.G.G.*

53. Πολλῶν ὑμεῖς γε] Cum P. haberet πολλῶν γε ὑμεῖς γε, adii ceteras, & geminatum γε in omnibus inveni, excepta *B2.* quae prius γε recte omiſit; hanc er-

nes, & aequiſſimi, & virtutis cupidi. Hi maxime ad me accedunt, cum his enim verſari maxime ego gaudeo. Januas vero illorum qui homines vocantur non colo equidem. Aureas coronas, & purpuram fumum arbitror, hominesque derideo.

20. Ut autem de habitu diſcas, quam illum non viros modo bonos, ſed ipſos etiam Deos decentem, tu deinde derideas, ſimulacra Deorum adſpice, utris ſimiliora videantur, vobisne, an mihi? Neque Graecorum modo, ſed barbarorum etiam templa circumiens inſpice, utrum capillati ſint Dii & barbati velut ego, an ſicut vos tonſi fingantur pinganturque. Verum etiam ſine tunicis plerosque, uti me, videbis. Quid igitur adhuc de hoc habitu, tanquam contemtibili, dicere audeas, quum ipſos illum Deos decere, appareat?

οἱ κομψόταλοι, ϗ ἐπιειχέσταλοι, ϗ ἀρετῆς ἐπιθυμοῦντες. οὗτοι μάλιστά μοι προσίασι. τοῖς γὰρ τοιούτοις ἐγὼ χαίρω συνών. θύρας
70 δὲ τῶν καλυμμένων ἀνθρώπων [f] οὐ θεραπεύω, τὰς δὲ χρυσᾶς στεφάνους, ϗ τὴν πορφύραν, τύφον νομίζω, ϗ τῶν ἀνθρώπων καταγελῶ.

Ἵνα δὲ μάθῃς περὶ τοῦ σχήματος, ὡς
75 οὐκ ἀνδράσι μόνον ἀγαθοῖς, ἀλλὰ ϗ θεοῖς πρέποντος, ἔπειτα καταγελᾷς αὐτοῦ, σκέψαι τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν, πότερά σοι δοκοῦσιν ὁμοίως ἔχειν ὑμῖν, ἢ ἐμοί; ϗ μὴ μόνον γε τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ ϗ τῶν βαρβά-
80 ρων τοὺς νεὼς [g] ἐπισκόπει περιών, πότερον [h] αὐτοὶ οἱ θεοὶ κομῶσι, ϗ γενειῶσιν, ὡς ἐγὼ, ἢ καθάπερ ὑμεῖς, ἐξυρημένοι πλάττονται, ϗ γράφονται; ϗ μὴν οὗτοι ϗ ἀχίτωνας ὄψει τοὺς πολλούς, ὥσπερ ἐμέ. τί
85 δὲ ἂν ἔτι τολμᾷς περὶ τούτου τοῦ σχήματος λέγειν ὡς φαύλου, ὁπότε ϗ θεοῖς φαίνεται πρέπον;

f Οὐ] Omiſit *Va*. *g* Ἐπισκόπει] Ἐπισκόπῃ male *Ha*. *h* Αὐτοὶ] Nihil mutare *Bl.* addit *Sylb.*

ergo expreſſi. *J.F.R.*

69. Θύρας δὲ τῶν καλυμμένων ἀνθρώπων] Corruptus haberi debet hic locus. Nam quod in *Va*. abeſt *ι* nihil juvat. *M. du S.*

70. Ἀνθρώπων] Vel τυφομένων omiſſum videtur, ut bene admonuit Cl. *J. J. Wetſt.* vel id pro ἀνθρώπων ſubſtituendum eſt. *J.F.R.*

ΨΕΥΔΟΣΟΦΙΣΤΗΣ, Η ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ.

PSEUDOSOPHISTA, SEU SOLOECISTA.

ΛΥΚΙΝΟΥ ΚΑΙ ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΟΥ.

LUCIANI ET SOLOECISTAE.

ΛΥΚ.

Ἄρά γε ὁ γνῶναι ἢ σολοικίζοντα δεινὸς, οὗτος καὶ φυλάξασθαι μὴ σολοικίζειν δυνατός; ΣΟΛ. Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ. ΛΥΚ. Οὐδέ γε μὴ φυλάξασθαι, οὐδὲ γνῶναι ἢ

LYC.

NUmquid, si quis deprehendere perverse jungentem voces possit, idem etiam sibi cavere, ne male jungat, potest? SOL. Mihi quidem videtur. LYC. Et qui cavere nequeat, ille neque deprehendere

re

ΨΕΥΔΟΣΟΦΙΣΤΗΣ] Sic *Fl. J. Ald. B1. H. P.* &c. Ψευδοσολοικιστὴς *Th. Mag.* male in v. τεθήξεται. Sed recte ψευδοσοφιστὴ idem v. ἀ. ΛΥΚ. ΚΑΙ ΣΟΛ.] Ita *B1. P.* Reliquae omittunt in fronte. In ipso vero Dial. modo ΣΟΛ. modo ΣΟ. & ΛΥΚ. addunt. At *Fl.* modo ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ integre, modo Σ. & Λ. tantum.

1. Ἄρά γε] * Βυλόμεθ' ἄπειλα εἰδέναι τὰ σόλοικα. ὃ ἦν Λυκιωνὸς βυλόμεθ' † — εἰσάγαγε σολοικίζοντα, ἢ ἀφ' τούτου ψευδοσοφιστὴν αὐτὸν ὀνόμασεν. ἐπιτηδὲς ἦν ὁ Λυκιωνὸς σολοικίζων, ἵνα δείξῃ τ' σοφιστὴν μὴ δυνάμενον ἐλέγξαι τ' σολοικίζοντα. *V.*

* Βυλόμεθα] Lacuna hic est in V. Deest nempe ἐλέγχειν, aut simile quid. *M. du S.*

† Hoc fuit initium MS. in 4. in quo videtur linea aut aliquid amplius deesse. *J. Clav.*

ΨΕΥΔ. Η ΣΟΛ.] Negarunt multi hunc Dialogum esse Luciani, quoniam, inquiunt, nihil habeat salis: sed longe mihi videntur falli, nec attente hunc Dialogum exploraſſe. Est enim mire fabricatus propter varias texturæ significationes. De quibus copiose Ammonius qui Dialogi hujus sufficiens Interpres esse poterit. Dialogi sequentes nullo modo Luciani thymum Atticum redolent, atque ipse Lucianus hoc testatum voluit, dum his verbis huic tractatui finem facit νῦν δὲ ἀφλύσωμεν τ' ἀφάλογον. *J. B.*

ΨΕΥΔΟΣΟΦ.] Luciani non videtur. *F. G.* In eadem sententia est & Cl. *La Croze*, vid. ejus not. ad c. 7. v. λέλογχα. Ego sane non ausim adfirmare Luciani esse. Nimis enim, nimis frequenter iisdem alibi utitur, quae hic Soloecismi damnantur. Immo dimidia saltem pars eorum falso Soloecismi accusantur, quippe quae & alii probati Auctores, Atticismi non rudes adhibuere quod recte etiam sensit Cl. *Duker.* quem adlego ad c. 7. v. τεθήξει, quodque pluribus post Cl. *Graevium* offenderem; nisi notarum jam esset tantum, ut copioso esse non liceat. Si tamen Lucianus auctor est, jocari hic maximam partem credendus erit, ut qui alibi non sollicite ἀτθικίζειν necesse duxerit. *J. F. R.*

ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ] Hic Dialogus inter eos est, quos nulla lingua alia expreſſerit, cum lepos omnis sit in quadam verborum imparilitate, perturbatione & miscela, quam, sententia verborum salva, raro licet transferre in sermonem alium. Quo itaque magis studeas exprimere omnia, tanto magis insulsus fatuusque his, qui comparare Graeca non possunt, evadas necesse est. Haec itaque, quam non sine molestia & pudore quodam damus, interpretatio non potest juvare nisi eos, qui de singulorum verborum sensu celerius quam ex Lexico edoceri cupiunt, & per haec ad indagandos Soloecismos deduci. Ne quis Graece qui plane nesciat, legere interpretationem velit, deprecor, cum metus sit ne Lucianum & interpretem, illum plane innoxium, hunc sola commodandi quibusdam voluntate peccantem, ineptiarum difficilium condemnet. Expressi autem in illis, quae stribligi nem habent locutionibus, naturalem singulorum verborum significationem, sive eam contextus admittat, quo facto Soloecismus non apparet Latine tantum scientibus, sive minus, ubi deinde laborat sententia, quam utcumque positis in Parenthesi verbis explicare studui. *J. M. G.*

1. Σολοικίζοντα] Σολοικισμὸς ab antiquis Latinis vocabatur *stribligo. A. Gell.* XX. 5. vocem improbat I. 7. tamen usurpat; *Plutarchus* saepius. Deducitur autem a Σόλοικοι, qui cum Attici essent, & habitarent *Solis* Ciliciae urbe, τὴν εὐγενῆ παρεκόπησαν Ἀττικὴν γλῶτταν καὶ ἐξηγροικίσθησαν ἀφ' τ' ἐν Σόλοις οἰκισμόν. Ut *Eustathius* loquitur in *Dionys.* de situ orbis. *E. L.*

12. Ἄρτι δὲ σολοικιῶ] Hoc est, *modo soloeciſſabo.* Quae locutio jam solœcismo foedatur. Ἄρτι enim non cum futuro jungebant Attici, sed aut cum praesenti, aut praeterito. Ἄρτι ἥκω, inquit *Thomas Magister*, οὐκ εἰ-

πως

re sic habentem? (*loquentem*) SOL. Vera dicis. LYC. Tu vero ipse stribligine te labi negas, aut quid de te dicimus? SOL. Nempe indoctus valde fuerim, si a stribligine hoc aetatis cavere nequeam. LYC. Igitur alterum quoque deprehendere hoc agentem possis, & negantem convincere? SOL. Omnino equidem. LYC. Age ergo me deprehendito stribligine utentem. Modo autem utar. SOL. Dic ergo. LYC. Quin jam terribile illud opus, te non observante, peregi. SOL. Ludis tu homo. LYC. Non, ita me Dii ament. Quandoquidem soloecismo prolato te effugi, qui illum non intelligeres. Rursus vero consi-

ἕτως ἔχοντα; ΣΟΛ. Ἀληθῆ λέγεις. ΛΥΚ. Σὺ δὲ αὐτὸς φὴς ὃ σολοικίζειν, ἢ πῶς λέγομεν περὶ σοῦ; ΣΟΛ. Ἀπαίδευτος ἂν εἴην, εἰ σολοικίζοιμι τηλικοῦτος ὤν. ΛΥΚ. Οὐκοῦν καὶ ἕτερον φοράσαι δυνήσῃ τοῦτο δρῶντα, καὶ ἐλέγξαι τὸν λανθάνοντα; ΣΟΛ. Παντάπασί γε. ΛΥΚ. Ἴθι νῦν, ἐμοῦ λαβοῦ σολοικίζοντος, ἄρτι δὲ σολοικιῶ. ΣΟΛ. Οὐκοῦν εἰπέ. ΛΥΚ. Ἀλλ' ἔγωγε ἤδη τὸ δεινὸν εἴργασμαι, σὺ δὲ οὐκ ἐπέγνως. ΣΟΛ. Παίζεις [a] ἔχων. ΛΥΚ. Μὰ τοὺς θεούς. ἐπεὶ σολοικίσας, ἔλαθόν σε ὡς οὐκ [b] ἐπισάμενον. αὖθις δὲ σκόπει, ὅ γάρ σέ φη-

a Ἔχων] Nihil variare Edd. addit *Solan.* b Ἐπισάμενον] Bene *Fl. B2. P.* Ἐπισάμενος male *J. H. B1. Ald. Fr. S.*

12. Ἄρτι δὴ σολοικιῶ] Τὸ ἄρτι μέλλοντι ἢ συμπάττεται. οὐκ ἄρα λέγομεν ἄρτι σολοικιῶ. *V.*

πης ἀλλ' ἄρτι ἔρχομαι ἢ ἀφικόμην. Et *Phrynichus* in Eclogis dictionum Atticarum: ἄρτι ἦλθε μηδέποτε εἴπῃς ἐπὶ μέλλοντος, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἤδη ἢ παρῳχημένου, ἄρτι ἦκε, ἢ ἄρτι ἀφικόμην. Ubi male doctissimus interpres *Joannes Nunnesius.* Ἄρτι ἦλθε *nuper veniam*, cum vertendum, *nunc veniam.* Et ἄρτι ἀφικόμην *modo veni.* Quibus significant ἄρτι particulam futuro junctam non carere soloecismo, cæterum praeterito & praesenti recte jungi. Fallitur interpres, qui vertit: *Fampridem enim soloecissare gestio.* quippe qui putarit σολοικιῶ hic desiderantis vim habere, & esse praesentis temporis, cum a themate σολοικίζω sit futurum Atticum. Secundam hujus futuri σολοικιεῖς infra videbis, dum in verbo διάθορας referemus Moschopuli verba. Idem male credidit ἄρτι non posse jungi praesenti, quod tamen contendit ex Gaza probare. Is quidem ἄρτι πεποίηκα scribit dicendum, non negat tamen τὸ ἄρτι etiam praesenti jungi. Alioqui parum Attice dixisset *Plato* in Critone ἄρτι δὲ ἥκεις ἢ πάλαι; Paria his *Pollux* & *Suidas*, quorum hic ἄρτι dicit ἐξ ὑστεροῦ significare, hoc est, modo, nuper, dicique de praeterito, ut αὐτίκα de futuro. Ille ἄρτι, inquit, ὅ ἐστι πρὸ μικροῦ, καὶ νῦν δὴ ὅ ἐστι ταυτόν. Quod igitur hic praecipimus de ἄρτι, idem infra repetemus in νῦν δή. Proinde αὐτίκα μάλα σολοικιῶ dicendum. Sic & *modo* futuro junctum invenies. *Terent.* Andria: *Modo ibo, ut apparetur dicam, atque huc renuncio.* Utriusque exemplum habes apud *Aristophanem.* In avibus: οὐκ ἄρτι θύω τὴν δικαίαν ταύτην ἐγὼ καὶ τἀνόμασα ἀστεῖα παιδία τῶν δὴ ἐθέμην. Idem in *pace*: Ἴθι νῦν ἄκουσον οἷον ἄρτι μ' ἤρετο. *Eustathius* ad Iliad. A. p. 75. male putavit ἤδη δὲ σολοικιῶ hic legi. Τὸ δὲ ἤδη, inquit, κατὰ τοὺς παλαιοὺς τοῖς τρισὶ χρόνοις συνιπεμπριζόμενον, τῷ παρῳχημένῳ, ὡς ἐνταῦθα ὁ τῷ ἤδη γάρ ποτε ἐγὼ καὶ τῷ δ' ἤδη δύο γυναῖ ἔφθιτο. τῷ ἐνεστῶτι, ὡς τὸ ἤδη γάρ μοι σύ-

κοσον ἔτος ἐστί. καὶ τῷ μέλλοντι, εἰ ἢ δοκεῖ ὁ Λουκιανὸς ἐκ τούτου ἀπαρίσκειν, ὡς τὸ ἤδη λοίγια ἔργα τάδ' ἔσεσθαι. εἰ δέ τινες τοῦτο ἄλλως γράφουσιν, ἢ δὴ λοίγια ἔργα ἔσαι ἀντὶ τοῦ, ὄντως δή. Idem alio loco: Καὶ τοῦτο ὀρθὸν, πῶς λοιπὸν θήσομεν τὸ Λουκιάνειον σολοικισμὸν, τὸ λίγουλα ἤδη σολοικιῶ. qui locus etiam a *Suida* refertur, sed ab interprete Latino male ille *Suidae* locus versus est & intellectus. Recte *Matthaeus* IX, 18. Ἄρτι ἐτελεύτησε, modo defuncta est, jam obiit. Sic III, 15. XXVI, 53. *Joh.* IX, 19, 25. XIII, 38. XVI, 12. Ἄρτι apud Latinos eleganter exprimitur per *tantum quod*, & *commodum.* quae & ipsa futurum respuunt. *Sueton.* Auguſt. cap. 94. *Juliam primum Marcello Octaviae sororis suae filio tantum quod puerisiam egresso, deinde ut is obiit M. Agrippae nuptum dedit.* Idem 94. *Vectores nautaeque de navi Alexandrina, quae tantum quod appulerat.* In Ner. cap. 6. *Nero natus est Antii* &c. XVIII. *Kalendas Januarias, tantum quod exoriente sole.* Vespas. c. 4. *Cic.* XV. ad Atticum ep. 13. *Hac cum scriberem, tantum quod existimabam ad te orationem esse perlatam.* *J. G. G.*

Ἄρτι δὴ σολοικιῶ] *Leopard.* 37. *M. du S.*

Ἄρτι δὴ σολοικιῶ] Vid. *Eustath.* p. 75. vel p. 190. Ed. Rom. *M. V. La Croze.* l. c. ad Iliad. A. 260. ubi docet ἤδη tribus temporibus jungi, quamquam id improbare videatur Lucianus. At Lucianus non hic de ἤδη, sed de ἄρτι agit, adeoque lapsus memoria *Eustath.* *J. F. R.*

15. Παίζεις ἔχων] Nihil varietatis desidero; est enim pleonasmus usitatus. Vid. *Bud.* Commentt. p. 211. Et supra ad *Asin.* c. 20. *J. F. R.*

16. Ὡς οὐκ ἐπισάμενον] Sic *Fl.* & *B2.* ut opportuit. In reliquis ἐπισάμενον. *M. du S.*

17. Ἐπισάμενον] Ἐπισάμενον legend. videtur. *F. G.* Id jam correximus. *J. F. R.*

φημι δύνασθαι καλαγνῶσαι· ἐπεὶ ἃ μὲ οἶσθ', ἃ δ' οὐκ οἶδα. ΣΟ. Εἰπὲ μόνον. ΛΥΚ. Ἀλλὰ κἀγὼ νῦν σεσολοίκισταί μοι, σὺ δ' οὐκ ἔγνως. ΣΟ. Πῶς γάρ, σοῦ μηδὲν λέγοντος; ΛΥΚ. Ἐγὼ μὲ λέγω, κἀγὼ σολοικίζω, σὺ δ' οὐκ ἔπῃ τοῦτο δρῶντι· ἐπεὶ ὄφελον καὶ νῦν ἀκολουθῆσαι δυνήσῃ.

dera. Nego enim te posse intelligere. Quandoquidem (*sunt*) quae scis, (*sunt*) quae nescis. SOL. Dic modo. LYC. Sed nunc quoque perverse voces junxi, tu vero non agnovisti. SOL. Quomodo enim agnoscerem, te nihil dicente? LYC. At ego dico & soloecismos facio: tu autem facientem non persequeris. Alioqui utinam vel nunc persequi possis!

ΣΟ. Θαυμαστὰ λέγεις, εἰ μὴ δυνήσομαι καλαμαθεῖν σολοικισμόν. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν δύναιο τ' ἕνα μαθεῖν, τοὺς τρεῖς ἀγνοήσας; ΣΟΦ. Τίνας τρεῖς; ΛΥΚ. Ὅλους νεοτιγενείους. ΣΟΦ. Ἐγὼ μοὺ σε παίζειν δοκῶ. ΛΥΚ. [a] Ἐγὼ δέ σε ἀγνοεῖν

2. SOL. Mira narras, si soloecismum ego observare non potero. LYC. Et qui possis unum observare, qui tres ipsos ignoraveris? SOPH. Quosnam tres? LYC. Universos prima lanugine florentes. SOPH. Ludere te puto equidem. LYC. At ego te igno-

a Ἐγὼ δὲ] Ἐγὼ δή σε *B2.* & *Amst.* Non habent σε ceterae.

18. [A] Ἃ μὲν οἶσθ', ἃ δ'] Ἐχρῆν εἰπεῖν τὰ μέν, τὰ δὲ *V.*

23. Ὄφελον] Τὸ ὄφελον οὐδέποτε μέλλοντι συντάττεται ἀπαρεμφάτῳ, ἢ ὑποτακτικῷ, ἀλλ' ἐνεστῶτι ὁριστικῷ, ἢ ἀπαρεμφάτῳ ἢ εὐκτικῇ, ὁσαύτως δὲ παρῳχημένῳ. ἴδοι δ' ἂν εἰπεῖν, ὄφελον ἀκολουθεῖν δυνηθῆναι. καὶ μάλιστα ὅτι δὲ τὸ νῦν πρόσκειται, ὃ οὐδέποτε οὐδὲ αὐτὸ μέλλοντι συντάττει). Διττῶς δὲ ἂν τῷ ἐπὶ σισολοίκισαι. διὸ δὲ λέγει ὅτι τρὶς σεσολοίκισαι. *V.*

* Ἀπαρεμφ.] Videtur ἀπαρεμφάτῳ hic abundare. Vid. not. Cl. *Graev.* *J. Cler.*

18. [A] Ἃ μὲ οἶσθα, ἃ δὲ σὺκ οἶσθα] Hunc locum exponit *Thomas Magister*: [A] Ἃ μὲ ἃ δὲ, μὴ εἴπῃς, ἀλλὰ τινὰ μέν, τινὰ δέ, εἰ δὲ Λυκιανὸς λέγει, σὺκ οἶδα εἴτε παίζων, εἴτε σπουδάζων. λέγει γὰρ οὐ τῷ ῥητόρων διδάσκαλον. Ἔπειτα δὲ δὲ αὐτὸς ἃ μὲ πρωΐστι ἐπιδεικνὺς κατὰ τὴν ὁδὸν, ἃ δὲ κ᾽ ὕστερον· κ᾽ πάλιν οὐ Τίμωνι. Διδοὺς ἅπασι τοῖς δεομένοις, ᾧ μὲ πέντε δραχμὰς, ᾧ δὲ μνᾶν, ᾧ δὲ ἡμιτάλαντον. ὁ δὲ αὐτὸς ὕστερον ἐξηλέγχει τοῦτο οὐ ψευδοσοφιστῇ αὐτοῦ. Male legitur in editis ψευδολογιστῇ qui alterius dialogi index est. Hic vero *Thomas* duobus productis locis altero ex Rhetorum magistro, altero ex Timone, docet Lucianum eo ipso usum, quod in Pseudosophista suo damnat. Nec respuunt alii. *Herodianus* in tertio, ὧν μὲ ἐπισολὰς οἷς δὲ δῶρα ἐπιδίζων. Idem in v, ὃς μὲν ἀπέκτεινεν, ὃς δὲ ἐφυγάδευσεν. & in octavo: ἃ μὲ ἐκφεύσαιλας, ἃ δὲ καθαρήσαιλας. Ibidem in eodem: δόδρα πάντα ἐξέκοπτον, ἃ δὲ ἐνεπίμπρασαν. *Josephus*: ὃς μὲ πατρῴα φιλία προσῆγεν, ὃς δὲ τὸ αὐτοῦ κλέος. *Polybius* in primo, ὃς μὲ ἐξέβαλον τῶ πολιτῶν, ὃς δὲ ἀπέφαξαν. Et in decimo sexto: ὃς μὲν ἐτίτρωσκον, ὃς δὲ παρέλυον αἰεί τι πρὸς τὴν χρείαν ἀναγκαίον. Apostolus ad *Romanos* IX. ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος, ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν. Et ad *Timoth.* κ᾽ ἃ μὲν εἰς τιμὴν, ἃ δὲ εἰς ἀτιμίαν. *Ælianus*: Οὓς δὲ ἀπίδοντο, ὃς δὲ ἀπέκτεινον. *J.G.G.*

[A] Ἃ μὲν οἶσθα] Verum est τὰ μὲν, τὰ δὲ dici, ut *D. Sic.* XIV. c. 50. τὰ μὲν σωτήριψε, τὰ δ᾽ ἔκαυσεν, ne plura in re nota. Sed & alterum usurpari, ad *Rhet. Præc.* c. 15. demonstravi. *J.F.R.*

23. Ὄφελον δυνηθῆναι] Hic rursus *Thomas*: Ὄφελον ἀντὶ τοῦ εἴθε ὅπερ ἀεὶ εὐκτικῷ μὲν συντάσσεται, ἢ παρελπλυθότι. ὡς τὸ, ὄφελον κατόβυσθείσαν αἱ ὀδοί μου. Παρελπλυθότι δὲ ὡς τὸ ὦ θεολόγων· ὄφελόν γε μηδὲ ἦν προσφία. κ᾽ ἀπαρεμφάτῳ δὲ ὅτι ἀντὶ τοῦ εἴθε ἤμελλον τίθεται. Ἡρόδοτος οὐ τῇ πρώτῃ, μήτε ἰδὼν ὄφελον. quo significat ὄφελον semper cum optativo jungi, quando significet utinam, & ponatur pro εἴθε, aut cum præterito, aut cum infinitivo, præsertim cum pro εἴθε ἤμελλον accipiatur. vide & *Moschopulum* in collectione vocum Atticarum, qui pluribus hoc exemplis declarat. Vides igitur in ὄφελον δυνήσῃ solœcismum; hic enim conjunctivo conjungitur. *J.G.G.*

Ὄφελον δυνήσῃ] In Epist. ad *Gal.* V. vs. 12. ὄφελον ἀποκόψονται, & sic in N. F. cum indicativo plerumque, ut I. *Corinth* IV. 8. &c. Et ap. LXX. *Job.* XIV. 13. εἰ γὰρ ὄφελον οὐ ἅδῃ με ἐφύλαξας. Sed & cum optativo *Psalm.* CXVIII. 5. Apud *Aristoph.* ac *Demosth.* vero ὄφελον, ὄφελες, verbi figura potius usitatum, & variis modis, ac plerumque temporibus praeteritis junctum. Ὡς ὄφελον *Homerus* jungit, & cum praes. infin. construit. Vid. Odyss. A. 217. Δ. 97. &c. *J.F.R.*

28. ΣΟΛ. Τίνας τρεῖς] Cur Cl. *Gesn.* hic & deinceps personam *Soph.* quae in Edd. non comparet, loquentem inducat, rationem non addidit. Jure quidem id suo videtur fecisse; quod inscriptio *Pseudosophistae* id suadeat, & Editores priscos pro arbitrio quoque *Soloec.* personam ubique inseruisse credas, quum Lucianus forte una tantum litera eas designarit; vel in Codd. spatia tantum vacua relicta sint. Ego vero nomina

ignorare si quis peccet in dicendo. SOPH. Et quomodo quis percipiat, si nihil *ejusmodi* dictum sit. LYC. Dictum & stribligine peccatum quadruplici: tu vero non intellexisti. Magnum praemium (*certamen*) ergo confeceras, si intellexisses. SOPH. Non magnum illud quidem, sed *mihi jam* professo necessarium. LYC. Sed ne nunc quidem intellexisti. SOPH. Quando nunc? LYC. Cum praemium te dicebam confecisse. SOPH. Quid dicas nescio. LYC. Recte istuc dicis. Nescis enim. Et praecede saltem ad anteriora: neque enim sequi vis. Intellexero enim, si quidem volueris.

3. SOPH. Sed volo ego. At tu nihil

τ' ἁμαρτάνοιλα ἐν τοῖς λόγοις. ΣΟΦ. Καὶ πῶς ἄν τις μάθοι, μηδενὸς εἰρημένου; ΛΥΚ. Λέλεχλαι, καὶ σεσολοίκισται [b] τέλραπλῆ, σὺ δ' οὐκ ἔγνως. μέγα ἦν ἆθλον κατέπραξας ἄν, εἰ ἔγνως. ΣΟΦ. Οὐ μέγα μέ, ἀναγκαῖον δὲ τῷ ὁμολογήσαντι. ΛΥΚ. Ἀλλ' οὐδὲ νῦν ἔγνως. ΣΟΦ. Πότε νῦν; ΛΥΚ. Ὅτε τὸ ἆθλον ἔφην σε καλαπρᾶξαι. ΣΟΦ. Οὐκ οἶδα ὅ, τι λέγεις. ΛΥΚ. Ὀρθῶς ἔφης. οὐ γὰρ οἶσθα. καὶ πρόιθί γε ἐς τὸ ἔμπροσθεν· οὐ γὰρ ἐθέλεις ἕπεσθαι. [c] συνήσω ἄν, εἴπερ θελήσειας.

ΣΟΦ. Ἀλλ' ἐγὼ βούλομαι· σὺ δὲ οὐδὲν εἰ-

[b] Τετραπλῆ] Ita *J. H. P. B1.* &c. Τριπλῆ *Fl.* [c] Συνήσω] Συνήσων *Fl.*

34. *Μέγα ἦν ἆθλον*] Ἐπὶ τῷ ἀγῶνι· οὐ λέγεται τὸ ἆθλον. *V.*

40. *Καὶ πρόιθί γε ἐς τὸ ἔμπροσθεν*] Κακῶς τὸ εἰς τὸ ἔμπροσθεν προσθεν προσίθησιν. οὐ γὰρ λέγεται τῷ προκαίσιον· τι ἔμπροσθεν ἄλλο. κακῶς ἂν ἐκ εἰς τὸ ἔμπροσθεν, ἀπὸ πρᾶξις φησί. *V.*

mina in Graecis servaram, qualia inveni in P. Nam in *J.* ΣΟ. tantum ubique. in aliis ΣΟΛ. & interdum Σολοικισὴς integre. Vid. Lect. var. ad init. Sed operae sponte ΣΟΦ. dedere, quod jam non doleo, quia & *Gesn.* sic voluit. *J.F.R.*

29. Ὅλως ἀρτιγενεῖους] Id est, *omnes pubescentes*, cum ἀρτιγενήτους *nuper natos*, *sive recentes* dicere debuerit. quemadmodum ea voce utitur in *Alexandro*, Φίλων, inquit, ἅμα ἐκ τ' ἀρτιγένητον Ἀσκληπιόν. Idem in Deorum dialogis: αὐτὸν τε ἐκ τὸ βρέφος αὐτῆς ἀρτιγένητον. pro quo alibi νεογνὸν, & ἀρτίτοκον dicit, de furto Mercurii adhuc infantis agens, qui cum id aetatis esset, fertur etiam testudinem, id est chelyn, fabricatus in cunis, de qua Aratus:

Καὶ χθιζὸς ἦτ' ὀλίγη, τήν ῥ' ἀρ' ἔτι ἐκ ὠδῖνος λίκνῳ
Ἑρμείας ἐτόρησεν.

Ubi recte vertit *Cicero*:

Inde fides levitèr posita & connexa videtur,
Mercurius parvis manibus quam dicitur olim
In cunis fabricatus.

Sic enim legendum. vulgo ἀπροσδυσνύσους *in finis fabricatus*. *Appianus* in Libyca historia: διέπλευσαν ἐς Σικελίαν ἔχοντ ἀμφ' αὐτὸν ἀρτιγενεῖς ἐπιλέκτους τριακοσίους. ubi ἀρτιγενήτους non potuisset dicere. *J.G.G.*

Ibid. Ἀρτιγενεῖς] *Adultos*. qui nuper barbam emiserunt. *F.G.*

30. Ἐγὼ δέ σε] Ex *B2.* & *A.* est illud σε. in reliquis deest. *M. du S.*

34. Μέγα ἦν ἆθλον κατέπραξας ἄν] Hic μέγαν ἆθλον dicendum fuit, masculino genere. Proprie igitur Lucianus, ἆθλόν τινα τοῦτον τῷ βασιλεῖ ἐπιτελῶν. Idem in *Fugitivis*: Τρισκαιδέκαλον γοῦν ἆθλον οἷς τοῦτον ὀ μικρὸν ἐκτελίσειν. Et in *Deorum judicio*: τῷ δὲ ἀγῶνι τ' ἆθλον αὖθις ἀναγκοὺς τὸ μῆλον. Ubi legendum: τὸ ἆθλον, ut praemium significet. Idem in *Gymnasiis* recte τὰ ἆθλα δίκαιοι ἀναιρεῖσθ. Et in *Saturnalibus*: καὶ ἆθλα ἀναιρεῖσθ τὸν ἀλόντα. Quod autem Lucianus ἆθλα ἀναιρεῖσθαι dixit, id *Plato* in secundo de legibus Φέρων νικητήρια, accipere praemia. Ἆθλα, βραβεῖα, ἀριστεῖα, γέρα, ἐπίχειρα, ἔπαθλα & νικητήρια idem significant propemodum. *Demosthenes* in epistola ad Athenienses de Lycurgi liberis: καὶ μὴ γέρας ἐκ φυγὴν ἐπίχειρα τ' ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένων ἔχοντ. *Ammonius*: ἆθλον, inquit, & ἆθλον διαφέρει. ἀρσενικῶς μὲ γὰρ τ' ἀγῶνα δηλοῖ, ὀθλιτέρως δὲ τὸ ἔπαθλον. Paria his scribunt *Moschopulus* & *Thucydidis* interpres ἀνώνυμος. Ἆθλον, inquit *Moschopulus*, τὸ βραβεῖον, ἆθλος ὁ ἀγών. *J.G.G.*

41. Συνήσω ἂν εἴπερ θελήσειας] *Intellexisses utique*, *siquidem voluisses*. Sic interpretare. Ut συνήσω dictum inusitate, pro quo Atticus dixisset συνῆκας ἄν. Medius scilicet aoristus pro activo. *Micyllus* tamen συνήσω putavit esse futuri activi primam personam, & in εἴπερ θελήσειας verbo optandi modo juncto solocismum esse. forte non male. Nam εἴπερ indicativo junctum omnino usitatius est. *J.G.G.*

Συνήσω ἂν εἴπερ ἐθελήσειας] *Micylli* rationem interpretando secutus sum. Excitat Lycinus Soloecisten, ut, quandoquidem male sequatur praecuntem, id est Soloecismos a se commissos non sentiat; ipse permutatis vicibus jam praecedere velit, hoc est vitiose aliquid dicere, a se, Lycino, deprehendendum. Et in hoc ipso fallit per illud εἴπερ ἐθελήσειας, pro εἴπερ ἤθελες. Quin etiam συνήσω ἂν soloecum pronuntiat Scholiastes, qui ipse quoque de futuro intelligit. *J.M.G.*

εἶπας ὧν ἄνθρωποι σολοικίζοντες λέγουσι. ΛΥΚ. Τὸ γὰρ νῦν ῥηθέν, μικρόν τί σοι φαίνεται [a] κακὸν εἶναι; ὅμως δὲ ἀκολούθησον αὖθις, ἐπεὶ οὐκ ἔμαθες ἐκδραμόντα. ΣΟ. Μὰ τοὺς θεούς, οὐκ ἔγωγε. ΛΥΚ. Ἀλλὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ ταχέως, ἆρα

eorum dixisti, quae dicere soloeci homines solent. LYC. Nempe quod modo dictum est, minutum tibi malum videtur? Verumtamen sequere rursus, quia excurrentem non observasti. SOL. Per omnes Deos nihil equidem. LYC. Verum dimissi currere leporem celeriter. Num quid praeteriisti? sed

a Κακὸν] Sic *Fl.* & *P.* Κακῶν reliqq.

49. Μεθῆκα θεῖν λαγὼ] Καὶ τοῦτο σόλοικον γενικῇ χρῆσθαι αὐτὸ αἰτιατικῆς, ὁ λαγὼς, τὸ λαγὼ ἡ γενικὴ, ἡ δ' αἰτιατικὴ τ λαγὼν μ τῦ * νῦ, ἀλλ' ὁ χωρὶς τοῦ νῦ. *V.*

* Νῦ] Νῦν prave editum ante, & erat νῦ hic male in V. Sed mox ν. tantum habet, etsi in Impr. νῦν utrobique editum sit. *M. du S.*

46. Κακῶν] Κακὸν. *F G.* Bene; nam etsi κακῶν redolet Graecismum usitatissimum, facile alibi defendendum, hic tamen κακὸν praeferrem, eoque magis, quia auctoritas accedit. *J. F. R.*

48. Ἀλλὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ] De hoc accusativo *Athenaeus* lib. IX. p. 400. Τρύφων δὲ φησι, τ λαγὼν ἐπὶ αἰτιατικῆς σὺν Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης ὀξυτόνως, καὶ μ τῦ ν. λέγει. Λύσας ἴσως ἂν τ λαγὼν συναρπάσειεν ἡμῶν καὶ σὺν Δαιταλεῦσιν. ἀπόλωλα τίλλων τ λαγὼν ὀφθήσομαι. Ξενοφῶν δ' σὺν Κυνηγετικῷ χωρὶς τῦ ν. λαγῶ Ε ὠξυσπωμένως, ἐπεὶ τὸ καθ' ἡμᾶς ἐστι λαγός. Ὥσπερ γὰρ ναὸν λεγόντων ἡμῶν ἐκεῖνοί φασι νεών, καὶ λαὸν λεών, οὕτω λαγὸν ὀνομαζόντων ἐκεῖνοι λαγῶν ἐροῦσι. τῇ δὲ τ λαγὸν ἑνικῇ αἰτιατικῇ ἀκόλουθός ἐστιν ἡ ὠξυσπωμένη. Σοφοκλεῖ δὲ σὺν Ἀμύκλαι Σατυρικῷ πληθυντικὴ ὀνομαστική·

Γέρανοι, κορῶναι, γλαῦκες, ἴκτινοι, λαγοί.

Τῇ δὲ λαγὼν ἡ ἀφ' οὗ ω. ὠξυπερισπάστως προσαγορευομένη, λαγὼ παρ' Εὐπόλιδι σὺν Κόλαξιν, ὥσπερ μὴ παρὰ μ βατίδες καὶ λαγὼ, καὶ γυναῖκες ἐλίποδες. εἰσὶ δ' οἱ Ε ταῦτ' ἀλόγως κατὰ τὴν τελευτῶσαν συλλαβὴν ὠξυσπωμένως προφέρονται. δεῖ δὲ ὀξυτόνως τὴν λέξιν. ἐπεισὴ τὰ εἰς Ο λήγοντα τ ὀνομάτων ὁμότονά ἐστι, κἂν μεταληφθῇ εἰς τὸ ω. παρ' Ἀττικοῖς, ναὸς, κάλως, νεὼς, κάλως. ὅτως δ' ἐχρήσατο τῷ ὀνόματι καὶ Ἐπίχαρμος, καὶ Ἡρόδοτος, καὶ ὁ τοὺς Εἰλωτας ποιήσας, εἶτά ἐστι τὸ μ Ἰακὸν λαγός.

Λαγὸν ταράξας πεισθεὶς τ θαλάσσιον.

Τὸ δὲ λαγὼς Ἀττικόν. λέγουσι δὲ καὶ Ἀττικοὶ λαγός. ὡς Σοφοκλῆς·

Γέρανοι, κορῶναι, γλαῦκες, ἴκτινοι, λαγοί.

Τὸ μέν τοι ἡ ὅτως λαγὼν, εἰ μέν ἐστι Ἰωνικὸν, περισπάσει τὸ ω. εἰ δὲ Ἀττικὸν τὸ ο. *Typhon inquit: Aristophanes in Danaidibus* τ λαγὼν *accusandi casu acuto notavit accentu, addita* ν *littera. Sic pedicis solutum fortassis leporem nobiscum ille rapiet. Idem in Epulonibus: perii, dum leporem vello, me quisquam adspiciet. Xenophon libro de venatione* λαγῶ *dixit absque* ν, *accentu circumflexo. Nos enim* λαγὸς *nominandi casu dicimus, & accusandi casu* λαγὸν, *velut* ναὸν, λαὸν, *quod Athenienses* λαγὼν, νεὼν, λεὼν, *cum* ω. *Accusativo singulari* λαγὶν *respondet apud Sophoclem in Amyclo Satyrico nominativus pluralis* λαγοί· *Grues, cornices, noctuae, milvi, lepores. Accusativo vero singulari* λαγὼν *pluralis nominativus* λαγὼ *scriptus per* ω *apud Eupolidem in Assentatoribus: ubi aderant raja, lepores & foemina inflexis pedibus incedentes. Quidam praeter rationem horum ultimam syllabam cum accentu circumflexo proferunt. Nam cum accentu acuto dictio pronuntianda est, quandoquidem quae vocabula in* Ο *finiunt, etiamsi ab Atticis in* ω *mutentur, retinent tamen eundem accentum, ut* ναὸς, καλὸς, νεὼς, καλὼς. *Sic Herodotus videlicet usus est hoc nomine, sic Epicharmus, & qui Eilotas composuit. Ionicum est* λαγός. *Ut* λαγὸν, *id est, leporem turbatum ferit. Et* λαγὸν (*h. e. leporem*) *marinum edit.* λαγὼς *quidem cum* ω *Atticum est, quamvis & interdum Attici* λαγὸς *per* ο *dicunt, ut Sophocles: Grues, cornices, milvi,* λαγοί. *Quod vero dicunt* ὅτως λαγὼν, *id est, timidum leporem, si Ionicum est, redundat* ω, *sin Atticum, redundat* ο. Ex quo loco discimus Atticos dixisse λαγὼν in quarto casu, non λαγῶ, ut hic Lucianus. qui & *de Domo* sua: ἀνέχων τ λαγὼν. *Herodotus* λαγὼν μηχανησάμενος. Ibid. διδύντα τ λαγὼν κύνες. Idem in *Polyhymnia*: ἵππος γὰρ ἔτεκε τ λαγὼν. *Herodotus* in Thalia etiam λαγῶς dixit, & in Melpomene λαγὸν in accusativo. Quod autem *Athenaeus* recte observavit Xenophontem τ λαγῶ dixisse, docent loca subjecta ex venatione: ὅταν δὲ περὶ αὐτὸν ὦσι τ λαγώ. Ibidem ἐστὶ δὲ Ε ἀπὸ τῦ σύρίσκειν τ λαγὼν ἄγειν τοὺς κύνας. Et in primo institutionis Cyri: Πρὸς δ' αὐτὸν λαγώ. Et in secundo: Αὐτὸς δὲ ἐπιτάρβου αἰσι ὡς κατιδῇ τ λαγώ. Quae omnia loca circumflectenda erunt contra fidem exemplarium, si Athenaeo credimus. Videtur etiam Lucianus in θεῖν pro θεῖν ὑποσολοικίζειν. *Libanius* certe in ἀντιῤῥητικῷ, Ἀγαμέμνονα, inquit, ὠξυθεῖναι ἄνω καὶ κάτω. Et *Gregorius* Theologus in priore in Julianum invectiva, Ἀφ' τ ἀγορᾶς θεῖον βοῶντες καὶ λέγοντες Χριστιανοί. Caeterum pro ἆρα παρῆξε; lege ex MS. Codice, cujus excerpta in meas manus pervenerunt postquam hae notae typis fuerunt descriptae: ἆρα παρῆξεν. *Sane praeteriit.* *J. G. G.*

Ἀλλὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ ταχέως] Eruditissimo ami-

sed nunc etiam videre licet leporem. Si vero minus, multiplicati lepores clam te in stribligine jacebunt. SOL. Non clam me. LYC. Quin jam factum est. SOL. Mira narras. LYC. Tu vero prae nimia eruditio-

50[b] παρῆξεν; ἀλλὰ καὶ νῦν ἔξεστιν ἰδεῖν τὸ λαγώ· εἰ δὲ μή, πολλοὶ γενόμενοι λαγὼ λήσουσί σε ἐν σολοικισμῷ πεσόντες. ΣΟ. Οὐ λήσουσι. ΛΥΚ. Καὶ μὴν ἔλαθόν γε. ΣΟ. Θαυμαστὰ λέγεις. ΛΥΚ. Σὺ δὲ ὑπὸ τοῦ ἄγαν

[b] Παρῆξεν] Adoptavi ex *J. V2.* & G. Παρῆξαι cett.

amico meo *J. Georg. Graevio*, (qui hunc Luciani libellum, haud cuiquam, nisi Atticae dictionis & elegantiae gnarissimo, intellectu facilem, atque adeo imperitioribus ac praecipue tironibus obscurum, ea politarum animadversionum luce perfudit, ut eruditus orbis cum gaudeat, se multas Atticae locutionis Veneres beneficio Vir Cl. doceri, tum summo desiderio exspectet similes, quorum salivam movit Vir Cl. ingenii ac eruditionis, foetus in alios Luciani libellos, pari ratione Oedipo indigentes, doleatque se praedensissimis iisque gravioribus Viri Cl. occupationibus, adhuc iisdem carere) videtur Lucianus etiam in θεῦ pro θέειν, ὑποσολοικίζειν. Saepe tamen idem Noster hoc verbo tam simplici, quam composito, ita utitur. Sic in *Quom. Hist.* c. 57. Καί τοι ποιητὴς ὢν (Ομηρος) ἐθαύμασε τὸ Τάνταλον. Ibid. c. 45. Ἀρωνον ἐν ᾧ ἵππῳ ὀχουμένην τότε τῇ γυάμῃ τὴν ἱμπνοίαν παρέζῃ συμπαραθεῖν. In *Amoribus* c. 41. Καὶ σφάνη μὲ ὁ κύκλος τὴν κεφαλὴν καθεῖν. In *de Merced. Cond.* c. 24. post med. Συμπαρεθεῖς ἄνω καὶ κάτω. *Demosthenes* I. contra Philipp. συμπαρακολουθῆτε ἄνω καὶ κάτω. nisi quis malit (ita certe ego suspicor) & hic συμπεριθεῖτε legere. Supra quidem apud Lucianum τὸ, συμπαραθεῖν habuimus; at illud notat (nec aliter ibi sumitur) *pone sequi, comitari*: apud Demosthenem vero, quemadmodum & in adducto ex Luciano de *Merc. Cond.* loco, requiritur sensus τοῦ, *una circumferri, circumagi, circumcurrere*. Ita enim ad Athenienses suos Orator, *Vos si Philippum audieritis agere in Chersoneso, illuc decernite auxilia; si in Pylis, illuc; sicubi alibi, una cum eo circumferamini sursum, deorsum*. Porro & ἀναθεῖν habet Lucianus in *Saturnalib.* c. 7. Ἀλλ' ἀεὶ ἀναθεῖν ἴδιόν ἐστιν. Ita & ἀλγεθεῖν idem in *Amoribus* c. 53. post med. Τὰ δ' ἀπολαύστους, εἰς ἅπαν ἀλγεθεῖν τὸ σῶμα. At ne quis ipsum θεῖν, per contractionem etiam ab Atticis usurpatum, desideret; ipse Lucianus in *Pseudomanti* c. 14. pr. Εἶτ' ἴδοι δρόμῳ ἐπὶ τὸ ἐνόρμιον νεώ. In *Lexiphane* c. 15. Σὺ μὲ εἰ βούλει, πωλεῖ, καὶ νεῖ, καὶ θεῖ κατὰ τοῦ κλύδωνος. In *Icaromenippo* c. 19. Θεῖ φέρων. in *Bis Accusato* c. 1. med. εἰς Κολοφῶνα θεῖ. Sed & *Aristophanes* ita in Vespis pag. 458. edit. Genev.

Ἀλλὰ θοιμάτια λαβόντες ὡς τάχιστα παιδία
Θεῖτε, καὶ βοᾶτε, καὶ Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε.

In veteri proverbio apud Comici hujus *Scholiasten* in Εκκλησ. vs. 109. Οπου ἀγγέλων ἦ, πάντα θεῖ κάλαυσε). Sic enim emendatius hoc proverbium legi jubet illic Bizetus. Non tamen haec a me prolata sunt exempla, ubi θέειν, ejusque composita per contractionem usurpantur; quasi contendere velim, tantum per contractionem usurpata haec reperiri; sed ut pateat, promiscuum haec verba apud Graecos, eosque Atticos, habere usum. Certe *Xenophon* in una eademque periodo duplicem hujus verbi usum ponit; Ερταῦθα κατέμειναν, ait de Assyriorum rege I. Κυροπαιδ. pag. m. 14. in fine, ὡς μὴ βοηθεῖεν οἱ φίλοι τῷ Μήδων ἐπὶ τοὺς καθεύδοντας· τοὺς δ' ἐπιτηδείως ἀφῆκε κατὰ φυλὰς ἄλλους ἄλλοσε καθεῖν. *J. J.*

Ibid. Μεθῆκε] Dictionis hujus in eo pravitas sita est, quod cum μεθῆκε dixisset θεῖν, addit, quod sensum perturbat, & alio pervertit; est enim μεθῆκε λαγὼ, non ut vulgo vertitur, *leporem sivi*, aut *permisi*, quod sane optime θεῖν admittit; *sed leporem e manibus elabi sivi*, quod additamentum θεῖν respuit. Ita autem rem habere in exemplorum magna copia, unico ero contentus. *Soph.* in Ajace (apud Constantinum) χἠτε μὲν μεθῆκα τοὺς ἁλόντας. Apud veterem poëtam tamen scriptum est, εἰ μὲν νῦν σε μεθῆκα θεεῖν. *Grot.* p. 59. *Flor.* *M. du S.*

51. Πολλοὶ γενόμενοι λαγώ] Hic λαγοὶ dixisset *Sophocles*, ut vidimus supra. Licet *Pausanias* λαγὼ δὲ ἑλαφοι, & οἱ λαγὼ ὦσι λάσιοι. & *Xenophon* etiam λαγὼ dixit in primo institutionis Cyri: Καὶ πρὸς ἅπασι χαρίεν φεύγειν αἱροῦνται οἱ λαγὼ ἐν τούτοις τὰ δίκτυα δυσπάλαστα ἐνεστάτους ἵνα ἐν τῷ σφόδρα φεύγειν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐμπίπτων ἐνίδῃ. Quae male sic vertunt: *In quas venatoribus capiuntur. Hic casses visu difficiles tetendisses, quo in vehementi cursu ipse seipsum incidens convincires.* Sed quis haec intelligit? Verte: *Quaque ad loca lepores fugere institerint, in eis latentia retia intendebas, ut rapido cursu ipse se in retia induceret.* Dicimus enim φεύγειν αἱροῦμαι pro fugam adorno, meditor. *J. G. G.*

54. Ἐν δὲ ὑπὸ τοῦ ἄγαν παιδιᾶς διέφθαρας] *Corruptus es vel peristi.* passive. cum tamen hoc verbum proprie perdidisti significet. Sic sane docuit *Moschopulus*: διέφθορεν νῦν τὸ ἀλγεθεῖσαν, ἐκ τὸ ἀλγεθαρμένον. Ἀριστοφάνης ἐν Κώραις· διέφθορεν ἡ ὀργή. Μένανδρος· Ἀδελφοῖς. εἰ δ' ἔχει τὴν κόρην διεφθαρές. Ὅμηρος· φρένας ἠλὲ διέφθορας, (id est, διεφθάρας τὰς σαυτοῦ φρένας) ὅθεν εἰ διέφθορεν αἷμ' εἰπεῖς ἀτεχνῶς σολοικιεῖς. *Phrynichus*: Διέφθορεν αἷμα τὸ ἀρναθῶν τινες ἰατρῶν ὕτω σολοικίζοντες. δεῖν λέγειν διεφθαρμένον αἷμα. Τὸ γὰρ διέφθορε, διέφθαρεν. *Ammonius* ferme eadem omnia. Non satis igitur Attice *Plutarchus* in praeceptis Politicis: Ἀφιλὸν πολὺ τὸ διεφθορότος αἷματος. Idem in praeceptis valetudinis: Τοῖς μὴ καχεκτοῦσι μηδὲ διεφθορόσι φλέγμα ἐ χολὴν τινα. Idem in libello εἰ πρεσβυτέρῳ πολιτεύτεον. Διεφθορόσι τελείως ὑπὸ ἀργίας. Etiam in *Phocione*: Ἡ Κάτωνος ἀργαλεοτροπία ἐπιγενομένη βίοις διεφθορόσι. *Josephus* V. Orig.

ἄγαν παιδείας διέφθορας, ὥστε μηδ' αὐτὸ τοῦτο [a] σολοικίζοντας καταγνῶναι. ἢ γὰρ πρόσεστιν αὐτῷ τὸ τινά.

ne corrupiſti (*corruptus es*) ut neque in hoc ipſo (*verbo corrupiſti*) male loquentes deprehendas.

ΣΩ. Ταῦτα μὲν οὐκ οἶδα πῶς λέγεις· ἐγὼ δὲ πολλῶν ἤδη σολοικίζοντας καταγνούσης. ΛΥΚ. Καὶμὲ τοίνυν εἶσῃ τότε, ὅταν τι τῶν παιδίων γένῃ, τῶν τὰς τίτθας θηλα-

4. SOL. Quomodo iſta dicas, non intelligo equidem. Verum imparilitates multorum jam deprehendi. LYC. *Igitur* me quoque tunc deprehendes, cum puerulorum aliquis fies eorum, qui nutrices ſuas lactant (*la-*

[a] Σολοικίζοντας] Σολοικίζοντ Φ. *Fl.* omiſſo καταγνῶναι.

56. Οὐ γὰρ πρόσεστιν] Ἐπειδὴ φησὶ πρόσεστι τῷ σολοικισμῷ εἰς τινα ἐσολοίκισα. τοῦτο χάριν τοῦ ἕγιως τὸ σολοικίζοντα. *V.*

61. Τῶν τὰς τίτθας θηλαζόντων] Ἡ τίτθη θηλάζει, ὁ δὲ ἀντιστρέψας ἴφη, τὰ παιδία θηλάζει. *V.*

γάλα δίδωσι διεφθορὸς ἤδη. *Corruptum lac. Syneſius:* Ἦν γὰρ κρίνωσιν οἱ διεφθορότες τὴν δίκαιαν. *niſi judicent qui corruptis ſunt judiciis.* Audiamus nunc *Thomam Magiſtrum*, qui in diverſa eſt ſententia: Διέφθορεν, inquit, αὐτὶ τῦ διεφθάρη. Κυκλικὸς δὲ τῷ Ἡρακλείς Ὁ Ἀσκληπιῶν λαλόγῳ· Ὑπ' ἀμφοῖν διεφθορὼς τὸ σῶμα. ἅπαξ δὲ αὐτὶ τῦ ἔφθειρε. Σοφοκλῆς δὲ Ἠλέκτρᾳ· τὰς ὕσας τέ μου καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν. ἔστι δὲ Ὁ παρακείμενον τοῦ χράσει. Ἀριστείδης ἐν Περικλεῖ· Ἡ πᾶς τοὺς Ἀθηναίους εἰκὸς διεφθαρκός. *Joſeph.* ὧν δὲ αὐτοῖς Ὁ τῶν διεφθορότων τοὺς ὀφθαλμοὺς σωματοσμβόλῳ. id eſt, captus oculis. *Cleomedes* lib. 2. Κυκλικῶς θεωρίας· τὰ κατὰ τὴν ἡμεναίαν αὐτοῦ διεφθορότα paſſive. Utraque ſignificatione utitur *Philoſtratus.* In Critia: Ὑπὸ Θετταλίας καὶ τῆ ἐκείνη ὁμιλίας διεφθορέναι αὐτόν. id eſt, corruptum eſſe. Idem in *Scopeliano*: ἐκέλευσε τούτους λίθοις βαλεῖν ὡς διεφθορότας αὐτῷ τὸν υἱόν. *Juſſit Rhetorum imagines lapidibus peti, propterea quod ſibi filium perdidiſſent.* Idem in *Polemone*: Φερεδίκᾳ δὲ ἐστέφοντα διεφθορέναι ἤδη αὐτῷ τὸν ἄρθρον. Et in eodem: Ὅσοις δὲ τοῦ μυκτῆρος Ὁ, διεφθορὸς ὑπὸ τῦ κολάκων. Lucianus in *Nigrino*: ἀκούων διεφθορότων ᾀσμάτων. quod active & paſſive poteſt accipi *audiens corruptas cantilenas, aut corrumpentes.* *J.G.G.*

56. Οὐ γὰρ πρόσεστιν αὐτῷ τὸ τινά] Eundem habet intellectum quem his verbis expreſſit *Ammonius*: διέφθαρται μὲν γὰρ ὑφ' ἑτέρου, διέφθορε δὲ τὸ ἕτερον, ut τὸ τινα & τὸ ἑτερον idem ſignificet. Nimirum διέφθορε cum activum proprie ſit, exigere poſt ſe accuſativum. Interpres τὸ τινα putat referendum ad λαγῷ. *J.G.G.*

Οὐ γὰρ πρόσεστιν αὐτῷ τὸ τινά] Haec verba non interpretatus ſum, quod e ſcholio irrepliſſe arbitror, quibus aliquis indicare voluit, in quo inſit ſtribligo, nempe in hoc, quod διέφθορας intranſitive poſitum ſit, absque caſu accuſativo, contra uſum Atticorum. Parum obtemperatum hic eſſe Grammaticis, *Graeviana* annotatio, & quae ad *Phrynichum* adferuntur, ſatis oſtendunt. *J.M.G.*

60. Ὅταν τι τῶν παιδίων γένῃ, τῶν τὰς τίτθας θηλαζόντων] Hoc eſt, *nutrices lactentium* ut ſolœciſmo ſolœciſmum explicemus. Audiamus nunc *Thomam* & *Moſchopulum*, quorum haec ſunt verba: Θηλάζει τὸ θῆλυ φιλοστοργικῶς ἃ ἔτικε, καὶ θηλάζουσι τὰ τεχθέντα ἀμυκτοβίοις.

tos. Lactat mulier quos peperit, & lactent nati abſolute. Attice igitur *Ælianus* XIII, 1. Ἀσθῶσα τῷ βρέφει ἐθήλασεν αὐτό. *Delectata infante ubera ei praebuit.* Et *Philoſtratus* Sophiſta in imaginibus, λέγεται δὲ περὶ τὸ θῆλυ θηλάζων τι αὐτὸν ἃ ἔτικε. Et *Lyſias*: Ἐπειδὴ παιδίον ἐγένετο ἡμῖν, ἡ μήτηρ αὐτὸ ἐθήλαζεν. Recte habet & illud in *hymnis Davidis*: ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων. *Ex ore infantium & lactentium.* Nec illud male in ſacris codicibus: Οὐαὶ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, καὶ ταῖς θηλαζούσαις. Cum illo μακάριαι αἱ στεῖραι, καὶ κοιλίαι αἱ οὐκ ἐγέννησαν, καὶ μαστοὶ οἱ οὐκ ἐθήλασαν. Contra illud Luciani praeceptum vero facit: Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε Ὁ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. Dic igitur τῶν ἐκ τῶν τίτθας θηλαζόντων, non autem τὰς τίτθας, auctoritatem ſecutus *Luciani* in Antiocho: Τὸ δὲ ἕτερον, inquit, ἐκ τῶν ἵππου θηλάζει εἰς τὸ πωλικὸν τρόπον. De Hippocentauro agens pullorum inſtar ſugente. Male *Plutarchus* in Romulo matrem aut nutricem θηλαζομένην vocat, & pueri θηλάζοντες ὠφθησαν τὸ θήριον. *Galenus* ὑγιεινῶν primo: Ἀφροδισίων τε παντάπασιν ἀπέχεσθαι κελεύω τὰς θηλαζούσας παιδία γυναῖκας. Idem eodem in loco: ἐγὼ γε συμβουλεύσαιμι ἂν εἰ κύοιεν ἡ θηλάζουσα τὸ παιδίον. *Suidas* de hac voce paulo aliter: Θηλάζων ἐνεργητικῶς ἡμεῖς ἀντιλαμβανόμεθα τῷ ῥήματος ἐπὶ τῶν παιδίων τῶν θηλαζόντων. Λυσίας δὲ παθητικῶς ἐπὶ γυναικὸς παρεχούσης γάλα. Attice igitur *Lyſias* in ſupra poſito exemplo. Interpres hic a vero longiſſime aberravit. *J.G.G.*

63. Οὐδὲ αὐξάνοιλα παιδία σολοικισμὸν ποιοῦσι] Carpit hic eos Lucianus, qui verbo αὐξάνω utuntur pro αὐξάνομαι, vel αὔξομαι. Et ſane apud idoneos auctores, Ariſtotelem, Theophraſtum, Platonem, Demoſthenem, Iſocratem, Xenophontem, Thucydidem, Philoſtratum, Lucianum, verbum αὐξάνω in notione paſſiva, ut loquuntur, nusquam invenitur. Active vero nonnunquam. *Plato* in Timaeo: Σπείρας Ὁ ὑπαξάμβῳ ἐγὼ παραδώσω. Τὸ δὲ λοιπὸν ὑμεῖς ἀθανάτου θητὸν προσυφαίνοντες ἐπεργάζεσθε ζῶα καὶ γεννᾶτε, τροφὴν τε διδύντες αὐξάνετε, καὶ φθίνοντα πάλιν δέχεσθε. *Cicero* elegantiſſime vertit in libro de univerſo, ut omnia: *Quorum vobis initium ſtatusque traditur. Vos autem ad id quod erit immortale, partem attexitote mortalem. Ita* orien-

(*lactent*). Aut si ne nunc quidem me ſtribligine turbare orationem intelligis, neque augentes (*creſcentes*) pueri ſoloeciſmum facient apud non intelligentem. SOL. Verum dicis. LYC. Atqui haec si ignorabimus, nihil intelligemus noſtrorum, quando etiam hoc male junctum te effugit. Noli ergo amplius dicere, te aptum eſſe ad

ζόντων. [b] ἢ εἰ ὐ νῦν ἔγνως σολοικίζοντά με, οὐδὲ αὐξάνοντα [c] παιδία σολοικισμὸν ποιήσει τῷ μηδὲν εἰδότι. ΣΟ. Ἀληθῆ λέγεις. 65 ΛΥΚ. Καὶ μὴν εἰ ταῦτα ἀγνοήσομεν, οὐδὲν γνωσόμεθα τ' ἑαυτῶν, ἐπεὶ κ' τόδε σολοικισθὲν ἀπέφυγέ σε. μὴ τοίνυν ἔτι λέγειν τ' ὡς

[b] Ἢ] Πιούσας *Fl.* omiſſo ῆ. [c] Παιδία] Παιδία *Fl.* male.

63. Οὐδὲ αὐξάνοντα παιδία] Αὐξανόμενα γὰρ ἴδοι τις τῶν παθητικῶς, ἀλλ' οὐκ ἐνεργητικῶς. *V.*

65. Οὐδὲν γνωσόμεθα] Ὠφελε γὰρ ἐ τ δυνητικὸν * προσθῆναι σύνδεσμον τ ἄν. οἷον εἰ ταῦτα ἀγνοήσομεν, οὐδὲν ἂν γνῶμεν οὐδὲ γνωσόμεθα. νῦν δὲ διπλῆ σεσολοίκισαι, κ τῇ ἐλλείψει τοῦ ἄν, κ τῇ τοῦ μέλλοντ χρόνου, τοῦ γνωσόμεθα· οὐδέποτε γὰρ τοῖς δυνητικοῖς μέλλοντες συντάττου). *V.*

In altero *Voſſiano* ſic: [ἂν] ἰσέον ὅτι μέλλοντες οὐδέποτε μ τοῦ ἂν ἐκφέρομ). ὁ γὰρ εὑρηται ἔξω ἂν, κ ἐρῶ ἄν. Δι' τοῦτο γὰρ τὸ ἂν ἐν τε τῷ ἐνεστῶτι ἐ ὠ θέλω μιμοῦμ, ἵνα μέλλοντα δηλώσομεν. μέλλοντ δὲ ὅτ, τίς χρεία τοῦ ἂν; † σολοικισμὸς τὸ μ ὄνομα ἑνικὸν, τὸ δὲ ῥῆμα πληθυντικόν. *V.*

* Προσθῆναι] Lege προσθῆναι. Et confer Schol. ſequens, in quo refelluntur quae hic prave obſervata erant. *J. F. R.*

† Σολοικισμὸς] Novum incipere hoc ſcholium exiſtimo. Sed quo referam non habeo. *M. du S.*

orientur animantes, quos & vivos alatis, & conſumtos ſinu recipiatis. Sed pro *ſtatus* in hoc loco legendum eſt *ſatus*. Nec enim rationem & conditionem harum rerum tradit, ſed originem & cauſas originum. Et ſic legendum eſſe, ex Graeco ſatis conſtat, ubi σπάρας legitur, quod Cicero *ſatus* vertit. Hac voce vero *Cicero* & alibi utitur. In eodem fragmento, & eodem cap. II. paulo ante: *Sic igitur, ut ab his traditum eſt, horum Deorum ortus habeatur, atque dicatur, ut Oceanum ſalaciamque Cœli ſatu, Terraeque conceptu generatos editosque memoremus.* Ibid. *Haec vos qui Deorum ſatu orti eſtis, attendite. Tuſcul.* quaeſt. lib. II. *Cultura animi Philoſophia eſt, qua extrahit vitia radicitus & praeparat animos ad ſatus accipiendos.* Idem de ſenectute: *Quid ego vitium ortus, ſatus, incrementa commemorem?* Sed redeamus in orbitam. Scriptor incertus apud *Stobaeum*: αὐξάνειν θ' οἴκους. Nam illud *Euripidis* apud *Stobaeum*: κ τοὺς πονηροὺς μᾶλλον' αὐξάνειν πόλει, alibi apud eundem legitur caſtigatius, αὔξειν ἐν πόλει. Eſt tamen alius locus *Euripidis*, in quo active capitur. In Supplicibus: πολλάκις τ' αὐξάνουσ' ἄνευ δίκης. Et in illo *Zoroaſtri*: μὴ σύγε αὔξουσ τὸν ἀμαρμάνῃ. *Syneſius* περὶ φαλάκρας paſſive dixit: ὅτι τρίχες κἂν τοῖς ζῶσίν εἰσι νεκροὶ, ἀλλ' ὅτι τεθνεώτων αὔξησι, id eſt, creſcunt. Active autem, ὅτ μὲν ἔν κᾷν αὐξήσειεν ἡμῶν ἐν τῇ πόλει τ τ ἐξωλεσάτων κατάλογον. *Syneſius* idem περὶ προνοίας· αὔξειν δὲ ἅπαν ἀνάγκη τὸ τιμώμενον, κ ἔρρειν ἀνάγκη τὸ ἀμελούμενον. Ratione autem caret quod illud *Sophoclis* in Traginiis. Τὸν Καδμογενῆ τρόφει, τόδ' αὔξει βίοτος πολύπονον. Id eſt, *Herculem alit & auget induſtria*. Interpres Graecus ita interpretatur, αὔξει ἀντὶ τοῦ αὔξεται. Condonandum autem eſt reverentiae ſacrae ſcripturae, quae his ſuperſtitioſis Grammaticorum & Atticorum legibus ſemper ſoluta fuit. Magnus *Eraſmus* in illud Apoſtoli ſcribens quarti ad Epheſios: Αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, negat verbum αὐξάνω aliam habere ſignificationem quam neutralem. Sed praeter ſuperius a me adducta, hic producam unum locum, ubi citra controverſiam bis capitur active. Is eſt in prioris ad *Corinthios* capite tertio: Ἀπολλὼς ἐπότισεν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ηὔξανεν, ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐσί τι, οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλὰ ὁ αὐξάνων Θεός. In iis vero omnibus, quae ſubjiciemus exemplis, paſſive capitur. *Matth.* VI, 28. *Luc.* I, 80. & XIII, 19. *Act.* VI, 7. VII, 17. XII, 20. *Joh.* III, 30. *Coloſſ.* II, 19. II. *Theſſ.* I, 3. *Petrus* II. ep. cap. ult. αὐξάνετε δὲ χάριτι ἐ γνώσει τοῦ Κυρίου. *Joſephus* in quarto antiquitatum: Ποσῶ μᾶλλον αὔξειν ἐ φύσις. *Thomas Magiſter* ſentiens cum Eccleſiaſticis ſcriptoribus diſſentit a Luciano, quem operae pretium eſt audire. Τὸ αὔξειν, inquit, ἐπὶ ἐνεργητικοῦ, οἷον αὔξει ὁ Ἥλιος, κ ὁ ὑγρότης τὰ φυτά. Δημοσθένης δ' τῇ περὶ στεφάνου· Τὰς ἐυδοξίας τ παῖδας θεραπεύειν, ταύτας αὔξειν, μ τούτων εἶναι. Καὶ αὔξει ἀντὶ τοῦ αὔξεται, Ἀριστείδης δ' τῶν εἰς Ῥόμιλον· Ἀλλὰ κ εἰκότως ἠυξησεν ἡ ἀρχή. αὐξάνει ἐπὶ παθητικῆς σημασίας, κ αὐξάνει τὰ φυτὰ, οἷον αὔξησιν δίκην) ἐ αὐξάνομαι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου, ὁ αὐτὸς Δημοσθένης δ' τῆς αὐτῆς λόγου· Οὕκουν ἐπείγε ἐ ἡ πατρὶς ηὐξάνετο. Hic docet αὔξειν eſſe augere, facere ut aliquid creſcat; interdum tamen accipi pro creſcere, quod unico ex *Ariſtide* exemplo probat; Αὐξάνειν vero accipi paſſive pro creſcere, quamvis etiam in illa notione legatur αὐξάνομαι. Haec quidem *Thomae* ſententia. Tu vero, quisquis Atticus eſſe voles, active dicas αὔξω, & αὐξάνω, paſſive vero αὔξομαι & αὐξάνομαι, tametſi elegantiſſimus ſcriptor *Joſephus* in ſecundo ἀρχαιολογίας paſſive dixerit, κ αὔξονται τὰ πάθη. Et eodem capite active: τὴν οἰκείαν αὔξησιν εὐδαιμονίαν. Et in Octavo Ἀλώσεως rurſus paſſive: φιλία ἀπὸ τούτων ηὐξησε. paſſive. Nec nobis obſtare debet unius *Ariſtidis* exemplum a *Thoma* adductum. *J. G. G.*

67. Μὴ τοίνυν ἔτι λέγειν] Pro μὴ λέγε. Lucianus in *Amo-*

ὡς ἱκανὸς εἶ κατιδεῖν τ̓ σολοικίζοντα, καὶ αὐτὸς μὴ σολοικίζειν. κἀγὼ μὲν οὕτω.

Σωκράτης δὲ ὁ ἀπὸ Μόψου, ᾧ συνεγενόμην ἐν Αἰγύπτῳ, τὰ τοιαῦτα ἔλεγεν ἀνεπαχθῶς, καὶ οὐκ ἤλεγχε τ̓ ἁμαρτάνοντα.

deprehendentem ſoloecum, ipſumque te ſoloecum negare. Atque ego ita *tibi conſulo.*

5. Socrates autem ille a Mopſo quicum fui in Aegypto, talia dicebat ſine aſperitate & moleſtia, nec peccantem redarguebat: ve-

71. Τὰ τοιαῦτα ἔλιγεν] * Πόσους παῖδας ἔτικες. *V.*

* Πόσους] Abſurdiſſima haec; incorrupta tamen; reſpicit enim non τὰ τοιαῦτα ἔλεγεν, ſed vocem *συνεγενόμην*, ex qua frigidum hunc jocum captat. *M. du S.*

Amoribus: Σὺ δ' ἡμῶν τὰ πάλαι πλέα τ̓ ἐρωτικῆς παραίνεσιν. pro πάρεσι. Poëtis hoc & legum latoribus familiare, haut ſcio an barbarum in proſa. *J.G.G.*

70. Σωκράτης δὲ ὁ ἀπὸ Μόψου] Quis hic Socrates, quis ille Mopſus? forte difficile dictu eſt. Socrates Grammaticus laudatur in Etymologico M. An *a Mopſo* patriam ſignat Mopſueſtiam aut Mopſopiam? *J.M.G.*

Ibid. Ὁ ἀπὸ Μόψου] Grammatici hujusce nominis meminit auctor Etym. v. Εὔβοις. Hinc autem liquet, ſcriptum hunc Dialogum a Luciano, ſi genuinus ſit, poſt reditum ex Ægypto. Quaere apud *Jonſium* L. I. de Hiſt. Phil. c. 2. *M. du S.*

73. Πηνίκα ἔξεισι] Hic ſoloeciſmus in hoc vertitur, quod πηνίκα poſuerit, pro *quando* vel *quo tempore*, cum Atticis ſignificet tantum *qua hora?* Docet *Suidas*: Πηνίκα ἐστὶν ὥρα (leg. ὥρα, vid. *Kuſteri Suidam*, & *Ariſtoph.* Av. p. 610.) τ̓ ἡμέρας, ἀντὶ τοῦ ποία ὥρα ἐστὶ τ̓ ἡμέρας. ὥρας γὰρ ἐζήτουν ἢ καιρούς. Πηνίκα δὲ ἐξαμαρτὼν τ̓ νυκτός; Τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν, ὁπηνίκα; μικρόν τι μετὰ τὴν μεσημβρίαν. Τὸ δὲ Πηνίκα ἄττ' ἀπώλετο, οὔτε Ἀττικὸν οὐδὲ ἀρχαϊκὸν, οὐδὲ ἀκριβές. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ ποτὲ δῆτα. παραλλάττει γὰρ τὸ ἄττα. ἐκεῖ μὲν τὸ τινὰ σημαίνει. ὅτε τὸ ἄττα. οὐδὲν γὰρ τούτων ἁρμόζει τῷ ὁπηνίκα. Sic hic locus legendus ex Scholiaſte *Ariſtophanis*, cujus haec ſunt verba: ποία ἐστὶν ὥρα τ̓ ἡμέρας. τοῦτο δὲ ἐπὶ ὥρας ἐζήτουν ἢ καιροῦ. Sic enim legendum ex *Suida*, non εὐκαίρως. Apud *Suidam* vero male legitur ἐζητεῖτο, pro ἐζήτουν. Sed alia quoque in hoc loco reſtituta ſunt. Interpres vero *Suidae* hic nihil vidit, & varie hallucinatur. Sic autem hic locus eſt vertendus: Πηνίκα ἐστὶν ὥρα τ̓ ἡμέρας, dicitur pro ὁποία ὥρα ἐστὶ τ̓ ἡμέρας; (h. e. *quota eſt hora diei?*) *Horas enim ſic explorabant non tempora. Quota vero noctis hora egreſſus eſt? Quod vero huic reſpondet, eſt* ὁπηνίκα. (id eſt, *illa hora.*) *paullo poſt meridiem. Illud vero*: Πηνίκα ἄττα ἀπώλετο, (*quando periit?*) *neque Atticum eſt, neque obſoletum, neque rectum. Eſt vero dictu n pro* ποτὲ δῆτα, *quando. Abundat autem illud ἄττα. Quia neque* τινὰ *ſignificat, neque* ἄ τινα. *Nihil enim horum quadrat ad vocem* ὁπηνίκα. In eadem ſententia eſt *Thomas Magiſter*: Πηνίκα, inquit, μὴ εἶπῃς ἐπὶ χρόνου. Ἐστὶ γὰρ ὥρας ἀλλοῖκόν. Ἐπότου δὲ τινος, πηνίκα ἀποδημήσεις; ἴσως εἴπῃς μετὰ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας σὺν ὀρθῶς ἐρεῖς. Οὕτω γὰρ ὡς ἔφημεν εὕρηται παρὰ πᾶσι τοῖς ἀρχαίοις. ὡσαύτως δὲ τὸ πηνικαῦτα καὶ τὸ πηνικάδε, καὶ ἡνίκα λέγε. Πλάτων ἐν Κρίτωνι· Τί πηνικάδε ἥκεις, ὦ Κρίτων; ἢ οὐ πρωΐ ἔτι ἐστί; Κριτ. Πάνυ μὲν οὖν. Σωκρ. Πηνίκα μάλιστα; Κριτ. Ὄρθρος βαθύς. Καὶ αὖθις ἐν Φαίδωνι· Μὴ αὔριον πηνικάδε ἥκετε ἢ ἀνθρώπων ἑδυές. Hunc *Platonis* locum imitatus eſt *Ariſtides* in legatione ad Achilem: Τί κωλύει δ' ἡμᾶς αὔριον πρωΐ πηνικάδε; id eſt, *Cras hac hora. Phrynichus* fere eadem omnia: Πηνίκα, inquit, μὴ εἴπῃς ἀντὶ τοῦ ποτέ. ἔστι γὰρ ὥρας δηλωτικὸν· οἷον εἰπόντος τινός πηνίκα ἀποδημήσεις; ἴσως εἴπῃς ἕωθεν ἢ περὶ μεσημβρίαν ὀρθῶς ἐρεῖς. Male vir doctiſſimus *Joannes Nunneſius* ὥρας exponit hic *horas anni*, & per eas quatuor anni tempora intelligit. cum de partibus diei, ut & ex *Suida*, & ex ſubjecta reſponſione apud *Phrynichum* apparet, ſint capienda. Recte igitur *Philoſtratus* Atticorum canon in vita Polemonis: Ἤρετο ὁ παιδοκράτωρ τ̓ ὑποκριτὴν, πηνίκα εἰη ὅτε τ̓ σκηνὴς ἤλάθη, τοῦ δὲ εἰπόντος, ὡς μεσημβρίας τυγχάνοι ὄσα. Attice etiam dixit Lucianus in *Gallo*: Καὶ πηνίκα ἤδη λελοῦσθαι δίει. Et *Ariſtophanes* in Avibus: Πηνίκα ἐστὶν ὥρα τ̓ ἡμέρας; ὁπηνίκα. μικρὸν τι μετὰ μεσημβρίαν. *Quota eſt hora diei? Ea, paulo poſt meridiem.* Pro ποτὲ dixit Lucianus in *Electro* πηνίκα· Ἀλλ' οἴγε κύκνοι πηνίκα ἡμῖν τὸ λιγυρὸν ἐκεῖνο ᾄδουσιν. Et in *Timone*, ac *Ariſtophanes* ibidem in loco ſupra allato. *J.G.G.*

Πηνίκα ἔξεισι] Eleganter idem Vir Cl. hic diſputat de uſu τοῦ, πηνίκα apud Atticos; nimirum id certam ſpectare horam; ut ſi quis interroget, πηνίκα ἔξεισι; ſit *qua hora exibit?* & ſic recte Noſtrum dixiſſe in Gallo, πηνίκα ἤδη λελοῦσθαι δίει. Minus ergo Attice idem in eodem Gallo, Σὺ δὲ πηνίκα, ὦ Πυθαγόρα, διηγήσῃ τὰ περὶ τ̓ μειδιάσεως; Hic πηνίκα eſt ſimpliciter *quando*, ποτέ. Similem ex Electro locum producit ibi Vir Cl. Addas licet id quod *Timon* apud Noſtrum T. I. c. 4. f. rogat Jovem, Ταῦτα τοίνυν, ὦ Ζηνοπάτερ, πηνίκα παύσῃ ὕστερα ἀμιλλᾶς παροράματα; *Quando tandem erit*, inquit, *ut non amplius negligantur & contemnantur fulminis tui, quas jactas, vires?* Hic πηνίκα incertum aliquod tempus denotat. Sed in *de Merc. Cond.* [Ἀκροῶνται δὲ αὐτῶν πηνίκα γελοῖον γὰρ ἐ τοῦτο, ὅταν μεταξὺ κοσμοῦνται, καὶ τὰς κόμας ἀναπλεκόμεναι, ἢ παρὰ τὸ δεῖπνον.] πηνίκα exponerem *qua diei hora?* licet verba videantur ἀνακόλουθα, neglecta nimirum ea, quae neceſſaria eſt, diſtinctione. Sermo fit de potentibus feminis, quae in convictu ſuo habeant oſtentationis cauſſa homines Philoſophos; *eos*, ait, *audiunt quidem illae; ſed quando?* jam quaſi ipſe ſibi reſpondet, *vel diem comuntur & adornantur, vel ſuper menſam.* Graeca ergo ita diſpones, Ἀκροῶνται δὲ αὐτῶν· πηνίκα; γελοῖον γὰρ ἐ τοῦτο, ὅταν μεταξὺ κοσμοῦ-

με-

verum interroganti, *Qua hora* (quando) *exiret? Quis enim*, inquit, *responderet tibi de hodierno die, quasi exiturus?* Alio autem dicente, *Luculentum habeo patrimonium;*

πρὸς μύτοι γε † ἐρωτήσαντα πηίκα ἔξεισι, Τίς γὰρ ἂν, ἔφη, ἀποκριθῆ σοι περὶ τῆς σήμερον ὡς ἐξιών; ἕτερος δὲ φήσαντος, ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῷα, ὡς φὴς, εἶπε· τέθη-

73. Πηίκα ἔξεισι] Τὸ ἔξεισι δηλοῖ τὸ †ἤμελλον, ἐπιστῶτος γάρ. τί ἂν φησι ἐρωτᾶς τὸ πότε ἔρχεται; ἢ αὐτόθεν; *V.*

76. Τὰ πατρῷα] ‡Πατρικὰ ὅταν εἰσαμοῖ, τὰ τὲ πατρὸς λέγομεν, ζῶντος τοῦ πατρός. ὅταν δὲ τὰ πατρῷα τοῦ θανόντος. *V.*

† Ἤμελλον] Lege σήμαινον. Sed absurdum est Scholium. Idem mendum est in exc. *G.* in quibus reliqua hujus Scholii pars non comparet. *M. du S.*

‡ Πατρικὰ] Scholium melius habet in Exc. *G.* Πατρικὰ ὅταν λέγωμεν, τὰ τὲ πατρὸς ζῶντος· ὅταν δὲ τὰ πατρῷα, τεθνεώτος. *M. du S.*

μενος, &c. *J. J.*

Πηίκα] Breve horarum spatium indicat πηίκα, & ultra diem ipsum nunquam exspatiatur: moras etiam aegre ferentis est. *M. du S.*

76. Ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῷα] Hoc est, *Acquiesco patriae legibus & consuetudinibus.* Cum proprie & Attice haec verba significent, *habeo satis amplum patrimonium.* Πατρῷα, inquit *Thomas*, τὰ ὑπὸ πατέρων εἰς υἱοὺς χαροῦντα, καὶ πατρῷοι φίλοι. Πάτρια δὲ τὰ τῆ πόλεως ἤθη. Divus *Basilius* contra foeneratores: Ἴσφορα ἐστὶ τῶν πατρώων ἐκτίσεις, *postmodum etiam cedes & everteris patrimonio.* *Laertius* in Solone: Ὁ τὰ πατρῷα κατεδηδοκώς. Idem in *Anaxagora*: Ὅς γε τὰ πατρῷα παρεχώρησε τοῖς οἰκείοις. Lucianus in *Dial. Meretric.* Εἰ κύριος γένωμαι τῶν πατρώων. *Ammonius* eadem omnia, nisi quod πάτριοι φίλοι & ξένοι censet dicendum, non πατρῷοι ut *Thomas.* Pro *Ammonio* facit illud *Aristophanis* in Avibus; Ὦ ἡμῖν πάτριοι φίλοι. Pro *Thoma* facit Lucianus in *Timone:* πατρῷον, inquit, φίλον ὄντα. Et *Herodianus* in primo: Τιμῶν πᾶσαν ἀπίσημα τοῖς πατράσιν φίλοις. Et non longe post, τοὺς τε πατρῴους φίλους πρῶτος ἀναζωπύρησεν ἄρξατο. Et *Basilius* contra foeneratores: Καὶ πῶς ἐστὶ πατρῴας ἀπομισθῶσαι φιλίας. *Moschopulus*: πάτρια ἤθη τὰ τῆ πόλεως, πατρικὸς φίλος καὶ πατρῷος κληρος. Operae pretium est & *Pollucem*, qui inter haec nullum facit discrimen, audire lib. II. cap. 11. Ἡ δὲ τῶν πατέρων κτῆσις πατρῷα, πατρικὴ, πάτριος, προγονικὴ, καὶ ἱερὰ πατρῷα, καὶ πάτρια, καὶ πατρικὰ, καὶ προγονικά. *Suidas* vero *Thomae* & *Moschopulo* consentit. vide verba pag. 465. Quia autem πάτρια ἤθη scribendum esse dicunt, notandum est τὰ πάτρια, vel κατὰ τὰ πάτρια frequentia esse eo sensu apud auctores idoneos, praesertim apud *Heliodorum Episcopum.* Si quis igitur ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῷα dixerit, pro ἱκανὰ ἔχω τὰ πάτρια, ut dixit *Josephus*, ἐξίσωσιν τῶν πατρώων ἠθῶν pro πατρίων ut alibi dixit, vel si quis vivo adhuc patre dixerit, se satis amplum habere patrimonium, non effugiet solœcismum. Si apud Lucianum in Dialogo *Alexandri* & *Annibalis* recte legitur ἀπεῖναι τῶν πατρώων προσκυνεῖν ἀξίᾳ, καὶ δίκαιον τὴν Μηδικὴν μετεδιήτησιν ἑαυτὸν, abusus est pro πατρίων. Sicut & *Dion* in XXIV. libro de C. Caesare: Ἀλλὰ ζῶντά τινα τῶν ὑπατικῶν ἐκ μὴ ἀναγκαίου μήτε ἐν πατρώοις, μήτε ἐξ ἐπηγορίας τινὸς, ἐκρῖναι. *Ac ipse vivus, & neque legibus patriis, neque ob aliquam culpam eo sc. consulatu se abdicavit.* Ubi male πατρώων pro πατρίων dixit. Recte *Suidas* in vita Christodori Coptitae: ἔγραψεν, inquit, πάτρια Κωνσταντίνου πόλεως ἐπικῶς βιβλία ιϛ. πάτρια Θεσσαλονίκης βίβλια κε &c. *De moribus urbis Constantinopoleos, Thessalonicae* &c. *Eumolpidarum* πάτρια. *Cic.* ad Atticum. *J. G. G.*

Ibid. Τὰ πατρῷα] Quemadmodum πατρῷος & πάτριος distinguantur ab elegantioribus Graecis, cum ex Grammaticis, tum ex ipsis Auctoribus docet Cl. *Gravius.* Πατρῷον nimirum id dici, quod quis a patre relictum habeat: Πάτριον, quod ad universam Patriam spectet. Sic dici πάτρια ἤθη. Esse tamen, ubi discrimen illud non observetur, ostendit Vir Eruditissimus exemplo *Josephi*, *Luciani* ipsius, & *Dionis.* His addo alios locos, ubi Lucianus pro πάτριος usurpavit πατρῷος. In *Scytha* c. 4. T. I. ait Anacharsis, Ἀλλὰ πρὸς Ἀχαιούς ἐστε Ζαμολξιδες, τῶν πατρώων ἡμῶν θεῶν. In *Patriae Encomio* §. 4. Εἰ δὲ θεοῖς τίμιον τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα, πῶς οὐκ ἀνθρώποις πολύ γε μᾶλλον; καὶ γὰρ εἷς ἕκαστος ἥλιον πρῶτον ἴδοις ἂν ἀπὸ τῆς πατρίδος, ὡς ἐκ τούτου τὸν θεὸν, εἰ μὴ κοινὸς ἦν, ἀλλ' ἑκάστῳ νομίζεσθαι πατρῷον, διὰ τὴν πρώτην ἀπὸ τοῦ τόπου θέαν. Locum integrum adscripsi, ut eadem opera eum vindicem ab inficetissima vulgati Interpretis versione. Verto, *Si vero apud Deos nomen Patriae valet, quid non multo magis apud homines? Namque unusquisque primum ex Patria solem videt; adeo ut Deus ille* (Sol) *& si communis est, tamen unicuique existimetur patrius, propterea, quia eum primum ex illo loco vidit.* Patet clarissime, πατρῴους θεοὺς, hic esse πατρίους, sive πατρικούς. Iterum Noster in *Eunucho* c. 3. Ὑπὲρ πατρίδος κινδυνεύσοις, καὶ ἱερῶν πατρώων, καὶ τάφων προγονικῶν ἀγωνίζεσθαι. Sed & apud *Aelianum* VII. Ποικιλ. 19. πατρῷον ἦθος pro more patriae, non patris. *J. J.*

Τὰ πατρῷα] *Plut* 306. 1. *M. du S.*

Τὰ πατρῷα] Conf. *Diod. Sicul.* III. c. 71. vers. fin. τὰ πατρῷα βασίλεια, ubi Cl. *Wess.* N°. 81. πατρικὸς φίλος praefert. Ita πατρικὸς ξένος, φίλος, quando non ad patrem solum respicitur, vid. Cl. *Duker.* ad *Thucyd.* VIII. c. 6. Sed πατρίους νόμους potius quam πατρῴους, idem ib. c. 76. N°. 49. Nec repugno; nam πατρῴους νόμους *leges paternas*, i. e. a patre suo latas, *Aelian.* VI. 10. f. non *patrias*, f. ab universa patria. Licet ab Latinis confundatur, in *patria potestas*, quae ad solum parentem spectat. Verum πατρῷοι φίλοι He-

τέθνηκέ γε ὁ πατήρ [a] σου; ἄλλος δὲ αὖθις λέγοντος, συμπαλριώτης ἐστί μοι ἐλέσθαι ἄρα ἡμᾶς, ἔφη, βάρβαρόν ὄντα. ἄλλος δὲ εἰπόντος, ὁ δεινά ἐστι μεθύσης, μη-

Quid ais? inquit, *Pater ergo tuus mortuus est?* Alio rursus dicente, *Concivis meus est: Nesciebamus ergo*, inquit, *te barbarum esse.* Alio dicente, *Iste est ebriosae*; (ebriosus) *Ma-*

[a] Σου] Σοι *Fl.*

78. Πατριώτης] Ὁμοίως γὰρ ἔδει εἰπεῖν, ὁμόγλωσσος, ὁμόνομος. τὸ δὲ πατριώτης, ἐπὶ βαρβάρων οἱ βάρβαροι γὰρ ἄνευ ἀλλήλους φασὶ, ἀντὶ τοῦ πολίτης· καὶ ἴσως ὅτι μὴ κατὰ πόλεις οἰκοῦσι. Πλάτων μέντοι καὶ ἐπὶ Ἑλλήνων οὕτω τοῖς νόμοις, *τὸ πατρίῳ ἐχρήσατο. *V.*

* Τὸ πατρίῳ] Lege τῷ πατρώτῃ. Ex mendosa scriptura ortum hoc Scholium; non enim πατριώτης vituperatur; sed συμπ—. *M. du T.*

In altero *Voss.* Cod. sic: †Ὅστις Σκυθὴς ὁ αὐτόχθων Σικελιώτης δὲ ὁ ἐν Σικελίᾳ οἰκῶν ξένος. ὕτω πατρίος, καὶ συμπατριώτης.

† Ὅστις] Hic videtur deesse vox πατριώτης, licet nullum lacunae vestigium appareat in apographo. *J. Clar.*

80. Μεθύσης] Μέθυσος γὰρ, ἀπ' ὀ μεθύσης. *V.*

rodian. III. 15. 13. de patris defuncti amicis. Eod. sensu γνώμην πατρῴων φίλων. ib. I. 6. pr. Tamen & L. I. c. 9. pr. ὅσοι πατρῷαν αὐτῷ εὐνοιαν ἐπεδείκνυντο. ubi paternus adfectus non adeo qualis *patris defuncti*, sed qualis *patris* esse solet, generaliter significatur. *J. F. R.*

78. Συμπαλριώτης ἐστί μοι] Pro civis meus est, cum dicendum sit πολίτης ἐστί μου vel μοι. Ut hic locus intelligatur, adscripsimus *Pollucis*, *Hesychii*, *Moschopuli*, & *Ammonii* verba. *Pollux*: οἱ βάρβαροι ἀλλήλους μὲν πολίτας, ἀλλὰ πατριώτας λέγουσι. Ἀρχίππος δὲ ὁ συμπατριώτας ἔφη. Πλάτων μὲν τοι τὸ τοῖς νόμοις ὁ ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων τὸ πατριώτας εἴρηκε. Locus *Platonis* est in sexto de legibus: δυο δὲ λείπεσθον μόνα μαχαιρᾶς, μήτε πατριώτας ἀλλήλων εἶναι τοὺς μέλλοντας ῥᾴδιον δυλιώσειν ἀσυμφωνῆσαι εἰς δύναμιν ὅτι μάλιστα. *Hesychius*: πατριώτης παρ' Ἀθηναίοις ὁ βάρβαρος ὁ πολίτης. *Moschopulus*: Πατριώτης, inquit, πατρώτης Ἀττικόν ἐστιν. ὡς γὰρ φαμεν πολίτῃ τῷ συμπολίτῃ, καὶ ἡλικιώτῃ τῷ συνηλικιώτῃ, ὕτω καὶ πατριώτῃ τῷ συμπατριώτῃ. Καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ ἡ πατριώτης φωνὴ ἡ κατὰ τὰ πάτρια γινομένη. Sic Lucianus in *Scytha*: Ἡ φωνὴ αὐτὸν ἐπισπάσασθε πατριώτης ὄντα. *Xenophon* etiam πατριώτῃ ἔπεσι dixit. *Ammonius*: Πολίτης, inquit, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς χώρας δοῦλος δούλῳ. *Thomas*: Πολίτης, inquit, δημότης, φυλέτης, ἀνδρὶ τῷ αὐτῷ λόγῳ Ἀττικῶς εἰρῆς. Nimirum antiqui magistri docent ita inter se differre πολίτης & πατριώτης, ut πολίται inter se dicantur Graeci, eique ingenui, πατριῶται barbari & servi. neque dicendum esse συμπολίτης, συμπατριώτης, σωηλικιώτης, σωδημότης, συμφυλέτης, sed πολίτης, πατριώτης, ηλικιώτης, δημότης, φυλέτης. Sane nec apud Latinos recte dicitur, *concivis*, *coaequalis*, *contribulis*. Haec barbara sunt, pro quibus melioris aetatis scriptores dicunt *civis*, *aequalis*, *tribulis*. Insignis igitur error est *L. Vallae*, qui existimavit *concivis* esse vocabulum Latinum. Notavit autem *Pollux* Archippum Comicum συμπατριώτας dixisse. Scribit idem *Euripidem* dixisse συμπολίτιδα in Theseo & Heraclidis. quod & *Aristoph.* Scholiast. annotavit, ad haec verba in Pace 909. Ἡ χρηστὸς ἀνὴρ πολίτης ἐστὶν ἅπασιν. In quem locum scribens interpres: Οὔτε συμπολίτῃ, οὔτε σωδημότῃ λέγουσιν. Ὁ μὲν τοι Εὐριπίδης φησὶ λέγων ὦ ξυμπολίτας τῆδε βοσκούσῃ χθονὶ ἐν τῇ τεκούσῃ νῦν τιν' ἀρκύσαι χρεών. Hic est locus ex *Heraclidis*. Theseus intercidit. Legitur & haec vox apud *Josephum* lib. XIX. Ἀρχαιολογίας· Οὐ μόνον εἰς τοὺς συμπολίτας, ἀλλὰ καὶ εἰς συγγενεῖς ἐστὶ φίλους. Et *Aelianum* III, 24. Ναυσίπλοοι ὁρῶσι εἰς Δελφοὺς ἀφικόμενοι Φωκεῖ συμπολίτευσι μισθοῦργοι γεγονότες. Apud eundem legitur etiam συνήλικες· Λαγεῖς τὸν ἐπὶ σὺν μὲν τῷ συνηλίκῳ βοῦς γεωργοῦντας λύειν ὁ δράκων, καὶ τοὺς μὲν διαφθείρειν, ἃς δὲ ἀπάγειν. Quae vox & apud *Eupolin* legitur teste Polluce. Sicut apud *Isocratem* in Panathenaico συμφυλέτης· Τοὺς δὲ προκριθέντας ἐκ τῶν συμφυλετῶν ἐστὶ τῶν δημοτῶν. Quare minus mirandum de Apostolo, qui ad *Ephesios* capite secundo dicit συμπολίται τῶν ἁγίων. Idem in primo capite epistolae *ad Galatas*: Καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου. & epistolae ad *Thessalonicenses*: Ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν. *Sophocles* in Oedipo Tyranno montem Cytheronem vocat πατριώτην Oedipi: Ἀστέρων ὦ Κιθαίρων σὺν ἴσῃ τὸν αὔριον πατρόκλυτόν μοι ὑπὲρ σέθεν ἐστὶ πατριώτην Οἰδίπου ἐστὶ τροφὸν, καὶ μητρὸς αὔξειν ἐστὶ χορεύεσθαι. *Dies crastinus beatus abibit, quin te ut civem Oedipi & nutricem & matrem angemus & celebremus, in teque choreas ducamus.* *Athenaeus* Nicostrati Comici fabulam adducit nomine πατριώτης. Apud Latinos *conterraneus*, qua voce in hoc Luciani loco utitur *Mirylius*, aeque vitiosa est ac Graeca συμπατριώτης. quamvis non ignorem a *Plinio* eam usurpatam. Pro hac elegantiores dicunt *popularis*, *civis*, *municeps*. Sed de his nimis fortasse multa. *J. G. G.*

Συμπατριώτης] Quae Cl. *Graev.* ad probandum vocab. συμπολίτης adfert, iis adde auctoritates *Polybii* ac *Dinarch.* ap. *Raphel.* & *Elsn.* ad *Ephes.* II. 19. *J. F. R.*

80. Ὁ δεινά ἐστι μεθύσης] Solocismus in eo versatur quod dicat ὁ μεθύσης. Attici enim dicunt ἡ μέθυσος vel ἡ ωεθύσα, τὸ μεθύσης. Barbari vero de viro etiam utuntur μεθύσης. *Thomas Magister*: Μεθύση γυνὴ, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· Γρᾶυν μεθύσην, τὸ κόρδακος ἕνεκα. Θεόπομπος ὁ Κωμικός. Πρισσοῦτης φίλοις μεθύσης. Μεθύσος δὲ ἐπὶ τῶν ἀρσένων ᾠδεῖς τὸ δοκίμιον εἶπεν. ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ Λιβάνιος ἐν τῷ περὶ τῶν λάλων μιλετης· Οὐκ ἔστιν ἡ γυνὴ μου μέθυσος. Σὺ τοίνυν Ἀττικοῖς ἐπόμενος ἐπὶ μὲν ἀρσενικῶν μεθυσων λέγε μεθυσικός. Ὡς Φιλόστρατος ἐν τῷ Ἡρωϊκῷ βίῳ· Ἐωρᾶ δὲ αὐτὸν καὶ μεθυσικὸν καὶ ἀνοήτως ἐρώντα.

Matris, inquit, *aut quomodo intelligis?* Allio ἐκλελεχότας dicente, *Duplicas*, inquit, ἐξειλοχότας. Dicente quodam, Λῆμμα (*Acceptio*) *in illo est*, per geminum μμ (*cum vellet* λῆμα, *generosum impetum.*) *Ergo*, in-8 ὄφη, [f] λήψεσθ', εἰ λῆμμα αὐτῷ πάρεστιν.

τρὸς εἶπεν, ἢ πῶς λέγεις; ἑτέρου δὲ [b] ἐκλελοχότας, διπλασιάζεις, ὄφη, τὰς [c] ἐξειλοχότας. εἰπόντος δέ τινος λῆμμα [d] πάρεστιν αὐτῷ, ἀφ' οὗ [e] δύο μμ. ὑκῶν, ἐτέ-

b Ἐκλελοχότας] Ex G. & marg. *A*1. recepi. Λέοντας Edd. c Ἐξειλοχότας] Sic G. Λέοντας Edd. d Πάρεστιν] Παίρεσιν *Fl.* e Δύο] Β *Fl.* f Λήψεσθαι] Bene sic *Fl. Fr. P.* &c. Λήψεσθ inale *F.* cum *Vr.*

85. Λῆμμα πάρεστιν] Λῆμμα γὰρ ἡ ἀνδρία δι' ἰὸς. M. *V.* Idem Schol. in altero *V.* [Λῆμμα] Διὰ δύο μ. τὸ λαμβόμενον. Λῆμμα ἀφ' ἑνὸς τὸ φρόνημα.

τος. Ἐπ' ἰδὴ θηλυκοῦ, μισθύσσα ἐ μισθύση. Illud legitur apud *Ecclesiasten* cap. XXVI. ὀργὴ μεγάλη γυνὴ μισθύσος. Idem tamen XIX. πᾶς γὰρ μίσθυος ἐ πορνοκόπος πτωχεύσει. *Pollux* Menandrum etiam de viro μίσθυος dixisse auctor est. Non caret igitur exemplo quod Apostolus dixit in prioris ad *Corinthios* cap. V. Ἢ λαίδορος ἢ μίσθυος ἢ ἅρπαξ. Et VI. Οὔτε μίσθυοι ἄτε λαίδοροι. Nam Lucianus etiam in Timone de viro μισθυος ἢ πάρεδρος dixit, quanquam & *Phrynichus* scribat: Μίσθυος ἀνὴρ οὐκ ἐρεῖς, ἀλλὰ μισθυτικὸς γυναῖκα δὲ ἐρεῖς μίσθυσσαν ἢ μισθύσσουσαν. Barbari igitur, ut supra dixi, etiam de viro μισθύσσης dicunt. quare μισθύσσης per solœcismum est nominativus, & per Atticismum genitivus. Alexis tamen in fragmento apud *Athenaeum* lib. XV. Ἐξ οὗτος δ' ἐρεῖς τὴν μισθύσσαν Ἄλκης. Ubi recte *Casaubonus* notavit male non neminem emendare μίσθυσσος. Et apud *Arrianum* lib. IV. cap. 2. ubi tamen pro πότερον μισθυσσὴς εἶναι θέλεις, legendum μισθύσσης. In his quæ statim apud Lucianum sequuntur, ἑτέρου δὲ λέοντας, διπλασιάζεις, ὄφη τοὺς λέοντας, nemo unquam deprehendet Solœcismum. Locum esse corruptum dudum vidi. sed quomodo emendandus esset, nec ego, nec facile quivis alius me longe doctior potuisset subodorari. Absque excerptis illis vetusti codicis, quæ modo laudavi, adhuc in mendo cubarem. Illa scribunt: ἑτέρου δὲ ἐκλελοχότας, διπλασιάζεις, ὄφη, τοὺς ἐξειλοχότας. Attici enim respuunt ἐκλελοχὸς. vide quæ supra notavi de λέλογχα & infra c. 7. *J.G.G.*

81. Ἐκλελοχότας] Nimis ineptum erat vulgatum λέοντας, ideo haud cunctanter ejeci. *J.F.R.*

82. Διπλασιάζεις] Tolerabiliorem puto *Graevianam* lectionem, eamque interpretari utcumque conatus sum: nempe ut illud *duplicare* referatur ad primam literam præsentis in augmento præteriti geminatum præter Atticorum consuetudinem, qui pro λε & με ponunt ει. *J.M.G.*

85. Λῆμμα πάρεστιν αὐτῷ] *Lucrum adest illi*, cum λῆμμα πάρεστιν αὐτῷ, id est, fiducia animique præsentia vel obstinatio adest illi, dicere debuerit. Λῆμμα & λῆμμα auctore *Ammonio* ἀμφίβολα. Λῆμμα μὲν γὰρ δι' ἑνὸς μ. τὸ φρόνημα τῆς ψυχῆς (sic enim legendum est, non τύχης, ut habent edita exemplaria) λῆμμα δὲ ἀφ' δύο μμ. hoc est, λῆμμα *animi præsentiam significat*, λῆμμα *quidquid accipitur*. Si *Heliodori* Episcopi codex emendatus est λῆμμα ab illo dictum est pro λῆμα. Λῆμμα, inquit, ἀσθενέστερον in secundo libro. Idem in decimo: ἀνδρίᾳ δὲ λήμματι. *Josephus* VII. ἀλώσεως. Καὶ πολλοῦ λαφύρου πλήθη γενόμενα. pro quo Lucianus in *Demosthen. Encom.* Ὡς ἀνδρίαν μὲν αὐτοῦ τὸ λῆμα. In *Neophrone* quoque λῆμμα legitur pro λῆμα in quibusdam libris. Κατίχε, inquit, λῆμμα τὸ θυμοειδὲς ἡσυχάζειν. *compesce ferociam & vim.* Ipsum carmen legitur in *Stobæo*. Quin & in *Philostrati* Heroicis λῆμμα impressum est pro λῆμα. Τὸ δὲ λῆμμα, inquit, τοῦ Ἀχιλλέως δηλοῦσθαι φησι. In *Dion. Halicar.* libro VI. eadem menda est. Ὑπὸ λήμματος ἐ προθυμίας ἀνάρμους. Apud *Plutarch.* in Cæsare quoque male legitur τοιαῦτα λήμματα ὁ Καῖσαρ ἀνέῤῥιψε. pro λήμματα. *Heliodor.* tamen in sexto recte dicit: γενναῖα μὲν τὸ λῆμα, συνετὸν δὲ τὸ φρόνημα. *Euripides* in Oreste: Μενέλαε πατὸς λῆμ' ἔχων τιθεγμένον. Idem in Iphigenia: Ὦ λῆμ' ἄριστον ὡς ἀπ' εὐγενοῦς ῥίζης πεφυκας. Et in Heraclidis: Ἀλλ' εἰδ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα ἐ φύσιν. Id est, τὸ φρόνημα, τὴν ὁρμὴν, τὴν ἀνδρίαν, τὸ ψυχῆς εὔθυμον, τὸ προθυμίας. *Joseph.* III. Ἀλώσ. Δεῖ δὲ πάντα πρὸς τὸ τάχος ἐ λήμματος. Παράσημα ψυχῆς autem, ut emendandum censuimus apud *Ammonium*, sæpissime pro φρόνημα accipitur. *Diodorus* de rebus Alexandri: Οἱ δὲ Θηβαῖοι τῷ εὐθυμήματι τῆς ψυχῆς ἐπηκολούθησαν τοῖς θυμοῖς. *Josephus* in VI. Ἀλώσ. Κακῶς ἐπάνω τῷ εὐθυμήματι τῆς ψυχῆς Ἰουδαίους. *Polyb.* Ῥωμαῖοι δὲ ἀλκὴν σώματος ἐ εὐθύμημα ψυχῆς ὀλίγου δεῖν τῆς οἰκουμένης ἐκράτησαν. Sed ut revertamur ad λῆμα. *Aristophanes* in Nebulis: Λῆμα μὲν πάρεστι τῷ δὲ σῷ ἀτολμον. Idem in Ranis: καθ' Ἡρακλέα τὸ φρῆμα ἐ τὸ λῆμ' ἔχων. *Simonides*: ἐντόλμῳ ψυχῆς λήματι πειθόμενοι. *Spiritibus freti*, id est, intrepidi pectoris. Ponitur autem hæc vox fere cum adjectivo laudis vel vituperationis. *Euripides* in Iphigenia: Ὦ λῆμα ἄριστον. Idem in Alceste: Κακὸν τὸ λῆμα κἀκ σὸν ἀνδρὸς τὸ σόν. Idem in Medea: Ἧκισα τέκνων λῆμ' ἔφυ τυραννικόν. *Aristophanes* in Equitibus: Νῦν δεῖ σε πάντα δι κάλων ἰξιέναι ἐ λῆμα θούριον φορεῖν. Ubi perperam *Erasmus* legit λῆμμα, & interpretatur *lemma ferre vehemens*, quod dudum *H. Stephanus* notavit. *Sophocles* in Oedipo Coloneo: Ὦ ἀναιδὲς λῆμα. *Herodotus* tamen sine laudatione λῆμα posuit pro præsentia & præstantia in Polymnia: Ἀπὸ λήματος, inquit, ἢ ἀνδρείης ἐστρατεύετο ἐθελοντὴς ἐούσης ἀναγκης. Et in Calliope: Λήματι μὲν νῦν ἢ ῥώμῃ σὺν ἴσοισι ἦσαν οἱ Πέρσαι. quo utroque in loco perperam μμ impressum

ἑτέρῳ δὲ εἰπόντος, προσεισιν ὁ μείραξ ὑμὸς φίλος, ἔπειτα, ἔφη, λοιδορεῖς φίλον ὄντα; πρὸς δὲ τὸ εἰπόντα, δεδίττομαι τὸν ἄνδρα, καὶ φεύγω· σὺ, ἔφη, καὶ ὅταν τινὰ ἐνλαβηθῇς, διώξῃ. ἄλλως δὲ εἰπόντος, τὸν

quit, *accipiet*. Alio dicente; *Accedit ille adoleſcentula (adoleſcentulus) amicus meus; Tum tu*, inquit, *maledicis amico?* Ad eum qui dixerat, *Terreo (Timeo) virum & fugio; Tu*, inquit, *etiam cum timebis aliquem, illum perſequeris*. Alio dicente, *Amicorum ſum-*

86. Ὁ μείραξ] Τὸ μείραξ οὐ φασὶν ἐπὶ ἀνδρὸς * λέγεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ γυναικὸς ἡβώσης· ἐπὶ δὲ ἀνδρὸς μειράκιον λέγουσιν. *V.*

88. Διδίττομαι] Τοῦτο ἐνάργειαν οὐ πάθος σημαίνει. *V.*

* Λέγεσθαι] Λέγεται edita, correxerat *M. du S.* ex Cod. credo, quia eodem verſu vulgatum φασὶ ex Cod. V. in φασὶν ſe mutaſſe notarat. Sed quia λέγεσθαι vel ſine codice legendum adparet, facile obſecundavi. *J. F. R.*

eſt. Nam λῆμμα duplici μῳ lucrum, capturam, quaeſtumque ſignificat, & ſyllogiſmi partem, quam *Ariſtoteles* πρότασιν, Cicero *ſumtionem* vocat. Hinc componitur dilemma & monolemma. Lemma etiam *Plinio* & *Martiali* argumentum ſignificat. *Catanaeus* male λῆμμα unico μ. dici vult pro lucro, contra omnium exemplarium auctorumque fidem. Lucianus *Demoſthen. Encom.* Λημμάτων πολλῶν καὶ μεγάλων ὑπερορᾷ, id eſt, *contemtus magnorum & multorum emolumentorum*. *Joſephus* in I. Ἀλλὰ· Ὡς μὴ κατάφορον τὸ λῆμμα ποιήσει. Idem in XIV. ἀρχαιολογίας: Ἵνα δὲ μὴ κατάφορον γένηται τὸ λῆμμα. *Ne tamen quantum pecuniae extorſerit, cognoſceretur*. Ubi exemplaria τολμήματα habent. & male *Gelenius* vertit: *Ne tamen fraus deprehenderetur*. *Demoſthenes*: Τὰ σφῶν αὐτῶν μικροῦ λήμματος πωλοῦντες. *Sophocles* in Antigone:

Θὐκ ἐξ ἅπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν.
Ἐκ τοῦ γὰρ αἰσχροῦ λημμάτων τοὺς πλείονας
Ἀτωμένους ἴδοις ἂν· ἢ σεσωσμένους.

J. G. G.

86. Πρόσεισιν ὁ μείραξ ὑμὸς φίλος] Hunc convitiari amico ſuo ideo dicit Socrates quod viro muliebrem dederit appellationem. Nam qui Attice ſunt locuti, μείραξ dixerunt, non ὁ μείραξ vel μειρακίσκος, niſi cum mollem & pathicum vellent intelligi. Ita illud intelligendum in *Vita Demonactis*: Ἦκεν ἔν τις μειρακίσκος ἁπαλὸς, αὐτὸς ἀπολωλεκὼς λέγων. *Venit igitur quiſpiam effoeminatus adoleſcentulus egregia forma*. Ibidem in *Voſio*: Καὶμὴν ἡ πάνυ καλὸς ὁ μειρακίσκος ἔδοξέ μοι. Sed praeſtat haec ita ſeſe habere ut teſtimoniis evincamus. Primus itaque & maxime idoneus teſtis eſt *Thomas Magiſter*: Μείραξ, inquit, ὁ μειρακίσκος ἐπὶ ἀρσενικοῦ ἀδοκίμως· μειράκιον δὲ ἀδιτίρως πάντες οἱ ῥήτορες λέγουσιν. Μείραξ μήν τοι ἐπὶ θηλυκοῦ, ὁ μειρακίσκος μόνος. Ἀριστοφάνης δὲ Πλούτῳ· Σὺ δ' ἅπιθι χαίρων συλλαβὼν τὴν μείρακα. Καὶ πάλιν. Ὦ μειρακίσκε, σαυθέντ' ἦ ἀρικῶς. Σὺ δὲ μειράκιον ἐπὶ θήλεος λέγει. Lucianus in *Gallo* de Danaë agens: Ὅς ποτε ἐράσθη ἡ Ἀργολικὴ εἰς ἐμὲ μείρακος. Idem in Νεκρικοῖς· Δύο ἤδη ὁ μειρακίσκος κύλικας ἐταίμους ἔχων. *Ariſtophanes* in ἐκκλησιαζούσαις· Ἄγειν σε, ἐὰν ταῦτας μετὰ σοῦ τὰς μείρακας. Idem in *Pluto*: Ἀλλ' ὦ νεανίσκε σὺν τὴν μείρακα μετ' ἐμοῦ σε ταυτί. Et in Ranis: Καὶ δὴ σοφολέψας τὸν μειρακίσκης. Lucianus in *Merced. Conduct.* Τιμώμενος μειρακίσκος, id eſt, maſculum ſcortum. Parum igitur Attice *Parthenius* in Eroticis: Μειρακίσκος τις τῶν δοκίμων Ἀνθίππης ἠράσθη. *Ammonius* quoque hanc notavit differentiam: Μείραξ ἐστὶ μειράκιον καὶ μειρακίσκος διαφέρει. Μειράκιον δέ ἐστι μειρακίσκος ὁ ἄρσην. Μείραξ δὲ ἡ θήλεια. Haec Ammonii ſententia de μειρακίσκος intelligenda non de omnibus maſculis, ſed impudicis, pathicis. Poſtremo *Phrynichus* id confirmat: Μείρακες καὶ μείραξ. ἡ μὲ κωμῳδία παίζει τὰ τοιαῦτα. Τὸ δὲ μείραξ ἐστὶ μειράκιον ἐπὶ θηλειῶν τάττουσιν· Τὸ δὲ μειρακίσκος καὶ μειράκιον ἐστὶ μειρακύλλιον ἐπὶ ἀνδρῶν. Ubi perperam *Nunneſius* vertit: Μείρακες ἐστὶ μείραξ *adoleſcentuli & adoleſcentulus*. cum ſit *puella & puella*, ut ex ſequentibus verbis apparet & exemplis, quae attulit. Sic & Etymologici magni auctor, quem vide. Et *Aelius Dionyſius* apud *Euſtath.* Atticos hoc ſemper obſervaſſe ait. Attice igitur dixit Lucianus in *Aſino*: Τῇ μείρακι συμπαιζόμενον. Et *Heliodorus* in primo: Ὑποδύεται αὐτὸν ἡ μείραξ. Idem tamen male in quarto ait: Θεαγένης ἐστὶ τῶν σὺν αὐτῷ μείρακες. Et in X. Τὸν μείρακα ὑπεραλλάττων, *excedens ex ephebis*, vel ἄρτι μὲ τοῦ ἔφηβου ὑπεραλλάξας, quemadmodum in ſecundo eleganter dixit. *Ariſtophanes* etiam in Ἐκκλησιαζούσαις de maſculo dixit μείραξ, ſed impudico: Ἢν μείρακ' ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ τῶν βούλῃ τοῦτον σκαλαθύραι. Id eſt, συσσιάσαι, ut Scholiaſtes inquit. *Si adoleſcentulum videns cupiet & volet hunc ſubagitare*. Ubi Scholiaſtes: Μείρακα δ' ἐνταῦθα δεκτῶς ἀρσενικῶς εἰρημένον. Deinde productis *Ammonii* verbis, quae ſuperius retulimus, ſubjicit: ἢ πρὸς τὸ γυναικώδες τοῦ κιναίδου ſcilicet reſpexit: quod verum eſt. Non enim alio ſenſu μείραξ Atticis de maſculis dicitur quam Latinum *nubere*. *Micyllus* ingenue fatetur ſe ſolöeciſmum hic deprehendere non poſſe. *J. G. G.*

Ibid. Μείραξ] Verum eſt Atticos plerumque femininum facere, *Ariſtoph.* Eccl. vſ. 692. & alibi. Cl. *Hemſterh.* in Ed. min. Dial. Luciani, pag. notarum 9. Lucianum in *Dial. Mort.* IX. commiliſſe contra nitidiorem Atticiſmum, notat, qui ibi μειρακίσκος maſc. gen. dicat, quam notam Editioni majori non inſeruit. At ſi videris *pincernam* & ibi ſignificari, adeoque & *mollem* poſſe deſignari, quales & hoc nomine venire Cl. *Graev.* recte docet, nihil illic a ſe diſſenſerit Lucianus. Sed & eſt ὁ μειρακίσκος ap. *Ariſtphr.* I. Ep. 2. p. 12. ubi ſuſpicio de effeminato ſermonem eſſe, non eſt certa. Utuntur & alii de non ſuſpectis, quos tamen ſatis in eo ἀτιμάζειν non dixerim. *J. F. R.*

88. Δι-

ſummiſſimus ; Lepidum, inquit, *ſummo facere aliquid altius.* Dicente quodam, *Expello; (Exire volo) Quem*, inquit, *expellis?* Dicente quodam, *Exſuperne (ſuperne) Ex*

φίλων ὁ κορυφαιότατος, χάριέν γε, ἔφη, τὸ ἦ κορυφῆς ποιεῖν τι ἐπάνω. καὶ ἐξορμῶ δέ τινος εἰπόντος, καὶ τίς ἐστιν, εἶπεν, ὃν ἐξορμᾷς; ἐξεπιπολῆς δέ τινος εἰπόντος, ἐκ

91. Κορυφαιότατος] Κορυφὴ ἡ κιφαλὴ. τὸ οὖν κορυφαῖον ἀ δίχα ὑπερθετικὸν τὸ κορυφαιότατον. *V.*

92. Ἐξορμῶ] Σημαίνει τὸ διώκω ἕτερον ἐ ὁρμηθῆναι ποιῶ· ὁρμῶμαι δὲ ἐγὼ αὐτός. *V.*

88. Διδίττομαι τ ἄνδρα, καὶ φεύγω] Soloeciſmus hic in eo eſt quod διδίττομαι poſuit pro metuo, cum ſit terreo. *Thom. Mag.* Διδίττομαι τ δεῖσα ἔγωγε ἐκφοβοῦμαι, καὶ διὰ ποιητοῦ ἐ λογογράφου. Αἴτι δὲ τῷ ἐκφοβοῦμαι διὰ ποιητοῦ μύσεις. Ὅμηρος ὁ Β. Ἰλιαδ. Δαιμόνι᾽ ἦ σε ἔοικε κακὸν ὡς διδίσσεσθαι. *Ariſtoph.* Scholiaſt. ad Plutum notat διδίσκω poni pro metuo, διδίττω autem eſſe terreo. Διδίσκω μὲ ἐγὼ ἀμυταδάτους, διδίττω δὲ ἕτερον πρὸς αἰτιαλίκων συντασσόμενον. Attice igitur dixit Lucianus *de Luctu* : Κύων τῷ χάσματι διδιττόμενος. *canis ritu ſive oris hiatu terrens.* Idem in *Philopſ.* Καὶ διδίττεσθαι κἀμοὶ ἐλπίζων. Et in *Bis Accuſat.* Καὶ μὴν ἔτοί μοι, ὦ Ζεῦ, διδίττου). terrent.' *Ariſtophanes* pro metuo videtur uſurpaſſe in pace : Εὐλαβοῦσθ᾽ ἐκεῖνον τ Κήρβερον καὶ διδίττεσθαι. *Juſtinus Martyr* in epiſtola ad Zenam & Serenum : Μηδὲ διδιττόμενον τοὺς χειμῶνας, ubi aliter *dubitat metuentem* legitur. *J.G.G.*

91. Φίλων ὁ κορυφαιότατος] *Amicorum ſummiſſimus*, ut Graecum ſoloeciſmum Latino exprimam. De hac voce *Thomas* : Τελευταῖον μὲ λέγε· Τελευταιότατον δὲ ἀδόκιμον, ὡς ἐ κορυφαιότατον. Idem alibi : Οὐ κορυφαιότατον δεῖ λέγειν, ἐ γὰρ πρὸς τῇ ὑπερθέσει καὶ ἑτέραν ὑπέρθεσιν δεῖ ἐκφέρειν. εἰ ἐ ὁ Λουκιανὸς παίζων λέγει. Locus Luciani, quem innuit, eſt in libello *quom. Hiſt. ſit Conſcrib.* Δύο μὲ ταῦτα κορυφαιότατα οἰκεῖον ἔχοντα. Negat hic *Thomas* ſuperlativo addendum ſuperlativum. D. *Joannes Theologus* tamen a comparativo formavit alterum comparativum in tertia Canonica: Μειζοτέραν τούτων οὐκ ἔχω χαράν. *Phrynichus* ſummopere improbat hanc vocem : Κορυφαιότατον, inquit, ἐπικαλυψάμενον σὲ ἐν Φαβωρίνῳ. λέγε ἓν κορυφαῖον. *Suppuduit me eum κορυφαιότατον reperi apud Phavorinum. Tu dic igitur κορυφαῖον.* Simile huic eſt ἐκατοτάτου a *Thoma* merito improbatum, & κιφαλαιωδέστατον quod in *Polemone Sophiſta* notat *Phrynichus*. Parum igitur Attice *Plutarchus* πρὸς Κολωτην· Περιπατητικῶν ὁ κορυφαιότατος Στράτων. Idem in Pompejo : Ὧν Περτίνας ὁ κορυφαιότατος. Idem ibidem : Κορυφαιότατοι δ᾽ ἦσαν οὐ καθεστηκῶς ἐ τιθηνοῦς ὄντες σύμβουλοι. Nec *Dion. Halicarn.* lib. VI. Ἀκτίῳ δὲ ἦν γνώμη τῷ κορυφαιοτάτῳ τ προσηκόντων τ ἀριστοκρατίας αὐτοκρατὲς ἐ αὐθάδης. Nec *Joſeph.* συνελέγησαν δὲ οἱ κορυφαιότατοι. Idem in VIII. Ἀλλὰ συνελθόντων ἓξ τ κορυφαιοτάτων. Utitur & alibi hac voce, ut & *Laërtius* in Socrate & Ariſtippo, *Juſtin. Martyr* in διδασκάλοις ad gentiles, & *Herodian.* in fine libri ſecundi : τὰ κορυφαιότατα τοίνυν καὶ συντέλειαν ἔχοντα τ κατὰ μέρος πεπραγμένων Σεβῆρα ἐν τοῖς ἔφεξῆς. Et *Clem. Alexandr.* Pædagog. lib. I. c. 13. Ναὶ μὴν τὸ κορυφαιότατον. quod eſt ſupremum omnium. *J.G.G.*

Ibid. Ὁ κορυφαιότατος] Errat *Thomas Magiſter*, cum a ludente Luciano ait alibi uſurpatam hanc vocem. Vide *Συγγρ.* c. 34. Serio enim, & ut probam adhibet. Nec ſolus, ut ex Cl. *Graev.* nota videre potes, id fecit. *M. du S.*

92. Καὶ ἐξορμῷ δὲ] Ἐξορμῷ abſolute uſurpatur pro exeo & proficiſcor, ſive erumpo. cum proprie apud Atticos activum ſit ſignificans, incito, urgeo, impello. *Moſchopulus*: Ὁρμάω ὁρμῶ, inquit, τὸ πορεύομαι ἐγὼ, ἐξορμῶ δὲ ἄλλον. *Philoſtrat.* certe Atticos imitatus ſemper illo active utitur in Heroicis : Ἐξορμᾷ τοῦτον τ κύνα καίτοι χρηστὸν ὡς ὁρᾷς ὄντα. Et in eodem ore : τῷ Τελαμωνίῳ ἐξορμῶντος τ Αἴαντα. *Euripid.* in Iphigenia Aulid. 130. eodem loco utramque ſignificationem conjunxiſſe videtur, activam & paſſivam: Κλῦθον ἐξόρμα· ἢ δ᾽ ἐν πομπαῖς αὐτόσε, πάλιν ἐξορμάσεις τοὺς χαλινούς. Improprie igitur, ſi Luciano credimus: *Heliodor.* in ſecundo. Καί μοί τις ἀπήγγειλεν ὡς ἐξόρμησεν. Idem in IV. ὁ δὲ τὰς μὲ πόρας ἅφασεν ἐξορμηκέναι. Et ſic ſaepius ille ſcriptor, ut & *Dio* lib. XLII. Αὐτὸς δὲ πρὸς τοὺς στρατιώτας ἐξώρμησεν, & ſic idem frequenter, ut & *Joſephus*, quin & *Xenophon* & plures alii, ut egregie oſtendit incomparabilis *Budaeus* in Commentariis utriusque linguae. Sed ipſe etiam Lucianus hujus praecepti ſui oblitus dicit in Dialogo Diogenis & Antiſthenis : Πολὺ τ ἄλλων προεξορμήσας. *ante alios erumpens.* Idem in Dialogo Alexandri & Annibalis: Ἐγὼ γοῦν μικτ᾽ ὀλίγων ἐξορμήσας εἰς τὴν Ἰβηρίαν. Qui tamen Atticos voluerit imitari, cum *Thucydide* dicat : Παρώξυνέ τε τοὺς Λακεδαιμονίους ἐ ἐξόρμησιν. *J.G.G.*

94. Ἐξ ἐπιπολῆς δὲ τοῦ αὐτοῦ] *Cum quidam diſſet* ἐξ ἐπιπολῆς, addita praepoſitione ἐξ, pro quo doctiſſimus quisque ἐπιπολῆς, omiſſa praepoſitione. *Pauſan.* in Corinthiacis : Ἐπὶ θαλάσσῃ τελματώδει καὶ ἐπιπολῆς μάλιστα. *Ariſtophan.* in Pluto: Ταῖς μὲ ἄλλαις ἡ χύτραις ἔνεστι ἀνατάσω γραῦς· ἡ ταύτῃς δὲ νῦν τ γραὸς ἐπιπολῆς ἕστηκεν αἱ χύτραι. Idem in Concionantibus: Ἀναθὲν ἐπιπολῆς τῷ σώματος. *Herodot.* Ἐπιπολῆς δὲ ἐπεστὶ αὐτῷ τὸ ἰλλόχνιον. id eſt, *ſuperne ineſt ipſum ellychnium.* Valla hic labitur legens ἐπὶ πολλοῦ ἰλλυχνίου. id eſt, *cum multo lychno.* Locus extat in Euterpe. Idem in alio loco : Τέφρη ἐωυτῇ καθίσασα ἐπιπολῆς τ πυλίων. *Theophraſt.* in primo de cauſis : Εἰ καί τινας εἰς βάθος καθίσειε, ἀπ᾽ ἰσίας ἐ ἐπιπολῆς. *Plutarch.* in eo libello cui titulus πότερα τ ζώων φρονιμώτερα διαπειρώμενος ψαύειν τοῦς πτίλοις ἐπιπολῆς. Et in libello περὶ κοινῶν ἐννοιῶν οὐκ ἐπιπολῆς ψαύσας τ ἐπιφανείας, ἀλλὰ πάντη ἀφὴ βάθους εἰς πλάτος ὁμοῦ. Sic Attice Plutarchus, qui tamen minus Attice dixit in Dione : Εὕρισκον ἐξ ἐπιπολῆς μᾶλλον ἢ καταφοῦς: quod etiam apud Dioſco-

ἐκ τ' ὀπτολῆς εἶπεν, ὡς ἐκ τ' πιθάκνης. λέγοντος δέ τινος, συνετάξατό μοι, ἢ λόχον, ἔφη, Ξενοφῶν συνετάξατο. ἄλλου δὲ εἰπόντος, περιέσηπεν αὐτὸν ὥστε λαθεῖν, θαυμαστὸν, ἔφη, εἰ εἷς ὢν, περιέσης τ' ἕνα. ἑτέρου δὲ λέγοντος συνεκρίνετο αὐτῷ, ἢ διεκρίνετο πάντως, εἶπεν.

95 superne, inquit, tanquam ex dolio? Dicente quodam, *Conjunxit (Injunxit) mihi; Etiam manipulum*, inquit, *Xenophon*. Alio dicente, *Circumsteti (subterfugi) illum ut delitescerem; Mirum*, inquit, *si annus ipse annum circumstetisti*. Alio dicente, *Commiscebatur* 1 *(Comparabatur) illi; Omnino etiam separabatur*, inquit.

6. So-

96. Συνετάξατό μοι] Ἐπὶ στρατιᾶς γὰρ τοῦτο λέγεται. *V.*

98. Περιέσηπεν αὐτὸν] Ὑπαγαγόμενον γὰρ ἴδοι εἰκὸς, ἢ μετὰλθον αὐτόν. τὸ γὰρ περιεῖναι ἐπὶ τοῦ κύκλῳ λέγεταί τινα περιέχειν. *V.*

Idem Schol. in *Voſſiano* majore ita habet: Περιέσηπεν] Τὸ περιέσηπεν δηλοῖ τὸ περιῆν αὐτοῦ. πῶς γὰρ εἷς ὢν περιῆν αὐτῷ ἕνα;

1. Συνεκρίνετο αὐτῷ] Συνεδικάζετο γὰρ ἴδοι εἰκὸς, ἢ ἠμφισβήτει, ἀλλ' ἢ συνεκρίνετο. τὸ γὰρ συγκρίνομαι, ἐπὶ τοῦ συκοφαντοῦντος ἢ δικαίαν χρῆσιν τ' Ἑλλήνων εἴδεν. *V.*

In *Voſſ.* majore ſic: Σύγκρισιν καὶ διάκρισιν φασὶν οἱ φιλόσοφοι τὴν ἕνωσιν καὶ διάλυσιν, ἐφ' ὧν φασὶν ἐν τῇ συνηθείᾳ τὴν αὐτίταξιν. Ἢν συνεδικάζετο ἴδοι εἰκὸς, ἢ ἠμφισβήτει.

* Οὐτ] Excidit hic aliqua vox, aut συν - ὢν legendum. *M. du S.*

ridem cum in capite de papavere tum alibi, uti & paſſim apud Graecos interpretes occurrit. *Phrynichus* haec, quae diximus, confirmat. Ἐξ ὀπτολῆς λέγουσί τινες οἱόνδηποτ ὁμοίων εἶναι τῇ ἰξιφίνῃ. οἷον ἐκ ὀπτολῆς ἰξιφίνης, ἀτόπως. Οἱ δ' ἀρχαῖοι ἄνευ τ' οὐ προθέσεως ὀπτολῆς. *Thomas* eſt in eadem ſententia: Οὐδὲις τ' δεκίμων ἐξ ὀπτολῆς εἶπεν. ἀλλὰ πάντες χωρὶς τ' ἐκ προθέσεως ὀπτολῆς. Ἀριστείδης δὲ τῷ Λίγυπτίῳ· Ἐπειδή σοι λῆρος βραχέων ἐ ὀπτολῆς ἀπεκινήμεθα. Θουκυδίδης ὕστη. λῆρος τὸ ὀπτολῆς τῶ ἄλλω εἶναι, de Epipolis agens Syracuſanorum loco, cuſtodiis frequenti, ut loquitur *Livius*. Lucianus tamen hic non cavit quod aliis vitio dat. Dicit enim in ſecundo verarum narrationum: οὐκ ἐξ ὀπτολῆς μόνον ἀλλὰ καὶ ἐς βάθος. *J. G. G.*

96. Συνετάξατό μοι] *Juſſit mihi.* Sic interpretor, non ut Micyllus, *compoſuit*. In hoc enim videtur ſoloeciſmus eſſe, quod συντάσσειν dixerit pro κελεύειν, cum συντάσσειν proprie ſit ordines inſtruere, componere. Pro jubere tamen utitur *Heliodor.* in ſecundo: Ἐπὶ τ' νῦν τ' Ἰσιδος ὕπερ συντέτακτό μοι πρὸς τ' ξένον ἅμιλλαν. Idem in eodem: Ἐπὶ τὸν χίμαρον τὸν κάμηλον ἃ τῇ Θισαγόνῃ συνετέτακτο ὀφθῆναι. *Diodor.* ſaepe συνέταξεν pro juſſit, & συνετέτακτο pro juſſus erat, utitur. Qui igitur Atticos imitari volent, συντάσσειν utentur de ordinibus inſtruendis, ut *Xenophon*. Apud *Joſephum* ὀπιδουλάς τε καὶ λόχους συντάσσοντες dixit, id eſt, *inſidias ponentes*. Lucianus alio ſenſu in *Aſino* dixit: συνετάττοντο ἐπ' ἔργον. *Accingebantur operi.* & *Plutarchus* συνετάττετο πρὸς τὴν πρᾶξιν. *ad negotium componebatur.* Eodem pertinet illud Periclis ἀσύντακτός εἰμι, *imparatus ſum.* illudque *Plutarch.* de Solone: συντεταγμένον ὑποβάλλειν τύπους, *paratum ſubjicere nomen.* Demoſthenes ἃ συντέταγμαι *non ſum paratus, meditatus, inſtructus.* *J. G. G.*

Συνετάξατό μοι] Ἐπετάξατο volebat ille Soloecus. *J. M. G.*

98. Περιέσηπεν αὐτὸν] *Circumſtiti ipſum.* Manifeſtus ſoloeciſmus, ut docet *Thomas*: Μὴ ἴστω περιέσηπεν τ' δεῖνα. Πῶς γὰρ ὁ εἷς τινα περιέσηπε; ἀλλὰ περιέσηπται. Λιβάνιος· οὐ ὀπτολῇ καὶ περιέσηπται τὰς ὀπτολάς. *Laërtius* in Menedemo parum Attice dixit περιέσηπτο αὐτὸν ποτὲ Κράτητος. Παρίσασιν etiam fugio, vito ſignificat. Lucianus in fine *Hermot.* Οὕτως ἰατρεύσομαι καὶ περιέσομαι, ὥσπερ τοὺς λυττῶντας τ' κυνῶν. *Non ſecus ac rabioſos canes fugiam, & vitabo.* *Joſeph.* Ἀρχαιολογίας libri primi capite ſecundo: πρότερον ἐδόμησεν τῇ πρὸς αὐτὸν ὁμιλίᾳ τῶν φώτων ταύτην ἐ περιέσεται. Idem Ἀρχαιολογίας lib. IV. cap. 6. Περιέσηπτο γὰρ μὴ πολλοὶ τ' τ' λόγων ἀσελγείας αὐτοῦ μιμηταὶ γενόμενοι παράσχωσι τὸ πλῆθος. id eſt *verebatur.* Idem locus & a *Suida* refertur cum eo qui ſequitur: Τὸν ὄχλον γὰρ ἐκεῖνον ἀεὶ ἐ τοὺς θορύβους περιέσηπτο μάλιστα. Idem *Suidas* ἀλωπεκίζειν, περιέσηπται, ἐκκλίνειν, φεύγειν, *cavere, declinare.* in qua notione etiam legitur II. ad *Timoth.* II, 16. & ad *Tit.* III, 9. vide & *Caſaubon.* ad Athen. Animadverſ. lib. XV, 5. & *Andream Dunaeum* ad *Johan. Chryſoſtom.* in epiſtolam ad Titum orationem ſextam. *J. G. G.*

1. Ἐτέρου δὲ λέγοντος συνεκρίνετο αὐτῷ] *Judicio experiebatur*, vel *contendebat*, aut etiam *cum eo comparabatur.* Sic barbari loquuntur. Attice vero συνεκρίνετο αὐτῷ ſignificat, una oriebatur, naſcebatur, ſive gignebatur, quemadmodum διεκρίνετο αὐτῷ ſignificat, una interibat, atque diſſolvebatur. Διακρίνομαι tamen pro *judicio experiri* dixit Demoſthenes: Εἰ μὲ ὑπ' ἐκ τ' Ῥοδίων διακριθήσομαι διακινούμενα. Sed de συγκρίνειν audiamus *Thomam*: Ἐπὶ δικαστηρίου συνεδικάζετο καὶ λέγων, ἢ συνεκρίνετο. Συνεκρίνετο γὰρ αὐτὶ τῦ ἠκούετο, ὡς ἔχει καὶ ὁ παρὰ φιλοσόφοις σύγκρισις, ἧς τὸ ἐναντίον διάλυσις. ἐπεὶ καὶ ὁ Φαβωρῖνος ἐν τῇ συνηθείᾳ συγκρίνειν, αὐτὶ τῦ πρὸς τ' δῶρα δὲ παρεξετάζειν, ἐκ ἐνῆκεν παρὰ τοῖς δοκιμωτάτοις τ' παλαιῶν· Ἀλλὰ αὐτὶ τούτου παραβάλλειν, καὶ παρεξετάζειν, καὶ παρατιθέναι. Pro quo & dicunt εἰκάζειν, ὡμοιῶσθαι. Attice igitur dixit Epicharmus: συνεκρίθη ἐ διεκρίθη, καὶ ἀπῆλθεν ὅθεν ἦλθεν, πάλιν γᾶ μὲ ἐς γᾶν, πνεῦμα δ' ἄνω, τί τῶνδε χαλεπόν; Attice etiam *Chryſoſt.* in comparatione monachi & Regis: Καὶ ὡμοιώθησαν νῦν ἀλλήλοις τότε πατρίκιος μὲν πολλοῖς, τότε πολλῆς τυγχά-

6. Solebat vero etiam illis, qui Attico more ſoloeci eſſent, lapide illudere. Ad dicentem enim, *Nos (nobis) hoc videtur; Tu*, inquit, *etiam Nos (nobis) dices, nos peccare.* Alio ſerio narrante rerum patriarum quiddam, ac dicente, *Illa vero Herculi miſta; Non igitur*, inquit, *miſtus illi Hercules?* Quodam dicente, *Se tondendum eſſe; Quid*

Εἰώθει δὲ καὶ πρὸς τοὺς σολοικίζοντας Ἀττικῶς, παίζειν ἀνεπαχθῶς. πρός γοῦν τὸν εἰπόντα, νῶϊ τοῦτο δοκεῖ, σὺ, ἔφη, καὶ νῶϊν ἐρεῖς, ὡς ἁμαρτάνομεν. ἑτέρῳ δὲ σπουδῇ διηγουμένῳ τί τῶν Ὀπιχωρίων, καὶ εἰπόντι, ἡ δὲ τῷ Ἡρακλεῖ μιχθεῖσα, οὐκ ἄρα, ἔφη, ὁ Ἡρακλῆς ἐμίχθη αὐτῇ. καρῆναι δὲ τι-

5. Νῶϊ τοῦτο δοκεῖ] Τὸ γὰρ νῶϊ † ἰδιωτικὴ καὶ αἰτιατικὴ. ἀλλ' ὅτε καὶ δοτικὴ ‡ τὸ δὲ δοκεῖ δοτικὴν ἀπαιτεῖ. καλῶς § ἓν παίζων αὐτὸν εἴρηκεν· ὡς σὺ καὶ νῶϊν ἐρεῖς ὡς ἁμαρτάνομεν. ἔδει γὰρ αὐτῶν καὶ νῶϊν ἁμαρτάνομεν ἐρεῖς, συντάσσων ἡμᾶς, ἀλλ' οὐχ ὑμῶν. *V.*

8. Μιχθεῖσα] Ἐμίχθη γὰρ ἀνὴρ § φασὶν γυναικὶ, ἐχὶ γυνὴ ἀνδρί. *V.*

9. Καρῆναι] Τὸ κείρασθαι ἐπὶ τῇ ** κοσμίας· τὸ δὲ καρῆναι ἐπὶ τῇ ἀτίμου, καὶ μὴ ὅρμης. *V.*

† Εἰδιώτικα] Εἰδιώτικα καὶ αἰτιατικὴ editum ante; ac daincops quoque dativus ubique expreſſus. Sed adſcripſit *Solanus*: nominativum in his omnibus pro dativo qui in V. & Impr. erat, repoſui. Huic igitur parui. *J.F.R.*

‡ Τὸ δὲ δοκεῖ δοτικὴν] In V. & Impr. τὸ δὲ δοτικὴν ἀπαιτεῖ abſurde. quod vero jam editum ex G. & ingenio ſe reſtituiſſe reſtatur *M. du S.*

§ Οὖν] Ita ex V. reſtituit Idem, in editis erat τῷ ſine ſenſu.

¶ Φασὶν] Φασὶ editum ante. In V. per compendium exaratum hoc verbum editoribus prioribus impoſuit. *J.F.R.*

**Κοσμίας] Κοσμιᾶς Exc. G.

χώσατο σπουδῆς. Et Lucianus in imaginibus: Καί τοι Νερῶνι ἐκείνῃ παρῆξιτάζετο. Ibid. ἐγὼ δέ σε οὐδ' ἐκεῖνα βέβηκα τοῖς Ἡρώδαις παραβαλεῖν μοι. Et paulo poſt: Οὐκ ἂν παραβάλλοιμι ἐγώ σοι θεῶν γυναῖκα φαιδράν. Ibid. Ἀγνύμενον δ' αὐτῆς ἐκάζειν ἐκεῖνον τὸ σύμπαν τι καὶ ὄρθιον. Quare minus Attice dixit Athenaeus: Τὸ δὲ Διονυσίου χορηγεῖον παντελῶς ἂν σύτηλές τι φανεῖη πρὸς ἐκεῖνο συγκρινόμενον. Confudit etiam hanc differentiam ipſemet Lucianus in *Paraſit.* Ἄξιον, inquit, συγκριθῆναι τῷ ἀθλητικῷ τοῦ σώματι. & Philo: Ὅς ἔστιν εὐγενείας ἀξιοῖ ἄνθρωπος τῷ σύγκριτον, *nobilitate cum nemine mortalium comparandus.* Quare minus mirum de Apoſtolo, qui II. ad *Corinth.* cap. 10. inquit: Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρῖναί ἢ συγκρῖναι ἑαυτούς τισι τῶν ἑαυτοὺς συνιστανόντων. In eadem ſententia *Phrynich.* Σύγκρισις. Πλούταρχος ἐπέγραψε συγγράμμά τι τῶν αὐτοῦ, σύγκρισιν Ἀριστοφάνους καὶ Μενάνδρου. Καὶ θαυμάζω πῶς φιλοσοφίας ἐπ' ἄκρον ἀφιγμένος, καὶ σαφῶς εἰδώς, ὅ, τι ποτέ ἐστιν ἡ σύγκρισις, ἐχρήσατο ἀδοκίμῳ φωνῇ. Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ συγκρίνειν τινὰ τῷ δεῖ, καὶ συνέκρινεν, ἡμάρτηκε). Χρὴ δὲ ἀντεξετάζειν, καὶ παραβάλλειν λέγειν. *Cicero* recte I. de Natura Deorum σύγκρισιν vertit *concretionem. Theophanes Cerameus*, ſupra ſui ſaeculi captum ſcriptor elegans, Hom. LVI. in feſto S. Procopii, hoc ſenſu poſuit σύγκριμα· Κόσμον λέγεται τὸ ἐξ ὑμνοῦ καὶ γῆς, καὶ τὰ ἐν μέσῳ σύστημα καὶ σύγκριμα. Vertit *Franciſcus Scorſus: Mundus dicitur, quod ex cœlo terraque, & his quae in medio ſunt interjecta, conſtitutum atque compactum eſt.* Male vero *Plutarcho* σύγκρισις ponitur pro comparatione. *J.G.G.*

5. Νῶϊ τοῦτο δοκεῖ] Ut ſoloeciſmo ſoloeciſmum explicemus: *Nos hoc videtur.* Ubi νῶϊν *nobis* dicendum fuit. quemadmodum *Plato* loquitur in VI. de legibus: Θαυμαστῶς τόγε ἀκοῦσαι νῶϊν πάντως ξυνδοκεῖ. Idem in *Sympoſ.* Πράξομεν ὁ ἂν φαίνῃ νῶϊν. *J.G.G.*

Ibid. Σὺ, ἔφη, καὶ νῶϊν ἐρεῖς, ὡς ἁμαρτάνομεν] *Tu etiam nobis peccamus dices pro* νῶϊ ἁμαρτάνομεν, id eſt, *nos peccamus.* Utrumque hoc non videtur animadverſiſſe interpres, ut ejus verſionem legenti conſtabit. (nam dedit: *Tu*, inquit, *etiam* νῶϊν *dices, ut peccamus.*) *J.G.G.*

8. Ἡ δὲ τῷ Ἡρακλεῖ μιχθεῖσα] Haec Luciani verba ex ſequentibus *Thom. Magiſt.* erunt intellectu facillima: Μίγνυται, inquit, ὁ ἀνὴρ τῇ γυναικὶ, ἐχ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί. Nimirum μίγνυσθαι recte dici de viro cum muliere conſueſcente, male vero de muliere, quae cum viro rem habet. Hanc differentiam tamen non eſſe perpetuam argumento eſt illud Parthenii in Eroticis: Τίς αὐτῶν μιχθείη τῇ ξένῃ. *Herodot.* in Clio: Δεῖ δὲ πᾶσαν γυναῖκα ἐπιχωρίην ἰζομένην ἐς ἱρὸν Ἀφροδίτης ἅπαξ ἐν τῇ ζωῇ μιχθῆναι ἀνδρὶ ξείνῳ. Attice igitur D. *Joh. Chryſoſt.* de Babyla martyre: Ποῖον δὲ φιλῶ μίγνυσθαι μητράσιν ἢ ἀδελφαῖς ὅπερ ὁ τὰς τοιαύτας προεῖναι φιλόσοφον νομοθέτης, de Zenone agens. Sic apud *Heſiod.* μιχθεὶς ἐν φιλότητι, frequentiſſime. *Homer.* hymno in Lunam: Τῇ ῥά ποτε Κρονίδης ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ. Quin & *Eſdrae* IX. Hebraei dicuntur miſcuiſſe ſemen ſanctum cum populis peregrinis, qui gentilium filias duxerant uxores. *J.G.G.*

Ibid. Μιχθεῖσα] Falſa eſt Scholiaſtae obſervatio; nam de feminis aeque frequenter dicitur. *Ariſtoph.* Ran. vſ. 1112. Καὶ τικτούσας τὸν τοῖς ἱεροῖς, Καὶ μιγνυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς. *Aelian.* V. H. I. 15. αἱ θήλειαι —— ὅταν τὸν πρὸς ἄῤῥενα μίξεως ἀτυχήσωσι. *Homer.* Odyſſ. A. 72. Φόρκυνος θυγάτηρ —— Ποσειδάωνι μιγεῖσα. Et Λ. 267. De *Alcmena* —— τὸν ἀγκοίνῃσι Διὸς μιγέντος μιγεῖσα. *Heſiod.* Theog. vſ. 53. —— πατρὶ μιγεῖσα Μνημοσύνῃ. Ne plures addam. *J.F.R.*

9. Καρῆναι δέ τινος κείροντος] Cum quidam pro κείρασθαι tonderi, dixiſſet καρῆναι, quod erat ignominioſum verbum. Differentiam pulchre docet *Thomas*: Καρῆναι δὲ ἐκάφην χυρίως οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν ἐπ' ἀνθρώπων τοῦ-

τινὸς εἰπόντος ὡς δέοιτο, τί γάρ, ἔφη, ἠδίκησα, εἰ δεινόν σοι δεινὸν εἴργασται, καὶ ἄξιον ἀτιμίας; ἢ ζυγομαχεῖν δέ τινος λέγοντος, πρὸς τὸν ἐχθρόν, [a] εἶπε, ζυγομαχεῖς; ἑτέρου δὲ εἰπόντος βασανίζεσθαι τὸν παῖδα αὐτῷ νοσοῦντα καὶ μαινόμενον. Τὸ δὲ παίρασθαι οὕτω λέγεται. Λυσίας ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ Ὀλυμπιακῷ τῆς Ὀλυμπιάδος κελεύει τὸν ἐπιτάφιον λέγοντα μὴ ἐγκωμιάζειν μόνον τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ ἀγαθοὺς γενομένους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν τῇ πόλει σωφρόνως βιώσαντας. Ἐν τούτοις δὲ καὶ τοὺς ἐν τοῖς γέλωσι παιρασθέντας. Ἔστι δὲ τοῦτο ἐπιτήδευμα τῶν ἀστείων καὶ ἐλευθερίων ἀνδρῶν, τὸ μὴ ἀνέχεσθαι ὑβριζομένους ὑπὸ τῶν ἀνοήτων καὶ ἀναισθήτων, ἀλλὰ καὶ ἀμύνεσθαι καὶ ἀντιπαρέρχεσθαι τὸν ὑβρίζοντα. Ἐν δὲ τοῖς γέλωσι καὶ ἐν τοῖς παιγνίοις ἐπιτήδειον εἶναι τὸ τοιοῦτον ἐπιτήδευμα. Ἐν δὲ τοῖς σπουδαίοις καὶ ἐν τοῖς ἀναγκαίοις ἀνελεύθερον καὶ ἀγεννὲς καὶ ἀνάξιον ἀνδρὸς ἐλευθέρου. Ἐν δὲ τοῖς παιγνίοις καὶ ἐν τοῖς γέλωσι καὶ ἐν τοῖς σκώμμασι καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασι τοῖς τοιούτοις ἐπιτήδειον εἶναι τὸ ἀντιπαρέρχεσθαι τὸν ὑβρίζοντα καὶ μὴ ἀνέχεσθαι ὑβριζόμενον

aegrotantem ; Quam ob rem, inquit, *aut quid quaerit, qui torquet ?* Cum diceret aliquis, *Proficit in disciplinis ;* Ille, *Plato*, inquit, *hoc vocat progressiones facere.* Interrogante aliquo, *Num declamabis (declamabit) iste ? Quomodo igitur*, inquit,

ἀσθενοῦντα, ὅτι τῷ, ἔφη, ἢ τί βελομένῳ τῶν βασανίζοντων ; προκόπτει δέ τινων εἰποντος ἐν τοῖς μαθήμασιν, ὁ δὲ Πλάτων, ἔφη, τοῦτο ἐπιδιδόναι καλεῖ. ἐρομένου δέ τινος εἰ μελετήσῃ ὁ δεῖνα, πῶς ἔσται, ἔφη, ἐμὲ

19. Εἰ μελετήσει] Οὐ γὰρ ἀξιοῦσιν Ἀττικοὶ ἐπὶ * τῷ ῥήματος τούτῳ ἐργαστικῶς ἐχρῆσθαι, ἀλλὰ παθητικῶς τ μέλλοντα. ὃ γάρ φασι μελετήσω, ἀλλὰ μελετήσομαι. *V.*

* Τῷ ῥήματος] Τῶν edita male.

Cœlius interpretatur *praecidere*, vel *praecastrare vinum*, quod tum fit, cum vini vires sacco franguntur, ut *Plin.* ait. tale vinum *Theophrast.* VI. de causis plant. c. 24. διαθινῶν, quod male vertit Gaza *morale vini genus*, cum fit saccatum, colatum ὑπὸ τ ἡδύσματος ut pulchre docuit Vir summus *Thom. Reinesius* magno eruditorum cum dolore nuperius extinctus, lib. III. Var. Lect. cum quo ipsae litterae in illa plaga videntur elatae esse. In *Hesych.* pro προκόπτειν legitur προκόπτειν. quare lexicographi ὑποσακίζειν impingere interpretantur ? Cum tamen in eodem *Hesych.* recte legatur ὑποσάκισον ὑπόθες τῷ σαπφῷ ἢ προέκοπτεν, *sacco colabat*, aut *praecidebat*. Apud *Eustath.* ad Iliad. V. Καὶ ὑποσακίζειν τ ἰδοῦ τὸ προκόπτειν ⊖ ἁφαιρεῖσθαι. Τοῦτο δὲ ἴσως ἐκ λόου τῷ κατὰ μικρὸν ἐκπιεσμένῳ σάκκῳ. Ὑποσακίζειν est etiam furari in itinere. nimirum προκόπτειν dicitur de iis qui saccos & marsupia praecidunt, qui nobis dicuntur **Beutel-schneider**. Sed ut redeamus ad priorem notionem τῷ προκόπτειν, quam culpat Lucianus. In ea legitur apud *Euripid.* in Hecuba : Προκόπτουσ' οὐδὲν ἐς πρόσθεν κακῶν. *quibus nihil proficimus ad levanda mala quae sumus passi, nihil facientia ad priora mala mitiganda. Herodot.* lib. I. voce passiva : Οὐδὲν τ πραγμάτων προκοπτομένων, *nihil rebus procedentibus.* Idem in Thalia : Ἐς τὸ πρόσω τε οὐδὲν προκόπτειν τ πραγμάτων. *Thucyd.* in IV. Καὶ τ ἀρχῆς ἄρτι προκοπτούσης. Id est, *nobis augentibus illorum imperium.* Προσδιατεινόντων, σφισιζόντων, ἅτε προκοπὴν ⊖ ἐπίδοσιν ποιούσης. Haec *Thucyd.* interpres. Eodem sensu Lucianus in *Saltation.* verbo ἐπιδίδοναι utitur. Οὐ πάλαι, inquit, ἐρξαμένη ἐς τοσοῦτο κάλλους ἐπιδίδωσι, ἀλλὰ κατὰ τ Σώσανδρον μάλιστα. *Non olim initio facto tanti incrementi in eam pulchritudinem, sed circiter Augusti maxime tempora. Plutarch.* cuidam libellorum suorum titulum fecit πῶς ἄν τις αἴσθοιτο ἑαυτοῦ προκόπτοντος ⊖ ἐν ἀρετῇ, saepe utens in eo opere verbis προκόπτειν & ἐπιδιδόναι, & non abstinens interim a nomine προκοπή. Εἰδὲ μηδημίαν, inquit, *ai προκοπαὶ ποιοῦσιν ὕπνον.* Lucianus quoque in Alexandro, ἐλπίδας ⊖ προκοπῆς ἀνεθάλλετο. *Epictetus* in Enchiridio : Παρὰ μίαν ἕτλαν ⊖ ἔνδοσιν ἢ λάλλυται ἡ προκοπή, ἢ ⊖ σώζεται. *Joseph.* etiam utroque utitur vocabulo : Καὶ γάρ, inquit, εἰδ' ἂν ἦν ἀλώσιμος ἡ πόλις, εἰ πρόκοπτε τὸ τεῖχος ὑπ' ὀργῆς. *Neque enim urbs ullis viribus capi potuisset, si murus processisset ut coeperat.* Idem : Εἰς μεγάλων πραγμάτων προκοπὴν ἐπίδοσιν. Et in I. Ἄλλος Γίνεται ⊖ θεμέλιος Ἀντιόχῳ μείζων ⊖ προσεκῆς αἰτίας. Idem in X. Antiquitatum : Τῶν γραμμάτων ⊖ σοφίας οὐ προκοπὴ γενομένοις εἶχεν ἐν τιμῇ ⊖ τέχνην διενέλαι. *Died. Sicul.* de Dione, ἅτε ἐν φιλοσοφίᾳ μεγάλως ἴχνη προκοπῆς. *Cicer.* XV. ad Attic. ep. XVI. *Sed mehercule littera mutilas scriptae, quod ipsum προκοπὴν aliquam significaret.* Non caret itaque exemplo quod dixit Apostol. I. ad *Corinth.* 4. Ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ. Et Epistolae ad *Philip.* cap. I. Εἰς προκοπὴν τῷ εὐαγγελίῳ ἐλήλυθεν. Utitur eadem voce etiam *Heliod.* in VII. Πολλὰς γὰρ ἐαυτῆς εἰς προκοπὴν τ φαινομένων λυσιτελῆ προτιθῶν. Videtur autem hic auctor in plerisque non satis accurate locutus, quippe qui saepe peccet in id, quod hic aliisque in libris reprehendit Lucianus. Improbat iste in Nefasto θάτερον ⊖ pro ἕτερον ⊖ vel ὁ ἕτερος ⊖, θάτερον pro τ ἕτερον, & ἄτερον pro θάτερον. quae omnia invenias in *Heliod.* Is in secundo : Θάτερον, inquit, τ παίδων τ πρεσβύτερον pro τ ἕτερον. Idem in VI. Θάτερον ⊖ ἐπιχλιανύσας θατέρου, ubi dicendum fuit ἄτερον ⊖, pro ὁ ἕτερος ⊖. Et in VIII. Ἦν δὲ τ ἰσπικῶν ἄτερον τ εἰς Δελφοὺς ὡθεῖ τὸν πρῶτον ὑπὸ τ Ἀρσάκης τοὺς νεὼς διαφθείρων pro θάτερον. Sed de hoc minus miror quam de *Plutarcho*, qui in libello de lectione poëtarum, δυοῖν ὄντων ἀτέρων ἢ τοιούτων πανίσων ὡθεῖται dicit pro θάτερον. vide & *Thom. Magistrum.* *J. G. G.*

Προκόπτει] Προκοπὴ, pro progressu in literis, *Ciceroni* adhibitum in Epist. ad Att. XV. 16. aeque ac in N. Foedere I. ad *Tim.* IV. 15. ubi Rev. *Elsn.* & *Polybii*, & *Arriani* auctoritates *Graevianis* addit. *J. F. R.*

19. Εἰ μελετήσει ὁ δεῖνα] Vitium est in μελετήσει quod apud Atticos est secundae personae, pro *declamabis.* Barbaris vero est tertiae personae vocis activae ut loquuntur γραμματικῶν παῖδες, pro *declamabit.* Meminisse hic debet studiosus lector verbum μελετᾶ, tametsi futurum medium usitatius habeat quam activum apud Attice loquentes, utendum tamen esse aoristo activo, non medio. Testantur hoc Philostratus & Lucianus. *Philostrat.* in Marco Sophista : Καὶ προβαλοῦμαι ἔφη τῷ μελετήσομαι. Idem in eodem : Μελετήσας δὴ τῷ μελετῶντ ⊖ ἀκροασάμενον ⊖, τῷ θαυμάσθη ⊖ θαύμασιν. Lucian. in *Merc. Cond.* Οἶδα δ' ἐγὼ τῷ ῥήτορα τ χαρίεντα ἐπὶ τοῦ δείπνου πολυειδῆ μελετήσαντα μὴ τ δὲν σὺν ἀκροατηρίῳ. Et in *Demonact.* Ῥήτορι δέ τινι κάκιστα μελετήσαντι. Proinde dicendum : μελετᾶ, μελετήσομαι, ἐμελέτησα, μελετήσας, ut ab ἐπαινῶ, ἐπαινέσομαι, ἐπῄνεσα, ἐπαινέσας, ab ἀκούω, ἀκούσομαι,

ἐμὲ ἐρωτᾷς εἰ μελετήσομαι, λέγεις ὅτι ὀ20 *me interrogans declamaturusne ſim; dicis iſte?*

δεῖνα;

Ἀττικίζοντός τινος, καὶ τεθνήξει εἰπόντος ὅτι τῇ τρίτῃ, Βέλτιον, ἔφη, καὶ ἐνταῦθα μὴ Ἀττικίζειν [a] καταρώμενον. καὶ πρὸς τὸ εἰπόντα δέ, στοχάζομαι αὐτοῦ, 25 ὅτι τῇ φείδομαι αὐτοῦ, μή τι, ἔφη, δι-

7. Atticorum imitatione dicente quodam de tertio, *Mox morieris*; (*morietur*) *Melius*, inquit, *erat etiam hic non affectare ſermonem Atticum & male ominari.* Ad eum qui dixerat, *collineo in illum*, pro *parco illi*; *Numquid*, ait, *jaculando aberraſti?* Cum

ἀφι-

a. Καταρώμενον] Καθαρώμενον male *J.* & *P*2.

22. Τεθνήξει] Τεθνήξεται γὰρ ἐχρῆν λέγειν ἐπὶ τῆ τρίτῃ, ἀλλ' εἰ * τεθνήξη ἐπὶ δευτέρᾳ. *V.*

25. Στοχάζομαι] Τὸ δὲ στοχάζεσθαι ἐπὶ τῆ † ἀκριβῶν τάττεσθαι τὴν βολὴν, ἢ τῆ τιμωρίσεσθαι. *V.*

* Τεθνήξη] Nihil varietatis notatum invenio. Sed aut hic legendum τεθνήξει, aut in Luciano etiam τεθνήξη: oportet enim haec ſibi reſpondere. Alioqui perinde eſſe quodnam eligas, ut βέλτι per βέλτι aliaque ſecundam perſon. in ει formantia, ſatis ſaepe vidimus. Sed τεθνήξει Lucian. dediſſe, certum. *J.F.R.*

† Ἀκριβῶν τάττεται] Sic dedit *Solan.* pro vulgato ἀκριβῶς τάττεσθαι; non tamen addens unde. Quare, cui vulgatum rectius videtur, poterit id revocare. *J.F.R.*

ἄκουσας. *J.G.G.*

22. Ἀττικίζοντός τινος καὶ τεθνήξει εἰπόντος ἐπὶ τρίτῃ] Cum quidam *Atticorum aemulus dixiſſet in tertia perſona* τεθνήξει, quod apud Germanos Atticos eſt ſecundae perſonae: quare ſequitur βέλτιον ἦν ἐνταῦθα μὴ Ἀττικίζειν καταρώμενον. Hoc eſt: *praeſtaret vel hic te non Atticiſſare mortem inprecantem mihi, dicis enim: mihi morieris. Ariſtophan.* in Nebulis: Σὺ δ' ἐγγαιὸν τεθνήξει. *tu morieris.* Hoc quod diximus declarant etiam *Thomae* verba ideo a nobis non omiſſa: Τεθνήξεται, inquit, ἐπὶ μετ' ὀλίγας μέλλοντος λέγει. Πλάτων δὲ ἐν Γοργίᾳ ἐπὶ μέλλοντος ἐναργικοῦ λέγει. Τεθνήξει ὅτου ἂν ἂν δύξῃ. καὶ Λιβάνιος Εἰ μή τις ἄρτι μεταδοίη, τεθνήξει. ἄρτι δὲ Λυκιανὸς ἐν τῷ Σολοικιστῇ ἀπαγορεύει. Graeca tamen Platonis exemplaria, quae ego quidem viderim, τεθνήξῃ habent, non τεθνήξει, ut placet Thomae. Proinde vitandae amphibologiae cauſa dices cum Luciano in Dialogo Terpſionis & Plutonis. πότε δὲ τεθνήξεται ὁ γεραιτατος ἡμῶν. *Micyllus* hic perperam vertit ἐπὶ τρίτῃ *in diem tertium*, cum vertere debuerit *in tertia perſona*, ſubintelligitur enim προσώπῳ. Alioqui εἰς τρίτην, ut Attice ſubintelligatur ἡμέραν, *in diem tertium*, vel *perendie* ſignificat. *Syneſ.* Εἰς τρίτην ἥκειν ἐπήγγελλε. *Ariſtid.* Καὶ ἦκεν εἰς τρίτην. *Thom.* Οὐ λέγουσιν, inquit, οἱ Ἀττικοὶ εἰς τρίτην ἡμέραν, ἀλλ' εἰς τρίτην μόνον. *Heliod.* εἰς τρίτην ἐξώρμησαν. Addit tamen *Ariſtophan.* ἡμέραν in Lyſiſtrate: ἀλλ' εἰς τὴν τρίτην γ' ἢν ἡμέραν. *J.G.G.*

Ἀττικίζοντος] Id vitium ὑπεραττικίζουσαν ἰδέαν vocat *Philoſtr.* in vit. Ap. p. 21. *M.du S.*

Ibid. Τεθνήξει] *Th. Mag.* h. v. *M.du S.*

Τεθνήξει] Non damnat Cl. *Duker.* ad *Thucyd.* VIII. c. 74. f. cum & *Ariſtoph.* Ach. v. 324. ὃς τεθνήξων ἴσθι νῦν γε habeat, quod forſan fruſtra ſuſpectum *Stephano* ait, ob Luciani auctoritatem, quam minus ponderis habere ſtatuit, quod non raro reprehendat ea, quibus ipſe & probatiſſimi ſcriptores uſi ſint. Sed hic tantum reprehenditur ambigua tertiae perſ. in ει terminatio, quae Atticis eſt ſecunda. *J.F.R.*

25. Στοχάζομαι αὐτοῦ] Hic omnes Graeci Magiſtri tacent. Apud unum *Laſcarem Conſtantinum* legitur, στοχάζομαι, φείδομαι, ſignificat, ἀκριβολογοῦμαι & ἐλεῶ, praeparcum eſſe & miſereri, quod an hic locum habeat neſcio. Ea certe ſignificatione videtur verbum στοχάζομαι poſitum eſſe ſecundi *Maccabaeorum* cap. 14. Καὶ τὸ ἰδίων πολιτῶν στοχάζομαι. Id eſt, *parcens*, vel *miſertus*, vel *conſulens*, ut vertit interpres illic. *J.G.G.*

27. Ἀφιγῶ δὲ τινος εἰπόντος] Negat hic Lucianus recte dici ἀφιγῶ & ἀφιγάνειν, pro eo enim dicendum ἀφικνοῦμαι. *Thomas.* Ἱκνοῦμαι, οὐκ ἱγνοῦμαι. Non imitandus igitur *Heliod.* ἀνίγων τὴν ἀναλάμψασαν, quemadmodum nec illud *Baſil.* in epiſtola πρὸς τοὺς ὑφ' ἑαυτοῦ ἀσκητάς. ὅτι ἀεὶ πρὸς τὸ ἰδιον συμφέρον βλέποντες ἢ ἀμφιβάλλειν τινὰς ἢ σωιγᾶν ἐπιχειροῦσι. Sic τὰ ὄρη μυθιγάνειν legitur in ſacris litteris pro μυθικάνειν. *Diod. Sic.* libro ιθ. Τούτοις μὲν πολλῶν ἀκυρότων ἐπιτίμησιν ὡς διγάμοις τὴν φιλίαν. Et in eodem libro: Ταῖς δὲ πόλεσιν ἀπαιδιγῶν τὴν ἐλευθερίαν. Idem tamen eodem libro recte dicit: Τὸ μὲν πρῶτον ἐπιχείρησαν ἀφιγάνειν τὴν Πολυπέρχοντος καὶ Ἀντιγόνου φιλίας. *Polyb.* Ἐπὶ δὲ πᾶσι τούτοις σωιγᾶσι τὸν συμπολεμήσαντα ἰδίοις σφισιν. Quo verbo identidem ita utitur Apoſtolus. *J.G.G.*

29. Πλὴν εἰ μὴ] Ideo a Socrate reprehenditur haec locutio, quod qui paulo accuratius locuti ſunt πλὴν εἰ tantum dixerunt, vel εἰ μὴ ſolum, auctor eſt *Phrynichus.* Caeterum *Thom.* eſt in diverſa ſententia, cujus haec ſunt verba: Ἀμφότερα λέγε καὶ χωρὶς εἰ μὴ τόδε, καὶ χωρὶς εἰ τόδε. εἰ καὶ φρύνιχος ἀδόκιμον εἶναι λέγει ταῦτα ἄνευ τοῦ μή. Ὥσπερ γὰρ φαμεν πλὴν εἰ τόδε καὶ πλὴν εἰ μὴ τόδε, καὶ ἐκτὸς εἰ τόδε, καὶ ἐκτὸς εἰ μὴ τόδε, οὕτω ἔστι χωρὶς εἰ τόδε καὶ χωρὶς εἰ μὴ τόδε. Lucianus ſe ipſe πρᾶσις πλὴν εἰ μὴ σκαπανίσαι ὑφορῶν αὐτὸν ἀποδείκνυσιν. Κρεῖττον μὲν τὸ εἰ χωρὶς τοῦ μὴ λέγειτο. Lucianus hanc praeceptionem ſuam ſaepe non ſervavit. Dicit enim in dialogo Diogenis & Mauſoli: Πλὴν εἰ μὴ ταῦτό φῂς ὅτι μᾶλλον ἡμῶν ἀχθοφορεῖς. Idem in *Merc. Cond.* Πλὴν εἰ μὴ κακεῖνόν τις; moxque πλὴν εἰ μὴ ἐπιχῶν σου. Idem in ratione *Conſcr. Hiſt.* Ἐκτὸς εἰ μὴ τοῦτο ἐπαλάβοι τις.

ἀφιςᾶν aliquis diceret, & alter ἀφιςάνειν; (*pro* ἀφιςάνειν *ſolicitare ad defectionem*) *Ambo quidem*, inquit, *non novi*. Ad eum, qui dixerat, *Praeterquam niſi*, *Haec geminata*, inquit, *nobis largiris* (*gratis & fruſtra adeo ponis*) Et χρᾶσθαι (*pro* χρῆσθαι, *uti*) dicente quodam, *Verbum*, inquit, *Pſeudatticum*. Dicenti *ex tunc*, † *Pulchrum*, inquit, *dicetis*. Ibidem: Ἐκτὸς εἰ μὴ ἐξαίφνης δόξαν. Idem in *Imag.* Ἐκτὸς εἰ μὴ σὺ τοῦτο εἶναι τὴν Ἀθηνᾶν ὑπείληφας. Et paulo poſt: Ἐκτὸς εἰ μή τινα νομίζεις ἀκραάτους εὐθύνην εἶναι. Idem in *Piſcat.* Ἐκτὸς εἰ μὴ κατὰ τὸ Φάμψυχι ἢ τὸ Εὔρυτον εἴη τὴν φύσιν, ὡς ταῖς Μούσαις ἀντάδειν. *Demoſthenes* περὶ τὸ ὁ Χερρονήσου. πλὴν εἰ μὴ τοῦτο λέγουσιν. Idem in IV. Philippica: Πλὴν εἰ μὴ τῇ περὶ τὸ τύχης βοηθίᾳ γεγονυίᾳ. Sic & *Heliod.* in VIII. Πλὴν εἰ μή τις Θαυμαλεπτοῦς ἐγὶ δείμονος. *Plutarch.* in Coriolano, πλὴν εἰ μή τις Φίλος τὸ Ἀλκιβιάδου ἀποφαίνειν τελειότερον ἐραστήν. Idem in *Demoſth.* Ἐκτὸς εἰ μὴ τὰ δία πρὸς τὸ ὑπὲρ ἀλοννήσου λόγου ὁ Ἀντιφάνης τοῦτο πέπαικεν. Apoſtolus I. ad *Timoth.* V. Ἐκτὸς εἰ μὴ διαμωμῆς. Et cap. XV. Ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῆ ἐπιςεύσατε. *J.G.G.*

30. Δισσὰ χαρίζοι] *Haec*, inquit, *gemina gratificaris*, vel *largiris*. Micyllus *gratificatur* vertit, cum tamen χαρίζω activa voce dixerit nemo, quod & *Salmurienſis* editor, *Joannes Benedictus*, vidit. *J.G.G.*

Ibid. Χρᾶσθαι δέ τινι εἰπόντι] *Cum quidam dixiſſet* χρᾶσθαι *pro* χρῆσθαι, *uti* vel *oraculum conſulere*. *Philoſtr.* in Heroicis: Χρᾶσθαι μὲν γὰρ καὶ τοῖς οἴκοι μαντείοις Ἀχαιοί. *Herodot.* tamen χρᾶν & χρᾶσθαι dixit in Terpſichore: Καὶ ὕστερον αὐτούς τι ἔξειν χρήμασι χρᾶσθαι. Ibidem: Ἡ δὲ πυθίη οἱ χρᾶ αἱρήσιον. *reſpondet*. Idem in Clio: Τοὺς πορθμέας αὐτὸν λεχρᾶσθαι. id eſt, *occidere*. *Pauſanias* Achaicis: Ἐχρᾶτο ὑπὲρ τὸ νόσου. Caeterum de χρᾶσθαι & χρῆσθαι *Moſchop.* Οὐ χρᾶται, inquit, ἀλλὰ χρῆται, καὶ οὐ χρᾶσθαι, ἀλλὰ χρῆσθαι. *Homer.* Ψυχῇ χρησόμενον Θηβαίου Τειρεσίαο. *conſulturus*. *Liban.* in Antirrhetico: Τῷ Θεῷ χρησόμενον. *Deum conſulturus*. Latini in eadem notione utuntur *adhibere*. *Cicer.* IX. ad fam. *Cum adhibuiſſet domi meae Lupus me*, & *Libonem* & *Servium conſobrinum tuum*, *qua mea fuerit ſententia*, *cognoſcere te ex Cn. Seio arbitror*. id eſt, *Cum me* & *Libonem* & *Servium*, *quos in aedes meas arceſſierat*, *conſuluiſſet*. Id III. de Offic. *Gratidianus cum praetor eſſet*, *collegiumque praetorum tribuni plebis adhibuiſſent*. id eſt, *in conſilium vocaſſent*. *Sueton.* Claud. *Adhibitis principibus*. *Florus* l. 1. *Gemini erant*, *uter auſpicaretur* & *regeret*, *adhibere placuit Deos*. Id eſt, *Deorum ſententiam per auſpicia explorare*, *conſulere Deos per aves*, χρᾶσθαι θεοῖς. Sic hic locus ex Jornande & antiquis *Flori* editionibus legendus. [At non ſic habere Edd. vett. teſtatur *Duker*.] ut praeclare vidit *Gronov.* ὁ πάνυ. vulgo male *adhibuere oracula*. *Cic.* IV. ad fam. 7. *A tuis reliquis non adhibemur*, hoc eſt *conſulimur*. Sed de hac iſtius vocis notione pluribus egit vir doctiſſimus & ingenii elegantiſſimi ac ſollertiſſimi *Joannes Schultingius*, qui non ita pridem in ipſo flore aetatis, cum magna & praeclara minaretur, extinctus eſt, flebilis omnibus, iis praecipue quibus litterarum interiorum ſalus curae, candor autem & morum ſanctitas amori ſunt, in notis in *Seneca* declamationes propediem bono publico edendis. *J.G.G.*

32. Τῷ δὲ λέγοντι ἔκτοσε] De eo *Phrynich.* Ἔκτοσε κατὰ μηδένα τρόπον εἴρηκε, ἀλλ' ἐξ ἐκείνου. Idem inferius: Ἀπὸ τότε δ' ἔκτοσε μὴ λέγε. ἀλλ' ἐξ ἐκείνου, καὶ καθόλου δὲ τοῖς χρονικοῖς ἐπιρρήμασιν ὁ σωφρονίζων τὰς προθέσεις. Et *Thom.* eadem fere, qui & alibi negat praepoſitionem recte componi cum adverbio. Quare ἔκπαλαι, ἔκτοθι, ἀπόφυσιν, ἐκπύρωσιν, & ἀπὸ τότε non ſunt recepta Atticis, qui pro eis dicunt ἐξ ἐκείνου, ἀπ' ἐκείνου, ἐκ παλαιοῦ, ἐκ τούτου. *Herodian.* in IV. Καὶ ἐξ ἐκείνου μὴ τὰ λοιπὰ θεῶν θρησκεύῃ. Et paulo poſt: ἐξ ἐκείνου δὲ ἐςασίαζον πρὸς ἀλλήλους. *Xenoph.* in tertio Inſtitutionis Cyri: Ἐκ δὲ τούτου ὁ Κῦρος ἐπιτιλάσας τὸ φρούριον. Idem in eodem: Ἐκ τούτου ἐπόντό τι πάντες ἐ ἔλεγον. Sic tamen ſacri ſcriptores, *Matth.* cap. XVI. Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν, pro quo Lucianus in *Demonact.* Καὶ τοιαυτεκείνου ἀρξάμενος τιμᾶν ἐ αἰδεῖσθαι. Idem in Dialogo Cyclopis & Neptuni: Καὶ ἀπ' ἐκείνου τυφλὸς εἰμί σοι, ὦ Πόσειδον. Invenies apud *Matthaeum* etiam ἀπάρτι, cap. 23. & 26. & apud *Joannem* cap. 13. In II. ad *Corinth.* 8, 9. legitur ἀπὸ πέρυσι. *Pollux* in primo προπέρυσι, inquit, τρίτον ἔτος τουτί. Lucianus omiſſa praepoſitione in *Hermot.* Μακρῷ τινι ἄμεινον εἶχε πέρυσι. *Demoſthen.* in III. Philippica: Οὐδὲ αἱ πέρυσι ψηφισθεῖσαι. *Xenoph.* in III. Ἑλληνικῶν· ἡμεῖς μὲν αὐτοὶ νῦν δὲ ἐ πέρυσι. *Plato* in Euthydemo πέρυσι δὴ ἢ προπέρυσι ἐδόκει ἥκειν σοφός. male προπέρυσι impreſſum eſt.

b Ἀφιςάνειν] Lacuna eſt in *Fl.* ante ἀφιςάνειν, & ἄμφω omiſſum. c Χαριζοι] Χαριζῃ *Fl.* & *S.* At prius in reliquis. Χαρίζει emendat *Geſn.* recte.

30. Χρᾶσθαι] ‡ Χρῆσθαι γὰρ λέγουσιν Ἀθηναῖοι. *V.*

‡ Χρᾶσθαι] Recte. Sic *Lyſ.* p. m. 182. ταυτὴ τύχη χρῆσθαι. Idem *Thucyd.* VII. c. 85. Χρᾶσθαι vero *Herodot.* VI. 388. A. &c.

32. Ἔκτοτε] Ἐξότε γὰρ τὸ δόκιμον. *V.*

Quamquam apud alios promiſcue. *J.F.R.*

τὸ εἰπεῖν ἐκπέρυσιν, ὁ γὰρ Πλάτων εἰς τότε λέγει. τῷ δὲ ἰδού, καὶ τῷ ἴδε χρωμένοις τύπος, ἕτερα ἀνθ' ἑτέρων, ἔφη, σημαίνεις. ἀντιλαμβάνομαι δὲ, ὅταν τῷ συνίημι λέγοντός τινος, θαυμάζειν, ἔφη, ὡς ἀντιποιούμενος τῷ λέγοντι, φησὶν ἀντιποιούμενος

re ex ſuperiori anno; *Plato enim* in tunc *ait* †. Ei, qui *Ecce* pro *vide* utebatur, *Alia*, inquit, *pro aliis ſignificas*. Dicente quodam *Accipio* pro *intelligo*, *mirari ſe* dicebat, *quomodo* † *qui vindicet ſibi dicendi partes*, *dicat ſe vindicare* †. Βράδιον dicente ali-

a Ἔφη] Ἔφην *F.*

36. Ἀντιλαμβάνομαι] Τὸ ἀντιλαμβάνεσθαι Ἀττικοὶ ἐπὶ τοῦ κωλύειν ἢ ἀντέχεσθαι τάττουσι. μάλιστα ὁ Πλάτων. *V.*

Meliores ſcriptores ſemper opinor ſine praepoſitione utuntur πέρυσι. quare in eo quod ſequitur, ἐμοὶ δοκεῖ ἁμαρτία eſſe cenſeo. Καλὸν, ἔφη, τὸ εἰπεῖν ἐκπέρυσιν. Invenies tamen προπέρυσιν etiam in epiſtola quadam *Liban.* ἀναμνησόμενος, inquit, ὑμᾶς, ὅπως ἤλγησε προπέρυσιν. Ἐκπαλαι legitur II. *Petr.* c. 2. & 3. Sed de hoc minus mirandum quam de *Arriano*, qui in primo inquit: εἰς λογισμὸν τοῦ ἐκπαλαι. Utuntur etiam D. *Baſilius* & *Plutarch.* Ille quidem ad Athanaſium ſcribens: ἡμῖν, inquit, ἐκπαλαι περὶ τῆς τιμιότητος ὑπόληψιν ἴσχομεν. Hic vero in Themiſtocle, ὡς δεσκινακὸς ἐκπαλαι πισίδης. Et περὶ βραδέως τιμωρουμένων ἐκπαλαι δὲ ἠγανάκτουν. Idem tamen Attice dixit in Timoleonte: ἁπλῶν τεθησαυρισμένων ἐκ παλαιοῦ. Et *Philoſtrat.* in Heroicis Dialogis: ΦΟΙΝΙΞ ἢ ἐκ παλαιοῦ ἄρα εὐδοκιμεῖ τι ἢ σοφὸν ἢ ἡ ποίησις; ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΟΣ. ἐκ παλαιοῦ, ξένε. *Herodot.* Ἐπείγε ἀπεκρίθη ἐκ παλαιοτέρου. Idem in eodem primo libro: Ἦν δὲ αὐτόθι μαντήιον ἐκ παλαιοῦ ἱδρύμενον. Idem in Urania: ἦπερ ἡμετέρη τί ἐστι ἐκ παλαιοῦ. *Pollux* in primo: Πάλαι, inquit, πρόπαλαι, τρίπαλαι. *Ariſtoph.* in Equitibus: Τρίπαλαι κἀθυμαι βουλόμενός σ' ὠφελεῖν. Ἀλλ. Ἐγὼ δὲ δικόπαλαί γε ἐδιδικόπαλαι, καὶ χιλιόπαλαι, καὶ πρόπαλαι πάλαι πάλαι. Jam vero de illo ἔκτοτε quid mirum a ſcriptoribus ſacris uſurpari, cum ne ipſe quidem Lucianus ab eo prorſus abſtinuerit? Ἔκτοτε, inquit in *Aſin.* ſuo, ἐξ ἐμοῦ πρώτου ἦλθεν εἰς ἀνθρώπους ὁ λόγος ἔκτοτε, ἐξ ὅτου ὁ Δημοκρίτου. *Athen.* in Dipnoſophiſtis: καὶ ἔκτοτε οἱ πρότερον καλούμενοι Διονυσιοκόλακες, Ἀλεξανδροκόλακες ἐκλήθησαν. *Arrian.* I. ἀναβάσ. καὶ ἔκτοτε οἱ Σιδῆται ἐβαρβάριζον. *Joſeph.* Ἔκτοτε μετ' ἀδείας ὁ Ἀχαιὸς αὐτὸς ἐλάμβανεν. *F.G.G.*

Τῷ δὲ λέγοντι ἐκ τότε] Nusquam fere magis quam hic interpretationis me poenituit. Aut corrupta hic ſunt quaedam, aut mihi certe ignorabilia. Quid facerem igitur? Graeca reponerem, ut ſuperior interpres? Hoc promtiſſimum erat. Sed antiqui interpretis ratio tolerabilior, quia tum interpretationes non cum Graecis edebantur. Quis nos feret, ſi juxta ſe Graeca & Graeca ponantur? Quid ergo? hoc agam. Permutabo utcumque Latinis Graeca: ſed monebo lectorem, me non ſatis intelligere, quae crucibus incluſa ſunt, & gratias habiturum, qui ſenſum & cohaerentiam ſermonis aperiat. *F.M.G.*

Ibid. Ἔκτοτε] Ἐκ τότε ſcribit *Gron.* in Arr. Exp. Al. p. 54. ſive I. c. 27. quod *Gronov.* mutat in ἐκ τούτου. Sed in τῷ τότε Idem p. 59. & alibi, ut vid. in notr.

viri Cl. Item ἐς τὸ τότε, & εἰς τότε. Immo & ἐκ τότου ex *Apollon.* 4. Argon. Quae incautis excidere credit Idem. Verum & ἀντιπέρυσι ita componit *Thucyd.* I. c. 66. καὶ τὰ ἀντιπέρυσι Ἡλωθέντα. *F.F.R.*

34. Τῷ δὲ ἰδού, ἐπὶ τῷ ἴδε] *Cum quidam* ἰδοὺ pro ἴδε *uteretur.* Haut ſcio an velit Lucianus ἰδοὺ adverbium poni ſine accuſativo poſt ſe. Nam ita video plerosque omnes eo uſos, ἴδε vero verbo addi accuſativum. Nam quod ἰδοὺ Attice dici pro ἴδε ſcribit *Thomas*, id nobis non obſtat. Nam ἰδοῦ de quo Thomas agit, verbum eſt imperativi modi, ſcribiturque tono circumflexo. Ἰδοῦ, inquit *Thomas*, Ἀττικοὶ λέγουσιν, οὐκ ἰδού. Εὐριπίδης Ἑκάβῃ. Ἰδοῦ μοι κἀνθάρκης εἶα ἔχου κακά. *F.G.G.*

36. Ἀντιλαμβάνομαι δὲ, ἐπὶ τῷ συνίημι] Cum quidam diceret ἀντιλαμβάνομαι *affirmo* pro συνίημι *intelligo.* Sic tamen *Joſeph.* VI. Ἀλών. Πρῶτον μὲ κινήσειν ἀντιλαβέσθαι ἔφασαν καὶ κτύπε. id eſt, *ſe ſenſiſſe, audiiſſe, intellexiſſe. Suidas* dictione κεγχύλη, κύπις δ' ὀσμῶν ἀντιλαμβάνου. Scholiaſtes *Sophocl.* in illud in Ajace Maſtigophoro: Καὶ ξυναρπάζω φησὶ, ἤτοι, inquit, σύνειμι καὶ ἀντιλαμβάνομαι. *Suidas* Θηλάζειν ἀντὶ τοῦ ἡμεῖς ἀντιλαμβανόμεθα, id eſt, *accipimus, intelligimus.* Vide etiam *Budaeum*, qui duobus Alexandri Aphrodiſei locis oſtendit ἀντιλαμβάνεσθαι eſſe ſenſu percipere, & ex *Baſil.* ἀντίληψιν perceptionem. *F.G.G.*

39. Βράδιον δέ τινος εἰπόντος] *Cum quidam dixiſſet* βράδιον pro *βραδύτερον.* Βραδύτερον, inquit *Thomas*, ἢ βράδιον· ποιητικὸν γάρ, καὶ Ἡσίοδος ἐν Ἡμέραις βράδιον δὲ παρ' Ἕλλησιστι φασίν. ἐκεῖνο δὲ μάρτυς Λιβάνιος ἐν ἐπιστολῇ· καὶ σε εἰ καὶ βραδύτερον ἀλλὰ καὶ σπουδῇ ἔψομαι. Attice igitur Lucianus in *Mort. Dial.* Εἰ δὲ ἐλάγῃ βραδύτερος ἦν. Et *Diod. Sicul.* Καὶ ταῦτα μὲ πολὺ βραδύτερον καθαφῆρε. Audiendus & *Phrynich.* βράδιον, inquit, τοῦτο Ἡσίοδος μὲ ἔλεγεν· βράδιόν τι παρ' Ἕλλησι φασίν. Πλάτων δὲ ἐν Θευκυδίδῃ καὶ οἱ δικαιότατοι βραδύτερον. *Thucydid.* in II. Τὸ ὕδωρ τὸ γινόμενον ἐν νυκτὸς ἐποίησε βραδύτερον αὐτοὺς ἐλθεῖν. *Plato* in Timaeo. Θᾶττον μὲν τὰ τῆς ἐλάττω, τὰ δὲ τῆς μείζονα βραδύτερον προϊόντα, τῇ δὲ ταυτοῦ φορᾷ τὰ τάχιστα περαίνοντα ὑπὸ τῆς βραδυτέρων ὄντων ἐφαίνετο καταλαμβάνεσθαι καταλαμβάνουσα. πάντας γὰρ τοὺς κύκλους αὐτῶν ἑλίττουσα ἀλλὰ τὸ δικῇ κατὰ τὰ ἐναντία ἅμα προϊέναι τὰ βραδύτατα ἀπὸν ἀφ' αὑτῆς ὅσῃ ταχίστῃ ἐγγύτατα ἀπέφαινεν. Haec *Platonis* verba *Cicero* elegantiſſime vertit: *Cum alia majorem luſtrarent orbem, alia minorem tardius quam majo-*

aliquo; *Nonne eſt*, inquit, *ſimile* (*aeque vitioſum*) alteri, τάχιον; Βαρεῖν (*gravare*) cum dixiſſet aliquis; *Non eſt*, inquit, *βαρύνειν qua putaſti* (*ita inſolitum, ac putaſti.*) Cum λέλογχα aliquis, quod eſt εἴληχα (*ſortitus ſum*) dixiſſet, † *Parum*, inquit, *etiam apud quos peccatur* †. Cum multi ἵπτασθαι pro πέτεσθαι ποιεῖϛ. Βράδιον δέ τιϛ εἰπόντϛ, οὐκ ἔϛιν, ἔφη, ὅμοιον τῷ τάχιον. Βαρεῖν δέ τιϛ εἰπόντϛ, οὐκ [a] ἔϛιν, ἔφη, τὸ βαρύνειν, ἢ νενόμικας. λέλογχα δέ, τὸ εἴληχα λέγοντϛ, ὀλίγον, ἔφη, καὶ παρ' οἷς ἁμαρτάνϛ. ἵπταϛ δὲ ὅτι τῷ [b] πέτεσθαι

[b] Πίτεσθαι] G. duce cum *Geſn.* dedi. Πέτασθαι Edd.

39. Βράδιον] Παρὰ πολλοῖς βραδύτερον παρ' Ἕλλησι. *V.*

42. Τὸ λέλογχα] Τὸ λέλογχα Ἀττικοὶ εἴληχα φασὶ, καὶ τὸ λέλειφα, ἔλιφα. *V.*

jorem, celerius quae minorem, motu unius ejusdemque naturae, quae velociſſime movebantur, ea celeritate vinci a tardioribus, & cum ſuperarent, ſuperari videbantur. Omnes enim orbes eorum quaſi helicis inflexione vertebat, quia bifariam contrarie ſimul procedentia efficiebant, ut quod eſſet tardiſſimum id proximum fieret celerrimo. Parum igitur Attice *Plutarch.* in Daemonio Socratis: Κελεύω, inquit, *ἀνοίγειν τὴ ἀγοραστῶν βράδιον ἀναπύοντων.* Sic & loquitur in Pompejo, in Catone majore, in libello περὶ ἀφροδισίας, *Heliod.* in III. & initio libri VI. *Joſeph.* in IV. *Orig.* βράδιον δ' ἀπέλαυον οἱ γονεῖς τὸν θυγατέρα. Notandum porro in *Plat.* loco Attice dictum eſſe θᾶττον, pro quo minus eleganter τάχιον, & Ἰωνικῶς ταχύτερον diceretur. *Heliod.* in IV. Εἰ μὴ θᾶττον ἔλαμεν. Idem *ibidem* ἢ δὲ ϵ λόγου θᾶττον, melius dixit, quam in primo τὴ λόγου ταχέως διανυσθεῖσα. *Thomas*: Θᾶττον, inquit, Ἀττικοὶ, τάχιον Ἕλληνες. Idem *Phrynich.* quare ea verba quae ſequuntur apud Lucianum, omnino per ironiam vel cum interrogatione ſunt legenda (I.) οὐχ ὅμοιον τῷ τάχιον; an non eſt ſimile? vel *ſcilicet non eſt ſimile. Philoſtrat.* in Heliodoro: Εἰσπαλούμϵθα δὲ θᾶττον ἢ φέτο εἰς τ νοσοῦσαν ἀνεβάλλϵτο. Lucianus in ratione *Conſcrib. Hiſtor.* Θᾶττον ἂν ϵ σιμαρέτερον. Idem in Τοξαρι θᾶττον γοῦν σύνεροι ἕκαϛοι αὐτῶν ἐκελάδουτο, & mox, τὴ θᾶττον ἐμάνη. Non dicit tamen fine exemplo Apoſtolus I. ad *Timoth.* ἐλπίζων ἐλθεῖν πρός σε τάχιον. Et ad *Hebraeos*: μᾶλ' ἢ ἐκ τάχιον ἔρχηται, ibid. ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. *Plutarch.* enim in connubialibus praeceptis, σύνεσται δὲ τάχιον ἂν μή τιϛ ἑτέρα ἐπιθυμήσῃ σίγειν ἀμεινον ϵ γράφειν ἐκελάδϵ). *Joſeph.* IV. ἀρχαιολογίας. Ἀναλωσκομένων τε τ ἐπιτηδείων τάχιον ὑπ' αὐτῆς. Idem in ſecundo *Originum*: Ἀλλὰ τάχιον ἐλθεῖσιν ἐπὶ τὸν ἀγορὸν τῦ σίτυ. Idem: τάχιον ἔξαλλον ἀλόντες. qui tamen alibi fere Θᾶττον dixit. *Dion. Halic.* lib. VI. ἀγαγεῖν ταχίους ἢ φρονιμώτερον. *Herod.* in Melpomene: τάχιον συρρήσσομεν ἂν ἐς μάχην ὑμῖν. *Diod. Sicul.* in XX. Καὶ τάχιον μ ἔπλευ αἱ τ βαρβάρων. Idem in eodem: Τάχιον τ προσδοκίας ἀπάντων ἐπιτελευθέν. Id eſt, *expectatione celerius. Arrian.* in Periplo: Οὐδὲν δὲ καλύει ϵ τάχιον. Idem in VIII. expeditionis Alexandri, qui liber ſolus Ionice ſcriptus eſt, ταχύτερον, dicit, ὡς ϕ τότε ἡμᾶς τοσῷδε ταχύτερον ἐπῆλθε). Et paulo poſt: Καὶ γὰρ τοὺς παρὰν σὺ ταύτη τῇ χώρᾳ πεπαιδεῦσθαί τι ταχύτερον μ τ ἄλλας αὐτὸς ἔτϛ Μεγασθένης ἀνέγραψε ϵ φθάσαι ταχύτερον. Sed hoc facit hic imitatione *Herod.* qui in Thalia, ἐπείγετο, inquit, ταχύτερα ἢ σοφύτερα. quod & *Diodor. Sicul.* imitatus eſt in XX. libro ſuae bibliothecae: Ταχύτερον ἐκυδύνευον αὐτανδρα τὰ σκάφη συγκλυσθῆναι. *J.G.G.*

40. Βαρεῖν δὲ τιϛ εἰπόντϛ] Idem *Thomas* docet: Βαρύνειν, inquit, χρήσιμον, βαρεῖν δὲ ἄχρηϛον ϕασὶ τοῖς δοκιμωτάτοις τ παλαιῶν. πλὴν ἐπὶ μ βραχυμβύλου ὁ βιβαρύγκα λόγους, ἀλλὰ βιβάρκα εἰς πολυτίμων συμπόσιον. Ἀριστίδης δὲ τετάρτῳ τ ἱερῶν· Οἱ δὲ ἥκα οὖν βιβαρκότες οἱ ναῦται. *Plato* tamen in Sympoſio hoc ipſum paſſiva voce dixit. Βεβαρημένϛ, inquit, ὁ πόρϛ μεθυσθεὶς τῷ πώματϛ (οὐδὲ γὰρ ἔπω ἦν) εἰς τ τῦ Διὸς κῆπον εἰσελθὼν βεβαρημένϛ εὗδεν. *Suidas* in eandem ſententiam, quam *Thomas* probavit, dixit: Ἐβαρύνετο κωμάτιον, ἤγουν δὴ λόγου ἐβαρῦτο, ἢ βαρῶμαι, ἢ βαρούμϵθα. Οὐδὲ ἄλλῳ πω κλίσει πεπῶσθαι, ἀλλὰ βαρύμαι, καὶ βαρυνόμϵθα. Πολύϵυϛ· Ὁ δὲ ἔχων τὰς πηγὰς, τὰ μ ὑπὸ τ ἀμφίσεως, τὰ δὲ ὑπὸ τ ἰλυώσης βαρυύμϵθα. εἶχε δὲ ἐσθῆτος ἐνϵ. καὶ αὖθις· ἐρᾶν δὲ τῶν βαρυομένων τὴν σύγκλητον. Improprie igitur Lucianus in Aëtione: ὑπνῳ δοκῶ φέροντας βαρεῖτε. *J.G.G.*

42. Λέλογχα δὲ τὸ εἴληχα λέγοντϛ] *Cum quidam pro εἴληχα dixiſſet λέλογχα.* Ἐξέληχε, inquit *Thom.* ὦν ἐκλέλογχα. Lucianus tamen ſui oblitus dicit in *Amorib.* Χαριτλῆς ἐκλέλογχε. Tametſi idem in eodem libello Attice dixit, ἀνθρώπου σύγκλητον εἴληχα τάξιν. *J.G.G.*

Λέλογχα] Cum Cl. *Graev.* Lucianum in *Amorib.* tamen ita locutum dicat, *La Croze* adſcripſit: at hic liber non eſt Luciani. I. e. hunc Soloeciſtam Luciano non tribuit, vid. ſupra notata ad c. 1. *J.F.R.*

44. Ἵπτασθαι δὲ ἐπὶ τῷ πίτασθαι πολλῶν λεγόντων] *Cum multi dicerent ἵπτασθαι pro πίτασθαι.* Sic legitur, ſed perperam, uti apparet ex Thoma & Luciano in Nefaſto: Ἐῶ, inquit iſte, τὰ ἀρχαῖα τ τριῶν μερῶν, καὶ τὸ ἀνηριμία, καὶ τὸ πίτνημαι, καὶ τὸ ἰκχύνω. *Thomas* vero: πίτνημαι ὑδὶς τ Ῥητόρων εἶπεν, ἀλλὰ πίτομαι. Quare hic pro πίτασθαι omnino legendum πίτεσθαι. Sed ut ad ἵπταμαι redeamus, reprehenditur ἵπταλο a Luciano in *Lexiphane.* Locus infra referetur. De πίτομαι vero & ἵπταμαι *Thomas.* Πίτομαι, inquit, οὐκ ἵπταμαι. Καὶ Λιβάνιος ἐν τῇ, Οἱδὰ ὅτι σε ὑφραίνει στόμα ἐμὸν ἐπιστολῆ· σὺ δὲ ἐκεῖνϛ ὁ πιτόμϵνϛ μ ἄκως ἀπ ἡμῶν ἀκούσας, πιτόμϵνϛ δὲ αὖθις ὑπὸ τ λόγων ἐν τῷ

ϑαι πολλῶν λεγόντων, ὅτι μὴ ἀπὸ τῆς πτήσεως τὸ ὄνομα, σαφῶς ἴσμεν. Θερίσεροὸν δέ τινα εἰπόντα, ὡς δὴ Ἀττικὸν, καὶ τὸ φάτνον ἐροῦμεν, ἔφη. Φακὸν δέ τινα εἰπόντα ἐδηδοκέναι· καὶ πῶς ἄν, ἔφη, φακόν τις φάγῃ; ταῦτα μὲν τὰ Σωκράτεια.

(volare) dicerent; *verbum hoc esse a* πτῆσις (volatus) *plane scimus. Columbum* (pro columba) dicente quodam, tanquam Atticum, *Etiam hunc anatem vocabimus*, inquit. Cum diceret aliquis, *Lentiginem* (pro lente) *se edisse: Quomodo tandem, Lentiginem quis edat?* inquit. Atque ista Socratea sunto.

Ἐπανίωμεν δὲ, εἰ δοκεῖ, ὅπῃ τὴν ἄμιλλαν τῶν προτέρων λόγων. καίγὼ μὲν καλῶ τοὺς βελτίστους εἶναι ὅλους, σὺ δὲ γνώρισον. οἶμαι γάρ σε καὶ νῦν δυνήσεσθαι, τοσούτων γε ἐπακούσαντα τῶν ἑξῆς λεγομένων. ΣΟΛ. Ἴσως

8. Redeamus jam, si videtur ad certamen priorum sermonum. Et ego quidem citabo optimos, ut sint universi: tu autem *qui sint* agnoscito, indicato. Puto enim futurum, ut nunc certe *illud* possis, qui tot deinceps proferri audieris. SOL. Forte ne nunc

48. Φακὸν] Ὁ γὰρ φακὸς ἐπὶ ἑνὸς εἴρηται ἐξ ὁμοῦ, ἐπὶ δὲ τοῦ ἑψητοῦ φακὴ λέγεται. *V.*

54. Δυνήσεσθαι] Βούλεται τὸ νῦν μέλλον * τιμήσασθαι.

ἐπὶ ἓν τὸ δυνήσεσθαι μέλλοντα, ἐπιλαμβάνῃ αὐτοῦ, ὡς μὴ συνιόντα σολοικίσασθαι. *V.*

* Τιμήσασθαι] Quid hic faciat nescio. *ἐπὶ* autem legendum existimo. *M. du S.* Forte, *μέλλοντι μὴ συντάσσεσθαι. J. J. Wetst.*

συλλόγου. *Rhynich.* ἵστασθαι Θεσσαλιτιστὶ, εἰ ἐξ ἄπαξ εἰώθασι κεῖσθαι, ἢ δὶς πίπτεσθαι δὲ λέγω. Utitur Lucianus utroque vicissim, frequentius tamen τῷ πίπτομαι. In Dialogo Tritonis & Nereidum: Ἤδη πρόσχυσιν πεπτώκει. Et in *Musca Encom.* ἀλλὰ μετ' ὀδὺς πίπτεσθαι. Idem in libello de ratione *Conscr. Hist.* Καὶ τῷ Περσίῳ ἔτι σὺν τῇ Μεδούσῃ τὴν ἰκάρου γνάμψιν ἐξεπετόμην. Idem tamen in *Amor.* dixit, ἐλάττοσι χαίζω δὶς πτάμενα. Et in *Deor. Judic.* ἐξ ἀφανοῦς καθιστάμενοι. Ibidem: ἑστῶτα ἤδη σὺν τῷ ἀετῷ ἦν, συμπαριπτάμενον αὐτῷ. *Heliodor.* initio V. Μετανοῦ δὶς πταμένῳ τὴν ὁλκάδα παρημείβοντο. *Gregorius Theologus* Basilio: Τοὺς τὰ ὠδικοὺς ὄρνιθας ἐδέντας μὲν ἄλλα τὰ λιμὸν, καὶ πεπταμένους μὲν ἄλλα τὴν ἐρημίαν. *J. G. G.*

Ἵσταμαι] *Plato* Θεαίτητι — πίπτεται. Ed. *Bas.* 113. f. *M. du S.*

45. Ἀπὸ τῆς πτήσεως τὸ ὄνομα] Jocatur Grammaticus, Quantum, inquit, ex usu populari verbi hujus intelligo, a πτήσει derivant ἵσταμαι, indicare volunt usu verbi, se intelligere, haec duo cognata esse: sunt boni Etymologi. Quod ὄνομα si nomen est in Graeco, ego *verbum* dixi; quia generaliter accipi apparet ὄνομα, pro omni parte orationis, ut a rhetoribus, cum περὶ ἐκλογῆς, περὶ συνθέσεως ὀνομάτων disputant. *J. M. G.*

46. Περισσὸν δὲ τινα εἰπόντα] Adversatur Luciano recta *Athenaeus* Dipnosophist. IX. Ἀττικοὶ δὲ ἀφυσικῶς θερίσερον καλοῦσιν. Ἀλέξις Συντείχοσιν· Ὁ λευκὸς Ἀφροδίτης εἰμὶ γὼ θερίσερος. Περιεράτης δὲ Γραφεῦσι φησὶν ἀποτέμψαι ἀγγέλλοντα τὸ θερίσερον. *J. G. G.*

48. Φακὸν δέ τινα εἰπόντα ἐδηδοκέναι] *Cum quidam dixisset se edisse φακὸν*, id est, valculum olearium cum *φακὴν lenticulam* dicere debuerit singulariter, vel *φακοὺς* pluraliter, *φακὸν* pro valculo oleario legitur IV. *Reg.* 9. Λάβε τὸ φακὸν τῶν ἰλαίων, moxque λήψῃ τὸ φακόν. Latinis dicitur *lenticula*, *Plinio* auctore, ut egregie *Casaubon.* ad Athenaeum observavit. *Plutarchus* in discrimine adulatoris & amici, *φακοὺς* dixit pro lentigine morbo, ἀλλ' ὥσπερ οἱ φακοῦλοι τὸ ζωγράφων, τὸ καλὸν ἐφικνεῖσθαι μὴ δυνάμενοι δι' ἀσθένειαν, σὺ φυσᾷς ἐξ φακοὺς καὶ ἐλαίας τὰς ὁμοιότητας ἀναφύσων. *Ragis*, *lentiginibus & cicatricibus similitudines referunt.* Quid praeterea *φακὸς* significet, pete ex *Hesychio.* Nunc *Ammonium*, si placet, audiamus: *φακοὺς*, inquit, *φακῆς διαφέρειν φασίν. φακοὶ οἱ ἔτι ὁμοὶ ἐκ' ἐνιαυτοῦ· φακὴ δὲ ἡ ἐψομένη. τετήρηται δὲ καὶ τοῦς παλαιοῦς ἡ διαφορά.* Vitandae igitur amphibologiae causa *φακὴ* dicendum unius numero pro legumine cocto, & *φακοὶ* numero multitudinis pro cruda lenticula, pro vasculo autem *φακὸν* dicendum in numero unitatis. Illi certe auctores quos *Athenaeus* adducit, modo *φακοὺς* modo *φακὴν* dicunt pro legumine. Lucianus quoque in *Saturn. Epistolis*, ἡ φακὴ δὲ ὑμῶν σαπρόν ἐντεῦθεν ἔξει. Et in *Hermot.* καὶ οἱ φακοὶ εὐτακτοῖς. *Theophrastus*, *Dioscorides*, *Paulus Aegineta* etiam de legumine *φακὸν* dicunt, quod hic improbat Lucianus. *J. G. G.*

Φακὸν] Scio ego *φακὸν* non esse *lentiginem*; & discere poteram significationem hujus nominis ex adnotatione *Graevii.* Sed volebam in simili voce similem Soloecismum dare. *Lentigo* enim vicina *lenti* vel *lenticulae* non minus quam *φακὴ* est *φακός*. *J. M. G.*

52. Τοὺς βελτίστους] Ut aliquid significent haec verba, intelligere licebit Soloecismos, de quibus tanquam de personis loquitur. Cur autem ὅλους, dicat, non comminiscor: nisi forte toto hoc libello Antisophistae cujusdam librum s. orationem exagitandam sibi sumsit, & hic indicat, se reliqua non jam sub Socratis persona, sed sub priori schemate risui exposiurum. *J. M. G.*

57. Ἡ γὰρ θύρα χθὲς ἀνέῳγέ σοι] Ἀνέῳγε male dicitur pro ἀνέῳκται. *Phrynich.* Ἀνέῳγε ἡ θύρα, σολοικισμὸς, χρὴ γὰρ λέγειν ἀνέῳκται. Contra tamen hoc praeceptum

nunc quidem, te dicente, potero. Sed dic tamen. LYC. Et quomodo te posse negas? Janua enim prope tibi se cognoscendorum illorum aperuit. SOL. Ergo dic. LYC. Dixi equidem. SOL. Nihil certe, quod ego assequerer. LYC. Non ergo illud *aperuit se* assecutus es? SOL. Non. LYC. Quid igitur nobis fiet, si ne nunc quidem quae dicuntur assequeris. Atqui *respiciens* ad ea, quae initio abs te dicta sunt, putabam *Equites* me in campum vocare. Tu vero (*in Graeca voce*) *Equites* (*soloecismum es-*

μὲ ἐδὲ νῦν δυήσομαί σε λέγοντ᾽· ὅμως εἰπέ. ΛΥΚ. Καὶ πῶς φὴς ἐ δυήσεσθ᾽; ἡ γὰρ θύρα σχεδὸν ἀνέῳγέ σοι τ᾽ γνωρίσεως αὐτῶν. ΣΟΛ. Εἰπὲ τοίνυν. ΛΥΚ. Ἀλλὰ εἶπον. ΣΟΛ. Οὐδέν γε, ὥστε ἐμὲ μαθεῖν. ΛΥΚ. Οὐ γὰρ ἔμαθες τὸ ἀνέωγεν; ΣΟΛ. Οὐκ ἔραθον. ΛΥΚ. Τί ἂν πεισόμεθα, εἰ μηδὲ νῦν ἀκολουθήσεις τοῖς λεγομένοις; χαίτοι πρόσγε τὰ κατ᾽ ἀρχὰς ῥηθέντα ὑπὸ σοῦ, ἐγὼ μὲ ᾤμην ἱππεῖς εἰς πεδίον καλεῖν, σὺ

58. Τὸ ἀνέωγε] Βούλοιτ᾽ ἂν λαμβάνεσθαι ἐπὶ παθητικῆς διαθέσεως, ἀλλ᾽ οὐκ ἀκριβῶς τοῦτο. χρῆται γὰρ μὴ ὁ ἄλλων πολλῶν ὁ Πλάτων παθητικῶς ἐν Φαίδωνι. † ἀνεώγετο λέγων ἡ θύρα σε πάνυ πρωΐ. *V.*

† Ἀνόιγτο] Lege omnino ἀίωγε. *M. du S.*

65. Ἱππεῖς εἰς πεδίον καλεῖν] Καὶ τοῦτο παρὰ συνήθειαν, ἵππον γὰρ εἰς πεδίον φαμὲν καλεῖν, ἀλλ᾽ οὐχ ἱππεῖς. *V.*

ceptum ἀνέωγε passive posuerunt *Herodianus* IV. Πύλαι ἃς ἔχω ἐ θύρας ἀνεῳγυίας. Lucianus περὶ Γυμνασίων, ἢ ἀνεῳγόσι τοῖς σώμασιν ἐμπιπτόντων. Idem in *Votis*: ἢν πως ἀνεῳγυῖαν ἔτι τὴν πάλαισραν καλαλάβωμεν. *Plutarch.* in vita Pyrrhi: Τῷδὶ Πύῤῥᾳ πολλὰς ἐδὸς ἀνεῳγμένας πρὸς θάνατον. Sic in vita *Marcii Coriolani*, & *Sozomen.* V. Histor. Ecclesiast. οἱ καὶ ἀνεῴγισαν. *Joseph.* in III. Originum: Εἰκότ᾽ μὲ πύλας ἀνεῳγέναι κατὰ πόλας. Apostolus I. ad *Corinth.* 16. Θύρα γάρ μοι ἀνέῳγε μεγάλη. Passive tamen dixit Lucianus in *Gallo*, ἀνέῳκται αὖτη ἡμῖν ἡ θύρα. *Thomas Magister* hic dissentit a *Phrynich.* Ἀνέῳγε ἐπὶ μὲ ᾧ Θρασύλεω ἀντὶ τῦ ἤνοιγεν. Ἀριστείδης δὲ τῷ Παναθηναικῷ· Ἱερά τε γὰρ πάντα ἀνέῳγε, ἢ τὰ ἅγια γῆν σανῆγε, ἢ διεπρεσβεύετο πρὸς τοὺς Θεοὺς ἐ ἀρχαῖον τρόπον. ἢ Δημοσθένης· ἢ γράμματα ἴκλεπτεν ἢ ὑπανέῳγεν. Ἀπὸ γὰρ τῦ ἀνοίγω, ἀνέῳγον, ἀνέῳγες, ἀνέῳγεν. Ἐπὶ δὲ μέσε ᾧ Θρασυμήδε τὸ ἀνέῳγεν ἀντὶ τῦ ἠνέῳχθη. Ἀνεώγω γὰρ ἀνοίξω, ἀνέῳγα, ἀνέῳγας, ἀνέῳγε. Συνίσι δὲ τὸ ἐπιτολῇ τῇ, Ἀγαθὸν ποιοῦσαι ἐπὶ κύριον τίνες αἰτίαι τοῖς ληταῖς ἀνεῴγασιν. Λυκιανὸς δὲ τῷ Μίκυλλε ἢ Ἀλεκτρυών ἢ ἐνδιατρίβοις ἀνεῳγόσι τοῖς ὀφθαλμοῖς. &c. pag. 11. *Suidas* Comicos citat Pherecratem in Crapatallis & Amipsiam in Mœchis, qui ἀνέῳγε active dixerunt. Sic & *Homer.* Iliad. Π. Χηλοῦ δ᾽ λὸ πᾶ μ᾽ ἀνέῳγε. Et *Herodes.* in Cilo: Εἰ μὴ ἅπληστός τε ὢν χρημάτων ἐ αἰσχροκερδὴς, σὺν ἂν νεκρῶν θήκας ἀνέῳγες. Apostolus passive dixit: Τὸ σόμα ἡμῶν ἀνέῳγε πρὸς ὑμᾶς, ὦ Κορίνθιοι. *J. G. G.*

65. Ἱππεῖς εἰς πεδίον καλεῖν] Nomina in εὺς apud medios inter Atticorum veterum & Sophistarum ætatem, Diodorum Siculum, Polybium, Laërtium & ejusdem notæ scriptores fere εῖς contractum habent in accusativo plurali: apud veteres Atticos Aristophanem, Demosthenem, Aristotelem, Theophrastum, Isocratem, Platonem, Lysiam, Thucydidem, Xenophontem, & ejus imitatorem Arrianum, tum apud Sophistas, Pausaniam, Heliodorum. Libanium, Aristidem, Lucianum, alios ejus ætatis scriptores Dionem, Appianum, Herodianum, & ex nostris Chrysostomum, Basilium, Gregorium Theologum, Synesium sine contractione fere in ας, quod & notavit vir summe eruditus P. Leopardus in Miscellaneis. *Thom. Magist.* Ἑρμηνίας, βασιλίας, ἱερίας, ᾗ ὅσα τοιαῦτα Ἀθηναῖοι, τὸ δὲ σωφρονιστὰς ταῦτα λέγειν οὐκ ἔστιν ἑκείνων. *Plato* in Theæteto, unde hic Luciani sumtus est: Ἱππέας εἰς πεδίον προκαλεῖς Σωκράτη εἰς λόγους. Luce igitur clarius est, in ἱππεῖς esse soloecismum, ut recte *Thomas* observavit contra omnium Grammaticorum praeceptiones. *Plutarch.* & *Joseph.* modo εις modo ας dicunt, nisi illud quoque typographis aut intempestivis emendatoribus debemus. Plethon certe Gemistus *Plutarch.* & *Diod. Sicul.* verba transcribens pro ἱππεῖς accusativo semper ἱππέας habet. *Plutarchus* in Timoleonte: Οἱ Κορίνθιοι πέμπουσιν αὐτῷ διχιλίους ὁπλίτας ἐ ἑξακοσίους ἱππεῖς. pro quo Plethon: Κορίνθιοι Τιμολέοντι πέμπουσι διχιλίους μὲ ὁπλίτας, ἱππέας δὲ ἑξακοσίους. *Diod. Sic.* Θηβαῖοι δ᾽ ἀπέστειλαν πεζοὺς μὲ τετρακισχιλίους ἱππεῖς, δὲ φ. *Gemistus* autem: Θηβαῖοι δ᾽ ἀπέστειλαν πεζοὺς μὲ τετρακισχιλίους, ἱππέας δὲ πεντακοσίους. Sic & alibi. Illud Luciani quod mox sequitur, σὺ δὲ τοὺς ἱππεῖς κατενόησας; ita vertendum fuit: *An tu vosem ἱππεῖς notasti vel animadvertisti?* Pro quo interpres, *tu vero equites cogitasti.* *Aristoph.* in equitibus: Μήτ᾽ ἐ γῆ μήτ᾽ ἐ θαλάττη ἑξφύγῃν τοὺς ἱππέας. Idem in Acharnensibus: Ταῦτ᾽ ἐγὼ ἐγανάκλω ἐ φυλῶ τοὺς ἱππέας. *Plato* in VI. de legibus: Χωρὶς δὲ τοὺς ἱππέας. *Xenophon* in primo Institutionis Cyri: Πολλοὶ δὲ ὃς αὐτὸς ἔχων ἵππον ἱππέας ἐ πεζούς. Et in eadem pagella: ἢ τοὺς ἱππέας ἡσυχίαν ἄγοντας. Sic idem in sexto, & septimo libro. *Thucydides* in sexto: Ἐψηφίσαντο τήν τε τροφὴν πέμπειν τῇ στρατιᾷ ἐ τοὺς ἱππέας. Et in eadem pagella: Καλαλαμβάνουσι τούς τε ἱππέας ἡκοντας ἐκ τ᾽ Ἀθηνῶν. *Demosth.* I. Philipp. Μετὰ τούτων ἱππέας ἑξακοσίους. Idem in III. Philipp. Φιλοὺς, ἱππέας, τοξότας, ξένους. Ibidem: ἢ πότερον τοὺς ἱππέας προύδοσαν. Sic & *Philostrat.* in Heroicis, *Heliod.* in VIII. *Lucian.* in Votis, & in

To-

σὺ δὲ τὰς ἱππεῖς καλεύσας; ἀλλὰ ἔοικας ἐ φροντίζειν τῶν λόγων, μάλιστα ὃς νῦν χ' σφᾶς αὐτὰς διήθομεν. ΣΟ. Ἐγὼ μὲν φροντίζω· σὺ δὲ ἀδήλως αὐτὰς διεξέρχῃ.

ΛΥΚ. Πάνυ γὰρ ἄδηλόν ἐστι, τὸ χ' σφᾶς αὐτὰς ἐφ' ἡμῶν λεγόμενον; ἀλλὰ τοῦτο μὲν δῆλον· σὲ δὲ εἰδεὶς ἂν θεῶν ἀγνοοῦντα παύσειε, πλὴν γε ὁ Ἀπόλλων. μαντεύ)

ſe) agnoviſti? . . . Sed videris non curare literas, maxime quas modo *inter ſe (nos) ipſos* agitabamus. SOL. Equidem hoc ago: tu vero obſcure nimis tractas.

9. LYC. Nempe valde obſcurum eſt illud *inter ſe ipſos*, de *nobis* dictum. Sed hoc quidem apertum: at te Deorum nemo ab ignorantia illa liberaverit, praeterquam Apollo. *Deliberat (reſpondet)* enim ille conſu-

73. *Μαντεύεται γοῦν*] Χρᾷ μὲν ὁ Ἀπόλλων, μαντεύεται δὲ ὁ προφήτης. *V.*

Toxari, *Arrian.* in VI. expeditionis Alexandri, *Joſephus* in fine VII. Ἀλόσιος, *Pauſanias* in Atticis, *Plutarch.* in Alcibiade, *Chryſoſtom.* in comparatione monachi & regis: τὸν τοξότας, τὸν ἱππέας, τὸν τριήρεις. Sic uſi ſunt jam dicti auctores ſemper, praeter *Plutarch.* & *Joſephum.* Nam quod apud *Platonem* XI. de legibus legitur ἱππεῖς & ἱππέας in accuſativo, eodem loco, typographis adſcribendum eſt, ἱππέας, inquit, εἰς τοὺς ἱππεῖς. Quare viderint Grammatici, qui hos accuſativos docent contrahi. Eodem modo etiam veteres dicebant νομέας, βασιλέας, φονέας, σφαγέας, τροφέας, γονέας, τοκέας, σέας, κυρέας, καυφέας, σκαφέας, ἱερέας, ἀρχιερέας, ἱππέας, ἀμφορέας. Sic gentilia Ἐριτρέας, Ἀχαρνέας, Φωκέας, Μαντινέας, Χαλκιδέας, Δαμιέας, Πλαταιέας, Μεγαρέας &c. Apud *Herodianum* ſemper βασιλέας leges, nunquam βασιλεῖς in accuſativo. Ergo ſcribis debetur quod illic ἱππεῖς, τροφεῖς, φονεῖς legitur pro ἱππέας, τροφέας, φονέας. Apud eundem etiam & *Joſeph.* recte invenitur ἀμφορέας. Sic & *Alciphron:* Ἐς Δαναΐδων τοὺς ἀμφορέας ἐκχέομεν πίθους. Librariis etiam debet acceptum referri quod *Iſocrates* in oratione ad Philippum habet, βασιλεῖς μεγάλους προσαγορευομένους, cum in aliis locis ſemper ſcribat βασιλέας, praeſertim in ad Nicoclem Δημόνικον, ſive hic ipſe Iſocrates illius orationis ſit auctor, ſive alius. Simili forte errore legitur apud *Demoſthenem* in ea oratione qua reſpondetur Philippi literis, γονεῖς pro γονέας. Τέκνα, inquit, γονεῖς, γιγνῶσκε. Certe in quarta Philippica recte habet: Οὕτω συμπάσης τῆς πόλεως κακοὺς δεῖ γονέας τοὺς ξυμπάσης ὑγιεῖς. Sic νομέας apud *Herodot.* Clio cap. 194. & aliis locis ponitur, *coſtas* navium ſignificans, non *paſtores:* ut Valla vertit, ſicut viri eruditiſſimi *Brodeus* & *Leopardus* hoc pridem notarunt. De his coſtis vide quæ docuit Vir Clariſſimus & pereruditus *Johannes Schefferus* de re militari Navali lib. I. cap. 6. Non diſſimilis locus eſt Lucian. in *Votis:* Ὥσπερ οἱ βασιλεῖς ἀποκρινόμενοι τραγῳδοῖ, pro quo alibi ſemper βασιλέας dixit. In *Longaevis:* εἰς στενόπλοα & τοὺς λοιποὺς βασιλέας. Ibidem: τὸν ἱππηροτύπας πολλοὺς Μακεδόνων βασιλέας. Et paulo poſt: τοσούτους ἐδυνάμην βασιλέας ἀθροίσαι. *J.G.G.*

Ἱππεῖς ἐς πεδίον] Ἀναχ. c. 9. Singulari numero in hoc proverbio effertur. Vid. *Plat.* Ed. *Baſ.* 85, 1. ἱππέας εἰς πεδίον προκάλει, Σωκράτη εἰς λόγους προκαλούμενον. *Leopard.* 37. *M.du S.*

66. Καπνίσας; ἀλλὰ] Videtur poſt καπνίσας inſiſtere paululum, & reſponſum expectare Lycinus, deinde pergere, quod punctis illis exprimere ſtudui. *J.M.G.*

67. Κατὰ σφᾶς αὐτὰς διήθομεν] Luculentus ſolœciſmus, ut ſi dicam *inter eos ipſos narravimus*, cum de nobis ipſis loquimur. Dicendum igitur cum *Plat.* in Gorgia. ἀδικεῖσθαι σφᾶς αὐτούς. *Eos injuria afficiunt.* Et *Thucyd.* Καὶ παράδοσιν οἱ πάντες σφᾶς αὐτούς. Omnes enim σφᾶς αὐτοὺς tertiæ perſonæ pronomen junxerunt verbo tertiæ perſonæ. Male igitur *Clemens Alexandrinus* Pædagog. II, 1. ἐναργεῖς ὑπόδειγμα ἀρετῆς σφᾶς αὐτοὺς παρεσχόντας. Evidens virtutis exemplar nos ipſos exhibentes. Et cap. 21. σφᾶς αὐτοὺς πρὸς τὸ ἄμεινον κοσμητίζειν. Nos ipſos ad meliorem vitam componere. *J.G.G.*

73. Μαντεύ) γοῦν ἐκεῖνος πᾶσι τοῖς ἐρωτῶσιν] Recte notavit *Micyllus* μαντεύεσθαι dici proprie de conſulentibus. *Æſchines:* αἱ ἄλλαι ἀμφικτύονες μαντεύονται ἐκαστοτὲ τῷ Θεῷ, τὸν χρὴ τιμωρίαν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις ἐπιτιθεῖν. *Herodot.* Μαντικὴ δὲ τὰ ἐπιχώρια μαντευόμενος ὁ Κροῖσος. *Plato* in Apologia Socratis: Χαιρεφῶν ἐτόλμησε τοῦτο μαντεύσασθαι. *Xenoph.* in initio commentariorum: Εἰδέναι τὰ συμφέροντα τοῖς μαντευομένοις. *Moſchopul.* hoc paulo aliter: Χρῆ, inquit, ἀντὶ τοῦ πρᾶσσε βαρύνει). Χρὴ δὲ ἐκφωνοῦμεν αὐτὸ τῷ χρηστῷ λόγῳ, ἢ χρᾶν ἀπαράγραφον. Χρᾷ γὰρ ἐστὶ & τρίτῃ τοῦ α εἰς η χρᾷ· ἢ ὁ μὲν Θεὸς χρῆ, ὁ δὲ Θεοῦ μαντεύεται). Hanc *Moſchopuli* ſententiam de χρῆ adeo non probo, ut contra cenſeam omnino χρᾶ dicendum, non χρῆ, fretus maxime auctoritate *Herodoti*, qui licet Ionica lingua ſit uſus, cui peculiare eſt η, identidem tamen χρᾶ uſurpavit. Ὁ Ἀναφὴς, inquit, χρησμολόγος ἀνὴρ, ὃς οἱ πρόσθεν χρᾶ τὸ ἱξαμίτριον τόνῳ. Et paulo poſt: Ὁ μὲν δὴ οἱ ἐνθεάζων χρᾶ τάδε. Moxque: Ἡ δὲ Πυθίη σφι χρᾶ τὸν τριμέτρῳ τόνῳ. Lucianus in Dialogo Menippi & Trophon. Χρᾶ, ὦ Μένιππε, τὸν Βοιωτίᾳ. Sed & *Moſchopulo* ſtat *Euſtath.* ad Iliad. I. p. 625. Ἴσως δὲ ἐξετασθὲν πρὸς ἀληθείαν τῷ χρῆ, ὅ ἐστι μαντεύεται. εἶον χρῆ μοι τοιαῦτ' ὁ Φοῖβος. Sed ut ad μαντεύεσθαι revertamur, non ſemper obſervatur illud Luciani de hac voce praeceptum, ſed ab accuratiſſimis & Ἀττικιστέροις ſcriptoribus μαντεύεσθαι etiam dicitur de Diis & hominibus reſpondentibus. *Demoſthenes* περὶ στεφάνου Καὶ τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθιον μαντευόμενον. Lucianus in *Demonact.* Καὶ μάντιν δὲ πε-

τι

fulentibus universis. Tu vero neque *illud deliberatum* intellexisti? SOL. Non, per omnes Deos: neque enim percepi. LYC. An ergo *ad unus* (*ad unum*) fugit te oberrans *Soloecismus*? SOL. Videntur certe. LYC. Sed illud *ad unus* quomodo te praeteriit? SOL. Neque hoc percepi. LYC. Sed nostine aliquem *sibi conciliantem* nuptias?

γῦν ἐκεῖνο πᾶσι τοῖς ἐρωτῶσι, σὺ δὲ 75 οὐδὲ τὸ μαντευόμενον καλενόησας. ΣΟ. Μὰ τοὺς θεούς, οὐ γὰ ἔμαθον. ΛΥΚ. Εἰ ἄρα [a] καθ' εἷς λανθάνει σε σολοικῶν; ΣΟ. Ἐοίκασί γε. ΛΥΚ. Ὁ δὲ καθ' εἷς, πῶς παρῆλθεν; ΣΟ. Οὐδὲ τοῦτο ἔμαθον. ΛΥΚ. Οἶδα δέ τινα μνηστευόμενον αὐτῷ γάμον; 80 ΣΟ.

a Καθ' εἷς] Καθεὶς omnes, excepta *Fl.* quae καθ' εἷς cum L. hic & statim iterum, recte.

76. Εἰ ἄρα καθ' εἷς] Οὐ γὰρ καθ' εἷς, ἀλλὰ καθ' ἕκαστος δῆλον λέγειν. *V.*

80. Τὸν μνηστευόμενον αὐτῷ] Ἐπὶ γυναικὸς τὸ μνηστεύσθαι ἐπὶ δὲ * ἀνδρῶν τῷ μνᾶσθαι. μνᾶται μὲ γὰρ ἀνὴρ γυναῖκα, μνηστεύεται δὲ γυνή. *V.*

* Ἀνδρῶν] Exc. *G.* ἀνδρὸς.

τι ἰδὼν δημοσίᾳ ἐπὶ μισθῷ μαντευόμενον. Idem in Alexandro: Κοσκίνῳ τὸ τῦ λόγυ μαντευόμενον. Pauloque post: Προλέγει πᾶσι τοῖς ἀφικομένοις ὡς μαντεύ) ὁ Θεός. Sic & loquitur in Dialogo Menippi & Tiresiae, & Dialogo Menippi & Trophonii, ut & Apollinis & Mercurii: in hoc Apollo dicit: Πλὴν ἀλλὰ ὅστις ἐγὼ μαντεύομαι. Malunt tamen optimi quique pro hoc dicere χρῶν & ἀναιρεῖν. *Isocrates* in Archidamo: Ὁ δὲ Θεὸς περὶ ὧν μὲ ἐπηρώτησαν οὐκ ἀπεῖλεν. *Liban.* in Antirrhetico: Ὁ δὲ ἀπεῖλε παρὰ τῷ τρώσαντι & τὴν ἴασιν ζητῶν. *Herodot.* in II. ἵν μὲ δὴ ἀπέλῃ μὴ βασιλέα εἶναι. *Chrysost.* in Babyla martyre: ἐπέκειτο σφοδρῶς ὁ δαίμονα χρησμῶν ἀπαιτῶν & ἀξιῶν ἀναιρεῖν περὶ τῶν κατὰ γάμυς αὐτῷ. *Urgebat*, inquit, *daemonem ab oraculis reposcens postulansque sibi ut ille responsum daret iis de rebus quas animo versabat.* *J.G.G.*

Μαντεύεται] *Aristoph.* Av. 594. & 597. de consulentibus adhibet. Sed alii tam frequenter de respondente, quod Cl. *Graev.* jam indicavit, ut pluribus haud opus sit. *J.F.R.*

76. Εἰ ἄρα καθ' εἷς λανθάνει σε σολοικῶν] *Nam singuli solœcismi tibi latent circumeuntes.* Sic legendus hic locus & vertendus. sensus est: singuli qui circa te oberrant, a me tibi objiciuntur solœcismi, te fugiunt, a te non animadvertuntur. Soloecismus versatur in καθ' εἷς. Attice enim dicendum fuisset καθ' ἕνα, Micyllus hic putavit καθεὶς esse participium, fecitque locum suspectum de mendo, cum nihil sit scrupuli. Occurrit vero ista locutio quam hic reprehendit Lucianus, sæpe in sacris scriptoribus. In epistola ad *Roman.* cap. 12. Ὁ δὲ καθ' εἷς ἀλλήλων μέλη. *Maccab.* libro III. Ὁ καθ' εἷς δὲ τῶ φίλων σκυθρωπῶς ὑπεμφαίν. *Marc.* XIV. Οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι καὶ λέγειν αὐτῷ εἷς καθ' εἷς, μή τις ἐγώ. Et *Johan.* VIII. ἐξήρχοντο εἷς καθ' εἷς. *exibant singuli.* Ubi *Beza* καθ' εἷς putat positum pro καὶ εἶτα εἷς, inde & in quibusdam editionibus scribitur καθ' εἷς, in nonnullis καθ' εἷς, in aliis καθεὶς perperam. καθ' εἷς enim per Hebraicam enallagen dicitur pro καθ' ἕνα, quo Attici scriptores utuntur. *Philostrat.* in Heroicis: καὶ καθ' ἕνα τοὺς ἥρως. *singulos heroas.* dicit idem in eodem opere εἰς ἕνα, κοινῇ δέ, inquit, καὶ εἰς ἕνα. *publice & privatim.*

Εἰ ἄρα καθ' εἷς] Sic L. & *Fl. Leopard.* εἷς ἄρα κ. . . . 37. Plerique Libri εἰ ἄρα καθεὶς. *M. du S.*

80. Μνηστεύομαι αὐτῷ γάμον] In hunc locum *Thomas*: ἐπ' ἀνδρὸς, inquit, τὸ μνᾶται, οἷον μνᾶται γυναῖκα, ἐπὶ δὲ γυναικὸς τὸ μνηστεύεται ἀνδρί. *Moschopulus* in eadem est sententia: Μνᾶται ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα, ἐπὶ δὲ γυναικὸς, μνηστεύεται ἡ γυνή. Nimirum magistri docent, μνᾶσθαι proprie esse *ambire* puellam; sive foeminam,

ΣΟ. Τί ὖν τοῦτο; ΛΥΚ. Ὅτι σολοικίζων ἀνάγκη τ̀ μνηστευόμενον αὐτῷ. ΣΟ. Τί ὖν πρὸς τοῦμὸν πρᾶγμα, εἰ σολοικίζει τις μνηστευόμενος; ΛΥΚ. Ὅτι ἀγνοεῖ ὁ φάσκων εἰδέναι, κ̀ τοῦτο μ̀ ὅτως ἔχει. εἰ δέ τις λέγει σοι παρελθὼν, ὡς ἀπολείποι τ̀ γυναῖκα, ἆρ' ἂν ἐπιτρέποις αὐτῷ; ΣΟ. Τί γ̀ οὐκ ἂν ἐπιτρέποιμι, εἰ φαίνοιτο ἀδικούμενος; ΛΥΚ. Εἰ δὲ σολοικίζων φαίνοιτο, ἐπιτρέποις ἂν αὐτῷ τοῦτο; ΣΟ. Οὐκ ἔγωγε. ΛΥΚ. Ὀρθῶς γ̀ λέγεις· ὁ γ̀ ἐπι-

SOL. Quid ergo istuc? LYC. Soloecismum committat necesse est, qui *sibi conciliet* nuptias. SOL. Quid ergo ad meam rem, si quis *nubens* Soloecismum faciat? LYC. Illud, quod ignorat is, qui se scire dixerat. Et hoc quidem ita se habet. Sed si quis in transitu tibi dicat, *se discedere ab uxore*; num illi permittas? SOL. Quidni vero permittam, si is injuria affectus videatur? LYC. Si vero pareat, soloecismum ab illo committi, num hoc ei permittas? SOL. Non equidem. LYC. Recte sane dicis. Non enim indulgendum ami-

a Μνηστευόμενον αὐτῷ] Haec male neglexit *Fl.*

86. Ἀπολείπει τὴν γυναῖκα] Ἀπολείπει γὰρ γυνὴ τ̀ ἄνδρα ἰριῖ. ἀνὴρ δὲ γυναῖκα οὐκ, ἀλλ' ἐκβάλλει. P.

& dici de viris Attice, *μνηστεύεσθαι* vero de puellis & foeminis quæ despondentur & nubunt. Attice igitur Evangelium: Μνηστευθείσης γ̀ τ̀ μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσὴφ. Proprie etiam Lucianus in Nefasto: Πρὶν γοῦν ἐπιδὴ γάμου σὺ Κυζικῆ μνᾶσθαι ἐτόλμησας. Et *Plutarchus* in amatoriis narrationibus: Ταύτῃ μνῶνται Στράτων Ὀρχομένιος κ̀ Καλλιδήτης Ἁλιέρτιος. *Herodot.* quoque in Clio: ταυτῇ πέμπων ὁ Κῦρος ἐμνᾶτο τ̀ λόγῳ, θέλων γυναῖκα ἢν ἔχειν· ἡ δὲ Τόμυρις σωθεῖσα σὸν αὐτὴν μὲν μνώμενον. *Plutarchus* in Erotico etiam usus est eo verbo de muliere vidua nobili & praedivite, ultro ambiente nuptias adolescentuli cujusdam, quemadmodum *Martial.* dixit: *Uxori nubere nolo meae.* Οὐ γ̀ ἀπέρριψας δῶρα, inquit, κ̀ γὴν τηλικαύτην κ̀ πλοῦτον ἐμνᾶτο μειράκιον σὺ χλαμύδος ἕτι παιδαγωγεῖσθαι δέοντος. Improprie igitur Lucianus in *Toxari:* Καὶ ὅπως ὑμεῖς οἱ τοῖς γάμοις ἐπιπολὺ μνηστευόμενοι. Ibidem: Δεῖ δὲ τ̀ μνηστῆρα ἕκαστον προσαγαγέσθαι ἑαυτὸν διότι μνηστεύομενος ἥκει. Et paulo post: Μνηστεύεσθαι τὴν παῖδα πολλὰ ἐπαινοῦντα ἑαυτόν. Parum igitur Attice *Plutarchus* in narrationibus amatoriis, ἐμνηστεύοντο αὐτὴν τριάκοντα στρατιῶται. Moxque in iisdem: μὴ μνηστεύεσθαί τινας τὰς κόρας. Sic & *Pansanias* in Laconicis, *Heliodor.* in V. *Laërtius* in Hipparchia, *Joseph.* Orig. Judaicarum lib. V. & XIII. Activa tamen voce μνηστεύω γάμον legitur apud vetustissimum quemque. Dicit enim *Plato* in sexto de legibus: μνηστεύειν γάμον αὐτῷ. Apud *Euripid.* in Iphigenia Aulidensi Achilles dicit: Ἀλλ' ἢ πίστοθε δηὰ μνηστεύων γάμους σὺν ὅπλοις; *Isocrat.* βουληθέντος αὐτοῦ μνηστεῦσαι κόρην. *Diodor.* XX. Ἀξιολογώτατοι τ̀ ἡγεμόνων ταύτῃ ἐμνήστευον. Sic plures alii. *Nubere* quoque dicitur semper, si proprie accipiatur, de puellis & foeminis, ut *ducere* de viris, apud auctores Latinae linguae locupletes. Nam de *Tertulliano*, *Hildeberto* & *Fulgentio*, quos & de viris *nubere* dixisse honeste *C. Barthius* docet Adversf. VI. c. 14. non contenderim. Nam & multa alia apud illos leguntur scriptores, quæ a melioris aetatis usu longe absunt. Sed haec inter eruditos jam decisa sunt, ut risum debeant qui aliter sentiant. *J.G.G.*

86. Ἀπολείπει τὴν γυναῖκα] Et hunc Soloecismum *Thomas* aperit: Ἀπολείπει ἡ γυνὴ τ̀ ἄνδρα. Ἀριστοφάνης δὲ Νεφέλαις· Ἀπολιποῦσα γ̀ αὐτὸν ἄχετο. ἐκβάλλει δὲ ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα. Λιθάνῳ δὲ Μιλήτῳ τ̀ λάλον ἐκβαλεῖν τὸ γύαιον. Nimirum uxor cum a viro divertit, nuntium remittit, dicitur Graecis ἀπολείπειν ἄνδρα, Latinis *divortere*, *discedere a viro.* vir vero cum repudiat uxorem, ἐκβάλλειν γυναῖκα. Latinis *exigere.* Cic. *Mimam exegit.* Eleganter igitur *Josephus*, ἵνα δὲ τ̀ ἄνδρα καλαλιποῦσαν αὐτῷ γήμασθαι. Attice idem dixit in undecimo Ἀρχαιολογίας de Esdra: λογιζόμενος δὲ ὅτι ἂν ἐκβαλεῖν αὐτοὺς τὰς γυναῖκας προσάξει. pro quo eodem in loco etiam dicit ἀποπέμψασθαι. Quare minus Attice ipse Lucian. in I. Dialog. Junonis & Jovis: Ἀπολιπὼν ἐμὲ τὴν νόμῳ γαμετήν. Ibidem in *Bis Accusato*: Τὴν νόμῳ γαμετὴν ὥστε ἀτίμους ἀπολείπει, *Plutarch.* in Stoicis controversiis confundit etiam hanc differentiam, ὥσπερεί τις τὴν γαμετὴν ἀπολιπὼν ἑταίρᾳ δὲ συζῇ. Attice dixit idem in *Romulo*: Νόμῳ μὲν δίδους γυναικὶ ἀπολείπειν τ̀ ἄνδρα, ἐθέλοντας δὲ ἐκβαλεῖν γυναῖκα ἐπὶ φαρμακείᾳ τίκτων. Ibidem: ἀποπέμψαι γυναῖκα. Hermogenes Sophista: ἔξεστι γαμεῖν, ὅταν βούληταί τις, κ̀ ἀπολαλεῖσθαι τὴν ὕστερον γυναῖκα. *J.G.G.*

93. Εἴ τις γε νῦν ψοφοίη τὴν θύραν εἰσιών, κ̀ ἐξιὼν κόπτοι] Haec verba bene vertit interpres per *concrepuit ostium* & *pulsavit.* Nam quod apud Latinos discrimen est inter *ostium crepat* & *pulsatur*, eadem est apud Graecos inter κόπτειν & ψοφεῖν. Exiturus cum fores ferit & percutit, ut illo strepitu admonerentur qui foris erant cavere sibi, atque abstinere, ne laederentur, apud Atticos enim fores non introrsum trahendo, sed in viam publicam pellendo aperiebantur, ut dudum docuerunt viri doctissimi *Turnebus*, *Cujacius*, *Muretus*; exiturus itaque hoc crepitu signum cum dat, dicuntur Latinis *fores crepare*, Graecis ψοφεῖν: cum vero introiturus fores percutit ut aperiantur, dicuntur La-

amico ſtribligine peccanti : ſed docendus eſt, ne hoc illi accidat. Et ſi quis nunc *crepare faciat* oſtium intrans, aut exiens *pulſet*, quid tibi animi fuiſſe dicemus? SOL. De me nihil : ſed illum intrare voluiſſe vel exire. LYC. Te vero, qui vel *pulſantem* vel *crepitum excitantem* ignores, plane nihil ſenſiſſe putabimus, indoctum adeo hominem? SOL. Contumelioſus es. LYC. Quid ais? *modo* ego contumelioſus *fiam*, dum tecum diſputo? Videtur autem male

τρεπτέον σολοικίζοντι τῷ φίλῳ, ἀλλὰ διδακτέον, ὅπως τοῦτο μὴ [b] πείσεται. ᾗ εἴ τις γε νῦν ψοφοίη τὴν θύραν εἰσιὼν, ἢ ἐξιὼν κόπτοι, τί φήσομέν σε πεπονθέναι; ΣΟΛ. Ἐμὲ μὲν οὐδέν, ἐκεῖνον δὲ ἐπεισελθεῖν βέλεσθαι, ἢ ἐξιέναι. ΛΥΚ. Σὲ δὲ ἀγνοοῦντα τὴν κόπτοντα, ἢ τὴν ψοφοῦντα, οὐδὲν ὅλως πεπονθέναι δόξομεν ἀπαίδευτον ὄντα; ΣΟΛ. Ὑβριστὴς εἶ. ΛΥΚ. Τί λέγεις; ὑβριστὴς ἐγὼ νῦν δὴ γενήσομαί σοι διαλεγόμενος; οὐκ-

[b] Πάσεται] Ex *Fl.* reſcripſit *Solan.* Πάσεται *J. Bl. H. P. S.* &c.

94. Νῦν ψοφοίη τὴν θύραν] Κόπτει μὲν γὰρ τὴν θύραν ἔξω τις εἰσὼν, ψοφεῖ δὲ ὁ ἔσω. *V.*

2. Νῦν δὴ] Πλεοναστικὸν, σημαῖνον τὸ ἀρτίως. ὥσπερ ἂν τὸ ἄρτι διὰ τὸ ἀκαριαῖον τῆς σημασίας τῷ ἐνεστῶτι, μέλλοντι δὲ ἀνιπίδικτον σημασίας, ὅταν τὸ νῦν δὴ εἰς τὸ γενησόμενον ἀσυμπτωτον, ὃν μὴ σολοικίζοι ὁ χαίροντες. *V.*

* Ἀνιπίδικτον] In Impr. eſt καὶ τῆς ἀνιπιδικτῦ. Sed in V. tantum erat ἀνιπίδικτον, unde pulam eſt, legendum eſſe, ut edidi. *M. du S.*

Latinis *fores pulſari*, & *pulsari*, Graecis κόπτεσθαι; ut docent *Suidas*, *Thomas*, *Ammonius*, *Phrynichus*, *Moſchopulus*. Attice igitur dixiſſet κόπτοι τὴν θύραν αὐτὸν ἢ ψοφοίη ἔξιόν. Lucianus in *Philopſ.* Ἐπίτηδες κόπτουσα τὴν θύραν ἐκείνη. Idem in *Fugitiv.* Ὥστε οὐδὲν δεῖ κόπτειν τὴν θύραν. *Ariſtoph.* in Ranis: Ἄγε δὴ τινα τρόπον τὴν θύραν κόψω. Moxque: Οὐ μὴ διαθρύψεις, ἀλλὰ γεῦσαι τὴν θύρας. Et in *Nubibus*: Γεῦσαι τὴν θύρας. *Lyſias* in Apologia de Eratoſthenis adulteri caede: Ἑρμῆν δέ μοι, τί αἱ θύραι νύκτωρ ψοφοῖεν. *Heliodorus* in I. Τάς τε θύρας ὅτι πλεῖστον ἐψόφησεν. *Phrynich.* addit male quoque κροῦσαι τὴν θύραν pro κόπτειν poni. Sed contra hunc facit illud *Xenoph.* in Sympoſio: Φίλιππον δὲ ὁ γελωτοποιὸς κρούσας τὴν θύραν εἶπε τῷ ὑπακούσαντι. Et Euangeliſta: Μὴ ἄρξηθε ἔξω ἐξάναι τὸ κρούειν τὴν θύραν. *J. G. G.*

94. Ψοφοίη τὴν θύραν] Vid. *Spanh.* ad *Ariſtoph.* Plut. 1098. Et ſupra *Icar.* c. 22. Quod ad κροῦσαι θύραν, de quo *Phryn.* vid. *Elſn.* ad *Apocalyp.* III. 20. *J. F. R.*

Ibid. Θύραν] De forium aperiendarum ratione, conſule locum *Plut.* in Publ. Hort. 909. *M. du S.*

2. Νῦν δὴ γενήσομαι] Soloeciſmus eſt hic, quod νῦν δὴ cum futuro conjungatur, cum debeat cum praeſenti jungi. Attice enim dicendum erat νῦν δὴ γίνομαι. *Pollux*: Ἄρτι, ὃ ἔστι πρὸ μικροῦ, καὶ νῦν δή, ὃ ἔστι ταυτόν. *Suidas*: Νῦν δή, ὀλίγον ἔμπροσθεν, ἀρτίως. Πλάτων νόμων γ. Νῦν δὴ ὀλίγον ἔμπροσθεν τούτοις παρετυχόντες τοῖς λόγοις, ὅτε ταῦτα ἐτίθεμεν, νῦν δ' ἐπιλελήσμεθα. Καὶ αὖθις ἐν πρώτῳ νόμων· Πλάτων διαλελυμένως εἴρηκε ἐπὶ τῷ παρόντι χρόνῳ, τὸ δὲ δὴ ἐπὶ σωθέντος· ὃς δὴ πάντων τῶν παλαίων χαλεπώτατος ὢν φαίνει ἡμῖν νῦν δή. καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἱππολύτῳ· Νῦν δὴ με ὀρθὸν βᾶσ' ἐπὶ θύρας, πάθοι ἐγέλα: Νῦν δ' αὖ ψαμάθοις ἐπ' ἀκυμάντοις. καὶ ἐν Μηδείᾳ· Ὁρᾷς σὺ νῦν δὴ μ' ὡς ἐφαίνων τύχῃ. *Homer.* Νῦν γὰρ δὴ γέρων ἐσί. Idem: Νῦν δὴ ἐκαπόλλα δῶμα κιμήλια καλά. *Euſtath.* Νῦν δή, ἀντὶ τοῦ ἀρτίως ἐν ἐπὶ τόπῳ, ὅ καί φασι μόνῳ παρῳχημένῳ συντάσσεσθαι. *Euripid.* Phoeniſſis: Ἄκου δὴ νῦν καὶ τὰ πρὸς τούτοις κακά. *Plato* in Gorgia: ἀρ' ἂν καὶ ὃν νῦν δὴ λέγομεν ἰατρικήν. & ſic frequentiſſime cum in illo Dialogo tum in aliis ejus libris. In his autem, quae attuli, exemplis τὸ νῦν δὴ nusquam junctum invenitur futuro. Proin ſi quis dixerit νῦν δὴ γενήσομαι, is ſoloeciſmum commiſerit. Nec eſt ſoloeciſmus in ſimplici voce γενήσομαι, quod putavit interpres, ſed in νῦν δὴ futuro γενήσομαι hic juncto, ut dixi. Huic ſimile eſt ἄρτι σολικιᾶν de quo in initio harum notarum diſputavi. *Plato* enim pro eodem dixit νῦν δὴ, ἄρτι, πρόσθεν, ἔμπροσθεν, τὰ νῦν, πρὸ ὀλίγου, ὀλίγῳ πρότερον, πρότερον & πρωτοῦ. Cum futuro autem αὐτίκα, μάλα, αὖθις, αἰσαῦθις, ὅσον οὔπω, ὅτι τάχιστα, ἐκ τοῦ μακρὰν. Occurrunt tamen etiam loca quaedam, ubi νῦν δὴ futuro jungitur, contra hanc Luciani & magiſtrorum praeceptionem. *Homer.* Iliad. H. Νῦν μὲν δὴ τῷ πατρὸς αἰσχέα τίσιτε λώβην. Et alio loco: Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει. & ſaepius aliis in locis. Νῦν δὴ, inquit *Plato*, de legibus libro III. μᾶλλον βεβαιωσόμεθα. Idem in fine ultimi de legibus· Νῦν δὴ μαθησόμεθα ὅτε θαυμαστὸν εἶδεν. Idem in Phaedone: Ὦ Σώκρατες, ὕστατον δή σε προσερροῦσι νῦν οἱ ἐπιτήδειοι. *Xenoph.* IV. inſtitut. Cyri: Νῦν δὴ σὺ δηλώσεις. *Thucyd.* VI. Καὶ ἀσφάλεια νῦν δὴ ἐν πολλῇ ἔσεσθαι. *Thomas* ait etiam νῦν δὴ aliquando futuro junctum ſoloeciſmum eſſe. Εἰ δ' ἔστιν, inquit, δηλοῦσι, τότε τὸ νῦν τελέμων σολοικισμὸν ποιεῖ, ὡς τὸ νῦν σοφὸς γενήσομαι. δεῖται γὰρ ἡ σοφία χρόνου. Sed nihil videtur tam firmum eſſe quod non alicubi labefactetur, ut ſuperius polita exempla oſtendunt. *J. G. G.*

Νῦν δὴ γενήσομαι] *Leopard.* 37. *M. du S.*

ἔοικε δὲ σολοικίσαι τὸ νῦν δὴ γενήσομαι, σύ δ' οὐκ ἔγνως.

ΣΟΛ. Παῦσαι, πρὸς τ' Ἀθηνᾶς· ἀλλ' εἰπὲ τί τοιοῦτον, ὥστε κἀμὲ μαθεῖν. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν [a] μάθῃς; ΣΟ. Εἴ μοι πάντα ἐπέλθοις, ὅσα φὴς σολοικίσας, ἐμὲ λαθεῖν, καὶ παρ' ὅ, τι ἕκαστον σεσολοίκισται. ΛΥΚ. Μηδαμῶς, ὦ ἄριστε. μακρὸν γὰρ ἂν ποιήσαιμεν τὸν λόγον. ἀλλὰ σοὶ μὲν τούτων ἔξεστί σοι καθ' ἕκαστον αὐτῶν συνθάνεσθαι· νῦν δ' ἕτερ' ἄττα ἐπέλθωμεν, εἰ δοκεῖ, καὶ πρῶτόν γε αὐτὸ τοῦτο τὸ ἄττα μὴ δασέως, ἀλλὰ ψιλῶς ἐξενεγκεῖν, [ὀρθῶς Φαίνῃ] ῥηθὲν μετὰ τοῦ ἕτερα συντιθέμενον.] μὴ γὰρ οὕτως ἄλογον ἦν ἄν. ἔπειτα τὸ τῆς ὕβρεως, ἣν με φὴς ὑβρίσαι, εἰ μὴ οὕτω λέγοιμι, ἀλλ' εἰς σέ, φαίην ἴδιον. [b] ΣΟ. Ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω εἰπεῖν. ΛΥΚ. Ὅτι τὸ μὲ σὲ ὑβρίζειν, τὸ σῶμά σου τὸ σὸν, ἤτοι πλήγαις, ἢ δεσμοῖς, ἢ καὶ ἄλλῳ τρόπῳ. τὸ δὲ εἰς σέ, ὅταν εἴς τι τῶν σῶν γίγνηται ἡ ὕβρις. καὶ

junctum illud *modo fiam*; quod tu non agnoviſti.

10. SOL. Deſine, per Minervam, & dic ejuſmodi quiddam, quod ego quoque poſſim aſſequi. LYC. Et quomodo aſſequaris? SOL. Si percurras omnia, in quibus ſtribligine ſermonis me non obſervante te ais ultro peccaſſe, & in quo quidque peccatum ſit, *doceas*. LYC. Nequaquam, bone vir, ſic enim longum nimis faceremus hoc colloquium. Sed de his ſingulis me interrogare *ſi velis*, integrum tibi facio. Jam vero alia *quaedam* (ἄττα) ſi videtur, percurramus. Ac primo ipſum illud ἄττα non denſo ſpiritu, ſed leni efferre *oportet*. [Recte dictum apparet poſt nomen ἕτερα compoſitum.] Sic enim minus abſurdum fuerit. Deinde illud de contumelia videamus, qua te affectum a me dicis. Si non ita dicerem, ſed *in te contumelioſius fuiſſe*; proprie loquerer. SOL. Ego non habeo dicere. LYC. Nam te contumelioſe tractare ſignificat corpus tuum aut plagis, aut vinculis, aut alio modo *male mulcare*. Sed *in te* contumelioſum eſſe dicitur, cum in tuorum aliquid exercetur contumelia. Etenim

[a] Μάθῃς] Sic omnes. [b] ΣΟ.] Perſonam hanc, & mox ΛΥΚ. inſeruit *Geſn.*

14. Ἄττα] Τὸ ἄττα διαστόμως δηλοῖ τὸ ἄτιτα, ψιλούμενον δὲ τὸ τινά. λεγόμενον δὲ μετὰ τοῦ ἕτερα ψιλοῦται, ἵνα δηλοῖ τὸ τινά. *V.*

13. Νῦν δ' ἕτερ' ἄττα &c.] Non accuratus ſatis Interpres fuit in his verbis vertendis. lucem huic Luciani loco foenerantur, quae habet *Thom. Mag.* in voce ἄττα, ſed ſic legenda: Τὸ ἄττα, ἀντὶ τοῦ ἄτινα, οὐ ἀρχῇ κεῖται μόνον εὑρήται, προϋπάρχοντος τοῦ ὀνόματος οὐ τοῦ πρὸ αὐτοῦ κώλου, ἐφ' ᾧ ὀνόματι τοῦτο ἐπιφέρομεν, οἷον, πάντα ποιῶ, ἄττα ἂν βούλωμαι. τὸ δὲ ἄττα ἀντὶ τοῦ τινα, καὶ προηγεῖται τοῦ ὀνόματος ἅπαξ οὐ τῷ αὐτῷ κώλῳ, καὶ ἕπεται ἀεὶ· ἕπηται μὲν, ὡς τὸ ἕτερ' ἄττα, καὶ πάσ' ἄττα προηγεῖται δὲ, ὡς ἔχει τὸ τοῦ Πλάτωνος οὐ Φαίδωνι· ἦν δὲ δὴ ἄττα τοιαῦτά τινα. *L. BOS.*

15. Ὀρθῶς —— συντιθέμενον] Hoc lectoris eruditi vel Scholiaſtae judicium, in margine poſitum, malum pedem in ipſam Luciani orationem videtur intuliſſe. Sic vera ſunt, & eum *Thomae Magiſt.* obſervatione conveniunt, ſed ſententiam & connexionem turbant. *J. M. G.*

18. Ἢν μὲ φὴς ὑβρίσαι] Puto excidiſſe ob ſoni affinitatem σὲ poſt ὑβρίσαι. Aperte enim indicare vult differentiam inter ὑβρίσαι σε, & ὑβρίσαι εἰς σέ. Sic certe interpretatus ſum. Deinde verba Ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω εἰπεῖν ſunt Soloecitae, ita diſtinguenda, niſi fallor, ut in interpretatione noſtra factum eſt. *J. M. G.*

20. Σε ὑβρίζειν ἢ εἰς σέ] Ὑβρίζω σε ſcilicet eſt contumelia te afficio, ὑβρίζω εἰς σε, eſt cum in tuos amicos, aut quicquid ad te pertinet, contumelioſus & injurius ſum, *Moſchopulus* eadem docet: Ὑβρίζω σε ἢ ἀντὶ τοῦ κατὰ πάντα τρόπον ἀτιμάζω σε. δηλονότι δὲ ὕβρεως ἢ πληγῶν, καὶ ἄλλης τινὸς ἐπηρείας. Ὑβρίζω εἰς σε ἀντὶ τοῦ ὑβρίσικά τινα εἰς φίλον σὸν, ἢ εἰς τὰ περί σε ἐνδείκνυμαι, ὡς ἀναφέρεσθαι τὴν ὕβριν ἐπί σε. Attice igitur *Plato* in VI. de legibus: Μήτε τινὰ ὕβριν ὑβρίζειν εἰς τοὺς οἰκέτας. Quod vero Lucianus ſubjicit, ἐπεὶ τὸ εἰς πρᾶγμα ὑβρίζειν λέλεκται, οἷον εἰς τὴν παροιμίαν, ὡς ὁ Πλάτων φησὶν ἐν τῷ συμποσίῳ. *Platonis* verba ſic ſe habent: Ὅμως μὲν κινδυνεύει γ' μόνον ἁμαρτεῖσθαι, ἀλλὰ ἢ ὑβρίσαι εἰς τὴν παροιμίαν. Lucianus in *Bis Accuſato*: Ὑβρίζεις εἰς τὸν λόγον. *J. G. G.*

Σε ὑβρίζειν] Illam differentiam inter ὑβρίζειν τινὰ & εἰς τινα, non obſervari perpetuo ab Attìcis, vid. *Kuſt.* ad

enim qui uxorem tuam contumelioſe tractat, ille in te contumelioſus eſt; & qui filium tuum, & amicum, & qui ſervum; quin etiam de rebus ita tibi res habet. Nam etiam *in rem contumelioſus* aliquis eſſe dictus eſt, verbi gratia *in proverbium*, ut Plato ait in Sympoſio. SOL. Comprehendo differentiam. LYC. Numquid ergo hoc etiam comprehendis, qui *permutet* iſta, illi ſtribliginem orationis objici? SOL. Certe nunc (*a te monitus*) ſciam. LYC. Sed ipſum *immutare*? SOL. Idem mihi dicere videtur. LYC. Sed quomodo idem ſit *permutare* & *immutare*, cum hoc ſit (*poſitio*) unius pro altero, vitioſi pro recto; illud vero ejus quod plane non eſt pro eo quod eſt (*falſi pro vero*). SOL. Jam aſſequor: *permutare* eſt improprium dicere pro proprio: *immutare*, interdum proprio uti, interdum improprio. LYC. Habent iſta quoque contemplationem non injucundam: *Studioſe appetere* aliquem, propriam appe-

ἢ ὅτις γυναῖκα ὑβρίζει τ̓ σὴν, εἰς σὲ ὑβρίζει, ἢ ὅτις παῖδα, ἢ φίλον, ἢ ὅτις γε οἰκέτ̓ιν, πλὴν [c] ἢ ᾗ τ̓ πραγμάτων ἔτως ἔχει σοι· ἐπεὶ τὸ εἰς πρᾶγμα ὑβρίζειν λέλεκ̓αι, οἷον εἰς τ̓ παροιμίαν, ὡς ὁ Πλάτων φησὶν ἐν τῷ συμποσίῳ. ΣΟΛ. Καταγνῶ τὸ διάφορον. ΛΥΚ. Ἆρ' ἂν τοῦτο καταγνοεῖς, ὅτι τὸ ταῦτα ὑπαλλάττειν, σολοικίζειν καλῶσιν; [d] ΣΟ. Ἀλλὰ νῦν εἴσομαι. ΛΥΚ. Αὐτὸ δὲ τὸ [e] ὑπαλλάττειν; ΣΟΛ. Ἐμοὶ μὲ ταὐτὸν λέγειν δόξει. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν [g] εἰ ταὐτὸν τῷ ὑπαλλάττειν τὸ ἐναλλάττειν, εἴπερ τὸ μὲ ἕτερα πρὸς ἕτερον γίνἐ , τῷ μὴ ὀρθῶ πρὸς τὸ ὀρθὸν, τὸ δὲ τῷ μὴ ὄντ̣ πρὸς τὸ ὄν; ΣΟ. Κατέμαθον ὅτι τὸ μὲ ὑπαλλάττειν, τὸ μὴ κύριον ἀντὶ τοῦ κυρίου [h] λέγειν ἐστί. τόδ' ἐναλλάττειν, ποτὲ μὲ τῷ κυρίῳ, ποτὲ δὲ τῷ μὴ κυρίῳ χρῆσ̓αι. ΛΥΚ. Ἔχει τινὰ καὶ ταῦτα καλανόησιν οὐκ ἄχαριν. τὸ δὲ σπουδάζειν πρὸς τινὰ, ἢ οἰκείαν

c Γὰρ] Γε *Fl.* *d* ΣΟ.] Omiſit *F.* Adeſt in *P. Fr. Fl.* &c. *e* Ὑπαλλάττειν] Sic *Graev.* ἐναλλάττειν Edd. *f* Δόξει] Forſ. δοκεῖ *Geſn.* *g* Εἰ] Forſ. εἰῇ. *h* Λέγειν] Sic *H. P. F. B1. Fl.* Λέγων *S.*

ad *Ariſtoph.* Plut. vſ. 900. ubi id ex eo *Ariſtoph.* verſu, item ex *Euſip.* Phoen. 623. & Lucian. Dial. *Vener.* & *Cupid.* probat, in quibus εἰς μὲ ὑβρ. adhibetur pro *me ipſo*, non *in meos*. Adde *Ariſtoph.* Nub. 1507. — ὑβρίζειν εἰς τοὺς θεούς. Ac Noſtrum *de Salt.* c. 24. Et *Aeſchin.* de falſ. leg. pag. altera Δημοτίλημι γὰρ εἰς ὑμᾶς ὑβρίζων. ubi quidem poſſit ad eos qui cum *Aeſchine* faciunt, trahi; ſed minus accurate, quia ſtatim ſubjicit, cum & λοιδορῆσθαι aliis. *F. F. R.*

28. Ὁ Πλάτων] *Plato* Συμπ. p. 315. G. *M. du S.*

31. Ταῦτα ὑπαλλάττειν] *Moſchopul.* videtur nonnihil a Luciano diſſentire: Ἐναλλάττειν, inquit, τὸ μεταθέσθαι τὴν τάξιν ἀστιεφόρως, ἢ ἐναλλὰξ ἐπὶ τ̓ ποιούσιν ἐναντία λέγεται. Ὑπαλλάττειν τὸ μὴ κύριον ἀντὶ τοῦ κυρίου λέγειν, ἢ ἁπλῶς τὸ ἕτερον ἀνθ' ἑτέρου αἰνίττειν. Sic hic locus legendus. Nec eſt in Luciano: *quod ſi dicam* ταῦτα ὑπαλλάττων *ſoloeciſmum voeant*, ut vertit *Micyllus*: ſed ὅτι τὸ ταῦτα ὑπαλλάττειν σολοικίζειν καλοῦσιν, hoc eſt, *enarrando vel per hypallagen hiſce abuti dicunt ſoloeciſmum committere*. Sic ἐναλλάττειν eſt his abuti per ἐναλλαγήν. In iis quæ ſequuntur in Luciano, αὐτὸ δὲ τὸ ἐναλλάττειν, lacuna eſt, ſic ex vetere codice, uti patet ex excerptis, ſupplenda: αὐτὸ δὲ τὸ ὑπαλλάττειν εἴ τις ἐναλλάττειν λέγει, ὅπως δόξειν λέγειν. Nihil certius. *F. G. G.*

33. Νῦν εἴσομαι] Si ſuperiores de ἄρτι & νῦν futuro non jungendis obſervationes bene habent: hic etiam Soloeciſta ſui nominis menſuram implet. *F. M. G.*

Ibid. Αὐτὸ δὲ τὸ ὑπαλλάττειν εἰ τις ἐναλλάττειν λέγει, ὅπως δόξειν λέγειν] Sic Mſ. *Graev.* Forſan legendum ὅπως σοι δόξει λ. *M. du S.*

37. Ἕτερα πρὸς ἕτερον] Nomina a verbis ὑπαλλάττειν & ἐναλλάττειν derivata rem declarare aliquo modo poſſunt. Nempe *Enallage* eſt, cum pars pro parte, caſus pro caſu, non immutata ſententia ponitur; *Hypallage* cum duo nomina vices ſuas *permutant*, & *mutuo* alterum pro altero ponitur. Itaque *Enallage* pro eo, quod ponere debebat, ſed non ponit, ſubſtituit aliud: *Hypallage* duo ponenda ratione conſtructionis inter ſe permutat. Sed non ſemper definitiones accuratas ponunt Grammatici; non ſemper bonas definitiones recte applicant. Etiam hic Soloeciſta non bene cepit, quod ſe dicit aſſecutum. Supplementum illud *Graevianum* ex ſcholio potius corruptum arbitror. *F. M. G.*

40. Λέγειν ἐστὶ] Λέγειν Interpres legiſſe videtur. *F. G.* Certe ſic legit; nam & λέγειν expreſſit *P.* aliaeque plurimae. *F. F. R.*

44. Σπουδάζειν πρὸς —— περὶ τινὰ] De his non convenit Moſchopulo cum Luciano. Σπουδάζω, inquit Mo-

κείαν ὠφέλειαν τῷ σπουδάζοντι ἐμφαίνει. τὸ δὲ τοῦ τινα, τὴν ἐκείνου τοῦ [a] ὃν σπουδάζει. καὶ ταῦτα ἴσως μὲ συγχέχυται, ἴσως δὲ καὶ ἀκριβῶται τοῦτό τισι· βέλτιον δὲ τὸ ἀκριβῆν ἑκάστῳ. ΣΟΛ. Ὀρθῶς γὰρ λέγεις.

ΛΥΚ. Τόγε μὴν [b] καθέζεσθαι, τῷ [c] καθίζειν, καὶ τὸ [d] κάθισον, τῷ κάθησο, ἆρ' οἶσθ' ὅτι διενήνοχεν; ΣΟ. Οὐκ οἶδα, τὸ καθέσθητι ἥκιστά σε λέγοντα, ὡς ἔστω ἔκφυλον. ΛΥΚ. Καὶ ὀρθῶς γε ἤκουσας, ἀλλὰ τὸ [e] κάθισον, τῷ κάθησο ἀλλοφέρειν φημί. ΣΟ. Καὶ τῷ τοτ' ἂν εἴη ἀλλοφέρον; ΛΥΚ. Τῷ, τὸ μὲν πρὸς τὴν ἑστῶτα λέγεσθαι, τὸ κάθισον· τὸ δὲ πρὸς τὴν καθεζόμενον.

Ἴσο ξεῖν', ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δήομεν ἕδρην. ἀντὶ τοῦ μὴ καθεζόμενον. πάλιν δὲ εἰρήσθω ὅτι τὸ ταῦτα τοῦ ἀλλάττειν, ἁμαρτάνειν δοκεῖ· τὸ δὲ καθίζω, τῷ καθέζομαι

tentis utilitatem significat: *studere alicui*, utilitatem ejus cui studemus. Et haec fortasse aliquantum miscentur, fortasse autem accurate quibusdam observantur. Melius autem unicuique accurata observatio. SOL. Nempe.

II. LYC. Verum *considere* & *sedere*, itemque *assidere* & *sedere*, numquid nosti quid differant? SOL. Non novi, sed hoc dicere te audivi, *consessitor* esse peregrinum. LYC. Recte tu quidem audisti. Sed ego *assidere* & *sedere* differre ajo. SOL. Et quî tandem differrent? LYC. Quod ad stantem dicitur *Assidere!* alterum autem ad sedentem. V. G. *Quin*, *peregrine*, *sedes*, *sedem inveniemus & ipsi*: *sedes*, pro *manes sedens*. Quare iterum dictum sit, mutare talia, peccare est. *Colloco* autem a *Sedeo* numquid par-

a Ὃν] Ὃ male *Fl.* b Καθέζεσθαι] Καθίζεσθαι *Fl.* c Καθίζειν] *Amst.* bene. Καθίσειν Edd. cett. d Κάθισον] Sic *Gesn.* ex *Amst.* Κάθιζε cett. Κάθησον *J.* Καθίζου *B1.* e Κάθισον] Sic jam omnes.

Moschopulus, πρός σε ὅταν σε ἀξιῶ ἐπιμελείας τοῦ σώματος, σπουδάζω περί σε, ὅταν ἐπιμελῶμαί σου, περί σε πραγμάτων. *J.G.G.*

49. Ἐκφυλον] An ἔκφασον? *F.G.*

52. Καθίσειν] Sic legendum videtur: καθίζειν, καὶ τὸ κάθισον, τῷ κάθησο. *F.G.*

56. Ἀλλὰ τὸ κάθισον, τῷ κάθησο ἀλλοφέρειν φημί] Nihil aliud vult Lucianus, quam κάθισον dici ad stantem, cum jubemus sessum capere, κάθησο vero ad eum, qui jam sedet, quemque rogamus, ne surgat. *Thomas* eadem tradidit quae Lucianus: Ἄλλο, inquit, κάθισον, καὶ ἄλλο κάθησο. Τὸ μὲν γὰρ κάθισον πρός τινα ἐφάπτεσθαι λέγεται ἵνα καθίσῃ. τὸ δὲ κάθησο πρὸς τὴν καθημένην ἵνα κάθηται, καὶ μὴ ἐξανασταίῃ, ὡς τὸ παρ' Ὁμήρῳ Ἥσο ξεῖν' ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δήομεν ἕδρην. Sic lege hunc locum in edito libro satis mendosum. quod vero paulo antecedit, τὸ καθέσθητι ἥκιστά σε λέγοντα ὡς ἔστω ἔκφυλον. *audivi te dicentem imperativum* καθέσθητι, *sede*, *vocem esse peregrinam vel barbaram*, Luciani forte respicit verba quae in *Lexiphane* suo posuit: Τὸ ἵστασο, καὶ ἀναστάθητι, καὶ τὸ καθεσθεὶς ἀεὶ μετοικικὸν τῆς Ἀθηναίων φωνῆς. *Micyllus* ex superioribus Luciani verbis colligit hic aliquid desiderari. cui equidem non invitus assentiero vel propter haec verba quae infra habentur. Οὐκ οἶσθα οἷόν ἐστι συγγραφεὺς ἀνήρ. Σολ. Παύου οἶδα νῷ γέ σε ἀκούσας ταῦτα λέγοντα. Nam Lucianus de proprietate vocabuli συγγραφεὺς nusquam in hoc libello locutus est. Nunc vicissim *Thomam* & *Phrynichum* audiamus. Ἐκκλίσθητι, inquit *Thomas*, καθισθεὶς, καθισθήσομαι, καθισθήτω, καὶ ὅσα ἀπὸ τούτου, βάρβαρα λέγει ἀντὶ τοῦ καθίζομαι, ἐκκλίζομαι, καθιζάνω, καθιζάνομαι, κατακλίνομαι, καθίσθητι, καὶ ὅσα ἀπὸ τούτου. *Phrynichus*. ἐκκλίσθητι, καθίσθητι, καθισθήσομαι δὲ πλεονασμὸν καθισθήσου), ἔκφυλα. Parum igitur Attice *Heliodor.* in IV. Καθισθεὶς δὲ πλησίον θάρσει, θυγάτηρ, ἔλεγον. Et *Basilius* in epistola: Ταῦτα λογιζόμενος πολὺν χρόνον ἐκκλισθήσομαι. Lucianus in priore verarum narrationum: Ὀπτωμένων δὲ ἀμφοτέρων ἀσπερ δὴ περὶ τράπεζαν. *Herodian.* in V. Συγκαθισθεὶς αὐτῷ ἐν τῷ βασιλικῷ θρόνῳ. *Joseph.* Ἀρχαιολογίας libro II. Καθισθεὶς ἐπί τινος θρόνου. Idem libro VIII. Καθισθῆναι δ' ἐν Βηθσαΐδᾳ. & pluribus aliis in locis. De καθίζω, & καθίζομαι *Thomas Magister*: Καθίζω ἐγὼ, καὶ καθίζομαι, καὶ καθίζω ἕτερον. *Pollux* scribit *Xenophontem* καθίζειν usurpasse pro καθίσαι ποιεῖν. Locus est in II. ἀναβάσεως. Καὶ ἀναγελλόμενοι δὲ Ἀρμαίῳ, ἐν ᾧ θυόᾳ ἔλεγε τοὺς τὸν θρόνον τὸν βασίλειον καθιοῦν collocaturos esse. Sic καθίζειν ἄκυρον apud Demosthenem & Galenum. *Moschopul.* Καθίζει ἕτερον, μετοικιστικῶς. καὶ καθίζω ἐγὼ, ἀμετάβατος. Καθήμαι δὲ ἐγὼ, ἀεὶ μεσότατον, &c. Τὸ καθεσθήσομαι, καὶ ἐκκλίσθητι βάρβαρα. Alibi *Thomas*: Τὸ καθίζω ὁ μόνος τίθεται αὐτὶ τοῦ ἕτερον ποιῶ καθίζειν, ἀλλὰ ἐμαυτόν. Luciamus in *Nigrino*: Καὶ καθίσας ἐμαυτὸν ἀπερ ὁ θεάτρου. *J.G.G.*

57. Εἴη ἀλλοφέρον] V. *Th. Mag.* v. κάθισον. *M. du S.*

61. Ἥσο

parvo tibi discrimine abesse videtur? cum alterum faciamus in aliis, *collocare* dico, alterum vero in nobis solis, *sedere*.

12. SOL. Haec etiam satis enarrasti: & dic sane *ultra*: ita enim oportet te docendo praeire. LYC. Nempe aliter dicente me, non intelligis. Non nosti, quid sit *vir scriptor*? SOL. Omnino novi nunc quidem, postquam te ista dicentem audivi. LYC. Quandoquidem etiam *καταδουλοῦν* tu forte idem quod *καταδουλοῦσθαι* putasti. Ego vero differentiam ea non parvam habere, novi. SOL. Quam? LYC. Quod alterum significat alterius potestati subjicere; *καταδουλοῦν* vero sibi. SOL. Recte dicis. LYC. Supersunt alia quoque multa tibi discenda: nisi tamen ipse scire tibi videris, cum nescias. SOL. Non videri possum. LYC. Ergo in aliam occasionem differamus reliqua, nunc autem solvamus collocutionem.

Φ Ι.

παρά σοι δοκεῖ μικρῷ τινι διαφέρειν; εἴτοι τὸ μὲν [f] ἕτερον δρῶμεν, τὸ καθίζειν [g] λέγω· τὸ δὲ μόνους ἡμᾶς αὐτοὺς, τὸ καθέζεσθαι.

ΣΟ. Καὶ ταῦτα [h] ἱκανῶς διελήλυθας, ἀλλ' ἤδη λέγε, ἕτω· γὰρ [i] σε δεῖ προθιδάσκειν. ΛΥΚ. Ἑτέρως γὰρ λέγοντός σου οὐ κατανοεῖς. οὐκ οἶδα οἷον ὄντα ξυγγραφέα ἀνῆκας; ΣΟ. Πάνυ οἶδα νῦν γέ σου ἀκούσας ταῦτα λέγοντος. ΛΥΚ. Ἐπεὶ καὶ τὸ καταδουλοῦν σὺ μὲν ἴσως ταυτὸν τῷ καταδουλοῦσθαι νενόμικας, ἐγὼ δὲ οἶδα διαφορὰν οὐκ ὀλίγην ἔχον. ΣΟ. Τίνα ταύτην; ΛΥΚ. Ὅτι τὸ μὲν ἑτέρῳ, τὸ καταδουλοῦν δ' ἑαυτῷ γίγνεται. ΣΟ. Καλῶς λέγεις. ΛΥΚ. Καὶ ἄλλα δέ σοι πολλὰ ὑπάρχει μανθάνειν, εἰ [k] μοι αὐτὸς εἰδέναι οὐκ εἰδὼς δόξεις. ΣΟ. Οὐκ ἂν δόξαιμι. ΛΥΚ. Οὐκοῦν τὰ λοιπὰ εἰσαῦθις ἀναβαλώμεθα· νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον.

f Ἕτερον] Καὶ ἕτερον *Fl.* *g* Λέγω] Ex *Fl.* recepi. Λέγειν cett. *h* Ἱκανῶς] Rescripsi ex *Fl.* *P.* *Pa.* Ἱκανὸς cett. *i* Γάρ σε δεῖ προδιδάσκειν] Ms προσδιδάσκειν *Fl.* omisso γὰρ ac δεῖ. *k* Μοι] Mu legit *Gesn.*

74. Καταδουλοῦσθαι] Ἰσοκράτης ἐν τῷ Εὐαγόρᾳ καὶ τὴν τῶν ἄλλων βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ καταδούλωσιν. οὐκ ἀσφαλὲς ἦν τὸ τοῦ Λουκιανοῦ. *P.*

61. Ἥσο ξεῖν'] *Hom.* Od. Π. 44. *M. du S.*

Ἥσο ξεῖν'] Apud *Homerum* Od. Π. 44. editur Ἧσ', ὦ ξεῖν'. Notavit *Barnesius* forte ipsius hujus loci auctoritate Ἧσο. Caeterum apud *Homerum* manifesto Ἧσο significat, *sede*, hoc est, sedem quam occupasti retine: nam praecesserit τεῷ δ' ἔδρης ἐπιώτι πατὴρ ὑπόειξε Ὀδυσσεύς. Τηλέμαχος δ' ἐπιφθὰς ἀρίστου, φώνησέν τε. Caeterum apparet, me in interpretatione *sede* posuisse, pro *sedem tuam retine*; *asside* autem pro *sessum abi*: quod a bonis auctoribus ita dictum, facile demonstrari potest; non ausim dicere, numquam politum aliter. *J. M. G.*

66. Τὸ καθίζειν λέγειν] Si quis intelligat hanc lectionem, ab illo etiam edoceri cupio. Caeterum hoc videre mihi videor, λέγω huic loco optime convenire, & sic interpretatus sum. *J. M. G.*

71. Ξυγγραφεὺς ἀνήρ] Ξυγγραφεὺς, inquit *Thomas*, ὁ μόνον ὁ συγγραψάμενος πολέμου τινὰ, ἢτι ἄλλο ἐφ' ἑαυτῷ γενόμενον, οἷος ἦν Θουκυδίδης, ἀλλὰ καὶ γραφόντας ψηφίσματα ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον συγγραφὰς ἐκάλουν. Θουκυδίδης· Καὶ ἐπήνεγκαν οἱ ξυγγραφεῖς ἄλλα μὲ ὠδὴν. *Ammonius* quoque paene eadem habet: Ἰσομισγράφος μὲ γάρ ἐστιν ὁ τὰ πρὸ ἑαυτοῦ γεγονότα συγγραψάμενος, ὡς Ἡρόδοτος. Ξυγγραφεὺς δὲ ὁ τὰ ἐφ' ἑαυτῷ γεγονότα, ὡς Θουκυδίδης. Itaque secundum horum sententiam ξυγγραφεὺς dicitur non solum de scriptore & auctore librorum, sed & de scriba senatus, aut alius collegii. *J. G. G.*

72. Πάνυ οἶδα — λέγοντος] At nihil dixit, quod ad declarandum hoc nomen pertineret. Itaque est, ut excidisse descriptionem τῆ συγγραφίων putemus, facile illam quidem aliunde resarciendam. *J. M. G.*

73. Τὸ καταδουλοῦν] Τὸ μὲ καταδουλοῦσθαι ἑτέρῳ, τὸ δὲ καταδουλοῦν ἑαυτῷ. *Moschopul.* paulo aliter: δουλῶ ἐμαυτὸν, καταδουλοῦμαι τὴν Ἑλλάδα. Pro Luciano facit illud *Thucyd.* Τοὺς μὲ ξυγκαταδουλοῦν ἂν σφίσιν αὐτοῖς τὸ ἀπ' Ἀμπρακίας μέρος. Ex *Moschopuli* sententia dixit idem in III. Τοὺς μὲ καταδουλουμένους τὴν Ἑλλάδα. *J. G. G.*

82. Νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον] Nihil argumenti in his verbis video pro eo, quod Lucianus hunc Dialogum, Soloecistam, tamquam coronidem imposuisset omnibus, quos ante scripsisset, dialogis; (quae est sententia *Bourdelotii*) quum simpliciter innuatur finis hujus dialogi. Ex verbis proxime praecedentibus liquet, non alienum fuisse ab Luciani instituto, scribere post hunc & alios dialogos, quibus ulterius de soloecismis esset acturus. Ait enim, ἐκεῖνα τὰ λοιπὰ εἰσαῦθις ἀναβαλώμεθα· νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον. Fateor, non sequi post hunc alios super hoc argumento

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ, Η ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΟΣ.

ΤΡΙΕΦΩΝ, ΚΡΙΤΙΑΣ, ΚΑΙ ΚΛΕΟΛΑΟΣ.

ΤΡΙΕΦ.

Τί τοῦτο, ὦ Κριτία; ὅλον σεαυτὸν ἠλλοίωσας, καὶ τὰς ὀφρῦς κάτω [a] συνένευκας, μύχιον δὲ [b] βυσσοδομεύεις, ἄνω καὶ κάτω περιπολῶν, κερδαλεόφρονι ἐοικὼς, ἢ τῷ ποιητῇ, ὦχρός τέ σευ εἶλε παρ-

PHILOPATRIS, SEU QUI DOCETUR.

TRIEPHON, CRITIAS, ET CLEOLAUS.

TRIEPH.

QUid hoc rei est, Critia? totum te mutasti. Superciliis deorsum contractis profundas volvis sub pectore curas, sursumque & deorsum vagatus *animos sub vulpe latentes*, ut est in Poëta, videris circumferre, *oraque pallor occupat*. Num Cerbe-

ΤΡΙΕΦ.] Sic P. Τριεφῶντος &c. B1. ac 2. In cett. omissa. a Συνένευκας] Συνήνυκας Edd. priores. b Βυσσοδομεύεις] Βυσσοδομεύων C. Nil mut. Fl.

ΦΙΛΟΠ.] Καὶ ἔστω ὁ λόγος ἄλλου τινός, καὶ ὑ Λουκιανοῦ δηλονότι εἶναι. καὶ τὰ λοιπὰ ὑ δεῖ ἐπιφέρειν. V.

* Ἐκ] Abest propositio ab editis. Addidit M. du S.

3. Βυσσοδομεύεις] * Ἐκ βάθους στέρνων. V.

to dialogos; satis tamen manifestum puto, illud νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν λόγον, tantum de hoc dialogo capiendum esse. *J. J.*

Ibid. Διαλύσωμεν τὸν λόγ.] Non audiendus est *Bourdelotius*, cum ex his verbis argumentatur, hunc esse ultimum dialogorum ipsius Luciani, reliquos suppositicios. Vera esse potest ipsa propositio, sed argumentum lubricum. Sic paullo ante dixit, μακρὸν γὰρ ἂν ποιήσαιμεν τὸν διάλογον. *J. M. G.*

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] Non est hujusce Luciani. Sed antiquioris alicujus. Multa id arguunt, primumque ineptiae styli, cum aliae omnibus paginis, tum illae φυ. φυ. &c. Deinde ratio temporis. Nam Syrus noster Lucianus pervixit ad tempus belli Marcomanici, anno Christ. 171. ut patet in *Pseudomante*: at hic nebulo se baptizatum significat a D. Paulo. Paulus vero martyrii palmam accepit imperantis Neronis anno 13. Falliturque *Baronius* Neronis anno 12. verba illa hujusce Dialogi, - Γαλιλαῖος ἀναφαλαντίας, ἀπίρριος, εἰς τρίτον οὐρανὸν ἀεροβατήσας δι' ὕδατος ἡμᾶς ἀνακαίνισεν, adscribens huic Luciano. Nam qui potuit Lucianus hic a Neronis anno 12. & Christi 68. ad annum servatoris 171. pervivere, sive annis 103. Atqui etiam post bellum Marcomanicum, quin Lucianus hic aliqua commentatus sit, negari non potest. Saperdae autem prorsus illi sunt, qui propter ea, quae in extremo Dialogo isto, de Babyloniis, Aegyptiis, Persis, Scythis verba fiunt, hujusce distortissimi foetus parentem ad tempora imperatoris Trajani referunt, cum ea magis in Neronis aut etiam Claudii pertinere posse, quivis facile lolio non victitans perviderit. Plane quidem qui tam belli pueri pater est, Neronis principatu eum suscepit. *Th. M.*

ΦΙΛΟΠ.] Spurium *Spanhemius* aliique multi; genuinum videntur existimare *Cave* 129. & Theologi nonnulli; sed palam est, esse spurium. *M. du S.*

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] De nomine Φιλόπατρις inter elogia honorum ac laudum posito. V. *Perizon.* ad *Aelian.* 3, 26. collatis addendis, ubi neque hujus inscriptionis obliviscitur, neque quod in *Peregrino* . . . . plebs illum impostorem vocat ἵνα φιλόσοφον, ἵνα φιλόπατριν. Metellus est Consul Φιλόπατρις *Ciceroni* ad Att. 2, 1. *J. M. G.*

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] Ab Inquisitoribus & hic libellus in exemplari *Aldino*, quo utor, rescissus est. *M. du S.* In meo exemplari, quo Cl. *Wesselingi* beneficio utor, adest; sed nihil varietatis in margine notatum. *J. F. R.*

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] Hunc Dialogum Luciani non esse mihi certissimum est, ex stilo & ingenio hominis Lucianeo multum inferiore. Adfectata autem est Lucianeae locutionis imitatio quae ab ipso proficisci nequivit, quia sua ipse non excerpsit; Auctorem vero aetate posteriorem esse, satis demonstravit Cl. *Gesner.* in singulari Differt. quam calci hujus tomi adjungemus; ibique statuit scriptum Constantinopoli, tempore Juliani, ab Luciano quodam Sophista Imperatoris illius amico, ad quem hodienum exstat scripta a Juliano epistola. Ita vero studiose hunc Dial. pertractavit *Gesn.*

ut

berum vidisti, aut Hecaten ex inferis ascendentem, an consilio cum Deorum aliquo una fuisti? Neque enim adeo te affici par, puto, erat, si vel mundum, ut quondam sub Deucalione, eluvie totum periturum audivisses. Tecum loquor, o pulcher Critia, non audis multum tibi inclamantem, & prope jam te consistentem? Irasne aliquas adversum nos geris? obmutuisti? an expectas dum injecta te manu impellam? CRIT. O mi Triepho! audivi orationem magnam atque difficilem, & multis implexam implicitamque nodis: jamque mecum retracto nugas, & aures obturo, ne si forut vix mihi quod addam, relictum sit. Summis laudibus has ejus lucubrationes effert Cl. *Heuman.* in Poecil. p. 248. seqq. Sed p. 250. miratur ejusdem timiditatem, quod nihil in codicum inopia corrigere ausus fuerit. (Sed de hac opinione forsan in praefat. agemus) Bis ejus versionem, bis, ter Graeca emendat, quod suo loco obiter indicamus. *J.F.R.*

ειάς. μή πω τρικάρηνον τεθέασαι; ἢ Ἑκάτλω ἐξ ᾅδου ἐληλυθυῖαν; ἢ καί τινι θεῶν ἐκ προνοίας συνήλικας; οὐδέπω γάρ σε τοιαῦτα εἰκὸς παθεῖν, εἰ καὶ αὐτὸν ἠκηκόεις, οἰμαι, τὸν κόσμον κλυσθῆναι, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ Δευκαλίωνος. σοὶ λέγω, ὦ καλὲ Κριτία, οὐκ ἀΐεις ἐμοῦ βοῶντος τὰ πολλά, καὶ ἐς βραχὺ γειτνιάσαντος; δυσχεραίνεις καθ' ἡμῶν, ἢ ἐκπεκώφωσαι, ἢ καὶ τὰ χειρὸς παλαιστήσοντα ἐπιμένεις; ΚΡΙΤ. Ὦ Τριεφῶν, μέγαν τινὰ καὶ ἀπορημένον λόγον ἀκήκοα, καὶ πολλαῖς ὁδοῖς διειλημμένον, καὶ ἔτι ἀναπεμπάζω τοὺς ὕθλους, καὶ τὰς ἀκοὰς ἀποφράττω, μή πω ἔτι ἀκούσαιμι ταῦτα, καὶ

6. Τρικάρηνον] Κέρβερον. *V.*

7. Τίνι θεῶν — συνήλικας.] Mirum non est insolito aliquo visu turbatis, cum ipsa mente, spiritibus quos vocant animalibus, corpus etiam ad languorem dari, totumque ejus immutari habitum; cujus rei nec in sacris nulla sunt vestigia. Vide mihi *Dan.* 9, 27. *Jud.* 13, 22. *Athenagoras in Legatione pro Christianis* c. 15. p. 63. Ed. Oxon. Dechair. ex *Homer.* Il. Υ. 131. Καλλιποὶ δὲ θεοὶ, inquit, φαίνεσχ' ἑαυτούς. Add. *Spanh.* ad *Callim.* H. in Pall. 54. p. 592. & 610. & viri docti ad *Petron.* c. 17. p. 58. Nota sunt de antro Trophonii quae dicuntur. *J.M.G.*

8. Ἐκ προνοίας] I. e. ex Dei providentia. *F.G.*

Ἐκ προνοίας] Miserrima affectatio. *Spanh.* ad *Callim.* 610. *Consulto* vertit, quamvis idem *inopinatum conspectum* dixisset. Vid. *pro Lapsi.* c. 14. *M. du S.*

11. Ὦ καλὲ Κριτία] Προσφώνησιν hanc, utut Latinis paullo videatur insolentior, non putavi refugiendam, scilicet ipsum secutus *Ciceronem*, qui, cum ex Graeco vertendum esset, προσφώνησον τὸν καλὸν Κριτίαν, dixit *Tuscul.* I. c. 40. *propino hoc pulchro Critiae.* Quanquam nec illud ignoro, Critiam illum Socraticum a corporis pulchritudine celebrari. *J.M.G.*

13. Δυσχεραίνεις] Lucianus in *votis* sive *navi* c. 10. ἢ δυσχεραίνει καθ' ἡμῶν, ἢ ἐκπεκώφωται. *J.M.G.*

14. Ἢ ἐς τὸ χειρὸς] An ἢ ἐς οἷα τὸ χειρός; *F.G.*

17. Διειλημμένον] Omittunt hoc verbum Lexica. Sed tamen quid sit ἐλλαμβάνεσθαι, tradunt ex *Dioscoride*, nimirum amplecti, circumplecti, cum de capreolis vitium, vel claviculis sermo est, quarum illae arcto complexu ad palos arboresque sese applicant. Erit igitur διειλημμένος λόγος, intricatus, implexus, difficilis. *J.M.G.*

18. Ἀναπεμπάζω] Lucianus in *Gallo* c. 5. ἀναπεμπάζει τὸ ὄνειρον. *J.M.G.*

19. Ταῦτα, καὶ] Lege ταυτά. *F.G.*

7. Τίνι θεῶν — συνήλικας.] Mirum non est insolito aliquo visu turbatis, cum ipsa mente, spiritibus quos vocant animalibus, corpus etiam ad languorem dari, totumque ejus immutari habitum; cujus rei nec in sacris nulla sunt vestigia. Vide mihi *Dan.* 9, 27. *Jud.* 13, 22. *Athenagoras in Legatione pro Christianis* c. 15. p. 63. Ed. Oxon. Dechair. ex *Homer.* Il. Υ. 131. Καλλιποὶ δὲ θεοὶ, inquit, φαίνεσχ' ἑαυτούς. Add. *Spanh.* ad *Callim.* H. in Pall. 54. p. 592. & 610. & viri docti ad *Petron.* c. 17. p. 58. Nota sunt de antro Trophonii quae dicuntur. *J.M.G.*

8. Ἐκ προνοίας] I. e. ex Dei providentia. *F.G.*

Ἐκ προνοίας] Miserrima affectatio. *Spanh.* ad *Callim.* 610. *Consulto* vertit, quamvis idem *inopinatum conspectum* dixisset. Vid. *pro Lapsi.* c. 14. *M. du S.*

11. Ὦ καλὲ Κριτία] Προσφώνησιν hanc, utut Latinis paullo videatur insolentior, non putavi refugiendam, scilicet ipsum secutus *Ciceronem*, qui, cum ex Graeco vertendum esset, προσφώνησον τὸν καλὸν Κριτίαν, dixit *Tuscul.* I. c. 40. *propino hoc pulchro Critiae.* Quanquam nec illud ignoro, Critiam illum Socraticum a corporis pulchritudine celebrari. *J.M.G.*

13. Δυσχεραίνεις] Lucianus in *votis* sive *navi* c. 10. ἢ δυσχεραίνει καθ' ἡμῶν, ἢ ἐκπεκώφωται. *J.M.G.*

14. Ἢ ἐς τὸ χειρὸς] An ἢ ἐς οἷα τὸ χειρός; *F.G.*

17. Διειλημμένον] Omittunt hoc verbum Lexica. Sed tamen quid sit ἐλλαμβάνεσθαι, tradunt ex *Dioscoride*, nimirum amplecti, circumplecti, cum de capreolis vitium, vel claviculis sermo est, quarum illae arcto complexu ad palos arboresque sese applicant. Erit igitur διειλημμένος λόγος, intricatus, implexus, difficilis. *J.M.G.*

18. Ἀναπεμπάζω] Lucianus in *Gallo* c. 5. ἀναπεμπάζει τὸ ὄνειρον. *J.M.G.*

19. Ταῦτα, καὶ] Lege ταυτά. *F.G.*

καὶ [a] ἀποψύξω ἐκμανεὶς, καὶ μῶθος τοῖς ποιηταῖς γενήσομαι, ὡς ἡ Νιόβη τὸ πρίν. ἀλλὰ σὺ μὲν κρημνὸν ὠλέμην ἂν ὑπὸ κεφαλῆς σκολιότητας, εἰ μή σε ἐπέκραξάς μοι, ὦ τᾶν, ἡ τὸ τοῦ Κλεομβρότου πήδημα τοῦ Ἀμβρακιώτου ἐμυθεύθη ἐπ' ἐμοί.

ΤΡΙΕΦ. Ἡράκλεις, τῶν θαυμασίων ἐκείνων φασμάτων, ἢ ἀκουσμάτων, ἅπερ Κριτίαν ἐξέπληξαν. πόσοι γὰρ ἐμβρόντητοι ποιηταὶ. ἡ τερατολογίαι φιλοσόφων, οὐκ ἐξέπληξάν σου τὴν διάνοιαν, ἀλλὰ λῆρος πάντα γέγονεν ὑπὸ σοί; ΚΡΙΤ. Πέπαυσο ὀλίγον, καὶ μηκέτι παρενοχλήσῃς, ὦ Τριεφῶν· ἢ γὰρ παροπτέος ἢ ἀμελητέος γενήσῃ παρ' ἐμοῦ. ΤΡΙΕΦ. Οἶδ' ὅτι οὐ μικρὸν οὐδὲ εὐκαταφρόνητον πρᾶγμα ἀνακυκλεῖς, ἀλλὰ καὶ λίαν τῶν ἀπορρήτων. ὁ γὰρ χρὼς, καὶ τὸ ταυρηδὸν ὑπόβλεπτον, καὶ τὸ ἔκπαλον τῆς βάσεως, τό τε ἄνω καὶ κάτω σεισθὲν

ote iterum illae audiendae ſint, dirigeam prae furore, ut illa olim Niobe, & fabula Poëtis fiam. Sed profecto, niſi tu mihi jam inclamaſſes, de praecipiti loco in caput vertigo me impuliſſet, & Cleombroti de me ſaltus, Ambracioten illum dico, narrari quam ſcitiſſime potuiſſet.

2. TRIEPH. Mirabilia, Hercle, viſa vel audita, quae quidem Critian adeo potuere percellere. Quot enim attoniti poëtae, quot Philoſophorum portentoſi ſermones, tantum abeſt ut tuam dimovere mentem potuerint, ut potius merae nugae fuerint. CRIT. Quieſce paullum Triepho, & noli moleſtus eſſe amplius. Neque enim a me inſuper habendus es, aut negligendus. TRIEPH. Novi te haud parvam rem, neque ſpernendam facile, quin valde etiam abſtruſam, volutare animo. Color enim ille tuus, illa in vultu torvitas, in ingreſſu illa inconſtantia, illa ſurſum deorſumque con-

a Ἀποψύξω] Bene omnes, demta *J.* quae ἀπὸ ψύξω

20. Ἀποψύξω] Ἀποθανοῦμαι, ἐκφανήσομαι. *V.*

20. Ἀποψύξω] Gloſſ. Graecol. ἀπὸ ψύχω dirigeo. *F.G.* Idem habet *AE. M.*

23. Σκοτοδινήσας] Lucian. in *Philopſeud.* c. 24. ὡς μὴ σκοτοδινιάσας ἐμπέσοιμι ἐπὶ κεφαλήν. *J.M.G.*

24. Κλεομβρότου] Hic lecto *Platonis* de animae immortalitate libro, praecipitem ſe de ſaxo dedit. *M. du S.*

Κλεομβρότου] Notiſſimum eſt *Callimachi* in eum Epigramma, ſed nimis pulchrum ut non hic adſcribatur. Eſt autem in Antholog. Graeca l. 3. ultimum,

Εἶπας, ἅλιε χαῖρε, Κλεόμβροτος Ἀμβρακιώτης.
Ἦλατ' ἀφ' ὑψίσυ τείχεος εἰς Ἀΐδαν·
Ἄξιον οὐδὲν ἰδὼν θανάτου κακόν, ἀλλὰ Πλάτωνος
Ἓν περὶ τᾶς ψυχᾶς γράμμ' ἀναλεξάμενος.

J.M.G.

28. Ἐμβροντήτοις] Ἐμβροντήτους Poëtas etiam Lucian. vocat *Timon.* init. *J.M.G.*

Ἐμβροντήτοις] Cur hoc epitheton poëtis tribuatur, vid. ſupra *Hemſterh.* T. I. *Tim.* §. 1. *J.F.R.*

33. Οὐ γὰρ παροπτέος] Solebant ita fere loqui, cum aliquid aut narrari oſtendive ſibi cuperent, aut ipſi narrare aggrederentur. Prioris generis exemplum eſt apud Lucian. in *Scytha* c. 4. ubi Anacharſis ad Toxarin: μὴ φείδῃς ἀθίατον αὐτῶν ἀναῤῥῖψαι. *Necyom.* c. 21. ἀλλ' εἰπέ, καὶ μὴ φείδῃς μου κ. τ. λ. *Contempl.* c. 1. φείσῃ δὲ μου κ. τ. λ. & *Icarom.* c. 3. μὴ δὲ πρὸς φιλίαν μου φείδου. Huc refero obſcuriorem paullo in *Nigrin.* locum c. 6. ἐγὼ δὲ βουλοίμην ἄν, εἴ οἷόν τε, αὐτῶν ἀκοῦσαι τὸν λόγον. εἰδὲ γὰρ εἰδὲ καταφρονεῖ ΑΥΤΩΝ οἶμαι θέμις, ἄλλως τε κ' ἐμοῦ φίλου ἐμοῦ περὶ τὰ ὅμοια ἱστορικοῦ ὁ βουλόμενος ἀκούειν αὖη. Illud ΑΥΤΩΝ non ad λόγων refero, quod praeceſſerat, ita enim nimis inepte cum iis quae ſequuntur cohaereret: ſed auctorem, parum ad verborum ordinem attentum, quae dicturus erat praecepiſſe quaſi, idemque ſibi voluiſſe exiſtimo, ac ſi dixiſſet, εἰδὲ γὰρ καταφρονεῖ ΤΩΝ ΒΟΥΛΟΜΕΝΩΝ ΑΚΟΥΕΙΝ οἶμαι θέμις κ. τ. λ. neque omnino inſolens eſſe arbitror, ut ex iis, quae ſequuntur, ſuperior expleri oratio debeat. Licet nunc magis fere Cl. *Hemſterhuſii* emendatio mihi placeat. Caeterum propius ad locum qui prae manibus eſt, quadrat, quod eſt apud Comicum in *Ranis* vſ. 512. ubi muliercula Pſeudo Herculi aliquid, quod e re illius eſſet, narratura ita προοιμιάζει, Οὐ μὴ σ' ἐγὼ φείσωμαι ἀπελθόντα. De aliis precibus paſſim Lucianus, quod index docebit. Jam *Herodot.* I, 24. ἐπισῖδε σφι ὕστα δοκίοι φείδεσθαι αὐτόν. *Julian.* Or. v. quae eſt in Deûm matrem, gratias eidem ſe habere ait, ὅτι μὴ φείσεσθαι ὥσπερ τὸ σκέτος πλανώμενον, ſed edocuerit rationem myſteriorum &c. *J.M.G.*

Οὐ γὰρ παροπτέος] Sed verba illa ex *Nigrin.* c. 6. ab *Geſner.* adlegata aliter exponit *Hemſterh.* quem vide. (ſed video ipſum hoc jam notaſſe.) *J.F.R.*

34. Οὐ μικρὸν] Lucian. in *Navig.* c. 11. οὐ μικρὸν οὐδ' ὀλίγον.

converſio, valde te conſpiciendum atque notabilem faciunt. Sed reſpira ab illo malo, & nugas evome, ne quid inde morbi nanciſcaris. CRIT. Sed heus tu, Triepho, quantum eſt unum jugerum, curriculo te hinc aufer, ne ſpiritu in ſublime ſublatus, ſpectaculum multitudini fias, & delapſus alicubi, ut quondam Icarus, Triephonteum pelagus nomine tuo ſignes. Inſigniter enim, quae hodie ex ſacerrimis ſophiſtis audivi, ventrem mihi inflarunt. TRIEPH. Ego vero, quantum voles, retro curram. Igitur reſpira a malo. CRIT. Phy, phy, phy, phy, nugas illas! hem, hem, hem, hem, nefanda conſilia! heu, heu, heu, heu, ſpes vaniſſimas!

3. TRIEPH. Deum immortalem! quantus erat ille flatus, quam nubes ipſas convertit! Cum enim antea vehementi Zephyrus flatu in undas impingeret, Boream jam ſuper Propontide excitaſti, adeo ut funibus

πολεῖν, ἀρίγνωτόν σε καθίστησιν. ἀλλ' ἄμπνευσον τῶ δεινῶ, ἐξέμεσον τὰς ὕβλυς, μή τι κακὸν παθήῃς. ΚΡΙΤ. Σὺ μὲν, ὦ Τριεφῶν, ὅσον πέλεθρον ἀνάδραμε ἀπ' ἐμοῦ, ἵνα μὴ τὸ πνεῦμα ἐξάρῃ σε, καὶ πεδάρσιον τοῖς πολλοῖς ἀναφανῇς· καί σε καλαπεσὼν, Τριεφώντιον πέλαγος [b] καλονομάσῃς, ὡς καὶ Ἴκαρος τὸ πρίν. ἀ γὰρ ἀκήκοα τήμερον παρὰ τῶν τρισκαλαράτων ἐκείνων σοφιστῶν, μεγάλως ἐξώγκωσέ μου τὴν ψδήν. ΤΡΙΕΦ. Ἐγὼ μὲν ἀναδραμοῦμαι ὁπόσον βούλει, σὺ δὲ ἄμπνευσον τῶ δεινῶ. ΚΡΙΤ. Φὺ, φὺ, φὺ, φὺ, τῶν ὕβλων ἐκείνων. ἰὴ, ἰὴ, ἰὴ, ἰὴ, τῶν δεινῶν βουλευμάτων. αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, τῶν κενῶν ἐλπίδων.

ΤΡΙΕΦ. Βαβαὶ τοῦ ἀναφυσήματος, ὡς τὰς νεφέλας διέτρεψε. ζεφύρου γὰρ ἐμπνέοντος λάβρου, καὶ τοῖς κύμασιν ἐπωθίζοντος, Βορέην ἄρτι ἀνὰ τὴν Προποντίδα κεκίνηκας, ὡς

[b] Καλωνομάσῃς] Καλωφωνάσῃς *J. Fr. H.* Ceterae recte quod edidimus.

39. Ἀρίγνωτον] Εὐδιάγνωστον. *V.*

ἀκαλαφρόητον πρᾶγμα ὡς δοκεῖς ἀνακυκλῶν. *J.M.G.*

40. Μή τι κακὸν παθήῃς] Hemiſtichion veteris poëtae videtur. An Homeri? *F.G.*

44. Καί σε καλαπεσὼν] Lucian. in *Icarom.* c. 3. μὴ καὶ σύ σε τὸ θαλάσσης καλαπεσὼν Μενίππιόν τι πέλαγος ἡμῶν ὥσπερ ὁ Ἰκάριον ἀπολίπῃς ἐπὶ τῷ σεαυτοῦ ὀνόματι. *J.M.G.* *Heuman.* in Poecil. p. 249. Vertit vult *ſpiritu meo*, ne quis intelligat ſubſtantiam ſpiritualem; ſed *Geſn.* videtur ambiguum ſtudio ſervaſſe. *J.F.R.*

47. Σοφιστῶν] Chriſtianos notari τῶν σοφιστῶν voce, infra apparebit. Caeterum Lucianus *de Mort. Peregr.* c. 13. Chriſtum ipſum σοφιστὴν appellavit: & apud *Prudentium Periſtephan.* 10, 40. Chriſtianis Aſclepiades Syriae Praefectus hoc nominis tribuit: *Quis hos Sophiſtas error induxit novus?* *J.M.G.*

48. Ἐξώγκωσε] Etiam hic Lucianum imitatus eſt noſter, niſi quod paullo modeſtius ille hyperbola utitur, in *Philopſ.* c. 39. τοιοῦτε ἀκούσας ἦσθ', ὥσπερ οἱ τῆ γλυκύτητι πιόντες, ἐμπεφυσημένοι τὰ γαστέρα, ἐμέτου δεόμενοι κ.τ.λ. Simili fere metaphora, ſed alio inſtituto, utitur *Elihu*, *Job* XXII, 18. ſeq. *J.M.G.*

46. Φὺ, φὺ, φὺ] Τὸ φὺ hic pro φεῦ admirantis videtur. *F.G.*

Φὺ — ἰὴ — αἰ] Praeterquam quod pueriles valde exclamationes iſtae; ne Graecum quidem illud φύ. Forſan legendum φεῦ. *M. du S.*

54. Ὡς τὰς νεφέλας — ἐμπνέοντος] Horum verborum omiſſa eſt interpretatio a *Micyllo* ex editione Pariſ. 1615. f. & *Baſil.* 1619. 8. quem ſequuntur Gallus Ablancurtius, & Drakius Britannus. Fingitur autem ructibus Critiae excitatus in Propontide Boreas, quo adverſum tenente, ingredi Euxinum Pontum naves niſi funibus de litore adjutae non potuerint. Nam εἰσπλεῖν πόντον (frequenti praepoſitionis ὡς ellipſi) hic valere ingredi, nemo negabit, niſi ſi quis putet, ſecundo Borea intrari e Propontide Pontum, id eſt, verſus ſeptentrionem navigari poſſe. Sed etiam illud hinc apparet, Critiam, ut excitare halitu Boream poſſet, debuiſſe conſtitutum eſſe eo circiter loco, ubi eſt Conſtantinopolis. Quod quorſum valeat, in diſputatione dictum eſt. §. 26. *J.M.G.*

56. Λάβρου] *Homer.* vox Il. B, 148. Odyſſ. O, 293. *J.M.G.*

57. Προποντίδα] De alia abſurditate non dicam; ſed id rogo; ubinam gentium ſtantes hos facit, ut a flatu alterius Boreas Propontida perflet? Ego ut quod ſentio dicam, Conſtantinopoli hoc ſcriptum puto. Alioqui cur de Propontide ſcriptor cogitarit, non video. Addo votum ejusdem de compeſcendis Scytharum excurſionibus in fine Dialogi; unde ſatis liquet in ea regione habitaſſe, quae iis gentibus vicina eſſet. Vide etiam Nηρ. c. 6. unde conjicio tres hoſce libellos ab eodem viro ſcriptos, qui Lemni habitaret. *M. du S.*

ὡς ἀφ' καλῶν αἱ ὁλκάδες τ Εὔξεινον πόντον οἰχήσουϑ, τ κυμάτων ὑπκυλινδύντων ἐκ τῦ φυσήματος. ὅσον οἴδημα τοῖς ἐγκάτοις ἐνέκειτο. πόσος κορκορυγμὸς, κ) κλόνος τ γαςέρα σε συνετάραττε πολύωπον σεαυτὸν ἀναπέφηνας, τοσαῦτα ἀκηκοώς. ὡς κ), χ τὸ τερατῶδες, κ) ἀφ' τ ὀνύχων ἠκηκόεις. ΚΡΙΤ. Οὐ πρόσδοξόν τι, ὦ Τριεφῶν, ἀκηκοέναι κ) ἐξ ὀνύχων· κ) γὰ κύημην γαςέρα τεθέασαι, κ) κεφαλὴν κύουσαν, κ) ἀνδρείαν φύσιν ἐς γυναικείαν ἐνεργοβατοῦσαν, κ) ἐκ γυναικῶν ὄρνεα μεταβαλλόμενα· κ) ὅλως τερατώδης ὁ βίος, εἰ βούλει πιστεύειν τοῖς ποιηταῖς. ἀλλ' ἐπεί σε πρῶτον κιχάνω τῷ δ' ἐνὶ χώρῳ, ἀπίωμεν ἔνθα αἱ πλάτανοι τ ἥλιον εἴργουσιν, ἀηδόνες [a] δὲ κ) χελιδόνες εὐηχα κελαδοῦσιν, ἵν' ἡ μελῳδία τ ὀρνέων τὰς ἀκοὰς ἐνηδύνουσα, τό, τε naves ingredi Euxinum Pontum cogantur, fluctibus ex tuo ſpiritu magna ſe vi volventibus. Hem quantus tumor tuis ineſſe debuit inteſtinis, quantus ſtrepitus, quae conquaſſatio ventrem tibi conturbavit! auritiſſimum te eſſe demonſtraſti, qui tot ac tanta audieris, adeo ut, ingenti portento, unguibus etiam audiſſe videaris. CRIT. Sed non debebat tibi paradoxum videri, Triepho, ſi quis etiam unguibus audiat; ſiquidem femur uterum vidiſti, & caput praegnans, maris vero naturam in feminam divina vi transeuntem, mutatasque in aves feminas. Et tota adeo vita, ſi Poëtis credas, portentorum plena eſt. Sed cum te primum his poſſum complectier oris, age abeamus eo, ubi ſolem platani arcent, luſciniaeque & hirundines dulciſonis aethera cantibus implent, ut avium aures permulcens

[a] Δὲ] Sic noſtrae, Ts Geſn. Edit.

58. Κάλων] A κάλω χοινίοι, pro κάλως. F. G.

Ibid. Τὸν Εὔξεινον] Τὸ ς excidiſſe videtur Librario. F. G. Sed ſaepe omittitur cum verbis veniendi, maxime *Homero* ut Il. E. 773. Τροίην ἰξον. Plura ex eod. *L. Bos* de Eliſ. p. m. 268. Adde Noſtrum ſupra *Dea Syr.* c. ult. γάμων εἶναι, & *Theogn.* vſ. 1172. — ἥλυθες ἀθανάτους. Quare nihil inſerto τὶς opus erit. *J. F. R.*

61. Πόσος κορκορυγμὸς] Locus videtur expreſſus ex illo *Ariſtoph in Neb.* vſ. 38. ſeq. εἶτ' ἐτεράχθης τ γαςέρα ὁ κλόνος ἐξαίφνης αὐτὴν διεκορκορύγησεν Ubi κλόνος ſecundum Scholiaſten eſt ῥοῖζος τις ὁ εἰλεῖ· διεκορκορύγησε autem ponitur ἀντὶ τῦ ἤχησε — ἢ ἐμιμήσατο τ φωνὴ (ὁ ποιητὴς, ut interpretor) τ ἐντέρων τ ἦχον. *J. M. G.*

62. Πολύωπον] Forte, ut famam finxere. *Virg.* Aen. IV. 181. ſeq.

— *Cui quot ſunt corpore plumae,*
Tot vigiles oculi ſubter, — tot ſubrigit aures.

J. M. G.

Πολύωπον] Ut regibus multas aures tribuit *Xenoph.* quod indico ad Schol. de *Calumn.* c. 5. *J. F. R.*

64. Τερατῶδες] Τὴν τερατώδη παροιμίαν, τὸ τερατῶδες, ἔπος. F. G.

Ibid. Τῶν ὀνύχων] Non reperio apud paroemiographos, quid ſit δι' ὀνύχων vel ἐξ ὀνύχων ἀκούειν. *Jo. Alb. Fabricius* in literis ad *Reimarum*, ἀφ' τ ὀνύχων ἀκούειν, inquit, *dictum de homine qui totus auris, perinde ut Argus oculus totus; qui ἀφ' ὀνύχων videbat.* Quae ſi vera eſt ratio, & quid ni vera ſit? comparandus cum h. l. eſt ille apud Lucian. in *Dear. Judic.* c. 8. ubi optat Paris ὥσπερ Ἄργος ὅλος βλέπειν τῷ σώματι. Item *Catullian.* illud 13, ult.

Quod (unguentum) *tu cum olfacies, Deos rogabis, Totum ut te faciant, Fabulle, naſum.*

Denique illud apud *Ariſtaenetum* epiſt. 1. p. 5. ἐνδιδυμένη τὸ εὐπροσωποτάτην ἐκδῦσα δὲ ὅλη πρόσωπον φαίνεται. Sed ſunt hoc genus infinita. Simillimum illud *Plauti Sticho* 5, 5, 20. Ubi perpruriſcamus usque ex unguiculis. *J. M. G.*

66. Κυήμιλον] De Baccho, alludit ad γαστροκτήμιλον. F. G.

Κυήμιλον γαστέρα] Jupiter Bacchum ex ſe conceptum, conflagrantisque Semeles utero ereptum, femori ſuo inſeruit, & exacto legitimo geſtationis tempore edidit. Vid. Lucian. Θ. Δ. IX. Quod autem κτήμιλον *ſuram*, vocat, non μηρὸν, alludit, credo, ad γαστροκτημίας nomen, in quo laſcivit etiam Lucianus V. H. 1, c. 22. Latinus ſermo illum luſum vix admittit. *J. M. G.*

67. Κεφαλὴν κύουσαν] De Minerva. F. G.

Κεφαλὴν κύουσαν] Pallas in cerebro Jovis concepta, quam periculoſo edita partu fuerit, ſuo more deſcribit Lucian. Θ. Δ. VIII. *J. M. G.*

68. Ἀνδρείαν φύσιν] De Salmacide, Scythone, Tireſia, Coeneo, Iphide nota omnia ex *Ovid.* Metamorphoſeon libris: ut & de feminis Alcyone, Philomela & Progne, Pieridibus, Nyctimene, Scylla, &c. in aves mutatis. *J. M. G.*

71. Ἀλλ' ἐπεί σε] *Hom.* Od. N. 228. *M. du S.*

Ἀλλ' ἐπὶ] Ex Od. O, 260. Ὦ φίλ', ἐπεί σε θύοντα κιχάνω τῷ δ' ἐνὶ χώρῳ. *J. M. G.*

80. Ὕπερον] Vulgo nominandi caſus in Lexicis, ab ipſo etiam *Stephano*, poſt quem errare nemo ſibi turpe putat, effertur ὑπέρ, genere maſculino, ſed *Wolfg. Seberus* ad *Polluc* 7, 107. neutro genere rectius ad-

cens cantus, & aqua leni decurrens susurro, animam ipsam tranquillet.

4. TRIEPH. Eamus sane, Critia, sed timeo, ne forte incantatio sit, quod tu audiviſti, & piſtillum aut januam ex me ſciat mirabilis illa tua perculſio. CRIT. Per ego aetherium tibi Jovem juro, non ita futurum. TRIEPH. Amplius etiam terres; cum Jovem dejeraſti. Quam enim ille jurisjurandi religionem violanti poenam infligere poſſit! novi enim te non ignorare, ut tui Jovis res ſe habeant. CRIT. Ain tu? non poſſe autem Jovem in tartarum aliquem mittere? neſcisne tu homo, ut Deos omnes de caeleſti illo pavimento dejecerit, ut Salmonea contra tonantem fulmine olim proſtraverit, & hodienum prout quisque eſt petulantiſſimus proſternat: inde eſt, quod apud Poëtas ut Titanum victor, de-

ὕδωρ ἠρέμα κελαρύζον, τὰς ψυχὰς κηλεῖ.

ΤΡΙΕΦ. Ἴωμεν, ὦ Κριτία· ἀλλὰ δέδια μή τω ἐπῳδὴ τὸ ἠχυσμένον ᾖ, καί με ὕπερον, ἢ θύρετρον, ἢ ἄλλο τι τῶν ἀψύχων [b] ἀπεργάσῃ ἡ θαυμασία σου αὕτη [c] κατάπληξις. ΚΡΙΤ. Νὴ τὸν Δία τὸν αἰθέριον, ὡς τοῦτο γενήσεται ἐπὶ σοί. ΤΡΙΕΦ. Ἔτι με ἐξεφόβησας, τὸν Δία ἐπομοσάμενος. τί γὰρ ἂν δυνήσαιτο ἀμυνέμεναί σε, εἰ ἀθεμίστως τὸν ὅρκον; οἶδα γὰρ ἔγωγε σὲ μὴ ἀγνοεῖν περὶ τοῦ Διός σου. ΚΡΙΤ. Τί λέγεις; ὁ δυνήσεται ὁ Ζεὺς ἐς Τάρταρον ἀποπέμψαι; ἢ ἀγνοεῖς ὡς τοὺς θεοὺς πάντας ἀπέῤῥιψεν ἀπὸ τοῦ θεσπεσίου βηλοῦ, καὶ τὸν Σαλμωνέα ἀντιβροντῶντα πρώην καλεκεραύνωσε, καὶ τοὺς ἀσελγεστάτους ἔτι καὶ νῦν· διὰ δὲ τοῦτο καὶ ποιητὴς Τιτανοκράτως καὶ Γιγαντολέτης ἀνυ-

[b] Ἀπεργάσῃται] Hoc praetuli ex *J. Alſ. B1. Fr. S.* Ἀπεργάζεται *P. H.* [c] Κατάπληξις] Κατάπληξις dederat *Solan.* bene. Sed ſine libris hic nihil audeo.

adhiberi docet, quo uſus etiam eſt Lucian. in *Philopſ.* c. 35. ex quo loco illud ſimul diſcimus, non injuria hic metuere Triephontem: fieri enim, ſi DIs placet, poſſe, ut ex piſtillo fiat homo, eo loco docemur: quidni contra piſtillus ex homine? *J. M. G.*

Ibid. Θύρετρον] Θύρετρον, θύραμμα *Heſychio* & *Suidae.* An januae munimentum? *la barre de l'huis.* *F. G.*

Θύρετρον] *Heſychius*, & ex ipſo forte *Varinus*, diſtinguunt ab invicem θύρετρα id eſt θύραι, & θύρετρα, hoc eſt θυράμματα, quae tamen & ipſa vox interdum januam ſeu fores ipſos ſignificat; quanquam etiam *cardines* interdum verti debeat, ut apud τοὺς ὁ 3. *Reg.* VII, 50. Ego crediderim, quidquid etiam de hac diſtinctione, ſuſpecta certe *Stephano* ſit, auctorem praeoculis habuiſſe locum e *Philopſeude* Lucian. jam laudatum, ubi etiam ὁ μόχλος τῆς θύρας mutatus in hominem dicitur. *J. M. G.*

81. Ἀπεργάσῃ — κατάπληξις] Ultimam hanc vocem pro κατάπληξις, ſubſtitui. Rationem emendationis ultimis verbis Triephontis & c. 9. Φιλοψ. lectis, facile intelliges; ex eo enim libello haec omnia palam petita, confer omnia haec cum illius c. 34. 35. & 36. Retineri tamen poteſt vulgata ſcriptura, quia nihil adeo abſurdum eſt, quin ab hoc ſcriptore dici potuiſſe videatur. *M. du S.*

82. Κατάπληξις] Ἀντὶ ἀκούσματος καταπληκτικοῦ· ut apud *Lucret.* 4, 1157. *Magna atque immanis* (amaſia) *κατάπληξις plenaque honoris* a ſaucio amatore vocatur. *J. M. G.*

84. Ἔτι με ἐξεφόβ.] Qui per tale Numen jurat, a quo vindicari perjurium non poteſt, ille non verebitur perjurium committere, ſi nimirum de illius impotentia conſtet. Triepho autem putat, adeo conſtare de Jovis aetherii futilitate Critiae ſuo, ut non dubitaturus ſit, illius ſtramineo numine ad perjurium abuti. Quanto autem rectius hic noſter, quam *Cicero*, qui tanquam e Porticu unus ita diſputat, *Offic.* 3, 29. ut in jurejurando non ad metum Deorum aut iram reſpici debere, dicat. Sed *de ira DEI Lactantius* viderit; nos jam non philoſophamur. *J. M. G.*

85. Ἀμυνέμεναι] Verbum *Homerice* praeter rationem ac neceſſitatem inflexum, ut ante ἀμπνύσσω &c. *J. M. G.*

89. Θεοὺς πάντας] Unde hoc fit? Vulcanum enim ſolum in terram praecipitatum fuiſſe *Homerus* tradit. *F. G.*

90. Θεσπεσίου βηλοῦ] *Hom.* Il. A. 591. & O. 23. *M. du S.* Cetera *Homeri* idem *Solanus* ubique adduxerat, quae & *Geſn.* Quare ea deinde non bis addemus. *J. F. R.*

Ibid. Βηλοῦ] Quid ſit βηλὸς cum de coelo ſermo eſt, diſputatur in *Scholiis min.* ad Il. A, 591. Noſter hic reſpexiſſe imprimis videtur ad Il. O, 23. Hyperbolam enim puto, nec, ubi omnes Deos Jupiter deturbaverit, reperio. Caeterum etiam Lucianus hiſtoriae meminit *Contempl.* c. 1. *J. M. G.*

Ibid. Σαλμωνέα] Salmonei hiſtoriam praeter alios habet *Apollodor.* Biblioth. I, 9, 7. *Virgil.* Aen. VI, 580. *J. M. G.*

93. Τιτανοκράτως] Rem ipſam apud *Homerum* invenies; nomina haec non item. *J. M. G.*

ἀνυμνεῖται, ὡς ἡ πας' Ὁμήρῳ; ΤΡΙΕΦ. Σὺ μέν, ὦ Κριτία, πάντα παρέδραμες τὰ τῆ Διὸς, ἀλλ', εἴ σοι φίλον, ἄκουε. οὐχὶ κύκνος ἦτος ἐγένετο, ἡ σάτυρος δι' ἀσέλγειαν, ἀλλὰ ἡ ταῦρος; ἡ εἰ μὴ τὸ πορνίδιον ἐκεῖνο ταχέως [a] ἐπωμίσατο, ἡ διέφυγε ἂν τὸ πελάγους, τάχ' ἂν ἠροτρία, ἐντυχὼν γεηπόνῳ, ὁ βουληποιὸς, ἡ κεραυνοβόλος σου Ζεὺς, ἡ ἀντὶ τοῦ κεραυνοβολεῖν, τῇ βουπλήγι καλλεντάνυλο. τὸ δὲ ἡ Αἰθίοψι συνευωχεῖας, ἀνδράσι μελαντέροις, ἡ ἢ ὄψιν ἐζοφωμένοις, ἡ ἐς δώδεχ' ἡλίους μὴ ἀφίκαας, ἀλλ' ὑποδεδρεγμένος bellatorque gigantum, imprimis apud Homerum decantatur. TRIEPH. Omnia tu quidem, Critia, Jovis percurristi, sed, nisi grave est, invicem audi. Nonne idem cygnus factus est satyrusque libidinis causa, quin taurus etiam? & nisi celeriter suscepto in humeros scortillo per pelagus aufugisset, forte jam, ab agricola aliquo interceptus araret tuus ille tonitruum effector, fulminumque jaculator Jupiter, & pro eo, quod fulmina dicitur jacere, stimulos sentiret & scuticam. Illud vero non rubore dignum censes, egregie barbatum senem cum Aethiopibus epulas celebrare, *Nigra viris facie & vultibus obtenebratis*, & duodecim totis so-

a Ἐπωμίσατο] Ex emendatione *Kusteri*. Ἐπωμόσαλο Edd. priores.

94. Παρ' Ὁμήρῳ] Atqui apud Homerum nullibi hae voces reperiuntur. *M. du S.*

97. Κύκνος] Notum Epigramma:

Ζεὺς κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσὸς, δι' ἵμερτα
Λήδας, Εὐρώπης, Ἀντιόπης, Δανάης.

J. M. G.

99. Ἐκεῖνο] Ego mallem ἐκεῖσε, ut ad Europam referretur. *M. du S.*

Ἐκεῖνο] Verti quasi legeretur ἐκεῖσε, quod est multo concinnius, quanquam non statim, si reliquas auctoris ineptias spectes, verius. *J. M. G.*

Ibid. Ἐπωμόσαλο] Ab ἐπωμόω, vel ἐπωμόζω Interpres. Scribo ἐπωμώσαλο ab ἐπωμόω. *F. G.*

Ἐπωμίσατο] (Secundum Interpret. Lat. legendum erat ἐπωμίσατο ab ἐπωμίζω quamvis hanc vocem in Thes. *Steph.* non reperiam.) *Kust.* Quamvis absurdissima sint in hoc libello omnia; sic ut emendare jubet Cl. *Kusterus*, scripsisse auctorem, dubium nullum esse potest; ideoque invitis libris nostris in textum recepimus. Omnes enim ἐπωμόσαλο habent. *M. du S.*

Ἐπωμόσαλο] Fictum, ut videtur, ad hanc rem ab auctore nostro, vel alio verbum; Lexicographis certe ignotum. Simile apud *Plinium* succollare. *J. M. G.*

Ἐπωμίσαλο] Etsi ter quater ἐπομοσόμεθα & ἐπομόσομαι deinde in hoc Dial. sequuntur; jurandi significatione, & o brevi; hic tamen ipsum factum loquitur, id hic locum non habere; quare *Kustero* ac *Solano* auscultavi: nec enim ratio adparet, cur verbum ab analogia recedens hic fingere libuerit. Nam ἐπωμὶς est superior humeri pars. Vid. *Foës.* *J. F. R.*

1. Ἠροτρία] Ita apud Lucian. *Conc. Deor.* c. 7. seq. Momus ad Jovem, timui, inquit, μή σε καλαβύσῃ τις ξυλλαβὼν, ὁπότ' ἂν ταῦρος ἦς, ἢ τὴν χρυσοχόον τις κατεργάσηται χρυσὸν ὄντα, ἡ αὖτε Διὸς, ἢ ὅρμος, ἢ ἀλλόσιον ἡμῖν γένῃ. *J. M. G.*

4. Κατικαστάσυτο] Forte καλικαστύνυτο a καλακαστίνυμι. *F. G.*

Ibid. Αἰθίοψι] Vix pejus de Jove suo meritus est *Homerus* aliquo in loco, quam Il. A. 423. ubi Jupiter ad Aethiopas profectus XII. dierum convivia cum illis celebrat, post quorum demum finem Thetidi precaturae ad eum aditus conceditur. Vix enim in adulteria Jovis saepius invehuntur, aliaque ejus facinora, gentiles & Christiani, quam istas XII. dierum epulas bono viro invident. Vid. Lucian. *de Sacrif.* c. 2. *Jup. Trag.* c. 37. *Arnob.* contra gentes l. 6. p. 192. Versum hexametrum ἄμιτρον rependisse alio claudicante, sine fraude fuerit. *J. M. G.*

Αἰθίοψι σωσιωχ.] Vid. si operae videtur, *L. Bos* Obs. Crit. p. 129. *J. F. R.*

6. Ἡλίους] Pluralis ille etiam legitur apud *Thucyd.* VII. c. ult. pro aestu radiisve solis, οἱ δὲ ἥλιοι ait, — ἡ τὸ πνίγος ἔτι ἰλύσι. Ubi Cl. *Duker.* alia exempla addit, in quibus & pro radiis, & pro diebus pluralis ἥλιοι ponatur. Sed & alia Graeci interdum in plurali adhibent, quae videntur plur. carere, ut αἱμάτων ap. *Lycophr.* 804. & 1249. Ἀέρων *Diod. Sic.* III. c. 34. ter. Κυναῖς φήμαις. Idem XI. 40. Πίστεις ἐνόρκους. Ibid c. 58. Ταῖς ἀληθείαις *Phal.* Ep. 41. Φυγαὶ ib. Ep. 19. Θανάτους ἢ φυγαῖς *Dion. Hal.* VII. 472. 10. Ἐν ταῖς εἰρήναις *Diod. Sic.* II. c. 41. Προσώποις de facie unius virginis *Achil. Tat.* I. p. 8. Ἵπποις vulgatissimum *Dion. Hal.* VII. 473. pr. & apud quosvis. Ἐλπίδων quod & Latinis usitatum, *Diod. Sic.* p. 297. vs. 7. Ed. *Bas.* & passim. Θελήμασιν *Psalm* CX. 2. *Act.* XIII. 22. *Eph.* II. 3. Sic πλούτοις supra *Icarom.* c. 4. Et *Fugit.* c. 20. *J. F. R.*

7. Ὑποδεδρεγμένος] Non ausim damnare Nominativum. Ne quid de locis Luciani dicam in hac ipsa editione emendatis, statim Ἔνυπν. c. 1. Τοῖς πλείοσιν ἐν ἔδοξε — τὸ μὲν πρῶτον εὐθὺς ἂν αὐτὸς ἔχειν τὰ ἀρκοῦντα παρὰ τὸ τέχνης. Nempe in optimis quibusque talia invenias. *Herodot.* I, 28. Νησιώτας δὲ τί δοκέεις σύχνους ἄλλο, ἢ — λαβεῖν ἀρώμενοι Λυδοὺς ὦν θαλάσσης. *Aelian.* V. H. 9, 26. Ἤξιε τι αὐτὸν προστάξαι, ὁμοῦ μὴ ἀτυχήσειν αἰτήσας. Ipse canon *Homer.* Il. B, 353.

Φη-

solibus apud eos, vino madentem desidere? Illa enim de aquila & de Ida, & quod impraegnari per totum corpus solet, dicere etiam pudor est.

5. CRIT. Numquid igitur, o bone, per Apollinem jurabimus, medicum pariter atque vatem optimum? TRIEPH. Mendacem illum Prophetam dicis, qui nuper Croesum, & post illum Salaminios, aliosque sexcentos, vaticiniorum ambiguitate pessundedit?

6. CRIT. Quid si per Neptunum, qui trifidum manibus sceptrum tenens, penetrabili voce terribilique tantum in bello clamat, quantum vix novem decemve virorum millia? qui praeterea terrae quassator,

καθεδεῖται παρ' αὐτοῖς, πώγωνα τηλικοῦτον ἔχων, οὐκ αἰσχύνης ἄξια; τὰ δὲ τῆς Διὸς, καὶ τὸ Ἴδης, καὶ τὸ κυοφορεῖν καθ' ὅλου τοῦ σώματος, αἰσχύνομαι καὶ λέγειν.

ΚΡΙΤ. Μῶν τὸν Ἀπόλλωνά γ' ἐπομοσόμεθα, ὃς προφήτης ἄριστος, καὶ [b] ἰητρὸς, ὦ γαθέ; ΤΡΙΕΦ. Τὸν ψευδόμαντιν λέγεις; τὸν Κροῖσον πρώην διολωλεκότα, καὶ μετ' αὐτὸν Σαλαμινίους, καὶ ἑτέρους μυρίους, ἀμφίλογα πᾶσι μαντευόμενον;

ΚΡΙΤ. Τὸν Ποσειδῶνα δὲ τί; ὃς τρίαιναν ἐν ταῖν χεροῖν κραταιὸν, καὶ ἀφάτορόν τι, καὶ καλαπληκτικὸν βοᾷ ἐν τῷ πολέμῳ, [c] ὅσον ἐννεάχιλοι ἄνδρες, ἢ δεκάχιλοι, ἀλλὰ καὶ σει-

b Ἰητρὸς] Sic Edd. lege *Ἰατρὸς*. c Ὅσον] Nihil variant Edd. Ὅσσον *Homer.*

Φημὶ γὰρ ὧν πολλαπλοῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα —
Ἀφράστων ἐπέεσσι· ἐναίσιμα σήματα φαίνων.

Ubi *Eustathius* ἀνακόλουθον quidem & σολοικοφανίστερον agnoscit, sed studio quaesitum ad vim orationi addendam & speciem novitatis. Ὑποδιορυγμόν Lucianeum esse, Index docebit. Est autem diminutivum, ut *pitissare*. Sic *Plaut.* Aul. 3, 6, 36. *Ego te reddam maldidum probe.* *J.M.G.*

Ὑποδιορυγμ. καθιοῦχ] At locus ex *Prometh.* §. 16. ab *Gesn.* in Ed. Philop. adlegatus, meritò etiam *Hemsterhusio* est suspectus. Vid. quae ad *Fugit.* c. 2. notavi. *J.F.R.*

8. Πώγωνα τηλικ.] Barbam etiam promissam Jovi suo objicit Juno, apud Lucian. Dial. *Jovis & Junonis*, quod nihilo secius astragalis cum Ganymede luderet. *J.M.G.*

10. Ἀστῦ — Ἴδης] In aquilam transformatus Jupiter ab Ida monte Ganymedem rapuit. In Idae item montis vertice lascive cum Junone concubuit: quod paullo post iterum tangit noster. *J.M.G.*

Ibid. Κυοφορεῖ καθ' ὅλου τοῦ σώμ.] Τῆς κεφαλῆς ἐς τοῦ μηροῦ. *F.G.*

Κυοφορεῖν] In Dial. *Neptuni & Mercurii*, ille ὗγε, inquit, ὡς ὅλῳ ἡμῖν κυοφορεῖ ὁ γενναῖος, καὶ παιλαχόθι τοῦ σώματος. Jam dictum, in femore Bacchum, in cerebro Palladem a Jove gestatam. *J.M.G.*

13. Προφήτης] Ira etiam *Aristoph.* Plut. vs. 11. ἰατρὸς ὢν ἐς μάττις, ὡς φασὶν, σοφός. Paullo ante λοξίαν vocarat Comicus, unde est ἀμφίλοξος, quod hic apud nostrum statim sequitur. Comparanda quae de λοξία (quasi obliquum dicas) doctissimi Interpretes, ad *Aristoph.* l. c. & quae *Macrob.* Saturnal. I, 17. Lucian. Dial. *Junonis & Latonae* Ἀπόλλων προσποιεῖται μὲ πάντα εἰδέναι, καὶ τοξεύειν, καὶ κιθαρίζειν, καὶ ἰατρὸς εἶναι, καὶ μαντεύεσθαι, & in *Decret. Deorum*, quod ipsorum *Comitiis* subjungit p. 716. cavetur, ne tam multa solus faciat Apollo, sed unum aliquid eligens, aut vatem, aut eitharoedum, aut medicum denique agat. *J.M.G.*

Ibid. Ἰητρὸς] Cur a vulgari lingua hic omnes recedant libri, ego sane non intelligo; servavi tamen. *M.du S.*

14. Ψευδόμαντιν] Lucian. & haec vox est, qui dialogo, quo *Alexandri praestigias* detexit, id nominis fecit. *J.M.G.*

15. Τὸν Κροῖσον διολωλεκότα] Adscripserat *M.V.Le Croze*, Vid. acta Achatii episcopi in actis martyr. sel. p. 140. Non vero satis distincte, ad quae verba id pertineat, quod illo libro destitutus indagare nequeo. *J.F.R.*

Ibid. Κροῖσον] Utrumque oraculum profert Lucian. *Jov. Trag.* c. 20. De Croeso quidem pervulgatum illud, Κροῖσος Ἅλυν διαβὰς μεγάλην ἀρχὴν διαλύσει, ubi hostiumne foret imperium, an Croesi, incertum: de Salaminiis autem, ὦ θεία Σαλαμὶς, ὀλεῖς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν, ubi nota Lucianum adjicere, καὶ Πέρσαι γὰρ ἦσαν, καὶ Ἕλληνες, γυναικῶν τέκνα ἦσαν; ut adeo haud obscure applicet ad cladem Salaminiam, qua Persae navali praelio victi sunt: ex *Herodot.* vero 7, 141. seq. *Plut.* in *Themist.* p. m. 212. & omnium copiosissime ex *Oenomao Cynico* apud *Euseb.* Praepar. Euang. 5, 24. de tota historia satis constat. Quid igitur noster sibi vult, cum Salaminios hoc oraculo periisse dicit? Scilicet, superficiariam valde hominis fuisse doctrinam, judicium fere nullum, ex tota commentatione apparet, & nos in dissertatione nostra monuimus. *J.M.G.*

20. Ὅσον..] *Homerus* ὅσσον, metri causa, quod & servari debuit. *M.du S.*

21. Ἐννεάχιλοι] *Hom.* Il. E. 869. & Z. 148. *M.du S.*

Ἐννεάχιλοι] Nescio an hic quoque memoria lapsus sit Auctor, cum tantum Neptuno clamorem tribuit. De Marte enim *Homer.* Il. E, 860.

ὁ δ' ὑπερμενὲς κέκλητο Ἄρης

Ὅσ-

σεισίχθων, ὦ Τριεφῶν, ἐπονομάζεται; ΤΡΙΕΦ. Τὸν μοιχὸν λέγεις; ὃς τὴν τῦ Σαλμωνέως παῖδα, τὴν Τυρὼ, πρώην διέφθειρε, καὶ ἔτι ἐπιμοιχεύει, καὶ ῥύστης καὶ δημαγωγὸς τῶν τοιούτων ὄφθη; ἢ γὰρ Ἄρην ὑπὸ τῦ δεσμῦ περιζόμενον, καὶ δεσμοῖς ἀλύτοις μετὰ τῆς Ἀφροδίτης συνόμνυον, πάντων τε τῶν θεῶν αἰδῶ καὶ [a] μοιχίαν ὑπ' αἰσχύνης σιωπώντων, ὁ ἵππιος Ποσειδῶν [b] ἔκλαυσε δακρυρροῶν, ὥσπερ τὰ βρεφύλλια, τὺς διδασκάλυς δεδιότα, ἢ ὥσπερ αἱ γραῦς, κόρας ἐξαπατῶσαι. ἐπέκειτο δὲ τῷ Ἡφαίστῳ λῦσαι τὸν Ἄρεα· τὸ δὲ ἀμφίχωλον τῦτο δαιμόνιον, οἰκτείραν τὸν πρεσβύτην θεὸν, τὸν Ἄρη ἀπηλευθέρωσεν· ὥστε καὶ μοιχός ἐστιν, ὡς μοιχὺς ἐσώσεν.

o Triepho, appellatur. TRIEPH. Scilicet per moechum illum, qui Tyro, Salmonei filiam, olim corrupit, & insuper adulteria committit, taliumque, *& sibi similium* liberator ac patronus est. Martem enim reti captum, & vinculis cum Venere sua indissolubilibus constrictum, omnibus Diis prae pudore tacentibus, equestris ille Neptunus, lacrumis, quales puerorum sunt magistros timentium, aut vetularum puellas decipientium, effusis, deflevit. Instabat autem Vulcano, ut Martem solveret; claudumque illud daemonium misericordia senis Dei Martem dimisit. Moechus itaque ipse est, ut qui saluti moechis fuit.

ΚΡΙΤ. Ἑρμείαν δὲ τί; ΤΡΙΕΦ. Μή μοι τὸν κακόδυλον, τῦ ἀσελγεστάτυ Διὸς, καὶ τὸν ἀσελγομανῦντα ἐπὶ τοῖς μοιχικοῖς.

7. CRIT. Quid si per Mercurium? TRIEPH. Apage vero pessimum illum libidinosissimi Jovis administrum, ipsumque stuprorum cupiditate ac pruritu insanientem.

ΚΡΙΤ. Ἄρεα δὲ καὶ Ἀφροδίτην οἶδα μὴ ὑποδεδέχεσθαί σε, ἀφ' ὃ προδιεβλήθην πρώην ὑπὸ σῦ. ὥστε ἐάσωμεν τύτυς. καὶ Ἀθηνᾶς ἔτι ἐπιμνησθήσομαι, καὶ παρθέ-

8. CRIT. Martem Veneremque te non accepturum jam praevideo, cum modo eos contumelia affeceris. Igitur mittamus hos. Sed Minervae adhuc mentionem faciam, vir-

a Μοιχίαν] Hoc praeferunt Edd. vett. Μοιχάν S. & *Amst.* b Ἔκλαυσε] Bene correxit *Solan.* Ἔκλυσεν Edd. priores.

Ὅσσον τ' ἐνισάχιλοι ἐπίαχον ἠὲ δυσάχιλοι.

Quid igitur ad hunc Stentor? Il. E, 786.

Ὃς τόσον αὐδήσασχ' ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα.

Caeterum ἐνοσίγαιος, & ἐνοσίχθων saepius apud Homerum: ita autem appellarunt veteres Graeci Neptunum, quod terrae motus, aquarum subter in terrae cavis undantium fluctibus accidere putarent, quorsum vid. *Gell.* N. A. II, 28. *J.M.G.*

22. Σεισίχθων] Non est *Homerica* vox, sed vere tamen. Homero passim ἐνοσίχθων & ἐνοσίγαιος. *M. du S.*

24. Τὴν Τυρὼ] Vide Lucian. Dial. *Neptuni* & *Enipei.* *J.M.G.*

25. Δημαγωγὸς] An προαγωγός; *F.G.*

Δημαγωγὸς] Demagogi enim non tantum vi injusta oppressis auxilio erant, sed saepe, ut major esset apud populum gratia, etiam qui malo digni essent, poenae subtrahebant, quale etiam in Romana rep. improbos Tribunos plebis, aliosque, qui populares videri vellent, videmus interdum molitos. Et pridem ex *Budaeo* observavit *H. Stephan.* de verbo δημαγωγεῖν, latius patere ejus significationem, & simpliciter pro *concilio*, seu *allicio*, sive *emereor gratiam*, poni. Fabula ipsa est apud *Homer.* Od. Θ, 268. Lucian. Θ. Δ. 17. *Ovid.* Art. Am. 2, 561. seq. Amores Neptuni recensentur *Clem. Alex.* Protr. p. 20. Quam inepte cohaereat narrationis hujus filum in disputatione jam indicatum §. 25. *J.M.G.*

30. Ἔκλαυσε] Antea in omnibus legebatur ἔκλυσε, quod palam corruptum rejecimus. Sententia lecta emendationis rationem satis aperiet. *M. du S.*

Ἔκλυσε] Alludit ad mare quod terram inundat. *F.G.* Nexus non admittit hanc adlusionem. Sed *Solani* conjectura vera est: neque quisquam dubitabit κλαίειν τινὰ recte dici, qui legerit *Homer.* Il. Ω. 511. — κλαῖεν ἑὸν πατρί' — αὐτὰρ Πάτροκλον. Et *Aelian.* V. H. VI. 1. νεκρὸν κλαίειν. Ignoscet ergo Cl. *Gesner.* quod versionem hic mutaverim. *J.F.R.*

33. Ἐπέκειτο δὲ τῷ Ἡφ.] Odyss. Θ. 354. *M. du S.*

35. Πρεσβύτην] Πρεσβύταλον θεῶν vocat ipse Jupiter Od.

virginis armatae, terribilisque Deae, quae Gorgonis caput pectori praefixum gerit, Gigantesque olim confecit. Contra hanc enim dicere nihil habes. TRIEPH. Quin contra hanc etiam non nihil dicam, si respondere voles. CRIT. Cedo, quidquid placuerit. TRIEPH. Dic mihi igitur, Critia, quae est Gorgonis utilitas, & cui bono pectus ea munit Pallas? CRIT. Ut terribili quodam spectaculo, malisque averruncandis apto. Quin terret etiam hostes, victoriamque ut lubitum fuerit ab una parte inclinat ad alteram. TRIEPH. Num hac etiam causa invicta est Pallas? CRIT. Utique. TRIEPH. Cur autem non iis qui servare possunt potius, quam qui ipsi servantur, taurorum cremamus aut caprarum femora, ut nos etiam invictos, quemadmodum Pallada, praestent. CRIT. Sed non habet Gorgo vim illam eminus adjuvandi, quam habent Dii, sed si quis eam praeferat, tum vero prodest.

9. TRIEPH. Sed quid tandem rei est Gorgo? vellem enim ex te audire, qui invenisti talia & exquisitissime pertractasti: ego vero praeter nomen omnia ejus ignoro.

45 τὸν, τὸ ἐνόπλιον, ἢ καλλιπλοκάμου θεᾶς, ἣν ἡ τῆς Γοργόνος κεφαλὴν ἐν τῷ στήθει θεὶς ἀπετέλεσε, τὸν τῶν Γιγαντολέτιν θεόν. ἐγὼ γὰρ ἔχεις τί λέγειν πρὸς αὐτῆς. ΤΡΙΕΦ. Ἐρῶ σοι καὶ πρὸς ταύτης, ἢν μοι ἀποκρίνῃ. ΚΡΙΤ. Λέγε ὅ, τι γε βούλει. ΤΡΙΕΦ. Εἰπέ μοι, ὦ Κριτία, τί τὸ χρήσιμον τῆς Γοργόνος, καὶ τί τῷ στήθει τοῦτο ἡ θεὰ περίκειται; ΚΡΙΤ. Ὡς φοβερόν τι θέαμα, καὶ ἀποτρεπτικὸν τῶν δεινῶν. ἀλλὰ καὶ καλλιπλόκαμον τὴν πολεμίαν, καὶ ἑτεραλκέα τὴν νίκην ποιεῖ ὅπου γε βούλεται. ΤΡΙΕΦ. Μῶν καὶ διὰ τοῦτο ἡ Γλαυκῶπις ἀκαταμάχητος; ΚΡΙΤ. Καὶ μάλα. ΤΡΙΕΦ. Καὶ διὰ τί δὴ τοῖς σώζειν δυναμένοις, ἀλλὰ τοῖς σωζομένοις, μηρία καίομεν ταύρων, καὶ αἰγῶν, ὡς ἡμᾶς ἀκαταμαχήτους ἐργάσωνται, ὥσπερ τὴν Ἀθηνᾶν; ΚΡΙΤ. Ἀλλ' οὐ μία γε ῥόπη ἐπιβοηθεῖν, ὥσπερ τοῖς θεοῖς, ἀλλ' εἴ τις αὐτῇ ἐπιφέροι.

ΤΡΙΕΦ. Καὶ τί τόδ' ἐστίν; ἐθέλω γὰρ καὶ σοῦ εἰδέναι, ὡς ἐξευρημένα τὰ τοιαῦτα, καὶ ἐς μάλιστα καλλωπισμένα. ἀγνοῶ γὰρ πάντα τὰ κατ' αὐτὴν, πλὴν γε τοῦ ὀνό-

c Τὸν Γιγαντολέτιν] Sic omnes. d Γε βούλει] Καὶ βούλῃ Ed. Gesn. e Μηρία] Μηρία male J. & V2. non cett. f Παρὰ] Bene J. S. &c. Περὶ P. H.

Od. N, 142. Vid. *Spanh.* ad *Aristoph.* Plut. 1051. ubi πρεσβύτιναι θεαί. *J.M.G.*

38. Μή μοι] Ellipsis τοῦ λέγε vel similis; ita fere *chorus* apud *Sophoclem*, *Ajac. Flagellif.* 192. μὴ, μή μ' ἄναξ κ. τ. λ. ubi Scholiasta: τὸ πλῆρες, μὴ, μή μοι. *Aristoph.* Equit. 19. μή μοι γε, μή μοι, μὴ ἀφοσκανδικίσῃς. Sed respexisse proprie videtur auctor *Aristoph.* Nεφ. 83. seq. ΦΕΙ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ τουτονὶ τὸν Ἵππιον. ΣΤΡ. Μή μοι γε τοῦτον μεθεμένως τὸν Ἵππιον. *J.M.G.*

39. Κακόδαλον] Lepide miseram servitutis suae conditionem, apud matrem deplorat Mercurius in Dial. *Majae* & *Mercurii*. *J.M.G.*

40. Ἀσελγομαι.] Specimen ejus ἀσελγομανίας habes Od. Θ, 335. seq. Lucian. Dial. *Apoll.* & *Mercur.* *J.M.G.*

42. Προδαβηναι] Cum in *Thucyd.* VI. c. 75. f. edatur προσδαβαλεῖν, ubi Codd. omnes rectius προδαβαλεῖν, & πρὸ non πρὸς in hoc compositio usitatum, addito hoc Philopatridos testimonio fateatur Cl. *Duker.* miror quare hoc isthic in textum non fuerit admissum. Interim προσδαβάλλομαι adfert *Steph.* ex *Plut.* Pericl. quod suo loco non spernerem. Τῷ προδαβάλλω utitur & *Herodian.* II. 1. 7. aliique. *J.F.R.*

47. Τὴν Γιγαντολέτιν] Τῆς Γιγαντολέτιδος θεοῦ dicere debuit, nam τὴν τῆς Γοργόνος κεφαλὴν γιγαντολέτιν vocari, non placet. F.G. Gorgonis caput vocare Deam gigantum interfectricem, non placet *AE.M.*

52. Τοῦτο] Non habet hoc τοῦτο quo referatur, nisi forte τὸ τῆς Γοργόνος χρῆμα velis intelligere. *J.M.G.*

Τοῦτο] Nihil difficultatis video, si χρῆμα intelligas, vel quasi demonstrative, ut apud *Aelian.* X. 10. τοῦτο βοῦς, ἐκεῖνο ἵππος. *J.F.R.*

55. Ἑτεραλκέα] Schol. ad Il. H, 26. ἑτεραλκὴς ἡ νίκη καλεῖται, ὅταν οἱ νικῶντες νικῶνται, ἢ ἀνάπαλιν οἱ ἥττους τοῖς ἡττωμένοις τὴν ἀλκὴν & δύναμιν παρίχωσιν. & ad Il. Θ. 171. ἑτεραλκέα, ἑτεροκλινῆ, τὴν τοῖς ἐναντίοις ἀλκὴν & δύναμιν ἐμποιοῦσαν. consentit etiam *Hesychius*. Recte igitur, puto, sensus hujus loci in versione est a me expressus. *J.M.G.*

59. Μηρία] Μηρία imprimis seu μηριεῖα ὀστᾶ Diis grata putabant, & in sacrificiis adhibebant, vid. Il. A, 40, 41. quem locum falsе ὠμοφαγίας Lucianus *de Sacrif.* c. 3. *J.M.G.*

ἀνόματος. ΚΡΙΤ. Αὕτη κόρη ἐγένετο εὐπρεπὴς, καὶ ἐπέρασος· Περσέως δὲ ταύτην δόλῳ ἀποδειροτομήσαντος, ἀνδρὸς γενναίου, καὶ ἐς μαγικὴν εὐφημισμένου, ἐπαοιδαῖς ταύταις θελξήσαντος, ἄλλας οἱ θεοὶ ταύτῃ ἐχήρασι. [a] ΤΡΙΕΦ. Τοιγαροῦν μ' ἐλάνθανέ πως τὸ καλὸν, ὡς ἀνθρώποις θεοὶ ἐνδεεῖς εἰσι. Ζώσης δέ τί τὸ χρήσιμον; προσηλαρίζετο ἐς πανδοχεῖον, ἢ κρυφίως συνεφθείρετο, ἢ κόρην αὐτὴν ἐπωνόμαζε; ΚΡΙΤ. Νὴ τὸν Ἄγνωστον ἐν Ἀθήναις, παρθένος διέμεινε μέχρι τῆς ἀποτομῆς. ΤΡΙΕΦ. Καὶ εἴ τις παρθένον καραλομήσειε, ταὐτὸ γένοιτο φόβητρον τοῖς πολλοῖς; οἶδα γὰρ μυ-

CRIT. Virgo igitur erat decenti forma & amabilis: ſed poſtquam Perſeus, vir fortis, & ob magicae artis peritiam celebris, incantationibus victae caput abſtuliſſet, praeſidii cauſſa Dii eam habuere. TRIEPH. Fugit me igitur tam egregia res, quod hominibus Dii opus habent: ſed cum viveret, quam utilitatem praeſtitit? numquid in ſtabulis meretriciam fecit, an vero clam imminui ſe paſſa eſt, ac virginem tamen ſeſe nominavit? CRIT. Per ignotum, qui colitur Athenis, Deum, virgo usque ad capitis percuſſionem permanſit. TRIEPH. Et, ſi quis caput virgini abſcindat, fietne tum terriculamentum ejusmodi etiam ex vulgo cuilibet? Novi enim vel decies mil-

le

a ΤΡΙΕΦ.] Bene L. *Fr.* B1. 2. *H. P.* ΚΡΙΤ. male *Fl. J. Ald. V2. S. Amſt.*

77. Προσηλαρίζετο] Ἑταίρας προσίλαβεν. *V.*

69. Αὕτη κόρη] Gorgonum hiſtoriam praeter reliquos diligenter recitavit Scholiaſt. *Pindar.* ad Pyth. XII. p. m. 253. b. ἀποδειροτομεῖν *Heſiodi* verbum eſt in Θεογον. verſ. 280. ubi ſimiliter hanc hiſtoriam narrat, cujus ſi phyſicas explicationes deſideres, affatim tibi nugarum Scholiaſtae ad eum locum dabunt. Doctiora ſunt & veriora, quae copioſe de iis diſputat *H. Dodwellus* in diſſ. *de vero Peripli Hannonis tempore* Tom. 1. Geographorum *Hudſon.* §. 2. ad 7. ubi totam rem ab *Heſiodo* confictam docet. De narrationis hujus ineptiis dixi in diſſ. §. 25. θελξήσαντος dubito, an apud alium veterem legatur. προσηλαρίζετο honeſtum alias vocabulum. *J. M. G.*

72. Ἐπαοιδαῖς] An ἐπαοιδαῖς? *F. G.* Ἐπαοιδὴ *Homericum* quidem Od. T. 455. Sed & Ἐπαοιδὰ *Heſychio* φαρμακεία, γοητεία. Quare nihil mutaverim. *J. F. R.*

74. ΤΡΙΕΦ.] L. *Fr. H.* & B2. recte. In reliquis Κριτ. mendoſe. *M. du S.*

79. Νὴ τὸν Ἄγνωστον] Ignotus ille Athenienſium Deus, ſi a Chriſtianis abeas, vix cuiquam memoratus reperietur. Sed hic homo incaute admodum ſuas fraudes obtrudit. *M. du S.*

82. Μυρίας . .] Hic quisquis eſt, larvatus Lucianus palam jam ad *undecim millium virginum decantatam fabulam* alludit; nam quod Cretam nominat huc minime facientem, ob verſum ex *Homero* concinnatum hoc factum eſt; nec adeo ſolliciti ſunt mendaces de ſuarum fabularum circumſtantiis. Fabula enim narrat Urſulam ex Britannia Coloniam Agrippinam vectam ibi cum undecim millibus virginibus ab Hunnis trucidatam. Haec autem fabula ſeculo demum XII. ſaltem quod ad undecim millia illarum virginum, quas hic ſpectamus, attinet, in orbe Chriſtiano narrari coepit; quamvis res geſta ponatur circa IV. ſeculi finem. Rem hanc ulterius proſequi nec vacat, nec lubet; ſed vel hinc mihi ſatis conſtare videtur, Auctorem inficeti hujus libelli mille ad minimum poſt Lucianum annos vixiſſe; donec vir aliquis doctus aut in Creta Inſula, aut ubi gentium volet, *decem nobis millia virginum trucidatarum* eruat. *M. du S.*

83. Νὴ τὸν] *Hom.* Od. A. 50. *M. du S.*

84. Κρήτῃ] Neque *Joh. Meurſius* in Creta, neque quisquam alius, quidquam, quod ſciam, protulit, unde lux certa inferri huic loco poſſit. Suſpicabatur *Maturinus Veyſſiere La Croze*, hoc accidiſſe *Aureliani* Imperatoris anno tertio, quo Gothi Europam & Aſiam caedibus & incendiis vaſtarunt. Utitur teſtimonio Zoſimi, cujus I, 46. haec ſunt, Πρίσκῳ δὲ τῷ Σκυθῶν ἱλασάντων, καὶ Ῥωμαίων αὐτοὺς ἐκπολεμούντων, οἱ Κρήτῃ ϵ Ῥόδῳ ἐφεπλώσαντες βάρβαροι, πράξαντες ὅσα ἀφηγήσασθαι ἄξιον, ἀνεχώρησαν. Conjecturam damnare plane non auſim: characterа autem temporis hinc peti non patiar (vid. diſſ. §. 26.) ſed cum omnino ſit conjecturis agendum, ſatis quoque probabiles afferri a me poſſe arbitror. Cretam cum Palaeſtina ſaepe confundi, notatum *Huetio*, Dem. Euang. 4. 8, 9. Ipſa Gaza Minoa dicta teſte *Stephano Byzant.* h. n. ut prope illam Minois. De magna Cretenſium & Gazaeorum cognatione *Bochart.* Canaan. I, 15. & *Lakemach.* Obſervatt. 2, 2, 6. ſeq. qui colonos Cretenſium Gazaeos & ceteros, qui כרתי in Scriptura S. appellantur, autumat. Porro cum Imperator Julianus aperte ad gentilem ſuperſtitionem relapſus eſſet, pluribus in locis Imperii Romani, magna licentia gentiles adverſum Chriſtianos inſurrexere, impune ſcilicet, quidquid auſi forent, ſub tali Imperatore laturi. Cujus rei tum alia ſunt exempla a noſtris, qui tum vixere, ſcriptoribus relata, tum haud parum ad rem no-

le virgines membratim omnes diſſectas in inſula, *quam Cretam dixere, ambit circumfluus humor.* Hoc ego ſi noviſſem, quot tibi Gorgonas attuliſſem ex Creta? quamque invictum ex te imperatorem feciſſem? Poëtae autem & Rhetores me, tanquam plurimarum inventorem Gorgonum, longe Perſeo ſuperiorem judicaſſent.

ἐίας Δ᾽αμελεῖς τ᾽ τιμηθείσας Νήσῳ ἐν ἀμ-
Φιτρύτῃ, Κρήτῃ ᵇ δέ τέ μιν καλέουσι. ϗ
εἰ τοῦτο ἐγίνωσκον, ὦ καλὲ Κριτία, πό-
σας Γοργόνας σοι ἀνήγαγον ἐκ Κρήτης; ϗ
σε τραληγέτῃ ἀκαλαμάχῃσιν ἀποκατέ-
ησα· ποιηταὶ δὲ, ϗ ῥήτορες, τ᾽ πολύ με
Περσέως διέκριναν, ὡς πλείονας Γοργόνας
ἐφευρηκότα.

10. Sed quoniam in Cretenſes incidimus, memini adhuc illos mihi oſtendere ſepulcrum tui illius Jovis, & quae ipſius matrem ſuſtentarunt obliqua vallium, lucosque perpetuam conſervantes viriditatem. CRIT. Sed ignorabas tu quidem incantationem & ceremonias. TRIEPH. Si haec poſſent, mi Critia, incantationibus peragi,

Ἀλλ᾽ ἔτι ἀπεμνήσθην τὰ τ᾽ Κρητῶν, οἳ
τάφον ἐπεδείκνυντό μοι τοῦ Διός σου, ϗ τὰ
τ᾽ μητέρα θρέψαντα ᶜ λόχμια, ὡς ἀυθα-
λεῖς αἱ λόχμαι αὗται Δ᾽αμένουσι. ΚΡΙΤ.
Ἀλλ᾽ οὐκ ἐγίνωσκες τ᾽ ἐπῳδὴν, ϗ τὰ ὄρ-
για. ΤΡΙΕΦ. Εἰ ταῦτα, ὦ Κριτία, ἐξ
ἐπῳ-

ᵇ Δέ τέ μιν] Omiſſ. τε in Edd. priorib. ᶜ Λόχμια] Ex emendatione *Solan.* & *Gujet.* Δόχμια Edd. priores.

noſtram facere videtur, quod *Georgius Nazianzenus* habet oratione τηλικυλίκῃ prima p. 87. ubi de Arethuſiorum, Gazaeorumque in Chriſtianos ſaevitia hoc inter alia refert: ἵνα λέγωμεν, ΠΑΡΘΕΝΟΥΣ ΑΓΝΑΣ ϗ ὑπερκοσμίους, ἀψεύστους μικροῦ ϗ ἀφθάλμοις ἀῤῥένων, εἰς μέσον προαγαγόντες ϗ τ᾽ ἰδίᾳ γυμνώσαντες, ἵνα τῇ θέᾳ πρότερον ἐνδορίσωσιν, εἶτ᾽ ἀνακαίρωσι ϗ ΔΙΧΑΣΑΝΤΕΣ — οἱ μὲ ἰδίους ἐδοῦσι κατασιδῆναι — οἱ δὲ σπαίρουσιν ἔτι τοῖς σπλάχνοις συνῆν τροφὴν ἐκσπῶντες, συῶν τοὺς θερμοτέρους ἁφιέντες, κ. τ. λ. Tradunt eadem *Sozomenus* 5, 9. & *Theodoritus* 3, 6. Ad eadem tempora pertinet, quod in Martyrologio Ro. ad VIII. Sept. refertur: *Gazae in Palaeſtina ſanctorum Martyrum Euſebii, Neſtabi, & Zenonis, fratrum, qui tempore Juliani Apoſtatae, irruente in eos turba gentilium diſcerpti atque necati ſunt.* Habemus ergo apud Cretenſes Palaeſtinae virgines caſtas membratim diſſectas ſub Juliano. Haec quidem magis ad h. l. facere mihi videntur, quam illa quae è Zoſimo vidimus. Quod obſcure ita Gazam ſignat auctor, vel eruditionis oſtentandae cauſſa feciſſe poteſt, vel ſtudio obſcurare factum, quod invidiae adhuc multum haberet, voluit. Neque vehementer contra dixerim, ſi quis in ipſa Creta inſula tale quid tum contigiſſe putet. Nam quod μυρίας dicit, nihil nos debet morari, qui inſanas hominis hyperbolas plures in exigua commentatione deprehendamus. *J.M.G.*

Κρήτῃ δέ μιν] Κρήτῃ δέ τέ μιν. *F.G.* Optime. Et ſic jam verſus reſtitutus. *F.F.R.*

92. Τάφον] De ſepulchro Jovis agit *Joh. Meurſius*, in Creta 3, 4. Add. *Spanh.* ad Callim. H. in Jov. vſ. 8. Cave autem putes, aliunde de Jovis ſepulchro conſtare noſtro, quam ex Luciano, quem ſemper prae oculis habuit, quique ejus meminit, tum alias, tum in *Jov. Trag.* c. 45. *J.M.G.*

93. Λόχμια] Hanc vocem emaculavimus; antea enim in omnibus δόχ— legebatur. *M. du S.*

Δόχμια] Δόχμιον πλάγιον ſeu obliquum ſignificare, Lexicographi dicunt, quorſum equidem in verſione reſpexi, *valles*, quas Interpres etiam adhibet, ex rei natura adjeci; antrum enim eſſe, communiter traditur. Si quis tamen λόχμια legere velit, Λ in Δ vel λ in Δ mutato, ut eſt facilis harum literarum confuſio, non repugnaverim; tum enim lucos virentes ſignificaret, quorſum ſequens λόχμαι pertinet. *Platonis* L. I. *de Legibus* principio commodiſſimam & amoeniſſimam ad hoc antrum (Idaeum, in quo educatus Jupiter, ab altero Dictaeo, in quo natus eſt, diſtinguendum) a Gnoſſo adeuntibus viam laudat. *J.M.G.*

Δόχμια] An λόχμια; *F.G.* Bene, & hoc recepi. *J.F.R.*

95. Τὰ ὄργια] Adſcribam verba *Servii* ad *Virg.* Aen. 4, 302. valde huic loco opportuna, cum non adeo obvia ſit, quae hic requiritur *orgiorum* ſignificatio. ORGIA *apud Graecos* OMNIA SUNT SACRA, *ut apud Latinos* CERIMONIAE. *Sed jam abuſive ſacra Liberi orgia vocant, vel* ἀπὸ τ᾽ ὀργῆς, *a furore, vel* ἀπὸ τοῦ ὄρους *a monte.* In qua quidem etymi ratione alleganda, ſi modo ipſe illam approbat, videtur tollere, quod paullo ante poſuerat: utraque enim ratio ad Bachica ſacra reſpicit. Melius igitur, qui ἀπὸ τοῦ εἴργειν, ab arcendo, vocem natam volunt: occultabantur enim cerimoniae arcebanturque ab illis curioſorum tum aures tum oculi. Caeterum hoc vult Critias, ignorato illo carmine & cerimoniis ex Cretenſium Virginum capitibus non poſſe Gorgonas fieri, Palladaque eximium aliquid ſibi retinere. *J.M.G.*

ἐπῳδῆς ἐγίνετο, τάχ' ἂν καὶ ἐκ νεκάδων ἐξήνεγκεν ἄν, καὶ ἐς τὸ γλυκύτατον φάος ἀνήγαγεν· ἀλλὰ λῆρος, παίγνιά τε καὶ μῦθοι, ὥσπερ τὰ τῶν ποιητῶν τερατολογήματα. ὥστε ἔασον καὶ ταύτην.

KPIT. Ἥραν δὲ τὴν Διὸς γαμετὴν, καὶ κασίγνητον, καὶ ὁμόδεκτιν; ΤΡΙΕΦ. Σίγα τὴν ἀσελγεστάτης ἕνεκα μίξεως, καὶ τὴν ἐκ ποδῶν καὶ χειρῶν ἐκτεταμένην, ὦ Δάδραμε.

KPIT. Καὶ τίνα [a] ἐπομόσομαί γε;

ΤΡΙΕΦ. Ὑψιμέδοντα θεὸν, μέγαν, [b] ἄμβροτον, οὐρανίωνα,

Υἱὸν παλαιὸς, πνεῦμα ἐκ παλαιὸς ἐκπορευόμενον,

Ἓν ἐκ τριῶν, καὶ ἐξ ἑνὸς τρία,

possent illae forte etiam ex inferis ereptos in dulcissimam hanc lucem reducere. Sed nugae sunt scilicet naeniaeque & fabulae a Poëtis portentose confictae. Itaque & hanc omitte.

11. CRIT. Junonem autem, Jovis uxorem pariter ac sororem non accipies. TRIEPH. Tace ob lascivissimum illum concubitum, manibusque ac pedibus extensam ocius praetercurre.

12. CRIT. Per quem igitur tandem tibi vis ut jurem?

TRIEPH. *Per magnum Regem, caelestia regna tenentem,*

Morte carentem omni, natum patris, inde profectum

Ex patre flamen, tria de uno, atque ex tribus unum.

Ju-

a Ἐπομόσομαι] Sic Edd. *Amst.* ἐκμόσομαι. *Gesn.* ἐπομόσομαι, quem sequor. b Ἄμβροτον] Ἀμβρότου pravè *J.*

97. Ἐκ νεκάδων] Νεκρῶν. *V.*

5. Ἀσελγ. — μίξιος] Respicitne ad Il. Ξ, 197. seq. ubi Juno meretriciis artibus Jovem ad concubitum, medio die, in Idae montis vertice, impulit. Jam objecerat hoc *Homero Minucius Felix* 22, 4. quod narret, *Jovem cesto Veneris inlectum, flagrantius, quam in adulteras soleat, cum Junone uxore concumbere.* Et σύγχρονος noster *Gregor. Nazianz.* Orat. στηλιτ. I. p. 104. τίς δὲ ἡ θαυμασία μίξις τῆ περιλήψει τῆ τοῦ σεμνὸς Ἥρας, ἵνα ἀχημονῆν αὐτὸν ἀναπείθει μισούσης ἡμέρας. Interpres Gallus ad incestas cum fratre fororis nuptias refert. Sed fere est, ut turpius etiam quiddam suspicer, quod hic Junoni objicitur, de quo Theophilus Antiochenus 3, 3. Τὸν τε Ἥραν ἰδίαν ἀδελφὴν μὴ μόνον τὸν Διὰ γαμεῖν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τόματος ἀνοίγειν ἀῤῥητοποιεῖν. Et 3, 6. Χρύσιππος δὲ πῶς οὐχ ὑφίσταται σημαίνειν, τὴν Ἥραν τόματι μιαρῷ συγγίνεσθαι τῷ Διΐ; Haec profecto ἀσελγεστάτη μίξις, quam etiam in Samo depictam, & a Chrysippo interpretatione physica excusatam memorat Origenes contra Celsum l. 4. p. 196. *J. M. G.*

Ibid. Καὶ τῶν ποδῶν — ἐκτεταμένην] An leg. καὶ τῶν ποδῶν καὶ χειρῶν ἐκτεταμένον. I. e. manibus pedibusque fuge, τὸ χεῖρε παρασεύσας. *Theophr.* Char. *F. G.*

Ibid. Ἐκ ποδῶν καὶ χειρῶν] Jupiter Junoni suae, quod natum ex se & Alcmena Herculem quovis modo persequeretur, & novissime naviganti boream immisisset, iratus, manibus illius aureo vinculo ad caelum alligatis, a pedibus incudes duos, uxoremque adeo in aethere & nubibus suspendit, fere ut solent, de quibus per carnificem quaestio habetur. Fabula est Il. Ο, 18. seqq. Allegoria, quam proferunt Scholiasta ad eum locum, & *Phornutus*, non nimis videtur inepta, quibus Ἥρα ἀὴρ est, sive aër, ut alias: vincula aurea, stellae; incudes duo, terra ac mare. Tetigit fabulam etiam *Seneca* in Ἀποκολοκ. p. m. 404. *J. M. G.*

7. Ἐπομόσομαί] Ignotum Grammaticis futurum, qui ὀμόσω taptum & ὀμοῦμαι agnoscunt. *J. M. G.*

8. Ὑψιμέδοντα] Quo Luciani personam melius agere videretur, parodias etiam in rebus gravissimis nebulo inserendas duxit. *M. du S.*

10. Πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορ.] Haec, ni vehementer fallor, aetatem auctoris certius quam quae de Parthorum cladibus habet, dabunt. Sed ista iis relinquimus discutienda, qui historiam Dogmatum in ecclesia Christiana curiose perscrutantur: quippe qui aliunde argumentum hisce longe validius ad c. 9. protulerim, quo res haec mihi plane confici videtur. *M. du S.*

Πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορ.] Ex formula solenni, qua Spiritus S. ex Patre dicitur procedere, quod eo deinde ab Orientalium plerisque tractum est, ut negarent utique a filio etiam progredi. Sed hoc Theologis relinquimus, ut illud etiam, quod hic particula ἐκ & ἓξ, ad unitatem essentiae, personarumque distinctionem indicandam, adhibetur. *J. M. G.*

12. Ἓν ἐκ τριῶν] Conf. I. Epist. *Joan.* V. 7. ubi haec sententia. *J. F. R.*

Ibid. Ἐξ ἑνὸς τρία] Distinxi prout sensus postulat, & prout legitur hoc *Euripidis* carmen apud Lucianum in

Jau-

Jupiter haec tibi ſint, ſolum hoc pro numine habeto.

CRIT. Computare tu quidem me doces, & jusjurandum tibi eſt arithmetica. Computas enim ut Nicomachus Geraſenus. Neſcio enim quid tibi velis, unum tria, tria unum. Numquid de quaternario dicis Pythagorae, aut octonario aut tricenario? TRIEPH. Quin tu taces terrena, digna ſilentio. Non hic agitur de dimetiendis publicum veſtigiis. Ego enim te docebo, quid ſit hoc univerſum, & quis ſit ante omnia, & quae univerſi ſit combinatio atque conſtructio. Antea enim mihi quae jam tibi uſu venerunt. Sed poſtquam in Galilaeum incidi, recalvaſtrum, naſonem, qui per aëra incedens, in tertium usque caelum ſe penetraverat, resque omnium pulcherrimas

Ταῦτα νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ἡγοῦ θεόν.

ΚΡΙΤ. Ἀριθμέειν με διδάσκεις, ᾗ ὄρκῳ ἡ ξηριθμητική. καὶ γὰρ ξηριθμέεις ὡς Νικόμαχος ὁ Γερασηνός. οὐκ οἶδα γὰρ τί λέγεις, ἓν τρία, τρία ἕν. μὴ τὴν τέτρακτὺν φῂς τὴν Πυθαγόρου, ἢ τὴν ὀγδοάδα, ᾗ τριακάδα; ΤΡΙΕΦ. Σίγα τὰ νέρθε, ᾗ τὰ σιγῆς ἄξια, οὐκ ἔστ' ὧδε μέτρειν τὰ ψυλλῶν ἴχνη. ἐγὼ γάρ σε διδάξω τί τὸ πᾶν, καὶ τίς ὁ πρώην πάντων, ᾗ τί τὸ σύστημα τοῦ παντός. ᾗ γὰρ πρώην κἀγὼ ταῦτα ἔπαχον, ἄφρ σύνηνίκα δέ μοι Γαλιλαῖος ἐνέτυχεν, ἀναφαλαντίας, ὀπίππριν, ἐς τρίτον ὕρανὸν ἀεροβατήσας, ᾗ τὰ κάλλιστα ἐκμεμαθηκὼς, δί

24. Ἀναφαλαντίας] Φαλακρός. *V.*

Jov. Trag. c. 41. ubi habes reliquos. Add. *Stob.* Ecl. Phyſ. 1, 3. *Heracl. Pont.* de Alleg. Hom. p. 441. *J. M. G.*

13. Ταῦτα νόμιζε Ζῆνα] *Euripidis* fragmentum notiſſimum, quod in incertis exſtat. vſ. 3. *M. du S.*

14. Ἀριθμέειν με διδάσκεις] *Moliere* hoc imitatus eſt in fabula: *Le feſtin de Piere* Act. III. Sc. 1. Vid. *Theophr. Raynaud* de bonis & malis libris part. I. Erotem. 1. §. 331. pag. 195. *M. V. La Croze.*

15. Νικόμαχος] Hujus de Arithmetica libri extant hodieque duo. Vid. etiam *Phot.* 187. *M. du S.*

Νικόμαχος] De *Nicomacho* hoc, ejusque *arithmeticis* vid. *Fabricius* Bibl. Gr. 4, 2, 1. Quando vixerit, noſtra nihil intereſt, niſi quod ex iis, quae cel. *Fabricius* diſputat, apparet, ab eo qui Trajano victoriam gratularetur, (quod Philopatridis auctorem hoc ſchediaſmate feciſſe, quidam volunt) laudari Nicomachum vix ac ne vix quidem potuiſſe. *J. M. G.*

17. Τέτρακτὺν] De *tetracty* Pythagorica plena omnia. De octonario *Macrobius* in Somn. Scip. I. 5. qui reliquorum etiam numerorum pandit myſteria. Ὀκτάδα frequentius dici putat, quam ὀγδοάδα *Sa. Tennullius* ad *Jambl.* in Nicom. Geraſ. p. m. 115. Caeterum inter Valentinianorum ſomnia fuere tetractys, ogdoas & triacas. Vid. *J. Fr. Buddeus* de haereſi Valent. §. 5. p. 424. & reliqui, qui de hac haereſi egere. *J. M. G.*

Τετρακτὺν] De tetracty Pythagorica vid. ſupra T. I. *Vit. Auct.* c. 4. & pluribus ad Dial. *pro Laſſ.* c. 5. *J. F. R.*

18. Σίγα] Senarium eſſe adſcripſere *Guj.* & *Menag.*

Σίγα τὰ νέρθε] Chriſtianorum formulae formulis gentilium longe notiores huic exſtiterunt. Unde hanc habeat, incertum; ex *Euripide* tamen videtur deſumpta. Vide Z. τρ. c. 3. *M. du S.*

20. Τὰ ψυλλῶν ἴχνη] Reſpicitur procul dubio ad *Ariſtophan.* Νεφ. 143. ſeqq. ubi quanta arte, quibusque machinamentis, culicum veſtigia & ſaltus demenſus fuerit Socrates, multo cum ſale enarratur. quod ipſum forte in proverbium deinde abiit. *J. M. G.*

24. Γαλιλ. — ἐς τρίτον ὐρανὸν ἀερ.] Quis ille *Galilaeus in tertium Caelum raptus?* Priora ad JESUM CHRISTUM; poſteriora ad Paulum ſpectant. Cujus caput & faciem deſcribit? nonne Pauli? certe non Chriſti, cui ſoli ſequentia tribui par fuit. *M. du S.*

Γαλιλαῖος — ἀναφαλ.] De appellatione Galilaei expoſitum in diſſert. §. 37. Hic illud monere ſatis fuerit, neque Paullum, neque ipſum JESUM CHRISTUM hic intelligi videri, ſed quemcumque doctorem, cui deriſor hic deſcriptionem, quam ipſe ridiculam credit, accommodat. *J. M. G.*

Γαλιλαῖος] Sic Chriſtianos & Celſus & Julianus Apoſtata vocabant, vid. *Dodw.* diſſ. Cypr. XII. Quae Paulo objiciebant Ethnici, vid. acta Phileae & Philoromi in *act. martyr.* ſel. p. 549. *M. V. La Croze.*

Ibid. Ἐνέτυχεν] Vid. acta Theclae in *Spicilegio Grabii* T. I. p. 95. in ima pag. & p. 120. it. p. 334. med. *M. V. La Croze.*

Ibid. Ἀναφαλαντίας] *Reburrus, recalvaſter.* Conf. T. I. *Tim.* §. 47. ibique *Hemſterh.* *J. F. R.*

25. Ἐκίππριν] Vix credo alias hanc vocem occurrere, cum *Pollux* pariter atque *Camerarius*, ubi de naſo tractant ex inſtituto, ille 2, 72. hic p. 110. ſeq. Comment. utriusque linguae, nullam ejus mentionem faciant. Nec *Coelius Rhodiginus* cum Antiqq. Lect. 3, 30. de naſo agit, quid hoc ſit vocabuli explicat. Sed Gloſſ. Gr. Lat. Vulcan. ἰκίφιν Naſutus. *J. M. G.*

Ibid. Ἐς τρίτον ὐρανὸν] Manifeſte ridet Pauli ἁρπαγὴν, quam phraſi *Ariſtoph.* ex Νεφ. 225. exprimit. Ibi enim

δι' ὕδατος ἡμᾶς ἀνεκαίνισεν, ἐς τὰ τῶν μακάρων ἴχνια παρεισώδευσε, καὶ ἐκ τῶν ἀσεβῶν χώρων ἡμᾶς ἐλυτρώσαλο. καί σε ποιήσω ἢν μοι ἀκούῃς, ἐπ' ἀληθείας ἄνθρωπον.

ibi didicerat; is per aquam nos renovavit, impiorumque ereptos regionibus in beatarum animarum vestigiis collocavit. Etiam ex te faciam, si auscultare mihi velis, vere hominem.

ΚΡΙΤ. Λέγε, ὦ πολυμαθέσαλε Τριεφῶν, μὴ φόβου γὰ[a] ἔρχομαι. ΤΡΙΕΦ. Ἀνέγνωκάς ποτε τὰ τοῦ Ἀριστοφάνους τοῦ δραματοποιοῦ ὄρνιθας ποιήματα; ΚΡΙΤ. Καὶ μάλα. ΤΡΙΕΦ. Ἐγκεχάραχ) ται αὐτοῦ τοιόνδε·

13. CRIT. Cedo, peritissime Triepho, horror enim me incessit. TRIEPH. Legistine unquam Aristophanis Comici poëmatia quae ille aves inscripsit? CRIT. Legi utique. TRIEPH. In illis ita ab eo scriptum est:

Chaos olim & nox erebusque fuit nigrum,
tum Tartarus ingens
Non terra, aër nec olympus erat.

Χάος ἦν, καὶ νὺξ, ἐρεβός τε μέλαν πρῶτον, καὶ Τάρταρος εὐρύς.
Γῆ δ', οὐδ' ἀὴρ, οὐδ' οὐρανὸς ἦν.

ΚΡΙΤ. Εὖ λέγεις. εἶτα τί ἦν; ΤΡΙΕΦ. Ἦν φῶς ἄφθιτον, ἀόρατον, ἀκαλανόητον, ὃ λύει τὸ σκότος, καὶ τὴν ἀκοσμίαν ταύτην ἀπήλασε, λόγῳ μόνῳ ῥηθέντι ὑπ' αὐτοῦ, ὡς ὁ βραδύγλωσσος ἀπεγράψαλο· γῆν ἔπηξεν ἐφ' ὕδασιν, οὐρανὸν ἐτάνυσεν, ἀστέ-

CRIT. Praeclare ista, sed quid tum? TRIEPH. Lux erat incorrupta, invisa, incomprehensa, *quae solvit tenebras, squallorem numine abegit.* Verbo tantum a se prolato, ut tardilinguis ille scriptum reliquit, terram aquis impositam condensavit, caelum expandit, stellas formavit fixas, cur-

a Ἔρχομαι] Εὔχομαι *V2*. Leg. ἴχομαι.

41. Φῶς] Θεὸς. *V.*

44. Ὁ βραδύγλωσσος] Μωσῆς. *V.*

Socrates caelestium rerum contemplationi intentus, & quid rei ageret, interrogatus, ἀφροδατῶ, inquit, καὶ ἀεροφορεῦμαι τὸν ἥλιον. *J.M.G.*

27. Διὶ ὕδατος] Neque hic obscurum est, baptismum rideri. *J.M.G.*

28. Ἴχνια] Forte ante oculos habuit Auctor illud, quod inter *aurea*, quae vocantur, *Pythagorae carmina* relatum est:

Ταῦτά σε τοι ϑεῖαι ἀρετῆς ὁδὸς ἴχνια βαίνει.

Quanquam si sensum magis, quam verba sequamur, in nostris libris etiam *Luc.* II, 79. scriptum est: τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης, pro eo, quod alias conversionem vocant Theologi. *J.M.G.*

Ibid. Παρεισώδευσε] Praepositiones, quibus junctum est hoc verbum, clandestinum quid, & fraudulentum alias significant, ut in παρεισάγειν & παρείσακτοι, παρεισβάλλειν, παρεισδύνειν, παρεισέρχεσθαι, παρεισπίπτειν, παρεισρεῖν, apparet. Forte id sibi vult Triepho, magistrum illum suum, suo jure caelum ingredi, discipulos magistro adhaerentes una clam irrepere. *J.M.G.*

Ibid. Ἀσεβῶν χώρων] Possis quidem ad coetum seu communionem impiorum referre, quam κοινὸν αἵρεσιν κ.τ.λ. nostri vocant; sed tamen secutus mihi videtur Auctor Lucianum suum, qui & *de Luctu* c. 8. & *Ver. Hist.* T. II. c. 17. & alias forte, de inferis, ubi mali puniantur, hac *ratione* usus est. *J.M.G.*

30. Ἐπ' ἀληθείας] Quid ἀλήθεια apud sacros scriptores sit, nemini ignotum est paullum θεολογήσαντι. Sed forte illud sibi voluit Triepho, pro homine habendum non esse, qui humiliter adeo & abjecte de Diis sentiret, per disciplinam autem, quam ipse profiteretur, ab belluino ingenio ad humanum cultum posse traduci, qui non repugnarent. Quod quidem philosophi fere pollicebantur universi. *J.M.G.*

Ἐπ' ἀληθείας] Nescio an aliud mysterium lateat, quam ut vulgo accipitur pro *re vera*, uti ap. *Demosth.* de cor. p. m. 520. f. vel ἐπ' ἀληθείᾳ ap. *Aristoph.* Plut. 892. *J.F.R.*

32. Διὰ φόβου γὰρ ἔρχομαι] Verba sunt *Euripidis* in Or. vs. 757. *M.du S.*

34. Ὄρνιθας ποιημάτια] Quanquam drama unum est, idque satis longum, quod ὄρνιθες seu aves vocatur, haud immerito tamen τὰ ποιηματίων nomine insignitur, ob crebras per choros, systemata, odas, epirrhemata &c. concisiones, quae bonam partem sententiam etiam per se absolvunt. Locus qui prae manu est, habetur vs. 696. seqq. *J.M.G.*

35. Ἐγκεχάραχται] Utitur voce & noster infra c. 17. & Lucian. in Καλαπλ. *seu Tyranno* c. 4. *J.M.G.*

37. Χάος] Extant etiamnum carmina ista apud *Ari-*

cursumque illis constituit, quas tu pro Dis venerare. Terram autem floribus exornavit, homines ex illis quae plane non erant, ut essent produxit. Jamque observat de caelo justos pariter atque injustos, in librisque singulorum actiones describit, omnibus autem, qua praefinivit die, justa retribuet.

14. CRIT. Quae vero Parcae glomerarunt omnibus, num & ea describuntur? TRIEPH. Quid ais? CRIT. De fato loquor. TRIEPH. Quin tu dicis, o pulcher Critia, de Parcis, ego vero discendi cupidus auscultabo. CRIT. Nonne Homerus, celebris Poëta dixit:

Fatum equidem nullum dico effugisse virorum.

De magno autem Hercule ita:

Nec potuit fugisse Atropon vis Herculis ætram,
Qui Jove natus erat, patri carissimus idem:

ξας ἐμόρφωσεν ἀπλανεῖς, δρόμον διετάξατο, ὃς σὺ σέβῃ θεὸς, γῆν δὲ τοῖς ἄνθεσιν ἐκαλλώπισεν, ἄνθρωπον ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παρήγαγε· καὶ ἔστιν ἐν οὐρανῷ βλέπων δικαίους τε καὶ ἀδίκους, καὶ ἐν βίβλοις τὰς πράξεις ἀπογραφόμενος· ἀνταποδώσει δὲ πᾶσιν ἣν ἡμέραν αὐτὸς ἐνετείλατο.

ΚΡΙΤ. Τὰ δὲ τῶν Μοιρῶν ἐπιπεπλεγμένα εἰς ἅπαντας, ἐγχαράττεσί γε καὶ ταῦτα; ΤΡΙΕΦ. Τὰ ποῖα; ΚΡΙΤ. Τὰ τῆς εἱμαρμένης. ΤΡΙΕΦ. Λέγε, ὦ καλὲ Κριτία, περὶ τῶν Μοιρῶν, ἐγὼ δὲ μαθητιῶν ἀκούσομαι σοῦ. ΚΡΙΤ. Οὐχ Ὅμηρος ὁ ἀοίδιμος ποιητὴς εἴρηκε,

Μοῖραν δ' οὔ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν.

Ὅτι δὲ τῷ μεγάλῳ Ἡρακλεῖ,

Οὐδὲ γὰρ ὃς βίη [b] Ἡρακληείη φύγε κῆρας,
Ὅσσῳ φίλτατος ἦεν Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι,
Ἀλλ-

[b] Ἡρακληείη] Ἡρακλῆος *Hom.*

58. Ἀοίδιμος] Ἐνδοξος. *V.*

ristophan. av. p. 573. Ed. *B.* quod miror fugisse eruditissimum *Grotium* qui not. 5. ad L. I. de ver. Rel. Christ. c. 16. ait a Luciano & *Suida* conservata, cum ipse in *avibus* esse dixisset, quam fabulam *Aristophanis* extare adhuc, eum latere non poterat. Vid. *Gall.* ad *Lactant.* p. 22. *M. du S.*

44. Βραδύγλωσσος] Mosem haec non dubia nobis nota indicat. *M. du S.*

Ὁ βραδύγλωσσος] Moses *Exod.* IV, 10. כבד לשון sese ipse vocat, quod οἱ ὁ transtulere βραδύγλωσσος, & ab his noster ad insultandum Divino vati mutuatus est. *J. M. G.*

Ibid. Τῶν ἔπηξεν] *Ps.* XXIV, 2. Deinde ex *Jes.* XLIV, 24. ἐξέτεινα τὸν οὐρανὸν μόνος, καὶ ἐστερέωσα τὴν γῆν. Caeterum observarunt pridem viri doctissimi, vel ideo etiam siderum in hexaëmero creatorum mentionem a Mose fieri, ut eo magis hominum animos ab eorum cultu, id est, antiquissimo pariter & absurdissimo idololatrias genere averteret. Si enim creata sunt a Deo sidera, quidni, relicto architecto, honorem opificio deferre, extremae foret stultitiae? *J. M. G.*

46. Δρόμου] Τούτων hinc forte excidit negligentia librarii. *F. G.*

48. Ἐκ μὴ ὄντων] *Hebr.* XI, 3. dicitur εἰς μὴ φαινομένων. Nota est *Eucontiorum* haeresis, quod nominis in eam Arianorum sectam dicebatur, qui affirmabant, Christi Servatoris divinam etiam naturam ἐκ οὐκ ὄντων a Deo esse productam. Unde satis constat, Christianos illorum temporum de Creatione ita, ut hic noster, loqui solitos. *J. M. G.*

50. Ἐν βίβλοις] Haec sumta ex *Apoc.* XX, 12. 2. *Thess.* I, 6. *Act.* XVII, 31. quivis videt. *J. M. G.*

52. Ἣν ἡμέραν] Subaudi κατ' ἣν ἡμ. *F. G.*

53. Τὰ δὲ τῶν Μοιρῶν] Cum de Providentia Dei loquentem audit Triephontem Critias, haud immerito in mentem illi venit absurdi istius Parcarum commenti. Caeterum quod plurium numero dicitur ἐγχαράττεσι, illud absolute & quasi impersonaliter positum arbitror, fere ut Ebraei, cum de Deo etiam loquuntur, pluralem numerum saepe adhibent, cui tamen phrasi aliquid arcani sensus, & umbram saltem Trinitatis inesse, non est cur negemus. Fieri etiam potest, ut respexerit Critias ad expressam trium in divinitate hypostaseων mentionem. Caeterum postea & hoc idem verbum plurium numero recurrit, & exemtae actionis verba, quae vocant Grammaticorum filii, eodem numero efferuntur: ἐκτίμψυσι, ἐκφορνύουσι, κατάξουσι κ. τ. λ. *J. M. G.*

57. Μαθητιῶν] *Aristoph.* verbum Νεφ. 183. *J. M. G.*

60. Μοῖραν] *Hom.* Il. Z, 488. allegat etiam Lucian. Apol. pro *Merc. Cond.* c. 8. & *Diogenianus Peripateticus* apud *Euseb.* Praep. Evang. 6, 8. p. 263. *J. M. G.*

63. Οὐδὲ γὰρ] *Hom.* Il. Σ, 117. seq. *J. M. G.*

66. Ἣρης]

Ἀλλά ἑ [a] Μοῖρ' ἐδάμασσε, καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης.
Sed fors dira virum, Junonisque ira subegit.

Ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸν βίον καθειμάρθαι, καὶ τὰς ἐν τούτῳ μεταβολάς·
Quin vitam omnem, omnesque in illa mutationes fato esse constitutas atque ordinatas, idem docet,

——— ἔνθα δ' ἔπειτα
Πείσεται ἄσσα οἱ αἶσα καὶ ἀκλῶθές τε βαρεῖαι
[b] Γιγνομένῳ νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
——— *Hinc ordine cuncta*
Suscipiet, quae vis fati Parcaeque verendae
Nascenti nevere, utero cum prodiit infans.

καὶ τὰς ἐν ξένῃ ἐποχὰς ἀπ' ἐκείνης γενέσθαι.
Moras etiam, quae in peregrino solo sunt

Ἦδ' ὡς Αἴολον ἱκόμεθ', ὅς με φιλοφρόνως ὑπεδέξατο,
Καὶ πέμπτον, εὐδίπου αἶσα φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι.
sufferendae, a fato constitui, illa monent:
Aeolus, & placide venientem excepit, euntemque
In patriam jussit. Sed nondum fata sinebant.

Ὥστε πάντα ταῦτα τῶν Μοιρῶν γίνεσθαι ὁ ποιητὴς μεμαρτύρηκε. τὸν δὲ Δία μὴ θελῆσαι τὸν υἱὸν
Ut adeo omnia a Parcis fieri Poëtae testimonio constet. Jovem ipsum non velle a gnato

——— θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι,
ἀλλὰ μᾶλλον
Αἱμαλοέσσας [c] δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε.
Παῖδα φίλον τιμῶν, τὸν οἱ Πάτροκλος ἔμελλε
Φθίσειν ἐν Τροίῃ.
——— *diram defendere mortem,*
qui potius
Sanguinis in terram guttas demisit Olympo
Deplorans gnatum, qui mox mucrone Patrocli
Ad Trojam perituros erat.

Ὥστε, ὦ Τριεφῶν, μηδὲν τοῦτο μηδὲν προσθεῖναι περὶ τῶν Μοιρῶν ἐθελήσῃς, εἰ καὶ τάχα παιδάρσιον ἐγεγόνεις μετὰ τοῦ διδασκάλου, καὶ τὰ ἀπόῤῥητα ἐμυήθης.
Quae cum ita sint, verbum de Parcis addere unum non voles, quamvis forte cum illo magistro tuo sublimis in caelum raptus, arcanisque initiatus esses.

15. TRIEPH.

a Μοῖρ' ἐδάμασσε] Μοῖρα δάμα. *Hom.* b Γιγνομένῳ] Γινομένῳ Schol. male. c Διὶ] Ex *Hom.* inserui. Aberat ab Edd.

65. Ἐ] Αὐτὸν. *V.*
72. Γινομένῳ] Αὐτόματον. *V.*
81. Τὸν υἱὸν] Σαρπηδόνα. *V.*

66. Ἥρης] Quae tanquam Jovis sui ex pellice spurium, muliebribus odiis eum & plus quam novercalibus prosequeretur. *J.M.G.*

69. Ἔνθα δ'] *Hom.* Il. Υ. 128. & Od. Η. 196. seqq. *M. du S.*

Ἔνθα δ' ἔπειτα] Od. Η, 196. seq. Lucian. Apol. pro *Merc. Cond.* c. 8. Utroque autem loco pro γιγνομένῳ, quod noster habet, est γινομένῳ. Et ita etiam *Diogenianus* apud *Eusseb.* Praep. Evang. 6, 8. p. 263. Caeterum paullo aliter eandem sententiam Poëta effert Il. Υ, 127. Ἴσμεν αὖτε τὰ πάντα) ἅσσα οἱ αἶσα γενομένῳ ἐπέκλωσε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ. *J. M. G.*

70. Κατακλῶθες] Scholia parva ad Od. Η, 197. & inde *Suidas* ita explicant: αἱ καλαμαῖαι ἢ καλαμαιοῦσαι ἐκάστῳ τὸ εἱμαρμένον, id est ipsae Parcae: paullo aliter atque est in Lexico Basileensi, ubi per *accumulationes staminum* vox explicatur, quanquam ipsa *Suidae* verba modo adducta Graece subjuncta sint. *J.M.G.*

75. Ἦ δ' ὡς Αἰόλου] Ex Od. Κ. 314. sed immutata. *M. du S.*

Ἦ δ' ὡς] Od. Κ, 1. seq. historia ipsa narratur, sed quos noster adducit versus, mutata persona leguntur Od. Κ, 314. seq.

Ἦδ' ὡς αἰόλου ἵκεθ', ὅ μιν φιλοφρόνως ὑπέδεκτο, κ. τ. λ. *J.M.G.*

81. Τὸν

15. TRIEPH. Sed quid illud ſibi vult, quod idem Poëta duplex nobis commineiſcitur ancepsque fatum? ita ut iſtud quidem facientem certus rerum exitus maneat; ſed ſi aliud agat, alium etiam finem res nanciſcatur, ut de Achille, qui de ſe dicit:

Bina Thetis mihi fata tulit, mortemque biformem:
Si maneam, Teucrorumque adverſus moenia pugnem,
Non redeo in patriam, ſed erit mihi fama ſuperſtes:
Sin patriam placeat, carosque videre penates,
Fama perit, ſed longa venit ſine laude ſenectus

Sed & de Euchenore ita:

Qui fati gnarus, naves claſſemque petebat.
Saepe etenim, Polyide ſenex, haec fata canebas:
Aut morbo in patria periturum, aut inter Achivum
Nigras Trojano caſtrum vulnere naves.

16. Negabisne haec ab Homero ſcripta? aut ambiguam potius, & utrinque praeruptam fraudem agnoſces? Sed Jovis etiam,

ΤΡΙΕΦ. Καὶ πῶς ὁ αὐτὸς ποιητὴς, ὃν καλὲ Κριτία, διττὼ ἐπιλέγει ἡ εἱμαρμένη, ἢ ἀμφίβολον; ὡς τόδε μὲν τί πράξαντι, τοιῶδε τέλει συγκῦρσαι· τοῖον δὲ ποιήσαντι, ἑτέρῳ τέλει ἐντυχεῖν; ὡς ἐπ' Ἀχιλλέως,

Δίχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε,
Εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
Ὤλεσο μὲν νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται.
Εἰ δέκεν οἴκαδ' ἵκωμαι,
Ὤλετό μοι κλέος ἐσθλὸν, ὄπι δηρὸν δέ μοι [d] αἰὼν
Ἔσσεται.

Ἀλλὰ καὶ ὅτι Εὐχήνορος,

Ὅς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοὴν, ὅτι νηὸς ἔβαινε.
Πολλάκι γὰρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸς Πολυΐδος,
Νόσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθῖσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,
Ἦ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ἅμ' Τρώεσσι δαμῆναι.

Οὐχὶ παρ' Ὁμήρῳ ταῦτα γέγραπται; ἢ ἀμφίβολος αὕτη, καὶ ἀμφίκρημνος ἁπάτη; εἰ δὲ βούλει, καὶ τοῦ Διὸς ἐπιθήσω σοι τὸ λε-

d Αἰὼν] Aberat in *S.* & *Amſt.* aderat in *P. B1. J.* &c.

81. Τὸν υἱὸν] Τὸν Σαρπήδονα. *F.G.*

82. Θανάτοιο] Il. Π, 442. & mox vſ. 459. ſeq. ubi verſus ſuppletur vocula δὲ poſt αἱματοέσσας inſerta. *J.M.G.*

88. Διὰ τοῦτο] Id eſt, evidenter adeo doctrinam de Parcarum numine ex *Homero* tibi probatam dedi, ut cum omni tua ſapientia non habeas, quod contra dicere poſſis. *J.M.G.*

90. Τῷ διδυσκάλῳ] Χρισοῦ ſcilicet. *F.G.*

95. Συγκῦρσαι] Epentheſis Aeolica in hoc verbo frequens. Dicitur enim ita pro συγκῦραι. Infra tamen c. 23. συγκυρῆσαι eodem ſenſu a συγκυρέω formatum reperio. Cogitare aliquis poterat, legendum forte eſſe quarto caſu, πράξαντα, ποιήσαντα, ut paullo poſt pro ἐπιβαλλομένῳ, ἐπιβαλλόμενον, certe ſtructurae id ratio exigebat. Sed poteſt intelligi μοῖραν vel εἱμαρμένον εἶναι, vel poteſt pendere ab ἐπιλέγει. *J.M.G.*

Ibid. Ποιήσαντι] Nondum certum mihi eſt an πράξαντι & ποιήσαντι culpa Librarii ſcriptum, pro πράξαντα, ποιήσαντα, cum ellipſis poſſit eſſe τοῦ εἶναι, vel ἀνάγκη. Sed c. ſeq. ἐπιβαλλομένῳ aliud eſt. *J.F.R.*

98. Διχθαδίας] Il. I, 410. ſeq. *J.M.G.*

5. Ἵκωμαι] Additur apud *Hom.* φίλην δ' ἐς πατρίδα γαῖαν. *J.M.G.*

7. Αἰὼν] *Benedictus* in hoc verſu Homerico intercidere paſſus eſt αἰὼν, quod ſervant antiquiores. *J.F.*

10. Ὅς ῥ' εὖ] Il. N, 665. ſeq. *J.M.G.*

11. Πολυΐδου] Τὴν Πολυΐδου μαντικὴν inter ea quae ſaltatorem noſſe deceat, & ſaltando oporteat exprimere, refert Lucian. *de Saltat.* c. 49. Meminit etiam Dial. ad *Heſiod.* p. 487. pr. Mirabilis de Polyido hiſtoria eſt apud *Apollod.* Biblioth. 3, 3. quam credibiliorem explicando facit *Palaephatus* περὶ ἀπίστων c. 17. Add. *Hygin.* fab. 186. Caeterum Πολυΐδου forte dictus ἀφ' τὸ μάντιν ὄντα πολλὰ εἰδέναι. *J.M.G.*

λόγον [a] ἐχὶ τῷ Αἰγίσθῳ εἴρηκεν ὡς ἐπο-
χούμενῳ ἢ τ μοιχείας, ἢ τ Ἀγαμέμνονος
ἐπιβουλῆς, ζῆν καθείμαρ᾽ ὅλιγον χρόνον;
ἐπιβαλλομένῳ δὲ ταῦτα πράξειν, εἰ κα-
θυστερεῖν θανάτου; τοῦτο κἀγὼ πολλάκις
προμαντευσάμην· ἐὰν κτάνῃς τ πλησίον,
θανατωθήσῃ ὑφ᾽ ἧς δίκης· εἰ δέ γε μὴ
τοῦτο πράξῃς, βιώσῃ καλῶς,

Οὐδέ σ' ὦκα θέμις τέλος θανάτοιο κιχεῖν.

ἐχ ὁρᾷς ὡς ἀδιόρθωτα τὰ τ ποιητῶν, ἢ
ἀμφίλοξα, ἢ μηδέπω ἠδραιωμένα; ὥστε
ἔασον ἄπαντα, ὡς ἢ σὲ ἐν ταῖς ἐπουρανίοις
βίβλοις τ ἀγαθῶν ἀπογράφωμεν.

KPIT. Εὖ πάντα ἀνακυκλεῖς, ὦ Τριε-
φῶν, ἀλλά μοι τόδε εἰπὲ, εἰ ἢ τὰ τ Σκυ-

si vis, orationem adjiciam. Nonne Aegistho dixit, si vellet se abstinere ab adulterio, insidiisque Agamemnoni struendis, ut diu viveret, esse in fatis? sin ista facere aggrederetur, accelerantam mortem non effugiturum. Ad eum modum & ego vaticinatus saepe sum, si occideris alium, ab ipsa Nemesi mortem expecta: si hoc non feceris, bene vives,

Nec tibi fas subito fatum finemque venire.

Non vides, quam sint minime castigata, quae Poëtae fingunt, quam ambigua, nullisque subnixa fundamentis? Omnia igitur, si sapis, omitte, ut te etiam in caelestibus bonorum libris inscribant.

17. CRIT. Bene revolveris ad id, unde discesseramus. Sed illud mihi dic, Scytha-

rumpe

[a] Οὐχὶ τῷ] Nil variant Edd. ἢ μοιχῷ vult *Palm.*

20. Οὐχὶ τῷ Αἰγ.] Lego, ἢ μοιχῷ Αἰγίσθῳ. *J. P. a G.*
Οὐχὶ τῷ Αἰγίσθῳ] Od. A, 35. seq. *Palmerius* legit, ἢ μοιχῷ Αἰγ. *J. M. G.*

23. Ἐπιβαλλομένῳ] Pendet hoc verbum a καθείμαρτο. *J. M. G.*
Ἐπιβαλλομένῳ] Non video rectius dici ἐπιβαλλόμενον, ut Vir Cl. N°. 95. vult; nam dativus ille cohaeret cum praemisso εἶναι & καθείμαρ. Et licet accusativus, praecedente etiam dativo, recte sequatur (vide supra ad *Electr.* c. 3.) tamen id perpetuum non esse, quin vel minus frequens, quam eumdem casum continuari, facile patet; sed jam ipse hoc adgnovit. *J. F. R.*

25. Τὸν πλησίον] Ut in sacris, pro quovis homine, qua notione aliquoties etiam a Luciano adhibetur, e. g. *Necyom.* c. 16. & *Tyran.* c. 15. *J. M. G.*
Τὸν πλησίον] Adde Nostrum de *Calum.* c. 7. & 10. Et *Long. Past.* I. 15. ubi recte τ πλησίον Ed. princeps. πλησίον recentior; licet vicini ibi intelligantur. *J. F. R.*

26. Παρὰ τ Δίκης] Compara *Act. Apostol.* XXVIII, 4. prorsus enim eadem res utrobique agitur. Neque hodie multo aliter nostri homines. Videtur autem quasi προσωποποιΐας hoc loco λόγῳ, ut saepe a multis, & a Luciano in *Bis Accusat.* factum, ubi loquentem & jus dicentem introduxit. Add. *Clemens* Protrept. pag. 16. *Hesiod.* intra octo versus huic vocabulo quatuor diversas potestates subjecisse observat *J. Cleric.* Ar. Crit. P. II. s. 1. c. VI. §. 15. ubi provocat etiam ad *Silv. philal.* c. 5. *J. M. G.*

28. Οὐδέ σ' ὦκα θέμις] Locum *Homeri* qui inspexerit, facile illud θέμις expungendum esse, mecum sentiet; quod unde aut cur invectum sit, mitor. *M. du S.*
Οὐδέ σ' ὦκα] Versus distortus ex Il. I, 416 ita posset restitui οὐδέ κε σ' ὦκα θέμις τέλος θανάτοιο κιχεῖν, qua ratione sensui etiam consultum foret melius. Vix enim, nominativum θέμις posse adverbii vicem sustinere, arbitror. *J. M. G.*

33. Βίβλοις τ ἀγαθ.] Liber vitae ex nostra disciplina vocatur. *Vid. Phil.* IV, 3. *Apoc.* XX, 16. &c. *J. M. G.*

34. Ἀνακυκλεῖς] Supra c. 2. noster, & Lucian. *Nigrino* c. 6. eo sensu hoc verbum adhibent, ut significet recolere memoriam rei, eamque quasi ruminare, quae solennis etiam est significatio (an enim distinguant veteres duo verba ἀνακυκλέω & ἀνακυκλάω, non habeo certi quid dicere;) sed est aliquid apud *Longinum* περὶ ὕψους. Sect. 22. quod huic loco & rei melius videtur convenire. Nimirum de hyperbato agens, εἶτ' αὖθις, inquit, ἐπὶ τὰ πρῶτα ἀνακυκλοῦντες, ad institutum rursus sermonem reverti. Hanc proinde rationem in interpretatione secutus sum. *J. M. G.*

35. Τὰ τ Σκυθῶν] Forte cum respectu ad *Coloss.* III, 11. *J. M. G.*
Τὰ τ Σκυθῶν] Vid. nott. *Gaulmini* in vitam Mosis. p. 313. *M. V. La Croze.*

37. Χρηστὸς] De hac voce disputatum in differt. §. 21. *J. M. G.*
Χρηστὸς] Vid. *Huet.* Dem. Evang. p. 61. Et *Lactant.* L. IV. c. 7. *M. V. La Croze.* Ac Differt. Cl. *Rossal* de Christo in Chrestum mutato. *J. F. R.*
Ibid. Ἐν ἔθνεσι] Vel hinc manifesto Christianum arguere licet. Sed errant mea quidem sententia omnes, qui vocem χρηστὸς a vulgari & trito sensu aliorsum trahere conantur. *M. du S.*
Ἐν ἔθνεσι] Vox sacris fere scriptoribus propria, eos, qui extra Ecclesiam sunt, significat. Qua ratione novum sententiae nostrae, de χρηστῷ neque Christo neque Christiano, argumentum accederet. Si enim ἔθνη seu gentes sunt, qui non sunt Christiani, qui dicere po-

numne etiam res in caelo describuntur? TRIEPH. Et omnes quidem, si modo bonum aliquem esse inter gentes contingat. CRIT. Multos in caelo scribas esse dicis, qui quidem describant omnia. TRIEPH. Bona verba, ne quid in sapientem Deum dicas petulantius. Sed tanquam unus catechumenus mihi ausculta, si modo vivere aeternum desideras. Si enim ut pellem explicavit caelum, terramque super aquis constabilivit, & stellas formavit, tum hominem, cum nihil ejus ante adesset, produxit; quid adeo mirum est, omnium etiam describi actiones? Te vero, cum forte domuncula aliqua exstructa, servulos ancillasque eo conduxisti, ne vilissima eorum actio fugiat: Deus autem, qui omnia fecit, non multo magis percurrat omnia facile, omnesque

Θεῶν ἐν τῷ οὐρανῷ ἐγχαράττουσι; ΤΡΙΕΦ. Πάντα, εἰ [b] τύχοι γε Χρηστὸς ἢ ἐν ἔθνεσι. ΚΡΙΤ. Πολλοὺς γε γραφέας φὴς ἐν τῷ οὐρανῷ, ὡς ἅπαντα ἀπογράφεσθαι. ΤΡΙΕΦ. Εὐστόμει, καὶ μηδὲν εἴπῃς [c] Φλαῦρον θεῷ δεξιῷ, ἀλλὰ καλήκοόν μοι, πείθου παρ' ἐμοῦ, εἴπερ ζῆν χρῄζεις εἰς τὸν αἰῶνα. εἰ θαυμαστὸν ὡς δέρριν ἐξέπλωσε, γῆν δὲ ἐφ' ὕδατος ἔπηξεν, ἀστέρας ἐμόρφωσεν, ἄνθρωπον οὐκ ὄντος πάρηγα, τί τοσοῦτον, καὶ τὰς πράξεις πάντων ἐναπογράφεσθαι; καὶ γὰρ σοὶ οἰκίδιόν τι καλὸν σκευάσασθαι, οἰκέτιδας δὲ καὶ οἰκέτας εἰς αὐτῷ συναγαγόντι, ὑδέποτέ σε διέλαθε τούτων πρᾶξις ἀτελὴς· πόσῳ μᾶλλον ὁ τὰ πάντα ποιήσας θεὸς οὐκ ἄπαντα ἐν εὐκαλίᾳ διαθραμεῖν ἑκάστῳ πρᾶ-

b Τύχοι] Τύχῃ *Fl.* c Φλαῦρον] Φλαῦρα *Fl.* male.

40. Φλαῦρον] Φαῦλον ἢ κοῦφον, κακόν. Διαφέρει γὰρ φλαῦρον τοῦ φαῦλον. φλαῦρον μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ μικρὸν κακὸν, φαῦλον δὲ τὸ μέγα. ἢ φλαῦρον ἀσθενὲς, δύσφημον, λυπηρόν. *V.*

43. Δέρριν] Δέρμα. *V.*

potest Triephon, illos ex gentibus scribi in libro vitae, qui sint Christiani? Bonos autem viros esse inter gentiles, quis neget? & notum est, Christianorum etiam multos iis gentilium, qui honeste viverent, salutem aeternam denegare non ausos. *J. M. G.*

40. Εὐστόμει] Ex *Aristoph.* Nεφ. 831. seq. ubi legitur εὐστόμει, μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἀνδρὸς δικαίου. Unde suspiceris & hic legendum Θεὸν δίκαιον. Syntaxeos certe ratio id exigebat: nisi dura satis ellipsi τὸν κατὰ omissam dicamus. Caeterum nomen δίκαιος, Dei epitheton, illustravit *Spanhem.* ad Callim. H. in Cerer. vs. 32. *J. M. G.*

41. Κατηχούμενος] Proprium Christianorum verbum. Res notior est quam ut ei diutius immorari opus sit: observe tamen in *Asino* de animali usurpari, cum docetur; & in Z. τρ. quod opusculum certe Lucianeum est, de pueris c. 39. qui locus probe observari meretur. *M. du S.*

Κατηχούμενος] Manifeste ad Christianorum Catecheses alludit, & Catechumenos. *J. M. G.*

43. Ὡς δέρριν] Ex scriptura sacra petita haec imago. Vid. *Ps.* CII. 25. CIV. *Hebr.* I. & *Es.* XXXIV. 4. Quamquam aliis paulo verbis res eadem repraesentatur. *Clem. Alex.* p. 30. C. *M. du S.*

Ὡς δέρριν] Ita οἱ ὁ *Ps.* CIV, 2. ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν. *J. M. G.*

47. Σοὶ οἰκίδιον καλὸν σκευάσασθαι] Dativi absolute positi ut alias genitivi. Vid. *Er. Schmidius* ad *Matth.* VIII, 1. Ita Lucian. *Prometh.* c. 6. ἐκτρεφόντι σοι μοιρίδιον τὸ ἧπαρ. Vix enim est, ut ad sequens mox σοιοῦτῳ referas, cum nescio quid inconcinni pariat, & redundans, atque a facilitate Luciani alienum. Caeterum argumentatio ipsa nimium quantum vacillat. Quam multa servorum fugiant Dominos, qui ex vita quotidiana nondum didicit, discat ex Comicis quotquot sunt omnibus. *J. M. G.*

Ibid. Κατασκευάσαντι — σε διέλαθεν] Ut ἀκολουθεῖν in his cum Cl. *Gesn.* agnosco, ita in illis *Prometh.* 6, non opus credo idem statuere: nam cum ἐγὼ ἐκτρέφομαι τοῦτο amet construi, adeoque & σοὶ τοῦτο ἐκτρεφόντι regulariter dicetur, quando aliud verbum dativ. postulans accedit. Itaque ibi nexus erit: ὅτι ἐφόλαττές σεαυτῷ ἐκτρέφοντι σοι μοιρίδιον τὸ ἧπαρ; adeoque abundantia pronominis fuerit potius, quam ἀκολουθία. Si cui tamen secus videtur, ei non magno opere contenderim. *J. F. R.*

51. Διαθραμεῖν] Frequenter veteres Deo illum percurrendi omnia actum tribuunt; quidam etiam θεὸν λόγῳ τοῦ θεοῦ dictum volunt. *Plato* in *Phaedro*, atque ex illo *Athenagoras Legat. pro Christ.* p. 94. ed. *Dechair.* ὁ μέγας ἡγεμὼν καὶ ποιητὴς τῶν ὅλων, ὁλόκυκλον πτηνὸν ἅρμα, κ. τ. λ. in quam ejus ῥῆσιν ἐπεκύπτει Lucianus *Revivisc.* c. 22. Forte ita si non sentiendi, certe loquendi occasionem dedere vetustissimi idololatrarum, qui in sole, unico aut summo Numine, cursus imprimis velocitatem incredibilem, omniumque rerum curatissimam quasi inspectionem mirabantur, (Il. Γ, 277. Ἠέλιος θ' ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις) unde illa etiam πάντα θεὸς βλέπει, θεῦ ὄμμα, & similia forte orta sunt. Plura habet in hanc sententiam *Macrobius Saturn.*

πρᾶξιν, ἢ ἔννοιαν; οἱ γάρ σε θεοὶ κόττα-
βον τοῖς εὖ φρονοῦσιν ἐγένοντο.

omnium & actiones & cogitationes! Tui enim Dii cottabus illis, qui rectum sapiunt, olim facti sunt.

ΚΡΙΤ. Πάνυ εὖ λέγεις, καί με ἀντι-
στρόφως τὸν Νιόβης παθεῖν· ἐκ πέτρας γὰρ ἄν-
θρωπον ἀναπέφηνα. ὥστε τοῦτον τὸν θεὸν
προστιθῶ σοι, μὴ κακόν τι παθεῖν παρ'
ἐμοῦ. ΤΡΙΕΦ. Εἴπερ ἐκ καρδίας μ' ὄν-
τως φιλεῖς, μὴ [b] ἑτερεῖόν τι ποιήσῃς ἐν ἐμοὶ,

18. CRIT. Rectissime dicis, facisque, ut quemadmodum ex homine lapis Niobe, ita conversa ratione ego ex lapide homo jam factus sim. Hunc igitur Deum jurijurando adjicio, te nihil a me mali accepturum. TRIEPH. Si quidem ex animo atque vere me diligis, cave committas in me fraudem aliquam,

Καὶ ἕτερον κεύσῃς μὲ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃς.

Atque aliud dicas, aliudque in pectore celes.

ἀλλ' ἄγε δὴ τὸ θαυμάσιον ἐκεῖνο ἀκουσμάτιον ἄεισον, ὅπως κἀγὼ καλῶχριάσω, καὶ ὅλως ἀλλοιωθῶ, καὶ οὐχ ὡς ἡ Νιόβη ἀπαυδήσω, ἀλλ' ὡς ἀηδὼν ὄρνεον γενήσομαι, καὶ

Sed agedum mirabilem illam auditiunculam mihi occine, ut & ego pallescam, immuterque penitus. Nolim tamen ut quondam Niobe enecari penitus: sed avicula, ut Phi-*lomela olim*, fiam, & per viridantia prata tuam

a Ἐμοῦ] Ἐκείνης, ἴσως L. b Ἑτερεῖον] Et sic *Fl.* cum cett.

52. Κόττα⟨βον⟩] Παιδιὰ. *V.*

64. Ἀπαυδήσω] Ἀπαγορεύσω. * ἀπολίγομαι. *V.*

* Ἀπολίγομαι] Non agnoscunt C.

turnal. I, 17. seq. imprimis c. 24. & *Julianus laudatione in Solem.* Minime autem haec eo a me disputantur, ut providentiae Divinae vel ex rerum creatarum consideratione, vel ex traditione, notitiam gentiles habuisse, negem. Taceo quod per metaphoram haud insolentem locus, qui prae manibus est, aliique id genus explicari commode possunt, quemadmodum de mente humana *Thales* apud *Diog. Laërt.* I, 35. τάχιστον τοῦς, ἀφ' ἅπαντος γὰρ τρέχει. Unde nec sacrae literae Deo currum tribuere dubitant. *J.M.G.*

52. Κότταβος] An τῷ μάτην ἀνθρωπίσκῳ similes. *Tzetzes.* *F.G.*

Κόττα⟨βον⟩] Converti *cottabus*, auctore *Plauto* quantquam ille facetiarum magister ad aliam rem vocabulum detorquet. Locus est in *Trinum.* 4, 3, 4. *Cavesis tibi, ne bubuli in te cottabi crebri crepent.* Scilicet ludi genus est, cum vini reliquiis de poculo ad solum vel pelvim subjectam elidendis, sonus certa arte excitatur. Res vel ex Lexicis & *Plauti* Commentatoribus nota. Id igitur vult Triepho: Dii tui, ὦ Critia, adeo contemtui sunt & deridiculo sapientioribus, ut inde, quod illi rerum omnium sunt ignari, progredi ad negandam veri Numinis providentiam minime fas sit; ea ratione, ut illi, qui a muribus negat domum magnificam posse exstrui, mirum non videri debet, si id possunt homines. *J.M.G.*

54. Καί μοι — παθεῖν] Ἀνακόλουθον est, vel ellipsis satis dura verbi ἐποίησας, qua ratione etiam locutus videtur magister nostri, Lucian. in *Contemplant.* c. 2. τὸ δὲ αὐτὸν κωλύσει; (τὸ παράδειγμα vel ἡ ἀφορμὴν) ἐπεργάζεται τὸν τῷ θαύματι ἔργον ἐν τῷ πλούτῳ ἀεὶ ζημιοῦν (ποιήσει) Si enim ἀπὸ τοῦ κοινοῦ verbum κωλύσει subaudias, contrarius dicentis scopo sensus emerget. Aliter tamen vir. doctiss. *Jensius* in Lect. Lucian. p. 132. qui ὡς post ἔργα putat excidisse: quod magis probarem, si legeretur ζημιοῦσθαι. *J.M.G.*

55. Παθεῖν] Sed vid. *Hemsterh.* ad *Contempl.* §. 2. N°. 52. *J.F.R.*

Ibid. Ἄνθρωπος ἀναπέφηνα] Refertur ad id, quod supra Critiae promiserat Triepho, καὶ σὺ ποιήσω ἐκ' ἀληθείας ἄνθρωπον. *J.M.G.*

56. Ὥστε τοῦτον τὸν θεὸν] Jam demum igitur post longissimam quasi digressionem ad propositum sermonem reditur. Cum enim per Jovem jurare vellet Critias, id, quod narraturus esset Triephonti, non esse magicum aliquod carmen, locum ille nactus totum Deorum concilium caelo exturbat, Parcisque sua eripit cum ipso fuso stamina, doctrinam denique de Deo & providentia veriorem profert, quibus ita transactis, redit denique Critias ad jusjurandum, dicitque hunc a Triephonte sibi indicatum Deum se adjicere tentato superius aliquoties jurijurando, ut scilicet firmum tandem aliquando fiat. *J.M.G.*

58. Εἴπερ ἐκ κ.] V. *Aristoph* Νεφ. p. 45. *M. du S.*

Εἴπερ ἐκ καρδίας] *Aristoph.* Νεφ. 86. Ἀλλ' εἴπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς. *J.M.G.*

Ibid. Ἐκ καρδίας] Locutio scriptoribus sacris familiaris, vid. *Evang. Joan.* VIII. 37. *Rom.* VI. 17. &c. *J.F.R.*

59. Ἑτερεῖόν τι] Gr. ἑτεροῖόν τι. *F.G.*

Ἑτερεῖον] Alias ἑτεροῖον scribi solet, neque altera forma usquam, quod sciam, apparet. Cum tamen quos vi-

tuam illam obſtupeſcendam conſternationem triſti vocula referam. CRIT. Ita me filius, qui ex Patre eſt, amet, ut iſtuc non fiet. TRIEPH. Dic igitur, accepta à ſpiritu ſermonis virtute. Ego vero hic conſidebo, *Cantare, expectans, donec ceſſarit Achilles.*

19. CRIT. In publicam viam neceſſaria quaedam emturus prodieram: tum video ibi ingentem multitudinem, qui in aures alter alteri inſuſurrabant, adeo quidem ut labia haererent auribus. Ibi ego omnes circumſpiciens, manuque incurva ſuperciliis circumpoſita, quam poſſum acutiſſime cernens exploro, ſicubi amicorum aliquem videre poſſim. Video autem Cratonem Po-

τὴν θαυμασίαν σου ἔκπληξιν κατ' ἀνθρώπου λειμῶνα ἐκτραγῳδήσω. KPIT. Νὴ τὸν υἱὸν τὸν ἐκ πατρὸς, ὃ τοῦτο γένησεται. TPIEΦ. Λέγε, λαβὼν τοῦ πνεύματος δύναμιν τοῦ λόγου λαβών. ἐγὼ δὲ καθεδοῦμαι,

Δέγμενος Ἀχιλῆα ὁπότε λήξειεν ἀείδων.

KPIT. Ἀπῆειν ὅπι τὴν λεωφόρον, ὠνησόμενός γε τὰ χρειωδέστατα, καὶ δὴ ὁρῶ πολὺν τὸν ὄμπολυ εἰς τὸ οὖς ψιθυρίζοντας, ὅπως τὴν ἀκοὴν ἐφύντο τοῖς χείλεσιν· ἐγὼ δὲ παπτήνας εἰς ἅπαντας, καὶ τὴν χεῖρα τοῖς βλεφάροις περιλάμψας, ἐσκοπίαζον ὀξυδερκέστατα, εἴ που γέ τινα τῶν φίλων θεάσωμαι. ὁρῶ δὲ Κράτωνα τὸν πολίτικον, παιδό-

ε Ἐσκοπίαζον] Nihil hic variare Edd. adpinxit *Solan.* hic & plus decies deinde, quod ubique repetere ſupervacuum erit.

76. Παπτήνας] Σκεπάσας. *V.*

videre licuit editi eam ſervent, mutare nolui, licet ſaepe in ſphalmata eadem conſentiri deprehenderim. De re ipſa quod eſt, videtur hic auctor argutari voce ἕτερον, quae ſequitur, ut ſupra fecerat verbo ἑτερομόρφου. *J.M.G.*

60. Ἕτερον] *Homericum* e. g. Il. I, 313. Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν ἄλλο δὲ βάζει. Lucian. Apol. pro *Merc. Cond.* c. 6. Ἕτερα μὲν κεύθων ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα δὲ λέγων. *J.M.G.*

Ibid. Κεύσῃς μὲν] Μὲν κεύσῃς Ed. *Goſſneri*; forſ. errore operarum; nam in al. Edd. recte κεύσῃς μὲν ad verſum. In *Amſt.* μὲν κεύσῃ, quod ad verſum etiam bonum. In *Hom.* l.d. eſt: Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει — Et Lucian. pro *Merced. Cond.* c. 6. ἕτερα μὲν κεύθων ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλα δὲ λέγων. Sed & ego μὲν ante κεύσῃ collocatum malim; modo in media forma locum haberet. *J.F.R.*

63. Καταχρίσω] Pertinet ad illud, quod ab initio Critiae dixerat Triepho, ὄχρος τί σευ εἶλε παρειάς. Sed quae haec eſt inſania: prius caveri jurejurando ſibi jubet, ne malum ex auditione nanciſcatur, jam eadem omnia vult ipſe in ſe experiri, quae ante Critias. *J.M.G.*

64. Ἀλοιωθῶ] Supra ὅλον σεαυτὸν ἠλόησας. *J.M.G.*

Ibid. Ἀπωδήσω] Peculiarem apud Graecos vim habent dicendi verba, ſi cum λόγῳ conjungantur. Praeter enim abnuendi vel negandi ſignificationem, quae prima eſt & naturalis, defectionem aliquam virium notare videntur, ut aliquis cogatur *renuere* laborem, vel longiorem etiam vivendi moram. In praeſentia tantum ex Luciano quaedam in hanc rem adferemus. Igitur hoc ipſo ἀπωδῶν qua diximus ratione uſus eſt *de Merc. Cond.* c. 39. πρὸς τὴν θεραπείαν σκάζοντα καὶ ἀπηυδηκότα, *de Luctu* ſub fin. ſ. c. 24. ὑπὸ λιμοῦ τριῶν ἡμερῶν ἀπηυδηκότας. Ἀπαγορεύειν autem idem auctor ita adhibuit: *in Cataplo ſ. Tyranno* c. 18. ὃ γὰρ δὴ μὴ ἀπαγορεύσας ἀπέπιγῶ, *de Gymnaſiis* c. 24. πρὸς πρῴρᾳ ἀπαγορεύειν, ita in *Icaromen.* c. 20. Luna conqueritur: ἀπείρηκα πολλὰ ἐγὼ δι' ὑμᾶς τοὺς φιλοσόφους ἀκούουσα. Vid. *Pe. Fab.* Agoniſt. I, 8. *J.M.G.*

65. Ἀλλ' ὡς] Senarius. *F.G.*

66. Ἔκπληξιν] Ut ſupra c. 6. κατάπληξις, pro ſermonibus ἐκπληκτικοῖς. *J.M.G.*

69. Παρὰ τοῦ πνεύματος] Mirum, niſi reſpicitur ad *Act.* I, 8. λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς. *J.M.G.*

Ibid. Τοῦ πνεύματος] Conf. *J. Elſner.* ad *Evang. Matth.* X. 20. *J.F.R.*

71. Δέγμενος] Il. I, 191. de Patroclo Achilli lyram tractanti auſcultante. Lucianus etiam utitur in *Amoribus* fin. *J.M.G.*

75. Ἐφῦντο] Lucianus *Hermot.* c. 9. f. προσφὺς ἀπέτμησε τὸν ῥῖνα. Et ita in *Lapithis* c. 44. Adeo igitur auribus ora admovebant, de quibus noſter loquitur, ut viderentur eos morſu ſibi decerpere invicem voluiſſe. *J.M.G.*

76. Τὴν χεῖρα τοῖς βλεφ.] *Athenaeus* 14, 7. inter ſaltationum genera, Ἦν δὲ ὁ σκιὼν τὸ ἀποσκοπούντων τὸ χῆμα ἄκρας τὴν χεῖρα ὑπὲρ τοῦ μετώπου κεκυρτωκότων. *J.M.G.*

79. Πολίτικον] *Politicum* vocat, quod tanquam Peraequator ſeu ἐξισωτὴς aliquam τῆς πολιτείας partem adminiſtraret. *Gregor. Nazianz.* epiſtola 197. ſcripta eſt ad τοὺς πολιτικωμένους, quos objurgat, quod Theotecno ex arte, quam profiteretur, ζημίαν, ut odioſe vocat, hoc eſt tributum imponerent. Ita oratione 9. p. 155. eidem Epiſcopo τῆς πολιτείας ἐπώνυμοι, & p.

δόθεν φίλον ὄντα, καὶ συμπόλιτικόν. ΤΡΙΕΦ. Αἰσθάνομαι τοῦτον. Τ ἐξισωτὴν γὰρ εἴρηκας εἶτα τί; ΚΡΙΤ. Καὶ δὴ πολλοὺς παραγκωνισάμενος ἦλθον ἐς τὰ πρόσω, καὶ τὸ ἑωθινὸν, χαῖρε, εἶπον, ἐχώρουν ἐς αὐτόν.

Ἀνθρωπίσκον δέ τις, τῦτομα Χαρίκεινον, σεσημμένον γερόντιον, ῥέγχον τῇ ρι-

politicum, a pueris amicum atque compotorem. TRIEPH. Sentio quem dicas. Nempe peraequatorem illum. Sed quid inde? CRIT. Multis igitur cubito amotis ad anteriora perveni, & ave, matutino dicto, ad hominem acceſſi.

20. Homuncio autem aliquis Charicenus nomine, putridus ſeniculus, inter ingentes ron-

156. οἱ δὲ πολιτικὰ.] ſunt Ἰσωταὶ, ſeu Peraequatores. *F.M.G.*

81. Ἐξισωτὴν] Vid. *Suid.* & not. & *Plut.* V. 1464, 1. *M. du S.*

Ἐξισωτὴν] Recentiores Lexicographi hanc vocem, ceu labentis, puto, Graecitatis, omittunt: *Suidas* & *Heſychius* per ἰσότιμος ſimpliciter explicant. *Vossius* addit ἀναγραφεύς, cum quo conveniunt Gloſſae MSS. apud *Cangium in gloſſario*, qui caeteroquin ex adductis auctorum locis vim vocabuli ſatis explicat. Antiquiorem non laudari *Euſebio*, in diſputatione jam dictum §. 28. Inſcriptio etiam quam ad *Euſebii* l. c. ex *Gruſero* 361, 1. profert *Valeſius*, Conſtantini M. aevo non poteſt eſſe antiquior. Siquidem *L. Aradius Valerius Proculus*, cui poſita eſt, Conſul fuit A. D. CCCXXXX. Collega *Asinâyno*, quod probavit *Th. Reineſius* claſſe VI. Inſcript. 122. p. 459. Rem ipſam diligenter expoſuit *Jac. Gothofredus* ad tit. 11, 13. *Codicis Theodoſiani de cenſitoribus, Peraequatoribus & Inſpectoribus.* Eo autem ſumma redit: Peraequatores, Gr. Ἰσωταὶ, fuere qui quantitatem ſeu modum cenſus, aequarent, ut aequabilitas inter tributarios ſervaretur. Erant igitur quaſi retractatores cenſus, unde ἰσωτῆρσιν illis tribuit *Gregor. Nazianz.* Ep. 198. cujus extat etiam peculiaris oratio, nona ſcilicet, quam, ut titulus habet, εἰς τοὺς λόγους, καὶ εἰς τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανὸν, amicum ſuum habuit, quem rogat ut & alias aequum ſe praebeat, & ſpeciatim τῆς τοῦ ἱεροῦ χορτῆς, qui nihil pro Caeſare haberent, omnia pro Deo, parcat. Caeterum in ipſa oratione ἐξισωτὴν eum non vocat, ſed γραφέα. In notis monetur, alios ἀπογραφέα legere, φίλον γραφέα alios, quo confirmantur, quae paullo ante de nomine diximus. Huc facit etiam illud, quod epiſt. 166. eundem *Julianum* rogat *Nacianzenus*, ut aliquot *Clericos* λαὸν τοῦ γραφέως liberet. Ex epiſtola autem 168. apparet *Julianum* voluiſſe, *nonnullis* ſibi eſſe *Gregorium* τῶν κατὰ τὴν ἰσωτείαν σπουδαίων, quod ille tum renuit; eumque hortatur, ut, ſi quid male ante conſtitutum ſit, id corrigat. Ex his ſatis puto conſtare qui fuerint illo tempore Ἰσωταὶ, & quam parum accurate *Jac. Gutherius* de Offic. domus Aug. 3. 27. ſcripſerit ſimpliciter ita: *Peraequator eſt, qui deſertos agros patrimoniales aliis in emphyteuſin dat, Cenſitor alibi dictus.* *F.M.G.*

82. Παραγκωνισάμενος] Lucian. *Jov. Trag.* c. 16. καὶ ὃ παραγκωνισάμενος τοὺς πολλούς. *F.M.G.*

Παραγκωνισάμενος] De hoc verbo vid. ſi quid opus *Hemſterh.* ad *Timon.* Ed. min. p. 115. quae majori non inſeruit. *F.F.R.*

85. Χαρίκεινον] Manifeſto jam Chriſtianos irridet. Quae repentina haec mutatio eſt? Dicam. Ab homine gentili non crederetur ſcriptus Dialogus, niſi aliquid in eos inclementer dictum foret. *M. du S.*

87. Ἐπισεσημμένον] *Tractim & languide.* *F.G.*

Ἐπισεσημμένον] *Navigio* ſ. *votis* p. 492. de Aegyptio puero: ἐφθέγξατο ἐπισεσημμένα τινά. Interpres: *diſſolutum & incompoſitum quiddam.* Quam recte, non diſputo. Hic autem de ſcreante ſermo eſt: non abſurde igitur a me verſum eſſe arbitror. In *Gallo* c. 10. ἐπίσεσται, καὶ ἐπεσφαγμένον μέχρι τοῦ. *F.M.G.*

89. Ἐπιφθέγξεως] Forſan ὑποφθέγξεως. *F.G.*

90. Οὗτος ὡς πρόσω] Obſcuriſſimus hic locus &, ut noſtri verbo utar, δυσλημμόνητος. Videbo tamen, an clarior opera mea poſſit fieri, veniam praefatus, ſi non ubique rem acu tetigiſſe viſus fuero. Videtur igitur hoc velle Critias: convenerant Chriſtiani aliquot, Monachi forte & Aſcetae, de injuriis Juliani Apoſtatae in Chriſtianum nomen, *Clerisque* inprimis, conquerentes, & ſpe meliorum temporum praeſentia mala levantes, ſeu meliorem Juliano cui interitum vovebant, ſucceſſorem ſpoponderint, & jam animo deſtinarint, cujus eos infirmulae Critias; ſeu, quod probabilius videtur, Chriſti ſervatoris opem, quam verbis, ad rem, de qua conqueſti fuerant, accommodatis, exprimunt, certa ſpe praeceperint. Horum, vel unius ex his, verba quaedam a ſe, ut ſolent qui alterum exagitant, interpolata & calumnioſe detorta profert jam Critias, quae accuratius erunt conſideranda. *F.M.G.*

91. Καταλοίπους ἰλλωτικοὺς] Forſan καλλικύγ. Et ἰλλωτικοὺς ab ἰλλωτὸς, quod eſt ab ἰλλόω. *F.G.*

Καταλοίπους ἰλλωτικοὺς] A poſteriore vocabulo videtur pendere ſenſus verbi prioris. *H. Stephanus: ἰλλωτικοὺς dicitur legi alicubi apud Lucianum, ſed perperam, ideoque Laſcaris pro eo reponendum cenſuit ἰλλωτικοὺς reliquiae. Alii ἰλλωτικοὺς, ſaginatos, a λοιπόω.* Ego putaverim ſimilem vim habere apud noſtrum ἰλλωτικοὺς, ei quam habet conjugata vox ἰλλαίνομαι, qua utuntur Graeci ſcriptores, cum dicere volunt id, quod Latine ſunt *Reliqua*, quomodo appellantur ea, quae fiſco ex praeterito debentur, ut fuſe docuit *Jac. Gothofredus* ad L. I. Cod. *Theod. de indulgentiis debitorum.* Add. *Spanh.* de Uſu & Praeſt. Num. diſſ. 13. p. 552. ſeq. ubi inter alia obſervat, quod ad rem noſtram facit, ἰλλαίνομαι eſſe Conſtantinei aevi, Juliani, Themiſtii &c. reliquos λοιπὸς & λοιπάδας dicere. Dico ſimilem; non plane vim eandem. Ἰλλωτικοὺς, puto, eſt conniventia circa ἰλ-

ronchos, tuſſimque imis ductam pulmonibus, enixo ſcreat. Erat vero ſputum ipſa morte lividius. Tum exili voce ita inſit: *Hic, quomadmodum ante dicebam, Peraequatorum indulgebit omiſſa, debitaque* reddet creditoribus, privataſque impenſas aeque ac publicas ſolvet. Recipiet etiam vanos fu-

ὶ, ὑπέρυθρὸς μύξων, ἐχρέμπτετο ἐπισύρμιον· ὁ δὲ πτύελος χλωρώτερος θανάτου· εἶτα ἤρξατο ἐπιφθέγγεσθαι καλιγχημόν· ὅτι, ὡς πρόειπον, τὰς τ' ἐξισωτὰς καλαλείπει ἐλλιπασμούς, καὶ τὰ χρέα τοῖς δανειγαῖς ἀποδώσει, καὶ τὰ τε ἐνοίκια πάντα, καὶ τὰ δημόσια. καὶ τὰς εἰραμάγγας δέ-

ἐλλείμματα, cum petitur Peraequator, quosdam nihil dare, & immunitatem illis indulget, in deſcribendo & peraequando cenſu. Haec de Peraequatoris ſententia, & ſpe eorum, quibus ille indulget, plane non debentur in poſterum. Alii, quibus iniquum id videtur, vocant *reliquationes*, ἐλλείμματα, & Peraequatoris factum ἐλλιπασμόν. Conſtat caeteroquin, parce ſatis Julianum indulſiſſe reliqua, quod Ep. 47. de ſe teſtatur. Et *Ammian. Marc.* 16, 5. *Denique id eum ad usque imperii finem & vitae ſcimus utiliter obſervaſſe, ne per indulgentias, quas appellant, tributariae rei concederet* RELIQUA. *Norat enim hoc facto ſe aliquid locupletibus additurum*, &c. Inprimis autem *Clericis* durum valde & iniquum eum fuiſſe, non ignotum, cujus rei inſignia aliquot ſpecimina profert *Jac. Gothofredus* ad l. 4. *Cod. Theodoſ. de luſtrali collatione*, & locis ad quae ibi lectores remittit: cum tamen quaſi ſuo quodam jure immunitatem a publicis oneribus ſibi dari poſtulaverint, quod praeter plurimas *Codicis* tum *Juſtinianei* tum *Theodoſiani* leges, teſtantur aliquot *Nazianzeni* loca modo a nobis adducta, in ἐξωτῶν declaratione, quibus petit a Peraequatoribus, ut Monachis atque Sacerdotibus velint parcere, qui pro Caeſare nihil, omnia pro Deo haberent. Ad has igitur quaſi praeteritiones τῶν ἐξωτῶν ubi incenſos praetermittebant *Clericos*, τοὺς ἐλλιπασμοὺς refero, & τὸ καταλιπτῶν explico de non novanda, ſed in ſtatu ſuo relinquenda, iſta praeteritione. Hoc quidem proprie ſignificat καταλείπειν. Quod praeſens poſuit auctor pro futuro, rem certam forte indicare voluit: aut dedit futuro ſecundo καταλιπτῶ. Καταλέσει *Heumannianum*, aut quod alias ſuſpicabar, καταλείψει a verbo καταλείφω ad *abolitionem reliquorum* pulchre conveniunt: ſed non ita bene ad ἐλλιπασμοὺς τῶν ἐξωτῶν, quales deſcripſimus: quos quidem legibus poſteriorum Imperatorum relictos, quin confirmatos & auctos, immunitate eccleſiis & bonis eccleſiaſticis conceſſa, ſatis conſtat. *J. M. G.*

Καταλείπει] Καταλέσει legit *Heuman.* Poec. p. 252. *J. F. R.*

Ibid. Τὰ χρέα τοῖς δανειγαῖς] Studioſe, puto, hic cavillatur, cum Chriſtiani non de novis tabulis, diſſolvendoque per unam epiſtolam aere alieno, locuti ſint, ſed de *debitis*, quorum in dominica oratione mentio eſt. *J. M. G.*

92. Ἀποδώσει] Lege ἀποδίδωσι. *F. G.*

Ibid. Καὶ τὰ τε] Hocce καὶ delendum monet Cl. *Heumann.* Poec. p. 252. f. *J. F. R.*

Ibid. Ἐνόικια] Proprie conductarum aedium merces, quam diſſolvere & privatae & publicae liberalitatis genus fuiſſe, docet V. G. Lucian. *Cronoſol.* p. 617. Vid. *Caſaub.* ad *Sueton.* Jul. c. 38. *Gron.* de Pec. Vet. 1, 2. p. 57. *J. M. G.*

93. Εἰραμάγγας] Et hoc conclamatum eſt, niſi forte in gloſſariis recentioribus aliquid reſtet ſubſidii. Barbariem harum vocum miratur mecum Cl. *Kuſterus.* Vid. Lex. c. 4. κατόπιν τῶν Καππάδων, & an huc pertineat. *M. du S.*

Ibid. Τοὺς εἰραμάγγας] Varia in mentem venere viris doctis de emendanda hac voce. Ac τοὺς non τὰς omnes volunt: pro εἰραμάγγας autem ἱερομονάχους Cel. *Heumannus*, ingenioſe, ut ſolet; ſed vereor ne Juliani etiam aevo ſit illud nomen recentius. Εἰρωνευτὰς Neuburii, viri & ipſius ingenioſiſſimi ferrem, ſi de Socraticis philoſophis ſermo eſſet. Ὀνειρομάντεις huic loco apti, ſed quis capite diminuit & prima illos ſyllaba truncavit? Εἰρηνάρχαι aliquamdiu mihi placebant, nec ſine cauſſa, quod praemium Sophiſtis dari ſolitum εἰρηναρχίαι, ut ex Ariſtidis vita conſtat. Vid. *Maſſon.* ad A. 169. n. 13. Et generatim *Jac. Gothofredus* ad C. Theod. de Irenarchis. Putabam ergo, premittere ſibi Sophiſtas, qui hic inducuntur, Chriſtianos a ſucceſſore Juliani Irenarchias. Sed poſt annos xxv. redeunti ad prima noſtra cogitata, viſum eſt, nihil adhuc illis prolatum eſſe vel a me vel ab aliis melius. Non fieri hoc ſolius φιλαυτίας vitio, inde conjicio, quia recentior cerebri noſtri foetus ſunt εἰρηνάρχαι. Reponantur itaque φροντίδες πρῶται jam τρίται atque adeo διττῶν forte σοφίσται. Compoſitum nempe arbitror nomen ex εἶρα & μάγγανον vel μαγγανίτης. Ac poſterioris quidem haud obſcura eſt ſignificatio; de praeſtigiis enim faciendis, aliisque dolis aut machinamentis adhiberi ſolet. Εἶρα vel ἶρα autem concionem ſignificat, locum ubi conciones fiunt, forum &c. apud *Homer.* e. g. Il. Σ, 531. φάσαν προπάροιθε κ. τ. λ. & *Heſiod.* Theog. 804. Eſſet igitur εἰρημάγγης concionum integrarum deceptor, praeſtigiator. Sed magis fere mihi arridet, quod *Euſtath.* ad *Homer.* l. c. p. 1218, 15. *Baſil.* non ἐκκλησίαν tantum, ſed μαίτσιαν etiam τὸ εἶρα ex quorundam mente ait ſignificare, ut adeo εἰραμάγγης dicatur, qui vaticinia crepat, iisque tum ſe, tum alios decipit, quod quidem auctoris conſilio apprime convenit, qui divinationes & mala omina Chriſtianorum de republica dedita velut opera deridenda ſibi ſumſerit. *J. M. G.*

Εἰραμάγγας] Vid. *Senec.* Ep. 95. p. 474. Et *Greg. Turon.* hiſt. Franc. L. V. §. 29. Lege καὶ τοὺς χειρομάκτας. *M. V. La Croze.*

δέξεται, μὴ ἐξετάζων τ τέχνης, ϗ καλε-
φλυάρει ἔτι πικρότερα. οἱ δὲ αὐτὸν δὴ 95
ἥδοντο τοῖς λόγοις, ϗ τῷ χαυνῷ τ ἀκουσμά-
των προσέκειντο.

Ἕτερος δὲ τὴν ὄνομα Χλευόχαρμος, τρι-
βώνιον ἔχων πολύσαθρον, [a] ἀνυπόδετός τε,
ϗ ἄσκεπος, μετέειπε, τοῖς ὀδοῦσιν ἐπι-
κροτῶν, ὡς ἐπεδείξατό μοί τις κακοείμων, 1
ἐξ ὀρέων παραγενόμενος, κεκαρμένος τ

turi conjectores, non aestimans illos ex ar-
te. Quin amariora etiam homo nugabatur. Qui autem circa erant, delectabantur ser-
monibus, novisque audiendis rebus atten-
debant.

21. Alius vero, Chlevocharmo nomen erat, lacinia, quam caries consumserat, indutus, excalceatus praeterea, & aper-
to capite, dentibus simul concrepans ita interlocutus est: *Ostendit mihi male vesti-
tus aliquis, e montibus huc adveniens,* co-

a Ἀνυπόδετος] Hic nil variare Edd. notatu dignum, quod ante ἀνυπόδητος plurimum scribant. Conf. *Asm.* c. 16. Et *Cyn.* c. 13.

2. Κακοείμων] Κακὰ * τὰ εἱμάτια ἔχων. *V.*

* Τὰ] *Kai* male in Editis. Emendavit *M. du S.*

94. Μὴ ἐξετάζων τ τέχνης] Intelligo per ellipsin praepositionis λὸ vel ὰπ. Plene Philo, vel quisquis auctor est libri de mundo in fine, p. 1172. A. Παττά-λης εὐθέως τὸ γένος τ ἀνθρώπων λὸ τ τιχῶν ἐξετάζων, *aestimare antiquitatem generis humani ex artibus.* Ad locum nostrum hoc pertinet: ad artem, quam quis exerceret, respiciebant in censu constituendo οἱ ἐξετασταί. *Nazianzenus* Epistola 197. ad τοὺς πολιτευομένους, quos eosdem esse ac Peraequatores, antea dictum est, lepide illos incusat, quod neque a Diogenis pera sibi temperaturi essent, sed & illi manum injecturi, τίχνην ἐπικαλοῦντες αὐτῷ τ τριβωνα, ϗ τὴν βακτηρίαν, ϗ αὐτὸ τὸ κυνᾶν μηδὲν ὰπ τ φιλοσοφίας. Ille igitur quem Charicenus expectat, quisquis etiam sit, tantum abesse, ut propter artem tributis quemquam vexaturus sit, ut ne de arte quidem sit interrogaturus, sed promiscue omnes (etiam pravissimos impostores) in beneficiorum communionem & ad vacationes munerum recepturus. *J. M. G.*

Ibid. Τῆς τίχνης] Τὰς τίχνας emendat *Heum.* Poec. p. 254. artesque liberales, praecipue Rhetoricam τίχνας vocatas probat. *J. F. R.*

98. Χλευόχαρμος] Utrique Prophetarum ab inanitate hinc gratiae, hinc gaudii, quod futurum annunciarent, nomen facit: respicitque ad κενὰς ἐλπίδας, quas supra c. 4. iis exprobrarat. Χαρίκενος qui κενὰς χάριτας pollicetur, χλευόχαρμος cujus nugax & illusorium est gaudium. *J. M. G.*

Ibid. Τριβώνιον] Habitus Ascetae, quem etiam describi puto verbis, quae sequuntur: κακοείμων, ἐξ ὀρέων παραγενόμενος, κεκαρμένος τὴν κόμην. De tonsura post erit agendi occasio. *J. M. G.*

2. Ὡς ἐπεδείξατο] Ὡς hic, & inferius c. 23. ὡς εἴ τινα λυγρὰν ἀγγελίαν ἀγάγοιμεν accipitur ἀντὶ τοῦ ὅτι ἀφηγημαλικοῦ, cum obliquam orationem in rectam commutamus. De utroque agit *Devarius.* Quod ad rem ipsam attinet, crediderim respici ad caelestem aureamque Hierosolymam, ut in Apocalypsi divinitus est Johanni repraesentata; sub quo schemate felicia sibi tempora promittunt Christiani. *J. M. G.*

4. Ἀναγνώσμ. ὄνομα] Τὸ ἔχων hic desiderari videtur. *F. G.* Non desideratur, si ἐπεδείξατό μοι ὄνομα conjunxeris. *J. F. R.*

7. Ἀριστάνδρου & Ἀρτεμιδώρου] Posterioris liber ad nostram usque aetatem pervenit: de priori *Plin.* XVII. 25. videndus, unde de prodigiis scripsisse discimus; meminit & *Aelian.* V. H. XII. 64. Huic Alexander credulitatem addixerat, ut ait *Curtius*, qui ejus passim meminit; ut & *Plut.* Alex. sed ab eo de divinatione scriptum aliquid nullibi reperio. Vid. etiam *Petr.* 294. 1. & *Rigaltium* ad Artemidorum I. 33. Telmissensibus inventionem artis tribuit *Clem. Alex.* p. 111. B. qua somnia conjectabant. Respicit nempe hunc Aristandrum, cui ea patria c. seq. & *Plut.* l. c. Lycius dicitur apud *Philostr.* 350. ubi id notae expediunt. *M. du S.*

Ἀριστάνδρου] *Aristander* Alexandro magno in itineribus & bellis comes. Meminit ejus *Clem. Alex.* Strom. 1. p. 334, d. *Curtius* I, 11, 14. *Arrian.* Ἀνάβασ. 3, 2. *Artemidorus Onirocrit.* 1, 26. p. 217. ed. *Rigalt. J. M. G.*

Ibid. Ἀρτεμιδώρου] *Artemidorum* quando scripsisse putemus, in dissert. nostra §. 10. dictum. Respicit autem forte noster ad *Onirocrit.* 2, 5. ubi aurum mali esse ominis dicitur, non propter se quidem, sed propter quantitatem; si nimium appareat, aut supra dignitatem somniantis. Eod. libro c. 63. p. 149. τὰ πολλὰ, inquit, χρήματα ϗ νομίσματα ἔχειν φορτίδας καὶ λύπας σημαίνει & c. 64. p. ead. ὁ πολυχρήματος θησαυρὸς λύπας ϗ μερίμνας σημαίνει, ϗ θάνατον προαγορεύει. *J. M. G.*

9. Τὰ χρέα πληθυνθήσεσθαι] Ita non somniorum tantum conjectores, *Artemidorus* Il. cc. & *Astrampsychus* p. 144. *Mantissae Meursii* ad lib. *de Luxu Romanorum* χρυσοῦ κρατῆν, ἄπρακτος ὢν θέλειν ἴσχυ· sed etiam, tanquam in vulgus nota res in proverbium abiit. Lucian. *Gallo* c. 1. σὺ δὲ ὅρα, ὅπως μὴ ὄνερ πλυτῶν, λιμώττῃς ἀνι-

comam detonſus, inſculptum in theatro hieroglyphicis literis illius nomen; hunc auro viam inundaturum. Tum ego, *ſecundum Ariſtandri*, inquam, *Artemidorique praeceptiones, non bene haec veſtra vobis ſomnia evenient: Sed tibi quidem augebuntur debita, pro portione qua ſolutionem ſomniaſti: hic vero vel obolo, quem habet, privabitur, prout multo abundavit auro. Videmini autem mihi ſuper alba rupe, ſomnio-*

κόμην, ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγεγραμμένον ὄνομα ἱερογλυφικοῖς γράμμασιν, ὡς ὅτῳ τῷ χρυσῷ ἐπικλύσῃ τ λεωφόρον· ἦν δ' ἐγὼ, κτ μὲ τὰ Ἀριστάνδρε κ Ἀρτεμιδώρε, ἃ καλῶς ἀποβήσονται ταῦτά γε τὰ ἐνύπνια ἐν ὑμῖν· ἀλλὰ σοὶ μὲ τὰ χρέα πληθυνθήσεται ἀναλόγως τ ἀποδόσεως· ὅτῳ δὲ ἐπιπολὺ τῦ ὀβολῦ γε στερηθήσεται, ὡς πολλῦ χρυσίου εὐπορηκώς. κ ἔμοιγε δοκεῖτε ἐπὶ λευκάδα πέτρην, κ δῆμον ὀνείρων καθαρ-

ἀνεγράμμενον. *Theocritus* Idyll. 22. ſ. *Piſcatores* ita claudit: μὴ σὺ θάμης λιμᾷ, καί τοι χρυσὸν σὺν ὀνείροις. Alias, qui magnas opes dicere volebat, tantas eſſe dicebat, quantae in inſomniis apparere ſoleant: *Theocris.* iterum Idyll. 9, 16.

— ἔχω δί τοι, ὅσσ' ὀνείρους
Φαίνομαι, πολλὰς μὲ ἰδεῖν, πολλὰς δὲ χιμαίρας.

Schol. ad h. l. ὡσεὶ ἔλεγε φαντασίαν ἄφθονον· τοιαῦται γὰρ αἱ ὀνειρωτικαὶ φαντασίαι. κ Ὅμηρος,

Οὐδ' ἐμοὶ τόσσα δοίη, ὅσα ψευδὴς ὄνειρος.

J. M. G.

10. Ἀναλόγως τ ἀποδόσ.] Niſi ſcriptor hic alias parum accuratus eſſet, ſuſpicarer illum dediſſe ἀνὰ λόγον, cum praeſertim notae quibus ον & ως exprimitur, tenui diſcrimine diſtent. Sententia aperta: quo quis plus reddidiſſe & diſſolviſſe aeris alieni ſomniat, tanto profundius aere alieno mergetur. *J. M. G.*

13. Λευκάδα πέτρην] *Eur.* (p. 568. B.) *M. du S.*

Λευκάδα πέτρην] *Homer.* Od. Ω, 11. de animabus procorum Penelopes ad inferos euntibus:

Πὰρ δ' ἴσαν ἀκτὰς τε ῥοὰς τ Ὠκεανοῖο λιάδα πέτρην
Ἠδὲ παρ' ἠελίου πύλας τ δῆμόν τε ὀνείρων.

Euſtath. p. 821, 4. *Baſil.* ἰσέον ὅτι λευκάδα μὲν πέτραν ὁ μῦθος πρὸς τῷ ἄδῃ πλάττει, ἢ κατ' ἀντίφρασιν. μοῖραι γὰρ ἐκεῖ σκότος· ἢ τ Ἅιδου τοὺς ἐχάτας τ ἐκεῖ γῆς τόπους, ὡς εἰκὸς τ ἥλιον ἔτι Ἅιδα λευκαίνειν δυόμενον. *Ariſtarchus* νεκυίαν universam, i. e. τὴν ὠ ραψῳδίαν Odyſſ. obelo confixerat, & hoc inter alia argumento fuerat uſus: ἀπ' ἐδὴ ἔοικεν εἰς ἅδου λευκὴν εἶναι πέτραν; huic reſpondet Scholiaſta minor ſub initium ῥαψῳδίας, τὰ πρὸς τὴν ἡμέραν ἐστραμμένα αὐτῆς λευκαίνεσθαι. Audiamus etiam *Heſychium*, qui, quae hac de re habet, ex *Homer.* Schol. antiquis deſcripſiſſe videtur. Ita autem ille: λευκάδα πέτρην. Ἅιδα τούτης λίγει τ πέτρας τ ὠκεανὸν φάσκας. ἢ ἀλληγορικῶς τὸ σῶμα ἡμῶν τ ἀνθρώπων. Ἅιδα τὸ τοὺς ὀδόντας λευκοὺς εἶναι. αἱ γὰρ ψυχαὶ τ τελευτώντων Ἅιδα τῦ σώματος ἀνέρχονται. Haec λευκὰς πέτρας forte eſt *Manalis lapis* de quo Feſtus, *Manalem lapidem putabant eſſe oſtium Orci, per quod animae inferorum ad ſuperos manarent, qui dicuntur Manes.* Hanc λευκάδα πέτραν *Albion Inſulam* ſ. Britanniam ſuam interpretatur Doctiſſ. *Barneſius* ad locum *Homeri*, & ad *Eurip.* Helenam 1692. ubi in primis Tzetzen, *Lycophronis* Scholiaſten, ſuffragatorem citat. Certe hoc illum juvare poteſt, quod δῆμον ὀνείρων ſubinde beata illa inſula & bonarum rerum feraciſſima emittit, e quo populo forte ipſum hoc eſt, quod de *Albio* nobis narrat *Barneſius.* *J. M. G.*

Ibid. Δῆμον ὀνείρων] *Orpheus* Argonaut. v. 1140. Ἀρίφητος αἰόλος πύλης ἐ δῆμον ὀνείρων conjungit. *Euſtath.* l. c. τὸ δὲ δῆμον ὀνείρων ὡς ἐπὶ ἐμψύχων ἐ σωματοειδῶν εἶπε, νύκτωρ ἡμῖν ἐκεῖθεν δῆθεν ἐπιφοιτώντων. Schol. min. τὴν νύκτα ὁ μὴ φαίνου τ οἱ ὀνειροι. *Porphyr.* de antro nympharum p. 121. *Barneſ.* δῆμον δὲ ὀνείρων κατὰ Πυθαγόραν αἱ ψυχαὶ, ἃς συνάγεσθαί φησιν εἰς τὴν γαλαξίαν, τ ὕτω προσαγορευόμενον ἀπὸ τ γάλακτι τριφομένων κ. τ. λ. quocum conſentit *Diog. Laërt.* in Pythag. 8, 32. εἶναί τε (φησὶν ὁ Πυθαγόρας) πάντα τ ἀέρα ψυχῶν ἔμπλεων, κ τούτους δαίμονας ἐ ἥρωας νομίζεσθαι, κ ὑπὸ τούτων πέμπεσθ ἀνθρώπους τούς τε ὀνείρους, κ τὰ σημεῖα νόσου τε κ ὑγιείας κ. τ. λ. Ego crediderim, de tantis myſteriis ne per ſomnium quidem cogitaſſe bonum *Homerum*, ſed per ὀνείρους ſimpliciter intellexiſſe defunctorum animas, quas εἴδωλα, voce de ſomniis adhiberi ſolita, vocat. e. g. Od. Λ, 212, 601. Od. Υ, 355. Adde *Virg.* Aen. 4, 654. &, qui locus vel maxime huc facit, Aen. 6, 696. ſeq. ubi umbram Anchiſae patris complecti vult Aeneas, ſed

Ter fruſtra comprenſa manus effugit imago.
Par levibus ventis, volucrique ſimillima ſomno.

Quod expreſſum eſt ex Od. Λ, 306.

ἐ Τρὶς δί μοι ὦκα χερῶν σκιῇ ἴκελον ἢ κ ΟΝΕΙΡΩ.
Ἔπτατο, κ. τ. λ. — Verſu 221.
Ψυχὴ δ' ἠΰτ' ΟΝΕΙΡΟΣ ἀπέπταμένη πεπότηται.

Populum, δῆμον, de quavis multitudine dixere. *Ovid.* Met. 11, 634.

At pater (Somnus) *e* POPULO *natorum mille ſuorum.*

Sed ut tandem ad noſtrum revertamur, cum ſomnia eſſe dixiſſet Chariceni & Cleuocharmi vaticinia, ad illud exaggerandum ait, illos in rupe forte alba, ubi ingens eſſet ſomniorum populus, indormiiſſe, ut bre-

θέντες, τοσαῦτα ὀνειροπολεῖν ἐν ἀκαρεῖ τ̃ νυκτὸς ὕσης.

Οἱ δὲ ἀνεκάγχασαν ἄπαλλες, ὡς ὑποπνιγέντες ὑπὸ τ̃ γέλωτ@, κ̀ τ̃ ἀμαθίας μ κατεγίνωσκον. ἦν δ' ἐγὼ πρὸς Κράτωνα, Μῶν κακῶς πάντα ἐξερρίνισα, ἵν' εἴπω τι κωμικευσάμεν@, κ̀ μ κατ' Ἀρίσταν-δρον τ̃ Τελμισέα, κ̀ Ἀρτεμίδωρον τ̃ Ἐφέσιον, ἐξίχνευσα τοῖς ὀνείρασιν; ἢ δ' ὅς, Σίγα, ὦ Κριτία, εἰ ἐχεμυθεῖς, μυσταγωγήσω σε τὰ κάλλιστα, κ̀ τὰ νῦν γενησόμενα. κ̀ γὰ ὄνειροι τάδ' εἰσίν, ἀλλ' ἀληθῆ. ἐκβήσον] δὲ εἰς μῆνα [a] Μεσορί. ταῦτα ἀκηκοὼς ἐγὼ τ̃ Κράτων@, κ̀ τὸ ὀλιθηρὸν τ̃ ἀμαθίας αὐτ̃ καταγνοὺς, ἠρυ-

rumque indormiisse populo, cum tantum consumserint tractissimis hisce noctibus somniatis.

22. Hi vero immanibus cachinnis, adeo ut praefocari illos prae nimio risu metus esset, imperitiam meam condemnant. Tum ad Cratonem, *Malene omnia olfeci*, inquam, *ut ex comoedia loquar, neque secundum Aristandrum Telmessium, Ephesiumque Artemidorum, probe investigavi ista somnia?* Ille vero, *Tace*, inquit, *Critia, si enim potis es ut sileas, pulcherrima te mysteria edocebo, atque jam jam eventura. Cave enim somnia illa putes; verissima sunt, & intra Mesori mensem habitura exitum.* Haec cum ex Cratone audissem, dammata ipsorum animi levitate erubui,

a Μεσορί] Ex emend. *Solani*, Edd. & Schol. Μεσωρί.

22. Ἢ δ' ὅς] Ἔφη ἐκεῖν@. *V.*

26. Μεσωρί] Αὐγυστόν. *V.*

vi adeo nocte, tantum somniaverint. *J.M.G.*

14. Ἐν ἀκαρεῖ τ̃ νυκτὸς ὕσης] Lucian. *Scytha* p. 596. extr. ἐν ἀκαρεῖ de temporis brevissimo & quasi insecabili articulo dixit. Vid. *Menandri* reliq. n. 283. Hic itaque miratur Critias tam longa somnia tam brevibus noctibus. Contra Lucian. Ἐνυπν. c. 17. de longo somnio χειμερινὸς ὄνειρ@, ὅτι μήποτε αἱ νύκτες. *J.M.G.*

18. Κατεγίνωσκον] Lucianus *Philops.* c. 8. ἐγέλασαν ἐπὶ τ̃ λόγῳ μου, κ̀ ἄλλοι ἦσαν καταγνωκότες μου πολλὴν τ̃ ἄνοιαν. ita etiam c. 32. eod. Noster paullo post τὸ ὀλιθηρὸν τ̃ ἀμαθίας αὐτῶν καταγνούς. *J.M.G.*

19. Ἐξερρίνισα] *H. Stephanus in thesauro: ἐκρινίζω ex Luciano affertur, pro naso suspendo, subsanno, μυκτηρίζω.* & ita *Scapula* & *Basileenses*; veteres *Pollux*, *Hesychius*, *Suidas*, *Varinus* nihil habent, tacent *Camerarius* & *Rhodiginus*. Putaverim venatorium verbum esse ab odora canum vi traductum, investigandique adeo seu indagandi significationem habere, quae huic loco apprime convenit: idem ergo est ἐξερρίνισα, quod ἐξίχνευσα, de quo verbo illud tantum notari meretur, frequentius alias cum accusandi casu jungi, ut etiam a nostro factum c. 21. *J.M.G.*

20. Ἀρίσταν-δρον] De hoc vide *Rigaltium* ad Artemidor. I. 33. *L.BOS.*

21. Τελμισέα] Lege Τελμησέα. Vid. *Plut.* IV. 6. 14. N. *M.du S.*

22. Ἢ δ' ὅς] Saepius ita Platonizat Lucian. in *Philopseude*, etiam cum expressa personae mentio adjicitur, ut, ἦ δ' ὅς ὁ Καλλίδαμ@ κ.τ.λ. *J.M.G.*

23. Ἐχεμυθεῖς] Ex Pythagorica disciplina vocabulum. *J.M.G.*

26. Μεσορί] Nota scenam dialogi Alexandriae esse. *P.G.*

Μεσορί] De hoc Aegyptiorum mense vid. *Scalig.* de emend. Temp. 198. Emenda autem *Plutarch.* 678. f. Ubi Μεσωρὴ legitur. Legebatur etiam hic in omnibus Impr. μεσωρί, per ω. prave. *M. du S.*

Μεσορί] Aegyptii mensis nomen, quem recte cum Augusto comparat Scholiasta, & hodie quoque Copti eo loco ponunt, ut ostendit in Menologio *Fabricius*. Aegyptiorum ab antiquissimis inde temporibus propriae erant divinatoriae artes & disciplina somniorum. Mirum igitur non est, Aegyptio nomine hac in re nostrum uti. Minime vero ex hoc solo loco colligere licet, in Aegypto scriptum Philopatrin, cujus velut theatrum ad Pontum Euxinum esse, satis ostendimus. Caeterum si quis de auctore atque aetate hujus dialogi mecum putet, ille non nimium falsos deprehendet Christianos, si quid de imperii conversione atque Imperatoris interitu praesagierunt; (praesagiisse autem probabile fecimus in differt. §. 34. 35.) Siquidem V. Kal. Julii extinctus est Julianus, ut adeo mense Μεσορὶ pacata iterum omnia atque tranquilla, Imperatore Joviano, Christianis essent. Illud etiam notari obiter potest, non male paucis ante versibus dictum ὀλίγαις τ̃ νυκτὸς ὕσης. Nuncius enim de victoriis Juliani paucis procul dubio ante obitum ejus diebus Constantinopolin allatus, hunc dialogum scribendi occasionem auctori dedit. Incidit ergo colloquium Critiae cum Christianis in viciniam solstitii, ubi brevissimam sol noctem efficit. *J.M.G.*

Μεσορί] Mensis Aegyptiacus; sed qui etiam inter Syros usurpari potuit. Vid. *Noris.* Epoch. Syromac. Diss. V. c. 11. *M.V. La Croze.*

30. Δριμὺ δ τιτυρῶδες] Lucian. *Icaromen.* c. 23. ὁ Ζεὺς μάλα φοβερᾶς δριμύ τι δ τιτυρῶδες ὡς ἐμὲ ἀπεῖδεν.

bui, vultuque triſtitiam praeferens & multis Cratonem increpans, abii. Sed me aliquis torvum & tanquam Titanicum intuens, lacinia prehenſum retraxit, a vetuſto illo daemonio hominis, ut audientem ſibi concionem praeberet, inductus inſtigatusque.

23. Sermone autem longius producto perſuadet tandem miſero mihi, ut ad praeſtigiatores homines accederem, & in infauſtum, quod ajunt, diem inciderem: dixerat enim, omnia myſteria ab illis ſe eſſe edoctum. Tranſimus igitur *portasque ferreas, pavimentaque aenea*, multisque per orbem ſuperatis ſcalis, in aurea tecta aſcendimus, qualia Menelai quondam fuiſſe, Homero credimus. Ibi ego oculis luſtro

θρίασα, ἢ σκυθρωπάζων ἐπορευόμην, πολλὰ τ' Κράτωνα ἐπιμεμφόμενος. εἷς δὲ δριμὺ ἢ Τιτανῶδες ἐνιδὼν, δραξάμενός μου τῆς [b] λώπης, [c] ἐσπάρασε, ῥήτην ποιησάμενός τε, ἢ ἀπαντιτόμενος ἀπὸ τῆς παλαιωμένης ἐκείνης δαιμονίης.

Εἰς λόγους δὲ ταῦτα παρεκτείναντες, πείθει με τ' κακοδαίμονα εἰς γόητας ἀνθρώπους ἀπαγενέσθαι, ἢ ἀποφράδι τὸ δὴ λεγόμενον ἡμέρᾳ, συγκυρῆσαι. ἔφασκε γὰρ πάντα ἐξ αὐτῆς μυσταγωγηθῆναι. ἢ δὴ διήλθομεν σιδηρέας τε πύλας, ἢ χαλκέους ὐδούς. ἀναβάθρας δὲ πλείστας περικυκλωσάμενοι, ἐς χρυσόροφον οἶκον ἀνήλθομεν, οἷον Ὅμηρος τ' Μενελάου φησί. ἢ δὴ ἄπαντα [d] ἐσκοπίαζον

[b] Λώπης] Λοπὸς Schol. Vulgatum tenent *Fl. J. Fr. B. P. H.* [c] Ἐσπάρασε] Sic *Fl. J. P.* &c. Ἐσπάραξε *B1. 2.* [d] Ἐσκοπίαζον] Lege ἰσκοπίαζον ut c. 19. Etſi hic ω eſt in Edd.

32. Λοπὸς] Ἐνδύματος. *V.*
Ibid. Ῥήτην] Ῥητραι, συνθῆκαι, λόγοι, * νόμοι, ὁμολογίαι, ψηφίσματα, συγγράμματα. *V.*

* Νόμοι] Γάμοι lectum antea. Mutavit *M. du S.*

κ. τ. λ. *J. M. G.*

31. Δραξάμενος] Conf. ſupr. *Aſin.* c. 25. *J. F. R.*

32. Ῥήτην ποιησάμενος] Ῥήτρα *eloquium* videtur eſſe, atque antiquitus adhibitum de oraculis. Docet hoc *Plutarchus* Lycurgo p. 86. *H. Steph.* ubi de legibus Lycurgi, Τὰ μὲν τοιαῦτα νομοθετήματα ῥήτρας ἀπόρρητον, ὡς παρὰ τοῦ θεοῦ νομιζόμενα, ἢ χρησμοὺς ὄντα. Et p. 78. ἔτι δὲ περὶ ταύτην ἱστοροῦσι τὴν ἀρχὴν ὁ Λυκοῦργος, ὅτε μαντείαν ἐκ Δελφῶν κομίσας περὶ αὐτῆς, ἣν ῥήτραν καλοῦσιν. Add. p. 79. Sed haec ſignificatio parum ad rem noſtram. Neque multum illa, qua utitur *Aelian.* V. H. 10, 18. ubi ſynonyma videntur συνθήκας δὲ ἐποιήσαντο, & εἶχον ὡσὶ τούτων ῥήτραν πρὸς ἀλλήλους. Verum ῥήτρα etiam eſt facultas dicendi, vel vices. In decreto Byzantiorum apud Demoſthenem *de Corona* c. 27. Δαμάγητος — εἶλεξεν, ὡς τὰς βουλὰς λαβὼν ῥήτρας, *facta ſibi a Senatu dicendi poteſtate.* Lucian. Ἀπολ. π. ἐπὶ μισθῷ c. 3. ῥήτραν λαβὼν *ſumtis dicendi partibus.* Id. *Toxari* c. 35. Σοὶ τὴν ῥήτραν παραδίδωμι. Hoc itaque vult Critias, quod in verſione hujus loci ante hos XXV. annos conjectura magis ductus, quam obſervato poſt demum uſu nominis, expreſſi. Charicenus, illud σεσημασμένον γιγάντιον, ut vocat c. 16. inſtigaverat eum, de quo hic ſermo eſt, ut ſibi auditores pararet & audientiam &c. *J. M. G.*

35. Παρεκτείναντες] Παρεκτείνας forſan. *F. G.*

Παρεκτείναντες] Non eſt penitus inauditum nominativos poni pro genitivis abſolutis. *Homer.* Il. Γ, 211.

ἄμφω δ' ἰζόμενω γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς. *Ambobus ſedentibus* &c. praeceſſerat: τόφρα μὲν Μενέλαος ὑπείροχος ἦεν ἰδέσθαι. Addo *Ariſtoph. Lyſiſtrata* verſu 13. Εἰρημένον δὲ αὐτοῖς — οὐδενί, *cum praedictum ſit. Plato* Cratylo p. 236. E. Laemar. de Heroibus, Πάντες δήπου γεγόνασιν ἡμιθέοντες ἢ θεὸς θνητῆς ἢ θνητὸς θεᾶς. *Aelian.* V. H. 10, 18. Βασιλεῦσι δὲ ἀνὰ τὴν Σικελίαν ὁ Δάφνις, ἡμιθέῳ αὐτοῦ Νύμφη μία, ubi plura dedit ejusdem *Perizonius.* *J. M. G.*

37. Ἀποφράδι] Lucian. in *Pſeudologiſta*, quem ὑποφράδα inſcribunt, totus in eo eſt, ut probet, hominem etiam, quod ipſe fecerat, per ſcomma ita poſſe appellari. *J. M. G.*

40. Σιδηρέας] Verſus Scazon ſ. choriambus ex Il. Θ, 15. ubi in deſcriptione Inferorum: Ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι ἢ χάλκεος ὐδός. quem laudat etiam Lucianus *Amor.* c. 32. de re ipſa vid. §. 27. diſſ. noſtrae. *J. M. G.*

42. Χρυσόροφον] *Homer.* Od. Δ. 71. Hinc, quod factum nollem, vir multis nominibus reverendus, quaſi ſerio dicta forent & ab auctore fide digno, quae veteribus Chriſtianis Eccleſiarum forma fuerit, adſtruere conatur. *Cave* 129. 142. *M. du S.*

Ibid. Ὅμηρος] Od. Δ. initio, inprimis v. 121. Etiam Lucian. *de Domo* c. 3. & in *Scypha* c. 9. τῆ νησιώτῃ μειρακίῳ meminit. Telemachum eſſe Ulyſſis filium ex Ithaca inſula ex *Homero* apparet. Scholiaſtes, qui Proteſilaum nominat, memoria eſt lapſus. *J. M. G.*

πίαζον, ὅσα ὁ νησιώτης ἐκεῖνος νεανίσκος. ὁρῶ δὲ οὐχ Ἑλένην, μὰ Δί', ἀλλ' ἄνδρας ὀπτικεχυφότας, καὶ καλῶς χρωμένους· οἱ δὲ ἰδόντες, γήθησαν, καὶ ἐξεναντίας παρεγένοντο· ἔφασκον γάρ, ὡς εἴ τινα λυγρὰν ἀγγελίαν ἀγάγοιμεν. ἐφαίνοντο γὰρ ὅτι ὡς τὰ κάκιστα εὐχόμενοι, καὶ ἔχαιρον ὅπερ τοῖς λυγροῖς, ὥσπερ αἱ ποινητοὶ [a] ὅτι θέατρα, τὰς κεφαλὰς δ' ἄγχι κόντες, ἐψιθύριζον. μοῦ δὲ τὰ πρῶτα με,

Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;

Χρηστὸς γὰρ ἂν εἴης, ἀπὸ γε τοῦ σχήματος. ἦν δ' ἐγὼ, Ὀλίγου γε χρηστοὶ, ὥσπερ βλέπω πανταχοῦ· Κριτίας δὲ τὄνομα, πόλις δέ μοι ἔνθεν, ὅθεν καὶ ὑμῖν.

Ὡς δ' ἀεροβατοῦντες ἐπυνθάνοντο, πῶς τὰ τῆς πόλεως, καὶ τὰ τοῦ κόσμου; ἦν δ' ἐγὼ, Χαίρουσί γε πάντες, καὶ ἔτι γε [b] χαιρήσονται· οἱ δὲ ἀνένευον ταῖς ὀφρύσιν. Οὐκ ἔτω· δυστοκεῖ γὰρ ἡ πόλις. ἦν δ' ἐγὼ κἀγὼ αὐτοῖς γνώμην· ὑμεῖς πεδάρσιοι ὄντες, καὶ ὡς ἀπὸ ὑψηλοῦ ἅπαντα καθορῶντες, ὀξυδερκῶς

omnia, quae ille ex insula juvenis; video autem non Helenam ego quidem, sed homines vultibus in terram pronis pallidisque. Illi vero, cum nos viderent, gaudere, obviamque procedere: dicebant enim, numquid forte tristis nuncii ferremus? quippe qui manifesto pessima quaeque optarent, atque, ut in theatris solent furiae, luctuosis rebus gauderent. Tum vero capita invicem conferentes in aures quaedam insusurrant, ac denique me interrogant:

Tu quis es, unde venis, quaeque urbs tibi, quique parentes?

Videris enim, quantum quidem habitus tuus indicat, homo minime malus. At ego, *Pauci quidem*, inquam, *ubique gentium, quantum video, boni sunt: nomen mihi est Critiae: urbs eadem quae vestra.*

24. Ut vero inaniter elati homines interrogarunt, *Quid rerum in urbe atque adeo in mundo ageretur?* egoque, *gaudent, gaudebuntque amplius*, respondi: illi, superciliorum gestu abnuentes, *Minime vero ita est*, inquiunt, *clades enim perniciemque civitas parturit.* Tunc ego ex ipsorum sententia, *Nimirum vos*, inquam, *cum supra humum sublati, tanquam de specula omnia prospicia-tis*,

a Ἐπὶ θέατρα] Ἐπὶ τὰ θέατρα Ed. Gesn. Abest artic. ab aliis. b Χαιρήσονται] Χαρήσονται B1. 2.

44. Ὁ νησιώτης] * Πρωτεσίλαος. V.

* Πρωτεσίλαος] Errat: de Telemacho enim sermo est. V. Hom. l. c. In Exc. G. Τηλεμάχου. M. du S.

46. Οἱ δὲ ἰδόντες γήθησαν] *Homerica* formula ex Il. Ω, 321. & Od. O, 165. J.M.G.

48. Ὡς εἴ τινα] Ὡς ἀφηγηματικὸν, de quo ad c. 16. J.M.G.

51. Ποινητοὶ] Ignora Lexicographis vox, furias tamen intelligi haud obscurum est. J.M.G.

Ibid. Ἐπὶ τὰ θέατρα] Pro ἐπὶ τοῖς θεάτροις. Ita etiam *Hesiod.* Theogon. 531. ἐπὶ χθόνα πολυδειρὴν Herculis gloriam esse dicit, qui *in Operibus* versu 156. ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ ordinaria constructio dixerat. Tale forte est illud *Matth.* VIII, 9. ὑπὸ ἐξουσίαν ἄνθρωπός εἰμι. J.M.G.

53. Μετὰ δὲ τὰ] Pro ταῦτα Poët. J.M.G.

54. Τίς, πόθεν] Versus ab *Homero* aliquoties repetitus ut Od. K, 325. O, 318. T, 105. Ω, 297. &c. Luciano etiam usurpatus *Icaromen.* c. 23. item *Senecae ludo in Claudium.* J.M.G.

56. Χρηστὸς γὰρ] Vid. diss. nostra §. 20. J.M.G.

62. Χαίρουσί γε] Quorsum haec pertineat dictum vid. §. 36. dissertationis. J.M.G.

64. Δυστοκεῖ] Ex *Aristoph.* Ran. 1470. ἡ πόλις γὰρ δυστοκεῖ. Schol. δυστοκεῖ λέγει ἀντὶ τοῦ ἀγανακτεῖ καὶ κακῶς πάσχει, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δυσκόσμων γυναικῶν. Ἢ δυστοκεῖ λέγει ἀντὶ τοῦ κακὰ γεννήματα προάγει. Posterius magis placet, inprimis si, ut tunc ab Alcibiade Athenienses metuebant, Christianos ab Juliano metuisse dicamus. J.M.G.

68. Ἡ δὲ σελήνη] Tanquam distinctum phaenomenon allegatur, quod prioris est caussa, nisi simpliciter de plenilunio velis intelligere, ad quod quidem πανσελήνῳ & ad diem modo praedicendum, non magna opus est Astronomiae peritia. Caeterum Christianis ex eo, quod de interitu mundi, de Antichristo &c. disputarent, objecta Astrologica vanitas *Minuc. Fel.* 12, 7. Definite caeli plagas & mundi fata & secreta rimari: satis est pro pedibus adspicere. J.M.G.

69. Ὁ

tis, etiam ista quam acutissime olim perspexistis. Sed in aethere quid agitur? num scilipsin Sol patietur, Luna ad perpendiculum ipsi subjecta? num Mars ex quadrante Jovem respiciet, Saturnus autem ex diametro opponetur Soli? Venusne cum Mercurio congredietur, novosque adeo edolabunt nobis Hermaphroditos, quibus vos delectamini? Numquid impetuosos imbres demittent super? an copiosa nive terram consternent, grandinemque aut rubiginem devolvent, pestemne ac famem immittent? An fulminatrix cistula plena est, tonitruumque conceptaculum repletum?

25. Illi vero, quasi re praeclare gesta, de suis illis nugabantur deliciis, fore scilicet, ut rerum facies mutetur, atque turbae colluviesque civitatem invadant, tum exercitus ab hostibus vincantur. Hic ego vehementer commotus, atque ardentis instar ilicis intumescens, contentissime exclamavi: *Nolite miseri homines, nimis loqui magnifice*, Stringentes dentes in vivos corde leones Spi-

κέσθαλα ϗ τάδε νενοήκασε. πῶς δὲ τὰ τῦ αἰθέρος; μῶν ἐκλείψει ὁ ἥλιος, ἡ δὲ σελήνη κατ' κάθετον γενήσε; ὁ Ἄρης εἰ τετραγωνήσ τ Δία, ϗ ὁ Κρόνος ἀφεμετρήσ τ ἥλιον; ἡ Ἀφροδίτη εἰ μὴ τῦ Ἑρμῦ συνοδεύσ, ϗ Ἑρμαφρόδιτους ἀποκυήσουσιν, ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἥδεσθε; εἰ ῥαγδαίους ὑετοὺς ἐκπέμψουσιν; εἰ ψφετὸν [c] πολὺν ὀπιςρωννύσι τῇ γῇ, χάλαζαν δὲ ϗ ἐρυσίβην εἰ κατάξουσι, λοιμὸν ϗ [d] λιμὸν εἰ ἐπιπέμψουσιν, εἰ τὸ κεραυνοβόλον ἀγγεῖον ἀπεγεμίσθη, ϗ τὸ βροντοποιὸν δοχεῖον ἀνεμεςώθη;

Οἱ δὲ ὡς ἄπαντα καλῶς θωκότες, καλε-
φλυάρουν τὰ αὐτοῖς ἐράσμια, ὡς μελλαγῶσι τὰ ϖράγματα, ἀταξίαι δὲ ϗ ταραχαὶ τ πόλιν καλαλήψου, τὰ ϛρατόπεδα ἥττονα τ ἐναντίων γενήσον. τῦτο ἐκταραχθεὶς, ϗ ὥσπερ ϖρῖνος καόμενος οἰδηθεὶς, μέγιστον ἀνεβόησα, Ὦ δαιμόνιοι ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίαν λέγετε, θηγοντες ὀδόντας κατ' ἀνδρῶν θυμολεόντων, ϖνειόντων

c Πολὺν] Bene *Fl. Fr. H. P.* &c. Πολὴν prave *J.* d Λιμὸν] Λιμὸν. αὖχμὸν *Fl.* puncto post λιμὸν collocato.

69. Ὁ Ἄρης εἰ τετραγωνήσει] Hermes Trism. de infirmior. decubitu p. 12. *Hoesch.* Ἡ Ἀφεματροῦντος ἢ τετραγωνίζοντος ἢ σωόντος τῇ (. *J.M.G.*

73. Ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἥδεσθε] Tristis enim prodigii loco habebatur androgynos, & in mare deportabatur, quod ex *Gell.* IX, 4. constat. Memorabilis etiam est *Livii* locus 31, 12. ubi *inter plura prodigia, ante omnia abominati seminares, jussique in mare deportari.* Similia habet idem 27, 13. & 39. it. 29, 22. Add. *Juven.* 13, 64. seq. *J.M.G.*

76. Κατάξουσι] Καταράξουσι forsan. *F.G.* Nil opus emendatione; nam κατάγειν aeque a κάτω ἄγειν quam κατὰ & ἄγειν formari potest, ut ex *Plut.* docet *Steph.* Et pro *deorsum ducere, mittere*, ut κατάγειν εἰς ᾅδου ap. LXX. frequentissimum, quin & κατάγειν δάκρυα *Jerem.* IX. 17. ac ter deinceps. Item κατάγειν ἐξ ὕραν *Amos* III. 11. Cumque hic Dialog. ad ejusmodi stilum sit compositus, sufficerent illa testimonia, si vel apud alios non invenirentur. Et cur non aeque descendendi significatus huic verbo inesset, quam in καταῤῥίπτω, dejicio; etsi κατάγειν longe plurimum pro *deducere, perducere quem ad locum* usurpatur apud antiquos & sequioris aevi scriptt. *J.F.R.*

78. Τὸ βροντοποιὸν δοχεῖον] Forte respicit ad τὸ κα-
λούμενον ἀγγεῖον, ὧν ὁ κτύπος (cum Scholiaste *Aristophan.* loquor ad Νεφ. 291.) σημαντίζεται εἰς βροντῆς ἀπήχησιν. ἴσι δὲ ϵ ὁ τῇ σκηνῇ μηχάνημά τι, ὃ καλοῦσι βροντεῖον, ἀμφορεὺς μέγας ψηφίδων ἀντιβαλλομένων εἰς χαλκοῦν λέοντα. Quamquam si *P. Victorium* audiamus Var. Lect. 20, 7. alia prorsus fuit τ ἀγγείου ratio, ad augendam nimirum quamcumque vocem comparata, de quo hic non est disputandi locus. Qualia igitur in scena fuere vasa, talia ad risum captandum coelo affingit Critias, quibus impletis erumpant fulmina cum tonitribus. *J.M.G.*

81. Ὡς μετωλλαγῶσι] Vid. §. 34. dissert. *J.M.G.*

85. Πρῖνος] Apud *Aristoph.* Ran. 883. ait ad *Aeschylum* Bacchus, σὺ δ' οἷος ὥσπερ πρῖνος ἐμπεφθεὶς βοᾷς, ad quem locum *Bisetus*: ὅτι ὁ πρῖνος καιομένῳ ψόφον ποιεῖ. *J.M.G.*

86. Διάτορον] Lucian. *Gallo* init. de Galli cantu Διάτορόν τι ἀναβοᾶσαι. *J.M.G.*

87. Θηγοῦσιν ὀδόντας] Formula *Aristophan.* Batr. 829. Θυμολέων Homericum Herculis epitheton. Πίσσοντας δὲ λόγχας ϵ λευκολόφους τριφαλείας *Aristoph.* Batr. 1048. *J.M.G.*

88. Κατ' ἀνδρῶν θυμ.] Parodia *Homer.* Od. Λ. 266. *M. du S.*

των δόρυ ϗ λόγχας, ϗ λευκολόφους τριφαλείας· ἀλλὰ ταῦθ' ὑμῖν ὅτι κεφαλὴν καταδήσει, ὡς τ παλίρροιδα ὑμῖν [a] καλατρύχελε. ϗ γ αἰθεροβατοῦντες, ταῦτα [b] ἠκηκόατε, ϗ τ πολυάσχολον μαθηματικὴν κατωρθώκατε. εἰ δέ γε μαντεῖαι ϗ γοητεῖαι ὑμᾶς παρέπεισαν, διπλοῦν τὸ τ ἀμαθίας. γυναικῶν γ εὑρέματα ταῦτα γραϊδίων, ϗ παίγνια. ἐπιπολὺ γ τὰ τοιαῦτα αἱ τ γυναικῶν ὀπάονοι μετέρχονται.

ΤΡΙΕΦ. Τί δὲ πρὸς ταῦτα ἔφησαν, ὦ καλὲ Κριτία, οἱ κεκαρμένοι τ γνώμην, ϗ τ ἀφάνοιαν; ΚΡΙΤ. Ἅπαντα ταῦτα παρέδραμον, εἰς ὀπάονιαν τελεχρασμένην καλαπεφευγότες. ἔλεγον γ νύκτες δέκα ἄσιτα ἀγαμενοῦμεν, ϗ ὅτι παννύχιος ὑμνῳδίας ἐπαγρυπνοῦντες, ὀνειρώττομεν τὰ τοιαῦτα. ΤΡΙΕΦ. Σὺ δὲ τί πρὸς αὐτοὺς εἶπας; μέγα γ ἔφησαν, ϗ διπορημόν. ΚΡΙΤ.

cula spirantes, crista nitentes galeas triplicaque. *Verum ista in vos ipsos vestraque capita expetent, qui patriae vestrae male adeo ominamini. Neque enim aut conscenso aethere ista audiviſtis, aut male sedulam mathematicorum artem edidiciſtis. Si autem vaticinia & praestigiae in hanc vos fraudem impulerunt, duplo major vestra est stupiditas. Quandoquidem vetularum ista mulierum sunt commenta atque ludibria. Siquidem muliebria fere ingenia ejusmodi consectari solent naenias.*

26. TRIEPH. Quid vero ad ista, o Ipulcher Critia, detonsis mentibus animisque homines? CRIT. Nimirum his omnibus praetermissis, ad commentum oppido elegans confugientes dixerunt, *Post decem dierum jejunia, quibus pervigiles cantibus noctes ducimus, talia somniamus.* TRIEPH. Sed tu quid ad illa? magnum enim quiddam dixerunt, quodque multam quaestionem

a Καλατρύχελε] Sic plerique. Καλατρίχελε *J.* b Ἠκηκόατε] Sic Nostrae, Ἠκηκόεττε *Gesn.* melius. An ἠκηκόεττε.

89. Τριφαλείας] Lege τροφαλείας. F.G. Et hoc malim. Sed cum prius etiam reperiatur alibi, nihil mutem. Et licet τρυφ— ap. *Homer.* perpetuo scribatur, tamen Scholiast. ad Il. Γ. 372. Τροφαλείης exponit — τριῶν φύλων ἰχούσης. adeoque τριφαλείας ad originem propius accedens eo minus mutandum. *J. F. R.*

91. Ὡς] Lege οἱ. *F.G.*

Ibid. Καλατρύχιτε] Proprie *vexare* est, *atterere*. Sed ipse deinde explicat per ἐπιμελῶς τῇ πατρίδι. *J. M. G.*

93. Μαθηματικὴν] Astrologiam judiciariam, quae vocatur, *Matheſin*, & qui eam profiterentur, *Mathematicos* appellatos esse, non opus est ut hic moneatur. Hanc artem *tractare* non negat Christianos, sed κατορθοῦσθαι *recte tractasse, edidicisse*. Verum fuit saltem primis temporibus ista laus Christianorum, quod a conjectoribus, ariolis, vatibus, mathematicis, & id genus hominibus abhorrerent, infensis propterea odiis ab illis excepti. Vid. inter alios *Arnob. contra gentes* p. 13. it. *Tertullianus* Apol. c. 43. Laudanda & hic est incomparabilis viri *Joh. Alb. Fabricii* industria, qui Bibl. Graec. 3, 20. p. 518. seq. concinnavit catalogum selectum scriptorum, qui astrologiam apotelesmaticam oppugnarunt, quos inter primo loco Christianos veteres collocavit. Qui ergo factum dicemus, ut ea tamen per posticum quasi recepta ita diu in Christiano etiam orbe viguerit? *J. M. G.*

96. Γραϊδίων] Etiam hodiernum edentulae potius mulierculae, quam viri, magiae & incantationum crimine traducuntur. Scilicet judicii virumque imbecillitas, quae sexui, cum avaritia, quae aetati quodam modo naturalis est, conjuncta, superstitionum foecunda mater esse solet. *J. M. G.*

1. Κεκαρμένοι τὴν γνώμην] Mirabilis loquendi forma, *detonsus mente sive sententia*. Sed lucem hic etiam affundit Lucianus, qui Paphlagonas, in *Pseudomante* c. 15. vocat τοὺς ἰγνυφάλους ϗ τὰς καρδίας πρεξυρημένους, id est, ut interpretor, ovium instar lanigerarum, tonderique solitarum, stupido hebetique ingenio praeditos: statim enim subjicit ὥδν ἰοικότας, fuisse illos στιτοφάγους ἀνδράσιν, ἀλλὰ μόνῃ τῇ μορφῇ μὴ ϗ πράγμασι εἶναι ἀληθινοῖς. Etiam c. 6. dixerat, τοὺς πολλοὺς ἀπαιδεύτους i. e. ἀπατῶντες. Nostri Germani non modo tondere, scheren ponunt pro ludibrio habere; sed quidam etiam halbiren dicunt i. e. barbam radere, pro Plautino *auro emungere*. Ita αἰ ό, quod in *Cant.* IV, 2. est עֵדֶר הַקְּצוּבוֹת, simili ellipsi reddidere ἀγέλαι τ κεκαρμένων. In ipsa autem calvitie & raso capite videtur aliquid olim fuisse contemtui obnoxium. Unde graviter adeo irascitur Elisa pueris calvitiem sibi exprobrantibus. *Nonius* verbum *calvere deductum* putavit *a mimis calvis, qui omnibus essent frustratui*, quo loco utitur *Elmenhorstius*, ad illustrandum illud, quod est apud *Arnobium contra gentes* l. 3. p. 239. *delectantur Dii stupidorum* (de mimis loquitur) *rasis capitibus*. Quaedam etiam in hanc sententiam annotata sunt ad Lucian. *Lapith.* c. 18. a doctissimo viro *Almeloveenio*. Add. *Juven.* 5, 171. *Casaub.* ad Pers. p. 100. *Graev.* ad Lucian. *Solec.* p. 744. Ne quid

ta-

sem habeat. GRIT. Bono es animo: nihil ignavum dixi, sed pulcherrime equidem causam ita peregi: *Etenim* vera sunt, *quae urbani homines saepe de vobis dicunt, somnianti*bus *vobis talia obrepunt.* Illi vero canino rictu subridentes, *Extra tamen lectulum*, inquiunt, *nobis obveniunt.* Tum ego, *Sint vera*, inquam, *ista; o sublimes animae, nunquam tamen tuto quae futura sunt investigaveritis, sed vestris ipsi somniis inducti, quae neque sunt, neque futura unquam sunt, nugabimini. Nescio vero quomodo somniis fidem habentes ista deblateretis, honestissima quae sunt aversemini, malis autem delectemini, idque cum nullum ex tam detestabili facinore bonum consequamini. Omittite igitur absurda illa emotae mentis ludibria, malaque consilia ac praedictiones, ne quando Deus, eo quod pessime Patriae precamini, fallacesque vestros sermones ad ipsum referris auctorem, in malam rem vos projiciat.*

Θάρσει, οὐκ ἀγενὲς, ἀντεῖπον γὰ τὰ κάλλιστα. τὰ γὰρ ὑπὸ τῶν ἀστικῶν θρυλλούμενα, ἔφην, περὶ ὑμῶν, ὁπόταν ὀνειροπολεῖτε, τὰ τοιαῦτά που παρεισάγουσι. οἱ δὲ σεσηρὸς ὑπομειδιῶντες, ἔξω που παρέρχονται τῆς κλινιδίου. ἐγὼ δ' ἐγὼ, εἰ ἀληθῆ ταῦτα, ὦ αἰθέριοι, οὐκ ἄν πόλε ἀσφαλῶς τὰ μέλλοντα ἐξιχνεύσητε· ἀλλὰ καλαπειθέντες ὑπ' αὐτῶν, ληρήσετε τὰ μὴ ὄντα, μηδὲ γενησόμενα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐκ οἶδ' ὅπως ληρεῖτε, ὀνείροις πιστεύοντες, τὰ δὲ κάλλιστα βδελύττεσθε, τοῖς δὲ πονηροῖς ἥδεσθε, μηδὲν [b] ὀνίνμενοι τῷ βδελύγματι. ὥστε ἐάσετε τὰς ἀλλοκότους ταύτας φαντασίας, καὶ τὰ πονηρὰ βουλεύματα, καὶ μαντεύματα, μή που θεὸς ὑμᾶς ἐς κόραξ βάλα, καὶ τὸ τῇ παλιρδὶ ἐπαράσῃ, καὶ λόγους κιβδήλους ἐπιφημίζειν.

Οὗ-

[b] Ὀνούμενοι] An ἀνάρμοι? Petl.

samen dissimulem, videtur mihi Triephon ad clericorum tonsuram respicere, cujus & paullo ante facta mentio clarior, ubi καλοσίμων τις, ἐξ ὁρίων ὠθούμενος, καπαρμένος τὸν κόμην memoratur. *Gregorii* enim *Nazianzeni* aetate tonsuram in usu fuisse, non improbabili conjectura ex *Maximi Cynici* constitutione elicitur, de qua loquens *Nicephorus* H. E. 12, 14. p. 240. καὶ τὰς ἐκείνου, inquit, κουρικὰς τρίχας ἀφεῖλεν κ. τ. λ. & ne mugari suo more putemus *Nicephorum*, praesto est *Theodoritus* qui H. E. 4. 8. Τιμόθεος, inquit, ὁ τῆ Ἀλεξανδρέων Ἐπίσκοπος — αὐτὶ τῆ θαυμασθέντα Γρηγορίῳ (Nazianzeni puta) Μάξιμος τινα κειροτόνησε κυνικὸν, ἐνθὺς αὐτῆ τὰς κουρικὰς ἀποκείρας τρίχας. Nec parvi momenti sunt, quae *Jac. Gothofredus* ex fontibus monuit ad l. 38. Codicis Theod. de Episcopis, ubi ob ξύρισμα γυμνοὺς *coronatos* appellatos esse clericos, & clericalis reverentiae nomen *Coronam* fuisse jam circa haecce tempora, luculenter probavit. Sed de his aliter *Salmas.* de coma p. 158. Viderint, qui dedita opera hujus antiquitatem ritus tractant. *J.M.G.*

4. Ἄσιτοι] In ipsa Scriptura S. aliquorum mentio fit, qui jejuniis & cibi abstinentia ad visiones apparitionesque sese praeparabant. Et cacozelia quadam rerum sacrarum factum est, ut apud gentiles etiam quidam, Pythagorici imprimis atque Platonici, variis καθαρμοῖς, lustrationibus, jejuniis, animas suas ad commercium cum Deo spiritibusque aptas reddere vellent. Jam apud *Herodotum* 2, 40. προπεύσαι τῇ Ἴσι. Ex recentioribus sufficiat in praesentia laudare *Jamblichum* 3, 11. p. 74. edit. Oxon. ubi inter praeparationes ad vaticinandum reliquas, τριῶν ὅλων ἡμερῶν ἀσιτίαν refert. De Christianis omnium fere temporum nota res est, imprimis si in censum veniant, quae in *Vitis Sanctorum Patrum*, & *Aliis Sanctorum*, larga manu afferuntur. Sed non sunt praetermittenda *Gregorii Nazianzeni* verba, quibus mirifice totus hic locus illustratur. Vocabantur a Juliano Christiani, ait vir ἀνὴρ, p. 122. seq. Orat. 11. in *Julian.* οἱ τοῖς γραιδίοις συγκαθεύδοντες καὶ συμψάλλοντες, οἱ ταῖς μακρᾶς νηστείαις ἐπιτετιμημένοι, καὶ ἀμοιβηταῖς, οἱ ῥάστα ἀγροικοῦντες, καὶ τοῖς πανυστάτοις τάσσειν ἀξιούμενοι. *J.M.G.*

13. Σεσηρὼς] De iratorum canum rictibus adhiberi solitum verbum: *Aristoph.* Pace v. 635. ὀργιουμένους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας. Schol. λαὸ τῶν κυνῶν ἡ μεταφορὰ, ὅταν γὰρ ὀργίζωνται σεσήρασιν ἀλλήλοις. Possis forte convertere *sarcasticos subridentes*; σαρκάζω enim & σαρκασμὸς λαὸ τοῦ σαίρω, unde & σάσηρα. *J.M.G.*

Ibid. Ἔξω — τῆ κλινιδίου] Id est, non ut alia somnia e somno & in lectulo ducunt originem, sed aliunde & extra lectulum nobis obtingunt. Ita *Jamblichus de mysteriis* 13, 23. probare conatur, a principio aliquo extra hominem constituto provenire Divina illa & futuri praesaga somnia. *J.M.G.*

26. Ἐπιφημίζειν] Uti nos vertimus, αὐτῷ subaudiendum, ut scilicet ad Deum referatur. Non negaverim tamen, posse aliter etiam accipi, ut tantum *divulgare* vel *differre rumoribus* significet: ita nulla opus fuerit ellipsi. *J.M.G.*

27. Ἔτι-

Οὗτοι δὲ ἅπαντες ἕνα θυμὸν ἔχοντες, ἐμοὶ πολλὰ κατεμέμφοντο. καὶ εἰ βούλει, καὶ τά γε προσθῶ σοι, ἄτινά με καὶ ὡς στήλην ἄναυδον ἔθηκαν, μέχρις ἂν ἡ χρηστή σου λαλιὰ λιθωμένον ἀνέλυσε, καὶ ἄνθρωπον ἀπεκατέστησε. ΤΡΙΕΦ. Σίγα, ὦ Κριτία, καὶ μὴ ὑπερεκτείνης τὰς ὕθλους. ὁρᾷς γὰρ ὡς ἐξώγκωταί μου ἡ γαστήρ, καὶ ὥσπερ κυοφορῶ· ἐδήχθην γὰρ τοῖς σοῖς λόγοις, ὡς ὑπὸ κυνὸς λυττῶντος. καὶ εἰ μὴ φάρμακον λησμοσύνης ἐμπιὼν ἠρεμήσω, αὕτη ἡ μνήμη οἰκειωθεῖσα ἐν ἐμοὶ, μέγα κακὸν ἐργάσεται. ὥστε ἔασον τούτους, τὴν εὐχὴν ἀπὸ παιδὸς ἐξάμβου, καὶ τὴν πολυώνυμον ᾠδὴν ἐς τέλος ἐπιθείς.

Ἀλλὰ τί τοῦτο; οὐχὶ Κλεόλαος οὗτός ἐστιν, ὁ τοῖς τοσὶ μακρὰ βιβᾶς, σπουδὴ δὲ ἥκει καὶ κατέρχεται; μῶν ἐπιφωνήσομεν αὐτῷ; ΚΡΙΤ. Καὶ μάλα. ΤΡΙΕΦ. Κλεόλαε, μή τι παραδράμῃς γε τοσοῦτον, μηδὲ παρέλθῃς, ἀλλ' ἐλθὲ χαίρων, εἴγε τι μῦθον φέρεις. ΚΛΕΟΛ. Χαίρετ' ἄμφω, ὦ καλὴ ξυνωρίς. ΤΡΙΕΦ. Τίς ἡ σπουδή;

27. Hic vero uno omnes animo multis me objurgare, &, si vis, jam ea adjiciam, quae quasi columnam elinguem me fecere, donec salutaris illa tua allocutio jam saxea membra resolvit, hominique me restituit. TRIEPH. Quin tace, Critia, neque nugas extende amplius. Vides enim ut mihi venter intumuerit, & tanquam uterum gestem. Tuis quippe sermonibus ut a rabido cane morsus sum. Atque nisi sumta procurandae oblivioni medicina conquiescam, ipsa rei recordatio in me permanens, metuo ne magnum mihi malum conciliet. Hos igitur omitte, precationemque a patre inciopiens, multisque refertum nominibus carmen ad finem superaddens.

28. Sed quid istuc? Non iste Cleolaus est, qui magnis adeo citatisque gressibus huc descendit? Inclamabimusne hominem, Critia. CRIT. Omnino. TRIEPH. Cleolae,

Ne praetercurras pedibus nos, praetereasve: Accede, salve, si quid apportas novi.

CLEOL. Vos vero salvete ambo, nobile amicorum par. TRIEPH. Quaenam est ista

27. Ἕνα θυμὸν ἔχοντες] *Hom.* Il. N. 487. *M. du S.*

Ἕνα θυμὸν ἔχοντες] Suspicabatur Cel. *Heumannus*, ἅπαντα θυμὸν ἐχόντες. Supersest, ut addicant libri, sine quibus in tolerabili sententia nihil mutem. *J. M. G.*

Ibid. Θυμὸν] *Iram* volebat verti *Heum.* Poec. 249. bene, si ἐχόντες legas, minus recte si vulgatum serves. *J. F. R.*

32. Σίγα, ὦ Κριτία] Poteratne autem aliquid in dramatico genere esse absurdius, quam post magna prooemia & ingentissimarum promissionum hiatus, denique, cum ad ipsam rem perventum est, frustrari lectores, & dimittere longe quam fuerant incertiores, quid nam tantis dignum hyperbolis cothurnisque fuerit. Κενὰς quidem ἐλπίδας, & ὕθλους forte vidimus, sed ubi διὰ βαλιώματα, quorum aeque mentio facta c. 4. Si quid tamen licet conjicere, ipsam forte mortem Juliano portendi dixerunt Sophistae, quos noster appellat, quo referenda sunt, quae §. 35. diss. nostrae diximus. Hoc itaque ut nimis mali ominis & blasphemum plane reticet. Inde forte est quod Critias deinde vitam longam spondet Imperatori, quanquam id alia etiam de caussa poterat fieri. *J. M. G.*

33. Ὡς ἐξώγκωται] Nimirum quod ante in Critia effecerant nugae Sophistarum, id jam in Triephonte producunt. Illud de morsu canis rabidi est etiam in fine *Nigrini*, item *Philopseudis*, ubi etiam de ventre auditis nugis inflato ita Lucian. p. 353. τοιαῦτα ἀκούσας, ἦκον ἐγὼ τὴν Δίαν, ὥσπερ οἱ τῷ γλεύκει πιόντες, ἐμπεφυσημένοι τὴν γαστέρα, ἰμάτιον διόμενοι, ὑθλους δ' ἂν πόθεν ἐπὶ πολλῷ ἐπριάμενοι λαθιδαίου τι φάρμακον, ἂν ἤκουσα, ὡς μή τι κακὸν ἐργάσηταί μοι ἡ μνήμη αὐτῶν ἐνοικοῦσα. Quod est de ultimo verbo, conf. *Abdicat.* c. 6. ἐγὼ γὰρ ἁπλοῦν, οὐδ' ἐπιπόλαιον τὸ μανίας τοῦτο, ἀλλά τι παλαιὸν ὑποκυροῦν ἐν τῇ ψυχῇ κακὸν ἀπῳήκει. κ. τ. λ. *J. M. G.*

39. Τὴν εὐχὴν ἀπὸ παιδὸς] *Nic. Rigaltius* ad *Tertull.* de Oratione non procul ab initio, *notam etiam*, inquit, *Luciano fuisse dominicae orationis formulam, declarant ista Triephontis ad Critiam*; & deinde haec verba subjungit. Cui merito assentitur Cel. *Fabric.* Bibl. Gr. 4, 16. p. 504. *J. M. G.*

40. Πολυώνυμον ᾠδὴν] Vid. *Th. Smith.* de hymno matutino Graecorum, in miscel. p. 139. *M. V. La Croze.*

Πολυώνυμον ᾠδὴν] Per hanc intelligit *Joh. Gregorius* clausulam Orationis dominicae: *quia tuum est regnum* &c. Observationum Sacrarum c. 38. quem tamen falli, praeclare notavit *J. Alb. Fabricius* l. c. & mavult intelligi δοξολογίαν aliquam veterem, ut est v. g. *Clementis Alexandrini*. Deinde in *Bibliographia antiquaria* c. x1. p. 368 ubi de Christianorum hymnis exponit, *Ode Polyonymos*, inquit, *cujus meminit Lucianus, sive quisquis auctor, in Philopatride, nihil aliud est quam*

ista tua festinatio, multum enim anhelas! Ecquid forte novi factum est? CLEOL.

Cecidit supercilium celebre Persicum:
Caderetque Susa mox, urbs inclyta:
Arabumque tellus tota mox cadet
Valida manu victoris atque robore.

29. CRIT. Hoc est illud,

Nunquam bonos piosque negligit Deus,
Sed auget, ornat, in bonisque collocat.

Nos vero, Triepho, in optima incidimus tempora. Angebar enim, quid, cum moriendum esset, liberis meis testamento relinquerem. (Nosti enim mendicitatem meam, ut ego tua.) Jam vero hoc satis est liberis, vita Imperatoris: ita enim nec divitiae nobis deerunt, neque gens ulla ad terrorem nobis incutiendum valebit. TRIEPH. Et ego, Critia, haec relinquo liberis, ut videant Babylona perditam, Aegyptum sub jugum redactam,

Persarum gnatos servili pondere pressos,

excursiones Scytharum repressas, utinam omnino praecisas. Nos vero ignotum qui est Athenis Deum a nobis inventum ado-

50 ἀθυμαίνεις γὰρ ὀλίγου. μῶν τι καινὸν γέγραπται; ΚΛΕΟΛ.

Πέπτωκεν ὀφρὺς ἡ πάλαι βοωμένη Περσῶν·
Καὶ Σοῦσα κλεινὸν ἄστυ.
Πέσῃ δ' ἔτι γε πᾶσα χθὼν Ἀραβίας,
Χειρὶ κρατοῦντος εὐδενωτάτῳ κράτει.

ΚΡΙΤ. Τοῦτ' ἐκεῖνο, ὡς
Ἀεὶ τὸ θεῖον οὐκ ἀμελεῖ τ' ἀγαθῶν,
Ἀλλ' αὔξει, ἄγον ὀρθὴ τὰ κρείττονα.

ἡμεῖς δὲ, ὦ Τριεφῶν, τὰ κάλλιστα εὑρηκότες ἐσμέν. ἐδυσχέραινον γὰρ ἐν τῇ ἀποδιώσει τί τοῖς τέκνοις καταλιπεῖν ὀλίγα θήκαις. οἶδας γὰρ τὴν ἐμὴν πενίαν, ὡς ἐγὼ τὰ σά. τοῦτο ἀρκεῖ τοῖς παισὶν, αἱ ἡμέραι τοῦ αὐτοκράτορος· πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς οὐκ [a] ἐκλείψει, οὐδ' ἔθνος ἡμᾶς ὑποπτήσει. ΤΡΙΕΦ. Κἀγὼ, ὦ Κριτία, ταῦτα καταλείπω τοῖς τέκνοις, ὡς ἴδωσι Βαβυλῶνα ὀλλυμένην, Αἴγυπτον δουλευμένην, τὰ τῶν Περσῶν τέκνα δούλειον ἦμαρ ἄγοντα, τὰς ἐκδρομὰς τῶν Σκυθῶν παυομένας, [b] εἴτ' οὖν οὐ ἀναχοπομένας. ἡμεῖς δὲ τὸν ἐν Ἀθήναις Ἄγνωστον ἐφευρόντες, καὶ προσκυνήσαντες, χεί-

a Ἐκλείψει] Restitui ex *Pell.* & *B1. 2.* Ἐκλήψει male *Fl. J. Ald. Fr. H. S.* Ἐκλίψει *Amst.* b Εἴτ'] Sic vett. Εἰθ' *S.* & *Amst.* Εἴ τ' *Fl.* discretim.

quam doxologia &c. Ita πολυώνυμον ὠδὴν vocaveris τὴν μεγάλην δοξολογίαν, ut vocatur, quae tum alias, tum accurate imprimis, & cum variantium lectionum notatione, edita est a *Th. Smith*, in calce libri Anglice editi, *an account of the Greek Church*, ubi statim ab initio canit Ecclesia: Αἰνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σε, κ. τ. λ. Ἐπῳδὴς πολυωνύμου meminit Lucian. *Philopsi.* c. 17. magicum carmen intelligens. *J.M.G.*

42. Ἀλλὰ] Fingitur interventu Cleolai sermo interrumpi. *J.M.G.*

46. Μή τι θεοδιδάκτης] Vid. §. 21. differt. Studui hic quidem, nequid in interpretatione hujus versus inepto Poëtae concederem. *J.M.G.*

Ibid. Μηδὲ παρέλθῃς] Ex Tragico aliquo, ut mihi videtur; nisi forsan, uti & sequentia, hujus ipsius, quisquis demum est, & haec sint. *M.du S.*

49. Καλὴ ξυναρπὶς] V. diss. §. 28. *J.M.G.*

52. Πέπτωκεν ὀφρῦς] Iterum Jambi, sed interrupti. De re ipsa vid. omnino §. 33. & 34. differt. Non puto autem opus esse, ut ὀφρῦν peculiariter de urbe quacumque capiamus, ut Palmyram intelligebat Crozius. Vid. diss. §. 24. Ὀφρῦς, *supercilium*, est superbia e rebus gestis & felicitate superioris temporis contracta. *J.M.G.*

53. Σοῦσα] Quia sub Trajano a Cassio Seleucia & Ctesiphon captae sunt & incensae, sunt qui eo tempore scriptum hunc dialogum putent; sed illi ad sexcenta recentiora non attenderunt. *M.du S.*

Ibid. Ἄστυ] Τὸ Περσίδι hic deesse videtur. *F.G.*

54. Ἀραβίας] Τὸ A in Ἀραβίᾳ anceps. *Propert. Aut si qua Arabiae lucet bombyce puella.* *F.G.*

64. Πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς οὐκ ἐκλήψει] Sic recentiores. Scribe cum prioribus ἐκλείψει. *J.J.*

65. Ἐκλήψει] Plerique libri ἐκλήψει; quod sic ego mutavi. *M.du S.*

67. Βαβυλ. ὀλλ. Αἴγ. δουλ.] Stabat adhuc Luciani aetate Babylon antiqua. Vid. Ἔπισκ. c. 23. & Εὐχ. c. 34. Audi tamen, quid *Bochartus* ex *Plin.* VI. 26. & *Strabone* XVI. proferat, quo Seleuciam intelligi probet, cum ea aetate & deinceps Babylon nominatur. *M.du S.*

69. Δούλιον ἦμαρ] Il. Z, 463. — ἀμύνειν δούλιον ἦμαρ. & ante 455. ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας. *J.M.G.*

72. Ἐφευρόντες] Quo jure autem dicit Triepho, modo repertum ab ipsis esse *ignotum Athenis Deum*, cum jam

χεῖρας εἰς ὐρανὸν ἐκτείναντες, τύτῳ εὐχαριστήσομεν, ὡς καλαξιωθέντες τοιύτυ κράτυς ὑπήκοοι γενέσθαι· τὰς δὲ λοιπὰς, ληρεῖν ἐάσωμεν, ἀρκεθέντες ὑπὲρ αὐτῶν εἰπεῖν, τὸ, Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ, καὶ τὴν παροιμίαν.

[ᵃ Οὕτως ὁ λόγος ἔοικε εἶναι τῦ Λυκιανῦ.]

rantes, manibus in caelum sublatis eidem gratias agemus cum tam excellenti potestati ut subjecti essemus, digni fumus ab ipso habiti. Reliquos autem nugari finamus, satisque habeamus illud de iis dicere, quod est in proverbio: non est curae Hippoclidi.

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ, Η ΠΕΡΙ ΚΑΛΛΟΥΣ.

CHARIDEMUS, SIVE DE PULCHRITUDINE.

ΕΡΜΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΧΑΡΙΔΗΜΟΥ.

HERMIPPI ET CHARIDEMI.

ΕΡΜ.

Περιπάτυς ἔτυχον χθὲς, ὦ Χαρίδημε, ποιύμενος ἐν τῷ προαστείῳ, ἅμα μὲν ἀναπαύσεως τῶν ἀγρῶν χάριν ἀπολαύσων, ἅμα δὲ (ἔτυχον γάρ τι μελετῶν,) ἡσυχίας δεόμενος. ἐντυγχάνω δὴ Προξένῳ τῷ Ἐπικράτυς. προσειπὼν δὲ ὥσπερ εἰώθειν, ἠρώτων ὅθεν τε πορεύοιτο, καὶ ὅποι βαδίζοι, ὁ δὲ ἥκειν μὲ ἔφη καὶ αὐτὸς ἐκεῖ πολυμυθίας χάριν, ἥπερ εἰώθει πρὸς τὴν ὄψιν γίνεσθαι τῶν ἀγρῶν, ἀπολαύσων δὲ καὶ τύτυς ἐπιπνεύσης εὐκράτυ καὶ κούφης αὔρας, ἀπὸ συμποσίυ μάλιστα καλλίστυ γεγονότος ἐν Πειραιεῖ, ἐν Ἀνδροκλέυς τῦ Ἐπιχάρυς, τὰ ἐπινίκια τεθυκότος Ἑρμῇ· ὅτι δὲ βιβλίον ἀναγνὺς ἐνίκησεν ἐν Διασίοις.

I FOrte evenit heri, Charideme, ut inambularem in suburbano, partim animi in agro reficiendi causa, partim quod quietis (commentabar enim aliquid) indigerem. Incido autem in Proxenum Epicratis F. eumque pro more salutatum interrogo, unde veniat? quorsum eat? Ille venire se ait ipsum quoque voluptatis causa, quae ad agrorum conspectum solet existere, fruique velle temperata illa levique, quae illis adspiret aura, venire autem e convivio praeclarissimo, quod celebratum dicebat in Piraeeo, apud Androclem Epicharis F. qui rem sacram fecerit Mercurio victoriae causa, quam libro praelegendo Jovialibus ludis retulerit.

2. Hic

ᵃ Οὕτως &c.] Haec verba exhibet *Fl.* At *J. Ald. H. S. B. Fr.* Οὕτως ὁ λόγος νοθεύεται τῦ Λυκιανῦ. ΧΑΡ. Η ΠΕΡΙ ΚΑΛ.] Sic & *Coll.* cum *Fl. B. Ald. Fr. P. S.* ΕΡΜΙΠ. ΚΑΙ ΧΑΡ.] Ita *B1. 2.* Omittunt cett. *P.*

jam supra c. 18. per eundem juraverit Critias, idque eo tempore, cum quaereretur numen, per quod jurari valide posset; quod tamen, tanquam obiter dictum, silentio transmittebat Triepho. An ex hodierno Gallorum idiomate sensus est: *allons trouver le Dieu inconnu d'Athénes?* *J. M. G.*

73. Εὐχαριστοῦμεν] (Est vox minime Lucianea, i. e. Attica) *Kust.* Apud idoneum Auctorem nusquam reperiri pronunciat *Thomas Magister*, v. χάριν οἶδά σοι. quod aliquatenus verum est; extat tamen in *Arriani* ad Epict. comment. p. 64. B. 77. C. ut & Εὐχάριστος p. 64. B. C. *M. du S.*

74. Τοιύτυ κράτυς] Pro Imperatore ipso ponitur κρατός. Ita etiam *Nazianzenus* Epist. 183. p. 893. τῷ παρόντι κράτει, id est Imperatori, τὰ τῦ κράτυς, quae sunt Imperatoris, praestari jubet. *J. M. G.*

77. Οὐ φροντὶς Ἱπποκλ.] Eodem adagio, quod est ab *Erasmo* explicatum, *Apologiam pro Mercede Conductis*

2. Hic dicebat tum alia multa urbane facta esse & venuste, tum *illud*, *quod* pulchritudinis laudes a viris dictae sint: eas se referre non posse, quum senectutis vitio oblitus esset, qui praesertim non diu sermonibus illis interfuerit, te vero relaturum facile, qui & ipse dixisses laudationem, & toto convivio animum aliis attendisses. CHAR. Facta sunt ista, Hermippe. Verum nec mihi facile est persequi accurate omnia. Neque enim audire licebat omnia, quod strepitus ingens esset a ministris pariter atque a convivis; cum alioquin inter res sit difficillimas meminisse sermonum in convivio habitorum: scis enim quam oblivioſos *ea res* faciat illos etiam qui praestantissima memòria sunt praediti. Verumtamen tua causſa, ut potero, narrare conabor, nihil omissurus eorum, quae in mentem mihi venerint.

3. HERM. Equidem jam horum causſa, *quae promittis*, gratiam tibi habeo. Sed si totam mihi ab initio inde rationem reddas, quis liber fuerit, quem recitavit Androcles, quem vicerit, qui fueritis, quos ad coenam vocavit; sic demum solidam a me gratiam inieris. CHAR. Liber fuit laudatio Herculis, insomnii monitu, ut dicebat, ab illo scripta. Vicit Diotimum Megarensem, qui cum illo de adorea vel de gloria potius contendit. HERM. Quid ille recitavit? CHAR. Castorum laudationem: dicebat autem se quoque magnis ipso-

Ἔφασκε δὴ ἄλλα τε πολλὰ γεγενῆσθαι ἀστεῖα, καὶ χαρίεντα, καὶ δὴ καὶ κάλλους ἐγκώμια εἰρῆσθαι τοῖς ἀνδράσιν, ἃ ἐκεῖνον μὲν μὴ δύνασθαι εἰπεῖν ὑπὸ τε γήρως ἐπιλελησθμόν, ἄλλως τε δὲ, καὶ οὐκ ἐπιπολὺ λόγων μεμελεχηκότα· σὲ δ' ἂν ῥᾳδίως εἰπεῖν, ἅ τε καὶ αὐτὸν ἐγκεκωμιακότα, καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσι ὅλον τὸ συμπόσιον προσεσχηκότα τὸν νοῦν. ΧΑΡ. Γέγονε ταῦτα, ὦ Ἑρμιππε. καὶ μὴν γε οὐδ' ἐμοὶ ῥᾴδιον ἐπ' ἀκριβείας ἅπαντα διεξιέναι. οὐ γὰρ οἷόν τε ἦν πάντων ἀκούειν, θορύβου πολλοῦ γινομένου, τῶν τε διακονουμένων, καὶ τῶν ἐστιωμένων, ἄλλως τε καὶ τὰ δυσχερέστερον μεμνῆσθαι λόγους ἐν συμποσίῳ γενομένους. οἶσθα γὰρ ὡς ἐπιλήσμονας ποιεῖ καὶ τοὺς λίαν μνημονικωτάτους. πλὴν ἀλλὰ σὴν χάριν, ὡς ἂν οἷός τε ὦ, τὴν διήγησιν πειράσομαι ποιεῖσθαι, μηδὲν παραλείπων ὧν ἂν ἐνθυμηθῶ.

ΕΡΜ. Τούτων μὲν δὴ ἕνεκα, οἶδά σοι χάριν. ἀλλ' εἴ μοι τὴν πάντα λόγον ἐξ ἀρχῆς ἀποδοίης, ὅ, τι τε ἦν ὅπερ ἀνέγνω βιβλίον Ἀνδροκλῆς, τίνα τε νενίκηκε, καὶ τίνας ὑμᾶς εἰς τὸ συμπόσιον κέκληκεν, ἵνα οὕτως ἂν ἰκανὴν καλαθοῦ τὴν χάριν. ΧΑΡ. Τὸ μὲν δὴ βιβλίον ἦν ἐγκώμιον Ἡρακλέους ἐκ τινὸς ὀνείρατος, ὡς ἔλεγε, πεπαιμένον αὐτῷ, νενίκηκε δὲ Διότιμον τὸν Μεγαρόθεν, ἀνταγωνισάμενον αὐτῷ περὶ τῆς ἀσταχύων, μᾶλλον δὲ περὶ δόξης. ΕΡΜ. Τί δ' ἦν ὃ ἐκεῖνος ἀνέγνω βιβλίον; ΧΑΡ. Ἐγκώμιον τῶν Διοσκούρων. ἔφασκε δὲ καὶ αὐτὸς ἐκ μεγάλων κινδύνων ὑπ'

His Lucianus concluſit. *J.M.G.*

78. Οὗτος] Rejecit hanc notam Ed. P. in quibusdam ita adſcribitur, ut an ad praecedentem libellum an ad ſequentem referri voluerint, neſcias. Mos receptus ad ſequentem referre jubet. ſed vide notam noſtram ad ſimile Scholium fini ſequentis opuſculi additam; unde patebit & hoc ad praecedentem Dialogum referri debere. *M. du S.*

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ] Non eſſe hunc libellum Luciani, auſim contendere, ſed Scholaſticam alicujus declamationem prope puerilem, cujus rei documenta quaedam e ſtilo petita mox dabimus, nempe inſignia, ne quis ſola putet. *J.M.G.*

15. Ἐν Διοσκούροις] Vid. *Bourd.* not. & Scholia ad Τιμ. c. 5. & Ἰκαρ. c. 24. *M. du S.*

Ἐν Διοσκούροις] In marg. P. additum: feſta Jovis fuere Athenis Diaſia, ἀπὸ Διὸς φυγεῖν αὐτοὺς ἰκέτας τοὺς ἀστοὺς, ut *Suidas* ait, appellata: & hanc forſ. *Bourdelotii* notam intelligit *Solanus*; nam aliam ejusdem hic non invenio. Sed ſupra T. I. *Tim.* c. 7. N°. 18. aliquid de Διοσκούροις dixit, ubi & Cl. *Hemſterh.* conſulas. *J.F.R.*

44. Περὶ τῶν ἀσταχύων] Quales ludi in Provincia Gallica ſatis antiqui, *Florales* dicti, quibus de carminum laude certatur, praemiumque eſt flos aureus. *M. du S.*

ὑπ' ἐκείνων σεσωσμένος, ταύτην αὐτοῖς καταθεῖναι τὴν χάριν· ἄλλως τε καὶ ὑπ' ἐκείνων ἀναγκεκλημένος, ἐπ' ἄκροις ἴσως οἶμαι τοῖς ἐσχάτοις κινδύνοις φανέντων.

Παρῆσαν μὲν οὖν τῷ συμποσίῳ καὶ ἄλλοι πολλοί, οἱ μὲν συγγενεῖς αὐτῷ, οἱ δὲ καὶ ἄλλως συνήθεις· οἱ δὲ λόγου τε ἄξιοι, τό, τε συμπόσιον ὅλον κεκοσμηκότες, καὶ κάλλους ἐγκώμια διελθόντες, Φίλων τε ἦν ὁ Δεινίου, καὶ Ἀριστιππος ὁ Ἀγαθένους, καὶ τρίτος αὐτός· συγκατέλεκτο δὲ ἡμῖν καὶ Κλεώνυμος ὁ καλὸς, ὁ τοῦ Ἀνδροκλέους ἀδελφιδοῦς, μειράκιον ἁπαλόν τε καὶ τεθρυμμένον· νεανικὸν μέντοι γε ἐδόκει ἔχειν. πάνυ γὰρ προθύμως ἠκροᾶτο τῶν λόγων. πρῶτος δὲ ὁ Φίλων περὶ τοῦ κάλλους ἤρξατο λέγειν, προοιμιασάμενος ὅτι.

ΕΡΜ. Μηδαμῶς, ὦ ἑταῖρε, μὴ πρὶν τὴν ἐγκωμίων ἀρχὴν, πρὶν ἂν μοι καὶ τὴν αἰτίαν ἀποδῶς, ὑφ' ἧς εἰς τούτους προῆλθετε τοὺς λόγους.

ΧΑΡ. Εἰκῇ διατρίβεις ἡμᾶς, ὦ γαθὲ, πάλαι δυναμένους τὴν ἀπαρχὴν λόγου διελθόντας ἀπαλλαγῆναι. πλὴν ἀλλὰ τί τίς ἂν χρήσαιτο, ὁπότε φίλος τις ὢν βιάζοιτο; ἀνάγκη γὰρ ὑφίστασθαι πᾶν ὅτιοῦν.

Ἦν δὲ ζητεῖς αἰτίαν τοῦ λόγου, αὐτὸς ἦν Κλεώνυμος ὁ καλός. καθημένου γὰρ αὐτοῦ μεταξὺ ἐμοῦ τε, καὶ Ἀνδροκλέους τοῦ θείου, πολὺς ἐγίνετο λόγος τοῖς ἰδιώταις περὶ αὐτοῦ, ἀποβλέποντές τε εἰς αὐτὸν, καὶ ὑπερεκπεπληγμένοι τὸ κάλλος. σχεδὸν δὲ πάντων ὀλιγωρήσαντες, κάθηντο διεξιόντες ἐγκώμια τοῦ μειρακίου. ἀγασθέντες δὲ ἡμεῖς τὴν ἀνδρῶν τὴν φιλοκαλίαν, καὶ ἅμα ἐπαινέσαντες αὐτοὺς, ἀργίας τε πολλῆς εἶναι ὑπολαβόντες, λόγοις ἀπολείπεσθαι τῶν ἰδιωτῶν περὶ τὰ καλλίστων, ᾧ μόνῳ τούτων οἰόμεθα

rum beneficio periculis liberatum, hanc ipsis gratiam referre: invitatum praesertim ab ipsis, cum in fastigio malorum extremo periculo apparerent.

4. Verum aderant in coena alii quoque multi, vel cognati ejus vel alioquin familiares. Commemoratione autem digni *praeter caeteros*, quique totum exornarent convivium, atque laudes dicerent pulchritudinis, hi erant, Philo Diniae F. & Aristippus Agasthenis, & tertius ego. Accubuerat nobiscum Cleonymus ille pulcher Androclis fratris filius, adolescentulus tener ac delicatus, sed qui mentem habere videretur, quippe qui cupide admodum orationes audiret. Primus vero agere de pulchritudine coepit Philo, hoc prooemio usus.

HERM. Noli, sodalis, noli laudes prius incipere, quam & caussam mihi indicaveris, a qua ad hos sermones provecti estis.

CHAR. Frustra nos, vir bone, moraris, qui jam toto sermone enarrato poteramus discedere. Verum quid agas, si quis amicus vim tibi faciat? scilicet quidquid sit subeundum est.

5. Quam vero requiris sermonum occasionem, ea ipse fuit formosus Cleonymus. Cum inter me & Androclem patruum assideret, multus de illo sermo inter indoctos homines, adspicientes adolescentulum, & forma ipsius supra modum perculsi. Igitur obliti fere reliquorum omnium assidebant laudes illius enarrantes: quorum nos *judicium atque* amorem pulchri cum probaremus laudaremusque, ignaviae multae esse rati, si de pulcherrimis rebus indocti homines dicendo nos superarent, quo solo illis nos prae-

56. Φίλων] De Philone Luciani amico vide Συγγρ. & Συμπ. Quamquam hoc quidem opus Lucianeum non esse suspicor. *M. du S.*

6. Ἡ πάντα τἄλλα παρίντας] Haec male conjuncta vix cohaerere videntur, nisi interponas articulum τῷ. Πῶς ἂν τὸ καλὸν σώζοιτο, ἢ τῷ λέγειν; ita certe interpretatus sum. Verbum σώζειν hic significat *tueri, adesse, ostendere*. Simili fere ratione *Plutarchus* de facie in Orbe Lunae p. 1701. *H. Steph.* de Cleanthe Samio, Φαινόμενα σώζειν ἐπιχεῖρει μόνον τὸν ἱερὸν ὑποστιβάδος κ. τ. λ. ubi etiam ad demonstrationem, & conciliationem assensus refertur. *J. M. G.*

18. Διὸ

praestare putaremus, dicere de pulchritudine ipsi quoque aggressi sumus. Decrevimus ergo non nominatim laudes dicere pueri; quippe quod parum consultum sit, cum magis illum frangat deliciis: sed neque ita sine ordine, ut isti, quidquid in buccam cuique venerit proferre; verum singulatim dicere unumquemque, quae de argumento proposito memoria subjiceret.

6. Atque primas sibi dicendi partes sumens Philo sic verba fecit: *Quam indignum est, si, quidquid agimus quotidie, in eo sic tanquam de rebus pulchris laboremus; pulchritudinis autem ipsius nullam habeamus rationem, sed ita silentio desideamus, quasi vereamur, ne forte imprudentes dicamus illud, pro quo omni tempore laboramus. Atqui ubi tandem prout decet oratione utatur aliquis, si in tanto circa res nihili studio de eo, quod omnium rerum pulcherrimum est, taceat? Aut quomodo, quod in oratione pulchrum est, pulchrius servetur, quam si relictis aliis omnibus, de ipso illo fine eorum quae agimus omnium dicatur? Verum ne videar dicere quidem posse, quomodo affecti circa illam esse debeamus, de re ipsa autem dicere nescire; quam potest pauca ea de re conabor exponere. Pulchritudinis nimirum participes fieri omnes concupiscunt, digni autem illa habiti sunt omnino pauci. Quicumque autem munus hocce sunt consecuti, beatissimi omnium facti videntur, honore quo par est a Diis pariter atque hominibus affecti. Argumentum hujus rei hoc esto. In numero enim Deorum, qui ex Heroibus facti sunt, Hercules est Jovis filius, & Castores, & Helena; quorum iste virtutis ergo illum dicitur honorem esse consecutus. Helena autem pulchritudinis gratia, cum ipsa se in Deam mutasse, tum fratribus suis ejus*

προέχειν, ἢ δὴ ἡττόμεθα τῶ περὶ κάλλους λόγων. ἔδοξεν οὖν ἡμῖν, οὐκ ὀνομαστὶ λέγειν τὸ ἔπαινον τοῦ παιδὸς (εἰ γὰρ ἀν ἔχειν καλῶς, ἐμβαλεῖν γὰρ ἀν αὐτὸν εἰς πλείω τρυφὴν) ἀλλ' ὑδὲ μὴν ὥσπερ ἐκείνους ὅτως ἀτάκτως, ὅπερ ἕκαστος τύχοι, λέγειν, ἀλλ' ἕκαστον εἰπεῖν ἰδίᾳ, ὅσ' ἀν ἀπομημονεύοι περὶ τοῦ προκειμένου.

Καὶ δὴ δεξάμενος ὁ Φίλων πρῶτος, ἐποιεῖτο τὸν λόγον, Ὡς ἔστι δεινὸν, εἰ πάνθ' ὅσα πράττομεν ἑκάστης ἡμέρας, ὡς περὶ καλῶν ποιούμεθα τὴν σπουδὴν, αὐτοῦ δὴ τοῦ κάλλους οὐδένα ποιησόμεθα λόγον, ἀλλ' οὕτω καθεδούμεθα σιγῇ, ὥσπερ δεδοικότες, μὴ λάθωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς, ὑπὲρ οὗ σπουδάζομεν τὸν ἅπαντα χρόνον, εἰπόντες. καίτοι πῶς τις ἀν χρήσαιτο πρεπόντως τοῖς λόγοις, εἰ περὶ τοῦ μηδενὸς ἀξίων σπουδάζων, περὶ τοῦ καλλίστου σιγῴη τῶν ὄντων; ἢ πῶς ἀν τὸ ἐν λόγοις καλὸν σώζοιτο κάλλιον μᾶλλον, ἢ πάντα τἄλλα παρέντας περὶ αὐτοῦ λέγειν τοῦ τέλους ἡμᾶς τῶν ἑκάστοτε πραττομένων; ἀλλ' ἵνα μὴ δόξω λέγειν ὡς χρὴ περὶ τοῦτο μακρὰ εἰδέναι, εἰπεῖν δὲ μηδὲν ὀφείλω περὶ αὐτοῦ, ὡς οἷόν τε βραχέα περὶ τούτου πειράσομαι διελθεῖν. κάλλους γὰρ δὴ πάντες ἐπεθύμησαν τυχεῖν· πάνυ δ' ὀλίγοι τινές. οἱ δὲ ταύτης ἔτυχον τῆς δωρεᾶς, εὐδαιμονέστατοι πάντων ἔδοξαν γεγενῆσθαι, καὶ πρὸς θεῶν, καὶ πρὸς ἀνθρώπων τὰ εἰκότα τετιμημένοι. τεκμήριον δὲ τῆς γῆν θεῶν ἐξ ἡρώων γενομένων, Ἡρακλῆς τέ ἐστιν ὁ Διὸς, καὶ [a] Διόσκουροι, καὶ Ἑλένη, ὧν ὁ μὲν ἀνδρίας ἕνεκα, ταύτης λέγεται τυχεῖν τῆς τιμῆς, Ἑλένη δὲ τοῦ κάλλους χάριν, [b] αὐτῷ τε μεταβαλεῖν εἰς θεὰν, καὶ τοῖς Διοσκούροις αἰτία γενέσθαι πρὶν

[a] Διόσκουροι] Ita hic & mox constanter. [b] Αὐτῷ] Αὐτῇ *Ed.*

18. Διόσκουροι] Ita & *Navig.* c. 9. ut alibi plerumque. Sed interdum & Διόσκωροι ap. Nostrum. V. *Dial. Meretr.* 14. *J. F. R.*

22. Αἰτία γενέσθαι] Hic aliquid deesse videtur. An τῆς ἀθανασίας αἰτία γ. &c. *F. G.* Facile subaudias ejusdem rei auctorem Helenam fratribus fuisse quam ipsa fecit;

πρὶν αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν τοῖς ἐκεῖ γῆν συνεξηταομένοις.

Ἀλλὰ μὴν ὅστις ἀνθρώπων ἠξιώθη τοῖς θεοῖς ὁμιλεῖν, οὐκ ἔστιν εὑρεῖν, πλὴν ὅσοι μετεσχήκασι κάλλους. Πέλοψ τε γοῦν τούτου χάριν τοῖς θεοῖς ἀμβροσίας μετέσχε, καὶ Γανυμήδης ὁ τοῦ Δαρδάνου οὕτω κεκρατηκέναι λέγεται τῶν πάντων ὑπάτου θεῶν, ὥστ' αὐτὸν οὐκ ἀνασχέσθαι συμμεθέξαι αὐτῷ τινὰ τῶν ἄλλων θεῶν τῆς [a] Θήρας τῶν παιδικῶν, ἀλλ' αὐτῷ μόνῳ πρέπουσαν ἡγήσασθαι εἶναι, εἰς Γάργαρον καταπτάντα τὸν Ἴδης, ἀναγαγεῖν ἐκεῖσε τὰ παιδικά, ὅπου συνέσεσθαι τὸν ἅπαντα ἔμελλε χρόνον. τοσαύτῃ δ' ὅπως μέλειαν ἀεὶ πεποίηται τῶν καλῶν, ὥστε ὁ μόνος αὐτὸς ἠξίωσε τῶν οὐρανίων ἀναγαγὼν ἐκεῖσε, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὅπου γῆς ὤν, τι τύχοι γινόμενος, συνῆν ἑκάστοτε τοῖς ἐρωμένοις. καὶ τοῦτο μὲν γενόμενος κύκνος, συνεγένετο [b] Λήδᾳ, τοῦτο δ' ἐν εἴδει ταύρου τὴν Εὐρώπην ἁρπάζει· εἶτα δὲ [c] Ἀμφιτρύωνι γεννᾷ τὸν Ἡρακλέα. καὶ πολλά τις ἂν ἔχοι λέγειν τεχνάσματα τοῦ Διὸς, ὅπως ἂν οἷς ἐπεθύμει συγγένοιτο, μηχανωμένου.

Τὸ δὲ δὴ μέγιστον, καὶ οἷον ἄν τις θαυμάσαι, ὁμιλῶν γοῦν τοῖς θεοῖς (οὐ γὰρ ἀνθρώποις γε ἁδέσι, πλὴν εἰ μὴ τοῖς καλοῖς) ἐν δὲ τούτοις ἀγορεύων, ἔτυχε πεποίηται σοβαρὸς τῷ κοινῷ τῶν Ἑλλήνων ποιητῇ, καὶ

rei causſa fuiſſe, qui ante illius in caelum aſcenſum, mortuis annumerati fuerant.

7. *Verum etiam qui homo dignus ſit conſuetudine Deorum habitus, non eſt invenire, praeterquam qui pulchri eſſent. Certe enim Pelops hujus gratia Ambroſiae Deorum particeps factus eſt; & Ganymedes Dardani filius ſic viciſſe ſummum Deorum dicitur, ut pati non poſſet, quemquam aliorum Deorum ſecum ad venandum amaſium venire, ſed ſibi ſoli decorum eſſe duceret, devolare in Gargarum Idae verticem, & eo puerum educere, ubi toto deinde tempore ſecum eſſet futurus. Tanti vero ſemper fecit pulchros, non tantum ut caeleſti illos ſede eo deductos dignatus ſit, ſed ipſe quoque quoties in terra eſſet, ſuis ſemper cum amoribus verſatus, nunc in Cycnum verſus cum Lede luſerit, nunc tauri ſpecie rapuerit Europam, nunc Amphitruonis ſumta forma Herculem genuerit. Ac multa commemorare aliquis poſſit Jovis commenta, ut quibuscum cuperet una eſſet machinantis.*

8. *Qua in re illud maximum eſt, & quod merito miretur aliquis, quod agens inter Deos (neque enim ad alios ſe homines praeterquam ad pulchros applicare ſolet) inter Deos igitur dum concionatur, adeo turbidus a communi Graecorum poëta, & audax terribilisque indu-*

a Θήρας] Ita plurimae bene. Θύρας *F. Va.* b Λήδᾳ] Sic *Fl.* aliaeque recte Λήδᾳ *F.* c Ἀμφιτρύωνι] Ἀμφιτρίωνι male *F.* & *Fl.*

neque aliquid excidiſſe credo, ſi ſtilum hujus Dialogi reſpicias. Et ſi καὶ modo vertas *etiam*, ſatis procedit ſermo, *ea ipſa hoc fecit, fratribus* etiam *ſuaſit*, ſive *effecit*. *J. F. R.*

23. Πρὶν αὐτὸν — συνεξηταομένοις] Ita videtur conciliare velle *Homeri* dicta diverſa. Il. Γ, 243. cum Helena de fratribus ſuis tanquam vivis dixiſſet, ſubjicit,

[a] Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἤδη κατέχει φυσίζοος αἶα
Ἐν Λακεδαίμονι κ. τ. λ.

Sed aliquamdiu poſt Od. Λ, 299. videt apud inferos Ulyſſes

Κάστορα θ' Ἱππόδαμον τε ἑῆν ἀγαθὸν Πολυδεύκεα
Τοὺς ἅμα οἱ ζώους κατέχει φυσίζοος αἶα·
Οἳ δ' ἐκ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχουσιν
Ἄλλοθι μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖ τε
Τεθνᾶσιν τιμὴν δὲ λελόγχασ' ἶσα θεοῖσιν.

De Apotheoſi autem Helenae vid. *Spanh.* ad *Callim.* in Dia. vſ. 232. & *Dechair.* ad Athenag. apol. pr. p. 3. ubi pro Nemeſi ſ. Rhamnuſia Dea cultam oſtenditur. *J. M. G.*

27. Πέλοψ] Vid. & c. 19. *Hyginus* filii formam praedicat; 271. De Pelopis ipſius forma nihil habet. ſed meminit *Clem. Alex.* p. 14. C. & *Philoſtr.* p. 788. A.

dicitur, ut in prima contione Junonem, quae quidem olim exprobrare illi ſoleret omnia, ipſam tamen adeo perterruerit, ut ſatis haberet nihil aliud ſibi evenire, ſed intra verba Jovis iram conſiſtere: in poſteriori autem concione in non minore Deos omnes terrore conſtituerit, terram ſe ipſis cum hominibus ſuſpenſurum & mare minatus. Cum vero ad pulchros accedit, ita ſit mitis, & manſuetus, & aequus omnibus, ut ſuper reliqua omnia, ipſa Jovis perſona depoſita, ne inſuavis amoribus ſuis videatur, formam ſumat alterius, eamque pulcherrimam, quae illicere adſpicientem poſſit: tantum reverentiae & honoris habet pulchritudini!

9. *Neque vero ſolus ita Jupiter pulchritudine captus eſt, reliquorum autem Deorum nullus, ut potius iſta criminoſe in Jovem, quam pro pulchritudine dicta videri poſſint. Sed ſi quis curate rem velit conſiderare, Deos omnes eodem modo affectos invenerit, Neptunum verbi cauſſa Pelopis forma victum, Hyacinthi Apollinem, Mercurium Cadmi.*

10. *Neque Deas aperte illi ſuccubuiſſe, pudet, ſed velut honoris aemulatione de ſe praedicari amant, cum hoc vel illo fuiſſe formoſe,*

θρασὺς, ἢ καλαπληκτικὸς, ὥς᾽ ἐν μὲ τῇ πρωτέρᾳ δημηγορίᾳ τὴ Ἥραν, καίτοι πρότερον πάντ᾽ εἰωθυῖαν ὑβρίζειν αὐτῷ, ὅμως δ᾽ αὖτ᾽ αὖτῳ ὕτως ἐφόβησεν, ὡς᾽ ἤρκεσεν αὐτῇ τὸ μηδὲν παθεῖν, ἀλλὰ μέχρι λόγων ςῆναι τ ὀργὴν τῷ Διί· τὺς δ᾽ ἄπαντας θεὺς ἐν τῇ ὑςέρᾳ πάλιν οὐχ ἧτον κατέςησε φοβηθῆναι, γῆν ἀνασπάσειν αὐτοῖς ἀνδράσι ἢ θάλασσαν ἀπειλήσας. μέλλων δὲ συνέσεσθαι καλοῖς, ἔτω γίγνε᾽ πρᾶος, ἢ ἥμερος, ἢ τοῖς πᾶσιν ὑπεικὴς, ὥςε πρὸς ἅπασι τοῖς ἄλλοις, ἢ αὐτὸ τὸ Ζεὺς εἶναι καλαλιπὼν, ὅπως μὴ φαίνοιτο τοῖς παιδικοῖς ἀηδὴς, ἑτέρᾳ τινὸς ὑποκρίνε᾽ σχῆμα, ἢ τύτῳ καλλίςῳ, ἢ οἵᾳ τ ὁρῶντα προσαγαγέσθαι· τοσῦτον αἰδῦς ἢ τιμῆς παρέχεται τῷ κάλλει.

Καὶ οὐχ ὁ μὲ Ζεὺς ὕτω μόνος ἑάλω τῷ κάλλει, τῆς δ᾽ ἄλλων οὐδεὶς θεῶν, ἵνα μᾶλλον ἔχειν δοκῇ ταῦτα καλῃγορίαν Διὸς, οὐχ ὑπὲρ τῷ κάλλες εἰρῆς᾽ ἀλλ᾽ εἴ τις ἀκριβῶς ἐθελήσοι σκοπεῖν, πάντας ἂν εὕροι θεὺς ταυτὰ πεπονθότας· ἀὴ, οἷον τ μὲ Ποσειδῶ τῷ Πέλοπος ἡττημένον, Ὑακίνθῳ δὲ τ Ἀπόλλω, τ Ἑρμῆν δὲ τῷ Κάδμῳ.

Καὶ θεαὶ δ᾽ ἑλάττες οὐκ αἰσχύνον᾽ φαινόμεναι τύτῳ· ἀλλ᾽ ὥσπερ φιλοτιμίαν αὐτὰς ἔχειν δοκεῖ, τὸ τῷ δεῖνι συγγενομένην κα-

---

ἀ Δὴ] Δὲ Fl. melius.

A. Neptuno amatus currum ab eo accipit, vid. c. 9. & 19. *M. du S.*

Πέλοψ] Conf. infra c. 19. f. *J. F. R.*

28. Γανυμήδης ὁ τῦ Δαρδάνυ] Adpinxit Cl. *Hemſterh.* Vid. *Davis.* ad *Cic.* T. D. I. p. 65. Ed. 3. Sed mihi eſt p. 56. ſive c. 26. ubi *Cic.* Laomedontem facit Ganymedis patrem; *Davis.* vero magnas de eodem auctorum diſcrepantias indicat, quas repetiſſe aut conciliaſſe tanti non habeo. *J. F. R.*

32. Θήρας] Atqui adfuit Mercurius rapienti &c. vide Θ. κρ. c. 3. *M. du S.*

34. Γάργαρον] Vid. T. I. p. 256. *Dear. Judic.* T. I. c. 5. *J. F. R.*

38. Ἐκεῖνα] Εἰς τ ὑρανὸν ſcilicet. *F. G.*

41. Τῦτο μὲ γοῦν ῥοδον εἶναι — τῦτο δὲ οὐ δῆτα] Peſſime Interpr. τῦτο μὲν & τῦτο δὲ, reddidit *ob eam rem*, & *ob eandem*. notat enim, *cum, tum: modo, modo*. Voluit igitur Lucian. *modo in cygnum converſus, modo in tauri ſpecie*. Exempla videri poſſunt apud Vigerum & alios. *L. BOS.*

51. Ἑλλήνων ποιητὴ] *Hom.* Il. Δ. 39. *M. du S.*

57. Ἀπαλίας θεὺς &c.] Il. Θ. 18. *M. du S.*

66. Καὶ οἷς τ ὁρῶντα προσαγαγέσθαι] Interp. & *quia maxime putat intuentem allici poſſe*. Parum accurate; non enim οἷς eſt *quia putat*, ſed *quae poteſt, apta eſt*. δυνατῶ, ἱκανῶ alias dicitur. *H. V.*

75. Τῷ Πέλοπος ἡττημένον] Vide c. 7. & notam noſtram. *M. du S.*

81. Παρε-

καλῷ διηγεῖας, παρεχῆας τοῖς ἀνθρώποις. ἔτι δὲ τ μὲ ἄλλων ἁπάντων, [a] ἑκάστη προστάτις οὖσα, οὐχ [b] ἑτέρ' ἀμφισβητεῖ, ἐπὶ ὧν ἄρχει, ἀλλ' Ἀθηνᾶ μὲ τοῖς ἀνθρώποις ἡγεμόνη τὰ ἐς πολέμους, πρὸς Ἄρτεμιν δὲ ἁβρομάχει ἐπὶ θήρας· ὡς δ' αὐτὸς Ἀθηνᾶ κἀκείνη ἐπιχωρεῖ τ πολεμικῶν· τ δὲ γάμων, Ἥρ' Ἀφροδίτη, οὐδ' αὐτὴ πρὸς αὐτῆς ἐνοχλουμένη ἐπὶ ὧν ἐφορεύει· ἑκάστη δ' ὅτι κάλλει τοσοῦτον φρονεῖ, καὶ πάσας ὑπερβάλλειας δοκεῖ, ὥστε καὶ ἡ Ἔρις αὐτὰς ἀλλήλας ἐκπολεμῶσαι βουλομένη, οὐδὲν ἄλλο προύβαλεν αὐταῖς ἢ κάλλος, ὅτως οἰομένη ῥᾳδίως, ὅπερ ἤθελε, καλάστησειν· ὀρθῶς καὶ φρονίμως τοῦτο λογιζομένη. σκέψαιο δ' ἄν τις ἐντεῦθεν τ τῆ κάλλους ἐπουσίαν· ὡς μὲ ἐλάττονο τῆ μήλου, καὶ τ ἐπιγραφὴν ἀνελέξαντο, ἑκάστης αὐτῆς ὑπολαβούσης εἶναι τὸ μῆλον, μηδεμιᾶς δὲ τολμώσης τ ψῆφον καθ' αὐτῆς ἐνεγκεῖν, ὡς ἄρ' αἰσχροτέρα ἢ ἑτέρας εἴη τ ὄψιν, ἀνέρχονται ἐπὶ τ τ μὲ πατέρα, ἢ δ' ἀδελφόν τε καὶ σύνοικον, Δία, ἐπιτρέψασαι τ δίκην αὐτῷ. ἔχων δὲ καὶ αὐτὸς ἤ τίς ἐστιν ἀποφήνασθαι καλλίστη· καὶ πολλῶν ἀνδρείων ὄντων, καὶ σοφῶν, καὶ φρονίμων ἔν τε Ἑλλάδι καὶ τῇ βαρβάρῳ, οὐδ' ἐπιτρέπει τ κρίσιν Πάριδι τῷ Πριάμου, ψῆφον ἐναργῆ καὶ καθαρὰν ἐξενεγκών, ὅτι καὶ φρονήσεως, καὶ σοφίας, καὶ ῥώμης ὑπερέχει τὸ κάλλος.

Τοσαύτῃ δ' ἐπιμέλειαν ἀεὶ πεποίηνται, καὶ σπουδὴν, ἀκούειν εἶναι καλαὶ, ὥστε καὶ τ ἡρώων τε κοσμήτορα, καὶ θεῶν ποιητὴν, οὐκ ἀλλοθέν ποθεν, ἢ παρὰ τῆ κάλλους πειθὼ ὀνομάζειν. ἥδιον ἂν οὖν ἀκοῦσαι λευκώλενος ἡ Ἥρα, ἢ πρέσβα θεὰ, δυγάτηρ

hominibusque praebuisse. Ad haec cum aliarum rerum omnium unaquaeque praesidium susceperit, non movet altera controversiam alteri, quibus imperet; sed Minerva, quae praeest quoad bellica hominibus, non contendit cum Diana de venatu, similiterque Minervae haec concedit de bellicis, de nuptiis autem Juno Veneri, neque ipsa turbatur ab illa in his, quorum curam gerit: de pulchritudine autem sua adeo magnifice sentiunt, & superare illa universas sibi videntur singulae, ut Lis Dea quae mutuis illas viribus superare vellet, nihil iis aliud, quam pulchritudinem objiceret, sic nempe rata facillime se quod voluisset effecturam: recte illa quidem & prudenter subductis rationibus. Caeterum excellentiam pulchritudinis inde mihi aliquis perspiciat. Accepto enim pomo lectoque illius titulo, cum unaquaeque suum illud esse putaret, sustineret autem nulla contra se ipsam ferre suffragium, quasi deteriori altera esset facie, accedunt ad patrem reliquarum, unius autem fratrem, eundemque maritum, Jovem, arbitrium illi permittentes. Cum autem ipse potestatem haberet pronuntiandi, quae esset formosissima, essentque fortes multi, & sapientes prudentesque viri in Graecia pariter & apud barbaros: arbitrium ipse Paridi permittit Priami F. eaque re luculentum tulit liquidumque suffragium, prudentia & sapientia, & fortitudine majorem esse pulchritudinem.

11. *Tantam porro curam, studium adhibuere tantum, ut pulchrae audirent, ut illi Heroum laudatori Deorumque Poëtae persuaserint, ne alionde se quam a pulchritudine nominaret. Jucundius ergo audiat Juno* candida brachia *sua celebrari, quam dici* Venerandam-

a Ἑκάστη] Ἑκάστη θεῶν ἑκάστη Fl. b Ἑτέρ' ἀμφ.] Consentit Fl.

8a. Παρεχῆας] I. e. χαρίσασθαι, *dare*. Vis dare, nec dare vis. F.G.

9θ. Τῆ κάλλους θεσπεσίας] Potius vertefem *pulchritudinis excellentiam, praestantiam*, quam cum Interprete *potestatem*. Comicus eleganter dixit: *virtutem formae*. H.V.

8. Ἐπιτρέπει τὴν κρίσιν] Ita argumentatur: Si voluisset vincere Jupiter Junonem suam, arbitrum dedisset factiosum & imperii cupidum; similiter, si Minervam, Philosophum aut pugnacem: sed dat voluptua-

randa Dea, aut ingentis nata Saturni. *Minerva nolit* Tritogenia *potius quam* Caesia *vocari. Venus autem quantivis aestimat appellari aurea, quae quidem ad pulchritudinem tendunt omnia.*

12. *Atque haec non illud modo ostendunt, quid Dii de illa sentiant, sed testimonium sunt minime fallax, reliquis illam rebus omnibus esse praestantiorem. Igitur Pallas fortitudine simul & prudentia potiorem esse decernit, cujus utriusque rei praeses est: Juno autem imperio omni & potestati praeferendam pronuntiat, suffragatorem sibi nacta Jovem. Si vero ita divinum, ita augustum quiddam pulchritudo est, de quo tanto studio ipsi Dii laborent, quomodo nos deceat non ipsos quoque Deorum imitatione, opere pariter & verbis, quidquid habemus, pulchritudini patrocinari?*

13. Haec Philo de pulchritudine: qui illud in fine adjecit, se plura hisce dicturum fuisse, nisi sciret non convenire convivio longam orationem. Post illum statim dicere coepit Aristippus, multum incitatus ante ab Androcle. Nolebat enim dicere, dicere post Philonem veritus. Ita vero exorsus est:

14. *Multi saepe mortales, dimissa de rebus optimis nobisque utilibus dicendi materia, ad alia se contulere argumenta, quibus sibi quidem conciliare gloriam videntur, sed verba interim faciunt nihil profutura auditoribus: atque imprudentes partim de iisdem rebus* (eadem cum dicant) *inter se contendunt, partim quae nusquam sunt, ea enarrant; par-*

της μεγάλου Κρόνου· Ἀθηνᾶ δ' οὐκ ἂν βουληθείη Τριτογένεια πρὸ τοῦ Γλαυκῶπις καλεῖσθαι· Ἀφροδίτη τε τιμήσαιτ' ἂν τὸ παντὸς καλεῖσθαι χρυσῆ. ἅπαντ' εἰς κάλλος τείνει.

Καίτοι ταῦτ' οὐ μόνον ἀπόδειξιν ἔχει ὡς οἱ κρείττους ἔχουσι περὶ τούτου, ἀλλὰ καὶ μαρτύριόν ἐστιν ἀψευδές, τοῦ κρεῖττον εἶναι πάντων τὸ κάλλος. ὑπὲρ Ἀθηνᾶ μὲν ἀνδρίας ἅμα καὶ φρονήσεως προέχειν ἐπιψηφίζει. ἀμφοτέρων γὰρ προίσταται τούτων· Ἥρα δ' ἁπάσης ἀρχῆς καὶ δυναστείας αἱρετώτερον ἀποφαίνει, συνηγορεῖντ' αὐτῇ καὶ τὸν Δία προλαβοῦσα. εἰ τοίνυν οὕτω μέν θεῖον καὶ σεμνόν τὸ κάλλος ἐστίν, οὕτω δὲ σπουδαστέον τοῖς θεοῖς· πῶς ἂν ἡμῖν ἔχοι καλῶς, μὴ καὶ αὐτοὺς μιμούμενοι τοὺς θεούς, ἔργῳ τε καὶ λόγῳ πᾶν ὅ, τι ἔχομεν συναίρεσθαι τῷ κάλλει;

Ταῦτα μὲν ὁ Φίλων περὶ τοῦ κάλλους εἶπεν, ἐπισθεὶς τοῦτο τῇ τελευτῇ, ὡς καὶ πλείω δ' ἂν τούτων εἰρήκει, εἰ μὴ τὸ μακρολογεῖν ἀπῄσχετο τῶν ἀδοκίμων ἐν συμποσίῳ. μετ' ἐκεῖνον δ' εὐθὺς Ἀρίστιππος ἤρξατο τοῦ λόγου, πολλὰ πρότερον ὑπὸ Ἀνδροκλέους ὑπαχθείς· ὁ γὰρ ἐβούλετο λέγειν, τὸ μὴ [c] Φίλωνα εὐλαβούμενος λέγειν. ἤρξατο δὲ ἐντεῦθεν.

Πολλοὶ πολλάκις ἄνθρωποι τὸ περὶ τῶν βελτίστων καὶ ἡμῖν συμφερόντων, ἀφέντες λέγειν, ἐφ' ἑτέρας τινὰς ὥρμησαν ὑποθέσεις, ἀφ' ὧν αὐτοῖς μὲν δόξαν προσάγειν· τοῖς δ' ἀκροαταῖς τὸν λόγον οὐδὲν λυσιτελοῦντας ποιοῦνται. καὶ διελήλυθασιν οἱ μὲν περὶ τῶν αὐτῶν ἐρίζοντες ἀλλήλοις, οἱ δὲ διηγούμενοι τὰ οὐκ ὄντα· ἕτεροι δὲ περὶ τῶν

c Φίλωνα] Φίλων' Edd. priores. Φίλον L.

ptuarium spectatorem formarum: vult ergo primas deferri formae. *J.M.G.*

16. Ἀτυζόμενοι ἠὲ Ἥρῃ] *Hom.* Il. E. 721. Haec & sequentia apud *Homerum* frequentissime occurrere, vel pueris notum est. *M. du S.*

44. Φίλωνα] Sic rectius legitur, quam elisо A. quanquam in M. Codd. frequenter ita eliduntur vocales; quod in hoc praesertim libello factitatum esse, facile observes. In L. φίλον, prave. *M. du S.*

τῆς ὐδαμῶς ἀναγκαίων λογοποιοῦντες, ἐξὸν ἐχρῆν ταῦτα πάντα καταλιπόντας, ὅπως τί βέλτιον τύχωσιν εἰπόντες σκοπεῖν· ὃς νῦν ἐγὼ περὶ τῶν ὄντων ἤδεν ὑγιὲς ἐγνωκέναι νομίζων, ἄλλως τε, ἢ τὸ τινῶν ἀγνοίας τὰ βελτίστων καταγορεύοντα τοῖς αὐτοῖς περιπίπτειν, τὰ εὐηθέστερον οἰόμενον εἶναι πάντη, τὰ αὐτῷ λυσιτελεστάτῳ καὶ καλλίστην τοῖς ἀκούουσιν ὑποθέσιν ποιήσομαι τῶν λόγων, ἣν ἂν τὰς ὁτισοῦν ἂν φαίη κάλλιστ' ἂν ἔχειν ἀκούειν καλλίστην.

tim de rebus minime neceſſariis verba facient. Quos oportebat his relictis omnibus, ut melius quidquam dicere poſſint, videre. Quos jam ego de rebus nihil ſani ſtatuiſſe ratus, & alioquin ſtupidiorum omnino eſſe putans, poſt accuſatas quorundam optimarum rerum ignorantias in eadem vitia incidere; eandem utiliſſimam auditoribus & pulcherrimam dicendi materiem mihi ſumam, quamque unusquisque optime ſe habere dicat, vocari pulcherrimam.

15. Εἰ μὲν οὖν περὶ τινὸς ἑτέρου τοὺς λόγους ἐποιούμεθα νῦν, ἀλλὰ μὴ περὶ κάλλους, ἤρκεσεν ἂν ἡμῖν, ἀκούσασιν ἑνὸς εἰπόντος, ἀπηλλάχθαι περὶ αὐτοῦ· τοῦτο δ' ἄρα τοσαύτην ἀφθονίαν παρέχει τοῖς βουλομένοις ἅπτεσθαι τῶν περὶ τούτου λόγων, ὥστ' οὐκ εἰ μὴ κατ' ἀξίαν τις ἐφίκοιτο τῷ λόγῳ, νομίζειν δυστυχεῖν, ἀλλ' ἢν πρὸς πολλοῖς ἄλλοις καὶ ἐκεῖνό τι δυνηθῇ συμβαλέσθαι πρὸς τοὺς ἐπαίνους, τὸ ἀμείνονος οἴεσθαι πεῖραν τύχης. τὸ μὲν οὕτω μὴ περιφανῶς ὑπὸ τῶν χρειττόνων τετιμῆσθαι, οὕτω δὲ τοῖς ἀνθρώποις θεῖον, καὶ περισπούδαστον, πᾶσι δὲ τοῖς οὖσιν οἰκειότατον κόσμου, καὶ οἷς μὲν ἂν πάρῃ φανῇ πάντων σπουδαζομένων, οὗ δ' ἀφίσταται μισουμένων, καὶ οὐδὲ προσβλέπειν ἀξιουμένων, τίς ἂν εἴη τοσοῦτον λόγων μέλεος, ὥστ' ἐπαινέσαι πρὸς ἀξίαν δεξιέσθαι; ὁ μὲν ἀλλ' ἐπειδήπερ οὕτω πολλῶν

15. *Si quidem igitur de alia quacumque re verba nunc faceremus, non de pulchritudine, ſufficeret nobis, uno qui diceret de illa audito, diſcedere: haec vero tantam dicendi copiam ſubminiſtrat attingere volentibus, non ut infelix ſit putandus, ſi quis non pro dignitate oratione aſſequatur; verum ſi ad multa alia ipſe quoque conferre quidquam ad laudes illius poſſit, optima fortuna uti ſit exiſtimandus. Quae enim res manifeſte adeo a Diis honorata eſt, ita vero apud homines divina & ſtudio omni digna; omnibus porro, quae ubique ſunt, familiariſſimum decus eſt, adeo ut quibus ea adſit illi colantur ab omnibus, a quibus vero abſit, illi exoſi & ne adſpectu quidem digni cenſeantur; quis fuerit ita diſertus, ut eam rem laudare pro dignitate poſſit? Verum enim vero quum multis adeo ei rei laus-*

64. Ἀκούειν καλλίστῳ] Supra jam verbo ἀκούειν ita uſus eſt auctor, ut paſſim Latini ſuo *audire*, ut nempe *dici*, *nominari* ſignificet. Claritatis cauſſa tamen verbo illo in interpretatione abſtinui, &, quod nihil ambiguitatis habeat, poſui. Alioqui, ne alia dicamus, haec certe Ariſtippi oratio vel a Luciano non eſt, vel ſtudioſe conficta ad charactera inepti hominis oſtendendum. Hoc quidem profecto indignum Luciano, *pulcherrime ſe habet pulchritudinem audire pulcherrimam*, pro eo quod eſt, *pulchrum eſt laudari pulchritudinem*. Ita mox jungunrur, οὕτω — ὥστε (ita —) ἀλλ' ἐπειδήπερ οὕτως — ὥστε — οὕτω ὥστε —. Et ſtatim τοσαύτην — ὥστ' οὕτως — ὥστε. Emolliri talia interpretando poſſunt, diſſimulari plane non debent, ſi hoc praeſtare debet interpretatio, ut quantum fieri poteſt orationem, & velut ſpeculum animi auctoris, repraeſentet. *J.M.G.*

68. Περὶ αὐτοῦ] Gloſſema videtur. *F.G.*

89. Ὅσα θεοῖ] Pro καθ' ὅσα. *F.G.*

93. Ὡς' ἔτι τῶν ἡλικίας ὄσαν ἐντὸς] Legend. videtur, οὐκέτι τῶν ἡλικίας ὄσαν ἐντὸς. Οὐκέτι *nondum*. *Heſych.* οὐκέτι οὐχί, ἢ δ'. *F.G.* Quia mox diſerte ait, μηπω ἡλικίας ἡμφῶν, ideo & hic forſan negationem addi voluit *Gujet*. Sed male; nam ἐντὸς *intra* aetatem, hic loci negationis eſt ſatis; quod emendandi libido accepit pro οὐ. Sed ἐντὸς ita de tempore, nondum exacto dici, praeter *Steph.* qui ex *Plat.* ἐντὸς τριάκοντα ἐτῶν γεγονὸς, i. e. qui triginta annos nondum vixit, nondum implevit, habet etiam *Thucyd.* IV. c. 28. ἐντὸς ἡμερῶν εἴκοσιν, aliique. Et qui intra metam verſatur, eam nondum attigit. *J.F.R.*

95. Οὕτω τὰ ὥρας ἰδεῖν ἡγάσθη, ὡς', &c.] Puto legendum

laudatoribus opus sit, ut vel sic suam vix dignitatem consequatur, non absurdum fuerit etiam nos conari aliquid de ea dicere, licet post Philonem verba sint facienda. Adeo vero augustissima & maxime divina rerum est, ut - - -. (praetermitto enim quantum & quoties pulchros Dii honoraverint:)

16. *Verum ut superioribus temporibus nata Jove Helena tantae apud omnes homines admirationi fuerit, ut intra maturae aetatis tempus constitutam, negotii alicujus causſa agens in Peloponneſo Theſeus, ita ad conſpectum formae illius exarſerit, ut in regno firmiſſimo, & gloria non vulgari, tamen non vivendum ſibi putaret, hac ſi carendum eſſet; felicitate ſe praeterire univerſas, ſi haec ſibi uxor contingeret. Haec cum animo agitaret, nec ſpem haberet illius a patre impetrandae, nec enim elocaturum ſperabat, quae juſtam aetatem nondum attigiſſet; contemto illius imperio ac neglecto, parvi faciens quidquid in Peloponneſo formidandum erat, aſſumto rapinae adjutore Pirithoo, vi a patre abductam Aphidnam Atticae oppidum aſportavit: tantamque illi habuit hujus auxilii nomine gratiam, ut ita illam reliquo tempore amaverit, exemplum poſteris uti eſſet Theſei & Pirithoi amicitia. Cum autem ille cogeretur ad inferos deſcendere, ad nuptias ambiendas Liberae*

αὐτῷ δεῖ τ' ἐπαινεσόντων, ὥϛε μόλις ἂν τ ἀξίας τυχεῖν, ὀδὲν ἀπεικὸς κ ἡμᾶς ἐγχειρεῖν τι λέγειν περὶ αὐτῆ, μέλλοντάς γε μ Φίλωνα ποιεῖσθ τὺς λόγυς. ὕτω δὴ σεμνόταλον κ θειόταλον τ ὄντων ὄϛιν, ὥϛε ἵν' ὅσα θεοὶ καλὰς τελιμήκασι, παρεῖμαι λείπω.

Ἀλλ' ὃν ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις ἐκ Διὸς Ἑλένη γενομένη, ὕτως ἐθαυμάθη παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, ὥϛ' ἔτι τ ἡλικίας ὖσαν ἐντὸς, κατά τινα χρείαν ἐν Πελοποννήσῳ γενόμν ὁ Θησεὺς, ὕτω τ ὥρας ἰδὼν [a] ἠγάθη, ὥϛ' ὅσης αὐτῷ κ βασιλείας ἀσφαλεϛάτης, κ δόξης ὑ τ τυχούσης, ὅμως οὐκ ᾤετο βιωτὸν αὐτῷ, ταύτης ἐϛερημένῳ, παρελθεῖν δὲ πάντας εὐδαιμονίᾳ, εἰ ταύτῃ αὐτῷ γένοιτο συνοικεῖν. ὕτω δὲ ἀμηχανηθεὶς, τὸ μ παρὰ τ πατρὸς λαβεῖν ἀπειπὼν, μὴ γ ἂν αὐτῷ αὐτὸν ἐκδῶναι μήπω ἡλικίας ἠμμένην, τ δ' ἀρχὴν ὑποφρονήσας ἐκείνυ, κ παριδὼν, ὀλιγωρήσας δὲ κ τ ἐν Πελοποννήσῳ πάντων δεινῶν, κοινωνῶντ' αὐτῷ τ ἁρπαγῆς κ Πειρίθυν παραλαβὼν, βίᾳ λαβὼν αὐτῷ τ πατρὸς, εἰς Ἀφίδναν ἐκόμισε τ Ἀτικῆς· κ τοσαύτῳ ἔσχε χάριν αὐτῷ τ συμμαχίας ταυτησὶ, ὥϛ' ὕτως ἐφίλησε τ ἅπαντα χρόνον, ὥϛε κ τοῖς ὀπιγενομένοις παράδειγμα γενέσθ τ Θησέως κ Πειρίθυ φιλίαν. ἐπειδὴ δὲ ἔδει χαλκεῖον ἐν Ἅδυ γενέσθ, τ Δήμητρ μνηϛευ-

a Ἠγάσθη] Conſtantem eſſe lect. ait marg. *J.*

dum ἠράσθη. Nam ſi ἠγάσθη vere ſcriptum ſit, oportuit & τὴν ὥραν. ut infra c. 25. ὁ Ὀδυσσεὺς ὕτως ἀγασθῆναι λέγεται τούτυς, &c. *J.J.*

Ibid. Τῆς ὥρας — ἠγάσθη] V. *Jenſ.* ſed nihil tamen muta; intelligitur enim αὐτήν. ſic plane apud *Philoſtratum* legitur p. 789. αὐτὸν ἠγάσθη τ ὥρας. *M. du S.*

96. Ἠγάσθη] Non recuſarem ἠράσθη, ſi qui libri exhiberent, propter ſequentia, amori propria; ſed quia & ἄγαμαι de venerabunda admiratione ſatis tritum, ut ap. *Phalar.* Ep. 28. τὸ μὲν γ εὖνυν κ συμπαθὲς τς ἄγαμαι. & paſſiva illa terminatio pro ἀγάσασθ, non ſit improba, nihil jam immutem. *Aelian.* V. H. V. 6. pr. Ἄξιον ἐπαινέσαι — κ ἀγασθῆναι. unde & patet id plus eſſe quam *laudare*; nam gradatio eſt, quando ait: Ἄξιον δὲ κ τὸ Καλάνυ τῦ Ἰνδοῦ τέλ ἐπαινέσαι, ἄλλ δ' ἂν εἴποι, ὅτι ἀγασθῆναι. Si quis tamen id paſſive velit exponere, quia ἀγασάμ ἐϛὶ frequentius, is meminerit *Euſtathium* tradere (quod *Steph.* jam notavit) ipſum ἄγαμαι praeterit. eſſe paſſivum, aeque ac ἔραμαι, ideoque nil mirum, ſi & aliis in temporibus paſſive formetur, ut idem ex *Plat.* Pol. I. Καὶ ἴγ' ἀγασθὺς αὐτοῦ τοῦτ πάθα. *J.F.R.*

98. Οὐκ ᾤετο βιωτὸν] Subaudi τ βίον, quod ſaepius additur: ſed & interdum omitti, idem *Steph.* ſatis jam docuit. *J.F.R.*

φευσόμενον κόρην, ἐπειδὴ πολλὰ προεῖπεν, οὐκ ἠδυνήθη ταύτης αὐτὸν τῆς πείρας ἀποχέσθαι καλαπεῖσαι, συνηκολούθησεν αὐτῷ, ταύτῃ πρέπουσαν οἰόμενος αὐτῷ καλαθήσειν τὴν χάριν, εἰ τὴν ψυχὴν ὑπὲρ αὐτοῦ κινδυνεύσαι.

Ἐπανελθοῦσαν δ' εἰς Ἄργος, αὖθις ἀπεδημοῦντος αὐτοῦ, ἐπειδὴ καθ' ὥραν ἦν γάμων, καίτοιγε ἐχούσης καλάς τε καὶ εὖ γεγονυίας ἐκ τῆς Ἑλλάδος σφίσιν αὐτοῖς ἄγεσθαι γυναῖκας οἱ τῆς Ἑλλάδος βασιλεῖς, οἱ δὲ συνελθόντες, ἐμνηστεύοντο ταύτῃ, τὰς ἄλλας ἁπάσας ὑπεριδόντες ὡς φαυλοτέρας. γνόντες δ' ὅτι πολεμάχητος ἔσται, εἰ θείσαντες μὴ πόλεμος γένηται τῇ Ἑλλάδι, μαχουμένων πρὸς ἀλλήλους, ὀμωμόκασιν ὅρκον τοιόνδε φέρειν κοινῇ, ἢ μὴν ἐπικυρήσειν τῷ ταύτης ἀξιωθέντι, μηδ' ἐπιτρέψειν ἤν τις ἀδικεῖν ἐγχειρῇ, ἕκαστος οἰόμενος ταύτῃ αὐτῷ τὴν συμμαχίαν βεβαιοτάτην ποιεῖσθαι. τὸ μὲν δὴ ἐν ἰδίας γνώμης ἀπέτυχον πάντες, πλὴν Μενελάου, τὸ κοινῆς δ' ἐπειράθησαν αὐτίκα. ὡς πολλῷ γε ὕστερον ἔριδος γενομένης ταῖς θεαῖς περὶ κάλλους, ἐπιτρέπουσι τὴν κρίσιν Πάριδι τῷ Πριάμου· ὁ δὲ τὸ μὲν σωμάτων τὸ θεῶν ἠτιμάσθη, τὸ δωρεῶν δ' ἀναγκασθεὶς γενέσθαι κριτὴς, καὶ διδούσης Ἥρας μὲν τὸ τῆς Ἀσίας ἄρχειν, τόδ' ἐν πολέμοις Ἀθηνᾶς κράτος, Ἀφροδίτης δὲ τὸ τῆς Ἑλένης γάμου· καὶ φαύλοις μὲν ἀνθρώποις γενέσθαι ἂν πολὺ νομίσας οὐκ ἐλάττω βασιλείαν, Ἑλένης δ' οὐδένα τῶν ἐπιγιγνομένων ἀξιωθῆναι, προείλετο τὸ ταύτης γάμου.

Γενομένης δὲ τῆς ὑμνουμένης ἐκείνης στρατείας κατὰ τῶν Τρώων, καὶ τῆς Εὐρώπης τότε πρῶτον κατὰ τῆς Ἀσίας ἐλθούσης, ἔχοντες οἵ τε Τρῶες, ἀποδόντες τὴν Ἑλένην, ἀδεῶς οἰ-

15 Cereris, postquam multa hortatus non potuit illi persuadere, ut ab eo conatu se abstineret; illum comitatus est, hanc decentem ab illo gratiam initurus, ut vitae pro illo periculum 20 subiret.

17. Reversam vero Argos, (rursus peregre absente Theseo) cum jam matura esset nuptiis, licet haberent pulchras & generosas mulieres, quas e Graecia sibi ducerent, reges Graeciae; 25 at illi convenientes hanc sibi expetebant, contemtis tanquam deterioribus reliquis omnibus. Cum autem viderent de ipsa certatum iri, metuentes, ne bellum in Graecia exoriretur illis inter se depugnantibus, communi suffragio jus- 30 jurandum dedere ejusmodi, se adjutores fore ei, qui ipsa dignus esset habitus, neque permissuros, si quis injuriam vellet facere, cum nempe putaret unusquisque se hoc sibi parare auxilium. Ac privata quidem illa uniusque 35 cujusque sententia fefellit omnes praeter Menelaum: communem autem illam veram esse, statim experti sunt. Cum enim non ita multo post lis inter Deas de forma exorta esset, arbitrium permittunt Paridi Priami F. Hic 40 corporibus Dearum & forma victus, munerumque esse coactus arbiter, offerente Junone imperium Asiae, bellicam victoriam Pallade, Venere autem Helenae nuptias: etiam vilibus hominibus contingere interdum putans non mi- 45 nus imperium, Helena autem potiri posse posterarum neminem, hujus nuptias praeoptavit.

18. Cum autem decantata illa contra Trojam expeditio fieret, & Europa tunc primum veniret contra Asiam, liceretque Trojanis reddita Helena sine metu suam incolere patriam, Grae-

31. Ἢ μὲν ἐπικυρήσειν τῷ ταύτης ἀξιωθέντι] Perperam redditur τῷ ταύτης ἀξιωθέντι. qui hanc dicere dignatus fuisset. debebat: qui hac dignus esset judicatus. H.V.

32. Αὐτοὺς ἰόντας] Αὐτοὶ. F.G. Male credo; nam αὐτοὺς pertinet ad Trojanos, adeoque recte habet. J.F.R.

39. Οὐκ ἀπέτυχον μᾶλλον] Rectius legatur ἀλλὰ ante μᾶλλον. M. du S.

60. Εἰς τοῦτο] An τοῦτον? F.G. Frustra rursus, ut arbitror; nam εἰς τοῦτο spectat ad αὐθέντης ἀπολωλώς, idque confirmat sequens ἀπολωλὼς: sit igitur ad hoc ipsum, sive ob hanc ipsam causam, ut periret, quis

Graecis vero hac illis permissa, difficultatibus belli atque expeditionis liberari: neutri voluere, qui putarent nunquam se belli causſam, pro qua morerentur, habituros justiorem ipsique Dii suos filios, quos aperte scirent in illo bello perituros, non potius prohibuere, sed induxerunt, non minori ipsis gloriae futurum arbitrati, pugnando mori pro Helena, quam quod Deorum filii essent. Et quid dico filios suos? Ipsi inter se majus & terribilius iniere bellum eo, quod adversus gigantas ab illis gestum est. Etenim in illo conjuncti pugnabant, his vero contra se invicem: quo ecquod majus esse potest documentum, quantum humanis rebus omnibus praestet immortalium Deorum judiciis pulchritudo? Quando enim de aliarum in universum rerum nulla nunquam omnino dissedisse illos constat, pro pulchritudine autem non filios tantum suos dedidisse, sed jam contra se invicem pugnasse, quidam etiam vulnerati esse: quomodo, non sententiis omnibus, rebus omnibus pulchritudinem praeponunt?

19. *Ne vero videamur inopia eorum, quae de ipsa pulchritudine dici possunt, circa ista semper morari, ad aliud transibo nullo modo inferius ad demonstrandam pulchritudinis dignitatem his, quae prius dicta sunt, ad Hippodamiam nempe Arcadis Oenomai F. Quot juvenes, hujus forma captos, apparuit, mori praeoptare, quam ab hac discluſos hanc lucem intueri? Cum enim maturitatem attigisset puella, videretque illam pater non mediocri*

κεῖν ἢ αὐτῶν, οἵθ' Ἕλληνες ταύτῃ αὐτὸς ἐάσαντες ἔχειν, ἀπαλλάττεσθαι τῶν ἐκ πολέμου καὶ στρατείας δυσχερῶν, οἱ δ' οὐκ ἠβουλήθησαν ἀμφότεροι, οὐκ ἄν ποτε νομίσαντες εὑρεῖν ἀφορμὴν καλλίω πολέμου, ἐφ' ᾗ ἀποθανοῦνται. καὶ θεοὶ δὲ τοὺς [a] αὐτῶν παῖδας σαφῶς εἰδότες ἀπολουμένους ἐν τῷ πολέμῳ, [b] οὐκ ἀπέτρεψαν μᾶλλον, ἀλλ' ἐνήγαγον εἰς τοῦτο, οὐκ ἐλάττω δόξαν αὐτοῖς οἰόμενοι φέρειν, τῷ θεῶν παῖδας γενέσθαι, τὸ μαχομένους ὑπὲρ Ἑλένης ἀποθανεῖν. καὶ τί λέγω τοὺς [c] αὐτῶν παῖδας; αὐτοὶ πρὸς [d] αὐτοὺς μείζω καὶ δεινότερον ἐνέστησαν τῷ πρὸς Γίγαντας αὐτοῖς γενομένῳ πολέμου. ἐν ἐκείνῳ μὲν γὰρ μετ' ἀλλήλων· ἐνταῦθα δὲ ἐμάχοντο πρὸς ἀλλήλους. ὃ τί γένοιτ' ἂν ἐναργέστερον δεῖγμα, ὅσῳ τῶν ἀνθρωπίνων ἁπάντων ὑπερέχει τὸ καλὸν παρ' ἀθανάτοις κριταῖς; ὅταν γὲ ὑπὲρ ἑνὸς τῶν ἄλλων ἁπάντων ἅδην τὸ πρόσωπον Φαίνου διενεχθέντες, ὑπὲρ δὲ κάλλους οὐ μόνον τοὺς υἱοὺς ὁπλιζόμενοι, ἀλλ' ἤδη καὶ ἀλλήλοις ἐναντία πεπολεμηκότες, ἔνιοι δὲ καὶ τραπέντες, πῶς οὐχ ἁπάσαις ψήφοις πρόκριμα ἁπάντων τὸ κάλλος;

Ἀλλ' ἵνα μὴ δόξωμεν ἀπορίᾳ τοῦ περὶ κάλλους λόγου περὶ ταῦτα διατρίβειν ἀεὶ, ἐφ' ἕτερον βάλλομαι μεταβῆναι, ἁδαμῶς ἔλαττον ὄν, ὥστε δεῖξαι καὶ τὸ κάλλους ἀξίαν, τὸ πρότερον εἰρημένον, καὶ Ἀρκάδος Ἱπποδάμειαν Οἰνομάου· ὅσους τῇ ταύτης κάλλους ἁλόντας, μᾶλλον αἱρεμένους ἀπέφηνεν ἀποθνήσκειν, ἢ ταύτης [e] διῳκισμένους, τὸ ἥλιον προσορᾶν. ὡς γὲ ἐλάβετο τὸ ἡλικίας ἡ παῖς, καὶ τὰς ἄλλας ὁ πατὴρ ἐν πολλῷ τῷ μέσῳ παρεσυγκῦσαν ἑώρα,

[a] Αὐτῶν] Ita P. aliaeque. Αὐτῶν Fl. [b] Οὐκ ἀπέτρ. μᾶλλον] Ita Edd. omnes. [c] Αὐτῶν] Cum spir. tenui F. Fl. P. Αὐτῶν H. S. aliaeque. [d] Αὐτοὺς] Adspirate Fl. H. P. S. Αὐτοὺς F. [e] Διῳκισμένους] Sic & Fl. cum F. Fr. P. &c.

missos. F.E.R.

78. Περὶ ταῦτα] An ταὐτά; F.G. Hoc probem, & parum abest, quin invitis libris ita edam. F.F.R.

82. Ἱπποδάμειαν] Vid. *Philostrati* Imag. p. 788. M.du S.

87. Παρεσυγκῦσαν] I. e. ἐπαρεσυγκῦσαν. *Aristid.* Pa-

τὴν ὥρας αὐτῆς ἀλγὺς (τοσοῦτον γὰρ αὐτῇ θεῖναι, ὥστε καὶ τὴν [a] γεγεννηκόθ' ὑπεραγέλα. θαι φύσιν,) καὶ ἀξιοῦν αὐτὴν ἔχειν παρ' ἑαυτῷ, βούλεσθαι δ' ἐκδιδόναι πλατυόμφαλος αὐτὴν τῷ ταύτης ἀξίῳ, τὰς παρ' ἀνθρώπων φεύγων αἰτίας, μηχανήν τινα μηχανᾶται δι' ὑπερθυμίας ἀδικωτέραν, καὶ ἣν ᾤετο ῥᾳδίως, ὅπως ἐβούλετο, καλαστήσειν. ἔστω γὰρ ἅρμα, ὡς οἷόν τε μάλιστα ἦν εἰς τάχος ἔστω δὲ τέχνης ἐξειργασμένῳ, τοὺς ἐν Ἀρκαδίᾳ ζεύξας ἐν τῷ τότε ταχίστους ἵππους, ἠμιλλᾶτο πρὸς τοὺς μνηστῆρας δὲ κόρης, ἆθλον δὲ νίκης παρελθόντας αὐτοῖς αὐτὴν προτιθεὶς, ἢ στρεβλῶν δὲ κεφαλῆς ἠτημένους. καὶ ἤξίου δ' αὐτὴν αὐτοῖς συναναβαίνειν τὸ ἅρμα, ὅπως ἀποχολούμενοι περὶ ταύτην, ἀμελοῖεν δὲ ἱππικῆς. οἱ δ', ἀποτυχόντος τοῦ πρώτου ἁψαμένου τοῦ δρόμου, καὶ δὲ κόρης ἐκπεσόντος μὲν τοῦ ζῆν, τὸ μὲν ἀποκνῆσαι πρὸς τὸν ἀγῶνα, ἢ μεταθεῖναί τι τῶν βεβουλευμένων, μειρακιῶδες εἶναι νομίσαντες, τὸ δ' ὠμότητα μισήσαντες Οἰνομάου, ἄλλος [b] ἄλλον ἔφθανεν ἀποθνήσκων, ὥσπερ δεδοικὼς μὴ τοῦ τεθνάναι περὶ δὲ κόρης ἁμάρτῃ. καὶ προῆλθέ γε μέχρι τρισκαίδεκα νέων ὁ φόνος. θεοὶ δ' ἐκείνου μὲν πονηρίας μισήσαντες ταύτησι, τούς τε τεθνεῶτας ἅμα, καὶ τὴν κόρην ἐλεοῦντες· τοὺς μὲν ὅτι κτήματος ἀπεστέρηνται τοιούτου· τὴν κόρην δ' ὅτι δὲ ὥρας ἐν χρηρὸν ἀπολαύσει· κηδόμενοί τε τοῦ νέου, ὅστις ἔμελλε

intervallo alias relinquere, forma illius captus (cujus nimirum tantam illa vim haberet, ipsum ut parentem praeter naturam subigeret) eamque ob causſam ſecum illam habere cupiens, fingens interim ſuſpicionis vitandae causſa, elocare ſe ipſam velle ei, qui dignus ipſa eſſet, commentum comminiſcitur ipſa cupiditate injuſtius, quod putabat facile ſibi quod vellet confecturum. Curru enim quanta maxima arte poteſt ad celeritatem elaborato, equos cum junxiſſet, qui tum erant in Arcadia, velociſſimos, certabat cum procis puellae, praetereuntibus propoſito praemio ipſa puella, devictis poena capitis: poſtulabatque ipſam currum cum illis conſcendere, ut in illa occupati & defixi, equeſtris rei curam omitterent. Illi, cum fortuna adverſa uſus fuiſſet, qui primus curſum ingreſſus fuerat, & virgine una cum vita excidiſſet, detrectare certamen, aut mutare conſilium puerile arbitrati, crudelitatemque Oenomai exoſi, alius alium morte praevenerunt, quaſi metuentes, ne morte pro puella exciderent. Ac progreſſa eſt caedes ad adoleſcentes tredecim. Dii autem pravitatem hanc iſtius exoſi, mortuosque ſimul & virginem miſerati, illos, qui tali poſſeſſione privati eſſent; hanc, quod forma illa atque aetate non frueretur, cura adoleſcentis ſuſcepta, qui erat decertaturus, (hic Pelops

a Γεγεννηκόθ'] Recte ſic P. ut Jenſ. voluit. Γεγεννηκότ male J. H. S. Fl. Fr. B. b Ἄλλος] Ita Fl. H. Bi. P. S. Ἄλλο J.

nathen. ὁ δὲ πάντας βασιλέως παρενεγκὼν ταῖς ἐπινοίαις. F.G. Eadem ſibi adſcripſerat A E. M.

89. Τὸν γεγεννηκόθ' ὑπεραγέλα παρὰ φύσιν] Emendandum γεγεννηκότ'. Sermo eſt de Hippodameia, cujus tanta venuſtas fuerit, ut & ipſum patrem praeter naturam in amorem ſui pellexerit. J. J.

97. Ἦν εἰς] Τὸ ἦν ejiciendum videtur. F.G.

1. Ἆθλον δὲ νίκης παρελθόντας] Laborat locus intemperanti verborum transpoſitione: παρελθόντας refertur ad μνηστῆρας & ἠμιλλᾶτο. Sic deinde ἠτημένους, ad quod intelligendum & revocandum eſt προτιθείς. J. M. G.

Ibid. Παρελθόντας] Παρελθοῦσιν forſan. F.G. Et ego ſic mallem.* Verum quia ſtatim etiam ſubjicitur ἠτημένους (licet hoc ab infin. στρεβλῶν pendeat) nihil potius mutaſſim, ſed παρελθόντας ante ἆθλον collocando intricatae ſtructurae mederer. Licet & ſic pro accuſativo abſoluto poſſit haberi, i. e. *ſi praeverterint*, de quo egimus alibi, & Clar. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* III. 10. N°. 64. quem & vid. ad XI. c. 8. Et Cl. *Hemſterh.* ad T. I. Lucian. *Halc.* c. 8. N°. 21. J. F. R.

14. Μέχρι τρισκαίδεκα] Non concordat *Pauſanias* de numero procorum ab Oenomao interfectorum, ſex-

de-

lops fuit) & currum illi donant pulchrius ab arte elaboratum, equosque immortales, quorum opera virgine potiretur. Et potitus est, interfecto in metis victoriae socero.

(Πέλοψ δ' ἦν ὅτ@) ἀγωνιεῖτο, ἅρμα τε χαρίζον) τούτῳ κάλλιον τέχνης πεποιημένον, ἵππους τε ἀθανάτους, δι' ὧν ἔμελλε τῆς κόρης κύριος εἶναι. καὶ γέγονέ γε τῆς κηδεστὴν ὑπὲρ τέρμασι τῆς νίκης ἀπεκλονώς.

20. *Adeo pulchritudo divina res hominibus visa est, & honorata inter omnes, & Dis saepe magno studio expetita. Propterea neque nobis est quod quis jure succenseat, qui operae pretium putaverimus ista de pulchritudine enarrare.* Sic & Aristippus orationem suam absolvit.

Οὕτω τὸ τῆς κάλλους χρῆμα ἀνθρώποις τε θεῖον εἶναι δοκεῖ, καὶ τιμώμενον τῶν πάντων, καὶ θεοῖς ἐσπουδασται πολλαχόσε. διὸ δὴ χρὴ ἡμῖν οὐκ ἂν ἔχοι τις μέμφεσθαι δικαίως, πρᾶγμα λογισαμένοις τὸ ταῦτα περὶ κάλλους διεξελθεῖν. οὕτω μὲ δὴ καὶ Ἀρίστιππος διῆλθε τὸν λόγον.

21. HERM. Tu superes, Charideme, qui velut coronidem eorum, quae in pulchritudine pulchra sunt, imponas, *tuam* orationem. CHAR. Ne, per ego te Deos rogo, ultra progredi me coge. Satis enim fuerint ad declarandam disputationem etiam declarasse, quae modo dicta sunt, qui praesertim non quaecumque dixi depromere ex memoria possim. Quippe facilius aliquis retineat dicta ab aliis, quam sua. HERM. Quin haec sunt, quorum ab initio cupiebamus fieri compotes. Neque enim tantum illas audire orationes curabimus, quam tuam. Itaque hac si nos privaveris, scito, etiam in illis frustra te elaborasse. Verum per Mercurium, universam orationem, quemadmodum ab initio promiseras, nobis redde. CHAR. Melius fuerat, te istis contentum difficultatem mihi remittere. Quandoquidem vero ita cupidus es orationis meae audiendae, eaque in re tibi oportet obsequi: hunc in modum ergo ipse quoque verba feci:

ΕΡΜ. Σὺ δὲ λοιπὸς εἶ, Χαρίδημε, ὅπως δ' ὥσπερ κορωνίδα τῆς τῆς κάλλους καλῶν ἐπιθήσῃ τὸν λόγον. ΧΑΡ. Μηδαμῶς, ὦ πρὸς θεῶν, περαιτέρω προελθεῖν με βιάσῃ. ἱκανὰ γὰρ δηλῶσαι τὴν συνουσίαν καὶ τὰ νῦν εἰρημένα· ἄλλως τ' οὐδ' ὅσαπερ εἶπον ἀπομνημονεύοντα. ῥᾷον γὰρ ἄν τις μνημονεύοι τὰ ἑτέρους εἰρημένων, ἢ τὰ αὐτῷ. ΕΡΜ. Ταῦτα μὲ δή ἐστιν, ὧν ἐξ ἀρχῆς ἐπεθυμοῦμεν ἐπιτυχεῖν. οὐ γὰρ δὴ τοσοῦτον ἡμῖν τοὺς λόγους ἐκείνους, ὅσον ἐμέλησε τῶν σῶν ἀκοῦσαι. ὥστ', ἢν τούτων ἀποστερήσῃς, κἀκεῖνα μάτην ἔσῃ πεπονηκώς. ἀλλὰ, πρὸς Ἑρμοῦ, τὴν ἅπασαν λόγον ὥσπερ ὑπέστης ἐξ ἀρχῆς, ἀπόδος. ΧΑΡ. Βέλτιον μὲν ἦν τούτοις ἀπαλλάττειν με τὴν δυχεραίνοντα· ἐπεὶ δ' οὕτω προθυμῇ καὶ τὴν ἡμετέρων ἀκοῦσαι λόγων, καὶ τοῦθ' ὑπηρετεῖν ἀνάγκη, ὧδε ποιοῦν καὶ αὐτὸς ἐποιησάμην τὸν λόγον.

Εἰ

o Αὐτῷ] Sic *Fl.* & pleraeque. Αὐτῷ *J.*

decim enim ponit, quorum nomina vide sis apud auctorem Heliacorum 2. *J. P. a G.*

Ibid. Τρισκαίδεκα] *Philostratus* etiam ἐπὶ τρεῖς καὶ δέκα ἥδη νίκας p. 789. imag. *M. du S.*

20. Πέλοψ] De hac fabula vid. *Tzetz.* ad Lycophr. vs. 153. aliosque quos adlegat *Davis.* ad *Cic.* Tusc. D. 2. c. ult. quem conferendum in marg. monuerat *T. Hemst.* *J. F. R.*

Ibid. Ἅρμα] Neptunus forma ejus captus, dum in Sipylo vinum Diis ministrat, *Philostr.* l. c. *Cic.* Tusc. II. ult. *Equi Pelopis illi Neptuni, qui per undas currus suspensos rapuisse dicuntur.* *M. du S.*

26. Τῶν πώντων] Pro τῶν forsan τοῦτο legendum. *F. G.*

27. Πολλαχόσε] Hic pro πολλαχῆ sive πολλαχοῦ positum videtur. *F. G.*

33. Ὅπως δή] Subaudi ὄψα, σκόπει. *F. G.*

46. Τούτοις ἀπαλλάττειν με] Scholasticus auctor saepe nimia transpositione tenebras legentibus objicit. Construenda ita est oratio, Βέλτιον ἦν τούτοις ἀπαλλάττειν με τὴν δυχεραίνοντα. Conabar cum primum legerem

Εἰ μὲν πρῶτος αὐτὸς ἦρχον περὶ τοῦ κάλλους λέγειν, προοιμίων ἂν ἐδεόμην συχνῶν· ἐπεὶ δ' ὅτι πολλοῖς ἔρχομαι τοῖς πρότερον εἰρηκόσιν ἐρῶν, οὐδὲν ἀπεικὸς τοῖς ἐκείνων κεχρημένον ὡς προοιμίοις ἐπιφέρειν ἐξῆς τὸν λόγον· ἄλλως τ' οὐδ' ἑτέρωσε τῶν λόγων γινομένων, ἀλλ' ἐνταῦθα γε δὴ αὐτῆς ἡμέρας, ὥστ' ἐκείνας χρὴ τοὺς [a] παρόντας λαθεῖν, ὡς ἄρ' οὐχ ἑκάστῳ ἰδίᾳ λογοποιοῦσιν, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν ἕκαστον ὅτι μέρους διεξέρχονται λόγον. ἑτέρῳ μὲν οὖν ἦρκει γ' ἂν εἰς εὐφημίαν, ἅπερ ὑμῶν ἕκαστος ἔτυχεν εἰπὼν περὶ τοῦ κάλλους ἰδίᾳ. τούτῳ δὲ τοσοῦτον [b] περίεστιν, ὥστε καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις, ἔξω τῶν νῦν εἰρημένων, οὐ δεῖν ἐπαίνων τῶν εἰς αὐτό. πλεῖστα γὰρ πολλαχόθεν αὐτὰ πρῶτα δεῖν λέγειν ἕκαστα δόξαν παρίστησιν, ὥσπερ ἀνθέων εὐτυχοῦντι λειμῶνι, ἀεὶ τῶν φαινομένων ἄρτι προσαγομένων τοὺς δρεπομένους. ἐγὼ δ' ἐκ πάντων ἐκλέξας, ὅσα μοι δοκῶ μὴ βέλτιον εἶναι παραλιπεῖν, λέξω μετὰ βραχέων, ὅπως τῷ τε κάλλει τὰ γιγνόμενα ἀποδώσω, ὑμῖν τε τὸ μακρολογεῖν παραλιπὼν, δράσω κεχαρισμένα.

Τοῖς μὲν οὖν ἢ δι' ἀνδρίαν ἢ καθ' ἑτέραν τινὰ τῶν ἀρετῶν ἡμῶν προέχειν δοκοῦσιν, ἢν μὴ, τῷ καθ' ἡμέραν ποιεῖν εὖ, ἀναγκάζωσιν ἡμᾶς εὖ αὐτοῖς μετακεῖσθαι, βασκαίνομεν μᾶλλον, ἐξ ὧν τ' ἂν [c] εὖ καλῶς αὐτοῖς τὰ πράγματα [d] πραττόμενα χοίη. καλοὺς δ' οὐ μόνον οὐ φθονοῦμεν τὴν ὥραν, ἀλλ' εὐθύς τε ἰδόντες ἁλισκόμεθα, καὶ ἀγαπῶμέν τε, οὐδ' ἀποκνοῦμεν ὥσπερ κρείττοσιν,

22. *Si primus ego de pulchritudine dicere inciperem, multis opus haberem exordiis: quando autem post plures, qui ante me dixerunt, oraturus venio; haud absurdum fuerit, illorum me orationibus pro exordiis usum, ipsam statim meam orationem adjungere: cum praesertim non alias habitae sint illae orationes, sed hic & eodem die, ut possit etiam praesentibus fucus fieri, quasi non suam sibi quisque orationem habeat, sed unam eandemque pro parte quisque sua exsequatur. Atque alii rei satis essent ad colligendam famam, quae unusquisque vestrum singulatim pro pulchritudine dixit. Huic vero tantum supereſt, ut etiam his qui post futuri sunt, praeter ea quae jam sunt dicta, non defuturae sint ejusdem laudes. Plurima enim pluribus ex locis praebet, quorum unumquodque primum dicendum esse videatur, velut floribus in felici prato semper his, qui jam conspiciuntur, decerpentes allicientibus. Ego vero deligens ex omnibus, quaecumque non recte omitti putabo, paucis dicam, ut & pulchritudini justa tribuam, & vobis, omissa longiori oratione, gratificer.*

23. *Igitur qui vel fortitudine, vel quacumque virtute alia excellere nobis videntur, illis, nisi per quotidiana beneficia nos, ut bene erga illos affecti simus, veluti cogant, potius invidemus, unde non bene illis res successerit. Pulchris vero non tantum non invidemus formam, sed ad primum conspectum capimur, supra modum illos amamus, neque fatigamur illis tanquam Diis quibusdam, quan-*

a Παρόντας] Παριόντας prave Fl. b Περίεστιν] Περὶ ἐστιν F. V2. Fr. c Οὐ] — ἴσως L. Id est, ἴσως forsan delendum esse. Sed male ἴσως omitteretur. d Πραττόμενα] Πράττομεν, χοίη Edd. antea male.

rem hoc opusculum, emendare talia: sed mox sensi, ea ab auctore affectata esse. F.M.G.

56. Ἑτέρωσε] Pro ἑτέρωθι ut supra πολλαχόσε pro πολλαχοῦ. F.G.

63. Τούτῳ δὲ] Τῷ κάλλει. F.G.

67. Δέοιμ' ἂν ἕκαστα δεῖν] Scio, δεῖν posse absolute intelligi, *cum videatur*. Scio, non hic solum tenebricosum esse prae ornandi studio auctorem. Et tamen verisimilis mihi videtur antiqua conjectura mea, legendum esse δέξαντα. Certe sic facilius fluere orationem, qui Graece sciunt, sentient: certe sine fraude fuerit Latinam interpretationem eo accommodasse.

Ne-

quantum nobis licuerit, ſerviendo. Ergo ju-
cundius aliquis paruerit formae felicis homini,
quam non tali imperaverit, & gratiam ha-
buerit majorem injungenti multa, quam ni-
hil praecipienti.

24. *Et reliqua bona, quorum indigemus,*
non ultra appetimus, cum ſumus conſecuti;
pulchritudinis autem nulla unquam eſt ſatie-
tas: verum ſi & illum Aglaiae filium qui
cum Achivis venit contra Ilium, ſique Hya-
cinthum illum pulchrum, aut Lacedaemo-
nium Narciſſum vincamus pulchritudine; non
putamus ſatis nobis eſſe, ſed metuimus, ne
ignari a poſteris forte ſuperemur.

25. *Fere omnibus autem, ut ita dicam, re-*
bus humanis commune quaſi, ad quod compo-
nantur, exemplum pulchritudo eſt: & neque
imperatores non curant ad pulchritudinem
ſtruere aciem; neque oratores componere ora-
tionem; neque pictores imagines ſuas pinxiſſe.
Sed quid haec dico, quorum pulchritudo finis
eſt? Quorum ad uſum neceſſitate quadam ve-
nimus, in his nihil ſtudii intermittimus, quo
ea, quam poteſt, paremus pulcherrima. Neque
enim Menelaus tam curabat uſum aedium,
quam ut ingredientes admiratione percelleret:
atque ea cauſa & ſumtuoſiſſimas ſimul para-
vit & pulcherrimas. Neque aberravit ab ſuo
conſilio: Ulyſſis enim filius ita illas admiratus
eſſe dicitur, requirendi patris cauſſa in eas
cum perveniſſet, ut Piſiſtrati diceret Neſtoris
filio,

Talis num fuerit Jovis aula introrſus
Olympi?

ὅσον ἂν ἡμῖν ἐξῇ δουλεύοντες αὐτοῖς. ἥδιον ἂν
ᾖν ⁸ ὑπακούσαι τις ὥρας εὐτυχηκότι, ἢ
προστάξειε τῷ μὴ τοιούτῳ, ᾧ πλείω χά-
ριν ἂν εἰδείη τῷ πολλὰ προστάττοντι μᾶλ-
λον, ἢ τῷ μηδ' ὁτιῶν ἐπαγγέλλοντι.

24. Καὶ τἆλλα ἀγαθῶν, ὧν ἂν ἐνδεεῖς
ὦμεν, ᾧ περαιτέρω σπουδάζομεν τῆς τυ-
χεῖν· κάλλους δ' ἡμῖν οὐδεὶς οὐδὲ πώποτε γέ-
γονε κόρος. ἀλλ' ἐάν τε τὸν Ἀγλαΐης, τὸν
εἰς Ἴλιον ποτὲ συναναβάντα τοῖς Ἀχαιοῖς,
ἐάν θ' Ὑάκινθον τὸν καλὸν, ἢ τὸν Λακεδαιμό-
νιον Νάρκισσον κάλλει νικῶμεν, οὐκ ἐχεῖν
ἡμῖν δοκῶμεν, ἀλλὰ δεδοίκαμεν μὴ λάθω-
μεν τοῖς ὀπιγιγνομένοις ἂν καταλιπόντες
ὑστερολήν.

25. Σχεδὸν δ', ὡς εἰπεῖν, πάντων τὸν ἐν ἀν-
θρώποις πραγμάτων ὥσπερ κοινὸν παράδει-
γμα τὸ κάλλος ἐστί· ᾧ ὅτε στρατηγοῖς εἰς
κάλλος ἠμέλησε τὰ στρατεύματα συντάσ-
σειν, ὅτε ῥήτορσι τοὺς λόγους συντιθέναι, ὅτε
μὴν [f] γραφεῦσι τὰς εἰκόνας γεγραφέναι.
ἀλλὰ τί ταῦτα λέγω; ὧν τὸ κάλλος
τέλος ἐστίν· ὧν γε εἰς χρείαν ἥκομεν ἀναγ-
καίως, οὐκ ἐλλείπομεν οὐδὲν σπουδῆς εἰς
ὅσον ἔξεστι κάλλιστα καταskευάζειν. τῷ τε
γὰρ Μενέλεῳ τοσοῦτον ἐμέλησε τῆς χρείας
τῶν οἴκων, ἢ ὅσον τοὺς εἰσερχομένους ἐκπλήτ-
τειν· καὶ ἅμα τοῦτ' ὄντα πολυτελέστατος
ἅμα καταskευάσατο, καὶ καλλίστους, καὶ τῆς
ἐγνώμης οὐκ ἥμαρτεν· ὁ γὰρ Ὀδυσσέως οὗτος
ἀγαθὸν εἶναι λέγεται τοῦτο, τὴν φύσιν τοῦ
παιδὸς εἰς αὐτὸν ἀφιγμένον, ὡς εἰπεῖν
Πεισιστράτῳ τῷ Νεστορίδῃ,

Ζηνός που τοιήδε Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή.

Αὐ-

e Ὑπακούσαι] Ὑπακοῦσαι Edd. male. Ὑπακούσαιτο, ἴσως L. f Γραφεῦσι] Sic plurimae cum *Fl.* Γραφῶσι *J.*

Neque turbare nos debet illud δεῖν λέγειν pro λέγεσθαι. Sic enim auctor etiam ſupra c. 15. m. μισουμένων δὲ οὐδὲ προσβλέπειν ἀξιουμένων, ubi paſſivo non minus opus erat. *J.M.G.*

81. Πράττομεν, χοίη] Lege πραττόμενα χοίη. F.G. Idque omnino neceſſarium credidi. *J.F.R.*

Πραττόμενα χοίη] Sic legendum eſſe facile, credo, quisque videt, & viderunt, puto, ſuperiores interpretes. Τὰ πράγματα ἔχει εὖ πραττόμενα ſignificat εὖ πράττεται. *J.M.G.*

93. Τὸν Ἀγλαΐης] Nireus. *Hom.* Il. B. 672. Νιρεὺς Ἀγλαΐης θ' υἱὸς χαροποιό τ' ἄνακτος Νιρεὺς ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε. *M. du S.*

19. Ζηνός που] *Hom.* Od. Δ. 74. *M. du S.*

Ibid. Ἔνδοθεν] I. c. ἔνδοθι. F.G. Sic & ſupra de *Dea Syr.* c. 31. *J.F.R.*

Αὐτὸς δ' ὁ τῦ μειρακίυ πατὴρ οὐκ ἄλ-
λυ τυ χάριν μιλτοπαρήυς ἦγε τὰς ναῦς,
συστρατεύομεν τοῖς Ἕλλησιν ἐπὶ Τροίαν,
ἢ ὅπως τὰς ὁρῶντας ἐκπλήττειν ἔχοι. καὶ
καλὸν εἴ τις ἑκάστην ἐξετάζειν βούλοι τῶν
τεχνῶν, εὑρήσει πάσας ἐς τὸ καλλος ὁρώ-
σας, καὶ τούτυ τυγχάνειν [a] τῦ παντὸς τι-
θεμένας.

Τοσοῦτον δὲ τὸ καλλος τῶν ἄλλων ἁπάν-
των ὑπερέχειν δοκεῖ, ὥστε τῶν μὲν ἢ δικαιο-
σύνης, ἢ σοφίας, ἢ [b] ἀνδρείας μετεχόντων,
πολλά τις ἂν εὕροι τιμώμενα μᾶλλον· τῶν
δὲ ταύτης τῆς ἰδέας κεκοινωνηκότων βέλτιόν
ἐστιν εὑρεῖν οὐδέν, ὥσπερ [c] δὴ καὶ τῶν μὴ μετε-
σχηκότων ἀτιμότερον οὐδέν. μόνους γοῦν τοὺς
μὴ καλοὺς ὀνομάζομεν αἰσχρούς, ὡς οὐδὲν ὂν
εἴ τι τις ἔχων τύχοι πλεονέκτημα τῶν
ἄλλων, κάλλους ἐστερημένος.

Τοὺς μὲν οὖν ἢ δημοκρατουμένοις τὰ κοινὰ
διοικοῦντας, ἢ τυράννοις ὑποτεταγμένους,
τοὺς μὲν δημαγωγοὺς, τοὺς δὲ κόλακας κα-
λοῦμεν· μόνους δὲ τοὺς ὑπὸ ταύτῃ τῇ δυ-
νάμει γενομένους θαυμάζομέν τε, φιλοπό-
νους τε καὶ φιλοκάλους ὀνομάζομεν, καὶ κοινοὺς
νομίζομεν εὐεργέτας τοὺς τῶν καλῶν ἐπι-
μελητάς. ὅτε τοίνυν οὕτω μὲν σεμνὸν τὸ κάλ-
λος ἐστὶν, οὕτω δὲ τοῖς πᾶσιν ἐν εὐχῆς μέ-
ρει τυχεῖν, κέρδος τε νομίζουσι τὸ τούτου
τι μετασχονῆσαι δυνηθῆναι, πῶς ἡμᾶς εἰκό-
τως οὐκ ἄν τις ἐμέμψαιτο, εἰ τοσοῦτον
ἔχοντες κέρδος κερδαίνειν, ἔπειθ' ἑκόντες
προϊέμεθα, μηδ' αὐτὸ τοῦτο αἰσθέσθαι δυνη-
θέντες, ὅτι ζημιούμεθα;

Ipse autem pater adoleſcentuli (Telemachi) *non alia cauſſa ſplendentes minio naves Graecorum expeditionem juvans ad Trojam duxit, quam ut haberet, quo videntes percelleret. Et artes prope omnes ſe examinare aliquis velit, inveniet ad pulchritudinem eas collineare, & in illa conſequenda ponere omnia.*

26. *Tantum vero eminere in reliquis omnibus pulchritudo* (honeſtas) *videtur, ut multa obſervare liceat iis, quae vel juſtitiam, vel ſapientiam, vel fortitudinem ſibi adjunctam habent, honoratiora: his vero, quae hujus qualitatis partem habent, melius invenire nihil eſt: quemadmodum nimirum iſtis, qui nihil ejus habent, nihil contemtius. Quippe ſolos, qui pulchri non ſunt, turpes vocamus: quaſi nihil ſit, ſi quis aliquam caeterarum praerogativarum habeat pulchritudine idem privatus.*

27. *Atque illos, qui vel in populari imperio rem publicam adminiſtrant, vel tyrannis ſubjecti ſunt, demagogos illos, hos adulatores vocamus: ſolos, qui ſub hac* Pulchri & Honeſti *praeſtate ſunt, admiramur, laborisque & honeſtatis amantes vocamus, & communes benefactores habemus illos, qui pulchrorum* (honeſtorum) *curam ſuſcipiunt. Cum igitur adeo auguſtum quiddam ſit pulchritudo, adeoque in parte votorum ſit omnibus illam conſequi, ut in lucro ponant, illi ſi qua ſervire poſſint: quomodo non merito nos vituperaverit aliquis, ſi tantum, cum liceat lucrum facere, ultro deinde illud abjiciamus, ac ne hoc ipſum quidem ſentire queamus, damnum nos facere?*

28. Tan-

a Τῦ παντὸς τιθ.] Ita omn. Edd. habere adjecit *Solan.* habeant, ut c. 23. &c. c Δὴ] Δεῖ male *Fl.* b Ἀνδρείας] Sic jam Edd. omn. cum alias & ἀνδρίας

20. Πατὴρ] Ulyſſes. *F.G.*
21. Μιλτοπαρήυς] *Hom.* Catal. 144. *M. du S.*
30. Ἀνδρείας] Mendoſe in omnibus legitur ἀνδρίας. *M. du S.*

Ἀνδρείας] Cur mendi hoc inſimulat *Solan?* An quia in emendatioribus Auctorum codicibus ἀνδρίας potius invenias, teſte *Stephano*, qui tamen promiſcue inveniri fatetur. An quia ſic melius diſtinguitur ab adjectivo ἀνδρεῖος, ἀνδρία? vel etiam ab ἀνδρία, *virilis aetas*, tradente *Schol.* Demoſthenis ad Cherſoneſianae fin. p. m. 272. C. Tom. poſtremi. Verum in Edd. tam crebro confunditur, ut nihil mutare auſim; ἀνδρίας hoc Dial. ſaepius, item ſupra *Patr. Enc.* c. 8. & *Muſc.* c. 5. ubi contrariam Rhodomanni opinionem addidimus.

Ar-

28. Tantum & ego verborum feci, multis, quae in promtu mihi erat de pulchritudine dicere, abscissis, cum longius extrahi colloquium viderem. HERM. Felices vos quidem, qui tali colloquio fruiti sitis. Sed tuo beneficio fere non deteriori ego quoque conditione fui.

Τοσοῦτον μὲν δὴ κἀγὼ τὸν λόγον ἐποιησάμην, πολλὰ τῶν ἐνόντων μοι περὶ κάλλους εἰπεῖν ἀφελών, ἐπειδὴ τὴν συνουσίαν ὑμῶν ἀπολυθῆναι ἐβουλόμην ἑώρων. EPM. Εὐδαίμονές γε, οἱ τοιαύτης ἀπολαύσατε τῆς συνουσίας· ἧττον δ' ἤδη κἀγὼ εὐδὲν ἔλαττον ὑμῶν ἔσχηκα λέγω σέ.

60 [d Οὐδ' ὅτῳ δοκεῖ τῶν Λυκιακῶν]

d Οὐδ' &c.] Non habet haec Graeca P. Habent Fl. J. H. B. S. &c.

Ἀνδρείας ἐπιμελοῦ Epict. Sent. 78. p. 128. f. σοφίᾳ ἢ ἀνδρείᾳ Aelian. VIII. 16. f. aliique aequales & posteriores, ὅσα κόσμῳ. J. F. R.

32. Τῆς ἰδίας κεκοινωνηκότων] Ἰδία *species*, est *forma qualitas*, *notio*: commune quiddam & universale, quod partes plures, *individua* certe, complectitur. Τῆς ἰδίας τῶ κάλλους κεκοινωνοῦσι vel κεκοινώνηκασι, qui sub notione & nomine, sub specie pulchrorum comprehenduntur. *Speciem* aut *formam* nolui ponere in interpretatione, ne quis pro ipsa pulchritudine ea nomina poni existimaret: idque tanto magis, cum auctor felici illa ad mores puerorum & adolescentulorum formandos linguae Graecae confusione, eodem nomine tum pulchrum, quod in corpora cadit, tum generosum illud in animis honestum complectatur. J. M. G.

60. Οὐδ' ὅτῳ δ.] Hoc Scholium ita haud dubie ad praecedentem Dialogum pertinet; cum titulo sequentis additum sit τὸ γνήσιον. Unde clare efficitur, Scholium praecedens ad *Philopatridem* pertinere. M. du S.

[Οὐδ' ὅτῳ δοκεῖ τῶν Λυκιακῶν] Quum *Junt.* haec verba superscripta haberet Dialogo sequenti, *Solanus* adjecerat, ea pertinere ad Dial. praecedentem; cumque in *Fl.* in qua hic *Charidemus* ultimo omnium loco collocatur, diserte ante τὸ ΤΕΛΟΣ ponat, ea eodem posui. In cett. ita inter utrumque Dialogum medio erant posita loco, ut non distinguas ad priorem, an ad seq. spectent. J. F. R.

ΝΕΡΩΝ, Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡΥΧΗΣ ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ, εἰ γνήσιος.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΩΝΙΟΥ.

ΜΕΝ.

Ἡ Ὀρυχὴ τῦ Ἰσθμῦ ἢ σοὶ, Μυσώνιε, ἀφ' χειρὸς, ὥς φασι, γεγονυῖα τῷ τυράννῳ, νῦν εἶχεν Ἕλληνα. ΜΟΥΣ. Ἴσθι, ὦ Μενέκρατες, ἢ βελτίω ἐντεθυμῆσθαι Νέρωνα. τὰς γὰρ περιβολὰς τῦ Πελοποννήσυ, τὰς ὑπὲρ Μαλέαν, [a] ξυνήρει τοῖς θαλαττευμένοις, εἴκοσι σταδίων τὸν Ἰσθμὸν ῥήγμασι. ΜΕΝ. Τῦτο δ' ἂν ἢ τὰς ἐμπορίας ὤνησε, καὶ τὰς ὅπη θαλάττη πόλεις, ἢ τὰς ἐν τῇ μεσογείᾳ. καὶ γὰρ δὴ [b] καὶ κείναις ἀποχρῶν ὁ οἶκοι καρπὸς, ἢν τὰ ἐπιθαλάττια εὖ πράττῃ. ταῦτα δὴ διέξελθε, Μυσώνιε, βυλομένοις ἡμῖν ἀκροάσασθαι, ἢ ἐρέμβρως τῇ γῇ ἐμβαλλειν, ἀνακύψαι δὲ λοιπὸν σε ἂν, ὦ Δημήτριε, τὸν Ἰσθμὸν ὀρύττων τῇ Ἑλλάδι; εἰ δὲ καὶ καθαρεύοντά με εἶδες, ὅσπερ Νέρωνα, τί ἂν ἔπαθες; pro illo ἀνιυφημῆσαι, quod *lamentari* vertitur, mallem retinuisset *Olearius* vulgatum ante ἀπιυφημῆσαι, *detestari*. Caeterum hinc intelligitur, quid sibi velint mox verba, προσιζυγμένων ἡμῶν τῷ Ἰσθμῷ. *J.M.G.*

ΝΕΡΩΝ &c.] In *Fl.* totus hic Dialogus non conspicitur, consulto omissus. *J.F.R.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡ. ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ] Vide *Philostr.* in vita Apoll. IV. p. 162. cum notis. *M. du S.*

1. Ἡ ὀρυχὴ τῦ Ἰσθμοῦ σοὶ, Μυσώνιε] Qui potest Musonius haec ista de Isthmi perfossione differere a Nerone interfectus jam olim, ut apud *Suidam* est, atque alios? Hic autem Musonius sic agit, quasi qui Neroni supervixerit, ut cum de Vindice narrat cap. 5. Mitto jam stili indolem minime Lucianicam, aliaque id genus argumenta. *Th.M.*

Ἡ ὀρυχὴ τῦ &c.] Musonius diu vixit post Neronem. Vid. *Philostr.* & *Orig.* contra Celsum. *M.V.La Croze.*

Ibid. Μυσώνιε] A Nerone in exilium missus, non in-

MENECRATIS ET MUSONII.

MEN.

AT Isthmum certe perfodere, Musoni, quod prae manu, ut ajunt, habuit tyrannus, Graeci res consilii tuo etiam judicio fuit. MUS. Scito, Menecrates, etiam meliora in animo habuisse Neronem. Circuitus enim illos Peloponnesi supra Maleam navigantibus compendifaciebat, perrumpendo viginti stadiorum Isthmo. MEN. Hoc vero & commerciis utile fuisset, & maritimis urbibus pariter atque mediterraneis. Nam his quoque fructus domestici sufficiant, si res maritima bene habeat. Haec ergo, Musoni, enarra nobis

Εἰ γνήσιος] Sola *Ba.* haec duo verba omittit. ΕΙΓΝΗΣΙΟΣ *Ald.* & *Hr.* ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣ.] Ita *Bl.* 2. *P.* Aliae omittunt inscript. person. *a* Ξυνῆρει] Ξυνῆρε *P.* *b* Καὶ κείναις] Bene sic *Ald. P. H.* &c. Κἀκείνας male *S.* & *Amst.*

ΝΕΡΩΝ Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡ.] Neque hic Luciani dialogus est, quemadmodum facile omnibus vestigiis colligi potest, ac praesertim fine dialogi. Scriptus nempe hic dialogus superstite Nerone, ac Luciano necdum nato, ut patet antedictis ad Philopatrin. *Th M.*

ΝΕΡΩΝ] In *Fl.* Ed. non extat hoc opusculum. *M. du S.*

ΝΕΡΩΝ] Quisquis est hujus libellii auctor (Lucianum quidem non puto scabro adeo ac difficili genere scribendi usum) in eo certe non peccavit, quod supervixisse fingit Neroni Musonium. Pulchre ostendit *Olearius* ad *Philostr.* V. Apollo. 4, 36, 2. *Suidam* qui ἀναιρεθῆναι dicit a Nerone Musonium, non hoc velle, interfectum esse, sed exilio ejectum & velut e medio sublatum. Porro quam commode hic ad Isthmum statuatur Musonius, inde apparet, quod idem *Philostratus* 5, 19. narrat, hunc philosophum inter vinctos illos fuisse, quorum operis fossa illa duceretur. Verba sunt, Demetrius Philosophus Μυσωνίῳ ἴφασκεν ἐντετυχηκέναι περὶ τὸν Ἰσθμὸν, δεδεμένῳ τε, καὶ κιλινσαμένῳ ὀρύττειν· καὶ αὐτὸν μὲ ἀνιυφημῆσαι τὰ εἰκότα· τὸν δ' ἴχνος τῦ σμινύης, καὶ ἐρέμβρως τῇ γῇ ἐμβαλλειν, ἀνακύψαι δὲ λοιπὸν σε ἂν, ὦ Δημήτριε, τὸν Ἰσθμὸν ὀρύττων τῇ Ἑλλάδι; εἰ δὲ καὶ καθαρεύοντά με εἶδες, ὅσπερ Νέρωνα, τί ἂν ἔπαθες; pro illo ἀνιυφημῆσαι, quod *lamentari* vertitur, mallem retinuisset *Olearius* vulgatum ante ἀπιυφημῆσαι, *detestari*. Caeterum hinc intelligitur, quid sibi velint mox verba, προσιζυγμένων ἡμῶν τῷ Ἰσθμῷ. *J.M.G.*

bis audire cupientibus universis, nisi quid aliud serium agere cogitas. MUS. Faciam ac lubens. Nec enim scio, in quo potius gratum facere vobis possim, qui studendi caussa insuave adeo auditorium ingressi sitis.

2. Neronem igitur in Achaiam egerunt carmina, & quod firmiter sibi persuaserat, nec Musas canere suavius. Volebat autem etiam Olympia, certaminum omnium maxime gymnicum, ob cantum coronari. Quantum enim ad Pythia, haec magis ad se pertinere, quam ad Apollinem: qui nec ipse citharam cantumque opponere sibi audeat. Verum Isthmus non inter ea, quae e longinquo cogitaverat: sed cum in naturam loci incidisset, magnificentiae quodam amore correptus, & regem illum Achivorum quondam ad Trojam *profectorum* cogitans, ut is Euboeam a Boeotia absciderit illo circa Chalcida Euripo; atque insuper Darium, ut Bosporo pons contra Scythas ab illo impositus sit; Xerxis autem *opera* forte ante haec ipsa cogitavit, magnificorum operum maxima. Ad haec videri sibi poterat, se permiscendis tam parvo inter-

σαις πᾶσιν, εἰ μή τι σπεύδάσαι ἄλγιον ἕτερον. ΜΟΥΣ. Δίειμι βελομένοις. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι χαριζοίμην ἂν μᾶλλον τοῖς γε ἀφιγμένοις ἐς ἀηδὲς ὕτω φροντιστήριον ὅπῃ τῷ σπεύδάζειν.

Νέρωνα τοίνυν ἐς Ἀχαΐαν ᾠδαὶ ἦγον, ᾗ τὸ σφόδρα αὐτὸν πεπεικέναι, μηδ' ἂν τὰς Μούσας ἀναβάλλεσθαι ἥδιον. ἐβούλετο δὲ ᾗ τὰ Ὀλύμπια (τὸ γυμνικώτάτιον τῶν ἀγώνων) στεφανοῦσθαι ᾄδων. τὰ γὰρ Πύθια, τούτων μὲ ἑαυτῷ μετεῖναι μᾶλλον, ἢ τῷ Ἀπόλλωνι. μὴ γὰρ ἂν μηδ' ἐκεῖνον ἐναντίαν αὐτῷ κιθάραν τε ᾗ ᾠδὴν θέσθαι. ὁ δὲ Ἰσθμὸς, ὑ τ' ἄποθεν αὐτῷ βεβουλευμένων· ἀλλ' ἐντυχὼν τῇ φύσει τοῦ τόπου, μεγαλουργίας ἠράσθη, τόν τε βασιλέα τὸν ὅπι τὴν Τροίαν ποτὲ Ἀχαιῶν ἐνθυμηθείς, ὡς τὴν Εὔβοιαν τῆς Βοιωτίας ἀπέτεμεν Εὐρίπῳ τῷ περὶ τὴν Χαλκίδα· ἔτι γε μὴν ᾗ τὸν Δαρεῖον, ὡς ὁ Βόσπορος ἐγεφυρώθη αὐτῷ ὅπι τοὺς Σκύθας· τὰ δὲ Ξέρξου ᾗ πρὸ τούτων ἴσως ἐνόησε, μέγιστα τῶν μεγαλουργιῶν ὄντα· ᾗ πρὸς τούτοις, τὸ δὶ ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι

interfectus est: vid. supra Πρ. c. 18. *Tac.* ann. XV. C. 71. H. III. f. *Philostr.* in vita Apoll. IV. p. 175. cum not. & 187. Deest hic Dialogus in *Fl.* neque Lucianeus censendus est. Neronem quidem ea molitum fuisse, quae hic narrantur, verum est. Quod & in votis post eum Herodes Atticus ὁ πάνυ habuisse traditur a *Philostr.* in ejus vita p. 278. De Neronis in Graeciam itinere & agonibus ibi susceptis, videndi *Suet.* in Ner. c. 22. 24. *Dio* L. LXIII. p. 719. *Plut.* in Flamin. *Dio Chrys.* in Rhodiaca, & *Philostr.* in Apoll. IV. 24. & V. 7. *M. du S.*

10. Καὶ γὰρ δὴ κἀκείνας ἀποχρῶν ὁ οἶκος κυρτὸς, ἢν τὰ ἐπιθαλάττια εὖ πράττῃ] Corrige ex *Aldina* κἀκείναις. πόλισι scilicet εὖ τῇ μισογείᾳ, quibus abunde ait esse proventuum, si floreat res maritima. *J. J.*

11. Κἀκείνας ἀποχρῶν] An κἀκείναις ἀποχρῶ; *Bas.* edit. κἀκείναις ἀποχρῶν ferri potest. *F. G.*

15. Εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι χαριζοίμην] Haec sententiam sanam ut habere possint vereor. Legendum puto, tenui admodum in Mss. discrimine, Οὐ γὰρ οἶδ' ὅ, τι κ. τ. λ. & sic interpretatus sum. *J. M. G.*

17. Ἐς ἀηδὲς ὕτω φροντιστήριον] Videtur fingere auctor, Musonium in carcere vel vinculis certe scholam hic habere, circa ipsum forte opus paullo ante relictum a Nerone. *J. M. G.*

22. Τὰ Ὀλύμπια] Vid. *Philostr.* p. 192. *M. du S.*

23. Τὰ γὰρ Πύθια] Absolute, ut Lucian. *Prom.* §. 7. Τὸ γὰρ τῶ πλεῖστον. *J. M. G.*

29. Τόν τε βασιλέα τὸν ἐπὶ τὴν Τροίαν] Rex Achivorum Trojam oppugnantium, qui Euboeam absciderit Boeotiae, nescio an usquam memoretur. Certe nihil Homerus, nihil Geographi. Contra a natura absciissam omnes affirmant. Suspicari licet aliquid hic excidisse: nempe dixit forte auctor de illa *Homerica* fossa Il. H. Nestoris suasu facta; deinde Neptunum commemoravit, qui Libyam Hesperia, id est Hispania, circa Gades disjunxerit, Siciliam abruperit ab Italia, a Boeotia Euboeam. Omissis quae interjecta fuerant, male jam Agamemnoni tribuitur opus Neptuni, hoc est, ipsius naturae. Haec suspicari fas fuerit, ne nimis incredibile aliquid hic dicatur ex persona Musonii. Caeterum qui perfossionem Isthmi Corinthiaci tentarint vid. *Plin.* H. N. 4, 4, s. 5. Neronis conatum describit, admixtis superstitionis quibusdam credulitatis certe vestigiis, *Xiphilinus* e Dionis l. 63. p. 722. *J. M. G.*

36. Καὶ πρὸς τούτοις τὸ δ' ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι πάντας ἐσαιτο τὴν Ἑλλάδα λαμπρῶς ἐσιᾶσι τοῖς ἔξωθεν] Perobscure dictum ac neutiquam Lucianice. Accessit non notatus interductus post πάντας. Num esse debuit

μίξαι πάντας, εἰσαῦθις τὴν Ἑλλάδα λαμπρῶς ἐστιᾶσθαι τοῖς ἔξωθεν· αἱ γὰρ τύραννοι φύσεις μεθύουσι μέν, φαύουσι δέ πη καὶ ἀκροᾶσθαι τοῦτο φθέγμα.

Προελθὼν δὲ ὁ σκηνῆς ὕμνον μὲν Ἀμφιτρίτης τε καὶ Ποσειδῶνος ἦσε, καὶ ᾆσμα οὐ μέγα Μελικέρτῃ δὲ καὶ Λευκοθέᾳ. ὀρέξαντος δ' αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν [b] τοῦ τὴν Ἑλλάδα ἐπιτροπεύσαντος, ἐπὶ τὴν ὀρυχὴν ἦξε, κροτούμενός τε καὶ ᾀδόμενος, καὶ καθηκόμενος τῆς γῆς, τρὶς, οἶμαι· τοῖς τε τὴν [c] ἀρχὴν πεπιστευμένοις ἐκελευσάμενος ξυμπόνως ἅπτεσθαι τοῦ ἔργου, ἀνῆκε εἰς τὸν Κόρινθον, τὰ Ἡρακλέους δοκοῦντα ἐφεστάναι πάντα. οἱ μὲν δὴ ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, τὰ πετρώδη τε καὶ δύσεργα ἐξεπόνουν, οἱ δὲ πρατιὰ δὲ τὰ γεώδη τε καὶ ἐπίπεδα.

[d] Ἑβδόμην δέ που καὶ πέμπτην ἡμέραν προσεζευγμένων ἤδη τῷ Ἰσθμῷ, κατέβη τις ἐκ Κορίνθου λόγος οὔτω σαφὴς, ὡς δὴ τοῦ Νέρωνος μεταγνωκότος τὴν τομήν. ἔφα-

vallo omnibus, splendido Graeciam munere & velut epulis excipere. Ingenia enim tyrannorum, ebria illa quidem, tamen interdum etiam ejusmodi vocem audire gestiunt.

3. Progressus autem de tentorio, hymnum canebat Amphitrites ac Neptuni, & carmen non magnum Melicertae & Leucotheae. Cum vero rastellum illi aureum porrexisset praeses Graeciae, ad fossam accessit inter plausus atque cantus, humoque ter, puto, percussa, hortatusque eos quibus cura operis permissa erat, ut studiose illud aggrederentur, Corinthum rediit, omnes a se Herculis superatos labores, existimans. Atque ergastulorum vincti saxosa & difficilia elaborabant, terrena autem ac plana exercitus.

4. Septimo vel quinto adeo die, cum Isthmo velut affixi haereremus, ingruit aliquis e Corintho nondum tamen certus rumor, de mutato a Nerone abscindendi consilio.

a Τοῦς] Bene sic vett. Τὸν male S. & *Amst.* b Τοῦ] Sic P. ut *Marcil.* voluit. Καὶ Edd. cett. c Ἀρχὴν] Legi etiam potest ἀρυχὸν *Pell.* d Ἑβδόμην — καὶ πέμπτην] Sic esse in Edd. omnib. notat *Solan.*

buit καὶ πρὸς τούτοις τὸ δ' ὀλίγου ἐπιμίξαι πάντας, εἰσαῦθις τὴν Ἑλλάδα λαμπρῶς ἐστιᾶσθαι τοῖς ἔξωθεν. *Praeter haec* cogitavit, *etiam, quod si omnes* Graecos *compendio isto sic inter se permiscuisset, videretur extremis Graeciam splendido quasi epulo accepisse.* Nunc pretium advertere, quemadmodum *Jac. Micyllus* interpres, qui de non pessimis est, rem gesserit. *Supra omnia autem haec,* inquit, *etiam illud putabat: Graeciam per hoc, quod brevi adeo omnes inter se misceri possent, contra exteros splendide adeo stabilitum iri.* Proh Apollo & Musae Pseudolucianicae! Ita? εὐθιᾶσθαι *est stabilitum iri?* Haud vidi magis: miserum Lucianum, qui sub tam lentis maxillis, & hunc Pseudolucianum, qui sic sub Luciani pelle vapulat. Εὐθιᾶσθαι autem Ἑλλάδα hic Pseudolucio dixit ad Olympiorum celebritatem cogitatione se referens. *Th. M.*

Ibid. Τὸ δ' ὀλίγου] An sic legendum videtur: τὸ δ' ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι πάντας τοὺς Ἕλληνας καὶ τὴν Ἑλλάδα λαμπρῶς ἐστιᾶσθαι ὑπὸ τοῦ ἔξωθεν. *F. G.*

Τὸ δ' ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι] Legendum arbitror τοῦ, quod quale sit, ex interpretatione intelligitur. Illud εἰσαῦτις per *videri poterat* interpretatus sum auctoritate *Hesychii*, apud quem est εἰσαῦτις, δόξειν. *Permiscere* ἐπιμίξαι est commerciorum societate inter se devincire. Τὰ ἔξωθεν sunt merces facilius jam importandae. *J. M. G.*

39. Ἀνεῦσαι τοῦτο φθέγμα] Notari debuit asteriscо hic locus, & proclamari: hic fossa est ingens! *Th. M.*

41. Ὕμνει μὲν Ἀμφιτ.] *Olear.* ad *Philostr.* p. 159. 7. *J. F. R.*

42. Καὶ ᾆσμα] An καὶ ἀ. οὐ μ. Μελικέρτῃ τε καὶ Λ. Placet. *F. G.*

43. Ὀρέξαντος δ' αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν ὃς τὴν Ἑλλάδα ἐπιτροπεύσαντος] Relege ὀρέξαντος δὲ αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν τοῦ τὴν Ἑλλάδα ἐπιτρ. Intelligi vult Procos. Achajae. Non dixit ἐπιτροπεύοντος, sed ἐπιτροπεύσαντος quia principis adventu finitum Procos. imperium. De ritu autem hoc isto principum in operibus novis, ad Caji *Suet.* Vespasian. narravi c. VIII. Ridere autem qui volet, videre illi tempus genium interpretis. *Cum autem aureum ipsi ligonem porrexisset, Graeciamque tamquam in tutelam commendassent.* &c. Quid pote capitalius? *Th. M.*

54. Ἑβδόμην — καὶ πέμπτην] Hoc ea aetate scriptum sit necesse est, qua per septimanas numerari jam coeptum esset. Imo vero ἑβδόμης καὶ π. legere jubent viri docti apud *Olearium* ad *Philostr.* p. 163. a. 13. Sed quo codice auctore? quaeve haec licentia? *M. du S.*

57. Νέρωνος μετεγνωκότος τὴν τομήν.] In marg. *Ald. Wess.*

filio. Dicebant autem Aegyptios, dimenſo utrinsque maris faſtigio, non ejusdem illa libramenti deprehendiſſe, ſed altius arbitrari illud, quod ex Lechaeo *ſinu allabitur*, atque Aeginae proinde metuere, ne tanto mari ad inſulam illam appellente, plane ſubmerſa Aegina auferatur. Verum Neronem quidem a ſecando Iſthmo neque Thales ille ſapientiſſimus, & conſultiſſimus naturae demoviſſet: magis enim ſecare illum jam cupiebat, quam *ipſum* publice canere.

5. At Occidentis populorum motus, & acerrimus ille *vir*, qui rempublicam ibi capeſſiverat, nomen ei Vindex, a Graecia & Iſthmo abduxit Neronem, frigida quaedam de Geometria cauſſantem: maria enim pari undique faſtigio librata novi. Ajunt autem illi etiam ipſas ſuburbanas regiones jam labare, & cedere. Hoc ipſi quoque heri audiſtis e tribuno, qui huc appulit.

6. MEN. Sed vox, o Muſoni, propter quam ita furioſe Muſicus eſt, & Olympiadum Pythiadumque amore flagrat, quomodo habet tyranno? eorum enim,

σαν δὲ τὰς Αἰγυπτίους γεωμέτρους ἑκατέρας θαλάττης τὰς φύσεις, οὐκ ἰσοπέδοις αὐταῖς συντυχεῖν, ἀλλ' ὑψηλοτέραν ἡγουμένους τὴν ἐκ τοῦ Λεχαίου δεδοικέναι. τοσούτου γὰρ τοσούτῳ νήσῳ ἐπιχυθέντος, καὶ ξυνοβρύχιον ἀπενεχθῆναι τὴν Αἴγιναν. Νέρωνα δὲ τὸν μὴ τοῦ Ἰσθμοῦ τομῆς ἂν ποτε Θαλῆς μετέσχησεν ὁ σοφώτατός τε καὶ φυσικώτατος. τοῦ γὰρ τεμεῖν αὐτὸν ἦρα μᾶλλον, ἢ τοῦ δημοσίᾳ ᾄδειν.

Ἡ δὲ τῶν Ἑσπερίων ἐθνῶν κίνησις, καὶ ὀξύτατος, ὡς τῷ ἐκείνης νῦν ἀπτόμενος, ὄνομα δὲ αὐτῷ Βίνδαξ, ἀπήγαγεν Ἑλλάδος τε καὶ Ἰσθμοῦ Νέρωνα, ψυχρῶς γεωμετρήσαντα. τὰς γὰρ θαλάττας ἰσογαίους τε καὶ ἰσοπέδους οἶδα. Φασὶ δ' αὐτῷ καὶ τὰ ἔξω τῆς Ῥώμης ὀλισθαίνειν ἤδη, καὶ ξωσθῆναι. τοῦτο καὶ αὐτοὶ χθὲς ἠκούσατε τοῦ προπαίσαντος χιλιάρχου.

MEN. Ἡ φωνὴ δέ, Μουσώνιε, δι' ἣν μουσομανεῖ, καὶ τῶν Ὀλυμπιάδων τε καὶ Πυθιάδων ἐρᾷ, πῶς ἔχει τῷ τυράννῳ; τῶν γὰρ Λήμ-

ο Θαλῆς] Θαλλῆς Edd. hac priores. f Ὡς τῶν ἐκείνης] Nihil varietatis invenio.

Weſſ. adſcriptum, vid. *Cael.* L. II. §. 3. Sed nihil ibi invenio. Quare adi *Cael. Rhodig.* L. XXI. c. 19. ubi enarrat quinam Iſthmum perfodere praeter Neronem conati ſint. *J.F.R.*

58. Αἰγυπτίους] Idem apud *Philoſtratum* narratur p. 163. *M. du S.*

64. Νέρωνα — Ἰσθμοῦ] *Olear.* ad *Philoſtr.* p. 162. a. 7. & 8. Item p. 192. ubi idem fere. *J.F.R.*

65. Θαλῆς] Corrupte antea in omnibus legebatur Θαλλῆς. V. Ἰππ. c. 2. ad quem locum haud dubie hic Auctor reſpicit. *M. du S.*

68. Καὶ ἐξύτατος ὡς] Locus corruptus, arbitror, quem ita forte emendare liceat, καὶ ὁ ἐξύτατος, (int. ἀνὴρ) ὡς τῶν ἐκείνου ἦν ἀπτόμενος, eo ſenſu, quem expreſſi. Nomen viri eſt non Βίνδαξ, ſed Βίνδιξ, *Vindex*. De ἐξύτατος non diſſimulo, mihi in mentem veniſſe legere, ἐξύπατος vel ὁ ἐξύπατος Exconſul. ſ. Exconſule, quae ſatis blanda fuerit mutatio. Regebat tum Galliam pro praetore Vindex, *Sueton.* Ner. c. 40. & poteſt fieri, ut conſulatu ante functus fuerit, quo reſpectu ſit ἐξύτατος. Docet enim *Dio* l. 53. p. 504. ab Auguſto inſtitutum, quos ipſe in ſuas provincias mitteret, Legatos & Propraetores vocari, licet Conſulares eſſent, πρεσβευτὰς ἀντιστρατήγους τε ὀνομάζεσθαι, καὶ οὐ τῶν ὑπατικῶν ὄντας. Hactenus itaque mirifice blandiebatur mihi conjectura. ſed refrigeravit iſtum amorem ex aliqua parte illud, quod inferioris aevi, & vel tum rariſſima vox ἐξύπατος itaque in medio interim relinquenda res videtur: ac ne in verſionem quidem recipere Vindicem Exconſulem auſus ſum. Interim nec illud diſſimulo, libellum mihi ſatis recentem videri, quem ἐξύπατος non dedeceat: ſed non aliis adhuc, quam ſtili argumentis. *J. M.G.*

69. Ὡς τῶν ἐκείνης τῶν ἀπτόμενος] Melius ὁ τῶν ἐκείνου τῶν ἀπτόμενος. *Th. M.*

Ὡς τῶν ἐκείνης &c.] Malim ὁ τῶν ἐκείνου τῶν. Vett. Codd. inſpiciendi. *F.G.*

74. Ὑπὸ τῶν] Lege ἀπὸ. *F.G.* Non opus eſt, ſi loca Urbi proxima cum *Geſnero* intelligas, quamquam qui hoc hiſtoriae reſpondeat, non plane dijudico. In ipſa enim Urbe multi favebant Vindici, vid. *Suet.* Ner. c. 40. Sed cum, teſte etiam *Tacito*, a Galliis incepit motus Vindicis, omnia jam inde ei ad Urbem usque parere, poſſet hic narrari. *J.F.R.*

Ibid. Ὑποδύναι] *Subſidere, fondre ſous lui.* *F.G.*

76. Προπαίσαντος] Scripſerat haud dubie προπαλύσαντος, qua voce ſtatim utitur. *M. du S.*

79. Τῶν γὰρ Λήμνῳ προσπαλύσαντα] Fingitur igitur, nili

Λήμνῳ προσπλεόντων οἱ μὲ ἐθαύμαζον, οἱ δὲ καλεγέλων. ΜΟΥΣ. Ἀλλ' ἐκεῖνός γε, ὦ Μενέκρατες, οὔτε θαυμάσιος ἔχει τὸ φθέγματος, οὔτ' αὖ γελοῖος· ἡ γὼ φύσις αὐτὸν ἀμέμπτως τε καὶ μέσως ἥρμοκε. Φθέγγεται δὲ κοῖλον [a] μὲ φύσῃ, καὶ βαρύ, ἐγκειμένης αὐτῷ τῆς φάρυγγος· μέλη δ' ὅτω καλεσκευασμένα βομβεῖ πως. οἱ δέ γε τόνοι τῶν φθόγγων ὑπολεαίνουσι [b] τοῦτον, ἐπεὶ μὴ θαρρεῖ [c] αὐτῷ· χρωμάτων δὲ φιλανθρωπίᾳ, καὶ μελοποιΐᾳ, εὐαγώγῳ μὲ δή, καὶ κιθαρῳδίᾳ εὐτάλει, καὶ ὃ χαμὸς βαδίσαι, καὶ στῆναι, καὶ μέλαστῆναι, καὶ τὸ νεῦμα ἐξομοιῶσαι τοῖς μέλεσιν, αἰσχύνην ἔχοντος μόνῳ τῷ βασιλέα δοκεῖν ἀκριβῶς ταῦτα.

80 qui Lemnum appulerunt admirati quidam sunt, alii derisere. MUS. Verum iste, Menecrates, neque admirabilis est quantum ad vocem, neque ridiculus. Natura enim illum sine reprehensione & mediocriter instruxit. Cavum autem quiddam & grave praeter naturam sonat, depresso ad interiora gutture. Cantica vero ita paratus quodammodo stridit ac strepit. Interim toni vocum musicarum mitigant illum, *tolerabiliorem*que *faciunt*, cum sibi non confidit, colorum musicorum humanitate, & modulatione flexibili sane, & bene composito ad citharam cantu, & quod ubi tempus est ingreditur, & stat, & transfert se, & quod nutum accommodat cantibus: qua in re illud solum turpitudinem habet, quod Imperator videtur studiose ac subtiliter ista tractare.

Εἰ δὲ μιμοῖτο τοὺς κρείττονας, φεῦ γέλωτος, ὡς πολὺς τῶν θεωμένων ἐκπίπτῃ, καίτοι μυρίων φόβων ἐπηρτημένων, εἴ τις ἐπ' αὐτῷ γελῶν εἴη. νεύει μὲ γὼ, τῷ μετρίῳ πολὺν ξυνάγων τὸ πνεῦμα, ἐπ' ἄκρων διῃρημένων τῶν ποδῶν ἀνακλώμενος, ὥστε

7. Quoties vero imitatur superiores, vah risum! quam multus excidit spectatoribus, licet sexcenti terrores impendeant, si quis illum derideat. Nutat enim supra modum collecto spiritu, summis pedum divaricatorum digitis insistit, retrorsum inflexus, ut qui

a Μὲν] Μὴ Edd. Μὲν (ἴσως) L. b Τοῦτον] Nihil mut. Edd. c Αὐτῷ] Αὐτῷ Edd. priores.

nisi hic etiam aliquid corruptum est, Menecratem hunc Lemnium fuisse, neque insula illa ante haec egressum. *J.M.G.*

80. Λήμνῳ] Ubi scriptor hujus Dialogi, quod & ad Φιλοπ. c. 3. monuimus. *M. du S.*

85. Φθέγγεται δὲ κοῖλον μὲν] De voce Neronis *fusca*, *Suet.* Ner. 20. *Dio* . . . & *Philostr.* IV. c. 44. V. 7. In omnibus Impr. μὴ pro μὲν erat, quod ut conjecturam tantum exhibet L. *M. du S.*

Φθέγγεται δὲ κοῖλον μὴ φύσει] De voce Neronis *Xiphil.* e Dione l. 61. p. 699. A. βραχὺ & μέλαν φώνημα ἔχων. *Sueton.* Ner. c. 20. *Exignae vocis & fuscae.* Κοῖλον igitur illud s. *cavum* in voce erat ab affectatione, cum majorem & graviorem, quam a natura habebat, vellet edicere, quod depresso & introrsum adacto gutture hodie etiam conantur interdum adolescentuli. *J.M.G.*

Ibid. Κοῖλον μὲν] Ita legendum animadverterat etiam *La Croze.* Cumque & in L. idem adscriptum, sensusque videatur postulare, non dubitavi sic edere. Interim versionem ad μὴ aptatam non attigi. *J.F.R.*

86. Ἐγκειμένης] An ἐγκεχρισμένης; *F.G.*

Ibid. Μέλη δ' ὅτω κατεσκευασμένα] Nihil praecesserit de praeparatis carminibus; sed de voce praeter naturam amplificata. Malim ergo legere κατεσκευασμένον. Ita certe interea converti, dum meliora edocear. Statim sequitur βομβεῖ πως — ὑπολεαίνουσι. Horum verborum interpunctionem pariter atque interpretationem juvat locus *Epiphanii* e libro de mens. & ponder. mox a principio, quem observavi indicio *Casauboni* ad *Suet.* Neron. c. 20. Ita autem de septuaginta interpretibus loquitur, ἀντὶ τοῦ εἰς δύο τόπους κεῖσθαι τὸ ὄνομα τοῦ ἔτους, ἐν τόπῳ χρησάμενοι, τὸν δηκοῦσαν εἶναι βόμβησιν, εἰς λειότητα μετέβαλον κ. τ. λ. Βόμβησις est ingratus ex repetitione sonus; hunc mollierunt voce, quam repetit Ebraeus sermo, semel tantum ponenda? Hoc certe discimus, βόμβος est sonus asperior, qui dicitur junctura λεαίνεσθαι. Hoc ad nostram rem satis est. Nam βόμβον esse *obscurum* & *raucum murmur*, ut apum & id genus animalculorum, satis constat: quod cum *fusca* Neronis voce pulchre convenit. *J.M.G.*

88. Τόνοι τῶν φθόγγων] Nempe huic etiam loco lucem adfert illa inter φωνὴν & φθόγγον distinctio, quam docet *Arrian.* Epict. 3, 6. Κοινή τις ἀκοὴ λέγουσιν ἂν ἡ μόνον φωνῶν ἀκριβείαν, ἢ δὲ τῶν φθόγγων ἐκείνη ποιή, ἀλλὰ τεχνική. *J.M.G.*

Ibid. Ἐπιλεαίνουσι τοῦτον, ἐπεὶ μὴ θαρρεῖ] Melius ἐπιλ. τοῦ-

qui rotae *alligati sunt*. Cumque natura sit rubicundus, magis etiam incensa illi facie rubescit. Spiritus illi exilis, neque usquam sane sufficiens.

οἱ ὑπὸ τῇ τροχῇ. Φύσει δ' ἐρυθρὸς ὢν, ἐρευθεῖ μᾶλλον, ἐμπιπραμένῃ αὐτῷ τῇ προσώπῃ· τὸ δὲ πνεῦμα ὀλίγον, καὶ οὐκ ἀποχρῶν πως δή.

8. MEN. Qui vero contra illum certant, quomodo se submittunt, Musoni? Nempe arti hoc forte gratificantur? MUS. Arti illi quidem, ut qui in lucta concedunt. Sed tu cogita, Menecrates, tragicum actorem, qui in Isthmo periit. Aequalia enim pericula etiam circa artes, si intendant *se* artifices. MEN. Et quid hoc, Musoni? plane enim nihil ea de re audivi. MUS. Audi igitur rem incredibilem illam quidem, sed in oculis Graeciae factam.

MEN. Οἱ δ' ἐν ἀγῶνι πρὸς αὐτὸν πῶς ὑφίενται, ὦ Μυσώνιε; τέχνῃ γάρ πω χαρίζονται. ΜΟΥΣ. Τέχνῃ μέν, ὥσπερ οἱ ὑποπαλαίοντες, ἀλλ' ἐνθυμήθητι, ὦ Μενέκρατες, τὸν τραγῳδίας ὑποκριτὴν, ὡς Ἰσθμοῖ ἀπέθανεν. ἴσοι γὰρ κίνδυνοι καὶ περὶ τὰς τέχνας, ἢν ἐπιτείνωσιν οἱ τεχνάζοντες. MEN. Καὶ τί τοῦτο, Μυσώνιε; σφόδρα γὰρ ἀνήκοος τοῦ λόγου. ΜΟΥΣ. Ἄκουε δὴ λόγου ἀτόπου μέν, ἐν ὀφθαλμοῖς δὲ Ἑλλήνων πεπραγμένου.

9. Cum lex esset ludis Isthmiis, ne Comoedia certaretur, neque Tragoedia: visum est Neroni, Tragoedos vincere, cumque venirent ad illud certamen plures alii, tum Epirotes, voce optima praeditus, qui eo nomine in fama atque admiratione hominum esset, clarius etiam quam solebat alias, fingebat se & coronae amore captum, neque concessurum prius, quam decem sibi talenta Nero pro victoria dedisset. At hic

Ἰσθμοῖ γὰρ νόμου κειμένου, μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζεσθαι, μήτε τραγῳδίαν, ἐδόκει Νέρωνι τραγῳδὸς νικᾶν. καὶ παρῆλθον εἰς τὴν ἀγωνίαν ταύτην, πλείους μὲν ὁδ' Ἠπειρώτης, ἄριστα φωνῆς ἔχων, εὐδοκιμῶν δ' ἐπ' [d] αὐτῇ, καὶ θαυμαζόμενος, λαμπρότερα τῆς εἰωθότος ἐπλάττετο καὶ τῆς στεφάνου ἐρᾶν, καὶ μηδ' ἀνήσειν πρότερον ἢ δέκα τάλαντα δοῦναι οἱ Νέρωνα ὑπὲρ τῆς νίκης.

[d] Αὐτῇ] Sic *Pell.* Αὐτὴν Edd. vulgo.

τοῦτο, ἐπὶ μὴ θ. τοῦτο. Nempe τὸ βομβεῖν. Alia erant, & quidem ψευμακεδονιστιγάργαρα, quae in Luciano & Pseudolucianis notarentur; sed operae non est. Haec autem qualiacumque illa, ex paginis libri mei fimbriatis olim stylo aetatis meae verno, nunc παρὰ τὴν ἀδηφαγίαν exscripsi. *Th.M.*

94. *Μόνου τοῦ*] Lege *μόνου τοῦ*. F.G. Non displicet, etsi & vulgatum defendi potest. *J.F.R.*

95. *Μισοῦντο τοὺς κιθαρῳδοὺς*] Apollinem videri voluisse Neronem loquuntur historiae, & numismata. *J.M.G.*

8. *Ὥσπερ οἱ ὑποπαλαίοντες*] Quid sit ὑποπαλαίειν docet *Plutarchi* Periphrasis de discr. Amici p. 58. F. *οἱ δὲ κόλακες τὸ πλούσιον — ἀποφαίνουσι φιλοκλέα, ὑποπίπτοντες εἰς τὸ θαλάσιον.* Et — *καλακεύειν — ὁ προσπαλαίων ὑποκαλακλιθήσεται.* *J.M.G.*

10. *Τὸν τ' τραγ. ὑπ. ἐν Ἰσθμοῖ*] Vid. *Plut.* in Flaminio. *M.du S.*

17. *Ἰσθμοῖ γὰρ νόμου κειμ.*] Musicos agonas ex Isthmiis ante Neronem exulasse hinc observarat *Casaubonus* (ad *Suet.*) *Spanhemius* vir Ampliss. de Comicis Tragicisque ludis concedit, de musicis, quae non nominantur, non item (Ep. ad *Morell.* I. p. 41.) Adducitque, ut suam sententiam fulciat, *Philostratum* vit. Apoll. Im. IV. 24. Cui loco Doctissimus interpres addi jubet & VIII. 18. Julianique ad Argivos epistolam, quorum locorum primus & tertius *Casauboni* sententiam non tangunt; quippe qui de temporibus quae Neronem antecesserunt, non de sequentibus, statuat. Secundus *Patrium* Musicum ibi agonem vere facit. *M.du S.*

Ibid. Μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζεσθαι] Moverat forte Isthmiorum judices quod postea Praesides Pythiorum, ubi sua adhuc aetate Tragoedorum certamen fuisse, sed de eo abrogando, propter judicum molestias, actum, memorat *Plut.* Sympos. 5, 2. p. 674. qui ibidem docet, in Sicyonio thesauro dedicatum fuisse *χρυσοῦν βιβλίον Ἀριστομάχης ἀναθημάτα — ποιητρίας Ἰσθμια νενικηκυίας.* *J.M.G.*

18. *Μήτε τραγῳδίαν*] *Olear.* ad *Philostr.* 163. a. 12. & 15. *J.F.R.*

22. *Ἐπ' αὐτῇ*] Lege *ἐπ' αὐτῇ*. F.G. Recte, cumque & *Pell.* ita haberet, non haesitavi ita edere. *J.F.R.*

χης. ὁ δ' ἠγρίαινέ τε, καὶ μανικῶς εἶχε· καὶ γὰρ δὴ καὶ ἠκροᾶτο ὑπὸ τὴν σκηνὴν, ἐπ' αὐτῷ δὴ τ' ἀγῶνι. βοώντων δὲ τῶν Ἑλλήνων ὅπῃ τῷ Ἠπειρώτῃ, πέμπει τ γραμματέα, κελεύων ὑφεῖναι αὐτῷ τῆτον· αὐτὸς δὲ ὑπεραίρων τὸ φθέγμα, καὶ δημοτικῶς ἐρίζων, εἰσπέμπει Νέρων ἐπ' ὀκριβάντων τοὺς ἑαυτῷ ὑποκριτὰς, οἷον προσήκοντάς τε τῷ πράγματι. καὶ γὰρ δὴ καὶ δέλτους ἐλεφαντίνους καὶ διθύρους προβεβλημένοι αὐτὰς ὥσπερ ἐγχειρίδια, καὶ τ Ἠπειρώτῃ ἀναστήσαντες πρὸς τ ἀγχῦ κίονα, κατέαξαν αὐτῷ τ φάρυγγα, παίοντες ὀρθαῖς ταῖς δέλτοις.

exasperari & furere. Etenim in tabernaculo etiam audiebatur sub ipsum tempus certaminis. Clamore autem laudantibus Epiroten Graecis, scribam mittit, submittere hunc sibi vocem jubens. Illo vero magis etiam tollente vocem, & populariter contendente, immittit Nero in pulpita suos histriones, tanquam qui negotio huic apti essent. Hi ergo qui pugillares eburneos bipatentes pugionum instar protendebant, erecti ad proximam columnam Epirotae guttur directis illis tabellis ferientes elidunt.

ΜΕΝ. Τραγῳδίαν δὲ ἐνίκα, Μυσώνῃ, μιαρὸν οὕτω πάθος ἐν ὀφθαλμοῖς τοῖς Ἑλλήνων ἐργασάμενος; ΜΟΥΣ. Παιδιὰ ταῦτα νεανία τῷ μητροκτονήσαντι. [a] εἰ δὲ [b] τραγῳδίας ὑποκριτὴν ἀπέκτεινεν ἐκτεμὼν αὐτῷ τὸ φθέγμα, τί χρὴ θαυμάζειν; καὶ γὰρ δὴ καὶ τὸ Πυθικὸν στόμιον, ὃθεν αἱ ὀμφαὶ ἐνέπνεον, ἀποφράξαι ὥρμησεν, ὡς μηδὲ τῷ Ἀπόλλωνι φωνὴ εἴη· καίτοι τὸν Πυθίῳ καλαλέξαντος αὐτὸν εἰς τοὺς Ὀρέστας τε καὶ Ἀλκμαίωνας, οἷς τὸ μητροκτο-

10. MEN. Tragoediam vero vicit, Musoni, tam impuro facinore in oculis Graeciae perpetrando? MUS. Lusus iste juveni interfectori suae matris. Si vero Tragicum histrionem, exstirpandi illius voce, interemit, quid mirandum est? Qui etiam Pythicum ostium, e quo divina adspirabantur oracula, obturandi impetum ceperit, ut neque sua Apollini vox porro esset: Pythio licet annumerante illum inter Orestas & Alcmaeones, quibus matrum peracta ab ipsis

a Εἰ δὲ] Personam MEN. Edd. hic ingerunt, quam delevi cum *Solan.* & *Gesn.* b Τραγῳδίας] Τραγῳδίαις Edd. antea male.

33. Τοὺς ἑαυτῷ ὑποκριτὰς] Forte ex illo plausorum fuorum numero, quos describit *Sueton.* c. 20. *Adolescentulos equestris ordinis, & quinque amplius millia e plebe robustissimae juventutis undique elegit, qui divisi in factiones plausuum genera condiscerent* &c. Hi quidem plausuum ὑποκριταὶ fuere. *J. M. G.*

43. ΜΕΝ.] Delendum censeo. *M. du S.*

44. Τραγῳδίαις] Lege τραγῳδίας. F.G. Idem notarat *La Croze*. Omnino ita corrigendum duxi, quidquid ad excusandum vulgatum possit adferri, quasi esset plur. pro sing. & ellipsi τοῦ, οὐ, uti apud *Sophocl.* Oed. Tyr. 19. Ἀγοραῖσιν ἥδαις, bene habet. vel ut supra οὐ omittitur *Asin.* c. 24. quod tamen & ibi suspectum dixi. Vel ut ib. c. 52. f. πάντων ὀφθαλμοῖς ἀνακύπτοις). Ne plura similis ellipseos alibi adlegata repetam, quibus effici posse videatur, ut τραγῳδίαις sit: *in tragoediarum quadam*, uti: *Isthmiis, quinquatribus; Ludis, munere, Circensibus*, & similibus spectaculis dici amat (vid. *Suet.* Jul. c. 39.) At haec omnia nihil hic ad rem facere mihi visa; ita simplicitate ac veritate sese commendat genitivus τραγῳδίας; nec displicebit mediocriter peritis, sed ignoscent postremae huic & parcius antea usurpatae audaciae. Sin minus, culpam deprecor, neque in Luciano faciam iterum. *J. F. R.*

49. Εἰς τοὺς Ὀρέστας τε] Versiculum proscriptum refert *Sueton.* c. 39. Νέρων, Ὀρέστης, Ἀλκμαίων, μητροκτόνοι. Sed nihil de oracolo. Inimicitias furiosas Neronis contra oraculum describit ex *Dionis* l. 63. *Xiphilinus* p. 721. C. Τῷ δὲ Ἀπόλλωνι (εἴτ' οὖν ἐγκαυκησάσης ὅτι λυπηρά τινα προεῖπεν αὐτῷ, εἴτε καὶ ἄλλως μανείς) τὴν τε χώραν τὴν Κιρραίαν ἀφείλετο, καὶ στρατιώτας ἔδωκε, καὶ τὸ μαντεῖον κατέλυσεν, ἀνθρώπους ἐς τὸ στόμιον, ἐξ οὗ τὸ ἱερὸν πνεῦμα ἀνῄει, σφάξας. Ultima verba ita intelligo, interfectos, & cruentos palpitantesque adhuc homines abjectos in ostium. Eadem occasione videtur illas quingentas hominum Deorumve statuas aeneas sustulisse, de qua re *Pausan.* Phoc. p. 620, 31. *J. M. G.*

50. Ἀλκμαίωνας] Vid. Ἀλιξ. c. 19. & Not. Respicit istud Apollinis secundum quosdam:

Νέ-

ipsis caedes etiam gloriae quoddam genus peperit, cum patres sic ulciscerentur. At hic cum dicere non posset, quem ultus esset, contumelia se affectum a Deo putabat, cum tamen mitiora veris audiret.

11. Sed dum loquimur, quaenam navis accedit? ut illa bonum quiddam videtur advehere! Coronati enim sunt capitibus, tanquam chorus boni ominis. Atque de prora aliquis protendit manum, bono nos animo esse jubens & gaudere: clamat autem, nisi quid me fallunt aures, periisse Neronem. MEN. Enim vero sic clamat, Musoni, & disertius quo propius terram venit. MUS. Bonum factum, o Dii! MEN. Sed ne quid imprecemur: negant enim hoc decere in defunctis.

ῆσαι, ᾗ λόγον τινὰ εὐκλείας ἔδωκεν, ἐπειδὴ παῖδάσιν ἐτιμώρησαι. [c] ὁ δὲ μηδαμῶς εἰπεῖν ἔχων ὅτῳ ἐτιμώρησεν, ὑβρίζῃ ὑπὸ τοῦ θεοῦ ᾤετο, πραότερα τῶν ἀληθῶν ἀκούων.

Ἀλλὰ μεταξὺ λόγων, τίς ἡ προσιοῦσα ναῦς; ὡς ἐπάγειν τί ἀγαθὸν ἔοικεν. ἐστεφάνωνται γὰρ τὰς κεφαλὰς, ὥσπερ χορὸς εὔφημος, καί τις ἐκ πρώρας προτείνει τὴν χεῖρα, ὡς ἀσπαζόμενος ἡμῖν ἅπτεσθαί τε, καὶ χαίρειν, βοᾷ τε, εἰ μὴ ψεύδομαι, Νέρωνα οἴχεσθαι. MEN. Βοᾷ γὰρ, Μυσώνιε, καὶ σαφέστερόν γε, ὅσῳ καὶ τῆς ἀκτῆς ἐγγύτερον. ΜΟΥΣ. Εὖγε, ὦ θεοί. MEN. Ἀλλὰ μὴ ἐπευχώμεθα· ὅτι γὰρ τοῖς νεμψίοις οὐ φασι δεῖν.

TRAGOPODAGRA.

PODAGRICUS, CHORUS, PODAGRA, NUNCIUS, MEDICI, TORTORES.

P O D.

HEu triste nomen, invisum nomen Diis,
Podagra lacrimosa, Cocyti genus.

ΤΡΑΓΟΠΟΔΑΓΡΑ.

ΠΟΔΑΓΡΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΠΟΔΑΓΡΑ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΙΑΤΡΟΙ ΚΑΙ ΒΑΣΑΝΟΙ.

ΠΟΔ.

Ω Στυγνὸν ὄνομ', ὦ θεοῖς φυγάδιμον,
Ποδάγρα, πολυτέναχτε, κωκυτοῦ τέκνον,

Hy

[c] Ὁ δὲ μηδ.] Persona ΜΟΥΣ. his praefixa in Edd. At necessario omittenda, quum praecedens deleta est.

Νέρων, Ὀρέστης. Ἀλκμαίων, μητροκτόνοι.
Vid. *Philostr.* p. 481. & *Suet.* Ner. c. 39. *M. du S.*

52. ΜΟΥΣ.] Et hoc nomen delendum. *M. du S.*

57. Ἐστεφάνωνται γὰρ τὰς κεφαλὰς] Vid. *Spanhem.* ad illud *Aristoph.* Plut. 765. Κἄγωγ' ἀναδῆσαι βούλομαι στεφάνους σ' ὡς ἡδιστοῦντ' ἀμφέλῳ, τοιοῦτ' ἀπαγγέλλοντα. *J. M. G.*

ΤΡΑΓΟΠΟΔΑΓΡΑ] Non solus Podagrae encomium scripsit noster. Audi juvenem apud *Philostrat.* in vita Apoll. IV. p. 170. Ποδάγρας ἐγκώμιόν τί μοι ξυντέτακται καὶ τῦφλοῦ τινος ἢ κωφοῦ ἴσως. Sed an ob hunc lusum *Tragicis* accenseri mereatur, viderint, qui post *Fabricium* novum eorum nobis Catalogum contexent: sic *Thersitae* laudes quaesivit *Favorinus* teste *A. Gellio* XVII. 12. & *febrim quartis diebus recurrentem* laudavit. *M. du S.*

ΤΡΑΓΟΠ.] Moliebar paullo ampliores in hunc libellum annotationes, quibus intexturus eram bonam partem Commentarii in hunc libellum ab *Erasmo Schmidio* Witebergae praelecti 1631. qui beneficio Viri Doctissimi *Julii Caroli Schlaegeri* ad me pervenerat. Sed tempestive monitus contraxi vela, & *Schmidianum* Commentarium, tuae, Doctissime *Reitzi*, fidei commendo, ut quae ferre videbitur numerus chartarum; volumini huic destinatus, inde in usum lectorum decerpas. De interpretatione mea hoc solum praedico, me non praestare bonos versus, sed qui singuli singulis Lucianicis respondeant, & sententiam eorum, quantum potuit a nobis fieri, exprimant. In choris praesertim & metrum, & sententiam singulorum versuum, assequi nobis datum non fuit. Sed neque diu torquere ingenium tanti putabamus. Claudicare igitur in podagra versus quam sententiam malebamus. *J. M. G.*

ΤΡΑΓΟΠ.] Quia variis conjecturis metrum horum versuum emendari potest, potissimas variantt. lectt.

Ἣν ταρτάρῳ κευθμῶσιν ἐν βαθυσκίοις,
Μέγαιρ' ἐρινὺς γαστρὸς ἐξεγείνατο,
Μαζοῖσί τ' ἐξέθρεψε, καὶ σικρῷ βρέφει
Εἰς χεῖλος ἔσταλαξεν Ἀληκτὼ γάλα,
Τίς τ' δυσώνυμόν σε δαιμόνων ἄρα
Εἰς φῶς ἀνῆκεν; ἦλθες ἀνθρώποις βλάβος.
Εἰ γὰρ τεθνεῶσιν ἀμπλακημάτων τίσις
[a] Βροτοῖς ὀπηδεῖ, τ' ἔδρασαν ἐν φάει,
Οὐ Τάνταλον φοτοῖσιν, οὐδ' Ἰξίονα
Τροχῷ στρεβητὸν, οὐδὲ Σίσυφον πέτρῳ
Ἔδει κολάζειν ἐν δόμοισι Πλουτέως·

Quam Tartari receſſibus in abditis
Megaera Erinnys utero fudit ſuo,
Et ubere aluit, & amarae parvulae
Stillavit in labella Alecto lac *malum*.
Quis ergo te, male ominatam Daemonum
Emiſit in lucem; labem mortalibus?
Si namque poena peccatorum mortuos
Homines manet, quae vivi perpetrant:
Non unda Tantalum *fugiente*, aut Ixionem
Rota torquendum erat, neque ſaxo Siſyphum
Punire oportuit domo in Plutonia,

Omnes

[a] Βροτοῖς] *Fl.* uti *Bolv.* em. Βροτῶν cett.

quidem inſerui, parum tamen in contextu propter Codicum inoplam mutavi, etſi metrum ſaepe adparet corruptiſſimum. „ Scopus hujus dramatis eſt exponere malignitatem ac pertinaciam podagrae, quae „ medicamentis magis exaſperatur quam ſanatur, ſecundum tritum illud *Ovid.* I. Pont. El. 4. *Tollere* „ *nodoſam neſcit medicina podagram.* Praeterea ludibrio habere medicaſtros vana promittentes, aeque ac „ podagricorum mores, eosque ad patientiam hortari. Quod & *Sennertus* c. 8. de Arthridite fatetur, „ atque eum cauſſam tempusque invadendi melius „ expreſſiſſe, quam nonnullos medicos". Haec poſteriora ex Cl. *M. Eraſm. Schmidii* praelectt. Mſſ. a Cl. *Geſn.* mecum communicatis, unde potiſſima quaeque deinceps quoque delibabimus, plurimis Ethicis & medicis ratiocinis omiſſis. *J. F. R.*

3. Ταρτάρῳ κευθμῶσιν] Materia podagrae eſt ichor, i. humor acris, &, ut Chymici vocant, tartareus. Hunc foetum dicit produci in ταρτάρῳ κευθμῶσι βαθυσκίοις. h. eſt in intimis penetralibus corporis, ubi *tartari* non inepte mentionem fecit, quod non tantum *infernum* notet, ſed & materiem calculoſam, tartaream, articulorum juncturis ſe inſinuantem & cruciatus intolerabiles efficientem. Nutricem τὴν Ἀληκτὼ unam Furiarum facit, quo notatur mala concupiſcentia & pravus appetitus naturae noxius. ἡ Ἀληκτὼ enim ab *a* privativo & λήγω *deſino*, nomen habet. Omnino enim huic morbo alimonia ſuppeditatur, quando cauſſae ἀ λήγουσι, *non ceſſant.* Creſcit enim indulgens ſibi, ut dirus hydrops. *Er. Schmid.*

4. Ἐξεγείνατο] Simpliciter pro τίκτειν ſatis notum. At *Heſych.* Ἐξεγένετο exponit, ἐξετοκίσατο. Si legas ἐξεγείνατο, ſignificabit τὸ ἐξετοκίσατο, *aegre ac multo cum labore ſeu dolore peperit*, uno verbo, *enixa eſt.* Quae expoſitio quam apte huic loco conveniat, nemo non videt. Fuerit igitur hoc ominis inſtar futurorum cruciatuum, quibus adulta Podagra homines torqueret. Si cui autem videatur ἐξεγένετο non a capite ſcribendum ap. *Heſych.* ſed cum praecedentibus connectendum hoc pacto: Ἐξίσλω (l. ἐξίσλωσιν) ἐξέτμησεν, ἐξεγείνατο, ἐξετοκίσατο. ſignificatio erit, *partum abegit*, vel medicamentis; vel alio quocumque modo, cujus deteſtandae conſuetudinis mentio apud vett. paſſim. *Ovid.* Am. 2. El. 14. *Cic.* pr. Clu. c. 32. *Clem. Alex.* Paed. 2. p. 1. 3. Haec doctiſſ. *J. Gavel* in Animadv. ad hunc Dial. vid. Miſc. Obſ. anni 1739. p. 417. Cui de mutatione in *Heſychio* non contradico; ſed poſteriorem expoſitionem de *partu abigendo* ad hunc Tragopodagrae locum non pertinere dico (quod nec ipſe voluit) nam qui partus mox dicitur uberibus matris alitus, is certe abortus non eſt, qualem ſi quae mulieres ſibi procurant, occidendi foetus, non alendi cauſſa id faciunt. *J. F. R.*

5. Πικρῷ βρέφει] *Amarulento infanti*, propter cruciatus quos efficit. Forte leg. σικρὸν βρέφος, ut ad γάλα referatur. Poſſet etiam legi μικρῷ βρέφει, cum initia hujus morbi ſint exilia, risque facile occurri poſſet, niſi cauſſae eſſent ἄλυποι, & continuatione parvum hunc foetum alerent. Βρέφος autem modo eſt foetus in alvo latitans, ut ap. *Diſc.* V. c. 74. Et *Luc.* I. 41. & 44. modo nuper natus. 1. *Petr.* II. 2. modo infans alicujus aetatis, ſed minoris, ut in ἐνηβίους III. *Iſthm. Pind.* & Ep. ad *Timoth.* III. &c. *Er. Schmid.*

Πικρῷ] Idem *J. Gavel* editioni Iſingrinianae (id eſt Baſilienſi primae) adſcriptum ait, forte legendum σικρὸν βρέφος. Sed nullam eſſe cauſſam cur a vulgato recedamus, bene exiſtimat. *J. F. R.*

8. Εἰς φῶς] Indignatur Podagram in intimis penetralibus corporis genitam in apertum produci, & in membris externis evidenter ſentiri; cauſſamque ad infelicem Genium refert: innuens cauſſam eſſe occultam. *Er. Schmid.*

9. Τεθνεῶσιν] In Edit. Iſingr. adſcriptum: Εἰ τεθνεῶσι δ' ἀμπλ. teſtatur modo laudatus *Gavel.* ſed malle ſe εἰ γὰρ τεθνᾶσιν legere, per ſynizeſin. At poteſt id in dimetiendo verſu tamen fieri, etſi vulgatum retinemus, ut in verſu primo Il. *Hom.* — Πηλεΐδεω Ἀχιλῆος. Et ut θέουσιν ſaepiſſime fit diſyllabum ap. *Theognidem*, ut vſ. 358. &c. Item θεοῖς & θεῶν monoſyllabum, ib. vſ. 171. Θεοῖς εὔχε, ὡς ἐσι μάγα κράτος· ἔστι ἄτερ θεῶν. Iterum vſ. 202. atque alibi. Sic Θεόγνιδ· triſyllabum vſ. 22. Quin & anapaeſtus hic po-

Omnes ad unum, sed maleficii reos
Tuis aptare membrifragis cruciatibus.
Ut aridum atque aerumnabile corpus meum
Manibus a summis ad pedum vestigia
Sanie mala atque amaro succo felleo
Violento spiritu clausis meatibus
Constitit! ut clausum dolores exacuit!
Quin viscera per ipsa ignitum currit malum
Vorticibus flammarum carnem populans meam.
Qualis crater Aetneis plenus ignibus.

Ἁπλῶς δὲ πάντας τοὺς κακῶς δεδρακότας
Τοῖς σοῖς προσάπλευ ζεθροκηδέσιν πόνοις·
Ὡς μὲ τὸ λυπρὸν ϗ ταλαίπωρον δέμας,
Χειρῶν ἀπ' ἄκρων εἰς ἄκρας ποδῶν βάσεις,
[b] Ἰχῶρι φαύλῳ, ϗ πικρῷ χυμῷ χολῆς
[c] Πνεύματι βιαίῳ [d] τῷδε ἀλεσφίγγοι πόρους
[e] Ἔστηε, ϗ [f] μεμυκὸς ὀπιτείνει πόνους.
Σπλάγχνων δ' ἐπ' αὐτῷ ἀλγύπυρον τρέχει κακὸν,
Δίναισι φλογμῷ σάρκα πυρπολέμενον,
Ὁποῖα κρητὴς μεσὸς Αἰτναίοις πυρὸς,

Ἡ

b Ἰχῶρι &c.] Ἰχὼρ ὁ φαυλὸς ϗ πικρὸς χυμὸς Pell. c Πνεύματι] Πνεῦμά τι βίαιον τό δι Pell. d Τῷ δι] Τὸ δι Guj. e Ἔστηε] Ἔταξε, ϗ διδυκὸς Pell. f Μεμυκὸς] Μεμυκὰς Fr.

23. Ὁποῖα κρητὴς] Κρατῆρας appellat ἐν τῷ περὶ τῆ Περιγρίνη τελευτῆς. (c. 4.) G.

potest manere in secunda sede; etsi id durius. *J.F.R.*

10. Βροτῶν] Malim βροτοῖς. *Boivin.* Ceteras ejus ac *Gujeti* conjecturas in his notis non comparentes, variantibus lectt. inserui, ne quid omissum credas; nisi forte ejusmodi notulas, ubi *Gujet.* unicum verbum Latine reddidit, quod in versione nunc comparet. Omitto & hic, quia jam nimis est notarum, *Jensii* observata in Lectt. Luc. p. 384. seq. ubi nimis multis probat, τοῖς τεθνῶσι βροτῶν vulgarem esse Graecismum, adeoque non opus esse βροτοῖς; quod ut concedo, ita *Fl.* lectionem tamen praefero, quae propter praemissum ἀμυλαχημάτων magis perspicua est: nam etsi & Latine, aeque dicas *multi mortaliam* ac *multi mortales*, accedente tamen novo genitivo, intricatior fieret oratio, si dixeris *multos mortalium criminum poena manet.* Etsi duplicem illum genitiv. analogis quoque exemplis probari posse scio, quid tamen opus est obscuriora sequi, quando meliora Editio princeps exhibet? *J.F.R.*

Ibid. Ἐν φάει] I.e. in vita, dum fruerentur lumine vitali. *Er. Schmid.*

12. Στροβοῦντον] Hanc vocem aliasque ad sexdecim ex hoc Dial. collectas, Lexicis ignotas vid. in iisdem Miscell. p. 419. *J.F.R.*

15. Προσάπτειν] Scil. ἴδιοι, ἀπὸ κοινοῦ, ex vs. 13. Nempe τοὺς δικαστὰς Aacum & Rhadamanthum. Alias passive dicendum fuisset προσάπτεσθ. Sicut paullo ante etiam pro κολάζειν, κολάζεσθ locum habuisset, si ad subjectum patiens referatur. *Er. Schmid.*

16. Ὡς μὲ τὸ λυπρὸν] *Squallidum, squallens. F.G.* Syntaxis est: ὡς τὸ δέμας μὲ λυπρὸν ϗ ταλαίπωρον χειρῶν ἀπ' ἄκρων &c. ἔστηε, ϗ μεμυκὸς ἐπιτείνει πόνους, ἰχῶρι φαύλῳ &c. τόδι ἀλεσφίγγοι πόρους πνεύματι βιαίῳ. ἰχῶρι φαύλῳ. i.e. ἀλὲ τῷ ἰχῶρι φαύλῳ. Τόδι διέσφιγγον. i. τῶδι ἀλεσφίγγοντι. Accusativus absolutus, cujusmodi passim exempla occurrunt. *Ea re poros stringente* ob spiritus inclusi vim &c. pro τῷδι itaque legendum est τόδι cum *Gujeto*, qui tamen non τόδι scripsit, sed τοδὶ, calami puto, ac manus lapsu. *Boiv.*

Ibid. Ταλαίπωρον] Est misere cruciatum, proprie ταλαίπωρον est τάλας κατὰ πόρον, miser circa vel propter ingentes lapides in lapicidinis, ubi laborantes gravi vexabantur labore, & segnes flagris caedebantur. Postea in genere est quocumque modo valde miser. Τὸ δέμας denique a δέδμαι ligatus sum, semper corpus vivum notat, cui anima adhuc colligata est; cum τὸ σῶμα non tantum de vivo, sed & de mortuo corpore dicatur. Vid. *Plutarch.* de Homer. *Er. Schmid.*

20. Ἔστηε] *Distentum est.* F.G.

Ἔστηε &c.] Variis modis hunc & sequentem versum invertendo tentat Doctiss. *Gavel* in Miscell. p. 419. *J.F.R.*

Ibid. Καὶ μεμυκὸς] Potest hic legi διδυκὸς, ut vs. 120. — διδυκὸς ὑπὸ μυχοῖσι γυίων. Longe majorem curam poscebant Tragopodagra & Ocypus, sed & majus otium. In nullis Codd. reliquum dramatis Ocypi comparuit. *J.B.*

Ibid. Μεμυκὸς] Τὸ βλάπτον τὴ πνεύμονος dicitur μεμυκὸς, non quod mugitum edat, sed quod talis ejus materia, ut exitum sibi per poros quaerat, & partim propter topositatem materiae, partim propter ἀλεσφιγξιν τῆ πόρου ὑπὸ πνεύματος non facile viam inveniat; ideoque cum cute & membranis luctetur, ut vapor intra viscera terrae concluso cum terrae parietibus & superficie luctatur, adeo ut in terrae motu saepe mugitum edat; unde species quaedam terrae motus μυκτίας vocatur *Aristoteli* de mundo c. 4. Cujusmodi μυκτισμὸν etiam hic edere posset materia illa luctans, si cutis & membranarum ratio pateretur. *Er. Schmid.*

21. Σπλάγχνων] A caussa efficiente, quae est mala dispositio τῶ σπλάγχνου, maxime hepatis & lienis; haec enim per σπλάγχνα hic potissimum intelliguntur. Sicut & *Plin.* per utrumque viscus κατ' ἐξοχὴν lienem & hepar intelligit. Pro ἐπ' αὐτῷ legi etiam posset ἀπ'

[a] Ἡ Σικελὸς αὐλὼν ἀλιπόρῳ χωσφόρῳ,
Ὅπου δυσξέλικτα [b] κυματόρμῳ,
[c] Σήραγξι πέτρων σκολιὸς εἱλεῖται κλύδων.
Ὦ δυσεξιχνίαστον πᾶσιν ἀνθρώποις τέλος,
Ὡς εἰς μάτην σε πάντες ἀμφιβάλλομεν,
Ἐλπίδι ματαίᾳ μωρὰ βεκολιάζοντες.
ΧΟΡ. Ἀνὰ Δίνδυμον [d] Κυβήβης
Φρύγες ἔνθεον ὀλολυγὴν
Ἀπαλῷ τελεῖσιν [e] Ἄτει.
Καὶ πρὸς μέλος κεραύλου
Φρυγίοι κατ' [f] ὄρεα Τμώλου,
Κῶμον βοῶσι Λυδοί.
Παραπλῆγες [g] δ' ἀμφὶ ῥόπτροις
Κελαδοῦσι Κρητὶ ῥυθμῷ
Νόμον [h] εὐᾶν Κορύβαντες.

Siculusve canalis fossae ponto pervise,
Ubi inexplicabilibus modis exaestuans
Cava per petrarum tortus fluctus volvitur.
Heu finis (*curatio mali*) nullius conjecturae patens.
Ut frustra omnes tibi fomenta apponimus!
Spe vana stultis lactati misere modis.
CHOR. Per Dindymum Cybebes
Sacrum Phryges ululatum
Molli frequentant Atti.
Et ad cantum Ceraulae
Phrygii per ardua Tmoli
Comum Lydi celebrant.
Insani circum clavis
Numeris Creticis modulantur
Nomon Euan Corybantes.

Clan-

a Σικελὸς] Σικελικὸς *Fl.* b Κυματόρμῳ] Πυματ— male *P.* c Σήραγξι] Sic *Guj.* & *B1.* recte. Σήραξι cett. d Κυβήβης] Ex *V2.* receptum. Κυβέλης *P. S. Amst.* Κυβέσης *J. H. Fl. B. Fr.* pejus. e Ἄτει] Ἄττῃ *Fl.* f Ὄρεα] Ὄρια *Fl.* g Δ'] Delet *Guj.* recte. h Εὐᾶν] Ἐὸν *Guj.*

36. Παραπλῆγες] Μαινόμενοι, ἔμφρονες. *G.*

αὐτῶν, ab ipsis visceribus; ab illis enim σπλάγχνοις ipsum prodit malum in exteriorem carnem. *Er. Schm.*

24. Ἡ Σικελὸς] Intelligit fretum Siculum angustum vix 7. stadia latum juxta *Strab.* l. 2. Unde & hic αὐλὼν nominatur ob longitud. angustiorem instar fistulae. *Er. Schmid.*

Ibid. Αὐλὼν ἀλιπόρῳ] I. e. fretum Siculum Mamertinum, in quo Scylla & Charybdis. *F. G.*

27. Δυσξίκμαστον] Investigatu, cautu & observatu difficile, & cujus insultuum tempora non satis praevideri possunt. *Er. Schm.*

Ibid. Τέλος] I. e. χρῆμα, *res*, pedagra scil. *F. G.* Τὸ τέλος hic non est finis, sed effectus, ita ut res effecta & ad perfectionem perducta sit. *Iliad.* T. 107. *Er. Schmid.*

Τέλος] Τέλος hic non capiendum esse pro πράγματι, uti *Gujetio* visum, sed proprie pro *fine*, *exitu*, suadent non solum adjectivum δυσξικμαστον, sed & sequentia, praecipue vero ista: ἐλπίδι ματαίᾳ μωρὰ βεκολούμενοι. *J. Gavel.*

30. Κυβήβης] Conf. supra Ἀποφρ. c. 11. Recepi autem Κυβήβης, quia Κυβέλης alioqui scribendum foret, idque versus respueret. Vidit etiam *J. Gavel*, qui plura de hoc nomine in Miscell. Obs. anni 1739. p. 420. *J. F. R.*

34. Φρυγίοι κατ' ὄρεα Τμώλου] Omnes alii Lydiae Tmolum montem adjudicant, & jure: fuit enim vicinus Sardibus ad meridiem; Sardes vero fuisse Lydiae metropolin inter omnes Geographos & historicos constat. Ut tamen aliquid pro Luciano dicam, usus est Phrygiae nomine latissime sumpto, cujus confinia cum Lydia nunquam fuerunt certa & stabiliter constituta. Nam sic *Strabo* L. 13. τὰ δὲ ἐξῆς εἰς τὰ νότια μέχρι τοῖς τόποις τούτοις ἐμπλοκὰς ἔχει μέχρι πρὸς τὸ Ταῦρον, ὡς τὰ Φρύγια, καὶ τὰ Λύδια, καὶ τὰ Καρικὰ ἔστι τὰ τῶν Μύσων δυσδιαιρετὰ εἶναι, ὥστε πιστεύειν εἰς ἄλληλα. Eum vide, ubi plures rationes reddit talis confusionis, & patet Lucianum promiscue Phrygiae & Lydiae nomina sumpsisse, quando subjungit in sequenti versu κῶμον βοῶσι Λυδοί. *J. P. a G.*

36. Παραπλῆγες] Παραπλήσσειν est perperam pulsare instrumentum musicum, inde ὁ ὠδοπλὴξ, cui mentis vel sensuum harmonia depravata est. Aliud notat *Homero* Od. E. 415. & 440. nempe obliquis fluctibus undarum percussa litora. *Er. Schmid.*

Ibid. Δ' ἀμφὶ] Τὸ δ' delendum videtur. ῥόπτροις, *clavis*. ἀμφὶ *circum*, adverbium sine casu. *F. G.*

37. Κρητὶ ῥυθμῷ] Pro Κρητικῷ, ut vs. 53. ἀκμήτοις γόοις pro γοεροῖς, similiumque ex aliis exemplorum copiam vid. ap. modo laudatum *Gavel.* p. 421. Habuimusque in Luciano non semel, quare hic non repetam. *J. F. R.*

38. Νόμον εὐᾶν Κορύβαντες] Ut versus constet, legendum omnino: Νόμον Κορυβαντες εὐάν. Neque τὸ εὐᾶν mutandum existimo, vid. *Clem. Alex.* Admon. ad Gent. p. 7. conf. p. 9. *Basil.* orat. ad juv. p. 25. Ed. *Port.* ἕτεροι δὲ πρὸς αὐλὸν καρβατινᾶσι & ἐκβακχεύονται Κορυβαντικῶν habet & Noster in Tim. *Long.* περὶ ὕψους Sect. IV. p. 19. Vid. *Eust.* ad Dionys. vs. 524. *J. Gavel.*

39. Βρίθουσα] I. e. *Plena*, *gravida*. *F. G.*

41. Ἄϋτην] Cur ἄϋτην rescribi velim, & ita interpretatus sim, non opus est multis indicare. Proprium

&c

Clangit pleno tuba ore
Marti ſonans Gradivo
Belliſonum fragorem.
At nos tibi, Podagra,
Primas veris per horas
Agimus myſtae querelas,
Quando omne graminoſis
Efflоruit pratum herbis.
Zephyrique a flatibus arbor
Molli folio frondeſcit:
Ac per domos male conjux
Noſtras hirundo ſtridit,
Nocturnaque per ſilvam
Ityn lacrimis frequentat
Atthis lugens aëdon.

Κλάζει δὲ [i] βρίθουσα σάλπιγξ
[j] Ἄρει κρέκουσα θήρῳ
Πολεμηΐαν [k] ἀϋτμήν.
Ἡμεῖς δὲ σοὶ Ποδάγρα,
Πρώταις ἔαρος ἐν ὥραις
Μύσται τελοῦμεν οἴκτους,
[l] Ὅτε πᾶς χλοητόκοισι
Ποίαις τέθηλε λειμών,
Ζεφύρῳ δὲ [l] δένδρεα [m] πτοαῖς
Ἁπαλοῖς κομᾷ πετήλοις.
[n] Ἀδὲ δύσγαμος κατ' οἴκους
Μερόπων θροεῖ χελιδών,
Καὶ [o] νύκτερος καθ' ὕλαν
Τὸν Ἴτυν γένει δακρύοις
Ἀτθὶς [p] γόοις ἀηδών.

ΠΟΔ.

[i] Βρίθουσα] An Ἑρμοῦ *Pell.* [k] Αὐτὴν] Ἀτὴν Edd. [l] Δένδρεα] Δένδρα *Guj.* [m] Πτοαῖς] Πτοιαῖς corrigit *Gavel.* recte. [n] Ἀδὲ] Ὅτε *Guj.* [o] Νύκτερος] Νυκτίφοις *Guj.* [p] Γόοις] Γοῦν *Guj.*

ἀὐτὴ, cum de bellico clamore agitur. Ab ἄυτμη illo etiam verſus fit podagricus. *J.M.G.*

45. Χλοητόκοισι] I. e. χλοηφόροις. *F.G.*

Χλοητόκοισι] Ἡ χλόη non tantum eſt gramen virens, ſed & viriditas, foliaque virentia, unde hic ποίαις χλοητόκοις dicuntur herbæ viriditatem producentes. Caeterum Grammaticorum regula eſt: nomina paroxytona in ία, quando aſſumunt jota, fieri oxytona, ut tradit Etymologus in ῥοιά. Ut ἡ πόα, ῥόα, ψόα, χρόα, πτόα. Ita ergo ſic legendum eſſet ποιαῖς. Sed *Hom.* hoc non obſervavit, qui non ποὴ aut ποιὰ pro herba, ſed πόα ſcripſit. ut H. Z. 347. Od. I. 449. Υ. 367. 369. 371. Et in Hymno Mercur. vſ. 27. & 232. & in Pana 26. & in Terram matrem 15. ſicut etiam *Euſtath.* hujus diſcriminis non memainit. Relinquendum ergo παροξύτονος, πόαις. *Sinapius* Epitheton hoc χλοητόκοισι ad λειμών revocat, *graminifera prata*, ſenſu quidem per ſe ſatis bono, ſed a textus verbis alieniore, cum non λειμὼν, ſed αἱ πόαι hic χλοηφόροι dicantur. *Er. Schmid.*

47. Δένδρεα πτοαῖς] Si legas δένδρα cum *Gujet.* legendum etiam erit πτοαῖς, non πτοαῖς. Nam ita poſcit ratio verſus Anacreontici ſeu dimetri catalectici. Sed fortaſſe nihil hic mutandum, ut ſit tribrachys pro jambo pede. *Boiv.*

Ibid. Ζεφύρῳ δὲ Δένδρεα πτοαῖς] Sunt hic verſus Anacreontici. Legit *Gujetus* δένδρα. Itaque & πτοαῖς legendum eſſe, ait Clariſſimus *Boivin.* *Sed fortaſſe nihil eſſe mutandum, ut ſit tribrachys pro jambo.* Immo nihil mutandum, nec ut tribrachys ſit pro jambo, opus eſt. Ultima in δένδρεα ob ſequentis vocis primas conſonas, producitur; & πτοαῖς per συνίζησιν, quales συνιζήσεις poëtis ſunt frequentiſſimae, eſt monoſyllabum. *J.J.*

49. Ἀδὲ δύσγαμος] Reſpicit ad fabulam Prognes, quae infeliciter nupta fuit Thereo regi Thracis, & poſtea in hirundinem mutata fingitur *Ovid.* 6. Met. *Er. Schm.*

51. Καὶ νύκτερος — γόοις] Iterum *Gujet.* pro νύκτερος legit νυκτίφοις, & γοῦν pro γόοις. Neutrius mutationis cauſſam perſpicio. Nec ſenſus, nec metrum alterutram requirit. Quidni Aëdon poteſt dici νύκτερος, quia nocte quaſi flet, ut νύκτερος μολὴν, *Lunam noctivagam* apud *Aeſchylum?* De nocturnis Aëdonis, ſive Philomelae, queſtibus vid. *Virgil.* IV. Georgic. 515. ſeqq. Deinde τῦ, γόοις mutandi nulla cauſſa. Commodiſſimo epitheto δάκρυα dicuntur γόα. Caeterum obſervo hic Lucianum producere mediam in δακρύοις. ut facere etiam in δακρύων *Moſchum* alibi oſtendi; cui nunc addo *Bionem*, cujus in Idyl. I. hic verſus eſt 34.

Καὶ πανὰ τὸν Ἀδώνιν ὀπὶ θρήνοισι δακρύοντι.

Dorice pro δακρύουσι. Addo & *Ariſtoph.* in Veſp. v. 973.

Αἰτεῖν κριτὰς δακρύοντας καὶ κλαίοντας.

Infra quoque in Noſtri Ocypode vſ. 132.

Στένων, δακρύοις ἐν δὲ σοι φράσαι θέλω.

Iterum Noſter in epigrammate in Theonem prodigum,

Βούτημον λῦε δάκρυα τὸ δύστηνον, σὺν ἔτι κεῖνοι,

Pa-

ΠΟΔ. Ὤμοι πόνων ἔρωγόν, ὦ τρίτης πόδος
Μοῖραν [a] λελογχὸς βάκλρον, ἐξέρειδέ μοι
Βάσιν τρέμουσαν, ἡ κατίθυνον τρίβον,
Ἴχνος [b] τε βαιὸν ὡς ὕπαρξήσω πέδῳ.
Ἔγειρε τλῆμον γυῖα δεμνίων ἄπο.
Καὶ [c] λεῖπε μελάθρων τ' ὑπώροφον στέγην.
Σκέδασον δ' ἀπ' ὄσσων νύχιον ἀέρος βάθος,
Μολὼν θύραζε, καὶ πρὸς ἠλίου φάος
Ἀθόλωτον αὖραν, πνεύματος φαιδρᾶς πάσον.
Δέκαιον γὰρ ἤδη τοῦτο πρὸς πέμπτῃ [d] φάει,
Ἐξ ἧς ζόφῳ σύγκλειστος ἠλίου δίχα,
Εὐναῖς ἐν ἀστρώτοισι τείρομαι δέμας.
Ψυχὴ μὲν ἦν μοι, καὶ προθυμία πάρα,
Βάσεις ἀμείβειν ὅπῃ θύρας ὁρμηθήσω.
Δέμας δὲ νωθρὸν οὐκ ὑπηρετεῖ πόθοις.
Ὅμως δ' ἐπείγου, θυμέ, γιγνώσκων ὅτι
Πτωχὸς ποδαγρῶν, εἰ παλεῖν μὲ ἂν θέλῃ,
Καὶ μὴ δύνηται, τοῦτον ἐν νεκροῖς τίθει.
Ἀλλ' εἶα.
Τίνες γὰρ οἵδε βάκτρα νομίζοντες χεροῖν,
Κάρηνα φύλλοις ἀκτέας καλαγρεφεῖς
[e] Τίνα δαιμόνων ἄγουσι κωμαστὴν χορόν;

POD. Ajutor o laborum, o tertii pedis
Vicem ſortite, ſcipio, mihi fulcias
Gradum trementem, ſemitamque dirigas.
Veſtigium tenax ut infigam ſolo.
Hem membra ſuſcita, miſer, de ſtragulis
Latebrasque linque nigri tectas culminis.
Oculis deterge nocturnam aëris caliginem,
Foras egreſſus ad blandum ſolis jubar
Intemeratam auram ſpiritus laeti trahe.
Nam decima haec ſupra quintam lux, *ni fallor*, eſt,
Ex quo tenebris concluſus & Phoebo carens,
Cubilibus non ſtratis corpus macero.
Animus mihi quidem & voluntas praeſto adeſt
Conanti greſſus alternare ad januas.
Sed corpus ignavum haud ſervit cupidini.
Tamen urge animum, probe qui noveris,
Podager mendicus ambulare ſi velit,
Nec poſſit, eſſe eum ponendum in mortuis.
Verum eia!
Etenim qui ſunt iſti baculis fulti manum,
Sambuci frondibus revincti tempora
Cui nam Deorum agunt comiſſantem chorum?

Num,

a Λελογχὸς] Λελογχὼς male *Fl.* *b* Τε βαιὸν] Βᾶιον *Guj.* & *Pell.* *c* Λεῖπε] Λίπε *Guj.* *d* Φάει] Φάει *Guj. ſec.* *e* Τίνα] Τίνι *Pell.*

Patet ergo, non unicum eſſe iſtum *Moſchi* locum, ubi id fit. *J. J.*

54. Ὤμοι] An ὦ μοι; ait Doctiſſ. *Gavel.* Probo conjecturam, nam etſi εἰμοι quoque conjicere poſſis, tamen alterum praeſtat, quia invocantis hic eſt, non ejurantis adeo. quod vero addit, ſic animal tripes ſenex dicitur in notiſſimo Sphingis aenigmate, non repeto. *J. F. R.*

59. Λεῖπε] *Solan.* adleverat, λίπε *Guj.* male. Sed in notis *Gujeti* Mſſ. invenio: an λίπε; ſic verſus rotundior. Non igitur adeo male rem hic gerit, licet emendatione non opus ſit, ubi vulgatum ſanum. *J. F. R.*

Ibid. Ὑπώροφον στέγην] *Inferius conclave.* Podagri enim cubicula amant in infimis contignationibus, cum adſcendere ſcalas iis difficile ſit. *Er. Schmid.*

67. Βάσεις ἀμείβειν] I. e. *pedes alternos ponere.* *F. G.*

69. Ὅμως δ' ἐπείγου] Syntaxis, γιγνώσκων ὅτι ἂν πτωχὸς ποδαγρῶν ἐθέλῃ παλεῖν θέλῃ, καὶ μὴ δύνηται, τοῦτον τίθει ἐν νεκροῖς. Nota φράσεως inſolentiam; τίθει pro δεῖ θεῖναι, ea eſt vis adverbii ὅτι, quod abundat ſaepe, ut in *Evang. Joan.* c. 8. ὡς δὲ εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι ἐγώ εἰμι &c. pro, ὡς δὲ εἶπεν αὐτοῖς τοῦτο, ἐγώ εἰμι &c. Sic in hoc Luciani loco videtur τὸ γιγνώσκων ὅτι τίθει ἐν νεκροῖς dictum pro γιγνώσκων τοῦτο (ſupple τὸ παροιμιαζόμενον) τίθει ἐν νεκροῖς τὸν ποδαγρῶντα &c. *Boivin.*

73. Τίνες γὰρ οἵδε] Male haec reddidit Interpres, cum ibi ἀκτία ſit ἀκτὴ, i. e. *ſambucus*, cujus foliis podagrici finguntur caput cingere, quia ſambuci folia ποδαγρικοῖς βοηθεῖ μάλιστα τεταμένῳ, ἢ τραγεῖα. Ita *Diſcorides*: nec multo aliter *Plin.* & *Sammonic.* in cap. de podagra pellenda: *parva ſambucus item hircino collita ſevo. Bochart.* de animal. S. S. part. 2. l. 2. c. 6. *Almel.*

74. Κάρηνα φύλλοις] Optime *Bochart.* animadvertit, hic *ſambucum* eſſe interpretandum; nam praeter adductos ab eo auctores confirmat id *Marcellus* de Medicina c. 36. *Ad podagram frigidam ſambucum quoque cum axungia, & braſſicae cinis cum axungia impoſitus plurimum juvat.* Iisdem pene verbis *Scribonius Largus* de compoſit. medic. c. 41. *de podagra frigida.* *Almel.*

Ibid. Ἀκτίας] Ἡ ἀκτία, item ἡ ἀκτὴ, vel ἀκτὶς, vel ἀκτίος etiam *Theophraſto* L. 3. Hiſt. Plant. c. 6. (niſi forte menda ſubeſt) *ſambucus* eſt, frutex gravi foliorum odore, folia ante alios frutices & arbores fere primus emittens. Ideo hic Podagricis ſub veris initium, quo plerumque morbus invadit, numini ſuo ſacra peragentibus corona ex ſambuco tribuitur. Adde quod

&

Num, Phoebe Paean, numen hi colunt tuum?
Sed non cinguntur lauri folio Delphicae.
Hymnusne bacchantum commissatum venit?
At non ineſt insigne hederaceum comis.
Qui tandem nobis accessistis hospites?
Profamini, & veracem vocem emittite.
Quaenam est, quam canitis, amici, dicite.
CHOR. Tu vero quis quorumve, qui nos alloqueris?
Ut enim te baculus atque incessus indicant,
Mystam videmus insuperabilis Deae.
POD. Egone & ipse dignus unus sum Dea?
CHOR. Cypriam Venerem
Guttis delapsam ab aetheris
Enutriit compage decentem
Marinus inter fluctus Nereus.
Oceani ad fontes
Jovis uxorem Olympii
Illam ulnis candidis, lato sinu,
Junonem lactavit Tethys.
De vertice capitis alterni
Peperit virginis imperterritam naturam

Μῶν, Φοῖβε Παιὰν, σὸν [f] γεραίρουσιν σέβας;
Ἀλλ' ὐ τέφον Δελφίδ Φύλλῳ δάφνης.
Ἦ μή τις ὕμν [g] Βακχείων κωμάζει;
Ἀλλ' οὐκ ἔπεστι κισσίνη σφραγὶς κόμαις.
Τίνες ποθ' ἡμῖν, ὦ ξένοι, βεβήκατε;
Αὐδᾶτε, κ προέσθε νημερτῆ λόγον.
Τίς δ' ἐστὶν, ἣν ὑμνεῖτε, λέξατ', ὦ φίλοι.
[h] ΧΟΡ. Σὺ δ' ὢν τίς, ἡμᾶς, κ τίνων, προσεννέπεις;
Ὡς γὰρ σε βάκτρον, κ βάσις μηνύετον,
Μύστην ὁρῶμεν ἀνικήτου θεᾶς.
ΠΟΔ. Εἷς εἰμι κἀγὼ τ θεᾶς ἐπάξι;
ΧΟΡ. Τὰν μ Κυπρίαν Ἀφροδίταν
Σταγόνων προπεσοῦσαν [i] ἀπ' αἰθέρ,
Ἀνεθρέψατο κόσμιον ἁρμογὰν
[k] Ἁλι ἐνὶ κύμασι Νηρεύς.
Τὰν δ' Ὠκεανοῦ ποτὶ παγαῖς
Ζηνὸς πρόκοιτιν Ὀλυμπίου,
Λευκώλενον εὐρέσι κόλποις
Ἥραν ἐτιθήνατο Τηθύς.
Κορυφαῖσι δὲ κρατὸς ἐν ἀφθίτου
Ἐλόχευσε κόρης ἄτρομον φυὰν

Κρο-

f Γεραίρουσιν] Bene *Pell.* Γιραίρουσι Edd. g Βακχείων] Βακχίων *Guj.* Βακχίῳ *Fl.* Βάκχιον marg. *A1.* h ΧΟΡ.] Omisit *J.* & *V2.* Habent *Fl. P.* aliaeque. i Ἀπ'] Απ' Edd. sine accentu. k Ἁλι] Ἁλίοις *Pell.*

& sambuci folia cum sevo taurino & hircino impositа podagram mitigare credantur, ut ait *Dioscor.* IV. c. 168. Et sambuci tenerrima folia, cum pari pondere radicum plantaginis, suillaeque axungiae veteris conterita subactaque podagricos dolores praesentaneo auxilio mulcere scribuntur a *Matthiolo* XIV. c. 168. *Er. Schm.*

Ἀκτίας] Ἀκτίου, ἀκοῦ *Sambucus.* Glossae habent ἀκταία male. *J. Gavel.*

75. Τίνα δαιμόνων] Quid si legeretur τίνι δαιμόνων; *Er. Schmid.* Idem observavit *J. Gavel.*

78. Βακχείων] Lege Βακχίων. *F. G.*

82. Ἦν] Ὃν requiri, si quantitas pateretur, quia nondum resciverat, essetne Deus, an Dea, cujus festum agebant, monet doctiss. *Gavel*, in Obs. Misc. an. 1739. p. 423. Quid si ergo sic, bis addita interrogandi nota, Τίς δ' ἐστιν; ὃν δ' ὑμνεῖτε; *J. F. R.*

86. Εἷς εἰμι κἀγὼ τ θεᾶς ἐπάξι] Interpres vertit, *Unus quidem sum: sed Deam non dedecens.* Dum vult & ipse ποιητίζειν, stultissime perdit sensum. Ego existimo, Podagrum, ubi audiret se vocari mystam Deae inexpugnabilis, & inexorabilis, quasi mirabundum interrogasse, *Egone quoque* (qui tam miser sum) *sum unus Dea dignus?* Necdum enim noverat Podager noster, esse quampiam Deam, cui hos dolores suos deberet, cujusque sacris esset ipse quoque initiatus. Quare & in Graecis signum interrogandi est ponendum. Eumdem in modum rogat idem vs. 125.

Εἷς ἄρα κἀγὼ τ καταργιασμῶν
Ἐλαθον ὑπάρχων;
Itane sane & ego unus sum ex initiatis; idque adhuc ipsemet ignoravi?

In priori versu, nempe Εἷς εἰμι κἀγὼ, &c. videtur παρέλκειν τὸ, εἷς, vel sumi pro τίς. *Unus* apud Latinos aliquando eodem modo sumi, docuerunt jam Eruditi. Idem quoque fit apud Graecos, ut ex hoc loco liquet. Sic & apud *Aelianum* X. Ποικιλ. 18. Βακχολῶν δὲ κατὰ τὴν Σικελίαν ὁ Δάφνις, ἁράσθη αὐτοῦ νύμφη μία, κ ὠμίλησε καλῶ ὅτι Ϲ νέῳ. Hic μία valet τίς. *Nympha quaedam.* *J. J.*

88. Ἀπ'] Etsi leve est, monendum hic tamen, quia neglexere priores. Structura est ἀπὸ ταγόνων αἰθέρ, adeoque anastrophe ταγόνων ἄπο scribenda, unde ἄπ' etiam retinebit accentum vulgo omissum. *J. F. R.*

92. Ζηνὸς] Quidni Ζανὸς legendum, & vs. 99. ἀμετέραν, 110. τὰν δ' ὐγλ.? Bene monet *J. Gavel* l. d.

Κρονίδας, μέγ' ἄριστ(ος) Ὀλυμπίων,		Saturnius, ſupremus coelitum,
Τὰν ἐγρεκύδοιμον Ἀθάναν.		Excitatricem belli Minervam.
Τὰν δ' ἡμετέραν θεὸν ὀλβίαν		Noſtram vero Deam beatam
Ὁ γέρων λιπαραῖσιν ἐν ἀγκάλαις	100	Senex in mollibus ulnis
Πρώταν ἐλόχευσεν Ὀφίων.		Primam generavit Ophion,
Ὅτ' ἐπαύσα[a]το μὴ σκότιον φάος,		Cum deſineret tenebroſum Chaos,
Ἀνέτειλέ τε λαμπέτις ἠὼς,		Orereturque fulgida Aurora,
Καὶ παμφαὲς ἀελίου σέλας,		Et lucidum ſolis jubar:
Τότε χ' Ποδάγρας ἐφάνη κράτος.	105	Tunc Podagrae vis apparuit.
Ὅτε γ' λαγόνων σε τεκοῦσα		Cum enim ilibus te enixa
Μοῖρα Κλωθὼ τότ' ἔλυσεν,		Parca Clotho deinde abluit,
[b]Ἐγέλασεν ἅπαν σέλας οὐρανοῦ,		Riſit omne jubar caeli,
Μέγα δ' ἔκτυπεν εὐδιόωσ(α) αἰθήρ,		Valdeque inſonuit ſerenus aether.
Τὴν δ' εὐγλαγέτοις ἐνὶ μαζοῖς,	110	Eam vero de lacteſcentibus uberibus
[c]Εὔολβος ἐθρέψατο Πλούτων.		Dives nutrivit Pluto.

POD.

a Φάος] Χάος *Boiv.* *b* Ἐγέλασεν] Ἐγέλασεν Edd. priores. *c* Εὔολβος] *Gujet. Pell.* & *Schmid.* Ἔυολβος Edd. male.

98. Ἐγρεκύδοιμον] Ἐγείρασαν. *G.*

98. Ἐγρεκύδοιμον] Epitheton Minervae, Deae belli, ſed prudenter fortiterque geſti, ab ἐγείρω *excito*, & ἐγείρομαι med. pro quo per ſyncopen ἔγρομαι. ὁ κυδοιμὸς *tumultus*, maxime bellicus. Inde ἐγρεκύδοιμος, tumultum bellicum excitans. *Heſiod.* Theog. 925. Minervam appellat ἀγροκύδοιμον, quaſi agros vaſtantem, (ut quidam libri habent) ſed videtur ἐγρεκύδοιμον praeferendum; quod tamen non ſatis attendenti videri poſſet compoſitum ex ἐγείρω, & κῦδος *gloria*, quaſi *gloriae excitatrix* ſit Minerva, uti & *Sinapius* reddidit: *Virtute claram Palladem*, quem in verſione hujus dramatis ſubitanea ſecutus *gloriae excitatricem* reddidi, cum debuiſſem *belli* vel *tumultus excitatricem* exponere. Idque vel ex ſola quantitate cognoſcere licet; nam ὁ κυδοιμὸς *turba* corripit primam, ut paſſim ex *Hom.* liquet. At κῦδος gloria cum derivatis primam producit. Praeterea diphthongus οι in ἐγρεκύδοιμος, magis ad originem κυδοιμὸς adducit, quam ex ὁ κύδιμος. *Er. Schmid.*

101. Ἐλόχευσεν] *Heſych.* λοχεύει, τίκτει, γεννᾷ. *F. G.*

Ἐλόχευσεν Ὀφίων] Non quod Ὀφίων hic pepererit podagram, ut mater, quam mox nominat Μοῖραν, ſed quod ille antiquiſſimus Ὀφίων ante Saturnum, Jovem, Junonem & Minervam jamdudum podagram habuerit, & in ulnis ſuis quaſi foverit. Commendat ergo Chorus hic podagram ab antiquitate. Ὀφίων autem unus putatur e ſociis Cadmi e dentibus Draconis nati, *Ovid* III. Met. accepitque nomen ab ὄφις, *ſerpente*. Aliis tamen verius hic Ὀφίων unus Titanum putatur, de quibus *Heſiod.* Theog. 207. Hic cum Eurynome Oceani filia ex Thethye, ut habet *Heſiod.* Theog. 358. rerum potitus fingitur ante Saturnum, a quo & a Rhea caeli gubernaculis dejectus dicitur. Meminit hujus rei *Lycophr.* in Caſſ. vſ. 1192. *Er. Schmid.*

107. Μοῖρα] Genitricem podagrae. Supra Podager ex impatientia loquens Μέγαιραν pronuntiavit, ob furorem & carnificinam morbi. Hic Chorus non tam ex impatientia quam ex aſſuetudine loquens matrem facit unam Parcarum, quam in genere nominat Μοῖραν, i. e. *Fatum*. Dein Κλωθὼ in ſpecie, i. e. decretoria vis naturae, a κλώθειν decernere. *Er. Schmid.*

108. Ἐγέλασεν] Haec jocoſe fingit Poëta, ut ludibria in podagricos ab amicis jacta excuſet, cum merito, exorta apud aliquem podagra, ridere videantur amici, quandoquidem ipſum coelum in primo ejus ortu riſerit, & cum ſerenitate, in ſignum laetitiae, tonuerit. *Er. Schmid.*

Ἐγέλασεν] Lepide ſane dictum, ut non immerito pro Dea habeatur Podagra. Solent enim fingere poëtae, naſcente Deo aliquo omnia ridere quaſi, & laetitia perfundi. *Dionyſ. Perieg.* vſ. 939. ſeqq. *Theogn.* vſ. 5. ſeqq. *J. Gavel.*

110. Εὐγλαγέτοις] Εὐγλαγέτοις ἐνὶ μαζοῖς foetus bene creſcit & pingueſcit, ſic podagra, alimonia large ſubminiſtrata, creſcit & cito adoleſcit. Γλάγος poët. pro γάλα, hinc εὐγλαγὴς, *lacte abundans*. Sed pro εὐγλάγετος, *Lycophr.* Caſſ. 307. εὔγλαγος. *Hom.* εὐγλαγὴς Il. Π. 642. Ceterum ἐνὶ μαζοῖς pleonaſmus Atticis non infrequens, & fruſtra hebraiſmi ſuſpectus in *Matth.* III. 11. *Marc.* I. 8. *Joan.* I. 26. & 31. *Eurip.* in Suppl. 593. ϛρέπλατήσω κλυτὸς ἐν κλυτῷ δόμῳ. *Muſaeus* 153. ὡς ἅπαλάγξας ἐνὶ μύθοις. *Seducens verbis.* Haec *Schmid.* Nec infrequens Luciano: Vid. nos ad *Philopſ.* c. 33. ad *Herod.* c. 5. & *Hemſt.* ad *Dial. Mort.* XXIII.

POD. Quibus at ſuos ſacris ſocios inaugurat?

ΠΟΔ. Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ὀργιάζει προσπόλους;

CHOR. Non ſanguinem impetuoſum affundimus de acie ferri:

XOP. Οὐχ αἷμα [d] λάβρον προχέομεν ἀπὸ στόματος σιδάρου,

Non crinis liberi nodis implectitur cervix:

Οὐ τριχὸς ἀφέτου λυγίζεται τροφαῖσιν αὐχήν,

Nec ſonantibus terga talis concrepant:

Οὐδὲ [c] πολυκρότοις ἀστραγάλοις πέπληγε νῶτα,

Neque crudis, laceris, taurorum carnibus veſcimur:

Οὐδ' ὠμὰ λακιστὰ κρέα [f] σιτούμεθα ταύρων.

Sed quando ulmi vere tener flos abundat,

[g] Ὅτε δὲ πτελέας ἔαρι βρύει τὸ λεπτὸν ἄνθος,

Et arguta cantat in ramis merula:

Καὶ πολυκέλαδος κόσσυφος ἐπὶ κλάδοισιν ᾄδει,

Tunc per membra acutum telum haeret myſtis,

[h] Τότε μελέων ὀξὺ βέλος πέπηγε μύσταις,

Obſcurum, latens, ſubiens receſſus artuum,

Ἀφανὲς, κρύφιον, [i] δεδυκὸς ἐπὶ μυχοῖσι γυίων,

Πό-

d Λάβρον προχέομεν] Πρόχομεν *Gujet.* *e* Πολυκρότοις] Πολυκρότοισιν *Gujet.* malè. *f* Σιτούμεθα] Σιτούμεθα *J.* Σιτούμεσθα *Guj.* Quod edidimus, eſt in *Fl. P.* &c. *g* Ὅτε] Ὁπότε *G.* *h* Τότε] Τότε τότε *Guj.* rectè conjicit. *i* Δεδυκὸς] Διαδὺδυκὸς *Gujet.*

XXIII. f. Conf. infra ad vſ. 268. ubi rurſus alia ſimilia adferuntur. *J.F.R.*

111. Πλούτων] Abſurde Pluto nutrix fit. *M. du S.*

Πλούτων] Minus abſurdam nobis reddit hanc fictionem Cl. *Schmidius*; qui notat: „ Supra Podager nutricem fecit τὴν Ἀλεκτὼ, ad cauſſas internas reſpiciens. Hic autem Chorus ad cauſſas externas adjuvantes & augentes, quas tribuit *Plutoni*, i. e. diviiis ac diaetae lautae, dum pauper à podagra fere immunis degit". Probo antiſtrophen; ſed & fateor durum, tribuere mammas lactantes Plutoni. *J.F.R.*

112. Τίσι] Hic verſus ſenarius videtur. Ὀργιάζει *initiat.* *F.G.*

Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ὀργιάζει προσπόλους;] Claudicat verſus. Non dubito quin exciderit ἥδ', & legendum ſit,

Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ἥδ' ὀργιάζει προσπόλους;
Quibus vero ſacris illa antiſtites initiat?

ἥδ', *illa*, ſcilicet Dea. Poſſet etiam legi κατοργιάζει. Sed alterum illud magis arridet. *J.J.*

113. Οὐχ αἷμα] Non videtur illa effuſio ſanguinis in alieno ſubjecto accipienda, ſed in proprio initiandorum, cujusmodi fuit ceremonia Baalitarum, qui cultellis membra lancinare ſolebant, ut ſanguis largiter efflueret, vid. I. *Reg.* VIII. 28. Quae ceremonia Luciano incognita non fuit, cum initio Chriſtianus & verbi divini praeco fuerit. *Er. Schmid.*

Οὐχ αἷμα] Et ſequentes σαπφικὰ metra. *F.G.* Idem in nott. Mſſ. aliter tentabat, quam in variantt. notarat *Solan.* nempe: Οὐχ αἷμα προχέομεν λάβρον ἀπὸ σ. &c. Deinde ad verbum προχέομεν adſcripſit, forſan προχέομεν, i. e. non acie gladii ſanguinem profundimus. Ideo aut *Solan.* in excerpendis ſchedis *Gujeti* aberravit, aut alias habuit. Superior illa inverſio magis adrideret; ſed vulgata ſtare poteſt. His ante a me notatis, video jam etiam *Gavellium* fateri, ſenſum *Gujetiana* emendatione aptiorem fieri, ſed metrum impugnari; ideo vulgato verbor. ordine ſervato mallet προχεύομεν. Fortaſſe tamen nihil mutandum eſt, ut ſubaudiatur βωμῷ vel βωμοῖς; ſenſus tunc erit, *aris non adfundimus ſanguinem.* Mox vſ. 140. ipſa Dea Podagra ὅτι χυθὲν αἷμα βωμίοις παρ' ἡμῶν placare ſe poſſe adfirmat. *J.F.R.*

Ibid. Ἀπὸ στόμ. σιδ.] Os ferri *acies* eſt, inde μάχαιρα δίστομος *Hebr.* IV. 12. Et *Apoc.* I. 16. &c. ap. *Eurip.* in Suppl. ὀξύστομος μάχαιρα. *Er. Schmid.*

114. Οὐ τριχὸς ἀφέτου] Sic *Schmid.* Additque non *evulſionem ſetarum* eſſe, ut vertitur, ſed flexum, collectionem, unde λυγόω in nodum colligo, vimine necto. Adeoque contorſiones capillorum ipſorum myſtarum intelligi, non caedendarum victimarum. Probo. *J.F.R.*

115. Ἀστραγάλοις] Glandes ac tali ſcuticis innecti ſolebant ad vehementiorem ictum. Sic μάστιγες ἀστραγαλωταὶ, vid. *Plut.* adv. Colot. & *Euſtath.* Il. Ε. & Ψ. qui etiam σκορπίοι. I. *Reg.* XII. 11. & 14. *Er. Schmid.*

116. Λακιστὰ] *Diſcerpta. Heſych.* λακίζει, ῥηγνύει, ῥήσσει. &c. *F.G.*

Ibid. Κρέα] Rectè hic α. producitur, quia craſis ex κρίατα, κρέαα, κρέα. Ap. *Hom.* Od. A. corripitur. Sed ibi ἀποκοπὴ eſt ex κρέατα. Nam contractum α. ſemper longum, ut γέρα apud *Sophocl.* El. A. I. Sc. 4. *Er. Schmid.*

120. Δεδυκὸς] Nondum video verſum ſanatum, ſi

Πόδα, γόνυ, κοτύλην, ἀστραγάλους, ἰσχία, [a] μηρούς,
Χεῖρας, ὠμοπλάτας, βραχίονας, [b] κόρωνα, καρπούς,
Ἐδέτω, νεμέσθω, φλέγει, κρατεῖ, πυροῖ, μαλάσσει,
Μέχρις ἂν ἡ θεὸς τὸν πόνον [c] ἀποφυγεῖν κελεύσῃ.
ΠΟΔ. Εἰς [d] ἆρα κἀγὼ τῶν καλλοργιασμύων
Ἐλαθον ὑπάρχων; [e] τοι γὰρ ἡκέτω πρευμενὴς
Δαίμων φανεῖσα, σὺν δ' ἐγὼ μύσταις ὁμοῦ
Ὕμνων κατάρξω, τὸ ποδαγρῶν ᾀδῶν μέλος,
ΧΟΡ. Σίγα [f] μὴ αἰθὴς, ᾗ νήνεμος ἔστω,
Καὶ πᾶς ποδαγρῶν εὐφημείτω.
[g] Ἴδε πρὸς θυμέλας [h] κλυοχαρὴς
Βαίνει δαίμων, σκίμπτωνι βάσιν [i] στριζομύῃ.
Χαίροις μακάρων πολυπραοτάτη,
Καὶ σοῖς προπόλοις ἵλαος ἔλθοις,
Ὄμματι φαιδρῷ, δοίης δὲ πόνοις λύσιν ὠκείαν,
Ταῖς δ' εἰαριναῖς ὥραις.

Pedem, genu, acetabulum, talos, coxendices, femora,
Manus, ſcapulas, brachia, roſtra, carpos,
Adedit, depaſcitur, urit, tenet, inflammat, coquit,
Donec Dea faceſſere dolorem juſſerit.
POD. Unum ergo initiatorum ego memet quoque
Eſſe ignorabam. Igitur venito propitia
Dea apparens: tuis ego cum myſtis ſimul
Hymnos incipiam, podagrorum carmen canens.
CHOR. Taceto caelum, & tranquillum eſto,
Omnis podager linguis faveto.
En ad altaria lecto gaudens
Vadit diva, ſcipione gradum
Sibi fulciens. Salve divûm
Mitiſſima tu, famulisque tuis
Placida adeſto lumine blando.
Tribuasque dolori finem celerem
His temporibus vernis.

POD.

a Μηρούς] Ἠδὲ μηρούς *Gujet.* & *Pell.* b Κόρωνα] Κόχωνα *Guj.* c Ἀποφυγεῖν] Ἀπεκφυγεῖν vel ὑπεκφ— *Guj.* d Ἆρα] Ἄρα Edd. e Τοι γὰρ ἡκέτω] Ἥκετο τοι δ' *Guj.* & *Pell* invertunt. f Μὴ] Delet *Guj.* g Ἴδε] Ἥδε *Guj.* Nil mutat *Fl.* h Κλυοχαρὴς] Ἡ κλυ. *Pell.* i Στριζομύῃ] Novum hic verſum incipit *Pell.* vid. not.

cum *Gujeto* ἀλφαδύκος legas. *J.F.R.*

121. Ἰσχία, μηρούς] Non ſatis accurate in variis lectt. notavit *Solan.* emendationem *Gujeti*, quae ſic habet: lege, ἰσχί' ἠδὲ μηρούς. tumque verſus conſtabit. *J.F.R.*

122. Κόρωνα] Forſ. κόχωνα. *Heſych.* κόχωνα τὰ ἰσχία καὶ τὰ ὀμοιά. i. e. τὰ ἄρθρα. F.G. Sed vide, de voce κόρωνα *Poll.* L. 2. p. 141. *J.Gavel.* Ἡ κορώνη vel τὸ κόρωνον eſt oſſis apophyſis ſic dicta, quia roſtro τῷ κορώνης ſeu cornicis ſimilis eſt: praecipue ἡ κορώνη in cubito eſt. τὸ κόρωνον vero acuta maxillae inferioris productio, *Hippocr.* de artic. *Er. Schmid.*

123. Ἐδέτω] Lege ἐδέτω, recte ait *J.Gavel.*

126. Ἐλαθον ὑπάρχων, τοὶ γὰρ ἡκέτω πρευμενὴς] In hoc verſu, qui revera vitioſus eſt, κατὰ τὸ μέτρον, pro τοὶ γὰρ ἡκέτω *Gujetus* ἡκέτω τοι reſcribit. Si cui haec transpoſitio, & ejectio τῦ, γὰρ, nimia videtur, poteſt vel

Ἐλαθον ὑπάρχων; τοὶ γὰρ ἦκε πρευμενὴς, &c.

ut adloquatur Podager Podagram Deam; vel pro πρευμενὴς legere εὐμενὴς. *J.J.*

Ibid. Ἡκέτω] Quidni ἰκέτω; *J.Gavel.* Recte; & minore negotio quam cum *Gujeto* invertendo, & ἥκετο etiam tempore imperfecto ſcribendo. *J.F.R.*

Ibid. Πρευμενὴς] Quaſi πραυμενὴς, ex πρᾶος & εὐμενὴς. Signif. *mitem*, *clementem*. Exſtat haec vox etiam ap. *Lycophr.* Caſſ. 537. & 1055. *Er. Schmid.*

129. Σίγα μὴ] Anapaeſti. Lege itaque, Σίγ' αἰθὴς &c. F.G. Τὸ σίγα adverbium eſt. Et tamen phraſis uſitata σίγα εἶναι. *Tacitum eſſe.* Eurip. *Hecub.* Σίγα πᾶς ἔσω λεώς — *Ariſtoph* πάθοις σίγα. *Er. Schmid.*

132. Στριζομύῃ] In *Pell.* verſus ſic diſtinguuntur:

Στριζομύῃ· χαίροις μακάρων
Πολυπραοτάτη, καὶ σοῖς προπόλοις
Ἵλαος ἔλθοις ὄμματι φαιδρῷ·
Δοίης δὲ πόνοις λύσιν ὠκείαν,

Idem habet *Gujet.* Melius quam vulgo, nondum tamen recipere auſus ſum. *J.F.R.*

137. Τίς τὴν] Τίς βροτῶν τὸν ἐπὶ χθονὸς &c. *F.G.* Quibus verbis conſtructionem tantum indicare voluit. *J.F.R.*

141. Οὐ ναὸς ὅλῳ σεσηρεμὸς ἀγάλμασιν] Hypallage pro, ὅλῳ ναῷ σεσηρεμοῦς ἀγάλμασιν, i.e. ἀναθήμασι. Notanda vox σεσηρεμὸς, qua carent Lexica. *Joſephi* locus in Archeol. L. XV. c. 11. huic non abſimilis, τῷ δὲ ἱερῷ πάντες, inquit, ἦν ἐν κύκλῳ πεπηγμένα

POD. Quis insuperabilem dolorum me dominam
Podagram non novit in terra mortalium?
Quam nec vapor turis placare acrem potest,
Nec affusus focis ardentibus cruor.
Non aedes signa divitum suspensa habens.
Quam nec Paean medicamentis superare valet,
Cunctorum Caelitum medicus Deûm licet:
Non filius Phoebi peritus Aesculapius.
Etenim qua primum aetate hominum genus exstitit,
Meam volunt omnes ejicere potentiam
Miscentes semper pharmacorum artificia
Alius enim aliam contra me tentat viam.
Terunt plantaginem, atque apia mihi *terunt*,
Et folia lactucarum, & portulacam feram:
Hi marrubium, sed aquaticam hi plantaginem,
Alii urticas, alii consolidam conterunt:
Alii lentes ferunt natas paludibus,
Pastinacam coctam, folia isti Persici,
Hyoscyamum, papaver, bulbos, malicorium,
Pulicariam, tus, radicem hellebori, nitrum,

ΠΟΔ. Τίς ἢ ἀνίκητόν με δεσπότιν πόνων
Οὐκ οἶδε ποδάγραν, ἢ 'πὶ χθονὸς βροτῶν;
Ἣν ἤτε λιβάνων [k] ἀτμὶς ἐξιλάσκεται,
Οὔτε χυθὲν αἷμα βωμίοις πας' ἐμπύροις,
Οὐ ναὸς ὅλβῳ πεικρεμὴς ἀγάλμασιν.
Ἣν ἤτε Παιὰν φαρμάκοις νικᾶν θέλει,
Πάντων ἰατρὸς τ' ἐν ὐρανῷ θεῶν,
Οὐ παῖς ὁ Φοίβου πολυμαθὴς Ἀσκληπιός.
Ἐξ ἧς γὰ ἐφύη πρῶτον ἀνθρώποις γένος,
Τολμῶσι πάντες τἀμὸν ἐκβαλεῖν θέλος,
Κυκῶντες [l] ἀεὶ φαρμάκων τεχνήματα.
Ἄλλος γὰ ἄλλην ἐπ' ἐμὲ πειράζει τέχνην·
Τρίβουσιν ἀρνόγλωσσα, καὶ σέλινά μοι,
Καὶ φύλλα θριδάκων, καὶ νομαίαν ἀνδράχνην,
Ἄλλοι πράσιον, οἱ δὲ πολυμογείτονα,
Ἄλλοι κνίδας τρίβουσιν, ἄλλοι σύμφυτον,
Ἄλλοι φακοὺς φέρουσι τοὺς ἐκ τελμάτων,
Σταφυλίνον [m] ἐφθὸν, οἱ δὲ φύλλα Περσικῶν,
Ὑοσκύαμον, μήκωνα, [n] βολβοὺς, [o] σίδια,
Ψύλλιον, λίβανον, ῥίζαν ἐλλεβόρου, νίτρον,
Τῆ-

k Ἀτμὶς] Ἀτμὸς *Fl.* *l* Ἀεὶ] Αἰὲὶ *Jens.* recte. Nihil mut. *Fl.* *m* Ἐφθὸν] Ἑφθὸν *Junt.* *n* Βολβοὺς] Βόλβους eadem. *o* Σίδια] Σίδεια *Guj.*

μύνα σκῦλα βαρβαρικά. Haec *J. Gavel* in Miscel. Obs. saepe laudatis p. 425. Sed non satis simile mihi locus *Josephi* videtur, qui vulgari modo ita construi posset, ἐν κύκλῳ πάντος ἱεροῦ, & ad verbum ita accipi, *in orbe*, (i. e. ambitu, peripheria) *totius templi arma barbarica erant fixa, suspensa.* *J. F. R.*

145. Ἐφύη] Ἔφυ conjicit *J. Gavel.* l. d. Frustra, ut bene monet Clar. Miscellan. Obs. Editor. *J. F. R.*

Ἐφύη] Antiquitatem suam Podagra jactitat. Cui ex parte contradicit *Plin.* XXVI. 10. *Podagrae morbus*, inquiens, *rarior solebat esse, non modo patrum avorumque memoria, verum etiam nostra peregrinus & ipse. Nam si Italiae fuisset, antiquitus Latinum nomen invenisset. Er. Schmid.* Verum opponi posset, sic omnes fere morbos Latinis peregrinos, quum omnium fere nomina sint Graeca. Sed causa est in eo, quod Graeci primi & artem Romam invexerint, & *Hippocr.* medicinam primus in artis formam redegerit. Licet res vera videatur, quod Romani vett. milites, rustici, laborioси ac temperantes a podagra fuerint immunes, idque & hodie locum haberet, nisi ubi malum est hereditarium. *J. F. R.*

149. Ἀρνόγλωσσα] Hanc & seqq. herbas, radices &c. etiam a *Plinio* ac *Dioscoride* laudari ac describi, additis ad singula testimoniis eorum, notarat *Schmidius*; sed ea addere spatium non finit. *J. F. R.*

151. Πράσιον] Nota mediam hic productam; sed vide mox ad ψύλλιον dicta. *J. F. R.*

153. Φακοὺς — ἐκ τελμ.] Hoc *Schmidii* tamen omittere non possum. Τὸ τέλμα, ait, locus coenosus, aut palustris. οἱ φακοὶ ἐκ τελμάτων sunt lentes palustres per se nascentes in superficie aquae non fluentis, refrigeratoriae naturae, propter quod collectionibus illinuntur, & maxime podagris, & per se, & cum polenta. *Dioscor.* L. 2. c. 100. & IV. c. 83. *Plin.* XXII. c. 25. Haec meliora, quam versio pristina, *Lentes de stercore lectos.* *J. F. R.*

156. Ψύλλιον] Doctiss. *J. Gavel* ait: ψύλλιον in versu stare non potest, cum primam habeat productam. An igitur altera liquida elisa legendum ψύλιον? (Sed Clar. Observationum Editor animadvertit: licet hoc admittatur, versui pedes non constabunt, nullum remedium video, nisi si legatur ψύλλια, & media producta sit, ut modo in πράσιον.) At quis dicet quid sibi indulserit poëta in tot herbarum nominibus in versum cogendis? *J. F. R.*

Τῆλιν μετ' οἴνου, γυρίνην, κολλάμφακον,
Κυπαριστίνην [a] κικίδα, γύριν κριθίνην,
Κράμβης [b] ἀπέφθου φύλλα, γύψον ἐκ Γάρου,
Σπυράθους ὀρείας αἰγὸς, ἀνθρώπου κόπρον,
Ἄλευρα κυάμων, ἄνθος Ἀσίου λίθου.
Ἔψουσι φρύνους, μυγαλὰς, σαύρας, γαλᾶς,
Βατράχους, ὑαίνας, τραγελάφους, ἀλώπεκας.
Ποῖον μέταλλον οὐ πεπείρανται βροτοῖς;
Τίς οὐχὶ χυμός; ποῖον οὐ δένδρου δάκρυ;
Ζώων ἁπάντων [c] ὀστᾶ, νεῦρα, δέρματα,
Στέαρ, αἷμα, μυελὸς, οὖρον, σπόρος, γάλα.
Πίνουσιν οἱ μὲν τὸ ἀφ' τεσσάρων ἄχος,
Οἱ δὲ τὸ δι' [d] ὀκτὼ· τὸ δὲ δι' ἑπτὰ πλείονες.

Siliquam cum vino, ranae sperma, collamphacon.
Cupressi folia crudae, garum e liquamine,
Globulos caprae montanae, hominis stercus, *terunt*,
Farinam fabarum, lapidis florem Assii.
Coquunt rubetas, mustelas, lacertas & catos,
Ranas, hyaenas, hircocervos & vulpeculas.
Metallum quod non tentatum est mortalibus?
Quis non succus? quae non est lacrima arboris?
Animalium omnium ossa, nervi, coria,
Pingue, cruor, stercus, medulla, urina, lac.
Bibunt alii quatuor de rebus pharmacum,
Sed octuplex alii, septemplex plurimi.

Alius

[a] Κικίδα] Κηκίδα *Gnj.* [b] Ἀπίφθου] Ὑπίφθου male *Fl.* [c] Ὀστᾶ] Lege ὀστέα. [d] Ὀκτώ] Ἑπτὰ τὸ δὲ δι' ὀκτὼ, vult *Guj.* & *Solan.* Etsi nihil mutat *Fl.*

157. Γυρίνην] Sperma ranarum exponit *Er. Schmid.* cujus emplastrum refrigerans esse, notum. Et γυρῖνοι sunt informes ranarum foetus. Quod & mihi non improbabile, etsi ι. in γυρῖνοι producitur, hic vero corripitur; nisi alia lectio inveniatur. *J.F.R.*

Ibid. Κολλάμφακον] Quid sit, plane incertum. *Cognatus* e κόλλα *gluten* & φακὸς *lens*, conflatum putat, pultemque glutinosum inde confectum. Mihi non videtur. Nam unde illud μ. cum potius dicendum esset φακοκόλλα, ut χρυσοκόλλα. Quare depravatum credo. *Er. Schmid.*

159. Κράμβης ἀπίφθου φύλλα] Quidquid sit de χρυσῷ ἀπίφθῳ, quod aurum ex coctione purgatum volunt, ego non video, quidni significare possit etiam aurum nativum, quod statim ante coctionem sui metalli est: sed quidquid statuas de auro ἀπίφθῳ, brassicam hic non decoctam, sed *crudam* intelligere suadet Cato R. R. 157, 7. *J.M.G.*

Κράμβης ἀπίφθου] Sinapius *brassicae crudae*, quasi esset ἀνίφθου. Verte decoctae. *Er. Schmid.* Recte credo; nam & χρυσὸς ἄπιφθος est πολλάκις ἐψηθεὶς *Polluci* III. c. XI. ubi vid. *Jungerm.* Sed quia ἀπεψία tamen medicis est vitium non concoquentis ventriculi, facile haec confunduntur. *J.F.R.*

161. Ἄνθος Ἀσίου λίθου] Ἄσιος λίθος quod in Asia inveniatur: alias Ἄσιος λίθος, quod; ut *Plin.* scribit L. 2. c. 96. & L. 36. c. 17. ad Asium Troadis urbem, quae alias Apollonia dicta fuit, ut idem L. 5. c. 30. habet, multus fissili vena scinditur; innutritur in eo quiddam gustu falsum, tenuissimae farinae simile, qualis in pistrinorum parietibus visitur. Illud ἄνθος Ἀσίου vel Ἀσίου λίθου vocatur. *Dioscor.* L. V. c. 85. Ex Asio lapide fit podagris cataplasma cum fabae lomento. — Ipse lapis Asius autem & σαρκοφάγος dicitur, quod demortuorum corpora in eo condita intra 40. dies tota absumantur, dentibus exceptis: Vestes autem, calceamenta & similia illata lapidea fieri *Plin.* 36. 17. scribit. *Er Schmid.*

170. Ἱερὰν] Ἡ ἱερὰ generale nomen antiquarum certarum confectionum selectissimarum, & in arcanis olim habitarum, quas ἱερὰς dixere propter miranda & prope divina effecta, & quia propalandae non erant. Sic ἱερὰ πικρὰ *Galeni*, ἱερὰ πικρὰ *Nicolai*, a Nicolao quodam Medico Alexandrino. &c. Πίνειν autem dicit, quia ejusmodi electuaria liquoribus convenientibus dissolvi & potabiles purgandis propinari solent. Etsi vero ἱερὰ substantive ponitur, intelligitur tamen ἡ ἀντίδοτος. Haec *Er. Schmid.* additque alios πικρὰν propter versum, intellecto ἱερὰν legi malle. Sed non prorsus opus credo, quia ἱερὰν anapaestus tolerari potest, primam enim habet communem. Sed ἱερὰν contractum longam. Non spernerem πικρὰν, si quis Cod. accederet, tumque ἱερὰν ex interpretatione natum dicerem. *J.F.R.*

171. Ἄχος ἐπ'] Ἄχος usque ad ὁ δὲ nothi. *F G.*

Ἄχος ἰπαοιδαῖς] Ἰατρικὴν δ' ἐπῳδὴν vett. quibusdam in usu fuisse, passim liquet. Ita de Aesculapio scribit *Pindarus* Pyth. Γ. quod aegrotos sanaverit, τοὺς μὲν μαλακαῖς ἰπαοιδαῖς ἀμφίπειν, τοὺς δὲ προσαντίαν πίνοισας ἢ γυίοις ἐξελκτὸν πάντοθεν φάρμακα, τοὺς δὲ τομαῖς. Sic Odyss. T. 457. Ulyssis ab apro vulnerati ἰπαοιδῇ σ' αἷμα κελαινὸν ἔσχεθον. Et *Athen.* L. XIV. scribit ex *Theophrasto* de Ἐνθουσιασμῷ, ischiadicos harmoniae musicae beneficio doloribus suis levari. Videatur *Malchus* in vita Pythag. & notae *Rittershusii* in eundem, & Etymol. in v. ἰπαοιδὴ. Extat inter scripta Galeni hac de re opusculum; quod tamen nothum multis videtur. Et sunt adhuc hodie qui ejusmodi ἰατρικὴν exercent. *Er. Schm. Ibid.*

Alius ſacro epoto purgatur pharmaco.
Carminibus alius impoſtorum luditur.
Judaeus nactus ſtultum excantat alterum.
Alius medicinam capit e nido hirundinis.
Ego vero dico plorare his omnibus,
Facientibusque talia, & me tentantibus,
Conſuevi tanto occurrere iracundior.
Sed qui nihil ſapiunt mihi contrarium,
Animam gero mitem, & fio placabilis.
Myſteriorum namque factus particeps
Primo ſtatim linguae moderari inſtituitur,
Omnes oblectans, & lepidos dicens jocos,
Ab omnibus cum riſu & plauſu cernitur,
Dum defertur geſtatione ad balneas.

Ἄλλος δὲ πίνων τ' ἱερὰν, καθαίρεται.
Ἄλλος [a]ἐπ' ἀοιδαῖς ἐπιθετῶν ἐμπαίζεται.
Ἰουδαῖος ἕτερον [f]μῶρον ἐξάδει λαβών.
Ὁ δὲ θεραπείαν [g]ἔλλαβε ποθὲν τ' [h]κράνης.
Ἐγὼ δὲ τούτοις πᾶσιν [i]οἰμώζειν λέγω,
Καὶ τοῖς ποιοῦσι ταῦτα, κἢ πειρῶσί με,
Εἰώθ' ἁπάντων μᾶλλον ὀργιλωτέρα.
Τοῖς δὲ φρονοῦσι μηδὲν ἀντίξυν ἐμοὶ,
[k]Ἥπιον ἔχω νοῦν, εὐμενής τε γίγνομαι.
Ὁ γὰρ μεθ' ἁλαλαβῶν τ' ἐμῶν μυστηρίων,
Πρῶτον μὲν εὐθὺς εὐστομεῖν διδάσκεται,
Τέρπων ἅπαντας, εὐτραπέλως λέγων λόγους.
Πᾶσιν δ' ὁρᾶται μετὰ γέλωτος, κἢ κρότου,
[l]Ὅτε 'πὶ λυτρὰ φερόμενος βαστάζεται.

Atlu

a Ἐπ' ἀοιδαῖς ἐπιθετῶν] An ἐπαοιδαῖς φυλάκτων *Guj.* f Μῶρον] Μωρὸν *Bl.* 2. g Ἔλλαβε] Recepi ex *Guj.* & *Fenſ.* Ἔλλαβε Edd. h Κράνης] Κρανείας *G.* male, ſi ἔλλαβε receperis. Ὡράνης *Schmid.* i Οἰμώζειν] Οἰμώζειν *J.* male. k Ἥπιον] Ἥπιον male *P. H.* l Ὅτε] Ὅταν *Fl.* ad verſum elegantius. Ὅτ' ἐπὶ τὰ λ. *Guj.*

Ibid. Ἐπ' ἀοιδαῖς] An ἐπαοιδαῖς ; i. e. ἐπῳδαῖς. Et pro ἐπιθετῶν φυλάκτων *amuletorum. F.G.* Prius recte. nimis audaćter poſterius : atque ſi ſpurii ſunt, quid opus eſt emendatione? ſed ἐπιθέτων ſaltem ſcribendum erat, ſi ab adjectivo ἐπίθετος formatum eſt. At ſi ſubſtantivum ἐπιθέτης in uſu eſt, recte ἐπιθετῶν, & ſcriberetur, & optimus ſenſus prodiret ; *alius cantationibus impoſtorum deluditur.* Haec olim adleveram; jam video Doct. *J. Gavel* p. 425. f. Obſ. Miſc. anni 1739. ex Gloſſis adferre ἐπιθέτης *impoſtor*, & verſum eodem modo exponere. Licet haud neget ἐπιθέτων exponi poſſe ξένων τινῶν ἐ βαρβάρων ὀνομάτων, quorum praecipuum uſum in incantationibus fuiſſe, exemplis probat. *J. F. R.*

172. Ἰουδαῖος] Erant ergo inter Judaeos plani, qui Chriſtianorum vera miracula imitari tentabant. *M. du S.*

173. Ἔλλαβε] Lege ἔλαβε. Sed verſus ſpurius videtur. An τ' κρανείας; an a *calva. Heſych.* κράνη, κεφαλή. *F.G.* Κρανείας non patitur verſus. Κρανῆς conjicit *J. Gavel* l. d. p. 426. Exponitque arborem *cornum*, monetque Interpretem de fonte accepiſſe, quaſi eſſet pro κρήνης, quod etſi hic non verum, tamen non eſſe abſurdum, quum & *Xiphil.* in Claud. p. 164. fontis ad podagram ſalubris in Campania meminerit. Clariſſ. Editor *P. d'Orville* adſentitur *Gujeto*, verſus 170. 171. 172. 173. ſpurios eſſe, & abſurdam repetitionem τὰ λαβὼν & ἔλαβε, ac Ἰουδαῖος tribus ſyllabis enuntiatum minus ſincerum, & cum vſ. 173. deberet ex ſententiae nexu ſequi: *Hic vero remedium capit ab aliis praeſtigiis vel impoſtoribus*, tentat an talis ſententia inde exire queat legendo : Ὁ δὲ θεράπειαν ἔλαβε ποθὲν τ' Κυράνης. I. e. *Hic vero remedium cepit ab Alcorano.* „ Aptiſſime, ait, duae gentes ſuperſtitioſae & fallaces junguntur. notum autem quae magna vis Alcorani Suratis & verſibus & ſingulis ſententiis ab Mahumetanis adſcribatur, qui tamen non ſoli ex ritualibus ſuis libris remedium vel primi quaeſiverere: cum id iidem illi Judaei olim, & Graeci Latinique ex Poëtis praeſtare conati fuerint. *Alcoranus* autem Graecis varie effertur. Κυράνιον, κόρραν, κυρανὶς, & forte ſex aliis modis. & κράνης & κυράνης ſono non adeo diverſa." Ingenioſe. Idque ſi receperis, ἔλαβε non ἔλαβε revocandum. *J. F. R.*

Ibid. Παρὰ τ' κράνης] Probabilis admodum videtur conjectura *Er. Schmid.* ποθὲ τ' ὠράνης pro vulgato κράνης, quam proinde interpretando expreſſi. Κυράνη i. e. Alcoranus, quam ſomniavit aliquis in Miſcell. Obſ. Vol. 10. p. 428. aliquot ſaeculis junior eſt Luciano. *J. M. G.* (ſed dum ſpurii habentur, poſſunt ſatis recentes eſſe *J. F. R.*)

Παρὰ τ' κράνης] A *fontibus*, a *thermis* explicatur vulgo; eas vero adhibitas podagris docet *Matthiol.* L. V. c. 14. *Horat.* I. Ep. 15. Sed eſſet ita κράνης Doricum pro κρήνης ; at ſic laborat verſus ; quia prior in κράνης perperam corriperetur, cum α Doricum pro η extra finem longum maneat, licet in fine corripiatur, ut φᾶμα pro φήμη. Sic κρᾶνᾶ pro κρήνη. Adde quod Doriſmo hic locus nullus, quod nusquam alibi eo utatur. Reſtitui itaque ποθὲ τ' ὠράνης. Eſt autem ἡ ὠράνη, notante *Heſych.* Χελιδόνων ὁροφὴ, *tectum* vel *nidus hirundinum.* Nam, ut *Ant. Schneberger.* de medicam. contr. artic. dolores meminit ex *Alex. Tralliano*, hirundinum ſanguis podagricos dolores mirifice lenit. Et ex *Aetio*, urticae ſemen & hirundinis nidus cum ſapa trita & illita fere idem praeſtant. *Er. Schmid* Sed ordo videtur praeſtigias, non medicamentum requirere, & Doriſmos habemus vſ. 98. 99. 101. & 194. *J. F. R.*

184. Atlu]

Ἄτλω γάρ, ἣν [a] Ὅμηρος εἶπεν, εἰμ' ἐγὼ,
Βαίνουσ' ἐπ' ἀνδρῶν κρᾶτα, κοὐ βάσεις ποδῶν
Ἁπαλὰς ἔχουσα, ὥσθ' ὁδοῖς δὲ τοῖς πολλοῖς
βροτοῖς
Ποδάγρα καλεῖμαι, γιγνομένη ποδῶν ἄγρα.
Ἀλλ' εἶα μύσται πάντες ὀργίων ἐμῶν,
Γεραίρεθ' ὕμνοις τ' ἀνίκητον θεάν.
ΧΟΡ. Ἀδαμάντινον ἦθος ἔχουσα κόρα,
[b] Πηλυδρενὲς, ὀβριμόθυμε θεὰ,
[c] Κλύε σῶν ἱερῶν μερόπων ἐνοπάς,
Μέγα σὸν κράτος ὀλβιόφρον Ποδάγρα.
Τὰν καὶ Διὸς ὠκὺ πέφρικε βέλος,
Τρομέει δέ σε κύμαθ' ἁλὸς [d] βαθείης,
Τρομέει βασιλεὺς ἐνέρων αἴδας,
Ἐπιδεσμοχαρὲς, καλαχλινοβατὲς,
[e] Κωλυσοδρόμα, βασιναγαγάλα,
Σφυροπρησιπύρα, μογισαφεδάφα,
[f] Δοιδυκοφόβα, γονυκλαυσαγρύπνα,
[g] Περικονδυλοπωροφίλα,
Γονυκαμψεπίκυρτε Ποδάγρα.
ΑΓ. Δέσποινα, χαιρίῳ γάρ ἥντησας ποδί,
Ἄκουε, ἔπος γὰρ οὐκ ἐτώσιον φέρω.

Aten etenim quam dixit Homerus; ipsa sum.
Per capita iens virûm, pedum vestigia
Habens tenera: verum vulgo mortalium
Podagra vocor, quasi pedum captura sim.
Verum eia mystae cuncti nostrorum orgiûm
Honorate hymnis insuperabilem Deam.
CHOR. Adamantina pectora habens puera,
Fortis, graviterque animosa Dea,
Audi sanctorum tibi voces hominum.
Tua magna vis est, opum amans, Podagra,
Quam tela Jovis quoque torta timent:
Tremuntque te fluctus profundi maris,
Tremitque tyrannus Pluto inferûm.
Gaudens ligamentis, lectos obiens,
Cursum prohibes, talos crucias,
Malleolos uris, vix tangis humum:
Pistilli timens, genufraga pernox,
Callum articulis inducere amans,
Genua inflectens incurva Podagra.
NUNC. Domina, opportuno enim venis obviam pede,
Audi, sermonem namque non vanum affero.

Sed

a Ὅμηρος εἶπεν] Sic restitui Εἶπεν Ὅμ. inverse Edd. Εἶπ' ἦδ' *Guj.* b Πηλυδρενὲς] *Guj.* recte. Πηλυδ. Edd. c Κλύε] Sic *Guj.* & *Schmid.* Κλῦε Edd. nam prima est brevis. d Βαθείης] Βαθέης *Guj.* e Κωλυσοδρόμα] Καλυσιδρόμα *Guj.* f Δοιδυκοφόβα] Sic *Guj.* & *Poll.* Δοιδυκαφόβα, media longa *F. Fl. H. P. S.* &c. Δοιδυοφόβα *Amst.* g Περικονδυλ.] Πυρικοπ. *Guj.*

184. Ἄτλω] *Hom.* Il. T. 91. *M. du S.* Idem notarat *J. Gavel*, addens etiam Nostrum in *Imag.* p. 19. Ed. *Graev.* ubi ἡ μὴ κατὰ τὴν Ὁμήρου Ἄτλω ἐκείνην, ἐπ' ἀνδρῶν κράατα βεβηκότα. Si cum *Gujeto* ponas εἶπ' post Ὅμηρος, scribendum εἶφ' propter spiritum δασὺν, qui sequitur, quod *Guj.* non animadvertit. *Boiv.* In Edd. erat — ἣν εἶπεν Ὅμηρος, ἦδ' εἰμ' ἐγὼ, cumque *Gujetum* secutus semel invertissem illud εἶπ. Ὅμ. etiam ἦδ' omisi, jamque versus est jambicus purus. *J. F. R.*

185. Βαίνουσ' ἐπ' ἀνδ. κρᾶτα] Plane ad imitationem *Homeri*, Il. T. 91.

Πρίσθα Διὸς θυγάτηρ ἄτη, ἣ πάντας ἀᾶται
Οὐλομένη τ' μβῇ δ' ἁπαλοὶ πόδες, ἣ γὰρ ἐπ' ἄσθι
Πίλνατοι, ἀλλ' ἄρα ἧγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει.
Er. Schmid.

Ibid. Βάσεις — ἁπαλὰς] Quia ἐπ' ἄσθι ἣ πίλνατοι, non acquirit callum pedum. Exprimit simul mores cum suos, quod opulentis cohabitat: tum suorum mystarum, qui quam mollissime incedunt, &, ne incessu lapides offendant, maxime cavent. *Er. Schmidt.*

188. Εἶα] Hic est hortandi adverbium. Supra Act. 2. Sc. 1. fuit interjectio dolentis. Infra A. IV. Sc. 2. adverbium concedendi, *sed esto*. *Er. Schmid.*

190. Ἀδαμάντινον] I. e. *mentem invictam*, naturam medicamentis inexpugnabilem. *Er. Schmid.*

Ibid. Κόρα] Blandiendo sic jam eam compellat, cum ipsa se satis annosam professa fuerit. Perinde est, ac si quis vetulam blandiens juvenculam nominat. *Er. Schmid.*

193. Ὀλβιόφρον] Non quod opulentos faciat Podagra, sed quod opulentis cohabitet. Sic *Juven.* S. 13. *Locuples podagra* nominatur. *Er. Schmid.*

197. Ἐπιδεσμοχαρὲς] Ἐπιδεσμῷ ligamen, id quo vulnus obligatur. *F. G.* Ἐπιδεσμόχαρις gaudens fasciis obligari. *Sinap.* minus commode: gaudens nodis. Συναδροισμὸς dictionum Dithyrambicarum πολυπλόκων, h. e. multiplicium compositionum sine exemplo antiquiorum audacius factarum, joci caussa more ebriorum prolatarum: quod *Horat.* IV. Od. 2. *per audaces nova Dithyrambos verba devolvere appellat.* *Er. Schm.*

Ibid. Καταχλινοβ.] *Humiles lectos conscendens*, quales Podagrici praecipue amant. *Er. Schmid.*

200. Δοι-

Sed res aequo paſſu cum verbis ambulat.
Ego nimirum, uti juſſeras, placido pede,
Urbes veſtigans, omnes ſcrutabar domos,
Videre volens, ſi quis tuam vim negligat:
Et reliquorum tranquilla vidi pectora,
Superatorum, regina, tui vi roboris.
Verum duo viri iſti, freti audacia,
Populis dicebant, addito perjurio,
Non eſſe vim tuam venerabilem amplius,
Hominum de vita ſe facturos exſulem.
Adſtrictis ergo fortiter vinclis pedum
Quincto venio die duûm ſtadiûm via.
POD. Agilis volaſti, nunciorum mi celerrime,
Cujus ſed terrae linquens fines aſperos
Venis? dilucide indica, quo mox ſciam.
NUNC. Primo reliqui quinorum ſcalas graduum,
Trabium trementes luxatis compagibus.
Hinc accepit me fuſtibus ſtratum ſolum,
Pulſu talis renitens *aegris* aſpero.
Quod emenſus dolentibus veſtigiis

Ἀλλ' ἔστι πρᾶξις τ λόγων συνέμπορος.
Ἐγὼ γὰρ, ὡς ἔταξας, ἠρέμῳ ποδὶ,
Πόλεις ἰχνεύων, πάντας ἠρεύνων δόμους,
Μαθεῖν ποθῶν, εἴ τις σὸν ὑ τιμᾷ κράτος·
Καὶ τ μὲ ἄλλων εἶδον ἥσυχον φρένα,
Νικωμένων, ἄναστα, σαῖν βίᾳ χεροῖν.
Δύω δὲ [h] τώδε φῶτε τολμηρὼ θράσει,
Ἐφραζέτην λαοῖσι, κ καλωμυτίῳ,
Ὡς [i] οὐκ ἔτ' ἐστὶ σὸν κράτος σεβάσμιον,
Ἀλλ' ἔκβολον βροτοῖς σε θήσουσιν βίου.
Διόπερ [k] κραιπαίως συνοχμάσας δεσμῷ πόδα
Πεμπταῖος ἧκω, τάδια θραύσας δύο.
ΠΟΔ. Ὡς κραιπνὸς ἔπης, ἀγγέλων ὠκύτατέ μοι.
Τίνος δὲ κ γῆς ὅρια δυσβάτου λιπὼν
Ἥκεις; σαφῶς μήνυσον, ὡς ἴδω τάχος.
ΑΓ. Πρῶτον μὲ ἔλιπον πέντε βαθμοῖς κλίμακα,
[l] Ξύλων τρέμουσαν θαλύτοισιν ἁρμογαῖς,
Ὅθεν με δέχεται κορδυβαλλῶδες πέδον,
Σκληροῖσι ταρσοῖς ἀντερεῖδον κρούμασιν.
Ὅσον θραύσας ἴχνεσιν ἀλγεινοῖς ἐγὼ,
Ἔτρω-

[h] Τώδε] Omiſit *Fl.* [i] Οὐκ ἔτ' ἐστὶ] Ex emendatione *Solani*, οὐκ ἔστι Edd. plurimae. Οὐκ ἔστι *Fl.* at omiſſo ἐστι. Οὐκέτ' *i. Guj.* [k] Συνοχμάσας] Recte pleraeque. Συνογμ. male *F.* [l] Ξύλων] Εὔλων *F.*

200. Δοιδυναφόβα] Quia tinnitus ex piſtilli in mortario colliſione podagris permoleſtus. Sinapius *oſſitremenda*, minus recte. *Er. Schmid.*

Ibid. Γονυκλαυσαγρόπνα] Ita omnia quae vidi exempla habent, quaſi a κλαίω, *ploro*, κλαύσω. Sed quid ploratui cum genibus? Lege γονυκλασαγρόπνα a κλάω *frango*, quod genua tantum non frangere videatur, & inſomniam faciat ob dolores. Hinc Sinap. bene reddit: *Genufragapernox.* *Er. Schmid.*

201. Πριονοδυλ.] An πυριονδύλο. &c. Supra σφυροπυρησιπύρα. Πῶρος, humor craſſus in articulis, tophus. *F.G.*

204. Ἄκυε, ἔπος γὰρ] Mallem, Ἄκυε ἔπος γὰρ, bene monet *F. Gavel.*

209. Εἶδον ἥσυχον] Edd. priores inverſe ἥσυχον εἶδον, contra omnem metri rationem; quod cum levi hac tranſpoſitione bene mutarit idem *F. Gavel*, lubens admiſi. *F.F.R.*

211. Τώδε] An Syri medici? de quibus infra. *F.G.*

213. Ὡς οὐκ ἔστι σὸν κράτος σεβάσμιον] *Gujetus* recte vidit οὐκέτ' pro οὐκ legendum eſſe. Editio Florentina habet, ὡς οὐκ ἔτι σὸν, &c. Integrum ergo erit,

Ὡς οὐκ ἔτ' ἐστὶ σὸν κράτος σεβάσμιον. *F.F.*

215. Διόπερ] Εἰρωνικῶς. *F.G.*

Ibid. Κραταιῶς] Κραταιῷ conjicit *F. Gavel.* ut jungatur cum δισμῷ, me non improbante; nam etſi vulgatum non abſurdum, facile tamen ob ſequens σ. error naſci potuit. Sed quia non tanta mutandi neceſſitas, quanta verſu 209. nihil in contextu mutavi. *F.F.R.*

216. Πεμπταῖος] *Quintanus* (quo vocab. *Plin.* utitur: ſicut πεμπταῖος πυρετὸς, febris quintana, quae quinto die recurrit) ſic h. l. *quintanus venio*, eſt: quinto die poſt egreſſum redeo. *Er. Schmid.*

222. Κορδυβαλλῶδες] Ἡ κορδύλη clava eſt vel fuſtis. Hinc κορδυβαλλῶδες πέδον pro κορδυλοβαλλῶδες, ſolum clavis coactum, pavimentum, a paviendo. i. percutiendo. *Er. Schmid.*

223. Σκληροῖσι] Sic interpunge. Σκληροῖσι, ταρσοῖς ἀντερείδον, κρούμασιν. Ordo πέδον ἀντερεῖδον τοῖς ταρσοῖς, σκληροῖσι κρούμασι. *F.G.* Σκληροῖσι non ad ταρσοῖς pertinet, ſed ad κρούμασιν. Suntque σκληροῖσι κρούμασι caſus ſexti, *quo*: ταρσοῖς autem dativus, *cui*. Sic *Matth.* V. 39. μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ, caſus ſextus eſt, non dativus. *Er. Schmid.*

224. Ἴχνεσιν] Ἴχνος' conjicit *F. Gavel.* Quod tamen minus neceſſarium credo. Sed quod vſ. 226. ἴχνεσιν reſtituit, bene habet; idque ex *Poll.* jam recepe-

Ἐστρωμένην χάλιξιν ὑσέβην ὁδὸν,
Καὶ δυσπάτητον [a] ὀξέσιν κέντροις [b] λίθων.
Μεθ' ἣν ὀλίσθῳ βαιπεσὼν λείας ὁδοῦ,
Ἀνέπευδον εἰς τὸ πρόσθε, λαμπρὸς δ' ἐς μέσον
Ἔσυρεν ὀπίσω πηλὸς ἀσθενῆ σφυρὰ,
Δι' ἧς πεφωρᾶτι, νότιος ἐκ μελῶν ἱδρὼς
Ἔρρει, βάσιν μοι σαθρὰν [c] ἐκλυομένῳ.
Ὅθεν με δέχεται πᾶν δέμας κεκμηκότα,
Πλατεῖα μὲν κέλευθος, ἀλλ' οὐκ ἀσφαλὴς·
Τὰ μὲν γὰρ [d] ἔνθεν, τὰ [e] δὲ ἐκεῖθεν ὀχήματα·
Ἤπειγεν, ἠνάγκαζεν, [f] ἔσπερχεν τρέχειν.
Ἐγὼ δὲ ναθρὸν ἐλαφρὰ κωφίζων πόδα,
Δόγμιος [g] ἔδαινον [h] εἰσόδου πέζαν τινὸς,
Ἕως ἀπήνην ὠκέως ἁρμὴ τροχήλατος.
Μύστης γὰρ ὢν σὸς, ταχὺ τρέχειν οὐκ ἐδόκουν.
ΠΟΔ. Οὐκ εἰς μάτην, βέλτιστε, πρᾶξιν ἥδε σοι
Ὀρθῶς πέπραχται, [i] τῇ δὲ σῇ προθυμίᾳ
Ἀξιοῖσι τιμαῖς ἀντιταρσώσω χάριν.

Stratam silicibus intravi viam,
Stimulisque lapidum acutis incalcabilem.
Post in labem delapsus lubricae viae,
Nitebar antrorsus, solutum sed mihi
Talos retro trahebat infirmos lutum.
Hac transeunti sudor membris humidus
Fluit, per incessum soluto putridum.
Toto fatigatum me corpore excipit
Satis lata illa, sed non tuta nimis via.
Haec hinc, at illinc issa nam vehicula
Urgentque, coguntque, imperantque currere.
Ego vero tardos levans cito pedes
Obliquus arctam semitam viae peto,
Dum plaustrum praetereat suis actum rotis.
Mystes enim tuus nequibam currere.
POD. Non frustra, amice noster, illis res tibi
Bene administrata est. Verum studio tuo
Dignis honoribus rependam gratiam.

Istuc

a Ὀξίσιν] Restitui ex *Pell.* Ὀξίσι Edd. b Λίθων] Bene *F. B. H. S.* Λίθου *P.* c Ἐκλυομένῳ] Ἐκλελυμ. *J. Gav.* d Ἔνθεν] Ἐνθένδε *Guj.* e Δὲ ἐκεῖθεν] Sic *Solan.* cum *Fens.* δ' ἐκεῖθεν Edd. Τὰ πάντοθεν *Pell.* f Ἔσπερχεν] Recepi ex *Pell.* pro vulgato ἔσπερχε. g Εἰσόδου] Εἰς ὁδοῦ *Pell.* Εἰς ὁδὸν *Guj.* Vulgato favet *Fl.* h Πέζαν] Et sic *Fl.* cum *J. P.* &c. i Τῇ δὲ] Ita bene *P. B1.* aliaeque vett. Τῆδε aliae minus adcurate.

ram. Sed quod & λίθων eod. versu legendum monet, pro λίθον, id pleraeque Edd. jam recte habebant. *J. F. R.*

230. Δι' ἧς] Subaudi ὁδοῦ. *P. G.*

231. Ἐκλυομένῳ] Ad emendationem Doct. *Gavallii*, Clar. *D'Orville* notat „ ἐκλυομένῳ aperte in metri legem peccat". ἐκλελυμένῳ abit ab *Homerica* prosodia: sed adfertur ex Athenaei L. IX. c. V. Τὸ ἐλύετο, ὁμηρικῶς ποιησὰς, ἐκλελυμένῳ: Adscripsit & *Er. Schmid.* Ἐκλυομένῳ suspectum, cum nec metro satis respondeat, nec praesens hic videatur requiri. Quid si legeretur: ἐκλελυμένῳ? Quare non vererer hoc admittere. *J. F. R.*

234. Τὰ μὲν γὰρ ἔνθεν, τὰδ' ἐκεῖθεν ὀχήματα] *Gujetus* Ἐνθάδε Ego omisso in τοῦδ' apostropho, lego, Τὰ μὲν γὰρ ἔνθεν τἀδὲ ἐκεῖθεν ὀχήματα, &c. *J. J.*

Ibid. Ἔνθεν] Si ἔνθενδε cum *Gujeto* recipias, bene habebit metrum, nec opus fuerit emendatione *Jensiana*, cui tamen locum dedimus, quia minima mutatione a vulgato abit. *J. Gavel* in Miscell. Obs. an. 1739. p. 429. sic tentat — ἔνθεν, κ' αὖ τὰ δ' ἐκεῖθεν ὀχήματα, vel ἔνθεν, τὰ δὲ μ' ἐκεῖθεν ὀχ. *J. F. R.*

237. Εἰσόδου πέζαν] Ad viam adjecta angusta semita, forte aliquantum elatior, in quam conferre se potest, qui plaustra in ipsa via vult evitare. Hanc πέζαν dictam puto, ut Germanis Fußsteig. Εἴσοδον hic non intelligebam, sed πέζαν ὁδοῦ. Itaque verti, ac si legeretur εἰς ὁδοῦ πέζαν τινός. *J. M. G.*

Ibid. Πέζαν] Habebant omnia quae vidi exemplaria, πέραν. Verum cum nullum nomen Graecis sit ἡ πέρα, substitui πέζαν. Est autem ἡ πέζα, *pes, planta pedis*; item *fimbria vestis*: item *extremitas, margo, limen*: ut hoc loco: adscendebam angustum limen introitus. *Er. Schmid.* Qualia exemplaria habuerit nescio; Nostrae Edd. πέζαν exhibent. *J. F. R.*

Ibid. Δόγμιος ἔδαινον εἰσόδου] Εἰς ὁδὸν πέζαν τινὸν forte. Πέζαν, i. qua pedibus tantum iri potest. *F. G.* *Gujetus* legit εἰς ὁδὸν. Atqui sensus sine correctione apertus est. Interim inquit, dum transirent currus, gressus oblique flexi, per angustum solum aditus cujusdam. Nam πέζα est nomen substantivum, quo praeter cetera significatur solum, plaga, regio. Nec vero verbum βαίνειν exigit post se praepositionem: quippe eleganter dicitur βαίνειν ὁδὸν &c. *Boivin.*

242. Ἀντισηκώσω] Ἀντισηκῶσαι est *ad aequilibrium rependere, paria facere.* τὸ σήκωμα aequilibrium, vel potius id quod librae adponitur ad aequilibrium faciendum. *Vitruv.* IX. 3. more Dorienſium *Sacoma* nominat. Etsi autem & verbale τὸ σήκωμα in usu est, ut & compolita, ἀνασηκόω, addo ponderi quod deest: ἀφασηκόω, pondus manu aestimo: & hoc ἀντισηκόω *rependo*: simplex tamen σηκόω nondum a quoquam, quod sciam, inventum fuit. *Er. Schmid.*

244. Ἐξὸς

Istuc animo placens habe munus tibi,
Abhinc triennio leves dolores senties.
At vos impuri, vos Dis invisissimi,
Quinam? quibus nati parentibus,
Audetis obniti podagrae viribus?
Cujus vicisse vim nescit Saturnius.
Quin dicitis, exsecrabiles! Heroum namque ego
Subegi plurimos. Docti vates sciunt.
Priamus Podarces dictus a vitio pedum.
Periit pede captus Achilles Peleo satus.
Bellerophontes pedum dolores pertulit.
Thebanus Oedipus captus pedibus fuit.
Pelopidas inter Plisthenes podagricus.
Podager classem duxit Paeantis filius.
Alius Podarces Thessalorum dux erat,
Qui, cum cecidisset Protesilaus praelio,
Pede captus & laborans classi praefuit.
Ithacae tyrannum Ulyssem Lartium

[k] Ἔγω δέ σοι δώρημα θυμήρες τόδε,
Ἐξῆς τριετίας πειράσῃ κήφων πόνων.
Ὑμεῖς δὲ μιαροὶ, καὶ θεοῖς ἐχθίσταλοι,
Τίνες ποτ' ὄντες, καὶ τίνων πεφυκότες,
Τολμᾶτε Ποδάγρας ἀνθαμιλλᾶσθαι κράτει;
Τῆς οὐδ' ὁ Κρονίδας οἶδε νικῆσαι βίαν;
Λέγετ', ὦ κάκιστοι, καὶ γὰρ ἡρώων ἐγὼ
Ἐδάμασα πλείστους, καί γ' ὑπέστην σοφοί,
Πρίαμος ποδάρκης, ποδαγρὸς ὤν, [l] ἐκλήιζετο.
Ἔθανε δ' Ἀχιλλεὺς ποδαγρὸς ὤν, ὁ Πηλέως.
Ὁ Βελλεροφόντης, ποδαγρὸς ὤν, ἐχαρτέθη.
Θηβῶν δυνάστης Οἰδίπους ποδαγρὸς ἦν.
Ἐκ τῶν Πελοπιδῶν ποδαγρὸς ἦν ὁ [m] Πλειοθένης.
Ποίαντος υἱὸς ποδαγρὸς ὤν, ἦρχε στόλου.
Ἄλλος Ποδάρκης Θεσσαλῶν ἦν ἡγεμών·
Ὃς ἐπεὶ πέσε Πρωτεσίλαος ἐν μάχῃ,
Ὅμως ποδαγρὸς ὤν, καὶ πονῶν, ἦρχε στόλου.
Ἰθάκης ἄνακτα [n] Λαερτιάδην Ὀδυσσέα

Ἐγὼ

[k] Ἔγω] Ἔγως malit *F. Gavel.* [l] Ἐκλήιζετο] Κλήιζετο *Guj.* recte. Nil mut. *Fl.* [m] Πλειοθένης] Πληθένης Edd. hac priores. [n] Λαερτιάδην Ὀδ.] Λάρτιον τ' Ὀδυσσέα *Boiv.*

244. Ἐξῆς τριετίας] Sic τριῶν ἡμιρῶν ἐξῆς. *F.G.*

251. Πρίαμος ποδάρκης] Hunc Podagra podagricum fuisse contendit alludens ad nomen ποδάρκης pedibus celer (unde ποδαρκὴς ap. *Pind.* Pyth. 5.) quasi per antiphrasin sic dictus fuisset. Est autem duplex hujus versus explicatio: una, Πρίαμος ποδάρκης, ut sit appositio: κλήιζετο ποδαγρὸς ὤν. h. e. Priamus alias Podarces dictus celebratur, quod fuerit podagricus. Ut ita τὸ ποδαγρὸς ὤν sequatur verbum κλήιζετο: Ποδάρκης autem idem praecedat. Altera, Πρίαμος ποδαγρὸς ὤν, κλήιζετο ποδάρκης, h. e. Priamus, cum podagricus esset, vocatur Podarces, sc. κατ' ἀντίφρασιν, ut dictum. Ut ita τὸ ποδαγρὸς ὤν praecedat verbum κλη— idque sequatur nomen ποδάρκης. Quae utraque expositio satis commoda; cum κλήιζειν non tantum sit *celebrare*, sed & *appellare*. Etsi autem contra priorem excipi possit, Priami nomen demum inditum fuisse, quando a sorore Hesione ἐτρίσατο: ποδάρκης autem a prima pueritia dictus fuerit, antequam adeo ullum podagrae signum in eo apparuerit: & ita podarcae nomen fuerit prius nomine Priami, non contra: nil tamen obstat: Podagra enim suae causae inserviens potius ad nomen ποδάρκης alludit, quam historiae veritatem respicit. Vix enim dabitur ullus Scriptor qui Priamum Podagricum affirmet. *Er. Schmid.*

Ibid. Ἐκλήιζετο] Vel κλήιζετο, abjecto augmento, vel, quod praetulerim, ἐκλήιζετο scribendum, aut certe per Synecphonesin efferendum. Idem statuae de κλήιζεται in *Ocyp.* vs. 134. *J. Gavel.*

252. Ἀχιλλεὺς] Alludit ad fabulam. Achilles Stygis aqua mersus inviolabilis undique, nisi qua parte pede prehensum tenuerat mater Thetis. Hic adacta sagitta interfectus a Paride: sic *pede captus.* *J. M. G.*

Ἀχιλ. ποδαγρὸς] An quod vulneratus sit in talo? *F.G.* Sine dubio illuc respicit. *J. F. R.*

253. Βελλεροφ. ποδαγρὸς] An quia a Pegaso excussus, crus fortasse fregit? *Boivin.* Ex hoc casu claudum factum & coecum, vitamque melancholicam miserrime finiisse, addit *Schmid.* videndumque *Hom.* Il. Z. & *Pind* Isth. Z. *J. F. R.*

255. Πελοπιδῶν] Sex Pelopis filii celebrantur a *Pind.* Ol. A. Sed nomina eorum alii aliter produnt, ut ibi indicat Scholiast. *Er. Schmid.*

Ibid. Πλειοθένης] Qui ex Aërope Agamemnonem & Menelaum secundum quosdam suscepit. Vid. *Apollod.* III. p. 68. Prave autem antea scriptum erat πληοθένης. Inter Pelopidas tamen ab Apollodoro non recensetur. *M. du S.*

256. Ποίαντος υἱὸς] Φιλοκτήτης. *F.G.*

257. Ἄλλος] Tres hi versus suspecti. *F.G.* Non sunt *Schmidio*, qui ait: fuit hic Podarces alter 40. navium ad Trojam dux, de quo ut & Protesilao *Hom.* Il. B. 695. seqq. *J. F. R.*

260. Ἰθάκης ἄνακτα Λαερτιάδην Ὀδυσσέα] *Metrum non constare, nisi legamus* Λάρτιον τ' Ὀδυσσέα, *aut aliquid simile*, ait Vir Cl. *Boivin.* Sed priores duae in Λαερτιά-

Ἐγὼ κατέπεφνον, οὐκ ἄκανθα τρυγόνος.
Ὡς οὐ τι χαιρήσουσες, ὦ δυσδαίμονες,
Ἴσην πάθητε κόλασιν οἷς δεδράκατε.
ΙΑΤ. [a] Σύροι μὲν ἐσμεν, ἐκ Δαμασκοῦ τῷ γένει,
Λιμῷ δὲ πολλῷ καὶ πενίᾳ κρατούμενοι,
Γῆν καὶ θάλασσαν ἐφέπομεν πλανώμενοι.
Ἔχομεν δὲ χρίσμα παιροδώρητον [b] τόδε,
Ἐν ᾧ παρηγορεῖμεν ἀλγούντων πόνους.
ΠΟΔ. Τί δὴ τὸ χρίσμα, καὶ τίς ἡ σκευή; φράσον.
ΙΑΤ. Μύστης με σιγᾶν ὅρκος, οὐκ ἐᾷ φράσαι,
Καὶ [c] λοίσθια θνήσκοντος ἐντολὴ πατρός.
Ὃς ἔταξε κεύθειν φαρμάκου μέγα σθένος,
Ὃ καὶ σὲ παύειν οἶδεν ἠγριωμένην.
ΠΟΔ. Εἶτ', ὦ κατάρατοι, καὶ κακῶς ὀλούμενοι,
Ἔστιν τις ἐν γῇ φαρμάκου δρᾶσις τόση,
Ὅ χρισθὲν οἵδε τὴν ἐμὴν παῦσαι βίαν;
Ἀλλ' εἶα, τῷδε σύμβασιν συνθώμεθα,
Καὶ πειράσωμεν, εἴτε φαρμάκου σθένος
Ὑπέρτερον πέφυκεν, εἴτ' ἐμαὶ φλόγες.
Δεῦτ', ὦ σκυθρωπαί, πάντοθεν ποτώμεναι
Βάσανοι, πάρεδροι τῆς ἐμῆς βακχεύματος,

Peremi ego, non *marini* ſpina turturis.
Nihil ergo gaviſuri, infeliciſſimi,
Aequam ſubite poenam veſtris actibus.
MED. Syri ſumus, Damaſco ducimus genus,
Fame ſubacti, multa victi inopia,
Terram pererramus totam vagi, & mare:
Habemus hoc unguentum acceptum a patribus,
Solamur hoc poenas dolentium *pedes*.
POD. Quod iſtud eſt unguentum? quae paratio?
MED. Jurata fides tacere, non loqui ſinit,
Et ultimum morientis praeceptum patris.
Qui juſſit occultare nos vim pharmaci,
Quod ſaevientem te quoque ſcit compeſcere.
POD. Ergo, exſecrabiles, maleque perditi,
Supereſt in orbe tanta pharmaci potentia,
Quod poſſit inunctum vim meam compeſcere?
Sed eia paciſcamur pactum ejusmodi,
Tentemus, utrum pharmaci potentia
Natura ſit valentior, an meae faces?
Huc, o ſeverae, huc convolantes undique
Poenae, comites meorum bacchanaliorum,

Pro-

a Σύροι] Ἰατροὶ *Guj.* b Τόδε] Ας tantum, *Fl.* male. c Λοίσθια] Λοισθία *Guj.*

τιάδω per σωίζησιν ſunt una ſyllaba. *J.F.*

Ibid. Λαιρτιάδω Ὀδυσσέα] Contradicit igitur recentioribus poëtis de morte Ulyſſis, & confirmat, quae Tireſias illi praedicit Odyſſ. Λ, 135. Γήρᾳ ὑπαὶ λιπαρῷ moriturum. De ſpina turturis marini, ſ. paſtinacae piſcis, qua interfecerit Telegonus patrem Ulyſſem V. Graeci interpretes ad l. c. & laudati *Barneſio*. *J.M.G.*

Λαιρτιάδω] Metrum non conſtat, niſi legamus Λάρτιον τὸ Ὀδυσσέα, aut aliquid ſimile. Λάρτιος dicitur aliquando pro Λαέρτιος. *Sophocl.* in Ajace μαστιγοφ. Ἆσὶ μέ, ὦ παῖ Λαρτίου, δέδορκά σε. &c. *Boivin.*

Λαρτιάδω] Ita potius lego quam Λαερτιάδω, ad exemplum *Soph.* in Aj. Ὦ παῖ Λαρτίου. *Er. Schmid.* Parum abeſt quin hoc in textum recipiam. *J.F.R.*

261. Ἄκανθα τρυγόνος] Τρυγὼν *turtur marinus* ob ſimilitudinem alarum expanſarum, quem *Plin.* IX. 48. paſtinacam vocari ait, ob colorem & figuram caudae: eſtque, ut idem IX. c. 24. 20. & 48. habet, piſcis planus & latus, pinnas non habens, ſed latitudine ſua natans, pro ſpina habens cartilaginem, & ſuper caudam eminentem radium acutum utrimque ſerratum quincuncialem (i. quinque uncias de magnitudine pedis humani habentem) quo nihil eſt inter venena marina usquam execrabilius. Arbores, n. infixus, radicitus necat, armaque ut telum perforat vi ferri & veneni malum. Videatur & *Rondeletius* de piſcibus XII. 1. & 2. Tali radio τρυγόνες Ulyſſem interfectum ſcribunt hiſtorici. Podagra negat, & a ſe vi podagrica interemtum affirmat. *Er. Schmid.*

Ibid. Τρυγόνος] Piſcis. *F.G.*

262. Ὡς οὐ τι χαιρήσουσες] „Formulam loquendi paucis verbis egregie expoſuit Vir Doctiſſ. T. S. H. S. (i. e. *Tiberius Hemſterhuſius*) ad *Xenoph.* Epheſ. Obſ. Miſc. Vol. VI. T. I. p. 343. Noſter vſ. 313. Οὐκ ἰρίσας ἰχάρη". aliaque hic non repetenda habet in iisd. Miſc. Vol. X. I. p. 430. *J. Gavel.*

264. ΙΑ.] I. e. ἰατροί. *F.G.*

Ibid. Σύροι μὲν ἐσμεν] Fingit ex Syria oriundos duos illos medicos Damaſcenos: praecipue ut Judaeos perſtringat, quorum multi medicinam temere profiteri jam auctoris tempore fuere ſoliti. *Er. Schmid.*

268. Ἐν ᾧ] I. e. ἐν οἷς. Nota phraſin. *F.G.* Ἐν ᾧ pro ἐν

Propius venite. Tu quidem pedum extimas
Soleas adurito digitos ad usque pedum.
Tu malleolos invade. Tuque a femoribus
Ad genua ſtilla amaram in intima ſaniem.
Sed vos manuum digitos, *agite*, conſtringite.
POEN. En omnia, ut juſſiſti, tibi peregimus.
Jacent, voces edunt miſeri miſerabiles,
Per membra torti cuncta noſtro ab impetu.
POD. Agite, hoſpites, diſcamus jam veriſſime,
Inunctum vos veſtrum juvetne pharmacum?
Nam ſi liquido illud eſt mihi contrarium,
Terra relicta abeo telluris in ſinus,
Ignota, inviſa, profunda in ima Tartari.
MED. En eſt inunctum: nec poenae minuit faces.
POD. Hei, hei! Papae! *perii*, conſumor, occidi!
Caeco per omnia membra fixus ſum malo.
Fulminis haud tale telum vibrat Jupiter,
Maris nec ullus tantundem fluctus furit:
Nec torta tanta eſt turbinis vehementia.
Aſper ne me populatur morſus Cerberi?

Πελάζετ' ἄσσον. ἡ σὺ μὲ ποδῶν ἄκρως
Φλέγμαινε ταρσοὺς δακτύλων ποδῶν ἄχρι.
Σὺ δὲ σφυροῖς ἔμβαινε. σὺ δὲ μηρῶν ἄπο
Ἐς γόνατα λεῖβε [d] πικρὸν ἰχῶρα [e] βαθῆ.
Ὑμεῖς δὲ χειρῶν δακτύλους λυγίζετε.
[f] ΠΟΝ. Ἰδ', ὡς ἔταξας, πάντα σοι δεδράκαμεν,
Κεῖνται βοῶντες οἱ ταλαίπωροι μέγα,
Ἄπαντα γυῖα προσβολῇ στρεβλούμενοι.
ΠΟΔ. Φέρετ', ὦ ξένοι, μάθωμεν ἀτρεκέστατον,
Εἰ χριστὸν ὑμᾶς φάρμακον τόδ' ὠφελεῖ.
Εἰ γὰρ σαφῶς τόδ' ἐστὶν ἀντίξυν ἐμοὶ,
Λιποῦσα γαῖαν, εἰς μυχοὺς εἶμι χθονὸς,
Ἀϊστὸς, ἀφανὴς, σύμαλα Ταρτάρου βάθη.
ΙΑΤ. Ἰδού, κέχριται, καὶ χαλᾷ φλογμὸν πόνων.
ΠΟΔ. Οἴμοι, παπαί γε, τείρομαι, διόλλυμαι,
Ἄπαν πέπαρμαι γυῖον ἀσκόπῳ κακῷ·
Οὐ Ζεὺς κεραυνῷ τοῖον αἰωρεῖ βέλος,
Οὐδεὶς θαλάσσης τοῖα μαίνεται κλύδων,
Οὐδὲ στρεπτὴ λαίλαπος τόση βία.
Μὴ κάρχαρον πορθεῖ με δῆγμα Κερβέρου;

Μή

[d] Πικρὸν] Recepi ex *Boiv.* Πικρῶν Edd. [e] Βάθῃ] Πάθῃ *Guj.* bene, & invitis Edd. recipiendum. [f] ΠΟΝ.] ΠΟ. Edd. male. *Ba. B1. 2.*

δὲ δ'. Phraſis Hebraïca. dicunt enim Hebraei *in*, pro *per*. *Conteres eos* in *virga* ferrea. *Pſalm.* 2. *Boivin.* Non tamen eſt phraſis Atticis inſolita, de qua *J. Gavel* l. d. ait: Βὰ ἐφ'. Id eſt δὲ ἐ. Sic in *Aſin.* p. m. 122. (c. 44.) ψαύονται, ὡς τεθνηκὼς ὁ ταῖς πλευραῖς. *Anthol.* l. c. 37. Ep. 14. Κάτθανεν — οὐδ' ὁ βίλος, ἀλλ' ἐνὶ σώμ. Poëta de virib. herbar. vſ. 66. Ἐκ κεφαλῆς πόνος ἐν τωὐτῷ θορόχθημα μειοῦται. Ubi forte legendum ἡ κεφαλῆς, ut vſ. 87. Niſi dictum ſit ut in *Oeyp.* vſ. 95. δεινὸν ὁ πούδων παύσης πόνον. Haec ille. Sed ut ἐν hic bonum, ita ὁ in altero minime tentandum, quod Medicis proprium. De ἐν vid. ſi opus eſt, ſupra ad vſ. 110. ἐθρίψατο ἐνὶ μαζοῖς. Adde *Diod. Sic.* XIII. c. 37. ἐν δ' εὐγενείᾳ ὁ πλούτῳ πρῶτος Ἀθηναῖον. Niſi tamen ibi malis ἦν δ' εὐγ— legere, ut ſit anaphora, quum paullo ante praeceſſerit, ἦν γὰρ ὁ λόγῳ δυνατώτατος. *J. F. R.*

275. Δρῶντες] Notanda vox, quam ut dubia auctoritate nixam citat *H. Steph.* *J. Gavel.*

282. Πελάζετε] Πελάζω eſt *facio appropinquare*; ergo πελάζετε h. l. facite appropinquare, ſc. vos ipſos. *Er. Schmid.*

285. Πικρὸν ἰχῶρα βαθῆ] Per πικροὺς ἰχῶρας intelligit eos qui ſunt τῶν ὀξυτέρας χολῆς, ideoque πικρὸν de natura bilis flavae vel acutae. & quem ſupra vocavit πικρὸν χυμὸν χολῆς. Τὸ βαθῆ h. l. *copia*. Copioſi n. acervi profunditas magna eſſe ſolet. *Er. Schmid.* Nos πικρὸν ob verſum recepimus. *J. F. R.*

287. ΠΟΝ.] Aut ita ſcribendum, ut diſtinguatur a Podagra, cui jam illud ΠΟ. aſſignatum eſt, aut Βάσανοι reponendum, quo nomine eos compellat Podagra. Hoc autem ſola fecit *B2.* In reliquis enim eſt ΠΟ. — *M. du S.*

ΠΟΝ.] Βάσανοι adſcripſerat *Guj.* deleto ΠΟ. Sic legi volens, quod ſupra praemiſſum erat: Δεῦτε — Βάσανοι. Sed cum Πόνοι idem ſit, & minus abeat ab ſcriptura Edd. hoc praetuli. *J. F. R.*

293. Λιποῦσα γαῖαν] Per γαῖαν intelligit converſationem cum hominibus in terra. *Er. Schmid.*

Μή [a] τις ἐχίδνης ἰὸς ἀμφιβόσκει;
Ἢ ἁλφεχὴς ἰχῶρι Κενταύρου τέπλου;
Ἐλέαιρε, ἄναστα, φάρμακον γὰρ ἔστ' ἐμόν,
Οὔτ' ἄλλο, δύνασ' σὸν ἀναχαιτίσαι δρόμον,
Ψήφοις δὲ πάσαις πᾶν ἔθνος νικᾷς βροτῶν.
ΠΟΔ. Παύσασθε, βάσανοι, καὶ πόνους μειώσατε
Τῶν μεταιθύντων εἰς ἐμὴν ἔριν μολεῖν·
Γιγνωσκέτω δὲ πᾶς τις, ὡς μόνη θεῶν
Ἄτεγκτος ἔσα, φαρμάκοις ὑπείθομαι.
ΧΟΡ. Οὔτε Διὸς βροντῇς, Σαλμωνέος
[b] ἤρισε βία,
Ἀλλ' ἔθανε φολόεντι δαμεῖσα θεοῦ φρένα βέλει.
Οὐκ ἐρίσας ἐχάρη Φοίβου Σάτυρος Μαρσύας,
Ἀλλὰ λιγὺ [c] ψαίρει κεῖνο πρὸ δέρμα
[d] πίτυος.
Πένθος ἀείμνηστον δὶ ἔριν τοκὰς ἔσχε Νιόβη,

Num viperae venenum me depaſcitur?
Sanie ne Centauri madet mihi pallium?
Miſerere, Diva, pharmacum nam nec meum,
Nec ullum, inhibere tuum curſum poteſt.
Punctisque cunctis omne genus ſuperas hominum.
POD. Geſſate, Poenae, & his dolores minuite,
Quos contendiſſe rixa mecum poenitet.
Cognoſcat unusquisque, me ſolam Deûm
Non deliniri pharmacis, non obſequi.
CHOR. Nec Jovis Salmonei contendit vis tonitrui.
Sed periit fumante Dei cor fixa jaculo.
Nec rixa gaudet Phoebi Satyrus Marſyas,
Sed cutis ad pinum ſuſpenſa arguta reſonat.
Luctum habet aeternum ob lites foecunda Niobe,

La-

a Τις] Sic Edd. male. Τῆς *Guj.* Τῆς μ' *Gavel.* b Ἤρισε] Recte *Guj.* Ἤρισεν Edd. priores prave. c Ψαίρει] Ψάλλει *S.* & *Amſt.* ſolae. d Πίτυος] Sic *Fl. J. Vr. Ald. Fr. P. B1. 2. H.* Πύθιος *S.* & *Amſt.*

302. Μή τις ἐχ.] Sic *Horat.* in Epod. de allio. *Num viperinus hic cruor?* inde etiam deſumpſiſſe videtur Lucianus, quod de Centauri veſte ait. Nam ibidem ſcripſit *Horat.*

Nec munus humeris efficacis Herculis
Inarſit aeſtuoſius.

Boiv.

Ibid. Τῆς ἐχίδνης] Τῆς pro τις reciperem, monente in ſchedis *Gujeto*, quia ſic verſus erit reſtitutus; primam autem in ἰὸς recte longam fieri, vid. ap. *Hom.* Il. Λ. 377. Sed quum & aliter poſſit emendari verſus, legendo Μή τις μ' ἐχίδνης, vel Ἢ μήτις, ut vſ. 78. Ἢ μή τις ὕμνος &c. cum Doctiſſ. *Gavel*; ideo nihil potius mutavi. Addit Idem, reſpexiſſe noſtrum ad loc. *Sophocl.* in Trach. Ἐχθρᾶς ἐχίδνης ἰὸς ὡς ἀδαΐνιλο. *J. F. R.*

303. Κενταύρου] Τῷ Νέσσου. *F. G.*

304. Ἐλέαιρ' ἄναστα] Jam ad miſericordiam & gratiam confugiunt ſupplices podagrae, quam jam Reginam ſuam gratioſiſſimam agnoſcunt. i. e. medicamentis inſuperabilem fatentur, ideoque ei ſe ſubjiciunt, & ad ſolam ejus miſericordiam confugiunt. *Er. Schmid.*

310. Ἄτεγκτος] Τέγγειν *irrigare* eſt; hinc ἄτεγκτος non illinendus medicamentis. *Sinapius* reddit illacrymabilem, quae lacrymis non tingatur, ſ. ad miſericordiam non flectatur. Minus bene, cum modo poenitentiam medicorum miſertam viderimus. *Er. Schmid.*

311. Οὔτε Διὸς] Hexametra μείουρα. *F. G.* Bene monet, ne quis tentet poſteriorem pedem emendare. *J. F. R.*

Ibid. Βροντῇς Σαλμ.] De hoc Jovis fulminum imitatore vid. *Strab.* VIII. *Euſtath.* ad Od. A. *Serv.* ad *Virg.* VI. Æn. *J. F. R.*

312. Φολόεντι — βέλει] I. fulminis fuliginoſi genere, vid. *Ariſtot.* L. 3. Meteor. 1. quod non incendit, ſed atra tantum fuligine inficit. Sed *Homerus* has fulminum diſtinctiones confundit (Odyſſ. Γ. 405. non invenio) H. 249. Ψ. 330. *Er. Schmid.*

313. Σάτυρος Μαρσύας] Spondaicus μείουρος. *F. G.*

314. Λιγὺ ψαίρει] Stridule agitatur. Ψαίρειν enim inter alia etiam agitari ſignif. Eſt autem hypallage: pinus agitatur circa cutem, pro cutis Marſyae ſuſpenſa ad pinum agitatur circa eam, nempe in exemplum. *Er. Schmid.*

Ibid. Πύθιος] Τὸ υ in Πύθιος hic corripitur. *F. G.*

Πίτυος] Paritina, licet πίτυς *pinus*, cum vett. in textu ſervarit, cujus arboris in fabula Marſyae fit mentio, tamen *Pythius* Latine dedit, & inde *Salmur.* id hauſiſſe, Graecumque immutaſſe, fit verosimile; ſed πίτυϊ cum *Jenſio* in epiſt. lect. Lucian. p. 391. inſerta, omnino legendum, ubi & ψαίειν *radere* tentat, etſi ψαίρειν non improbat, quem vide. *J. F. R.*

317. Μαινὰς δ' Ἀρώχη] Quia prima in Ἀρώχη brevis eſt, non recepi lectionem Scholiaſtae. Poſſet itaque vulgato ſuccurri, apoſtrophum in δ' tollendo & δὶ reſcribendo; tumque, ſi poſtremum α. in Μαινὰς pro longo acceperis, quia ortum ex antiquo η (quippe Μαινίη Ionice & antiqua Attica dialecto ſcribitur) ſa-

Lamentatur adhuc, lacrimas funditque Sipylo.
Maeonis ausa Arachne contendere Tritonidi:
Perdidit at formam, sua nunc quoque stamina plicat.
Impar est iris superorum audacia hominum,
Ut Jovis, ut Latonae, ut Palladis, ut Pythii.
Mirem ferto crucem, popularis diva, Podagra,
Atque levemque brevemque; acrique dolore careat:
Parca nocens cesset, tolerabilis, ireque sinat.

Multae formae infortunatorum.
Meditatio poenae & consuetudo.
Podagros miseros consolentur.
Unde alacriter, o consortes, deponetis

Ἀλλ' ἔτι μυρομένη, προχέει δ' ἁλὶ δάκρυα Σιπύλῳ.
[e]Μαιονίη δ'' Ἀράχνη Τριτωνίδος ἤλθεν [f]ἐς ἔριν·
Ἀλλ' ὀλέσασα τύπον, ἣ νῦν ἔτι νήματα πλέκει·
Οὐ γὰρ ἴσον μακάρων ὀργαῖς θράσος ἐστὶ βροτῶν,
Ὡς Διός, ὡς Λητοῦς, ὡς Παλλάδος, ὡς Πυθίου.
Ἧπιον, ὦ πάνδημε, [g]φέρουσ ἄλγημα Ποδάγρα,
Κῆφον, ἐλαφρὸν, ἄδηκτον, [h]ἀνώδυνον,
Εὔφορον, [i]εὔλυτον, ὀλιγοδρανὲς, εὐπερίπατον.
Πολλαὶ μορφαὶ τῶν ἀτυχούντων,
[k]Μελέται δὲ πόνων, ἣ τὸ σύνηθες
Τοὺς ποδαγρῶντας θρασυμυθείσθω.
Ὅθεν εὐθύμως, ὦ [l]συναύκληροι, λήσεσθε Πό-

[e] Μαιονίη δ'] Ἀρ. Μαιονίδ' ἀρ. Schol. [f] Ἐς] Restitui cum Guj. Εἰς Edd. pessime. [g] Φέρουσ] Φέρας Pk. [h] Ἀνώδυνον] Ἤδ' ἀνωδ. Guj. male, nisi tum ἀνόδυνον scribas. [i] Εὔλυτον] Lego εὔλιπτον' Er. Schmid. [k] Μελέται] Μελέτη Βοῦν. [l] Συναύκληροι] Σύγκληροι Guj. & Pell. & λήσεσθε initium faciunt versus sequentis.

317. Μαιονί δ' ἀράχνης] Μαιονίς. Guj.

sanatus erit versus. Addit *Schmid.* utraque scriptio ἡ Μαιονία & ἡ Μηονία in usu est, teste *Strab.* L. 12. & 13. ac licet in Μηονία sub τῷ η inveniatur jota subscriptum, quiescens tamen illud jota est, ideoque Latinis etiam per e simplex exprimitur, parumque refert, scribasne *Meonia* an *Maeonia*. *F.F.R.*

319. Ὀργαῖς] Ἡ ὀργὴ non tantum ira est, sed & τρόπος, mos, item propositum, impetus, ut h. l. *Er. Schmid.*

320. Πυθίου] Spondaeus μύρρος, τὸ πυ in Πύθιος hic producitur. *F.G.*

322. Βραχυβλαβὲς ἀνώδυνον] Lego βραχυβλαβὲς ἤδ' ἀνόδυνον. Ἡ ὀδὺνη dolor, inde ὁ ἡ ἀνόδυνος & ἀνώδυνος, ab ὀδύνης immunis. Scriptio utraque in usu: quam & vetus Lexicographon probat, & locus praesens metri vi hanc per o postulat: tametsi *Stephanus* eam rejiciat. *Er. Schmid.*

Ibid. Ἀνώδυνον] Si ἀνόδυνον secunda brevi scribere licet, quod quidem cum *Schmidio* credo, non male *Gujetii* conjectura haberet; nunc vero pessime. Sed forsan est oblivio describentium & ipse ἀνόδυνον quoque dedit. At quid opus est spondaeum quinta sede ejicere, quemque ipse adgnovit vs. 113. quique *Homero* aliisque frequentatur? α privativum autem plurimum esse longum in ἀδάκρυτος ac similibus, notissimum. *F.F.R.*

324. Πολλαὶ] Imitatio finis Tragoediarum *Euripidis* multarum. vid. med. *M. du S.*

Πολλαὶ μορφαὶ] Ἀνάπαιστοι. *F.G.* Sumtum ex *Euripidis* Androm. (ait Doctiss. *Gavel* in Misc. saepe laudatis, p. 431.) ubi sic ille:

Πολλαὶ μορφαὶ τῶν δυσμοιρούντων,
Πολλὰ δ' ἀέλπτως πραίνουσι θεοί.
Καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
Τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεός.
Τοῖον δ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

Vid. etiam Alcest. & Bacch. in fin. Hinc seqq. versus, ejecta voce συναύκληροι, hoc pacto restitui possent:

Τοὺς ποδαγροῦντας θρασυμυθείσθω
Ὅθεν εὐθύμως λήσεσθε πόνων.

Vel si hoc nimis audax, aliter dirimendo septem postremos versus tentatos vid. ibid. *F.F.R.*

327. Συναύκληροι] Ejusdem navis socii. Metaph. i. e. eidem morbo obnoxii. *Er. Schmid.*

329. Εὖ-

Πόνων, εἰ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
Τοῖς δ' ἀδοκήτοις πόρον [a] εὗρεν θεὸς,
Πᾶς ἀνεχέσθω τῶν παχόντων,
Ἐμπαιζόμενος, καὶ σκωπτόμενος,
Τοιοῦν γὰρ ἔφυ τόδε πρᾶγμα.

Dolores, si sperata non peragantur,
Insperatisque det esse Deus.
Sufferat unusquisque aegrorum
Illudi se & derideri:
Haec est natura negoti.

ΩΚΥΠΟΥΣ.

Ὠκύπους Ποδαλειρίου καὶ Ἀσταsίας υἱὸς ἐγένετο, κάλλει καὶ δυνάμει διαφέρων, γυμνασίων τε καὶ κυνηγεσίων μὴ ἀμελῶν. πολλάκις δὲ θεωρῶν τοὺς ἐχομένους ὑπὸ τῆς ἀτέγκτου Ποδάγρας, καταγέλα, φάσκων, μηδὲν ὅλως εἶναι τὸ πάθος. ἡ θεὸς τοίνυν ἀγαναχτεῖ, καὶ διὰ ποδῶν εἰστρέχει. τοῦ δ' εὐτόνως φέροντος, καὶ ἀρνουμένου, ὕπτιον ὅλως τίθησιν ἡ θεός. Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑποκεῖται ἐν Θήβαις· Ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ὑπερχωρίων ποδαγρῶν, συνελεγχόντων τὸν Ὠκύπουν· Τὸ δὲ δρᾶμα, τῶν πάνυ ἀστείων. Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα, Ποδάγρα, Ὠκύπους, Τροφεὺς, Ἰατρὸς, Πόνος, Ἄγγελος. Προλογίζει δὲ ἡ Ποδάγρα.

OCYPUS, SIVE CELERIPES.

Ocypus Podalirii & Astasiae filius fuit pulchritudine & viribus praestans, qui Gymnasia & venatus non negligeret. Saepe cum videret eos, qui ab implacabili podagra tenerentur, deridebat, dicens, plane nihil esse illum morbum. Indignatur ergo Dea, & per pedes irruit. Illo vero fortiter ferente, ac negante, supinum omnino Dea abjicit. Scena dramatis ponitur esse Thebis. Chorus constat podagris ejus regionis Ocypodem convincentibus. Est autem drama valde lepidorum unum. Personae dramatis Podagra, Ocypus, Educator, Medicus, Dolor, Nuncius. Prologum agit Podagra.

ΠΟΔΑΓΡΑ, ΩΚΥΠΟΥΣ, ΤΡΟΦΕΥΣ, ΙΑΤΡΟΣ, ΠΟΝΟΣ, ΚΑΙ ΑΓΓΕΛΟΣ.

PODAGRA, OCYPUS, EDUCATOR, MEDICUS, DOLOR, ET NUNCIUS.

POD.

[a] Εὗρεν] Εὗρε *Pell.* Sed & sic versus claudicat, nisi θεὸς monosyllabum fiat.

329. Εὗρεν] Lego εὗρε propter metrum. εὗρε *invenit*, i. e. invenire solet. *Er. Schmid.*

ΩΚΥΠΟΥΣ] Frigidum poëma & Luciano indignum. *F. G.*

ΩΚΥΠ.] Lucianum non agnosco. Inficetum & absurdum totum quantum est. *M. du S.*

ΩΚΥΠ.] Non puto esse Luciani, sed ab aliquo imitatore Tragopodagrae scriptum libellum. Certe Argumentum non magis videtur hic praemissurus fuisse Lucianus quam in Tragopodagra. *J. M. G.*

1. Δεινὴ] Vid. *Eurip.* Hipp. 1. & seqq. *M. du S.*

6. Καὶ μὴ λεγ. ἀστρεπῆ] Podagricos initio morbi nolle fateri morbum, sed vel talum distorsisse, vel aliud quid praetexere, donec ambo pedes adfecti confessionem extorqueant, belle etiam testatur *Seneca*, Ep. 53. p. m. 473. Ubi pro (*morbo*) *qui utrosque pedes DEXTROS fecit*, Vavassor Obs. p. 36. legit *PEDES AEGROS*. Possis & *deteriores*, quod propius ad literas accedit; sed forsan nihil mutandum; nam quum illico addatur, *necesse est morbum fateri*, pedes dextri potuerunt intelligi *sinceri*, non amplius mendaces. *J. F. R.*

9. Προκόψας] Προσκόψας legendum omnino, si ratio sensus habeatur. *F. G. Gujetus* sensui medetur, non metro, cum legit προσκόψας. Quid si legamus ὤγε προσκόψας βάσιν. *Boivin.*

Προκόψας] Quis cum *Gujeto* προσκόψας legerit? Id enim esset versum corrumpere, non corrigere; nam προκόψας jambum quarta sede, ut debet, efficit, & licet *allisum pedem Micyllus* verterit, unde forsan προσκόψας in mentem venit *Gujeto*, nihilo tamen ad sensum deterius est προκόψας, *promoveris gradum*, modo

POD.

Dira hominibus, & inauſpicati nominis
Podagra vocor, ſaevum mortalibus malum,
Pedesque nerveis conſtringo reſtibus,
Animadvertente nullo incurrens artubus.
Ultra mea percuſſos plaga rideo,
Nec vera de ſuo fateor auſos malo,
Sed vana cauſſari nonnulla exercitos
Ipſum nam quisque ſe lactat mendaciis:
Quaſi convellerit aut offenderit pedem,
Loquitur amicis, veram cauſſam reticet.
Quod enim non dicit, ut latere ſe ratus,
Etiamſi nolit ipſe, tempus indicat.
Ac tum ſubactus, & fatus nomen meum,
Ab amicis omnibus in triumpho ducitur.
Verum dolor mihi malorum adjutor eſt.
Nihil ego namque ſum, ſi ab hoc relicta ſim.
Hoc ergo mordet, hoc animum ſubigit meum,
Dolorem quod malorum originem omnium
Maleficis maledictis haud quisquam ſauciat.
Sed contra me laxant vocem exſecrabilem.
Mea ſperantes evitare vincula.
Quid iſta nugor? nec dico, qua gratia
Adſim, ferendae non par iracundiae.
Dolo generoſus iſte, fortis, Ocypus,
Contra me ſentit, eſſe me nihil ferens.

ΠΟΔ.

1 Δεινὴ μὲν ἐν βροτοῖσι, κ᾽ δυσώνυμος
Ποδάγρα κέκλημαι, δεινὸν ἀνθρώποις πάθος,
Δεσμῶ δὲ νευρίνοισι τὰς πόδας βρόχοις,
Ἀρθροισιν εἰσδραμοῦσα μὴ νοσμένη.
5 Γελῶ δὲ τὰς πληγέντας [a] ὑπ᾽ ἐμοῦ,
Καὶ μὴ λέγοντας [b] ἀτρεκῆ τ᾽ συμφορᾶς,
Ἀλλ᾽ εἰς ματαίαν πρόφασιν ἐξησκημένους.
Ἅπας γὰρ αὐτὸν βυκολεῖ ψευδοστομῶν,
Ὡς [c] ἐνσεσεικὼς ἢ [d] προκόψας τοι βάσιν,
10 Λέγει φίλοισι, μὴ φράσας τ᾽ αἰτίαν,
Ὃ μὴ λέγει γὰρ, ὡς δοκῶν λαθεῖν τινας,
Χρόνος δέ γ᾽ ἕρπων μηνύει, κἂν μὴ θέλῃ.
[e] Καὶ τότε δαμασθεὶς, ὀνομάσας μου τὄνομα,
Πᾶσι θριαμβος ἐμβεβάσται φίλοις.
15 Πόνος δέ μοι συνεργὸς ὅτι τ᾽ κακῶν·
Ἐγὼ γὰρ οὐδέν [f] εἰμι τούτου δίχα μόνη.
Τοῦτ᾽ ἦν δάκνει με, κ᾽ Φρενῶν καθάπτεται,
Ὅτι τ᾽ ἅπασιν αἴτιον πόνου κακῶν,
Οὐδεὶς κακέργοις λοιδορεῖ βλασφημίαις,
20 Ἀλλὰ κατ᾽ ἐμοῦ πέμπουσι δυσφήμους ἀρὰς,
Ὡς δεσμὸν ἐλπίζοντες ἐκφυγεῖν ἐμόν.
Τί ταῦτα φλυαρῶ, κ᾽ λέγω τίνος χάριν
Πάρειμι, μὴ φέρουσα τ᾽ ἐμὴν χολήν;
Ὁ γὰρ [g] Δόλων γενναῖος, ὁ θρασὺς Ὠκύπους,
25 Φρονεῖ καθ᾽ ἡμῶν, μηδὲν εἶναί [h] μέ τι λέγων.

Ἐγὼ

[a] Ὑπ᾽ ἐμοῦ] Ἡμετέρων ὕπο Guj. [b] Ἀτρεκῆ] Ἀτρεκεῖ J. T᾽ ἀτρεκῆ Guj [c] Ἐνσεσεικὼς ἢ] Ἐνσεσεικὼς, ἢ Edd. ſine ſenſu. Rationem emendationis vid. in notis. [d] Προκόψας] Προσκόψας Guj. Ἦγε προσκ. Boiv. [e] Καὶ τότε] Καί τοι Pell. [f] Εἰμι τούτου] Τοῦ δ᾽ εἶμι Pell. [g] Δόλων] Δόλον Guj. ut cohaereat δόλον φρονεῖ. [h] Μέ τι] Μ᾽ ἔτι Guj. Nihil mut. Fl. J. Fr. P. Εἶν᾽ ἡμᾶς Pell.

do non ἐνσεσεικὼς, ἢ cum Edd. legas, ſed ἐνσεσεικὼς ἢ junctim, & periphraſi uſitata; cujus poſterioris emendationis me admonuit Doctiſſ. Amitinus F. L. Abreſch. eamque ita plane neceſſariam duxi, ut reciperem. J. F R.

14. Θριαμβος ἐμοῦ.] I. quaſi in triumpho geſtatur, deridetur. F. G.

15. Τῶν κακῶν] Malorum quae facio. F. G.

17. Φρενῶν καθάπτεται] *Haec moleſtia me tantopere urit, ut prae ira mentis vix compos ſim.* Vid. Fceſ. in Oecon. *Hippocr.* V. Ἅπτεσθαι. Conf. hic vſ. 23. & 26. J. Gavel.

24. Δόλων] *Gujet.* legit δόλον. vulgata lectio magis placet. Notum omnibus, Dolonem fuiſſe πόδας ἀκύτατον. Boivin.

Δόλων] Recte *Guj.* δόλον, ceu δόλον φρονεῖν γενναῖος, quippe qui egregie erat εἰς προφάσεις ἐξησκημένος, uti ex ſeqq. adparet. Neque enim nota perſona hic in ſcenam producitur, ſed omnino ficta, unde merito Ὠκύπους nominis proprii vicem ſuſtinet. J. Gavel.

25. Μέ τι] Hocce τι *Gujeto* forſan ſuſpectum viſum, quod μηδὲν praemiſſum id non admitteret. Fruſtra. *Diod. Sic.* XI. c. 45. ἄλλο μὲ μηδὲν — τι. *Herodian.* 2. 5. 7. Οὐδέν τι κατεπλήχοτος. Sic εἴς τις ſiequens

Ἐγὼ δ' ὑπ' ὀργῆς, ὡς γυνὴ δεδηγμένη,
Ἀντέδακα τοῦτον ἀλεράπευτον εὐτόχως,
Ὡς ἦν ἔθος μοι κονδύλῳ πόδας τυχεῖν.
Ἤδη δ' ὁ δεινὸς πόνος ἔχει λεπτὸν τόπον,
Καὶ τ' βάσιν νυγμοῖσι τρυπᾷ τ' κάτω.
Ὁ δ' ὡς δρόμοισιν ἢ πάλῃ πλήξας ἴχνος,
Πλανᾷ γέροντα παιδαγωγὸν ἄθλιον.
Καὶ [a] κλεψίχωλον πόδα τιθεὶς [b] ἰχνευμένον,
Δύσηνος αὐτὸς ἐκ δόμων [c] προσέρχεται.
ΩΚΥΠ. Πόθεν δ' ὁ δεινὸς ἐς ποδῶν ἕστος πάρη,
Ἀτραυμάτιστος, ἄβλατος, ἄστατος πόνος;
[d] Τείνω δὲ νεῦρον οἷα τοξότης ἀνὴρ,
Βέλος προπέμπων, κ' [e] λέγειν βιάζεται.
Τὸ τ' πονούντων ἔσχατον, στοιχεῖ χρόνῳ.
ΤΡΟΦ. Ἔπαιρε σαυτὸν, ὦ τέκνον, κ' κέφισον,
Μή πως με πίπλων, καλαβάλῃς σὺ χωλὸς ὤν.

Ego, quam mordet ira, (quidni, feminam?)
Morsu hunc remordi certo & insanabili,
Ut est solenne mihi ferire artum pedis.
Et jam dolor dirus parvum tenet locum,
Soleamque terebrat imam punctionibus.
At ille ut cursu vel lucta laeso pede,
Imponit educatori misero seni.
Furtim claudum pedem, viscо captum meo,
Infelix efferens huc accedit, domo.
OCYP. At unde dirus in pedes hic ingruit,
Sine vulnere, stare, incedere impediens dolor?
Nervumque tendit, vir sagittator velut
Telum emissurus, & subigit me dicere
Quae sunt dolentum extrema, parvo tempore.
EDUC. Ipsum te sustine, mi fili, & alleva,
Ne qua, dum claudicas, cadens me proruas.
OCYP.

a Κλεψίχωλον] Emendavi ex *Guj.* & *Fl* Κλεψίχολον male cett. b Ἰχνευμένον] Ἰκνευμένον *Guj.* Ἰζευμένον *Schmid.* c Προσέρχεται] Προίρχ. *Guj.* d Τείνω] Τείνει *Guj.* Sed & Τείνων legi posset. e Λέγειν] Στένειν *Guj.*

quens Nostro aliisque. Vid. supr. *Alex.* c. 36. &c. Et Doct. *F. L. Abresch.* animadv. ad *Æschyl.* p. 190. *J. F. R.*

33. Ἰχνευμένον] Ἰκνεύμενον legend. forsi. i. e. νοσοῦντα. *Hesych.* ἰκνεῖται, ἵκνεται, νοσεῖ, καθάπτει, &c. ἰκνεύμενον pro ἰκνούμενον Aeolice. i. e. a morbo petitum, tentatum. *F. G.*

Ἰχνευμένον] Optime hunc versum restituit *Gujetus*, sed pro ἰκνεύμενον mallem ἰκνούμενον, si quidem Doricismo hic locus nullus est; *J. Gavel.* Bene, sed cur etiam cum *Gujeto* accentu mutato ter scribat Ἰχνεύμενον, &c. quum Edd. ἰχνευμένον, caussam non addit. Sed praestat *Er. Schmidii* observationem audisse: hic locus, ait, in plerisque libris depravatus est: Κλεψίχολον πόδα τιθεὶς ἰχνευμένον, redditurque: & biliosum aegre movens captum pedem: q. esset a χολὴ *bilis*, cum sit ex χωλὸς *claudus*. Tum pro ἰχν—— leg. ἰζευμένον, *claudicationes celantem*, praecipue sub primos insultus podagrae; cum tamen trahant pedem ἰζευμένον, viscо captum. ὁ ἰξὸς *viscum*, inde ἰζεύω *viscо capio*, aves proprie: postea quocumque modo aucupor. Hinc ποὺς ἰζευμένος est pes viscо captus, h. e. metaphorice, tarde & lente progrediens. Quis hoc non probaret? Cum in ipso podagrae etymo idem insit, a ποὺς & ἄγρα *captura* formato, quod pedes ut laqueo captet. *J. F. R.*

37. Τείνω] Praeter τείνω nihil cum *Gujeto* mutaverim, punctum ponendum post βιάζεται. *J. Gavel.* Illud punctum jam addidi. *J. F. R.*

38. Λέγειν] Στένειν leg. videtur, subaudito ὁ πόνος. *F. G.*

39. Τὸ τ' πονούντων ἔσχατον] Dolores extremi, i. e. acerrimi cum tempore veniunt, s. processu temporis dolores intenduntur. *F. G.*

Ibid. Στοιχεῖ χρόνῳ] Non intelligi a me istum versiculum, fateor. Interpretatus sum ac si legeretur βραχεῖ χρόνῳ, quod quidem sententiae convenire, apparet. Alia quaestio est, an ita auctor dederit. *J. M. G.*

45. Γογγύζων] Participium γογγύζων metrum aperte vitiat. Num ὄγκυλος γέρων, i. e. σεμνὸς, γαῦρος, teste *Hesych.* Senex dicitur vs. 120. Καυχώμενος τὰ πάντα μηδὲν ὢν σθένων. An potius τὸ γογγύζων glossema habendum τῷ ὀγκολογῶν, quod hic olim lectum fuerit? Sane *Hesychius*, ὀγκολογῆσαι exponit γογγῦσαι. *J. Gavel.* Sed Cl. Editor observ. Mitc. anni 1739. p. 433. adjicit, forte ἀδύνατα γογγύζων γέρων, quo quidem versui minore negotio consulitur, sensus tamen mihi melior videtur in ἀδύνατος. *J. F. R.*

46. Μή τι] Μή σὺ forsan. *F. G.*

48. Ἐν ταῖς] Euripideum esse opinor. *M. du S.*

Ἐν ταῖς ἀνάγκαις] Videtur Interpres non intellexisse hunc versum. Sensus est: *morbo subactus juvenis, instar est senis.* Per ἀνάγκας hic intellige τὰς τ νόσων ἀνάγκας. ἀμφιβολίαν autem sic resolve: πᾶς νέος γέρων ἐστί. omnis juvenis instar senis est. est tamen & alius sensus: nempe cogente necessitate, senes fungi juvenum vice. *Boivin.*

Ibid.

OCYP. En teneo te sine pondere, & tibi obsequor,
Laborantemque pedem pono, & sustento me.
Nam juniori turpe, aequales inter, est
Minister invalidus, querulus semper senex.
EDUC. Ne, ne quid horum, stulte! aufer convicia.
Ne gloriare aetate: at illud noveris,
Necessitatibus juvenis quisque est senex.
Audi monentem. Denique, si me subtraham,
Stabo senex ego, juvenis jacebis humi.
OCYP. Tu si cadas, dolore carens, senex cades.
Etenim voluntas promta senes sequitur viros.
Nervis sed illorum caret omnis actio.
EDUC. Quid argutare? nec dicis mihi, quomodo
Dolor intrarit soleam pedis cavam tui?
OCYP. Dum cursu exerceor, levem ut ponam pedem
Currens contraxi, & in dolores incidi.

[f] ΩΚΥΠ. Ἰδὺ κρατῶ σε δίχα βάρους, καὶ πείθομαι,
Καὶ τ' πονοῦντα πόδα τιθῶ, κ' καρτερῶ.
Νεωτέρῳ γὰρ αἰσχρὸν [g] παισὶν ἀεί,
Ὑπηρέτης ἀδύνατος γογγύζων γέρων.
ΤΡΟΦ. Μὴ, μή τι ταῦτα, [h] μωρὲ, μή [i] με κερτόμει·
Μή μ' ὡς νέος κόμπαζε, τοῦτ' εἰδὼς, ὅτι
Ἐν ταῖς ἀνάγκαις πᾶς γέρων [k] ἐστὶ νέος.
[l] Πείθου λέγοντι· [m] τὸ πέρας ἂν ὑποσπάσω,
Ἔσην ὁ πρέσβυς, σὺ δ' [n] ὁ νέος πίπτεις χαμαί.
ΩΚΥΠ. Σὺ δ' ἂν σφαλῇς, πέπαυσαι ἄπονος ὢν γέρων.
Προθυμία γὰρ ἐν γέρουσι παρέπεται·
Πρᾶξις δὲ τούτοις οὐκέτ' ἔστιν εὔτονος.
ΤΡΟΦ. Τί μοι σοφίζῃ, κοὐ λέγεις οἵῳ τρόπῳ
Πόνος [o] προῆλθε σῇ ποδὸς κοίλην βάσιν;
ΩΚΥΠ. Δρόμοισιν ἀσκῶν, κοὖφον ὡς τιθῶ πόδα,
Τρέχων [p] ἔστειλα, κ' συνεμίχθην πόνῳ.
ΤΡΟΦ.

[f] ΩΚΥΠ.] In *Fl.* spatium est. In *J.* omissum etiam. Additum in *P. H. B1.* &c. [g] Παισὶν] Παῖς ἐς' *Guj.* [h] Μωρὲ] Sic *B1. 2.* Μῶρε *J. Fl. Ald. Fr. H. P. S.* [i] Με] Μοι *Fl.* [k] Ἐστὶ] Recepi ex *Fl.* ἐσὶ cett. [l] Πείθου Recte sic *B1. 2. V2. P. S.* Personam Ὠκ. male praefigunt *J. Ald. Fr. H.* In *Fl.* spatium est, quo personar. nomina designantur. [m] Τὸ πέρας] Τὰς χέρας *Guj.* Τῶν χεῖρ' ἂν *Pell.* Τὸ γῆρας *Boiv.* [n] Ὁ νέος] Ὡς νέος male *Fl.* [o] Προῆλθε] Προσῆλθε *Guj.* & *Pell.* [p] Ἔστειλα] Ἔσφηλα *Guj.* Forsit. ἔτεινα, vel ἔτειλα.

Ibid. Ἐσὶ νεὸς] Lege ἐσὶν, recte ait *J. Gavel.* Sed id ex *Fl.* jam receperam. *J. F. R.*

49. Τὸ πέρας ἂν] Legend. videtur: τὰς χέρας ἂν ὑποσπάσω, quid si, τῶν χεῖρ' ἂν ὑποσπάσω, vel τὴν χέρα. &c. *F.G.* Τὸ πέρας ferri non potest. Addi posset *Gujeti* conjecturis, γῆρας ἂν ὑποσπάσω, si senectutem meam, id est, senecturis meae opem tibi subtraxero! vel τ' γέροντ' ἂν &c. *Boivin.*

Τὸ πέρας] Omnino cum *Gujet.* legendum existimo τὰς χέρας, ex versu 170. Δίξασθε χέρας τὰς ἡμὰς &c. *J. Gavel.*

52. Παρίσπεται] Παρῖσπεται mallet Doctiss. *J. Gavel*, vel προθυμία γὰρ γέρου' ἀεὶ παρίσπεται), nisi nimis a vulgato abiret. Sed recte Cl. earum observatt. Editor animadvertit: „ Παρίσπεται deterius non videtur τῷ παρέσπεται, nec tribrachys deterior anapaesto. Secunda emendatio vim versui videtur illatura, nisi ultimam in προθυμία corripi posse ostendatur". Certe α in προθυμία longum est, aeque ac in φιλία similibusque, quia id α ortum ex η; antiquitus enim erat προθυμίη, φιλίη. *J. F. R.*

57. Ἔστειλα] Ἔσφηλα legendum videtur, pro ἐσφάλην autem usurpatum. τὸ ἔστειλα hic locum non habet. *F.G.*

Ἔστειλα] Versus duplici mendo laborat. Prima enim in ἔστειλα contra metrum corripitur, secunda vero in συνεμίχθην producitur. Ita dedisse credo doctissimum *J. Gavel*, licet inverso ordine excusa in Observatt. sint verba. Additque: *Gujetus* corrigit ἔσφηλα, quod sensum quidem expeditiorem facit, sed eodem tamen vitio laborat. Conjiciebam ἀνέτεινα, ex vs. 9. vel, si liceret, σίτεινα, simplici pro composito. Pro συνεμίχθην legendum videtur συνεμμίχθην, sine augmento. Ad quae Cl. Editor rursus bene monet: commode pro συμμίγνυσθαι videtur subjici decompositum συνεμμίγνυσθαι. Sed cur sine augm. legeretur, nescio. συνεμιχθην pari quartaque sede tribrachyn legitime efficiet, & solemne est Librariis Latinis Graecisque secundam praepositionem negligere. Consulantur addenda ad *Liban.* Epist. DCCCXXVII. p. 864. „ Sed pro ἔστειλα tentat Vir Cl. ἔτεινα, quod & mihi in mentem venerat. Exemplisque id illustratum vid. in Obs. p. 434. At Doctiss. *Abresch.* in animadv. ad *Æschyl.* p. 242. emendat ἔτειλα. Ac τέλλειν valere ἀνίστασθαι, τελεῖσθαι, auctoritatibus probat; quare hoc forsan praestat. *J. F. R.*

ΤΡΟΦ. Πάλιν τρέχ' [a] ὅς τις [b] εἶπον, ἢ καθήμενος,
Πώγωνα τίλλει χηρέων ὑπ' ὠλένας.
ΩΚΥΠ. Οὐκοῦν παλαίων ὡς θέλων παρεμβολὴν
[c] Βαλεῖν, ἐπλήγην. τοῦτο δὴ πίστευέ μοι.
ΤΡΟΦ. Ποῖος στρατιώτης γέγονας, [d] ἵνα παρεμβολὴν
Βάλλων σὺ πληγῆς; ψευδικυκλοῖς [e] ψευδηλογῶν;
Τὸν αὐτὸν ἡμεῖς εἴχομεν λόγον ποτὲ,
Μηδενὶ λέγοντες τὴν ἀλήθειαν φίλων.
Νῦν δ' εἰσορᾷς [f] ἅπαντα ἐξ
Ὃ πόνος δ' [g] ἐλελίξας ἐμμελῶς ἀγαγρέφει.
ΙΑΤ. Ποῦ σοῦ καθεύρω κλεινὸν Ὠκύπουν
φίλοι,
Τὸν πόδα πονοῦντα, καὶ βάσιν παρειμένον;
Ἰατρὸς [h] γὰρ ὤν, ἔκλυον ἥκω φίλου τινὸς,
Πάσχοντα δεινὰ τοῦτον ἀστάτῳ πάθει·
Ἀλλ' αὐτὸς οὗτος ἐγγὺς ὀμμάτων ἐμῶν,
Κεῖται κατ' εὐνῆς ὕπτιος βεβλημένος.
Ἀσπάζομαί σε πρὸς θεῶν, καὶ σὸν,
Τί τοῦτο; λέξον, Ὠκύπους, τάχα,

EDUC. Iterum curre, ut non nemo dixit, qui ſedens
Barbam vellebat, ille ſub alis hiſpidus.
OCYP. Luctatus ergo, dum volo inſerto pede
Ferire, ſum percuſſus: illud crede mi.
EDUC. Qualis fuiſti athleta, ut inſerto pede
Feriens ferireris? Vagus es mendaciis.
Eosdem nos quondam ſermones habuimus.
Amicorum dicentes vera nemini.
Nunc vero cuncta vides. . . .
Verum volutans ad numeros torquet dolor.
MED. Ubi nobilem invenio, ſodales, Ocypum
Laborantem pede, & ſolutis greſſibus?
Etenim medico mihi ſodalis retulit,
Hunc dira, morbo non conſtante perpeti.
Quin ipſe noſtros ante oculos in proximo
Jacet, ſupinus abjectus in lectulo.
Jubeo ſalvere per Deos te. Sed mali
Quid illud? Ocypu, dic ocius ut ſciam.

Si

a Ὅς τις] Ita *Fr. P. B1. 2. H.* Ὡς τις *Fl. J. Ald.* b Εἶπον, ἢ] Εἶπεν, ὃς *Pell.* c Βαλεῖν] Βάλλειν *Guj. & Pell.* d Ἵνα] Ἢ *Guj.* e Ψευδηλογῶν] Bene *S. Ald.* cum *Fl. Ψευδολογῶν J. B1. H.* Ψευδολογῶν male ad quantitatem *P.* f Ἅπαντα] Ἁπάσας *Fl.* g Ἐλελίξας] Ἐλίξας *Guj.* h Γὰρ ὤν] Ὢν γὰρ *Guj.*

58. Πάλιν τρίχ'] Proverbiale videtur, quaſi remedium ſit in ſimili malo iterum currere. Vid. *Eraſm.* Prov. *denuo currere.* F.G.

Πάλιν τρίχ'] Interpretatus ſum hanc lectionem, πάλιν τρίχ', ὡς τις εἶπεν, ὃς καθήμενος πώγωνα τίλλει, χηρῶν ὑπ' ὠλένης. Monet alumnum ſuum de praecepto in tonſtrina illi dato, qui pedem inter currendum luxaverat; auctoremque ridiculi ſignat. Hoc autem indicat, ſe tergiverſationem illius ſentire. *J. M. G.*

59. Πώγωνα] De hoc verſu *Muretum* legere operae pretium eſt Var. Lect. XII. 17. qui in editione Proverbiorum Florentiae facta comparere eum ait. *M. du S.*

60. Παρεμβολὴν] *Le croq en jambe*, i.e. pedis interjectus. F.G.

62. Ἵνα] Ἢ legendum. Ordo: Ποῖος στρατιώτης γέγονας, ἢν σὺ πληγῆς βάλλων παρεμβολήν. F.G.

74. Ἀσπάζομαί] Non diſputo, quid fuerit in autographo, ſed ſic reddidi, quaſi fuiſſet, Ἀσπάζομαί σε πρὸς θεῶν. Καὶ σὸν πάθος τί τοῦτο; λέξον Ὠκύπους τάχ' ὡς μάθω. Εἰ γὰρ τύχοιμι μαθὼν κ.τ.λ. *J. M. G.*

Ἀσπάζομαί σε &c.] Quid ſi binos hos verſus hoc pacto legamus & diſtinguamus?

Ἀσπάζομαί σε, πρὸς θεῶν ἢ σὸν πάθος·
Ποῖόν τι τοῦτο; λέξον Ὠκύπους τάχα.

Vel τί ἐστι τοῦτο, &, λέξον Ὠκύπους σαφῶς, ut id reſpondeat ſequentibus, εἰ γὰρ μάθοιμι, & μαθὼν γὰρ ἀληθείαν. *J. Gavel.*

76. Τυχὸν, ἴσως] Male diſtinctio commatica ponitur inter duo adverbia τυχὸν ἴσως, quae conjungenda ſunt, & πλεοναστικῶς poni ſolent, non ſecus atque ἴσως πάλιν. *J. Gavel.* cui obſecundavi, comma quod poſt τυχὸν erat, ante id collocans. *J. F. R.*

78. Σωτὴς] V. *Spanhem.* 417. De Soteriche Aſita ἱστοποιῷ legimus apud *Suidam* (v.) qui carmine epico Pantheam laudavit, conſule *Suidam.* *M. du S.*

79. Σάλπιγξ] Quaſi τὸ, Σωτήριχος, σάλπιγξα notet; ſit σάλπιγγος εἶδος. F.G.

Σάλπιγγος] Cur hic Soterichos Salpingis, id eſt tubae nomen habere dicatur, divinatu non admodum fa-

Si ſcire contingat, forſan curavero
Dirum dolorem, & illud, quidquid eſt, mali.
OCYP. Vides me, Soter, & rurſus Soteriche,
Cognominis Salpingis, o Soteriche.
Dirus dolor pedis me mordet peſſime,
Timidum pede, non ſimplex, pono veſtigium.
MED. Unde? ecquid paſſus? indica, vel quomodo?
Nam vera ſi medico per omnia dixeris,
Salubrior venit: non doctus labitur.
OCYP. Curſum meditatus & quandam artem gymnicam,
Ab amicis graviter vapulavi aequalibus.
MED. Cur non adeſt ergo gravis inflammatio
Ipſo in loco, nec humidum fomentum habes?
OCYP. Nec enim fero facile lanarum vincula,
Inutile ornamentum, quod multis placet.
MED. Quid ergo tibi placet? Scariphabo pedem?
Nam ſi mihi praebeas, illud bene noveris,
Secando exhauſturum multum me ſanguinis.
OCYP. Fac ergo, ſi quid invenire novi potes,
Quo mox dolores diros e pede exigas.

Εἰ γὰρ μάθοιμι, τυχὸν ἴσως ἰάσομαι
Τὸ δεινὸν ἄλγος, τῆς πάθους τ' συμφορὰν.
ΩΚΥΠ. Ὁρᾷς με, σωτὴρ, ᾧ πάλιν σωτήριχε,
Σάλπιγξ αὐτῆς [i] ὄνομ' ἔχων σωτήριχε,
Δεινός πόνος με τοὺς πόδας δάκνει κακῶς,
Δειλὸν δὲ βῆμα, [k] κοὐχ ἁπλοῦν τιθῶ ποδί.
ΙΑΤ. Πόθεν; τί [l] παθών; μήνυσον, ἢ ποίῳ τρόπῳ;
Μαθὼν [m] γὰρ ἀλήθειαν ὁ ἰατρὸς ἀσφαλῶς,
Κρεῖττον πρόσεισι, σφάλλεται δὲ μὴ μαθών.
ΩΚΥΠ. Δρόμον τίν' ἀσκῶν, καὶ τέχνην γυμναστικὴν,
Δεινῶς ἐπλήγην ὑπὸ φίλων ὁμηλίκων.
ΙΑΤ. Πῶς οὖν ἀηδὴς ὁ πάρεστι φλεγμονὴ
Τόπῳ κατ' αὐτὸ, κοὐκ' ἔχεις τίν' ἐμβροχήν;
ΩΚΥΠ. Οὐ γὰρ φέρω τὰ δεσμὰ τ' ἐριδίων,
Εὐμορφίαν ἄχρηστον εἰς πολλοὺς καλήν.
ΙΑΤ. Τί οὖν δοκεῖ σοι; [n] καθαιρήσω σου τ' πόδα;
[o] Ἂν γὰρ σαφῶς μοι, γιγνώσκειν σε χρὴ,
Ὡς ταῖς τομαῖσι πλεῖστον αἷμά σου κενῶ.
ΩΚΥΠ. Ποίησον εἴ τι χρηστὸν ἐξευρεῖν ἔχεις,
Ἵν' εὐθὺ δεινὸν ἐκ ποδῶν παύσῃς πόνον.

ΙΑΤ.

i Οὔνομ'] Ὄνομ' *Pell.* melius. *k* Κἀχ] Bene *Fl. P.* aliaeque. Κὐκ male *J.* *l* Παθών;] Μαθών; *Fl.* *m* Γὰρ] Delet *Boiv.* *n* Καταιρήσω] Καθαιρήσω corrigit *Gavel.* *o* Μοι] Τοῦτο *Guj.* omiſſo μοι. Μοι τόδε *Pell.*

facile eſt. Mihi in mentem venit Minerva Σάλπιγξ apud *Pauſan.* Corinth. p. 122. 43. Eſt autem Minerva etiam ὑγεία ſ. ſoſpita, v.g. *Pauſan.* Att. p. 40, 11. & p. 60, 12. Ὑγεία eadem quae σώτειρα. Meliora lubens diſcam. Verſionis interea rationem reddidi. *J.M.G.*

Ibid. Σωτήριχε] Sic λέμβος σωτήριχος in *Anthol.* L. 2. c. 41. Ep. 4. Σωτήριχος eſt nomen proprium ap. Cinnam L. IV. p. 192. At σάλπιγξ quod eo nomine inſigniatur, referendum fortaſſe ad τὸ ἀνακλητικόν. *Max. Tyr.* Serm. VI. ᾧ καλὸν ᾖ σὺν διώξει τὸ ἐγκελευστικὸν, καλὸν δὲ σὺν φυγῇ τὸ ἀνακλητικόν. *J. Gavel.*

88. Ἐμβροχὴν] Irrigationem partis affectae, quae fit appoſitione lanae aut lini, liquore aliquo medicati tincti. *F.G.*

89. Οὐ γὰρ φέρω] I. ferre non poſſum. *F.G.*

90. Εὐμορφίαν] Ἀμορφίαν legit Interpres, (*deformitatem* reddens) ſed τὸ εὐμορφίαν placet. Ordo, ἃ φέρω τὰ δεσμὰ, εὐμορφίαν ἄχρηστον &c. appoſitive. I. e. ἃ φέρω τὰ δεσμὰ τ' ἐριδίων, ὅ ἐστιν εὐμορφίαν εἰς πολλοὺς καλ. τὸ μὴ φέρειν ſcil. i. e. τὸ μὴ ἔχειν, ἐστὶν εὐμορφία, ᾧ τὸ ἔχειν δεσμὰ ἀμορφία, vulgi opinione. Sed fortaſſe τῆς τροφίως verba ſunt, non Ocypodis aegroti. *F.G.*

Ibid. Εἰς πολλοὺς καλήν] Εἰς πόδας κακὴν conjicit *J. Gavel*, quod faſciis illis caput ornare decorum ſit, pedes non item. Haud inepte profecto. *J.F.R.*

92. Γιγνώσκειν σε χρὴ] An γιγνώσκειν οὖ σε χρή; *J. Gavel* Non. Nam longa eſt prima in γιγνάσκω, ut bene animadvertit obſervatt. Editor (nec juvat, ſi γιγνάσκειν ſubſtituas, quia & hoc primam habet longam) putatque σε ſemel excidiſſe, legendumque: Ἂν γὰρ σαφῶς μοί σε, γιγνάσκειν σε χρή. Παρέχειν σε τινὶ obviam locutionem eſſe. Sed confer *Guieti* & *Pelleti* codicis emendationem in variantt. notatam, & elige. *J.F.R.*

[a] ΙΑΤ. Ἰδὺ σιδηρόχαλκον ὀπιφέρω τομὴν,
Ὀξεῖαν, αἱμόδιψον, ἡμιστρόγγυλον.
ΩΚΥΠ. Ἔα, ἔα.
[b] ΤΡΟΦ. Σῶτερ, τί ποιεῖς; μὴ τύχοις σωτηρίας.
Τολμᾷς [c] σιδηρόσπαρτον ὀπίσαλεῖν πόνον;
Μηδὲν καλειδὼς, προσφέρεις κακὸν ποσί.
Ψευδὴς γὰρ ἔκλυες ὧν [d] ἀκήκοας ἔργων.
Οὐ γὰρ πάλαισιν, ἢ δρόμοισιν, ὡς λέγει,
Ἀσκῶν ἐπλήγη. τοῦτο γὰρ ἄκος μυ.
[e] Ἦλθεν μὲν ἦν τὸ πρῶτον ὑγιὴς ἐν δόμοις,
Φαγὼν δὲ πολλὰ, κ᾽ πιὼν ὁ δυστυχὴς,
[f] Κλίνης ὕπερθε καλαπεσὼν, ὑπνοῖ μόνος.
Ἐπεὶ δὲ νυκτὸς διυπνίσας, ἐκραύγασεν,
Ὡς δαίμονι πληγεὶς, κ᾽ [g] πάντα φόβον λαβεῖν.
Ἔλεξε δ᾽, οἴμοι, πόθεν ἔχω κακὴν τύχην,
Δαίμων τάχα κρατῶν ἔξω ποδός.
Πρὸς ταῦτα νυκτὸς ἀνακαθήμενος μόνος,
Ὁποῖα κῆρυξ ἐξεθρήνει τ᾽ πόδα.
Ἐπεὶ δ᾽ ἀλέκτωρ ἡμέραν ἐσάλπισεν,
Οὗτος προσῆλθε, χεῖρα θεὶς ἐμοὶ πικράν,
Θρηνῶν, πυρέσσων, ἐπ᾽ ἐμοὶ [h] βάζων.
Ἃ πρὶν δέ σοι κατεῖπε, πάντ᾽ ἐψεύσατο,
Τὰ δεινὰ κρύπτων τ᾽ νόσου μυστήρια.
ΩΚΥΠ. Γέρων μὲν [i] αἰεὶ τοῖς λόγοις ὁπλίζεται,
Καυχώμενος τὰ πάντα, μηδὲν ὢν πόνων.
Ὁ γὰρ πονῶν τε, κ᾽ φίλοις ψευδὴ λέγων,

MED. En jam parata ferri & aeris sectio,
Sitiens cruoris, acuta, & semiteres.
OCYP. Omitte, omitte. . .
EDUC. Soter, quid occipis? Sic te fugiat salus!
Audes quaesitas ferro poenas addere?
Ignarus omnium, malum admoves pedi.
Mendacia tibi dicta, quaeque dicta sunt.
Nec enim luctamve seu cursum, quod indicat,
Exercens ictus est: at hoc mi credito:
Probe quidem valens primo venit domum,
Bene tum saturatus, affatim potus, miser
In lectulo jacens somnum solus capit.
Tum nocte somno excussus exclamat subito
Divinitus velut ictus: & cuncti timent:
Dixitque vae mihi! unde tanta vis mali!
Deusne quis pedem tenens extra *rapit?*
Ad haec, quam longa est, nocte solus residens
Velut praeconis voce deplorat pedem.
Cum vix diem tuba gallus signaverat,
Ad me venit, tristem manum mihi injicit
Plorans, febriensque, meque nixus ambulans.
Sed quae modo dicebat, finxit omnia,
Dum dira morbi dissimulat mysteria.
OCYP. Verbis quidem semper senex armatus est,
Et gloriatur, cum possit nihil, omnia.
Morbo laborans, mentiens sodalibus

Fa-

[a] ΙΑΤ.] Omisit *J.* non *Fr. P. B1.* &c. In *Fl.* spatium est. [b] ΤΡΟΦ.] ΙΑΤ. *B1.* male. At *B2. Tpo.* cum *Fr. J. P. H.* &c. recte. [c] Σιδηρόσπαρτον] Σιδηρόκαρτον *Guj.* [d] Ἀκήκοας ἔργων] Sic *B. P. Fl.* Ἔργων ἀκήκοας *Pell.* aliaeque Edd. [e] Ἦλθεν] Ἤλθε *Fl.* [f] Κλίνης] Ita *Fl.* cum *J. P. H. B1.* &c. Κλίνην *Amst.* & *S.* [g] Πάντα φόβον λαβεῖν] Πάντας φόβου λαβεῖν *Guj.* [h] Βάζων] Βάζων ὠδὲ πῶς *Pell.* [i] Αἰεὶ] Ex emendat *J. Gavel*, Ἀεὶ male Edd. pristinae.

97. Ἡμιστρόγγυλον] An semicircularem? *F. G.*
98. Ἔα, ἔα] Interjectio, non verbum, ut Interpres. *F. G.*
102. Ψευδὴς — ἀκήκοας ἔργων] Versus hicce misere est corruptus, omnique sensu destitutus. Ed. *Bas.* princeps & Ilingrin. postrema verba ita ordinant: ὧν ἀκήκοας ἔργων, neque dubito quin hic ordo sit verus, adeoque praeferendus. Sed neque ita consultum est metro. Equidem existimo legendum: Ψευσθεὶς γὰρ ἔκλυες ὧν ἀκήκοας λόγων. Sic versus optime & sensus constat; idem enim est, ac si dixisset, ἐψεύσθης γὰρ κλύων τ᾽ λόγων, ὧν ἀκήκοας. Vel pro ψευδὴς legend. ψευδεῖς, aut ψευδῆ, si pro λόγων malueris ἐπῶν. *J. Gav.*
109. Καὶ πάντα φόβου λαβεῖν] Conjicit *Guiet.* κ᾽ πάντας φόβῳ λάβειν, quibus subdit *Boivin.* Si metri ratio habeatur, legendum esse πάντα. At ne sic quidem metrum constat, si quidem κ᾽ corripi nequit, quod Vir Cl. existimasse videtur. Mallem scripsisset *Guietus*, κ᾽ φόβῳ πάντας λάβειν, vel *Boiv.* πάντα ἐ φόβῳ λάβειν. Videndum tamen, possitne retineri φόβου & λα-

Famelico similis mandenti mastichen.
MED. Imponis omnibus diversa adeo loquens.
Aegrotus esse dicis, quo labores, nondum ais.
OCYP. Et quomodo rationes explicem mali?
Male cum sit, nil scio, nisi hoc, male esse mi.
MED. Occasionem praeter si cui pes dolet,
Is quaelibet tum vana comminiscitur,
Haud insciius diri, cui junctus est, mali.
Et nunc modo unus est . . .
At cum pedem dein dolebis alterum,
Gemes cum lacrimis. Unum edico tibi:
Hoc illud est ipsum, seu nolis, seu velis,
OCYP. Quid illud ipsum? dic, quo nomine cluit?
EDUC. Habet malo repletum nomen duplici.
OCYP. Eheu! Quid istuc? dic, o obsecro, senex.
EDUC. Ex quo doles loco, caput habet nominis.
OCYP. Ut dicis, a Pede principium nomen trahit.
EDUC. Huic tu dirum Agrae nomen in fine adjice.
OCYP. Et quî miserum sat insuper *ludos facis?*
EDUC. Est sane dira, namque parcit nemini.

Πεινῶντ' ἔοικε: μαστίχην μασώμενῳ.
ΙΑΤ. Πλανᾷς ἅπαντας, ἄλλα δ' ἐξ ἄλλων λέγεις,
Λέγων, πονεῖν μέ, ὃ δὲ πονεῖς, ἔπω λέγεις.
ΩΚΥΠ. Πῶς ἂν φράσω σοι τῶν πάθους τ' συμφοράν;
Πάσχων γάρ, οὐδὲν οἶδα, πλὴν πονῶ μόνον.
ΙΑΤ. Ὅταν ἀφορμῆς δίχα πονῇ τις τ' πόδα,
Πλάσσει τὸ λοιπὸν ὡς θέλει κενὰς λόγους,
Εἰδὼς τὸ δεινὸν ᾧ συνέζευκ' κακῷ.
ΩΚΥΠ. Καὶ νῦν μὲ [k] ἀκμὴν [l] εἰς.
Ἐπὰν δὲ κἀ τ' ἕτερον ἀλγήσῃς πόδα,
Στένων, [m] δακρύσεις, ἓν δέ σοι φράσαι θέλω.
Τοῦτ' ἐστ' ἐκεῖνο, κἂν θέλῃς, κἂν μὴ θέλῃς,
ΩΚΥΠ. Τίδ' ἐστ' ἐκεῖνό γ', εἰπέ, κἀ τί [n] κλήζεται;
ΤΡΟΦ. Ἔχει μὲν ὄνομα συμφορᾶς γέμον διπλῆς.
ΩΚΥΠ. Οἴμοι. τί τοῦτο; λέξον, ὦ, δέομαι, [o] γέρον.
ΤΡΟΦ. Ἐκ τοῦ τόπου μέ, οὗ πονεῖς, ἀρχὴν ἔχει.
ΩΚΥΠ. Ποδὸς μὲν ἀρχὴν ὄνομ' ἔχει καθὼς λέγεις;
ΤΡΟΦ. Τούτῳ σὺ πρόσθες ὅπι τέλει δεινὴν ἄγραν.
ΩΚΥΠ. Καὶ πῶς με τ' δύστηνον ἔτι;
ΤΡΟΦ. Δεινήτωρ ὅσα, φείδεθ' γὰρ οὐδενός.
ΩΚΥΠ.

k Ἀκμὴν] Ἀκμὴς *Pell.* *l* Εἰς] Εἶς, ἴσως L. *m* Δακρύσεις] *Pell.* ita recte. Δακρύεις Edd. *n* Κλήζεται] Sic *Guj.* recte. Κληίζεται Edd. ante. *o* Γέρον] Γέρων *B*1. & 2.

λαβεῖν, ita ut haec pendeat structura a duplici potestate particulae ὡς. *J. Gavel.*

111. Κρατῶν ἴξω] Legere possemus ex notissimo Graecae ling. idiotismo Δαίμων τάχα τις ἴξω κρατῶν ποδὸς μ' ἔχει. Verum haec mera est conjectura. *J. Gavel.*

112. Ἀναπαθήμονα] Non male legeretur ἀγκαθήμονα μόνον. *J. Gav.* Sed sine necessitate tamen. *J. F. R.*

115. Προσῆλθε] Προῆλθε. *F. G.*

116. Ἐπ' ἰμοὶ] Θρηνῶν, πυρίσσων, εἶτ' ἐπ' ἰμοὶ αὐτὸν βάλλειν, tentat *J. Gavel.* id tamen meram esse conjecturam professus. Sed Cl. *D'Orville* liberiore conjectura: Θρηνῶν, πυρίσσων [τ' ἀτρεμῆ] βάζων ἰμοί. At uni illi pedi posset quidem consuli, pro ἐπ' legendo ἐπὶ. Sed quinque tum modo pedes erunt. Ideoque vox quaedam supplenda. *J. F. R.*

130. Καὶ νῦν &c.] Καὶ νῦν μὲν ἀκμὴν εἰς ποδῶν δεινᾶς ἔχει legi posse proponit *J. Gavel.*

132. Δακρύσεις] Ita etiam restitui jusserat *J. Gavel.* cumque *Pell.* id habeat, facile obsecutus sum. *J. F. R.*

136. Ὦ, δέομαι] Ἄντομαι substituit *J. Gavel*, quo verbo etiam usus est vs. 155. Sed nulla urguente necessitate; quum nec tribrachys nec anapaestus hic guaros legis jamborum offendent, ut Cl. Editor observatt. p. 437. recte monet. *J. F. R.*

145. Εἰς

ΩΚΥΠ. Σωτὴρ, τί λέγεις; τί δέ με;
ΙΑΤ. Ἄφες με μικρὸν, ἠλόγημαι σῆ χάριν.
ΩΚΥΠ. Τί δ' ἔστι δεινὸν, ἢ τί συμβέβηκέ [a] μοι;
ΙΑΤ. Εἰς δεινὸν [b] χ' ἁχώριστον πόνον ἦλθες 145
ποδός.
ΩΚΥΠ. Οὐκοῦν με δεῖ πρόχωλον ἐξαντλεῖν [c] πόνον;
ΙΑΤ. Χωλὸς μὲν ἂν [d] ἦς, ὐδέν ἔστι, μὴ φοβοῦ.
ΩΚΥΠ. Τί δ' ἔστι χεῖρον;
ΙΑΤ. Ἀμφοῖν ποδοῖν σε συμποδισθῆναι μένει.
ΩΚΥΠ. Οἴμοι. πόθεν μοι καινὸς [e] εἰσῆλ- 150
θεν πόνος
Ποδὸς δι' ἄλλου, καί [f] μοι συμπάσχει κακῶς;
Ἦ πῶς [g] ὅλος πέπηγα, μέλαθναι θέλων;
Δειλαίνομαι δὲ πολλὰ μέλαθναι πόδα,
Νήπιος, ὁποῖα βρέφος ἄφνω φοβούμενος.

OCYP. Soter, quid ais? quid me . . .
MED. Sine me parum: tua peregrinor gratia.
OCYP. Quid est igitur mali? aut mihi quid accidit?
MED. Pedis es nactus dolorem dirum, inseparabilem.
OCYP. Sic ergo claudicans malum exantlandum erit?
MED. Modo claudus esses! Hoc nihil: hunc aufer metum.
OCYP. Quid ergo pejus?
MED. Supereſt utroque te pede impedirier.
OCYP. Heu, heu mihi! novus unde morbus ingruit
Pedem per alterum, qui me vexat male?
Quam fixus haereo, discedere cum velim!
Metuoque valde, pes cum transferendus est,
Incautus, ut puer subito perterritus,

Sed

a Μοι] Restitui ex *F.* & *Fl.* Σοι cett. male. *b* Κἀχώριστον π. ἦλθες] Ἦλθες ἀχ— πόνον *Guj.* ἦλθες πόνον ἀχ— *Boiv.* *c* Πόνον] Bis *Fl.* si βον haberet, reciperem. *d* Ἦς] *F.* Ἧς male. Ἦν *Guj.* abjecto ἂν. *e* Εἰσῆλθεν] Εἰσῆλθε *Fl.* non recte. *f* Μοι] Ita correxit *Solan.* Mss Edd. priores. *g* Ὅλος] Sic *P. Fl. H1.* Ὅλως *F. B1. 2. Ald. Fr. S. Amst.*

145. Εἰς δεινὸν &c.] Εἰς δεινὸν ἦλθες ἀχώριστον πόνον ποδὸς *Gujet.* legit, ut metrum restituat. At ne sic quidem metrum constat. Spondeum enim in quarto pede ejusmodi jambi stare non patiuntur. legendum itaque:

Εἰς δει|νὸν ἦλ|θες πόνον, | ἀχώ|ριστον | ποδός.
Boivin.

149. Μένει] I. e. manet te τὸ συμποδισθῆναι. *F.G.*

151. Μοι συμπ.] Lege μοι pro μι, quod in libris nostris erat. *M. duS.*

Ibid. Καί μοι συμπάσχει] An legend. καί μοι συμπαχεῖν κακῶς; (συμπάσχειν voluit, credo) vel κἀ κακῶς μοι συμπαθεῖ, aut tandem, ὡς μοι συμπαχεῖν κακῶς. quo pertinet Amphidis dictum, quod refert *Apostolius* Cent. XIV. N°. 74. Ὅστις ἀλγεῖ, κεῖσε κἀ τὸ νοῦν ἔχει. ait *F. Gravel.* p. Obs. saepe adlegatur. 438. Verum *Solani* correctionem servavi, etsi licentia in μοι corripiendo tum statuenda. *F.F.R.*

152. Πᾶς ὅλως] Lege ὅλος ait *F. Gravel.* An quis πᾶς praecellit? Sed aliis non videbitur satis gravis cauſſa. Et ὅλος ac ὅλως in Luciano tam crebro promiscue habuimus, ut pigeat alibi dicta repetere. Interim non male sensit; nam ὅλος erat in *Fl.* ac *P. H.* quod servavi. *F.F.R.*

156. Εἴπερ τύχη σὴ δίκη.] Criticorum oculos effugit hic vers. licet laboret defectu semipedis, quod δίκαιος primam corripiat, probe monet Cl. Editor Observ. Misc. an. 1739. p. 438. legique posse docet, vel Εἴπερ τύχη ἡ σὴ &c. vel Εἴπερ τι τύχη, vel εἴπερ τύχη τι σὴ δύναται. Parum abest quin illud τι τύχη edi curem, ita se commendat. *F.F.R.*

163. Ἀφυκλον] Est asyndeton pro πάθος κακὸν καὶ ἄφυκλον. vel lege εἰς πάθος κακόν. *F. Gravel.*

164. Οὐ γὰρ] Ludit in duplici signif. vocis ποδάγρα. Sumitur enim, ut notum est, vel, quemadmodum hoc versu, pro pedicula ferrea, quae hodieque maleficis hominibus occulte tendi solet, & feris bestiis. *Suid.* in V. Vel pro morbo articulari, uti versu ab hoc secundo, Δεινὴν δὲ ἐν κρυφαίαν (alludit iterum hoc vocabulo ad priorem vocis podagra significationem) εἰς πάντας κακόν, quod nimirum non jam maleficos tantum, sed omnes sine ullo discrimine corripit. *F. Gravel.*

167. Ἧς οὐκ] Versus *Euripidis.* V. Orest. p. 1. & seqq. *M. duS.*

Ἧς οὐκ ἂν] Ex *Eurip.* Or. init. & *Jov. Trag.* sub init. *F. Gravel.*

169. Πόθεν μοι τρυπᾷ] Τρυπᾷ πόθεν μοι necessario cor-

Sed obsecro te per Deos, Soteriche,
Ars si potest quidquam tua, nil mihi invidens
Sanato me: quod si minus, plane occidi.
Occulta enim patior, telis pedes petor.
MED. Verba equidem foecunda fraudis amputans
Medicorum, qui nihil nisi alloqui solent,
Reapse sed salubre nil quidquam sciunt,
Aegro tibi compendio dicam omnia.
Primo in malum incidisti inevitabile.
Nec murices enim induisti ferreos,
Inventum maleficis capiendis decipulam:
Sed diram & abditam crucem omnibus malam,
Cujus natura hominum non sustulerit onus.
OCYP. Hei hei! vae vae! hei hei! vae vae!
Hei unde mi terebrat pedem abditus dolor?
Prehendite, antequam cadam, meas manus!
Satyri ut solent Bacchum fulcire bracchiis.
EDUC. Senex licet, tamen tibi en! obtempero,
Provectus annis te juvenem duco manu.

155 Ἀλλ' ἄντομαί σε πρὸς θεῶν Σωτήριχε,
Εἴπερ τέχνη σὴ δύνατ', μηδὲν φθονῶν
Θεράπευσον ἡμᾶς, εἰ δὲ μὴ, διοίχομαι.
Πάσχω γὰρ ἀφανῶς, κοὐ ποδῶν τοξεύομαι.
ΙΑΤ. Τοὺς μὲν πλανήτας θεμελίων λόγους
ἐγὼ,
160 Τοὺς τ' ἰατρῶν τ' ὁμιλητῶν μόνον,
Ἔργῳ δὲ μηδὲν εἰδότων σωτήριον,
Τὰ πάντα σοι πάσχοντι, συντόμως φράσω.
Ἀφευκτον ἦλθες πρῶτον ἐς πάθος κακόν.
Οὐ γὰρ σιδηρόπλαστον ὑπεδύσω βάσιν,
165 Ὃ τοῖς κακούργοις εὑρέθη τεκμήριον·
Δεινὴν δὲ κἀ κρυφαίαν εἰς πάντας [g] κάκην,
Ἣν οὐκ ἂν ἄροιτ' ἄχθος ἀνθρώπων φύσις.
ΩΚΥΠ. [h] Αἲ, αἲ, αἲ, αἲ, οἴμοι, οἴμοι.
Πόθεν μοι τρυπᾷ τ' ποδὸς κρυπτὸς πόνος;
170 Δέξασθε χεῖρας τὰς ἐμὰς πρὸ τῦ πεσεῖν,
Ὁποῖα Σάτυροι Βακχίου ὑπ' ὠλένας.
ΤΡΟΦ. Γέρων μὲν εἰμι, πλὴν [i] ἰδού σοι
πείθομαι,
Καὶ τ' νέον σε χειραγωγῶ πρέσβυς ὤν.

[g] Κάκλω] Κακὴν Edd. priores. [h] Αἲ, αἲ] Αἰ, αἰ accentu gravi *Fl.* Dubie *H. Ald.* B1. cum acuto *J. P Fr' S.* [i] Ἰδού σοι] Ita *El. Fr. H. P. Ald.* Ἰδοὺσι *J.* Ἰδού, σοι B1. 2. interposito commate.

corrigit *J. Gavel.* Sed mallem mutatione minore & structura faciliore, πόδιν τρυπᾷ μοι &c. Nam prima in τρυπᾷ communis videtur; brevis *Aristophani* in τρύπημα. Eip. 1233. longa *Homero* in τρυπῶ & in τρυπάω, Odyss. I. 384. —5. *J. F. R.*

171. Βακχίως ὑπ' ὠλ.] Βακχίῳ ἐπ' ὠλένας vult doct. *J. Gavel.* Sed Βακχίῳ in quo Edd. nostrae consentiunt, defendit Cl. *D'Orville* ex *Eurip.* Cycl. 445. item 155. 428. 517. 519. Aliisque etiam Latinis. De ὑπ' autem in ἐπ' mutando ego non contradicerem *Gavellio*, recte ibid. dicenti praepositiones ὑπὸ, κατὰ, ἐπὶ perinde ac ὑπὸ saepissime permutari. Quod autem addit, supra in *Asino* c. 47. idem factum esse, ac pro vulgato κἀγὼ σφόδρα ἠχθόμην ἐπὶ τῇ δυσπότῃ, κλάττης ἅμα κ' λίχνῳ ἰκλανκὼς, legendum ac distinguendum: κἀγὼ σφόδρα ἠχθόμην, ὑπὸ τῇ δυσπότῃ — ἰκλανκὼς, disquiram in Addendis. Certe mutata distinctio placet, utrum vero ἐπὶ non aeque valere possit *coram Domino*, ut alibi Luciano aliisque valet, videbimus. At ὑπ' hic stare potest, si novum subeundi verbum intelligas. *J. F. R.*

EPIGRAMMATA LUCIANI.

Λουκιανῦ εἰς τὸ ἑαυτῦ βίβλον.

Λουκιανὸς τάδ' ἔγραψε, παλαιά τε μωρά τε εἰδὼς,
Μωρὰ γὰρ ἀνθρώποις καὶ τὰ δοκοῦντα σοφά.
Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι ἀμφιδόλου ἔστι νόημα.
Ἀλλ' ὃ σὺ θαυμάζεις, τοῦθ' ἑτέροισι γέλως.

I. *Lucianus in ſuum ipſius librum.*

LUcianus ſcripſi haec, antiquaque ſtultaque doctus:
Id quoque enim ſtultum eſt, quod tibi forte ſapit.
Nil homini certum eſt, nec voto vivitur uno:
Sed ridens eadem hic elevat, ille probat.

Εἰς ἀσώτους.

Τὸν παλικὸν πλοῦτον νέος ὢν [a] Θήρων ὁ Μενίππου
Αἰσχρῶς εἰς ἀκρατεῖς ἐξέχεεν δαπάνας.
Ἀλλά μιν Εὐκτήμων πάλικὸς φίλος ὡς ἐνόησεν
Ἤδη καρφαλέῃ [b] τειρόμενον πενίῃ.
Καί μιν δακρυχέων ἀνελάμβανε, καὶ πόσιν αὐτὸν
Θῆκε θυγατρὸς ἑῆς, πόλλ' ὀφελὼν μείλια δούς.

II.

In Theronem prodigum.
Interprete *Grotio:*

Luxuria marcens juvenili more Menippi
Theron cum patrias dilaniaſſet opes:
Euctemon doluit quondam genitoris amicus,
In miſera juvenem vivere pauperie.
Quin dedit & lacrimas: atque in ſua tecta recepto
Noſter eris, dixit, non ſine dote gener.
Il-

a Θήρων] Bene Edd. *Anthol.* & *S.* Ed. Luciani. Τήρων male *P.* b Τειρόμενον] Sic *P.* & *Anth.* Τειρόμενον Ed. *S.* Luciani male.

I. Ἔγραψε] Clar. *J. P. D'Orville*, cujus liberali beneficio nonnulla Luciani Epigrammata inedita ſum nactus, quae deinde ſubjiciam, verſionemque *Grotii* ſingulorum (excepto primo & ultimo) quam hic exhibemus; obſervationes etiam quasdam addiderat; quarum haec eſt prima: „ Si Luciani hoc Epigramma, ut veroſimile fit, maluerim ἔγραψα, ut de ſe „ *Theocritus:*

„ Ἄλλῳ ὁ Χῖος· ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τάδ' ἔγραψα,
„ Εἷς ἀπὸ τᾶς πολλᾶν εἰμὶ Συρακοσίαν.

Varietates Codicis Vaticani & aliorum ab eodem excerptas mecumque communicatas addidi. Ordinem autem Epigrammatum in Edd. Luciani admodum perturbatum, ad *Anthologiae* ſeriem revocavi. *J. F. R.*

3. Διακριδὸν ἐὼν] Scribendum videtur ἀμάκριτον a ἀμάκριτος, unde compoſ. ἀδιάκριτος. A κρίνομαι κριτὸς *ſelectus*, *Homero* Il. A. ἀμακρίνομαι, ἀμάκριτος & ἀδιάκριτος. *F. G.* Emendatio τῦ, ἀμάκριτον etiam adſcribitur *Menagio* in Ed. *Graev.* Verum adverbia interdum pro adjectivis poni, vidimus ſupra *Philopſ.* c. 6. quibus addere poſſem *Dial. Sic.* XI. c. 7. συγάδων γὰρ ἦσαν, aliaque ſimilia, unde vulgatum ἀμακριδὸν defendi queat. Adleverat & Cl. *D'Orville*: *Menagius* ἀμάκριτον ſcribendum autumat. ſed ἀμακριδὸν recte ſe habet. *J. F. R.*

II. Εἰς ἀσώτους] In Cod. Vaticano & aliis: Λουκιανῦ Σαμοσατέως τὸ ἐπικλὴν ἀθέου. *J. P. d'Orv.*

1. Τὸν παλικὸν] Totum hoc eod. modo legitur in *Anthol.* I. c. 9. p. 28. In *Francof.* ſ. *Wechel.* p. 22. *Steph.* p. 13. exceptis tribus verbis, quae in varianti. notavi. Quae autem *Brodaeus* atque *Obſopoeus* in Ed. *Francofurtana* ad haec epigrammata exponenda adjecere, non ſemper ejus ſunt momenti, ut hic repetantur. E. c. quando addunt „ *Thero.* Menippi filius. ἑῆς *ſuae.* „ γαμβρὸς. *Plutarch.* de Alexandro loquens: ὃν δὲ μὴ γαμβρὸς ἐγκρατέστατος. *Gregor.* ὡς μὴ χολάζειν γαμβρὸν, „ μηδὲ τοῖς ὑπὸ γαμέτης πάθεσιν. Μαργοσύνη. Venereae „ libidini. Πενίης κῦμα. a naufragiis tranſlatum. ἐσθλοῖς. „ bonis. Haec pro ſpecimine. *Brodaei* tamen omnia, „ *Obſopoei* potiſſima deinde addemus. *J. F. R.*

4. Τειρόμενον] Τευόμενον, Typogr. vitium, pro τειρόμε-

Ille sed, adspecto quod non speraverat auro,
Ad veteres sumtus notaque damna redit:
Dilapidat census concedens omnia ventri,
Et quae sub ventrem deteriora latent.
Atque ita Theronem miserum mala rursus egestas
Absorpsit reflui gurgitis illuvie:
Jamque flet Euctemon non hunc quem fleverat ante,
Sed dotem & natae flebile conjugium.
Doctus ab exemplo, quam, qui sua perdidit, illi
Non sit in alterius rebus habenda fides.

Αὐτὰς ἐπεὶ Θήρωνι παρ' [c] ἐλπίδας ἦλυθε πλοῦτος,
Αὐτίκα ταῖς αὐταῖς ἐτρέφετ' ἐν δαπάναις,
Γαστρὶ χαριζόμενος πᾶσαν χάριν, ἣ κατὰ κόσμον,
Τῇ δ' ὑπὸ μιαρὰν γαστέρα μαργοσύνη.
Οὕτω μὲ Θήρωνα [d] τὸ δεύτερον ἀμφεκάλυψεν
Οὐλομένης πενίης κῦμα παλιρρόθιον.
Εὐκτήμων δ' ἐδάκρυε τὸ δεύτερον, οὐκ ἔτι κεῖνον,
Ἀλλὰ θυγατρὸς ἧς πρωϊκά τε ἠδὲ θάλαμον.
Ἔγνω δ' ὡς οὐκ ἔστι κακῶς κεχρημένον ἄνδρα
Τοῖς ἰδίοις, εἶναι πιστὸν ἐν ἀλλοτρίοις.

In sufficientiam. III. Εἰς αὐτάρκειαν.

Mors quasi sit vicina tibi, sic utere rebus:
Et quasi mors longe sit tibi, parce tuis.
Ille vir est sapiens, haec qui duo cogitat, & sic
Sumens & retinens servat utrimque modum.

Ὡς τεθνηξόμενος, τὰ σὰ ἀγαθὰ μὴ πολύαυε·
Ὡς δὲ βιησόμενος, φείδεο σῶν κτεάνων.
Ἐσθλὸς δ' ἀνὴρ σοφός ἐστιν, ὃς ἄμφω ταῦτα νοήσας,
Φειδοῖ τε δαπάνῃ μέτρον ἐφηρμόσατο.

Εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον. IV. *In vitam humanam.*

Omnia mortali mortalia: praetereunt res,

Θνητὰ τὰ τῶν θνητῶν, καὶ πάντα παρέρχεται ἡμᾶς·

Ἡν

[c] Ἐλπίδας] Sic quatuor Edd. *Anthol.* Ἐλπίδα Edd. Luciani. [d] Τὸ δεύτερον] Τοδεύτερον *Anthol.* hic & mox.

μονον. Verum cum plura sint, ea non notabimus: satius est, ut non Luciani Editionis, sed *Anthologiae* ex *Stephani* editione ratio habeatur. *J. P. D'Orv.* Ego tres alias *Anthol.* Edd. jam ante contuli, & vitia nonnulla inde emendavi, ut ex adjectis var. lectt. adparet; jam tandem *Stephani* Edit. quoque nactus beneficio eruditiss. *C. de Pauw*, ad eam cetera typothetarum vitia castigabo, quae non semper operae est in variantt. meminisse. *J. F. R.*

6. Ἐπιμιλίαι] Lege ἐπὶ μιλίαι. *F. G.* Et sic *Ald.* Itaque sic edi curavi, probante etiam *Stephano*, in Thes. atque ostendente, *Homeri* imitationem esse, pro ἐπίδας μιλίαι, & desiderari auctoritatem certam, qua ἐπιμιλίαι junctim scribendum demonstres. *J. F. R.*

7. Παρ' ἐλπίδας] Sic in melioribus Edd. Sed in Cod. Vatic. περὶ φρένας, quod forte ex ὑπὲρ φρένας; sed tutius sequi vulgatam lectionem παρ' ἐλπίδας. *J. P. d'Orv.*

11. Οὕτω] Οὕτως Cod. Vat. In hoc Cod. adjicitur saepe haec & aliae literae, quae secundum canonas abesse solent. *J. P. d'Orv.*

13. Ἐδάκρυε] Sic & *Anthol.* Edd. omnes. Lege ἐδάκρυσε. *J. F. R.*

III. Ὡς τεθνηξόμενος] *Anthol.* I. *Lubin.* p. 33. *Franc.* 26. *Steph.* 15. quatuor hos vers. eod. modo. Ut autem supra, in *Soloec.* §. 7. τεθνήξει improbabatur propter ambiguitatem, qua dubium esset, secundanene sit personae a τεθνήξομαι, Attice formatae pro τεθνήξη, an vero tertiae a τεθνήξει, ut bene advertit etiam Doct. *Abresch.* anim. ad *Aeschyl.* p. 382. ita hoc τεθνηξόμενος non tam est paullo post fut. passivum, cui in verbo absoluto locus non est, sed medium, a τέθνηκα. *J. F. R.*

IV. Θνητὰ] In uno Cod. Ανκυλίῳ, non Ανκιανοῦ esse perhibetur. In alio perhibetur Palladae. & sequens Epigramma

Γῆς ἐπίσω γυμνὸς, γυμνὸς δ' ὑπὸ γαῖαν ἄπειμι.
Καὶ τί μάτην μοχθῶ; γυμνὸν ὁρῶν τὸ τέλος.

Utrumque ego hoc distichon propter in verbis lusum censeo Lucilio vel Pallada dignius quam Luciano. In primo autem ex ἀπ' ἐμεῖο prior vox male omittitur in Vaticano. *J. P. d'Orv.*

Ἦν δὲ μὴ, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ παρερχόμεθα. Aut homo, res vita praetereunte fugit.

Εἰς μικρὸν βίον. V. *In breve aevum.*

Τοῖσι μὲν εὖ πράσσουσιν πᾶς ὁ βίος βραχύς ἐστι· Quantum vita patet, brevis est felicibus: una
Τοῖς δὲ κακῶς, μία νὺξ ἄπλετός ἐστι χρόνος. Nox miseris ingens temporis est spatium.

Εἰς ἔρωτα. VI. *In Amorem.*

Οὐχ ὁ ἔρως ἀδικεῖ μερόπων γένος, ἀλλ' ἀκολάστοις Non Veneris puer est, laedit qui corda, sed illum
Ψυχαῖς ἀνθρώπων ἔνδ' ὁ ἔρως πρόφασις. Praescribit vitiis mens male sana suis.

Εἰς χάριτας. VII. *In Gratias.*

Ὠκεῖαι χάριτες, γλυκερώτεραι· ἢν δὲ βραδύνῃ, Quae properat, grata est ea gratia: si qua moratur,
Πᾶσα χάρις κενὴ, μηδὲ [a] λέγοιτο χάρις. Languida, nec tanto nomine digna venit.

Εἰς ἀχαρίστους. VIII. *In Ingratos.*

Φαῦλος ἀνὴρ πίθος ἐστὶ τετρημένος, εἰς ὃν ἁπάσας Pertusus cadus est homo non probus: omnis in illum
Ἀντλῶν τὰς χάριτας, εἰς κενὸν ἐξέχεας. Quae collata fuit gratia, vana perit.

Εἰς Θεούς. IX. *In Deos.*

Ἀνθρώπους μὲν ἴσως λήσεις ἄτοπόν τι ποιήσας· Turpe aliquid faciens homines fortasse latebis:
Οὐ λήσεις δὲ [b] θεούς, οὐδὲ λογιζόμενος. Sed fallunt nec quae mente putata, Deos.

In

a Λέγοιτο] Γένοιτο Cod. alter. b Θεοὺς] Θεὸν Vatic. & alii Codd. *Anthol.*

Θνητὰ &c.] Sic & *Anthol.* I. c. 13. Deinde sequitur eod. lib. p. 44. Ed. *Lubini*, p. 32. Ed. *Francof.* p. 20. *Steph.* aliud incerti, Ἄχρις ἂν ἧς ἄγαμος, Νεμέσις, — quod Luciani esse, viri cujusdam docti manus adpinxit; sed quum nesciam quo argumento, id hic non addidi. Si tamen interea cognovero, id ex Cod. esse, postea etiam adjiciam. *J. F. R.*

V. Τοῖσι μὲν] *Anthol.* I. c. 24. p. 70. Fr. 49. *Steph.* 32. *J. F. R.*

Πᾶς] Ita & Cod. Vat. Sed ἅπας correxi in Vanno critica, p. 328. *J. P. d'Orv.*

VI. Οὐχ ὁ ἔρως] *Anthol.* I. c. 26. p. 80. Fr. 55. *J. F. R.*

VII. Ὠκεῖαι χάριτες &c.] Dixi in hunc sensum in poëmatiis meis Graecis, Epigrammate ad Guillelmum Lamonium, Principem Senatus Parisiensis:

Ἡ χάρις ὃ καιρῷ μικρὰ χάρις ἐστὶ μεγίστη.
Καὶ ταχίων δοῦναι, ἐστὶ χάρις χάριτος. *AE. M.*

Eod. modo est in exemplari utroque *Anthol.* I. c. 30. p. 84. (al. 58.) *Steph.* 39. nisi quod κενὴ duobus incluſum commatibus, quod imitatus sum. *J. F. R.*

Ὠκεῖαι &c.] In membrana Vaticana duobus locis hoc epigramma cum ἄδηλον, s. sine certo auctore exhibetur. In vs. secundo in Cod. quodam μηδὲ γένοιτο χάρις. *J. P. d'Orv.*

VIII. Φαῦλος] *Anth.* I. p. 85. in majore, p. 58. *Steph* 40. *J. F. R.*

IX. Ἀνθρώπους] *Anthol.* p. 117. *Maj.* 79. *Steph.* 55. Ποιήσας] Ποιήσας in Cod. Vatic. quod ferri potest. Sic passim Codd. & vett. Inscriptt. apud *Muratorium*, p. MCCXXXII. 8. *Gruter.* MLXXXIX. ἐκέσατο. *J. P. d'Orv.*

X. Οὐδὲν &c.] *Anthol.* 132. Maj. s. *Francof.* 91. *Steph.* 63. *J. F. R.*

XI. Ἀρρήτων &c.] Vid. I. *Anthol.* c. 51. (major. p. 103. *Steph.* 70.) Et *Rittersh.* p. 56. addidit *Salmas.* con-

su-

In Adulatores. X. Εἰς κόλακας.

Rebus in humanis nihil eſt crudelius illo,
Qui ſub perſona fallit amicitiae.
Nam quia ſecuri nos non ut ab hoſte tuemur,
Bis nocet, atque habitam vertit in arma fidem.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι Φύσις χαλεπώτερον εὗρεν
Ἀνθρώπου, καθαρὰν ψευδομύθου φιλίην.
Οὐ γὰρ ἔθ' ὡς ἐχθρὸν προφυλασσόμεθ', ἀλλ' ἀγαπῶντες
Ὡς φίλον, ἐν τούτῳ [c] πλείονα βλαπτόμεθα.

In Myſterium. XI. Εἰς μυστήριον.

His quae dicta nocent linguam tibi pone ſigillum:
Plus voces, minus eſt res retinere ſuas.

Ἀῤῥήτων ἐπέων γλώσσῃ σφρηγὶς ἐπικείσθω·
Κρείσσων γὰρ [d] μύθων ἡ κτεάνων φυλακή.

In Divitias. XII. Εἰς πλοῦτον.

Divitias animi ſolas hoc nomine dignas
Eſſe puta: cenſus ad bona tanta nihil.
Ille mihi demum locuples divesque vocetur,
Qui ſuperum norit commoditate frui.
At qui perpetuo numerando pallet in aere,
Atque alias aliis ſemper acervat opes,
Talis erit, quales per cerea caſtra laborant,
Sic ut non ipſae melle fruantur apes.

Πλοῦτος ὁ τῆς ψυχῆς, πλοῦτος μόνος ὀρθῶς ἀληθὴς,
Τ' ἄλλα δ' ἔχει αὐτὴ πλείονα τῶν κτεάνων.
[e] Τόνδε πολυκτέανον καὶ πλούσιον ὀρθὸν ἄνακτα
Κλήζειν, ὃς χρῆται τοῖς ἀγαθοῖς δύναται.
Εἰ δέ τις [f] ἐν ψήφοις καλάτηκε, ἄλλοτε ἐπ' ἄλλῳ
Σωρεύειν [g] αἰεὶ πλοῦτον ἐπειγόμενος·
Οὗτος, ὁποῖα μέλισσα πολυτρήτοις ἐνὶ [h] σίμβλοις
Μοχθήσῃ, ἑτέρων [i] δρεψομένων τὸ μέλι.

Εἰς

e Πλείονα βλαπτόμεθα] Πλείονας βλάπτομεν Cod. Vat. corrupte. *d* Μύθων] Λόγων Codd. quidam ex gloſſa. *e* Τόνδε] Τὸν δὲ *Anthol.* Ed. *Fr.* & *Steph.* *f* Ἐν] Reſcripſi ex *Anthol.* pro ἐὼ quod *P.* Luciani Ed. cum *S.* habet. *g* Αἰεὶ] Ἀεὶ ante lectum male. Αἰὶ Cod. *Vat.* recte. *h* Σίμβλοις] Ita repoſui ex *Anthol.* pro σύμβλοις quod Luciani Ed. *P.* & *S.* male occupat. Ἐν pro ἐὶ male *Vat.* In quo σίμβλοις tamen recte. *i* Δρεψομένων] Δρεπομένων male *Vat.*

ſulendum. *J.F.R.*

Σφρηγὶς ἐπικείσθω] *Theognis*: Κύρν, σοφιζομένῳ μὲ ἐμοὶ σφρηγὶς ἐπικείσθω Τοῖς ἔπεσι. — *Herodot.* Καὶ τὰ Δήμητρος τελετῆς πέρι, τὴν οἱ Ἕλληνες θεσμοφόρια καλέουσι, καὶ ταύτης μοι περὶ σύστασιν κείσθω. σιφήμους εἰρήσθω. *J.Brod.*

XII. Πλοῦτος —] I. *Anthol.* 67. 1. (Ed. major. p. 231. *Steph.* 89.) Ubi duobus verbis rectius quam hic legebatur; ideoque ſic reſtitui. Verſu 6. autem aeque vitioſe habebat atque Edd. Luciani, quod emendare nihil ſum veritus. *J.F.R.*

2. Αὐτὴ] Αὐτὸν Vat. & alius Cod. & Edd. quaedam male. Vir doctus volebat Ἄτλας. *J.P. d'Orv.* (Vid. *Ritterſh.* in *Porph.* p. 43.)

Εἰς τύχην. XIII. *In Fortunam.*

Ἀγρὸς Ἀχαιμενίδῃ γενόμην ποτὲ, νῦν δὲ Μενίππου·
Καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου βήσομαι εἰς ἕτερον.
Καὶ γὼ ἐκεῖνος ἔχειν με πόθ' ᾤετο, καὶ πάλιν οὗτος·
Οἶδεν, εἰμὶ δ' ὅλως ἀδενὸς, ἀλλὰ τύχης.

Rus quod Achaemenidae fueram, nunc ecce Menippi:
Ex aliis alios mox adipiſcar heros.
Credidit ille ſuum quondam: nunc credit & iſte;
Sed ſum fortunae res ego, non hominum.

Εἰς εὐτυχεῖς. XIV. *In Felices.*

[a] Μὴ πταίων, φίλος εἶ ξυνετοῖς, φίλος εἶ μακάρεσσι,
Καὶ [b] σου ῥηϊδίως ἔκλυον εὐξαμένου.
[c] Ἢν πταίσῃς, [d] ἀδεὴς ἔτι σοι φίλος, ἀλλ' ἅμα πάντα
Ἐχθρὰ, τύχης [e] τε ῥοπαῖς συμμεταβαλλόμενα.

Donec eris felix, homines tibi ſemper amicos
Et precibus faciles experiere Deos.
Si ſecus acciderit, jam nullus amicus, & hoſtes
Undique: fortunae motus & iſta trahit.

Εἰς τύχην. XV. *In Fortunam.*

Πολλὰ τὸ δαιμόνιον δύναται, κἂν ἢ δοκοῦσα·
Τοὺς μικροὺς ἀνάγει, τοὺς μεγάλους καταγεῖ.
Καὶ σοῦ τ' ὀφρῦν, καὶ τ' τῦφον [f] καταπαύσει,
Κἂν πώλαμὸς χρυσοῦν νάματά σοι παρέχῃ.

Multa poteſt necopina Dei ſuprema poteſtas:
Deprimit elatos haec, humilesque levat.
In tua rura fluant quamvis Pactolus & Hermus,
Grande ſupercilium detrahet illa tibi.

Non

a Μὴ πταίων] Εὖ πράττων *Vat.* *b* Σου] Σευ *Anthol.* Ed. *Fr.* p. 163. & *Vat.* Cod. melius. *c* Ἢν] Ἢ alii, & *Vat.* *d* Οὐδεὶς] Οὐδ' εἷς. quidam Codd. *e* Τε] Abeſt in nonnullis Codd. vid. nott. *f* Καταπαύσει] Καταπαύει *Vat.* male.

XIII. Εἰς τύχην] In Vat. ἀδέσποτον εἰς τινα ἀγρὸν Ἀχαιμενίδου ἀπ' ἄλλου εἰς ἄλλου μεταβαλλόμενον. *Bourdel.* ad *Nigrin.* c. 26. dubitabundus Luciano adſcribit. *J. P. d'Orv.*

1. Ἀγρὸς] In *Anthol.* I. c. 80. p. 231. *Steph.* 110. Haec quidem eod. ordine leguntur. Sed in fin. ejusd. cap. & hoc eidem tribuitur: Θεοῦ με ἐκτὸς οὐδεὶς ἐστοχᾶ βροτός. Sed verſus non erit, niſi inverſe legas οὐδεὶς ἐκτὸς, tumque ſenarium habebis. In Ed. *Anthol.* majore legas idem p. 165. Ibidemque adjunctum hoc Scholion: ſive *Homericum* ex Od. 6. Οὐκ ἀθεμὶ οὐδ' ἀνὴρ Ὀδυσῆϊον εἰς δόμον ἵκῃ. Sed merito videtur in Luciani editt. omiſſus, quia *Euripidis* eſt, cum tribus ibi ſeq. teſte Cod. Vaticano, ut video ex ſchedis Clar. *D'Orville*; qui etiam notarat, *Salmaſium* quoque legiſſe inverſe: οὐδεὶς ἐκτὸς, vel ὅστις pro οὐδείς. *J. F. R.*

4. Ὅλως οὐδενὸς] Natura quidem nulli patriam eſſe, nec domum nec agrum, oſtendit *Plutarchus* in commentario de exilio. *J. Brod.*

XIV. Μὴ πταίων] *Anthol.* I. 234. *Fr.* 163. *Steph.* 112.

Μὴ πταίων] Εὖ πράττων pro μὴ πταίων Cod. Vat. Illud praetulerim: ſi Luciani, non Luciiii ſit Epigramma. *J. P. d'Orv.*

4. Τύχης τε] A tribus Codd. inter quos Vaticanus, abeſt τε ante ῥοπαῖς. Licet autem ῥοπαὶ τύχης recte dicantur, praeferenda tamen lectio quae in unius Codicis contextu, in alterius Codicis margine conſpicitur τύχης ῥιπαῖς. *J. P. d'Orv.*

XV. Εἰς τύχην] Et hoc Epigramma Lucillii, non Luciani, ejusdem teſtimonio codicis. Ab alio nomen Luciani abeſt. *Idem.*

4. Πολλὰ τὸ] Alio ordine hoc collocatur in *Anthol.* I. c. 80. f. in *Fr.* p. 165. *Steph.* 114. Nempe ante ſex praecedentia Epigrammata, ſed nihil refert, verba ipſa conveniunt. In *Anth. Francof.* adſcriptum hoc Scholion: Μετενήνεκται δ' ἐπὶ τοῦτον ἐκ' ἀντελίου τετα-

νύ-

Non malvas sternit Boreas, juncosve palustres,
Sed veteris silvae robora, sed platanos.

Οὐ θρόον, ὑ μαλάχην ἄνεμος ποτὲ, τὰς δὲ μεγίστας
Ἣ δρύας ἢ πλατάνους οἵδε χαμαὶ καλάγειν.

In Prudentiam. XVI. Εἰς Φρόνησιν.

Consilium melius, tarde quod sumitur: illud
Quod properat, post se poenituisse trahit.

Ἡ βραδύπους βουλὴ, ᵍ μέγ' ἀμείνων· ἡ δὲ ταχεῖα
Αἰὲν ʰ ἑλκομένην ⸗ μετάνοιαν ἔχει.

In Vitam. XVII. Εἰς βίον.

Sex horas habeat, satis est, labor: ecce quod ultra est,
Suggerit in Graeco gnomone, *vive*, tibi.

Ἓξ ὧραι μόχθοις ἱκανώταται, αἱ δὲ μετ' αὐτὰς
Γράμμασι δεικνύμεναι, ζῆθι λέγουσι βροτοῖς.

In Edacem. XVIII. Εἰς βόρον.

Manducare celer cum sis, & currere tardus,
Manduca pedibus, curre sed ore tuo.

Εἰ ταχὺς εἰς τὸ φαγεῖν, ὑ πρὸς δρόμον ἀμβλὺς ὑπάρχεις,
Τοῖς ποσί σε τρῶγε, ὑ τρέχε τῷ στόματι.

In Impossibile. XIX. Εἰς ἀδύνατον.

Quid lavis Aethiopem? perituro parce labori;

Εἰς τί μάτην ⁱ νίπτεις δέμας Ἰνδικόν; ἴσχεο τέχνης,

Οὐ

ᵍ Μέγ'] Restitui ex *Anthol.* I. c. 87. Μακ' P. male cum §. ʰ Ἑφελκομένῳ] Ἑφελκομένη Vat. Ἑφελκομένων alii. ⁱ Νίπτεις] Νίπτοις Codex unus.

πόσσας Τμώλῳ ὑπ' ἠνεμόεντι, ὅθεν Πακτωλὸς ἀλιόων Χρυσὸν ἀμοῦ δίηισιν ἑφελκόμενος καλαρρέῃ. Sed pertinent ad verba κὰν ποταμὸς, quibus *Brod.* etiam adscripsit: ut Pactolus Croeso, tametsi auriferi amnes. *J.F.R.*

2. Τοὺς μακ. ἀνάγει] *Hesiod.* Ἔργ. 5. Ῥεῖα δ' ἂν βριάοντα. In hoc occupatum Deum Aesopus protulit. *J. Brod.*

4. Ποταμὸς χρυσοῦ] In *Anth. Fr.* l. d. additum hoc *Schol.* Ὥσπερ ὁ τῷ Κροίσῳ· ὡς ὑπὸ τοῦ Κύρου νικηθεὶς πάντων ἐλεεινότατος γέγονεν.

XVI. Ἑφελκομένῳ] Ἑφελκομένη in Cod. Vaticano. In alio Cod. ἑφελκομένων. Vulgata satis recte se habet: quamvis etiam Vaticana posset defendi. imo a *Salmasio* praefertur; nam ἑφελκεῖ post se trahere. Potuisset etiam scribi ἑφεσπομένην τὴν μετάνοιαν ἔχει. *J.P.d'Orv.*

Ἑφελκομένῳ] Vid. *Anthol. Lub.* 252. *Steph.* 120. At in *Fr.* p. 174. *Brod.* adscripsit: Ὑφελκομένην, eam statim a tergo sequentem. Non male; sed vulgatum stare potest. *J.F.R.*

XVII. Ἓξ ὧραι] In *Anthol.* L. I. p. 256. Ed. *Jen.* Incerto auctori hoc adscribitur: sed quia in Edd. Luciani dudum comparuit, omittere nolui. Adlusio ad literam ζ. septimam quasi horam indicante, facile intelligitur cuivis: sed satis frigida tamen erit, nisi notaveris literas numerales sequentes ζ. η. θ. i. tumque aliquid salis habebit. His scriptis video & Clar. *D'Orville* de Inscriptione haec notasse: „Ἄδηλον non solum modo „ in Edd. verum etiam codicibus: ut nesciam quo jure „ inter Lucianea locum sibi vindicarit. Videatur Cl. „ *Salmas.* in *Plinian.* Exerc. p. 447." Ubi is literas Solarii indicat, ac ζῆθι *vive*, i. e. *genio indulge* exponit, pro more veterum, qui sex horas usque ad meridiem rebus agendis, reliquas post meridiem corpori curando impendebant. *J.F.R.*

XVIII. Εἰ ταχὺς] *Anthol.* L. 2. p. 267. *Fr.* 185. *Steph.* 128.

2. Τοῖς ποσί σε] Τοῖς σοῦ τρῶγε ποσὶν cum *Salmasio* malim. *J.P D'Orv.*

XIX. Εἰς ἀδύνατον] In Vaticano Lemma est εἰς Ἰνδὸν. A Cod. quodam Luciani nomen abest, in quo etiam νίπτοις. *J.P. D'Orv.*

1. Δίμας Ἰνδικὸν] *Anthol.* maj. p. 186. ubi *Brod.* addit: *Indum & Aethiopem lavas vel dealbas*, proverbialiter operam inanem significamus. *Erasmus* in adagio-

Οὐ δύνασαι δνοφερὴν νύκτα καθηλιάσαι. Noctis enim tenebras irradiare nequis.

Εἰς ἀγωνιστάς. XX. *In Pugiles.*

Οἱ συναγωνισταὶ τὸν πυγμάχον ἐνθάδ' ἔθηκαν
Ἄπιν, [a] ὑδένα γὴ πώποτ' ἐτραυμάτισεν.

Heic Apim pugilem pugiles posuere, quibuscum
Certavit, sic ut vulnera nulla daret.

Εἰς τὸ αὐτό. XXI. *In Idem.*

Πᾶσαν [b] ὅσην Ἕλληνες ἀγωνοτεθῆσιν ἄμιλλαν
Πυγμῆς, Ἀνδρόλεως πᾶσαν [c] ἀγωνισάμην.
Εἶχον δ' ἐν [d] Πίσῃ μὲν ἐὴν ὠτίον, ἐν δὲ Πλαταιαῖς,
Ἐν βλέφαρον· Πυθοῖ δ' ἄπνοον ἐκφέρομαι.
Δαμοτέλης δ' ὁ πατὴρ [e] ἐκορύσσετο σὺν πολίταις,
Ἀραί [f] μ' ἐκ σαδίων ἢ νεκρὸν ἢ κολοβόν.

Graecia quot validae celebrat certamina luctae,
Androleos horum pars aliquanta fui:
Auriculam mihi Pisa, superciliumque Plataeae
Abstulerunt: Delphis efferor exanimis:
Damoteles mihi praeco pater, cum plebe, quiritans,
Ut mutilus, si non mortuus eriperer.

In

a Οὐδένα] Μηδένα emendat *J.P.D'Orv.* *b* Ὅσην] Ὅσαν *Vat.* aliique. *c* Ἀγωνισάμην] Ἀγωνισάμαν *Vat.* *d* Πίσῃ] Πίσῃ. In Cod. *Vat.* & aliis. *e* Ἐκορύσσετο] Sic & Edd. *Anthol.* Sed lege κηρύσσετο cum Cod. *Vat.* *f* M' σὺν] *Ms*, omisso σὺν, optime *Vat.*

gione: *Aethiopem dealbas.* Idem repetit *Obsop.* Sed haec pueris nota. *J.F.R.*

XX. Οἱ συναγωνισταὶ] De Apide Pygmacho, qui neminem adversariorum unquam vulneravit. V. *Obsop.*

Οἱ συναγωνισταὶ] Hoc Epigramma abjudicat Luciano Cod. Vat. & Lucilio tribuit, me non invito. Vs. 2. cur non scripsit μηδένα; sic saltem versui consuleretur. *J.P.D'Orv.*

2. Ἄπιν] Ex *Anth.* L. 2. *Lud.* 267. *Steph.* 128. *Fr.* 185. ubi hoc Scholion additur: Ἐνταῦθα Ἄπιν αὐτὶ τοῦ ἀθλητοῦ ἀσέβως λαπτίον, ἢ μηδένα ποτὶ καλαπυγμαχησαίλα, ἄτε δὴ ἀμαθῆ τ' τιχης ϵ τ' πυγμῆς σὺν εὖ ἠκεῖλα· Ἄλλως δὲ Ἄπις ἐστὶ θεὸς παρ' Αἰγυπτίοις τῇ σελήνῃ ἀνακείμενος. Ὠχϑ δὲ τοῦτον ἀπίκτωσιν. Ad ἔθηκαν autem *Brod.* notarat: *statuam posuerunt.* Et ad ὑδένα, Imbellem Apim mordet Lucianus. *J.F.R.*

XXI. Πᾶσαν] Nec hoc Lucianum sed Lucilium agnoscit parentem, auctoritate ejusdem membranae Vat. *J.P.D'Orv.* Vid. *Anth.* 267. *Fr.* 185. *Steph.* 128. *J.F.R.*

3. Εἶχον] *Vix retinui.* Ἐν Πίσῃ, Olympiae. *J. Brod.* Πλαταιαῖς] In *Anthol.* l. d. legas hoc Schol. Μεταξὺ Κυθαιρῶν & Θηβῶν, ὃν ὠδῷ τῇ εἰς Ἀθήνας ϵ Μέγαρα παραῤῥεῖ ὁ' αὐτὰς Ἄσωπος· ἔνθα Μαρδόνιον ϵ τὰς λ' μυριάδας Ἕλληνες ῥίψαντες ἰδρύσαντο Ἐλευθερίᾳ Διὸς ἱερὸν· ἢ τοὺς ὃν μάχῃ τελευτήσαντας δημοσίᾳ θάψαντες ἀγῶνα γυμνικὸν στεφανίτην ἀπέδειξαν τὰ Ἐλευθέρια. Ad idem verbum *Brod.* haec habet: ad Plataeas Boeotiae urbem, quam a Thebanis bello Peloponnesiaco eversam reparavit Alexander, erat certamen gymnicum Eleutheria nuncupatum, quod illic Graecorum Mardonium cum trecentis Persarum millibus ad internecionem delevissent. *Strabo* Lib. 9. *Plutarch.* in Aristide & Pindari Scholiastes in 3. Olymp. hymno. Quae etsi vulgaria, propter auctoritates additas adponere tamen placuit. *J.F.R.*

5. Ἐκορύσσετο] Ad hoc se cum civibus paravit. *J. Br.* Ἐκορύσσετο] Ἐκορύσσετο nullum sensum fundit. Legendum ex Cod. Vaticano, κηρύσσετο, per praeconem indicabat, flagitabat. *Hesych.* κήρυξ. κήρυξ ἡ καυλές. κηρύσσει. κηρύσσει. praecones enim praelio occisos ad sepulturam poscebant: praeconum quoque usus varius in ludis. Planudes mutavit non intelligens Doricum κηρύσσετο. Ἐκορύσσετο alii *contentione ferebatur.* alii *se parabat* interpretantur frustra. *J.P.D'Orv.* Tam necessaria mihi videtur haec emendatio, ut in contextum recipienda sit, sed & tum ὅσαν ac Πίσᾳ Dorice quoque reponendum. *J.F.R.*

6. Ἀραί μ' σὺν σαδ.] Αἶραί με σαδίων, bene Cod. Vat. Illud σὺν frustra adest: αἶραι, id est ἆραι. *J.P.d'Orv.*

XXII. Γραμμαλίκη φυσίζωε] *Anth.* p. 286. *Steph.* 138. In *Fr.* p. 200. additur hoc Scholion: ἡ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα φύουσα. *Brodaeus* etiam ibid: victui hodie omnibus necessaria suppeditans. *Hom.* Il. Φ. γῆ φυσίζοος ἥτε κατὰ κρατερὸν πίε ἰρύκει. *J.F.R.*

2. Φάρμακον] Φάρμακον inopiae. *J. Brod.*

Μῆνιν ἄειδε θεά] *Homeri* praelectionem (i. e. Iliados initium.) *J. Brod.*

3. Ἔχῃν ϕ ϵ σὺ] In utroque *Anthol.* Exemplari, L. 2. c. 10. N. 8. hic versus ita legitur: Νῶν ἴχῃν ϵ σὺ ἀσε-

In Grammaticos. XXII. Εἰς γραμματικούς.

Grammatica o ſalve, donatrix Muſa ſalutis:
Iram, Diva, refer; nam medicina tua eſt.
Et tibi debuerunt poni fulgentia templa,
Araque perpetuo turis honore calens.
Nam fora plena tui, plenae ſunt aequoris undae,
Et portus, altrix optima Grammatica.

Ἴλαθι γραμματικὴ [g] φυσίζοε, ἵλαθι μῦσα,
Φάρμακον [h] εὐρομύη, μῆνιν ἄειδε θεά.
[i] Ἐχρῆν γὰρ τοί σοι θεικαλλέα [k] δωήσασθαι,
Καὶ βωμὸν θυέων μήποθ' ὑπερτελέων.
Καὶ γὰρ σῇ μεγάλαι μὲν ὁδοὶ, μεγὰ δὲ θάλασσα,
Καὶ λιμένες, πάντων [l] δέκτρια γραμματική.

In Foetidos. XXIII. Εἰς δυσώδεις.

Excorciſta olidus fugitat dum daemona, verbis
Ejicit haud illum, ſed feritate gulae.

Δαίμονα πολλὰ λαλῶν ὀζοστόμος ἐξορκιστὴς,
Ἐξέβαλ' οὐχ ὅρκων, ἀλλὰ κόπρων δυνάμει.

In Foetidos. XXIV. Εἰς δυσώδεις.

Non oluit pejus Smyrnaeo nota Chimaera

Οὔτε χίμαιρα τοιοῦτον ἔπνευ κακὸν ἢ κατ' Ὄμηρον,

Οὐκ

g Φυσίζοε] Bene *Anthol.* Ed. *Steph.* & Codd. Φυσίζωε male Edd. Luciani & quaedam *Anthol.* h Εὐρομύη] Εὐρομύνα Cod. *Vat.* i Ἐχρῆν] Aliter *Anthol.* vid. nott. k Δωήσασθαι] Δωμήσασθαι *Anthol. Ald.* & *Steph.* vid. nott. l Δέκτρια] Γράφεται ἐ λίκτρια. marg. *Anthol.*

θεικαλλέα δωμήσασθαι. I. e. *templum oportebat & tibi perpulcrum exſtrui.* Eamque lectionem credo meliorem, cui *Obſop.* recte adjecit: precatur Grammaticam, ut ei ſit propitia, dignamque putat, cui templum condatur & ara. Sed quum Luciani Edd. alteram ſervent, nihil mutavi. *J. F. R.*

g. Καὶ γὰρ σῇ μεγάλαι] Haec de Jove in exordio Phaenomenon *Aratus.* *J. Brod.*

Μεγὰ δὲ θάλασσα] *Anthol.* l. d. addit in marg. Παρὰ τὸ Ἀράτου μεγάλαι δὲ Διὸς πᾶσαι μὲ ἀγυιαὶ· πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγυιαί. Idem repetit *Obſop.* addens tantum *Virgil.* hoc imitatum in Ecl. *Jovis omnia plena.* *J. F. R.*

6. Δέκτρια] Vatic. & alii Codd. & varia lect. *Wechelianae* Ed. λίκτρια. *Henr.* tamen *Steph.* & in ſuis ad hoc epigramma notis, & in Lexico, in voce λίκτρια, pro δίκτρια ſtat; quam lectionem omnino ſtabilit Archilochi diſtichon in Plangonem, quod exſtat ap. *Athenaeum* L. XIII. p. 594. unde hic locus expreſſus:

Σοὶ μητρυιὴ πολλὰς βόσκυσα κορώνας,
Εὐθὺς ξείνων δίκτρια Πασιφίλη.

Ubi *H. Stephanus* memoriae vitio laudat πάντων pro ξείνων, in voce δίκτρια. Mox δωήσασθαι vitioſe poſitum pro δωμήσασθαι, quae vera lectio. *J. P. D'Orv.*

Δίκτρια] Omnes ſuſcipiens atque alens. *Archiloch.*

ἰυθὺς ξείνων δίκτρια πᾶσι φίλη. *J. Brod.* Favet huic lectioni etiam *Vinc. Obſop.* addens: pro λίκτρια, dicax, melius legitur δίκτρια ſuſceptrix; ſic enim in vetuſtis legitur exemplaribus. Sed & *H. Steph.* ait: in al. Edd. legitur λίκτρια pro δίκτρια, poſito λ pro δ, quem errorem frequenter occurrere, in meis in *Xenophontem* annott. docui. *J. F. R.*

XXIII. Δαίμονα &c.] *Anth.* p. 298. Major. 207. *Steph.* 143.

2. Κόπρων δυν.] In *Anthol.* Maj. p. 207. additur hoc Schol. Τῇ γὰρ ἀηδίᾳ τὸ ὀσμῆς ἐξέφυγεν ὁ δαίμων. *J. F. R.*

XXIV. Εἰς δυσώδεις] Λυπίλλῃ non Λυκιανῷ in Vat. Lib. *J. P. D'Orv.*

1. Οὔτε χίμαιρα] Quum in *Anthol.* L. 2. p. 207. & p. 298. *Ald.* p. 83. hoc epigramma Luciano adſcriberetur, docta manus adjecit, Lucilii eſſe, qua auctoritate, neſcio. Scholion autem in marg. etiam hoc additur: Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα, Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος. (Il. Z. 181.) Idem adiegat *Brod.* additque haec: *Pindarus*, τὴ χίμαιραν πῦρ πνεύσαν. *Plin.* L. 2. *Solin.* c. 42. Chimaeram Amiſodori filiam, quae in Lycia cum leone & dracone filiis latronibus graſſaretur, fuiſſe perhibent nonnulli: diſſentit *Plutarch.* in libello cui titulus γυναικῶν ἀρεταί. *Palaephatus* in Bellerophonte, & *Serv.* Æn. 6. *J. F. R.*

Οὐκ ἀγέλη ταύρων (ἐς ὁ λόγος) πυριφόρητος,
Οὐ Λῆμνος [a] σύμπασ', οὐχ ἁρπυιῶν τὰ θοινάδια,
Οὐδ' ὁ Φιλοκτήτεω ποὺς ἀποσηπόμενος,
Ὥστε σε παμψηφεὶ νικᾶν, Τελεσίλλα, χίμαιρες,
Σηπεδόνας, ταύρους, ὄρνεα, Λημνιάδας.

Carmine, nec flammas qui vomuere boves,
Nec Poeantiadae putre crus, nec foetida Lemni,
Orta, nec Harpyiae quas tetigere, dapes,
Judice sub quovis vincis, Telesilla, Chimaeras,
Et pariter tauros, Lemnicidas, ulcus, aves.

In *Anthology.* L. 2. c. 40. Luciano & hoc adscriptum.

XXV. *Interprete* I. F. REITZIO.

Ποιητὴς ἐλθὼν εἰς Ἴσθμια πρὸς τ' ἀγῶνα,

Isthmia delatus miser ad certamina vates

In-

[a] Σόμπασ'] Σόμπας male Edd. Luciani. In Vaticano σύμπασα ἡ, quod cum Cl. *D'Orville* jam praeferrem.

2. Ἀγέλη — πυρίπνους.] *Eurip.* in Medea, πτερόεντα ταύρων πυριπνόων ἐπιστάτην. *Pindarus*: ἡ βοῦς οἱ φλογὸς δέον ξανθῶν γενείων πτίον. Hos Jasoni Medeae pharmaceis sub jugum milit. *Ovid.* Metam. 7. *Diod.* 5. *Valer. Flacc.* 7. Et Apollon. post Orpheum Argonaut. 3. *J. Brod.*

3. Σόμπασ'] In utraque *Anthol.* p. 207. & p. 299. recte legas σύμπασ' cum apostropho, ac femin. gen. quod in Luciani Edd. male σύμπας, gen. masculino erat; quare id emendavi, quod vel sine auctoritate fuisset emendandum. *Brodaeus* ib. addit: non Lemniarum oris foetor. Adeat Lector *Zenobium. Apollodor.* L. IV. *Euripidis* in Hecuba super hoc versu, ἡ λῆμνος ἄρδιν ἀφύσσων ἰξάνεσιν. *Pindari* hymno Pythiorum 4. & *Apollonii* Argonaut. 1. commentarios. Nam *Erasmus* in Paroemia: *Lemnium malum*, confitetur se hoc anxie non vestigasse, quam enucleavit *Eustathius* non longe a fine primae Iliados rhapsodiae post *Herodotum* in Erato, ex superioribus *Philostratus* in Neoptolemo. Hoc Orphei carmen Λήμνιον τὸν ἰγνύθεν τόδε πᾶν κακὸν ἔργα μοιρίδιον Σιλυτήριος. *Calaber* Lib. 9. Λῆμνον ἐς ἀμφιλύσσατον, & *Aeschylus* in Agamemnone. τὸ δυσὸν αὖ Λημνίοισι πήμασιν ἐναρραβατῶν. *J. F. R.*

Οὐχ ἁρπυιῶν τὰ περ.] *Palaephatus* in Phineo. Harpyae in Phinei mensam involantes cibos partim corripiebant, partim, cum ingluviem saginassent, foeda contrectatione inquinabant, virulentoque afflatu polluebant. Ista literis commendavit *Valer. Flac.* Lib. 4. *Apollonius* Argonaut. 2. τὰ θεοῖσι, λαίφεα δυτὸς ὀοσσαν. Unde *Oppianus* Cyneg. 2. ἡ χλωρὴν μολίσσει ἄλσυι σφαίρωσεν ἰδυτήν. *J. Brod.*

4. Φιλοκτήτεω ποῦς.] *Sophocl.* in Philoctete, *Pausan.* in Arcad. *Philostr.* in Imagg. *Dictys* L. 2. Philocteten sanatum terra Lemnia sphragide fama disseminavit. Caeterum in velo ea pars quae acutior & inferior ad navis latus religatur, aut potius funis; sic enim judico, huic veli parti annexus, qui modo contrahitur modo relaxatur, pes est Latinis, Graecis πούς. λέγεται δ' (inquit *Euripidis* Interpres) ὕπτιον τὸ κοῖλον τὸ πάντων τῶν ἱστίων. *Aristophanis* scholia: πόδας δὲ καλοῦσιν οἱ ναῦται, τοὺς παρ' ἑκάτερα τὰ μέρη κάλως ἐνδεδεμένους τῶν ἱστίων. *Homeri* οἱ πόδες, οἱ κάτωθεν συνέχοντες τὸν ἱστίον. *Apollonii* οἳ μὲν κατάγονται τὸ ἱστίον, μετωπίας λύγωσιν, οἳ δὲ ἐχυροποιῶνται ὁ ἱστὸς ἐξ ἑκατέρου μέρους ἐπὶ τὸν πρῴρας πρυμνόν, τοὺς δὲ κατὰ τὰς γωνίας, πόδας. fatetur *Eustathius* Od. E. & *Calab.* L. 9. ἐγὼ δ' οὐκ ἐτάνυσα τὰς ἀμφοτέρωσε πόδισι. *Seneca* tragoedus: *Nunc praelato pede transversos captare notos. Seneca* philosophus: quia pedem & nostrum dicimus, & lecti, & veli, & carminis. *Catull. Sive utrumque Jupiter simul secundus incidisset in pedem*, i. e. in velum, per synecdochen. Subit hac parte mirari *Erasmum* in Adagio: *duobus pedibus fugere*, gubernaculum, navis pedem apellari scripsisse. eundem in paroemia: *amissa lupera pedem insequeris*, pedem imam partem clavi vocasse, eundem ipsum in proverbio: *pervicacia stultitiae dat poenas, πόδα clavum* vertisse. Ego homo nondum octavum & viginti annos natus *Erasmum* reprehensum minime velim, cui praesertim subsidio sunt *Hemsterhusii* annotationes hoc in metrum. ἀεὶ γὰρ πόδα τοὺς ἱστίους, qui a Porphyrio & Simplicio sublevatur. ἡ πόλυς δὲ ἡ τραπέζης τὰ βασάζοντα πόδες καλεῖται, ἡ δ' ἐστὶ τὸ πηδάλιον. tametsi tribus his in locis pedem funem esse quo tenditur velum, existimem. *J. Brod.*

5. Παμψηφεί] *Omnibus suffragiis. J. Brod.*

6. Ὄρνεα] Harpyias. *J. Brod.*

XXV. Ποιητὴς] Vid. *Anthol.* p. 344. *Fr.* p. 239. *Steph.* 265. Quia versu tertio in versione omittere coactus sum καὶ πάλιν εὖρε, ecce versionem solutam: *Poëta veniens in Isthmia ad certamen, inveniensque poëtas*, (i. e. bonos poëtas, se superiores) *ait, faucium tumore paristhmia dicto se laborare. Aditurus vero Pythia, & ubi rursus invenerit* (antagonistas meliores) *non potuit dicere etiam: parapythio morbo labore.* Illustr. *Grotius* sic verterat, ut ex chartis Cl. *D'Orvillii* didici:

Isthmia

Inveniens sortis dixisse *paristhmia*, fertur,
Praecludunt fauces. Ad Pythia devenit idem,
Dicere non habuit, *parapythia* me male vexant.

Εὑρὼν συμπτὰς, εἶπε παρίσθμιά [b] ἔχειν.
Μέλλει δ' ἐξορμᾶν εἰς Πύθια· καὶ πάλιν εὗρε,
Εἰπεῖν οὐ δύναται, ἢ παραπύθι' ἔχειν.

Interprete eodem. XXVI. Ex *Anthol.* L. 2. c. 43.

Quaeso hoc quaerenti mihi dic, Cyllenie, qualis
Lolliadae Stygiam venerit umbra domum?
Mirum si siluit, te nil voluitque docere,
Miror nil, hanc si quaelibet umbra fugit.

Εἰπέ μοι εἰρομένῳ, Κυλλήνιε, πῶς κατέβαν
Λολλιανῦ ψυχὴ δῶμα τὸ Φερσεφόνης;
Θαῦμα [c] μὲν, εἰ σιγῶσα· τυχὸν δέ τι καὶ διδάσκειν
Ἤθελε· θεῦ, κείνης καὶ νέκυν ἀντιάσαι.

Interprete eodem. XXVII. Ex *Anthol.* L. 2. c. 47. 37.

Si cupitis coenae leges cognoscere nostrae,
Τὸν τῆς δειπναρίης νόμον οἴδαμεν· σήμερον ὑμᾶς, Ἄν-

[b] Ἔχειν] Forsan ἴσχειν adscriptum in marg. *Anthol.* non male, etsi vulgatum tolerabile. [c] Μὲν εἰ] Μέν *Ald.* male.

Isthmia conspexit, sed habere paristhmia dixit,
Quando alios illic esse poëta videt.
Numquid & hic sese parapythia dicet habere,
Si vates alios Pythia sacra dabunt? Adscripsit Cl. *D'Orville.* „ Omissum ab collectore Epigrammatum „ Luciani: licet ejus nomen praeferat. In Cod. ta„ men *Vat.* non Λυκιανοῦ sed Κρηταλίε, sive Κρηταλίου „ potius esse perhibetur, cujus Cerealis exstat aliud „ Epigramma p. 169. In Cod. quodam vs. 4. pro „ ἔχειν scribitur ἴσχειν. Sensus & acumen horum ver„ suum talis videtur. Poëta quidam ineptus cum ad „ certamina Isthmia accessisset, una cum aliis poëtis „ certaturus, se excusavit frigido joco, negans se „ certare posse, ut qui laboraret tonsillis, quae παρ„ ίσθμια vocantur: earumque inflammationes eo„ dem nomine veniunt. Lusit, dico, in vocibus „ ἰσθμια & παρίσθμια, & putida hac syllabarum ca„ ptatione tum quidem evasisse sibi visus fuit. At „ Lucianus impune hoc non abire livit, & rogavit: „ an, si ad Pythia certamina accessisset, & iterum „ excusationis praetextu indigeret, diceret se habere „ παραπύθια; quod negat eum facere posse, quia „ Graeca lingua tale vocabulum ignorat, simul forte „ respiciens ad vocem πύθια, eumque & argutias ta„ les putere innuens. *J. F. R.*

Ἰσθμια] In *Anthol. Fr.* l. d. additur hoc schol. Ἀριστοτέλης περὶ ζώων α. κεφ. ιε. ἐντὸς τῦ αὐχένος ὅ, τι αἰσοφάγος (ἰσοφάγος male legebatur) καλούμενος ἐστὶ τὸν ἐπιπωμίαν, ἀπὸ τῦ μήκους ὃ τ' ἐστὶν τοῦτο. Πολυδ. ἰσθμοῦ δὲ λέγεται τὴν ἐσότητα τῦ φάρυγγος κληθείσης. τὰς ἐκπεφυκυίας σὺν τοῖς παρίσθμια ἐκλήθη. Παρίσθμια νόσος ἐν τῷ φάρυγγι φυομένη. *J. F. R.*

2. Εἴπε παρίσθμιά ἔχειν] Quae Graeci παρίσθμια vel ἀντιάδας, Latini tonsillas vocant, h. e. faucium tumores, qui non facile discuti possunt: in sue glandulae nominantur. *Cels.* L. VI. c. 10. haec *J. Brod.* & plura, quae omitto, quia nimis multa, & vulgaria. *J. F. R.*

XXVI. Εἰπέ μοι] Ex *Anthol.* L. 2. p. 351. *Fr.* 244. *Steph.* p. 168. Versio *Grotiana* haec est:

Dic mihi quaerenti, Maja sate, ductus ad orcum
Lollianus tecum quomodo fecit iter?
Mirum si tacuit: quin te quid, credo, docere
Gestiit; o comitem post quoque fata malum.

Εἰπέ μοι] Etiam neglectum, licet auctoris nostri nomen in Edit. & Codd. conspiciatur. In Cod. *Vat.* vs. 1. κατίβαιν pro κατέβαν. auctoritas membranae omnium vetustissimae me in illam vocem propendere facit. *J. P. D'Orv.*

Κυλλήνιε] Mercurius Cyllenius appellatur a monte Arcadiae Cyllene altissimo, rectius quam ab urbe ubi ei templum constructum est. Monti nomen imposuit Cyllenus, aut Nympha Cyllene, quae illic Mercurium educavit, aut ex Jove peperit. Diversa Festus in voce Cyllenius. *J. Br.*

2. Λολλιανοῦ ψυχὴ] *Suidas.* Is est fortassis, cujus vitam conscripsit *Philostratus.* *J. Br.*

Λολλιανοῦ] Videtur antea lectum Λυκιλλιανῦ, quum *Vinc. Opsop.* adscripserit: pro Λυκιλλιανοῦ lege Λυκιλίε, si vis versum legitimis pedibus currere. Sed Λολλιανοῦ jam verius editum inveniens id servo. *J. F. R.*

3. Μὲν σιγῶσα] Unumquemque olim sugillans, malim tamen, θαῦμα μὲν, εἰ σιγῶσα, non μέν. *J. Brod.* Ego μὲν, εἰ jam bene editum inveni, quod sane recte nunc habet. *J. F. R.*

Καὶ τί διδάσκειν] Sic enim docere solebat Lollianus, aut tacens, aut alicui maledicens. *J. Br.*

XXVII. Τὸν τῆς δειπναρίης] Transmissum, licet Luciani nomen praescriptum, revera tamen in Cod. saepe laudato Λυκιλλίε esse perhibetur. Primo versu male Cod. quidam ἡμᾶς pro ὑμᾶς. *J. P. D'Orv.*

Αὖλε, καλῶ χαμνοῖς δόγμασι συμπεσίυ.
Οὐ μελοποιὸς ἐρεῖ καλακείμενος· ἴστε παρ-
ἔξεις,
Οὔθ' ἕξεις αὐτὸς πράγματα γραμματικά.

Vos hodie invito legibus, Aule, novis.
Non recubans lecto cantabit carmina vates,
Grammaticis nugis nemo moleſtus erit.

Εἰς βρέφη. XXVIII. *In Infantes.* Interp. *Grotio.*

Παῖδά με πενταέτηρον ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντα
Νηλειὴς ἀΐδης ἥρπασε Καλλίμα-
χον.
Ἀλλά με μὴ κλαίοις. ὀλίγου βιότοιο μετέσχον
Παύρου, καὶ παύρων τοῦ βιότοιο κακῶν.

Me puerum nullis oneratum pectora curis
Quinquennem rapuit mors fera Callimachum.
Ne me flete tamen: fluxit mihi tempore parvo
Vita: ſed & vitae ſunt mala parva meae.

Εἰς ἄγαλμα Ἠχοῦς, ὡς παρὰ τοῦ Πανός. XXIX. *In ſtatuam Echûs, tamquam a Pane.*

Ἠχὼ πετρήεσσαν ὁρᾷς, φίλε, Πανὸς ἑταίρην,
Ἀντίτυπον φθογγὴν ἔμπαλιν ἀσομένην,
Παυλοίων τομάτων λάλον εἰκόνα, ποιμέσιν ἡδὺ
Παίγνιον, ὅσσα λέγεις, ταῦτα κλύων, ἄπιθι.

Saxa colens Echo datur hic tibi, Panos amica,
Extremos tantum docta referre ſonos.
Gaudia paſtorum, cujuslibet oris imago,
Audito quantum voce ſonabis, abi.

Εἰς ἄγαλμα Ἀφροδίτης, τὴν ἐν Κνίδῳ. XXX. *In ſtatuam Veneris quae eſt in Cnido.*

Τὴν Παφίην γυμνὴν εἶδες ἴδεν, εἰ δέ τις εἶδεν,
Οὕτως ὁ τὴν γυμνὴν τήσαμενος Παφίην.

Nulli nuda Venus viſa eſt, puto. ſi tamen ulli,
Viſa viro nudam qui dedit hanc Venerem.

In

a Πρίηπον] Πριήπου Codd. quidam.

Τὸν τῆ διπναρίῳ] Interdicit convivis, ne qua grammatica altercatione convivioli ſuavitatem conturbent, ita inquiens:

Prandioli noſtri leges cognoſcite, nam vos,
Aule, nova ad coenam conditione voce.
Carminibus nemo nobis velit eſſe moleſtus,
Nec turbet noſtras ars literata dapes.

V. Obſ.

Τὸν τῆ διπναρίῳ] Frugalis & tenuis coenae. Id eſt Grammaticorum. *J. Brod.* Vid. *Anthol. Fr.* p. 262. *Steph.* 179. verſio *Grotiana* ſic habet:

Si quid noſtra placet tibi coenula, veſpere nobis,
Sed conviva novis legibus, Aule, veni.
Non volumus recitat qui carmina: nulla movebit
De re Grammatica jurgia, nemo tibi.

Sed quia mea aeque ac ſuperiorum jam erat confecta, eam Graecis ſubjicere non dubitavi. *J. F. R.*

2. Καιναῖς δόγμασι] Hoc explicat ὁ μελοποιὸς ἐρεῖ. In hunc ſenſum *Martialis*, Libro XI. *Plus ego polliceor, nil recitabo tibi.* & 5. *Nec craſſum dominus leget volumen.* *J. Br.*

XXVIII. Εἰς βρέφη] Inſcriptio in Cod. *Vat.* Λουκιανοῦ. εἰς παῖδα Καλλίμαχον πέντε χρόνους ζησαντα. Χρόνοι poſteriorum temporum Graecis annos ſignificant. *J. P. D'Orv.*

1. Παῖδα] *Anth.* 460. Major. 321. *Steph.* 221.

XXIX. Ἠχὼ &c.] In *Anthol.* L. IV. p. 677. in altera, p. 460. *Steph.* 321. *Ald.* 189. hoc Epigr. non ita certo tribuitur Luciano, quin inſcribatur: ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ, εἰ δὲ, ΑΡΧΙΟΥ. Ego etſi dijudicare non valeo, cujus ſit, omittere tamen nolui, quamvis non multum jacturae paſſura fuiſſet res literaria, ſi lucem non adſpexiſſet. *J. F. R.*

Ἠχὼ] Quam incerto adſcribatur Luciano, vulgati libri oſtendunt. Ego magis Archiae arguto ſtylo, quam Luciani naſo convenire tales luſus cenſuerim. *J. P. D'Orv.*

2. Ἀσομένην] In quibusdam Edd. legitur ἀδομένην. Sed aptius eſt ſenſui futurum, cui etiam potius quam

prae-

In Idem. XXXI. Εἰς τὸ αὐτό.

Alma Venus, tibi sacro tuam sub imagine formam:
Pulcrius hac potuit nil tibi, Diva, dari.

Σοὶ μορφῆς ἀνέθηκα τεῆς θελκαλλὲς ἄγαλμα,
Κύπρι, τεῆς μορφῆς φέρτερον οὐδὲν ἔχων.

Interprete I. F. Reitzio. XXXII. Ex *Anthol.* L. 4. 12. N. 90.
Εἰς ἕτερον [a] Πρίηπον.

In cassum Eutychides posuit me ex more Priapum,
Palmitibus siccis invigilare jubens.
Alto sum cinctus barathro. Qui venerit hucce,
Me vigilem abstulerit, praetereaque nihil.

Εἰς τὸ κενόν με τέθεικε νόμῳ χάριν ὧδε Πρίηπον
Εὐτυχίδης, ξηρῶν κληματίδων φύλακα.
Καὶ θελβέθλημαι κρημνὸν βαθύν. ὃς δ' ἂν ἐπέλθῃ,
Οὐδὲν ἔχοι κλέψαι πλὴν ἐμὲ † φύλακα.

De Mulieribus. Interp. *Grotio.* XXXIII. Ἀπὸ γυναικῶν.

Quae fera scutiferi devicerat agmina Medi
Laïdi formosae Graecia praeda fuit.
Hanc quoque devicit senium; nunc dat tibi, Cypri,
Judicium hoc, facies quod juvenilis amat.
Quippe suos adeo formidat visere canos,
Ipsa facit, vitro quae datur umbra, metum.

Ἑλλάδα νικήσασαν ὑπέρβιον ἀσπίδα Μήδων,
Λαΐδος ἔπλεν ἐμῷ κάλλεϊ λῃδίην.
Μύνῳ ἐνικήθη καὶ γήραϊ, καί † ἔλεγχον
Ἄνθετό σοι, Παφίη, † νεότητι φίλον.
Ἧς γὰρ ἰδεῖν φυγέει πολιῆς παναληθέα μορφὴν,
[b] Τῆσδε συνεχθαίρει σκιόεντα τύπον.

Ἀπὸ

[b] Τῆσδε] Ita reposui ex *Anthol.* VI. c. 8. & Ed. S. Luciani. Τῆς δὲ Ed. P. cum *Anthol.* Ed. majore.

praesenti activa significatio dari solet. *H. Steph.*

Ἀσομώλω] Codd. quidam & Edd. quaedam, inter eas prima, ἀδομώνῃ, quod praetulerim, licet *Stephanus* aliter sentiat. *J. P. D'Orv.*

XXX. Τὴν Παφίην] *Anthol.* L. IV. 683. *Fr.* 463. *Steph.* 323.

2 Οὐτ-] Praxiteles. *J. Br.* Quia scilicet ejus mentio facta in *Antholog.* epigr. proxime praemisso, quod Veneris imagini quoque adscriptum. *J. F. R.*

XXXI. Σοὶ μορφῆς] *Anthol.* IV. c. 12. *Fr.* p. 463. *Steph.* 323.

Σοὶ μορφῆς] In Cod. *Palat.* & in aliis nullus auctor laudatur. *J. P. D'Orv.*

XXII. Εἰς τὸ κενὸν] *Anth.* IV. 712. *Fr* 477. *Steph.* 338. Ne frustra versio *Grotiana* mecum communicata sit, ecce illam:

Arida me posuit propter sarmenta Priapum,
Ut mori morem sic gerat Eutychides.

Ambior & fossa; si quis tamen adveniat fur,
Nil sit, custodem me nisi, quod rapiat.

Lector eligat, quod velit. Cl. *D'Orville* adjecerat: Luciani est, Codd. testibus. Duo ultimi versus a codice absunt. In inscriptione vero habetur: εἰς ἕτερον Πριήπου, scil. ἄγαλμα. *J. F. R.*

XXXIII. Ἀπὸ γυναικῶν] Remove illud ἀπὸ γυναικῶν, & repone. ἐκ τοῦ κατόπτρου τῆ Λαΐδι ἀνατιθέντι τῇ Ἀφροδίτῃ. Licet autem hoc Epigramma sit omnino dignum Luciano, dubitandi aliam praebet, quod in Cod. *Vat.* habeatur τῶ αὐτοῦ. quasi non Λυκιανοῦ, sed Ἰουλιανοῦ esset. *J. P. D'Orv.*

1. Ἑλλάδα &c.] Postremo ferme loco hoc epigr. collocatur in *Anthol.* nempe L. VI. c. 8. Vel p. 556. *Francof. Steph.* 421. Cumque in omnibus Luciano adscribatur, in *Fr.* tamen addit Cl. *Drakenb.* nomen ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ, pro ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ. *J. F. R.*

6. Σκιόεντα] I. e. speculum. *F. G.* Immo umbratilis in speculo effigies. *J. F. R.*

Ἀπὸ ναυηγῶν. XXXIV. *De Naufragis.*

Γλαύκῃ ; καὶ [a] Νηρεῖ, καὶ Ἰνοῖ, καὶ Μελικέρτῃ,
Καὶ βυθίῳ Κρονίδῃ καὶ Σαμοθρηξὶ θεοῖς,
Σωθεὶς ἐκ πελάγους Λυκίλλιος ὧδε κέκαρμαι
Τὰς τρίχας ἐκ κεφαλῆς· ἄλλο γὰρ οὐδὲν ἔχω.

Glauce, tibi & Nereu, Matutaeque & Melicertae,
Saturnoque, Sami Threïciaeque Deis,
Soſpes ab inſano Lucillius aequore, crines
Tondeor hic : aliud quippe ego nil habeo.

[a] Νηρεῖ] Νηρεῖ Cod. *Vat.*

XXXIV. Ἀπὸ ναυηγῶν.] In *Vaticano* eſt Λουκιανοῦ ἐπίδημος Λουκιλλίου. Non ſolum *J. Brodaeus* ad hoc Epigramma putat auctorem eſſe non Lucianum, verum Lucillium, cujus quam plurima habemus epigrammata in *Anthologia*; ſed etiam ſic cenſuit F. Urſinus in *Virgilio* cum Graecis collato, p. 113. Fraudi fuit Viris eruditis, quod Lucillii nomen in ipſo Epigrammate occurrit, ſed non ut auctoris verſuum, ſed uti dedicantis. Nomen Λουκίλλιος ſaepius in Vaticano Λούκιλλος & Λούκολλος exaratur; ſed Λουκίλλιος adſeritur ex L. II. c. 13. Ep. 2. Porro primum verſum eſſe Parthenii, conſtat ex *A. Gellio*. L. XIII. c. 25. Qui obſervat, *Virgilianum* verſiculum ex L. I. Georg. 437. deſumtum fuiſſe ex iſto poëta : *Glauco & Panopeae & Inoo Melicertae*. Parthenii autem verſus apud Noct. Att. ſcriptorem ſic ſe habet : Γλαύκῃ καὶ Νηρεῖ καὶ ναυαλίῳ Μελικέρτῃ. Uti adeo, quemadmodum *Gellius* animadvertit, *Virgilius* pro Νηρεῖ ſubſtituerit *Panopeae* : pro ναυαλίῳ, *Inoo*. Sane utrumque magno judicio : cum ſit *Panopea* longe ſonantius vocabulum quam *Nereus* : & elegantius patronymicum a matre repetitum exornet Melicertam. Verum enim vero dubitare licet, utrum mutatio illa ſecundo loco facta debeatur *Virgilio* : an vero re vera ſic ipſe dederit Parthenius, quo Magiſtro in Graecis uſus fuit *Virgilius*, & *Gellius* corruptis uſus fit codicibus, ναυαλίῳ pro Ἰνοῖ exhibentibus; nimirum apud *Macrob.* in Saturn. L. V. c. 17. ſic plane legitur : Γλαύκῃ καὶ Νηρεῖ καὶ Ἰνοῖ Μελικέρτῃ. Quin etiam hujus tituli noſtri auctor ſic, vel non multum diverſo modo legiſſe videtur, quam hic exaratum ſit : Νηρεῖ καὶ Ἰνοῖ, καὶ Μελικέρτῃ. Quam tamen lectionem minime ex tribus probo. ſcriptum praeterea puto Parthenio & Luciano :

Γλαύκῃ καὶ Νηρῆϊ καὶ Ἰνοῖ Μελικέρτῃ.

Νηρῆϊ dubito an non in codice quodam inveniatur. In Cod. autem Vaticano Νηρεῖ conſpicitur. Sed Nireo inter marinos Deos nullus locus. Secundo verſiculo Σαμοθρηξὶ membrana Vaticana ſiſtit, quae forma placuit quoque Automedonti, L. 2. *Anthol.* 15. 3. Mirror autem *Grotium* τὸ βύθιον Κρονίδῃ reddidiſſe *Saturnum*, quum ſit Marinus Saturnius, ſive *Neptunus*. & procul dubio ita in animo ſcribere habuit virorum maximus. *J. P. D'Orv.*

1. Γλαύκῃ &c.] V. *Anth.* 919. *Steph.* 439. In notis *Francof.* L. VI. p. 572. monetur, Λουκιλλίου reponendum pro Λουκιανοῦ. At Cl. *Drakenb.* hujus epigrammatis titulo adpoſuit, Parthenii eſſe, videndumque *Abram.* ad *Cic.* pro Coel. N°. 53. Is autem ad verba *Ciceronis*, quae occurrunt c. 14. *ex barbatis illis, non hac barbula*, multa de coma barbaque Diis conſecranda, commentatus p. 435. ed. *Cic.* Pariſ. ait: „ Hos „ verſus Luciano vulgo attributos, arbitror eſſe Par„ thenii, quo Grammatico *Virgilius* uſus eſt. primus „ enim nomine citatur a *Macrobio* L. V. *Sat.* c. 17. *J. F. R.*

2. Βυθίῳ Κρονίδῃ] Neptuno Saturni filio, maris Deo, addunt notae *Francof.* Ed. Et Σαμοθρηξὶ θεοῖς, exponunt, *Cabiris*. Horum meminit *Herodotus* in Euterpe. *Varro* Libro de L. Lat. IV. *Pauſanias* in Boeoticis & Apollonii primo Argonaut. *Scholiaſtes*. τὰς τελετὰς λέγει τὰς ἐν Σαμοθράκῃ ἀγομένας· ἃς εἴ τις μυηθείη, ἐν τοῖς κατὰ θάλασσαν χειμῶσι λέγουσιν ἀσφαλίζεσθαι. quae exſcribere non ſum veritus. *J. F. R.*

3. Ὧδε κέκαρμαι τὰς τρίχας] *Artemidorus* Oneirocr. α. ναυαγήσαντος δὲ ἢ ὑπὸ λῃστῶν συλῶντες γένον ἔκειραν οἱ ἄνθρωποι, legas ibid. (Sed ἔκειραν a ἔκρᾶω vado, non ἔκειραν ibi legendum, res ipſa clamat) Lucian. περὶ τῆς ἐπὶ μισθῷ συνόντων. καθάπερ ναυηγίαν τινὰ, καὶ σανίδιον ὠφέλιμον διηγούμενον, οἷα εἰσὶν οἱ περὶς τοὺς ἰχθῦς ἐκπεπτωκότες. Idem in *Hermotimo* apertius circa finem. *Juvenal.* Sat. 12. — *ibi vertice raſo Garrula ſecuri narrare pericula nautae.* *J. F. R.*

Sequebatur in Edd. Luciani *P. S.* & *Amſt.* totum primum Eidyllium *Moſchi*, Ἁ Κύπρις, &c. quod cum nullo jure huc irrepſerit, removimus.

EPIGRAMMATA LUCIANI OMISSA,

Ex Anthologia, quae e Codicibus ipsi nunc primum vindicantur.

Ex *Anthol.* L. 2. p. 129. Ed. *Steph.* Ita hoc & sequentia vertit *H. Grotius.*

SObrius in potis dum quaerit Acyndimus esse,
Solus ab his potus cur habeatur, habet.

Ἐν πᾶσιν μεθύουσιν Ἀκίνδυνος ἤθελε νήφειν,
Τἤνεκα μὴ μεθύειν αὐτὸς [a] ἔδοξε μόνος.

Ibidem.

Lumen ut extinxit vexatus pulice multo
Morio, jam me non invenietis, ait.

[b] Ἔσβεσε τὴν λύχνον μῶρος [b] ψύλλων ὑπὸ πολλῶν
Δακνόμενος, λέξας, οὐκέτι με βλέπετε.

Ibidem.

Si caput absque pilis, humerosque & pectora cernas,
Dicere ne dubites, calvus hic & fatuus.

Ἢν ἰσίδῃς κεφαλὴν μαδαρὴν, καὶ στέρνα, καὶ ὤμους,
Μηδὲν [c] ἐρωτήσῃς, μωρὸν ὁρᾷς Φαλακρόν.

Anthol. L. 2. p. 135.

Tinge comas, si vis: tingi negat ipsa senectus:

Τὴν κεφαλὴν βάπτεις, [d] γῆρας δὲ σὸν οὐ βάπτεις,
Οὐ-

[a] Ἔδοξε] Ἤθελε Cod. *Vat.* male. [b] ψύλλων] φύλλων *Vat.* [c] Ἐρωτήσῃς] Ἐρωτήσεις Cod. quidam. [d] Γῆρας δὲ σὸν] Codd. & Edd. quaedam male τὸ δὲ γῆρας.

I. Ἐν πᾶσιν] In *Wechel.* additur hoc Schol. Διαβάλλει τοὺς εἰς συμποσίων ἐπεισιόντας, καὶ τὸ Ἰσοκράτους ἐπόμπιμον παραβαίνοντας, πρὸς δὲ & ἀντιθέσεις μηδὲν ἔχειν τὸ συμπόσιον ἡδὺν λέγοντες ἄνευ ἐμπλέας· ὅσπερ & πλοῦτον ἄνευ ἀρετῆς. Οἱ δὲ τοιοῦτοι βουλόμενοι δεικνῦναι ὅτι καὶ σοφοὶ τοῖς συμπόταις μὴ μεθύειν δοκοῦσιν, ὅσπερ & ὁ Ἀκίνδυνος· μᾶλλον δὲ ἐστιν ἀκράτου χρῆσις σωφρονέστη. παροιμία δὲ ἡ εἰς τὸ χρήσιμος ἀκοσμία· κρατίστη δὲ ἡ ἐπὶ τῇ μέθῃ ἀηδία & δυσαρέστησις, λύει τὸ κάρα πάλλειν ἀνομασμένη. (pro ἀντιθέσιν Cl. *J. J. Wetst.* conjicit leg. Ἀντισθένης)

Ἐν πᾶσιν] Luciano adfert Cod. *Vat.* in quo vitiose pro ἤθελε scribitur ἤθελα. *J. P. D'Orv.*

Ἐν πᾶσι μεθύουσιν] Legendum & corrigendum est ἐν πᾶσιν. Praepostera est ejus sapientia & sobrietas, qui caeteris compotationi indulgentibus, solus sobrietatem colit, nec ei in mentem venit veteris proverbii, *aut bibendum, aut abeundum esse.* Itaque merito tales hic damnantur stultitiae. Quod ipsum *Theognis* quoque stultum & ineptum factu judicavit, ita scribens:

Αἰχρὸν τοι μεθύοντα παρ' ἀνδράσι νήφοντα εἶναι,

Αἰχρὸν δ' εἰ νήφων παρ' μεθύουσι μένει. *V. Obsop.*

Ἐν Edd. nostrae jam recte habebant.

In Edd. *Theognidis* legitur vers. 1. νήφοντ' cum apostropho; & recte pro νήφουσι. In 2. μένῃ pro μένει. At hoc parvi. Sententia interim Luciani satis declaratur ab *Obsopoeo*. Sed non indiget nostra juventus praecepto *Theognidis* priori, eique ut pentametro ejus potius obsecundet, auctor essem. *J. F. R.*

2. Καὶ μεθύειν] Nec loci nec temporis rationem habens. *J. Brod.*

II. Ἔσβεσε] Eidem inputat Cod. idem. Et pro ψύλλων habet φύλλων, quod eodem redit. *J. P. D'Orv.*

III. Ἢν ἰσίδῃς] Vult omnes calvos esse stultos, & caeteris hebetiores: quod tamen Synesius in encomio calvitii docte & scite refellit. *V. Obsop.*

Ἢν ἰσίδῃς] Eumdem auctorem habet, eodem teste.

Μαδαρὸν] Cujusdam nomini parcit poëta, quem ut opinor Thersitae comparat. *Homer.* Il. B. Τὼ δὲ οἱ ὤμω κορυθὼ, ἐπὶ τῷ σύνοχα κάτα. αὐτὰρ ὑπερθε θοὰς ἴπν κεφαλὰς, ψοιδὴ δ' ἐπεπύκεθ' λάχνη. *J. Brod.*

IV. Τὴν κεφαλὴν] Luciani est, si fidem Cod. *Vat.* ha-

Οὐδὲ παρειάων [a] ἐκτανύσεις ῥυτίδας.
Μὴ τοίνυν τὸ πρόσωπον ἄπαν ψιμύθῳ κατάπλαττε,
Ὡς τε προσωπεῖον, κ' οὐχὶ πρόσωπον ἔχειν.
Οὐδὲν γὰρ πλέον ἔσῃ. τί μαίνεαι; ἔποτε φῦκος
Καὶ ψίμυθος τεύξει τ' Ἑκάβην Ἑλένην.

Nec dabitur rugas explicuisse genis.
Parce, precor, vetulum cerussa pingere vultum:
Personam videor cernere, non faciem.
Stulta, labor totus perit hic tibi: fucus, & omne
Hoc genus ex Hecuba non facient Helenam.

Anthol. L. 2. p. 142.

Οὐδέποτ' εἰς πορθμεῖον ὁ κηλήτης [b] ἐμβαίνει,
Μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπιέναι Διοφῶν.
Τῆς κήλης δ' [c] ἐπάνωθι τὰ φορτία [d] πάντα τεθεικὼς,
Καὶ τ' ὄνον, ἀμφιλεῖ σινδόν' ἐπαράμενος.
Ὡς τε μάτην τρίτωνες ἐν ὕδασι δόξαν ἔχουσιν,
Εἰ καὶ κηλήτης ταὐτὸ [e] ποιεῖν δύναται.

Navi nil opus est Diophanto, ut transeat amnem,
Inplet enim turgens hernia navis opus.
Huic nam sarcinulas ipsumque inponit asellum,
Et sinuosa levans lintea transit aquas.
Frustra se jactant igitur Tritones in undis,
Cum Diophas magno ramice praestet idem.

Ibidem.

Ὁ γρυπὸς [f] Νίκων ὀσφραίνεται οἶνα ἄριστα,
Οὐ δύναται δ' εἰπεῖν οἷος ἂν ἦ ταχέως.

Olfacit egregie nasatus pocula Nicon,
Sed cito sit vinum dicere quale nequit.

Nam

a Ἐκτανύσεις ῥυτίδας] Edd. vulgo male ῥυτίδας ἐκτανύσεις. *b* Ἐμβαίνει] In ora *Wech.* Γρ. ἐμβαίνειν Μέλλων εἰς τὸ πέρ' ἀπέναι, adscriptum manu Cl. *Drakenborch.* *c* Ἐπάνωθι] Ἐπάνωθε *Vat.* *d* Πάντα] Male omittit *Vat.* *e* Ποιεῖν] Bene Edd. Πιεῖν alicubi invenerat *Brod.* Sed ποιεῖν legend. monuit. *f* Νίκων] Sic *Wech.* νικᾶν *Steph.*

habeamus: nec sane eo indignum. In Edd. tribuitur Lucilio. *J. P. D'Orv.*

2. Ἐκτανύσεις ῥυτίδας] Ita inverti; cum ante legeretur ῥυτ. ἐκταν. admonitus a Cl. *D'Orv.* qui adscripserat: in ora Ed. *Wechel.* γράφεται καὶ, ἐκτανύσεις ῥυτίδας. ita certo reponendum. nam constans usus primam corripit in hoc vocabulo. L. III. p. 232.

Ἂς δ' ἐκ ῥυτίδων ὁ γλυκὺς ἵξεται ἵμερος.

Quem versiculum *Athenaeus* L. XIII. p. 589. scribit πικρὸς ἵησιν ἵμερος. L. VI. 421. Γηραλέων συγίτι μαρτοφόρῃ ῥυτίδων. L. VI. p. 430. Καὶ ῥυτιδόφλοιον σῦκον ἐπομφάλιον. L. VII. p. 468. Καὶ χρὼς ἀῤῥυτίδωτος ἔτ' ἀμβροσίῃ, ἔτι πιθοῖ. Vid. *Aristoph.* Plut. vs. 1052. Epigrammate superiore dixit τιῦν παρειήν. Duo Scholia in eadem edit. adposita, manu Arsenii, Monembasiae Archiepiscopi, qui etiam Aristobulus dicitur, exarata vidi. Legendum ibi πίσημον. γράφιον. ἐπισθοσφενδόνιον. ἐπισθοκάλυμμα. ex Cod. Mss. Confer *Pollucem* L. VII. c. XXII. §. 95. *J. P. D'Orv.*

4. Ὡς τε προσωπεῖον] In *Wech.* hoc legas Schol. Paul. s. κατὰ τὸ λοιπὸν, ὡ πρόσωπον, ἀλλὰ προσωπεῖον φέρει.

5. Φῦκος] Ὦ καλλωπίζεσι τὴν ὄψιν αἱ γυναῖκες. Καὶ Μένανδρος δὲ ἀμφάλλαν αὐτὰς, φησὶ, τῶν σ' ἀπόβοικον τὴν γυναῖκα τὴν σώφρονα ὦ δεῖ τὰς τρίχας ξανθὰς ποιεῖν, καὶ ὑδὲ τὰς παρειὰς φυκοῦν, ὑδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογράφειν. Καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν ταῖς Θεσμοφοριαζούσαις ἐπιψέγων τὴν γυναικεῖον κόσμον φησί· μίτρας ἀναδήσεσθε, νίτρον δὲ σιδήριον, καὶ κυρτοτρόφιον. ὄπισθεν σφενδόνη, ὀπισθοκάλυμμα, φῦκος ἀλαβάστριον.

V. Οὐδέποτ'] Luciano restituendum, jubente Cod. *Vat.* ex quo malam quoque Planudis manum hic graffatam fuisse constat. primum enim distichum sic legendum:

Οὐδέποτ' εἰς πορθμεῖον ὁ κηλήτης Διόφαντος
Ἐμβαίνει, μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπίναι.

Scilicet non cepit homo vocem ἀπίναι, idemque totum distichon corrupit. *J. P. D'Orv.*

Οὐδέποτ'] Διόφαντος esse hoc Epigr. pro varia Lectione adscriptum in Exemplari *Wechel.* manu Cl. *Drakenborchii.* In Edd. est Incerti. *J. F. R.*

4. Σινδὼ ἐπαιρ.] Velum faciens & pandens. *J. Br.*

5. Τρίτωνες] In Fr. p. 206. additur hoc Scholion: Περὶ τοῦ χήματος τῶν τριτώνων πολλὰ διηγεῖται Παυσανίας ἐν τοῖς Ἀρκαδικοῖς. μίμημα δὲ αὐτῶν ἐν Ἀπολλωνίᾳ ἐν τῷ δ. καὶ Πίνδαρος ἐν Πυθιονίκαις ἐν τῇ εἰς Ἀρκεσίλαον ᾠδῇ. Cl. *D'Orville* autem addit: hoc schol. manu Arsenii quoque scriptum in quodam Libro. *J. F. R.*

VI. Ὁ

Nam tribus aestivis vix ipse id percipit horis
Bis centum quoniam nasus it in cubitos.
Egregius nasus, qui si quem forte per amnem
Ducat iter, pisces non semel ipse capit.

Ἐν τρισὶν ὥραις γ' θερινῆις μόλις αἰθάνετ' αὐτός,
Ὡς ἂν ἔχων πηχῶν ῥῖνα διακοσίων.
Ὦ μεγάλου μυκτῆρος, ὅτ' ἂν πολαμὸν διαβαίνῃ,
Θηρεύει ᾧ τούτῳ πολλάκις ἰχθύδια.

Anthol. L. 2. p. 146.

Surripis, o pictor, formam: at vox sola recusat
Artificis dextram victa colore sequi.

Ζωγράφε, τὰς μορφὰς κλέπτεις μόνον· ἡ δύνασαι δὲ
Φωνὴν συλῆσαι χρώμασι πειθομένην.

Anthol. L. 2. p. 171.

Miramur Rhetor qui factus sit Bytus, is quem
Communis sensus deficit & ratio.

Θαυμάζειν μοι ἔπεισιν, ὅπως [h] Βύτος ἐσὶ σοφιςὴς,
Μήτε λόγον κοινὸν, μήτε λογισμὸν ἔχων.

Ibidem.

Albus erit corvus prius, & testudo volabit.

Θᾶττον ἔην λευκοὺς κόρακας, πτηνάς τε χελώνας

Εὖ-

[g] Τούτῳ] Τούτε *Vat.* Sed cum *Salmasio* τούτῳ recte praetulit Cl. *D'Orv.* [h] Βύτος] Βίτος alius Cod.

VI. Ὁ γραπτὸς] De nasuto quodam, qui quidem vinum cito subodorabatur: interrogatus tamen cujusmodi fuisset, cito & promte propter nasi longitudinem respondere non poterat. quod vini odor vix in tribus horis, idque aestivis, ad nares se quibat diffundere. Ultimum versum hic restituere non potuimus. *V. Obsop.*

Ὁ γραπτὸς] Et hoc Epigramma deberi Luciano, si Cod. *Vat.* credimus. Sed misere adhuc truncatum circumferri, at sic supplendum, ut jam fecimus, docuit *J. P. D'Orv.* Nempe tres tantum priores versus comparebant in Edd. *J. F. R.*

2. Ταχίνης] Propter nasi longitudinem. *J. Br.*

3. Ὥραις — θερινῆς] Has *Vitruvius* solsticiales vocat in cancri signo & circa solstitium amplissimas, scil. aestivas. *Martial.* L. XII. *Hora nec aestiva est.* Hinc quidam *Virgilium* magnos menses Junium & Julium ibi, *& incipiant magni procedere menses* dixisse existimant. Asconius Pedianus Quintilem & Sextilem, quia nomina de Imperatoribus Julio Caesare & Augusto sumpserunt, magnos nominatos ab eo credit. Idem *Vitruv.* brumales horarum brevitates appellat, & *Plaut.* in Pseudol. hibernam horam pro brevissima, cum angusta lux est, posuit. cum vero aequalia sunt spatia in Ariete & Libra, aequinoctiales vocantur horae. Lege *Manilium* L. Astron. 3. c. 32. At cum horas absque adjectione audio (quomodo loquitur saepe *Galenus* ἰσημερινὰς minime addens, uti cum tradit τριακοσίων πυρετὸν ἐντὸς τῶν ὀκτὼ ὡρῶν παύσας) has ipsas aequinoctiales sumendas reor, id est partem totius diei vigesimam quartam. Porro horarum originem quarum tempus cum luce augeri vel decrescere jam contexuimus, narrat Victorinus in *Ciceronis* rhetor. vol. 1. *J. Brod.* Ἐν τρισὶ γὰρ θερινῆις ὥραις cum Cl. *J. J. Wetstenio* malim. *J. F. R.*

VII. Ζωγρ.] Forma pingi, vox pingi non potest. *V. Obs.*

Ζωγράφε] Cod. *Vat.* Lucianum facit auctorem: & exhibet, χρώμασι πειθόμενον. bene, *Salmasio* consentiente. *J. P. D'Orv.* Τὸ κλέπτειν & συλᾶσαι hic respondent Gallico *attraper*, quo & hi de pictoribus formam probe imitantibus utuntur. *J. F. R.*

VIII. Θαυμάζειν] Luciani esse Cod. *Vat.* indicat. qui exhibet vs. 2. Οὔτε λόγον κοινὸν, οὔτε λογισμόν. Plaudes timuit ultimae syllabae in κοινόν. *J. P. D'Orv.* In Edd. *Ammiano* tribuitur.

Ὅπως βύτος] Proverbium est *Buthus vbambulat*, ad hoc forte nil pertinens. *J. Brod.*

IX. Θᾶττον ἦν λευκοὺς] Ab impossibili, negat ullum spectatum & laude dignum oratorem Cappadocem unquam reperiri posse. Suffragatur hujus poëtae sententiae & *Philostratus* L. 2. de Sophistis, in vita *Pausaniae*. De cujus pronuntiatione inter caetera haec quoque refert, πολλὰ δὲ ἀναφέρων τῶν Ἡρώδου πλισικτημάτων, καὶ μάλιστα τὸ αὐτοχεδιάζειν ἀπήγγειλα δὲ αὐτὸν παχείᾳ τῇ γλώττῃ, καὶ ὡς Καππαδόκαις ξύνηθες, ἐγκρούοντα μὲν τὰ σύμφωνα τῶν στοιχείων, συγκλείοντα δὲ τὰ μηκύνοντα, καὶ μηκύνοντα τὰ βραχέα. οὕτω ἐκάλυε αὐτὸν οἱ πολλοὶ μάγειρον, πολυτελῆ ὄψα ποιοῦντα, ἀρτύοντα. *V. Obs.*

Εὑρεῖν, ἢ δόκιμον ῥήτορα Καππαδόκην. Quam doctum videas rhetora Cappadocem.

Anthol. L. 2. p. 186.

Πολλὰς μυριάδας [a] ψηφίζει Ἀρτεμίδω- Artemidorus habet decies quod computet,
ρος, & nil
Καὶ μηδὲν δαπανῶν, ζῇ βίον ἡμιόνων, Erogat: haud aliter vivere mula solet;
Πολλάκις αἱ χρυσῷ τιμαλφέα φόρτον Bajula quae multo cum sudet pressa sub-
ἔχουσαι auro
Πολλὰν ὑπὲρ νώτου, χόρτον ἔδουσι μόνον. Tam pretiosa gerens pondera, gramen edit.

Anthol. L. 2. p. 188.

Εἰ τὸ τρέφειν τώγωνα [b] δοκεῖ σοφίαν ἀπο- Si promissa potest sapientem reddere
τελεῖν, barba,
Καὶ τράγος εὐπώγων, εὖ γ' ἀλόης ἂν Barbatus poterit jam caper esse Plato.
Πλάτων.

An-

[a] ψηφίζειν] ψηφίζων *Vat.* melius. [b] Δοκεῖ] Δοκεῖς *Vat.*

Θῶϊλον] Et hoc Luciani est, teste eodem Libro. Alius Ms. haec duo Epigrammata sine auctore sistit. *J. P. D'Orv.*

Λευκοὺς κόραξ] Proverbium est de raris inventu. *J. Brod.* At hoc nisi puerile, nihil puerile erit. Addidi tamen, ut rursus adpareat; male ne fecerim, talia omittens, ubi *Obsop.* similia dedit. *J. F. R.*

2. Ῥήτορα Καππαδόκην] Rhetorem Cappadocem sugillat Lucillius, Pausaniam forte, cujus vitam pertingit Philostratus, vel Basilium & Gregorium. Sozomenus. Simulque Basilius & Gregorius Cappadoces illius temporis rhetores Christiani. *J. Br.*

X. Πολλὰς] Luciani esse, e Cod. *Vat.* constat. in quo bene ψαφίζων pro ψηφίζει. pro αἱ versu 3. αὖ scribendum *quae*, uti in aliis editur. *J. P. D'Orv.* Itaque sic jam edi curavimus. *Vincentii Obsop.* notam qua versionem solutam exhibet, rursus omitto; addit tamen & hanc ligatam:

Vivens ut muli, dum sumptus praecavet omnes,
Supputat innumeras Artemidorus opes.
Auri saepe gerunt ingentia pondera dorso
Muli: sed siccum non nisi gramen edunt.
J. F. R.

XI. Εἰ τὸ τρέφειν] Luciani Epigrammatibus adjungitur in eodem libro; qui non male habet δοκεῖς. Sed ridicule pro εὐπώγων exhibet αἰπόλων. Platonis enim nitor in vestitu usque ad reprehensionem celebratus est. *J. P. D'Orv.*

Εἰ τὸ τρέφειν] Morus:

Si promissa facit sapientem barba, quid obstat,
Barbatus possit quin caper esse Plato? *V. Obs.*

2. Καὶ τράγος] Et hircus barbatus Plato esse potuit. *J. Br.*

Εὐπώγων] Εὐπώγων ornatum significat. *V. Obs.*

XII. Τῷ παγωνοφόρῳ] In Cynicum abstinentem a lupinis & raphanis in convivio, quod virtuti obesset, sed bulbos esitantem. *V. Obsop.*

Τῷ παγωνοφόρῳ] Nostrum quoque parentem habet, secundum testem saepe productum. In Cod. alio ἄδηλον vocatur. Vs. 2. *Vat.* habet εὐδήμων & σοφίαν. Sed illud vitiosum, licet & in alio Codice, hoc leve. *J. P. D'Orv.*

Βακτροκρουσμένου] Cum baculo mendicantis. *J. Br.*

3. Θέρμων] A lupinis abstinebat. Γαστρὶ, ventri, gulae. Χιονώδη. album. *J. Br.*

5. Βολβὸν] Bulbum. Venerem stimulantem. *J. Br.*

Βολβὸν] Hic & vs. 8. majoris momenti occurrit varietas, ubi enim nunc legitur (procul dubio interpolatore Planude) βολβὸν, reponendum est βόλβαν. Vox ex Latinitate in Graeciam translata est: apud Romanos enim *sulla vulva*, *Volva*, βόλβα. In primis deliciis fuisse illud *Horatii* probat Ep. I. 15. 41. *Nil melius turdo, nil vulva pulcrius ampla.* Et sic emendavit dudum magnus *Salmasius*, pene puer, ut ait ad Æl. Lamprid. Ant. Heliogabulum cap. 21. ipsum audi. „ Vide Lector, & ride simul patientiam eruditorum „ Interpretum, qui hactenus tam bono stomacho fue- „ re, ut concoquerent illum βολβὸν, cum abjecto ge- „ neris sequioris [βολβὸν σφυρὸν] tanti non erat bul- „ bus, ut omissis lupinis & rapulis repente ad illius „ occursum adsurgeret cynicus ille φιλοπαστίας, & „ repente gulam suam proderet. At vulva sane tan- „ ti, quam in delicatissimis cibis posuere veteres gu- „ lones". Necesse autem fuit, cum haec scriberet *Salmasius*, ut ipsi non ad manus fuerit collatio codicis Heidelbergensis; alioquin enim conjecturam auctoritate membranae hujus suffulsisset, quod inde quo-

que

Anthol. L. 2. fin. ſ. p. 189.

Mendici quae ſit Cynici ſapientia (barba
Quid facit aut baculus,) coena videre dedit.
Caulibus abſtinuit primo tenuique lupino:
Nam virtus ventri non famulatur, ait.
At poſtquam vulvam vidit niveamque bonamque,
Clam vires animi noluit eſſe ſui.
Nam nec opinato petiit, vereque comedit:
Virtuti vulvam poſſe nocere negans.

Τῆ πωγωνοφόρῳ κυνικῆ τῆ βακίροπροσαίτῃ
[c] Εἶδομεν ἐν δείπνῳ ϯ μεγάλην [d] σοφίην.
Θέρμων μὲ γὰρ πρῶτον ἀπέχεῖο ϗ ῥαφανίδων,
Μὴ δεῖν δουλεύειν γαστρὶ λέγων ἀρετῇ.
Εὖτε δ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδεν χιονώδεα
[e] βολβὸν
Στρυφνὴν, [f] ὃ πινυτὸν ἤδη ἔκλεπτε νόον·
Ἵΐτησεν γὰρ πρόσδοκίαν, ϗ ἔτραγεν ἀληθῶς,
Κοὐδὲν ἔφη βολβὸν ϯ ἀρετῇ ἀδικεῖν.

Ibidem.

Mendicos fugiens, domitrix Dea divitiarum,
Exemplum vitae quae potes eſſe bonae.
Alterius pedibus nam quamquam incedere gaudes,
Sunt unguenta tuis crinibus, arma manu.
Serta nec, Auſonii nec deſit copia Bacchi,

Μισόπλουτε θεὰ, μύνη πλούτου δαμάτειρα,
Ἡ τὸ καλῶς ζῆσαι πάντοτ' ὀπιταμένη.
[g] Εἰ δὲ ϗ ἀλλοτρίοις ἐπιζομένη ποσὶ χαίρεις,
Ὁπλοφορεῖν [h] τ' οἶδας, ϗ μύρα σοι μέλει.
Τέρπει καὶ στέφανός σε, ϗ Αὐσονίη πόμα
Βάκχου.

Ταῦ-

c Εἶδομεν] Εἴδομεν male *Vat.* d Σοφίην] Σοφίαν *Vat.* e Βολβὸν] Βόλβαν hic & vſ. 8. in *Vatic.* f Ὃ] Abeſt a *Vat.* aliisque Codd. g Εἰ δὲ] Sic *Vat.* Cod. aliique & Ed. prima. Ἐν δὲ Edd. cett. h Τ'] Abeſt a *Vat.* & aliis membranis ac prima Ed. Adeſt in Ed. *Steph.* & *Fr.*

que ſit probabilius, quia ſcribit: Epigramma eſt Palladae, ne quis miretur Graecum ſcriptorem in verſu Latinam vocem poſuiſſe. At Luciano idem Heidelbergenſis, poſtea in Vaticanum ablatus, codex vindicat; nec magis incongruum, ut Lucianus voce Latina uſus fuerit, quum apud alios Scriptores voces tot Latinae, neceſſitate & uſu cogente, occurrant. In *Hakkiana* autem Aug. Hiſt. Scriptorum editione male vſ. ultimo publicatum βόλβας pro βόλβαν. Quamvis vero haec ſcriptura omnino ſe probare poſſit, neſcio qui ſcrupulus haeret, quod illa βόλβα, illa *vulva* ornetur epitheto στυφνὴ, *auſtera*, *adſtringens*. quod an laudatum ſit in *vulva ſuilla*, dubito. In bulbis inerat ſaporis acrimonia. praeterea aliquid hic latere ſuſpicor, quia non ſolum in Cod. *Vaticano*, verum & in aliis deſideretur vocula ὅ poſt στυφνὴν. Quid quod θέρμων & ῥαφανίδων comes non ineptus ſit *bulbus*. quin ita Stoici occulta libido taxari poſſet videri, quum bulbi ad Venerem incitandam faciant. Sed haec accuratiore indagine indigent. *J. P. D'Orv.*

Βολβὸν] Si *bulbi* nomen retineas, non ſatisfactum erit difficultati generis, cur femininum ſcil. fiat, quod hic tamen in στυφνὴν mutare non licet; etſi mox τὸ ον in πινυτὸν ob caeſuram producitur. Nec στυφνὴ rurſus aptum eſt *vulvae* epitheton, niſi *denſam* exponere liceat, quod non credo. Quare ἰσχνὸν. *J. F. R.*

6. Στυφνὴν] Marg. *Wech.* στυπτὴν, ἰσχνὴν, αὐστηρὴν, πυκνὴν. Cl. *Drakenborch.* in eod. marg. bene monuerat adeundum *Salmaſ.* ad Lamprid. Elagab. c. 22. *J. F. R.*

Στυφνὴν] Στυφνὸν νέον rigidum, acerbum. *J. Brod.* Vix credo bene typis expreſſa haec *Brodaei* verba in Ed. *Wech.* Qui enim potuit haec jungere? An ergo non ſcivit ϯ νοῦν maſculinum eſſe? *J. F. R.*

Στυφνὴν] Lego στυφνὸν τ'. *Athenaeus* II. p. 64. B. βόλβοι λεπτοὶ. E. βόλβῳ πικρὸς. *J. J. Weſt.*

Ἔκλεπτε νόον] Occultavit animum: non potuit amplius diſſimulare ſuam hypocriſin. *V. Obſ.* Immo οὐκ ἔκλεπτε non occultavit amplius, connectendum. Qui enim, quaeſo cohaeret? occultavit, i. e. aperuit ſ. non diſſimulavit. *J. F. R.*

XIII. Μισόπτωχε θεὰ] Podagra. *J. Br.*

Μισόπτωχε] In *Vaticana* membrana auctor Lucianus comparet, qui toto poëmate podagricos defricuit. *J. P. D'Orv.*

3. Ἀλλοτρίοις — ποσὶ] A ſervis vecta, aut eis ambulando inſiſtens, aut utrinque ſuſtinentibus pendens. *J. Br.*

4. Ὁπλοφορεῖν] Baculos ferunt podagrici, quibus ſuſtentantur. Lucian. *Tragop.* Ὦ τρίτε ποδὸς μοῖραι λιλογχὲς βάκτρον. quidam ὁπλοφορεῖν ἀντὶ τοῦ ὁπλοφορεῖσθαι enarrant. *J. Br.*

5. Αὐσονίου] Italici. *J. Br.*

7. Τοῦ-

Ταῦτα σοὶ πτωχοῖς γίγνεται ὐδέποτε.
Τοὔνεκα [a] κἀ φεύγεις πενίης τ' [b] ἀχάλκεον οὐδόν,
Τέρπῃ [c] δ' εἰς πλούτου πρὸς πόδας ἐρχομένη.

Mendici praebet qualia nulla domus.
Unde & egeſtatis furioſum limen abhorres,
Ad dominique venis in lare dite pedes.

Ex Cod. *Vaticano.*

Sic vertit D'ORVILLIUS.

Πολλάκις οἶνον ἔπεμψας ἐμοὶ, κἀ πολλάκις ἔγνων
Σοὶ χάριν, ἡδυπότῳ νέκταρι τερπόμενον.
Νῦν δ' εἴποτε με φιλεῖς, μὴ πέμψῃς· ὃ δέομαι γὰ
Οἶνον τοιοῦτον, μηκέτ' ἔχων θρίδακας.

Saepe merum mihi miſiſti, gratesque peregi,
Sparſus nectarei pectora rore meri.
At mihi ne mittas poſthac, rogo. quo mihi acetum!
Lactucis & qui caulibus abſtineam.

Eſt etiam aliud Epigramma ineditum Luciano adſcriptum: ſed quo chartam conſpurcari nolim. Sic primum diſtichon ſe habet:

Αἱ τρίορσαι τοι ταῦτα τὰ παίγνια θῆκαν ἑταῖραι,
Κύπρι μάκαιρ', ἄλλης ἄλλη ἀπ' ἐργασίης.

a Καὶ] Νῦν *Vat.* b Χάλκεον] Ἀχάλκεον *Vat.* c Δ' εἰς] Δ' ἔν τι *Vat.* Fr. ἀντὶ, adleverat Cl. *Drakenb.*

7. Τοὔνεκα κἀ] Sic exaratur Romae: Τοὔνεκα νῦν φεύγεις πενίης τ' ἀχάλκεον οὐδόν. quae ſcriptura merito arriſit *Salmaſio.* ἀχαλκεῖν & ἄχαλκος dicitur de pauperibus: de carentibus aere, numis. eleganter igitur paupertatis limen vocatur ἀχάλκεον. non ex aere factum: quum alioquin aerati poſtes memorentur aliasque domus partes apud divites hoc ex metallo fieri non inſolitum eſſet. Simul *Homero* ſaepe celebratus χάλκεος οὐδὸς reſpicitur. *J. P. D'Orv.*

Πενίης — οὐδὸν] Podagram hodie divitum morbum vulgus quoque noſtrum appellat. qua tamen eorum divitiae domantur, cum, quibus abundent, frui nequeunt. *J. Br.*

8. Τέρπῃ δ' εἰς] In Cod. primario τέρπῃ δ' ἔν τι πλούτου. In alio codice ν in τέρπῃ in raſura cubat. εἰς πλούτου corruptum videtur. Sed varia illa lectio parum juvat, niſi quod indicet ulcus. An legendum: Τέρπῃ δ' εὐπλούτου εἰς πόδας ἐρχομένη; In collatione quadam habetur. Fr. πρόποδας. At qui πρόποδας vel ſenſui vel metro congruant, non perſpicio. Sequens Epigramma Εἰς τὸ κενὸν —— (quod ſupra jam exhibuimus) in prima Ed. male cum hoc coaluit. *J. P. D'Orv.*

Εἰς πλούτου] Ἐν τῷ τῦ πλούτου, οἴκῳ, ſubaudi. ἐρχομένη πρὸς πόδας ἐκείνου τῦ πλούτου. aut ſic: τέρπῃ δ' εὐπερχομένη πλούτου, (locupletis cujusdam) πρὸς πόδας, quos dolore infeſtas. *J. Br.* Verum propemodum vidit ille, & ſimplex expoſitio τέρπῃ ἐρχομένη εἰς πλούτου (ſcil. οἶκον, quod ita frequenter omitti, *non ſemel in* Luciano vidimus) πρὸς πόδας ſcil. αὐτοῦ, mihi nihil difficultatis relinquere videtur. Πλούτου autem pro πλουσίου luſus eſt haud inficetus. *Obſop.* hic multis narrat, quomodo divites podagram commereantur, & ad *Nic. Gerbelli* fabulam de podagra & aranea remittens, ὀπλοφορεῖν ſignificare putat, quod podagrici ſemper ſint in armis, i. e. rixae & iracundiae pleni, indigne ferentes vel muſcam praetervolantem pedibus inſidere. Ego ad baculum podagricorum tantum reſpici crediderim, quo ſemper utentes, eodem etiam minantur irati. *J. F. R.*

Πρὸς πόδας] In *Wech.* hoc Scholion legas: Ποδάγραν λέγει. οἱ γὰρ πλούσιοι ὑπὸ τρυφῆς ἐ ἀσελγείας ποδάγρῶσι. κἀ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Πλούτῳ. παρ' αὐτῷ μὲ γὰρ ποδαγρῶντες ἐ γαστρώδεις, κἀ παχύπημοι, κἀ πίονές εἰσιν ἀσελγῶς.

PALI-

PALINURUS.

ARGUMENTUM

BOURDELOTII.

Duo hi dialogi ſequentes, Luciani non ſunt, neque Graece ſcripti etiam: ſed quia a doctis Italiæ cum Lucianicis eodem titulo conjunctos accepimus: ne horum quidem lectione fraudare quenquam voluimus, praeſertim cum ad exemplum Lucianicorum aliquo modo efficti & ipſi eſſent.

PALINURUS, CHARON.

PAL. OBſecro te, ô Charon, ſine me ut jam navim conſcendam. CHAR. Quis me appellas? PAL. Ego navita quondam illius, quem nuper viventem transvectaſti, Aeneæ Trojani. CHAR. Tune ille es, qui apud portus Velinos inhumatus jacebas? PAL. Ille ipſe ſum. Sed crede coeleſtium nutu fieri ut transvehar, quorum prodigiis longe lateque actae finitimae gentes, & oſſa mea jam expiaverunt, & tumulum mihi, tumuloque inſuper ſolennia ſtatuerunt. Quare te oro, ô juſtiſſime Charon, patere tandem ut ingrediar. ſic proſpera ſemper ſit navigatio tua, ſit ſolida navis tua, atque inconcuſſa. CHAR. Rem juſtam petis, Palinure, ingredere ut libet. Vos vero tam confertae umbrae, quid fatigatis me precibus? Quid fatigatis? Quaenam haec vis deſiderii? Expectate tantiſper, dum trans flumen hunc porto: regrediar quamprimum. PAL. Habeo tibi, Charon, immortales gratias, qui me his tandem eripuiſti è malis, qui me dira hac tandem qua detinebar transfretandi cupidine liberaſti. CHAR. Amo te equidem, Palinure, tum propter Æneam regem, quem mihi nominaſti, qui & ſuper omnes, quos unquam viderim mortales, viſus eſt mihi ſingulari quadam praeditus pietate: tum propter meum etiam, quod olim commune fuit tibi, magiſterium: Par enim ſibi quisque parem affectat: delectatque magis, quae inter pares fit vel confabulatio, vel vitae actio. Afficiebar porro non modico dolore, quum videbam jamdudum te in citeriore hac ripa errantem, incertumque ſedis tuae. Neque licebat tibi ſuccurrere, propter legem mihi datam, ne quemquam niſi humato prius corpore tranſportem. Sum enim ego minimus inter infernos habitatores, ſubjectusque alienae poteſtati, cui parere non tam pulchrum mihi, quam alias neceſſe ſit. Gaudeo autem nunc & laetor, quod ea aliquando ſe ſors tibi obtulerit, qua & tuum implere deſiderium, & meum relevare dolorem ſalva lege officii mei poſſum. PAL. Imo ego non minus propter te dolebam, ô Charon, quia perſpiciebam tot te graves aſſiduosque labores perferentem ſine ulla relaxatione. Neque enim me latet, quot quantisque vexari malis ſolent navium gubernatores, qui nihil aliud in vita quam navigationem exercui: atque ita exercui, ut nihil illa gravius, nihil periclitantius contingere mortalibus putem: propter quod credibile magis tibi videri poteſt, ſi angebat me utique fatigatio tua, repetentem animo antiquas, quas juvenis etiam ſuſtinebam, nauticas fatigationes meas: quarum experientia jam edoctus ſciebam probe, pari malo tuo condolere. CHAR. Fruſtra propter me dolebas, Palinure: nam nihil moleſta mihi eſt ars mea. PAL. Quid ais? CHAR. Ajo gratam me habere & jucundam artem meam. Vides ut cruda viridisque ſenectus eſt mihi? Memini haud unquam ab ipſa, qua jam omnium annos ſupero, longaeva aetate mea pertaeſum me eſſe laboris mei, qui quotidie inſto alacrior atque valentior. Sed intelligo, cur tu aliter tibi perſuadeas. Eſt enim communis hic morbus mortalium, ut ſortis ſuae quemque diſtaedeat ſemper, vivatque contentus nemo ſtudiis ſuis, laudent vero longe, ac

beatiores existiment omnes, qui diversas a se artes atque actiones sequuntur: verum falluntur maxime opinione sua. Nam si recte intueri velint, cognoscent perspicue, nullum esse in vita eorum statum, qui non magnis scateat miseriis, quem non magnae gravesque perturbent undique molestiae & vexationes. Et si detur aliquando, ut alter in alterius studia transferatur, quam videas tunc sua cuique levia videri, quae prius prae gravitate accusabat: contraque ea graviora, quae prius levia videbantur? Itaque si bene consideres, Palinure, non est ita gravis mea conditio ut censes, neque propterea quod nauclerus sim, sum eo miserabilior. Sed tu (ut video) sequeris vanos errores mortalium, ego vero integritatem tantum, judiciique veri lucem secutus, dego contentus ac laetus sorte mea, neque adscribo mihi calamitatem, quod desudem quotidie navigando, & defatiger. Neque ob hoc arbitror quempiam horum qui mecum simul ultimas sedes colunt, me esse beatiorem, non ipsos judices, Minoëm, Rhadamanthum & Æacum, quanquam magna omnes emineant potestate: non ipsum Ditem, quamquam sceptro potens sit, atque regna ista moderetur. Sunt namque & illis sui labores, suaeque molestiae, & majores forte, quo & majore regiminis sarcina premuntur. PAL. Potes de te tibi, Charon, persuadere ut libet: mihi enim de me nunquam persuadere poteris, quin ars nostra sine ulla comparatione caeteras laboribus & periculis excedat: quod liquido tibi probarem, nisi quod vereor ne taedio te afficeret fortasse longior narratio nostra. CHAR. Imo summa me afficeret recreatione. Nam & delectat me tecum sermocinari, & navigantibus etiam magnam animorum refocillationem afferre solent hujusmodi confabulationes. PAL. Quando igitur non est tibi injucundum, prosequar suscepti sermonis nostri rationem, ut intelligamus, non esse duriorem ullam, quam nautarum sortem: quod tibi facile persuadebo, si animadvertas, quos aestus & frigora tolerare eos, quos perhorrescere tonitrus & fulgura, quibus perfundi imbribus, qua ventorum rabie agitari quotidie necesse sit. Si cognoscas, quoties eos torqueri fame & siti; quoties squalore etiam teterrimo consumi contingat: si attendas habitationem eorum instar carceris, supellectilem vel nullam, vel sordidissimam, strata dura, cibaria aspera, potum immundissimum, indumenta spurca, incommoditatem rerum omnium, noctes insomnes, & sub divo semper, & inquietas: taceo perpetuum alioqui quoddam eorum exilium: quos patriae eorum exteros, profugos, vagos, palantes, ignaros quietis, privatos omni (quo nihil est in vita dulcius) conjugis sobolisque fructu ac jucunditate, quis non abjectissimos, longeque omnium mortalium miserrimos esse judicabit? Praeterea Scyllam, Charybdim, Syrtes, Symplegades, tot infesta navigantibus maris pericula. Omitto tempestates, quibus nec visu quicquam est tristius, nec horribilius, quibus & ad summum vitae usque discrimen quotidie jactantur, quatiuntur, & (quod saepe accidit) submersi tandem obruuntur. In qua re nemo est, qui idoneus magis quam ego testis adhiberi queat: qui cum multis fuerim quassatus tempestatibus, tum ea maxime quae me ex Sicilia in Italiam navigantem invasit, tam saeva atque horrens, ut horrori sit adhuc mihi ejus recordatio. Non possum certe, ut par esset, explicare tibi acerbitatem illius tempestatis; sed quanta extiterit, ex hoc facile conjecturam facere potes, quod Æneam ducem, cujus summa constantia & animi fortitudo ubique decantatur, vidi ego contrementem graviter atque ingementem, extentisque ad coelum manibus beatos longe inclamantem eos, quibus ad Trojam oppetere contigisset, lamentantemque pari ab eorum morte, ac fortissima, a Diomedis gladio se ereptum extitisse. Crudelem equidem tum illuxisse omnibus ultimum, neque ex numero nostro quenquam putavi evasurum, non ipsum Æneam, non Ilioneum, non Achatem, non Abantem, grandaevumve Alethem, quorum naves longe disiectas, ad summumque pene exitium adductas, nescio quae vis illa nisi divina liberavit. CHAR. Non incognita mihi narras: haec ea ipsa die rescivi. PAL. Quo id mo-

modo? CHAR. Quo id modo, rogas? An acrem illum fidumque Orontem ignoras, ductorem Lyciæ navis? Is quidem tunc submersus conceſſit ad me illico, exponens mihi ex ordine omnia quæ tu diſſeruiſti, implorans deinde opem, rogitansque multum ut ſe ulteriore in ripa ſiſterem: quod nunquam paſſus fui, quum inter fluctus adhuc corpus ſuum ſine ſepulchri honore jactaretur. Nunc agit ſeſe circum haec ſtagna moeſtus atque errabundus: vidiſti illum? PAL. Et tum vidi, & unicum meorum ſolatium habui, dum tantiſper in ripa moratus, pari cum eo detinebar infelicitate. Nec enim falſa de triſti ejus interitu retuliſti, cujus adhuc imago ſubit mihi, dum excuſſum e puppi, contortumque ter eum atque circumactum (horrendum) a fluctu, *rapidus tandem aequore vortex Abſorpſit.* Sane quod ad me pertinet, nihil ediſſeram: qui licet eam evaſerim tempeſtatem, amarum tandem aliquando etiam vitæ meæ finem inveni, excuſſus & ipſe pariter atque jactatus inter undas: quod deerat, inſuper ferro praeterea obtruncatus. Ex quo nec tantum mihi timui, quam Æneæ meo, ne tantis undis ſurgentibus ſpoliata magiſtro navis deficeret. Haeccine eorum deliciæ, opes, tranquillitas? Sic illis vivitur, ſic moritur. Tui nunc & aliorum defende ſtudia & artes, contendeque, ſi libet, majorem eſſe etiam eorum miſeriam & calamitatem, qui patrias incolentes ſuas, uxorumque ac filiorum ſocietate beati, quieſcunt, gaudent, ludunt, hortantur, amicitias colunt, exercentur commode, habitant magnifice, veſtiuntur culte, convivantur laete, cubant molliter, jucundos ſuos ac geniales agunt dies. Adde qui in urbibus optimates & primarii magnam ſibi vendicant auctoritatem, habenturque ſummo in pretio atque honore, qui jus dicunt, qui cauſſas agunt aliorum, qui faſces gerunt, qui ducunt exercitus, qui vel aſſiſtunt principibus, vel principes ipſi magni illuſtresque ſunt: quibus nec optabilius quicquam in vita eſſe video, neque beatius. CHAR. Falleris longe, Palinure: nam quos beatiores eſſe arbitraris, miſeriores illi ſunt ulla ſine dubitatione. Neque enim negaverim ſortem ſubjectam eſſe nautarum magnis malis: ſed ita ſubjectam, ut comparatione aliarum, quæ majoribus etiam gravantur incommodis, minus certe miſera judicanda ſit. Quid enim triſtius, ut ad tuos veniam, qui patrias ſuas colunt, quid miſerabilius, quam domi ſuæ agere, & ita agere, ut jucundiorem aliquando quam vitam mortem optes? Quæ ulla major calamitas, quam circundari urbem hoſtibus, ingruere bellum, volitare tela, ſtringi enſes, perfodi muros, fremere tormentis, ſaxo dirui, domos tremefieri & concuti? Quamque fame ſitique deficere, corrumpi aërem, occupari moenia, ſpoliari templa, diripi patrimonia, publicari bona, incendia parari, malos exultare, bonos torqueri, affici convitiis, expelli domibus, vulnerari, carcerari, relegari, deportari, trucidari filios ante parentum ora, vim pati uxores, ſtuprari gnatas? Videntur an haec tibi mala, Palinure, & an his, quæ tu meminiſti, ulla ex parte comparanda? PAL. Quam vera narras, ô Charon! quam nunc vel audiens iſta perhorreſco! Venit enim mihi in mentem gravis illa & deploranda patriæ meæ deſolatio, Trojæ, inquam, tam praepotentis olim atque praedivitis, cujus everſione nihil credo referri poſſe crudelius aut lacrymabilius: tantaque fuit calamitatis ejus magnitudo, ut longe plura etiam atque triſtiora, quam tu ſupra memoraveris, ſibi contigerint: quæ ſi velis, omnia tibi, ut rem certius agnoſcas, explicabo. CHAR. Haud opus eſt, Palinure, quoniam & tempus non patitur, & ego haec omnia non ſecus ac tu nota atque comperta habeo. Nam & mihi renunciaverunt, ut quaeque adventabant, animæ ex illo bello profectæ. Nihil certe, ut nunc tu dixiſti, pervenit ad aures meas crudelius aut lacrymabilius. PAL. Faxo ut jubeas: ſed advertas, Charon; graviſſima licet haec ſint, rariora tamen contingere, quam ea nautarum, quæ ſupra expoſui. CHAR. Referam ergo alia frequentiora, & ex ipſis quidemmet civitatibus, quarum relatio augebit etiam earum miſeriam. Vade, oro, & per civitatem, plateas porticusque diſcurre: quid aliud offendes, quam oblatrantium maledicta, inſimu-

mulationes peſtilentiſſimas, optimi cujusque dilacerationem, quid non? exploratorum inſidias, invidentiumque venena. Diverte modo greſſum, & artificum mercatorumque tabernas ac conventus pete: quid aliud deprehendes, quam ſermonum nebulas, fucos, mendacia, deceptionesque manifeſtas? Transfer dehinc te in fora publica, ſedesque judiciarias: quid aliud audis quam undique omnia magno ſtrepitu ac clamore miſceri? Quid intelliges aliud, quam caedes, hominum compilationes, furta, graſſationes, conſpirationes, proditiones? Quæ alia occurrent tibi, niſi litigatorum jurgia & contentiones, teſtium perjurationes, cauſidicorum praevaricationes, judicum corruptiones, praeſidum ambitiones ac rapinæ? Quos ibi alios obviam tibi habebis, quam exultantes improbos, lugentes bonos, oppreſſas viduas, proculcatos pupillos, egentes proſtratos? Attolle poſtea altius oculos, & atria principum perſcrutare, quam non videbis ibi aſſentatorum exaltationem, ſpeculatorum acceptionem, militum audaciam, foeneratorum voracitatem, quaeſtorum improbitatem, quam non potentum hominum in tenuiores vim atque inſolentiam? Quas non concuſſiones? quas non populationes? quos non innocentes accuſari, criminari, carcerari, proſcribi? PAL. Gravia haec nimis ac miſerabilia. CHAR. At reſtant alia, quæ non minus tibi graviora & miſerabiliora videbuntur. PAL. Perge. CHAR. Quæ fortaſſis etiam graviora & miſerabiliora judicabis, quoniam domeſtica ac frequens magna eſt eorum peſtis. PAL. Fare. CHAR. Nolo tibi Palinure afferre in medium graves longosque artificum & negotiatorum labores: non eos quibus afficiuntur agrorum cultores, non quibus milites, non quibus cauſidici, caeterarumque diſciplinarum ſectatores, aeſtus, algores, inediam, peregrinationes, anxietates vel pericula, vulnera, caedes, diſtrictas habitationes, infinitaque agendi, cubandi, veſcendi incommoda vel faſtidia, laſſitudines, vigilias, ſolicitudines, odia, & infamationes. Nam ſi complecti cuncta ſermone meo atque exequi voluerim, tot tantaque dicenda ſe offerent, ut præ longitudine malorum ac mole, citius navigatio noſtra quam oratio finem poſſit invenire. Omittam itaque, & commemorabo tantum, quas inter domeſticos parietes, tum ſervorum, tum uxorum ac filiorum moleſtias ac turbationes peſſimas perferre ſolent qui gubernationi praeſunt rei familiaris. Quam ſi ita ut navalem expertus eſſes, facile, quicquid dicturus ſum, me etiam tacente & intelligeres & approbares. Nam ſervorum primo in dominos ſemper prompta maledicta, furta, impoſitiones, fugas, arrogantiam, negligentiam rerum dominorum, temulentiam, edacitatem, ſomnolentiam, tarditatem, ignaviam, nemo eſt qui non videat magnam afferre his qui patiuntur, infelicitatem. Deinde filios, quorum amore nihil dulcius eſſe fertur, quanta animi cum amaritudine aſpiciant parentes vel aegrotare, vel mortem obire, quod frequenter admodum fit, ſatis exiſtimo etiam te intelligere. Quam vero gravem & anxiam credis eſſe eorum vel parturitionem, vel educationem, vel inſtitutionem? Quoties pro eis bonos parentes gemere, ſuſpirare, dolere, torqueri? Quanta etiam putas perturbatione affici, dum quos progenuerunt, immenſaque adeo cura aluerunt, vel parum ſibi audientes, vel rebelles ac infeſtos poſtea habere contingat? Quam dolenter eos ferre, arbitraris dum inſani & vecordes ſunt, dum hebetis & craſſi ingenii, dum effoeminati & molles, dum dilapidant & evertunt patrimonia, dum nulli bono operi & ſtudio intendunt, dum per praecipitia vitiorum omnium vitam ducunt ſuam? Quid de uxoribus loquar, quas dos tumidas, genus inſolentes, forma ſuſpectas, deformitas reddit inviſas? Quarum lingua nihil perniciosius, quarum audacia nihil prodigioſius, quarum improbitate nihil execrabilius. Quæ jurgiis ſemper & contentionibus obtundunt viros, quæ ſemper conqueruntur, ſemper exprobrant, ſemper inſidiantur. Quibus quum deſint caetera, nunquam tamen lacrymæ, gemitus & ſuſpiria. Quæ caeca ſua (qua tantum ardent) ornamentorum ambitione exhauriunt opes, labefactant domos, cogunt maritos in malos quaeſtus, in dira ſcelera. Non re-

refero turpissima adulteria, quibus nec punitur minus, nec peccatur magis quicquam. Ea quanto dolore afficiant bonos conjuges, nemo satis unquam meo judicio enarrare possit, sed magnum doloris argumentum praestant, & gravissimas caedes, & ingentia quae saepe propter corruptas uxores bella exarserunt. PAL. Hoc plus quam vellem, scio: nam arduum illud quod ego vidi Graecorum & Trojanorum bellum propter Helenae raptum, in eam excrevit rabiem, quam nulla mundi regio ignoravit. CHAR. Quae toti mundo manifesta sunt, ea tantum nosti, Palinure: at si singula, quorum nihil me latet, intelligeres, adducereris in tantum stuporem, ut stupescens etiam prae miseratione conjugalem vitam lacrymares. PAL. Hui quid narras? CHAR. Narro quae quotidie video & pertracto. PAL. Ergo connubia putas polluta & coinquinata? CHAR. Minime: id nunquam dixerim. PAL. Atqui multas memini me vidisse ea praeditas honestate, ea religione, ac vitae integritate, ut divinum quiddam magis quam humanum redolere viderentur. CHAR. Et multas utique ejuscemodi esse confiteor, sed eas quidem quae optimis honestissimisque ortae parentibus, ebiberunt a primis annis sobrios & castos mores: quae sanctis parentum suorum exemplis educatae, vitam instituerunt: peccare castigatae, sapienter ad mansuetudinem edoctae, ad pietatem, ad fidem, ad divinum cultum, ad rectum compositumque regimen rei familiaris. Quae se a thyasis, saltibus, jocis, quae se a spectaculis, ab immodestiore cultu, ab licentiore colloquio abdicarunt. Caeterum quae contra sanctitatem, quae malis institutis, perversisque parentum exemplis imbutae, molliter vixerint, assuefactae deliciis atque turpi otio, quae nihil nisi saltare, canere, fides pulsare didicerunt, quae praeterea oculis suis hauserunt matrum praesertim obscoenitates & immunditias: hasce qua fide & integritate esse putas erga maritos? Illabuntur siquidem tanquam venena tenellis mentibus parentum exempla: inde rarior etiam quam reris, est hymenalis honestas, quo qui eas vel emendatis instituant moribus, vel sancto invitent exemplo, parentes simul rariores habeantur. Prodeunt postea in publicum quaeque etiam procaciores, aperta fronte, directo gressu, quasi pudicitiam ipsae consecrasse videantur. Et quae secretum intra cubile probra gesserunt, cum vestem induerint, illa contexisse atque occultasse existimant. Vosque ea, vanum vulgus, ita ut cernitis, vera ducentes esse arbitramini. At ego nihil quam quod res habet, de eis judico: nuda enim hic omnia atque aperta sunt. Non veste hic teguntur maculae, non pallio obnubuntur scelera: exertos omnes ac nudatos, rerumque omnium vacuos prorsus huc ingredi oportet. Quicquid in vita male tentatum, maleque actum est, hic fronte coram ipsa demum gestatur, dispoliatur, ostentatur. Quare non mirum tibi videatur, si quorumcunque nota habeo crimina, qui quorumcumque etiam nudas, ita ut praedixi, transveho umbras. Quam proinde ingentem video earum turbam, quae cum impudicitiam longe apertam ostendant suam, pudicissimae tamen in vita habeantur! Quantas secum in maritos fraudes gerunt, quot simulationes, quot proditiones, quantam hypocrisim, quot aliorum obscoenos amores, quot pollutiones, quot supposititios partus, quot mentitas enutritiones, quot alieni seminis susceptas messes! At, quod ridiculum magis est, lugent postea ignari mariti hasce sibi extinctas uxores. Laudant inter coetus & praedicant quasi pudicitiae principes: statuunt mausolea: plurimi quoque epigrammata condi, orationes scribi & pronunciari curant in laudem ac memoriam castitatis fideique earum sempiternam. An haec tristia & amara esse censes, Palinure? Et an comparationem ullam habere putas cum his nautarum, quae ea severitate & acrimonia recensuisti, ut caetera laeta, fausta, deliciarumque plena (si tibi fides daretur) existimanda essent? PAL. Haud equidem tanta in civitatibus privatisque domibus, quanta modo enumerasti, mala regnare credidissem. CHAR. Ita proficit inexpertos sermonem aliquando inire cum his, qui multarum rerum usum atque experientiam habent. PAL. Ita fit. CHAR. Quod si ani-

madvertas, labores quos perferunt nautæ, corpori magis quam animo infensos ire, concedes amplius etiam sententiam meam. Nam hujusmodi res duræ assiduo quodam usu & assuefactione mitiores fiant, & quodammodo domantur: quas vero ego memoravi, cum animum magis affligunt, non ita usus & assuefactio mitigare atque edomare potest. PAL. Consentio tibi jam, gaudeoque in eam lucem te illustrante perveniisse, ut intelligam tam magnam aliorum & majorem etiam quam nautarum miseriam. Sed illud non possum intelligere, quin principes saltem ac magni viri, non dicam nautis, sed caeteris insuper quibuscumque mortalibus beatiores sint. CHAR. Cur? PAL. Quoniam omnibus abundent atque affluant bonis. CHAR. Quibus? PAL. Honore, gloria, opibus, deliciis, amicis, potentatu, imperio. CHAR. Hisce? PAL. Hisce, & multo pluribus. CHAR. Erras. PAL. Errorem hunc optassem in vita mihi. CHAR. Deliras. PAL. Maluissem ita delirare, quam tua cum sententia sapere. CHAR. Quid si nihil illis miserius? PAL. Quid si nihil beatius? CHAR. Haud unquam hoc mihi demonstrabis. PAL. Non tibi ii beati videntur, qui quicquid ad explendas voluptates optari potest, assequuntur? Quibus convivandi, cubandi, ungendi, lavandi, ludendi, venandi, aucupandi, ad omnem nitorem atque satietatem semper facultas sit? Quibus quotquot velint concubitus foeminarum, quotquot velint arva, equi, canes: quibus tot sunt servi, tot exculta palatia, tot munitæ arces, oppida? Qui tantum possideant auri, gemmarum, vestium, suppellectilis? Quibus audiant omnes, assurgant, inclinent? Quos populi vereantur, timeant, laudent, decantent? Qui leges dicant, mandent, exerceant, proscribant, puniant, extollant amicos, vindicent inimicos, trucident rebelles? CHAR. Non est tam magna ut existimas, Palinure, eorum beatitudo. Nam parit certe fastidium tanta bonorum continuatio, tantaque affluentia, neque sapit tantum, quæ non aliquando intermittitur voluptas. Praeterea quomodo eos tu beatos judicare potes, qui tantis opibus atque deliciis suis nunquam fruuntur cum jucunditate, nunquam cum gaudio? Qui in tanta rerum copia nunquam exhilarent se, nunquam relevent animum, nunquam exultent? Qui tanta licet bonorum ubertate redundantes, tristitia tamen semper obducantur, solicitudine premantur, anxietate torqueantur? Non tibi multo optabilior videtur privatorum conditio, quorum & vita securior, & voluptates etiam, si mentem intendas, majores sunt? Quos summa semper condit hilaritas, mulcet festivitas, explet alacritas? Quantam putas afferre delectationem, quæ communis cum uxoribus & filiis vita exigitur, dum cubant tute, vescuntur laete, jocantur modeste? Quam dulcem esse arbitraris amicorum inter se & aequalium paremvitam, domesticum usum, frequentem conventum? Quid eorum amore suavius, confabulatione gratius, curis melius atque commodius? Quantum credis laetitiæ & exultationis habeant eorum convivia, ludi, cantus, saltationes? Quantum dilatent animos & permulceant? Quantum emanet mellis? Cujus nec stillam principum aliquis degustavit. PAL. Haud intelligo, Charon, hanc quam refers regum tristitiam atque anxietatem, qui inter risus tantum, blanditias jocosque versentur, quibus semper psallatur, canatur, plaudatur: & quicquid ad transigendam hilarem vitam excogitari potest, exhibeatur. CHAR. Etiam, ut video, judicas, Palinure, quæ oculis tantum patent: quo errore decepti mortales, plurimum seduci solent: sed quod certum afferre possunt judicium exteriora corporis, quæ velamenta quaedam magis sunt veritatis? Aut quid certi promittere & ostentare potest frons hominum, quæ plures quam Proteus species mentiri, atque in plures mutari queat? Considerandæ sunt secretæ animi fibræ: perscrutandæ sunt interiores mentis latebræ: quas si pervidere ita ut frontem posses, proh dolor, quantam ibi malorum turbam, quantam formidinum atque strepitationum aciem introspiceres? Quot angores, solicitudines, suspiciones? Quot pestilentes morbos & perturbationes? Quanta aperirentur ulcera, quot plagæ & caedes,

quot

quot insidiæ, quot enses, & telorum infinita genera? Quæ nec somnos eorum quietos, nec cibos placidos, nec opulentiam dulcem, nec imperium jucundum, nec delicias jocosque laetos esse permittant. PAL. Nesciebam adhuc haec eorum qui dominantur mala: sed cur illis contingant tanta, non capio. CHAR. Contingunt tanta propter graves inimicitias, acerbaque odia quæ continue cum finitimis civitatibus, cum subditis sibi populis, cum semet ipsis etiam gerunt: quo fit, ut ingravescentibus odiis, increscentibusque injuriis, quibus quotidie afficiunt quemque, necesse sit illos torqueri & affligi graviter, confidere nemini, suspicari omnia. Possunt extimere muscas etiam (ut ajunt) volantes, gaudere & laetari nunquam, tristitia & moerore detineri semper. PAL. Adducis me facile ut credam suspectas eos habere finitimas civitates, cum quibus & infensa odia confiteor, propter continua quæ exercentur bella, & dominandi libidinem, qua plurimum incenduntur: Cum suis vero quibus imperant populis, nihil accipere possunt nisi amorem, & dulcissimam pacem. Porro si cum finitimis sint imicitiæ, si oriantur bella, sic demum etiam augentur imperia, subducuntur oppida, profligantur acies, spoliantur & captivantur hostes, populationes magnæ fiunt, trophaeis decoratur patria, victoriis celebratur, triumphis extollitur. Ob quæ & principum gloria, & urbium ornatus, & inimicorum timor, & populorum inter se laetitia, atque erga principes fides & amor crescit. CHAR. At tantum narras quæ prospera sunt & laeta, ac quæ frequentius acciduat adversa & tristia praetermittis, quasi semper eos putes debellare hostes, potiri victoria, triumphis exultare, nunquam vero vinci, prosterni, agros suos populari, bona sua diripi, & è suis se oppidis dejici. Sed majora haec praetereamus, de minoribus tantum dicatur. Quippe si conferas quas strages suorum & caedes sustinent, comperies longe majore damno quam lucro partas eorum victorias constare, discussaque ratione decessisse plus illis quam accessisse. His adjicias, ut populorum etiam suorum odia, ne dum finitimorum intelligas, quod ad inferenda bella & persequendos hostes opus illis est ingenti & munito exercitu, multo navigio, longa armorum & machinarum praeparatione: quæ quum magno & inaestimabili constent sumptu, nec proprii suppeditent reditus, necesse est novis vectigalibus vexare populos, novas indicere praestationes, novas angarias: augere tributa, multiplicare onera, exhaurire aes omnium, eradere marsupia, imo viscera pauperum, parvos atque magnos diripere, spoliare, conculcare. Inde fit, ut quum invisos manifeste se cunctis intelligant, suspectum tum sibi incipiant habere quemque: nullius fidei, nullius amicitiæ credere, conjectare omnia in malam partem. Habet enim hoc in se pessimum malefactorum conscientia, ut quos injuria affecit, nunquam revocari in amicitiam, nunquam mitigari, & ad veniam moveri posse putet: proinde magis insurgitur, graviores itur in injurias. Hunc proscribunt, illum carcere includunt: quorundam patrimonia publicant, alios jugulari aut strangulari jubent. Voluntate pro ratione utuntur. Eorum quoque quos tantis laeserunt malis, cognatos, affines, amicos, socios, servos, quasi fidei suæ diffidentes, persequuntur. Tum caeteri qui chariores etiam videbantur, exempla aliorum proponunt sibi, acuuntque ipsi non minus odia. Nam non minus rebus suis ac saluti suæ timent. Ita pedetentim civitas omnis indignatur, obmurmurat, rapitur ira, odiis incenditur, coquit novas cogitationes, nova consilia molitur. Mox eo deveniunt, ut haec intelligentes videant quantæ ruinæ quantoque praecipitio subjaceant, quam tenuissimo quasi quodam filo pendeant imperia sua. Tunc cernas eos pallere, tristari, consumi, expavere omnia, torqueri scelerum suorum conscientia (quæ prima est poenarum omnium) timere hostium insidias, civium conspirationes, domesticorum proditiones, oppressorum vindictas. Tunc securum nihil existimare, nisi quod vi ac ferro tueantur. Propterea non credunt se tuto cuiquam, non ministris, non necessariis, non germanis, quorum majorem etiam quam aliorum auctoritatem magis formidant.

Arcent se ab aspectu & praesentia omnium, cingunt se fossis & aggeribus, claudunt se arcibus, quasi ad perpetuos damnati carceres. Custodibus etiam tanquam ad expeditionem belli paratis, ut obsideri eos putes, circumvallantur. Nihil illis dulce, nihil apertum, nihil jucundum. Dormiunt cum magna inquietudine, cum majore etiam vigilant. Terret illos conventus hominum, angit solitudo: timent colloquia, timent salutationes, timent dona. Suspecti illis aditus, suspectae sellae, suspecti cibus & potus, qui nec etiam nisi praegustati sumuntur. Suspecti pellicum & item uxorum tori: quibus mirum est cur sine cujusquam praegustatione congrediantur. Ipsos vero quorum se custodiae commiserunt, non minus extimescunt: quibus quum carere nequeant ob tutelam suam, eo magis augetur eorum timor & miseria, quo armatos pro firmiore illos praesidio esse necesse sit. Quare alienigenas & barbaros homines, atque abjectissimos quosque sibi deligunt, eosque frequentius comitantur. Dejiciunt saepius ac exterminant, quo saluti suae si non alia, at saltem hac via, consulere possint. Quid foedius & ignavius dici queat, quam hominibus immanibus ac flagitiosis se committere: suos vero prudentes, sobrios, justos spernere atque devitare? Quanta ista tyrannorum felicitas, quos continuus & ingens semper angore afficit metus, quo non modo animi graviter excruciantur, sed cuncta insuper dulcia mundi dona fugantur & dissipantur? Quantae istae eorum deliciae, quanta gaudia, qui tranquillitatem nunquam & pacem sibi, ne dicam populis suis aut hostibus concesserint, expertes omnino tam sanctissimi atque omnium dulcissimi boni? Quaenam ubertas ista bonorum, quae distracti aliunde, neque sciant, neque visant, neque pertractent, neque gustent unquam? Quanta ista imperii bona, quae quum ipsi videre & attrectare non possint, committant necesse est aliorum curae & gubernationi? Ignari rerum suarum, nescii omnium ferme quae sub se geruntur, fraudati quotidie & decepti, ab his praesertim, quos prae caeteris auxerunt: quibus tamen quum se credant, quot innocentium criminationes, quot facinorosorum falsas commendationes audiunt? Quoties eorum fidem sequuti, bonos pro malis, malos pro bonis ducunt, atque hos beneficiis, illos poenis afficiunt? Quodque gravius est, quoties ipsis etiam videntibus, hi quos tantum extulerunt, pro sententia sua in foro quosque laedunt, concutiunt, opprimunt, atque dilaniant? Quid mirum si exardescunt postea populorum odia? Si labefactatur postea eorum status atque desolatur? Quanta ista, quamque optanda imperia, cum quibus & servitutem pessimam degant? Subjecti tantis perturbationibus, tantis insidiis: subjecti ipsis etiam quos sibi subjecerunt: constricti quasi quibusdam regni compedibus: clausi intra arces, quasi magni alicujus criminis rei: coarctati instar ferarum: excluſi ab omni quae foris capitur recreatione: privati libertate, quod est tam dulce & omnibus optabile bonum, non hominibus modo, sed caeteris insuper quibuscumque animantibus: cujus privatione quid est quod tristius aut infelicius contingere possit? PAL. Non credis, Charon, bonos aliquos, mitisque & moderatae naturae Tyrannos esse? CHAR. Imo multos credo: sed tanta est dominandi libido, tantus ardor, tanta nescio quae pestis ingenita, ut quos semel invaserint, sint summa quamvis bonitate praestantes, adeo illiciat eos, illiciensque depravet, ut vita potius quam imperio, quod jam occupaverunt, carere possint. Vel ad conversandum, vel ad amplificandum contendunt unguibus dentibusque: ac propterea nemo est tam bonus tyrannus, cui non conservationis amplificationisque suae gratia, multis magnas inferre injurias, atque ob eas illatas non plurimum timere, plurimasve pati anxietates contingat. PAL. Miror cur tantis in malis, quae plane ita ut narrasti, vera esse puto, appetant tantopere mortales imperium, nisi id forsasse faciunt cupidine honoris & gloriae: quod nimirum tam praestans atque excellens bonum, tolerabiliores reddit tantas quas modo exposuisti miserias. Dulce quippe est mandare aliis, praeferri omnibus, eminere, praecellere, venerari, timeri, suppliciter exorari, assur-

surgi sibi, via decedi, inclinari cervicem, flecti genua, audire laudes suas, & rerum bene gestarum decantationes. Quæ quum & divina numina plurimum capiant, facile intelligi potest quantum & his quoque mortalium mentes capiantur. CHAR. Quæ tanta capere potest Tyrannos ullos honoris aut gloriæ exhibitio, qui se certo invisos omnibus esse sciunt? A quibus si laudentur, si audiantur, si sibi assurgatur atque incurvetur, intelligunt palam vel assentationis vel timoris caussa id fieri? Quare non est ita dulcis, ut putas, hujusmodi honoris & gloriæ extorsio magis quam exhibitio. At vero dulcior is est qui in privatos homines ab amicis & benevolis honor exhibetur propter aliquod eorum egregium facinus, aut excellentem virtutem. Vera ista gloria, verus iste honor, ac dignus quidem quo & divina numina capiantur. PAL. Nullam ergo video caussam cur tantopere imperia desiderentur, desiderataque conserventur: nisi quod habendi cupido, qua tantum trahitur humanum genus, in his maxime expletur. Quo enim quisque plus auri, agrorum, aedificiorum, oppidorum, acquirere possit, nulli parcit labori quantumvis magno & intolerabili: neque ullus tam amarus labor, quin propter quaestum & majorem rerum cumulationem dulcescat. Ita quum tyranni super omnes plus possideant, super omnes etiam beatiores videntur, licet caetera eis tristia sint atque peracerba. CHAR. Neque istud quidem affert ullam beatitudinem. Nam in primis non efficit divitem major abundantia, sed minor cupiditas. Qui enim parvo contentus est, id tantum cupit, quod necessitati vitæ sufficiat. Is abunde est locuples, propter honestum, quod facilius implere potest, desiderium: quod quum & impleverit, liberatus est ab omni qua alii rapiuntur habendi anxietate. Qui vero quantumlibet dives plura concupiscit, pluribus indiget, quia perseverante acquirendi insatietate efficitur minus voti compos. Quo enim magis crescit multarum rerum possessio, magis etiam cupiditas: neque finem unquam habet vorago illa cupiditatis. Deinde non est judicandus quisque vel locuples multitudine, vel pauper paucitate divitiarum: sed vel rerum magis implemento, vel necessitate. Nam si multitudinem excedunt sumptus, quomodo potest is credi dives, qui minus habet quam necesse esset? Quare cum necessitatem saepius magnam patiantur qui tantam imperii molem administrant, indigentiores etiam putandi sunt privatis hominibus: quibus licet tenues sint opes, at necessitatibus saltem suis vel pares sunt, vel superiores. Taceamus graves quas quotidie expilationes vel rapinas perferunt a quaestoribus suis, & ab his maxime quorum fidei magis credunt: qui quo majora etiam nacti sunt imperia, eo majora utique furta, majoremque proinde rerum suarum diminutionem patiuntur, a quibus privatos saltem homines liberos esse constat, qui & diligentius patrimonia sua ipsi per se curare, & attentius omnia intueri possunt. Dicamus vero curas & labores quos in administrandis tantis opibus, gubernandoque tanto potentatu tolerare eos oportet, quorum fortitiores quam Herculis humeros esse necesse est ad sustentandam tantam molem: plures etiam quam Argi oculos ad tantam rerum varietatem pervidendam atque distribuendam; plura quoque quam Jani aut Vertumni capita, ad intelligenda examinandaque tot ac tanta cum hostium tum populorum suorum, quæ illis negotia deferuntur. Quæ tanti animi vis, quæ non debilitetur? Quæ tanta soliditas, quæ non concutiatur? Quæ tanta promptitudo, quæ non resultatur? Cujus est tanta valetudo, tantum robur, qui se tam vasto curarum ponderi parem audeat polliceri? Cujus est adeo aequabilis & moderatus animus, adeo perseverans, quin tam multis tamque continuis laboribus non defatigari, non quassari, nunquam quoque confringi possit? Omittamus mortales: de nobis tantum, qui haec ultima loca colimus, loquamur. Utrum putas, Palinure, beatiorem esse, vel me, qui pauperrimus sum omnium, qui nihil praeter hanc quam cernis pusillam lintrem possideo: vel Plutonem, tam lati tamque immensi regni tyrannum? Intelligo, etsi taceas, quale de hoc sis judicium prolaturus. Crede mihi, minime meum cum suo statu commuta-

tem. PAL. Quare? CHAR. Quia laetus ago, & summa cum quiete. Non ullius rei ullam gero, nisi transvehendi hasce huc descendentes animas, & conservandi incolumem hunc faselum meum, sollicitudinem: in quo dicam tibi quicquid est quod me gravet. Cum enim propter vetustatem fatiscat aliquando rimis, curare me oportet ut restituatur integritati suæ: quare eum consuo saepius, & obstruo si quid rimarum est: haec omnis mea cura est, hic omnis labor. At Pluto cum tantis divitiis suis, ac regno tanto, nunquam laetatur, nunquam quiescit: tot curis carpitur, quot repletur hic umbris locus. Implicatum semper habet ubique animum: hinc fertur, illinc rapitur, omnibus intentus locis, omnibus occupatus ministris: huic mandat, illum terret, alios acciri jubet. Metum illi omnia incutiunt: nunc terræ hiatus, nunc motus formidat. Saepe illum trepidare cogit lampas Phoebi, ne ulla ex parte irradiet regno suo. Saepe & fulmen magni fratris, ne penetret Averna atque labefactet. Quoties vidi ego illum, dum rebus suis timet, invectum summo curru peragrare omnem hanc regionem, lustrare fines, scrutari omnia diligenter, ascendere etiam in superum orbem, circumire terras, perveſtigare quodcumque periculum perferre posset, nihil omnino incauti & inexplorati relinquere: quæ cum multis in locis, tum maxime ea solet efficere in terris Siciliæ, quæ magis etiam cum terrent, propter magnas reluctationes Typhoei gigantis, quibus totam conquassat illam patriam. Nam postquam ipse ausus fuit bella inferre coelo, injecere superi ejus corpori Trinacriam, sub qua ab omnibus undique montibus pressus & gravatus, conatur saepe se attollere, impositaque sibi rejicere: proindeque magnos concitat motus, ac tantos quidem, ut haec loca nostra concutiat graviter & tremefaciat. Cogita nunc quam laeta & optanda sit sors hujus inferni tyranni, cujus tot dividitur animus curis, tot propellitur tumultuationibus: quem tot oporteat praecavere pericula, tot dispensare ministeria, omnia percensere, omnia corrigere, omnia vel ipsum gubernare, vel aliis gubernanda committere. Attende, rogo, & vel ex uno collige ejus felicitatem. Nam si me deficere contingeret huic naviculario ministerio, quod ita necessarium est, ut videas necesse esset eum vices meas subire: ne alioquin deficiente portitore, regno suo male succederet. PAL. Hoc profecto non modo verum esse video, sed manibus etiam ipsis (ut ajunt) tango. Nam ea nocte qua alias somno gravatus e puppi in mare excussus fui, id continuo sensit Æneas meus, qui errantem sine magistro navem intelligens, gubernavit eam tota ipsa nocte, non indignatus quod, quæ sceptrum gestare solebant, remum etiam manus attrectarent. CHAR. De magno ejus germano nihil loquor: non me latet quantos & ille labores ac curas sustinet: sed id praecipue scio, quum temeritate Phaëthontis totus pene orbis conflagrasset, quantum tunc regno suo timuit, quantum tota coeli moenia circuit, & ne quid labefactatum viribus ignis corrueret, exploravit. Praetereo tertium fratrem, moderatorem undarum, cujus plurimæ etiam ac maximæ curæ non facile explicari possent, sed praesertim quæ sub illa quoque Phaëtonthea conflagratione ad summum pene usque exitium cum toto regno suo eum affecerunt. PAL. De hoc possum, quod oculis meis vidi, afferre testimonium. Vidi equidem tempore illius, quam supra retuli, horrendæ apud Siciliam tempestatis, commotum graviter Neptunum & ex alto prospicientem vocasse ad se Eurum & Zephyrum, & increpatis acriter eis pro tanta suscitata tempestate, placasse ocyus omnia, atque tranquilla reddidisse. Quod argumentum praestat mihi evidens plurimarum, ut inquis, ac maximarum, quod omnia in latissimo imperio suo paria sint, curarum suarum. CHAR. Dic oro, Palinure, putasne jam beatam esse tyrannorum vitam? PAL. Minime. CHAR. Optaresne vivens eorum sortem? PAL. Ut quid optarem, in quo nihil omnino optandum esse manifeste intelligo? CHAR. Ergo certo eos arbitraris miseros? PAL. Non miseros modo, sed omnium etiam miserrimos. CHAR. Mirum quod modo eos tanta frui beatitudine praedicabas. PAL. Quid mirum, si caecus laudet te-

renebras, quas postea luci restitutus damnet? CHAR. Vis ut & alia eorum mala tibi referam. PAL. Restant item alia? CHAR. Et alia, & graviora. PAL. Quid audio graviora? Haud unquam istud credam, posse his quæ modo dixisti, gravius aliquid addi. CHAR. Credes quum audieris. PAL. Dic ergo. CHAR. Vides ut appropinquamus jam ripæ. non possum longiora tecum jam facere verba. PAL. Rogo te, mi Charon, ne fallas avidissimam expectationem meam. CHAR. An caeterarum umbrarum quas in littore reliqui, avidissimam etiam expectationem vis ut fallam? PAL. Non diu moraberis, perge ô mi Charon. CHAR. Imo diutius quam soleo, demoratus sum: sed lentus etiam navigavi propter te, cujus confabulatione delectabar. PAL. Age ergo, ut facis, lentiorem protrahe navigationem, ut quæ reliqua sunt dicenda, prosequi possis. CHAR. Ea tandem tanta est tibi audiendi cupiditas? PAL. Tanta. CHAR. Morem tibi geram: qua in re illud te scire velim, quod plurimum miseram reddit mortalium vitam instabilitas scilicet, & ruina rerum. Nam certum nihil & permanens in vita quisquam sibi polliceri queat. Quomodo is beatus censebitur, cujus summam quantumvis & plenam beatitudinem minima omnis disturbatio violare & auferre potest? Sane quum omnia apud mortales infirma atque mutabilia sint, nulla tamen infirmior fors est atque mutabilior, quam tyrannorum, quorum etiam quo major sit exaltatio & sublimata magis status altitudo, major est proinde, quum mutari eos contingit, casus & ruina. Inde tantæ tyrannorum proditiones, eversiones, trucidationes, ut nemo eorum fere unquam evaserit, qui non vel regno depulsus, vel veneno necatus, vel cruenta aliqua & pessima morte caesus vel peremptus sit. Quis talem eorum vitam optarit, quæ pro modici temporis felicitate (si tamen illa felicitas appellanda sit) tam tristi postea tamque amaro fine consumatur? Horret animus dicere. Nam ne credas iis tantum mortales subjectos malis esse, sensimus & horum magnam partem aliquando nos inferi, licet tam valida nobis & munita sit civitas, tam firma & praepotens, atque omnibus undique praesidiis circumsepta. Non possum sine dolore meminisse illius diei, qua Hercules heros ille fortissimus haec regna penetravit: perfregit fores, invasit regem, exterruit reginam, quam & ante socii ejus rapere adorti erant, abstraxit Cerberum, vinctumque eum catenatum magna vi in orbem duxit, concussit loca omnia, trepidare omnes umbras atque ipsos judices fecit: me quoque non modicum laesit, quem erepta cymba conto hoc meo percussit, impulsumque graviter in mediam paludem exturbavit. Timui equidem tunc desolatum iri barathrum totum. Credidi tunc supremum Plutoni finem advenisse regni sui: neque minus illum cum conjuge in praedam duci ad superos, quam tartareum canem: sed paulo humanius cum eo actum est, quam opinabar. Nam tandem sibi ac regno suo bene consultum est: neque tamen ita consultum est, quin tricipite custode suo, qui tam perneceſſarius erat, spoliaretur. Quod si opinionem meam, quæ communis erat, fata coaequassent: tunc cernere fuisset, utrum beatior vel meus, vel Plutonis tanti regis status esset. Ego quidem nihil ambigo, privatus fuissem hac navicula. hoc enim habeo tantum quod adimi possit. privatus etiam fuissem rege meo: sed quotquot alios voluissem reges, procul dubio invenissem; qui ministerio meo indigentes, servitium meum perlibenter sibi delegissent: & fortasse hoc lucrifeciſſem, quod pro vetusto & attrito, qualem hunc intueris, novum mihi & magis solidum lembum acquisissem. At Pluto quantas opes, quantos honores, quantum regnum amisisset: quantam in egestatem, quantam in calamitatem decidisset? Qui neque par aliud regnum, uti parem ego vel meliorem navim: neque parem alium famulum, uti parem ego vel meliorem dominum, inveniſſet. Excedo jam modum dicendi: sed si tempus sineret, narrarem, & quibus olim curis vexatus, quantoque timore perculsus propter bella Gigantum fuit summus Olympi rector: cujus narratio majorem etiam augeret eorum, quæ supra dixi, malorum confirmationem. PAL. Haud opus est exemplis mihi. Nam nemo mor-

mortalium fuit qui majora quam ego unquam viderit eorum malorum exempla. Quid enim extitit his temporibus Trojano rege majus? Quid opibus ſuis cumulatius? Quid operibus munitius & pulchrius? Et quid demum exitu tantorum bonorum triſtius? Quid crudelius? Quid flebilius? Vidit infelix pater tam arduum & longum bellum, tot cruentas mortes natorum ſuorum. Vidit everſam funditus & incenſam urbem. Vidit latrantem conjugem, captivas nurus & filias, populationem tantarum divitiarum: ipſe quoque, quod ultimum reſtabat illi ſenectutis ſuæ ſolatium, Pyrrhi enſe confoſſus, & crudeliſſima morte conſumptus eſt. CHAR. Quis melius me haec novit, qui cunctos hac ſcapha transvexi? A quibus & omnem calamitatem ſuam ſeriatim perdidici. Notus eſt abunde mihi Priamus, cujus cognito acerbo caſu non potui non dolere: notus eſt Troilus: noti Hector & Deiphobus: nota eſt caetera tot filiorum ac nepotum turba: noti innumerabiles qui illo bello perierunt Trojani pariter & Graji duces. Nota eſt infinita quæ tunc occidit populorum manus. Nullo memini tempore longiorem interfectorum multitudinem huc deſcendiſſe, quam illo: quo ita laſſatus fui, ut præ multitudine omnibus transvehendis minime haec cymba ſufficeret plane. Quid opus eſt tibi monitore ad aperiendas eorum miſerias, quas tu ſubjectas oculis tuis habuiſti? Quod ſi pro anguſtia temporis liceret (jam enim video propius nos applicare ripæ) narrarem & millia aliorum tyrannorum, ex quibus creſceret etiam magis tibi opinio eorum calamitatis. Nam illud poſſum, quod certo ſcio, tibi verum confirmare, nullum fere me vidiſſe unquam tyrannorum huc deſcendentium (deſcendunt porro omnes) qui non vel alicujus veneni infectionem vel magnas ulcerum cicatrices, & ſanguinolentæ alicujus mortis horrida ſigna præ ſe ferret. Ita mirum eſt videre tot ac tantos necatos, confoſſos, cruentatos, trucidatos. PAL. Quis nunc ſe tantis in malis tyrannum unquam eſſe optabit? Quis imperia aſſequi quaeret, quæ jam certius certo cognoſco magis fugienda eſſe, quam Meduſaeum caput? CHAR. Audiſti quibus apud ſuperos tyranni malis torquentur: ſed ſi intelligeres quæ hic apud inferos graviora etiam illis parantur, perhorreſceres & longe magis eorum ſortem. PAL. Ergo & alia hic tyrannis parantur? CHAR. Credis, Palinure, ſcelera quæ patrant mortales, hic aliquando impunita eſſe? PAL. Hoc modo animadvertebam. CHAR. Animadvertendum eſt igitur tibi, quodcumque in vita peccatur, pari demum poſt mortem & reſpondente peccatis poena puniri. Nam ut capias quod dico: ſi tu, Palinure, artem tuam navicularium vivens male exercueris, ſi in dominum tuum mali quicquam vel cogitaveris, vel commiſeris, ſi inaudiens dicto ſuo extiteris: invenies hic tibi praeparatas his, quæ deliqueris, ſimiles poenas. PAL. Nihil profecto, Charon, ſcio quod male egerim, vel in dominum meum peccaverim, niſi ſomnolentam illam dormitationem meam, qua negligentius certe quam debebam, me geſſi. Nam magno in periculo navim ſimul & dominum, quem vehebat, meum reliqui, niſi vigilantior ipſe & cautior melius ſibi conſuluiſſet: ſed poenarum ſatis tum ob hoc craſſum peccatum meum etiam in vita recepi. CHAR. Recipies etiam in morte. Ibis enim quum è navi te dimiſero, ad ſeveros judices noſtros, qui examinant & cenſent delicta omnium. Ducent quoque te in examinationem, ſcrutabunturque crimina tua. Videor vero videre quali te judicabunt poenæ ſubjiciendum. PAL. Quali? CHAR. Parem peccato tuo tibi poenam ſtatuent. Nam quum ſomno peccaveris, aeterno etiam te ſomno damnabunt. PAL. Dormiam ergo in aeternum? CHAR. Ita puto: niſi gravius ſit aliud peccatum tibi. PAL. Sic mites habeam judices, ut non ſit gravius aliud mihi. CHAR. Nullam ergo niſi ſomni poenam patieris. PAL. Non haec gravis poena mihi videtur. CHAR. Neque aſinis etiam & bobus: at magnis & excellenti aliqua virtute praeditis viris graviſſima exiſtimatur. PAL. Quas vero, dic, poenas perferent tyranni? CHAR. Audis tot clamantes & lamentantes voces? Tot horrificos planctus? Tantum ſtridorem ferri? Tot tractus catenarum?

rum? PAL. Delectabat me adeo sermocinatio tua, ut his minime animum intenderem. Sed quid audio tam triste atque horrendum, quod præ horrore poenæ aures meæ sustinere non possunt? CHAR. Sunt haec quæ audis, tormenta tyrannorum. Nam quum illi in vita carcere quemquam incluserint, spoliaverint, flagellaverint, trucidaverint, in summum luctum, in summam egestatem & calamitatem deduxerint, damnati sunt etiam ab incorruptis judicibus ad perferendas pares poenas. Ideo teterrimis quoque carceribus inclusi, spoliati, flagellati, rotati, caesi membratim, ac mille atrocissimis mortibus cruentati, tantos edunt, quantos audis, gemitus, tantum luctum, tot ac tantos reboatus, clamores atque ejulatus. PAL. Dic etiam mihi, Charon, an his poenis plectuntur, qui magni atque primarii tyrannis assistunt? CHAR. Prorsus iisdem: nam suasu & consilio eorum maxime committunt tyranni scelera sua. PAL. An & in vita illi beati? CHAR. Non secus ac tyranni quibus assistunt: nam iisdem quoque malis subjecti sunt. eadem enim sunt in eos populorum odia, majora etiam inter se, eaedem curæ, eadem pericula: & quod miserabilius est, dejiciuntur saepe a tyrannis suis, & vel carcere vel morte aliquando pessima afficiuntur. PAL. Tanta est ergo, tamque generalis omnium calamitas. Ullam vero prorsus esse putas hominum sortem, quæ beata duci possit? CHAR. Imo beatos aliquos non nego fuisse mortales, sed perraros tamen. PAL. Quos perraros? CHAR. Qui amore virtutis & literarum contempserunt caetera mundi bona: qui se innocuos, puros, castos, integros, incorruptos conservantes, extulerunt animum altius ad gustandam divinam excellentiam, humana quasi sordida & abjecta relinquentes. Nam virtus per se tam dulcis tamque jucunda res est, ut incredibiles amatoribus suis afferat voluptates. Tam nobilis & praestans est ejus possessio, ut summa quadam ubertate ditet possessores suos. Quam qui vere est assequutus, nihil praeter literarum studia dulce, nihil praeter dei cognitionem habet amabile. Quæ tantum praedulcia sibi bona stabilia, perpetua, incorrupta praeeligit, custodit, amplectitur. Reliqua vero mundi, supremo tandem gustu amara, infirma, momentanea, corruptibiliora fuco, mendaciora hilo, inaniora hila, jejuniora papis volantibus, fugit, contemnit, abjicit, conculcat: contentusque se ipso, ac honestissimis suavissimisque studiis suis totum nihili mundum ducit, ruentem etiam non formidat. In his recreatur, refocillatur, laetam & jucundam agit vitam, ridet tantas hominum, tamque stultas, & ultro sibi quaesitas anxietates, tot ineptias, tot cassos labores, tot inanes curas. Nemini nocet, nemini molestus est. Laudant eum omnes, praedicant, admirantur, benevolentia complectuntur, favore prosequuntur. Quam vere hic beatus est, qui conscientiæ suæ innocentia & integritate fruitur! Quod primum est dulcius omnibus, bonus securusque sui, nullo timore angitur, nulla angustia torquetur, non timet largas (quibus caret, quasque nihili facit) divitias sibi a potentioribus eripi. Non timet a quocunque se laedi, qui nec quenquam se laesisse certo intelligat. Quam vere hic felix est, qui tot tantisque semotus curis & periculis, tantarum vacuus perturbationum, sibi semper aliisque jucundus, laetetur semper, & omnibus quotquot sunt mundi honestis, & his etiam quæ coelibum communes sunt, perfruatur voluptatibus: qui humanioribus sanctioribusque deditus studiis, contemnat omnia, contemnensque omnia possideat. Nam is possidere omnia videtur, non qui omnibus abundet, sed cui nihil deficiat. Porro illi nihil deficit, qui nihil concupiscit. Concupiscens autem nihil, contemnit omnia: contemnensque ita id assequitur quod desiderat. Desiderio vero suo frui, ea demum vera & sola beatitudo, beatorumque omnium plenitudo est. PAL. Hi ergo cum nihil mali egerint, poenarum etiam nihil patiuntur. CHAR. Nihil prorsus, imo propter transactam bene vitam, meritum magnum assequuntur. PAL. Quod? CHAR. Vel coeli fiunt incolæ, communicantque aeternum illis coelestibus bonis: vel si huc descendunt, mittuntur in Elysium: qui locus est quietis

ac deliciarum, ubi ſedes fortunatæ, campi aperti, læti, omnium omnino poenarum expertes. PAL. O ſi mihi ad mortales redire aliquando contingeret, inclamarem quam magna poſſem voce, admonerem de ſuo quemque officio & dignitate, accuſarem tantam laborum fruſtrationem, tantam curarum vanitatem, tot corruptas opiniones, perverſaque judicia: ſed quam maxime increparem, qui vel magiſtratu quopiam magno vel imperio cæteros antecedunt: oſtenderem tanta, quæ antea ignorabam, ſed te docente nunc intelligo, mala eorum, graviſſima, dictu horribilia: revocarem omnes a vitiis, ab inferendis injuriis, ad meliorem victum, a ſuperflua agendarum rerum cura: incenderem deſiderio virtutis: laudarem innocentiam, prædicarem frugalitatem, exhortarer cunctos ad bene, graviter, caſtigateque vivendum, ad ſe cognoſcendum, ad contemnendum tot caduca, & ſomni cujusdam vel umbræ magis ſimilia mundi bona: invitarem ad honeſtas artes, ad ingenuas exercitationes, ad ſtudia literarum, ad ſpem ac contemplationem divinæ bonitatis. CHAR. Et recte ſane: ſed vides nos ripam attigiſſe: egredere jam. PAL. Et jam egreſſus ſum. Ad judices eo. Placidam opto tibi ſemper navigationem. Salve, ô Charon, & vale. CHAR. Et ego ad reliquas umbras redeo. Placidos opto tibi ſemper judices. Salve, Palinure, & vale.

VIRTUS DEA.

MERCURIUS, VIRTUS.

MERC. VIrtus Dea per epiſtolas oravit modo, ut ad ſe irem. Eo ut perconter, quidnam me velit, illico ad Jovem redibo. VIRT. Salve, Mercuri: ago tibi gratias, quandoquidem tua in me pietas atque benignitas efficit, ut non penitus deſpecta ab omni cœtu Deorum ſim. MERC. Expecto quid narres: tu modo perbreves narrationes facito: nam edixit, ut confeſtim ad ſe redirem, Jupiter. VIRT. Etiamne tecum nobis non licebit noſtras ærumnas exponere? Quos igitur habebo ultores injuriarum, ſi non modo apud ipſum maximum Jovem, verum & apud te, quem ſemper in fratris locum habui, colui, obſervavi, condolendi facultas negatur? O me miſeram, ad quos confugiam? Unde auxilium petam? Me quidem, cum ita deſpiciar, malo eſſe truncum aliquem, quam Deam. MERC. Tandem effare, dum præbeo operam. VIRT. Viden' quam ſim nuda & fœda? Hoc ita ut ſim, efficit Fortunæ Deæ impietas atque injuria. At eram ſane ornata apud Elyſios campos inter veteres illos amicos, Platonem ſcilicet, Socratem, Demoſthenem, Ciceronem, Archimedem, Polycratem, Praxitelem, & ejusmodi viros doctos, qui me, dum vitam agebant, piiſſime atque religioſiſſime coluere. Interea loci cum jam non pauci ſalutatum ad nos advolaſſent, è veſtigio Fortuna Dea inſolens, audax, temulenta, procax, maxima armatorum turba conſepta atque ſtipata, properans ad nos, jactabunda, En, inquit, plebeja, tune majoribus Diis adventantibus non ultro cedis? Dolui injuriam nobis immeritis eo pacto fieri: ac nonnihil ira concitata, inquam, Neque tu maxima Dea his verbis me plebejam efficies: neque ſi majoribus cedendum eſt, tibi turpiter cedendum cenſeo. Illa vero illico in convitium ſeſe effert adverſum me. Præterea hic, quas contumelias in me primum dum hæc inter nos geruntur, effuderit: idcirco Plato philoſophus cœpit contra eam nonnulla de Deorum officiis diſputare. Illa excandeſcens, Apagite hinc verboſi,

bosi!, inquit. Non enim decet servos Deorum causſam suſcipere. Coeperat & Cicero orator plura velle suadere, at ex turba armatorum erupit, Mercuri, Antonius praepotens, latera illa sua gladiatoria ostendens, graviſſimumque pugnum in os Ciceronis injecit: hinc caeteri mei amici perculsi metu, fuga sibi propere consuluere: neque enim Polycletus penicillo, aut Phidias scalpro, aut Archimedes horoscopo, aut caeteri inermes adversus audaciſſimos armatos, eosque praedis atque homicidiis fuetos, bello ad sese tuendos valebant. Ergo me infeliciſſimam, ab ipsis Diis omnibus qui tum aderant, atque hominibus, desertam, pugnis ac calcibus totam confregere, vestes meas diripuere, in lutum prostratam reliquere, demum abiere ovantes. Ego vero ita confecta, cum primum licuit, conscendi huc, ut Jovem Opt. Max. his de rebus facerem certiorem. Jam quidem mihi ut intromittar expectanti, mensis elapsus est: dumque id ut impetrem, omnes Deos exeuntes atque redeuntes precor, novas semper aliquas excusationes audio. Aut enim Deos ajunt vacare ut in tempore cucurbitae floreſcant, aut curare ut papilionibus alae perpulchre pictae adsint. Quid? Igiturne vero aliquid semper habebunt negotii, quo nos excluſas teneant ac floccipendant? Tum etiam & villicus suſcepit curam dudum, ne cucurbitae siti pereant: nos tamen neque Diis neque hominibus cordi sumus. Has ob res te iterum atque iterum precor obteſtorque, Mercuri, qui semper apud Deos ipsos interpres extitiſti, ut causſam hanc meam juſtiſſimam atque piiſſimam suſcipias. Ad te confugio, te supplex oro. In te omnis mea sita est spes atque expectatio. Da quaeso operam, ne dum a vobis excludor, ipsis quoque mortalibus sim ludibrio. Nam erit quidem dedecus Deorum ordini, ubi homunculi me tametsi infirmam Deam floccipendant. MERC. Audivi, doleo: verum pro vetere nostra amicitia unum admoneo, duram nimis atque difficilem causſam te adversus Fortunam suscepiſſe. Nam & Jupiter ipse, ut caeteros omittam Deos, cum se ob accepta beneficia nimium Fortunae debere sentiat, illius vires atque potentiam veretur. Ea enim ad coelum Diis ascensum praestitit: atque ubi velit, valens sua armatorum manu ejiciet. Qua de re, si sapis, inter plebejos Deos ignota, quo ad Fortunae odium extinctum sit, latebis. VIRT. Aeternum latitandum est. Ego & nuda & despecta abeo.

IO. MATTHIAE GESNERI
DE AETATE ET AUCTORE
DIALOGI LUCIANEI
QUI
PHILOPATRIS
INSCRIBITUR, DISPUTATIO.

(Habita *Jenae* A. 1714. retractata & aucta publiceque disputata *Lipsiae* 1730. retractata iterum & castigata *Gottingae* 1741.)

ARGUMENTUM.

De auctore Philopatridis tres classes sententiarum §. 1. 2. I.) *Qui Luciano tribunt* 3. 4. II.) *Qui antiquiorem Luciano faciunt* 5. *Examinatur haec posterior sententia* 6. *In primis repugnat laudatus Artemidorus* 9. *Et similitudo sermonis cum sermone Luciani. Obiter de Barateria dictum* 10. II.) *Luciani non esse hunc libellum, ostenditur testimonio antiquae annotationis* 12. *Quia unius tantum Imperatoris in Persica victoria mentio fit* 13. *Respondetur Ge. Bullo* 14. *& Dodwello* 15. *Major est in Philopatride rerum Christianarum notitia, quam quae in Luciano observatur* 16. *Obiter quaedam ad Peregrinum disputantur contra T. Fabrum* 18. 19. *Comparantur notitiae Luciani & auctoris Philopatridis* 20. *An χρηστοὶ sint Christiani? contra Huetium* 21. *Stilus Philopatridis Luciano indignus* 22-26. III.) *Ergo junior Luciano, quod putabat etiam Lacrosius* 26. *Et Moylius* 27. *Scriptus videtur Byzantii, cum ea jam esset Constantinopolis* 28. *Argumento de templorum antiquitate non utimur* 29. *Post Constantinum M. scriptum esse indicant* ἐξιστοραί, *& voces quaedam illius aevi propriae* 30. *Scriptus videtur ad primum nuncium victoriae Juliani Persicae* 31. *Christiano Imperatori tali libello gratulari non licuisset* 32. *Res gestae Juliani satis magnae* 33. *Et auctae in immensum a laudatoribus* 34. *De Aegypto in servitutem redigenda, Arabibus ac Scythis* 35. *Christiani infensi Juliano. De his agi, contra Basnagium* 36. *Male ominatos Juliano ostenditur* 37. *Status felix imperii Juliano imperante* 38. *Galilaeorum appellatio Juliani temporibus propria* 39. 40. *Licebat apud Julianum etiam Deos gentilium irridere* 41. *Quî in Luciani nomen pervenerit?* 42. 43.

I.

QUo tempore, quove scriptus auctore esset Dialogus, qui Philopatridis nomine, inter Luciani libellos a librariis collocari solet, diu multumque a doctissimis hominibus disputatum est. Me ad quaerendum excitavit illud, quod passim ad hunc libellum in disputationibus de antiquitate fidei Nicaenae, aliisque rebus provocari viderem. Operae itaque pretium esse putabam etiam paullo exquisitioris, si constitui posset aliquid, quod vel usque quaque certum esset, vel eum probabilitatis gradum haberet, quo in tali re acquiescendum sibi viri sapientes putant.

II. Ad

II. Ad tria quasi capita referri possunt, quae adhuc prolatae sunt sententiae. Sunt enim, qui Luciano auctori tribuendum putent; malunt alii antiquiorem Samosatensi credere, quin ad Neronis usque tempora retro ascendentes parentem deformi foetui quaerunt; alii denique juniorem Luciano, quin ipso tertio post C. N. seculo inferiorem ut statuant, adduci se patiuntur. Nos in re non nimis facili ita versabimur, ut primo sententias aliorum proponamus, quam fieri poterit perspicue, adjectis simul caussis, quas vel allegant ipsi, vel quae videntur illos, ut ita sentirent, induxisse; tum quae contra hos ab aliis disputentur, vel dici nostra opinione possint, sine cujusquam insectatione modeste indicemus; denique ut nostram de tota re sententiam & exponamus breviter, & argumentis pro virili parte adstruamus.

III. Igitur qui Luciano tribuunt scelerati partus exclusionem, ab illis ne exigendam quidem esse probationem, videri alicui queat: cum, quod inter reliquas ejus viri commentationes compareat, ex eo ipso satis constet, nisi sit, qui meliori jure eum sibi vindicet, illius esse, cujus per tot annos fuit possessio. Plurima enim esse plurimorum auctorum scripta, quae eorum, quibus tribuantur, esse, nullo alio argumento probentur, quam quod inter reliqua ipsorum scripta referantur. Atque haec cum ita sint, accedere, quod argumentum tale hujus Dialogi sit, quod a dicacitate Luciani & omnia insectandi libidine non abhorreat. Olim enim effecisse Samosatensem illum scurram, ut, si quid in re gravi ridiculum, in seria ludicrum, in honesta denique contumeliose dictum appareat, id haud male, nec levi conjectura ad ipsum auctorem referatur. Neque Christianis peperciisse, sed in ipsos etiam maledicum strinxisse calamum, vel Protea, seu de morte Peregrini dialogum luculenter admodum testari. Maximam autem omnium fidem huic sententiae facit mira phrasium, sententiarum, earum etiam, quas ex Homero solet depromere, totius denique oeconomiae, quam vocant, & dispositionis convenientia: quae quidem tanta est, ut vix phrasis vel sententia in toto hoc dialogo occurrat, quae non semel, aut saepius etiam in reliquis, quae Luciano nemo abjudicat, deprehendatur; oeconomia autem seu dispositio, dialogi ei, quam in Nigrino ille adhibuit, magis similis sit, quam ovum ovo est simile, de qua quidem convenientia infra adhuc erit dicendi locus.

IV. Jam victoria illa de Persis, cujus sub finem dialogi epinicion quasi quoddam a superveniente Cleolao canitur, nihil vetare dicit celeberrimus FABRICIUS (*a*), quare non sit eadem, de qua Marcus Antoninus & Lucius Verus triumpharunt A. C. 166. Vir doctissimus DAVID BLONDELLUS (*b*), quem laudat FABRICIUS, *Anno Marci quarto*, inquit, *Christi 164. Macrino & Celso Coss. Seleucia cum trecentis hominum millibus, & Ctesiphontis regia Veri nomine per Cassium excisa, prisco vere Persarum supercilio nubem ademit Verus, cui spe falsus inani Susae & Arabiae excidium Scythicarumque excursionum cessationem (in bellum Marcomannicum, dum Parthicum geritur, natum, intentus) spondet Cleolaus. Nihil itaque nos cogit, quae Luciano vivente & spectante confecta sunt, ad alium auctorem referre.* GEORGIUS vero BULLUS (*c*), laudante iterum FABRICIO, praeter victoriam de Persis, Marco Antonino imperante reportatam, quam celebrat Cleolaus, illud insuper monet, quae de malorum praedictionibus dicantur in Philopatride, illa apprime etiam in Divi Marci tempora convenire. Huc enim pertinere, quae SEXTUS AURELIUS VICTOR habet in epitome: *Marcus Antoninus virtutum omnium caelestisque ingenii exstitit, aerumnisque publicis quasi defensor objectus est. Etenim nisi ad illa tempora natus esset, profecto quasi uno lapsu ruissent omnia status Romani. Quippe ab armis nusquam quies erat: perque omnem Orientem, Illyricum, Italiam, Galliamque bella fervebant: terrae motus non sine interitu civitatum, inunda-*

(*a*) Bibl. Gr. L. 4, 16. p. 504.
(*b*) De Episcopis & Presbyteris p. 227.
(*c*) Defens. Fidei Nic. 2, 4, 2. p. 73. seq. ed. Grabii.

dationes fluminum, lues crebrae, locuſtarum ſpecies agris infeſtae, prorſus ut prope nihil, quo ſummis angoribus alteri mortales ſolent, dici ſeu cogitari queat, quod non illo imperante ſaeviverit. Nempe haec eſſe illa mala, a ſophiſtis, ut auctor appellat Chriſtianos, praedicta.

V. Qui antiquiorem faciunt Luciano, in diverſa abeunt. Eſt enim qui ita putet Luciano majorem Philopatridos parentem, ut ipſum Neronem aetate credat attigiſſe. Nimirum THEODORUS MARCILIUS, *Saperdae autem prorſus illi ſunt*, inquit, *qui propter ea quae in extremo dialogo iſto de Babyloniis, Aegyptiis, Perſis, Scythis verba fiunt, hujusce diſtortiſſimi foetus parentem ad tempora Imperatoris Trajani referunt, cum ea magis in Neronis aut etiam Claudii pertinere poſſe, quivis facile lolio non victitans perviderit. Plane quidem, quisquis tam belli pueri pater eſt, Neronis Principatu eum ſuſcepit.* Micyllum videtur notare, qui Trajano imperante ſcriptum eſſe Philopatrin putabat. Sed ipſius verba ponere ex argumento dialogi ab ipſo quondam converſi, commodiſſimum fuerit. „ Lucianine ſit Dialogus „ hic, an alterius cujuspiam, dubitari poteſt. Nam quod ad argumentum attinet, non „ abhorret ab illius ingenio & dicacitate. Pariter enim & gentilium Deos, & Chriſtianam „ religionem, ut ſaepe alias, inceſſere videtur. Phraſis autem, & tota adeo compoſitio „ caeteris illius ſcriptis haudquaquam ſimilis eſt. Nam quorſum pertinet excurſus iſte, re„ liquo prope toto corpore longior? Aut quid adeo grande aut affectuoſum ſequitur, quod „ Tragico iſti exordio reſpondeat? Sed de his doctiores judicent. Caeterum cujuscumque „ ſcriptum hoc fuit, videtur is Trajano Caeſari ob victoriam in Oriente partam potiſſi„ mum gratulari voluiſſe, contra eos qui per id tempus ſive ipſi urbi, ſive alteri alicui lo„ co, (nam patriam (*a*) ſolum vocat) pericula & clades praeſagiebant: quos ipſe a princi„ pio Sophiſtas appellat: ad finem tamen ita deſcribit, ut propemodum Chriſtianos intel„ ligeſe videatur. Eo enim pertinet, quod in fine de Perſico ſupercilio, de Sufis, de to„ ta Arabum regione meminit. Omnia enim illa a Trajano devicta in pop. Romani po„ teſtatem illis tum temporibus rediere, ut apud Dionem & Eutropium, & caeteros, qui „ ejus aetatis hiſtoriam ſcripſerunt, videre eſt". Habet haec Micylli ſententia praeſidium quoddam in verbis dialogi c. 10. *Ἥνικα δέ μοι Γαλιλαῖος ἐνέτυχεν, ἀναφαλαντίας, ἐπίῤῥινος, ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀεροβατήσας, καὶ τὰ κάλλιστα ἐμεμαθήκεις, δι' ὕδατος ἡμᾶς ἐκπέμπων, κ. τ. λ.* His veriſimile Paullum Divum ſignificari, cujus proinde auditor Triephon: jam vero inter magiſtri mortem, atque hunc ſermonem diſcipuli plus XL. annis ad ſummum intercedere non potuiſſe credibile eſt, niſi decrepitum ſenem Triephontem, cum haec loqueretur, fuiſſe, dicere velis.

VI. Verum enim vero quo antiquiorem aliquis hunc dialogum ſtatuit, eo magis falli neceſſe eſt. Quid enim? Ut hinc incipiamus, Triephontis magiſter laudatur *Γαλιλαῖος, ἀναφαλαντίας, ἐπίῤῥινος, ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀεροβατήσας*; Divus igitur Paullus intelligendus neceſſario eſt? Quid vetat, quemvis alium hac deſcriptione ſignari, recalvaſtrum, naſonem, myſteriorum cognitionem de ſe, ex vero forte, praedicantem, quam comica phraſi, ad raptum illum Apoſtoli nefarie accommodata, noſter *περιφράζει*. Quid vetat, ſi concedamus etiam, corporis & oris habitum, qualis hic deſcribitur, Paullo fuiſſe, (quod vix tamen probari poſſe puto) imaginem ſummi Doctoris a ſcurra viſam eſſe, eumque deinceps, ut protervius Chriſtianos inſectaretur, hoc ſchemate magiſtrum ſuum deridendum aliis propinaſſe? DAVID BLONDELLUS, quem paullo ante laudavimus, contra eos, *quibus Galilaei, recalvaſtri, naſonis, ad tertium usque caelum rapti, diſcipulum profeſſus Triepho, Paullum innuere videtur*, ita diſputat: *His argumentis*, (quae nimirum allata jam jam a nobis ſunt) *perſuaderi me non poſſe fateor*, (*ut credam, Philopatrin ante Luciani aetatem ſcriptum.*) *Ut enim nullum Luciani aetate Paulli auditorem ſuperfuiſſe largior lubens; nec Paullum Tarſi natum Galilaeum dici*

(*a*) Quin urbis *κατ' ἐξοχὴν* mentio fieri videtur c. 19.

dici debuisse constat : utrumque ad majus Christianarum rerum ludibrium a Luciano effictum, non est quod negemus. Nec difficile fuit Vener. MOSHEMIO (*a*) refellere ARTEMONIUM, id est SAM. CRELLIUM, qui ipsi Christo adscribi raptum in caelum, sententiis Socinianis inserviens nimirum, putabat.

VII. Neronis Principatu non esse scriptum Philopatrin, non equidem probabo ex RUFI FESTI loco, qui *Armenias duas tunc amissas, Romanasque legiones sub jugum a Persis missas, extremo dedecore Romani exercitus sacramenta* ait *foedasse* : Plura siquidem feliciter, ductu Corbulonis, Neronis auspiciis in Armenia contra Parthos gesta, eademque magnifice celebrata, refert TACITUS (*b*) : quin neque post cladem ignominiamque, Paeti negligentia acceptam, *decreta a Senatu, integro adhuc bello, tropaea, dum aspectui consulitur, spreta conscientia, omissa sunt*, ut idem TACITUS (*c*) auctor est. Quidni igitur & vani cujusdam Graeculi Paeana ante victoriam, quin post cladem acceptam, canentis, gratulationem Nero acceperit? Firmiora proinde argumenta deinceps erunt adferenda. *Nec vero Trajano convenit*, verba recito DAVIDIS BLONDELLI l. c. *quod sub dialogi finem oraculum recitat Cleolaus : πίπτουσιν ὀφρὺς ἡ πάλαι βουμένη Περσῶν, κ. τ. λ. Nam nec Susam nec Arabiam totam debellavit, nec quos ex Arabibus subegit, post devictos Persas domuit Trajanus, immo inter belli Parthici initia anno imperii quarto Christi CI. Trajano quartum & Paeto coss. per Syriae praefidem Palmam, Petraeam Arabiam sub jugum misit ; eodemque anno, pereunte Decebalo, Dacicum bellum consummavit. Anno vero imperii nono, Christi CVI. Commodo & Cereale Coss. Seleuciam, Babylonem & Ctesiphontem cepit.*

VIII. Sed, ne quid dissimulem, tota illa disputatio nec mihi, nec credo multis aliis, ex omni parte probatur. Prior ipsius ratio est, quod nec Susa nec Arabiam totam debellaverit Trajanus. Sed debellavitne eam Marcus, cui ipse epinicio illo gratulatum fuisse Lucianum putat? Fatetur non debellasse. At paratum est προφύγετον. SPE FALSUS *inani*, inquit, *Susae & Arabiae excidium, Scythicarumque excursionum cessationem, spondet Cleolaus.* Iniquus autem est BLONDELLUS, si quo ipse effugio utitur, illud eripere velit parti adversae. Ut lubentius concedat, movere eum debet ratio altera, qua adversam sententiam oppugnare sibi videtur, tantum abest, ut ea rem, quam vult, conficiat. Putat enim, quia jam ante Persas, Arabum quosdam subegerit Trajanus, Cleolaus autem ei, qui jam victor esset Persarum, Arabiae subjugationem tanquam futuram spondeat ; fieri non posse, ut de Trajano ea gratulatio accipiatur. Quid si autem dicamus, ideo enimvero spondere Cleolaum ut ΠΑΣΑ χθὼν Ἀραβίας, sub potestatem Trajani redigatur, quod parte ejus jam subacta, facilior de reliquis spes esset. Haec, ut mihi quidem videtur, ita sunt manifesta, ut Blondello ipsi, si viveret, assensum extorquerent.

IX. Haecne igitur, dicat forte aliquis, sunt firmissima illa argumenta, quibus Trajani aevo abjudicatur Philopatris? Equidem, ut quod res est fatear, his nunquam mihi persuaderi passus essem, ut non a Paulli quodam discipulo transfuga scriptum putarem. Sed bene res habet. Supereſt argumentum unum, a nemine, quod sciam, adhibitum, sed omni exceptione, uti arbitror, majus. Narrat nimirum Critias, c. 21. se cum interfuisset deliramentis atque vanis praedictionibus Sophistarum, ita sententiam de illis dixisse : *κατὰ μὲν τὰ Ἀρισάνδρου καὶ* ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ, *οὐ καλῶς ἐπροβήσαντας ταῦτ' ἔγωγε τὰ ἐνύπνια ἐν ὑμῖν*, & reliqua. Quis non videt ARTEMIDORUM ὀνειροκριτικῶν scriptorem significari? Et ne dubitemus, nec infartum ab interpolatore aliquo Artemidori nomen suspicemur, paullo post interrogat : *οὐ κατὰ Ἀρίσανδρον τὸν Τελμισέα, καὶ* ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΝ *τὸν* ΕΦΕΣΙΟΝ *ἐξήχευσα τοῖς ὀνείρασιν*; De ipsa re, si quis forte requirat ARTEMIDORI, hujus ut & ASTRAMPSYCHI, verba in notis po-

(*a*) Vid. viri magni diss. de raptu Christi in caelum §. IX. seqq.

(*b*) Annal. 13, 7. seq. c. 34. seq. L. 14, 23. seq. L. 15. init.

(*c*) Annal. 15, 18, 1. Ita in Persii 5, 4. ad Corbulonis victorias respici ait *Casaubonus*, quas assentatorie in majus extollerent Poëtae & Historici.

posita sunt. Hic illud tenendum, quod hic ARTEMIDORUS EPHESIUS, (qui tamen Daldianum se dici maluit, ut nobilitaret oppidum unde maternum genus trahebat, obscurius absque hoc futurum) testatur ipse, (a) se nosse homines, qui vixerint Antonini Pii temporibus, qui successor fuit Hadriani, ante quem Trajanus imperavit. Hujus vero inter victoriam Persicam & Antonini initia XXX. minimum anni interceserunt. Nemo igitur sub Trajano scriptum Philopatrida potest asserere, nisi qui crediderit, triginta annis ante quam scriptus sit liber, eum posse allegari. Quin, cum nihil aliud colligi queat ex Artemidori verbis, quam notos illi fuisse Athletas, qui interfuerint ludis quinquennalibus illis, quos Antoninus Pius Hadriano, a quo fuerat adoptatus, instituit, (b) suspicari licet, post Antonini demum tempora, quin Severi etiam, qui Antonino successor fuit, scripsisse Artemidorum, primum quod ex prooemio apparet, post longissimam cunctationem animum ad scribendum appulisse, h. e. ad edendas observationes longa peregrinatione experientiaque comparatas. Tum quod TERTULLIANUS quem sub Severo Imp. in confiniis seculi II. & III. floruisse satis constat, cum somniorum interpretes enumerat (c), nostri nullam facit mentionem: Quae ratiocinatio, si cui aeque ac mihi probabitur, ut paullo dictum laxius accipiet, cum NIC. RIGALTIUS, l. c. atque JO. ALB. FABRICIUS (d) Hadriani & Antonini Pii temporibus vixisse Artemidorum perhibent: tum illud etiam colliget, vix esse, ut a Luciano Samosatensi laudatus Artemidorus, adeoque Philopatris scriptus esse potuerit, de quo infra videbimus.

X. Neque vero illud hoc in loco praetermittendum est, summa rerum verborumque cum iis, quae haud dubie Luciani sunt, convenientia, quam, credo, negabit nemo, qui annotationes nostras vel cursim perlustraverit, facile aliquem inducet, ut credat, vel ab ipso Luciano, vel ab homine qui eum sibi imitandum proposuerit, esse scriptum. Neque enim magis id casu fieri potuisse existimo, quam, ut ex temeraria formularum typographicarum commissione versus Homeri aliquis, aut Ennii possit existere. Sed pluribus in hac sententia confutanda nos immorari nihil opus esse arbitror, cum quae jam nunc adversus primam illam, quae Lucianum Philopatridis auctorem facit, proferemus, ea magnam partem fortius etiam contra hanc secundam valeant. Neque protulit quidquam doctissimus puer (quo nomine honoris caussa hic utor in eruditissimo quatuordecim annorum homine) BARATERIUS (e), quod dimovere nos de sententia debeat. Favebam aetatulae hominis in mea patria nati & ista scribentis, ignoscebam puero *absurditatis* accusanti, quae neque cognovisset satis, neque intelligere dum posset: lubens me discipulum illi in re tali praebuissem. Sed nihil dixit, quod non dictum, quod non refutatum sit. Molliter inter rosas violasque quiescant ossa hominis emendaturi, si licuisset, illa παιδαριώδη κανυχήματα. Nos pergamus.

XI. Quod igitur alterum hujus disputationis caput est, Lucianine sit Philopatris, an junioris alicujus, age, dispiciamus. Qua in re ita versabimur, ut primo contra eorum, qui id affirmant, rationes quaedam in medium proferamus, deinde, cur Luciani non esse putemus, generatim dicamus, denique, ut quibus inducti rationibus, juniorem Luciano auctorem arbitremur, eas rationes, quam fieri poterit breviter & perspicue, proponamus.

XII. Luciano jure tribui Philopatrin, probatum primo inde est, quod is quasi in possessione esset, cum inter ipsius opera jam longo tempore referatur; igitur non nisi validissimis rationibus posse inde exturbari. Verum enim vero, ne jam in locum illum communem de librariorum inertia & fraudibus excurram; ne etiam illud dicam, malae fidei possessorem praescriptione sese tueri non posse: jam Aldina editio CIↃ IↃXXII fol. in fine dialogi haec ha-

(a) L. 1. c. 28. p. 26. & c. 64. p. 55. quae loca allegantur a *Nic. Rigaltio* in notis ad inscriptionem.

(b) Videndus *Ael. Spartianus Hadriano* c. 27. & Comment. ad h. l.

(c) Lib. de anima c. 36.

(d) Bibl. Gr. 4, 13. p. 402.

(e) In Anti Artemonio Noribergae 1735. 8. edito cap. 14. §. 2. & 3. p. 84. seqq.

habet : οὗτος ὁ λόγος νοθεύεται τῶν Λουκιανοῦ. Quæ procul dubio ex veteri codice adscripta, & post ab aliis repetita sunt. Argumentum non abhorret, fateor, ab ingenio Luciani, si generatim illud spectes, ut ad irridendam cum superstitione religionem pertinet. Sed quam exiguum huic rationi pondus insit, si dicerem, de Tua, Lector, prudentia dubitare viderer. Quid si vero insuper negem, illam saltem dialogi hujus partem, ubi vanissima spe tot victoriæ, triumphi tot spondentur, quorum nihil vel parum, quamcumque etiam sententiam amplectare, contigit, cato illi Samosatensis naso ex asse convenire? Certe a prudentia non tantum viri, sed a magna ad credendum res etiam satis certas tarditate, oppido id videtur alienum. Ingens porro illa rerum verborumque in hoc dialogo cum iis, quæ indubie sunt Luciani, similitudo, tantum abest ut a me negetur, ut potius paullo ante ea usus sim ad probandum, Trajani aetate non videri scriptum. Sed potuit ea ex alio etiam fonte profluxisse, imitatione nimirum, satis illa quidem inepta, qua de tum ex adnotationibus nostris constare volenti potest, tum infra adhuc aliquid erit dicendum. Nunc reliqua persequemur.

XIII. Victoriam de Persis ingentem reportavit Lucius Verus, ob quam, communicato cum Marco fratre honore, triumphavit, Hanc eam ipsam esse, quam celebrat sub finem Philopatridis Cleolaus, volunt, quos supra laudavi, viri doctissimi, aliique complures. Quibus assentiri ne queam, illud me movet, quod unius tantum αὐτοκράτορος deprehendam in illo epinicio mentionem, id quod secus factum oportebat, si ad hunc triumphum pertineret. Ambos enim fratres aequato jure imperium administrasse, notius est, quam ut dici a me debeat. Nec est quod Lucium Verum solum celebrari dicamus, qui nimirum solus id bellum confecerit, solusque gloriam inde sibi vindicaverit. Praeterquam enim quod per duces omnia sunt gesta, Vero interim Imperatore in Daphnicis Antiochiæ deliciis molliter ventrem, Marco autem Romae rem publicam curante, ut testis est JULIUS CAPITOLINUS (*a*): jam est paullo ante dictum, confirmarique tum aliorum, tum ejusdem CAPITOLINI (*b*) testimonio potest, triumphum pariter utrosque celebrasse. Ita enim ille: *Habuit hanc reverentiam Marco Verus, ut nomina quae sibi delata fuerant, cum fratre communicaret, die triumphi, quem pariter celebrarunt.* Et jam ante c. 7. dixerat: *partum est Vero nomen Armenici, Parthici, Medici, quod etiam Marco Romae agenti delatum est.* Illud forte dici ab adversa parte posset, Imperatorem Verum, cum ista scriberentur a Luciano, jam tum fuisse extinctum, soliqúe adeo Marco hic applaudi. Et sane EUTROPIUS 8, 5. cum triumpho Parthico, Veri obitum conjungit artissime. Sed certum est, intercessisse aliquot annos inter triumphum istum atque mortem Lucii: nec quae scriptor brevitatis studiosus narratione conjungit, tempore ideo sunt conjuncta putanda. Sed haec cum quaestione careant, apud eos certe, qui aliquam cum historicis illorum temporum familiaritatem habent, lubens dimitto. Illud tamen non possum quin adjiciam, non videri Cleolaum nostrum, qui sui victoria Imperatoris effertur tantopere, Medorum atque Armeniae (ut distinctarum magni imperii partium, suosque sibi regulos habentium) mentionem fuisse omissurum, cum de futuris audacter adeo spondeat, si modo materiem epinicio illi tum praebuissent, quod Marco imperante contigisse modo vidimus. Denique totum hoc argumentum tale esse meminerimus, ut si nihil etiam sit, quo labefactari convellique possit, (quod tamen minime ita se habere, est, puto, luculenter a nobis ostensum) tamen amplius nihil eo efficiatur, quam hanc quidem περίφασιν nihil obstare, quo minus Lucianus pro Philopatridis auctore haberi queat, cujus generis argumenta, plura etiam, ruere statim necesse est, si vel unum quid proferri queat, quod cum reliquis conciliari & redigi in concordiam non possit.

XIV. Quod

(*a*) In *Marco Antonino* c. 8.

(*b*) In L. Vero c. 8.

XIV. Quod vero GEORGIUS BULLUS putat non parum momenti habere, ad asserendum Luciano Philopatridem, temporum sub Marco Antonino iniquitatem, de eo etiam, dissimulare non possum, alia omnia mihi videri. Mala etenim, quae ab AURELIO VICTORE enarrata supra retulimus, quorumque mentionem etiam JULIUS CAPITOLINUS facit (*a*), jam inde ab imperio Antoninorum fratrum, atque adeo ante victoriam Parthicam accidisse, totoque fere perdurasse imperii tempore, iidem auctores sunt. Tantum autem abest, ut, qua tempestate scriptus est Philopatris, calamitates publicae orbem Romanum insigniter vexaverint, ut potius eam ob causam Christianis acerbe adeo insultasse auctorem appareat, quod temporum felicitatem infaustis praedictionibus, obscenisque omnibus quasi contaminarent. Quod ut appareat, audiamus Critiam, qui, ut videtur, ob patriae, quem profitetur, amorem, nomen dialogo dedit, cujusque sub persona auctorem latere voluisse, existimaverim. Hic igitur Critias in Sophistarum, ut eos appellat, concilium introductus, interrogatusque c. 24. *πῶς τὰ τῆς πόλεως καὶ τὰ τοῦ κόσμου; Χαίρουσίγε πάντες*, inquit, *καὶ ἔτιγε χαρήσονται.* Habes gaudium publicum, habes felicitatem temporum. Quid ad haec Sophistae? Non placet illis laetitia effusa gentilium, subjiciunt: *δυστοκεῖ γὰρ ἡ πόλις*, cujus verbi vim ibi declaravimus. Non negant igitur jam felicia esse tempora, sed mala futura praedicunt. Hos dein proterve ridet Critias, *ἐξοδομήσατα νοεῖν* illos inter alia scommata dicens, qui viderent scilicet, quod nec esset usquam, nec, ut putabat, futurum esset. Tum effunditur in enumeranda varia calamitatum publicarum genera, ita tamen ut ipsa phrasi ad risum composita manifeste indicet, nihil tale tum quidem vulgo homines timuisse, ne putes fuisse expertos. Confirmant ista, quae sub finem dialogi idem Critias commemorat: *Ἡμεῖς δὲ, ὦ Τριεφῶν, τὰ κάλλιστα εὐρηκότες ἐσμέν* & paullo post: *τοῦτο ἔστι τοῖς πᾶσιν, αἱ ἡμέραι τοῦ αὐτοκράτορος, πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς οὐκ ἐκλείψει, καὶ ἔθνος ἡμᾶς οὐ καταπατήσει.* Haec igitur satis, opinor, ostendunt, non eo tempore scriptum Philopatridem, cum calamitates publicae per orbem terrarum grassarentur, sed satis laeto reipublicae statu, secus atque viro doctissimo videbatur.

XV. Magnum nomen HENRICI DODWELLI praesertim in suis cuique libro temporibus assignandis. Ille etiam aliquando Luciano adscripsit Philopatrin: sed contra se disputandi necessitatem nobis remisit, qui sententiam ipse mutarit. Itaque satis prope fuerit diversas viri opiniones referre. In dissertatione de fortitudine Martyrum (quae Cyprianicarum XII. est) §. 24. Luciano & M. Antonini temporibus attribuerat Philopatrin. In dissertatione (*b*) de jure Laicorum sacerdotali p. 284. de eodem dicit, *Quem ego Trajano longe recentiorem fuisse existimo, & ipso fortasse Luciano.* Sed in dissertatione de Isidoro Characeno (*c*) §. 5. p. 63. ait, „ Anno Christi CCII, quo Severus Imperator persecutionem „ in Christianos Alexandreae decreverit, huic persecutioni Philopatride scripto quasi praeluisse Lucianum, praevias persecutioni κωμῳδίας memorante Antiocheno Theophilo". Liceat hic quasi interpellare Dodwellum. Spartianus in Severo c. 17. quem laudat, non Alexandriae sed *in itinere* e Syria versus eam urbem decretam ait persecutionem. *Judaeos*, inquit, *fieri sub gravi poena vetuit. Idem etiam de Christianis sanxit.* Κωμῳδίας illas apud Theophilum non observavi. Sed quid porro Dodwellus? „ In eadem urbe Alexandria „ scriptum Philopatrin argumento esse Alexandrini mensis nomen Mesori (c. 22.) Quod „ autem Arabes hostibus accensentur, (c. 28.) id facere, ne quis alius Princeps, praeter „ Severum, intelligi possit &c. Similia sunt, quae disputat Prael. Camden. 7. p. 307. seq. Quanti ea sint, cum aliunde ex hac dissertatione & adnotationibus ad Philopatrin nostris con-

(*a*) In vita Marci c. 8.

(*b*) Cum *Grotii* diss. de Coenae administratione ubi Pastores non sunt, & aliis hujus argumenti edita. Lond. 1685.

(*c*) In Geographis *Hudsonia*. T. 2.

conſtare poteſt, tum ipſe indicavit DODWELLUS, qui in literis ad MOYLIUM, quas paullo poſt laudabimus, novam ſententiam defendendam ſuſceperit, ſcriptum nempe libellum A. C. CCCXI. ad recentem nuntium victoriae quam a Perſis Odenathus retulerit. Quae deinde pro noſtra dicemus ſententia, ea huic conjecturae evertendae putamus ſufficere.

XVI. Perduxit nos ordo diſputationis inſtitutus ad ea argumenta, e quibus generatim Luciani non eſſe foetum Philopatrin, colligi poſſe putamus. Nam illa quae juniorem Luciano auctorem ſuadeant, his ſubjuncturos nos eſſe diximus. Ad hanc igitur claſſem, praeter ea, quae modo contra BLONDELLUM atque GEORGIUM BULLUM, viros doctiſſimos, diſputata ſunt, non dubito primo loco referre, quod major in hoc dialogo deprehenditur, quam in Luciani ſcriptis, Chriſtianarum rerum peritia. Quisquis diligentius paullo hujus viri commentationibus legendis attenderit, animadvertet profecto perpetuum fere illius morem, ut in quarum rerum mentionem inciderit, eas res, tanquam per digreſſiones, quas vocant Rhetorum filii, perſpicue, verbisque negotio, de quo agitur, quam aptiſſimis declaret, quo ipſo, quanquam interdum non taedium lectoribus, ſi qui ſunt delicatiores, creare non poteſt; facit tamen, ut, cum minime putes, plurima diſcas, ad omnem hiſtoriam, populorum ritus, clarorum virorum pernoſcendam indolem, linguae etiam proprietatem, totam denique humanitatis diſciplinam nimium quantum profutura. Quin ea ipſa ratio eſt, ut quoddam Ἀμαλθείας κέρας, aut cornu copiae bonae frugis pleniſſimum, opera ejus ſummo poſſint jure vocari. Profluxit iſta ſcribendi ratio partim ex charactere Luciani, qui eſt ἠθικώτατος, & ad comicum in multis accedens proxime, in quibusdam etiam ſuperans: partim, (non eſt enim infitiandum) ex oſtentatione quadam, Polymathianque demonſtrandi ſtudio, quod quidem in Sophiſta, id eſt eo, qui dicendi artem pro genio ſeculi profiteretur, non ferri facilius poterat, ſed laudi erat atque admirationi. Igitur nulla fere ſecta, hominum fere genus nullum eſt, cujus non hiſtoriam, characteres praecipuos, aliaque ἀξιομνημόνευτα conſignata ab eo literis deprehendamus: Philoſophorum autem cujuscunque ſectae, rhetorum, adulatorum, paraſitorum, divitum, pauperum, ſenum, juvenum, ſuperſtitioſorum, atheorum, Romanorum, Athenienſium, Scytharum, impoſtorum, hiſtrionum, lenarum, meretricum, militum, ruſticorum, regum tyrannorum, Deorum, Dearumque, & cujus non? velut imagines quasdam ab eo pictas admiremur.

XVII. Sed quorſum iſta diſputem, quaeret fortaſſe aliquis? Nimirum ita rationem ſubduco: quia Lucianus oſtentandae occaſionem doctrinae nullam ſolet facile praetermittere; quia nullius non hominum generis characteres, mores, ſententias, verbis cuique rei propriis & quaſi ſolennibus deſcribit: probabile non videri, ſi tantam habuiſſet Chriſtianismi peritiam, quantam in Philopatride reperimus, non alias etiam eam prae ſe tuliſſe; atque eo magis, cum occaſio in his ipſis, quae habemus ab eo ſcripta, non defuerit, tum in bonam, tum in malam etiam partem ampliorem Chriſtianorum mentionem faciendi. In bonam quidem eo imprimis loco, ubi Alexandrum Pſeudomantin illum ab oraculo ſuo Atheos, Epicureos, Chriſtianos omnes removeri procul juſſiſſe tradit. Verba ipſa ſubjeci (a): εἴ τις ἄθεος, ἢ Χριστιανὸς, ἢ Ἐπικούρειος, ἥκει κατάσκοπος τῶν ὀργίων, φευγέτω. Cur Epicureos abeſſe voluerit, declarat, ſed de noſtris tacet, nec rationem ullam cur exeſſe illos ſacris ſuis Alexander voluerit, profert: forte quod laudandi erant, hoc quidem in loco; quod a ſe paganus homo impetrare non poterat? Sed etiam cum ridet Chriſtianos (b), & res illorum dedita opera narrare videri vult, partim verbis ex gentilium diſciplina petitis utitur ad res ipſorum deſignandas, partim, vulgari errore, Judaeorum & Chriſtianorum miſcere negotia videtur, & in univerſum ita loquitur, ut ſatis appareat, neque libros ſacros legiſſe unquam, neque etiam aliunde ſanctiſſimae diſciplinae rationes ſatis habuiſſe cognitas atque per-

(a) In *Pſeudom.* c. 38.

(b) *De morte Peregr.* c. 11.

perſpectas. Quoniam id eſt parum ab hac diſputatione alienum, age, quaedam ad hunc Luciani locum annotemus.

XVIII. Ac primum quidem miror, TANAQUILLUM FABRUM, virum ingenioſiſſimum ad illa verba. (a) *τὸν μέγαν γοῦν ἐκεῖνον κ. τ. λ.* annotaſſe: *Iſtaec vocula γοῦν & ſenſus repente abruptus ſatis indicant, multa hic a Luciano adverſus Chriſtum ſcripta fuiſſe; quae a majoribus noſtris, hominibus nimium piis, ſublata fuere. Hinc itaque eſt quod dixerat Suidas, Lucianum καθάπτεσθαι τοῦ χριστιανισμοῦ, καὶ αὐτὸν βλασφημεῖν τὸν Χριστὸν, ἐν τῷ τοῦ Περεγρίνου βίῳ. Hinc factum ut in plerisque Mſſ. Codd. non amplius extet Peregrinus.* Equidem fateor, ſi voculam *γοῦν* interpretere, *itaque*, ut eſt ab eo, qui hunc dialogum convertit, factum, male haec cohaerere cum iis, quae praecedunt. Sed quid vetat, quo minus vertamus *enim*, frequentiſſima nimirum, apud Lucianum etiam, vocis ſignificatione, ut quandam notet parentheſin. Qui enim, quaeſo, concinnius, quam ita loqui potuit Lucianus: Peregrinus noſter in Chriſtianos etiam incidit, & poſtquam illorum edidiciſſet myſteria, ſubito nimium quantum inter illos nomen & gloriam eſt conſecutus. Nam hodienum durat illa quorundam ſtultitia, ut celebrem iſtum in Palaeſtina ſuſpenſum hominem venerentur &c. Pergit deinde, ut videas à parentheſi reverti: *τότε ΔΗ καὶ συλλαμβάνει κ. τ. λ.* Senſus igitur abruptus non magis, quam *γοῦν* particula, deeſſe aliquid oſtendunt. Suidae verbis ſua conſtat veritas quam planiſſime; ſi vel nihil deſit. Quid enim ſunt blaſphemiae in Chriſtum, ſi hae non ſunt, quae hodienum extant in Proteo? Denique, quis iſte foret ſtupor, cum manum ſemel injeceris mutilando ſcripto, illud relinquere, quod ejici vel ſimiliter, vel magis etiam intererat? Duobus potiſſimum modis ulti ſunt Chriſtiani hujus dialogi contumeliam, primum omittendo illo penitus, quod factum facile FABRO credimus, tum acerbe, adletis in margine notulis, refutando, quod ſcholia a Jo. CLERICO edita teſtantur. Omiſiſſe quaedam ex ipſa orationis ſerie, ſaltem FABBR quae attulit argumenta, iis vix perſuadebit.

XIX. Sed, ut pergamus ſtrictim quaedam ad Luciani verba annotare, Judaicum ſapit, quod *ἱερέας & γραμματέας* vocat Chriſtianorum Doctores, quanquam non ignorem, de Aegyptiorum etiam ſacerdotibus *τῶν γραμματέων* voce non ſemel uſum (b). Ex ethniciſmo eſt quod Alexandrum Chriſtianorum *διατάρχην* vocat, & *τελετὴν* Chriſtianorum diſciplinam. *Καινὸν Σωκράτην* Chriſtianos Peregrinum vocaſſe, probabile non eſt: ſi nota Luciano Paulli Apoſtoli hiſtoria fuiſſet, hunc dubio procul ſubſtituiſſet. *Ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος*, qui perſuaſiſſe Chriſtianis dicitur, ut omnes ſe pro fratribus invicem haberent, non video, quin ipſe ſervator noſter eſſe queat. Neque hunc legislatorem *ἀπὸ τοῦ ἀνεσκολοπισμένου ἀνδρὸς* ubi diſtinguat Lucianus, reperio, quod utrumque tamen iterum vult TAN. FABER. Contra ea juſſit Chriſtus Matth. 23, 8. ut omnes diſcipuli ſui fratrum ſe loco invicem haberent: & ſecundum *τοῦ ἀνεσκολοπισμένου νόμους* vivere Chriſtianos, paullo poſt Lucianus dicit (c). Ad verba (d): *εἶτα παρανομήσας τι εἰς ἐκεῖνους, ὤφθη γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἐσθίων τῶν ἀποῤῥήτων αὐτοῖς*, PALMERIUS confundi ait Judaicos ritus cum Chriſtianorum lege. Sed forte idolothytorum eſus, & ſuffocati ac ſanguinis ab Apoſtolis etiam prohibitus, obverti huic reprehenſioni poſſit.

XX. Juvat hic in brevem ſummam colligere omnia, quae de Chriſtianis tradit Lucianus, (tradidiſſe autem, quae ſciret omnia, probabile ſaltem ſupra reddere conatus ſum) tum ſimiliter quaſi in tabulam quandam conjecta cum his comparare, quae in Philopatride de iisdem dicuntur. Lucianus ita Chriſtianos deſcribit: l. c. Sunt homines, qui ſuſpenſum in Pa-

(a) c. 11.
(b) e. g. de *Sacrif.* p. 369 T. 1. Ed. *Graev.* it. in *Philopſ.* c. 34.
(c) Johannem Euang. intelligit *Fabr.*
(d) p. 570.

Palaestina hominem, novorum auctorem mysteriorum, spretis omnibus Graecorum Diis, colunt & adorant, immortalitatem expectant, atque propterea corporis cruciatus, ipsamque adeo mortem, subire non recusant, ut potius ultro eam deposcant. Praeterea pro fratribus invicem, sic jubente primo illorum Legislatore, se habent, bona fortunae omnia tanquam vilia & vana contemnunt, benigneque iis impertiunt, quos propter superstitionem suam vident aut bonis exturbatos, aut alias male a magistratibus acceptos. Sacros libros habent, quos in conventiculis suis legunt, si qui autem sunt doctiores, etiam interpretantur. Si quem videant leges suas migrantem, eum a communione & coetibus arcent atque excludunt. Haec Lucianus. Audiamus auctorem Philopatridis (a). Christiani credunt in Deum unum, qui caelum & terram creavit & omnia, eumque Patrem magnum, immortalem, caelestem, Filium Patris, Spiritum ex Patre procedentem, unum ex tribus & ex uno tres. Hic Deus, qui est lux incorruptibilis, invisibilis, incomprehensibilis, creavit, (ut didicerunt a Mose tardilingui) cum alta nox abyssо incubaret, lucem, quae tenebras & vastitatem illam omnem abegit: tum terram super aquis stabilivit, caelum expandit, stellas formavit, cursus earum dispositi: terram ornavit floribus; hominemque ex iis, quae non essent, ut esset aliquid, produxit: jamque de caelo intuetur singulos, bonos, malos, actionesque illorum in libris describit, ac retribuet ex justo singulis, qua die ipse constituit. Praeterea per aquas sese renovari, atque ex impiorum coetu in beatorum vestigia collocari credunt; quidam etiam in tertium se caelum raptos, resque omnium pulcherrimas ibi edoctos praedicant, orationem quandam a patre incipientem, multisque nominibus refertos hymnos recitant &c. Haec si quis cum iis, quae ex Proteo Luciani prolata sunt, conferat, simulque illud consideret, verbis propriis & ex Christianorum disciplina, quin ipsa Scriptura S. petitis uti Philopatridos auctorem: illum vero gentili more, nec uti solent nostri homines, loqui, cognoscet profecto, Lucianum ut de re parum sibi cognita, & quam non nisi aliis temere narrantibus audisset; hunc vero, ut qui aut ipse coetibus Christianorum interfuisset, aut satis accurate omnia pervestigasset, de hac secta exposuisse.

XXI. Petrus Daniel Huetius, *Demonstr. Evang.* 3, 20. postquam dixerat, in libello de morte Peregrini, quae in contumeliam Christianorum essent dicta, laudi ipsis esse potius quam dedecori, haec addit: *Clariora etiam reperias in dialogo, qui inscribitur Philopatris, & Luciani nomen prae se fert: Christi quippe & Christianorum nominatim meminit, plurima profert ex Evangelio & Apocalypsi Johannis, ex actis Apostolorum, & ex epistolis Pauli, cujus os & habitum depingit, & evectionem in caelum refert. Christum appellat Chrestum, pro temporum illorum more, quo nomen id a bonitate, non ab unctione ductum credebatur ab Ethnicis.* Quo de more cum quaedam disputasset, concludit: *Ex Christianarum autem rerum peritia, quae major in hoc dialogo, quam in reliquis Luciani scriptis elucet, colligi potest, eum alterius esse auctoris.* Hactenus ille. Quae ideo adscribenda putavi, quod partim hoc argumentum mirifice confirmant, partim vero dubii nonnihil habere videntur. Christi siquidem & Christianorum *nominatim* meminisse dicit auctorem Philopatridis, ita tamen ut *Chrestum* pro *Christo* dixerit. Ego vero fateor, illud me in hoc dialogo non reperire. Procul tamen dubio respicit vir summus ad illa c. 17. ἀλλά μου τόδε εἰπέ· εἰ καὶ τὰ τῶν Σκυθῶν ἐν οὐρανῷ ἐγκεκράτευσι; Respondet Triepho: πάντα, εἰ τύχοι γε ΧΡΗΣΤΟΣ ὢν καὶ ἐν ἔθνεσι. Interpres quem forte aliis districtus secure nimium secutus est Huetius: *si quidem & inter gentes* Chrestus *fuerit.* Neque vero is ego sum, qui Chrestum & Chrestianos pro Christo & Christianis tam a gentilibus, verum ignorantibus, quam a nostris, omen accipientibus, dictos fuisse negem, sed illud dico, non videri Triephontem Christum vel Christianos verbis, quae modo adducta sunt, significare, tanquam proprio nomine voluisse. Di-

xe-

(a) c. 12, 13, 17.

xerat paullo ante hic Triephon : ὥστε ἅπαντα, ὡς καὶ σὲ ἐν ταῖς ἐπουρανίοις βίβλοις ΤΩΝ ΑΓΑΘΩΝ ἀπογράψονται. Vult nimirum Critiam relictis illis gentilium fabularum nugis, ad Christianorum Deum ac religionem sese convertere, ut & *ipse inscribatur in caelestibus illis BONORUM libris*. Tum Critias, εὖ πάντα ἀνακινεῖς, inquit, ὦ Τριεφῶν, (supra enim jam de libris caelestibus, & in iis inscriptione dixerat Triepho) ἀλλά μοι τόδε, & reliqua quae modo attulimus, ubi interrogat Critias, *an Scytharum etiam curam gerat Deus, & in librum illos BONORUM inscribat? Quidni inscribat*, respondet Triepho, *si modo BONI sint?* Cui non apparet, χρηστὸν hic, ut alias apud quosvis scriptores, praesertim eum, quem noster est imitatus, Lucianum, poni ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ? Ita infra c. 23. χρηστὸς γὰρ ἂν εἴης ἀπὸ γε τοῦ σχήματος, *Nam frugi esse appares utique ex habitu?* Praeterea nescio, an exemplo probari possit, χρηστὸν dictum pro Christiano. Nam Christum quidem ipsum quomodo intelligere quis cum bona bonae mentis venia velit, non video : cum appareat, pro genere hominum, quod plures sub se complectatur, vocem poni, & hanc esse verbi τυγχάνων vim, ut converti debeat *si modo contingat esse inter Scythas aliquem &c.* Nec Christi igitur, nec Christianorum *nominatim* mentionem in hoc dialogo fieri censeo ; quod quorsum pertineat infra videbimus. Hic illud notari velim, quidquid etiam de Chresto sit, Lucianum ita non videri scripturum fuisse, cum Christianorum nomen, quoties opus fuit, adhibuisse, ex *Pseudomanti* pariter atque *Proteo* satis constet.

XXII. Venio ad argumentum satis firmum, ut ego quidem arbitror, sed quod neque tractari bene, neque intelligi nisi ab eo potest, qui ad ingenium his rebus aptum usum etiam aliquem adjunxerit. Modestia hic nos decebat, cum primum scriberemus ante hosce XXV. annos : versabatur enim in animo illud LONGINI s. 6. Ἡ τῶν λόγων κρίσις πολλῆς ἐστι πείρας τελευταῖον ἐπιγέννημα. Sed tamen quam familiaris tum nobis Lucianus fuerit, annotationes nostrae testantur : & non exstabat, cum haec scriberemus, index in Lucianum. Ab eo tempore nunquam plane abjecimus illum : & nunc cum tertium tractare ista oportet, recentes sumus ab interpretatione. Credet igitur nobis fortasse aliquis, agnosci a nobis posse vocem & sermonem antiqui a triginta pene annis sodalis, quem nuper demum Latina loqui docuimus. Haec majoris esse debent, quam si quis dicat, lubricum esse quod a stilo sumitur argumentum, & similes huic loquatur sententias. Sed in rem praesentem veniamus, &, quantum ejus potest fieri, argumentum, quod melius sentitur & gustatur quasi, quam verbis explicatur, declaremus. Olim jam THEODORUS MARCILIUS, non esse Luciani Philopatrin contendit, praeter alia id arguentibus ineptiis stili, quas paginis omnibus dicit occurrere. Istae vero stili ineptiae oriri magnam partem videntur ex affectato infeliciter sublimi ac tragico dicendi genere, quod cum non assequeretur, in affine illi vitium ψυχρότητα incidit quam saepissime. Tanto id quidem magis, quod Poëtarum magnam partem verbis utitur, iisque parum ad rem aptis, qua de causa indutae leonis exuviis simiae simile interdum fieri necesse est. In utroque autem genere incomparabili facultate gaudet Lucianus, ad effingendum stilo quidquid libuerit, gravitatem etiam plusquam tragicam, & ad derivandum in suos hortulos, non rivos ex Veteribus Poëtis, Homero imprimis, sed quasi flumina, adeo quidem, ut cum male quaedam applicasse videtur, vel inflexione depravasse, tum demum ingenii vis admirabilis eluceat. Unum ex multis exempli causa adferam : est Euripidis versus decantatissimus : ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος. Quam lepide hoc accommodat ad jactatam Cynicorum ἀναλγησίαν ; Ἡ φρὴν, inquit, (*a*) σοὶ ἀλγήσει, ἡ δὲ γλῶττα ἔξω ἀνάλγητος. Quam festive illud Homeri (*b*) :

Ὡς φράτερ φράτερφιν ἀμύνεται, φῦλα δὲ φύλοις·

Ad

(*a*) Vitar. auct. c. 9.

(*b*) Iliad. B. vers. 363.

Ad Philosophorum certamen traducit (a): ξυναιρόμεθα ἐπ' αὐτὸν,

Ὡς πήρην πήρηφιν ἀφύσσῃ, βάκτρα δὲ βάκτροις.

Sed infinita ejusmodi habet Lucianus, Plutarcho hac parte comparandus, nisi quod hic severior.

XXIII. Noster autem, quisquis etiam fuerit, ut utraque in re peccaverit, jam videamus. Quis negabit, esse nimis παρατράγῳδον illud c. 2. quod MARCILIO jam bilem movit: Φῦ, Φῦ, Φῦ, Φῦ, τῶν ὕθλων ἐκείνων, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, τῶν δεινῶν βουλευμάτων, αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, τῶν κενῶν ἐλπίδων. Vix in comoedia vel tragoedia ferimus haec talia, ubi tamen actoris gestu efficitur, ut sint aliquantum tolerabiliora & minus Φορτικά. Sed bene tamen est, quod cavet auctor, ne ab tam altissimo cothurno statim desiliat. Triepho enim, apud quem haec eructarat Critias, studet ingentissimo mendacio, omnem hanc tragicam supellectilem longissime superare: his enim singultibus Critiam ipsas convertisse nubes, tantumque in Propontide excitasse borean dicit, ut onerariae naves funibus contrahendae sint. Apud nos mentiuntur interdum homines ut trabes inflectantur, quod est in Germanorum nostrorum proverbio; Sed hic, ne caelum ipsum & maria pervertat, timor est. Vix Lucianus cum id agit, ut mentiatur strenue, quemadmodum *in verae historiae Libris duobus*, talia proferre monstra ausus est, ut hic bonus vir serio colloquentibus amicis tribuit. In Poëtica facultate, qua tamen mirifice placuisse sibi videtur, quam parva operae pretia fecerit, ex his, quae jam, ut ordine percurrenti sese offerent, producam, credo, apparebit. Integra Homeri aut aliorum carmina vix inseruit centoni suo, praeterquam quae Lucianus jam olim attulerat; ut appareat, non ipsos illum magnos auctores cognovisse, sed ex viri suae aetati propioris aliquot dialogis pleraque consarcinasse. Ex Aristophanis tamen Nubibus & Ranis quaedam habet, ut & Homerica pauca, quae apud Lucianum nondum observavi. Ut mox ab initio c. 3. ponit, ex Homero Ἀλλ' ἐπεὶ σὲ πρῶτον κιχάνω τῇδ' ἐνὶ χώρῳ, ἀπίωμεν κ. τ. λ. Amicus veteranus alteri amico, a quo aliquantum abfuisse, non constat, quicum jam plura locutus est, dicit: *quoniam primum hoc loco te reperio, age illuc abeamus, ubi respirare a malo meo possim.* Inter honoris verba, aulae imprimis incolarum, cum ad epulas aut comissationes perlicere advenas volunt, haec talia esse scimus: apud Homerum pulchre dicitur, ὦ φίλ' ἐπεί σε θύοντα κιχάνω τῷ δ' ἐνὶ χώρῳ. sed in hoc Philopatridis loco sunt prorsus, si quid video, ἐπροσδιόνυσα. Deinde, si carmen esse debet, ut certe apparet, bis in metri leges peccatum est. Primum, cum posterior in ἐπεὶ contra diphthongi naturam, correpta est; Tum quando prima in κιχάνω, brevis apud Homerum & optimos quosque, producta adhibetur. Non defuisse autem apud Graecos malos Poëtas, qui vel in syllabis dimetiendis impingerent, ne hodiernis tantum hominibus hanc laudem relictam putes, vel ex nuptiali elegeio miseri cujusdam Poëtae, quod LUCIANUS *in Lapithis* (b) adfert, constare satis superque possit.

Incipit Ἦ οἵη πόθ' ἅρ' ἦγε Ἀριστανέτου ἐν μεγάροις κ. τ. λ.

Meliorane autem sunt quae sequuntur nostri carmina? Jovem dicit c. 4. συνευνηχῆσθαι Aethiopibus.

Ἀνδράσι μελανταίροις, καὶ τὴν ὄψιν ἐξοφωμένοις.

Euge septies peccatum in pedibus sex. Vix versum agnoscas, nisi de morbo hominis, & Politico illo carminum genere paullatim e talibus orto constaret. In ὅρκῳ c. 12. primum hexameter positus est, tum pauca prorsa oratione scripta, mox Jambi sequuntur quinque, & senarius, nisi quod primus pes contra carminis legem trochaeus est. Alibi c. 16. βιώσῃ κακῶς, inquit,

Οὐδὲ σ' ὦκα θέμις τέλος θανάτοιο κιχεῖνι

Hic

(a) Anach. c. 8. (b) c. 41.

Hic bis metri leges migrantur, & praeterea, quid hoc θέμις sibi velit, non apparet: si legas θέμισι, & sensus concinnior paullum erit, & metrum hac parte constabit melius. Sed an ita voluerit auctor, non dixerim.

Ille c. 18. καὶ ἕτερον μὲν κεύσῃς ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃς

Semel tantum claudicat, & potest reponi, si tantum μὲν post κεύσῃς colloces. Septem pedibus incedit, c. 25.

Πνειόντων ὄφρύ καὶ λόγχας καὶ λευκολόφους τριφαλείας, truncatus ex Anapaestico Aristophanis. Qui hunc proxime antecedit:

Θήγοντες ὀδόντας κατ' ἀνδρῶν θυμολεόντων.

Semel redundat, bis deficit. Claudat agmen deficiens tribus moris (ut ex veteri ratione loquar, qua longae Syllabae duo tempora s. χρόνους, brevi unum tribuebant) c. 28.

Μήτε παραδράμῃς γε ποσὶν μηδὲ παρέλθοις. Si παραδραμέης γε πόδεσσιν legas,

Metro erit consultum; sententia ut non sit inepta & ταυτολόγος, non efficies. Ultimi jambici quam parum exacti, quivis non rudis suavitatis Poëticae videt. Quam absurdum illud sit, quod Poëticis vocabulis flexionibusque, omnibus fere in locis, etiam ubi versus non facit, utitur Auctor, malo ex ipsius lectione dialogi, notationumque nostrarum cognosci, quam ejusmodi quisquiliarum congerie hic nauseam lectoribus, si qui fuerint, creari.

XXIV. Copiosus mirum quantum est Lucianus, & varie unam rem, si saepius recurrat, effert. Hic noster autem, quanquam copiam aliquam affectat, & sub initium statim, tum alias etiam exergasiis utitur: tamen quasi effusa semel omni supellectili, eo subinde inopiae redigitur, ut ad ea, quae inconsulte velut prodegerat, recurrere cum dedecore opus habeat. Ita illud ἄνω καὶ κάτω περιπολεῖν, intra versus non multos c. 1. & 2. bis ponit: ἄμπνευστον τοῦ δεινοῦ vix aliquot interjectis versibus c. 2. repetit. ὡς καὶ Νιόβη τὸ πρὶν c. 1. ὡς καὶ Ἴκαρος τὸ πρὶν c. 2. parum invicem distant: διάτορον βοᾷν bis c. 6. & 25. occurrit: ὥςε ἐάσαμεν τούτους. ὥςε ἔατον καὶ ταύτην. ὥςε ἔασον ἅπαντα. ὥςε ἐάσατο τὰς φαντασίας. τοὺς δὲ λοιποὺς λυπρεῖν ἐάσωμεν, quinquies redire in tam paucis paginis, c. 8. 10. 16. 26. 29. & in dialogo ad ostentationem, ut videtur, τῆς Ῥητορικῆς δυνάμεως composito, quis ferat? Creationis Universi historia bis, c. 13. & 17. iisdem fere verbis, nulla cogente necessitate, narratur.

XXV. Historia porro de Neptuno, precibus lacrymisque, Martis in adulterio deprehensi liberationem impetrante, c. 6. quam quaeso impedite est, quam a Luciani facilitate aliena! Martem enim indissolubilibus cum Venere vinculis constrictum, reliquisque Diis propter adulterium prae pudore silentibus, equestris Neptunus liberavit. Quam illa deinde taedii plena & a muliercularum narrationibus non abhorrens repetitio: ἐπέκειτο δὲ τῷ Ἡφαίστῳ λῦσαι τὸν Ἄρεα. τὸ δὲ ἀμφίχαλον τοῦτο δαιμόνιον, οἰκτείραν τὸν πρεσβύτην θεὸν, τὸν Ἄρη ἀπηλευθέρωσεν. In illo c. 8. τί τὸ χρήσιμον τῆς Γοργόνος, καὶ τί τῷ σιδηρεῖ τούτῳ ἡ θεὰ ἐπιφέρεται; vox τούτῳ ad Γοργόνα vel κεφαλὴν erat referenda. Reliqua de Gorgone narratio ineptissima, ut in qua per quatuor versus αὕτην semel, ταύτην ter repetitur, & quae separanda erant, pueriliter miscentur. Quae illa quaeso insania est, quod Triepho introducitur c. 4. jusjurandum exigens, de non nocitura sibi Critiae narratione, & is tamen statim post jusjurandum c. 18. eadem omnia vult experiri, quae in Critia viderat? Quid de illo exiftimem c. 17. καὶ γὰρ σοὶ οἰκίδιον κατασκευάσαντι — οὐδέποτέ σε διέλαθε κ. τ. λ. dixi ad ipsum locum. Statim sequitur c. 18. πάνυ εὖ λέγεις καί με ἀντισῴφως τῆς Νιόβης παθεῖν, ubi ποιεῖς vel simile est omissum. Parum etiam Atticum, hoc est Lucianeum, illud est, quod aliquoties (c. 21. ter, c. 25. ter, c. 26. quater) cum neutris pluralibus, non singulare verbum, sed plurale construitur. Quae hactenus a nobis allata sunt, singula forte in optimae etiam notae, optimi auctoris scripto posse occurrere, longiori praesertim, non nego: possim enim quam plurimis praestantissimorum hominum locis, ubi ipsorum humano errore, (neque vero librariorum semper a talibus culpa abest) aliquid peccatum manifesto deprehendatur, redargui. Illud vero ne-

nego, a caſtigatiſſimi ſermonis & ſubacti judicii ſcriptore Luciano, dialogum inquinati adeo ſtili, judicio autem aut nullo ſcriptum aut exiguo, potuiſſe proficiſci. Et gaudeo non Marcilio tantum & mihi ita viſum: ſed in eadem ſententia eſſe acuriſſimum virum WALTERUM MOYLE (*a*), qui, *infinitis adeo ſpatiis*, ait *ſubſidere infra ingenium, acumen, & elegantiam Luciani, incomparabilis ſcriptoris, auctorem Philopatridis, ut prope miraculum ſit, Ge. Bullo, viro ea doctrina & judicandi vi praedito in mentem potuiſſe venire, ut ad eum auctorem referret.* Et (p. 292.) *ſigna omnia barbari aevi ineſſe ait huic libello, nec virtutem unam, qua commendari poſſit, cum duabus rebus contineatur, quae poſſunt eſſe vel in homine vel in libro, peſſimis, ſtupore atque impietate.* Denique (p. 362.) *plura eſſe ait in Philopatride, damnata non in Soloeciſta modo,* (quem Luciani eſſe negat) *ſed in Lexiphane & Rhetorum doctore, qui ſine dubio a Samoſatenſi ſint.* Magna cum aſſeveratione GUIL. WHISTONUS (*b*) de verbis juris jurandi c. 10. *Sermonem*, inquit, *hujus partis dialogi niſi haereticorum veterum alicujus ſit, aperte referendum ad quintum, ſummum ad quartum exiens ſaeculum.* Et p. 381. *Si quis affirmet haec verba eſſe primi, aut ſecundi, aut tertii adeo Eccleſiae ſaeculi, illum ſe putare cogi nihil plane familiaritatis habere cum ſermone priſci illius aevi, cum ipſe contra ſe rem habere, irrefragabili experientia certus ſit.* Sed nempe cauſſae ſervit vir doctus, & tanto minus noſtram rem juvat, quod addit hic etiam, *Niſi tamen ponatur, auctorem inciſiſſe in antiquos quosdam haereticos, eumque ab iis ſermonem didiciſſe* &c. Nempe hoc tantum vult, orthodoxos primorum ſaeculorum de S. Trinitate non ita locutos; de reliquo ſermone libelli non eſt ſollicitus. Nobis contra ea hic non de Chriſtianorum dogmate, ſed de ſtilo Luciani contentio eſt. De hoc cum Moylio nobis convenire jam indicavimus: illum ſatisfeciſſe etiam credibile eſt Dodwello, qui ſcripſerat ad Moylium (p. 347.) ſe non agnoſcere barbariſmos in Philopatride Luciano indignos. Quod quidem excidiſſe viro mirarer, niſi illum aliis rebus omnibus, quam λόγων κρίσει operam dediſſe, appareret.

XXVI. Igitur neque Luciano antiquior neque ipſius Luciani eſt Philopatris: ſed junioris auctoris, & Samoſatenſem imitati, quod §. 10. monuimus. Juniorem Luciano ſuſpicatus fuerat etiam Dodwellus, ut vidimus. Suſpicatus etiam fuerat vir, dum viveret, doctiſſimus MATURINUS VEYSSIERE LA CROZE, idque indicaverat in ſpecimine obſervationum hiſtoricarum in Lucianum (*c*): ac poſtea declaravit, edita jam hac diſputatione in literis ad veterem & ſummum amicum meum C. A. HEUMANNUM (*d*). Ponit nempe characteres hiſtoricos, *virgines Cretae caeſas*, non ſatis, puto, feliciter, ut ad c. 13. oſtendiſſe mihi videor, deinde ex fine dialogi *Aegyptum in officio non manentem*, *Arabiam & Suſam brevi vincendam*, *ſupercilium Perſarum* (Palmyram) *dejectum*: quae quidem commode applicari ad Aurelianum poſſe, certum eſt. Supereſt, ut animadvertant lectores, ſint ne ea a nobis prolata in his quae ſequuntur, quae excludant Aurelianum. Mihi quidem ita videtur.

XXVII. Quanta cum aſſeveratione juniorem Luciano faciat Philopatrin MOYLIUS, indicatum eſt. Etiam hoc recte vidit, ſub imperatore Chriſtiano non auſurum fuiſſe quemquam in libello, quo illi adulatum veniret, adeo irriſui habere religionem Chriſtianam. Itaque removit a bona aetate quantum potuit Philopatrin, ſcriptumque Diocletiano rerum potiente voluit. Hic itaque omnium proxime ab ea ſententia abeſt, quam mox proponemus, ubi, cur in Diocletianum non videatur competere, oſtenderimus. Nam ſi hoc planum fecerimus, nihil nobis obſtat, ſi quaedam ſint, quae ad Diocletianum & A. C. CCXCVII, hunc

(*a*) *The works of Walter Moyle Esq. none of which were ever before publiſh'd, in two Vol. Lond.* 1726. 8. p. 388.

(*b*) In *Primitive Chriſtianity reviv'd* vol. 4. p. 381.

(*c*) Inſertum id eſt Miſcellaneis Academiae Berolin. T. I. n. 4. p. 27. ſeq.

(*d*) Qui illas publici juris fecit in Poecile 1, 3, 7. p. 438.

hunc enim post fluctuationem aliquam ponit, referri possint. Itaque dicto Diocletiani tempori repugnat primo, quod in dialogo nostro unius modo αὐτοκράτορος fit mentio: Diocletianus autem reportatæ victoriæ Persicæ tempore, quemcunque demum illi annum assignes, collegam habuit potestate sibi aequatum, Herculium. Non videtur autem, quod in monumentis publicis tum observabatur, neglectum a Sophista famelico, quod genus plures adulatione complecti solet. Deinde senex illa tempestate fuit Diocletianus, eamque causam allegavit deponendæ mox purpuræ (*a*): ut alia argumenta (*b*) taceamus, quibus illud potest confici. In fine Philopatridis autem non sibi tantum, sed liberis suis ad felicitatem sufficere ait Critias dies imperatoris, quod nimis ridiculum est in sene imperatore dicere, qui sibi Caesarem jam assumserat. Sunt caetera in illa parte historiæ, quantum ad annorum rationes, valde impedita, & varie a viris summis disputata. Haec duo tamen quæ diximus, in quantum ad nostram causam pertinent, controversiam, quod sciam, non habent. Sed puto, ipsum Moylium, ut erat vir in summa doctrina candidissimus, si viveret ac legeret, quae jam porro dabimus, sua sententia relicta ad nostram transiturum esse.

XXVIII. Occasio illius nobis fuit, idemque argumentum, ut mihi videtur, minime infirmum, locus, ubi hoc colloquium haberi, scena in qua hac velut fabula agi fingitur. Hunc locum, hanc scenam Constantinopolin, Christianorum μέγαν οἶκον ἀνάκτων, ut ille ait (*c*), fuisse ita colligo. Sub initium dialogi c. 4. haec Triephontis verba relata sunt βαβαὶ τοῦ ἀναφυσήματος, ὡς τὰς νεφέλας διέρρηξε. ζεφύρου γὰρ ἐπιπνέοντος λάβρου, καὶ τοῖς κύμασιν ἐπωθίζοντος, βορέην ἄρτι ἀνὰ τὸν Προποντίδα κεκίνηκας, ὡς διὰ κάλων αἱ ὁλκάδες τὸν Εὔξεινον πάντων οἰχήσονται, τῶν κυμάτων ἐπικυλινδούντων ἐκ τοῦ φυσήματος. Aguntur itaque haec in littore Propontidos: qui loquuntur a fronte hanc ipsam Propontidem & auctrum, a tergo Euxinum Pontum & septentriones habent. Si enim spiritus vehementior ore erumpens boream in Propontide debet excitare, ut haec non ita se habeant, fieri non potest. Igitur ad Bosporum Thracicum res gesta est, seu angustias illas, quæ Propontida ab Euxino Ponto dirimunt, verbo Constantinopoli. Non improbabilis autem conjectura est, hunc dialogum in ea scriptum urbe esse, quæ tum caput rerum & sedes esset imperii. Imperatori enim victoriam gratulatur auctor, quod majori, credo, celebritate in urbe quam in Provinciis solet fieri. Quid quod urbis κατ' ἐξοχὴν dictæ aliquoties meminit, aurata item tecta commemorat, qualia ante Constantini profusum aedificandi & exornandi eam urbem studium, Byzantii fuisse, mihi non fit verosimile, licet moenium robora olim celebrata sint. Neque Aegyptii mensis nomen, Mesori, ab hac me sententia potest dimovere; quare enim eo utatur Auctor, satis puto, est ad c. 22. indicatum. Si igitur in Constantini urbe scriptus est Philopatris, certe actus esse fingitur; non potest non saltem Constantini aevo esse suppar, Luciano autem sesquisaeculo ad minimum junior.

XXIX. Si corradere omnia & congerere animus esset, quæ in hanc rem dici queant, forte colore aliquo illud posset imbui, ab auctore dialogi imaginem Paulli Apostoli in templo visam (*d*): jam imagines in templis ante A. C. CCC adhiberi non solitas: consequens igitur esse, ut post id tempus scriptus sit Philopatris. Sed gratis illud a THEOPHILO assumtum, apparet. Illud forte majorem speciem habet, quod jam BARONIUS (*e*) templum seu basilicam deprehendere sibi visus est in illis dialogi verbis c. 23. καὶ δὴ διήλθομεν σιδηρέας τε πύλας καὶ χαλκέους οὐδοὺς, ἀναβάθρας δὲ πλείστας περικυκλωσάμενοι, ἐς χρυσόροφον οἶκον ἀνήλθομεν κ. τ. λ. Ac il-

(*a*) *Lactant.* de Mort. Pers. c. 18. qui etiam passim *senem*. & *seniorem* circa haec tempora appellat.

(*b*) V. G. quod apud Vopiscum Numerianus. 14. miratur Diocletianus jam eo tempore quo Aurelianus adipiscebatur imperium, i. e. A. CCLXX, se post multos a se apros interfectos nondum consecutum esse promissum sibi Druidae Vaticinio imperium &c.

(*c*) *Dionys. Perieg.* vers. 355.

(*d*) Quod visum est *Theophilo Raynaudo* Erotemat. de libris bonis & malis p. 195.

(*e*) Ad A. C. 57. §. 101.

illum quidem non esse audiendum, jam BLONDELLUS (*a*) olim demonstravit. Sed melius fortasse procedet, si invertamus argumentum Baronii, atque ita dicamus: quia basilicæ sumtuosæ meminit auctor dialogi, tales autem basilicæ Constantini demum aetate & post aedificari coeptæ sunt, inde sequi, dialogum nostrum non ante Constantini tempora fuisse scriptum. Verum enim vero ne ita rationes putem, primo illud obstat, quod non usque adeo certum confessumque est, templa & basilicas majores pretiosioresque ante Constantini imperium non extitisse: LACTANTIUS (*b*) certe meminit Ecclesiæ, quam editissimam vocat, a Diocletiano & Maximiano A. C. CCCIIII destructæ, quæ aliquot minimum annis ante, forte jam sub Alexandro Severo fuerat condita. Deinde si certissimum etiam sit, post Constantini ad nostros accessum basilicas aedificari demum coeptas, nolim tamen ex hoc loco quidquam de aetate auctoris inferre, cum probabile non videatur, basilicam, quam ecclesiam aetas illa vocabat, intelligi velle Critiam. Atque ita aliquoties nobis laudatus DAVID BLONDELLUS adversus BARONIUM disputat, *cum nihil occurrere* ait *praeter coenaculum in ipso privatae domus fastigio constratum, affixo nullo crucis titulo insigne, quoque vix per multiplices scalarum gyros Critiae, manuducente alio, evadere licuerit.* Adde, non reperisse Critiam concionem omnis generis hominum, juvenes, mulieres, viros, senes, sed ἄνδρας aliquot ἐπιτηδειοφόρτας καὶ κατοχυμένους, qui obviam procedentes sermones cum illo miscuerunt. Nec ex *Persarum* nomine, quo utitur noster c. 29. efficere quidquam conabor. Quanquam enim satis constat, anno demum CCXXX. aut CCXXVI. ut ANTONIO PAGI placet, aeræ vulgaris, Artaxerxe duce, Persas pristinum Imperii decus, ademtum Parthis, qui plus CCCC. annis illud tenuerant, recuperasse, minus tamen hac parte sibi constare scriptores, & DODWELLUS monuit (*c*), & infinitis auctorum locis comprobatur. Meliora proinde caussae praesidia circumspicienda sentio.

XXX. Succenturiabo igitur aliud, validum, opinor, & quod non ita facile loco se pelli patiatur. Scilicet bis occurrit in Philopatride mentio τῶν ἐξισωτῶν, c. 19. & 20. Qui vero essent ἐξισωταὶ, quod illorum munus, ibi dictum est. Hic illud monere e re mea est, non occurrere antiquiorem, quantum sedulo inquirenti reperire licuit, qui ea voce usus sit, vel ipsius adeo muneris mentionem fecerit, EUSEBIO (*d*) Nicomediensi, qui originem, ni fallor, exposuit. Subjeci ipsa verba, ne fucum facere lectoribus velle videar, Ἐπεὶ δὲ ἕτεροι τὰς τῶν πρότερον ἡμετούντων τῆς γῆς καταμετρήσεις κατεμέμφοντο, βεβαρῆσθαι αὐτῶν τὴν χώραν καταιτιώμενοι· πάλιν κἀνταῦθα θεσμῷ δικαιοσύνης ἄνδρας ἐξισωτὰς κατέπεμπε, τοὺς τὸ ἀζήμιον τοῖς δεηθεῖσι παρέξοντας. Apparet, si nihil aliunde adferatur, quod prohibeat, commode verba EUSEBII de prima hujus muneris origine posse intelligi. Occasio mittendi Peraequatores indicatur, justitia in ea re Constantini laudatur, quod non adeo magnam vim haberet, nisi ille primus id beneficii tribuere oppressis instituisset. At loquitur, tanquam de hominibus olim notis EUSEBIUS. Recte illud quidem. Quo enim tempore haec scribebat, noti fuere. Ante Constantini aetatem potuerunt fuisse incogniti. Eusebium quasi agmine facto deinde sequuntur GREGORIUS NAZIANZENUS, BASILIUS, Imperatores aliquot in codice Theodosiano & Novellis, & reliqui. Haec ipsa causa est, quod Lexicographi communiter hanc vocem omittunt, ad glossaria scilicet lapsæ Graecitatis eam relegantes. Idem dicendum de nomine Πολιτικὸς c. 19. in quantum ἐξισωτὴν significat. Atque ista quidem generaliter hic monuisse sufficiat. Ita Galilaeos quod vocat Triepho Christianos, aut recentio-

(*a*) De Episcopis & Presbytt. l. c. Josephus etiam Mede ex hoc loco probare volebat, templa jam Trajani aevo exstrui solita, refutatus ab Ill. Boehemero Dissert. Jur. Eccl. ad *Plinium* & *Tertull.* 2, 13. p. 52. nescio quam bene, cum *aurea* illa *secta* ironice pro miseris & pauperibus, accipit, quod etiam ab *Ablancurtio* factum video. Nostra in neutram partem aliquid refert.

(*b*) De mortibus persecut. c. XII.

(*c*) Diss. de Isidoro Characeno §. 4. p. 62. Add. *Spanhem.* ad Julian. Or. 1. p. 123. 149.

(*d*) De vita Constantini 4, 3.

tioris multum Luciano scriptoris, aut antiquissimi indicium credimus: cum vero antiquissimum non esse, vel solus Artemidorus in eo laudatus arguat, consequens est ut recentiorem dicamus. Sed & hanc disputationem commodius differemus. Caeterum hoc referre fere audeam, quod πολυάσχολος μαθηματικὴ vocatur, insolito bonis scriptoribus duplicandi seu componendi genere, & nescio quid affectatae fucataeque dictionis sapiente, quae seculo quarto, & deinceps paullatim in Graeciam a pristino candore deflectentem irrepere coepit. Ξυνωρὶς apud antiquos, quantum constare mihi potuit, tantum de biga equorum vel mulorum adhibetur; apud nostrum in fine dialogi ἡ καλὴ ξυνωρὶς de amicorum pari dicitur, quomodo etiam apud eum, qui vitam Gregorii Nazianzeni scripsit, ζηλωτὴ ξυνωρὶς de Gregorii & Basilii amicitia, & saepius deinde apud sequiores dictum reperio. Sic κράτος pro Imperatore in ipso fine libelli positum ex Nazianzeno illustravimus. Sed de usu talium vocabulorum, nolim profecto contendere vehementius. Fieri enim facillime in tanta scriptorum Graecorum copia potest, quibus legendis vix aetas sufficeret, nedum memoria comprehendendis, & inopia Lexicorum, ut egregie fallatur aliquis, in primis si non soleat scripto omnia observata sua committere (*a*). Arbitror autem, cum multa concurrunt τεκμήρια, quae singula quidem possent oratione elevari, quaedam etiam ratione rejici, hominis esse impudentis, omnia velle repellere, praesertim si quaedam illorum ad majorem paullo probabilitatis gradum accedant, & nihil caeteroquin sit, quo sententia, quae hoc modo probatur, everti possit.

XXXI. Igitur venio tandem ad ultimum eorum, quae dicere mihi propositum fueram, caput, idque in tota hac disputatione praecipuum. Nempe sub Juliani τοῦ ἐν ἀθέοις, ut vocant nostri, vel Apostatae imperio, & eo quidem tempore scriptum ajo Philopatridem, cum primum nuncius de felici expeditionis Persicae successu Constantinopolin adferretur. Scriptum autem a gentili homine, forte Luciano, Sophista & ipso, Lucianeo certe more, qui Christianorum omnibus praedictionibusque explosis, Imperatori victoriam Persicam gratulatus, felices porro successus, victoriasque innumerabiles apprecetur. Cum primum ista ante hosce xxv annos proponerem, faciebam, quod aetatem & conditionem meam decebat, uti deprecarer invidiam novitatis apud Theologos, qui fidem Ante-Nicenam solent ex hoc dialogo ostendere. Hoc jam opus esse non puto. Nisi enim actus tot annis docendi & vivendi tenor me purgaverit his, quibus me probari oportet, frustra veniam mellitissimis etiam verbis postulem. Quare statim ad probandum quod suscepi progrediar.

XXXII. Primum autem illud meminisse te, mi Lector, velim, supra probabile admodum factum a nobis esse, in Constantini urbe, quae jam tum ita vocaretur, scriptum esse Philopatridem. Nunc addendum hoc est, nunquam ausurum fuisse gentilem hominem, Christiano Imperatore, acerbe adeo Christianos, & scripturas divinitus nobis traditas traducere, & deridiculo delectamentoque sibi habere, ac fecit hujus dialogi auctor. Licet enim non vi atque suppliciis in gentiles, si quiete alias se gererent, animadverterint sanctam nostram fidem amplexi Imperatores (*b*), vix tamen id videntur fuisse passuri, ut aperte quis illam conviciis proscinderet. Si enim capital esse jusserunt Constantius, Theodosius, Imperatores alii, si quis gentili ritu sacrificaret, aut haruspicinam exerceret (*c*): si capite puniendum censuere Theodosius & Valentinianus (*d*), qui servum seu ingenuum, invitum seu suasione ex cultu Christianae religionis in nefandam sectam ritumve traduxisset: quid putemus illi factum, qui apertam adeo contumeliam inferre Christianis esset ausus? Relinquitur igitur, sub Imperatore Constantinopolitano, qui idem gentilis esset, venenum suum effu-

(*a*) Sic deprehendi apud *Euripidem* Phoeniss. 1092. ξυνωρίδα τίκτων. Et tamen puto, usum nostri auctoris suo id est quarto senescenti saeculo deberi.

(*b*) Vid. L. 6. Cod. de paganis & sacrificiis.

(*c*) Vid. tit. Cod. de paganis.

(*d*) L. 5. Cod. de Apostatis.

effudisse Philopatridos auctorem, sub quo scilicet non impune solum id laturus erat, sed favorem etiam & forte dona meriturus. Alius autem non occurrit, quam Julianus Apostata, quo Imperatore & licentiam habuit, & proposita praemia, quisquis has nugas procudit.

XXXIII. Deinde victoria de Persis, quae sub finem dialogi celebratur, & occasionem scribendo dedisse videtur, si in quem alium, in Julianum certe convenit. Jam ab initio suscepti imperii magna vi expeditionem Persicam moliebatur, eosque ab initio successus fortunae habuit, qui epinicio utique essent digni. Si nihil aliud, magnum certe erat, desiisse Romanum imperium vinci a Persis, & vincere posse iterum didicisse, postquam infeliciter adeo Constantius rem adversus crudelissimam gentem gesserat. Placet EUTROPII verba 10, 6. quia sunt brevissima, adscribere: *Diversa Constantii fortuna fuit. A Persis enim multa & gravia perpessus, saepe captis oppidis, obsessis urbibus, caesis exercitibus: nullumque ei contra Saporem prosperum praelium fuit: nisi quod apud Singaram, haud dubiam victoriam ferocia militum amisit.* Post has clades utique contemnenda non erant, quae Julianus brevi adeo tempore feliciter gessit. Facilis labor esset, sed nimium lectoribus longus, parum autem, ad hanc quidem rem necessarius, ex AMMIANO MARCELLINO, ZOSIMO, LIBANIO (*a*), & reliquis, quo apparatu, quas res, quo tempore gesserit, explicare: quare contenti iterum EUTROPII erimus brevitate, qui 10, 8. *Julianus*, inquit, *ingenti apparatu Parthis intulit bellum, cui expeditioni ego quoque interfui. Aliquot oppida & castella Persarum in deditionem accepit, vel vi oppugnavit. Assyriamque populatus, castra apud Ctesiphontem stativa aliquandiu habuit: remeansque victor, dum se inconsultius praeliis inserit, hostili manu interfectus est.* Addere fas sit, quod ZOSIMUS post enarratas 3, 12--29. res gestas Juliani, ἀπέθανεν, inquit, οὐ πόῤῥω τῶν Περσῶν ἡγεμονίαν τῆς ἀπωλείας καταςήσας ἐσχάτης. Et c. 18. de Bersabora urbe capta dixerat. Ἐντεῦθεν οὐχ ἡ τυχοῦσα τῷ Ῥωμαίων ἀξιώματι προσεγένετο δόξα, πόλεως μεγάλης, καὶ τῶν ἐν Ἀσσυρίᾳ μετὰ Κτησιφῶντα μεγίςης, οὕτω δὲ ὠχυρωμένης, ἐν δύο μόναις ἡμέραις κατὰ κράτος ἁλούσης. Sublatum igitur Constantii cladibus Persarum supercilium, Juliani cecidit victoriis. Sed in proclivi etiam est illud probare, has ipsas Juliani victorias, mirifice, & hyperbolikῶς etiam ab iis, qui Imperatori faverent, esse celebratas. Audiamus GREGORIUM NAZIANZENUM (*b*), qui, cum de expeditione Persica sermo est, τὰ μὲν οὖν πρῶτα, inquit, τῆς ἐγχειρήτεως αὐτῷ (Juliano) καὶ λίαν νεανικὰ (*c*), καὶ πολλοῖς τῶν τὰ ἐκείνου φρονούντων περιβεβοημένα. Alio loco (*d*) ita insultat epiniciis & gratulationibus Juliano dictis, ut mihi quidem minime obscure ad hunc ipsum Philopatrin respexisse videatur: ποῦ Βαβυλὼν ἡ ἔνδοξος θρυλλουμένη, καὶ οἰκουμένη πᾶσα περινοουμένη, ποῦ δὲ οἱ ἐν τῇ χειρὶ κρατούμενοι Πέρσαι καὶ Μῆδοι; κ. τ. λ. Babylonis interitum spondet noster Cleolaus, cum inter alia hoc relinquere se dicit liberis suis, ὡς ἴδωσι Βαβυλῶνα ὀλλυμένην. Et ipsum etiam Julianum spe praecepisse Babylonis expugnationem, AMMIANUS MARCELLINUS auctor est, apud quem 23, 3. *ostento equi, Babylonii nomine, humi sese prae dolore provolventis, laetior Julianus exclamavit, plaudentibus proximis, Babylona humi procidisse.* Alterum vero illud, ποῦ δὲ οἱ ἐν τῇ χειρὶ κρατούμενοι Πέρσαι καὶ Μῆδοι; manifeste cum illis Cleolai verbis conspirat: Πέπτωκεν ὀφρὺς ἡ πάλαι βωμένη Περσῶν —— Χειρὶ κρατοῦντος εὐσθενωτάτῳ κράτει. Si quis vero nobis objiciat, nec Susa a Juliano occupata, nec in Arabia quidquam rei gestum, nec Aegyptum perdomitam, illi jam est respondendum.

XXXIV. Quin

(*a*) Orationibus duabus in Juliani necem habitis quae To. 2. locum inter opera ejus, ut sunt a *Morello* edita, obtinent. it. de vita sua p. 44. seq. T. 2. Multa de iisdem rebus idem *Libanius* in Orat. de Juliani nece ulciscenda, & altera parentali, quae volumine VII. Bibl. Gr. *Fabricianae* primum editae sunt. Vid. V. G. p. 175. seq. & ibi *Olear.*

(*b*) Oratione στλιτ. II. inter reliquas orationes IV, p. 114. edit. Billii.

(*c*) De hac voce vid. *Jo. Andr. Bosius* in exerc. Philol. ad 1. *Tim.* II, 22. p. 13.

(*d*) p. 123. ib.

XXXIV. Quin respondit jam bonam partem pro nobis Gregorius, verbis proxime a nobis adductis, quibus vanas hominum spes, & praesumtas animis victorias ridet : imprimis autem id locum habere debet, cum ita loquitur Cleolaus, ut nunc praeeunte La Crozio a nobis versiculi illi interpuncti sunt, ut praeter *collapsum Persarum supercilium* reliqua verbis futuri temporis efferantur omnia. Quis vero nescit, epinicia, panegyricos, & id genus scriptiones, ad adulationem compositas, plerumque, si non mendaciorum, certe spei ominumque quam rerum gestarum plus continere ? De iis igitur, quae tanquam futura spondet Cleolaus, GREGORIO ita factum ab adulatoribus confirmante, non erimus soliciti. Quod si quis durior paullo illud δ' vel δὲ perperam omissum dicat, idque indicio esse contendat, incidendum aut interpungendum adeo esse demum post ἄεν· illi tamen non absurdum videri debet, si dicamus, de Susis aut rumorem falsum tum Constantinopolim allatum, ut hodienum fieri singulis fere diebus assolet, aut imitatum illud esse Cleolaum, quod vatibus, non falsis minus quam veris, in more positum est, ut, quas res certo futuras aut sciunt, aut imaginantur, eas tanquam factas atque praeteritas hominum oculis animisque repraesentent. Quin historicos etiam qui se dicerent, non immunes ab ea vanitate olim fuisse in conscribendae historiae praeceptis Lucianus memorat c. 31. Ἤδη δ' ἐγώ τινος καὶ τὰ· μέλλοντα συγγεγραφηκότος ἤκουσα ; καὶ τὴν λῆψιν Οὐολογέσου καὶ τὴν Ὀσρόου σφαγὴν κ. τ. λ. De Parthis & hic mentiebatur. Caeterum qua spe prosecuti sint Julianum amici, LIBANIUS (*a*) indicat, cum Deos rogat, velint, jubeant, ἡμετέραν κρατιὰν ἐν Σούσοις δειπνῆσαι Πέρσῶν οἰνοχοούντων. ταῦτα εὔχεσθαι καλὸν, ταῦτα εὔλογον προσδοκᾶν. Nec post obitum Imperatoris, se aliosque ea spe fuisse, dissimulat idem Sophista, cum alteram in necem illius orationem (*b*) ita auspicatur : ἔδει μὲν, ὦ παρόντες, ἅπερ ἤλπιζον ἐγώ τε καὶ πάντες ἄνθρωποι, τὸ τέλος εἰληφέναι καὶ τὴν τῶν Περσῶν ἀρχὴν νυνὶ καταλελῦσθαι· τῆς δὲ ἐκείνων γῆς Ῥωμαίους ἄρχοντας ἀντὶ Σατραπῶν ἐπιμελεῖσθαι νόμοις ἡμετέροις κ. τ. λ. & post multa alia (*c*) Ἡμεῖς μὲν φόμεθα τὴν Περσῶν ἅπασαν μέρος Ῥωμαίων ἔτεσθαι κ. τ. λ. Nec parum ad rem nostram facit, quod idem LIBANIUS cum feliciter & strenue a Juliano gesta retulisset, καὶ τούτων, inquit, (*d*) ἔναγχος ἤγγειλε μὲν οὐδεὶς, τὴν δὲ τῶν ὁρώντων ἡμεῖς ἡδονὴν ἡδόμεθα, πιστεύοντες, ἃ δὴ καὶ ἐγίγνετο, γενήσεσθαι. Si enim oratoris flosculos demas, illud certe relinquitur, incertos & sine auctore rumores, ex studiis, ut fit, hominum ortos, praecessisse tantae felicitatis nuncium. Quod enim Antiochiae factum est, loco Persiae propiori, quin aeque Constantinopoli sit factum, nihil impedit.

XXXV. Quod vero Aegyptum δεδουλωμένην filiis relicturum se sperat Triepho, id mirum alicui videri queat, cum de Aegyptiis imperii Romani hostibus, vel rebellibus potius, in Juliani historia nulla fiat mentio. Sed in hoc ipso etiam praesidium caussae meae invenisse mihi videor. Scilicet Aegyptii, ab innata animis levitate, ad seditiones & res novas fuere semper quam maxime proclives (*e*) : nec postquam Christiana inter eos religio invaluit, populare hoc vitium exuerunt, ut potius haec ipsa saepe turbarum maximarum & periculosissimarum occasionem, innocens tamen ipsa per se, demta hominum malitia, praebuerit (*f*). Aetate Juliani, imprimis Alexandriae aliquoties ingentes turbae, caedes etiam & aedium expugnationes, ex dissensione Arianorum & recte sentientium, sed recte non semper

(*a*) Orat. VIII. quae est Panegyr. in Julian. p. 250. To. 2.

(*b*) Tom. 2. x mam p. 260.

(*c*) p. 325. D.

(*d*) De Vita sua p. 45. A.

(*e*) Ita sub saeculi tertii finem Achilleo duce tota fere Aegyptus rebellavit, ab Imperatore Diocletiano ea caussa pervastata, ut testatur in Chronico Eusebius circa A. C. 295.

(*f*) Videnda quae de hoc Aegyptiorum ingenio *Frac. Gothofredus* ad Cod. Theod. L. 1. de defensoribus civit. L. 3. de his qui super relig. L. unica de his qui plebem audent, denique L. 31. de his quorum appellationes, magna industria & doctrina incomparabili congessit, quae huc transcribere nihil attinet.

per viventium exortæ, graviter urbem illam & rempublicam concuſſerunt: de quibus nemo tacuit, qui de Hiſtoria Eccleſiaſtica illorum temporum ſcripto aliquid mandatum reliquit. Habentur etiam epiſtolæ aliquot imperatoris Juliani ad populum Alexandrinum, inter reliqua ejus opera editæ, quibus graviter ea de cauſſa illos objurgat. Probabile igitur eſt, aut agitaſſe Julianum conſilia, de compeſcenda atque opprimenda in perpetuum illa animorum ad ſeditiones proclivitate, aut Cleolaum certe optaſſe, grave adeo jugum imponi Aegyptiis, ut ſub illius onere ſuperbiæ, ex qua oriri fere ſolent contumeliæ atque ſeditiones, obliviſcerentur. Quomodo autem quæ de Aegypto hic dicuntur cum DODWELLI ſententia (de qua §. 15. diximus) conciliari queant, non video. LUCIANUS cum Aegypti procurationem ſibi creditam refert (*a*) ut pacatæ Provinciæ meminit, eodem tempore quo iſta ſcripſiſſe illum vult DODWELLUS; & SPARTIANUS (*b*) quo loco perſecutionis adverſum Chriſtianos decretæ meminit, ſtatim gratiæ Imperatoriæ adverſum Alexandrinos, Aegyptiorum fere primos, ſpecimen adfert, jus *Bulentarum illis attributum.* Sed nondum a DODWELLO diſcedo. Putabat enim vir doctiſſimus, quod Arabes inter hoſtes imperii Romani referantur, clare ſatis indicare, Severo imperante ſcriptum Philopatrin, ut qui poſt Trajanum ſolus Arabas bello petiverit. Et fateor, vim haud exiguam hujus argumenti futuram, niſi aliæ rationes abjudicarent Luciano Philopatrin, atque Juliani temporibus vindicarent. Quæ cum ita ſint, vitio verti nobis non poteſt, ſi ad ſpem Cleolai referamus, quæ de Arabibus, inquieta gente & latrociniis infami, Cleolaus ſpondet: imprimis cum τὴν οἰκουμένην περινοουμένην ex NAZIANZENO viderimus. Licet enim Petraea Arabia jam a Trajano redacta ſit; tamen Nomades illi & Scenitae Arabes, in quibus & Saraceni, ſubigi non potuerunt. De utraque Arabia quæ dicta noſtra firment protulit e ſuis theſauris Ez. SPANHEMIUS (*c*), qui etiam multa collegit (*d*) e quibus intelligamus, optabile fuiſſe eo tempore, quo Philopatrin ſcriptum cenſemus, videre, quod optat Triephon, τὰς ἐκδρομὰς τῶν Σκυθῶν παυομένας.

XXXVI. Adhuc igitur bene ſibi conſtant omnia, ut feliciter ac ſtrenue geſta, quæ in Philopatride celebrantur, illa poſſint eſſe, quæ Julianus ſub initium expeditionis Perſicæ perfecit. Videamus reliqua an ſententiæ noſtræ faveant. Inducuntur Chriſtiani male adfecti erga Imperatorem, &, ut interpretatur auctor, ipſam patriam. Chriſtiani inquam. Neque enim aſſentiri poſſum BASNAGIO (*e*), qui negat in ultima dialogi parte de Chriſtianis ſermonem eſſe, ne Baronio concedere cogatur, templum ibi deſcribi, templaque adeo fuiſſe diu ante Conſtantinum: ſed mathematicos fuiſſe ait, & ob id ipſum non Chriſtianos. Verum qui attente & dialogi verba, & quæ nos ibi adſcripſimus legerit, inveniet, negari potius, eſſe illos mathematicos; illasque de rebus caeleſtibus interrogationes potius ad ludibrium pertinere. Porro dicit Basnagius, Triephontem, qui ut Chriſtianis ſacris initiatus introducatur in priori parte dialogi, in fine ipſum quoque maledicere illis male erga Imperatorem affectis: hos ergo non videri Chriſtianos. At Triephon ita de ſua initiatione loquitur, ut ſatis appareat, illum ludibrio habere & magiſtrum illum ſuum & totam religionem. Qui ergo priori parte libelli ridet Chriſtianos, illum non mirum eſt eosdem in poſteriore parte accuſare ut male animatos adverſus imperatorem. Caeterum hi male animati deſcribuntur, ut homines aſcetae, jejuniis, vigiliis malis, veſtibus, & duro victu ſe macerantes, de magnis rerum converſionibus loquentes, hymnos canentes, quales Juliani aetati multos fuiſſe Chriſtianos, longiori probatione non indiget. Chriſtiani ergo inducuntur male ominantes reipublicæ, μεταλλαγοῦσιν, ajunt, τὰ πράγματα, παραχαὶ τὴν πόλιν

(*a*) Apol. *pro Merced. Cond.* c. 12.
(*b*) In Severo c. 17.
(*c*) Ad Juliani Or. 1. p. 164. ſeq.
(*d*) Ibid. p. 51. ſeq.
(*e*) Annal. Eccleſ. ad A. C. 253. n. 3. p. 267.

κὰν κατελήψονται, τὰ κρατόπεδα ἥττονα τῶν ἐναντίων γενήσονται· & aliud illorum dictum, tanquam nimis mali ominis reticet Critias. Haec minime profecto conveniunt in ea tempora, quibus oppressa adhuc gentilium multitudine gemebat ecclesia; (quidni enim liceat hic transeundo quasi confirmare quæ supra dicta sunt) tunc enim gentiles quidem calamitates omnes, strages exercituum, terræ motus, famem, sterilitatem, inundationes, publica omnia mala Christianis imputabant: horum vero erat ostendere, nihil tum accidere quod non olim accidisset, quin nunquam fuisse felicius Romanum imperium, quam exorta & invalescente Christiana religione. De Imperatoribus autem qui tum viverent, non nisi maxima cum veneratione & faustis ominibus loquebantur, tantum aberat, ut aut imperii mutationem, aut exercituum clades, aut simile quid auderent praedicere. Atque de his nemo dubitabit, nisi qui in antiquorum Ecclesiæ Doctorum scriptis, apologeticis imprimis, plane sit hospes. Speciatim Severi aetate, qua scriptum tameh vult Philopatrin H. DODWELLUS, ita se rem habuisse, e TERTULLIANI Apologetico satis constat. Quod autem is quem modo laudavi DODWELLUS mala Christianorum, mundi finem in dies expectantium, de rep. Romana auguria occasionem persecutioni dedisse autumat, cui praeluserit hac κωμῳδίᾳ Lucianus, in eo ratio fugit virum doctissimum. Saltem in locis ab ipso adductis nihil est praesidii. EUSEBIUS enim (*a*) & HIERONYMUS (*b*), qui illum fere ad verbum expressit, de Juda Chronographo diserte affirmant, eum Severianæ persecutionis atrocitate motum, in decimum illius annum Anti-Christi adventum, finemque mundi contulisse. Persecutionis igitur atrocitas, ut finem mundi imminere crederet Judas, eum permovit: non, ut DODWELLUS interpretatur, praedictio Christianorum de fine mundi, persecutioni occasionem (*c*) praebuit. Fit haec vel inde probabilis sententia, quod de Nerone (*d*) Anti-Christo simile quid creditum olim fuerit. Juliani autem aetate longe aliam rerum fuisse faciem constat. Sub Constantini M. imperio, alte caput Christiana res extulerat. Propensa, quin profusa hujus Imperatoris in Episcopos voluntas atque benivolentia, tantum eis cum auctoritate conciliaverat supercilium, ut jam tum iniquitatis mysterium operari occulte in quibusdam occiperet. Luxuriari itaque jam & insolentius efferri coeperant animi, ut mirum non sit, cum ejurato veri Numinis cultu, ad gentilium Deorum, Solis imprimis veneratione defeciisset Julianus, non defuisse inter Christianos, qui liberam vocem mittere auderent, infelicitatemque ipsi, tanquam homini impio, atque imperio ejus portenderent. Et sane ingens causa suberat, cur interitum ejus optarent Christiani. Quid enim sperare aliud poterant a victore reduce, quam bonorum direptiones, infamiam, & corporis etiam cruciatus atque supplicia? Quorsum multa sunt in GREGORII NAZIANZENI *orationibus Philippicis adversus Imperatorem Julianum*, & alibi, quæ facile a nobis, si id quidem nunc ageremus, possent adferri: Illud tamen monuisse liceat, gentiles etiam spe majoris adversum Christianos licentiæ post reditum Juliani obtinendæ fuisse erectos. Ita LIBANIUS (*e*) speraisse inter alia se dicit, τοῖς ἱεροῖς ὑποχωρήσειν τοὺς τάφους, quorum ea procul dubio sententia est, speraisse, ut eversis martyrum tumulis idolorum fana in eorum locum restituerentur.

XXXVII. Probatum est, tum voluisse Christianos tum potuisse paullo liberius de Juliano loqui: locutos esse, jam est auctoritate idoneorum scriptorum confirmandum. Ut taceam pervulgatum illud de Athanasio, quem, cum ab Juliano pulsus Episcopatu suo, & ur-

(*a*) Hist. Eccles. 6, 7.

(*b*) De Scriptor. Eccl. c. 52.

(*c*) Veriorem persecutionis occasionem ex *Tertulliano* adfert *Christianus Kortholtus* de persecutionibus c. 6. §. 7. p. 260.

(*d*) Vivum nimirum asservari alicubi credebant ut Anti-Christum aut ipse ageret sub finem mundi, aut ejus saltem praecursor esset. quorsum videndus *Lactantius* de mortibus persecutorum c. 2. & *Augustinus* de civit. Dei 20, 16.

(*e*) Orat. 11. in necem Jul. T. 2. opp. p. 326. Add. quae ad ejusd. *Libanii* librum de ulcisc. morte Juliani §. 5. p. 149. ab *Oleario* notata sunt.

urbe Alexandria excederet, dixisse ferunt : *cedamus, amici, nubecula est cito transitura* (*a*). Item alterum illud de Paedagogo Antiochiensi, qui interrogatus paucis ante Juliani obitum diebus: ecquid ageret Fabri filius? (Christum putabat) capulum Juliano parare, respondisse traditur (*b*). Hoc ut taceam, locuples historiae horum temporum auctor AMMIANUS MARCELLINUS 32, 12. haec habet : *quae maximis moliminibus festinari cernentes* (loquitur de praeparatione expeditionis Persicae) *obtrectatores desides & maligni, unius corporis permutatione tot cieri turbas intempestivas, indignum & pernicioſum esse strepebant, studium omne in differendo procinctu ponentes : & dictitabant his praesentibus, quos audita referre ad imperatorem posse rebantur, eum, ni sedatius ageret, immodica rerum secundarum prosperitate, velut luxuriantes ubertate nimia fruges, bonis suis protinus occasurum.* Quos *obtrectatores desides & malignos* AMMIANUS gentilis homo vocat, Christianos eum intelligere, VALESIUS observat ad hunc locum, & conferri secundam NAZIANZENI Philippicam jubet, in qua diversa verbis, re habentur eadem. Idem AMMIANUS 23, 1. & 5. varia portenta atque omina refert, quae a bello Julianum adversus Persas retinere debuissent. Cum vero eadem spreverit, qui tamen alias superstitionibus, vaticiniis, oraculis & ejusmodi nugis ad stuporem esset deditus (*c*), videtur haud absimile vero, suspicatum fuisse, Galilaeorum, ut ipse Christianos vocabat, fraude ea sibi quasi terriculamenta objici, ne victor reversus gravius illorum cervicibus incumberet. Quid ? quod LIBANIUS Christianos insidiarum in Juliani caput structarum, tum caedis etiam ipsius insimulat. Qua in re ecquid veri insit, jam non disquiro, neque etiam simpliciter vera esse, quae in Philopatride de iis dicuntur, crediderim; hic modo, quae fuerit tum de Christianis inter Gentiles existimatio, quaeritur. LIBANIUS igitur, cum (*d*) conspiratum saepe in caput Juliani dixisset, quaesivissetque quid caussae subesset, quod mitissimus Princeps insidiis aliquoties esset petitus, *ἐγὼ δὲ*, subjicit, *τούτου τὴν αἰτίαν ἐν τῇ μνήμῃ τῆς ὀδυνηρᾶς ἐμοὶ τελευτῆς φράσω.* Deinde cum ad illum locum perventum est (*e*), primo a suorum aliquo interfectum esse arguit, quod nemo inter Persas fuerit, qui promissum praeconis voce praemium illi qui tantum facinus ausus esset, vindicare sibi voluerit : tum propius auctores caedis designat (*f*) (adscribam enim verba, si forte interpunctione commoda clariora possim, quam primum intuenti videntur, reddere,) *οἷς γὰρ οὐκ ἐλυσιτέλει ζῶν, (οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ ζῶντες οὐ κατὰ τοὺς νόμους) πάλαι τε ἐπεβούλευον, καὶ τότε δυνηθέντες εἰργάσαντο. τῆς τε ἄλλης ἀδικίας αὐτοὺς ἀναγκαζούσης, οὐκ ἐχούσης ἐπὶ τῆς ἐκείνου βασιλείας ἐξουσίαν, καὶ μάλιστά γε τοῦ τιμᾶσθαι τοὺς θεούς, οὗ τὸ ἐναντίον ἐζήτουν.* (*g*) Eos igitur caedis reos facit, qui non vivebant secundum leges, superstitiosas scilicet & idololatricum quidquam habentes, quique Deos coli aegre ferebant, verbo Christianos. Vix, qui haec cum cura inspiciet, dubitabit, Christianos peti in Philopatride eos, qui male Juliano ominari fuerant ausi.

XXXVIII. Antequam ab iis argumentis discedamus, quae ex publica rerum facie, qualis ea tum erat, sunt depromta, duo juvat paucis attingere. Unum est, laudari in Philopatride laetas Romani res imperii, & felicitatem temporum, cum interrogantibus Christianis,

(*a*) Vid. *Rufi.* H. E. 2, 3.

(*b*) *Theodorit.* H. E. 3, 18. cap. 19. autem Juliano cuidam monacho Imperatoris caedes eadem qua contigit hora revelata esse narratur. De Didymo Alexandrino Philosopho similia refert Sozom. 6, 2. Add. *Olear.* ad *Liban.* de Juliani morte ulcisc. p. 164. Maris Chalcedonensis Episcopus quam contumelioſe Julianum tractaverit, narrat Socrates 3, 2. De tota multitudine Antiochiensium Christianorum *Jo. Malela* Chron. P. 2. p. 15.

(*c*) Vid. *Ezech. Spanh.* in Praefatione, quam operibus Apostatae a se editis & ex parte illustratis praemisit, fere circa medium, ubi luculenta tum Juliani ipsius, tum aliorum in hanc rem testimonia profert.

(*d*) Or. x. p. 307.

(*e*) p. 323. seq.

(*f*) p. 324.

(*g*) In libro s. oratione *de vindicanda Juliani nece* quam in *Libric.* Bibl. Gr. vol. 7. editam diximus aperte etiam Christianos accusat. Vid. in primis §. 5. p. 149. Suspicioſa maxime sunt quae narrat *Jo. Malela* Chron. P. 2. p. 21. seq.

nis, quid ageretur in urbe & in mundo? Respondet Critias: χαίρουσίγε πάντες, καὶ ὅτιγε χαρήσονται. AMMIANUS autem MARCELLINUS 22, 9. testatur, dum Julianus imperium teneret solus, nec motibus internis esse concitum orbem Romanum, nec barbarorum quemquam exsiluisse fines. Alterum autem hoc est, quod quæ περὶ τῶν ἐξισωτῶν, de Peraequatoribus, in Philopatride dicuntur, in Juliani tempora & ipsa videntur convenire. Sed quid probabile hac de re nobis videatur, diximus in notis ad c. 19. obscurissimum in toto dialogo locum, in quibus etiam exposuimus, quæ de Cretensium virginum caede in Philopatride c. 9. memorata, quam nec ipsam a Juliani aetate abhorrere conjicimus, nostra sit sententia. Pergamus igitur ad ea quæ restant.

XXXIX. Scilicet haud exiguum causſæ meæ & sententiæ praesidium in eo colloco, quod auctor dialogi, cum clare adeo & perspicue Christianis illudat, ipso tamen hoc excellentissimo Christianorum nomine non utitur, sed Galilaeorum. Quæ res vel sola si esset, probabilem alicui sententiam, quam defendendam suscepi, redderet. Sed cum non desint, quæ circa hanc appellationem moveri, nec sine doctissimorum virorum suffragiis, possent, res universa paullo est altius repetenda. Sub prima rei Christianæ initia, qui sanctissimam Servatoris nostri disciplinam essent amplexi, μαθηταὶ hoc est discipuli vocabantur: ab inimicis autem Galilaei itemque Nazareni, a patria ductum Christi utrumque, illud etiam plerorumque Apostolorum. Appellationis utriusque mentionem habent etiam libri sacri, Galilaeorum, Joh. 7, 52. Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; Nazaraenorum autem Act. 24, 5. ubi Paullus πρωτοστάτης τῆς τῶν Ναζαραίων αἱρέσεως vocatur. Durasse haec nomina ad illud tempus, quo Christiani Antiochiæ primum sunt vocati, testis praeter alios est SUIDAS (a): Ἰσέον, ὅτι ἐπὶ Κλαυδίου βασιλεύοντος μετωνομάσθησαν οἱ πάλαι λεγόμενοι Ναζηραῖοι καὶ Γαλιλαῖοι, Χριστιανοί. qui id videtur sumsisse ex JOHANNE ANTIOCHENO MALALA, apud quem (b) eadem leguntur. Cum enim nominis Christianorum Antiochiæ, Evodio Episcopalem sedem occupante, imposîti mentionem injeciſſet: πρώην γὰρ, addit, Ναζωραῖοι ἐκαλοῦντο, καὶ Γαλιλαῖοι ἐκαλοῦντο οἱ Χριστιανοί. Post hoc tempus obsoleviſſe Galilaeorum nomen videtur: cum nimirum & aliud esset, quo censerentur Christi discipuli, & prolatis extra Galilaeæ, ac Palaestinæ adeo fines religionis Christianæ pomoeriis, ipsa appellandi cessaret ratio, nisi quis totum mundum in Galilaeam versum esse, voluisset dicere. Inde est quod nulla ab ea aetate Galilaeorum mentio occurrit (c), donec Julianus, Christianorum appellationem jam glorioſum aliquid habere videns, stupidæ gentis nomen Christianis & attribuit ipse, & lata lege jussit attribui: quod quidem pertinaciter adeo ipse observat, ut vix credam Christi aut Christianorum nomen in iis, quæ supersunt ab illo scripta, occurrere. GREGORIUS igitur NAZIANZENUS d), hunc enim solum ex innumeris fere aliis huc advocasse suffecerit, Καινοτομεῖ, ait, ὁ Ἰουλιανὸς περὶ τὴν προσηγορίαν, Γαλιλαίους ἀντὶ Χριστιανῶν ὀνομάσας τε καὶ καλεῖσθαι νομοθετήσας, & paullo post nomen hoc vocat ὄνομα τῶν οὐκ εἰωθότων. Hinc demum apparet vis argumenti nostri, ab hac appellatione desumti. Qui enim auctor, cum manifeste de Christia-

(a) Voce Ναζηραῖοι.

(b) In historia chronica, ut est Oxonii 1691. è codicibus Bodlejanis cum interpret. & not. Edmundi Chilmeadi edita p. 318.

(c) Usurpari ait *Dodwellus* de fortitud. Martt. §. 2. a Celso etiam. Sed in libris quidem Origenis octo contra Celsum nullum eius rei vestigium deprehendo. Observavi autem in fragmento ex epistolis Manetis ſ. Manichaei in *Fabricii* Bibl. Gr. vol. 7. p. 2[illegible] Τῶν Γαλιλαίων δυο φυσεις ὀνομαζόντων ἴχνιν τ' Χριστου κ. τ. λ. Utrum sit ipsius Manetis, an alicujus Manichaei, & ad quae tempora, quos homines, referendum sit, jam non vacat disquirere. Interim manemus in observatione *Dodwelli*, in epistolica ad *Moylium* dissertatione p. 343. ubi ait, Auctorem Philopatridis (quem jam ponit scripsisse A. C. 261.) primum esse, quem norimus, qui Galilaeorum appellationem instauraverit, & Christianorum nomine abstinuerit. Haec in tantum assumimus, in quantum fatetur tam diligens observator, nusquam alias ante Julianum Galilaeorum nomen revocatum.

(d) Orat. III. quae est invectiva I. in Julianum p. 81.

ſtianis loquitur, hoc quidem auguſto illorum nomine, quod ignorare non potuit, abſtinet, utitur autem illo Galilaeorum, quod cum diu evanuiſſet, a Juliano revocatum, poſt eum iterum obſolevit, is ſub Juliano ſcripſiſſe merito credendus eſt. Hinc, ut praeter viam quaſi hac moneam, patere arbitror, quam recte vir doctiſſimus (*a*) ANTO. PAGI reprehenderit BARONIUM, qui Canonem primum Concilii Apoſtolorum, ſi Dis placet, Antiocheni, eo nomine rejecerat, quod eo decernatur, *ut credentes in Chriſtum, quos illius temporis homines vocabant Galilaeos, Chriſtiani vocarentur*; cum tamen ſatis conſtet, id nominis a Juliano demum Chriſtianis tributum. Qua in re conſentientem ſibi habet NATALEM ALEXANDRUM (*b*). BARONIUM igitur refutaturus PAGI ad Philopatridis auctorem, quem Lucianum putat, provocat, qui ante Juliani tempora Paullum Tarſenſem Galilaeum appellaverit. Nimirum falſus eſt BARONIUS, cum antiquiſſimis Eccleſiae temporibus Galilaeorum appellationem in uſu fuiſſe negavit. Sed infeliciter eum, ex Philopatride, ſi recte illius a me aetas conſtituitur, ANTO. PAGI erroris redarguit. Id quod hic monuiſſe non praeter rem viſum eſt.

XL. Quae de Galilaeorum appellatione dicta a me ſunt, infirmari forte aliquis exiſtimet eo poſſe, quod apud ARRIANUM (*c*) Galilaei pro Chriſtianis dicantur, & Tiberianus in literis ad Trajanum Imperatorem fatigatum ſe Galilaeorum id eſt Chriſtianorum caedibus ſcribat. Verba ejus apud JOHANNEM ANTIOCHENUM MALALAM (*d*) ita habent: ἀπέκαμον τιμωρούμενος καὶ φονεύων τοὺς Γαλιλαίους τοὺς τοῦ δόγματος τῶν λεγομένων Χριστιανῶν, κατὰ τὰ ὑμέτερα θεσπίσματα κ. τ. λ. Sed cui non apparet ex tota phraſi, primo & proprio ſignificatu poni nomen, pro iis, qui Galilaeam regionem incolebant? Erat Tiberianus ἡγεμονεύων τοῦ πρώτου Παλαιστίνων ἔθνους, id eſt, ut interpretor, Galilaeorum. Hi enim ſi a ſeptentrionali, hoc eſt ſuperiori parte & Romanis etiam, uti Syriae, ubi tum erat Trajanus, viciniori incipias, primus Palaeſtinae gentis populus vocari merito poſſunt (*e*). Scribit igitur Tiberianus ſe ex Galilaeis, qui provincia ipſi evenerant, occidiſſe τούς τοῦ δόγματος των λεγομένων Χριστιανῶν. Unde etiam SUIDAS (*f*) cum hujus epiſtolae meminit, Galilaeorum mentionem prorſus omittit. Τιβεριανὸς ἡγεμονεύων τοῦ πρώτου Παλαιστίνων ἔθνους, ἀνήγαγεν αὐτῷ (Trajano) λέγων, ὡς οὐκ ἐπαρκεῖ λοιπὸν τοὺς Χριστιανοὺς φονεύειν, ἐκείνων αὐτομάτως ἐπεισαγόντων ἑαυτοὺς τῇ κολάσει. Ex his igitur probari non poteſt, poſt exortum Antiochiae Chriſtianorum nomen Galilaeos vocari Chriſti ſectatores conſueviſſe. Quod autem de ARRIANI loco eſt, nihilo plus illo effici arbitror. Cum enim in prooemio libri aperte fateatur, ſe Epicteti ſermones non aut ſuo judicio diſpoſuiſſe, aut dictionis elegantia exornaſſe, ſed ſimpliciter ex ore magiſtri commentaria ſibi, ipſis forte verbis, quibus ille uſus eſſet, conſcripſiſſe, (nimirum ut hodie fere ſolent in acroaſibus Doctorum diſcipuli) quae deinde ſe inſcio in hominum manus pervenerint: hinc apparet fieri potuiſſe, & quidni factum dicamus? ut Epictetus, qui ſub Nerone jam celebritatem erat aliquam conſecutus, & usque ad Divi Marci tempora ſuperſtes fuiſſe dicitur (*g*), vel eo ipſo tempore, quo de Galilaeis natione, qui iidem profeſſione Chriſtiani eſſent, retulit ad Trajanum Tiberianus, in eorum mentionem inciderit

(*a*) In Crit. Anti-Baron. ad A.C. 56. n. 3.
(*b*) Hiſt. Eccleſ. ſec. 1. diſſ. XX. p. 212.
(*c*) L. 4. ſermonum Epicteti c. 7.
(*d*) In hiſtoria chronica p. 356. Quae de τοῦτο hujus epiſtolae vel γνησιότητι diſputantur apud *Basnagium* Annal. Eccl. A. 117. ar. 4. ea ad noſtram rem nihil faciunt. Mihi ſuſpectam maxime reddit formam certe epiſtolae uſus pronominum & verborum plurarium de uno Trajano.
(*e*) Nam illa ſolennis Palaeſtinae in primam, ſecundam & tertiam diviſio aut Theodoſii M. poſtremis, aut primis Arcadii temporibus orta, huc non pertinet, de qua Jac. Gothofr. ad l. 3. C. Theod. de provinciis.
(*f*) V. Τραϊανός.
(*g*) Merito hoc poſterius in dubium vocante *Fabricio* Bibl. Gr. 4. 7. p. 259. ſeq. & ante illum *H. Dodwello* diſſ. de aetate Peripli maris Euxini §. 7. ſeqq. ubi copioſe demonſtrat ultra Hadriani annum XX. non viviſſe.

rit (*a*); quæ illius dicta bona fide excepit ARRIANUS, & ad posteros transmisit. Illud vero monuisse hoc in loco, quanquam non ad nostrum institutum pertinet, haud abs re fuerit, ita vulgo Epicteti verba accipi, ac si μανίαν quandam ac stuporem Christianis tribuat, in quo ego injuriam fieri optimo seni arbitror. Dixerat, si quis ab insania aliqua aut furore ita esset affectus, ut perinde ipsi esset, habere uxorem ac liberos, aut non habere, & quod ad vitam, bonaque alia similiter existimaret; huic nullum fore tyrannum horribilem, satellites nullos, nullos gladios extimescendos. Jam subjungit: οὕτω ὑπὸ μανίας μὲν δύναταί τις οὕτω διατεθῆναι πρὸς ταῦτα, καὶ ὑπὸ ἔθους οἱ Γαλιλαῖοι, ὑπὸ λόγου δὲ καὶ ἀποδείξεως οὐδεὶς δύναται μαθεῖν κ. τ. λ. Itaque μανίαν profecto non tribuit Galilaeis, sed ita dicit: si insania quibusdam causa esse potest, ut parvi externa faciant, & nihil timeant adversi: si porro Galilaei ex consuetudine (institutionem forte commodius intelligemus) talia contemnunt: pudor est, non posse ab ratione aliquem eo perduci &c. Sed id jam non agimus.

XLI. Bene adhuc in Juliani tempora convenit Philopatris. Sed scrupulum injicit illud, quod non Christiani tantum irridentur hoc dialogo, sed gentilium etiam Deastri acerbissime priori ejus parte perstringuntur. Videri igitur alicui possit, illum non esse scriptum in Juliani gratiam, cui minime omnium probari Numinum suorum insectatio potuerit. Sed plures hic sunt elabendi viæ. Forte auctor, ut aegre faceret Christianis, exososque illos magis Juliano redderet, quibus ludibriis avita numina traducerent, in Triephontis persona repraesentavit. Forte auctor, cum sibi Lucianum suum non tam imitandum quam exscribendum proposuisset, flosculos ejus hac in parte consectatus est, & verborum amoenitate ductus ipsas etiam sententias improvide assumsit: quales hodienum errores ab ineptis hominibus, quorum numero nostrum vix quisquam eximendum censebit, committi interdum, constat. Sed si vel sciens prudensque fecit, tamen timendum ei non erat, ut Julianum offenderet, ut qui ipse absurdas de Diis fabulas, a Poëtis ad res sublimiores sub istis quasi symbolis repraesentandas, putabat esse confictas (*b*). Quin ipse salsis jocis in Deos illos ἀποσκώπτει (*c*), ut adeo ab ira ejus ob laesam siculneorum numinum majestatem metuere sibi auctor Philopatridis non debuerit. Ita Socratem impietatis postulat Aristophanes derisor ipse Deorum, qui publice tum colebantur, maximus. Et novimus, hoc profuisse vitæ Christianam religionem, ut ethnicos etiam puderet anilium fabularum, quemadmodum Luthero & Calvino multa debent remota scandala illæ etiam Ecclesiæ, quæ in Romani Pontificis ditione manserunt.

XLII. Juliani igitur tempore scriptum esse Philopatrin, credat fortasse nobis aliquis, nisi ille adhuc supereset scrupulus, qui factum, ut tantum junioris Luciano auctoris dialogus inter illius opera & censeri coeperit, & diu adeo delituerit? Hic praeter ea quæ communia sunt, & de suppositiciis quibusvis possunt dici, dictaque olim sunt, & huic satisfacere scrupulo, & praeterea valde magnam sententiæ nostræ verisimilitudinem conciliare illud puto, quod Juliani tempore vixit, ipsique amicus Imperatori fuit LUCIANUS SOPHISTA aliquis, ad quem extat hodienum scripta a Juliano epistola, quæ quoniam brevissima est, & elegantiæ omnis plenissima, non ingratum lectori facturus videor, si totam adscribam (*d*).

Lau-

(*a*) Sub Trajani certe imperio sermones illos ab Epicteto habitos, probant *Fabric.* l. c. & *Dodwellus* l. c. §. 12.

(*b*) E. g. Or. in Matrem Deorum p. 170. Veteres, ubi investigata a se rerum principia detexissent, ἐκκέκασται αὐτὰ μύθοις παραδύξοις, ἵνα ἀφ' ὧν παραδύξα, τούτων ἀπομαθόντες τὸ πλάσμα φυγαδεύσῃ, ἐπὶ τὴν ζήτησιν ἴωμεν τῆς ἀληθείας προτρέψῃ. Ita oratione in Solem p. 136. ἔκτισε δὲ ὁ θεὸς καὶ ποιητικὰς Μούσας ἀθύρματα vocat, quae de συνδυασμοῖς & γάμοις Deorum dicantur apud HOMERUM.

(*c*) In illius Caesaribus Divus Marcus, ut se Deorum imitatorem probet, illorum corpora τῶν ἐκ τῆς ἀναθυμιάσεως τροφῆς indigere asserit, & Jovis exemplo (Il. E. 897.) indulgentiam erga Commodum suum tuetur. In fine hujus Commentarii τροφὴν & ἀστασίαν Deam comminiscitur. &c.

(*d*) Epist. XXXII. p. 404. ed. *Lips.*

Ἰουλιανὸς Λουκιανῷ σόφισμα. Γράφω καὶ ἀντιτυχεῖν ἀξιῶ τῶν ἴσων, ἃ δὲ ἀδικῶ συνεχῶς ἐπισέλλων, ἀντα-δικηθῆναι δέομαι τῶν ὁμοίων παθεῖν. Quid si dixerimus, ab hoc scriptum esse Philopatrin? nominis deinde similitudine deceptos librarios in unum cum Samosatensi volumen compegisse? Ad haec qui Philopatrin cum iis quae Lucianus scripsit comparaverit, Lucianeum esse illum, id est Luciani imitatione scriptum, & e verbis fere Luciani senioris illius compilatum, eoque nomine commentariis illius immixtum merito, negare profecto vix sustinebit. Atque hoc est, de quo antequam finiamus, aliqua sunt dicenda.

XLIII. Nimirum, si quis nostras annotationes inspicere voluerit, ille cognoscet, nullam fere esse extantiorem sententiam, ne phrasin quidem aut versum Homeri allegatum, quae non iisdem pene verbis in iis, quae Lucianus edidit, reperiantur, id quod temere fieri non potuisse jam supra dictum est. Exempla huc adscribere supersedeo, non est enim longus dialogus, & singulis fere paginis specimina occurrunt. Sed illud tantum hoc in loco ostendam, oeconomiam quam vocant, & dispositionem Philopatridis, cum illa, quae in Nigrino est a Luciano adhibita, ex asse convenire. In utroque dialogo illa est quasi primaria hypothesis, ut narret amico amicus sermones a se auditos ἐνεργητικωτάτους, in quos forte fortuna & quasi transeundo inciderit: in Nigrino quidem Philosophi Platonici, Sophistarum quorundam in Philopatride. Hi sermones deinde approbantur in Nigrino & laudantur ab eo qui primum illos audit: in Philopatride autem irridentur & condemnantur. Effectus utrinque idem est, insignis animi, corporisque adeo mutatio, vehementior illa quidem in Philopatride, in Nigrino, pro objecti scilicet ratione, lenior. Jam occasio dialogi utriusque est occursus fortuitus duorum veterum amicorum, quorum miratur alter subitam alterius immutationem. Tum per maximas ambages pervenitur tandem ad caput caussae, in Nigrino moras nectente ipso qui narrat, prooemiisque alterum ingentibus fatigante: in nostro arrepta juris jurandi mentione, a Critia, qui narrat, praestandi, Triepho praecipuos gentilium Deos falsse perstringit. Post narrationem sequitur in utroque dialogo effectus, qui in narrante primum fuerat, cum eo cui narrat, communicatio, quae utrobique adhibita de canis rabidi morsu similitudine explicatur. In Philopatridis fine demum quasi catastrophe quaedam adjicitur, brevis illa quidem, sed quae caussa scribendi auctori extitit procul dubio. Poterant haec amplius singula dilatari, sed metuo ne tamen non satis intelligar; nisi quis utraque συγγράμματα inter se componere sustinuerit. Satis igitur fuerit haec indicasse. Habes, Lector, sententiam de Philopatride nostram, in quam cum ante hos quinque & viginti annos incidissem, eamque in Jenensium Philosophorum cathedra disputassem; ante decem annos in Lipsiensi quoque Academia eam publice proposui. Interjecto tempore cum multum de eo sit argumento disceptatum, quaedam etiam contra illam meam disputationem prolata in medium (a) cognoverim: tantum tamen abest, ut audierim quidquam legerimve, quod a sententia me mea demoveret, cujus tuendae nullam profecto aliam caussam habeo, praeterquam quod veram esse puto, quasdam etiam defendae; ut potius magis subinde confirmatus, non jam juvenile ἀγώνισμα arbitrer, sed κτῆμά quoddam, perennaturo, ut suspicari fas est, operi, Luciano Wetsteniano, quod intexatur, non penitus indignum.

(a) Non feci in hac dissertatione mentionem Th. Eckardi viri sane docti, &, quod aeque magnum est, modesti. Hic in libro, quo *Non-Christianorum de Christo testimonia ex antiquis monumentis* proposuit ac dijudicavit *Quedlinburgi* 1725. 4. edito, a p. 107. plusscula contra meam sententiam protulit: quae in Lipsiensi disputatione a me excussa sunt: sed hic repetenda non putavi, cum nihil sit, ad quod non vel in adnotationibus vel in hac disputatione responsum satis arbitrer. Hic tantum mentionem ejus rei faciendam censui, ne quis vel non visam mihi vel contemtam viri cari mihi, dum viveret, commentationem putet, quorum alterum supinae negligentiae, superbiae alterum facile posset tribui.

FINIS TOMI TERTII.

INDEX
DIALOGORUM ET OPUSCULORUM
LUCIANI.

Numerus major Tomum, minor paginam denotat.

A.

ABdicatus. Tom. II. pag. 159.
Accusatus. Bis accusatus. II. 791.
Adversus Indoctum. III. 99.
Aëtion s. Herodotus. I. 831.
Alexander s. Pseudomantis II. 207.
Amicitia s. Toxaris. II. 507.
Amores. II. 397.
Anacharsis s. de Gymnasiis. II. 883.
Antiochus, vel Zeuxis. I. 839.
Apophras, s. de die Nefasto. III. 161.
Asinus, s. Lucius. II. 567.
Astrologia. II. 361.
Auctio Vitarum. I. 540.

B.

BAcchus s. Praefatio. III. 75.
Balneum s. Hippias. III. 66.
Bis Accusatus. II. 791.

C.

CAlumnia. De Calumnia non cred. III. 125.
Cataplus s. Tyrannus. I. 620.
Caucasus, s. Prometheus. I. 185.
Charidemus, s. de pulchritudine. III. 618.
Charon s. Contemplantes. I. 487.
Concilia Deorum. III. 527.
Contemplantes. Vid. Charon.
Convivium, s. Lapithae. III. 419.
Cronosolon i. e. Legislator. III. 393.
Cycni, s. Electrum. III. 87.
Cynicus. III. 539.

D.

DE Astrologia. II. 361.
De die Nefasto. III. 161.
De Dipsadibus. III. 234.
De Domo. III. 191.
De Electro, s. Cycnis. III. 87.
De Gymnasiis, s. Anacharsis. II. 883.
De Luctu. II. 922.
De morte Peregrini. III. 325.
De Mercede Conductis. I. 651.
Demonax. II. 374.
Demosthenis Encomium. III. 490.
De non temere credend. Calumn. III. 125.
De Parasito. II. 837.
De Sacrificiis. I. 535.
De Saltatione. II. 265.
De Sectis, s. Hermotimus. I. 739.
De Syria Dea. III. 451.
Dearum Judicium. I. 252.
Deorum Concilia. III. 527.
DEORUM DIALOGI. I. 204.
Promethei & Jovis. I. 204.
Cupidinis & Jovis. *ib.* 205.
Jovis & Mercurii. 207.
Jovis & Ganymedis. 208.
Junonis & Jovis. 213.
Junonis & Jov. iterum. 216.
Apollinis & Vulcani. 220.
Vulcani & Jovis. 224.
Neptuni & Mercur. 227.
Mercuri & Solis. 229.
Veneris & Lunae. 231.
Veneris & Cupidinis. 233.
Jovis, Aesculapii & Herculis. 235.
Mercurii & Apollinis. 238.
Mercurii & Apollinis iterum. 241.
Junonis & Latonae. 243.
Apollinis & Mercurii. 245.
Junonis & Jovis. 247.
Veneris & Cupidinis. 249.
Dearum Judicium. 252.
Martis & Mercurii. 267.
Panos & Mercurii. 269.
Apollinis & Bacchi. 273.
Mercurii & Majae. 275.

Jovis & Solis. I. 277.
Apollinis & Mercur. 280.
DIALOGI MARINI. I. 288.
Doridis & Galatheae. *ib.* 288.
Cyclopis & Neptuni. 291.
Alphei & Neptuni. 295.
Menelai & Protei. 298.
Panopes & Galenes. 300.
Tritonis, Amymones & Neptuni. 302.
Noti & Zephyri. 305.
Neptuni & Delphinum. 307.
Neptuni & Nereïdum. 310.
Iridis & Neptuni. 315.
Xanthi & Maris. 316.
Doridis & Thetidis. 318.
Neptuni & Enipei. 320.
Tritonis & Nereïdum. 321.
Zephyri & Noti. 325.
DIALOGI MORTUORUM. I. 328.
Diogenis & Pollucis, *ib.* 328.
Pluto, ſ. contra Menippum. 336.
Menippi, Amphilochi, & Trophonii. 338.
Mercurii & Charontis. 341.
Plutonis & Mercurii. 343.
Terpſionis & Plutonis. 347.
Zenophantae & Callidemidae. 355.
Cnemonis & Damnippi. 358.
Simyli & Polyſtrati. 359.
Charontis & Mercur. ac diverſorum mortuorum. 363.
Cratetis & Diogenis. 376.
Luciani Scipio. 380.
Diogenis & Alexandri. 389.
Alexandri & Philippi. 394.
Achillis & Antilochi. 399.
Diogenis & Herculis. 402.
Menippi & Mercur. 408.
Aeaci, Proteſilai, Menelai & Paridis. 410.
Menippi & Aeaci. 412.
Charontis, Menippi, & Mercur. 423.
Plutonis & Proteſilai. 426.
Diogenis & Mauſoli. 429.
Nirei, Therſitae, & Menippi. 431.
Menippi & Chironis. 434.
Diogenis, Antiſthenis, & Cratetis. 437.
Menippi & Tireſiae. 445.
Ajacis & Agamemnonis. I. 448.
Minoïs & Soſtrati. 450.
DIALOGI MERETRICII. III. 280.
Glycera & Thaïs. *ib.* 280.
Myrtium, Pamphilus & Doris. 281.
Mater & Philinna. 284.
Meliſſa & Bacchis. 286.
Clonarium & Leaena. 289.
Crobyle & Corinna. 292.
Mater & Muſarium. 295.
Ampelis & Chryſis. 299.
Dorcas, Pannychis, Philoſtratus, Polemon. 301.
Chelidonium & Droſe. 305.
Tryphaena & Charmides. 308.
Ioëſſa, Pythias, & Lyſias. 310.
Leontichus, Chenidas & Hymnis. 315.
Dorio & Myrtale. 319.
Cochlis & Parthenis. 322.
Dipſades. De Dipſadibus. III. 234.
Diſſertatio cum Heſiodo. III. 240.
Domus. De Domo. III. 191.

E.

Electrum. De Electro ſ. Cycnis. III. 87.
Encomium Patriae. III. 229.
Encomium Muſcae. III. 91.
Epigrammata. III. 674.
Epiſtola ad Nigrinum. I. 37.
Epiſtolae Saturnales. III. 401.
Eunuchus. II. 351.

F.

Fugitivi. III. 365.

G.

Gallus, ſ. Somnium. II. 703.
Gymnaſia, ſ. Anacharſis. II. 883.

H.

Halcyon, ſ. de Transformatione. I. 176.
Harmonides. I. 850.
Hermotimus, ſ. de Sectis. I. 739.
Herodotus, vel Aëtion. I. 831.
Hercules, ſ. Praefatio. III. 82.
Heſiodus. Diſſertatio cum Heſiodo. III. 240.
Hippias, ſ. Balneum. III. 66.
Hiſtoria quomodo Conſcribenda. II. p. 1.
Hiſtoriae Verae. Lib. 1. T. II. 71.
Hiſtoriae Verae. Lib. 2. T. II. 104.
Hoſpes, ſ. Scytha. I. 859.

Hypernephelus, ſ. Icaromenippus. II. 751.

I.

Icaromenippus, ſ. Hypernephelus. II. 751.
Imagines. II. 459.
pro Imaginibus. II. 484.
Incredulus, ſeu Philopſeudes. III. 29.
Indoctus. Adverſus Indoctum. III. 99.
Iſthmus, ſ. Nero de foſſ. Iſthmi. III. 636.
Judicium Vocalium. I. 83.
Jupiter Confutatus. II. 626.
Jupiter Tragoedus. II. 642.

L.

Lapſus. Pro Lapſu inter ſalutand. I. 724.
Lapithae, ſ. Conviv. III. 419.
Luciani vita, ſ. Somnium. I. p. 1.
Lexiphanes. II. 317.
Longaevi, vid. Macrobii. III. 209.
Lucrus, ſ. Aſinus. II. 567.
Luctus. De Luctu. II. 922.

M.

Macrobii. III. 209.
Menippus, ſeu Necyomantia. I. 453.
Merces. De Mercede Conductis. I. 651.
pro Mercede Conductis. I. 705.
Mors. De morte Peregrini. III. 325.
Muſcae Encomium. III. 91.
Miſanthropos, ſ. Timon. I. 98.

N.

Navigium, ſ. Vota. III. 247.
Necyomantia, ſ. Menippus. I. 453.
Nefaſtus dies. Vid. Apophras.
Nigrinus. I. 37.
Nero, ſ. de foſſione Iſthmi. III. 636.

O.

Ocypus. III. 665.

P.

Palinurus. III. fin.
Paraſitus. De Paraſito. II. 837.
Patriae Encomium. III. 229.
Peregrinus. De morte Peregrini. III. 325.
Phalaris prior. II. 187.
Phalaris alter. II. 201.
Philopatris. III. 584.
Philopſeudes, ſ. Incredulus. III. 29.
Piſcator, ſ. Reviviſcentes. I. 570.
Pro Imaginibus. II. 484.
Pro lapſu inter ſalutand. I. 724.
Pro mercede conductis. I. 705.
Prometheus es in verbis. I. 23.
Prometheus, ſeu Caucaſus. I. 185.
Promethei & Jovis Dialogus. I. 204.
Praefatio, ſ. Bacchus. III. 75.
Praefatio, ſ. Hercules. III. 82.
Pſeudomantis, ſ. Alexander. II. 207.
Pſeudoſophiſta, ſ. Soloeciſta. III. 552.
Pſeudologiſta, ſ. de die Nefaſto. III. 161.
Pulcritudo. De pulcritud. vid. Charidemus.

Q.

Quomodo hiſtoria conſcribenda. II. 1.

R.

Rhetorum Praeceptor. III. 1.
Reviviſcentes, ſ. Piſcator. I. 570.

S.

Sacrificium. De Sacrificiis. I. 525.
Saltatio. De Saltatione. II. 265.
Saturnalia. III. 385.
Scytha, ſ. Hoſpes. I. 859.
Soloeciſta, ſ. Pſeudoſophiſta. III. 552.
Somnium, ſ. vita Luciani. I. 1.
Somnium, ſ. Gallus. II. 703.
Sympoſium. Vid. Convivium. III. 419.
Syria Dea. III. 451.

T.

Timon, ſ. Miſanthropos. I. 98.
Toxaris, ſ. Amicitia. II. 507.
Tragopodagra. III. 643.
Tribunalia. Vid. Bis Accuſatus.
Tyrannus, ſ. Cataplus. I. 620.
Tyrannicida. II. 141.

V.

Virtus Dea. III. fin.
Vitarum Auctio. I. 540.
Verae hiſtoriae. Lib. 1. T. II. 71. Lib. 2. *ib.* 104.
Vota, ſ. Navigium. III. 247.

Z.

Zeuxis, vel Antioch. I. 839.

SCRIPTORES
A LUCIANO LAUDATI.

Numerus major Tomum, minor dialogi caput denotat. Ubi nomen Auctoris non legitur in ipso Luciani contextu, indicatur in notis.

A.

Achajus Tom. I. *pro Lapſ.* c. 6.
Admetus. II. *Demon.* §. 44.
Aeſchines Rhet. I. *pro Merced.* 7. III. *Rhet.* 10. & III. *Adv. Ind.* 27.
Aeſchin. Socr. II. *Imag.* 17. II. *Paraſ.* 32. ibid. 56.
Aeſchylus. III. *Mort. Per.* 3.
Aeſopus. I. *Tim.* 14. I. *Reviv.* 32. I. *pro Merc. Cond.* 4. 1. *Hermot.* 84. II. *Quom. Hiſt.* 23. *Piſc.* 11. *Icar.* 10. II. *Gall.* 11. II. *Icar.* 10. III. *Philopſ.* 5. *Adv. Indoct.* 30. III. *Pſeudol.* 3. & 5. *Fugit.* 13. & 33. f. III. *Dom.* 12.
Agatharchides. III. *Macrob.* 23.
Agatho. III. *Rhet. Pr.* 11.
Alexandri orac. II. *Alex.* 11. bis & 18. ibid. 24. ac 25. bis. 27. bis. 28. 29. 33. 34. 36. 40. 43. 47. 48. 50. item 51. ad 55. ſexies.
——— Formula initiationis II. *Alex.* 38.
Alexis. I. *pro Lapſ.* 6.
Anacreon. I. *Dial. Mar.* I. 4. & II. *Ver. Hiſt.* II. 15. Item III. *Herc.* 8. III. *Macrob.* 10. & 26. ac III. *Conviv.* 17.
Anaximenes. I. *Herod.* 3.
Anonymus. Vid. *Incerta.*
Antilochus. III. *Adv. Indoct.* 27.
Antimachus. II. *Ver. Hiſt.* II. 42.
Antiochianus. II. *Quom. Hiſt.* 30.
Antipho. II. *Ver. Hiſt.* II. 33.
Antiſthenes. III. *Adv. Indoct.* 27.
Apollodori Chron. III. *Macrob.* 22.
Apollonii Argon. II. *Dem.* 31.
Apologiae variae. II. *Paraſ.* 56.
Aratus. I. *Nigr.* 16. ib. *Prometh.* ſ. *Caus.* 14. & II. *Icar* 24.
Archilochus. III. *Pſeudolog.* 1. & 2.
Archimedes. III. *Hipp.* 2.
Archytas. I. *pro Lapſ.* 5.
Ariphron. I. *pro Lapſ.* 6.
Ariſtander. III. *Philopatr.* 21. & 22.
Ariſtarchus. II. *Ver. Hiſt.* II. 20.
Ariſtides. II. *Amor.* 1.
Ariſtobulus. II. *Quom. Hiſt.* 12. & III. *Macrob.* 22.
Ariſtophanes. I. *Prom. Verb.* 6. bis. I. *Reviv.* 25. I. *Jud. Voc.* 8. I. *Reviv* 25. II. *Quom Hiſt.* 41. II. *Ver. Hiſt.* I. 29. II. *Am.* 54. II. *Jov. Trag.* 32. II. *Icar.* 5. II. *Bis Accuſ.* 33. III. *Indoct.* 27. III. *Demoſth.* 20. III. *Philopatr.* 13. & 18.
Ariſtoteles. I. *De Merced.* 24. II. *Salt.* 70. II. *Eun.* 3. II. *Demon.* 56.
Ariſtoxenus. II. *Paraſ.* 35. & III. *Macrob.* 18.
Arrianus. II. *Alex.* 2.
Artemidorus. III. *Philopatr.* 21. & 22.
Axon. II. *Eun.* 10.

B.

Bacchilydes. I. *Scyth.* 11. f.

C.

Callimachus. II. *Quom. Hiſt.* 57. II. *Am.* 48. & 49.
Callimorphus. II. *Quom. Hiſt.* 16.
Calliſthenes. III. *Demoſth.* 15. pr.
Calpurnianus. II. *Quom. Hiſt.* 15.
Cebes. I. *De Merced. Cond.* 42. III. *Rhet.* 6.
Celſus. II. *Alex.* 21.
Chryſippus. I. *de Merc. Cond.* 24. I. *Hermot.* 48. Chryſippus vel Stoïcus I. *Herm.* 82. II. *Icar.* 24.
Cleon. I. *pro Lapſ.* 3.
Comicus. I. *Prom.* 2. p. 26. I. *Nigr.* 31. f. I. *Jud. Voc.* 7. II. *Jov. Trag.* 38. III. *Herc.* 5. III. *Muſc.* 11.
Comment. Reg. Maced. III. *Demoſth.* 26. & 29.
Crates. III. *Rhet.* 9.
Cratinus. III. *Macrob.* 25.
Critias forſan. III. *Rhet.* 9.
Cteſias. II. *Quom. Hiſt.* 39. II. *Ver. Hiſt.* I. 3. ib. *Ver. Hiſt.* II. 31. III. *Philopſ.* 2.
Cteſibius. III. *Macrob.* 22.

D.

Demetrius Calatianus. III. *Macrob.* 10.
Demetrius Sag. II. *Quom. Hiſt.* 32.
Democharcs. III. *Macrob.* 10.
Democritus. III. *Philopſ.* 32. III. *Macrob.* 18.
Demoſthenes. I. *de Merc. Cond.* 5. & 25. II. *Quom. Hiſt.* 38. II. *Jov. Trag.* 14. 15. & 23. II. *Bis Acc.* 26. bis. II. *Paraſ.* 42. f. III. *Rhet. Pr.* 9. 10. 17. 21. III. *Indoct.* 4. III. *Demoſth.* 5. quater. ib. 7. 10. 15. & 50.
Dinon. III. *Macrob.* 15.
Diogenes. I. *Vit. Auct.* 7.
Dionyſius. I. *pro Lapſ.* 4. III. *Indoct.* 15.
Dionyſodorus. I. *pro Lapſ.* 10. f.
Doſiades. II. *Lexiph.* 25.
Draco (Legiſl.) III. *Calum.* 8.

E.

Empedocles. I. *pro Lapſ.* 2. II. *Quom. Hiſt.* 2.
Epicharmus. I. *Hermot.* 47. III. *Macrob.* 25.
Epicuri epiſt. I. *pro Lapſ.* 6.
——} Κυρ. δοξ. II. *Alex.* 47.
Eratoſthenes. III. *Macrob.* 27.

Eumenes Card. I. *pro Lapſ.* 8.
Euphorion. II. *Quom. Hiſt.* 57.
Eupolis. I. *Prom.* 2. p. 26. Vid. not. Et I. *Nigr.* 7. f. I. *Reviv.* 25. II. *Demon.* 10. II. *Bis Acc.* 33. III. *Indoct.* 27. III. *Demoſth.* 20.
Euripides. I. *Tim.* 1. & 41. I. *Dial. Mort.* VI. 2. Et XXVI. 1. ib. XXVII. f. bis. XXVIII. 2. item I. *Necyom.* 1. quater. I. *Vit. Auct.* 9. f. I. *Reviv.* 3. bis. & 39. I. *De Merc.* 41. I. *pro Merc.* 1. 3. 5. & 10. I. *pro Lapſ.* 2. I. *Harm.* 3. f. II. *Quom. Hiſt.* 1. ter. ib. 5. f. II. *Amor.* 26. & 38. bis. ib. 47. bis. II. *Jov. Conf.* 13. ib. *Jov. Trag.* 1. quater. ib. 2. & 33. & 41. ter. II. *Gall.* 6. 14. 19. II. *Bis Acc.* 21. II. *Paraſ.* 4. f. III. *Herc.* 4. III. *Indoct.* 19. & 28. III. *Pſeudol.* 19. & 32. f. III. *Dom.* 23.
Euripidis fragmenta. III. *Macrob.* 23. Eurip. ipſe. III. *Conv.* 25. & 48. III. *Demoſth.* 9. & 47. Ejus fragm. III. *Philopatr.* 12. Ipſe rurſ. ib. 13. III. *Ocyp.* 1.

F.

Formula. I. *de Sacrif.* 14.
—— Initiationis. II. *Alex.* 38.

G.

Gorgias. III. *Macrob.* 23.

H.

Haliſodemus. III. *Demoſth.* 27.
Hegeſias. III. *Rhet.* 9.
Hellanicus. III. *Macrob.* 22.
Hemitheon. III. *Indoct.* 23.
Herodotus. I. *Contempl.* 14.
Herodoti Muſae. I. *Herod.* 1. f. II. *Quom. Hiſt.* 2. 18. 29. 42. 54. II. 2. *Ver. Hiſt.* 5. 31. II. *Salt.* 62. II. *Aſin.* 28. II. *Jov. Conf.* 12. 14. bis. II. *Jov. Trag.* 20. 30. & 53. II. *Gall.* 23. II. *Bis Acc.* 1. III. *Philopſ.* 2. III. *Dom.* 20. III. *Macrob.* 10.
Heſiodus (falſo) I *Somn.* 3. ſed recte. I. *Prom.* 7. p. 35. item I. *Prometh.* ſ. *Cauc.* 3. p. 187. ib. 13. p. 195. I. *Necyom.* 3. & 4. I. *Sacrif.* 5. I. *de Merced.* 26. I. *Hermot.* 2.
—— (falſo I. *Hermot.* 3.) Recte rurſus I. *Hermot.* 5. f. & 25. II. *Salt.* 24. bis. & 62. 78. II. *Amor.* 3. & 37. II. *Imag.* 12. 15. II. *Jov. Conf.* 1. II. *Icar.* 27. II. *Bis Accuſ* 21. II. *Paraſ.* 14. III. *Rhet. Pr.* 3. 4. & 7. III. *Indoct.* 3. III. *Pſeudol.* 19. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1. 3. & 6. III. *Nav.* 20. III. *Saturn.* 5. f. & 7. f. & 20. pr. bis. III. *Conv.* 17. III. *Demoſth.* 12.
Hetoemoclis ep. III. *Conv.* 22.
Hieronymus hiſtoricus. III. *Macrob.* 11. bis, & ib. 13. bis. & 22.
Hippias. I. *Herod.* 3. III. *Hipp.* 3.
Hippocrates. I. *Hermot.* 1. & 63. II. *Abd.* 4. II. *Bis Accuſ.* 1.
Hipponax. III. *Adv. Indoct.* 27. & *Pſeudol.* 2.
Homerus. Homeri Iliad. I. *Somn.* §. 5. & I. *Nigr.* 3. & 6. item 18. & 35. 36. 37. & I. *Tim.* 4. 6. 9. bis. ib. 23. 35. 37. 48. I. *Prom.* ſ. *Cauc.* 4. & 17. 18. 19.
Homerus. Homeri Iliad. I. *Deor. Dial.* IV. 1. & 3. ib. VII. 1. XV. 1. XIX. f. XX. 10. XXI. 1. & 2. I. *Dial. Mar.* VI. 2. ib. XI. ter. XIII. 1. I. *Mort. Dial.* XI. 1. ib. XV. 1. & 2. XVIII. 2. XIX. 1. bis. XXV. bis, ter. I. *Necyom.* 3. & 10. I. *Cont.* 1. & 7. 8. 19. 22. f. ac 23. f. I. *Sacrif.* 1—3. quater. Iterum ib. 8. & 9. quater. ib. 14. I. *Reviv.* 1. bis, & a 3. ad 5. quinquies. ib. 35. ib. 41. ac 42. quater. I. *de Merc.* 1. 10. 16. 20. 25. 26. bis. I. *Pro Merc.* 3. 4. & 6. bis. ib. 8. 9. & 14. I. *pro Lapſ.* 2. I. *Hermot.* 3. 5. 12. 23. f. 28. 33. f. & 63. I. *Zeux.* 10. bis. II. *Quom. Hiſt.* 8. ter. ib. 14. 19. 28. 49. II. 1. *Ver. Hiſt.* 17. & 40. ib. 2. *Ver. Hiſt.* 15. 20. II. 2. *Phal.* 8. II. *Alex.* 57. II. *Salt.* 8. 13. bis. 23. bis. ac 36. 61. 85. II. *Lexiph.* 15. II. *Eun.* 3. II. *Aſtr.* 22. ter. II. *Dem.* 60. II. *Amor.* 5. 31. 32. 54. II. *Imag.* 8. & 13. ac 19. bis. ib. 21. 22. bis. ib. *pro Imag.* 20. ter. ib. 24. 25. ſexies. 26. II. *Aſin.* 11. 45. II. *Jov. Conf.* 1. 2. 4. bis, & 8. ib. *Jov. Trag.* 1. ter. Et 6. ter. ib. 10. 14. bis. 19. 34. 37. 40. ſexies. ib. 44. 45. II. *Gall.* 2. II. *Gall.* 8. 13. 14. 17. ter. ib. 26. II. *Icar.* 2. 6. 11. 16. 19. 25. 27. 28. 29. 30. 33. II. *Bis Accuſ.* 1. 2. ter. 21. II. *Paraſ.* ab 44. ad 50. decies & ſex. II. *Luct.* 20. & 24. III. *Rhet. Pr.* 11. 13. III. *Philopſ.* 10. & 24. III. *Bacch.* 7. bis. III. *Herc.* 4. ter. ib. 7. III. *Muſc.* 5. quinquies. III. *Indoct.* 7. quater. ib. 18. III. *Calum.* 10. 23. 26. III. *Pſeudol.* 27. ter. III. *Dom.* 4. 9. 17. 18. 20. III. *Macrob.* 3. III. *Diſſ. cum Heſ.* 8. bis. III. *Nav.* 29. & 46. III. *Mort. Per.* 7. & 31. III. *Fug.* 30. ſepties. III. *Conv.* 12. quater. ib. 17. 25. 42. 44. 45. III. *Demoſth.* 5. quater. ib. 7. ter. III. *Deor. Conc.* 6. III. *Philopatr.* 1. & 4. (Falſo etiam, ibid.) Bene rurſus ib. 4. 6. 8. aliquoties. ib. 14. quater 15. bis. ib. 16. & 18. bis, ac 23. & 27. III. *Charid.* 8. bis. Et 11. aliquoties. Item 25. ac tandem III. *Tragop.* vſ. 184.
Homeri Odyſſ. I. *Nigr.* 3. ib. 6. & 17. ac 19. 35. Item I. *Prom.* ſ. *Cauc.* 18. I. *Deor. Dial.* VII. f. & XVII. 1. ac 2. f. I. *Dial. Mar.* II. 1. & 4. ibid. IV. 1. ib. XIII. 2. 1. *Dial. Mort.* XV. 1. XVI. 1. & 5. XVII. 1. XX. 2. XXIX. 1. & 2. I. *Necyom.* 1. & 9. bis. ib. 11. 15. 21. I. *Cont.* 3. & 4. bis. ac 7. 14. 21. 22. f. ac 23. f. I. *Reviv.* 6. I. *Catapl.* 14. bis. I. *De Merc.* 1. 3. 8. 15. & 23. I. *Pro Merc.* 4. I. *pro Lapſ.* 6. I. *Hermot.* 23. f. I. *Zeux.* 2 I. *Scyth.* 9. f. II. *Quom. Hiſt.* 4. & 57. II. 1. *Ver. Hiſt.* 3. & 2. *Ver. Hiſt.* 20. 32. 33. 35. 36. II. 2. *Phal.* 8. II. *Alex.* 5. II. *Salt.* 3. 4. & 13. f. 23. 79. 85. ter. II. *Aſtr.* 22. 23. II. *Amor.* 5. & 23. bis. ib. 26. II. *Imag.* 9. 13. 19. & 20. ib. *pro Imag.* 20 ac 25. bis. II. *Jov. Trag.* 31. 32. II. *Gall.* 2. 5. 6. II. *Icar.* 5. 10. 12. 13. 22. 23. II. *Paraſ.* 10. quinquies, ib. 11. f. 29. & 26. f. II. *Luct.* 8. III. *Rhet. Pr.* 8. & 13. III. *Philopſ.* 1. III. *Herc.* 8. f. III. *Calum.* 23. & 30. III. *Dom.* 3. 9. III. *Patr. Enc.* 1. 10. 11. 12. III. *Mort. Per* 1. & 21. f. III. *Fug.* 21. & 30. III. *Saturn.* 7. ib. 20. 23. 32. III. *Deor. Conc.* 15. III. *Soloec.* 11. III. *Philop.* 1. 3. 6. 9. 14. bis. ib. 21. ib. 23. bis. ac 25.
Hypocrates. III. *Macrob.* 22.

I.

Iambulus. II. 1. *Ver. Hiſt.* 3.

Incerta. I. *pro Lapſ.* 2. I. *Scyth.* 9. f. II. *Quom. Hiſt.* 14. f. 17. pr. 18. pr. & 22. ter. item 24. 29. 32. II. *Amor.* 2. II. *pro Imag.* 19. II. *Paraſ.* 4. & 41. III. *Rhet. Pr.* 11. f. III. *Calum.* 26. &c.
Inſcriptiones. Phari II. *Quom. Hiſt.* 62. alia II. *Salt.* 14. II. *Amor.* 18. III. *Dipſ.* 6. III. *Dea Syr.* 16.
Iſidorus Characenus. III. *Macrob.* 15. & 17.
Iſis. II. *Gall.* 18.
Iſocrates. III. *Rhet. Pr.* 17. III. *Macrob.* 23. III. *Demoſth.* 10.
Iſtiaeus. III. *Conv.* 41.

L.

Leoſthenes. III. *Demoſth.* 14. f.
Libri Magici, Aegyptii. III. *Philopſ.* 31.
Lucianus ipſe. II. *Demon.* 1.
Lycophron. II. *Lexiph.* 25.
Lycurgus. III. *Macrob.* 28.
Lyſimachus Comic. I. *Jud. Voc.* 7.

M.

Medius hiſtoricus. III. *Macrob.* 11.
Menander. II. *Amor.* 42. & 43. II. *Jov. Trag.* 53. III. *Pſeudol.* 4.
Menippus. II. *Bis Accuſ.* 33.
Muia poëtria. III. *Muſc.* 11.

N.

Nicander. III. *Dipſ.* 9.
Nicias. I. *pro Lapſ.* 3.
Nicomachus. III. *Philopatr.* 12.

O.

Ocellus. I. *pro Lapſ.* 5.
Ode. II. *Salt.* 11. bis.
Oneſicritus. II. *Quom. Hiſt.* 40. III. *Macrob.* 14. III. *Mort. Per.* 25.
Oracula. II. *Alex.* 18. 24. 25. 27. 28. 29. 33. 34. 35. 36. 40. 43. 47. 48. 50. 52. 53. 54.
Oraculum Scythae. II. *Alex.* 51.
Orac. Apollinis. II. *Salt.* 25. II. *Amor.* 48. III. *Rhet. Pr.* 13. Orac. Bacidis. III. *Mort. Per.* 30.
— vid. *Sibylla.*
— vid. *Alexand.*
Ori & Iſidis libri. II. *Gall.* 18.
Orphica. I. *Sacrif.* 14.

P.

Parthenius. II. *Quom. Hiſt.* 57.
Pherecydes. III. *Macrob.* 22.
Philaenis. II. *Amor.* 28. III. *Pſeudol.* 24.
Philemon. I. *pro Lapſ.* 6. III. *Macrob.* 25.
Philolaus. I. *pro Lapſ.* 6.
Philoſophorum Vitae. II. *Paraſ.* 31.
Philochorus. II. *Quom. Hiſt.* 32.
Phocylides. III. *Calum.* 8. f.
Pindarus. I. *Tim.* 41. II. *Salt.* 67. II. *pro Imag.* 8. ib. 19. ib. 26. II. *Gall.* 7. II. *Icar.* 27. III. *Hipp.* 7. III. *Conv.* 17. III. *Demoſth.* 10. 11. & 19.
Plato. I. *Vit. Auct.* 15. & 17. I. *Reviv.* 22. f. I. *De Merc.* 24. & 25. & 42. f. I. *pro Lapſ.* 4. bis. ib. 6. bis. II. 2. *Ver. Hiſt.* 17. II. *Salt.* 34. 70. II. *Lexiph.* 1. & 22. II. *Demon.* 33. II. *Amor.* 24. 31. II. *pro Imag.* 18. ib. 27. II. *Icar.* 24. II. *Bis Accuſ.* 33. 34. quater. II. *Paraſ.* 5. f. ib. 19. III. *Rhet. Pr.* 9. 17. & 25. III. *Philopſ.* 24. 27. III. *Muſc.* 7. III. *Indoct.* 27. III. *Dom.* 4. III. *Fugit.* 18. III. *Conv.* 39. bis. III. *Soloec.* 6. 7. 10.
Poëtae. I. *Tim.* 1. & 4. ac 21. III. *Pſeudol.* 24. III. *Conv.* 3.
Polus. I. *Herod.* 3.
Polybius. III. *Macrob.* 22.
Potidonius. III. *Macrob.* 20.
Praeconum carmen. II. *Demon.* 65.
Prodicus. I. *Herod.* 3.
Proverbia. I. *Somn.* 3. I. *Nigr.* ep. pr. I. *Jud Voc.* 9. I. *Deor. Dial.* VI. 3. I. *Dial. Mort* VI. 2. ib. VIII. 1. & I. *Necyom.* 4. I. *Rev.* 9. I. *Catapl.* 21. I. *de Merc.* 4. 12. 21. 25. & 30. I. *pro Merc.* 1. 9. 11. & 15. I. *pro Lapſ.* 7. I. *Hermot.* 28. bis. & 49. 61. 69. 78. 79. & 86. I. *Zeux.* 2. f. I. *Harm.* 3. & 4. II. *Quom. Hiſt.* 2. II. *Paraſ.* 52. III. *Rhet. Pr.* 14. 18. III. *Philopſ.* 1. 9. 29. 32. III. *Herc.* 8. III. *Muſc.* 12. III. *Indoct.* 4. 5. 23. bis. 25. & 28. III. *Pſeudol.* 1. 2. 4. 10. 15. 32. III. *Nav.* 12. & 26. III. *D. Meret.* III. f. ib. VII. p. med. & X. verſ. fin. ib. XIV. f. III. *Saturn.* 9. ib. 19. III. *Philopatr.* 29. f.
Ptolemaei epiſt. I. *pro Lapſ.* 10.
Pythagoras. I. *Dial. Mort.* XX. 3. I. *Vit. Auct.* 2. (nihil ſcripſit) I. *pro Lapſ.* 5.

S.

Sappho. I. *de Merced.* 36. II. *Amor.* 30.
Scriptores de Saltatione. II. *Salt.* 33.
Sibyllae oracula. II. *Alex.* 11. III. *Mort. Per.* 29.
Sidonius Sophiſta. II. *Demon.* 14.
Simonides. III. *Macrob.* 26.
Socrates. I. *Herm.* 48. II. *Imag.* 17. II. *Paraſ.* 56.
Solon. III. *Calumn.* 8.
Sophocles. I. *Catapl.* 16. I. *de Merced.* 38. & 41. III. *Dom.* 23. III. *Macrob.* 24. III. *Mort. Per.* 3. III. *Conv.* 25. III. *Demoſth.* 27.
Steſichorus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 15. II. *pro Imag.* 15. III. *Macrob.* 26.
Stoicus quidam. I. *Hermot.* 82.

T.

Theocritus. I. *Deor. Dial* XXII. 2. & XXVI. 1.
Theognis. I. *Tim.* 26. I. *de Merc.* 5. bis. I. *pro Merc.* 10. f.
Theopompus. II. *Quom. Hiſt.* 59. III. *Macrob.* 10.
Theoxenus. I. *Scyth.* 8. f.
Thucydides. I. *Nigr.* epiſt. p. 38. I. *Jud. Voc.* 9. II. *Quom. Hiſt.* 2. 5. & 15. quater. ib. 26. bis. & 38. 39. 42. 49. 54. 57. II. *Alex.* 8. II. *Salt.* 36. II. *Lexiph.* 22. II. *Paraſ.* 48. III. *Rhet. Pr.* 1. III. *Indoct.* 4. III. *Nav.* 3.
Timaeus. III. *Macrob.* 10. & 22.
Tragicus. I. *Nigr.* 31. f. I. *Tim.* 2. & 33. II. *Lexiph.* 17. II. *Amor* 37. III. *Muſc.* 11. III. *Demoſth.* 13. f.

X.

Xenophilus. III. *Macrob.* 18.
Xenophon. I. *Somn.* 17. II. *Quom. Hiſt.* 2. 23. & 39. II. *Salt.* 25. II. *Imag.* 10.

Z.

Zenodotus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20.

INDEX RERUM NOTABILIORUM.

Numerus Romanus indicat *Tomum*, minor caput seu paragraphum, p. paginam interdum additam. *Hist.* signif. Dialogum *Quom. Hist. Conscrib.* qui & *Quom.* notatur *Ver. Hist* 1. vel 2. priorem vel alterum Verae historiae dialogum. Cetera nomina dialogorum sic sponte intelligentur.

A.

ABauchas, ejus cum Gyndane amicitia. II. *Tox.* 61.
Abderitarum morbus, sequentesque illum animi affectiones. II. *Quom. Hist.* 1.
Abdicationis causae. II. *Abdic.* passim.
Abdicare adoptatum non licet, ib. 12.
Abonis castrum. II. *Pseud.* 9.
Abradatae conjux. II. *Imag.* 20.
Abroea. II. *Asin.* 4.
Abrotanum meretrix. III. *D. Meret.* I.
Absyrtus laceratus. II. *Salt.* 53.
Abundantia propugnatur & impugnatur. III. *Cyn.* 2—6. seq.
Acamas homo. II. *Salt* 40. Acamas mons. III. *Nav.* 7.
Acanthus. II. *Phal.* 19.
Acarnanius porcellus, prov. III. *Meretr.* VII. fin.
Achaeus, poëta tragicus. I. *pro Lapsi.* 6.
Acherusius campus. I. *Necyom.* 15.
Acherusia palus. II. *de Luct* 3.
Achilles, ejus mollities. I. *D. Mort.* XV. praeceptor ejus Chiron. ib. I. it. Phoenix. ib. sepulcrum. I. *Cons.* 23. de eo multa fabulose scripsit Homerus. II. *Hist.* 40. ejus clypeus. II. *Salt* 13. filii gaudet saltatione. ib. 9. cur in Scyro moratus sit. II. *Salt.* 46. II. *Par.* 44. ejus & Patrocli amicitia. II. *Amor.* 54. it. II. *Tox.* 10. conspectis armis ad bellum incitatur. III. *de Domo.* 4.
Achivis causa irarum Apollinis praesignificata. III. *Diss. cum Hes.* 8.
Acinaces & Zamolxis Scytharum Dii. I. *Scyth.* 4.
Acinaci sacrificant. II. *Jov. Trag.* 42. Per eos jurant. II. *Tox.* 38.
Acrisius Danaën cistae includit. I. *D. Mar.* XII. 1.
Actaeoni cur & a quo immissi canes. I. *D. Deor.* XVI. 2. II. *Salt.* 42.
Adimantus. III. *Navig.* 1.
Admetus, malus poëta. II. *Dem.* 44.
Admirantis hypotypolis. I. *Nigr.* 35.
Adolescentiae durior educatio. I. *D. Mar.* VI. 2. it. I. *Nigr.* 27. disciplina eam reddit excitatiorem. II. *Gymn.* 20. instruitur apud Graecos arithmetica, musica, poëti, morum scientia, cet. ib. seq. institutio ejus debet aequalis esse viribus. I. *Nigr.* 28. exercitia adolescentiae vid. sub tit. exercit. conf. it. *disciplina, educatio.*
Adonis. I. *D. Deor.* XI. flumen, quotannis cruentatur. III. *Dea Syr.* 8.
Adonidis orgia. III. *Dea Syr.* 6.
Adrastea. I. *Apol.* 6.
Adrastus filium Croesi interfecit aberrante hasta. II. *Jov. Conf.* 12. II. *Salt.* 43.
Adsurgere advenienti. III. *Conv.* 7.
Adscendo. Quomodo altissimos phallos adscendant in Syria. III. *Dea Syr.* 29. forsan in memoriam diluvii. ib. 28.
Adulatores, quibus adulantur pejores. I. *Nigr.* 23. ii philosophi aliis intolerabiliores. ib. 24. adulatores decepti spe hereditatis. I. *D. Mort.* IX. 3. seq. mercede ac familiaritate potentiorum digni. I. *Merc.* 4. adulatio aulicis necessaria. ib. 28. non convenit historico. II. *Hist.* 7. seq. a magnis animis rejicitur. ib. 12. adulatoris characteres. II. *pro Imag.* 20. a laudatore quomodo distet. ib. adulatio quid. ib. 2. ea multi gaudent. ib. conf. tit. *Parasit.* Adulatoris exempla praebent Gnathonides, Philiades, Demeas, Thrasycles, Blepsias, Laches, Gniphon, Charinus, Damon, Terpion, Chariades, Phidon, Melanthus, Xenophanta, Aristobulus, Onesicritus, Polemon, Aristippus, Aristochiten, Idomeneus, Aristoxenus, Cynaethus, cet. quos suo vide loco.
Adulteri puniuntur raphanismo. III. *Mort. Per.* 9. pilorum evulsione. III. *Fug.* 33.
Adulterii poena se eripit Combabus, demonstrando se castratum. III. *Dea Syr.* 25. delatores ejus puniti. ib.
Adulteria Deorum taxantur. I. *Cauc.* 17. vid. *Dii.* legem tulit Salaethus contra adulterium, ipse post in eo deprehensus. I. *Apol.* 4. Bagoas adulter. II. *Eun.* 10. seq.
Adyrmachus, princeps Machlyinae. II. *Tox.* 44.
Aeacus. I. *D. Mort.* XIII. 4. prope eum jam esse. I. *Apol.* 1. quis. II. *de Luct.* 4.
Aëdonum s. Lusciniarum fabula. I. *Nigr.* 3.
Aegiali. II. *Pseud.* 57.
Aegidem quatit iratus Jupiter. III. *Satur.* 3.
Aeginam trajicienti quantum nauli esset solvendum. III. *Navig.* 15.
Aeginetici modii. I. *Tim.* 57.
Aegisthus a quibus occisus. II. *Amor.* 47.
Aegrotis alia, alia valentibus alimenta creavit Deus. III. *Cyn.* 7.
Aegyptus Danai frater. I. *D. Marin.* VI.
Aegyptiorum Dii ridentur. III. *Deor. Conc.* 10. 11.
Aegyptiorum templa olim sine imaginibus. III. *Dea Syr.* 3.
Aegyptiorum sacra intus foeda, extra ornata. II. *Im.* 7. ad cameli adspectum perterriti. I. *Prom.* 4. sacrificant aquae. II. *Jov. Trag.* 42. Dea eorum Isis. I. *D. Deor.* III. 1. superstitiones eorum. I. *Sacr.* 14.

Aegy-

Aegyptiorum. circa ſacrificia ritus. ib. ſeq. neque piſcibus veſcuntur, neque capros mactant. II. *Aſtr.* 7. varia eorum ſacra. ib. ſcribendi ratio. I. *Herm.* 44. ab Aethiopibus didicere aſtrologiam. II. *Aſtr.* 5. ritus ſepulcrales. II. *de Luct.* 21. Apis eis ſanctus. II. *Aſtr.* 7. eorum ſacri ſcribae ſunt longaevi. III. *Macrob.* 4. apud Aegyptios ſignum nobilitatis coma erat. III. *Navig.* 3. Deos primi cognovere. III. *Dea Syr.* 2.
Aegyptus Danai frater. I. *D. Mar.* VI.
Aeneas. II. *Salt.* 46.
Aenianes imbelles. III. *Dem. Enc.* 39. f.
Aeolus Hellenis fil. I. *Hale.* 2. II. *Salt.* 47.
Aeolocentaurus. II. *Ver. Hiſt.* I. 42.
Aëroconopes. II. *Ver. Hiſt.* I. 16.
Aërocoraces. II. *Ver. Hiſt.* I. 16.
Aerope. II. *Quom.* 8. II. *Salt.* 43. & 67.
Aeſchines tympaniſtriae filius a Philippo ob eruditionem aeſtimatur. I. *Somn.* 12. accuſato Timarcho, patitur ſimilia. I. *Apol.* 7. Atrometus dicitur. III. *Rhet. Pr.* 10. paraſitus. II. *Par.* 32. patriae proditor. ib. 42.
Aeſchyli pugillares cur emerit Dionyſius tyrannus. III. *Adv. Ind.* 15.
Aeſchylus in vino tragoedias ſcripſit. III. *Dem. Enc.* 15.
Aeſculapius ſanandi officinam Pergami conſtituit. II. *Icar.* 24. Apollinis filius. II. *Jov. Trag.* 26. poſthabetur ei Hercules. I. *D. Deor.* XIII. 2. fulmine percuſſus. ib. II. *Pſeud.* 10. & III. *Mort. Per.* 4. f.
Aeſculapio hymnos non ſcriptos. III. *Dem. Enc.* 27.
Aeſculapio & Herculi parcit Momus. III. *Deor. Conc.* 6.
Aeſopi aſinus. III. *Fug.* 13.
Aeſopus, II. *Ver. Hiſt.* II. 18. II. *Icar.* 10. ejus fabula de homine, qui fluctus numeravit. I. *Herm.* 84.
Aëtio. II. *Imag.* 7. pictor. I. *Aët.* 4.
Aethiopes deos excipiunt convivio. I. *Sacr.* 2. ſaltando depraeliantur. II. *Salt.* 18. aſtrologiae inventores. II. *Aſtr.* 3. ceteris gentibus ſapientiores. ib. quanam re adjuti. aſtrologiam melius tractare poſſint aliis. ib. planetis dedere nomina. ib. 4. ſacrificant diei. II. *Jov. Trag.* 42. Jupiter ad eos commiſſatum abit. III. *Philop.* 4.
Aetolici caſus. I. *Sacr.* 1.
Agamemnonis imago apud Homerum. II. *Imag.* 25. ſub Agamemnone reſpondere. II. *Dem.* 26. de eo. II. *Par.* 44 it. II. *Salt.* 43.
Agatharchides laudatur. III. *Macrob.* 22.
Agathobulus. II. *Dem.* 3. III. *Mort. Per.* 17.
Agathocles de mercede cum diſcipulis litigat. II. *Icar.* 16. peripateticus, ejus confutatur gloriatio. II. *Dem.* 29. ejus & Diniae amicitia. II. *Tox.* 12. ſeq. Samius apud Alexandrum delatus. III. *Calumn.* 18. ejus aetas. III. *Macrob.* 10.
Agathon, qualis poëta. III. *Rhet. Pr.* 12.
Agendi bene tempus haud prorogandum. I. *Nigr.* 27.
Agenor, Europae pater. I. *D. Mar.* XV. 1.
Agricolae circa plantas cura. II. *Gymn.* 20.
Ajax. I. *D Mort.* XX. 1. II. *Par.* 44. furioſus. I. *D. Mort.* XXIX. 1. it. II. *Ver. Hiſt.* II. 7. Ulyſſem odit. I. *D Mort.* XXIX. 2. ejus ſepulcrum. I. *Cont.* 23. Ajax alter. II. *Salt* 46.
Alabaſtrum unguenti. III. *D. Meretr.* XIV.
Alani, in quo diſtent a Scythis. II. *Tox.* 51.
Alata verba. III. *de Dom.* 20.
Alcaeus Mileſius. II. *Hiſt.* 9.
Alceſtes. I. *D. Mort.* XXIII. 3.
Alcibiadis ſpes. II. *Quom.* 38. f. ab eo amputatae ſtatuae. II. *Amor.* 24. Reditus. III. *Dem. Enc.* 31.
Alcidamas cynicus. III. *Conv.* 12. formidabilis clamoſus & impudicus. ib. & ſeq. pugnat cum ſcurra. ib. 19.
Alcinous. II. *Ver. Hiſt.* I. 3.
Alcmaeon. II. *Salt.* 50.
Alcmenae cum Jove concubitus. I. *D. Deor.* X.
Alcyon. vid. *Halcyon.*
Alea ludere de nucibus. III. *Saturn.* 8. & 9.
Aleam jacere. II. *pro Imag.* 16.
Alexander Magnus, ejus faſtus. I. *D. Mort.* XII. 3. res geſtae. ib. 4. ſeq. ab Ariſtotele doctus. ib. 3. Homericos ediſcit verſus. ib. ſupra Annibalem ponitur. ib. 7. filius Philippi, falſo dictus Ammonis. ib. it. XIII. I. it. XIV. I. divino cultu adficitur. XIII. 2. nomen dei quid ei profuerit. ib. XIII. I. it. XIV. I. iſtius ſepulcrum ubi. ib. 3. ejus abſtinentia ab uxore Darii. ib. XIV. 4. venerea in Hephaeſtionem propenſio. ib. fortitudo. ib. 5. cum Baccho & Hercule comparatur. ib. 6. Clitum interfecit. ib. 3. Aornam petram ſubegit. ib. XIV. 6. valere juſſus, loco gaudere. I. *Salt.* 8. ejus depictae nuptiae. I. *Aët* 4. ſeq. illo aegroto, Babylonii quid fecerint. II. *Pſeud.* 16. Annibali praefertur. II. *Ver. Hiſt.* 2. 9. it. I. *D. Mort.* XII. 7. Ariſtobuli indignatur adulatione. II. *Hiſt.* 12. it. cujusdam architecti. ib. Oneſicritum hiſtoricum, adulatorem, reprehendit. ib. 40. portentoſum architecti promiſſum de monte ei adſimilando cur non admiſerit. II. *pro Imag.* 9. Hephaeſtionem inter deos refert. III. *Calum.* 17. Agathoclem Samium cum leone concludere vult. ib. 18. adulationi & calumniae faciles aures praebet. ib. 19. in Cydno lavare cupit. III. *de Dom.* 1. Rejicit conſilium brevioris viae ad Aegypt. III. *Rhet. Pr.* 5.
Alexander Magus, oraculi de eo effatum. II. *Pſeud.* 21. hujus fraudes, ſcelera. ib. ſeq. comburit Epicuri ſententias. ib. 45. odit Lucianum. ib. 55. qualis corpore. ib. 3. animo. ib. 4. ſeq. miſerrimo modo periit. ib. 59.
Alexander Medicus. III. *Mort. Per.* 44.
Alexander Theſſalus, ab uxore interfectus. II. *Icar.* 15.
Alexis Comicus. I. *Salt.* 6. Et *pro Lapſ.* 6.
Aliſodemus poëta. III. *Dem. Enc.* 27.
Aloei filiorum factum. I. *Cont.* 3.
Alphei & Arethuſae amor. I. *D. Mar.* III. 1.
Altare in lacu medio. III. *Dea Syr.* 46.
Althaea. II. *Salt.* 50.
Amabilitas & Cupido, ſ. Himerus & Eros, liberi Veneris. I. *D. Deor.* XX. 15.
Amaltheae habere cornu. I. *Merc.* 13.
Amaſtris, urbs Pontica. II. *Pſeud.* 25. it. II. *Tox.* 57.
Amatorum jusjurand. vanum. III. *Meretr.* VII.
Amatorum quaedam proprietates. I. *Nigr.* 7. ii in iram proclives. I. *D. Deor.* XXIV. 2. amoris violentia. I. *D. Deor.* VI. 3. it. I. *D. Mort.* XIX. 1. ejus ſcala. II. *Amor.* 53.

Amazona Hippolyta. II. *Gymn.* 34.
Amazonis effigies, Phidiae opus. II. *Imag.* 5.
Ambiguae oraculi & poetarum fraudes. III. *Philop.* 16.
Ambraciotes Cleombrotus. III. *Philop.* 1. 6.
Amicitia optima hominum possessio. II. *Tox.* 62. amicum invenire difficile. ib. 61. amicitiae exempla praebent Patroclus & Achilles, Orestes & Pylades, Gyndanis & Abauchas, Toxaris & Menesippus, Theseus ac Pirithous, Aretaeus & Eudamidas, Zenothemus & Menecrates, Agathocles & Dinias, Damon & Euthydicus, Amizocas & Dandamis, Antiphilus & Demetrius Sunienſis, Belitta & Basthis, Macens, Lonchata & Arsacomas, Toxaris & Sisinnis, cet. quos suo vide titulo. Amicitia colitur apud Scythas. II. *Tox.* 7. seq. non perinde apud Graecos. ib. 9. sors mala probat amicitiam. ib. 36. ea inter plures, quam tres ad summum, iniri nequit. ib. 37. si amici pro beneficio sibi invicem agant gratias, quid istud. ib. 53.
Amictus, an ex eo ad interius hominis concludendum. I. *Herm.* 18. seq.
Amizocae & Dandamidis amicitia. II. *Tox.* 38. seq.
Ammon, impostor. I. *D. Mort.* XIV. an Alexander ejus filius, vid. Alexander. arietis specie colitur. II. *Astr.* 8.
Amoris argumenta. III. *Meretr.* VIII.
Amoris occulti signa. III. *Dea Syr.* 17.
Amorum militarium fructus plagae & lites. III. *Meret.* XV. f. Amor novercae in privignum a medico detectus. III. *Dea Syr.* 17. amor marinus, i. e. inconstans. III. *Dem. Enc.* 13. amori pervia omnia. ib. 14. Amores Jovis. III. *Charid.* 7. & 8. amores aliorum Deor. ib. 9.
Amphiaraus. II. *Pseud.* 19.
Amphilochus oracula fundens. III. *Deor. Conc.* 12.
Amphilochus, qualis vates, templo honoratus. I. *D. Mort.* III. 1. oracula edit. II. *Pseud.* 19.
Amphion. II. *Salt.* 41. cantibus suis inanimata quoque allexit. II. *Imag.* 14.
Amymone a Neptuno rapta. I. *D. Mar.* VI. 3.
Anacharsis cur in Graeciam venerit. II. *Gymn.* 14. Graecae linguae causſa Athenas migrat. I. *Scyth.* 1. ejus historia. ib. seq.
Anacreontis aetas. III. *Macrob.* 26.
Anaxagoras, sophista. I. *Tim.* 10.
Anaxarchus, parasitus Alexandri. II. *Par.* 35.
Anaximenes. I. *Aët.* 3.
Anchisae & Veneris amor. I. *D. Deor.* XX. 5.
Androcles Epicharis fil. III. *Charid.* 1. praelegit librum suum, laudationem Herculis, vincitque Diotimum. ib. 3.
Andromeda. II. *Salt.* 44. petrae adfixa. I. *D. Marin.* XIV. 3. ejus amore capitur Perseus. ib. XII. 3.
Anemodromi. II. *Ver. Hist.* I. 13.
Angina quid. III. *Pseudolog.* 27.
Anguis aut anguillae in morem inter digitos elabi. I. *Tim.* 29.
Animae praestantissimae imago. II. *Imag.* 16-23. vid. animus, mens, de ejus immortalitate Platonis libellus. III. *Philopatr.* 1. not. 24.
Animalia naturae servant leges in coeundo. II. *Amor.* 22. quando cum hominibus in communione viverent. ib. 36.
Animus hominis scopo similis. I. *Nigr.* 36. ad perpetuam contentionem infirmus. II. *Amor.* 1. Vid. *Mens, Anima.*
Anni principio vota & sacra faciebant. III. *Pseudol.* 7.
Annibalis res gestae. I. *D. Mort.* XII. 2. seq. latro. ib. 4. voluptati deditus. ib. 6. Scipioni & Alexandro polthabetur. ib. 7. ubi mortuus. ib. 6.
Anniceris Cyrenaeus, mirifice aurigandi peritus. III. *Dem. Enc.* 23.
Annus in menses descriptus, a quibus. II. *Astr.* 5.
Anteae Scytharum regis exitus & actas. III. *Macrob.* 10.
Anthenodorus Tarsensis Augusti Caesaris praeceptor. III. *Macrob.* 21. a Tarsensibus post mortem colitur. ib.
Antia calumniatur Bellerophontem. III. *Calumn.* 26.
Antigone. II. *Salt.* 43.
Antigoni Coclitis aetas & exitus. III. *Macrob.* 11. ejus nepos Antigonus Demetrii. f. ib.
Antigonus, medicus. III. *Phil.* 6.
Antigonus stuprat socrum. II. *Icar.* 15.
Antilochus, Nestoris filius. I. *D. Mort.* XV. 2.
Antimachus poëta. II. *Ver. Hist.* II. 42.
Antiochia, urbs ingeniosa. II. *Salt.* 76. operam dat arti saltandi. ib.
Antiochus, Seleuci filius, Stratonices deperit amore. II. *Hist.* 35.
Antiochus Soter. I. *pro Laps.* 9. ejus factum contra Gallograecos. I. *Zeux.* 8. seq.
Antiope. II. *Jov. Tr.* 5.
Antipater. II. *Salt.* 58.
Antipatri Jolai f. aetas. III. *Macrob.* 11. Rex Antipater Demosthenem vivum adduci cupit. III. *Dem. Enc.* 29.
Antiphili cum Demetrio Sunienſi amicitia. II. *Tox.* 27.
Antiphilus Apellem falso crimine defert. III. *Calumn.* 2. in servitutem traditur. ib. 4.
Antipho somniorum interpres. II. 2. *Ver. Hist.* 33. f.
Antipodes. II. *Dem.* 22.
Antiquior Japeto. I. *D. Deor.* II. 1.
Antisthenes. II. *Par.* 43. istius baculus. I. *D. Mort.* XI. 3. it. XXVII. gemitibus mortuorum delectatur. ib. XXVII. 6.
Antisthenis lacerna. III. *Fug.* 20.
Antrum Dictaeum. I. *D. Mar.* XV. 4.
Anubis. I. *D. Mort.* XIII. 3. canis Aegyptiorum deus. I. *Auct.* 16.
Anubideum factum. II. *Icar.* 24.
Anytus. I. *Pisc.* 10.
Anytus delator Socratis. III. *Fug.* 3.
Aornus petra Indica Macedonibus adscensu difficilis visa. III. *Rhet. Pr.* 7. ab Alexandro subacta. I. *D Mort.* XIV. 6.
Apelles. I. *Merc.* 42.
Apelles Ephesius falso crimine delatus. III. *Calumn.* 2. seq. absolutus & donatus a Ptolemaeo. ib. 4. depingit calumniam. ib. 5.
Aphidnis. II. *Gall.* 17.
Aphrodisia Veneris sacra. III. *Meret.* XIV.

Apim mortuum lugent tonſis capitibus. III. *Dea Syr.* 6.
Apis mellis opifex, quomodo formetur in favo. I. *Halc.* 7.
Apis deus. I. *Sacr.* 15. I. *Cont.* 13. Aegyptiis ſanctus. II. *Aſtr.* 7.
Apollo a Brancho & Hyacintho amatus. I. *D. Deor.* II. 2. a Daphne ſpretus. ib. interficit Hyacinthum caſu. ib. XIV. I. eum ſepelit. ib. 2. in florem vertit. ib. ſe conſulentes fruſtratur. ib. XVI. I. jaculator, citharoedus, medicus, vates. ib. ditatur variis artibus. ib. nihil auro tribuit. I. *Contem.* 12. in gratiam Chryſis peſtem immittit Graeciae. I. *Sacr.* 3. cur coelo ejectus. ib. 4. ſervili fungitur apud Admetum miniſterio. ib. item cum Nepruno apud Laomedontem. ib. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. Apollinis negotia. II. *Bis Acc.* 1. Apollinem barbatum faciunt Aſſyrii. III. *Dea Syr.* 35. ſolique veſtibus ornant. ib. ab Aegyptiis ſacra accepere eod. *Dial.* ſub init. Ejus oraculum traducitur. III. *Philop.* 5.
Apollodorus Pergamenus. III. *Macrob.* 23.
Apollonius philoſophus. II. *Dem.* 31.
Apophras quid. III. *Pſeudolog.* 12. ſeq.
Aquam congerere in dolium Danaidum. I. *Tim.* 18. illi ſacrificant Aegyptii. II. *Jov. Trag.* 42. laudatur a Pindaro. II. *Gall.* 7. in aqua ſcribere. I. *Cat.* 21. aquam in mortario tundere. I. *Herm.* 79. Ex aqua ſacra multum mercedis capit Gallus. III. *Dea Syr.* 48. aquam potans Demoſth. oratt. ſcribit. III. *Dem. Enc.* 15. jocus de ea re. ib. Renovatio per aquam. III. *Philop.* 12. f.
Aquila Jovis ridetur. III. *Deor. Conc.* 8.
Aquileia. II. *Pſeud.* 48.
Arabiam cavam ſerere. I. *Apol.* 11. Arabiae aura qualis ſecundum Herodotum. II. 2. *Ver. Hiſt.* 4. ſeq.
Arabum interpretes fabularum. III. *Macrob.* 4.
Aratazi regis aetas. III. *Macrob.* 16.
Arbaces interfecit Arſacem. II. *Icar.* 15.
Arbores quomodo ſcandant Orientis populi. III. *Dea Syr.* 29. vid. ib. figur.
Archaiſmi. III. *Pſeudolog.* 29.
Archelaus, tragoedus. II. *Hiſt.* 1.
Archemorus. II. *Salt.* 44.
Archias e Calauria veniens. III. *Dem. Enc.* 28.
Archibius, medicus. II. *Gall.* 10.
Archilochi patria & ingenium. III. *Pſeudolog.* 1.
Archimedis laus. III. *Hip.* 2.
Architelis uxor Dimaenete. I. *Scyth.* 2.
Arealia, feſtum Cereris. III. *Meretr.* VII. f.
Areopagitae in tenebris judicant, cur. I. *Herm.* 64. litigantium utrique alternatim dicendi concedunt facultatem. II. *Gymn.* 19. quando eis ſilentium imponant. ib.
Aretaci & Eudamidae amicitia. II. *Tox.* 22.
Aretes. II. *Imag.* 19.
Areus Aegyptius. II. 2. *Ver. Hiſt.* 22.
Argenthonii Tartheſſiorum regis aetas. III. *Macr.* 10.
Argivorum contra Lacedaemonios de agro bellum. I. *Cont.* 24. regno admovent aſtrologum. II. *Aſtr.* 12.
Argos ſiticulioſum. I. *D. Mar.* VI. 1.
Argus toto corpore videns. I. *D Deor.* XX. 8. ib. III. 1. acutius eo videre. II. *Hiſt.* 10. cuſtos Iûs. II. *Salt.* 43.
Argumenta Cynici pro paupertate. III. *Cyn.* 4. & 5.
Ariadne ſtellis illata. III. *Deor. Conc.* 5.
Ariadnes filo labyrintho exit Theſeus. I. *Herm.* 47. de ea. II. *Salt.* 13.
Aries colitur ab Aegyptiis. II. *Aſtr.* 7.
Arignotus Pythagoricus daemonem expulit. III. *Phil.* 29. ſeq.
Arion, citharoedus, a delphinibus ſervatur. I. *Dial. Mar.* VIII. 1. ſeq. ob artem muſicam Periandro acceptus. ib. 2.
Ariphrades. III. *Pſeudolog.* 3.
Ariſtaenetus philoſophus. III. *Meretr.* X. pr. incuſatus paedicatus. ib. f. filio Zenoni uxorem dat. III. *Conviv.* 5. aliaque in eumd. ib. §. ſeqq.
Ariſtarchi cum Zenodoto diſputatio de Homero. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20.
Ariſtarchus. I. *Jud. Voc.* 8.
Ariſtarchus Phalereus, imperator. I. *Jud. Voc.* init.
Ariſteas. I. *D. Mort.* XI. 1.
Ariſtides Themiſtoclem odit. III. *Calumn.* 26.
Ariſtidis inopia. I. *Tim.* 24. juſtitia. II. 2. *Ver. Hiſt.* 10. pauper mortuus. II. *Jov. Conf.* 16. quibusnam delectatus ſermonibus. II. *Amor.* 1.
Ariſtippus. I. *D. Mort.* XX. 5. Dionyſium Siculum liberat. I. *Necyom.* 13. ejus vita & doctrina perſtringitur. I. *Auct.* 12. virtutis & vitiorum ſequax. II. *Bis Accuſ.* 23. paraſitus. II. *Par.* 33.
Ariſtippus Agaſthenis fil. III. *Charid.* 4.
Ariſtobuli, adulatoris, librum in flumen projicit Alexander. II. *Hiſt.* 12.
Ariſtobulus Caſſandrinus. III. *Macrob.* 22.
Ariſtodemus. II. *Pſeud.* 4.
Ariſtonicus Marathonius orator. III. *Dem. Enc.* 31.
Ariſtophanes. I. *Piſc.* 25. poëta mordax. II. *Bis Acc.* 33.
Ariſtotelis teſtimonium de Demoſthene. III. *Dem. Enc.* 40.
Ariſtoteles, adulator. I. *D. Mort.* XIII. 5. peripateticus. I. *Auct.* 25. quaedam ejus praecepta. ib. amicus libertatis, oſor ſervitii. I. *Merc.* 24. paraſitus. II. *Par.* 36. it. 43. docuit Alexandrum. I. *D. Mort.* XII. 3.
Ariſtogiton, paraſitus Harmodii. II. *Par.* 48.
Ariſtoxenus, muſicus, paraſitus. II. *Par.* 35. III. *Macrob.* 18.
Arithmetica, prima adoleſcentiae Graecae diſciplina. II. *Gymn.* 21. una atque eadem apud omnes. II. *Par.* 27.
Arithmetica jusjurandum. III. *Philop.* 12.
Arma geſtare vetitum in Graecia. II. *Gymn.* 34.
Arrianus Epicteti diſcipulus. II. *Pſeud.* 2.
Ars mechanica, ſtatuaria, ſaltatoria, dicendi, cet. vid. hoc titulo. ars longa, vita brevis. I. *Herm.* 1. arte & diſciplina in quavis re opus. II. *Hiſt.* 36. quaenam ars mercede accepta diſcatur. II. *Par.* 18. ars, quid. ib. 4. ars Tiſiae. III. *Pſeudolog.* 30.
Arſacis, Medorum praefecti, mors. I. *D. Mort.* XXVII. 2. ſeq. it. II. *Icar.* 15.
Arſacidae pulera non curabant. III. *de Domo* 5.
Arſacomae, Lonchatae & Macentis amicitia. II. *Tox.* 44. ſeq.
Artaxerxis memorioſi aetas. III. *Macrob.* 15.

Artaxerxis Perſarum regis aetas & exitus. III. *Macr.* 15.
Artemiſia. I. *D. Mort.* XXIV. 3.
Aſander Boſpori rex. III. *Macrob.* 17. ejus exitus. ib.
Aſcalaphus Martis fil. II. *Aſtr.* 20.
Aſcetarum habitus miſer. III. *Philop.* 21.
Aſinus, Cumanus leoninam pellem induit. I. *Piſc.* 32. & III. *Fug.* 13. comparantur cum iſto philoſophi. ib. quid Aſino cum lyra? I. *Merc.* 25. de proſpectu aſini, prov. unde ortum. II. *Aſin.* 45. ex aſini redire podice. ib. fine aſini calamitates. ib.
Aſinus ad lyram. III. *Merc.* XIV. f.
Aſpaſia, meretrix. II. *Salt.* 25. philoſophatur. II. *Eun.* 7.
Aſſentator, v. adulator, paraſitus.
Aſſurgere advenienti. III. *Conv.* 7.
Aſſyrii ſacrificant columbae. II. *Jov. Trag.* 42. Deae Syriae. III. Dial. *de Dea Syr.* 2. ab Aegyptiis cultum divin. didicere. ib. gerunt ſtigmata. ib. 59.
Aſſyriorum interpretes fabularum. III. *Macrob* 4.
Aſtarte, luna. III. *Dea Syr.* 4.
Aſtrologia, ejus inventores. II. *Aſtr.* 3. quando Babylonii eam didicerint. ib. 9. Graeci unde eam hauſerint. ib. 10. aſtrologum regno admovent Argivi. ib. 12. aſtrorum inter ſe choreae. II. *Salt.* 7. aſtrologia, ſcientia antiqua. II. *Aſtr.* 2.
Aſtrologia, mendax creditur. II. *Aſtr.* 2. aſtrologicae divinationes quid profint. ib. 29. Arcades eas temnunt. ib. 26. cur. ib. vid. Stella, planeta, ſidus.
Aſtyanax de turri praecipitatus. I. *Sacr.* 6.
Atalanta. II. *Salt.* 50.
Athamas. II. *Salt.* 42.
Athei. II. *Pſeud.* 25. it. 38. it. II. *Icar.* 9.
Athenarum encomium. I. *Nigr.* 13. ſeq. Athenienſes irridere diſſimulando. II. *Gymn.* 18. Athenienſium ignotus Deus. III. *Philopatr.* 9.
Athletae, Damaſias, Milo Crotoniates, Glaucus, Nicoſtratus, aliique, quos ſuo vide loco. eorum ad certamen praeparatio. I. *Herm.* 33. quando otium capiant. II. *Ver. Hiſt.* I. 1.
Athos navigare. III. *Rhet. Pr.* 18.
Athotes ſunt longaevi. III. *Macrob.* 5.
Athropos, una Parcarum. II. *Jov. Conf.* 2.
Atimarchus. III. *Pſeudolog.* 27.
Atreus, aſtrologus. II. *Aſtr.* 12.
Attali Philadelphi aetas. III. *Macrob.* 13.
Attes orgia Rheae docet. III. *Dea Syr.* 15. eum caſtravit Rhea. ib.
Attica ſubſannatio. I. *Prom.* 1. Attica paupertas. III. *Fug.* 24.
Attici multa in ſua lingua mutaverunt. III. *Pſeudolog.* 14.
Attin, puſionem, Rhea annus amat. I. *D. Dear.* XII. 1.
Avari Tantalo ſimiles. I. *Tim.* 18. exempla praebent Gniphon, Micyllus, Agathocles, Hipparchus, Mneſitheus, cet. quos ſuo vide loco; avari deſcribuntur. I. *Tim.* 13. ſeq. eorum vita miſera. II. *Gall.* 29. it. 31. vid. vita divitum miſera.
Audire aliquid, ut aſinus lyram. III. *Indoct.* 4.
Audire unguibus. III. *Philop.* 3.
Aves ſacrae. I. *Sacr.* 10. Aves concurrere ad aliquid, ut ad noctuam aves. I. *Harm.* 1.
Augiae repurgare ſtabulum. II. *Pſeud.* 1. & III. *Fug.* 23.
Auguſti primi clementia. I. *pro Laſſ.* 17.
Auguſtus Aſiandrum renuntiat regem. III. *Macrob.* 17. ejus praeceptor. ib. 21—28. tributis levat Tarſenſes. ib.
Aulicorum calamitates. I. *Merc.* 1. ſeq. usque ad finem. iis neceſſaria adulatio. ib. 28. aulicus ſenex equo vetulo ſimilis. I. *Merc.* 40. aulicae vitae cum veſtibulo comparatio. ib. 42. illa defenditur. I. *Apol.*
Aurea tecta. III. *Philopat.* 23.
Aurea Venus. III. *Charid.* 11.
Aurei homines. III. *Epiſt. Sat.* 20. & 28.
Aurei capilli Caſtorum. III. *Conv.* 32.
Aureum pomum. I. *D. Mar.* V. 1.
Aurigandi mirifica peritia. III. *Dem. Enc.* 23.
Auris ſcalpendae non habere otium. II. *Bis Accuſ.* 1. auribus fideliores oculi. II. *Salt.* 78.
Aurum ſiſtit ſanguinem. I. *Tim.* 46. ſpernendum uti littorum calculi. ib. 56. aurum multa creat mala. I. *Conf.* 11. ejus contemtor Solon. ib. confertur cum ferro. ib. 12. aurum mutat mores. II. *Gall.* 14. (vid. hic nominis ob divitias mutatio, it. honores I. felicitas mutat mores) aurum multarum cauſſa rerum. II. *Gall.* 14. vid. pecunia, nummus, divitiae, felicitas. aurum ad ornandum quid faciat. III. *de Dom.* 8. aurum ſpernere ajunt Sophiſtae; ſed valde adpetunt. III. *Fug.* 20. Auri cauſa Eriphyle maritum prodidit. III. *Cyn.* 8. f. Ejus pericula. ib. alia mala. 15. aurum & purpura fumus. ib. 19. f.
Autolycus, fur. II. *Aſtr.* 20.

B.

BAbylon. I. *Conf.* 23. incantationibus noti Babylonii. I. *Necyom.* 6. quando aſtrologiam didicerint. II. *Aſtr.* 9. Babylonem cepiſſe. I. *Merc.* 13. Babylona perditam videre, in votis eſt. III. *Philopat.* 28.
Bacchica ſaltatio eſt ſatyrica. II. *Salt.* 79. ubi ei detur opera. ib. 79. it. 22.
Bacchi contra Indos profectio. III. *Fugit.* 6. & III. *Bacch.* ejus duces. ib. 4. eique nomen columnae inſcriptum. II. *Ver. Hiſt.* I. 5. it. 7. quomodo a Jove genitus. I. *Sacr.* 5. Jovis filius. I. *D Deor.* XVIII. 1. ob vini inventum obtrectatur. ib. 2. multas res geſſit. ib. 1. ejus nutrix. I. *D. Mar.* IX. 1. in Nyſa educandus. I. *D. Deor.* IX. 2.
Bacchi divinitas ridetur. III. *Deor. Conc.* 4. Bacchi genus & comites. ib.
Bacchus dapis diviſor. III. *Ep. Sat.* 32. f.
Bacchus fulmine perit. III. *Mort. Per.* 4. f. ex Aethiopia rediens venit in Syriam. III. *Dea Syr.* 16. templum condit. ib. Junoni novercae inſcriptionem dedicat. ib.
Bacis vates. III. *Mort. Per.* 30.
Bacidis oraculum & carmen. ib.
Bagoas, adulterii incuſatur. II. *Eun.* 10. ſeq.
Balneum, canis in balneo. II. *Par.* 51. in balneis fieri ſolita. I. *Nigr.* 34. balneum ab Hippia adornatum. III. *Hipp.*
Balneum, quid cani commune & balneo. III. *Ind.* 5.

Baptiſmus Chriſtianorum. III. *Philop.* 12. f.
Barba cuneiformis. III. *Ep. Sat.* 24.
Barbam alebant veteres viri fortes. III. *Cyn.* 14.
Barbari divitiarum, non elegantiarum ſtudioſi. III. *de Dom.* 5.
Barbariſmi. III. *Pſeudolog.* 24. 29.
Barbari apud Barbaros Dii. III. *Cyn.* 20.
Barbatus Jupiter. III. *Philop.* 4.
Baſta Chius. III. *Pſeudolog.* 3.
Baſthis & Belittae amicitia. II. *Tox.* 43.
Batrachion Pyrrho Epirotae ſimilis. III. *Indoct.* 21.
Beati ſcilicet pro divitibus. III. *Cyn.* 9.
Beatorum inſulae. II. 2. *Ver. Hiſt.* 6. urbs beatorum. ib. 11. ſeq. de inſulis beatorum. I. *Herm.* 71.
Belittae & Baſthis amicitia. II. *Tox.* 43.
Bellerophon. II. *Salt.* 42. I. *Apol.* 3. ejus alatus equus. II. *Aſtr.* 13. Bellerophon Antiae inſidiis petitur. III. *Calumn.* 26.
Bellicis factis gloriari non conciliat gratiam apud mulieres. III. *Meretr.* XIII.
Bendideum factum. II. *Icar.* 24.
Bene agendi tempus haud prorogandum. I. *Nigr.* 27.
Beneficentiae imago. II. *Imag.* 21.
Benignitatis imago. II. *Imag.* 19.
Benivolentiae imago. II. *Imag.* 20.
Beroea, urbs Macedonica. II. *Aſ.* 24.
Beſtiae in templo non nocentes cuiquam. III. *Dea Syr.* 41.
Bibliopolis ſpes petitur fruſtra. III. *Indoct.* 24.
Bithynicum mancipium. I. *Merc.* 23.
Bithyna fabula. II. *Salt.* 21.
Biton & Cleobis, feliciſſimi hominum. I. *Cont.* 10.
Blepſias adulator. I. *Tim.* 58. fame periit. I. *D. Mort.* XXVII. 7.
Boni quorſum veniant poſt hanc vitam. II. *Luct.* 7. eorum poſt hanc vitam praemia. II. *Jov. Conf.* 17.
Bonorum poſſeſſio temporaria. I. *Nigr.* 26. bonum nullum ſine teſte acceptum. I. *Cauc.* 15. vulgaria bona ſordent philoſophiae. I. *Nigr.* 4.
Bos aeneus, poenae genus. II. *Phal.* 11. in eum fabricator ipſe injicitur. ib. ſeq. bos, deus, Memphi colitur. II. *Jov. Trag.* 42. boves ex Erytheia abacti. II. *Salt.* 56. Boves Solis aſſati exſiliunt. III. *Epiſt. Sat.* 23.
Boſporus. II. *Tox.* 4. Boſporani. ib. 44. mos procorum apud eos. ib. 44.
Brachmani. II. *Tox.* 34.
Brachmanes longaevi ſunt. III. *Macrob.* 4. Igne lento ſe ſolent necare. III. *Mort. Per.* 25.
Branchus depictus. III. *de Domo* 24.
Briareus, Jovis auxiliator. I. *D. Deor.* XXI. 2.
Briſei filia. II. *Imag.* 8.
Bulin Sperchinque Lacedaemonios Xerxes non occidit. III. *Dem. Enc.* 32.
Buſiris, juſtitiae contemtor. II. *Bis Accuſ.* 8.
Byblus urbs, ubi Byblia Venus. III. *Dea Syr.* 6.
Byrria. I. *Tim.* 22.

C.

CAbaluſa inſula. II. 2. *Ver. Hiſt.* 46.
Cadmi transformatio. II. *Salt.* 41.
Cadmus, inventor litterarum. I. *Jud. Voc.* 5. it. 12.
Caeneus. II. *Salt.* 57. Elatis filius. II. *Gall.* 19.
Calamis. II. *Imag.* 6.
Calanus ardens. III. *Mort. Per.* 25.
Calatianus Demetrius. III. *Macrob.* 10.
Calchas Homericus. II. *Salt.* 36. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1.
Callias. II. *Jov. Conf.* 16. it. I. *Tim.* 24.
Callicratidas. II. *Amor.* 9.
Callidemides veneno, alteri parato, exſtinguitur. I. *D. Mort.* VII. 2.
Callinus. III. *Indoct.* 2.
Calliſthenes. I. *D. Mort.* XIII. 6.
Calliſti in feram mutatio. I. *Salt.* 48.
Calliſtratus orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Calumnia multorum malorum cauſa. III. *Calumn.* 1. depicta ab Apelle. ib. 5. ampla ejus expoſitio. ib. 6. ſeq. maxime floret in potentum aulis. ib. 10. plerumque vexat honoratos. ib. 12. calumniator quomodo ſit audiendus. ib. 30. ſeq.
Calydoniorum calamitates. I. *Sacr.* 1.
Calypſus inſula. II. 2. *Ver. Hiſt.* 27.
Cambyſes, Cyri filius, mente captus. I. *Cont.* 13. ejus crudelitas. III. *Macrob.* 14.
Camelus in Aegypto, prov. unde ortum. I. *Prom.* 5.
Camelus aut formica, prov. III. *Epiſt. Sat.* 19.
Campi Elyſii. II. 2. *Ver. Hiſt.* 14.
Campus Acheruſius. I. *Necyom.* 15.
Candaules. II. *Aſin.* 28.
Candor, ſine rubore ad formam facit nihil. I. *Dial. Mar.* I. 3.
Canis in balneo. II. *Par.* 51. e canis redire podice. II. *Aſin.* 54. canis leonum domitor. II. *pro Imag.* 19. canis rabioſi morſus rabie inficit. I. *Nigr.* 38. Canis in praeſepio. I. *Tim.* 14. caniculae Melitenſes. I. *Merc.* 34. Canis Cratetes. III. *Fug.* 16.
Canis, quid cani commune & balneo. III. *Indoct.* 5. Canis in ſidera receptus ridetur. III. *Deor. Conc.* 5. Canicipites Dii. ib. 10. & 11.
Canon ob honeſtatem cognominatur Ion Platonicus. III. *Conv.* 7.
Cantharus nomen ſervi. III. *Fug.* 28.
Cantus ſaltatorii. II. *Salt.* 11.
Caper non mactatur apud Aegyptios. II. *Aſtr.* 7.
Capilli aurei Caſtorum. III. *Conv.* 32.
Capulus, alterum jam in eo habere pedem. I. *Herm.* 78.
Caput papyraceum quotannis adnatat. III. *Dea Syr.* 7.
Carambis, urbs. II. *Tox.* 57.
Carcinochires. II. 1. *Ver. Hiſt.* 35.
Cardianus Eumenes. I. *Salt.* 8.
Carion, famulus Megapenthis. I. *Cat.* 12.
Carmina Grammatici recitant in convivio. III. *Conv.* 17. Carmen nuptiale frigidum. ib. 41.
Carneadis aetas. III. *Macrob.* 20.
Caro ad cibum non ad purpura inficiendum creatus. III. *Cyn.* 11.
Caryae, pagus Laconicus. II. *Salt.* 10.
Caryatica, ſaltandi genus. II. *Salt.* 10.
Caryonautae. II. 2. *Ver. Hiſt.* 37.
Caſſandra a Polygnoto picta. II. *pro Imag.* 7.
Caſſiepeia laudes admittit. II. *pro Imag.* 7. de ea. II. *Salt.* 44.

Caſtor, ſaltator. II. *Salt.* 10.
Caſtorum aedes fulminis tactae. I. *Tim.* 10. Caſtor & Pollux ſimiles. I. *D. Deor.* XXVI. 1. quomodo diſcernantur. ib. fraternus illorum amor. ib. 2. alternis moriuntur. ib. 1. cur. ib. 2.
Caſtorum ſacerdos. III. *Conv.* 9. eorum capilli aurei. ib. 32. In malo navis adparent. III. *Charid.* 3. f. & III. *Navig.* 9.
Caſtro. Caſtrat ſe ipſum Combabus. III. *Dea Syr.* 20. Hinc & ad alios tranſit idem mos. ib. 26. 27. Conf. *Gallus.* Ritus caſtrandi. ib. 51.
Catechumeni. III. *Philop.* 17.
Catena Jovis. I. *D. Deor.* XX. 10. vid. *Jupiter.*
Cavea. prov. mors invadet, etſi cavea te includas. III. *Dem. Enc.* 6.
Caulomycetes. II. 1. *Ver. Hiſt.* 16.
Cauſſidicis quae ineſſe debeant. I. *Piſc.* 29.
Cebes. I. *Merc.* 42.
Cecrope nobilior. I. *Tim.* 23. de eo. I. *Necyom.* 16.
Cedalion depictus. III. *de Domo* 28.
Celeus. II. *Salt.* 40.
Celſus, amicus Luciani, ſapiens, veri amans. II. *Pſeud.* 61. ejus contra magos libri quid contineant. ib. 21.
Cenchreae, non Cenchreas usque diſceſſiſſe. II. *Quom. Hiſt.* 29.
Cenchroboli. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.
Centaurus a Zeuxe pingitur. I. *Zeux.* 3. ſeq. Centaurorum furor. II. *Salt.* 48.
Cepa, deus Peluſiotis. II. *Jov. Trag.* 42. Cepa cibus pauperum. III. *Ep. Sat.* 28.
Cepheus. II. *Salt.* 44.
Ceramicus locus Athenis. III. *Meretr.* X. f.
Cerberum vidiſſe dicuntur attoniti. III. *Philop.* 1.
Cerberus, ejus officium. II. *Luct.* 4. I. *D. Mort.* XX. 1. XXI.
Cereris legiferae ſacerdos, i. e. caſta. III. *Meretr.* VII. f.
Certamina Thanatuſia. II. 2. *Ver. Hiſt.* 22. vid. exercitia.
Ceryces. II. *Pſeud.* 39.
Ceſtus Veneris. I. *D. Deor.* XX. 10. vid. Mercurius.
Cethegus, conſularis, ridicula committit multa. II. *Dem.* 30.
Cetus a Perſeo interfectus. I. *D. Mar.* XIV.
Ceyx. I. *Halc.* 1.
Chaereas. III. *Conv.* 42. & eod. Dial. ſaepe.
Chaerephon quomodo impulſus ad philoſophiam Stoicam. I. *Herm.* 15.
Chalcedon, urbs. II. *Pſeud.* 9.
Chaldaei ſunt longaevi. III. *Macrob.* 5.
Chaldaei, vates. I. *D. Mors.* XI. 1. I. *Herm.* 6.
Chariades, adulator. I. *D. Mort.* VI. 5.
Charicenus putidus ſenex. III. *Philop.* 20.
Chariclea Demonactis uxor, meretrix. II. *Tox.* 13.
Charicles. II. *Amor.* 9.
Charidemus III. 618. ſeq.
Charinus, adulator. I. *D. Mort.* V. 1.
Charis. I. *D. Deor.* XV. 2.
Charixenus teſtamento amici jubetur, ejus filiam collocare dote. II. *Tox.* 22.
Charmides. I. *D. Mort.* XX. 6.
Charmolaus Megaris. I. *D. Mort.* X. 3.
Charon, alterum jam pedem in illius habere cymba. I. *Apol.* 1. eum ipſum aequare annis. I. *D. Mort.* XXVII. Charon verſibus Homeri viſum recipit. I. *Cont.* 7. ad ſuperos cur migrarit. ib. 1.
Charops, cynaedus. II. *Jov. Conf.* 16.
Chelidoneae quam ſint periculoſae. III. *Navig.* 8. ſeq.
Chelidonius, cynaedus. I. *Merc.* 33. Chelidonii. II. *Amor.* 7.
Chiron in perpetua rerum mutatione ponit voluptatem. I. *D. Mort.* XXVI. libenter mortuus, cur. ib. praeceptor Achillis. I. *D. Mort.* XV. 1.
Chlevocharmus. III. *Philopatr.* 21.
Chorda, bis per omnes chordas. I. *Bram.* 6.
Chriſtiana religio traducitur. III. *Philopatr.* toto dial.
Chriſtiani. II. *Pſeud.* 25. it. 38. eos inſectatur Lucianus toto Dial. de *Mort. Per.* III. p. 325. ſeq. Chriſtus cruci adfixus. ib. 11. Chriſtiani in captivos benefici. ib. Chriſtiani contemnunt mortem, ſpe immortalitatis. ib. 13. ſe vocant fratres. ib. omnia arbitrantur communia. ib.
Chryſippus, amicus libertatis, odor ſervitii. I. *Merc.* 24. varia de Chryſippi doctrina. I. *Auct.* 21. ſeq. eſt omnia ſimul. ib. 20. ejus aetas. III. *Macrob.* 20. ejus tricae. III. *Conv.* 30. Indifferentia vocat mala. ib. 31.
Chryſis cum Apolline expoſtulat. I. *Sacr.* 3.
Ciborum varietas laudatur. III. *Cyn.* 5. eadem improbatur. ib. 6. cibi peregrini adpetuntur ab intemperantibus. ib. 8. ciborum varietas morbos infert. ib. 9.
Cicadam alis prehendere quid. III. *Pſeudolog.* 1.
Cilices, latrones. II. *Icar.* 26.
Cinaedus latere non poteſt. III. *Indoct.* 23.
Cinyras. III. *Dea Syr.* 9. & *Rhet. Pr.* 11.
Cinyrus Helenam rapit. II. 2. *Ver. Hiſt.* 25. it. 31.
Cippus ponendus pro altari. III. *Deor. Conc.* 18.
Cippus viri, diptadis morſu exſtincti. III. *Diſſ.* 6.
Circe, adjutrix Ulyſſis. II. *Aſtr.* 24.
Cithaeron. I. *D. Mort.* XXVII. 2.
Civitas, quid. II. *Gymn.* 20. circa eam bene inſtituendam Graecorum cura. ib. civitatis cujusdam beatae deſcriptio. I. *Herm.* 22. ſeq.
Clamor, cauſſas dicentibus utilis. I. *Tim.* 11. clamare voce ſtentorea. II. *de Luct.* 15. Zirin clamare apud Scythas, quid. II. *Tox.* 40.
Clarii vaticinandi arte celebres. II. *Pſeud.* 29.
Clava tribuitur philoſophis. III. *Conv.* 44. & ſaepe ib. item III. *Fug.* 14.
Clavo clavum ejicere. I. *Apol.* 9.
Cleaenetus. III. *Navig.* 22.
Cleanthis aetas & mors. III. *Macrob.* 19. ſapiens praedicatur. III. *Conv.* 32.
Cleobis & Biton, feliciſſimi hominum. I. *Conv.* 10.
Cleodemus peripateticus. III. *Philoſ.* 6. gladius & falx cognominatur. III. *Conv.* 7. puerum corrumpere tentat, ſed proditur argento humi cadente. ib. 15.
Cleolaus. III. *Philopatr.* 28.
Cleombrotus lecto libello de animae immortalitate ſe praecipitat. III. *Philop.* 1. f. & not. 24.
Cleon, orator Athenienſium. I. *Salt.* 3. in Cleonem aut Hyperbolum aliquem incidere. I. *Tim.* 30.

Cleonae. I. *Conc.* 25.
Cleonymus pulcher. III. *Charid.* 4.
Clinias, rhetor, sacrilegus. II. *Icar.* 16.
Clitus. I. *D. Mort.* XIV. 3. it. XIII. 6.
Clotho, una Parcarum. II. *Jov. Conf.* 2.
Clymene. I. *D. Deor.* XII. 1.
Clytaemnestra. II. *Salt.* 43. a quibus interfecta. II. *Amor.* 47. occisae pictura. III. *de Domo* 23.
Cnemon tecti ruina oppressus. I. *D. Mort.* VIII.
Cnidus, urbs Veneris. II. *Amor.* 11.
Cocconas. II. *Pseud.* 6.
Cocytus, fluvius. II. *Luct.* 3.
Codro nobilior. I. *Tim.* 23.
Coelum terrae miscere. I. *Cauc.* 9. in tertium coelum penetrans Galilaeus. III. *Philop.* 12.
Coelum ut pellem explicavit Deus. III. *Philop.* 17.
Coenarum adparatores nimis curiosi. I. *Nigr.* 33. Coena absoluta, quae domum fertur. III. *Conv.* 38.
Coitus, de coitu cum mulieribus sententia Euripidis. II. *Amor.* 38. femininam in eo voluptatem praefert virili Tiresias. ib. 27. naturae servant leges in coeundo animalia. ib. 22.
Collyrium. II. *Pseud.* 21.
Colocynthopiratae. II. 2. *Ver. Hist.* 37.
Colossi Rhodii caput imponere nani corpusculo. II. *Q. Hist.* 23. Colossi extra ornati, intus foedi. II. *Gall.* 24. eis comparantur reges. ib. seq.
Columba non vescuntur Aegyptii. III. *Dea Syr.* 14. Columba res sacra Assyriis. ib. 54.
Columbae sacrificant Assyrii. II. *Jov. Trag.* 42.
Coma signum nobilitatis apud Aegyptios. III. *Navig.* 3. quomodo ornarint veteres Graeci. ib. Coma fictitia meretricum. III. *Meret.* V. & XI. Comas ponunt nubentes. III. *Dea Syr.* 60.
Comati pueri in deliciis. III. *Fug.* 20. & III. *Ep. Sat.* 24. vocantur Hyacinthi, Achilles, & Narcissi. ib.
Combabus castrat se ut suspicionem amoris vitet. III. *Dea Syr.* 20. Amatus a regina. ib. 23. liberat se a supplicio, demonstrata castratione. ib. 25. 26.
Comissatores, quinam isti apud Graecos. II. *Amor.* fine.
Comitia Jovis. III. *Deor. Conc.* 14. p. 536. Comitia Deor. in Olympo. ib. 15.
Comoediae suum inest saltationis genus. II. *Salt.* 26. quale spectaculum comoedia. ib. 28. comici ob fabulam male ordinatam spernuntur. I. *Nigr.* 8. ornatum personarum quidam actionibus dehonestant. ib. 11. comoedorum apud Graecos licentia. II. *Gymn.* 22. perstringit eos Anacharsis. ib. 23. Comoedias scribere quando desitum. III. *Dem. Enc.* 27.
Comparatio, in laudando comparare, scitum. II. *pro Imag.* 19. parvum cum magno adulatorie comparare quid sit. ib. 13. quomodo justa instituenda comparatio. ib. 19.
Composita verba faceta. III. *Trag.* vs. 191—202.
Concurrere ad aliquid, ut ad nocturnam aves. I. *Harm.* 1.
Conjugium inaequale, formosi viri & deformis feminae. II. *Tox.* 24. seq.
Conon, ex Conone efficere Titorum. II. *Q. Hist.* 34.
Consilio emendare difficilius, quam reprehendere. vid. *reprehendere*; consilium mutare Epimethei, non opus est Prometheo. I. *Prom.* fine.
Contentum neminem esse sua sorte. II. *Icar.* 25. philosophum oportet esse contentum. v. *philosophus.*
Contradicere utile. II. *Gymn.* 17. vid. *opponere.*
Contumelia te adficit, qui servos filiumque tuum. III. *Sol.* 10.
Convictio s. elenchus. I. *Pisc.* 17.
Convictio nihil sit deterius. I. *Pisc.* 14.
Convivales fraudes. I. *Cauc.* 8.
Convivium lepidum. III. p. 416. seq. In convivio gesta non decet vulgare. III. *Conv.* 3. *Convivam memorem odi*, prov. ib. In eo carmina canuntur. ib. 17. scurrae inter moras opsoniorum inducti. ib. 18. sermonum in conviv. habitorum meminisse, difficile. III. *Charid.* 2.
Coraci. II. *Tox.* 7.
Cordax, saltandi genus. II. *Salt.* 22. it. 26.
Corintho non protulisse unquam alterum pedem. II. *Hist.* 29.
Cornices in Hesiodi sepulcro. III. *Mort. Per.* 42.
Cornua elephantorum. III. *Dea Syr.* 16.
Cornutus syllogismus. III. *Conv.* 23.
Cornutus Jupiter ridetur. III. *Deor. Conc.* 10.
Coroebum aut Melitiden putare aliquem. II. *Amor.* 53. Coroebi esse aut Margitae. III. *Phil.* 3.
Coronae sub naribus potius, quam in capite gestandae. I. *Nigr.* 32. coronae victricis varia genera. II. *Gymn.* 8.
Coronati nautae. III. *Ner.* c. ult.
Corpus, virorum & mulierum quomodo differant. II. *Abd.* 28. corpus aëri, cuivisque adsuefaciendum tempestati. II. *Gymn.* 24. Corpus cur ungant Graeci, in palaestram abituri. ib. laboribus subactum, sudoris expers. ib. in eodem corpore non semper forma & virtus una habitant. II. *Imag.* 11. comparatur ista exterioris ab interiori diversitas. ib.
Corybantes. I. *D. Deor.* XII. 1. Corybanticus morbus. II. *Lex.* 16. a quo saltare jussi. II. *Salt.* 8.
Corybas. III. *Deor. Conc.* 9.
Cothurnus, homo. III. *Pseudol.* 16.
Cottabus quid. III. *Philop.* 17. & not. 52.
Coturnicum contra gallos apud Graecos pugna. II. *Gymn.* 37.
Crates. II. *Paras.* 43. I. *D. Mort.* XXVII.
Cratini comici aetas. III. *Macrob.* 25.
Crato saltationem odit. II. *Salt* 1. mente mutata, laudat. ib. 85. cui vitae generi adsuetus. ib. 1. ejus in aliquem laxare canem. ib. 4. de eo. I. *D. Mort.* X. 6.
Creon. II. *Salt.* 42.
Cretenses laude saltationis nobiles. II. *Salt.* 8. Ostendunt Jovis sepulcrum III. *Philop.* 10. & I. *D. Mort.* crebro; item I. *Sacrif.* 10. &c.
Cribrum, alter mulget hircum, alter supponit cribrum. II. *Dem.* 28. cribro vaticinari. II. *Pseud.* 9.
Cristas quatiunt milites. III. *Mercur.* XV. 1.
Critolai Peripatetici aetas. III. *Macrob.* 20.
Croesus, ejus filius furdus. II. *pro Imag.* 20. Apollini lateres consecrat aureos. I. *Cont.* 11. seq. in rogum impositus. II. *Gall.* 23. ejus perit filius aberrante Adrasti hasta. II. *Jov. Conf.* 12. ejus mors. I. *Cont.* 13. veritati parum amicus. ib. 11. seq. in servitutem datur. I. *Nec.* 16. cum Solone confabulatur. I. *Cont.* 9. sq.

Croesus, Lydorum pessimus dicitur. I. *D. Mort.* II. 1. ib. 2. divitiis brevi tempore excidit. III. *Nav.* 26.
Cruces, ad imitationem litterae ταῦ. I. *Jud. Voc.* fine.
Cruci adfixus in Palaestina. III. *Mort. Per.* 11.
Ctesias, scriptor fabulosus. II. 1. *Ver. Hist.* 3. Artaxerxis Mnemonis medicus. II. 2. *Hist.* 39.
Ctesibii aetas. III. *Macrob.* 22.
Cubito amovere adstantes. III. *Philop.* 19. f.
Cupido, Japeto antiquior. I. *D. Deor.* II. 1.
Cupiditas habendi fons malorum. III. *Cyn.* 15. Cupidi homines similes iis qui torrente auferuntur. III. *Cyn.* 18.
Cura. Proverb. non curat Hippoclides. I. *Apol.* 15. & III. *Philopat.* 28. f.
Curetes sagittas tingunt opio. I. *Nigr.* 37. a quo saltare jussi. II. *Salt.* 8.
Currendi exercitium apud Graecos. II. *Gymn.* 27.
Currus bovem saepe effert. I. *D. Mort.* VI. 2. Currum regendi mira peritia. III. *Dem. Enc.* 23.
Cybelus, oppidum Atheniense. I. *Jud. Voc.* 7.
Cycladum insulae. II. *Tox.* 17.
Cyclops pro homine impuro. III. *Pseudolog.* 27.
Cyclopes. I. *Tim.* 19. Vid. *Ulysses.*
Cydimache, foeda mulier. II. *Tox* 24.
Cyllenii sacrificant Phaneti, II. *Jov. Trag.* 42.
Cynethus, Demetrii adulator. II. *pro Imag.* 20.
Cynicus philosophus gannire dicitur. III. *Mort. Per.* 6. Cynici perstringuntur. I. *Vit. Auct.* & passim. Eorum mores. III. *Cyn.* toto Dialogo.
Cynici non vocati adsunt in conviviis. III. *Conv.* 11. stans vult edere. ib. 13. vel humi jacens. ib. de virtute & vitio disputat. ib. aliaque ridicula de iisdem 14. & seq. eorum habitus ac vita dura. III. *Cyn.* 1. satis est, quod ad necessitatem. ib. 3. argumenta eorum pro paupertate. ib. 4. & 5. sunt comati & hirsuti. ib. 17. eorum vita quieta & libertas. ib. 19. aureae coronae & purpura ipsis fumus est. ib. f.
Cynisca philosophus. I. *Cat.* 7.
Cynobalani. II. 1. *Ver. Hist.* 16.
Cynocephalus. II. 1. *Ver. Hist.* ad fin.
Cyrus major. II. 2. *Ver. Hist.* 9. mors Cyri. I. *Cont.* 13. rex Persarum. ib. 9. a cane nutritus. I. *Sacr.* 5. ejus aetas & mortis causa. III. *Macrob.* 14. fratri Artaxerxi bellum infert. ib. 15.
Cytmides, quale unguentum. II. *Pseud.* 22.

D.

Dadis. II. *Pseud.* 39.
Daedalus quomodo volarit. II. *Imag.* 21. astrorum scrutator. II. *Astr.* 14. chorum ducit. II. *Salt.* 13.
Daemon, de iis plaustra mendaciorum. III. *Phil.* 11. seq.
Damasias, athleta. I. *D. Mort.* X. 5.
Damis, Epicureus. II. *Jov. Trag.* 16. ejus cum Timocle de diis disputatio. ib. 4. it. 16. it. 35. veneno periit filii. I. *D. Mort.* XXVII. 7.
Damon, adulator. I. *D. Mort.* V. 1.
Damonis & Euthydici amicitia. II. *Tox.* 19. seq.
Damoxenus, luctator. I. *D. Mort.* I. 3.
Danaë. I. *Tim.* 13. II. *Salt.* 44. ab Acrisio in cistam conjecta. I. *D. Mar.* XII. 1. in mare projecta servatur. ib. 2.
Danaides, aquam congerere in dolium Danaidum. I. *Tim.* 18. I. *Herm.* 61.
Danaus. II. *Salt.* 44. durius educat liberos. I. *D. Mar.* VI. 1.
Daudamidis & Amizocae amicitia. II. *Tox.* 38. seq.
Daphne, quomodo picta. II. 1. *Ver. Hist.* 8. in arborem versa. I. *D. Deor.* XV. 2. fugit Apollinem. I. *D. Deor.* II. 2. I. *Tim.* 18.
Darius victus. I. *D. Mort.* XII. 3.
Dea Syria. vid. *Syria.*
Decrianus, sophista. II. *Asin.* 2.
Dejanira, zelotypa. II. *Salt.* 50.
Delatio. Vid. *Calumnia.*
Deliciarum & lautitiae reprehensio. I. *Nigr.* 35.
Delphica divinatrix. II. *Astr.* 23. I. *Herm.* 6.
Delphines amantes hominum. I. *D. Mar.* VIII. 1. seq.
Delus, in eo quomodo peragantur sacrificia. II. *Salt.* 16.
Demades, ad bellum timidus. II. *Par.* 42.
Demades orator ex nauta, garrulus. III. *Dem. Enc.* 16. conf. not. ib.
Demeas, rhetor. I. *Tim.* 49. seq.
Demetrii Suniensis, cum Antiphilo amicitia. II. *Tox.* 27.
Demetrius, vexatus tussi, mediocriter screare dicitur ab adulatore. II. *pro Imag.* 20.
Demetrius Cynicus saltatoriam accusat artem. II. *Salt.* 63. brevi post vituperia mutat in laudes. ib. 63. ejus jocus adversus indoctum. III. *Indoct.* 19.
Demetrius Platonicus apud Ptolemaeum accusatus. III. *Calum.* 16.
Democharis. III. *Macrob.* 10.
Democrates. III. *Navig.* 22.
Democritus. I. *Sacrif.* 15. omnia deridet, cur. I. *Vit. Auct.* 13.
Democritus Abderitanus, spectrorum oppugnator. III. *Phil.* 32. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Demonax, aliis imitandus proponitur. II. *Demon.* 2. cujas. ib. 3. a natura ad vitam rectiorem excitatur. ib. ejus praeceptores. ib. cur de vita sponte abierit. ib. 4. eclecticus philosophus. ib. 5. quam scite vitia aliorum correxerit. ib. 7. mitis, mansuetus, hilaris. ib. 6—9. it. 16. eloquentia populum sedat. ib. 9. cur accusatus. ib. 11. quomodo adversarios sibi reddiderit propitios. ib. ejus quaedam acute & urbane dicta. ib. 12. seq. quomodo Cynicum quemdam philosophum adpellarit. ib. 19. Demonax, clarissimus Ephesiorum dicitur. II. *Tox* 13. Luciani est familiaris. II. *Dem.* 1. magno semper in honore habitus. ib. 63. seditionem sola praesentia restinguit. ib. 64. quot annos vixerit. ib. 63. de sepultura sua quid jusserit. II. *Dem.* 66. magnifice sepultus. ib. 67. ab Epicteto monitus, ut uxorem duceret, quomodo eum redarguerit. ib. 55.
Demosthenes, rhetor Paeanienſis. II. *Bis Acc.* 31. patriae sollicitator. II. *Par.* 42. per eruditionem magnus. I. *Somn.* 12.
Demosthenes octies descripsit historiam Thucydidis. III. *Indoct.* 4. Demosth. & Homerus comparantur. III. *Dem. Enc.* 4. seq. laudatur a poetica suavitate. ib. 7.

De-

Demoſthenes Homero antefertur. ib. ſeq. patria Demoſthen. Athenae. ib. 10. ſolus vivam & ſpirantem orationem effecit. ib. 14. aquam potans ſcribebat. ib. 15. Antipater eum ad ſe adduci cupit. ib. 29. Demoſthenis libertas in dicendo. ib. 36. ejus vis & argumenta valida. ib. 32. 33. auro inexpugnabilis. ib. 33. f. ſolus vigilat, hoſtium conſilia impedit, propugnaculum patriæ eſt. ib. 35. ſine eo Athenienſes ſunt Aenianes & Theſſali. ib. 39. f. ejus laudes. ib. ante, & deinceps. Magis timendus quam claſſes & triremes. ib. 37. ejus ſermo ante mortem. ib. 44. ad 48. ejus mors a veneno ſumpto. ib. 49.
Demoſtratus. II. *Pſeud.* 45.
Dendritae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 2.
Derceto: Dea ſemimulier, ſemipiſcis. III. *Dea Syr.* 14.
Deriſor humanae ſtultitiae. I. *D. Mort.* I. deriſores probantur vulgo. vid. *vulgus.*
Detonſus mentem. III. *Philopat.* 26. ibique not.
Deucalion. I. *Tim.* 13. ejus tempore diluvium. II. *Salt.* 39. III. *Dea Syr.* 12. ter, quater, Scytha fuiſſe dicitur. ib. In arcam ingreſſus Diluvii cauſſa. ib. poſt diluv. Deucal. aram conſtituit. ib. Aedem Junoni condit. ib. An in ejus memoriam phalli altiſſimi quotannis inſcendantur. ib. 28.
Deus. v. *Dii.*
Deus hoſpitio excipienti ſimilis. III. *Cyn.* 7. Conf. *Dii.*
Deus ignotus Athenienſium. III. *Philopat.* 9. & not. 79. iterum ib. c. 28. Deus unus ſtatuitur. ib. 12. ac triunus. ib. Omnia videt, etiam cogitationes. ib. 17. ut hominem ex nihilo ejus quod ante fuit, crearit, coelum explicarit, ceteraque crearit. ib.
Dextrae praeciſio, poenae apud Scythas genus. II. *Tox.* 10.
Dialogus quot deformetur modis. II. *Bis Acc.* 33. a Syro ejus emendatur forma. ib. 34. dialogus & comoedia junguntur. I. *Prom.* 5. quomodo differant. ib. 6.
Diana, obſtetrix. I. *D. Deor.* XXVI. 2. mactat hoſpites. XXIII. 2. ad ſacrificium non adhibita, varia creat mala. I. *Sacr.* 1. eam Scythae humana placant carne. ib. 13. cur a Cupidine capi nequeat. I. *D. Deor.* XIX. 2.
Dianae templum incendit quis, ut famam conſequeretur. III. *Mort. Per.* 22. Diana irata Oeneo, quod ſola non invitata ſit ad ſacrificium. III. *Conv.* 25.
Diaſia. I. *Tim.* 7.
Dicendi facultas. v. *Rhetorica, eloquentia.*
Dictaeum antrum. I. *D. Mar.* XV. 4.
Didactrum, de eo praeceptorum cum diſcipulis expoſtulationes. I. *Herm.* 80. ſeq. it. II. *Icar.* 16.
Dido. II. *Salt.* 46.
Didymaei vaticinandi arte celebres. II. *Pſeud.* 29. Didymaeum oraculum. II. *Aſtr.* 23.
Diei ſacrificant Aethiopes. II. *Jov. Trag.* 42.
Digito extremo attingere aliquid. II. *Dem.* 4.
Digito monſtrari. III. *Meretr.* VI. fin.
Dii patriam quique ſuam amant. III. *Patr. Enc.* 5. Dii perfecti, claſſici. III. *Deor. Conc.* 1. & 15. Deorum multitudo ac monſtra ridentur. ib. 4. ac deinceps. item III. *Philop.* 4. & 11. Deorum ruſticorum forma. ib. Dii ſpurii. ib. 7. & 13. Deorum recenſus agitur. ib. 15. f. & ſeq. barbati. III. *Cyn.* 20. Deorum moleſtiae. II. *Bis Acc.* 1. hominum in eos indignatio. ib. 3. ſeq. variae de diis opiniones. II. *Icar.* 8. ſeq. eis cur ſacrificetur, cum boni nihil per eos contingat hominibus. II. *Jov. Conf.* 5. deorum de primatu contentio. II. *Jov. Trag.* 9. ſeq. deum ex machina advocare. III. *Phil.* 29. Dii falli neſcii. II. *Phal.* pr. 1. perſtringuntur. II. *Jov. Conf.* 8. ambigua eorum reſponſa. ib. 14. eorum providentia a quibus negata. ib. 6. Dei eſſe corrigere peccata. II. *Dem.* 7. deorum varia genera. II. *Jov. Trag.* 42. de iis ſententia Euripidis. ib. 41. cur dubitandum de eorum providentia. ib. 19. ea negatur. ib. 4. it. 16. ſeq. & 35. metu gigantum in Aegyptum transfugiunt dii. I. *Sacr.* 14. eis ponuntur templa. ib. 11. ſigna eis quaedam adſimilantur. ib. ponuntur diis altaria. ib. 12. ab Aethiopibus excipiuntur convivio. ib. 2. hominibus vendunt bona. ib. Dii olim etiam homines adhibuere ad convivia. I. *Sacr.* 9. cur eam deinde ſuſtulerint conſuetudinem. ib. qualis eorum vita. ib. 5--9. quarumdam gentium dii. ib. 10. eorum taxantur adulteria. I. *Cauc.* 17.
Diluvii univerſalis cauſſa hominum malitia. III. *Dea Syr.* 12. animalia cum Deucalione arcam ingreſſa. ib.
Diluvium, tempore Deucalionis. II. *Salt.* 39.
Dinias a meretrice vexatus, ab amico liberatur. II. *Tox.* 13. ſeq. ejus cum Agathocle amicitia. ib. 12. ſeq. admittit parasitum Zenophantum. I. *D. Mort.* VII. 1.
Dino. III. *Macrob.* 15.
Dinomachus, Stoicus. III. *Phil.* 6.
Dio Syracuſanus, diſcipulus Demetrii & Ariſtippi. I. *Auct.* 19. gulae amicus. ib.
Diocles, philoſophus contentioſus. II. *Eun.* 4.
Diogenes. II. *Paraſ.* 43. quomodo quis gloriam poſſit conſequi, monſtrat. II. *pro Imag.* 17. cur dolium volverit. II. *Hiſt.* 3. amator Laidis. II. 2. *Ver. Hiſt.* 18. I. *Nec.* 18. ejus mors bona. I. *D. Mort.* XX. 3. hereditas. ib. ejulatus Sardanapali, Midae, aliorumque deridet. I. *Necyom.* 18. ejus in Lucianum oratio ficta. I. *Piſc.* 25. ſqualidus, vultu triſtis. I. *Auct.* 7. ſectator Herculis. ib. 8. ejus doctrina. ib. omnibus convitiandum eſſe, docet. ib. 10. Herculis divinitatem deridet. I. *D. Mort.* XVI. alacriter mortem obiit. ib. XXI. 2. inſectatur Mauſolum. ib. XXIV. 3.
Diogenis Seleucienſis aetas. III. *Macrob.* 20.
Diomedes. I. *D. Mort.* XX. 1. it. II. *Par.* 44.
Dion, accuſator Dionyſii. I. *Nec.* 13.
Dionicus Medicus. III. *Conv.* 1. & 20.
Dionyſius intemperans. II. *Bis Acc.* 20. e rege praeceptor puerorum. II. *Gall.* 23. Dionyſiaca libertas. I. *Prom.* 6. Dionyſiaca ſaltatio. II. *Salt.* 22. Dionyſiaca agere. I. *Merc.* 16.
Dionyſius Siculus, poenae a Minoë exſolutus. I. *Nec.* 13. eruditos juvit pecunia. ib.
Dionyſius tyrannus malas ſcripſit tragoedias. III. *Indoct.* 15.
Dionyſodorus. I. *pro Laps.* 10.
Dionyſodorus rhetor. III. *Conv.* 6. f. & 39. &c.
Dionyſius e femore Jovis ortus. I. *D. Deor.* IX. 2.

Diophantus, rhetor. I. *D. Mort.* X. 12.
Diopithes imperator. III. *Dem. Enc.* 37.
Dioſcurorum alter navem ſervat. III. *Nav.* 9. In malis navis adparent. III. *Charid.* 3. f. Vid. *Caſtor.*
Diotima. II. *Imag.* 18. II. *Eun.* 7.
Diotimus Megarenſis. III. *Charid.* 3.
Diphilus cognomine Labyrinthus. III. *Conv.* 6. & 20. ac 36. &c.
Dipſadis deſcriptio ac nominis ratio. III. *Dipſ.* 4. ejus venenum quomodo moveatur. ib. 5. quando Dipſades hominibus potiſſimum inſidiantur. ib. 8.
Diſciplina Graecorum. II. *Gymn.* 20. ſeq. v. *Graeci.* it. *adoleſcentia*, educatio diſciplina adoleſcentiam reddit incitatiorem. ib. 20. quaenam Scythicae] adoleſcentiae prima. II. *Tox.* 6. viribus adoleſcentiae debet eſſe aequalis. I. *Nigr.* 28. quid in ea potiſſimum obſervandum. I. *Somn.* 27. ſeq. durior quaedam. I. *Nigr.* 27. ſtatim ſub initio. I. *Somn.* 3.
Diſputationes philoſophorum ad vulnera procedunt. III. *Conv.* 1.
Diſputationes frivolae. II. *Bis Acc.* 34. (vid. *Logomachia*, it. *philoſophi*) longae quaedam & acerbae. I. *Herm.* 11. ad novas diſputationes quomodo adfecti quidam. III. *Bacch.* 5.
Diſtractio mentis per opiniones. II. *Icar.* 10.
Divinatrix Delphica. v. *Delphica.* divinatione non immutatur fatum. II. *Aſtr.* 28. veteres cur dediti fuerint divinationibus. ib. 23. divinator quidam a Demonacte quomodo repreheenſus. II. *Demon.* 37.
Divinatio vera ac falſa. III. *Diſſ. cum Heſ.* 7. ſeq.
Divites, & divitiae. divites admonentur. I. *D. Mort.* I. 3. mortem aegre ferunt. I. *Cat.* 14. divitiae reconditae. I. *Tim.* 13. rejiciuntur. ib. 38. earum fugacitas. ib. 29. & III. *Navig.* 26. quaenam eas vitia comitentur. ib. 28. contra divites promulgatur apud inferos judicium. I. *Nec.* 19. ſeq. vid. *nummi, pecunia, avarus.* divitum miſera vita. II. *Gall.* 29. it. 15. 31. it. dives quid ſine paralito. II. *Par.* 58. quid illi hic proſit. ib. 59. divitiis elatis quisnam ſuperveniat caſus. II. *Imag.* 21. iis moderate utentes, ſecuri. ib. pauperum ſtatus melior, quam divitum. II. *Gall.* 21. ſeq. quidam divitiarum cauſſa pericula ſubeunt graviſſima. I. *Tim.* 26. divitum multi adverſa valetudine utuntur. III. *Nav.* 27. divitiae malis hominibus obvenire ſolent. III. *Sat.* §. 3. f. & 11. divites non ſunt beati. ib. 26. vanae opes ſine teſtibus. ib. 29. f. & 33. quomodo divites vitent invidiam. ib. 33.
Divitum querelae de pauperibus. III. *Ep. Sat.* 37. ſeq. divitiae ad indifferentia referuntur. III. *Conv.* 36. & 37. divitiarum pericula. III. *Cyn.* 8. divitum miſera vitae ratio. ib. 17. & 18.
Doctus. v. *Eruditi.*
Dodonaea fagus. II. *Amor.* 31. it. II. *Gall.* 2.
Dolium volvere in Craneo. II. 2. *Hiſt.* 63. dolium Danaidum. I. *Herm.* 61. vid. *Danaides.*
Dolor non eſt indifferens. III. *Conv.* 47.
Dominorum & honeſta & turpia ſciunt ſervi. II. *Aſin.* 5.
Doris ob Polyphemum deridet Galateam. I. *D. Mar.* I. 1.
Dormire ſub Mandragoris. I. *Tim.* 6. dormire a mandragora. III. *Dem. Enc.* 36.
Doſiadae ara. II. *Lex.* fine.
Drachma oratori ſoluta. III. *Dem. Enc.* 36. & not.
Draco, ſidus. II. *Aſtr.* 23. cuſtos auri. II. *Salt.* 56. ſignum numeri apud Parthos. II. *Hiſt.* 29. dracones a mulieribus aluntur. II. *Pſeud.* 6. draco, deus. ib. 13. ſeq. quodnam cuidam nomen impoſitum. vid. *Glycon.*
Dracon legiſlator. III. *Calum.* 8.
Drimylus. II. *Gall.* 14.
Dromo. I. *Tim.* 22. Dromonis labores. I. *Merc.* 25.
Duces praeclari qui tam fortiter pugnant, quam ſapienter ordinant aciem. III. *Hip.* 1.

E.

EBrius deſcribitur. I. *Tim.* 54.
Echinades. II. *Salt.* 50.
Echo garrula. I. *D. Mar.* I. 4.
Eclecticus philoſophus quomodo quis fieri nequeat. I. *Herm.* 49. it. 52. ſeq. electionis philoſophicae requiſita. ib. 64.
Educationis durioris exempla. I. *D. Mar.* VI. 1. it. I. *Nigr.* 27. v. *diſciplina, adoleſcentia, Graeci.*
Elatis fortuna ſua quis ſuperveniat caſus. II. *Imag.* 21.
Elegeia ridicula. III. *Conv.* 41.
Elenchus, ſ. convictio. I. *Piſc.* 17. Menandri. III. *Pſeudol.* 4.
Elephantorum cornua. III. *Dea Syr.* 16.
Eloquentia nobiliſſimos efficit viros. III. *Rhet. Pr.* 2. (vid. *Rhetorica.*) in ſenectute demum matura. III. *Herc.* 4. eloquentiam Graecam quomodo comparare deceat. II. *Lex.* 22. tribuunt eam Graeci Mercurio. III. *Herc.* 4. Galli Herculi. ib. 4.
Elyſii campi. II. 2. *Ver. Hiſt.* 14.
Emmeleia, ſaltationis genus. II. *Salt.* 22. it. 26.
Empedocles. II. *Icar.* 13. aſſatus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 21. cur ſe ipſe in Aetnam injecerit. I. *D. Mort.* XX. 4. & III. p. 326. & 366.
Empuſa, ſaltatrix. II. *Salt.* 19.
Endymion quid ordinarit in aſtrologia. II. *Aſtr.* 18. rex, bellum gerit contra Solem. II. 1. *Ver. Hiſt.* 11. ſeq. amatur a Luna. I. *D. Deor.* XI. 1. ſeq.
Enipeo neglectam puellam praeripit Neptunus. I. *D. Mar.* XIII. 1.
Enneacrunus fons. I. *Tim.* 56.
Epaphus. II. *Salt.* 59.
Epeus. III. *Hip.* 2.
Epicharmi comici aetas. III. *Macrob.* 25.
Epicteti Stoici laterna. III. *Indoct.* 13.
Epictetus a Demonacte, quem admonuit, ut uxorem duceret, quomodo redargutus. II. *Dem.* 55.
Epicurus. II. *Salt.* 6. quid agat apud inferos. II. *Pſeud.* 25. odio habetur ab Alexandro Mago, cur. ib. veritatis eſt inquiſitor. ib. it. 61. Epicurei, quales. I. *Herm.* 16. deorum illuſores. II. *Icar.* 32. quid putent bonum. II. *Bis Acc.* 22. quomodo paraſiti. II. *Par.* 12. quales iſtorum ſententiae. II. *Pſeud.* 47. ab Alexandro Mago comburuntur. ib. Epicurus quidam confutat oraculum. ib. 44. ſeq.
Epicureos damnant ac tamen voluptatem ſectantur quidam. III. *Conv.* 36.

Epigramma in virum dipsadis morsu exstinctum. III. *Dipsad.* 6.
Epimenides. I. *Tim.* 6.
Epimetheus. I. *Prom.* fine.
Epirotes cantor eximius. III. *Nav.* 9.
Epithalamium ridiculum. III. *Conv.* 41.
Epitheta sunt poëtis ad versum replendum usitata. I. *Tim.* 1.
Equae Thessalae. I. *Zeux.* 6.
Equi formicae. II. 1. *Ver. Hist.* 12. & 16.
Equi vultures. II. 1. *Ver. Hist.* 11.
Equites in campum vocare. III. *Sol.* 8.
Equus. Equum in campum. I. *Pisc.* 9. equorum cupido exprobratur Romanis. I. *Nigr.* 29. equus in prono campo lubentius currit. III. *de Dom.* 10.
Equum se volutantem ut pinxerit Pauson. III. *Dem. Enc.* 24. quorsum abis? Quorsum equo visum fuerit. III. *Cyn.* 18.
Eranus, coena collaticia. III. *Meretr.* VII.
Eratosthenis Cyrenaei aetas. III. *Macrob.* 27.
Erichtheus. I. *Nec.* 16.
Erichthonius unde natus. III. *de Domo* 27.
Erichtonius, de terra exsistens. III. *Phil.* 3.
Eridanus flumen, populi ad illud. III. *Electr.* 1. seq.
Eridis pomum. III. *Conv.* 35. & III *Char.* 10.
Erigone. II. *Salt.* 40.
Erigones canis, sidus. III. *Deor. Conc.* 5.
Eriphyle auri caussa prodidit maritum. III. *Cyn.* 8. f.
Eris malum projicit aureum. I. *D. Mar.* VI.
Eros, Veneris filius. I. *D. Deor.* XX. 15.
Eruditis turpe, se dare in servitium, mercede proposita. I. *Merc.* 4. eruditio pulcrarum rerum princeps. II. *Imag.* 16. ejus imago. ib. (vid. *studia litterarum*) eruditorum morbus. II. *Q. Hist.* 2. eruditio aestimatur. v. *Aeschines, Demosthenes, Salaria, Praemia.*
Eruditis dupla portio debetur. III. *Cron.* 15. mittant libros divitibus. ib. 16.
Eruditio literarum non prodest, ni vita respondeat. III. *Conv.* 34.
Erynnis. I. *D. Mort.* XX. 1.
Evangelus, musicus rudis, cum aliis certare audet, sed exsibilatur. III. *Indoct.* 8. seq.
Eubatidae domus spectris vexata, tuta redditur. III. *Phil.* 30. seq.
Eubiotus, rex Machlyinae. II. *Tox.* 54.
Eubulides orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Eucrates Sicyonius. I. *D. Mort.* V. 1. II. *Gall.* 7. I. *Herm.* 11. mendax. III. *Phil.* 5. orator vulgaris. III. *Dem. Enc.* 31.
Eucritus foenerator. III. *Conviv.* 5. & 37. 38. &c.
Eudamidae & Aretaei amicitia. II. *Tox.* 22.
Eumelus, musicus habilis. III. *Indoct.* 10.
Eumolpidae. II. *Pseud.* 39.
Eumolpus. II. *Gymn.* 34. II. *Dem.* 34. III. *Fug.* 8.
Eunomius. I. *D. Mort.* XI. 2.
Eunuchus, quale animal. II. *Eun.* 8. omnibus excludendus sanctioribus. ib.
Eupator, rex. II. *Pseud.* 57.
Euphranor. II. *Imag.* 7. artifex. II. *Jov. Trag.* 7. I. *Merc.* 42.
Euphorbus interfectus a Menelao. II. *Gall.* 17. vid. *Pythagoras.*
Eupolis, poëta mordax. II. *Bis Acc.* 33. I. *Pisc.* 25.
Euripides, parasitus Archelai. II. *Par.* 35. ejus de congressu cum mulieribus sententia. II. *Amor.* 38. it. de puerperio. II. *Gall.* 19. it. de diis. II. *Jov. Trag.* 41. Euripidis versus quidam laudatur. III. *Macrob.* 23.
Europa a Jove rapitur. I. *D. Mar.* XV. 2. III. *Dea Syr.* 4. soror Cadmi. ib.
Europa in bello Trojano primum venit contra Asiam. III. *Charid.* 18.
Eurybatus. II. *Pseud.* 4.
Eurydice. I. *D. Mort.* XXIII. 2.
Eurystheus. II. *Jov. Trag.* 21.
Eurytus. I. *Pisc.* 6.
Euthydemus, peripateticus. I. *Herm.* 11.
Euthydici & Damonis amicitia. II. *Tox.* 19. seq.
Excludere amantes amorem incendit. III. *Meret.* XII. p. 313.
Exempla excitant mentes. II. *Gymn.* 37. multitudini eorum non inest robur, sed praestantioribus. II. *Tox.* 11.
Exercitium luctae, quid. II. *Gymn.* 8. optimos illa efficere cives, honorisque amantes. ib. 14. cur in Graecia instituta. ib. 15. Lacedaemoniorum exercitia. ib. 38. juvenes exercitia reddunt animosos, & robustos. ib. 24. varia istorum genera. ib. 1. seq. it. II. *Amor.* 45. traducit illa Anacharsis. ib. 31.
Exilium poenarum gravissima est. III. *Pat. Enc.* 12.
Exsecare se, v. *castrare* & *Gallus.*
Exspectare aliquem, ut hirundinem advolantem pulli. I. *Tim.* 21.
Exterius cum interiori non semper convenit. II. *Imag.* 11. comparatur ista diversitas. ib. an ab exteriori ad interius valeat consequentia, vid. tit. *Amictus.*

F.

Faba, cur eas aversetur Pythagoras. I. *Auct.* 6. Athenienses earum suffragiis creant magistratus. ib. 6.
Fabulae Graecorum unde ortae. II. *Astr.* 20. seq. in historiis minus jucundae. II. *Q. Hist.* 10. fabulantes in tonstrinis audivisse. ib. 24.
Falx & gladius cognominatur Cleodemus. III. *Conv.* 6.
Famae bonae amor nequaquam e vita expellendus. II. *Gymn.* 36.
Fatum, divinatione non immutatur. II. *Astr.* 28. si sit inevitabile, non puniendos esse homines. II. *Jov. Conf.* 18. ejus arbitrio regi homines. I. *Apol.* 8. ad fatum referunt, quod patrarunt, malitiosi, exemplo Sostrati. I. *Dial. Mort.* XXX. fati vis. ib. XIX. 2. vid. *Parcae.*
Fatum ridetur. III. *Deor. Conc.* 13.
Fatum duplex. III. *Philopat.* 15.
Febricitantes sanat Polydamantis, & Theagenis statua. III. *Deor. Conc.* 12.
Felix & felicitas; felix quis. II. *Dem.* 20. vid. *Cleobis.* felicitas ab aliis in alio quopiam ponitur. I. *Herm.* 66. ea virtute paranda. ib. 5. it. 7. vera, divitiarum expers, gloriae & voluptatis. ib. felicitas mutat mores. I. *Tim.* 22. v. *divitiae, nomen, honor, fortuna.*

Fœmina. vid. *Mulier.*
Ferrum cum auro confertur. I. *Cont.* 12.
Ferula. plagae ducentae & quinquaginta iis inflictae. III. *Cronoſ.* 16. f.
Feſta nusquam frequentiora quam in Syria. III. *Dea Syr.* 10.
Ficulneum lignum fumo moleſtum. III. *Mort. Per.* 24. f.
Figuli dicuntur Promethei. I. *Prom.* 2.
Filius patris uxorem deperit. III. *Dea Syr.* 17. Filius divinus ex patre. III. *Philopatr.* 18. f.
Flumen contra retro ire. I. *Apol.* 1.
Foenerari ſoli convenit ſapienti. I. *Auct.* 23.
Foenus & ratiocinium. I. *Tim.* 13. foenus quatuor drachm. per menſem. III. *Conv.* 32.
Fons Enneacrunus. I. *Tim.* 56.
Formae corporis praeſtantiſſimae imago. II. *Imag.* 5. ea una cum pulcritudine mentis non ſemper in eodem homine. ib. 11. comparatur iſta diverſitas. ib.
Formica aut camelus proverb. III. *Ep. Sat.* 19.
Formicae varia negotia. II. *Icar.* 19. earum civitati humana comparatur vita. ib. ex iis orti homines, Myrmidones. ib. 9.
Formicae Indicae. III. *Ep. Sat.* 24.
Fortuna, ejus fuga relinquit triſtes. I. *Nec.* 16. ea atque fato nihil potentius. II. *Jov. Conf.* 3. quinam fortunae bonis digni. II. *Imag.* 21. ea immoderate utentes quis caſus ſuperveniat. ib. ea moderate utentes ſecuri. ib. fortunae inconſtantia. I. *Nigr.* 20. vitam humanam moderatur. I. *Nec.* 16. vid. *Plutus, divitiae, felicitas.*
Fraternus Caſtoris & Pollucis amor. I. *Dial. Deor.* XXVI. 2.
Fratres ſe vocant Chriſtiani. III. *Mort. Per.* 13.
Fraus, exempla iſtius. II. *Tox.* 47. ſeq.
Frugalis victus. I. *Tim.* 56.
Fumus, victimis non delectari ſine eo. II. *Amor.* 4. e fumo ſe conferre in ignem. I. *Nec.* 4.
Fumus Cynicis habentur aureae coronae & purpura. III. *Cyn.* 19. f.
Funis. omnem movere funem. II. *Pſeud.* 57.
Funus, (v. *ſepultura, parentatio.*) funerum vanitas. I. *Nigr.* 30. ſeq. funebres ſermones perſtringuntur. II. *Luct.* 20. it. 23.
Furioſos curare difficile. II. *Abd.* 16. furor juvenum, ſenum, mulierum, unde oriatur. ib. 30.

G.

Galea orci. II. *Bis Acc.* 21.
Galea triplex. III. *Philopatr.* 25.
Galilaeus in tertium coelum penetrans. III. *Philopatr.* 12.
Galli ſacerdotes Cybeles caſtrati. III. *Cron.* 12. ſtipem colligunt. ib. Deam Syriam aſino circumducunt mendicantes. II. *Aſin.* 35. Conf. III. *Dea Syr.* 15. & frequenter. ib. Gallos amant feminae. ib. 22. origo moris ſeſe caſtrandi. ib. 26. & 27. cur veſtes muliebres geſtent. ib. vulnerant brachia. ib. 50. ritus ſe caſtrandi. ib. 51. quomodo ſepeliantur. 52.
Gallina Numidica. I. *Merc.* 17. gallinarum lac mulgere. ib. 13.
Gallinam pinguiorem petit conviva philoſophus. III. *Conv.* 43.
Gallorum contra coturnices pugna apud Graecos. II. *Gymn.* 37. gallus, Mercurii comes. II. *Gall.* 2.
Gallus quidam non ineruditus. III. *Herc.* 4. Galli vim dicendi tribuunt Herculi. ib.
Ganymedes cur a Jove raptus. I. *D. Deor.* IV. 4. pincerna illius. ib. fine. a Jove ad oſculum invitatus. ib. 1.
Garamantum vivendi ratio. III. *Dipſ.* 2.
Gargarus, Idae cacumen. I. *D. Deor.* XX. 1.
Garruli taciturnitatem ſimulant, ſed rogai cupiunt &c. III. *Conviv.* 4.
Gaude, ſalutandi formula, quid, ejusque uſus. II. *Salt.* 2.
Gelonis, tyranni, graveolentia oris. I. *Herm.* 34.
Gemini, coeleſte ſignum. II. *Aſtr.* 23.
Gemmae albae, aqueae igneae. &c. III. *Dea Syr.* 32. gemma Lychnis. ib. lucem noctu praebent. ib.
Gentium quarumdam dii. I. *Sacr.* 10. Gentium quidam non Chriſtianarum honeſti. III. *Philopat.* 17. & not.
Geraeſtus. II. *Jov. Trag.* 25.
Geryon, qualis corpore. II. *Tox.* 62.
Geryonis oſtentare oſſa. III. *Indoct.* 14.
Getae. II. *Icar.* 16.
Gladius & falx cognominatus Cleodemus. III. *Conv.* 6.
Glauce. II. *Salt.* 41.
Glaucus fortis. II. *pro Imag.* 19. it. I. *Aët.* 8.
Gloria pretioſior praemiis. II. *Gymn.* 10. eam conſequi, laborioſum. ib. ejus amor nequaquam ex vita expellendus. ib. 36. vid. *laus, honor, fama.*
Glycerium, pellex Megapenthis. I. *Cat.* 12.
Glycon, draco ita adpellatur. II. *Pſeud.* 18. in honorem ejus cuditur nummus. ib. 58. de eo it. 43.
Gnathonides, aſſentator. I. *Tim.* 43. ſeq. III. *Fugit.* 19. &c.
Gniphon, dives avarus. II. *Gall.* 31. foenerator. I. *Cat.* 17.
Gniphon, paraſitus. I. *Tim.* 58.
Gnaeſi Omanorum regis aetas. III. *Macrob.* 17.
Gobares. I. *Cat.* 6.
Gorgiae Sophiſtae aetas. III. *Macrob.* 23.
Gorgonem videntibus quid acciderit. II. *Imag.* 1. III. *de Domo* 19.
Gorgonis in pectore Palladis utilitas. III. *Philopat.* 8. Gorgonis virginis hiſtoria. ib. 9. & not. 69.
Graecia male moratos ad vitam honeſtam reducit. I. *Nigr.* 12. cur exercitia Graeci inſtituerint. II. *Gymn.* 15. ſeq. cur non adhibeant pileum. ib. 16. eorum cura circa civitatem bene inſtituendam. ib. 20. diſciplina. ib. ſeq. comoedorum apud eos licentia. ib. 22. praemia dant victoribus. ib. 36. ad virtutem excitant adoleſcentiam exemplis animalium. ib. 37. inſtruunt eam Arithmetica, muſica, poëſi, morum ſcientia, cet. ib. 21. Graecorum fabulae unde ortae. II. *Aſtr.* 20. ſeq. unde ii aſtrologiam hauſerint. ib. 10. Graecor. jusjurandum. II. *Tox.* 12. verbis Graeci amiciores, quam re. ib. 9. verborum ſectantur elegantiam. ib. 42. vim dicendi adtribuunt Mercurio. III. *Herc.* 4. eam quomodo comparare deceat. II. *Lex.* 22. ſeq.

Grae-

Graeci veteres quomodo comam ornare fuerint soliti. III. *Navig.* 3.
Gramme nomen mulieris. III. *Meret.* XIII. p. 318.
Graveolentia oris Gelonis, tyranni. I. *Herm.* 34.
Gruem saltare quid. II. *Salt.* 34.
Gustare. In gustando vino non opus est ebibere dolium. I. *Herm.* 58.
Guttur, quatuor digitos longum. I. *Nigr.* 33.
Gyarus insula. II. *Tox.* 17.
Gygis annulus. II. *Bis Acc.* 21. istius habere aurum. II. *Par.* 58.
Gymnasium, qualis locus. II. *Gymn.* 7. Scythis peregrinum. ib. 6. v. *Exercitium*, it. *Graecia.*
Gymnopaedia, saltationis genus. II. *Salt.* 12.
Gymnosophistae. III. *Fug.* 7.
Gyndamidis & Abauchae amicitia. II. *Tox.* 61.

H.

Haereditas. vid. *Hereditas.*
Halcyonis fabula. I. *Halcyon.* 1. seq. Dies halcyonii. ib. 2.
Halirrhodius. II. *Salt.* 39.
Harmodii parasitus Aristogiton. II. *Par.* 48.
Harmonides inter canendum exspirat. I. *Harm.* 2.
Harpina urbs. III. *Mort. Per.* 35.
Harpyae Phineum privant cibo. I. *Tim.* 18.
Hebe. I. *D. Deor.* V. 2. I. *D. Mort.* XVI. 1.
Hebrus fluvius maximus. III. *Fug.* 25.
Hecates cerimonia. III. *Navig.* 15.
Hecates coena. I. *D. Mort.* I. 2.
Hector, quid moriens locutus. II. *Par.* 46.
Hecubae similis mulier. II. *Gall.* 17.
Helena ab Achivorum principibus expetita. I. *D. Deor.* XX. 14. rapta a Cinyro. II. 2. *Ver. Hist.* 25. it. 27. ejus forma despicitur. I. *D. Mort.* XVIII. 2. ejus caussa magna facta internecio. ib. non est, quae describitur. II. *Gall.* 17. de ea. II. 2. *Ver. Hist.* 8. cujus filia. I. *D. Deor.* XX. 14. ob eam, a Theseo raptam magnum exoritur bellum. ib. pulcritudinis gratia se in Deam mutat, fratribusque idem confidit. III. *Charid.* 6. Amatur a Theseo. ib. 16.
Heliconem non audiisse umquam. III. *Indoct.* 3.
Hellanicus Lesbius. III. *Macrob.* 22.
Hellanodice. II. *pro Imag.* 11.
Helle, cur ab ariete deciderit. I. *D. Mar.* IX. 2. nomen dedit Hellesponto. ib. ubinam sepulta. ib.
Helleboro indigere. I. *D. Mort.* XVII. 2.
Hellespontus unde dicatur. I. *D. Mar.* IX. 1. eum transire pedibus. III. *Rhet. Pr.* 18.
Hephaestion, ductor sponsi. I. *Aët.* 5. I. *pro Lapsi* 8. ab Alexandro inter Deos refertur. III. *Calumn.* 17.
Heraclides Carius. II. 2. *Ver. Hist.* 22.
Heraclitus omnia deplorat, cur. I. *Auct.* 14. de eo. I. *Sacr.* 15.
Heramithres. I. *Cat.* 21.
Hereditas liberis debita. I. *D. Mort.* VI. 3.
Heredipetae. I. *D. Mort.* XI. 1. hereditatis spe decepti. vid. *adulator.* heredipetarum exempla. II. *D. Mort.* V. it. VI. 1. it. VII. 1.
Hercules quomodo pictus. II. *Hist.* 10. qualis futurus, si voluptati obedisset. II. *Bis Acc.* 20. in Venerem acer. II. *Amor.* 1. dicitur rusticus. II. *Jov. Trag.* 32. it. Sostratus. II. *Dem.* 1. it. Ogmius. III. *Herc.* 1. monstrose apud Gallos pingitur. ib. homines trahit auribus vinctos. ib. 3. de eo. II. *Salt.* 41. ejus cum flumine lucta. ib. 50. Jovis filius. I. *D. Deor.* XIII. 1. in Oeta conflagravit. ib. & III. *Mort. Per.* 21. Centauri sanguine exeditur. ib. 25. Omphale captus, lanas carminavit. ib. 2. liberos & uxorem occidit. ib. Aesculapio posthabetur. ib. Herculis irridetur divinitas. I. *D. Mort.* XVI. 1. se dicit simulacrum dei. ib. 1. pro Atlante fert coelum. I. *Cont.* 14. adscribunt ei Galli vim dicendi. vid. *Eloquentia.* Herculi decimus tertius labor injungendus. III. *Fug.* 23. malorum depulsor. ib. 32. Hercules ap. Pholum pingitur cubans cum calice. III. *Conv.* 14. f. Hercules Tyrius antiquior Graeco. III. *Dea Syr.* 3. f. non infelix, quod nudus. III. *Gym.* 13.
Herculis cum arcu sagittas habere. III. *Indoct.* 5.
Hermaphroditus qualis. I. *D. Deor.* XXIII. 1. it. I. *D. Deor.* XV. 2.
Hermias, eunuchus, philosophus. II. *Eun.* 9.
Hermimus Aristotelicus. II. *Dem.* 56.
Hermippi persona. III. *Charid.* passim.
Hermocles Rhodius statuarius. III. *Dea Syr.* 26.
Hermodori perjurium. II. *Icar.* 16.
Hermolaus. I. *D. Mort.* VIII.
Hermon Epicureus. III. *Conv.* 6. & 9.
Hermotimus, cur philosophiae Stoicae se dederit. I. *Herm.* 15. seq.
Herodes. II. *Dem.* 24. it. 33.
Herodicus. II. *D. Hist.* 35.
Herodoti testimonium de visu & auditu. III. *de Domo* 20.
Herodotus, ejus laudes. I. *Aët.* 1. praelegit historias. ib. ejus libri dicuntur Musae. ib. digito in eum monstratur. ib. 2. de eo. II. *Hist.* 42.
Heroes podagrosi varii. III. *Tragop.* vs. 250. seq.
Heron. III. *Navig.* 6, 9.
Herophilus Cynicus, ubi pernoctarit. II. *Icar.* 16.
Hesiodus. versus ejus multa continent ad astrologiam pertinentia. II. *Astr.* 22. quomodo factus poëta. III. *Rhet. Pr.* 4. de eo. I. *Herm.* 25. ejus de virtute sententia. ib. 2. futura divinandi facultatem a diis accepit. III. *Diss. cum Hesiod.* 1. crimina Hesiodo objecta. ib. 2. quae divinaverit. ib. 6. Hesiodus omnia divino adflatu dixit. ib. 9. Heliodus laudatur. III. *Navig.* 20. cornices in ejus sepulcro. III. *Mort. Per.* 41. Hesiod. & Homer. videntur ob fabulam de Saturno. III. *Saturn.* 6. an posterior Homero. III. *Dem. Enc.* 9.
Hetoemocles philosophus queritur se non vocatum ad convivium. III. *Conv.* 22.
Hierapolis urbs. III. *Dea Syr.* 1.
Hiero Syracusanorum tyrannus. III. *Macrob.* 10.
Hieronymus laudatur. III. *Macrob.* 11. & 13. ejus senectus. ib. 22.
Himeraeus Phalereus orator. III. *Dem. Enc* 31.
Himerus, Veneris filius. I. *D. Deor.* XX. 15.
Hinnulus leonem. I. *D. Mort.* VIII. 1.
Hipparchus, avarus, dives. II. *Asin.* 1—4. ejus uxor maga, lasciva. ib. 4. avis specie illa evolat ad amasium. ib. 12.

Hippias, vir eruditus, mechanicus. III. *Hip.* 3. ejus adornatum balneum. ib.
Hippoclides non curat, proverb. I. *Apol.* 15. & III. *Philopatr.* 28. f.
Hippocentauris comparantur Sophistae. III. *Fug.* 10.
Hippocentaurus. I. *Prom.* 5. it. I. *D. Mort.* XVI. 4.
Hippocratis, medici Coi, dictum. I. *Herm.* 1.
Hippocrene. III. *Indoct.* 3.
Hippodamia. Ejus proci necantur a patre Oenomao, currus certamine victi. III. *Charid.* 19.
Hippogerani. II. *Ver. Hist.* I. 13.
Hippogypi. II. *Ver. Hist.* I. 11.
Hippolyta, amazona. II. *Gymn.* 34. Hippolytae rusticitas. II. *Amor.* 2.
Hippolyto comas ponunt nubentes. III. *Dea Syr.* 60.
Hippolytus a Phaedra delatus. III. *Calum.* 26.
Hippomyrmeces. II. *Ver. Hist.* I. 12. it. 16.
Hipponax. III. *Pseudolog.* 2.
Hipponicus. I. *Tim.* 24.
Hircocervi. I. *Prom.* 7.
Hircum mulget alter, alter supponit cribrum. II. *Dem.* 28. Hircum olet rusticus. III. *Merctr.* VII.
Historicus Grammaticus. III. *Conv.* 6. f.
Historia, eam quivis vult scribere. II. *Q. Hist.* 2. eam contexere, difficile. ib. 5. historicorum vitia. ib. 7. seq. illa ab encomio distinguenda. ib. 7. seq. historicus non debet esse adulator. ib. 7. historia adulationibus repleta, comparatur. ib. 8. in ea quando & quomodo laudandum. ib. 9. historicus quidam malus ridicule contexit historiam. ib. 14. dicendis exaequari debet dictio. ib. 45. bene res disponat historicus. ib. 47. moderate laudet. ib. 59. neque calumnietur. ib. de fabulis, quas profert, suspendat judicium. ib. 60. pro omni aetate scribere debet. ib. 61. it. 63. hoc faciens, cui similis. ib. 62. loquentem quomodo inducere debeat. ib. 58. cuinam similem esse oporteat. ib. 51. quomodo formandum prooemium. ib. 52. seq. quomodo ad narrationem inde transeundum. ib. 55. multa debet omittere, cujus instar. ib. 56. vel verbo eloqui. ib. 57. dilucide se explicet. ib. 43. ineptorum historicorum exempla. ib. 15. seq. minutiis immorantes, ad res magnas inepti, cui similes. ib. 20. & 28. qui poëticas immiscent dictiones. ib. 22. cui similes. ib. post prooemium speciosum pusillum quoddam tractantes. ib. 23. in tractatione historica omnia sibi debent esse similia. ib. 23. historicus quidam malus geographus. ib. 24. boni requisita. ib. 34. & 37. veritatis debet esse amans, intrepidus. ib. 37. quando is esse non possit. ib. 38. ad historiam scribendam non quivis idoneus. ib. 35. prudentia civilis, & eloquendi vis historico necessaria. ib. 34. historicorum longaevorum exempla. III. *Macrob.* 22. seq.
Histriones, personis, quas referunt, adtribuentes actiones inconvenientes. I. *Pisc.* 3. it. 33. vid. *Comoedia, Tragoedia.*
Holmeus fons. III. *Indoct.* 3.
Homerus versibus suis tempestatem excitat. I. *Cens.* 7. it. reddit Charonti visum. ib. laudator, non adulator. II. *pro Imag.* 24. ejus versus multa continent ad astrologiam pertinentia. II. *Astr.* 22. quam egregie laudet. II. *pro Imag.* 24. seq. e spectaculo redit doctior. II. *Salt.* 4. omnes res in duas classes divisisse videtur. ib. 23. quid bello opposuerit. ib. non necessaria in historiis omisit. II. *Q. Hist.* 57. de Achille multa fabulose scripsit. ib. 40. patriae suae nusquam facit mentionem. ib. 14. ejus patria. II. 2. *Ver. Hist.* 20. an caecus fuerit. ib. (coecus tamen dicitur. III. *Saturn.* 6.) ejus quidam versus periere. II. 2. *Ver. Hist.* 24. Therfiten taxavit carmine. ib. 20. ejus quaedam loca. I. *Apol.* 14. it. II. *Amor.* 23. 31. & 32. it. II. *Imag.* 22. it. II. *Amor.* 5. it. II. *Dem.* 60. it. I. *Merc.* 16. it. I. *Herm.* 33. it. I. *D. Mort.* XI. 1. it. I. *Somn.* 5. it. I. *Nigr.* 6. ib. 17. ib. 37. it. I. *Pisc.* 1. & 3. Homer. & Hesiod. ridentur ob fabulam de Saturno. III. *Saturn.* 6. Homerus adoratur. III. *Dem. Enc.* 2. cum Demosthene contenditur. ib. 4. seq. modo ei praefertur, modo postponitur. ib. per totum *Dial.* Sexcenties eadem habet. III. *Dem. Enc.* 6. f. culpatur ob ficta pugnantium colloquia. ib. 7. ejus patria tempusque. ib. 9. Heroas a pedibus, capite & coma laudat. ib. 21.
Homines, eorum in deos indignatio. II. *Bis Accus.* 3. seq. nulla hominum vita tranquilla. II. *Gall.* 27. ista ridicula. II. *Icar.* 4. comparatur civitati formicarum. ib. 19. item saltatorio spectaculo. ib. 17. hominum genus variis obnoxium adfectibus. ib. 29. diversa eorum vota. II. *Icar.* 25. homines principio vitae pellibus animalium induti. II. *Amor.* 34. a rudi principio artibus & scientiis pedetentim statum suum effecere meliorem. ib. 34. hominis esse peccare. II. *Dom.* 7. res humanae neque spe, neque metu dignae. ib. 20. hominem facere ex pistillo. III. *Phil.* 36. v. *vita.* homines a se invicem diversi. I. *Halc.* 5. homo infans. ib. 3. homines designarunt deos. I. *Sacr.* 10. homo nequam variis nominibus appellatus. III. *Pseudolog.* 27. hominibus uti pro jumentis, ridetur. III. *Cyn.* 10.
Honoris amor nequaquam e vita expellendus. II. *Gymn.* 36. honores mutant mores. II. *Gall.* 14. (v. *nomen, divitiae, aurum, felicitas.*) it. I. *Tim.* 22. ex eruditione proficiscitur honor. I. *Somn.* 11. (v. *laus, notitia, eruditio, Aeschines, Demosthenes.*)
Horae. I. *Sacr.* 8.
Hori libros & Isidis edidit Pythagoras. II. *Gall.* 18.
Hormus, saltandi genus. II. *Salt.* 11.
Hortari ultro festinantem. I. *Nigr.* 6.
Hospitali Jovi sacrificant redeuntes peregre. III. *Mercr.* IX.
Hospites doctores. III. *Dea Syr.* 56.
Hostiae, (vid. *sacrificium*) quales diis praebeantur. I. *Sacr.* 12. ritus circa eas. ib. seq.
Humanitatis imago. II. *Imag.* 19.
Hyacinthus disci jactu ab Apolline interfectus. I. *D. Deor.* XIV. 1. ab eodem sepelitur. ib. 2. in florem vertitur. ib.
Hydamardia, urbs. II. 2. *Ver. Hist.* 46.
Hydra. II. *Phal. Pr.* 8. comparantur cum ea vires humanae. II. *Gymn.* 35.
Hypata, urbs. II. *Asin.* 1.
Hyperbolus, incidere in Cleonem aut Hyperbolum aliquem. I. *Tim.* 30.

Hyperbole enormis. III. *Philopat.* 3.
Hyperides, patriae sollicitator, miles trepidus. II. *Par.* 42. infidus, adulator. III. *Dem. Enc.* 31.
Hypochermata, qualia carmina. II. *Salt.* 16.
Hypsipyle. II. *Salt.* 44.
Hysicratis Amiseni aetas. III. *Macrob.* 22.
Hyspasinis regis Characis aetas. III. *Macrob.* 16.

I.

Iacchus laceratus. II. *Salt.* 39.
Iacere aleam. II. *pro Imag.* 16.
Iambulus, scriptor fabulosus. II. *Ver. Hist.* I. 3.
Iapeto antiquior. I. *D. Deor.* II. 1.
Icarus. II. *Imag.* 21. temerarius astrorum scrutator, II. *Astr.* 15.
Icarius, inter pocula occisus. I. *D. Deor.* XVIII. 2.
Icarius vineae cultor. II. *Salt.* 40.
Iccus. II. *Q. Hist.* 35.
Idiotarum optima vita. I. *Nec.* 21.
Idomeneus. I. *D. Mort.* XXI.
Idomeneus, parasitus. II. *Par.* 45.
Ignis non extinguitur igni. II. *Amor.* 2. igni sacrificant Persae. II. *Jov. Trag.* 42. in ignem se conferre ex fumo. I. *Nec.* 4. ignis necessitas. I. *Cauc.* 19. communicatus non decrescit. ib. 18. solis ignis flagrantior. ib. 19. Ignis celere mortis genus. III. *Mort. Per.* 21. f. sacrilegor. & homicid. poena. ib. 24. f.
Ignorantia plurium malorum causa. III. *Calumn.* 1.
Ignotus Deus Athenienstum. III. *Philopat.* 9.
Ilias malorum. III. *Conv.* 35.
Ilissus. III. *Navig.* 13.
Imago formae corporis praestantissimae. II. *Imag.* 8. eruditionis. ib. 16. benignitatis. ib. 19. beneficentiae. ib. 20. benivolentiae. ib. 21. animae praestantissimae. ib. 16—23. sapientiae & prudentiae. ib. 17.
Imaginum quarundam miracula. v. *simulacrum*, & *statua*.
Imitator Thucydidis. II. *Q. Hist.* 15.
Incantationes, remedia morborum. III. *Phil.* 11. seq.
Incantationis descriptio. III. *Merestr.* 4.
Indi adorant solem saltando. II. *Salt.* 17. arte saltandi domiti. ib. 22. vino dediti. I. *Nigr.* 5. vid. it. *Bacchus*.
Indifferentia dicebant mala Stoici. III. *Conv.* 31. & divitias. ib. 36. & 37. Redarguuntur suo exemplo, dolorem non esse indifferens quid. ib. 47.
Indigeo. paucis indigere est proximum Diis esse. III. *Cyn.* 12.
Infernus. v. *Orcus*. Infernales poenae. I. *Nec.* 14. leges per quos fiant ratae. ib. 20.
Initiati dicuntur podagrici. III. *Tragop.* 125. 179. 239.
Injusti. v. *Mali*.
Ino, Bacchi nutrix. I. *D. Mar.* IX. 1.
Ino cum filio in mare praecipitatur. I. *D. Mar.* VIII. 1. a delphinibus excipitur. ib.
Insania, dea. II. *Par.* 2.
Institutio. v. *educatio*, *disciplina*, *adolescentia*.
Insula beatorum. II. 2. *Ver. Hist.* 6. I. *Herm.* 71. III. *Dem. Enc.* c. ult.
Insulae variae. II. 2. *Ver. Hist.* 27.
Interius cum exteriori non semper convenit. II. *Imag.* 18. comparatur ista diversitas. ib. an ad interius hominis ab exteriori valeat conclusio. v. *Amictus* tit.
Interpres, interprete opus est Pythio. II. *Jov. Trag.* 28. Themistocle nihil opus (interprete) ib. 31.
Interrogando & opponendo facilius proficitur. I. *Herm.* 13.
Invidia. Invidemus virtuti alterius: pulchris non invidemus. III. *Charid.* 23.
Io in Isin vertitur. I. *D. Deor.* III. 1. it. in juvencam. ib.
Iolaus repubescens. I. *D. Mort.* V. 2.
Ion, Platonicus. III. *Phil.* 6. & III. *Conv.* 7. vocatur Canon. ib.
Ionius sinus. II. *Amor.* 6.
Ionopolis. II. *Pseud.* 58.
Jophon patrem Sophoclem dementiae accusat. III. *Macrob.* 24.
Jovis impotentia ridetur. III. *Philop.* 4. Deos de coelo dejecit, Salmonea percussit, Titanas vicit. &c. ib. Cygnus & bos factus. Barbatus senex. duodecim menses apud Aethiopes convivia agitat. ib. ejus Amores & commenta. III. *Charid.* 7. ejus minae, se terram cum hominibus suspensurum. ib. 8.
Iphigenia. II. *Tox.* 6.
Irus. I. *Necyom.* 15.
Isaeus orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Isidis libros & Hori edidicit Pythagoras. II. *Gall.* 18.
Isis, Aegyptiorum dea. I. *D. Deor.* III. 1.
Isidorus Characenus historicus. III. *Macrob.* 15.
Ismeniae tibiae celebres. III. *Indoct.* 5.
Ismenodorus, in itinere occisus. I. *Dial. Mort.* XXVII. 2.
Isocrates ad bellum timidus. II. *Par.* 42. ejus aetas & exitus. III. *Macrob.* 23. Thesea inseruit laudibus Helenae. III. *Dem. Enc.* 10.
Isthmus habuit viginti stadia. III. *Ner.* 1. Isthmum perfodere cur adgressus sit Nero. ib. 2. quinam ante eum hoc tentarint. ib. in not. Desistit a consilio, metu inundationis. ib. 4. verius motu Vindicis. 5.
Italiae aër. III. *Macrob.* 9.
Judaei medici. III. *Tragop.* vs. 264. v. nott.
Judex ad quid adtendere debeat. II. *Eun.* 5. utramque debet audire partem. I. *Herm.* 30. III. *Calumn.* 8. judicum merces triobolus. III. *Dem. Enc.* 36. & II. *Bis Acc.* 15.
Judicium nullum putat esse verum Pyrrho. II. *Bis Accus.* 25. meliorum distat a vulgo judicium. I. *Herm.* 2.
Juno exprobrat Jovi amores. II. *Jov. Trag.* 2. a Polycleto efficta. I. *Somn.* 8. zelotypa ob Semelen. I. *D. Deor.* IX. 2. it. ob Ganymeden. ib. V. 1. seq. ib. III. 1. ubi celatur. I. *Sacr.* 10. insidias struit Jovi. I. *D. Deor.* XXI. 2
Juno opum donatrix. III. *Merc.* VII.
Juno leonibus insidens. III. *Dea Syr.* 31. eadem multas simul Deas referens. ib. 32.
Juno Syria. III. *Dea Syr.* 1. Juno traducitur. III. *Philopatr.* 12.

Jupiter amat juvencam. I. *D. Mar.* VII. 1. ejus curae & negotia. II. *Bis Accuſ.* 2. quid facturus aurea catena. II. *Jov. Conf.* 4. ejus catena, quid. II. *Aſtr.* 22. in aurum mutatus. II. *Gall.* 13. ſepultus quomodo tonare poſſit. II. *Jov. Trag.* 45. I. *Sacr.* 5. amores ei exprobrantur. II. *Jov. Trag.* 2. ejus ad ceteros deos oratio. ib. 15. ſaltando ſervatur. II. *Salt.* 8. a Phidia repraeſentatus. v. *Phidias.* varia ejus epitheta. I. *Tim.* 1. quomodo amabilis fieri poſſit. I. *Dial. Deor.* II. 2. in varias transformatur ſpecies. ib. ejus ara in Gargaro. I. *D. Deor.* IV. 2. arietina apud Aegyptios facie fingitur. I. *Sacr.* 14. a capra nutritur, in Creta expoſitus. ib. 5. expulſo patre, imperium ad ſe rapit. ib. ejus uxores. ib. in amorem effuſus. ib. multa de eo fabuloſa. ib. ubi colatur. ib. 10. ejus ſepulcrum. ib. & III. *Philopat.* 10. barbatus fingitur. I. *Sacr.* 11. cum Sole expoſtulat, cur. I. *D. Deor.* XXV. 1. in aurum mutatur. I. *D. Mar.* XII. 1. divitiarum dator. III. *Cron.* 14. redarguitur a Momo. III. *Deor. Conc.* ubique.

Jusjurand. amatorum vanum. III. *Meretr.* VII. in extremis labiis ib. p. 297. jurare falſo non verentur, per numen, quod impotens credunt. III. *Philop.* 4. & not. jurare per quem Deum deceat, deliberatur. ib. 5. 6. 7. 8. jusjurand. per trinitatem vocatur arithmetica. III. *Philop.* 12.

Jusjurandum Pythagorae, Graeci, Scythae, v. *ſuo titulo.*

Juſti. vid. *Boni.*

Juſtitia laudatur. II. *Bis Acc.* 5. ejus inimici. ib. 8.

Juventus. vid. *adoleſcentia.*

Juvenum excuſationes in donando. III. *Meret.* VII. eorum vanum jusjurandum. ib.

Ixion. I. *Nec.* 14. ſollicitata Junone, a Jove abſolvitur. I. *D. Deor.* VI. 1—4. nebula ei loco Junonis objicitur. ib. 4. ſeq.

K.

Kalendae Romanae. III. *Pſeudolog.* 7.

L.

Labores Dromonis, vel Tibii. I. *Merc.* 25. labores ſuſtinere, quid profit. II. *Gall.* 23. (vid. *corpus, vires.*) ex illis naſcuntur bona. III. *Rhet. Pr.* 8.

Labra rigare, ſiccum linquere palatum. I. *Apol.* 6.

Lac gallinae mulgere. I. *Merc.* 13.

Lacedaemoniorum exercitia. II. *Gymn.* 38. de pila decertatio. ib. ſaltationis amici. II. *Salt.* 10. eorum reges quot habuerint calculos. I. *Harm.* 3. priſtinos exuunt mores. I. *Dial. Mort.* I. 4. mulieres tonſae. III. *Fug.* 27.

Laches, paraſitus. I. *Tim.* 58.

Lachelis, una Parcarum. II. *Jov. Conf.* 2.

Lachonopteri. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.

Lacrymae Neptuni ridentur. III. *Philop.* 6.

Lacunar templi aureum. III. *Dea Syr.* 30.

Lajus. II. *Jov. Conf.* 13.

Lampas vocatur pyra. III. *Dea Syr.* 49.

Lampichus, tyrannus. I. *D. Mort.* X. 4.

Lampis, amore meretricis perit. I. *D. Mort.* XXVII. 7.

Lapilli ignei coloris. III. *Meretr.* VI.

Lari in morem. I. *Merc.* 3.

Larvam Lamiamque metuere. III. *Phil.* 2.

Latona. I. *D. Deor.* XVI. 1.

Latophagi. II. *Salt.* 4.

Latrator Deus ridetur. III. *Deor. Conc.* 10.

Laus, & laudator. Laus eſt liberum quiddam. II. *pro Imag.* 18. non habet quantitatis legem. ib. in laudando comparare ſcitum. ib. 19. laudem quomodo quis poſſit conſequi. ib. 17. (vid. *Notitia.*) invidiae non debet laus eſſe obnoxia. II. *pro Imag.* 23. laudator quomodo diſtet ab adulatore. ib. 20. ſeq. veri laudatoris caracteres. ib. laudes ſuas cur quivis facile admittat. ib. 3. laude ſua capti quibus ſimiles. ib. ea delectantur feminae, licet ſibi falſo ſaepe adtributa. ib. 4. ſub nimia laude quid lateat. ib. 1. quando laudes ſint tolerabiles. ib. 2. cui laus jucunda, vel gravis. II. *Q. Hiſt.* 11.

Lazari, populi. II. *Tox.* 44.

Leagoras. II. *Phal. Pr.* 9.

Lectica uti effeminatum. III. *Cyn.* 10.

Leges cur inutiles. II. *Dem.* 59. aliquid peregrini habentes, reveretur vulgus. II. *Gall.* 18. Conf. tit. Lex.

Lemniadae mulieres. II. *Amor.* 2. & III. *Meretr.* p. 318.

Leo devinctus licio. I. *Merc.* 31. leonina pelle tegere ſimium. III. *Phil.* 5. leonem hinnulus. I. *D. Mort.* VIII. 1.

Leones ſolivagi. III. *Ep. Sat.* 34.

Leontichus. III. *Phil.* 6.

Leoſthenes. III. *Dem. Enc.* 14. f. & ib. nott.

Leotrophis, Milonem ex Leotrophide efficere. II. *Q. Hiſt.* 34.

Lepidus. II. *Pſeud.* 43. it. 25.

Lepus. Leporem dimiſi. III. *Soloec.* 3.

Lerneae capita. II. *Amor.* 2.

Lesbonax quomodo adpellarit ſaltatores. II. *Salt.* 69.

Lethes aqua. I. *Dial. Mort.* XIII. 6. quid efficiat. II. *Luct.* 5. eam qui non guſtarint. ib.

Leucanor, Boſporanorum regulus. II. *Tox.* 44.

Lex. Leges Saturnalium. III. *Cronoſ.* p. 393. ſeq. inſcribantur pilae aeneae. ib. *Cron.* §. 18. Adde tit. Leges.

Libanitis. III. *Indoct.* 3.

Libanus. III. *Dea Syr.* 8. Arena rubra inficit flumen Adonyn, ut ſanguineus videatur. ib. plus quam diei iter altus. ib. 9.

Liberos qui immolantes devoveant. III. *Dea Syr.* 58.

Libertas, Dionyſiaca. vid. *Dionyſiaca.* ſocia veritatis. I. *Piſc.* 17.

Libertas Demoſthenis in dicendo. III. *Dem. Enc.* 36. 40. & 42. Libertatem dicendi concedere magnanimum eſt. III. *Deor. Conc.* 4.

Librorum lectio quando non ſufficiat. III. *Indoct.* 2. eorum emtores ignari & rudes cui ſimiles. ib. 6. ib. 19, 29. eorum titulos ſolos neſſe. ib. 18. Libro inſcribuntur hominum actiones. Idd. *Philopatr.* 13. Libri coeleſtes. ib. 16. f.

Liburnorum populus, quis. II. *Amor.* 6.

Libyae auſtrales partes inhabitabiles ſunt. III. *Dipſ.* 1. Serpentum, quos alit, genera. ib. 2.

Libyes Ammonem colunt. II. *Aſtr.* 8.

Lin-

Lingua, Graecae ſtudium quomodo tractandum. II. *Lex.* 22. in ea aliqua nimis accurate taxantur. II. *Q. Hiſt.* 21. vid. *Verba.*
Litterarum ſtudia. v. *eruditio, ſtudia.*
Litteras invenit Cadmus. I. *Jud. Voc.* 5. ordine collocavit Simonides. ib. litterae r. actio contra r. I. *Jud. Voc.* 1. ſeq.
Litteras ſcire nil prodeſt, niſi vitam componas in melius. III. *Cont.* 34.
Logomachia duorum indoctiorum philoſophorum. II. *Dem.* 28. v. *Diſputatio*, it. *Philoſophia.*
Lonchatae, Macentis & Arſacomae amicitia. II. *Tox.* 44. ſeq.
Longaeva hominum genera. III. *Macrob.* 4. longaevae gentes. ib. 5. longaevitatis cauſae, ib. 6. exempla longaevorum regum. ib. 8. ſeq. philoſophorum. ib. 18. ſeq. Hiſtoricorum. ib. 22. ſeq.
Loquendi fiducia, ſocia veritatis. I. *Piſc.* 17.
Lotophagi. II. *Salt.* 4.
Lotum Ulyſſis guſtarunt ſocii. I. *Merc.* 8. Lotus Homeri. I. *Nigr.* 3. eum obſcurare. ib.
Lucernam olent Demoſthenis ſcripta. III. *Dem. Enc.* 15.
Lucianus, peregrinatur in Theſſaliam. II. *Aſ.* 1. ſeq. ejus cum Palaeſtra, ancilla, conſuetudo. ib. 6. ſeq. in Aſinum transformatur. ib. 13. ſeq. ad humanam redit formam. ib. 54. in Macedoniam peregrinatur. I. *Aët.* 7. laus ejus orationis. I. *Zeux.* 1. ſeq. cur fictas conſcripſerit hiſtorias. II. 1. *Ver. Hiſt.* 4. ficta ejus peregrinatio. ib. 5. cur. ib. ſeq. habetur odio ab Alexandro Mago. II. *Pſeud.* 35. cum Xenophonte ſe peregrinatum dicit. ib. 56. de Luciani inſtitutione pater deliberat. I. *Somn.* 1. avunculo, ſtatuario, committitur. ib. 3. felici natura praeditus. ib. 2. ob fractam tabulam ab avunculo verberatur. ib. 3. domum ſe ab eo proripit. ib. 4. commendat ſe ei ars ſtatuaria. ib. 7. ſeq. item eruditio. ib. 9. quae ei artes mechanicas diſſuadet. ib. 9. ſeq. ſpreta arte ſtatuaria, ad eruditionem ſe confert. ib. 14. a curru Pegaſeo omnem contemplatur mundum. ib. 15. cur ſomnium expoſuerit. ib. 18. ſcripta ſua extenuat. I. *Prom.* 1. ejus ſcripta ex dialogo & comoedia compoſita. ib. 5. ad philoſophiam excitatur. I. *Nigr.* 4. ſeq. philoſophorum adpellatur hoſtis. I. *Piſc.* 1. familiaritas cum potentiori, ſolius iſtius cauſſa, parum arridet Luciano. I. *Merc.* 9. lapſum inter ſalutandum ad deos refert. I. *pro Lapſ.* 15. cur ſe jam ſenex adhuc in ſervitium dederit. I. *Apol.* in Aegypto officium gubernatoris nactus. ib. 12. pharmacopolae ſe comparat. ib. 7. item Salaetho. ib. 4. item actoribus Tragicis. ib. 5. philoſophorum admirator. I. *Piſc.* 5. non invenit, cui ſe tradere poſſit, philoſophum. ib. 11. ſub ſpecie mulieris philoſophiam perſtringit falſam. ib. 12. non philoſophiam, ſed impoſtores illius traducit. ib. 15. Luciani nomen adoptivum. ib. 19. patria. ib. oſor ſuperbiae, mendaciorum, amicus probitatis. ib. 20. ad orationem Diogenis reſpondet. ib. 29. relictis curiae negotiis, Philoſophiae ſe mancipat. ib. criminibus imputatis abſolvitur. ib. 38. deridetur ob vocem Apophras. III. *Pſeudolog.* 7.
Luctae exercitium quid. II. *Gymn.* 8.
Luctus de mortuo ridiculus. II. *Luct.* 1. it. 12. ſeq. luctus expers nemo. II. *Dem.* 25.
Lucullus bellum gerit cum Tigrane. III. *Macrob.* 15.
Lucus ſemper virens. III. *Philop.* 10.
Ludis Jovialibus praelegitur liber. III. *Charid.* 1.
Luna narrans indueitur. III. *Fug.* 1. Luna Aſtarte. III. *Dea Syr.* 4.
Lunae & Endymionis amor. I. *Sacr.* 7. it. I. *D. Deor.* XI. 1. lunae natura admirabilis. II. *Icar.* 4. ejus inquirendae nimis curioſi reprehenduntur. ib. 20. ſeq. ejus influxus. II. *Aſtr.* 25. eam ſub nomine Menae colunt Phryges. II. *Jov. Trag.* 42. a ſole mutuatur lucem. II. *Aſtr.* 3. eclipſis lunae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 19. Lunae ſolisque oppoſitio & quadratura. III. *Philopatr.* 24.
Lupi ſolivagi. III. *Ep. Sat.* 34.
Lupinos in pera geſtant philoſophi. III. *Fug.* 31.
Luſciniarum fabula. I. *Nigr.* 3.
Lutum & pulvis cur ſubjiciantur in gymnaſiis. II. *Gymn.* 28. ſeq.
Lux. Lucem noctu emittunt gemmae. III. *Dea Syr.* 32.
Lux aeterna. III. *Philop.* 13.
Luxus cujusdam Athenas venientis. I. *Nigr.* 13.
Luxuria naturae leges violat. II. *Amor.* 20.
Lycambae filia, blanda voce praedita. II. *Amor.* 3.
Lychnis gemma. III. *Dea Syr.* 32.
Lycini peregrinatio. II. *Amor.* 6.
Lycinus, [illegible]ator, quomodo ſe gerat. II. *Salt.* 2.
Lycoreus mons. I. *Tim.* 3.
Lycurgus, legislator Lacedaemoniorum, jam ſenex leges tulit. II. *Gymn.* 20. inſtituit exercitia. ib. 38. patriae ſollicitator, [illegible]iles trepidus. II. *Paraſ.* 42. aſtrologus. II. *Aſtr.* 25. quando in bellum proficiſci juſſerit. ib. 25. ejus aetas. III. *Macrob.* 22.
Lydi arte ſaltandi domiti. II. *Salt.* 22.
Lydus ſenex, Silenus. III. *Deor. Conc.* 4. f.
Lynceus. I. *Tim.* 25. eo cernere acutius. II. *pro Imag.* 20.
Lyſimachus, poëta. I. *Jud. Voc.* 7.
Lyſimachus, rex. II. *Q. Hiſt.* 1. ejus aetas. III. *Macrob.* 11.

M.

Macedonicorum regum commentarii. III. *Dem. Enc.* 26. & not.
Macentis, Lonchatae & Arſacomae amicitia. II. *Tox.* 44. ſeq.
Maeander ſuccedit Polycrati. I. *Nec.* 16. prodidit Polycratem. I. *Cont.* 14.
Maenades Pentheum diſcerpunt. III. *Satur.* 8.
Macon an pater Homeri. III. *Dem. Enc.* 9.
Magi longaevi ſunt. III. *Macrob.* 4.
Magnificentia in aedibus, ſuppellectile & veſtibus nil prodeſt. III. *Cyn.* 8. & 9.
Mala demorſa tradere, amoris ſignum. III. *Merer.* XII.
Mala omnibus communia. II. *Jov. Conf.* 18.
Mali, quorſum veniant poſt mortem. II. *Luct.* 8. exempla malorum. II. *Bis Acc.* 8. malitiae characteres occulti ex dicto Euripidis. II. *Par.* 4. eorum poſt hanc vitam poenae. II. *Jov Conf.* 17.
Mallenſes vaticinandi arte celebres. II. *Pſeud.* 29.
Malli oraculum. III. *Phil.* 38.

Malva verberatj. III. *Fug.* 33.
Mandrabuli more. I. *Merc.* 21.
Mandragora, dormire ſub Mandragoris. I. *Tim.* 2. A mandragora velut dormientes cives excitare. III. *Dem. Enc.* 36.
Manum protendunt ſuffragia ferentes. III. *Deor. Conc.* 19.
Marcomanni. II. *Pſeud.* 48.
Marcus, imperator. II. *Pſeud.* 48.
Mare tranquillum homines allicit. III. *de Domo* 12.
Margites. I. *Herm.* 17. Margitae aut Coroebi eſſe. III. *Phil.* 3.
Maritorum zelotypia. II. *Amor.* 42.
Mars, de nimis Jovis parum ſollicitus. I. *D. Deor.* XXI. Martis & Veneris amor. ib. XV. 3. a Vulcano una cum illa in vincula datur. ib. XVII. 1. & III. *Philop.* 6. f.
Marſyae tibiae. III. *Indoct.* 5.
Marſyas. I. *D. Deor.* XVI. 2.
Maſſin ſſe regis aetas. III. *Macrob.* 17.
Matrimonium. v. *conjugium.*
Matula, immingere in matulam. I. *Merc.* 4.
Mauſacas. II. *Q. Hiſt.* 28.
Mauſoli res geſtae. I. *D. Mort.* XXIV. 1. monimentum. ib. deridet eum Diogenes. ib. 3. I. *Nec.* 17.
Mazaca, filia Leucanoris. II. *Tox* 44.
Mechanici nobiles. III. *Hipp.* 2.
Mechanicas artes diſſuadet Luciano eruditio. vid. *Lucianus.*
Medeae ſomnium. II. *Salt.* 53. Medeae receptio, fuga. ib. 40. muliebrem exeplorat ſexum. I. *Dial. Mort.* XXVIII. 2. zelotypia inflammata pingitur. III. *de Domo* 31.
Medicamenta in omnibus non eandem habent vim. II. *Abd.* 27. ſaepe fallunt artem. ib. 17. medico ante adhuc multa circumſpicienda, quam accedat ad curationem. ib. 17. qualia multa medicamenta. II. *Pſeud.* 5. natura hominis ante exploranda, quam adhibeantur medicamenta. II. *Abd.* 29.
Medici Syri, ſ. Judaei. III. *Tragop.* 264.
Medicus, theoretico melior practicus. III. *Hipp.* 1. praerogativa medicorum. II. *Abd.* 23. vid. ſeq. tit.
Medicus amorem privigni aegri detegit. III. *Dea Syr.* 17.
Medius. III. *Macrob.* 11.
Megabyzus. I. *Tim.* 22.
Megacles. I. *Cat.* 8. I. *Tim.* 22.
Megapenthes, tyrannus. I. *Cat.* 8. Cydimachi cepit bona. ib. 8. interfecit Cleocritum. ib. 9.
Megillus Corinthius. I. *D. Mort.* I. 3.
Melampode audire acutius. II. *pro Imag.* 20.
Melanope an mater Homeri. III. *Dem. Enc.* 9.
Melantus, aſſentator. I. *D. Mort.* VI. 5.
Meleagri tabes. I. *Sacr.* 1.
Melicerta. II. *Salt.* 42.
Melitenſes caniculae. I. *Merc.* 34.
Melitenſis catellus, prov. III. *Conv.* 19.
Melitiden aut Coroebum putare aliquem. II. *Am.* 53.
Melitus. I. *Piſc.* 10. II. *Jov. Conf.* 16.
Memnon ad orientem ſolem exclamat. II. *Tox.* 27.
Memor. *Odi convivam memorem*, prov. III. *Conv.* 3.
Memphi colitur bos. II. *Jov. Trag.* 42.
Memphiticus taurus Deus, ridetur. III. *Deor. Conc.* 10.
Menam, i. e. lunam colunt Phryges. II. *Jov. Tr.* 42.
Menandri locus. II. *Amor.* 43.
Menandri Elenchus. III. *Pſeudolog.* 4.
Mendacia, qualia licita. III. *Phil.* 1. non neceſſaria proficiſci ex amentia. ib. 2. totarum mendacia nationum. ib. 3. ſeq. poëtarum tolerabilia, v. *Poëta.*
Mendeceus. II. *Salt.* 43.
Menecles. II. *Aſin.* 49.
Menecrates, e divite pauper. II. *Tox.* 24. ejus cum Zenothemi amicitia. ib. amici opera honori adempto reſtituitur. ib. 24. ſeq.
Menecrates. III. *Ner.* toto Dial.
Menelaus, uxore ſpoliatus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 26. it. 8. ex Pelopidis oriundus. I. *D. Deor.* XX. 14. cum Helena deſponſatur. ib.
Menippus mordax. II. *Bis Acc.* 33. ejus ad aſtra peregrinatio. II. *Icar.* 1. ſeq. cavillator. I. *D. Mort.* II. 1. inferis creat moleſtias. ib. 1. vitiorum inimicus. ib. canis, ubi quaerendus. ib. I. 1. deſcribitur. ib. 2. perſtringit philoſophos. I. *Nec.* 4. item poëtas. ib. pileo, leonina pelle & lyra, cur & a quo, inſtructus. ib. 8. cur ad orcum migrarit. ib. 1. ad ſuperos regreditur. ib. ridens moritur. I. *D. Mort.* XXI. 2. ib. XXII. 2. ejus cum Charonte expoſtulatio. ib. XXI. 2. ad mortem ſe praeparat. ib. X. 11.
Mens, v. *animus.* mentes excitat exemplum. II. *Gymn.* 37. diſtractio mentis per opiniones. II. *Icar.* 10. mentis & corporis non ſemper eadem forma. II. *pro Imag.* 11. mentis praeſtantiſſimae imago. ib. 16—23. mente aliud celare, aliud promere verbis. I. *Apol.* 6.
Menſae, Siculis delicatiores. I. *D. Mort.* IX.
Menſae Syracuſanae. i. ſplendidae. III. *Dem. Enc.* 18.
Menſis Aegypt. Meſori. III. *Philopat.* 22.
Menſium ordinatus ab Aegyptiis numerus. II. *Aſtr.* 5.
Mercatorum navigationes. II. *Tox.* 4.
Merces, v. *didactrum.* mercede conductorum calamitates. I. *Merc.* eorum vita defenditur. I. *Apol.* v. *Aulici.* ſine mercede nemo facit quidquam. ib. 13. nec potentes iſtius expertes. ib.
Mercurius ad Parin mittitur. I. *D. Deor.* XX. 1. puellam amat Arcadicam. ib. XXII. 1. in hircum ſe transformat. ib. 2. varia ejus negotia. ib. XXIV. 1. cum Charonte computat. ib. IV. 1. furatur Neptuni tridentem, Martis gladium, arma Apollinis. ib. VII. 1. Cupidinem vicit. ib. 3. Veneri ceſtum ſurripuit. ib. ex teſtudine inſtrumentum fecit muſicum. ib. 4. Vulcano ob amores invidus. ib. XV. 1. canina fingitur ab Aegyptiis facie. I. *Sacr.* 14. it. primae lanuginis juvenis. ib. 11. ejus virga. I. *D. Mort.* XXIII. 3. cui comparatur ſaltatio. II. *Salt.* 85. Mercurius lapideus. III. *Nav.* 20. Mercurius praeco. I. *Vit Auct.* crebro, & III. *Fug.* 26. &c. Divitiarum dator. III. *Crom.* 14. ſtuprorum cupidus. III. *Philop.* 7.
Meretricum artes ad viros adliciendos. III. *Meretr.* VI. & paſſim in iisdem Dial. Modeſtiam ſimulant. ib. earum nomina Ampelis, Corinna, Clonarium, Chryſis, Muſarium, Philinna &c. ſingulis ib. Dial.

Me-

Meretrix verſutior. II. *Tox.* 13. deformis cur ſe exornet. III. *de Domo* 7.
Merion. II. *Par.* 47. ſaltator. II. *Salt.* 8. Graeci & Trojani ab eo didicere ſaltandi artem. ib. quid haec ei profuerit. ib.
Meſori menſis Aegypt. III. *Philopat.* 22.
Metapontini. II. *Gall.* 18.
Metrodorus. II. *Jov. Trag.* 22.
Micyllus, antea Micyllus quis fuerit. II. *Gall.* 16. ejus diteſcendi cupido. ib. 28. ejus cum Pythagora in gallum transformato colloquium. ib. ab init. ad finem.
Midas. I. *D. Mort.* II. 1. Phrygum peſſimus. ib. 2.
Milo. I. *Aet.* 8. Milonem ex Leotrophide efficere. II. *Q. Hiſt.* 34. Crotoniates, athleta. I. *Conſ.* 8. taurum portat. ib.
Miltiades proditionis ſuſpectus. III. *Calum.* 29.
Minerva adjuvat Prometheum. I. *Prom.* 3. virgo perpetua. I. *D. Deor.* VIII. armata. ib. qualis facie. ib. e cerebro Jovis nata. ib. de artis praeſtantia cum Neptuno & Vulcano contendit. I. *Herm.* 20. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. glaucis oculis fingitur. ib. 11. cur ad arcus Cupidinis immobilis? I. *D. Deor.* XIX. Jovi parat inſidias. ib. XXI. 2. adjuvat Perſeum. III. *de Domo* 25. depicta tanquam pacem agens. ib. 26. fugit amorem Vulcani. ib. 27. armata, terribilis, Gorgonis caput in pectore gerens. III. *Philopat.* 8. Gigantum interfectrix. ib. Gorgonis utilitas. ib. immolatur ei ob victoriam. III. *Charid.* 11.
Mingo. mingit in convivio Alcidamas. III. *Conv.* 35.
Minoi datum vaticinium de morte filii. III. *Diſſ. cum Heſ.* 8.
Minos, ejus officium. II. *Luct.* 7. ingratus. II. *Salt.* 41. judex apud inferos. I. *D. Mort.* XII. unum fert in gratiam judicium. I. *Nec.* 13. ejus tribunal. ib. 11.
Miſthon Sybarita. III. *Pſeudolog.* 3.
Mithres Deus Medorum. III. *Deor. Conc.* 9.
Mithridatis aetas & exitus. III. *Macrob.* 13.
Mithrobarzanes, magnus incantator. I. *Nec.* 6. ſeq.
Mnaſciris Parthorum regis aetas. III. *Macrob.* 16.
Mneſarchus. II. *Gall.* 16.
Maeſitheus, nauclerus, avarus. II. *Jov. Trag.* 15.
Modeſtia quomodo ſe exſerat. II. *Imag.* 21. ejus imago. ib. 20.
Modi muſici. I. *Harm.* 1.
Modii Aeginetici. I. *Tim.* 57.
Mocchorum poena raphaniſmus. III. *Mort. Per.* 9. ib. *Fug.* 33. Conf. *Adulter.*
Mocotis palus. II. *Tox.* 4.
Moerichus. I. *D. Mort.* XI. 1.
Mollia divitum veſtimenta. III. *Ep. Sat.* 26. & paſſim.
Momus, ad reprehendendum proclivis. II. *Jov. Trag.* 23. dei reprehenſor. I. *Nigr.* 32. arbiter conſtituitur. I. *Herm.* 20. hominis reprehendit architectum. ib. 20. Momi perſona. III. *Deor. Conc.* toto Dial. Momus reprehendit, Bacchi comites in Diis referri. III. *Deor. Conc.* 4. Herculem & Aeſculapium intactos relinquit, jubente Jove. ib. 6. Jovi exprobrat peregrinitatem. ib. aliaque crimina objicit. ib. 7. multos immerito in Deos receptos queritur. ib. 7. 8. 9. ſeq. Anubin aliaque monſtra honore divino coli indignatur. ib. 10. oraculorum praeſtigias objicit. ib. 12. cum deorum turba aucta perjuria creviſſe. ib. philoſophorum pugnantia nomina, fatum, fortuna, virtutem & naturam ridet. ib. 13. decretum ad haec prohibenda recitat. ib. 14. & 15. Momus ſcriba. ib.
Mons Lycoreus. I. *Tim.* 3.
Morbi, eorum natura in omnibus non eadem hominibus. II. *Abd.* 26. ſeq.
Morbus Corybanticus. II. *Lex.* 16.
Morbus Abderitarum. v. *Abderitae.*
Morbus ex Amore. III. *Dea Syr.* 17.
Mors omnes facit aequales. I. *Dial. Mort.* XV. 2. ib. XXIV. 1. ſeq. ib. XXV. moriendum omnibus. ib. XV. 3. nullum mors admittit perſonae diſcrimen. I. *Nec.* 15. it. 17. poſt mortem quae conſequantur, non novimus. I. *D. Mort.* I. 1. mors index felicitatis. I. *Contem.* 10. ejus nuntii ac miniſtri. ib. 17. homines medias inter ſpes exſtinguit. ib. ejus cogitatio quid conducat. ib. omnes facit aequales. ib. 22. mortuorum negotia ac viventium longiſſime diſcreta. ib. de morte ſemper cogitandum. ib. 20. variae vulgi de morte opiniones. II. *Luct.* 2. ſeq. rapit omnes. II. *Dem.* 60. mors invadet, etſi cavea te includas. III. *Dem. Enc.* 6.
Morſus canis rabioſi rabie inficit. I. *Nigr.* 38.
Mortui, (redi ad praec. tit.) abluuntur, unguntur, floribus coronantur, ſplendideque veſtiuntur. II. *Luct.* 11. variae eorum ſepulturae genera. ib. 21. vulgus eis obolum in os imponit. ib. 10. mortuos cur honorare deceat. II. *Tox.* 1.
Mos: mores mali divitum. III. *Cyn.* 17. & 18.
Moſes tardilinguis. III. *Philop.* 13.
Mulgere lac gallinae. I. *Merc.* 23.
Mulierum quarundam in aves, arbores, & feras converſio. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. mulier foeda, lunarique adflicta morbo. II. *Tox.* 24. Hecubae aequalis mulier. II. *Gall.* 17. trifolium libidinoſarum, Phaedra, Parthenope, Rhodope. II. *Salt.* 2. mulieres philoſophantes. II. *Eun.* 7. quomodo pingi velint. II. *Q. Hiſt.* 13. earum voluptatem praefert virili Tireſias. II. *Amor.* 27. conjunctio cum iis delectabilis. ib. de congreſſu cum iis ſententia Euripidis. ib. 38. mulieris, corpore praeſtantiſſimae, imago. II. *Imag.* 5. it. ejus, mente praeſtantiſſimae. ib. 16—23. mulieres ad laudes ſibi falſo ſaepe adtributas geſtiunt. ib. 4. mulierum mollia corpora. II. *Gymn.* 25. formam infucant. II. *Amor.* 38. lapillos in auriculis ſuſpendunt. ib. 41. amentia iſtarum in adornandis capillis, ceteraque cultus luxuriosi genera. ib. 38. ſeq. poſt magnum adparatum quaenam numina ſalutatum eant. ib. 42. domeſtica earum luxuria. ib. virtus in iis haud perfecta. ib. 51. mulier pudica & formoſa cur ſe exornet. III. *de Domo* 7. mulierum formoſitatem obſcurant ornamenta. ib. 15. mulieribus mulieres congreſſae. III. *Meretr.* V. pugnam dirimunt. III. *Conviv.* 45. tonderi nolentes proſtituuntur, Veneriique ex mercede ſacrificatur. III. *Dea Syr.* 6.
Mundus, de eo variae philoſophorum opiniones. II. *Icar.* 8.
Muſaeus, ſaltator. II. *Salt.* 15.

Muſae invocantur a poëtis. I. *Sacr.* 5. cur eas refugiat Cupido. I. *D. Deor.* XIX. 2.
Muſae, quibuscumque & in quantum voluerint, impertiuntur. III. *Diſſ. cum Heſ.* 4.
Muſca, femina, ejus fabula. III. *Muſc.* 10.
Muſica, prima adoleſcentiae Graecae diſciplina. II. *Gymn.* 21. muſicae harmonicae deſcriptio. II. *Imag.* 14. adhibetur ad ſacrificia. II. *Salt.* 16. eam amat Socrates. ib. 25. muſicus quidam inter canendum exſpirat. I. *Harm.* 2. modi muſici. ib. 1. muſicorum prov. *bis per omnes chordas.* I. *Prom.* 6.
Muſici cujusdam rudis audacia. III. *Indoct.* 8. ſeq.
Muſicus practicus melior theoretico. III. *Hipp.* 1.
Muſonius. III. *Mort. Per.* 18. f. III. *Ner.* 1.
Muſtum bibere ventre inflato. III. *Phil.* 39.
Muzuris urbs apud Indos. II. *Q. Hiſt. Conſcr.* 31.
Mycene. I. *Cont.* 23.
Myrmidones, homines e formicis orti. II. *Icar.* 19.
Myron. I. *Somn.* 8.
Myrrha. II. *Salt.* 58.
Myrrhina, canis. I. *Merc.* 34.
Myrtium, meretrix. I. *D. Mort.* XXVII. 7.
Myſta Deae podagrae. III. *Tragop.* vſ. 85. & 239.
Mytracorum montes. II. *Tox.* 52.

N.

NAſo trahi. I. *D. Deor.* VI. 3.
Naſturtium cibus pauperum. III. *Ep. Sat.* 28.
Naſum morſu auferre. III. *Conv.* 44.
Nationum quarumdam characteres. II. *Icar.* 16. ex natione bonus non judicandus vir. II. *Tox.* 5. v. *Gentes.*
Nato. natandum ad altare. III. *Dea Syr.* 46.
Natura hominum diverſa. II. *Abd.* 29. it. 28.
Naufragi. I. *Merc.* 1. ſeq.
Navigare Athos. III. *Rhet. Pr.* 18.
Navis deſcriptio. III. *Navig.* 5. ſeq. eam Dioſcurorum alter ſervat. ib. 9. navis Aegyptia quantum lucri adferat domino. ib. 13.
Nauplii irae. II. *Salt.* 46.
Nauſicaa, filius Aretae. II. *Imag.* 19.
Nautae coronati. III. *Ner.* fin.
Neanthus, Pittaci tyranni filius. III. *Indoct.* 12.
Nechraei. III. *Fug.* 6. f.
Nectar & ambroſia caro veneunt. III. *Deor. Conc.* 14.
Nefaſti dies. III. *Pſeudolog.* 13.
Neoptolemus, Achillis filius, ſaltator egregius. II. *Salt.* 9.
Nephele, mater Helles. I. *D. Mar.* IX. 2.
Nephelocentauri. II. 1. *Ver. Hiſt.* 16.
Neptunus, tridente ſpoliatus. II. *Jov. Trag.* 25. ejus de artis praeſtantia cum Minerva & Vulcano contentio. I. *Herm.* 20. ejus mercenaria apud Laomedontem opera. I. *Sacrif.* 4. juvenis caeruleo capillo fingitur. ib. 11. Enipeum & uxorem ejus Tyronem decipit. I. *D. Mar.* XIII. 1. percuſſa petra, fontem projicit. ib. 3. inſidias ſtruit Jovi. I. *D. Deor.* XXI. 2. Neptunus terrae quaſſator. terribilis ejus vox. moechus eſt. lacrymatur ob Martem deprenſum. III. *Philop.* 6.
Nero. Iſthmum perfodere tentat. III. p. 636. ſeq. ejus canendi ſtudium. ib. Dial. *Ner.* 2. Apollinis aemulus. ib. deſiſtit a conatu. ib. 4. & 5. quae ejus vox in cantando. ib. 6. quis geſtus. ib. 7. Epiroten aemulum interficit. ib. 9. oraculi Pythii oſtium vult obſtruere. ib. 10. oraculi dictum in eum. ib. & not.
Neſſus. II. *Salt.* 50.
Neſtor, paraſitus. II. *Par.* 44. ſeq. mellita ejus lingua. ib. I. *D. Mort.* XX. 4.
Neſtoris longaevitas. III. *Macrob.* 3.
Neſtoris Stoici aetas. III. *Macrob.* 21.
Neurospaſta, virunculi lignei. III. *Dea Syr.* 16. f.
Nicias, orator. I. *pro Lapſ.* 3.
Nicoſtratus, athleta. II. *Q. Hiſt.* 9.
Nigrinus, amicus Luciani. I. *Nigr.* 1.
Niobe, in lapidem mutata. II. *pro Imag.* 27. II. *Salt.* 41. I. *D. Deor.* XVI. 1. & III. *Philopat.* 1. f. & 18.
Nireo formoſior. I. *Tim.* 23. ejus cum Therſita de pulcritudine rixa. I. *D. Mort.* XXV.
Nireus Aglajae f. pulcherrimus. III. *Charid.* 24.
Nix. nives verborum. III. *Dem. Enc.* 5.
Noctua, concurrere ad aliquid, ut ad noctuam aves. I. *Harm.* 1.
Nominis mutatio ob divitias. I. *Tim.* 22. v. *Simo.* nomen alterius, filio impoſitum, honoris ſignum. ib. 52. Nomina philoſophis adficta a vitiis. III. *Fug.* 26.
Nolce te ipſum. II. *Salt.* 81. I. *D. Mort.* II. 2.
Notitia, in hominum notitiam quomodo veniri poſſit. I. *Harm.* 1. ſeq. it. I. *Aët.*
Novacula, res conſiſtit in novacula. II. *Jov. Trag.* 3.
Novercae, earum commune in privignos odium. II. *Abd.* 31. a privignis amatae. II. *Q. Hiſt.* 35.
Novitas grata. I. *Zeux.* 1. ſeq. novae pulcritudinis excogitare ſpecimina, non parvae eſt ſapientiae. III. *Hip.* 8. ad novas diſputationes quomodo adfecti quidam. III. *Bacch.* 5.
Numae Pompilii aetas. III. *Macrob.* 8.
Nummus, in honorem Glyconis, cuſus. II. *Pſeud.* 58. nummorum vis II. *Dem.* 23. v. *aurum, pecunia.*
Nuptiae cur inventae. II. *Amor.* 33.
Nuptias inituri comas ponunt. III. *Dea Syr.* 60.
Nuptias ſibi conciliare, ſoloeciſmus. III. *Sol.* 9.
Nux. Nucibus ludere alea. III. *Ep. Sat.* 8. 9. & 18.
Nycterion. II. 1. *Ver. Hiſt.* 15.

O.

OBolum vulgus in os imponit mortuis. II. *Luct.* 10.
Octipedes apud Scythas. I. *Scyth.* 1.
Oculi quando cernant accuratius. II. *pro Imag.* 12. multi plus vident uno. ib. 14. oculi fideliores auribus. II. *Salt.* 78.
Ocypus. III. p. 665. ſeq.
Odium non recondendum in craſtinum. I. *Canc.* 8.
Odorati capilli ridentur. III. *Cyn.* 17.
Oecus pulcer incitat oratorem ad dicendum. III. *de Domo* 1. eſt jucundus ad perorandum. ib. 3. & 13. ejus partes deſcriptae. ib. 6. ſeq. lacunar ejus auro diſtinctum. ib. 3. oecus pulcer cui ſimilis. ib. 9. oecus ſonorus confundit vocem. ib. 16. ejus ſplendor turbat oratorem. ib. 17. auditores ab auditione avertit. ib. 18.

Oedi-

Oedipus. II. *Salt.* 41. cum matre concumbit. I. *Merc.* 41.
Oeneus Dianam non adhibet ad ſacrificium. I. *Sacr.* 1. & III. *Conv.* 25.
Oenomaus procos filiae currus certamine victos interficit. III. *Charid.* 19.
Oleo perfuſi lapides, altaria. III. *Deor. Conc.* 12.
Olympi tibiae. III. *Indoct.* 5.
Olympiae victoribus quales ponere liceat ſtatuas. II. *pro Imag.* 11. Olympiorum victori ſtadia minus formidabilia. I. *Harm.* 4. Olympiis coronatum eſſe. I. *Merc.* 13.
Olympias, mater Alexandri, quale ejus puerperium. I. *D. Mort.* XIII. unde cum dracone concubuiſſe dicatur. II. *Pſeud.* 7.
Olympum fert Hercules. I. *Cont.* 4. Olympo ſuperimponitur Oſſa. ib. 3.
Omina quaedam infauſta. III. *Pſeudolog.* 17.
Omphale. II. *Q. Hiſt.* 10. decipit Herculem. I. *Dial. Deor.* XIII. 2.
Oneſicritus. III. *Macrob.* 14. III. *Mort. Per.* 25.
Onoſceleae, mulieres. II. *Ver. Hiſt.* 46.
Opponere utile. II. *Gymn.* 17. opponendo & interrogando facilius proficitur. I. *Herm.* 13.
Oraculorum ambiguitas. II. *Jov. Trag.* 43. quae praecedant oraculum. ib. 30. ejus quaedam effata. ib. 31. it. 20. II. *Pſeud.* 11. 22. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 33. 34. 35. 40. 43. 47. 48. 50. 51. 53. oraculum refutatur. ib. 44. ſe defendit. ib. 48. ejus de Luciano effatum. ib. 55. oraculorum poſt eventum contrarium multatio. ib. 27. ſeq. oracula vocalia. ib. it. 26. oraculum falſum defenditur. ib. 33. ad ea probabiliter edenda quid pertineat. ib. 22. oracula multa in Graecia, Aegypto, Libya, Aſia. III. *Dea Syr.* 36. ridiculus mos oracula edendi. ib. eorum praeſtigiae ridentur. III. *Deor. Conc.* 12. oraculum Pythium obſtruere vult Nero. III. *Ner.* 10. oraculi verſus in eum. ib. & nott.
Oratio nimis ornata offae quomodo ſimilis. II. *Q. Hiſt.* 44. orationis effectus. I. *Nigr.* 35.
Oratores Calliſtratus, Alcidamas, Iſocrates, Iſaeus, Eubulides. III. *Dem. Encom.* 12. *Demades* ex nauta orator. ib. 16. v. not. *Pericles.* ib. 20. oratores vulgares. ib. 31.
Oratorum merces drachma. III. *Dem. Enc.* 36. & nott.
Orcus, nullus ex eo ad ſuperos reditus. I. *D. Mort.* XIII. 3. vid. *infernus.* qualem ſibi orcum imaginetur vulgus. II. *Luct.* 2. ſeq.
Oreſtae & Pyladis amicitia. II. *Amor.* 47. cur apud Scythas eis ſacrificetur. II. *Tox.* 5. ſeq. eorum columna adoleſcentiae Scythicae diſciplina prima. ib. 6. interficiunt Aegiſthum & Clytaemneſtram. III. *de Domo* 23.
Orgia Adonidis. III. *Dea Syr.* 6.
Orion Cedalionem ferens depingitur. III. *de Domo* 28. uſum oculorum recipit. ib. 29.
Ornamenta obſcurant mulierum formoſitatem. III. *de Domo* 15.
Oroetes Armenius. I. *D. Mort.* XXVII. 2. ſeq.
Oroetes, ſatrapa. I. *Cont.* 14.
Orphani relinquuntur diſcipuli. III. *Mort. Per.* 6.
Orpheus cantibus ſuis inanimata quoque allexit. II. *pro Imag.* 14. cur inter divos relatus. II. *Aſtr.* 10. ejus lyra ſtellarum oſtendit harmoniam. ib. 10. Orpheus quomodo aſtrologicas propoſuerit ſcientias. ib. 10. ſaltator. II. *Salt.* 15. loquax ejus caput. ib. 50. I. *Piſc.* 2. ejus uxor Eurydice. I. *Dial. Mort.* XXIII. 2. Orpheus a mulieribus Threſſis diſcerpitur. III. *Indoct.* 11. & III. *Satur.* 8. ejus caput lyrae innatat. III. *Indoct.* 11. navigavit cum Hercule. III. *Fug.* 29.
Orythyia, rapta a Borea. III. *Philop* 3.
Oſiris. I. *D. Mort.* XIII. 3. ſepultus Bybli. III. *Dea Syr.* 7.
Oſroës. II. *Q. Hiſt.* 21.
Oſſa adponere pinguedine obducta. I. *Prom.* 7.
Oſſa ſuperimponitur Olympo. I. *Cont.* 3.
Oſtentare aliquid, ut Tegeatae Calydonii apri exuvias, cet. III. *Indoct.* 14.
Othryades. I. *Cont.* 24.
Othryadis litterae ſanguineae. III. *Rhet. Pr.* 18.
Otium non habere ſcalpendae auris. II. *Bis Accuſ.* 1. athletae quando capiant otium. II. 1. *Ver. Hiſt.* 1. eruditis convenit. ib. quale eſſe debeat. ib. 2.
Oviculas tondent philoſophi. III. *Fug.* 14.
Ovorum uſus in Libya. III. *Dipſ.* 7.
Oxydracae. III. *Fug.* 6. f.

P.

Pacata. II. *Imag.* 7. f.
Paean. I. *D. Deor.* XIII. 2.
Paetus, medicus. II. *Pſeud.* 60.
Pagaruſae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 35.
Palaeſtra, ancilla. II. *Aſ.* 2. amoris magiſtra. ib. 6-8. ſeq.
Palamedes. I. *Jud. Voc.* 5. I. *Dial. Mort.* XX. 4. II. *Salt.* 46. Ulyſſis inſidiis circumventus. III. *Calumn.* 28. detegit ſimulatum Ulyſſis furorem. III. *de Domo* 30.
Palinodiam canit poëta Himerenſis, Steſichorus. II. *pro Imag.* 15.
Pallas. vid. *Minerva.*
Palma. palmas quomodo ſcandant Arabes. III. *Dea Syr.* 29.
Pamphylius ſinus. II. *Amor.* 7.
Pan, muſicus, opilio. I. *D. Deor.* XXII. 3. quas res geſſerit. ib. ſpeluncam accipit virtutis praemium. ib. laſcivus. ib. 4. Mercurii ſe dicit filium. ib. 1. hirco ſimilis, cur. ib. ſeq. caprina fingitur apud Aegyptios facie. I. *Sacr.* 14. Pan, qualis. II. *Bis Acc.* 9. ubi habitet, cet. ib. ſeq. in Marathonem venit. III. *Phil.* 3. ejus forma ridetur. III. *Deor. Conc.* 4.
Pancrates, magus. III. *Phil.* 34.
Pancratio certare quid. II. *Gymn.* 8. Pancratii praemia. II. 2. *Ver. Hiſt.* 22.
Panthus. II. *Gall.* 17.
Paphlagones, homines ſtupidi. II. *Pſeud.* 9.
Paraſitus, (vid. *adulator*) ars paraſitica quid. II. *Par.* 9. ejus requiſita. ib. 4. ſeq. paraſituri beatum. ib. 10. paraſitus, animal feliciſſimum. ib. 11. prae divite ac paupere felix. ib. 12. artem paraſiticam eſſe optimam. ib. 13. ſeq. ea diſcitur mercede accepta, non data. ib. 18. eam oriri ex amicitia. ib. 22.

Parasiticam excoluere multi philosophi. II. *Par.* 32. seq. Parasitus bello ac paci idoneus. ib. 39. seq. it. 51. istius nomen unde. ib. 60.
Parcae stamina fuso deducunt. I. *Cons.* 16. secus ac natura de vitae tempore constituunt. I. *D. Mort.* VI. 1. vid. *fatum.* Parcae, quot. II. *Jov. Conf.* 2. earum decreta evitari non posse. ib. 1. illis nihil potentius. ib. 3. Parcae nentes. earum vis in deos hominesque. III. *Philopatr.* 14. Conf. *Fatum.*
Parentationes in mortuos traducuntur. II. *Luct.* 20. it. 23. parentales epulae. ib. 24. v. *funus, sepulcrum.*
Parentibus neminem praeferunt liberi, liberis neminem parentes. III. *Pat. Enc.* 3.
Parianorum urbs, Peregrini patria. III. *Mort. Per.* 14.
Paris, magnae caussa internecionis. I. *D. Mort.* XIX. 1. Priami filius, bubulcus. I. *D. Deor.* XX. 1. amori deditus, formosus. ib. 3. judex pulcritudinis constituitur. ib. ejus cum muliere Idaea commercium. ib. munus recusat arbitri. ib. 7. seq. ad promissiones Junonis & Minervae immobilis. ib. 11. seq. ejus judicium rursus. III. *Charid.* 17.
Parrhasius. I. *Merc.* 42. II. *Imag.* 3.
Parrhesia, socia veritatis. I. *Pisc.* 17.
Parthenope, femina libidinosa. II. *Salt.* 2.
Pasiphaë, astrologa. II. *Astr.* 16.
Pater filio amanti uxorem suam cedit. III. *Dea Syr.* 18.
Pater Noster vocatur precatio a patre. III. *Philopatr.* 27. f.
Patria nihil dulcius, augustius ac divinius. III. *Patr. Enc.* 1. patriam quisque suam caeteris urbibus praefert. ib. 2. patria est honoranda, cur. ib. 4. patriae nomen Diis carum est. ib. 5. ut patriae utilis sit unicuique opera danda est. ib. 7. patriae obliviscitur nemo in peregrinatione. ib. 8. in patria quisque vitam finire studet. ib. 9. indigenis non desunt laudes patriae. ib. 10. in patria sepeliri quisque gaudet. ib. 11. nemo pro patria pugnare detrectat. ib. 12.
Patroclus, Achillis dicitur parasitus. II. *Par.* 46. seq. amicitia Patrocli & Achillis. II. *Amor.* 54. it. II. *Tox.* 10. cadaver ejus distractum. III. *Conv.* 42.
Pavo pulcritudine florum conspecta pennas exponit. III. *de Domo* 11.
Pauperes beatiores divitibus. III. *Ep. Sat.* 26. pauperum querelae. ib. 20. vestes eorum cribro & reti similes. ib. 24. eorum cibus nasturtium, porrum, cepa. ib. 23. eos despicere decet adparatum divitum. ib. 29. solamen paupertatis, quod divites mortui nil secum ferant. ib. 30. Divitionem opum a Jove petunt. ib. 31. sine pauperibus urbes habitari non possunt. ib. 33. importuni in petendo. ib. 36. eorum ceteri mali mores. ib. 37. & 38.
Paupertas defenditur. III. *Cyn* 4. & 5.
Pauperum solatium. I. *D. Mort.* IV. paupertatis caussa. I. *Tim.* 5. seq. in eam incidere, facile. ib. 29. quaenam eam virtutes comitentur. ib. 31. seq. pauperes libertime moriuntur. I. *Cat.* 15. paupertas servitii voluntarii praetextus. I. *Merc.* 5. est perpetua comes mercede conductorum. ib. paupertas cogens. I. *Apol.* 10 pauperum status melior, quam divitum. II. *Gall.* 21. seq.
Pauson pictor. III. *Dem. Enc.* 23. & 24.
Peccare esse hominis. II. *Dem.* 7.
Pecuniae vis. II. *Dem.* 23. v. *aurum, divitiae.*
Pelei & Thetidis connubium. I. *D. Mar.* V. 1.
Pelias quid sperarit. II. *pro Imag.* 2.
Pelion Olympo superimponitur. I. *Cont.* 3.
Pella, oppidum Macedoniae. II. *Pseud.* 6.
Pellem insidere quid apud Scythas. II. *Tox.* 48.
Pelops Hippodamia potitur, interfecto socero. III. *Charid.* 19. f.
Pelops mactatus. II. *Salt.* 53. ejus humerus. ib.
Peluviae colunt cepam. II. *Jov. Trag.* 42.
Penelope, mater Panos. I. *D. Deor.* XXII. 1. quomodo picta. II. *Imag.* 20. an casta. II. 2. *Ver. Hist.* 36. Penelopes tela. III. *Fug.* 21.
Pentheus. I. *Pisc.* 2. II. *Salt.* 41.
Pera suspensa philosophorum gestamen. III. *Fug.* 14. & passim.
Peraequator Craton. III. *Philop.* 19. f.
Perdiccas. I. *D. Mort.* XIII. 2. novercae amore deperiit. II. *Q. Hist.* 35. ejus commentum. III. *Calumn.* 18.
Peregrinantium erga patriam pietas. III. *Pat. Enc.* 9. seq.
Peregrini, in eis quoque laudanda virtus. II. *Tox.* 5. Peregrini vita. III. p. 325. ejus mors, in ignem dum insilit. ib. p. 357. patrem interficit. ib. p. 352. Christianorum sapientiam didicit. ib. p. 333.
Pericles Aspasiae egit caussam. II. *Amor.* 30. Periclis Olympii encomium. II. *Imag.* 17. de Pericle. I. *Scyth.* 11. it. II. *Salt.* 36. it. I. *Tim.* 10.
Perilaus, fabricator bovis aenei, in quem ipse injectus. II. *Jov. Trag.* 28.
Peripatetici, quales. I. *Herm.* 16. divitias non valde temnunt. II. *Eun.* 3.
Perithoi atque Thesei amicitia. II. *Salt.* 60. II. *Tox.* 10.
Perjurium Hermodori. II. *Icar.* 16.
Perjurium committere per numen impotens. III. *Philop.* 4. & not. 84.
Persae demisso vultu accumbunt. I. *Merc.* 29. sacrificant igni. II. *Jov. Trag.* 42. quomodo reges adorent. III. *Navig.* 30. Persarum reges ubi sint in acie. ib. 31.
Perseus quomodo pingatur. II. *Pseud.* 11. III. *de Domo* 25. interficit Cetum. I. *D. Mar.* XIV. 3. III. *de Domo* 22. cum matre in mare praecipitatus servatur. I. *D. Mar.* XII. 1. Medusae amputat caput. ib. 2. adversus Gorgonas in certamen exit. ib. Perseus alatus venit in Lydiam. ib. Andromedes accenditur amore. ib. 3.
Perspicuitati sermonis danda opera. II. *Lex.* 23.
Pes, non alterum umquam pedem protulisse Corintho. II. *Q. Hist.* 29. pedibus illotis aggredi aliquid. II. *Dem.* 4. equinos pedes optat Cynicus. III. *Cyn.* 15. pedibus incedere quam gestari praestat. ib. 17.
Pestilentia, Athenis grassans, quando desitura sit. I. *Scyth.* 2.
Phaeaces, saltatione gaudent. II. *Salt.* 13. de iis. I. *Nigr.* 35.
Phaedra, femina libidinosa. II. *Salt.* 2.

Phaedra defert Hippolytum. III. *Calumn.* 26.
Phaedrus. I. *D. Mort.* XX. 6.
Phaëthon cur cociderit. I. *D. Deor.* XXV. 2. ad Eridanum ſepelitur. ib. 3. ſorores ejus mutantur in populos. ib. 3. quid ordinarit in aſtrologia. II. *Aſtr.* 19. ejus fabula. ib. ſorores. ib. it. II. *Salt.* 55. rex incolarum ſolis. II. 1. *Ver. Hiſt.* 12.
Phaëthontis fabula. III. *Electr.* 2.
Phalaris, juſtitiae contemtor. II. *Bis Acc.* 8. mittit Delphos taurum. II. *Phal. Pr.* 1. quis, quomodo educatus. ib. 2. crudelitatis calumnia ſe purgat. ib. 1. ſeq. cur ſibi vindicarit imperium. ib. 3. rempubl. in meliorem redegit ſtatum. ib.
Phalli cum inſcriptionibus. III. *Dea Syr.* 16. alti trecentos paſſus. ib. 28.
Phaneti ſacrificant Cyllenii. II. *Jov. Trag.* 42.
Phanomachus. III. *Navig.* 27.
Phaon. I. *D. Mort.* IX. 2.
Pharmacopola, aliis tuſſis dato remedio, ea ipſe laborat. I. *Apol.* 1.
Phavorinus a Demonacte illuſus. II. *Dem.* 12.
Pellopodes. II. 2. *Ver. Hiſt.* 4.
Pherecydes Syrus. III. *Macrob.* 22.
Phidias elaborato Jove, imaginem praetereuntium exponit judicio. II. *pro Imag.* 14. ejus opus praeſtantiſſimum. II. *Imag.* 4. Jovem exhibet. I. *Somn.* 8. ejus in fingendo leone dexteritas. I. *Herm.* 54. de eo. I. *Sacr.* 11.
Phidon, aſſentator. I. *D. Mort.* VI. 5.
Philebus. II. *Aſ.* 36.
Philemon, poëta comicus. I. *Salut.* 6.
Philemonis aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 25.
Philetaeri Pergamenorum regis aetas. III. *Macrob.* 12.
Philippi teſtimonium de Demoſthene. III. *Dem. Enc.* 40.
Philippides, curſor, primus dicitur uſurpaſſe ſalutandi formulam *gaude*. I. *Salut.* 3. in ipſo gaudendi verbo exſpirat. ib.
Philippus, qualis Macedonibus. II. *Par.* 42. contra Corinthios arma ſumit. II. *Q. Hiſt.* 3. Aeſchinem colit ob eruditionem. I. *Somn.* 12. exprobratur ei proditio, perfidia. I. *D. Mort.* XIV. 3. ſua facta enumerat. ib. 2. de eo. I. *Nec.* 17.
Phillades, adulator. I. *Tim.* 47. ſeq.
Philo Diniae fil. III. *Charid.* 4.
Philocrates, proditor patriae. II. *Par.* 42.
Philoctetes. II. *Salt.* 46. **Philoctetes**, celeber ſagittarius. III. *Indoct.* 5.
Philolaus. I. *Salut.* 5.
Philopatris. III. p. 584. ſeqq.
Philoſophia & philoſophi traducuntur ubique. peram & baculum geſtant. I. *Vit. Auct.* ib. *Sacrif. D. Mort.* & III. *Fug.* 14. ac paſſim. Conf. *Sophiſtae.* philoſophi logomachi. II. *Eun.* 1. ſeq. philoſophis conſtituuntur ſalaria. ib. 3. altercantium judex ad quid attendere debeat. ib. 5. ſophiſtica eorum vitae ratio. II. *Icar.* 24. ſeq. homiaum ſe praebent contemtores, deorum illuſores. ib. 30. pugnans cum dogmatibus vita. ib. eorum quidam characteres externi. ib. 5. diverſae inter ſe de natura rerum ſententiae. ib. ſeq. quorumdam mors miſera. II. *Par.* 57. eorum multitudo. II. *Bis Acc.* 6. mento tenus illi. ib. 11. corum acerbae litigationes. ib. temeritas in diſputando. II. *Icar.* 6. ſeq. ſectae eorum. ib. 29. multi paraſitantur. II. *Par.* 32. ſeq. tumidi, avari. ib. 52. ſi illi a barba judicandi, quid ſequatur. II. *Eun.* 9. in eis conſiderandus animus. ib. philoſophia ad ſobrietatem reducit ebrios. II. *Bis Accuſ.* 17. ea quidam factus deterior. I. *Herm.* 80. ſeq. philoſophus qualis corpore eſſe debeat. II. *Eun.* 8. remota philoſophorum a praeceptis vita. I. *Piſc.* 34. ſeq. it. I. *Tim.* 54. ſeq. quidam durius educant adoleſcentiam. I. *Nigr.* 27. philoſophi quomodo explorandi. I. *Piſc.* 42. philoſophiam cur amplecti oporteat. I. *Herm.* 20. philoſophi cujusdam deteſtanda avaritia. ib. 9. philoſophia rerum humanarum contemtrix. ib. 7. cujusdam philoſophi cum voracitate conjuncta vinoſitas. ib. 11. auditores philoſophiae non ex aequo omnes evadunt philoſophi. I. *Nigr.* 37. philoſophi barbati, palliolo amicti. I. *Piſc.* 11. eorum ignorantia. ib. ab ira alieni. ib. 8. philoſophiae amore pauci, gloria illius praemiisque plerique ducuntur. ib. 30. comparantur philoſophi cum hiſtrionibus. ib. 31. it. cum aſino Cumano. ib. 32. it. cum ſimiis. ib. 36. philoſophiae comites. ib. 16. philoſophis indignari non convenit. ib. 14. variae eorum ſectae. I. *Auct.* (v. *Sectae.*) quidam Sceptici. ib. 27. diverſa a doctrinis vita, quorumdam. I. *Nec.* 5. inſcitia & dubitatio. ib. 4. diverſi alterius ab altero dogmata. ib. tricae diſceptationesque frigidae. ib. philoſophia vulgaribus inimica bonis. I. *Nigr.* 4. ejus auditores cum inſanientibus comparantur. ib. 37. philoſophos oportet eſſe paucis contentos. I. *Tim.* 57. admonentur ii. I. *D. Mort.* I. Philoſophorum longaevorum exempla. III. *Macrob.* 13. ſeq. Philoſophia profugiens ab ſemidoctis. III. *Fug.* 4. ab Jove demiſſa ut ſanet homines. ib. 5. primum ad barbaros proficiſcitur, dein ad Graecos. ib. 6. Mercenarium genus hominum ad eam tranſit. ib. 12. philoſophis addita nomina a vitiis. ib. 26. Philoſophi diſputantes ad vulnera procedunt. III. *Conv.* 1. immodeſtos & impudicos ſe gerunt in conviviis. ib. per totum Dialogum. Primum accubitum poſtulant. ib. 9. manus conſerunt. ib. 33. & 43. mingunt in Convivio. ib. 35. candelabrum evertunt. ib. 46. Philoſophos vana excogitaſſe nomina Fati, Fortunae, Virtutis & Naturae. III. *Deor. Conc.* 13.
Phineus caecus. II. *pro Imag.* 20. cibis ab Harpyis privatus. I. *Tim.* 18. de eo. III. *Diff. cum Heſ.* 1.
Phocion, in ſumma paupertate mortuus. II. *Jov. Conf.* 16.
Phoenices, mercatores. II. *Icar.* 16. ſtellarum ſcientiae dediti. ib. 1.
Phoenix, praeceptor Achillis. I. *D. Mort.* XV. 1.
Phoenix avis ſe comburit. III. *Mort. Per.* 27.
Phryges colunt Menam, i. e. lunam. II. *Jov. Trag.* 42. eorum ſaltandi genus. II. *Salt.* 34. Phrygum tibia. I. *Nigr.* 37.
Phrynondas. II. *Pſeud.* 4.
Phryxus, Athamantis filius. II. *Aſtr.* 14. cur ariete vectus dicatur. ib. ab ariete eſt vectus. I. *D. Mar.* IX. 2.

Pictores atque poëtas non vocari ad dicendam cauſſam. II. *pro Imag.* 18. pingi volunt multi, quam ſunt, formoſiores ab iis. ib. 6. ſomnia pictorum. I. *Herm.* 72.
Pila, de illa apud Lacedaemonios decertatio. II. *Gym.* 38.
Pileo cur non indigeant Graeci. II. *Gymn.* 26.
Pincerna acutum videat & audiat. III. *Cron.* 18.
Pindari verſus recitati. III. *Dem. Enc.* 19.
Pindarus, poëta Thebanus. II. *Imag.* 8. aquae, deinde auri laudator. II. *Gall.* 7.
Pinguedine obducta adponere oſſa. II. *Prom.* 7.
Praeceps. III. *Charid.* 1. & ſaepe, ſingulis Tomis.
Pirithous, ex uxore Ixionis a Jove genitus. I. *Dial. Deor.* VI. 3.
Piſcatores quomodo rete queat decipere. I. *Herm.* 65.
Piſces non edunt Aegyptii. II. *Aſtr.* 7.
Piſcis res ſacra, piſcibus non veſcuntur Syri, nec Aegyptii. III. *Dea Syr.* 14. piſces ſacri aluntur in templo. ib. 45. nomina habent, & vocati accedunt. ib.
Piſtillum, ex eo facere hominem. III. *Phil.* 36.
Pittacus. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Plenae naris homo. II. *Pſeud.* 20.
Planetarum oppoſitiones & quadraturae. III. *Philopat.* 24.
Planetis nomina ab Aethiopibus tributa. II. *Aſtr.* 4. planetarum choreae. II. *Salt.* 7.
Platonis eloquentia, prudentia. I. *Piſc.* 22. I. *D. Mort.* XX. Platonici quales. I. *Herm.* 16. Plato, paraſitus minus idoneus. II. *Par.* 34. it. 43. quaedam ſaltationis genera laudat, quaedam rejicit. II. *Salt.* 34. Plato, amicus libertatis, oſor ſervitii. I. *Merc.* 24. quomodo ſalutandum duxerit. I. *Salut.* 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 21. communes vult mulieres, ſed alio ſenſu quam vulgus credit. III. *Fug.* 18. Plato accuſatur paederaſtiae. III. *Conv.* 39. & communium uxorum cauſſa. ib.
Plethrium locus in gymnaſio. III. *Mort. Per.* 31.
Pluto, unde iſti hoc nomen. II. *Luct.* 2. in quos ejus imperium. ib. nutrix dicitur podagrae. III. *Tragop.* vſ. 110.
Plutus, quando claudus, quando alatus. I. *Tim.* 20. ejus quaedam epitheta. ib. 29. caecus. ib. 20. largitor opum. ib. 21. (*v. divitiae.*)
Podagrae ſcena. III. *Dial. ult.* ejus remedium. ib. vſ. 74. plerumque irrita medicamenta 145. & ſeq. ac 295. origo ex tartaro, & cauſſa phyſica. ib. 100. ejus nutritor Pluto. 110. tempus invaſionis. 115. locus dolorque intenſiſſimus. 120. ſeq. it. 300. Podagrici jocoſi & deriſui obnoxii. ib. 180. & 331. etymon podagrae. 187. Podagroſi heroes. 250. Podagrici initio nolunt fateri ſe podagra laborare. III. *Ocyp.* 6. ſeq.
Podaliirii & matris Alexandri Magi nuptiae. II. *Pſeud.* 39.
Poecile. III. *Navig.* 13.
Poena, punire homini bono difficilius, quam puniri. II. *Phal. Pr.* 8. poenae infernales. *v. infernus.* dextrae praeciſio poenae genus apud Scythas. *v. Scythae.* poenae poſt hanc vitam. II. *Jov. Conf.* 17. I. *Nec.* 14.
Poëſis, Poëtae, traditur ea adoleſcentiae Graecae, quomodo. II. *Gymn.* 21. poëtae quando vera canant. II. *Jov. Conf.* 2. illos ac pictores non vocari ad dicendam cauſſam. II. *pro Imag.* 18. certant in laudanda coma Stratonices. ib. 5. poëtis magna licentia eſt. III. *Diſſ. cum Heſ.* 5. Poëtae equitibus comparantur. III. *Dem. Enc.* 5. furere iis opus eſt. ib. Poëſis an oratoria praeſtet. ib. & ſeq. dicuntur attoniti. III. *Philop.* 2. poëtarum portenta. ib. & potiſſimum. §. 3. poëtarum audacia. I. *Herm.* 74. ſomnia. ib. 72. eorum mendacia tolerabilia. III. *Phil.* 2. it. 4. quidam aſſentator. II. *pro Imag.* 4. nimis obſcuri reprehenſionem incurrunt. II. *Lex.* 25. eorum oeſtrum. II. *Q. Hiſt.* 8. vitiorum ſcenicorum poëta haud particeps. I. *Nigr.* 9. invocant Muſas. I. *Sacr.* 5. eis proprium nihil ſani & veri proloqui. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. fumus poëticus. I. *Tim.* 1. it. I. *Nec.* 3.
Polemon, comiſſator. II. *Bis Acc.* 16. ſeq.
Pollux vulneratur. I. *D. Deor.* XXVI. 1. is & Caſtor ſimiles. ib. quomodo diſcernantur. ib. alternis moriuntur. ib. cur. ib. 2. fraternus eorum Amor. ib.
Pollux, ſaltator. II. *Salt.* 10.
Polus. I. *Aët.* 3. I. *Nec.* 16.
Polybii Megalopolitani aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 22.
Polybius quidam indoctus. II. *Dem.* 40.
Polycleti canon. III. *Mort. Per.* 9. II. *Salt.* 75.
Polycletus effingit Junonem. I. *Somn.* 8. I. *Sacr.* 11.
Polycrates, Samiorum tyrannus, miſer ejus finis. I. *Cont.* 14. III. *Navig.* 26.
Polydamas. I. *Aët.* 8.
Polydamantis ſtatua febricitantes ſanat. III. *Deor. Conc.* 12.
Polygnotus. II. *Imag.* 7.
Polyidus. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1.
Polyphemus a Galatea amatus. I. *D. Mar.* I. 1. muſicus. ib. 3. ab Ulyſſe excaecatus. ib. II. 1. Ulyſſis devorat ſocios. ib.
Polyphemus pro homine impuro. III. *Pſeudol.* 27.
Polypi, piſcis, verſutia. I. *D. Mar.* IV. 3.
Polyprepon tibicen. III. *Conv.* 20.
Polyſtrates. I. *D. Mort.* IX.
Poma demorſa amoris ſignum. III. *Meret.* XII.
Pomum aureum, projicitur. I. *D. Mar.* V. 1. pulcerrimae praemium. I. *D. Deor.* XX. 1.
Pomum Eridis. III. *Charid.* 10. III. *Conv.* 35.
Pontici, rudes homines. II. *Pſeud.* 17.
Pontus Euxinus dicitur inhoſpitalis. II. *Tox.* 3.
Populi ad Eridanum flumen. III. *Electr.* 1. ſeq.
Populus Somniorum. III. *Philopat.* 21.
Porcellus Acarnanius amator adoleſcens. III. *Meretr.* VII. f.
Porcos non immolant Syrii. III. *Dea Syr.* 54.
Porta ferrea. III. *Philopatr.* 23.
Porus. II. *Q. Hiſt.* 12.
Poſydonii Apameenſis aetas. III. *Macrob.* 20.
Potamo. III. *Macrob.* 23.
Potentes improbi cum libris comparantur. I. *Merc.* 41.
Praemia victorum, quae. II. *Gymn.* 9. poſt hanc vitam praemia. II. *Jov. Conf.* 17. ſeq. philoſophici certaminis. II. *Enn.* 3.

Praefules quinam Theſſalis. II. *Salt.* 14.
Praxitelis opus admirabile. II. *Amor.* 11. ſeq. I. *Somn.* 8. I. *Sacr.* 11.
Precaturi in Syria conſcendunt altiſſimas phallos. III. *Dea Syr.* 29.
Priapus, ſaltare doctus. II. *Salt.* 21. qualis. I. *D. Deor.* XXIII. 1. ridiculum quoddam committit. ib. 2.
Procorum apud Boſporanos mos. II. *Tox.* 44.
Prodicus. I. *Aët.* 3.
Prometheus a Minerva adjutus. I. *Prom.* 3. ejus nomine inſigniuntur figuli. ib. 2. cruci adfigitur. I. *Cauc.* 2. cur. ib. 3. ad objecta a Mercurio crimina reſpondet. ib. 7. advocata Minerva format homines. ib. 13. in libertatem reſtituitur. I. *D. Deor.* 1. f. Promethei opus. I. *Prom.* fine. ejus partem ferre. I. *Merc.* 26. ejus palo adfixi calamitas. I. *Sacr.* 6.
Propugnaculum patriae Demoſthenes. III. *Dem. Enc.* 35.
Proſerpina. I. *D. Deor.* XI. 1.
Protarchus. I. *Tim.* 22.
Protelilaus. I. *D. Mort.* XXIII. it. XIX. in vitam redire cupit. ib. 1. Hectoris cecidit manu. ib. unius diei ei conceditur ad ſuperos reditus. ib. XXIII. 3.
Proteus, ſaltator. II. *Salt.* 19. variae ejus formae. I. *D. Mar.* IV. 1. & III. *Dem. Enc.* 24. Proteus alter Peregrinus. III. p. 325. patriae donat quinque talentorum millia. ib. c. 4. p. 328.
Providentia deorum a quibus negetur. II. *Jov. Conf.* 6. negatur. II. *Jov. Trag.* 4. it. 16. 17. 35. ſeq. cur de ea dubitandum. ib. 19.
Proxenidas. I. *Aët.* 4.
Prudens praeſentibus eſt contentus; nihilque eorum tale exiſtimat, quod tolerari nequeat. I. *D. Mort.* XXVI. 2.
Prudentiae imago. II. *Imag.* 17.
Prytaneum. I. *Cauc.* 4.
Pſittopodes. II. 1. *Ver. Hiſt.* 35.
Pſyllotoxotae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.
Ptaeodorus. I. *D. Mort.* VII. 2.
Ptolemaeus bicolorem hominem & camelum Aegyptiis ſpectandum exhibet. I. *Prom.* 4. Theſpin, tibicinem, ob artis peritiam dono adficit. ib. Lagi filius. I. *Salut.* 10. cum ſorore coit. II. *Icar.* 15. quomodo ſe gerat adverſus Apellem abſurdo crimine delatum & Antiphilum ejus delatorem. III. *Calum.* 2. ſeq.
Ptolemaeus Dionyſus. III. *Calumn.* 16.
Ptolemaeus Lagi f. quamdiu vixerit. III. *Macrob.* 11.
Pudor, variaque ejus a variis epitheta & ſynonyma. I. *Merc.* 11. pudore ob laudes ſuffundi, moderati eſt animi. II. *pro Imag.* 17.
Pueri comati in pretio. III. *Fug.* 20. & III. *Ep. Sat.* vocantur Hyacinthi, Achilles, Narciſſi. ib.
Pugna philoſophorum in convivio. III. *Conv.* 33. 34. & 43. ac ſeq.
Pulcher homo, de bonis moribus, vel elegantiarum ſtudioſo. III. *Philopat.* 1. not. 11. Pulchros ſemper Diis gratos fuiſſe. III. *Charid.* 7. & 9. Pulchri coluntur ab omnibus: deformes odio habentur. ib. 15.
Pulchritudo mentis & corporis non ſemper in eodem invenitur homine. II. *Imag.* 11. pulcritudinis corporis praeſtantiſſimae imago. ib. 5. it. mentis. ib. 15—23. pulcritudinis novae excogitare ſpecimina, non parvae eſt ſapientiae. III. *Hip.* 8. pulcrarum rerum ſpectator. III. *de Domo* 2. earundem adſpectus pellicit animos. ib. 10. res pulcrae, quae videntur, quam quae audiuntur, multo magis percellunt animum. ib. 19. ſeq. de pulchritudine diſſertatio. III. *Charidem.* a p. 618. ad 635. vel potius. ib. a c. 6. omnes ejus participes eſſe cupiunt, ſed paucis contigit. ib. 6. pulchritudo Jovem reddit manſuetum. ib. 8. de pulchritudine ſua Deae magnifice ſentiunt. ib. 10. ei non invidetur. ib. 23. ei ſtudetur in omnibus operibus. ib. 25.
Pulciſagittarii. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.
Pulicum veſtigia metiri. III. *Philop.* 12. & ib. not. 12.
Pulvis & lutum cur in gymnaſiis ſubjiciantur. II. *Gymn.* 28. ſeq.
Punire. vid. *Poena.*
Purpuram geſtat ſummus ſacerdos. III. *Dea Syr.* 42. purpurae cochlea ad cibum deſtinatus. III. *Gyn.* 18.
Pygmalion, deperit ſtatuam Veneris. II. *Amor.* 15. ſeq. it. II. *Imag.* 4.
Pyladis & Oreſtae amicitia. II. *Amor.* 47. it. II. *Tox.* 5. ſeq. perpetrata caede evadunt ambo. ib. 2. cur divino cultu digni. ib. 3. v. *Oreſtes.*
Pylius, ſenex. II. *Imag.* 13.
Pyramidum ſupervacuitas. II. *Lucl.* 22. quamvis altae, non praebent umbram. II. *Tox.* 27.
Pyriphlegethon. II. *Lucl.* 3. I. *D. Mort.* XX. 1.
Pyrrhias. I. *Merc.* 23.
Pyrrhichia, ſaltationis genus. II. *Salt.* 9.
Pyrrho nullum verum putat eſſe judicium. II. *Bis Acc.* 25. de eo. II. *Icar.* 25. Scepticus, bilanx ejus doctrina. I. *Aucl.* 26. ſeq. Epirota ab adulatoribus circumſcriptus. III. *Indoct.* 21.
Pyrrhus varias fortunae vices ſubiit. II. *Salt.* 12. quid a diis potiſſimum petierit. ib.
Pythagoras peregrinatur in Aegyptum. II. *Gall.* 18. Hori libros & Iſidis ediſcit. ib. ſequaces ejus. ib. in Aſpaſiam mutatus. ib. 19. ex meretrice iterum philoſophus. ib. 20. hoſpes tyranni Phalaridis. II. *Phal. Pr.* 10. de eo multa injurioſe dicuntur. ib. fabarum oſor. II. 2. *Ver. Hiſt.* 24. de transformatione iſtius. ib. 21. quomodo ſalutare conſueverit. I. *Salut.* 4. ejus jusjurandum. I. *Aucl.* 4. ejus ſcientiae. ib. 2. cujas, ubi inſtitutus. ib. 3. transmigrationem animae ſtatuit. ib. 5. averſatur fabas, cur. ib. 6. de eo. I. *D. Mort.* XX. 3. modo pauper, modo dives. II. *Gall.* 15. quomodo ex Euphorbo factus Pythagoras. ib. 16. auri amans. ib. 13. contra Graecos in bellum proficiſcitur. ib. 13. ſuperbus. ib. 4. de fabis non edendis legem tulit. ib. cur. ib. 18. in gallum mutatus. ib. 4. ſophiſta. ib. 18. fabula de Pythagora ſacris Eleuſiniis intereſſe prohibito. III. *Pſeudolog.* 4. Pythagorae quaternarius. III. *Philop.* 12. & not. 17.
Pythia Delphica. I. *Herm.* 60. v. *oraculum.*
Pythio non opus habere interprete. II. *Jov. Trag.* 28.
Pythonis vana promiſſa. III. *Dem. Enc.* 32. f.
Pytines. III. *Macrob.* 25.
Pytiocamptae. II. *Bis Acc.* 8. I. *Prom.* 7.

Q.

Quadi. II. *Pseudolog.* 48.
Quaestiones frivolae. II. *Bis Acc.* 34.
Quaternio, maximum jusjurandum, numerique perfectio. I. *Salt.* 5.
Quatuor, jusjurandum Pythagorae. I. *Auct.* 4.

R.

Radi ad cutem, v. *tondere*. vel I. *Vit. Auct.* 20. ibique plura in nott.
Raphanismus moechorum poena. III. *Mort. Per.* 9.
Regum conditio misera. II. *Gall.* 24. Colossis quomodo similes. ib. seq. quando Tragicis auctoribus. ib. regibus multa mala cum privatis communia. I. *Cons.* 18. regum longaevorum exempla. III. *Macrob.* 8. seq.
Reprehendere facile, emendare consilio, difficilius. II. *Jov. Trag.* 23.
Requietem quando capiant athletae. II. 1. *Ver. Hist.* 1. eruditorum requies qualis esse debeat. ib. 2. convenit eis. ib. 1.
Responsa, quae neque coelum, neque terram tangunt. II. *Pseud.* 54.
Retrocurrere melius, quam male currere. II. *Asin.* 18.
Rex compotationis talorum victoria creatus. III. *Saturn.* 4.
Rhadamanthus, ejus officium. II. *Lucl.* 7.
Rhea arte saltandi delectatur. II. *Salt.* 8. anus Attin pusionem amat. I. *D. Deor.* XII. 1. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. zelotypa. ib. amore pusionis deperit. ib. 7.
Rhetorica fucuta. II. *Bis Acc.* 31. infra poesin. III. *Rhet. Pr.* 4. ejus imago. ib. 6. quae ejus amatores bona consequuntur. ib. duae ad eam viae. ib. 7. seq. rhetores quidam novi perstringuntur laudando. ib. 11. seq. tumidi, avari. II. *Par.* 52. rhetor malus quidam. II. *Dem.* 36. quorumdam gestus, actionesque ridiculae. III. *Rhet. Pr.* 19. extemporales quidam. ib. 20.
Rhodochares. I. *Cat.* 17.
Rhodius quidam sophista. II. *Tox.* 27.
Rhododaphne quid. III. *Pseudolog.* 27.
Rhodope, femina libidinosa. II. *Salt.* 2.
Rhodus, Soli sacra. II. *Amor.* 7. ejus laus. ib. 8.
Risus, cum Sardonio risu dicere aliquid. II. *Asin.* 24. quo ad vivimus, risu in ambiguo. I. *D. Mort.* I. 1.
Rivales. II. *Tox.* 44. seq.
Roma, nutrix vitiorum. I. *Nigr.* 16. exprobratur Romanis insana equorum cupido. ib. 29.
Rufinus Cyprius. II. *Dem.* 54.
Rupes. super alba rupe dormire. III. *Philopat.* 21.
Rusticitas Hippolytea. II. *Amor.* 2.
Rutilianus. II. *Pseud.* 4. superstitiosus, alioquin bonus. ib. 30.
Roxane. II. *Imag.* 7. depicta. I. *Aët.* 4. seq.

S.

Sabazius Deus. III. *Deor. Conc.* 9.
Sabinus. Luciani ad eum mercede conductorum directa defensio. I. *Apolog.* toto Dial.
Sacco major tabella, prov. III. *Dem. Enc.* 10. f.
Sacerdotum circa hostias negotia. I. *Sacr.* 13. Sacerdotes plures trecentis in uno templo. III. *Dea Syr.* 42. eorum vestis candida; sed summus sacerd. purpuram gestat, aliaque de iis. ib. & seq. vulnerant brachia. ib. 50.
Sacrificia variarum nationum. II. *Icar.* 24. cur fiant. II. *Jov. Conf.* 7. variarum gentium. II. *Jov. Trag.* 42. adhibetur ad ea saltatio & musica. II. *Salt.* 16. deridentur. I. *Sacr.* 1. eis sibi deos conciliant homines. ib. 2. v. *hostiae*. Sacrificii ritus, pecoribus ex arbore suspensis. III. *Dea Syr.* 49. alius sacrificandi ritus. ib. 55.
Sacrilegus quidam. II. *Tox.* 28.
Sagittarius. I. *Herm.* 28. eorum apud Scythas atque Persas ratio. ib. 33. Curetes opio inficiunt sagittas, veneno Scythae. I. *Nigr.* 37. sagittarii scopum haud ferientes. ib. 36.
Salaëthus, lata lege contra adulterium, ipse in eo deprehensus. I. *Apol.* 4. Salaëtho similia facere. ib.
Salaria eruditis constituuntur. v. *Philosophi.*
Saliorum saltatio. II. *Salt.* 20.
Salmoneus Jovis fulmina imitatus, ab eo dejectus. III. *Philop.* 4.
Salpinx an cognomen Soterichis, dubium. III. *Ocyp.* vs. 79.
Saltator dicitur Pantomimus. II. *Salt.* 67. insignis quidam. ib. 63. seq. saltatio quemdam barbarum adficit. ib. 63. it. 66. ejus jucunditas. ib. 71. seq. exercitium illius omnium optimum. ib. saltator est imitator. ib. 62. seq. soloecismi saltationis. ib. 80. imperitia quorumdam saltatorum non ipsi arti derogat. ib. laudem meriturus, qualis esse debeat animo. ib. 74. seq. corpore. ib. 75. seq. ejus gesticulationes comparantur. ib. 78. saltationis cacozelia. ib. 82. amens aliquis saltator. ib. 83. ars comparatur cum aurea Mercurii virga. ib. 85. in ea magnum ponit studium urbs Antiochiae. ib. 76. quale negotium saltatio. ib. 1. delectat aeque ac prodest. ib. 6. laudator saltationis ovi similis. ib. ejus studium non recens, quando & unde ortum. ib. 7. saltatio armata. ib. 8. cantationes saltatoriae. ib. 11. Lacedaemonii certant in hoc exercitio. ib. 10. Graeci & Trojani a quo didicerint. ib. 8. Cretenses, saltationis laude nobiles. ib. it. Indi, & qui saltando deprecliantur, Aethiopes. ib. 8. & 17. studium divinum, saltatio. ib. 23. ab Homero & Hesiodo laudatur. ib. seq. Romanorum saltatio. ib. 20. saltantes Musae. ib. 24. adhibetur ad sacrificia saltatio. ib. 16. ponuntur in ea excellentibus statuae. ib. 14. in caput saltantes. ib. 13. ope hujus artis gentes domitae. ib. 22. Saliorum saltatio. ib. 20. Phaeaces ea gaudent. ib. 13. certaminibus additur. ib. 32. ista scientia non levis. ib. 35. comparatur. ib. qualis scientia. ib. 36. saltator quid scire debeat. ib. seq. varia saltationis genera, Pyrrhichia, Gymnopaedia, Emmeleia, Hormus, Sicinnis, Cordax, Bacchica, Dionysiaca, Caryatica. Gruem it. Thermaystrida saltare, Phrygica saltat. v. *suo titulo.*
Salve, salut. formula, quid, ejusque usus. I. *Salut.* 2.
Sandalia inaurata e Patavio. III. *Merctr.* XIV.

Sanguinea aqua ab arena rubra. III. *Dea Syr.* 8.
Saperda piſcis. III. *Meretr.* XIV.
Sapientiae imago. II. *Imag.* 17. ſapientis a ſophiſta differentia. III. *Hip.* 2.
Sappho Lesbiaca. II. *Amor.* 30. vita elegans. II. *Imag.* 18.
Sardanapalus. I. *D. Mort.* II. 1. Aſſyriorum peſſimus. ib. 2.
Sardium arcem expugnaſſe. I. *Merc.* 13.
Sardonio cum riſu dicere aliquid. II. *Aſin.* 24.
Sarpedo. II. *Par.* 46.
Saturnalia feſtum ſeptem dierum. III. *Satur.* 2. p. 386.
Saturnalium leges. III. *Cronoſ.* p. 393. ſeq. otium in hoc feſto imperatur omnibus, exceptis coquis & dulciariis. ib. §. 13. omnes homines aequales. ib. divites munera mittunt pauperibus. ib. 14.
Saturnus exſecto patre devorat filios. I. *Sacr.* 5. cur vinctus dicatur. II. *Aſtr.* 21. Saturnum olere, proverb. III. *Rhet. Pr.* 10. Saturni ſacerdos & ſacrificium. III. *Saturn.* 1. ſeptem diebus tantum regnat Saturn. ib. 2. liberos ſe devoraſſe negat. ib. 6. imperium ei non ademit Jupiter. ib. ſed ſenex & podager ſponte id tradidit. ib. 7. Saturni aevo omnia ſponte naſcebantur, vinum fluebat, &c. ib. 7. & 20. Falcem gerit. III. *Cronoſ.* 10. & 11. Caſtravit Coelum. ib. 12.
Satyrorum deſcriptio. III. *Deor. Conc.* 4.
Sauromatae invadunt Scythas bello. II. *Tox.* 39.
Scapha viminea trajicere mare. I. *Herm.* 28. ſcapham dicere ſcapham. II. *Q. Hiſt.* 41.
Scarificatio pedis, ad minuendum dolorem podagrae. III. *Ocyp.* vſ. 91.
Scenarum in tragoediis mutatio. I. *Nec.* 16. eis ſimiles vitae humanae actiones. ib.
Scepticus quidam. I. *Auct.* 27.
Scintharus. II. 1. *Ver. Hiſt.* 36.
Sciron, juſtitiae contemtor. II. *Bis Acc.* 8.
Scommate nihil fit deterius. I. *Piſc.* 14.
Scorodomachi. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.
Scyphis ſe impetunt convivae. III. *Conviv.* 44.
Scytharum in delicta ſeveritas. II. *Gymn.* 11. quales. II. *Icar.* 15. ſagittis fortes. II. *Tox.* 8. amicitia nihil putant majus. ib. 7. in ea fideles. ib. 9. inhoſpitales, agreſtes. ib. 8. cur ſacrificent Oreſtae atque Pyladi. ib. 5. & 6. ſeq. eorum bella perpetua. ib. 36. quomodo ineant amicitiam. ib. 37. Scythas non ſpectare verborum elegantiam. ib. 35. jusjurandum Scythae. ib. 38. ebrium dii. ib. contra Sauromatas bellum. ib. 39. Zirin clamare, quid apud eos. ib. 40. eorum inter ſe fides. ib. 39. ſeq. it. 61. pellem inſidere quid apud eos. ib. 48. non effundunt ii vinum. ib. 45. ſupplicandi eorum ratio. ib. 48. quomodo colligant copias. ib. contra Machlyes eorum bellum. ib. 54. in quo diſtent ab Alanis. ib. 51. ſagittas ungunt veneno. I. *Nigr.* 37. ſagittariorum mos apud eos. I. *Herm.* 33. diis mactant homines. I. *Sacr.* 13. Scythae Sacauraci. III. *Macrob.* 15. Scytharum dictio, proverb. III. *Meret.* X. an inter Scythas vir bonus. III. *Philop.* 17. Scytharum incurſiones reprimi, in votis eſt. III. *Philopatr.* 28.
Secta, uni non adeo adhaerendum, ut ceterae ſine examine ſpernantur. I. *Herm.* 34. cui ſimiles, qui uni ſe plane mancipant, ceteris valere juſſis. ib. v. *Philoſophia.*
Seleucus. II. *Salt.* 58. I. *Salut.* 9. uxorem filio cedit. III. *Dea Syr.* 17. 18. & Not. 81. ac 82.
Semele, quae. I. *D. Deor.* IX. 1. ſeq.
Semidei ridentur. III. *Deor. Conc.* 7.
Semiramis Junoni templum condidiſſe conjicitur. III. *Dea Syr.* 14. ſimulacrum ejus in templo Junonem oſtentans colendam, non ſe. ib. 39.
Semivocalibus ſecundus inter litteras locus convenit. I. *Jud. Voc.* 5.
Sepes pro homine barbato. III. *Pſeudolog.* 27.
Septem diebus a templo abſtinent qui mortuum ſepeliere. III. *Dea Syr.* 52.
Septimus quis dictus. III. *Pſeudol.* 16.
Sepulcrum jovis. III. *Deor. Conc.* 6. f.
Sepulturae varia genera. II. *Luct.* 21. (vid. *funus*, it. *parentat.*) ſepulcrorum vanitas. I. *Cont.* 22. ſepultura Gallorum. III. *Dea Syr.* 52.
Seres longaevi ſunt. III. *Macrob.* 5.
Serpens, deus. II. *Pſeud.* 13. Serpentes Libyci. III. *Dipſ.* 2.
Sertum. vid. *Corona.*
Servi ſciunt dominorum & honeſta & turpia. II. *Aſin.* 5. ſerviiſſe ultra Xoin & Thmuim. III. *Rhet. Pr.* 24.
Servii Tullii aetas. III. *Macrob.* 8.
Severiano datur ab oraculo reſponſum. II. *Pſeud.* 27. de eo. II. *Q. Hiſt.* 21.
Sibyllae fragm. fictum. III. *Mort. Per.* 29.
Sicinnis, ſaltat. genus. II. *Salt.* 22. it. 26.
Sidonius nummus. III. *Dea Syr* 4.
Sidonius, ſophiſta. II. *Dem.* 14. iſtius quoddam inventum rejicitur, utpote ſpem praetergredi viſum. III. *Rhet. Pr.* 5.
Sidus. v. *Aſtra.*
Sigilla ſolvendi genera. II. *Pſeud.* 21.
Signum. vid. *ſtatua*, *ſimulacr. imago.*
Silenus ſaltans. II. *Icar.* 27. Silenus Lydus ſenex. III. *Deor. Conc.* 4.
Simia eſt ſimia, quamvis aurea geſtet crepundia. III. *Indoct.* 4.
Simii ſaltare docti. I. *Apol.* 5. ſimium leonina pelle tegere. III. *Phil.* 5. ſaltare docentur. I. *Piſc.* 36.
Simo mutat nomen in Simonidem. II. *Gall.* 14. cur. ib.
Simonides. III. *Pſeudolog.* 2.
Simonides ordine collocaſſe dicitur litteras. I. *Jud. Voc.* 5. Simonidis Cei aetas. III. *Macrob.* 16.
Simulacrum ſpectatores ubique reſpiciens. III. *Dea Syr.* 32. f. Simulacrum incertum. ib. 33. Simulacrum bis quotannis ambulans. ib. Semiramidis, aliaque permulta in templo Syriae. ib. 39. & 40.
Simylus, nauclerus. II. *Tox.* 19.
Sindiani. II. *Tox.* 55.
Sindonibus involutus Anubis. III. *Deor. Conc.* 10.
Sinus Ionicus. II. *Amor.* 6. Pamphylius. ib. 7.
Sipylum loco movere. II. *Imag.* 1.
Sirenes. I. *Nigr.* 3. audientibus eas, quid contingat. II. *Imag.* 14. de iis. II. *Salt* 4.
Sirenum fabula. III. *de Domo* 19.
Sirius. I. *Auct.* 16.

Sisinnidis & Toxaris amicitia. II. *Tox.* 57.
Sisyphus. I. *Necyom.* 14.
Smarthoclis Parthorum regis aetas. III. *Macrob.* 15.
Socialis conjunctio delectabilis. II. *Amor.* 27.
Socrates, puerorum amator. I. *Auct.* 15. ejus civitas, leges, respublica. ib. 17. hoc se scire dicit, quod nihil sciat. I. *D. Mort.* XX. 5. quomodo ad mortem paratus. ib. XXI. 1. an revera illam contemserit. ib. 2. de eo. ib. XX. 5. ejus apud inferos congerrones. I. *Nec.* 18. fugit e pugna. II. *Par.* 43. voluptatem bello praetulit. ib. ex oraculi judicio quis. II. *Amor.* 48. Alcibiadem amat. ib. 49. dissimulator. II. *Dem.* 6. saltatione gaudet. II. *Salt* 25. musicam amat. ib. relictis artibus Mechanicis, ad eruditionem se transfert. I. *Somn.* 12. ejus cum Chaerephonte colloquium. I. *Halc.* toto *Dial.* de eo. II. 2. *Ver. Hist.* 23. Socrati quis locus ad dicendi studium placuerit. III. *de Domo* 4. injuste delatus. III. *Calumn.* 29.
Sol adoratur ab Indis saltando. II. *Salt.* 17. Orionis coecitati medetur. III. *de Domo* 29. unicuique patrius videtur. III. *Pat. Enc.* 6. Solis boves assati exsiliunt. III. *Ep. Sat.* 23. ejus ac lunae imag. cur non faciant Syri. III. *Dea Syr.* 34. thronus Solis. ib. Solis splendori comparatur oratio Demosthenis. III. *Dem. Enc.* 17.
Solatium ex societate mali. I. *D. Mort.* XV. 3.
Soloecismus in voluptate, comoedia, saltatione. *v. hoc titulo.* Soloecistae colloq. III. p. 552. seq. variique Soloecismi. ib. unde nomen. ib. not. 1.
Solon. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus cum Croeso de felicitate confabulatio. I. *Cont.* 10. legislator, ejus encomium. II. *Gymn.* 14. quae antiquissima ejus cura fuerit. ib. 18. Solone viso, omnia vidisse. I. *Scyth.* 7. auri contemtor videtur. I. *Cont.* 11. utramque partem in judiciis similiter audiendam docet. III. *Calumn.* 8. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Somnia vento concepta. I. *Herm.* 4. pictorum atque poëtarum vid. hoc tit. Somniorum insulae. II. 2. *Ver. Hist.* 32. urbs. ib. 33. seq. Somnio jubetur Stratonice templum condere. III. *Dea Syr.* 19. Somnia a contrario interpretanda. III. *Philopat.* 21.
Somnus sententiam dicit. III. *Deor. Conc.* 14.
Sophistae celebratum nomen. III. *Rhet. Pr.* 1. ejus a sapiente discrimen. III. *Hip.* 2. mali sophistae non imitandi. II. *Lex.* 23.
Sophistae sermo labyrinthi similis. III. *Fug.* 10. Sophistae lascivi, avari, adulatores, iracundi. ib. 19. nova convicia excogitant. ib. 13. clamosi. ib. 14.
Sophoclis Tragici aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 24. a filio dementiae accusatus a judicibus absolvitur. ib.
Sopolis, medicus. II. *Lex.* 18.
Sostrati porticus. II. *Amor.* 11. quali Sostratus victu usus, quidve fecerit. II. *Dem.* 1. Sostrati mechanici laus. III. *Hip.* 2. Sostratus Cnidius, Pharo exstructa, ubi nomen inscripserit. II. *D. Hist.* 62.
Sostratus, latro, homicida. I. *D. Mort* XXX. 1.
Sostratus, dicitur a Graecis Hercules. II. *Dem.* 1.
Sosylus, equiso. II. *Gall.* 29.
Spartinus Medus. II. *Icar.* 15.
Sparti unde orti. III. *Phil.* 3.
Spectra, de eis plaustra mendaciorum. III. *Philop.* 11. seq. Spectra interfectorum. III. *Merc.* XIII.
Sperchin ac Bulin non occidit Xerxes. III. *Dem. Enc.* 32.
Spes, quod praeter spem promittitur, incredibile, exemplo Sidonii. III. *Rhet. Pr.* 5.
Sphaera arundinea. I. *Nigr.* 2.
Spicae, praemium certaminis eloquentiae. III. *Charid.* 3.
Sponsa velata. III. *Conv.* 8.
Statuae ponuntur saltatoribus. II. *Salt.* 14. statuae sudant. III. *Dea Syr.* 10. Statua sine nomine Dii. ib. 32. Statua bis quotannis ambulans. ib. 33.
Statuam Veneris deperit Pygmalion. II. *Amor.* 15. seq. it. II. *Imag.* 4. ejus statua. II. *Amor.* 11. it. 13.
Stella. *v. Astra.* stellarum in res humanas influxus. II. *Astr.* 29. stellarum choreae. II. *Salt.* 7.
Stentorea inclamare voce. II. *Luct.* 15.
Stesichorus poëta Himerensis palinodiam scribit. II. *pro Imag.* 15. ejus aetas. III. *Macrob.* 26.
Sthenoboea. II. *Salt.* 42. III. *Dea Syr.* 23.
Stigmata gerunt Assyrii. III. *Dea Syr.* 59.
Stoici quales. I. *Herm.* 16. eorum victus, atque vitae ratio. ib. 18.
Stratonices ridiculum a poëtis postulatum. II. *pro Im.* 5. de ea. II. *Salt.* 58. amat privignum. III. *Dea Syr.* 17. Somnio jubetur templum condere. ib. 19. Combabum amat. ib. 21. ubi castratum sentit, creditur sponte accusasse apud maritum. ib. 23.
Stribligo verborum. III. *Soloec.* 12. &c.
Struthias adulator. III. *Fug.* 19.
Struthobalani. II. 1. *Ver. Hist.* 13.
Studia litterarum partim utilia, partim jucunda. II. *Salt.* 71. *v. eruditio.*
Stymphalus, in eo volucres. II. *Jov. Trag.* 21.
Styx. per Stygem jurant Dii. III. *Deor. Conc.* 15.
Sudant simulacra. III. *Dea Syr.* 10.
Sudare prae pudore. III. *Conv.* 28.
Suffragia ferentes manum protendunt. III. *Deor. Conc.* 19.
Sulla. III. *Indoct.* 4.
Supplicandi ratio apud Scythas. II. *Tox.* 48.
Suraenomen. II. 1. *Ver. Hist.* 22.
Susa urbs cadet. III. *Philopat.* 28.
Sylla. I. *Zeux.* 3.
Syllogismi variae formae. I. *Auct.* 22. cornutus. III. *Conv.* 23. Syllogismi per quaestiones. III. *Cyn.* 4. & 5.
Symbola. III. *Meretr.* VII.
Syracusanae mensae, i. splendidae. III. *Dem. Enc.* 18.
Syria Dea. III. *Dial.* cognomini, p. 451. seq. Rheae multa similis. ib. §. 15.
Syrus mittit Rhetoricen. II. *Bis Acc.* 28. dialogi formam reddit emendatiorem. ib. 34. de eo. ib. 14.
Syrus, servus sacrilegus. II. *Tox.* 28.

T.

Tabella geometrica. I. *Nigr.* 2.
Tabella major sacco, prov. III. *Dem. Enc.* 10. f.
Talorum ludus. III. *Saturn.* 4.
Talus, error. II. *Salt.* 48.

Tanais. II. *Tox.* 39.
Tantalus siti conficitur, ad lacum adstans. I. *D. Mort.* XVII. 1. comparantur cum isto avari. v. *Avarus.* Tantaleas sustinere poenas. II. *Amor.* 53. Tantali lingua incontinens. II. *Salt.* 53. I. *Cont.* 15. I. *Nec.* 14.
Tarentinula, vestis muliebris. III. *Meretr.* VII. med.
Tarichanes. II. 1. *Ver. Hist.* 35.
Tarquinii superbi aetas. III. *Macrob.* 8.
Tarsenses honorem quotannis habent Anthenodoro. III. *Macrob.* 21. tributis levat Augustus. ib.
Taurus ab Aegyptiis colitur. II. *Astr.* 7. aeneus. v. *bos.*
Telephus. III. *Diss. cum Hes.* 1. a quo nutritus. I. *Sacr.* 5. ejus factum ad medelam sui. I. *Nigrin.* fine.
Telesilla. II. *Amor.* 30.
Tellus Athenienſis, pro patria mortuus. I. *Cont.* 10.
Templa quo positu fecerint antiqui. III. *de Domo* 6. Aegyptiorum antiquitus sine imaginibus. III. *Dea Syr.* 3. templa varia per Syriam. ib. ad 10. & seq. Templi plenior descriptio. ib. 28. seq.
Terei regis Characis aetas. III. *Macrob.* 16.
Teres Odrysarum rex. III. *Macrob.* 10.
Tereus duas sorores subigit. I. *Merc.* 41. Tereus volucris. III. *Dea Syr.* 40.
Terpsion, adulator. I. *D. Mort.* VI.
Terra multum minor, quam luna. II. *Icar.* 12. terrestre quid cum coelesti comparare, quid sit. II. *pro Imag.* 13. terrae coelum miscere. I. *Cauc.* 9. Terra mihi hiscat, formula. III. *Conv.* 28.
Tesserarum jactus. III. *Saturn.* 4.
Testamenta, eorum qui participes. I. *Tim.* 21. seq. eorum vanitas. I. *Nigr.* 30. seq.
Testudinis muticae inventor. I. *D. Deor.* VII. 4.
Teucer. II. *Par.* 46.
Thalamus in templo. III. *Dea Syr.* 31.
Thalassopotes. II. 1. *Ver. Hist.* 42.
Thales Milesius laudatur. III. *Hip.* 2. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Thamyris. I. *Pisc.* 6.
Thanatusia certamina. II. 2. *Ver. Hist.* 22.
Thargelia, philosopha. II. *Eun.* 7.
Theagenes Thasius. II. *Q. Hist.* 35.
Theagenes, se ipse ob meretricem interficit. I. *Cat.* 6. Peregrini socius. III. *Mort. Per.* 24. & passim. ib. lacrimis finit orationem. III. *Mort. Per.* 7. ejus statua febricitantes sanat. III. *Deor. Conc.* 12.
Theano. II. *Imag.* 18.
Themistocle nihil opus, sc. interprete. II. *Jov. Trag.* 31. eum calumniatur Aristides. III. *Calum.* 26. suspectus est proditionis. ib. 29.
Theodotas. III. *Calumn.* 2.
Theodotas Rhodius. I. *Zeux.* 9.
Theognis. I. *Merc.* 5.
Theomnestus, magnus amator. II. *Amor.* 2.
Theon. II. *Q. Hist.* 35.
Theopompi judicium de Tricarano. III. *Pseudolog.* 29.
Theopompus taxatur. II. *Q. Hist.* 59.
Theoxenus. I. *Scyth.* 8.
Thermaystrida saltare. II. *Salt.* 34.
Thersagoras poëta, ejusque forma. III. *Dem. Enc.* 1.
Thersites, taxatus carmine ab Homero. II. 2. *Ver. Hist.* 20. ejus cum Nireo contentio. I. *D. Mort.* XXV.
Thesaurum in carbones redigere. I. *Herm.* 71.
Theseus, filo Ariadnes exit labyrintho. I. *Herm.* 47. qualis futurus, si obediisset voluptati. II. *Bis Acc.* 20. ejus cum Pirithoo amicitia. II. *Salt.* 60. it. II. *Tox.* 10. de Theseo. II. *Jov. Trag.* 21. it. II. 2. *Ver. Hist.* 8. Theseus nudus, & vitae durioris. III. *Cyn.* 13. & 14. Theseus Helenam cupit. III. *Charid.* 16. Thesei ac Pirithoi amicitia. ib.
Thesmopolis, Stoicus. I. *Merc.* 33.
Thesmopolis. II. *Gall.* 10.
Thespis, tibicen, munus accipit a Ptolemaeo. I. *Prom.* 4.
Thessali imbelles. III. *Dem. Enc.* 39. f.
Thessalia veneficas multas habet. III. *Meretr.* 4.
Thessalorum praesules. II. *Salt.* 14.
Thetis miseretur Jovis. I. *D. Deor.* XXI. 2.
Thmuis, serviisse ultra Thmuim & Xoin. III. *Rhet. Pr.* 24.
Thoantes. II. *Tox.* 6.
Thonis. II. *Pseud.* 5.
Thraces, quales. II. *Icar.* 15. litant Zamolxidi. II. *Jov. Trag.* 42.
Thracia. In Thracia quaerendi philosophi. III. *Fug.* 24.
Thrasycles. I. *D. Mort.* XI. 2. assentator. I. *Tim.* 54. seq.
Thronus Solis, sine imagine. III. *Dea Syr.* 34.
Thucritus, senex. I. *D. Mort.* VI. 1. seq.
Thucydides. II. *Q. Hist.* 42. I. *Jud. Voc.* 12. ejus quidam locus. I. *Nigr.* init. in non necessariis brevis & celer. II. *Q. Hist.* 57. III. *Navig.* 3. ejus quidam imitator. ib. 15. veritatem est sequutus. ib. 39.
Thucydidis historia octies descripta. III. *Indoct.* 4.
Thyestes liberos suos epulatur. I. *Merc.* 41. de regno contendit cum Atreo. II. *Astr.* 12. devoravit filios. I. *Sacr.* 5.
Thynnocephali. II. 1. *Ver. Hist.* 35.
Tiberii Caes. praeceptor. III. *Macrob.* 21.
Tibia, ad numeros tibiae incedere. I. *Prom.* 6.
Tibiae Ismeniae & Timothei celebres. III. *Indoct.* 5. tibiae Marsyae aut Olympi. ib.
Tibicen furiosus. III. *Conv.* 20. tibicines in templis. III. *Dea Syr.* 43. seq.
Tibius. II. *Gall.* 29. I. *Tim.* 22. labores Tibii. I. *Merc.* 25.
Tigranes Armeniorum rex. III. *Macrob.* 15.
Tigrapates, Lazorum regulus. II. *Tox.* 44.
Tilliborus. II. *Pseud.* 2.
Timaeus. III. *Macrob.* 10.
Timaeus Tauromenites. III. *Macrob.* 22.
Timarchus. I. *Apol.* 7.
Timocles. I. *Merc.*
Timoclis laus. II. *Jov. Trag.* 27. reprehenditur. ib. ejus cum Damide de diis disputatio. ib. 4. it. 16. it. 35.
Timocrates saltatione adficitur. II. *Salt.* 69. Timocratis Heraclienſis encomium. II. *Dem* 3. Timocrates. II. *Phal. Pr.* 9. it. II. *Pseud.* 57.
Timon, in solitudinem se transfert, cur. I. *Tim.* 1. seq. divitias spernit. ib. 12. adspecto auri pondere, mutat mentem. ib. 41. Misanthropi nomen sibi eligit. ib. 44.

Timotheus, tibicen. I. *Herm.* 1. Timothei tibiae celebres. III. *Indoct.* 5.
Tiresias, ejus loquendi cupidus Ulysses. II. *Astr.* 24. voluptatem feminae praefert virili. II. *Amor.* 27. divinator. II. *Astr.* 11. cur duplicis naturae fuisse dicatur. ib. de eo. II. *Salt.* 57. ejus caecitas arte vaticinandi compensata. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. mendax. ib. vates & sapiens. I. *Nec.* 6. utrum majorem ceperit voluptatem mas, an femina. I. *Dial. Mort.* XXVIII. 1. ejus longaevitas. III. *Macrob.* 3.
Tiriae ars. III. *Pseudol.* 29.
Titanum optimus, Saturnus. III. *Saturn.* 5.
Tithon annosus. I. *Herm.* 50. eum ipsum annis excedere. I. *D. Mort.* VII. 1.
Titormum ex Conone efficere. II. *Q. Fist.* 34.
Tityus. I. *D. Mort.* XXX. 1. I. *Nec.* 14.
Tomyris, interfectrix Cyri. I. *Cont.* 13.
Tondent oviculas philosophi. III. *Fug.* 14.
Tonderi ad cutem. III. *Fug.* 27. plerique philosophi ad cutem rasi. I. *Herm.* 18. & I. *Vit. Auct.* 20. &c. Tonderi probrosum antiquis. III. *Cyn.* 14.
Toni mollioris descriptio. II. *Imag.* 13.
Toxaris, Graecae linguae caussa peregrinatur. II. *Tox.* 57. contrahit cum Mnesippo amicitiam. ib. 62. seq. ejus cum Sisinnide amicitia. ib. 57. litteraturae caussa Athenas profectus. I. *Scyth.* 1. pro heroë habitus. ib. cur. ib. cet. seq.
Trachon. II. *Tox* 49.
Tragicae vestes intus pannosae. III. *Ep. Sat.* 28.
Tragoedia, Anacharsidi peregrina. II. *Gymn.* 23. inest tragoed. suum saltandi genus. II. *Salt.* 26. ea quale spectaculum. ib. 27. in ea soloecismus quid. ib. male ordinata, quoad fabulas, spernitur. I. *Nigr.* 8. tragoedi, personarum ornatum actionibus dehonestantes. ib. 14. Tragoedias scribere quando desitum. III. *Dem. Enc.* 27.
Tragopodagra. III. p. 643. seq.
Triangulum triplex quid significet. I. *Salus.* 5.
Tricarani dicendi facultas. III. *Pseudolog.* 29.
Tricaranus cerberus. III. *Fug.* 32. & passim.
Tricolor gemma. III. *Merct.* IX.
Triephontis persona. III. *Philopat.* 2. & seq.
Trierarchus. III. *Dem. Enc.* 11.
Triobolus merces judicum. III. *Dem. Enc.* 36. & not.
Triphales comicus. III. *Fug.* 32. f.
Triptolemus, per aëra vectus. III. *Philops.* 3.
Tritonomendetae. II. 1. *Ver. Hist.* 38. it. 35.
Triunus Deus. III. *Philop.* 12. & seq.
Trojanorum concionatores. II. *Herc.* 4.
Trophonii fanum. I. *Nec.* 22. Trophonius, qualis vates, templo honoratus. I. *D. Mort.* III. 1. qualis heros. ib. 2.
Tyaneus. II. *Pseud.* 5.
Tympana in templis. III. *Dea Syr.* 50.
Tyndarus. II. *Salt.* 45.
Tyrannus, quem ita adpellet populus. II. *Phal. Pr.* 7. vid. *Rex.* quidam, conspecta filii caede, se quoque interficit. II. *Tyran.* 1. tyrannicidam oportet esse generosum, amantemque patriae. ib. 14. tyrannorum vita, mores, exitus sub persona Megapenthis. I. *Cat.* passim.
Tyroëlla. II. 2. *Ver. Hist.* 25.
Tyrrheni, arte saltandi domiti. II. *Salt.* 22.

V.

Vanitas hominum. I. *Cont.* 21.
Varietas cibi potusque laudatur & rursus impugnatur. III. *Cyn.* 5. & 6.
Venefica. III. *Meretr.* I. 4.
Ventrem inflarunt dicta. III. *Philop.* 2. & 27.
Venus coelestis. III. *Dea Syr.* 32. Venus, ejus statuam deperit adolescens temerarius. II. *Amor.* 15. seq. it. II. *Imag.* 4. mulieribus Venus barathrum. II. *Amor.* 5. Cnidia. ib. 11. Charitum aemulatur. I. *D. Deor.* XV. 2. ejus liberi, Himerus & Eros, s. amabilitas & Cupido. ib. XX. 15. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. ejus cestus. I. *D. Deor.* XX. 10. quem Mercurius ei surripuit. v. *Mercur.* Venus Byblia. III. *Dea Syr.* 6. ex corporis quaestu ei fit sacrificium. ib. Venus aurea. III. *Charid.* 11.
Verba alata. III. *de Domo* 20. eorum flores vitandi. II. *Lexiph.* 23. it. tumor verborum. ib. 24. adfectatio antiquatorum verborum. ib. 22. veterum libri quid utilitatis adferant. III. *Adv. Ind.* 17. verbo uno omnia creata. III. *Philop.* 13.
Veritatis pauci amant studium. I. *Cont.* 21. a Croeso veritas temta. ib. 11. seq. quaedam ejus epitheta. I. *Pisc.* 16. sociae. ib. 17. ad adulationem immobilis. ib. 18.
Vesta. per Vestam, jurandi formula. III. *Conv.* 31.
Vestis, vid. *amictus.* veste quidem superbiens, scite admonetur. II. *Dem.* 41. Vestes divitum molles. III. *Ep. Sat.* 26. & passim. Pauperum, cribro ac reti similes. ib. 24. splendidae nil prosunt. III. *Cyn.* 9. longa Tragicorum est. ib. 16.
Via tutissima quae tritissima. III. *Dem. Enc.* 22. f.
Victimis sine fumo non delectari Deos. II. *Amor.* 4.
Vindex. Occidentis populum sollicitat in Neronem. III. *Charid.* 5.
Vinum, in gustando eo non est opus ebibere dolium. I. *Herm.* 58. vini effectus in India. I. *Nigr.* 5. ejus inventum Baccho tribuitur. I. *D. Deor.* XVIII. 2. laus moderate sumti. ib. Vinum odoratum. III. *Ep. Sat.* 22. f.
Vinum. In vino Aeschylus tragoedias scripsit. III. *Dem. Enc.* 15.
Vires, quando minuantur. II. *Gymn.* 35. non abeunt, sed crescunt laboribus. ib. comparantur Hydrae. ib.
Virgo. ad XI. millium virginum fabulam adluditur. III. *Philop* 9. conf. ib. not. 82.
Virtus, ad eam Graeci excitant adolescentiam exemplis animalium. II. *Gymn.* 32. ea & forma corporis non semper una habitant. II. *Imag.* 11. (vid. *interius.*) in mulieribus virtus imperfecta. II. *Amor.* 51. in peregrinis quoque laudanda. II. *Tox.* 5. viae ad eam diversae. I. *Herm.* 25. unica ad eam vera. ib. 27. in qua reperienda haud parva opus deliberatione. ib. 28. virtus, quale quiddam sit. ib. 22. eam semel amplexus, cupiditatum & adfectuum expers. ib. 8. seq. e media ad istam via multi retro trahunt pedem. ib. 5. ad finem in illa perseverandum. ib. aspera & longa ad illam via. ib. 2. seq. virtutis studium in quo non consistat. I. *Nigr.* 27.

Virtus Cynicorum clamor de triviis. III. *Mort. Per.* 3.
Virtus etiam in hoſte laudanda. III. *Dem. Enc.* 32.
Virum bonum conſtantem eſſe oportet. I. *Apol.* 14.
Vitae mediae homines, ubi poſt mortem degant. II. *Luct.* 9. vita humana ridicula. II. *Icar.* 4. ſpectaculo ſaltatorio ſimilis. ib. 17. nulla hominum vita tranquilla. II. *Gall.* 27. comparatur civitati formicarum. II. *Icar.* 19. neque ſpe neque metu digna. II. *Dem.* 20. vitae ſpectandus finis. I. *Herm.* 4. vita brevis, ars longa. ib. 1. comparatur vita humana cum bulla. I. *Cons.* 19. it. cum foliis. ib. eam concedunt brevem hominibus Parcae. ib. 13. utra ſit jucundior, viri an feminae. I. *D. Mort.* XXVIII. etiam a miſeris amatur vita. I. *Nec.* 2. pompae ſcenicae eſt ſimilis. ib. 16. Vitae fragilitas. III. *Navig.* 26. Vitae inaequalitas comparatur hiſtrioni uno pede cothurnato. III. *Ep. Sat.* 19. duritiei commendatur. III. *Cyn.* 17. & paſſim illo *Dial.*
Ulyſſes. II. *Par.* 10. cur ad inferos deſcenderit. II. *Aſtr.* 24. Circe, ejus adjutrix. ib. a loto abſtractus. II. *Salt.* 4. ejus furor ſimulatus. ib. 46. III. *de Domo* 30. Ulyſſe verſutior. I. *Tim.* 23. ſcribit Calypſo. II. 2. *Ver. Hiſt.* 35. aures ſociorum cera obſtruit, cur. I. *Cons.* 21. Palamedi inſidiatur. III. *Calum.* 28.
Umbram captare, relicto corpore. I. *Herm.* 79. umbra ſex pedum. III. *Gron.* 17.
Undecim millia virginum. v. *virgo.*
Unguibus audire. III. *Philopat.* 3.
Vocalibus primus inter litteras locus competit. I. *Jud. Voc.* 5.
Vociferatio cauſſas dicentibus utilis. I. *Tim.* 11.
Volatum facere terrae vicinum. II. *pro Imag.* 8.
Voluptatis ſcala. II. *Amor.* 53. ejus cauſſa multi ex liberis fiunt ſervi. I. *Merc.* 7. Voluptatum ſervi ſunt divites. III. *Cyn.* 17.
Vota hominum diverſa. II. *Icar.* 25. votum, dea. I. *Herm.* 71. votorum ſtoliditas. I. *Sacr.* 1. III. *Navig.* 13. ſeq.
Urania, Venus. III. *Meretr.* V. fin. & VII. pr. Alba capra ei immolatur. ib.
Vulcanus, a Venere & Gratia amatus. I. *D. Deor.* XV. 1. incuſſo Jovis cerebro, producit Minervam. ib. VIII. pincerna fuit Jovis. ib. V. 2. de artis praeſtantia cum Venere & Neptuno contendit. I. *Herm.* 20. aura a Junone conceptus. I. *Sacr.* 6. qualis. ib. e coelo ejicitur. I. *Jov. Conf.* 1. Minervam perſequens depingitur. III. *de Domo* 27.
Vulgus gaudet irriſoribus. I. *Piſc.* 25.
Vulpina mens. III. *Philopat.* 1.
Vultur e rogo evolat. III. *Mort. Per.* 39.

X.

Xanthus, flamma correptus. I. *D. Mar.* XI. 1.
Xanthus, Achillis equus. II. *Gall.* 2.
Xenocratis Platonici aetas. III. *Macrob.* 20.
Xenophanis Dexini f. aetas. III. *Macrob.* 20.
Xenophilus muſicus. III. *Macrob.* 18.
Xenophon modeſtam quamdam & pulcram laudat feminam. II. *Imag.* 10. veritatem in hiſtoriis ſuis ſequitur. II. *Q. Hiſt.* 39. commemorat ſomnium. I. *Somn.* 17.
Xenophontis Grylli f. aetas. III. *Macrob.* 21.
Xerxes, eum inſectatur Menippus. I. *D. Mort.* XX. 2.
Xois, ſerviiſſe ultra Xoin & Thmuim. III. *Rh. Pr.* 24.

Z.

Zamolxis Deus Scytharum. I. *Scyth.* 4.
Zamolxides, deus Thracum. II. *Jov. Trag.* 42. Zamolxis idem. III. *Deor. Conc.* 9.
Zazynthus, nauclerus. II. *Tox.* 19.
Zelotypia. III. *D. Meretr.* VIII. & IX.
Zelotypia maritorum. II. *Amor.* 42. exempla feminarum Zelotyparum Dejanira, Juno, Rhea, quas ſuo vide tit.
Zeno. II. *Par.* 43. ejus aetas. III. *Macrob.* 19.
Zeno Ariſtaeneti fil. III. *Conv.* 5. & 6.
Zenodoti & Ariſtarchi de Homero diſputatio. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20.
Zenophanta, paraſitus, ejus mors. I. *D. Mort.* VII.
Zenothemis & Menecratis amicitia. II. *Tox.* 24.
Zenothemis de porticu philoſophus. III. *Conv.* 6. Zenothemis Stoicus ſenex idem, & ſacerdos Caſtorum. ib. 9. & 32. &c.
Zephyrus, amator Hyacinthi. I. *D. Deor.* XIV. 2. cauſſa interfecti illius. ib. 2. ideo ab Apolline punitus. ib.
Zeuxis pictor, in fingendis novitatibus artem oſtendit. I. *Zeux.* 3. Centaurum feminam pingit. ib. Boream pinxit & Tritonem. I. *Tim.* 54.
Zirin clamare, quid apud Scythas. II. *Tox.* 40.
Zopyrion. I. *Merc.* 23.
Zopyrus. II. *Jov. Trag.* 50.
Zopyrus paedagogus. III. *Conv.* 26.
Zoroaſter. I. *Nec.* 6.

INDEX

IN SCHOLIA ET VARIAS LECTIONES.

Potiſſimum eas ex quibus emendatio in contextum recepta.

A.

Αβδηρίτης II. Q. Hiſt. §. 1. pag. 1.
ἀβελτερία I. Cont. 11. 505.
ἄβρὸς I. Vit. Auct. 12. 551.
ἀγαθὸς . ἀμεινὸν inſertum II. pro Imag. 19. 499. ἀγαθὸς . ἀμεινὸν I. Cont. 12. 506. τὸ καλὸν ἀγαθὸν οἰομενον εἶναι II. Bis Acc. 21. 818. ἀγαθὸς . . ἀμεινὸν ἦν I. D. Mort. XXVIII. 1. 445.
Ἀγάθων III. Rhet. Praec. 11. 12.
ἀγαπάω . ἀγαπᾶν ἄρχειν I. D. Mort. XII. 4. 386. σὺν ἀγαπῶν] σὺν ἀκούομος I. Jud. Voc. 2. 83. ἀγαπάτωσαν] ἀ τὶ τῷ ἀρκεῖσθωσαν I. Tim. 12. 121.
ἀγαπητὸς I. Cat. 14. 636.
ἄγγελος I. Cont. 17. 515.
ἀγείρων καὶ συλλέγων I. Herod. 1. 832. ἀγείρουσις τῇ μητρὶ II. Alex. 13. 221.
ἀγένεια al. ἀγένεια I. Prom. 9. 193.
ἀγέρωχος II. Aſin. 40. 608.
ἀγιστία II. Amor. 15. 414.
ἄγκιστρον al. ἄγκυστρον I. D. Mort. VIII. 1. 359.
Ἀγκύλος . τοὺς μὲ Ἀγκύλους λόγους II. Bis Acc. 21. 817.
ἀγνὼς I. Vit. Auct. 22. 563.
ἄγον. Edd. ἄγων II. Paraſ. 45. 870.
ἀγορά. ἐς τὴν ἀγορὰν κομίσας II. Alex. 47. 252.
ὁ Ἀγοραῖος II. Jup. Trag. 33. 681.
ἀγοράσης I. Vit. Auct. 20. 560.
ἄγρος Ἀχαιμενίδα γενόμενον ποτε, οὗν δὲ Μενίππου καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου βήσομαι εἰς ἕτερον καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔχειν μοι ποτ' ἔφετο, καὶ πάλιν ἔστος αἴτεται, ἐμοὶ δ' ὅλως ἐδένος, ἀλλὰ τύχης I. Nigr. 26. 66.
ἀγύρτης I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ἀγχιστεὺς I. Tim. 51. 166.
ἀγχόμαλος I. Herm. 12. 751.
ἄγω . ἦγον al. ἤδον al. ἰδὼν II. Gall. 18. 729. ἄγω . . ἄξεις al. ἴξεις I. D. Deor. XX. 16. 267.
ἀδελφὴ . ὑστάτη δὲ τὴν ἀδελφὴν I. Sacrif. 5. 530.
τὴν σὴν ἀδελφὸν II. Jup. Conf. 8. 633.
ἄδης . παρὰ τὸ ἀδὲν I. Cont. 1. 487.
ἀδικέω I. Piſc. 33. 602.
ἀδικοῦντες Edd. pl. ἀδικοῦντας III. Calumn. 7. 134.
ἄδικος . πῶς ἂν ἐκ ἄδικον, mire variat I. Tim. 14. 124. πολλὰ κατὰ τὸ ἀδίκων ib. 3. 104.
Ἄδμητος . παρὰ τῷ Ἀδμήτῳ II. Jup. Conf. 8. 633.
ἀδόκιμος al. ἀδόκιμον III. Rhet. Pr. 24. 25.
ἀδρότης III. Pſeudol. 30. 186. III. Rhet. Pr. 24. 26. III. Meretr. VI. 295.
ἀδρὸς II. Aſin. 12. 580.
ἄδυτα II. Gall. 18. 729.
ἄδωρος . ἄδωρα al. ἄωρα I. Merc. Cond. 38. 697.
ἀεὶ Jenſ. αἰεὶ III. Tragop. p. 653. conf. αἰεί.
ἀειροκόρακες al. ἀειροκόρδακες II. 1. Ver. Hiſt. 16. 82.
ἀήρ] an ἀτήρ; II. 1. Ver. Hiſt. 29. 92.
ἀητὸς I. pro Merc. Cond. 10. 717.
ἄζυγος M. Lexiph. 2. 321.
ἀηδὴς Edd. ἀηδὼς III. Calumn. 14. 144.
ἀθεράπευτος I. Piſc. 12. 580.
Ἀθηναῖος I. Piſc. 13. 581.
ὁ ἄθλιος al. ἀθλίως I. D. Mort. VIII. 1. 358.
τὸ ἄθλον I. D. Deor. XX. 7. 258.
ἀθλιότης I. D. Mort. IV. 1. 342.
αἰακὸς . ἐπειδὴ γὰρ . ὁ Αἰακὸς &c. I. Necyom. 17. 480.
αἰᾶς II. Gall. 17. 728.
αἰγεῖος . Αἰγεὺς Edd. ἀρχεῖος II. Alex. 22. 230.
Αἰγυπτίοισιν ex emend. *Solan.* Αἰγυπτίων Edd. III. Dea Syr. 14. 460.
αἰδήσθης Edd. αἰδεσθεὶς III. Rhet. Pr. 23. 24.
Αἰδώνιος I. Piſcat. 4. 574.
ἀΐδιος . ἀίδιον al. male ἀοίδιον I. Cont. 20. 516.
αἰεὶ ex emend. *J. Gavel.* ἀεὶ Edd. III. Ocyp. 670.
αἰεὶ antea male ἀεὶ III. Epigr. 12. 677.
Αἰθιοπία. Αἰθιοπίαν—τὴν Αἰθιοπίας I. D. Mar. XIV. 3. 323.
ἐν Αἰθίοψιν II. Bis Acc. 2. 795.
αἷμα . αἵματι ſola L. al. ὀνόματι I. Cont. 24. 523.
αἱμάττομαι I. Necyom. 22. 486.
αἵρεσις . ἐποιεῖτο τὴν αἵρεσιν I. Herm. 17. 756.
αἱρῶ . ἡρέθη al. ἠρέθη al. ἠρέθη I. D. Deor. XXII. 3. 272.
αἴλεος I. D. Mort. XII. 5. 387.
αἰόσας . ἦξαν Edd. ἧξαν III. Mort. Per. 37. 358.
αἰτροπος I. Catapl. 4. 624.
Αἰτωλικὸς I. Sacr. 1. 525.
ὑπ' αἰχμῆς II. Jup. Conf. 12. 635.
αἰωροῦσα. Edd. pr. θεωροῦσα II. Jup. Conf. 4. 629.
Ἀκαδημαϊκὸς II. 2. Ver. Hiſt. 18. 115. τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἐκεῖνο ἐπεπόνθει II. Icar. 25. 782.
ἀκαλλὴς. ἀκαλλῆ. Schol. invenerat in ſuo codice ἀκαμῆ I. Prom. 14. 197.
ὁ ἀκαρὴς II. Jup. Conf. 8. 633.
ἀκέραιος II. Aſin. 33. 603.
ἀκέστρα I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἀκεστρὶς I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἀκήρυκτος I. Piſc. 36. 605.
ἀκήρωτος II. Icar. 3. 754.
ἀκινάκην II. Gymn. 34. 915.
ἀκκίζομαι I. Merc. Cond. 14. 669.
ἀκμαιστικῶς I. Vit. Auct. 14. 554.
ἀκμὴν . . ἀκμὰς al. αἰχμὰς I. Merc. Cond. 3. 655.
ἀκολαθία al. συνακολ. I. D. Deor. XX. 15. 266.
ἀκόνδυλος I. Contem. 2. 491.
ἀκούω I. Vit. Auct. 26. 567. ἀκούσι al. ἀκούσει I. Merc. Cond. 11. 667. ἠκηκόητε. *Geſn.* ἠκηκόειτε. forſan ἠκηκόατε III. Philopatr. 25. 614.
ἀκούσιος al. ἀκουσίως al. ἀκούσιον I. D. Mort. VIII. 1. 358.
ἀκριβῶς al. ἀκριβεῖς I. Nigr. 1. 39.
ἀκρῖσι ex emend. *Soulii.* ἀκτῖσι Edd. & M. III. de Dipſ. 3. 236.
ἐν ἀκροβολισμοῖς II. Jup. Trag. 33. 682.

ἀκρόδρυα I. Necyom. 7. 465.
ἀκροποδιτί τις] ἄκρα ποδίτις *f.* I. Prom. 1. 186.
ἀλαζονείᾳ al. ἀλαζονίᾳ I. D. Mort. X. 8. 369.
ἀλαπαδνὸς mollis. I. D. Mort. XXV. 2. 433.
Ἀλικτρυὼν III. Dea Syr. 48. 485. μηδὲ τ' Ἀλικτρυόνα II. Bis Accuf. 5. 798.
Ἀλίξανδρ῾ μὲ ἐπεθύμησεν III. de Domo 1. 190.
τὴν Ἀλεξάνδρου ἐπιθυμίαν προσεξέκαιον III. Calumn. 17. 148. ἡγεῖσθαι τοῦ Ἀλεξάνδρου II. pro Imag. 9. 489.
ἀναξέκαιε II. Gall. 2. 704.
ἀληθῶς I. D. Mort. X. 5 367.
ἀ' αὐτὶς I. Necyom. 20. 483.
ἀλίσατ῾ I. Catap. 3. 613.
ἄλις σοι I. Catap. 4. 624.
ἀλισκόμενα II. Abdic. 27. 182.
τὸν Ἀλκιδάμαντα βόλον III. Conv. 12. 426.
Ἀλκυὼν I. Halc. 1. 176.
ἀλλὰ deeft in Edd. II. Alex. 32. 240. ἀλλ' infertum III. de Domo 25. 205. ἀλλ' ἢ al. ἀλλ' ἤ al. ἄλλως I. Nec. 1. 457. ἀλλὰ τοῦτό γε al. ἀλλὰ τοῦτόγε I. D. Mort. XIII. 5. 393. ἀλλ' ἐκεῖν῾ I. D. Deor. XX. 5. 257. ἀλλ' ἢ II. Tyran. 21. 157. ἀλλὰ — ἀλλ' ἔν al. omittunt has voces I. D. Deor. XX. 6. 257.
ἀλλάξεις I. Vit. Auct. 14. 554.
τὸ ἀλλόκοτον II. 2. Ver. Hiſt. 41. 135.
ἄλλομαι . ἀλέσθαι Edd. omnes III. Mort. Per. 42. 362.
ἄλλ῾. τρόπ῾ al. ἄλλον τρόπον I. pro Merc. Cond. 38. 697. ἄλλ῾ deeſt in O. I. Dial. Mort. XIX. 2. 411. ἄλλον. alii male ἄλλως I. Vit. Auct. 18. 557. ἄλλου μὲ δηθέντι III. Adv. Ind. 30. 125. ἐπ' ἄλλο al. ἐπ' ἄλλων I. D. Deor. XX. 8. 259. ἄλλα ex emend. *Geſn.* ἀλλὰ Edd. III. Dem. Enc. 20. 506. ἄλλους al. ἀλλήλοις al. ἄλλως I. Herm. 26. 765.
ἄλοξ II. Jup. Conf. 13. 636.
ἀλυργῆ II. Gall. 14. 724.
ἀλυργὶς veſtis purpurea I. Piſc. 36. 605.
τὸν Ἄλυν II. Jup. Trag. 20. 664.
ἀλῶα. Feſtum Athenienſium III. D. Mer. VII. 298.
ἀλωπεκῶσθαι II. Tox. 27. 536. III. D. Mer. II. 282.
ἄμμα Edd. forſan ἄσαι III. Saturn. 4. 387.
ἀμαθία . ἀμαθίας al. ἀμαθείας I. Cont. 21. 518.
ἁμάρτημα . ἀμαρτημάτων al. πραγμάτων I. Catapl. 7. 628.
ἀμβλυόττων . ἀμβλυόττοσιν I. Tim. 27. 140.
ἄμαξα . ὅλας ἁμάξας II. Eun. 2. 351. ἐξ ἁμάξης II. Jup. Trag. 44. 692.
ἀμειδής I. D. Mort. III. 1. 338.
ἀμειλίκτ῾ I. Piſcat. 4. 574.
ἀμεινίας . . ἀμεινίᾳ I. Tim. 30. 144.
ἀμείλει omnino III. Dem. Enc. 1. 491. ἀμείλει al. ὅσε I. Necyom. 15. 477.
ἀμελίᾳ I. D. Deor. XX. 16. 266. ἀμέλησον ὦ Πλούτων I. D. Mort. V. 2. 346.
ἀμελήσαιμι τοῦ οἰκοῦ I. Herm. 79. 823. ἀμελοῦμαι῾ δὲ . . ἐγὼ I. D. Deor. XIV. 2. 239.
ἀμελίτητ῾ . . ἀμελίτητον al. ἀμελῆ I. Cont. 7. 498.
ἀμελὴς ἐσι I. Merc. Cond. 25. 683.
ἄμεσ῾ II. Quom. Hiſt. 32. 44.
ἀμηγέπη aliquo modo II. Lexiph. 10. 336.
ἄμμα Edd. pr. ἄμα II. Aſin. 9. 577.
ἀμόρφως reſtitut. ἀμορφοτέρως Edd. II. Gall. 14. 724.
ὁ ἀμύγδαλ῾ I. pro merc. Cond. 5. 713.
ἀμφίμων II. Jup. Trag. 37. 685.
ἀμφάχης II. Jup. Trag. 43. 691.
ἀμφὶ . τοιῇ δ' ἀμφὶ γυναικὶ &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 409.
τῷ τ' Ἀμφιδολίας σκάμματι II. Dem. 15. 382.
τὸ ἀμφιδέξιον II. Jup. Trag. 43. 692.
ἀμφιλαφὴς I. Merc. Cond. 8. 715. II. Amor. 12. 410.
Ἀμφίλοχος in quibusdam deeſt I. D. Mort. III. 1. 338.
Ἀμφιλόχῳ Edd. ἀντιλόχῳ II. Alex. 19. 226.
ἀμφίρυτ῾ I. Cont. 14. 509.
ἀμφορεὺς I. Merc. Cond. 35. 694.
ἂν infertum ex *Fl.* II. Jup. Trag. 47. 695. ἂν al. ἂν I. Hermot. 19. 757. ἂν infertum ex O. deeſt in Edd. II. Jup. Trag. 11. 653. ἂν αὐτόθ' reſtit. ex *Hom.* κ' αὐτόθ' Edd. II. Paraſ. 46. 872.
ἀναβάλλω . μὴτ' ἀναβάλλεσθαι al. μήτ' ἀν— μήθ' ὑπερτίθεσθαι al.
ἀναβολὴ I. Piſcat. 12. 580.
ἀνέβλεψε vulgo ἐνέβλεψε III. Philopſ. 32. 59.
πρὸς ἀνάγκην II. Phal. Pr. 8. 195.
ἀναγράφω . . ἀναγιγράφθαι al. ἀνιγράφθαι I. Piſcat. 38. 607. I. Cont. 24. 524.
ἀνάγεσθαι II. Amor. 10. 408.
ἀναγωγὴ I. Necyom. 9. 467. I. Catap. 1. 620.
ἀναδῶ . ἀνώδυν] ἐξεφώνησ῾ I. Zeux. 11. 849.
ἀναδοῦναι Edd. δοῦναι III. Conviv. 14. 428.
ἀναδῶν . ἀναδῶσι al. ἄρασι I. D. Mar. X. 2. 315.
ἀνάθημα . ὑπὲρ τοῦ ἀναθήματ῾ II. Phal. Pr. 11. 197.
ἀναιδῶν al. ἀνιδῶν II. Amor. 28. 429.
ἀναιρῶ . ἀνελώμεθα al. ἑλώμεθα male I. D. Mort. X. 10. 374.
ἀνακαλῶν . ἀνεκαλεῖτο τὸ τόλμης I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
ἀνάκειον] τὸ τῶ Διοσκούρω ἱερὸν ἀνάκειον ἐκαλεῖτο &c. I. Tim. 10. 119. I. Piſc. 42. 610.
Ἀνακινδάξι῾ I. pro merc. Cond. 12. 721.
ἀνακύπτω . ἀνακύπτων al. ἀνακήφων. I. Somn. 13. 18.
ἀνακωκύω . ἀνακωκύσει al. addunt τῇ ἐκτεινούσῃ I. Cat. 14. 637.
ἀνάλωσον *M. du S.* mavult ἀναβαλὼν II. Dem. 11. 380.
ἀνάλωκός῾ Edd. ἀνήλωκός῾ II. Q. Hiſt. 18. 36.
ἀναμετρῶ I. Necyom. 18. 482.
ἀνεμιμνήσκεν I. Vit. Auct. 3. 542.
ἀνανεοῦ II. Amor. 8. 405.
ἀνανήφω I. Somn. 13. 18.
ἄνακ. τοῦ Ἀνάκειον id eſt τῶ Διοσκούρω III. Conv. 9. 424.
ἀνάξι῾ al. male ἀξι῾ I. D. Mort. XX. 4. 417. ἀνάξι῾ Edd. omnes III. Conv. 33. 440.
ἀναπείθω . ἀναπείσομεν al. ἵνα πείσωμεν I. D. Deor. XX. 15. 266.
ἀναπεμπάζω retracto I. Nec. 12. 473. I. Cat. 29. 650.
ἀνάπλεως . ἀνάπλεων al. ἀνάπλεοι I. D. Mort. IV. 2. 343.
ἀναῤῥιπίζω . ἀναῤῥιπίσας] ἀνακινήσας I. Tim. 6. 112.
ἀναρτησάμενος Edd. ἀπαρτησάμενος II. Jup. Conf. 4. 629.
ἀνασοβῶν . ἀνασοβουμένη II. Jup. Trag. 30. 676.
ἀνασρέψουσα. Edd. ἀνασρίφουσα I. Scyth. 4. 865.
ἀνατείνω I. D. Mort. X. 9. 372.
ἀνατέμνω. ἀνατεμοῦμεν, lege ἀνατεμοῦμεν I. Prom. 21. 204.
ἀνατίθημι. ἀνατίθεμαι τὰ κληρονομήματα I. Piſc. 38. 608.
ἀνατιραμμένας ex O. ἀνατετραμμένας Edd. III. Conv. 45. 449.

ἀνατυλίττων] Σημειοῦ τὸ ἀνατυλίττων ἀντὶ τῦ ἀνειλίττων καίμβων I. Nigr. 7. 45.
ἀναφόρησις Solan. vult ἀναπόφησις II. Alex. 25. 232.
ἀναφλάω III. Mort. Per. 17. 341.
ἀναφρόδιτος I. D. Deor. XV. 2. 242.
ἄνδηρον II. Lexiph. 2. 321.
ἄχ ὡς Ἀνδρώστι αὐτῷ χρώμενος II. Bis Acc. 21. 820.
ἄνδρος per compendium significat Ἀλέξανδρος II. Alex. 11. 219.
ἀνεμέσητος nulla reprehensione dignus. I. D. Mort. XVIII. 2. 409.
ἀνεμώδη. ἀνεμαμένον I. D. Mar. XV. 1. 326.
ἀνεμώνη I. pro Merc. Cond. 11. 719.
ἢ Ἀνξίτεως ἢδὴ καλλιπίτται II. Abdic. 8. 166.
ἀνεπίληπτος II. Icar. 10. 761.
ἀνέρχομαι al. ἀεὶ ἀνέρχομαι I. Tim. 30. 143. ἀνῆλθέ τε II. Tyran. arg. 141. ἀνελθεῖν Edd. ἐπανελθεῖν II. Ver. Hist. 1. 6. 74.
ἀνέφικτος I. Halc. 3. 180.
ἀνέχω. ἀνέξομαι γάρ σε I. Tim. 37. 149.
ἀνήκεις I. Pisc. 4. 574.
ἀνθίσμιος III. Epist. Saturn. 22. 405.
ἄνθρωτος . γὰρ ἐστὶ παρ' αὐτοῖς ἀνθρώπων II. 1. Ver. Hist. 22. 88. οἱ ἄνθρωποι II. Jup. Trag. 36. 684. τὰ πλάσματα αὐτοῦ οἱ ἄνθρωποι I. Prom. 1. 185. σίδωσι τ' ἄνθρωπον III. Mort. Per. 11. 334.
ἀνίημι. ἄνῃς al. ἀνεῖς I. Tim. 57. 174. ᾧ ἀνίεται I. D. Mort. IV. 1. 342. ἀνιέναι al. ἀνεῖναι I. D. Deor. X. 2. 231. ἀνεῖναι C. ἀνιέναι II. 1. Ver. Hist. 1. 70.
ἄνιπτος. ᾧ μὴν ἀνίπτοις II. Dem. 4. 376.
ἄνοδυ O. ἄνοδ II. Icar. 1. 751.
ἀνολολύζων] ἄλλως γράφε ἀνειλίζων I. Somn. 4. 6.
Ἄνυδις al. Ἄνυσις I. D. Mort. XIII. 3. 392.
Ἀντανδρ I. Catap. 10. 631.
Ἀντίας Edd. Ἀτίας f. III. Macrob. 10. 214.
ἀντιμιδῶ I. Catap. 4. 624.
ἀντὶ πολλῶν II. Jup. Trag. 15. 658.
ἀντίδοσις II. Jup. Conf. 7. 631.
ἀντιδρομίω II. Astr. 12. 366.
τ' ἀντίθυρον nihil mutant Edd. & Coll. III. de Domo 26. 205. τὸ ἀντίθυρον III. Conviv. 8. 423. II. Alex. 16. 224.
ἀντιλογία I. Pisc. 3. 573.
Ἀντίπατρόν τινα ἴασον III. Nav. 33. 269.
ἀντιπριστεύομαι III. Mort. Per. 16. 341.
Ἄστλον I. Catap. 1. 620.
ἄνυδρον. ἀνύδρων al. ὑδρῶν I. Halc. 7. 183.
ἀνυπόδητος II. Asin. 29. 597. ἀνυπόδητον ib. 43. 611.
ἀνυπόστατον II. Jup. Trag. 40. 687.
ἀνύω I. Pisc. 47. 614.
ἀξύνους ex emend. Sol. ξύνους Edd. pr. II. Tox. 8. 515.
ἄξιον. ἀξίους i.e. ἐνόντας II. Q. Hist. 28. 37.
ἀξιόω . ἀξίᾳ al. ἀξίων I. Nigr. 31. 72. σὺν ἀξίωσε I. D. Mort. XII. 4. 386.
ἀοιδή II. Astr. 22. 369.
ἀοίδιμος I. Cont. 11. 504.
ἄοικος ἀοίκητον II. Gall. 17. 727.
ἀπαγγέλλω I. D. Mort. I. 2. 331.
ὡς ἀπαγορεύσαιμι II. Icar. 23. 778.
ἀπάγω I. Vit. Auct. 6. 546. ἀπαγαγὼν ex L. P. ἀπάγων Edd. priores II. Tox. 30. 53. ἀπαγαγὼν I. Tim. 24. 138.
ἀπαγωγαὶ II. Phal. Pr. 3. 190.
πρὸς Ἀπαίδευτον III. Adv. Ind. 1. 99.
ἀπαιτεῖ al. ἀπαιτεῖν III. Rhet. Pr. 9. 10.
ἀπαιτεῖτε e Fl. ἀπαιτεῖτε cett. II. Jup. Conf. 13. 638.
ἀπαιτᾶν . ἀπαιτῶντων F. ἀπᾶντων I. Necyom. 7. 465.
ἀπαιτῶντων Edd. pr. ἀπάντων II. Amor. 44. 447.
ἄπαξ . εἰς τὸ ἅπαξ I. Tim. 18. 129.
ἀπαξάπας I. pro Merc. Cond. 12. 721.
ἀπαρχὴ . λαὸν τ' ἐκ ταῖς ἰδίαις τελεμένων ἀπαρχῶν I. Somn. 9. 14.
ἅπας. ἁπάντων ἂν Edd. male ἅπαξ ἂν II. 1. Ver. Hist. 40. 102. ἅπαξ al. ἁπαξίας I. D. Mort. XII. 2. 382. ἅπασαι S. & A. ὁ πᾶσαι al. II. Imag. 9. 466. ἁπάσας al. ταῖς πάσαις I. Pisc. 39. 608.
ἀπατᾶν . ἠπάτων male, f. recte ἠπάτων I. Tim. 57. 175.
ἄπειμι. ἀπῇσι omnes Edd. prave ἀπίει I. Sacr. 3. 528. ἀπίτασιν ἐκ ποδῶν I. Herm. 35. 777.
ἀπειρία I. Merc. Cond. 16. 672.
ἀπειρόκαλος I. Tim. 23. 136.
ἀπείρων . ἀπείρου' Edd. ἄπειρον II. Jup. Trag. 42. 689.
Ἀπελλῆς II. Imag. 3. 461.
ἀπεῖστο ex Fl. ὑπεῖστο Edd. III. Conv. 33. 441.
ἀπέκτομμα al. ἀπέκλεισα II. 2. Ver. Hist. 32. 127.
ἀπέκω . ἀπέκωδε O. ἀπέκωτε I. D. Mort. XXIX. 1. 449.
ἀπεμφρόνων II. Lex. 4. 327. ἀπεμφρόνεσιν al. ἀπεμφρόνεσι I. Jud. Voc. 8. 92.
ἀπεσφάξε Edd. forsan ἐπεσφάξε III. Calumn. 14. 144.
ἀπέχομεν al. ἀπέχομεν II. 2. Ver. Hist. 41. 134.
ἄπιφος I. Catap. 9. 630.
ἀπηῶς Edd. ἀπηοὺς vult Solan. III. Musc. Enc. 2. 92.
ἀπήχης I. Vit. Auct. 10. 550.
Ἄπις. ὁ μὲν γὰρ Ἄπις ὁ μόνος I. Sacr. 15. 538.
ἄπλιστος II. Asin. 31. 600.
ἁπλῶς. in ora Alw. ἁπλοῦς I. Vit. Auct. 23. 564.
ἀπὸ al. ὑπὸ II. Par. 13. 851. ἀπὸ τῶν II. Astr. 7. 363. ἀφ' ἧς I. D. Mort. XXVI. 1. 435.
ἀποβάθρα I. D. Mort. X. 1. 364. I. Catap. 5. 625.
ἀποβάλλω I. D. Deor. XX. 6. 258.
ἀποβάντες ἐπεχείρουν II. 1. Ver. Hist. 30. 94.
ἀποδημάσαντα .. τῇ ἀποδημάσει] ἀποδημήσαντα παρ' αὐτῶν, ἀντὶ τῦ ἐξ αὐτῶν I. Tim. 13. 122. ἀποδημήσαντα al. ἀποδημάσαντα ib.
ἀποδίδωμι I. D. Mort. XXII. 1. 423.
ἀποδυσπέτημα I. Tim. 3. 104.
ἀπόδυω I. D. Deor. XX. 10. 261. ἀποδυσάμενος al. male ἀποδησάμενος II. Gall. 19. 730. ἀποδυσομένων Edd. ἀποδυσομένων I. Herm. 39. 781.
ἀπόθλιψις — ἐπὶ τ' ἀποθλίψεως ἐτέχθη] τ' ἰδιωτεῦ al. ἐπὶ τοῖς τ' ἀποτρίψεως ἐτέχθη τοῖς ἰδιωτεῦ I. Jud. Voc. 2. 84.
ἀποθνήσκω I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
ἀποκαρτερῶν III. Macrob. 19. 222.
ἀποκηρύττω. κατ' ὃν αὐτὸς μοι ἀποκηρύξαι βούλεται II. Abd. 8. 165. ἀποκηρύττει] fensius vult ἀπειθῶν ἀποκηρύττει II. Abd. 159.
ἀποκλίω . ἀποκέκλικά μοι al. μοι al. ἀποκεκλεισμένον τὸν θάλαμον I. Jud. Voc. 9. 94. ἀποκλιόμενοι al. ἀποστειρόμενοι I. Necyom. 12. 473.
ἀποκναίω I. Catap. 16. 638.
ἀποκόπτω al. ἐκκ. I. D. Mort. X. 9. 371.
ἀποκρίνω . ἀπόκρου I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.

ἀπολείπω . ἀπελιφθῶσι al. ἀπολιφθῶσι I. Somn. 14. 19. I. D. Mort. XXVII. 9. 444.
ἀπόλλυμι I. D. Mort. XVII. 1. 406.
ἀπολλυμένων restitut. II. Par. 12. 851.
ἅπως μὴ λοίλοιτο III. Conv. 46. 449.
ἀπολογίομαι I. Pisc. 15. 586. ib. 22. 592.
Ἀπολόγιε . . ὁ τῷ τίλει τ' Ἀπολογίας I. Somn. 1. p. 1'.
ἀπολογίας vulgo ἀσυλογίας III. Diff. cum Hef. 5. 243.
ἀπομνημονεύω I. Sacr. 2. 527. II. Q. Hift. 7. 8.
λοίσια] ἴδρις II. Afin. 45. 612.
λοίσιον al. ἄσιον I. Nigr. 23. 63.
ἄσιον cum *Fl.* expunctum. II. Gall. 4. 708.
ἀποξέω I. Vit. Auct. 10. 550.
λοίξυρ©. Edd. ἀσόξῳ© II. 2. Ver. Hift. 30. 126.
ἀποξύω . φασὶ γεάφεσθαι τὰ ἀποξύμενα I. Jud. Voc. 4. 86.
λοπήγω. ἀποσπινγμόν© restit. ἀποσπιγόμ©© vulgo III. Diff. cum Hef. 8. 245.
ἀποφία I. D. Mort. I. 1. 331.
μήτε ἀποφύτους II. Q. Hift. 44. 57.
ἀποφύτευ. ἀπεφύφθαν al. ἀποφύφθαν male I. D. Mort. X. 2. 365.
ἀποφύψαιλα al. ἀποφύψαιλας I. Herm. 23. 761.
ἀποσεῖσ. ἀποσισεύρων al. ἀποσισεμένους al. ἀποσισεύμεν© I. Herm. 23. 761.
ἀποσκλέω I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
ἀποσκευάζω. ἀποισκευάζ© τὸ ἀχολὲς ἀ©ῆκτιν I. Nigr. 26. 64.
ἀποσμύχω . ἀποσμογύντες al. καλαγιλαδύντες I. D. Mort. VI. 3. 351.
ἀποσπάω I. Cont. 17. 514. ἀποσπάσαῖλς al. ἀποσάντες I. Cont. 21. 517. ἀποσπαδύσαι al. τὴν ἀποσπ. I. D. Mar. X. 1. 314.
ἀποσάσιος II. Phal. Pr. 4. 191.
ἀποσεισάζω. ἀποισύαξε Edd. forſ. ὑποισεν— III. Columm. 14. 144.
ἀποσρίφω . ἀποσριφῶν al. ἀποσμφύν I. D. Deor. XX. 9. 260.
ἀποσροφὴ receptum. ἀποτροφὴ al. III. Meret. VI. 293.
ἀποτήκω . ἀπεικήκεσαν, al. ἀπεικάθεσαν I. Dial. Mort. XXVIII. 2. 446.
ἀποτομὸς I. Prom. 1. 186.
ἀποτρόπαι© II. Gall. 2. 705.
ἀποφαίνω . ἀποφαίῃ, al. ἀποφαίνις I. D. Deor. XXII. 1. 269.
ἀποφθω . ἀπέπηγκαι al. ἀπέπηγκι I. D. Mort. I. 4. 335.
ἀποφιοῦ Edd. ἀναφιοῦ malit *Geſn.* III. Fug. 1. 365.
ἀποίσεσθαι I. Vit. Auct. 26. 966.
περὶ τ' Ἀποφράδ© III. Pſeudol. 1. 161.
ἀποφράτω . ἀποφραπομένους al. ἀποσφατομένους II. Jup. Trag. 22. 668.
ἀποψυχω. ἀπεψύχω III. Philopat. 1. 586.
ἄπρατος al. ἄπρακτος I. Vit. Auct. 12. 552. ib. 14. 555.
εἰς Ἀπροσδόνουν al. ὑχ ἃ πρὸς τ' Διόνυσον III. Bacch. 6. 80.
ἀπροσδόκητ© . . τὸ ἀπροσδόκητον κάδ© I. Somn. 9. 14.
ἅπτω I. Sacr. 1. 526.
ἀπωδὲ II. Icar. 17. 772.
ἀπωθίω . ἀπωσάμβ© κύδιμον II. Bis Acc. 10. 802.
ἀπωτέρω II. Afin. 4. 571.
ἄρα Edd. ἄρα III. Tragop. 652.
Ἀργῶ© al. Ἀργ© I. Sacr. 10. 534.
τ' Ἀργολικῆς II. Gall. 13. 722.
Ἀργόθεν al. male ἀργᾶθεν I. D. Deor. XX. 13. 264.
Ἄργ©. πίμπλω γὰρ Ἄργ© II. Amor. 47. 451.
Ἄργος . ἀργῆς τοῦτο © βαθύμου ψυχῆς I. Nigr. 26. 64.
ἀργέω I. Piſc. 1. 570.
τῷ Ἄρει φιλ© γένοιτο II. Gall. 3. 706.
ἀρίγνωτ© III. Philopat. 2. 587.
ἀρισαῖ© I. D. Mort. XI. 1. 376.
Ἀρισίας. Ἀρισέα al. Ἀρισᾶ I. D. Mort. XI. 1. 377.
Ἀρίσπ© I. Necyom. 13. 474. I. Piſc. 1. 571.
Ἀριστόλας I. Tim. 30. 144. Ἀριστόλαν II. Eun. 3. 354. & 9. 357.
Ἀριστοφάνις© I. Merc. Cond. 7. 662.
Ἀριστοφάνης ὁ ταῖς Νεφέλαις I. Prom. 6. 33.
Ἀριφράδης III. Pſeudol. 3. 164.
Ἀρκὰς . ἢ τὸ Ἀρκάδων ἐπιλίκιον I. D. Mort. XIV. 2. 395.
ἁρμὸν I. D. Mort. XII. 4. 386.
ἀρπτεύω I. Catap. 1. 620.
Ἁρμονίδης I. Harm. 1. 850.
ἅρπια κρέα II. Jup. Trag. 30. 676.
ἅρπυμαι II. Amor. 5. 402.
Ἄρπ©. ἐπ' ἀρότῳ] ἐπὶ σταρᾷ c. g. I. Tim. 17. 127.
ἁρπάζω. ἁρπάσεν abeſt a F. ἁρπάσαι *Jenſius*, ſed Edd. ἁρπάσας II. 2. Ver. Hiſt. 25. 122.
ἢ Ἀρρίκ© γὰρ II. Alex. 2. 209.
Ἁρσακίδης III. de Domo 5. 193.
ἄρτ© αὐτοπυρίτης I. Piſc. 45. 612.
ἄρτον ἔτιμον ἐπ' ἄκρῳ φύσεν II. 2. Ver. Hiſt. 13. 112.
ἀρῶ. ἀρόσομαι al. ἀρύσαιμι I. D. Mort. XVII. 1. 406.
ἀρχαῖον] ἀνόητον I. Nigr. 4. 42.
ἀρχὴ. πατρῴαν ἀρχὴν παρελαβόν I. D. Mort. XII. 3. 383.
ἀρχὴν ἢ ὕλην II. Icar. 9. 760.
ἄρω. ἄρομαι decretum eſt I. Catap. 8. 629.
ἄρωμα. ἀρωμάτων al. ἀρωματέων I. Nigr. 31. 73.
ἀσαφείας al. ἀσφαλείας II. Jup. Trag. 6. 648.
ἀσαφὴς. ἀσαφὲς al. ἀσφαλὲς I. Nec. 7. 465.
ἀσεβῶ I. Piſc. 33. 602.
ἀσθενὴς ἢ ἡ ψυχὴ II. Amor. 1. 397.
ἄσθμα I. Catap. 3. 623.
ἀσκολιάζω II. Lexiph. 2. 321.
ἄσπερμ© II. Amor. 35. 435.
ἄσποδ© I. Piſc. 36. 605.
Ἀσσάρτη III. Dea Syr. 4. 453.
ἀσσαίσας© Edd. priores ἀπαρίσσας© II. Phal. Pr. 3. 189.
ἀσῦ© . ὁ ἢ ἀσῦς γε τὸ θῆμα II. Icar. 4. 755.
ἄσυκα II. Bis Acc. 11. 803.
ἐπ' Ἀσφόδῳ II. Lexiph. 2. 321.
Ἀστρολογίας Edd. ἀστρολογίας II. Aſtr. 1. 360.
ἀσύμφυλ© II. Q. Hiſt. 11. 15.
ἀσφόδιλ© I. Necyom. 11. 471.
ἄσωτ© εἰ *Vorſt.* ἄσωτός εἰ I. Merc. Cond. 20. 676.
ἀτὰρ II. Icar. 13. 767.
ἄτιγατ© II. Alex. 25. 233.
ἀτίκμαρτ© II. Icar. 4. 756.
ἄτικτ© . τ' ἄτικτον τ' πλούσιον I. D. Mort. VII. 1. 355.
ἀτιρᾶς . ἀτιρᾶ, al. ἀτιμᾶς I. Prom. 16. 199.
ἀτιχνῶς II. Icar. 10. 761.
ἄτοπ© . ἀτοπώτερον al. γελοιότερον I. Nec. 5. 462.
ἀτοπώτατον I. Nec. 4. 461.
ἄτραπτ© I. Catap. 7. 628.
ἀτρέμας al. ἀτρέμα I. Cont. 7. 498.

ἄτρε-

ἄτρεπτ᾽ al. ἄτρες᾽ I. D. Mort. XXI. 1. 421.
ἄτλα II. Diſſ. cum Heſ. 5. 244.
Ατλικὸς . εἰ ὁ Ἀτλικὸν μὲ ἐπαινῶν εἶπας τὸ Σύρον I. Prom. 1. 24.
αὖ al. ἂν I. Nigr. 4. 42.
αὐγῆς reſtitut. αὐτῆς Edd. ceterae III. Hipp. 7. 72.
αὐθαίρετ᾽ I. Catap. 4. 625.
αὐθέκας᾽ II. Phal. Pr. 2. 188.
αὖθις inſertum II. Jup. Trag. 3. 645.
αὖ᾽ Edd. omnes αὐτὸς II. de Luct. 8. 926.
αὐτίκα μέτριος al. εὐθέως μεῖλειδοῦ I. D. Mar. X. 2. 315.
αὐτίκα μελλησαῖα II. Phal. Pr. 5. 192.
αὐτόμαλον III. Conviv. 12. 426.
αὐτονόμῳ III. Fugit. 27. 380.
αὐτοπρόσωπ᾽ . αὐτοπρόσωπον I. Tim. 27. 140.
αὐτὸς al. ἔτ᾽ I. D. Mort. XXVII. 3. 440. αὐτὸς I. Vit. Auct. 24. 564. αὐτὸς deeſt in Edd. II. Alex. 34. 241. αὐτὸς al. αὐτους I. Tim. 16. 127. αὐτὴ P. codex recte. Edd. αὐτῇ II. Alex. 12. 220. αὐτὸ ex *Fl.* αὐτῷ cett. II. Imag. 9. 467. αὐτὸ al. αὐτοῖς al. αὐτὰ I. Herm. 36. 779. αὐτὸ τ᾽ ὀργῆς al. αὖ τὸ τ᾽ ὀργῆς κεφάλαιον ἥλικον ἐστιν I. Prom. 7. 191. αὐτὸ Edd. αὐτὸν III. Calumn. 15. 145. ταὐτὸ Edd. τοῦτο II. Dem. 5. 377. αὐτοῦ al. αὐτὸν I. Tim. 10. 119. αὐτοῦ al. αὐτῷ I. D. Cup. & Jov. 2. 207. αὐτοῦ Edd. αὐτῶν II. Icar. 8. 759. αὐτὲ Edd. omnes *F. F. R.* mavult αὐτῇ I. Cont. 24. 523. αὐτοῦ deeſt in *F.* I. Tim. 51. 167. αὐτῇ W. deeſt in Edd. II. Salt. 13. 275. αὐτὸν al. αὐτῷ I. Tim. 11. 120. αὐτὲν ὄντα al. ὄντα τ᾽ I. D. Deor. XV. 1. 241. αὐτὸν Edd. ἑαυτὸν III. Mort. Per. 25. 348. αὐτὴν Edd. ἅπτω III. Tragop. p. 647. αὐτοὶ al. μόνοι I. D. Deor. X. 2. 230. αὐτὰ al. αὐτοῦ al. αὐτοῦ I. Nigr. 7. 46. αὐτῶν al. αὐτὰς I. D. Mar. III. 2. 296. αὐτῶν ex emend. *Solan.* αὐτὸν Edd. III. Saturn. 1. 386. αὐτῶν al. αὐτὴν I. Jud. Voc. 12. 97. αὐτοῖς al. αὐταῖς male I. Nigr. 1. 38. αὐτοὺς al. αὐτοῖς I. Jud. Voc. 11. 96. αὐτοὺς Edd. male αὐτὸς II. 2. Ver. Hiſt. 20. 117. αὐτοὺς al. αὐτὸς II. Phal. alter 8. 204. αὐτοὺς reſtit. ex Codd. αὐτὸς Edd. II. Tox. 34. 548. αὐτοὺς al. αὐτοῖς I. Tim. 22. 136. ib. 27. 140.
αὐτοῦ *Solanus*, Edd. αὐτοῦ II. Salt. 81. 312. αὐτοῦ recte *B2.* αὐτοῦ cett. II. Alex. 4. 211. αὐτοῦ Edd. αὐτοῦ II. Q. Hiſt. 62. 69. αὐτοῦ Edd. αὐτοῦ III. Mort. Per. 32. 354. αὐτῇ Edd. αὐτὴ II. Q. Hiſt. 55. 64. αὐτὸν Edd. αὐτὸν II. Phal. alter 13. 207. αὐτους Edd. αὐτοὺς II. Amor. 23. 423.
αὐτοτελὴς I. Vit. Auct. 21. 561.
αὐτοχειρία II. Phal. Pr. 4. 191.
αὐτως III. Pſeudol. 4. 166.
αὐχμηρὸς I. Prom. 14. 197.
ἀφαιρεω . ἀφαιρούμενοι I. Tim. 18. 129. ἀφαιρῶμεν, al. ἀφαιρῶμεν I. Herm. 48. 790.
ἀφαιρεθῇ I. Tim. 22. 132.
ἀφαιρωμένῳ τ᾽ συνέλων I. Jud. Voc. 8. 92.
ἓξ ἀφαιρῶν II. Gall. S. 714.
ἀφελὴς . ἀφελὲς al. ἀσφαλὲς I. Piſc. 12. 580.
ἀφηνιάζω . ἀφηνιάζουσιν εὐθὺς I. D. Deor. XXV. 1. 278.
ἀφηνιάσαντις II. Bis Acc. 1. 792.
ἀφθόν᾽ I. Piſcat. 1. 570. ἀφθόνοις ex emend. *Fabr.* & *Solan.* ἀφθόνως Edd. III. Fug. 17. 374.
ἀφικνέομαι . ἀπίκετο Ionice dialecto II. Aſtr. 2. 360. ἀπίκετο Ionice, Edd. autem ἀφίκετο ib. 9. 364.
ἀφῖξαι *F.* ἀφίξαι *J.* ἀφῖξε I. Necyom. 1. 456.
Ἀφροδῶν Edd. ἀμφιδῶν III. Hipp. 8. 73.
Ἀφροδίτης κ᾽ τὸ Ἄρι᾽ II. Aſtr. 22. 369.
ἄφυκτ᾽ I. Cont. 8. 500. ἄφυκλα Edd. male ἄφικλα I. Herm. 79. 823. ἄφυκλον Edd. ἄφυκλον II. Q. Hiſt. 62. 68.
ἄχθ᾽ Ἀχαιῶν Αἰγιεῦσιν III. Deor. Conc. 6. 531.
ἀψίκορ᾽ III. Calumn. 21. 151.
ἀψιμαχία II. Amor. 10. 407.
ἄωρ᾽ I. Catap. 5. 626.

B.

Βάδ᾽ω I. Merc. Cond. 26. 683.
βαδίζω . βαδίζῃς al. βαδίζεις I. Tim. 24. 137.
βαδίζων ἐπὶ τὴν Λίρναν II. Q. Hiſt. 29. 40.
βάθ᾽ *Guj.* πάθ᾽ III. Tragop. p. 661.
βαθυκήτεα al. βαθυκύτεα I. Tim. 26. 139.
βάκηλ᾽ II. Eun. 8. 356.
βάκτροι II. Gall. 17. 728.
βαχχαρὶς II. Lexiph. 8. 333.
βαρεαρισμὸς I. D. Mort. X. 10. 374.
βάρβαρ᾽ ὢν I. D. Mort. XII. 3. 384.
βαρβάρων ex emend. *Gron.* Edd. & M. βάρβαροι II. Lex. 23. 347.
βαρυς . ὁ βαρὺ L. ὁ χαλκὸν I. Piſc. 16. 587.
βασιλεὺς . κ᾽ τ᾽ βασιλέα εἶδον I. D. Mort. XX. 1. 413.
βασιλεὺς . ὁ ἀπὸ τ᾽ Διὸς βασιλέως I. pro Lapſ. 13. 736.
τοῦ τὸ βασιλέως I. Merc. Cond. 12. 721.
βατὰ v. *Notas* III. de Diſſ. 2. 235.
βάτραχ᾽ I. Piſc. 9. 577.
βατταρίζω II. Jup. Trag. 27. 673.
βδάλλω III. Diſſ. cum Heſ. 4. 242.
ἡ Βενδὶς δὴ αὕτη II. Jup. Trag. 8. 651.
βεβηλοι al. βεβήλοις I. Sacr. 14. 537.
βελόνη . σὺ βελόνης emend. *Hemſterh.* pro σὺ βλύης I. Halc. 1. 176.
βία. τὴν βίαν II. Jup. Conf. 4. 629.
βιάζου . βιάζηται al. βιάζεται I. Nigr. 12. 51.
βιάζω I. D. Deor. XXI. 1. 267.
τ᾽ ἑκάστου βίου ἐπὶ τ᾽ σκηνὴς II. Icar. 21. 776.
βιστεύω . βιστεύσωμεν al. βιστευσομεν II. 1. Ver. Hiſt. 36. 99.
βλακευσας III. Epiſt. Sat. 26. 408.
βλὰξ piſcis omnino inutilis, hic pro ſtupido I. D. Mort. XXVIII. 2. 447.
βλίττω . βλίττουσ᾽ al. κλίττουσ᾽ I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ὁ βλοσυρὸς vultu truculentus I. D. Mort. X. 4. 365.
βοηθέω . τοῖς φίλοις βοηθῶν σὺ ταῖς δίκαις I. Somn. 9. 13.
ὁ Βοιωτίας III. Demoſth. Enc. 33. 585.
βόρβορ᾽ al. βάρβαρ᾽ male I. Prom. 1. 23.
βορρᾶν Edd. pr. male βορὰν III. Hip. 7. 73.
βυσσὸν I. D. Mort. XXVII. 4. 440.
βούγλωσσ᾽ I. Piſc. 49. 617.
βεβλεύομαι . ἐβεβλεύσατο al. ἐβεβλεύσαντο I. Somn. 16. 21.
βεβλευομένοις] βεβλευόμενοι, ἴσως L. alii aliter. III. Cyn. 18. 550.
βεβλήσεως al. βεβολήσεως II. Alex. 4. 212.
βούλομαι I. D. Deor. XX. 16. 266. βούλομαι. Edd. excepta *J.* βούλεσθον I. Vit. Auct. 13. 553. βεβλομένοις. Edd. δεομένοις II. Alex. 5. 210.
βεβλυτὸς I. Catap. 1. 621.

Βούσιρις Edd. male βούσυρις II. 2. Ver. Hist. 23. 120.
βρενθυομαι I. Tim. 54. 170.
βροτοῖς Edd. pl. βροτῶν III. Trag. p. 644.
βρόχῳ. πρίασθαι βρόχου I. Tim. 20. 131.
Βρυτίῳ al. βρυττίας, al. βρυττίας II. Alex. 21. 228.
βρυχάομαι. βρυχωμένῳ al. male βρυχομένῳ I. D. Mar. I. 4. 290.
βρῶμα λύδιον I. Tim. 54. 171.
βυσσοδύψιν corrigend. βυσσοδύψην I. Tim. 30. 144.
βυω. βεβυσμένοι I. Catap. 5. 626.
βωμὸς ἡ Ἑλιὰ βωμὸς I. Tim. 42. 154. βωμὸς Ἑλιὰ II. Dem. 57. 393. εἰ γὰ εἰσὶ βωμοὶ II. Jup. Trag. 51. 699.

Γ.

Γάλα ὀρτίδων I. Merc. Cond. 13. 668.
γαλάτων I. Cont. 7. 499.
Γαυμώδης I. D. Deor. IV. 4. 212.
γὰρ restitutum pro κ̓ II. Salt. 73. 307. γὰρ *Solan.* γε II. Dem. 3. 376. γὰ Edd. δὲ II. Ann. 51. 619. γὰρ abest in Edd. III. Conv. 33. 440. γὰρ absens insertum II. Salt. 75. 308. τὸ γὰ τοιοῦτον II. Q. Hist. 17. 26. γὰ κ̓ al. δὲ I. D. Deor. XXV. 3. 280.
Γασίων III. Deor. Conc. 8. 532.
γαστρὶ. σὺ τῇ γαστρὶ I. D. Deor. VII. 2. 221.
γαστροκνημία II. 1. Ver. Hist. 22. 87.
γε al. γὰ I. D. Mort. X. 9. 373. γε Edd. τε III. Rhet. Pr. 23. 24.
γεγενημένους *Fr.* γεγωνημένῳ al. III. Conv. 20. 434.
γεγενηκόθ', male Edd. pleraeque γεγενηκόθ' III. Char. 19. 630.
γειτονίαι II. Icar. 8. 758.
γελάσαν. ἐγέλασαν Edd. ἐγέλασαν III. Tragop. p. 650.
γέλοι ἐ γελοῖ Διαφθορὰ II. Icar. 17. 772.
γελοιότερα Edd. ἀναγκαιότερα II. Q. Hist. 28. 38.
γελοίας al. γελοῖ I. Tim. 55. 172.
γέλωτα ὀφλισκάνει II. Jup. Trag. 27. 673.
ἀκρατὴς γέλωτ III. Pseudol. 6. 168.
γενειήτης II. Bis Acc. 28. 826.
Γενετυλλὶς III. Pseudol. 11. 171.
Genitivus rarior in ἡμῶν πάντων III. Epist. Sat. 21. 404.
γενναῖος. ὦ γενναῖε I. Cont. 21. 518.
γενναῖ II. Phal. Pr. 5. 192.
γένησιν Edd. γένησιν II. Salt. 44. 294.
γεννικῶς I. Cont. 14. 510.
γεραιτὸς πόλις Εὐβοίας II. Jup. Trag. 25. 670.
γέρρον scutum vimineum I. D. Mort. XIV. 2. 395.
γέρρα αἰσυΐνα scuta viminea I. D. Mort. XIV. 2. 394.
Γετικὴ II. Icar. 16. 771.
γεωμετρικὸς I. Harm. 3. 855.
γῆ. τ̓ Ἡλιακῆς γῆς I. Sacr. 11. 535. τὸ μέσον τ̓ γῆς II. Salt. 38. 291. γῆς ex L. τῆς Edd. III. Dea Syr. 30. 476. σὺ γῇ al. ὑπὲρ γῆς I. D. Mort. X. 7. 367. γῆν πρὸ γῆς II. Alex. 46. 252.
γίνομαι I. D. Mar. VIII. 2. 309. γενέσθ al. γενήσεσθ I. D. Mort. XIII. 3. 392. γένοιτο, al. γένοιτο I. Herm. 35. 777. ἐγεγένητο I. D. Deor. XVII. 1. 245.
γλαφυρὸς I. D. Deor. VII. 4. 224.
γλίχομαι I. Herod. 1. 833.
γλωχὶς I. Vit. Auct. 19. 558.
γλύφω. γλύφων Ἀττικῶς ἀντὶ τῦ γλύφειν I. Somn. 1. 1.

γράφεσθαι. φασὶ γράφεσθαι τὰ ἀποξυόμενα I. Jud. Voc. 4. 86.
Γυίφων I. Vit. Auct. 23. 564.
γνάμψης *Pell.* γνάμπαις II. Par. 27. 857.
γνάμων I. Harm. 3. 855.
γνώριμος deerat in Edd. I. Herod. 1. 832.
γοητεῖαι προηγεῖται I. Tim. 55. 172.
γοητεύω. γοητευομένων Edd. priores γοητευομένοις II. Salt. 63. 301.
γοργὸς II. Asin. 8. 576.
γόργος. γεωργὸς marg. *Al.* III. D. Meret. 15. 323.
γράμματα. τὰ τ̓ τοίχων γράμματα III. de Domo 9. 195. γραμμάτων al. χρημάτων I. Jud. Voc. 8. 93.
γραμματεῖα, *P.* & L. γραμματίδια Edd. II. Tox. 16. 524. ib. 13. 519.
γραμματιστὴς. γραμματισῶν al. γραμματικῶν I. Merc. Cond. 4. 656.
γραφεῖ *Fl.* sola. Cett. male γράφειν II. Abd. 22. 178.
γράφω. γράψῃ al. γράψῃ I. Nec. 2. 458.
γρίφος I. Vit. Auct. 14. 554.
γρόνθῳ I. Cont. 2. 491.
γρύζω. γρύζειν. γρύτλειν γὰρ λέγεται I. Jud. Voc. 10. 96.
γυπαπώλης II. Lexiph. 3. 323.
γύαρ II. Tox. 17. 526.
γύθιον III. D. Meret. XIV. 322.
Γύλιππος II. Q. Hist. 38. 52.
γυμνὰς al. γυμνῇ I. D. Deor. XX. 14. 264.
γυμνασίῳ II. Lexiph. 5. 328.
γυμνοδερκίσμαι, vid. omnino not. III. Cyn. 1. 539.
γυμνοπαιδιαὶ Edd. γυμνοπαιδίαι II. Salt. 12. 275.
γυναικίας *Junt.* γυναικεῖος I. Pisc. 31. 599.
γυνὴ Ἀρχιτέλης I. Scyth. 2. 860. ὡς ἂν γυναικὸς τις III. Philops. 2. 31. τῇ γυναικὶ ἐοικότι II. Gall. 29. 748. τὴν γυναῖκα I. D. Deor. XIII. 2. 237. αἱ γυναῖκες III. Conv. 8. 423. γυναιξὶν τ̓ ἐμαῖς I. Halc. 8. 184.

Δ.

Δάκνω. δακὼν al. ἔχων I. D. Deor. XX. 6. 258.
δακρύω I. Cat. 12. 634. δακρύσεις *Pell.* δακρύσεις Edd. III. Ocyp. p. 671.
δακτύλιον φυλαττε II. Dem. 17. 383.
Δαμαλὶς I. D. Deor. XX. 7. 259.
Δαμασίας Edd. δαμάσιος II. Lexiph. 12. 335. vel potius 339.
Δάμων τε κ̓ II. Jov. Trag. 33. 682.
Δαναὸς I. D. Mar. VI. 1. 302.
δαναισὴς. Βλεψίας ὁ δαναισὴς I. D. Mort. XVII. 7. 441.
Δάτις II. Bis Acc. 9. 801.
δὲ al. δὴ I. D. Deor. XX. 14. 265. item I. D. Mort. XXIX. 1. 448. δ̓ ἂν al. δὲ ἂν I. Jud. Voc. 4. 86. δὲ al. δαὶ I. Prom. 1. 24. δὲ al. δὴ I. Nigr. 16. 55. δὲ abest ab Edd. II. Alex. 23. 231. δὲ ex *Hom.* inserta III. Philopat. 14. 600. δὲ τε μὲν omiss. τε in Edd. ib. 9. 595. δ̓ ἐκ Edd. δὲ fine praep. II. Par. 10. 847. δὲ Edd. δὴ vult *Marcil.* III. Indoct. 28. 123. δὲ additum ex W. & *Fl.* III. Dipsad. 1. 234.
δῆ al. δὴ I. Nigr. 19. 57. ὡδὶ γὰ δήπου μοι ταῦτα ἔχοντα III. Navig. 44. 276.
δήλου. δῆλοι al. δήλοις I. D. Deor. V. 216. ἐδηλώκεσαν not. III. Conv. 12. 426. διδιότας Edd. διδιότης II. Par. 55. 878.

δίκνυμι I. Prom. 15. 198. & I. Nec. 22. 486. ἔδειξεν *Pell.* an ἴδοξεν I. Scyth. 2. 862. ἐδείχθη δέ μοι I. Nec. 17. 481. δειχομένην, *Fenſ.* δειχθήν cum *Pell.* II. Alex. 13. 221.
δικάς. τῇ Ἀτλικῇ δικάδι I. Scyth. 10. 870.
Δικίλεια II. Amor. 24. 424.
δεῖμα. δίιμαλα al. male δίιγμαλα I. Cont. 15. 511.
δῖνα I. Catap. 13. 635. τὸ δῖνα δὲ ὅπως ἴδῃ I. Vit. Auct. 19. 558. τ̓ δῖνα II. Alex. 44. 250. τὸ δεῖνα μόνον II. Bis Acc. 23. 822.
δεινός. δεινόν τινα φῆς τ̓ ἔρωτα II. Gall. 6. 711.
δέομαι I. Piſc. 23. 593. I. Sacr. 1. 525. δεόμεθα II. Tox. 63. 567.
δέλτῳ I. Tim. 21. 131.
Δελφικός. ὀπὶ τῷ Δελφικοῦ III. Pſeudol. 10. 170.
Δελφοί. ὑφ̓ Δελφοῖς II. Jov. Trag. 30. 675. ἐν̓ Δελφοῖς ὄτα II. Alex. 8. 216.
δημοσιοῖς II. Bis Acc. 8. 800.
δέχομαι I. D. Mort. X. 1. 364.
δέω I. Prom. 3. 187. ἐδέησαν non potuerunt II. Icar. 5. 757. δεδέαξ I. D. Deor. XVII. 2. 246.
δηθὺν Edd. δεθὺν II. Amor. 32. 432.
δὴ al. δῆ I. Tim. 28. 141. alias ἤδη I. Halc. 3. 180. alias δῆ III. Indoct. 20. 115.
δηλόω I. Vit. Auct. 19. 558. δῆλα πλέον II. Salt. 38. 291.
δημήγορον I. Tim. 30. 143.
Δημήτριον II. Salt. 63. 301.
δῆμον I. Herm. 82. 827.
Δημοσθένης I. Scyth. 10. 870.
δημοσοίητον I. Scyth. 8. 868.
δημοτικῶς ἐσαλμένον I. Scyth. 5. 865.
δημοτοινίαι II. Phal. Pr. 3. 190.
δηόω. δεδηωμένον I. D. Mort. X. 11. 374.
ἀβάσκλω II. Alex. 35. 242. ἀβάσκομεν emendatum διαλάσομεν Edd. III. Nav. 32. 269.
ἀγγέλλω I. Piſc. 14. 586.
διαίνω. ἐδίην' al. male ἐδίηνεν I. Merc. Cond. 20. 675.
ἀίφω. δῖρκε I. Vit. Auct. 7. 548.
διακονίαι II. 2. Ver. Hiſt. 14. 112.
ἀκορίαν I. D. Mar. VII. 1. 305.
διακόψας Edd. ἀποῤῥίψας II. Bis Acc. 21. 817.
ἀκρίνω. ἀκρίνοις al. διακρίνεις I. D. Deor. XXIII. 1. 273.
ἀκτίλω I. Herm. 77. 820. εἰ μὴ ἀκτίλοιτε al. εἰ μὴ ἀκτίλητε al. εἰ μὴν ἀκτίλοιτε I. Prom. 1. 25.
ἀλέγων I. Prom. 6. 34. & I. D. Mar. I. 288.
διαλύω I. Piſc. 8. 578.
ἀμύνων recte ex P. διακαίμῳ Edd. II. Bis Acc. 33. 833.
ἀμύστρον. ὀπὶ ἀμύστρα I. Catap. 14. 636.
διαμνημονεύω cum accuſ. I. Nigr. 7. 45.
ἀνέμω τὸ θεωρητικὸν I. Tim. 49. 162.
διανεγρόμην II. Tox. 61. 565.
ἀνέω II. Lexiph. 2. 323.
διανύσαντας al. διανύσαντα III. Rhet. Pr. 5. 5.
ἀπείρων. ἀμφότεροι διαπαρέντες I. D. Mort. XXVII. 3. 439.
διάσια ἑορτὴ Ἀθήνησι &c. I. Tim. 7. 113.
διασιάδα I. Tim. 7. 113.
ἀσκευάζω. διεσκεύασε al. ἐσκεύασε I. Nec. 16. 478.
διασπάω I. D. Mort. XIV. 3. 396.
ἀσπείρω I. Tim. 21. 131.
ἀστάσιον I. Piſc. 27. 597.
διαταράξειν al. διασπαράξειν II. Tyran. 20. 156.
διατείνω I. Piſc. 20. 590. διατεινομένας II. Jov. Trag. 16. 660.
διατρυβῇ I. Prom. 16. 199. διατρυβῆν II. Icar. 16. 770. τὰς αὐτοῦ διατριβὰς II. Tox. 34. 543.
διατρίβω. διατρίψῃ Edd. διωτρίψῃ I. Scyth. 8. 867.
διαφέρομαι I. Vit. Auct. 14. 554. διαφέρομεν ἑρώντων III. Dem. Enc. 43. 521.
διαφεύγω I. Piſc. 4. 573. μηδαμῶν διάφυγεν I. Somn. 8. 12. διαφύγοιεν *S.* διαφύγειεν al. II. Imag. 21. 479.
διαφθείρω. διαφθαρμὸν τῷ σώματι I. D. Deor. XIII. 2. 237.
διαφορὰν vulgo male διαφθορὰν II. Bis Acc. 28. 183.
ἀφορον I. Herm. 81. 825.
διαφόρῳ Edd. ἀφόρων II. Amor. 8. 405.
διαφυλάττον al. διαφυλάττων I. Tim. 1. 100.
διαχράομαι I. D. Mar. VI. 3. 305.
διδάσκω. διδάξαιτό μοι I. Somn. 1. 2. διδάξας al. δείξας I. D. Deor. XXVI. 1. 281.
διδάσκαλον. εἰς διδάσκαλον πέμπω I. Somn. 1. 2.
διδόαξ al. διδέαξ I. Merc. Cond. 8. 664.
διείρω II. Alex. 26. 234.
διεξειμι reſtit. ex W. διεξίημι Edd. pr. II. Gym. 15. 893.
διεξέρχομαι. διεξεληλυθότες al. ἐξεληλυθότες I. Merced. Cond. 1. 652. διεξέρχον II. Jup. Conf. 2. 627.
διέρχομαι I. Merc. Cond. 11. 719. διελθόντες II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136.
διέφθορτο II. Eun. 2. 351.
διευκρινῶ I. Herm. 7. 747.
διεχθάνομαι I. D. Mar. VI. 3. 305.
δίηγημάτων Edd. λόγων II. Amor. 1. 397.
δίψιος. διψικὴ κικτῆνξ τ̓ φόβου I. Jud. Voc. 2. 84.
δύω. διαδύσας al. διασπάσας I. D. Mort. XIV. 3. 395. δύω. διαδύσας ib. ἐς δισσὰς III. Conv. 33. 441.
δίκραιον] δίκραια πτύα τινὰ ὑ συνιχῆ &c. I. Tim. 12. 120.
δικάσειε reſtit. ex O. δικάσατε Edd. II. Bis Acc. 23. 822.
δικασαὶ abeſt in Edd. II. Bis Acc. 30. 829.
δικαίας ϛ ἀμοιρῆς III. Calumn. 8. 136.
δίκη I. Piſcat. 10. 578. δικαιοσύνης *Solan.* pro δίκες ib. 40. 608.
Δικταῖον. Δικταῖον ἄντρον I. D. Mar. XV. 4. 327.
δημοφίτης II. Jup. Trag. 48. 695. III. Meret. IX. 304.
Διογένης I. Piſc. 23. 592.
διολισθαίνω I. Cont. 1. 490.
Διομήδης II. 2. Ver. Hiſt. 23. 120.
διομολογέω. ἀφ̓ ἑαυτὸν ἀρχὴν αὐτοῦ εἶναι διωμολόγει I. Nigr. 26. 66.
Διονύσια I. Piſc. 25. 596.
Διονύσῳ. Διονύσῳ al. Διονυσίῳ I. Prom. 5. 31. τῷ Διονύσῳ III. Dea Syr. 16. 463.
διορύττω. διορύξας al. ὀρύξας al. male διαρύξας al. διαῤῥήξας I. Tim. 53. 169.
δίπλεθρον II. 1. Ver. Hiſt. 16. 82.
δίψα. δίψης al. ἰλὺν I. Nigr. 16. 55.
διψάω. διψῶντα κεκραγέναι I. Merc. Cond. 28. 687.
Διώνη I. D. Deor. XXIII. 1. 273.
δοκεῖ Edd. δοκῇ II. Eun. 10. 358.
δοκέω I. Piſc. 15. 586. ἔδοξεν Edd. & M. ἴδοξε I. Scyth. 11. 872. I. Tim. 49. 162. δέδοκται al. δέδεκται male I. D. Mort. XV. 4. 401.

δο-

δοκέω. κατὰ τὰ αὐτῷ δοκοῦντα al. κατὰ τὰ αὐτῷ δοκοῦν, al. κατὰ τὸ αὐτοδοκοῦν I. Tim. 25. 138.
δοκέω ex W. δοκέειν Edd. III. Dea Syr. 10. 456. ib. 1. 451.
δοκοῦντι Edd. male δοκῶντι III. de Domo 23. 204.
δοκῶ al. δοκεῖ I. Sacr. 1. 526.
Δόλιχ⊙] ἔτομα δρόμου III. Dem. Enc. 3. 493.
Δόλων nomen proprium III. Ocyp. p. 665.
δόξης καταφρονῶν II. Par. 52. 876.
δοράτιον I. D. Deor. XIX. 1. 250.
δορυφορίαν. δορυφορήσαντες al. δορυφορέσαντες I. D. Mort. VI. 3. 351.
δορυφόρημα II. Q. Hiſt. 4. 5. δορυφορήμασιν II. Icar. 9. 760.
δοχείων II. Aſin. 27. 596.
δράματ⊙ Edd. πράγματ⊙ III. Mort. Per. 3. 327.
δράττω. ἐδράξατο II. Aſin. 25. 594.
δράω I. Piſc. 25. 596.
δριτομένων omnes Edd. ſed legendum δρυομένων vel potius βλεπομένων III. de Domo 9. 195.
δρυμύ τι ⊂ τιτανῶδες II. Icar. 23. 778.
δρόμου W. Edd. δρόμους II. Aſtr. 17. 367.
δρώμενον forſan ὁρώμενον dicit *Solan.* III. Muſc. Enc. 9. 97.
δρωπακίζω II. Dem. 50. 392.
δυεῖν al. δυοῖν vide nott. II. Alex. 8. 215.
δύναμαι. δυνάμενα B. δυνάμεθα I. Catap. 4. 625.
δυνήσεται emendatio *Geſn.* δυνησ῀ vulgo II. Par. 8. 845.
δυνησόμεθα Edd. δεησόμεθα II. de Luct. 18. 930.
δύναμαι. δυναμένοις al. δυναμένους I. Herm. 26. 765.
δύναμαι. δύνατα al. δυνατὸς I. D. Mar. IX. 2. 313.
δυνέω. ἐδύνεον Edd. ἐδύνεον male II. Salt. 13. 275.
δύνω. κατὰ τ῀ γῆς δῦναι I. Piſc. 38. 607.
ᾗ δύο τινὲς II. 1. Ver. Hiſt. 8. 76. δύω al. δύο I. D. Deor. XX. 15. 265. δύω I. Vit. Auct. 5. 544. δύω Edd. δύο II. Amor. 37. 439.
δυσάλγητ⊙ I. Piſc. 17. 588.
δυσέρως. οἱ δυσέρωτες I. Cat. 14. 637.
δυσκάθεκτος al. δυσκάτοχος I. Tim. 29. 148.
δυσκληδόνις⊙ II. Amor. 39. 140.
ὁ Δωδώνη νεὼν II. Icar. 24. 780.
Δωσιάδα ex emend. *Solan.* pro δωσιάδα II. Lex. 25. 350.

E.

Ἑαυτοῦ. ἑαυτὸν al. αὐτὸν I. Nigr. 25. 65. ἑαυτῷ al. ἑαυτοῦ I. Somn. 18. 23.
ἑάω. ἐμὲ μόνον ἔασον τὰ Ἀριστοτέλους εἰδέναι I. D. Mort. XIII. 5. 393.
ἑβδόμῳ ⊂ πέμπτῳ III. Ner. 4. 638.
ἐγγελᾶται Edd. an ἠγέλατο III. Adv. Ind. 15. 112.
ἐγγυάω. ἐγγυήσας ἤδη αὐτὴν I. D. Deor. VIII. 1. 226.
ἐγγύς. ἐγγυτάτω an ἐγγύτατος I. Tim. 51. 166.
ἐγκαταλέγω I. Catap. 11. 632.
ἔγκαυμα I. Catap. 24. 646.
ἐγχειρίζω I. Prom. 3. 187.
ἔγχελυς. ἐγχέλεις al. οἱ ἐγχέλεις I. Tim. 29. 142.
ἔγχελυς. ἐγχέλεων al. κλοιῶν I. Piſc. 12. 581.
ἐγχίω I. Piſc. 24. 594.
ἐγχυθέντ⊙ Edd. ἐκχυθέντ⊙ II. pro Imag. 15. 493.
ἐγχυτόμενον reſtit. ab *Solan.* ἐκχυτόμενον Edd. pr. II. pro Imag. 29. 506.
ἐγὼ. ἡμῶν al. ἡμᾶς I. Tim. 9. 117. ἡμῶν al. ἡμῖν I. D. Deor. IV. 2. 209. ἡμεῖς ib. XXII. 4. 272. μοι al. μὰ I. Jud. Voc. 2. 84. I. Prom. 2. 26. ἡμῖν al. ὑμῖν I. D. Mort. X. 1. 363. I. Nigr. 9. 48. I. Prom. 2. 27. ἡμᾶς al. ὑμᾶς I. Prom. 16. 199. I. Piſc. 30. 599. ἐμοί γε Edd. ἔχειμι II. Bis Acc. 12. 806. μοι *Geſn.* μὴ III. Soloec. 12. 583. μι ex emend. *Solan.* deerat in Edd. II. Aſin. 16. 583. ἡμέαν II. Jup. Trag. 34. 683. ἡμῖν Edd. omnes II. Gym. 20. 900. ἐμὶ Edd. ἐμοὶ II. Amor. 9. 406.
ἔδιστα W. αἴδεστα II. Q. Hiſt. 22. 30.
ἔδ⊙ II. Jup. Trag. 44. 692.
ἐθελοκακίαν. ἐθελοκακεῖ] ἐθελοκολακεῖ F. adſcriptum ἐθελοκακεῖ ex P. I. Somn. 18. 23.
ἐθέλω I. D. Mort. XX. 3. 415. ὅτοι ἐθέλωσιν &c. ſeptem ſeq. verba in Edd. omiſſa ſunt I. Scyth. 10. 87. ἐθελήσει ἴσ γε Edd. ἐθελήσειέ γε II. Bis Acc. 15. 809.
ἔθ⊙. ἀπὸ τῶ οὐ ἔθεν λεγομένω κοινὸς Ἑρμῆς I. Somn. 9. 14.
ἐθῶν al. ἠθῶν al. ἀθρῶν I. Tim. 42. 155.
ἔθω. εἰώθει ex P. εἰώθη Edd. II. Alex. 55. 259.
εἰ additum a *Solano* III. Navig. 14. 257.
εἰ Edd. ſed ὁ legendum adſcr. *Solan.* II. Abd. 18. 175.
εἰ ᾗ in G. deeſt ᾗ I. D. Mort. VII. 2. 357.
εἰ μὴ ᾗ II. Gall. 28. 745.
εἰ ⟨δεῖν⟩ Edd. εἶπερ ἦν II. Eun. 7. 356.
εἰ πάσαις leg. ἁπάσαις vel εἰ παλλαῖς dicit *J. F. R.* II. Aſin. 3. 570. εἰ omiſſum in Edd. II. Gall. 13. 721.
εἰγε al. ἤγε al. ἤτε I. D. Deor. XVIII. 2. 249.
εἰδὼς ubique legitur II. Aſin. 11. 580.
εἰδέχθης I. Piſc. 48. 616.
εἰδῆναι. εἰδῆτις Edd. εἰδῆντες I. Herm. 75. 819. ἐ ᾗ οἶδ' ὅπως III. Calumn. 21. 151. εἶδε F. εἶδα I. Cont. 10. 503. ὡς ἂν εἰδῶς ἅπαντα ib. 1. 488.
εἰδήμι. εἰδῆναι βούλομαι I. Catap. 11. 632.
εἰδῆν. εἰδῆτας al. εἰδῆτες I. Tim. 15. 126. εἶδε γοῦν τινας ib. 26. 139. εἶδῃς al. εἰδῇς I. Somn. 15. 20. ἰδὼν al. ἰδὼν ἐς I. D. Mar. XIV. 2. 323. εἶδες al. οἶδας ib. XV. 1. 325. ἰδὼν al. ὦν ἰδοὺ I. Piſc. 51. 618. εἶδε B. εἶδον I. Catap. 27. 649. ἰδὼν ὄνυχα λέοντος I. Herm. 54. 795. οἶδε Edd. εἶδε quod revocandum II. Tyran. 11. 147.
εἰκασικὸν Edd. εἰκὸς II. Alex. 22. 230.
εἰκών. τὰν εἰκόνα W. τὰς εἰκόνας Edd. II. Salt. 14. 276.
εἴκοσι Edd. ἑπτὰ ⊂ ὀκτὼ II. Q. Hiſt. 20. 28.
εἰκὸς ἔτι Edd. & M. εἰκοσιν ἔτη melius *Solan.* I. Herm. 59. 800.
εἶκω ὡς ἔοικεν II. Par. 30. 859.
εἴμασα reſtit. ὁμμασα Edd. III. Dea Syr. 32. 478.
εἰμὶ. ἐνσεσικὼς ᾖ III. Ocyp. p. 665. v. not. εἰμὶ. ἐσι deeſt in F. I. Nigr. 14. 53. ὂν *Jenſ.* vult ὄντως III. Calumn. 16. 145. τ῀ ὄντων F. τούτων I. Vit. Auct. 18. 557. ἂν in al. deeſt I. D. Mort. XII. 6. 387. εἶναί τις I. Piſc. 6. 576. εἶναι al. εἶμαι al. ἐκείνῳ al. ᾗ I. Herm. 73. 815. εἶν I. Catap. 1. 620. ἔσι μὲ ᾗ II. Jup. Trag. 23. 668. ἔσ' ἂν *Solan.* ἔσι, ἂν I. pro Lapſ. 11. 735. ὄντα al. ὄντι I. Tim. 56. 174. ἔσαι ex L. & W. ἐσιν Edd. III. Diſſ. cum Heſ. 8. 245.
εἶμι. ἴθι Edd. ἰθὶ III. Rhet. Pr. 10. 11.
εἰνὶ al. ἐνὶ III. Fug. 30. 382.
ὡς εἶδ' εἰκοῦν καλὸν III. Adv. Ind. 16. 113.
εἰργάσω Edd. male εἰργάσω I. Herm. 71. 813.
εἰρκτὴ II. Aſin. 41. 609.
εἴρω. ἐρεῖν al. ἐφαρκέναι I. D. Mort. XXVII. 1. 438.
εἰρωνία I. Piſc. 22. 592.
εἰς. μίαν I. D. Mort. I. 1. 328. ἑνὸς ᾗ II. Salt. 83. 313.
εἰς δὲ ἀμείνονα βίον II. Amor. 49. 453.

ἰσδέχομαι. ἰσιδίξατο F. ἐκδέξατο I. Necyom. 10. 471. ἰσδίξομαι I. Tim. 37. 139.
ἰσαῦθις al. εἰς αὖθις I. Merc. Cond. 3. 655.
ἰσνομιζομένῳ al. ἐκνομιζομένῳ II. Gall. 12. 720.
εἰσήρχοντο ἀπαγριώμοι leg. ἔξήρχοντο I. D. Mort. III. 1. 338.
ἐκ Gr. ἀπὸ. Nil mut. Edd. ſed ἐκ τ habent pro τ ἐκ I. Herod. 2. 833. ἐκ πρώτης δικνὺς μοναδ᾽ II. Alex. 11. 219.
Ἐκάδη I. Sacr. 2. 528.
ἑκάστη al. male ἑκάστῳ I. Herm. 52. 793.
ἕκασ᾽ *Fenſ.* ἑκάστης I. Herm. 26. 765.
ἑκάστοτε II. Aſin. 29. 598.
Ἑκάτη I. Cat. 7. 628. Ἑκάτης δῖτον I. D. Mort. I. 1. 331.
ἔκ γε Edd. ἔκ τε II. Tyran. 14. 152.
ἐκεῖ᾽ I. D. Mort. XIII. 5. 394. ἐκεῖτο al. ἐκεῖνον III. Calumn. 15. 145. ἐκείνης ex Mi. Gr. ἐκείνε Edd. priores II. Alex. 39. 245. ἐκείνη τὴν al. ἐκείνης τ᾽ I. Merc. Cond. 42. 704. ἐκείνε W. & L. ἐκείνοις Edd. II. Q. Hiſt. 26. 34. ἐκείνῳ recept. ex *f.* ἐκεῖνον Edd. II. Par. 52. 876. ἐκεῖνος ſic Edd. ἐκείνῳ vult *Solan.* III. de Domo 23 203.
ἐκθηλύνω. ἐκτιθηλυμβῶν effeminato, I. D. Deor. V. 3. 214.
ἐκθόρῳ I. D. Mar. II. 3. 293.
ἐκκεκώφωται Edd. ἐκκεκώφηται II. Bis Acc. 1. 792.
ἐκκινόω. ἐξεκινήσατο L. & *P.* ἐξεκίνωτο Edd. II. Tox. 15. 523.
ἐκκόπτω. ἐξεκέκοπτο Edd. ἐξέκοπτο II. Jup. Trag. 16. 661.
ἐκλελῆθαι πάλαι II. Bis Acc. 8. 799.
ἐκλεσχότας receptum pro λιοῦλας Edd. III. Sol. 5. 563.
ἐκρέω I. Piſc. 10. 579.
ἐκτὸς deeſt in Edd. II. Jup. Conf. 10. 634.
ἐκτρεψαῖλις Edd. ἐντρέψαῖλις III. Mort. Per. 25. 349.
ἐκτραχηλίζω II. Tox. 14. 521.
ἐκφορέω. ἐξιφόρει] ἀπήντλει, ἐξέφερε I. Tim. 12. 120.
ἐκφύω. ἐκπιφυκότα al. ἐμπεφ. I. Tim. 29. 142.
ἐκχύω. ἐκχυθησόμμα al. male ἐκλυθησόμμα I. Cat. 17. 640.
ἐκὼν. ἑκόντες εἶναι I. Merc. Cond. 2. 653.
ἐλαύνοῖλις al. διώκοῖλις II. 2. Ver. Hiſt. 26. 123.
τὰ ἐλεγεῖα III. Conviv. 41. 445.
τῇ Ἐλέᾳ βωμὸν II. Bis Acc. 21. 818.
τῆ Ἐλιφαντίων II. Gall. 6. 712.
ἐλίφας. ὅτι τ᾽ ἐξ Ἰνδῶν ἐλίφαῖλα I. Sacr. 11. 535.
ἐλλείπω. ἐλλειψόμειν O. ἐλλείψομαι I. Piſc. 24. 594.
Ἕλλω. τὴν Ἑλλὼν σωιᾶσιν II. Jup. Trag. 13. 656.
Ἕλκειν deeſt in Edd. II. Phal. alter 8. 204.
Elliptis adverbii ἕνεκα, in τῷ᾽ ἀγαθοῦ ὡς᾽ ταῦτα. III. Adv. Ind. 5. 103.
ἐλμινς II. Salt. 81. 312.
ἑλμόδιον. ἡ ἑλμόδιον ὑμῶν γένη III. Deor. Conc. 7. 531.
ἐλπίδας Edd. ἐλπίδι III. Epigr. 2. p. 675.
ἐλπίζῃ Edd. ἐλπίζει II. Q. Hiſt. 39. 52.
ἑμαυτὲς. ἐμαυτὸν al. ἐμαυτῷ I. Prom. 4. 188.
ἐμβᾶται. ἀπὸ τ᾽ ἐμβατῶν I. Necyom. 16. 479.
ἐμβαίνω. ἐμοβαίνοις al. ἐμβαίνης al. ἐμβαίνῃς I. D. Mort. X. 8. 370.
ἐμβοησαμεν ex O. ἐκβοήσωμεν Edd. III. Nav. 10. 255.
εἰς τὸ ἔμπαλιν I. Cat 15. 638. ἔμπαλιν ἢ al. ἐν Παλλήνῃ οἱ III. Nav. 3. 249.
ἐμπαρώνησαν ex emend. *Solan.* ἐπαρώνησαν Edd. III. Conv. 2. 419.
ἐμπιμπλᾶς II. Jup. Trag. 46. 694.
ἐνπίμπρημι. ἐνεπιμπρέμην al. ἐπεμπρέμην I. Cat. 12. 634.
ἐμπίπτω. ἐμπεσὼν Edd. ἐμπεσόντα Gr. III. Fug. 2. 366.
ἐμπὶς I. Cont. 8. 501. III. Muſc. Enc. 1. 91.
ἐμπορίαι. ἐμπορίαις *F.* ἐμπορείαις I. Cont. 11. 504.
ἐμπρέω. ἐνέπρει al. σωέπρει I. Somn. 14. 19.
ἐν Edd. pr. ἐπὶ II. Aſin. 17. 585. deeſt in Edd. II. Jup. Trag. 20. 665. addit *Solan.* II. Aſtr. 10. 365. ἐν Edd. ſed G. L. ἐνὶ rectius II. Q. Hiſt. 12. 17. ἐν γειτόνων reſtit. ex *P.* ἐκ γειτόνων antea editum erat II. Bis Acc. 9. 802. ἐν ex M. ἐν Edd. III. Dea Syr. 35. 480. ἔν τι ἑκάστῃ II. Imag. 16. 475.
ἐν ἐναγχ᾽ ἀποδημίας II. Icar. 1. 752.
ἐνάλι᾽. ἐνάλιοι ἀλόγοι I. D. Mort. I. 1. 288.
ἐναντιώμασ. ἐναντιώμαῖλα *Fenſ.* ἐναντιώτ. I. Herm. 21. 765.
ἐναντί᾽ I. Piſc. 20. 590.
ἐναποθήκαν. εἶτα οἱ μὲ ὑμῶν ἐναποθήκα. I. Herm. 75. 817.
ἐναυλ᾽. φωτὴν ἔναυλον I. Somn. 8. 12. II. Amor. 5. 402.
ἐναύω. ἐναυσάμβ᾽ al. ἐγκαυσάμβ᾽ I. Tim. 6. 112. ἐναυσαμένε C. male ἐκκαυσαμένε I. Prom. 18. 201.
ἐνδικτυμαι II. Amor. 46. 450.
ἐνδιῶς al. ἐνδιὲς I. Merc. Cond. 5. 660.
ἔνδον additum ex O. aberat in Edd. III. Nav. 18. 260.
ἔνδοξ᾽ I. D. Mort. XX. 1. 413.
ἐνεδύσατο ex M. & S. ἐνεδήσατο al. III. Dea Syr. 27. 473.
ἕνεκα. αὐτῆς ἕνεκα πάντα ἐπιτηδεύοντες &c. V. Schol. I. Nec. 5. 463.
ἐνεμι. ἐνῆν al. ἦν I. Tim. 8. 115. ὡς ἐνῆν II. Icar. 11. 763. ἐνῆν μὲν μοι III. Diſſ. cum Heſ. 4. 242. ἐκ τ᾽ ἐνόντων II. Phal. Pr. 5. 192.
ἐνθυσιασμὸς III. Dem. Enc. 5. 494.
ἐνὶ Edd. ἐπὶ male II. Jup. Trag. 32. 679.
ἐνσκάπτω᾽ I. Tim. 56. 173.
ἐνῆπται G. ἐνεῖται III. Herc. 1. 82.
ἔνοπλ᾽. ὁ ἔνοπλ᾽ I. D. Mort. X. 7. 367.
ἐνοχλᾶ al. ἐν ὄχλῳ I. pro merc. Cond. 30. 689.
ἐνοχλέω. μὴ ἐνοχλεῖ ἂν O. addit τ᾽ μηδ᾽ ὁτιοῦν κεκτημένον μάτῳ I. D. Mort. XXII. 3. 425.
ἐνσείω I. D. Deor. XIV. 2. 239. ἐντίμνω I. Scyth. 1. 859.
ἔν τε Διὸς τὸ ἐν II. Q. Hiſt. 6. 8.
ἔντοσθεν I. Vit. Auct. 26. 566.
ἐν τοσούτῳ III. Conv. 15. 428.
ἐντεχν᾽. ἐντεχνοι *V.* ἀτεχνοι I. pro merc. Cond. 7. 662.
ἐντυγχάνω. ἐντύχειμι al. ἐντύχω I. Tim. 5. 110.
ἐντυπόω. τὰ χρώματα τ᾽ φαινόντων τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐντυπωμένα φέρων I. Somn. 8. 12.
ἐνύπνιον] τ. κατα ὕπνον I. Somn. 5. 8.
ἐξ ᾧ δέκα I. Prom. 20. 203.
ἐξ ἔρωτ᾽ al. ἐξαίρετ᾽ I. D. Deor. XXII. 1. 269.
ἐξαγορεύω I. Piſc. 33. 601.
ἐξαγών᾽ II. Abd. 26. 182.
ἐξαλείφω I. Piſc. 36. 605.
ἐξαμβλόω. τὴν ἔννοιαν τ᾽ ῥημάτων ὅτω ταχέως ἐξήμβλωκας I. Somn. 8. 12.
ἐξανθέω I. D. Mort. XX. 416.
ἐξαπτερόω I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ἔξαρν᾽. οὐκ ἔξαρι᾽ γένοιο I. D. Mort. XIV. 1. 394.
ἐξαροι ἦσαν II. Phal. prior 6. 193.
ἔξειμι I. Cat. 8. 630. ἐξεῖναι al. ἐξέναι I. Herm. 47. 788. ἐξέναι ἰφίντι II. Bis Acc. 4. 797. ἔξεστι. ἐξῶναι al. ἐῶναι I. Jud. Voc. 10. 96.
ἐξεργάζομαι. ἐξειργασαμεθα al. ἐξειργασόμ. I. Cont. 4. 496.
ἐξέρχομαι. ἐξελύθη v. notas III. Pſeudol. 27. 184.

ἐξέτασις I. Prom. 12. 195. ἐξευρίσκω I. Pisc. 15. 586.
ἐξηγέομαι II. Q. Hist. 27. 35. ταύτῃ ἐξεῦρον I. Scyth. 7. 866.
ἐξοπλίζω. ἐξοπλισάμβοι al. ἐξαυλισάμβοι II. 1. Ver. Hist. 37. 100.
ἐξορακίζω I. Sacr. 4. 529.
ἐξυπτάζω I. Catap. 16. 639.
ἔξω βάλας III. Conv. 2. 419.
ἐξωθέω. ἐξωθεῖς al. ἐξωθεῖς I. Tim. 38. 150.
ἐξωμίας I. Vit. Auct. 547. ἐξωμίδιον ib.
ἑορτὴ I. Tim. 7. 113.
ἐὸς. δοῦρας ἑάων al. ἑάων I. Prom. 18. 201.
ἐπ' ἐμὲ II. Phal. Pr. 4. 191. ἐπὶ al. ἐν I. Nigr. 7. 45.
ἐπάγω. ἐπήγετο B. male ὑπήγετο I. D. Mort. XXVII. 2. 439.
ἐπαιάζω. ἐπαιάζοντα al. ἀπαιανίζοντα I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἐπαινέω. ἐπαινέσεις I. D. Deor. XVIII. 2. 248. I. Merc. Cond. 20. 675. ἐπαινήσεις Edd. ἐπαινέσεις II. Amor. 37. 439. ὅτι μὲ πρὸς τὰς σὰς πράξεις ἐπαινέσαι ἐτόλμησε I. D. Mort. XIV. 3. 396.
ἐπαινῶν variat καπεινὸν, ἐπεινὸν, & αἰπεινὸν I. Nec. 9. 469.
ἐπαίρω. ἐπῆρεν al. ὑπῆρεν I. D. Mort. X. 9. 372.
ἐπαίτης I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ἐπακούω. ἐπακούσας al. ὑπακούσας I. Tim. 34. 146.
ἐπαμύνω. ἐπαμύνειεν al. ἐπαμύνῃν alii addunt αὐτῷ δύνανται I. Prom. 1. 185.
ἐπαναιρέομαι I. Herm. 85. 829.
ἐπανατείνω. ἐπανατείναις al. ἐτανατείνῃς I. Cat. 13. 635.
ἐπάνειμι. ἐτανιοῦσα al. ἀνιοῦσα I. Pisc. 13. 581.
ἐπανίστημι. ἐπαναστὰς Edd. ἀπαναστὰς II. Amor. 5. 403.
ἔπαυλις II. Asin. 17. 585.
ἐπεὶ al. ἔτι I. Prom. 16. 199. ἐπεὶ al. εἶπε ἐπεὶ I. D. Mar. XII. 1. 319. ἐπεὶ male procul dubio pro ἐπὶ I. Pisc. 42. 609. ἐπείπερ ib. 23. 593. ἐπεὶ δ' ἐπέθηκε τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα al. ἐπεὶ δὲ ἔθηκε τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπειδὴ τάχιστα I. Pisc. 29. 598.
ἐπεισεκυκλήθησαν III. Deor. Conc. 9. 533.
ἐπεισκληθῆναι Kuſt. vult ἐπεισκυκληθῆναι III. Phil. 29. 55.
ἐπειριδομένη II. Gall. 10. 717.
ἐπεισπεσὼν an. ἐπεισπαίσας III. Meret. XV. 322.
ἐπεισπαίω. ἐπεισέπαισαν ex emend. *Kuſteri*, ἐπεισέπεσον Edd. pr. III. Meret. XV. 323.
ἐπελπίζω ſperare facio I. D. Mort. V. 2. 345.
ἐπέλασις. ἐπελάσεις Edd. ἐπελεύσεις II. Q. Hiſt. 23. 37.
ἐπεμβαίνω. ἐπεμβῶς al. ἐπιβὰς I. Tim. 56. 174.
ἐπέστρεψα Edd. ὑπέστρεψα II. Bis Acc. 17. 813.
Ἐπευφρατίδι al. ἐπ' Εὐφρατίδι I. Pisc. 19. 589.
ἐπηγόμην Edd. ἐπεγόμην II. Amor. 10. 408.
ἐπήκοα *Solan.* vult ὑπήκοα III. Philopſ. 29. 56.
ἐπῆλθεν al. ἐπῆχεῖ II. Jup. Trag. 44. 692.
ἐπηλυγάζω II. Jup. Trag. 8. 651. III. Calumn. 1. 125.
ἔπηλυς III. Pſeudol. 11. 171.
ἐπῆρεια II. Amor. 46. 449. I. pro Lapſ. 1. 724.
ἐπὶ Edd. ὑπὸ III. Pſeud. 7. 169. ἐφ' ὁ, τι al. ἐφ' ὅτῳ I. D. Mar. XV. 4. 327. ἐπὶ τῷ αὐτοῦ δίκῃ II. Phal. Pr. 5. 192. ἐπ' ἴσης ἀξίας ex emend. *Geſn.* ἐπισης ἀξίως Edd. III. Dem. Enc. 10. 498.
ἐπὶ κυρείων al. male Ἐπικυρείων II. Q. Hiſt. 24. 32.
ἐπιβαίνω I. Catap. 8. 629. ἐδεῖ ἐπιβῆναι I. Nigr. 26. 64.
ἐπιβήσεσθαι *Pell.* ἐπιβῆσθαι III. Mort. Per. 39. 359. ἐπιβάσας II. Jup. Trag. 41. 688. ἐπιβαίνῃς al. ἐπιχωρεῖς I. D. Deor. XXII. 4. 272.
ἐπιβάτης. ἐπιβατῶν al. ἐπιβατῶν ὀδυρμῶν I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ἐπιβουλεύω. ἐπιβούλευσαν al. ἐπιβούλευον I. D. Deor. XXI. 2. 268.
ἐπίβουλος. ἐπιβουλόταλον al. ἐπιβουλευτόταλον I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιβολὴ. ἐπιβολαῖς al. ἐπηβολαῖς I. Tim. 13. 122.
ἐπιγίγνομαι. ἐπιγίγνετο Edd. ἐνιγίγνετο II. 1. Ver. Hiſt. 6. 74.
ἐπιγνάμπτων I. Herm. 70. 812.
ἐπιδείκνυμι. ἐπιδιξέαιο al. ἐπιδείξαις I. Tim. 6. 112. ἐπιδεικνύμενα I. Harm. 3. 855. ἐπιδειξόμενος al. ἐπιδειξάμενος II. Aſin. 52. 620. ἐπίδειξι III. Dea Syr. 25. 471.
ἐπιδικάσιμος I. Somn. 9. 13.
ἐπίδοξον ex W. ἐπιδόξῳ Edd. III. Dem. Enc. 3. 493.
ἐπιδημέω. ἐπεδήμησεν *T. H.* mallet ferme & merito ἀπεδήμησεν I. Sacr. 2. 527.
ἐπιθερμαίνω I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἐπιθυμίαι φυσικαὶ II. Gall. 27. 744.
ἐπικαιρίας τινὰς λέξεις II. Gall. 23. 737. ἐπικαιρότατα τε καὶ μετριον II. Phal. Pr. 2. 188. ἐπικαιρότατος II. Aſtr. 15. 367. ἐπικαιρίας I. D. Mort. VII. 1. 356. ἐπικαλαμάομαι. ἐπικαλαμησόμβοι Edd. ἐπικαλαμησόμβοι II. Tox. 16. 524.
ἐπικαλέω. ἐπικαλοῦντο II. Phal. Pr. 4. 191.
ἐπικάρσιος I. Vit. Auct. 14. 553.
ἐπικλυσθῆναι Edd. pr. ἐπικλεισθῆναι III. Philopſ. 36. 63.
Ἐπικούριος. Ἐπικούρειος W. Ἐπικούριος I. Herm. 36. 779.
Ἐπικουρίου I. Pisc. 43. 611.
ἐπικυρέω pro ἐπιτυγχάνω II. Aſtr. 2. 361.
ἐπίκοπος. ἐπικόπτω al. ἐπικόπτω I. D. Mort. X. 9. 371.
ἐπιλαμβάνομαι. ἐπείληπτο al. ἀπείληπτο I. D. Mar. IX. 2. 313. ἐπιλαβόμενος al. συνεπιλαβόμενος I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ἐπιλανθάνομαι. ἐγὼ δὲ ὁ χρυσοῦς ἐπιλαθόμενος I. pro Lapſ. 1. 724. ἐπιλελησμένοις al. ἐπιλελησμένους male I. Tim. 9. 116.
Ἐπιμενίδης qualis. I. Tim. 6. 111.
ἐπιμετρέω. ἐπιμετρήσαντος III. Philopſ. 24. 52.
ἐπιμίγνυμι I. Tim. 43. 155.
ἐπινεύω I. D. Deor. XX. 2. 254.
ἐπινοέω. ἐπενοήθησαν Edd. ἀπενοήθησαν II. Amor. 16. 416.
ἐπινοήσαις] ἐπινοεῖ Mſ. Gr. ἐπινοήσαι Edd. & M. II. Q. Hiſt. 10. 14.
ἐπινοίας Schol. & *Fl.* ἐπιμανῶς ali II. 2. Ver. Hiſt. 25. 122.
ἐς τὸ ἐτεὸν II. Phal. Pr. 5. 192.
Ἐπίορ nomen propr. III. Meret. XIV. 320.
ἐπίπαν ὄντων al. ἐπιπαρόντων I. Merc. Cond. 26. 657.
ἐπιπάρειμι. ἐπιπαρόντος I. Merc. Cond. 4. 684.
τὰ ἔπιπλα ſupellex, I. D. Mort. X. 1. 364.
ἐπιπλῶσαι. ἐπιπλῆξαι al. ἐκπλῆξαι I. Herm. 31. 772.
ἐπιπλέκω. ἐπιπεπλεγμένον al. ἐπ——μένα I. Cont. 16. 512.
ἐπίπνοια. ἐπιπνοίᾳ al. ἐπνοίᾳ I. pro Lapſ. 15. 737.
ἐπίπολῆς I. D. Mort. X. 1. 364.
ἐπιπολὺ I. Pisc. 2. 572.
ἐπιπρέπω. ἐπιπρέπῃ al. ἐπιπρέπει I. D. Mar. I. 3. 290.
ἐπιρρέω. ἐπίῤῥει al. ἐπέῤῥει I. D. Mort. IX. 2. 360. τὰ ἐπιῤῥέοντα I. Tim. 18. 129.
ἐπισημαίνω I. D. Deor. IX. 1. 228.
ἐπίσκεμμα I. Tim. 41. 153. I. Catap. 9. 630.

ἐπίσημῳ al. ἴνδεξῳ I. D. Mort. XX. 1. 413.
ἐπισκήπτω. ἐπισκήψας I. Tim. 30. 142.
ἐπισκοπέω. ἐπισκόπει al. ἐσκόπει I. Somn. 15. 20. & 21.
ἐπισκόπησον al. ἐπισκοπεῖς al. ἐπισκοπᾶς I. Herm. 41. 784.
ἐπὶ σκοποῦ forſ. ἐπισκόπει II. Amor. 16. 415.
ἐπίσκοπῳ ὅσα I. Piſc. 21. 591.
ἐπισπάομαι I. D. Deor. XIV. 2. 240. I. Scyth. 3. 863.
ἐπισπάω. ἐπισπασάμῳ al. ἐπεσχαγὼν I. Cat. 12. 633.
ἐπισπασάμῳ Edd. ἀσπασάμενος III. Rhet. Pr. 12. 13.
ἐπισείω. ἐπέσειλα al. ἀπέσειλα I. D. Deor. X. 2. 231.
ἐπίτηδης. ἐπίτηδες al. ἔτως I. D. Mort. XVI. 3. 404.
ἐπιτίθημι. ἐπίθω al. ἐπίθεις I. D. Deor. XX. 12. 263.
ἐπιτίμιῳ I. Merc. Cond. 4. 657.
ἐπιτρέφω. ἐπιτεθραμμένῳ III. Calumn. 2. 127.
ἐπιτυχίαι] ὅρα τὸ ἐπιτυχεῖν κείμενον ἀντὶ τοῦ ἐντυχεῖν, καὶ δοτικῇ συντάσσεται I. Nigr. 2. 40.
ἐπιφέρω. ἐπενέγκας I. Tim. 37. 149.
ἐπιφημίζω al. ἐπιυφημίζω I. Prom. 1. 24.
ἐπιφθεγξομαι II. Q. Hiſt. 23. 31.
ἐπιφυσάω I. Necyom. 18. 481.
ἐπιχαίνω. ἐπιχαίνετε al. ἐπιχαίρετε I. D. Mort. VI. 3. 349.
ἐπίχειρα. τὰ ἐπίχειρα] μισθούς, τὰ ἀφ' ἑτέρων χειρῶν κερδη &c. I. Tim. 4. 106.
ἐπιχειρέω. ἐπεχείρησε al. ἐπεχείρισε I. D. Deor. XVIII. 1. 248.
ἐπίχρις ᾳ al. ἐπίχρυσῳ I. Tim. 28. 141.
ἐπιψεκάζω. ἐπιψεκάσασαι al. ἐπισκιάσασαι I. Merc. Cond. 27. 686.
ἐπόμνυμι. ἐπομοσάμῳ Edd. male ἐπωμοσάμῳ I. Tim. 47. 160.
ἔπῳ. ἐπῶν al. ἐπαίνων I. Harm. 4. 857.
ἐπόχεω. ἐποχεμένη al. ἐπηχεμένη I. Prom. 6. 32.
ἑπτὰ ὧν τῶν ἀπάντων III. Fugit. 9. 370.
ἑπτάτης I. Cont. 17. 514.
ἑπωμίζω v. nott. III. Philopat. 4. 590.
ἐραστὰς Edd. ἐργάτας II. Q. Hiſt. 9. 13.
ἐργάζομαι. ἐργάσει) Edd. ἐργάζεται II. Lex. 21. 346. ἐργάσασᾳ ex emend. *Jenſii*, ἐργάσαωᾳ Edd. male III. Fug. 6. 368. ἐργάσειᾳ *Fl.* ἐργάσαωᾳ al. III. Ep. Sat. 39. 417.
ἐρεσχελοῦσα III. Muſc. Enc. 10. 97.
ἐρὼ Ἐρὼ III. Dea Syr. 28. 474.
ἐρημία. τὴν Πισαίων ἐρημίαν I. Sacr. 11. 535.
Ἑρμαῖον III. Dem. Enc. 2. 492.
Ἑρμῆς. κοινὸς Ἑρμῆς I. Somn. 9. 14. I. Cont. 12. 507. I. Herm. 52. 793. Ἑρμῶν al. Ἑρμῆ male I. Tim. 37. 149. I. Vit. Auct. 26. 566. I. Cat. 1. 621.
τῷ Ἑρμῶν ἑνὶ II. Jup. Trag. 43. 691.
Ἑρμίδιον al. Ἑρμηδιον al. Ἑρμαΐδιον I. Cont. 1. 490.
Ἑρμότιμῳ Edd. male Λυκ. I. Herm. 48. 789.
ἔρομαι I. Piſcat. 19. 589. ἣν ἔρῃ II. Icar. 31. 788. ἤρετο al. εἴρετο I. D. Deor. XX. 4. 255.
ἔρχομαι] ἐύχομαι *V2.* leg. ἔχομαι III. Philopat. 13. 598. ἐρχόμθοι *Gron.* ἐρτόμθοι I. Herm. 5. 745.
ἐρώτων βεβαιοτάτως II. Amor. 36. 437.
ἐς al. πρὸς I. D. Mort. XIII. 5. 393. ἐς Edd. male εἰς III. Tragop. p. 663. ἐς τὸ εἶσω al. εἰς τὸ εἶσω I. D. Mort. XIII. 3. 391. ἐς τὸ κάλλ ob pulcritudinem, ib. 5. 393.
ἕσειμι. ἐσιόντι al. ἐσιόντων I. Sacr. 8. 532.
ἑσθὴς. ἑσθῆτι μελαίνῃ III. Philopſ. 32. 59.
ἑσπέρα. ἑσπέραν al. τὰς ἑσπέρι al. τὰς ἑσπερίας I. Somn. 15. 21.
ἑσία. πρὸς τ' Ἑσίας I. Herm. 35. 776.
ἑσίασις II. Amor. 10. 407.
ἔτι deeſt in Edd. III. Mort. Per. 33. 355.
ἑταίρᾳ I. D. Mort. XII. 6. 388. ἑταίραις al. ἑταίρους I. Tim. 12. 121.
ἑταίρες Edd. ἑτέρους II. 2. Ver. Hiſt. 23. 121.
ἑτηρεῖ ν. not. III. Philopat. 18. 604.
ἕτερ᾽ I. Tim. 43. 155. θάτερον τ' αὖ III. Pſeudol. 29. 186.
ἑτήσιος M. διετήσιος I. Merc. Cond. 19. 675.
εὐαυθέα II. 2. Ver. Hiſt. 6. 109.
Εὐαρχ᾽ II. Lexiph. 1. 319.
εὔγνωμ᾽ I. Catap. 9. 631.
Εὐδαιμοίδαν ex emend. Gr. εὐδαιμοίδα Edd. priores II. Tox. 23. 532.
Εὐδαιμονὴς I. Prom. 12. 195.
εὐδία Edd. εὐδίᾳ II. Phal. alter 4. 203.
εὐδοκιμῳ alii εὐδοκίμοις legunt I. Somn. 2. 4.
εὐεξία al. εὐγλωττίᾳ I. D. Deor. XV. 1. 242.
εὐεργέτης. εὐεργέτῃ δηλονότι I. D. Mort. X. 6. 367.
εὔζωι I. Catap. 15. 637.
εὐκρὴς I. Catap. 19. 641.
εὐθυς. εὐθεῖαν al. εὐθὺ I. Herm. 4. 743.
Εὐκλείδης. πρὸ Εὐκλείδ᾽ I. Cat. 5. 626. ὕστερ τ' πρὸ Εὐκλείδ᾽ ἄρχοντος πραχθέντων I. Herm. 76. 819.
Εὐκράτης II. Gall. 7. 713.
εὔλογ᾽ II. Lexiph. 1. 319.
εὐμελὴς II. Q. Hiſt. 14. 19.
εὐμαρέως II. Aſtr. 29. 373.
εὐμήχαν᾽ al. ἀμήχαν᾽ I. Prom. 1. 24.
εὐμορφ᾽. εὐμορφότατα priores Edd. male εὐμορφώτατα I. Tim. 46. 159. εὐμορφότερ᾽ al. male cum ω I. D. Mort. XXV. 1. 431.
εὔολ᾽ Edd. ἕωλ᾽ III. Tragop. p. 650.
εὐπάχυν᾽ I. Merc. Cond. 9. 664.
εὐπλοίαι I. Cat. 19. 641. I. D. Mort. X. 1. 364.
εὐπόρως II. Lexiph. 2. 320.
εὐπρωμία I. D. Deor. XV. 1. 241.
εὐπροσωποτάτη II. Jup. Trag. 14. 657.
εὐπυθάκωτα Edd. ἐμπυθάκωτα II. Lexiph. 13. 336. vel potius 340.
εὔρεμα *P.* εὕρημα I. D. Deor. XVIII. 2. 248.
εὕρημα. κοινὸν τὸ εὕρημα I. Somn. 9. 14.
εὐρίθη marg. *AIW.* εὐρέθη II. Amor. 1. 397.
εὐσάθι᾽ I. D. Deor. VII. 2. 221.
εὐσχήμως. Edd. male εὐσχημόνως III. Dem. Enc. 47. 525.
εὐτελὴς II. Lex. 3. 323. εὐτελὲς al. εὐτελῶν I. Nigr. 31. 73.
εὐτρεπὲς. εὐτρεπῆ *l.* εὐπρεπῆ I. D. Mar. X. 2. 316.
εὐυδρ᾽ *f.* ἔνυδρ᾽ I. Herm. 25. 765.
Εὔφορ᾽ γένοιτο II. Gall. 4. 708.
εὐφορίαι II. Lex. 15. 337. & 341.
εὐφροσύνη Edd. male εὐφροσύνῃ II. Par. 10. 847.
εὐφυὴς. εὐφυὲς al. ἐμφυὲς I. Cont. 19. 515.
εὐχαριστῶ I. Cat. 29. 650.
εὐχὴ I. Merc. Cond. 6. 661.
εὐωχῶν. εὐωχεῖσθαι al. εὐωχᾶτο I. Tim. 43. 155.
ἐφ' Edd. ὑφ' III. Dem. Enc. 29. 512.
ἔφηλ᾽ II. Amor. 7. 405.
ἔφεσις I. Prom. 4. 188.
ἐφέστρια, nihil variant Edd. Ἡφαίστια *Palm.* III. Meret. V. 291.
Ἐφεστρίδιον I. Merc. Cond. 37. 696.

ἐφιερὶς I. D. Mort. X. 4. 366. I. Cont. 14. 509.
τὴν ἐφιερίδα II. Gall. 24. 739.
Ἐφιάλτης II. Icar. 23. 779.
ἐφίημι. ἐφιέσθω Edd. ἀφιέσθω II. Amor. 51. 454.
ἐφίημι I. Piſcat. 14. 585. ἐφιέμενον αὐτὸ ὁρᾶν ib. 25. 596. ἐφιεῖσης O. ἐπιούσης ib. 26. 596.
ἐφίστημι. ἐπιστάντα I. Scyth. 2. 860. ἐπίστα Edd. ἐπίσθω II. Q. Hiſt. 50. 61.
ἔφορος I. Vit. Auct. 15. 555.
ἔχ.ος. ἐχίων ſ. ἐχίων I. Piſc. 51. 618.
ἔχων, ἔχει al. ἴσχειν al. err. typ. εἶχων I. Halc. 6. 182. ἔξομεν II. Tox. 58. 562. εἰχόμεθα] ἀντὶ τοῦ ἴσχομεν ἢ I. Nigr. 1. 38. ἕξεις ex *Fl.* εἷξας III. Conv. 4. 421. ἔχει Edd. ſequiturque τρίφει II. Aſin. 1. 568. ἔχεις al. ἔχεις I. Tim. 26. 139. ἄλις ἔχοιμι II. Bis Acc. 12. 806. ἔχων forſan ἔχον *Geſn.* III. Cyn. 7. 543. ἔχεσαν ex *Fl.* & *Graev.* ἐχοῖς Edd. III. Dem. Enc. 20. 506. ἔχον recte al. male ἔχων, ἔχειν vel ἔχοντα I. Prom. 4. 188. παίζεις ἔχων, ἔφη II. Icar, 24. 780.
ἐψάω. ἤψων Edd. G. L. ἤψησα II. Gall. 14. 723. ἐψημένοι I. Catap. 5. 627.
ἕψω coquo I. Vit. Auct. 6. 545.
πρὸς τὴν ἐωλοκρασίαν III. Conv. 3. 420.
ἕωλος I. Prom. 4. 188. I. Cat. 18. 640. I. Merc. Cond. 28. 687. II. Bis Acc. 25. 823. III. Philopſ. 31. 58. ἑώλους δίκας II. Bis Accuſ. 4. 796. ἕως Edd. ὡς vult *Solan.* III. Pſeudol. 14. 173.

Z.

Ζ. γὰρ ἢ ς'. σάδια I. Cont. 8. 500.
ζάω. ζῶν ἔτι Edd. ζῶντι II. Tyran. 1. 142.
Ζάκορος II. Amor. 15. 414.
Ζεὺς. μιᾷσαὶ δὲ Διὸς I. Prom. 14. 197. ἐς Διὸς ἔλθοντα πάντες II. Jup. Trag. 6. 649. ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς &c. III. Rhet. Pr. 24. 126. Ζεὺς ex emend. *Solan.* Δαμ. Edd. pr. II. Jup. Trag. 46. 694. σκώπτει γὰρ ὦ Ζεῦ I. Tim. 16. 126. Ζεὺς τραγῳδὸς II. Jup. Trag. 1. 642. Ζεὺς αἰγίοχος II. Icar. 19. 774. τὸ ζῆλον III. Conv. 40. 445.
ζητέω. ζητεῖς Edd. ζητοῖς II. Salt. 72. 307.
Ζώπυρος. ἐπὶ τοῦ Ζωπύρου II. Jup. Trag. 53. 701.

H.

H deeſt in plurimis I. Cont. 12. 507. idem inſeruit *Solan.* II. Tox. 48. 554. ἢ *Geſn.* delet III. Adv. Ind. 15. 113. ἢ vult *Solan.* ἢ Edd. III. Muſc. Enc. 8. 97. ἢ *Pell.* μᾶλλον ἢ II. Q. Hiſt. 17. 26. ἢ ἄλλη τινὶ reſt. ex G. Edd. τινὶ, ἢ ἄλλῃ II. Jup. Trag. 24. 669. ἢ δεῖν al. ἢδέως S. ſola ὡς δεῖν I. Herm. 27. 767. ἢ ὀκτὼ Edd. ἢ ὀκτὼ II. Alex. 23. 231.
ἡδέως I. Vit. Auct. 14. 554.
ἡγοῦντο Edd. ἰδηγοῦντο male III. Mort. Per. 11. 333.
ἤδη Edd. μὴ δὴ II. Abd. 3. 161. ἤδη καμοῦλε ἐ ἐπιτροχὰς jam arguta & volubilia I. D. Deor. VII. 3. 221.
ἦ μὴν II. 2. Ver. Hiſt. 19. 116.
ἡδονὴ. περὶ ἡδονῆς, ἢ ἐφ' ὅσον τις τὴν λύπὴ ταύτης καρπὸν ὀρέπεται, ἢ ὅτι μέχρι τῦ φάρυγγος, ἢ ταῦτα μηδ' ἐπὶ σταγόνων δακτύλων μᾶλλον ἐκτεινομένου I. Nigr. 33. 75.
ἡδυὴ I. Vit. Auct. 12. 552.
ἥδιον al. ἴδιον III. de Domo 10. 196.
ἥδομαι. τὸ πᾶν ἥδιον I. Necyom. 4. 460.
ἡδὺς. τὸ ἡδὺ ἐκεῖνο, al. τῷ ἡδεῖ ἐκείνῳ I. Merc. Cond. 8. 664.
ἠθικὸς I. Piſc. 51. 618.
ἦθος I. Merc. Cond. 10. 717. ἦθος. περὶ ἠθῶν αὐτοῦ I. Somn. 1. p. 1.
ἧκον Edd. ἥκων vult *Solan.* II. de Electr. 2. 88.
ἡλίκτρα I. Vit. Auct. 22. 562.
Ἡλιαία. ἢ τῇ Ἡλιαίᾳ κατὰ φυλὰς I. Tim. 51. 165.
ἡ γὰρ Ἡλιαστὴς II. Amor. 2. 399.
ἡλιὰς II. Amor. 7. 405.
ἡλίσατος I. pro merc. Cond. 10. 717.
ἡλίθιος II. Phal. Pr. 5. 192.
ἥλος I. D. Mort. IV. 1. 342.
ἄλλαι ἧλαι ἐκφοίτιν τὸ ἧλον I. pro Lapſ. 7. 733.
ἡμίπεδα. μίαν ἡμίπεδαν I. Piſc. 14. 586. λαπάδας ἢ ἡμίπεδα I. Tim. 43. 155. ἡμίπεδα ἄδικος II. Lex. 9. 335.
ἡμιτάλαντον al. τάλαντον I. Tim. 57. 174.
ἡμιτελὴς I. Catap. 8. 629.
ἡμιτέλεια τῶν καιρῶν ἐδόθητο I. Necyom. 14. 475.
ἦν ἰδοὺ al. ἤνιδε al. εἶεν, ἰδοὺ I. D. Mort. X. 10. 374.
ἡνίκα Gr. ἡλίκα I. Herm. 76. 819.
ἡπάτρια σαρτρία I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἦπου al. μήπου I. D. Deor. XXII. 1. 269.
ἦρ. ἦρι al. ἄρτι I. Piſc. 42. 610.
Ἡρακλῆς ſ. Ἡρακλεῖς I. Piſc. 37. 606. Ἡράκλεις ſ. Ἡράκλης I. Vit. Auct. 16. 556. ἀπ' Ἡράκλεις II. Jup. Trag. 13. 655.
Ἡρόδικος Edd. male Ἡροδίκης II. Q. Hiſt. 35. 46.
ἧσσον Edd. ἴσον II. Tyran. 12. 148.

Θ.

Θάμβος. θάμβει ἅμα χιδῶτα al. θάλπει ἅμα συχιδεῖσα I. D. Mar. IX. 2. 313.
θάνατος *Geſn.* θάνατον Edd. III. Dem. Enc. 46. 524.
θάπτω. θάψας II. Q. Hiſt. 26. 34.
θαύμαζε *Solan.* mavult θαῦμά γε non male, II. Dem. 23. 384.
θαυμάσιος I. Vit. Auct. 11. 551.
θαυμασὴν σοφίαν III. Mort. Per. 11. 333.
θιάσωμαι. ἰθιασάμενον II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114.
παρὰ τὰς σεμνὰς θεὰς II. Bis Acc. 4. 797.
θίασον. μήπω δὲ τῷ θιάσῳ καλαλαμβανόντων I. Tim. 49. 162.
θεῖον pl. male θύον III. Meret. IV. 288.
θέλγηθρον I. Scyth. 5. 865.
Θεμιστοκλέης II. Jup. Trag. 31. 678.
ὁ Θεὸς ἀριθμός τις ἦν II. Icar. 9. 759. Θεὸς ὦ μηχανῆς ἐπιφανεὶς I. Herm. 86. 831. Θεὸς ἀναπαύεται I. pro merc. Cond. 42. 704. Θεὸς ἢ βροτός τις εἶναι φαίνεται) I. Vit. Auct. 6. 546. σοῦ τὸ θεοῦ I. D. Mort. III. 2. 340. Θεὸν *Hom.* Θεὸν II. Amor. 23. 424. τὸν Θεὸν I. Vit. Auct. 4. 544. οἱ Θεοὶ ſ. C. monet legendum ed. θεῖοι I. Sacr. 1. 526.
Θεόφρας I. Tim. 30. 142.
Θερμουργὸς] Θερμουργὸς ὁ παρακινημένος ἐ πάνταλμος I. Tim. 2. 103.
Θεσμὸς. Θεσμῶν Edd. Θεσμὸν II. Amor. 21. 421.
Θεσπίσιος I. Necyom. 6. 464.
Θεσμοφόρος. Θεσμοφόρῳ] τῇ ἑστίᾳ &c. I. Tim. 17. 128.
Θεσπιεὶ II. Amor. 17. 417.
Θέτις. εἶδα, ἃ Ἑρμῆ, τὴν Θέτιν I. Prom. 21. 203.
ὁ Θετταλὸς I. Contem. 1. 487. τὴν Θετταλὴν ἵππον I. D. Mort. XIV. 2. 395. Θετταλὴν al. Θετταλικὴν ib.

Θεω-

Θεωρητικὸν I. Tim. 49. 162.
Θήσω. τεθήκασι ſtupent II. Bis Acc. 11. 804. τεθήκασιν I. Piſc. 34. 603.
Θηραμώνης II. Amor. 5. 403.
Θηρίον, καὶ τὰ μεγάλα θηρία I. D. Mort. XIII. 4. 392.
Θῆρ. Θῆρος Ποντίου II. Salt. 67. 304.
Θησεύς. ὑμέτερον Θησέα II. Bis Acc. 20. 816. νὴ γοῦν μὰ ὁ Θησεὺς II. Jup. Trag. 21. 666.
Θητικός. οὐ τῷ θητικῷ II. Jup. Trag. 10. 653.
Θιασώτης Solan. Δῆμος male Edd. II. Alex. 47. 252.
Θλίβω. θλίβων τοῖς οἰκέταις] ἀντὶ τοῦ, δῆμος τοῦ πλήθους τῶν οἰκετῶν τυραννεῖν ἂν ποιῶν I. Nigr. 13. 52.
Θνήσκω. τίθνηκεν ἀκριβῶς τοῦτον I. D. Mort. I. 1. 331. τεθνάναι al. ἐστάναι ib. XXVII. 9. 444.
Θνητός. Θνητῶν al. Θνητῷ I. Sacr. 9. 533.
ὡς θοιμάτιον τοῦτο II. Bis Acc. 34. 835.
Θολερὸς al. Θολερῶς I. D. Mar. XI. 2. 318.
Θυκυδίδης I. Tim. 30. 144. I. D. Mar. XV. 1. 325.
Θρᾴξι καὶ Σκύθαις II. Par. 42. 866.
Θρησκεία I. Sacr. 10. 533.
Θριαμβῶν II. Q. Hiſt. 31. 40.
ἡ Θυγάτηρ II. Jup. Trag. 40. 686.
Θύλακ. Θύλακον I. pro merc. Cond. 39. 700.
Θυμέλη II. Salt. 76. 309.
Θυμὸς I. Tim. 54. 170. II. Icar. 10. 761.
Θυτοσκόφαλοι al. κυτοκέφαλοι II. 1. Ver. Hiſt. 38. 101.
Θυρίον Edd. θηρίον III. Conv. 20. 433.
Θυραῖον. Θυραιῶν al. Θυραῖον I. Vit. Auct. 7. 548.
Θυτικὸς I. Piſc. 45. 612.
Θύω. θύει χάριτι II. Lex. 23. 348.

I.

Ἰάκχῳ W. Edd. male Ἰάχου II. Salt. 39. 291.
ἴακυβ I. D. Mort. XI. 2. 378.
ἰατρὸς Κῶος I. Herm. 1. 740.
ἴγνυς. ἰγνύσιν al. ἰγνύαις II. 1. Ver. Hiſt. 23. 89.
Ἴδα. τῇ Ἴδῃ οὐ τῷ Γαργάρῳ deficit in O. I. D. Deor. XX. 1. 253.
Ἰδαῖος al. εἰκαῖος I. D. Deor. V. 2. 213.
ἰδρῶσι. ἱδροῦσιν Edd. ἀναίμασιν II. 1. Ver. Hiſt. 24. 90.
ἱδρύω. ἱδρύσθαι I. Tim. 42. 154.
ἱερεῖον. ἱερεῖων al. ἱερῶν I. Sacr. 1. 526.
ἱερὸν, πρὸς τοὺς ἱεροὺς I. Merc. Cond. 1. 652.
ἱκανὸς al. ἱκανῶς I. Prom. 2. 186. ἱκανὸν al. καινὸν I. Merc. Cond. 5. 659.
Ἰκαρομένιππος II. Icar. 1. 751.
Ἰκάριος I. D. Deor. XVIII. 2. 249. ὁ μὲν γὰρ Ἰκάριος II. Icar. 3. 754. τὸν δὲ Ἰκάριον τὸν γεωργοῦ III. Deor. Conc. 5. 530.
ἱκνέομαι. μὴ ἄραισιν ὕρα ἱκοίμαν II. Salt. 5. 270.
ἵκελος W. Edd. εἴκελος II. Aſtr. 10. 365.
ἵκταρ ἐμιμήσατο II. Lex. 21. 346.
ἵλιγξ. ἵλιγγος I. Merc. Cond. 11. 666.
ἱμονία II. Jup. Conf. 8. 632. ἵνα II. Icar. 21. 776.
Ἰξίων I. D. Deor. VI. 1. 216. I. Piſc. 13. 581. Ἰξίων al. Ἠξίων I. Necyom. 14. 475.
ἰξάλης al. ἰξάδης I. Tim. 29. 142.
ἰοβλέφαρον Edd. τὸ βλέφαρον II. Imag. 8. 466.
Ἰόλαος I. D. Mort. V. 2. 346. II. Amor. 2. 399.
Ἰόνιον Edd. pr. Ἰώνιον II. Bis Acc. 27. 825.
ἰπνοποιὸς I. Prom. 2. 26.
Ἱππόκλειδης ὁ φρονιτὴς III. Herc. 8. 6.
ἵππος. ἐς πεδίον τὸ ἵππιον I. Piſc. 9. 577.
ἵστημι. ἵστασι L. εἰσὶ Edd. I. Harm. 2. 853.
ἵστη δὲ ἡδονὴ II. Amor. 3. 400.
Ἰσμηνίας III. Adv. Ind. 5. 103.
ἱσοδιαίτης Edd. ἰσοδιαιτητὴς Solan. ἰσοδιαίτης Geſn. III. Epiſt. Sat. 32. 412.
ἰσοδιαιτητὰς ex emend. Solan. III. Epiſt. Sat. 36. 416.
Ἰσμηνόδωρος P. Μηνόδωρος I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
Ἰσμηνὸς III. Dem. Enc. 19. 505.
ἴσος I. D. Mort. XX. 3. 415. ἰσὸς I. pro Lapſ. 8. 733.
ἰσὸς. ἰσῶν al. ἰσοῦ I. Merc. Cond. 1. 652. ὁ ἰσὸς τῶν II. 2. Ver. Hiſt. 41. 134.
ἰσὸν Edd. ἴσιον II. Jup. Conf. 16. 638.
ἰχαιμος I. Tim. 46. 160.
ἴχμυτο II. Amor. 6. 403.
ἴσως deeſt in Edd. II. Jup. Trag. 32. 679.
ἰταμὸς I. Vit. Auct. 10. 550.
ἰταμώτατος Edd. ἰταμώτατον II. Icar. 30. 788.
αἰς τὸ Ἰωνικὸν αἰνίττεσθαί μοι δοκεῖ III. Calumn. 24. 156.

K.

Καβαλοῦσα al. ἐκβαλοῦσα II. 2. Ver. Hiſt. 46. 139.
Κάδος I. Herm. 81. 825.
καθαρῶς II. Demon. 40. 389.
καθινδήσαιλες vide notam III. Conv. 47. 450.
καθηνδυπαθίαν I. D. Mort. XII. 6. 388.
κάθημαι. κάθησο Edd. καθοῦ II. Bis Acc. 9. 801.
καθίημι. καθίετο al. καθίκετο I. D. Mar. XII. 2. 319. καθῆται II. Jup. Conf. 4. 629.
καθίζω. καθίσας I. D. Mar. II. 3. 293. καθίζω I. Merc. Cond. 26. 683.
καθίσημι. καθὰς ἠσόμεθα Edd. κ—ώμεθα II. Bis Accuſ. 12. 805.
καὶ al. τοι I. Tim. 20. 130. καὶ al. καινὰ ib. 2. 103. καὶ in al. deeſt I. D. Mort. XIII. 3. 392. καὶ in al. deeſt ib. 1. 389. καὶ ex P. additum deeſt in Edd. II. Gall. 2. 704. καὶ Guj. & Geſn conjiciunt κἂν II. Par. 49. 874. καὶ al. καὐ I. Prom. 20. 203. καὶ al. ἢ καὶ ib. 2. 26. καὶ — Ἀνδοκίδης I. Tim. 30. 142. καὶ σ I. Cont. 8. 500. καὶ ὅπως I. D. Deor. XX. 2. 254. καὶ ταῦτα idque, I. D. Mort. XX. 5. 418.
Καινεὺς II. Gall. 19. 731.
καινὸν Edd. κοινὸν II. Abd. 4. 162.
καινὸς. καινὴν al. κενὴν al. καὶ νῦν I. Merc. Cond. 5. 712.
καινοῦργος I. Catap. 26. 648. καινῶς II. Aſin. 29. 598.
καίτοι I. Tim. 54. 171. καίτοι II. Q. Hiſt. 5. 6.
καιρός. εἰς ὃν καιρὸν τινα III. Diſſ. cum Hel. 20. 241.
καίω. καομένης al. καιομένης I. Sacr. 5. 530.
καίω. καιεῖν P. male καιεῖν S. καίειν I. D. Mar. IV. 2. 299.
κάκλω Edd. pr. κακὴν III. Ocyp. p. 673. κακηγορία I. Piſc. 5. 575.
κακοζηλία II. Salt. 82. 313.
κακὸς ἐγὼ al. κακῶς ἐγὼ al. κακῶς ἔχω I. Merc. Cond. 1. 705.
κάκωσις ὄνομα δίκης II. Bis Acc. 29. 828.
καλαμῶ. καλάμῳ al. καλάμην I. Nigr. 2. 41.
Καλαῖσιανὸς emendatum pro Καικισιανὸς Edd. pr. III. Macrob. 10. 214.
καλαύροψ. καλαύροπα al. καλάυροπα I. D. Deor. XX. 5. 256.
καλὸν. καλὸν αὐτὸν II. Bis Acc. 17. 813.

Καλλιὰς & Μειδίας II. Jup. Trag. 48. 696. II. Jup. Conf. 16. 638.
καλλιεργία I. Nigr. 26. 65.
Καλλιθέτης I. D. Mort. XIII. 6. 394.
καλὸς I. D. Deor. XX. 10. 261. I. Vit. Auct. 26. 566. καλοὺς L. καποὺς I. Pisc. 4. 574.
καλλιω Edd. male καλλίων & ἐφεστιστέρα II. pro Imag. 22. 481.
κάλλιστον ex L. Edd. priores κάλιστον II. Amor. 34. 435.
καλανδῆν II. Asin. 24. 593.
κάμακι III. Navig. 6. 252.
Καμαρίνα III. Pseudol. 32. 189.
Καμβύσης I. Sacr. 5. 530.
Κάνδις II. Q. Hist. 39. 52. I. D. Mort. XIV. 4. 396.
καπηφόρῳ I. D. Deor. XX. 16. 266.
καπνὸς. λάπτειν. τὸ ἀναθυμιώμενον καπνὸν II. 1. Ver. Hist. 23. 88.
καρβατίνα III. Philopf. 13. 41.
καρδία I. Merc. Cond. 11. 666.
Καρδιανὸς I. pro Lapf. 8. 734.
καριῶντες II. 2. Ver. Hist. 33. 129.
καρυβαρίαν. καρυβαρῖν Edd. καραβαρῖν II. Lex. 13. 336. vel potius 340.
Καρία. οἴκαδε εἰς τὴν Καρίαν I. Herod. 1. 832.
καρπὸν. καρπωμένων II. Jup. Trag. 22. 668.
κάρτα III. Calumn. 3. 128.
καρύκη I. Tim. 54. 171.
κάρῳ II. Astr. 29. 373.
καρχάρῳ II. Q. Hist. 43. 56.
Κασσίτερα II. pro Imag. 7. 488.
κατὰ Μειδίου al. ἢ Μειδίου I. D. Mort. II. 1. 336.
κατ' ὀλίγον ὑπαπιὸν II. Icar 14. 769.
καῦλοβαρῖν. καῦλοβαρίσιν al. καῦλοπαίσιν I. D. Deor. XXI. 1. 268.
καῦλογελᾶν Ι. Merc. Cond. 6. 714. καῦλογελᾶν τὰ Edd. καῦλογελῶντα III. Mort. Per. 40. 361. καῦλογελάσεσθε al. aliter II. Phal. Pr. 6. 194.
καῦλογυιώσεως II. 2. Ver. Hist. 20. 117. καῦλογυιώσεις Solan. καῦλογιγνώσεις Edd. male III. Meretr. XII. 313.
κατάγνυμι. κατέαγε τὸ κρανίον I. Tim. 48. 161.
καῦλογενείων I. D. Deor. XVI. 1. 244.
καῦλογώνιον II. Asin. 26. 595.
κατάγω. καῦλαχθεὶς III. Macrob. 16. 219.
καῦλοδικάζω I. Merc. Cond. 11. 666.
κατάδυμι. καῦλαδύσαι al. καῦλαλύσαι I. Nec. 20. 483.
καῦλαδῶ I. Merc. Cond. 27. 686.
κατάϊμι. κατάϊστον] καῦλαλέστον, καῦλεχομένου I. Jud. Voc. 2. 83.
καῦλαλαβάνω. καῦλαλαμβάνομεν al. κατελαμβ. I. Catap. 4. 625.
καῦλαλέγω. κατέλεξε recept. pro κατέλαξε III. Nav. 34. 270.
καῦλαλείπω. καῦλαλιπόμβρον al. καῦλαλοιπ. I. Prom. 8. 192.
καῦλαλίλιπται al. καῦλαλιπῆται I. Vit. Auct. 27. 567. I. Pisc. 6. 575.
κατάλιπτε ex W. κατάλιπε Edd. pr. III. Pseudol. 4. 165. I. Pisc. 14. 585.
καῦλαλεῖπειν rescriptum, καῦλαλιπεῖν Edd. III. de Dipf. 9. 240.
καῦλαλῶ I. Piscat. 10. 578.
καταξηραίνω I. D. Mort. XXVII. 7. 442.

κατάπλεξις Solan. vult κατάπλεξις III. Philopat. 4. 589.
κατάρατος I. Pisc. 1. 570.
καῦλατελμάω I. Jud. Voc. 7. 90.
καῦλατρυφῶντα ἐ φίλων II. Jup. Trag. 53. 701.
καῦλαφάγω. κατέφαγεν al. κατέτιεν I. Merc. Cond. 17. 672.
καῦλαφθείρω. καῦλαφθείρας al. ἀλαφθείρας I. Tim. 36. 148.
καταφλέξαντα III. Hipp. 2. 67.
καταφρονοῦντα W. καταφρονοῦντες I. Herm. 10. 749.
καταψάω II. Asin. 14. 582.
καῦλειλέω. καῦλελαμένος III. Conv. 47. 450.
κατέχομαι I. D. Mort. III. 1. 339.
κατέσπασεν II. Phal. Pr. 6. 193.
κατέχω. κατέχων ἀρκεῖσθαι I. D. Mort. XII. 4. 386.
κατηγορίαν I. Pisc. 22. 591. κατηγορέσει Edd. κατηγορεῖσι II. Astr. 2. 361.
κατηφὴς. κατηφῆ mallem κατήφη II. Amor. 16. 415.
κατόπτρου I. Cont. 16. 512.
κάττυμα I. Cat. 20. 642.
καῦμα II. Lex. 2. 382.
καύσεως al. καυκάσεως III. Mort. Per. 23. 346.
Καφρικὸς. περὶ τὸ Καφρικὸν II. Jup. Trag. 15. 659.
καλιὸς admissum, aberat ab Edd. II. Abd. 22. 178.
καιμάλιον al. καμάλη I. Prom. 4. 89.
ὁ Κὴϊος I. Scyth. 11. 872.
κεῖμαι. ὅτι οὐ χρῆ κάκαρμαι II. Bis Acc. 20.
κελαρίζω III. Rhet. Pr. 19. 21.
Κέλσιος. ὦ φίλτατε Κέλσε II. Alex. 1. 207.
κέλυφος. κελύφη al. κελύφια II. 2. Ver. Hist. 38. 133.
κενεμβατίου II. Gall. 26. 743.
κενοδοξίαν al. καινοδοξίαν I. D. Mort. X. 8. 369.
κενοδοξίας al. καινοδοξίας II. 1. Ver. Hist. 4. 72.
Κενταυρίδης III. Adv. Ind. 5. 104.
τὸ κέντρον Edd. τῷ κέντρῳ H. Q. Hist. 52. 61.
Κεραμεικὸς I. Pisc. 13. 581. I. Scyth. 3. 863.
ὁ Κεραμεικὸς II. Jup. Trag. 15. 659.
κερκνὸς. κερκνὸν ὁ τῇ δεξιᾷ I. Tim. 51. 165.
κερκίων II. Jup. Trag. 21. 666.
Κέρκωψ. ὑπὲρ τοὺς Κέρκωπας II. Alex. 4. 211.
κεφάλαιον. ὅ τί περ τὸ κεφάλαιον III. Philopf. 6. 34. κεφαλαιώδης ex emend. Solan. al. aliter II. Alex. 47. 252.
κεφαλαλγία I. Jud. Voc. 4. 86.
κεφαλὴ ἐκάης ἴστι III. Dea Syr. 7. 455.
κεφαλὶς I. Jud. Voc. 4. 86.
κηλὶν. κεκηλημένοι jubente Solano, Edd. vero κεκλημένοις II. Bis Acc. 11. 804. & 805.
κίστρις. κιστρίως al. κιστρίους I. Jud. Voc. 4. 86.
κὴς mors I. Vit. Auct. 14. 553.
κίγκλημα II. Jup. Trag. 18. 663.
τὸ τῆ κηρύκων ἀγῶνι III. Mort. Per. 32. 353.
κιβώτιον. ἴν τι κιβώτιον] ὡς ἐπὶ τῇ Νῆι ὁ καταπλυσμὸς γίγνοιτο I. Tim. 3. 106.
κιβωρίων II. pro Imag. 14. 472.
κυάθου I. D. Mort. X. 9. 372.
κίνδυνον ex P. L. κινδύνῳ Edd. II. Asin. 40. 608.
κίρρα I. D. Mort. XI. 2. 378.
κλαίω I. Vit. Auct. 14. 553. ἔκλαυσε ex emend. Solan. ἔκλωσε Edd. III. Philopat. 6. 592.
κλαυθμυρίζω. κλαυθμυριζομένου al. κλαθμυριζ. I. Herm. 23. 761.
Κλειτόβιον Edd. Χρέμητα Palm. Κρεμήτιον Pell. III. Fugit. 31. 383.
Κλεινίᾳ I. D. Mort. IX. 4. 362.

κρίσις v. Nesus III. Tragop. p. 655.
κλείθροι ex emend. *Solan.* κλεῖθρον Edd. priores II. Tox. 57. 562.
Κλεινίας. ὁ τοῦ Κλεινίου I. D. Mort. XX. 6. 419.
κλεινὸς II. 1. Ver. Hist. 24. 90.
Κλεῖτ☞. ἡ γὰρ Κλεῖτος I. D. Mort. XIII. 6. 396.
κλειτικὸς al. κλειτικῶς I. Prom. 7. 35.
Κλεόκριτ☞ B. Θεόκριτ☞ I. Catap. 9. 630.
κλήζεται Guj. κλαίζεται Edd. III. Oeyp. p. 631.
κλῆρον. τῷ —πεκληρωμένῳ I. D. Mort. I. 1. 328.
Κλωθὼ I. Catap. 1. 620.
κλωστεύω I. Catap. 1. 622.
κνιστῇ II. Jup. Trag. 22. 667.
κνιστᾶν I. Prom. 19. 202.
Κόδρ☞ I. D. Mort. IX. 4. 362.
κοινὸς Ἑρμῆς. κοινὸν ἔφημα I. Somn. 9. 14.
κοινὰ T. Fab. vult κενὰ III. Mort. Per. 13. 338.
κολακείᾳ al. κολακίᾳ I. D. Mort. X. 9. 373.
κολακευϊκὸς. κολακευϊκώτερος Fl. πολυκοινότροφοι I. Pisc. 34. 603.
κολακῶν ☞ ἐκ τῶ μητρὸς I. Necyom. 13. 474.
κόλαβ☞. κολάβους al. καλάφους al. καλαύρους al. κολάβους I. D. Deor. VII. 4. 223.
κόλπῳ I. D. Mar. I. 4. 290.
τοὺς κόλπους II. Jup. Trag. 10. 653.
κολοκύνθη. τ' κολοκύνθης al. ἡ τ' κολοκ. I. Jud. Voc. 10. 96.
Κολοσσὸς Ῥόδ☞ II. Icar. 12. 765.
Κολοφώνι☞ Edd: Κολοφόν☞ II. 2. Ver. Hist. 20. 117.
κόλπ☞. ἐς τ' κόλπον πτύσας I. Merc. Cond. 6. 714.
κομᾶν Edd. κομᾷν III. Dem. Enc. 12. 500.
κομιδῇ abrat ab Edd. II. Lexiph. 1. 318.
κομμωτικὸς II. Amor. 9. 406.
κομψεία. καρψεῖας al. κομψεῖς male I. Prom. 8. 191.
κόνδυλ☞ I. Prom. 10. 193. κόνον II. Q. Hist. 34. 45.
κοπταφόρας emend. *Solan.* al. κοπτοφόρας III. Adv. Ind. 5. 104.
κοπτὸς III. Philopf. 33. 59.
κόρδαξ II. Icar. 27. 784.
κορμὸς I. Cont. 8. 500.
κορυζᾷ I. D. Mort. XX. 4. 416.
κορυζᾷ ἢ μεμαραμμένη ☾ μεμῦσα II. Q. Hist. 31. 42.
Κορινθ☞. τοῦτο Κορίνθου τοὺς III. Philopf. 3. 32.
κόρ☞. οὐδὲ ἐς κόρον τῶ φωτὸς ἀχθόμενον II. Alex. 16. 224.
Κορύβας. φίλος Κορυβάντος I. Tim. 41. 152.
κορυβαντώδης. κίνημα κορυβαντῶδες II. Jup. Trag. 30. p. 676.
κόρυς. κορύθων ἰδίοττο II. 1. Ver. Hist. 40. 102.
κορύσσω. ἐκορύσσετο v. not. III. Epigr. 21. p. 680.
κότυ☞ I. D. Mort. XI. 3. 378.
κότ☞λος☞ III. Philopat. 18. 604.
κοτυλῶν III. Muſc. Enc. 3. 93.
κυρίᾳ v. notas III. Tragop. p. 655.
κυρίας I. Vit. Auct. 20. 559. κυριῶ II. Gall. 10. 716.
κυφίζω I. D. Mort. XI. 1. 376.
κρανίου II. Q. Hist. 3. 5. σκυτρίζοντας τ' κρανίον I. Cont. 5. 496.
Κράτων I. Piſcat. 19. 589.
κρᾶς. κρᾶν Edd. κρᾶν II. Par. 10. 847. κρᾶς ἄρτου II. Jup. Conf. 14. 637.
κρατῆρι☞ II. Q. Hist. 15. 21.
κρατὶς I. Necyom. 16. 479.
κρατοφύγετ☞ I. pro merc. Cond. 12. 718.
κρίσις. διὰν κρίσις I. D. Deor. XX. 1. 251.
ὁς Κροκόδιλ☞ I. Herm. 81. 826.
κρόνιον Edd. κρόνον II. Q. Hist. 28. 29.
Κρόν☞ I. Prom. 3. 187. ὁ ἐπὶ Κρόνου βουλὴ ἀν II. Jup. Trag. 26. 672.
κρούσετ☞ I. Piſcat. 12. 579.
κρότ☞ πολὺς II. Bis Acc. 28. 827.
κρυπτόμενον Geſn. κρυπτόμεν☞ III. Meret. V. 291.
κτάσεται. ἀφαιρεῖται ἐκτᾶται τ' φίλου I. Jud. Voc. 2. 84.
☞ τοῖς κεκτημένοις II. Par. 6. 844.
κτίρας II. Gall. 14. 724.
κυάμ☞. ὡς κύδη ἴσην κύαμον I. D. Mort. XX. 3. 415.
κυδίστατος Edd. κυδνός. II. Salt. 23. 275.
κυκλῶν II. Icar. 17. 772. I. Vit. Auct. 14. 554.
κύκλεσ☞ I. Catap. 14. 636.
κυλίκιον Edd. κολίκιον II. Lex. 1. 333.
Κυλλάφαβις I. Merc. Cond. 11. 718.
κυμαναγῶ. κυμαίνω Edd. male κυμαίνω I. Herm. 84. 829.
Κυναίγειρ☞ II. Demon. 53. 398.
κῦτ☞ ſic Fl. κῆτ☞ cæterae II. 1. Ver. Hist. 31. 97.
Κυψελία. κυψέλαι Edd. Κυψελίδαι II. Lex. 18. 773.
κύφωσιν III. Pſeudol. 17. 176.
κωφιλὴς II. Lex. 1. 319.
κωφιλόσους☞ II. Lex. 1. 318.
κώων deeſt in al. in quibusdam αὐῶν &c. I. Piſcat. 48. 615. ὁμοίως γέ σοι τ' κώνα I. Vit. Auct. 16. 556.
κώδων I. Merc. Cond. 24. 689.
κωλιὰς II. Amor. 42. 443.
κωλύω I. Piſc. 7. 576.
κωλοθετόμους Edd. plurimis κωλοτομόμους II. 2. Ver. Hist. 25. 123.
κωμικὸς. τ' κωμικὸν] Κωμικὸν τὸ τῦ Εὐπολίδου ἢ Εὐπολιδ☞ I. Nigr. 7. 461.
κωμῳδῶν I. Piſcat. 14. 585.
κώνῃ. τῇ κώνῃ I. Catap. 19. 641.

Λ.

Λαβὼ I. Herm. 73. 815. λαβάς τινας II. Icar. 10. 761.
Λαβύρινθ☞. ὁ λαβύρινθ☞ ἐπίπεδον III. Conv. 6. 421.
λαγχάνω. ἔλαχε metri cauſſa pro ἔλαχε quod alii f. Cont. 22. 520.
λαγὼς I. Piſc. 34. 603. λαγὼς δυὰν ὄγκων ζῶν I. Somn. 9. 13. λαγὼς ἐπὶ θηλείας κἀκίττῃ ib. λαγὼ βόα ζῶν ib.
λαθραῖα III. Calumn. 21. 151.
λαιμαργίᾳ I. Vit. Auct. 19. 558.
ἀφ' λακεδαιμονίων τῶν II. Dem. 46. 390.
λακιστὸς I. Piſc. 2. 572.
λάλ☞. λάλων al. male ἄλλων I. Cont. 1. 490.
λαμβάνω. ἔλλαβε Edd. ἔλαβε III. Tragop. p. 655. λάμβανε. λάβῃ O. λήψῃ I. D. Mort. XXIII. 2. 428.
λάμνια I. Tim. 20. 130.
λανθάνω. λάνται. Gron. λαγχάνω I. Piſc. 48. 618. λαληθυίας al. male λαληθείας I. Merc. Cond. 42. 703. ἐλάθομεν II. 2. Ver. Hist. 40. 134. λέληθε O. λελήθας I. D. Mort. X. 8. 370. λελάθετε II. Gall. 3. 707.
λαξ πατησας II. Lexiph. 10. 336.
λάπαθον III. Conv. 1. 418.
λάρ☞ I. Tim. 12. 121. λάρ☞ al. λάβραξ I. pro merc. Cond. 3. 656.
λαφύσσω II. Aſin. 27. 596. λαφύσσω. ἡ λαφυσσόμ☞]
ἀν-

ἐστὶ τῇ λαφύσσειν ἢ ἐσθίειν τὸ ἔγχελυ μόριον I. Tim. 17. 128.
λαφύσσω I. D. Mort. III. 1. 339.
λέγω. λέγειν al. λέγων I. Prom. 3. 27. λέγον al. male λέγων I. Jud. Voc. 1. 82. λέγων ſ. male λέγων I. Hale. 8. 184. λέγω I. D. Mort. XXVII. 9. 444. ἔλεγον Edd. ἔλεγεν III. Mort. Per. 41. 362. λέγω ex ſ. λέγειν cett. III. Soloec. 11. 583. λέγοι Edd. λέγει I. Herm. 74. 817. λέγοι Edd. λέγει III. Pſeudol. 7. 169. λέγεται I. Piſc. 42. 610. περὶ τῶν λεγομένων &c. v. notas III. Calumn. 21. 158.
λειτουργία II. Salt. 79. 310.
λείψανα τὴν τάξιν II. Par. 42. 865.
λέξις. περὶ δὲ λέξεως I. Somn. 1. 1.
λεοντῆ I. D. Mort. XVI. 1. 402. λεοντῆ al. λεοντὴ I. Nec. 1. 456.
λεπίδες ἰταλῶν ὄντες II. Alex. 43. 249.
Λεσβώνακτ II. Salt. 69. 305.
λευκὸς. τὴν λευκὴν ὄψιν σοῦ I. pro merc. Cond. 15. 723. τὴν λευκὴν I. Harm. 3. 856.
λεύσετε. λεύσεσιν Edd. λεύσουσιν II. Amor. 23. 423. λεύσουσι apud *Homer.* λεύσασε I. Harm. 33. 775.
Λήδα I. Prom. 17. 200.
Λημνιάς. Λημνιάδων ἴριν II. Amor. 2. 399.
πάνυ λημῶ II. Jup. Trag. 16. 652.
λῆρος. ἅπαντα γὰρ ταῦτα λῆρος] ἴσως τὸ ἄδον, οἷ μὴ μόνον ψόφος ποιητικῶν ὀνομάτων I. Tim. 1. 99.
Λητὼ al. Λητὼ ὦδε ἐς I. D. Mar. X. 2. 316.
ὁ Λίβυς P. ὦ Λίβυ I. D. Mort. XII. 1. 381.
λιβολαῖ I. Piſc. 10. 578.
λιμάσι. χύτραις λιμᾶντες III. Adv. Ind. 23. 219.
λιπαρὸς. λιπαρὲς al. ἀλιπαρὲς I. Herm. 24. 963. λιπαρὲς Edd. pl. ἀλιπαρὲς III. Rhet. Pr. 9. 10.
λιτὲς II. Aſin. 3. 570.
λιχνεία I. Vit. Auct. 19. 558.
λογαριασμὸς I. Catap. 4. 624.
λογισμὸς I. Catap. 4. 624.
λόγῳ I. Tim. 43. 155. ὁ λόγῳ Cl. ſ. ſ. Boetſius. conjicit ὁ λόγος III. Herc. 5. 84. λόγῳ al. τρόπῳ I. D. Deor. XIV. 2. 239. τὸ τὸ λόγῳ II. Alex. 9. 219. σὺ λόγῳ al. συλλόγῳ I. Piſc. 4. 574. ᾧ λόγῳ al. τῷ λόγῳ I. Merc. Cond. 2. 654. λόγοις Edd. λοιποῖς *Marcil.* III. Adv. Ind. 25. 221. ὁ σοὶ λόγος P. ὅσοι ψόγοι I. Piſc. 32. 600.
λοξὸς ἀεὶ II. Jup. Trag. 28. 674.
λοπὰς II. Q. Hiſt. 46. 65.
λόχμια Edd. λόχμια III. Philoſ. 10. 595.
λουόμενος diluentium II. Gall. 33. 750.
Λύκειον I. Piſc. 52. 619.
λύκοις. λυκίῳ ὕδατι εὐτυχέσαιεν II. Amor. 31. 431.
λύκῳ χαιτὰν II. Gall. 11. 718.
λοξὸς Edd. ξόλον vult Gron. III. de Deum 20. 201.
λυπᾶν I. D. Mort. I. 1. 328.
Λυσίμαχος I. Jud. Voc. 7. 90.
θύσιον. λύσιος II. Tox. 15. 523.
λύχνῳ. τῷ λύχνῳ II. Gymn. 35. 916.
λωποδύτης al. συμβωμόχος I. Piſc. 14. 564.
λῶρος I. Herod. 5. 836.
λωτὸς I. Merc. Cond. 8. 664.

M.

Μὰ Δία II. Par. 2. 836.
μαγείαιρα I. D. Deor. 206.
μάγειρος συλοκόπας III. Calum. 17. 148.
μαζῶν Edd. μαστῶν Solan. II. Amor. 41. 442.
μαθήματα III. Conv. 34. 441.
μαίτομαι. εἰ μέμμομαι al. ὃ μέμμομαι I. D. Deor. VIII. 1. 225.
μακαρίας χεὶρ I. Herm. 71. 814. πρὸν μακαρίαν III. Navig. 12. 256.
Μάκαρος I. Catap. 24. 646.
Μακεδονικὸς. Μακεδονικὸν χλαμύδα I. D. Mort. XIV. 4. 397.
μακαρὸς. μακαρὲς al. μακαρὸν I. Tim. 37. 149.
μακρὸν al. μακρὰ I. pro Lapſ. 2. 727.
μαλάκαξ II. Alex. 25. 234.
μαλθακαγώγους. ἐπὶ μαλθακαγώγοις I. Tim. 2. 103.
Μανδρόβουλος I. Merc. Cond. 21. 677.
μανθάνω. οἱ μάθοντ al. ὃν μαθόντα &c. I. Piſc. 5. 574.
μανίᾳ I. Tim. 30. 144.
μαντευομένοισιν. Edd. male μαντευόμενοι II. Aſtr. 2. 361.
ὁ Μαραθὼν III. Rhet. Pr. 18. 20.
μαρτύρομαι. μαρτυράμενον II. Tyran. 22. 158.
μάρτυς. ἐκεῖθι ὁ μάρτυς II. Jup. Trag. 32. 680.
μαχαίλα. ἕτερος μαχαίλᾳ I. Vit. Auct. 7. 547.
ὑπὸ τῇ μαίχᾳ Edd. III. Macrob. 17. 22.
μαυγαλαυχία I. Tim. 28. 141.
Μέγαρα I. D. Deor. XIII. 2. 237.
μέγας. οἷς μέγιστος I. Vit. Auct. 16. 556. μέγα al. μᾶ I. Nigr. 1. 39.
μειζόνα γὰρ ἢ μικρότερον I. Merc. Cond. 9. 716. τὸ μέγιστον ὃ πολλοὶ σοφῶν I. Nec. 17. 480.
μειζόνως. ἀ τύχῃς μειζόνως al. ὃν τύχοις μειζόνως I. Merc. Cond. 12. 668.
μεθύειν II. Aſtr. 13. 366.
μειδιάσαι I. D. Mar. XII. 2. 319. τί δ' ἐν ἡμειδίασας N. Jup. Conf. 4. 628.
μέλας. μέλαινες ἀνθρώπους I. D. Mar. XV. 4. 327.
μελαγχολῶ III. Conv. 31. 439. ejus ἀμέλουσα I. Sacr. 1. 526.
μέλει. ἐδὲν μέλει Ἐπικούρῳ II. Par. 11. 848.
μελετᾶν mire variat I. Prom. 5. 189.
Μέλητος emend. pro Μέλητον II. Jup. Conf. 16. 638.
μελίζω I. D. Mort. XXIX. 1. 448.
μελιχρὸς II. Amor. 30. 431.
μέλλω. ἐμέλλω Edd. ἐμελλον III. Conv. 47. 450. ἐμέλλησας al. male ἐμίλησας al. ἐμέλησας I. D. Mort. XXIX. 1. 448.
μέλος. μελῶν al. μερῶν I. D. Deor. XX. 13. 263.
μὲ abeſt in Edd. II. Jup. Trag. 19. 664. II. Salt. 72. 307. II. Bis Acc. 29. 828. inſertum III. Dea Syr. 33. 479. μὲ ἢ O. μὲν ἢ I. D. Mort. XXV. 2. 433. ὦ μέ, ὦ δὲ III. Rhet. Pr. 15. 15.
Μένιππος I. Piſc. 26. 596. I. D. Mort. XXI. 1. 420.
μένω. μένουσαν al. ἓν ἔσων. μείνας δὲ Pl. 2. Ver. Hiſt. 29. 125.
μεριζόμενος Edd. λογιζόμενος II. Gall. 22. 735.
μεριμνίζω Edd. male μεριμνίζων II. Bis Acc. 2. 795.
μέρος. μερῶν al. μέρων I. Zeux. 5. 842. τὸ μέρος συνθέσεως τοῦτο I. pro merc. Cond. 12. 721. τὸ μέρος] ἐστὶ τὸ ὅσον ἐπ' αὐτῷ I. Jud. Voc. 11. 96. ἐν τῷ μέρει I. Piſc. 28. 597. & II. Gall. 18. 730.
μεσαυτόν III. Gronov. 18. 400.
Μεσσαλᾷ emend. pro Μεσσαλῇ Pl. Philopat. 22. 610.
μίσος. μίσεσι al. male μίσεσι I. Piſc. 41. 609.

μεταλαμβάνεσι. al. μεταλαμβάνουσι I. Nigr. 24. 64.
μεταλαμβάνω. μετειληφὼ συντετιγμένον I. Nigr. 24. 64.
μεθαρμοθάνω. μεθαρμοθήν Edd. male μεθαθήν I. Herm. 84. 829.
μεταξὺ. ἀλλὰ μεταξὺ I. Tim. 29. 142.
μεθασίθαι. μεταςιλάμενος II. Phal. Pr. 6. 192.
μείτειμι. al. μίγις ἐν ἀσκῆς I. D. Mort. XX. 6. 419.
μειτενδύω. μειτενδύσι I. Necyom. 16. 478.
μειτέχομαι. μειτέχεσθαι III. Fug. 22. 376.
μειτειρίζω. ἀλλὰ δημὸν μειτειρίζω I. Tim. 54. 170.
μειτοπολέχης. μειτοπολίχαι] οἱ φλυαρῶντες τὰ μερόπων I. Prom. 6. 33.
μειτιφροφιςὴς I. Prom. 6. 33.
μειτοικίαι. μειτοικίσομαι al. μειτοικήσαμαι I. D. Mort. II. 1. 336.
μίτοικ☉. τοὺς μετοίκους θεοὺς II. Icar. 27. 783.
εἰ κ᾽ μίτοικός εἰμι II. Jup. Trag. 32. 678.
μέτριον editum pro μετρίων II. Bis Acc. 33. 833.
αὐτῷ τοῦ μίτρῳ φασὶ II. Imag. 12. 470.
μετρίων II. Jup. Conf. 1. 626.
ἐγὼ. μεν Edd. vulgo. μὲν II. Jup. Trag. 14. 657.
μίχρι πρὸς II. Bis Acc. 11. 804.
μὴ ἀναπλήσαι☉ v. Notas III. Mort. Per. 25. 349. μὴ delet *Marcil.* III. Pseudol. 16. 174. μὴ & μὲ confusa I. pro Lapf. 2. 726. μὴ & μοι I. Herm. 48. 789. μὴ ἰχὶ πρίσατο II. Alex. 15. 223.
μηδὲ & μὴ δὲ variat fexcentics. μὴ δὲ πώποτε al. μηδὲ πώποτε al. μηδεπώποτε I. Herm. 31. 771. μηδὲν al. μηδέ ἔ τι I. D. Deor. XXIV. 1. 275. μηδὲν al. μηδὲ al. μὴ δὲ I. Pisc. 42. 610. μηδὲν Edd. μηδὲ II. Gall. 17. 728. μηδὲν πρὸς τὴν χορδὴν II. Salt. 80. 311.
ἐν Μηδίᾳ II. Q. Hist. 30. 40.
μηκέθ᾽ & μήθ᾽ I. Tim. 38. 150.
μήκων II. 2. Ver. Hist. 33. 128.
μηλόβοτ☉ κτῆσις I. Nigr. 26. 65.
μὴν pro μοι III. Dea Syr. 17. 464. ἡ μὴν Edd. ἢ μὴν II. Jup. Trag. 8. 651.
μήνιγξ. ὑπὸ τὴν μήνιγγα I. D. Deor. VIII. 1. 225.
μηρίον. μηρία] infertum I. Tim. 9. 116.
μηρὸς πατασάθαι. III. Rhet. Pr. 19. 21.
Μητάρχ☉ II. Lexiph. 19. 340. verius 344.
μηχαν. θεὸς ἀπὸ μηχανῆς III. Philopf. 29. 55.
μικαρὸς. μικαρὸν al. μικρὸν I. Tim. 53. 169.
ἀ Μίθρης. II. Jup. Trag. 8. 651.
μικρος. ἐ ὠθῶ μικρὸν ἀτοπώτερον I. Merc. Cond. 4. 712.
μικρῶ al. male μικρῷ I. Nec. 10. 470.
Μίκυλλ☉ II. Gall. 1. 702.
Μινύας, ὁ Μινύου μόλις II. Alex. 2. 209.
Μίνως I. D. Mort. XII. 1. 380.
μισθαρίου I. pro merc. Cond. 12. 720.
Μίτρα III. Deor. Conc. 4. 529. & III. Bacch. 2. 76.
μοῖ. μοῖαν τρίχα εἰσὶ mire variat I. D. Mort. X. 9. 372.
ἐξ μοῖας ἑκάστου II. Jup. Trag. 25. 670.
μοίμφου] ἀντὶ κατὰ μοίμφου III. Dea Syr. 6. 454.
μοιμφοῦνται. μωμφοῦνται al. μοιμφοῦνται I. Prom. 8. 192.
Μοιτάρχ☉ II. Gall. 4. 708.
μόγις, μόγις οἱ Ἀθηναῖοι· μόλις ἢ πονῶ I. Jud. Voc. 4. 87.
Μοῖρα. ἔξω τοῦ νόμου ἡ Μοῖρα II. Jup. Conf. 2. 627. Μοῖρά τις, ἢ ib. 10. 634.
μοῦ☉ I. Vit. Auct. 23. 564. τοῦτο μόνον, Ε. ἄντιμόν τι βαμίνου) I. Conf. 11. 504. μόνα Edd. μόνον II. Salt. 3. 267. ὧν μόνων I. Halc. 1. 176.
μονοδίου II. Q. Hist. 1. 2.
μόνος al. μόλις I. Merc. Cond. 12. 668.
τὰ ἡ μουσικῶν τοῦτο vide notas III. Adv. Ind. 21. 116. & 117.
μυσαργίᾳ I. Vit. Auct. 3. 543.
Μυσῶν☉ III. Mort. Per. 18. 343.
μοχθηρὸς I. pro Lapf. 4. 728.
μυθεύομαι I. D. Deor. XVI. 1. 244.
ὕθρας μύθῳ II. Phal. Pr. 8. 195. μυθ☉ II. Icar. 7. 758.
μυκτηρισμὸς, μυκτηρισμὸν ἐγκτίνων τοῦτο I. Prom. 1. 24.
μυρολογ☉ I. Merc. Cond. 8. 664.
μυρτον II. Lex. 12. 334. potius 338.
μυσαρὸς I. Pisc. 48. 616.
μυσάττομαι. μυσαχθῆς al. μυσαχθεὶς I. Somn. 8. 10.
μυστικὸς I. Tim. 54. 171.
μυῶν pro μυιῶν II. Gall. 24. 739.
μῶν al. Τίμων al. πῶς μῶν I. Tim. 57. 175.

N.

Ναίαν. ναίαμεν al. νάιομεν I. pro Lapf. 6. 733.
ναυτώδης II. Q. Hist. 23. 32.
νάπυ II. Afin. 47. 615.
ναύσαθμ☉ I. Sacr. 3. 528.
ναυτιάω. ἐναυτίων al. ἐναυτίων I. Nec. 4. 461.
ναυλῶ I. Merc. Cond. 26. 683.
ναυτιώντας III. Pfeud. 19. 176.
νεφρὸς & νευρὸς confusa III. Meret. X. 308.
νέηλυς I. D. Mort. XVIII. 1. 408.
νεκρικὸς, νεκρικοὶ λόγοι I. D. Mort. I. 1. 328.
νεκρὸς ἐκ I. D. Mort. III. 2. 340.
νεκρόν τι ἄλλο παιδίον III. Nav. 19. 261. τὸ νεκρὸν ἀφρόν I. D. Mort. X. 1. 303.
Νεκυομαντικὰ I. Necyom. 1. 455.
Νεμέᾳ ἐς τέτ☉ II. Bis Acc. 2. 794.
νεογάμητ☉ I. Halc. 3. 180.
νεογιλὸς. νεογιλὸς & νεογὸς I. Halc. 3. 180.
νεογὸς. ἢ νεογῶν pro νεογνῶν I. Zeux. 6. 844.
νεολαίᾳ II. Phal. Pr. 3. 190.
νέ☉ τις II. Lex. 1. 317. νέων reftitutum ex W. Fl. τῶν Edd. II. Salt. 52. 298.
νεόμαι I. Catap. 9. 631.
ἐς νέστα I. Herm. 4. 745.
νὴ Δία al. μὰ Δία II. Gall. 11. 718.
νὴ Δία reftit. pro κ᾽ ἡδέως Edd. II. Amor. 42. 444. νὴ τὸν πάνδημον III. Rhet. Pr. 25. 28.
νῆμα I. Catap. 3. 624.
Νηρεὺς. Νηρεῶν al. Ἀμφιτρίτης I. D. Mar. IX. 1. 310.
νησιώτης I. Scyth. 9. 869.
νόσῳ additum II. Salt. 38. 291. νόσου καθορᾶσθαι II. 1. Ver. Hist. 6. 74.
νόφου. νύφι ἐ μάψασθ᾽ ἀσκιοῦ I. Herm. 48. 789. I. D. Deor. XXIII. 2. 275.
νίκας deeft in Edd. I. Herod. 7. 836.
νικᾶσι. νίκησας pro νικήσας I. Harm. 1. 851. νενικμένας al. male νενικυῖας I. D. Deor. XX. 1. 254.
Νικηφόρ☉ al. καικηφόρου &c. I. D. Deor. XX. 16. 266.
ἡ νικὶς ὁμοία II. Par. 34. 862.
Νικόστρατ☉ II. Q. Hist. 9. 12.
Νίσ☉. καὶ ἡ νίσα ἴχνη πλέκαμον I. Sacr. 15. 539.
νομίζω. νενόμικεν Edd. νενόμηκεν II. Salt. 29. 285. ἐνόμιζεν Edd. ἐνόμιζον II. Aftr. 25. 371.

νόσ☉.

νόῳ. τῷ νοῦ al. νῷ I. Nec. 1. 456.
νότῳ. ἐπὶ νότῳ ἄγοιτο I. D. Mar. XV. 4. 327.
νυμῶς. νυμῶν al. νομῶν II. 2. Ver. Hist. 17. 114.
νῦν recept. pro πρὶν III. Dea Syr. 17. 464. νῦν λέγε I. Pisc. 23. 593.
νυξὶ. μέσας νύκτας al. μέσας τὰς νύκτας I. D. Deor. XXIII. 2. 274. ὕδι νυξὶ II. 2. Ver. Hist. 12. 112.
νωθὴς I. Vit. Auct. 27. 968.
νώμοσαι & νόμοις II. Jup. Trag. 6. 649.

Ξ.

Ξιναγὸς I. D. Mort. XXVII. 7. 441.
ξένιον. ξενίους restit. pro ξεῖπας II. Alex. 31. 239.
ξενοπτικὸν I. D. Deor. XXIII. 1. 274.
ξενολογίαν II. Gall. 25. 741.
ξύλον I. Pisc. 24. 594. I. Cat. 6. 627.
ξυναυλίαι. ξυναυλίαι μίγνυται al. ξυναναμίγνυται I. D. Mar. III. 2. 297.
ξυνεπιλαμβάνου. ξυνεπιλαβοῦ Fl. ἐπιλαβοῦ I. Pisc. 48. 615.
ξυράσαι. ἐξυρημένων al. ἐξυγκεκλῶν I. Sacr. 14. 537.

Ο.

Ὁ ante αὐτὸς deficiens insertum II. Salt. 66. 304. aberat & II. Jov. Conf. 12. 635. II. Salt. 41. 292. ὁ Δημώναξ edidi pro ὦ Δημώναξ II. Dem. 30. 386. ὁ γὰρ αὐτὸς al. ὁ γὰρ αὐτοὶ al. ὁ γὰρ αὐτὸς I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὁ δὲ forsan III. Dem. Enc. 37. 519. ὅ, τι W. ὅτῳ I. Herm. 68. 816. ὅ, τι Edd. ὅτι III. Conv. 15. 428. I. Herod. 8. 837. II. Q. Hist. 16. 25. II. Jup. Conf. 7. 632. τὸ al. τῷ I. Nigr. 23. 62. τὸ μὲ rest. pro τῷ μὲ I. Sacr. 2. 527. τῷ Edd. ᾗ III. Ner. 3. 638. τῷ τὸ Edd. τοῦτο III. Mort. Per. 20. 344. τῷ *Solan.* frustra ὁ I. Herm. 68. 810. τῷ aberat II. Salt. 80. 311. τῷ *Pell.* τὸ Edd. male III. Mort. Per. 42. 362. τῷ ποτε al. τῷ ὡς I. Hale. 2. 179. τῷ δὴ & τὸ, δὴ I. Vit. Auct. 14. 553. τῷ *Marcil.* τὸ II. Alex. 46. 252. τῷ πάντων Edd. τῶ πάντων III. Cyn. 13. 546. τῷ restit. pro τῷ III. Pseudol. 4. 167. τὸν pro τῷ II. Imag. 8. 466. οἱ δὲ & αὐτῷ σε] σύνταξις N. foederis. I. Tim. 4. 107. τάντα restit. pro ταῦτα I. Herm. 59. 799. τῷ deerat II. pro Imag. 28. 506. τοῖς al. ταῖς I. Herm. 70. 812. τῆσι Edd. τῆς III. Dea Syr. 8. 456. τὸν additum II. Alex. 36. 244.
ὀβολὸς. ἕνα ὀβολὸν ἔχοντες ἕκαστον I. D. Mort. I. 3. 333. ὀβολὸν φέροντες II. de Luct. 10. 926.
ὀδοιπορῶ. ἀπ' (ἀπαρχὰς) οἱ ὁδοιπόροι κατασθίουσι I. Somn. 9. 14.
ὁδὸν al. ὁδῶν I. Herm. 46. 787.
ὁδύρομαι I. Merc. Cond. 10. 717.
ὀδυρόμενα al. ὁδυρομένοις I. Sacr. 15. 539.
ὁδοῦ. II. Phal. Pr. 10. 197.
ὁδὸν I. D. Mort. III. 2. 339. ὁδόνδε II. Asin. 42. 610.
οἰκίαιον Edd. οἰκίαν III. Mort. Per. 14. 339.
οἰκιούχης I. Sacr. 10. 534.
οἰκίτης. οἰκίτου. O. οἰκῖον. recte *Solan.* οἰκέου I. Piscat. 26. 596.
οἰκίαν. οἰκιθείη al. οἰκισθείη II. Gymn. 14. 892.
οἰκοδομίαν. οἰκοδομούμενα O. οἰκοδομοῦντες σοι τινες I. D. Mort. XIII. 2. 392.
οἰκοδομικὸς I. Cont. 5. 496.
οἰκονομήσας Edd. οἰκοδομήσας II. Q. Hist. 5. 62.
οἰμωγὴ. οἰμωγὰς al. συμφορὰς I. D. Mort. II. 1. 336.
οἶμαι δέ σε I. Necyom. 16. 479. οἴονται σφίσιν *Coll.* οἶσθα φασὶν II. Q. Hist. 5. 6. ὦμαι al. ὦμαι τὸ πρᾶγμα I. Jud. Voc. 7. 91. οἴεται al. οἴεται I. Tim. 25. 138. οἰκεῖς Edd. male οἰκεῖοις II, Alex. 23. 231.
Οἰνὸς III. Conv. 30. 439.
οἷός τε F. οἷόν τε I. Nec. 9. 469. εἰ οἷόν τε εἶναι II. Par. 1. 836. οἷον al. ὅλον I. Herm. 40. 783. οἷόν τε al. οἷονεὶ I. Cont. 22. 519.
οἰστοῦν. vimineus I. D. Mort. XIV. 2. 395. οἰστίνης II. Q. Hist. 23. 31.
Οἴτη mons, vide Schol. I. Tim. 6. 112. ὁ οἴτης al. ἐλάτης I. D. Mort. XVI. 5. 405.
ὄκνει Edd. male ὄκνει II. Par. 3. 840.
μὴ ὀκνήσῃς II. Jup. Conf. 6. 631.
ὀλιγάρης II. Jup. Trag. 15. 658.
ὀλμεῖος III. Adv. Ind. 3. 101.
ὅλῳ. al. ὅλως I. D. Mort. III. 2. 340. I. D. Deor. XX. 15. 266. II. Salt. 3. 268. ὅλως al. ὅλον I. Herm. 2. 741. ὅλον an ὅλως *Pell.* ib. 48. 790.
ἐξ Ὀλυμπίας II. Jup. Trag. 25. 670.
ὅλως *F.* ὅλῳ. I. Cat. 11. 633. I. pro Lapsi. 5. 730.
Ὄμανα. Ὀμανῶν emend. pro ὁ Μάνων Edd. pr. III. Macrob. 17. 220.
Ὀμηρικὸς. τὸ Ὀμηρικὸν ἐκεῖνο I. D. Mort. XI. 1. 376.
Ὄμηρ. II. 1. Ver. Hist. 17. 84. Ὄμηρ. ἐκεῖν. ὁ τυφλὸς I. D. Mort. XXV. 1. 432. ὁ τῷ Ὁμήρῳ ῥητὸς III. de Dome 17. 200. ὁ ἀρχὴν τῆς Ὁμήρου ποιήσεως I. Sacr. 2. 527. τὸν Ὁμήρου ἀοιδὸν II. Astr. 22. 369. παρ' Ὁμήρῳ I. Necyom. 11. 471.
ὁμιλῶ. II. Asin. 37. 605.
ὁμογάμων al. male ὁμογάμων *F.* Merc. Cond. 20. 676.
ὅμοιος. ὁρᾷς ὅμοιος al. ὁρᾷς ὡς ὅμοιος II. Q. Hist. 18. 27.
ὅμοιον, sed legendum ὁμοίως III. Nav. 29. 267.
ὁμοίας al. ὁμοίων I. Nec. 15. 477. ὁμοίως al. ὅμοια I. D. Mort. XXVIII. 1. 445.
ὁμοφυΐας I. Catap. 5. 626.
ὁμόνυμ. ὁμωνύμως Edd. & M. ὁμώνυμόν σοι I. Herm. 1. 851.
ὅμως al. ὅπως I. Somn. 12. 17. al. ὅλως I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.
ὀνοίμην. an ὀνοίμοι III. Philopat. 26. 615.
ὄνειμι. ὀνείμην al. ὀνοίμην al. ὀνοίμοιμι I. D. Mort. XXII. 2. 424. ὄνησο I. Prom. 20. 203.
ὀνομάζω. ὀνομάζειν al. ὀνομάζει I. Jud. Voc. 8. 92. ὀνομάζων al. ὀνομάσων II. Q. Hist. 41. 54.
ὄν. ἑκατέρων οἱ ὄνες II. 1. Ver. Hist. 17. 83.
ὄνυξ. ὄνυχα μόνον λέοντ. ἰδὼν I. Herm. 54. 794. & 795. ὦ τὸ ὀνύχων II. Tox. 14. 521.
ὀξυήκο. II. pro Imag. 20. 500.
ὄπῃ Edd. ὅπῃ II. Salt. 34. 288.
ὅπη ποτὲ al. ὅπου τότε I. Pisc. 35. 604.
ὀπίθιν vulgo ὄπισθεν III. Fug. 30. 382.
ὀπισθόγρα. I. Vit. Auct. 9. 549.
ὀπισθόδομ. τὸ ὀπισθόδομον ὀρύξας I. Tim. 53. 169.
ὀπο. ὀποίαν τὴν ὀπόσων I. Vit. Auct. 21. 561.
ὀποσάπυς. ὁποσάπυν τὸ σαχεῖον εἴη II. Gall. 9. 716.
ὁπότεσι II. Q. Hist. 53. 63.
ὁπότε. Edd. ὅς ποτε *Toil.* III. Calumn. 16. 146.
ὁπότερος al. καθ' ὁ πρότερον al. καθ' ὁ πότερον I. Prom. 11. 194.

ἄπυ al. ἄπου I. D. Mar. III. 1. 295.
ἀπτάμ. ἀπτομένων al. male ἀπτωμένων I. Prom. 10. 193.
ἀπύω. ἀπύοις al. ἄπυες II. Alex. 50. 255. ἄπυιον restit. ex El. ἄπυον al. II. Gal. 19. 731.
ἄπως P. ὡς I. D. Mort. XXX. 1. 451. ἄπως μὴ II. Gymn. 17. 896. τὸ δ' ἄπως II. Phal. Pr. 4. 190.
ἀράω I. Cont. 15. 511. ib. 7. 498. ἀρεῖς ἄπας I. Prom. 14. 197. οὐχ ἀάρων forſ. οὐχ ὁρῶν III. Meret. XII. 314. ἀρᾷ al. ἀρᾷς I. D. Deor. XX. 1. 262. ἄρα τὸ δὲ al. ἄρα δή σοι I. D. Mort. XXV. 1. 432. ἀρᾶν ὠδὴ II. 1. Ver. Hiſt. 4. 72. ὡς τὸ πρόσω ἀρᾶν I. Car. 15. 637. ἀρᾷς Edd. ὦδας II. Gall. 19. 731. ἀρᾶμεν ſic El. ἀσαμεν ceterae II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136. ἴσως τῷ ἀρᾶν ταύτῃ II. Bis Acc. 31. 829. ἀράντες Graev. ἀρασάντες II. Demon. 2. 375.
ἀργή. πρὸς ὀργὴν I. Piſcat. 8. 576. μαθὼν πρὸς ἀργὴν III. Conv. 4. 421.
ἄργια emend. pro ὄρνια III. Dea Syr. 51. 486.
ἀργίζομαι. τελικωτῶν ἀργίζεται al. τοιαῦτα ἀργάζεται I. Prom. 9. 193.
τῷ ἀργίλων ἐπιδοὺς III. de Domo 10. 196. ἀργίλους I. Piſc. 8. 576.
ἀριστολέων I. D. Deor. XX. 7. 258.
ἀρθῶ. ἀρθέν decerat. II. Q. Hiſt. 29. 40.
ἀρίζω. ἀρίζεται I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἁρμῆς Edd. ἀρχῆς II. Alex. 57. 262. ἁρμῇ Edd. πλευρῇ II. Q. Hiſt. 2. 4. ἁρμὸν Edd. ὀδμὴν Geſn. III. Fugit. 30. 382.
ἁρμὸν I. Piſc. 47. 614.
ἁρμοσάσθαι emend. pro ἁρμόσασθαι III. Fug. 13. 372.
ἅρπις. ἅρπι θήμων al. ἁρπεδόναν I. Halc. 8. 184. ἅρπαν al. ἀρπέαν I. Tim. 20. 130.
Ὀρείπης al. Ἐρείδης I. D. Mort. XXVII. 2. 488.
ἀρχιθῶς Edd. ἀρχηγὸς II. Salt. 23. 281.
ἀρχιτορμισκεύσω reſtit. pro ἀρχιτορμισκεύσω II. Salt. 85. 315.
ἀρχιτὺς. ἀρχιτύ τε Edd. ἀρχιτύπε, II. Salt. 23. 282.
ἄρχις II. Eun. 12. 359.
ἄς I. Merc. Cond. 20. 717. ἧς al. οἷς I. Jud. Voc. 4. 87. ᾗ I. Vit. Auct. 21. 560. ὃν S. ὃ I. Herm. 68. 840. ἂν al. ᾗ I. Prom. 26. 200. ἃς al. ὡς I. Vit. Auct. 24. 565.
ἀσημήνω. ἄσαι ἡμῖν ſ. I. Nigr. 20. 58.
ὅσ I. D. Deor. XXII. 1. 269. ὅσον τῷ σμίκρας al. ὅσων τῷ σμικρῶν ib. VI. 1. 227. ὅσα Edd. ὅσον II. Phal. alt. 2. 202. ὅσον Edd. pro ὅσον III. Philopat. 6. 591. ὅσα al. ὅσῳ II. Gymn. 17. 896. ὅσ' ἂν al. ὅ ἂν I. D. Deor. IX. 2. 229. ὅδ' ὅσας ὁρᾶσθαι II. pro Imag. 5. 486. ὅσπερ, ὅπερ & ὅπερ I. Piſc. 47. 614. ὅσας Edd. male ὅσα II. Jup. Trag. 6. 649.
ὀστρακίζομαι. ὀστρακίσαι I. Tim. 30. 142.
ὄστρακον I. Merc. Cond. 1. 705.
ὀσφράομαι. ὀσφρᾶται al. ὡς φέρεται I. Piſc. 48. 615.
ὅτι I. Tim. 28. 141. ὅτι decerat II. D. Mort. XXVIII. 3. 447. ὅτι μὲ ὠδὴ III. Pat. Enc. 1. 229.
ὅτ ὅτῳ al. ὅτε al. ὅτι I. Herm. 74. 817. ὅτῳ Edd. ὅτου II. Par. 4. 842.
ὅττικιν Solan. ὁ, τι καὶ Edd. II. Q. Hiſt. 32. 43.
ὅττοῦ ἦν ἐ κοπεῖ II. Q. Hiſt. 22. 30.
ᾧ al. ὡδὶ I. D. Deor. IV. 1. 208. ᾧ al. ὡδὶ I. Jud. Voc. 11. 96. ᾧ forſ. ᾗ II. Aſin. 30. 599. ᾧ μὲ κῇ] V. μὲ (μοῦσαι). I. Tim. 6. 112.
ὠδεμοῦ I. Vit. Auct. 18. 557.
ὠδὶ al. οἱ δὲ I. Somn. 7. 10. ὠδὶ Edd. ὧδε II. Jup. Trag. 19. 664. ὠδὶ ὅ τι & ὠδὶ ὅ I. Vit. Auct. 6. 545. ὧδ' Edd. ὠδὶ II. Amor. 37. 439. ὠδ' ὅτι emend. pro ὠδί τι III. Calumn. 25. 156.
ὠδὶς I. Cont. 6. 497. ὠδὶν ᾗ ὅτου II. Jup. Conf. 2. 627. ὠδὶν πρὸς τ' Ὄμηρον II. Alex. 54. 258. ὠδῖνα D'Orv. veriſſime μαθόντα III. Epigr. 20. 680.
ὠθίτερῳ III. Adv. Ind. 20. 115.
ὠθὼς. ἴξω τῷ ὠθῷ ἵστε Edd. ἴξω τ' ὠθῷ ἱστὸν I. Herm. 77. 820.
ὠθὼς III. Meret. XIII. 315.
ὠκοῦν I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
ὤμβων al. ὠμονῶν I. D. Mort. V. 1. 344.
ὧν al. τοιῶν I. Jud. Voc. 6. 89. ὧν ex L. ὃ οὖν Edd. priores II. pro Imag. 23. 502. ὧν ex Ox. deeſt in Edd. III. Conv. 36. 442.
ὠρὰν recept. ex O. ὥραν Edd. III. Nav. 13. 257.
ὡς. ὡσεὶ καθῆκεν τὸ ὕστ &c. III. Calumn. 5. 131.
ὥτ I. Tim. 55. 172. ὥτῳ Edd. ὥτου I. Herm. 3. 855.
ὥτῳ al. ὥτους I. Tim. 48. 161. ὥτῳ δὲ Geſn. commendat ὥτός δὲ II. Par. 49. 854. αὐτὸν Edd. αὐτὸ ib. 17. 853. τοῦτο τὸ τῦ πατρὸς ſic El. rel. Edd. omittunt τοῦτο II. Abd. 1. 160. τοῦτο τοῖς Edd. antea male τούτοις III. Dem. Enc. 37. 518. τούτῳ Edd. τούτου III. Mort. Per. 41. 362. ταῦτον Edd. ταυτοῦ II. Gall. 27. 744. τοῦτον reſtit. ex W. τοῦτο Edd. pr. II. pro Imag. 9. 489. τοῦτον τῷ βασιλῆ] τοῦτον deeſt in P. I. D. Mar. XIV. 2. 322. ὕτα δὲ I. Herm. 17. 755. ταῦτα al. τάχα I. D. Deor. XX. 15. 266. ταῦτα al. ἀφ' ταῦτα I. D. Mar. VII. 2. 306. ταυτά γε III. Herc. 2. 83. ἢ ταῦτα an ἢ τὰ αὐτὰ rogat J. F. R. II. Alex. 16. 224. ταῦτα Edd. Solan. vult ταῖς II. Imag. 13. 472. ὠδὶ ταῦτα &c. I. D. Mort. XIII. 4. 393. τούτοις Edd. pler. αὐτοῖς male II. Amor. 21. 421. ὕτω Edd. omnes. ὥτῳ melius eſſe Solan. conjicit II. 2. Ver. Hiſt. 10. 110. ὕτως ſeq. conſona II. Gall. 9. 716. ὕτως ex emend. Solan. Edd. ὥτῳ II. Alex. 11. 219.
ὡς ὡς v. notas III. Diſſ. oura Heſ. 2. 241.
ὠφελῶ II. Gall. 3. 707.
ὀφθαλμὸς. τῷ ὀφθαλμῷ al. τ' ὀφθαλμὼ I. Nigr. 4. 42. ἀπὸ μου τὸν ὀφθαλμῶν II. Tox. 20. 529.
ὄφλημα al. ὀφείλημα I. D. Mort. IV. 2. 342.
τὸν ὀφρὺν κατανλαμένῳ II. Icar. 15. 770.
ὄφωνα I. Herod. 7. 896.

II.

παραφράσεται II. 2. Ver. Hiſt. 22. 120.
παβαίνομαι II. Amor. 28. 429.
πάθῳ Edd. πάθῳ II. Amor. 15. 413. ἀπαθὴς πάθῃ I. Sacr. 1. 525. πάθεις Edd. male πάθοις II. Abdic. 16. 173.
παιδίαι al. παιδιάς I. Merc. Cond. 4. 656.
παιδῶν Edd. plerique παιδίων II. Salt. 23. 281.
παιδία Edd. παιδία Muncil. reſtit. III. Dem. Enc. 32. 514.
παιδικὰ II. Icar. 2. 753.
παιδίον. τὰ παιδία B. τ' παιδὸς I. Cat. 8. 630.
παιδοτριψ] παιδοτρίβους, ἀναστήτω &c. I. Tim. 14. 134.
πρᾶξαι. ἄλλον τοῦτο πάντως I. Tim. 54. 170.
παιπάλημα III. Pſeudol. 32. 189.
παλάθη I. Piſc. 41. 609.

παλαίας ἢ καινῶν I. Vit. Auct. 19. 559.
τὰ παλαιὰ III. Rhet. Pr. 17. 19.
παλαιῶν Edd. πάλαι II. Amor. 34. 434.
πάλιν pro πάνυ II. Asin. 43. 611.
παλλακὴς I. Catap. 11. 632.
πάμπολυ & πάνυ permutata I. Herm. 36. 778.
ὁ Πάν I. D. Deor. IV. 1. 209. τῷ Πανὶ τούτῳ I. Tim. 42. 854.
πᾶν τὴν Παν[illegible] εἶπας II. Imag. 13. 472.
ἃ πανυδαίμονα ὄνειρον II. Gall. 5. 710.
πάντως I. D. Mort. X. 13. 376. πάντες al. πάντων vide notas I. Pisc. 13. 583.
πάνυ II. Pis. 2. 838. πάνυ, pleraque πάντα II. Alex. 20. 218. πάνυ μὲν οὖν II. Jup. Conf. 2. 628. πάνυ Mars. τοῦ πάνυ recte II. Alex. 5. 213. πάνυ insertum III. Mort. Per. 33. 355.
πανταὶ al. βαθεῖαι I. Herm. 5. 744.
παρὰ II. Amor. 13. 411. [illegible] al. περὶ I. Halc. 2. 178. I. D. Deor. X. 2. 230. & ib. XXII. 2. 271. eadem confusa ib. XVII. 1. 245. I. Herm. 39. 781. II. 2. Ver. Hist. 16. 114. ib. 33. 129. II. de Luctu 16. 929. παρὰ δ, ἐπὶ II. Jup. Trag. 45. 693. [illegible] & πρὸς permutata I. D. Mort. XII. 5. 387. παρὰ αὐτῇ II. Tox. 32. 541. τῷ παρ' αὐτῷ I. D. Mort. XX. 2. 413. παρ' αὐτῷ al. παρὰ τῷ I. Jud. Voc. 9. 95. παρ' ἐκείνῳ I. D. Mar. III. 2. 297. εἰ μὴ [illegible] τοῦτο φῄς II. Jup. Conf. 12. 635. παρ' ἀκάλαν I. pro Lapsi 2. 786.
[illegible] I. Pisc. 38. 599.
παρεῦναι. τὸ [illegible] πω I. Nec. 17. 480.
παρηγγίκει I. D. Deor. X. 1. 229. παρήγγελται II. Jup. Trag. 21. 665.
[illegible] II. 2. Ver. Hist. 23. 121.
παραδίδωμι I. Catap. 4. 624.
[illegible] I. Herod. 8. 838. II. pro Imag. 7. 487.
παρεὶ restit. pro [illegible] III. Pseudol. 27. 184.
παρεῖσιν, ὧν οὐσῶν al. [illegible] ὄντων II. Q. Hist. 5. 6.
[illegible] παρήγαγον III. Saturn. 9. 392.
παρεῖτον I. Pisc. 4. 574. II. Par. 2. 838.
[illegible] παρεκαθιστήκει al. [illegible] I. Pisc. 12. 580.
παρεκαλλύνων παρεκαλύπτων F. παρεκαύσαμεν I. Nec. 8. 466.
παρεκοίμων I. Tim. 2. 103. [illegible] τὸν γοῦν III. Navig. 44. 278.
[illegible] I. Pisc. 9. 573. ἐ οἶδεν [illegible] I. Cat. 3. 620. [illegible] I. Tim. 57. 175.
[illegible] I. Pisc. 6. 575.
παρέλκω I. Pisc. 9. 577.
παρελογίζω I. Catap. 4. 625.
παράλογον νόσον II. Abd. 6. 164.
[illegible] III. Epist. Sat. 22. 405.
παραμύθιον I. D. Mar. IX. 1. 312.
[illegible] ἢ τόγε τοιοῦτον παραπορίσαιμι I. Tim. 45. 158.
[illegible] I. Herm. 27. 767.
παρανόλωμι. παρατολώμην al. παρατολόμην I. Herm. 21. 760. παρατόλωτο al. παρατόλλυται al. παρατόλλυται I. Nigr. 13. 52.
[illegible] II. Icar. 1. 751. [illegible] II. Q. Hist. 24. 32.
[illegible]. [illegible] v. notas III. Nav. 5. 652.
[illegible] I. Prom. 15. 198. I. Vit. Auct. 29. 563.
παραυτίκα Edd. παρ' αὐτὰ II. Amor. 33. 433.
πάρεδρος II. Phal. Pr. 1. 187.
παρεῖμι, ἡ παρὴν II. 2. Ver. Hist. 25. 123. παρὰ ἐόντων III. Dem. Enc. 43. 522. τὰ παρόντα ἐποίησαν II. Q. Hist. 6. 8. παρεστῶτα al. προεστῶτα I. Merc. Cond. 42. 702.
παρίλκω, οἷα τῷ πυρίλλοντι II. Amor. 25. 425.
παρίξίσημι. παρεσκεῖν Palm. παρίξεσαν II. Imag. 14. 473.
παρέρχομαι. παρελθόντ[illegible] I. Tim. 30. 142.
παρευδοκιμοῦν I. Herm. 51. 791. I. Pisc. 19. 589.
παρέχω I. D. Mort. XXVII. 7. 443. I. Pisc. 10. 578.
παρίχον forsan παρέχον III. Cyn. 1. 539.
παρεχόμην an παρειχάμην II. Tyran. 18. 155.
παρθενεῖον, ἐπαρθένιον εἰς χαλκοῦν τινα θάλαμον I. D. Mar. XII. 1. 319.
τὸ παρθένιον II. Bis Acc. 9. 801.
παρίστημι. [illegible] II. Icar. 17. 772.
Παρμένοντα, vulgo Παρμένοντα III. Meret. IX. 302.
παρομίαι εἰς τοὺς διλλοὺς I. Somn. 9. 13.
παροχέομαι. παροχεμένου al. παροχούμενος τε I. D. Mar. XV. 3. 327. παροχυμένου II. Tox. 24. 533.
πάροχ[illegible] I. Herod. 5. 835.
Participium pro inf. in βούλεις III. Macrob. 8. 213.
παρόδια. ὕδατα παρόδιε I. Cont. 14. 510. πεπαρόδηται Solan. pro πεπαρόρηται II. Jup. Trag. 14. 657.
πᾶς al. male πασῶν III. Nav. 26. 265. πάντες al. πάντων I. Halc. 2. 179. τῶν πάντες τιθεμένων III. Char. 27. 634. πάντι β. πάνυ male, al. melius Παυ I. D. Deor. XVIII. 1. 247. παντὶ, an πάντα τοῦτο II. Tyran. 29. 156. πάντα τοῦτο III. Ep. Sat. 37. 416. πάντων al. πάντας I. Pisc. 35. 604. πάντες Edd. πάντας Grom. III. Cronos. 18. 400. πάντων Edd. παρόντων melius Fl. III. Meret. IX. 302. πασῶν al. πάντων I. Herm. 45. 787. πᾶσι Edd. πᾶσιν III. Dea Syr. 42. 485. πᾶσιν forsan πασὶ II. Astr. 1. 360.
πάσσω. πάσῃ in al. deest II. Q. Hist. 13. 18.
πατὸς I. D. Mort. XXIII. 3. 429.
πάχω. πάσῃ al. πάσθαι I. Cont. 2. 491. πάχοις, Edd. πάχεις III. Rhet. Pr. 23. 24. πάσῃς al. μὴ πάσῃς I. D. Mar. VI. 3. 304.
πατὴρ. ὑδ' ὁ πατὴρ I. D. Mar. II. 4. 294. πατέρα σε al. παρ' ἑαυτοῦ σε εἶναι I. D. Mort. XIII. 1. 390.
πατρῷ[illegible] I. D. Mort. XII. 3. 383.
πάτυσιν τε II. Gymn. 2. 885.
παῦε, ἴσχυσε al. ἐ ἴσχυσε I. Scyth. 2. 860. παῦε ὦ Μίδα φίλτατε χρυσολογῶν II. Gall. 6. 712.
παχὺς. παχὺ al. ταχὺ I. Pisc. 26. 596. sed pro παχὺς Solan. ταχὺς III. de Dipsad. 4. 236.
πεδὶ κατέβαλε II. Lex. 1. 319.
πεδοστρώσας v. notas III. Saturn. 8. 390.
πεῖσος. ὅτι πεῖσος II. Bis Acc. 33. 833.
πείθω. πεῖθαι al. πείσῃ I. D. Deor. XX. 9. 250. πεπεῖσθαι al. πεπεῖσθε I. Prom. 3. 28. ἐπείθημεν Solan. ἐπείσθημεν II. Tox. 55. 581. σὺ δὲ μήτε πείθου &c. III. Rhet. Pr. 10. 11. ἐ πεθόμεθα al. ἐσὺ ἐπεθόμεθα I. Herm. 24. 762. πεισθέντες Edd. προσθέντες II. Bis Acc. 20. 816.
Πειραιεὺς I. D. Mort. XXVII. 7. 441.
ὁ ἐκ Πειραιῶς I. Pisc. 47. 614.
πειράω. πειρωμένους & πειρωμένους I. Herm. 55. 818. μὴ πειρωμένῳ ἄλλα ἀνδρὶ ib. 34. 776.

Πε-

Πελασγικὸν I. Pisc. 42. 609. Πελασγικοῦ II. Bis Acc. 9. 802.
πελτάριον. πελτάριε I. D. Mort. XIV. 2. 395.
πελτάριον I. D. Mort. XIV. 2. 395.
πέμμα I. Vit. Auct. 12. 552.
πέμπω. ἔπεμπεν al. ἔπεμψεν I. Tim. 25. 138.
πενθεῖν I. Vit. Auct. 13. 553.
πενία. πᾶς ᾧ ἂν πενίᾳ οἰκουμενῷ I. Merc. Cond. 5. 659.
πενταγραμμῷ I. pro Lapſ. 5. 730.
πενταπλασιομαδίωνες II. Jup. Trag. 11. 654.
πέντε abeunt I. Herm. 48. 789. πέντε μοῖρας al. πέντε ἢ δέκα I. Catap. 9. 631.
Πεντέληθεν II. Jup. Trag. 10. 652.
πεντηκόντορον I. D. Mort. X. 8. 370.
πέρα πίσεως II. Icar. 2. 753.
περαίνω II. Demon. 15. 382.
πέρας. περὶ τοῦ πέρατος II. Icar. 8. 759.
περὶ reſtit. pro ὡδὶ I. Tim. 10. 119. eadem permutata I. Piſc. 42. 609. & I. pro merc. Cond. 4. 711. πέρι al. περὶ I. Herm. 20. 759. πέρι omiſſ. III. Dea Syr. 55. 488.
περιβάλλοιτες al. περιλαβόντες II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94.
περιγίνομαι I. Herod. 6. 836.
περιδεὴς I. Vit. Auct. 24. 565.
περιεργάζομαι I. Herod. 6. 836.
περιεργίας reſtitut. pro περιφρονήσεις II. Aſin. 15. 583.
περίειχον. περίεχονται al. ἐντέχονται I. D. Mort. II. 1. 337.
περιεχίθη al. περιεχύθη III. Mort. Per. 36. 357.
περιηγίομαι I. D. Mort. XX. 1. 412.
περίσημος reſtitut. pro περιῆς al. περίσσῃ I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
περικαθίζομαι. περικαθιδύτες al. περι— al. παρακαθιζόμενοι II. 1. Ver. Hiſt. 23. 88.
περικυρήσῃ al. ἐπικυρήσῃ I. D. Deor. XI. 2. 232.
Περίλαο an Πέριλαο II. Phal. Pr. 11. 198.
περιλιχμώσομαι. περιλιχμήσατο al. male περιλικμήσατο I. Prom. 10. 193.
περιμένω al. περιμενῶ I. D. Deor. XX. 11. 262.
περίμοιτον al. παράμοιτον I. D. Mort. XXIII. 2. 427.
περίοικοι III. Hipp. 4. 69.
περίπτομαι. περιπτομένας al. περιπεπλομένας. al. περιπτομένας I. Cont. 22. 519.
περιῤῥαντήριον I. Sacr. 12. 535.
περισκοπέω. περισκόπει ἀκριβῶς I. Piſc. 50. 617.
περισπειραθέντων Edd. περιπειραθέντων II. Q. Hiſt. 29. 39.
περσεῖον Edd. περὶ σεῖον III. Dem. Enc. 9. 497.
περτρέψας. Geſn. παρατρέψας III. Dem. Enc. 27. 510.
πέρχω II. 2. Ver. Hiſt. 5. 108.
Περσιφόνη I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
τὸ Πέρσικὸν δὲ II. Gall. 25. 741.
πέτεσθαι Edd. πέτασθαι III. Soloec. 7. 573. πέτεσθ' τὴν μοῦσαν ποιεῖ III. Muſc. Enc. 7. 96.
πέτρα. τῇ πετρᾶν Hemſt. ταῖς πέτραις I. Halc. 1. 176.
πεύθη II. Phal. Pr. 10. 197.
πήγνυμι. πηγνύσα Hemſt. πήγνυσι I. Halc. 1. 176.
πηδᾷ ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα II. Gall. 6. 711.
πήρα. ὅτ' ὁ τὴν πήραν ἐξαρτυμένος I. Vit. Auct. 7. 547. πήρᾳ I. Piſc. 1. 570.
πῆχ. ὅλῳ πήχει I. Cat. 16. 639. τῷ αὐτῷ πήχει &c. II. Q. Hiſt. 5. 7.
πίθηκος. Ἡρακλῆς φασι τὸ πίθηκος I. Piſc. 37. 606.
πικρὸς. πικρὸν Edd. πικρᾶν III. Tragop. p. 661.
πιμελὴς. πιμελιτάρα III. Conv. 43. 447.
πινακὸς] ῥυπᾶν I. Tim. 7. 112.
πίνω. πίσιν al. πύων I. Merc. Cond. 26. 685. πίνεμεν pro πίνομεν II. Lex. 13. 335. vel potius 339. πίνειν λύπη χρυσᾶς φιάλης II. Gall. 26. 742.
πιότης. πιότητα al. ποιότητα II. Amor. 14. 412.
πίσα II. Icar. 24. 780.
πίστευσον. πίστευτέα al. πιστευτέον I. Tim. 48. 161.
πίστει ἐπ' ἀμφότερα I. Harm. 2. 853.
πίστης γοῦν ἀνεπλήσατο II. Jup. Trag. 33. 681.
Πιστοκόμπτης II. Jup. Trag. 21. 666. πιστοκόμπτ. al. ἱπποκόμπτ. I. Prom. 7. 36.
Πίτος. Πίτῳ al. Πυθεῖ I. D. Deor. XXII. 4. 272.
πλακοῦς I. Vit. Auct. 12. 552.
Πλαταιαὶ Edd. Πλαταιὰ III. Rhet. Pr. 18. 20.
πλάτισαν Geſn. voluit πράτισαν II. Par. 5. 843.
Πλάτων I. Piſc. 13. 584. ὅστερ ὁ Ἀρίστων Πλάτων (ſc. ἐκαλεῖτο) I. Prom. 6. 34.
Πλειοδύης Edd. Πλειοθύης III. Tragop. p. 659.
πλεονεκτέον. μηδὲν πλεονεκτοῦσης τὴ ἀφοβίας I. Jud. Voc. 2. 84.
πλεονεξία. πλεονεξίας al. πλεονεξίας τι I. Jud. Voc. 2. 83.
πλέω. πλέει I. Herm. 28. 768.
πληγὴ. μιᾷ πληγῇ λιθοτριβεῖ I. D. Deor. VIII. 1. 225.
πλήθει πολὺ I. Vit. Auct. 20. 559.
πλήθω. πλήσειν Edd. πλησίον Pell. III. Fug. 20. 375.
πλημμελήματα I. Herm. 81. 825.
πλόκαμον I. Sacr. 15. 539. τοὺς πλοκάμους II. pro Imag. 5. 487.
Plusquamperfecti activi terminatio in σαν v. in ἐδειξαν III. Conv. 12. 426. ibique notas.
πλούσιον. πλουσίᾳ al. πλήσιον I. Merc. Cond. 26. 684.
πλουτόδωμα II. Jup. Trag. 7. 651.
πλουτοδότειρα III. Meret. VII. 295.
πλούτου. πλούτε al. πλούτων I. Herm. 9. 748.
Πλούτων. πρὸς τῷ Πλούτωνι C. male πρὸς τῇ Διφύσῃ I. D. Mort. XX. 1. 412.
πνεῦμα. πνεύμασι C. πνέοντι I. Cont. 3. 493.
πνυξ. τὴν πνύκα II. Jup. Trag. 11. 654.
ποδῶν II. 2. Ver. Hiſt. 45. 138.
πόθου. πόθον al. Πειθὼ I. D. Deor. XX. 16. 267.
ποιᾶν. ἄδικα ποιεῖς al. ποιᾶν φανῇ I. D. Mort. XXX. 3. 454. ποιεῖ al. ποιεῖν III. de Domo 17. 199. τὸ ἐπαινεῖσθαι bene factum I. D. Mort. XI. 2. 378. ποιήσω al. ποιῆσαι I. Nigr. 27 67. πεποιημένων al. πεποιημένου II. Salt. 21. 280. ἐποιήσατο Edd. ἐποιήσαλο III. Mort. Per. 13. 336. ποιησάμου an πριάμου III. Meret. VII. 296.
ποιητὴς Auctor, III. Mort. Per. 3. 327. κατὰ τὸ ποιητὴν II. Eun. 3. 352. ποιητὴν Ἰμαρτῶν II. pro Imag. 15. 493.
ποιητικὸς. ποιητικῶν ὀνομάτων al. ποιητικὰς τὰ ὀνομάτων I. Tim. 1. 99. ἥκιστα ποιητικὸς I. Cont. 4. 495.
ποικίλον. ποικίλλω Hemſt. ποικίλη I. Halc. 1. 176. ποικιλοτάτῃ reſtit. pro ποικιλοτάτῳ II. Alex. 4. 211. τῇ Ποικίλῃ pro τὴν Ποικίλῃ II. Dem. 14. 381. τὸ τῇ Ποικίλῃ I. Piſc. 13. 581. Ποικίλῃ al. ποικίλῃ male III. Meret. X. 306. Ποικίλῃ II. Jup. Trag. 16. 660.
ποιμὴν. ποιμένων al. ποιμαίνων III. Adv. Ind. 3. 102.
πόλεμον. ὁ πόλεμος κατὰ τὰ πάτρια II. Eun. 3. 354. πόλεμος ἁπάντων πατὴρ II. Q. Hiſt. 2. 4.
πολέμου ἂν II. Gall. 17. 728.

πολιὰς II. Lex. 12. 335. vel potius 339.
πόλις ἀνεκήρυξεν I. D. Mort. X. 7. 367.
εἰ πολλάκις al. ἢ εἰς παλλακὰς I. Merc. Cond. 15. 670.
Πολυδεύκης I. D. Mort. I. 1. 328.
Πολύκλειτος III. Philopſ. 18. 46.
πολὺς. πολλοῦ al. πολὺ I. Piſc. 48. 616. περὶ πολλοῦ III. Philopſ. 1. 29. αἱ πολλαὶ al. τὰ πολλὰ I. D. Mar. XV. 3. 327. πολὺ κρατοῦσαν II. Par. 26. 856. πολλοῖς al. ἄλλοις I. Herm. 32. 772. οἱ πολλοὶ an οἱ παλαιοὶ III. Nav. 12. 256. ὅτι πολλαὶ πολλάκις &c. III. Calumn. 24. 155. πολλοῖς II. Gall. 15. 725.
πολυχιδὴς III. Rhet. Pr. 15. 16.
πολυτελᾶς al. πολυτελῶν I. Merc. Cond. 7. 662.
πολύτιμοι Edd. πολυτίμητοι II. Jup. Trag. 8. 651.
πομπεύω. πομπεύσει al. πομπευταῖς I. Nec. 16. 477.
πομπὴ I. D. Mar. XV. 1. 325. πομπὰς al. σπουδὰς II. Jup. Trag. 22. 667.
πομφόλυξ. πομφόλυγας ὡς ὕδατι I. Cont. 19. 515.
πονέω. πονῶν τὰ πάντα I. Nec. 4. 460.
πονηρὸς II. Alex. 16. 224. πονηρότατος al. παμπονηρότατος I. Piſc. 27. 597.
πονήρως εἶχεν II. Alex. 16. 224. πονήρως & πονηρῶς I. Merc. Cond. 23. 679.
πόπανον I. Catap. 2. 622.
πορεία II. Aſin 49 617.
πορθμεῖον al. πορθμεῖον I. D. Mort. XXII. 1. 423. πρὸς τὰ πορθμεῖα al. πρὸς τ πορθμεῖα ib. 2. 425.
πόρον Edd. πόντον II. Alex. 56. 260.
πόρος an πόθος; II. Salt. 41. 292.
πορφυρεύς. τοῖς πορφυρεῦσι II. Tox. 18. 526.
πολαμὸς. ἄνω γὰρ πολαμῶν τοῦτό γε I. D. Mort. VI. 2. 348.
πότερος I. D. Mort. XXV. 1. 432.
προπροπλύτης II. Lex. 7. 333.
προτιάομαι I. Merc. Cond. 17. 673.
προτιόμενος III. Macrob. 23. 226.
πού al. ὅπου I. D. Deor. XX. 5. 256.
Πουλυδεύκης Edd. πολυδεύκης III. Tragop. p. 656.
πούς. ἴσον τῷ ποδὸς I. Cat. 13. 635. ὀλίγον τῷ ποδὸς I. Cont. 3. 493. παρὰ πόδα III. Pſeudol. 23. 179. τ ἕτερον πόδα I. Herm. 78. 821. ποσὶ Edd. πόλισι II. Q. Hiſt. 42. 56. παρὰ πόδας ib. 13. 17.
πρᾶγμα al. γράμμα I. Merc. Cond. 11. 719. πράγματα παρίξεις II. Gall. 1. 703.
πραγματικὰ. πραγματείας ὑπομένειν al. πρ. ὑπ' ἀμαθίας ὑπομένειν I. Nigr. 33. 75.
πρᾶξις. πράξεσι Edd. τάξεσι II. Alex. 30. 237.
πραττόμενα reſt. pro πράττομεν III. Charid. 23. 632.
πρεσβεις forſ. πρεσβείας III. Dem. Enc. 18. 505.
πρῆγμα I. Vit. Auct. 14. 553. πραγμάτων II. Aſtr. 29. 373.
πρηστὴρ fulmen II. Aſtr. 19. 368.
Πρίαπος I. D. Deor. XXIII. 1. 273.
πρὸ ὁδοῦ ἴσχε &c. II. Gall. 1. 704.
προάπτειμι. προαπίτωσαν I. D. Mort. V. 1. 345.
προαρπάζω. προαρπάσαι al. προσαρπάσαι I. D. Mar. XVII. 2. 321.
προγράφω I. Vit. Auct. 9. 549. προγράφω al. πραγράφω I. Tim. 51. 164.
προδαπανάω. προδιδαπανήσῃ Edd. προσδιδ. II. Abdic. 11. 168.
προδίδωμι. προδιδωκότες anne προσδιδ. II. Abd. 25. 181.
προειπὼν, Solan. προσειπὼν I. Herm. 15. 754.
προελευσιν al. προαίρεσιν I. Prom. 6. 33.

προελθόντες reſt. pro προσελθόντες II. Aſin. 47. 615.
προεξετάζω. προεξετάσας al. παρεξετάσας I. Merc. Cond. 5. 658.
προηγορίαι I. Piſc. 22. 592.
προκαθαίρω I. Sacr. 12. 535.
προκαλεῖ I. Vit. Auct. 7. 547. προκεκλήσῃ με al. προκεκλησόμαι I. Tim. 46. 160. προκαλεῖται pl. προσκαλεῖται male III. Nav. 37. 272.
Πρόκωπος. πρόκωπον ἔχων τὴν ἄρπην I. D. Mar. XIV. 3. 323.
Προξενεῖ I. Scyth. 7. 866. πρόξενος ὢν vide Schol. Il. Phal. alt. 1. 201.
προπαροξυτόνως I. Cont. 12. 507.
προπίνω σοι III. Conv. 16. 430.
προπονεῖν. προπεπονηκὼς Edd. πεπονηκ. II. Q. Hiſt. 16. 24.
πρόπους. πρόποσι al. ποσὶ I. D. Mar. I. 2. 289.
πρὸς al. παρὰ I. D. Deor. XX. 3. 255. πρὸς al. ἔτι πρὸς ib. 16. 267. πρὸς al. περὶ I. Merc. Cond. 8. 664. κ μικρόν τι πρὸς I. Catap. 8. 630. πρὸς τῷ πατρὸς ib. 23. 645. πρὸς pro ὑπὲρ III. Dem. Enc. 4. 494.
προσάγω. προσάγομεν & προσάγωμεν II. Jup. Conf. 5. 630.
προσαιτεῖν III. Pſeudol. 30. 187.
προσαράσσω II. 2. Ver. Hiſt. 17. 140.
προσβαλεῖν II. Salt. 76. 309.
προσβιβάζω. προσβιβάζῃ Edd. priores ἐμβιβάζῃ II. pro Imag. 15. 498.
προσγελάσω. προσγελᾷ al. προσμειδᾷ I. D. Deor. VII. 1. 220.
προσείκω I. Piſc. 38. 607.
προσειμι I. Piſc. 13. 582. προσιέναι al. προσίεσθ I. D. Mort. XXI. 1. 421. προσιόντα ex Pell. προϊόντα Edd. III. Meret. III. 284. ἐ γὰρ πρόσεισι III. Soloec. 3. 558.
προσεπιμετρῶν I. Merc. Cond. 29. 688.
προσεταιρίζω. προσεταιρίζεται III. Philopat. 9. 594.
προσηγορίαι I. Piſc. 22. 592.
προσήκει reſtit. pro προσῆκεν II. Jup. Trag. 7. 650.
προσηνὴς I. Piſc. 13. 582.
προσίημι. προσήσθαι al. προσέψεται I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
προσκαλεῖν I. Catap. 26. 648.
προσκυνῶν. προσεκύνησα al. προσεκύνησα I. Piſc. 39. 608.
πρόσκοπος al. πρόκοπος I. Cat. 19. 641. πρόσκοπος I. Cont. 1. 490. F. πρόκοπος ib. 7. 498.
πρόσοδοι I. Sacr. 1. 525.
προσπαταλεύω I. Cat. 13. 635.
προσστέλλω II. Amor. 6. 404.
προστίθημι. προστιθέμενος cum accuſ. I. Nigr. 18. 57. προστιθὲν, al. προστιθὲν I. Jud. Voc. 2. 84.
προσφερὴς II. Icar. 2. 753.
προσφέρω. προσένεγκε al. προσενέγκαι I. D. Mar. IV. 2. 299.
πρόσφορα III. Fug. 13. 372.
πρόσωπον al. προσωπεῖον I. Nigr. 11. 50. προσώπῳ Edd. τρόπῳ II. Amor. 52. 454.
Προταγόρας I. Piſc. 19. 589.
προτίθημι. προθεῖναι Edd. προσθεῖναι II. pro Imag. 5. 486.
προτιμητέον II. Jup. Trag. 7. 651.
πρότονος II. Jup. Trag. 47. 695.
πρὔργον I. Herm. 79. 823. πρόργῳ III. Dem. Enc. 22. 507.
κ πρώιον III. Adv. Ind. 14. 111. πρώιον al. πρότερον I. Tim. 47. 160.
Πρωτεὺς I. D. Mort. V. 2. 346.

πρωΐας Edd. πρὸ μιᾶς II. Amor. 39.440.
πρωτεῖον. πρωτείων al. πρωτείων I.Tim. 55. 172.
Πρωτεὺς III. Adv. Ind. 14.111. τῷ κακοδαίμονι Πρωτέως III. Mort. Per. 42.362.
πρῶτον lege πρὸ τοῦ III. Nav. 15.258.
πρῶτος. ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος III. Mort. Per. 13.337. πρώτως forsan πρῶτος II. Tyran. 21. 157. τῷ πρώτως P. δεῖ ἐν τὸ πᾶν ἀκαθεύδειν τῷ πρώτῳ I. D. Mort. XXX. 2.451.
πτερόν. τὰ πτερὰ ὑποπεπιλημμένος II. Gall. 23.737.
πτίσσω. πτίσσοι Edd. πλήσσοι I. Herm. 79.823.
Πτολεμαῖον σιωπῶντα II. Icar. 15.769.
Πυθαγόρα ὅτι II. Gall. 4. 709. ὁ Πυθαγορικὸς an Πυθαγόρας I. Vit. Auct. 2.541.
πύλη. δύο μὲ πύλαι II. 2. Ver. Hist. 33. 128. πύλας Edd. πύλοι III. Dem. Enc. 35.517.
πυλῶν. πυλώνων al. προθύρων I. Nec. 12. 473.
πῦρ ὃν τῷ καπνοῦ βιαζόμενον I. Nec. 4. 459. πῦρ ἀναπαίοντες II. 2. Ver. Hist. 2. 106.
πυρεῖον. τὰ πυρεῖα σωτρίψαντες II. 1. Ver. Hist. 32. 95.
πυρετὸς I. Catap. 6. 628.
πυρίτης II. Jup. Conf. 8. 632. I. Sacr. 6. 531.
ὁ Πυῤῥίας I. Vit. Auct. 27. 567. ἀντὶ τοῦ τὸν Πυῤῥίαν I. Tim. 22. 133.
πυῤῥίχη. τοῖς πυῤῥίχοις I. Pisc. 36. 605.
πυῤῥιχίζω I. Pisc. 36. 605. I. D. Deor. VIII. 1. 226.
πυρος] πυρσοὶ, v. Schol. I. Nigr. 7. 46.
πῶς δεῖ ἱστορίαν intellecto συγγραφεῖν I. Somn. 2. 1.

P.

Ῥάπτης I. D. Mort. IV. 1. 341.
ῥαψῳδία. ἐκεῖνον ἀπήμεσε τὴν ῥαψῳδίαν I. Cont. 7. 499.
Ῥέα. Ῥέαν al. Ἥραν I. D. Deor. XIX. 1. 249.
ῥέω I. Pisc. 28. 597.
Ῥηγίλλα II. Demon. 33. 387.
ῥηγνύμενον II. Phal. Pr. 6. 193.
ῥῆμα. μὴ ῥῆμα I. Vit. Auct. 21. 561. ῥήματα al. χρήματα I. Pisc. 12. 580.
ῥήτρα I. Merc. Cond. 2. 709.
ῥήτωρ καλὸς I. Merc. Cond. 5. 659.
ῥίπτω. ἐῤῥίφη al. ἐῤῥίφθη I. Sacr. 6. 531.
ῥίπτεις. ῥιφθῆναι al. ῥιφῆναι I. Tim. 30. 143.
Ῥόδ. ὅσον τὸ Ῥοδίων Κολοσσοῦ II. 1. Ver. Hist. 18. 84.
ῥόος. κατὰ ῥοῦν προχωρεῖ II. Jup. Trag. 50. 698.
Ρυτιλιανὸς II. Alex. 4. 211.
ῥυθμίζω I. Pisc. 30. 599.
ῥυθμὸς I. pro merc. Cond. 5. 713. σὺν ῥυθμῷ al. ῥυθμῷ absque σὺν I. Prom. 6. 32.
Ῥωμαϊκὸς I. Merc. Cond. 24. 680.
Ῥωξάνη II. Imag. 7. 466.

Σ.

Σαγαλασσεὺς. Σαγαλασσέως *Spanh.* vult Σαγαλασσέως II. Q. Hist. 32. 43.
Σάγαρις. ἡ σάγαρις ἢ γέφυρα II. Gymn. 32. 913.
σαθρὸς. σαθρὸν Edd. σατρὸν II. Par. 4. 842.
σακκοραφίου I. D. Mort. IV. 1. 341.
Σάλαιθος I. pro merc. Cond. 4. 711.
Σαλαμὶς. ἡ δεῖνα σαλαμὶς II. Jup. Trag. 20. 665.
Σάμιος. ἀντὶ Σαμίας Ταναγραίας II. Gall. 4. 709.
τὰ Σαμόσατα II. Q. Hist. 24. 33.
Σαπέρδης II. Gall. 22. 736. & III. Epist. Sat. 35. 414.
Σαρδανάπαλος I. D. Mort. XX. 2. 413.
Σαρδιανὸς II. Jup. Trag. 43. 692.
Σαρδόνιον γελῶντας II. Asin. 24. 592.
σάφιστα I. D. Mort. XXVII. 4. 440.
σατυράδης I. Zeux. 6. 843.
σαφῶς al. σοφῶς I. pro Lapsi. 6. 732.
σεαυτοῦ al. ἑαυτοῦ I. Herm. 1. 739. σεαυτὸν al. σαυτὸν II. Salt. 81. 312.
Σεβαστὸς. κατὰ τὸ Σεβαστὸν I. Pisc. 26. 596.
σεῖζω II. Astr. 7. 363.
Σειληνὸς III. Bacch. 4. 78. Σειλῆνα Edd. Σιλῆνα III. Deor. Conc. 4. 529.
Σειρὴν. οἱ τῶν Σειρήνων μῦθοι III. Calumn. 30. 159.
Σειρ. οἱ τὴν Σειρὴν κατοικοῦντες II. 1. Ver. Hist. 16. 83.
ὁ Σελευκεὺς III. Macrob. 20. 222.
σεμνῶς I. Necyom. 16. 479.
σεῦτλον. σεύτλων al. σευτλίων I. Jud. Voc. 9. 94.
σεύω. ἐσσύμην I. Herm. 23. 762.
σημαίνω I. Vit. Auct. 20. 559.
σημεῖον. ἴδια σημεῖα I. Sacr. 15. 538.
Σῆρες. τοὺς Σῆρας I. Cat. 21. 643.
σης. ὑπὸ σητῶν III. Ep. Sat. 21. 404.
σιαίνω I. D. Mort. X. 9. 372.
σίβυλλα II. Imag. 1. 459.
σίγμα. Lysimachus in σ. mutavit I. Jud. Voc. 7. 90.
Σικυώνιος. τὸ Σικυώνιον πεδίον II. Icar. 18. 773.
σιλληπορδία II. Lex. 21. 346.
σιλλαίνω. σιλλαίνων al. ἀσσιλαίνων I. Prom. 8. 191.
σίλφη II. Gall. 31. 749.
σίτησις I. Prom. 4. 188.
σκείρων II. Jup. Trag. 21. 666.
Σκειρωνες ἢ Πιτυοκάμπται II. Bis Acc. 8. 799.
σκελιτὲς I. Necyom. 15. 477.
σκευασὸς II. Alex. 21. 228.
σκήνη. τὸ ἐπὶ τῆ σκηνῆς ἑκάστῳ Αἴου II. Icar. 21. 776.
Σκηπίων. Σκηπίωνος, al. Σκιπίωνος I. D. Mort. XII. 1. 380.
σκῆψις II. Asin. 4. 571.
σκιὰ. σκιᾶς al. σοῦς I. Nec. 13. 474.
σκινδάλαμος III. Diss. cum Hes. 5. 243.
σκολιὸς II. Bis Acc. 16. 811. σκολιὸν I. pro Lapsi. 6. 732.
σκόλοψ I. Merc. Cond. 3. 655. II. 2. Ver. Hist. 30. 126.
σκοπὶς. σκόπει ἢ ὦ Ζεῦ] παίζει πρὸς τοὺς ῥήτορας &c. I. Tim. 16. 126. ἐκεῖσε σκόπει II. Par. 9. 846.
σκοπιὰ. ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς al. σκοπῆς I. D. Mar. I. 2. 289.
σκοπιάζω III. Philopat. 19. 605. ἐσκοπίαζον lege ἐσκοπίαζον ib. 23. 611.
σκυβαλίζω I. Nec. 17. 481.
Σκύθαι μὲ II. Jup. Trag. 42. 690.
σκύμνη. *Hemsi.* σύμνη I. D. Mort. XXV. 1. 432.
σκύφος II. Q. Hist. 25. 34. ὁ σκύφος, ἀπὸ Σισύφου τὸ βάρος III. Nav. 21. 262.
σμίλη I. Catap. 15. 637.
σοβεῖν I. Catap. 3. 623.
Σολεὺς. ὁ κατὰ Σολέας I. Pisc. 19. 589.
σοφιστὴς ἄνθρωπος ἦν II. Gall. 18. 729.
σοφὸς ἀνὴρ III. Adv. Ind. 22. 118. τῶν σοφῶν ἐκείνων III. Hipp. 1. 66.
σπαθᾶν II. Gall. 29. 748.
σπένδω. ἐσπεῖσμαι II. Phal. Pr. 3. 189.

στὴ-

σπάλυγξ II. Bis Acc. 9. 801.
σπουδάζω. ἐσπουδάζετο ἀρχαίοις I. Tim. 49. 162.
σπουδὴ. αἱ ἄγαν σπουδαὶ al. τὰ ἄγαν σπουδαῖα I. Cont. 17. 513.
στάδιον. φέρει λέξ τῦ σταδίου μέσου I. Cont. 8. 500. & masc. σταδίους τριχιλίους II. 1. Ver. Hist. 9. 77.
σταθμὸς II. Icar. 1. 751.
στέγω. στέγειν ὁ δυναμένου I. D. Mort. XI. 4. 379.
στέλλω. ἔστειλα v. not. III. Ocyp. p. 667. στελλιοῦ Edd. συσῦ II. Alex. 11. 219.
στέφανος. τῦ στεφάνου al. στεφ. τινας I. Nigr. 32. 74.
στιγματίας I. Catap. 24. 645.
στλεγγὶς II. Lex. 2. 320.
Στοα. τὴν στοὰν II. Jup. Trag. 32. 679.
σταῖος II. Afin. 22. 589.
στόμα. ἀπὸ στόματος I. D. Mort. XII. 3. 384.
στρατείας Edd. στρατεῖας II. Amor. 6. 404.
στρατιᾷ Solan. pro στρατείᾳ II. Alex. 27. 236.
στρατιωτικὸν. στρατιωτικῷ al. στράτῳ I. D. Deor. XVIII. 1. 248.
Στρατονίκη II. Icar. 15. 769. & III. Calumn. 14. 144.
στρόλη I. Nec. 14. 475.
στρόλος I. Vit. Auct. 9. 549.
Στωϊκὸς II. 2. Ver. Hist. 18. 115. ὅτι Στωϊκὸς ὁ Σωκράτης I. Herm. 15. 754. Στωϊκῶν ἴσι μόνον al. Στωϊκὸν ἴσι μόνον al. Στωϊκῶν ἴσι μόνον ib. 36. 770.
σωμυλῶν I. Vit. Auct. 15. 555.
σὺ. σε al. σοι I. Tim. 56. 172. & I. Cont. 2. 492. σε al. σι I. D. Mort. XXII. 1. 423. σοι omissum. I. D. Deor. XX. 16. 267. II. Salt. 4. 268. σι restit. pro γε II. pro Imag. 24. 503. ὑμῶν Edd. ἡμῶν III. Nav. 38. 273. ὑμῶν recept. pro ἡμῶν II. 2. Ver. Hist. 27. 125. & II. Bis Acc. 20. 815. ὑμῶν al. ἡμῶν I. Tim. 40. 152. ὑμᾶς bene Fl. cet. ἡμᾶς III. Ep. Sat. 29. 410. ὑμᾶς al. ὑμῶν I. Jud. Voc. 2. 83.
συγγράφω. συγγιγραφότων Edd. male συγγεγραφηκότων II. Q. Hist. 31. 40. συγγράφοιλα marg. Alw. συγγράψοντα ib. 34. 44.
συγκατατίθημαι Solan. συγκατατιθέμην Edd. III. Ep. Sat. 28. 409.
σύγκειμαι. συγκείμεν al. συγκειτύμεν I. pro merced. Cond. 5. 713.
σύγκρισις I. Herod. 8. 838.
συγκροτέω. συγκρότει II. Phal. Pr. 4. 191. συγκροτῶν III. Conv. 18. 432.
σύγκριμα I. Tim. 41. 152.
συγκρῖμα I. Tim. 41. 152.
συμβαλεῖν III. Macrob. 1. 208.
σύμβαμα I. Vit. Auct. 21. 561.
συμβόλαιον II. Afin. 1. 567. σύμβολον al. συμβόλαιον I. Catap. 4. 625.
σύμβολον. ἢ συμβούλης τοὺς σίας III. Adv. Ind. 1. 99.
συμφέρω. συνηνέχθης congressus es. I. D. Mort. XIV. 2. 395.
συναγω. συναγαγὼν al. ἀγαγὼν I. Prom. 4. 29. συναστέον Edd. σωστακτέον II. Q. Hist. 47. 59.
συναλίζω. συνηλίσθησαν Solan. συνηολίσθησαν Edd. III. Philopf. 12. 40.
συναναστάω. συναναστᾶσαν al. συνάρασαν I. Cat. 18. 641.
συνδαιτητὴς III. Ep. Sat. 36. 416.
σύνειμι. σωῶν al. συσίν I. D. Deor. XXII. 2. 270. καὶ ἀγγέλων al. σωὼν κατηχῶν I. D. Mort. XVI. 5. 405.
συσπειλημβάνω. συσπιλαβόντ al. συσπιβαλόντ I. Prom. 13. 195.
σωσιργὸς. ἀγαθὸν συσεργὸν I. Tim. 33. 146.
σωσιχὴς I. Pisc. 22. 592.
σωτηρίου. ὁ συνηγορῶν quis. I. Somn. 9. 13.
τὰ συνηθῆ III. Calumn. 23. 153.
σωτηρίας II. Amor. 18. 418.
συνήκμι. συνιόντις al. ἀνιόντις al. συνιόντις I. D. Mort. VI. 3. 351. συνίης δὴ, οἵας ex emendat Solan. II. Alex. 38. 240. συνίναι restit. pro σωσῖναι II. Salt. 64. 303.
συνιστικὰς Edd. σωνίστικας III. Philopat. 1. 584.
σωνοικῖ II. Phal. Pr. 1. 187.
σωνοικία I. Cat. 15. 637.
σωσεσίας II. Bis Acc. 11. 804.
σωτάσσω I. Pisc. 23. 593.
σωτέμνω I. Pisc. 10. 579.
σωτίθημι I. Vit. Auct. 14. 554.
συντυχία III. Dea Syr. 8. 456.
συρίζω. τὸ συρίζειν al. τῦ συρίζειν I. Jud. Voc. 10. 96. συρίζοντι forte συριάζοντι I. Merc. Cond. 10. 665.
Σύρος Edd. Σύριος volunt al. λάφιος alii. III. Macrob. 22. 224. κακώσεως τῷ Σύρῳ II. Bis Acc. 14. 808.
σύρφαξ II. Jup. Trag. 53. 701.
συσπειράω III. Nav. 2. 249.
σύφαρ I. Herm. 79. 823.
σφακτηρίαι I. pro Lapf. 3. 727.
σφάλλω I. Cont. 1. 490.
σφέτερος. σφετέρῳ sc. ὀδῷ II. Astr. 29. 372.
σφηνοπάγων III. Ep. Sat. 24. 406.
σφριγάω. σφριγῶντα Edd. male σφρυγ. II. Amor. 12. 409.
σχιδιάζειν III. Philopf. 4. 167.
σχῆμα, σχήματα ὀφθαλμοῖς ἐντετυπωμένα I. Somn. 8. 12.
Σωκράτης II. 2. Ver. Hist. 23. 121. I. Pisc. 1. 570. II. Jup. Trag. 48. 696.
σῶμα. ὁ μὲ τὸ σῶμα πρῶτον II. Par. 41. 864.
Σωτολὶς II. Lex. 18. 339. vel potius 343.
σωφρονῶν II. 2. Ver. Hist. 36. 131.
σωφρονίζω. σωφρονίσαντα Edd. σωφρονήσαντα II. Abdic. 15. 172.
σωφρονικὸς al. σωφρονίσκος I. Tim. 54. 170.

T.

Τάζω I. Cont. 1. 489.
ταπεινὸς I. Catap. 5. 626.
ταλαντεύω I. Jud. Voc. 2. 84.
Τάλως I. Pisc. 42. 610.
ὦ τὰν al. τᾶν o amice II. Gall. 17. 727.
Τάνταλος I. Catap. 29. 650.
ταπεινῶς alii ταπεινὸς I. Nec. 17. 480.
ταριχοπωλεῖον I. Nec. 17. 480.
Ταρτάρου. Ταρτησίων Edd. pr. Ταρπησίων III. Macrob. 10. 274.
Ταΰγετος. τῦ Ταϋγέτου al. τὸ Ταϋγετον I. D. Deor. XIV. 2. 239.
Ταῦρος I. Prom. 17. 200. ταύρων ἐντὸς I. Sacr. 2. 528. ὁ Ταύροις II. Jup. Trag. 44. 692.
ταφὴ. σῆς ταφῆς al. τ' ἐκεῖ σῆς ταφῆς I. Tim. 6. 118.
τάφος. τάφον τινὰ II. Jup. Trag. 45. 693.
ταχὺς Edd. μᾶλιστα III. Rhet. Pr. 1. 2.
τείνω vide notas III. Ocyp. p. 666.
Τειρεσίας I. Nec. 21. 484. II. Gall. 19. 731.

τεῖχ☉. τὸ τεῖχ☉ καθῃρῆτο II. 1. Ver. Hist. 21. 86.
τεμαιέρω I. Herm. 1. 739.
τέκνον. τέκνα τῷ Ἡρακλέϊ I. D. Deor. XIII. 2. 237.
τεκταίνω. ἐτεκτηλίσατο II. Icar. 8. 759.
τελευτὰν adverb. I. Herm. 67. 809.
τελέω. τελεῖν al. ἐλθεῖν I. Tim. 20. 130. τελῶν ὡς ἐνενήκοντα ἔτη III. Macrob. 10. 215. ἐτελέσθημεν III. Navig. 11. 255.
τελώνης I. Necyom. 11. 471.
τεφατεύομαι I. D. Deor. XVI. 1. 244.
τεφατεργίαι II. Icar. 6. 757.
τεφετίζω. τεφετίζοντ☉ al. τεφεττίζοντ☉ male I. Merc. Cond. 33. 692.
Τεφψιχόφη II. Imag. 16. 475.
τετρακτὺς I. pro Lapſ. 5. 731.
τέτλαμι improbatur I. Jud. Voc. 7. 90.
τέχνη. τὰν τέχναν al. τὰ τέχνα I. Piſc. 20. 590.
τηλικοῦτ☉. τηλικοῦτον al. τηλικαύτην δύναμιν I. Halc. 6. 182.
τήμερον I. Jud. Voc. 7. 90.
Τίδι☉ reſtit. pro Τίδυς III. Meret. IX. 304. Τίδι☉ II. Gall. 29. 747.
τιθασσὸς I. Merc. Cond. 20. 675.
τίλφη III. Adv. Ind. 17. 114.
Τίμαρχ☉ Solan. Ἀτίμαρχ☉ III. Philopſ. 4. 166.
τιμάω I. Prom. 4. 188.
τιμῶντες reſtit. pro τιμῶμεν II. Tox. 1. 508.
τις. ὁ δὲ τις αὖ πάλιν I. Nec. 4. 461. τῆς pro τις Gnj. III. Tragop. p. 661. τι al. τινι I. D. Mort. XIII. 2. 391. τί al. ὅτι. ὅ, τι interdum recte pro τί I. Cont. 18. 515. τί δῆ Edd. τί δὴ II. Par. 42. 864. τίσι γε Edd. al τισί γε. Gr. τί σιγᾷς; I. Herm. 80. 824.
Τίσιας III. Pſeudol. 30. 187.
Τισιφόνη I. Catap. 23. 644.
τιτράσκω. τωθήσιαζ al. τετροθήσιαζ an τι τρωθήσιαζ; I. Herm. 28. 768.
Τιτυοὺς II. Jup. Conf. 17. 639.
τοι al. τι I. Nec. 10. 470. τοι al. τὸ male I. Halc. 3. 180. τοὶ γάρτοι II. Jup. Conf. 13. 636. τοι al. τι I. Prom. 3. 27.
τοῖον πῶϑον al. aliter III. de Diſſ. 6. 238.
τοιοῦτ☉. τοιοῦτα al. τοιούτων I. D. Deor. X. 2. 230. τοιοῦτον I. Herm. 37. 780. τοιοῦτον al. τοιοῦτοι III. Cyn. 13. 546. I. Herm. 29. 770.
τοίχῳ ἄρχων II. Jup. Trag. 49. 697.
τόλμη. ἀνεκαλεῖτο τ' τόλμης I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
τοξάριον I. D. Mort. XIV. 2. 395.
τόξον al. ξύλον I. D. Mort. XVI. 3. 403.
τόπ☉. τόποι, Solan. τροπὴν I. Prom. 8. 191.
τορύνη I. Cont. 7. 499.
τοσοῦτ☉. ἐν τοσούτῳ II. Tox. 22. 531. τοσαῦτα & τοιαῦτα confuſa II. Jup. Conf. 10. 634. τοσούτους & τοιούτους I. Scyth. 10. 870.
τότε an τόγε III. Mort. Per. 33. 354. τότε reſtitut. pro τίποτε II. Imag. 13. 472. τοτε Hemſt. πότε I. Tim. 49. 163. τότε decrat II. Salt. 25. 283. τότε δὴ I. Vit. Auct. 27. 568.
Τραγικὸς. ὑδὲν Τραγικὸν II. Imag. 21. 479. τὸ τραγικὸν ἐκεῖνο II. Bis Acc. 33. 832.
τραγῳδία πᾶσα II. Gall. 24. 738. τραγῳδίας Edd. τραγῳδίαις III. Nero 10. 642.
τραγῳδοῖς οἱ τραγῳδοὶ II. Jup. Trag. 41. 688.
τράμις II. Lexiph. 2. 321. τριῶν μηνῶν III. Pſeudol. 29. 186.
τρέπω. τραπόμενοι al. τρεπόμενοι I. D. Deor. XVIII. 2. 248.
τρίβων I. Merc. Cond. 7. 662.
τριβώνιον III. Cyn. 1. 539.
τριγλώχιν III. Pſeudol. 29. 185.
τρίζω. τετριγυῖαι I. Nec. 11. 471.
τριπάφαν☉ III. Pſeudol. 29. 185.
τριπλό☉. τὸν τὸ τριπλοῦν I. Cont. 9. 501.
τρὶς al. τρεῖς I. Vit. Auct. 23. 564.
τρίτης al. τρίτη II. Salt. 26. 283.
τρόπ☉ leg. χρόν☉ I. D. Mort. III. 1. 338.
τροπόω. τετροπωται I. Catap. 1. 621.
τροπωτὴρ I. D. Mort. IV. 1. 341.
τροφὴ σὺκ ἀπόῤῥητ☉ II. Gall. 5. 710. τροφὴν al. τροφὰς III. Pſeudol. 18. 176.
Τροφώνι☉ I. D. Mort. III. 1. 338.
τρυβλίον I. Tim. 54. 171.
τρυγάω I. Catap. 5. 627.
τρυφερὸς I. D. Mort. XX. 2. 413.
Τρῳὰς I. D. Mar. IX. 1. 311.
τροτὸς emendat. pro πρῶτ☉ III. Calumn. 15. 145.
τυγχάνω. τύχῃ al. τύχοι I. D. Mort. XXIII. 1. 426. τυγχάνει Edd. τυγχάνεις II. Abd. 15. 172. τυχὸν I. D. Mort. I. 1. 331.
τυμβωρύχ☉ II. Jup. Trag. 52. 700.
τυμπανίστρια I. Somn. 12. 17.
τυμπάνου I. Catap. 6. 627.
τυπτίω. τετυπληνῶ☉ II. Dem. 16. 382.
τύραννο☉ I. Cat. 1. 620. τυράννων παίγνιον II. Bis Acc. 32. 831. τοὺς ἐν Σικελίᾳ τυράννους I. D. Mort. XX. 5. 418. τυράννους σοφοὺς πολλοὺς γενέσθ II. Ph. Pr. 7. 194.
τυφλὸς II. Gall. 6. 712. & II. 2. Ver. Hiſt. 20. 118.
τύφ☉. λαθὼν ὁ τύφ☉ I. Tim. 28. 140. τύφῳ al. πλούτου I. D. Mort. X. 4. 366.
τύχη. τυχὼν] γράφεται, τειχὼν I. Halc. 5. 181.

Υ.

Ὑδροφορίου. ὑχ ὑδροφορήσεις I. D. Mar. VI. 3. 305.
ὕδωρ I. D. Mort. XVII. 2. 407. ὕδωρ ἐπιτραπέζιον I. Herm. 68. 810. ὕδατ☉ μείλιχα ῶν I. Piſc. 10. 579. ἢ καθ' ὑδατ☉ I. Cat. 21. 643.
υἱεῖς. τοὺς Ἀλωέως υἱεῖς δύο I. Cont. 3. 494. Ἀλκμήνης καὶ Σεμέλης υἱοί I. D. Deor. XXIV. 2. 276. ὡς Ποδαλειρίου υἱὸς II. Alex. 59. 263.
ὑμέτερ☉. ὑμετέρα al. ἡμετέρα I. Prom. 19. 202.
ἐπάγω. ὑπαγάγωμαι al. ὑπάγωμαι I. Cat. 9. 631. ὑπάγων III. Calumn. 8. 137.
ὑπαλλάττειν Graev ἐναλλάττειν Edd. III. Soloec. 10. 581.
Ὑπαρχη. ἐξ Ὑπαρχῆς II. Bis Acc. 4. 797.
ὑπείμι. βί☉ τε ἀρχαῖον ὑπῆν I. Nigr. 26. 64. ὑπῆσαι I. Sacr. 11. 535.
ὑπείσειμι. ὑπεισιὼν al. ἐπεισιὼν I. Tim. 14. 124.
ὑπὲρ al. ὑπὸ II. Amor. 38. 439. περὶ I. Piſc. 5. 575. ὑπὲρ τ πάσης II. pro Imag. 10. 490. ὑπὲρ ἁπάντων I. Piſc. 24. 594.
Ὑπέρα I. D. Mort. IV. 1. 342.
ὑπεράνω al. ὑπὲρ ἄνω I. D. Deor. IV. 2. 209.
Ὑπέρβολ☉. Ὑπερβόλῳ τάχα ἢ Κλείνῃ I. Tim. 30. 142.
ὑπερδιατείνω II. Fun. 2. 351.
ὑπερδιατείνομαι I. Herm. 26. 766.

ὑπερκτείνω. ὑπερκτείνειν ℣ νεκρῶν ſolvere pro mortuis I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ὑπερμείρ℗ I. Herm. 67. 809. II. Tox. 44. 551.
ὑπερφανοῦντας al. ὑπερφρονοῦντας I. Nigr. 31. 73. ὑπερφαν℗ quis ib. 19. 58.
ὑπερμάχομαι I. Piſc. 23. 593.
ὑπερπαίνω I. Catap. 27. 649.
μηθ' ὑπερτίθεσθ al. μήτ' ἀναβ. I. Nigr. 27. 66.
ὑπερφαίνω. εἰς δόξαν ὑπερφαίνεται I. Herm. 51. 792.
ὑπερφυσάω I. Cont. 19. 516.
ὑπημέμι℗ I. Sacr. 6. 531. I. Harm. 4. 857.
ὑπηνίτης I. Sacr. 11. 535.
ὑπιχνούμεν℗ al. ὑπιχνεύμεν I. D. Mort. VII. 1. 355.
ὑπὸ in Schol. male pro ἐπὶ I. Tim. 2. 103. ὑπὸ al. λαβὲ legunt I. Somn. 2. 4. ὑπ' al. ἐπ' I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὑφ' al. ἐφ' I. Herm. 76. 820. ὑπ' αὐτοῦ] ἀπ' αὐτοῦ I. Tim. 30. 143. ὕπο ſenſ. ὑπεπιττούμενος Edd. pr. II. Jup. Trag. 33. 681. ὑπὸ, pro ἐπὶ III. Calum. 12. 141. ὑπ' αὐλῷ al. ἐν αὐλῷ Edd. II. Salt. 16. 277.
ὑποβάλλω. ὑποβαλλόμεν℗ al. ἐπιβαλλόμεν℗ I. D. Deor. XI. 2. 232.
ὑποβαλλόμεν℗ αὐτὰ III. Adv. Ind. 4. 102.
ὑποβρέχω. ὑποβεβρεγμέν℗ II. Gall. 8. 714.
ὑποδίκνυμι. ὑποδεῖξαι al. ὑποδεῖξαι I. Nec. 4. 459.
ὑποδέχομαι II. 2. Ver. Hiſt. 36. 131.
ὑποδοχὴν al. ὑπόδεσκεν II. 2. Ver. Hiſt. 34. 130.
ὑποδραματουργέω II. Jup. Trag. 1. 644.
ὑποδύω I. Piſc. 26. 596.
ὑποκιλεύω I. Cat. 19. 642.
ὑποκρινόμεν℗ III. Calumn. 24. 154.
ὑπολαμβάνω. ὑπολαμβάνοντες III. Calumn. 17. 148.
ὑπόλοιπ℗ al. ἐπίλοιπ℗ I. D. Deor. V. 2. 214.
ὑπόμων℗ II. Icar. 29. 786.
ὑποτίθημι. ὑποθεὶς νόμον II. Aſtr. 29. 368.
ὑπεπίπταμαι. ὑποπεπταμένον III. Fug. 25. 377.
ὑπόπτερ℗. ὑπεπτέρων al. ὑπόπτερον I. Somn. 15. 20.
ὑποῤῥεύσης Solan. al. ἐπιῤῥεύσης III. Ep. Sat. 24. 406.
ὑποστορθορύζω I. Necyom. 7. 466.
ὑποφαίνω. ὑποφαίνεται] C. ὑποφαίνειν. V. ὑποφαῖ. I. Tim. 4. 108. in Schol.
ὑποφαίνω. ὑπέφαινε al. ἀπέφαινε I. Nigr. 33. 75.
ὕσπληξ I. Catap. 4. 625. ἔπεσεν ἡ ὕσπληξ I. Tim. 20. 130. ℣ ὑσπληγγ℗ III. Calum. 12. 141.
ὑψαίον τὸ μέγα III. Pſeudol. 9. 169.
ὑφαιρέω. ὑφῃρῶντα male ὑφῃρῶ I. Prom. 9. 192.
ὀφίλκω. ὑφίλκων al. ὑφιλὼν I. D. Deor. VII. 3. 221.
ὑφηνιοχέω. ὑφηνιόχει al. ἡνιόχει I. Somn. 15. 20.
ὀφίστημι. ὑποστήσομαι al. ἀποστήσομαι I. Tim. 40. 152.
Ὑψαγόρης II. Icar. 4. 756.
ὑψιῤῥεμίτης II. Icar. 10. 761.

Φ.

Φαέθων. πόσοι φαέθοντες I. Tim. 4. 108.
φαίνω I. Piſc. 8. 577. φαίνομαι, φανείην al. φανείμεν male. I. Prom. 7. 35.
Φάλαρις II. 2. Ver. Hiſt. 23. 120.
φαληρικὸν Schol. ſcribit ἐν τῷ φαληρικῷ I. Halc. 8. 184.
φαλλὸς II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94.
φαιὸς. φαιότατα Edd. φαιότατα II. Q. Hiſt. 44. 57.
φαιτάζω I. Vit. Auct. 5. 544.
Φάℊ Βαίν. Χάℊ III. Tragop. p. 650.
Φάρμακον I. Tim. 55. 172.
Φάσκω. φάσκουσι al. ἀσκοῦσι I. Piſc. 37. 606.
Φάων I. D. Mort. IX. 2. 361.
Φειδίου emendatum pro Φειδίαν II. Gymn. 35. 915.
Φιλὸς II. 2. Ver. Hiſt. 45. 138.
Φίρω. Φίρει ἀλλὰ τῷ σταδίῳ μίσου I. Cont. 8. 500. ἢν μή τι Φίρειν δέῃ II. Icar. 20. 775. Φίρειν al. σύρειν I. pro merc. Cond. 1. 705.
Φευμάριον I. Tim. 43. 155.
Φεύγω. ἔφυγε reſt. pro ἔφυγον I. Herm. 81. 825. ἔφυγον ἐπικλίναντες al. ἔπαυσαν ἐγκλίναντες II. 1. Ver. Hiſt. 17. 84. Φεύγειν exſulare. II. Tox. 17. 526. Φυγεῖν al. Φυγὴν I. pro merc. Cond. 4. 712. Φεύγων ἐκεῖθεν II. Par. 43. 868. τὰ Φεῦγον al. τῷ Φεύγοντι II. Aſin. 51. 619.
Φημὶ. Φῂς L. Φασὶ I. Cont. 18. 515. Φῂς al. ἔφης I. D. Mar. XI. 2. 318. Φασὶ al. εἰσὶ I. D. Mort. I. 3. 334. Φασὶ γὰρ &c. I. Cont. 8. 500. Φασὶ Solan. pro Φησὶ III. Calumn. 14. 144. ἔφην Edd. ἔφη II. Amor. 29. 429. ἔφην al. ἔφης I. D. Mar. IX. 1. 311. εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Τιμόθεε I. Harm. 1. 850. Φήσει ex Φ. Φησὶν al. III. Rhet. Pr. 9. 9.
Φθάνω. οὐκ ἂν φθάνοις I. Vit. Auct. 26. 566. ἐπεὶ οὐκ ἂν φθάνοι τις I. pro merc. Cond. 11. 720. οὐκ ἂν φθάνοιτε II. Tox. 2. 509. φθάνοις al. φθάνοις III. Conv. 2. 419. ἔφθιμι & ἴφθιμι I. Piſc. 29. 598.
Φθειριζίω v. notas III. Ep. Sat. 26. 408.
Φθόνε Edd. Forſ. Φθόνε III. Mort. Per. 37. 358.
Φιλαινὶς II. Amor. 28. 429.
Φιλέταιρ℗ II. Tox. 7. 514. cum Φιλαίτιρ℗ confuſ. III. Macrob. 12. 216.
Φιλίᾳ confuſ. cum Φειδίᾳ III. de Dipſ. 9. 239.
Φιλιππίδης al. Φειδιππίδης I. pro Lapſ. 3. 727.
Φιλόπαιγνον & Φιλόγελον II. Icar. 24. 780.
Φιλοχρινίαν II. Abd. 4. 162.
Φιλοκτήτης. Φιλοκτήτε al. Φιλοκτήμον℗ I. Tim. 6. 112.
Φιλομουσία I. D. Mar. VIII. 2. 309.
Φίλ℗. τοὺς Φίλους al. ℣ Φίλων I. Tim. 8. 114. τίς γὰρ ἦν σοι Φίλ℗ ; I. Cat. 11. 632. Φίλον ποιήσαντο & Φιλοποιήσαντο I. Scyth. 11. 871.
Φιλοσοφίαν. ὅσοι Φιλοσοφοῦσι I. Herm. 53. 794. Φιλοσοφοῦντα al. Φιλόσοφον I. Tim. 57. 174.
Φιλοσοφία. Φιλοσοφίᾳ al. Φιλοσοφίαν I. Nigr. 14. 53. Φιλοσοφίας Hemſt. μισοσοφίας I. pro merc. Cond. 12. 721. Φιλοσοφίαν δέ τις &c. II. Par. 28. 858.
Φιλόσοφ℗ I. Tim. 55. 172. Φιλοσόφῳ al. Φιλοσόφων al. Φιλοσόφῳ I. Prom. 7. 35. ἄμεινον ℣ Φιλοσόφων II. pro Imag. 28. 506.
Φιλοτησία I. Merc. Cond. 16. 672. Φιλοτησίαν III. Conv. 15. 428. Φιλοτησίας III. Ep. Sat. 33. 413.
Φιλοτιμίας ὑποκεκινισμένος III. Calumn. 27. 158.
Φιλοφρονήσομαι al. Φιλοφρονήσαμαι I. Tim. 48. 161.
Φιλοφροσύνας III. Ep. Sat. 34. 414.
Φιλόχορ℗ I. Piſc. 52. 619. & I. D. Deor. XX. 16. 266.
Φιμὸς I. Vit. Auct. 22. 562.
Φινεὺς. Φινέα recept. pro Ἰφίαν II. pro Imag. 20. 500.
Φλυκταίνη puſtula, I. D. Mort. XX. 4. 416.
Φοίνιξ. ἢν μὴ Φοινικ℗ ἔτη βιῴη I. Herm. 53. 793.
Φοιτάω. Φοιτῶν Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ Φοιτᾶν I. Somn. 1. 1.
Φόλ℗. τῷ Φόλῳ III. Conv. 14. 428.
Φονεύω I. D. Deor. XVI. 1. 244.
Φονᾶν vide notas III. Meret. XIII. 318.

φόνε II. Gymn. 19. 899. φόνει Pell. φθόνει III. Dea Syr. 18. 465.
φόρ☞ I. pro merc. Cond. 13. 722.
φράζω. ὁ δὲ φράσαι al. ὃν μηδὲ φράσαι I. Tim. 43. 155.
φρατρίαι I. Herm. 24. 762.
φρενήρης III. Calumn. 3. 128.
φροίμιον. φροιμίᾳ al. προοιμίᾳ II. Q. Hist. 14. 20.
φροντίς. ἡ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ I. pro merc. Cond. 15. 724.
Φρυξ. Φρύγα I. Tim. 30. 142.
τῇ φωχῇ Edd. pr. τὴ φυγῆς II. Asin. 23. 592.
φύκ☞ I. Pisc. 12. 580.
φυλάκι☞ al. φυνάκιος al. φυλακήσιος I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
φύρω I. Prom. 13. 195. II. Asin. 31. 601.
φυσικῶ I. Necyom. 12. 473.
φυσις III. de Dipsad. 9. 239.
Φωκίων II. Jup. Trag. 48. 696.
φῶς] θεὸς III. Philopat. 13. 598.

X.

Χαιρεφῶν I. Herm. 15. 754.
χαίρω. ἢ χαίρω III. Dem. Enc. 5. 494.
ἃ χαλεπῶς II. Gall. 2. 705.
χαμαὶ II. Lex. 1. 319. τὰ χαμαὶ ἐρχομένων II. Icar. 6. 757.
χαμαιτυπεῖον lupanar I. D. Mort. X. 11. 374.
χαμευνίον II. Asin. 51. 618.
χαρίεις. ἢ χάριεν al. χάριόν τι al. ἢ χαρίεντα I. Prom. 3. 28.
χαρίζομαι. χαρισαμένης al. χαρισάμ☞ I. D. Mar. IX. 1. 312.
ὦ Χαρικλεῖς II. Amor. 51. 454.
χάρις. χάριτι εἴσομαι I. Cat. 28. 650.
χάσμα. χάσματι μεγάλῳ II. 2. Ver. Hist. 43. 136.
χειμῶν. σὺ χειμῶνι I. Halc. 1. 176.
χεῖρ. τὸ δίκαιον σὺ τῇ χειρὶ I. Pisc. 10. 578. χειρῶν al. ταιχῶν I. Tim. 12. 120.
χελώνη I. D. Deor. VII. 4. 223.
κατὰ χηνῶν II. Icar. 9. 759.
ὁ χηνίσκ☞ II. Jup. Trag. 47. 695.
χλευασμὸς I. Pisc. 25. 595.
χολῇ Edd. male χολῇ III. Pseudol. 1. 162.
χράω. ἔχρα pro ἔχρη II. Alex. 22. 229.
χράομαι I. Cont. 17. 513. δεῖ ἔχειν οἱ χρήσονται I. Tim. 28. 140.
Χρέμης. Χρέμητ☞ al. Χρέμιδ☞ I. Tim. 30. 142.
τὸ χρεὼν fatum I. D. Mort. XXVII. 9. 444.
χρὴ. σοι ἐχρῆν I. Pisc. 20. 590. τί γὰρ χρὴ ποιεῖν al. τί γὰρ ἐχρῆ I. D. Deor. VIII. 1. 225.
χρῆμα. ῥητῶν ἕκαστον χρημάτων II. 1. Ver. Hist. 20. 86.
χρῆμα al. χῆμα II. Q. Hist. 57. 66. καὶ ἀφρονεῖν χρημάτων I. Nec. 4. 461.
χρηματίζω II. Q. Hist. 48. 59.
ἐς χρηματισμὸν III. Fug. 20. 375.
χρήσιμ☞. ὡς χρήσιμον I. D. Mort. XIV. 1. 394.
χρ☞. σὺ χρῇ I. Pisc. 46. 613.
χρυσᾶσι pro χρυσέοισι III. Dea Syr. 30. 476.
χρυσῆ γάρ εἰμι II. Jup. Trag. 10. 652.
χρυσίον τυτὶ I. Pisc. 45. 612.
χρυσὶς I. D. Deor. II. 2. 206.
χρυσοῦς I. pro Lapsi. 1. 724. ὥσπερ τὸ χρυσοῦν ἐκεῖνο κάδιον II. Gall. 1. 703.
χρυσοφόρ☞ I. D. Mort. XIV. 2. 396.
χρυσόχειρ. χρυσόχειρας I. Tim. 20. 131.
χύτρα. χύτραι πεπραὶ II. Par. 4. 841.
χῶμα I. Scyth. 2. 861.
χωρίου I. D. Mort. VI. 2. 348.
χωρίον I. Necyom. 22. 486.

Ψ.

Ψελὸς raros crines habens, I. D. Mort. XXV. 1. 432.
ψῆττά τις I. Pisc. 49. 617.
ψήφ☞. τὸν δᾶρα τὴ ψήφῳ al. τὴ κάνη I. D. Deor. XX. 11. 262.
ψηφοφορίαν I. Pisc. 24. 594.
ψιλὸς. ψιλὸν al. ὑψηλὸν I. Sacr. 15. 539.
ψοφοδὴς I. Scyth. 3. 862.
ψόφ☞ I. Jud. Voc. 2. 84.
ψύττα III. Ep. Sat. 35. 415.
ψυχρολογίας al. ψευδολογίας I. D. Mort. XVI. 5. 405.
ψυχρὸς I. Prom. 4. 188.
ψυχροτέρως II. Icar. 24. 781.

Ω.

Ὦ παῖ al. ὄπταί I. Herm. 55. 796.
ὠδῖνα. ὠδῖνας ὁρ☞ II. Q. Hist. 23. 31.
ὠθεῖν. ὠθεῖτε al. male αἰτεῖτε I. Pisc. 44. 611.
ὠκύπτερα alae II. Icar. 3. 754.
Ὠλένη II. Icar. 3. 755.
ὦμ☞ I. Cont. 1. 490.
ὧν Edd. ὦν II. Astr. 3. 361.
ὠνήσομαι I. D. Mort. IV. 1. 342. I. Vit. Auct. 26. 566.
ὤνι☞ I. Sacr. 2. 528.
ὥραι. μὴ ὥραισιν ἐκείνῳ II. Salt. 5. 270.
ὡραΐζειν Graev. ὀαρίζειν II. Par. 43. 868.
ὡράνη v. notas III. Tragop. p. 655.
ὥρλα Edd. ὥρλω II. Astr. 27. 372.
ὠρύομαι. ὠρυομένων al. ὠρυομένων I. D. Mort. X. 13. 375.
ὡρῶν vulgo ὁρῶν III. Hipp. 8. 74.
ὡς male aberat I. Herm. 35. 777. & II. Alex. 19. 227. ὡς Edd. ὃς Marcil. III. de Domo 14. 197. ὡς al. ὃς male II. Q. Hist. 40. 54. ὡς] al. κὰν I. Tim. 55. 171. ὡς ἕκαστος al. ὡς ἑκάστας ἐδόκει II. 1. Ver. Hist. 15. 81. ὡς insertum ex O. II. Jup. Trag. 25. 669. ὡς τὸ ἐπείμης III. Ner. 5. 639. ὡς τις non ὡς τις II. Tox. 44. 552. ὡς ἐδ' οἱ I. Merc. Cond. 6. 661.
ὥστε lege ὥστ' III. Philops. 32. 59.
ὥς ποτε Edd. ὅς ποτε II. Gall. 13. 722.
ὥστ' emendatum ὅτι Edd. III. de Domo 12. 197.
ὠφέλειαν I. Nigr. 26. 65.
ὠφελίαν. ὠφεληθῆναι al. ὀφεληθῆναι male I. Cont. 20. 517.

INDEX
GRAECUS NOTARUM
AD LUCIANUM.

A.

Ἄβατος. ἄβατοι ἐποίησας II. Lex. 3. 324.
Ἀβδηρίθην. - - Ἔφίστα I. Vit. Auct. 12. 552.
Ἄβρα I. Merc. Cond. 36. 695.
Ἀβραδάτης II. Imag. 10. 468.
ἄβροχος III. Hipp. 2. 68.
Ἀγαθοκλέους II. Dem. 29. 386.
ἀγαθὸς. σὺν ἐπ' ἀγαθῷ I. Herm. 50. 791. ἀγαθῇ τύχῃ III. Deor. Conc. 14. 536. σὺν ὦ ἀγαθέ I. Somn. 17. 22. ἢν τὸ καλὸν, καὶ ἀγαθὸν ἀνδρῶν ib. 12. 16. τὸ ἄριστον ψήφῳ δοκιμάζειν II. Eun. 3. 352. ὡς ἄμεινον ἦν I. Nigr. 9. 48. idem ter repetitum, ib. 49. τῷ βελτίονος I. Cont. 12. 506. ἐδείκνυον ὡς τινα τῶν κρειττόνων III. Conv. 7. 423. ἄριστος κατὰ παιδιάν I. Harm. 4. 857. τὰ ἄριστα τῶν γραφίων Ὅμηρον II. Imag. 8. 466. ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις γνωρίζοις, vel εὐδοκιμοῖς I. Somn. 11. 15. τοῖς ἀρίστοις προσομιλεῖν vel ὑπὸ τῶν ἀρίστων τιμᾶσθαι ib. ἀγαθοὶ τάττειν III. Hipp. 1. 66.
ἄγαμαι. τὴν ὥραν ἠγάσθη III. Char. 16. 626. & 627.
ἀγαναξτίαν I. Tim. 9. 115. ἀγαναξτίαν ἢν μὴ &c. III. Philopſ. 21. 49. ἡγανάκτει τοῖς βαδίζουσι I. D. Mort. XXVII. 3. 439.
ἀγαπάω I. Jud. Voc. 2. 83. ἀγαπῶμεν contenti ſimus. II. Tox. 62. 566.
ἀγαπητὸς. τὸ ἀγαπητὸν I. Catap. 10. 631. ἀγαπητῶς II. Amor. 33. 433.
ἀγείρω. ὧν ἀπὸ πλούτου ἀπαιρήσιον καὶ χρήματ' ἄγειραν I. Prom. 1. 25. ἀγείρων καὶ συλλέγων I. Herod. 1. 833. ὡς ἀγείροιεν τῇ μητρὶ III. Cron. 12. 394. & 395.
ἀγέλεια. ταῖς ἀγελαίαις II. Aſia. 27. 597.
ἀγέλη πυρίπνους III. Epigr. 24. 682.
ἀγεννὴς. ἐδὲν ἀγεννὲς I. Cont. 10. 502.
ἄγκιστρον τῷ δελέατι συγκαθιεσπάσας I. D. Mort. VIII. 1. 359.
ἀγνοεῖν. ἃ γὰρ σφίσιν ἀγνοίοσιν ἐπῆχται II. Aſtr. 29. 372. & 373.
ἄγνοια I. Cont. 15. 511. δεινόν γε ἡ ἄγνοια III. Calumn. 1. 124.
ἁγνὸς I. Somn. 10. 15.
ἄγνωμον II. Bis Acc. 29. 829.
ἀγορά. ἐξ ἀγορᾶς & ἐπ' ἀγορᾶς, de eo variae collectae formulae. I. Nigr. 25. 64. & 65. ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὴν III. Philopſ. 10. 38. οἱ ταῖς καθ' ὑμᾶς ἀγοραῖς I. Prom. 1. 25.
ἀγοραῖος I. Merc. Cond. 24. 680.
ἄγριος. τὸ ἄγριον I. Tim. 35. 147.
ἄγρὸς III. Epigr. 13. p. 678.
ἀγρυπνῶν. ἀγρυπνεῖ pro ἀγρυπνῆ I. D. Deor. VI. 4. 218.
ἀγρυπνία ἔχουσα καὶ ἔννοιαν τῶν γεγενημένων, καὶ κατάμεμψιν I. Somn. 4. 7.
ἁγυιαὶ. πᾶσαι αἱ ἁγυιαὶ I. Nigr. 16. 54.
ἀγχόνη I. Tim. 45. 158.
ἄγχω. ἄγξω σε I. D. Mort. XXII. 1. 423.
ἀγχωμάλως II. 2. Ver. Hiſt. 37. 133.
ἄγων. ὁπότε ἦγες I. Tim. 3. 104. ἦξεν Edd. ἧξεν II. Dem. 4. 376. ἄγε δὴ μὴ μέλλετε II. Bis Acc. 18. 814. ἀγαγοῦσα ib. 16. 810. ἀχθεὶς ὑφ' ἑτέρου Ἀντίφιλον II. Tox. 32. 540.
ἀγὼν I. Nigr. 10. 49. I. Prom. 1. 25. λήγει μὲν ἀγὼν II. Demon. 65. 395. κατόπιν τῆς τοῦ κήρυκος ἀγῶνος III. Mort. Per. 32. 353. 354. & 355.
ἀγωνίζω I. Prom. 4. 189.
ἀγώνισμα. ἐς τὸ παρὸν ἀγώνισμα II. Q. Hiſt. 42. 55.
ἀγωνοθέτης. ἄγιαζ πρὸς τὸν ἀγωνοθέτην I. Nigr. 14. 53.
ἀδελφὴ I. D. Mort. XXIV. 3. 430.
ἀδελφὸς. ἐπεὶ τόν γε ἀδελφὸν αὐτῆς I. D. Deor. XIX. 2. 251.
ἄδης Προμηθέως, ἄδης Πλούτου I. Prom. 2. 26. ἀκούσαι ἄδου vel ἄδην. I. Nigr. 13. 52.
ἄδης. τῶν ἀδῶν τὰς πύλας &c. I. Nec. 6. 463. ἄδου II. de Luctu 2. 922.
ἀδιάφορος. ἀδιάφορα εἶναι συμβίωσις I. Vit. Auct. 21. 560. τὸ ἀδιάφορον III. Mort. Per. 17. 341. ἐς τὸ ἀδιάφορον I. Herm. 18. 756.
ἀδικεῖν. ἀδὴν ἡμᾶς ἠδίκει II. 1. Ver. Hiſt. 29. 92. ἐφ' οἷς σαυτῷ συνῄδεις ἀδικοῦντι I. Somn. 9. 13. ἀδικοῦντες III. Calumn. 7. 134.
ἀδίκημα. ἀδικήματος III. Pſeudol. 25. 181.
ἄδικος ὁ τοιοῦτος III. Calumn. 8. 134. πῶς ἂν σὺν ἄδικον I. Tim. 14. 124.
ἀδίνες III. Muſc. Enc. 5. 95.
Ἄδμητος I. Somn. 17. 21.
ἀδόκιμος III. Rhet. Pr. 24. 25.
ἀδρὸς II. 2. Ver. Hiſt. 40. 134.
Adſpiratio neglecta, σὺν ἁπλόῃ III. Dea Syr. 31. 477.
ἀδυνατος. ἀδυνάτων ἐφᾶς I. D. Deor. VIII. 1. 227.
ἀέδω. ὁπόταν δὲ τὸ καλὸν ἐπιῇδε ᾄδῃ I. Nigr. 3. 41.
ἀεί γάρ τι I. Prom. 12. 195. ἐς ἀεὶ κτῆμα II. Q. Hiſt. 5. 7.
ἀεικελίοις. ἀεικελίῳ ἐπὶ μισθῷ I. Merc. Cond. 23. 677.
ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον I. Prom. 6. 34.
ἀεροκέλαδος I. Prom. 7. 36.
ἀεροπόρακες II. 1. Ver. Hiſt. 16. 82.
Ἀερόπη II. Salt. 43. 293.
ἀετὸς I. D. Deor. II. 1. 206. ὁπότε ἤδη σὺν τῷ ἀετῷ ἦν quum eſſet in forma aquilae ib. XX. 6. 258. τὸν ἀετὸν πτῆσει II. Salt. 38. 290.
ἀηδὴς III. Calumn. 14. 144.
ἀηδὼν I. Nigr. 3. 41. I. Halc. 8. 183.
Ἀθαμᾶς II. Salt. 42. 293.
ἀθανατισμὸς. τῷ ἀφ' ἑαυτοῦ δόξῃ ἀθανατισμῷ I. Somn. 12. 16. ἀθάνατος. ἀθάνατοι ib.
ἀθέατος I. Nigr. 23. 61.
Ἀθηνᾶ I. D. Mar. XIV. 2. 322. ἐδ' εἰ αὐτή μοι Ἀθηνᾶ τοῦτο ἐπιτάττοι I. D. Mort. XXIX. 2. 450. Ἀθηνᾶ συνεργάζεται I. Prom. 3. 27. τῆς Ἀθηνᾶς I. Harm. 3. 856. Ἀθηνᾶ στρατεία III. Meret. IX. 301.

Ἀθῆναι earum comparatio cum aliis civitatib. I. Nigr. 12. 51.
Ἀθήνησι II. Imag. 4. 462. ὥσπερ Ἀθήνησι II. Alex. 38. 244.
Ἀθηναῖος II. Q. Hist. 15. 22.
ἆθλα τῆ II. Gall. 8. 714.
ἆθλον I. D. Deor. XX. 7. 259.
ἆθλος. ἆθλόν τινα τοῦτον τῷ βασιλεῖ ἐπιτιλῶν I. D. Mar. XIV. 2. 322.
ἀθυρμάτιον ἄρκτε σκύλακα I. D. Mar. I. 5. 291.
Αἰακὸς II. de Luct. 4. 924.
Αἰγιρος III. Electr. 2. 88.
αἰγιαλός. καὶ αθιμβρος ἡμᾶς ὁ αἰγιαλοῖς II. Alex. 57. 260. & 261.
αἰγὶς I. Tim. 3. 104.
Αἰγύπτιος. ἀνδρὶ Αἰγυπτίῳ ἐνίσχυον γενόμενος II. de Luct. 21. 933.
Αἰγυπτος I. D. Mort. XIII. 3. 392.
αἰδέομαι. ᾐδοῦντο II. Amor. 20. 420.
Αἰθιοπίη. ἐπ' Αἰθιοπίῳ vide notam III. Dea Syr. 16. 462.
αἰδῖον. τομὰς δὲ καύσεις ὑπομεῖναι περὶ τὸ αἰδῖον I. Nigr. 27. 67.
αἰδὼς II. Amor. 37. 438. ἡ πρὸς ταύτην αἰδὼς I. Herm. 82. 826. & 827.
αἰεὶ II. Phal. alt. 12. 206.
αἰθὴρ μὴ γὰρ ἐκδέχεται τους &c. II. Amor. 49. 453.
αἰθὴρ μεγάλη I. Halic. 7. 183.
Αἰθιοπεὺς. μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας I. D. Prom. 17. 201.
Αἰθιοπία. ἀπὸ Αἰθιοπίας II. Q. Hist. 15. 22. ἡ οἰκία καὶ ἡ Αἰθιοπικὴ διάγνωσις II. Salt. 44. 295.
αἰθὼ I. Tim. 41. 153.
αἴλινος I. Jud. Voc. 7. 90.
αἷμα I. Vit. Auct. 6. 545. & 546. ἐκ αἵματος III. Tragop. p. 651. ἀφ' αἵματος II. Tox. 52. 557. τῷ αὐτοῦ αἵματι I. Cont. 24. 523.
αἱμάσσω. αἱμάξαι τὴν δεκτύλην II. Gall. 26. 742.
Αἰόλος. αἰόλῳ τῷ Ἕλληνι συγγατέμι I. Halic. 1. 177.
αἰπόλιον I. Catap. 3. 623.
αἴρομαι. ἕρησο I. Herm. 85. 829.
Αἰσχίνης II. Imag. 17. 476. ἃ δὲ Αἰσχίνης ὁ Ῥήτωρ εἶρηκε I. Somn. 12. 16.
Αἴσωπος II. Icar. 10. 761.
αἰτέω. αἰτῶν τὸ γιγνόμενον I. Tim. 49. 163. αἰτούσης III. Meret. IV. 288. αἰτούντων δὲ αὐθις τῶν συγασιωτῶν II. Salt. 84. 315.
αἰτία γενοῦ III. Char. 6. 621.
αἰτιάομαι. πάλαι μὲν σε ταῦτα αἰτιῶμαι I. Tim. 14. 124. αἰτιᾷ antea male αἰτια II. Abd. 21. 177.
αἰτιάσεσθαί σε III. Pseudol. 4. 166.
αἴτιος. τί δὲ ἡμεῖς αἴτιοι I. D. Mort. III. 1. 338.
Αἴτνη. ὀν τ' Αἴτνης I. Tim. 19. 129.
Αἰτωλικὸς. Αἰτωλικὰ πάθη I. Sacr. 1. 525.
αἰχμαλωτός. ἐλεεσάμην αἰχμαλωτοὺς III. Dem. Enc. 45. 523.
Ἀκαδημαϊκὸς II. 2. Ver. Hist. 18. 115.
ἀκάθαρτον II. Asin. 29. 598.
Ἀκάμας II. Salt. 40. 292.
ἀκανθώδης I. Pisc. 51. 618.
ἄκαιρος. ὀν ἀκαιρεῖ χρόνῳ I. Tim. 3. 105. ὀν ἀκαιρεῖ τ' νυκτὸς ὥσης III. Philopat. 21. 610.
ἀκαιρίαις II. Q. Hist. 7. 8.
ἀκάτιον II. Q. Hist. 45. 57.
ἄκατος II. 1. Ver. Hist. 5. 73.
Ἀκιρτεκόμας II. Alex. 36. 243. & 244.
ἀκίρρα. ἢ ἀκίρρα ὑπὸς &c. I. D. Mort. IV. 1. 340. & 341. &c.
ἀκκηδιάζω. ἀκκηδιάζοῦσες I. Somn. 9. 13.
ἀκκὶν. ἀκκὶν ἐγίνοντο σιωπῇ I. Nigr. 34. 77.
ἀκκραις I. Somn. 10. 15. ἀκκράσις ib.
ἄκκρατα melius ἀκράτα II. Icar. 3. 754. ἀκκρατος πόσμος I. Somn. 10. 15.
ἄκκρατος II. Icar. 3. 754.
ἀκκίδυτος. ἀκκινδυνόταλον II. Asin. 44. 611.
Accusativi rarior terminatio in Σκύθια III. Dea Syr. 12. 457. Accusativ. vel potius ordo verborum minus obvius in παρελθόντας III. Char. 19. 630.
ἄκλαυστος I. Catap. 5. 626.
ἄκληρος. ἀκλήροις τὴ ἀδίοις I. D. Mort. XV. 3. 401.
ἄκμων I. Prom. 3. 27. I. Merc. Cond. 3. 655.
ἀκμὴς. σὺν ἀκμῆς II. Lex. 2. 321.
ἀκοντίζω I. Tim. 10. 118.
τὸ ἀκοντίον II. Q. Hist. 12. 16.
ἀκούω I. Merc. Cond. 35. 694. εἴ τινα μητρὸς φίλην ἀκούεις II. Asin. 4. 571. τῶν κόλακας τὴ θυοῖς ἐχθροὶ ἀκούουσιν I. Nigr. 22. 60. τοῖς ἀκούουσιν II. Q. Hist. 10. 14. ἄκουε σίγα III. Deor. Conc. 1. 528. ἄκουσον αὐτοῦ τοτε παῤῥησιαζομένου II. Jov. Trag. 41. 688. τὴ τοῦτ' ἀκουσῃ μόνον II. Abd. 6. 164. κακῶς ἀκούων II. Asin. 38. 606. ἀκούειν intelligere, II. Par. 10. 848. ἀκούειν καλῶς dici pulce. rimam, III. Charid. 14. 626. ἀκοῦσαι II. Phal. Pr. 3. 190. ἀκούων ἃ ἦν I. Nigr. 13. 52. τὴν πρὸς τοὺς ἀκούοντας εὔνοιαν III. Calumn. 24. 156. ἀκούειν III. Bacch. 5. 79.
ἀκρατὴς II. Q. Hist. 8. 9. ἀκράτου III. Macrob. 25. 227.
ἀκριβῶς. ὃς ἀκριβῶς οἶδε III. Conv. 4. 420. & 421.
ἀκρὶς. ἀκρίσι III. de Dipf. 3. 236. & 237.
ἄκρατος. ἀκρίτους τινας III. Calumn. 8. 137.
ἀκροάομαι. ἀκροᾶσθαι ἀμφοῖν III. Calumn. 8. 135.
ἀκροβολίζομαι I. Tim. 45. 159.
ἀκροποδιτί πω I. Prom. 1. 186.
ἀκροπολις I. Tim. 51. 165.
ἀκτία III. Tragop. p. 648.
ἀκτίν. ἀκτινα παρατιθηγμένην III. de Dipf. 2. 235.
ἀκτίεσιν II. Alex. 27. 235. ἀκτῖνας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ I. Tim. 51. 165. & III. Dea Syr. 32. 478.
ἀλεκτρυὼν ἱερὸς III. Dea Syr. 48. 484. ἀλεκτρυὼν κάκιστε II. Gall. 1. 702.
Ἀλεξανδρεωλικὸς ἀνθρωπίσκος I. Merc. Cond. 27. 685.
μήτε Ἀλεξανδρος II. Q. Hist. 38. 50. Ἀλεξάνδρῳ τῷ Ἀβωνοτειχίτῃ II. Alex. 1. 208.
Ἀλεξικλῆς III. Philopf. 14. 41.
ἀλήθεια I. Catap. 19. 641. I. Pisc. 17. 587. ἐπ' ἀληθείας III. Philopat. 12. 598. τὴν ἀλήθειαν προσιοῦσαν III. Calumn. 5. 132.
ἀληθὴς. τἀληθὲς εὑρεῖν I. Herm. 66. 808. τἀληθὲς ἐξευρὼν I. Pisc. 15. 586.
ὡς ἀληθὰς II. Amor. 48. 451. ἀληθῶς χαιρεκτῶ ib. 38. 440.
Ἁλιεῦντις I. Necyom. 20. 483.
ἁλιεὺς I. Pisc. 1. 570.
Ἁλιῤῥόθιος II. Salt. 39. 291.
ἁλίσκω. ἰαλωκότας III. Philopf. 2. 30. ὅτε ἑρμῆν ἁλίσκεσθε μετ' αὐτοῦ I. Pisc. 32. 601.
ἁλισμὸς I. Prom. 1. 24.
Ἅλκησις I. Somn. 17. 21. τὴν ὁμωγενῆ μου Ἅλκηστιν I. D. Mort. XXIII. 3. 428.

τινὰ Ἀλκιβιάδην III. Mort. Per. 43. 363.
Ἀλκυονὶς I. Halc. 2. 179. Ἀλκυὼν ib. 1. 176.
ἀλλὰ. ἀλλ' ἢ I. Nec. 1. 457. ἀλλὰ ἄνδρας II. Tox. 1. 508. ἀλλ' ἐκεῖνο I. Nigr. 8. 47. ἀλλὰ κὴ ἵ II. Asin. 10. 577. ἀλλὰ κὴ I. Jud. Voc. 3. 85. ἀλλ' ἐκεῖνος I. D. Deor. XX. 5. 257. σὺ δὲ ἀλλὰ I. D. Mar. VI. 2. 303. ἀλλὰ εἴ τι II. Q. Hist. 5. 6.
ἀλλοδαπός. ἀλλοδαπὴν subaudi γῆν I. Somn. 7. 9.
ἀλλόκοτος metathesis pro ἀλλότοκος I. Prom. 5. 30.
ἄλλος II. Alex. 43. 249. I. Cat. 20. 642. ἢ ἄλλος II. Amor. 16. 416. τὰ ἄλλα T. H. rescribi vult τάχα I. Nigr. 9. 48. τὰ ἄλλα II. Q. Hist. 13. 19. ἀλλ' ἢ II. Tyran. 21. 157. ἄλλῳ τῳ II. Jup. Trag. 2. 644. μετέχειν τῶν ἄλλων τῶν βελόμενον II. 1. Ver. Hist. 20. 87. ἄλλας I. Vit. Auct. 18. 557. ἄλλοις I. Merc. Cond. 23. 679. ἐπ' ἄλλο al. ἄλλῳ I. D. Deor. XX. 8. 259. ὅτι ἄλλο ἢ ὅσον II. Asin. 16. 584. ἄλλῳ II. Salt. 23. 282. τ' ἄλλα II. Phal. alt. 7. 204. τινὰς τοὺς ἄλλους I. Herm. 5. 744. τις ἄλλος I. Catap. 1. 621.
ἀλλότριος τρόπος I. Harm. 3. 856.
ἄλλως ἐρωμένου nullo consilio rogabam I. D. Deor. XX. 3. 255. & I. Pisc. 19. 589. ἄλλως ἱστορίαν ἐπιδίκνυσι III. Hipp. 2. 66. ἄλλως τε ὁρᾷς I. D. Mort. XV. 3. 400.
ἄλογος. ἀλόγως τὸ ἢ ἀλόγιστον ἀνδρεῖον I. Nigr. 1. 38.
ἀλυργὶς II. Q. Hist. 8. 11. I. Prom. 5. 30.
Ἅλυς II. Jov. Conf. 14. 636.
ἀλυσιτελὲς δὲ II. Jov. Trag. 47. 694.
ἀλυτάρχης I. Herm. 40. 783.
Ἀλφειὸς I. D. Mar. III. 1. 294.
Ἄλωα Festum Athenienſe III. Meret. I. 280. & 281.
Ἀλωεὺς. Ἀλωέως υἱέες I. Cont. 3. 494.
Ἀλωπεκῆθεν III. Philopſ. 20. 48.
ἅμα II. Gymn. 22. 903. ἅμα λόγων II. Gall. 10. 717.
ἀμαθία μὲν Θρᾴσσα, & ἀμαθίας ἀγωνιζόμενος τῶν Θρᾳττῶν I. Nigr. 1. 38.
Ἀμαλθείας κέρας III. Rhet. Pr. 6. 6.
ἡ ἄμαξα τὸν βοῦν πολλάκις ἐκφέρει I. D. Mort. VI. 2. 348.
ἀμαυρὸς. πρὸς ἀμαυρόν τι καὶ μικρόσωμον λυχνίδιον I. Tim. 14. 124.
ἀμβολὰ. ἀμβολᾶς ἔργον I. Scyth. 11. 872.
ἀμβροσία. λόγων ἀμβροσίαν κατασκέδασιν I. Nigr. 3. 41.
ἀμέλει I. Cat. 13. 635. I. Nec. 15. 477.
ἀμελέτητος I. Cont. 7. 498.
ἀμελίᾳ I. Tim. 11. 120. αὐτῶν ἀμελείᾳ I. Somn. 13. 19. ἀμελούμενος δὲ ὁ μὴ φίλων I. D. Deor. XIV. 2 238.
ἀμέλητος I. Nigr. 27. 67.
ἀμιτυρητὶ I. Nigr. 28. 68.
ἀμήχανον III. Mort. Per. 13. 336.
ἀμοὶς. ἐς τὴν ἀμοίδα ἐνεροῦντες I. Merc. Cond. 4. 658.
ἄμμιγα πάντες I. Nigr. 16. 54.
Ἄμμων I. D. Mort. XIV. 5. 398. Ἄμμωνος II. Astr. 8. 364.
ἀμνημονεύω II. Q. Hist. 18. 26.
ἄμοιρον II. Jup. Conf. 19. 640.
ἄμορφος I. Prom. 3. 28.
ἀμυδρὸς I. Somn. 9. 12.
ἀμφιβληστρίτης I. Herm. 57. 798.
ἀμφιλαφὴς III. Rhet. Pr. 22. 23.
Ἀμφίλοχος II. Alex. 19. 226. I. D. Mort. III. 1. 338.
Ἀμφίρυτος. ὥσπερ ὁ Ἀμφιρύτης I. Cont. 14. 509.
ἀμφότερος. ἀμφοτέρως I. Tim. 20. 130. ἀμφοτέρως III. Conv. 47. 450. ἐπ' ἀμφότερα πίπτοι I. Harm. 2. 853.
ἄμφω I. Merc. Cond. 7. 663. I. Tim. 18. 128. ὁ μὲν αὐτὸς ἄμφω ἦμεν I. D. Mort. XVI. 4. 404.
ἀναβάλλω I. Nigr. 8. 47. ἀναβάλλεσθαι τὴν προσοχὴν ib. 27. 67.
ἀναβιβάζω. ἀναβιβασάμενος I. D. Deor. XXV. 2. 278.
ἀναβιόω. ἀναβιῶναι αὖριον I. D. Mort. I. 1. 328.
ἀναβολὴ II. Gall. 9. 717.
ἀναγεγυμνώκασι II. Q. Hist. 32. 43. & I. Halc. 7. 182.
ἀναγναρισμοὺς I. pro merc. Cond. 1. 704.
ἀναγναῖον II. Salt. 62. 300.
ἀνάγκη. καὶν ἀνάγκῃ —— προβάλλονται I. Nigr. 22. 61. ἀνάγκη τοίνυν I. Merc. Cond. 11. 667. ἀνάγκη -- ἐνόμισε II. Jov. Trag. 4. 647. ἀνάγκην ἔχοντες I. Nigr. 22. 61. οἱ ταῖς ἀνάγκαις III. Ocyp. p. 666.
ἀναγράφω. ὑφηγέτης ἀναγεγράφθαι I. Cont. 24. 524. ἀναγεγραμμένους v. omnino not. Geſn. III. Nav. 35. 271.
ἀναγω I. Nigr. 8. 47.
ἀναδῆσαι. λύσει τὸν ὕπνον ἀναδησάμενος I. Scyth. 11. 871.
ἀνάδυσις II. Salt. 50. 297.
ἀναδῦναι III. Mort. Per. 26. 350.
ἀνάθημα I. Herm. 38. 780.
ἀναθορεῖν I. Prom. 4. 29.
ἀναθόρνυμαι. οὐ τῇ λάχνῃ ἀνεθόρνυτο I. Prom. 4. 29.
ἀναθόρω. ἀνέθορον ὑπ' ἐκπλήξεως I. Prom. 4. 29. ἢ μὲ τ' πέτρας ἀνέθορεν ib. καπὸς πολὺς ἀνέθορεν ib.
ἀναιδέστατον III. Cyn. 16. 548.
ἀναίρω. ἀναλεῖν αὐτὸν ἀπειλοῦσιν II. Gall. 14. 725.
ἀναισθησία. δι' ἀναισθησίαν I. Somn. 13. 19.
ἀναισχυντία. ἡ ἀναισχυντία ἅσα III. Pſeudol. 5. 167.
ἀναίτιος. ἀναίτιον αἰτίᾳ I. Prom. 4. 188.
ἀνακαιομαι. ἀνακαίεσθαι ἐμαυτὸν II. Imag. 18. 478.
ἄνακες. τοῦ ἀνάκου III. Conv. 9. 424.
Ἀνάκειον. πρὸς τὸ ἀνάκειον προθέμενοι κλίμακας I. Tim. 10. 119.
ἀνακηρύσσω. ἀνεκήρυξεν ὑφηγέτην δηλονότι I. D. Mort. X. 6. 366. & 367.
ἀνακλάω. ἀνακεκλασμένη II. Gymn. 7. 886. ἀνακλᾶν ἑαυτὸν II. Salt. 27. 284. ἀνακλάσας III. Meret. III. 284. & 285.
ἀνακόλουθον in καθαγιασάσαντί σε vide III. Philopat. 17. 603. ibique notas. In καί κε πειθῶν ib. 18. 604.
Ἀνακρίων III. Macrob. 10. 214.
ἀνακρούω. τόν τι θυμὸν ἀνακρούσῃ, & πάλιν τὸν λόγον ἀνακρούσασθαι I. Nigr. 8. 47. μικρὸν ἀνακρούσαντος & ἀνακρούσας πρόμναν ib. 46.
Ἀνακτορον I. Tim. 23. 136.
ἀνακυκλεῖς III. Philopat. 17. 602.
ἀνακύπτω. ψυχὴ ἀνακύψασα εἰς τὸ ὄντως ὄν I. Somn. 13. 19. ἀνακύπτων al. ἀνατίφων ib. 18. ἀνακύπτοντες II. Jup. Trag. 22. 666. & 667.
ἀναλαμβάνω. ἀναλαβὼν ἤδη τὰ ὑρημένα I. Nigr. 8. 47.
ἀναλίσκω. ἀνάλωκα I. Herm. 82. 828. χρόνος ἀναλωθεὶς I. Somn. 17. 22.
ἀναλογίζομαι I. Herm. 54. 794.
ἀνάλογος I. Herm. 32. 772.
ἀναλύζω. μόλις ἀναλύζων κεκομμένῳ τῷ στόματι I. Somn. 4. 7.
ἀναλύω. ἀνῆλυε III. Philopſ. 14. 41.
ἀναμιστέον I. Nec. 18. 482.
ἀναμιμνήσκομαι. τί ἢ ἄλλο, ἢ ἀνεμνήσθη I. D. Mort. XIII. 2. 391.

ἀναπνέω I. Somn. 13. 19.
ἀναπνοὴ & I. D. Mort. XXIX. 1. 449.
ἀνάπτης I. Merc. Cond. 42. 702.
ἄναξ χειρῶν, μόναις ταῖς χερσὶ διεπόζων I. Somn. 9. 14. τοῦ ἀνάκτος III. Conv. 9. 424.
ἀνάξιος & I. D. Mort. XX. 4. 416. Forſ. ἀν' ἄξιος, v. not. III. Conv. 33. 440.
ἀνάπαισον ὑπὸ τοῦ χοροῦ λεγόμενον I. Prom. 6. 32. ἀνάπαιστα συγκρετῶν ib. ἀνάπαισα εὔκρατα ἐπιλέγοντες ib.
ἀναπαύω. ἔστε ἀναπαύσεις σεαυτὸν διαχυθείς I. D. Mar. III. 1. 295.
ἀναπετάζω. ἀναπεταμένην ψυχὴν I. Nigr. 4. 42. ἀνεπέτασεν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν εἰς μίαν πύλας & τῆς ἀληθείας ib. εἰς τὸ ἄκρον ἀναπεταμένον I. Tim. 19. 129.
ἀναπηδάω. μὴ ἀναπηδήσῃς v. not. III. Mort. Per. 25. 349.
ἀναπίπτω. ἀναπεσόντας II. Aſin. 23. 590.
ἀναπλάω. ἀναπλάσας II. Alex. 44. 250.
ἀναπνέω. ὑπολύζειν ἀναπνέοντα I. Somn. 4. 7.
ἀναπόδικτος & I. Vit. Auct. 24. 565. II. Bis Acc. 22. 821.
ἀναπομπή II. Alex. 5. 213.
ἀναρπάζω. ἀνήρπασας, τῶν θεῶν I. D. Deor. IV. 2. 210.
ἀναρρίπίζω. τὸ ποιητικὸν & μυστικὸν ἀναρρίπισμα I. Tim. 6. 112.
ἀναριπτέω. ἀναρριπτοῦσι II. Gymn. 27. 909.
ἀναρρίπτω. παραβόλως ἀναρρίπτων I. Herm. 28. 768.
ἀναρτᾶν III. Dem. Enc. 10. 499. vide notas ἀναρτησόμενος & II. Jov. Conf. 4. 628.
ἀνασκολοπίζω. ἀνεσκολοπίσθη III. Macrob. 13. 217.
ἀνασπάω. ὡς πλεῖον ἀνέσπων τῆς ἡδονῆς I. Nigr. 32. 75. ἀνασπάσαι τὸ θηρίον III. Conv. 20. 432. ὁκ βαθμὸν ἀνασπάσαι τὴν σωφροσύνην I. Prom. 6. 34.
ἀνασυρόω I. Prom. 1. 186.
ἀνατείνω I. Catap. 4. 625.
ἀνατίλλω I. Nec. 12. 474. πρὸς ἀνατέλλοντα ib. 7. 464.
ἀνατρέπω II. Aſin. 40. 608.
ἀναφαίνω. ἀναφαίνει σεαυτὸν I. D. Mar. III. 1. 295.
ἀναφαλαντίας I. Tim. 47. 160.
ἀναφέρω. ἀναφέρουσιν II. Alex. 25. 232.
ἀναφλῶν τὸ αἰδοῖον III. Mort. Per. 15. 341.
ἀναφλέγω. ἀναφλέγεται III. Meret. VIII. 300.
ἀναφρόδιτος & I. D. Deor. XV. 2. 242.
ἀναφύεται II. Abd 27. 182. & 183.
ἀνδραποδίσις I. D. Deor. IV. 1. 209.
ἀνδρείας v. not. III. Char. 26. 634.
ἀνδρεία II. Salt. 12. 274. III. Muſc. Enc. 5. 94. III. Pat. Enc. 8. 232.
ἀνδρικὰς ἅπας ποτὲ ὁ ἀνδρεῖος προσκαρίζηται I. Somn. 13. 19. μὴ ὁμοίοις τοῖς ἀνδρικοῖς ἀλλοτιλιοῦτε ib.
ἀνδρίζω & I. Prom. 7. 34.
ἀνδροκτασία I. Nigr. 18. 57.
ἀνδρολογίαν II. Tox. 58. 563.
ἀνδρώδης. ἀρετὴ ἣ ἀνδρώδης αὕτη I. Somn. 9. 12.
ἀνεγείρω. ἀνεγρόμενος & I. Tim. 41. 153.
ἀνειλίττω III. Adv. Ind. 16. 113.
ἀνελκω. εἰς τὰς ῥῖνας ἀνέλκοιεν τὰ πνεύματα I. Somn. 4. 7.
ἀνέμος & τοὺς ἀνέμους ἐπιπέμπειν I. D. Deor. IV. 1. 208.
ἀνειμωνη I. pro merc. Cond. 11. 719.
ἀνεπάγελτος & II. Jov. Trag. 37. 685.
ἀνεπιδὴς I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
ἀνεπίληπτα III. Nav. 46. 278.
ἀνέρχομαι. ἀνέρχεσθαι I. Somn. 15. 20.
ἀνευρίσκω. ἀνευρίσκονται ὀδοὶ I. Nigr. 16. 55.
ἀνέχεσθαι. εἰ μὴ ἀνέχη τὴν διατριβὴν I. Herm. 56. 796. ἀνέχεσθε al. ἀναδέχεσθε II. Jup. Trag. 30. 675. & 676.
ἄνηκος & I. Piſc. 4. 574.
ἀνήκω & I. Somn. 9. 14.
ἄνηρ I. D. Mort. XIV. 4. 397. ὁπότε ἀνὴρ ἔφθα &c. ib. XXVIII. 1. 445. ἐγγραφεὶς ἀνὴρ III. Soloec. 12. 583. κεφάλιον ἀνδρὸς I. Halc. 1. 178. ἄνδρες I. Tim. 58. 175. οἱ ἄνδρες II. pro Imag. 11. 490. πρωϊχοῦς ἀνδρὸς III. Mort. Per. 19. 343. ἀνδρὸς μικροῦ III. Dea Syr. 16. 463.
ἀνήροτα καὶ ἄσπορα III. Rhet. Pr. 8. 8.
ἀνθέρικος ἐπ' ἀνθερίκων ἄκρων II. Q. Hiſt. 8. 10.
ἄνθος. ἀνθεῖ πολλαῖς τε & ἀκριβεῖς ἐπιθυμίαις multa de hoc verbo controverſa I. Nigr. 16. 55. Vide & Addenda.
ἀνθοδάφης II. Amor. 41. 441.
ἄνθρακες I. Tim. 41. 153.
ἀνθρώπινος. ἀνθρωπινώτερον ἀστέρων I. D. Mort. X. 9. 372.
ἀνθρώπινον II. Bis Acc. 34. 834.
ἄνθρωπος & εὐδαίμων I. D. Mort. XX. 5. 418. θήρας δὲ τὰ καλούμενα ἀνθρώπων Solan. pronuntiat locum corruptum, forſan male. Vid. verſionem Geſn. III. Cyn. 19. 551. ἀνέπλασαν τοὺς ἀνθρώπους I. Prom. 12. 195. ἄνθρωπος μισεῖ I. Tim. 34. 147.
ἀνιάζω. ἀνιάζων ἐπὶ παιδὶ I. Nigr. 7. 45.
ἀνιάω. ἀνιᾶσαι ἐπὶ τινὶ multis probatur teſtibus I. Nigr. 7. 45. ἐπὶ τοῖς ὁ πόσιν ἀνιᾶσαι ib.
ἀνίημι I. Tim. 57. 174.
ἐκ τάχ' ἀνίοντες εἰς τὰς ὁμοίας I. Nigr. 8. 47.
ἀνίστημι. ἀνασῶσαι τοὺς κύνας I. Tim. 4. 107.
ἀνίστασθαι τάφρας ἐκχυθείσης III. Muſc. Enc. 7. 96. ἀναστήσας II. Dem. 22. 384.
Ἀντίπειρις III. Dem. Enc. 23. 508.
ἀνοια. νοητείας & ἀνοίας θεολογιωθείσης I. Jud. Voc. a. 83.
ἀνόμοιος & ἐξ ἀνομοίων συνιστὰς I. Prom. 5. 30.
Ἄνυδις I. D. Mort. XIII. 3. 392.
ἀνταίρω I. Herm. 33. 774.
ἄνταρος & I. D. Mort. XVI. 2. 493.
Ἄντας III. Macrob. 10. 215.
ἀντεξετάζω I. D. Mort. XII. 2. 383. ἀντεξετάζεσθαι II. Abd. 16. 174.
ἀντερείδω I. D. Mort. XXVII. 1. 437.
ἀντὶ γλώσσης III. Pſeudol. 25. 182.
ἀντεφαίνω I. D. Mort. XXVII. 1. 437.
ἀντεφάλλω. ἀντεφάλλε τῷ καιρῷ II. Lex. 5. 327.
Ἀντίγονον μοιχεύοντα II. Icar. 15. 770. Ἀντίγονον & μονόφθαλμον φεύγων III. Macrob. 13. 217.
ἀντίδοξος & οἱ μὲ δὴ ἀντίδοξοι I. Herm. 17. 755.
ἀντίθυρ & ἀντίθυρον. τὸ ἀντίθυρον III. Conv. 8. 423. & 424. ἄ ὡ τ' ἀντίθυρ & v. notas III. de Dem. 26. 204. & 205.
Ἀντίμαχος & II. 2. Ver. Hiſt. 42. 135.
ἀντιμολπος & εἶτ' ἀντίμολπος ἦκεν ὁλολυγῆς μέγαν Κάπελλα I. Somn. 4. 7.
ἀντίπαις I. Somn. 1. 1.
Ἀντίπατρος & II. Salt. 58. 299.
ἀντιποιεῖν. ἃ μὲν ἄλλα τὸ σπέρμα... ἀντιποιῆται I. Prom. 3. 29. ὃς ἀντιποιεῖται μόνος & qui ſolus vindicavit I. D. Mort. XXIX. 2. 449. διὸ γὰρ ἀντιποιεῖσθαι σοῦ πρέσβεις I. Prom. 3. 29. φιλοκοσμίαν σημαίνει ἀντιποιεῖσθαι ib.
ἄντυξ. εἰχεῖο τ' ἄντυγος ἦ. D. Deor. XXV. 2. 278. & 279.
ἀνυποδήτος & ἀνυπόδητος II. Aſin. 16. 584. quales calcei jumentorum, ib.

ἀνυ-

ἀνυπόστατος I. Halc. 4. 180.
ἀνυσιμοτάλαν ᾗ ὁν III. Calumn. 16. 145. & 146.
ἀνύω. ἀνύσω II. Asin. 50. 618. & 619.
ἄνω I. Vit. Auct. 14. 554. ἄνω & κάτω I. Tim. 24. 137. τῷ ἄνω Διι I. Cont. 1. 488.
ἀνωδυνος III. Tragop. p. 663.
ἀνώμοτος. ὑμᾶς αὐτὴ ἀνώμοτος I. Somn. 9. 12. ἀνωμότους εἰ βούλει II. Tox. 42. 550.
ἀξίνης II. Tox. 8. 514. & 515.
ἀξίνα, τὸ ἐπ' ἀξίας τινὰ I. Nigr. 24. 64. ὡς ἀξίας εἶχε III. Conv. 8. 424.
ἄξιος. σκάφης ἀξίης ἀνούλφος II. Q. Hist. 28. 37. ἄξια ταῦτα ἀνησω vili ista emisti pretio I. D. Mort. IV. 1. 343. ἀξίαν ἔσαν II. Abd. 6. 164. ὡς ἄξιόν γε φιλ. &c. II. Par. 50. 875.
ἀξιῶ I. Nigr. 31. 72. ἀξιῶν forte ἀξίαν dicit F. G. idque rectum I. Herm. 17. 756.
ἀξιῶ γάρ σε ἀφέλιμον III. Adv. Ind. 25. 120.
ἀοίδιμος. ἀοίδιμον ὄνομα I. Cont. 11. 504.
ἀόργητος τῷ θυμοῦ κρύπτων I. Herm. 12. 751.
ἄορος I. D. Mort. XIV. 6. 399. ἄορος al. ἄορις Ro. 398.
ἀπαγγέλλω. ἀπαγγέλλουσα I. Somn. 10. 14.
ἀπαγορεύω I. D. Deor. XXIV. 2. 277.
ἄπαγε. ὅτε φίλων, ἢ οἰκείων πρὸς ὕβριν ἀπαγορεύων I. Tim. 16. 126. ἄπαγε, μή μοι γένοιτο. ἄπαγε ἄνθρωπε I. Prom. 7. 35.
ἀπαθανατίζω, τὸ ἰσοφίτης ἀπαθανατιζούσης ἀρετὰς I. Somn. 12. 16.
ἀπαίρω. τοὺς ἀπαίροντας ἀπάτης, & ἐπί τι ἀπαίρει I. Jud. Voc. 2. 83.
ἀπαλλάττω I. Merc. Cond. 1. 652.
ἀπάνθρωπος I. Prom. 11. 194.
ἀπαντικρὺ II. Amor. 46. 449.
ἅπαξ. εἰς τὸ ἅπαξ I. Tim. 19. 129. ἐφ' ἅπαξ ἐλθεῖν v. not. III. Dem. Enc. 21. 507.
ἀταρβηστίας III. Calumn. 9. 137.
ἀπαρχή. ἀπαρχὰς ἐπιχέων τοῖς βωμοῖς I. Somn. 3. 6.
ἅπας. ἅπασα I. D. Mort. XII. 2. 382. ἅπασιν ἐκείνοις — Σίμων II. Gall. 14. 722. & 723. ἁπάντων ἤδη κεχειραμένων II. Q. Hist. 5. 7.
ἀπαυδάω. ἀπαυδήσω III. Philopat. 18. 605.
ἀπεικάζω. πρὸς Ἀλκιβιάδην ἀπείκαζον I. Somn. 12. 18. τράγῳ ἑαυτὸν ἀπείκασον I. D. Deor. XXII. 2. 270. τῷ Ὁμηρικῷ Θερσίτῃ ἔπεισί μοι αὐτὸν ἀπεικάζειν I. Prom. 2. 26.
ἀπειλάω. ἀπειλαις vulgo ἀπείλῃς male II. Jup. Trag. 14. 656.
ἄπειμι I. Tim. 15. 126. I. Cont. 17. 514. ἄπεισιν II. Jup. Trag. 53. 700. ἄπει Att. pro ἀπειλεύσῃ, quod non imitandum I. Somn. 7. 9. ἄπιθι I. Car. 24. 647. ἄπιτε δὴ I. Somn. 14. 19. ἀπίωμεν ὦ Δίκη II. Bis Acc. 8. 799.
ἀπειλεύω I. Jud. Voc. 6. 89. ἰοὺ ἰού, ἀπειλεύομεν I. D. Mar. VI. 2. 304.
Ἀπελλῆς ὁ Ἐφέσιος III. Calumn. 2. 127.
ἀπεμπολάω I. Pisc. 27. 596. ἀπεμπολοῦντες II. Tox. 28. 537.
ἀπεναντίως ἀπ' ὑπεναντίως I. Nigr. 36. 78.
ἀπευωπίζω I. Nigr. 23. 62.
ἀπίθανος ὦν I. Tim. 2. 102. ἀπίθανος σὺ τῇ ὑποψίσει III. Pseudol. 5. 167.
ἀπικίομαι. ἀπικέσθαι ἐς Ῥώμην III. Dea Syr. 15. 461.
Ἄπις ἐξ ἀγέλης θεὸς I. Sacr. 15. 538. Ἄπιν III. Ep. 20. 680.
ἀπιστίαι I. D. Mar. IV. 2. 299.
ἀπίστημι. ἀπιστήσασι μὴ ἔχει III. Rhet. Pr. 20. 22.
ἁπλοικὸς I. Tim. 56. 173.
ἁπλοῦς II. Astr. 7. 363. ἁπλῆ τῇ διδασκάλων II. Par. 13. 851. ἁπλῆ γυμνικῶν III. Epigr. 33. 685. ἁπλοῦν pro τὸ ἁπλοῦν III. de Domo 13. 197. ἁπλῆ II. Astr. 21. 368. ἁπλῆς ἐκφάνης II. pro Imag. 14. 492. ἁπλῆ τινι ab hac, in contrariam partem I. Prom. 1. 186. ἁφ' ἁπλῆς II. 2. Ver. Hist. 27. 124. ἁφ' ὁπόσων ταλάντων II. Jup. Trag. 11. 655.
ἀποβάθρα. τὴν ἀποβάθραν ἀνελώμεθα I. D. Mort. X. 10. 374. περὶ τὴν ἀποβάθραν καθεζόμενη I. Cat. 5. 625.
ἀποβάλλω I. D. Deor. XX. 6. 298. ἀποβαλόντες I. Zeux. 10. 849.
ἀπόβλητος. ἀπόβλητα εἰς τὴν Ἀττικὴν I. Nigr. 1. 37. ἀποβλέπει II. Bis Acc. 34. 835. ἀποβλέψας ἐς ἐμὲ I. Cat. 12. 633.
ἀπόβλητος. ἔστι ἀπόβλητα I. Tim. 37. 149.
ἀποδακνω. μήλα ἀποδακὼν III. Meret. XII. 311.
ἀποδιδύσκω. μόλις ἀποδακὼν I. Vit. Auct. 25. 565. βούλεται δὲ αὐτὸν ὡς εἰς παιδὸς ἀποδῦξαι εὐφυᾶ I. Somn. 2. 5. χρυσᾶν ἀστίδιον ἔδυν &c. I. Nec. 4. 460. ἀποδῦξαι pro ἀποδῦξαι III. Dea Syr. 2. 452.
ἀποδέχομαι. ἀποδεξάμενοι III. Dea Syr. 42. 482.
ἀποδιδράσκω I. Tim. 13. 123. καθάπερ ἀποδράντα I. Cont. 2. 491.
ἀποδίδωμι I. Herm. 9. 749.
ἀποδοκιμάζω I. pro Lapf. 4. 729.
ἀποδύω I. Herod. 8. 839. ἀποδύσι II. Asin. 5. 572. ἀποδύσι τὴν πορφυρίδα I. Catap. 28. 649. μὴ πρότερον αὐτὴν ἀποδύσῃ I. D. Deor. XX. 10. 261.
ἀποθνήσκω I. D. Mort. XXVII. 7. 442. πῶς ἀπέθανον III. Dem. Enc. 42. 520. & 521. ἀπέθανεν II. 2. Ver. Hist. 1, 104. ἢν δὴ ἀποθανεῖν I. Tim. 43. 156. τιμῶμεν ἀποθανόντας II. Tox. 1. 508.
ἀποθραύω. ἀποθραύσω II. Jov. Trag. 52. 700.
ἀποικία II. Imag. 15. 473.
ἀποκαρτερῶν III. Macrob. 19. 222.
ἀπόκειμαι. ἀπεκείτο III. Dea Syr. 19. 468.
ἀποκηρύσσω I. Vit. Auct. 1. 541.
ἀποκηρύττω I. pro merc. Cond. 7. 715.
ἀποκλείω I. Nigr. 31. 74. I. Merc. Cond. 10. 665. ἀποκλείειν ἐχρῆν II, Bis Acc. 21. 808. ἀποκεκλεισμένον τὴν θάλασσαν al. ἀποκέκλεικε μοι .. ἀπέκλεισε οἱ τὴν θάλασσαν. & ἀποκλείειν τινὰ I. Jud. Voc. 9. 94.
ἀποκλύζω. ὡς ἂν θεῖον ὕστερον ἀποκλύσω I. Somn. 5. 8.
ἀποκρίνομαι. ἀποκεκρίνται III. Dea Syr. 28. 472. & 473.
ἀποκτείνω. εἴ τις αὐτὸς ἀπέκτεινεν &c. II. Tyran. 12. 148. & 149.
ἀπολελίαμαι I. Nigr. 22. 61.
ἀπολαμβάνω I. D. Deor. V. 2. 214.
ἀπολαύω in bonam & malam partem crebris exemplis I. Tim. 2. 101. & 102. ἵνα μὴ ἀπολαύσωσι τῆς σφετέρας ἀληθείας I. Nigr. 30. 70. ἀπολαύειν ἔχειν I. Tim. 14. 123. ἀπολαύειν τὰ κακὰ III. Pseudol. 23. 180. ἀπολαύειν τὸ τραύματος I. Nigr. 30. 70. ἀπολαύων τῆς ὁμοίων I. D. Mort. XXVI. 1. 435. ἀπολαύοντες II. Gymn. 25. 907. πρῶτος αὐτῆς ἀπολέλαυκας II. Abd. 24. 180.
ἀπολείπω. ἀπολιπὼν ἀγαθὴν συμεργὸν I. Tim. 33. 146. μὴ ἀπολειπόμενοι τῆς μισθοδοτῶν I. Merc. Cond. 4. 658.

ἀπολειφθεῖσα al. ἀπολιφθεῖσα I. Somn. 14. 19.
ἀπολιμπάνω. ἀπιλίμπανεν III. Diff. cum Hef. 9. 246.
ἀπολιθαίνω I. D. Mar. XV. 2. 326. ἀπολιθαίνειν III. Dem. Enc. 12. 500.
ἀπόλλυμι. ὁ δὴ κάκιστα ἀνόμων ἀπολούμενος I. D. Deor. XIV. 2. 238. ἀπόλλυσι II. Par. 6. 844. ἀπωλλύμεθα II. Afin. 16. 584.
Ἀπόλλων. ἐξ Ἀπόλλωνος II. Gall. 16. 726. τὸ Ἀπόλλω II. Jup. Conf. 8. 633.
Ἀπολλώνιος ὁ II. Dem. 31. 386. Ἀπολλωνίῳ τῷ Τυανεῖ II. Alex. 5. 213.
ἀπολογίομαι. τὰ μὲ ἀπολογούμενον I. Somn. 9. 13. ἀπολογούμενος II. Par. 12. 850.
ἀπολογία I. pro merc. Cond. 1. 704. ἀπολογίας σὺν ἀποξήσῃ III. Diff. cum Hef. 5. 242.
ἀπολύω. ἀπολυθῆναι I. Tim. 29. 142.
ἀπομνημονεύω I. Prom. 8. 191.
ἀπομυκτίζω vide notam III. D. Meret. VII. 297.
ἄπονος. ἄπονον ἀποφαίνων II. Gall. 4. 708.
ἀπόξυος ὁ I. Prom. 1. 186.
ἀπόξω I. D. Mar. II. 2. 292. I. Vit. Auct. 10. 550. I. Herm. 62. 803. ἀποξύσας κόρυζαν III. Nav. 45. 278.
ἀποπίνω. ἀποπίνων τὰ καττύματα II. Gall. 28. 745. & 746.
ἀποπλέω. ἀποπλεούσης καλωγελώσαις II. Tox. 2. 509.
ἀποπτίγω I. Tim. 13. 122. ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς III. Mort. Per. 37. 358.
ἀπορία. ὑπ' ἀπορίας I. pro merc. Cond. 11. 719.
ἄπορος. τὰ ἡμέτερα παντελὼς ἐστιν ἄπορα I. Somn. 1. 2.
ἀποῤῥίπτω I. Herm. 23. 761. ἀποῤῥίψας II. Gall. 9. 717. ἀποῤῥίψαιεν II. 1. Ver. Hist. 30. 94. ἀποῤῥίψων τὴν ἀσπίδα II. Jup. Trag. 41. 687. ἀπερρίφθαι al. ἀποῤῥίφθαι male I. D. Mort. X. 2. 364.
ἀποσβεννύω. ἀπέσβησαν I. Cont. 19. 516.
ἀποσβεσθῆναι II. Jov. Trag. 15. 659.
ἀποσιμόω I. D. Mort. XXIV. 2. 430.
Apoſiopeſin poſt ὦ θεοπρεπὲς αὐτῆς vide III. Mer. VI. 294.
ἀποσκευάζομαι. II. Tyr. 1. 141. II. Jov. Trag. 25. 670.
ἀποσκλήω extabeſco, I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
ἀποσκοπέω. σὺ δ' ἀποσκόπει I. D. Mar. VI. 2. 304.
ἀποσκόπτω. σὺν ἀμοιρίᾳ ἀποσκόπτων I. Merc. Cond. 34. 693.
ἀποσμῶ II. Gymn. 29. 910.
ἀποσμύχω prae dolore ardeſco I. D. Mort. VI. 3. 350. 351. & 352.
ἀποσοβῶ παρ' αὐτὸν II. pro Imag. 29. 506. ἀποσοβοῦντα III. Nav. 4. 250.
ἀποσπάω. I. Cont. 21. 517. ἀποσπάσαιμεν τὸ ἀστέρων I. D. Deor. XX. 5. 256. ἀποσπάσας παμπόλυ τῶν ἱερῶν II. Icar. 11. 762. 763. & 764. ἀποσπάσαι III. de Domo 12. 196. χρυσίον ἀποσπάσθαι I. Piſc. 14. 585.
ἀποσπείρω. ἀποσπείρων τι ἐς τὴν γῆν I. Somn. 15. 20.
ἀποσύλλω. ἀπέσυλε al. ἐπέσυλε I. D. Deor. X. 2. 231.
Apoſtrophus negligitur ἀπ' ὕτε ἰρίων & ſaepius, III. Dea Syr. 36. 480. Potiora exempla vid. ad II. Tox. 32. 540.
ἀποσφαττομένους al. ἀποφαττομένους II. Jup. Trag. 22. 668. & 669.
ἀποτειλέω I. pro Lapſ. 5. 731. ἀποτειλεῖν τὴν ἐναρμόνιον ἐκείνην ἠχώ I. Nigr. 2. 41.
ἀποτέμνω. κεφαλὴν γε ἀποτεμοῦσα τῷ Κύρῳ I. Somn. 9. 12. Idem pro ſacro, I. Sacr. 10. 533.
ἀποτίκτω I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.
ἀποτίκτω. ὡς ἀποτικοῦσα ἐκεῖ I. D. Mar. VII. 1. 396.
ἀπότομος al. ἀπόξυος I. Prom. 1. 186.
ἄποτός τε καὶ ἄοιστος I. Merc. Cond. 26. 682.
ἀποτρίπτω. ἀποτρίπτε ὦ θεοί, τὸ δεινόν I. Prom. 7. 35.
ἀποφαίνω I. Herm. 63. 794. χεῖρας τ' ἐρμογλύφων καὶ ἀποδίφρων τεχνιτῶν ἀποφαίνουσι I. Somn. 12. 18. ἀποφαίνων ἄπονον II. Gall. 4. 708. ἀποφαίνουσα al. ἀποφαίνω I. Somn. 10. 14.
ἀποφέρω I. Nigr. 25. 64.
ἀπόφθεγμα Πυθαγόρου αὐτοῦ I. Somn. 3. 5.
ἀποφρὰς ἡμέρα I. Somn. 3, 5. ἀποφράδα III. Pſeudol. 11. 171. & 172.
ἀποφράσσω. ἀποφράξασθαι τὰ ὦτα III. Calumn. 8. 136.
ἀποφυγγάνω aufugio I. Vit. Auct. 27. 568.
ἀπόχρη I. Prom. 6. 190.
ἀπράγμων lites fugitans III. Conv. 48. 450. & 451.
ἄπρακτος ἔοικεν I. Vit. Auct. 12. 552.
ἄπρατος ibid. jam editum.
ἄπτει III. Adv. Ind. 27. 123.
Ἀραβίη. κοίλῃ Ἀραβίῃ I. pro merc. Cond. 11. 718.
Ἀργειφόντης Mercurius I. Tim. 32. 145.
ἀργέω I. Prom. 16. 200.
ἀργῆς. ἀργέτι pro ἀργῆτι δηλῷ I. Prom. 3. 189.
Ἄργος. τὴν Ἥρην τὴν σὺν Ἄργει ἐπεύφημοσιν I. Somn. 9. 14.
ἀργύρεος. ἀργυρᾶ I. Herm. 40. 782.
ἄργυρος I. Merc. Cond. 26. 685.
Ἄρειος πάγος I. Piſc. 15. 587.
ἀρίστων. ἰδίᾳ ἰδίαις ἐπὶ τοῖς ὅσοις ἂν μοι ἀρίστοις I. Herm. 21. 760.
ἀρίσκομαι. ἀρισκομένῳ II. Gymn. 40. 921.
ἀριστή I. Piſc. 38. 607. ἀριστὴν τινα I. Tim. 9. 117. ἀριστὴν ἰδοῦσα II. Bis Acc. 21. 819. σὺν τριάδι τῇ ἀριστῇ III. Mort. Per. 3. 327. & 328.
Ἄρης II. Salt. 21. 280.
ἀριθμὸς ἐντελὴς I. pro Lapſ. 5. 731.
Ἀρίσανδρος III. Philopat. 21. 608.
Ἀρίσαρχος I. Jud. Voc. 11. 97. Ἀρισάρχου φαλῆρέως ib. 1. 82.
Ἀριστίδας II. Jov. Conf. 16. 639. ὁ δὴ Ἀριστείδης I. Tim. 24. 137.
ἀριστῶν I. D. Deor. XXII. 3. 272.
εἰς ἀριστερὰ δὲ III. Hipp. 5. 71.
Ἀριστεὺς I. D. Mort. XI. 1. 377. Ἀριστεὺς II. Salt. 65. 304.
Ἀριστογείτων II. Par. 48. 872.
Ἀριστόξενος ὁ Μουσικὸς II. Par. 35. 862.
Ἀριστοφάνης I. Piſc. 25. 595. Ἀριστοφάνους II. Bis Acc. 33. 832.
Ἀρίστων. τὸ Ἀρίστωνος ἀντισυμποσιάζω II. Lex. 1. 318.
Ἀρκάδες II. Aſtr. 26. 371.
Ἀρκεσίλαος II. Dem. 19. 383.
ἄρκτος. ἄρκτου σκύλακα I. D. Mar. I. 5. 291. ἐπὶ τὰς ἄρκτους I. Herm. 25. 764.
ἅρμα. τελείῳ ἅρματι I. Tim. 50. 164. τὰ ἅρματα ἀναστρέψαντα I. Zeux. 10. 848.
Ἁρμένιος I. D. Mort. XII. 2. 383.
ἁρμόζω. τὰ τ' ἐγκλήθρα φάρμακ' ἁρμόσας I. Jud. Voc. 5. 882.
ἁρμονία. I. Herod. 1. 831. ἁρμονίᾳ τῇ παντὸς I. Vit. Auct. 2. 542.
ἁρμοσάς. ἐπὶ τὴν ἁρμοσὰν III. Mort. Per. 9. 332. ἁρμοσὰν II. Tox. 17. 525.
ἄρσει. ἐπ' ἄρσῃ παίδων γνησίων & ſimilia. I. Tim. 17. 127.
ἄρσενα I. Tim. 17. 127.

ἁρπαγὴ I. Jud. Voc. 1. 82.
ἁρμαῖον. τὸ ἁρμαῖόν δὲ πρότιμον III. Rhet. Pr. 17. 18.
Ἁρμαιὸς II. Alex. 2. 208.
Ἁρσάκης. ὁ δὲ Ἁρσάκης &c. I. D. Mort. XXVII. 3. 439.
ἁρτέα. ἁρτημόνας II. Amor. 41. 442.
Ἀρτεμίδωρος III. Philopat. 21. 608.
Ἄρτεμις γάρ ἐστι αὐτῆς II. Lex. 12. 335. vel potius 339.
ἄρτι δὲ σολοικιῶ III. Soloec. 1. 552.
ἀρτίως I. Nigr. 5. 43. ἄρτος ἀγυρφίας I. D. Mort. XX. 4. 416. ἄρτος λυπος I. Merc. Cond. 17. 672. ἄρτου II. Afin. 21. 588.
ἀρχῆς II. Phal. Pr. 4. 191. τῷ ἀρχαίῳ ἐκείνῳ II. Salt. 7. 271. ἀρχαῖον ἀπεδείξατο - - ἀρχαῖοι νόμοι Λυκοῦργον ἀρχαῖον I. Nigr. 3. 42. ἀρχαῖς pro ſtulto, pluribus ib. 41. ἀρχαιότερος τῶ Ἰαπετοῦ I. D. Deor, I. 1. 205.
Ἀρχίμαχος II. Salt. 44. 294.
ἀρχίτυπον. ἀπογραφὸς ἐξ ἀρχετύπου δευτερεύει I. Prom. 3. 28. εἰκὼν πρὸς τὸ ἀρχέτυπον μεμιμημένη ib. εἰ μηδὲν ἀρχέτυπον ἐπιδείξαι ταύτης δικαίως ἡ γραφῆς ib. τῆς ἀπὸ τοῦ ἀρχετύπου καθικνουμένης ib.
ἀρχὴ. τὸ δὲ σπέρμα ἀρχὴ I. Somn. 3. 6. πλεῖον ἢ τὸ ἥμισυ τοῦ παντὸς ἡ ἀρχὴ ib. 5. ἀρχὴ δὲ τοῦ ἡμίσεος παντὸς ib. ἀκοῦσαι οἶδα ὅτι ἀρχὴ παντὸς ἔργου μέγιστον ib. τοῦ ἐξ ἀρχῆς I. Halc. 2. 179. τὴν ἀρχὴν prorſus, I. Nigr. 26. 66. & II. Q. Hiſt. 15. 20. τὴν ἀρχὴν ab initio, II. 1. Ver. Hiſt. 4. 73. εἰδὲ τὴν ἀρχὴν ἀφικνοῦνται III. Bacch. 5. 79. ἀρχὴν γάρ φημι II. Par. 27. 856. τὴν ἀρχὴν II. Eun. 6. 354. εἰδὲ τὴν ἀρχὴν I. Tim. 26. 140.
Ἀρχιδίκη II. Gall. 10. 717.
ἀρχιπλάνος II. Tox. 39. 547.
ἀρχιτύπων II. Q. Hiſt. 12. 17.
ἄρχομαι. ὧν τοιούτων προοιμίων ἀρξάμενον I. Somn. 3. 6. ἄρξατο III. Dea Syr. 17. 464. ἄρξομαι II. Jup. Trag. 15. 658. ἀρχομένης ἔργου III. Hipp. 7. 72.
ἄρχω. ἄρξει τι, I. D. Mar. VII. 2. 306.
ἄρχων. ἐπὶ ἄρχοντος I. Jud. Voc. 1. 82.
ἀσαφὴς I. Nec. 7. 465. ib. 464.
ἀσέλγεια. δι' ὅτων καὶ δι' ὀφθαλμῶν I. Nigr. 16. 54.
ἄση III. Cyn. 1. 539.
ἀδεινὸς. ὅτι ἂν ἀδεινὸς III. Calumn. 19. 150.
Ἄσια. τὴν τῆς Ἀσίας πόλιν III. Mort. Per. 13. 336.
ἄσιτος. ἄνθος ἀσιτὸν λίθῳ III. Tragop. p. 654.
ἄσιτος III. Philopat. 26. 615.
ἀσκαρδάμυκτι βλέποντας & ἀσκαρδάμυκτος, μὴ μύοντας τοὺς ὀφθαλμούς I. Tim. 14. 123.
ἄσκιον. ἄσκητικὴ elaborata eſt, III. Dea Syr. 30. 477. ἀσκιῶ συνιδρύσει II. Dem. 36. 388. ἀσκημόνως inſtructos, ornatos. II. Salt. 27. 284.
Ἀσκληπιῖον I. Herm. 37. 780.
Ἀσκληπιὸς νὸς II. Alex. 43. 248. διαπτεῖραι τὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ βουθήμαλα I. Somn. 15. 20.
ἀσκὸς. ἀσκὸν δορᾶν I. Nigr. 27. 67. εἰς ἀσκὸν ἐμβαλεῖν πλήθη αἵματος I. Somn. 9. 12.
ἀσπάζομαι. ἀσπάζεσθαι φιλήματι II. Alex. 41. 248. ἀσπασάρμος III. Rhet. Pr. 12. 12. & 13. ἀσπασάρμος τὸ Ναύπλιον ἀπέπεμψε II. 2. Ver. Hiſt. 32. 127.
ἄσπις. ἀσπίδι Ἥφαιστος II. Aſtr. 22. 369.
ἄσπορος III. Ep. Sat. 20. 403. ἄσπορα καὶ ἀνήροτα ib. 7. 390.
Ἀσσύριος. τὸ Ἀσσύριον ἐκεῖνο πένθος μυριζόμενον II. Salt. 58. 299. Ἀσσύριον μειράκιον I. D. Deor. XI. 1. 231. Ἀσσυρίων οἱ ἐξηγηταὶ τὸν μῦθον III. Macrob. 4. 210.
ἀστὴς I. Halc. 1. 178. ἀστέρα στὺ I. D. Deor. IV. 3. 210. ἀστεπτώσεμον τὸ ἀστέρι ib. XX. 5. 256.
ἀστικὸς. τὸ μὲ ἀστικῶν II. Amor. 12. 411.
ἀστοχία. τὴν περὶ ἀστοχίαν ἐθιράπευσιν II. Amor. 16. 415.
Ἀστράδη II. Lex. 2. 320.
ἀστραγαλος. οἷα τὸ ἀστραγάλων μάσιγι II. Aſin. 38. 607.
ἀστραπὴ συνηχὴς I. Tim. 3. 104.
ἄστυ I. Tim. 8. 115. ἄστος II. Amor. 6. 404. ὅτις οὐ ἄστει σιδηροφορεῖ II. Gymn. 34. 914.
Ἀστυάναξ I. Sacr. 6. 531. II. Salt. 76. 308.
ἀστυνομίας οὐκ ἀπορῶ III. Diſſ. cum Heſ. 5. 242.
ἀστύφολος III. Rhet. Pr. 26. 29.
ἀσύμφηλος III. Rhet. Pr. 16. 17. II. Q. Hiſt. 11. 15.
ἀσφάλεια. ἀσφαλείας μαντικῆς II. Jup. Trag. 6. 648.
ἀσφαλὴς I. Nec. 7. 464. ἐς τὸ ἀσφαλὲς I. Piſc. 12. 580. ἡμῖν ἀσφαλίσατο II. Icar. 32. 788.
ἀσφαλῶς. ἀποῤῥίπτειν II. Jup. Trag. 28. 674.
ἀσχημοσύνη. varia de hoc verbo I. Nigr. 6. 48.
ἄσωτος I. Merc. Cond. 20. 677.
ἀτελὴς I. Herm. 45. 787.
ἄτερος. τὸ ἕτερον II. Gymn. 1. 884.
ἀτερπὴς I. Prom. 16. 199.
ἀτεχνῶς prorſus, I. Nec. 4. 462. ἀτεχνῶς I. Merc. Cond. 3. 654.
Ἀτθὶς II. Q. Hiſt. 32. 43.
ἄτεκνος. ἔτι δὲ ἀτεκνώτερον εἰ μιγείη τις αὐτὰ, ἄσπερ Χαιρήμων I. Prom. 5. 31.
ἄτη II. Amor. 17. 418. ἄτλα II. Lex. 21. 346. ἄτλα II. Imag. 13. 471. II. Lex. 5. 326. III. Rhet. Pr. 16. 17.
Ἄτταλος III. Macrob. 12. 216.
Ἄττης. ὁ τῆ Ἄττη I. D. Deor. XII. 2. 235.
Ἀττικὸς. ὅσα ἰδιωμάτῳ Ἀττικὰ νομίζονται I. Jud. Voc. 7. 91. Ἀττικὴ δημιούργος τῶν σκαμμάτων I. Prom. 1. 24. Ἀττικὲς μυκτῆρ ib. 25.
Ἄττις I. D. Deor. XII. 1. 232. II. Icar. 27. 783.
αὖ II. Abd. 12. 170.
Augmentum omiſſum vid. in ἐδιδαξάμην II. Par. 32. & 33. 861. Augmenti neglecti exempla ad III. Hipp. 3. 68.
αὐθέκαστος II. Phal. Pr. 2. 188.
αὐδὶς III. Dea Syr. 26. 472.
αὐλὸν. αὐλεῖ τῷ κέρατι I. D. Deor. XII. 1. 233. ὁ τῶν αὐλοῦδμος II. Lex. 10. 333. vel potius 337.
αὐλὴ. ἢν τι βασιλέων αὐλαῖς III. Calumn. 10. 138.
αὐλήσεως ὕμνος II. Aſin. 37. 604. & 605.
αὐλητρὶς I. Tim. 55. 172.
αὐλὶς I. Sacr. 2. 528.
αὔλιος III. D. Meret. XV. 322. τὴν αὔλιον ἀποκλαίει II. Tox. 17. 524.
αὐλὸς. πλαγίων αὐλῶν II. 2. Ver. Hiſt. 5. 108.
αὖος I. Tim. 8. 115. I. Nec. 15. 476. ὡς κἀκ αὖος ἦν II. Tox. 16. 523.
αὐτίκα μάλα III. Rhet. Pr. 5. 5.
αὐτοάνθρωπος III. Philopſ. 18. 47.
αὐτοδομίας I. Tim. 54. 170.
αὐτόπους I. Tim. 24. 137.
αὐτοτρόσωπον λόγου II. Jov. Trag. 29. 675.
αὐτὸς I. Nigr. 8. 47. I. Jud. Voc. 12. 97. I. Tim. 43. 155. ib. 57. 174. I. Halc. 6. 182. I. Nec. 15. 476. I. Cont. 17. 514. I. Merc. Cond. 33. 692. I. Herm. 13. 753. κἀ αὐτὸς I. Herm. 61. 803. αὐτὸς αὐτῷ I. Merc. Cond. 30. 689. ὁ αὐτὸς ἐκ Δημοσθένης I. Somn. 11. 16.

αὐτὸς ἀν rectius ᾗ αὐτὸς ἂν II. Tox. 34. 542. & 543. αὐτὸς δὲ ὁ μὰ Δία I. D. Mort. XVI. 5. 404. αὐτὴ σοι ἐγὼ I. D. Deor. XX. 13. 263. ᾗ αὐτὴ ἔφη ib. XVI. 2. 245. αὐτὸ Solan. vulg. αὐτὰ I. Tim. 28. 141. ταὐτὸν I. Vit. Auct. 15. 555. αὐτοῦ I. D. Deor. II. 2. 207. αὐτοῦ ἀνεγάσας II. pro Imag. 9. 489. τὰ αὐτοῦ ἐκεῖνα II. Q. Hist. 15. 23. αὐτὸς περὶ ἑρμοῦ II. Astr. 1. 360. ὧν ἡ αὐτὴς μάλιστα III. Hipp. 7. 72. αὐτῷ al. αὐτῇ II. Alex. 60. 264. αὐτοῦ τὸ λόγῳ III. Dem. Enc. 32. 514. ἐν αὐτῇ] ἐν αὐτῷ· ἐν ἑαυτῇ fana, I. D. Deor. XII. 1. 234. αὐτὸν I. Herm. 63. 805. αὐτὸν Solan. vulg. αὐτὸν I. Tim. 33. 146. αὐτὸν II. 1. Ver. Hist. 15. 81. ᾗ αὐτὸν I. Herod. 5. 835. ὃν τι ᾗ αὐτὸν ἀπολαύσας vulgo αὐτῶν III. Ep. Sat. 1. 385. αὐτὸν ὡς ἐλέγχῃς II. Q. Hist. 33. 44. ἐπ' αὐτὸν I. Prom. 13. 196. πρὸς τ' αὐτὸν δεσπότην II. Asin. 32. 601. αὐτὴν II. 2. Ver. Hist. 37. 132. κατ' ἐκεῖνο αὐτὸ I. D. Mort. XVIII. 1. 408. αὐτὸ Σαρρῶν ποιεῖ I. Harm. 3. 856. αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ἐσμὲν I. D. Deor. X. 2. 230. τὰ αὐτὰ τούτοις II. 1. Ver. Hist. 3. 72. τὰ αὐτὰ al. τὰ αὐτοῦ I. Nigr. 7. 46. αὐτῶν I. Herm. 45. 786. αὐτῶν II. Gall. 20. 733. ἐξ αὐτῶν ic. γυναικῶν I. Prom. 17. 200. αὐτῶν Solan. vulg. αὐτῶν I. Tim. 27. 141. αὐτῶν II. Astr. 22. 370. & 17. 367. & 1. 360. adde notam Gesn. III. Dea Syr. 45. 484. αὐτοὺς II. 1. Ver. Hist. 6. 74. αὐτοὺς ἅ ἀγγοεῖ ib. 2. 20. 116. καθ' αὐτὰ I. Jud. Voc. 5. 89. αὐτὸς I. Pisc. 32. 601. αὐτὴ δ' ἔτως ἐστὶν ἀγαθὴ II. Par. 17. 853. & 854. αὐτοῦ II. Q. Hist. 62. 68. αὐτὸν vulgo αὐτὸν III. Macrob. 2. 209. & passim.

αὐτουργίαν I. D. Mar. VI. 1. 302.

αὐχὶν. ἠύχιν II. Alex. 42. 248.

αὐχμηρὰ μειλίχια II. Amor. 30. 430. & 431.

αὐχμώδη I. Nigr. 27. 67.

Aphaeresis κἀγὼ pro ἐκεῖνον vide III. Dea Syr. 16. 462.

ἀφαιρῶν. ἀφῃρέθη II. Par. 48. 872. ἀφαιρεθῇ I. Tim. 22. 132. μαχόμενον τὸ μόγις ἀφαιρεύμενον αὐτοῦ, ᾗ μάλιστα παρεκλίνετο I. Jud. Voc. 4. 86.

ἄφεκτα II. Jup. Conf. 1. 626.

ἄφθαρτος I. Somn. 10. 15.

ἄφθορος I. Somn. 10. 15.

ἀφίημι I. Herm. 11. 750. ὃν εὐθὺς ἀφῆκεν αὐτὸν εὐθὺ ἄπιεναι I. Somn. 7. 10. ἀφέντας II. Gymn. 32. 913. ἀφ' ἁφῆς II. Gall. 3. 707. ἀφιεῖσθαι δὲ &c. ib. 706.

ἀφικτέομαι I. Prom. 20. 203.

ἀφιγμένον II. Asin. 26. 595. ἀφιξόμενα II. Astr. 29. 372.

ἀφίστημι. ἡμῖν ἀποστήσομαι I. Tim. 40. 152.

ἄφοβος. ἀφόβων ἀναγκαίων III. Hipp. 8. 73.

ἀφορμή. ἀφορμὰς τοιαύτας II. pro Imag. 19. 497.

ἀφροδισιάζω. ἐπεῖναι ἢ γυναῖκες ἢ τοιοῦτόν τι ἄλλο ἀφροδισιάζον I. Nigr. 14. 53.

Ἀφροδίτη. ἱρὸν Ἀφροδίτης III. Dea Syr. 9. 456. τὴν Ἀφροδίτην αὐτῶν II. Imag. 4. 462.

ἀφύη I. Pisc. 48. 616.

ἀφυὴς. ἀφυέστατοι I. Pisc. 48. 616.

ἄφυκτος II. Q. Hist. 62. 68. ἀφύκτῳ II. Jov. Conf. 18. 640. ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενος in inevitabili loco retentus, I. D. Deor. XVII. 1. 246.

ἄφωνος I. Halc. 1. 176. ἀφωνότερα τῶν σοφιστῶν II. Jup. Trag. 14. 656.

Ἀχαρνεύς. πρὸς Ἀχαρνέας I. Tim. 50. 164.

ἀχβανὸν II. Tox. 9. 515.

Ἀχιλλεὺς III. Tragop. p. 659.

ἀχλὺς. ὥσπερ ἀχλὺν τινα III. Calumn. 1. 124. & 129.

ἄχρηστος. οὐκ ἄχρηστόν σοι I. D. Mort. XIII. 1. 391. ἀχρηστὰ II. Lex. 9. 335.

ἄχρις II. Tox. 13. 520. ἄχρις ἂν II. Acar. 17. 772.

ἀψικορος III. Calumn. 21. 151.

ἀωρὶ II. Bis Acc. 1. 792.

ἄωρος. ἄωρα ἐν σοὶ τὰ δῶρα I. Merc. Cond. 38. 698. & 699.

B.

Βαβυλὼν I. Cont. 23. 523.

βαδίζω. ᾗ καμεῖσθε ὁμοίως ἐ βαδίζετε I. Nigr. 34. 76.

βάδισμα. τὸ βάδισμα κόσμος I. Tim. 54. 170.

βάθος. ἐς ὀργυιὰν τὸ βάθος III. Mort. Per. 35. 356. ἐς βάθος -- τετραγμένα I. Zeux. 8. 846.

βαθὺς I. Nigr. 35. 77. βαθεῖα νύξ II. Asin. 34. 602. & 603. ἐν ὥρῃ βαθείᾳ II. Tox. 39. 544. ὕλαις βαθὺν II. Salt. 81. 313. βαθείας κοιλοφύας I. Tim. 4. 152.

βαῖνω. ῥύθμια βαίνει I. D. Deor. II. 2. 207.

ὁ Βάκις III. Mort. Per. 30. 352.

βακτηρίᾳ τανυτρόχου II. Gall. 1. 703. ἀπὸ τῆς βακτηρίας ἥξει III. Mort. Per. 37. 358.

βάκτρον I. Pisc. 1. 570.

βαλανεῖον I. Nigr. 34. 76.

βάλλω I. Nigr. 37. 80. ᾗ ὁ βαλὼν II. 1. Ver. Hist. 16. 87.

βάπτω. πᾶς τεχνίτης ἀφ' ὑγροῦ ἐργάζεται I. Somn. 2. τίχη τ' βαπτόμενον ib. βάπτεται ib. 9. 14. I. Sacr. 6. 531.

βάπται. τὰς βάπτας III. Adv. Ind. 27. 122.

βαπτίζω I. Tim. 44. 157.

βάπτος. βαπτὸν ἱμάτιον & τριβώνιον I. Nigr. 14. 53.

βαρβαρίζω. βαρβαρίζουσα παρατροπὴ ἔστω I. Somn. 8. 12.

Βαρβαρικὸς I. D. Mort. XXVII. 3. 439.

Βαρβαρισμὸς I. D. Mort. X. 10. 374.

Βάρβαρος I. D. Deor. XX. 14. 265. I. Vit. Auct. 10. 550. Βάρβαρος ἦν ᾗ ὄλεθρος I. D. Mort. IX. 4. 362. Βάρβακες ἂν ib. XII. 3. 385. Βάρβαρός τις ἀπὸ μικρᾶς leg. Βορβορός τις I. Prom. 1. 23. τ' μυθὸν Βάρβαρον II. Lex. 23. 347.

βαρὺς. ἀγγελίαν οὐ τοῖς βαρυτάτοις ἐπάγειν I. Somn. 2. 3.

βάσανος. Pythagoras βασάνῳ τε πανελεγκτάτῃ & κολάσεσι, ᾗ ἀτακτοπαῖς πυρὶ ᾗ σιδήρῳ σαυτελυμένας διαβιασμοθετῆσαι dicitur I. Nigr. 27. 67.

βασιλεὺς I. pro merc. Cond. 12. 721. I. Prom. 6. 190. βασιλεὺς τραγικὸς I. Nigr. 11. 50. βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου I. Pisc. 36. 604. & 605. βασιλεὺς ὁ τῆς λόγους III. Rhet. Pr. 11. 12. βασιλῆος III. Dea Syr. 17. 464. βασιλεῖ II. Imag. 10. 468. βασιλεῖ τινι III. Adv. Ind. 20. 115. βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ II. Imag. 22. 480. II. Tox. 17. 526. βασιλεῖς -- μάχαι I. Cont. 24. 524.

βασιλικὸς τῆς ἀσθμοῦ II. Salt. 64. 302.

βασίλιττα quae & βασίλισσα, & βασίλεια, & βασίλινα I. Jud. Voc. 8. 92.

βάσκανος ἔστω τυγχάνει II. Asin. 11. 579.

Βάσος III. Adv. Ind. 23. 118.

βατὰ III. de Dipsad. 2. 234.

βάτταλος III. Adv. Ind. 23. 118.

βάτραχος χερσαῖος I. Merc. Cond. 28. 686.

βαῦνος. βαῦνος κάμινος ἡ ἰσίαν δηλοῖ I. Somn. 1. 2.

βδέλυρὸς I. Nigr. 28. 68. I. Tim. 47. 161.

βίσσυξ. ὑπὸ τῶν βίσσυγος I. D. Deor. XXVI. 1. 281.

βλ-

βίλ⊙. ἔξω βελῶν, & ἐκ βελίων I. Nigr. 18. 57. & I. D. Deor. XIX. 2. 251.
βηλὸς. λύει τὴν ὑποστασίαν βηλοῦ I. Cont. 1. 488. ὑποστασίᾳ βηλοῦ III. Philopat. 4. 589.
βῆμα. τὸ βῆμα κατέχων II. Q. Hist. 38. 51.
βίᾳ ὑπαρχόντων & ἀρπαγὴ I. Jud. Voc. 1. 82. πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατος III. Dem. Enc. 29. 511.
βιαίως καὶ παρὰ φύσιν I. Somn. 6. 9.
βιβλία, ἀνάγκαι βιβλίων I. Herm. 82. 827.
βίβλ⊙. τὰ βίβλων III. Mort. Per. 11. 333. βίβλους τὰς Ὁμήρου II. Gall. 18. 728.
βί⊙ ἀπράγμων I. Nigr. 18. 57. ἴδιος ἰδιώτης I. Herm. 67. 808. ἄπορος I. D. Mort. XXVII. 9. 444. σκαιότερος βίος I. Somn. 9. 13. λαπὸν τὸν βίον I. Pisc. 29. 598. τὸν μέσον βίον II. de Luct. 9. 926. πρὸς τὸν τῆλ⊙ τοῦ βίου I. Cont. 19. 503. ἄλλον βίον I. Herm. 78. 822. λαγὼ βίον ζῶν I. Somn. 9. 13. λύκου βίον διαζῆν ib. ἄρισον βίον πρὸ τοῦ I. Vit. Auct. 2. 541. ὅσοι βίοι κατὰ χόλον εἵλοντο I. Nigr. 22. 61. τὸν βίον πεῖσαι II. Icar. 32. 788. χαμαδρυοῦ τινὸς βίου διαζῆν I. Somn. 9. 13. ὠφελούμενοι τὸν ξενικὸν βίον I. Nigr. 13. 52. βίου πρώτου I. Vit. Auct. 1. 540.
βιοτεύω II. 1. Ver. Hist. 36. 99. ὁ ὅτως ἰδιότροπος βίος II. Gall. 5. 710.
βιωτὰς II. Phal. alt. 13. 206.
βλαισφημίαι ἴλαι ἀμαύρας II. Eun. 2. 350.
βλέπω. ἐς τὸ χρυσίον ἔβλεπον I. D. Mort. XI. 4. 378.
βλεψίας I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
βλοσυρὸς. ὁ βλοσυρὸς I. D. Mort. X. 4. 365.
βόθρ⊙. βόθρου ἀφυξάμενοι I. Nec. 9. 469.
βοιωτίας. ὁ Βοιωτίας III. Dem. Enc. 33. 514. & 515.
βοιωτὸς I. Jud. Voc. 7. 91.
βολὴ. βολαὶ τῶν ὀμμάτων II. Amor. 46. 449.
βόρ⊙ρ⊙ differentia βόρβορα inter & πηλόν I. Prom. 1. 24. καὶ τῷ ὄντι ὁ βορβόρῳ βαρβαρικῷ τινι ib.
βορὸς. βορώτατοι I. Tim. 46. 159.
βόσκω. τὸ κλίνον εἰς βόσκεσθαι I. D. Mort. V. 2. 346.
βόστρυχ⊙. καθειμένος βοστρύχοις I. D. Deor. II. 2. 207.
Βυθοΐνας. τὸν Βυθοΐναν περιφορεῖ αὐτοῦ I. Somn. 17. 21.
βυθοῦσθαι. λαμπὰς ἰοῦσα λαμπὰς ἐβυθίσθη I. Nigr. 14. 53.
βυλεύσασθαι. ἐβουλεύσαντο al. ἐβουλεύσατο I. Somn. 16. 21. ὁ βουλευσάμενός τι ib. 11. 15.
βυλὴ II. Tox. 26. 535. αἱ βουλαὶ ὁμοφύτους I. Tim. 50. 163.
βούλησις. βουλήσεως II. Alex. 4. 212.
βούλομαι I. Vit. Auct. 13. 553. καὶ ἃ μὴ τοῦτο ἡ περιουσία βούλεται δηλοῦν I. Prom. 2. 27. βούλεσθαι μὲ ὑπὸ ὕπνου ὁ κάμ⊙ εἶναι τῷ ὄντ⊙ ἐγρήγορις ib. ἃ δὴ ἐβούλετο &c. II. Tyr. 12. 150. τοῦτο βουλόμενον ἂν II. Phal. Pr. 9. 196.
βουλυτὸς. ἀμφὶ βουλυτὸν sub vesperam. I. Cat. 1. 621.
βοῦς ἀροτὴς I. Sacr. 12. 535.
ὁ βράγχ⊙ I. D. Deor. II. 2. 207.
Βρασιδᾶς II. Q. Hist. 49. 60.
Βραχμᾶνες III. Mort. Per. 25. 348.
βραχὺς. ἐν βραχεῖ χρόνῳ addi non solet I. Somn. 2. 5.
βραχὺν III. Bacch. 2. 76.
βριθύφορος I. Merc. Cond. 37. 696. I. Nigr. 22. 61. βριθυώδυμος fastum praeferens. I. D. Mort. X. 8. 367. βριθυβόμβητος τὸ περὶ αὐτὸν I. Nigr. 6. 44.
βρίθ⊙. ὀλιγίζων ὕπνῳ βρίθ⊙ I. Somn. 4. 6. πυρὶ βρίθων III. Tragop. p. 644.
Βρόμι⊙. εὐρηχόρους κατ' ἀγυιὰς ἑκάστου ἀραῖον Βρομίῳ χόρον ἅμιλλα πάντας I. Nigr. 16. 54.
βροντὴ. βαμβύρομ⊙, & Διὸς βαμβύρομοι βρονταὶ I. Tim. 1. 99. βροντῆς γνωμάτιον στωικὸν I. Somn. 17. 22. τοὺς δὲ ἐκ ψυχρᾶς ἀτμίδος βρονταὶ I. Tim. 1. 99.
βροτὸς. βροτῶν III. Tragop. p. 645.
βρόχ⊙. πρίασθ βρόχον I. Tim. 20. 130.
βρυμολόχους III. Pseud. 24. 180.
Βυζαντίων τεῖχος III. Dem. Enc. 33. 515.
βυθὸς. ὁ βυθὸς ὄψεως ἀπωλόλυτον τὸν χρόνον I. Pisc. 50. 617.
βύρσα. τὸ βυρσῶν τὰς ἐπιβολὰς III. Nav. 4. 250.
βωλος. τῶν βώλων I. Tim. 34. 146.
βωμολοχεύομαι. I. Nigr. 22. 61.
βωμὸς. Ἐλεὸς βωμὸς I. Tim. 42. 154. βωμὸν εἶδος τὸ τῆς Γοργόνος I. D. Deor. IV. 2. 209.

Γ.

Γάλα. ὀρθῶν I. Mere. Cond. 13. 669.
γαλεὸς I. Pisc. 48. 615.
γαλήνη I. D. Mar. I. 3. 290. γαλήνῃ λιπαρᾷ II. Amor. 11. 408.
γαλήνιος I. Halc. 2. 179.
Γαλιλαῖος III. Philopat. 12. 597.
γαμβρὸς. φυγάδων γαμβρῶν II. Salt. 43. 294.
γαμεῖν I. Tim. 52. 169. ἀδελφὴν γαμοῦσι I. Prom. 16. 199. ὅτι γῆμαι Λαΐδα II. 2. Ver. Hist. 18. 115.
γάμμα I. Jud. Voc. 4. 86.
γάμος. γάμους τοιούσδε I. D. Mort. XIV. 4. 397. γάμοι II. Amor. 51. 454. τούτων γάμων II. Asin. 36. 604.
Γαυμηδὴς ὁ τοῦ Διὸς I. Char. 7. 623.
γὰρ II. Amor. 38. 439. ὁ γὰρ II. 2. Ver. Hist. 41. 134. τῶν γάρ μοι II. Gall. 1. 703.
Γάργαρον I. D. Deor. XX. 5. 257. τὸ Ἴδης τὸ τῆς Γαργάρου ib. 1. 252.
γαστὴρ. τῇ γαστρὶ μετρεῖτε τὴν εὐδαιμονίαν I. Nigr. 15. 54. τῇ γαστρὶ II. 1. Ver. Hist. 24. 91.
γαστρίζω. ἐγαστριζόμην III. Rhet. Pr. 24. 26. & 27.
γαῦρος I. Nigr. 5. 43.
γε Ionic. vult σὺ II. pro Imag. 23. 503.
γείτονα. Δημοσθένης ἐγεγόνει σκληρὸς γυλωτός τινος I. Somn. 12. 17.
γάτων. τὸν γειτόνων II. Bis Acc. 9. 802. & 803.
γελάω. ἂν ἐγέλων II. Icar. 18. 773. γελᾷν τὸ τοῖς γιγνομένοις I. Nigr. 7. 45.
γελοῖος. μὴ γελοῖον II. Par. 40. 864. γελοῖα ἐπιτάγματα III. Ep. Sat. 4. 388. πολλῷ γελοιότερα II. Icar. 29. 786. γελοιότερα II. Q. Hist. 28. 38.
γελοίως I. Tim. 55. 172.
γέλως. γέλωτα κωμικὸν I. Prom. 7. 34. τὸ γέλωτα ὁ δυσκάμωνος κατέχειν III. Adv. Ind. 15. 112.
γένειον. τὸ γένειον ἀνάπλεως I. Tim. 54. 170.
γενεὰ. ἐξ γενεῶν III. Macrob. 3. 210.
Genitivus declinat. contractorum per ως vide in verr. III. Dea Syr. 8. 455. Genitivus rarissimus in ᾶ φίλων III. Ep. Sat. 9. 392.
γενεάδης I. Catap. 1. 622.
γενεὰν. τὸ ⊙ γεννῶμεν ⊙ γεννῶντα μυγαλοπρεπῶς I. Somn. 17. 21. γεγενημένον II. Alex. 14. 222. & 223.
γενικὸς. γενικὰ καὶ μεγαλοφυᾶ ἤθη καὶ πάθη I. Somn. 7. 9. γενικὸν ὕπαρ ib. γενικώτερον μάρτυρα ib.

γε-

γωνικῶς I. Cont. 14. 510.
γῶν. ἀξίως τῶ γένους I. D. Mort. XXI. 2. 422.
γήραος II. Jup. Trag. 25. 670.
γήραος II. Alex. 26. 234. γήρατος ἀρχαῖος II. Salt. 34. 289.
γήρων II. Alex. 30. 238. γήρους II. Abd. 30. 185.
γεῦμα. ἀπὸ τὰ πρώτα γεύματος I. Herm. 60. 800.
γεωμετρικὴ II. Salt. 35. 289. γεωμετρικῶν III. Hipp. 3. 69.
γεωργία I. Prom. 14. 196.
γῆ. ἀοίκητος ἡ δύσις, & Λιβύης δυσὶ μέρεσι γαῖαν I. Nigr. 16. 56. τοῦ σαι γῆς αὐτῆ πηγῆ ῥεῖ I. D. Mar. III. 1. 296. τὸ κυματοῦν γῆς I. Tim. 56. 174. οἱ γῆς antea οἱ τὸ III. Dea Syr. 30. 476. τῇ γῇ τὸ ὑγρὸν ἀναμιμοῦσθαι I. Prom. 9. 192. ἐκ τῆς γῆν τῆς Σελάσσου I. Jud. Voc. 11. 96. αὐτὸς γῆν ἄλλας ὕστας ἀνέργασεν I. Prom. 11. 194. ἔλιπον γᾶν III. Mort. Per. 39. 360.
Γηρυόνης II. Tox. 62. 566. τὰ ἐκ τῆ Γηρυόνη III. Adv. Ind. 14. 111.
γίνομαι & γίγνομαι. τὸ γιγνόμενον οὐ τούτῳ λαπφέρον I. Somn. 2. 2. γίγνονται III. Dea Syr. 45. 483. βελτίω ᾠδὴ πολὺ γίγνεται ἀεὶ II. Gymn. 20. 900. & 904. γιγνομένων III. Dea Syr. 1. 452. τὸ γινόμενον II. Tox. 18. 527. γιγνημένους III. Conv. 20. 433. & 434. τῷ τυράννῳ γινόμενος Ἀσπασίαν II. Gall. 19. 732. γινομένων II. Alex. 48. 254.
γίγαντα. γιγαντός τι ἀναβαίνειν II. Gall. 1. 702.
γινώσκω I. Scyth. 3. 863. γιγνώσκειν σε χρὴ III. Ocyp. p. 669. ὃ τὰ αὐτὰ γιγνωσκόντων ἑαυτοῖς I. Neocyom. 21. 484.
Γλαύκη II. Salt. 80. 311.
Γλαῦκος I. Herod. 8. 838. II. Salt. 49. 296. Γλαύκῃ III. Epigr. 34. 686.
γλαυκὸς. τὸ γλαυκὸν τῶν ὀμμάτων I. D. Deor. XX. 10. 262.
γλαυκῶπις I. D. Deor. VIII. 1. 326.
γλαυξ. γλαῦκα εἰς Ἀθήνας φασὶν I. Nigr. 1. 37. ἐπὶ τὴν γλαῦκα I. Harm. 1. 852.
Γλύκων II. Alex. 18. 225.
γλύφω. γλύφειν ἀσυλίας δυνάμενον I. Somn. 2. 5.
γλῶσσα. ὦ γλώσσης ἀληθῶς νόσημα, & ἀκάλαμον ἔχει γλῶσσαν, αἰχίστην νόσον I. Jud. Voc. 11. 96. ἀντὶ γλώσσης III. Pseudol. 25. 182. ἀντὶ μιᾶς γλώττης II. Tox. 62. 566. τὴν γλῶτταν αὐτὴν -- ἀποτετμῆσθαι I. Pisc. 2. 572. κατὰ γλῶτταν II. Lex. 25. 349.
Γναφαῖον. ἀμφὶ κόρσαι μαλθακὸν γναφαῖον I. Jud. Voc. 4. 86.
Γνίφων I. Vit. Auct. 23. 564. II. Gall. 30. 748.
γνώμη I. D. Mort. XII. 3. 385. τῆ γνώμης μόνης II. Tyr. 14. 152. κεκαρμένοι τὴν γνώμην III. Philop. 26. 614.
γνόφῳ. γνόφῳ καλυφθέντος III. Mort. Per. 43. 363.
γνωρίζομαι. ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις γνωρίζεσθαι I. Somn. 11. 15.
γνωρίσματα. τὰ γνωρίσματα I. Somn. 11. 16.
γογγύζων III. Ocyp. p. 666.
γοητεία I. Tim. 55. 172.
γοητεύω. γοητευομένους II. Salt. 63. 391.
γοὴν I. Vit. Auct. 6. 545.
γόμῳ III. Rhet. Pr. 23. 25.
γοῦν II. Jup. Conf. 4. 629. βούλει γοῦν ἀπαγάγω ib. 7. 630. τὸ μέγαν γοῦν III. Mort. Per. 11. 333. & 334.
γράμμα. γράμματα ἐπαιάζουσα I. D. Deor. XIV. 2. 240. γράμμασι I. Herm. 40. 783. γραμμάτων *Solan.* vult χρημάτων I. Jud. Voc. 8. 93.
γραμματεῖα II. Tox. 13. 519.
γραμματεύω. ἐγραμμάτευσε Μῶμος III. D. Conc. 14. 537.
γραμματιστὴς I. Merc. Cond. 4. 657.
γραφὴ. καθάπερ ἐπὶ τινος γραφῆς III. Calumn. 2. 127. αἱ γραφαὶ III. Nav. 5. 252.
γραφεύς. οἷον οἱ γραφῆς τραγελάφους & τὰ τοιαῦτα μιγνύντες γράφουσι I. Prom. 7. 36.
γραφικῶς συντελεσθὲν II. Imag. 15. 474.
γράφω I. Herm. 43. 785. τοιαυτὶν τὴν Δάφνιν γράφουσι II. 1. Ver. Hist. 8. 76. ὧν χωρὶς ἐδὲν καθόλε τι γράφεται I. Jud. Voc. 3. 85. γράψεται γραφὴν ἀσεβείας I. Nec. 2. 458. ἔγραψε III. Epigr. 1. 674.
γρηγόρων. ἐγρηγόρας I. Herm. 1. 740.
γρίφου. γρίφος σιωπῆς I. Vit. Auct. 14. 554.
γρῦ I. D. Mar. XV. 4. 326.
Γύγης χρυσὸν II. Par. 58. 881.
Γυθιακὸς III. D. Meret. XIV. 321.
γυμνάσιον. ἀφ' τῷ γυμνασίῳ αὐτῶν III. Mort. Per. 3. 327. περὶ γυμνασίων II. Gymn. 1. 883. γυμνασίων τὸ κάλλιστον &c. II. Salt. 71. 307. ἐπὶ τοῖς γυμνικοῖς III. Calumn. 12. 141.
γυμνοπαιδίαι II. Salt. 12. 274. & 275.
γυμνὸς. γυμνοὺς ἐπίδειν χρὴ I. D. Mort. X. 1. 364. γυμνὸν σφαγὴν ὀπίσω II. Phal. Pr. 5. 192. γυμνὰς τὰ πλευρὰ I. D. Deor. XX. 14. 264.
γυμνοῦν. ὑπὲρ τῆ δεκάτη γεγυμνῶσθαι II. Amor. 41. 441.
γυναικεῖον I. D. Mort. XXVIII. 1. 445. γυναικεῖόν τι II. pro Imag. 12. 491. γυναικείᾳ τῇ πίττῃ III. Fug. 33. 384. γυναικεῖοι σύνεδοι, *Vorst.* γυναικῶσι II. Amor. 27. 427.
γυνὴ. ἐγεγόνει οὐκ Γύλαινος τινος ἡ βαρβάρα γυναικὸς I. Somn. 12. 17. γυναῖκα ἀγόρμος τῷ παιδὶ III. Conv. 5. 421. δύο γυναικὸς I. Somn. 6. 8. ἀπὸ γυναικῶν III. Epigr. 33. 685. γυναικὶ τ' ἐμοῖς I. Hale. 8. 184.
γύψ ἀναπτάρδου III. Mort. Per. 39. 360.

Δ.

Δαιδαχία III. Mort. Per. 28. 351.
δαιμονίου τῶν σοφίων III. Philopf. 32. 58.
δάκνω. δακὼν τῷ κοπίδι I. D. Mort. XXI. 1. 421.
δακρυχύω. κατὰ δάκρυ χέοντες I. Nec. 9. 468.
δακρύω I. Cat. 12. 634. ἰδίωμα μᾶλλον γελοίας I. Somn. 4. 7.
δάκρυον ἀποσάξειν III. Elect. 1. 87.
δακτύλου I. Cont. 14. 509. III. Philopf. 38. 62. & 63. τῶ δακτυλίων τὸ πλῆθος I. Nigr. 13. 53. δακτυλίους αὐτῶν μεδίμνους I. D. Mort. XII. 2. 382. δακτυλίους βακτηρίας II. Gall. 12. 720.
δακτυλοδικτίου I. Somn. 11. 16.
δάκτυλος I. Cat. 17. 640. τεσσάρων δακτύλων I. Nigr. 33. 75. τοὺς δακτύλους ἐναμοίτους II. Tox. 37. 544. τοὺς δακτύλους καλισκλακὰς II. Gall. 31. 748. & 749. δακτύλως προτείνοντες I. Nigr. 21. 58.
δαλὸς II. Salt. 50. 297. δαλὸν τινα -- δαλὸς ἀπὸ τῆ βωμῆ I. Tim. 2. 100.
δάμαλις I. D. Deor. XX. 7. 259.
Δάμις II. Jup. Trag. 4. 645.
Δαμοίτου I. D. Mort. I. 3. 333.
Δανάη. Δανάῃ παρθενεύουσα I. Tim. 13. 123.
Δαναΐς. ἡ τῶν Δαναΐδων pro Δαναΐδων I. Tim. 18. 129. ὁ τῶν Δαναΐδων I. Herm. 61. 803.
Δᾶν. Δᾶνι πρόσωπα II. Salt. 29. 285. & 286.
Δαρείου. Δαρεῖος II. Jup. Trag. 53. p. 701.

δᾷς. δᾳδὶ II. Alex. 47. 252. δᾷδες ἦσαι τὰ πολλὰ III. Mort. Per. 35. 356.

Dativo praecedenti subjungitur accusativus III. Elect. 3. 88. f.

δάφνη. φύλλα δάφνης I. Herm. 40. 782. μὴ τ' δάφνης III. Diss. cum Hes. 1. 240. δάφνῃν αὐτὴν καλοῦσιν II. Asin. 17. 585.

Δάφνιδα v. notam, si de accentu solicitus es III. Meret. VI. 293.

δὲ I. Merc. Cond. 4. 657. ὁ δὲ II. Asin. 22. 590. δὲ initio Dial. III. Meret. XIII. 315. ἀντίδοσιν δὲ τινα ποιούμενοι II. Jup. Conf. 7. 630. καὶ παιδίον δ' ἐποίησαν II. 1. Ver. Hist. 15. 82. τὸ μὲν δὲ ἐπιθαλλειν γνώρισμα I. Pisc. 42. 611.

δεῖσις. τὴν δεῖσιν II. Bis Acc. 14. 808. δεῖσιν εὐγναμοσυνάτλων ἐδίνθη II. Salt. 63. 301.

δεῖ & δέομαι. τοῖς δεομένοις ἐπικυρήσας — τοῖς δεομένοις ἐπαρκῶν — τοῖς δεομένοις τὰ δέοντα ἐπαρκέσομι — ἔπεμπεν τοῖς δεομένοις τῶν φίλων I. Tim. 5. 109. ὃ γὰρ δεῖ, J. Br. δὴ ib. 28. 141. ἐδεῖτο γὰρ Χαιρίας III. Meret. VII. 296. ἐδεῖ δεῖσει μοι ταῦτα ἴσχοντα III. Nav. 44. 276. & 277. δεῖν I. Herm. 28. 768.

δεῖγμα I. Prom. 2. 25.

δειδω. δείδιας μὴ ἐνδεὴς τοῦ ποτοῦ ἀποθάνῃς; I. D. Mort. XVII. 2. 406. ἔδειδισεν &c. I. Nec. 10. 470. δείδια τοίνυν ἄπαντα I. D. Deor. XII. 1. 234. δειδιὼς καὶ τρέμων I. Somn. 9. 13. δείδοικα δὲ μὴ I. Prom. 5. 30.

δείκνυμι. οἷαν Πολύκλειτος ἔδειξε λευκώλενον I. Somn. 8. 11. ἔδειξε τοὺς ἄνδρας ἐναργῶς καθάπερ ἐπὶ τινος γραφῆς τὰ πάντα προστοιχοτας ib. δείξει σε τῷ δακτύλῳ ib. 11. 16. δειξάτω II. Imag. 7. 465. τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ὁ Ἀπελλῆς δειξάτω κατὰ τὴν παγκάξιν I. Somn. 8. 11. δειχθησόμενα II. Alex. 13. 220. & 221.

δειλινος. τὸ δειλινὸν II. Jup. Trag. 15. 658.

δειλὸς. λαγωῶν δειλότερος I. Somn. 9. 13.

δεῖνα. ὁ τοῦ δεῖνος I. Somn. 11. 15. το δεῖνα I. Vit. Auct. 19. 558.

δεινος II. Jup. Trag. 48. 695. δεινὸς εἰπεῖν I. Somn. 2. 3. ὁδὸν δεινον πάθῃς I. D. Mar. VI. 3. 304.

Δείνων III. Macrob. 15. 218.

δειπνάριον III. Epigr. 27. 683. & 684.

δεῖπνον φορτικὸν — δορυφορεῖν ἐν τοῖς δείπνοις I. Nigr. 22. 60. & 61. δεῖπνον Ἑκάτης I. D. Mort. I. 1. 330. δεῖπνον παρασκευάζειν II. Dem. 24. 385. τὸ ἐντελὲς δεῖπνον III. Conv. 38. 444. τὸ δεῖπνον ἀφτι σωτικομίζετο II. Gall. 12. 720. δεῖπνα ποικίλα III. Mort. Per. 12. 335.

δεκάπηχυς κεραυνὸς I. Tim. 4. 107.

δεκάς. τῇ Ἀττικῇ δεκάδι I. Scyth. 10. 870.

δέκτρια III. Epigr. 22. 681.

δελεάζω I. Pisc. 47. 614.

Δέλεαρ I. Tim. 22. 136.

Δέλτος. ἐς δέλτον ἐμβαλόντες I. Tim. 21. 131.

Δελφοὶ. καὶ τὰ ἐν Δελφοῖς ἀναθήματα I. Tim. 42. 154.

Δέμας Ἰνδικὸν III. Epigr. 19. 679.

Δένδρον. ἐπὶ τὴν κόμην τῶν δένδρων II. 2. Ver. Hist. 42. 134. & 135. δένδρεα πτεροῖς III. Tragop. p. 647.

δεξιόομαι. ἅπαξ ἑαυτὸν δεξιώσασθαι I. Tim. 43. 156.

δεξιὸς τὴν φύσιν I. Somn. 2. 5.

δεξιῶς ἐνέγκαντος III. Conv. 15. 429. δεξιῶς ἐξέπιζον II. 2. Ver. Hist. 34. 130.

Δέομαι I. Merc. Cond. 33. 692. ὧν δέομαι III. Ocyp. p. 671. ἡ φύσεως δεῖται καὶ χορηγίας τυχηρᾶς I. Somn. 1. 2. δεῖσθαι τύχης ib.

Δέον. τὸ δέον I. Tim. 48. 161. & I. Herm. 27. 766. & 767. μηδὲν δέον II. Gymn. 34. 914. ἐδὲν δέον I. Prom. 6. 190. I. D. Mort. XXVII. 1. 437. εὑρίσκειν τὰ δέοντα I. Somn. 10. 15. δέον γενέσθαι ib. ξυνιέναι δὲ τὸ δέον ἔστι καὶ ἀφανεῖ ὂν δυνατόν ib. τὸ δέον παρανέσεως ἄν. ib. τὰ δέοντα πράξαι ib. πλεῖστον ἀφεστῶτων τοῦ τὰ δέοντα εἰδέναι ib. τὰ δέοντα λέγειν ib.

Δεῖ & δέομαι. δεήσῃ II. Imag. 5. 462. & 463. II. Icar. 14. 768. III. Conv. 4. 421. δεῆσειν II. Tox. 47. 553.

δέρρις χρυσοῦν II. Salt. 43. 294.

δέρειν. ἀσκὸν δέρειν I. Nigr. 27. 67.

δεσμὸς I. Jud. Voc. 11. 96. ὁ ἐπὶ τοῖς δεσμοῖς II. Tox. 29. 538.

δεσπότης ὀλιγοχρόνιος I. Nigr. 26. 66. δεσπότης tyrannus II. Tyr. 17. 153. εὐοῖ δεσπότα III. Bacch. 2. 77.

Δευκαλίων. Φαιθοῆες ἢ Δευκαλίωνες I. Tim. 4. 108.

δέχομαι I. D. Mort. XV. 3. 401. δεχώμεθα ἤδη I. Pisc. 42. 611. δεξαισθ' ἄν III. Mort. Per. 24. 346.

δέων. δέων, pro δέον I. Nigr. 26. 65. πολλοῦ γε ἓν δέων III. Pseudol. 2. 162. καὶ ἐδεῖτο I. Tim. 49. 162. δεδεῖσθαι, non δεδέσθαι I. D. Deor. XVII. 2. 247. μὴ δεδεμένου τὼ χέρε I. Nigr. 19. 57. δεῖν II. Amor. 32. 432.

δὴ I. Tim. 28. 141. ἄγε δὴ, ἴθι δὴ, δεῦρο δὴ I. Somn. 14. 19. ἅπιτε δὴ ib. παλαιοὺς δὴ III. Mort. Per. 27. 350.

δῆγμα. δήγμασι II. Gal. 25. 740.

Δήλιος. ἐπὶ Δηλίῳ II. 2. Ver. Hist. 23. 120. & 121.

δημαγωγὸς III. Philopat. 6. 592.

Δημάδου III. Dem. Enc. 15. 503.

Δημήτριος II. Salt. 63. 300. Δημητρίου II. Dem. 3. 376. II. Tox. 27. 536.

δημιεργὸς I. Somn. 12. 18. II. Phal. alt. 2. 202. librarii sunt οἱ τοῦ Κάδμου καὶ Παλαμήδης τέχνης δημιουργοί I. Jud. Voc. 5. 88.

δημοκρατία I. Tim. 57. 175.

Δημοσθένης ἐγκάμιον III. Dem. Enc. 1. 490. Δημοσθένους ib. 2. 492.

δημοσία II. Dem. 67. 396. οἱ δημοσίᾳ II. Gym. 22. 903.

Δημώναξ. περὶ δὲ Δημώνακτος II. Dem. 2 375.

Δᾳδὶ τῇ παιδιᾷ. III. Patr. Enc. 6. 230. Δᾳδὶ τὴν ῥητορικὴν καὶ παιδείαν I. Somn. 12. 17.

Δᾳδοῦχος. ἐπὶ συνέσει διαβεβοημένοι I. Nec. 6. 43.

διαβολὴ. ἐπὶ διαβολῇ II. Alex. 4. 211. διαβολῇ III. Calumn. 1. 124.

Διαβόλιον I. D. Mort. V. 2. 344.

διαδέχομαι I. Cont. 4. 495.

Διάδημα I. D. Mort X. 4. 365.

διαδοχὴ I. Nigr. 26. 66.

διαζευγνυμι. ἀλλ' ἐδὲ πάλῳ ἥτις ἂν διαζυγῇ τὸ σωτηριφοίτης, ῥᾳδίως ἕλκει ζυγὸς I. Jud. Voc. 7. 91.

διάθεσις. εἰς διάθεσιν μορφῆς ξύλον ἐπιτήδειον I. Somn. 12. 18.

Διαθήκη. διὰ διαθήκας εἰς τὸ φανερὸν I. D. Mort. VIII. 1. 358. διαθήκας τινὰς III. Mort. Per. 41. 362.

Διαινῶ I. Merc. Cond. 20. 675.

διαιρέω. διηρημένος ποτίδα II. Bis Acc. 2. 794.

Διαίρω. διῃρημένος κοπίδα II. Tox. 55. 560. διῃρημένοι τοὺς ἀκοντας ib. 40. 548.

διαιτα I. Herm. 86. 830. μονῆρης δὲ ἡ διαιτα I. Tim. 42. 154. καὶ διαιταν τὴν Μηδικὴν μετεδιώκησεν ἑαυτὸν. I. D. Mort. XII. 3. 383. & 384. πρὸς τὸ καθαρὸν τῆς διαίτης I. Nigr. 12. 51.

Διαιτάω. διαιτῶντες II. Tox. 23. 530. & 531.

διακόπτω. διακόψῃς II. Gymn. 19. 898.
Διάκριον I. D. Mar. VII. 1. 305.
διακριδὸν II. Amor. 3. 400. διακριδὸν ἐτι τόνμοι III. Epig. 1. 674.
Διαλεκτικὴ II. Q. Hist. 32. 44.
Διαλλάττω. ἀπὸ τούτου ἐ σμικρῷ διαλλάξωσι I. Prom. 1. 25. ἐν ἐνὶ δὲ τούτῳ διήλασσον ib. πλὴν εἰ μὴ διαλλάξιοιτο Ib.
Διαλλύτω. διαλλάττοσθαι II. Abd. 10. 168. διαλλάττεσθ II. Jov. Trag. 38. 686.
Διάλογ☉ I. Prom. 5. 30. Αὐτωνεῦ Σαμοσατέως Διάλογοι I. Somn. 1. 1.
Διάλυω. ἂν τὰ μὲ σώματα διλυσιν ὁ χρό☉ I. Nigr. 18. 57. διαλύσωμοι II. Bis Acc. 14. 808.
Διαμάχομαι I. D. Mort. XXI. 1. 421. προστρέψατό μι μὴ διαμάχεσθαι I. Nigr. 10. 49.
Διαμνημονεύω I. Nigr. 6. 44.
διανέμω I. Tim. 49. 162. αἱ μὲ διανομαὶ III. Nav. 24. 264.
Διαπείρω. διαπείρας τῷ ὀϊστῷ I. Merc. Cond. 29. 688. διαπείρασα II. Tox. 14. 521.
Διαπήγνυμι. διαπεπηγμένος I. D. Mort. XII. 5. 387.
διαπταίω. πλείονα διαπταίνοντα I. Somn. 8. 12.
Διαρρήγνυμι I. Tim. 40. 150.
διασείω. διασεισομένη II. Bis Acc. 1. 793.
Δίασια festum Jovis I. Tim. 7. 114. οἱ Διασιεῖς III. Char. 1. 619.
Διασκαίω I. Prom. 8. 191.
διασκυάζω I. Nec. 16. 478.
Διασπείρω I. Somn. 15. 20.
διασύρω. διασύροντες τοὺς τραγικοὺς I. Jud. Voc. 7. 90.
διαχίζω I. D. Mort. XIV. 3. 396.
διαχώζω II. 2. Ver. Hist. 35. 130.
Διατάττω. διατάττοσθ II. Jup. Trag. 38. 686.
διατείνω. τοῦτο τοίνομα διτέλεσεν I. Somn. 2. 3. φιλῶν δὲ διατείνω I. D. Deor. IV. 5. 212.
Διατίθημι I. Nigr. 6. 45. Vis hujus verbi multis declarata. ib. 38. 80. & 81. διατιθεῖσιν II. Amor. 27. 426. εἴ τις ὑμῶν τοιοῦτό τι διαθεῖη ἐμοὶ II. Gymn. 6. 886. τοιαῦτά μι διατίθης III. Pseudol. 25. 181. διατιθέντων II. Gymn. 38. 919. & 920.
Διατρέχω. διαδραμοῦν III. Philopat. 17. 603.
Διατριβὴ. εἰ μοναγρίᾳ ποιεῖται τὰς διατριβὰς I. Nigr. 18. 57.
Διατρίβω. ἤδισα διατρίψῃ I. Scyth. 7. 867.
διαυγὴς I. D. Mar. III. 2. 297.
Διαφέρω. διενεγκεῖν τὰ πολέμια I. D. Mort. XII. 1. 380. διαφέρομεν v. not. III. Dem. Enc. 43. 521. ἔδοξεν ἦθι καὶ πολιτείᾳ διενεγκεῖν I. Nigr. 3. 42.
Διαφεύγω. ἐδιμάχ μοχθεῖν τὸ διαφυγεῖν I. Pisc. 4. 573.
διαφθείρω I. Merc. Cond. 39. 699. διεφθορότα ἀσωμάτα I. Nigr. 15. 54.
Διαφυλάττω. διαφυλάξονται II. Tox. 3. 511.
διαχέω I. D. Mar. III. 1. 295.
Διαψύχω I. Cont. 23. 520. & seq.
διδασκαλεῖον. εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶν I. Somn. 1. 1.
διδάσκαλ☉ ὢν III. Conv. 6. 422. εἰς διδασκάλω usitatius esse quam διδασκάλου I. Somn. 1. 1.
Δίδωμι. ἐγὼ - - ἔδωκα I. D. Deor. VII. 4. 224. δὸς κὴ τὴν ἔτερκν (χεῖρα I. Somn. 9. 12. τί ἂν δῴη τις ἀ. ἀρῆς, τὴν &c. III. Cyn. 17. 548. ὧν τινα αὐτῷ τειχίων δοτέον I. Somn. 1. 2.
διείρω. διειρομένου Gr. mavult διηρτημένου ut non opus II. Tox. 33. 541. διείρων ib. 43. 551.
διενδύνω. ποιεῖ διενδῦναι I. Herm. 65. 807.
διεπαίσας II. Tox. 61. 564.
διεπαμφίσμομαι. διεπαμφίσμοιν III. Philopat. 1. 585.
διέχειμι I. Nigr. 9. 49. τῷ ὡς ἐπιπροσθὲς τὸ πάθος διεπλέξατο διεξιὸν I. Merc. Cond. 37. 696. διεξιόντ☉ III. Philopf. 5. 33.
διεξέρχομαι. ἐπιδιέξιται ἐ διεξέλθοι I. Herm. 24. 763. διεξελθὸν II. Tox. 34. 543.
διευθύνω. διευθύνετε τὰ ῥηθέντα I. Nigr. 9. 49.
διευκρίνω. διευκρινοῦντα II. Gymn. 25. 908.
διηγοῦμαι II. Amor. 16. 416. τί ἐ διηγῇ μοι, I. Herm. 13. 752. διηγούμεθα II. Amor. 42. 444.
διθύραμβ☉. ποιηδίσεται διθυράμβων I. Tim. 46. 159.
δίκημι. δίκησιν αὐτὸς I. D. Mar. V. 2. 301.
διϊχνίζομαι I. Herm. 31. 771.
δικανικὸς. φορτικὸς μὲ, κὴ δικανικὸς, ἀλλὰ δὴ I. Somn. 17. 21.
δικαστήριον. τὸ τῦ Μίνω δικαστήριον I. Nec. 11. 470. εἰς τὸ δικαστήριον συμπεσεῖσθαι II. Tox. 18. 526.
δικαστικὸν II. Bis Acc. 23. 822.
δίκελλα. ἐπιμετρήσας τῇ δικέλλῃ I. Tim. 57. 175.
δίκη I. Pisc. 40. 608. δίκη φονικῶν I. Jud. Voc. 1. 82. ᾠδὴ τ δίκης III. Philopat. 16. 602. μάτε δίκαι δικάσῃς III. Calumn. 8. 136. bis, & 137. δίκαι κέρκου II. Asin. 23. 591.
δίκρανον I. Tim. 12. 120.
δικαπόλις I. Cont. 1. 490.
δημοιρίτης III. Cron. 15. 397.
Διογένης I. D. Mort. XXI. 2. 422.
Διονύσια I. Pisc. 14. 585.
Διονυσιακὸς. Διονυσιακὴ ἐλευθερία I. Prom. 6. 34. Διονυσιακὰ II. Salt. 22. 280.
Διονύσι☉ I. Jud. Voc. 7. 90. I. Prom. 6. 31. λόγῳ Διονύσιον τραγῳδίαν ποιεῖν φαύλως III. Adv. Ind. 15. 112.
Διόνυσ☉ III. Mort. Per. 4. 328. ἐδὲν γὰ πρὸς τ Διόνυσον I. Herm. 55. 796.
διοπτεύω II. Icar. 2. 753.
διορύσσω I. Tim. 53. 169.
Δῖ☉ II. Alex. 40. 247.
Διοσκόρω II. Gall. 20. 733. III. Meret. XIV. 327. & 329.
Διόσκουροι III. Char. 6. 621. διοσκούρων III. Conv. 32. 440.
διπλοῦς τὴν φύσιν I. Prom. 7. 37.
δὶς. δὶς Δῆ πεσών I. pro merc. Cond. 11. 719.
δισκοφόρ☉. τὴν δισκοφόρον III. Philopf. 18. 45.
δισπλασιάζεις III. Soloec. 5. 563.
διστολογίαν. ἐ διστολογῶν I. Somn. 8. 12.
δισυλλάβως II. Bis Acc. 22. 821.
διφθέρα quid & ἐναψαμῶ☉ διφθέραν ac simil. I. Tim. 6. 110.
διφυὴς I. Prom. 5. 30.
δίψα I. D. Mort. XVII. 2. 407.
δίψαλι☉. δίψαλίον ἐγκαλλίδιον I. Tim. 13. 124.
διψάω. διψῶν I. Nigr. 27. 67. I. Herm. 60. 801. διψῶν πεινῶν II. de Luctu 16. 919.
διώκων II. Gymn. 19. 898. διώκοπλις II. Amor. 22. 422. διώκοπλις ἐ κατέλαβε I. Herm. 77. 821.
Δίων I. Herm. 9. 749. I. Vit. Auct. 19. 558. ὑπὸτι Δίων☉ &c. I. Nec. 13. 474.
δίωξις. καὶ τ διώξεως III. de Domo 27. 206.

δικέω I. D. Mort. XXX. 3. 494. I. Scyth. 41. 872. δικεῖς μοι &c. I. Herm. 63. 805. ἢ σὺ δικεῖς ἐρημώτατον &c. III. Cyn. 13. 546. δικέω II. Astr. 9. 364. καί μοι δικεῖ vide nott. I. Sacr. 1. 526. ὡς ἐδίκει I. Somn. 17. 22. ἔδοξεν ὠμότατος εἶναι ib. 2. 3. δόκει II. Icar. 12. 764. II. Par. 1. 837. δοκέειν III. Dea Syr. 1. 451. οἱ τὸ δικεῖν μᾶλλον ἢ εἶναι σπεύδασιν I. Nigr. 22. 60. δικεῖν αἰτηθεὶς δίκην III. Philopſ. 39. 64. δέξασά τις ἢ Παιὼν ἐργάσεται ἢ τις θεῶν μολεῖν I. Somn. 4. 7. δόξαν cum placuiſſet II. 1. Ver. Hiſt. 11. 78. ᾗ δόξαν II. Amor. 11. 498. λέγειν ἔκαστα δόξαν III. Char. 22. 632. διδόχθω I. Tim. 42. 154.

δόκιμος. λυκίων τοῖς μάλιστα ὁμοίοις δόκιμος I. Somn. 2. 4. τῶν δοκιμωτάτων I. Scyth. 3. 863.

δόλιχος II. Q. Hiſt. 30. 41.

δόμος ἡμιτελὴς I. D. Mort. XIX. 1. 410.

Δορκὰς Λιβυκὴς II. Amor. 16. 414.

δόρυ. ἐπὶ δόρυ III. Meret. IX. 305.

δορυφορίαι I. D. Mort. VI. 3. 350.

δορυφορία. δορυφορίας II. Par. 59. 881.

δοτῆρ. δοτῆρας ἐᾶσαι I. Prom. 18. 201. & III. Diſſ. cum Heſ. 3. 242.

δουλεία πολυετὴς I. Merc. Cond. 17. 672. εἰς τὴν ὁμοίαν δουλείαν ἐπανάγειν II. Abd. 12. 170.

δουλεύω. ἐν δουλείᾳ I. Herm. 8. 746. τὸ δουλεύειν II. Abd. 25. 181.

δουλοπρεπὴς I. Nec. 14. 475.

δοῦλος. δοῦλοι γὰρ II. Aſin. 5. 572.

δυπέω II. Q. Hiſt. 22. 30.

δοχεῖον II. Amor. 19. 419. βροντοποιὸν III. Philopat. 24. 613.

δράκων II. Aſtr. 23. 371. τοὺς δράκοντας ὄφις &c. II. Q. Hiſt. 29. 38. & 39.

δράμα I. Nigr. 24. 64. δρᾶμα πολύμετρον I. Prom. 5. 31. δρᾶμα τὰ βιβλία v. notas III. Dem. Enc. 28. 510. καί τοι τῶν δραμάτων οὐ ἐχόντων I. Nigr. 8. 47.

δραπέτης στιγματίας. ὡς γὰρ τὰ δραπέτιδα τὰ στίγματα, ὅταν τὴν μοιχαλίδα δείκνυσι τὰ ἀνθίσματα I. Tim. 17. 128.

δράττω. ἐδράξατο II. Aſin. 25. 594.

δραχμὴ II. Alex. 23. 230. ἐπὶ διακοσίαις δραχμαῖς I. Merc. Cond. 35. 694.

δρέπομαι. τὸ ἡδὺ τῆς δρεπομένης III. de Domo 9. 195.

δριμύτης. εἰς τὴν Ἀττικὴν δριμύτητα τῶν σκωμμάτων I. Prom. 1. 24.

δύναμαι. ᾗ δύνατα I. D. Mar. IX. 2. 312. & 313. ὅπως εἰ δύναιτο II. Par. 32. 860. δυήσεται σώζειν ἑαυτὸν ib. 8. 845. δυνάμενος II. Abd. 24. 181.

δύναμις. τὰς ἐν ἀθανάτων δυνάμεις μιγάλας ὔσας I. Halc. 8. 183. δυνάμει II. Q. Hiſt. 52. 63. δύναμιν δέ τινα II. Par. 8. 845.

δυνατός. εἰς ὅσον ἐμοὶ δυνατὸν II. Jov. Trag. 24. 669.

δύο. ᾗ ἄκρως δύο I. Prom. 2. 187. δύ' ὄντες I. Cont. 4. 195. δύ' ὀβολὼ II. Alex. 23. 231. δυοῖν III. Macrob. 12. 216. δυοῖν θάτερον III. Ep. Sat. 37. 416. ὑπὸ δυοῖν τούτοιν II. Alex. 8. 215. εἰς δύο III. Meret. XIII. 317. εἰς δύο διεκόπη II. Tox. 54. 559.

δυσάντητος. δυσάντητόν ἐ δικαστάριον I. Tim. 5. 110.

δυσλογιστος I. Piſc. 17. 588.

δυσίερος. σοῦ δυσιέρου I. Tim. 26. 138.

δυσκίνητος ἦν περὶ τὰς διαλήξεις I. Somn. 2. 3.

δύσπαρις inominatus Paris I. D. Mort. XIX. 1. 411.

δυστυχὴς. τοῖς ἐν Παλαιστίνῃ δυστυχέσι I. Nigr. 24. 63.

δύστηνος. τίπτ' αὖτ' ἂ δύστηνε -- ἄνθρωπε I. Nigr. 17. 57.

δυχερὴς. ὁπόσα ἂν ἡ δυχερὴ III. Rhet. Pr. 18. 19.

Δωρικὸν III. Adv. Ind. 15. 113.

Δωρὶς I. D. Mar. I. 1. 288.

δῶρον. ἄδωρα ἔν σοι τὰ δῶρα I. Merc. Cond. 38. 697.

E.

Ἔαρ. ἔαρος νέον ἰσαμβρίοιο I. Nigr. 9. 49. τὰ ἄνθη τὰ πρώτου, ᾗ τὸ ἔαρ τῶν πτερῶν ib. 13. 52.

ἑαυτῦ. ἑαυτοῦ II. Aſtr. 14. 366. ἑαυτῷ Solan. ἐμαυτῷ ſed non opus I. Cat. 9. 631. ἑαυτὸν ἑαρὼν ὄνον II. Aſin. 13. 581. ἑαυτὸν pro ἐμαυτὸν ib. 31. 601. ἑαυτοὺς ſe invicem, II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98.

ἑάω. ἐᾷ λέγειν, ἐπισάκις I. Tim. 4. 106.

ἑβδομηκοντούτης II. Alex. 34. 242.

ἑβδομος. περὶ τὴν ἑβδόμην II. Q. Hiſt. 1. 1. ἑβδόμῃ I. Jud. Voc. 1. 82. ἑβδόμην III. Pſeudol. 16. 174.

ἑβραῖος II. Alex. 13. 221.

ἕβρος μὲν ἔστι III. Fug. 25. 377.

ἐγγαστρίθυος II. Lex. 20. 345.

ἐγγράφω. ἐγγράψας III. Philopſ. 38. 64.

ἐγγύτης I. Catap. 10. 631.

ἐγγύς. ὁ ἐγγὺς ἐφηδότης I. Somn. 1. 2. μηδὲ ἐγγὺς ὄντα II. Aſin. 6. 574.

ἐγείρω. ὁ Καλλίπους Ἄλκητιν τελευτήσασαν ἤγειρα I. Somn. 17. 21.

ἐγκαλύπτω. ἐγκεκαλυμμένον I. Vit. Auct. 22. 562.

ἐγκαλαμίγνυμι. λευκὸν ἐγκαλαμίξῃ φαρμάκῳ I. Pro. 7. 34.

ἐγκιράνυμι. χρωμάτων ἐγκιρασμένη φύσις I. Prom. 7. 34.

ἐγκέφαλος II. Alex. 15. 223.

ἐγκόπτω. μετ' ὀδυρμοῦ -- τὴν φωνὴν ἐνεκόπη I. Somn. 4. 7.

ἐγκυλίσαλς III. Hipp. 6. 72.

ἐγρεκύδιμος III. Tragop. p. 650.

ἐγχαίνω. ἐγχαινὰν ἰδιώταις ἀσθρώποις III. Mort. Per. 13. 339.

ἐγχειρίζω. ἐγχειρίσας I. Tim. 32. 145.

ἔγχελις I. Tim. 29. 142. ἔγχελυς I. Piſc. 12. 581.

ἐγχέω. ἐγκέχυται τὸ ὕδωρ I. Piſc. 24. 594. ib. 28. 597.

ἐγχυτρίζω. τὰ ἐγχυτρίζοντα uteniilia *Ciceroni* & *Tacito*, vox apud Graecos bonos ſcriptores haud obvia teſte *Graevio*. II. Q. Hiſt. 22. 31.

ἐγὼ I. Prom. 16. 199. I. pro Lapſ. 1. 725. ἐγὼ ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν III. Mort. Per. 40. 360. ἐγὼ δὲ ἐφ' αὑτὸς &c. ib. 45. 364. ἐμοὶ δοκεῖν II. de Luctu 5. 924. λαβόντες με II. Aſin. 16. 583. ἡμᾶν F. G. ὑμῶν I. Prom. 19. 202. καθ' ἡμῶν I. Tim. 7. 113. ἐφ' ἡμῶν I. Vit. Auct. 21. 560. ἡμῶν αὐ πεσόντων III. Adv. Ind. 3. 109. πρὸς ἡμᾶς I. Tim. 9. 117. & 118.

ἴζω. ἐπεὶ Διὶ δεξιὸς ἧσαι I. Somn. 2. 4.

ἰθέλω. ἴτοι ἰθέλουσιν &c. I. Scyth. 10. 870.

ἰθελοκακέω. ἰθελοκακεῖ al. ἰθελοκαλοκακεῖ male. I. Somn. 18. 23.

ἴθυς. ἴθυς τῷ μεγίστῳ II. Dem. 51. 392. ἴθυ ἴθυ μακροβιώτατοι III. Macrob. 5. 210. εἰ ἴθυσε III. Philopat. 17. 602. & 603.

εἰ. εἴ γε μιμνήσει I. Herm. 24. 762. εἰ δὲ II. Abd. 18. 174. εἰ δέ τις II. Par. 42. 865. εἴ που III. Rhet. Pr. 6. 6. εἴ τις II. Q. Hiſt. 39. 53. εἴ τινα εὕρομεν ἡμῶν III. Meret. IV. 286. & 287. εἴ τύχοι II. Amor. 42. 443. εἰ ψεύδεται I. Herm. 20. 758.

εἰμὶ. Ejus varias ſignificationes vide III. Tragop. p. 656.

εἰδέω. τὰ κατ' αὐτὸν εἰδέναι I. Nigr. 6. 44. εἰδότα I. Herm. 35. 776. εἰσιόδι δὲ καθότι III. Fug. 27. 378. & 379. κ᾽ μὴν εὖ εἰδέναι χρὴ I. Herm. 63. 804. ἅπαντες αὐτὸν ᾔδεσαν I. Somn. 9. 14.

εἰδήμι. ᾔδεσαν III. Conv. 28. 438. οἶδε II. Salt. 65. 303. λέγων πάνυ μοι εἰδέναι II. Alex. 55. 259. οὐκ οἶδ' ὅτω I. D. Mar. III. 1. 295. τίς γὰρ ὅλως οἶδε I. D. Mort. I. 1. 329. οἶδά πω κ᾽ αὐτὸς I. Prom. 2. 26. χάριν εἰσομαι I. Cat. 29. 650. ἰσίον δὲ κ᾽ ὅτι ἁ πάνυ ἰώρηται χαίρων I. Jud. Voc. 7. 90.

εἰδῶ γράφουσι III. Herc. 1. 82.

εἰδῶ I. D. Mar. XV. 1. 324. I. Herm. 27. 766. εἶδεν ὄναρ I. Somn. 17. 22. εἰ μὲ γὰ εἶδες II. Salt. 5. 269. πάνθ' ὅσα ἦν, ὅσα τ' ἐστὶν, ἰδ' ὅσα τε ἔσται ὁτίοσω I. Somn. 10. 15. οὐκ ἂν ἴδοις αὐτὸν I. D. Deor. IX. 1. 227. ἰδὼ μόνον I. Tim. 43. 155. ὅπως ἴδῃς al. εἴδῃς I. Somn. 15. 20. εἴγε κ᾽ ἰδῶν I. Cont. 5. 496. ἰδὼν εἶδον I. D. Mar. IV. 3. 300. ὁ τὰς τῶ θεῶν εἰκόνας ἢ μόνον ἰδὼν, ἢ μόνος δόξας I. Somn. 8. 11. ἀλλ' ἦν ἰδὼ I. Pisc. 51. 618. εἴσαιτο v. not. Gesn. III. Ner. 2. 638.

εἰκάζω. ταύρω εἰκάσας ἑαυτὸν I. D. Mar. XV. 2. 324. & 325. εἰκάζων III. Philopf. 24. 52.

εἴκασης. τῶ μελλόντων — ἄρις θ᾽ εἰκασὴς I. Somn. 10. 15.

εἰκὸς ἔτι I. Herm. 59. 800. εἰκὸς ἡμᾶς παρᾶξειν I. Merc. Cond. 19. 674.

εἰκοσάπηχυς κοντὸς I. D. Mort. XXVII. 4. 440.

εἴκοσι ϵ ὀκτὼ II. 1. Ver. Hiſt. 40. 102.

εἰκότως II. Q. Hiſt. 40. 53. εἰκότως τῦ καλαράτε τὰ ἔπη III. Fug. 30. 382. εἰκότως hic eſt πρὸς τὴν εἰκόνα I. Somn. 2. 5.

εἰκω I. Nigr. 10. 49. ἐοίκαμεν ἡμεῖς I. Halc. 3. 179. εἰ ᾧειττά μοι λεγειν ἐοικας II. Amor. 1. 398. ἐοικε II. Jup. Trag. 27. 672. τῶ ἐοικέναι &c. II. Salt. 65. 303.

εἰκὼν I. Nigr. 29. 68. ἃ εἰκὼν τοιαύτη σοι ἀνακείσω II. Imag. 18 478. ὁ φθεγγητὴς τ᾽ εἰκόνος III. Calumn. 5. 132. εἰκόνες II. Imag. 1. 458. II. Alex. 18. 225. εἰκόνας III. Mort. Per. 41. 361. & 362.

εἰλη. πρὸς τὴν εἰλὴν θέρεος II. Lex. 2. 320.

εἶμι. ἴμεις I. Herm. 68. 810.

εἰμὶ I. Prom. 16. 199. ἐσὶ II. Gall. 33. 750. ἔσ' ὧν τὸ ὑγιαίνειν I. pro Lapſ. 11 735. εἰ μηκέτ' ἐσιν II. Tyr. 11. 148. χρεῖός ἐσι II. Amor. 42. 444. ὁποῖά ἐσιν I. Herm. 61. 802. ἐσ' ὅτε I. Prom. 18. 201. ἦν II. Amor. 12. 410. ἃ γὰ ἦν καλαβὰς II. Aſin. 30. 598. & 599. προοδοῦ ἴσῃ πεπονηκὼς II. Gall. 1. 704. ἐσαι πάντα II. Alex. 22. 230. ἔσαι ταῦτα II. Icar. 22. 777. εἰὴ II. Par. 6. 844. εἶν I. Piſc. 22. 591. εἶν ἐπιδικινυζ I. D. Mort. XXIV. 2. 430. εἶναι I. pro Lapſ. 5. 730. item I. Scyth. 8. 867. & III. Nav. 43. 276. τό γε νὺν εἶναι III. Saturn. 1. 385. εἶναι οἶμαι O. οἶμαι εἶναι I. D. Mort. XIV. 5. 397. αὐτοῦ εἶναι I. Nigr. 26. 66. εἶναί τις ἔδοξεν I. Piſc. 6. 576. ὁ δὴ ϲαυρὸς εἶναι &c. κατὰ τοῦτο εἶναι ἃ ξυμφέρομαι — εἶναι πρὸ ὁδοῦ γέγονεν I. Jud. Voc. 12. 98. εἶναι ἐπ' αὐτῇ II. Aſin. 47. 615. αὐτὸ εἶναι F. G. mavult ἔσι ſed, me judice, non opus. I. Prom. 12. 195. Ἀρχίας ὢν III. Dem. Enc. 47. 525. οἷα τυγχάνεις ὄσα τὴν ὄψιν I. D. Mar. I. 3. 289. ὀκ μὴ ὄντων III. Philopat. 13. 599. ὄντας Solan. ἰόντας I. Prom. 11. 194.

εἶναι II. Amor. 49. 452. II. de Luct. 15. 928.

εἶπέ τι ἄλλο II. Tox. 3. 510.

εἶπε θεσπεσίως II. Aſin. 47. 615.

Εἰραμάγης v. notas III. Philopat. 20. 607.

εἰρεσία τ᾽ πτερῶν I. Tim. 40. 151.

εἰρέω I. Tim. 26. 138.

εἰρήνη γὰ I. D. Mort. IV. 2. 343.

εἰρηνικός. εἰρηνικώτερόν ἐσι II. Imag. 1. 459.

εἴρων. εἶπτε εἴρωνες ἐν τοῖς λόγοις I. Prom. 1. 24. Ἀθηναῖοι εἴρωνες ἐν τοῖς λόγοις ib.

εἰρωνεία I. Prom. 1. 24.

εἷς εἰμι καγὼ III. Tragop. p. 649. εἷς ὢν III. Ep. Sat. 25. 407. εἷς ἐκ τῦ πολλοῦ ὄχλου I. Somn. 9. 13. μία σπουδὴ I. Prom. 6. 34. μιᾶς δὲ II. Alex. 46. 251. ἓν in Edd. ἐν male III. Dea Syr. 35. 480. ἑὸν ἔ τι I. Vit. Auct. 6. 545. ἑνὸς ὄντ᾽ ἐν μορίοις I. Herm. 28. 769. ἀφ' ἑνὸς III. Conv. 32. 440. ἑνὸς ἀποδόντα ἑκατὸν III. Macrob. 23. 225. ὥϛε λόγῳ ἓ ἐφ' ἑνὸς ἀνδρὸς ἀναίρίψομεν τ᾽ κύβον I. Harm. 3. 855. ἓν ἑνὶ ξυβάλλειν II. Q. Hiſt. 2. 3. ἓν ἕνα III. Macrob. 7. 212.

εἰς pro ἐν II. Aſin. 39. 607. εἰς ἐμὲ ἀπιδὼν II. Icar. 23. 778. καὶ αλύομεν εἰς II. Aſin. 17. 585. ὑπερίζεις εἰς II. Salt. 24. 283. εἰς μυσικοῦ II. Amor. 44. 447. εἰς πλεῦτε III. Epigr. Omiſſ. p. 692. εἰς διδασκάλω uſitatius quam εἰς διδασκάλους I. Somn. 1. 1.

εἰσαγγέλλω. εἶπε τῷ ὑπακούσαντι εἰσαγγεῖλαι, ὅτις τι εἴη I. Nigr. 2. 40.

εἰσάγω I. Nigr. 31. 74.

εἰσιδὼν. εἰσιδὼν με III. Herc. 8. 86.

εἴσειμι. εἰσιέναι II. Tox. 37. 546.

εἰσιρχομαι. εἰσῆλθε δέ μοι φοβηθῆναι I. Prom. 2. 26. εἰσελθόντας ὑποδέχεται III. Hipp. 6. 71.

εἰσποιέω. εἰσποιεῖτε φέροντες αὐτοὺς I. D. Mort. VI. 3. 349.

εἰσπράτω II. Par. 52. 877. ἀργύριον εἰσπράτω I. Prom. 6. 33.

εἰσφέρειν II. Gall. 21. 734.

εἴσω. ἐς τὸ εἴσω τῦ ϲομίου I. D. Mort. XIII. 3. 392.

εἶτα I. Herm. 48. 789. εἶτ' ἐ δικαίως II. Amor. 43. 444. & 445. & 446. εἶτα αἱ χίλιαι νῆες &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 408.

ἐκ. ἐκ βασιλέως ab imperatore II. Eun. 3. 352. ἐκ τῶν σκιλοῦ II. Gymn. 1. 884.

ἕκαϛος ἑφιεὶς I. Herm. 26. 764. ἕκαϛον II. Abd. 4. 163. ὡς ἕκαϛοι II. 1. Ver. Hiſt. 15. 81. II. Aſtr. 7. 363.

Ἑκάτη. Ἑκάτης δεῖπνον I. D. Mort. I. 1. 330.

ἕκατι I. Piſc. 3. 573.

ἑκατόμβων I. Sacr. 2. 528. ὁ τὰς ὅλας ἑκατόμβας ſcil. θύων I. Tim. 7. 113. ἑκατόμβας παριϛᾶσιν II. Icar. 24. 781.

ἐκβάλλω I. Nigr. 8. 47. II. 1. Ver. Hiſt. 41. 103. δῆμον παίγνιον ἐκβαλλόμενον I. Nigr. 8. 48.

ἐκδίδωμι. ἐκδομένῃ τινὸς Ἑρμῆν I. Somn. 12. 18. ἐκδιδύϲας III. de Electr. 2. 88.

ἔκδοτ᾽ θ᾽ II. Bis Acc. 21. 819.

ἐκεῖν᾽ θ᾽ I. Tim. 31. 145. I. Merc. Cond. 10. 666. II. Par. 12. 850. ἐκεῖνός ἐσιν I. Herm. 41. 784. ἐκείνη II. Jup. Conf. 10. 634. παρ' ἐκείνης δ᾽ ἀπέχομαι I. D. Mar. III. 2. 297. κἀκείνῳ τι ᾧειττότερον III. Pſeudol. 27. 183. & 184. ἐκεῖνο malit quis ἐκεῖνοι II. Aſin. 12. 581. ἐκείνου εἶναι I. pro Merc. Cond. 4. 711. ἐκεῖνο δ᾽ ϲι φημι II. pro Imag. 19. 496. & 497. κἀκεῖνα III. Adv. Ind. 25. 120. ἐκείνης J. Br. ἐκείνης I. Nigr. 23. 61. ἐκείνης ἐπισκοπῶν III. Rhet. Pr. 3. 3.

ἐκεχειρία quid I. Tim. 3. 104.

ἐκθήσκω II. Q. Hiſt. 20. 28.

ἐκθορίω. ἐκ μητρῴων λύθρων τοιοῦτος ἐξέθορεν I. Prom. 4. 29. ἐκ τ ἐυτῆς ἕζεως ὁς ἐς αὐτους ἐξέθορε ib. ἐκθορεῖν I. Herm. 71. 813.
ἐκκαθαίρω τ βίον I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ἔκκαυμα. ὑπὸ τ ἐκκαυμάτων I. D. Mar. XI. 2. 317.
ἐκκλησία. προύθεσαν οἱ πρυτάνεις ἐκκλησίαν I. Necyom. 19. 482.
ἐκκολάπτω. ἐκκολάπτουσι τους ἀνθρώπους II. 1. Ver. Hist. 22. 88.
ἐκκόπτω. ἐξεκέκοπτο II. Jov. Trag. 16. 661.
ἐκκράζω. ἐκκεκραγέναι III. Adv. Ind. 20. 115.
ἐκκρεμαντύω II. Jup. Conf. 4. 629. ἐκκρεμαντύμενοι II. Tox. 6. 512.
ἐκκωφόω. ἐκκεκώφωκε τὰ ὦτα, & simil. ἐκκεκωφωμένοι πρὸς τὸ κακὸν. attoniti &c. ἐκκωφᾶν & ἐκκωφοῦν. I. Tim. 2. 104.
ἐκλέγω exigo, I. Cont. 11. 505.
ἐκλύω. ἐκλελῦσθαι αὐτους I. D. Mort. I. 4. 335. ἐκλυομένῳ III. Tragop. p. 658.
ἐκμάσσω. τὴν ποιητικὴν οἶμαι ἐκμεμάχθαι ἐν τοῖς μάλιστα I. Somn. 2. 3.
ἔκμετρον. ταῦτά σοι ἔκμετρα ἔδοξε II. pro Imag. 18. 496.
ἐκμυζίω. ὡς πάρδαλις ἐκμύζει ἔριφον — ἡ γάστις ἔλκει τὰς δυνάμεις, καὶ προσπεφυκὸς ἐκμυζᾷ ἓ κενοῖ I. Tim. 8. 114.
ἐκνίω. ἐξένευσεν ἐς τὴν γῆν I. D. Mar. VII. 2. 306.
ἐκπίπτω. ἐξέπεσεν ἐγὼ δὲ ἐσύρισ'ον I. Nigr. 8. 48.
ἐκπλήσσω I. Merc. Cond. 15. 670. I. Cont. 15. 512. ἐκπλῆξαι γὰρ δικαιότατα I. Herm. 31. 772.
ἔκπυος al. ἐκείνος III. Rhet. Pr. 3. 3.
ἐκποδὼν vel ἐκ ποδῶν, e medio II. Jup. Trag. 24. 669 πάντα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος — ἀνὴρ κακὸς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι I. Tim. 5. 110.
ἐκπροθεσμος τῶ ἀγῶνος II. Gymn. 39. 920.
ἐκπροθορέω I. Prom. 4. 29.
ἐκσεία. ἐκσείων τ ἄκλον I. Tim. 43. 156.
ἐκστάδην III. Nav. 39. 273.
ἔκτοπον. ἔκτοπον al. ἔκπτωτον I. Jud. Voc. 6. 90.
ἔκτοσθεν I. Vit. Auct. 26. 566.
ἐκτραχύνω. φιλονεικίαις ἀνθρώπους ἐκτραχύνας I. Somn. 2. 3.
ἐκτρυχόω II. Tox. 30. 539.
ἐκφέρω. μικροῦ ἐκφερομένης I. Nigr. 34. 76.
ἐκφεύγω. ἐκφυγόντι Gesn. ἐκφυγόντα recte II. Bis Acc. 31. 830.
ἐκφθείρω. ἐκφθείρει III. D. Meret. XV. 323.
ἐκφυσόω. ὄργανον ὑπ' ἀσκῶν ἐκφυσούμενον ἐστὶ τὸ σῶμα I. Nigr. 2. 41.
ἐκχέω I. Cat. 17. 640. I. Herm. 79. 822.
ἔλαια. ἔλαιαν ἐκ τ μορίας II. Gymn. 9. 889.
ἐλασείω. ἐλασείοντι ἐπὶ Λυδίαν ἔοικεν I. Cont. 9. 500.
ἐλαύνω. νεοζυγὶς ἅρμα ἐλάσασα I. Somn. 15. 20. ἐλαύνειν τ ἐφηδύντ' &c. II. Abd. 13. 171.
ἐλεγεῖον I. Tim. 46. 160.
ἔλεγχος. προλόγων εἰς ὁ ἔλεγχος III. Pseudol. 4. 165.
ἐλέγχω. ἐληλεγμένων non ἐληλεγχμένων. — ὁ Σωσθένης αἰδεσθεὶς ὡς ἐληλεγμένος I. Nigr. 4. 43. ἐλεγχόμενόν τε καὶ ἀνημυνοῦν II. Imag. 11. 469.
ἐλελίττω. ἐλέλιξε δὲ μηχανὴ II. Q. Hist. 22. 30.
ἐλεύθερος. τύττεις τους ἐλευθέρους I. Tim. 52. 169.
τὰ Ἐλευσίνια I. Cat. 22. 644.
ἐλιφάντινος ὦμος Πέλοπος II. Salt. 54. 298.
ἐλίφας II. Q. Hist. 51. 62. Ælian. de animal. refert Πτολεμαῖον τ μὴ τ Λάγυ πρῶτον ἐλιφάντων θήρας συσήσασθαι· ἀλλὰ γὰρ καὶ τ ἐμαυτοῦ πρόπαππον I. Prom. 4. 29.
ἔλκω. ἕλκει I. Jud. Voc. 7. 91.
Ἑλληνοδίκαι II. pro Imag. 11. 491.
Ἑλλὰς. τὴν Ἑλλάδα φωνὴν I. D. Mort. XII. 2. 381. & II. 2. Ver. Hist. 46. 138. & 139.
τ Ἑλλάδος ἔρεσμα III. Dem. Enc. 10. 498.
ἑλλέβορος I. D. Mort. XVII. 2. 407. II. Gymn. 39. 920.
Ἕλλω. κατὰ τ Ἑλλήων III. Nav. 38. 272. Ἕλλησιν II. Phal. alt. 8. 204.
Ἑλληνικὸς. τ Τρώων ἔθος Ἑλληνικὸν ἦν I. Somn. 2. 3. τὰς Ἑλληνικὰς I. Herod. 7. 837.
Ἑλλήνιος III. Herc. 2. 83.
Ellipsin verbi ἄγε vel similis, in τους Θρᾷκας III. Meret. IX. 304. praepositionis ἀπὸ vel ἐκ ante τ τίχης vid. III. Philopat. 20. 608. verbi εἶη post εὔφρων in nota III. Cyn. 4. 541. τῶ καὶ ante εἰδέναι v. III. Epist. Sat. 1. 385. praep. κατὰ in τὴν ὥραν ad III. Nav. 22. 262. & 263. τῶ λέγε post μὴ μοι vide III. Philopat. 7. 593. τῶ μᾶλλον vide ὅσῳ δὲ ἂν ξενίζοιμι II. Gall. 18. 730. voculae ὀδοῦ II. Jup. Trag. 25. 671. ad τινα ταύτην. τῶ ὁρᾶτε v. in nota ad καὶ ὅπως III. Nav. 36. 272. praepositionis πρὸς ante γάμους εἶναι vide III. Dea Syr. 60. 490. post τριχιλίων v. III. Mort. Per. 9. 332.
ἐλπὶς τῶ φόβῳ II. Tyr. 11. 148. ἐλπίδος ib. 3. 143. καὶ γὰρ εἰ παρ' ἐλπίδα III. Dem. Enc. 38. 519. ἐλπίδας II. Tyr. 18. 154.
ἐμαυτοῦ. ἐμαυτὸν al. ἐμαυτοῦ I. Nigr. 17. 56. ἐπ' ἐμαυτοῦ I. Herod. 8. 839. ἐμαυτῷ II. Gymn. 21. 902. εἰς ἐμαυτὸν ἀνασωθήσεσθε II. Asin. 20. 587.
ἐμβάλλω. ἐμβαλόμενοι ὑν I. Nec. 9. 467. ἐμβαλόντες II. Gall. 21. 734.
ἐμβάται II. Salt. 27. 284. χρυσοῦς ἐμβάτας III. Adv. Ind. 6. 105. & 106.
ἐμβοάω. ἐμβοήσας II. Amor. 13. 411.
ἐμβροντάω. ἐμβροντηθέντες ἀπέθανον I. Tim. 1. 99.
ἐμβρόντητος I. D. Deor. XIII. 1. 235. καὶ τῶ ὅντι πολλοὺς αὐτῶν ἐμβροντήτους ἐποίησεν I. Tim. 1. 99.
ἔμβυρον ἱπταμηνιαῖον I. D. Deor. IX. 2. 228.
ἔμετος I. Tim. 55. 172. ἐκ τοσούτε ἐμέτε I. Cont. 7. 499.
ἐμεῖν. ἐμεμηκὼς I. Tim. 45. 159.
ἐμμετρίως. ἐμμεμετρημένῳ II. Gall. 27. 744.
ἐμός. τὸ ἐμὸν μέρος — τὸ μέντοι ἐμὸν — τόγε ἐπ' ἐμοὶ· τὸ δὲ ἐμὸν — τέμὸν — ὅσον ἐπ' ἐμοὶ — τόγε κατ' ἐμέ I. Nigr. 8. 48.
ἐμπαιγμὸς I. Prom. 1. 24.
ἔμπαλιν ἢ III. Nav. 3. 248.
ἐμπαροινῶν. μέμνησο γοῦν οἷά μοι ἐμπαροινοῦς. & τοῖς ὑπηκόοις ἐμπαροινῶν I. Tim. 14. 124.
Ἐμπεδοκλῆς. Ἐμπεδοκλέα III. Mort. Per. 1. 326.
ἐμπειρίαν γὰρ λογισμὸν φέρουσα θρασύνεσθε ἤκιστα εἰώθει I. Nigr. 1. 38. ἐμπειρίη I. Vit. Auct. 13. 553.
ἐμπήγνυμι. πολλοῖς ἐμπήξας I. D. Deor. VII. 4. 222. & 223.
ἐμπίπλημι. εἰς ἐσπέραν ἐμπιπλάμενοι & μεθυσκόμενοι I. Nigr. 22. 67. ἐμπίπλατο II. Amor. 24. 425. ἐμπιπλαμένης II. Bis Acc. 21. 820.
ἐμπίπτω. ἐμπεσόντες II. Tox. 28. 537.
ἐμπὶς I. Cont. 8. 500.
ἔμπορος. ἐμπόρῳ τῶ Κάδμῳ III. Deor. Conc. 4. 529. καὶ ἐμπόραν II. Alex. 9. 216.

ἐμπρήθω. τὴν ἀκρόπολιν ἐνέπρησας I. Tim. 52. 169.
ἐμπρίω. ἐνίπρια al. σωίπρια I. Somn. 14. 19.
ἐμφορέομαι I. Nigr. 25. 64.
ἐμφράττω. εἰ μὴ ἐμφράξηται I. Tim. 19. 129.
ἔμφυλον ἡ ἁμαρτία III. Calumn. 28. 158.
ἔμψυχ- I. Prom. 1. 25. ἔμψυχον II. Gymn. 25. 907.
ἐν I. Sacr. 1. 527. II. Abd. 29. 184. f. omissum ante ὀφθαλμοῖς II. Asin. 52. 621. V. N. ἐν L. ἐπὶ *Hemst.* I. Nigr. 21. 58. ἐν & ἐπὶ crebro alterius invadit locum ib. 7. 45. ἐν ᾧ vide not. III. Tragop. p. 660. f. ἐν μιγάλῳ τιθεμένη II. pro Imag. 17. 494. ἐν Ὀλύνθῳ II. Q. Hist. 38. 50. ἐν τῇ ῥάβδῳ I. D. Mort. XXIII. 3. 428. & 429. ἐν δόντι II. Alex. 57. 262. ἐν γειτόνων II. Icar. 8. 758. III. Conv. 22. 434. πίνειν ἐν φιάλαις II. Gall. 12. 721. ἐν οἷς εἰσι III. Ep. Sat. 19. 401. ἐν πᾶσιν &c. III. Epigr. Omiss. 687. ἐν δὲ ἐ ἄλλα ξέανα III. Dea Syr. 39. 481. & 482. ἐν ταῖς πληγαῖς II. Asin. 44. 612.
ἐναγισμοὶ I. Catap. 2. 623.
ἔναγχ- II. Q. Hist. 14. 19. II. Abd. 13. 171.
ἐναγών- ποῦς II. Dem. 65. 394. & 395.
Enallagen generis in ἐνυπνίῳ, ὦγε πτηνός &c. vide II. Gall. 6. 711. pluraque in notis. Enallagen modi notabilem vide in τοῦτο λέγοῦσι ἐμοὶ II. Par. 2. 839. in Πρεξαίους vide III. Dea Syr. 18. 465. in ἔτι vide III. Cronos. 11. 393.
ἐναντί-. μὴ τὸ ἐναντίον ἐστὶ I. D. Mort. XVI. 2. 403. ἐν πλείστῳ ἐναντί- τῷ δήμῳ I. Somn. 2. 3. τὴν ἐναντίαν ᾗδ εἶπον III. Dem. Enc. 23. 508. ἀκούων ἐναντίων I. Nec. 4. 461. τοῖς ἐναντίοις III. Cyn. 1. 539.
ἔναργὴς I. Somn. 5. 8. ἐναργὴς an ἐναργὲς II. Amor. 17. 416.
ἔναυλ-, ὁ ἐντὸς τοῦ αὐλοῦ. ὅθεν ὁ λόγ- ἔναυλ- ὁ ἐντὸς ὢν τοῦ ἀκοῆς I. Somn. 5. 8.
ἔνδακρυς. κατέδαρθον ἔτι ἔνδακρυς I. Somn. 4. 7.
ἐνδεής. πᾶν γὰρ ὁδοιπόρ ὑδρὸς I. D. Mort. XIV. 5. 398. τί τὸ ὑδρὸς III. Cyn. 3. 540.
ἐνδιλίχεια I. Jud. Voc. 10. 95.
ἐνδίω. ἐνδῖ Fl. ἐνδῆς I. Herm. 64. 805.
ἐνδιατρίβω II. Q. Hist. 7. 8.
ἐνδ. δυμι. ἐνδῦναι μηδὲ μαλακιοθῆναι I. Herm. 24. 763. ἐνδίδυσο II. Salt. 10. 273. ἐνδῦσα II. Tox. 11. 518. ἐνδιδῦν II. Gymn. 26. 908. μαλακῶς ἐνδιδύτ- II. 1. Ver. Hist. 29. 93. τοὺς ἐνδιδύντας III. Rh. Pr. 13. 14.
ἔνδοθεν pro ἔνδοθι III. Char. 25. 633.
ἐνδύσιμον. τὸ ἐνδύσιμον λαβὼν II. Alex. 19. 226.
Ἐνδυμίων II. 1. Ver. Hist. 11. 78.
ἐνδύω. τὴν ἐθέτα ἐκείνῳ ἐνδιδυκότα I. Somn. 15. 20.
ἐνεῖδόν σοι II. pro Imag. 1. 484. & 485.
ἐνείμι. ἐκ τῶ ἐνόντων II. Phal. Pr. 5. 193.
ἐνεχω. τοῖς αὐτοῖς ἐνεχόμενα παίσμασι I. Nigr. 11. 50.
ἔνη ἐ νέα I. Herm. 80. 824.
ἔνθα ἦσαν I. D. Mar. XIV. 2. 322. ἔνθις III. Tragop. p. 658.
ἔνι γὰρ κὴ &c. II. Jup. Trag. 38. 685.
ἐνιαύσιος- I. Tim. 56. 173.
ἐνοέω. οὐκ ἐνοοῦντες I. Herm. 74. 816.
ἔννοια. ἀνυπόστατος ἔννοιαι κὴ ἃς οὐκ εἰσὶ φύσις τελεσφορεῖν I. Prom. 5. 30.
ἔννομ- II. Salt. 2. 267.
ἔνορκ-. ἔνορκον ποιησάμενος III. Calumn. 8. 134. & 135.
αὐτός τις ἐνοχ- III. Calumn. 24. 156. ἔνοχ- τῶ κακώσεως II. Bis Acc. 29. 827. & 828.
ἐνστῆμι. τοῖς ἀνηκόοις ἐνστῆμι τὸ θεῖον κήρυγμα I. Somn. 15. 20.
ἐντελὴς I. Sacr. 12. 536. ἐντελεστέρων II. Amor. 33. 433.
ἐντιλίχεια I. Jud. Voc. 10. 95.
ἐντίμωμ. ἐντέμωσιν αὐτῷ I. Scyth. 1. 859. & 860.
ἔντεχν- I. Merc. Cond. 7. 662.
ἐντὸς τ ἡλικίας III. Char. 16. 626.
ὅσα ἐντραγεῖν bellaria, III. Conv. 38. 444. & 445.
ἐντρίβω. ἐνετρίψατο sc. ἡ Ἑρμογλυφικὴ vel ὁ θεῖ- I. Somn. 14. 19.
ἐντυγχάνω I. Nigr. 21. 59.
ἐνυάλι- ξυνὸς III. Calumn. 10. 140.
ἔνυδρον III. Nav. 20. 262.
ἐνύπνιον. ἐνύπνιον δικανικὸν I. Somn. 17. 21. περὶ τῦ ἐνυπνίου ib. 1. 1. τ ὄρνια τῦ ἐνυπνίου δεινόν τινα φῆς II. Gall. 6. 710. & 711.
ἐνωχία al. εὐωχία I. D. Deor. XIII. 2. 238.
ἓξ κὴ δέκα I. Prom. 20. 202. ἓξ ὧραι III. Epigr. 17. 679.
ἐξαγορεύω. ἐξηγόρευον πρός μοι I. Merc. Cond. 1. 651. τοὺς ἐξαγορεύοντας τὰ μυστήρια ἐξορχεῖσ- II. Salt. 15. 276.
ἐξάγω. ἐξάγει, *Jens.* ἐξαξει. II. Jup. Conf. 12. 636.
ἐξαδυνατέω. ὅπως μεδαρσιοῦσ- ἐξαδυνατῶσι I. Som. 13. 19.
ἐξακοντούτης II. Alex. 35. 242.
ἐξακόσι-. ὡσὸ τ ἐξακοσίων II. Tox. 24. 533.
ἐξαλείφω I. Pisc. 36. 604.
ἐξαπατάω I. D. Deor. VI. 5. 219. ἃ μὲ ἢ ἐμὲ ἐξηπάτησας ib. I. 1. 204. ἐξαπατῆθαι male pro ἐξηπατῆσθαι I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ἐξάπτω. ἐξημμένους II. Gall. 12. 720.
ἐξαρκέω I. Herm. 30. 770.
ἐξαυλίζομαι II. 1. Ver. Hist. 37. 101.
ἐξειμι. ἐξιοῦν ἐξίκνει σοι ὁ χρόν- I. Cat. 8. 630.
ἐξελαύνει II. Gall. 14. 724.
ἐξέλκω. ἐξειμενισμένας ἐξελκομένω I. Merc. Cond. 3. 655.
ἐξεργάζομαι. θαυμαστὰ πολλὰ ἐξεργάσαιο I. Somn. 7. 10.
ἐξέρχομαι. ἐξελύθη III. Pseudol. 27. 184.
ἔξεσι. ἐξὸν δὲ I. Tim. 14. 123. ἐξέσω III. Cron. 18. 401.
ἐξετάζω I. Nigr. 6. 44. & 45. χρὴ τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν III. Calumn. 31. 160. ἐξετασμῶ- ἐν πολλαῖς πράξεσι, vulgo τάξεσι II. Alex. 30. 237.
ἐξευρίσκω I. Pisc. 15. 586.
ἐξηγέομαι. πρὸς τὸ εὐφημότατον ἐξηγούμενος I. Prom. 3. 27.
ἐξιστῆς III. Philopat. 19. 606.
ἔξοδ-. ἐξόδοις πολλαῖς τεθνεώτων III. Hipp. 8. 74.
ἐξομολογέω I. Herm. 75. 818.
ἐξορχέομαι I. Pisc. 33. 601. II. Salt. 15. 276. & 277.
ἐξορχοῦνται II. Amor. 24. 424.
ἔξω τῦ κατάγω pro *praeterquam*, variis exemplis I. Tim. 1. 100.
ἔξω τῦ ἀοιδαίου I. Cont. 18. 514.
ἐξωγκόω. ὡς ἐξώγκωται &c. III. Philopat. 27. 616.
Ἐξώδης al. Ἰξώδης I. Tim. 29. 142.
ἔξωθεν II. Amor. 16. 416. τὰ ἔξωθεν vide not. III. Ner. 2. 638.
ἐξωμίας I. Vit. Auct. 7. 547.
ἔξωρ- I. Tim. 22. 132. ἐξώρων III. Adv. Ind. 25. 120.
ἑορτάζω. — τὰ Διάσια & τὰ ἐπινίκια I. Tim. 7. 113.
ἑορτή. τὴ δὲ πρὸ τ ἑορτῆς III. Cron. 14. 396. & 397.
ἐπάγω II. Q. Hist. 21. 30. ἐπάγειν σῖτα εἰ Αἴγυπτ- κρόκον ἐν Κιλικίᾳ I. Nigr. 1. 37. ἐπῆγε τὴν σφαγὴν II. Tyr. 21. 158. ἐπαγομένω I. Scyth. 9. 869.

ἐπα-

ἐπαγωγὴ I. Merc. Cond. 40. 700.
ἐπαιάζω. γράμμαθα ἐπαιάζοιμι τῷ τυφῷ I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἔπαιθ. τ' ἐπαίτων ἀμφιλίμπομαι III. Rhet. Pr. 21. 22.
ἐπαινὴ Περσεφόνεια I. Nec. 9. 469.
ἐπαινῶ I. Prom. 3. 27. I. Harm. 2. 853. ἐπήνεσα I. Zeux. 5. 843. ἐπαινῶ τολμῶσι III. Bacch. 5. 79. οὐκ ἔστι ἔργος ἐπαινεσόντως σε I. Somn. 7. 10. τὸν μὲ τέχνῃ ἄπαιδες ἐπαινέσονται ib.
ἐπαίρω. ἐπαιρόμεθα I. Cont. 14. 510. & 511.
ἐπακούω. ἐπήκουον ἐν τῷ λοιπῷ III. M. Per. 5. 328. & 329.
ἐπαμύνω I. Prom. 1. 185.
ἐπαναιρίομαι. ἐπανῃρημένην III. Muſc. Enc. 9. 97.
ἐπανέρχομαι. οἷος δὴ πρὸς ὑμᾶς ἐπανελήλυθα I. Somn. 1. 1.
ἐπανίημι. ἐπανῆκε πάλιν I. Nec. 7. 465.
ἐπανθίζω II. Q. Hiſt. 13. 18. ib. 51. 63.
ἐπαοιδὸς II. Q. Hiſt. 44. 57.
ἔπειμι. ὥσ' ἂν ἐπῇσι αὐτῷ ἑκάτερα I. Prom. 2. 26. ἐπῇσι δ' ἂν μοι λέγειν, ἐμοὶ γελᾶν ἐπῇσι II. Amor. 36. 436.
ἐπεισαγω II. Q. Hiſt. 8. 11.
ἐπεισκαλέω. ἐπεισκληθῆναι III. Philopſ. 29. 54. & 55.
ἐπεισκαίω III. Meret. XV. 323. I. Prom. 2. 26.
ἐπεισπίπτω. ἐπεισέπεσεν III. Conv. 12. 425.
ἔπειτα (l. ἔπλασεν ὁ Φειδίας τὸν Δία I. Somn. 8. 11. τὰ ἔπειτα II. Q. Hiſt. 9. 11.
ἐπέλασις II. Q. Hiſt. 28. 37.
ἐπελαύνω. ἐπελαύνεσι τοῦτον III. Ner. 6. 640.
ἐπελπίζω ſperare facio, act. ſign. I. D. Mort. V. 2. 344. οἱ ἐπελπίσαντες I. Tim. 21. 132.
ἐπεμῶαίνω I. Tim. 56. 174.
Epenthesis. per Epenthesin συγκῦραι pro συγκῦραι III. Philopat. 15. 601.
ἐπέρας I. Prom. 5. 31. ἐπέρασιν Γλαυκίων ἐργάζεται III. Philopſ. 15. 42.
ἐπέρχομαι I. Jud. Voc. 2. 84. ἐπέρχεταί μοι συμφορὰ ἐξαίφνης I. Prom. 2. 26. σκυθρὸν δέ μοι ἐπελήλυθεν μακαρίσαι ib. αἰτίαι δὲ ἂς τοῖς Ἰλιεῦσιν ἐπῆλθε τοὺς μὲ τιμῶντας τοὺς δὲ μή. ib. διαπράττεται ὅ, τι ἂν ἐπέλθῃ τούτοις ib.
Ἐπευφρατίδης I. Piſc. 19. 588. & 589.
ἐπευωνίζω. νόμος σιτικὸς ἐπευωνίζων τοῖς πένησι τὴν ἀγορὰν — ἐπὶ δὲ τῷ πλήθει τῶν διδημοσιωμένων πολὺ πάντα ἐπευώνισε — ἐπευωνισμένων τῶν πυρῶν, & ſimilia multa vid. ad ἐπευωνίζεσθαι I. Nigr. 23. 62.
ἐπὶ. ἐπ' ἰχυρᾶς al. ὑπ' ἰχυρᾶς I. Nigr. 36. 78. ἐπ' ἐμοὶ κληρονόμῳ I. D. Mort. VII. 1. 355. ἐπὶ & οὐ crebro alterius invadit locum I. Nigr. 7. 45. ἐπ' ἐμοὶ αὐτῷ I. D. Deor. VI. 3. 217. ἐπὶ σὺ ἂν εἰς III. Rhet. Pr. 8. 8. ἐπὶ πείρᾳ II. Bis Acc. 1. 793. ἐπὶ πολὺ Solan. judicat ἐπὶ delendum III. Mort. Per. 7. 330. ἐπὶ τετράων καὶ εἴκοσι τεταγμένοι I. Zeux. 8. 846. ἐπὶ τῷ θεῖον ἀφιγμένῳ II. Jup. Trag. 45. 693. ἐπ' ἐμοὶ III. Rhet. Pr. 1. 2. ἐπὶ τούτῳ III. Hipp. 6. 72. ἐπ' ἐμοὶ καθίζων II. Aſin. 29. 598. ἐφ' ᾧ II. Abd. 9. 167. ἐφ' ὅτῳ I. Zeux. 7. 845. ἐπὶ τῇ Πανδίλῃ II. Dem. 14. 381. ἐφ' ᾧ, τι ἦκε II. Alex. 53. 257. ἐπ' αὐτὸν II. Tyr. 18. 155. ἐπὶ τὰ θέατρα III. Philopatr. 23. 612. ἐπὶ τούτων v. notas III. Mort. Per. 41. 362. ἐπὶ τούτῳ II. Tox. 20. 528. τὰς ἐπὶ τῷ μισθώτων &c. II. Tyran. 18. 154. ἐφ' ἱερῶν III. Philopſ. 21. 49. ἐπὶ τούτοις II. Aſin. 11. 580. & II. 1. Ver. Hiſt. 19. 86.
ἐπιβαίνω I. Nigr. 26. 65. I. D. Deor. XXII. 4. 272.
ἐπιβάλλω. ἐπιβάλλει τὸ ὀφθαλμὸν II. Aſin. 4. 572. ἐπιβαλλομένῳ III. Philopat. 16. 602.
ἐπιβλέπω. ἐπίβλεψει II. Aſtr. 20. 368.
ἐπιβολὴ I. Tim. 13. 122.
ἐπιβούλευτος I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιβουλεύω I. D. Deor. XXI. 2. 268. ἐπιβουλεύσεί μοι I. Tim. 38. 150.
ἐπιβουλὴ. τὴν ἐπιβουλὴν ἀγνοοῦντος III. Calumn. 22. 153.
ἐπίβουλος I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπίβυον I. Tim. 9. 117.
ἐπιγίνομαι. ἐπιγίνεται I. D. Mort. VII. 1. 356.
ἐπίγραμμα. τὸ ἐπίγραμμα v. ad III. Dem. Enc. 10. 499.
ἐπιγράφω. ἐπιγράφονται ἄπαιδες προστάτην ἑαυτῶν II. Bis Acc. 29. 828.
ἐπιδείκνυμι. ἐπιδείξασθαι τὴ δεξιᾷ I. Herm. 24. 763.
ἐπιδαψιλεύομαι uberius illuſtro, I. D. Mort. XXX. 2. 452. & 453.
ἐπιδίδυμοι II. Salt. 34. 287. ἐπίδυμον II. Aſin. 45. 613.
ἐπικικῶς II. Q. Hiſt. 15. 22. & 23.
ἐπιζηλοτυπία I. D. Deor. XVIII. 2. 248.
ἐπιζήμιος τοῖς χρωμένοις III. Calumn. 8. 134.
ἐπιθερσύνομαι I. Prom. 4. 29.
ἐπιθυμῶν. τὸ οὐ Πίσῃ Θεασάμενος Δία γνοὺς Φειδίας ἐπεθύμησεν I. Somn. 9. 14.
ἐπιθυμία. ῥᾴδιον θεραπεῦσαι ταύτην τὴν ἐπιθυμίαν III. Cyn. 10. 544. ὄγκον ἐπιθυμίας I. pro Lapſ. 16. 737. ἐπιθυμίαι II. Amor. 35. 435.
ἐπικάπτομαι III. Dea Syr. 29. 476.
ἐπικαρτομῶν I. D. Mort. XIV. 5. 398.
ἐπικλάω. ἐπικλώμενον inflexum. II. pro Imag. 13. 492. & II. Tox. 20. 529.
ἐπικλεῖν. ἐπικλειωθῆναι leg. ἐπικλιθῆναι III. Philopſ. 36. 62.
ἐπικλώθω I. D. Mort. XIX. 2. 411.
ἐπίκωπος. ἐπικώπῳ τῇ ἐκαβόλῳ χρυσάμβῳ pro codice uſus ſcala navali I. D. Mort. X. 9. 370. &c.
Ἐπίκυρος I. Piſc. 1. 570. ib. 4. 575. I. pro Lapſ. 6. 732. ὁ Ἐπίκυρος λέγει II. Bis Acc. 20. 816. Ἐπικούρους II. Alex 45. 251.
ἐπιλαμβάνομαι I. D. Mar. IX. 2. 313. ἐπιλάβῃ II. Gall. 23. 736. ἢν ποτε κοῦφος πυρετὸς ἐπιλάβηται I. Nigr. 29. 69.
ἐπιλέγω II. 2. Ver. Hiſt. 36. 131.
ἐπιλέγω. ἐπιλεγόμενος III. Philopſ. 25. 53. ἐπιλέξατο I. D. Mar. V. 2. 301.
ἐπιλέγδην I. Nigr. 36. 78. Ἄκρον ἐπιλέγδην γράψω δὴ οἱ ὄγκον ἄχρις ib.
ἐπιμαίνομαι. ἐπιμεμῆνθαι σε I. D. Mort. I. 1. 288.
ἐπιμανὴς. ἐπιμανεστέρα III. Pſeudol. 21. 178.
ἐπιμανῶς II. 2. Ver. Hiſt. 25. 122.
ἐπιμελίομαι I. Prom. 4. 189. ἐπιμελιόμενοι ἰχθύος ib. 7. 36. ἐπιτελέσθη ἐπιμεληθῆναι III. Fug. 5. 368.
ἐπιμελὴς ἄλλως &c. H. Gall. 29. 747.
Ἐπιμενίδης. ὡσὲὲ τὸ Ἐπιμενίδου & τετυφωμένως σοφιστῶς λέγουσι Ἐπιμενίδου τινὰ Κρῆτα πεπεισμῆσθαι I. Tim. 6. 111.
ἐπιμετρῶν I. D. Mort. V. 1. 344. III. Philopſ. 24. 52.

Ἐπι-

Ἐπιμηθεὺς ἀμαρτίνοῳ I. Prom. 7. 37.
ἐπιμήκεις σόλους III. Dem. Enc. 37. 519.
ἐπιμήκιστον II. Gymn. 26. 908. III. Macrob. 2. 209.
ἐπιμηχανάομαι I. D. Deor. XV. 3. 243.
ἐπιμίγνυμι commerciorum societate jungo III. Ner. 2. 637. & 638.
ἐπινεύω II. Lex. 12. 335. vel potius 339.
ἐπίνοια. ἡ ἐπινοίας αὐτοῦ II. Alex. 1. 208.
ἐπιξέω. ἄχρι τοῦ ἐπιξέσαι μόνον I. Nigr. 36. 78.
ἐπιπάριμι. ἄλλῃ τινὸς αἰφνιδίως ἐπιπαρόντος I. Merc. Cond. 26. 684.
ἐπιπεδᾶν *f. Br.* legit ἐπιπηδᾶν I. Tim. 48. 161.
ἐπιπίπτω II. Tox. 43. 551. ἐπιπεσόντες ib. 39. 547.
ἐπιπλέω. ἐπιπλευσάντων τὸ Λιβύης I. D. Mort. XII. 3. 384.
ἐπιπλήττω. ἐπιπλῆξει III. Herc. 7. 85.
ἐπιπολάζω I. Tim. 9. 117. φιλοσοφίᾳ καὶ λόγων ἔριδις ἐπιπόλασεν αὐτοῖς I. Nigr. 1. 37.
ἐπίπονος αὐη II. Dem. 1. 374.
ἐπιῤῥέω I. D. Mort. IX. 2. 360.
ἐπιῤῥέοντος I. Herm. 61. 803. χιόνι συχνοτέρᾳ τῇ ἐπιῤῥέοντος I. Tim. 18. 129.
ἐπίῤῥιν III. Philopat. 12. 597.
ἐπισείω I. Scyth. 11. 872.
ἐπίσημον. εἰ μὴ ἐπίσημον ἡ τύχη γένοιτό μοι I. Nigr. 23. 61.
ἐπίσης I. D. Deor. XX. 1. 254.
ἐπισιτισάμενος II. Icar. 11. 762.
ἐπισκιψόμενον νοσοῦντα III. Philopſ. 6. 34.
ἐπισκήπτω I. Catap. 8. 629.
Ἐπισκοπέω I. Nigr. 18. 57. I. Cont. 1. 487.
ἐπίσημι. ὡς ἐπίσασαι II. Paraſ. 3. 840. ἃ μὴ ἐπισάμεθα II. Phal. alt. 6. 203.
ἐπισολή. ἐπισολαὶ πρισβυτικαὶ III. Conv. 30. 438. ἐπισολαὶ ἀρχόντων II. Q. Hiſt. 20. 28. τὰς ἐπισολὰς de una epiſtola II. Amor. 47. 451.
ἐπισομίζω II. pro Imag. 10. 490. ἐπισομίζων II. Jup. Trag. 35. 683.
ἐπισύρω. ἐπισεσυρμένον III. Nav. 2. 248. III. Philopatr. 20. 606.
ἐπισωρεύω. μάτην ἐπισωρεύειν τινὰ τοῖς προϋπάρχουσιν I. Nigr. 1. 37.
ἐπιτάττω I. D. Mort. XXIX. 2. 450. ὥσθ' ὑπὸ δύναμιν ἐπιτάττων I. Nigr. 28. 68.
ἐπιτάφιος II. Alex. 60. 263.
ἐπιτειχίζω. ἐπιτειχίζειν Ἀθήναις Δεκέλειαν -- τυραννίδα ἐπετείχισεν item ἐπιτειχικὸς τῷ λογικῷ -- ἐπιτειχίσαι τὰς ψευδεῖς δόξας κατὰ τὰ ἀληθείας multaque notabilia hujus generis I. Nigr. 23. 63.
ἐπιτείχισμα. ἐπιτείχισμα τῶν νόμων. ἐπιτείχισμα ἀνθρωπίνων παθῶν -- ὁ τὴν Εὔδοιαν &c. καθασκευάζων ἐπιτείχισμα. ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν -- φρούριον & ἐπιτείχισμα & ἐπιτείχισμα ἦν πρὸς κάθακοχὴν τὰ χώρας & similia, ad I. Nigr. 23. 63.
ἐπιτήδειος ἡμέρα opponitur diei parum auſpicatae ἀποφράδι I. Somn. 3. 5.
ἐπιτηρέω. ἐπιτηροῦσιν εἰ πω III. Calumn. 10. 139.
ἐπιτίθημι. ἐπεὶ δὲ ἐπέθηκα I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιτίμιος I. Merc. Cond. 4. 657.
ἐπίτιμος II. Tox. 26. 535.
ἐπιτραπέζιος I. Herm. 68. 811.
ἐπίτριπτος. ἐπιτριπτότατα I. Tim. 46. 159.
ἐπιφημίζω I. Prom. 1. 24. ἐπιφημίζειν III. Philopat. 26. 615. οἷς τὰ πράτιστα ἐκεῖνον ἐπιφημίζεις I. Prom. 1. 241. θεοῖς ἐπιφημίζων ib.
ἐπιφοιτάω I. Nigr. 18. 57.
ἐπιχαίνω. ἐπιχαίνειν I. D. Mort. VI. 3. 348.
ἐπιχαλαζῶ I. Tim. 58. 175.
ἐπιχειρία I. D. Deor. XXII. 4. 272. ib. XXIII. 2. 275.
ἐπίχειρον. — τὰ ἐπίχειρα — τὰ τῆ φιλανθρωπίας ἐπίχειρα τῆ ἀναιρὶς παῤῥησίας τὰ ἐπίχειρα — ἐπίχειρα τῆ ἀνοίας ἔλαβον — (ἡ ἀρετὴ) σὺν οὐ θυμαίοις τὰ ἐπίχειρα λαμβάνει I. Tim. 4. 106.
ἐπίχρις I. Tim. 28. 141.
ἐπιχρίω II. Q. Hiſt. 62. 68.
ἐπιψηκάζω I. Merc. Cond. 27. 686.
ἐπιψηφίζω I. Nec. 20. 483. ἐπιψηφισε τῇ ἐκκλησίᾳ I. Tim. 44. 157.
ἔπομαι. εἵπετο μεθ' ἡμῶν III. Nav. 1. 246. & 247. ἕπου μόνον III. Rhet. Pr. 14. 15.
ἑπόμνυμι I. Tim. 47. 161.
ἑπομόω I. D. Deor. XX. 16. 267.
ἔπος. ἔπια πτερόεντα III. de Domo 20. 202.
ἐποχέω. ἐποχεῖσθαι τοῖς λπρυμένοις I. Prom. 6. 32. ἐπεχυμένη al. ἐπηχυμένη ib. ἀναπαύσεις μήτρις ἐποχυμένη ib.
ἑπτάκις I. Piſc. 2. 571.
ἑπτάπις I. Cont. 17. 514.
ἔπω. ὃ δὲ βουλομαι εἰπεῖν I. Herm. 20. 758. ἄλλα εἰπόντος II. 1. Ver. Hiſt. 3. 71. εἶπον ἂν τάχα καὶ τοῖς καλάμοις κατὰ τὸ μῦθον I. Nigr. 6. 44. ἢ εἴποι τις I. Herm. 31. 772. ὅτῳσι μὲ εἰπεῖν I. Tim. 8. 114. σὺν εἰς τὴν βυλὴν, σὺν εἰς τὸ δῆμον εἰπὼν I. Prom. 6. 33.
ἐπῳδὴ. τὴν ἐπῳδὴν ἐκείνῳ ὑποτεθρύφασας I. Nec. 7. 466.
ἐπωνυμία. ἐπωνυμίαν στωιλεθεῖν I. Jud. Voc. 12. 98. ἐπώνυμος I. Piſc. 32. 600. τῷ ἐπωνύμῳ πιλάγει I. D. Mar. IX. 1. 310. τὴν ἐπώνυμον τῶν νεῶν III. Nav. 5. 251.
ἔραν I. Tim. 45. 159.
οἷς τοὺς ἐράνους συνδιελυσάμην III. Dem. Enc. 45. 524.
ἐράσμιος II. Imag. 22. 480.
Ἐρατοσθένης III. Macrob. 27. 228.
ἐρᾶν I. Nigr. 38. 81. ἐρᾶν αὐτῆς I. D. Deor. X. 1. 230. ἐρᾶς ἀδυνάτων I. Herm. 51. 792. ἐρῶντες ἀνηράστων I. Tim. 27. 141. τῷ ἐραμένων I. D. Mort. VI. 3. 350. πρὸς τὸ ἐρᾶσθαι πίτεος II. Aſin. 12. 581.
ἐργάζομαι I. Prom. 9. 192. ἐργάζοντο II. Aſtr. 23. 370. ἐργάσασθαι λίθους I. Somn. 12. 18. dicitur Socrates ἐργάσθαι σὺν τῷ πατρὶ τὴν λιθοτομικὴν ib. ἐργάσαι I. Herm. 71. 812. ἐργαζόμενον II. Alex. 31. 240.
ἐργαστήριον I. Nigr. 25. 65. ἐργαστήριον ἔχων μέγα I. Somn. 12. 16.
ἔργον. τὸ δὲ ἔργον III. de Domo 25. 204. ἔργον ἀμβολᾶς I. Scyth. 11. 872. ἔργον γιγνόμενον coitus, I. D. Deor. XVII. 2. 246. οἱ ἐξ αὐτοῦ τὸ ἔργον διαφυγόντες II. Q. Hiſt. 25. 33.
ἔρδω. ἔρξαι I. Merc. Cond. 5. 658.
ἔρεισμα τῶν Ἀθηναίων I. Tim. 50. 163.
ἐρήμη indicta cauſſa, I. Piſc. 32. 601.
ἐριδμαίνω. ἐριδμαίνειν δίκας I. Prom. 1. 25.
ἔρις. λόγων ἔριδες I. Tim. 9. 117.
Ἐρισμφάραν I. Tim. 1. 99.
ἕρμαιον τὸ πρίττον ἕρμαιον ὂν I. Somn. 9. 13. κἀκεῖθεν ἕρμαιον ποήσεταί σε I. Herm. 52. 792.
Ἑρμᾶς καινὸς III. Nav. 12. 256.
Ἑρμείας II. Eun. 9. 357.
ἑρμηνεύς. ὁ ἑρμηνέως II. Jup. Trag. 30. 677.

Ἑρμῆς I. Tim. 24. 138. Ἑρμῆς ἀγοραῖος II. Jup. Trag. 33. 680. ἐκ παντὸς ξύλου Ἑρμῆς ἂ γίνεται I. Somn. 12. 18.
ἑρμογλυφεῖα I. Somn. 12. 18.
ἑρμογλύφος I. Somn. 12. 18.
Ἑρμοτιμος I. Herm. 1. 739. ib. 32. 773.
ἔρομαι. ἤν ἔρηται II. Afin. 33. 602.
ἐρυθήματα I. D. Mort. I. 3. 333.
ἔρχεσθαι II. Amor. 49. 452.
ἔρχομαι. καὶ ἐλθὶ ἤδη I. Somn. 15. 19.
ἔρως. τίς δὲ σε ἔρως I. D. Mort. XXVI. 1. 434. ἔρωτες II. Amor. 1. 396. ἔρωτες δὲ ὀρθοκαρπόροι I. D. Mar. XV. 3. 326.
ἐρωτᾶν. ἐρωτᾶν διδάσκουσι τὸ νοῦν I. D. Mort. I. 2. 332.
ἐς Διὸς εἰσι II. Alex. 40. 247. ἐς διδασκάλου I. Herm. 82. 827. ἐς τὸ κάλλος propter pulcritudinem II. pro Imag. 23. 502. ἐς τὸ Περσικὸν III. Nav. 30. 267. ἐς χῶρον ἐκπέμπουσι II. de Luct. 8. 925. ἐς τὰ ὕπαιθα pro ἐν τοῖς vid. in nott. plura exempla II. Afin. 1. 568. ἐς τοσοῦτος λοιδορούμενος II. Gymn. 36. 917.
ἑσμὸς. ἑσμὸν τὸν III. Dea Syr. 34. 479.
ἑστὼς I. Nigr. 30. 72. ἑστῶτι II. 2. Ver. Hist. 12. 110. καὶ λευκὸν ἑστῶτα λευκὸν ἰδεῖν I. Nigr. 14. 53.
ἑστῶσα. ἑστῶσάν τι τῶν ἀπορρήτων III. Mort. Per. 16. 340. & 341.
ἑστῶτα. ἑστῶτα δεξιὰ μόρια I. Somn. 15. 20.
καὶ μοῦσαν ἑστῶσαν &c. II. Amor. 36. 437.
ἑστῶσι II. Dem. 33. 387.
ἑκατὸν I. Tim. 30. 143. ἐπὶ ταύτῃ τὴν ἑκατὸν τραπέμενον ib. 6. 110.
ἕκατος. ἐν ἑκάτοις II. Jup. Trag. 3. 644.
ἑκατηρικὸς I. Vit. Auct. 26. 596.
ἑταιρεῖα II. Tox. 10. 516.
ἑταῖρα. ἑταίραις σωῶν I. D. Mort. XII. 6. 388. νόμον Ἀθήνησι τὰς ἑταίρας ἄθλια φορεῖν I. Nigr. 13. 51. σπασθῆσαι τὴν ὑσίαν εἰς ὑμᾶς τοὺς φιλοσόφους καὶ τὰς ἑταίρας I. Tim. 12. 120.
ἑταῖρος. πόσοι δὲ ἑ κόλακες, ἢ τὶ πλῆθος ἐχ ἑταίρων περὶ αὐτὸν ὄντων I. Tim. 12. 121. τῶ ἑταίρων τις ὁρᾶν ταῦτα II. Dem. 30. 386. πρὸς τοὺς παρόντας τῶ ἑταίρων II. Bis Acc. 17. 812. τοὺς ἑταίρους II. 2. Ver. Hist. 23. 121.
ἕτερος. ἑτέραν I. Tim. 5. 110. τὴν ἑτέραν sc. χεῖρα I. Prom. 2. 187. εἰς ἕτερον τόπον I. D. Mort. XVII. 2. 407. τοὺς ἑτέρους II. 2. Ver. Hist. 23. 121.
ἔτι. εἰ ἔτι III. Nav. 26. 265. ἐπ' Gesn. ἔτι III. Mort. Per. 7. 330.
ἔτι καλεῖτο εἰκῆ ἄξιον I. Prom. 5. 30. ἔτι ἀγνοῶ εἰκάσειν οἱ τοιοῦτοι ib.
ἔτος. εἴκοσιν ἔτη I. Herm. 59. 800. ἀφ' οὗτε ἐτῶν I. Sacr. 11. 534. ἐτῶν μορίων ib. 14. 538. τεττάρων ἐτῶν III. Mort. Per. 20. 344.
εὖ. φύσεως τὸ ἔχειν I. Somn. 7. 4. confer ἦκα. εὖ οἶδ' ὅτι II. Imag. 14. 473. Ἀνικητὸς Νιγρῖνος εὖ πράττειν I. Nigr. 1. 37. εὖ λέγεις III. Philopf. 15. 42. εὖ πράττων I. pro Lapf. 5. 730.
εὐαδίκητος I. Tim. 32. 145.
εὐανδρίδας I. Herm. 39. 782.
εὐανθὴς I. Merc. Cond. 41. 702.
εὐαρχος II. Lex. 1. 319.
εὐγένεια II. Jup. Trag. 26. 672.
εὐγενὴς. εὐγενῶν II. Tox. 24. 533.
εὐγενῶς II. Afin. 20. 586.

εὐγλώττου III. Tragop. p. 650.
εὐδαίμων, ὦ Σώκρατες, ἄνθρωπος εἶ I. D. Mort. XX. 5. 418.
εὐδαιμόνησα II. Imag. 22. 483.
εὐδαιμονία. ἄγει εὐθὺ τὴν εὐδαιμονίας I. Herm. 46. 788.
εὐδοκιμεῖν I. Nigr. 8. 48. εὐδοκίμει II. Alex. 22. 230. II. pro Imag. 19. 499. τὸν θεῖον ἀμφοτέρων καὶ μάλα εὐδοκιμοῦντον I. Somn. 7. 9. εὐδοκιμοῦν παρὰ τοῖς πολλοῖς I. Nigr. 22. 61. ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις εὐδοκιμοῦν I. Somn. 11. 15.
εὐδόκιμος. εὐδόκιμον ἐν ὀλίγοις I. Somn. 2. 4.
εὐεξία II. 1. Ver. Hist. 1. 70.
εὐεργέτης ἀναγεγράφθη I. Cont. 24. 524. ἀντικάρυξον εὐεργέτην I. D. Mort. X. 6. 367.
εὐέτηρος II. Lex. 9. 335.
εὐθὺς. εὐθεῖαν I. Herm. 4. 743. εὐθύς σε II. Gall. 1. 702. εὐθὺς ἀγνοῆσαι II. Tyr. 17. 154. εὐθὺ II. Amor. 42. 444. εὐθὺ τῆς πόλεως I. Nigr. 2. 40. εὐθὺ τοῦ βίου II. Amor. 34. 434.
εὐκλὴς. βίος εὐκλέστερος I. Somn. 12. 16.
Εὐκλείδης I. Cat. 5. 626. I. Herm. 76. 818.
Εὐκράτης I. D. Mort. V. 1. 343. I. Herm. 11. 750. Εὐκράτης τοῦ πάνυ III. Philopf. 5. 32.
Εὐκτήμων. Εὐκτήμονος III. Dem. Enc. 48. 526.
Εὐμενὴς ὁ Καρδιανὸς I. pro Lapf. 8. 734.
Εὐμολπίδαι II. Alex. 39. 246.
εὐμορφία III. Ocyp. p. 669.
εὔμορφος. πότερος εὐμορφότερός ἐστι I. D. Mort. XXV. 1. 431. ἢ μὴν εὐμορφότερον I. Tim. 23. 136.
εὔνοια I. Merc. Cond. 19. 674.
εὔνους. τὴν Δίαν, εὐνοίᾳ I. D. Mar. VII. 2. 306.
εὔνους ἀνδράποδον II. Bis Acc. 16. 816.
εὐνοῦχος ἐκ Κιλικῶν II. Eun. 7. 356.
εὐπορία II. Imag. 21. 479.
εὐπροσήγορος II. 2. Ver. Hist. 44. 137.
εὐπρεπῶς II. Amor. 21. 421.
Εὐριπίδιον III. Macrob. 23. 226.
Εὐριπίδης. ἴσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν συγγράφων Εὐριπίδου I. Jud. Voc. 7. 90. τὴν τοῦ Εὐριπίδου Φαίδραν III. Adv. Ind. 28. 123. κατὰ τὸν Εὐριπίδην II. Amor. 37. 438.
εὑρίσκω. ὅ, τι εὑρηται I. Herm. 67. 809. εὑρίσκει II. Afin. 39. 604. ταύτῃ ταῖς μάλιστα ὁμοίως ὄσαι ἀρχαίαι εὑρίσκον I. Somn. 2. 4.
Εὐρύβατος II. Alex. 4. 210.
εὐρυθμία μὲν τὰ πράγματα II. Salt. 80. 311.
Εὔρυτος I. Pisc. 6. 576.
εὐρύχορος pro εὐρύχωρος I. Nigr. 16. 54.
Εὐρώπη. τὸν τῆς Εὐρώπης πατέρα I. D. Mar. XV. 1. 324.
Εὐρώπης. ἐν Εὐρώπῃ II. Q. Hist. 28. 36.
εὐρυτιαίου I. Nec. 15. 476.
εὐσεβὴς. καὶ εὐσεβέστατος III. Macrob. 7. 212.
εὐστάλεια καὶ ἀγένειαι I. Prom. 9. 192.
εὐστροφὴς I. D. Mar. X. 2. 316.
εὐτυχία. εὐτύχησαν III. Hipp. 3. 68. τοὺς εὐτυχεῖς — ὄντας II. Amor. 7. 404.
εὐφημία. εὐφήμοις I. Cont. 12. 506. εὐφημεῖν δὲ χρὴ I. Harm. 4. 858. εὐφημεῖν χρὴ I. Herm. 8. 747.
Εὔφορβος II. Gall. 4. 708.
Εὐφράνωρ II. Jup. Trag. 7. 650.
Εὐφρήτης III. Dea Syr. 18. 466.
εὐφυὴς. εὐφυῆ II. Alex. 5. 213.
εὐχαριστία. εὐχαριστήσομεν III. Philopat. 29. 618.

εὐχὴ I. Merc. Cond. 6. 660. τ᾽ εὐχῆς μειζόνως ib. 12. 668. τ᾽ εὐχῶν I. Tim. 34. 146.
εὔχομαι. εὐξαῖς δίον II. Q. Hist. 38. 51. τὰ κάκιστα εὐχόμθ᾽ γενέσθ I. D. Mort. IV. 2. 343. ἀλλὰ κ᾽ τοῖς εὐχομθοις τοῦτο χρήσιμον I. Tim. 11. 120.
εὖω᾽. νόμισμα τίμιον ἢ εὖσιον — ὅτως εὖσια παῖλαχῆ τὰ καλὰ — εὖσιον ῥᾴστιτε τ᾽ λόγον — ὅτως εὖσιον ὄντως κ᾽ ῥᾴδιον εἶναι, καταθοῦσθ — οὐκ ἀφεισίας ποτηρά τι κ᾽ εὐσιοι — εὐσιότερος τ᾽ ἀποκεκηρυγμένων I. Nigr. 23. 62.
εὐσχίον I. Tim. 43. 155.
ἔφεδρ᾽ II. Gall. 9. 715.
ἐφελκομένη III. Epigr. 16. 679.
ἐφέτρια III. D. Meret. V. 291.
ἐφευρίσκω. ἐφευρόντες III. Philopat. 29. 617. & 618.
ἐφήδομαι. ἐλαύνειν τ᾽ ἐφηδέντ᾽ ἂν δικαίως &c. II. Abdic. 13. 171.
ἐφιέναι σὲ τὰ τοιαῦτα ἐ χρὴ II. Jup. Trag. 26. 672.
ἐφίσατίω. ἐπισάτει Ἀπόλλων III. Deor. Conc. 14. 537.
ἐφίστημι. ἐπιστήσας ἐμαυτὸν — ἐπιστὰς ἀφείμενα — ἐπιστάντες σιωπῇ — την πορείαν ἐπιστησας — ἐπιστῆσαι τ᾽ στόλον, την φυγην - - ἐπὶ τὸ κατὰ μέρος λογόθμον αὐτὸς αὑτὸν ἐπιστήσας — πῶς οὐκ ἄξιον θαυμάζειν ἐπιστησαντας — ἰδεῖς ἂν ἐπιστήσας — κἂν ἐπιστάλης διατραπῶσιν — ἐννοεῖν μὲ χ᾽ ἄφνω μὴ ἐπιστησας — ἄξιον δὲ ἐπιστῆσαι πρᾶγμα — ἐπιστήσας την ἀληθειαν — ἐπιστησαις τοῖς πράγμασι τ᾽ νοῦν I. Nigr. 17. 56. οὐκ ἐφιστάθμ᾽ ἐφ᾽ ᾧ τὴν ἀνάμνησιν ἀθροῖσαι σὺν χρόνῳ I. Somn. 8. 12.
Ἐχεκρατίδης I. Tim. 7. 113. ib. 44. 157.
ἔχιδνα I. Nigr. 38. 81. ὑπὸ ἐχίθνης δηχθεὶς III. Philopf. 11. 39.
Ἐχινάδες II. Salt. 50. 297.
ἔχω I. Halc. 6. 182. I. Prom. 15. 198. I. D. Mort. XVI. 1. 403.
ἔχω. ὅπως τι νῦν ἔχω — εἰ καθάπερ νῦν ἔχω ἀγνοῶν ἴτι — ὅπως ἔχει πίστεως ἐ σπουδῆς κ᾽ εὐνοίας πρὸς τὰ ἐγκειρισμθα — κ᾽ ταῦτα ὅπως εἶχον δυνάμεως — φήθην χρῆναι την ἐμαυτοῦ γνώμθν, ὡς ἔχω περὶ τούτων εἰς μέσον θεῖναι — ἐχ ὕτω τρόπου μόνου ἔχεις - - ὕτω δὲ ἔχοῖα γνώμης I. Nigr. 1. 38. ὃ μὲν σά ποτ᾽ ἴσως ἔχω γύρας I. Somn. 9. 14. ὃ γὲ ἔχω I. Jud. Voc. 6. 89. οὐκ ἔχομεν αὐτῶν I. Somn. 12. 17. ἔχω σκευάσασα II. Asin. 20. 588. ἔχω θαυμάσας II. Alex. 61. 265. οὐκ ἔχω procul dubio vitium pro ἔχοις I. D. Mort. XXIV. 2. 430. ἔχει II. Amor. 25. 426. ἔχει σε I. Tim. 24. 138. ἔχε pro εἶχε III. Dea Syr. 12. 458. ἔχε νήθμ᾽ ὑπ᾽ II. Icar. 28. 785. καλῶς εἶχεν I. Cont. 1. 490. τοὺς ὤμους ἕξεις καρτεροὺς I. Somn. 7. 9. ἐχέτω I. Merc. Cond. 8. 663. ἔχοιμι ἅλις vulgo, sed pro eo exhibetur ἰμοίγε ἅλις II. Bis Acc. 12. 806. ἔχοι I. Herm. 81. 825. εἰ νῶν ἔχοι I. Somn. 9. 14. ὡς ἂν ὕλης ἢ τέχνης ἔχῃ II. Jov. Trag. 7. 650. ἔχειν ἐμπειρίαν ἐρᾳληγικὴν II. Q. Hist. 37. 49. ἀφ᾽ τὸ μὴ ἔχειν ὅπλα I. Tim. 51. 164. ἔχουσα III. Nav. 5. 251. χαλεπῶς ἔχοῖα I. Nec. 14. 476. ἔχοῖα II. pro Imag. 9. 488. ἀνάγκλω ἔχοῖες I. Nigr. 22. 61. τῷ πομπεύειν ἔχοῖες ἡλικίαν I. Somn. 1. 1. ἀπριξ ἐχομένης αὐτῶν ἰώνων I. Nec. 5. 462. ἔχετο *Fens.* vult ἀπέχετο III. Dea Syr. 22. 469. & 470.
ἐψέω. ἥψει II. Gall. 14. 722.
ἕψω I. Vit. Auct. 6. 545.
ἐωθινὸς I. pro Lapf. 1. 725.
ἕωλ᾽ γὲ ἡ ψυχρολογία I. Somn. 17. 22. ἕωλ᾽ μοῦσα I. Prom. 8. 191.

Z.

Ζῆτα. ἐπὶ τ᾽ παλαιῶν γραμματικῶν κ᾽ τὸ ζμύρνα ἐ τὸ ζμυρνὸς ἀφ᾽ τοῦ ζ κατηρχετο καίπερ γηθέντος παρὰ τ᾽ ὕσερον τῇ ἀντιθέσει τοῦ σ᾽. I. Jud. Voc. 9. 94. τὸ δὲ Z. I. Herm. 43. 785.
Ζάμολξις I. Scyth. 1. 860.
ζάω II. Q. Hist. 29. 39. μακρὰν βίου ἕξης I. Somn. 9. 13. πρὸς τὰ φύσει καλὰ ζῆν I. Nigr. 14. 54. ἐγὼ δὲ ζῶν ἀεὶ I. D. Mort. XXVI. 1. 434. pro ζῶντι restituitur ζῶν ἔτι II. Tyr. 1. 142. ζῶντα ἂν al. ζῶν γ᾽ ἂν I. Prom. 1. 25.
Ζευγῖται. οἱ τοῖς Ζευγίταις II. Jup. Trag. 10. 652.
ζεύγνυμι. ζεῦξον τὸ ἅρμα I. D. Mar. VI. 2. 303.
ζεῦγ᾽. ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους I. Tim. 20. 130.
ζεῦξις I. Tim. 54. 170.
Ζεὺς ὁ αὐτὸς δοκῶν εἶναι πολλὰς ἐπωνυμίας ἔχει — Κύδις ἀθανάτων, πολυώνυμε, πάγκρατες αἰεὶ χαῖρε Ζεῦ I. Tim. 1. 99. Ζεὺς γενέτης I. Sacr. 11. 534. Ζεὺς ἱλαγχόθμ᾽ II. Jup. Conf. 1. 626. initio. Ζεὺς κλαπεὶς I. Sacr. 5. 530. πρὸς φιλίᾳ Διὸς III. Rhet. Pr. 4. 4. ὑπὸ τῆ Διὸς I. Cont. 2. 492. τὰς Διὸς γονὰς ὀρχούμενός τις II. Salt. 80. 311. καθάπερ ὁ Ζεὺς τ᾽ Ἕκτορα (ὑπεξήγαγε) I. Nigr. 18. 57. ὡς ὁ μέγας Ζεὺς &c. I. Pisc. 22. 593. φειδίας ἔδειξε τ᾽ Διὸς I. Somn. 8. 11. *Diodorus* dicit τ᾽ Δία μισγόθμον Ἀλκμήνῃ τραπλασίαν την νύκτα ποιῆσαι ib. 17. 22. τί ὦ Ζεῦ χρὴ ποιεῖν; II. Jup. Trag. 11. 654. Ζεῦ δεσποτάτων II. Alex. 4. 210. ὦ Ζεῦ τιράσεις I. Tim. 41. 152. Ζεῦ φίλιε ib. 1. 98. ἐμέτερε Ζεῦ I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
ζηλοτυπίαι κακοτεχνήσεραι III. Calumn. 10. 139.
ζηλόω. εἶτά σε ζηλοῦν κελεύσει III. Rhet. Pr. 9. 8. & 9.
ζημιόω I. Nigr. 27. 67.
ζητέω. τοῦτ᾽ ἐζήτουν ἔτι II. Phal. Pr. 4. 191.
Ζίρις. τ᾽ Ζίριν ἐοῦσα II. Tox. 40. 549.
ζοφερὸς I. Nigr. 4. 43.
ζωγράφ᾽. ζωγράφοι III. Epigr. Omiss. 689.
ζωγρίαν I. Pisc. 3. 572.
ζῶον. εἰς ζῶα II. Asin. 4. 572.
ζώπυρον. μικρὰ ἄττα διασώζουσαι ζώπυρα τῇ Πελασγικοῦ γένους — ζώπυρα ἄττα ἀφελιπόθμα τῆ παλαιοῦ γένους I. Tim. 3. 106.
ζωρὸς. ζωρότερον ἐμβαλὼν ἐς κύλικα I. D. Mort. VII. 1. 357.
ζώω. ζώης ἐπιμήκιστον I. D. Mort. VI. 5. 354.

H.

Ἢ αὐτὸν εἰπεῖν II. Q. Hist. 17. 26.
ἤ μην II. Tox. 50. 556. III. Mort. Per. 26. 349.
ἡδέως οἰμώζειν I. Vit. Auct. 14. 555. ἡδέως οἰμώζειν ποιῆσαι I. Tim. 37. 148.
ἡγεμὼν I. Herm. 27. 766.
ἡγέομαι. ἡγέεται II. Astr. 29. 373.
ἡδέως ταῦτα &c. I. D. Deor. V. 4. 214. ὡς δὲ ὁρᾷ ἥδ᾽ ἡδέως ib. XX. 11. 262.
ἥδη I. Halc. 3. 180.
ἥδομαι. ἡδέως γὲ τῷ βίῳ ἡδεῖς αὐτῶν τοῖς ποιήμασι I. Somn. 9. 14. II. Gall. 20. 733.
ἡδονή. ἡδονὴ τ᾽ τρυφῆς, μέχρι τ᾽ φλεγμαίνθ᾽ εὐρίσκω μόνον I. Nigr. 33. 76. εἰπεῖν τι ἐ πρᾶξαι πρὸς ἡδονὴν ib. 22. 61.

ἥκω

ἥκω τηνικῶν καυθμῶνα &c. I. Nec. 1. 456. ἥκω γὰρ ἂν σοι I. D. Mort. VII. 2. 357. ἥκω ὁ Διονυσίου III. Adv. Ind. 15. 113. ἡκέτω v. notas III. Tragop. p. 652. ἥκειν ἐς τὸν βίον II. Gall. 16. 726. τοῦ ἡκούσας II. Imag. 11. 469.
ἅλεκτρον. περὶ τοῦ ἀλέκτρυ III. de Elect. 1. 86. & 87. ἀλέκτρυ II. Amor. 26. 426.
Ἡλιαία I. Tim. 51. 165.
ἡλιὰς ἀκτὶς II. Alex. 34. 242.
ἡλικία ἀντίπαις II. Amor. 2. 398. πρόσωθεν τὴν ἡλικίαν I. Somn. 1. 1. τὸ ἡλικίας τὸ μέτρον II. Imag. 6. 464. ἐφ' ἡλικίας II. Gymn. 39. 920. τοῦ πομπεύειν ἔχοντες ἡλικίαν I. Somn. 1. 1.
ἥλιος. Διὸς καὶ Ἥλιὸς I. D. Deor. XXV. 1. 277. & 278. τὸν ἥλιον ἀσπάζονται II. Salt. 17. 278. ἡλίῳ III. Philopat. 4. 590.
ἅλις I. pro Lapsi. 7. 733. ἅλις τὸν ἥλιον ἐκπυοῦν I. pro merc. Cond. 9. 716.
ἡμέρα ἐπιτηδείοις opponitur ἀπροφάτοις I. Somn. 3. 5. ἀπροφάτου ἡμέρας I. Tim. 43. 155. ἡμέραν II. Alex. 19. 227. ἐς τὴν παροῦσαν ἡμέραν I. Cont. 1. 487. μεθ' ἡμέραν I. Cat. 27. 648. παρ' ἡμέραν ἑκάτερον &c. I. D. Deor. XXIV. 2. 276. ἡμέρας II. Alex. 15. 223. πάντα μόνας ἡμέρας I. Cat. 9. 630. ἡμέρας ἄλλας ἐπ' ἄλλαις ὁρίζεις I. Nigr. 27. 67.
ἡμιεφθημέρου I. D. Deor. XXIV. 1. 275.
ἡμίτριβον I. Prom. 15. 198. I. Herm. 33. 773. ἡμιτρίβων al. ὁμοτρίβων I. Prom. 19. 202.
ἡμίθεοι II. 2. Ver. Hist. 17. 114. ἡμιθέων III. Adv. Ind. 23. 119.
ἥμισυς πλέον ἥμισυ παντὸς I. Somn. 3. 5. ἀρχὴ δὲ τοῦ ἥμισυ παντὸς ib. ἡμισείᾳ μὲν γυνὴ III. Dea Syr. 14. 460.
ἡμίσεια. ἐξ ἡμισείας I. D. Deor. XXVI. 1. 286.
ἡμιτόμου I. Pisc. 49. 617.
ἡμίφωνον I. Jud. Voc. 5. 89. I. Sacr. 12. 536.
ἦν γοῦν περὶ II. Gall. 1. 703. ἦν, ἰδοὺ I. D. Mort. X. 10. 374.
ἡνίοχον I. Nigr. 29. 68.
ἡπίαλον II. Gall. 9. 715.
Ἥρα I. D. Deor. I. 1. 207. τὴν Ἥραν al. Ῥέαν ib. XIX. 1. 249.
Ἡρακλῆς I. Pisc. 31. 599. οὐχ Ἡρακλῆς οὗτός ἐστιν; I. D. Mort. XVI. 1. 402. ὃ κατὰ τὸν Ἡρακλέους μῦθον I. Som. 17. 21. ὁ γὰρ Ἡρακλῆς οὗτος III. Mort. Per. 4. 328. Ἡρακλέους τοῦ ἀθλήσει καλοῦ II. Salt. 78. 309. πρεσβύτου Ἡρακλέους III. Conv. 16. 430. ἀφ' Ἡρακλέους γενέσθαι Νικόστρατον II. Q. Hist. 9. 12. & 13. τὸν Ἡρακλέα III. Cyn. 13. 546. Ἡρακλέα τὸν τῆς Οἴτης καθαπτόμενον I. Herm. 7. 746. οἷον τὸν Ἡρακλέα γράφουσι III. Conv. 13. 427.
ἁρίμα καὶ γελοῖον I. Merc. Cond. 28. 686. & 687.
Ἡρόδικος. ἐπὶ τῷ Ἡροδικῷ III. de Electr. 1. 87.
ἡρῖον I. Cont. 22. 518.
Ἡρόδικος II. Q. Hist. 35. 46.
Ἡρόδοτος τοῦ Λύξου v. notam III. de Domo 20. 201. τὸν Ἡρόδοτον III. Philops. 2. 30. & 31.
ἥως. ἥρως ἐπὶ τὸν ἠῶον II. 2. Ver. Hist. 23. 120.
Ἡσίοδος I. Prom. 3. 187. Ἡσίοδος μὲν ἥμισυ τοῦ παντός φησιν εἶναι τὴν ἀρχὴν I. Somn. 3. 6. Ἡσίοδος ἥμισυ &c. I. Herm. 3. 742. ὁ Ἡσίοδος Θεογονίας ἦρεν II. Icar. 27. 785.
ἧστον. ἧσσον II. Tyr. 12. 150.
Ἥφαιστος λυσάτω I. D. Deor. I. 2. 205. ὁ Ἥφαιστος λαμπάδιον III. de Domo 29. 206. Ἥφαιστίωνι II. pro Imag. 27. 505.
ἤχος. καὶ τὸ φωνῆς ὁ ἦχος I. Nigr. 7. 46.
ἠχὼ I. D. Deor. XXII. 4. 272. III. Epigr. 29. 684.

Θ.

Θάλασσα. εἰς τὴν θάλασσαν ἐμβαλεῖς I. Tim. 56. 173. ἣ καὶ γῆν ἐθάλασσαν I. Jud. Voc. 11. 96.
Θαλῆς ὁ Μιλήσιος III. Hipp. 2. 68.
Θαλλῷ I. Herm. 68. 811.
Θαλὸς. Θαλοῦ σφάγιον I. Pisc. 46. 613.
Θάμβος. τῷ θάμβει ἅμα καὶ ἡδίστῳ I. D. Mar. IX. 2. 313. ὑπὸ τοῦ σφόδρα θάμβους II. Amor. 14. 412.
Θανάτου κρείττων III. Mort. Per. 43. 363. καταφρονῶν θανάτου ib. 23. 346. θάνατος. τοῦ βελτίστου θανάτου I. Cont. 17. 512. συναλάμβανεν ἐπὶ θανάτῳ I. D. Mort. XII. 3. 384. τὸ θάνειον ἀγχούμενος II. Asin. 19. 586.
Θανατώσεως II. 2. Ver. Hist. 22. 119.
Θαρρεῖν I. D. Mort. XVII. 2. 408. θαρρεῖτε I. Pisc. 9. 577. & 578. αὐτὸ θαρρεῖν I. Harm. 3. 856.
Θάσιος οἶνος II. Amor. 27. 427.
Θάτερον. κατὰ θάτερα III. Hipp. 4. 69. & 70.
Θαῦμά μ' ἔχει II. Salt. 85. 315.
Θαυμάζω II. Demon. 23. 384. οἱ δὲ ἄνθρωποι τὸ χαλκοῦν θαυμάζουσι I. Prom. 5. 30. τοὺς τοίχους ἐθαυμάζετε v. notas. III. de Domo 21. 202. εἰ μή τις αὐτὸν θαυμάζοι I. Nigr. 23. 62. ὡς μοι θαυμάζειν ἔπεισι I. Prom. 2. 26. ὀλίγου τι θαυμάζειν τὸ καλασκιυζομένων I. Somn. 13. 19. θαυμάζοντες καὶ εὐδαιμονίζοντες σε ib. 12. 16. ἐθαυμάσθη Mss. ἐθαυμάσθη ib. 8. 11. θαυμάζεσθαι ἄξιος ib. 2. 3. ἐπὶ τοῖς Πλάτωνος λόγοις θαυμάζεσθαι ib. 7. 10.
Θαυμάσιος. ὁ θαυμάσιος δὲ Ἀλκιβιάδης III. Conviv. 35. 442.
Θεά. τί ἂν αἱ θεαὶ, ὦ Παντία &c. I. D. Mar. V. 2. 301. κατὰ ταῦτα τῆς θεᾶς III. Meret. VII. 296.
Θεαγένης II. Q. Hist. 35. 47. I. Cat. 6. 627.
Θέαμα. θεάματά τε καὶ ἀκούσματα τερπνὰ διηγούμενοι I. Nigr. 19. 57. θεάματα ἄλλα καὶ ἀκούσματα ἑνὸς &c. II. Salt. 68. 305.
Θεανὼ II. Amor. 30. 430. II. Imag. 18. 477. ib. 19. 478.
Θεάομαι I. Cont. 22. 518.
Θεατής. πᾶς θεατὴς &c. II. Amor. 41. 442.
Θεῖος I. Somn. 10. 15.
Θέλω. εἰ δὲ βούλησιας I. Herm. 13. 753. καὶ τοῦ θέλειν II. Amor. 13. 412.
Θέμις I. D. Deor. XIII. 1. 236. ἀλλ' ἡ Θέμις &c. I. D. Mort. XXIX. 2. 450.
Θεοδότας III. Calumn. 2. 127.
Θεοποιεῖν. Θεοποιεῖν τοὺς Σκύθας I. Scyth. 1. 860.
Θεόπομπος II. Q. Hist. 59. 67. Θεόπομπον III. Pseudol. 29. 185.
Θεοπρόπος II. Alex. 41. 247.
Θεὸς I. Vit. Auct. 6. 546. I. D. Mort. XXI. 1. 420. Θεὸς ἂν ib. XXVI. 1. 434. Θεὸς γένοιτο καὶ αὐτὴ I. D. Mar. VII. 1. 306. Θεὸς αἰνεῖται I. Merc. Cond. 42. 704. Θεὸς ὡς μηχανῆς I. Herm. 86. 830. ἔφη Θεὸς I. D. Deor. III. 208. σὺν Θεῷ I. Herm. 65. 807. κατὰ Θεὸν ib. 21. 759. εἰ τὴν Θεὸν αὐτὴν &c. II. Amor. 16. 414. οἱ Θεοὶ ὃ σῖτον ἔδωσι II. Icar. 27. 784. Θεῶν τελείων II. Jup. Trag. 18. 662. τῶν τελείων Θεῶν III. Deor. Conc. 1. 528.

Θεὰς. μὴ τ̃ Θεῶν I. Somn. 8. 11. Θεῶν βυλομένων III. Macrob. 29. 228. τίνι Θεῶν συνήτησας III. Philopat. 1. 585. περὶ Θεῶν al. ὡς περὶ Θεῶν I. Halc. 2. 178. ἁρᾶς οἱοίος αὐτὸν Θεοῖς ἵκεσθε II. pro Imag. 19. 498. πῶς ὅπως Θεοῖς I. pro Lapſ. 4. 729. τοῖς δικαίοις Θεοῖς προστιθέντες I. D. Mort. XIII. 2. 391. ὑμᾶς τοὺς Θεοὺς I. Tim. 10. 118.

Θεοφόρητος II. Aſin. 37. 604.

Θεραπεύω I. Merc. Cond. 26. 684. Θεραπεύων τὸ σκληρὸν τῷ λόγῳ I. Prom. 3. 27. βούλονται τ̃ μακαρίων τινος Θεραπεύεσθαι πρὸς ἀνθρώπων ἐλευθέρων εἶναι φασκόντων &c. I. Nigr. 24. 63.

Θερίζω I. Vit. Auct. 22. 562. Θερίζοντος λόγου ib. 25. 566.

Θερμαϋτερίζω II. Salt. 34. 288. ib. 289.

Θέρμος lupinus, I. D. Mort. XXII. 3. 424.

Θερσαγόρας III. Dem. Enc. 1. 491.

Θεσμὸν ἴταξ:ν &c. lege Θεσμῶν II. Amor. 22. 421.

Θέτις I. Prom. 21. 203. I. D. Deor. I. 2. 205. I. D. Mar. XI. 1. 317.

Θετταλοὶ I. Jud. Voc. 7. 91.

Θεωρῆσ. ἐθεώρησα εἰς Ὀλυμπίαν I. Tim. 50. 164. Θεωρῶσα II. Jup. Conf. 4. 629.

Θεωρικὸν I. Tim. 49. 162. πρώτην ἔλαχε τὸ Θεωρικὸν &c. ib.

Θήβας τὰς Αἰγυπτίας III. Dem. Enc. 6. 496.

Θηβαῖος ποιητὴς II. Imag. 8. 466.

Θηλαμὼν I. Somn. 17. 21.

Θῆλυ. τὸ Θῆλυ τῷ ἄῤῥενι ἐγκαλλωπίζεσθαι I. Prom. 7. 34.

Θηλυδρίας effeminatus, I. D. Deor. V. 3. 214.

Θηλυμίτρης mitra feminea redimitus I. D. Deor. XVIII. 1. 247.

Θήσω. τεθηπὼς I. Tim. 28. 142.

Θηριὸν. ὥραις Θηριακῆς III. Epigr. Omiſſ. 689.

Θηρίον. ἀναστάντων τὸ Θηρίον III. Conv. 20. 432. Θηρίων δυσκηδείων II. Amor. 39. 440.

Θησαυρὸς. Θησαυρὸς ὁ Δελφοῖσι ἀνακείμενος I. Somn. 2. 4.

Θητεύω. Θητεύσας κάτω τυπτικὸς I. Somn. 13. 19.

Θίβη. ὁ Θίβαις al. ὁ Θήβαις alii malunt Θήκαις I. Tim. 15. 124.

Θλίβω I. Nigr. 13. 52.

Θνήσκω. τεθνεῶσιν III. Tragop. p. 644. Θνήσκω vel τεθνήκω. τεθνηξόμενος III. Epigr. 3. 675.

Θολερὸς I. D. Mar. XI. 2. 318.

Θουκυδίδης II. Salt. 36. 290. Θουκυδίδης ἀδὲ αἴτιος II. Q. Hiſt. 26. 34. κ̃ τὸ τ̃ Θουκυδίδη I. Nigr. 1. 38.

Θράσος. ὁ Θράσος ἄλλὰ Θάρσος III. Mulc. Enc. 5. 94. & 95.

Θρασύνω I. pro merc. Cond. 6. 714. ἐμπειρίᾳ λογισμὸν φύσεσα Θρασύνεσ ἧκεσα ἰῶσθαι I. Nigr. 1. 38.

Θρῆνος. Θρήνων μελῳδὸς I. Halc. 8. 184.

Θριαμβος. ὀθεν κ̃ πομπὴ ὁ Θριαμβος, ὃν προέλευσιν ἡ καινὴ γλῶσσα λαλεῖ I. Prom. 6. 33.

Θριδακίνος. ὠκάκτησα Θριδακίνοις φύλλοις προσοικότα II. 1. Ver. Hiſt. 13. 80.

Θρίξ. ὁ τριχὸς ἁφὴν &c. III. Tragop. p. 651. τὰς τρίχας ἐτίλλετο — τό τε μέτωπον ἔπληξε, κ̃ τ̃ τριχῶν ἔτιλε I. Jud. Voc. 10. 95.

Θρόνον τινὰ λαβόντα III. Conv. 13. 427.

Θρυαλλίδιον δίψαλέον I. Tim. 14. 124.

Θρυαλλὶς I. Tim. 2. 100.

Θυγατὴρ. Αἴλλε τ̃ Ἕλλην Θυγατέρα I. Halc. 1. 177. ὁ Θύγατερ II. Bis Acc. 4. 796.

Θύελλα I. Cont. 7. 498.

Θύμος Ἀθηνᾶς al. male Θυμὸς II. Q. Hiſt. 15. 20. & 22. Θύμου I. Tim. 56. 173.

Θυμὸς. Θυμοῦ κρατῆσαι I. Herm. 12. 751. ἵνα Θυμὸν ἔχωσιν III. Philopat. 27. 616.

Θυπαικόφαλοι II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98. & 38. 101.

Θύννος ὑπ μυχοῦ τ̃ σαγήνης I. Tim. 22. 136.

Θύρα. ὡς πρὸς Θύραν & ἀθίζειν πρὸ τ̃ς θύρας I. Nigr. 31. 73. & 74. Θύρας δ' ἐτίθεσθε βαῖνον I. Sacr. 14. 537. ἐπὶ τὰς τ̃ πολυ θυμένου ἐπώνυμα θύρας I. Nigr. 22. 65.

Θύρτρον III. Philopat. 4. 589.

Θυρὼν. τετυμμένων ἐξόδους πολλαῖς III. Hipp. 8. 74.

Θυρωρὸς συρίζων I. Merc. Cond. 10. 665. πλείω τοῖς θυραρχοῖς σωίοντας ἢ τοῖς δεσπόταις I. Nigr. 24. 63.

Θυσιάζω I. Herm. 57. 797.

Θύω. ἔτι Θύων ἄφθη II. Dem. 11. 380.

Θῶς II. Jup. Trag. 16. 660.

Θῶν. Θῶν II. Alex. 5. 213.

I.

Ἰάκχη σπαραγμὸς II. Salt. 39. 290.

Ἴαλεμος ποιητὴς III. Pſeudol. 24. 180. & 181.

ἰαμβεῖον. παίσας ἀπὸ τ̃ ἰαμβείων I. Nec. 1. 457.

Ἰαμβούλος II. 1. Ver. Hiſt. 3. 71.

ἰσάζω κλινόμυος II. argum. Abd. 159.

Ἴασων. τ̃ Ἴασονα, vide omnino notas III. Deor. Conc. 8. 532.

ἰατρικὴ. τὸ δὲ τ̃ ἰατρικῆς II. Abd. 23. 178.

ἰατρὸς II. Q. Hiſt. 16. 25. ib. 39. 52. ἰατρὸς τ̃ ἀμαρτημάτων I. Cat. 7. 628. voluit *Hippocr.* τοὺς τὰς πόλιας φωτοῦντας μὴ λόγῳ μοῦνον, ἀλλὰ ἔργῳ ἰατροὺς νομίζειν I. Nigr. 22. 61. ἰατρὸς ὀφθαλμῶν — πάμψαι ὡς πρὸς Ἄμασιν αἴτει ἰητρὸν ὀφθαλμῶν — οἱ ὀφθαλμιῶντες ἑαυτοὺς ἀναμάζοντες ἰατροί. ib. 2. 40.

ἰγνὺς vel ἰγνύα. τὴν ἰγνύην Gr. vult ἰγνὼν II. Tox. 60. 564.

Ἴδα. τ̃ Ἴδης ὑπ τῷ Γαργάρῳ I. D. Deor. XX. 1. 252.

Ἰδαῖος. τ̃ Ἰδαίων Δακτύλων ὕπα &c. II. Salt. 21. 279.

ἴδιαι. πολλὰς ἰδίας φύσεις I. Halc. 4. 180. τ̃ ἰδίας κινήσεως ἀπόντων III. Char. 26. 635.

Ἰδιόξυος II. Phal. alt. 1. 201.

ἰδιον. ἴδιόν τι κάστῳ ἔχει I. Cont. 15. 521.

ἰδίως ſudo I. pro Lapſ. 1. 725.

ἰδιώτης I. Nigr. 24. 63. I. D. Mort. XXVII. 5. 440. I. Vit. Auct. 11. 551. I. Herm. 81. 825. ἰδιώτου τινὸς βίου ib. 67. 808. οἱ μὴ ἰδιῶται III. Conv. 35. 442.

Ἰδομενεὺς II. Par. 47. 872.

ἰδρῶσι. ἱδρῶσι II. 1. Ver. Hiſt. 24. 90.

ἱερά. καθ' ἱερῶν τελείων — ἣν μὴ κατὰ καιρὸν ἐφ' ἱερῶν τελείων ἐσιοῦσι I. Tim. 7. 113. ἱέρεια I. Piſc. 47. 615. ἱέρειαν τ̃ Θεσμοφόρου — καθέσπερ ἐχ ἑτέρα, τ̃ δὲ Θεσμοφόρου ἱερειά τις ἔσα I. Tim. 17. 128.

ἱερεὺς I. Herm. 57. 797.

ἱερικὸς II. Eun. 3. 352.

ἱερογραμματεῖς III. Macrob. 4. 210.

ἱερομηνία II. Icar. 33. 789.

ἱερὸς. λόγοι ἱεροὶ αὐτῶν III. Mort. Per. 12. 335. οὐκ, ἀλλ' ἱεροὶ εἰσὶ I. Vit. Auct. 6. 544. ἱερῶν γραμματίων III. Philopſ. 34. 61. ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀναθήμασι II. Tyr. 19. 156. ἱερώτατε III. Macrob. 29. 228.

Ἱερώνυμος III. Macrob. 11. 215.

ἱερεὺς II. Q. Hiſt. 16. 25.

ἱκα-

ἰσανὸς ἔση I. Prom. 7. 36. ἰσανὴ γαυὴ formosa mulier I. D. Deor. XX. 3. 254. & 255. ἰσανὴ γοῦν σοι ἦ ἡ Πηνελόπη &c. v. notas III. Dem. Enc. 20. 504. 505. & 506.
Ἰσάριος I. D. Deor. XVIII. 2. 248. τὸν Ἰσαρίου λέγω Πηνελόπην ib. XXII. 1. 268.
Ἰσασιος I. Pisc. 3. 572.
ἰσάσης. ἰσάσθω II. Bis Acc. 21. 819.
ἰσάομαι. μὴ ἄρασιν ἴσωτο male pereat. I. D. Deor. VI. 4. 218. & 219.
Ἰσόπιον πόλις τῆ Πισιδῶν καὶ Φρυγῶν χώρας ἐν προοιμίῳ κειμένη I. Somn. 3. 6.
Ἰστιῶς I. Tim. 54. 170.
ἰστὶς v. notas III. de Dipsad. 3. 236. & 237.
Ἰλίας. βῆτα τὸ Ἰλιάδος III. Adv. Ind. 7. 107.
ἰλιγγιάω I. D. Mar. IX. 2. 313.
Ἰλιεὺς I. Pisc. 38. 607.
ἰλὺς I. Nigr. 16. 55.
ἰμάτιον. τῷ ἱματίῳ τὴν κεφαλὴν κατειλήσας I. D. Mort. X. 11. 375.
Ἰμεραῖος III. Dem. Enc. 31. 512. Ἰμεραῖος ὁ Φαληρεὺς ib.
ἵμερος καὶ ἔρως I. D. Deor. XX. 14. 265.
Imperativos & infinitivos conjunctos v. III. Cronos. 13. 396.
Ἰνδοπάτης I. Cat. 21. 642.
Ἰνδοὶ. αἱ Ἰνδοὶ, θερμότεροι τῇ φύσει I. Nigr. 5. 43. εἰς Ἰνδοὺς τελεῖ I. Herm. 71. 813.
Infinitivos in ῶν cur Frater non subscribat, vide I. Herm. 36. 778. Infinitivum pro imperativo in μηνύειν ἐπὶ ῥητῷ &c. vide III. Fug. 27. 380.
ἐξόδης I. Tim. 29. 142.
Ἰόλιος. Ἰόλιος I. D. Mort. V. 2. 347.
Ἰονικὸς. ἢ τὸ Ἰονικὸν v. notam III. Dem. Enc. 9. 497.
Ἰόνιος I. Herm. 28. 769.
ἰὸς I. Nigr. 37. 78. εἰς ὃ, ἰῇ I. Cont. 22. 520.
Ἰοφῶν. ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱοῦ III. Macrob. 24. 226.
Ἰππίας III. Hipp. 1. 66. I. Herod. 3. 834. Ἰππίου III. Hipp. 3. 68.
ἱππόδρομος I. Nigr. 29. 68.
Ἱπποκένταυρος I. Prom. 5. 30. *Plato* hippocentauros ἀμηχάνως πλῆθει τι καὶ ἀπειρίᾳ τερατολογίας φύσεις vocat ib. ἱπποκένταυρος μικτὴ ῥᾳψῳδία ἐξ ἁπάντων τῶν μέτρων ib. ἱππομυκτάζειν λέγω, σύνθετόν τι ἐξ ὄνου φάσματος καὶ ἀκούοντος ἵππου ib. 31.
Ἱππόνικος. Ἱππονίκῳ ἐν Καλλίᾳ I. Tim. 24. 137.
ἱπποπόλος II. Q. Hist. 49. 59.
ἵππος. de equorum insano studio, genere, nominibus, victoria. I. Nigr. 29. 68. ἵππος λευκὸς I. Scyth. 2. 861. εἰς πεδίον τὸν ἵππον I. Pisc. 9. 577.
ἱπποτροφία. ἱπποτροφίας I. Tim. 23. 136.
ἱπποτροφῶ III. Pat. Enc. 10. 232.
Ἱρὸς. τὰ ἱρὰ III. Dea Syr. 49. 485.
ἱριοειδὴς II. Q. Hist. 19. 27.
ἱσηγορία δὲ ἀκριβὴς I. D. Mort. XV. 2. 400.
Ἴσθμια III. Epigr. 25. 682. & 683. πλὴν ὅσα Ἰσθμοῦ III. Nav. 20. 262.
ἰσοδιαίτης v. notas III. Ep. Sat. 32. 412. ib. 36. 416.
Ἴσον. οὐ ἴσον πεῖσαι τῦφον — οὐ ἴσον μαχούμενον — λαμβάνειν δὲ οὐ τῷ ἴσῳ ἡδὺ — ὅ τε γὰρ γνοὺς καὶ μὴ σαφῶς δηλώσας οὐ ἴσον — οὐ τῷ ἴσῳ φαίνοις — ἐξ ἴσου φαίνεσθαι — τὸ γὰρ ἐξ ἴσου τῇ συμφορᾷ τὸν λιμὸν ἕξειν — τὴν δύναμιν τῶν λόγων ἐξ ἴσου μοι κεῖσθαι — οὐ ἴσον τοῖς γενέσθαι ὄχλον — μὴ μοι τοῖς πολλοῖς οὐ ἴσον θέμενον ἄφωνον ἔσεσθαι ἡ τύχη I. Jud. Voc. 2. 84. & 85. ἑδὸν ἴσον κύκλῳ I. D. Mort. XX. 3. 415. τὴν ἰσὴν I. Tim. 44. 157.
ἰσόν. τῷ ἰσόν παρίσιον πυρετοῖς v. notas III. Nav. 5. 252. & 253.
ἰσοφὲς. ὡς ἰσοφεῖ Θεόπομπος I. Somn. 12. 16. ἐμάσα ἰσοφὲς ἐμοῦ πρισβύτερα III. Dea Syr. 1. 452. ἰσοφὴν vide notas ib. 32. 479. ἰσοφηθέντες III. Macrob. 18. 221.
ἰσοφία II. Q. Hist. 9. 13. ἰσοφίας ἀληθοῦς II. 1. Ver. Hist. 1. 70. ἰσοφίαν II. Amor. 15. 414. τῆ ἰσοφίᾳ I. Herod. 2. 833.
ἰσχαιμῶ I. Tim. 46. 160.
ἰσχὰς I. Vit. Auct. 19. 558.
ἰσχνὸς I. Nigr. 36. 78. ἑδὼν ἰσχνὸν II. Jup. Trag. 50. 698.
ἴσχω II. Salt. 67. 304.
Ἰταλίαν. εἰς Ἰταλίαν II. Gall. 18. 728.
Ἰταλιώτης I. D. Mort. VII. 7. 389.
ἰτάμιος II. Asin. 6. 573.
Ἰφιὸς. Ἰφίᾳ pro quo Φιΐᾳ restit. II. pro Imag. 20. 500.
ἰχθὺς ἐκ ταγήνου III. Conv. 38. 444. ἰχθύας χρῆμα ἱερὸν νομίζουσι III. Dea Syr. 14. 460. & 461.
ἰχνεύω. ἰχνευμῶ, *Schmidius* bene vult ἰζωμῶ III. Ocyp. p. 666. ἰχνευμένου ib.
ἴχνια III. Philopat. 12. 598.
ἴχνη ἑδὸν I. Cont. 23. 522. τὰ ἴχνη τῶν τραυμάτων I. D. Deor. XXVI. 1. 280.
Ἰωνόπολις II. Alex. 58. 262. & 263.
Ἰώσηπος. ταῦτα λέγων ὁ Ἰώσηπος I. Somn. 4. 7.

K.

Καβαλλᾶται II. 2. Ver. Hist. 46. 139.
Κάδμος ὁ νησιώτης I. Jud. Voc. 5. 87.
κάδος I. Herm. 81. 825.
καθαρὸς I. Somn. 10. 15. καθαρὸν οἰκίαν III. Philops. 31. 58.
καθέδρα. ἢ τὸ καθέδρας III. Fug. 7. 369.
καθείργω. καθείρξας II. Jup. Conf. 12. 636.
καθεύδω. Φρύγες δὲ τὸν Δία οἱ μὲν χειμῶνος καθεύδειν, item ὡς εἰκὸς μόνας θεὰς ἀληθεῖς, αἱ δ' ἄλλαι καθεύδουσιν I. Tim. 6. 111. καθεύδοντες εὐαγχούρμοι II. 2. Ver. Hist. 35. 130.
καθευδησαίης III. Conv. 47. 450.
καθῆκεν. περὶ καθηκόντων I. Herm. 82. 818.
καθήκω. καθήκοιεν ὁραθῆναι I. Jud. Voc. 6. 89.
καθῆσθαι ἐφ' ὑψηλοῦ III. Rhet. Pr. 6. 5.
καθίζω I. Merc. Cond. 26. 682. καθιζόντων imperativ. Atticus II. Jup. Trag. 12. 655. καθίσας ἑαυτὸν ἐπὶ τῆ πρώτης II. Icar. 25. 781.
καθῆμαι. καθίστο I. D. Mar. XII. 2. 319.
καθικνέομαι. καθικόμην οὐ τῇ ῥάδῳ I. D. Mort. XXIII. 3. 428. & 429.
καθίσημι. καθεὶς ἀντὶ I. D. Deor. XX. 5. 257.
κάθοδος. ἄπιμεν ἐὸν τὸ καθόδου I. D. Mort. XXVII. 1. 439.
καθότι. ἐάσασθε δὲ καθότι III. Fug. 27. 378. & 379.
καθυφίημι I. Prom. 5. 189. εἰ καθυφήσετε τὸν ἀγῶνα — ὁπόσῳ δήποτε ἀργυρίῳ καθυφεὶς τὸν ἀγῶνα — καθυφιεμένους ἐπὶ ἐμοῖν ἀγῶνας — ἐάν τις ἐκὼν καθυφῇ τοῖς ἑναντίοις — εἰ καθυφιμεθά τι τῶν πραγμάτων — ἑδὸν τὸ σωτήριον ὑμῖν καθυφηκάμην — δίκαιον ἐν λημμάτων αἰσχρῶν καθυφίεντο τὸ δίκαιον I. Jud. Voc. 3. 85.
εὐσυξής. ἡ εὐσυξοτάτη III. Macrob. 7. 212.

κῆ. εἶγε ἐ ἰδιῦ I. Cont. 5. 496. κῆ δὴ I. Halc. 3. 180. κῆ σὺν ἂν I. Jud. Voc. 4. 85. κῆ μὴν κῆ II. Q. Hist. 60. 67. II. Dem. 56. 393. κῆ γὸ αὖ II. pro Imag. 7. 487. καί τι κῆ, leg. καί τοι κῆ I. Somn. 16. 21. καίτοι ἤ γὸ &c. II. Q. Hist. 36. 48. κῆ ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς ἐ ἐκείνη ταῦτα I. Somn. 7. 9. κῆ ἢ τούτῳ γε Th. M. καίτοι τούτῳ γε I. Prom. 16. 199. κῆ πρὸς abundat κῆ II. Eun. 7. 357. κῆ λέγε superfluum hic est κῆ II. Par. 44. 869. κῆ ad abundantis exempla v. III. Nav. 1. 246. κῆ τὸ σῶμα δὴ II. Dem. 4. 377. κῆ τῦ ἀνθρώπου I. Prom. 11. 194.

Καινὶς II. Asin. 40. 608.

καινὸς I. pro merc. Cond. 5. 712. τὸ καινότατον I. Nigr. 4. 43. καινοῖς δόγμασι III. Epigr. 27. 684. καινότερον II. Asin. 41. 609.

καινότης I. Prom. 4. 29.

καιρὸς. κατὰ καιρὸν I. Herm. 10. 749. πρὸς τ καιρὸν I. D. Deor. IV. 1. 208.

καίω I. Cont. 22. 519. αἱ αἱ τάλαινα θηλαμὼν κεκαυμένη I. Somn. 17. 21.

κακία. κακίας μείζον I. Tim. 3. 106.

κακόν. ὑπὸ τ κακῶν I. Tim. 6. 110.

κακὸς ἐγὼ I. pro merc. Cond. 1. 705. πρὸς τὸ χεῖρον μεταβάλλοντες III. Calumn. 13. 143.

κακοῦργον I. Prom. 16. 198.

κάκωσις. κακώσεως γονέων III. Pat. Enc. 7. 231.

καλαμὶς II. Imag. 4. 462.

κάλαμον. ὀν τ χαλκῶν καλάμων ὄργανον I. Nigr. 2. 41. καλάμους ἐμπήξας I. D. Deor. VII. 4. 222. καλάμῳ τινὶ I. Herm. 68. 811.

καλαῦροψ I. D. Deor. XX. 5. 257.

καλὸν. ἐκάλει δ' ἂν μι II. Lex. 10. 336. κεκλημένοι II. Bis Acc. 11. 805. ἐπειδὴν τ πεπλεμένων τις ἐκλίπῃ τὴν σύνοδον I. Nigr. 22. 61.

καλλιγραφία I. Prom. 5. 30.

Καλλίμαχον II. Q. Hist. 57. 65. & 66.

καλιεῖν. ἐκαλιεῖτο ὁν τῷ πειρᾶν αὖθις βέλτιον ποιῶν I. Nigr. 30. 71. καλιεῖν II. de Luctu 12. 927.

Καλλιστιανὸς III. Macrob. 10. 214. & 215.

Καλλίστρατον III. Dem. Enc. 12. 500.

κἄλῳ. ἐς τὸ κάλῳ ἔχαιρε I. Pisc. 12. 580. & 581.

καλὸς Ὅμηρον II. Alex. 57. 261. κῆ καλὸς ἦν I. D. Mort. XXIV. 1. 429. φὶ καλῷ τῦ ἱερῦ II. Phal. Pr. 13. 200. τὸ καλὸν II. Amor. 23. 423. σὺν ὀλιγωρίᾳ τ καλῶν I. D. Mort. XX. 6. 419. τ καλῶν ὧν ἐ ἀγαθῶν ἀνδρῶν I. Somn. 18. 16.

καλὸς. καλῶ δὴ ἐ ἱκανοποιητέον II. Imag. 22. 480. καλλίστη ib. 2. 468. τ καλλίστων II. Dem. 65. 395.

Κάλπις. ἐς κάλπιν I. Herm. 57. 798.

Καλυδῶν γαῖαν III. Conv. 25. 436.

καλύπτρα. τὴν καλύπτραν τ κιθαλῆς I. Herod. 5. 834.

καλύπτω. ὀφῶ πεκαλυμμένα τῇ πιμελῇ I. Prom. 7. 34.

καλῶς I. D. Deor. XX. 10. 260.

κάμηλον βαπίσματι I. Prom. 4. 29.

κἂν II. Lex. 22. 347. κἂν ὑπὸ &c. I. Vit. Auct. 15. 555. κἂν τούτῳ II. Asin. 4. 570. κἂν τινας ἑτέρας I. Nigr. 38. 80.

Καπδαύλης. ὥσπερ Καπδαύλῃ II. Asin. 28. 597.

κάνθαρον. κανθάρου ἐνίοτε II. Icar. 10. 762. ὃ μᾶλλον ἢ κάνθαρον III. Pseudol. 3. 164.

καπηλεῖον I. Nigr. 25. 65.

κάπηλον I. Herm. 59. 798. & 799.

καπὸς III. Pat. Enc. 11. 833. ἐλιττομένη περὶ καπνῷ I. Prom. 19. 202. κῆ καπὸς πυκνὸς ἀτειχτὰς ἔξω τῦ πετάγυ τ ὀνομάτων I. Tim. 1. 99. καπνοῦ ἐ κόμαι II. Q. Hist. 4. 6.

καπυρὸς. πάνυ καπυρὸν I. D. Deor. XXII. 3. 271.

κάρδαμον I. Tim. 56. 173.

καρδία. λὸ καρδίας II. Jup. Trag. 19. 664.

καρδιάττω I. Jud. Voc. 7. 91.

κάρηνον. ἀμυτηνὰ ὡς ἀληθῶς κάρηνα I. D. Mort. XX. 2. 413. κάρηνα φύλλος III. Tragop. p. 648.

καρὶς. μῦ τ καρίδ I. Merc. Cond. 3. 655.

κἄρ ὁ ἀφ' Ἡρακλείας II. 2. Ver. Hist. 22. 119.

καρπὸς. καρποὺς non *fructus*, sed *carpos* manuum. III. Dea Syr. 59. 489.

κάρτα III. Calumn. 3. 129.

καρτερίαν. καρτερᾷν III. Conv. 41. 447.

καρυατίζω II. Salt. 10. 272.

κάρχαρ I. Merc. Cond. 35. 694. II. Salt. 4. 268.

Κασανδρεὺς v. nptam III. Macrob. 22. 224.

Κάστι. καστίου πυλῶν I. Prom. 4. 189.

Καστόρεια II. Salt. 44. 295.

κατὰ I. Cat. 29. 650. κατὰ δὴ ταῦτα III. Adv. Ind. 4. 102. ὁ καθ' ἡμᾶς βίος II. Dem. 1. 374. κατὰ δὴ III. Hipp. 3. 69. κατ' αὐτὸ ϟ. Scyth. 4. 864. κατ' ἐκεῖνο II. 2. Ver. Hist. 43. 136. κατὰ τ κομικὸν I. Nigr. 7. 46. κατ' ὀλίγον II. Abd. 30. 185. κατὰ τ Σίβαριν II. Salt. 34. 287. & 288. καθ' αὐτὰ II. Asin. 7. 575. κατ' ἐκεῖνα II. Gall. 18. 729. κατὰ θάτερα III. Hipp. 4. 69. ἔχῃ κατὰ II. Par. 10. 846. & 847.

καθαδέω solvo, I. Vit. Auct. 1. 541. πάντα ὀθόλους ἐγὼ κατέδαλον I. D. Mort. IV. 1. 340. 341. & 342.

καθαδολὴ. καθαδολὰς σπερμάτων II. Amor. 19. 419.

καθαγέλας II. Salt. 29. 285.

καθαγελάω. κῆ προσέτι γε ἐ κατεγέλας I. Tim. 14. 123. καθαγελῶντα an καθαγελῶν τὰ male cum accus. III. Mort. Per. 40. 361. sed consule Addenda. καθαγελῶντας μὲ τοὺς Ἐπικούρους ὄψει II. Jup. Trag. 22. 668.

καθαγινώσκω. ἐπὶ μανίᾳ κατεγινωσμένων II. Salt. 84. 314. κατεγίνωσκον II. 2. Ver. Hist. 20. 117.

κατάγνυμι. κατέαγα τὸ κρανίον I. Tim. 48. 161. κατέαξε v. notas III. Nav. 34. 270.

κατάγραφον I. Cat. 28. 649.

κατάγω. κατάξουσι F. G. καθαράξουσι III. Philopatr. 24. 613. κατάγομαι σοὶ II. Asin. 4. 571.

καθαγωγὴν τινα σκιψάμενος II. Tox. 57. 562.

καθαδρόω. περὶ μὲ πρῶτον ὑπτιον κατεδρῶν I. Somn. 4. 7.

καθαδύω II. Gall. 16. 726.

καταδῦναι I. Nec. 20. 483.

καθαθήσκω. κάτθανε ὁμῶς I. Cont. 22. 520.

καθαθύω I. Herm. 57. 797.

καταίρω II. Tox. 2. 510. καταίροντος ἔνθα μὴ δεῖ—κατασῦσαί τε ἐ ἀφιεῖσαι ὁλκάδι —ἐκεῖθεν δὲ καταίρασιν εἰς λιμένα — κατέφαμεν, ἤλθομεν — μόλισαι ἐπὶ θύραν καταίρουσι I. Jud. Voc. 2. 83.

καθαπλεῖν. καθαπλεῦσαι dicunt Phidiam εἰς τ Δία τὸ πᾶν τ ἑαυτοῦ τέχνης I. Somn. 8. 11. καθαπλεύσας παρθενεύοι I. Tim. 17. 127. καθαπλεῦσις ὁν II. de Luctu 18. 931.

καθαπλέουσι II. Gall. 11. 719.

καθαπλῶθις v. notam III. Philopat. 14. 600.

καθαλαμβάνω I. Prom. 2. 187. I. Vit. Auct. 27. 568. In malam partem de periculis, ut δυτυχία καταλήφει τ βίον &c. I. Somn. 12. 16. εἰ καθαλαμβάνει ἀναχώ-

ρη-

ρησις βιαιοτέρα I. Somn. 12. 16. καλαλαβοῦσα ἐ τὴν ἐκείνη ἐθῆτα ib. 16. 21. καλαλαβοῦσα ἡ τ πατέρα ib. ἀλλὰ ἡ καταλαβοῦ I. Herm. 78. 821. ὅταν τις κίνδυν καλαλαμβάνῃ τὴν πόλιν I. Somn. 12. 16. ἢν ὁ πόλεμ ἡμᾶς καταλαβῇ ib. ἂν μή τις μείζων ἀνάγκη καταλάβῃ ib. καταλαμβάνοντες II. 2. Ver. Hist. 18. 116. κατελαμβάνοντο II. Tox. 39. 548. κατειληφὼς οὐ μάλα ἡ αὐτὴ I. Somn. 9. 12.
καλαλείπω. καλαλείπει ἐλειπασμοὺς III. Philopat. 20. 606.
καλαληπτικὸς I. Vit. Auct. 21. 560.
κατάληψις. ὁπ καλαλήψεων συγγιγνωσκομένων II. Paras. 4. 841.
κατάλογ I. Tim. 51. 165.
κατάλυσις I. Tim. 42. 154.
καλαλύω. καλαλυθεὶς τ τυραννίδ II. Gall. 23. 737.
καλαμώνας II. Jup. Trag. 1. 642.
καταιτλήσας τ λοιπὸν λόγον III. Dem. Enc. 16. 503.
καταπιτάομαι. καταπτῶμαι II. Icar. 13. 766. & 767.
καταπίνω. αὐτῷ σκάφει καταποθέντες II. 1. Ver. Hist. 33. 96. καταπίνοντα II. Asin. 47. 614.
καταπίπτω. καί πω καταπεσὼν III. Philopat. 2. 587.
κατάπλως I. Cat. 1. 620.
καταπρηθέντας II. Par. 57. 880.
καταρτύω II. Q. Hist. 44. 57.
κατάρχομαι μ, σφάγια θ' ἁδοσι μίλει I. Somn. 3. 6. κατάρχεται αὐτῶν II. Tox. 6. 512.
κατάσχεμα. ἐπὶ τῷ καταγράμματ I. Cont. 1. 490.
κατατίλω. κατατίλας ψύτταν II. Lex. 3. 325.
κατατοξεύω I. Prom. 20. 203.
καταυλίομαι. κάθησαι καταυλούμεν II. Salt. 2. 266. καταυλούμενον II. Phal. Pr. 11. 199.
καταφιλέω. ἡ χεῖρα ἐ κιφαλὴν κατεφίλουν — τὴν χεῖρα καταφιλῆσαι ἐ ῥωτῆσαι δ' ἐπαίνω I. Nigr. 21. 59.
καταφοβέω I. D. Mort. XII. 4. 386.
καταφρονέω. ὁ Θέμις ἐσί σοι καταφρονεῖν ἐπιθυμοῦντ I. Nigr. 6. 43. καταφρονοῦντα μ τ πολλὰ κακημένων I. Somn. 9. 13. καταφρονήσας ἐπειρώμην II. Icar. 4. 755.
καταχράομαι. κατεχρήσατό μοι II. Asin. 52. 620. καταχρῆσθαι III. Rhet. Pr. 17. 19.
καταψεύδομαι I. Somn. 12. 17.
κατειλέω I. Prom. 2. 187.
κατεπείγω II. Q. Hist. 50. 60.
κατερύκω I. Herm. 23. 762.
κατέρχομαι. ἢν τις κατέλθοι παρ' ἐμὲ I. D. Mort. III. 1. 339. κατελθόντες enarrantes III. Ep. Sat. 38. 417.
κατέχω. πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον III. Dem. Encom. 29. 511.
κατηγορέω. ὅσις ἄρισα κατηγορήσει I. Pisc. 22. 591. κατηγόρει II. Salt. 63. 300. κατηγορῶν ib. 1. 265. κατηγορεῖτο II. 2. Ver. Hist. 7. 108. & 109.
κατήγορ. εἰ τῷ μ κατηγόρω III. Calumn. 8. 136.
κατιχύω. ὑδ' ἂν κατίχυσε III. Calumn. 11. 140.
κάτοπτρον. γυμναζόμ πρὸς τὸ κάτοπτρον I. Jud. Voc. 7. 91. ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ II. Salt. 81. 313.
καταρθῶ II. 1. Ver. Hist. 12. 78.
κατόρθωμα I. Prom. 3. 27.
κατυρόω II. Lex. 15. 338. vel potius 342.
κάττυμα. τὰ κατττύματα ἀπεπίων II. Gall. 28. 745. & 746.
καταχριάσω III. Philopat. 18. 605.
Καύκασ I. Prom. 1. 25. ib. 1. 185.
καῦσις. τομὰς ἐ καύσεις πολλάκις ὑπομεῖναι περὶ τὸ κιδάριον I. Nigr. 27. 67.
καυτήριον I. Pisc. 52. 619.
Κεγχρέαι III. Nav. 32. 268. ἄχρι Κεγχρεῶν II. Q. Hist. 29. 38.
κεῖμαι. κεῖται θ' ὑπ μίσεσι I. Pisc. 41. 609. τοὺς φίλους συνεπισπασάμ κείσομαι I. Nigr. 11. 50. ἐκτάδιν ἐκείμην I. D. Mort. VII. 2. 357. κεῖσο καταβαλὼν σεαυτὸν ib. XVIII. 2. 409. κειμένης III. Meret. XIII. 317.
Κεῖ I. Scyth. 11. 872.
κείρω. κείρεσ τὸ ἧπαρ I. D. Deor. I. 1. 204. ὑ χρῇ κεκαρμένης III. Fug. 27. 378.
κέκραγα II. Icar. 31. 788.
Κέκροψ I. Tim. 23. 137.
κέλε I. Prom. 1. 24.
κέλευσμα I. Cat. 19. 642.
κενὸς. κεὶ μακαρίᾳ I. Herm. 71. 814. ἐς τὸ κενὸν III. Epigr. 32. 685. κενὸν ὑγρεότησ τ καρπὸν III. Diss. cum Hes. 7. 245.
κέντρον II. Q. Hist. 51. 60. & 61. κέντρον ἐγκατέλιπε τοῖς ἀκροωμένοις I. Nigr. 7. 46.
κεραία. ἀπὸ ψιλῆς τ κεραίας II. Tox. 19. 527.
Κεραμεικὸς I. Pisc. 13. 581. ἐς τ Κεραμεικὸν II. Icar. 34. 790. Κεραμεικῷ III. Meret. IV. 286.
κεραμευτικὴ ἀκολασία II. Amor. 11. 409.
κέρας. κέρατα ἀναφύεις I. Herm. 81. 826. κέρατα φύσειν I. D. Mort. I. 2. 332. κέρατα ἐλιφάντων III. Dea Syr. 16. 462.
κεράσας, οἷα III. Bacch. 1. 75.
κεραυνός. ἔχων τ κεραυνὸν I. Somn. 9. 14. ἔχει δὲ ἐ τ κεραυνὸν μ χεῖρα σύμβολον τῆς δυνάτος I. Tim. 2. 100. δικάπηχυν κεραυνὸν ib. 4. 107.
κέρδ. ἵπ τὸ κέρδ I. pro merc. Cond. 3. 710.
κερδῶ I. Tim. 41. 153.
Κερκυραῖ ῥήτωρ II. Q. Hist. 15. 22.
Κέρκωψ. κέρκωπα ἀντ' ἐλευθέρω γίνεσ I. Prom. 1. 25.
κεροιαὶ. ἢ κεροιάκων III. Nav. 4. 250.
κεύθω I. pro merc. Cond. 6. 713.
κεφάλαιον I. Pisc. 14. 584. κεφάλαιον ἐργῆς I. Prom. 7. 190. εὐφρόνησεν ἐ τὸ κεφαλαίῳ μόνῳ I. Nigr. 1. 39. ἡ ἐν φύσι κεφάλαιον τ πόνων II. Bis Acc. 21. 817.
κεφαλαλγία I. Jud. Voc. 4. 86.
κεφαλὴ ἐκάς ἔτι III. Dea Syr. 7. 454. & 455. ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἀκτῖνας φορέει III. Dea Syr. 32. 478. τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεῖσα III. Muse. Enc. 6. 96. ἐπὶ κεφαλῆν de libro. II. Q. Hist. 12. 16.
κηλέω I. Nigr. 7. 46.
κηληθμὸς. κηληθμῷ ἔχοντο I. Nigr. 34. 77.
κηλὶς I. Cat. 24. 646.
κηρός. κηρὸν, ὡς ἐπιπλάσαι &c. I. D. Mort. IV. 1. 342. ἀνδ κηροῦ ἀποφράξειν δυνάμενος II. Salt. 6. 271.
κήρυξ. ἡ τῆ κήρυκος ἀνειπόντος I. Nigr. 14. 53.
κηρύττω. κηρύττεσθαι δίκαιον καθάπερ ἀπόρρητα I. Cont. 2. 491.
Κῆϊξ I. Halc. 1. 178.
κίδηλ I. Nigr. 6. 45. κιδήλους II. Par. 4. 842.
κιδώτιον I. Tim. 3. 106.
κιθαιρῶν I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
κιθαρίζω. καίμὲ - - κιθαρίζειν I. D. Deor. VII. 4. 224.
κινάβρα. κινάβρας ἀπόζων I. D. Mar. I. 5. 291.
κίνασ III. Pseudol. 32. 188.

κίν-

κίνδυν©. ὁ δὲ κίνδυνος II. Gall. 26. 742. κίνδυνος τόπο μέγιστον II. Q. Hist. 45. 58.
κινδυνεύω. κινδυνεύει προσδεῖν II. Imag. 7. 465.
κινέω. κινούμενον ὑπὸ τῆ τῆ τεχνίτε δακτύλων I. Nigr. 2. 41. ὁ τοῖσι κινουμένοισι II. Astr. 6. 363.
Κίσσηρις I. Jud. Voc. 4. 86.
κίτιον I. Jud. Voc. 7. 91.
κιττὸς II. Q. Hist. 19. 27.
Κλάρ©. ὁ Κλάρε I. D. Deor. XVI. 1. 244. Κλάρε τῆ Διὸ μοις II. Alex. 29. 236.
κλεῖσ. ἅπας κλείοις III. Diss. cum Hes. 1. 240.
κλέομαι Φιλίππε I. Prom. 3. 27.
κλέ© δὲ μύθων I. Halc. 8. 183.
κλεπτικός. τὸ γὰρ τ' κλεπτικῆς ἅπαγε I. Prom. 7. 35.
κλέπτω I. Prom. 3. 187. ἔκλιπτεν II. Amor. 36. 437. ἔκλειπτε νόον III. Epigr. Omiss. 691. ἢ ὥσθ' τὸ γὰρ ἂν ἐκλείπτομεν; I. Prom. 7. 35.
Κλίμενον Προμηθεὺς I. Prom. 2. 26. Κλίμενον — πρῶτον χαίρειν πρόθηκεν I. pro Lapsi. 3. 727.
κλῆρ©. τ' κλῆρον ὁ σφίσι διῃρημένοι βόσκων I. D. Mort. V. 2. 346.
κλίμακξ. κλίμακα II. Amor. 53. 456.
κλίνη. κλίνας ἀργυρόπους I. Cat. 16. 638.
κλισίοι. εἰς ἃ II. Amor. 12. 410.
κλισιάδες. μόλις τὰς κλισιάδας ὑπερβαίνων I. Nigr. 18. 57.
κλοπὴ I. Prom. 18. 201.
κλύζω. ἔκλυσε v. not. III. Philopat. 6. 592.
κλῶσμα II. Alex. 44. 250. & 251.
Κλωθώ. εὖγε ὦ Κλωθοῖ I. Cont. 14. 510.
κναφεῖον I. Jud. Voc. 4. 86.
κνώσ. κνήσασξ τὸ ὅς II. Bis Acc. 1. 791.
κνῆμη. κνήμῃσι γαστρὸς III. Philopat. 3. 588.
κνισσάω. κνισσᾷ ἀγυιὰς I. Prom. 19. 202.
ὁ Κόθορν© II. Amor. 50. 454.
κοινολογούμενος πρὸς τὸ ὅς III. Calumn. 2. 128.
κοινὸς J. Br. καινὸς I. Tim. 22. 132. τὸ κοινὸν quod vulgo, dicitur I. Somn. 3. 5. λύπ τῆ κοινῆ βοηθήσοντες III. Mort. Per. 13. 336. κοινῷ ὀνόματι I. Nigr. 23. 61. τ' κοινὸν ἁπάντων θεόν III. Calumn. 17. 149. κοινὰ ἡγοῦνται III. Mort. Per. 13. 338.
κοινωνίαν I. D. Deor. I. 2. 205.
κολακεύω II. Q. Hist. 40. 53.
κόλαξ. κύνες τῆ κόλακες — κόλακες τῆ θεοῖς ἐχθροὶ &c. I. Nigr. 22. 60. Γναθωνίδης ὁ κόλαξ I. Tim. 45. 159. ὃν ἔστι κόλαξ θαυμάσιον. ib. ἐξωλέστεροι οἱ κόλακες I. Nigr. 23. 61.
κόλαζ©. κολάζουσ ἱμπήξας I. D. Deor. VII. 4. 222. & 223.
κολλάομαι II. Asin. 9. 576.
κολοκύνθη. ὑγιέστερος κολοκύνθης I. Jud. Voc. 10. 96.
Κολοσσὸς Ῥοδίων II. Q. Hist. 23. 32. Κολοσσοῦ Ῥοδίε II. 1. Ver. Hist. 18. 84.
εἰς Κολοφῶνα II. Bis Acc. 1. 792.
κόλπ©. σὺν μέσον τ' κόλπον I. Jud. Voc. 8. 93. κόλπου II. Alex. 39. 246.
Κολυττὸς I. Tim. 7. 113. ib. 50. 163.
κομᾶσ. κομῶσι, τρυφῶσι. τὸ γὰρ ἐπὶ τῆ τρυφᾶν λέγεται τῆ γαυροῦσθαι ἐ μέγα φρονεῖν alias κομᾶν, κόμην ἔχειν. κομεῖν, ἐπιμελεῖσθαι I. Nigr. 1. 39. ἐκόμα III. Fug. 28. 380. ἐκόμα δ' ἤδη III. Mort. Per. 15. 340.
κόμη I. Sacr. 15. 538. κόμη ἀνασοβεμένη II. Jup. Trag. 30. 677. κόμην ἔχειν de Cynico III. Cyn. 1. 538.
κομᾶτης I. D. Deor. II. 2. 207. τ' καλὸν κομήτην pulcrum comatum ib. V. 5. 215.
κομίζω. κομίσας ducens, II. Asin. 31. 600.
κομμωτικὰ ἐρωτήματα II. Bis Acc. 28. 826.
κομμωτὴς τ' δεσπότης I. Merc. Cond. 32. 690.
κομμωτικὸς II. Q. Hist. 40. 53.
κόνδυλ©. κονδύλῳ ἐνίτριψεν I. Prom. 10. 193.
κονίζω. κεκονιμένοι I. Tim. 45. 158.
κόνις. πάντα μία ἡμῶν κόνις I. D. Mort. I. 3. 334.
κόνι© barba, II. Lex. 5. 328.
κοντὸς I. D. Mort. XXVII. 3. 440.
κοπαφόρ© III. Adv. Ind. 5. 104.
κόπτω. ἐκοπτον τὴν Θύραν II. Icar. 22. 777.
κόρα ἔχουσα ἦθος ἀδαμάντινον III. Tragop. p. 656.
κόραξ I. Nec. 11. 472. κόρακξ ἐ λόγους ὠθήσεις ἐ κόλακας I. Tim. 8. 114.
Κόρδακ II. Salt. 22. 281.
κόρη ἔσπλ© I. D. Deor. VIII. 1. 225.
Κόρινθος. σὺ Κορίνθῳ κατὰ τὸ πράσιον I. D. Mort. I. 1. 329.
κορκορυγμὸς III. Philopat. 3. 588.
Κόροιβος III. Philops. 3. 32.
κοροπλάθος I. Prom. 1. 24. & 25.
Κόρσα I. Jud. Voc. 4. 86.
κορυβαντιᾶν I. Tim. 26. 140.
Κορύβας. φίλοι Κορύβαντες I. Tim. 41. 153. μὰ κελεύσῃ τοὺς Κορύβαντας I. D. Deor. XII. 1. 234.
κορύζα. τ' κορύζης ἔπαυσεν αὐτὸν III. Adv. Ind. 21. 117.
κορύζῃ III. Mort. Per. 2. 326.
κορώνη. τίνας δὲ κορώνας Menig. scribit χαλιδῶνας III. Mort. Per. 41. 361.
κορωνὶς. σὲν σὶ Κορωνίδες II. Alex. 14. 222.
κοσκινηδὸν I. Tim. 3. 105.
κόσκινον. κοσκίνῳ μαντευόμενος II. Alex. 9. 217.
κοσμίαν. ἀλλὰ κοσμεῖ ἐ τοῦτο I. D. Deor. VIII. 1. 226.
κόσμιος τὴν ἀναβολὴν I. Somn. 6. 9. κόσμιον ἄνδρα τῆ σώφρονα II. Bis Acc. 17. 813.
κόσυφος. ὁ τοῦτο δὲ φασι τῷ ὄρει (Κυλλήνῃ) τοὺς κοττύφους λευκοὺς γίγνεσθ — ὀπαίθριος χειμῶνα διάγειν, κόψιχος· ὅπερ ἐστὶ κόσυφος — κόψυχος, ἐπὶ ὀρνίων. κόσυφος ἐπὶ ἰχθύων I. Jud. Voc. 8. 93.
κότταβος III. Philopat. 17. 604.
κυρὰ τὸ χρῷ I. Herm. 18. 757.
κυράλιον I. pro merc. Cond. 1. 708.
κυρεῖον. ἐπὶ κυρείων II. Q. Hist. 24. 32.
Κυρῆτες. παλάτῃ τὰ Κυρήτων βέλη χρίσαι — ἦλθ δὲ Κορῆτές γε περὶ πρόλιν ὀρχήσαντο τευχεσι στεπλήγοντες — οἱ δὲ Κούρητες ἔνοπλοι τὸ τῷ ἄντρῳ τὸ βρίφος φυλάσσοντες τοῖς δόρεσι τὰς ἀσπίδας συνέκρουον — τούτους δὲ ἀπόμαζον Κούρητας νέους τινὰς ἐνόπλιον κίνησιν μετ' ὀρχήσεως ἐκδιδόντας, πρακτικησάρθρου μῦθον τ' περὶ τ' τῆ Διὸς γενέσεως I. Nigr. 37. 78.
κυρίας I. Vit. Auct. 20. 558.
κυρίδιος I. Halc. 1. 178.
Κοχλὶς Meretricis nomen III. Meret. XV. 322.
κράζω Ι♀ Tim. 11. 119. κέκραγα II. Icar. 31. 788. ὑπέρογκον κεκραγότα II. Demon. 48. 391.
κράνιον I. D. Mort. I. 1. 329. κρανίῳ II. Q. Hist. 3. 5. κρανίον I. Tim. 48. 161. II. Q. Hist. 63. 69. σὺ κατάξας λῇσλύσω τὸ κρανίον I. D. Mort. XXII. 1. 423. & 424.
κρατὴρ. διυτέρου κρατῆρος I. Pisc. 39. 608. εἰς τ' κρατῆρα II. Bis Acc. 34. 834.

κρά-

πρώτος. τοιούτου πρώτους III. Philopat. 29. 618.
πρώτος. ἀριθμῷ παραλαβὼν τὸν πρῶτον I. Herm. 11. 750.
πρωτόρῳ II. Q. Hist. 15. 21.
πρώτη. περὶ πρώτου ἰσοιδὲς II. Salt. 24. 282.
πρωτὸς. τ̀ πρωτίδος τὸ εὔρυθμον II. Q. Hist. 27. 35. & 36.
Κρής. ὑπὸ τ̃ Κρητῶν I. Tim. 6. 113.
Κρήτη. λέγυσι τὴν Κρήτην ἄγγυον εἶναι θηρίων ὀλεθρίων I. Nigr. 37. 79. Κρήτην καλέυσιν III. Philopat. 9. 594.
πρίαντος I. Nigr. 2. 40.
πριαπρόσωπ῀ I. Sacr. 14. 536.
πρίσις. ἡ πρίσις III. Dem. Enc. 10. 498. ἐπιτρέπει τὴν πρίσιν III. Char. 10. 624.
πριτήριον II. Bis Acc. 25. 823.
Κροῖσ῀ III. Philopat. 5. 591. τ̀ Κροίσου υἱὸν ὀξυκοώτερον II. pro Imag. 20. 500.
προκόδιλος I. D. Mort. I. 2. 332. I. Sacr. 14. 536.
πρόκος al. πρόκος malunt I. Nigr. 31. 72.
προκωτὸς II. Q. Hist. 10. 15.
Κρονίδης. βυθὸν Κρονίδη III. Epigr. 34. 686.
Κρόνιος II. Q. Hist. 21. 29. Λευκιανὸς Κρονίῳ III. Mort. Per. 1. 325.
Κρόνος I. Tim. 4. 106. ὦ Κρόνε σοὶ τίθυται III. Saturn. 1. 385. Κρόνους ἀποδύξαι I. Nigr. 3. 41.
προτὶον. τ̀ μὲ πινόντων ἰνίον δὲ προτούντων I. Nigr. 31. 72. προτοῦντες πρὸς αὐλὸν ἢ κιθάραν II. 2. Ver. Hist. 5. 108.
πρότος al. πρόκος malunt I. Nigr. 31. 72. πρότων. τ̀ ἀμφὶ πρότοντα I. Vit. Auct. 6. 546.
προῦμα. ὑπὸ προύμασι II. Salt. 2. 267.
προύν I. Jud. Voc. 10. 95. προύνῳ τὸ πτερὸν I. Nigr. 8. 46. & 47. αἱ λοιπαὶ πρύμναι προυσάμβοι II. 1. Ver. Hist. 42. 103.
πρύπτω. κίπρυπτο II. pro Imag. 3. 485.
πτάομαι. ἄτοι τὰ χρήματ' ἰδία κέπτηνται βροτοὶ I. Nigr. 26. 66. τὴν κεκτημένην II. Asin. 11. 580. καί μοι τοῖς κεκτημένοις &c. ib. 27. 596.
πτίσσω I. Pisc. 3. 573. πτίσσομεν II. 2. Ver. Hist. 44. 137.
πτῆμά τε — ἢ ἀγώνισμα II. Q. Hist. 42. 55.
Κτησίβι῀ III. Macrob. 22. 224.
πτυπίου. ἡσυχίαν ὠδηγγυίλας τοῖς πτυποῦσι II. Salt. 63. 302.
πύαμ῀ I. D. Mort. XX. 3. 415. τῇ τ̃ πυάμων σπορᾷ I. Prom. 1. 24.
Κύβελλα. ὁ Ἱππώναξ Κύβηλιν τὴν Ῥέαν λέγει ὠδῇ τὸ σὺν Κυβέλλα πόλει Φρυγίας τιμῶν — κυβέλεια, πόλις Ἰωνίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ· Ἡρωδιανὸς δὲ Κυβέλλη φησὶ πόλιν Φοινίκης. ἔστι δὲ Κύβελλα Φρυγίας I. Jud. Voc. 7. 90.
κύβελ῀ I. Jud. Voc. 7. 90.
κύβ῀. ἀναῤῥίψομεν τ̀ κύβον I. Harm. 3. 855.
πυθμὼς I. Nigr. 18. 57.
Κυϊντίλλ῀ III. Macrob. 1. 208.
κύκλι῀ II. Salt. 26. 284.
Κύκλωψ. Κυκλώπων θανάτῳ I. Sacr. 4. 529.
κύπνος I. D. Deor. II. 1. 206. ᾠδικότερον τ̃ κύκνων I. Tim. 47. 161.
κύλιξ. ἐπὶ τῇ κύλικι I. Tim. 55. 171. μεγάλῃ τὴν κύλικα ib. 54. 170.
Κυλλάραβις I. pro merc. Cond. 11. 719.
Κυλλήνι῀ III. Epigr. 26. 683.
κυματωγὴ I. Herm. 84. 829. I. Tim. 56. 174.
κυματώδης. ἐπὶ τὴν κυματώδη I. Herm. 84. 828. f.
κυμβαλίζω. ἐκυμβάλισά τε III. Calumn. 16. 147.
κύμβαλος. σὺν αὐλοῖς ἢ κυμβάλοις III. Cronos. 12. 395.

κυμβάλοις κροτοῦντα II. Alex. 9. 217.
κυνηγετῶν. κυνηγετήσοντα II. Jup. Conf. 12. 636.
Κυπασσίς II. Icar. 18. 772. & 773.
Κύπρι῀ τὸ γένος II. Dem. 3. 375.
κυρισὼν I. Vit. Auct. 22. 562.
κύριος. τὸ κυριώτερον αὐτοῦ κτῆμα τοῦ I. Prom. 7. 35. ὅπερ σοι κυριώταλον sc. μέρος I. Somn. 10. 14. Platonici dicebant τὸ κυριώτατον ἐν ἑκατομπυκτάλοις ἀνθρώπου μέρος εἶναι τὴν ψυχὴν ib. 10. 15.
Κῦρ῀. ἐδόκει θεῖον εἶναι, ἢ σαφῶς ὑποχωρῆσαι τ̀ ποταμὸν Κύρῳ ὡς βασιλεύσοντι I. Jud. Voc. 11. 97. Κῦρον αὐτὸν ὄντα ib.
κύρτ῀ I. Merc. Cond. 3. 655.
κῦτ῀ II. 1. Ver. Hist. 31. 95. τῦ κύτους μὴ ἐπίγοντος I. Tim. 18. 129.
κύφωνα III. Pseudol. 17. 176.
κυψελόδυτος II. Lex. 1. 318.
κύω. oscular. κῦσαι II. Alex. 55. 259.
κύων I. Pisc. 48. 615. κύων σὺ φάσγη I. Tim. 14. 123. ἐδὴ ἦν κύων III. Adv. Ind. 25. 121. κύνα πλάτανον I. Vit. Auct. 16. 556. ὡς κάρχαρον ἴλυσας κύνα II. Salt. 4. 268. ἀναζῆσαι τοὺς κύνας — ὁ δὲ Φρουρὸς κύων ὄνομα Κάσπαρος — φύλακες Ἡφαίστου κύνες I. Tim. 4. 107.
κώδων I. Merc. Cond. 24. 681. ὁ κώδων ἤχησε ib. 31. 690.
κώκυτος. εἶτ' ἀντίμολπον ἦκεν ὀλολυγῆς μίγαν κώκυτον I. Somn. 4. 7.
κωμαστὴς II. Amor. 54. 458.
κωμικὸς I. Prom. 2. 26. II. Jup. Trag. 53. 700. κωμικὴν δρυφόρημα II. Q. Hist. 4. 5. τοῖς κωμικοῖς δρυφορήμασι II. Icar. 9. 760.
κωμῳδία I. Prom. 5. 30. μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζειν III. Ner. 9. 641.
κωμῳδὸς II. Gymn. 22. 904.
κώφος. ἢ κωφοῦ σωίσυται II. Salt. 62. 300.

Λ.

Λαγγάνου. μικρὸν δ' ὕστου λαχὼν I. Somn. 17. 22. Ὅμηρος φύσεως λαχὼν διαζούσης ib. 2. 5.
λαγὼς. ἡ λαγὼς III. Nav. 23. 363. λαγὼς ὑπὸ πάντων θηρεύεται, ἢ θηρίου, ἢ ἑρπετοῦ, ἢ ἀνθρώπου I. Som. 9. 13.
λάϊνος I. Pisc. 5. 575.
λακισὸς I. Pisc. 2. 572.
λακτίζω. λακτίζοντα εἰς τ̀ ἄϊρα I. Herm. 33. 773.
λαλίου. λαλίοντος II. Salt. 62. 300.
λάλος I. Cont. 1. 490. λάλος τράπις II. Salt. 52. 298. λαλίσεται III. Rhet. Pr. 23. 24.
λαμβάνω I. Prom. 7. 190. τὰ παιδώμματα λαμβάνει τ̃ ἡλικίας καιρὸν, I. Somn. 1. 2. ἰδίαν φωνὴ λαμβάνειν I. Prom. 5. 31. λαμβάνεται μου II. Asin. 23. 591. τῇ ῥᾴκ λαμβάνονται — τοῖ πυριτῷ λαμβάνεσ — οἱ ὑπὸ τ̃ δειμωνίων λαμβανόμενοι I. Nigr. 37. 80. ἐν μέσῳ λαφθεὶς III. Calumn. 12. 142.
Λάμπις. ὁ δὲ Λάμπις δ' ἦρτα Μυρτίου I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
λανθάνω. ὥστε ἐλελήθειτε δίδυμοι ὄντες I. D. Mort. XVI. 4. 404. εἶτ' ἔλαθον ὄφιν I. Merc. Cond. 7. 662. εἴ γε δὴ λαθεῖν αὐτὸν I. Nigr. 1. 37. λήσειν ἥλπισας I. Pisc. 48. 616. λελῃθότως furtim II. Amor. 13. 411.
λάρος I. Merc. Cond. 3. 657. λάρου βίον λάφυξιν I. Somn. 9. 13. εἰλήπτει (κέπφος) εἰς παροιμίαν ἐπὶ τ̃ ἀλογίστων ἀνθρώπων ἢ ἀπόπτων καλεῖται δὲ κοινῶς λάρος — λάρους τοὺς

εὐήθεις φαμὲν· ἔτω δὲ ϵ κέκφους — λάρου βίου ζῆν I. Tim. 12. 121. οἱ λάροι I. D. Mar. III. 1. 295.

λάσιος. ὁ λάσιος ὁκ τῶν σκιλῶν II. Bis Acc. 9. 800.

λατρεύω I. Nigr. 15. 54.

λέγω I. Jud. Voc. 1. 82. ἔλεγεν v. notas III. Nav. 5. 251. τί ἂν ὧν τις λέγοι; I. D. Mort. XXVII. 9. 444. ταυτὶ λέγειν I. Jud. Voc. 7. 91. τί ἂν λέγοιμεν; I. D. Deor. XXIII. 1. 273. λέγειν λόγους II. Par. 5. 843. μηδὲν ὑγιὲς λέγειν I. D. Mort. XXVIII. 3. 447. ἔκφασα τινὸς λέγοντος I. Herm. 80. 824. τοῦτο λέγοντες ἐμὲ II. Par. 2. 839. τὴ μὴ λέγοῦσαν ἀτρικῆ III. Ocyp. p. 664. λεγέτω Διονύσιον III. Adv. Ind. 15. 112.

λειμὼν I. Nec. 11. 470. ἐπιδείκνυται τὰ ἄνθη τὰ αὐτοῦ, ἢ τὸ ἔαρ τῶ πτερῶν ὥσπερ αὐτὸν προκαλοῦντος τῆ λειμῶνος εἰς τὴν ἅμιλλαν I. Nigr. 13. 52.

λειπόντως qui navem deserit I. Cont. 1. 487.

λειριόεις III. Herc. 4. 84.

λεκιθόπωλις II. Lex. 3. 323.

λέξις πολιτικὴ II. Q. Hist. 43. 57. λέξιν lege lectiones dicit *Solan.* II. Lex. 24. 348.

Λεξιφάνης II. Lex. 1. 316. & 317.

λεοντῆ. ὑπὸ τῆ λεοντῆ III. Philopf. 5. 34.

λέπιδ. οἱ περὶ λέπιδον II. Alex. 25. 233.

λεσβιάζω III. Pfeudol. 28. 184.

Λεσβώνακτ II. Sat. 69. 305.

λευκός. τὴν λευκὴν παρὰ σοῦ μοι ἐνεχθῆναι I. pro merc. Cond. 15. 724. Σάττον ἦν λευκους κόμακας &c. III. Epigr. Omiſſ. 689.

λέων κρόκη δεθεὶς I. Merc. Cond. 30. 688. & 689. λέων τριόσπερ vocatur Hercules I. Somn. 17. 21.

Λεωνίδας III. Rhet. Pr. 18. 20.

λημᾶν I. Tim. 2. 104.

λημνία. τὴν λημνίαν II. Imag. 4. 462.

λῆμνος. ὁ τῆ λήμνῳ σύσσιτον I. D. Deor. XV. 3. 242.

ληρεῖν I. Herm. 81. 826.

λῆξις II. Amor. 22. 422.

λῆρος. ἢ λῆρον ὅσα ὀλίγον, ἢ ὕβλας &c. I. D. Mort. X. 8. 369. λῆρος ἢ φλήναφος I. Somn. 7. 10.

ληϊς I. D. Mort. XII. 4. 386.

Ληϊτὼ. Ληϊτοὺς ἀδῖνας II. Salt. 38. 290.

Λιβανίτις III. Adv. Ind. 3. 100. & 101.

Λίβυες I. D. Mort. XIV. 5. 398.

λιθογλύπτης. I. Somn. 12. 18.

λιθοκόπος I. Somn. 12. 18.

λιθοξόος. ἀγαθὸς ποιητὴ λιθοξόος γενόμενος I. Somn. 2. 3.

λίθος ἀλαλιμιμβδὸς II. Alex. 30. 238. λίθῳ τῶ Δελφικοῦς ib. 21. 228. & 229. λίθῳ ἐποίησας II. Imag. 3. 461. λίθου ὑποβαλλομένη III. Ep. Sat. 5. 388. & 389.

λιθοτομία I. Merc. Cond. 35. 695.

λιθουργικὴ. ἄριστος τὴν λιθουργικὴν I. Somn. 12. 18.

λιθουργὸς I. Somn. 12. 18.

λιμὼν I. Nec. 9. 469. λίμνη mare I. Cont. 6. 498. ἐπὶ τῆ λίμνη ἑστὼς I. D. Mort. XVII. 1. 406.

λῖνον I. Tim. 22. 132.

λιπαρὴς II. Q. Hist. 1. 1. ἢ τὸ λιπαρὲς I. Herm. 24. 762.

λιπαρὸς II. Amor. 3. 400. λιπαρὸν III. Macrob. 9. 213. αἱ λιπαραὶ III. Dem. Enc. 10. 498. vide notas. λιπαροῖς II. Amor. 13. 411.

λίπος. ὁκ λίπος αἰγίδι II. Alex. 22. 230.

λίσσομαι. λίσσετο III. Dea Syr. 19. 467.

λιχαιὸς I. Tim. 54. 170.

λιχνεία. ὁ, τι περ λιχνείας ϵ ἀπληστίας ὄφελος I. Tim. 55. 171.

λογίζομαι I. Cont. 18. 515. εἰ πρὸς τύλάχιστον τις λογίζοιτο III. Nav. 13. 256. τὸ ᾧ ἔπονται τὸ ϵ διελογισμένοις αὐτοῖς μάλιστα τοῖς φοβεροῖς ἴχνεσι I. Nigr. 1. 38.

λόγιος I. pro merc. Cond. 2. 709.

λογισμὸς. ἐμπειρία λογισμῶν φύσεως, θραττόμεθα ἢ πειθόμεθα I. Nigr. 1. 38. τῶ λογισμῶν μηδέπω &c. II. Amor. 23. 423.

λόγος. ὡς ὁ κοινὸς λόγος I. Somn. 3. 5. λόγος διαδέδοται II. Abd. 8. 166. παλαιὸς ἀνθρώπους μεμύθευται λόγος I. Halc. 1. 177. τῶ λόγῳ II. Q. Hist. 13. 19. τὸ τῦ λόγου quod proverbio jactatur I. Prom. 9. 192. λόγου τυγχάνειν ib. 6. 33. λόγου εἰργαζ, ἐκπλείας, ἐ τυχῶν ib. λόγῳ μὲ I. Harm. 3. 855. ἐν ἄκρῳ λόγῳ III. Macrob. 29. 229. ἐν ὑδνὶ λόγῳ τιθέμεν II. Jup. Trag. 20. 665. δεῖξαι τὸ λόγου I. Scyth. 10. 869. ἢ πολὺ πρότερον τῶ λόγων III. Rhet. Pr. 25. 27. κατὰ λόγον II. Aſin. 10. 578. κατὰ τὸ χεῖρον λόγον I. Vit. Auct. 27. 568. & 569. λόγους πολλοὺς ϵ θαυμασίους II. Bis Acc. 27. 824. & 825. ἢ τοὺς λόγους ἐποιεῖτο I. Piſc. 32. 601.

λοιδορέω. λοιδορεῖσθαί σοι II. Gall. 15. 725. λοιδορῶσι τοῖς II. Icar. 30. 787.

λοιπὸς. λοιπὸν δὴ ϵ ἀληθέσαῖον I. Merc. Cond. 7. 661. λοιπὸν II. Aſin. 20. 588.

Λουκιανὸς II. 2. Ver. Hiſt. 28. 125. Λουκιανὸς Κρονίῳ III. Mort. Per. 1. 325. Λουκιανῦ Σαμοσατέως Διάλογοι I. Somn. 1. 1. Λουκιανὸς Νιγρίνῳ τῶ πρώτιον I. Nigr. 1. 37.

Λούκιος II. Aſin. 1. 566.

λούω. λουομένοις τισὶ παρεσκεύασται I. Nigr. 22. 61. λουόμεθα II. 1. Ver. Hiſt. 34. 98. λουσαίμην II. Gall. 7. 713.

λύγδδο κλαίειν I. Somn. 4. 7.

λυγίζω III. Tragop. p. 651.

Λυγκεὺς I. Tim. 25. 138. ὑπὲρ τὴ Λυγκέα I. Herm. 20. 759.

Λυδία. ἐν Λυδίᾳ που I. D. Mort. XVII. 1. 406.

Λύδιος. ὑπέκρικόν τι τῶ Λυδίου III. Meret. XV. 322.

Λυδὸς. ἐτέρη Λυδὸς I. Cont. 12. 506.

λύζω. ἀπῆγον αὐτὸν λύζοντα μείλακὸ. I. Somn. 4. 7.

Λυκῖος I. Herm. 48. 789. Λυκῖος ϵ Θεόμνηστος II. Amor. 1. 396.

λύκος. τοὺς μοιχοὺς τῶ λύκων III. Ep. Sat. 34. 413.

Λυκοῦργος II. Aſtr. 25. 371.

Λυκίφιον II. Lex. 25. 350.

Λυκωρὶς I. Tim. 3. 106.

Λυπάκη vide notas III. Pſeudol. 16. 174.

λυπέω. λυτεῖς ὦ Ἥρα &c. I. D. Deor. V. 5. 216. λυποῦνται γὸ ὑ μικρῶν στρουμβοὶ I. D. Mort. II. 1. 336.

λυπρὸς. τὸ λυπρὸν III. Tragop. p. 645.

Λυσανίᾳ I. D. Mort. XIV. 4. 397.

Λυσίμαχος I. Jud. Voc. 7. 91. Λυσιμάχῳ II. Icar. 15. 768.

Λυσίων II. Tox. 12. 518. & 519.

λύσις. ὡς ἀπὸ μικρᾶς λύσεως II. Amor. 34. 435.

λυττᾶν III. Philopf. 40. 64.

λύχνος. τ λυχνον ϵ τὴν κλίνην I. Cat. 27. 648.

λύω. λύοιντο χρησμοὺς II. Alex. 51. 256.

λωτὸς I. Nigr. 3. 42. ib. 38. 80.

M.

Μὰ ἢ τ' Ἄμμω II. Tox. 38. 546. & 547. μὰ Δί' II. Icar. 14. 767. μὰ Δία nequaquam I. D. Mort. XX. 6. 420.
μαγάδιον I. D. Deor. VII. 4. 223.
μαγγανεύω I. D. Deor. II. 1. 206.
μάγειρος I. Prom. 10. 193. μαγείρων II. Salt. 29. 286.
μάγος II. Asin. 4. 572. κατὰ μάγων II. Alex. 21. 229.
μάζα I. Tim. 56. 173.
μάθημα. ὁ πρὸ ὁδοῦ σε γένοιτ' ἂν ἐς τὰ μαθήματα I. Herm. 1. 739.
μαθηματικὴν III. Philopat. 25. 614.
μαθητής. γελῶ τὸς — μαθητὴς I. Vit. Auct. 19. 558.
Μαιάνδριος I. Nec. 16. 478.
μαινίδας II. Icar. 27. 784.
μαίνομαι. εἰ μέμηνα I. D. Deor. VIII. 1. 224.
Μαιονία οἰ' ἀρχὴν III. Tragop. p. 662.
μαιόμαι. μαιωσεταί σε I. D. Deor. VIII. 1. 225.
Μακιδὼν I. D. Mort. XII. 3. 385.
μάκελα. ὥστέ τις μακέλᾳ τετυλώρυχος ὑνδρὸς χεῖρας I. Somn. 6. 9.
Μακέτις II. Alex. 6. 214.
μακρὰ οἰμώζειν II. Gall. 23. 736.
μακρὰ χαίρειν II. Jup. Trag. 32. 680. idque frequens. sed & μακρὰν χαίρειν quidam, an recte? vid. Bis Acc. 22. Mort. Per. 32. & Deor. Conc. 9.
μακρὰ λέγειν an μακρὰν I. Tim. 37. 149.
μακρὰν. σὺν εἰς μακρὰν I. Tim. 55. 172. ac sæpe.
Μακρόβιοι III. Macrob. 1. 208.
μάλα δικαίως II. Tyr. 12. 150.
μάλαξις II. Alex. 25. 234.
Μαλὰα. τὰ Μαλέων III. Nav. 9. 254.
μάλη. ὑπὸ μάλης ἔχει I. D. Mort. X. 9. 373.
μαλθακὸς II. 1. Ver. Hist. 25. 91.
μᾶλλον δὲ κ' αὐτῶν εἰκόνων II. pro Imag. 19. 499. μάλιστα I. Nigr. 24. 64. ὅτι μάλιστα I. D. Mort. XV. 2. 400. ὃν μάλιστα σὺν ἂν δύναιτο τις σωτῆρα, τί πέπονθε Φρονεῖ — μάλιστα, ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς ὁ Θουκυδίδης λαμβάνει — καθάπερ μάλιστα ποσκρέκεστα I. Jud. Voc. 4. 87. ὅμοια τὰ μάλιστα I. Somn. 2. 3. νόμος ἐν τοῖς μάλιστα φυλαττόμενος ib. τ' ἄνδρα σὺν τοῖς μάλιστα ib. σέσωνται ὅμοια τοῖσι μάλιστα ib. 4.
Μαλλὸς II. Alex. 29. 237.
Μανδραβυλος I. Merc. Cond. 21. 677.
μανδραγόρας. ὑπὸ μανδραγόρα καθεύδεις — ἀλλ' ἐδὲ ἀνεγερθῆναι δυνάμεθα, ἀλλὰ μανδραγόραν πεπωκόσι, — οἷον ὑπὸ μανδραγόρα καθεύδοντας — ὥσπερ ὁ μανδραγόρας τοὺς ἀνθρώπους κοιμίζει I. Tim. 2. 103. & 104.
μανθάνω τῶν ἐκείνους I. D. Mar. II. 4. 293. μεμάθηκά σοι II. Abdic. 24. 180. μάθοι an μάθοις I. Herm. 61. 802. ὅτῳ μάθῃς ib. 13. 753.
μανία, αἴγε ἐλπὶς II. Q. Hist. 5. 7. τὴν μανίαν II. Par. 2. 838.
μανικὸς. μανικὸν βλέπων I. Somn. 7. 9.
Μανπάριον III. Meret. VI. 292.
μαντιάς III. Calumn. 17. 148.
μάντις ὢν I. Prom. 20. 202. εἰ μάντις, εἶτα δὴ τί ἄστρων &c. I. D. Mort. XI. 1. 376. πρὶν ἂν δὴ τῶν μαντικῶν ἀκοῦσαι II. Astr. 23. 371.
Μαραθὼν. Μαραθῶνι κ' Σαλαμῖνι III. Dem. Enc. 36. 518. αὐτῷ Μαραθῶνι II. Jup. Trag. 32. 678.
Μαργίτης I. Herm. 17. 755. & 756.
μάρτορ. τὸν πεῖραν ἐκαλέσαμεν μάρτυρα I. Jud. Voc. 10. 95. Masculinum termin. feminino generi junctam in ταλαίπωρος ἀρχὰς v. III. Macrob. 9. 213.
Μασσαγέται III. Macrob. 17. 219. & 220.
μασιγίαι I. Pisc. 2. 571. II. Salt. 83. 314. ὁ μασιξὶ II. pro Imag. 24. 504.
μασιξὶ. ἀφ' ἑπτὰ πληγῶν κ' μασίγων πειρᾶς I. Nigr. 27. 67. μασίγων III. Mort. Per. 28. 351.
μασὸς. εἰ μασοὶ ἀπετάκησαν I. D. Mort. XXVIII. 2. 446. ἐκ μασῶν III. Meret. XII. 312.
ματαιάζω II. de Luct. 16. 928.
μάτην ὢν &c. I. D. Mort. XXII. 1. 424.
ματήρ γε ὖσα I. D. Mar. XIV. 4. 324.
Ματταλία I. Jud. Voc. 7. 91.
μαχαιρίδιον θυτικὸν I. Pisc. 45. 612.
μαχαιροποιὸς I. Somn. 12. 16. ἐπεκαλεῖτο δὲ μαχαιροποιὸς ib.
μάχη. τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ III. Macrob. 17. 220.
μάχομαι I. Jud. Voc. 4. 86. I. Tim. 9. 117.
μάγαιρα III. Dea Syr. 28. 473.
Μεγακλῆς I. Tim. 22. 134.
μεγαλαυχίαι I. D. Mar. XIV. 4. 324.
μεγαλεργίαι III. Calumn. 17. 148.
ὁ μεγαλεφωνότατος τῶν ποιητῶν III. Musc. Enc. 5. 94.
μεγαλοφρονήσας II. Bis Acc. 28. 826.
Μεγαπένθης I. Catap. 8. 619.
Μεγαρεὺς III. D. Meret. XV. 323.
Μέγαρον. ἐν Μεγάροις III. Conv. 41. 447.
μέγας. μέγα τι λέγειν — τόδ' ὂν μέγα λέγω — ἐγὼ μὲν θάνατον αὐτῷ μέγαν τι κ' κακὸν γιγονέναι — μέγα τι ἡμῖν ἐγένετο ἔτος & similia, I. Nigr. 1. 39. jungi aliquando μέγα & θαυμαστὸν pluribus vide ib. τί μέγα III. Mort. Per. 25. 349. τὸ μεῖζον majorem partem, I. Prom. 7. 190. μεῖζον — εὐεργεσίαν II. Abd. 16. 172.
μεγέθος. κ' τῷ μεγέθους τὸ λόγον I. Zeux. 5. 842. τὸ μεγέθος κολοσσαῖον II. Imag. 17. 477. μεγέθους etiam dici de re parva, vid. ad II. Gymn. 13. 890. & 891. τὸ μεγέθη ib.
μεθύσκω I. Tim. 57. 175.
μείδημα. μειδήσομαι III. de Domo 14. 198.
μειδιάσκω I. Nigr. 6. 43.
μειδιῶν. μειδιῶν ὑπὸ τὸ λόγον — ἵρατι μειδιασκόμενος — μειδιῶν ὑπὸ φιλοτιμίας I. Nigr. 6. 43. μειδιῶν εὐφυΐᾳ I. Herm. 60. 801.
μειρακιεύσομαι. μειρακιεύῃ πρὸς τὸ χρεών I. D. Mort. XXVII. 9. 444.
μειράκιον I. Prom. 7. 190. μειράκιον Ἀσσύριον I. D. Deor. XI. 1. 231. μειράκια ἀφαῖα I. Merc. Cond. 16. 671.
μειλαγχολᾶν I. Tim. 8. 115.
μείλας. μείλαινα II. Alex. 12. 220.
μειλάγματα. τὴν Αἰγυπτίων μειλάγματον ὖσαν I. Somn. 2. 3.
Μελίαγρος II. Salt. 50. 296.
μέλει. κἀδεὶς αὐτῷ μέλει I. D. Mort. XXII. 3. 425. ἔμελεν αὐτῷ II. Q. Hist. 29. 40.
μέλον al. μέλαν I. Nigr. 9. 48.
μελετᾶν I. Prom. 5. 189.
μέλι II. 1. Ver. Hist. 24. 89. μέλι ἄττικον III. Nav. 23. 263. θεῖα μέλιτος I. Halc. 7. 182. κ' τὸ γλυκίον μέλιτος II. Imag. 13. 471.
μελίζω. ἐμέλισσας I. D. Mort. XXIX. 1. 448.

μειλίχιαι I. Nec. 9. 467.
Μελιταῖος I. Merc. Cond. 34. 693.
Μελιτίδης II. Amor. 53. 455.
μείλιτται. μείλιτται σοφῶν I. Halc. 7. 182.
μειλιττοτροφῖς I. Jud. Voc. 8. 93.
μείλω. ὕτω ἐμείλιες I. Harm. 3. 854. ἐμείλησας al. male ἐμείλησας al. ἐμείλισας I. D. Mort. XXIX. 1. 448. μειλήσας II. Abd. 5. 163.
μείλω. τῶ μειλῶν ποιητὴς III. Macrob. 26. 227. μείλη ὕτω κατεσκευασμένα III. Ner. 6. 640. τῶ ἐν αὐταῖς μειλῶν II. Dem. 12. 380.
μειλωδὸς I. Halc. 8. 184.
Μείμορα ἠχοῦντα III. Philopf. 33. 60.
Μεμφίτης ἄνηρ III. Philopf. 34. 61.
μέμφομαι ἐκόσμει σοφὸν II. Aſtr. 1. 361. μέμφετο τῶ ταύρῳ τ' δημιουργὸν Θεὸν I. Nigr. 32. 74.
μεμψίμοιρος I. Tim. 55. 170.
μὲν δὲ I. Herm. 43. 784. ἃ μὲν, ἃ δὲ III. Rhet. Pr. 15. 15. ἔστι μὲν III. Muſc. Enc. 1. 92. ταῦτα μὲν σοι v. notam III. Mort. Per. 31. 352.
τοῖς Μενελάου μηροῖς II. Imag. 8. 466.
Μένιππος. vide omnino notas I. Nec. 1. 455. II. D. Mort. I. 328. I. Piſc. 26. 596.
μένω. ἐν ἐκείνῃ γε ἔμεινον II. Q. Hiſt. 15. 22. μένουσαν al. μὲν οὖσαν I. D. Deor. X. 2. 231.
μεριζόμβροι πίνθοι II. Salt. 58. 299.
μέρος. τὸ ἐμὸν μέρος — ὅσον εἰς τὸ μέρος τῶν βεβούλημαι — ὅτι τὸ ἐμαυτοῦ μέρος ἀποδεκτέαν τὴν πόλιν παρασκευάζω I. Nigr. 8. 48. μέρος ποιοῦσιν II. Alex. 4. 211. ἐν μέρει I. D. Mort. XII. 1. 381. ἐν τῷ μέρει I. Tim. 8. 115. II. Gymn. 19. 898. III. Muſc. Enc. 12. 98.
μεσημβρία III. Mort. Per. 36. 357.
μεσίτης II. Amor. 47. 450.
μεσόλευκος II. Alex. 11. 218.
μεσονύκτιος II. 2. Ver. Hiſt. 40. 133.
Μεσορὶ menſis Aegyptius. III. Philopat. 22. 610.
μέσος. τέτμισαι II. Abd. 29. 184.
μεσὸς I. Prom. 14. 196. μεσαὶ δὲ ἀγοραὶ, φασὶ, καὶ λιμένες ἐν τῷ εὐρύχωρα τῶν πόλεων τῶν καθίκασι ἐξηγεμόνων I. Nigr. 16. 54.
μετὰ. μὴ τὸ θεῖον II. Phal. alt. 8. 205. bis. μεθ' ἡμῶν ἔστω III. Nav. 1. 247.
μεθαβαλεύομαι I. Prom. 7. 37.
μεθαγινώσκω. ὕτω λέγεται μεθαγνῶναι III. Column. 4. 130. μεθεγνωκὼς τὴν τομὴν III. Ner. 4. 638.
μεθαδιαιτάω I. D. Mort. XII. 3. 383.
μεταίχμιον II. Jup. Trag. 28. 674.
μεθακινεῖν ὅλον τὸ Σίπυλον II. Imag. 1. 459.
μεθαλαμβάνω I. Nigr. 24. 64.
μεθαμανθάνω I. Herm. 84. 829. II. Lex. 23. 347.
Μετάνειρα I. Prom. 1. 24.
μεθαξὺ πρεῖον I. Herm. 1. 739. μεθαξὺ λόγων II. Bis Acc. 8. 800. ἀλλὰ μεθαξὺ I. Tim. 29. 143. I. D. Deor. XX. 5. 256.
μετάπεμπτος II. Dem. 31. 386.
μεθαρσίως. ὅπως μεθαρσιοῦσι ἐξαδυνατοῦσι I. Somn. 13. 19.
μεθατίθημι. παρὰ σὲ δὲ ἡμᾶς μεθατίθεσι &c. III. Cyn. 18. 548. & 549. μετέθηκεν II. Q. Hiſt. 24. 33.
μετίημι. μετήσει τὴν τιμωρίαν I. D. Mar. X. 2. 315. μετέωσιν II. Alex. 10. 217.
μετενδύω I. Nec. 16. 478.
μετέρχομαι. μεθαλλύσομαι III. Nav. 38. 273.
μετέρχω. ἐν τῷ μεθαχῷ videnda omnino eſt nota I. D. Mort. XXVI. 1. 435. μετέρχωμεν Geſn. vult μετέρχωμεν II. Par. 3. 840.
μετεωρολέσχης I. Prom. 6. 32. II. Icar. 5. 756.
μετέωρος ἐπισκοπῶ I. Nigr. 18. 57. μετέωρα πάντες II. Jup. Trag. 4. 646.
μεθεωροφίναξ I. Prom. 6. 32.
μεθοικέω I. D. Mort. II. 1. 336.
μεθοικίζω. τὸ Κρόνῳ τῷ Ῥέᾳ εἰς τὴν γῆν ὑπὸ Φειδίᾳ μεθαποιεμβόμενον I. Somn. 8. 11.
μεθομολόγω. μεθομολογεῖς I. Tim. 22. 135.
μέτριος. τῇ γαστρὶ μετροῦντες τὴν εὐθυμονίαν — τὸ εὔθυμον γαστρὶ μετροῦσι — τῷ ἀργυρίῳ πάντα μετρεῖν I. Nigr. 15. 54.
μέτρῳ ἔπεσε πᾶσι τούτοις II. Q. Hiſt. 50. 60. μέτρον εὐθυμονίας τὰς τ' γαστρὸς ἡδονὰς τιθέμενοι — πάντων μέτρον ἄνθρωπος I. Nigr. 15. 54. πρὸς τῷ μέτρῳ II. pro Imag. 17. 49. παραμετρῆς τῷ οἰκείῳ μέτρῳ ib. 21. 502. μέτρα ἀπαλοκὸς II. Q. Hiſt. 28. 36. ὅτι ἐπὶ τῶ μέτρον βέβηκα II. Bis Acc. 33. 833.
μέτωπον. ὑπὲρ τὸ μέτωπον ἐπῆκται I. D. Mort. X. 9. 373.
μέχρι I. Jud. Voc. 7. 91.
μὴ I. Herm. 48. 788. μὴ φύσει v. not. III. Ner. 6. 640. ἃ μὴ ἐπισάμενος II. Phal. alt. 6. 203. μὴ πρόξενος III. Dea Syr. 18. 165. μὴ δῆς &c. III. Pſeudol. 16. 175. ἀλλὰ μὴ κατίσθη III. Conv. 15. 429.
μηδαμοῦ III. Rhet. Pr. 18. 21.
μηδαμῶς I. Piſc. 17. 588.
μηδὲ ἀλλότριον III. Column. 13. 142. & 143. μηδὲ πάντες II. Phal. alt. 12. 206.
Μηδεία I. D. Mort. XXVIII. 2. 445.
μηδείς. ἄχρις ἂν ἢ μηδὲν &c. I. Herm. 53. 794. μηδὲν I. Piſc. 42. 611. τὸ μηδὲν ὄν I. Merc. Cond. 16. 671. μηδὲν ὂν τὸ τῦ ὀρχεστοῦ πρᾶγμα II. Salt. 63. 301. μηδένα in L. ἴσως μηδένι III. Nav. 43. 276.
τοὺς μικροὺς τε καὶ λιπαροὺς &c. III. Macrob. 9. 213.
μῆλον. μῆλα τῶν ἱερῶν τῦ Διοῦ II. Gymn. 9. 888. μῆλα λελεδεγμένα II. Tox. 13. 520.
ὁ Μὴν II. Jup. Trag. 8. 650.
μήνις II. 2. Ver. Hiſt. 20. 117.
μηρία. τοσαῦτά σοι μηρία ταύρων τε καὶ αἰγῶν ἔκαυσα — ἀλλὰ τοῖς σωζομένοις μηρία καίομεν ταύρων ἢδ' αἰγῶν I. Tim. 9. 116.
μηρύω. μηρύσω πάνυ ἀναγκαῖον I. D. Deor. I. 1. 205.
μηρὸς. ἐν τῷ μηρῷ I. D. Deor. IX. 1. 228. τῷ μηρῷ ἔχων II. Aſin. 24. 593. μηρῶν τε τῶν II. Amor. 54. 457. & 458.
μήτε. μηθ' ὑπὸ I. Cat. 15. 638. μήτε τις &c. II. Jup. Trag. 6. 648.
μητὴρ. τάχα τ' μητρὸς ἴσον αὐτοῦ ſubaud. ἰμάτιον I. Nigr. 13. 53. μητρὸς ἀκεσίας III. Rhet. Pr. 24. 25.
μηθραλοίας. μηθραλοίᾳ υἱὸς III. Deor. Conc. 12. 533. & 534.
μητρυιὰ I. D. Mar. IX. 1. 310. & 311.
μηχανάομαι. μεμηχάνητο II. Gall. 3. 706.
μηχανὴ ἀδημία τῦ Δημογείτου I. Piſc. 4. 573. μηχανὴ μεταβάλλεσθαι II. Abd. 10. 167.
μηχανικὸς III. Hipp. 2. 68.
μιαίνομαι III. Pſeudol. 25. 182.
μιαρὸς I. Tim. 53. 169. I. Cat. 12. 634.
μίγνυμι. πάντα μιγνύναι τῷ θεῷ καὶ ἀνθρώποις δίκαια I. Prom. 1. 25.

μικρὸς I. Tim. 53. 169. μικροῦ δεῖν I. Jud. Voc. 10. 95. ᾧ γὰρ μικρὸν ἦν Σέλαν ἐπαινῶν I. Scyth. 8. 868. κατὰ μικρὸν ἀποκρύπτειν II. Bis Acc. 20. 816.
μικροψυχία I. Prom. 9. 192.
Μιλήσιος. ὁ Μιλήσιος μόνος II. Alex. 2. 209.
μίξις ἁρμονίας I. Prom. 5. 30. τὸ ἀσελγιζόμενος ἕνεκα μίξεως III. Philopat. 11. 596.
μισθὸς I. Nigr. 25. 64. I. Merc. Cond. 1. 651. ib. 20. 676.
μισθὸς τῶν χρησμῶν I. Cont. 11. 503. μισθοῦ ἀκούσματος τὰ σεβόμενα τὰ ὑποδήματα I. Nec. 17. 481. ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ III. Philopf. 16. 44.
μισθοφορὰ II. Eun. 3. 352.
Μισόδημος I. Somn. 2. 3.
μίτρα I. D. Deor. II. 2. 207. μίτρᾳ τὴν κόμην ἀναδεδεμένος III. Bacch. 2. 76.
μνᾶ. ὧ δὶ μνᾶν, ὧ δὶ ἡμιτάλαντον I. Tim. 57. 174.
μνᾶσθαι. μίμησο] ὄφα σώζειν τὸ μίμησο I. Nigr. 9. 48.
μνημονεύω I. Prom. 8. 192. I. D. Deor. IV. 4. 211.
μόγις I. Jud. Voc. 4. 86. μόγις Fl. μόλις II. Bis Acc. 15. 809.
μοῖρα I. pro merc. Cond. 8. 716. τὰ δὶ τῆς μοιρᾶν III. Philopat. 14. 599. δύο μοῖραι I. Tim. 50. 164.
μοιχεύω I. Prom. 16. 199.
μολύβδαινα II. Alex. 25. 233.
μολύβδινος II. Alex. 25. 232. & 233. μολυβδίνας II. Gymn. 27. 908. & 909.
μονάγρ.ον. οὐ μοναγρίῳ ποιεῖται τὰς ἀθροίσεις I. Nigr. 18. 57.
μονονυχὶ αὐτὸ γιγνόμενον τὸ ἔργον ἐμοὶ ἔδοξε I. D. Deor. VII. 2. 246.
μόνος, μόνη I. D. Mar. VI. 3. 305. τοῦτο μόνον ὅτι I. Cont. 11. 504. αὐτὸ μόνον I. Herm. 45. 787.
Monosyllaba plura conjuncta vide ad II. Par. 21. 855. ib. 28. 857.
μονοχίτων III. Cron. 11. 394.
μονῳδία II. Q. Hist. 1. 2.
μόνωσις. μόνωσιν ἀγαπᾷ I. Nigr. 18. 57.
Μορμὼ III. Philopf. 2. 31.
μορφή. μορφὴς ἐν ἠκούσας II. Imag. 11. 469. πολλαὶ μορφαὶ III. Tragop. p. 663.
μόρφι. II. Alex. 51. 256. & 257.
Μοῦσα. χρυσαμπύκων ἐς δίφρον Μουσῶν ἕδραιον I. Somn. 15. 20. αἱ δὶ μοῦσαι I. D. Deor. XIX. 2. 250.
μουσικὴ ἁφὴ I. Harm. 1. 852. μουσικὴν II. Par. 1. 837.
μουσικός. μουσικῶν τοῦτο δὶς &c. III. Adv. Ind. 21. 116. & 117.
μουσομάτης I. Jud. Voc. 5. 88.
Μουσῶν III. Ner. 1. 636. & 637.
μοχλός. ἀποξύσας τὸ μοχλὸν I. D. Mar. II. 2. 292. & 293.
Μυγδόνιος I. Sacr. 10. 534.
μυδάω I. D. Mort. XIV. 5. 398.
μυείλῃ σὺν ῥυθμῷ II. Salt. 15. 276.
μυθεύω. παλαιὸς ἀνθρώποις μεμυθευται λόγος I. Halc. 1. 177.
μῦθος I. Halc. 8. 183. μῦθος Βιβυὸς II. Salt. 21. 278. τὸ Ὕδρας μυθος II. Gymn. 35. 916. μύθου ἀντὶ μυθὸς ἀμυνεῖν II. Imag. 12. 470. μύθοις ὅμοια II. Tox. 56. 561.
μυκτὴρ I. Prom. 1. 24.
μύκων. πάντα μιᾷ μύκωνος I. D. Mort. I. 3. 334.
μυλὼν. τὸ μυλῶνα I. Tim. 23. 136.
μυριάς. μυριάδες ἐστὲ II. Q. Hist. 20. 29.
μύριος I. Pisc. 42. 610. μύριαι II. Eun. 3. 352. μυρίας παρθένους III. Philopat. 9. 594.
μυρμηξ ἢ κάμηλος III. Ep. Sat. 19. 402.
μυρρίνη I. Jud. Voc. 9. 95. I. Merc. Cond. 34. 692. μυρσίνη F. G. conjicit μυρίκη III. Adv. Ind. 3. 101.
Μύρτιον I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
μύρτον. μύρτα ἡ Ἀφροδίτη II. Icar. 27. 784.
μυρτὰ I. Halc. 8. 184.
μῦς. μυῶν ἀγέλας II. Jup. Trag. 8. 650. μυῶν πλῆθος II. Gall. 24. 739. & 740.
μυσιλάσομαι II. Lex. 5. 329.
μυχὸς I. Merc. Cond. 3. 655.
μῶν. ἐμοὶ θὴν μόνος I. Scyth. 8. 868. εἰ μόνοις βαδίζοιεν III. Ep. Sat. 35. 414.
Μῶμος I. Nigr. 32. 74. ὥσπερ ὁ Μῶμος II. 2. Ver. Hist. 3. 107.

N.

Ναὶ πάτερ II. Jup. Trag. 1. 642.
νᾶσος pro νῆσος, ut Φοινίσσας ἀπὸ νάσου, & νᾶσος ἐμὴ Θρῄττισσα Τύρος ad I. Jud. Voc. 5. 87.
ναυαγία ἐπὶ τῇ Διοσκολίου ἐγένετο I. Tim. 3. 105.
ναυηγός. ἀπὸ ναυηγῶν III. Epigr. 34. 686.
ναυήγιος I. Somn. 12.
ναύκλος I. Jud. Voc. 5. 88.
ναῦς. εἶτα αἱ χίλιαι νῆες &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 408. νηῶν πεντήκοντα κόλος hic praestat νέων II. Salt. 52. 298.
ναυσολία II. Lex. 2. 320.
νεβρὸς τὸ λέοντα I. D. Mort. VIII. 1. 358.
Νεῖλος. τὸ Νείλου ἀναγέτου I. D. Deor. II. 1. 208. κατὰ τὸ Νείλου ἕλκτον ἤδη μῶσα ἀνεπιπλεύσει II. Tox. 27. 536.
νεκρικός. νεκρικοὶ ἀγῶνες I. D. Mort. I. 1. 328.
νεκρικῶς σειλάμενοι III. Philopf. 32. 58.
νέκταρ. πεῖν τὸ νέκταρ II. Jup. Trag. 13. 655. νέκταρ ἐγὼ ἐνέχεον I. D. Deor. XXIV. 1. 275. ἐπὶ τῇ νέκταρος τετάχθαι ib. IV. 4. 211.
νεκρὸς II. 1. Ver. Hist. 22. 87.
Νεκυομαντία I. Nec. 1. 455.
νεογιλὸς I. Halc. 3. 180.
νεογνός. τὸ νεογνὸν &c. I. Zeux. 6. 844.
νεόκλυτος I. Tim. 7. 113. II. Q. Hist. 20. 28. II. Tox. 12. 519.
νέος I. Nec. 1. 456. εὐφυὴς νέος I. Somn. 9. 14. πολλοὶ τῶν νέων I. D. Mort. XX. 5. 417.
νεότμητος III. Adv. Ind. 6. 105.
νεοττιὰ I. Halc. 2. 178.
νεοττὸς I. Merc. Cond. 26. 684. τετριγότες οἱ νεοττοὶ I. Tim. 21. 132.
νεοχμὸς II. Lex. 1. 318.
Νέρων ὁ &c. III. Ner. 1. 636.
Νέσορα σ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ III. Mort. Per. 31. 352.
νεύω. κάτω νενευκέναι εἰς τὸ ἔργον I. Somn. 13. 19. τὰς γνάμπτας αὐτῶν παρατρέπουσι κάτω νενευκυίας ib.
νηφάλιος I. Prom. 6. 34. τῆς νηφάλης παιδὸς &c. II. Salt. 42. 293.
νηωλκίαν. νηωλκήσας, τὸ πορθμεῖον ὠθήσας subducto navigio, naulum exspecta I. D. Mort. XXII. 2. 424.
νηώτης I. D. Deor. XXIV. 1. 275.
νηὸς I. Tim. 4. 106.
νηὸς Gujet. vult νεὼς III. Nav. 40. 274. νηὸς τῆς μεγάλης θεοῦ τῆσδε II. 1. Ver. Hist. 11. 78.

ἡ Δία II. Gall. 11. 718. ἡ Δία vide notam III. Cyn. 11. 545.

ἡδυμ-. Δία σ' οὐκ ἔχει ἡδύμους ὄντος I. Tim. 6. 110.

ἡμπειδης II. Salt. 79. 310.

ἠπι-. τῷ ὄντι γὰρ ἠπίῳ ἔοικεν εἶναι πᾶς ἄνθρωπ-, κ' ὁ πάνυ γίραν I. Halc. 3. 180.

Ηρηΐς I. D. Mar. IX. 1. 310. ib. XIV. 1. 321. I. D. Deor. I. 2. 205.

ησιώτης ἐκεῖν- I. Scyth. 9. 869.

νῆσ- I. Cont. 14. 509. τὴν νῆσον τὴν πλανωμένην I. D. Mar. X. 1. 314.

νήφω. νῦν νήφω ϵ σωφρονῶ I. Nigr. 6. 43. νῆφε I. Herm. 47. 788.

Νιγρῖν- I. Nigr. 1. 37.

νικᾶω I. Tim. 50. 163. νικήσας I. Harm. 1. 850. & 851.

Νῖν-. ἡ Νῖν- μ' ἀπόλωλεν ἤδη I. Cont. 23. 521.

νομάδι λίθῳ Δξακικομηθμος III. Hipp. 6. 72.

νομίζω. νομίσατε II. Tyr. 19. 156.

νόμιμος. νόμιμον δὲ ἦ προφανὲς ἐδόκει I. D. Mort. XII. 6. 387.

Nominativi rarioris exempla in ἡμεῖς δὲ σὺκ αἰτήσομεν vide III. Nav. 15. 258. Nominativum vulgo absolutum dictum in ἀκριβῶς γινώσκων v. III. Conv. 4. 420. & 421. Pro genitivo in παρεκτείναντες vide III. Philopat. 23. 611. Pro accusativo in ἡμεῖσιν v. III. Fug. 2. 366. & 367. Pro vocativo in Ἐπίκρ- λέγε quaere II. Bis Acc. 20. 816. in Θεραγόρας vide III. Dem. Enc. 1. 491.

νόμισμα II. Alex. 58. 263. ὥσπερ τὸ νομισμάτιον II. Par. 4. 842.

νόμ- I. Nigr. 26. 66. τὴν νάμαν γαμετὴν I. D. Deor. V. 2. 212. νόμον ἐποιοῦντο II. Alex. 41. 248. κατὰ τοὺς νόμους II. Gall. 14. 722. & 723.

νόη-. ἀτενεῖ νόᾳ I. Nigr. 4. 43. τῇ νῇ II. Abd. 17. 174. τὸ νοῦν I. D. Mort. I. 2. 333. τ νοῦν ἐπίσχειν II. Alex. 4. 212.

νοσέω. ἤδη νοσεῖν χολάζεσι I. Nigr. 22. 61.

νόσ-. νόσῳ ξυνοῦσα II. Lex. 18. 339. vel potius 343.

νόσιμ-. ὅπερ ἦν νοσιμάταλον I. Merc. Cond. 39. 699.

νεμηνία. λὸ τ μεγάλης νεμηνίας τρίτη III. Pseud. 7. 168.

νοῦσ- I. Somn. 4. 7.

νύκτερ- ἀηδὼν III. Tragop. p. 647.

νῦν. τὸ νῦν II. Gall. 6. 712. ὡς νῦν γε κ' σὺ ἤδη ἐλεῖν II. Salt. 2. 271. τὸ δὲ νῦν ἔχον I. Cat. 13. 634.

νύξ. νυκτὸς μ' ἐξανισάμενοι I. Nigr. 22. 60. νύκτα προειρήκει III. Mort. Per. 35. 356. τριπλασίαν τὴν νύκτα ποιεῖν I. Somn. 17. 22. αἱ νύκτες ib. 21.

νύτυμ- II. Jup. Trag. 6. 649.

Ξ.

Ξανθίππη. Ξανθίππη τε κ' Μυρτοῖ I. Halc. 8. 184.

Ξάνθος I. D. Mar. XI. 1. 316. εἰς Ξάνθον II. Bis Acc. 1. 792.

ξεναγῶν I. Cont. 1. 488.

ξυτὸς πλεῖν II. Salt. 40. 291.

ξυΐζω I. Merc. Cond. 24. 681.

ξίνιον. ξυνίοις ἐργαζόμεν- αὐτῷ II. Alex. 31. 238. & 239.

Ξενοκράτης III. Macrob. 20. 222.

ξένον. μὴ τῷ ξένῳ I. Prom. 3. 28.

ξύν-. μὴ ξένον προσιόντ- I. Vit. Auct. 10. 550.

Ξενοφάνης III. Macrob. 20. 222.

Ξενοφίλ- πέντε ϵ ἑκατὸν III. Macrob. 18. 221.

Ξενοφῶν I. Somn. 17. 22. II. Q. Hist. 23. 32. Ξενοφῶντι II. Alex. 56. 260.

ξίφ. ξέειν λίθους I. Somn. 12. 18.

ξίφ-. ἐπεὶ ἐδὴ τὸ ξίφ- αὐτὸ I. D. Mort. XXX. 2. 455. ξίφη ἐλεφαντόκωπα II. Gall. 26. 742. τοῖς ξίφεσιν ἐτέμνοντο τοὺς τοίχους II. Alin. 37. 605.

ξόανον. ξόανον δὲ τοῖς μάλιστα ὁμοίους ἔτι ἀρχαίοις I. Somn. 2. 4.

ξῦ I. Jud. Voc. 9. 94.

ξύλον I. Pisc. 1. 570. ὁ τὸ ξύλον I. Cat. 4. 624. τῷ ξύλῳ καθικνεῖσθαι II. Tox. 29. 538.

ξυλοχίσης I. Somn. 12. 18.

ξυμβαίνω. τοῦτο ξυμβαίνει I. Herm. 67. 808.

ξυμπαραβύω I. Pisc. 12. 580.

ξύμπας. ταῦτα μὲν οἱ ξύμπαντες &c. I. Herm. 33. 775.

ξύμπλους κ' συνδίατροφ- ὤν I. Cont. 1. 483.

ξυνάγω. δεῖ σὲ συλλῶν αὐτὰ ξυναγαγεῖν I. Prom. 7. 36.

ξυναγωνίζεσθ' ἡμῖν II. Jup. Trag. 4. 646.

ξυναμφότερ- I. Prom. 5. 31.

ξυναρμοστής. λίθων ἐργάτης κ' ξυναρμοστὴς I. Somn. 12. 18.

ξυναυλία I. D. Mar. III. 2. 297.

ξυν. ημι. μηδὲ ξυνεὶς I. Cont. 8. 500.

ξυντίθημι. σφίσι μ' ὅτω ξυντιθέναι I. Herm. 36. 778.

ξυράω I. Sacr. 15. 536. ἐξυρημέν- τὴν κεφαλὴν III. Conv. 18. 431. ἐξυρημένοι τὰς κεφαλὰς I. Merc. Cond. 1. 652.

ξύσις exponitur ἐνδυμά τι τραγικὸν I. Nigr. 11. 50.

O.

Ὁ δὲ II. Tyr. 8. 146. & 147. ὅ. τι II. Abd. 20. 176. ὅ. τι δόξαν III. Bacch. 5. 79. ὁ pro τὶς — ὦ Ζεῦ τίς ἂν ἐκλίπτομεν ; — Λίκκ' ἐν σὺ παντὶ τῷ εἶναι φιλόσοφος. εἰ δὲ ϵ δοκεῖν βούλει, τῷ εἶναι, σεαυτὸν φαίνε, κ' ἱκανὸς ἴσθι I. Prom. 7. 35. τὸ δὲ κ' χωλὸν &c. I. D. Deor. XV. 1. 241. τό τε — τὸ πλεῖν I. Herm. 26. 765. τὸ τῷ ἅμα Τηλίφε — τ τις Περσέων — τ τι ἄλλο σωμάτων τῷ Νείλῳ — τ τιν- οἰκετέων εἶναι — τ τινι γαμέμεναι — τ τίνι πλεῖσιν — τ ἐς γιγάντων I. Nigr. 38. 81. & 82. ὁ δὲ σοφὸς &c. II. Alin. 6. 573. τῷ μὲν — τῷ δὲ I. Sacr. 15. 539. ὁ μεῖζον τῷ Ζεῖ τοῖς πλήθεσιν II. Dem. 11. 379. pro ὑπὸ τ' ἀνδρὸς correctum ὑπὸ τανδρὸς II. Tox. 15. 522. τ δὲ τ I. Somn. 14. 19. τῳ ἄλλῳ II. Q. Hist. 51. 62. τῷ ποτε] ante τί ποτε F. G. I. Halc. 2. 179. τῳ τρίτῳ quomodo I. D. Deor. II. 1. 207. ἀκούειν τ λόγων al. τ male III. Pseudol. 4. 166. τ τοιοῦτον II. de Luct. 2. 922. τὴν τύν- ψυχὴν II. Alex. 34. 241. οἱ δὲ II. Salt. 65. 303. οἱ feminino genere II. Astr. 14. 366. τὴν ἐσθῆτα δὲ οἱ v. notas III. Epist. Sat. 24. 406. τάυτὰ I. Herm. 59. 799. & 800. ὅτε δὲ τὰ τούτων πενηρὰ &c. I. Cont. 18. 515. τῶν II. Tyr. 10. 147. τ δὲ τῶν II. 1. Ver. Hist. 2. 70. τ εἶπον ἡμιρίων v. notas III. Dea Syr. 29. 475. τοὺς αὐτοὺς S. Petitus vult τοσούτους II. Bis Acc. 14. 809. τοὺς αὐλοὺς τούσδε II. Phal. Pr. 11. 199. κ' τάδ' φασὶ κ' τάδε I. Pisc. 20. 590.

ὀβολός. ὀβολὸν μὴ ἔχων I. D. Mort. XXII. 1. 422. τ ὀβολῶν τ ῥῖπον II. Icar. 30. 787. τ ἐλπιζομένων πέντε ὀβολῶν I. Merc. Cond. 11. 667. δύο ὀβολὸς ib. 38. 697. δύ' ὀβολοὺς II. Alex. 19. 226. πέντε ὀβολοὺς ἐγὼ καταβαλὼν I. D. Mort. IV. 1. 340. 341. & 342.

ὄγμι- III. Herc. 1. 82.

ὁδηγορίαν I. Herm. 2. 742.

ὁδός I. Tim. 5. 110. ὁδοῦ παράργον I. Nigr. I. 39. ὁδὸν I. Herm. 46. 787. III. Dea Syr. 9. 456. μακρὰν ὅτου τὴν ὁδὸν

ὀδὸν &c. I. D. Mar. VI. 2. 302. & 303. πὸς τὸν ὀδὸν τῦ ἀκοντίε ἐπιλθὼν I. Nigr 36. 78.

ὀδὸς III. Muſc. Enc. 3. 93. dicitur πρίσθαι, ἐμπρίειν, ἀλφπρίειν, ἐμπρυκᾶν, & συμπρύκειν τὸς ὀδόντας I. Somn. 14. 19. τοῖς ὀδοῦσι συναρράξαι II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94. ὀδοῦσι κ) ὄνυξι I. D. Mor. XI. 4. 379. συμβρύκειν τὸς ὀδόντας I. Somn. 14. 19. συμπρίειν & ἐμπρίειν τὸς ὀδόντας dicitur. ib.

Ὀδρυσαι. Ὀδρυσῶν, βασιλεῖς III. Macrob. 10. 215.

ὀδύρομαι I. pro merc. Cond. 10. 716.

Ὀδυσσεὺς ὑπὸ τ χειρίας II. Par. 11. 849. Λαιρτιάδᾶν Ὀδυσσέα III. Tragop. p. 660.

ὄθεν ἂν αὐτὸς III. Philopſ. 16. 41.

ὀθόνη. ἐταλμέν τὰς ὀθόνας I. D. Mort. III. 2. 339.

Ὀθρυάδης II. Alex. 27. 236.

Οἰδαλ. τ Οἰδάλε I. D. Deor. XIV. 1. 238.

οἰκαδὲ pro οἴκοι III. Dem. Enc. 26. 510.

οἰκεῖα II. Aſtr. 6. 363.

οἰκεῖον. οἰκείαν II. Jup. Trag. 1. 643.

οἰκέτης. ἐξ οἰκέτε διεπόντε (προϊέναι) I. Nigr. 20. 58. πρὸς τ οἰκετῶν ἀπκλεόμενοι ib. 22. 60. τοὺς ἐπικειμένους τοῖς οἰκέταις — οἰκέταις τετρασι ἐπικεκυφότα ib. 34. 76.

οἰκία. οἰκῶ μ̄ &c. I. Vit. Auct. 17. 557.

οἰκημάτιον κάλλιστον δέκοντι II. Asin. 3. 570.

οἰκησις Ἀλκμαίων II. Salt. 50. 297.

οἰκία. ἡ δ' οἰκία Συρωνὸς οὐκ εἰχ. I. Nigr. 22. 60. εἶναι ἀπκαλοῦς οἰκίας τῷ οἰκοῦντι ib. 23. 62.

Ἀθηνᾶς δὲ οἰκίαν &c. I. Herm. 20. 758.

οἰκίσκον. κἂν ἐν οἰκίσκῳ III. Dem. Enc. 5. 495.

οἰκοδόμημα I. Herm. 33. 774.

οἴκοθεν πλούσας I. Herod. 1. 832. πόλον μοι ἀφελεῖν οἴκοθεν ἔδοξεν II. Gymn. 16. 895.

οἶκοι. συγκλεισάμβους οἴκοι τὰ πολλὰ καθεύδετε I. Nigr. 18. 57. οἴκοι δίκονται III. Dea Syr. 56. 488.

οἰκῶν. κ) οἰκοι ἀνάσσοι III. Calumn. 1. 126. μισθὸν ἐσίαν τ οἰκων II. Amor. 36. 437.

οἰκόσιτον. μηκέτι οἰκόσιτον I. Somn. 1. 2.

οἰκυρέν I. Nigr. 18. 57.

οἶμαι. πρότερον, οἶμαι, χὴ γ I. D. Mort. XXV. 1. 432. οἶμαι deeſt in Edd. II. Gal. 29. 746. οἶμαι δὲ κ) τ &c. I. Nec. 16. 479. φέτο ζηλωτὸς εἶναι I. Nigr. 13. 51. οἶει II. Imag. 2. 460.

οἰμώζω I. D. Mort. I. 2. 333.

Οἰνεύς. ὁ Οἰνέως I. Sacr. 1. 527.

οἰνίζω II. 1. Ver. Hiſt. 9. 76.

οἶνος. οἶνον ῥέοντι ὁμοιότατον II. 1. Ver. Hiſt. 7. 75. τ οἶνον οἱ μ̄ ἀλόαις χρωτίζοντες & κινναμώμοις & κρόκοις ἐφθύνοντες — λαμπτῆρων δὲ τόσων, ὡς ἐξαπόμπης, οἴνου πολλοῦ μύρε, κρόκε I. Nigr. 31. 73. τ οἶνον ὁ τοῖς συμποσίοις μ̄ κρόκων τε κ) ἀρωμάτων ἐκχεόντες ib. 72.

οἰόμενοι ἀκούειν III. Bacch. 5. 78.

οἰόμενος II. Alex. 23. 231.

οἷος. ἡ οἵη III. Conv. 41. 446. οἷος γὰρ ἂν ἦς I. Somn. 9. 14. εἷον II. 1. Ver. Hiſt. 9. 77. οἷον εἰσιν &c. III. Ep. Sat. 19. 402. οἷον ἐκεῖνα II. Lex. 25. 349. οἷς τ ὁρῶντα προσαγαγεῖν III. Char. 8. 623. οἷα I. D. Mar. I. 4. 290. οἷα πρώην I. D. Mort. XV. 1. 399.

οἰσός. οὐκ οἰσὸν I. Tim. 40. 150.

οἰσύινη II. Gall. 21. 734.

Οἴτη. ὁ τ Οἴτης ἐταυσάμβε — κατίσρεψε τ βίον ἀφ' τ ὁ Οἴτη πυρᾶς κεκηδευμένε I. Tim. 6. 112. ὁ Οἴτη I. D. Mort. XVI. 5. 404.

οἴχομαι. οἰχήσεται σε λαὸ τ ὅτων ἀναλωσάμβος I. Scyth. 11. 871.

Ὀκελλε I. pro Lapſ. 5. 729.

ὀκνῶ. ὄκνει II. Gall. 16. 726. & 727.

ὀκτάπους I. Scyth. 1. 859.

ὅλε. ὅλχε τ ὅλεον I. Tim. 34. 146.

ὁλεθρε ἄνθρωπος II. Salt. 5. 269. ὁλέθρε ἐκείνε III. Pſeudol. 18. 177. ὁλέθροι II. Alex. 11. 218.

ὀλιγαρκής. τὸ ὀλιγαρκὲς ἐπαινῶ I. Tim. 54. 170.

ὀλίγος. πρὸς ὀλίγον I. Cat. 4. 624. ὀλίγε ὄντα II. Dem. 63. 394. ὀλίγον ib. 66. 396. ὀλίγον ὅσον ἡμιςάδιον III. Nav. 17. 260. ὀλίγε ἀφέσοι II. Amor. 8. 405. & 406. ἐπ' ὀλίγῳ II. Tox. 13. 520. πλούσιος ἐν ὀλίγοις I. Somn. 2. 4. πατρὶς εὐδαιμονιζομένη & ζηλωτὰ δικοῦσα ἐν ὀλίγαις ib. πομπὴν ὀνομασὲν ἐν ὀλίγαις γενομένην ib.

ὀλιγοχρόνιος διατότες I. Nigr. 26. 66.

ὀλιγορίαν II. 2. Ver. Hiſt. 37. 133.

ὄλιθος. τ ὀλιθον II. Gymn. 2. 885. ib. 28. 910.

ὁλκὸς I. Herm. 79. 822.

ὄλνυμι. ὄλοιο II. Lex. 17. 339. vel potius 343.

ὁλόκληρος II. Amor. 24. 425. II. Aſin. 33. 602.

ὅλος. ὅτως ὅλος I. Herm. 2. 741. τὸ ὅλον I. Tim. 16. 126. ἐπὶ τὸ ὅλον I. Prom. 6. 32. ὅλον εἶχέ με I. Somn. 6. 9. πρὸ δὲ τ ὅλων μεμνῆσθαι I. pro merc. Cond. 15. 722. ὅλας κριθὰς II. Aſin. 28. 597.

Ὀλυμπία I. Tim. 50. 164. τὰ Ὀλύμπια ἐφθόνησε II. Icar. 25. 782. τῷ Ὀλύμπια τὰ μεγάλα νενικηκότι I. Harm. 4. 858.

Ὀλυμπιάς. κεχρημένος πρότερον Ὀλυμπιάσιν — δρόμου ἀγωνισαμένε Ὀλυμπιάσιν — Ὀλυμπιάσι νικήσας παῖδας ταῦλον I. Tim. 4. 106.

Ὀλυμπιονίκης I. Somn. 9. 14. I. Herod. 2. 833.

Ὀλύμπιος II. Imag. 17. 476. τὸ Ὀλύμπιον II. Icar. 24. 780.

Ὄλυμπος III. Adv. Ind. 6. 105.

ὅλως I. D. Mar. XI. 1. 317. I. Cat. 11. 632. ὅλως al. ὅλος I. Nigr. 1. 39. ὅλως forſan ὁλος III. Meret. X. 307. ὅλως Ἡρακλῆς III. Herc. 1. 82.

Ὅμαινα III. Macrob. 17. 220.

ὄμμα. τὰ δ' ὀμμάτων II. Salt. 78. 310.

Ὅμηρος I. Nigr. 17. 57. I. Jud. Voc. 7. 91. I. Piſc. 3. 572. III. Conv. 25. 436. Ὅμηρος φύσεως λαχὼν θεαζούσης I. Somn. 2. 5. Ὁμήρε Ὠδυσσεὺς II. 1. Ver. Hiſt. 3. 72. Ὁμήρε ἑδὶς ἀνήκοος II. Par. 44. 869. τῷ τὸ Ὁμήρε Διὶ ἐοικότα II. Q. Hiſt. 49. 59.

ὁμιλία. ὁπόσοι ὁμιλεῖν αὐτῷ ἠξίωσαν I. pro merc. Cond. 3. 710. φιλοσοφίας ὁμιλητὰς II. Salt. 2. 266.

ὁμογενῶν I. Merc. Cond. 20. 676.

ὁμοιος I. Somn. 13. 19. I. D. Mort. XXVI. 1. 435. II. Q. Hiſt. 18. 27. οὐκ ἴσι δὲ ὃς εὐξαιτ' ἂν ὁμοιος σοι γενέσθαι I. Somn. 9. 14. κ) τοῦθ' ὁμοιον I. D. Mort. XX. 4. 417. μὴ κ) τέρμον ὁμοιον ἢ τῷ Ἀντιόχῳ I. Prom. 5. 30. τὸ γὰρ γένος τὸ τ Θρακῶν ὁμοιον τοῖς μάλιςα τῷ βαρβαρικῷ I. Somn. 2. 4. τὰ μ̄ γὰρ ἄλλα ὁ τῷ ὁμοίῳ ἕπεται I. Prom. 1. 25. ὁμοιοι λόγοι — ὁμοιος πόλεμος — ὁμοιον γῆρας — ὁμοιος θάνατος I. Nigr. 1. 39. ὁμοιοι I. D. Mort. XIII. 1. 390. ὁμοιοι τοῖσι πλησιαίτατοισι I. Somn. 2. 4. ὅμοια τὰ ὁμμάλια κεῖνα I. D. Mort. XXVIII. 1. 444. & 445.

ὁμοίως I. D. Mort. XXVIII. 1. 445. ὁμοίως γενεῖ δὲ κ) χρήμασι τῷ πρώτῳ Περσέων I. Somn. 2. 4.

ὁμοῦ

ὁμολογίω. εἰ δὲ μὴ ὁμολογεῖτε I. D. Mort. XV. 4. 401. ὁμολογεῖν μηδὲν τῶν ἀνθρωπίνων ἴδιον βέβαιον I. Nigr. 20. 58. ὁμολογικὰς τυγχάνω I. Somn. 2. 3.
ὁμόσκιον II. Tox. 51. 556. & 557.
ὁμότιχον I. Prom. 7. 35.
ὁμοτράπεζοι II. Gall. 11. 719.
ὁμοῦ circiter, I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
ὁμοχρονίω II. Q. Hist. 50. 60.
Ὀμφάλη. παιόμβμος ὑπὸ τῆ Ὀμφάλης I. D. Deor. XIII. 2. 237.
ὁμώνυμον I. Harm. 1. 850. & 851.
ὄναρ I. Tim. 20. 131. ὄναρ τι III. Macrob. 1. 208. ὄναρ πλωτῶν II. Gall. 1. 704. ὑδὲ ὄναρ &c. I. Herm. 2. 740.
ὀνειροπολίω. ὀνειροπολήσας τὴν δωρεὰν ἀνηγόρθη I. Som. 4. 7.
ὄνειρον. τριάκοντα ἂν ἤδη ἔτι εἶδον τὸ ὄνειρον I. Somn. 17. 21. ὄνειρος θαυματοποιὸς ib. 14. 19. ὀνείρων II. 2. Ver. Hist. 34. 129. δῆμον ὀνείρων III. Philopat. 21. 609.
ὄνημι I. Prom. 20. 202. ὅτως ὀναίμην τούτων III. Philopsf. 27. 54.
Ὀνησίκριτον II. Q. Hist. 40. 54. III. Macrob. 14. 218. III. Mort. Per. 25. 348.
ὄνομα I. Nigr. 29. 68. ὄνομα ἀοίδιμον I. Cont. 11. 504. διὰ τὸ πτῆσις τὸ ὄνομα III. Soloec. 7. 574. ὄνομα σιμνόταλον ἐκ πάνδημων III. Rhet. Pr. 1. 1. & 2. τῷ αὐτοῦ (pro αὐτοῦ) ὀνόματι I. Cont. 24. 523. ὁ πράττων ἐπὶ ὀνόματι τῶν θεῶν τι. I. Prom. 1. 24. σὺν ὀνόματα II. Astr. 4. 362.
ὀνομάζω. ὀνομάκασιν II. Icar. 29. 786. ὀνομασοὶ II. de Luctu 5 924.
ὀνομακλήτωρ I. Merc. Cond. 10. 665.
ὄνος ὁ Κυμη I. Pisc. 32. 600. περὶ ὄνου σκιᾶς I. Herm. 71. 813. ἐξ ὄνου ἐπιεργίας II. Asin. 56. 625. λύρας ἐκ ὄνου I. Merc. Cond. 25. 681. ὄνου ἀληθινοῦ II. Asin. 15. 583.
ὄντες. τῶν ὀντων III. Philopat. 3. 588.
ὀξυδορκίας φάρμακον III. Macrob. 5. 211.
Ὀξυδράκαι I. D. Mort. XIV. 5. 397.
ὀξυρυγμία I. Merc. Cond. 19. 674.
ὀξύς. ἦν μὴ πάνυ ὀξέα I. Merc. Cond. 3. 657. ὀξὺ διεδρακὰς III. Calumn. 5. 132. ὀξύτερος III. Mort. Per. 21. 345. ὀξύτατα συρίζομαι I. Nigr. 8. 47.
ὀξύχειρ I. D. Deor. VII. 2. 220.
ὀπὶ ἐκ αὐτὸ τοῦτο II. Abd. 6. 164.
ὀπισθόγραφον I. Vit. Auct. 9. 549.
ὀπισθόδομον I. Tim. 53. 169. τὸ ὀπισθόδομον III. Fugit. 7. 369.
ὁπλίτης. ὁπλίτας πεζοὺς II. Tox. 48. 554. & 555.
ὅπλον I. Tim. 1. 109. οἱ ὅπλοις II. Salt. 8. 272. οἱ τοῖς ὅπλοις I. Herod. 5. 835.
ὁπλοφορεῖν III. Epigr. Omiss. 691.
ὀπὸς I. Nigr. 37. 79.
ὀπόταν I. Prom. 11. 194.
ὅπου I. Herod. 3. 834. II. Icar. 9. 759. ὅπου quum, II. pro Imag. 20. 801.
ὁπτάω I. Nec. 14. 475.
ὀπτομαι. κάλλιστος ὀφθῆναι — ὀφθῆναι χαριέστατα — αἴσχιστος ὀφθῆναι τὴν ὄψιν — εἰσὶ φύσεις ἀνθρώπων πολὺ ἀμφίβιοι ὀφθῆναι ἀκλήλων τὰ περὶ τὴν ἡλικίαν I. Jud. Voc. 6. 89. ὀπτὰ III. Dea Syr. 3. 453.
ὀπτὸς II. Lex. 9. 335.
ὀπυίω I. Merc. Cond. 41. 701. II. Gall. 19. 731.
ὅπως II. Tyr. 11. 148. ἢ ὅπως I. Tim. 48. 161. ὅπως εἰ δύναιτο II. Par. 32. 860. ἢ ὅπως sc. ὄψει I. Prom. 5. 189. ὑχ ὅπως ib. 8. 192.
ὁπωσοῦν II. Q. Hist. 7. 8.
ὁράω I. D. Deor. XX. 11. 263. I. D. Mort. XXV. 2. 432. ἄλλως τε ὁρᾷς ib. XV. 3. 400. ὁρᾷς II. pro Imag. 19. 498. ὁρᾷς τὸ ὑψοῦ II. Jup. Trag. 41. 689. μάλα πολλοὺς ἑώρακα I. D. Mort. XX. 5. 418. τὸ Δημοσθένους ὦμαι μοι βίου I. Somn. 12. 16. ὁρᾶμεν II. 2. Ver. Hist. 43. 136. ὁρῶν δὲ πολλοὺς I. Pisc. 31. 598. ἃ μὴ θέμις ὁρᾶν I. Merc. Cond. 29. 688. τῶν ὁρώντων v. notas III. Dem. Enc. 43. 522. καθηκούσης ὁραθῆναι I. Jud. Voc. 6. 89. ὡς ἂν ὑπὸ πάντων ὁράσιμος παρασκευάζῃ I. Nigr. 3. 42. ὁρᾷ τι δεινὸν II. Bis Acc. 1. 793.
ὄργανον. μᾶλλον τῶν ὀργάνων II. Par. 28. 859.
ὀργή. εἶδε πηλίκαι τοῖς καλοῦσιν ὀργαὶ προσιζάνουσι I. Nigr. 22. 61. τὴν ὀργὴν βυσσοδομεύει III. Calumn. 24. 153. δύξασά πω ἡ Πανὸς ὀργὰς ἤ τινος θεῶν μολεῖν I. Somn. 4. 7. τὰ Ὀργια III. Philopat. 10. 595.
ὀργίζομαι al. ἐργάζομαι I. Prom. 9. 192. ὀργίζεται τὰ τοιαῦτα II. Abd. 1. 159. ὀργίζονται γοῦν ib. 7. 165.
ὀργίλος. ἕτω μὲ ὀργίλος I. Herm. 80. 823. I. Pisc. 14. 586.
ὀρέγω. ὀρεξας I. Tim. 45. 159.
ὀρεινὸς I. Tim. 31. 145.
Ὀρίσης. εἰς τοὺς Ὀρίσας τι III. Ner. 10. 642.
ὁρκωκόμος al. ὁρκοκήμος v. notam III. Conv. 15. 429.
ὄρθιον. τὸ ὄρθιον II. Bis Acc 11. 804.
ὀρθὴ. ἐπ' ὀρθὴς III. Dem. Enc. 33. 514.
ὁρίζω. ἡμέρας ἄλλας ἐπ' ἄλλαις ὁριζεις I. Nigr. 27. 67.
ὁρκιος I. Tim. 1. 98. ὁρκιον I. Vit. Auct. 4. 543.
ὅρκος μαγικὸς III. Calumn. 17. 148.
ὁρμὴ. ὑπὸ μιᾶς τῆ ὁρμῆ II. Q. Hist. 2. 4.
ὁρμὸν II. Salt. 12. 274.
ὄρνεον Νομαδικὸν I. Merc. Cond. 17. 673. ὄρνεα ὐκ γυναικῶν I. D. Mort. XXVIII. 3. 446.
ὄρνις. τὰ ὀρνέων al. ὀνείρων I. Tim. 20. 130.
Ὀροίτης I. Cont. 14. 510. Ὀροίτης ὁ ἰδιώτης I. D. Mort. XXVII. 5. 440.
ὄρος. ὅτου ἀκριβὴς ὄρος I. Harm. 4. 857. ὁπόσοις ταῦτα ὅρος II. Imag. 11. 470. ὅροι Cippi, III. Macrob. 14. 218. τῶν ὅρων II. Bis Acc. 28. 826. & 827.
ὄρ. τὰ μεγάλα ὄρη I. D. Mort. XII. 2. 381.
ὀροφος. ἀνεφλέγη ὁ ὄροφος I. Somn. 9. 14.
ὀρτυξ. ὀρτύγων ἀγῶνας II. Gymn. 37. 918.
ὀρφανὸς. ὀρφανοὺς ἡμᾶς καλιπὼν III. Mort. Per. 6. 330.
Ὀρφεὺς. Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος I. Nigr. 23. 61. ἢν δέ ποτε Ὀρφέα ἴδῃς &c. II. Astr. 10. 365.
ὀρχηθμὸς II. Salt. 23. 281.
ὀρχηστὴς. τὸ ὀρχηστὴν δεῖ πολλαχόθεν ἀπημβλῶσθαι II. Salt. 81. 311. & 312.
ὀρχηστὺς II. Salt. 23. 282.
ὄρχις. ὄρχεις II. Dem. 12. 381.
ὄρω. ὧρτο ἐς φάος ἀνθρώποις I. Nigr. 9. 49.
ὅς Solan. vult ὡς III. Dipf. 6. 237. ὅς τις ἡ γύνης —ἴχοι II. Tox. 44. 552. ὅ, τι γιλοῦν I. Cont. 6. 497. ὅ, τι εὑρηται I. Herm. 67. 809. ὅ γὰρ ἐσθ' ὅ, τι &c. II. Imag. 16. 475. οὐκ ἔχει ὅν, τινα σὺν αἰκεῖον ἐνόμιζε I. Somn. 9. 14. ὧν ἴσμεν ζώων II. pro Imag. 20. 501. ὡς μὴ τῶ τοὺς φίλους ἔχειν &c. I. Merc. Cond. 3. 654. καρπῶν, ἃ II. Amor. 12. 409. κλισίαι ὡς ἃ ib. 410.
ὅσιος. μισθὸν ὅσιον εἶμαι I. Herm. 8. 747.
ὅσος I. Nigr. 33. 76. I. pro Lapf. 12. 735. ὅσον ἐδίκτω II. Icar. 22. 777. ὅσον ὑ μικρὸν I. Herod. 8. 838. ὅσῳ II. Phal. Pr. 1. 187. ib. 8. 194. & 195. II. Imag. 17. 476.

ὅσος. ὅσῳ omiſſo μᾶλλον II. pro Imag. 17. 495. ὅσον ἐδέητο I. Merc. Cond. 31. 690. ἀμύητοι ὅσοι I. Halc. 6. 182. ὅσοι II. Q. Hiſt. 9. 12. ὅσοι νώμους II. Jup. Trag. 6. 648. ὅσαι II. Salt. 57. 299. ὅσα II. Gymn. 17. 897. ὅσαγε I. Tim. 52. 168. ὅσας ἔχοιτες III. Ep. Sat. 20. 403.

ὅσπερ. ὥπερ *f.* ἅπερ I. Piſc. 47. 614.

Ὄσρόης II. Q. Hiſt. 19. 27.

ὀστέον. ὀστᾶ παραθεὶς I. Prom. 7. 34. ὀστᾶ κεκλίψας ἀργίτι δημῷ ib. 3. 187.

ὄστις II. Imag. 3. 461.

ὄστρακον I. pro merc. Cond. 1. 705.

ὀσφραίνομαι. ὀσφραινόμοι τῷ χρυσοῦ I. Tim. 45. 159.

ὅταν σε I. Merc. Cond. 27. 685.

Ὀτάνης ἦν Φαρνάσπου μᾶ παῖς I. Somn. 2. 4.

ὅτε II. Abd. 9. 167.

ὅτι ἢ I. Tim. 28. 141. ὅτι κεν II. Q. Hiſt. 32. 43. ὅτι μάλιστα I. D. Mort. XV. 2. 400. III. Pſeudol. 5. 167. ὅτι μᾶ ἦν ſcr. ὅ, τι μᾶ ἦν I. D. Mort. VIII. 1. 359. ὅτιπερ I. Tim. 26. 139. ὅτι χρησίμη III. Meret. IV. 288. ὅτι ὅτως &c. I. D. Mar. XIV. 4. 324.

ὅτος. ἐφ' ὅτῳ I. Zeux. 7. 845.

ὅ γε I. Herm. 33. 775. II. Par. 10. 846. ὅ γε ἦν καλλιᾶς II. Aſin. 30. 598. & 599. ὅ γε ἀνὴρ II. Par. 49. 873. ὅ γε ἂν I. Tim. 7. 113.

ὅ μάλιστα II. Lex. 24. 348. & 349. ὅ μᾶ πολὺ II. Tox. 54. 558. ὅ μὲν II. Amor. 37. 438. ὅ μὲν ἄλλα II. Dem. 3. 375. ὅ πού τι ἦν ῥᾴδιον I. Nec. 15. 477. ὅ, φησι II. Abd. 22. 177. Plura vid. in σὺν.

ὁδάμᾶ II. Aſtr. 6. 362.

ὁδὶ γὲ ὁδ' II. Q. Hiſt. 51. 62. ὁδὶ II. Alex. 34. 242. ὁδὶ ἴν τι I. Vit. Auct. 27. 569. ὁδὶ al. ὅ I. D. Deor. IV. 1. 208. ὁδὶ γὲ II. Amor. 36. 436. ὁδὶ γὲ ὁδὶ — ὁδὶ γὰρ ὁδ' ἄκων ὁδὶν ἴθηκεν ὁρθὰς ἔχον — ὁδὶ γὲ ὁδ' οἱ θεοὶ φιλοῦσιν ἵτι τοὺς ἀσελγεῖς — ὁδὶ γὲ ὁδὶ ἐπεδέχετο I. Nigr. 6. 43. & 44. σπυδαῖον μᾶ ὁδὶ commentatores volunt ὁδὶν, bene, III. Ep. Sat. 2. 386.

ὁδίκατ' III. Epigr. Omiſſ. 688.

ὁδοιπόρος II. Dem. 7. 378.

ὁδὸς I. Vit. Auct. 27. 568. ἐς ὁδὸν ὅλον fruſtra, I. Prom. 4. 189. ὁδὸν I. Piſc. 52. 618. ὁδὸν & ὁδὸν II. Par. 3. 840. ὁδὸν ἄλλο &c. II. Jup. Trag. 17. 661. ὁδὸν ὅ μὴ III. Philopſ. 40. 65. ὡς ὁδὸν ὄφελον III. Conv. 34. 441. ὁδὸν χεῖρον vulgo εἰ χεῖρον III. Cyn. 4. 541. ὁδὸν ἦν ὅτ' αὐτοὶ &c. I. Merc. Cond. 4. 658.

ὁδὸς I. pro merc. Cond. 4. 712. ἔξω τῆς ὁδοῦ ἐστι I. Herm. 77. 820.

σὺν ἐστι I. Piſc. 3. 572. πρῶτά σε σὺν ἤδιστον III. Pſeudol. 22. 179. σὺν ἂν ἐπὶ παίδων II. Amor. 27. 428. σὺν ἀχρεῖα &c. II. Gymn. 24. 905. σὺν ἂν δηπου εἰ μὴ &c. II. Par. 55. 878. σὺν ἔστιν &c. II. Jup. Trag. 1. 643. ἔχ ὡς v. notas III. Diſſ. cum Heſ. 2. 241. Plura vide in ὅ.

ὑκοῦν ἦδ' &c. I. Scyth. 4. 864.

ὑλαμηφόρῳ πεύκη I. Somn. 17. 21.

ὑλὴ I. Somn. 3. 6.

ὑλοχύτης I. Somn. 3. 6.

ὕμινον I. D. Mar. XIII. 2. 320.

ὑμὸς II. Aſin. 39. 608.

ὕνομα. τὸ ὕνομα III. Dea Syr. 1. 451. ὑνόμαλα ib. 2. 453.

Οὐολόγεσῳ II. Q. Hiſt. 14. 20.

Οὐρανίᾳ I. Herm. 73. 815. οὐράνιοι coelicolae II. Icar. 2. 753.

ὑρανός. τὸ μέλι ἐκ τοῦ ὑρανοῦ III. Fug. 17. 374.

ὕρῳ II. 1. Ver. Hiſt. 5. 73.

ὗς. ὗτα μιγάλα III. Bacch. 2. 76. ἀπορράτλειν τὰ ὗτα III. Calumn. 30. 159. τὰ ὗτα κηρῷ φραξάμενοι I. Nigr. 19. 57.

ὕτε τι I. Merc. Cond. 5. 658. ὕτε χόμαιρα III. Epigr. 24. 681.

ὑτὶς I. Cat. 14. 636. ὕτε II. Salt. 85. 315.

ὕτῳ I. Piſc. 32. 600. ὕτῳ ἐκείνος I. Somn. 11. 16. ὅτε ὕτος μᾶ I. D. Deor. XXVI. 1. 280. εἰ δὲ ὕτός ἐστιν II. Q. Hiſt. 35. 47. τοῦτο I. Piſc. 24. 594. ἢ τοῦτο I. Scyth. 8. 868. τοῦτο τοῖς vide notas III. Dem. Enc. 37. 518. & 519. ἢ τοῦτό ἐστιν II. Icar. 14. 768. τοῦτο —ἦχον I. Prom. 11. 194. τοῦτο μᾶ, τοῦτο δὲ III. Char. 7. 623. τοῦτο ἡμᾶς II. Tox. 37. 545. εἰς τοῦτο *F. G.* vult τοῦτον, male, III. Char. 18. 628. ταύτη τοι aliqua hujusmodi via I. Nigr. 23. 62. τοῦτον II. Bis Acc. 27. 824. ταύτῳ I. Merc. Cond. 6. 660. ὦ ὕτῳ II. Tyr. 18. 154. πρὸς ταῦτα ἢ τὰ τοιαῦτα II. Alex. 17. 224. τούτοις γε μὴν II. Amor. 21. 421.

ὕτοσὶ II. Eun. 10. 358. ὕτοσὶ μᾶ, ὅτι Κήρειρός ἐστιν, οἶδα I. D. Mort. XX. 1. 412. & 413.

ὕτω I. Herm. 27. 766. II. Gymn. 16. 894. ὕτω γὲ ἢ I. Prom. 13. 196. ὕτω —ἰμειλλες I. Harm. 3. 854. ὕτω ῥᾷστον II. Tyr. 15. 153. ὕτω καί μοι &c. I. Herm. 55. 794. & 795.

ὕτως I. Tim. 36. 148. I. Herm. 48. 789. ὕτως ὅλῳ ib. 2. 740. ὕτως *f. Br.* vult ὕτῳ I. Tim. 33. 146.

ὑχ ὅπως II. Abd. 18. 175. ὑχ ὡς. vid. ad III. Diſſ. cum Heſ. 2. 241. Plura in ὅ, & σὺν.

ὄφελῳ. μύγα ὄφελῳ I. Tim. 50. 163.

ὀφθαλμικὸς I. Nigr. 2. 40.

ὀφθαλμός. τὸ παθῷ τὸ σὺ τᾷ ὀφθαλμῷ I. Nigr. 3. 43. τῶ ὀφθαλμῶν ἐκκεκομμένῳ II. Q. Hiſt. 38. 50. ὀφθαλμοὶ βασιλίως I. Merc. Cond. 29. 688. ὀφθαλμῶν ὑποδιδυκότων I. Tim. 17. 128. τῶ ὀφθαλμῶν τὸ ὑγρὸν &c. II. Imag. 6. 463. & 464. ὗτα ὀφθαλμῶν ἀπισότερα II. Q. Hiſt. 29. 38. ἢ γὲ ἀσέλγεια ἢ δι' ὕτων ἢ δι' ὀφθαλμῶν ἢ παλαχόθεν εἰσδύεται — ἡ τῶ ἀσέμνων θεαμάτων κακία, ἡ Ἀφὼ τῶ αἰδοιηρίων τῶ ὀφθαλμῶν ὦ τῶ ἀκοῆς, ὥσπερ Ἀφὼ τινων θυρίδων τὰ λῆσιν ἐπεισάγυσι I. Nigr. 16. 54. τοῖς ὀφθαλμοῖς II. Aſin. 48. 616. σὺν ὀφθαλμοῖς II. Phal. Pr. 5. 192. II. Alex. 39. 245.

ὀχέω. ἐπὶ δὲ τῶ ἐλπίδῳ ὀχούμθοι ταύτης I. Prom. 6. 32.

ὄχημα II. Demon. 24. 385. ἐπιβαίνειν τῶ ὀχήματῳ I. Somn. 15. 20. Empedoclis Parmenidis aliorumque carmina λόγοι εἰσὶ κεχρημθοι ὡσεὶ ποιητικῆς, ὥσπερ ὄχημα, τὸ ὄγκον, ἢ τὸ μέτρον, ὕα τὸ πιζὸν Ἀφύγωσι I. Prom. 6. 32. ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ λαμπροῦ ὀχήματῳ τῶ φήμης πορευόμθῳ δηλει τὰ ἄστη I. Somn. 15. 20. κατίδη ἀπὸ τῶ μέτρων, ὥσπερ ὀχημάτων ἡ Ἱστορία I. Prom. 6. 32.

ὄχλῳ ἀκολουθων I. Nigr. 13. 51.

ὀψία. περὶ διείλω ὀψίαν ἐπανασᾶς II. Gall. 22. 735.

ὄψις I. D. Mort. XXVII. 3. 439. σὺ ὄψει δὲ παίτων I. Vit. Auct. 10. 550. ἐνδεῖ τὴν ὄψιν I. D. Mar. I. 2. 289.

ὀψοποιὸς I. Nigr. 24. 63.

Π.

Πάθῳ. ἐπὶ τῶ πάθει I. D. Deor. XXV. 3. 280.

ὁ Παιανιεὺς III. Rhet. Pr. 21. 23.

παιδαγωγὸς II. Par. 2. 838.
παιδάριον. τὰ παιδάρια τὰ παρ' ἡμῖν I. Halc. 4. 180.
παιδεια. παιδείας περι II. Imag. 16. 475.
παιδεία. παιδείαν II. Salt. 23. 281.
παιδεραστῶν δὲ ἐφιέσθω &c. II. Amor. 51. 454.
παιδευω. δημοσίας πεπαιδευμένος I. Nigr. 13. 53. τοῖς παιδευομένοις I. Somn. 12. 16.
παιδιά. παιδιᾶς II. Amor. 1. 396.
παιδικὰ (τὰ) I. Nigr. 6. 44. ὧν παιδικῶν τίμιος I. Tim. 22. 132.
παιδίον ἰδιαῖον I. D. Deor. V. 2. 213. ἀναφέρειν ὥσπερ παιδία τὰ πεπαυμένα I. Somn. 4. 7. τὰ παιδία παραστάμ. III. Philopſ. 5. 33.
παιδισκάριον. ὑπὸ δὲ τῦ τυχόντος παιδισκαρίυ I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
παιδοποιία I. Somn. 17. 22.
παιδότριψ I. Tim. 14. 124. παιδοτρίβας vide notas III. Ep. Sat. 8. 390.
παίζω. ἔπαιζε δὲ ἄρα τι τ̃ κτήμασι δαιμόνιον ὃ κὴ τὰ ἄλλα χλεύην ὡς ἐπίπαν τὰ ἀνθρώπεια ϵ̃ παιδιὰν ποιῆται I. Nigr. 20. 58. παίζεις ἔχων II. Icar. 24. 780. παίζειν τὰ τ̃ ἀνθρώπων I. Nigr. 20. 58.
Παιήων I. D. Deor. XIII. 2. 237.
παῖς I. Sacr. 11. 534. παισὶ πλησιάζειν II. 2. Ver. Hiſt. 28. 125. ὦ παῖ II. Salt. 67. 304. ὦ παῖ λίγων I. Herm. 55. 796. γραφίων παῖδες I. Zeux. 5. 843. οἱ Ῥωμαίων παῖδες I. Nigr. 30. 69. ὧν παίδων II. Tox. 27. 536. ὧν παισὶν ἦν I. Nec. 3. 458. & 459. παῖδας ἀποφαίνειν I. Nigr. 3. 41. ἡ παῖς I. D. Mar. IX. 1. 310.
παίω I. Nigr. 27. 67.
Πακάτη. κατὰ τὴν Πακάτιν II. Imag. 7. 465.
παλάθη τ̃ καρικῶν I. Vit. Auct. 19. 558. παλάθη ἰχάδων I. Piſc. 41. 609.
πάλαι. ἦν τοίνυν πάλαι I. Prom. 12. 194. τῷ πάλαι I. Tim. 32. 145. τ̃ πάλαι III. Hipp. 1. 66. πάλαι ῥιζῶν II. Amor. 34. 434. & 435.
παλαιγικός. παλαιϛικὴ I. D. Deor. XX. 14. 264.
Παλαμήδης I. Jud. Voc. 5. 88. I. Nec. 18. 481.
παλιγγενεσία III. Muſc. Enc. 7. 96.
πάλιν τρίχ' III. Ocyp. p. 668.
πάλιν *T. H.* mavult πάλαι I. Cont. 1. 491. κὴ πάλιν II. Alex. 40. 247.
παλλακίδας ϵ̃ τὰς γυναῖκας II. Tox. 39. 548.
παμμεγέθης I. Cont. 20. 517.
πάμπολυς. πάμπολλα al. παντοῖα I. Somn. 8. 12.
ὁ Πὰν ἐκεῖ I. D. Deor. IV. 1. 208. τῷ Πανὶ τούτῳ ἀναθεῖναι I. Tim. 42. 154.
Παναθηναῖα I. Merc. Cond. 37. 696.
πανάριστ III. Fug. 30. 382.
Πάνδημ III. Rhet. Pr. 1. 1. & 2. πρὸς Πανδήμου III. Pſeudol. 11. 170. & 171. τῇ Πανδήμῳ III. D. Meret. VII. 294. τὴν τὴν Πάνδημον III. Rhet. Pr. 25. 28.
πανήγυρις τ̃ Ὀλυμπίων I. Herod. 7. 836.
πανλωσ III. Tox. 24. 533.
πανοπλία. τὰς πανοπλίας II. Gymn. 32. 912.
πανουργία. ὧν τῇ πανουργίᾳ I. D. Deor. VII. 1. 220.
πανυτυχία. πανυτυχίαι σωρηδὸν προεκομίζοντο — σωωδεδεμένων δρᾶτων φορμηδὸν — ἁρμαμάξαι στοιχηδὸν ὑπὸ μίαν ὄψιν I. Tim. 3. 105.
πάντως II. Par. 53. 877.
πάνυ. ὁ πάνυ μορφῆς εὐφυῶς ἔχοιμι I. Somn. 2. 4. ὁδὶ πάνυ καρίερᾶς II. Q. Hiſt. 4. 5. ὧν τοῖς πάνυ I. Somn. 2. 3.
παπαὶ, ὦ Ἑρμότιμε &c. I. Herm. 5. 744.
παρὰ I. Scyth. 1. 860. ib. 3. 862. παρ' ἐμοῦ I. Tim. 49. 162. παρ' αὐτοῦ &c. I. Nec. 6. 464. παρὰ αὐτοῦ II. Tox. 32. 540. παρ' αὐτῆς I. Piſc. 11. 579. παρὰ γὰρ ἐμοὶ I. Prom. 3. 28. παρ' ἑκάτερον II. Q. Hiſt. 10. 14. παρ' ἕνα II. Salt. 12. 274. παρὰ τοσοῦτον ἦλθον ἁλῶναι II. 2. Ver. Hiſt. 26. 123. παρὰ τ̃ βίον I. Cat. 23. 644. παρ' Αἰγυπτίοισιν III. Dea Syr. 14. 461. ἐμεῖον τὰ παρὰ τοῖς πλήθεσιν II. Dem. 11. 379. πηγαὶ δύο παρὰ ταῖς &c. II. 2. Ver. Hiſt. 33. 129. παρὰ & περὶ ſæpe confundi vide II. de Luct. 16. 929.
παραβάλλω I. Halc. 7. 182.
παραβλέπω. εἰ μὴ ἐγὼ παραβλέπω Μενίππυς ὅλως vid. not. I. Nec. 1. 455.
παβόλως ἀναρρίπτειν I. Herm. 28. 768.
παραβύσ. ὧν παραβύσῃ πε I. Nec. 17. 480.
παβύω. παραβυόμ II. Imag. 13. 471.
παραγγέλω I. Nigr. 34. 77. I. D. Deor. X. 1. 229. παραγγεῖλαι II. 1. Ver. Hiſt. 12. 79.
παράγγελμα I. pro Lapſ. 13. 736.
παγίγνεσθ gloſſa videtur II. Bis Acc. 21. 817.
παραγκωνίζομαι I. Piſc. 34. 603.
παγω. παρῆκται δὲ ὧν τ̃ Ἡσιόδ I. Somn. 3. 6.
παράδειγμα προβέμοι II. Imag. 17. 477. παράδειγμα προσησαθ I. Somn. 18. 23.
παραδοκεῖν ἱστορίαν II. Amor. 15. 414.
παβιωρία I. Herod. 8. 838. & 839.
παράβυρ I. Nigr. 31. 74.
παιτονία II. Q. Hiſt. 62. 68.
παράκαιρος. ἡ παράκαιρος ἡδονὴ τίκτει βλάβην I. Nigr. 31. 73.
παράκειμαι. παρακείσται III. Dea Syr. 6. 454.
παράκλησις. διπλασίαν τὴν παράκλησιν I. Halc. 8. 184.
παχρούω I. Cat. 1. 621.
παραλαμβάνω I. Nigr. 26. 66. I. Halc. 7. 182.
παλείπω. μή τι παρίλιπεν II. Q. Hiſt. 38. 51.
παραμυθέομαι I. Prom. 3. 27. παραμυθεῖται τὰς συμφορὰς ib.
παρεσεῖν II. Abd. 30. 185.
παρανομέω I. Tim. 45. 159. παρανομήσας III. Mort. Per. 16. 340.
παρμυθ.αι I. Herm. 75. 818.
παραπαιδαγωγίαι. παραπαιδαγωγῶν ϵ̃ συχηματίζειν τὴν πολιτείαν — πολλοὺς δὲ κὴ τὸ χῶμα παραπαιδαγωγεῖ μὴ ἀμαρτάνειν ἁλῶ τὸ εὐξέλεγκτον I. Nigr. 12. 51.
παραπαίω II. Salt. 83. 314. δύο πρεσβύτα ξωνθιασάτα τῷ ληρεῖν ϵ̃ παραπαίειν I. Tim. 17. 128.
παπέμπω I. Nigr. 22. 61. παραπεμπόντων III. Cronoſ. 17. 399. & 400.
παπλεῖν II. Par. 61. 882.
παραπολὺ I. Herm. 29. 770.
παράπτομαι I. Merc. Cond. 26. 682. & 683.
παῤῥύω. παραῤῥυὲν λάθη III. Diſſ. cum Heſ. 5. 243.
παρασιτία II. Par. 37. 863.
παράσιτ II. Lex. 6. 331.
παρισκαίομαι. τεθηγμέ παρισκαυσμέ τοὺς λόγους II. Tox. 11. 517.
παράσυμβαμα I. Vit. Auct. 21. 561.
παρασύρω. καθάπερ ὑπὸ χειμαῤῥοῦ παρασυρῶσι — ὡς ὑπὸ ῥύματ παρεσύρησαν I. Nigr. 16. 55.
παρατρέπω. παρατρέψει II. de Luct. 17. 930. & 931.
παυτίκα. ἡ παραυτίκα χρεία I. Merc. Cond. 1. 653.

παρα-

παραφέρομαι. παραφερόμενον ὑπὸ θελητοῦ τινος χειμάρρου I. Herm. 86. 830.
παραχαράττω II. Demon. 5. 377.
παράδοξον. διὰ παράδοξα III. Calumn. 17. 149. πάραδοξα II. Phal. Pr. 1. 187. παράδοξος Ἀπόλλων III. Electr. 4. 89.
παρειμι. τὸ παρὸν εὖ θέμενος I. Nec. 21. 484. & 485. τοῖς παροῦσιν III. Conv. 24. 436. ἢ πάντα τἀλλα παρόντας III. Char. 6. 620.
παρεισπίπτω. παρεισπεσὸν Mſ. παρὸν εἰσὸν I. Jud. Voc. 11. 96. παρεισπεσοῦσαν III. Ep. Sat. 23. 405. & 406.
παρεισωδύω. παρεισώδυσε III. Philopat. 12. 598.
πάριργον I. Herod. 6. 836. εἰ μή τις ἄρα πάριργον — τὰ θεῖα ἐν παριργῳ τίθεται I. Tim. 4. 106.
παρέρχομαι. παρηρχόμην εἰς τὸ δῆμον I. Prom. 6. 33. λέγεσαι δ' ἴν τινι χορηγίᾳ παρελθεῖν ἀκέτης ib. παρελθόντας vide not. III. Char. 19. 630.
παρέχω I. Nigr. 26. 66. παρέχον τότε I. D. Mort. XXVII. 7. 443. τῷ πρώτως παραχόντι τὴν αἰτίαν ib. XXX. 2. 451.
παρθενεύω I. Tim. 13. 123. καθακλείσας παρθενεύοι ib. 17. 127.
Παρθυῶν III. Macrob. 15. 218.
Παριανὸς III. Mort. Per. 14. 339.
παρίημι. εἰς τὰ πλήθη παρίων I. Prom. 6. 33. τοῖς κωμῳδοῖς χορηγῶν παριοῦσι ib.
παρίσημι. τὸ δὲ παρισάμωμον I. Cont. 13. 507. ὠθήσασάμενος τὸ ὑποκριτὴν II. Salt. 84. 315.
παρίσωσις I. D. Mort. X. 10. 374.
πάροδος II. Alex. 48. 253. ἐν τῇ παρόδῳ I. Nigr. 33. 76. χολῇ δὲ λογογραφῶν συνεχεῖς ἐποιεῖτο τὰς παρόδους I. Prom. 6. 33.
παροιμία. ἐν ταῖς παροιμίαις I. Somn. 3. 5.
παραλιθία II. Gall. 26. 742.
παροπτέος. ὁ γὰρ παροπτέος III. Philopat. 2. 586.
Παῤῥησιάδης I. Piſc. 19. 588.
παῤῥησιάζομαι. παῤῥησιασάμενος πίραν τῆς μιτρίης — βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ τοὺς παρὰ (*T. H.* vult legi πίρα) τῆ δίοντος παῤῥησιαζομένους I. Nigr. 30. 72.
παρῳδία II. Jup. Trag. 14. 657.
παρῳθία I. Piſc. 34. 602.
πᾶς I. Prom. 2. 187. πᾶς θιατὴς II. Amor. 41. 442. ὁ πᾶς ἐστὶ πλοῦτος III. Nav. 26. 264. τῷ παντὸς univerſi, hoc eſt mundi I. Nigr. 2. 41. παντὸς ἀπῆλθε II. Par. 5. 843. παντὸς μᾶλλον I. Halc. 2. 179. ἐκ παντὸς I. Nec. 4. 461. πάσης δὲ τέχνης II. Par. 13. 851. παντὶ al. Παὶ I. D. Deor. XVIII. 1. 247. πάντες *Gron.* vult πέντες III. Cron. 18. 400. πάντες οἱ περὶ παιδείαν ἔχοντες III. Macrob. 18. 220. πᾶσαι II. Amor. 19. 420. πάντα Edd. male πάντων I. Herm. 64. 806. παντα καθαπίπτοντα II. Aſin. 22. 590. πάντων *Fl.* παρόντων melius III. D. Meret. IX. 302. & 303. ἢ πάντων I. Harm. 4. 857. κὴ μία πάντων I. Piſc. 13. 582. & ſeq. ἐπὶ πάντων ἐλθεῖν I. Herm. 64. 806. πασῶν ib. 45. 786. δὶς ἁπὰ πασῶν I. Prom. 6. 34. πᾶσιν III. Philopſ. 22. 50. & 51. πάντα ἔκλαε II. Aſin. 22. 588. & 589.
Paſſiva pro activis in nota ad πεποιημένοι vide II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98.
πάσσω II. Q. Hiſt. 13. 18.
πάσχω. τί ἂν πάθοιμι; I. Prom. 7. 37. ἐπεπόνθειν II. 1. Ver. Hiſt. 4. 73. τοῖς πεπονθόσι φάσκουσι II. Phal. alt. 6. 202. τί ἂν πάθοις II. Gymn. 37. 918.
πάταγος. ἔξω τῦ πατάγυ τὸ ὀνομάτων I. Tim. 1. 100.
πατὴς I. Prom. 5. 189. πατὴς μὲ — Γαῖος II. Aſin. 55. 622. & 623. εἶναι τῇ τῦ παίρος ἀκμῇ (melius πάθους) II. Abd. 16. 172. τὸ πατέρα II. Alex. 56. 260. παῖραίσιν ἐπιβαλεύσει I. Prom. 16. 199.
παίρικὴς δι' ἀνάγκης II. Abd. 23. 179.
πατρὶς. παίριδας σέργουσι III. Pat. Enc. 1. 229.
πατρὸς I. D. Mort. XII. 3. 383.
πάτταλος. πρὸς πάτταλον II. Dem. 38. 388.
Παῦλος. ὁ δὲ Παῦλος, ἅσπερ ὑπότερος γεωργὸς, πᾶσαν χθὸν ἐπέδραμε τὴν οἰκουμένην I. Somn. 15. 20.
Παῦσων nomen pr. III. Dem. Enc. 23. 508.
παύω. ὦ, παῦε, παῦε, παραβαλοῦ τῷ κωπίῳ I. Nigr. 8. 47. ἔπαυσε I. Scyth. 2. 861. ἐδὲ παυσομένη με, an ἐδέπω; I. D. Mort. II. 2. 336.
παχύδερμος I. Tim. 23. 136.
παχὺς I. Tim. 15. 126. παχὺς τὸ ἰὸν III. de Dipſ. 4. 237.
πίζα III. Tragop. p. 658.
Πειθὼ Περικλέης II. Amor. 29. 430.
πειθώ τις ἐπεκάθιζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσι I. Nigr. 7. 46.
πείθω I. D. Deor. XX. 9. 260. πεπίκασι γὰρ III. Mort. Per. 13. 336. ὡς δ' ἐπείσθη I. Somn. 9. 14. ἐπειόθημεν *Solan.* vult ἐσπειόθημεν ſed non opus II. Tox. 55. 560. τὰ μὴ τῦ ξένου αὐτὰ πεποιθότα I. Prom. 3. 28.
πεινάω. πεινῶν I. Nigr. 27. 67.
πεῖρα I. Jud. Voc. 3. 85. πείρας ἔνικα II. Salt. 5. 269.
Πειραιεὺς III. Nav. 14. 258.
πειράω. πειρᾶν ad Venerem ſolicitare I. D. Deor. VI. 1. 217. καθαφρονήσας ἐπειράμην II. Icar. 4. 755.
Πελασγικὸν I. Piſc. 47. 615. II. Bis Acc. 9. 802.
πέλικνος τὸ ναυπηγικὸν I. D. Mort. X. 9. 370.
Πελλαία II. Alex. 6. 215.
Πέλοψ III. Charid. 7. 622.
πέλτη. πέλτλῳ ἢ γέρρῳ I. Herm. 74. 816.
πέμπω. οἱ πέμποντες I. D. Mar. XV. 1. 324. πεμπομένη συνεχῶς II. Tox. 14. 521.
Πενελόπη. τὴν Ἰκαρίᾳ λέγω Πενελόπῃ I. D. Deor. XXII. 1. 268.
πένης I. Nec. 14. 475.
πενθέω. ἔοικε πενθεῖν I. Vit. Auct. 13. 553.
πένθος ἀληθὲς I. Tim. 22. 135.
πενταικαίδεκα I. Herm. 48. 790.
πεντήκοντα III. Macrob. 10. 214. πεντήκοντα ἑκατὸν I. Herm. 48. 791. τὸ τὸ πεντήκοντα νέον τέλος II. Salt. 52. 297. & 298.
πίρα τὸ ἐλπίδος I. Merc. Cond. 7. 663. πίρα τῆ μιτρίᾳ II. Salt. 21. 280. III. Rhet. Pr. 10. 11.
πείρας μὲ &c. III. Dem. Enc. 5. 495. πείρας ἐδὲν II. Amor. 17. 417. τὸ πείρας cur in notis ſolicitetur neſcio III. Ocyp. p. 667.
Περδίκκας II. Q. Hiſt. 35. 47.
περὶ τὸ Περιγρίτε τελευτῆς III. Mort. Per. 1. 324. & 325.
Perfecti paſſivi terminationem in ατται v. III. Dea Syr. 42. 482. & 483.
περὶ II. Jup. Trag. 22. 666. εὐτυχίας πέρι I. Herm. 20. 758. περὶ τὸ βιον I. Piſc. 25. 595. περὶ πόδα I. pro merc. Cond. 4. 711. περὶ τοὺς ξένους I. Scyth. 6. 866.
Περιάνδρου. ἄνευ Περιάνδρε II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114.
περιεργολάβος II. Bis Acc. 11. 804.
περιθάλλω. I. Herm. 6. 745. περιέβαλε — κὴ ἀράμβοι I. Zeux. 7. 844. περιθάλλοντες II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94.

περιόλεπτος I. Nigr. 21. 59.
περιορμοῦντες σφῆκας II. Bis Acc. 13. 806.
περίχομαι. περιελθὼν I. Nec. 7. 466.
περιῳδία II. Lex. 23. 348.
περίχυμα. περιχυμάτων I. Tim. 31. 145.
περιηγέομαι I. D. Mort. XX. 1. 412. I. Cont. 1. 491.
περίσημοι. ἐς γελοῖον περίσημοι τὰς γνάμας II. Q. Hist. 1. 2.
περιήτας πορφυρέον τι κῦμα I. D. Mar. XIII. 2. 321.
περικαθίζομαι. περικαθεδοῦντες II. 1. Ver. Hist. 23. 88.
περικείρω, τοὺς πλοκάμους περικειρόμενος I. Tim. 4. 107.
Περικλῆς Ὀλύμπιος Ἥραπτ', ἐρρόντα, σωσικύκλα τὴν Ἑλλάδα. I. Nigr. 7. 46. Περικλῆς I. Jud. Voc. 7. 91.
Περίλαος II. Phal. Pr. 11. 198.
περιλιχμάομαι I. Prom. 10. 193.
περίοδος. ἰατροῖς παρίχουσιν ἀφορμὰς περιόδων I. Nigr. 22. 61.
περιμένω. ἐλπίδα περιμένουσα III. D. Meret. VI. 293.
περιουσία. ἐκ περιουσίας I. Pisc. 9. 579.
Περίπατος. ὁ Περιπάτου II. Icar. 21. 776.
περιπίνω I. Zeux. 10. 848. I. Pisc. 51. 618.
περιπίτνομαι I. Cont. 22. 519.
περίπτω. μὴ περίπτυσσε σαυτῷ I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
περισπειράω II. Q. Hist. 29. 39. περισπειρᾶσθαι III. de Dipl. 6. 238.
περισπούδαστος I. D. Deor. XX. 14. 264.
περιτέμνω. οἷας περιταμνόμην I. Nigr. 9. 49.
περιττός. εἰ περιττά μοι λέγειν ἔοικας II. Amor. 1. 398.
περιχρίω ὑάλῳ II. de Luct. 21. 932. & 933.
Περσεφόνεια ἐκταση I. Nec. 9. 469.
Πέρσης. ὡς Πέρσαις νόμος — Πέρσαι τοὺς βασιλεῖς ἑαυτῶν ὡς θεοὺς προσκυνοῦσι· καὶ οἱ μὲν ἴσοι ἀλλήλοις καλαφιλοῦσι, οἱ δὲ ταπεινότεροι τῆς παρειᾶς τῆς μειζόνων μόνον τυγχάνουσι I. Nigr. 21. 59. κατὰ τοὺς Περσῶν τοῦτο ἐστὶ Λατυρίων νόμους I. Sacr. 5. 530.
Περσίδης II. Alex. 11. 218.
πέτομαι. ὃν ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν ἀφῆκα πέτεσθαι III. Mort. Per. 40. 360.
πέτρα I. Tim. 26. 139. I. Merc. Cond. 5. 660. πέτρας γεωργοῦμεν II. Phal. alt. 8. 204. λευκάδα πέτρην III. Philopat. 21. 609.
πεύκη. πεύκησιν ἐλαμπηφόροις I. Somn. 17. 21.
πεφυλαγμένος III. Philopsi. 6. 34. & 35.
πηγὴ ἐπώνυμος I. D. Mar. VI. 3. 304. πηγὴν II. Alex. 14. 222.
πηδάλιον, τὸ πηδαλίου II. Tox. 6. 512.
πηλίκος. πηλίκον ποτὲ συνάξειν III. Dem. Enc. 5. 494.
Πήλιον. εἶτα τὸ Πήλιον ἐπ' αὐτῇ &c. I. Cont. 3. 495.
πηλὸς I. Merc. Cond. 17. 673. πηλὸς ὁ τῆς χυτρέων, καὶ πηλὸς ὁ τῶν κεροπλάθων, καὶ πηλὸς ὁ τῶν πλινθεργῶν I. Prom. 1. 24. ἀδῖνα Προμηθέος, ἄδινα πηλοῦ ib. 2. 26. ἐκ πηλῷ ἔτοι γε &c. II. Gymn. 2. 884. differentiam πηλὸν inter & βόρβορον vide I. Prom. 1. 24.
πηνίκη coma mentita. III. D. Meret. V. 290.
πήρα. ὁ τὴν πήραν ἐξηρτημένος I. Vit. Auct. 7. 547.
πήρη I. Pisc. 1. 570.
πήρου I. Nigr. 34. 77.
πῆχυς I. D. Deor. XII. 1. 232. πήχεις III. Rhet. Pr. 6. 6. ὅλῳ τῷ πήχει βασιλικῷ I. Cat. 16. 639. πηχέων ἓξ II. 2. Ver. Hist. 37. 132. τῷ αὐτῷ πήχει μετροῦντες II. Q. Hist. 5. 7.
πιθανός. ἐξευτηχέναι πιθανὸν ὄντα τὴν πρᾶξιν ὑπὸ δίκης — πιθανὸς δοκεῖ τοῖς ξυγγράψασιν Ἀλέξανδρος, ὃς ἐπὶ τοῦτο ἂν πράξας &c. I. Tim. 2. 102. II. Jup. Trag. 27. 672. III. Bacch. 2. 77.
πίλος I. Nec. 1. 456. ib. 8. 467.
πινάκιον τὸ ἀπὸ γεωμετρίας χρημάτων I. Nigr. 2. 49.
πίναρος. τὸ ἐσθῆτος τὸ πίναρον I. Somn. 8. 11.
Πίνδαρος. τοῦ Πινδάρου II. Icar. 27. 785.
πίνω I. Merc. Cond. 26. 685. εἰ μὴ ἔωθεν ἔπιεν III. Calumn. 16. 146. τὰ μύρα πίνοντας I. Nigr. 31. 73. πιόντα τὸ ἀθανασίας I. D. Deor. IV. 5. 212. πιόμενος τοῦ ἐμοῦ ὕδατος II. 2. Ver. Hist. 7. 109.
πιπράσκω. ἡδέως ἂν ἐξέσσα πιπρᾶσκε I. D. Deor. XXIV. 2. 277.
πίπτω. τὸ πίπτον τοῦ μύτρου I. Tim. 1. 99. ἐπὶ κεφαλὴν, πίπτοντα ib. 44. 157. πίπτουσιν ὀφρῦς &c. III. Philopat. 28. 617.
Πίσαι I. Sacr. 11. 534.
πιστεύω I. Cont. 22. 519. ἐπίστευον ἀρίστους ἄνδρας εἶναι I. Scyth. 8. 868. χρὴ πιστεύειν τοῖς ζωγράφοις I. Prom. 5. 31. πιστευτία pro πιστευτέον I. Tim. 48. 161.
πίστις. ἄνευ τινὸς ἀκριβοῦς πίστεως III. Mort. Per. 13. 338.
πίττα ὑπόπλα II. Gall. 24. 739. ἐκ πίττης Βρεττίας II. Alex. 21. 228.
πιττόω II. Lex. 11. 333. vel potius 337. πιττοῦσι III. Rhet. Pr. 23. 24. πεπιττωμένοι τὰ σκέλη I. Merc. Cond. 33. 691.
Πιτυοκάμπης. Πιτυοκάμπαι καὶ τραγίλαφοι I. Prom. 7. 36.
πίτυς v. notas III. Tragop. p. 662. I. D. Deor. XXII. 4. 272. ib. 273.
πίων. τοσαῦτα ταῦρον τε καὶ αἰγῶν πιότατα I. Tim. 9. 116.
πλάζομαι. ἐν μέσῳ ἀλαζονείας & φιλοσοφίας πλάζεσθαι I. Prom. 5. 31.
πλαίσιον III. D. Meret. XIII. 315.
πλακοῦς I. Tim. 55. 170.
πλανάω. ἄλλως πλανῶμαι I. Cont. 1. 488.
πλάξ. καθικόμην πλακὸς I. Somn. 3. 5. πλάκες λίθιναι ib.
πλάσμα. χρυσᾶ τὰ πλάσματα I. Prom. 1. 25.
πλαστικὴ I. Prom. 2. 187.
αἱ Πλαταιαὶ III. Rhet. Pr. 18. 20. Πλαταιαῖς III. Epigr. 21. 680.
πλατάνιστος II. Amor. 31. 431.
πλατὺς I. Jud. Voc. 7. 91.
Πλάτων I. Pisc. 2. 571. Πλάτων θαυμασιὸς I. pro Lapsi. 4. 728. Πλάτων ἱερὸς II. Amor. 24. 424. Πλάτων μέμνηται I. pro Lapsi. 6. 733.
πλεθρικὸς III. Mort. Per. 31. 352.
πλεκτάνη. τὸ λεγων πλεκτάνας I. Vit. Auct. 22. 562. κατὰ τὰς πλεκτάνας I. D. Mar. IV. 3. 299.
πλείων. Vide πολύς.
Pleonasmus pronom. & artic. I. D. Mar. III. 1. 296. II. Phal. Pr. 11. 199. II. de Luct. 2. 922. Particulae καὶ III. Nav. 1. 246. verbi φέρω III. Mort. Per. 25. 348.
πλέω. σωζέτω τοὺς πλέοντας I. D. Deor. IV. 1. 208. τῇ πλεούσῃ I. Herm. 28. 769. πλεύσας οἴκοθεν ἐκ τῆς Καρίας I. Herod. 1. 832.
πλέως λιμοῦ I. Merc. Cond. 17. 672.
πληγή. πληγὴν λαμβάνων I. Tim. 52. 169. πληγῶν Ὁμηρικῶν I. Merc. Cond. 8. 664. πληγὰς λαβὼν II. Jup. Trag. 52. 700.
πλῆθος πολὺ I. Vit. Auct. 20. 559.
πλημμελέω. ἐδίδη ἐπλημμέλησε II. pro Imag. 12. 491.
πλὴν ἀλλὰ μητριώτερος II. Q. Hist. 16. 24.

πλε-

πλημμύσαν II. 2. Ver. Hist. 37. 133.
πλησίον τ Κασπίων πυλῶν I. Prom. 4. 188.
πλήσσω. ἀεὶ πληγῆσιν προσδοκῶν I. Somn. 9. 13.
πλίθω I. Cont. 11. 505.
πλινθεργὸς I. Prom. 1. 24.
πλοῖον. τὸ πλοῖον ἀνελκύσαντες II. 2. Ver. Hist. 2. 105.
πλόκαμος. τοὺς πλοκάμους φαλακρότερος I. Tim. 4. 107.
Pluralem pro Duali in ἐκεῖνοι ἔγραψαν vide III. de Domo 23. 203.
πλούσιος καὶ αὐτὸς ὤν I. D. Mort. XI. 1. 376. ἐπὶ τὰς τ πλουσίων ἐφοίτα θύρας I. Nigr. 22. 61.
Plusquam perfecti in plur. rariorem terminat. vide in ἐδιδάκεσαν III. Conv. 12. 427.
πλουτέω. πολλοὶ πλουτοῦσι, ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι I. Nigr. 1. 37. ἀφ' τὸ πλουτεῖν ib. 23. 62. ἑτέρως δὲ ὅταν ἔῃσι πλουτεῖν I. Prom. 1. 25. οἷς ἐξῆν πλουτεῖν, ἀπαλλάγοντας III. de Electr. 3. 88.
προσαγορεύω. θωπευτικῶς προσαγορεύειν ἑκάστης ἡμέρας τοὺς πλουτοῦντάς τε καὶ δυναμένους ἐν ταῖς πόλεσι I. Nigr. 22. 61.
πλουτοδότης I. Tim. 21. 131.
πλοῦτος I. Nigr. 4. 42. ἐφόδιον παιδείας ὁ πλοῦτος I. Somn. 1. 2. Πλούτε I. Herm. 9. 748. εἰς Πλούτε III. Epigr. Omiss. 692. καὶ Πλούτε II. Tox. 45. 552.
Πλουτων I. D. Mort. V. 1. 343. ib. XXIII. 1. 426. Πλούτων ἐθρύψατο III. Tragop. p. 651. τὴν Πλούτωνος ἀρχὴν ζημιοῦν I. Cont. 2. 492.
πνεῦμα. τῷ πνεύματος κατιόντος II. 2. Ver. Hist. 37. 131.
ποθεινός. ὅσα ἔτι ποθεινὸς ὁπομάζομαι III. Rhet. Pr. 24. 26.
πόθεν εἶχεν ἐκεῖνος τοσοῦτον γέλωτα III. Mort. Per. 45. 364. πόθεν δὴ — τί ἔν, ἱρεσκέ μοι ῥύσακος; ποθεν; — πόθεν, ἀπό τινος μέρους ἢ μισθ' ὑποκρίσεως ἀντὶ τοῦ ὅτι I. Tim. 8. 115.
ποιέω. ποιεῖς κολάζων I. D. Mort. XXX. 3. 454. ὁμοια ποιήσομεν I. Tim. 9. 116. ὅτοι δὲ τί ποιήσουσιν ἡμῖν I. D. Deor. XXVI. 2. 287. ποιήσαμεν II. Abd. 17. 174. ποιήσειεν ἄν τις I. Vit. Auct. 10. 551. ποιεῖν Edd. priores, sed nunc ποιεῖ III. de Domo 17. 199. τί γαρ χρὴ ποιεῖν; quid enim facias? I. D. Deor. VIII. 1. 225. ὅμοιόν τι τῷ Προμηθεῖ πεποιηκὼς I. Prom. 7. 34. πρὸς ὃν οὐδὲν αἰσθητὸν ποιήσας I. Somn. 8. 11. ἐπιποίητο ἄν II. Jup. Trag. 11. 653. γελοῖον γάρ, ὥσπερ τοιοῦτο ῥήτορα ἐμὲ ποιεῖς τοὺς λόγους I. Nigr. 9. 49. κεράμῳ πεποιημένῃ II. 2. Ver. Hist. 33. 129. πεποιημένων act. II. Salt. 21. 280. ῥήτορα ποιήσας III. Philopat. 22. 611.
ποιημάτιον. ὄρνιθας ποιημάτια III. Philopat. 13. 598.
ποιητὴς III. Epigr. 25. 682.
ποιητικός. κατὰ τ ποιητικὸν λόγον I. Prom. 13. 195.
ποιήτρια III. Musc. Enc. 11. 98.
ποικίλος II. Lex. 9. 334. ποικίλος ταῦρος III. Deor. Conc. 10. 533. ποικίλη ἐσθῆτι. ποικίλαι ὠδὶς I. Nigr. 13. 51.
ποιμήν. ἐπὶ τῷ ποιμένι II. Amor. 42. 444.
ποινή. ποινὰς καὶ Ἐρινύας I. Nec. 9. 469. Ὀρέστου ἐναυλούσας ποιναὶς &c. II. Amor. 47. 450.
ποῖος. ποία δέ τις I. D. Deor. XX. 14. 264. τὸ ποῖον I. Tim. 29. 143.
ποιότης. αἱ ποιότητες ἀσώματοι I. Nigr. 11. 50.
πολεμεῖν I. Prom. 16. 199.
πολέμιος. πολεμίοις II. Alex. 4. 210.
πόλεμος I. Nec. 3. 459. ὁ πόλεμος ἁπάντων πατὴρ II. Q. Hist. 2. 4.
πολιὰ II. Amor. 12. 409. ὦ πολιὰς I. Pisc. 21. 591.
πολιορκίας χῆμα II. Q. Hist. 57. 66. καθάπερ ἐν πολιορκίᾳ III. Calumn. 19. 150.
πόλις. ἡ πόλις II. Phal. Pr. 3. 189. πόλις σύμπασα τ Ἀθηναίων II. Q. Hist. 38. 51. πόλις ἐν Ἰταλίᾳ II. Salt. 32. 286. πόλεις III. Dea Syr. 60. 490. εἰς τὴν ἐν τῇ πόλει μάχλον II. Par. 43. 866. & 867. καὶ πόλιν v. notam III. Dea Syr. 18. 466. πρὸ τ πόλεων I. Cont. 22. 518. οὗ χρῆσις τοῖς ἐν πόλεσι II. Q. Hist. 42. 56. πόλιας II. Astr. 23. 370.
πολίτευμα I. Prom. 15. 198.
πολίτης I. Tim. 49. 163.
πολίτικὸν III. Philopat. 19. 605. πολιτικῆς μορφῆς ἀδελφὸν II. Bis Acc. 34. 834.
πολίχνιον I. Jud. Voc. 7. 91.
πολιοῦσθαι II. Alex. 60. 264.
πολλάκις II. Q. Hist. 61. 67.
πολλὸν III. Dea Syr. 12. 458.
Πολυδάμας I. Herod. 8. 838.
Πολυδεύκη II. Dem. 24. 384.
πολυδίψιος I. Nigr. 16. 56.
Πολυκλείτης. Πολυκλείτης ἢ τοῦτο ἔργον III. Philops. 18. 46. ὁ τῶ Πολυκλείτου κανὼν III. Mort. Per. 9. 330.
πολυμαθείας II. Salt. 33. 287.
πολυποσία II. Par. 16. 853.
πολύτης. I. D. Mar. IV. 2. 299. πολύποδα ὠμὸν I. Vit. Auct. 10. 551.
πολὺς. πολλοῦ I. Pisc. 48. 616. πολλὴ II. Par. 14. 852. ἀφ' πολλοῦ II. Alex. 12. 220. ὑ πρὸ πολλοῦ II. Tox. 12. 518. πολὺ λέγεις I. Vit. Auct. 26. 566. τὰ πολλὰ I. D. Mort. I. 2. 332. πολλὰ λοιδορεῖσθαι, — πολλὰ κατηγορηθῆναι — τὰ πολλὰ ἐπισκάπτειν — πολλὰ καθαράσθαι ἀνδράσι ποιηροῖς I. Prom. 6. 32. τ πολλῶν vide notam III. Cyn. 6. 542. & 543. τοῖς πολλοῖς vulgo, I. Nigr. 4. 42. τοὺς πολλοὺς II. Alex. 6. 214. πολλοὺς καὶ ἄλλους III. Hipp. 8. 74. πολλὰς μυριάδας &c. III. Epigr. Omiss. 690. πλέον II. Par. 45. 870. πλέον ἢ ἔλαττον II. Dem. 10. 378. πλεῖν II. Asin. 10. 577.
Πολύστρατος II. pro Imag. 1. 484.
πολυτιμῶν. πολύτιμοι ὡς ἀληθῶς II. Jup. Trag. 8. 651.
πολύφιλος II. Tox. 37. 546.
πομπεύω. τῷ πομπεύειν ἰσχνὸς ἑλικίαν I. Somn. 1. 1.
πομφόλυξ I. Cont. 19. 515.
ποιέω. τῷ σώματι ποιῶν I. Somn. 9. 12. ποιεῖς τ πόνον I. Nigr. 33. 76.
ποιηρὸς I. Herm. 10. 749.
ποιηρὸς ἀπαλλάττειν I. Merc. Cond. 23. 678.
πόνος. τῷ πόνῳ II. Bis Acc. 20. 815. πόνου ποιηροῦ &c. II. Bis Acc. 21. 817.
πόντος. εἰς βαθυκήτεια πόντου I. Tim. 26. 138. ἐς τ μέλανα πόντον III. Adv. Ind. 11. 108. & 109.
πόπανον I. Catap. 2. 623.
πορθμεῖον I. Cont. 10. 503. τὸ πορθμεῖον ὠφέλησε nanlum exspecta, I. D. Mort. XXII. 2. 424.
πορθμὶα II. de Luct. 10. 926.
πορπάω. καὶ τήνδε (ὠλένην) νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς I. Somn. 9. 12.
πόρρω. ὑ πόρρω τ πόλεως I. Nigr. 26. 65.
πορφύρα III. Rhet. Pr. 16. 18.
πορφύρεος κάνδυς II. Q. Hist. 39. 52. πορφύρεον κῦμα I. D. Mar. XIII. 2. 321. πορφυροῦς πλόκαμος II. Salt. 41. 292.

πορφυρίς. ὁ τὴν πορφυρίδα ὑτοσί. I. D. Mort. X. 4. 365.
Ποσειδῶν I. D. Deor. XXI. 2. 268. Ποσειδῶν προσφρεύς III. Deor. Conc. 14. 536.
πόλαμος ἐν ὀλίγοισι μίγας I. Somn. 2. 4. ὑπερφερόμεθα ἐν τῷ πόλαμῳ I. Nec. 9. 468. ἄνω τὸ πόλαμοῦ I. pro merc. Cond. 1. 709. ἄνω πόλαμῶν I. D. Mort. VI. 2. 348.
πότε I. Merc. Cond. 39. 699.
πότ῾ vide notas III. D. Meret. V. 290. ὁ πότ῾ σιωπροτεῖτο II. Gall. 12. 720. & 721.
ποτὸν τὸ II. 1. Ver. Hist. 23. 89.
ποῦ σοι γῆς αὕτη πηγὴ ῥέει; I. D. Mar. III. 1. 296. ποῦ σε II. Q. Hist. 10. 15.
πῆς. ἐνδεῦναι ὀλίγον τῆ ποδὸς laxare parumper pedem, I. Cont. 3. 493. ὑ πλέον ποδὸς I. Nec. 17. 480. ἐπὶ πόδα αὖθις ἐπίσω χωρεῖν I. Scyth. 3. 863. περὶ πόδα II. Q. Hist. 14. 19. ἐκ ποδῶν ἢ χειρῶν III. Philopat. 11. 596. οἱ πόδες ἐς τὴν πρᾶξιν II. Jup. Trag. 47. 694. ἐκ ποδῶν II. pro Imag. 29. 507. ἐδὴς μέχρι ποδῶν II. Amor. 3. 400. ἐν ποσὶ ταῦτα κεκίνηται II. Q. Hist. 2. 3. τὸ δὲ ἐν ποσί μοι — ξυλίνης ἀσφαλάλας ἐν ποσὶ, contrar. ἐκ ποδῶν — I. Nigr. 7. 45. ἐπὶ τοῖς ἐν ποσὶν ἀνιᾶσθαι ib. πρὸς πόδας III. Epigr. Omiss. 692.
πρᾶγμα I. pro merc. Cond. 11. 719. πρᾶγμα ὑπέργκον ἦν I. D. Mort. XXIII. 2. 427. ἢ τὸ πρᾶγμα ib. XXVI. 2. 436. τῆ πράγματ῾ ἀμφκευὴ v. notam III. Mort. Per. 3. 326. ἐκ τῆ πράγματ῾ I. Merc. Cond. 28. 686. μὴ τὰ πράγματα I. Prom. 2. 26.
πρᾶξις. πράξεσι II. Alex. 30. 238.
Πραξιτέλης εὐχειρίας ὄντας ἐπαφρόδιτον II. Amor. 11. 408.
πρᾶός τε ἦν τὸ βάδισμα ἐ σεμνὸς, I. Somn. 8. 11. Ἀντίγονόν φασι δημοτικὸν ἢ πρᾶον γενέσ῾ I. Nigr. 6. 44.
πράττω I. Nigr. 31. 72. πράττω dego, III. D. Meret. IX. 301. οἷς τε πράττεις I. Prom. 1. 24. ἔπραξεν ἐπ᾽ αὐτοῖς II. Tox. 23. 532. τί πράττειν ἀνὴρ ἀφνοῦται; I. Pisc. 47. 614. ἀμελεῖ ἢ πράττων ταῦτα διετέλει I. Nigr. 26. 65. ἀφτελεῖ τὰ ἄριστα πράττων I. Tim. 50. 163. τοῦτό μοι ἤδη πεπράξεται II. Asin. 39. 607. πραχθῆς al. πραχθεὶς I. Nigr. 8. 47. πραττόμενα χοίν III. Charid. 23. 633. πραττομένων al. πραγμάτων I. Nigr. 9. 48.
πρέπω I. D. Deor. XX. 16. 266.
πρίσβυς. πρέσβεις Gesn. πρισβείας corrigit III. Dem. Enc. 16. 503.
ὁ πρισβύτης III. Conv. 6. 422.
πρευμενὴς III. Tragop. p. 652.
Praepositionem ὡς ante τ῾ παῖδα excidisse putat Gesn. II. Lex. 3. 323.
Πρίαμ῾ ποδάρκης III. Tragop. p. 659.
Πρίαπ῾ II. Salt. 21. 279.
πρὶν ἢ I. Zeux. 10. 847. ἢ πρὶν ἀσχολία II. Amor. 16. 415. πρὶν αὐτὴν εἰς ὄρανον &c. III. Char. 6. 622. πρὶν ἀμφοῖν III. Calumn. 8. 137.
Πρίσκ῾ II. Q. Hist. 20. 28.
πρό. ὡς πρὸ τῆ I. Prom. 4. 29.
προάγω. τὰ μὲν ἐστι προηγμένα I. Vit. Auct. 21. 560. προάγοντα II. Gall. 8. 714.
προαιρέομαι II. Salt. 44. 294.
προαισθόμῃ῾ III. Calumn. 23. 153.
προαρπάζω. προαρπάσαι I. D. Mar. XIII. 1. 320.
προαρπάσασα II. Bis Acc. 17. 811.
προβουλεύω I. Prom. 12. 195.
πρόγονοι῾. ἴμπαλιν οἱ πρόγονοι ἡμῶν III. Nav. 3. 249.
προγράφω I. Tim. 51. 164. πρὸς τὰ προγεγραμμένα ἀναβλέποντες II. Q. Hist. 42. 56.
προδατανάω II. Abd. 11. 169.
προδιαβάλλω. προδιαβληθῆναι III. Philopat. 7. 593.
προδιδάσκω I. Cont. 7. 498.
προειμι. προϊόντας γάρ τινας I. Nigr. 34. 77.
προέλευσις. ἡ πομπὴ ἢ τὸ πέμπειν ἐπὶ θριαμβικῆς προελεύσεως I. Prom. 6. 33. μίαν ταύτην προέλευσιν ib. 32. ὅθεν ἢ πομπὴ ὁ θρίαμβ῾, ὃν προέλευσιν ἡ κοινὴ γλῶσσα λαλεῖ ib. 33. προελεύσεως ποιεῖν τῷ βασιλεῖ ib.
προεξέρχομαι. ἢ δεῖ τινα προεξελθόντα ἀφλεχθῆναι τῷ δήμῳ τι μὴ μικρὸν ὄψεται I. Prom. 6. 33.
προέρχομαι. ἔξω προελθεῖν — προελθεῖν ἐς ἀγορὰν — ὅτ᾽ ἂν ἴσως προέλθοι I. Prom. 6. 33. τοσαύτην ἑστῶτα ἐξ ἑνὸς ἤθους ἀφορᾶν σφίσιν ἐπὶ τὴν θέαν προελθεῖν ib. εἰς ἐκκλησίαν καλούμ῾ παρῆσαν προελθεῖν ib. τῆ ὑποκρίτ῾ προερχομένη ib. προελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα ib. ἀναβὰς ἐπὶ τὸ βῆμα ἢ προελθὼν ib. ἐπὶ τὸ βῆμα τῆ Κάτων῾ προελθόντ῾ ib.
προέχω II. Q. Hist. 55. 64. προὔχουσα III. Conv. 41. 447.
προηγμένως γὰρ πολιτικῶν λόγων πρᾴξατο II. Amor. 9. 407.
πρόθεσις. ἓν ἀεὶ προθέσεις ἐκ προθέσεων ποιῆς I. Nigr. 27. 67.
προθεσμία I. Nigr. 27. 67. τ῾ προθεσμίας ἐνεγκάσης II. 1. Ver. Hist. 36. 100.
προθορεῖν I. Prom. 4. 29.
πρόθυμα I. Somn. 3. 6.
προϊημι. προϊέναι εἰς τὸ δημόσιον I. Prom. 6. 33.
προιστῶν II. Phal. Pr. 3. 189.
προκαλίομαι I. Tim. 46. 160.
προκατάγω. προκαλαχθήσομαι I. Cat. 18. 640.
προκατακλίνω priore loco accumbere facio, I. D. Deor. XIII. 1. 235.
πρόκειμαι. προκειται I. Tim. 21. 132. II. de Luct. 3. 923. πρόκειται ἀγὼν II. Gymn. 15. 893. πρόκειτο δὲ ἐν μέσῳ ἐ πινάκιόν τι τ῾ ἀπὸ γεωμετρίας χημάτων κατεγγραμμένον I. Nigr. 2. 40.
προκόπτω. ἐπὶ τ῾ εἰς τι προκοπτόντων I. Somn. 3. 6. προκόψας III. Ocyp. p. 664.
προκρίνω. ἐμὲ δεῖ προκεκρίσθαι I. D. Mort. XII. 1. 380.
πρόκωπ῾ III. de Domo 30. 206. & 207.
προλέγω. ἄμεινον τ῾ μαντῶν τὸ μέλλον προλέγειν I. Somn. 10. 15.
προμηθεία ἐν τοῖς γράμμασιν I. Prom. 2. 26.
Προμηθεὺς I. Prom. 1. 23. & p. 185. Προμηθεὺς μὴ τὰ πράγματα I. Prom. 2. 26. Προμηθεὺς ποικίλος, αἰολόμητις ib. 7. 37. Προμηθέως δὲ ἐσάμων ib. 14. 196. ἄδων Προμηθέ῾, ἀδὼν Πηλοῦ ib. 2. 26.
προμνήστρια ἐ νυμφαγωγὸς I. D. Deor. XX. 16. 266.
ὁ πρόν῾ III. Dea Syr. 30. 476.
προνοεῖν. τὸ μὲ λίθε προνοεῖν I. Somn. 13. 19.
πρόνοια. ἐκ προνοίας I. pro Lapsi. 14. 737.
προνομεία II. Abd. 23. 179.
προξενεῖν. προξενήσεις I. Scyth. 7. 866.
πρόσοδ῾. ἀεὶμιέειν δεῖ καταπεμπόμεν τ῾ πρόσοδ῾ τὸ σύνθημα I. Prom. 6. 33. τὴν πρόσοδον alii τὴν πρόσοδον I. Somn. 9. 12. εὐτελὴς τὴν πρόσοδον I. Prom. 6. 33. ἑ γὰρ ἐπ᾽ ἀδήλοις τοῖς ἀδικήμασι ὁ λέγων ποιεῖται τὴν πρόσοδον ib. σιωπῆς δὲ τὰς προσόδους ποιεῖσθαι ib.
προσιμάζομαι II. Amor. 53. 456.

προοίμιον. τὸ προοίμιον τῆ Ἰνδικῆς ἤδη συντέτακται II. Q. Hist. 31. 42. τὰ δὲ ἄνω ϑ μεσόγαια τῆ μικρᾶς Ἀρμενίας εἰσὶ προοίμια I. Somn. 3. 6.

προοράω. τό, τε ἄμεινον ἢ χεῖρον ἐν τῷ ἀφανεῖ ἔτι προεώρα μάλιστα I. Somn. 10. 15. προεωράμην δὲ &c. II. Abd. 160.

προπαρασκευάζω. προπαρεσκευασμένος al. male προπαρασκευασμένος, sed ego credo auctorem scripsisse προπαρασκευασάμενος II. Lex. 24. 348. προπαρεσκευασμένον II. Tyr. 21. 157.

προπάτωρ II. Abd. 4. 162. προπάτωρ τῷ ὀνόματϑ III. Mort. Per. 28. 351.

προπέμπω. ἢ προπεμψεις I. D. Mort. VI. 5. 354. τοὺς προπέμποντας II. Gall. 24. 738.

προπίνω. προπιόντες III. Cron. 18. 400.

προπομπία II. Amor. 18. 418.

Προποντίς. Προποντίδα III. Philopat. 3. 587.

προῤῥήσεις I. Sacr. 12. 535.

πρὸς I. Prom. 1. 23. I. pro merc. Cond. 1. 705. • ϰ ἄλλα ποικίλα πρὸς I. Herm. 61. 801. & 802. πρὸς ἐμοῦ II. Bis Acc. 17. 812. πρὸς ἐμοῦ λέγεις e mea re narras, I. D. Deor. XX. 3. 254. πρὸς Ὁμήρϖ vide notam III. Dem. Enc. 4. 494. πρὸς αὐτὸν II. Alex. 4. 211. πρὸς ἕπϑ ib. 19. 227. ὁδὸν πρὸς ἕπϑ I. Herm. 36. 777. παίζεις πρὸς μὲ ib. 19. 757. πρὸς τὸ ὃς λεγόμενα &c. v. notas III. Calumn. 21. 151. & 152. πρὸς ἀνίσχοντα τὴ ἥλιον III. Mort. Per. 39. 359. ἰκάσῃ πρὸς ἑαυτὴν ἀπῆγε II. 2. Ver. Hist. 46. 139. παῖς πρὸς αὐτὸν, ὁδὲ πρὸς αὐτὴν, *puer, ad illum*, scil. *comparatus*, nihil ad illam, scil. si spectes & similium copiosa exempla vid. ad. I. Tim. 15. 125. πρὸς τοῖν ποδοῖν III. D. Meret. XIV. 321. πρὸς αὐτῶν II. Icar. 21. 777. πρὸς τ' ἀντιπάλων ἀγχόμενοι II. Gymn. 11. 890. πρὸς τινὰς II. 1. Ver. Hist. 2. 70.

προσάγω. πρὸς τὴν ἡδονὴν προσάγειν I. Somn. 1. 2. προσάξεταί με I. Herm. 53. 792. ὦμὸν τάχα μέντοι ϑ αὐτὸ τοῦτο προσάγεσϑ αὐτοὺς I. Zeux. 2. 840.

προσανατίθημι II. Jup. Trag. 1. 642.

προσάντης II. Q. Hist. 10. 14.

προσάπτω. προσάψαιτες τὴν ψυχὴν I. Nigr. 7. 45.

προσαρμόζω. προσήρμοσε τὰ χείλη I. D. Deor. V. 2. 214.

προσβολή. ἐν προσβολῇ II. Tox. 57. 561.

προσεικάζειν v. notas III. Cron. 11. 394.

προσείκω. ἡμῖν αὐτοῖς προσεοικότα I. Prom. 12. 195.

πρόσειμι. προσιόντες ἂν I. Zeux. 1. 839. τῆ προσόντων II. Q. Hist. 35. 46.

προσελαύνω. προσήλαυνε τῷ Μασσαγέτῃ III. Mort. Per. 18. 341.

προσέρχομαι. προσέρχεσϑ τῷ δήμῳ I. Prom. 6. 33. προσελθόντες II. 2. Ver. Hist. 2. 106.

προσέχω I. Nigr. 27. 67. I. Cat. 14. 637. μοὶ προσέχεις τὴ νοῦν I. D. Deor. IV. 5. 212. προσέξεις II. Gymn. 17. 896.

πρόσηϑϑ τὴν ἡλικίαν I. Somn. 1. 1. παῖς ὢν ὅπω πρόσηβϑ ib. 2. πρόσηϑϑ κοῦρϑ ib. 1. πρόσηϑϑ — τὴν ἡλικίαν idem est qui ἀντίπαις ib. γυμνὴ παιδίσκη πρόσηϑϑ ib. παίδες πρόσηϑοι ib.

προσηγορία. προσηγορίαν an πρωηγορίαν I. Pisc. 22. 592. τὰς προσηγορίας II. pro Imag. 27. 505.

προσημαίνω. προσημῆναι dicitur Jupiter per triplicem noctem τὴν ὑπερβολὴν τ' τῦ γεννηθησομένϖ ῥώμης I. Somn. 17. 22.

πρόσθεν II. Q. Hist. 14. 20.

πρόσθενϑ II. Alex. 3. 210.

προσίημι I. D. Mort. XXIII. 3. 428. προσέσχϑ II. Phal. Pr. 14. 200.

προσκαλέω. προσκαλεσάμενος τ' Ἔρωτα I. D. Deor. VII. 3. 220. & 221.

προσκρούω. προσκρούσας — παρῆλϑε II. Gall. 26. 743.

προσκυνέω. προσκυνείτωσαν v. notas III. Nav. 38. 272. προσκυνήσας II. Gall. 9. 714.

προσλαλιὰ I. Somn. 1. 1.

πρόσοδϑ. προσόδου ποιεῖσϑ I. Prom. 6. 33. τὴν πρόσοδον ἀπογράψασθαι ib. τ' γῆ βελῆς τ' ἐν Ἄρειϖ πάγῳ πρόσοδον ποιουμένης πρὸς τ' δῆμον ib. ὅτ' ἂν ἐδηθῶσι προσόδων ib.

προσοικοῦν II. Alex. 9. 216.

προσομιλῶν. προσομιλῶν τοῖς ἀρίστοις I. Somn. 11. 15.

προσοχὴ I. Nigr. 27. 67.

προσπαλαίω I. Cat. 13. 635.

προσπίπτω. προσπίπτων τ' Ἀχιλλέα II. Par. 46. 871.

προστύομαι I. D. Mort. XX. 2. 414.

προστύω I. D. Mort. XX. 2. 414.

προστάτης III. Mort. Per. 11. 333.

προσίθημι I. Pisc. 21. 591.

προστιθέναι II. Phal. Pr. 11. 198.

προσθέντες τῇ ἡδονῇ nunc exhibetur melius πισθέντες II. Bis Acc. 20. 816.

προστυγχάνω. εἰ μή σοι προστέτυχον I. Nigr. 6. 44.

προσφέρεσϑαι forsan προφέρεσϑαι III. Dea Syr. 36. 481.

προσφιλοσοφῶν I. Tim. 6. 110.

προσφοιτάω. προσπεφοιτηκότων III. Dem. Enc. 40. 520.

προσωπεῖον μεῖζον τ' ἰμαντοῦ κεφαλῆς I. Nigr. 11. 50.

προσωπείοις μεμιμημένοις III. Philopsf. 32. 58.

πρόσωπον. ἀτρέπτῳ τῷ προσώπῳ I. D. Mort. XXI. 1. 420. πρόσωπον ἀνατρέψας II. Amor. 19. 419. τὸ πρόσωπον τυφαμένη II. Asin. 14. 582.

προτέλειον I. Somn. 3. 6. προτέλεια I. Merc. Cond. 13. 669.

προτεραῖϑ II. 1. Ver. Hist. 19. 85.

πρότερϑ. πρότερον, οἶμαι, χρὴ γ' I. D. Mort. XXV. 1. 432. ὁ πρότερϑ II. Amor. 9. 407. ἃ πρότερον ἔφη ἐρεῖν II. 1. Ver. Hist. 33. 96. & 97. προτέρᾳ ἐπιχειρήσασα III. Calumn. 26. 157.

προτίθημι. προθεῖναι II. pro Imag. 5. 486. προθέμενον II. Imag. 17. 477. προθέμενον ἅπαντα εἰς μέσον &c. I. Herm. 64. 805.

πρότονϑ II. Jup. Trag. 47. 694.

προτύπωμα ἑαυτῷ προτιθέναι Σωκράτει I. Somn. 18. 23.

προφανῶς II. Alex. 53. 257.

προφήτης I. Vit. Auct. 8. 548. III. Philopat. 5. 591. οἱ τ' Ἀμμωνίων προφῆται I. D. Mort. XIII. 1. 391.

προφητικὸς II. Alex. 60. 264.

πρύμνα. αἱ λοιπαὶ πρύμναν κρυσάμεναι II. 1. Ver. Hist. 42. 103.

Πρυτάνειον I. Prom. 4. 188.

πρυτανεύω. ὁ Ζεὺς ἐπρυτάνευε III. Deor. Conc. 14. 536.

πρώρας ἐπιμελητὴς II. Jup. Trag. 49. 697.

πρωϊαγωνιστὴς III. Calumn. 7. 134.

πρωτεῖον I. Tim. 55. 172.

Πρωτεὺς III. Mort. Per. 1. 325.

πρῶτϑ II. Amor. 20. 420. I. pro Lapf. 3. 727. ἐκ πρώτης II. Alex. 11. 219. ὁ μὲ πρῶτϑ I. Merc. Cond. 37. 696. τῷ πρώτῳ χρηστῷ ϑ ἀξίῳ ἐντυχὼν I. Herm. 58. 798.

πρῶ-

πρῶτον I. pro Lapſ. 13. 736. πρῶτον μὲ II. Bis Acc. 26. 823. πρῶτον μὴ I. pro Lapſ. 2. 726. οὐχὶ πρῶτον μὲ II. Par. 49. 873. πρῶτα II. Q. Hiſt. 48. 59. τὰ πρῶτα I. Tim. 55. 172. Ἀθηναίων τὰ πρῶτα ib. 35. 147. πρώτων II. Q. Hiſt. 38. 52.
πταῖσμα. ὑπὲρ τῶ πταίσματος I. pro Lapſ. 1. 724.
πτερύσις I. Piſc. 35. 604.
πτερόω. ἐπτέρωται ὁ κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις III. Muſc. Enc. 1. 91.
Πτολεμαῖος III. Calumn. 3. 128. Πτολεμαίῳ III. Hipp. 2. 67. III. Calumn. 16. 146. πρὸς Πτολεμαῖον ib. 2. 127. τῶ τῶ Πτωλεμαίων νεὼ III. Dem. Enc. 2. 492.
πτολίεθρον. ὕπατον' Ἀχαιοὶ Τρώων ἀκρόπτολιν εὐρυάγυιαν I. Somn. 9. 14.
πτύω. ἐς τ κόλπον πτύσας I. pro merc. Cond. 6. 714.
πυγή. ῥαφανίδι τὴν πυγὴν βιβυσμὸς III. Mort. Per. 9. 331.
Πυθαγόρας. ψυχὴ Πυθαγόρου II. Alex. 40. 246. ἡ Πυθαγόρου II. Gall. 4. 709.
πυθὼς III. Dem. Enc. 15. 503.
πυθμὴν. τῶ πυθμένος εἶναι ἐ δυναμένῳ I. D. Mort. XI. 4. 379.
Πυθὼ. Πυθοῖ III. Adv. Ind. 8. 107.
πυλη. πάσαις πύλαις τὴν ἡδονὴν παιδαγωγεῖ I. Nigr. 16. 54. πυλίω Solan. dicit, lege πόλῳ II. 2. Ver. Hiſt. 32. 128. & 129. πύλαι πᾶσαι μονόξυλοι ib. 11. 110.
Πύλον ἔχομεν v. notas III. Dem. Enc. 35. 516. & 517.
πυλὼν I. Nec. 12. 473. πυλὼν ὑψηλὸς III. Hipp. 5. 70.
πυλωρέω I. D. Mort. XX. 1. 413.
πυθάνη; II. Aſin. 2. 569. πύσεις πυθάνεσθαι II. Alex. 32. 241.
πῦρ. καθάπερ οἱ τὸ πῦρ ὑπὸ τῶ χειρῶν ἀπορρήκτουντες I. Tim. 12. 120. ὑπὸ τῦ πυρὸς ἀπικίκαυτο II. Tox. 61. 565. τὸ πῦρ ἔκλειψας I. D. Deor. I. 1. 204.
πυργίον I. Tim. 42. 154.
πυρετάω I. Scyth. 2. 862.
πυρετὸς καύσων σφοδρότερος III. Philopſ. 25. 52. πυρετῶ ἐχόμενοι ib. 20. 48.
πυρέττω II. Q. Hiſt. 1. 1.
πυρὴν ἐπᾶσι III. Dea Syr. 49. 486.
Πυρρίας I. Vit. Auct. 27. 567. Πυρρίᾳ I. Tim. 22. 132.
πυρρίχιζω I. D. Deor. VIII. 1. 226.
πυρσὸς I. Nigr. 7. 46.
πω. οὐχ ἑώρακά πω, v. notas III. de Dom. 25. 204.
πώγων. ἐν βαθεῖ πώγωνι I. Merc. Cond. 12. 667. πώγωνα βαθὺν I. Piſc. 40. 608. ἐκπετάσας τ πώγωνα I. Tim. 54. 169. & 170. πώγωνα βαθὺν καθείμενον III. Philopſ. 5. 33.
πῶς II. Jup. Trag. 42. 690. III. Mort. Per. 5. 328. πῶς δῆτ' ἄν al. ὅπως γοῦν I. D. Mar. VIII. 1. 308. οἱ μὲ γὰρ ὀνομάζοντες συγγενεῖς — πῶς δ' ἢ πόθεν; I. Tim. 2. 103. ἔστ' ζῶν μὲ ἤδη ἐβόλον ἔδακε τῶ Σίμωνι· πῶς γὰρ; ὃς ἤδη αὐτὸς ἥπτετο τ χρημάτων ib. 102. πῶς ἄν &c. I. D. Deor. II. 2. 207. μέλει δὲ σοι πῶς ἀπίθανον; II. Tyr. 131. 151.

P.

Ῥάδδ I. D. Deor. VII. 4. 224.
Ῥαδάμανθυς I. Cat. 29. 650.
ῥάδιος τ τρόπον I. Merc. Cond. 40. 700. ὡς ῥᾶον I. Herm. 30. 771. ῥᾴδιον ἔστω I. D. Deor. VIII. 1. 226. ῥᾶον II. Aſin. 14. 582. ῥᾴων ἴσῃ II. Lex. 20. 345.
ῥᾷς. οὐκ ἐν τῶ ῥᾴστω I. Merc. Cond. 6. 660.
ῥαψῳδῶ I. D. Mort. XII. 3. 385.
ῥάχις ὑδὴ γιγνημένου I. Tim. 32. 145.
ῥαψῳδία μικτὴ ἐξ ἁπάντων τ μέτρων I. Prom. 5. 30.
Ῥέα. τὴν Ῥέαν al. Ἥραν I. D. Deor. XIX. 1. 249.
ῥέω. fluo. ἡ δὲ, ποῦ σοι γῆς αὕτη (πηγὴ) ῥέει; I. D. Mar. III. 1. 296. ῥεόμενα ἰδῶτι II. Gymn. 25. 906.
ῥέω dico εἴρηται I. Merced. Cond. 11. 666.
ῥῆσις II. Q. Hiſt. 1. 2. ῥῆσίν τινα μακρὰν λέγειν I. Prom. 6. 190. ὥσπέρ τινα ῥῆσιν ἐπὶ σαυτοῦ ἀναπείθομεν I. Nigr. 6. 45. δεῖ γάρ μοι λέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μακρὰν — μακρὰν ῥῆσιν λαπτέον εἰς τοὺς ὁπλίτας ib. 11. 50.
ῥήτην τινὰ προειπὼν II. Alex. 19. 227.
ῥήτωρ. ῥήτορες μύθωνται, καὶ οὐ ἀγορεύσει ἄριστα Νείκειαι τ' ἰθύνειν καὶ τειρομένοισιν ἀρήγειν I. Prom. 1. 25.
ῥήτωρ I. Merc. Cond. 5. 629. ὁ τῦ Ὁμήρου ῥήτωρ III. de Dom. 17. 200. ἀλλὰ ῥητόρων I. Herod. 8. 837. μόνον τ ῥητόρων τὸ κέντρον ἐγκατέλιπε τοῖς ἀκροωμένοις I. Nigr. 7. 48.
ῥιγῶν I. Nigr. 27. 67.
ῥίζα θανατηφόρον I. Nigr. 37. 79.
ῥιζοτόμος I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ῥίν. τ ῥινὸς ἅλκαν I. D. Deor. VI. 3. 218. ὑπὸ τῇ ῥινὶ μάλιστα ἐχρῆν αὐτοὺς σίφεσθαι I. Nigr. 32. 75. κορύζης τῶν ῥῖνα μιγεὶς I. D. Mort. VI. 2. 347. πηχέως ἑκάστε τῶν ῥῖνα ἐχούσης I. Merc. Cond. 35. 695. εἰς τὰς ῥῖνας ἀναλίσκοντα τὸ πνεῦμα I. Somn. 4. 7.
ῥιπαυσίων II. Lex. 19. 340. vel potius 344.
ῥίπτη. ἐρρίφη II. Amor. 33. 434.
ῥίψ. ἐπὶ ῥιπὸς I. Herm. 28. 768. & 769.
ῥόδον. ἀνεμώνη ῥόδου I. pro merc. Cond. 11. 720.
Ῥωμύλια II. Alex. 39. 245. Ῥωμυλιανὸς II. Alex. 30. 237. καὶ τ Ῥωμυλιανὸν ib. 48. 252. & 253.
ῥυθμὸς. ἐν ῥυθμῷ I. Prom. 6. 32. καὶ ῥυθμὸν II. Salt. 10. 273.
ῥύμμα II. Lex. 2. 320.
ῥυτὶς. ἐκτανύσεις ῥυτίδας III. Epigr. Omiſſ. 688.
Ῥωμαῖος. οἱ πλείους τ Ῥωμαίων συμπραΰνται ἔχουσι τοὺς πλείστους I. Nigr. 34. 77.

Σ.

Σαβαρδακάχυ II. Alex. 53. 257.
σαγηνεύω I. Tim. 25. 138.
Σακκόφακις v. notas III. Macrob. 15. 218. & 219.
σαίνω I. Merc. Cond. 20. 675.
σαλάγω II. Alex. 50. 255.
Σαλμωνεύς. ὅστ' ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς θεοῦ μιμεῖς ἐρίψεις Σαλμωνεὺς φλόγα I. Tim. 2. 102.
σαλπιγξ v. not. III. Ocyp. p. 668.
σάνδαλον haec vox non legitur in Scapula II. Q. Hiſt. 10. 15.
Σαρδανάπαλος I. D. Mort. XX. 6. 419.
Σαρδιανὸς ἐκεῖνος ὄλεθρος II. Jup. Trag. 43. 692.
σάρισσα III. D. Meret. XIII. 316.
σαρκάζω I. Prom. 7. 36.
σαρκασμοπιτυοκάμπτης I. Prom. 7. 36.
σάρξ. τὸ τ σαρκὸς ἀσχλὲς II. Par. 11. 849. αἱ σάρκες II. Amor. 14. 412.
Σάτυρος I. D. Deor. I. 1. 206. ib. V. 2. 212. Σάτυρος ὁ Θ. I. Nec. 16. 479.
σαφὴς. παντὶ πῦ σαφὲς I. Somn. 8. 11.

σεῖ-

σβέννυμι II. 1. Ver. Hist. 29. 92.
Σαβάζιος, κατὰ τὸ Σαβάζιον II. Salt. 34. 287. & 288.
Σεβηριανὸς II. Q. Hist. 21. 29. & 30. Σεβηριανὸν Φάψας ib. 26. 34.
σειρῇ μακρῇ v. notas III. Dea Syr. 29. 474. & 475. τὸν σειρὸν τοῦ Διὸς II. Astr. 22. 368. ταῖς σειραῖς III. Herc. 3. 83.
Σειρὰν I. Nigr. 3. 41.
σέλγος. ἐπὶ τὰς σέλγη II. Lex. 3. 323.
σελήνη. τὸ σελήνης ἐκλειψις II. 1. Ver. Hist. 19. 85. ὑπὸ αὐτὸ τὸ σελήνης III. Conv. 41. 447.
Σεμέλη ἀμφθείρεται ὑπὸ τοῦ πυρὸς I. Somn. 9. 14.
σεμνὸς. παρὰ τὰς σεμνὰς θεὰς II. Bis Acc. 4. 797.
Σευηριανὸς II. Alex. 27. 235.
σεῦτλον I. Jud. Voc. 7. 90.
σημεῖον. ἐς τὸ σημεῖον I. Tim. 14. 123. ὁ μέγιστόν ἐστι σημεῖον III. Calumn. 9. 138. σημεῖά τινα ἀμυρᾶ I. Herm. 74. 817.
σηπία I. Catap. 7. 628.
σής. τοὺς σέας III. Adv. Ind. 1. 98.
σίαλος vide σίηλος.
Σιβύλλαν III. Mort. Per. 29. 351.
σιγάω. τί σιγᾷς; I. Herm. 80. 824. σίγα μὲ III. Tragop. p. 652. σίγα ὦ Κριτία III. Philopat. 27. 616.
Σίγειον I. Cont. 23. 520.
σιγμὸς I. Jud. Voc. 7. 90.
Σιδῶν I. D. Deor. XXIV. 2. 276.
σίηλος & σίαλος I. Cat. 12. 634.
Σικελία I. D. Mort. IX. 2. 360.
Σικυνὶς II. Salt. 22. 281.
σιλλαίνω I. Prom. 8. 192.
σιμὸς. τὸ σιμὸν λέγω I. D. Mort. XX. 4. 416.
Σιμωνίδης I. Jud. Voc. 5.
Σινωρβοκλῆς III. Macrob. 15. 218.
Singularem cum plurali conjunctum vide I. Zeux. 7. 844.
Σίνις. ἀποκτείνας τὴν Σίνιν τὴν πρὸς Πιτθέως συγγενῆ I. Prom. 7. 36.
σισύρα III. Rhet. Pr. 16. 18.
Σισύφῳ II. Jup. Conf. 18. 640.
σίτησις ἐν πρυτανείῳ I. Prom. 4. 188.
σιωπή. ὑπὲρ τὸ τῆς ὀρχηστικῆς προσώπου σιωπῆς II. Salt. 70. 306. & 307.
σκάζω. πρὸς τὴν θεραπείαν σκάζων I. Merc. Cond. 39. 699.
σκαιὸς. μηδὲν σκαιὸν I. Tim. 35. 147.
σκάπτω. σκάπτε ὦ Τίμων I. Tim. 40. 151. ὑπὲρ τὰς ἐσκαιωμένα πηλῷ II. Gall. 6. 711.
σκάφη II. Q. Hist. 41. 55.
σκέλος. ἐπὶ τοῖς σκελοῖν λάσιος II. Bis Acc. 9. 800.
σκίπτομαι I. Merc. Cond. 37. 696.
σκιὴν μοι ἦν πολυτελῆ II. Alin. 48. 616. σκιὴ — philosophi pallium I. Nigr. 24. 64. αὐτῇ σκιᾷ ἐκ πιθάρας I. D. Mar. VIII. 1. 308.
σκηνὴ. σκηνῆς ὄνομα I. Nigr. 1. 39. ἐπὶ τὸ σκηνῆς II. Icar. 21. 776. μόνον οὐκ ἐπὶ σκηνῆς ἑστῆσαι ἑαυτὸν III. Mort. Per. 21. 344. σκηνὰς καὶ καλύβας I. Herod. 8. 837.
σκηπτὸς βροντῆς γενομένης I. Somn. 17. 22.
σκῆπτρον I. D. Deor. VII. 3. 221.
σκιὰ I. Nec. 13. 474.
σκιᾶς — αὐγὴν III. Electr. 6. 90. σκιαὶ ἐπῶν I. Harm. 4. 857. σκιαὶ ὀρθαὶ II. 2. Ver. Hist. 12. 112.
σκινδαλαμῷ III. Diss. cum Hes. 5. 243.
Σκιρωνίδης. ἀπὸ τοῦ Σκιρωνίδου I. D. Mar. VIII. 1. 307.
σκληρώδης πέτρα I. Somn. 12. 18.
σκοπεῖν. ἆρα ταῦτα μοι σκοπῶ I. Prom. 5. 30. σκοπεῖσθαι πρὸς ἑαυτὸν I. Nigr. 6. 45.
σκοπὴ. ἀπὸ τῆς σκοπῆς I. D. Mar. I. 2. 288.
σκοπιὰ. ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς I. D. Mar. I. 2. 288.
Σκυθῶν ἐρημίαν II. Amor. 36. 436.
σκυθρωπότης II. Icar. 5. 756.
σκύλλει. αὐτὴ σκύλλῃ I. Cont. 7. 498.
σκυτάλη I. Somn. 3. 6. ib. 14. 19.
σκύφῳ Νεσσέως I. Herm. 12. 751.
σκῶμμα. δημιούργης Ἀττικὴ τῶν σκωμμάτων I. Prom. 1. 24.
σμάραγδος. τὸ σμάραγδον III. de Domo 15. 198.
σμίλη I. pro merc. Cond. 2. 709.
Σμύρνα I. Jud. Voc. 9. 94.
σμυρναϊκὸς II. Imag. 2. 460.
σολεὺς I. Pisc. 19. 589.
σολοικίας ... ἐν τῇ ὀρχήσει II. Salt. 80. 310.
σολοικίζοντα III. Soloec. 1. 552.
σολοικισμὸς I. Nigr. 31. 74. σολοικισμῶν ἐπιπλάμβους I. Vit. Auct. 23. 563.
Σόλων ὁ Ἐξηκεστίδου I. D. Mort. XX. 4. 416. I. Cont. 9. 502.
σοφὸς I. Herm. 78. 821. & 822.
σός. ὁ σὸς ὦ Ἑρμῆ II. Jup. Trag. 33. 680.
σοῦρα II. Q. Hist. 29. 40.
σοφιστὴς I. pro merc. Cond. 15. 723. Ῥοδίῳ σοφιστῇ II. Tox. 27. 536. ἀπεσκολοπισμένον σοφιστὴν III. Mort. Per. 13. 337. μισῶ σοφιστὴν I. pro merc. Cond. 5. 712. ἐπὶ τούτων σοφιστῶν III. Philops. 16. 43. σοφισταὶ II. Gymn. 22. 903. σοφιστῶν III. Philopat. 2. 587. σοφιστῶν ἀφωνότεροι II. Jup. Trag. 14. 656.
σοφιστικὸς I. Prom. 4. 189.
Σοφοκλῆς I. Jud. Voc. 5. 88. III. Macrob. 24. 226.
σοφὸς. σοφὸς τὰ ἐρωτικὰ I. D. Deor. XX. 1. 253. ἐκ σοφοὶ I. Pisc. 1. 571. οἱ σοφοὶ ἐπὶ ταῖς τῶν πλουσίων θύραις ἀλητρίουσι I. Nigr. 22. 60. τινὸς τῶν σοφῶν I. Herm. 47. 788.
σπάσις. I. Nigr. 31. 73.
Σπαρτιάτης. ἀνδρὶ Σπαρτιάτῃ II. Par. 43. 868.
σπαρτὸς. σπαρτῶν ἀνάδεσις II. Salt. 41. 292. & 293. σπαρτοῦ τινος ἀναδεδλαγκέναι III. Philops. 3. 31.
σπείρας τινὰς ἐπισυρόμενοι II. Tox. 19. 528.
σπειρᾶσι. ἐσπειραμένους III. Philops. 22. 50.
στεύδω. σπεύδοντα καὶ αὐτὸν ὠθεῖν καὶ — τί μοι σπεύδουσα καὶ αὐτὸν ὀτρύνεις; I. Nigr. 6. 44.
σπίλος II. Amor. 15. 413.
σπιθὴρ. σπιθῆρα ὀργῆς — ἐκ τοῦ ὕδατος φυλακτούσης σπιθῆρα τίφρας — ἐξέφλεξε τὴν πόλιν ἐμβαλὼν σπιθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος — ῥιζῶσαι (ῥιζοῦσαι) τὸ ἐνόντα αὐτοῖς σπιθῆρα τῆς κοινωνίας I. Tim. 1. 100.
σπλάγχνον. σπλαγχνῶν III. Tragop. p. 645.
σπονδὴ. σπονδὰς ποιεῖσθαι II. Jup. Trag. 22. 668.
σπορὰ. τῇ τῶν κυάμων σπορᾷ I. Prom. 1. 24.
σπουδάζω I. D. Deor. XVI. 1. 243. σπουδάζουσι ὑπὲρ τῶν γυναικῶν III. Rhet. Pr. 23. 24.
σπουδεῖος II. Icar. 4. 755.
σπουδὴ μοι ἐπελήλυθεν I. Prom. 2. 26.
σπάδιον πᾶν ἄδη ἧττον φοβερὸν I. Harm. 4. 858.
σπάδιος. σπάδιοι II. Icar. 6. 757.
σπαδὼν III. Nav. 16. 259.
σταθμούς τινας καὶ παρασάγγας II. Icar. 1. 752.
σταυρὸς. ὃ δὴ σταυρὸς εἶναι I. Jud. Voc. 12. 98. ἐπὶ τῶν σταυρῶν III. Philops. 17. 45.

σείχω II. Jup. Trag. 33. 682.
σείω. ἐσαλμένα I. Scyth. 3. 863. σείσας II. Alex. 11. 218.
σέμματα II. Alex. 58. 263.
σενὸς. βίῳ κομιδῇ σεισὸς, I. Somn. 1. 2.
σενοχωρίαν. ἀλλὰ σενοχωρῶν εἶπεν I. Nigr. 13. 52.
σέφανῳ I. Tim. 43. 157: σεφάνῳ τ' τόποι (μὴ ἴσασι) — δότε σ' ἀθλίων ἐκείνων σεφάνους σ' αἴρες (*Casaub.* legit ὅπως) ποκάζω τὰ μίτρατά μου 'πικαίπι. — τὴν κεφαλὴν τοῖς σεφάνοις διηθισμένῳ I. Nigr. 32. 74. & 75. σεφανόω ib. 8. 48. I. Cont. 22. 518. πολάκις ἐσεφανωμένον III. Dem. Enc. 45. 523. σεφῶναι τὰ Ὀλύμπια II. Icar. 25. 782.
σῆθος. τὸ σῆθος ἢ τὴν δεξιὰν καλαφιλεῖν I. Nigr. 21. 59.
σήλη. σήλῃ παλαιοῦ νεκροῦ ἵστασιν I. Tim. 5. 110.
Στησίχορος II. 2. Ver. Hist. 15. 113.
σίγμα. σίγματα ἐπὶ τῆ ψυχῆς I. Cat. 24. 645.
σιγματίας σαπίτης I. Tim. 17. 128.
σίζονται III. Dea Syr. 59. 489.
Στοὰ II. Bis Acc. 13. 807. ἐπαφῶμεν Στοᾷ III. Mort. Per. 40. 360.
σοισάζω I. Cat. 5. 626.
σοιχεῖ χρόνῳ v. not. III. Ocyp. p. 666.
σοιχεῖον. ὁποσάπαν τὸ σοιχεῖον εἰη II. Gall. 9. 716. τὸ σοιχεῖον ἑξάπαν III. Cronos. 17. 398. & 399.
σόλος. ἐπιμήκεις σόλας III. Dem. Enc. 37. 519.
σόμα. ὁ χαμαιλισμὸς τῶ σόματος I. Jud. Voc. 7. 91. τὸ σόμα ἀνοίξας σὺ &c. III. Philopf. 33. 60. ὅτι μηδὲ τοῖς σόμασιν ἡμᾶς προσίστασι I. Nigr. 21. 60.
σόμιον I. Catap. 4. 624.
σοχαστικὸς II. Q. Hist. 47. 58.
στρατιώτης. κῇ στρατιώτας II. Imag. 10. 468.
στραϊωτικὸν I. D. Deor. XVIII. 1. 248.
ἡ Στραϊονίκη III. Calumn. 14. 144.
στρατοπεδον. διὶ στρατοπίδῃ I. Nigr. 13. 52.
στρυφνός. στρυφνὴν v. not. III. Epigr. Omiss. 691.
Στωϊκός. ταῦτα τοὺς Στωϊκοὺς λέγειν ἀξιῖ I. Nigr. 11. 50.
σὺ δὲ I. Cont. 2. 493. τὸ πρῶτον σὺ I. Herm. 15. 753. σοῦ I. Pisc. 22. 592. πάλαι μὲν σε ταῦτα αἰτιᾶσθαι I. Tim. 14. 124. σοὶ Edd. σὸν *Jens.* corrigit III. Dem. Enc. 18. 504. σοι II. Salt. 4. 268. ἐγὼ σοι II. pro Imag. 1. 484. & 485. ἥτις ἐσί σοι II. Jup. Trag. 2. 644. σέ τε κῇ II. Jup. Conf. 16. 638. σὺ σ' ὦ Διὸς &c. II. Q. Hist. 1. 2. ὑμῶν II. Bis Acc. 20. 814. & 815. τῇ ὑφ' ὑμῶν II. 2. Ver. Hist. 27. 124. ὑμῶν μόνων ἴδιον γένοιτο III. Mort. Per. 24. 347. ὑμῖν I. Pisc. 31. 599. I. Herm. 4. 744. II. Phal. Pr. 1. 187. ὑμᾶς vulgo ἡμᾶς III. Ep. Sat. 29. 410. & 411. ἐχ ὑμᾶς I. Jud. Voc. 3. 85.
συγγενης I. Tim. 49. 161.
συγγνάμης ἀξιώσας II. Par. 28. 858.
συγγραμματίον I. Herod. 1.
συγγράφω. συγγραψάμενος προσάτας I. Scyth. 10. 869. τῷ συγγράφειν II. Q. Hist. 4. 6.
συγκαθασπάω. συγκαθασπᾶν ἑαυτοῖς ἄλλως — φρούρια πρότερον εἰς τὴν Σύρων ἐπικράτειαν συγκαθασπασθέντα I. Nigr. 11. 50.
συγκαλαφλέγω I. Nigr. 30. 72.
συγκειμαι I. pro merc. Cond. 5. 713.
συγκοιμίζω. τῇ μνήμῃ συγκεκοιμισμένῳ — πάλιν δὲ πάντων ὁ πολεμικώτατον πτῆμα εἰς τὰς ψυχὰς συγκαταμοιῶσι I. Nigr. 10. 49.
συγκροτέω. συγκροτῶν III. Conv. 18. 43. συγκεκροτημένος II. Gymn. 29. 911.
συγκωμάζω II. Salt. 11. 274.
συγχεῖν ἡμῶν ἐπειρᾶτο τὴν σωφροσύνην II. Bis Acc. 17. 812.
σύκινος II. Alex. 47. 252.
σῦκον. σῦκα σῦκα ὀνομάζων II. Q. Hist. 41. 54 τὰ σῦκα τῦκα — τὰ σῦκα σῦκα, τὴν σκάφην δὲ σκάφην ὀνομάσων I. Jud. Voc. 8. 93.
συλάω. συλᾷν τὰ ἤδη ἀνατεθέντα II. Phal. alt. 2. 202.
συλλέγω I. Jud. Voc. 2. 83. ib. 8. 93.
συλλαμβάνω. συνελάμβανεν ἐπὶ θανάτῳ I. D. Mort. XII. 3. 384. συνειληφότα II. de Luct. 20. 932.
συλλαγχάνω. συνειληχότα II. de Luct. 20. 932.
Σύλλας I. Zeux. 3. 841. III. Adv. Ind. 4. 102. & 103.
συλλέγω. συνειλοχότα II. de Luct. 20. 932. συνειλεγμένα I. Tim. 23. 137.
συλλήγω. συνειληχότα II. de Luct. 20. 932.
συλλογισμὸς I. Tim. 13. 122.
σύμβαιμα I. Vit. Auct. 21. 561.
συμβόλαιον II. Asin. 1. 567. & 568.
συμβουλεύω. συνεβουλεύομεν τοῖς ἐπιτηδείοις I. Somn. 1. 2. συμβουλεῦσαι ἀξιῶ rogo ut mihi consulatis. II. Phal. Pr. 5. 191. συνεβουλεύσατε ἂν ib. 193.
συμμαχέω. Ἀθηναίοις συμμαχήσας I. D. Deor. XXII. 3. 271.
συμπαιδρεύειν III. Nav. 31. 268.
συμπαρεισέρχομαι I. Tim. 28. 141.
σύμπασ' Edd. male σύμπας III. Epigr. 24. 682.
συμπίνω. συνέπινον αὐτοῖς I. Sacr. 9. 533.
συμπίπτω. συμπεσεῖσθαι I. Herm. 40. 784.
συμπόσιον III. Conv. 1. 418.
συμπότης. τ' συμπότᾳ II. Asin. 7. 575.
συμπολίκος I. Prom. 8. 191.
συμπροίρχομαι I. Nigr. 22. 61.
συμφέρω. ἐπὶ τῷ συμφέροντι παῤῥησιαζόμενος II. Jup. Trag. 19. 663. ἐπὶ τῷ ἐκείνου συμφέροντι III. Calumn. 24. 157.
συμφθείρω. ἡ μίξις συνέφθειρε I. Prom. 5. 31. συμφθείρεσθαι ἀλλήλοις ib.
συμφιλοσοφέω I. Herm. 11. 750.
συμφορὰ. τὴν συμφορὰν II. Asin. 56. 624.
συμφύω. ὁ συμπεφυκὼς III. Musc. Enc. 3. 92.
οἱ συναγωνισταὶ III. Epigr. 20. 680.
συναναστράω I. Cat. 18. 641.
προσελθὼν τῷ συναρμοσῇ II. Tox. 32. 540.
συνδιαιτέω I. Nigr. 22. 61.
σύνδεσμος I. Jud. Voc. 6. 90.
συνδιάτορος I. Cont. 1. 488.
συνειλέω. συνειλημένον II. Imag. 9. 467.
συνεπίπτω. συνεπίπτει δῶμα I. Nigr. 8. 48.
συνεπιλαμβάνω. συνεπιλαβέσθαι al. συνεπισπάσθαι I. Prom. 13. 195.
συνήδω. μηδὲν κίνδυνον ἑαυτῇ συνειδυῖα I. Nigr. 6. 45.
συνεργὸς ἀγαθὴ I. Tim. 33. 146.
συνέρχομαι. συνέλθετε II. Jup. Trag. 6. 647.
σύνεσις. πολλῇ τῇ συνέσει χρώμενος II. Alex. 22. 229.
συνετὸς. τὰ πολεμικὰ συνετὸς ὢν ὀλίγους I. Somn. 2. 4. ὁ συνετώτατος III. Calumn. 28. 158.
συνέχω. συνέχεται I. D. Mort. X. 12. 375.
συνηθεια. συνήθειαν ἄμεμπτον I. Jud. Voc. 7. 91.
σύνθετος. σύνθετόν τι καὶ ξένον φάσμα τοῖς ἀκούουσι δικᾶ. I. Prom. 5. 31.

σύνθημα. ὡς ἐδεξάμην τὸ σύνθημα I. Nigr. 22. 61.
συνίημι. συνῇς I. D. Mort. XIV. 6. 399. συνιῶσι intelligere, vid. not. II. Jup. Trag. 27. 673. συνιόσι al. συνιῶσι II. Q. Hist. 37. 49. συνίκς δὲ, οἷας II. Alex. 32. 240. συνίησι leg. συνίκς δὲ II. Alex. 32. 240. & 241. συνιόσι II. Salt. 64. 302. συνιεμένας v. notas III. de Dom. 4. 192.
συνίστημι. συνίστα ὁρᾷς III. Philopſ. 29. 56.
συνοδυσαφέω I. Herm. 13. 753.
συνοικέω. συνοικεῖ ἡμῖν &c. I. D. Deor. V. 2. 213.
συνοικίαι II. Tox. 15. 522.
συνουσία. τὰς συνουσίας II. Jup. Trag. 4. 646.
συντάσσω II. Eun. 3. 352.
συντίθημι. ἕτω ῥᾳδίως συντιθεῖς I. Cont. 4. 495.
συντρίφω I. Jud. Voc. 7. 91.
συντρίβω. μὴ ἐ συντρίψω πε πισὸν τ ἥρωα, ὃν ὑποκρίνομαι I. Nigr. 9. 49.
σύντροφος. φιλοσοφία ἐ πινία σύντροφοι — τῇ Ἑλλάδι πινία μὲ καὶ σύντροφός ἐσι I. Nigr. 12. 51.
συφορὶς πολική I. Tim. 50. 164.
σύρβη. τὴν συρβὼν τύρβων λέγουσι I. Jud. Voc. 7. 90.
συρίζω. τὸ συρίζειν κ σαλπίζειν I. Jud. Voc. 10. 96.
συρίττω I. Nigr. 8. 47. ἐξέπιπλες, ἐγὼ δὲ ἐσύριττον ib. 48.
Σύρος. τ Σύρον τ &c. III. Philopſ. 16. 43. Σύροι μὲν ἐσμεν III. Tragop. p. 660.
συρφετὸς I. Herm. 21. 760.
σύσπαω. συνισπακὼς τοὺς δακτύλους — ὁρᾷς τοὺς δακτύλους κατισκληκότα I. Tim. 13. 122.
σφαγή. ἐν τῇ σφαγῇ II. Tyr. 13. 151.
σφαῖρα καλάμου ſphaerae hujusm. πρίκωτοὶ vocantur I. Nigr. 2. 40.
σφάλλω. μὴ σφαλεὶς τ ἀληθείας I. Nigr. 11. 50.
σφὴξ. ἅσπερ σφῆκες I. Cont. 15. 511.
σφιγγίον I. pro merc. Cond. 1. 706. 707. & 708.
σφίγξ. ὡς ἄμμα σφίγγει II. Aſin. 10. 578. & 579.
σφυρήλατος III. Dem. Enc. 14. 501. & 502.
χεδία. ἐπὶ τ χεδίας II. Par. 11. 849.
χῆμα II. Q. Hiſt. 57. 66. χῆμα δολοπρεπὲς, I. Somn. 8. 11. ἐπίσημος ἀπὸ τῦ χήματος — κόσμιος ἀπὸ τῦ χήματος I. Nigr. 2. 40. ἀπὸ τῦ χήματος ib. 24. 64. τῷ χήματι τῷ αὐτοῦ I. Jud. Voc. 12. 98. τὸ χῆμα εὐσκλὴς I. Tim. 54. 170. χήματά μοι τ φανέντων ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐθαμύνει I. Somn. 5. 8.
σώζω. τὸ σώζειν αὐτοὺς &c. I. D. Mar. II. 4. 294. σώσειν αὐτὴν τῇ φυγῇ II. Aſin. 23. 592.
Σωκράτης I. Nigr. 27. 67. II. Salt. 25. 283. Σωκράτης δὲ ὁ ἀπὸ Μόψε III. Soloec. 5. 560. Σωκράτην ἐμάνθανε λιθοξόος τὴν τῦ πατρὸς τέχνην I. Somn. 12. 17. Σωκράτης εἰρωνεία II. Dem. 6. 378. Σωκράτης ἐρᾷ ης I. Somn. 2. 3. Σωκράτη III. Mort. Per. 5. 330. ἆρα σὺ ὦ Σώκρατες ὁ φροντιςὴς ἐπικαλούμενος I. Prom. 6. 32. εὐδαίμων, ὦ Σώκρατες, ἄνθρωπος εἶ I. D. Mort. XX. 5. 418.
σῶμα. τῦ μὲ σώματος I. D. Mort. XXIV. 3. 430. τῦ σώματος τὸ εὐτελὲς, alii melius χήματος legunt I. Somn. 8. 10. τῷ ἢ τούτε σώματι I. Jud. Voc. 12. 97. τὸ σῶμα καθαναγκάζειν I. Nec. 4. 461. διεφθαρμένε τὸ σῶμα I. D. Deor. XIII. 2. 236. ὑπόγυος ἦν τὸ σῶμα, melius χῆμα, I. Somn. 8. 11. σώματα εἶναι ἅπαντα I. Herm. 36. 778. ὧν τὰ μὲ σώματα διλυσιν ὁ χρόνος I. Nigr. 18. 57.
σωρὸς ὁ acervus. I. pro merc. Cond. 13. 722. ham ἡ σορὸς ſepulcrum, ib.
Σώσρατος I. D. Mort. XXX. 1. 450. II. Demon. 1. 374. III. Hipp. 2. 66.
σωτὴρ I. Zeux. 8. 845. σωτῆρα ἐ εὐεργέτην I. Tim. 5. 110.
Σωτήριχος III. Ocyp. p. 669.
σωφρονικὸς I. Tim. 54. 170.
σωφρόνως κ δικαίως κ ὡσίως I. Somn. 10. 15.
σωφροσύνη δὲ ἐκείνη I. Somn. 9. 12.

T.

Τάζω. τέλαγὰς I. Cont. 1. 488.
ταχεῖς ἀνυγραίνοντο II. Amor. 3. 401.
ταλαίπωρος III. Tragop. p. 645.
τάλαντον. ἀπὸ ταλάντων πέντε, ὧν εἶχε II. Tox. 23. 532. περὶ ταλάντων III. Ep. Sat. 8. 391.
Τάλως. ἔνιοι δ τ Ἀταλάντης Παρθενοπαῖον φασὶ γραπεῦσαι, ἀλλὰ τ Τάλω, ὃν ἔνιοι Δέδαλον καὶ Τάλω προσαγορεύουσι I. Jud. Voc. 11. 97.
Τάλως III. Philopſ. 19. 47.
ταμιεύω I. Nigr. 27. 67.
τᾶν. ὦ τὰν & τᾶν II. Icar. 2. 752.
Τάνταλος I. Tim. 18. 128.
τάξις. τάξις γραμμάτων — ὅπως κ ἡ τάξις τ γραμμάτων ἔχειν νενομοθέτηται I. Jud. Voc. 5. 89. τάξιν II. Amor. 24. 424. τάξιν λιπὼν ἣν &c. vide notas III. Dem. Enc. 44. 522. & 523. τάξισι II. Alex. 30. 237. & 238.
ταπεινὸς τὴν γνώμην I. Somn. 9. 12.
Ταραντῖνος. τ Ταραντίνης ἐργασίας III. Rhet. Pr. 15. 16.
ταραντινίδιον vettis genus. III. Calumn. 16. 146. & 147.
ταράττεσί τε II. Gymn. 2. 884. & 885.
ταριχεύει II. de Luct. 21. 933.
τάσσω. τετάχατο I. Ver. Hiſt. 13. 80.
Ταῦγετος I. D. Deor. XIV. 2. 239.
ταῦρος I. Prom. 17. 200. ὁ μὲ ταῦρος ἐκεῖνος ἐφαίνετο I. D. Mar. XV. 4. 326. ταῦρον εἰκάσας ἑαυτὸν ib. 2. 324. & 325. ταῦρον τε κ αἰγῶν I. Tim. 9. 117.
ταφὴ. τ ἐκεῖ σὺς ταφῆς I. Tim 6. 113.
τάφος I. Vit. Auct. 9. 548. τάφος ἔμψυχος I. D. Mort. VI. 2. 347.
ταρφὺς. ταρφεῖς ἄκρα κόρυμβα II. Jup. Trag. 31. 677.
ταρφὺς I. Cont. 23. 523.
ταχὺς II. Q. Hiſt. 56. 65.
ταχύς. θᾶττον γοῦν I. Tim 2. 100.
ταχίστα I. Piſc. 29. 598. ἐπειδὴν τάχιστα ſimulatque, I. D. Mort. VII. 1. 357.
ταὼς. βασιλεὺς ἐπὶ χρυσοῦ θρόνε καθεὶς, οἷον ταὼς. I. Nigr. 13. 52.
τε. ὑετοί τε ῥαγδαῖοι — ἀμφί τε ὑραυοῦ, ἀμφί τε ἀςέρων ἡ γραφὴ I. Tim. 3. 105. αὐτόν τε II. Tox. 30. 539.
Τειρεσίας II. Salt. 57. 299.
τεῖχος τριπλοῦν I. Cont. 9. 501. προσβάλλειν τοῖς Θηβαίων τείχεσιν II. Salt. 76. 308.
τεκμαίρομαι. ὅσον τεκμήραιτο I. Herm. 1. 739. τεκμαίρεσθαι ἀπὸ τ καλάμου II. Alex. 5. 212.
τέκτων I. Somn. 12. 18.
τέλειος. τελείων θεῶν II. Jup. Trag. 18. 662.
Τελέσιλλα II. Amor. 30. 430.
τέλεσμα II. Jup. Trag. 11. 653.
τελέσρια fruſtra Olear. pro τυμπανίσρια. vid. ad I. Somn. 12. 17.
τελεσφορία I. Prom. 5. 30.

τελευτᾶν an adverbium? I. Herm. 46. 787. τελευτῶν II. Par. 46. 871.
τελευτὴ Νικίᾳ II. Q. Hist. 38. 51. ἔνθα τελευτὴ ἐγίνετο III. Dea Syr. 18. 466. & 467. ὥσθ' ἣν τελευτὴν I. Nigr. 30. 72.
τελέω II. Q. Hist. 35. 48. τελεῖν ἐπὶ τὸ τέρμα I. Tim. 20. 130. τοὺς θιάσους μὴ τυμπάνῳ τελεῖν I. Somn. 12. 17.
τέλλω I. Cont. 10. 502. & 503.
τέλος. εἰς τέλος I. Somn. 9. 12. οἱ τ' εὐτυχοῦντες ἀλλ' οὐ τέλους ἕνεκ εὐτυχεῖς ib. πρὸς τὸ τέλος τῆ βίᾳ I. Cont. 10. 503.
τέμνω. ἔτεμεν I. Herm. 28. 769.
τερατεία I. Vit. Auct. 2. 542.
τερατολόγος I. Prom. 5. 30.
τέρμα I. Tim. 20. 130.
τερπνός. ἡδὺ τερπνὸν σὺν αὐτῇ II. Q. Hist. 10. 13.
τέρπω. ἐτερπόμεθα σὺν αὐτοῖς I. D. Mort. XXVII. 6. 441. τέρπῃ δ' εἰς &c. III. Epigr. Omiss. 692.
τέρψις ἀτερψίη I. Vit. Auct. 27. 569.
τετράκις III. Mort. Per. 35. 356.
τετρακτὺς I. pro Lapf. 5. 731. III. Philopat. 12. 597.
τετραπόδισι I. D. Mar. VII. 2. 307.
τετράρες. ἃ σὺ δοκεῖς τέτταρα I. Vit. Auct. 4. 542. τέτταρα I. Herm. 36. 778.
τετραρακοντούτης I. Herm. 13. 753.
τεῦτλον I. Jud. Voc. 7. 90.
τεύχω. θνητοὺς ἄλλοισι ἢ σὺ πολίτοισιν ἀγῆτας τεύχει I. Prom. 1. 25.
τέχνασμα II. Amor. 28. 428.
τέχνη I. Halc. 5. 180. & 181. τέχνη ἐστὶν II. Par. 4. 840. εἴπερ τέχνη τῆ δύνατα III. Ocyp. p. 672. ὑπὲρ τ' τέχνης II. Abd. 24. 180. τῇ σεαυτοῦ τέχνῃ χαρ. ζόμβος II. Par. 43. 869. μίτει τὴν σεαυτοῦ τέχνην I. D. Mort. XX. 6. 419. τὼ τέχνα I. Pisc. 20. 590. τὰς μὲν ἄλλας τέχνας &c. II. Par. 28. 856. & 857.
τεχνίτης. ἔχων δούλας τεχνίτας I. Somn. 12. 16.
τὼς ἐννοήσας I. Prom. 3. 27.
Τήλεφος III. Diss. cum Hes. 1. 240.
τηλικοῦτος I. Halc. 6. 182. τηλικαῦτα i. e. τηλικούτους I. Prom. 8. 162.
τήμερον I. Catap. 21. 642.
τηλίνος II. Lex. 1. 318.
τιάρα. ὁ τὴν τιάραν III. Deor. Conc. 9. 533.
τίθημι I. Prom. 15. 197. τίθει I. D. Mort. IV. 1. 340. τὸ παρὸν εὐθέμενος I. Nec. 21. 484. & 485.
τιμάω I. Prom. 4. 188. ib. 15. 198. τιμῶμεν ἀποθανόντας II. Tox. 1. 508. & 509. τὸ χορὸν ὁ πόλλων &c. τιμήσει I. Somn. 2. 4. ἢ τιμῶντες II. Jup. Conf. 7. 631. τιμώμενος ὑπὸ τῶν ἀρίστων I. Somn. 11. 15. ὁ τιμώμενος III. Calumn. 12. 140.
Τιμόθεος I. Harm. 1. 850.
Τιμοκράτης II. Salt. 69. 306.
Τίμων I. Tim. 1. 98. ib. 50. 163. τῆ τε τοῦ Τίμωνος ib. 15. 124.
τιμωρίαν. ἀξιοῦμεν τιμωρήσειν I. Pisc. 27. 597.
τίττε I. Nigr. 17. 57.
τις I. Prom. 20. 203. τί ἔν; ἐχρῆν I. D. Mort. X. 4. 366. μή τις ἐχίδνης vide not. III. Tragop. p. 662. τί ἂν II. Bis Acc. 20. 815. τί τοῦτο &c. I. D. Mar. III. 1. 294. τί ἐστι; I. Cont. 7. 498. γάρ τι, ὑγιές τι vide notam III. Ep. Sat. 6. 389. μή τι III. Ocyp. p. 665. τί ἔν ἔτι II. Jup. Trag. 33. 683. τι κέντρον an τό; vide ad III. Dem. Enc. 20. 507. τινι II. Par. 56. 878. & 879. μῶν ἢ σύ τινα ὥσπερ ὁ Φάων &c. I. D. Mort. IX. 2. 361. τίνες δὲ ἢ ἦτε; ib. XXV. 1. 432. τινῶν I. Halc. 7. 182. & 183. II. Gymn. 14. 893. τίσι γε I. Herm. 80. 824. τινὰς ἤδη I. Scyth. 2. 862. τινὰ αἰτήσας I. Merc. Cond. 16. 672.
τῦ Τισιῦ τὸν τέχνῳ οἶδα III. Pseudol. 30. 187.
Τιτανώδης. Τιτανῶδες βλέπων I. Tim. 54. 170.
Τίτορμος II. Q. Hist. 34. 46.
τιτρώσκω. ἐπὶ τ' τρώσαντα — αὐτὸς ὁ τρώσας λόγος ἔστω — τὸ τῦ λόγου. ὁ τρώσας ἰάσεται I. Nigr. 38. 82. τιτρωσκόμενος II. Tyr. 20. 156. & 157.
τοιοῦτος I. Prom. 5. 190. I. D. Mort. XIV. 4. 397. I. Merc. Cond. 30. 689. τοιαύτη σοι &c. II. Imag. 18. 478. τοιοῦτο al. τὸ τοιοῦτο I. D. Mort. XIV. 4. 397. τοιοῦτον neutr. gen. pro τοιοῦτου. I. Vit. Auct. 15. I. pro Lapf. 17. 738. τὸ τοιοῦτον I. Herm. 29. 770. ib. 33. 774. τοιοῦτόν τι ἔπαθον II. Imag. 1. 458. & 459. τοιοῦτον II. Par. 8. 845. ἢ ἅμως τοιοῦτον ὄντα αὐτὸν ἐφιλάμεσι I. D. Deor. XV. 1. 241. τάχα τοιοῦτα I. D. Mort. XX. 5. 419.
τοῖχος. τοίχου ἄρχων τῦ δεξιοῦ III. D. Meret. XIV. 320.
τοιχαρυχίου II. Gall. 28. 744.
τοκὰς κεφαλὴ τοκογλύφου I. Nec. 11. 472.
τόκος. ἀποδιδόασι γὰρ αὐτῷ κατὰ καιρὸν τοὺς τόκους I. Herm. 10. 749.
τολμάω. μόνος δὲ τολμήσας II. Par. 43. 866.
τῦ τόκε ὑφαιρεῖν III. Philops. 8. 36.
Τόξαρις II. Tox. 1. 507. Τόξαρις. κἄμοὶ ib. 11. 518.
τόξον I. D. Mort. XVI. 3. 403. τόξῳ II. Alex. 27. 236.
τορύνη I. Cont. 7. 498.
τοσοῦτος. εἰ τοσούτου — ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἐκέλευσέ με, ὦ Πατόκη, ἀκύμαντον εἶναι τοσούτῳ φυλάττειν τὸ πέλαγος — ἡ ἶρις δὲ εἰ τοσούτου — εἰ τοσούτῳ δ' ἐπαυρίσκειν I. Tim. 10. 119.
τοσοῦτος ἢ τοιοῦτος II. Q. Hist. 27. 35. τό γε τοσοῦτο III. Rhet. Pr. 8. 7. πλὴν τότε τοσοῦτον ἐπῆκουσα III. Mort. Per. 33. 355.
τότε δὴ τότε I. Merc. Cond. 11. 666. II. Imag. 13. 472. τοὺς λόγους οὓς τότε ἤκουσα I. Nigr. 7. 45.
τραγέλαφος. πῶῦ γάρ ἐστι τραγέλαφος ἢ σφίγξ; I. Prom. 7. 37.
Τραγοποδάγρα III. Tragop. p. 643.
τράγος. τράγῳ ἑαυτὸν ἀπείκασεν I. D. Deor. XXII. 2. 270.
τραγῳδία I. Jud. Voc. 7. 90. τραγῳδία ἀρχῆς II. Gall. 24. 738. τραγῳδίαν II. Alex. 5. 213. τραγῳδίαν ἐξεκαῆ III. Calumn. 24. 155.
τραγῳδὸς. τραγῳδοῖς καινοῖς I. Tim. 51. 166.
τράμις II. Lex. 2. 320.
τραπέζα δελφινὶς II. Lex. 7. 332. τράπεζα κοινὴ II. Amor. 27. 426. & 427. ἐπὶ τ' τραπέζης μόνον I. Tim. 48. 161. τράπεζαι ὑπὲρ τὰς τῦ Σικελίας I. D. Mort. IX. 2. 360.
τραῦμα. τὰ ἴχνη τῶν τραυμάτων I. D. Deor. XXVI. 1. 280.
τράχων. τράχωσι J. F. R. mavult τραχῶσι II. 2. Ver. Hist. 30. 126. & 127.
τρεῖς. τριῶν δ' ὄντων III. Calumn. 6. 133.
τρέπω. τέτραμμαι τὴν χροὰν I. Merc. Cond. 42. 703.
τρέφω. θρέψῃ γενικῶς I. Somn. 7. 9. τρέφοι II. Alin. 1. 569. εἰ τὸ τρέφειν πώγωνα &c. III. Epigr. Omiss. 690. πόθεν ὁ ἀρίστευς θρίψιτας I. Somn. 7. 9.
τρέχω. δραμὼν πρὸς τ' ἄρχοιλα II. Alin. 54. 622.
τριακὰς. στατὰξας τῇ τριακάδι I. D. Mar. VI. 3. 305. ἐμπαλὼν τὴν τριακάδαν I. Cont. 7. 498.

σμικρότατος I. Vit. Auct. 6. 547.
τρίζων II. Dem. 48. 390.
τρηβώνιον ἔχων πολύθυρον I. D. Mort. I. 2. 332.
τρίγωνον ὑστελὲς I. Vit. Auct. 4. 542. & 543. τρίγωνον τριπλοῦν I. pro Lapſ. 5. 729.
τριέστηρ I. Somn. 17. 21.
τριηκοσίων ὀργυιῶν III. Dea Syr. 28. 474.
τριήρης καὶ φλιξας III. Hipp. 2. 67.
τρίκκη II. Alex. 11. 218.
τρικυμία I. Merc. Cond. 2. 653.
τριόδ I. D. Mort. I. 1. 330.
Τριπτόλεμ I. Prom. 1. 24.
τρισόλβιε. ὡς τρισόλβιοι κεῖνοι βροτῶν οἱ ταῦτα δερχθέντες τέλη Μόλωσ' ἐς ἅιδ' τοῖς δὲ γ' οὐ μόνοις ἐκεῖ ζῆν ἐστι, τοῖς σὶ' ἄλλοισι πάντ' ἐκεῖ κακά. I. Nigr. 1. 39.
τρίτ. τρίτῳ I. D. Mort. XIII. 3. 392. τρίτῃ II. Salt. 26. 283. & 284. III. Pſeudol. 7. 169. τρίτον τι ἀγαθὸν II. Eun. 3. 353. τὸ τρίτον II. Q. Hiſt. 31. 42.
Τρίτων. ὦ Τρίτωνες I. D. Mar. X. 2. 315. Τρίτωνες III. Epigr. Omiſſ. 688.
τριωνομάδητες II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98.
Τριφάλης τ Κωμικῶν εἷς III. Fug. 32. 383.
τριώβολον μισθὸς II. Bis Acc. 12. 805.
Τροία. τόν τε βασιλέα τ ἐπὶ τὴν Τροίαν III. Ner. 2. 637.
τρόπος. κατὰ τ αὐτὸν τοῦτο τρόπον II. Tyr. 12. 151. ἄλλῳ τῳ τρόπῳ ib. 11. 148. τωτονὶ τ τρόπον I. Jud. Voc. 11. 96.
τροπόω I. Cat. 1. 621.
τροπωτὴρ I. D. Mort. IV. 1. 340.
τροχὸς I. D. Deor. VI. 5. 219.
τρύβλιον I. Tim. 54. 170.
τρυπάω. τὴν τῆλυπηρὰν II. Bis Acc. 35. 835.
τρυφαλὶς II. Lex. 13. 336. vel potius 340.
τρυφάω. τρυφάτω μόνος I. Tim. 43. 155.
τρυφὴ. τρυφὴν καθειμένη II. Amor. 3. 400.
Τρωάς. σὺ τῇ Τρωάδι I. D. Mar. IX. 1. 311.
τρὼς. παρὰ τρωσὶ I. D. Mort. XXIX. 2. 449.
τρωτός ἐστιν III. Calumn. 15. 145.
τυγχάνω. τοῖς τιχοῦσι I. Piſc. 17. 588. ὃ τὴν τυχοῦσαν II. Icar. 16. 771. τῆς μηδὲ τοῦτο τυγχάνουσιν I. Nigr. 21. 59. φύσεως εὐσόχου τε & μεγαλοπρεπῶς & φιλοπόνου τυχὼν, I. Somn. 2. 5. φύσεώς τε δεξιᾶς τεῖυχηκὼς ib.
τύλ. τύλων ἀπαλότης I. Somn. 6. 9.
τυλόω. ὥσπερ τισμαπέλας τῆλυλώμενος ἐνθοθι χεῖρας I. Somn. 6. 9.
τύμβ. Solan. pro ἑκατόμβαι vult legi τύμβοι optime meo judicio I. Cont. 24. 524.
τύμπανον I. D. Deor. XII. 1. 234. τοὺς σὺν τυμπάνοις I. Cat. 6. 627. τύμπανα ἐπάλαγεῖτο III. Bacch. 4. 78.
Τυνδαρὶς. Τυνδάρεως II. Salt. 45. 295.
τύπτω I. Nigr. 27. 67.
τυραννίδι. τυραννούμενοι tyrannide vexati II. Tyr. 5. 144.
τυραννικὸς III. Calumn. 13. 143.
τυραννὶς I. Tim. 52. 169.
τύραννος I. Catap. 1. 620.
τύρρη I. Jud. Voc. 7. 90.
τύρσις. κατὰ τύρσιν II. Alex. 11. 219.
τυρὸς σὺν Γυθίῳ III. D. Meret. XIV. 320. τυρὸν & οἶνον κάδον II. Aſin. 37. 605.
τυφλὸς I. Herm. 19. 757. ὁ τυφλὸς μόνον I. Tim. 20. 130. ἐδὲ τυφλὸς ἦν II. 2. Ver. Hiſt. 20. 118. μᾶλλον δὲ τυφλοῖς III. Calumn. 1. 126.
τυφλόω. ἐχὶ τὸ σῶμα ἐστὶ τὸ τυφλοῦν τὴν ψυχὴν, ἀλλ' ἡ τρυφή. I. Prom. 7. 35.
τυφόω. τῆλυφωμένος, ὁ ἐπημμένος καὶ ἀλάζων, ἴξων φρενῶν I. Nigr. 1. 40.
τύχη. τὴν τύχην αὐτὴ τὲ θεοῦ ἢ δαίμονα — τῇ τύχῃ λογισάμενα — τ τύχης παίγνιον I. Nigr. 20. 58. τύχῃ τῇ ἀγαθῇ II. Alex. 14. 222.
Τώμυρις I. Cont. 13. 508. Τώμυρις ἱκανὴ ἐστὶ I. Somn. 9. 12.

Υ.

Ὑάλ. ὑάλῳ ἀσκηκότι II. de Luct. 21. 932. & 933.
ὑβρίζω. ἐς ἐμὲ τὴν μητέρα ὑβρίζεις I. D. Deor. XII. 1. 232.
ὕβρις. ταῦτα ἐχ ὕβρις; I. D. Mort. II. 2. 337.
ὑβρις. τούτων ἁπάντων ἦν ὑβρις ὀτάλιον μακρῷ I. Prom. 5. 31. ὑβρις ὀτάλιον F. Br. placet ὑβρις ικώταλον ib.
ὑγιὰς I. Merc. Cond. 6. 660. I. pro Lapſ. 15. 737. τῷ τ ὑγιείας ὀνόματι ib. 13. 736.
ὑγίειαν I. pro Lapſ. 6. 733.
ὑγιαίνω I. Sacr. 2. 527. I. pro Lapſ. 5. 730. ib. 1. 725.
ὑγρός. ὑγραῖς σὺν ἀγκάλαις II. Jup. Trag. 41. 689.
ὑδρύομαι I. D. Mar. VI. 1. 302.
ὕδωρ ἐγχεῖται II. Abd. 8. 166. δὶ ὕδατ & μυκήματ III. Hipp. 8. 74. ὕδατι II. Jup. Trag. 42. 691. τὸ ὕδωρ ἐκχέας III. de Electr. 6. 91. ὕδωρ πίνων III. Dem. Enc. 15. 502. πρὸς ὕδωρ γράφειν ib. 503. πρὸς ὕδωρ μεμιξόμενον I. Merc. Cond. 35. 694. ὑδάσι ψυχροῖσι χριόμενον III. Dea Syr. 55. 488.
ὑετός. ὑετοί τε ῥαγδαῖοι I. Tim. 3. 105.
υἱὸς I. D. Deor. V. 4. 214. I. Scyth. 11. 871. τ ἐμὸν υἱὸν I. D. Mar. XI. 2. 318. τίνος υἱὸν ὄντα I. Somn. 12. 16. υἱὸν σὺν ἡλικίᾳ II. Tyr. 17. 154. υἱὸν πειθοῦντι II. Dem. 25. 385.
ὑμέτερος I. Herm. 15. 754. ὑμετέρᾳ al. ἡμετέρᾳ I. Prom. 19. 202. ὑμέτερον al. ἡμέτερον II. Bis Acc. 20. 816. τὰ μ ὑμέτερα III. Nav. 19. 260.
Ὑμεττὸς I. Jud. Voc. 8. 93.
ὑπακούω. ὑπακούσει II. Aſin. 4. 572.
Hypallagen in ὁ ναὸς ὅλος v. III. Tragop. p. 652.
Ὕπαρχ. ὁ Μηδίας ὕπαρχος I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
ὑπάρχω I. Herm. 68. 810. ὑπάρχοντα. βίᾳ ὑπαρχόντων & ἁρπαγὴ I. Jud. Voc. 1. 82.
ὑπὲρ Πολέμωνος II. Bis Acc. 13. 807. ὑπὲρ τ πλουσίου I. Merc. Cond. 14. 670. ὑπὲρ τ στρατιᾶς III. Bacch. 1. 74. ὑπὲρ ἄνθρωπον I. Vit. Auct. 2. 541. ὑπὲρ τ ὑάκινθον III. Nav. 43. 276. ὑπὲρ τῆς τ Ψιλαπτίας ἐλπίδα II. Dem. 10. 379. ὑπὲρ ἀλλήλων II. Amor. 47. 451. ὑπὲρ αὐτῶν II. Gall. 18. 729. ὑπὲρ αὐτοὺς τοὺς κρεμάθρους II. Amor. 54. 457.
Ὑπέρα I. D. Mort. IV. 1. 342.
ὑπεραντλέω. ὑπεραντλούμενοι τῇ ἅλμῃ I. Merc. Cond. 2. 653.
ὑπεραντλῶ ἄνωθεν ἐπιχυθείσης τ θαλάσσης ἡ ναῦς γενομένη — μὴ τὸ σκάφος ὑπέραντλον γένηται — ὁλκάδος ὑπεράντλου γενομένης — ὁρᾷς γὰρ ὡς ὑπέραντλος ἐστὶ I. Tim. 4. 108. multa ſimilia ib. 109.
ὑπεράνω Edd. ὑπὲρ ἄνω I. Herm. 61. 801. ὑπεράνω II. Bis Acc. 33. 832. ὑπεράνω γενόμενος II. Dem. 3. 376.
ὑπεραντλικὸς II. Lex. 25. 349.
ὑπερβαίνω. ὑπερβαίνειν εἰς ἃ μὴ χρὴ I. Jud. Voc. 4. 87.
ὑπερβάλλω. ἀλλήλους ὑπερεβάλλοντο alter alterum ſuperare conabatur I. D. Mort. IX. 3. 362.

ὑπιφροντ. ὑπιφρόντα τάχα ἢ Κλέανι I. Tim. 30. 143.
ὑπίργηρως I. D. Mort. XXVII. 9. 443.
ὑπιριδῶ. ὑπιριδὶς τὸ πίττον τῦ μύτρυ I. Tim. 1. 99. ψυχὴ ὑπιριδῦσα ἀ τῦν εἶναι φαμὸν I. Somn. 13. 19.
ὑπηρετῶν. ἐκείνῃ ὑπηρετοῦντες I. D. Mort. XXX. 2. 451.
ὑπήχω. πρὸς τὸ ὑπαφίχω II. pro Imag. 19. 498.
ὑπηφανεύω I. Nigr. 1. 40. II. Salt. 27. 284.
ὑπηφάνως. ἢ προσαγορεύσῃς ὑπηφάνως] ἢ προσαγορεύσεις ὑπηφάνους I. Nigr. 17. 57.
ὑπθερμαζέω III. Nav. 15. 258.
ὕπιρον III. Philopat. 4. 588.
ὑπιροψία I. D. Deor. XIV. 2. 238. & 239.
ὑπιφρονέω I. Cont. 13. 509.
ὑπηρῶον οἴκημα II. Asin. 45. 612. & 613.
ὑπιύθυν II. Salt. 27. 285.
ὑπίχειν γυμνὴν τὴν σφαγὴν II. Phal. Pr. 5. 192.
ὑπκρέμι I. Sacr. 6. 531.
ὑπκρητῆς I. Sacr. 11. 534.
ὑπκριτῶν *Pell.* conjicit ὑπκρίττων II. Icar. 10. 762.
ὑπιχνέομαι I. D. Mort. VII. 1. 355. & 356. ὑπιχνούμθν III. Mort. Per. 21. 344.
ὑπν. μικρὸν δή' ὕπνυ λαχὼν I. Somn. 17. 22. ὕπνυ II. Asin. 7. 574. ὁ Διὸς ὥσπιρ ὁ Ὁμήρ τὰ κωμῳδῶ Ζεὺς ὰ τῦ μακροῦ ὕπνυ διυπνίσας I. Tim. 6. 110. ὕπνυς ἡδίους II. Amor. 45. 449.
ὑπὸ II. Asin. 42. 610. ὑπὸ τῦ Διὸς I. Cont. 2. 492. ὑπὸ σοῦ II. Alex. 44. 250. ὑπὸ τῦ παιδὸς ἀπίθανι II. Gall. 25. 741. ὑφ' ἡδυῆς I. Herm. 76. 820. ὑφ' ἧς δὴ (al. δὴ) ῥιούσης &c. I. Nigr. 16. 54. ὑπ' Ἀμφιτρύωνι ex Amphitryone I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὑπ' αὐλῷ II. Salt. 16. 277. τ ὑπὸ τὸ ψιῦδ τιλαγμόν III. Adv. Ind. 20. 116. ὑπὸ κόλπον III. Diff. cum Hes. 2. 241. χαλκυργῶν ὑπο II. Jup. Trag. 33. 681. ὑπὸ πλυσίων σκυδάζιαι III. D. Meret. VIII. 299. ὑφ' ὧν II. Gymn. 20. 900. ὑφ' αὑτᾶς II. Jup. Trag. 48. 697. βακχίες ὑπ' ἀλύπας III. Ocyp. p. 673. λίθον ὑποβαλλομίνη III. Ep. Sat. 5. 388. & 389.
ὑποβρίχω. ὑποβιβρεγμόνι III. Philopat. 4. 590. ὑποβιβρεγμότι I. D. Deor. XXIII. 2. 274.
ὑπογάστρι σῦς I. Merc. Cond. 26. 684.
ὑπογραφομίνη τὸ ὀφθαλμὸ II. Bis Acc. 31. 830. ὑπογιγραμμόνω II. Alex. 19. 227.
ὑποδέχομαι II. 2. Ver. Hist. 36. 131.
ὑπόδημα. τὰ σαῦρα ὑποδημάτων I. Nec. 17. 481.
ὑποδήματα ὰ Σικυῶν III. D. Meret. XIV. 319.
ὑποδύφθι I. Tim. 7. 113.
ὑποδύω. ὑποδιδύκας III. Adv. Ind. 27. 122.
ὑπόθισις. τὴν μιγίστω ὑπόθιστν II. Jup. Trag. 32. 679. αὐτήσῃ τινὰς ὑποθίσις III. Pseudol. 4. 166.
ὑποθόρνυμαι I. Prom. 4. 29.
ὑποθυμις ὲ ὑποθυμιάδις σιφανοι παρ' Αἰολαῦσι ὲ Ἴωσιν, ὃς πιρὶ τοὺς τραχήλας ἑλιττόμινοι I. Nigr. 32. 75.
ὑποκρίνομαι. μη ὲ συντρίψω πω πισὸν τ ἡρωα ὃν ὑποκρίνομαι I. Nigr. 9. 49. Οὐομάσω κακῶς ὑποκριτόμβος ἐπίτριψας ib. 11. 50. ὑποκριτούμβον προσώπῳ III. Calumn. 24. 154. & 155.
ὑποκριτὴς I. Somn. 17. 22. τοῖς ὑποκριταῖς ἐκείνοις ὁμοιος I. Nigr. 8. 47. ἔδοξέν μοι ὀργισθῆναι αὐτᾷ, ὥσπιρ ποιητὴς ὑποκριτὴ κακῶς λίγτιθέντι τὰ ἑαυτοῦ ποιήματα — ὥσπιρ τραγῳδίας λαμπρὸν ὑποκριτήν, &c. ib.
ὑποκρούω. ὑπίκρουσν III. Conv. 12. 426.
ὑποκρύπτω. ὑπίκρυψιν II. Amor. 15. 414.
ὑπολαμβάνω I. Nigr. 23. 61. ὑπολάβοις rectius legatur ὑπολάβοις *Solan.* ib. 19. 57.
ὑπομένω. πάντα ἤνεγκα τούτων ὑπομένοντες I. Nec. 5. 462.
ὑπομιμήσκω. ὑπομιμήσκοντες αὐτὸν τ σὺ Ῥώμην τροφὸς I. Nigr. 19. 57. ὑπομιμήσκεις II. Abd. 32. 186.
ὑπομνημάτων II. Alex. 27. 236.
ὑποιοίας III. Calumn. 21. 152.
ὑποξυρέω. ὑπιξυρημίνω I. Tim. 22. 132. I. Scyth. 3. 863. ὑπιξυρημένω τὸ γένιον I. D. Mort. IX. 4. 363.
ὑποπαλαίω III. Ner. 8. 641.
ὑπόπλεως. δακρύων τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπόπλεως I. Somn. 4. 7.
ὑπόπτερω I. D. Deor. VII. 4. 224.
ὑποπτεύω. ὑποπτεύει μὰ Δί' II. Abd. 3. 161.
ὑποπτήσσω I. Tim. 5. 109. τὰ δὲ ὑποπτήσσοντα I. Somn. 9. 13.
ὑποῤῥέω I. D. Mort. IX. 2. 361.
ὑποῤχέομαι II. Salt. 16. 277.
ὑποσκάζω. τί τοῦτο; ὑποσκάζεις; I. Tim. 20. 129.
ὑπόστασις. κατὰ τὴν ὑπόστασιν II. Par. 27. 856.
ὑποστίλβων II. Icar. 12. 765.
ὑπόχισις. ὑποχίσισιν III. Hipp. 3. 68. τὰς μὲ ἢ δ ὑποχίσις I. Herm. 76. 819.
ὑποταράττω. ὑπιτάραττι II. Icar. 22. 777.
ὑποτίθημι. ὑποθεὶς τὴν σάρισαν I. D. Mort. XXVII. 3. 440.
ὑποταυλίζω I. Tim. 55. 172.
ὑποχωρέω I. Nigr. 18. 57. ὑποχωροῦμιν ἐκείνοις II. Tox. 36. 544.
ὑπῶπιον. τὰ ὑπῶπια II. Gymn. 13. 892.
ὑπωχρ I. Cont. 11. 503.
ὑσγινοβαφὴς II. Gall. 14. 724. & 725.
Ὑσπασίνης III. Macrob. 16. 219.
ὑσπληγξ I. Tim. 20. 130. τ ὑσπληγγ III. Calumn. 12. 142.
ὕστερ. ὥσθ' οἷς ὕστιρον I. Prom. 6. 33. κατὰ τοὺς ὕστερον Ἀττικούς I. Jud. Voc. 7. 90.
ὑφαλ II. Salt. 48. 296.
ὑφίλκω I. D. Deor. VII. 3. 221.
ὑφίστημι I. Tim. 40. 150. ὑμῖν ὑποστήσομαι ib. 152.
ὑφοράομαι I. D. Deor. XIX. 1. 250.
ὕψ. ὕψοσι πάνυ ἀκοτόμοις III. Hipp. 4. 70.

Φ.

Φαβωρῖν. ἀπὸ Φαβωρίνυ II. Dem. 12. 380.
φάγω. φαγόντα II. Gall. 4. 710.
Φαίδων I. Tim. 4. 108.
φαίδξ I. Nigr. 34. 77.
φαίδρα II. Salt. 2. 266.
φαίνω. φαίνομαι I. Pisc. 8. 576. οἷα μηδ' ἂν ἐπ' ἀνθρώπυ πραχθέντα ποιηταὶ φανεῖν I. Prom. 1. 24. ἐφάνητε ἔτι I. Scyth. 2. 861. εἰ ἡμῖν ὁ Ζεὺς δὶ ὁμμάτων ἐθέλοι φαῖνεσθαι I. Somn. 8. 11. χὴ ταῦτα φαίνεξ I. Prom. 1. 24. ἔλεγε αὐτῶν ἀμελεῖν, ὡς μὴ ὁμοίως τῷ λίθῳ φαίνεσθαι I. Somn. 13. 19.
φακὴ. τὸ ταρίχ ἐς τὴν φακὴν III. Ep. Sat. 23. 404.
φάλαγξ II. Q. Hist. 29. 40.
Φαληκὸν I. Halc. 8. 184.
φάλης II. Jup. Trag. 42. 690.
φαλὸς II. 1. Ver. Hist. 22. 88. φαλλοὺς III. Dea Syr. 16. 462.
φάρ ἀνθρώποισι II. Alex. 18. 225.
φάραγξ I. Prom. 1. 186.

φάρμακον — τέλαμιτος III. Dem. Enc. 49. 526. φάρμακα II. Alex. 5. 213. φάρμακα ἀνυσσοπικὰ II. Imag. 16. 475.
φάσκω I. Pisc. 37. 606. & 607.
φάσκω I. Jud. Voc. 8. 93.
φαῦλος. ὁ φαῦλον σωτῆρος ὑπόδειγμα II. Imag. 17. 476.
Φάων I. D. Mort. IX. 2. 361. τὸ Φάωνα III. D. Meret. XII. 310.
Φειδίας I. Herm. 55. 796. Φειδίας ἔδειξε τὸν Δία I. Somn. 8. 11. εἰ δὲ καὶ Φειδίας ἢ Πολύκλειτος γέγονε ib. 7. 10. πρὸς Φειδίαν III. de Dipf. 9. 239. v. notas.
φείδομαι. φείδε μὴ I. Cont. 5. 497.
φελλός. ἐπὶ φελλῶν καθήμενος II. 2. Ver. Hiſt. 45. 138.
Verba in Luciano occurrentia, quae fruſtra in *Stephano* quaerantur, vide II. Imag. 22. 480. usque ad 483.
φέρω. τόνδε φέρω Διὶ &c. I. Tim. 35. 147. φέρουσι *Solan.* vult φορίουσι III. Dea Syr. 10. 457. φέρε δὲ ἴδω I. Somn. 14. 19. οὐκ ἤνεγκα — τοῖς ξύλοις I. Pisc. 32. 599. ἤνεικε III. Dea Syr. 16. 462. φέρειν δ' ἀνάγκη II. Phal. Pr. 8. 195. φέρων I. Merc. Cond. 24. 680. φέρων ἐνέβαλεν II. Icar. 13. 766. φέροντες ἐκπιτρέπουσι I. Merc. Cond. 9. 664. εἰσποιεῖται φέροντες αὐτοὺς I. D. Mort. VI. 3. 349. φέρεσθε ὥσπερ τὰ φορτία, οἱ μὲν ὑπ' ἀνθρώπων, οἱ δὲ ὑπὸ κτηνῶν I. Nigr. 34. 76. φέρεις III. Rhet. Pr. 26. 28. τοφίας εἰκότως δόξαν ἠνέγκατο I. Somn. 10. 15.
φεύγω. ἐπ' αἰτίᾳ προδοσίας ἐξ ἄστεως φύγειν I. Somn. 12. 17. φεύγων Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον III. Macrob. 13. 217.
φευκτὸς I. Tim. 28. 141.
φημί. ὡς φὴς I. Cont. 18. 514. φησὶ Edd. φήσει vult *Solan.* III. Pſeudol. 13. 172. φησὶν II. Jup. Conf. 6. 630. ὃς φασιν ἐκεῖνος III. Calumn. 27. 158. ὅπερ οἶμαι καὶ φασὶ I. D. Mort. XXVI. 2. 436. ἴφλα II. Q. Hiſt. 55. 64. πρὸς δή τι τοῦτ' ἔφην; I. Prom. 15. 198. τοῦτ' ἔφης ib. 2. 187. ἦ δ' ὃς II. Lex. 2. 319. αὐτὸς ἔφα I. Nigr. 8. 47. ὡς ἐ αὐτὸς ἂν φαίης. II. Q. Hiſt. 15. 23.
φθάνω. οὐκ ἂν φθάνοι I. pro merc. Cond. 11. 720. φθάνοις III. Conv. 2. 419. οὐκ ἂν φθάνοι καίμοὶ μάντιν λέγων III. Diſſ. cum Heſ. 8. 245. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ἀνούμενος I. Vit. Auct. 26. 566. & 567. εἶγε μὴ ἔφθης I. Nigr. 6. 44.
φθειρίζω III. Ep. Sat. 26. 408.
φθείρω. φθείρῃ ἀπ' ἐμοῦ II. Aſin. 56. 624.
φθόγγος. τόνοι τε φθόγγων III. Ner. 6. 640.
φθονῶ I. Nec. 2. 458. ἐφθόνησε τῷ Ἄρει I. D. Deor. XVII. 2. 246. & 247.
φθόνος. ἰδοὺ φθόνος I. D. Deor. XVIII. 1. 248. ἴδε φθόνε I. Prom. 18. 201. τὸν φθόνον III. Calumn. 5. 132.
φιάλη I. D. Mort. XXVII. 2. 439. φιαλίτης III. Macrob. 12. 216.
φιλανθρώπως προσφέρομαι II. Phal. Pr. 10. 197.
φιλάνθρωπον. οὐκ τῷ μύθῳ &c. v. not. III. Ep. Sat. 8. 391.
φιλειδήμων ὁ ἄνθρωπος I. Somn. 3. 6.
φιλέω. λάθε τὸν φιλοῦντα I. Piſc. 20. 590. φιλήσας — δεξίωσαι I. Sacr. 12. 536.
φιλήκοος I. Somn. 5. 8.
Φιλήμων I. pro Lapſ. 6. 732.
Φιλιππίδης ὁ ἡμιτροδρομήσας I. pro Lapſ. 3. 727.
Φιλίππου Μίθας III. Dem. Enc. 5. 494.
φιλιστορίαν I. Prom. 4. 29.
φίλων I. Nigr. 5. 43.
Φιλοκλῆς I. Jud. Voc. 11. 97.
Φιλοκτήτου πους III. Epigr. 24. 682.
φιλομυσία. ἐπαινῶ τὴν φιλομυσίας I. D. Mar. VIII. 2. 309.
φιλόμυθος. τὸ προοίμιον δὲ τούτου τὸ φιλόμυθον I. Somn. 3. 6.
φιλοπαιγμοσύνη. φιλοπαίκτης II. Bis Acc. 23. 821. & 822.
φιλόπαις al. φιλόκαις quod melius. II. Icar. 24. 780.
Φιλόξενος III. Calumn. 14. 144. τὸν Φιλόξενον III. Adv. Ind. 15. 112.
φιλόπονος. βίος φιλοπονώτερος I. Somn. 12. 16.
φίλος ἦν ἅπασι I. Somn. 9. 14. πάλαι φίλος III. Calumn. 24. 155. φίλων I. Vit. Auct. 27. 568. II. Q. Hiſt. 1. 1. τῶν φίλων II. Tox. 16. 523. πρὸς φίλους III. Philopſ. 24. 52. ὦ φίλτατε Κίλαι II. Alex. 1. 206.
φιλοσοφία. φιλοσοφεῖν φάσκουσι I. Piſc. 37. 606. τῶν φιλοσοφεῖν προσποιουμένων I. Nigr. 24. 63.
φιλοσοφία. φιλοσοφίας ὁ παρούσης I. Nigr. 7. 45. φιλοσοφίας εἰσὶν ἀχλύς ib. 33. 76. φιλοσοφίᾳ — ὁμιλήσας II. Salt. 2. 266. φιλοσοφίαν ἐπαινέσαι — τὸ γὰρ βέλτιον καὶ πλεῖον, καὶ ὑγιὲς τοῦτο ἐγὼ φημὶ εἶναι τὴν ἀληθινὴν φιλοσοφίαν I. Nigr. 4. 42. πρὸς φιλοσοφίαν ὁρῶντες II. Dem. 2. 375. I. Tim. 57. 175.
φιλόσοφος I. Tim. 7. 113. φιλόσοφος βίος — ἦθος, χῆμα I. Prom. 7. 35. φιλόσοφος ὠδὴ I. Vit. Auct. 27. 568. φιλόσοφος σιμωνότης I. Prom. 7. 35. φιλοσόφου τὸ χρῆμα II. Jup. Trag. 1. 642. ἄκροι φιλόσοφοι μάλα πολλοὶ I. D. Mort. XX. 5. 418. φιλοσόφων, περὶ II. Par. 52. 877. ἤτοι μὲ φιλοσόφων III. Macrob. 22. 223. ἄριστον τῶν φιλοσόφων II. pro Imag. 28. 506. ὅταν ἴδῃ τις τῶν φιλοσόφων τινα καλυμμένον περὶ τὰς αὐλὰς ἐ πρόθυρα σαίνοντα καὶ ταπεινὸν I. Nigr. 24. 63. φιλοσόφους παρασιτίας σπουδαιοτέρους ἴδιξα II. Par. 37. 863.
φλήναφος. λῆρος καὶ φλήναφος I. Somn. 7. 10.
φλυκταίνη puſtula, I. D. Mort. XX. 4. 416.
φοβέομαι. εἰσῆλθε δέ μοι οἷον εἰκὼς, φοβηθῆναι I. Prom. 2. 26.
φόβος. τὸ ἴσον κεῖται τῷ φόβου I. Jud. Voc. 2. 84. οἱ οὐ συνεχεῖ φόβου καθιστάμενοι, καὶ ἀκηδιάζοντες I. Somn. 9. 13. καὶ πάντα φόβου λαβεῖν III. Ocyp. p. 670.
Voces, quas fruſtra in *Stephano* quaeras, vide II. Imag. 22. 480. usque ad 483.
φοινικίζω III. Pſeudol. 28. 184.
φοῖνιξ. καθάπερ οἱ φοίνικες II. Icar. 1. 752.
φοιτάω. εἰς διδασκάλους φοιτᾶν I. Somn. 1. 2. εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶν ib. 1. εἰς τοὺς διδασκάλους φοιτῶν ib. παρὰ τοὺς διδασκάλους φοιτῶντα ib.
φοιτητὴς de diſcipulo ad praeceptorem ventitante I. Somn. 1. 1.
φόλος. ὁ παρὰ τῷ φόλῳ Ἡρακλῆς III. Conv. 14. 428.
φονεὺς III. D. Meret. XIII. 318.
φονικὸς. τὸ γένος τὸ τῶν Θρᾳκῶν φονικώτατόν ἐστι I. Somn. 2. 4.
φόνος. ἐμὸς ὁ φόνος II. Tyr. 11. 148. φόνους ἐφγάζοντο II. Aſtr. 23. 370.
φορά. φορᾶς ἀντιδόξου II. Par. 29. 859.
φορτικὸς. ἐρῶ δὲ ὑμῖν φορτικὰ μέν, καὶ δικαιικὰ, ἀληθῆ δὲ I. Somn. 17. 21.
φορτίον μεῖζον ἐπιθεῖναι τῷ ἀκολούθῳ ἢ δύναται φέρειν I. Nigr. 28. 68.
Futurum indicativi pro aoriſto imperativi in ἐπιτιμήσω v. III. Ep. Sat. 4. 386. & 387. Futurum i. circumflexum Attice in ἀποπλευσοῦμαι vide II. Nav. 15. 258.

φρα-

Φρατρίαι I. Herm. 24. 762.
Φρετρης. ὡς ἂν φρετρης III. Calumn. 3. 128.
Φροίμιον II. Q. Hiſt. 14. 20.
Φρόνημι. ὃ, τι φρονεῖν II. Amor. 50. 453.
Φρόνησις I. Halc. 6. 182.
Φροντίς. ὑπὸ ταῖς αὐταῖς φροντίσιν I. D. Mort. VI. 5. 355. ὁ Φροντὶς Ἱπποκλείδῃ I. pro merc. Cond. 15. 724. III. Philopat. 29. 618. αἱ ἐπὶ μάρκ φροντίδες II. Bis Acc. 2. 794.
Φροντισης I. Prom. 6. 32. ἅρμα σὺ ὦ Σώκρατες ὁ φροντιστὴς ἐπικαλούμενος ib.
Φρύαγμα I. Catap. 26. 647.
Φρύγιος. τὸ Φρυγίε I. Harm. 1. 850. Φρυγίε κατ' ἄρας Τμώλε III. Tragop. p. 646.
Φρύη I. Catap. 22. 643.
Φυγή. σὺ φυγῇ ὦν I. D. Mort. XII. 6. 387.
Φῦκος III. Epigr. Omiſſ. 688. ὑπεφαίνετο δέ τι τῇ ψιμυθίῳ τὸ φῦκος I. Piſc. 12. 580.
Φυλακὶς I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
Φυλάττω I. Jud. Voc. 2. 83. Φυλάξασθαι δὲ ἐπτὰ ὑμφίων &c. III. Dea Syr. 52. 487. Φυλάττω μοι II. Aſin. 4. 572.
Φυλάττης. Φυλάττει δὲ τὴ φράτορις I. Tim. 43. 155. εἰς τοὺς φυλάττας II. Bis Acc. 27. 825.
Φυλὴ I. Tim. 49. 162.
Φύλλον I. Cont. 19. 516. τὸ προσηγορίας τὸ φύλλους ἐπιγίγραπται τὸ προοίμιον I. Somn. 3. 6. μαλάκχης φύλλοις III. Adv. Ind. 3. 101.
Φῦλον I. Nigr. 16. 55.
Φυσάω. ἐφύσα τότε I. Nec. 12. 473.
Φύσις δεξιὰ I. Somn. 2. 5. μὴ φύσει v. not. III. Ner. 6. 640. τούτων μὲ φύσει ἠθικὸς ἴσμεν κύριος I. Nigr. 26. 66. πρὸς τὰ φύσει καλὰ ζῆν ib. 14. 54. τὰ πρῶτα κατὰ φύσιν I. Vit. Auct. 23. 563.
Φύω. ἐφύη v. notas III. Tragop. p. 653.
Φωνή II. Q. Hiſt. 43. 56. I. Nigr. 30. 69. μόνης τὲ φωνῆς ὑπεύθυνον παρέχων ἑαυτὸν II. Salt. 27. 284. ἀλλοτρίᾳ φωνῇ I. Nigr. 21. 59. μιγάδι τῇ φωνῇ I. Tim. 9. 117. μόνῃ τῇ φωνῇ ἀγαθῇ I. D. Mort. XII. 3. 385. τὴν Ἑλλάδα φωνὴν ib. 2. 381.
Φῶς. ὅτι εἰς τὸ φῶς προάγοιλας I. Tim. 15. 126. ζῶντα ὁρᾶν τὸ φῶς ib. D. Mort. XXVI. 1. 434.
Φὼς vir ol πάλαι φῶτες I. Somn. 15. 20.
Φωσφόρος II. Lex. 2. 320.

X.

Χαίνω. κεχηνότες I. Somn. 12. 16.
Χαιρεφῶν. ὅτι Χαιρεφῶν III. Rhet. Pr. 13. 13.
Χαίρω. ὡς ὕτι χαιρήσοιλες III. Tragop. p. 660: χαῖρε I. Nec. 1. 455. χαίρετ' ἐγὼ οἶ' ὕμμιν &c. I. pro Lapſ. 2. 726. χαίρειν κελεύων ib. 1. 725. τὸ μὲ χαίρειν κελεύειν ib. 4. 728.
Χαιρωνεια. περὶ μὲ τῆ Χαιρωνίας III. Dem. Enc. 38. 519.
Χαλδαῖος. Χαλδαίων παῖδες I. D. Mort. XI. 1. 376.
χαλεπὸς I. Prom. 9. 192. ὑδὲν χαλεπὸν I. D. Mort. XXVIII. 2. 446. σὺ τοῖς χαλεπώταις δῆγον I. Somn. 2. 3.
χαλεπῶς ἔχοντα I. Nec. 14. 476.
χάλκειον ὑδὲν vide not. III. Epigr. Owiſſ. 692.
χαλκὸς. χαλκοῦ II. 1. Ver. Hiſt. 7. 75.
χαλκοῦς. χαλκοῦν II. Gymn. 27. 909.
χαλκηδόνα II. Alex. 9. 216.
χαλκοῦργος II. Jup. Trag. 33. 681.
χαμαὶ I. Herm. 5. 744.
χαμαιδιδάσκαλος. αἷς χαμαιδιδασκάλοις φοιτῶντα I. Somn. 1. 2.
χαραδριὸς. χαραδριοῦ τινος βίου ἀφῆξιν I. Somn. 9. 13.
χαρακτὴρ II. Amor. 38. 440. φιλόσοφος χαρακτὴρ λόγου I. Prom. 7. 35.
Χαρίδημος III. Char. 1. 619.
χαρίεις II. Q. Hiſt. 16. 24. & 25. εἰ μὴ χαρίεντα φαίνοιτο I. Prom. 3. 28. χαρίεντα politum, III. Mort. Per. 39. 359. & 360. χαρίεντας honeſtos, II. Jup. Trag. 48. 696.
χαρίζομαι. χαρισαμένους al. χαρισάμενος I. D. Mar. IX. 1. 312.
χάρις πλείστη I. Tim. 36. 148. πρὸς χάριν III. Conv. 26. 437.
Χάριτες. ἅρμασιν σὺν Χαρίτων φορηθεὶς I. Somn. 15. 20. ἑπόσαι Χάριτες II. Imag. 9. 467. Χάρισι θεὰ II. Lex. 23. 348.
Χαρμίδης I. D. Mort. XX. 6. 419.
Χάροψ & Χάροπος aliaque ſimilia I. D. Mort. XXV. 1. 432.
χάσμα μέγα ἐγένετο III. Dea Syr. 13. 459. τῷ χάσματος II. de Luct. 2. 922.
χεῖλος I. Merc. Cond. 20. 675. τοῖς χείλεσιν τὴν πειθὼ II. Demon. 10. 379. πειθὼ τις ἐπεκάθιζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσι I. Nigr. 7. 46.
χειμερινὸς ὅτι ρ I. Somn. 17. 21.
χειμών. μέσῳ χειμῶνος I. Nigr. 31. 73. κατὰ χειμῶνα μέσον ἀφιέρωσας ταῖς εὐδίαις I. Halc. 2. 179.
χείρ. τὰ χεῖρε I. Somn. 6. 9. τὴν χεῖρα ἐπισείσας χρὴ I. Scyth. 11. 872. ταῖν χεροῖν II. pro Imag. 9. 488. χειρῶν ἀναξ. vid. χειράναξ. σὺ ταῖς χερσὶ τύλας ἔχοντα I. Somn. 6. 9. σὺ χερσὶ — χάρτην ἀφῆ χειρὶς ἔχοντα — ἔχων βιβλίδιον μὴ χεῖρας I. Nigr. 2. 40. ὑπερέχειν αὐτῆ τὴν χεῖρα non idem quod αἴρειν τὴν χεῖρα neque quod ἔξω ἔχοντα λέγειν ſed *tutari*, *imminentia mala avertere*, quod multis probatur contra *Cuperum* & *Gronov.* ad I. Tim. 10. 118. & 119. ταῖς χερσὶν II. Salt. 63. 302. τὰς χεῖρας ὀρέγοντα III. Calumn. 5. 131. εἰς χεῖρας ἐλθεῖν II. Gymn. 25. 907.
χειρίσοφος an χειρότοφος III. Rhet. Pr. 17. 18.
χειρόμακτρον I. Merc. Cond. 15. 671.
χειροτονία II. Salt. 78. 309.
χειρώναξ I. Somn. 9. 14. χειρῶν ἄναξ μόναις ταῖς χερσὶ διοπτόζων ib.
χελιδὼν ὀρθρογόη I. Nigr. 9. 49.
χελώνη. ἡ χελώνη II. Jup. Trag. 30. 677. χελώνης II. Jup. Conf. 14. 637. ἀπὸ χελώνης II. Aſin. 53. 621.
Χερρόνησος I. D. Mar. IX. 1. 311.
χηνίσκος III. Nav. 5. 251.
χῆρα. χήρας τινὰς III. Mort. Per. 12. 334. & 335.
χιτὼν. χιτῶνα v. notam III. Cyn. 1. 538.
χιτώνιον πιναρὸν ἐ χῆμα δυλοπρεπὲς I. Somn. 8. 11.
χιτωνίσκος II. Amor. 44. 447.
χλαμύς. μαλακῆς χλαμυδος I. Tim. 38. 150. ἐχόμενος χλαμύδος ib. 30. 143. ὑπὸ μιᾷ χλαμυδὶ II. Amor. 49. 452.
χλευασμὸς I. Prom. 1. 24.
Χοάσπης. τὸ τῦ Χοάσπε ὕδωρ I. Nec. 7. 465.
χοιρίνη πορὶ ταῖς κνήμαις II. Q. Hiſt. 23. 31.
χορδὴ. ἐπτὰ χορδὰς I. D. Deor. VII. 4. 224.

χόρ@ pro χῶρ@ I. Nigr. 16. 54.
χραομαι. ἐοῦτι δὲ μαλακῇ ἐχρῶτο I. Somn. 8. 11. ἃ πρὸς ὀλίγον ἐχρήσαντο I. Nec. 16. 479. πατρώᾳ τύχῃ χρᾶσθαι τῇ λατυπικῇ I. Somn. 12. 18. πρὸ τῶ πραγμάτων χρῶ τῷ βελλόνᾳ I. Prom. 2. 26. συμβιωτῶς χράμεν@ I. Nigr. 18, 57. χραμούν sed requiritur accuſat. II. Tyr. 11. 148. χρεομένου II. Aſtr. 29. 372. φύσει πρὸς ἅπαντα δίκῃ χρησάμβρος I. Somn. 2. 5.
χρέον. τὰ χρέα πληθυνθῆσαι III. Philopat. 41. 608. τὰ χρέα τοῖς δανισαῖς ἀποδῶσι ib. 20. 607.
χρεὼ I. Nec. 1. 457.
χρῆμα παρθένε I. Herod. 5. 834. πάνσοφον τὸ χρῆμα I. Tim. 55, 172. δυσεύρετον ὄντα χρῆμα ib. 24. 138.
χρηματίζω. ἐχρημάτιζεν αὐτῷ II. Tox. 44. 551.
χρηματισμός. δίκας λόγων ἐ χρηματίζοις τ ἐπιμέλειαν τοῦτον χρηματισμόν. I. Prom. 1. 25.
χρῆμι. ἐχρῆν γὰρ κ σοὶ III. Epigr. 22. 680.
χρῆναι — εἶναι III. Philopſ. 7. 36.
χρήσιμ@ I. Sacr. 7. 532. τὸ χρήσιμον ἃ I. D. Mort. XIV. 5. 398. ἃ μὴ χρήσιμον πάντως II. Jup. Trag. 47. 694. ἄλλῃ χρήσιμος II. Par. 1. 837. χρησιμωτάτη III. Diſſ. cum Heſ. 6. 244. & 245.
χρῆσις I. Nigr. 26. 66.
χρησμός. τῷ χρησμῷ II. Alex. 36. 243.
χρηστὸς I. D. Deor. VI. 1. 217. χρηστὸς ἂν I. Tim. 55. 172. ἔνθα ὁ μὲν Χρηστὸς III. Calumn. 10. 139. χρηστῷ δόγματι II. Alex. 55. 259.
χρηστότης. χρηστότητι II. Jup. Conf. 7. 631.
Χριστιανὸς II. Alex. 25. 232. ib. 38. 244. & 245.
χροὰ. τῥαμμὸς τὴν χροὰν I. Merc. Cond. 42, 703.
χρόν@ I. D. Deor. I. 1. 204. χρόνῳ II. Jup. Conf. 8. 633. χρόνῳ ὕστερον II. Gall. 17. 727. ὃν τὰ μὲ σώματα διέλυσεν ὁ χρόν@ I. Nigr. 18. 57. τ ἀεὶ χρόνον I. pro merc. Cond. 12. 721. χρόνων, ἐπ' αὐτὰν &c. II. Tyr. 18. 155.
χρῶς, & χρᾶς, cutis. ἐν χρῷ κυρίας I. Herm. 18. 756.
χρυσάμπυξ. χρυσαμπύκων ἐς δίφρον Μοισῶν ἅδαιον I. Somn. 15. 20.
χρύσε@. χρυσοῦν ἀπέδειξαν &c. I. Nec. 4. 460.
χρυσοῦς ὅλον τὸ δίξιον ἡμίτομον II. 2. Ver. Hiſt. 21, 119.
χρυσοῦς ἀπασήσεσθαι ἐλπίζων III. Mort. Per. 27, 350.
χρυσοῦν ἁπασῆσαι I. Tim. 51. 164. χρυσᾶ κρῆτις III. Dem. Enc. 11. 499.
χρυσίον ἀπασπώμενον I. Piſc. 14. 585. χρυσίῳ &c. vide notam III. Dem. Enc. 33. 515.
Χρύσιππ@ I. Herm. 86. 830.
χρυσὶς veſtis auro contexta, I. Nigr. 11, 50. calceus auratus. I. D. Deor. II. 2. 207.
χρυσοποιὸς aurifex I. Cont. 12. 506.
χρυσὸς. εἰη δ' ἅμοι γε μάτι χρυσὸς ἐν δόμοις I. Nigr. 23. 61. χρυσοῦ κ ἐλεφαντ@ ξυνεφγασμέν@ II. Gall. 24. 738. & 739. γυνὲξ χρυσὸν I. Tim, 41. 154. ἔδυξε πολὺν ἄγων χρυσὸν I. D. Mar. VIII. 2. 309. ὦ χρυσὸ I. Tim. 41. 153. II. Gall. 14. 725.
χρυσοφαέν@ III. Herc. 8. 86.
χρυσόχειρ. χρυσόχειρες I. Tim. 20. 130.
χρῶμα I. Merc. Cond. 10. 666.
χρὼς. τῷ χρωτὶ τῦ μύρε II. Aſin. 51. 619. Conſ. χροῦς.
χύτρα. χύτραις λημῶντες III. Adv. Ind. 23. 119.
χυτρεὺς I. Prom. 1. 24.
χωλὸς ἂν I. Tim. 20. 130.
χώρα. ὡς σὺ χώραν ἔχῃς II. Gall. 11. 718.

χωρὶν. ἔστιν ἃ σαῦτα χωρὶσαι ἄδηλον I. D. Deor. XX. 15. 266.
χωρὶν. ἐξ ἑνὸς χωρὶν &c. II. Aſin, 31. 600.
χωρὶς καθαμένους II. Amor. 10. 407.

Ψ.

ψευδαλήθειαν@ III. Adv. Ind. 20. 116.
ψευδὴς — ἀκίκους ἔργων v. not. III. Ocyp. p. 670.
ψευδολογίσης III. Pſeudol. 1. 161.
ψεύδομαι. μεδόμενοῦ τ πραγμάτων ψευδῆται I. Somn. 10. 15.
ψῆφ@. κ ψεῦδ@ I. Herm. 74, 816.
ψευδοσοφίσης III. Soloec. 1. 552.
ψευδοφίλιππ@ III. Adv. Ind. 20. 116.
ψήφισμα I. Tim. 49. 161. τουτὶ μὲ ἔν σοι τὸ ψήφισμα ib. 52. 168.
ψηφοφορεῦντες ἦσαν II. Eun. 2. 351.
ψιμύθιον I. Piſc, 12, 589.
ψιττάκους II. 1. Ver. Hiſt. 35. 99.
ψόφ@ III. D. Meret. XV. 324.
ψύλλα, ψυλλῶν παδήματα — ἀσυφόν' ἄρτι Θαυμαζῆντα Σωκράτης ψύλλαν ὁπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς ποδὰς ἐπόσους ψύλλα τοὺς αὐτῆς ποδὰς ἄλλαιτο — ψυλλῶν ποδήματα καλαμωκώμβης I. Prom. 6. 34.
ψύλλιον III. Tragop. p. 653.
ψύλλαν III. Ep. Sat. 35, 415.
ψυχαγωγίαν I. D. Deor. XXIV. 1, 276.
ψυχὴ. ψυχῆς ὑποκλυζομένης I. Nigr. 16. 55. ἡ ψυχῆς v. not. III. Dem. Enc. 46. 524. & 525. ψυχῆς ἐκθέσεως σημεῖωσις I. Nigr. 27. 69. δὸν ψυχὴν ἔχων III. Adv. Ind. 27. 122. & 123. κἀλλιστον δὲ πάντων ἐστῶσι εἰς τὰς ψυχὰς συγκαλύμμασι I. Nigr. 10. 49.
ψυχρολογίαι I. D. Mort. XVI. 5. 405. ψυχρολογίαι ἅλω@ I. Somn. 19. 22.
ψυχρὸς I. Tim. 43. 155.

Ω.

Ὠδὴ. πολυώνυμ@ ᾠδὴ III. Philopat. 27. 616. ὑδὲ τῆς ᾠδῆς πρόσεστι III. Electr. 6. 90.
ᾠδικὸς I. Tim. 47. 161.
ᾠδῖνι δὲ κ ὅτου πρὸς τινας ἔχοιτο I. Nigr. 6. 44. ᾠδῖνων II. Gall. 19. 732.
ᾠδισμὸς I. Nigr. 29. 68.
ὠκείας χάριτας III. Epigr. 7. 676.
ὠλένας τὰς ὠλένας λευκὰς &c. I. D. Deor. XX. 19. 261.
ὦμος v. not. III. Tragop. p. 648.
ὠμότης. καὶ ἡγοῦμαι πολλὴν τὴν ὠμότητα I. Somn. 4. 7.
ὦν pro ὧν II. Aſtr. 3. 361.
ὠνῇ δ' ἅμως III. Adv. Ind. 35. 121.
ὠνῇ@ ὠνεῖτ I. Nigr. 25. 64.
ὠὸν, ἐκ τῆ ὠῆ I. Halc. 7. 183. ὠὸν ὰ κυλισεῖσθαι I. D. Mort. I. 331.
ὦρα. ὥρα δὲ σοι recte mutatum in ὦρα &c. I. D. Mort. XXV. 1. 432. ſed ὥρα σοι κ πάλαι bene habebat I. D. Deor. XX. 11, 263. τὴν ὥραν ἣν ἐκέλευε II. Gall. 7. 713. ὥρᾳ III. Hipp. 8. 74. ὥρας — μὴ ὁρῶσιν ὥρα ἐκείμην II. Salt. 5. 270. & 271. μὴ ὥραιον ἦσαν male percat, I. D. Deor. VI. 4. 218. & 219.
ὡραίζων II. Par. 43. 868. v. notam J. G. G.
ὡρα@ I. Nigr. 16. 54.

Ὡρίων φήσει τ' Κηδαλίωνα III. de Domo 28. 206.
Ὡρ℗ II. Gall. 18. 728.
ὡς πρὸς ἐμὲ — ὡς ἀδὲν ἄρα ἦτε ὡς πρὸς τ' Τίμωνα, τυφλὸς ὁ Λυγκεὺς ἐκεῖνος ὡς πρὸς ἐμὲ — ἢ τοῦτο ὀλίγου ὡς πρὸς ἀρετῆς ἄσκησιν — παῖδας εὖ ἴσθι οὐδὲν ἀπαιδίας ὡς πρός σε, & ſimilium largam copiam vid. ad I. Tim. 15. 125. ὡς ἀκριβῶς I. Herm. 56. 796. εἰδότα ὡς ib. 35. 777. ὡς σεμνὸς I. Nigr. 1. 38. ὡς τις ἢ γίνους — ἔχοι II. Tox. 44. 552. ὡς δή τί τοῦτο; I. Nec. 8. 467. ἢ ὀξύτατ℗ ὡς &c. v. not. III. Nero 5. 639. ὡς ἐτεθήξατο III. Philopat. 21. 608.
ὥστε εἰ I. Tim. 56. 173. ὥστε τοῖς ῥήτορσι II. Q. Hiſt. 51. 62.
ὥστε μὲ II. Aſin. 42. 610. ὥστε τ' μᾶλιστα &c. II. Par. 52. 876. ὥστε μὴ καθ' ὑλικὸν &c. II. Jup. Trag. 26. 671.
ὄφελον III. Fug. 11. 371.
ὄχρ℗ II. Jup. Trag. 1. 643.
ὀχρὸς ἢ ἀμορφ℗ III. Calumn. 5. 131.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

IN TOM. I.

Numerus verſuum contextum indicat: N°. notas, literae *a. b.* additae, earum columnas.

In noſtra Praefat. p. XII. ad fin. *licet denotat*, lege *licet denotet*.

P. 35. a. In nota *Bourdelotii* δῦνον pro δυνὸν. Sed ſuos ei naevos ſtudio reliquit *Hemſterh.* Ita & deinde ἔχων quum in textu ἰχῶν, quod ſemel monuiſſe ſufficiat. Ita inquam pag. 59. a. in ejusd. nota, *Ariſtoph. Plaut.* cum voluerit ſine dubio Ariſtophanis Plutum ſignificare.

Ibid. p. 35. b. Verſ. ult. ῶδέ τε edendum contendit Cl. *Jenſ.* idque ſequutus eſt Cl. *Hemſterh.* contra Edd. vett. quibus adſentiri codicem O. ſcribendo παρὰ τῦ, in marg. *Junt.* notavit *Solanus*; ſed Cod. M. ῶδέ τε habere. Verum etſi res parvi eſt, mallem vulgatum retinuiſſe. nam articulus τε pro τινὸς poſitus, tum amittit accentum, quando τις encliticum eumdem amitteret. At quando eſt interrogantis, uti hic, aeque retinet accentum, ac τίνος interrogativum, cujus vicem gerit, quod recte diſputat *Mich. Ros.* vel potius auctor Diſſertationis Academicae Argentorati habitae 1716. *J. Henr. Lederlinus*, p. 15. haec exempla adferens: *Soph.* Aj. maſt. 815. Τῦ ποτ' ἀνθρώπων μαθών; *ex quonam hominum haec didicit, audivit?* Et *Electr.* 408. Τῷ φέρεις τάδ' ἴμπυρα; *cui fers has partes victimarum comburendas?* Item 412. Ἐκ τῦ φίλων πεύθῦσα; & 681. ac 915. 932. 935. *Oedip. Tyr.* 365. 792. 1041. 1176. *Oed. Col.* 425. *Dion. Hal.* Ep. ad Pomp. p. 129. Exempla vero, ubi τε & τις ſint enclitica, multa quoque praemiſit idem.

Nigrin. p. 55. fin. ἀνθεῖ—ἐπιθυμίαις.] Cl. *Hemſterh.* αὐχμεῖ. ac propemodum perſuadet, propter junctum ἀΐψης vocabulum, quod αὐχμὸν comitem habere ſolet, & quia verba ἀΐψῶν & αὐχμεῖν alibi jungi, exemplis probat. Verum quando ait: „ verbum ἀνθεῖν laetiſſimae ſignificationis contra Graeci ſermonis uſum „ male collocari ", adeoque ad malas res ejus uſum non videtur admiſſurus; ignoſcat, ſi ſecus ſenſero. Fateor quidem, exempla ab doctiſſ. *Jenſio* ib. prolata ad *abundantiae* ſignificatum probandum, omnia de re laeta loqui, ideoque ad ſtabiliendum Luciani vulgatum non ſufficere; ſed alia ſunt, unde ſatis patet, minime de rebus laetis id verbi ſemper adhiberi. Ita Medicis principibus Hippocrati Galenoque ἐξανθήματα & ἐξανθίσματα eſſe puſtulas in cute erumpentes, plus ſatis notum. Exemplorum copia eſt apud *Foëſium* in Oecon. Hippocr. Ipſumque verbum ἀνθεῖν ad morbi ſummum gradum ſignificandum, iisdem, aeque ac ἀκμάζειν, eſt uſitatiſſimum, ut: σκιρτῶν εἰ αὐτίκα ἀποθεῖ (ἡ νοῦσ℗) *Aphor.* 30. L. 2. *Epid.* & ſaepe. Sic ἐξανθοῦντα τὴς τὴν χροιὴν νεφήματα. *morbi qui in cutis ſuperficiem erumpunt*, idem in Coac. praenott. alibique frequenter. Quin & de aſperitate (ne dicas ſemper etiam ad ruborem puſtularum ſanguineum in hiſce reſpici) τραχύτης ἐπήνθει ὠχρόλευκ℗, *aſperitas eminebat, efflorescebat in lingua, cum pallore albicans*, ex Lib. VII. *Epid.* aliaque adfert idem *Foëſ.* Sed quod *Alciphr.* p. 4. ἀφρὸς ἐξηνθηκει de mari tempeſtatibus agitato dixit, id non adeo plane de re laeta dictum eſt, quin idem L. III. p. 442. de puſtulis ex plagis ortis adhibeat dicens: Τῆς κεφαλῆς γὰ ἀπισύρη τὸ ἄρμα, ἢ φλυκταίνας ἐπιωτίους ἐξήνθησε. *Aeſchyl.* S. C. Theb. vſ. 958. πολλοῖς ἐπανθήσαιλε; δόμοι πόνοις, (quod adlegat Doctiſſ. *Abreſch*, in animadv. ad Aeſchyl. p. 331. ubi & alia ejusd. poëtae habet, qui ut medici, non ſemel utitur πάθ℗ & νόσ℗ ἀνθεῖ, ac μανίας ἄνθ℗ ex *Sophocle* etiam adfert) addo *Plutarch.* Theſ. p. 3. E. αὐθις ἐξήνθησαν αἱ κακίαι. *denuo propullulabant ſcelera*, quibus ſimilia plura reperiuntur, unde translationem ad res etiam malas haud inuſitatam, demonſtrem, & quae ad vulgatum Luciani tuendum adhiberi queant. Et quia αὐχμῶν nondum probatum video ſic junctum ablat. vel dativo, poſſem ad vulgatum Luciani procedere, dicendo, ἀνθεῖν ἐπιθυμίαις non adeo repugnare analogiae, ſi expoſueris, ſterilem illum animi fundum ut bonas fruges i. e. virtutes non fert, ita vitiis efflorescere, ceu ager ſterilis horret ſpinis; & cum herbae malae aeque ſuos habeant & copioſos flores, ac bonae, nihil prohibere, quo minus & ἀνθεῖν in malam aeque ac bonam partem trahi queat. Sed nemini id obtrudo, indicaſſe ſatis habens non deeſſe exempla ubi de rebus malis dicatur, aeque ac alia, quae licet de re laudabili frequentiſſime praedicentur, tamen interdum & de abhorrenda uſurpari novimus, ut θε℗

de

de omni magno ac laudando, generaliter; ſed & de morbis humana remedia reſpuentibus. Ita ὑρώιῳ Ἄτη de magna pernicie ex *Aeſchyl. Perſ.* adfert modo laudatus *Abreſch.* p. 216. ad quae quis excipiat, hoc exponendum, *Pernicies coelitus demiſſa, immiſſa*, quod de morbo Epileptico irae Deorum tribuendo pari ratione dictum ſit. Eſto. Interim verborum inde uſus probatur in utramque valere partem, & forſan nihil in Luciani vulgato mutandum. niſi ille aſperitatis ac propullulandi ſignificatus in compoſitis tantum ἐκ— & ἐξανθῶ, non vero in ſimplici ἀνθῶ ineſſe, lucidius probari queat.

P. 58. a. in nota *Hemſt.* ἀνθρωπιῶν, leg. ἀνθρωπίνων.

P. 72. b. numerus notae excuſus eſt 21. corrige 11.

P. 81. vſ. 45. Ἀμφιθάσι] δαπάσι etiam *Solanus Juntinae* adſcripſerat; ſed ſatis tuetur vulgatam Cl. *Hemſterh.* Confer & infra T. III. *Pſeudol.* c. 25.

P. 145. vſ. 32. ἄρα. Anne ἆρα; ut volunt diſtingui Grammatici, quando eſt interrogantis.

P. 161. a. in nota *Solani* n°. 89. adlegatur *Prometh.* c. 3. ex *Solani* diviſione; ſed quia Cl. *Hemſterh.* aliam capitum diviſionem inſtituit, jam eſt c. 5. pag. 189.

P. 199. vſ. 58. καλοῦργαί τινες φῆς εἶναι. Recte hic nominativum iſtum a *Jenſio* improbari, *Hemſterh.* etiam bene monet. Licet aliter ſenſerit Cl. *Geſner.* in diſſert. ad *Philopatr.* c. 4. anno 1715. edita; jam aliquantum ab ipſo immutata; ubi alia de nominativo illo pro accuſativo vide.

P. 271. Varians lectio, τῷ Δεῖ & πῃ, quia eſt notatu digna, etſi vulgaris, ita conſtituenda. Παρὰ *Fl. B1.* & 2. *P. S.* Πῃ male *J. Ald. Fr. H. Wech.*

P. 355. b. in nota *M. du S.* adlegatur *Tim.* c. 19. ſed jam ex diviſione *Hemſt.* quaerendum c. 33.

P. 364. b. in ejusd. *Solani* nota adlegatur Ἐπιστ. c. 26. ſed eſt c. 14. vſ. 87. ſed alterum ejusd. exemplum ex Ἐτ. Δ. XI. fin. nihili eſt, ut inſpicienti patebit.

P. 408. 43. ἐν καλαδίκῃς δίψῶσι, τῷ ὕδατι αὐτοὺς οὐχ ὑπομένοντι. Doctiſſ. amitinus meus *Abreſchius* in animadv. ad *Aeſchyl.* p. 63. deleta diſtinctione legit: δίψῶσι τῷ ὕδατι, & ſic τὸ ὕδωρ οὐχ ὑπομένον ait fore διὰλικῶς illam λίμνης aquam, quae initio dialogi *φεύγων ὕδωρ.*

P. 499. In *Contempl.* ipſo initio capitis 8. Εἰκὴ l. εἰκῇ.

P. 517. vſ. 49. Περιττὸν τοῦτο λέγειν, ἃ ἴσασιν] Ne quem offendat haecce conſtructio, videat ejus exempla ap. Doctiſſ. *F. L. Abreſch.* in animadv. ad *Aeſchyl.* p. 186. ubi ἃ obſervat referri ad τοῦτο, collective, ut in *Aeſchyl.* Perſ. 217. Εἰ ΤΙ φλαῦρον εἶδες, αὐτῷ ΤΩΝ ΔΕ ἀστρατίαν λαοῖς. Et *Xenoph.* VII. K. A. p. 243. ult. — ΣΠΑΝΙΑ δὲ ἔχοιμι ΟΤΟΥ ὀνήσεσθε. *Demoſth.* in Lept. p. 302. Οὐκ ἔστιν ΟΤΟΥ ἃ τυχεῖν ΩΝ ἐβουλήθησαν. Et illud Luciani etiam addit, non male, etſi enim id poſſet conſtrui, λέγειν ἃ ἴσασιν, τοῦτο περιττόν ἐστι, tumque nihil ſingulare haberet; tamen alterum non diſplicet.

P. 534. a. in nota 78. *Coraebi*, l. *Coroebi.*

P. 536. vſ. 13. εὐφημοῦν καὶ ὑμίφωνον ἐπαυλοῦν] Quia ſuſpecta vox ὑμίφωνον, tentabam ἡδύφωνον; jam velim ὁμόφωνον, ut *Gall.* c. 2. quod optime reſpondet praemiſſo εὐφημοῦν. Sic ὁμοφωνία, *de Salt.* c. 68. f. ita & hic jam congruum diceret concentum lamentationi victimae. Nondum tamen mihi adplaudo, quia poſſet regeri, ὑμίφωνον melius convenire beſtiae morienti, & τὸ ἐπαυλοῦν eſſe ipſum animal, non *tibias inflatas*, licet ad has tacite comparetur. Doctiores igitur viderint.

P. 539. nota illa ultima referenda ad c. 2. p. 527. vſ. 32. exemplisque τῷ ἔξεστι cum accuſandi caſu addendum *Euang. Luc.* VI. 4. ὃς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν, εἰ μὴ μόνοις τοῖς ἱερεῦσι.

P. 546. a. in loco Diogenis Laërtii legendum καλαμαυσιαμαι, per σ in quarta ſyllaba, a μασάομαι. Addi autem poteſt ad notionem φόνου pro ſanguine Plin. 21, 16. f. 56. ubi de Scolymo, *Idem erat atractylis quoque, niſi candidior eſſet, & niſi* ſanguineum ſuccum *funderet. Qua de cauſſa* Phonos *vocatur a quibusdam, edore etiam gravis.* *J. M. G.*

P. 549. extremae annotationi noſtrae add. Plato Theaeteto p. 119. E. Ἡ μὲν γλῶττα ἀνέλεγκτος ἡμῖν ἔσται, ὁ δὲ φρὴν οὐκ ἀνέλεγκτος idque Εὐριπίδειόν τι vocat. *J. M. G.*

P. 566. 6. οὐκ ἂν φθάνοις ἀνούμενος vix poteſt apertius converti, quam a Benedicto factum erat, & ego poſueram, *Non nimis cito emeris*, i. e. emere potes. Ad verbum, *Non praeveneris emens*, intellige *opportunitatem emendi*, quod nihil aliud eſt, quam *ſtatim emendum eſt, ſi ſapis.* *J. M. G.*

P. 570. 2. Sed tamen in Ἅλωσ. c. 22. κατεκλάζουσας αὐτῶν ἀφθόνους τοὺς λίθους. *J. M. G.*

P. 573. 53. Excidit comma poſt ἔτι.

P. 576. 24. ἀχαριστία l. ἀχαριστία.

P. 578. 64. punctum excidit poſt ψῆφον.

P. 585. b. nota poſtrema Ἀποσμαίμην. leg. ἀπόσμαμαι. Addo noſtrum de *Gymn.* c. 29. τὸ ῥύπον ἀποσμᾶσθαι, ſequiturque etiam τὸ γιλανότερον ποιεῖ τὸ ὕδωρ. Quare jam & illic ἀποσμώμην reſtitutum vellem pro ἀποσπάμην.

P. 597. vſ. 27. ἀπημπόλησεν. Ita ex P. remanſit. Sed lege ἀπημπόλησεν, media brevi, quia ſic ſolet ap. noſtrum aliosque, vid. teſtimonia ad T. 2. *Tox.* c. 28. Et ita quoque bis ter corrige p. 596. in not. 27. Sed non adeo grave peccatum erat; nam & in Fab. *Aeſop.* 18. f. longa media, ἀπεμπολεῖν χιλίων δραχμῶν. Ubi tamen augmentum Atticum viciſſim eſt neglectum, εμπ— non ημπ. quod eodem redire exiſtimo.

P. 600. a. verſu a fine octavo, in nota Jenſii *rudiens*, lege *rudens.*

P. 610. vſ. 10. ἐς μοῦ contrahe in ἐσμοῦ.

Ibid. a. 7. Τάλως] Hunc Athenis ſepultum dubitabat *Geſn.* & fors *Tellus* legendum: ſed Cl. *Weſſeling.* ad *Diod. Sic.* c. 76. vſ. 96. ſeq. ubi Τάλως Daedali diſcipulus ingenio magiſtrum ſuperans per invidiam a Daedalo necatus & Athenis ſepultus legitur, haec obſervat: „*Pauſaniae* I. 21. & 26. Κάλως eſt, unde Simſonio Chron. A. M. 2773. ita & hic ſcribendum eſſe, in mentem venit. Mihi aliud placet: accedunt „ Diodoro praeter *Apollodor.* III. 14. 9. Scholiaſt. *Eurip.* Oreſt. vſ. 1648. Lucian. *Reviv.* c. 42. ejusque „ interpres Graecus. Sepultus eſt Talus Athenis in „ via, qua e theatro in arcem ibatur; ſic enim de Calo *Pauſan.* I. 21. &c.

P. 612. a. & b. Ter, quater μαχμιδίου in notis *Brod.* & *Marcil.* Emenda μαχαιριδίου.

P. 615. 31. pro αὖον eſſe χόον legendum, viderat etiam *Lamb. Bos* animadverſ. c. 14. p. 62. *J. M. G.*

P. 619. b. fin. *Voſſii*, lege *Virſilii*.

P. 620. 1. de verbo ὄλλω quae dixi illuſtrant egregie loci duo *Platonis* alter de rep. 1. p. 419. E. Ἐγὼ δέ σοι ὥσπερ παῖς (vid. leg. ταῖς) γραυσὶ τοὺς μύθους λεγόντοις, εἶεν ἐρῶ, καὶ καλλιεπήσομαι & ἀναπεσόμαι. Alter Phaedro extremo p. 420. A. Εἶεν, ἔφη, ὦ βέλτιστε, τὸ δὲ τούτων ἐπιτήδειον, τί χρὴ ποιεῖν; ubi etiam per *Age* licet interpretari. *J. M. G.*

P. 623. 2. In Scholio n°. 42. Γαλήταιν. l. Χαλήταιν.

P. 624. a. Schol. 77. τὸν ἄδλιον. l. τὸν —

P. 632. a. In not. *Sol.* ad Schol. ἐγγυᾶ— l. ἐγγυᾶ—

P. 633. 48. εἰ εἶον τε εἶναι. Adde *Aeſop.* f. 124. f. εἰ δὲ οὐ χρεὼ παρὰ τοῦ μύθου — τὸ προσδιαμάρτυρα ἐλπίζειν. ubi & εἰ infinitivo jungitur.

Ibid. b. Scholii vſ. 1. Ὑποπορεῖται, l. ὑπόκειται — Et in nota ad id, pro Ὑποπορίζουσι, l. ὑποκειμ.

P. 639. 77. Tolle comma poſt ὑψηλότερον & punctum minus poſt βασιλικῶν adde.

P. 645. 10. punctum excidit poſt κατάστασιν.

P. 658. a. not. 33. Triplici negationi adde *Philoſ.* c. ult. οὐδὲν ἄν μὴ παράσχῃ. Et *Adv. Ind.* c. 27. f. μηκέτι μὲν τηλικούτους τοιοῦτο μοδίους.

P. 662. a. verſ. a fin. 4. ὑπάρχοντον. l. ὑπάρχειν.

P. 663. b. Ἔχέτω τινὰ συγγνώμην] Expoſui *habeto*, ſive *des ei veniam*; at non eſt ſecundae, verum tertiae perſ. ἐχέτω. Nec ego aliter accepi; ſed ut generaliter dicitur, *credas*, *crederes*, pro *credat quis*.

P. 664. 59. Re denuo perpenſa illud αὐτὸν ferri poſſe arbitror, tanquam Acculativum ab Infinitivo παρεγενόμην pendentem. Sed qui praeterito locus ſit in ſpe nullus video. Itaque puto, quod dixi, legendum ὄλλυσι. *J. M. G.*

P. 666. b. In Scholii vſ. 1. Εὐπυρίφους. l. Εὐπαιφίους. *Ibid.* vſ. 3. λαχὸς, l. κατὸς.

P. 667. 37. λόγῳ, l. λόχῳ.

P. 668. 56. ἐπίμψατο, l. ἐμίμψατο.

P. 673. b. 11. *hinc*, lege *hi ne*.

Ibid. 70. Puto rectum eſſe ὑπὸ τῦ πηλοῦ ἀναπλασθῆ *a luto obducatur & oblinatur*, atque adeo ſubigatur refingaturque quodam modo ex ea notione, quam habet ἐμπλάττειν apud *Herodotum* 2, 73. *de Phoenice*: & ἀναπλάσας *de collyrio apud noſtrum Tyndum*. c. 21. p. 229. 57. *J. M. G.*

P. 677. a. ad Schol. dixi *Solanum* merito correxiſſe Μανδραβούλαν, pro Μανδροβούλαν; poſtea vero frequenter etiam Μανδρο. ap. alios inveni, ut id non tam plane damnare auſim. Ita Μανδροβούλαν *Ariſtot.* de Soph. repreh. 1. f. *Alciphr.* 1. Ep. 9. ubi *Bergl.* idem ex Laërt. & *Ariſt.* l. d. adfert; & ex Luciani h. l. Ubi tamen Μανδρα. habent *J. Ald. Fl. H. P. S.* In *Suid.* etiam ed. 1544. Μανδροβούλαν. At *Heſych.* in Ἐπὶ τὰ habet Μανδραβούλαν, item *Zenob.* p. 213. adlegante Stephano. Alia utriusque ſcripturae exempla dudum ſuppeditarat mihi conjunctiſſ. *F. L. Abreſch.* Sed periere. An igitur utrumque dicitur? quia Attici interdum α in ο mutant ut μολοχὴ pro μαλαχὴ &c. de quibus agit Frater in Belg. Graeciſſ. p. 124.

P. 679. 17. Ὁμοίως τοῖς αὐτοῖς αἰκίταις· vertere debebam, *non minus quam hi ipſi ſervi*, quos nempe modo nominavit auctor, Pyrrhiam & Zopyrionem. *J. M. G.*

P. 680. 39. in verſione Latina *herba*, L. *turba*.

Ibid. 42. in Graeco contextu πανήρους, legitur recte, ut in Edd. prioribus, id eſt, *miſere*, *prave*. Sed quia Cl. *Geſn.* vertit *male loqui*, nonnemo me admonuit anne πονηρῶς ipſe maluerit. Sed eodem redit; qui enim miſere barbarizat, male loquitur.

Ibid. 48. Etſi συμπαρῇσθε quoque legitur in *J. H. P. S.* tamen συμπαρῆτε corrigendum erat, quia eſt *circum curſitas*.

P. 683. b. verſu primo notae *Geſn.* credo ὠδηφόρουν legendum ut in textu, non παραψάρουν. Et in fin. notae *Jenſii* praemiſſae pro λιμοῦ παραψόμενον. certe legendum λιμοῦ ὠδηψόμενος, etſi prius quoque conſpicitur in ejus Lect. Lucian. Nam voluit vitioſam Edd. lect. indicare, quae ὠδηψόμενος habebant.

P. 684. 29. comma poſt τινὸν tolle, & poſt ἐκπαρόντα pone.

P. 685. a. nota 44. jungenda erat cum priore, & pauca bis poſita delenda.

P. 702. 65. Ἀτρεῖδῶ, l. Ἀχιλλῆῖ.

P. 705. 6. Video paraphraſi opus eſſe huic loco; *Quae interjecto tempore* inter libelli mei prioris editionem & hoc tempus, *poſt omnia* quae de mutata conditione mea comperiſti, *a te dicta ſunt* in me & ipſam illam mutatam vitae meae rationem, *ea nunc componere* & conciliare *his quae legiſti* ſuperiori libello a me ſcripta *ſtudeo*, ut appareat, rationes meas poſteriores non repugnare his, quae priore libello propoſui. *J. M. G.*

P. 716. 93. Tolle punctum poſt ταῦτα.

Ibid. a. verſu notae *Jenſ.* ult. ψιφυγμῶν, emenda ψιφυγμῶν.

P. 724. Ad ultima verba dialogi, ὦ φρονῆς Ἰππυαλείδη operarum errore adjecta eſt obſervatio noſtra, quae ad vſ. 25. & ψῆφον πλάφη pertinet. *J. M. G.*

P. 727. 64. Moeridis Atticiſtae locus, de quo Menagius, habetur p. 46. edit. Oxon. 1712. 8o. Novam parat Cl. *Jul. Carolus Schlaegerus* Profeſſor Helmſtadienſis, cujus in *Luciani* noſtro *podagram* meritum infra laudabitur. *J. M. G.*

Ibid. 727. b. in fin. notae meae poſtremae dele *cujus liber nondum eſt editus*.

P. 728. 73. Χαίρειν κελεύειν] Vid. *Ekhard.* Obſ. philol. ex *Ariſtoph.* Piut. p. 27.

P. 736. a. ad fin. notae prioris adde noſtrum I. *Phal.* 1. ὅτῳ δὲ ἱροὶ τί ἐσε.

P. 740. a N°. 21. Dubitavi num ἐγγυγόως probum; ſed habet *Alciphr.* III. Ep. 38. p. 356.

P. 744. b. in med. notae *Graev.* ῥίκυλας, l. ῥίκυλας.

P. 745. 11. Quid ſi legendum eſt χαμαὶ πιτῦς, *humi conculcas*: quale quid in interpretando jam ſpectabam, cum nondum de lectione χαμαιπιτῆς mihi innotuiſſet. *J. M. G.*

Ibid. 21. ὠδηκαλῶν retinendum puto & propter auctoritatem vulgatae lectionis, & quod ſenſum parit commodiſſimum. *Multum* & *parum* quid ſit, non poteſt commodius declarari, quam comparatione temporis. *J. M. G.*

P. 748. b. ad fin. notae meae adde *Diod. Sic.* I. c. 71. f. ἢ μυγίσκους πλύτους ἔχοι, & noſtrum *Tox.* c. 45.

P. 763. 52. Tolle comma poſt ποιεῖν.

P. 782. b. In not. *Bourd.* οὐδὲν, l. οὐδὲν.

P. 787. b. In altera mea nota male expreſſum caput XIV. *Alt.* lege XXIV.

P. 790.

P. 790. 14. punctum excidit poſt ἀλλ.

P. 793. 93. poſt ὡσεὶ potius comma ponatur.

Ibid. a. 10. literas e. ſ. g. variantium indices alieno loco poſitas facile in ordinem rediget Lector.

P. 798. 22. Exciderunt verba quaedam interpretationis, *Si vero moleſtus eſſe pergas, forte etiam aqua irâ perfuſum.* *J.M.G.*

P. 799. a. & b. verſus fin. notae meae male expreſſum καπηλικὸς & καπηλικὸν, l. καπηλικὸς & καπηλικόν.

P. 800. 53. poſt *manſiſſe* omiſſum, *Ulyſſis illius inſtar.* *J.M.G.*

P. 803. 13. in verſione comma ponatur poſt *quantumvis.*

P. 804. 33. Οἶσθ' ὃν ὁ δράσας;] Doct. *Abreſch.* legit δράσαν, in animadv. ad Aeſchyl. T. I. p. 510. ut ſit per hyperbaton, pro δράσαν ὃν, ὁ οἶσθα, ut in *Tex.* c. 62. ἀλλ' οἶσθα ὁ δράσαμεν. Et ex *Eurip.* Iph. Taur. 1203. Οἶσθα νῦν ἃ μοι γενέσθω, aliisque id probat, nec diſplicet, quia interrogatio hic in Luciano minus apta.

P. 805. 42. Spero qui interpretationem noſtram hic cum Graecis contulerit, illum nihil abſurdi amplius in iis deprehenſurum. Sed clariora erunt Graeca, ſi primo obſerves, αὐτὸν jungendum cum ἀγόρδμον, deinde, ſi poſt αὐτῶνος incidas; Latina autem illuſtriora erunt, ſi in verbis, *a vi ME liberet*, ME illud vel omittas ſimpliciter, vel in *illum* mutes. Nam de ſe quidem loquitur, quo reſpectu *me* mihi in mentem venit, ſed loquitur in tertia perſona. *J.M.G.*

Ibid. 60. punctum minus excidit poſt ἐπιεικοῦντα.

P. 810. a. nº. 76. inter verba *quia jam*, inſere γε.

P. 814. 78. comma illud ante φατὸν delendum.

P. 816. 44. τοῦτο σκοπῶ. Clar. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* 2. c. 12. nº. 31. legit τοῦτος, me non contra nitente, quia ab ſequente σ facile abſorptum ſit alterum. Multa tamen adnotavi, ubi differentia illa inter τοῦτο & τοῦτος de qua *Ammon.* non obſervatur. Sed quia longe frequentiſſime tamen obſervatur, praeſtat eam tenere; & quae collegi jam non addere licet.

P. 824. a. 2. not. *Graev.* τί σιγῶ, l. σιγᾷς.

Ibid. 94. Vulgatae lectioni, quam tuendam & interpretandam ſuſcepi, illud etiam favet, quod ea, quam reſtitutam cupiunt *Graevius* & *Solanus*, ſi inventa eſſet in antiquis exemplaribus, nemini in mentem venire potuiſſet vel perſonam adſcribere, vel τί σιγᾷς; lectionem planiſſimam, in τοῦτ' γε mutare. Si quid in hac arte firmum eſt, illud profecto eſt, non mutatam eſſe lectionem planam; facilem, quae nihil dubitationis haberet, in diverſam. Neque ſic errant deſcriptores, neque ſic emendant. *J.M.G.*

P. 826. 36. αὐτὸν, malim αὐτόν. adſpirate.

P. 828. b. ad fin. not. *Graev.* ἐπιωχεῖ, l. ἐπιωχεῖ.

P. 830. a. fruſtra miratus ſum cur *Graev.* dubitet quid ſit ἤρατο; nam ille non de ἤρατο, ſed de ἤρτο dubitabat merito.

P. 832. 23. punctum excidit poſt γνῶσιν. Pag. ſeq. a. numerus notae 11. mutetur in 16.

P. 833. 27. ᾗ ex Par. male remanſit; ſed omnino leg. ᾗ, ut recte aliae.

P. 835. 82. νεμφαγωγὸς l. νυμφ.

P. 836. c. 6. pr. παιδία l. παιδιὰ.

P. 842. 5. Nondum damnare poſſum τὸ μέτρον ἰσότητα πρὸς τὸ ὅλον, i. e. verbo uno συμμετρίαν, quae ſine dubio in partibus eſt, licet expreſſa partium mentio non fiat. Etiam qui μέρον habent libri, ipſo accentu produnt, fuiſſe in Archetypo μέτρον. *J.M.G.*

P. 843. b. med. *Atticiſmus participii.* Immo terminatio imperativi. Adde *Hom.* Il. Θ. 517. & 521. aliaque quae deinde dedi.

P. 844. b. nº. 46. Περιβαλὼ — τῇ ἁρμάθῃ] Adde omnino *Euang. Luc.* V. 4. ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν. Et *Aelian.* V. Hiſt. I. 4.

P. ſeq. a. verſ. a fin. 8. *Prothogeni*, l. *Protogeni.*

P. 847. 87. In verſione *aliis*, l. *alis.*

P. 849. b. vſ. 3. notae meae dixi: *ſine accentu ſcriberem.* Adde: ſed quia uſus obtinuit, ut declinabilia accentum retrahant ante apoſtrophum, bene κατ' ſcribitur.

P. 851. b. In nota Cl. *Geſner. Pandionidem fabulam intelligo.* Sed Cl. *Weſſeling.* me admonet: vid. an potius Attica tribus ſit, & conf. *Demoſth.* in Midiana. Sed quia hic agitur de cantu theatrali, & illico additur Ajax furens, cum *Geſnero* facerem.

P. 853. 66. Dele punctum poſt πάντως.

Ibid. b. ad not. Cl. *Senſii* adde: *Wopkens* in Lect. Tull. p. 306. refutat *Senſium*; at non ſatis ſimilibus exemplis, ſaltem non ubi γε adſit. Quare adhuc *Senſio* adſentior, quia γε hic non conjungit, ſed disjungit.

P. 854. a. med. pro *inepta* l. *inepto*, & viciſſim ib. verſ. ſeq.

P. 857. 29. Ἑπτάπυλαι σκιαὶ ſunt etiam apud Michaëlem Apoſtolium Prov. Cent. 19, 99. ubi hic ipſe Luciani locus videtur reſpici. Sed recte, ut puto equidem, ἐπῶν ex Luciano reſtitui jubet *D. W. Trillorus* obſervatt. Critt. p. 52. operis elegantiſſimi, & auctorem ſuum ex aſſe referentis. *J.M.G.*

P. 859. 13. in loco Thucydidis ſcholion bis poſitum, priore loco delendum. *J.M.G.*

P. 860. b. 2. ἀθανατίζειν & πίμπλειν. Abit a *Geſneri* ſententia *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* I. p. 105. nº. 32. & ἀπαθανατίζειν probat.

P. 861. a. nº. 29. negat *Solan.* πιεῖν infinitivo jungi, ſed participio utendum. Immo & Infin. uſitatus. *Long. Paſt.* 2. p. 43. Ed. *Wech.* πίομεν ἐπανιόντων. *Menand.* fragm. 184. p. 254. παύεται — δυσφορῶν. *Diod. Sic.* III. c. 33. med. παύονται τοῦ τοξεύειν. *Phalar.* Ep. 35. πεπαύσομαι τῇ γραφῇ.

P. 862. 61. ἐμόγλωσσον. l. ἐμέγλωσσον.

P. 865. 21. *ſit.* l. *ſis.*

P. 868. in var. lect. legend. ἐπαγάγω pro ἐπάγω.

P. 869. a. fin. & b. ſub init. πειστὴς l. πιστὴς.

P. 870. 33. pro puncto pone comma poſt ξένε.

P. 871. a. in fin. ἀναδυσάμενος, l. ἀναδῦσαι.

TOM. II.

P. 4. Schol. 37. L. 42.

P. 5. Schol. 15. l. 64.

P. 9. vſ. 55. ὀπυσσῶν ex P. relictum. l. ὀπυσσοῦν ex aliis, ut ſenſus requirit, idem igitur ib. in not. ſic emenda.

Ibid. b. in notae vſ. 6. γλῶσσα, l. σῦμα.

P. 15. 51. ἐσκινασμένων, l. ἐσκινασμένοι.

P. 21. Schol. nº. 13. l. 61.

P. 28. 71. ὕδει μὲν disjunctum, quod conjunge.

P. 37. 74. in verſione: *invaſiones*, & *inducias neceſſarias*. l. *invaſionibus & induciis neceſſariis*.

P. 39. b. fin. Emendationem factam in ἐξεστιμμένων probat etiam *Weſſeling*. ad *Diod. Sic.* IV. c. 48. n°. 79. ubi ἐξεστιμμένων τὸ ὄμμα. Et ex *Pauſ.* X. 33.

P. 40. 32. Etiam ſine illo ὀρθίαν (quod forte correctori *Juntinae* debetur) ſenſus abſolvitur, & quidem aliquantum argutius, quod brevius. *Obliquum agmen*, & tamen idem in *cornu ducere* dixit ineptus ſcriptor, quae repugnant, cum *in frontem* dicendum eſſet. *J.M.G.*

P. 42. 63. οὐκ L. ὐχ.

Ibid. b. not. 70. *Solanus* Muzurin urbem ignotam ait. At *Baudrand* ex Ptolem. urbem & emporium Indiae intra Gangem eſſe docet.

P. 43. b. 3. Ἀττίδης, l. Ἀτθίδης.

P. 56. 75. Vir doctus, qui ad verba τὸν δὶ φωτὸν iſta annotavit (neque enim nomen appoſitum eſt) forte lecta noſtra interpretatione aliter ſentiret, in primis conſiderata vi verbi τιθηγμένος, quod a ferri ac dentium acumine ad incitationem animi, ac dicendi vehementiam, pulchre refertur. Abeſſe vult ab hiſtorico forenſem illam aſperitatem, & contentioſum genus dicendi. *J.M.G.* Eſt illa nota *Solani*, ſed nomen ab operis omiſſum.

Ibid. b. not. 75. τεθεγμένος, l. τεθηγ.

P. 60. 62. Nihil opus eſt, ut poſt κατασκάψῃ hic aliunde intelligamus πρᾶγμα. Simpliciter enim ad ἐκεῖνα refertur, quod etiam interpretatione expreſſum eſt. *J.M.G.*

P. 64. 15. γίνεται. Frater *C. C. Reitz.* monuit legend. γίνηται.

P. 72. 41. τῇ Ὁμήρῳ, l. τῷ &c. Ibid. 52. συγγράφοῖς pro συγῇ.

P. 75. 15. ὁμοιοτάτῳ, l. ὁμοιοτάτῃ.

P. 85. initio. μὴ τὸ, l. μὴ τῷ, ut frater bene monuit.

Ibid. 82. τοῦ χεῖρε, l. τὸν χ.

P. 87. ipſo initio, ἀσπάζοντο, l. ἀσπάζοντο, ut Edd. pleraeque recte; nam etſi augmentum ſaepe omiſſ. notavi, hic nolim.

P. 88. 57. ταῖς γαμεταῖς. Frater Lucianum τοῖς dediſſe monet. Non male ad ſenſum. Sed vulgatum non moveo ſine auctoritate, quia ludit in genere, dum iidem ſponſarum loco ſunt.

P. 92. 73. ἐπὶ ξυνίᾳ ἰκάλυν] Sic *Icarom.* c. 23. & *D. Sic.* XIII. c. 83. p. 608. intellecto τραπέζῃ ut *L. Bos* docet. Alios probare ἐπὶ ξύλα, ſcil. δᾷδα, vid. *Weſſ.* ad *Diod.* l. d.

P. 95. 30. Ut probo lectionem κῦτος, quam ſecuturus eram ſcilicet, ſi videre mihi contigiſſet; ita vulgatam κῆτος abſurdam non puto. Quem enim piſcem antea, qualis extra eſſet, viderant, eundem, non alium in illo cetum; qualis ſit intus vident. Caeterum juvat, dum iſta retracto, obſervare, nomen κῦτος praeclare illuſtratum a *D. W. Trillero* Obſ. Crit. p. 215. ubi idem nomen recte abjudicat Heliodoro Aethiop. 9. p. 445. pr. & ibi non κῦτος ἄπαν τὸ ποτάμιον, ſed Nilum κῦδος ἁπάντων ποταμῶν, legendum eſſe, divine conjecit, κῦδος ipſe μίγμα gentis noſtrae, & Apollinearum artium omnium ſingulare ornamentum. *J.M.G.*

Ibid. b. notae ad κῦτος adde *Alciphr.* 3. Ep. 7. p. 292. qui κῦτος τῆς γαστρὸς, *capacitas alvi*. Et *Diod. Sic.* III. c. 40. m. qui pro *alveo navis*.

Ibid. in Schol. πύρωσις, l. πυρώσις.

P. 97. 15. ἄντανδροι, l. αὐτανδροι.

P. 100. 88. τοὺς φωλεοὺς, frater monet leg. τὰς φ. contra Edd.

P. 101. 4. ἀντίκρυ τὸ κῆτος. Cl. *Weſſel.* ad *Diod.* III. c. 16. n°. 12. conjicit ἀντίκρυς τὸ κῦτος, quod κῦτος teſtitudinis cruſtam ſignificet, ac ſic frequenter *Diod.* Sed ignoſcat, ſi nihil adhuc mutem, propter continuo praemiſſum in Luciano πολλῆς βοῆς χρώμενοι. clamori enim hic bene reſpondet Eccho, & uſitatum hiſtoricis clamoris iſtius ante pugnas repercuſſionem commemorare.

P. 103. 77. ἐμπλακώσας, l. ἐλλ—.

P. 112. init. *evecta*, l. *erecta*.

P. 119. 90. poſt *Achilles*, adde *quintum*.

P. 124. 87. ἴμιλον, l. ἵμιλλον.

P. 141. 5. ἰφ' ἁμφ. l. ἐπ'.

P. 142. 30. μελόντων, l. μελλόντων.

P. 151. 42. plane dubium non eſt, σφαγὴν eſſe jugulum, idque e Polluce jam *Camerarius* de partibus corp. hum. & Lexica vulgaria obſervarunt. Sed poſueram in interpretatione *gladium in caede reliqui*, non modo uti proprietatem vocis exprimerem; nam ideo lacuna illa inter κλεῖδε, ſ. jugulos interjecta σφαγὴ vocatur, quod locus ille ad *mactanda* parva vi animalia opportunus eſt: ſed etiam quod obverſabantur memoriae poëtae verba, quae jam quaerere non vacat, *gladiumque in caede reliquit*. Conf. quae mox dicentur ad p. 192, 7. *J.M.G.*

Ibid. 54. προσαιτεῖς, l. προσαι.

P. 156. 90. Ego putabam, νομίσατε relinquendum, cum ipſam contineat petitionem poſſeſſoris gladii, & protaſin argumentationis finiat. Si hoc ſolum peterem, Gladium honorate: nonne ipſum quoque dominum ultro honore afficeretis? *J.M.G.*

P. 165. Schol. vſ. 1. ὅτος μὰ, l. μα.

P. 166. verſ. ult. τὸ l. τῦ.

P. 172. 64. συγτώμεν l. συγγν.

P. 173. 71. ὁμολόγει l. ὁμολ.

P. 174. in fine adnot. ad vſ. 13. aut meae manus aut operarum vitium eſt *nugantem* poſitum pro *vagantem*. *J.M.G.*

P. 189. verſu ult. verſionis, *videres*, l. *videns*.

P. 192. init. γινομένης. excidit ν.

Ibid. 7. γυμνὸν. Laudo non mutatam conſtantem lectionem, nec immutatam verſionem meam reprehendo. Sed quid viderim, indicare licet. Nempe ſumtum e libro putabam γυμνὸν illud *Gronovianum*, quod etiam in *Hagenoënſis* exemplaris margine, quo in interpretando uſus ſum, adnotatum obſervabam. Itaque σφαγὴν ὑπέχειν accepi, ut δίκην, τιμωρίαν, κάλασιν, εὐθύνας ὑπέχειν. Valde mihi familiare eſſe peccare, novi. Hic non valde peccatum a me eſſe, aequi homines ſpero, judicabunt. *J.M.G.*

P. 197. 2. n°. 13. τινὰ, l. τινὶ.

P. 208. 6. dele comma poſt ἐγγράψαιλα.

P. 213. 27. Ut nunc eſt conſtitutus ſermo Luciani, verti debet, *ex familiaribus Tyanenſis Apollonii, ſummi viri*. *J.M.G.*

Ibid. Nondum poenitet τῦ τύναζ in verſione ſervati.

vati. Sermo est de homine μάχλῳ & γυναικομανεῖ, oratio satirica. *J.M.G.*

P. 217. 98. ὑποδιξομένων, l. ὑποδὺξ.

P. 218. a. notae meae 34. verbo ὄλεθρον adde. Sic iterum subst. pro adj. infra *de Salt.* c. 5. ὀλέθρῳ τινὶ ἀνθρώπῳ. Et *Jov. Trag.* c. 43. *Pseudol.* c. 17. & 18. ac T. I. *D. Mort.* IX. 4. Ita ut vulgatum non sit movendum.

P. 223. notae 32. adde ad probandum ἡμέρας esse genitiv. pro *interdiu:* sic noster solet ponere, ut 1. *Ver. Hist.* c. 10. Et *Tox.* c. 52. vs. 83. &c.

P. 224. b. 1. notar. adlegatur οἰκ. c. 25. L. c. 26.

P. 229. vers. ult. text. Gr. Ἔχρα. Volui ἔχρα Edd. ἔχρη, non ἦρχε ut in variant. aberratum.

P. 234. 79. adde comma post ἐρωτήσεις.

P. 241. b. notar. 11. *Jov. Conf.* l. *Jov. Trag.*

P. 244. 69. Dele punctum post εὐθύς.

P. 246. 93. in versione, *patratum est*, l. *p— esset.*

Ibid. 5. ἐπὶ χρύσου, l. ἐπιχρύσου.

P. 249. 71. Μὶ, l. Μὴ.

P. 256. 19. adde comma post φωνῇ.

P. 258. ad 56. incipit novum cap. 54. cujus numerus omissus.

P. 262. 59. μετενομασθῆναι cum Edd. editum. Sed legendum μετονομασθῆναι.

P. 265. verbum ultimum Alexandri male expressum βεβαιοῦσι, pro βεβαιοῦσα.

P. 274. col. 1. ad vs. 14. pro IA. 16. leg. Isthm. A. 16. *J.M.G.*

P. 275. col. 1. nota ad γυμνοπαιδίας vs. 5. leg. γυμνοπεδίᾳ γυμνοπαιδίαν substituit. *J.M.G.*

P. 277. b. not. 8. θερετίσμασι, l. τερετίσμασι.

P. 278. 91. διξελήλυθα μὲ, l. junctim διξεληλύθαμεν.

P. 280. a. In fin. not. *Gronov.* adlegat pag. suam 396. Sed c. 9. ejusd. Dial. *de Salt.* eadem phrasis occurrit, de qua agit.

P. 282. 71. εὐθύς, l. εὐθὺς.

P. 283. 4. Recte curatus locus, cui facile fuerit versionem accommodare, *tertia assumta Sicinnide. J.M.G.*

P. 288. a. vers. penult. leg. *Pontanus* pro *Juntanus.* *J.M.G.*

P. 291. 80. Ἀεῖλικῆς, l. Ἀτῖλικῆς.

P. 293. 6. Dubium non est, & alias a nobis quoque ostensum, Latinis etiam *Spartos* dici fratres Cadmeos. Sed *Satos* tamen non magis damnaverim, quam *Cubitos* πήχεις, & *Digitos* Δακτύλους. Vid. ad To. 3. p. 6, 16. *J.M.G.*

P. 294. τῶν, l. τὸν.

P. 298. a. vs. 6. a fin. pro *Apollod.* leg. *Apollon.* & mox ἴσχυν. *J.M.G.*

P. 299. 25. In versione: *ignorabat*, l. *ignorabit.*

P. 300. b. 1. & 5. κοφοῦ, l. κωφοῦ utroque loco.

P. 309. b. Scholii numerus 18. mutetur in 76.

P. 319. ipso init. punctum excidit post ἐκπώσεως.

P. 322. b. In nota ad Schol. nº. 3. λευκόπωλος, l. λευκοπώλους.

P. 325. a. notae ad ψύττας adde: sed ψύττας edidit *Bergl.* ex Vatic. Cod. in *Alciphr.* III. 24. f. p. 330. μὴ προαισθόμενον ψύττας παρὰ τοῦ φύγῃ.

P. 331. 34. ἰχθῦς, l. ἰχθῖς.

P. 332. a. in fin. *populorum*, l. *poculorum.*

NB. Ubi numerus pag. 337. debebat incipere, rursum posuere operae 333. & sic male perrexere, ad 345. ubi ad verum numerum rediere. Sed in Indice curatum est, ut uterque numerus, & verus & falsus exprimeretur, ne quid turbaretur.

P. 333. b. in fin. ad not. ad vs. 6. leg. Psilothris, & ἀσυτάξις, itemque ἀποσύταξις. *J.M.G.*

P. 336. 56. Firmant, ut video, conjecturam nostram de λάλης θηγάνῃ libri, quo minus illius poenitet. *J.M.G.*

P. 346. ipso init. post ἡμῖν punctum requiritur.

P. 355. 89. Ad vocem σεῤῥαντήρια festinatione quadam Cl. *Hemsterh.* nomen positum pro meo. *J.M.G.*

P. 359. 2. excidit punctum post αὐτῷ.

P. 362. 46. malim & ibi ὑπόμασται, ut paullo ante. Ibid. vs. 52. adde comma post ἤγειραν.

P. 369. 22. Ὁμήρῳ τῷ ποιητῇ] *Barth.* ad. Stat. Theb. IV. 464. Ὅμηρον putide abundare dicit, sed optime reprehenditur a Cl. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* IV. c. 66. 33. ubi etiam Ὅμηρον τὸ ποιητήν. Iterum c. 75.

P. 376. 50. ἦξεν, l. ἧξεν cum puncto subscr. quia ab ἵεσθαι. Et ita quoque in variant. & nota corrige; quia haec erat mens *Solani.* Alias vulgatum ἦξεν posset stare.

P. 378. 75. προσαμιλίσασθαι, l. προσομ.

P. 383. b. fin. notae meae: *non* Ἀρισσ. l. *an* Ἄρισσ.

P. 390. In nota Schol. ad αὐτὸν. vs. 1. θρασυνεσθῆναι l. θρασσ. Jam vero verba Scholii αὐτὸν λακωνίσαι sana credo, & αὐτὸν masculinum ad Lacedaemonium in textu Luciani nominatum respicere; licet enim minus obvium λακωνίσαι τινὰ pro εἰς τινὰ, tamen Scholiastae stilo hoc dandum, & propemodum sic *Herodian.* VIII. 8. 13. παίοντες τε καὶ λακωνίσαντες τοὺς βασιλέας. Sed propter additum παίοντες id non satis esset, ad usum probandum.

P. 399. 44. ὠφρυώμενον, l. ὀφρυώμενον, vel ὠφρυωμένον.

P. 401. b. nº. 77. vs. 3. *Oriopas*, l. *Dryopas.*

P. 402. 98. num ἄλλα pro ἀλλ' ἃ legendo sanari possit hic locus, me visurum promisi p. 416. a. Sed nil hoc juvat. Nam aliquid excidisse credo; & despero de sanatione.

P. 404. Scholium 42. Ἀχαρῆ] Referendum fuit ad c. 10. 17. p. 407.

P. 407. 10. ὑπογραφίντων. Frater *Carolus Conradus* conjicit Lucianum scripsisse ὑπογεγραφίντων. Laudo conjecturam.

P. 409. b. nota 58. Jam vero *Gujetum* recte construxisse credo.

P. 414. 47. κατηχὰς, l. κατ' ἀρχὰς.

Ibid. a. nº. 40. vs. 4. ἀποκρύπτομαι, l. ὑποκρύπτομαι.

P. 424. 87. Amplecter illud ἐξηρχοῦντο, quod pro ἐξηρχοῦντας jam interpretando substituendum indicavi, puto, quodque alteri imperfecto ἱκετηρίαζε respondet. *J.M.G.*

P. 428. fin. & 429. pr. versio: *a nobis invicem, quasi interjecto pariete, abstineamus.* Sed non hoc velle Lucianum; sed sibi sumere Charicles τὴν κατὰ φύσιν χρῆσιν τῆς γυναικὸς, Callicratidae autem relinquere τὴν παρὰ φύσιν.

Cl. *J. J. Wetstenius* suspicatur, in Graecis p. 429. vs. 85. sive tertio, a primordio paginae, pro Χρόνι legend. Κρόνι — *redeunt Saturnia regna.* Virgil. Ecl. IV. 6. Ut νῦν Διόνυσον.

P. 434. 15. Παλαιὰς ῥίζας, *antiquas, inveteratas,* re-

robuſtas radices neſcio an aliquis aſſervandas ad victum putaverit. Nondum igitur poenitet me conjecturae. ΠΑΛΙΝ & ΠΑΛΑΙ tenui diſcrimine diſtant. *J.M.G.*

P. 436. 47. *τομίζομεν*. Frater junior *Carolus* malit *τομίζωμεν*. cui adſentior.

P. 441. 74. Si ex bono alioquin libro eſt illud *μὴ*, recipiendum omnino cenſeo. *J.M.G.*

P. 443. 97. Non dubito, quin ad Menandri locum reſpexerit auctor, recteque adeo *Selanus* conjecerit. Forte utrumque ſervandum, *θεσπὶς* & *θεὰς*, cui omittendo *θεσπὶς* occaſionem dediſſe poteſt. *J.M.G.*

P. 444. 2. *δυώδυτα κῶμον* omnium minime de Paride cum Scholiaſte vet. accipiam. Endymion, & Lunae ad illum *κῶμος* ſ. comiſſatio magis placebit, ut in rebus incertis, ſi quis conferre volet ſcenam enarratam a Luciano *φιλοψ.* c. 39. *J.M.G.*

Ibid. 14. Si ex Mſ. eſt *διηγήματα*, illud adoptaverim prae conjectura mea *διηγῶμαι*, quae eandem ſententiam efficit. *J.M.G.*

Ibid. a. not. 6. Nimis generaliter differentiam inter *αἰδὼς* & *αἰδὼ* negavi; ſed aliquanto melius de eodem ſcripſi ad ejusd. T. II. Gall. 1. p. 702. b. Licet multa habeam, ubi confundantur, quae, ſi licebit, praemittam Indici Graeco ſeorſum edendo.

P. 449. b. f. adde: pro *κώφῳ* facit, quod ſit epitheton ſolitum. pro *κωφῷ* vero, quod mortui dicuntur turba ſilentium, quodque adeo mortuum non poſſumus rogare quis ſit? Et quia de mandatis ultimis praemittit, videtur iis opponi taciturnitas mortui; eoque vulgatum defendi poteſt. Prius tamen fere magis adridet.

P. 452. b. n°. 79. *Εὔιππα*] Adde noſtrum *de Deor.* c. 8.

P. 453. 2. deleatur punctum ſubſcript. ſub *ἀναγῆ*.

P. 459. 23. *Εἰρηναίτερον* puto, quod pacem & tranquillitatem mentis non plane tollit. Adſpicere illam licet, non ut non commoveare, ut non obſtupeſcas, ut non vulnereris: ſed tamen, uti pacem animi ſerves, ut certe vulnus non ſit letale. Sed *Hebr.* 12, 11. puto *εἰρηνικὸν* accipiendum ex notione Ebraicae vocis שלם, ut perfectionem quandam, beatamque copiam denotet. *J.M.G.*

P. 461. 51. Cum videam tantum conſonſum in *ὅτις*, illudque pro *ἥτις* poni non obſervaverim: incipio putare, illud non referri ad mulierem, ſed ad *Σμυρναῖον*, hoc ſenſu, *Neque interrogaveris Smyrnaeum illum, quisquis fuerit.* Quid enim interrogandum fuerit, e ſuperioribus ſatis apparet. Smyrnenſem illum etiam ignorabilem hominem ponit narratio. Caeterum, quae fuerit haec *PANTHEA* Luciani noſtri, erudite diſputabat *M.V. de la Croze* in Miſcell. Berolin. T. I. p. 30. Breviter, Avidii Caſſii uxorem legitimam conjicit vel eo nomine, quod alias obſcura eſſe non poſſet. *J.M.G.*

P. 472. in Schol. *παιδλαν*, l. *παιδλαν*.

P. 476. 92. *μιμηλότατοι*, etſi ſic etiam in aliis. l. tamen *μιμηλότατοι*.

P. 514. in *Schol.* ad *φιλέτιρ*, pro quo *φιλέταιρ* malebam, notat frater. Quidni a *φίλος* & *ἔταιρος* derivemus, quod idem erit ac *φιλέταιρος*.

P. 526. a. notae *Geſneri* adde idem pluribus confirmantem *Weſſeling.* ad *Diod. Sic.* XIII. c. 66. n°. 4. *ὁ δὲ Λάκαινις ἁρμοστὴν ἐκέλευε.* ubi licet magiſtratus Graecus intelligatur, tamen hac occaſione ad refutandum *Palmerium* utitur.

P. 549. b. notae meae priori adde *Diod. Sic.* XIV. c. 7. f. *τοὺς δὲ πολίτας βοᾶντες ἐπὶ τὴν ἐλευθερίαν.*

P. 550. a. in not. vſ. 1. *ἀναμφότερος*, l. *ἀναμφότερος*.

P. 555. 84. *Τράχων*, dederam *τράχων*, ut patet ex notis; ſed non obſecundarunt operae.

P. 556. 18. *ἐμαυτοσώμων*, l. *ἐμαυτῶν*.

P. 560. a. n°. 55. adde: ſed diſtinguendum fuerat; nam *διαιρῶ* eſt a *διᾳ* & *αἱρέω divido*. *διαιρῶ* a *διᾳ* & *αἴρω tollo*. vid. ad *Bis Acc.* c. 2.

P. 568. b. mediae notae 11. legitur *Achill. Tat.* adde I. 1. Et *Soph. Aj. flag.* 80. *ὡς δέρκου μόνου*.

P. 578. 41. *videns*, l. *videns*.

P. 580. 77. *Ἐπὶ τούτοις in his* cum verti, reſpici putabam ad leges & conditiones pacti aut foederis, quaſi dicat, tanto ſuavius acquievi, cum illud mihi promiſſum eſſet. *J.M.G.*

P. 586. 52. in verſione quatuor verba neglecta, neſcio cujus culpa. Inſere igitur: *Tumque inde ſic proficiſcimur.*

Ibid. a. not. 43. *Satius eſt*, l. inverſe *Eſt ſatius*.

P. 588. 81. *πῶς*, l. *πῶς*.

P. 591. 74. *εὐσωμεν*, l. *εὔτομον*.

Ibid. b. nota 88. dixi minus commode dici *λαμβάνειν λίκνῳ τὸ ὄτον*, jam vero video ſic loqui *Euſtath.* de Iſmen. non. I. p. 26. *τῷ λικμῶντι μὲ τὸ πλοῖον*.

P. 596. 21. *Καιδυίλη*. Forſan & hic *Ταντάλῳ* legend. ut *Bis Acc.* c. 21. p. 820. monet Cl. *J.J. Weiſs.*

P. 599. b. vſ. a fin. 9. *memor*. l. *memorem*.

P. 600. 3. Quamvis & al. Edd. ſic habeant, praeſtat tamen comma poſt *ἔδει* addere, & poſt *ἐκείνῃ* delere.

P. 601. b. in nota *Geſn. hoc*, l. *huc*.

P. 611. 9. haec verba neglecta in verſione, ſupple ergo: *aquamque plantis inducebat*, vel, *plantas irrigabat.*

P. 615. 35. *ἐγκόμπιον ἐπὶ τῷ Δημοσθ.* Doct. *J. Gavel* in fin. Obſ. ad Ocyp. in Miſcell. Obſ. T. X. haud inepte emendat *ὑπὸ τῷ Δ.*

P. 632. 40. *γεγωνός*. Frater monet emendandum *γεγωνῖς*. etſi prius Edd.

P. 625. a. fini notae meae adde: ſed recte jam credo *Hemſium* Obſ. Crit. p. 42. exponere: *πᾶς ἄνθρωπος ἐκ συμφορᾶς*. omnis, i. e. totus homo (ipſa) calamitas eſt, idque exemplis propemodum probat.

P. 634. b. fin. *per τοιαῦτα*, l. *pro τοιαῦτα*.

P. 638. 92. *ἀπικτανάς*, l. *ἀπικτανάς*.

P. 641. 56. *ἐπίσωνα*. Cl. *Weſſel.* conjicit *ἐπίσωνα* probe.

P. 655. b. not. 39. vſ. 2. *καθεζόμενοι*, l. *καθιζόμενοι*.

P. 659. 18. *ἄσω*, l. *ἄσω*.

Ibid. 24. *σφαγιάσωμεν. Geſn.* in ſua correxerat *σφαγιάσωμεν*, & *mucidi* verterat; bene; ut ſeq. *ὑδροχόους* reſpondeat. Quare & hoc malim, aut potius *παραχόους* cum *Pell.* recipere, quia & *Alciphr.* l. d. *σφαγιάσωμεν* habet. Vulgatum tamen non movi, quia *παραχόντι* ad *λιβανωτῷ* relatum videbatur ſtare poſſe.

P. 660. a. in not. vſ. 4. *quandam*, l. *quamdam*.

P. 665. 32. *Ὦ θεία Σαλαμίς*, l. *θεία*, quia eſt Ionicum, ut *Herodot.* L. VII. p. 488. Ed. *Steph.*

P. 666. 62. *Εἰρεσίδης*, l. *Εἰρεσιδῶν*.

P. 675.

P. 675. 32. Mihi satis facit, ut nihil certe aliud requiram, vulgatum *consilium recipietis, aequi bonique consuletis.* Ἀνέξεσθε tamen nec ipsum damnare ausim. *J.M.G.*

P. 676. a. in not. ἀνέξεσθε] vs. 8. ἴρια, l. ἰρά.

P. 683. 52. λάπυρα ex P. male expressum, l. λάπυρα.

P. 687. 45. 46. φασί. Dele punctum subscript.

P. 688. 82. ἐμβάδας. Sic P: sed ἐμβάτας *J. Bl. H. S.* Ergo sic jam lego, notamque ad Scholion ejusdem verbi plane deleo, ubi & *ni ἐμβάται* male operae pro *ni.* Sed rectius haec distincta & expressa *Adv. Indoct.* c. 6. & *Saturn.* c. 19.

P. 690. b. principio notae *Gesn.* adscripsit *Wessel.* V. *Hesych. φαλῆρες*, & *Dion. Chrysost.* p. 411. D.

P. 694. vs. 95. & 96. in versione omissa: *gubernabat autem quidam gubernaculo admotis, navemque servavit.*

P. 695. b. a fin. vs. 5. ἐκφυγοπλοῦς, lege ἐκφυγ—.

P. 697. 39. Bonum factum puto, quod receptum in contextum & interpretationem illud ὑφ' αὑτοῦ. *J.M.G.*

P. 703. a vs. penult. Schol. ἐφῆτα, conjiciebam ἐφεῖτα; Cl. *Wessel.* melius ἐφ' ἓ τι.

P. 705. a. in not. mea altera Ἐρμῆ κυδρὲ, l. Ἑρμῆ κυδρὲ.

P. 711. b. ad notam Scholii monuit Cl. *Wesseling.* videndum *Zenob.* VI. 23. & ibi *Schott.*

P. 719. 45. Verbum πρωτεύειν hic me non offendit. Actum jam erat tempore hujus scenae de illa libertate Graeca. V. Lucian. *Nigrin.* c. 21. *J.M.G.*

Ibid. a. notae meae priori subjice. Sed & *Liban.* Ep. 78. ἐκείνοις δὲ πανταχοῦ πρωτεύειν. Conf. not. *Wolfii.* no. XI. Ita ut Lucianus etiam pro stilo sui temporis hoc verbo usus videri posset, non respiciens, ad morem antiquum.

P. 727. a. princ. not. Ὄσσην] l. Ὄψιν.

P. 733. not. 69. & seq. Ter Διοσκόρω cum puncto subscr. id punctum aufer.

P. 734. a. not. 5. Adde *Thucyd.* VII. 7. ἐ τὸ γῆς ἔτι μὲν ὁ πολλὴ, καὶ σῖτον ἀποτέμνειν.

P. 740. 34. verba καὶ ἐνόλιος πολυπλόκους, neglecta in versione: insere ergo, & *cogitationis multiplicis.*

P. 741. b. in Schol. Ἀριστοδίκῃ, emenda Ἀριστάρχῳ.

P. 743. 84. ἐμβάδων. Anne & hic ἐμβάτων leg. quia de tragicis sermo. Vid. *Adv. Indoct.* c. 6.

P. 747. 66. Recte administratam curationem loci a corruptione laborantis arbitror. *J.M.G.*

P. 748. 71. vel 2. ab initio, in versione: *infelices*, l. omnino, *infelicis.*

P. 755. a. not. 70. μυσταγωγὸς εἶναι — & οὐκ ἔστιν ἀπόκρυφον. Adde *Const. Porphyr.* de Leone Armenio l. 15. ὡς σκιὰ τῷ ἀνθρώπῳ εἴποτε δηλοῖς ὁ ὅλως ἥπτετο, καὶ ἐκφύγοιτο ἐξ ἔτους, ἀφεῖς τι παρημοῦν ἀνεξίκοτον τοῖς λόγοις τῷ μοναχῷ. Ita scripsisse existimo *Libanium* Epist. 559. ubi de Rufino: ἀπὸ τῶν ἐπιφανεστάτων ἀγγέλων (l. ἄτων) καὶ τὸ αὐτὸν ἰδεῖς ἂν νῦν μὲ γελῶντα, νῦν δὲ κλαίοντα, πρὸς τὰ ἀεὶ φοιτῶντα λόγον τὴν γνάθον τρέποντα. *J.J. Wetst.*

P. 761. a. Schol. 16. vs. 3. κάκιστον ἄθεον τόπον. *J.J. Wetstein* recte conjicit emendandum κάκιστ' ἀθέων &c.

Ibid. a. in nota ad Schol. Dixi me nescire, cur *Sol.* τὸν κάμηλον improbet; jam video eum id recte quidem improbasse propter sequentia ἀλλ' ὑπὸ τῶν; sed tum temporis credebam Cod. qui τὸν exhibet; etiam ἀλλ' ὑπολαμβάνω certe habere.

P. 768. 58. Video mihi excidisse ridiculum prope errorem Grammaticum: de *aquilâ* enim *solis* dico, & *verus, germanusque.* Nempe *Rex avium aquilâ* mihi fraudi fuit, cum in eodem libello *aquilam bene magnam* posuissem. *J.M.G.*

P. 770. a. ad fin. notae prioris *Solani* adde: fuit Alexander Pheraeus Thessalorum tyrannus, ab uxore Thebe interfectus, Jasonis ex fratre nepos & gener. *Plut.* Pelopida extr. p. 297. —8. πρῶτον τύραννον ὑπὸ γυναικὸς ἰδίας ἀπολλύς. Alexander vero Polysperch. non in Thessalia, sed Peloponneso regnavit. *J.J. Wetst.*

Ibid. b. notae *Palmerii* adde: *Plut.* Demetrio p. 895 A. de Phila: ταύτην ἔσχεν γυναῖκα τὴν ὑπὲρ τὸ Δημητρίου ἐπιεικῶς ἀνδρὸς, οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἰδεῖν, ἀλλὰ βρίσουσιν ἀεὶ λέγειν ἀκριβώμως δ' ἔχοντι &c. quod Luciano suspicionem praebere potuit. Non obstat aetas; potuit esse in Antiocho jam cognita fuisse, cum esset junior: & quae Demetrio provectae aetatis erat, poterat Antiocho juvenculi videri. *Idem.*

P. 782. 62. *Coronari Olympia* dixit ad hanc formam *Horat.* Epist. I. 1, 50. *Quis magnâ coronari contemnat Olympiâ.* *J.M.G.*

P. 785. 88. *omnibus*, l. *omnibus.*

P. 793. b. nō. 35. *Gujetus* ait τὸ Λυδὸν *Midam* esse; sed *Croesus* est.

P. 797. 27. ἀνεπλήρου, l. ἀνεπλήρουν.

P. 806. b. In notula mea, *quum Gesn.* l. *quam Gesn.*

P. 813. 88. Non Ebrietatem advocari jubet Academia, sed Polemonem. Causam interserit, judices allocuta, ὅπως καλῶμάθητε, ὃ τρόπον ἀξιοῦτέ μου πρὸς ἡμᾶς, quae verba, re denuo perpensa, jam sic de *Erasmi* sententia, interpretanda arbitror, *uti discatis, quomodo de me* (i. e. mea opera jam) *affectus sit*, qualis jam homo sit, postquam mihi obtemperavit. *J.M.G.*

Ibid. a. in medio notae *quum Academia Ebrietatem advocari jubeat*, l. *quum Acad. Polemonem adv. j.*

P. 815. 23. ἐξεταζεται, l. ἐξετάζετε.

P. 817. b. vs. 6. a fine positum video *i. e.* pro *item.* *J.M.G.*

P. 822. a. no. 52. Bis editum τριβολον, scribe τρίβολον, quod melius; etsi utrovis more scriptum invenitur.

P. 826. b. notae 48. Κομμωτικὰ ἐρυθρήματα] Adde, quod me humanissime monuit Cl. *J.J. Wetstenius*, Hieronymus prol. in prophetas: HOSEAS COMMATICUS *est*, & *quasi per sententias loquens.* Et in Matthaeum: *prudentem semper admoneo Lectorem, ut non superstitiosis adquiescat interpretationibus, & quae commatice pro ingeniorum dicuntur arbitrio; sed consideret priora, media & sequentia, & nectat sibi universa quae scripta sunt.*

P. 828. 67. Sine dubio ad illud jus Patronorum apud Athenienses respicitur; poteratque, quin debebat verti, *patronamque sunm profitentur.* *J.M.G.*

P. 832. 29. Quid si πολλὴ refertur ad τίχνη, & αὐτὰ ad totam phrasin τοὺς καιροὺς ἀπολαμβάνουσι. *J.M.G.*

Ibid. post γὰρ ponendum fuisse comma, ex nota subjecta adparet.

P. 835. 23. βεβαίοις, l. βεβαίοις.

P. 880. 82. διαμίλληται, l. διαμίλληται.

P. 885. 39. adscripsit frater κατακλίνεσθαι recte; sed tunc versu priore αὐτοῦ pro αὐτῷ legendum; si vero αὐτῷ retinemus, etiam structura κατακλίνει mihi postulare videtur. Jam & mihi.

P. 911. 22. λευκὸν; miror ni Lucianus λευκὸς scripserit, addit *Idem*, opportune; quamvis vulgatum tolerabile.

P. 920. 73. ὡς πρότερον. Frater optimus *C. C.* conjicit ὃς pro ὡς reponendum.

TOM. III.

P. 6. 16. Sic *fatos* non male dici *Spartos* illos, σπαρτοὺς, Cadmeos fratres, diximus ad T. 2. p. 263, 6. *J.M.G.*

P. 9. Schol. no. 12. muta in 78.

P. 13. 54. ἐπισπασάμενον bonis adeo auctoribus assumtum minime displicet: sed nec poenitet indicasse illam verbi ἀσπάζειν notionem, quam bonam & facundam esse arbitror. *J.M.G.*

P. 28. 63. Ἀσύμβολον tuendum arbitror: quia consilia continet hic libellus, ironica illa quidem, de gloria artis oratoriae consequenda. His consiliis se usurum negat Lucianus. Potest ficta ab eo vox esse: potest etiam usurpata aliis, sed nondum nobis observata: nam quod apud Pollucem legitur, illud videtur potius esse ἀσύμβολον. *J.M.G.*

P. 30. a. fini notae meae haec adde. Immo jam credo περὶ hic notare excellentiam, praeferentiam, ut περὶ δ' ἐτι μάχεσθαι, *superatis pugnando*, *Homero* frequens, vid. *Eustath.* ad Il. A. p. 95. 47. Et Il. Δ. p. 369. 9. ac Θ. 27. Et περὶ πάντων *supra omnes*, Il. I. 38. iterum 53. ne jam nota illa περὶ πολλοῦ & πλείστου ποιεῖσθαι huc traham, quorum exempla *Taylor* in Lysia dedit, vel ut *Diod. Sic.* XI. c. 29. ὑ ποιήσομαι περὶ πλείονος τὸ ζῆν τ ἐλευθερίας· quia aliquantum discrepant, aliquid tamen juvant.

P. 32. 69. in Scholio de Coroebo pro ἀψαμένης legendum & ratione & *Eustathio* jubente, σκηψαμένης. *J.M.G.*

Ibid. 71. in versione *Panem*, malim *Pana*.

P. 33. 98. Διξιόντες ad Ἐρινύας referri salva Grammatica non potest. *J.M.G.*

P. 44. 93. Locus Pselli habetur p. 102. seq. edit. Kilo. 1688. 12. *J.M.G.*

P. 45. 29. τὴν διαφόρου ὁδὸν absurdam esse nec dum puto. Sed etiam χεῖρα facile probo, quae si in mentem mihi venisset, aut aliunde esset oblata, reddidissem, *Reflexo ad manum disco oneratam vultu.* *J.M.G.*

P. 61. no. 67. ὑπερήτα, l. ὑπηρήτα.

P. 64. b. vs. 2. *malin*, l. *malit*.

P. 68. 34. Annotatio mea incipit a verbis, *Caute narrat Herodotus.* *J.M.G.*

P. 73. 49. & 50. Omissa in versione verba illa τῷ προστιτ τῇ ἄλλῃ εὐνοίᾳ κεκοσμημένον. *& praeterea ceteroquin adparatu ornatum.*

P. 92. 32. Sic distingue: ἴχοιτις· σάφρον ὑπαυχὲς, καὶ &c.

P. 102. 76. *nescis nihil*, l. *scis nihil*.

P. 112. b. vs. 6. a fine leg. Tragoediarum Dionysii nomina. *J.M.G.*

P. 127. 38. Apellem cum Theodota conjurasse narrat noster; sed anachronismum commissum redarguit *Bayle* in Lex. T.I. tit. Apellis, ex *Polyb.* quod Apelles sub isto Ptolemaeo superstes esse non potuerit, qui C. annis ante vixit.

P. 154. 28. Etiam ut nunc constituta est lectio, verbum agere in versione relinquendum puto, ut proprium in hac re & τῷ ὑποκρίνεσθαι plane respondens. Contra ea addi debebat, quod respondeat insertae voci πένθους, *plenam* luctus *tragoediam.* *J.M.G.*

P. 164. Schol. 67. vs. 2. omnino mutato distinctionem, post ἦν punctum collocando, & conf. *Aristoph.* Equit. v. 1278. unde haec sumpta, & reliqua jam omnia emendanda a versu *Aristoph.* l. d. 1281. ad 1287.

Ibid. a. no. 69, Βάσαν ignotum ait *Sol.* Sed vid. *Hesych.* Βάσας ὁ Χῖος, quod monuit Cl. *Wesseling.*

P. 180. b. vs. 8. a fine leg. *atque adeo* proverbio Ἰαλέμου. *J.M.G.*

P. 182. 55. Quemadmodum non dubito, μισέομαι esse praeferendum recepto per omnes fere libros μαίνομαι ita puto, eo minus suboluisse errorem hominibus, quod etiam μαίνομαι non absurdam habet sententiam. Sermo est de ea turpitudine, quae furor merus & summa insania est. Solent insanire homines a magna injuria. Quidni lingua se dicat insanire, quae infando ejusmodi negotio adhibeatur? *J.M.G.*

Ibid. 56. ἢ ἀντὶ γλώσσης ὅσα ἢ χειρὶ. Nihil mutandum in Graecis: nec poenitet conversionis: sed pudet rem ampliius declarare. Teneamus modo, illud ὅσα adverbii vicem poni pro καθόσα vel καθότι. *J.M.G.*

P. 184. 4. Pro lectione ἐξελύθη facit glossa *Hesychii*, qui exponit ἐπαύσατο τ ὁρμῆς. *J.M.G.*

P. 193. 95. εὔριθμον, l. εὔρυθμον.

P. 196. 13. ὁ, l. ὃ.

P. 205. 53. ὁ θεὸς, l. ὁ θεὸς, ut vett. Edd. recte.

Ibid. a. in Scholii nota ἀντίθυρα, l. ἀντίθυρ.

Ibid. a. notae prioris vs. 4. pro Ἀλεξ. c. 6. l. Ἀλεξ. c. 16.

P. 208. 1. Recte conjicis, *Reitzi doctissime*, illud τί ad ὅταν adjectum esse, quod me solicitet, ut malim legere ὁτιράτι. Τί τοῦτο hic non intelligo: intelligerem τὶ τοιοῦτο. *J.M.G.*

P. 210. 46. Χωρασμίους. Sed *Steph.* de urb. Χαράσμιοι prima breui.

P. 211. no. 55. Ἀθῦται. Vid. *Steph.* Ἀχρίδων, & not. *Berkel.*

P. 219. initio. Συαμβοκλῆς, anne Συαθοκλῆς; vid. *Vaillant* hist. Arsacid. p. 78. adscripsit Cl. *Wesseling.*

P. 236. 55. Nondum damnare possum pisces illos meos: certe non ea ratione, quasi *pisces* non possint comprehendi *avium* numero *Libyam infestantium.* Neque enim hoc dicit Lucianus, nisi de scorpionum genere volucri. *J.M.G.*

P. 237. b. vs. 1. & 2. in not. *Graev.* l. ἐξωνίστου, & Δραχιόμου.

P. 241. 29. Forte sanari potest hic locus, si legas ὡς ἐχ ὑποχόμου. Idque jam tum cogitasse debeo, cum interpretatus sum, *cum non promiserint tibi mysae.* Ἡ ὡς asseverat, non assimilat. *J.M.G.*

P. 252.

P. 252. 98. Nondum poenitet sententiae de παρασιω f. παρασιῳ nostrae, postquam tuo indicio, Vir praestantissime, de Cl. *Hasaei* sententia edoctus sum. Ἱσίῳ non *malus* est, sed *velum*. Scholiastae auctoritas pene nulla, Παράσιον neque auctorem habet alium, neque analogiam certam: & si lubet omnino a verbo παρασιῶ derivare; quidni huc etiam referamus, quod e Seneca protulimus, de *supparo*, *Nulla res aeque adjuvat cursum, quam summa pars veli; illinc maxime navis urgetur. Urgetur*, promovetur, ὠθεῖται. Sed hoc de etymologia non praestiterim: multo minus illud, quod in mentem veniebat, an forte παράσιον, unica vocali mutata, & transpositis literis, fuerit σιπάριον, aut συπάριον. Res ipsa de *supparo* adhuc vehementer mihi blanditur. *J.M.G.*

Ibid. In Schol. 98. Τῷ ἱστῷ legitur pro ἱστίῳ, nescio errore ne typogr. an sic in Scholiasta ipso, ex alio Luciani codice.

P. 265. 36. Illud ὁ πᾶς ὑποσὶ πλοῦτος adeo indubium putabam, ut pro sphalmate tantum Hagenoënsis libri haberem illud ι intrusum, quod olim, nescio meo an superioris alicujus possessoris, obelo confixum videbam. *J.M.G.*

Ibid. b. fin. ἐγίγγυον, l. ἐγγγ.

P. 270. 96. Ἐπὶ Βαβυλῶνι ἐλθόντες quod O. habet, pro Βαβυλῶνα, defendi potest ex *Hom.* Il. Θ. 110. Τρωσὶν ἰφ' ἱπποδάμοισιν ἰθύνοντες, & ex *Aeschyl.* Agam. 61. ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πίμπει, atque *Euang. Matth.* VIII. 7. aliisque multis quae profert doctiss. *Abresch.* animadv. ad Aesch. p. 68. 69.

P. 271. 40. ἡ σὺ ὦ θεὸς τὸ φανεῖσθαι τὴν γνώμην. Nihil mihi corruptum videbatur. Ad verbum, *Tu es apud ferendam sententiam*, i. e. tuum est jam ferre sententiam. Si quid mutandum sit, possis ἡ σοὶ πάρα τὸ φανῆσθαι τὴν γνώμην, *tibi adest*, ad te venit ordo &c. nec τὸ περὶ damnaverim. *J.M.G.*

P. 272. 67. in versione: *Vinces*, l. *Vincit*.

P. 273. 82. Ut nunc praeclare constituta sunt Graeca, ita poterant converti, *Ac barbari quidem nos adorent. Vobis autem Graeco more* &c. *J.M.G.*

Ibid. 94. Pulchre etiam restitutum ἐπαύλου. Vertam, *ultra stadia enim* tua decem, *puto, tibi jam processit imperium*. *J.M.G.*

Ibid. 97. inseratur Latinis persona LYC.

P. 279. 76. *Delebitis*, l. *Dolebitis*.

P. 299. 62. πῦρ', l. πῦς.

P. 306. 54. Supple in versione: *Deinde una in urbem ivi*.

P. 317. 87. ἴσον, l. ἔσον.

P. 321. 27. ἡμῶν, ex mente *Gesn.* dedi; quod in varr. Lectt. jam sic notandum erat: ἡμῶν] Edd. vulgo ὑμῶν.

P. 343. 83. in versione: *sibi*, l. *siti*.

Ibid. in Schol. Μυσονίῳ, l. Μυσωνίῳ.

P. 361. 40. καλαγελᾶν τὰ τοῦ ἀνεύτου. Igitur καλαγελᾶν etiam accusativo jungitur? *J.M.G.* Jungitur accusativo ap. LXX. Syr. VII. 12. μὴ καταγέλα ἄνθρωπον ὄντα ὡς πικρός. Sic multa similia a κατὰ composita & genitivo & accusativo junguntur; ut observat etiam Doct. *Abresch.* in anim. ad Aeschyl. Sed quia Lucian. alias perpetuo utitur gignendi casu, ut patebit ex Indice majore, jam nihil muto; sed veniam oro, quod *Solani* mentem festinans non viderim, & recte sentientem castigarim.

P. 362. initio. post ἴλεγον comma repone pro puncto.

P. 379. in ipso fine annotationis meae ad vs. 11. nomen Mercurii duabus tantum literis signari volebam, EPM. ut constaret ratio corruptionis ex prima syllaba vocis ἱστοῦδε. *J.M.G.*

P. 380. ad vs. 20. ita exprimi volebam cogitata mea: cum scriptum esset Δισ. ὃ νοῦ, legit librarius, Δισσ. νοῦ. Quanta similitudo esset in Mss. quibusdam inter σ literam, & inter υ, norunt, qui vel libros antiquos, vel certe *Montefalconii* Palaeographiam trivere. *J.M.G.*

P. 396. a. no. 11. l. 93.

P. 399. a. in Schol. ϛοιχῶον, l. ϛοιχεῖον.

P. 401. 18. ὅπασιν, l. ἄπασι, ut al. recte.

P. 402. 38. tolle punctum sub γῇ.

P. 405. 2. ἢ πυ, l. ἢ πού.

P. 430. no. 57. pr. ἐπικόκυ, l. ἐπικόκυ.

P. 433. b. vs. ult. *Donice*, l. *Dionico*.

P. 465. 9. τοιῷδὲ sublato puncto subscr. malim τοιῶδε, accusandi casu, ut referatur ad ἐψεύδετο, ait frater. Nondum video quare necesse sit.

P. 477. init. tolle punct. subscr. sub χρυσῇ.

P. 485. 38. pro ἀπαιτίστας, ἀπαιρίστας scribendum arbitror. *J.M.G.*

P. 496. initio', tolle punct. sub πάθη.

P. 497. a. Schol. 29. vs. 2. *certarunt*, l. *certant*.

P. 498. in fine annotationis ad λιπαρὰς Ἀθήνας video pro *apuae* dedisse operas *aquae*, quod sensum turbat. Sed bene est, quod qui haec legere tanti putant, possunt etiam Graeca inspicere. *J.M.G.*

P. 534. 75. ἀμύντου ex *P.* remansit, l. ἀμύντου, bene monuit frater, licet & in *H.* & sua *B4.* idem error. Sed jam video in *J.* recte ἀμύντου.

P. 544. a. extr. pro *sed e tyrannide* leg. *seu de tyrannide*. *J.M.G.*

P. 545. 3. Assentior *Solano* ipse quoque. Sed illud *recte sane*; quod in versione posui, ita intelligebam, *Recte sane utuntur*: quod si rem ipsam spectes, eandem vim habet, ac si posuissem, *non per Jovem*. *J.M.G.*

P. 549. 29. ἡμῶν, l. ὑμῶν, ut *P. J.* recte, idque me voluisse, ex variantt. patet.

P. 552. Titulus PSEUDOSOPHISTAE recte inscriptus initio, deinde in reliquis pag. frontibus male PSEUDOLOGISTA, expressus ex *Paris.* Ed. Leg. igitur ubique PSEUDOSOPHISTA.

P. 558. 57. πρόσσω ex *P.* descriptum. Volui πρόσσω, & sic *J. H.* &c.

P. 589. 80. Adde versioni: *aut aliud quid rerum inanimarum*.

P. 593. 51. Γοργόνος. Adscripsit frater: usitatius Γοργοῦς. Sed & hoc indicium puto, non scriptum a Luciano hunc Dial.

P. 608. b. vs. 4. ἐπιδιζατο, l. ἐπιδ—.

P. 637. 15. βυλομένους, *Gesn.* videtur legisse βυλόμενος, qui dedit *lubens.* pro *vobis sic volentibus*; sed vulgatum aeque bonum.

P. 652.

P. 652. *κόμμα*. Pollux vero aliique *κομμὼν*, adſcripſit frater.

P. 654. vſ. 159. Exciderunt verba quaedam verſionis. Leg.

Cupreſſi pilam, pollinem hordeaceum,
Crambes folia &c.

J.M.G.

P. 655. 173. B.F. quod in viam me reduxiſti, *Reiſzi* humaniſſime. Non debebam ſomniam impingere ei, qui hic *Alcoranum* memorari vult; etſi tum neſcierim eſſe virum, quem merito ſuo magni facio. *J.M.G.*

P. 667. 48. *ἐσὶ*, l. *ἐστι*, ut deſtinaveram.

P. 669. 81. *διαλοῖν*, l. *ἀπαλοῖν*.

P. 672. 146. *πρόχυλον* Cl. *Geſn.* refert ad *νόθον*. Sed quid ſi ad *me* referatur? addit frater *C. G. R.*

P. 673. 168. *Αἰ, αἰ*, &c. Veriſſime emendat frater idem, ſcribendum *αἴ, αἰ, αἰ, αἰ*, per diæreſin, & ſic erit ſenarius ut ceteri.

P. 688. verſ. penult. *γρυτὸς* recte; at unde in noſtra p. ſeq. bis *γρυτὸς*, neſcio; ſed emenda, Lector, & conatibus noſtris fave.

FINIS.